Universidad de Deusto
Biblioteca

NICOLAUS.

Universidad de Deusto
Biblioteca

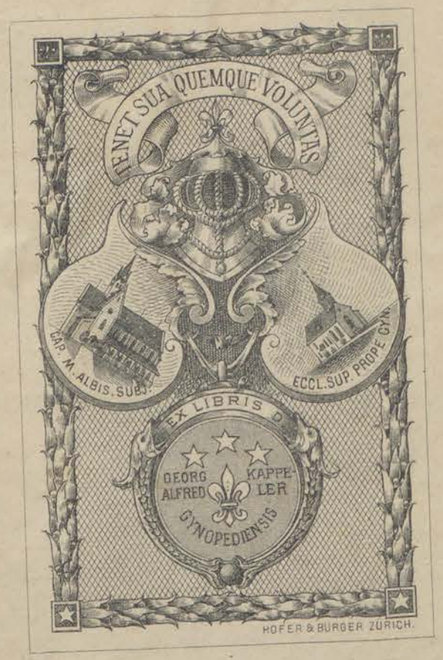

Bibliotheca Civium Scaphus.

NIZOLIVS, SIVE Thesaurus Ciceronianus, omnia Ciceronis uerba, omnémque loquēdi atque eloquendi varietatem complexvs, nvnc iterum, Cælij Secundi Curionis Herculeo labore atq; industria, quarta parte auctior, ita ut planè alium, si cum alijs conferas, sis iudicaturus.

ITEM, Index ille in extremo, in quo uulgaria uerba, & barbara quamplurima subiectis Ciceronis purissimis uerbis indicantur, & ipse non contemnenda accessione locupletatus.

Adiecimus etiam diuersorum Ciceronis exemplarium collationem, quae ceu Thesei filo in singulis qui hic citantur, inquirendis, uti commodissimè ac citra negocium licebit.

AD LECTOREM.

Si tibi scribendi rectè, rectéq; loquendi
Ductorem certum fortè parare cupis:
Vt citò te expedias, nec multa uolumina quæras,
Hunc tibi fac librum Lector amice pares.
Nam tibi Grammaticam simul omnem solus, & usus
Verborum innumeros ex Cicerone dabit.

18997.

Bibliotheca Facult. Philosophiae Prov. Cast. Germ.

Cum Cæs. Maiest. gratia & priuilegio ad decennium.

BASILEAE, EX OFFICINA HERVAgiana, per Eusebium Episcopium. Anno M. D. LXVIII.

PROV. GERM. BIBL. SOCIET. SOCIETATIS

Universidad de Deusto
Biblioteca

CAELII SECVNDI CVRIONIS AD BONIFACIVM AMERBACHIVM, REIP. BASILIENSIS I.C. & eundem Iuris ciuilis interpretem eloquentissimum,

PROOEMIVM.

RECTE M. T. Cicero, Bonifaci sapientissime, id esse medium officium definiuit, quod cur factum sit, ratio probabilis reddi possit. Nam nisi eorum quæ agimus, quæq; tractamus, ratio aliqua subsit, uel ad omnium, uel ad maioris partis, uel ad eorum quorum spectata est & perspecta sapientia, opinionem accõmodata, sine consilio, sineq; delectu, ea egisse uideamur. Cuius equidem prudentissimi uiri præceptũ, mihi quoq; qui in hoc Opere toto expoliendo, in officij quodam non in postremis habendo genere uersatus sum, præstandum esse duxi: atq; eo magis, quòd huiusmodi officia, in imperitorum quorũdam & importunorum soleant reprehensionem incurrere. In alieno enim Opere, quod plericq; uetant, ingenioſi fuimus, cum MARII NIZOLII, hominis & docti, & certè de lingua Latina præclarissimè meriti lucubrationes hasce expoliẽdas, excolẽdasq; suscepimus. Verùm, officij cuiusq; causę ac rationes inde sumi possunt, si quod feceris dixerisue, aliquam uel utilitatem contineat, uel honestatem, uel iucunditatem, cõmoditatemue: aut eiusmodi sit, ut aliqua necessitatis pars in eo uidisse uideatur. Quod si me ego omnibus hisce rationibus adductum fuisse, ut hoc munus susciperem, ostendero, spero me si non omnibus, at certè melioribus, sapientioribusq; satis facturum, alios uerò etiam æquiores habiturum. Ac de utilitate primùm cõstat. Nam quis ea utilia esse neget, quæ ad linguã Latinam augendã, eandemq; & illustrandam & tuendam ualent? in eo autem genere, labores quos in hoc Opere posuimus, esse uersatos, nemo est quin sciat, modò uelit animum attendere. Quid enim utilius, quàm mentis sensa ea lingua explicare posse, quæ in tota propemodum Europa, id est in tertia orbis terrarum parte peruagata est? quæq; tot præclara, atq; utilitatis plena monumenta literarum atq; artium continentur? Periit quidem, atq; extinctum omnino est S.P.Q.R. imperiũ illud longè maximũ & amplissimum, si uirtutem, si consilium, si maiestatem illam ueterẽ spectes: uerùm linguæ Romanæ beneficio & munere, uiget adhuc & in multis prouincijs, nationibus, regnis dominatur. Hispania utraq;, & Gallia, Germania, Anglia, cum adiacentibus insulis, Sarmatæ, Pannonij, & quicquid ferè inter Illyricos Dalmatasq; & septentrionalem oceanum, ad Scytharum usq; fines iacet, ut nunc huiusce linguæ parentem & principem Italiam omittam, omnia Romanæ linguæ ditionis atq; imperij esse uidemus. Apud has autem gentes, si quis domestici & uernaculi ipsorum sermonis ignarus uersetur, nisi Latino sermone interprete utatur, nihil possit agere, nihil cum eis contrahere, sed mutus & elinguis prorsus esse cogatur. Quid, quòd eadem ratio uaiet in libris, & eruditorum hominum scriptis euoluendis? Quomodo enim poetas, historicos, theologos, philosophiam denicq; omnem, ac uestrum Amerbachi ius ciuile legesq; intelliget, in quibus uniuersis tanta utilitas est, ut sine his uix constare humana uita possit, qui in huius linguæ authoribus atq; magistris (ut Græcos paulisper seponamus) non fuerit diu multumq; uolutatus? In qua autem re potuimus nos honestiore uersari, his præsertim difficillimis temporibus, in tantaq; opinionum peruersitate? Nam de rebus grauioribus, & ad illum uerum finẽ bonũ propius spectantib. aliquid mandare literis (in quo nos aliquid potuisse præstare uidebamur, etiamsi quidam nimis inuidiose id Italis detrahunt, quasi ipsi soli Latinè sciãt, & Musæ eorum uno ore loquãtur) sine maximis periculis ac dimicatione, nos posse diffidimus. Minore autem inuidia, uberiore omnium fructu, honestiore ratione (ut mea sententia fert) nullum scripti genus tractare poteramus. Nã hæc nõ plus ab honestate disiungi possunt, quàm artes ipsæ atq; doctrinæ quæ his literis & oratione continentur. Iam si ea discere præclarum est, non potest esse turpe docere. Cui uerò iucundum gratumq; non erit, tantas Latinę orationis diuitias atq; opes expositas esse, tot erutos & patefactos thesauros, tam splendidum, tam lautum, tamq; magnificum apparatum, suppellectilem tam mundam & uariam, tam cõmodum instrumentũ, in promptu beneq; dispositum & collocatum habere? Etenim, quod NIZOLIO primùm ipsi, deinde nobis qui oneri immenso succesimus, magnis laboribus multisq; uigilijs constitit: quodq; simile exemplaria describi non potuit, id ad usum omnium qui uti uolent (uolent autẽ omnes qui ubiq; sunt ueræ germanæq; dictionis Latinæ studioſi) erit iucundissimum. Et ut hoc loco de re ipsa nonnihil dicam: ego cõmoditati omnium studens, primùm opus ipsum innumeris propè uerbis & loquutionibus ipsius Ciceronis, id est, ex libris ipsius collectis adauxi: partim ex BASILII ZANCHI, hominis diligentissimi, appendice quam totam suis locis inseruimus, partim quæ nos quoq; tum legendis Ciceronis libris, tum ueterum Commentarijs notaueramus. Deinde, quoniam non pauca superuacanea & redundantia sparsim uidebantur in exemplorũ præsertim turba & sylua (id quod & ipse NIZOLIVS literis ad me scriptis testatus est) nõnulla etiam adulterina, nos summa, attẽtissimaq; animaduersione, ea sustulimus è medio, hac cau-

Universidad de Deusto
Biblioteca

tione semper adhibita, ut nihil prorsus in uarietate locutionum, uariocꝫ & multiplici formularum usu deesset: & quidem, uel quantum auido lectori satis esse uideatur. Posthæc, uarietatem utendi, significandiꝫ, quæ omnia antea in ipsa exemplorum sylua latebant, distinximus, & ad certa capita generaꝫ reuocauimus, ut statim inspicientib. occurrerent. Græca quoꝫ ab ipso Cicerone uarijs in libris & locis explicata, in ordinẽ redegimus. Singulis prætereà uerbis & uocabulis, breuem & concinnã interpretationem apposuimus: aut ex ipsa uerbi reiũe natura petitã, aut ex optimis authoribus assumptã, aut similibus atꝫ idẽ significantib. Ciceronis uerbis adornatam. In qua interpretatione, illud operęprecium est cognoscere: omnia paria atꝫ eiusdẽ potestatis uerba, quę synonyma uocãt, sic alijs uerbis eiusdẽ significationis cõnexa inter sese aptaꝫ esse, ut qui unum aut alterũ habeat, omnia cõtinuò habere possit. Verbum namꝫ uerbũ aliud, ut linum linum, quod dicitur, trahit. Totum deniꝫ opus ad meliorum codicũ & exemplarium fidem, præsertim ex PETRI VICTORII & PAVLI MANVTII & IOACHIMI CAMERARII castigationibus, accuratissimis pariter & eruditissimis emendauimus: quanquam nos quoꝫ locos aliquot nostro (ut dicitur) Marte, restituimus: uelut, quod in oratione pro Archia in omnibus exemplaribus legebatur, Et marmoratis laudibus: nos cõmoda distinctione & literulæ unius immutatione reposuimus, IN SEPVLCHRO SCIPIONVM PVTATVR ISSE CONSTITVTVS EX MARMORE. AT IS LAVDIBVS, & reliqua. uelut etiã illud in Bruto, Adhibenda est, quam obtusa ratio: pro quo nos, OBRVSA, legendũ esse ostendimus: & id genus alia, quæ suis locis indicantur. Hæc autem singula quantum momenti, quantumꝫ cõmoditatis ad rectè & expeditè linguam Latinã comparandam, & autores ipsos intelligendos afferant, qui fateri nolent, eos uel sanè quàm inuidos & malignos, uel imperitos uel stupidos esse necesse est. Res est magni laboris, fateor, quem plericꝫ fugimus, uerũ fructu & cõmoditate compensatur, seu potius uincitur. Quanti autem laboris sit, redundantia amputare, dimidia supplere, lucem obscuris, fidem dubijs, confusis ordinem, nouitatem obsoletis addere: quę omnia nos aut præstitimus, aut præstare conati sumus, norunt ij qui noctes & dies in hoc ludo palæstraꝫ uersantur. Sed erunt qui dicant, uera quidem hæc omnia esse: ueruntamen uiuo & uidente Nizolio, nemini licuisse aliquid in eius Opere moliri, sine ipsius cõsensu & autoritate. His nos primùm sic respondsum uolumus, nihil posse natura melius in hac uniuersitate reperiri, & tamen homines quotidie aliquid addere, demere, mutare, in ijs quæ natura cõstant, uidemus. Cãpos colunt, arbores & serunt & inserunt, extantia deprimunt, iacentia extollunt, riuos & flumina deducunt, puteos perfodiunt, domos extruunt, aliaꝫ innumerabilia moliũtur ut natura rerum meliore cõmodioreꝫ utantur. NIZOLIVS quasi Deus aliquis, linguæ Latinæ tanquam uniuersitatem quandam fabricatus est, quã postea hominibus non solum utendam, uerũetiam excolendam tradidit. Et ut Deus ille in Platonis Timæo, indiuidua & formas quasdã minoribus dijs gignenda efficiendaꝫ tradere non dubitauit, & habere tanti operis, tantæꝫ molitionis socios: sic Nizolius, qui prima illa & uniuersa genera in hoc Opere condidit, nobis hæc tanquam formas quasdã singulares Operi attexenda libenter tradidit ac reliquit. Quis enim aliquid simul & inuenit, & expoliuit? Inuenerãt uetustissimi illi, Empedocles, Thysias, & Corax rhetoricã, Zeno & Chrysippus dialecticam: uerùm illã Isocrates, Demosthenes & Cicero, hanc Aristoteles atꝫ eius discipulus Theophrastus præcipuè excoluerunt, adeò ut earum artium penè inuentores habeantur. His accedit ipsius Nizolij consensus, qui nobis hanc prouinciam obire cogitantibus, cum id literis ei significaremus, liberè cõcessit, rogauitꝫ ut suos pro nostra uirili conatus iuuaremus: se libẽter quæ haberet, siquidem per locorum longissima interualla liceret, nobiscũ cõmunicaturum. Quid, quod mihi hãc prouinciam assumere propemodũ necessarium fuit? Nãm cùm à me id posceret HERVAGIVS, uir non uulgariter eruditus, & ad iuuandas literas mirificè propensus: ac de me præclarè meritus, sine ingrati animi indicio ei quicquam negare uix licuisset. Nam cui homini multum & uelis & debeas, eidẽ aliquid negare quod honestum sit, etiã si id sine tuo magno incõmodo laboreꝫ præstare nõ possis, hominis est non solùm dissoluti & ingrati, uerũetiam amicitia bonorũ uirorũ abutentis. Quæ cum ita sint, uideor mihi mei huius muneris & operæ non unam aliquam, sed multas, easꝫ firmissimas rationes reddidisse. Quod enim propter cõmunem tum utilitatem, tum literarũ dignitatem, tum etiã ut amici satisfacere mus uoluntati, atꝫ id non modò cõcedente, sed etiã cupiente Nizolio susceptum atꝫ perfectũ est, id à nemine mortalium iure reprehẽdi potest. Quod Opus, BONIFACI optime tuo mihi nomine diuulgandum sumpsi, idꝫ haud leuibus de causis. Nam quæ res me primũ impulit, ea est, quòd nulli melius summi & præstãtissimi oratoris supellex uniuersa cõuenire uisa est, quàm ei qui propter summam & singularẽ Iuris, actionũ, & controuersiarum omnium scientiarũ iuris peritissimus: & propter raram quandã in explicando Iure ciuili diuinamꝫ dictionẽ, eloquentissimus uno omnium ore prædicatur. Sunt enim ista omnia (paucissimis exceptis) quæ toto hoc uolumine comprehensa sunt, Ciceronis. At, dij boni, qualis & quanti uiri: maximi uidelicet omnium quot sunt, quotꝫ fuere (ut uerè Catullus poeta lepidissimus, & Ciceronis coæuus dixit) quotꝫ pòst alijs erunt in annis, oratoris, hoc est, philosophi, iurisconsulti, atꝫ omnium artium maximarũ peritissimi: sic enim & ipse, & Quintilianus oratoris nomẽ intelligendũ esse docuerunt

Eum autẽ talem fuisse, qualem diximus, haud erit mihi longa oratione demonstrandũ. Vna enim pro Cecinna oratio (ut alias taceam) & Topica ad Trebatium iurisconsultum, ostendunt, qualis, quantusꝫ in luris ciuilis prudentia fuerit Cicero. Atꝫ utinam is liber extaret, quẽ Gellius, ab eo scriptum de Iure ciuili in artẽ redigendo affirmat: minus enim in iure cognoscendo laborarèmus. Quam uerò in omni philosophiæ parte uersatus, extiterit Cicero, loci difficilimi ab eo doctè, copioseꝫ tractati testantur. An non Academici libri, de Natura deorũ, de Vniuersitate, Tusculanæ item bona ex parte disputationes, illius eximiam quandã in physicis, atꝫ in naturę obscuritate cognitionem prę se ferunt? Eam deinde partẽ quæ de omni ratione morũ, rerumꝫ publicarũ rectione tractat: nonne splendidè atꝫ distinctè tribus libris de Legibus, de Somnio Scipionis (nam de Republica sex illi diuini libri, quorum fragmentum est Scipionis somnium, nõ tam temporũ iniuria, quã hominum segnitie & inertia periisse uidentur) totidem de Officijs, dialogis de Amicitia, de Senectute, Paradoxis, ex Orationibus item suis tã multis & Epistolis est persecutus? Quid dicam de Quæstionibus illis omnium difficillimis & obscurissimis, de Finibus bonorum & malorũ, de Diuinatione, de Fato: quas quæstiones Cicero sic explicauit, sic diuina illa eloquentia illustrauit, ut inter omnes philosophos tanquã honorarius arbiter uenisse uideatur. Nihil hic dicam de Mathematicis, quorum expressa uestigia in omnib. eius monumentis plurima extant: nihil de ratione disserẽdi, in qua una ita uidetur excelluisse, ut omnes tum Græcos (Aristotelem semper excipio) tum Latinos longè superarit. Nam cum disserendi ratio rhetoricam & dialecticã complectatur, de illa priore nemo est qui nesciat, tot & tãta adiumenta ornamentaꝫ dicendi, quanta à nullo præterea alio in oratorũ regnũ ab eo esse importata. De altera uerò, si ex ipsius disputationibus & causis, quas tractauit (quod uerius certiusꝫ iudicium est) quàm ex præceptis artisꝫ descriptione iudicare uoluerimus, necesse habebimus fateri, illum in dialecticis, omniꝫ disputã di ratione fuisse peritissimũ. Quanquam si rhetoricos ipsius libros uarios & absolutos (respõdet enim rhetorica, ut Aristoteles ait, ex altera parte dialecticæ, ac ferè similis eius est, nisi quòd copiam & ornamenta dicendi rhetorica dialecticæ adiũgit) & librum Topicorum diligenter euoluerimus: quod dico, ex ipsius etiam de Arte præceptis uerum esse comperiemus. Quo magis mirum uideatur, in tanta cuiusꝫ generis locorum copia, qui ab hoc diuino uiro, tanta uerborum & sententiarũ ubertate & luce tractati explicatiꝫ sunt: nos adhuc tã infantes & penè mutos esse, ut uix tria uerba sine orationis aut sermonis aliquo uitio, possimus uel scribere, uel proferre. Quod ideo fit, quia ad hunc hominem raro nimis diuertimus, non sæpe cum eo colloquimur, ut ex eius suauissimo castissimoꝫ sermone facultatẽ aliquam saltem tolerabilem dicendi atꝫ intelligendi nobis comparemus: cum infantissimis autem & inquinatissimis assiduè uersamur: quo fit, ut similes eorum euadamus. Sed hæc quæretem contestetur. Quod tamen mihi uerendum non esset, præsertim te patrono, qui tam longè ab istorum abes infantia, quàm illi à diuina Ciceronis absunt eloquentia: quiꝫ qua iuris peritia polles, rationes inueneris, quibus clientem tuum non modò à calumnia uindices, sed etiã aduersarijs (si qui fortè erunt, qui hæc nostra reprehendant) calumniæ mulctam lege Memmia, uel (ut Martianus Iurisconsultus uocat) Rhemmia irrogari facias. Vt autem eò reuertar, unde digressus sum, tibi AMERBACHI humanissime, hæ meæ semestres uigiliæ, meiꝫ in hoc amplissimo campo suscepti labores erãt dicendi: primùm, quia nulli honestius aut melius (ut antè dixi) cõmittitur & coniungitur Orator, quàm Iurisconsulto: deinde etiam, ut animi mei erga te grati testimonium uel qualecunꝫ haberes: postremò, quo tu, qui omnibus cauere, ad tuũ patrocinium, quasi in portum tutissimum confugientibus soles: mihi quoꝫ, meisꝫ lucubrationibus & laborib. caueas, tuo sapientissimo ac felicissimo patrocinio, quod potes, utrunꝫ tuearis. Tu fortunis quantæ homini moderato, nec infinitas opes appetenti satis sunt, abundas: tu honoribus inter ciues tuos, tu in hac præclara eruditaꝫ Academia in iuris ciuilis & legũ interpretatione, alijsꝫ muneribus florentissimus & es & haberis: tu miserorum refugium atque solatium: tu doctissimorũ uirorum, & principum amicitijs & clientelis nobilitatus, flores. Nã uerum esse quod Crassus apud Ciceronẽ dixit, testis est ianua tua & uestibulum, quod non aliter quàm Scæuolæ illius, maxima quotidie frequentia ciuium ac summorũ hominum splendore, celebratur. Est enim (inquit) sine dubio domus Iurisconsulti, totius oraculum ciuitatis. Quamobrem, mi patrone optime, te hic rogarem, ut hæc nostra libenti animo acciperes, ni scirem te ea frontis hilaritate huiusmodi munera accepturum esse, qua ea quæ tibi gratissima ac iucundissima sunt, soles accipere. Quòd in tuo nomine apparent, non dubito omnibus qui ubiꝫ sunt, ueri iuris germanęꝫ orationis Latinę studiosis iucũdiora & gratiora fore. Basileæ, M. D. XLVIII. mense Februario.

Universidad de Deusto
Biblioteca

MARIVS NIZOLIVS BRIXELLENSIS IOANNI FRANCISCO GAMBARAE S.D.P.

TRON omni munere largiendo, & omnino in omni officio tribuendo, cùm multa alia considerãda arbitror, Ioannes Franciſce Gambara, tum in primis duo: primum ut ei largiamur, cui plurimam gratiam debeamus: deinde ei, qui eo munere quàm dignißimus eſſe uideatur. Sic enim & officij ipſius ratio poſtulat: & ita traditum eſt ab ijs qui hac de re præcepta nobis reliquerunt. Quamobrẽ cùm abſoluiſſem tu mihi primus omniũ ſtatim occurriſti, qui hoc muneris, quale id cunq; eſſet, tibi quaſi tuo iure uendicares. Nam quantas obſeruationes meas in Marcum Tullium Ciceronẽ, ac de eis, ut mos eſt, dicendis mecum cogitarem, quam poſſum multos commemorare, quibus plurimùm debeo, & in ijs præcipuè clariſſimum & ampliſſimum uirum, eundemq; Iuris ciuilis longè peritiſſimum, Matthæum aduocatũ, & eius filium Camillum, adoleſcentem omni corporis animiq; uirtute ornatiſſimum, qui me antea ſibi multis & magnis de cauſis maximè obligatum, nunc etiam obligarunt magis, cum in editionem huius operis omnem pecuniam mihi liberaliſſimè ſuppeditarunt: tamen & ipſi qua ſunt modeſtia, & cæteri omnes facilè patientur, ut me tibi, plus quàm ſibi deuinctum eſſe confitear. Tu enim primum hoſpitio me accepiſti, quo iam tertium & decimũ annum honeſtiſſimo utor: tu tenuitatẽ meam liberalitate tua ſemper ſuſtentaſti: tu literas & ſtudia mea nunquam ſouere & excitare deſtitiſti: tu me omnibus rebus aſſiduè, prout facultates tuæ tulerunt, & auxiſti, & ornaſti. Quid multa? niſi tu fuiſſes, ego planè nihil eſſem. Quare non ſolum mea omnia, ſed me ipſum prorſus me debere tibi fateor. Neq; uerò cùm me tibi iam deuinctum eſſe intelligam, tu nõ hoc munere quàm dignißimus mihi uideris: quem cùm multis alijs nominibus iure laudandum, atq; ab omnibus ſuſpiciendum arbitror, tum uerò maximè hac de cauſa, quòd miro quodã literarum atq; omnium bonarum artium ſtudio incenſus es: & cùm nõ ſolùm Latinè, ſed etiã Græcè luculenter ſcias, attamen in dies ſingulos & plura diſcere, & doctior euadere conaris. Nam eximia liberalitas & magnificẽtia, qua nõ modò tu, ſed tota domus Gambara in primis cõmẽdatur: prætereaq; religio, pietas, morum ſuauitas, cæteraq; uirtutes ita in te enitent, ut cum multis alijs principibus uiris & paribus tuis tibi ſint cõmunes: at uerò tantum ſcientiæ ac ſapientiæ ſtudium, omnino cum paucißimis. Non enim ut Neoptolemus ille Ennianus paucis tibi philoſophandum putas, ſed ut Cato ille ſapiens dicitur etiam in curia, dum ſenatus cogeretur, lectitare ſolitus, & hanc ob cauſam helluo librorum appellatus: ſic tu cùm per familiares occupationes licet, nunquam intermittis ſtudia doctrinæ: & cum doctißimos quoſq; utriuſq; linguæ ſcriptores frequenter legas, tamen unius Ciceronis lectione potißimũ delectaris, & eius dicendi genus ſanè quàm feliciter adumbras. Quamobrem has obſeruationes ex omnibus Ciceronis operibus collectas, & ad eloquentiã adipiſcendam (ut nos arbitramur) maximè utiles ac neceſſarias, tibi et Ciceronis & eloquentiæ ſtudioſißimo, potißimùm conuenire ſumus arbitrati: & eo magis, quòd eas abhinc annos nouem (ut ſcis) tua cohortatione & impulſu quaſi coacti elaborandas ſuſcepimus: tum deinceps reliquis annis, opibus & liberalitate tua ſuſtentati, maximis laboribus, uigilijſq; iam tandem ad exitum perduximus: ad extremũ uerò etiam iuſſu tuo curauimus, ut ad Pratum Aluitani, atq; in ædibus tuis imprimerẽtur (utendum eſt enim uerbo nouo, in re noua) atq; ita ad cõmunem ſtudioſorum omnium ſeruandũ, ſi et tibi & cæteris, qui tantopere genus hoc lucubrationis cupere uidebantur, ſatisfeci, gaudeo, uehementerq; lætor: ſin minus, grauiter doleo, et me minus potuiſſe quàm uoluerim, & te nõ tantum aſſequutũ eſſe quantũ ſperaueris. Quàm autem hoc totũ quantum idcunq; eſt, quod præſtitimus, ad eloquentiam comparandam & utile & neceſſariũ ſit, non mihi hic arbitror pluribus explicandũ. Nemo enim eſt, niſi planè rudis & imperitus, quin ſciat, ad bene Latinè ſciẽdum ſcribendumq;, quantum habeat uirium ac momenti, non ſolùm uerborum uerè Latinorum, ſed etiam rerum ac ſententiarũ copioſißima atq; elegantißima ſupellex: qualem nos ex Marco Tullio Cicerone, hoc eſt, ex ipſo eloquentiæ patrẽ, ſtudioſißimo quoſq;

Universidad de Deusto
Biblioteca

Aldi	Heruag.	
97	132	e
98	133	b
99	134	g
100	135	b
101	136	b
102	137	c
103	138	i
104	139	d
105	140	k
106	141	e
107	142	k
108	144	f
109	145	a
110	146	g
111	147	b
112	148	h
113	149	c
114	150	i
115	151	d
116	152	k
117	153	e
118	153	a
119	156	f
120	157	b
121	158	g
122	159	c
123	160	h
124	161	e
125	162	i
126	163	d
127	164	k
128	165	e
129	167	a
130	168	f
131	169	a
132	170	f
133	171	b
134	172	h
135	173	c
136	174	h
137	175	d
138	176	i
139	177	d
140	178	k
141	179	c
142	181	a
143	182	f
144	183	c
145	184	h
146	185	d
147	186	i
148	187	e
149	189	k
150	190	f
151	191	a
152	192	f
153	193	b
154	194	c
155	195	g
156	196	h
157	197	c
158	198	i
159	199	d
160	200	i
161	201	d
162	202	a
163	203	e
164	204	k

IIII.

Brutus, seu de Clar. Oratorib.

165	205	e
166	206	k
167	207	e
168	209	a
169	210	f
170	211	a
171	212	g
172	213	c
173	214	h
174	215	e
175	216	i
176	217	e
177	218	k
178	219	e
179	220	k
180	222	k
181	223	a
182	224	g
183	225	b
184	226	h
185	228	f
186	229	d
187	230	d
188	231	k
189	232	e
190	234	k
191	235	a
192	236	a
193	237	f
194	238	b
195	239	h
196	240	c

V.

De oratore, ad Brutum.

197	240	h
198	241	d
199	242	i
200	243	e
201	244	k
202	245	e
203	247	a
204	248	g
205	249	b
206	250	h
207	251	c
208	252	i
209	253	d
210	254	k
211	255	e
212	256	k
213	257	e
214	258	k
215	260	f
216	261	a
217	262	g
218	263	b
219	264	h
220	265	c

VI.

Topica.

221	94	h
222	95	d
223	96	i
224	97	c
225	98	h
226	100	f
227	101	a
228	102	g
229	103	b

VII.

Partitiones Oratoriæ.

230	104	i
231	105	b
232	106	k
233	107	e
234	109	a
235	110	g
236	111	b
237	112	g
238	113	c
239	114	i
240	115	d
241	116	k
242	117	e

VIII.

Orator.

243	266	i
244	267	d
245	268	k

IX.

Pro P. Quintio.

1	1	a
2	2	h
3	2	b
4	3	e
5	3	g
6	4	c
7	5	f
8	6	k
9	6	d
10	7	h
11	8	b
12	9	e
13	9	i
14	10	b
15	11	f
16	12	i
17	12	c
18	13	k

X.

Pro S. Roscio.

19	14	g
20	15	a
21	15	e
22	16	h
23	17	e
24	17	f
25	18	i
26	19	c
27	20	g
28	20	k
29	21	d
30	22	g
31	23	e
32	23	i
33	24	c
34	25	g
35	26	k
36	26	d
37	27	g
38	28	a
39	29	e
40	29	i
41	30	b
42	31	f
43	32	i
44	32	c

XI.

Pro Rosc. Com.

45	33	b
46	33	c
47	34	i
48	35	b
49	36	f
50	36	k
51	37	c
52	38	g
53	38	k
54	39	d

XII.

In C. Verrem.

55	40	c
56	40	k
57	41	d
58	42	g
59	43	a
60	43	e
61	44	i
62	45	c
63	46	f
64	46	k
65	47	c
66	48	g
67	49	a
68	49	d
69	50	h
70	51	a
71	51	d
72	52	h
73	53	a
74	53	e
75	54	h
76	55	a
77	55	d
78	56	g
79	57	a
80	57	e
81	58	h
82	59	b
83	59	c
84	60	h
85	61	b
86	61	c
87	62	f
88	63	b
89	63	c
90	64	f
91	65	b
92	66	e
93	66	k
94	67	c
95	68	g
96	68	k
97	69	d
98	70	h
99	71	a
100	71	e
101	72	h
102	73	a
103	73	e
104	74	i
105	75	b
106	76	f
107	76	i
108	77	c
109	78	f
110	78	i
111	79	c
112	80	g
113	80	k
114	81	d
115	82	g
116	83	a
117	83	e
118	84	h
119	85	a
120	85	e
121	86	h
122	87	b
123	87	e
124	88	i
125	89	b
126	89	e
127	90	i
128	91	c
129	92	f
130	92	k
131	93	c
132	94	e
133	94	k
134	95	c
135	96	g
136	96	k
137	97	d
138	98	g
139	98	k
140	99	d
141	100	h
142	101	a
143	101	c
144	102	i
1145	103	b
146	103	e
147	104	i
148	105	c
149	106	f
150	106	k
151	107	c
152	108	g
153	109	a
154	109	d
155	110	h
156	111	a
157	111	e
158	112	i
159	113	b
160	113	e
161	114	c
162	115	f
163	116	f
164	116	k
165	117	c
166	118	f
167	118	i
168	119	d
169	120	g
170	120	k
171	121	d
172	122	f
173	123	a
174	123	d
175	124	g
176	125	a
177	125	d
178	126	h
179	127	a
180	127	e
181	128	h
182	129	a
183	129	f
184	130	h
185	131	a
186	131	e
187	132	i
188	133	c
189	134	f
190	134	k
191	135	c
192	136	g
193	137	d
194	137	h
195	138	a
196	139	a
197	139	e
198	140	h
199	141	c
200	141	i
201	142	a
202	143	b
203	143	e
204	144	i
205	145	f
206	146	f
207	146	k
208	147	c
209	147	b
210	148	f
211	149	c
212	150	g
213	150	k
214	151	d
215	152	g
216	153	c
217	153	h
218	154	a
219	155	g
220	155	k
221	156	a
222	157	d
223	157	h
224	158	a
225	159	a
226	159	e
227	160	h
228	161	b
229	161	e
230	162	h
231	163	b
232	163	e
233	164	e
234	165	c
235	166	f
236	166	i
237	167	e
238	168	f
239	168	k
240	169	c
241	170	g
242	171	a
243	171	d
244	172	h
245	173	a
246	173	e
247	174	h
248	175	b
249	175	e
250	176	i
251	177	c
252	178	f
253	178	k
254	179	c
255	180	f
256	181	c
257	182	g
258	182	k
259	183	c
260	184	c
261	184	k
262	185	c
263	186	g
264	186	k
265	187	d
266	188	g
267	188	a
268	189	c
269	189	g
270	190	a
271	191	e
272	191	h
273	192	a
274	192	e
275	193	

XIII.

Pro M. Font.

276	193	c
277	194	i
278	195	h
279	195	c
280	196	i
281	197	b
282	198	f
283	198	k
284	199	d

XIIII.

Pro A. Cecin.

285	200	f
286	200	i
287	201	c
288	201	e
289	202	k
290	203	d
291	204	g
292	204	k
293	205	d
294	206	h
295	207	a
296	207	e
297	208	h
298	209	b
299	209	c
300	210	h

Aldi	Heruag.	
301	211	a
302	211	e
303	212	h
304	213	a
305	213	e

XV.

Pro lege Man.

4	214	f
5	214	k
6	215	c
7	216	f
8	216	k
9	217	c
10	218	f
11	218	k
12	219	c
13	220	g
14	220	k
15	221	d
16	222	g
17	223	a

XVI.

Pro A. Cluentio.

18	223	d
19	224	g
20	224	k
21	225	d
22	226	h
23	227	a
24	227	e
25	228	i
26	229	b
27	230	f
28	230	k
29	231	c
30	232	g
31	232	k
32	233	d
33	234	h
34	235	a
35	235	e
36	236	h
37	237	b
38	238	f
39	238	i
40	239	c
41	240	f
42	240	k
43	241	c
44	242	f
45	242	k
46	243	c
47	244	g
48	244	k
49	245	c
50	246	f
51	246	k
52	247	c
53	248	g
54	248	k
55	249	c
56	250	g
57	250	k
58	251	c
59	252	g
60	252	k

XVII.

Con. Rullum.

61	253	c
62	253	e
63	254	i
64	255	b
65	255	e
66	256	i
67	257	c
68	257	f
69	258	i
70	259	c
71	260	g
72	261	a
73	261	d
74	262	g
75	263	a
76	263	e
77	264	h
78	265	a
79	265	e
80	266	h
81	267	b
82	268	f
83	268	i
84	269	c
85	270	g
86	270	k
87	271	d
88	272	g
89	273	a
90	273	d

XVIII.

Pro C. Rabirio.

91	274	g
92	274	k
93	275	d
94	276	h
95	277	a
96	277	d
97	278	h

XIX.

In L. Catilinam.

98	278	k
99	279	d
100	280	g
101	281	a
102	281	d
103	282	g
104	283	a
105	283	d
106	284	g
107	284	k
108	285	d
109	286	g
110	286	k
111	287	d
112	288	g
113	288	k
114	289	d
115	290	g
116	291	a
117	291	e
118	292	g
119	293	a
120	293	e
121	294	h
122	295	b
123	295	e

XX.

Pro L. Murena.

124	296	i
125	297	c
126	298	f
127	298	k
128	299	c
129	300	g
130	300	k
131	301	d
132	302	h
133	303	a
134	303	e
135	304	h
136	305	b
137	305	d
138	306	h
139	307	b
140	307	f
141	308	i
142	309	b
143	309	e
144	310	e
145	311	b

XXI.

Pro L. Flacco.

146	312	f
147	312	i
148	313	c
149	314	f
150	314	i
151	315	c
152	316	g
153	316	k
154	317	c
155	318	g
156	318	k
157	319	d
158	320	g
159	320	k
160	321	d
161	322	h
162	323	f
163	324	k
164	325	c
165	326	g
166	326	k

XXII.

Pro P. Sylla.

167	327	c
168	328	g
169	328	k
170	329	d
171	330	g
172	331	a
173	331	d
174	332	h
175	333	b
176	333	e
177	334	i
178	335	c
179	336	f
180	336	k
181	337	d
182	338	g
183	338	a
184	339	d
185	340	g

XXIII.

Pro Arch. poeta.

186	340	k
187	341	d
188	342	g
189	342	k
190	343	d
191	344	g
192	345	a

XXIIII.

Ant. iret in exil.

193	345	c
194	346	f
195	346	d
196	347	d
197	348	f

XXV.

Post reditum.

198	349	a
199	349	d
200	350	h
201	351	a
202	351	e
203	352	h
204	352	k
205	353	c
206	354	g
207	354	k
208	355	d
209	356	h
210	357	a
211	357	e
212	358	h

XXVI.

Pro domo sua.

213	359	c
214	360	f
215	360	k
216	361	c
217	362	g
218	362	k
219	363	d
220	364	h
221	365	a
222	365	e
223	366	i
224	367	b
225	367	e
226	368	i
227	369	c
228	370	f
229	370	k
230	371	c
231	372	f
232	372	k
233	373	c
234	374	f
235	374	k
236	375	c
237	376	g
238	376	k
239	377	c
240	378	g
241	378	k
242	379	d
243	379	g

XXVII.

De Aruſp. reſ.

244	380	k
245	381	d
246	382	h
247	383	a
248	383	d
249	384	h
250	385	a
251	385	e
252	386	i
253	387	b
254	388	f
255	388	k
256	389	c
257	390	g
258	390	k

XXVIII.

Pro Cn. Planco

259	391	d
260	392	g
261	393	a
262	393	e
263	394	h
264	395	b
265	395	e
266	396	i
267	397	c
268	398	f
269	398	k
270	399	c
271	400	f
272	400	k
273	401	c
274	402	f
275	402	k
276	403	c
277	404	f
278	404	k
279	405	c
280	406	g
281	406	k

XXIX.

Pro P. Seſt.

3	407	c
4	407	e
5	408	i
6	409	c
7	410	f
8	410	k
9	411	c
10	412	f
11	412	k
12	413	c
13	414	f
14	414	k
15	415	c
16	416	f
17	416	k
18	417	c
19	418	g
20	419	b
21	420	e
22	421	a
23	422	g
24	423	b
25	425	a
26	427	e
27	429	e
28	430	k

XXX.

In Vatinium.

29	431	c
30	432	f
31	432	k
32	433	c
33	434	g
34	434	k
35	435	d
36	436	g
37	437	c

XXXI.

Pro Cælio.

38	438	g
39	438	i
40	439	c
41	440	f
42	440	k
43	441	c
44	442	g
45	442	k
46	443	c
47	444	g
48	444	k
49	445	d
50	446	h
51	447	a
52	447	d
53	448	h
54	449	a

XXXII.

Pro Cor. Balbo.

55	449	d
56	450	g
57	451	a
58	451	d
59	452	h
60	453	b
61	454	f
62	454	k
63	455	d
64	456	f
65	456	k
66	457	c
67	458	g
68	458	k

XXXIII.

De Prou. conſ.

69	459	d
70	460	g
71	461	a
72	461	d
73	462	h
74	463	a
75	463	e
76	464	h
77	465	b
78	465	e
79	466	i

XXXIIII.

In L. Pisonem.

80	467	b
81	468	f
82	468	e
83	469	c
84	470	f
85	470	i
86	471	c
87	472	f
88	472	i
89	473	c
90	474	f
91	474	k
92	475	c
92	476	g
94	476	k
95	477	c
96	478	g
97	478	k
98	479	d
99	480	g
100	480	k
101	481	d

XXXV.

Pro Milone.

102	482	h
103	483	a
104	483	c
105	484	h
106	485	b
107	485	e
108	486	i
109	487	b
110	488	f
111	488	k
112	489	d
113	490	g
114	491	a
115	491	e
116	492	h
117	493	a
118	493	e
119	494	h
120	495	b
121	496	f
122	496	i

XXXVI.

Pro Rab. Poſth.

123	497	b
124	498	f
125	498	h
126	499	c
127	500	e
128	500	k
129	501	c
130	502	g

XXXVII.

Pro M. Marcello.

131	502	k
132	503	c
133	504	f
134	504	k
135	505	c
136	506	g

XXXVIII.

Pro Q. Liga.

137	506	i
138	507	b
139	508	f
140	508	i
141	509	c
142	510	g
143	510	k

Universidad de Deusto
Biblioteca

Aldi	Heruag.	
XXXIX.		
Pro Deiotaro.		
144	511	b
145	511	e
146	512	j
147	513	b
148	514	f
149	514	i
150	515	c
151	516	c
XL.		
In M. Antonii.		
153	517	a
154	517	c
155	518	h
156	519	a
157	519	e
158	520	i
159	521	e
160	522	f
161	522	i
162	523	c
163	524	g
164	524	k
165	525	c
166	526	g
167	527	a
168	527	d
169	528	h
170	529	b
171	529	e
172	530	h
173	531	b
174	531	e
175	532	i
176	533	b
177	533	e
178	534	i
179	535	b
180	536	f
181	536	j
182	537	b
183	538	f
184	538	h
185	539	b
186	539	e
187	540	i
188	541	b
189	541	e
190	542	i
191	543	b
192	543	e
193	544	i
194	545	b
195	546	f
196	546	k
197	547	c
198	548	g
199	548	k
200	549	d
201	550	g
202	551	a
203	551	d
204	552	h
205	553	a
206	553	d
207	554	g
208	554	k
209	555	d
210	556	f
211	556	k
212	557	e
213	558	g
214	558	k
215	559	b
216	559	e
217	560	i
218	561	c
219	562	f
220	562	i
221	563	a
222	563	e
223	564	h
224	565	b
225	565	e
226	566	h
227	567	a
228	567	d
229	568	h
230	569	a
231	569	c
232	570	f
233	570	d
234	571	e
235	572	f
236	572	i
237	573	c
238	574	f
239	574	i
240	575	a
241	575	d
242	576	h
243	577	a
244	577	e
245	578	h
246	579	a
247	579	f
248	580	h
249	581	b
250	581	e
251	582	i
252	583	b
253	583	e
254	584	i
255	585	a
256	585	d
257	586	d
258	587	g
259	588	a
260	588	c
261	589	f
262	590	k
263	590	d
264	591	g
265	592	k
XLI.		
Sal. in Ciceronem.		
270	592	f
271	592	g
XLII.		
In Salustium.		
272	593	b
273	593	e
274	594	i
275	595	b
XLIII.		
Epist. Famil.		
2	1	a
3	1	e
4	2	h
5	3	a
6	3	d
7	4	h
8	5	a
9	5	e
10	6	h
11	7	a
12	7	d
13	8	g
14	8	k
15	9	d
16	10	g
17	10	k
18	11	d
19	12	g
20	13	a
21	13	c
22	14	g
23	15	a
24	15	c
25	16	h
26	17	a
27	17	c
28	18	g
29	18	g
30	19	k
31	20	c
32	21	g
33	21	a
34	22	d
35	23	h
36	23	a
37	24	c
38	25	h
39	25	a
40	26	c
41	27	h
42	27	d
43	28	h
44	29	a
45	29	d
46	30	h
47	31	a
48	31	d
49	32	h
50	33	a
51	33	e
52	34	h
53	35	a
54	35	e
55	36	h
56	36	k
57	37	d
58	38	g
59	38	k
60	39	c
61	40	g
62	40	k
63	41	d
64	42	g
65	43	a
66	43	d
67	44	h
68	45	a
69	45	d
70	46	h
71	47	b
72	47	e
73	48	i
74	49	b
75	49	e
76	50	h
77	51	b
78	51	i
79	52	h
80	53	b
81	53	e
82	54	h
83	55	c
84	56	f
85	56	i
86	57	c
87	58	f
88	59	k
89	59	c
90	60	g
91	60	i
92	61	c
93	62	f
94	62	g
95	63	c
96	64	f
97	64	i
98	65	a
99	65	b
100	66	i
101	67	b
102	68	e
103	68	i
104	69	b
105	69	e
106	70	i
107	71	b
108	72	f
109	72	i
110	73	b
111	73	e
112	74	h
113	75	b
114	75	e
115	76	h
116	77	b
117	78	e
118	78	h
119	79	b
120	79	e
121	80	h
122	81	a
123	81	c
124	82	h
125	83	a
126	83	e
127	84	h
128	85	a
129	85	e
130	86	h
131	87	a
132	88	e
133	88	g
134	89	a
135	89	e
136	90	h
137	91	a
138	91	d
139	92	g
140	92	a
141	93	d
142	94	h
143	94	k
144	95	f
145	96	g
146	96	k
147	97	d
L.		
Tusc. Quæst.		
148	98	f
149	98	i
150	99	b
151	100	f
152	100	i
153	101	b
154	102	f
155	102	i
156	103	c
157	104	f
158	104	i
159	105	c
160	106	f
161	106	i
162	107	b
163	108	f
164	108	i
165	109	c
166	109	e
167	110	i
168	111	b
169	111	e
170	112	i
171	113	b
172	114	f
173	114	i
174	115	c
175	116	f
176	116	k
177	117	c
178	118	f
179	118	i
180	119	e
181	120	i
182	121	e
183	122	f
184	122	k
185	123	c
186	124	f
187	124	k
188	125	c
189	126	f
190	126	k
191	127	c
192	128	f
193	128	k
194	129	b
195	130	f
196	130	k
197	131	c
198	132	g
199	132	k
200	133	c
201	134	f
202	134	k
203	135	d
204	136	g
205	137	a
206	137	e
207	138	i
208	139	b
209	140	i
210	140	f
211	141	b
212	142	f
213	143	c
214	144	f
215	145	i
216	146	c
217	147	f
218	148	i
219	149	c
220	150	f
221	151	i
222	152	c
223	153	f
224	154	i
225	155	c
226	156	f
227	156	k
228	157	c
229	158	f
230	158	k
231	159	c
232	159	g
233	160	k
234	161	d
235	161	g
236	162	k
237	162	d
238	163	h
239	164	a
240	165	d
241	165	h
242	166	c
243	167	a
244	167	d
245	168	g
246	169	a
247	169	d
248	170	g
249	171	a
250	171	d
251	172	g
252	173	a
253	173	d
254	174	g
255	175	a
256	175	d
257	176	h
258	176	k
259	177	d
260	178	g
261	179	a
262	179	d
263	180	g
264	181	a
265	181	d
266	182	g
XLIIII.		
Ad Atticum.		
1	229	a
2	229	b
3	230	c
4	231	a
5	231	b
6	232	d
7	233	a
8	233	b
9	234	d
10	235	a
11	235	b
12	236	d
13	237	a
14	237	b
15	238	d
16	239	i
17	239	b
18	240	c
19	240	d
20	241	a
21	242	c
22	243	d
23	244	b
24	244	e
25	245	d
26	245	b
27	246	c
28	247	d
29	248	b
30	248	i
31	249	c
32	250	f
33	250	i
34	251	f
35	252	i
36	252	c
37	253	f
38	254	i
39	254	c
40	255	f
41	256	k
42	256	c
43	257	f
44	258	k
45	258	c
46	259	g
47	260	k
48	260	d
49	261	g
50	262	d
51	263	a
52	263	d
53	264	h
54	265	b
55	265	e
56	266	i
57	267	b
58	267	e
59	268	i
60	269	b
61	269	e
62	270	i
63	271	b
64	272	f
65	272	i
66	273	c
67	274	f
68	274	k
69	275	b
70	276	f
71	276	i
72	277	c
73	278	f
74	278	i
75	279	d
76	280	f
77	280	k
78	281	c
79	282	g
80	282	k
81	283	c
82	284	g
83	284	k
84	285	d
85	286	g
86	286	k
87	287	d
88	288	g
89	288	k
90	289	d
91	290	g
92	291	a
93	291	d
94	292	h
95	293	a
96	293	e
97	294	h
98	295	b
99	295	e
100	296	i
101	297	b
102	297	e
103	298	i
104	299	b
105	299	e
106	300	i
107	301	b
108	302	f
109	302	i
110	303	b
111	303	e
112	304	i
113	305	c
114	306	f
115	306	i
116	307	b
117	308	f
118	308	k
119	309	c
120	310	g
121	310	k
122	311	c
123	312	g
124	312	k
125	313	d
126	314	g
127	314	k
128	315	d
129	316	g
130	317	a
131	317	d
132	318	h
133	319	a
134	319	d
135	320	h
136	321	a
137	321	e
138	322	h
139	323	a
140	323	d
141	324	h
142	325	a
143	325	e
144	326	h
145	327	a
146	327	e
147	328	h
148	329	a
149	329	e
150	330	h
151	331	b
152	331	e
153	332	h
154	333	b
155	333	e
156	334	h
157	335	a
158	335	b
159	336	i
160	337	a
161	337	e
162	338	h
163	339	b
164	339	e
165	340	i
166	341	b
167	342	f
168	342	i
169	343	b
170	343	e
171	345	a
172	345	b
173	346	f
174	346	i
175	347	g
176	348	f
177	348	k
178	349	c
179	350	g
180	350	k
181	351	d
182	352	g
183	352	k
184	353	d
185	354	h
186	355	b
187	356	f
188	356	k
189	357	d
190	358	h
191	359	a
192	359	e
193	360	h
194	361	b
195	361	e
196	362	h
197	363	b
198	364	f
199	364	k
200	365	d
201	366	g
202	367	b
203	367	e
204	368	k
205	369	c
206	370	g
207	371	a
208	371	e
209	372	i
210	373	c
211	374	g
212	374	k
213	375	d
214	376	h
215	377	b
216	377	e
217	378	i
218	379	c
219	380	g
220	380	k
221	381	d
222	382	h
223	383	b
224	384	f
225	384	k
226	385	d
227	386	g
228	386	k
229	387	d
230	388	g
231	388	k
232	389	d
233	390	g
234	390	k
235	391	a
236	392	g
237	393	a
238	393	e
239	394	h
240	395	b
241	396	f
242	396	i
243	397	c
244	398	g
245	398	d
246	399	b
247	400	b
248	401	a
249	401	d
250	402	h
251	403	b
252	403	e
253	404	i
254	405	b
255	405	e
256	406	h
257	407	a
258	407	e
259	408	h
260	409	f
261	410	f
262	410	i
263	411	c
264	412	f
XLV.		
Ad Brutum.		
273	183	c
274	184	f
275	184	i
276	185	e
277	186	f
278	186	i
279	187	c
280	188	f
281	188	h
282	189	c
283	190	e
284	190	k
285	191	c
286	192	f
287	192	k
288	193	c
289	194	g
XLVI.		
Ad Q. Fratrem.		
290	198	h
291	199	b
292	199	e
293	200	i
294	201	d
295	202	f
296	202	d
297	203	d
298	204	g
299	205	b
300	205	d
301	206	h
302	207	b
303	207	e
304	208	h
305	209	b
306	209	e
307	210	i
308	211	d
309	211	e
310	212	i
311	213	b
312	213	e
313	214	h
314	215	a
315	215	e
316	216	h
317	217	a
318	217	e
319	218	g
320	218	k
321	219	d
322	220	g
323	220	k
324	221	a
325	222	a
326	223	a
327	223	d
328	224	h
XLVII.		
Ad Octauium.		
329	225	a
330	225	f
331	226	g
XLVIII.		
Academicæ Q.		
3	1	d
4	2	h
5	3	a
6	3	e
7	4	h
8	5	a
9	5	e
10	6	i
11	7	a
12	7	e
13	8	b
14	9	a
15	10	f
16	10	i
17	11	a
18	12	f
19	12	i
20	13	a
21	14	f
22	15	i
23	15	a
24	16	f
25	16	d
26	17	d
27	18	g
28	18	k
29	19	d
30	20	g
31	20	k
32	21	d
33	22	g
34	23	k
35	24	d
36	24	g
37	25	k
38	26	d
39	26	g
40	27	k
41	28	d
42	29	g
43	29	a
44	30	d
45	31	g
46	31	a
XLIX.		
De Finibus.		
49	32	f
50	32	i
51	33	c
52	34	f
53	34	k
54	35	d
55	36	g

Universidad de Deusto
Biblioteca

Aldi	Heruag.	
212	142	e
213	142	i
214	143	b
215	143	c
216	144	i
217	145	b
218	145	e
219	146	f
220	147	b
221	147	e
222	148	i
223	149	b
224	149	e
225	150	k
226	151	c
227	152	g
228	152	k
229	153	c
230	154	f
231	154	i
232	155	b
233	155	e
234	156	k
235	157	b
236	157	e
237	158	i
238	159	b
239	159	e
240	160	h
241	161	b
242	161	e
243	162	h
244	163	a
245	163	e
246	164	h
247	165	b
248	165	d
249	166	h
250	167	a
251	167	d

LI.
De Natura deorum.

2	168	h
3	169	a
4	169	d
5	170	h
6	171	a
7	171	d
8	172	h
9	173	a
10	173	d
11	174	b
12	174	k
13	175	d
14	176	g
15	176	k
16	177	c
17	178	f
18	178	k
19	179	c
20	180	g
21	180	k
22	181	c
23	182	g
24	182	k
25	183	d
26	184	g
27	184	k
28	185	d
29	185	g
30	186	k
31	187	c
32	188	g
33	188	k
34	189	c
35	190	g
36	190	k
37	191	c
38	192	f
39	192	k
40	193	c
41	194	f
42	194	k
43	195	c
44	196	f
45	196	k
46	197	c
47	198	g
48	199	a
49	200	f
50	200	k
51	201	c
52	202	f
53	202	d
54	203	c
55	204	f
56	204	b
57	205	b
58	205	c
59	206	i
60	207	c
61	208	f
62	208	i
63	209	b
64	209	e
65	210	i
66	211	b
67	211	e
68	212	h
69	213	b
70	213	e
71	214	h
72	215	a
73	215	d
74	216	c
75	217	b
76	217	e
77	218	h
78	219	b
79	219	e

LII.
De Diuinatione.

80	220	c
81	220	k
82	221	c
83	222	g
84	223	a
85	224	g
86	225	a
87	225	c
88	226	g
89	226	k
90	227	e
91	228	h
92	229	b
93	229	e
94	230	h
95	231	c
96	232	f
97	233	i
98	233	b
99	234	f
100	234	i
101	235	b
102	236	f
103	237	k
104	237	d
105	238	g
106	238	k
107	239	d
108	240	g
109	240	k
110	241	d
111	242	g
112	242	k
113	243	d
114	244	g
115	244	k
116	245	c
117	246	f
118	246	k
119	247	c
120	248	f
121	248	i
122	249	c
123	250	g
124	250	k
125	251	d
126	252	g
127	252	k
128	253	c
129	254	g
130	254	k
131	255	d
132	25⁄	g
133	256	k
134	257	c
135	258	g
136	258	k
137	259	c
138	260	f
139	260	l

LIII.
De Fato

140	261	c
141	261	e
142	262	i
143	263	b
144	263	e
145	264	h
146	265	a
147	265	e
148	266	h
149	267	b
150	267	e

LIIII.
De Legibus.

156	271	q
157	271	e
158	272	g
159	273	b
160	273	e
161	274	h
162	275	b
163	275	e
164	276	h
165	277	b
166	277	e
167	278	i
168	279	b
169	279	e
170	280	i
171	281	b
172	281	e
173	282	i
174	283	b
175	283	e
176	284	i
177	285	b
178	285	e
179	286	i
180	287	b
181	287	e
182	288	h
183	289	b
184	289	e
185	290	i
186	291	f
187	292	f
188	292	i
189	293	b
190	293	e
191	294	h
192	295	b
193	295	e

LV.
De Vniuersitate.

195	377	a
196	377	d
197	378	h
198	379	a
199	379	d
200	380	h
201	381	a
202	382	g
203	382	e
204	383	a

LVI.
De Petitione consulatus.

205	383	c
206	384	f
207	384	i
208	385	e
209	386	f
210	386	i
211	387	c
212	388	f
213	388	i
214	389	c

LVII.
De Officijs.

1	296	i
2	297	c
3	298	f
4	298	k
5	299	c
6	300	g
7	300	k
8	301	d
9	302	g
10	303	a
11	303	e
12	304	h
13	305	a
14	305	d
15	306	g
16	306	k
17	307	d
18	308	g
19	308	k
20	309	c
21	310	g
22	311	c
23	311	f
24	312	f
25	312	i
26	313	c
27	314	f
28	314	i
29	315	b
30	315	e
31	316	k
32	317	b
33	317	e
34	318	h
35	319	a
36	319	d
37	320	g
38	320	k
39	321	d
40	322	g
41	322	k
42	323	e
43	324	f
44	324	i
45	325	b
46	326	f
47	326	i
48	327	b
49	327	e
50	328	i
51	329	b
52	329	c
53	330	g
54	330	k
55	331	d
56	332	g
57	332	k
58	333	d
59	334	g
60	334	k
61	335	c
62	336	f
63	336	h
64	337	b
65	337	e
66	338	i
67	339	b
68	339	e
69	340	h
70	341	a
71	341	d
72	342	h
73	342	k
74	343	d
75	344	g
76	344	k

LVIII.
De Amicitia.

95	345	d
96	345	e
97	346	i
98	347	b
99	347	e
100	348	h
101	349	a
102	349	d
103	350	g
104	351	a
105	351	d
106	352	g
107	352	k
108	353	c
109	354	g
110	354	k
111	355	c
112	356	f
113	356	b
114	357	e
115	357	

LIX.
De Senectute.

77	358	i
78	359	b
79	359	e
80	360	h
81	361	b
82	361	e
83	362	i
84	363	b
85	363	e
86	364	h
87	365	a
88	365	e
89	366	h
90	367	a
91	367	d
92	368	g
93	368	k
94	369	c
95	370	g

LX.
Paradoxa.

116	370	h
117	371	a
118	371	d
119	372	g
120	372	k
121	373	d
122	374	g
123	374	c
124	375	c
125	376	f
126	376	k

LXI.
De somnio Sci.

127	268	g
128	268	k
129	269	g
130	270	g
131	270	g

NIZOLIVS.

A AB

LITERA salutaris, quòd nota esset absolutionis. Cic. pro Milo. 104 b, de Diu. 85 d, Sus rostro si humi A literam impresserit, tũ propterea suspicari poteris Andromachã Ennij ab ea posse describi.

A, uel Ab, uel Abs, præpositio. Or. 212 d, Vna præpositio est ab uel abs, eáq; nunc tantum in acceptitabulis manet, ne his quidem omnium, in reliquo sermone mutata est. nam Amouit dicimus, & abegit, & abstulit: ut iam nescias, ab'ne uerum sit, an abs. quid si etiam abfugit turpe uisum est? & abfer noluerunt, aufer maluerunt. quæ præpositio præter hæc duo uerba, nullo alio in loco reperitur.

A' filio, uel à secundo hærede aliquid legare, est filio aut secundo hæredi, ut legatum præstet, mandare, sic ut ab illo solo debeatur. Cic. Top. & pro Clu. L. lego, gas.

Ab aliquo facere, eũ aliquo facere: ab aliquo stare, cũ aliquo stare: ab aliquo esse, pro aliquo esse: ab aliquo dicere. Hæc atq; alia si quæ sunt huius generis effata, hanc habent uim atq; sententiã, ut si diceres, adiuuare & defendere aliquẽ, uel causam alicuius defensionẽq; confirmare, uel pro aliquo facere. Ab aliquo facere. de In. 59 a, Cõmune est, quod nihilo magis ab aduersarijs quàm à nobis fit.

Ab aliquo stare. de In. 57 b, Aut à se potius quàm ab aduersarijs stare. Stare à uoluntate scriptoris, & ibi. Stare à sententia, &c. & ad Her. 24 b.

Ab aliquo esse. de Or. 89 b, Sed uide ne hoc totum Scæuola sit à me. & Tusc. 176 b, Qui sunt ab ea disciplina.

Ab aliquo dicere. pro Clu. 37 a, Non modò dicendi ab reo, sed ne surgendi quidem potestas erat. & de Inu. 80 a, Quemádmodum ei dicebamus, qui à scripto diceret, hoc fore utilissimum. & ad Her. 84, A' testibus dicemus, secundum autoritatem & uitam testium.

Hæc etiam exempla quæ sequuntur, ad superiora uidentur pertinere. de In. 69 b, Locus communis à translatione, & contra eum qui translationem inducit. & ad Her. 8 a, Loci communes sunt à testibus, contra testes: à quæstionibus, contra quæstiones: ab argumentis, contra argumenta: à rumoribus, contra rumores. Habere aliquẽ secum. pro Clu. 38 b, Hoc non modò non est contra me, sed maximè meam causam, defensionemq; confirmat.

Ab aliquo & ex aliquo soluere, persoluere, dare, repræsentare, numerare, suppeditare quis dicitur, si quod ipse alicui debet, id curet ut alius pro se ac nomine suo soluat, uel de numis eius quem nominat, soluat, &c. Ab aliquo soluere. Attic. 114 a, Frater laborat, ut tibi quod debet ab Egnatio soluat. & pro Cec. 228 a, Hac emptione facta, pecunia soluitur à Cesenna. & At. 83 a, Homines non modò non recusare, sed etiam hoc dicere, se à me soluere. Cic. pro Plan. Simite me, quod uobis fretus, huic sæpe promisi, id à uobis ei persoluere.

Ab aliquo dare. pro Flac. 153 b, Ab Aulo Seruilio dicit se dedisse, & à suis fratribus. & At. 83 a, Quod enim prætori dare consuescent, quoniam ego non acceperam,

A AB

se à me quodammodo dare.

Ab aliquo repræsentare. At. 194 b, Reliquæ pecuniæ usuram Silio pendemus, dũ à Faberio repræsentabimus.

Ab aliquo, & ex aliquo numerare. pro Flacc. 155 b, Si prætor dedit, à quæstore numerauit, quæstor à mensa publica, mensa aut ex uectigali, aut ex tributo.

Ab aliquo suppeditare. contra Rul. 72 b, Sumptum haurit ex ærario, suppeditat à socijs. & 74 b, Misimus qui ab illo pecuniam depositam nostris recuperarent.

Ab equitatu firmus, ex doctrina nobilis, & id genus alia, id est (ut quidam exponunt) ob equitatum firmus, propter doctrinã nobilis. alij aliter has loquẽdi formas interpretãtur. nos eas intellectu faciliores existimamus, quàm ut interpretationis atq; explicationis indigeant. Epist. 152 b, Antonius ab equitatu firmus esse dicebatur. Ep. 120 a, Paratus ab exercitu. & At. 112 a, Sumus flagitiosè imparati, cũ à militibus, tũ à pecunia. de Cla. 170 a, Ille Græcus ab omni laude felicior. pro Ra. 126 a, Demetrius ex doctrina nobilis & clarus. pro S. R. 32 b, Vir ab innocentia clementissimus. de Cla. 179 a, Instructus à philosophia, à iure ciuili, ab historia. et 186 a, Mediocriter à natura instructus. Acad. 44 b, A' ualẽtiore interire. I. V. 242 a, Denudare à pectore. Post. 199 b, Nudus à propinquis, nulla cognatiõe munitus. pro Dom. 223 a, Tam inops erã ab amicis? tã nuda resp. à magistratib. & At. 1 a, de Cla. 185 a, Tũ erat ab oratorib. quædã in foro solitudo. pro Flac. 157 b, Orba ab optimatib. cõcio. Qu. Fr. 317 a, Nunquã à causis & iudicijs distrãctior fui. Of. 14 a, Qui inuictum se à labore præstiterit. de Di. 118 a, Pinarij natæ nobiles, à nobilitate igitur periculum.

A, uel ab, pro post. de Or. 143 a, Qui annus ei primus ab honorũ perfunctione fuit: id est, post. At. 214 b, Ab ea igitur, ut scribis, id est, post eam auctionẽ uenies. pro Clu. 7 b, Ab illo tempore, id est, post. de N. 62 a, Homerus qui recens ab illorum ætate fuit. I. V. 206 b, Ab illo tempore secum illos habuit. & I. V. 180 a, Ab hora tertia bibebatur. & de Sen. 80 b, Cuius à morte tertius est annus. de Di. 104 a, Animus uixit ab omni æternitate: id est, quod dicunt ab æterno. de D. 106 b, Ea est ex omni æternitate fluens ueritas sempiterna. de Ar. 250 a, Ceremoniæ ab omni uetustate acceptæ. Proximus à postremo, id est, ante postremũ siue penultimum. Or. 218 a.

Alia de præpositionibus A, & Ab. de Or. 94 a, Non ego hæc à me prompsi, sed fortuitò incidi in hunc sermonem. & de Fin. 81 a, Sed ipsum à se oritur, & sua sponte nascitur. de Or. A' se aliquid facere: id est, per se. et de N. 52 b, Si est calor à sole, se opponunt. Acad. 26 b, Mare nũc qui à sole collucet, albescit. At. 279 a, Firmos exercitus habemus ab occidente. At. 250 a, Minimè totum amorẽ ab ea mecum abstuli. et de Or. 163 b, Laterũ inflexio non ab scena & histrionibus, sed ab armis, aut etiam à palæstra. At. 188 a, Tantum'ne est ocij ab re tua tibi, ut etiam Oratorẽ legas? de Legib. 191 a, Cui ne reditus quidem ad bonos, salutem à bonis potuit afferre. Pro Mil. 112 a, Mars communis, qui sæpe spoliantem iam & exulantem euertit, & perculit ab abiecto: id est,

Universidad de Deusto
Biblioteca

per abiectum, & uictum. pro Mil. 120 b, Siquidem nihil sit præstabilius uiro, quàm periculis patriam liberare: beatos esse, quibus ea res honori fuerit à suis ciuibus. Attic. 82 a, Velim tranquillè à Parthis. de Diu. 86 b, Bacillum leuiter à summo inflexum. & Attic. 189 b, Antonius à fronte, à tergo, à lateribus tenetur. & de Diu. 81 b, Iupiter cornicem à læua, coruum à dextra canere iussit. contra Rul. 79 a, Ab alia porta Capenas ager est. Qu. de Pet. 206 b, Cum sinistra capillum eius à uertice teneret. I.P. 85 a, At tu illo ipso tempore apud socrum tuam propè à meis ædibus sedebas. I. A. 220 a, Multi præterea improbi, quos quidem à se primùm numerare possunt, qui hæc loquuntur. & de Diu. 128 a, Liberi effingunt à parentibus & mores & formas. & At. 142 a, Illud certè scio, me ab singulari amore, quæcunq; scribo, tibi scribere. I. A. 243 b, Tres uiæ sunt ad Mutinã à supero mari Flaminia, ab infero Aurelia, media Cassia. & de In. 81 b, Funiculus à puppi religatus. At. 122 a, Pollucem seruum à pedibus meum Romam misi. huiusmodi seruũ Itali, un stafiero, Galli, un laquet, Germani Lakey, appellãt. I.V. 62 b, Alienus à subsellijs. & Or. 220 a, In omni uerbo natura posuit acutam uocem, nec una plus, nec à postrema syllaba citra tertiam. I.V. 33 a, Quod augures omnes usq; à Romulo decreuerunt. At. 98 b, At uellem à principio audisse te amicissimè admonentẽ. pro Qu. 2 b, Qui ab adolescentulo quæstum sibi instituisset sine impendio. De Fin. li 2, Voluntas erga philosophiam ab adolescentia suscepta. pro L. Manil. Vitæ rationes ab ineunte ætate suscepta. Sic de Offic. lib. 2. & Oct. uio Epist. 13. Ab ineunte adolescentia. Epist. lib. 4. Ab initio ætatis. de Senect. 92 b, Sed hoc meditatum ab adolescentia debet esse, mortẽ ut negligamus. contra Rul. 77 a, Infinito ex tempore, non ut antea ab Sylla Pompeio q; Cos Postquam 209 b, Quia uoce à te Romule post urbem cõditam consul usus esset, eadẽ, &c. id est, te autore. At. 3 b, Vt primùm à digressu tuo Romam ueni. de Leg. 191 a, Grauiora iudicia de potentissimis hominibus extant uoces quàm tabellæ: id est, à potentissimis hominibus.

Abacus, ci. mensa structoria, uasorum receptaculũ ad cõmessticũ usum, & pompã. I.V. 207 b, Ab hoc iste abaci uasa omnia, ut expolita fuerant, abstulit. & 212 b, Tusc. 240 Abacos quãplures ornauit argento, auroq; cælato.

Abalienatio. Topic. 223 a, Abalienatio est eius rei, quæ mancipi est, aut traditio alteri nexu, aut in iure cessio, inter quos ea iure ciuili fieri possunt.

Abalieno, as. alieno, disiungo. contra Rul. 79 a, Agros uectigales populi Rom. abalienare. & 80 b, Vectigalibus abalienatis socijs uexatis. I.A. 167 b, At uerò Pompeij uoluntatem à me abalienabat oratio mea. At. 232 b, Totum se à te abalienauit Dolabella. de Or. 125 a, Eaq; omnia ualde beneuolentiam conciliant, abalienantq; ab iis, in quibus hæc non sunt. Ep. 7 b, Qui nos quos fauendo retinere potuerunt, inuidendo abalienarunt. Ep. 9 b, Qui à senatu hominem clarissimum abalienauerunt. de Or. 137 a, Non ne abs te iudices abalienes?

Abalienatus. Ep. 6 b, Hominem excellentem nonnihil suspicantem te ab se abalienatum, illa epistola retinere potuisti. de Or. 117 a, Iudices erant à Cæpione propter iudicia abalienati. At. 2 b, Esse animo abalienato.

Abazea, uel Sabazea, institutа Dionysij. de N. 71 a.

Abauus, ui. aui nostri auus. de Cla. 183 a, Auus, proauus, abauus. & ibidem b, Iam duorum abauorum, quàm est illustre nomen.

Abdera, ræ. urbs Thraciæ.

Abderites. Acad. 14 a, de Or. 154 b, Or. 167 a.

Abderiticus, a, um. At. 105 b, Quod iam à multis audio constitutum esse Pompeio & eius consilio in Sicilia me mittere, quòd imperium habeam, id est, Abderiticum. Abderiticum, id est, stultum.

Abdico, as. ante tempus imperium depono. de N. 28 a, Senatus ut abdicarent, cõsules abdicarunt. Tusc. 176 a, & de Diu. 154 a, Quid magnificentius quàm posse decernere, ut magistratu se abdicent Coss. I.A. 185 b, Antonius eo die non modò consulatu, sed etiam libertate se abdicauit. At. 85 a, Itaq; tutela me abdicare cogito. I.C. 115 a, Cum se prætura abdicassent. L. Ab udico.

Abdicere, quasi repudiare uel reijcere. de Diu. 87 a, Cumq; in quatuor partes uineam diuisisset, treisq; partes aues abdixissent, quarta parte quæ erat reliqua, in regiones distributa, mirabili magnitudine uuam, ut scriptum uidemus, inuenit.

Abditè, occultè. I.V. 145 a, Aliquid ita conditũ esse, atq; ita abditè latère, ut omni diligẽtia inuestigari nõ possit.

Abditus, a, um. Of. 35 a, Nec aurum effoderetur penitus abditũ. & de N. 56 b, Venæ auri penitus abditæ. & 11 b, Res penitus abditæ & res occultæ. & At. 246 a, Hæc loca uenusta sunt, abdita certè, & si quid scribere uelis, ab arbitris libera. & I. V. 77 b, Res retrusa atq; abdita in tenebris. & de Ar. 257 b, Abditi & penetrales foci. & Qu. de Pet. 211 b, Quæ significant uoluntatem esse abditam & retrusam, parui refert patère hostium. Tusc. li. 2. Audis'ne Amphiaraæ sub terram abdite?

Abdo, dis. occulto, retrudo. Attic. 56 a, Ille se in interiorẽ partem ædium abdidit. Ep. 217 a, Itaq; abdidit se in intimã Macedoniã. Ep. 130 b, Et sese abdiderit in claſſẽ. Of. 25 b, Natura eas partes contexit atq; abdidit. & 138 a, Neq; me in Arpinũ hoc tẽpore abdã. pro Mil. 109 b, Cũ se ille fugiens in scalarum tenebris abdidisset. aliàs tenebras. & de In. 42 a, Qui dispersos homines in agris & in teclis syluestribus abditos, ratione quadam cõpulit unũ in locũ. I.P. 87 b, An amici tui tabulas abdiderũt? Item alibi: De uxore Tuberonis nõ possum iam abdere, est enim res peruulgata. pro Ar. 188 a, Si qui ita se literis abdiderũt. de D. 121 b, Qui luci ediderat genitor Saturnius, idem abdidit. I P. 99 b, Is domum se abdidit. Ep. fam. li. 7. Ac me totum in literas abdere.

Abdomen, nis. apud Ciceronem pro uitio uentris ac gut turis, quam gulositatem uocant, aliquoties reperitur. pro Sest. 24 b, Manebat insaturabile abdomen, copiæ deficiebant. & I.P. 88 a, Ille gurges natus abdomini suo, non laudi atq; gloriæ. & 93 b, Oculorum delectationi abdominis uoluptates anteferre.

Abduco, cis. remoueo, aufero, abstraho, auerto, traduco. de Nat. 34 b, Nihil est difficilius quàm à cõsuetudine oculorum aciem mentis abducere. et 93 b, A' cõsuetudine oculorũ animũ abducere. & de Or. 136 a, Abducere animos à contraria defensione, & ad nostram conor traducere. I.V. 202 b, Abducuntur homines nonnunquã ab institutis suis magnitudine pecuniæ. pro Cæl. 41 b, Equidẽ uos abducam à testibus. I.V. 165 a, Hic est Docimus, ad quẽ iste deduxerat Tertiam Isidori Mimi filiã, ui abductam à Rhodio tibicine. & de Or. 112 a, Abducere discipulos ab aliquo. pro Deiot. 149 b, Abducere seruum ab aliquo. I.A. 236 b, Brutus equitatum ad se abduxit Dolabellæ. I. A. 226 a, Abducere legiones ab aliquo, & aucrtere, ibidem: Abducere animũ à solicitudine uel à uitijs. Epist. 48 a, à molestijs. Att. 137. à querelis, 36 a. Epist. 70 a, Ita ut mones, quantũ potero, me ab omnibus molestijs & angoribus abducã. Abducere cogitationẽ à consuetudine, Tusc. 136 a. Abducere aliquẽ à studijs, Epist. 49 a, & Ep. 59 a, Me nec domesticus dolor, nec, &c. à Rep. abducet. pro Quin. 15 b, Auferre & abducere. & I. A. 169 a, Curio te à meretricio quæstu abduxit. de Cl. 184 b, Quin etiã Catulum filiũ abducamus ex acie. i. à iudicijs. & Qu. Fr. 326 a, Abduco me ab omni reip. cura, dedoq; literis. Item pro Flac. 61 a, & de D. 99 b, Ne ars tanta propter tenuitatem hominum à religionis auctoritate abduceretur ad mercedem atq; quæstum. De Diu. lib. 1. Nec abducar ut rear, aut in extis totam Heturiam delirare. I.V. act. 5. Ab illis hominibus qui tum uersati sunt in Repub. ad hanc hominum licentiam & libidinem me abducis. Am 97 a, Nec ab isto officio abduci debui. pro Flac. 161 a, Abducere se à fide.

Abeo, abis. discedo, transeo, concedo, facesso, cesso. I.A. 257 b, Quin tu abis in malam pestem malumq; cruciatum? At. 226 a, Nausea iam plane abijt. Epist 232 b, De loco nũc quidem abijt pestilentia. pro Mur. 125 b, Abijt illud tempus, mutata ratio est. I.V. 234 a, Prætor de sella surrexit, atq; abijt. Pro Qu. R. 51 b, Nunquid causare quin ab iudicio abeas turpissimè uictus? Epist. 138 a, Illa mea, quæ solebas antea laudare, ô hominem facilem, ô hospitem non grauem, abierunt. Offic. 68 b, Nunc abeo ad uulgi opinionem. I.V. 99 a, De suis bonis ita dat, ut ab iure non abeat. Pro S.R. 25 b, Quid ad istas ineptias abis, inquies? pro S.R. & pro Cecin. 303 b, Vt ne longius abeam. Att. 222 b, Ad summam non possunt isthæc sic abire. de Finib. 164 a, Cato autem sic abijt è uita. Epist. 60 b, Atque abeuntem magistratu concionis habendæ potestate priuauit. Attic. 11 a, Cum abiens consulatu sum domum reductus. Att. 161 a, In quos enim sumptus abierunt fructus prædiorum? Tusc. lib. 1. Abijt ad deos Hercules. Epist. lib. 7. Non longè abieris, num ius ciuile uestrum, &c. I. C. Non hoc tibi sic abibit. i. non impunè feres. de Fin. li. 5. Et si hoc fortasse non poterit sic abire, tamen audebo, &c.

Aberratio, onis. Attic. 199 a, Siue hanc aberrationem à dolore delegerim, laudari me etiam oportere. & Epist. 254 a, Veruntamen aliam aberrationem à molestijs nullam habemus.

Aberro, as. recedo, deerro, animum abduco. pro Cecinna 395 a, Ne ab eo, quod propositum est, longius aberret oratio. de Or. 122 b, A' quo homine iamdudum nõ aberrat oratio tua. Offic. 27 b, Si aberrare ad alia cœperit, ad hæc reuocetur oratio. de Or. 123 a, A' cuius inuentis ego tibi uideor non longè aberrare. de Ar. 249 a, Si ædilis uerbo aut si nutu aberrauit, ludi non sunt ritè facti. Att. 199 a, At ego hic scribendo dies totos nihil equidem leuor, sed tamen aberro. i. à dolore animum abduco. Tusc. 165 b, Sed te de æternitate aberrare proposito facilè pa-

tiebar. de Fin. lib. 5. Tamen à proposito, inquam, aberramus. Att. 236 a, Vercor ne nihil coniectura aberrem. Aberrare à communi utilitate. pro Lig. 140 a, Aberrare à distributione. Quin. de Pet. 212 b, de Fin. 115 a, Non multum ab Herilli leuitate aberrabimus. I. A. 290 b, Animus aberrat à sententia, suspensus curis maioribus. & 243 b, Attendite quæso num aberret à coniectura suspicio periculi mei, & de N. 21 a.

Abhinc, ex hac die: præterito tempori semper iungitur, nunquam futuro. I.V. 82 b, Quæstor Cn. Papirio consule fuisti abhinc annos quatuordecim & 113 a, Horũ pater abhinc duo & uiginti annos est mortuus. Att. 160 b, Abhinc amplius annis xxv. pro Cornificio spopõdit. Pro Quin. R. 51 a, Quo tempore? abhinc annis xv. I. P. 92 b, Mihi libertus domum ex hac die biduò antè conduxerat. I.V. Offendit eum mensem comitialem, comitijs iam abhinc triginta diebus habitis.

Abhorreo, es. abhorrens sum, aspernor, fugio, absum, religioni habeo, discrepo, alienus sum ab aliqua re, lõgissimè sum remotus, longissimè absum à uoluntate faciẽdi aliquid, alienum animum ab aliqua re habeo. Ep. 28 b, Bibuli uolũtas ab me abhorret. et 97 a, Cũ ab ea sententia Pompeius abhorreret. & 209 a, Est præterea Suffidius studijs nostris non abhorrens. & 16 b, Libri de Oratore abhorrent à cõmunibus præceptis. & 27 a, Abhorreo ab urbe relinquenda. de Or. 99 b, Homo à iuris studio non abhorrens. de Or. 117 b, Sin planè abhorrebit & erit absurdus, ut se cõtineat admonebo. de Or. 86 a, Abhorrere à consuetudine communis sensus. de Or. 104 a, Vsq; eò quæ dicenda de iusticia putabat, à uitæ cõsuetudine & ciuitatum moribus abhorrebant. Pro Clu. 26 a, Nemo illum aditu, nemo cõgressione, nemo sermone dignum iudicabat. Omnes illum aspernabantur, atque abhorrebant, omnes ut aliquam immanem et perniciosam bestiam pestemq; fugiebant. & 53 a, Quid unquam Habitus in se admisit, ut hoc tantum facinus ab eo non abhorrere uideretur? Pro Cæl. 39 a, Cælius longè ab ista suspicione abhorrere debet. de Or. 149 a, Gen⁹ oratorys inusitatum & abhorrens ab auribus uulgi. de Or. 91 b, Sed hæc erat spinosa quædam & exilis oratio, longeq; à nostris sensibus abhorrẽs. At. 228 a, Quintus àducenda uxore abhorret. At. 110 b, Delectus inuitorũ atq; à pugnando abhorrẽtium. Pro Fa. 147 b, Ego nũquam à genere isto, studio ac uolũtate abhorrẽs fui. de Fa. 141 a, Alij talibus uicijs abhorrent. de Op. 244 b, Causa ipsa abhorret ab illa quidẽ formula cõsuetudinis nostræ. Pro S.R. 29 b, Tanta temeritas, ut non procul abhorreat ab insania. Pro Clu. 22 b, Seq; ab his nuptijs abhorrere respondit. de D. 134 b, Quod abhorret etiam ab hominis cõstantia. I.A. 210 a, Animo illos abhorruisse semper ab optimo ciuitatis statu. Oct. 339 b, Nisi fortè frustra deos appello, quorum auris atq; animus à nobis abhorret. Of. 26 a, Et ab omni, quod abhorret ab ipsa oculorũ auriumq; cõprobatione fugiamus. pro Sest. 23 a, Nec ab utilitate eorum qui audient, nec ab officio nostro, nec ab ipsa causa P. Sestij abhorrebit oratio mea. pro Deiot. 147 a, Id etsi à ueritate longè, tamen à consuetudine criminandi nõ multum abhorrebat. I.C. 110 a, A' quo mea longissimè ratio uoluntasq; abhorrebat. Attic. lib. 2. A' scribendo prorsus abhorret animus.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Abiectio, reiectio, eiectio.)(. adiectio. ad Her. 2 b, Adiectio, abiectio, literarum mutatio. I. P. 98 b, Debilitatio, atq; abiectio animi. i. defectio.

Abiectus, a, um. demissus, humilis, afflictus, contemptus, summissus, iacens. pro Clu. 37 a, Non quòd illi causam pecuniæ publicæ contemptam et abiectam putarent. At. 12 a, Senatum abiectum excitaui. de Finib. 104 a. Cum ipsi inter nos abiecti neglectiq; sumus. & li. 5 de Fin. Nihil abiectum, nihil humile cogitant. de Cla. 186 a, Verba non abiecta, res compositæ diligenter. I. C. 118 b, Examinata uxor, abiecta metu filia. pro Cæl. 54 a. Hic abiectus non tã ad pedes quàm mores, sensusq; nostros. Am. 107 a, Sæpe in quibusdam est animus abiectior, & spes amplificandæ fortunæ fractior. At. 4. 0 a, Sũ animo perculso & abiecto. Oratio humilis & abiecta.)(. alta & exaggerata. Orat. 215 b, contra Rul. 85 a, Homo grandi macie torridus, contemptus & abiectus. Epist. 5 b, Desertus & abiectus. Item de Finib. 138 b, Humilis et abiectus. Summissus & abiectus.)(. se efferens, Offic. 25 a. Abiectus & semiuiuus. I. P. 86 a. Comicorum senarij abiecti. Or. 215 a.

Abiectè. I. A. 189 a. Nec abiectè, nec sine aliqua dignitate casum illum temporum tuli. Tusculan. 387 a, Ne quid abiectè faciamus.

Abies arbor. Tusc. 200 a, Tosti alti stant parietes deformati, atq; abiete crispa. Poetæ.

Abiegnus, a, um. ex abiete. ad Heren. 12 b, abiegnæ trabes. &, Nisi enim cecidissent abiegnæ ad terram trabes, Argo illa facta non esset, Top. 226 a.

Abigo, gis. pello, expello, eijcio, ago. de Orat. 131 b, Puer abige muscas. pro Clu. 24 a, Mulier partum sibi ipsa medicamentis abegit. I. P. 97 b, Illi familias arripuerunt, pecus abegerunt. I. V. 81 b. Iste greges equarum abigendos curauit. Act. 22 b, Pestem abige à me Verr. 4. Greges equarum abactos.

Abijcio, cis. depono, reijcio. pro Sest. 16 b, Atq; insigne regiũ, quod de suo capite abiecerat reposuit. de Pro. 70 a, Virgines se in puteos abiecerũt. de Fi. 146 b, Polycrates annulũ, quo delectabatur, in mare abiecit. pro S. R. 20 a, Susceptũ onus aut propter perfidiam abijcere, aut propter imbecillitatẽ animi deponere. Off. 20 b, Relinquũt enim & abijciũt obedientiã. de Or. 138 a, Gloria parta nõ delectari, sed totam abijcere atq; deponere. pro Sest. 20 b, Hic se abiecit examinat⁹. Abijcere et prosternere se. Par. 118 a, et At. 55 a, Clodius abiecta toga se ad generi pedes abiecit. Att. 123 b, Frangere & abijcere aliquem. de Fin 151 a, & Epi. 151 a. b, Quantáq; contentione Titium interfessorem abiecerim, ex aliorum te literis malo cognoscere. de Or. 121 b, Abijcere uoluntatem discendi simul cum spe perdiscendi. At. 74 a, Fannius ædificãdi consilium abiecerat. Epi. 138 b, Nam omnem nostram de repub. curam, cogitationem de dicenda sententia, cõmentationem causarum abiecimus. Att. 156 a, Quæ cùm audissem, abieci cõsilium profectionis. Ep. 70 a, Quanquam tuis monitis & præceptis omnis abijciendus est dolor. de Leg. 161 a, Natura cum cæteras animantes abiecisset ad pastum, solum hominem erexit. Of. 15 a, Abiecta omni cunctatione facere aliquid. I. A. 175 a, Omnem se amorem abiecisse illinc, atq; in hanc transfudisse. At. 254 a, Quæ minus antea ob infirmitatẽ ætatis cõstáter

ab eo fieri nidebantur, ea ille abiecit. de Am. 102 a, Quæ omnes cogitationes suas abiecerunt in rem tam humilẽ, tamq; contemptam. Epi. 178 a, Abijcere omnem timorem. pro Mur. 134 b, Abijcere hastas.

Abitus, tus. discessus. I. V. 175 b, Ne post abitum quidem huius importunissimæ pestis.

Abiudico, as.)(. adiudico. propriè autem abiudicare est, per sententiã auferre, & alteri addicere. l. V. 68 b, Nulla res per triennũ, nisi ad nutum ijtius, iudicata est, nulla res cuiusquam tam patria atq; auita fuit, quæ non ab eo, imperio ijtius abiudicaretur. pro Cecin. 304 a, Eum qui cum liber esset, censeri noluerit, Populus iudicat ipsum sibi libertatem abiudicasse. de Orat. 118 a, Vbi plus mali quàm boni reperio, id totum abiudico, atq; reijcio. Budæus legit, abdico atq; reijcio. I. V. 77 a, Rationem ueritatis, &c. ab hoc ordine abiudicari. contra Rullũ 74 b, Iudicabit Alexandriam regis esse, à populo Romano abiudicabit.

Abiungo, gis. remoueo. separo Att. 21 b, Demosthenes se ab hoc refractoriolo iudiciali dicendi genere abiunxit.

Abiuro, as. aliquid me non habere, uel nõ promisisse iuro. periurio nego quod debeo. Attic. 5 a, Mihi abiurare certius est, quàm dependere.

Ἀβλαβεία, L. innocentia.

Ablegatio, onis. de Leg. li. 1. Ablegationem aliquam nimirum ista oratio postulat.

Ablego, gas. amando, remoueo, dimitto. I. V. 124 a, Post illos adhibuit, quos ablegarat. I. V. 125 a, Qui honestos homines, qui causam norint, ableget, cõsilioq; dimittat. Remouere & ablegare aliquem. I. V. 252 b, & I. V. 125 b, Dimisso atq; ablegato consilio. Attic. 33 b, Hæc legatio à fratris aduentu me ablegat.

Abluo, is. eluo, purgo. pro Sex. Rosc. 30 a, Ita iactãtur fluctibus, ut nunquam abluantur. Tuscul. 222 a, Perturbatio animi placatione abluitur. Abluere pedes alicui, Tusculan. 237 b, Vlyssi pedes abluens. ad Heren 28 b, Tui clarissimi nepotes suo sanguine abluerunt inimicorum crudelitatem.

Abnuo, is. nego, recuso. de Fat. 140 b, Nihil enim unquã abnuit uoluntas tua studio meo. de Finibus 64 b, Et intelligas quid quisq; concedat, quid abnuat. pro Milone 121 a, Non abnuo, non recuso. de Leg. 164 a, Quorum nemo unquam tam audax fuit, quin abnuerit à se commissum facinus.

Abnuto, as. de Or. 158, Quid te adiri abnutas? Poetæ.

Abortio, onis. fœtus ante tempus pariendi, abiectio. pro Clu. 24 b, Si hæc solutio legatorum, & non merces abortionis appellanda est.

Abortus, tus. intẽpestiuus ortus. At. 237 a, Tertullæ nollẽ abortum, tam enim Cassij sunt tam, quàm Bruti serendi.

Abrado, dis. pro Cec. 228 b, Posteaquam uidet nihil se ab Cecinna posse litium terrore abradere. pro Qu. R. 48 a, Supercilia illa penitus abrasa, olere maliciam & clamitare calliditatem uidentur.

Abripio, pis. abstraho. I. V. 226 b, Verres abripuisse Cererem uidetur. I. V. 205 a, Quẽ in umeula abripi iussit. I. V. 184 a, Frumentum auersum à rep. abreptũ ab aratoribus. De Or. lib. 3. Te quasi quidam æstus ingenij tui procul à terra abripuit, atq; in altum à conspectu penè omniũ abstraxit. Antequã. 197 b, à liberis suis abstrahi, à coniuge

coniuge abripi, ab aris fociq; proijci. pro Ligar. 142 b, Tempestate abreptus est unus.

Abrogatio, onis. At. 50 b, Nulla lex est, quæ non ipsa se sepiat difficultate abrogationis. ad Heren. 9 a, Num quæ abrogatio aut derogatio sit legis.

Abrogo, as. adimo, refigo, abdico, rescindo, dissoluo, irritum facio, ne lex aliqua ualeat legem fero, antiquo. In Ver. 136 b, Si tibi magistratũ abrogasset, minore ignominia te affecisset. & Of. 60 a. Item pro Milone 115 a, Qui collegæ magistratum per seditionem abrogauit. de Cla. 184 b, M. Octauius legem Sempronium frumẽtariam, populi frequentis suffragijs abrogauit. Att. 50 b, Cùm lex abrogatur, id ipsum rogatur, quomodo eam abrogari oporteat. & ibid. Derogare, abrogare. pro Do. 210 a, Eiq; imperium est abrogatum. pro Qu. R. 51 a, Si iam tibi deliberatum est, quibus abroges fidem iurisiurandi, responde. Aca. 10 a, Aequaliter omnibus abrogatur fides. ad Heren. 4 a, Quæ res fidem abrogat orationi. & abrogare fidem famæ. 8 b, de Leg. 172 a, Lex illa neq; tolli neq; abrogari potest. & ibidem, Eas tu leges rogabis, uidelicet, quæ nunquam abrogentur? de Leg. 188 b, Gracchus potestatem intercedendi collegæ abrogauit. de In. 79 a, Abrogare legem, derogare aliquid de lege, & commutare legem aliqua ex parte. Qu. Fr. 308 a, Cato legem promulgauit de imperio Lentuli abrogando. ad Heren. 9 a, Cui legi abrogatum uel derogatum sit.

Abrumpo, pis. I. A. 264 a, Hæc se prima latrocinio abrupit Antonij: id est, desciuit ab Antonio.

Abruptio, onis. de D. 126 a, Abruptio corrigiæ. Item At. 171 b, Abruptio, pro diuortio.

Abs. Orat. 212 a, Vt iam nescias ab'ne uerum sit, an abs. L. A. & Ab.

Abscedo, dis. recedo. de Diu. 116 a, Caput est in iecore, cor in extis, iam abscedet, simul ac molam & uinum insperseris.

Abscessio, abscessus, discessus. de Vni. 202 b, Cùm ad corpora, tum accessio fieret, tum abscessio.

Abscessus, sus. abscessio, discessus. de Nat. 7 a, Abscessus solis à nobis.)(. Appulsus ad nos.

Abscindo, dis. discindo, lacero, amputo. Att. 26 b, Orationes à me duas postulas: quarum alteram non libebat mihi scribere, quia abscideram: alteram, &c. I. V. 236 a, Aquilium cõstituit in conspectu omnium, tunicamq; eius à pectore abscidit. de Pro. 76 a, Quanquam sunt abscissæ, tamen efferent se aliquando. I. A. 231 b, Post autem ceruicibus caput abscidit.

Abscisio, onis. præcisio figura. ad Heren. 41 a, Per abscisionem, si cùm incipimus aliquid dicere, præcidimus.

Absconditè. de In. 70 b, Absoluta est, quæ ipsa in se, nõ ut negocialis implicitè & absconditè, sed patentius et expeditius, recti & non recti quæstionem continet. de Fin. 90 a, Quæ enim de uoluptate dicuntur, ea nec acutissimè, nec absconditè disseruntur.

Absconditus, a, um. abstrusus, abditus. I. A. 180 b, Erant fortasse gladij, sed absconditi. in Cic. 111 a, In tãtis tãq; absconditis insidijs. pro Do. 241 a, Nihil de abscondito iure pontificum dicam. ad Heren. 25 b, Aperire fontes penitus absconditos.

Abscondo, dis. occulto, celo, abdo, abstrudo, retrudo, op-

primo. pro S. R. 38 b, Quod quò studiosius ab ipsis opprimitur, et absconditur, eò magis eminet et apparet.

Absens, tis. Off. 76 b, Et præsens tecum propediem (ut spero) et dũ aberis, absens loquar. Ep. 255 b, Vt utriusq; nostrũm absentis desideriũ crebris & longis epistolis leniatur. At. 112 a, Vt loquerer tecum absens, quo mihi, cùm coràm id non liceret, nihil est iucundius. l. V. 117 a, De absente secundũ præsentem iudicare. In Ver. 121 a, Ostẽdit enim nouo modo, si quis quid absente peteret, se auditurũ. At. 276 a. b, Existimo omnino absentiũ rationẽ sacerdotũ comitijs posse haberi: nam etiam factũ est antea. C. enim Marius cùm esset in Cappadocia, lege Domitia factus est augur. et infrà, Quæ uerba aperte indicãt posse rationẽ haberi etiã nõ præsentis. I. A. 165 a, Non patiar fieri, ut absentis eius ratio habeatur.

Absentia, tiæ. desiderium, discessus. Am. 110 a, & I. P. 86 a, Confer, si audes, absentiam tuam cũ mea. M. Ant. At. 228 b, Vereor, ne absentia mea leuior sit apud te.

Absoluo, uis. perficio, conficio, trãsigo, finio, libero, soluo, ad exitum perduco. In Ver. 90 b, Non tu absolutus improbitatis, sed ille damnatus est cædis. & 113 a, Hũc hominẽ Veneri absoluit, sibi cõdemnat. Epi. 139 b, Iam pater eius accusatus à M. Antonio, sutorio atramento absolutus putatur. pro Plan. 275 a, In Cyprio nihil absolutæ sunt iã preces tuæ. Of. 54 a, Qui è diuisione tripartita duas partes absoluerit, huic necesse est restare tertiã. At. 11 b, Senatorũ urna copiosè absoluit. pro M. 197 b, Solui scelere: id est, absolui. l. V. 223 b, Seruus ille innocens omnib. sententijs absoluitur. pro Qu. R. 51 a, Vt ne Roscij stipulatione alliget, neq; à Fanio iudicio se absolulat. Qu. F. 317 a, Drusus erat de præuaricatiõe à tribunis ærarij absolutus. ad Her. 10 a, Absoluere aliquẽ iniuriarũ. At. 208 a, Dialogos confeci & absolui. de N. 3 b, et de Fin. 114 a, In natura necesse est absolui aliquid atq; perfici. de Fin. 110 b, His initijs, &c. omnis honestas perfectè absoluta est. de E. 87 a, Vita beata sapientis absolui nõ potest, nec ad exitũ perduci. E. 55 a, Reliquamq; iurisdictionẽ absoluerẽ. Off. 54 a, Nemo pictor inuentus est, q Veneris eã partem, quã Apelles inchoatã reliquit, absolueret. Att. 1 b, Propterea quòd curator est uiæ Flaminiæ, quæ cùm absoluta erit, &c. de Leg. 157 b, Historia nec institui potest, nisi præparato ocio, nec exiguo tẽpore absolui. de Le. 157 b, Nec tam facilè interrupta cõtexo, quàm absoluo instituta. Subiungitur absolutè.

Absolutè. ad Her. 4 a, Breuiter & absolutè. Top. 223 b,

Absolutio, onis. perfectio. de Or. 95 b, Hanc ego absolutionem, perfectionemq; in oratore desidero. de In. 65 b, Habitus in aliqua perfecta & cõstanti animi aut corporis absolutione consistit. de Vni. 202 a, Quibus prætermissis, cœli absolutio perfecta est.

Absolutio pro uenia. Qu. Fr. 328 a, Gabinij absolutio, lex impunitatis putatur. I. C. 112 b, Decimus annus post uirginum absolutionem. pro Clu. 33 a, Sententijs XVI. absolutio fieri poterat.

Absolutus, a, um. perfectus. de I. 83 b, Simplex & absoluta necessitudo.)(. cũ adiunctione. de Fin. 83 a, Vita beata consecta et absoluta. Part. 238 a, Absolutũ et perfectũ per se. ad Her. 12 a, Ratio uniuersalis & absoluta.

Absonus, a, um. priuatũ sono, male sonãs. de Or. 146 b,

Universidad de Deusto
Biblioteca

Vox extra modũ absona et absurda.de Or.94. b, Sunt quidam ita lingua hæsitantes, ita uoce absoni, ut, &c.

Absorbeo, bes. de Leg.171 a, Ne æstus nos consuetudinis absorbeat.de Cl.191. Sed hũc quoq; absorbuit æstus quidam gloriæ.I.A.183 a, Quæ Charybdis tam uorax, tot res tam citò absorbere potuisset.

Abstergeo, ges, si. deleo, diluo. Qu.Fr.313 a, Consolabor te, et omnem abstergebo dolorem.de Sen.77 a, Confectio huius libri omnes absterfit senectutis molestias. Top.228 b, Oratio ægritudinem abstergens. I.A.264 b, Atq; utinam his omnibus abstergere fletum sententijs nostris consiltisq; possemus.Epi.178 b, Si timidus essem, tum ista epistola mihi omnem metum absterfisset.Tus.199 b, Tum planè luctum omnem absterseris.

Absterfus. In Ant.177 b, Idem tamen quasi fuligine absterfa, reliquis diebus in Capitolio præclara Senatusconsulta fecisti.

Absterreo, res. deterreo, terreo. I.V.137 a, Vt uideamur à pecunijs capiẽdis homines absterrere. Antequã.196 b, Aliquẽ supplicẽ à se absterrere et excludere.de Or. 158 a, Quid te adiri abnuitas? melius esset, uetas, prohibes, absterres.pro Plan.273 a, Eorum neminem à congressu meo, neq; ianitor meus, neq; somnus absterruit.

Abstinens, tis. suo cõtentus, continens, temperans. Att. 81 b, Homo mirificè abstinens. Off.49 a, Laudat Africanum Panætius, quòd fuerit abstinens. Qu.Fr.296 a, Nam esse abstinentem, continere omnes cupiditates, præclarum est. Of.29 a, Prætorem Sophocle decet, nõ solum manus, sed etiam oculos abstinentes habere.

Abstinenter. In Salust.285 a, At in prætura modestè se gesit, & abstinenter. pro Sest.11 a, Et in causa populari, si non moderatè, at certè populariter abstinenterq; uersato cesit.

Abstinentia, æ. At.77 a, Sic in prouincia nos gerimus, quod ad abstinentiam attinet, nullus teruntius insumatur in quenquam. & alibi: Nullare facilius conciliatur beneuolentia multitudinis, quàm abstinentia & continẽtia. pro Sest.4 a, Possum multa dicere de prouinciali eius in eo magistratu abstinentia. Offic.49 a, Laus abstinentiæ est temporum illorum.

Abstineo, nes. cohibeo, tempero. At.41 b, Quod me ad uitam reuocas, unũ efficis ut à me manus abstineã. Abstinere maledicto. I.A.161 b, & At.287 a, Is se maledictis non abstinet. I.V.234 a, Nihil ægrius factũ est multa labore meo, quàm ut man⁹ ab illo appellatore abstinerẽtur. Cor.N.272 b, Sic cũ biduum cibo se abstinuisset, subitò febris decessit. I.V.73 a, Abstineãt in hoc iudicio man⁹ animosq; ab hoc scelere nefario. I.A.161 b, Abstinere se à nefario scelere. I.V.236 a, Abstinere manus ab alijs pecunijs. pro Syl.182 b, Nos q à cæteris causis cõiurationis abstinuimus. de D.101 b, Vt iurgijs et litib. se abstinerent. de Di.133 a, Faba Pythagoræi se abstinuerũt. At.140 a, Pecunijs locupletũ nõ abstinere. de Or.101 a, Ab alienis mentes, oculos, manus abstinere. At.81 b, Abstinere se in omnib. reb. O.60 a, Quotus n. quisq; reperietur, etc. q abstinere posit iniuria?

Abstractus, a, um. de Di.94 a, Cum à corpore animus abstractus diuino instinctu concitaretur. et Tus.217 a, Abstractus à ratione.

Abstraho, strahis. abripio, auello, auoco, abduco. de Or.

91 b, Deinde illud uerendum est, ne abstrahamur à consuetudine dicẽdi. pro Deiot.151 a, Ego me ab omni solicitudine abstraxi. de Clar.188 b, Cotta se ualde dilatãdis literis à similitudine Græcæ locutionis abstraxerat. de Clar.188 b, Pompeium maioris gloriæ cupiditas ad bellicas laudes abstraxit. de D.97 b, In Aesopo sæpe uidi tãtum ardorem ultuum atq; motuum, ut eum uis quædã abstraxisse à sensu mẽtis uideretur. I.A.189 b, Antonius ab hoc impetu abstractus est cõsilio & copijs Cæsaris. de Senect.80 a, Senectus abstrahit à rebus agendis. & ibidem, Senectus auocat à rebus agendis. Epistol.154 b, Abstrahere aliquos milites ab aduersarijs. Antequam.197 b, A` liberis suis abstractum, à coniuge abreptum, ab aris focisq; proiectum, uitam degere in exilio. pro Cæl.50 a, E` sinu gremioq; patriæ abstrahi. pro Ar.188 a, A` nullius me unquam tẽpore aut commodũ, aut ociũ abstraxit, aut uoluptas auocauit, aut deniq; somnus retardauit. de Som.131 a, Quàm maximè se à corpore abstrahere. pro Syl.168 b, Quare nihil est quod à cæteris me unum abstrahas. de Or.156 a, Atq; in altum à conspectu penè omnium abstraxit.

Abstrudo, dis. abscondo, abdo. Acad.9 b, Natura in profundo ueritatem, ut ait Democritus, penitùs abstrusit. At.190 a, Cum manè me in syluam abstrusi, dẽsam atq; asperam, non inde exeo ante uesperum.

Abstrusus, a, um. abditus, reconditus. contra Rul.63 a, Nullus numerus tam abstrusus est, quem architecti huius legis non olfecerint. ibidem: Penitùs abstrusas insidias alicui ponere. pro Dom.218 a, Nimium diu reconditus & penitùs abstrusus animi dolor.

Absum, abes. remotus sum, disiunctus sum, abhorreo, desum. Epist.18 a, Ego te abfuisse tam diu à nobis doleo. Epistol 47 b, Longè abfuturus sum. in Ver.252 b, Abesse à domo. Epist.51 b, Abesse domo & foro. et 71 b, Abesse urbe. Epist.47 b, Abesse à suis, & abesse à multis miserijs. In Ver.208 b, Abesse ab domo paulisper maluit, quàm argentum illud amittere. Epist.33 b, Procul absum ab re ipsa & locis. pro Cecin.296 a, Qui in Italia non sit, absitq; Reipublicæ causa. Attic.112 a, Nunquam ab oculis meis abfuerunt. pro Syl.181 a, P. Sylla abfuit ab oculis uestris. At.276 b, Filius tuus à me abest. pro Plan.262 b, Longißimè abesse ab aliquo. pro Sest.8 a, Edixitq; ut ab urbe abessem mille passus. At.77 a, Cum in castra profiscisceret, à quibus aberam bidui. Atti.76 b, In castra properabam, quæ bidui aberant. pro Cecinn.290 a, Interrogatus quot millia fundus suus abesset ab urbe, dixit minus L III. pro Cæl.41 a, Domus mea à foro lõgè abest. Propius abesse. Attic.1 b, Loca, quæ à Brundusio propius absunt, quàm tu, biduum aut triduum. Epistol. 245 a, Aberam ab Amano iter unius diei. pro Clu.23 a, Teanum abest à Larino XVIII millia passuum. Acad. 20 b, Mille & DCCC stadia, quòd abesset, uidebat. Ep. 174 a, Abesse ab aliquo loco millia passuum XXX. Topic.221 b, Abesse longeq; disiunctum esse. Epi.47 a, Absui magnam partem consulatus tui. Att.91 b, Longè absum. At.92 a, Quippe res est in manibus, tu autẽ abes longè gentium. Tusc.246 a, Nũc quidẽ parũper à sole abijs. Attic.152 a, Nihil à me abest longius crudelitate. de Claris 183 a, Ab hoc uis aberat Antonij, Crassi ab illo lepos. Epistol.47 b, Quòd eodem tempore à multis

tis & magnis molestijs abes. Epist.157 a, Dum si quid acciderit mihi, à reprehensione temeritatis absim. At. 214 b, & 46 a, Hoc nõ longè abest à scelere. At.128 a, Et illi ciues optimi sunt, et ego ab ista laude nõ absum. de Cla.195 a, Eloquentia, unde longè absum. Epist. 80 a, Ferendam esse fortunã, præsertim quæ absit à culpa. ad Heren.7 a, A` maleficio non abesse. At.116 b, A` cõsilio fugiendi absum. I.A.227 b, Absum à bello: id est, animũ à bello alienum habeo. de Fin.161 b, Abesse plurimum à uitijs. de Or.107 b, Equidem tantum absum ab ista sententia, ut, &c. de Clar.184 b, Multũ ab his aberat L. Fusius. i. inferior erat. de F.91 a, Sed ab eo plurimùm absum. ad Her.6 b, A` simili turpitudine hominẽ nunquam abfuisse. pro Syl.169 a, Vt mirari Torquatus desinat, me qui Antonio absuerim, Syllam defendere. de Diu.89 a, Hæc etiam si ficta sunt à poeta, nõ absunt tamen à consuetudine somniorum. At.296 b, Neq; discordiarum domesticarum calamitas absutura est. Off. 46 b, Auaritiæq; absit suspicio. pro Fl.164 b, Vis absit, ferrũ remoueatur, operæ faceſſant, seruitia fileant. pro Rab.93 b, Nomen ipsum crucis absit non modò à corpore ciuiũ Rõ. sed etiã à cogitatione, oculis, auribus etc. Or.220 a, Abesse nõ potest, quin ciusdem hominis sit, qui improbos probet, probos improbare. At.143 a, Prætores aũt cũ ita rogẽtur, ut, &c. aberit non longè, quin, &c. At.211 a, Tantũ porrò aberat, ut binos scriberent, uix singulos cõfecerũt. de Cla.190 a, Tantũ abfuit, ut inflamares nostros animos, sompũ isto loco uix tenebamus. I.A.238 a, Ego uerò istos tantũ abest ut ornẽ, ut efficì nõ possit, quin eos tã oderim, quàm Remp. diligo. Offi.9 b, Id aũt tantum abest ab officio, ut nihil officio magis possit esse cõtrarium. Tusc.164 b, Tantum abest ab eo ut malũ mors sit, ut uerear ne, &c. Or.129 b, Tantum abest, ne eneruetur oratio cõpositione uerborũ, ut aliter in ea nec impetus ullus, nec uis esse possit. et alibi: Parum absuit quin occideretur. et, Propius nihil est factũ, quàm ut occideretur. I. Propior. de Cla. 190 b, Hoc unum illi, si nihil utilitatis attulit, absuit: si opus erat, defuit. de Or.89 a, Quid huic abesse poterit de maximarum rerum scientia? de Leg.157 a, Abest enim historia literis nostris: id est, deest. de Clar.190 b, Aberat tertia illa laus, quæ permoueret animos.

Absumo, mis. consumo. pro Quin.6 a, Hortensius à me petit, ne dicendo tempus absumam.

Absurdè. Tusc.177 b, Aut si absurdè canat is q se haberi uelit musicũ. cõtra Rul.71 b, Prætori imperat, quàm id ipsum absurdè, nihil ad me. de D.133 a, Nihil tã absurdè dici potest, quod nõ dicatur ab aliquo philosophorũ.

Absurdus, a, um. absonus, quod omnium mentes asperneantur ac respuant. de Ora.116 b, Sin planè abhorrebit & erit absurdus, ut se contineat, admonebo. de Orat. 146 b, Vox extra modum absona & absurda. pro Syl. 178 a, Iam uerò illud quàm incredibile, quàm absurdũ? qui, &c. pro Cor.62 b, Et simul absurda res est, caueri fœdere, ut, &c. de Pro.76 b, Nam & non sortiri absurdum est, &c. I.A.215 a, Quo quid absurdius dici aut existimari potest? de Finib.73 a, Quo nihil mihi uidetur esse absurdius. de Di.83 a, Absurdoq; sono fontes et stagna cietis. Att.252 b, Tempus discessus absurdum: id est, alienum, siue intempestiuum.

Absyrtus, ti. Frater Medeæ, apud Pacu. Aegialeus, de N. 69 a.

Abundans, tis. affluens, circumfluens, copiosus. de N.23 b, Vita abundans bonis. de Or.1.92 a, Homo abundanti doctrina, incredibili quadam uarietate rerũ & copia. de Or.86 b, Græci non solum ingenio & doctrina, sed etiam ocio studioq; abundantes. de Orat.113 b, Timæus rerum copia, & sententiarum uarietate abundantissimus. de Clar.186 b, Non erat abundans, non inops tamen. pro Qu.7 a, Nepos non adesa iam, sed abũdanti pecunia. Offi.16 a, Vir abundans bellicis laudibus Cn. Pompeius. I.A.173 a, Multa & lauta supellex, non illa quidem luxorioſi hominis, sed tamen abundantis.

Abundanter, copioſe, large. de Orat.122 b, Copioſe & abundanter loqui de aliquare. & 147 b. Item ad Her. 16 a, Satis abundanter demonstratum est. & Abundantius.)(. angustius. Top.2.4 a.

Abundantia, tiæ. copia, ubertas, affluentia, magnitudo, copia rerum. de In.83 a, Aliquarum copiarum magna abundantia. de Orat.154 a, Rerum abundantia. Epistol. 95 b, Abundantia ocij. alibi, Abundantia quadam amoris erga me tui. contra Rul.64 a, Vbertas agrorum abũdantiaq; rerum omnium. de Amic.106 a, Circumfluere omnibus copijs, atq; in omnium rerum abundantia uiuere. de Am.112 b, Suppeditare alicui omnium rerum, quas natura desiderat, abundantiam & copiam.

Abũdè, affatim, largiter, copioſe, plena manu. At.275 b, Omnia alia sic abũdè adsunt, ut cũ quolibet antiquorũ cõparari possit. de D.109 a, Erit abundè satisfactũ toti huic quæstioni. At.39 b, Plena manu aliquem laudare.

Abundo, as. affluo, redundo, circumfluo, magnam copiam habeo.)(. Deficior. Ep.153 a, Tu consilio non eges, uel abundas potius. Offi.1 a, Quanquam te M. fili annum iam audientẽ Cratippum, abundare oportet præceptis institutisq; philosophiæ. de Or.148 a, Cum ipsi doctrina & ingenijs abundarẽt. pro Cor. 58. Cuius oratio omnib. ornamentis abundauit. I.V.149 b, Circũfluere & abundare omnib. rebus. de Leg.186 b, in cod. Germ. Theophrastus uerò, ut scitis, abundauit in eo genere rerũ. At.245 b, Cũ ex reliquis, quæ nonis April. fecit, abundare debeã, cogor mutuari. At.3 a, Caietam, si quando abundare cœpero, ornabo. de In.80 a, Cũ æquitate causa abũdauit. Ep.53 b, Abũdare ingenio. Ep. 95 b, Abundare ocio. Of.35 a, E arũ rerũ, quibus abundaremus exportatio, & earum quibus egeremus inuectio nulla esset. At.102 b, Causam solum illa causa non habet, cæteris rebus abundat. de D.93 b, Siue deest naturæ quippiam, siue abundat atq; effluit. de Am.100 a, Amici egentes abundant. pro Clu.56 b, Mulier abũdat audacia, consilio, rationeq; deficitur.

Abuolo, as. de Fin.87 a, Fluit igitur corporis uoluptas, & prima quæq; abuolat. aliter atq; etiam, auolat, legitur. et pro prima, prona. sed prima non displicet, propter illud Virgilij Geor.4. Optima quæq; dies miseris mortalibus æui, Prima fugit.

Abusio, onis. Ora.205 a, Abusio, quam catachresin uocant, ut cum minutum animum dicimus, pro paruo: & abutimur uerbis propinquis. ad Her.34 b, Abusio est, quæ uerbo simili & propinquo, pro certo et proprio abutitur, hoc modo: Vires hominis breues sunt.

Universidad de Deusto Biblioteca

Abusus, sus. Top.222 a, Nō debet mulier, cui uir bonorū suorum usumfructum legauit, cellis uinarijs & olearijs plenis relictis, putare id ad se pertinere usus enim, non abusus legatus est. i. non ut utendo consumat legatum.

Abutor, abuteris. utor, aliquo modo, non rectè, uel non suo loco, uel ut nō conuenit, utor. Capitur etiā interdū in bonā partē, quod exēpla docebunt. de N.14 a, Abuteris ad omnia atomorū regno atq; licētia. de N.56 b, Nos sagacitate canū ad utilitatē nostrā abutimur. i. utimur. pro M.102 b, Quanquam in hac causa, iudices, T. Annij tribunatu, rebus omnib. pro salute reip. gestis ad huius criminis defensionem nō abutemur. pro Lig. 137 a, Vt ignoratione tua ad hominis miseri salutē abuterer. pro S. R. 28 a, Prorsus ut uestro consessu pro summa solitudine abutatur. pro Qu.18 b, Ornamentis alicuius pro spolijs abuti. Att.111 b, Et hic sermone aliquo arrepto pro mādatis abusus est. pro S.R.27 a, Abuti legib. et maiestate iudicū ad quæstū atq; ad libidinē. I.C.96 b, Quousq; tandē abutêre Catilina patiētia nostra? de Fat.145 a, Cōmuni igitur cōsuetudine sermonis abutimur, cū ita dicimus, etc. Ep.129 a, Quæ igitur studia magnorū hominū sentētia uacationē habēt, etiā publici muneris, ijs cōcedente rep. cur non abutamur? Ep.183 b, Sed immoderatè facilitate nostra abutuntur. Or.214 a, Gorgias his festiuitatib. insolētius abutitur.

Abydos. ad Heren.41 a, Statim potitur Abydo.

Ac, et. pro Do.239 a, Si illa lex est, ac non uox sceleris. pro Dom.259 a, Sit sanè hoc de nostris ædibus, ac non de publicis templis. Epist.187 a, Fauebam & reip. cui semper faui, & dignitati ac gloriæ tuæ. In Cat.104 a, Hunc à tuis aris cæterisq; templis ac tectis urbis ac mœnibus arcebis. de Or.106 b, Virtutem non minis & ui, ac metu tradi. pro Mur.125 a, Ac de officio defensionis meæ, ac de ratione accusationis tuæ, fortasse etiam alia in parte orationis dicendum nobis erit.

Ac, initia cōprehensionum eleganter tenet, sequente uoce quæ à consonante incipiat. de Or.85 a, Ac fuit tempus, cùm, &c. de O.68 a, Ac primò quidem, &c. I. V.64 a, Ac uide quid differat, &c. I. V. 60 a, Ac uide quantum, &c. Ep.69 a, Ac ne fortè mirere cur, etc. de Or.85 b, Ac ne quis fortè, &c. Ep.68 b, Ac non uereor ne, &c. de In.42 b, Ac mihi quidem uidetur, &c. de In.42 a, Ac me quidē, etc. de In.42 a, Ac si uolumus, &c. de In.42 b, Ac si primò sic, &c. & item postea, &c.

Ac, pro quàm. I. V.100 a, Contrarium decernis, ac paulo antè decreueras. Or.209 b, Vt cōtrà dicat, ac accipi ac sentiri uelit. de Or.162 a, Alia dicentis ac significantis dissimulatio. de Di.89 b, Hebes æquè ac pecus. I.V.202 a, Omnia contrà sunt ac dixisti. At.93 b, Quò maiorem spem habeo, nihil fore aliter ac deceat.

Ac, pro ut, uel quemadmodum. de N. 60 a, Non mihi par ratio cum Lucillo est, ac tecum fuit.

ἀκακία, id est, animus terrore liber. de Fin.145 a.

Academia, miæ. Gymnasiū Athenis, Ceramicus Græcè. ἀκαδήμεια uel ἑκαδήμεια, ex Steph. de Orat.93 a, Et longè Academiæ illi ac Lycæo tuū hoc suburbanū gymnasium antepono. de Or.148 b, Ab ipso Platone Aristoteles & Xenocrates, quorum alter Peripateticorū, alter Academiæ nomen obtinuit. de Cla.175 a, Brutus ex uetere Academia philosophorū sectam secutus

est. Epistol.129 b, Nosti enim profectò os adolescentioris Academiæ ex ea enim media, &c. de Or.88 b, Instaret Academia, quæ quicquid dixisses, idipsum te negare cogeret. de Le.163 b, Perturbatrix harum omnium rerum Academia, si inuaserit in has rationes, &c. nimias edet ruinas. de Orat.91 b, Hic mos erat patrius Academiæ, aduersari semper omnib. in disputando. At. 212 b, ô Academiā uolaticam & sui similem, modò huc modò illuc. Of.56 a, Nobis autem nostra Academia magnam licentiam dat, ut quodcunq; maximè probabile occurrat, id nostro iure liceat defendere. Or.198 a, Omnis ubertas et quasi sylua dicēdi ducta ab illis est. Or. 198 a, Fateor me oratorem, si modò sim, aut etiam quicunq; sim, non ex rhetorum officinis, sed ex Academiæ spacijs extitisse. de Di.139 b, Cùm proprium sit Academiæ, iudicium suum nullum interponere, ea probare quæ simillima ueri uideantur, conferre causas, et quicquid in quanque partem dici possit expromere, nulla adhibita sua autoritate, iudicium audientiū relinquere integrum ac liberum, tenebimus hanc cōsuetudinem à Socrate traditā. de Di.85 a, Inq; Academia umbrifera, nitidoq; Lycæo, Versus. Cic. de Fin.225 b, Academia noua & uetus quid. & ibid. Aristoteles in Academia uetere numeratur. de Fin.124 a, Cōstituimus inter nos, ut ambulationem postmeridianā conficeremus in Academia. & ibidem: Inde uario sermone sex illa à Dipylo stadia cōfecimus, cùm autem uenissemus in Academiæ nō sine causa, nobilitata spacia, solitudo erat ea, quam uolueramus. de Or.149 a, Ab Arcesila recentior Academia emanauit, Academicen syntaxim. At.208.

Academici. Prudenter Academici à reb. incertis assensionem cohibuerunt, de Nat. d.1. Academici antiqui, quod secundum naturam esset, quo iuuaremur in uita, bonū esse decreuerunt: Zeno nisi quod honestū esset, nihil putauit bonū, 1. de Leg. Academici bona corporis alia ponebant esse in toto, alia in partibus, Acad. q. ed.2. lib.1. Academici conantur ostendere multa posse uideri esse, quæ omnino nulla sunt, quū animi inaniter moueātur, eodem modo rebus ijs quæ nullæ sint, ut ijs, quæ sint, Acad. q. ed.1. lib. 2. Academici constituebant summum bonum esse extremum rerum expetēdarum, Aca. q. ed.2. lib.1. Academici dicebant permotiones, τὰ πάθη, utiliter à natura animis nostris datas, Aca. q. ed. 1. lib.2. Academici & Peripatetici quōdam ijdem, Off. 3. Academici & Peripatetici rebus congruentes, nominibus differebant, Aca. q. ed.2. lib.1. Academici ex loci uocabulo, nempe Academia, quæ gymnasium erat, nomen habuerunt, ibid. Academici forenses causas agrestioribus musis relinquebant, Orat.7. Academici noui cōtra omnes dicere solent, qui scire sibi uidentur, Aca. q. ed.1. li.2. Academici noui, uerum sine ulla contentione inuenire uolunt, idq; summa cura studioq; conquirunt, Aca. q. ed. 1. lib.2. Academici summum bonum à natura petebant, Aca. q. ed. 2. lib.1. Academici summum bonum, quò omnia referrētur, nulla alia in re, nisi in natura quærendum esse, eiq; parendum dicebant, Aca. q. ed.2. lib.1. Academici id habebant decretum, Nihil posse percipi, Aca. q. ed.1. lib.2. Academici mundum ex ijs quæ qualia appellant, in natura cohærente, & continuata cum omnibus suis partibus effectū esse uolunt.

uolunt, Acad. q. ed.2. lib.1. Academici nihil affirmant, & quasi desperata cognitione certi id sequi uolunt, quodcunq; uerisimile uideatur, de Fin. lib. 2. Academici ueri esse aliquid non negant, percipi posse negant, Acad. q. ed.1. lib.2. Academici ueteres mediocritates probant, & in omni permotione naturalem uolebant esse quendam modum, Acad. q. ed.1. lib.2. Academici uolunt probabile aliquid esse, & quasi uerisimile: ipsumq; probabile, unicam esse regulam & in agenda uita, & in quærendo ac disputando: hoc est, in omni disputatione et cōsideratione ueri & falsi, Acad. q. ed.1. lib.2. Academici uolētes perspicua à perceptis distinguere, in errore uersantur, ut sentit Lucullus, Acad. q. ed.1. li.2. Academici utramq; artem, dicendi scilicet & disserendi, uim unam esse putant, Acad. q. ed. 2. lib.1. Academicorum alij omnia incerta esse dicebāt, alij uerò inter incertū, et id quod percipi non possit, distinguere conabantur, Acad. q. ed.1. li.2. Plato Academicorū & Peripateticorum author, de Fin.5 b. Facilius effugiunt Academicorū calumniā, quæ uberius disputantur & fusius, de N. d.2. Academicorum & aliorum differentia, Acad.3 b. Academicorū disputationes nihil aliud agunt, nisi ut in utramq; partem dicendo & audiendo eliciant, & tanquā exprimant aliquid, quod aut uerum sit, aut ad id quàm proximè accedat, Acad. q. ed.1. lib.2. Academicorū more pugnare, de Nat. 74 b. Academicorum nomen unum, sententiæ duæ, 3 de Orat. Academicorum oratio nihil ipsa iudicat, sed habetur in omnes partes, ut ab alijs possit ipsa p sese nullius authoritate adiuncta iudicare, Tusculan. quæst. li.5. Academicorum philosophiam, confundere uera cum falsis, spoliare nos iudicio, priuare approbatione, omnibus orbare sensibus, Acad. q. ed. 1. lib. 2. Contra Academicos disserendum sit, necne, Aca. q. ed.1. lib.2. Academicos, dum uisum definiunt & partiuntur, & uirorum genera declarant, κατάληψιν efficere, quam tamen inueniri posse negant, probat Lucullus, Acad. q. ed.1. lib.2.41. Videsne quanta fuerit apud Academicos uerecundia? Tuscul. q. lib.4. Cum Academicis incerta luctatio est, lib.2 de Finib. Inter Academicos & reliquos philosophos discrimen. Aca. q. ed. 1. lib. 2. Academicæ quæstionis libri quatuor. 13 ad Att. Academici tertij prooemium, 16 ad Attic. Academicos libros Cicero ex duobus ijs quatuor contulit, 13 ad Attic. In Academicis libris quatuor ostendit Cicero, quod genus philosophandi minimè arrogans, maximeq; & constans & elegans arbitraretur, Diuin. lib.2.

Acarnania regio. I.P.100 b.

Ἄκαιρος tibi sim, 9 ad Att.

Ἀκατάληπτος, lege Incomprehensus.

Accedo, dis. adeo, uenio, appello, addor, seu adiūgor, probo, assentior.) (. Decedo. I.V.225 b, 226 a, Qui accessistis Ennam, uidistis simulacrum Cereris. I.P. 93 b, Non audebat accedere ad ludos. I.V.255 a, Prædones accedere incipiunt ad Syracusas. I.V.211 b, Ipse in oppidum accedere noluit. Att.129 b, Non est nobis committendum, ut has legiones quas dubio animo habeo, hostis accedere, aut itinere me consequi possit. de Leg.183 b, Pitacus omnino accedere quempiam uetat in funus aliorum. I.V.262 a, Cum ego noctu ad Heracliam accederē. I. A. 180 b, Cum inde Romam proficiscens ad Aquinum ac-

cederet, obuiam ei processit magna sanè multitudo. I.A. 244 a, Poterône Ariminum tutò accedere? Epist.17 b, Accedere in Apuliam. Epist.46 a, Accedere ad urbem. pro Cecin.292 a, Accedere in ædes suas. Att. 104 a, Ne antè in Senatum accederem, quàm rem confecissem. de Leg.170 b, Nullum frigidius flumen attigi, cum ad multa accesserim. Att.23 b, Ad te, ut uideo, cominus accessit. I.P.90 a, In regnū iniussu populi aut Senatus accedere. Qu. Frat.322 b, Consurrexit Senatus cum clamore ad unum, sic ut ad corpus eius accederet. Parad. 120 a, Causa, quæ quando accedit alteri, id fit propensius. de Cla. Orat.180 a, Antonio Philippus proximus accedebat, sed longo interuallo tamen proximus. At.12 b, Dolor accessit bonis uiris. de Orat.107. Quò plus cuique ætatis accedit, eò fit tardior. pro Cæl.53 a, Cum paulum iam roboris accessisset ætati. At.79 a, Cassio, qui Antiochia tenebatur, animus accessit. in Vat. 29 b, Non putas fas esse uerbum ex ore exire cuiusquam, quod non iucūdum & honorificum ad aures tuas accedat. Ep.199 a, Vt quàm maximus his literis cumulus accedat. de Claris 175 a, Manus extrema non accessit operibus eius. pro Quin.1 a, Illud quoq; nobis accedit incommodum, quod, &c. Orat.216 a, Id ad numeros proximè accedit. de Nat. 20 b, Ad similitudinem Deo propius accedit humana uirtus. Attic. 100 a, Nam Alexidis manum amabam, quòd tam propè accedebat ad similitudinem literæ tuæ. I.V.110 a, Siculi proximè accedunt ad nostrā disciplinam. Aca. 10 b, Si magna parte ad uerum ipsum aut quàm proximè accedant. de Orat.108 a, Sanè dubitare uisus est Sulpitius, utrius oratio propius ad ueritatem accederet. pro Mil.112 b, Proximè accessit ad deos Clodius, propius quàm tum, cùm ad ipsos penetrarat. de Orat.229 a, Accedit, ut ne in ipsum quidem Clodium meum insigne odium fuerit. contra Rullum 78 b, Postremò etiam uectigalia uestra uænierint, accesserint in cumulum manubiæ uestrorum imperatorum. At.283 a, Accedebat ad beneficij memoriam gratam ratio illa, quæ, &c. id est, addebatur. I.A. 160 a, Huc si quid accesserit, non tam mihi quàm uobis accesserit. At. 7 a, Accedit eò, quòd, &c. Ep.156 a, Accessit eò, ut, &c. Att.9 b, Accedit eôdem etiam noster Hortensius. Epist. 37 b, Accedit eôdem uulgi opinio. de Or.126 b, Accedit ut ego, &c. tu autē, &c. Att. 211 a, Accedit enim quod patrem, &c. & ibidem, De Scrofa etiam proximè accedit. Qu. Fr.289 b, Annus tertius accessit desiderio nostro, & labori tuo. I. V. 162 a, Condemnari malebant quàm ad eius conditiones pactionesq; accedere: id est, quàm eius pactiones comprobare. pro Clu. 53 a, An ut de causa eius periculi nihil decederet, ad causam nouum crimen accederet. pro Qu. 14 a, Cur ex tot creditoribus alijs ad istam rationem nemo accesserit? Of.18 a, Ne irascamur intempestiuè accedentibus. pro Flac. 151 b, Etenim iam his cognitis accedam ad alia. de Finib. 111 a, Vt propius ad ea Cato accedam, quæ à te dicta sunt. Attic. 102 b, Tibi non multum ad dignitatem potest accedere. de Arusp.244 b, Non multum mihi sanè pòst ad odium accessit. de N. 52 b, Aestus maritimi accedentes & recedentes. pro Clu. 19 b, Huic nihil potest offensionis accedere sine acerbissimo animi sensu ac dolore.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Acceleratio, onis. ad Her. 20 b, Continuatio est, orationis enunciandæ acceleratio clamosa.

Accelero, ras. maturo, celero, propero, celeritatem adhibeo. I. C. 105 b, Si accelerare uolent, ad uesperam eum consequentur.

Accendo, dis. Offi. 11 a, Quasi lumen de suo lumine accendat, facit ut nihilo minus ipsi luceat, cum illi accēderit. de Vn. 200 a, Deus ipsi solem, quasi lumen accendit, ad secundum supra terram ambitum. pro Arch. 188 a, Quæ iacerent in tenebris omnia, nisi literarum lumen accenderet. de Som. 128 b, Luna radijs solis accensa. I. P. 80 b, Ego faces iam accensas ad huius urbis incendiū extinxi. de Or. 94 a, Præclaræ enim se res habeat, si hæc accendi aut commoueri arte possint.

Accensus, si. Accensus, ut inquit Asconius, nomen est ordinis in militia. Erant etiam accensi milites, qui supplendis militibus, seu legionib. quasi ad legionū censum adscribebantur, biq; uel in demortuorum locū surrogabātur, uel ad necessarias res accersebātur. I. V. 90 b, P. Tettius, qui tum accensus C. Neroni fuit. et 122 b, Itē, Quin. Fr. 292 a, Accensus sit eo etiam numero, quo eum maiores nostri esse uoluerunt, qui hoc non in beneficij loco, sed in laboris ac muneris, nō temerè nisi libertis suis deferebāt, quibus illi quidē nō multo secus ac seruis imperabant. de Leg 182 b, Vtatur accenso, atq; lictoribus.

Acceptus, a. um.) (. expēsus & datus. de Am. 107 a, Hoc quidem est nimis exigue & exiliter ad calculos reuocare amicitiam, ut par sit ratio acceptorum & datorum. & ibidem, Nec obseruat strictē, ne plus reddat quàm acceperit. Referre aliquid acceptum, uel in acceptum. Item, Ferre uel offerre pecuniam expensam. Epistol. 76 b, & 114 a, & I. V. 95 a, Expensa Chrysogono H S sexcenta, accepta pupillo Maleolo retulit. & ibidem, Chrysogono expensa lata sunt. & 196 a, b, Negabat opus in acceptum referre posse. & ibidem, Opus in acceptum retulit. pro Quim. R. 47 a, Pecuniam expensam latam esse, uel non esse. pro Deiot. 151 a, Deiotarus omnem quietem senectutis acceptam refert clementiæ tuæ. Or. 212 a, Tabulæ accepti. pro Quim. 45 a, Tabulæ accepti & expensi. I. V. 143 a, b, Quas pecunias ferebat ijs expensas, quibus cùm contrahebat, eas ipsi isti referebat acceptas. de N. 77 b, Virtutem nemo unquam Deo acceptam retulit. pro Quim. R. 45 a, Scripsisset ille, si non iniussu huius expensum tulisset? non scripsisset, quod sibi expensum ferre iussisset. pro Cec. 288 a, Se habere ait argentarij tabulas, in quibus sibi expensa pecunia lata sit accepta; relata. pro Qu. R. 46 a, Hoc nomen in codicem acceptum & expensum esse debuit. pro Flac. 150 a, Falsas rationes inferre, & in tabulas quodcunq; commodum est, referre. I. A. 168 a, Ego amplius H S ducenties acceptum hæreditatibus retuli. Att. 9 a, Quòd uiuo, tibi acceptum refero. I. A. 162 b, Quorum nemo fuit, qui non mihi uitam suam, liberos, fortunas, rempub. referret acceptam. I. A. 168 a, Omnia mea mala tibi uni accepta refero. ad Her. 9 b, Quod argentario obtuleris expensum, à socio eius rectè repetere possis. Antequam. 192 b, Sit is animis uestris acceptissimus, qui, &c. de Som. 127 b, Nihil Deo acceptius, quam, &c. Tusculan. 237 a, Quod approbaris, id gratum acceptumq; habēdum. Epist. 190 b, Dolabella in oppugnando malè acceptus in Asiam se contulit. Bru. Epist. 174 a, Recurri ad copiolas meas: sic enim eas uere appellare possum. sunt enim extenuatissimæ, & mopia omnium rerum peßimè acceptæ.

Accersio, sis. aduoco, accio, asciſco, assumo. de Ar. 249 b, Quorum ludorum religio tanta est, ut ex ultimis terris accersita in hac urbe consederit. At. 258 b, Eū locū Posidonius persecutus est, ego autem eius librum accersiui. I. V. 227 a, Sacra adscita atq; accersita ab exteris nationibus. pro Cæl. 41 a, Vt riuulus accersitus & ductus ab ipso capite accusationis tuæ. I. A. 206 a, Qui ad opprimendam remp. Brundusio legiones accersierit. pro Dom. 214 a, Quem à cuncta Italia desideratum, accersitum, reuocatum confiteris. Epi. 189 b, Tarsenses ultrò Dolabellam accersierunt. Epist. 173 b, Postridie manè à Pansa sum accersitus Bononiam. Ep. 165 a, Senatusconsultum, quo Plancum in Italiam accersistis. Epist. 164 b, Cum legionē unā ad se initio belli accersisset Antonius. Attic. 11 a, Accersiuit ad se, promisit, intercessit, dedit. de Cla. 196 b, Artes quas cum domi haurire non posses, accersiuisti ex urbe Athenarum.

Accersire, accusare. ad Heren. 4 b, & 5 b, Accersitur Cepio maiestatis. de In. 74 b, Quidam eum capitis accersierunt. pro Cæl. 40 b, Nec ipse alterū ambitus crimine accersiret.

Accersitus, a, um. Tusculan. 209 a, Studia doctrinæ alium de accersita.

Accersitus, tus. de Nat. 5 a, Ad eum, ipsius rogatu accersituq; uenissem.

Accerto, sis. idem est quod accersio. Attic. 121 b, Dicæarchum meherculè diceres accersi, non unum omnium loquacissimum. At. 173 a, In oppido aliquo mallem resedisse, quoad accerserer. Attic 5 b, Te non modò non accersam. sed prohibebo. Attic. 35 a, Et si erit pugnandum, accersam ad societatem laboris. In Ver. 217 b, Optimum quenq; ad se accersebat. de Diu. 78 a, Quo factum est ut eum ad se rex accerseret. At. 276 b, Quod si statueris in Asiam tibi eundum, nulla erit ad comitia nostros accersendi facultas. In Ver. 137 a, Quis erit tam amens, qui te post quinquennium statuarum nomine accersat? De Oratore 157 a, Translationes orationi splendoris aliquid accersunt. Brut. Attic. 288 a, Cùm id malum quod uitare potueris, ultrò accersas atq; attrahas. Qu. Frat. 308 b, Pompeius se comparat, homines ex agris accersit. Epist 106 a, Vbi sint, quando accersantur.

Accerſere, etiam accusare. I. V. 131 a, Quod tum magis inuidioso crimine, quàm uero accerseretur.

Accessio, onis. adiectio, incrementum, lucrum super sortem.) (. discessio. abscessio. pro R. P. 127 b, Non intelligo hoc quale sit, utrum accessionem decumæ centesimæ, an decessionem de summa fecerit. & ibidem, Accessionem mille talentûm esse factam. I. V. 173 a, et 164 b, et 166 a, H S quinque accessionis cogebantur dare. Offic. 54 b, Eorum neque accessione melior uita fit, nec discessione peior. de Vn. 202 b, Cùm ad corpora tum accessio fieret, tum abscessio. de Diu. 115 b, Hæc decessio capitis, aut accessio subitone fieri potest? Orat. 208 a, Vt quanta ad rem, tanta ad orationem fiat accessio. Epist. 134 b, Magnam perditi hostes accessionem sibi fecissent, si, &c. Att. 193 b, Meq; hac ad maximas ægritudines accessione non maxima libera. At. 262 a, Ad ueteres necessitudines magnam attulit accessionem tua uoluntas erga me. Epi. 18 b, Quantæcunq; tibi accessiones fient & fortunæ & dignitatis. I. P. 99 a, Cum tibi ad pristinas clades accessio fuisset Aetoliæ interitus. I. P. 97 b, Tum quidem tibi etiam accessio fuit ad necem Platoris, Pleuratius tius comes. Officio. 28 a, Hanc Scaurus demolitus, accessionem adiunxit ædibus.

Accessus, sus, accessio, appulsus, aduentus.) (. Recessus. de N. 52 b, Accessus ad res salutares, à pestiferis recessus. At. 23 a, Id à tuis literis, quas ad me de accessu tuo miseras, discrepabat. Pro Mil. 111 b, Illi accessus ad urbem nocturnus metuendus est. de N. 30 a, Solis accessus discessúq; de Or. 159 b, Luna accessu & recessu suo, solis lumen accipit. de Di. 115 b, Quid de fretis aut de marinis æstibus dicam? quorum accessus & recessus lunæ motu gubernantur. & 127 a, Accessu & recessu stellarum cœlum commutari.

Accidere ad pedes alicuius. Att. 9 b, Ad pedes omnium sigillatim accidente Clodio, ut consules populum cohortarentur ad rogationem accipiendam.

Accidit, b. at. euenit, usu uenit, cadit, casus incidit, tempus incidit, fit sæpe ut, &c. id accidit, &c. id factum est, &c. potest accidere ut, &c. potest fieri ut, &c.

Accido, dis. euenio, obtingo, aduenio, interuenio. de N. 13 b, Quod in illo mihi sæpe usu uenit, idem modò cum te audirē, acciderat ut, &c. Ep. 93 a, Timebā ne euenirent ea, quæ acciderunt. pro Cecin. 287 b, Vt negocia mulieris, si qua acciderent, susciperet. At 127 b, Scidere autē mihi nolebam, quod doleo uiris fortissimis accidisse. de Som. 139 a, Exustiones terrarum, quas accidere tēpore certo necesse est. de D. 112 a, Nihil fieri, nihil accidere, nihil euenire potest, nisi quod, &c. At. 10 b, Id autem ut accideret, commissum est Hortensij consilio. Off. 55 a, Credo si quando dubitatio accidit, quale sit id de quo considerat. At. 10 a, Quæris ex me quid acciderit de iudicio. de D. 92 b, Mihi à peritis in Asia præditū est, fore eos euentus rerum, qui acciderunt. pro Qu. 2 a, Id accidit prætoris iniquitate. & ibi. Quod eorum potentia factum est qui, &c. Att. 129 a, Quod ueritus sum factum est, ut Domitius implicaretur. de Di. 112 b, Nihil pro certo factum est, quod potest aliqua procuratione accidere ne fiat. pro Pl. 262 a, Nihil, ut plerunq; euenit, præter opinionē accidet. I. P. 86 b, Illud etiam accidit præter optatum meum, sed ualde ex uoluntate, ut in furorem incideres. Att. 263 b, Cū Cæsar ostendisset, &c accidit ut subitò ille interiret. Epi. 40 a, Nihil tam præter opinionem meam accidere potuit. de In. 70 a, Si quid pupillo accidisset. I. A. 154 b, Si quid mihi humanitus accidisset. I. V. 257 a, Calamitas, quæ omnis propter suauitiā ipsius accidit. pro Pomp. 15 a, Si quid de eo factum esset. de Am. 97 a, Nihil mali accidisse Scipioni puto, mihi accidit. si quid accidit. At. 122 b, Moriar, si magis gauderem, si id mihi accidisset. Ep. 206 a, Tamen mihi crede, singulares huic municipio calamitates accidisse. ad Her. 16 a, Multa mala alicui casura esse. de In. 50 b, Quid ipsi casurum sit. Epistol. 241 a, Quid casurum sit, incertum est. I. V. 231 b, Mirum quendā dolorem accidere alicui. Part. 237 a, Aliquid diutinitas accidere. de Orat. 127 a, Nihil mihi ad dolorem acerbius accidere potuit. I. V. 30 b, Quid mihi optabilius ad immortalitatem gloriæ potuit accidere? At. 85 a, Quod uideo tibi etiam nouum accidisse tanquam mihi. Epist. 40 b, Quæ scribis ad me, minimè mihi miranda, & maximè iucūda acciderunt. Epist. 30 b, Cognoui omnia, quæ à me profecta sunt in te, tibi accidisse gratissima pro Plan. 271 b, In quibus ipsi aculei, si quos habuisti in me reprehēdendo, tamen mihi non ingrati acciderunt. At 3 b, a, Nam mihi omnia, quæ iucūda ex moribus alterius homini accidere possunt, ex illo accidebant. Epi. 41 a, Illud mihi permirum accidit, tantam temeritatem, &c. At. 110 b, Hoc mihi accidit iucundissimum. Att. 49 a, Quòd mē uetas quicquam suspicari accidisse ad animum tuum, quod, &c. de In. 62 b, Hoc mihi uolūtatis accidit, ut scrberem, &c. Att. 9 b, Ad pedes omnium sigillatim accidente Clodio. alias, accedente. Abijcere & proijcere se ad pedes alicuius. I. Pes, & Abijcio.

Accio, cis. accerso, uenire iubeo, euoco. At. 68 b, Tu inuita mulieres, ego acciuero pueros. At. 220 b, Hic igitur, si acciverit, accurram. de Ar. 249 b, Aruspices accierdos ex Hetruria arbitror. de Or. 156 a, Philippus, qui filio Aristotelem doctorem acciverit.

Accipio, pis. capio, recipio, tracto, interpretor, intelligo, mutuor. Qu. Fr. 315 b, Accepi literas tuas datas Placentiæ, deinde alteras postridie datas Blandenonæ. Itaq; præclarum à maioribus accepimus morem rogandi iudicis, de Off. 60 b, Quas eum dolo malo mancipio accepisse de Vario diceret. i. à Vario. Certè humanitatem ijs tribuere debemus, à quibus accepimus, Qu. Fra. 298 a, b. Cum optatissimum nuncium accepissem, te mihi quæstorem obtigisse, Epi. 29 b. Cum imparatam iam Capuam accipere nolui, At. 128 a. Cum de plebe consulem non accipiebant, de Or. 163 b. Tenere, quæ didiceris in accipienda causa, de Or. 141 a. Accepimus conditiones, sed ita, ut remoueat præsidia, Epistol. 261 a. Quæ contuens animus, accipit ab his cognitionem deorum, de N. 57 a. Quin iudicium acciperet in ea ipsa uerba, quæ Næuius edebat, non recusabat, pro Qu. 11 b. ibi. Cum is iudicium acciperet pro Quintio, cui tu, &c. Cum expōratum habere cœpero, Cæsarē honoribus, quos acceperit, extraordinarijs fore contentum, At. 275 a. Nunc primum hoc aures tuæ crimen accipient. I. V. 113 a. Imperat Agyrinensibus, ut decumas ipsi publicè accipiant, I. V. 153 a. Quemadmodum ij ludi accipiantur, Att. 249 a. id est, placeant. de Of. 103 b, Animus mollis, & ad accipiendam, & ad deponendam offensionem, Attic. 14 a. Terga boum non esse ad onus accipiendum figurata, de Fin. 58 a. Cum palmam iam primus acceperit, de Cl. 180 a. Tam bonus gladiator, tam citò rudem accepisti? I. A. 174 b. Cum par uoluntas accipitur & redditur, Epist. 60 a. Remp. illis accepi temporibus eam, quæ penè amissa est. Postqu. 199 a. Rogationem suasit eam qua acceptā, est hostibus deditus. de Of. 74 a. Quo deprecante, accepta lex non est, Off. 74 a. Laodiceæ me prædes accepturum arbitror, Epistol. 28 b. Cum me pro puero resp. accepisset uadem. At. 289 a. Accipere uulnus, Att. 79 b. Accipere plagam, ibidem. Accipere pecuniam ob rem iudicandā, Att. 23 a. Pecuniā adolescentulo grandi fœnore, fiducia tamē accepta, occupauisti, pro Flac. 157 a. Qui testimonium publicum mandataq; acceperant, I. V. 111 b,

Universidad de Deusto
Biblioteca

V. 111 b. Luna solis lumen accipit, de Or. 159 b. Hoc & si multis modis reprehendi potest, tamen accipio quod dat, de Finib. 82 a. Quod dat accipimus, Ep. 2 b. Et tamẽ ab illo apertè, tectè quicquid est datũ, libẽter accepi, At. 9 a. Si sedant & sua sponte, accipio quod datur, de Or. 125 a. Bibulus prouinciam acceperat, Ep. 23 a. Suaue mihi quidẽ, ut uidetur, émos ad Cæsarẽ, sed quæro locupletẽ tabellariũ accipiat, At. 328 b. Quod ego ita libenter accipio, ut, &c. Ep. 77 a. Sit enim mihi tinctus literis, ista ipsa præcepta acceperit, de Or. 116 b. Voluptatẽ hanc esse sentiũt omnes, quã sensus accipiens mouetur, de Fi. 65 a. Accipere aliquid in bonã uel malã partẽ, Ep. 36 a. Accipere beneficiũ in cõtumeliã, Att. 242 b. Accipere aliquid grauiter, de Or. 128 a. Quicquid in eũ officij cõtuleris, id ita accipiã, ut in me ipsũ te putẽ cõtulisse, Ep. 144 a. Atq; fortiter hoc uelim accipias, ut ego scribo, Att. 247. Ea te moderatè accepisse, Ep. 167 a, id est, æquo animo. Quanto nũc hoc idẽ accipiet asperius? At. 135 b. Accipere aliquid seuerè, pro Cæl. 49 a. Periculosè dico, quèadmodũ accepturi P. C. sitis horreo, sed quæso oroq; uos, ut accipiatis sine offensione, quod dixero, I. A. 210 b. Vt uolet quisq; accipiat, pro Deiot. 148 b. Quòd rogas ut in bonã partẽ accipiã, si qua sunt in tuis literis quæ me mordeãt, ego uerò in optimam. At. 175 a. Accipiet in optimã partẽ C. Pansa: Etenim dicam animo amicissimo, pro Cæl. 49 a. Illud non accipio in bonam partẽ, quod ad me refers, At. 204 b. Cùm uerbum in duas plures ue partes accipi potest, ad Heren. 40 b. Quæ quidem à te in eam partem accepta sunt, ut eum amplissimo regis honore afficeris, pro Deiot. 146 a. Ea iudices spero à uobis esse in bonam partem accepta, pro Arch. 192 a. Tento te quo animo accipias, Ep. 253 a. Sed bonam in partem accipies, Att. 51 a. Accipere aliquid in aliam partem ac dictum sit, ad Her. 13 b. Et hæc accipienda amicè, cùm beneuolè fiunt, de Am. 112 b. Vereor quomodo hoc accipias, ad Her. 36 a. Quemadmodum hoc accepturas exteras nationes putasti? I. V. 215 b. Velim sic hoc accipias, ut à me dicitur, dicã certè quod sentio, de Arusp. 255 b. Patienter accipere admonitionẽ, de Am. 113 a, Durius accipere hoc mihi uisus est, At. 2 a.

Accipere aliquem bene uel malè, id est tractare. Ep. 107 b, Tum quòd Epicurum tuum Stoici malè accipiunt. Accipitur satis malè à Curiõe, & totus eius secundus consulatus exagitatur, Ep. 121 b. Copiæ extenuatissimæ, & inopia omnium rerũ pessimè acceptæ, Bru. Ep. 174 a. Spartæ pueri uerberibus accipiuntur ad necem, Tus. 182 a. Nos Asia accepit admirabiliter, At. 75 b. Malè accipere aliquem uerbis, I. V. 104 b. Hominem multis uerbis malè à me acceptum dimisi, I. V. 10 a. Aliquem ad epulas recipere, & eum bene uel malè accipere, Tus. 222 b. Pòst autẽ regio apparatu accepti, sermonem in multam noctem produximus, de Som. 126 b. Ego uerò hilarè à te acceptus sum, de Or. 135 b. Conuiuæ hilarè & bene accepti, At. 253 b. Leniter clementerq; hominem accepit, I. V. 220 b. Accipere hospitem, Epist. 103 a. Accipere aliquem hospitio, At. 32 a.

Accipere pro admittere. Hìc tu me etiam insimulas, nec satisfactionem meam accipis, Ep. 101 b. Sed in hoc homine nullam accipio excusationem, Epist. 25 b, et 198 b. Accipere iniuriam. l. Iniuria. Accipere causam, id est excusationem, Epi. 264 a. & Att. 274 b. Causam tuam nosco, id est accipio. & l. P. 82 a.

Accipiam equidem dolorem, mihi illum irasci, At. 85 b. Accipere detrimentum, pro Pomp. 6 b, & 16 b.

Accipere ignominiã & calamitatem. l. V. 256 a, & 120 a, Accipere contumeliam. Vt cum me hospitio accipias, existimationem te aliquam putes accipere, Ep. 136 b. Ea quæ parum acceperis, quærere, de N. 60 b. & ibi. Ea quæ minus intellexeris requirere, cum causam sumebas, illud accipiebam.

Accipere, pro intelligere seu interpretari. Epist. 5 b, Quæ gerantur, accipies ex Pollione. Epi. 35 a, Cognosce æquitatem expostulationis tuæ. de In. 76 b, In hac lege hanc causam accipi minimè oportet. de In. 58 b, Vim uerbi in aliud atq; cæteri accipiant, posse ducere. de Or. 132 a, Ad uerbum, non ad sententiam rem accipere. de Or. 133 a, Hunc locum, siquidem ego te accipio dicere Arpinum germanam patriam esse uestram. de Leg. 170 a, Vt contrà ac dicat accipi ac sentiri uelit. Ora. 209 b, Sed quem accipio ipse oculis atq; animo sensum, hunc uere apud uos, ut potero planissimè exponam. l. V. 157 a, Vt de Socrate accepimus. Off. 18 b, Accepissentq; fama & auditione esse quoddam numen, &c. de N. 45 a, Cũ græcas literas M. Catonẽ in senectute didicisse acceperim. Aca. 2 a, Ceremoniæ ab omni uetustate acceptæ. de Ar. 250 a, Sic enim à maioribus nostris accepimus. l. V. 64 a, C. Marius duas ædilitias accepit repulsas. pro Plan. 269 b, & ibi. Accipere offensionem in ædilitate.

Accipere aliquem in amicitiam, At. 37 b. Accipere aliquẽ in ciuitatẽ, Of. 8 a. Accipere falsam opinionem de aliquo, Epi. 13 b, id est, habere falsa opinionẽ de aliquo. de Or. 103 b, Sit boni oratoris multa aurib. accepisse.

Acceptio. Top. 223 b, Nam neq; deditionem, neq; donationem sine acceptione intelligi posse.

Accipiter, tris, auis rapax, coturnicum auida. de N. 69 a, Accipitres, aspides, &c. & Hor. 43.

Accitus, a, um. Sal. in Cic. 270 b, Cicero arreptitius, accitus, & paulò antè insitus huic urbi ciuis.

Accitus, tus. accersitus. I. V. 162 a, Accitu alicuius euocari.

Accius, cij. de Cla. 174 a, Vester etiam D. Brutus M. filius, ut ex familiari eius L. Accio poeta sum audire solitus, & dicere non incultè solebat, &c. Pro Arch. 190 b, Dec. quidem Brutus summus ille uir & Imperator Accij amicissimi sui carminibus templorum ac monimentorum aditus exornauit suorum. ad Her. P. Mutius eum qui L. Accium poetam nominarat in scena, condemnauit. In Bruto, Accius cum Pacuuio sene admodum, fabulam docuit. Famil. lib. 9. Accij Oenomaus, tragœdia. ad At. lib. 16. Accij tragœdia Tireus. Famil. lib. 7. Apud Accium Philoctetes, ait. De Nat. lib. 3. Nec possum Accij Nanij Lituum contemnere.

Accius historicus. de Leg. lib. 1.

Accij cuiusdam perfidia in Ciceronem. Ep. ad Q. Fr. li. 1.

Accianus, ab Accio: Tus. 204, Hinc ille Agamemnon Homericus, & idem Accianus.

Acclamatio, onis. adclamatio, admurmuratio, exclamatio. de In. 47 b, Quod genus strepitum, acclamationem, statim non incommodum est inijcere. &, Acuta et attenuata nimis acclamatio, ad Her. 20 a, & ibi. Exclamatio pro eodem. & de Or. 139 b, Vitanda est acclamatio ad

tio aduersa populi. Qu. Frat. 396 b, Cato contradixit maximã acclamatione Senatus. Pompeius non modò acclamatiõe, sed cõuicio et maledictis impeditus fuit, Qu. Frat 308 a. Acclamatio aduocatorum Clodij, Attic. 11 a.

Acclamo, as. de Clar. 188 a, Sed tamen non metuo ne mihi acclametis. &, Hostis omnibus qui acclamassent. I. V. 162 a, Quæstura Hostiẽsis, cui cùm prætores sortiũtur, etiam acclamari solet. pro Muren. 128 a, Is non ausus est dicere, quot millia fundus suus abesset ab urbe. nam cùm dixisset minus abesse L III, populus cum risu acclamauit, ipsa esse. pro Cecin. 209 a, Ne acclametur. l. P. 93 b, in malam partem.

Accliuis, ue. arduus, erectus. Quin. Frat. 318 b, Ea uia pars ualde accliuis est.

Accola, læ. iuxta aquas montes ue habitans. In Ver. 226 b, Ennenses omnes sacerdotes, omnes accolæ atq; antistites Cereris esse uidentur.

Accolo, lis. Orat. 211 a, Vos qui accolitis Histrum fluuium, ex Mæuio. &, Illa gens quæ illum locum accolit, sensu audiendi caret, de Som. 129 a.

Accommodatè. Or. 207 b, Definire aliquid ad populare intelligẽtiam accommodatè. Dicere quàm maximè ad ueritatem accommodatè, de Or. 97 a.

Accommodatio, onis. In Ver. 191 a, Ex huiusmodi initio, atq; ex liberalitate & accommodatione magistratuum, consuetudo æstimationis introducta est.

Accommodatus, a, um. aptus, congruens, constitutus. Acad. li. 2. Nam quomodo non potest animal ullum non appetere id quod accommodatum ad naturam apparet: Græci id οἰκεῖον appellant. de Orat. 103 a, Sententiæ ad probandum accommodatæ, & uerba ad audiendum iucunda. &, Animi motus probandi, qui item ad naturã accommodati sunt, Off. 20 b. Oratio ad persuadendum accommodata, Acad. 45 a. Animi præparati rebus ad tranquillitatem accommodatis, de D. 105 b. Nunquis ue strũm ad uim, ad facinus accommodatus est? nemo, contra Rul. 90 a. Minimè sum ad te consolandum accommodatus, Epist. 71 b. Accommodatum ad rem de qua agitur, ad Her. 2 a. Hæc lex uobis accommodata atq; utilis est, contra Rul. 68 b. Numeri singularis orationis generibus accõmodati, Or. 216 a, & pro Clu. 18 a. Pompeij ratio, quæ sunt accommodata L. Syllæ descriptioni, pro Flac. 152 b. Sed te confido ea esse facturũ, quæ mihi intelligis esse accommodata, Epist. 32 a. Tunc mihi ille dixit perfore accommodatum tibi, si, &c. Epist. 33 a.

Accommodo, as. commodo, apto, refero, naturã meam uerso, & ad tẽpus rego. Ep. 203 b, Peto à te, ut ei de habitatione accõmodes. Largiendi ratio & ad facultates accommodanda, & mediocritate moderanda est, Of. 45 b. Si quid iste suorum ædilibus accommodauit, I. V. 219 b: Ait, se ædes suas cuidã amico ad nuptias accõmodasse, ad Her. 40 a. Vos autem, dum illi placere uultis, ad tempus ei mendacium uestrum accommodauistis, pro Cæl. 40 b. Illud si scissem, ad id meas literas accommodassem, Epist. 58 b. Meum consilium accõmodabo ad tuum, Ep. 129 b. Qui se ad remp. & ad magnas res gerendas accõmodauerunt, Off. 14 b. Ad uos exacuendos accommodandi orationem meam, de Orat. 95 b. Vt libenter ad eius testimonium uestrum iusiurandum accommodetis, pro S. R. 35 a. Si qui dies ad rusticandum dati sunt, ad eorum

numerum accommodo, quæ scribo, de Leg. 157 b. Ciceroni hoc uelim proponas, ut sumptus huius peregrinationis accommodet ad mercedem Argileti, At. 197 a. Ad alicuius arbitrium & nutum totum se fingere & accõmodare, pro Dom. 240 b. Vt se exta ad immolantis fortunam accommodẽt, de D. 115 b. Accommodare fabulas poetarũ ad ea quæ dicimus. Africanus ille coronam sibi ad caput accommodans, de Or. 132 a. Hæc nostra oratio multitudinis est auribus accommodanda ad oblectãdos animos, de Or. 123 a. Vulgare exordium est, quod in plures causas potest accõmodari, ut conuenire uideatur, de In. 48 a. Vt ijdem uersus aliàs in aliam rem accommodari possent, de D. 131 b. Quod in plures causas accommodari potest, ad Her. 3 a. Ratio, quæ alij expositioni potest accommodari, ad Her 13 a. Accommodare unum alteri, ad Her. 27 b. Accommodare unam rem ad aliam, ad Heren. 1 a. Accommodare tempus ad uniius uoluntatem, Epist. 52 a. Vt perornandæ litis tempus quoad per leges liceat, accommodet, Off. 60 b. aliter perorandæ, de Vniuers. Accommodans, medium medio copulabat.

Accrescо, scis. crescо. de In. 74 b, Flumen enim subitò accreuit. Salust. in Cicer. 271 a, Redde rationem, quantum patrimonij acceperis, quid tibi lutibus accreuerit. Cornel. Nepos in uita Att. 272 a, Postquam indies dolores accrescere, febresq; acceßisse sensit.

Accretio, onis. amplificatio. Tuscul. 162 b, Lunam accretione & diminutione luminis, quasi fastorum notantem & significantem dies.

Accubatio, onis. Of. 26 a, Status, incessus, sessio, accubatio. de Sen. 86 b, Accubatio epularis amicorũ, ingressus, cursus, accubatio, declinatio, sessio, cõprehẽsio, de N. 20 a.

Accubo, as. accumbo. I. C. 106 b, Qui mihi accubantes in conuiuijs eructant sermonibus suis cædẽ bonorum. Hæc scripsi x. Cal. accubans apud Vestorium, At. 227 b.

Accumbo, bis. accubo, cubo, discumbo. l. V. 252 a, Muliebria quotidie conuiuia erãt, utr accumbebat nemo. Huc te è Balneo, priusquam accumberes ducere uolebat, pro Deiotaro 146 b. Lacedæmonij, qui quotidianis epulis in robore accumbunt, pro Mur. 142 a. In conuiuijs Græcorum mulieres non accumbere, In Ver. 89 b. Cùm lauti accubuissent, de Orat. 87 a. Cæsar unctus est, accubuit, Attic. 222 a. Accubueram hora nona, cùm ad te harum exemplum, in codicillis extraui, Epist. 143 b.

Accumulo, as. construo, coaceruo. contra Rullum 77 b, Auget, addit, accumulat aurum ex prædis.

Accumulatissimè. ad Her. 6 a, Vt munus accumulatissimè tuæ largiamur uoluntati. & Ep. 220 b, Liberalissimè & accumulatissimè polliceri cupiam.

Accuratè, diligenter studiosè. exquisitè. Attic. 126 a, Accuratè uelim perscribas tuam ad me sententiam. Accuratè et exquisitè disputare de aliqua re, de Cl. 190 b. Accuratè sanè & diligenter de dijs immortalibus disputatum est, de Nat. 5 a & Cla. 172 a, Accuratè diligenterq; & studiosè facere aliquid. Part. 118 a, Illud tamen arctè tenent, accurateq; defendunt. Attic. 254 a, Is egit mecum accuratè multis uerbis, tibi ut responderem. Attic. 74 a, Scripsi ad eum accuratè. pro Arch 189 a, Accuratè cogitateq; scribere aliquid.

Accuratio, onis. de Clar. 186 b, In inueniẽdis cõponẽdisq; rebus mira accuratio, id est, cura, & diligentia.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Accuratus, a, um. meditatus, exquisitus. At. 101 b, Literarum tuarum accuratißima diligentia mirum in modum delectatus sum. de Oratore 88 a, Accurata orationis copia de Or. 130 a, In tali cœtu & tam accurato sermone. de Cl. 191 a, Accuratum & exquisitum dicendi genus. de Am. 101 a, Accurata oratio alicuius.

Accuro, as. curo, guberno. de In. 54 a, Melius accurantur quæ cõsilio gerũtur, quàm q̃ sine cõsilio administrãtur.

Accurro, ris. ad aliquem curro. Attic. 33 b, Expeditus facito ut sis, si inclamaro, ut accurras. Attic. 220 b, Hic igitur si accierit, accurrã pro Ra. 94 b, Cùm cuncta nobilitas, ac iuuentus accurreret. At. 229 b, Lepta me rogat, ut si quid sibi opus sit, accurras. Att. 239 a, Accurres in Tusculanum, ut scribis. de D. 136 b, Istæ imagines ita nobis dicto audientes sunt, ut simulatq; uelimus, accurrant. Off. 74 b, Is accurrisse Romam dicitur. Epist. 128 a, Nos accurremus ad te.

Accusabilis, le. Tusculan. 225 b, Quorum omnium accusabilis est turpitudo: id est accusanda.

Accusatio, onis. nominis delatio. de Clar. 176 a, M. Brutus accusationem facilitauit, ut Athenis Lycurgus.

Accusator, oris. de Clar. 186 a, M. Brutus accusator uehemens & molestus. & 176 b, Accusator acer & acerbus. pro Qu. 8 a, Possimus petitoris personam capere, accusatoris deponere? Epist. 122 a, Ponere accusatorem alicui aliqua lege. I. V. 91 a, Accusator apponitur ciuis Romanus. pro S. R. 27 a, Lex Memmia contra accusatores temerarios. Part. 239 b, Sed accusatorem pro omni actore & petitore appello.

Accusatoriè. In Ver. 144 a, Accusatoriè dicere. & 185 a, Non agam tecum accusatoriè, nihil fingam.

Accusatorius, a, um. pro Muræna 126 a, Illos lex magis quædam accusatoria, quàm uera maledicẽdi facultas, de L. Murænæ uita dicere aliquid coegit. pro Flac. 148 b, Quæ accusatorio iure & more sunt facta. pro S. R. 26 a, Non tu in isto artificio accusatorio calidior es quàm hic in suo. pro Clu. 19 b, Accusatorio animo adduci, & c.

Accuso, as. causam uel culpam in aliquem confero, uel transfero, culpam alicuius accuso, postulo, insimulo, arguo, cõpello, appello, criminor, cito, nomen defero, dico in crimen uoco, aliquem reum cito, in iudiciũ uoco, ad iudicium uoco, reum facio, in reos refero, in iudicium capitis uoco, litẽ intẽdo, litem infero, mulctã peto, litem capitis in aliquem infero, capitis aliquẽ arcesso, in iudiciũ capitis arcesso, aliquẽ ambitus crimine accersio, periculũ capitis alicui infero, in capitis periculũ uoco, in discrimen capitis adduco, alicuius criminis aliquẽ reum facio, actionẽ perduellionis alicui intendo, nomen alicuius defero, nomen alicui defero, in summũ capitis periculum aliquem arcesso, aliquẽ in iudicio arcessere, aliquẽ iudicio persequi, aliquem in iudiciũ de dolo malo & de fraude tutelæ nomine adduco, statuarũ nomine aliquem accerso. I. V. 137 a. et Qu. F. 307 a, Primùm me tibi excuso in eo ipso, in quo te accuso, me enim & c. de Op. 244 b. Æschines à Demosthene capitis fuit accusatus. Epist. 44 a, Te leuiter accusans in eo q̃, de me citò credidisses. de Fi. 70 b, Accusare aliquem capitis. pro Cæl. 40 a, Accusare aliquem ambitus. de Orat. 174 b, Accusare aliquẽ maiestatis. pro Dom. 222 a, Deinde, ne pro indicta die quis accusetur, ut ter ante magistratus accuset, intermissa die quàm multã irroget, aut iudicet, quarta sit accusatio trinum nundinum prodita die, qua die iudicium sit futurum. I. V. 93 a, Is apud C. Sacerdotẽ rei capitalis accusatus, & c. At. 4 a, 160 b, Non committam posthac ut me accusare de epistolarum negligentia possis. Idem & pro S. R. 33 b. & At. 2 b, Hoc eò ad te scripsi, quòd is me accusare de te solebat. pro S. R. 33 b, Sexcẽti sunt, qui inter sicarios, & de ueneficijs accusantur. Epist. 13 a, Etsi accusandi sunt, qui, & c. magis etiã reprehendendi, qui, & c. Ep. 79 a, Cuius tu desperationẽ accusare solitus es. de Fin. 55 b, Voluptatem accusare, dolorem laudare. pro Ar. 179 a, At in ea re per L. Cæcilium Sylla accusatur. Ep. 2 a, Pompeium iam liberius accusare & monere nõ desistimus. At. 137 a, Fusius accusans scelus Pompeij. At. 178 b. & 242 b, Grauißimè accusare aliquem.

Acer, acris, acre. Fortis, uehemens, acutus.) (. lenis. Acer in rebus gerendis, Epistol. 124 b. Minus acer alluersarius, Academ. q. ed. 1. lib. 2. Animus acer & præsens, de Orat. 116 b. Flagitator assiduus & acer, de Clar. 166 b. Acer inuestigator rerum, quæ à natura inuolutæ uidentur. de Vniuers. Neq; tam est acris acies in nataris hominum & ingenijs, 3. de Orat. Acris memoria improborũ, pro Flac. Acre bellum, pro Corn. 63 b. Acre iudiciũ, Ac. q. ed. 1. lib 2. Quamuis acrem amatorem inueneris, Att. lib. 1. Et se uegetam ad somniandum acremq; præbeat, lib. 1. de Diuin. Acrem curam desiderare, de Orat. 160 b. Se acri animo defendere, pro Milo. 106 b. Ad reliqua acri tendebamus animo, de Diuin. 109 b. Acri & uehementi quadam incitatione inflammari, 2. de Orat. Acri ingenio uir, Acad. q. ed 2. lib. 1. de Orat. Veruntamẽ neq; tam acri memoria fer è quisquam est, de Ora. Acres oculi, pro Planc. Si acres ac diligentes esse uolumus animaduersores uitiorum, 1. Officior. Acres humores aut nimis concretos colligant, de N. d. 2. Educere uiros acres, 56. ad Att. b. id est, fortes. Vtendum est imaginibus agentibus, acribus, insignitis, de Oratore 141 b. Acrior causa, 2 ad Qu. frat. Quis in rebus inueniendis acrior Aristotele fuit? in Or. Quis & studio acriore, quàm nos sumus, li. 1. de Orat. 48 a. Hæc inesse necesse est (nẽpe sensum et rationẽ) & acriora quidẽ atq; maiora. de Nat. deor. 2. Defensor acerrimus, ad Lẽt. 1. Acerrimus inimicus, Læl. Sensus uidendi acerrimus, de Orat. 141 b. Acerrima & fortißima libertatis recuperandæ cupiditas, 12. Philipp. Quæ nox omnium temporum coniurationis acerrima fuit atq; acerbißima, pro Sylla. Omne illud tẽpus in acerrima atq; attentißima cogitatione posuisse, 3. de Orat. Vnguentum acerrima suauitate conditum, de Orat. 152 b. Acerrimo ingenio, de Nat. d. 2. Acerrima consilia & inertißima opponuntur, 15. ad At. in Epist. Hircij.

Acerbè, asperè. de Nat. 76 b, Acerbè necari. & Ep. 5 b, Acerbè & asperè nimium accusari. Acerbè ferre aliquid, pro Plan. 259 a.

Acerbitas, tis. asperitas, tristicia. Attic. 139 b, Ita neque de ocio nostro spero iam, nec ullã acerbitatẽ recuso. Part. 237 a, Acerbitas iustitiam imitatur. Qu. Fr. 298 a, Iracundia exorabilis, ut in malis, acerbitati anteponenda est. de Am. 112 b, Apud aliquem euomere uirus acerbitatis suæ. Qu. Fr. 297 a, Ad summum imperiũ etiam acerbitatem naturæ adiungere. I. C. 118 a, Mihi hæc conditio consulatus data est, ut omnes acerbitates, omnes dolores cruciatusq; perferrem. & 119 b, Omnes suppliciorũ acerbitates. Off. 27 b, Obiurgatio habens multum acerbitatis. pro Plan. 279 a, Ego fructus ex repub. magna acerbitate permixtos tuli. pro Pla. 281 a, Lachrymæ quas tu in meis acerbitatibus plurimas effudisti.

Acerbus, a, um. habens acerbitatem, aliquid acerbitatis habens, austerus, grauis, calamitosus. de Leg. li. 2. Acerbũ incendium. de Or. 127 a, Nihil mihi ad dolorem acerbius accidere potuit. de Or. 125 a, Demissus, non acer, nõ pertinax, non litigiosus, non acerbus. de Cl. 370 a, Acerbus in uituperando. de Or. 103 b, Quæ mala sunt, ea multo maiora & acerbiora uerbis facere. de N. 75 b, A sotos ex Aristippi, acerbos ex Zenonis schola exire. pro Qu. 17 b, Miserum est, & c. acerbũ, et c. calamitosum, & c. abidẽ, Acerbum est ab aliquo circumueniri, acerbius à propinquo. Antequam. 196 a, Nihil duri, nihil acerbi mihi erit, quod remp. tutabitur. de Pro. 76 a, Impolitæ uerò res et acerbæ. si erunt relictæ, efferrent se aliquando, & c. de Sen. 88 a, Vua primo est peracerba gustui.

Acerra, ræ. arcula thuraria, in qua thus incẽdi ad suffimẽta solet. de Legib. 182 a, Nec acerræ prætereantur.

Acerualis, le. de D. 110 b. l. Sorites.

Aceruatim, summatim. Or. 204 b, Aceruatim, multa frequentans, una complexione deuinciet. Pro Clu. Aceruatim iam reliqua, iudices, dicam.

Aceruus, ui. cumulus cuiusq; rei. contra Rul. 77 b, Vix iã uidetur locus esse, qui tantos aceruos pecuniæ capiat. I. C. 116 a, Aceruus corporum. Aca. 23 a, Aceruus tritici. I. C. 120 b, Cerno animo miseros atq; insepultos aceruos ciuium. I. A. 178 b, Itaq; tanti acerui nummorum apud istum construuntur, ut iam appendantur non numerentur pecuniæ. pro Sylla 181 b, Quantos aceruos sacinorum reperietis?

Achæus, a, um. de Pro. 70 a, Achæi ingentem pecuniam pendunt. L. Pisoni quotannis. I. V. 65 a.

Achaia, æ. pro Fl. 165 a, Athenienses, cuncta Achaia. Epist. 216 a, Prouincia in qua est Lacedæmon.

Achaicus, a, um. At. 282 b, In medio Achaico cursu.

Acherini populi. I. V. 170 a.

Acheron, tis. fluuius apud inferos. de N. 68 a, Et illi q fluere apud inferos dicuntur. Acheron, Cocytus, Styx, Phlegethon. Tusc. 156 a, Acherontis transuectio. Postquam. 209 b, Metellos penè ex Acheronte excitatos. Tus. prima, Acheron altus.

Acherontius, a, um. Tusc. 158 b. L. Templum.

Achilles, lis. de Nat. 68 b, Achillem Astypalæa insula sanctißimum colit. (strepere.

Achiuus, a, um. de D. 86 a, Cum Achiui cœpissent inter se

Acies, ei. acumen, pupilla. Acies ipsa qua cernimus, quæ pupilla uocatur, & c. 2. de Nat. Ille autem (animus) cuius obtusior sit acies, non uidere? Cat. Acies autoritatis, Senatus, in Catil. Acies ingenij & mentis, de Finib. 5. Nulla acies humani ingenij tanta, quæ penetrare in cœlum, terram intrare possit, Acad. q. ed. 1. lib. 2. Aciem ingenij ad bona deligenda & contraria reijcienda exacuerit, i. de Legib. Acies mentis. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 121. & Tusc. q. lib. 1. Acies, oculorum hebes, de Fin. lib. 4. Aciem mentis abducere à consuetudine oculorum, de Nat. deor. 2. An tanta sit eius tenuitas ut fugiat aciẽ? 1. Tusculan. Quod iam ante aciem securium tuarum uidisset, 7. Ver. Atque

idem ita acrẽ in omnes partes aciẽ intẽdit, Tusc. q. lib. 4. Quorũ utrũq; perstringere aciẽ mẽtis solet, 1. de Diuin. Cõtẽplari aliquid omni acie ingenij, 1. de Orat.

Acies pro exercitu. Etsi quem exercitum acies habitura sit, diuinare nemo potest: tamen, & c. Torqu. lib. 6. Ad aciem esse præstò, pro Deiot. In aciem ph. losophiam deducere, 15. Fam. In aciem forensem educere, 1. de Orat. In aciem hostium irruere, Tusc. q. lib. 2. In aciem dimicationemq; ueniamus, in Orat. Tu actionem instituis, ille aciem instruit. pro Mur. Si aciem exercitus nostri ostenderim, concidẽt, in C. Quinetiam uidemus ex acie efferri sæpe saucios, Tusc. q. lib. 2. Hostibus in ipsa acie, cùm præliantur, licet loqui. Antequam. Non sentiunt uiri fortes in acie uulnera, 2. Tusc. In acie uersari & ferro, de Opt. 244 b. Temerè in acie uersari, & manu cum hoste confligere, immane quiddam et belluarum simile est, Off. 1. Factã ut imperatores instructa acie solẽt, 4. Phil.

Acinus, ni. de Se. 88 a, Acinus uinaceus, granum est, uel semẽ minorũ fructuũ, quales sunt uuæ, hederæ, sambuci.

Acipenser, ris. de Fa. 353 a, Allatus est forte Scipioni acipenser, qui admodum rarò capitur: sed est piscis (ut ferunt) in primis nobilis. Ibid. Acipenser iste paucorũ hominum est. de Fin. 69 b, Atq; acipensere cum Decumano Lucilij. l. Mena. l. Socraticus.

Acquiesco, scis. quiesco, in aliqua re mihi requies est. de Or. 135 b, Qui hoc diuersorio sermonis tam libenter ac quieturum te esse diceba. pro Dei. 144 b, In ore tuo uultuq; acquiesco. Attic. 65 a, Nulla est resp. in qua acquiescam. de Fi. 91 a, Sed quia facilimè in nomine tuo acquiesco. At. 109 a, Acquiesco enim & scribẽs ad te, et legens tua. de Am. 115 a, Vicißim autem senes in adolescentium charitate acquiescimus. de D. 109 a, Qui iã ætate proueẽti in nostris libris acquiescũt. Ep. 48 a, Habemus aliud nihil in quo acquiescamus. At. 190 b, Habeo enim nihil tentatis rebus omnibus, in quo acquiescã. At. 208 a, Sed crebrò reguito tuas literas, in his acquiesco: tamen expecto nouas. At. 216 b, Vitãdi caloris causa Lanuuij treis horas acquieueram. de Nat. 51 a Ipse dux reuolat, ut ipse quoq; quiescat, in eius locum succedit, ex ijs quæ acquieuerunt. de Le. 159 a, Crebrò insistẽs, interdũ acquiescẽs. Ep. 51 b, Vt in eius bonis acquiescam. pro Mil. 121 b, Qui maximè P. Clodij morte acquierunt. Ep. 51 a, Lectis tuis literis aliquantum acquieui.

Acquiro, ris. quæro, comparo, concilio, adiungo, paro, colligo, adipiscor, persequor, consequor. Of. 56 b, Nam sibi ut quisq; malit, quod ad usum uitæ pertineat, quàm alteri acquirere, concessum est, non repugnante natura. pro Clu. 37 a, Hæc ipsius labore quæsita atque collecta sunt. Off. 33 a. Philosophi, qui semper aliquid acquirunt quòd spectet & ualeat ad bene beateq; uiuendũ. Of. 45 a, Et si quãdo aliqua res maior aut utilior, populari largitione acquiritur. I. C. 117 a, Mihi iam ad uitæ fructũ nihil potest acquiri. Ep. 36 a, Vt mihi nihil neq; ad honorẽ, neq; ad gloriam acquirendã deesse putarem. Epistol. 144 b, Acquirere dignitatem. de Am. 111 a, Homo & seipsum diligit, & alterum acquirit, cuius animum cum suo commisceat. At. 2 a, Et quàm omnes gratias non modò retinendas, sed etiam acquirendas putemus. de Am. 112 b, Acqrere sibi aliquẽ, apud quẽ euomat uirus acerbitatis suæ. I. C. 107 a, Aliquid de possessiõe detrahere, et

Universidad de Deusto
Biblioteca

fidem acquirere. pro Cec. 286 d, Quanquã sic mihi persuadeo recuperatores, nõ uos tã iuris obscuram rationẽ bis dubitasse, quàm morã ad eã condemnandũ acquisisse, & simul & illi spacium ad se colligendum dedisse.

Acradina, æ. bs. l. V. 228 d.

Acratophoron, urceolus. de Fin. 93 d.

Acredula, æ. auis. Luscíniam quidam censent. de Di. 83 d, Sæpe etiam pertriste canit de pectore carmen,
Et matutinis acredula uocibus instat.

Acrimonia, æ. uis animi, impetus. ad Heren. 21 d, Conuenit igitur in cultu pudorem & acrimoniam esse. ad Her. 35 b, Licentia si nimium uidebitur acrimoniæ habere, multis mitigationibus lenietur.

Acriter, ari animo, uehementer. Tus. 163 b, Acriter oculis deficientẽ solem intueri. pro Fla. 150 b, Accusatorem acriter et uehemẽter dicere. de Or. 138 d, Sic omnia quæ fiunt, quæq; agũtur acerrimè, lenioribus principijs natura ipsa præexuit. pro Mil. 119 b, Vir animosus, & se acriter morti offerens. pro Fl. 151 b, Aliquid quàm maximè intentis oculis acerrimè contẽplari I. P. 94 b, Lubricũ genus orationis adolescẽti non acriter intelligẽti sæpe præceps. de Or. 94 b, Ferè nemo est, qui acutius atq; acrius usia in dicente, quàm recta uideat. Acerrimè cædere uel reprehẽdere aliquem. I. V. 264 b, & At. 104 b.

Acroama, atis. narratio, musica symphonia in fabulis, musicus concentus, quòd audiretur, non spectaretur, ut histrionum actio. pro Arch. 189 b, Themistocles, cùm ab eo quæreretur, quod acroama, aut cuius uocem libentissimè audiret: respõdit, eius à quo sua uirtus optimè prædicaretur. In Verrem 211 d, Hic quasi festiuum acroama ne sine corollario discederet, emblemata quellenda curauit. pro Sest. 25 b, de Clodio: Ipse ille maximè Ludius non solum spectator, sed actor & acroama.

Acroasis. At 24. 6, Ipsius literæ sic et φιλοσόφως & συνῶς scriptæ, ut eas uel in acroasi audeam legere.

Acrostichis. de D. 131 b, Tum ea quæ ἀκροστιχὶς dicitur, cũ deinceps ex primis uersuũ literis aliquid cõnectitur.

Ac si, ut si, tanquam si. pro eo ac si, quasi, perinde quasi, similiter ac si, iuxta ac si, non secus ac si. pro Mur. 126 d, Tecum agam Serui, non secus ac si meus esses frater. de In. 53 b, Pro eo ac si concessum sit, concludere oportebit argumentationem. de N. 61 b, Similiter facis, ac si me roges cur, etc. Posteq. 208 b, Qui me omnibus officijs iuxtà ac si meus frater esset, sustẽtauit. Attic. 67 b, Quem tracta, non secus ac si ego essem imperator.

Acta, æ. littus secretũ et amœnũ. I. V. 252 b, Vxore ei parũ poterat animo soluto ac libero, toi in acta dies secũ ha-

Acta, orum. & actum, cti. l. Actum. de Or. 114 (bere. d, Consilia primùm, deinde acta, postea euẽtus. Ep. 161 d, Res urbanas actaq; omnia ad te perferri arbitror. I. A. 156 d, An in libellis & chirographis acta Cæsaris firma erunt? I. V. 254 b, Tum istius acta commemorabuntur. I. A. 179 d, Acta Cæsaris, quæ quidem Cæsar egisset. de Pro. 78 b, Acta Cæsaris rata esse uel irrita. pro Do. 229 b, Vt acta tui præclari Tribunatus hominis dignitate honestes. In Catil. 111 d, Vt quæ ratiõe hæc inuestigata sunt, uos qui ignoratis, ex actis scire possitis. At. 84 b, Cogitabam multa eius iniquè acta & constituta tollere. I. A. 181 d, In publicis actis nihil est grauius, in priuatis firmissimum est testamentum.

Actæon, onis. Parad. 123 d.

Actio, onis. actus, factum, usus, πρᾶξις. In Salust. 283 b, Quos ego habui omnium mearum actionũ monitores. de N. 21 b, Epicurus deos spoliat motu et actione diuina. de N. 34 b, Epicurus deos omni procuratione, atq; actione priuat. de N. 36 b, Actiones appetitionibus consentaneæ. At. 143 d, Dispersione enim consulum actio de pace sublata est. Of. 4 b, Ad quod genus adhibẽda est quædam actio, non solum mentis agitatio. de Nat. 11 d, Actio mentis atq; agitatio in deo. Aca. 76 d, Actio uirtutis & usus uirtutis idem. Off. 5 d, Virtutis laus omnis in actione cõsistit. Of. 22 b, Omnino si quicquã est decorum, nihil est profectò magis, quàm æquabilitas uniuersæ uitæ, tum singularum actionũ. At. 226 b, Ego non dimitto istã curam, sed suscipiã omnẽ istam actionẽ. Of. 28 b, In omni actione suscipienda, tria sunt tenenda, &c. Att. 286 d, Si modò contra alienã potentiam, nõ pro sua suscipiet eas actiones. Off. 29 d, Locum aũt actionis opportunitatem temporum esse dicunt. Ep. 68 b, Hæc quasi fabula rerum euentorũq; nostrorũ habet uarios actus, multasq; actiones & consiliorũ & temporũ. At. 151 d, Me et cõgressus Cæsaris stimulat, & primus eius actiones horreo. Epist. 42 b, Qua humanitate tulit cõtentionem meã aduersantem interdũ actionibus suis? Off. 21 d, Pueris non omnẽ licentiã ludendi damus, sed eã quæ ab honestatis actionibus nõ sit aliena. Ep. 130 d, Dare curas et actiones honestas alicui. Offic. 25 b, 26 d, Nec actio illarũ rerum aperta petulantia uacat, nec oratio obscœnitate. Of. 33 b, Actiones suas scriptis mandare. de Diu. 95 d, Eam partem animi, quæ sensum habeat, non esse ab actione corporis seiugatã. de Di. 127 d, Ex eo ingenia, mores, animũ, corpus, actionẽq; uitæ cuiusq; fingi. Of. 4 d, Parare res, quibus actio uitæ cõtinetur. Off. 31 d, Cognitio contemplatioq; naturæ manca quodammodo atque inchoata sit, si nulla actio rerum consequatur.

Actio, unum ex quinq; oratoris officijs, quæ & gestũ motum ue corporis totius, & pronunciationem continet. de Clar. 177 d, Demosthenẽ ferunt ei, qui quæsisset, quid primũ esset in dicendo, actionem: quid secundum, idem, & idem tertium respõdisse. pro Deiot. 144 b, Actio causæ maximè debilitatur loco. Or. 202 d, Demosthenes tribuit & primas, & secundas, & tertias actioni. de Orat. 162 b, Actio in dicendo una dominatur. de Or. 163 b, Est enim actio quasi sermo corporis. Or. 202 d, Est enim actio quasi corporis quædã eloquẽtia, cũ cõstet è uoce atq; motu. de Or. 115 d, Actio uaria, uehemẽs, plena animi, plena spiritus. Or. 204 d, Actio non tragica, nec scenæ, sed modica iactatione corporis, uultu tamen multa conficiens, non hoc quo dicuntur os ducere, sed illo, quo significant ingenuè quo sensu quidq; pronunciant. Ep. 161 d, Mea actio atq; contentio. de Cl. 186 b, Actio Cn. Pompeij habebat & in uoce magnum splendorem, & in motu summam dignitatem.

Actio, pro oratione, quales sunt actiones in Verrem. At. 235 b, Dolobellæ prima illa actio, & hæc cõtra Antoniũ concio. At. 274 b, Sed tamẽ omnium ordinũ consensus, gratiarũ actio, gratulatioq; me cõmouet. Ep. 154 b, Gratiarum actionẽ à te non desiderabã Ep. 158 d, Nec enim tanta necessitudo, quanta, &c. desiderare uidetur gratiarum actionem. At. 86 d.

Actiones, formulæ agendi in iudicio. Cn. Flauius scriba fastos protulit actionesq; cõposuit. de Ora. 100 b, Actiones à Cn. Flauio primum expositæ. I. A. 171 d, Nullum est de alea lege iudicium.

Actio, ius persequendi quod sibi debetur, seu iudicium ipsum. seu quæstio forensis, & lis. I. V. 122 d, Dare actionem, & dare iudicium alicuius rei cuipiam. I. V. 121 d, Prætor asseuerat se eius rei in primis actionem esse daturum. de In. 51 b, Actio alicuius rei. Constituere actionem. de In. 69 b, Constituere iudicium mandati. pro S. R. 36 b, Constituere quæstionem de furto. pro Clu. 56 d, Constituere locum reo. pro Cl. 29 d, & 29 b. I. A. 223 d, Nec constituere iuris actiones malebat, quàm controuersias tollere. pro Qu. R. 49 d, Sunt iura, sunt formulæ de omnibus rebus constitutæ, ne quis aut in genere iniuriæ, aut ratione actionis errare possit. pro Cec. 291 b, Actio iniuriarum doloré imminutæ libertatis iudicio pœnaq; mitigat. pro Cec. 290 b, Eius rei ius actionemq; quæramus. pro Cec. 191 d, Quæro sit ne aliqua eius rei actio, an nulla. pro Cec. 291 d, Hanc puto me habere actionem, ut per interdictum meum ius tẽtem. tuam iniuriam persequar. pro Qu. Rosc. 54 d, Cùm de sua parte Roscius transegit, cum Flauio actionem tibi tuam reliquit. pro Quin. R. 50 b, Qui de sua parte decidit, reliquis integram relinquit actionem. pro Cecin. 291 b, Si qui me exire domo mea coegisset armis, haberem actionem: si qui introire prohibuisset, non haberem. pro Cec. 292 b, Vt uos iudicetis, huius rei interdictum atq; actionem in mẽtem maioribus nostris non uenisse. pro Cecinna 286 b, Quare aut muta actionem, aut, &c. de In. 69 d, Prætorijs exceptionibus multæ excluduntur actiones. de Na. 74 b, Inde illa actio, ope consilioq; tuo furtum factum esse aio. de Or. 98 b, Alter iniquum putabat plus secum agi, quàm esset in actione. I. V. 57 b, Actio ciuilis & priuatum ius. pro Cec. 295 d, Actio est in autorẽ præsentem his uerbis, quandoquidem te in iure conspicio. pro Mur. 130 b, Gloria militaris uestris formulis atq; actionib. anteponẽda est. pro Mu. 129 d, Tu actionem instituis, ille aciem instruit. pro Mil. 108 b, Actionem perduellionis alicui intendere. de Finib. 145 b, Zeno ut in actionibus perscribi solet, de re eadem fecit alio modo.

Actito, tas. de Clar. 187 d, Põtidius multas priuatas causas actitauit: id est, frequenter egit. (& 114 b.

Actium, oppidum. Epist. 259 b, Actianæ legiones. At. 112 b.

Actor, oris. de Or. 94. Nihil est quod cogat homines, sicut in fõro non bonos oratores, item in theatro malos actores perpeti. & 95 b, Gestus penè summorũ actorũ. Qu. Fr. 299 d, Poetæ boni & actores industrij in extremo actu diligẽtissimi esse solent. de Or. 126 b, Neq; actor sum alienæ personæ, sed autor meæ. de Or. 148 d, Vt eum efficeret oratorem uerborum, actoremq; rerum. Orat. 202 b, Inuentor, compositor, actor. pro Sest. 174, Cato dux et autor & actor rerum illarum fuit. pro Sest. 25 d, Ludius non solum spectator, sed actor & acroama.

Actuariolum, li. parua nauis celeris minutum actuariũ. At. 256 d, Hæc ego conscendens è Pompeiano tribus actuariolis decem scalmis. Att. lib. x. Quid duro tempore anni actuariolo fore censes? L. Corbita.

Actuarium, rij. nauis genus, celeritate ualens. Attic. 72 d, Actuaria minuta. & 165 b, Quid duro tempore anni

actuaria fore censes?

Actum, i. unde acta, quæ tam publica quàm priuata dicũtur. Sed actũ rara uox inuẽta est, acta crebra. I. A. 156 d, Nihil est, quod tã propriè dici possit actũ eius, quàm lex.

Actum est, rem deploratam significabat. At. 76 d, Si prorogatur, actum est. Epist. 234 b, & 138 d, Actum de te est. At. 194 b, Actum iam de isto est, alia magis quæro.

Actuose. de Or. 152 d, Leniter, remissè, non actuosè agere.

Actuosus, a, um. operosus, qui ab agendo non cessat. de Nat. 23 d, Virtus actuosa est, Deus autẽ uester nihil agẽs. Orat. 208 b, Luminosæ & quasi actuosæ partes duæ.

Actus, a, um. Att. 236 d, Acta illa res est animo uirili, consilio puerili. Ad Heren. 13 b, Serò acto negocio uenire. Epist. 86 b, Actis his rebus, literæ à te mihi sunt redditæ, quibus, &c. pro Qu. 7 b, Si id uelles, iampridem actum esse poterat. pro R. S. 41 b, Sin autem id actum est, & idcirco arma sumpta sunt, &c. Ep. 24 d, Atq; in primis me tenet fatietas actæ prouinciæ. Attic. 139 d, Sed ama ne agamus, reliqua paremus. At. 153 d, Tu mallem inquies, actũ ne agas. Attic. 274 d, Mihi quidem ætas acta fermè est. pro Qu. R. 47 b, Vita acta. Ep. 57 d, Quid acta tua uita à te postulet, tu uidebis. Tuscul. 201 b, Actum habeo, quod egeris. At. 296 b, Nõ minus bene actum cũ illis puto. Actus, ũs. ipsa est actio, & factum. pro Dom. 225 b, Omnem diu collectam uim improborum, quæ inueterata compresso odio, atq; tacito iam erumpebat in actum, excepi meo corpore. de Le. 162 d, Non solum in rectis, sed etiam in prauis actibus insignis est humani generis similitudo. In Sal. 272 d, Si de mea uita atq; actibus huic conuiciatori respondero. Actus, est ius agendi uel iumentum, uel uehiculum. pro Cecinna 299 d, Aqueductus, haustus, iter, actus. L. Ratus. Actus, pro Comœdiæ seu Tragœdiæ parte. de Senect. 91 b, Nec histrioni ut placeat peragenda est fabula, modò in quocunq; fuerit actu probetur. Epist. 68 b, Hæc quasi fabula rerum euentorumq; nostrorum habet uarios actus, multasq; actiones & consiliorum & temporum. pro Mar. 135 d, Hæc igitur tibi reliqua pars est, hic restat actus. de Sen. 78 d, Naturam optimum ducem sequimur, à qua non uerisimile est, cum cæteræ partes ætatis bene descriptæ sint, extremum actum tanquam ab inerti poeta esse neglectum. I. V. 112 d, Quis dubitaret cùm uideret, &c. qualis iste in quarto actu improbitatis futurus esset?

Actutũ, statim. I. A. 244 b, Ego mortẽ actutũ futurã puto.

Aculeatus, a, um. habens aculeos. Attic. 234 d, Satis aculeatus ad Dolabellam literas dedi. Acad. 19 d, Quorum sunt contorta quædam & aculeata sophismata.

Aculeus, lei. stimulus. de Finibus 134 b, Vespas aculeis uti uidemus. et 107 b, Pungũt quasi aculeis. Tus. 186 b, Cùm liquescimus fluimusq; mollicia, apis aculeũ ferre nõ possumus. Ac. 24 b, Sed omnes istos aculeos, et totũ tortuosum genus disputandi relinquamus. de Ora. 119 d, Genus facetiarum, in quo nulli aculei contumeliarum insunt. Orat. 202 b, Oratio philosophica neq; neruos neq; aculeos forenses habet. de Orat. 114 d, Oratio sine sententiarum forensium aculeis. de Cl. 180 d, Aliquis cum aculeo & maledicto facetus pro Cæ. 43 d, Emittere aculeos seueritatis in aliquem. pro Pl. 271 b, In quibus ipsi aculei, si quos habuisti in me reprehendendo, tamẽ mihi nõ ingrati acciderunt. de Cl. 168 d, Cũ delectatione aculeos

Universidad de Deusto Biblioteca

relinquere in animis eorum, qui audiunt, ut de Pericle scripsit Eupolis. pro Cl.50 a, Aculeos seueritatis iudicis euellere. pro Fl. 154 b, Qui testis mortuus est aculeo iã dimisso, ac dicto testimonio. pro Syl.145 a, Noli aculeos orationis meæ, qui recõditi sunt, excussos arbitrari. At. 16 b, Ac domesticarum quidẽ solicitudinum aculeos omnes & scrupulos occultabo. Qu.F.206 a, Fuerunt nonnulli aculei in Cæsarem, contumeliæ in Gellium.

Acumen, nis. Epistol.70 b, Qui propter acumen occultissima perspicis. de N. 41 b, Epicurus homo sine acumine ullo, sine lepôre. pro Fl.148 a, Acumen ingeniorũ. & Or.206 b, Argutiæ & acumen Hiperidis. de Orat.95 b, Acumen dialecticorũ, sententiæ philosophorum. de Or. 123 a, Dialectici se compungunt suis acuminibus. & 97 a, Omnia sub acumen styli subeant necesse est. & 106 a, Illudere nimium acumen alicuius. & 132 b, Interpretatio nominis habet acumen. de Di.124 b, Ex acuminibus quod totũ auspicium militare est. In Arat. Tergaq; centauri atq; Nepai portat acumen.

Acuo, is. exacuo, excito, hortor. Tusculan.250 b, Ne stridorem quidem serræ audiũt, tum cùm acuitur. Tusc.165 a, Multa è corpore existũt, quæ acuant mẽtem, multaq; quæ obtundant. Or.210. Si quis ad dicendũ acuat aut adiuuet in eo iuuentutẽ, uituperatur. Of.52 b, Itaq; duæ res quæ languorem afferunt cæteris, illum acuebant, ocium & solitudo. de Cl.196 b, Qui linguam acuisses exercitatione dicendi. pro Lig.138 b, Eorum ipsorum ad crudelitatem te acuet oratio? de Orat.92 b, Consuetudo exercitatioq; & intelligendi prudentiã acuit, & loquendi celeritatem incitat. ad Heren.24 a, Imò erigit omnium cupiditates, & acuit industriam. Epist.256 a, In excitando & acuendo plurimum ualet, si laudes eum quem cohortere. de Cl.176 a, Non enim solum acuere, sed etiam alere ingenium potest.

Acus, acus. pro Mil.114 a, Vulnus in latere, quod acu punctum uideretur, pro ictu gladiatoris putari.

Acutè. de Som.129 a, Acutè sonans.)(. grauiter sonans. de Or. 106 a, Colligere multa non modò acutè, sed etiam ridiculè & facetè. de In.68 a, Sed illæ tenuius, subtilius, & acutius tractantur. pro Cæl.41 a, Si mihi acutè argutèq; responderit. de Am. 96 b, Acutè respondere. de Cl. 169 a, Acutè, argutèq; conijcere de faciendo aliquid.

Acutus, a, um. subtilis, acer perspicax.)(. hebes, pinguis. de Som. 129 a, Summus ille cœli stelliferi cursus, cuius conuersio est concitatior, acuto & excitato mouetur sono, grauissimo autem hic lunaris & infimus. de Or. 107 a, Vocem ab acutissimo sono usq; ad grauissimum sonum recipere. de Orato.343 a, Sententiæ dicendi acutæ sunt, delectandi quasi argutæ, commouendi graues. de Or.117 b, Acutissimum & subtilissimum dicendi genus. Or.208 a, Principia acuta sententijs. de Or. 94 a, Motus animi celer & acutus ad excogitandum. contra Rul.68 b, Tamen si qui acutiores in concione steterũt, suspicantur, &c. de Or. 99 b, Vir ingenio prudentiaq; acutissimus. Of. 59 b, Philosophi quidam minimè mali illi quidem sed non satis acuti. de N. 5 a, Antiochus homo in primis acutus. de Or.104 a, Acutus homo, & natura usuq; callidus. Off.20 b, Id quod acutum & perspicax natura est. de In.50 a, Acuta, an hebetior.

Acutulus. de Nat. 63 a, Zenonis quę breues & acutulas conclusiones.

Ad, significat in loco, ad locum, personam, & rem, ei propter, propè, ferè, circiter, apud, idq; cum motu & sine: id quod uarietas exemplorum docebit. At.226 a, Matri ardentes in filium literas ad me misit. Att.150 b, Exemplum Epistolæ Balbi ad me, & Cæsaris ad eum. I.C. 112 b, Dare literas alicui ad aliquem. At.113 a, Is scripsit ad me, ut essem ad urbem. I.V.74 b, Pompeius concionem ad urbem habuit. I. A.188 b, Is dixit se usq; ad Cal. Maius ad urbem exercitum habiturum. Ep.43 b, Ad urbem ociosum te esse arbitrabar. In Ver.112 b, Verres ad urbem cùm esset, audiuit, etc. Ep.192 a, & 191 b, Laddicea quæ est in Syria ad mare. I.V.230 a, Signum, quod est ad introitum Ponti. Attic.107 a, Quintius ad Bustum Basilij uulneratus est. de N. 68 a, Saturnum uulgò maximè ad occidentem colunt. I.V. 211 b, Ipse ad mare intra oppidum expectabat. I.V.205 b, Crux, quæ fixa est ad portum, urbemq; uestram. pro Pl 262 b, Cum ego ad Fabianum fornicem impellor. I.V.69 b, Videt ad fornicem Fabianũ, in turba Verrem. Attic.278 b, Bellum ad Mutinã gerebatur. de Di.91 b, Eudemus prælians ad Syracusas, occidit. pro Mur.132 a, Pugna naualis ad Tenedum. contra Rul. 73 b, Accedent salicta ad Minturnas. Att. 2 b, Signa, quæ nobis curasti, ea sunt ad Caietam exposita. Epist.244 b, Cùm ad Cybistra quinq; dies essem cõmoratus. Att.277 a, Ex castris ad imam Cardauiã. Att. 228 a, Ad lacũ quod habeo, uenditurus sum. de D.112 b, Si fatum fuit exercitũ populi Rom. ad lacum Thrasimenũ interire. pro Cæl.45 a, Habes hortos ad Tyberim. I. P. 91 a, Togulæ lictoribus ad portã præstò fuerunt. Tus. 241 a, Ad portas Sagragianas magna est frequẽtia sepulchrorum. pro Sest.12 a, I. Cæsar erat ad portas cum imperio. Postq.211 a, Erat alius ad portas in multos annos. de Orat.132 b, Neoptolemus ad Troiam nomẽ inuenit. de D. 136 b, Tu demerso me & equo ad ripã. de Or.114 a, Cũ istos libros ad Misenum studiosius lego. pro Fl. 154 a, Qui producti, tabulas se publicas ad speluncas perdidisse dixerũt. de Or.110 b, Conchas & umbilicos ad Caietã & ad Lucrinũ legere. At.231 a, Villa mea ad Lucrinũ. Ac.3 b, Hortẽsij uilla, quæ est ad Baulos. At.222 a, Puteolis se aiebat unũ diẽ fore, alterũ ad Baias. Ep.33 b, Ad Iconiũ fore me puto circiter Idus Sext. At.205 b, Mummiũ fuisse ad Corinthum pro certo habeo. Epist.199 a, Quamobrẽ cõscende nobiscũ, & quidẽ ad puppim. Ep. 43 a, Cùm essem in castris ad fluuium Pyramũ. de Or. 141 a, Nunciatũ est iuuenes stare ad ianuã duos quosdã, qui, &c. At.158 a, Quoniã ad mare superum milites essent. At.127 a, Cùm Cæsar ad oppidũ castra haberet. Ep. 241 b, Castraq; ad Cybistra, quod oppidũ est ad montẽ Taurum, locaui. At.150 a. Ad murũ castra posui. pro Cecin.288 b, 289 a, Ad omnes introitus homines armatos opponit. pro S.R.25 a, Esse in agro, & ali ad uillã. pro S. R. 21 b, Occiditur ad balneas Palatinas, rediens à cœna Roscius. I.C.195 b, Hi quos uides uolitare in foro, quos stare ad curiã. de L.182 a, Ara in eo loco fuit, ad eam lamina inuenta est, & in ea scriptũ; etc. At.283. Facere sacrificium ad aram. I.V.222 a, Agere uigilias ad ædes sacras. Or.200 b, & pro S.R.30 a, Ita postremò eijciũtur, ut ne ad saxa quidẽ conquiescãt. de Or.194 a, Quẽ seruũ sibi ille habuit ad manũ, id est, scribam suũ. de D. 90 a, Cum

dormiẽti ei sol ad pedes uisus esset, ter eũ frustra appetiuit. pro Cæl. 53 b, Fama adolescentis paulum hæsit ad metas. de N. 46 a, Hærere ad saxa. pro Cæl.52 a, Aliquis ad uinum disertus. Of. 52 a, Quidã ad medium ianuæ sedẽtes. Of. 68 a, Omnib. uicis statuæ factæ sunt: ad eas thus & cerei. de Vn.200 b, Deus solem quasi lumen accendit, ad secundum supra terram ambitum. pro Mil.107 a, Partim cũ ad rhedam pugnari uiderent, &c. pro R.P.128 a, Dicere ad subsellia. pro Mil. 108 b, Hæc fica nuper me ad regiam penè confecit. pro Mil. 109 a, Milo reus ad populũ accusante P. Clodio. de Ora.113 a, Exponere mãdata ad populũ à senatu, aut in senatu ab imperatore. de Cl.171 b, Cato ad populũ summa contentione dixit. pro Cor.60 a, De Cn. Publicio ad populum latũ ut is ciuis esset. de Or.149 a, Genus orationis, quo uti ad uulgus nemo poßit. At. 282 a, Non enim id propositũ est huic epistolæ, Messalã ut laudẽ, præsertim ad Brutũ. pro Qu. R 46 b, Ad arbitrũ petere. & ibi. Ad iudicẽ causam labefactari. pro Qu.R.52 b, Alicuius testis ad iudicẽ fidẽ infirmare. I.V.200 b, Thespiades, quæ ad ædem Felicitatis sunt. Itẽ 156 a, Pecunia utinam ad ædẽ Opis maneret. At.88 a, Statua quæ ad Opis per te posita est. i. ad ædem Opis: quod & in similibus intelligitur. Ep.114 a, Cum senatus habitus esset ad Apollinis, ad X I. cal. Sext. At.230. Rapinæ ad Opis fiunt. Ep. 134 a, Non solùm ad tempus maximam utilitatem attulisti, sed etiam ad exemplum. I.A.166 a, Cogitationemq; sobrij hominis ad punctum temporis suscipe. At. 2 b, Nos hic te ad mensem Ianuarium expectamus. de A.191 a, Bestiæ, quæ ex se natos ita amant ad quoddam tempus, ut, &c. I. A. 154 b, Ad tempus occurrere. At.206 b, Ad quos dies rediturus sim scribam. At.191 b, De Bruti aduentu scribe quid expectes. i. quos ad dies. Epist.55 a, Ad quod tempus te expectẽ nescio. At.67 a, Ad quæ tẽpora te expectem, facias me certiorem uelim. de Na.36 a, b, Ad quoddam tempus insistere. pro Syl. 168 b, Illa ad breue tempus seueritatẽ postulauit. At.197 a, Te rogo ut explores ad quam diem. I.C.193 b, Ad breue tempus metu releuari. de Se.92 b, Sensus moriendi ad exiguum tempus durat. pro S.R.39 b, Opinor esse in lege, quem ad diem proscriptiones, uẽditionesq; fiant. Off.45 a, Hæc res ad breue tempus duratura est. Att. 157 b, Curio fuit ad me sanè diu. Off.6 a, Perturbatio animi, quæ plerunq; breuis est & ad tẽpus. At.168 b, Dionysius ad me fuit bene manè. At. 32 a, Quod de Quinti Fr. epistola scribis, ad me quoq; fuit, πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα. At.210 b, Ad tẽpus redire. I.V. 70 b, Decẽ fisci ad senatorem relicti. At. 230 a, Ad Calẽ. adero. I. A.164 a, Salutares sententiæ quibus ad hanc diem uiximus. At. 119 a, Patriã non seruandam ad reditũ nostrũ, sed diripiendam inflammandamq; reliquimus. At. 292 a, Nescio quid intersit, utrũ illuc nunc ueniã, an ad decem annos. de Se. 81 a, Si ad centesimũ annũ uixisset. Att.106 b, Ab hora octaua ad uesperum, &c. At. 283 a, Decreui ut in fastis ad eum diẽ Bruti nomẽ inscriberetur. de Som. 126 b, Vigilare ad multã noctẽ. At. 37 a, Ad extremum manus dedit. & alibi: Is cũ Pompeio ad extremũ belli tempus fuit. pro Mil. 114 b, Ad tempus apta simulatio. pro Cæ.40 b, Ad tempus accommodare se alicui. de D.93 a, Cum magnã partẽ noctis uigilasses, ad lucẽ deniq; arctè

dormitare cœpisti. pro Cæl.40 a, Versare suam naturã & regere ad tempus. de Cl. 196 b, Quorum ad ætatem laus eloquẽtiæ perfecta nondum fuit. Off.50 b, Isq; rem integram ad reditum suũ iussit esse. I. C.114 b, Si Catilina in urbe ad hunc diẽ remansisset. I. A.262 a, Ex Calen. Ian. ad hanc horã uigilaui. de Se.81 b, Sophocles ad summam senectutem Tragœdias fecit. At.206 a, Multus sermo ad multũ diẽ. Ep.217 a, Ea pars est ad XXX sestertia. I. A.231 a, Populari agros non ad spem constituendæ rei familiaris, sed ad præsentẽ pastũ mendicitatis suæ. i. propter. Parad.117 b, Nũ illi ullã cogitationẽ habuisse uidentur, aut auri ad auaritiã, aut amœnitatũ ad delectationẽ, aut supellectilis ad delicias, aut epularum ad uoluptates? Off.43 a, Id enim ipsi sordidum est ad famam, cõmittere ut, &c. Parad. 125 a, Pecuniam meã contemnis, & rectè: est enim ad uulgi opinionem mediocris, ad tuã nulla, ad meã modica. Para.125 b, Non modò ad fructũ, sed etiam ad fœnus ille sumptus exiguus est. I.A. 197 b, An illa non grauißimis ignominijs, monumentisq; huius ordinis ad posteritatis memoriam sunt notanda? quod M. Antonius, &c. I.A.365 b, Vt extet ad memoriam posteritatis sempiternam, ad scelus crudelißimorum hostium, militumq; diuinam uirtutẽ. pro Deiot.144 b, Quæ mihi sunt ad spem obtinendæ ueritatis grauißima, ad cõtẽtionem dicendi, ad omnem motum animi leuiora. pro Mi.117 a, Qui tyrannos necauerunt, propè ad immortalitatem & religionem & memoriam consecrantur. de L.188 b, Quod nobis fuit egregium & ad immortalitatem memoriæ gloriosum. In Vat.30 b, Quid optabilius ad immortalitatem gloriæ mihi accidere potuit? de Pro. 70 a, Libidines prætereo, quarum acerbißimum extat indicium, & ad insignẽ memoriam turpitudinis, & penè ad iustum imperij nostri odium. pro R.P. 125 a, Imago ad memoriam posteritatis prodita. I. A.222 b, Vita Seruij Sulpitij multis erit præclarisq; monumentis ad omnem memoriam commendata. pro Sest.8 b, O diem illum mihi ad domesticum mœrorem gloriosum. de Ar. 255 b, Mihi exire domo mea, ad priuatum dolorem fuit luctuosum, ad rationem reip. gloriosum. pro Sest.5 b, Vestigia integritatis illius non pressa leuiter, ad exigui prædicationem temporis, sed fixa ad memoriam omniũ sempiternam. de Or. 138 a, Multa ante congressum fiunt, quæ non ad uulnus, sed ad speciem ualere uidentur. pro Cl.56 b, Qui ad fraudem callidi sunt. Or. 219 b, Quicquid in his rebus fit utiliter ad pugnam, idem ad aspectũ etiam est uenustum. Off.7 b, Vt cæteri sint ad iniuriam tardiores. Qu.Fr.294 a, Cyrus ille à Xenophonte non ad historiæ fidẽ scriptus, sed ad effugiem iusti imperij. I. V.249 b, Nihil tam clausum ad exitus, nihil tam tutum ad custodias. pro Qu.17 a, Plus huius inopia poßit ad misericordiam, quàm illius opes ad crudelitatem. pro Sest. 10 a, Siue illa uestis mutatio, ad luctum ipsorum, siue ad deprecandum ualebat. contra Rul. 66 b, Vester honos ad mei temporis diem petitus, non ad alienæ dominationis occasionem interceptus. contra Rul. 66 b, Hoc ego cùm ad animi mei læticiam duco esse permagnum, tum ad curam solicitudinemq; multo maius. Off.42 b, Domus P. Mutij commendauit adolescentiam Rutilij ad opinionem innocentiæ & iuris scientiæ. pro Do.241 a, In hisce ædibus monumentum collocasti ad equitũ notam, ad dolo-

Universidad de Deusto Biblioteca

ad dolorem bonorum omnium.pro Do.239 b, Libertatis signum posuisti magis ad ludibriũ impudentiæ,quàm ad simulationem religi nis.pro Dom.235 b,Monumentum, quod positum est ut esset indicium oppreßi Senatus ad memoriam sempiternam turpitudinis. pro Dom. 234 a,Indicium ad memoriam omnium gentium sempiternam.pro Do.235 b, Hoc simulacrum quidam homo nobilis ad ornatum ædilitatis suæ deportauit: & alibi, Quo uase utebatur ad festos dies, & ad hospitum aduentũ. At. 149 a, Συναγωγὴ consiliorum tuorum non est à me collecta ad querelam, sed magis ad consolationem meam.pro Do.217 a, M.Cato ratione uitæ mirabili ad laudem, & propè singulari.Off.38 b, Ad exemplũ amißi imperij portari in triumpho Maßiliam uidimus. pro Fla.147 a,Res uaria & multiplex ad suspiciones & simultates.pro Do.230 b, Ad laudẽ illustre.Off 36 b, Magni uis est fortunæ in utranq; partẽ uel ad secundas res, uel aduersas.de Se.82 a, Quam ad suauitatẽ nullis egebat corporis uiribus.Off.36 a, Quæ fiũt utiliter ad hominũ uitã.Of.28 a, Domus suffragata domino ad cõsulatũ putabatur.pro Syl 177 a.b. Gladiatores emptos esse ad cædem ac tumultum.pro Fl.158 b, Pecuniam ad patris honorem collatam abstulit.I.C.114 b, Erat ei consilium ad facinus.cõtra Rul.90 a, Nunquis uestrûm ad uim,ad facinus,ad cædem accõmodatus est?pro S.R.43 b, Delectus ad aliquã rẽ faciendã.& ibi. Reseruatus ad aliquã rem. I.C.102 a, Ad hanc te amentiã natura peperit, uolũtas exercuit,fortuna seruauit.pro Rab.92 b, Qui crucẽ in cãpo ad ciuiũ suppliciũ defigi iubes I.C.102 b, Ad huius uitæ studiũ meditati illi sunt, qui feruntur labores tui.I.C.117 a, Mihi iã ad uitæ fructũ nihil potest acquiri.pro Sest.15 a, Liberi mei ad necẽ quærebãtur.I.C.118 a, Lectus ad quietẽ datus.pro Cæl.48 a, Quam ad rẽ aurum sumpsisti.I.C.121 b, Sũma populi Rom. uoluntæ id communes fortunas conseruandas.I.C.12 b Ceteri uerò ad cõmunẽ salutẽ consentiunt.pro Mur.130 b, Dicendi exercitatio longè isti uestræ exercitationi ad honorẽ antecellit.pro Mur.131 a, Sed nũc de stud s ad honorẽ dispositis disputo.pro Mur 133 b,Hoc quanti putas esse ad famam hominum & uoluntatem?de V.101 a,Deus cœlum ad uoluntatem rotondauit. pro Mur.138 b, Finxit te natura ipsa ad honestatem. de Vn.201 a, Vt hoc esset illi ad æternitatis imitationem simillimum. pro Mu 139 b, Nemo Catone commodior,comior,moderatior fuit ad omnem rationem humanitatis.pro Mur.141 b, L.Nacta in equitũ centurijs uoluit esse,& ad hoc officium neceßitudinis & ad reliquum tempus gratiosus. de Fat.145 b, Ad animorum motus uoluntarios non est requirenda æterna causa. pro Fl.152 b, Describere pecuniam ad rationem alterius.de L.173 b, Isq; ne committi poßit ad eam rationem cursus annuos sacerdotes finiunto.pro Fõ. 283 a, Impiger ad labores belli fortis ad pericula peritus ad usũ et disciplinã,prudẽs ad cõsilia,felix ad casum fortunãq; pro S.R. 30 a,Hoc mihi maximo argumento ad huius innocentiã poterat esse.Qu.F 295 a , Cũ ad tẽplũ monumentũq; nostrũ ciuitates pecunias decreuissent.et ibi Edicere ne ad ludos pecuniæ decernantur.At.245 b, Id ego ad illud fanũ sepositũ putabã.Qu.Fr.293 a, Græci diuturna seruitute ad nimiã assentationem eruditi.Br. 289 a, Obdurescunt magis quotidie ad uocẽ tributi.pro

Mil.103 a, & Or.212 b, Ad quã lege non docti,sed facti: nõ instituti,sed imbuti sumus.Of.57 b, Ad nullã rẽ utilis. Off.57 b, Ad nullam partem utilis. Att.228 a, Hoc erit utile ad confirmationem Ciceronis de Ora. 132 b, Etiam ad causam utile est,&c. Att.237 b,Sed ad hæc omnia una consolatio est,quod,&c.Ora.200 b,Non enim ad iudiciorum certamen, sed ad aurium uoluptatem scripserat.de Or.109 b, Ad Græcorum consuetudinem disputare Ora.201 a, Aristoteles adolescentes non ad morem philosophorum tenuiter disserendi,sed ad copiam Rhetorum in utranq; partem exercuit.de D.125 b,Ad nostri augurij consuetudinem dixit Ennius. cum tonuit,&c.de Or.127 a,Nihil mihi ad existimationem turpius,nihil ad dolorem acerbius accidere potuit.pro Ar.189 a, Marius, qui durior ad hæc studia uidebatur.Off.24 a, Ad eam rationem maximam uim natura habet.Qu.Fr.315 b, Habere uim magnam ad gloriam,& ad summam dignitatem.Epist.41 b,Censui sumptus legatis quàm maximè ad legem Corneliam decernẽdos.de Or.115 a, Iudex omni ratione ad tempus, ad causam oratione moderandus est.At.122 b, Commendatio alicuius ad omnes. At. 32 a, Quod de Quinti fratris epistola scribis,ad me quoq; fuit πρόσθε λέων,&c.At.122 b, Vnum etiam restat tibi ad omne dedecus.de Am.113 b, Ad uoluntatem loqui omnia, nihil ad ueritatem.pro Quin.17 b, Ad uoluntatẽ loqui. de Or.97 b, Exercere se ad uersus alicuius.de Orat. 90 b,Res,quas ad certã causam tempusq; cognouerit.de N. 74 b, Commoliri dolum ad aliquem.At.110 b,Velim cõsideres quid faciendũ putes , primùm πρὸς τὸ ἀσφαλές, &c. deinde ad opiniones,&c. de N.43 a, Mundi partes neq; ad usum meliores, neq; ad speciem pulchriores esse potuerunt.pro Cæl.46 b,Dare aliquid temporis ad ludum ætatis.I.A 228 a,Quis sapientior ad coniecturam rerum futurarum? pro Cæl.51 b, Fuerant ad hanc rem collocati,ut, &c. pro Cor. 68 a, Familiaritas bonorum ad summam laudem omnibus ualet.de Or. 198 a, Ad has tot tantasq; res adhibenda sunt ornamenta,&c. de D. 98 a Et non si significant , nullas uias dant nobis ad significationis scientiã. de Dom.101 a,Ad opiniones imperitorum esse fictas religiones.de Dom.101 a,Ad errorem multitudinis , religionis simulacra fingere. de Fat. 142 a,Neq; hoc scribunt uituperantes, sed potius ad laudem.de Dom.126 a,Res inuenta ad quæstum & ad errorem. de Dom.122 a Ita Albana aqua deducta ad utilitatem agri suburbani,non ad urbem retinendam.de Dom. 123 a,Retinetur autem ad opinionem uulgi reipub.mos. pro Deiot.150 a, Nullus locus est ad statuam rostris clarior. I.A.251 b, Qui suam amentiam huic præbet ad gloriam.I.A.203 b,Legibus annalibus grandiorem ætatem ad consulatum constituebant.de Leg.157 a,Aliquis in loquendo multus & ineptus ad summam impudentiam.de Vni.202 a,Quòd maius est uinculum ad perpetuitatem uestram,quàm, &c. de Am. 111 b,Eorũ est habendus ad summum naturæ bonum optimus beatißimusq; comitatus.de Pet.207 b, Vir ad ambitionẽ gratiosus.de L. 176 b,Hi omnes multa ad ueritatem admirabilia dixerunt. de Ar.251 b,Qui medicis suis non ad salutem,sed ad necem utitur. pro Mar.137 a, Vti,uel abuti opera alicuius ad aliquam rem.pro Font.282 a, Habere uoluntatem ad aliquem opprimendum, et licentiam ad maledicendum, & ani-

& animum ad ementiendum,et ingenium, ad fingendũ. pro Rab.90 b, Quæ mihi iustißima causa ad hunc defendendum esse uisa est, eadem uobis ad absoluendũ debet uideri.pro Rab. 90 b,Nam me amicitiæ uetustas,ad C.Rabirium dfendendum est adhortata. pro Qu. 13 b, Non ad mendacium obtinendum,sed ad uerum probandum autoritas adiuuat. I. C. 101 a, Ad custodiendum te diligentißimum ad supplicandum sagacißimum,ad uindicandum fortißimũ eum putasti.pro Dom. 222 a, Multa ad placandum atque ad misericordiam reis concessa sunt.pro Dom.219 a,Hic tibi autor ad instituendam,socius ad comparandam auditor ad perficiendam rem fuit. At. 241 a, Præsentes ad nocendum uires habere. Anteq.193 a, Manus ad demonstrandam religantur iniuriam,lingua inciditur ad deplorandam calamitatem.de Cl.193 b, Quint. Scæuola nemini se ad docẽdum dabat. de Or.127 a,Tum omnem orationem traduxi, & cõuerti in increpandam Cepionis fugã,in deplorandũ interitum exercitus. de Or. 92 b, Res, quæ ad dicendum pertinent. & ibi: Antequam ad dicendum ingreßi sumus. pro Cec.296 b, Arma alia ad tegendum, alia ad nocendum,&c.pro Cor.55 a,Si minus tibi ad referendam gratiam satisfacere potero,ad prædicandam & habendam certè satis sum facturus.pro Clu.27 b,Ad respondendum surrexi. & alibi , Ad dicendum surrexi pro Cæl.42 b, Oratio ad criminandum subtiliter inducta. de Ar.253 a, Autor egregius ad inflammandos animos. Off. 41 b, Iustos uiros ad imperãdũ deligi solitos. Off. 42 b, Deligere sibi aliquem ad imitandum. pro Sest.25 a, Rẽ quæris præclaram iuuentuti ad discendum,nec mihi difficilem ad perdocendum.Qu.de Pet.297 b, Homines excellenti gratia ad conficiendas centurias.I.V. 76 b,Proiectas ad audendum. Off. 74 b,L.Manlius paucos sibi dies ad dictaturam gerendam addidit.de D.82 b,Mirari licet quæ sint animaduersa à medicis herbarum genera, ad morsus bestiarum, ad oculorum morbos.de Di.83 b, Quid scammoneæ radix ad purgãdũ poßit.de Di. 98 a, Stella salutaris ad ortus puerorũ.At.41 a,Reliqua tempora non tam ad medicinam,quàm ad finem doloris.de Le.157 a,Nihil ad Cælium, sed potius ad antiquorũ languorem atq; inscitiam.de Som. 129, In quo qui insistunt, nihil ad nostrum genus de Le.179 b,Quid enim ad Pontificem de iure parietum?pro Cor.62. Quid id ad ciuitatẽ?de Le.172 a, Sed siue fuit,siue non fuit,nihil ad rem. Acad.23 b,Hoc nihil ad me.pro Qu.R.50 b,Præclarè suum negociũ geßit Roscius , quid ad te? pro Dom.217 a, Sed quid ad te? ad Att.195 a, Nihil agri ad ullã rem, loci satis nihil ad eam quã quæro. de Or.121 a, Sed hoc nihil ad me,&c.illud ad me,ac multo etiã magis ad uos Cotta noster & Sulpiti. pro Sex. Rosc. 42 a, Vt ad libidinem suam liberti fortunas nostras uexare poßint. Epist. 248 a,Ad meum sensum & ad illud syncerum ac subtile iudicium nihil potest esse laudabilius,quàm, &c.de Or. 115 a, Qui mentes iudicũ ad arbitrium suũ mouere poßit. de Orat. 97 b, Legere aliquam orationem ad eum finem, quem memoria poßis comprehendere.I.C.97 b, Quem ad finem se effrenata iactabit audacia? pro Cl. 49 b, Cõuertere nunc ad equestrem ordinem atq; in cæteros ordines hæc omnia.pro Clu. 59 b , Ea sibi præter formam, nihil ad similitudinem hominis reseruauit. &

alibi, Deus in faciendo homine similitudinem suam secutus est. pro Clu. 23 b, Et ad hanc mortem omnia ueneni indicia in illius mortuæ corpore fuerunt. de L. 180 b, Quid est quod ad ius pontificũ ciuile appetatis?In Vat. 33 a,Si ad cætera uulnera hanc quoq; plagam reipub.inflixisses.pro Pl. 259 b , Equidem ad reliquos labores, quos in hac causa suscipio,etiam hanc molestiã assumo, quòd,&c.contra Rul. 81 a, Ad hunc numerum quingentos sibi singuli sument.Epi.217. Ea pars hæreditatis est ad XXX sestertia. At.9 b,Homines ad quindecim. Qu. Fr.314 a, Domitius ad numerum iudices non habuit. de Fin.91 b , Heri ab urbe profectus, ueni ad uesperã. Qu. Fr.306 a, Sanè frequentes fuimus omnino ad ducentos. At.195 a, Dubito an excusationem aliquam ad filiũ parem. Att.110 b , Conuertere nauem ad puppim. Qu. Fr. 320 a,Poema ad Cæsarem quod composueram incĩdi, alias , institueram. Tusc.192 b, Ad omnia cæcitas mentis. Att.139 a, Adhæc igitur cogita , uel potius excogita. de Orat.111 a, Cum ille dubitaret quod ad fratrem promiserat.de Vni.200 b, Nox igitur & dies ad hunc modum, & ob has generata causas,&c.pro Domo 100 b, Quod somnium mirificè ad uerbum cum re cõuenit de Or. 132 a, Verbum ad literam immutatum : ut neuius, ignauus. pro S.R. 32, Si quid est, quod ad testes reseruet , ibi nos, &c. pro S.R.37 b,Tecti esse ad alienos poßumus:intimi multa apertiora uideant necesse est.cõtra Rul. 70 a, Ratione assecutus est,ut id quoad liceret populi ad partes daret.de Fat. 140 b , Te proponere aliquid ad quod audiam,uolo.pro Cæl. 39 a , Ad istam omnem orationẽ breuis est defensio.de Di.87 a, Aliquis ad meridiem spectans.pro Qu.111 a, Ad negocium suum relicto procuratore proficisci. At.123 b, Abijcere se ad pedes alicuius. de N.76 b, Pallium aptum ad omne anni tẽpus. de Leg. 182 b, Ad cantus & ad tibicinem prosequi laudes honoratorum uirorum. Tusc.171 b, Cum tam bonos septenarios fundat ad tibiã.I.A.244 b. Facilis est circumspectus, quid ad dextram, quid ad sinistrã sit.pro R.P.127 b, Ego me aliquando ad literas uindicabo. Ad aliquem pergere: id est, domum illius petere.de Fin.147 b.

Adæquo, as. parem facio.pro Arc.190 b, Noster hic magnus,qui cum uirtute fortunam adæquauit. pro Ar. 191 a, Commemorationem nominis nostri cum omni posteritate esse adæquandam. pro Cor. 68 a, Qui in summa amicorum copia cum familiarißimis eius est adæquatus. Qu.Fr.311 b, Senatorum urna copiosè absoluit,equitum adæquauit, Tribuni ærarij condemnarunt.de Vn.202 a, Quæ à me ipso facta sunt, deorũ uitã poßint adæquare.

Adamo, mas. de Or.148 b, Qui patientiam & duritiam in Socratico sermone maximè adamarat. Acad.3 a, Eam sententiam quam adamauerunt, pugnacißimè defendũt. Ep.19 a, Si hoc statueris, quarũ laudum gloriam adamaris, quibus artibus eæ laudes comparantur, in ijs esse elaborandũ. pro Mil.118 b, Nihil erat cuiusquam, quod ille adamasset. de Or.149 b, Si illã præclarã et eximiã speciẽ oratoris perfecti et pulchritudinẽ adamasti. I.V.224 a, Id adamasti quod nũquã uideras. pro Pl.511 a, Quod florere in generis sui gloria uiderat prætor adamauit. I.V. 126 a, Cũ signa quædã pulcherrima uidisset, adamauit.

Adaugeo, ges. cumulo.)(. minuo, extenuo. de In.69 a, Per quem facti honestas adaugetur. de In. 71 b. & ad Her. 13 b,

Universidad de Deusto
Biblioteca

13 b, Hæc signa adaugent suspicionem. pro S.R. 23 b, Tamen alijs nefarijs cumulant atq; adaugent.

Adaugesco, cis. cresco. de D. 83 a, Aut dẽsius stridor, &c. Ortus adaugescit scopulorum sæpe repulsu. Poetæ.

Addico, cis. dedo, mancipo, destino, adiudico. pro Cu. 287 b, Licetur Ebutius, deterrentur emptores multi, partim grãtia Cæsenniæ, partim etiam precio, fundus addicitur Ebutio. pro Sest. 11 a, Quos æris alieni magnitudo Tribuno plebis constrictos addixerat. pro Do. 234 b, Is neminem inuenire potuit, cui sedes meas addiceret. I. P. 98 a, Nonne Fusidium creditorem debitoribus suis addixisti? In Ant. 212 a, Antonius regna addixit pecunia. Bona alicuius nummo sestertio cupiam addici, pro R.P. 130 a. &, Tua bona Posthume nummo sestertio à me addicuntur. I. S. 273 b, Non enim uni priuatim ancillatus sum, neq; me addixi. pro Mil 118 b, Incidebantur domi leges, quæ nos nostris seruis addicerent. I. P. 91 b, Cùm addicebas Tribuno pleb. consulatum tuum. pro Pl. 279 a, Senatus cui me semper addixi. I. A. 201 a, Qui ne sorti quidẽ fortunas nostras destituit, sed libidini cuiusque addixit. Posth. 207 b, Cum hoc coire ausus es, ut reip. statum, ut Senatus autoritatẽ, ut ciuis optimè meriti fortunas proiiciarum fœdere addiceres. Anteq. 195 b, Rei sententijs prius iudicũ cõuinci, quàm supplicio addici debent. pro Mil. 97 a, Eius ipsius domũ euertisti, cuius sanguinẽ addixeras. At. 158 b, Vt scriberem, cui uellem addici. I. P. 87 b, Nam lege Cæsaris omnis tibi Græcia addicta. de Or. 132 b, Quanti addictus? mille nummûm. de L. 189 a, Libertas plebi sic data est, ut multis præclarissimis addiceretur, ut autoritati principũ cederet. I. V. 105 b, Addicitur id opus H S. D L X. millib. I. V. 105 b, Addicitur me dimnis MM. Addicere bona alicui. I. V. 104 a. Off. 61 a, Cum eorum alteri tyrannus diem necis destinasset, & is q morti addictus esset, &c. I. A. 170 b, Nemo id de nẽdita atq; addicta sentẽtia mouere potuit. Parad. 120 b, Ego te non stultum ut sæpe, non improbum ut semper, sed dementem & insanum rebus addicam necessarijs. pro Fl. 156 b, Iste cum iudicatum non faceret, addictus Hermippo, & ab hoc ductus est. Addicere sese alicui cerò. de In. 62 b, Addicet corpus suũ turpissimæ cupiditati. ad Her. 29 a, Addicere uitam suam omni intemperantiæ. Ad Her. 32 b, pro Qu. 17 b, Vt parsimonia nuda cupiditati petulantiæq; addicatur.

Addictio, onis. I. V. 68 b, Addictio & cõdonatio bonorũ.

Addictus, a, um. mancipatus.) (. missus. I. Alligo. pro Mil. 112 a, Milo uitam suam maximis præmijs propositam et penè addictam sciebat. pro Cæl. 54 b, Hunc addictum, deditum, obstrictum tibi habebis. Tus. 176 a, Qui certis quibusdam destinatisq; sententijs quasi addicti & consecrati sunt. At. 144 a, Mihi ista omnia iam addicta ustitati uidentur. de Ar. 250 a, Quod tu Brogitaro addictum pecunia tradidisti. I. A. 233 b, Gladiatorio generi mortis addictus. Att. 102 b, Sed quid est quod cunctis Luceijs sunt addicti? I. V. 124 b, Ob rem iudicandam pecuniam accipere, precio habere addictam fidem et religionem accipere. I. V. 125 a, Habere fidem alteri addictam pecuniam.

Addisco, scis. de Sen. 8 b, Solon dicebat senescere se multa indies addiscentem. & 82 a, Quid quòd etiam addiscunt aliquid? de Fin. 145 a, Vt ea quæ Socrates repudiauerat, addisceret. de Or. 151 a, Atq; uelocius puer addi-

dicerat. de Or. 156 b, Sed ut aliquid addiscerem, &c.

Additamentum, ti. appendicula. pro Sest. 18 a, Ligus iste nescio qui, additamentum inimicorum meorum.

Addo, dis. adiungo, accessionẽ adiungo, affero, asscribo. de Or. 113 a, Paululum se erexit, & addidit historiæ maiorem sonum uocis Antipater. Ep. 4. 7 a, Sed aliquid atque adeò multum addunt atq; afferunt de suo. Addere.)(. demere. Acad. 13 a, & At. 290 a, Vnus annus additus labori tuo. pro R.P. 122 b, Ne quid ad eas ruinas, quibus hic oppressus est, addendum acerbitatis putet. Epistol. 8 a, Vt plus additum ad memoriam nominis nostri, quàm ademptum de fortuna uideretur. de Fin. 73 a, Id autẽ eiusmodi est, ut additum ad uirtutem, autoritatem uideatur habiturum. Ep. 210 a, Si ad id, quod ipsorum causa uis, addideris cumulum cõmendationis meæ. Postquam, 210 a, Ad hæc ornamenta dignitatis meæ, reliqua uos ijdem addidistis, &c. de D. 137 b, Nũc Prætor intermissionem forensis operæ & lucubrationes detraxi, & meridiationes addidi, quibus antea uti non solebam. At. 8 a, In illam orationem Metellinam addidi quædam. At. 203 a, Eas literas in eundem fasciculum uelim addas. Off. 14 a, Harum rerũ duarũ splendor omnis & amplitudo est, addo etiam utilitatẽ in posteriore. Att 252 b, Addis mihi scribendi alacritatem. At. 100 b, Hæc opinor sunt in his libris, quos tu laudãdo, animos mihi addidisti. Off. 12 b, Addendo deducendoq; uidere, quæ reliqui summa fiat. de Or. 145 a, Addere, mutare, detrahere.

Addubitatio, onis. Off. 55 b, aliàs Dubitatio.

Addubitatus, a, um. Off. 17 a, Eoq; magis si plus adipiscare re explicata boni, quàm addubitata mali.

Addubito, as. dubito. de Or. 209 b, Vt addubitet, quid potius aut quomodo dicat. Ep. 110 a, Quòd ad me sine prænomine epistolam misisti, primùm addubitaui, num, &c. de. N. 5 a, Profectò eos addubitare coget doctissimorum hominum dissensio. & 49 b, Id de quo Panætium addubitare dicebat.

Adduco, cis. deduco, induco, contendo, contraho.) (. remitto. pro Qu. 4 a, Publicius, qui ex Gallia pueros isti adducebat. At. 125 a, Gentes feras armatas in Italiam adducere. I. V. 179 a, Adductus erat in sermonẽ, inuidiam, uituperationem. Ep. 107 b, Nondum uolunt isti lautiter nata in honorẽ adducere fungos, helluellas. I. V. 55 a, Adductus sum iud. officio, fide, misericordia, &c. de Or. 106 a, Mediocris ne res in controuersiam adducta est? pro Qu. 5 b, Adducere aliquẽ in ius. pro S.R. 32 b, Causa, quæ aliquẽ ad facinus adduxit. Epi. 58 a, Adduci spe alicuius rei uel cupiditate. Ep. 63 a, Adduci uolũtate ad aliquid faciendũ, & induci odio. Posth. 207 b, Non te illius unguentorũ odor in eam cognitionẽ adducebat, ut tibi non liceret, &c. At. 90 a, In eam spem adducimur, &c. de Off. 99 b, Ita contracta res est & adducta in angustum. pro Do. 228 b, Ciuitatem in discrimen adducere. Adducere aliquem in summas angustias. pro Qu. 3 b, Adducere aliquem in discrimẽ capitis. pro Deiot. 144 a, & At. 75 a, Adduci in discrimen. Adducere aliquem in inuidiam falso crimine. Off. 67 b. de Pro. 77 a, Adduci ad suspicandum nullo modo possum, ut C. Iulius. &c. Ep 22 a, Nõ enim adduci possum, ut abs te, &c. de Cla. 170 b, Myronis signa nondum satis ad ueritatẽ adducta. Att. 327 b, Ad interregnum comitia adducta. At. 101 b,

Si ad

Si ad concordiam res adduci potest. de Or. 101 b, Infimi homines mercedula adducti, &c. I. V. 75 b, Cũ accusatio nostra in obliuionem diuturnitatis adducta sit. At. 18 b, Pompeium in eam uoluntatem adduxi, ut faceret, &c. de Cl. 173 b, Audiui ista de maioribus natu, sed nunquam sum adductus ut crederem. de N. 29 a. & Epi. 23 a, Non possum adduci, ut putem, &c. Ep. 33 a, Quòd itinerum meorum ratio te nonnullã in dubitationem uidetur adducere, uisurus ne sis, &c. Qu Fr. 290 a, Cum id commiserim, præsertim ut ille alter annus etiã tertiũ posit adducere. At. 273 a, In eum locum rem adductã intelligit, &c. Epi. 18 a, Vt te in meam sententiã adducã. de D. 170 a, Vt tã uideã, adduci hanc quoq;, quæ te procreauit, esse patriã tuã. de Vn. 196 b, Idq; ex inordinato in ordinem adduxit. ad Heren. 29 a, Adducere animũ auditoris ad indignationẽ. Adducere, pro cõtẽdere, seu cõtrahere. de Am. 104 b. Cõmodissimũ est, quàm laxissimas habenas habere amicitiæ, quas uel adducas eũ uelis, uel remittas.

Adductus, a, um. Tus. 187 a, Tormẽta eò grauiores emissiones habent, quò sunt cõtẽta atq; adducta uehemẽtius. de N. 105 b, In agro ambulãti ramulũ adductũ, cũ remissus esset, in oculũ recidisse. I. V. 55 b, Dolebam in eũ locũ me adductum, ut, &c. pro Clu 58 a, Cæteri nouis affinitatibus adducti, ueteres inimicitias deponunt. I. V. 55 b, Adductus sum officio, fide, &c. ut onus hoc laboris suscipiendum putarem. I. V. 191 b, Benignitate adductum concedere aliquid. pro Syl. 182 a, Tamen humanitate adductus eum defendit. de Or. 92 b, Tumq; ego hac opinione adductus, scripsi etiam illud, &c. Att. 16 b, Non odio adductus alicuius, sed spe sanandæ reipublicæ.

Adẽptio, onis. ablatio. pro Dom. 229 a, Adẽptio ciuitatis.

Adeò, adverb. usq; eò, tantum, seu tam, sic ut, adeò ut, magis adeò, quin, imò etiam. Qu. Fr. 202 b, Remp. funditus amisimus, adeò ut Cato adolescens, &c. pro Cl. 53 b, Adeo'ne erat stultus, ut, &c. pro Fl. 156 a, Neminem qui dem adeò infatuare potuit, ut ei nummum ullum crederet. pro Se. 21 a, At uerò illi adeò uim facinoris sui pertorruerant, ut cogitarint, &c. pro Rab. 96 b, Adeò ne hospes huius urbis es? Epi. 163 a, Adeò mihi uisus est lepidus, ut, &c. pro Deiot. 149 b, Adeo'ne, ut etiam humanitatis iura uiolentur? de Orat. 110 a, Magis adeò id faciitate, quàm alia ulla culpa mea contigit. Off. 8 b, Adeò summa erat obseruatio in bello mouendo. I. V. 233 a, Id adeò ex ipso S. C. cognoscite. 232 b, Id adeò ex me cognoscite. pro Cec. 301 b, Id adeò, si placet, considerate. pro Cl. 34 a, Id adeò sic cognoscite. Atti. 152 a, Hanc adeò habeo gratiam tibi. Ep. 194 a, Adolescens tuus atq; adeò noster. pro Clu. 34 a, De fòro atq; adeò de ciuitate sublatus est. Epi. 47 b, Aliquid atque adeò multa addunt de suo. I. P. 80 a, Tunc etiam atq; adeò uos geminæ uoragines, &c. Att. 244 a, Quod ad te antea atq; adeò prius scripsi. Ep. 166 a, Adeò longo & infesto itinere ad me ueniri doleo. pro Arch. 188 a, Atq; hoc adeò mihi cõcedendum est magis, quòd, &c. Att. 24 b, Interea cursus quos prima à parte iuuentæ, Quosq; adeò consul uirtute animoq; petisti, Hos retine, &c. Poetæ.

Adeo, adis. aditus est, adire possum, subeo. I. V. 101 a, Cæteri hæredes adeant ad Verrem. Epist. 41 a, Ad me adire quosdam memini, &c. pro Cec. 300 b, Cum adibam ad istum fundum. Ep. 35 a, Cum ad me aditum esset ab ijs

qui, &c. Epist. 39 b, Te adeunt ferè omnes, &c. de Cla. 194 a, Tum primùm nos ad causas adire cœpimus. Acad. 24 a, Tribunum aliquem censeo adeãt. de Fin. 145 a, Pythagoras Persarum magos adijt. pro Fl. 156 b, M. Cratidius, ad quem est aditum, negauit, &c. Qu Fr. 302. Cum prætores diebus aliquot adiri non possent, nec potestatem sui facerent. pro S.R. 36 b, Adire periculum capitis. Off. 17 a, In adeundis periculis, &c. I. V. 234 a, Cum ad prætorem in ius adissemus. I. V. 120 a, Antequàm in ius aditum esset. Att. 226 a, Adire hæreditatem. & pro Qu. R. 54 a, I. A. 168 b, Cum ipse patris hæreditatem non adisses. Cernere hæreditatem pro adire. l. Cerno.

Adeps, pis. axungia, pingue quod intra cutem carnemq; est. I. C. 114 b, Nũ mihi P. Lẽtuli somnus, L. Cassij adeps, C. Cethegi furiosa temeritas pertimescenda est?

Adeptio, onis. de Fin. 73 a, Nos beatam uitam non depulsione mali, sed adeptione boni iudicemus. Par. 240 a, In uoluntate autẽ utilitas ex adeptione alicuius commodi.

Adeptus, a, um. l. Adipiscor.

Adespotos, autore carens & principe. Ep. 253 b, Rumores tristiores, sed ἀδέσποτοι id est, incerti.

Adesus, a, um. comesus, consumptus. Tus. 180 a, Cum uerò adesum, inflatu renouatum est iecur, &c. pro Qu. 74, Quis tam profusus nepos, non adesa iam, sed abundanti pecunia sic dissolutus fuisset?

Adfero, fers. Bru. 90 b, Tristes de Bruto nuncij adferebantur.

Adhamare, arripere, capessere, obligare. Acad. lib. 2. apud Nonium, Qui serius honores adhamauerũt, uix admittuntur ad eos. Legendum uidetur adnituntur, ut in translatione maneat ab hamis sumpta. Quid si etiam, ad amauerunt sine aspiratione legatur? quod mihi non displicet, cum illud nusquam legatur apud alium autorem.

Adhæc, præterea. pro Fla. 162 b, Adhæc prædia in censu dedicauisti.

Adhæreo, res. nitor, infixus sum. I. V. 31 b, Tela in tuis uisceribus adhærebunt. pro Do. 226 a, In me omnia conuitationis nefaria tela adhæserunt. In Arat. Spiniferã subter caudam pistricis adhæsit. Epi. 115 a, Tanquam in quadam silice iam omnia adhæserunt. pro Sest. 6 b, Adhærescere ad columnam. Acad. 3 a, Ad eam tanquam ad saxum adhærescunt.

Adgrauescens. Tus. 207, Siquidem qui tempestiuam medicinam admouens, non adgrauescens uulnus illidat manus. Poetæ.

Adhæresco, scis. At. 57 b, Vtiq; fac ueniæ, si potes in his locis adhærescere. de Cl. 195 a, Hortensius in continuatione uerborũ adhærescẽs. de Or. 107 b, Quæ recta sunt probari, quæ praua sunt, fastidijs adhærescere. Off. 17 b, Omninoq; ita iusticiæ honestatiq; adhærescere, ut, &c. pro D. 125 b, Prouidendum fuit, ne in hanc tantam materiã seditionis ista funesta fax adhæresceret. de Or. 128 a, Argumentum ratio ipsa cõfirmat, quæ simulatq; emissa est, adhærescit. de Cl. 190 a, Oratio ita liberè fluebat, ut nunquam adhæresceret. I. V. 31 a, Tenes'ne memoria te extremũ adhæsisse id est, extremũ quæstorẽ esse factum.

Adhæsio, onis. de Fin. 52 b. l. Copulatio.

Adhibeo, es. admoueo, pono, adiungo, adijcio, utor, confero, affero. de Or. 125 b, Nisi omnes ij motus, quos orator adhibere uolet iudici, in ipso oratore impressi esse uidebun-

Universidad de Deusto
Biblioteca

uidebuntur. pro S.R. 23 b, Non potest uim mihi maiorẽ adhibere metus quàm fides. de Na. 73 b, Melius est ægrotis non adhibere uinũ omnino. de Or. 125 b, Medicus ægro adhibet medicinam. Oct. 329 d, Nulla enim remedia quæ uulneribus adhibentur, tam faciunt dolorem, quàm quæ sunt salutaria. Off. 17 d, Medici grauiorib. morbis periculosas curationes & ancipites adhibere cogũtur. Adhibere uim alicui, pro Cec. 294 d, & de Off. 54 d, Adhibere sæuitiam in aliquem. Off. 37 b, pro Qu. 8 d, Adhibenda uis est ueritati. cõtra Rul. 75 b, Cum sese sociorum sanguine implerint, adhibeant manus uectigalibus uestris. i. diripiant. Tus. 247 b, Persas negat Xenophon ad panẽ adhibere quicquã præter nasturtiũ. Aca. 9 b, & Tus. 222 b, Cum adhibemus ad eos orationẽ huiusmodi, &c. Or. 198 d, Ad has tot tãtasq; res adhibenda sunt etiã ornamẽta, &c. de Cla. 193 d, Is celeriter ad causas adhiberi cœptus est. de Or. 157 d, Pòst adhiberi cœpta est ad ornatũ etiã corporis, ad disciplinas. de N. 39 b, Lucina adhibetur ad partus. Adhibere odores ad deos. de N. 23 b, Adhibere multũ studij ad dicendũ. de Cl. 178 d, pro M. 125 b, Huic ego, iudices, satisfacere cupio, uosq; adhiberi arbitros. de D. 139 b, Nulla adhibita sua autoritate. Adhibere calcaria uel frenos alicui, de Cl. 183 d. At. 19 d, Vt priuatis rebus meis adhibeam quandã cautionẽ. At. 290 d, Tanta adhibebatur à nobis cõtentio, ut rẽ confici posse nõ dubitarem. de N. 2 b, Quid est quod ullos dijs immortalib. cultus, honores, preces adhibeamus. At. 291 d, Ea aũt adhibita doctrina est, quæ uel uicioſissimam naturã excolere posit. Ep. 75, Rationes cõfectæ, me absente, sunt tecum, ad quas ego nihil præter lectionem adhibui. Adhibere iudicium, Ora. 201 d. Att. 193 d, Quos ego uniuersos adhibere liberaliter, optimũ quemq; hospitio amicitiaq; coniungi dico oportere. de Or. 144 d, Vt oratio, quæ lumen adhibere rebus debet, ea obscuritatem afferat. de Or. 122 d, Vt his rebus adhibeat tanquam lumen aliquod, memoriam, uocem, uires. Adhibere miserationem, de Cl. 172 d, Adhibere nerulos & suauitatem. At. 264 d, Adhibere officium erga aliquem. Ep. 205 d, Adhibere patronum. de Or. 137 d, Adhibere testes & laudatores. de Fin. 78 b, pro Rab. 92 b, Adhibeatisq; in hominis fortunis misericordiã, in reip. salute sapientiam, quã soletis. Off. 63 d, Qui orationis uanitatem adhibuerunt. Adhibere deum testem, &. 60 b, &. 2 d, Adhibenda est igitur quædam reuerentia aduersus homines, &c. Att. 186 b, Quam ad omnes res adhibes, in primis ad conualescendum adhibe prudentiã. Qu. de. Pet. 297 d, Ad hanc rem adhibeas necesse est omnẽ rationem, & curam, & laborem. I. A. 153 d, Ad deliberationes, quas habebat de rep. principes ciuitatis adhibebat. At. 127 d, Vt omnes adhibeam machinas ad tenendum adolescentem. de Cl. 178 d, Plurimum studij ad dicendum, & ad omnes bonarum rerum disciplinas adhibuisse. Qu. Fr. 327 d, Cæsar uirtutem & grauitatẽ in summo dolore adhibuit. de Cl. 168 b, Sed tum ferè Pericles primus adhibuit doctrinam. & 188 b, Cæsar rationem adhibens, consuetudinem uitiosam emendat. Ep. 21 b, De sacerdotio tuo quantam curam adhibueris, cognosces, &c. pro Arch. 186 b, Quorũ alter res ad scribẽdum maximas, alter cùm res gestas, tum etiam studium atq; aures posset adhibere. Ep. 47 b, Hactenus existimo

nostram consolationem rectè adhibitã esse, quoad, &c. de Cl. 196 d, Tamen ea consolatione sustentor, quam tu mihi Brute adhibuisti tuis suauissimis literis. I. A. 231 b, Nec Antonius ullius supplicij adhibendi, si poterit, ullã partem est relicturus. Acad. 19 d, Sed adhibebit modum quendam, quem ultrà progredi non oporteat. Ep. 155 d, Adhibere moderationẽ in aliqua re. Off. 45 b, Modusq; adhibeatur, isq; referatur ad facultates. de Fa. 14. 6 d, Si ue medicum adhibueris, siue non, conualesces, pro Do. 220 b, Illud in primis, ne qua calumnia, ne qua fraus, ne quis dolus adhibeatur. Off. 35 b, Quem nos correctione quadã adhibita, potissimũ secuti sumus. Off. 51 d, Quo circa philosophis & magnitudo animi est adhibenda, & uacuitas ab angoribus. Off. 15 d, Capessentibus rempub. magnificentia & despicientia rerum humanarum adhibenda est. Off. 15 d, In omnibus prius quã aggrediare, adhibẽda est præparatio diligens. Ep. 51 d, In me consolando nõ mediocrem animi dolorẽ adhibuisti. de Sen. 64 d, Vtendum exercitationibus modicis, tantum cibi & potionis adhibendum, ut, &c. Qu. Fr. 327 d, In summo dolore uirtutem & grauitatem adhibeo. Or. 215 b, Numerus iambicus adhibetur in fabulis. Or. 202 d, Flores, quos adhibet orator in causis. Ep. 258 b, Quantũ me diligis, tantũ adhibe in te diligẽtiæ. Ep. 238 b, Diligentiã in aliquã rẽ confero. Att. 273 d, Adhibere curam & diligentiã in ualetudine tuenda. pro Cluen. Facilè hoc, iudices, impetrabo, ut quam ipse adhibere cõsueuit in amicorũ periculis fidẽ & diligentiam, tum uim animi libertatemq; dicendi, in hac mihi cõcedat. Ep. 78 d, Vt non adhibeas in consilium cogitationũ tuarũ desperationẽ. Off. 50 b, Is adhibuit sibi in cõsiliũ quindecim principes. Ep. 21 b, Tecũ loquere, te adhibe in consiliũ. Ep. 53 d, Aˡ cæteris tuis non adhibemur: id est, in consilium. de D. 123 b, Illi autem, qui in auspicium adhibetur, &c. Ep. 79 d, Sed tu illum animum nunc adhibe quæso, quo me tum esse oportere censebas. de Ar. 248 d, Adhibete animos & mentes uestras, non solum aures ad aruspicum uocẽ admouete. Qu. Fr. 294 d, Permagni hominis est, sic se adhibere in tanta potestate, ut, &c. Id est, gerere. de Or. 161 d, Cum se mente ac uoluntate coniecisset in uersum. id est, cum mentem ac uoluntatẽ adhibuisset ad uersum

Adhinnire, translatum. I. P. 94 b, Itaq; admissarius iste, simulatq; audiuit à philosopho uoluptatem tantopere laudari, nihil expiscatus est: sic suos sensus uoluptarios omnes incitauit: sic ad illius hanc orationem adhinnijt, ut non magistrum uirtutis, sed autorem libidinis à se illum inuentum arbitraretur.

Adhortor, aris. I. A. 193 b, Sic ego uos ad libertatẽ recuperandam adhortabor. I. A. 137 d, Iure possum ego uos ad defensionem meæ salutis adhortari. Ep. 256 d, Multæ erant & reconditæ literæ, uis non erat: ad eam igitur adhortabar. Epist. 7 d, Ego te ad certam laudem adhortor. Off. 8 d, Ne posset aliquando ad bellum faciendum locus ipse adhortari. Adhortari aliquem ad aliquid faciendum, pro Rab 90 b.

Adhortatio. de Or. 109 b.

Adhuc, etiam nunc, etiam tum, iam tum, hactenus. I. V. 192 d, Facinus fortassè adhuc in nullo etiam uindicatum. Epi. 186 b, Nihil dum audieramus. At. 109 d, Vnã adhuc à te epistolam acceperam. Epi. 91 d, Ego Cæsari pro

pro te, sicut adhuc feci, libẽtissimè supplicabo. At. 116 d, Quod facilè patior, dum ut adhuc, nihil faciam turpiter. de Di. 109. Adhuc hæc erant, ad reliqua acri tendebamus animo. ad Her. 3 b, Adhuc quæ dicta sunt. arbitror mihi constare cum cæteris artis scriptoribus. de Amic. Nisi quid adhuc fortè uultis.

Adiaphoron. l. Indifferens.

Adigo, gis. cogo. impello, uoco ad arbitrũ. Off 65 d, Itaq; Calphurnius arbitrum illum adegit, quicquid sibi de ea re facere oporteret ex fide bona. pro Qu. R. 49 d, Cur non arbitrum pro socio adegeris, Qu. Roscium, quæro. l. Arbiter.

Adijcio, cis. immitto, addo, applico. Off. 23 b, Timotheus ad laudem bellicæ doctrinæ, & ingenij gloriam adieceit. contra Rul. 71 d, Cum ad omnia uestra pauci homines cupiditatis oculos adiecissent. Adijcere oculum alicui rei. I. V. 116 d, Partim planè uidebant adiectum esse oculum hæreditati. de Pet. 205 b, Non ut aliquid ex ijs noui adijcerem. de Leg. 177 d, Qui in sacrificium cogitatam libidinem intulit, quò ne impudentiam quidem oculorũ adijci fas fuit. de Le 182 b, Ne ue rogum propius sexaginta pedes adijcito ædes alienas inuito domino.

Ἄδηλον. l. Incertus.

Adimo, mis. aufero, eripio, subtraho, doleo, præcido. At. 12 d, Despõsam homini Syriam ademi. Adimere aliquid alicui. Acad. 9 b, & Epistol. 6 b, Senatusconsultum nullum extat, quo reductio regis tibi adempta sit. At. 31 d, Epistola illa mihi somnum ademit. Epi. 8 d, Vt plus additum ad memoriam nominis nostri, quàm ademptũ de fortuna uideretur. pro Qu. 8 b, Pecuniam si cuipiam fortuna ademit, aut alicuius eripuit iniuria. Ep. 120 b, Primùm ut Cæsari aliquid adimat. inde ut Pompeio aliquid tribuat. pro Mur. 143 b, Nolite mihi adimere eum cui, &c. pro Dom. 217 b, Quod idem in posterum de extraordinarijs potestatibus libertatẽ ademisses. de Or. 142 d, Tum ille adimere, inquit, omnem recusationem Crasso uolui. At. 41 d, Nisi mihi dolor meus tum omnes partes mentis, tum huius generis facultatem ademisset. pro Quin. 2 d, Vitandi aduersariorum impetus potestas adempta nobis est. Adimere alicui potestatem faciendi aliquid. I. V. 58 d. & contra Rul. 87 b, Non admi cuiquam glebam de Syllanis agris. Adimere ciuitatem, pro Cecin. 303 b.

Adipalis, le. Ora. 199 d, Opimum quoddam & tanquam adipale dictionis genus. aliàs Adipatæ.

Adipiscor, ris. adeptus sum, nanciscor, consequor, assequor, inuenio, obtineo, colligo. de Sen. 77 b, Senectutem ut adipiscantur omnes optant, eandem accusant adeptam. Ep. 51 d, Magnamq; ex ea re te laudem adipisci. aliter apisci. pro Cl. 42 d, Is summos honores à pop. Ro. adeptus est. Off. 13 d, Is insidijs & malitia laudem est adeptus. de L. 168 d, Homo multa instrumenta habet ad obtinendam adipiscẽdamq; sapientiã. de Or. 155 d, Nunc contrà pleriq; ad honores adipiscẽdos nudi ueniũt. Off. 25 d, Sed ijs, qui habent à natura adiumenta rerum gerẽdarum, abiecta omni cunctatione adipiscendi magistratus sunt. pro S.R. 40 b, Non mirum est, quod uis diuina assequi non potuit, si id mens humana adepta non est. de Fin. 156 b, Adipiscẽdarum uirtutum causa. pro Flac. 155 d, Lysanias adeptus est ordinẽ senatoriũ. Qu. Fr. 295 b,

Nos ea, quæ consecuti sumus, his studijs & artibus sumus adepti, quæ, &c.

Aditus, a, um. participium ab ædeo, adis. Off. 13 b, Vix inuenitur, qui laboribus susceptis periculisq; aditis, non quasi mercedem rerum gestarum desideret gloriam. Part. 231 d, Aut adita ad nomen.

Aditus, tus. uid. introitus, uestibulum, os. Epi. 244 d, Duo sunt aditus in Ciliciam ex Syria. l. V. 223 b, Aditus enim in id sacrarium nõ est uiris. Qu. F. 294 b, Aditus esse facillimos ad aliquem. At. 230 d, Quæ quidem nostris amicis diuinis uiris aditum ad cœlum dederunt. de Or. 143 d b, Dare aditum alicui ad aliquam rem. Off. 2 d, Vt ad officij inuentionem aditus esset. At. 60 d, Tu uelim Fabium, si quẽ habes aditum, odorere, & istum conuiuam tuum degustes. de Fin. 111 d, Quæ omnino aditum habere nullum potest in urbem, in forum, in curiam. At. 241 b, Aditus ad Antonium difficilior esse dicitur. Et Ep. 90 d, Aditus ad eum difficiltores fuerunt. de Na. 50 d, Elephanti propter magnitudinem corporis difficiles aditus habent ad pastum. de Or. 93 d. Nunc uterq; uestrùm patefecit earum rerum aditũ quas quærimus. pro Fon. 278 d. Magnitudine rei sic occupant animos eorum qui audiunt, ut difficilis aditus ueritati relinquatur. de Cla. 176 d, Ad quos omnis nobis aditus, qui penè solis patuit, obstructus est. pro Pom. 8 d, Vrbes permultas uno aditu atq; aduentu esse captas. pro Pom. 7 b, Patefactum nostris legionibus esse Pontũ, qui ante populo Ro. ex omni aditu clausus esset. pro S.R. 36 b, Intercludere omnes aditus alicui ad aliquem. pro Cec. 292 b, Non solùm introitu, sed omnino aditu prohiberi. At. 32 b, Comparare sibi aditum ad res pestiferas. contra Rul 73 b, Sed attendite animos ad ea quæ sequuntur, hunc quasi gradum quendam atq; aditum ad cætera iactum intelligetis. pro Cl. 42 d, Hominibus ignominia notatis, neq; ad honorem aditus, neq; in curiam reditus est. pro Syl. 167 b, Quæro à te, cur qui aditus ad causam Hortensio patuerit, mihi intercluſus esse debuerit? Antequam. 193 b, Cum aditus custodi patriæ præcluſus sit. pro Mur. 127 b, Vt aditus ad consulatum posthac omnibus pateret. Off 59 d, Sed est alius quoq; aditus ad multitudinẽ. pro Dom. 235 d, Cum in templum Castoris aditus esset apertus nemini. pro Dom. 237 b, Date de hac religione aditum põtifices, tam reperietis, etc. Or. 201 b, Vestibula nimirũ & aditus ad causam faciet illustres pro Cecin. 291 b, Non modò limine, tectoq; ædium suarum, sed primo aditu uestibuloq; prohibere aliquẽ I. V. 141 b, In primo aditu uestibuloq; templi. I. V. 241 b, In ipso aditu atq; ore portus. de Or. 102 d, Ab hoc aditu ianuaq; patefacta. I. V 227 b, Aditus & terra & mari ad urbem. de L. 174 b, Deus uult omnibus patêre ad se placandum & colendum uiam. I. A. 157 b, Forum sepietur, claudentur aditus, armati in præsidijs, multis in locis collocabuntur.

Adiudico, as. aliquid alicui per iudiciũ attribuo. At. 54 b, Nemo enim dubitat, quin domus esset nobis adiudicata. I. A. 226 b, Si resp. iudicaret, Antonio ne an Bruto legiones adiudicaret? Off. 7 b, In medio relictum quod erat, populo Romano adiudicauit. At. 18 b Pompeius sæpe multisq; uerbis suis mihi salutẽ imperij adiudicauit. de Or. 120 d, Iudex, qui nobis causam adiudicaturus est. I. V. 63 b, Adiudicare aliquem in seruitutem alicui. con-

Universidad de Deusto
Biblioteca

tra Rul.74 b, Adiudicare aliquid alicui.)(. Abiudicare aliquid ab aliquo. l. abiudico.

Adiumentum, ti. subsidium, præsidium. de Or. 88 a, Plura detrimenta publicis rebus quàm adiumenta per homines eloquentißimos importata. Att. 275 a, Bruti eruptio non solum ipsi salutaris fuit, sed etiam magno ad uictoriam adiumento. pro Quin. 1. a, Hoc mihi in causis consueuit esse adiumento. de Fin. 139 a, b, Vt nihil, aut non multum adiumento ullo ad suam confirmationem indigeret. de Orat. 118 a, Qui locus est talis, ut plus habeat adiumenti quàm incommodi, hunc iudico esse dicendum. Off. 15 a, Qui habent à natura adiumenta rerũ gerendarum. Off. 1 a, Quam quidem ad rem magnum attulimus adiumentum hominibus nostris. pro Pom. 17 b, Præsidia periculis, & adiumenta honoribus quærẽda sunt. ad Her. 7 b, Num quem habuerit, de conscijs, de ad iutoribus, de adiumentis.

Adiunctio, onis. propensio. Qu. de Pet. 208 a, Tribus rebus homines maximè ad beneuolentiam ducuntur, beneficio, spe, adiunctione animi uel uoluntate. Exceptio. de In. 83 b, Sunt quædam cum adiunctione necessitudines, quædam simplices & absolutæ. & ibidem, Illic in superiora adiunctio est hæc, nisi nolint fame perire. Coniunctio, societas. At. 180 b, Etenim si hæc non est, nulla potest homini esse ad hominem adiunctio.

Adiunctio item, exornatio quædam uerborum est. ad Her. 32 b, Adiunctio est, cum uerbum, quo res comprehenditur, non interponimus sed aut primum, aut postremum collocamus, &c. de Or. 362 a.

Adiunctor, oris. qui adiungit aliquid. Att. 120 a, Ille Galliæ ulterioris adiunctor.

Adiunctum, ti. attributum, consequens, comes. de L. 181 a, Hostia autem maxima parentare, pietatis adiunctum putabat.

Adiuncta, locus dialecticus. Top. 222 a, & 224 b, & 225 a, Consequentium locus ab adiunctis longè diuersus est. Nam adiuncta non semper eueniunt, consequentia autem semper. de In. 66 b, Deinde uidendum est, quid adiunctum sit negocio, hoc est, quid maius, quid minus, quid æquè magnum sit, quid simile, ex quibus coniectura quædam ducitur.

Adiunctus, a, um. continens, propinquus. pro Pom. 13 a, Fuit quibusdam summis uiris quædam diuinitus adiuncta fortuna. pro Cec. 287 a, Huic fundo continentia quædam prædia & adiuncta mercatur. pro Clu. 23 b, Quæ propiora huic causæ & adiunctiora sunt.

Adiungo, gis. adnecto, applico, aggrego, adhibeo, adscribo, accedo, complector, attexo. Ep. 63 b, Si te mea summa erga te studia parum mihi adiunxerunt, Respub. nos inter nos conciliatura coniunctura q; est. Ep. Ego me ad eius rationes adiungo, quem tu in meis rationibus tibi esse adiungẽdum putasti. Ep. 12 a, Ad eorum causam me adiungerem. pro Pom. 13 b, Cum ad cæteras summas utilitates, huc quoq; opportunitas adiungeretur. pro Mur. 234 a, Beneuolentiam adiungit lenitate audiendi: id est, acquirit. Qu. de Pet. 205 b, Adiungere sibi aliquem, id est, conciliare. de Na. 53 a, Aspera arteria ostium habet adiunctum linguæ radicibus. Att. 208 a, Scito te ei dialogo adiunctum esse. de Or. 105 b, Iuris scientiam eloquentiæ tanquam ancillulam adiunxisti. de D. 132 a, Au-

toritatem nullam debemus nec fidem commentitijs rebus adiungere. de Cl. 174 a, Eiq; proximè adiunctus Drusus fuit. Or. 214 b, Isocrates uerbis solutis numerosq; primus adiunxit. de Fin. 73 b, Qui ad uirtutem adiungunt uoluptatem. de Or. 178 a, Præsertim cum adiungatur ad Africam etiam Hispania. pro Ar. 190 a, Magnus honos rebus populi Ro. adiungitur. Epist. 13 a, Cum etiam Cæsar ad autoritatem eius ordinis adiungeretur. de Vn. 202 b, Et singulos adiunxit ad singula. At. 144 b, Quare eius fugæ comitem me adiungerem. de In. 58 a, Eius artificij cognitio huiusmodi est, ut non ad huius artis partem aliquam adiungi possit. At. 9 a, Hic dies uala de me Crasso adiunxit. de Am. 105 b, Cum autem contrahat uirtus amicitiam (ut suprà dixi) si qua significatio uirtutis eluceat, ad quam se similis animus applicet & adiungat: id cum contigit, amor ibi exoriatur necesse est. de Cl. 188 a, Itaq; ad hanc elegantiam uerborum adiungit illa oratoria ornamenta. pro S. R. 32 b, Crimen & suspicionem potius ad prædam adiungerent, quàm ad egestatem. pro Cl. 38 b, Vt aliquis metus adiunctus sit ad gratiam. Qu. Fr. 397 a, Ad summum imperium etiam acerbitatem naturæ adiungere. Off. 331 a, Adiungere prouincias ad imperium. pro Pomp. 19 b, Qui undequinquagesimo die totam ad imperium populi Ro. Ciliciam adiunxit. pro S. R. 37 b, Auxilium sibi se putat adiunxisse, qui cum altero rem communicauit. Epist. 75 a, Tu ei M. Mindium fratrem tuum adiunxisti. contra Rul. 63 a, Hi uecligalia, quæ Cn. Pompeius adiunxit, uendere cogitant. pro Quin. 2 b, Adiungere sibi aliquem socium. de Fin. 92 b, Non equidem recuso, sed te adiungo socium. Att. 129 b, Alter consulum in Siciliam proficisceretur, Domitius eôdem cum suis cohortibus adiungeretur. pro Pom. 13 a, Fuit enim profectò quibusdã summis uiris quædam ad res magnas bene gerendas diuinitus adiuncta fortuna. Qu. de Pet. 208 a, Quoscunq; uelis adiungere ad amicitiam. pro Mur. 134 a, Prætor offensionem uitat æqualitate decernendi, beneuolentiam adiungit lenitate audiendi. Off. 28 a, Hanc Scaurus demolitus accessionem ædibus adiunxit. de Or. 112 b, Nam illud tertium, quod Aristoteles adiunxit, minus est necessarium. pro Cor. 62 c, Adiũctum illud etiam est, quod non est in omnibus fœderibus. Epistol. 194 b, Tu sicut mihi pollicitus es, adiunges me quamprimùm ad tuos sermones. pro Cl. 18 b, In altera, diligentia uestra nobis adiungẽda est. Parad. 124 a, Quid enim adiungit nisi nobis uniuersis?

Adiuro, as. iuro. Qu. Fra. 310 b, Adiurat Procilius hoc ne mini accidisse. I. A. 162 b, Adiur. aq; id te me inuito non esse facturum. Att. 35 a, Pompeius affirmat non esse periculum, adiurat. Epistol. 138 b, At ille adiuratus nusquam se unquam libentius. Qu. Fr. 326 a, Qui omnia adiurãt debere tibi, ualde renunciant.

Adiuro, pro adiuuero. de Sen. 77 a, O Tite, si quid ego adiuro, curam ue leuasso, &c. Ennij.

Adiutor, oris. administer. At. 145 b, Huius igitur belli ego particeps, & socius, & adiutor esse cogor. pro Sest. 11 b, Autor in consilijs capiendis, adiutor in rebus agendis. pro Flac. 146 a, Sperabam iudices honoris potius L. Flacci me adiutorem futurum, quàm miserarum deprecatorem. de N. 5 b, Quanquam non mihi, sed tibi hic uenit

uenit adiutor. Et ibidem, Nolo existimes me adiutorem huic uenisse. Off. 75 b, Epicurus eiusdem adiutor autorq; sententiæ. Att. 120 a, Ille absentis in omnibus adiutor. contra Rul. 63 b, Vt autor eius legis atque adiutor essem. pro Flac. 146 a, L. Flaccus socius atque adiutor consiliorum, periculorumq; meorum. Postq. 199 a, Adiutores, autores, hortatores ad me restituendum multi fuerunt. pro Dom. 219 a, Adiutor ad agendum aliquid. Off. 44 a, Eò plures ad benignè faciendum adiutores habebunt. pro S. R. 19 b, Vt ad hanc prædam tam nefariam adiutores uos profiteamini. Epistol. 246 b, Huic meæ uoluntati ut faueas, adiutorq; sis, uehementer te rogo. Tusc. 154 a, Adiutor in prælio. de Orat. 107 a, Oratori pragmaticum adiutorem dare. Et alibi, Præbere se adiutorem scelerum alicuius. de Am. 104 a, His adiutor contra patriam inuentus est nemo.

Adiutrix, cis. de N. 63 b, Qua in re adiutricem coniugem cepit sibi. pro Dom. 242 b, Tuq; Minerua, quæ semper adiutrix cõsiliorum meorum extitisti. I. V. 203 b, Messa na tuorum adiutrix scelerum. pro Plan. 259 a, Quæ res C. Plancio in petitione fuit adiutrix. Off. 59 b, Eaq; adiutrice regem interemit. Top. 229 a, Danda est igitur opera, ut legem adiutricem adhibeamus.

Adiuuo, as. adiumento sum, adiumentum affero, suffragor, subleuo, auxilior, opitulor, præsidium affero. præsidio sum, adiutor sum alicui contra aliquem. Orat. 198 a, Palæstra multum adiuuat histrionem. Epistol. 21 a, Non mihi tam mea salus chara fuit, in qua præcipuè sum ab illo adiutus, quàm, &c. de N. 53 a, Quæ confectio etiam à lingua adiuuari uidetur. de Orat. 95 a, Aliquem in dicendo non multum à magistro adiuuari. de Orat. 125 b, Omnia dicendo excitanda sunt, nihil adiuuante natura. At. 99 b, Et in eo ego te adiuuabo. de Ora. 126 b, Cum C. Marius mœrorem orationis meæ præsens ac sedens multum lachrymis suis adiuuaret. Epist. 7 b, Vt auxilijs eum tuis & copijs adiuuares. Epistol. 152 b, Si nos mediocris modò fortuna Reip. adiuuerit. Ep. 149 b, Subueni patriæ, opitulare collegæ, omnium gentium consensum adiuta. Off. 15 b, Themistocles quidem nihil dixit, in quo ipse Areopagum adiuuerit, & ille adiuuit Themistoclem. At. 201 a, Ferendus tibi in hoc meus dolor. ferendus? imò uerò adiuuandus. Off. 44 b, Adiuuare aliquem in collocatione filiarum. Att. 111 b, Me Pompeius Capuam uenire noluit, & adiuuare delectum. pro Qu. 13 b, Non ad mendacium obtinendum, sed ad uerum probandum autoritas adiuuat. Epi. 10 b, Neq; de monimentis meis ab ijs es adiutus, à quibus debuisti. pro Ar. 188 b, Literæ adiuuant ad percipiendam colendamq; uirtutem. Alter ab altero adiutus.) (. Impeditus. Bru. 162 a.

Adlaboro, as. ualde laboro, elaboro. de Cl. 181 a, An tu, inquit, adlaborasse huc modo Bruto probaturus es?

Admetior, ris. metior. I. V. 163 b, Frumentum, quod illi ex area, si uellet, admetiri licebat.

Adminiculor, aris. fulcio, adiuuo. de F. 134 a, Quæ sit scientia, atq; ars agricolarum, quæ circumcidat, amputet, erigat, extollat, adminiculetur.

Adminiculum, li. auxilium. de N. 50 a, Vites clauiculis adminicula tanquam manibus apprehendunt. de Se. 88 a, Adminiculorum ordines, capitum coniugatio & reli-

gatio & propagatio uitium. Off. 58 b, Hanc igitur partẽ relictã explebimus nullis adminiculis, sed ut dicitur, Marte nostro. de Am. 112 b, Natura solitariũ nihil amat, semperq; ad aliquid tanquam adminiculum adnititur.

Administer, stri. minister. I. V. 122 b, Timarchides omnium rerum transactor & administer. I. V. 135 b, Timarchides erat administer cupiditatum Verris. pro S. R. 31 a, Vnus puer uiclus quotidiani administer relictus non est. pro Qu. 14 b, Administri & satellites Sex. Næuij. pro Pom. 11 a, Multæ sunt artes eximiæ huius administræ, comitesq; uirtutis. de Le. 192 b, Augurẽ Ioui Optimo Max. consiliarium & administrum esse datum.

Administratio, onis. curatio, procuratio, gubernatio. de N. 1 a, An dij ab omni curatione & administratione rerum uacent. Ep. 10 b, In omni actione atq; administratione Reip. floruissemus. Off. 35 a, Ea ipsa, quæ inanima ta diximus, pleraq; sunt hominum effecta operis, quæ nec haberemus nisi manus & ars accessisset, nec his sine hominum administratione uteremur. neq; enim ualetudinis curatio, neq; agricultura, neque frugum fructuumq; reliquorum perceptio et conseruatio sine opera hominum ulla esse potuisset.

Administrator, oris. curator, procurator. de Or. 102 b, Imperator est administrator belli gerendi. Tus. 249 a, Itaq; nec pulchros illos administratores aspiciebat: id est, ministros.

Administro, as. gero, procuro, guberno, obeo. I. V. 261 a, A nobis omnia populo Ro. semper & belli adiumenta & pacis ornamenta administrata sunt. I. A. 200 b, Rem administrandam arbitror sine ulla mora, & confestim gerendam censeo. Ep. 239 b, Quod opus erit prouideas atq; administres. Off. 18 a, Sine seueritate administrari ciuitas non potest. Qu. Fr. 293 b, Ac mihi quidem uidetur non sanè magna uarietas esse negociorum in administranda Asia. de Fin. 71 b, Optimè uerò Epicurus, quòd exiguam dicit fortunã interuenire sapienti, maximasq; ab eo & grauissimas res consilio ipsius & ratione administrari. de N. 1 b, Deorum mẽte ac ratione mundum administrari ac regi. Epist. 208 b, Operamq; des ut per tẽ quàm commodissimè negociũ municipij administretur, quàm primumq; conficiatur. de In. 50 b, Locus consideratur in quo res gesta sit, ex opportunitate, quam uideatur habuisse ad negocium administrandum. Administrare rem familiarem. de In. 50 b, Administrare leges ac iudicia. I. V. 65 b, Administrare bellum. de Or. 102 b.

Admirabilis, le. habens admirationem. de Ora. 85 b, Vir admirabilis in dicendo, atq; in omnibus artibus. de D. 120 b, Res noua & admirabilis. de Fat. 147 b, O admirabilem licentiam. pro Mur. 129 a, Ars militaris admirabilem dignitatem habet. Epistol. 6 b, Sapientia tua non iucunda solum, sed admirabilis etiam uisa est. Orat. 200 a, Admirabilis fama uirtutum incredibilium alicuius. At. 147 b, Pro tua admirabili ac singulari sapientia. de N. 12 a, & 45 b, & 64 a, Deum uersari circum axem cœli admirabili celeritate. Admirabile genus causæ. de In. 46 b. de D. 101 a, Ex quo illa admirabilis à maioribus Albanæ aquæ facta deductio.

Admirabilitas, tis. admiratio. de N. 44 a, Quanta sit admirabilitas cœlestium rerum. Off. 40 b, Hæc animi dessicientia admirabilitatem magnam facit. de N. 46 a,

Universidad de Deusto
Biblioteca

In quo cum admirabilitate maximæ igneæ formæ cursus ordinatos definiunt.

Admirabiliter. At. 75 b, Nos Asia accepit admirabiliter. de Op. 244 a, Isocratem Plato admirabiliter laudari in Phædro fecit à Socrate. Tusc. 216 a, Quod idē cum Stoici de sapiente dicunt, nimis admirabiliter, nimisq; magnificè dicere uidentur. de Nat. 52 b, Mundum consilio admirabiliter administrari.

Admiratio, nis. miratio, admirabilitas. de N. 50 b, Est etiam admiratio nonnulla in bestijs aquatilibus. de Ora. 132 a, Hoc admirationē magis, quàm risum mouet. I. A. 224 b, Hoc mihi maximam admirationem mouet. pro Deio. 150 a, Homines admiratione obstupefacti. Off. 43 a, Magna est admiratio, copiosè sapienterq; dicentis. Ep. 68 a, Varij casus habent admirationem. de Orat. 97 a, Hæc sunt quæ clamores, & admirationes in bonis oratoribus efficiunt. de Cl. 192 a, Crebræ assensiones, multæ admirationes. Orat. 197 b, Hæc ingressio mea reprehensionis aliquid, aut certè admirationis habitura est. Off. 40 a, b, Admiratione uerò quadam afficiuntur ij, qui anteire cæteros uirtute putantur. Ep. 95 a, Quæ popularem admirationem habuerunt. Or. 216 a, Traducere eos qui audiunt, in magnam admirationem.

Admiror, aris. suspicio, admiratione afficior. Epist. 8. a, Magnitudinem animi tui semper sum admiratus, semperq; amaui. de Op. 244 a, Thucydidis quidam eloquētiam admirantur. de Or. 92 b, Quibus dicere Carneades solebat, ingenium tuum Crasse uehementer admirans. de Or. 103 b, Quorum magnitudinem cognitionis atq; artis, non modò non contemno. sed etiam admiror. Ac. 101 a, Nam de illo altero minus sum admiratus. I. C. 98 b, Quid tu admirere de multitudine indocta? Attic. 148 a, De Dionysio sum admiratus. de Or. 89 a, In hoc maximè admiror Platonē, quod, &c. Admirari ingenium alicuius ἐφωνικῶς. de Or. 106 a, Admirari res gestas alicuius. de Cl. 195 b, At. 97 a, Admiratus sum breuitatem epistolæ tuæ. de Or. 120 a, Ego in uobis hoc maximè admirari soleo, quod, &c. de Cla. 186 a, Admirando irridere. Off. 13 b, Nihil hominem admirari, aut optare oportet, nisi quod sit honestum. de Or. 152 a, Aspicere, admirari, stupescere. de Fin. 40 b, In quibus hoc primum est, in quo admirer, cur, &c. de Sen. 88 b, Cuius quidem uillam ego contemplans, admirari satis nō possum. de Nat. 50 b, In quo admirandum est, congressu'ne aliquo inter se, &c. de D. 139 a, Aeternam naturam esse suspiciendā, admirandā, mq; hominum generi. de Di 109 b, Nec adulatus, nec admiratus fortunam sum hominis. At 169 b, De diplomate admiraris, quasi, &c. Att. 97 a, Admiratus sum, quòd nihilominus ad me tua manu scripsisses. de N. 3 a, Partim admirantur, unde hoc philosophandi nobis subitò studiū extiterit. I. C. 98 b, Verum id, quod multo magis est admirandū. Off. 40 a, Admiratur igitur cōmuniter illi quidē omnia, quæ, etc. Tusc. 156 a, Plato, quē tu quanti facias. scio, et quē ex ore tuo admiror.

Admisceo. sces. miscēo. Tusc. 180 b, Admiscere uersus orationi. de Orat. 127 a, Tunc admiscere huic generi orationis illud alterum cœpi. de N. 31 a, Atq; aquæ etiam admistus est calor. & ibid. Aquam admisto calore liquefactam diffundi. Att. 99 a, Sed hoc tamen quicquid est Precianum, cum his rationibus quas ille meas tractat, admi

sceri uolo. Quin. Fr. 318 b, Trebatium meum, quod istò admisceas, nihil est. de Na. 31 a, Aer multo calore admistus est. de Vn. 196 a, Deus bonis omnibus mundum expleuit, mali nihil admiscuit. Ac. 40 b, In illis ueteribus nostris scriptis multa admista sunt ex intima philosophia. I. A. 242 b, Ego ad id consilium admiscear? in hac legatione sim?

Admissarius, rij. equus qui ad prolem seruatur: translatum uerò pro libidinoso capitur. I. P. 94 b, Itaq; admissarius iste, simul atque audiuit, &c. nihil expiscatus est, &c. l. Adbinnire.

Admissus, a, um. incitatus. de Fin. 77 b, Et equo admisso, in mediam aciem Latinorum irruebat. & alibi, Qui autem uolunt &c. difficilem quandam temperantiam postulant in eo, quod semel admissum coerceri, reprimiq; non potest.

Admistio, nis. concretio. de Sen. 93. Cum animus omni admistione corporis liberatus, purus, & integer esse cœpit.

Admistus, a, um. concretum. de Se. 93 b, Animus non habet in se quicquam admistum, dispar sui atq; dissimile. Tusc. 163 a, Quoniam nihil sit animis admistum, nihil concretum, &c.

Admitto, tis. recipio, intromitto, suscipio, committo, perficio, alligo, edo, adhibeo. I. A. 219 b, Domum recipere legatum hostium, in cubiculum admittere & reducere, hominis nihil de dignitate, nimium de periculo cogitantis. Off. 28 a, Domus in qua & hospites multi recipiendi, & admittenda hominum multitudo cuiusq; generis. Sal. in Cic. 271 b, Quem Iupiter in concilio deorum admisit. I. A. 169 a, Cum tu tamen nocte socia per tegulas admittere. Att. 222 a, Cæsar tertijs Saturnalibus ad Philippum, nec quenquam admisit. pro Cl. 41 b, Si quæ in eum lis capitis illata est, non admittunt. I. V. 62 b, Si tē semel ad meas capsas admisero. pro Mar. 132 a, Nec ad consilium casus admittitur. Qu. F. 296 a, Facilem se in hominibus audiendis, admittendisq; præbere. Committere. At. 145 a, Tamen spes quædam me obtentabat, fore, ut aliquid conueniret potius, quàm aut hic tantum sceleris, aut ille tantum flagitij admitteret. Admittere et committere maleficium, pro S. R. 28 b.

Admittere de decus. I. V. 75 a. & At. 138 b. pro Ra. 97 a, Rabirius fraudem capitalem admisit, quòd, &c. de In. 68 a, Qui illa in re peccauit, hoc quoq; admisit. Admittere tetrum facinus. Off. 71 a. pro Cl. 44 a, Si à multis esset flagitiū rei militaris admissum. pro Cl. 53 a, Quid unquam Habitus in se admisit, ut hoc tantum ab eo facinus non abhorrere uideretur. de Leg. 172 b, Deos, qualis quisque sit, quid agat, quid in se admittat, intueri. ad Her. 12 b, Aduersarij hoc in se facinus admiserunt. I. A. 169 b, Tu autem ea in te admisisti, quæ à uerecundo inimico audire non posses. pro Mil. 121 b, Quod nam concepi tantum scelus? aut quod in me tantum facinus admisi? cum, etc. Ep. 49 b, Si quid à me prætermissum fuerit commissum facinus, & admissum dedecus confitebor. de L. 176 b, Publicus sacerdos, audaciam in admittendis religionibus fœdus damnet.

Admodum, ualde, per. I. V. 217 a, Erat admodum amplum & excelsum signum cum stola. de N. 73 b, Res ad modum paucis salutaris. de Fin. 137 a, Theophrasti de beata

beata uita liber, in quo multum admodum fortunæ datur. Alibi, Me superiores literæ tuæ admodum delectarunt. Ep. 57 b, Qui me admodum diligunt. de N. 53 b, A corde in totum corpus distribuitur per uenas admodum multas. de Cl. 183 b, Curio literarum admodum nihil sciebat. ad Her. 27 b, Elocutio perfecta, quæ maximè admodum oratori accommodata est. de Am. 98 b, Quamobrem utriq; nostrūm gratum admodum feceris. l. Adolescens.

Admoneo, es. commoneo, moneo, ad memoriā alicuius rei aliquem excito. Top. 221 a, & Ep. 55 a, Putaui ea de re te esse admonendum. & 86 b, Item Ep. 102 a, Vt ego quoq; te aliquid de uestris cautionibus admoneam. At. 68 a, Nūc uenio ad transuersum illum uersiculū, in quo me admones de sorore. de Ar. 254. Discordiæ nostræ, de quibus ipsis his prodigijs recētibus à dijs immortalibus admonemur. Epist. 128 a, Caninius noster me tuis uerbis admonuit, ut scr. berem. At. 98 b, At uellem à principio te audisse amicissimè admonentem. At. 217 a, Quod me amicissimè admones, ut, etc. gratū est. At. 143 a, Illud me præclarè admones, ut cum illum uidero, &c. Quin. Fr. 297 b, Sed te illud admoneo, ut, &c. Att. 127 a, A multis admoniti sumus, ut caueremus, &c. pro Do. 238 b, Neq; erat causa cur prohibendō nō tam deterrere uideretur, quàm admonere. de Di. 136 a, Multi nullo somnio ad thesaurum inueniendum admonētur. de N. 59 b, Multa extis admonemur. Ep. 17 a, Ea tantæ mihi curæ sunt, ut me nolim admoneri. de N. 50 b, Tū admonita à squilla pinna morsu cōprimit conchas. Epi. 8 b, Scribo tamen, ut te admoneam; quod ipse literis omnibus à pueritia deditus cognoui, ut dicas, &c. Att. 5 b, Etenim ibi sedēs hæc ad te scripsi, ut me locus ipse admoneret. de Fin. 79 a, Et eā tantum ad aurem admonerent, ut cauere ne, &c. de N. 3 a, Qui admonent, amicè docendi sunt. de N. 11 a, Ac de forma partim natura nos admonet, partim ratio docet. Top. 221 a, Vt ueni Veliam, admonitus huius æris alieni, nolui deesse ne tacitæ quidem flagitationi tuæ.

Admonitio, onis. monitum, præceptū. de Or. 139 b, Admonitio quasi lenior obiurgatio. de Or. 135 a, Admonitio in consilio dando familiaris. Off. 29 b, Quæ facilè apparent, nec magnopere admonitionem & præcepta desiderant. de Fi. 124 b, Tanta uis admonitionis est in locis, ut nō sine causa ex his memoriæ ducta sit disciplina. Epi. 2 a, Sed planè nec precibus nostris, nec admonitionibus reliquit locum. Ep. 145 b, Quare si aut aliter sentirem, certè admonitio tua me reprimere: aut si dubitarem, hortatio impellere posset, ut, &c.

Admonitor, oris. Top. 221 a, Vt mea diligentia mandatorum tuorum te quoq; & si admonitore non eges, ad memoriā nostrarum rerū excitarem. Ep. lib. 9. Misi aūt ad te quatuor admonitores non nimis uerecundos.

Admonitum, ti. admonitio de Ora. 114 a, Præcepta, admonita tractanda sunt omnia disertissimè. de Or. 124 b, Sed ut usus nostri quædam admonita tradamus.

Admonitus, tus. admonitio. I. C. 112 a, Atque interea admonitu Allobrogum misi qui, &c. At. 208. Ego interea admonitu tuo perfeci sanè argutulos libros ad Varronē. At. 145 b, Quem φιλόπατριν καὶ πολιτικὸν homini prudentis & amici, tali admonitu, non moueret autoritas. de Ar. 257 a, Sed tamē huic malo pop. Rom. ipse

nullo Aruspicū admonitu sua sponte prosperexit. Epist. 151 a, Recitatis literis oblata religio cornuto est, pullarioru admonitu, nō satis diligenter eū auspicijs operā dedisse.

Admotio, onis. applicatio. de N. 56 b, Manus apta ad neruorum eliciendos sonos admotione digitorum. i. admouendis digitis.

Admoueo, ues. appono, adhibeo, porrigo, extendo. de Am. 101 a, Quam qui appetunt, applicant sese, & propius admouent. Tusc. 187 b, Cum faces ei doloris admouerentur. Tusc. 122 b, Sed alia quædam ad eum est admouēda curatio. contra Rul. 63 a, Admouent manus uecligalibus populi Romani. Off. 40 b, Dolorum cum admouētur faces, præter modum pleriq; exterrentur. I. V. 269 a, Quid cum ignes, ardentesq; laminæ, & cæteri cruciatus admouebantur? Admouere stimulos alicui. pro Sest. 5 a. i. excitare aliquem. Admouere orationem ad sensus animorum, de Orat. 90 a. Admouere aspidē ad corpus, pro R. P. 126 a, Admouere se ad aliquam rem. de Am. 215 a, Admouere uultum ad aliquem. ad Her. 21 a, de Or. 139 b, Maxima pars orationis adhibenda est ad animorū motus. de Ar. 248 a, Adhibete animos ac mentes uestras, non solum aures ad aruspicum uocem admouete. Or. 202 a, Vtcunq; animum audientis moueri uoles, ita certum admouebis uocis sonum. I. A. 206 b, Dum me exercitum propius urbem Romam CC M. admoueret. de Ora. 125 b, Nulla materia, nisi admoto igni, ignem concipere potest. Admouere aurē & subauscultare. de Or. 122 b, Admouere propè. (. Amouere procul. ad Her. 22 a Acad. 36 b, Cum autem læuam manum admouerat, et illum, &c. Tusc. 199 b, Fasciculum ad nares admouebis, incendet odores. pro Cluen. 24 b, Oppianicus contiuò sperare cœpit hoc se Aiulio tanquam aliqua machina admota, fortunas Asinij expugnare posse.

Admurmuratio, onis. approbatio, & applausio murmure facta. pro Pomp. 11 a, Vestra admurmuratio facit Quirites, ut, &c. Qu. F. 306 b, Clodium accusaui multis & secundis admurmurationibus cuncti senatus. I. V. 74 b, Grata concionis admurmuratio. I. P. 86 a, Quæ non admurmuratione, sed uoce & clamore furorem illius fregistis. I. V. 205 b, Risus populi atq; admurmuratio omnium facta est. I. V. 244 a, O' diuina senatus admurmuratio.

Admurmuro, as admurmurationem facio. I. V. 244 a, Memoria tenetis iudices, quàm ualde uniuersi admurmurarint? At. 7 b, & pro Pom. 11 a, Idq; admurmurante senatu, neq; me inuito est factum.

Adnecto, is. alligo. Tusc. 180 a, Nauem ut harrisono freto noctem pauentes, timidi adnectunt nauitæ.

Adnitor, ris. applico seu applicor, et ualde nitor. de Am. 112 a, Natura solitariū nihil amat, semperq; ad aliquid tanquam adminiculum adnititur. Att. 97 a, Ego nisi Bibulus adniteretur, de triūpho æquo animo essem. alias, adnumeretur.

Adnumero, as. numero, ad numerum addo. pro S. V. 42 b, Omnia sua tibi concesserit, adnumerauit, append. t. I. V. 279 a, Dare & adnumerare nummos alicui. In Sal. 273 a, Si tu unà cum illis adnumeratus esses. At. 97 a, Nisi Bibulus adnumeretur de triumpho. alias, adniteretur.

Adnuncio, as. nuncio. Att. 75 b, Tamen interea hæc uellem, quæ mihi adnunciabantur.

Universidad de Deusto Biblioteca

Adolesco, scis. cresco. de Fin.138 a, Eaq; cupiditas agendi aliquid, adolescit unà cum ætatibus. de Leg.160 b, Ratio cum adoleuit atq; perfecta est, nominatur ritè sapientia. In Sal. Hinc enim facilè intelligetur, quàm petulanti pueritia, tam impudicus & procax adoleueris. de N.21 a, Qui natus sit, qui adoleuerit, qui didicerit. de Se. 87 b, Viriditas herbescens, quæ nixa fibris stirpium sensim adolescit. I.C.103 a, Extinguetur atq; delebitur hæc tam adulta Reip pestis.

Adolescens, tis. ephebus, iuuenis, pubes. Homo adolescens, Epist.26 b, Adolescēs bona indole præditus. Cat. Puer, nisi fortè adolescens factus est, dum ego absum, 7. ad Attic. Aphricani filia adolescens, de Diuin.67 a. Hic & bella gerebat ut adolescens, cum planè grandis esset, de Se.79 b. In primis grauis & doctus adolescens, lib.1. de Fin. Adolescens perditus ac dissolutus, Tusc.q.lib. 4. Adolescens etiam nunc ô Phædre, Isocrates est. in Ora. Cæsar adolescens penè potius puer, in Ant. 184 b. Qu. Catulus admodum tum adolescens, pro Rab.95 b. Pueri, siue iam adolescentis, 6. Att. Adolescentis est maiores natu uereri, ex' que his deligere optimos & probatissimos, quorum consilio atque authoritate nitatur, Offi.1. Adolescentem uel puerum potius, 11. Fam. Adolescente illo nihil castius, nihil diligentius, 6 ad Attic. Quid autem fuit, quòd illam hoc tempore, ad uiuendum magnopere inuitare posset, &c. ut cū aliquo adolescente primario coniunctè ætatem gereret? Seruius, Cic. lib. 4. In adolescente optando fœcunditas orationis, 2 de Or. Adolescentes peni dediti, 9 Fam. Neq; hæc dico, ut homines adolescentes à dicendi studio deterream, de Or.94 b. Adolescētes sic moriuntur, ut quum aquæ multitudine uis flammæ opprimitur, Cat. Adolescentium greges Lacedæmone uidimus ipsi incredibili contentione certantes pugnis, calcibus, unguibus, morsu, denique ut exanimarentur, priusquàm se uictos faterentur, Tusc.q.lib.5. Qui, concedentibus philosophis antiquis, adolescentibus delectamur, 1. de Nat. Quemadmodum poma ex arboribus si cruda sunt, ui auelluntur: si matura & cocta, decidunt: sic uitam adolescentibus uis aufert, senibus maturitas, Cato. Adolescentior Academia, 9 Fam.129 b.

Adolescentia, æ. iniens ætas à XIIII. anno usque ad XXV. etiam XXX. Adolescentia, 2 ad Here. Adolescentia flos ætatis, Top. Magis mea adolescentia indiget illorum bona existimatione, &c. pro Qu. R. 52 b, Adolescentia libidinosa & intemperans effœtum corpus tradit senectuti. Cato, Adolescentia libidinosa & proterua, de Fin.lib.5. Adolescentia multo plures, quàm senectus, mortis casus habet, Cat. Adolescentiæ cupiditates aliquando tolerabiles, pro Cælio. Qui enim citius adolescentiæ senectus, quàm pueritiæ adolescentia obrepit? de Sen. Adolescentiæ ineunti inest maxima imbecillitas consilij. Offic.1. Adolescentiæ terrorem inferre alicui, pro Deiot. Adolescentiam in aliqua re consumere, Acad.q ed.1.li.2. Iam à prima adolescentia me Musæ mansuetiores delectarunt, ad Lent.lib.1.

Adolescentulus, li. admodū adolescens. pro Rab.95 a, Quintus Catulus admodum tum adolescens. pro Dom. 220 b, Imberbis adolescentulus. Item I.C.100. & alibi.

Adonis, idis. de Nat. 71 a, Adonidi nupsisse traditum est Venerem quartam, Syria Tyroq; conceptam.

Adoptio, adoptionis. pro Dom.220 a, Quod est Pontifices ius adoptionis? nempe ut is adoptet, qui neq; procreare iam filios possit: & cum potuerit, sit expertus. & ibidem: Quas adoptiones hæreditates nominis, pecuniæ, sacrorum secutæ sunt. de Finibus 54 b, L. Torquatus filium in adoptionem D. Syllano mancipauit. Tusc. 154 b, Quid propagatio nominis? quid adoptiones filiorum?

Adoptiua, orum. pro Dom.220 a, Neq; amissis sacris paternis, in hæc adoptiua uenisti.

Adopto, as. filium facio. filium instituo. de Cla.171 a, Filius Scipionis, is qui minorem Scipionem à Paulo adoptauit. Attic.106 b, Adoptatus à plebeio patricius. pro Do.220 a, Adoptat annos uiginti natus etiam minor senatorem. pro Dom. 220 b, Filium senatorem populi Romani sibi adoptare. Epistol. 212 b, Adolescens, quem C. Memmius Patrensium legibus adoptauit. de Cla. 183 b, Liciniæ filius, Crassi testamento, qui fuit adoptatus. At. 120 a, Ille in Clodio adoptando augur. de Cla. 187 a, C. Statienus, tui seipse adoptauerat, & de Statieno Aelium fecerat.

Adoptare, pro eligere. I. A. 180 b, Puteolani C. Cassium patronum adoptarunt. prō Sest. 4 b, Conuentus ille Capuæ me unum patronum adoptauit. Epistol. 65 b, Ego autem, quem potius adoptem aut inuocem, quàm illum quo defendente, uincere didici? I.A.207 b, Atqui illum quinque & triginta tribus patronum adoptarunt. I. V. 63 a, & 65 a, Adoptare sibi aliquem defensorem sui iuris, & ultorem iniuriarum, & actorem totius causæ.

Adorior, iris, uel eris. aggredior, inuado I. V. 116 a, Hominem id ætatis quàm tumultuosissimè adoriuntur. I. V. 254 a, Postremam quoque nauem piratæ primam adoriebantur. pro Sest.20 b, Adoriri aliquem inermem & imparatum. pro Mil. 107 a, Adoriri aliquem à tergo. de Orat. 127 a, Ne conuellere adoriamur ea, quæ non possunt commoueri At.211 b, Hoc quoque ipsum continuò adoriamur. ad Her.7 a, Occasio idonea ad rem adoriendam. Att.252 a, ἡρακλεόδειον, si Brundusium salui adoriemur.

Adorno, as. instruo, orno, paro, comparo. pro Pom.10 b, Pompeius Italiæ duo maria maximis classibus ac præsidijs adornauit. pro Mur. 135 a, Vt idem accusationem & petitionem consulatus diligenter adornet atque instruat. pro Cl. 21 a, Omnis testium copia à matre initiò est adornata, à matre nunc instruitur, ac omnibus eius copijs & opibus comparatur. pro Cl. 58 a, Comparatio huius criminis ab illa est & inuenta, & adornata.

Adornare, pro ornare. Epist.174 b, Lætor mea consilia, measq; sententias à te probari de decemuiris, de adornando adolescente. I. V. 87 b, Vidi forum comitiumq; adornatum magnifico ornatu.

Adpromitto, tis. promitto, alienum promissum confirmo. pro S.R.22 b, Cum id ita futurum Titus Roscius ad promitteret, crediderunt, At.lib.5.

Ad quid. Att.66 b, Ad quid laboramus, res Romanas?

Adquiesco, scis. Epist. 51 a, Lectis tuis literis, aliquantum adquieui.

Adrami-

Adramitenus Xenocles, ex Adramiteo Asiæ oppido, de Cla. 194 b. Item pro Flac. 252 b.

Adrianus, a, um. I.P.99 b, Adrianum mare. & Her.23.

Adrimetum oppidum. I.V.160 b.

Adscisco, cis. ascisco, adprobo, recipio. pro Cor.59 a, Innumerabiles aliæ leges sunt latæ, quas Latini uoluerunt, adsciuerunt. pro Cor.58 b, Cum iussisset Prætor aliquid, id si adsciuissent socij populi ac Latini, & si, &c. ut tū lege eadem is populus teneretur. I.P.90 a, Alienam prouinciam sibi adsciscere. Tusc.180 a, Iouisq; numen Mulciberi adsciuit manus.

Adscitus, a, um. receptus. In Ver.227 a, Sacra adscita atq; accersita ab exteris nationibus.

Adscribo, bis. ascribo, appono, adiungo, addo. de In.77 b, Nihil attinuit adscribere, quæ uolet. eo enim nō adscripto, nihil inest dubij. Epist.204 a, Sed & Aruncius ita te mandasse aiebat, & tu adscripseras. Ep.155 a, Sed accepi literas, in quibus erat, te adscripsisse à Lepido non recipi Antoniū. contra Rul.76 a, Adscribit idem auctioni agros Corinthios. Ep. 75 b, Illud me non animaduertisse moleste ferrē, ut adscriberē, te in fano pecuniā iussu meo deposuisse, nisi, &c. pro Cec.303 a, Sylla adscripsit in eandem legem, si quid, &c. ibi. b, Hoc in omnibus legibus adscribitur. contra Rul.76 b, P. Seruilius Pompeio Cn. filio, non credo adscripturum esse magno. de L.160 a, Me quoque adscribito fratris sententiæ. At. 50 a, In altera epistola tua præter consuetudinem, diem non adscribis. Att 85 a, Adscribit etiam, & quasi calcar admouet, intercessisse se pro ijs magnam pecuniam. Adscribere aliquid ad legem. de In. 53 b, de In.59 a, Hoc incommodū Scipioni adscribendum est: id est, attribuendum. Ep. 76 a, Non adscripsi, quòd tua nihil referebat. contra Rul. 71 a, Siue accepta lex esset, illum sibi collegam adscriberetis, &c. Epi.218 a, Is enim erat adscriptus in id municipium ante ciuitatem socijs & Latinis datam. At.88 b, Filiola tua gratum mihi fecit, quòd tibi diligenter mandauit, ut mihi salutem adscriberes. At.88 b, Tu quoq; salutem utriq; adscribito. & 80 b, Alexis, quòd mihi toties salutem adscribit, est gratum, sed cur non suis literis idē facit? At.44 a, Terentia tibi salutem adscribit.

Adscriptio, onis. pro Cecin.303 b, Declarata ista adscriptio esse aliquid, &c.

Adscriptor, oris. cōtra Rul.70 b, Et uidelicet collegas suos adscriptores Agrariæ legis nō repudiabit. L. Nouitius.

Adscriptus, a, um. Quin. Fra.319 a, b, Antiquior dies in tuis erat adscripta literis, quā in Cæsaris. aliàs, Ascripta.

Adseruo, as. asseruo, seruo. pro Cecin. 292 a, Si omnes in ædibus adseruati ac retenti sunt. pro Cecin.299 a, Negligentius adseruare aliquid.

Adsistere. contrastare, obsistere, sese opponere. de Leg. lib.2. Vt contra omnes hostium copias, in ponte unus adsisteret. de Horatio Coclite loquitur.

Adstipulator, oris. cōfirmator, defensor. Oct.331 a, Qui pam cuius auus fuit argentarius, adstipulator pater. Acad.17 b, Sed illud falsum esse & Stoici dicunt, & eorum adstipulator Antiochus. I.P. 83 a, Nemo unquam isto nō modò propugnatore tutiorem se, sed aduocato, aut adstipulatore paratiorem fore putauit.

Adstituo, is. colloco, constituo. ad Her.22 b, Aegrotum in lecto cubantē faciemus, & reū ad lectū eius adstituemus.

Adsum, es. præsens sum, intersum, appareo, adiuuo, præstò sum. de Or.113 a, Cum uos Catule & Cæsar non adessetis. pro Do.221 a, Aderat præsens M. Bibulus. Ep. 242 a, Nunc ades ad imperandum uel ad parendum potius. Att.179 b, Ii ex Africa iam affuturi dicuntur. & 145 a, Nos, qui adsumus, &c. de Clar.182 b, Oratorem in causa non adesse. I. V. 76 b, Adesse ad iudicium. Att. 78 a, Video enim te, & quasi coram adsis, ita cerno συμπάθειαν amoris tui. pro Cl.31 a, Adest præsens in singulari uirtute. Epist.51 a, Ego uerò Serui uellem ut scribis, in meo grauissimo casu affuisses. pro R. P.127 a, Ergo aderat uis, quæ, &c. Frat.325 a, Pomptino ad triumphum ad III Nonarum Nouemb. uolebam adesse. de D.92 b, Petijt ut manè ad portam adesset. & ibidem: Manè præstò ad portā fuit. pro Fl.157 b, Siluerunt principes, neque in illa concione adfuerunt pro Qu.14 b, Vos qui adestis in consilio. pro Pl.277 a, Aderat mecum cunctus equester ordo. de Senect. 93 a, Qui ad mortem propius adsum. pro Qu.8 b, Quæ mala iam adesse atq; impēdere uidentur. Att.66 a, Tu aduentare, ac propè adesse iam debes. pro Dom.222 b, Qui neque adesse sit iussus, neque citatus. de Leg.166 b, Quæ cùm adsunt, perparua sunt: & quandiu affutura sint, certum sciri non potest. Atti. 1 b, Adesse alicui contra aliquem. Epist 91 a, Ego tamen tuis rebus adero, ut difficillimis. I.A.278 a, Semper enim absenti affui Deiotaro. At.249 a, b, Ego autem, si imposuisset aliquid, quod penè fecit, nisi tua malicia affuisset, animo iniquo tulissem. pro Qu. 5 a, Recusabant qui aderant tum Quintio. pro Flac.155 a, Decreto scribendo primùm uideo affuisse Lysaniam. Postq. 205 b, Caput, &c. ne quis pedibus iret, ne scribendo adesset. de Orat. 143 a, Et eundem, id quod in autoritatibus perscriptis extat, scribendo adfuisse. Ep. 117 a, Scribendo affuerunt L. Domitius, Qu. Cælius, &c. Idem 248 a, & Attic. 67 a, & 99 b. de N.4 b, Adsint, cognoscant, animaduertant. de Som.127 a, Ades, inquit, animo, timorem omitte. Adesse animo, pro Cec. 290 b. pro Syl. 173 a, Adestote omnes animis, qui adestis corporibus. In Ant. 219 b, Vigilare, cogitare, adesse animo. Adesse, instare, subsequi. Insto. Quin. Frà. 308 a, Crassus aderat Miloni animo non amico. de Finib. 85 a, Tanti autem aderant morbi uesicæ & uiscerum, ut, &c. Of. 3 a, Bellua ad id solū quod adest, quodq; præsens est, se accommodat.

Aduecho, his. I.V.187 a, Cum frumentum ex decumis mācupes Romam aduexissent. Offic.64 a, Si quis profectus Rhodum, magnum frumenti numerum aduexit. I.A. 175 a Inde Cassio celeriter ad urbē aduectus, Romam redijt. Epi.55 a, Cùm ab Epidauro Piræū naui aduectus essem. de D.92 b, Cùm tu equo aduectus, etc. de D.128 a, Quidā caricas Cauno aduectas uendens.

Aduena, æ. peregrinus, hospes. de Or.106 b, Ne in nostra patria peregrini atq; aduenæ esse uideamur. contra Rul. 85 a, Nos autem iam non hospites, sed peregrini atq; aduenæ nominabamur. Tus.235 a, Zeno Citiæus aduena quidam, & ignobilis uerborum opifex.

Aduenio, nis. accedo, appropinquo. de Nat. 71 a, Quem ex Hyperboreis Delphos ferunt aduenisse. ad Her. 3 b, Athenis Mergam uesperi aduenit Simo. Sen. 82 a, Senectus cùm aduenit, apportat secum multa uitia. At. 93 a, Est aliquid aduenientem non esse peregrinū, atq; hospitem,

Universidad de Deusto
Biblioteca

tem. pro Mur. 141 b, Quid habet admirationis, tali uiro aduenienti obuiam prodisse multos? I. A. 237 a, Vtq; quã eunq; in prouinciam eius belli gerendi causa aduenerit, ibi imperium habeat. de Sen. 91 b, Cum enim id aduenerit, tunc illud, &c. I. A. 232 a, Sapientis est, quicquid homini accidere posit, id præmeditari ferendum modicè, si aduenerit, esse. Pro Cec. 289 b, In aliquem aduenientem cum ferro inuadere. Attic. 77 a, Appius noster, cùm me aduenientem uideret, profectus est Tarsum. de Di. 137 b, Medici ex quibusdam rebus, & aduenientes morbos, & crescentes intelligunt.

Aduentitius, a, um. fortuitus, insperatus, non quæsitus. pro Pom. 8 b, Mithridates magnis aduentitijs multarũ nationũ copijs iuuabatur. I. V. 219 a, Neq; ullum aduentitium requiratur auxiliũ. de Nat. 31 a, Externus & aduentitius tepor. de Finib. 139 a, Neque sane multum adiumẽtis externis & aduentitijs uteretur. de Di. 132 b, Animos externa & aduentitia uisione pulsari. de Or. 155 a, Hæc politissima Græcorum transmarina et aduentitia doctrina. Aduentitia pecunia, Attic. 18 a, & de Inuent. 70 a, pro R. P. 130 a, Aduentitia pecunia petitur ab eo, cui sua nõ redditur. Aduentitia bona, Attic. 18 a, Top. 226 b, Assumpta & aduentitia.).(. Innata & insita, Top.

Aduento, as. aduenio, appropinquo, accedo. Attic. 66 a. Tu aduentare ac propè adesse iam debes. Ep. 20 a, Nondum erat auditum, te ad Italiam aduentare, cum, &c. de Sen. 77 a, Onus aut iam urgentis, aut certè aduentantis senectutis. Attic. 253 b, Legiones aduentare dicuntur. de Orat. 101 b, Quod uerè iam tempus aduentat.

Aduentus, tus. accessus. Attic. 23 a, Quid cogites de aduentu tuo, scribe ad nos. & ibi. De accessu tuo. Attic. 203 a, Vt me leuarat tuus aduentus, sic discessus afflixit. Attic. 57 a, Aduentus tuus mihi suauissimus, optatissimusq; erit. pro Pomp. 6 a, Ipsorum aduentus in urbes sociorum. Attic. 128 a, & Epist. 153 a, Ibimus Luceriam, nec eum fortasse delectabit aduentus noster. pro Milo. 111 a, Nocturnus Clodij ad urbem aduentus.

Aduersaria, orum. præscriptiones, ephemerides. Tabellæ extraordinariæ, in quibus memoriæ causa, utcunque notamus, ut ea postea in iustas fidei tabulas codicesq; referamus: sic dicta, quòd præstò, & ad manũ semper sint, et aduersa, non auersa: uel ab aduertendo, quòd propter animaduersionẽ & memoriam (ut dixi) conficerentur. pro Qu. R. 45 b, Non habere se hoc nomen in codice fatetur, sed in aduersarijs patêre cõtendit. & ibi. Nõ extabulis, sed ex aduersarijs petere. & ibid. Suarum præscriptionum & liturarum aduersaria proferre, amentia est. Item ibid. 46 a, Quid est, quòd negligenter scribamus aduersaria? quid est, quòd diligenter conficiamus tabulas? qua de causa? quia hæc sunt menstrua, illæ sunt æternæ: hæc delentur statim, illæ seruantur sanctè: hæc parui temporis memoriam, illæ perpetuæ existimationis fidem & religionem amplectuntur: hæc sunt deiecta, illæ in ordinem confectæ. Itaque aduersaria in iudicium protulit nemo, codicem protulit, tabulas recitauit.

Aduersarius, a, um. aduersus, oppositus, inimicus, hostis. de Orat. 123 a, Opinionem istorum studiorum apud eos qui res iudicent, oratori aduersariam esse arbitror. I. A. 287 b, Nec poterat aliter de aduersarijs ducibus iudicari. pro Ce. 286 b, Vis ea, quæ iuri maximè est aduersaria.

Or. 208 a, Sua confirmare, aduersaria euertere. pro Pl. 259 a, Ea res in iudicio aduersaria est Cn. Plancio. pro Clu 37 a, Tribunus non modò non seditiosus, sed etiam seditiosis aduersarius. de Ar. 251 a, Theodosius Hermachi acerrimus aduersarius. de Fa. 146 a, b, Ergo siue habuerit aduersarium Milo, siue non habuerit, luctabitur. & ibid. Sine aduersario nulla luctatio est. pro Mil. 109 a, Octo Tribuni plebis illius aduersarij, defensores mei. de Ar. 252 a, Acceptis à forti aduersario uulneribus aduersis. de Ar. 255 b, Obtrectatores eorum atque aduersarij. In Vat. 29 a, Hic refutandus est, ut grauis aduersarius. Brut. 165 a, Aduersarius & obtrectator laudum mearum. Epist. 29 b, Est enim tibi grauis aduersaria constituta, & parata incredibilis quædã expectatio. Ep. 114 a, Qui se intenderant aduersarios in eius tribunatum.

Aduersor, aris. repugno, obsisto, contrauenio, cõtra rem alicuius uenio, contrà pugno, contrà facio, aduersarius sũ, in aliquẽ eo, resisto, reclamo, obtrecto.).(. Suffragor. I. V. 252 b, Hanc Cleon amabat, ueruntamè huius libidini aduersari non audebat. de Or. 91 b, Aduersarij omnibus in disputando. Ac. 12 b, Duæ causæ perspicuis & euidentibus rebus aduersantur. Ep. 42 b, Contentio mea aduersans actionibus aliorum. de Or. 213 b, Quis Isocrati aduersatus insensius quàm Aristoteles? pro Syl. 176 b, Ego uerò quibus ornamentis aduersor tuis? aut cui dignitati uestræ repugno? Part. 238 a, Neq; solùm ea sunt quæ nobis suppetunt, sed etiam illa quæ aduersantur uidenda. Of 67 b, et 22 b, Aduersante etiã & repugnãte natura. de Or. 125 b, Aduersantem & repugnantem capere.

Aduersum & Aduersus, cõtra, erga. Offic. 73 b, Hostis legitimus, aduersus quẽ totũ ius fœciale est. Oct. 330 a, Aduersus quos aciẽ struis? Oct. 330 a, Aduersum se amare aliquem. I. V. 192 a, Pecuniæ conciliatæ aduersus leges, aduersum remp. At. 228 b, Si duriorem te præbes, non contendam ego aduersus te.

Aduersum pro erga. Offic. 7 b, Officia aduersus eos seruanda, à quib. iniuriã acceperis. Ep. 45 b, Modestus aduersum aliquem. Off. 47 b, Vtendum est excusatione ad uersus eos, quos inuitus offendas, quacunque possis. Att. 287 a, Flectere iudicium aduersus aliquos. Attic. 186 a, Blandus aduersus aliquem. Officior. 20 a, Adhibenda est etiam quædam reuerentia aduersus homines. de Nat. 1 b, & 24 a, Pietas aduersus deos. de Nat. 24 a, Iusticia aduersum deos. Off. 57 b, Ii aduersus deos impij sunt iudicandi. Epi. 181 b, Quo nam modo me gererem aduersus Cæsarem, usus tuo consilio sum. Offic. 20 a, Quemadmodum nos aduersus homines geramus. de Diu. 101 a, Ara enim ato loquenti, quã septam uidemus, aduersum cum locum consecrata est.

Aduersus, a, um. contrarius, incommodus, fluxus.).(. prosper. Topic. 224 b, Quæ ex eodem genere contraria sunt, appellantur aduersa, ut celeritas, tarditas. Or. 18 b, Vt aduersis res, sic secundas immoderatè ferre, leuitatis est. At. 275 a, Nihil nobis aduersi euenire potest. pro Syl. 172 b, Omnium mentes improborum mihi uni maximè sunt infensæ aduersæ. pro Mil. 102 a, Vnum genus est aduersum infensumq; nobis, At. 162 b, Omnia secundissima nobis, aduersissima illis acciderunt. pro Syl. 181 a, Per quos res eius secundæ quondam erant ornatæ, nunc subleuantur aduersæ.

Aduer-

Aduersus, oppositus, & anteriora ostentans. de Som. 129 a, Intueri solem nequitis aduersum. pro Do. 242 a, Vultus aduersum de Or. 119 b, Iudicibus cicatrices aduersas ostendere. de Ar. 253 a, Acceptis à forti aduersario uulneribus aduersis. de Or. 132 b, & 165 b, Aduersus & auersus impudicus es. de Di. 92 b, Eodemq; equo aduersam ascendit ripam. de Nat. 51 a, Aer ab ijs aduersus pellitur. Or. 202 b, Referre paria paribus, aduersa contrarijs. Dentes aduersi & acuti. de Nat. 53 a.).(. intimi. I. V. 256 a, Cicatrices aduerso corpore exceptæ. Ac. 36 a, b, Zeno cùm extensis digitis aduersam manũ ostenderat, uisum inquiebat huiusmodi esse, I. A. 176 a, Caput in aduersam lectica inferens, beneficia, quæ uideret, à collega petebat. Aca. 31 a, & 36 a, Antipodes aduersis uestigijs stãt cõtra nostra uestigia. de Sõ. 129 b, Sed eorũ partim obliqui, partim uersi, partim etiam aduersi stãt nobis. & ibidem, Qui aduersa nobis urgent uestigia. L. Homo.

Aduerto, tis. observo, attendo, animaduerto. At. 57 b, De libraryis, si me amas, diligenter aduerte. Epist. 2 b, Nam aduertebatur Pompeij familiares assentire Volcatio.

Aduesperascit, bat. fit uespera.). V. 234 a, Itaque tum de foro, cum iam aduesperasceret, discessimus. & 224 a, & I. C. 111 b. Item de Fi. 114 a, Sed quoniam aduesperascit, nunc quidem hactenus. Ep. 245 a, Cum aduesperasceret.).(. Cum lucesceret.

Aduigilo, as. uigilo, diligenter uigilo. de Legibus 175 b, Vt aduigiletur ad custodiam ignis. de Pet. 213 b, Si aduigilamus pro rei dignitate.

Adulatio, nis. assentatio, simulatio. de Natu. 58 a, Canum tam fida custodia, tamq; amãs dominorũ adulatio. de Amic. 113 a, Sic habendũ, in amicitijs nullã pestẽ esse maiorem, quàm adulationem, blanditias, assentationem.

Adulo, as. & **Adulor**, aris. blandior, assentor, auribus do, omnia ad uoluntatem loquor, nihil ad ueritatem. Ad alterius non modò sensum ac uoluntatem, sed etiam uultum ac nutum conuerti, de Amic. 113 b. & de Di. 109 b, Nec adulatus, nec admiratus fortunam sum illius. I. P. 101 a, Adulans omnes. Off. 18 b, Cauendum est ne assentatoribus patefaciamus aures, nec adulari nos sinamus, in quo falli facile est. Ep. 194 b, Noli putare mi Cicero, me hoc auribus tuis dare. de Am. 114 a, Apertè adulantem nemo nõ uidet, nisi admodum est excors. Tusc. 280 a, Pinnata cauda nostrum adulat sanguinem. Poetæ.

Adulator, assentator, homo leuis, fallax, ad uoluntatẽ loquens omnia, nihil ad ueritatẽ. ad Her. 31 a, Nolo esse laudator, ne uidear adulator. de Am. 113 a, b, Qui ad alterius nõ modò sensum, sed etiam uultũ atq; nutum cõuertitur.

Adulter, mœchus, alienæ coniugis corruptor. In Salust. 275 b, Tu omnium cubiculorũ ineunte ætate pellex, & idem postea adulter. pro Sest. 12 a, Clodius sororis adulter. I. C. 106 a, Quis adulter? quæ mulier infamis?

Adulterinus, a, um. non uerus, non naturalis, fucatus, adumbratus. pro Cluent. 25 b, Oppianicus testamentum in alias tabulas translatum signis adulterinis obsignauit. Off. 70 a, Nummos adulterinos pro bonis accipere.

Adulterium, rij. stuprum. de Orat. 134 a, Qualem existimas, qui in adulterio reprehenditur? tardum. de Sen. 85 a, Stupra & adulteria, & omne tale flagitium, uoluptatis illecebris excitari. Tusc. 225 b, Stupra dico & corruptelas, & adulteria, incesta deniq;.

Adultero, as. corrumpo, stupro. Part. 257 b, Voluptas boni naturam fallaciter imitando adulterat. pro Cecin. 299 a, Ius ciuile pecunia adulterari non potest pro Qu. R. 47 a, Adulterare tabulas. de Am. 113 b, Simulatio tollit iudicium ueri, idq; adulterat. de Leg. 164 b, Latrocinari, adulterare, testamenta supponere.

Adulteror, aris. cubile alterius ineo. Off. 26 a, Latrocinari, fraudare, adulterari turpe est, sed dicitur nõ obscenè.

Adultus, a, um. grandior ætas, adulta ætas, progressus ætatis. de Clar. 167 a, Thucydides et Pericles qui non nascentibus Athenis, sed iam adultis fuerunt. Tusc. 239 b, Ab ijs ipsis, cum iam essent adultæ, ferrum remouit. de Clar. 196 a, Eaq; tueamur, ut adultam uirginem castè, &c. I. V. 184 a, Puer adulta ætate. Tusc 177 b, Philosophia ea mandat animis, & ut ita dicam, serit, quæ adulta fructus uberrimos ferant. I. C. 103 b, Delebitur hæc tã adulta reip. pestis.

Adumbratio, onis. umbra. Ora. 296 a, Alicuius rei si nõ perfectio, at conatus tamen, atq; adumbratio.

Adumbratus, a, um. fictus, non uerus.).(. expressus. de L. 198 a, Principiò quasi adumbratas quasdam intelligentias animo ac mente cõcipimus. I. V. 164 b, Hic Aeschrio Pippe uir adumbratus. Tusc. 190 b, Gloria est solida quædam res expressa, non adumbrata.).(. & ibid. Eminens effigies uirtutis, adumbrata imago gloriæ. de Fin. 141 b, Adumbrata opinio honestatis. pro Syl. 177 a, Cornelius etiã nunc de indicando dubitat, informat adhuc adumbratum iudicium filij. de Nat. 16 a, Cedò mihi istorum adumbratorum deorum formas pro Cæl. 39 b, Habuit ille multa maximarum non expressa signa, sed adũbrata uirtutum. contra Rul. 72 a, Comitia adumbrata,).(. comitia uera.

Adumbro, as. effugio, imitor. de Finib. 238 b, In qua hæc honesta, quæ intelligimus à natura tanquam adumbrantur, sed in pueris expressa. de Or. 126 a, Heroum ueteres casus imitari atq; adumbrare dicendo. de Or. 144 a, Id genus sumus in eorum sermone adumbrare conati. Ora. 201 a, Excellentis eloquentiæ speciem & formam adumbrabimus. pro Dom. 229 a, Qui ne ementiendo quidem potueris autorem adumbrare meliorem.

Aduncitas, tis. de N. 50 a, Quædam animalia rostrorum aduncitate cibum capessunt.

Aduncus, a, um. curuatus, tortuosus. pro Cluen. 55 b, Serrula aduncа ex omni parte dentium, et tortuosa. de Nat. 24 b, Corpuscula curuata, & quasi aduncа. Tusc. 180 a, Aduncis lacerans unguibus, Iouis satelles.

Aduocatio, onis. aduocati officium. pro Sest. 25 a, Scio quid grauitas uestra, quid hæc aduocatio postulet. Epist. 100 a, In re militari multo es cautior, quàm in aduocationibus. pro Qu. 8 a: Nihil tã copiosa aduocatione uteretur, si petendum esset. pro Syl. 182 b, Parens tuus aduocationẽ hominis improbissimi sella curuli honestauit. pro Cec. 293 a, Quod exercitus armatos mouet, id aduocationẽ togatorũ non uidebitur mouisse? pro. Do. 224 a, Cũ eorũ aduocationẽ manibus, ferro, lapidib. discussisti.

Aduocatus, qui in iudicio aut ius suggerit, aut præsentiam suam commodat amico. de Clar. 192 a, Non modò à corona, sed etiam ab aduocatis relinquuntur. ad Qu. F. 307 b, Milo affuit, et Põponius aduocatus uenit. At. 11 a, Certè ex acclamatione Clodij aduocatorũ audisse, quæ consue-

Universidad de Deusto
Biblioteca

cõsurrectio facta fit.pro Syl. 182 b, Pater tuus Catilinæ reo fuit aduocatus.pro Cl.40 b, Quis enim unquã non modò in patronis,sed in laudatoris aut aduocati loco uiderat?pro Mur. 126 a,Si turpe existimas te aduocato illum ipsum,quem contra ueneris,causa cadere. de Offic. 7 a,Vt si constitueris te cuipiam aduocatum esse uenturum. de Or. 126 b, Cùm ipsum aduocatum ad communẽ Imperatorum fortunam defendendam inuocarem.

Aduocatus,a,um.participiũ.Aca.21 b, Sed adhibes artẽ aduocatã sensibus.Tus.249 b,Sapientis enim cogitatio, non fermè ad inuestigandum adhibet oculos aduocatos.

Aduoco,as.accerso,in auxilium uoco.Attic.191 a, Nam quòd non aduocaui ad obsignandum, primùm mihi non uenit in mentem, deinde, &c.pro Quint. 1 b, Iis,quos tibi aduocasti,uiris electissimis ciuitatis summam spem habeo. Tusculan. 164 a,Cùm à negocio omni seuocamus animum,quid,inquam,tum agimus,nisi animum ad seipsum aduocamus?pro Qu.8 a,Potentes, diserti, nobiles omnes aduocandi sunt.Eodem 12 a, Næuius uiros bonos complures aduocat,testatur,&c. Eodem 13 a, Quia tamen aliquem contra te aduocare poterat. pro Cecin. 389 b,Ait se Ebutio cum seruis armatis uenisse aduocatum. ad Octauium 330 a, Duabus legionibus à pernicie patriæ ad salutem aduocatis.In Verrem 190 a,Aduocare concionem.In Vat.31 b, Aduocare consilium.

Aduolo,as.ad aliquem uolo. de Nat.50 b, Auis aduolans ad eas aues,quæ,&c.pro Clu.21 a,Ipsa nuper huius opprimendi causa Romam aduolauit.pro Mu. 144 b, Catilina prorumpet:quà minatur,in agros suburbanos repentè aduolabit.Ep.253 a,Si insulam Britanniam cœpero cogitare, eius ἄπλοον mihi aduolabit ad pectus. ad Att.9 a,Hic tibi rostra Cato aduolat.Eodem 30 a,Aduola in Formianum.Eodem 33 a,Sed ita te para,ut si inclamaro, aduoles.Et 57 a,Aduola ad nos.

Aduolatus,tus.Tusc.180 a,Tristi aduolatu, Poetæ.

Aduro,is.uro.Tusc.239 b,Candentibus iuglandium putaminibus barbã sibi et capillũ adurebat.Of.37 b, Dionysius candente carbone sibi adurebat capillũ.Tusc.243 b, Indi cũ ad flãmã se applicuerint, sine gemitu aduruntur.

Aeacides, Aeaci filius, uel nepos.de D.132 b,Aio te Aeacida Romanos uincere posse, Ennij. de Off Regalis & digna Aeacidarum genere sententia. Item de D.132 b, Sanè, Aeacidarum genus semper fuit stolidum.

Aedepol,iurandi uerbum,per ædem Pollucis.Ep.22 b.

Aedes,dis.domus uel templum.ad Qu.Fr.320 b, Epistola in qua de æde Telluris me admones. I. V. 68 b,Aedium sacrarum,publicorumq; operum depopulatio.pro Do. 238 a, Consecrabantur ædes,non priuatorum domicilia. pro Flac. 155 b, Pecuniam in ædem sacram reficiendam perscribunt.I.V.85 a, Aedes Mineruæ in fano Apollinis. Ep.117 a,In æde Apollinis S.C. factum est. Tusc. 240 a, Magnificentia ædium regiarum.I.V. 86 a,Quæ uidi egomet apud istum in ædibus.& ibi. In medijs ædibus.de N. 39 b,Limina profanarum ædium .Qu.Fr. 320 b,Absolutũ offendi in ædibus tuis tectũ.de Cl.172 a,Ex testudine quadam exijt in ædes.ad Her.40 a, Venit ad ædes quasdam, in quibus sodalitium erat eodem die futurum.

Aedicula,æ.Para.125 b,M.Manilius pauper fuit, habuit enim ædiculas in Carinis.pro D.240 b, Eam aram & ædiculam,& puluinar sub saxo sacro dedicauit.

Aedificatio,onis.Qu.F.310 a,Aedificationem Arcani adtuum aduentum sustentari placebat.I.P.90 a, Immensa & intolerabilis ædificatio.

Adificatiuncula,læ. Qu. Fr. 319 a, Quæstuiq; ab eo, quid ei de illa ædificatiuncula Lateri mandauisses.

Aedificator,oris.de N. 64, Opifex ædificatorq; mundi Platonis Deus.de Vn. 196 a, Neque mundo quicquam pulchrius,neque eius ædificatore præstantius.

Aedificium,cij.Qu.Frat. 318 b, Quid si cæmentum non haberem,deturbem ædificium? pro Mil.115 b,Extruere ædificium in alieno.

Aedifico,as,extruo, exædifico,constituo, pono, colloco, facio,efficio,construo, parietem duco. Qu. Frat. 290 b, Domus utriusque nostrũ ædificatur strenuè. Off.28 a, Ad domum ædificandi descriptio est accommodanda. Of. 35 b, Vrbes sine hominũ cœtu non potuissent ædificari,nec frequentari. Qu.F.311 a, Tribus locis ædifico, reliqua reconcinno.Tusc.161 a,Qui in Timæo mũdum ædificauit Platonis Deus.Ep.127 a, Si quis adhibere uoluit non modò ut architectos, uerùm etiam ut fabros ad ædificandam rempub.pro Pom.5 a, Qui maximas ædificasset ornasset q; classes.I.V.244 b, Verres nauim ædificauit. I.V. 240 a, Cur carcer ædificatus? pro Syl. 180 b, Ad illius pœnã carcer ædificatus.In Ver. 228 a,Vrbs, quæ quia postrema ædificata est, Neapolis nominatur. Domus bene et ratione ædificata, Officior. 63 a.)(.malè materiata,ruinosa. At.252 a,Prædiola nostra bellè ædificata,& satis amœna. Aedificare hortos. At 150 a, Aedificare porticum.pro Do.236 a,de L.169 a, Villa lautius ædificata. At.216 b, Aedificari capum.

Aedilis, le.de Cla. 190 a, M. Cælius ædilis curulis factus est. de L. 185 a, Sunto ædiles curatores urbis, annonæ ludorumq; solennium ollisq; ad honoris amplioris gradum is primus ascensus esto.pro Mur.133 a, Ego,qui trinos ludos ædilis feceram.I.V.243 a, Nunc sum ædilis designatus.I.P.97 b,Me ædilem priorem populus Rom.sũcit. Att.148 b,Prætores ius dicunt, ædiles ludos parant. De ædili & magistro & ludis.l.Ludus. De officio ædilis,& de eius habitu,et insignibus,de toga prætexta,& sella curuli,I.V.243 a.

Aedilitas,tis.de Of.45 a,L. Crassus cum Qu. Mutio magnificentissima ædilitate functus est.Qu.Fra.307 a,Furiosa ædilitas.pro Do.235 b, Hoc simulachrum quidam homo nobilis,&c.ad ornatum ædilitatis suæ deportauit.Off.45 a,Splendor ædilitatum ab optimis uiris postulabatur.pro Clu.31 b, Aedilitatem se petere cum hominibus nobilissimis dicebat de Ar.250 a,Curulis ædilitas.Att.22 a,Qui Romæ tribunatum pleb.peteret, cùm in Sicilia ædilitatem sæpe dictitasset.

Aedilitius,a,um.de Cla.174 b,Sed omnia is summa spe rans ædilitius est mortuus.de Off.45 a, Crassus functus est ædilitio maximo munere. In Vat.32 a, Vir ædilitius. pro Plan.269 b, Aedilitia repulsa.Qu.F. 294 b, Iniquo & graui ædilitiorum uectigali Asiam liberasti. pro Cl. (nium. 34 a,Homo ædilitius.

Aeditimus,mi.ædiũ sacrarũ curator,et custos.l.Postlimi

Aedituus,tui,æditimus.I. V. 222 b,Illi fores ædis effringunt,æditui costodesq; maturè sentiunt alias,æditimi,et fortè rectius, ut Gellius probat.

Aedo,dis,l.Edo. de Cla. 166 b, Quare si tibi est commo-

dum, æde illa quæ cœperas,& Bruto,& mihi. (asse.

Aeeta,æ.de N.70 b,Solẽ Colchis Aeetã,et Circen procre

Aegeũ,gei.de Leg.191 b,Aegeũ mare, & pro Pom. 14 b.

Aeger,a,um.ægrotus.)(.Valens .de N. 28 b, Ne ægri quidem omnes conualescunt.in Cat.102 b, Homo æger morbo graui.de Cl.180 b,Is semper infirma atq; etiam ægra ualetudine fuit.pro Cæl.41 a,Medea animo ægra. Tusc. 195 a, Corpus etiamsi mediocriter ægrum est, sanum nõ est.Off.35 b, Quis ægris subuenisset? quæ esset oblectatio ualentium? Postq.198 b,Qui nunquam ægro corpore fuerunt. At.257 a, Familia ægra est.Att. 98 a,Pinnarium,quem mihi commendas, diligentissimè Deiotarus curat,grauiter ægrũ. de Diui.91 b, In eo igitur oppido, ita grauiter æger fuit,ut omnes medici diffiderent.Attic. 96 b, Tyro ad te dedisset literas,nisi eum grauiter ægrũ Eseæ reliquissem.In Ver.77 a,Aegra & propè deposita reipub.pars. Valere.)(.ægrum esse. de Fin.122 a, de Do. 200 b,Ad ægros non uates,sed medicos solemus adducere.Aeger animo.ad Her.12 b, pro Mil.114 b, Omnes tibi reip.partes ægras & labentes, ut eas his armis sanares & confirmares,esse commissas.Ep.235 a,Mulier ægra,& corpore, & animo confecta.

Aegina,æ.Officior.61 a,Nimis enim imminebat propter propinquitatem Aegina Piræo. Epist. 50. Post me erat Aegina,ante Mepara.

Aeginetæ populi.Off. 61. Aeginetis qui classe ualebant, Athonienses sciuerunt,ut pollices præciderentur.

Aegistus,sti.De N.li.3.Aegisti libid. aut Paridis uidem.

Aegrè.aduerbium. de Di.95 b, Quem cùm non potuisset extrahere,discessit ægreferens. Tusc.222 a, Vt si quis ægreferat,se pauperem esse. Attic.258 a,Ab hasta ea ægrè me tenui,itaq; perstringam sine ulla contumelia.de Sen. 92 a, Omnis conglutinatio recens ægrè,inueterata facilè dissoluitur.Tusc.227 a, Inueterata uitia ægrius depelluntur. de Pro. 70 b, Byzantij totum pontum efferuescentem in Asiam ægrè repulsum sustinuerunt. I.V.234 a, Nihil ægrius factum est multo laboremeo, quàm ut manus ab illo abstinerentur.pro Pom. 64, Eum propè esse uident,quo etiam carent ægrius. Att.100 a,Nihil eo uidi melius,itaque careo ægrè.

Aegrimonia,æ.ægritudo.Attic.199 a,Ferrem grauiter, si nouæ ægrimoniæ locus esset.

Aegritudo,inis.ægrimonia. Aegritudo, perturbatio est animi,Tusculũ.q.lib.3.Aegritudo, est animi, aduersante ratione,contractio,Tusculan.q.lib.4. Stulti autem ægritudo est ea,qua afficiuntur inopinatis malis, animosq; demittunt,& contrahunt, rationi non obtemperantes, Tusc.q. lib.4.Aegritudo est in opinione mali recentis, Tusc.quæst.lib. 3.Aegritudo,est opinio magni mali præsentis, & quidem recens opinio talis mali,ut in eo rectũ esse uideatur angi, Tusc.q.lib.3. Aegritudo est opinio mali præsentis, in qua opinione illud insit, ut ægritudinem suscipere oporteat, Tusc.quæst.lib.3. Aegritudo, est opinio recens mali præsentis,in quo demitti contrahiq; animo rectũ esse uideatur, Tusc.q. lib.4.Aegritudo, una res maximè detestabilis,Tusc.q.lib.4. Quum omnis perturbatio miseria est, tum carnificina est ægritudo,Tusc. q.lib.3.Aberit igitur à sapiente ægritudo,3.Tusc.Manat longius ægritudo,3.Tusc.Amplificata ægritudo,4.Tus. Premens ægritudo est angor,4.Tusc.Aegritudo animi, Tusc.q.lib.3.Aegritudo animi, fortunæ magna & graui commota iniuria, de Nat. 1. Aegritudo animi similima est ægris corporibus,Tusc.q.3. Acta ætas honestè, tantã affert consolationem,ut eos qui ita uixerint, aut nõ tangat ægritudo,aut perleuiter pungat animi dolor, 3. Tus. Aegritudo communis pœna stultitiæ est: omnibus enim quorum mẽs abhorret à ratione, semper aliquis alijs dolor,alijs terror impendet,Tusc.q.lib 4.Criminis ægritudo.pro Roscio Comœdo, Crucians ægritudo uocatur, dolor,4.Tusc.Flebilis ægritudo, est mœror, 4. Tusc. Laboriosa ægritudo uocatur ærumna,4.Tusc.Mœrens ægritudo, 3.Tusc.Nata esset ægritudo noua,sed ea modica,4.Tuscul.Permanens ægritude,uocatur molestia,4. Tus.Sublata ægritudo,3. Tus.Aegritudo & metus in mẽtis opinatis uersantur,Tusc.q.lib.3.Aegritudo & metus tabificæ mentis perturbationes sunt,Tus.q.lib.4.Aegritudo non cadit in sapientem, Tu.c.q.lib.3. Aegritudo nõ cadit in uirum fortem,Tusc.q.lib.3.In quem cadit ægritudo,in eundem timor,3.Tusc. Aegritudo me somno priuaret,9.ad At.Ergo ista nec inopinata non habent tantam uim,ut ægritudo ex his omnis oriatur,3.Tus. Aegritudo fortitudini repugnat,Tuscul.q.lib. 3.Aegritudo habet tabem,cruciatũ,afflictionem,fœditatem.Tusc.q.li.3. Vt ægrotatio in corpore,sic ægritudo in animo nomen habet non seiunctum à dolore, Tusc.q.lib. 3. Aegritudo si perturbare animum sapientis non potest, nulla potest,Tusc.q lib.4.. Aegritudo tetra res est,misera,detestabilis,omni contentione,uelis, ut ita dicam, remisq; fugienda,Tuscul.q.lib 3. Aegritudo tũ existit, quum quid ita uisum est,ut magnum quoddam malum adesse,& urgere uideatur,Tusc.q.lib.3. Quòd ægritudo uetustate tollitur,id non est in die,Tusc.q.lib.3.id est, in longinquitate temporis positum,sed in cogitatione diuturna. Nam neq; omnis ægritudo una ratione sedatur: alia est enim lugenti,alia miseranti,alia inuidenti adhibenda medicina,Tuscu.q.lib.4. Dum ægritudinis nomẽ absit, graue, tetrum,funestum,quod cum sapientia esse atq;,ut ita dicam,habitare nullo modo possit,Tusculan.q.li.3. Leuationem autem ægritudinis in duabus rebus ponit,auocatione à cogitanda molestia,& reuocatione ad contemplãdas uoluptates, 3. Tusc. Aegritudinis causa nulla alia est, nisi opinio et iudicium magni præsentis atq; urgẽtis mali,Tusc.q.li.3.Aegritudinis effectus, quasi morsus alicuius doloris,Tuscul.quæst.lib.4.Tum denique efficitur illa grauis ægritudinis perturbatio,3.Tus. Sedatio ægritudinis,4. Tusculã. Atqui stirpes sunt ægritudinis quàm multæ,quàm amaræ,quæ ipso trunco cuerso omnes elidendæ sunt,&c.Tuscul.q.lib.3.Societas ægritudinis. ad Sulp.4.epist. Et ægritudinis & reliquorum animi morborum,una sanatio est, omnes opinabiles esse & uoluntarios,eaq; re suscipi,quòd ita rectũ esse uideatur,Tusc. q.lib.4.Vacuitas ægritudinis,5.Tusc.Aegritudinis uerbo Græci omnem animi perturbationem appellãt,Tusc. q.lib.3.At eos qui se ægritudini dediderũt miseros,afflictos,ærumnosos,calamitosos (appellamus.) Tus.q.li.4. Sed tamen ne me totum ægritudini dedam,sumpsi mihi, &c.ad At.lib.9.Aegritudini se solent dedere, 3. Tuscul. & 4.Tusc. Aegritudini subijciuntur inuidia,æmulatio, obtrectatio,misericordia,angor,luctus,mœror, ærũna, dolor,lamentatio,solicitudo,molestia,afflictatio,desperatio,

Universidad de Deusto
Biblioteca

ratio, & si qua sunt de genere eodem, Tusc.q.lib.4. Aegritudinem omnem procul abesse à sapiente, quòd inanis sit, quòd frustra suscipiatur, quòd non natura exoriatur: sed iudicio, sed opinione, sed inuitatione quadam ad dolẽdum, quũ id decreuimus ita fieri oportere, Tusc. q li.3. Chrysippus ipsam ægritudinem λύπην, quasi λύσιν, id est, solutionem totius hominis appellatam putat, Tusc.203 b. Detrahere ægritudinem, 3. Tusc. Culpa contractum malum, ægritudinem acriorem facit, 3. Tuscul. Ex malis metum & ægritudinem nasci censent, 4. Tusc. Aegritudinem non omni malo effici censent Cyrenaici, sed insperato, nec opinato malo, Tusc.q.li.3. Aegritudinem Zeno definit opinionem mali præsentis recentem, Tusc.lib.3. Depellere ægritudinem, 3. Tusc. Effecit hæc res maximam ægritudinem, 3. Tusc. Quæ enim uenientia metuuntur, eadem efficiunt ægritudinem instantia, 4. Tuscul. Aegritudinem, quam Stoici ut tetram & inanẽ belluam fugiendam esse dicunt, Peripatetici non sine magna utilitate à natura dicunt constitutã, ut homines castigationibus, reprehensionibus, ignominijs affici se in delicto dolerent, Tusc.q.lib.4. Eleuare ægritudinẽ, 3. Tusc. Eripiamus huic ægritudinem, 3. Tusc. Extenuare ægritudinem, 3. Tusc. Aegritudinem nisi exuimus, sic ut abijciamus, miseria carere non possumus, Tusc.q.lib.3. Etenim si sapiens in ægritudinem incidere posset, posset etiam in misericordiam, posset in inuidentiam, 3. Tusc. Vt ipsam ægritudinem leniri uidemus, quum obijcimus mœrentibus imbecillitatem animi effœminati. quumq; eorũ grauitatem constantiamq; laudamus, qui non turbulentè humana patiantur, Tuscul.q. lib. 4. Id mihi erat satis ad leniendam ægritudinem firmum, ad Attic. lib. 13. Si nec mala sint illa, quæ metum ægritudinem'ue, nec bona quæ cupiditatem lætiam'ue moueant, tamen sit uitiosa ipsa commotio, 4. Tusc. Aegritudinem paruis rebus moueri dixit Lycon, fortunæ & corporis incommodis, non animi malis, Tusc. q.lib.3. Nihil est quod tam obtũdat eleuetq; ægritudinem, quàm perpetua in omni uita cogitatio, nihil esse quod accidere non possit, quàm meditatio conditionis humanæ, quàm uitæ lex, commentatioq; parendi, Tusc.q.3. Repellere ægritudinem ab aliquo, 3. Tusc. Sedare ægritudinem, 3. Tuscul. Aegritudinem ex turpitudine, quam Cleantes summum malum fatetur, suscipi posse, Tusculan. qu. lib. 3. Voluntate igitur & iudicio suscipi ægritudinem confitendum est, Tuscul.q.lib.3. Sustulit uniuersam ægritudinem philosophia, 3. Tuscul. 139 d. Ex quo intelligitur non in natura, sed in opinione esse ægritudinẽ, Tusc.q.lib.3. Tolerare ægritudinẽ, 4. Tusc. Tollere ægritudinẽ, 3. Tusc. Cũ constet ægritudinẽ uetustate tolli, 3. Tusc. Sublata igitur ægritudine, sublatus est metus, Tusc.lib.4. Aegritudine affici, Tusc.q.lib.3. Num in illa re, quæ ægritudine, Alcibiadem afficiebat, mali ni hil fuisse? Tuscul.quæst. lib.3. Quid est autem non miserius solùm, sed fœdius etiam & deformius, quàm ægritudine quis afflictus debilitatusq; iacens? Tusc.lib.4. Confici ægritudine, 3. Tusc. Debilitatus ægritudine, 4. Tusc. Detracto ab ægritudine hoc, quod totũ est uoluntariũ, ægritudo erit sublata illa mœrẽs: morsus tamen et cõtractiunculæ quædam animi relinquentur, Tuscul.qu.lib.3. In ægritudine lenienda, quam quisq; curationem recipere possit, uidendum est, Tusc q.lib.3. Longior uerò epi-

stola non me solùm, sed meos omnes ægritudine leuauit. ad Attic.li.9. Quarũ enim tu rerũ cogitatione nos leuare ægritudine uoluisti, earum etiã commemoratione leuabimur. Luceio, lib.5. Epist. Opprimi ægritudine, 3. Tusc. Neq; tamen quũ se in media stulticia, qua nihil est peius, hærere intelligant, ægritudine premuntur, 3. Tusc.

Aegrotatio, nis. ἀρρώστημα, morb. Tusc. 195 a, Sed proprie ut ægrotatio in corpore, sic ægritudo in animo. Tuscul. lib. 4. Quomodo aũt in corpore est morbus ægrotatio & uitium, sic in animo. Morbum appellant totius corporis corruptionem, ægrotationem, morbum cum imbecillitate. Vitium, cùm partes corporis inter se dissident: ex quo prauitas, membrorum distortio, deformitas. item ibid. Aegrotationes autem & morbi animorum difficilius euelli posse putantur, &c.

Aegroto, as. ægro corpore sum, morbo sum affectus. pro Clu. 54 b, Is tibi in morbum incidit, ac satis uehementer diuq; ægrotauit. de Sen. 91 a, Adolescẽtes facilius in morbos incidunt, grauius ægrotant, tristius curãtur. Grauissimè ægrotare.)(. optimè ualere. de Fin. 73 b, At. 119 d, Homo quotannis periculosè ægrotans. Tusc. 226 b, Vt ea res, ex qua animus ægrotat, oriatur. Off. 7 a, Si grauiter ægrotare filius cœperit. Tusc. 166 b, Pompeio nostro fami liari, cùm grauiter ægrotaret, Neapoli melius est factũ.

Aegrotus, a, um. æger. Ep. 133 a, Cùm ad L. Cæsarẽ ægrotũ Neapolim uenissẽ, quanquã erat oppressus totius corporis doloribus: tamẽ, &c. Itẽ, Vt si medicus, cũ ægrotus alij medico traditus sit, irasci uelit, &c. I. V. 66 d, Hoc remedium est ægrotæ ac propè desperatæ Reipub.

Aegypta, tæ. uiri nomẽ. ad Att. li. 12, et 13. et Ep. fam. li. 16.

Aegyptius, a, um. de N. 10 b, Portenta magorum, Aegyptiorũq; dementia. I. P. 90 a, Rex Aegyptius. de N. 67 d, Omne fere bestiarũ genus Aegyptij consecrarũt. Tusc. 243 b, Aegyptiorum imbutæ mentes prauitatis erroribus: quamuis carnificinam prius subierint, quàm ibim, aut aspidem, aut felem, aut canem, aut crocodilum uiolent. Tusc. 243 b, De Aegyptiorum superstitionibus.

Aegyptus, ti. contra Rul. 74 d. Alexandria, cunctaq; Aegyptus. L. Nilus. L. Ibis.

Aelius, lij. in Bruto, Aelius scripsit aut orationes multas, orator ipse nunquam fuit. C. Aelius Stalenus. pro Clu. Aeliorum familia. pro Clu.

Aelia Lex. uide, Leges uariæ.

Aelianus, ab Aelio equite Romano & Stoico. de Cl. Cotã tam aũt miror summũ ipsum oratorẽ, minimeq; ineptũ, Aelianas leueis oratiunculas, uoluisse existimare suas.

Aemilia regio, Ep. 162. Aemilia tribus, Attic. lib. 2.

Aemulatio, onis. uirtutis imitatio, inuidia. Tusc 212 b, Aemulatio dupliciter dicitur, ut & in laude & in uitio nomen hoc sit. nam & imitatio uirtutis, æmulatio dicitur: & est æmulatio ægritudo. si eo quod concupierit, alius potiatur, ipse careat. Tuscul. 221 b, Illa uitiosa æmulatio, quæ riualitati similis est.

Aemulator, toris. At. 23 d, Seruilius æmulator Catonis.

Aemulor, aris. imitor, inuideo. pro Fla. 159 b, Omnes eius urbis instituta laudare facilius possunt, quàm æmulari. Tusc. 157 b, His æmulamur, qui ea habent, quæ nos habere cupimus. Item, Obtrectare alter, aut illa uitiosa æmulatione, quæ riualitati similis est, æmulari, quid habet utilitatis: cùm sit æmulantis angi alieno bono, quod ipse non

ipse non habeat, obtrectantis autem alieno bono, quod id etiam alius habeat.

Aemus uel Hæmus. Thraciæ promontoriũ. pro Fl. 152 b, Hac classe M. Crassius uir amplissimus ab Hæmo in Asiã, his nauib. Flaccus ex Asia in Macedoniã nauigauit.

Aemonensis ciuitas, pro Flac. 153 a, Hinc Aemonensis, & Aemonense. ibidem: Citat præco uoce maxima legatos Aemonenses.

Aemulus, a, um. pro Mar. 131 d, Ille æmulus atque imitator studiorum meorum. Att. 93 b, Licet Brutum solum ames, me æmulum non habebis. de In. 51 b, Rei alicuius comprobatores atq; æmuli. pro Cæ. 44 b, Quin illa Claudia æmula domesticæ laudis. I. A. 66 a, Is me potissimùm testatus est, se æmulũ mearũ laudum extitisse. I. V. 252 b, Si nõ tanquã uirum, at tanquã æmulum remouisset. pro Mur. 138 b, Stoici æmuli inuentorũ Zenonis.

Aenaria, insula Italiæ proxima. At. 167.

Aeneas, æ. I. V. 216 b, Aeneas fugiens à Troia, &c.

Aeneus, a, um. quod ex ære est. de N. 65 b, & I. V. 213 b, Lecti ærati, candelabra ænea. Off. 59 b, Equus æneus. I. A. 233 a, Aenea statua. de In. 71 a, Aeneum trophæum. I. V. 200 a, Signum æneum, marmoreum eburneum.

Aenigma, tis. scrupus Latinè dicitur teste Gellio. de Or. 358 d, Ex hoc genere fiunt ea, quæ uocantur ænigmata. non est autem in uerbo modus hic, sed in oratione, i. in continuatione uerborũ. At. 111 d, Aenigma oppidorum ex Velia planè non intellexi, & ibid. Iam intellexi tuum ænigma. de D. 135 b, Iam uerò, quò pertinent obscuritates & ænigmata somniorum? Att. 96 a, Literæ græcæ ἐν αἰνίγμασι. At. 34 ab, Cætera erunt σὺν αἰνίγμασι.

Aeoleis, ei. pro Fl. 159 b, Tria Græcorum genera sint uerè, quorum uni sunt Athenienses, quæ gens Ionum habetur: Aeoles alteri: Dores tertij nominabantur.

Aequabilis, le. de In. 70 b, Par, quod inter omnes æquabile est. de Fin. 133 a, Moderati æquabilesq; habitus. Of. 1 b, Aequabile & temperatum orationis genus. de Ora. 113 b, Tractu orationis leui & æquabili perpoliuit illud opus. pro Cecin. 298 b, Quod æquabile inter omnes & unum omnibus esse posset. Offic. 41 a, Aequabilis prædæ partitio. pro Fl. 152 b, Prætoris diligentia requirenda in numero nauium, & in descriptione æquabili sumptus. Qu. F. 296 a, Iuris æquabilẽ tenere rationẽ. de N. 12 a, Vt omnia omnibus, paria paribus respondeãt. hanc ἰσονομίαν appellat Epicurus, id est, æquabilem tributionem. de N. 30 b, Motus certus & æquabilis.

Aequabilitas. ἰσονομία, de Ora. 128 a, Quidam intoleratius se iactãt, & æquabilitatẽ cõmunis iuris, præstantius, de N. 28 b, & 23 a, aliàs æquilibritas. de Ora. 140 b, In laude iusticiæ explicãdum erit, quid cum fide, quid cũ æquabilitate factum sit. Or. 201 b, Lenitas & æquabilitas orationis. Of. 22 a, Aequabilitas uniuersæ uitæ, tum singularũ actionum maximè decora est. Of. 18 a, In liberis populis, et iuris æquabilitate, exercenda etiam est ciuilitas. Attic. 286 b, Fortis animus sine constantia & æquabilitate nihil est. Offic. 18 b, Præclara est æquabilitas in omni uita, & idem semper uultus, eademq; frons.

Aequabiliter. de Or. 128 b, Genus facetiarum æquabiliter in omni sermone fusum. Offi. 41 a, Aequabiliter præ dam dispartiri. de Ora. 114 a, Oratio cum lenitate quadam æquabiliter profluens.

Aequalis, le. par, æquabilis, ætate coniunctus, eadem ætate, eiusdem ætatis, coæuus. de Or. 91 b, Virtutes ipsas esse inter se æquales & pares. Or. 215 b, partẽ pedis et æqualẽ esse alteri parti. Or. 208 a, Oratio par & æqualis rebus ipsis. de Le. 171 a, Quæ uis non modò senior est, quàm ætas populorum, sed æqualis dei. de Cl. 187 a, Sed ordinem sequens, in memoriam notam & æqualem necessariò incurro. Para. 119 b, Peccata esse æqualia. Or. 206 a, Demosthenes successit magnis, & maximos oratores habuit æquales. de Dom. 88 b, Philistius æqualis temporum illorum. de Leg. 157 b, Ipse autem æqualem ætatis suæ memoriam deposcit. Ora. 218 d, Et cretici æqualis pæan, qui spacio par est, syllaba longior. de Ora. 160. Quod metiri possumus interuallis æqualibus. de Ar. 252 a, Hoc sacrificium quod à regibus æquale huic urbi accepimus. de Cl. 171 a, Liuius Ennio æqualis fuit. I. A. 237 b, Deiotarus cuius beneuolentia in populũ Romanum est ipsius æqualis ætati. Or. 217 a, Imparibus an æqualibus? de Le. 174 b, Paupertatem diuitijs etiam inter homines æqualem esse uolumus. Brut. 165 a, Memoriæ proditũ est, poetas nobilis poetarũ æqualiũ morte doluisse. In Sal. 272 a, Aequalẽ et parẽ uerbis uitã agere.

Aequalitas, tis. de L. 193 b, Quidam uirtutibus exceptis atq; uicijs, cætera in summa æqualitate posuerũt. de Cl. 178 b, Aequalitas uestra & pares honorum gradus. pro Lig. 142 b, Quis est, qui horum consensum conspirantem, & penè conflatum in hac propè æqualitate fraterna non nouerit? pro Mur. 134 a, Prætor offensionem uitat æqualitate decernendi. de Or. 100 b, In rebus causisq; ciuium æqualitatis conseruatio. Part. 231 b, Similitudo æqualitasq; uerborum.

Aequaliter, æquè, æquabiliter, æqua parte, æqua conditione, uno tenore, constanter. de Am. 106 b, Vt nostra in amicos beneuolentia, illorum erga nos beneuolentiæ pariter, æqualiterq; respondeat. & de N. 49 a. l. Nitor. & de Vn. 201 a. & ad Her. 27 b. pro Mil. 116 b, Clodius æqualiter in alienos & in suos irruebat. Qu. F. 296 b, Quod Græcis æqualiter Sylla describeret. Epist. 177 a, Aequaliter aut sorte agros legionib. assignari puto oportere. I. V. 184 b, Frumentum, quod ciuitatibus æqualiter esset distributum. pro Fl. 163 a, Communis hæreditas, quæ æqualiter ad uirunq; lege ueniebat.

Aequatio, onis. ὁμαλότης. pro Mur. 135 b, Aequatio gratiæ & dignitatis. Off. 48 b, Aequatio bonorum.

Aequè. tã, pariter, similiter, æqualiter, peræquè. de Orat. 128 a, Afferendum est aliquid, quod sit grauius aut æquè graue. de Orat. 160 b, Nam uersus æquè prima, & media, & extrema pars attenditur. pro Qu. 16 a, Procurator æquè utriusq; necessarius. Epist. 211 b, Id utrique nostrũ æquè gratum est. Off. 39 a, Beneuolentia ciuium non æquè omnes egent, & ibidẽ: Sed ea non pariter omnes egemus. pro Clu. 59 a, Quos tamen ipsos æquè, & eos qui, &c. hæc cura solicitat. pro Do. 219 a. Cn. Pompeius æquè ut unusquisq; uestrũm pro salute mea laborauit. de Arch. 247 b, Qui æquè atq; ego non sunt occupati. de In. 51 a, b, Maius, minus, æquè magnũ. de Fi. 63 a, Neq; ipsam amicitiã tueri possimus, nisi æquè amicos & nosmetipsos diligamus. de Fi. 63 a, Nam & lætamur amicorum lætitia æquè ac nostra, & pariter dolemus,

Universidad de Deusto
Biblioteca

&c. de Dom.89 b, Hebes æquè ac pecus. de N.68 b, Hi coluntur æquè atq; illi. pro S.R.37 b, Hoc æquè turpe est atq; illud I.V.56 d, Nihil æquè cupio atq; bonam famam. Of.47 b, Diuites cùm magnum aliquid ab aliquo accepermt, æquè à se aut postulari, aut expectari aliquid arbitrantur. de Or.1.147 a, Non æquè quid dicant attendo. I.V 135 b, Verùm etiam sut meminerat æquè: id est pariter. At.277 d, Hoc ad officium meum æquè atq; ad ullam aliam rem pertinet.

Aequilibritas, aliàs Aequabilitas uel æqualitas. de Nat. 23 d, Confugis ad æquilibritatem. sic enim ἰσονομίαν, si placet, appellemus.

Aequimelium, lij. pro Dom.233 b, Sp. Melij regnũ appetentis domus est complanata. Et quid aliud æquũ accidisse Melio populus Ro. iudicauit; nomine ipso Aequimelij, stulticia pœna comprobata est. & de D.116 b.

Aequinoctium, tij. At 169 b, Nunc quidem æquinoctium nos moratur, quod ualde perturbatũ erat. At.195 b, Publius si æquinoctium expectat, nauigaturus uidetur. In Arat. In quo autumnale atq; iterum sol lumine uerno, Exæquat spacium lucis cum tempore noctis.

Aequiparo, as. æquo. Tusculan.238 d, Nemo est qui facilis me æquiparare queat.

Aequitas, tis. æquum & bonum, æqualitas, æquum. Par. 241 b, Aequitatis uis est duplex, cuius altera directi & ueri, & iusti, & (ut dicitur) æqui & boni ratione defenditur: altera ad uicissitudinem referendæ gratiæ pertinet: quod in beneficio gratia, in iniuria ultio nominatur. Aequitas animi, Tusc.169 a.i. tranquillitas. Off.13 b, Difficile est, cùm præstare omnibus concupieris, seruare æquitatem, quæ est iusticiæ maximè propria. Att. 67 b, Perspice æquitatem animi mei. pro Mur.134 d, Aequitatis largitio. de S.77 d, Noui enim moderationẽ animi tui & æquitatẽ. pro Cec 297 b. Ex æquo & bono, non ex callido uersutoq; iure rẽ iudicari oportet. de Cl.177 b, In explicanda æquitate nihil erat Crasso copiosius. pro Pl.267 b, Fugisti sententiam legis, æquitatem omnẽ reiecisti. de Or.105 b, Pro æquitate cõtra ius dicere. I.P.85 b, Quo in spectaculo mira Reip. æquitas erat, uter eorum periisset tanquam lanista. de Ora 99 d, Iudicia in quibus sæpe non de facto, sed de æquitate & iure quæritur. de Or.106 d, Non ne arripuisti patrocinium æquitatis, & defensionem testamentorum ac uoluntatis mortuorum? Ep.17 b, Aequitatem tuam non potui non probare. de Orat.118 d, Tres personas unus sustineo summa animi æquitate: meã, aduersarij iudicis. Of. 50 d, Hoc nullam habet æquitatem. Attic.263 d, Summa bonitas & æquitas causæ pro Cec.292 d, Omnino iam bene agis, à uerbis enim recedis, et æquitate uteris. Top. Aequitas paribus in causis, paria iura desiderat.

Aequo, as. ex æquo. assequor. gradus tollo, parem facio, nec maius, nec minus fieri. I. Minor. de Cl.177 d, Existimo in his primùm cum Græcorum gloria Latinè dicendi copiã fuisse æquatam. I.V. 225 d, Aequata agri planities de L.189 d, Inuentum est temperamentum, quo tenuiores cum principibus æquari se putarent. de In. 42 b, Aequari cum aliquo. Off.1 b, Hi libri iam se illis ferè æquarunt. I.V.80 d, Vix eum huius parua parte æquari conferriq; posse. de Di. 87 b, Oracula, quæ æquitatis sortibus dicuntur. I.P. 62 d, Productus in concionem ab

eo cui sic æquatum præbeas consulatum tuum.

Aequor, oris. planities. de Di.99 b, Babylonij in camporum patentium æquoribus habitantes.

Aequus, a, um. quod habet æquitatem, non iniquus, æqualis, plenus. I.V. 234 d, Prætor æquus & sapiens. Attic. 130 d, Aequum est me à te impetrare, ut, &c. Item, Cùm de iure ciuili, cũ de æquo & bono disputatur. de Cl.177 b, & ibi Crassus multa cõtra scriptum pro æquo & bono dixit. et ibi, Scæuola peracutus ad excogitandũ quod in iure aut in æquo, uerum aut esset, aut non esset. Part. 241 b, Directum, & uerum, & iustum, & ut dicitur æquum & bonum. pro S.R.19 b, Aequa atq; honesta postulatio. At.262 d, Cæsar rescripsit Attico, æqua eũ postulare. Ep 179 b, Vt æquum erat, ut par erat. pro Qu. 24, Magistratus æquus reperiri hodie non potest. de In. 48 d, Præter æquũ & bonum. pro Qu.8 d, Quis nobis ista iura tam æqua describit? Top.226 b, & Off. 64 d, Aequum bonũ, et æquius melius in arbitrio rei uxoriæ. pro Qu.8 d, Quis hoc statuit, quod æquum sit in Quintium, id iniquũ esse in Næuium? de Fat.141 b, Sed Posidonium, sicut æquum est, cũ bona gratia dimittamus. pro Cor.67 b, Et erat æqua lex & omnibus utilis. Atti. 199 b, Consequẽris tamen, ut eos ipsos, quos contrà statuas, æquos placabilesq; dimittas. de Pro.72 b, Quẽ animo æquo uidere non possumus. At. 97 d, Esse animo æquo de aliqua re. Ep.18 d, Quare si iniquus es in me iudex, &c. sin me id facere noles, te mihi æquum præbere debebis. Qu.Fr. 308 b, Populo à se alienato, nobilitate inimica, nõ æquo senatu, iuuentute improba. Qu. de Pe. 212 d, Tamen hi possunt abs te placati æquiq; discedere. I. V. 266 d, Aequo animo uidere aliquid. pro Cl.28 b, Animis aut libẽtibus aut æquis remittatis. I.V.267 d, Vt de quàm me sis usurus æquo. pro Syl.177 b, Vt iam hæc non modò iniquorũ inuidiæ, sed & æquorum expectationi satisfacere possit. At.105 b, Tranquillissimus autẽ animus meus, qui totũ illud æqui, boni facit. Aequo animo facere aliquid. I. iniquus. pro S.R.42 d. Concedo, & quod animus æquus est. & quis nec esse est. Qu.Fr.317 a, Ab æquis uerò, etiam à propensis in hanc partem diligimur. Epi.35 a, Vt me tibi amicissimum esse, & æqui & iniqui intelligant. pro R.P. 129 b, Satis multa hominibus non iniquis hæc esse debent, nimis etiam multa uobis, quos æquissimos esse confidimus. Att.275 d, Aequo animo te moueri patteris. ad Her.36 b, In æquos & pares fastidiosus I.V.210 b, Par, æqua proportio. Of.25 d, Priuatum oportet æquo & par. cum ciuibus iure uiuere. pro Cec.294 b, Aequus & planus locus.

Aer, æris. cœlum, anima, spiritus, æther, Iupiter. Aer, nomen gratum, sed receptum iam tamen usu à nostris, 2 de Natura deorum. Ex aqua oritur aer, 3 de Natur. d. Aer oritur ex respiratione aquarum: earum enim quasi uapor quidam habendus est, de Nat.d.2. Motu eius caloris qui aquis continetur, aer alitur et æther expirationibus terræ, 2 de Nat.deor. Aer annuas frigorum & calorum facit uarietates, 2 de Nat.d. Aer cœli tenuitate & calore temperatus, uitalem & salutarem spiritum præbet animãtibus, 2 de Na.d. Sic nobis aer crassius offunditur, Acad.q.ed.1.lib.2. Aer crassissimus circumfundit terram, de Nat.d.2. Exin mari finitimus aer die & nocte distinguitur, Isq; tum fusus & extenuatus sublime fertur, tum

tum autem concretus, in nubes cogitur, 2. de Nat. deor. Aer & ignis nihil habent proni, Tusc. quæst. lib.1. Id est, quod uergat in imum. Aer & ignis sursum rectis lineis, in cœlestem locum subuolant, Tuscul. quæst. lib.1. Aer et ignis supera semper petunt, Tusc. q. lib.1. 35. Aer, ignis, aqua & terra. prima sunt initia & elementa rerũ. Acad. quæst. æd.2. lib.1. Aer fertur leuitate sublimi, 2. de Nat. d. Ipse uerò aer, qui natura est maximè frigidus, minimè est expers caloris, 2. de Nat. deor. Aer tum fusus & extenuatus in sublime fertur, tum concretus in nubem cogitur, humoremq; colligens, terrã auget imbribus: tum effluens huc & illuc, uentos efficit, 2. de Nat. d. Aer interiectus inter mare et cœlũ, 2. de N.d. Aer Iunonis nomine cõsecratur, 2. de N.d. Ipseq; aer nobiscum uidet, nobiscũ audit, nobiscum sonat, 2. de N.d. Aer purus ac tenuis: cui opponitur Cœlũ crassũ ac concretũ. de Nat. d. 2. Aer, qui est terræ proximus, crassus est & concretus, Tusc. quæst. lib.1. Aer quẽ spiritu ducimus, de Nat. deor. 2. Ipse uerò aer, qui natura est maximè frigidus, minimè est expers caloris, de Nat. deor. 2. Aer spiritu ductus, alit & sustentat animantes, de Natura d.2. Nõ uerisimile solum, sed etiam uerum esse censent, perinde utcunq; temperatus sit aer, ita pueros orientes animari atq; formari, ex eoq; ingenia, mores, animum, corpus, actionem uitæ, casus cuiusq; euentusq; fingi, 2 de Diuin. Namq; est ales auis lato sub tegmine cœli, Quæ uolat, & serpens geminis secat aera pennis, in Arato. Aera deum statuit Anaximenes, de Nat. deo. 1. Aerem qui per maria manaret, Neptunum esse disputat Chrysippus. de Nat. deor. 1.

Aerarium, rij. pecunia publica, uectigalia, locus ubi ea pecunia asseruabatur. Att.85 d, Ariobarzanes nullum ærarium, nullum uectigal habet. Of. 69 b, Cato nimis præfractè ærarium, uectigaliaq; defendebat. pro Fl.155 d, Hi etiam ærarij nostri tabulas falsas esse uoluerunt: nam, &c. I.P.92 b, Rationes ad ærarium retuli. de Ar.247 d, Meam domum senatus ex ærario ædificandam putauit. Et ibid. Mea domus ædificatur pecunia publica. Qu. F. 317 d, Drusus à Tribunis ærarij de præuaricatione est absolutus. I.V.67 d, Depeculator ærarij. I.V. 132 b, Primùm mihi literas publicas, quas in ærario sanctiore conditas habebant, proferunt. At.13 d, Hirudo ærarij. contra Rul.80 b, Pecuniam referre in ærarium lex uetat, exigi prohibet. At.99 d, Referre in ærarium ad HS. mille. Att.99 d, Vt ego amicior inuenirer Phrigum & Cili cum ærarijs, quàm nostro.

Aerarius, a, um. quod ad ærarium pertinet. pro Qu.3 d, Hoc eò per te agebatur, quod propter ærariam rationem non satis erat in tabulis inspexisse quantum deberetur, nisi, etc. de Orat.133 b, Is qui te ex ærarijs exemit, lustrum condidit. At.11 d, Milites non tam ærarij, quàm, ut appellantur, ærati. pro Cl.42 b, In ærarios referri, & tribu moueri. Qu.F.311 b, Senatorũ urna copiosè absoluit, equitum adæquauit, Tribuni ærarij condemnarunt.

Aeratus, a, um. quod ære tectum est. In Verr. 213 b, Lecti ærati. candelabra ænea. Att.11 d, Milites ærati: id est, ære alieno obstricti.

Aere dirutus. I.V.242 b, Aleatoris castra, in quibus cũ frequens fuisset, tamen ære dirutus est: id est, euersus, uictus, & ære alieno obstrictus.

Aerius, a, um. uel Aereus, a, um. animalis, spirabilis, fla-

bilis. de Vn.201 d, Erant animantium genera quatuor: quorum unum diuinum atq; cœleste, alterum pennigerum aerium, &c. Top.227 b. Aerei uolatus auium.

Aerugo, ginis. quasi æris quædam scabies ipsum corrumpens. Tusc.215 b, Aes Corinthium in æruginem incidit.

Aerumna, calamitas. Est ægritudo laboriosa, Tusculan. q.lib.4. Vt ubi uirtus sit, ibi esse miseria et ærumna non possit, 5 de Fin. Qui aliorum ærumnam dictis alleuans, etc. Tusc.q.li.3. Quòd si mihi æternam esse propositam ærumnam arbitrarer, morte me ipse potius, quàm sempiterno dolore multassem, post Reditum in Senatu. Te miseriæ, te ærumnæ premunt omnes. Parad.119 b. Herculis perpeti ærumnas, de Fin.147 b. Tu ornatus ærumnis, uenis ad eum lacerandum quem interemisti: ego iacentem & spoliatum defendo ac protego. pro Sylla: hoc est, ornatus ærumnis & uelut spolijs Syllæ.

Aerumnosus, calamitosus. M. Regulus infelix, nec ærumnosus, Par. Crux infelici & ærumnoso comparabatur, 7. Ver. Nec tam ærumnoso nauigassem salo, 3 Tusc. id est, per mare, in quo tot labores tolerandi fuerunt. At eos, qui se ægritudini dediderunt, miseros, afflictos, ærumnosos, calamitosos, 4 Tuscul. Aerumnosissimus, At. lib.3. & 9. pro Cluentio.

Aes, æris. metalli genus. de Nat. 65 b, Nihil esset æneum, quod commutari non posset, si commutabilis esset natura æris. I.A.189 d, Antonius falsas leges in æs incidendas, & in Capitolio fingendas curauit. I. A. 223 b, Statua pedestris ex ære. Aes alienum, debitum, pecunia debita. I.A.233 d, O ridiculum hominẽ, qui se exire ære alieno putauit posse, cùm uenderet aliena. Of.44 b, Suscipere æs alienũ amicorum causa. Epi.172 b, Meos iam omnes amicos ære alieno obstrinxi. Att.23 d, Tusculanum & Pompeianum me ualde delectant, nisi quòd me illum ipsum uindicẽ æris alieni, ære nõ Corinthio, sed hoc circumforaneo obruerunt. At.277 d, Dyrrachini sibi donatum æs alienum à Cæsare dicunt. At.23 d, Multæ ciuitates omni ære alieno liberatæ, multæ ualde leuatæ sunt. Att.23 d, Liberare se ære alieno. Att. 232 b, Liberare se magno ære alieno. pro Font. 276 d, Galliam ære alieno esse oppressam. I.V.205 b, Metuisti ne æs alienũ tibi cresceret. In Cat.108 b, In magnum æs alienum incidi. I.V. 202 d, Habes æs alienum. Et alibi, Magnum & graue æs alienum. Qu.Fr. 294 b, Contrahere nouum æs alienũ. At.200 d, Ex quibus mihi etiam æs alienum faciendum puto. I.C. 109 d, Partim etiam sumptibus in uetere ære alieno uacillant. pro Syl.17 b, Prædijs uenditis, æs alienum eiusdem dissolutum. Topic.221 d, Aes alienum. I. C. 105 d, Alicuius æs alienum contractum in popinam. pro Syll.178 d, Cuius æs alienum non libidine, sed negocij gerendi studio contractum est. In ære esse, id est, debere, et alicui obstrictum esse. Ep.251 d. Multi anni sunt cum ille in meo ære est. Ep.226 d, Esse in ære alicuius. In Ver.202 d, Non modò ipsam in ære alieno nullo, sed in suis nummis multos esse, semperq; fuisse.

Aeschines, nis, orator. Aeschines Academicus, 1 de Ora. 24. Aeschines Demosthenis orationẽ ut putidam reprehẽdit, Or. Aeschines Demosthenis proximus, Brut. Itaq; & Aeschines in Demosthenem inuehitur, quòd is septimo die post filiæ mortem hostias immolasset, Tusculan. quæst. lib.3. Vide orationem Aeschinis inuectiuam in

Universidad de Deusto Biblioteca

Demosthenem. Aeschines & Hyperides inter se dissimillimi, Brut. Aeschines orator, Isocratis discipulus, 2 de Orat. Aeschines, Rhodi, qui propter ignominiam iudicij se contulerat, suam & Demosthenis orationem recitauit, 3 de Orat. Conuerti ex Atticis duorum eloquentissimorum nobilissimas orationes inter se contrarias, Aeschinis, Demosthenisq;, de Opt. genere. Aeschines Milesij genus dicendi, Brut. Aeschinis oratio sonitum plurimum habuit, 3 de Orat. Aeschinis testimonium de Demosthenis actione, 3 de Or. Aeschini, ne Demosthenes quidem uidetur Atticè dicere, Orat. 14. Inter Aeschinem & Demosthenẽ causæ inimicitiarũ, Or. 148.

Aeschilus, li. Poeta. de Or. 145 a.

Aesculapius, pij. Aesculapij multi fuerũt. de N. 70 b, 71 a.

Aesernia, æ. oppidum. At. 126.

Aeserninus, ni. de Op. 244 b, Aeschines tanquam Aeserninus, ut ait Lucillius, cum Pacideiano hic componitur. Qu. Fr. 327 a, Si cum Aesernino Samnite Pacideianus comparandus uideretur.

Aesopus, pi. de Or. 108 a, Aesopus histrio.

Aestas, tis. anni pars feruẽtior, æstiuum tempus. de Di. 99 b, Arabes campos & montes hyeme & æstate peragrantes, &c. de Senect. 86 b, Refrigeratio in æstate & uicissim in hyeme aut sol, aut ignis hybernus.

Aestifer, a, um. In Arat. Aestiferos ualidis erumpit flatibus ignes. & ibid. Aestifer cancer.

Aestimabilis, le. de Fi. 94 a, Aestimabile est quod pondus aliquod habeat dignũ æstimatione.)(Inæstimabile.

Aestimatio, nis. precij iudicium, impositio precij. In Ve. 135 a, In censu habendo potestas omnis æstimationis habendæ Censori permittitur. & 191 a, Item Parad. 125 b, Non æstimatione census, sed uictu atq; cultu terminatur diuitiarum modus. Ep. 207 a, A' M. Laberio C. Albinus prædia in æstimationem accepit. Qu. F. 298 b, Non est tibi his solis utendum æstimationibus ac iudicijs. pro Cl. 41 b. Aestimatio litis non est iudicium. de Fin. 97 b, Nam cum æstimatio, quæ ἀξία dicitur, neq; in bonis numerata sit. & ibidem: Dignum æstimatione, quam ille ἀξίαν uocat.

Aestimator, oris. iudex. I. P. 98 a, Vnus tu dominus, unus æstimator frumenti omnis per triennium fuisti. Par. 225 b, Callidi rerum æstimatores, prata & areas quasdam magni æstimant. pro Mar. 133 a, Nemo erit tam iniustus rerum æstimator, qui dubitet, &c. Or. 210 a, Quis tandem id, iustus rerum æstimator reprehenderit?

Aestimo, as. facio, puto, duco, habeo, pono, specto, pondero, tribuo, pendo, expendo, perpendo, metior, censeo, censum habeo, æstimationem habeo, mihi graue & sanctum est, aliquo loco numero, nullo loco numero. I. V. 190 b, Senatus quaternis HS. tritici modium æstimauit. I. V. 240 a, Deinde crimen sine accusatore, sentẽtia sine consilio, damnatio sine defensione, æstimata harum rerum omnium precia. pro Cl. 41 a, Aestimare litẽ. l. lis. I. V. 99 b, Illarum rationẽ ex ea fæce legationis illa sunt nomina, quæ Dolabellæ necessariò sunt æstimata. Off. 50 b, Præficere aliquem æstimandis possessionibus. In Sal. 273 b, Tanti me fugacem hi æstimauerunt. At. 54 a, Superficiem Coss. ex S.C. æstimabunt. pro Quint. Ros. 50 a, Vulgus ex ueritate pauca, ex opinione multa æstimat. pro Quint. Rosc. 52 a, Cluuius, quem si ex censu

spectas, eques Rom. est: si ex uita, homo clarissimus est. pro Quint. Rosc. 49 b, Nemo illum ex trunco corporis spectabat, sed ex artificio comico æstimabat. Postq. 207 a, Expendunt atq; æstimant uoluptates. Attic. 286 a, Br. Valde carè æstimas tot annos, quos ista ætas recipit, si, &c. pro Dom. 236 b, Is domum emit propè dimidio carius, quàm æstimabat. de Fin. 76 a, Magni æstimabat pecuniam. Epist. 145 b, Aestimare aliquam rem carius. I. V. 196 b, Eodem tempore, Antonius tribus denarijs æstimauit post messem. Epist. 39 a, Quanti me illud æstimare putas? I. V. 204 a, Deinde hæc expendite & æstimate pecunia. & ibidem, Hæc pecunia æstimari non queunt. Tusculan. 233 a, Tantisper hoc magni æstimabo. Epist. 50 a, Animus callere iam debet, atq; omnia minoris æstimare. Attic. 4 b, Hoc si quanti æstimes sciam, tum quid mihi elaborandum sit, scire possim. de Finib. 92 b, Næ ego istam gloriosam uirtutem non magno æstimandam putem. Attic. 112 a, Is autoritatem suam quàm magni æstimat. Parad. 126 a, Si callidi rerum æstimatores prata & areas quasdam magni æstimant, quod ei generi possessionum minimè quasi noceri potest, quanti est æstimanda uirtus? Tuscul. 151 b, Me esse mortuum nihil æstimo. de Finib. 120 b, Valetudinem quia sit, non nihilo æstimandam. de Finib. 83 b, Nisi uoluptatem tanti æstimaretis. Et ibidem, Qui uoluptatem nullo loco numerat. Ep. 54 b, Ponere in minimis. i. minimi æstimare. de Fin. 96 b, Cum uoluptatem in summis bonis ponerem. de Fin. 97 a, Putare omnia pro nihilo. Tus. 229 b, Habere omnia pro nihilo. Par. 123 b, Quæ seruitus est, si hæc libertas æstimari potest? de Vn. 203 b, Aestimant uel existimant. pro R. P. 128 b, Aestimari uel existimari. de Fin. 96 b, Ducere omnia humana infra se. Aca. 23 a, Ponere multum in aliqua re. At. 186 b, Mihi μακάρων νῆσοι non tanti sunt, ut sine te sim. pro Cec. 295 b, Respuere & pro nihilo putare aliquid. L. Lis. Aestimare, pro existimare. de Leg. lib. 1, Sisenna omnes adhuc scriptores, nisi qui fortè nondum ediderunt, de quibus æstimare non possumus, facilè superauit. pro Qu. R. 50 a, Vulgus ex ueritate pauca, ex opinione multa æstimat. Parad. Quæ seruitus est, si hæc libertas æstimari potest.

Aestiua, orum. loca sunt in quibus æstatis ardorem uitantes, bestias aut milites continent.)(Hyberna. Epist. 26 a, Mihi erat in animo cùm prima æstiua attigissem, militaremq; rem collocassem, decedere ex Senatusc. Epist. 102, Sin æstiuorum timor te debilitat, aliquid excogita. Atti. 77 a, Cicerones nostros Deiotarus filius secum in regnum, dum in æstiuis nos essemus. I. V. 255 a, Ac primò ad illa æstiua prætoris accedunt. I. P. 100 b, Nulla trinis æstiuis gratulatio.

Aestiuus, a, um. quod ad æstatem pertinet. Attic. 75 b, Erat mihi in animo rectà proficisci ad exercitum, æstiuos menses reliquos rei militari dare. I. V. 252 a, Hic dies æstiuos sexaginta prætor populi Rom. sic uixit, ut, &c. Qu. F. 318 a, Locus æstiuus bonus. Qu. Fr. 184 a, Vnus æstiuus dies. & de Leg. 159 a, Aestiuo die.

Aestuo, as. ardeo, ferueo.)(Algeo. In Ver. 124 a, Ita sue æstuabat dubitatione, uersabat se in utrãq; partem. Ep. 103 b, Sed magis ut desiderio nostri te æstuare putarem. Tus. 182 a, Esuriendo, sitiẽdo, algendo, æstuando. de Am. 243 b, Ille exanguis atq; æstuans, se è curia repentè proripuit,

ripuit. I. V. 120 a, Quod ubi auditum est, æstuare illi qui dederant pecuniam. pro Fl. 156 a, Hunc æstuantem & tergiuersantem iudicio ille prosequitur. Acad. 18 a, Sic ille cum æstuaret, umbram secutus est.

Aestuosus, a, um. æstu, caloreq; plenus. Attic. 75 b, Nunc iter conficiebam, æstuosa & puluerulenta uia.

Aestus, tus. feruor, motus & agitatio fluctuum. de Nat. 30 a, Aestus maritimos ortu aut obitu lunæ cõmoueri. de D. 115 a, Quid de fretis & æstibus marinis, plura dicam? de N. 52 b, Aestus maritimi multum accedentes & recedentes. I. C. 103 b, Cum æstu febriq; iactantur. de L. 171 a, Ne æstus nos consuetudinis absorbeat. de Cl. 191 a, Sed hunc quoq; absorbuit æstus quidam gloriæ. de Or. 156 a, Repentè te quasi quidam æstus ingenij tui, procul à terra abripuit. de Or. 157 a, Feruet æstu pelagus.

Aetas, tis. tempus, memoria, seculum. Aetas iniens maximè à libidinibus arcenda est, exercendaq; in labore, patientiaq; & animi & corporis, Officiorũ 1. Aetas acta honestè & splendidè tantam affert consolationem, ut eos qui ita uixerint, aut non tangat ægritudo, aut perleuiter pungat animi dolor, Tusc. q. lib. 3. Non cani, non rugæ repentè autoritatem arripere possunt: sed honestè acta superior ætas fructus capit authoritatis extremos, de Senect. De me possum idem quod Plautinus pater in Trinummo, Mihi quidem ætas acta fermè est, tua istuc refert maximè, ad Brutum. epist. 2. Propè iam acta ætas decursaq;, pro Quint. 18 b. Quòd si ipsis bona ætas fruitur, libentius primùm paruulis fruitur rebus, de Senect. Vt enim non omne uinum, sic non omnis ætas coacescit, de Senect. Sunt pueritiæ certa studia: num ea desiderant adolescentes? Sunt & ineuntis adolescentiæ: num ea iam constans requirit ætas, quæ dicitur media? de Senect. Aetas Consularis, trium & quadraginta annorum, 5 Philip. Aetas corroborata iam, confirmataq;, Læl. Et interdũ multas uias adolescentiæ lubricas ostendit, quibus illa insistere aut ingredi sine casu aliquo aut prolapsione uix posset: et multarum rerum iucundissimarum uarietatem dedit, qua non modò hæc ætas, sed etiam iam corroborata caperetur, pro Cælio. Et (ut uerũ loquar) ætas iam à diuturnis laboribus deuexa ad ocium, domesticarum me rerum delectatione mollijt, ad Att. lib. 97. Exacta ætas seuerissimè, pro Qu. Rosc. 52 b. Tusculan. quæst. lib. 1. Huius extrema ætas in hoc beatior, quàm media, quòd authoritatis plus habebat, laboris minus, de Senect. Videtur enim esse indoles: sed flexibilis ætas: multiq; ad deprauãdum parati, ad Brutum. Epist. Aetas & ambitio hortabantur, 7. Fam. Huic quidem afferet aliquam deprecationem periculi, ætas illa, qua tum fuit, pro C. Rabirio. Aetas improuida, cuiusmodi est adolescentia, Tuscul. quæst. lib. 5. Quorum ætas in eorum tempora, quos nominaui, incidit, Or. 200 b. Aetas infirma, de Fin. lib. 5. Quare hoc animo in nos esse debebis, ut ætas nostra iam ingrauescens, in amore atq; in adolescentia tua conquiescat, ad Curionem lib. 2. Episto. & Cat. Aetas maturissima, ad Herennium. 29 b. Aetas media, et ætas extrema, de Senectute. Aetas non est ad præcepta, pro Plan. Aetas optima, 10 Fam. Aetas præcipitata, Ep. 180 b. Præterita enim ætas, quamuis longa, quum effluxisset, nulla consolatione permulcere posset stultam senectutem, de Senect. Aetas prouecta & decrepita, Tusc.

q. lib. 1. Ita sensim sine sensu ætas senescit: nec subitò frangitur, sed diuturnitate extinguitur, de Senect. Aetas spectata, post Reditum ad Quirites. Nihil enim semper floret: ætas succedit ætati, 11 Philipp. Aetas uolat, Tusculan. q. lib. 1. Aetatis quietè & purè & eleganter actæ placida ac lenis est senectus, Cat. Vt enim infirmitas puerorum, & ferocitas iuuenum, & grauitas iam constantis ætatis: sic senectutis maturitas naturale quiddam habet quod suo tempore percipi debeat, de Senect. Quum illis exactæ ætatis seuerissimè fructum, quem meruerũt, retribuam, pro Rosc. Comœdo. Cursus est certus ætatis & uia una naturæ, eaq; simplex: suaq; cuiq; parti ætatis tempestiuitas est data, de Senect. Aetatis meæ errata, 16. Fam. Ciceronis filij. Quæ sunt igitur uoluptates corporum cum authoritatis præmijs comparandæ? quibus qui splendidè usi sunt, ij mihi uidentur fabulam ætatis peregisse, nec tanquam inexercitati histriones in extremo actu corruisse, de Se. Epulabar igitur cum sodalibus omnino modicè, sed erat tamen quidam feruor ætatis: qua progrediente, omnia fiunt etiam indies mitiora, de Sen. Si infinitus rerũ forensium labor, ætatis flexu constitisset, 1 de Orat. Si qui senes aut deformes erant, eos in hostium numero ducit: qui aliquid formæ, ætatis, artificijq; habebant, abducit omnes, 7 Ver. Homo qui et summa grauitate, & iam id ætatis, et parens esset, obstupuit hominis improbi dicto, 3 Ver. Author est, ut quamprimùm agere incipiant, hominemq; id ætatis minimè litigiosum quàm tumultuosissimè adoriantur, 4 Ver. Quoniam id nobis Antoni hominibus id ætatis oneris ab horum adolescentium studijs imponitur, &c. 1 de Orat. Si hominem id ætatis in tam longo sermone retinuisset, ad Attic. Homo qui iam id ætatis esset, in Ver. 89 b. Ita uiximus, et id ætatis iam sumus, ut omnia quæ non nostra culpa nobis accidant, fortiter ferre debeamus, ad Thoranium, lib. 6 Epist. Aetatis illius ista fuit laus, de Cl. 88 b. Anchialum et Cassandrũ summos astrologos illius ætatis qua erat ipse, 2 de Di. Aetatis imbecillitas non potuerit grauitatem rerum sustinere, ad Brutum. Quis hunc philosophum non anteponit Cleanthi, Chrysippo, reliquisq; inferioris ætatis? 4. Academ. de Democrit. Aetatis infirmitas, 16 ad Attic. Ineuntis ætatis inscitia senum constituenda & regenda est prudentia. Officiorum 1. Aetatis maturitas abest, 6 Fam. Aetatis nerui, 2 in Ver. Senectus aũt peractio ætatis est, tanquam fabulæ, de Se. a. Solet idem Roscius dicere, se quo plus sibi ætatis accederet, eò tardioris tibicinis modos et cantus remissiores esse facturum, 1 de Orat. Qui si iam satis ætatis atq; roboris haberet, ipse pro Roscio diceret, pro Roscio Comœdo. Itaq; quantum spacium ætatis maiores nostri ad senectutis initium esse uoluerunt, tantus illi cursus honorum fuit, de Senect. De Valerio Coruino. Temeritas est uidelicet florentis ætatis, prudentia senectutis, de Sene. Breue tempus ætatis satis est longum ad bene honesteq; uiuendum, de Sen. Atq; illud tenebrosissimũ tempus ineuntis ætatis tuæ patiar latere, in Vatin. Angor, mi suauissime frater, angor, nullam esse remp. nulla iudicia: nostrũq; hoc tẽpus ætatis, quod in illa authoritate Senatoria florere debet, aut forensi labore iactari, aut domesticis literis sustẽtari, ad Qu. fr. li. 3. pro. ætas hæc nostra. Nunquã satis laudari dignè poterit philosophia: cui qui

Universidad de Deusto
Biblioteca

pareat, omne tempus ætatis sine molestia posit degere, de Sen. Neq; expectat ultimum tempus ætatis, 2. de Fin. Quum enim summum bonum in uoluptate ponat, negat infinito tempore ætatis uoluptatem fieri maiorem, quàm finito atq; modico, 2 de Fin. Aetatis tempore infirmißimo, Acad.q.ed.1.lib.2. Collegi me aliquando, & ita constituì fortiter esse agendum: illi ætati, qua tum eram, solere laudi dari, etiã si in minus firmis causis hominum periculis non defuissem, pro Cl. In India qui sapientes habentur, nudi ætatem agunt, 5. Tuſ. Hic ferè ætatem egit in literis, 2 de Leg. Tulisse eũ molestè, se non effugere hostitis speciem quum ætatè ageret Athenis, optimeq; loqueretur, in Brut. de Theophrast. Agere ætatem cum aliquo, Ep. 50 b, Quoniã in eo studio ætatẽ cõsumpsi, Of. 1. Legibus annalibus quum grandiorẽ ætatem ad Consulatũ constituebant, adolescentiæ temeritatem uerebantur, 5 Philip. Vt nollent ætatẽ in litibus conterere, 2 de Leg. Degere omnem ætatem sine dolore, 2 de Fl. Quid aũt fuit, quòd illã hoc tempore ad uiuendũ magnopere inuitare posset? quæ res? quæ spes? quod animi solatiũ? ut cum aliquo adolescente primario conjũcta, ætatẽ gereret? Seruius Ciceroni, lib. 4. Ep. de obitu Tulliæ. Vt primùm per ætatẽ iudicium facere potueris, ad Planc. lib. 13. Id est, ætatis progressu, & ætate permittente. Quibus facillimè rationib. ingraueſcentẽ ætatẽ ferre possumus. de Sen. Imperatorẽ liberalißimũ, ætatẽ opportunißimã, cõmendationem certè singularem habes, ad Trebat. li. 7. Hoc est cõmodißimã, & quæ munijs publicis adhuc probè uacare posit. Sed hanc ætatẽ abesse lõgè à sepulchro negãt oportere, 16 ad At. Nõ ne melius multò fuisset, ociosam ætatẽ & quietã sine ullo aut labore aut cõtentione traducere? de Sen. Tertiam iam enim ætatẽ hominum uiuebat, de Sen a. de Nestore dictũ, qui secundũ poetas trecentos annos uixit. Quam honestè tem in iudicium tuum propè acta iam ætate decurſaq; attulit, pro Quint. Affecta iam ætate Mutius, 6 Ver. Multa in nostro Collegio præclara sunt: sed hoc in primis, quòd ut quisq; ætate antecellit, ita sententiæ principatum tenet, de Sen. Nã Gabam, Aphricanũ, Lælium, doctos fuisse traditum est. studiosum autẽ, qui ijs ætate anteibat, Catonem, 1 Tusc. Acad quæst. edit. 2 lib. 1. Tertium genus est ætate iam confectum, in Catil. Bene Sophocles, quũ ex eo quidã iam cõfecta ætate quæreret, uteretur ne rebus uenereis, Dij meliora, inquit, de Senect. Aetate & uulneribus confecti, ad Octau. Ego Plancẽ necessitudinem cõstitutam habui cum domo uestra, antè ali quanto quàm tu natus es: amorẽ autẽ erga te ab ineunte pueritia tua, cõfirmata iam ætate familiaritatem cum studio tuo, tum iudicio tuo cõstitutam, 10 Famil. Cætera ætate iam sunt decursa, 8 Fam. Cælij. M. quidem Valerium Coruinum accepimus ad centesimũ annum uitã produxisse, quum esset exacta iam ætate in agris, eosq; colere, de Senect. Hic iam grãdis natu Eubulida, tãtum exacta ætate, laboris itineriq; suscepit, &c. 7 Ver. Ac multi & nostra & patrum maiorumq; memoria, summi homines & clarißimi ciues fuerunt, quorũ quum adolescẽtiæ cupiditates deferbuissent, eximiæ uirtutes firmata iam ætate extiterunt, pro Cælio. Aetate ineunte. Acad. quæst. ed. 1. li. 2. C. Cæsar ineunte ætate docuit ab excellẽti eximiaq; uirtute, progressum

ætatis expectari nõ oportere, 5 Philip. Nã et ijsdẽ exercitationibus ineũte ætate fuimus, in Bruto. Qui ab ineunte ætate incensus essem studio utriusq; uestrum, 1 de Or. Maior ætate, in Ant. 203 b. Aetate præcipitata commutem, quod adolescẽs præsliti, 11 Fam. Maij. Dignitate & ætate præstat ille, 1 ad Qu. fratrẽ. Liuius usq; ad adolescentiã meã processit ætate, de S 87 b. Themistocles omnium ciuium nomina perceperat. Nũ igitur censetis eũ, quũ ætate processisset, qui Aristides esset, Lysimachum salutare solitũ? de Sen. Horum uterq; Isocratẽ ætate præcurrit. in Or. Hoc est, Isocrate maior natu fuit. Nisi fortè adolescentes pueritiã, paulùm ætate progressi, adolescentiã debeant requirere, de Sen. Fimbria temporibus ijsdẽ ferè, sed lõgius ætate proiectus, habitus est sanè luculẽtus patronus, in Brut. Aetate proiecta mori, Tusc. q. li. 1. Equidem ex his etiam fructum capio laboris mei, qui iam ætate proiecti in nostris libris acquiescunt, 1 de Diuin. Aetate puer, de Inuent. 50 b. Is adolescens subuenit Reipub sed ætate multò robustior, in Ant. 203 b. Aetates confirmatæ, de Fin. lib. 5. Aetates singulæ singula dicẽdi genera extulerũt, 2. de Ora. Omnium ætatum certus est terminus, senectutis autẽ nullus est, Cat. Vt superiorũ ætatũ studia occidunt sic occidũt etiã senectutis, de Sen. Vt eos in rebus quærendis explicandisq; naturis, ætates conterere uideamus, 5 de Fin. Quo in studio, hominũ quoq; ingeniosißimorum ocio sißimorũq; totas ætates uidemus esse cõtritas, 1 de Or. Atticus me inflammauit studio illustrium hominũ ætates & tempora persequendi, de Cl. 172 b. Heroicis etiã ætatibus Vlyssem & Nestorem accepimus & fuisse & habitos esse sapiẽtes, 5 Tuſ. Aetatib. nostris alienas res, 14 ad At. Vna cũ seculis, ætatibusq; hominũ, de N. d. 3.

Aetatula, æ. de Ar. 253 b, Qui primam illam suam ætatulam ad scurrarum locupletum libidines, detulit. Item de Fin. 138 a, In primis puerorum ætatulis.

Aeternitas, tis. tempus fine carens, immortalitas. de D. 112 a, Nihil fieri, quod non ab omni æternitate certum fuerit esse futurum rato tempore. de N. 6 a, Aeternitas, quam nulla tẽporis circũscriptio metiebatur. de In. 52 a, Tẽpus est pars æternitatis. de Na. 23 b, Deũ in omni æternitate nihil aliud cogitantẽ, nisi &c. de Nat. 62 b, Quod semper ex omni æternitate uerum fuerit, id esse fatũ. de D. 106 b, Animus uixit ab omni æternitate. de D. 85 b, Diuinatio est ab omni æternitate repetita. de D. 104 a, Ea est ex omni æternitate fluẽs ueritas. de D. 112 a, Quæ fiant ex omni æternitate, definita esse fatali ter. To. 225 b, Causæ ex æternitate pendẽtes. de Vn. 196 a, Quod immutabili æternitate continetur. de Fa. 144 b, Si alterutrũ ex æternitate uerũ sit. de Fi. 83 a, Cur ita semper Deum appellet Epicurus beatũ et æternũ? dempta enim æternitate, nihilo beatior Iupiter quàm Epicurus. de N. 6 a, Fuit quædã ab infinito tẽpore æternitas. l. P. 80 b, Mihi pop. Ro. nõ unius diei gratulationẽ, sed æternitatẽ, immortalitatẽq; donauit. l. A. 264 b, Ea extructio, quæ sit ad memoriã æternitatis, ara Virtutis.

Aeternus, a, um. sempiternus, immortalis, perpetuus, quod toto tempore uitæ durat. Quod immutabili æternitate continetur. de N. 6 a, Nihil quod ortum sit, æternum esse potest. de Fin. 83 a, Deus beatus & æternus. de Nat. 10 a, Legis perpetuæ & æternæ uis. de Som. 128 b,

Supra

Supra lunã sunt omnia æterna. de Fat. 145 b, Causæ immutabiles & æternæ. & ibid. Causæ inclusæ in rerum natura atq; mundo. de Fin. 52 a, Motum atomorum nullo à principio, sed ex æterno tempore intelligi conuenire. Posteq. 211 b, Si mihi æternã esse propositam ærumnã arbitrarer, morte me ipse potius, quàm sempiterno dolore mulctassem. de Vn. 177 a, Mundum simulachrum æternum esse alicuius æterni.

Aether, ris. superior mundi pars tota. Aether et Dies, parentes Cœli, Cœlum uerò Saturni, 3 de Nat. deorum. Et quum quatuor genera sint corporum, uicißitudine eorum mundi natura est continuata. Nam ex terra aqua, ex aqua oritur aer, ex aere æther: deinde retrorsum, uicißim ex æthere aer, inde aqua, ex aqua terra infima, 2 de Nat. d. Aether immensus aerẽ amplectitur, 2 de Nat. d. Aether nominatur ardor ultimus & certißimus undiq; circũfusus, &c. de Nat. d. 1. Restat ultimus, & à domicilijs nostris altißimus, omnia cingẽs et coercens cœli complexus, qui idẽ æther uocatur, extrema ora & determinatio mundi, 2 de N. d. Aether Zenoni & reliquis ferè Stoicis uidetur summus deus, mente præditus, qua omnia regantur, Acad. q. ed. 1. lib. 2. Non est enim æthereis ea natura, ut ui sua stellas complexa cõtorqueat. Nã tenuis ac perlucẽs, et æquabili calore suffusus æther nõ satis aptus ad stellas cõtinẽdas uidetur, 2 de N. d. Quod astrorũ ignis et ætheris flamma cõsumat, 2 de N. deor. Ex nobilißima puraq; ætheris parte gignuntur sidera, de Nat. deor. 2. Athera Chrysippus esse disputat, quem homines Iouem appellant, de Nat. deor. 1. Atq; hic (Strabo) idem alio loco æthera deũ dicit esse, 1 de Na. de Leone loquitur. At propter se aquila ardenti cũ corpore portat, igniferum mulgens tremebundis ætera pennis, in Arat. Ex æthere innumerabiles flammæ siderum existunt, 2 de Nat. In æthere autem astra uoluuntur.

Aethereus, a, um. de D. 86 b, Aethereus ignis. de Di. 37 a, Sphæra ab æthera coniunctione secreta & libera.

Aethiops, pis. Posteq. 207 a, Cum homine, aut cum stipite Aethiope, si in foro cõstitisses, nihil crederes interesse. de Fi. 89 b, Degere ætatem omnem in tranquillitate.

Aethra, æ. Idem quod æther, de N. 49 a, Summa pars cœli quæ æthra dicitur. aliàs Aether.

Aetna, æ. mons Vulcano sacer. de D. 117 a, Nõ enim te puto esse eum, qui Ioui fulmen fabricatos esse Cyclopas in Aetna putes. de Sen. Onus Aetna grauius sustinere.

Aetnæus, a, um. de Nat. 45 a, Nos autem tenebras cogitemus tantas, quantæ quondam eruptione Aetnæorum ignium finitimas regiones obscurauisse dicuntur, &c.

Aetolia, æ. l. P. 99 a, Aetolia medio ferè Græciæ gremio continetur. (nio comite bellauit.

Aetolus, a, um. pro Ar. 191 a, Fuluius qui cũ Aetolis Ennium

Aeuum, æui. ætas. de Som. 127 b, His est definitus in cœlo locus, ubi beati æuo sempiterno fruũtur. Tusc. 154 a, Romulus in cœlo cũ dijs agit æuũ. Rectius hic uersus sic legitur: Romulus in cœlo cũ dijs agit æuũ. Degit.

Aeuitates, uel Aeuitatis. i. ætates. de L. 185 a, Cẽsores, populi æuitates, soboles, familias, pecuniasq; censento. ibidem: Aeuitatem annali lege seruanto.

Afer, a, um. de Nat. 17 b, Alia est nobis, alia Afris Ammonis Iouis species. & 158 a. Item pro Cor. 63 a.

Affabilis, le. Off. 23 a, Cum et mulierib. inseruiret, & in omni sermone omnibus affabilem se esse uellet.

Affabilitas, tis. facilitas alloquendi, audiendi lenitas, facilitas in audiendo, comitas sermonis. de Off. 42, Difficile dictu est, quantopere conciliet animos hominum comitas affabilitasq; sermonis.

Affabrè, fabrè, pulchrè et artificiosè. l. V. 69 a, Deus paulò magis affabrè, atq; antiquo artificio fictus.

Affaris, re, tur. alloqueris, & re. Brut. 166 a, Liber quo me hic affatus quasi iacẽtem excitauit. de Diuin. 119 a, Et eum affatus est, qui arabat. de Cl. 188 a, Nam scripsit his uerbis, cum hunc nomine esset affatus. de Sen. 77 a, Licet uersibus ijsdem mihi affari te Attice. & c. l. A. 167 a, Qui locus est tam inhumanus, qui illos cum accesserint, non affari atq; appetere uideatur?

Affatim, abundè. Attic. 32 a, Puto me Dicæarcho affatim satisfeciße. & 231 b, Tum iecore optimo farta & satiata affatim, clangorem fundit uastum. de N. 51 b, Iisdẽq; seminibus homines affatim uescuntur. Att. 251 a, H. S. L. XXII. satis esse affatim prorsus.

Affectio, nis. perturbatio, cõcitatio animi, affectus, motus animi, sensus, impetus, πάθος, animi quidam dolor, studium, cupiditas. de Vniuers. 203 a, Cum perturbationem ratione depulerint, & ad primam & optimam affectionem animi peruenerint. de In. 64 a, Impulsio est, quæ sine cogitatione per quandam affectionem animi facere aliquid hortatur: ut amor, iracundia, ægritudo, uinolentia, &c. de In. 64 a, Ergo accusator cum aliquid impulsione factum esse dicet illum impetum, & quandam commotionem animi affectionemq; uerbis & sentẽtijs amplificare debebit. de In. 50 b, Affectio est animi aut corporis ex tempore aliqua de causa commutatio: ut lætitia, cupiditas, metus, molestia, morbus, debilitas, et alia, &c. de In. 64 a, Impetus et quædã commotio animi affectioq;. Tuſ. 215 a, Vitia enim affectiões sunt manentes, perturbationes autem mouentes, ut non posint affectionum manentium partes esse. de Fin. 103 b, 104. a, Ex hac animorũ affectione testamenta, commendationesq; morientium natæ sunt. Offic. 58 a, Animi talis affectio, neminem ut uiolem commodi mei causa. de Fa. 141 b, Affectio astrorum ad quasdam res ualet. de Na. 129 a, In puero refert, &c. qua affectione cœli primum spiritum duxerit. de In. 84 a, Affectio est quædam ex tempore, aut ex negociorum euentu, aut administratione, aut studio hominum, commutatio rerum, ut, etc. de Or. 124. b, Impetu quodam animi, perturbatione potius quàm iudicio, aut consilio regi. & ib. de affectionibus multa. de Or. 125 b, Motus animi et sensus, pro affectione. pro Cæl. 35 b. pro Plan. 260 b.

Affecto, as. appeto, quasi arcesso, nimis exquiro. pro Qu. R. 42 a, Nunc uerò quam uiam munitet, quod iter affectet, uidetis. At 269 a, Omni diligentia munditiam non affluentem affectabat. ad Herennium 31 a, Nam hic in quibusdam uerbis quædam similitudo, non tam affectanda quàm illæ superiores, sed tamen adhibenda nõnunquam.

Affectus, a, um. animatus. de Finib. 63 a, et de Am. 106 b, Vt eodem modo erga amicũ affecti simus, quo erga nos metipsos. Ep. 257 b, Nõ queo ad te scribere, quo animo sim affectus. Off. 128 b, Cũ ita sis affectus animo, etc. Par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

122 b, Nisi qui ita sit affectus, esse liberum neminẽ. de L. 61 a, Oculi nimis arguti, quẽadmodum animo affecti simus, loquũtur. pro Mur. 137 a, In his tãtis periculis, ita sum animo affectus, ut nõ queã satis cõmunẽ omnium nostrorũ fortunã miserari. de Di. 93 b, Iubet igitur Plato, sic ad somnũ proficisci corporib. affectis, ut nihil sit quod animis errorẽ afferat. de Fi. 130 a, Aliquẽ ita affectum esse, ut optimè secũdũ naturã affectus esse possit. At. 211 b, Et meherculẽ, nunc cum ita simus affecti, ut nõ possimus planè simul uiuere. Off. 56 a, Si enim sic erimus affecti, ut propter suum quisq; commodum, &c. necesse est, &c. Par. 136 b, Atq; si sunt quidem ferè quasi quidam habitus animi, sic affecti & constituti, ut sint singuli inter se proprio uirtutis genere distincti.

Affectus, cõmotus. Or. 202 a, Orator utcũq; se affectũ uideri, & animũ audientis moueri uolet, ita certũ uocis admouebit sonũ. de Fi. 56 b, Qui enim sentit quẽadmodũ sit affectus, eũ necesse est aut in uoluptate esse, aut in dolore. Ep. 258 a, Variè sum affectus tuis literis. I. A. 323 a, Est enim ita affectus, ut nemo unici filij mortẽ magis doluerit, quã ille mœret patris. Tus. 192 a, Eos sanos intelligi necesse est, quorũ mens motu, quasi morbo perturbata nullo sit: qui contrà affecti sunt, hos insanos appellari necesse est. de In. 64 a, Animus ita uidetur affectus fuisse, ut rem cũ consilio perspicere nõ posset. At. 200 b, Auidè sum affectus. de Fano. de Or. 127 a, Si iusto, si pio dolore me affectum uides. et 92 a, Sic magis affectis animis iudicum, quam, &c. de Off. 46 a, Nõ uno modo in disparib. casibus affecti esse debemus.

Affectus, cumulatus, præditus uel mulctatus. I. P. 86 b, Cùm tantis à uobis P. C. affectus sim beneficijs, tantis honorib. Off. 30 a, et pro Mur. 124 b, Homines aliquo honore aut imperio affecti. I. P. 99 b, Qui erant affecti præmijs, &c. de N. 73 a, Magno deorum munere affecti. Ep. 205 b, Affectus magno alicuius beneficio. & 15 b, Affectus magna molestia, &c. de Di. 94 a, Qui sunt morbo graui et mortifero affecti. At. 257 a, Magna sum leticia affectus, et 234 a, Magna desperatione affectus sum. pro Qu. 2 a, Tot tãtisq; difficultatib. affectus, etc. Ep. 206 a, Affectus summis difficultatib. de Or. 149 a, Qu. Metellus iã affectus senectute. Tus. 227 a, Affectus optima ualetudine. Ep. 56 a, Vir clariß. ab, &c. morte affectus est. I. A. 259 b, His uitijs affectos, etc. Par. 233 a, Animi aũt, aut quẽadmodũ affecti sunt uirtutib. uitijs, &c. aut quemadmodum commoti, &c. spectantur.

Affectus, uexatus, afflictus, tractatus, acceptus. I. V. 235 a, Siracusanã qdè ciuitatẽ, ut abs te affecta sit, ita in te esse animatã uidemus. Oct. 330 a, Affectã ac prostratã rẽp. tuis opib. extulisti. Ep. 228 b. Resp. malè affecta.

Affecta ætas. id est, grauis, effœta, infirma, senectus ipsa, I. V. 222 b. de Or. 101 b.

Affectus sine ablatiuo, pro ægroto, et morbo affecto. At. 232 a, L. Cæsarẽ Neapoli affectũ grauiter uidera. I. A. 221 a, Qui cũ ita affectus esset, ut si ad gravẽ ualetudinẽ labor uiæ accessisset. sibiipsi diffideret. nõ recusauit. Affectus. nõdũ plane pfectus, inchoatus. de I. 70. 73 a, Beliũ affectiũ uidemus, & uereor ut dicã, penè cõfectum. et 74 b, Vt ea quæ per ipsum affecta sunt perfecta, etc.

Affectus, aptus. Tusc. 192 a, & 93 b, Oculus conturbatus, nõ est probè affectus ad suum munus fungẽdum.

Affectus, dispositus, cõpositus. de D. 138 b, Adrẽ pertimet, quomodo cœlo affecto, compositisque sideribus quodq; animal oriatur. de Fin. 57 a, Nunquid nam manus tua sic affecta, quẽadmodum affecta est, desideratí

Affectus, cognatus, affinis, quod rẽ attingit, quod refertur ad aliquid. Top. 221 b, & Part. 230 a, Ducũtur etiam argumenta ex ijs rebus quæ quodammodo affectæ sunt ad id de quo quæritur. de Ora. 123 b, Ex sua ut, cum aut res quæ sit quæritur, &c. aut quippiam rem illam quod attingat. Item ibidem paulo pòst: Sin ab eo quod rem attingat plures argumentorum sedes, ac loci.

Affectus, ctus. affectio, πάθος, studium, cupiditas. pro Flac. 150 b, Tus. 237 b, Qualis cuiusque animi affectus est, talis est homo. et ib. Affectus animi in bono uiro laudabilis. de Or. 127 b, Amor, odium, iracundia, inuidia, misericordia, spes, lætitia, timor, molestia. At. 186 b, Ego te quoq; ponam in eodem πάθει.

Affero, fers, adfero, defero, infero, deporto, nuncio. apporto, adhibeo. Ego cõtrà breuẽ postulationem affero, pro. S. R. 19 b. Vix enim spero mihi hũc ueniam daturũ, etsi multa affero iusta ad impetrandũ, At. lib. 9. Quoniam iustas causas affers, quòd te hoc tempore uidere non possim, At. lib. 11, Affert satis bella, 10 ad Attic. Id est, nunciat. Si quam conjecturã affert hominib. tacita corporis figura, pro Rosc. Comœdo. Vt enim quum cibo potioneq; fames sitisq; depulsa est, ipsa detractio molestiæ consecutionem affert uoluptatis: sic in omnire dolorisamotio, successionem efficit uoluptatis, 1 de Fin. Quæ affert tũ cõstantiã, tũ etiã dignitatẽ, 1 Officiorũ. Hoc authoritatẽ orationis affert et fidem, in Ora. Qui à scribendi consuetudine ad dicẽdum uenit, hanc affert facultatem, ut etiam subitò si dicat, tamen illa quæ dicãtur, similia scriptorũ esse uideantur, 1 de Ora. Qui mihi laborem affert in dolore, At. li. 11, Præterea magnam affert laudem & summam dignitatem, Qu. Frat. 110 b. Ordo est qui memoriæ lumẽ affert, Orat. 141 b. Manus pro se quisq; affert, 3 Verr. Pharnaces quoquo modo agit, affert morã, At. 183 b. Quod motum affert alicui, de Som. 230 b. Nihil necessitatis affert, cur nascatur animi similitudo, 1 Tus. Permagnũ põdus affert beneuolentia erga illum, At. lib. 9 & 6. Si enim semper utare, satietatem affert, in Ora. Affert autem uetustas omnib. in rebus longinqua obseruatiõe incredibilem scientiam, de Diu. li. 1. Quæ res nullã habebat dubitationem, si exercitus Lepidi abfuit: ea nunc magnã affert solicitudinem magnúmque habet casum, Plancus ad Ciceronẽ, lib. 10. Taciturnitas tua mihi suspicionẽ affert, At. 106 b. Efficimus etiam domitu nostro quadrupedũ uectiões, quorũ celeritas atq; uis nobis ipsis affert uim et celeritatẽ, 2 de Nat. deor. Atq; huic tuæ uoluntati ac diligentiæ difficultatem magnã afferunt publicani, ad Qu. Frat. li. 1. Non alienum ad ea deligenda quæ dubitationẽ afferũt, adhibere homines doctos, Off. 29 b. Si finem Prætoris edicto afferũt, in Verr. 98 b. Ita duæ res. quæ languorẽ afferũt cæteris, illũ acuebant, ociũ & solitudo, 3 Offic. Cuius etiã illi hortuli propinqui nõ memoriã solùm mihi afferũt, sed ipsum uidetur in cõspectu meo ponere, 5 de Fin. Naues, quæ prædã Prætori nõ q̃ prædonib. metũ afferũt, in Ver. 248 b. Nihil igitur afferũt, qui in rem gerẽda uersari senectutẽ negãt. a. id est, Frustra hoc dicunt,

cunt, frustra garriunt. Nihil afferũt quo iucũdius uiuamus, 1. de Fin. Opinionẽ afferũt populo, eorũ se fore similes, quos sibi ipsi delegerũt ad imitãdũ, 2. Of. Hoc est, In eã opinionẽ inducũt populũ. Quòd si geometricis rationib. nõ est crediturus, quæ uim afferũt in docẽdo, 4. Acad. Id est, credere quodãmodo cogũt ea, quæ aut incredibilia uidentur, aut impossibilia. Tibi spem maturæ decessionis afferebã, ad Qu. Fratrẽ, li. 1 Tusc. Hominũ dignitas aliquantũ orationi põderis afferebat, Qu. Fr. 315 b. Galba aũt similitudines afferebat, de Ora. 105 b. Greges hominũ perditorũ, metũ nobis seditionesq; afferebãt, pro Syl. Ego ad illũ belli ciuilis causam attuli, 2 Philip. Magnã attulit accessionẽ tua uoluntas erga me, At. li. 16 Hoc est, multũ addidit ad amorẽ nostrũ. Ac mihi quidè explicandæ Philosophiæ causam attulit casus grauis ciuitatis, 2. de Di. Qui risus classe deuicta multas ipsi Claudio lachrymas, magnam populo Rom. cladem attulit, 2. de Nat. deor. Lepidus Pompeij literarum ad Coss. exemplum attulit. Attic. 122. b. Vterq; enim istorum non mihi attulit aliquã, sed suã significauit facultatẽ, de. Or. 136 b. Itaq; te obsecrat C. Aquili, ut quam existimationẽ, quã honestatẽ in iudiciũ tuum attulit, eã lteeat ei secũ ex hoc loco afferre, pro Quintio. Numerus quasi quandam palæstram & lineamenta extrema oratori attulit, Orat. 215 b. Cui non modò luctum mors patris attulit, sed etiam egestatẽ, pro S. R. 20 b. Sed mihi Patres cõscripti, necessitatem attulit paulò plura dicẽdi, &c. 10. Philip. Magnam perturbationem rerum urbanarum attulit obitus cõsulum, Ep. 172 b. Tibi illa Diana in pace atq; in ocio religionem nullam attulit? 6 Verr. i. non iniecit tibi religionis scrupulum? Nam Mamerco homini ditissimo prætermissio ædilitatis cõsulatus repulsa attulit, 2 Of. Hoc est, in causa fuit, ne ad consulatum admitteretur. Atq; ita Cælius ad illam attulit, se, & pro Cæl. 48 b. Batonius autẽ miros terrores ad me attulit, At. 1d est, nũciauit mihi. Sex. Tarquinius uim Lucretiæ Tricipitini filiæ attulit, 2. de Legib. Hoc est, inuitã stuprauit. Quã quidem ad rem, nos, ut uidemur, magnũ attulimus adiumentum hominib. nostris, 1 Of. Si aliquid oratoriæ laudi nostra attulimus industria, Tusc. q. lib. 1. Caius Missius familiaris tuus, alijq; cõplures attulerunt, Cæsarem iter habere Capuam, Att. lib. 8. Hìc subauditur, nuncius ut sit. Attulerunt nuncium. i. nunciarunt. Attulerunt nobis oculi rerum optimarum cognitiones, de Vniuers. Quæ maximè confidentiã attulerunt hominibus, ut diceret se ante Calen. Mart. nõ posse sine iniuriã de prouincijs Cæsaris statuere, Cælius ad Ciceronem lib. 8. Tuæ res gestæ cæterorum laudib. obscuritatẽ attulerunt. pro Deiotaro. Sic odiũ, quod in ipsum attulerant, id in eius imaginẽ ac simulachrũ protulerant. Nam etiã poetæ quæstionem attulerunt, quidnã esset illud, in quo ipsi differrent ab oratorib. in Ora. Id est, in medium adduxerunt, proposuerunt. Attulerat iã liberæ ciuitati, partim metu, partim patientia consuetudinem seruiendi, 2. Philip. Suspicionem autem eò mihi maiorem tua taciturnitas attulerat, At. lib. 7 Ep. Me, si ue ita leuatus sim, ut animũ uacuũ ad res difficiles scribendas afferã, reprehendendũ non esse, ad Attic. lib. 12. Nequeo mihi tèperare, quo minus unũ antiquitatis exemplum afferã. At. lib. 7. et 12. i. in medium adducã. Ego tibi unum sumptũ afferam, quòd balneum calefacias oportebit, ad Papirium, li. 9. An ætatem afferret? quadriennio minor est, 2 de Or. 198 a. Id est, in causam uel excusationẽ adducet? Quòd si, ut es, cessabis, lacessamz nec tua ignauia mihi etiã inertiã afferet, ad Cornificiũ li. 12. Quantum operib. tuis diuturnitas detrahet, tantũ afferet laudib. pro Marcel. Affer ad ea quæ dixi, si quid habes, 7. ad At. Sed non faciam ut aut tuum animum angã querelis, aut meis uulneribus. sæpius manus afferã, At. lib. 3. Reliquum est ut consoler, & afferã rationes quibus coner, Ep. 57 b. Quum uitiorum ista uis non sit, ut causã afferat mortis uoluntariæ, 3 de Fin. Id est, præbeat causam. Vt tranquillitas animi adsit, quæ afferat tum constantiam, tum etiã benignitatem, Off. 14 b. Vt oratio quæ lumen adhibere reb. debet, ea obscuritatẽ & tenebras afferat, 3 de Ora. Eáque res uobis populoq; Ro. pacẽ, trãquillitatẽ, otium, cõcordiãq; afferat, pro Mu. Nolo accusator in iudicium potẽtiã afferat, pro Mur. 138 b. Ad ea eligẽda quæ dubitationẽ afferãt, adhibere doctos homines, 2 de Nat. deor. Off li. 1. Vt ne cui innocenti mœror tuus calamitatẽ et falsum crimen afferret, pro Cluẽtio 135 a, pro Rab. Posth. Ne illa peregrinatio detrimentum aliquod afferret, At. 265 b. Hac tũ re admonitus inuenisse fertur, ordinẽ esse maximè, qui memoriæ lumẽ afferret, 2 de Or. De Simonide loquitur. Inuẽtus est amicus qui ei mortẽ afferret, Ep. 56 b. Quidnã accidisset quod afferret Qu. fratri meo aut offensionẽ tã grauẽ, aut cõmutationẽ tantã uoluntatis, At lib. 1. Ne quod hìc tumultus dignitatis tuæ periculũ afferret, Cælius ad Ciceronem, li. 8. Quæ tanta fuit, ut eã ad aures L. Luculli non ex prælio nuncius, sed ex sermone rumor afferret, pro lege Ma. Rerũ nouarum cupidi iuctores, præsertim & armati, uim et manus afferrent, Att. li. 8. Quum attulisset nullam causam quæ istam declinationem efficeret, de Fato. Quod tu si audisses, aut si per ætatem scire potuisses, nunquã profectò istam imaginẽ quæ domi posita pestem atq; exitium Sex. Titio attulisset, in rostra atq; in concionem attulisses, pro C. Rabirio. Vt unius Imperatoris præda finem attulerit tributorum. de Of. 49 b. Si quando in dicẽdo scriptum attulerit aliquid, de Or. 97. Afferre, παραφορὰν, Off. 1. Cur credam, afferre possum, Tus. Afferre acerbitatem, Att. Afferre æs alienum alicui, 7 Fam. Afferre aliquid ad Rẽpub. 1 Off. Negat Epicurus diuturnitatem quidem temporis ad beatè uiuendum aliquid afferre, 2 de Fin. Afferre aliquid leuationis, Tusc. q. li. 2. Afferre aliquid lucis rebus, Att. lib. 2. Afferre ad aliquem, pro Cælio. 41 a, Id est, alicui nunciare. Afferre angorem, 3 Tusc. Afferre animũ uel timorẽ, 8 Philip. Afferre animũ alicui, At. li. 7. Authoritatẽ in iudicium afferre, ib. Authoritatẽ peccandi afferre, 3 de Nat. deor. Non cani, non rugæ, repẽtè authoritatẽ afferre possunt, de Senect. Cõsiliũ alicui afferre, At. li. 14. Consolationẽ alicui malo afferre, At. li. 10. Afferre consuetudinem, 2 Philipp. Afferre Consulatum in familiam, pro Mur. Cumulũ artib. aliorum afferre, 3 de Or. Afferre ancipitẽ curã cogitandi, Off. 1. Et Piliã in idẽgenus morbi delapsã curã tibi afferre maiorẽ sẽtio, At. li. 7. Afferre curas et molestias, Læ. Afferre delectationẽ Mario, li. 7. ep. 74. Afferre deprecationem

Universidad de Deusto Biblioteca

nem periculi, pro C.Rab. Afferre dignitatem uel inuidiam. pro Sylla, Afferre dolorem. 2 Tus. Afferre dubitationem. Offic. 3. Afferre egestatem et luctū alicui, pro Ros. Amer. Afferre errorem animis & perturbationem, Diuin. lib. 1. Afferre excusationem, in Ep. Vt quam existimationem, quam honestatem in iudicium attulit, ei liceat ex hoc loco afferre, pro Quint. 18 b. Afferre expectationem, 3 ad At. Afferre familiaritatem, pro Deiot. Fastidium alicui afferre, pro Murena. Afferre finē, 5 Philip. Afferre finem edicto Prætoris, 3 Verr. Finem tributorum afferre, 2 Offic. Afferre mirificos fructus, Cat. Vt nihil poßint ex his neque ad communē afferre fructum, neq; in aspectum lucemq; proferre, pro Archia. Afferre hilaritatem, uel iucunditatem, aut læticiam, 1 de Finib. Negat enim summo bono afferre incrementū diem, de Fin. lib. 2. Afferre interitum, de Fin. lib. 3. Afferre lachrymas alicui, Att. lib. 12. Afferre læticiam socijs, terrorem hostibus, Tusculan. quæst. lib. 4. Afferre laudem alicui, ibid. Me ad eius causam, parem animi magnitudinem afferre nō posse, pro Mil. Afferre manum suis uulnerib. Attic. 46 b. Quum enim dando egere cœperint, alienis bonis manum afferre coguntur, 2 Offi. Id est, aliena inuadere. Afferre manus socio, Offic. 1. Hísne rebus manus afferre non dubitasti, à quib. etiam oculos cohibere te religionum iura cogebant? 6 Verr. Ego ipse Senatum sibi manus afferre coegi, Octau. 330 b. Manus, quas iustus in Lepidi perniciē armasset, sibi afferre conatus est, Plancus ad Ciceronem, li. 10. Id est sibi mortē consciscere. Afferre medicinam, At. lib. 2. Afferre alicui maximum metum iudicij ac periculi, de Pet. Cōs. Afferre misericordiam alicui, ad Qu. frat. Iam illud quidem perspicuum est, maximam animi aut uoluptatē, aut molestiam plus aut ad beatam, aut ad miseram uitam afferre momenti, quàm eorum utrūuis, si æquè diu sit in corpore, 1 de Finib. At. lib. 1. Moram alicui rei afferre, pro Sestio, pro Cluētio, 19 a. Afferre mortē uno ictu, 7 Ver. 2 de Diuin. Motū animis afferre, in Partitionib. Afferre dulcem motum sensibus, de Finib. lib. 2. Quod enim munus Reip. afferre maius, meliúsue possumus, quàm si docemus atq; erudimus iuuentutem? 2 de Diuin. hoc est, munere Remp. afficere. Is confessus est se Cn. Pompeio suis manibus necem afferre uoluisse, in Vatin. de Arusp. resp. Afferre neceßitatē, 10 Philipp. Afferre neruos & industriam, pro Sylla. Afferre nuntium, 7 Verr. Mihi maiorem hæc res dolorem quàm Qu. Hortensio, mihi maius odiū afferre debet? pro Sylla. Afferre pacē animis, de Finib. li. 1. Afferre periculum patriæ, 1 Offic. Afferre perniciē, 2 Offic. Afferre perturbationē rerū, Brutus ad Ciceronem, lib. 10 et 11. Afferre plurimū dignitatis, de Petit. Consul. Afferre rationem, Tus. quæst. lib. 1. Afferre res multum & diu cogitatas, Cato. Afferre salutē Carboni à bonis, reditus ad bonos nō potuit, 3 de Legib. Vt ea mihi salutē afferre uideantur, Sulpitio, lib. 4. Ep. Afferre domo scelus meditatū, 2 Philip. Afferre sedationē mœrendi, Tus. q. lib. 3. Suā quisq; uideri uoluit afferre sententiā, 5 de Fin. Afferre magnū solatiū, Læl. Afferre solicitudinē, 9 Fam. Afferre somnū, ad At. Afferre spē, Tuscul. q. lib. 1. Famil. Afferre spiritus, pro Sylla. Afferre suspicionē, 12 Philip. Vim hoc quidē est afferre, in Lælio. Afferre uim alicui, in Vatin. Afferre uim naturæ, Tus. q. lib. 4. Afferre uim sensib. de Finib. li. 2. Sed perinde ualebit, quasi armatißimi fuerint, si reperientur ita parati fuisse ut uim uitæ aut corpori potuerūt afferre, pro Cecinna. Afferre multā utilitatem Reipub. atq; hominū societati, Offic. 3. In hoc naturam ducē debemus sequi, et cōmunes utilitates in mediū afferre mutatione officiorū, dādo, accipiēdo, 1. Off. Hæc enim duo signa putarem mihi æs alienum attulisse, ad Gallum lib. 7. Aliquantum animi mihi uidetur attulisse. Labienus. At. 111 b, Idq; me non ad meam defensionem attulisse, sed illorū defensioni retulisse. pro Cecinna, Collegij quoq; coniunctio non mediocre uinculū mihi quidem attulisse uidetur ad uoluptates nostras copulādas, Appio, lib. 3. Rationes quoq; cur hoc ita sit, afferendas puto, 5 de Fi. Aut si ita non refellas, afferendū est in contrariam partē, quod sit aut grauius, aut æquè graue, 2 de Orat. Et semper aliquid ad cōmunē utilitatē afferendū, 1. Off. a. Tamē medicina nulla affertur, At. 35 b. Affertur nihil, quo minus, etc. ad Brut. Nimiū raro nobis abs te literæ afferūtur, Att. li. 1. Equitib. Romanis honestißimis uiris afferuntur ex Asia quotidie literæ, quorū magnæ, &c. Bithyniæ, quæ nunc uestra prouincia est, uicos exusto esse complures, pro lege Manil. Id est, quotidie nunciatur per literas. Gratos tibi optatósque esse, q de me rumores afferūtur, nō dubito. Cic. filius Tironi, li. 16. Si accepero literas, quas expecto: si spes erit ea, q rumorib. afferebātur, ad te me cōferā, At. li. 3. Eū detrahi cui manus afferantur, pro Cecin. Vt filiæ suæ uis afferretur, in Ver. 89 b. Acceßit, quū Dyrrhachij essemus, ut duo nūtij afferrētur: unus, &c. At. li. 3. Insidiatori uerò et latroni quæ potest afferri iniusta nex, pro Mi. Maior mihi leuatio afferri nulla potest, Seruio Sulpitio, li. 4 Ep. Et plus à uobis præsidij, quàm à cæteris opis ad salutē, potest afferri, At. 14 b. Quæ interitū allatura esset aut seruitutē Ep. 97 b. Allatū est ad nos de temeritate eorū, Appio, li. 3. 10. 1. a. Allatū est mihi, uel ad me, de morte eius, uel de temeritate eorū, in Bruto 1. a, Appio, libro tertio. Nihil allatum esse, ne rumoris quidem, 9 ad Attic.

Afficio, is. permoueo. Attic. 229 a, Literæ tuæ sic me affecerūt, ut nō dare tibi beneficiū uiderer, sed accipere, etc. pro Mi. 117 a, Quónā modo ille uos uiuus affecerat, qui mortuus inani cogitatiōe percußit? pro Mil. 116 b, Mil. pop. R. maxima læticia affecit. At. 284 b, Studiū tuū curaq; de salute mea nulla me noua uoluptate affecit. At. 80 a, Ego in uita mea nulla unquā uoluptate tātā sū affectus, quātā afficior hac integritate. Att. 237 a, O' factū malè de Alexiōe, incredibile est quāta me molestia affecerit. At. 92 b, Magna igitur, ut uides, solicitudine afficior, magni inopia cōsilij. de Cl. 296 b, Ex te duplex nos afficit solicitudo, q, et ipse rep. careas, et illa te. de Or. 92 a, Et uti, qui audirent, sic afficerētur animis, ut eos affici uellet orator. de N. 9 b, Res sordidas deorum honore afficere.

Afficere, cumulare, mulctare. Epist. 19 a, Afficere aliquē plurimis maximisq; munerib. Top. 229 a, Nā aut negari potest id factū esse quod laudetur: aut nō eo nomine afficiēdū, quo laudator affecerit, pro S.R. 37 a, Quæ istādē pœna afficietur? et ibid. Macula affici. de In. 76 b, Afficere aliquē præmio. Br. 91 b, Res quæ ne laude quidē satis idonea affici poßit. Or. 209 a, Satietate affici. pro Sex. Ro. 43 a, Magno honore filius ex patris dignitate

tate afficitur. Para. 121 b, Exilio affici. de In. 50 b, Affici turpi morte. Ep. 67 b, Affici à gratia et à uoluptate. aliàs allici, aliàs flecti. Ep. 92 b, Affici doloribus pedum. pro S.R. 37 a, Qui ignominia mortuum affecerit. de Fi. 98 a, Quis est qui Africanorum facta, dicta, consilia cognoscens, nullo animo afficiatur uoluptate?

Affigo, gis, xi, xum. ad aliquid figo, infero, addo. de N. 71 b, Minerua, cui pinnarū talaria affigunt. de Vn. 198 a, Itaq; nec ei manus affixit, quia nec capiendum quicquam erat. I.V. 264 a Hoc in sensu meo penitùs affixū & insitum est. de Or. 101 a, Ithaca in asperrimis saxulis affixa. pro S.R. 27 b, Literam illam ita uehementer ad caput affigent, ut, &c. de Or. 138 b, Vt non tanquam citharœdi procœmium affictum aliquod, sed cohærens cū omni corpore membrum esse uideatur. Qu. F. 321. Iubes illum mihi esse affixum tāquam magistro. Epist. 9 b, Habere aliquē sibi affixum. Item, Quæ semper affixa sunt ad aliquam rem. I Affixus.

Affingo, is. fingo, seu fingendo accommodo & adiungo. in Ant. 154 a, Qui boni aliquid uolunt afferre, affingūt aliquid, quo faciant id quod nunciāt lætius. de Oratore 146 a, Sed tantum alteri affinxit, de altero limauit. Or. 205 b, Poeta peccat cùm probam orationem affingit improbo, stultoq; sapientis. pro Cl. 19 b, Faciamq; ut intelligatis in tota illa causa, q, res ipsa tulerit, quid error affinxerit, quid inuidia conflarit. de Or. 159 b, Nulla pars corporis sine aliqua neceßitate affícta est. de D. 105 a, Paruis .n. momētis natura multa, aut affingit, aut detrahit, aut mutat. pro Fō. 5 b, Ne illi uera laus detracta oratiōe nostra, nec falsa affícta esse uideatur. Tus. 208 a, Sapiēs q nihil opinione affingat assumatq; ad ægritudinē.

Affinis, ne. affines propriè sunt, uiri & uxoris cognati inter se, quòd duæ cognationes inter se diuersæ, per nuptias coniunguntur, & alter ad alterius cognationis finem accedit, ut Iuriscōsulti docēt. cōiunctus. Post. 297 b. Item alibi, Tu me affinem tuum constrictum inimicis reip. tradidisti. Postq. 200 a, Alter mihi affinis erat, alter, etc. Post. 208 a, Tu affinē tuā, filiam meam, à genibus repulisti. de Or. 90 b, Marius affinis noster. Ep. 184 a, Alter itē affinis nouis cōmētarijs Cæsaris delinitus est. Affinis, cōiunctus. I.C. 119 a, Huic facinori si paucos putatis affines esse, uehementer erratis. pro Syl. 170 a, Homines huius affines suspicionis. I.V. 127 b, Affinis rei capitalis. de In. 65 b, Si nulli uitio affinis ostenditur. pro S.R. 21 b, Affinis alicui culpæ. & de In. 78 b, Affinis alicuius culpæ. ad Her. 26 b, Huius sceleris affines. pro Cl. 44 a, Duos solos uideo autoritate censorum affines ei turpitudini iudicari.

Affinitas, tis. coniunctio affinitatis, neceßitudo. de Clar. 193 a, P. Crassus cum summo illo oratore Ser. Galba, cuius C. filio filiam suam collocauerat, affinitate sese deuinxit. de Fin. 140 b, Serpit sensim foras, cognationib. primùm, tum affinitatib. deinde amicitijs, pòst uicinitatib. &c. & de Orat. 118 a, Cognationes, affinitates, etc. pro Cluen. 58 a. & 59 b. & Ep. 45 a. Affinitatis coniunctio, Officior. 2 b.

Affirmatio, nis, Off. 73 a, Iusiurandum est affirmatio religiosa. Epist. 155 b, Credidi chirographis eius, et affirmationi præsentis Laterensis. Ep. 147 a, Quo magis iudicares omnia me Reip. causa præstitisse, quæ et tua exhortatione excepi, & mea affirmatione tibi recepi.

Affirmatè, asseueranter. Officior. 73 a, Quod affirmatè, quasi Deo teste, promiseris, id tenendum est.

Affirmo, as. confirmo, assero, asseuero, adiuro, aio. de Or. 122 a, Nihil enim aliud affirmare possum, nisi sententiam & opinionem meam. At. 189 b, Affirmo tibi nullā consolationem esse talem. de D. 106 b, Nam id quidem difficile est affirmare. pro Mar. 131 b, Tamen hoc affirmo, et hoc pace dicā tua, nullam, &c. At. 212 a, Omni tibi asseueratiōe affirmo, quod mihi credas uelim, mihi, &c. de D. 110 a, Dicam igitur ad ea quæ sunt à te dicta, sed ita nihil ut affirmē, quæram omnia. At. 106 b, Quid opus est de Dionysio tam ualde affirmare? an mihi nutus tuus non faceret fidem? de In. 55 a, Approbatio, per quam id quod breuiter expositum est, rationibus affirmatū probabilius et apertius fit. At. 273 a, Nō soleo temerè affirmare de altero. Or. 135 a, Toto cap. annuere.

Affixus, a, um. de In. 50 b, Continentia cum negocio sunt ea quæ semper affixa esse uidentur ad rem, neque ab ea possunt separari. Tusculan. 229 b, Prometheus affixus Caucaso.

Afflatus, tus. inflatus, instinctus, furor, impetus, anhelitus, ἐνθουσιασμὸς, concitatio mentis, incitatio mentis, permotio mentis. de N. 59 b, Nemo uir magnus sine aliquo afflatu diuino unquam fuit. Itē, Poeta nemo sine inflāmatione animi, et sine quodam afflatu, quasi furoris, esse potest. de D. 87 b, Oracula, quæ instinctu diuino afflatuq; fundūtur. de D. 132 b, Quid tam diuinum quàm afflatus ex terra? mētem ita mouens, ut eam prouidam rerum futurarum efficiat. de Di. 88 b, Potest autem uis illa terræ, quæ mentem Pithiæ diuino afflatu concitabat, euanuisse uetustate.

Afflictatio, onis. ægritudo, cum uexatione corporis. & 212 b. Tusculan. 213 a.

Afflictio, onis. Tuscul. 196 b, Habet ardorem libido, &c. Sed ægritudo maiora quædam, tabem, cruciatum, afflictionem, fœditatem. aliàs, afflictationem.

Afflicto, as. conficio, crucio, iacto. Attic. 44 a, Hic tu me accusas, quòd me afflictem.

Afflictari. Tusculan. 207 b. Item At. 170 b, Scire nihil potuit de nostris domesticis reb. de quib. acerbißimè afflictor. In Cat. 193 b, Deinde multo grauius uehemētiusq; afflictantur. pro Milo. 105 a, Squallent mancipia, afflictantur coloniæ. de Ar. 253 a, Hoc etiam turpius afflictatur Respublica, quòd, &c.

Afflictor, oris. I.P. 93 b, Afflictor, proditor senatus.

Afflictus, tus. afflictatio. Tusculan. lib. 2. Effœminata uirtus afflictu occidit.

Afflictus, a, um. prostratus, iacens.)(Florens. Aliquis afflictus & euersus, pro Qu. 13 b. Afflictus & fractus animus, At. 193 b. Afflictus, & iam omni spe salutis orbatus, 6 Fā. Afflictus debilitatusq; ægritudine, Tusc. q. lib. 4. Fractus & afflictus calamitate, pro Syl. 169 b. Afflictus grauißimè aliquo casu, 9 Fam. Magnis clamoribus afflictus conticuit & concidit, Attic. li. 1. Afflictus cōcursu & odio populi, 3 ad Qu. frat. Afflictus luctu aut mœrore, in Pis. 9 Philip. in Catil. Tusc. q. lib. 3. Itaq; ut hanc Græciam, quæ iam diu suis consilijs perculsa & afflicta est, omittam: illa uetus, quæ quondam opibus, imperio, gloria floruit, hoc uno malo cōcidit, libertate immode-

Universidad de Deusto
Biblioteca

immoderata de licentia concionum.pro Flacco, Si nobilitas hominis, si afflicta fortuna, si reliquiæ pristinæ dignitatis, non tam illustres fuissent.pro Sylla, Afflicta salus.ad Lent.lib.1. Afflicta uirtus maximè luctuosa. 2 de Orat. Quod certè afflicti & fracti animi non fuit. At. li.12. Qui mihi primus afflicto et iacenti dexteram porrexit.post reditum in Senatu, Hic se ita fractum illa calamitate atq; afflictum putauit, ut nihil sibi ex pristina dignitate superesse arbitraretur.pro Sylla, Hunc in illo timore & fuga Tygranes rex Armenius excepit: diffidentéq; rebus suis confirmauit, & afflictũ erexit, perditumq; recreauit.pro Lege Manil. Quãto tandem illum mœrore afflictum esse & prostigatum putatis? In Catil. Videtis igitur hominem per seipsum iam pridem afflictum ac iacentem, pernicioſis optimatium diſcordijs excitari.de Aruſp.reſp. Vt per se afflictum atque euersum propinquum suum non modò honestè partis bonis, uerùm etiam communi luce priuaret.pro Quintio, Senatum abiectum & afflictum excitaui.ad Atticum, 12 b, 1 Famil. Auxerat autem meam quidem spem, quòd domũ Antonij afflictã mœsticia audiebam, lamentari uxorẽ. 12. Philip. Nec tuas unquam rationes ad eos scopulos appulisse, ad quos Sex. Titij afflictam nauẽ uideres. pro C. Rab. Alia sunt sua facta atque consilia, summa laude digna, quibus illam tu prouinciam afflictam & perditã erexisti atque recreasti. 5 Verr. Fatetur se non bellè dicere, non ad uoluntatẽ loqui posse, non ab afflicta amicitia transfugere, atque ad florentem aliam deuolare. pro Quint. Qui me animo minus fracto esse atq; afflicto loquebantur. pro Dom. ſua ad Pontif. Atq; ita afflicti et exanimati iacẽt. Tuſc. q. lib. 2, Hoc tã ferè sic fieri solere accepimus, ut regum afflictæ fortunæ facilè multorũ opes alliciãt ad misericordiã. pro Le. Manil. Afflictæ lectu miseriæ. 3 ad Att. Afflictæ proſtratæ æque religiones. 2. de Le. Ego recreaui afflictos animos bonorũ unũquẽque cõfirmãs, excitans. Att. lib 1. Quid tã porrò regium, tam liberale, tam munificũ, quàm opẽ ferre supplicibus, excitare afflictos, dare salutẽ, liberare periculis? 1. de Or. Quid ergo hoc fieri turpius, aut dici poteſt, quàm eum, qui hanc perſonam ſuſceperit, ut amicorum cõtrouerſias cauſaſque tueatur, laborantib. ſuccurrat, ægris medeatur, afflictos excitet, hũc in minimis tenuiſſimisq; rebus ita labi, ut alijs miſerandus, alijs irridendus eſſe uideatur? 1. de Orat. Afflictior conditio. 6. Fam.

Affligo, gis. proſtigo, proſterno, deprimo.)(. Erigo, recreo. At. 203 a, Vt me leuarat tuus aduentus, ſic diſceſſus afflixit. de Cl. 168 b, Rẽ laudãdo augere.)(. uituperãdo rurſus affligere. contra Rul. 83 b, Non ſolum afflixerunt, ſed etiam ne quãdo recreata exurgere & erigere ſe poſſent. funditùs ſuſtulerũt. Tuſc. 216 b, Curæ animos affligunt. pro Mur. 145 a, Si hunc ueſtris ſentẽtijs afflixeritis. de Sen. 83 b, Senectus eneruat & affligit homines. pro Do. 234 b, Alicuius domũ nõ ſolùm affligere, ſed etiam religione ſempiterna obligare. pro Cæ. 54 b, Adoleſcentiam plenam ſpei maximè perculiſſe atq; afflixiſſe uideamini. I. P. 96 b, Illi ſtatuam iſtius deturbãt, affligunt, comminuunt, diſſipãt. pro Cæl. 54 a, Qui Catuli monumentum afflixit. de Vn. 197 b, Nullus morbus mundum poteſt, aut ſenectus affligere. pro S. R. 24 a, Mors Qu. Scæuolæ omnes ciues ſuos perdidit & affli-

xit. Attic. 12 b, Magnis clamoribꝰ afflictius conticuit & concidit.

Affio, as. excito, incito. pro Arch. 189 a, Poetas mentis uirib. excitari, & quaſi diuino quodam ſpiritu afflari. I. V. 83 a, Sperat ſibi auram pòſt aliquam afflari in hoc crimine. de Se. 89 b, Suauitates odorum, qui afflantur è florib. ad Her. 39 b, Si quem reperiat, cui aliquid mali faucibus afflare poſſit. At. li. 16, Sed tamen rumoris neſcio quid afflauerat, &c.

Affluens, tis. abundans, refertus, plenus. pro Arch. 186 a, Vrbs eruditiſſimis hominibus, liberaliſſimisq; ſtudijs affluens. de Fin. 83 b, Vita affluens uoluptatibus. de A. 106 a, Homo diuitijs affluens. contra R. 82 b, Opibus et copijs affluens. Of. 31 b, Omnium rerum affluentib. copijs ditari. pro Qu. R. 46 b, Homo bonitate affluens. de N. 12 a, Affluens bonis omnibus. pro Seſt. 6 b, Cõſul unguentis affluens. I. V. 265 a, Homo affluens omni lepõre et uenuſtate. pro Clu. 157 b, Domus ſcelere omni affluens. de Orat. 148 a, Homines ocio nimio, & ingenijs uberrimis affluentes. & 86 a, Ingenijs abundantes.

Affluentius. Tuſculan. 231 b, Quo affluentius uoluptates undique hauriat.

Affluentia, æ. contra Rullum 85 b, Copia atque affluentia rerum omnium.

Affluo, is. abundo. de Fin. 57 a, Si ea ſola uoluptas eſſet quæ quaſi titillaret ſenſus, ut ita dicam, & ad eos cum ſuauitate affluret & illaberetur. Qu. Fr. 323 a, Iamdiu nihil à te ex iſtis locis non modò literarum, ſed ne rumoris quidem affluxit.

Affore. Epiſt. 52 a, Maior mihi ratio affore nulla poteſt, quàm, &c. aliàs, Leuatio afferri: & quidem melius. Ep. 143 a, Non mehercule ſuſpicatus ſum illam affore.

Afrania fabula. pro Cæ. 52 b, Vt illa uetus Afrania fabula refricaretur.

Africa, cæ. pro Sex. R. 35 b, Africa tertia pars orbis terrarum. Poſtq. 202 b, Marius cum parua nauicula tranſeuit in Africam. contra R. 76 a, Carthago uetus in Africa. in Sal. 275 a, Saluſtius Africam interiorem obtinẽs. de N. 18 a, Vulcanus in Africa. de Or. 158 a, Africa terribili tremit horrida terra tumultu, Ennij.

Africus, a, um. de Nat. 21 b, Cùm uolucres angues ex uſtitate Libyæ, uento Africo inuectas interficiunt.

Africanus, diuinus homo. pro Arch. Africanus, homo exiſtimationis retinendæ cupidiſſimus, quomodo cuidam familiari reſpõderit. 4. in Verr. Africanus Aemilianus ἐξωφ. 2 de Orat. Africanus, Catonis et Lælij diſcipulus. 1. de Inuent. Africanus libros Xenophontis de Cyro, pro nere de manib. non ſolebat. 1. ad Qu. frat. Africanus in libris de Repub. Ciceronis perſuadere conatur rerum publicarum omnium ueterẽ fuiſſe optimam. 2. de Leg. Africanus M. Alienum Pelignum ſcuto protexit, gladiumq; hoſti in pectus infixit. Tuſcul. q. lib. 4. Africanus, ſecundo bello Punico. 2 de Nat. d, Africanus Socraticũ Xenophontem ſemper in manibus habuit. Tuſ. q. lib. 2. Africanus Socratici Xenophontis in primis laudabat illud, quòd diceret eoſdẽ labores non eſſe æque graues imperatori & militi, quòd ipſe bonos laborem leuiorẽ faceret Imperatorum. Tuſ. q. lib. 2. P. Africanus maior Senatui primum locũ ludis aſſignauit. de Aruſp. reſpon. P. Africanus duos terrores imperij Romã. Carthaginẽ, Numan-

Numantiãq; deleuerat, pro Mur. 138 a. P. Africanꝰ ueteremq; Carthaginẽ conſecrauit, in Rull. P. Africanus L. Cottã in iudicium uocauit, 2 in Verr. P. Africanus, quid de Tib. Gracchi morte ſenſerit, pro Mil. P. Africanus, Carthagine deletã, Siculorũ urbes monumẽtis pulcherrimis exornauit, 4 in Ver. P. Africanus, domi ſuæ quieſcẽs, interfectus, pro Mil. P. African. ſol alter, eo anno extinctus, quo ſol geminatus apparuit. de N. d. 2. Africani fratris nepos omniũ perditorũ ita ſimilis fuit, ut eſſet facilè deterrimus, Tuſ. q. l. 1. Africani laus, 1 de In. Africani ſuperioris celeritas in re gerẽda, 7 in Ver. Africani minoris ſingulare cõſiliũ, 7 I. V. Africani cognomẽ declarat tertiã orbis partẽ eũ ſubegiſſe, pro Roſc. Amer. Nox Africano acerba, 10 ad A. Ex bellica laude aſpirare ad Africanũ nemo poteſt, de Cl. 172 b. Africanũ C. Carbo interemit, 2 ad Qu. Fra. Cur Africanũ domeſtici parietes nõ texerunt? 2 de Nat. deor. Africano multò maior Cn. Põp. 5 Fa. In Africano diſſimulationẽ, quam Græci εἰρωνείαν uocant, fuiſſe, ait Fannius, Acad. q. ed. 1. li. 2. Africani, Maximi, Pauli, Scipiones, ad Oct.

Africanus, a, um. Africanæ cauſæ iratior Cæſar, 6 Fam. Secutũ eſt bellũ Africanum, pro Deiot. At eo tempore ipſo Niceã Epheſumq; mittebat, qui rumores Africanos exciperent, et celeriter ad ſe referrent, pro Deiot.

Age. Atti. 98 b, Age hoc malum quod mihi commune eſt cum omnibus nihil tibi mando, ut de eo cogites. pro S. R. 26 a, Age nunc refer animum, &c. de Fin. 83 b, Age, inquies, &c. I. A. 199 b, Age ſi paruerit, poſſumus, etc. de Or. 113 a, Age uerò, inquit. pro Fon. 283 a, Age uerò, nunc inferte oculos, &c. de In. 42 b, Age uerò, urbibus conſtitutis. Ep. 85 b, Age uerò, laudo aliquem, num offendo? de Fin. 326 a, Et ille ridens, age age, inquit, &c. de Fin. 89 b, Age ſanè, inquam. de In. 79 a, Age porrò, quid ſi nec. I. V. 247 a, Age porrò tu, &c. de N. 17 b, Age, & his uocabulis deos eſſe facimus, &c. pro Cl. 34 b, Age quoniam, &c.

Agedum. pro Syl. 180 b, Agedum conferte nunc cum illius, uitam P. Syllæ.

Age ſis. i. age ſi uis. hortantis uox. Part. 233 b.

Agite. de Oratore 142 b, Agite uerò, ille inquit, ut ultis. Tuſc. 184.

Agellus, li. de Na. 77 a, Dij nec agellos ſingulorum, nec uiticulas perſequuntur. & I. V. 166 b.

Agens, tis. de Or. 141 b, Vtendum eſt imaginibus agentibus, acribus, inſignitis.

Agerenſis ager. contra Rul. 76.

Ager, gri. territorium, ſeges, ſolum, campus, ſaltus. Agerenſis ager: in Rullum. Cognoſcerent qui ager colonus eſſet, quò milites ueterani deducti eſſent, qui cõtra legem Iuliam poſſideretur, ut is militibus ueteranis diuideretur, 5 Philip. Id eſt, in quẽ colonia deducta eſſet, & qui colonis eſſet aſſignatus. Vt ager, quamuis ſertilis, ſine cultura fructuoſus eſſe nõ poteſt, ſic ſine doctrina animus, Tuſcul. q. lib. 2. Ager frugifer, Tuſc. q. lib. 2. Tum erat ager incultus ſine tecto, nunc eſt cultiſſimus cum optima uilla, pro Qu. R. 50 b. Fundus Irpinus, ſiue ager Irpinus, totũ enim poſſidet, cõtra Rul. 88 b. Qui ager neq; uillam habuit, neque ulla ex parte fuit cultus. pro Qu. R. 50 b, Num igitur horum ſenectus miſerabilis fuit, qui ſe agriculatione oblectabãt? de Senect.

Fines agri, in Vat. 218 b. Ita aqua Albana deducta ad utilitatẽ agri ſuburbani, nõ ad arcẽ urbemq; retinendã, 2 de Diui. Vt agro à Senatu & uacatione donatus eſt, de N. d. 2. Agro bene culto nil poteſt eſſe nec uſu uberius, nec ſpecie ornatius. Cat. Ex agro culto, uel qui coli poſſit, ullã partẽ ſepulchro ſumi uetat Plato, ſed quæ natura agri tantummodo efficere poſſit, ut mortuorũ corpora ſine detrimento uiuorum recipiat, ea potiſſimum ut compleatur. Quæ autem terra fruges ferre, et ut mater cibos ſuppeditare poſſit, eam ne quis minuat, neue uuus, neue mortuus, 2 de Leg. Vite atq; agro exterminatus, de N. d. 1. Ex agro tuo tantũ mihi aſſignes, quantũ meo corpore occupari poteſt, 13 ad At. Quintius de ſaltu agroq; communi ui detruditur. pro Qu. 4 b. Is habet in Volaterrano poſſeſſionẽ. i. in agro Volat. Ep. 104 b. Agri fertiles, Off. 1. qui multò plus afferunt, quàm acceperunt. Agri fructuarij, 8 Fam. in Ep. Cælij. Agri ne cõſecrentur. Platoni aſſentior, 2 de Leg. Vt agri non omnes frugiferi ſunt qui coluntur, ſic animi nõ omnes culti fructum ferunt, Tuſc. q. lib. 2. Quum eſſent agri deorum immortalium excepti lege Cenſoria, 3 de Na. d. Adſcribit idẽ auctioni Corinthios agros opimos & fertiles, de leg. Agr. Quid, qui agros immunes liberoſq; arant, cur oderunt? 4 Ver. Agros habent & natura perbonos, & diligẽtia culturaq; meliores. pro Fl. 161 b. Agros legionib. aſſignari puto oportere æqualiter, aut ſorte, 11 Fam. in Ep. D. Bruti. De agris eorum legem iniquiſſimam promulgaſſent, 13 Fam. Agris Syllanis & agro Campano, 11 Fam. D. Bruti.

Agger, ris. terræ aut cuiuſuis rei coaceruatio ad loca munienda. l. A. 196 a, Aditus hoſtiũ caſtellis & aggeribus prohibetur. At. 79 b, Oppidũ cinximus uallo & foſſa, aggere maximo. I. A. 226 a, Græcia eſſet uel receptaculum pulſo Antonio, uel agger oppugnandæ Italiæ.

Agyrium, oppidum. I. V. 162 a, Agyrinenſis ager. ibid. Agyrinenſium beneuolentia, I. V. 170.

Agglutino, as. adnecto. Attic. 255 a, Tu illud deſecabis, & hoc agglutinabis.

Agrinæ, populi. I. P. 99 a.

Agrigentum, ti. urbs Siciliæ. I. V. 121 b.

Agrigentinus. I. V. 133 b.

Aggredior, ris. adorior, aſſilio, inuado, peto, attẽto, ingredior, incipio, adeo, accedo. I. A. 244 b, Quis audeat bene comitatum aggredi? de Orat. 148 b, Non repellet ur inde, quò aggredi cupiet. pro Ce. 298 b, Quid agat, quo modo aggrediatur iudicem, nõ habet. de Or. 125 b, Cùm aggredior ancipitem cauſam. At. 197 b, Si et Silius is fuerit quẽ tu putas, nec Druſus facilè ſe præbuerit, Damaſippũ uelim aggrediare. de N. 13 a, Antequã aggrediar ad ea quæ à te diſputata ſunt, de teipſo dicã aliquid. aliàs, Aggrediar ea. de N. 61 a, Sic aggredior ad hãc diſputationẽ, quaſi, etc. Q. F. 314 b, Aggredi ad hiſtoriã. Of. 5 b, Quidam aggrediuntur ad iniuriam faciendam, ut, &c. de Or. 109 b, Quod hoc etiam ſpe aggredior maiore ad probandũ, quia, etc. de Cl. 177 a. Antonius imparatus ſemper aggredi ad dicendum uidebatur. pro Cl. 19 a, Sed ne diutius uos teneã, aggrediar ad crimen. pro Mur. 127 a, His rebus fretum ad conſulatus petitionem aggredi par eſt. Of. 15 a, In omnib. negocijs priuſquã aggrediare, adhibẽda eſt præparatio diligẽs,

Universidad de Deusto Biblioteca

Of.33 a,De qbus dicere aggrediar,si,etc. Or.209 a,Ex eo loco unde de suis meritis in rep.aggressus est dicere.

Aggrego,as.coniungo,congrego. Epi.12 a,Si meam uoluntatem ad dignitatem alterius aggregassem. I.C.103 b,Si secum suos eduxerit,eodemq; cæteros undiq; collectos naufragos aggregauerit.pro Mu.127 a, Quare ego te semper in nostrum numerum aggregare soleo. In Vat.34 a,Huius filium eodem crimine ad patris interitum aggregare uoluisti.

Aggressio,onis. principium, exordium. Orat.201 b, Cumq; animos prima aggressione occupauerit, infirmabit excludetq; contraria.

Agilitas,tis.agendi dexteritas,habilitas.Atti.14 b,Agilitas,ut ita dicam, mollitiesq; naturæ.

Agitatio,onis.commotio.de D.135 a,Nunquam animus agitatione & motu uacuus esse potest.de N.53 a,Agitatione & motib.linguæ cibus depellitur.Off.4 b,Ad quod adhibenda est quædam actio, non solum mentis agitatio.pro Mu.132 a,Motus & agitatio fluctuum,de Sen.81 b,In omnib.his studiorū agitatio uitæ æqualis fuit.de Or.151 a,Ita fit ut agitatione rerum sit infinita cognitio.de N.11 a,Actio mentis & agitatio in Deo.

Agitator,oris.auriga,qui equos currumq; agit.Atti.210 b,Nec est melius quicquam,quàm ut Lucullus sustineat currum equosq;,ut bonus sæpe agitator.Acad.23 b, Ego enim ut agitator callidus,priusquàm ad finem ueniam,equos sustinebo.

Agitatus,a,um.tractatus, iactatus. pro Cluen.18 b, Res agitata in concionibus, iactata in iudicijs, commemorata in senatu.de Som.131 a,Agitatus & exercitatus in optimis curis.pro Qu.2 a, Vt æquitas multis iniurijs iactata atq; agitata in hoc tādem iudicio consistere & confirmari posit.de Orat.147 b,Quæ omnia oratori tractata atq; agitata esse debent. de Vn.196 b,Immoderatè agitatus & fluctuans.)(.quietus et tranquillus. Off.16 b,Est uiri magnanimi,reb.agitatis punire sontes,multitudinem conseruare.

Agito,as.concutio,impello.de Na.24 a,Cum Deus pulsetur agiteturq; incursione atomorum.de N.65 a,Natura omnia ciens & agitans motibus suis. Offic.65 b, Excitare & agitare feras.de Nat.23 a, Atomos pellere seipsos,& agitari inter se concursu fortuito.

Agitare,persequi,insectari.pro Sex.Ros.29 a,Agitari et perterreri furiarum tedis ardentibus.de Leg.163 b,Furiæ agitant,& insectantur impios.pro S.R. 29 a,Tamen eos agitant furiæ,nec usquam consistere patiūtur. de Di.138 a,Aquila insectatur & agitat alias aues.

Agitare,uersare,commouere,tractare. pro Cluen.35 a, Omnia quæ ad rem pertinent,ex huius & ex aliorū tabulis agitatis,tractatis,inquisitis. Tusc.241 a,Mens agitandis exquirendisq; rationib. alitur.pro Cor.67 a, Adoptio Theophanis agitata est, per quam, &c. pro Dom.214 b, Sentētia quæ erat superioribus diebus agitata in senatu.Attic.18 a,Agraria lex à Flauio Trib. pleb.uehementer agitabatur,authore Pompeio.

Agmen,nis.exercitus,acies,militum copiæ.I.P.90 b,A' Brundusio usq; Romam agmen perpetuum totius Italiæ uidi.A.243 b,Nec duces simus,nec agmē cogamus. I.A.180 a,b.& 189 a,Agmine quadrato cū gladijs sequuntur scutati milites.I.A.197 b,Ad hāc pestē agmen

armatorū sequebatur.& ibi. Certū agminis locum tenebant barbari sagittarij.Itē:Educere dictionē ex umbratili exercitatione in medium agmen & puluerem.

Agnascor, sceris. pòst, uel iuxtà nascor, ut frater fratri adnascitur. quod si ad patrem referas, agnasci dicitur qui post factum testamentum,patri nascitur. pro Cec. 298 b,Cui filius agnatus sit,eius testamentum esse ruptum.de Or.106 a,Nemo hæreditatem petit eo testamento,quod pater fecit antequam ei filius natus est:nā constat agnascendo rumpi testamentum.

Agnatio, onis.cognatio.de Legibus 160 b,Ex quo uerè uel agnatio nobis cum cœlestibus, uel genus, uel stirps appellari potest.ad Her.5 a,Lex agnationis. de Orat. 99 a,Gentilitatum & agnationum iura.de Leg.160 b, In ciuitatibus ratione quadam agnationibus familiarū distinguuntur status. et ibi.Homines deorum agnatione & gente teneri.

Agnatus,a.Agnati qui dicantur,ex ijs quæ in uerbo Agnascor dicta sunt,intelligi potest. Dicuntur enim qui per uirilis sexus personas, cognatione coniuncti sunt, quasi à patre cōgeniti (ut Caius ait) ueluti frater eodē patre natus,filius fratris,nepos'ue ex eo.Inter agnatos aūt & cognatos hoc interest,quod inter genus et speciem.Nā qui est agnatus,& cognatus est:non utiq; qui cognatus est,& agnatus est.Cognationis enim nomen, naturale est:agnationis uerò,ciuile. Propriè enim ciuilis cognatio,agnatio uocatur: uidelicet, quæ per mares cōtingit.de Vn.101 b,Iupiter,Iuno,et reliqui, quos fratres inter se et agnatos appellare uidemus. de In.80 b,Agnati & gentiles.ad Her.5 a,Lex,si furiosus est,agnatorū gentiliūq; in eo,pecuniaq; eius,potestas esto.

Agnitio,onis.cognitio.de Nat. 1 a, Quæstio quæ ad agnitionem animi pulcherrima est.

Agnomen,nis.idem quod cognomen.de In.65 a, Nomen autem cum dicimus,cognomen quoq;,& agnomē intelligatur oportet.

Agnosco,scis.cognosco,attendo,sentio, exaudio, recipio,suscipio,cōfiteor,probo.de N.11 b,Hæc sunt dicta subtilius,quàm ut quiuis ea posit agnoscere.de Am.115 a,Aspicere & agnoscere aliqd.pro Fl.156 a,Sex.Scbola,qui et rē agnoscit,neq; hominem ignorat.Or.218 a, Primū.n.numerus agnoscitur,deinde satiat,postea cognita facilitate cōtēnitur.At.255 a,Agnoui erratū meū.de Fi.71 b, Leuiter agnoscere aliqd.Aca.21 b,Simul inflauit tibicen,à perito carmen agnoscitur.Ep.134 b, Moriar,si præter te quenquā reliquum habeo, in quo posim imaginem antiquæ & uernaculæ festiuitatis agnoscere.de Som.127 a,Quod ut agnoui,equidem cohorrui.Ep.75 b,Id ego agnoui meo iussu esse factū.pro Ra.93 b,Ego, si mihi esset integrum,susciperē hoc crimen,agnoscerem,confiterer.At.174 b,Causam tuā nosco.i.agnosco uel accipio.Ac.21 a,Ecquæ poterit in agnoscendo esse distinctio?pro Pl.265 a,Iacis adulteria, quæ nemo non modò nomine,sed ne suspicione quidē posit agnoscere.de Am.97 a,Tu aūt Fanni,quod tātū mihi tribuisti,quātum ego nec agnosco,nec postulo,facis amicè.E.48 b,Quod dicis,etc.nec nosco,nec probo:quod aūt scribis,&c. illud quidem agnosco.de Or. 142 a,Humanitatē & facilitatem agnoscimus tuam.de N.19 a,b,Deorū cognationem libenter agnoscerē.Ep. 8 b,

8 b,Quòd mihi de filia gratularis,agnosco humanitatem tuam.Ep.47 a,Dolorem tuū,mecū quodammodo agnosco. Or.213 b,Et apud Græcos quidem iam anni propè quadringēti sunt cum hoc probatur, nos nuper agnouimus.Tus.163 a, Vt Deum agnoscis ex operibus eius,sic ex memoria rerum & inuētione & celeritate motus,omniq; pulchritudine uirtutis uim diuinam mētis agnoscito.At.260 b,In tuis quoq; epistolis Alexim uideor agnoscere.pro M.109 a, Cū tota Italia facti illius gloriam libenter agnosceret.pro Pl.268 a, Sequestrem'ne Plancium respuerūt aures,agnosceret nemo, repudiaretur.de D.108 a,Nec psychomantiam agnosco.i.probo.I.P.82 a,Ipse certè agnoscet & recordabitur. pro Pla.266, Agnosco enim ex me.i.conijcio.de Am.109 b, Tantum cuiq; tribuere debemus,quantum is cui tribuimus,posit agnoscere & sustinere.

Agnus.gni.de Nat.73 b,Agnus inter pecudes aurea clarus coma.& de D.116 b,bis de Sen.89 a,Villa abundet porco,hœdo,agnò.

Ago,agis.gero,traduco,agito.I.A.190 a, Quod agendū & faciendum est,non recuso.Ep.5 a,Hic quæ agantur, quæq; acta sint,ea te literis multorum cognoscere arbitror.de Or.138 a, Sic omnia quæ fiunt, quæq; aguntur acerrimè,lenioribus principijs natura ipsa prætexuit.de Of.6 b,Sūt qui studio rei familiaris tuendæ suū se negocium agere dicant.Of.70 a,Quid si pater fana expilet,cuniculos agat ad ærarium.de D.100 a,Nostri nihil in bello sine extis agunt,nihil sine auspicijs domi habent.At.130 b,Te animo magno & forti rem istā agere existimo.At.197 b, Tuam in agendis reb. nostris diligentiam amo.Ep.244 a,M.Manneio imperaui,ut coacto in unū locū exercitu,castra in Lycaonia apud Iconiū faceret:quod cū ab illo diligenter esset actū,ego in castra ad VII.Calēd.Septēb.ueni.Epi.35 b,Quàm uellem Romæ mansisses:quod egisses profectò,si,&c.

Agere,moliri,transigere,cōtendere,curare.pro Mu.143 b,Id,mihi crede,& agunt & moliuntur.Ep.1 a,Res agitur per eosdē creditores,per quos cum tu aderas agebatur.Q.F.324 b,Ego mihi ipsi ista per quem agā nō habeo.nam cōfici nisi per hominē peritū non possunt. de N.34 b,Mihi enim,q nihil agit, esse omnino nō uidetur.de N.37 b.Nō cessans deus, nec quæ agit moliēs cū labore operoso ac molesto.de N.16 b,Agere et moliri aliqd.At.51 a,Cū Egnatio de re tua uehemēter egi, is grauiter sé acturū cū Aqlio cōfirmauit.Of.1 b,Neq; si tecū agas,neq; si cū altero cōtrahas.de Or.93 a,Cum & per meipsum egissem,& per Brutū sæpe tētassem. A.254 a,Is agit mecū accuratè multis uerbis, ut tibi responderē.At.36 b,et 37 a,Cū hoc Pōpeius egit, & uehemēter egit,cū diceret,etc.At.53 b,Agere cū aliquo, ut aliquā rē suscipiat.Ep.25 b,Agere accuratè et prudēter de aliqua re.At.1 b,& Ep.230 b,Agere cum aliquo de aliqua re.At.264 b,Cū aliquo de eadē re agere sæpius.de Cl.191 a,Quæ ego cum Crasso sæpe egi,cum eū uehemēter hortarer,&c.Ep.46 b,Vt ad te scriberem mecū egerunt.de Am.96 a,Cū sæpe mecū egisses, Attice,ut de amicitia aliquid scriberem.Qu.Fr.298 a, Non hortatione,neq; præceptis,sed precibus tecū fraternis ago.de Or.124 a,Neq; .n. nūc id agimus,ut explicemus,&c.At.125 a, Dominatio quæsita ab utroq;

est,nō id actū,beata ciuitas ut esset.pro S.R.19 b, Aliud agitur nihil,nisi ut,&c. & ibi.Hoc solū hoc tempore pugnatur,ut,&c.pro S.R.20 b,Nil aliud hoc iudicio tentatur,nisi ut,&c.pro Do.315 a,Nónne id agendū nobis fuit,ut materiam subtraheremus furori tuo? Of.9 a,Qui tum cum maximè fallunt,id agunt,ut uiri boni esse uideantur.Tus.166 a,Sed quid necesse est,cū id agam, ne post mortē miseros nos putemus fore, uitam etiam afficere deplorando miseriorem? At.139 b, Ego enim non iam id ago, ut prosperos exitus consequar.Ep.52 b,Ego id semper egi,ne bellis interessem.

Agere cum aduerbijs bene, male, atq; idem significantibus,habere,accipi,tractariq; significat.de Att.98 a, Cū illo quidē actū optimè est, mecū autē incommodius.I.V.162 b,Hæc conditio fuit aratorum,ut secū præclarè agi putarēt, si uacuos agros Apronio tradere liceret.pro Sest.14 a,Præclarè cū ijs agimus,quos pacatos esse patimur.I.V.77 b,Qui hoc nō perspicit,præclarè nobiscū actum iri.de Am.97 b,Cum illo quis neget actum esse præclarè?Ep.50 a,Hisce temporibus nō pessimè cum ijs esse actum,quibus sine dolore licitū est mortem cum uita cōmutare.Epi.73 b, Vt optimè actū cum eo uideatur esse, qui quàm leuissima pœna ab hac republica discesserit.I.V.174 a,& 173 b,Cum senserit populus istum, &c. intelliget secum actū esse pessimè. I.A.161 a,Secum malè actum putet. Itē, Malè enim mecū ageretur,si,&c.I.A.263 b,Sed facile est bene agere cum ijs,à quibus etiā tacētibus flagitari uideamur. Actum agere.i.frustra conari et laborare,inanem operā terere,ludere operā.de Am.112 a,Præposteris enim utimur cōsilijs,et acta agimus,quæ uetamur ueteri prouerbio.At.139 a,Sed acta ne agamus,reliqua paremus. At.153 a,Tu mallem, inquies, actū ne agas. Alias res agere.i.non attendere, negligenter rem agere.)(.adesse animo.Ep.254 a,Itaq; facio me alias res agere, ne conuicium Platonis audiam.pro Cec.290 b,Vt facilè intelligeretis eum non affuisse animo, cùm ab illis causa ageretur: sed tantisper de aliquo reo cogitasse,&c.pro S.R.28 a, Vsq; eò animaduerti iudices eum iocari atq; alias res agere. Or.205 b,Ridiculum,cuius genera plura sunt, sed nūc aliud agimus.pro Clu.55 b,Oppius aliud agens, & nihil eiusmodi cogitans. pro Fl.154 b, Quiescant igitur,& me hoc in lucro ponere, atq; aliud agere patiantur.de Ora.147 b,Atqui uides,inquit Antonius, cum alias res agamus,quàm te inuiti audiamus,qui,&c.Tusc.168 a, Virtutem necessariò gloria, etiamsi id tu nō agas,consequitur.Orat.214, Quæ sua sponte,etiamsi id nō agas,cadunt.de Cla.186 a,Miror tam alias res agere populum, ut sit insano inter disertos locus.ad Her.21 a,Vt res ex animo agi uideatur.

Agere,circumducere,agitare.de Orat.126 a, Magna uis est earum sententiarum atq; eorum locorum quos agas tractesq; dicendo. I.V.210 b, Hic nolite expectare, dū ego hoc crimen agam hostiatim.

Agere,disceptare,decertare,dicere,litigare. pro Ce.292 a,Omnino iam bene agis,à uerbis enim recedis, & æquitate uteris.Qu.F.306 b,Non gladijs mecum,sed litibus agetur.pro Cec.291 a, Quid agas mecum ex iure ciuili ac prætorio,nō habes.pro Mur.132 a,Agere cū aliquo ex syngrapha.pro Qu.5 b,Agere ex sponso.I.V.

Universidad de Deusto
Biblioteca

211 a. et 220 a, Qui hæc palàm de loco superiore agere pro imperio ac potestate. Ep. 61 a, Ad III. nonas Ianuarias, cum agere cœpisset, tertio quoq; uerbo orationis suæ me appellabat. I. A. 239 a, Nūc quod agitur agamus. Q. F. 306 a, Lupus egit causam agri Cāpani sanè accuratè. Att. 135 b, Nec suā causam agit, sed publicam. I. V. 237 a, Videte quàm nō inimico animo sim acturus. pro Cl. 52 a, Agere furti cū aliquo. de Or. 118 a, & Tusc. 180 a, Agere causam aduersarij, ut ille agat suā. pro Qu. 13 b, Ego experiri nō potui. i. agere. Anteq. 195 b, Virtus mea me tacēte, agit causam meā. Tusc. 234 b, Agere cū aliquo tabellis obsignatis. i. conuincere illū testimonio literarum suarum. de Ora. 88 b, Agere cū aliquo lege. Contendere cum aliquo interdicto. ad Her. 4 b, Agere iniuriarū cum aliquo. ad Her. 9 b, Quod cum hærede mandati ageretur. de Or. 99 a, Cum miles domū reuenisset, egissetq; lege in hæreditatē paternam. de Or. 98 b, Alter plus lege agēdo petebat, quàm quātū lex permittebat. de Or. 98 b, Alter iniquū putabat plus secum agi, quàm quod esset in actione. pro Mur. 129 b, Posset agi lege nec ne, pauci quondam sciebant. Of. 64 a, Inter bonos bene agier. Off. 64 a, Ex fide bona agere.

Agere, tractare, & tentare aliquid. At. 6 b, Eodem tempore aget prætor ad populum. de Le. 192 b, et Ep. 3 b, Agere cum populo, aut cū senatu. de Le. 186 a, Consulibus esto cū patrib. agendi. At. 7 a, Consul nihil agens cum rep. In Vat. 32 b, Agere cum plebe, Tribuni erat. Agi, id est, in discrimine uersari, in discrimen & periculum uocari. pro Pom. 5 a, Agitur enim salus sociorū, pro qua, etc. aguntur certissima populi Ro. uectigalia, aguntur bona multorum ciuium. de Am. 107 a, In quibus eorum aut de capite agatur aut fama. de Fin. 76 b, Agitur magna res. I. V. 226 b, Agitur iniuriæ sociorū. I. A. 213 b, Sed uos moneo, libertas agitur populi Rom. quæ, &c. uita & fortuna optimi cuiusq;, quo, etc. autoritas uestra, quam, &c. de Or. 126 a, Cum agitur ingenij nostri existimatio. pro S. R. 35 b, Tua quoq; res per magna agitur. At. 264 b, Attici permagna res agitur.

Agere, exequi, obire, tractare, repræsentare. de Cl. 164 b, Cùm Cotta princeps adhibitus esset, priores tamen agere partes Hortensium. Ibidem 193 b, Primas in causis agebat Hortensius. i. principatum in causis obtinebat. Ep. 125 b, Dum mihi pacis mandata das ad Cæsarē, mirificum ciuem agis. pro Mu. 125 a, Ego has partes lenitatis et misericordiæ semper egi libēter, &c. de Or. 129 b, Agere tragœdias. I. A. 233 a, Quorum alter commentatus est mimos, alter egit tragœdiam. pro Qu. R. 48 a, Roscius Ballionem lenonem cum agit, agit Chæream. & ibid. Chæreæ personam præclarè Roscius in scena tractare consueuit. & ibi. Imitare aliquē in persona alicuius. de Or. 152 b, Nunquam egit hūc uersum Roscius eo gestu quo potest. Ep. 22 a, Egiq; omnes illos adolescentes, quos ille iactitat.

Agere, emittere. Tusc. 152 a, Nam & agere animam, & efflare dicimus. pro Qu. R. 48 b, Eodem tempore & gestum, & animam ageres. Epi. 123 a, Qu. Hortensius cum has literas scripsi, animā agebat. de Or. 107 a, Agere uocem. pro Cec. 294 b, Neminem statu detrusum qui non adhibita ui, manu demotus, et actus præceps intelligatur. I. V. 225 a, Agere diē festum: id est, celebrare. pro Arch. 188 b, Hæc studia adolescentiam agunt: id est, ducunt. de Se. 78 b, Si octuagesimum annū ageret. Tusc. 154 a, Agere æuum in cœlo: id est, uiuere. de Ora. 132 a, Asellum agas: id est, ducas. I. V. 77 a, Agunt eum præcipitem pœnæ, id est, impellunt. de Sen. 78 b, Moderati senes tolerabilem agunt senectutē. i. traducunt. Tusc. 229 a, Agere unum diem bene uel malè ex præceptis sapientum: id est, uiuere & traducere. I. V. 270 a, & de Fin. 146 b, Agi in crucem: id est, tolli. Attic. 13 b, Agere gratias alicui nomine alicuius. Epi. 226 b, Nero meus mirificas apud me tibi gratias egit.

Agragianæ portæ. l. Porta.

Agrarius, a, um. Agraria facultas, 2 ad Att. Agraria lex Rulli, 8 Fam. Cælij. Agraria lex à Flauio Tribuno plebis uehementer agitabatur, Att. lib. 1. Huic toti rationi agrariæ Senatus obuersabatur, ad Att lib. 1. Ob eamq; causam aut agrariam rem tentant, Offi. 2. Agrarij, pro ijs qui agros cupiebant, ut subuenirent suæ inopiæ, 1 ad Att. & 16. Alibi Agripetas appellat. Qui agrarios concitare conatus est. in Catil. Non solicitabit rursus agrarios, 7 Philip.

Agrestis, ste. quod ad agros pertinet, rusticanum, incultum, asperū, syluestre. Tusc. 243 b, Quæ Barbaria India uastior, aut agrestior? contra R. 85 a, Ligures mōtani, duri & agrestes. I. V. 253 b, Palmarum agrestium multitudo in Sicilia. pro Mu. 138 b, Aut in aliquo conuentu agrestium. de Or. 87 b, Fera agrestisq; uita. Part. 237 b, Genus hominū indoctum & agreste. de Off. 26, Agrestis & inhumana negligentia. de Or. 87 b, Rustica uox & agrestis. pro Mi. 108 a, Serui agrestes et barbari. de Se. 87 a, Agrestis & furiosus dominus. de Orat. 94 b, Quidam uultu motuq; corporis uasti atq; agrestes. At. 202 a, Isto .n. animo nihil agreste, nihil inhumanū est. de Or. 64 a, A' principio clamare, agreste quiddā est.

Agricola, æ. pro Deio. 148 b, Deiotarus diligentissimus agricola & pecuarius habebatur. de Or. 112 a, Si de rusticis rebus agricola quispiam disertè dixerit. pro S. R. 25 b, Qui suos filios agricolas assiduos esse cupiunt. pro S. R. 34 b, At ego agricola & rusticus, &c.

Agricultura, æ. cultura agri, cultio agri. de Or. 106 b, Si mandandum aliquid procuratori de agricultura, aut imperandum uillico sit. Off. 30 b, Omnium rerum, ex quibus aliquid exquiritur, nihil est agricultura melius, nihil uberius, nihil dulcius, nihil libero homine dignius. de Orat. 106 b, Libri Magonis Carthaginensis de agricultura. de Se. 88 b, & 89 a, Hesiodus de cultura agri scripsit. & ibi. Nihil est tam regale, quàm studium agri colendi. ibid. De laudibus agriculturæ, &c. de Fi. 90 b, Quinetiam agricultura, quæ abhorret ab omni politiore elegantia, tamen eas res, in quibus uersatur, nominibus notauit nouis.

Agripeta, æ. agri competitor. de Na. 15 b, In Samum pater Epicuri Neocles agripeta uenerat. At. 250 b, Agripetas eiectos à Buthrotijs. et lib. 16, Agripetas cōcisos.

Ah, reclamantis interiectio. de Or. 15 a, Ah, inquit, patres conscripti, non ego mihi illum iniquum egero, uerùm omnibus.

Ain. At. 88 a, Ain tu? & 91 b, Ain tandem? de Leg. 186 b, Ain tandem etiam à Stoicis ista tractata sunt? Ora. 210 a, Ain, pro ais ne.

Aio,

Aio, ais. affirmo, dico, loquor.)(. Nego. de Diuin. 123 a, Quid ergo, Aius iste quando eum nemo norat, aiebat, et loquebatur, &c. posteaquam & sedē, & aram inuenit, obmutuit. de D. 132 b, Aio te Aeacida Romanos uincere posse. de Finib. 79 a, Quasi ego id curem quid ille aiat aut neget. Aca. 26 a, Vt neq; neget aliquid, neque aiat. de Of. 70 a, Diogenes ait, Antipater negat. de Orat. 130 a, Docebo sus (ut aiūt) oratorem eū, quem, &c. Top. 224 b, Sunt etiam ualde contraria alia, quæ appellantur negantia, ea ἀποφατικὰ Græci, contraria aientibus: ut si hoc est, illud non est. I. P. 94 b, Iste Claudus (quomodo aiunt) pilam retinere, &c. pro Pom. 8 a, Aiunt, dicunt, dicitur, prædicant. de Ar. 248 a, Vt hominum fama est. Vt perhibent. in Ar. pro Fl. 154 a, Vt apparet, ut dicitur. pro Fl. 156 a, Hic cornici oculum, ut dicitur.

Aius, aij. Deus quem Titus Liuius Allocutium uocat. de Di. 123 a, Quid ergo? Aius iste loquens quando eum nemo norat, aiebat & loquebatur, & ex eo nomen inuenit. & ibid. Aio loquenti ara cōsecrata est. & de D. li. 1.

Ala, æ. ordo, seu turma equitum per translationem. Propriè uerò qua uolant aues. Offic. 42 a, Quo in bello te Pompeius alæ alteri præfecit. de Di. 120 a, Galli cantu plausuq; premunt alas. Or. 211 a, Quomodo enim uester Axilla ala factus est? fuga literæ uastioris.

Alabandus, di. Deus. & Alabandi populi. de Nat. 76 a, Alabandi Alabandum consecrauerunt.

Alabandeus. de Cl. 195 b.

Alabandensis. Ep. 224. de Or. 95. 117. de N. 69.

Alabaster, stri. myrothecium. l. Puteo.

Alacer, cris, cre.)(. perterritus. pro Cecin. 51 b, pro Mur. 136 a, Catilina alacer atq; lætus. Ep. 69 a, Alacres animo sumus, ut, &c. id est, cupimus. de Orat. 100 a, Alacri & prompto ore et uultu huc atq; illuc intueri. ad Her. 11 b, Alacres & erectæ uadunt, ut alteri noceant. de Som. 127 b, Quo sis alacrior ad tutādam remp. de Diu. 95 b, Respexitq;, & equum alacrem lætus aspexit. de In. 60 a, Quartus locus per quem demōstramus multos alacres expectare quid statuatur, ut ex eo, &c. ad Heren. 15 b, Si huic sit remissū, multos alacriores ad maleficia futuros.

Alacritas, tis. lęticia. Tusculan. 216 b, Sic hilariores illæ perturbationes, cupiditas auidè semper aliquid expectans, & inanis alacritas. i. lęticia gestiens, non multum differunt ab amentia. de Di. 120 a, Galli uictores alacritate & lęticia ad canendum excitantur. Br. 91 b, Quæ lęticia senatus, quæ alacritas erat? Att. 253 b, Addis mihi scribendi alacritatem. In Ant. 191 b, Frequentia uestrūm Quirites, alacritatem mihi summam affert defendendæ reipub. de Clar. 58 a, Canum mira alacritas in uenando. Epi. 13 b, Qui & summa uoluntate cesserit, & egregia animi alacritate abfuerit. Qu. Fra. 326 a, Opus est quadam animi alacritate.

Alarij milites. Epi. 29 a. & ibidem, Quod autem meum erat proprium, ut alarijs Transpadanis uti negarem, id etiam populo se remisisse scribit.

Alaudæ, arum. legionis nomen. Att. 257 b, Antonius cum legione alaudarum ad urbem pergit. I. A. 246 b, Huc accedunt alaudæ, cæteriq; ueterani. I. A. 196 b, Antesignanos, & manipulares, & alaudas iudices se constituisse dicebat. & 156 b, Legio alaudarum.

Alba, urbs. I. A. 184, 192.

Albensis. ad Her. 16.

Albanus mons. de Diuin. 84 a. & de Diuin. 122 b. & Albanus lacus.

Albatus, a, um.)(. Atratus. In Vatin. 35 a, Cum ipse epuli dominus, Quin. Arrius albatus esset.

Albescit, fit album. Aca. 26 b, Mare nunc quia à sole collucet, albescit & uibrat.

Albinus, ni. de Clar. 171 b, Albinus, is qui Græcè scripsit historiam.

Album, bi. tabula uel matrix (ut hodie loquuntur) in qua nomina alicuius ordinis, uel res gestæ breuiter notabantur, ut fieret populo copia. de Orat. 113 a, Pontifex Max. res omnes singulorum annorum mandabat literis, efferebatq; in album: & proponebat tabulam domi, potestas ut esset populo cognoscendi.

Albus, a, um.)(. Niger, ater. de Diui. 110 a, Quæ alba sint, quæ nigra dicere. Epist. 108 b, Quod quasi auem albam uidentur bene sentientem ciuem uidere. Tusc. 250 a, Democritus alba & atra discernere non poterat. de Leg. 179 a, Color albus præcipuè decorus Deo est, cùm in cæteris, tum maximè in textili. I. A. 168 a, Qui albus aterue fuerit, ignorans fratris filium præterijt.

Alcæus, cæi. Poeta lyricus. de Nat. 17 a, Nęuus in articulo pueri delectat Alcæum.

Alea, leæ. omnis ludus, in quo temeritas & casus, non ratio nec consilium ualet: qualis est talorum, et tesserarū. de Diuin. 126 a. & I. A. 171 b, Homo nequissimus, qui nō dubitaret uel in foro alea ludere, lege ea qua est de alea condemnatus. I. C. 106 b, In uino & alea, comessationes & scorta quærere. pro Arch. 188 a, Quantum alij temporis tribuunt aleæ, quantum pilæ: tantum ego, &c. de D. 115 b, Non perspicitis aleam quandam inesse hostijs deligendis. aleam: id est, fortunam, & casum. Legitur etiam: Aliam quandam uim, &c. I. A. 171 a, Licinium de alea condemnatum collusorem suum restituit, ut quod in alea perdiderat, beneficio legis dissolueret.

Aleator, oris. I. A. 173 b, Domus erat aleatoribus referta. in Catilin. 109 a, Omnes aleatores, omnes adulteri, &c. I. V. 242 a, Aleatoris Placentini castra commemorabuntur. At. 224 a, Ab Aleatore φυρμὸς πολύς.

Alei campi. Tusc. 204.

Aleatorius, a, um. I. A. 173 a, Suggerebantur etiam sæpe damna aleatoria.

Aletrinas, municipium. pro Cl. 26.

Aletrinensis. pro Cor. 65.

Ales, alitis. uolucer. de Diui. 105 a, Aues quæ tum huc, tum illuc uolant: alites, quæ tum à dextra, tum à sinistra parte canant, oscines. de Nat. 58 b, Aues, & alites, & oscines, ut augures nostri appellant. de In. 48 a, Angues ingentes alites iuncti iugo. de Nat. 48 a, Inde est ales auis lato sub tegmine cœli. In Arat. Ales nuncius Iouis.

Alexander, dri. de Diu. 90 a, & Attic. 214 a, Alexander Babylone est mortuus.

Alexandria, driæ. urbs. Attic. 25 a, Cupio Alexandriam reliquamq; Aegyptū uisere. contra Rul. 74 a, Alexandria, cunctaq; Aegyptus. & Ep. lib. 7.

Alexandrinus, a, um. contra Rul. 74 a, Rex Alexandrinus.

Alexis, Alexidis. Attici amanuensis. Attic. 106 b, In tuis quoq; epistolis Alexim uideor agnoscere. Attic. 100 a,

Universidad de Deusto
Biblioteca

Nam Alexidis manum amabam, quod, &c.

Algeo, es. frigeo. de Oratore 135 a, Sapiens, si algebis, tremes. & Tusc. 181 a, Algere.)(. Aestuare. Epist. 125 b, Nostri milites facilè algere & esurire consueuerunt.

Algidus, a, um. frigidus. Ora. 211 a, Vos qui accolitis Histrum fluuium, atque algidam, &c. algidam regionem scilicet. ut Catullus, Algida loca, de Berecynt.

Aliàs, aliquando. de Or. 124 b, Et ex ijsdem illis locis interdum concludere, relinquere aliàs, alioq; transire. de Ora. 111 a, Itaq; illi aliàs aliud ijsdem de rebus iudicant. Or. 216 b, Quorum descriptus ordo aliàs alia termination concluditur. de Di. 109 b, Sed hæc aliàs pluribus, nunc, &c. de Orat. 111 b, Vt uterq; uestrûm eadem de re aliàs aliud defendat. de Diu. 131 b, Vt ijdem uersus aliàs in aliam rem accommodari possint. Epi. 99 a, Sed plura scribam aliis. Ep. 102 a, Sed aliàs iocabimur. Att. 8 d, Hoc ad te scribam aliàs subtilius. At. 210 d, Huic epistolæ quam tu misisti, rescribam aliàs, nunc alijs mato. de Finibus 143 a, Ego uerò uolo in uirtute uim esse quàm maximam: sed quanta sit, aliàs, nunc tantum, &c. Attic. 54 d, Si unquam in dicendo fuimus aliquid, aut etiam si unquam aliàs futuri sumus, tum profectò, &c. At. 259 d, Alij enim sunt aliàs, nostriq; familiares ferè demortui. Or. 211 b, Aliàs ita loquor ut concessum est, aliàs ut necesse est. de Finib. 83 a, Nemo potest aliàs beatus esse, aliàs miser. de Or. 162 b, Aliàs contentius, aliàs remissius. I. V. 100 b, Aliàs reuocabat, aliàs decernebat, &c. Tusc. 216 b, Ex quo intelligitur qualis ille sit, quem tum moderatum, aliàs modestum & temperantè, aliàs constantè cõtinentèq; dicimus. de In. 60 b, Atq; hic item, ut in nostra persona licebit aliàs singulatim transire omnes argumentationes, aliàs ad partitiones singula genera referre, aliàs ab auditore, quid desideret, quærere, aliàs hæc facere per comparationem suarum & contrariarum argumentationum. de Am. 102 a, Mutantur etiam sæpe hominum mores, aliàs aduersis rebus, aliàs ætate ingraueſcente. de Or. 106 d, Cum in eiusmodi causis aliàs scriptum, aliàs æquitatem defendere doceamur. Acad. 3 a, b, Quibus de rebus & aliàs sæpe nobis multa quæsita sunt, & quondam in Hortensij, quæ, &c. de Sene. 87 b, Terra nunquam sine usura reddit quod accepit, sed aliàs minore, plerunq; maiore cum fœnore. de Orat. 162 a, Geminatio uerborum habet interdum uim, lepórem aliàs. de Cla. 177 b, Idq; cùm sæpe aliàs, tum apud centumuiros cognitum est. Off. 6 b, Cùm sæpe aliàs, tum maximè bello Punico secundo. de Ora. 83 a, Quorum pater & sæpè aliàs, & maximè censor saluti reipub. fuit.

Alibi. Cum Cæsar præteriret, omnis armatorum copia, dextra sinistra ad equum, nec usquam alibi, Acad. li. 4. nusquam alibi.

Alicubi, uspiam, usquam. pro Flac. 161 a, Si te Crassi agri delectabant, hic alicubi in Crustumino, aut in Capenati parauisses.

Alicunde. ex alio loco. de Or. 107 d, Alicunde arripere aliquid. & pro Cec. 293 b, Alicunde discedere.

Alienatio, tionis. defectio. Qu. Frat. 305 b, Subita defectio Pompeij, alienatio consulum. I. A. 160 a, Tuamq; à me alienationem ad ciues impios tibi gloriæ fore putasti. de Am. 110 b, Statim alienatio disiunctioq; faciẽda

est. Or. 210 d, et de Leg. 193 b, Quibus uerbis sacrorum alienatio fiat.

Alienatus, a, um. abhorrens, alienus. ad Atticum 260 b, Gaudeo mihi causam oblatam, in qua omnes sentiant me ab illo alienatum. Attic. 15 a, Animus alienatus & offensus.

Alienigena, næ. peregrinus, alienus, externus, alia ex gente. pro Deiot. 145 b, Homo longinquus & alienigena. de Leg. 174 b, Deos alienigenas coli, confusionẽ habet religionum. pro Cor. 59 b, Alienigenarum nos hominũ studijs atq; externa uirtute priuari. pro Fon. 280 b, & 284 a, Alienigenas domesticis anteferre. I. C. 135 a, Hostes alienigenæ.)(. Hostes domestici.

Alieno, as. abalieno, immuto, distiungo, uendo, diminuo, mentem meam ab omni studio sensuq; alicuius flecto.)(. Reccõcilio. In Verr. 231 a, Precio paruo, ea quæ à maioribus acceperis uendere atq; alienare. contra Rull. 72 b, Alienare uectigalia. contra Rullum 77 a, Venire uestras res proprias, & in perpetuum à uobis alienari. Ep. 34 b, Maleuoli ignari constantiæ meæ conabantur alienare à te uoluntatem meam. de Pro. 73 a, Quibus cum omnibus eadem respub. me reconciliauit, quæ alienarat. Att. 15 b, Summum erat periculum, ne si nihil impetrarent, à senatu alienarentur. Epi. 26 a, Hominem adolescentem non tam allicere uolui, quàm alienare uolui. Epistol. 64 a, Qui & te nonnunquam à me alienarunt, & me immutarunt tibi. de Finibus 92 b, Simul atq; natum sit animal, ipsum sibi conciliari, & commendari ad se conseruandum, &c. alienari autem ab interitu, ijsq; rebus quæ interitum uideantur afferre.

Alienus, a, um. remotus, auersus, discrepans, abhorrens, relictus, alienatus.)(. Suus. In V. 121 b, Letilius homo nõ alienus à literis. Off. 6 b, Difficilis est cura rerum alienarum. Ep. 29 a, Sin ille à me est alienior, nihil tibi literæ meæ proderunt. pro Mur. 117 b, Cato à Murena nulla re unquam alienus fuit. pro Pl. 261 a, Allicere uoluntates alienas. id est, alienatas. pro De. 147 b, Cum is à te animo esset alieno. de Am. 101 a, Ab altero non alienos animos habemus. pro S. R. 41 a, Non uereor, ne quis alienum me animum habuisse à causa nobilitatis existimet. Ep. 73 a, Nõ putaui esse alienũ institutis meis, hæc ad te scribere. Qu. de Pet. 205 a, Tamen amore nostro non sum arbitratus alienum hæc ad te scribere. Ep. 181 b, Sum admiratus te, quicquam à me cõmissum quod esset alienũ nostra amicitia, credidisse. de Di. 98 a, Neq; hoc dij alienum ducunt maiestate sua. de Pro. 72 b, Sed alienum mihi uidetur dignitate imperij, quo, &c. Ep. 52 a, Quæ non aliena esse ducerem à dignitate tua. de Fin. 51 a, Quis alienum putet eius esse dignitatis quam mihi quisq; tribuit, quid in omni munere uitæ optimũ & uerissimum sit exquirere? Ep. 182 a, Quo nec mihi grauius quicquã potest esse, nec à te alienius. pro Plan. 259 b, Id ab hoc alienum est. At. 252 b, Nauigationis labor alienus ab ætate nostra. pro Ce. 289 b, Id dicit quod illi causæ maximè est alienum. Ep. 14 d, Tantũ enitor, ut neq; amicis, neq; etiã alienioribus desim. Epi. 34 d, Vt tuũ factum alieni hominis, (ut leuissimè dicã) meum uerò coniunctissimi, & amicissimi esse uideatur. pro D. 227 d, Homines alienissimi à P. Clodio: id est, minimè

minimè coniuncti, & propinqui. de Fin. 52 a, Epicurus in Physicis totus est alienus.)(. Suus.

Alimentarius, a, um. Ep. 116 a, Lex alimentaria.

Alimentum, ti. nutrimentum. de Vn. 198 a, Nec uerò mundus desiderat alimenta corporis.

Aliò, in alias terras. Att. lib. 9. Ex illius sermone statuam, Arpinum'ne mihi eundum sit, an quò aliò. de Ora. 96 a, Sed si placet, sermonem aliò transferamus. pro Cl. 30 b, Tamen uocat me aliò iamdudum tacita uestra expectatio. I. V. 104 a, L. Domitius aliò responsionem suam deriuauit. de Fin. 70 b, Appellet hæc desideria naturæ, cupiditatis nomen seruet aliò.

Alioqui. alioquin, aliàs. Or. 201 b, Quorum ab oratoris iudicio delectus magnus adhibebitur, alioqui quomodo ille in bonis hærebit & habitabit suis?

Alioquin. alioqui, cæteroquin. Orat. 204 b, de L. 128 b, Minima olim istius rei fuit cupiditas, alioquin multa extarent exempla maiorum.

Alifanus ager. contra Rul. 79. pro Fl. 263.

Aliphera, urbs. At. 90.

Aliptes, tæ. unctor. Ep. 13 b, Sed uellem non solum salutis meæ quemadmodum medici, sed etiam ut aliptæ uiriũm & coloris rationem habere uoluissent.

Aliquando aliàs, nonnunquam, interdum, quodam tẽpore, tandem, aliquo tempore. At. 195 b, Velim aliquãdo puerũ uisas. pro Cæl. 39 b, Quis bonis uiris quodam tempore cõiunctior? quis ciuis meliorũ partiũ aliquando? Aca. 4 a, Num hæc ex ullo audiuisti aliquando? pro Ce. 187 b, Magis opportuna opera nonnunquã, quàm aliquando fideli. Ep. 64 a, Et te nonnunquam à me alienarunt, & me aliquando immutarunt tibi. Off. 28 a, Et maximè si aliquando alio domino solita est frequentari. pro Mil. 114 b, Erit illud profectò tempus, & illucesceet aliquando ille dies, cum tu, &c. de Ar. 254 b, Sit discordiarũ finis aliquando. de Or. 96 a, Et nostro more aliquando, nõ rhetorico loquamur. pro Qu. 7 b, De cõtrouersijs uult dijudicari serò, uerum aliquando tamẽ. pro Qu. 17 b, Spes est hũc miserũ aliquando tandẽ posse consistere. pro Fla. 146 a, Sed si fortè aliquando beneficij huius obtrectator extitisset, &c. de Or. 92 b, Non despero fore aliquem aliquando, qui, &c. Or. 212 d, Aliquando, idq; serò mihi extorta ueritas est.

Aliquandiu, satis diu, aliquando. Acad. 41 a, Nam Aristum Athenis audiuit aliquandiu. & At. 29 b, pro Cl. 22 b, Off. 109 b.

Aliquantulum, paululum. de In. 65 b, Et de natura licet aliquantulum ducere suspicionis. ad Heren. 26 b, In mediocri figura uersabitur oratio, si hæc aliquantulũ demiserimus, &c. pro Qu. 3 a, Cum æris alieni aliquantulum relictum esset. de D. 95 b, Cum aliquantulũ progressus esset. de Amic. 104 d, Aliquantulum deflectere de spacio.

Aliquantum, paulùm, nonnihil leuiter, paulisper, nescio quid, aliqua ex parte. Par. 119 a, Auri nauẽ euertat gubernator an paleæ, in re aliquantum, in gubernatoris ineptia nihil interest. Epi. 51 a, & 69 b, Lectis tuis literis aliquantũ acquieui. At. 111 a, Aliquantum animi uidetur nobis attulisse Labienus. pro Syl. 177 b, Cincius profectus est aliquanto ante furorem Catilinæ. Ep. 143 a, Nõ modò nõ contra legẽ, sed etiã intra legem, et

quidem aliquanto. Atti. 83 b, Literas tuas minus paulò expecto, quàm si Romæ esses, id est, aliquanto minus. de In. 81 b, Postea aliquanto ipsos quoq; tempestas uehementius iactare cœpit.

Aliquid, aliqua, uel ulla pars.)(. nulla pars. pro De. 150 a, Nihil à me arbitror prætermissum, sed aliquid ad extremam causæ partem reseruatum: id autem aliquid est, te ut plane Deiotaro reconciliet oratio mea. Offi. 41 a, Qui cuipiam furatur aliquid. pro Deiot. 151 a, Ne tibi illum succensere aliquid suspicere.

Aliquis, qua, quod. quidã, quispiam, aliquispiam, ullus, nonnullus, unus aliquis, nõ nemo, aliquot, partim, paucus, quis. I. V. 134 b, Est consuetudo Siculorum, ut nonnunquam eximant unum aliquem diem aut summum biduum ex mense. pro Mar. 134 a, Neq; enim culpa tua est, si te aliqui timuerunt. de Or. 109 b, Bene dicere nõ habet definitam aliquam regionem. At. 47 b, Meq; ut facis, uelis esse aliquem: quoniam qui fui, esse non possum. At. 120 a, Nullus priuatorum dolor bonorum erat aliquis, sed hebes. I. V. 192 b, Alicuius facti si non bonam, at aliquam rationem afferre. pro Lig. 140 a, Atq; is tamen aliquis Ligarius non fuit. de N. 45 b, Cum mã chinatione quadam moueri aliquid uidemus. Of. 41 a, Confugere ad unum aliquem uirtute præstantem. pro Cluent. 57 a, Atq; istam ipsam quæstionem dicite, quis obsignauit. unum aliquem nominate. de Or. 112 a, Multi fine doctrina, aliquid omnium generum atq; artium consequuntur. de Leg. 187 a, Puto posse & quidem aliquem de tribus nobis. pro Cec. Aliquis de familia. Epi. 187 b, Sed gesta res expectatur, quam quidem aut iam esse aliquam, aut appropinquare confido. de Or. 93 b, Quid mihi tanquam alicui Græculo quæstiunculam ponitis? de Or. 121 b, Timidè tanquam ad aliquem scopulum libidinis, sic tuam mentem ad philosophiam appulisti. Aca. 9 b, Illos, &c. quasi desperatos aliquos relinquamus. de Fin. 77 b, Leonides, Epaminondas, tres aliqui, aut quatuor. Att. 208 b, Quo die has dabam, expectabam aliquem meorum. At. 208 b, Et si tuæ literæ rectè sperare iubent, tamẽ expecto recens aliquid. Tusc. 194 a, Num aliquod quodpiam membrum tumidum ac turgidum non uitiose se habet? Att. 208 b, Nunc eadem illa, quid Brutus cogitet, aut si aliquid egit, &c. Am. 112 c, Si aliquis, &c. &, Si aliquid, 112 a.

Aliquot, nimerum significat, nec uariatur. Atti. 147 b, Aliquot sunt anni, cum uos duos elegi, quos præcipuè colerẽ. de D. 135 a, Aliquot somnia uera, inquit Ennius, sed omnia nõ est necesse. de Vn. 105 a, Disciplina Pythagoreorum aliquot secula in Italia Siciliáq; uiguit. Ep. 103 b, Accepi à te aliquot epistolas uno tempore.

Aliquotiens, uel aliquoties, aduerbium numeri. pro Quim. 1 a, M. Iunius, qui hanc causam aliquotiens apud te egit. de L. 171 a, Aliquoties iam iste locus à te tactus est. pro Font. 281 a, Quod ego profectò non crederem, nisi aliquotiens ex ipsis accusatoribus audissem, cum præciperent, &c.

Aliter, secus, alio pacto, alio modo, non eodem modo, nõ perinde. pro D. 219 b, Quod certò scio aliter esse. Att. 259 a, Ne sim saluus, si aliter scribo ac sentio. Offic. 63 b, Sed aliter leges, aliter philosophi tollũt æstutias. Att. 260 a, De Antonij itineribus nescio quid aliter audio,

Universidad de Deusto
Biblioteca

atq; ut ad te scripseram.Or.219 b,Tantũq; abest ne eneruetur oratio cõpositione uerborum, ut aliter in ea nec impetus ullus,nec uis esse poßit.pro D.219 b,Proinde quasi isti de illo, aliter atq; ego existimo, sentiãt. p D.241 b, Oĩa aliter apud uos in monumẽtis habetis pronũciauit.Ep.92 b,Sed tamẽ aliqd uidebimus in quo sit spes: aliter quidem non modò non appetendum,sed etiã fugiendũ puto.de Am.110 a,Aliter enim amicitiæ stabiles permanere nõ possunt.pro R.P.127 a,Si qui in prædones inciderint,aliter quidpiam coacti faciant.i. turpiter uel indecorè.At.93 b,Quo maiorem spem habeo nihil forè aliter ac deceat.At.65 b,Assentior,fieri nõ potuit aliter.de Diuinat.138 b,Cum eadẽ somnia,et alijs aliter euadant,& eisdem non semper eodẽ modo.

Aliunde,ex alio loco,uel ex alia re.pro Lig.137 a,Cum id neq; per te scires,neq; aliunde scire potuisses.Epist. 69 b, Aliunde pendere.de Or.112 a,Hic nisi domesticis se instruxerit copijs, aliunde dicendi copiam petere non poßit.& ibi. Aliunde assumptum bonum. Orat.204 a,In alienis aut translatum, aut factum aliunde,ut mutuo.

Alius,alia,aliud.non idem,reliquus,cæteri, præterea,alter.de In.63 a,Cum communiter quædam de omnibus præcipi poßint,separatim tamen sunt aliæ cuiusq; generis,& diuersæ præceptiones.de Fi.130 b,Sed naturas esse diuersas,ut aliud equo sit natura, aliud boui, aliud homini.de D.114 b, Si eadem hora aliæ pecudis iecur nitidum atq; plenum est,aliæ horridum & exile.de N. 50 b,Quib.bestijs eratis cibus, ut alius generis bestijs uescerentur:alias, Alij generis.Nã alij & aliæ in genitiuo apud Cic.repertũ esse,testis est Prisc.lib.6.Epist. 168 b,Nos ab initio spectasse ocium,nec quicquã aliud à libertate communi quæsisse,exitus declarat.Tus.160 b,Ita nihil aliud est discere,nisi recordari.de L.158 b, Aliud ex alio quærere.Ep.138 b,Me quotidie aliud ex alio impedit.Or.200 a,Aliud alijs uidetur optimũ.Ep. 107 a,Habes Sardos uenales,alium alio nequiorem.hic Alius de duobus dici uidetur.Qu.F.321 b,Multa in epistolam conieci,aliud alio tempore.de Di.126 b,Orbis unamquanq; partem aliam alio modo mouere atq; immutare cœlum. & alibi: Signa alia alio in loco lachrymantes intuebantur. At.260 b,Sed ut aliud ex alio,mihi non potest dubiũ,quin,etc.At.144 b,Nec unquam aliud ex alio peccare destitit.I.V.89 b,Hic tũ alius ex alio parta,&c.pro Sest.19 b,Omnes certatim alius alio grauius atq; ornatius de mea salute dixerunt. Atti. 200 a,Accepi epistolas tuas aliam alia iucundiorem.de Or.111 a, Itaq; illi aliàs aliud ijsdẽ de rebus iudicant.de Do.96 a,Simia omnia disturbauit, & aliud aliò dißipauit.Or.216 b,Quorũ descriptus ordo aliàs alia terminatione cõcluditur.de Sõ.126 a,Vt nihil inter ipsos ab alijs ad alios manare poßit.de D.131 b,Vt ijdem uersus aliàs in aliam rem accommodari poßint.Or.303 b, Res alio atq; alio elata uerbo.Or.203,In alio ponitur, aliudq; totum est,utrum oportere an decere dicas.Or. 217, Cùm aliud uideatur esse numerus, aliud numerosum,quid intersit.pro Cæ.38 b, Aliud est malè dicere, aliud accusare.de Or.106 b,Aliud est esse artificẽ,etc. aliud non esse hebetem,etc.de L.166 b,Videtis'ne quãta series rerum sit, atq; ut ex alio alia nectantur?Tusc. 242 a,Causæ aliæ eis alijs aptæ,et neceßitate nexæ. de Or.98 b,Aliquẽ ita labi ut alijs miserãd⁹, alijs irridẽdus esse uideatur.Eodẽ 104 a,Sed aliud quiddam longè aliud Crasse quærimus.At.218 b,Aliud tu honestum in hac causa iudicas,atq; ego existimẽ.de Or.162 a,Alia dicere ac significare.Sal.in Cic.271 b,Aliud stãs,aliud sedẽs,de rep.sentis.de L.172 a,In alijs rebus uersor atq; tu. Eodem 105 a,Tantum dico aliud esse aliud atq; hoc.Eodem 111 b,Quid sit quare alij melius quàm alij dicant.de Or.149 a,Virtus habet plures partes,quarũ alia est ad laudationem aptior.I.V.206 a, Siciliæ cum essem, sic ab omnibus audiebam,tam te has phaleras à Philarcho Centuripino abstulisse dicebant, quàm alias item nobiles ab Aristo Panormitano, quàm tertias à Cratippo Tyndaritano.Top.228 a, Cõparationũ duo genera sunt,unũ de eodẽ & alio,alterum,&c.& ibid. b,Huic generi finitimũ est illud, quod appellari de eodem & altero diximus.de Som.128 b, Alios,reliquos, cæteros,idẽ.de Ora.149 a,Alia,& bona,& mala uidentur Stoicis,& cæteris gentib.pro Cec.295 b,Non alia causa est æquitatis in uno,& in plurib.de Off.64 a,Alia causa est eius qui calamitate premitur, & eius qui res meliores quærit.pro Cæ.52 a,Lux lõgè alia est solis,& lychnorũ.At.165 a,De puero aliter ad te scripsit et ad matrẽ.Or.220 b,Aliud mihi ac tibi uideri potest. pro Pl.269 a, Nec erit hæc alia ratio Plancio ac Laterensi.Item alibi,Cùm alia dicuntur ac sentias.

Aliusmodi.de In.64, Nam opinio dupliciter facit homines:cum aut res aliusmodi est,ac putatur: aut non is euentus est,quem arbitrati sunt.

Allabor,ris.labor,fluo. de Di.120 b, Et humor allapsus extrinsecus,ut in tectorijs uidemus, austro sudorem imitari potest.

Allecto,as.prolecto,allicio,inuito blandè. de Senect. 89 a,Ad agrum fruendum non modò non retardat, uerũ etiam inuitat atq; allectat senectus. de Amicit.114 b, Qui ipsi illam allectant & inuitant: id est, assentationem.

Allegatio,onis.priuata quædã legatio.I.V.103 b, Cùm sibi omnes ad istũ allegationes difficiles, omnes aditus arduos ac potius interclusos uiderent. lege Expugno.

Allego,as.lego,mitto.I.V.106 b,Petit à me Rabonius,et amicos allegat,facilè impetrat.Ep.247 a,Extremum illud est,ut philosophiã ad te allegem.& 249 b,Allegarem ad te illos,&c.pro S.R.22 b,Homines nobiles allegat ijs,qui peterent,ne ad Syllam adirent. Qu.F.306 a, Sed idem Nerius iudex edidit ad allegatos Cn.Lentulum,& C.Cornelium.

Allegoria,æ.Or.205 b,Iam cũ fluxerunt continuæ plures translationes,alia planè fit oratio: itaq; genus hoc Græci appellant ἀλληγορίαν, nomine rectè: genere melius ille,q ista omnia translationes uocat. At.35 a,Si erũt mihi plura ad te scribẽda, ἀλληγορίαις obscurabo.

Alleuamentum,ti.pro Syl.179 b,In aduersis sine ullo remedio atq; alleuamento permanere.

Alleuatio,nis.alleuamentum.Epist.126 a,Et si tot tantisq; rebus urgemur,ut nullam alleuationem quisquam non stultißimus sperare debeat.de Fin. 57 a, Vt doloris diuturnitatem alleuatio consoletur.

Alleuio,as.de In.57 a,Reprehensio est, per quam argumentando

gumentando aduersariorum confirmatio diluitur, aut infirmatur, aut alleuiatur.aliàs,alleuatur, & fortasse rectius eleuatur.uide Eleuo.

Alleuo,as. leuiorem facio,lenio,mitigo. de Clar.166 a, Quod aliqua ex parte solicitudines alleuaret meas. At.199 b,Alleuor cũ loquor tecum absens.de Am.100 a,Amicitia res aduersas partiens communicansq; leuiores facit.Att.98 a,Acastus quæ uellẽ de alleuato corpore tuo nunciauit.pro S.R.20 a,Hoc onus,si uos aliqua ex parte alleuabitis,feram ut potero.

Alliensis,se.At.137 b, Alliensis pugna.

Allicio,cis. allecto,inuito,capio,capto,prolecto,traho, duco, attraho, induco, excito, titillo, illicio,obseruo, seruo.de In.82 a, Est quiddã quod sua ui nos alliciat ad sese,nõ emolumento captãs aliquo,sed trahens sua dignitate.de Or.138 a,Eũ qui audit permulcere atq; allicere.Ep.26 a,Hominẽ adolescentẽ non tã allicere uolui,quàm alienare nolui.de Or.87 b,Dicẽdo tenere hominum cœtus,mẽtes allicere.pro Mur.141 b,Cato negat uerum esse, allici beneuolentiam cibo. Qu.de Pet. 213 b,Hoc & tenentur homines Romæ,et alliciuntur. pro Pl.261 a,Allicere uoluntates alienas, retinere partas.I.V.273 a, Nullis nostris studijs beneuolentiã illorum allicere possumus. pro Pom.8 b,Regũ afflictæ fortunæ facilè multorum opes alliciunt ad misericordiã. de Am.101 a,Virtus allicit homines ad diligendũ. I.A. 182 a,Si te laus allicere ad rectè faciendũ nõ potest, ne met⁹ quidẽ à fœdißimis factis potest auocare.pro Mu. 142 b,Nulla re allici mentes hominũ oportet ad magistratum mandandum.Of.36 b,Hominum studia ad nostras utilitates allicere & excitare.Of.42 b,Oratione benigna multitudinis animos ad beneuolentiã allicere. Of.11 b,12 a,Omnis uirtus nos ad se allicit.de Di.98 b, Magnes lapis est,qui ferrũ ad se allicit & trahit.Tus. 149 a,Qui cogitatiões suas nec disponere nec illustrare poßit,nec delectatione aliqua allicere lectorẽ. E.16 a,Cum in hunc sensum, & alliciar beneficijs hominũ, et compellar iniurijs,facilè patior,&c.de Fi.71 b,Ea uoluptas quæ in motu est, & paruos allicit & bestias.

Allido,dis. Qu.Fr.311 b, Damnationes inimicorum, in quibus,me perlubente, Seruius allisus est: id est,læsus, uel impegit.

Alligatus, a,um. astrictus, & colligatus.)(.Solutus. de Amic.104 a,Ne existiment ita se alligatos,ut ab amicis peccantibus nõ discedant.pro Do.221 b,a, Vbi per suũ tribunatum Cæsaris actis alligatus teneretur.

Alligo,as.deuincio,astringo.Attic.134 a,Cedendum est celeriter, ne fortè qua in re impediar atque alliger. de Ora.159 a,Neq; uerba alligata sint,quasi certa aliqua lege uersus,neq; ita soluta ut uagentur.Attic.33 a,Cum uideas uoluntatem ciuitatis solutam,uirtutem alligatã. pro Cl.49 a,& pro R.P.125 a,Lex ubi omnes mortales alligat,ita loquitur,&c.pro Pl.276 b,Beneficio alligari.pro Fl.155 a,Metuit ne L.Flaccus nunc se scelere alliget.In Ver. 238 a,Producuntur, & ad palum alligantur.de Dom.133 b,Alligandi essent omnes,qui cubitũ irent.pro Qu. R.51 a, Aliquem stipulatione alligare.de Leg.180 a,Sacris alligari.

Allino,nis.lino,applico.I.V.69 b,Nullæ sordes uidebantur his sententijs allini posse.

Allobrox, gis. uulgò Sabaudiensis. Galli sunt Heluetijs finitimi.de Diuin.84 b,At clades patriæ flamma ferroq; parata, Vocibus Allobrogum patribus populoq; patebat. de Pro. 75 b, C. Pomptinius Allobroges domuit.In Cat.111.112.113.

Alloquor,ris.compello,προσφωνῶ,affaris.ad Her.28 b, Te nunc alloquor Africane,cuius,&c. pro Cl.54.

Alludo, dis. Alludere,est ludere, & aliò quod dicas referre.de Or.205 b,Galba autem alludens uariè, & copiosè,multas similitudines afferebat.

Alluo,is.lauo,rigo.abluo.I.V.255 a,Nõ alluuntur à mari mœnia extrema, sed influit in urbis sinum portus. Or. 206 b, Ita iactantur fluctibus,ut nunquam alluantur. pro Fl.159 b,Cum hæc ciuitas barbariæ fluctibus alluatur.de Leg.170 a,Fluuius diuisus latera insulæ alluit.

Alluuio,onis.eluuio.de Ora. 99 a,Alluuionum & circumluuionum iura.

Almo,onis. flu. prope Romam. non Anenio, neq; Anio legendum.de Nat.70 a, Lucanus: Et totam paruo reuocant Almone Cybellem.

Almus,a,um.sanctus,augustus.Offi.73 a, O' fides alma, ex Ennio.In Arat.Hanc illi tribuunt pœnam Nereides almæ.

Alo,lis.educo,nutrio.de N.30 b, Omnia quæ aluntur & crescunt,continent in se uim caloris. & 36 a, Multa, quibus animantes alantur augescantq; & pubescãt. I. V.150 a,Hac pecunia alimur & sustinemur.de N.51 b, Animantes quæ lacte aluntur.pro S.R.27 b,Anseribus cibaria publicè locantur, et canes alũtur in Capitolio. de Nat.15 b,Cum agellus eum non satis aleret.pro Deiot.147 b,Deiotarus antea maiores copias alere poterat,nũc exiguas uix tueri potest.Par.124 a,Alere exercitũ suis fructibus.de Vn.198 a,Ita se ipse consumptione & senio alebat sui. Atti.272 a,Nam mihi stat alere morbum desinere.At.104 b, Serò resistimus ei,quem per annos decem aluimus contra nos.de Cla.167 a,Intraq; parietes aluit eam gloriam, &c.pro Cec.287 a, Ebuti⁹ iste Cæsenniæ uiduitate alitur.de In.82 b, Alere aliquid & maius facere.pro Mar.135 b,Illa est uita tua Cæsar,quæ uigebit,&c.quã posteritas alet.I.C.116 b, Memoria uestra Quirites, nostræ res alẽtur,sermonibus crescent,&c.de Amicit.115 b,Sed nec illa extincta sunt,alunturq; potius & augẽtur cogitatio & memoria.Offi.21 b,Hominis mens discendo alitur.I.C.103 a, Qui spem Catilinæ cum mollibus sententijs aluerunt. pro Sest.21 a,Quorum effrenatus furor alitur impunitate diuturna.Or.200 a,Ab hac & uerborũ copia alitur. de In. 42 b, Dicendi aßiduitas aluit audaciam. de N.49 b,Vapores,quib.altæ renouatæq; stellæ,atq; omnis æther,refundunt eosdẽ.pro Pla.276 b,Locus ille mutus,ubi quisq; altus aut doctus est.de Cl.168 a,Vrbs in qua nata & alta est eloquentia.Ep.79 a,In ea urbe es,ubi nata & alta est ratio & uitæ moderatio.

Alpes,pium. montes altißimi Galliam ab Italia distermi nantes.de Pro.76 a,Alpibus Italiã munierat antè natura,&c.Ep.172 b,Antonius Apẽnino alpibusq; se tenet.I.P.79 a,Vallũ alpiũ cõtra ascensum transgreßionẽq; Gallorũ.I.A.201 b,Vt eius furorẽ ne alpiũ quidẽ muro cohibere poßemus.I.C.119 a,Hoc malũ manauit non solum per Italiam,uerùm etiam transcendit alpes.

Universidad de Deusto Biblioteca

Alsium,sij.oppidum Thuscorum. Att.21.
Alsiensis ager,ab Alsio dictus.pro Mil.111 b,Pompeium ut uideret ? sciebat in Alsiensi esse procul inde.
Alsius,a,um.frigidus.Qu.Fr.319 a, Iam ἀπὸ λυτηρίῳ nihil alsius,nihil muscosius.At.59 a,Antio nihil quietius est,nihil alsius,nihil amœnius.
Altare,ris.ara. Antequam.196 b, A' deorum quondam altaribus impiam manum ciuium remoui.I.C.102 a,A' cuius altaribus sæpe te ad necem ciuium transtulisti.de Ar.245 b,Ab altaribus religiosissimis fugatus.
Altè,sublimè.I.A.165 b,Altè extollere manum. Tuscula.235 b,Altè à terra.& de Na.51 b,Tollere se à terra altius.Or.204 b,Cùm uerbum aliquod altius transfertur.de Ar.251 a,Tollere tectum altius.de So.130 a,Altè spectare atq; ad cœlum cōtueri.de D.119 a,Cùm terra araretur,& sulcus altius esset impressus.I.V.70 a,Indignum uidebatur ijs qui altius perspiciebant. Or.205 b,Altè enim cadere non potes,id est,ex alto.
Alter,a,um.Tusculan.154 b,Agricola serit arbores,quæ alteri seculo prosint.de Cl.183 a,O' magnā,inquit,artem,Brutus,siquidem istis,cum summi essent oratores, duæ res maximæ,altera alteri defuit.At.233 b,Vt factū Dolabellæ tantopere laudarem, adductus sum tuis & unis & alteris literis.At.211 b,Alteris iam literis nihil ad me de Attica.pro Clu.25 a,Cum is unum iā & alterum diem desideraretur.de Clar.165 a,Sed contrà semper alter ab altero adiutus.Or.214 a,Id est gen⁹,ex tribus collocationis partibus alterum. de Nat.51 a, Ergo alter alterius, ubicunque nactus est oua frangit.de Senect.82 b,Nec nunc quidem adolescētis uires desidero: is enim locus erat alter de uicijs senectutis.Officior.50 a,Ptolemæus,qui tū regnabat alter post Alexandriam cōditam.I.A.159 a,Quo Senatus die lætior?proximo, altero,tertio, deniq; reliquis consecutis diebus, nō intermittebas,&c.I.A.227 a,Equitatus qui in Syriā ducebatur bipartitò:alter eum à quo ducebatur,reliquit: alterum Cn. Domitius à legato Syriaco abduxit. pro Deiot.44 a,Accedit ut accusatorum alterius crudelitate,alterius indignitate perturber.Ep.6 a,Quorū alterū mihi facere necesse est, alterū facio libēter.Tusc.169 b,Necesse est .n.alterum sit de duobus,ut aut,&c. Tusculan.251 b,Ad Brutum nostrum hos libros alteros quinq; mittamus.de D.96 b,Nō modò his tribus,qui, &c.sed etiam alteris tribus,qui,&c.I.A.248 a, In altero pudor,in illis libidines,scelera, &c. I. V.206 a, Tam has phaleras,&c.quàm alias,&c. quàm tertias, etc.de In.63 b,Caupo cum illum alterum,uidelicet qui nummos haberet,animaduertisset, gladiū propè appositum è uagina eduxit,et illum alterum occidit. At.46 b,Me ipsum accuso,deinde te,quasi me alterum. At.53 b,Ad omnia me alterū se fore dixit.Ep.98, Vide quàm mihi persuaserim te esse me alterum. Attic.282 a, Ad te tanquam ad alterum me proficiscens.Epi.26 a,Quem si reliquissem, dicerent iniqui non me planè post annum ex prouincia decessisse, quoniam alterum me reliquissem.Top.228 b,De eodem et altero.et ibidem, De eodem & alio.Altero tanto maior,id est,duplo.I.Sesqui.At.224 b,Ego è Formiano exiens XVII. Calendarum, ut inde altero die in Tusculanum scripsi hæc.
Altercor,concerto,contendo.de Clar.178,Iam in altercando inuenit parem neminem.Item 180.

Altercatio,onis.concertatio,contentio, ἀγών,studium contentionis.Attic.12 b,Redeo ad altercationem,surgit Pulchellus,&c. de Nat.5 a,Oritur mihi magna de re altercatio cum Velleio.de Clar.179 a, Nulla est altercatio clamoribus unquam habita maioribus.Att.61 b,Altercationes,quas in Senatu factas audio.Ep.3 a,Idib.Ianuarijs in Senatu nihil est confectum, propterea quòd dies magna ex parte consumptus est altercatione Lentuli & Caninij.
Alternus,a,um.quod uicissim fit,aut uicissitudinem habet.I.Ver.125 a,Senatus ex aliqua ciuitate qui iudicet, datur,cum alternæ ciuitates reiectæ sunt.In Vat.34 b, Lex de alternis cōsilijs reijciendis.pro Arch.190 b,Epigrāma in aliquem alternis uersib. longiusculis.Tus.226 a,Alternis enim uersibus intorquentur inter fratres grauissimæ contumeliæ. pro Clu.47 a,Ex duabus orationibus capita alterna contraria inter se recitāda curauit.de Or.161 a,Pedes aut heroos,aut chorios,aut alternos esse oportet.nā horum uicissitudine efficient, ut,&c.pro Plan.266 b,Senatus de ambitu,de reiectione fieri uoluit iudicium alternorum.
Alteruter, a, um. è duobus alter. Attic.129 b, Duellio mādaueram ut alteruter uestrūm ad me ueniret. de In.64 a,Nā horum in genus alterutrū illa quoq; incidēt, in quibus,&c.I.V.64 a,Video esse necesse alterutrū. & de N.15 a, At.154 b,Solon capite sanxit, si quis in seditione nō alterutrius partis esset.At.142 a,b,Nō est tuæ dignitatis atq; fidei,ut contra alterutrū, cū utriq; sis coniunctissimus,arma feras.pro M.134 a, Si in alterutro sit peccādū,malim uideri nimis timidus,quàm parum prudens.Ep.49 b,Si alterutrum necesse sit,audire ea malis,quàm uidere. Ep.118 b, Alterutrum ad cōditionem descendere uult Cæsar,ut aut,&c.Ep.115 b, Pompeium puto alterutrum de filijs ad te missurū.Ep.190 b,Dum ipsorum alteruter uenit.de Di.121 a,b,Cur alterutrum emiserit. Alteriusutrius,ex Prisciano.
Altisonus,a,um.ex alto sonans. de Diu.102 a, Hic Iouis altisoni subitò pennata satelles,&c.Poetæ.
Altitonans,tis.ex alto tonans,pro Ioue ponitur.de Di.84 a,Nam pater altitonans,&c.Poetæ.
Altitudo,nis.excelsitas,uel celsitas.In Verr.249 b,Latumiæ opus ingēs in mirandā altitudinem depressum. de Di.100 b,Labes agri Priuernatis cum terra ad infinitam altitudinem desedisset.I.V.225 a,Spelunca conuersa ad aquilonem infinita altitudine.de N.45 b,Speluncarum concauæ altitudines.de Nat.12 b,In hac immensitate latitudinum,longitudinum,altitudinum.cōtra Rul.76 b,Altitudo montium.Atti.250 b,Altitudo maris.Of.65 a,Demoliri ædes quarū altitudo officeret auspicijs.de Nat.45 b,Impendentiū montium altitudines.de Cl.170 b,Elatio atq; altitudo orationis.Or.210 b,Omnium magnarum artiū sicut arborū altitudo nos delectat.Part.236 b,Altitudo animi in capiendis incōmodis.Of.18 a,In liberis populis exercēda est etiā facilitas & altitudo animi quæ dicitur.pro R.P.129 b,Altitudo fortunæ et gloriæ alicuius.de Vn.203 b,Cū speculorum læuitas hinc illincq; altitudinem assumpsit.
Altiuolans,tis. Altè & sublimè uolans uolucris,de Di.102 b.& de N.102 b, Ennij,Cernēs genus altiuolantū.
Altor,

Altor. de Nat. 43 a, Omnium autem rerum quæ natura administrantur,seminator, & sator, & parens, ut ita dicam,atq; educator & altor est mundus.
Altrix,cis.pro Flac.159 a, Et eorum terra parens, altrix patria dicitur.de Diu. 84 b, Romani nominis altrix, Martia,&c.de Vn.201 b,Terra altrix nostra,&c.
Altum,ti.mare.de In. 74 a,Cum nautæ in alto iactarentur.& ibidem b,Cùm magna in alto tempestas esset.de Fin. 120 b,Si plures ex alto emergere uelint, &c.I.V.242 b,& 253 a,In ore portus,ubi primùm ex alto sinus ad urbem à littore inflectitur.
Altus,a,um.sublimis,excelsus,celsus,erectus,in altū editus,excitatus humo.)(.abiectus.de Or.156 a, Procul à terra abripi,atq; in altum à conspectu penè omniū abstrahi.I.V.169 a,Sic est hic ordo quasi propositus atq; editus in altum,ut ab omnib. uētis inuidiæ circumflari posse uideatur.de Leg.183 b,Columellā non altiorē tribus cubitis super tumulū statuere.de N.46 a, Vltimus, & à domicilijs nostris altissimus cœli complexus. de Or.144 b,Hoc est altius quā ut id nos humistrati suspicere possimus.pro S.R.32 a,Sua uirtute in altiorē locū peruenire. I.A.93 b,Virtus est altissimis defixa radicibus. pro Do.232 b, Præcipitari ex altissimo dignitatis gradu.de Am.102 a,Nihil enim altū,nihil magnificū suscipere possunt,qui,&c.I.A.155 b,Altissimus dignitate gradus.Or.215 a,Alta & exaggerata oratio.)(.humilis & abiecta. pro Mil.105 b,Homo sapiens & alta quadam mente præditus.pro Clu.49 b,Altiorem gradum dignitatis assequi.pro Sest.7 a,In altissimo gradu poni.Tus.234 b,Magnus & altus uir.de Fin.96 a,Vir altus & excellens.Tusc.177 a,Altus,excelsus,humana despiciens.Tus.193,Ita sunt stirpes altæ stulticiæ.
Aluearium,rij.Cic. in Oeconomico, teste Charisio:Apes in aluearium concesserant.
Alueolus,li.tabula in qua tesseris & talis luditur.de Fi.138 a,Et cùm re nulla impediantur necessaria, aut alueolum poscere,aut quærere quempiam ludum.
Alueus,uei. uas amplum, quo in balneis utebantur. pro Cæl. 52 a,Ex quibus requirā quónam modo latuerint, alueus'ne ille,an equus Troianus fuerit. ad Her. 27 a, Deinde ubi uisum, in alueum descendit.
Alumnus,a,um.qui alit,quiq; alitur.de Cla.168 a,Eloquentia bene cōstitutæ ciuitatis quasi alumna quædā. I.A.210 b,Ego itaq; pacis, ut ita dicam, alumnus,&c. de Fin.122 b,Aristoteles cæteriq; Platonis alumni.Epi.133 a,Aliquis quasi alumnus disciplinæ alicuius. de Di.83 a,Vos quoq; signa uidetis aquai dulcis alumnæ.
Aluus,ui.pars corporis subiecta stomacho.de Nat.53 b, & 21 a, Aluus subiecta stomacho, cibi & potionis est receptaculum: est autem multiplex & tortuosa. pro Clu.24 b, Spes illa quam mulier in aluo commendatā à uiro continebat.de D.88 b,Cum mater filiū aluo cōtineret.de N.71 a, Aesculapius primus purgationē alui,dentisq; euulsionem inuenit. de N.31 a,Vomitione canis purgare aluos ibes Aegyptiæ curant.
Alizia,æ.urbs. Epist.257.
Amabilis,le.quod dignum est amari,dulce,suaue.At.78 b,Filiolam tuam amo,& amabilem esse certò scio. Ep.175 a, Mihi autem nihil amabilius officio tuo. de N.25 a,Nihil est uirtute amabilius.& de Amic. 101 b,Nihil est amabilius uirtute.At.261 b,& 188 b,& 252 b,Nihil iucundius literis Sexti,nihil amabilius.Par.231 b,Oratio quæ significat oratoris ipsius amabiles mores.

Amabiliter.At.228 b,Sed mehercle si humaniter & sapienter & amabiliter in me cogitare uis, facilem te profectò præbebis M. Antonij.
Amabo,si me amas.rogātis est.At.23 b,Cura, amabo te, Ciceronem nostrum.At.24 b,& 27 a,Cura,amabo te, ut cum Ticinio transigas.Epist.110 a,Vrbanitatis possessionem,amabo,quibusuis interdictis defendamus.& ibid.Pugna,si me amas,&c.Att.47,Nostra autem negocia,quoniam Romæ cōmoraris, amabo te, explica. At.98 b,& Q.F.305 a,Expecta,amabo te,dum Atticū conueniam.Ep.21 b, Sed amabo te,cura ac cogita nihil noui.Epi.116 a,& 354 a, Amabo te,si quid,quod opus fuerit, Appio facies,ponito me in gratiā.A.67 b,Si me amas,apud me cū tuis maneas.Q.F.312 a,Adhuc,si me amas,Mariū. At.77 a,Amabo te,incumbe in eam rem.
Amalthea,uel Amalthiō,uocat Cic.Attici bibliothecam,propter uariam & magnam bonorū librorum copiam: quasi dicas copiæ cornu.nam præterquàm quòd Amalthea Iouem nutrijsse fertur,Amaltheam cornu habuisse tradūt miræ naturæ, ut quem quis siue potū expetijsset, siue cibum, sine ullo omnino labore eius compos fieret.Non mirum igitur,si Cicero Attici sui bibliothecam tam uariè copioseq; instructam, Amaltheā appellauit. At.22 a,Amalthea mea te expectat,& indiget tui.& 13 b,Velim ad me scribas cuiusmodi sit ἀμαλθεῖον tuum,quo ornatu,quæ τοποθεσία,&c.& 7 a.
Amandatio,onis.reiectio,relegatio.pro Sex.Ros.25 b, Tamen ne hæc uita rusticana relegatio atq; amandatio appellabitur?
Amando,as.ablego,remoueo,relego, dimitto,mando.I.V.249 b,Amandat hominem quò?Lilybeū.Postquam.200 b, Re quidē infra omnes mortuos amandatus esset.de N.54 b,Sic natura res similes procul amandauit à sensibus.pro S.R.25 a,An amandarat hunc sic, ut esset in agro,ac tantummodo aleretur ad uillam? pro D.226 a,Hunc modò amandandum esse.sic M.Cato inuisus,quasi per beneficium Cyprum relegatur. & paulo infrà,Me expulso,Catone amandato.
Amans,tis.diligens,obseruans, cupidus, studiosus, gratiosus,fautor.pro R.P.129 b,Equitē Romanum ueterē amicum suum studiosum,amantem, obseruantem,sui labentem excepit.Ep.71 a,Me,lenissimis et amantissimis uerbis utēs,re grauiter accusas.At.118 a,Gallus Fabius amātissimus utriusq; nostrū.Epi.181 a,Trebatius utriusq; nostrûm amantissimus. I.C.118 b,Frater carissimus atq; amantissimus. Qu.F.292 b,Si quē fortè tui cognouisti amantiorē quàm temporis.At.354 a, Ciuis amans patriæ. Epi.257 a,Ad nos tui amantissimos ueni.Tusc.214 b,Aliud est esse amatorem, aliud amantem.Ep.5 a, Qu.Selicio neminem esse amantiorem tui.
Amanter,peramāter,studiosè.At.24 b,Valde hoc uelim amāter diligenterq; conficias.Ep.744 a,Literæ tuæ, quib.expectatū meū aduētū abs te amāter uidebā. Ep.139 a,Qui me perofficiosè et peramāter obseruāt.pro Clu.20 a,Quo enim est ipsum nomē amantius indulgētiusq; maternū,hoc,&c.Qu.F.327 b,Nihil fuit faciendum istorū,quæ amantissimè cogitata sunt. Att.88 b,
Deinde

Universidad de Deusto
Biblioteca

Deinde me obsecras amantißimè, ne, &c. de Am. 95 b, Coniunctißimè, & amantißimè uiuere cum aliquo.

Amantia, tiæ. urbs. I. A. 236 d.

Amanus, ni. mons. At. 79 a, Amanus Syriam à Cilicia aquarum diuortio diuidit. Ep. 23.

Amanienſis, Ep. 23.

Amarus, a, ũ. de N. 65 b, Animal ſentit calida et frigida, dulcia & amara. de Fi. 72 b, Senſus iudicat dulce, amarum, &c. pro Cl. 32 a, Itaq; minimè amarus is uſus eſt, Att. 236 a, Amariorem me ſenectus facit, ſtomachor omnia. ad Her. 18 b, Amari iucundum eſt, ſi curetur nequid inſit amari.

Amator, oris. cultor, obſeruator. I. V. 181 a, Alba tuus nõ ſolum amicus, ſed etiam amator. Tuſc. 214 b, Aliud eſt eſſe amatorem, aliud amantem. Poſtquam. 206 b, Aliter à me Catilinam amatorem ſuum repoſcebat. de N. 71 a, Amatores puerorum Qu. Catulus, et Alcæus poeta. pro Cæl. 47 b, Vtrum hic tibi adulter an amator uidetur? de Vn. 204 a, Qui ſapientiæ amatorẽ ſe profitetur. de Clar. 170 a, Amatores Catoni deſunt, ſicuti multis iam antè ſeculis Thucydidi. At. 20 b, L. Papyrius Pætus uir bonus, & amator noſter.

Amatoriè. I. A. 175 a, Epiſtola amatoriè ſcripta.

Amatorius, a, um. quod ad amorem pertinet, quod ad amorem allicit. Tuſc. 225 a, Anacreontis tota poeſis eſt amatoria. & 225 a, Amatoria uoluptas. & 206 a, Amatorius ſermo. At. 144 b, ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς.

Ambigo, gis. dubito. pro Cecin. 288 b, Fundus de quo ambigitur, &c. de Or. 106 a, In eo autè iure, quod ambigitur inter peritißimos, non eſt difficile, &c. de Fin. 64 b, Vt inter eos qui ambigũt, cõueniat quid ſit id de quo agatur. de Or. 118 a. Nihil eſt enim quod inter homines ambigatur, in quo, &c. de Or. 118 b, Quæ propter ſcriptum ambiguntur. de Or. 153, Omnis res eandem habet naturam ambigendi, de qua quæri et diſceptari ſolet, ſiue, &c. de Or. 118 b, Ex cõtrarijs ſcriptis, ſi quid ambigitur. de In. 567 b, Ambigunt agnati cũ eo qui eſt ſecundus hæres. Or. 208 a, Nihil ambigi poteſt, in quo nõ, &c. Or. 208 b, Niſi cum de uero ambigitur, quod quæri coniectura ſolet. de In. 70 a, Si plures ambigent, &c. Top. 224 a, Ambigere de aliqua re. & I. V. 100 a, Si de hæreditate ambigitur.

Ambiguè. Orat. 207 a, Ambiguè dicta diuidere & explanare oport. Ambiguè loqui, de N. 18 a, & de Ora. 96 b, Ambiguè ſcriptum aut contrarie. pro Cec. 300 b, Verbum ambiguè poſitum.

Ambiguitas, tis. amphibologia, anceps, dubia, incerta, multiplex uerborũ poteſtas. Part. 221 b, Obſcurum autem aut longitudine, aut contractione orationis, aut ambiguitate, aut inflexione atq; immutatione uerborum. de In. 56 b, Sed nobis ambiguitate nominis uidentur errare. l. Amphibologia.

Ambiguus, a, um. anceps, dubius, incertus, multiplex. de Or. 118 b, Ambiguorum cõplura ſunt genera, quæ, &c. de Ora. 118 a, Statim occurrit animo quæ ſit cauſa ambigui. Top. 227 a, Ambiguum eſt, cum duæ differentes ſententiæ accipi poſſunt. Or. 208 a, Nam ſi quando aliud in ſententia uidetur eſſe, aliud in uerbis, genus eſt quoddã ambigui, quod ex præterito uerbo fieri ſolet, in quo, quod eſt ambiguorũ proprium, res duas ſignificari uidemus. Epi. 175 a, Ego tamen non habui ambiguum, & ſtatim, &c. id eſt, non dubitaui. de Cl. 178 a, Rem ambiguam diſtinguere. de Ora. 132 a, Ex ambiguo dicta uel argutiſſima putantur. de Or. 206 a, Verba ambigua diſtinguere. de D. 104 b, Oraculis, quòd erant multa obſcura, multa ambigua, explanationes adhibitæ ſunt. Tuſ. 194 b, Vt effugiam nomen ambiguũ inuidiæ. de D. 132 a, Oracula partim flexiloqua et obſcura, partim ambigua, & quæ ad dialecticum referẽda ſint. ad Her. 41 a, Ambigua quemadmodũ uitanda ſunt, quæ obſcuram reddunt orationẽ: ita hæc cõſequenda, quæ conficiunt huiuſmodi ſignificationẽ: ea reperientur, ſi nouerimus uerborum ancipites aut multiplices ſignificationes. Topic. 229 a, Id autem contingit, cum ſcriptum ambiguum eſt, & duæ differentes ſententiæ accipi poſſunt.

Ambio, bis. circumeo, prenſo. Att. 56 a, Clodius uicatim ambire, ſeruis apertè ſpem libertatis oſtendere. de Vn. 200 a, Vt terram lunæ curſus proximè ambiret. I. A. 234 b, Quod ſi comitia placet in Senatu haberi, petamus, ambiamus: tabula modò noua detur nobis, ſicut populo data eſt. pro Planc. 260 b, Populus facit eos à quibus eſt maximè ambitus.

Ambitio, onis. ambitus, ſtudium cupiditaſq; honorum, conciliatio gratiæ & amicorum. I. V. 135 a, Vt ſtudia cupiditatesq; honorum ambitionesq; ex omnib. ciuitatibus tolleret. de Cl. 187 a, Nõ puto exiſtimare te ambitione me labi, quippe de mortuis. Tuſc. 188 b, Quid de noſtris ambitionibus? quid de cupiditate honorũ loquar? Offi. 17 b, Miſerrima eſt omnino ambitio, honorumq; contentio. pro Mur. 141 a, Hæc ſiue ambitio eſt, ſiue liberalitas, &c. I. A. 234 b, L. Cæſar comitia et ambitionẽ introduxit in ſenatum. pro Mil. 109 b, Scio enim quàm timida ſit ambitio, quantaq;, & quàm ſolicita cupiditas conſulatus. In Sal. 273 a, Non dico hanc popularem ambitionem, ſed illam pernicioſam contra leges. At. 14 b, Me ambitio quædam ad honorum ſtudium duxit. At. 1 b, Domitius, in quo uno maximè ambitio noſtra nititur. Qu. Frat. 291 b, Præſertim cum ij mores ad nimiam ambitionem incubuerint.

Ambitioſè. Epiſt. 35 b, Cum in iſto genere multo etiam ambitioſius facere ſoleam, quàm honos meus & dignitas poſtulat. At. 238 a, Petiuit à me, ut eius orationẽ ne ambitioſè corrigerem.

Ambitioſus, a, ũ. At. 16 a, Illæ ambitioſæ noſtræ ſuoſq; amicitiæ ſunt in quodam ſplendore forenſi. In Sal. 273 a, In honorib. petẽdis nimis ambitioſus. pro Mur. 128 b, Ambitioſus imperator. Qu. Fra. 300 a, Ne fortè me in Græcos tam ambitioſum factum eſſe mirere. pro Flac. 155 a, Qui ita ambitioſus, ut omnes nos quotidie perſalutet.

Ambitus, tus. de corporeis rebus. conuerſio, circuitus, orbis. Topic. 222 b, Qu. Scæuola id ſolum eſſe ambitus æditi dixit, quantum parietis communis tegendi cauſa tectum proijceretur. de Vn. 200 b, Cum ſe octo ambitus confectis ſuis curſibus ad idem caput retulerint. de N. 35 b, Sellarum rotundi ambitus. de Vn. a, Secundus ſupra terram ambitus. de Vniuerſ. 199 b, Sic animus extremitatem cœli à ſuprema regione rotundo ambitu circumiecit.

Ambi-

Ambitus, ambitio, ambitionis crimen. pro Murena 124 b. M. Cicero legis ambitus lator. Qu. Frat. 312 a. S. C. factum eſt de ambitu in Afranij ſententiam. pro Clu. 41 a, Iudicium ambitus. de Or. 118 a, Rarò illud datur, ut poſſis liberalitatem ac benignitatem ab ambitu atq; largitione ſeiungere. Epiſt. 175 b, Sed is ambitus extat, ut omnia pertimeſcam, & totam Lamiæ petitionem mihi ſuſtinendam putem. Qu. Fr. 316 b, Ambitus redit immanis, nunquam ſiit par.

Ambitus, ta, tum. ambitione & prenſatione delimitus. pro Planc. Non enim comitijs iudicat ſemper populus, ſed mouetur plerunq; gratia, cedit precibus, facit eos à quibus eſt maximè ambitus.

Ambitus. orationis ſeu uerborum circuitus. de Ora. 160 a, Ille quaſi uerborum ambitus: ſic enim has orationis conuerſiones Græci uocant. de Cla. 179 a, Comprehenſio & ambitus ille uerborum, ſi ſic periodum appellari placet. de Or. 161 b, Circuitus et quaſi orbis uerborum. Or. 200 a, Arguti certiq; & circumſcripti uerborum ambitus. Or. 213 a, Meæ aures perfecto completoq; uerborum ambitu gaudent. l. Periodus.

Ambo, orum. uterq;, duo. de D. 95 a, Quorum amborum generum una ratio eſt. At. 89 b, Sumus enim ambo curioſi. de Cla. 171 b, De ipſius Scipionis & Lælij ingenio ea tam eſt laus, ut plurimum tribuatur ambobus. At. 131 b, Epiſtolæ duæ prid. Cal. ambæ datæ. de N. 61 b, Idem obtutus amborum oculorum. Epi 132 a, Hos igitur ambos tibi commendo. Epiſt. 64 b, Quos ego ambos unicè diligo. ad Heren. 35 b, Horum amborum generum exempla ſubijciemus. Or. 198 b, Vicinus amborum, in neutro excellens, utriuſq; particeps.

Ambracia, urbs. I. P. 99 a, Ambraciæ ſedens & ad Brutum: Ambraciam ducere equites per Theſſaliam Bruti.

Ambraciota. Tuſc. 166 a, Callimachi quidem epigramma, in Ambraciotam Cleombrotum eſt.

Ambroſia, æ. herba & cibus deorum. de Orat. 130 b, Præſertim cùm ita dicat ipſe, ut ambroſia alendus eſſe uideatur. Tuſcul. 161 b, Non enim ambroſia aut nectare deos lætari arbitror.

Ambulatio, onis. ipſa ambulandi actio. de Or. 87 a, Poſtero autẽ die cum illi maiores natu ſatis quieſſet, in ambulationẽ uctum eſſe dicebat, tũ Scæuolam duob. ſpacijs tribus ue factis dixiſſe, &c. de Fin. 114 a, Cõſtituimus inter nos, ut ambulationem in Academia cõficeremus. At. 24 b, Sed hæc ambulationibus cõpitalitijs reſeruemus.

Ambulatio, locus & ſpacium ad ambulandum, ambulacrum, ut Plaut. et Plin. uocant. pro Do. 237 b. Ibi enim poſtis eſt, ubi aditus templi eſt, & ualuæ ambulationis. Att. 60 b, & 61 a, Noſtram ambulationem uelim, cùm poteris, inuiſas. Qu. Fr. 318 a, Nihili ei reſtabat balnearia & ambulationem & auiarium. Qu. Fr. 319 a, Edera conueſtiuit quà baſim uillæ, quà inter columnia ambulationis.

Ambulatiuncula, læ. At. 214 b, & Ep. 24 b.

Ambulo, as. uado, eo, iter facio, deambulo, inambulo, contendo, decurro, peruolo, pedibus peragro, uel obeo. At. 137 a, Si enim rectè ambulauit is qui hanc epiſtolam tulit, in ipſum tuum diẽ incidit. de Fin. 88 a, Xerxes tantis claſſibus Helleſponto iunctio Athoq; perfoſſo maria ambulauit, terramq; nauigauit. & ibid. Xerxes maria

pedibus peragrans claſſibus montes. de Or. 114 a, Ambulare in ſole. At. 98 a, Sed ut philoſophi ambulant, has tibi redditum iri putabam prius. At. 132 a, Eo autem modo ambulat Cæſar, ut timeam ne cittus ad Brundiſium, quàm opus ſit, acceſſerit. pro Qu. 14 b, Triduo ſeptingenta millia paſſuum ambulare. de Cl. 182 a, Adoleſcẽs delicatus in littore ambulãs. de Or. 155 a, M. Manlium nos etiam uidimus tranſuerſo ambulantem fòro. Acad. 13 b, Ambulare cum aliquo. & de Fin. 89 b.

Amburo, ris. circumuro. pro Mil. 118 b, Vt Clodius ſine exequijs amburetur.

Ambuſtus, a, um. I. V. 90 a, Hic ſociorum ambuſtus incendio tamen euolauit. pro Dom. 236 a, & de Ar. 224 a, Qui ambuſtas fortunarum mearum reliquis domos ſuas comportarent. pro Seſt. Herculis corpus ambuſtum. pro Mil. 103 b, Huius ambuſti Tribuni pl. illæ intermortuæ conciones.

Amentatus, a, um. amentis. id eſt, loris ligatum, ad acrius iaculandum & feriendum. de Ora. 102 a. Amentatas haſtas ab aliquo accipere, & eas oratoris lacertis uiribuſq; torquere. et de Cla. 189 b, Vt haſtæ uelitibus amentatæ traduntur, ſic argumenta, &c.

Amens, tis. mente motus, perturbatus. pro Sex. Roſc. 25 a, Pater igitur amens, qui odiſſet filium ſine cauſa. Or. 219 a, Incurriſti amens in columnas. I. A. 201 b, Homo amentiſſimus atq; omnibus conſilijs præceps ac demus. I. P. 83 b, Cùm tu ô uecors atq; amens complexus es illud funeſtum animal. & c. pro Flac. 166 a, Quem poſthac tam amentem fore putatis? qui, &c.

Amentia, tiæ. Tuſc. 192 a, Amentia eſt animi affectio lumine mentis carens. I. C. 109 b, Mens ſana conſligit cum amentia. Antequã. 195 b, Ego inimicorum amentiæ pauorum omnium ſalutis cauſa decedãm. de Aruſp. 254 a, Hãc ob amentiã arreptus eſt unus ex patricijs, cui, etc.

Ameria, oppidum & municipium. pro S. R. 21.

Amerinus, na, num. pro S. R. 21.

Amica, cæ. I. A. 171 b, Mater amicam filij tãquam nurum ſequebatur. At. 164 b, Hic tamen Citherida ſecum lecti ea aperta portat, altera uxorem, ſeptem præterea coniunctæ lecticæ amicarum. de Di. 138 a, Alcibiades amicæ amictus amiculo.

Amicè, beneuolè. Offic. 19 a, Viuere ſimpliciter, fideliter, uitæq; hominum amicè. I. V. 59 b, Familiariſſimè & amiciſſimè uiuere cũ aliquo. de Fin. 59 b, Amicè & beneuolè feciſti. de Am. 97 a, & pro Plan. 274 b, Tu autem, quod mihi tantum tribuis, &c. facis amicè. Part. 232 a, Vt amicè, ut intelligenter, ut attentè audiamus.

Amicio, cis. ueſtio, operio. de Cla. 169 b, M. Popilius, ut erat lana amictus, ita uenit in concionem. I. A. 176 a, Cæſar amictus toga purpurea. de Orat. 154 b, Hippias gloriatus eſt pallium quo amictus, ſaccos quibus indutus eſſet, ſe manu ſua confeciſſe. I. C. 109 a, Velis amicti, non togis. I. P. 93 a, Hæc toga qua ſum amictus. de D. 218 a, Alcibiades paulo ante interitũ uiſus eſt in ſomnis amicæ amictus amiculo.

Amicitia, tiæ. beneuolentiæ coniunctio, familiaritas neceſſitudo. Amicitia, uoluntas erga aliquẽ, rerum bonarũ illius ipſius cauſa, quem diligit, cum eius pari uoluntate, 2 de In. Amicitia nihil aliud eſt, niſi omnium diuinarum humanarumq; rerum cum beneuolentia & charitate

Universidad de Deusto
Biblioteca

summa consensio, Læl. Amicitia, uirtutum adiutrix à natura data est, non uitiorum comes, Læl. Amicitia in quo cernatur, Part. Nihil est tam naturæ aptum, tam conueniens ad res secundas uel aduersas, quàm amicitia, Læl. Amicitia hoc præstat propinquitati, quòd ex propinquitate beneuolētia tolli potest, ex amicitia non potest, Læl. Amicitia tua mihi ampla est 3 Fam. Amicitia claudicare uidetur, 1 de Fimib. Si amicitia ueritate colitur, qui amicum prodit, uanus sit necesse est, pro Qu. Amicitia per se colēda est, 1 de Leg. Amicitia sanctissimè colenda, 10 Fam. Amicitia nostra quæ summis officijs ab utroq; culta est, 15 Fam. Amicitia cū uoluptate cōnectitur, 1 de Fin. Amicitia Consularis, pro Domo sua. Amicitia utrum propter imbecillitatem atq; inopiam desiderata, Læl. Vera amicitia mihi ditior & affluentior uidetur esse, in Lælio. Mihi cum uiris fortibus, qui Censores proximè fuerunt, ambobus est amicitia, pro Cluent. Amicitia inter ingratos esse non potest, pro Planc. Amicitia nisi in bonis esse non potest, Læl. Amicitia sine uirtute nullo modo esse potest, Læl. Exardescit amicitia, in Læl. Expetenda amicitia, 2 de Inuent. Amicitia et secundas res splendidiores facit, & aduersas partiēs communicansq; leuiores, Læl. Amicitia firma & perpetua, de Pet. Consul. Charitas et amicitia hominum gratuita est, 1 de N. de. E. fq; ea iucundissima amicitia quam similitudo morum contugauit, Off. 1. Amicitia ex amore nominata est, Læl. Amicitia orta mihi uidetur à natura potius, quàm ab indigētia, in Læl. Amicitia permanet usque ad extremum uitæ diem, in Læl. Amicitia tota ueritate perpēditur, Læl. Amicitia præcurrit iudiciū, in Læ. Pyladea amicitia, 2 de Fin. Quæsita amicitia utilitatis causa, 2 de Fin. Amicitia remissior esse debet, et liberior & dulcior, et ad omnē comitatē facilitatēq; procliuior, in Læl. Serpit amicitia nescio quo modo per omniū uitam, in Læl. Hic multis ualuit uetus amicitia, quam tu, &c. Ep. 12 et 38 b. Cōciliatrix amicitiæ, uirtutis opinio, in Læl. Condimentum amicitiæ haudquaquā mediocre, suauitas sermonum atq; morum, in Læl. Amicitiæ finis quid sit, 2 de Inuent. Amicitiæ fons à natura cōstitutus, bonorū inter bonos beneuolētia, in Læl. Amicitiæ fores aperiātur, 15 Fam. Amicitiæ gloria excellēs Læl. in Læl. Habenas amicitiæ habere laxissimas, quas uel adducas quū uelis, uel remittas, in Læl. Amicitiæ initia ex parentibus repetere, 6 Fam. Bithynici. Institutionē amicitiæ omnino non posse reperiri, 1 de Finib. Deserere ius amicitiæ, in Læ. Nā cùm amicitiæ ius sit in eo, ut unus quasi animus fiat ex plurib. qui fieri poterit si ne in uno quidem quoq; unus animus erit, idemq; semper, sed uarius, commutabilis, multiplex, in Læl. Pro iure amicitiæ nostræ à te peto, 10 ad At. Cæsaris. Pro nostra beneuolentia, pro eodē dixerat paulo antè. Vetus est lex illa iustæ ueræq; amicitiæ, quæ mihi iādiu cū illo est, ut idē amici semper uelint: nec est ullum certius amicitiæ uinculum, quàm consensus & societas consiliorum & uoluntatū, pro Planc. Hæc igitur prima lex amicitiæ sanciatur, ut ab amicis honesta petamus, amicorū causa honesta faciamus, de Am. 104 b. Amicitiæ loco ubi esse potest, aut quis amicus esse cuiquā, quē non ipsum amet propter ipsum? 2 de Fin. Amicitiæ nostræ memoriam spero sempiternā fōre, in Læl. Amicitiæ munus expletū est, in Læ.

Amicitiæ, coniunctionisq; necessitudo, in Læl. Tollere amicitiæ nodū amabilissimū, in Læ. Charū ipsum uerbū est amoris, ex quo amicitiæ nomē est ductū: quam si ad fructū nostrū referemus, nō ad illius cōmoda, quem diligimus, non erit ista amicitia, sed mercatura quædam utilitatum suarum, 1 de Nat. Amicitiæ officium & ius præstare, 14 Famil. Amicitiæ officijs diligēter sanctēq; seruatis, 5 Fam. Amicitiæ maximum ornamētum tollit, qui ex ea tollit uerecundiam, Læl. Ortus amicitiæ generosus, in Læl. Quod enim par amicitiæ Consularis fuit unquam in hac ciuitate cōiunctius, quàm fuimus, inter nos ego & Cn. Pōpeius? pro Domo sua. Amicitiæ præsidiū firmissimum, 1 de Fin. Amicitiæ rationem impedari, si summū bonū in uoluptate ponatur, 1 de Fin. Amicitiæ recordatiōe frui, in Læl. Amicitiæ simulatio, in Læl. Stabilitas amicitiæ cōfirmari potest, in Læl. Vacillat stabilitas amicitiæ, 2 de Fi. Amicitiæ studia, 6 Fam. Venenū amicitiæ odium, in Læl. Amicitiæ ea est uis, ut simulatq; sibi aliquid quàm alteri maluerit, nulla sit, 1 de Leg. Omnis uis amicitiæ est in uoluntatū, studiorum, sententiarū cōsensione, Læl. Amicitiæ uarius est & multiplex usus, Læl. Amicitiæ præponenda est patria, 11 Fam. Amicitiæ grauiorem iniuriam feceris, 10 ad Attic. Cæsaris. Admiratus eorum fidē tyrannus, petiuit ut se ad amicitiā tertium adscriberent, 3 Officior. Similitudo illicit, et attrahit ad amicitiam, de Amicit. 105 b. Ad amicitiā alicuius se conferre, 13 Fam. Quum Crassius initio ætatis ad amicitiam se meā cōtulisset, in Brut. Nihil difficilius, quàm amicitiā usq; ad extremum uitæ diem permanere, Læl. Ad tollendam amicitiam ualet hoc quidem præceptum, in Lælio. Amicitiam alicuius confirmare, 7 Famil. Consequi amicitiam, in Lælio. Si utilitas amicitiam constituet, tollet eadem, 2 de Finib. 126 a. Contrahit amicitiam uirtus, in Læl. Amicitiam contrahere quæ in rerum natura, totoq; mundo constant, quæq; mouentur omnia, Lælius. Amicitiā diuelli à uoluptate non posse, 2 de Fin. Amicitiam euertere funditus, 2 de Fin. Amicitiā gerere, 3 Fam. Amicitiam & gignit & continet uirtus, in Læl. In amicitiam accipere, 2 ad Attic. In amicitiam meam te contulisses, 7 Fam. Numestium ex literis tuis studiosē scriptis, libenter in amicitiam recepi, Attic. lib. 2. In amicitiam meam reciperem, 13 Fam. Iungere consuetudinem et amicitiam cum aliquo, pro Deiot. Difficile est amicitiam manere, si à uirtute defeceris. Læl. Amicitiā si metiare sua charitate, nihil est præstantius, 2 de Fin. Amicitiam nasci quidam uolunt ab inopia, in Læl. Officiosam amicitiam nomine inquinas crimino so, pro Planc. Amicitiam paternam nullis officijs prosequi, 6 Fam. Bithynici. Amicitiam natura ipsa peperit, in Læl. Amicitiam petere propter utilitatem, 2 de Inuent. Amicitiam funditus tollere è uita, in Lælio. Solem è mundo tollere uidentur, qui amicitiam è mundo tollunt, quæ nihil à dijs immortalibus melius habemus, nihil iucundius, Lælius. Tueri amicitiam, 1 de Finibus. Vocare amicitiam ad calculos, in Læl. Ab amicitia afflicta transfugere, pro Qu. Naturali amicitia carere, in Lælio. Suscipere amicitia gerenda præclarissimè scripti libri, 3 Fam. de amicitia gerenda præclarissimè scripti libri, 3 Fam. Cùm graue est uerè accusari in amicitia, tum etiā si falsò accuseris, non est negligendum, pro Murena 125 b. In amicitia adiunctus, 5 Fam. Fines in amicitia qui sint, & quæsti

quasi termini diligendi, constituēdi sunt, in Læl. In amicitia illud efficitur, quod quibusdam incredibile uidetur. est autem necessarium, ut nihil sese plus, quàm alterum diligat, de Leg. 162 b. In amicitia nihil est ficti, nihil simulatum, Læl. In amicitia nisi (ut dicitur) apertum pectus uideas, tuumq; ostendas, nihil fidū, nihil exploratū habeas, &c. Læl. Prima lex in amicitia est, ut neq; rogemus res turpes, nec faciamus rogati, Læl. Ne optandum quidē est in amicitia, ut me ille plus quàm se amet, ego illum plus quàm me: perturbatio uitæ, si ita fit, atq; officiorum omnium consequatur, Tusc. q. lib. 3. In amicitia proueēti lōgius, in Læl. In amicitia quæ sint uiro bono tenēda, Læl. In amicitia quid mutuū, 5 Fam. In amicitia quicquid est, id est uerum & uoluntarium, Læl. 26. In amicitia uult Pythagoras, ut unus fiat ex pluribus, Of. 1. Mundus ipse concordi quadam amicitia & charitate complectitur, de Vniuers. 197 b. Dignus amicitia, de Amicit. Omnium rerum, quas ad beatè uiuendū sapientia comparauerit, nihil est maius amicitia, nihil uberius, nihil iucundius, etc. de Finib. 62 b. Vos hortor, ut, uirtute excepta, nihil amicitia præstabilius esse putetis, Læl. Remouere se ab amicitia Pompeij, de Am. Sine amicitia corruere omnia, de Am. Amicitiæ ambitiosæ, fucosæq; 1 ad At. Amicitiæ cur comparatæ, pro Rosc. Amer. Amicitiæ amore & charitate cernuntur, Pa. 237 b. Coluntur amicitiæ simulatione, duntaxat ad tempus, de Am. Tantum abest ut amicitiæ propter indigentiam colantur, de Am. de Finib. Communes amicitiæ, de Am. Conuerterant se amicitiæ in graues inimicitias de Am. Amicitiæ, corroboratis iam confirmatisq; & ingenijs & ætatibus, iudicādæ sunt, de Am. Depositæ amicitiæ, de Am. Extinctæ amicitiæ, de Am. Amicitiæ non modò fautrices fideliss imæ, sed etiam effectrices sunt uoluptatum tam amicis, quàm sibi, iuxta Epicureos, de Fin. lib. 1. Amicitiæ similitudine facilè iunguntur, pro Cl. Leges amicitiæ, de Am. Mediocres amicitiæ, 2 de Fin. Oppressæ amicitiæ de Am. Amicitiæ profectæ ab nostro beneficio, 2 de Inuent. Amicitiæ stabiles permanent, de Am. Veræ amicitiæ sempiternæ sunt, de Am. Veræ amicitiæ difficillimè reperiuntur in ijs, qui in honorib. req; pub. uersantur, de Am. Vulgares amicitiæ de Am. Amicitarum cum cæteris bonis collatio, de Am. Instituendarum amicitiarum consuetudo, 1 de Fin. Amicitiarū sua cuique permanet stabilis & certa possessio, de Am. Amicitiarum præsidia quærere, de Am. Amicitiarū proditiones, Acad. q. ed. 1. lib. 2. Amicitiarum satietates esse non debent, de Am. Nouis amicitijs indulgere, de Am. Amicitias appetere, de Am. Ratio ipsa monet amicitias comparare, quibus partis confirmetur animus, 1 de Fin. 102 a, de Am. Conciliat amicitias et cōseruat uirtus, de Am. Si utilitas amicitias conglutinaret, eadem commutata dissolueret, de Am. Tu soles cōglutinare amicitias testimonijs tuis, 7 ad Atticum. Ad coniungendas amicitias quantam uim habeat studiorum ac naturæ similitudo, scitis omnes. pro Cluent. Dimittere amicitias, de Amic. Dirumpere amicitias, de Amic. Discindere amicitias, de Amic. Dissociat amicitias dissimilitudo morum, de Amic. Dissoluere amicitias. de Am. Amicitias, quæ minus delectent, & minus probentur, magis decere censent sapientes sensum dissuere, quàm repentè præcidere, Officiorum 1. Eleuare amicitias remissione usus, de Amicit. Fideles amicitias excludere, de Amic. Molestas amicitias faciunt quidam, quum ipsi se contemni putāt, de Amic. Fingere amicitias utilitatis causa, de Am. Nec me pœniteat mortales inimicitias, sempiternas amicitias habere, pro R. P. 126 b. Iungere amicitias & consuetudines cum aliquo, pro Deiotaro. Incidere in amicitias malorū, de Am. Repudiare amicitias gratiosorum, pro Pl. Spernere ueteres amicitias, de Am. In amicitijs expetendis colendisq; ita quisq; maximè excellit, ut sibi plurimum confidit, uirtuteq; ac sapientia sic munitus est, ut nullo egeat, &c. de Am. In amicitijs tuendis quamuis cōmis fuerit Epicurus, nō satis acutus fuit, 2 de Fin. In amicitijs tuendis quamuis cōmis fuerit Epicurus, nō satis acutus fuit, 2 de Fin. In amicitijs fidel. 5, 2 de Fin. In amicitijs pestis nulla maior, quàm adulatio, blanditiæ, assentatio, de Amic. Amicitijs nouis implicati, 1 ad Att. Quæ potest esse uitæ iucunditas, sublatis amicitijs: quæ porrò amicitia potest esse inter ingratos? pro Planc. 266 b.

Amictus, ēlus. Tusculan. 246 d, Mihi amictui est Scythicum tegmen. Attic. 88 a, Statua quam esse eiusdē status, amictus, annulus, imago ipsa declarat. de Oratore 117 d, Imitari alicuius amictum, aut statum, aut motum.

Amicula, æ. amica. de Or. 131 d.

Amiculum, li. palliolum, uestis. de N. 76 b, Dionysius aureum Ioui detraxit amiculum grandi pondere, eiq; laneum pallium iniecit. de D. 158 d, Alcibiades amicæ amictus amiculo.

Amiculus, li. amicus. I. V. 165 d.

Amicus, a, um. beneuolus necessarius, beneuolentia coniunctus, totus noster, effusus in aliquem. de Fin. 62 b, Amici maxima amoris conspiratione consentiētes. At. 262 b, Mihi nemo est amicior, nec iucundior, nec charior Attico. Attic. 280 b, Charitas liberorum amiciores parentes Reip. reddit de Am. 160 b, Vita inculta & deserta ab amicis non potest esse iucunda. Off. 11 d, Vt in Græcorum prouerbio est, Amicorum omnia esse communia. de Leg. 162 b, Vnde enim illa Pythagorea uox, τὰ τῶν φίλων κοινὰ, καὶ φιλίαν ἰσότητα. Q. F. 303 d, Tribuni pl. designati sunt nobis amici, consules se optimè ostendunt, prætores habemus amicissimos. Epi. 32 d, Vt omnes intelligant, nec me beneuolentiori cuiquam succedere, nec amiciori potuisse prouinciam tradere. I. A. 217 b. Deiotarus unus in toto orbe terrarum ex animo amicus, uereq; beneuolus, unus fidelis pop. Ro. Epist. 32 b, Successor coniunctissimus. de Am. 98 b, Ex omnib. seculis uix tria aut quatuor nominātur amicorum paria. pro Qu. 10 b, Amicos obseruantia retinere. de Am. 115 a, Acquirere amicos. de Am. 111 d. Est enim is amicus quidem, qui tanquam alter idem. Of. 13 d, Vir bonus & simplicis ueritatis amicus. pro Cl. 36 d, Amicus necessarius meus. Off. 11 d, illud enim honestum nos mouet, atq; illi in quo est, amicos facit. Tus. 240 b, Vtinam ego uobis tertius amicus adscriberer. At. 190 d, Nihil est mihi amicius solitudine. Att. 99 a, Vt ego amicior inuenirer Cilicum ærarijs, quàm nostro. Attic. 4 b. Iste noster amicus. de Or. 115 d, Vbi iudex amicus aduersario, et inimicus tibi est. At. 36 d, Ille noster amicus semper in laude uersatur. Epist. 6 b, Præterea nemini de consularibus, amici animi erga te possum esse testis.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Amissio,nis.I.P.88 d, Oppidorum turpis amißio. Epist. 47 b,Amißio omnium rerum, desperatio recuperandi. I.P. 88 b, Amißio dignitatis.

Amissus,a,um. At.137 b,Causam Reip.amissam puto.& 242 b,Occasio amissa.pro Mur.134 b,Amisso iam tempore.)(.Re integra.

Amita,tæ.soror patris.pro Clu.23 b,Cluentia,quæ amita Habiti fuit.

Amitto,tis.dimitto,offendo,iacturam facio,perdo. I. A. 214 b, Omne ius imperij & exercitus amisisti. pro S. R.37 b,Omnem honestatē amittere.de Or.118 a,Quarum rerum negligentia pleraſq; causas uidemus amitti. pro S.R.44 b, Assiduitate malorum sensum omnem humanitatis ex animo amisimus : id est, dimisimus , eiecimus.de Pro.62 b,& pro Mu.134 b, Hoc tempore amisso annus est integer expectandus. Postq.212 b. Præsertim cum illa amissa recuperauerim, uirtutē & fidē nunquā amiserim.de Ar.151 a, Amittere mentem : id est insanire. de Or.100 a, Amittere ciuitatem.Epi.9 b, Amittere dignitatē.pro Mil.108 b,Amittere uitam. pro Mar. 133 b, Quos amisimus ciues, id est propter mortē. pro Cæl. 51 a, Cur Licinium de manibus amiserunt ? pro Qu. R. 46 b,Totā litē aut retinere, aut amittere.pro S. R. 23 b,Per summū dedecus uitā amittere.Ep. 51 b, Amittere ornamenta.Epi.51 b, Qui filiū consularē magnis rebus gestis amisit. Tuscul.250 a, Amittere lumina. Off.79 a, Mea opera Qu.Fabi Tarentū recepisti.Certè,inquit,ridens:nam nisi tu amisisses, nunquā recepisse. ad Her. 38 a, Decius amisit uitam, at non perdidit : accepit patriā, amisit animā. Tusc.163 b,Cum acriter oculis deficientē solē intuerentur,ut aspectū omnino amitterēt.de N.66 b,Corpora intereūt humore aut spiritu amisso. & 77 b,Quasi ego non sim quæstus de amissa salute.I.V. 209 b,Præda de manibus amissa:id est,elapsa.Ep.107 b,Cogito cōmorari,quoad me reficiam. nam & uires et corpus amisi.de N. 51 b, Amittere aliquē captū:id est,dimittere.I.V.154 b, Amittere rē de manibus.I.V.68 b,Classes amissæ ac perditæ.de Or.100 b,Amittere ciuitatem: id est,perdere ius ciuitatis.pro Cecin. 287 b , Amittere occasionem.pro Deio.145 b,Amittere receptum.I.Receptum. Amittere memoriam alicuius:id est,obliuisci.

Ammon,onis.Iupiter,qui in arenosa Libya templū habet.de D.80 b,Ammonis oraculū.et 100 a,et de N.li. 1.

Amnis,nis.fluuius. de N. 45 b, Liquores perlucidi amnium,riparum uestitus uiridißimi.Or.200 b, Alter sine ullis salebris quasi sedatus amnis fluit , alter incitatior fertur.de D.88 b, Quosdam exaruisse amnes,aut in altum cursum contortos & deflexos uidemus.

Amo,as.diligo,charum habeo,studio prosequor,beneuolentia cōplector,magno amore uel studio in aliquē sum uel existo,faueo,in delicijs habeo,in oculis fero,amore captus sum. Qui tanto amore suas possessiones amplexi tenebant,ut,&c.l. Amplector. At.35 a, Pompeius amat nos,charosq; habet.Ep.133 b, Mihi deniq; nūc amare uideor,antē dilexisse.Itē ad Brut.Ep.1, Clodius ualde me diligit,uel ut ὑμφαντικώτερον dicā,ualde me amat.Ex his apparet aliquāto plus esse amare,quàm diligere:uerūm hoc non semper obseruatur.ut I.V. 211 b, Homo qui & amari et diligi uellet. At.8 a, Diligere,amplecti,amare, apertè laudare aliquē.de Amic.115 a, Amare nihil aliud

est,nisi eum ipsum diligere quem ames, nulla indigētia nulla utilitate quæsita. Epist. 8 a, Magnitudinem animi tui semper sum admiratus,semperq; amaui.Epist. 135 a, Delectauerunt me literæ tuæ, in quibus primum amaui amorem tuum. Att. 100 a,Nam Alexidis manum amabam,quod,&c.I.C.113 a, Auus tuus clarißimus uir,amauit unicè patriā & ciues suos.I.A.187 a, Quem ego & frater meus certatim amamus,omnibus horis,oculis,auribus,complexu tenemus.de Ar.248 a,Quàm uolumus P.C.licet ipsi nos amemus,tamē nec numero Hispanos, nec robore Gallos superamus.At.lib.5.8 a, Brutū abiectum quantū potui excitaui, quē non minus amo quàm tu,penè dixi,qui te.Off.6 b, Facilè quod cuiusq; tēporis officium sit poterimus,nisi nosmet ipsos ualde amabimus,iudicare.Top.225 a, Nimiū se amare.Att.65 a, Et in eo me ualde amo.At.83 b,Habes meam causam , quæ si Bruto non probatur,nescio cur illū amemus,Qu. Fr. 313 a,Adduc(si me amas) Marium.Att.77 a,Si quicquā me amas,hunc locū ama.I.C.106 a, Qui alios ipse amabat turpißimè,aliorum amori flagitiosißimè seruiebat. Qu.Fr.327 b,Pompeius quàm se ipse amans sine riuali. At.189 b,Perierunt ea quæ amabas.At.191 a, De Rauduscul multum te amo. Att.2 b, Signa quæ nobis curasti,ea sunt ad Caietam exposita,le multū amamus,quòd ea abs te diligēter paruoq; curata sunt.Ep.Sensi ex literis tuis ualde te laborasse,amo igitur uoluntatē. Ep.126 b,Et in Attilij negocio te amaui.I. A. 159 a , Amari & charū esse.At.28 b, Volo ames constantiā meā. Off. 34 a, Amare diuitias.Qu.F.293 b,Amare ex animo.At. 86 b,Ciceroues pueri amant inter se,discunt.l.Amarus.

Amœnitas.tis.de N.46 a, Amœnitates orarum & litio rum.Qu.F.250 b , Domus suppeditat hortorum amœnitatem.de Pro.74 b,Amœnitas locorum.Epist. 94 b, Ocio tibi perfrui mirificè licuit , cum esses in ista amœnitate penè solus relictus.pro Pom.11 b,Non illū amœnitas ad delectationem reuocauit. Quint.Fr. 317 b,Summa amœnitas fluminis.Parad.117 b,Cogitatio amœnitatum ad delectationem.

Amœnus,a,um.uoluptarius,iucundus.I.V.252 a, Amœnus sanè & arbitris semotus locus.de Or.135 b, Nec amœnum,nec salubrem locum censeo.de D.89 a, Per amœna saliēta.Att.252 a, Prædiola nostra bellè ædificata,& satis amœna.

Amor,oris.charitas,beneuolentia,gratia, studium , pietas,deliciæ. Amor est conatus amicitiæ faciundæ ex pulchritudinis specie,iuxta Stoicos,Tusc.q.lib. 4. Amor, ex quo amicitia est nominata , princeps est ad beneuolentiam coniungēdam,de Amic.101 b. Amor flagitij & leuitatis author,Tusc.q.lib. 4. Amor si naturalis esset, & amarent omnes, & amarentur,& semper amarent, & idē amarent:neq; alium pudor,alium cogitatio,alium satietas deterreret,Tusc. q.lib.4. Noster in te amor ab his mitijs profectus,13 Famil. Amor amicitiæ,4 Tusc. Totus iste qui uulgò appellatur,tantæ leuitatis est,ut nihil uideam,quod putem conferendum,Tusc.q.li.4. Cānum amor in dominos,odium in externos , de Nat. 8 b, Amor cognitionis & scientiæ,de Fin.li.5. Amor cognitionis insitus menti , de Fin.lib.4. Amor consulatus,pro Syl. Amor confirmatur & beneficio accepto,& studio perfecto,& consuetudine adiuncta,Læl.Amor cultus

ab aliquo

ab aliquo diligentißimè, 6 Famil. Amor eius actiuè, 13 Fam. Amor nunc emergit , nunc desiderium ferre non possum,9 ad At.Amor peccatum non excusat,2 ad Her. Amor gloriæ nimis acer,pro Archia poeta.Pietas & amor in patriam,pro Fla.Incredibilis amor in te meus cogit me,&c. Curioni,lib.2 Epist. Amor meus actiuè, 10 Fam. Amor uoluptate & molestia mixtus, de Vniuers. Muliebris amor, 4 Tusc.Amor multitudinis uehementer commouetur ipsa fama & opinione libertatis, beneficentiæ,iusticiæ,fidei,omniumq; earum uirtutum, quæ pertinent ad mansuetudinem morum ac facilitatem. Of. 2.Si amor noster ac tuorum in te est, 4 ad At. Amor ex eo inter nos natus,12 Fam.Amor patrius,de Fin.lib.1.Amor quatenus in amicitia progredi debeat, Læl. Amor quem ad me scribit,3 ad Qu.fr.Nam & oratio prudens & amor erga me singularis, multum leuaret,ad Dolabellam,lib.9 Epistol.Amor omnis solicitus atq; anxius, 2 ad At.Amor tantus fuit,ut exhauriri nulla posit iniuria,2 ad At.Amor tantus, ut nihil suprà posit, 14 Fam. Amor tuus se ostendit,5 Fam.Amor uerus & ficlus non facilè dijudicatur,9 Fam.Amoris abundātia,1 Fam. pro 25 Fam. Omnibus ex animi perturbationibus est profectò nulla uehementior amoris furore,Tusc.q.lib.4. Illud autem erat amoris mei , quem à tua pueritia susceptum non seruaui solum,sed auxi,&c. ad Planc. lib. 10 Epist. 24 a.Amoris iter interrumpere, 4 ad Att. Amoris notis insignes epistolæ,1 ad Att. Amoris plenißimæ obiurgationes,1 ad Qu. frat. Amoris primas alicui deferre, 1 ad Att.Siquid restdet in te amoris erga me,5 Fam.Studium & ardor quidam amoris,1 de Ora. Amoris tui συμπάθεια,5 ad Att.Charum ipsum uerbum est amoris ex quo amicitiæ nomen est ductum,de Nat.d.1.Amoris tui uestigia,quoquò me uerto,7 Fam. Amoris nostri uetustas, 6 Fam.Magnitudo & uis amoris mei efficeret,te ut consilio possem iuuare,Curioni lib. 2 Epi. De isto hactenus dixerim, me uel plurima uincla tecum summæ coniunctionis optare,etsi sunt amoris arctißima,Att. lib. 6. Amori nostro plusculum etiā, quàm concedit ueritas,largiare, 5 Fam. Amori patrio & ipsi naturæ præferre ius maiestatis atq; imperij,lib. 1 de Fin. Cui amori, utinam cæteris rebus possem,amore certè respondebo , 15 Fam. Seruire amori aliorum flagitiosißimè , in Cat. Tantùm te rogo,in Hircij locum me subdas, & ad tuum amorē, & ad meā obseruantiā,10 Fam.45 in Ep.Planci. Muntdum totum se ad amorē suum subleuandū conuersurum putat , 4 Tusc. Quis erat qui putaret ad eum amorem, quē erga te habebā,posse aliquid accedere? ad Dolabel. li.9.ep. Omnē se amorē abiecisse illinc,atq; in hāc transfudisse,2 Philip.Amorē erga aliquem cū hæreditate cernere,6 ad At. Amorem tuū omnē, quo me es amplexus, omnemq; tuam prudentiam cōuerto ad eam curam,7 ad At.Hæc res magis amorē conciliat,illa uirtutis defensio charitatem,2 de Orat.Amorem conciliari sentimus,2 de Or.Amorem tuum conseruabis,11 Fam. Amorē debere, 2 Fam.Stoici,amorem ipsum,conatum amicitiæ faciundæ ex pulchritudinis specie definiūt:et ibi præclara multa de amore turpi fugiendo,Tusc. 225 b. Datum tempus in quo amorem tuum experirer,16 ad At.Perspectū mihi quidem, sed tamen dulcem et optatum amorem tuum

præ te ferres,Curioni lib.2 Ep. Quem certò scio ita laborare de existimatione sua,ut propter amorem in nos fraternum,etiā de nostra laboret, 1 ad Qu. fr. Amorem cum aliquo constitutum habere,10 Fam. Amorem erga aliquem habere,9 Fam. Amorē habere in remp.pro Domo sua.Nemo potest uno aspectu,neq; præteriens,in amorem incidere, de In.58 b. Amorem stupri esse negant philosophi,Tus.q.li.4. Vt tibi ostendēre meum amorē, ad Plan.lib.10 Ep. Amorem meū erga te ex multu,& oculis,& fronte perspicere potuisses,14 ad At.in Ep. ad Antonium. Amorem tuum erga me recognoui in tuis literis,12 Fam Cassij.Amorem suscipere,10 Fam.Ab amore auertere,9 Att.Ex amore eo quo astricti sumus laxari aliquid uelim, 6 ad Att . Amore illo tuo singulari me ames,15 Fam.Ardebat amore illius hospitæ,4 Ver. Amicitiæ autem charitate & amore cernuntur,in Part. 47. Habebam adolescentes amore cōiunctos more Græciæ, 5 Tus.Coniuges autem & liberi,& fratres,et alij,quos usus familiaritasq; cōiunxit,quanquam etiam charitate ipsa,tamen amore maximè continentur,ibid. Amore omni enitere,9 ad At.Extitit tāto in me amore frater,ut,&c.postRedituū ad Quirites.Flagrare amore. 4 Tusc. Amore impulsus hæc ad te scribenda putaui,ad Pla. lib. 10 epist.In amore solemus ea,quæ minimè uolumus,cogitare,3 ad Qu.fr. Perturbatio ipsa mentis in amore fœda per se est,Tusc.q.lib.4. Vnde igitur potius incipiam, quàm ab ea ciuitate , quæ tibi unā in amore atq; in deliciis fuit? 6 Ver.In amore esse,6 in Ver. & pro Flac.In amore habere,10 Fam. Nihil mihi minus hominis uidetur,quàm non respondere in amore ijs à quibus prouocēre, ad Brut. Amore inflāmati esse debemus in patriā, 1 de Orat . Pro amore nostro ueterrimo uerissimoq;, 12 Fam.Trebonij.Filio tuo nos & charitate & amore tuū officium præstituros non debes dubitare, Trebonius Ciceroni,lib.12 Ep. Amore prouehor,ad Brut. Catonis filius Tyro amore pugnandi in exercitu remansit, Off. 8 b. Etiam nouo quodā amore ueterē amorē tanquam clauo eijciendū putant , 4 Tusc. Sæuo amore saucia Medea,pro Cælio. Amore generi sui capta socrus, pro Cl.Citius amore tui fratrem tuum odisse desinam,quàm illius odio, quicquā de nostra beneuolentia detrahatur, 5 Fam.Amore uti, 7 Fam. Amores autem & hæ deliciæ quæ uocantur, firmiore animo prædītis diutius molestæ non solent esse,pro Cæl. 47 b. Quid amores ac deliciæ tuæ Roscius? Diuin. lib.1. Amores adolescentulorum in Græcorū gymnasijs liberi & concessi, Tusc.q.li.4. Amores adolescentulorum ut sint pudici,solliciti tamē & anxij sunt,eoq; magis,quòd se ipsi continent & coercent, Tusc.q.lib.4. Amores ardentes,de Fin.lib.2. Amores hominū in te,5 ad At.Amores libidinosi,Tusc.q.lib.4.Pompeius,nostri amores,2 ad At.Amorum fœdera , pro Cæ. Quæ (forma & honesti facies) si oculis cerneretur, ut ait Plato , mirabiles amores excitaret sapientiæ , 1 Off. Atq; ut muliebres amores omittā,quib.maiorē licētiam natura cōcessit(qui adolescentulorū amorib.) Tu.q.lib. 4. Sed redeo ad amores deliciasq; nostras,L. Antonium, 6. Philip.In amoribus esse alicui, 6 ad Attic.In amoribus mihi est,7 Fam.Deliciis atq; amoribus meis,16 ad At.

Amotio,onis. de Finib. 61 b, Augendæ uoluptatis finis, est doloris omnis amotio.de Fin.65 b,In omni re dolo-

Universidad de Deusto
Biblioteca

ris amotio, successionem efficit uoluptatis.

Amoueo, ues. Att. 6 b, Nebulonem illum ex istis locis amoue. pro Clu. 51 b, Odium, inuidiam, metum, cupiditates; omnes amoue. pro Rab. 92 b, Portia lex iurgas ab omnium ciuium Rom. corpore amouit. de Ar. 254 a, Senatus amouit Saturninum quæstorem à sua frumentaria procuratione, eiq; rei M. Scaurum præfecit. de Pro. 69 b, Et proprium illum sensum doloris mei à sententia dicenda amouebo. de Leg. 173 a, Ferijs iurgia amouento. ad Her. 22 a, Procul amouere.)(. Propè admouere.

Amphiaraus, rai. de D. 98 b, Amphiaraum sic honorauit fama, Græciæ deus ut haberetur, atq; ut ab eius solo in quo est humatus, oracula peterentur. & de N. 69 a.

Amphibologia, uel amphilogia, aut rectius amphibolia, ambiguitas est. de D. 132 b, Nam illa amphibolia quæ Crœsum decepit, uel Chrysippũ potuisset fallere. & ibi. Tamẽ hanc amphiboliam uersus intelligere potuisset. ad Her. 9 a, Cognitionẽ amphiboliarũ eã, quæ à dialecticis profertur, non modò nullo adiumẽto esse, sed potius maximo impedimẽto: oẽs enim illi amphibolias aucupantur, eas etiã quæ ex altera parte sententiam nullã possunt interpretari, itaq;, &c. & ibi multa contra dialecticos.

Amphictyones, num. de Inuent. 71 a, Accusantur apud Amphictyonas, id est, apud commune Græciæ concilium.

Amphilochia. I. P. 100.

Amphilochus & Mopsus Argiuorum reges & augures, de D. 98 b.

Amphora, ræ. uasis genus & mensura. I. V. 145 b, Iam non quæro unde CCCC amphoras mellis habueris. pro Fon. 278 a, Tiburium Tolosæ quaternos denarios in singulas uini amphoras portorij nomine exegisse.

Amplè, magnificè. de C. 182 b, Sublatè ampleq; dicere. pro Do. 228 a, Omnia collegia amplissimè de salute mea decreuerunt. I. V. 214 a, Amplè magnificeq; triclinium exornare. I. V. 131 a, Honores amplissimè & magnificentissimè gesit. I. A. 205 a, Quibus militibus agri amplissimè dati assignati essent. I. A. 224 a, Aliquem supremo die suo quàm amplissimè efferre. Tus. 233 a, Elatè & amplè loqui.)(. Demisse & humiliter sentire.

Amplector, ris. amplexu circumplico, amplector, comprehendo. de Som. 127 b, Ille me amplexus atq; oculans flere prohibebat. Epist. 63 b, Cæsar fauet ingenijs, nobilitatem & dignitatè hominum amplectitur. I. A. 213 a, An Antonius equites Rom. amplectetur? Af. 8 a, Diligere, amare, amplecti, laudare aliquè. pro Mil. 115 a, Quia nimis amplecti plebem putabatur. Ep. 85 a, Me amicissimè quotidie magis Cæsar amplectitur. pro Cec. 292 b, Cõstituere actionem, quæ nequaquam satis uerbis causam & rationem iuris amplectatur. pro Fon. 279 a, Quæ si iudex non amplectetur omnia consilio, non animo ac mente circũspiciat, profectò, &c. pro Qu. R. 51 a, Quod ego pluribus uerbis amplecterer, si, &c. I. C. 118 b, Paruulus filius, qui mihi uidetur amplecti remp. de Or. 105 a, Nam quod ius ciuile tam uehementer amplexus es, uideo quid egeris. pro Syl. 178 a, Qui tanto amore suas posseßiones amplexi tenebant, ut, etc. pro Qu. R. 51 a, Quod ego pluribus uerbis amplecterer. si non, etc. Ep. 74 b, Cũ uerò ea tua sit uoluntas erga me, libenter amplector talem animum. de Or. 94 a, Assentior tibi, qui non ita ample-

cteris artem ut alij solent. pro S.R. 46 a, Hæc paruũ temporis memoriam, illæ perpetuæ exijtimationis fidem et religionem amplectuntur.

Amplexor, aris. Epist. 12 a, Inimicum meum sic amplexabantur, sic in manibus habebant, sic fouebant, sic me præsente osculabantur, ut &c. Ep. 15 a, Meq; inspectante sæpe inimicum meum modò in senatu ieuerè seducunt, modò familiariter atq; hilarem amplexantur. Qu. Fr. 353 b, Appius totum me amplexatur. At. 280 a, Quo magis amplexetur ac tueatur iudicium suum. de Fin. 114 b, Aut ipsius animi cognitionem amplexarentur, actionem relinquerent. Attic. 98 a, Per fortunas, omnẽ tuum amorem, quo me es complexus, confer ad eam curam. pro Sest. 23 a, Neq; ullum amplexari ocium, quod abhorreat à dignitate. Ac. 45 a, Species, quas Plato mirificè erat amplexatus.

Amplexus, xus. de D. 87 a, Puer circumplicatus serpentis amplexu.

Amplificatio, onis. Off. 6 a, Nec uerò amplificatio rei familiaris nemini nocens uituperanda est. Part. 232 a, Est enim amplificatio, uehemens quædã argumẽtatio. item, 234 b, Est igitur amplificatio grauior quædam affirmatio, quæ motu animorum conciliet in dicendo fidem. ad Her. 15 a, Amplificatio est res quæ per locum communẽ insligationis auditorum causa sumitur. ad Heren. 20 b, Amplificatio, quæ aut ad iracundiam inducit, aut admisericordiam trahit auditoris animum. de D. 115 a, Sicctis pecuniæ mihi amplificatio ostenditur. Or. 206 a, Ergo in omni genere amplificationis exarsimus. Off. 41 a, Amplificatio honoris & gloriæ.

Amplificator, oris. Tusc. 230 a, Pythagoras non solùm nominis inuentor, sed etiam rerum ipsarum amplificator fuit. Ep. 151 b, Me tuæ dignitatis nõ modò fautorem, sed etiam amplificatorem cognosces.

Amplifico, as. augeo, amplum facio, dilato, multiplico, uerbis paruam rem magnificam facio, uerbis maius & acerbius facio, collocupleto. de Fin. 57 a, Vt postea uoluptas augeri amplificariq; nõ possit. de N. 59 b, Eamq; facultatem disserendi amplificauit academia. de N. 55 a, His naturis relatus amplificatur sonus. Acad. 24 a, Ac uereor ne talium personarum cum amplificare uelim, imminuam gloriam. Ep. 29 a, Dignitas tua, quæ quidem à te ipso integritate & clementia tua sic amplificata est, ut nihil addi posse uideatur. de Am. 107 a, Amplificare fortunam. Tus. 186 a, Nam attrectatu & quassu secunum amplificatis dolorem. Orat. 208 a, Augere & amplificare res. de Orat. 96 b, Quæ pro nobis sunt, amplificanda atq; augenda: quæ pro aduersarijs, infirmanda atque frangenda. Et 104 a, Aliquid dicendo amplificare atq; ornare. pro Dom. 231 a, A populo semper sum defensus, amplificatus, & ornatus. de Or. 152 b, Amplificare rem ornando, quod ualet non solùm ad augendum & tollendum aliquid dicendo, sed etiam ad extenuandum atq; abijciendum. pro Pom. 13 b, Conseruare atq; amplificare remp. Antequam. 193 a. Alicuius amplitudinẽ ac gloriã laude atq; honoribus amplificare. I. C. 111 a, Qui hanc urbem conditam amplificatamq; seruauit. de N. 27 b, Respublica amplificata. de Leg. 190 b, Pauci honore & gloria amplificati, uel corrumpere mores ciuitatis, uel corrigere possunt.

Amplio,

Amplio, as. comperendino, amplius pronuncio, rem profero. pro Cecin. 290 a, Cùm causam non audisset, et postea esset amplianda, dixit sibi liquere. I. V. 81 a, Glaucia primus tulit, ut comperendinaretur reus, antea uel iudicari primò poterat uel amplius pronũciari. et 91 a, Vt de Philodamo amplius pronunciaretur. alias, ampliaretur. & 81 a, Vt etiam si iex ampliandi faciat potestatem, tamen isti sibi turpe existiment, non primò iudicare. ad Heren. 35 b, Quid fuit, iudices, quare istum nefarium ampliaueritis? de Cla. 172 a, Cum consules re audita amplius de consilij sententia pronunciauissent. & ibidem: Iterumque eodem modo rem à consulibus esse prolatam.

Amplitudo, nis. de Inuen. 83 a, Amplitudo est potentiæ, aut maiestatis, aut aliquarum copiarum magna abundantia. de Orat. 123 b, Maiestas est amplitudo ac dignitas ciuitatis. ad Heren. 9 b, Maiestatẽ is minuit, qui amplitudinem ciuitatis detrimento afficit. pro S.R. 19 a, Vir in quo summa autoritas est atque amplitudo. pro Mur. 127 b, Qu. Pompeius posteris suis amplitudinem nomînis, quam non acceperat, tradidit. de Clar. 191 a, Ad summam amplitudinem peruenire. pro Mur. 127 b, Quod uirtute perfecisti, ut summa amplitudine dignus putareris. Antequam. 193 b, Amplitudinem et gloriam alicuius laude atque honoribus amplificare. Off. 14 b, Horum sententia ad claritatem amplitudinemq; aptior est. Officior. 13 b, Harũ rerum duarum splendor omnis & amplitudo est. pro S.R. 41 a, Humilitas cum dignitate de amplitudine contendit. I. V. 226 a, Signũ fuit quod dam ex ære modica amplitudine, singulari opere. Ep. 17 a, b, Illud ad tuam amplitudinem et dignitatem pertinet, te, etc. I. V. 131 a, Vt omnes huius honores inter suos & amplitudinem possent cognoscere. Epistol. 144 a, Vt omne nostrum consilium, &c. ad amplitudinem tuam conferamus. Epi. 4 b, Possum cõfirmare, te summo omnium studio amplitudinem tuam retenturum. Epist. 6 a, Illustrabit (mihi crede) tuam amplitudinem hominum iniuria.

Ampliuagus. ad Herẽnium 22 a, Ampliuagas imagines reddunt.

Amplius, plus quàm, iam. de Orat. 91 a, Non luctabor, inquit, tecum Crasse amplius: id enim, &c. At. 4 b, Ille satisdari amplius abs te non petit. Tuscul. 47 b, Eo contentæ non quærunt amplius. pro Sex. Ros. 42 b, Quid ius amplius? & ibi. Quid quæris amplius? de In. 60 b, Quid' nam amplius desideratis? Acad. 20 b, At amplius non desideramus. I. C. 98 b, Etenim quid est Catilina quod iã amplius expectes? pro Plan. 273 b, Quæris quid pro liberis meis amplius quã pro Plãco fac o. facere possem. de N. 32 b, Stirpibus natura nihil tribuit amplius, quàm ut eas alendo aque augendo tueretur: bestijs eutem sensum & motum dedit, &c. homini hoc amplius, quod addidit rationem At. 276 a, Cui cum essem assensus, decreui hoc amplius, ut, etc. pro Cecin. 305 a, Habetis eam, ut nihil dicam amplius, qui se, &c. pro Mar. 133 a, Alterius uerò partim, nihil amplius dicam, nisi quod, &c. In Ver. 261 b, Seipsum abs te repetit, nihil amplius. pro Cec. 290 a, Illi se suos armatos adduxisse dixerunt, etiam hoc amplius Cecinnam, &c. pro Plan. 292 b, Nihil dico amplius, hoc tamen miror, cur, etc. de

Fi. 126 b, Cũ uterq; eorũ scripsisset, hoc amplius Theophrastus, quæ essent, &c. I. V. 73 b, Ego ero ædilis: hoc est, paulò amplius quàm priuatus. & Ep. 142 a, Itaq; ob temperare cogito præceptis tuis hoc amplius, nauicularum habere aliquid, &c. Att. 130 b, Itaq; non amplius XIIII cohortes Luceriam coegi. I. V. 78 b, Cum enim amplius centum ciues Rõ. cognoscerent. I. V. 133 b, Leges in quib. eadem illa sunt, & hoc amplius, cũ, &c. de Cl. 170 a, Orationes amplius C L. Ac. 20 a, Mathematici confirmãt solem amplius duodeuiginti partib. maiorem esse, quàm terrã. Epist. 172 b, Mihi fuit sestertiũm quatuor milibus amplius. At. 31 b, Qui ager, etc. nõ amplius hominum quinq; millia potest sustinere. Ep. 190 a, Interim cognoui in Cilicia esse classem Dolabellæ, amplius quàm centũ naues onerarias. I. V. 124 b, Quibus ne reijciundi quidem amplius, quàm trium iudicũ præclaræ leges Corneliæ faciunt potestatem. I. V. 113 b, Amplius H S. quadringenties accepisse te arguo. I. A. 168 a, Ego amplius H S. ducenties acceptum hæreditatib. retuli. I. V. 222 b, Hora amplius i m in demoliendo signo permulti homines moliebãtur. pro Qu. R. 46 b, Si amplius H S. nũmo petisti, quàm tibi debitum est, causam perdidisti. Orator. 219 a, Sæpe singulis utendum est, plerunque binis, non ferè ternis amplius. pro Fl. 156 a, Qui septingentos iam annos amplius regnãt. pro Qu. R. 46 a, Tu hoc nomen in aduersarijs triennium amplius iacêre pateris. & ibi. Hoc nomen triennio amplius in aduersarijs relinquebas. & ibi. Amplius sunt sex mẽses. & ibid. Amplius triennium est. de Clar. 172 a, Consules re audita amplius de consilijs sententiam pronunciant. de Ar. 256 a, Quid enim si illi inimicissimus esset, amplius ad eius laudem minuendam facere potuisset? in Verr. 123 a, Facite quod libet, daturus non sum amplius. in Verr. 105 b, At erat & esset amplius, si uelles populo cautum.

Amplus, a, um. latè patens, angusto contrarium. pro Mar. 135 a, Quicquid est, quamuis amplum sit, id paruũ est tum, cùm est aliquid amplius. ad Her. 22 a, Loci præter modum ampli. I. V. 217 a, Erat admodum amplum & excelsum signum cum stola. Qu. Fr. 298 a, Theatrũ celebritate refertissimum, magnitudine amplissimum. I. V. 239 a, Amplissimas fortunas amittere. Of. 28 a, Amplæ domus. pro Pom. 4 a, Locus ad agendum amplissimus, ad dicendum ornatissimus. I. V. 228 a, Amplissima curia et gymnasium amplissimum. et 235 b, Amplissimum collegium Decemuirale. I. V. 260 b, In amplissima ciuitate amplissimo loco natus. At. 110 b, Amplissimus ciuis. pro Cecin. 305 a, Homo uirtute cognita, et spectata fide amplissimus. Or. 199 b, Amplus & grandis orator. de Cla. 186 b, Pompeius erat oratione satis amplus. de In. 83 a, Ampla et potens ciuitas. At. 123 b, Pro tuis rebus gestis amplissimis: amplioribus ne quàm suis, quàm Africanis pro S.R. 32 b, Is mihi uidetur amplissimus, qui sua uirtute in altiorem locum peruenit. Epist. 86 a, Quanquam id magnũ et amplum est. de In. 43 a, Eius quædam magna & ampla pars est artificiosa eloquentia. Att. 43 b, Quis unquam ex tam amplo statu concipit? I. V. 79 a, Nullum munus amplius aut gratius mihi esse poterat. Epistol. 3 b, A. Trebonius, qui in tua prouincia magna negocia, & ampla, & expedita habet. de Orat. 86

Universidad de Deusto Biblioteca

a, Ac ne illud quidē uerò dici potest, aut plures cæteris artibus inseruire, aut præmijs ad perdiscendum amplioribus commoueri. de P. 74 b, Ampliorē honorē alteri tribuebat, quàm ipse erat cōsecutus. pro Murena 127 a, Ampla & honesta familia. cōtra Rul. 67 b, Omnia quæ chara nobis atq; ampla s.t. de Am. 109 a, Suosq; omnes per se esse ampliores uolebat. At. 124 b, Vt resp. opibus firma, copijs locuples, gloria ampla, uirtute honesta sit. pro M. 112 a, Parum amplis præmijs afficere aliquē.

Ampulla, læ. uas uitreum, uētre amplo et inflato. de Fin. 113 a, Si ampulla aut strigil accedat.

Amputatio, onis. de Sen. 88 a, Sarmentorū amputatio.

Amputo, as. circūcido, reseco. I. A. 217 a, Sic in reipub. corpore, ut totum saluum sit, quicquid est pestiferū amputetur. Off. Membra quædam amputātur, si, &c. At. 35 a, Chrysippus testatur treis solas esse sententias, quæ defendi possint de finibus bonorum, circumcidit & amputat multitudinem. de Fin. 58 a, Amputata et circumcisa omni inanitate et errore. de Or. 90 b, Licet hinc quātum cuiq; uidebitur circumcidat atq; amputet. Or. 213 b, Infracta & amputata loqui. Or. 119 b, Volo esse in adolescente, unde aliquid amputem.

An. ne, utrum, an ne, an num, ecquid. de Orat. 162 b, Refert etiam qui audiant, senatus, an populus, an iudices, frequentes an pauci, an singuli. In quo quæsitum est, in toto'ne circuitu, an in principijs solùm, an in extremis, an in utraq; parte numerus tenendus sit. Tusc. 151 a, An tu dialecticis ne imbutus quidem es? I. P. 80 a, Nam quid ego de consulatu loquar, parto uis, an ne gesto. Acad. 25 b, Tria pauca sunt, an ne multa. Acad. 34 b, Nescio an ne quinq; uirum quidem quenquā. Or. 217 a, Quærendūq; utrum una species, an ne plures. pro Cor. 66 a, An ne licebit fœderatis istuc, uobis nō licebit? At. 189 b, Scire uelim quomodo dicar spopondisse pro patre, an ne pro filio? de D. 85 b, An num imperatorum scientia nihil est? de Or. 107 a, An uerò si de re ipsa, etc. necessariò perdiscimus? Ep. 8 a, Multū interest utrum laus minuatur, an salus deferatur. Ep. 103 b, Id utrum more Romano locutus sit, an quomodo Stoici dicūt, postea uidero. Tus. 291 a, Vtrū quod minus, etc. an quod corpora, et c. pro Qu. 14 b, Tamen ne uereris, ut, &c. de D. 98 b, Fiet necne fiat, id quæritur.

Anactes, dij. de Nat. 70 a. Sunt qui Anaces legant.

Anacreon, tis. poeta. Tusculan. 225 a, Anacreontis tota poesis est amatoria.

Anagnia, iæ. oppidum. pro Dom. 229. Item I. A. 180.

Anagninus, na. pro Dom. 129. I. A. 180.

Anagnostes, stæ. lector. Att. 7 a, Puer festiuus anagnostes noster Sositheus decesserat. Epist. 65 b, Dicitur mihi tuus seruus anagnostes fugitiuus, Vardaci esse.

Analogia, giæ. proportio. Attic. 90 b, Phliasios dici sciebam, sed primò me ἀναλογία deceperat, φλιοῦς, ὀποῦς, σιποῦς, ὀπούντιος, ὀπουντίου. sed hoc continuò correximus. Vide Proportio.

Anapæsticus, a, um. Orat. 215 b, Anapæsticos uersus ex libris Isocratis elegit Hieronymus peripateticus.

Anapæstum, sti. & **Anapæstus**, sti. modò pedem in uersu, modò uersū anapæsticū significat. Tusc. 202 b, Nec siletur illud potentissimi regis anapæstum: qui laudat senem, quod, &c. de Finib. 68 a, Omnes Danai aut Mycenenses, Att. pubes, reliquiq; Græci, qui hoc anapæsto citantur. Tuscul. 182 b, Nec adhibetur ulla sine anapæstis pedibus hortatio. de Orat. 159 b, Quare primum ad heroum nos dactyli, & anapæsti, et spondei pedem inuitat. de Orat. 160 a, Ex illis modis, quib. hic usitatus uersus efficitur, pòst anapæstus procerior quidam numerus effloruit. Orat. 215 b, Ita factus est anapæstus, is qui Aristophaneus dicitur.

Anas, atis. de Nat. 50 b, Anatum oua gallinis sæpe supponimus. Auis est à nando dicta.

Anaticula, læ. de Fin. 135 b, Nare anaticulas.

Anatocismus, mi. usura usuræ quam dicunt, id est, fœnus quod ex fœnore capitur. Att. 83 b, Nihil impudentius Scaptio, qui centesimis cum anatocismo contentus non esset. I. Centesimæ.

Anaxagoras, ræ. Orat. 198 a, Pericles Anaxagoræ physici auditor. Acad. 18 b, Anaxagoras niuem nigram dixit esse.

Anceps, pitis. dubius, incertus, ambiguus. pro Mar. 133 b, Incertus est exitus, & anceps fortuna belli. Or. 205 b, Dicendi ancipites incertiq; casus. pro Pom. 5 b, Vos ancipiti contentione distracti de imperio dimicaretis. Ep. 68 a, Ancipites uarijq; casus habēt admirationē. de Nat. 22 a, Bestiæ quasi ancipite in utraq; sede uiuentis. de Som. 127 a, Ancipitem uideo quasi fatorum uiā. Of. 3 a, Fit ut distrahatur in deliberando animus, afferatq; ancipitem curam cogitandi. Or. 125 a, Anceps causa. & 152 b, Anceps disputatio. et Ep. 187 a, Anceps cura. Her. 41 a, In ambiguis ancipitem & multiplicem uerborum potestatem esse.

Anchora, ræ. ferreum & aduncum instrumentum ad sistendas naues. I. V. 253 b, Malum erigi, uela fieri, anchoras præcidi imperat. At. 7 a, Epistola, quam (ut scribis) anchoris solutis de Phaselo dedisti.

Ancile, lis. breue scutum, quod à Cic. sic describitur, I. A. 238 a, Brutus ita conseruandus est, ut id signum quod cœlo delapsum, Vestæ custodijs continetur, quo saluo salui sumus futuri.

Ancilla, læ. pedissequa, famula. In Ver. 149 b, Hunc serui ancillæq; amant. de Finibus 51 a, An partus ancillæ in fructu sit habendus. pro Mur. 106 b, Muliebris & delicatus ancillarum puerorumq; comitatus. de Or. 134 b, Ancillam domini iussu aliquid facere.

Ancillaris, re. Tuscul. 259 b, Itaque ancillari sordidoq; artificio regiæ uirgines, ut tonstriculæ tondebant barbam, &c. Sallust. in Cic. 271 b, Cui insidias in ciuitate fecisti ancillares.

Ancillor, aris. In Sal. 273 b, Non enim uni priuatim ancillatus sum, neque me addixi, &c.

Ancillula, læ. de Orat. 105 b, Iuris scientiam eloquentiæ tanquam ancillulam pedissequamq; addixisti. & de Finib. 79 a.

Ancona, urbs. I. A. 244 a, Ep. 261.

Ancon, onis. urbs quæ & Ancona. Attic. 108 b, Anconem amisimus.

Andabata, tæ. Epist. 100 a, Quem antea ne Andabatam quidem defraudare poteramus: id est, in tenebris agētē, uel oculos clausos tenentem Andabatarum more, quæ gēs in tenebris pugnare cōsueuerat. Varro. Andabatis, apud Non. 1276. 54.

Androgynus,

Androgynus, ni. qui utrunque sexū habet. de D. 100 b, Quid ortus Androgyni? nonne fatale quoddam monstrum fuit?

Andromeda. dæ. Signum cœleste. de N. 48 a.

Andros, insula. At. 143.

Anellus. L. Annellus.

Anfractus, ctus. ab ambitu fractus, et circuitio, flexus. de Nat. 35 a, Figura nihil habens incisum angulis, nihil anfractib. nihil eminens, nihil, &c. Part. 231 b, Oratio circumscripta longo anfractu. de Di. 134 b, Iam uerò quid opus circuitione & anfractu? de Som. 127 a, Cùm ætas tua septenos octies solis anfractus reditusq; cōuerterit. de Legib. 173 a, Itaque ut ita cadat in annuis anfractib. descriptum esto.

Angiportus. uicus, angusta uia & compendiaria inter domos. In Ver. 137 a, Vt omnibus in angiportis prædonis improbissimi statuæ ponantur. de Do. 95 a, Ex horreis effusum frumentū uias omnes angiportusq; cōstrauit. ad Her. 40 a, Ait eos angiporto toto deerrasse. pro Milo. 113 b, Nullum in urbe uicum, nullum angiportum esse dicebant, in quo Miloni non esset conducta domus.

Ango, gis. constringo, crucio, premo. Attic. 19 a, Multa sunt quæ me solicitant angūtq;. Qu. Fr. 323 a, Me illa cura solicitat angitq; uehemēter. At. 138 b, Antea solicitus eram & angebar, quo uti consilio possem. de Sen. 91 a, Hoc me maximè angit, & solicitū habet. At. 134 b, Tamen angebar singularum horarum expectatiōe. Of. 37 b, Dionysius maximo cruciatu timoris angi solitus. At. 33 b, De Statio angor equidem. At. 115 b, Non possum sine dolore accusare eum, de quo angor et crucior. pro Arch. 191 a, Neq; tot curis uigilijsq; angeretur, si, etc. At. 72 b, Angor intimis sensibus. de Cl. 165 b, Equidē angor animo, remp. etc. Ep. 262 b, Audio te animo angi, et medicum dicere ex eo te laborare. Ep. 47 a, Vehementer esse solicitum, et in communibus miserijs præcipuo quodā dolore angi. de Am. 97 a, Amicorū decessu angi.

Angor, oris. Officior. 33 a, Nec me angoribus dedi, quibus essem confectus nisi restitissem, nec rursum indignis homine docto uoluptatib. Tusc. 213 a, Angor est ægritudo premens. I. A. 197 b, Angorib. conficiar. Ep. 70 a, Me ab omnibus molestijs angoribusq; abducam. Off. 69 a, Angores, solicitudines, nocturni diurniq; metus. Att. 16 a, Cura & angor animi.

Anguiculus, li. de Fin. 134 a, b, Serpere anguiculos.

Anguinus, a, um. de D. 136 a, Ceruix anguina, Pacuuij.

Anguis, guis. serpens. de D. 88. Item 121 a, Tib. Gracchus duobus anguibus domi comprehensis aruspices conuocauit. de Dom. 95 b, Ab infima ara subitò anguis emersit. de In. 48 a, Angues ingentes aliter iuncti iugo. de N, 21 b, Angues uolucres in Libya.

Anguitenens, tis. Ophiuchus signum cœleste, quòd teneat anguem. de N. 47 b, Anguitenens, quem clarè Ophiuchum nomine Graij.

Angulatus, a, um. de N. 14 b, Corpuscula rotunda alia, partim angulata. id est, angulis prædita.

Angulus, li. dicitur, ubi duo extrema coniunguntur, & angustantur. de Nat. 35 a, Figura nihil habens incisum angulis, nihil anfractib. nihil, &c. & de Vn. 198 b, Tus. 156 b, Terrena & humida, suopte nutu & suo pondere ad pares angulos in terram & in mare ferūtur. I. C. 106 a, Nemo non modò Romæ, sed ne ullo in angulo totius Italiæ fuit, quē, &c. pro Cec. 301 a, Et me ad omnes uerborum angustias, et ad omnes literarū angulos reuocas.

Angustatus, a, um. de Som. 129 b, Terra angustata uerticibus, lateribus latior.

Angustè, arctè, strictè, exiguè, exiliter, tenuiter, pressè. Or. 207 b, Pressè & angustè definire. de N. 30 a, Breuius, angustius.)(. Vberius ac fusius disputare. de Or. 98 a, Quæ Crassus coarctauit, et perangustè refersit in oratione sua.)(. Latè explicauit. de Clar. 192 a, Angustè & exiliter dicere. de Partit. 147 a, Hi enim urgentur angustius.

Angustiæ, arum. fauces, tenuitas. contra Rul. 83 b, Corinthus erat posita in angustijs atq; in faucib. Græciæ. de Finib. 121 b, Quæ est igitur causa tantarum angustiarum? pro Qu. 3 b, Tum iste, qui hunc in summas angustias adductum putaret, negat, &c. de Or. 154 a, Quantis ex angustijs oratorē educere ausus es. pro Plan. 270 b, Etenim uerebantur credo angustias, quasi res, &c. pro Cec. 301 a, Et me ex hoc (ut ita dicā) campo æquitatis ad istas uerborum angustias, & ad omnes literarum angulos reuocas. contra Rul. 73 b, et pro Cor. 67 b, Et multa alia, quæ senatus propter angustias ærarij uendenda cēsuit. Acad. 28 a, Cum sit campus in quo possit exultare oratio, cur eam in tantas angustias, & in Stoicorum dumeta compellimus? Ep. 265 a, Excusationem angustiarum tui temporis accipio. de Or. 164 b, Angustiæ temporis. de Or. 85 a, In his uel asperitatibus rerum, uel angustijs temporis obsequar studijs nostris. de N. 30 a, Fretorum angustiæ. Ep. 266 b, Ex meis angustijs illius sustento tenuitatem. Part. 240, Angustia rei familiaris. I. P. 84 b, Non capiunt angustiæ pectoris tui, non egestas animi recipit tantam personam. pro Mar. 135 a, b, Tuus animus nunquam his angustijs, quas natura nobis ad uiuendum dedit, contentus fuit.

Angustus, a, um, arctus, exiguus, breuis. de Leg. 159 b, In paruum quendam, & angustum locum concludi. de L. 101 b, Pontes etiam lex Maria fecit angustos. Offic. 11 b, Ab illa enim immensa societate humani generis in exiguū angustumq; concludi. de Am. 99 b, Ex infinita societate generis humani ita contracta res est, & adducta in angustum, ut omnis charitas aut inter duos, aut inter paucos iungatur. Acad. 46 b, Illi perturbationes animi ex homine non tollunt, sed eas contrahunt, in angustūq; deducunt. Off. 14 a, Nihil est tam angusti animi, tamq; parui, quàm amare diuitias. de Or. 114 a, Philosophi angustijs & concisis disputationibus illigati. pro Rab. 92 a, Illam alteram partem nimis exiguā & angustam esse uoluisti. pro Pl. 270 a, b, Nunc ab utroq; eas auulsas ais, ne in angustum uenirent. Acad. 23 a, Latū.)(. Angustū. de Fin. 61 a, Ecce autem alij minuti & angusti, aut omnia semper desperantes.

Anhelitus, tus. spiritus, respiratio. Off. 26 b, Quæ cùm fiunt, anhelitus mouentur, uultus mutantur, ora torquētur. Postquā. 270 b, Non te unguentorum odor, non uini anhelitus in eam cognitionem adducebat? ut, &c. de D. 104 a, Credo etiā anhelitus quosdam fuisse terrarū, quibus inflatæ mentes oracula funderēt. de D. 117 a, Placet Stoicis eos anhelitus terræ, qui frigidi sint, cū fluere cœperint, uentos esse. de D. 132 b, Euanuisse aiūt uetusta

te uim

Universidad de Deusto Biblioteca

te uim loci eius, unde anhelitus ille terræ fieret. I.A.246 b, Quam uim anhelitus fore censetis.

Anhelo, as. spiro, respiro. de Nat.48 a, Dum gelidum ualido de pectore frigus anhelans, Capricornus. I. C. 104 a, Catilina furẽs audacia, scelus anhelans. ad Her. 41 b, Iste anhelans ex infimo pectore crudelitatem. ad Heren. 34 b, Itaque anhelans ex imis pulmonibus præ cura spiritus ducebatur. de Or.146 b, Verba inflata et anhelata grauius.

Anicula, læ. anus, uetula mulier. de Nat. 12 b, Cui tanquã aniculis, & quidem indoctis fato fieri omnia uidentur. Tusc. 18 b, & de Cl. 180 a, Aniculæ sæpe inediam biduum aut triduum ferunt. de Diu.lib.2, Hæc mihi, iam crede, ne aniculæ quidem existimant. de Nat.lib.1. Vix digna sunt lucubratione anicularum.

Anio, enis. fluuius ad III ab urbe miliarium. de Clar. 169 a. I. Plebs. Off. 75 a.

Aniensis tribus. pro Pl. 275 a.

Anilis, le. quod aniculam potius quàm uirũ decet. Tusculan.168 a, Pellantur ergo ineptiæ istæ penè aniles. & de D.134 b, Omnem superstitionem imbecilli animi atque anilis esse.

Aniliter. de Nat.78 b, Superstitiosè atque aniliter dicere aliquid.

Anima, mæ. aer, animus, animus spirabilis, spiritus, manes, uita. In Ver.178 a, Apronius, qui non modò animũ integrum, sed ne animam quidem puram cõseruare potuisset. Tus.152 a, Animus ab anima dictus est. de Vn.197 a, Inter ignem & terram, aquam Deus animamq; posuit. de N.53 a, & 54 a, Aspera arteria excipit animã meam, quæ ducta est spiritu, eamq; à pulmonib. respirat, ac reddit. de Orat.108 a, Anima quæ spiritu in pulmones ducitur. item continere animam. pro S.R.30 a, Ducere animã de cœlo. Or.206 b, Ita uiuunt dum possunt, ut ducere animam de cœlo non queant. de N.58 a, Sui, ne putresceret, anima pro sale data est. de Or. 159 b, Interclusio animæ et angustiæ spiritus. At.245 a, Aegroto dũ anima est, spes esse dicitur. de N.18 b, Anima consilij rationisq; particeps. Ac.31 a, Si simplex animus, utrum sit ignis, an anima, an sanguis. de Som.131 a, Hæc est natura propria animæ atque uis, ut ipsa à se ipsa moueatur: quæ si est una ex omnib. quæ sese moueat, neq; nata est certè, & æterna est. de N. 65 a, Quærit apud Xenophõtẽ Socrates, unde animã arripuerimus, si nullus fuerit in mũdo deus. Tus. 152 a, Animus anima cõtinetur. pro S.R. 45 a, Is tibi omnia sua præter animã tradidit. I.C.122 b, Præterea de uestra uita, de cõiugũ uestrarum ac liberorũ anima, hodierno die iudicãdũ est. pro Sest. 21 a, Si P. Sestius animã, quã uix retinuit, edidisset. Ep. 238 a, Vos meæ charißimæ animæ, quã sæpißimè ad me scribite. Ep. 239 a, Considerandũ uobis etiã atq; etiam animæ meæ, diligenter puto, quid faciatis. In Ar. Hæc augens anima uitali flamine mulcet. Tus.152 a, Nam & agere animã, et efflare dicimus. At. 119 a, In unius hominis quotannis periculosè ægrotantis anima, positas nostras omnes spes habemus. pro Qu.R.48 b, Eodẽ tempore & gestũ & animam ageres. pro Mil.111 a, Amittere animã: id est, mori. Ad Her.38 a, Efflare animam: id est, mori. Ep.123 a, Agere animã: id est, mori. I.V.264 a, Reliqua est causa, quæ nõ delata ad me, sed in anima

sensuq; meo penitùs affixa atque insita est.

Animula. Epistol.50 b, In animula unius mulierculæ iactura.

Animaduersio, onis. consideratio, attentio, notatio. de Orato.122 a, Excitanda est animaduersio et diligentia, ut ne, etc. Or.216 a, Nec enim effugere possemus animaduersionẽ, si semper ijsdẽ pedibus uteremur. de Or. 122 a, Atq; hoc totũ est, siue artis, siue animaduersionis, siue consuetudinis, nosse regiones, &c. Or.215 a, Notatio naturæ atq; animaduersio peperit artem. pro Cecin. 291 b, Quid ad actoris notionẽ et animaduersionem a'ges. pro Ar.188 b, Tamen hanc animaduersionem humanißimam ac liberalißimam iudicaretis.

Animaduersio, pœna, castigatio. Off.74 b, Notationes animaduersionesq; censorũ. At.282 a, In animaduersione pœnaq; esse durtiorẽ. Off. 18 a, Omnis animaduersio & castigatio cõtumelia uacare debet. Ep.66 a, Meã animaduersionem & suppliciũ. de Fin.56 a, Cõtinere aliquẽ metu animaduersionis. I. A.153 b, Animaduersio Dolabellæ in sceleratos seruos. pro Cl.44 a, Animaduersio uiciorũ. Ep.66 a, Meã animaduersionẽ et suppliciũ, quo usurus etiã in eũ quem cepissem, remitto tibi. I. A.164 a, Cõprehensio sontium mea, animaduersio senatus fuit. pro S.R.28 b, Animaduersionis paternæ metus.

Animaduersor, oris. Offic. 19 b, Sic nos si acres & diligentes iudices esse uolumus, animaduersoresq; uiciorũ, magna intelligemus sæpe ex paruis.

Animaduerto, tis. noto, animum aduerto, attendo, animũ attendo, exaudio, deprehẽdo, sentio, intelligo. de N. 2 b, Sin aũt dij non possunt nos iuuare, nec colunt, nec curant omnino, nec quod agamus animaduertunt, quid est, &c. I.C.291 b, Quid est Catilina? quid attẽdis? quid animaduertis horum silentium? Ep. 182 a, Dignitas tua facit, ut animaduertatur quicquid facias. et 33 a, Animaduerti enim & didici ex tuis literis, te, &c. At.88 b, Deinde me obsecras amantißimè, ne obliuiscar uigilare, et ut animaduertam quæ fiant. de Am. 101 a, Quod quidẽ quale sit, etiã in bestijs animaduerti potest. de Or.94 a, hæc ab hominib. callidis, à peritis animaduersa ac notata sunt. de N.4 b, Quin adsint, cognoscant, animaduertant. & 78 a, Nónne animaduertis? de Or.95 a, Oratoris peccatũ, si quod est animaduersum, stulticiæ peccatum uidetur. At.130 b, Etiam illud pro tua prudentia debes animaduertere, quot cohortes, &c. Qu. de Pet. 210 a, Cum uident unum esse aliquem, qui hæc officia maximè animaduertat. Epist.130 b, Quãobrem quid aut ille sperare posit, aut tu, animum aduerte pro tua prudẽtia.

Animaduertere, punire, castigare. I.V.120 b, Tu qui institueras in eos animaduertere, qui perperã iudicassent. I.V.77 b, Atq; ea sunt animaduertẽda peccata, quæ difficillimè præcauentur. I.C.103 b, & Ep. 60 b, Crudeliter animaduertere in aliquem. I.V.85 a, Cum ille nõ daret, animaduertit. genus animaduersionis uidete.

Animal, lis. animans.)(. inanimatus, inanimus. Animal & inanimum hoc maximè discrepant, quòd inanimum nihil agit, animal agit aliquid, Acad.q.ed. lib. 2. Inanimatum est omne, quod motu agitatur exterius: quod autẽ animal est, id motu cietur interiore, de Som.131 b. Cum hoc animal tam sit canorũ sua sponte, de Diuinatione, 120 b. Id est, gallus. Homo, diuinũ animal, de Fi.33 b.
Siue

Siue animal, siue è terra editum, de Nat.deor.2. Mortale igitur omne animal & dissolubile, et diuiduũ sit necesse est, de Nat.65 b. Feci iter per eius possessionem, in qua animal nullũ reliquũ est, ad At. 87 b. Ex tot generibus nullum est animal, præter hominẽ, quod habeat notitiam aliquam, de Leg.160 b. Nullũ animal, quod sanguinem habet, sine corde esse potest, Diuin. li.1. Animal nullum sempiternũ, 3 de Nat. deor. Omne animal naturam patibilem habet, 3 de N. deor. Omne animal simul ut ortũ est, & seipsum, & omnes partes suas diligit, de Fin.lib.2. Omne animal ut uult, ita utitur motu sui corporis, de Diuinatione 105 b. Animal prouidum et sagax homo, 1 de Legib. Vt animal quod uidemus, esset illi animali quod sentimus ad æternitatis imitationem simillimum, de Vniuers. Charybdim dico, quæ si fuit, fuit animal uiuum, in Ant.173 b. Quomodo non potest animal ullum non appetere id, quod accommodatum ad naturam appareat, sic non potest obiectam rem perspicuam non approbare, Acad. quæst.ed.1.lib.2. Animal unum aspectabile, in quo alia omnia animalia continẽtur, mundus, de Vniuers. Erit enim persuasum, etiam solẽ, lunã, stellas omnes, terram, mare, deos esse: quòd quædam animalis intelligentia per omnia permeet et transeat, 4 Acad. Animal esse mundũ hunc intelligens, & diuina prouidentia constitutum, de Vniuers. Si mentem istam qua si animal aliquod esse uoluerit, de N. deor. Cùm tu cõplexus es illud funestum animal, ex nefarijs stupris concretum, in Pis.84 b. Cùm autem in locis semen insedit, rapit omnem ferè cibum ad sese, eóque septum fingit animal, de Nat. 51 b. Omni animali illud quod appetit, positũ est in eo, quod naturæ est accõmodatũ, de Fin. lib.5. Consul ille, quem ego in hoc animali inuenire non possem, in Pis.83 b. In omni animali est appetitio & declinatio naturalis, 3 de Nat.deor. Alij summum bonum in eo genere ponunt, quod si extra nostrã potestatem, tanquam de animali aliquo loquantur, de Fin. 114 b. Iã uerò alia animalia gradiendo, alia serpendo, ad pastum accedunt, de N.50 b. Animalia habent suos impetus, & rerum appetitus, Off. 35 b. Animalium alia sugunt, alia carpunt, alia uorant, alia mandunt cibũ, 2 de Nat.deor. Omnium animalium commune est secundum naturam uiuere, de Fin.li.5. Animalium genera quatuor, de Vniuers. Quot formas animalium mens in speciẽ rerum intuens poterat cernere, totidem & tales in hoc mundo secum cogitauit effingere, de Vniuers. Animalia & animantes frustra appellare censuit Dicæarchus, Tusc. quæst.lib.1.

Animalis, le. spirabilis, aereus. de Inuen. 62 b, Vt mutum in simulachrum ex animali exemplo ueritas transferretur. de N.66 a, Natura animãtis uel terrena, uel ignea, uel animalis, uel humida. Tus.156 b, Reliquæ duæ partes una ignea, altera animalis, &c. & ibid. Siue illi sint animales, id est, spirabiles, siue ignei, &c. de D.136 a, Euiscerata inanima cum animali sono. de Vniu.20 a, Corpora colligata uinculis animalibus. de Nat.44 a, Principiò enim terra sita in media parte mundi, circumfusa undiq; est hac animali spirabilique natura, cui nomẽ est aer. Sunt qui animabili hoc loco probent, pro eo unde anima: ut spirabili, unde spiritus ducitur.

Animans, tis. animal. Aristot. dubitat, omnino deus ani-

mans nec'ne sit, de N. 9 b. Animans est igitur mundus, compósque rationis, de Nat.deorum. Quæ autem animans natura, nihil curans? de Nat.d.1. Animantem legẽ efficit Zeno, de N. d. 1. Nihil quod (uiuit) generare ex se potest animantem, compotemque rationis, de Nat.deor.2. Qui mundum ipsum animãtem sapientémque esse dixerunt, de Nat. deor.1. A' quo enim animante omnes reliquos contineri uellet animantes, hunc ea forma figurauit, qua una omnes reliquæ formæ concluduntur, de Vniuers. Animãtes qui animo cernuntur, & ratione intelliguntur, de Vniuers. Animantes multæ insectãtes odoris intolerabili fœditate depellunt, 2 de Nat.deor. Animantes orientur, quos & uiuos alatis, & cõsumptos sinu recipiatis, de Vniuers. Animantes aspiratione aeris sustinentur, 2 de Nat. d. Nam quum cæteras animantes abiecisset ad pastum, solum hominẽ erexit, 1 de Legib. Deinde ut requirant atque appetant aliquas alias animantes, ad quas se applicent, in Lælio. Animantia diuina sunt infixa cœlo sidera, ob eámque causam suis sedibus inhærent, & perpetuò manent, de Vniu. Animãtia omnia sunt in quædam genera partita aut incchata, de Vni. Animantium genera quatuor, quorum unum diuinum atq; cœleste, alterum pennigerum et aereum, aquatile tertium, terrestre quartum, de Vni.201 b. Commune animantium omnium est coniunctionis appetitus procreandi causa, & cura quædam eorum quæ procreata sunt, Offic.1. Animantium generi omni à natura tributũ est, ut se, uitam, corpúsque tueatur, declinétque ea quæ nocitura uideantur, omniaq;, quæ sint ad uiuendum necessaria, acquirat & paret, Off.1. Animantium hoc natura commune est, ut habeant libidinẽ procreandi, Off. 1. Animantium uarius ortus, de Nat.deor.2. Animantiũ aliæ corijs tectæ, aliæ uillis uestitæ, aliæ spinis hirsutæ. 2 de Nat. deor. Animantibus quantam custodiam conseruandi sui ingenuit natura, 2 de Nat.deor.

Animatio, onis. de Vniuers.201 a, Diuinæ animationis speciem maximè faciebat ex igne. Cœlum intelligit, seu æthera.

Animatus, a, um. affectus, affectus animo, incensus. I.V. 235 a, Ciuitatem ut abs te affecta sit, ita in te esse animatam uidemus. Tusc. 156 b, Animatum est, quod motu cietur interiore & suo. de Som.128 a, Stellæ diuinis animatæ mentibus. Ep.180 b, Si aliter essem animatus, nunquam quod facerem negarem. Epi.240 b, Intelligebam socios infirmè animatos esse. de Amic. 107 a, Vt quemadmodum in se quisq; sic in amicum sit animatus. I. A. 223 a, Qui quanquam afflictus luctu non adest, tamen sic animati esse debetis, ut si ille adesset. Antequam.196 a, Sic enim ab initio fui animatus, ut me reip. procreatũ putarem. Postquã.198 a, Hoc si animo in uos liberosq; uestros fui, ut, etc. Antequam.197 b, Erga uos omni tempore optimè fui animatus. de Ar.244 b, Is in me fuit eodem animo, quo etiam eius familiaris Catilina, si uicisset, fuisset. Epist.84 a, Pompeius animatus melius quàm paratus. de Oratore 127 b, Ita animati homines sunt, ut nihil ad eorum mentes oratione flectendas proficere possemus.

Animo, as. de Dom.127 a, Perinde utcunque temperatus sit aer, ita pueros oriẽtes animari atque formari. de D.107 b, Quicquid est, hoc omnia animat, format, alit,
auget,

Universidad de Deusto
Biblioteca

auget. de N. 23 d, Atomi formare, figurare, colorare, animare non possunt.

Animos è. In Ant. 192 d, Animose & fortiter facere aliquid. Off. 19 d, Hæc præscripta seruantem licet magnificè, grauiter, animoseq; uiuere.

Animosus, a, um. plenus animi, plenus roboris, non timidus. pro Mil. 119 b, Vir fortis et animosus. Tusc. 152 d, Nam & animosos & bene animatos dicimus. de Sē. 92 d, Senectus animosior est quàm adolescentia, et fortior.

Animus, mi. mens, animi, sensus. Quid sit animus, aut ubi, aut unde, magna dissensio est, Tusc. quæst. lib. 1. Animus, est mens sine corpore ullo, ut dixit Xenocrates, Acad. 31 b. Est enim animus cœlestis ex altissimo domicilio depressus, & quasi demersus in terram, locum diuinæ naturæ æternitatiq; contrarium, de Senect. Animus est qui uiget, qui sentit, qui meminit, qui præuidet et moderatur, et mouet id corpus, cui præpositus est, de Som. 130 b. Animus unus ex omnibus rationis, contentionisque sempiternarum rerum et sub intelligentiam cadentium compos & particeps: quo nihil ab optimo genito re melius procreatum: quippe qui ex eadē uinctus, alteráque natura, adiūcta materia tēperatione trium partiū, proportione compacta, se ipse conuersans, cùm materiam mutabilem arripuisset, & cùm rursus indiuidam atq; simplicem, per quam omnis mouetur, discernitq; quid sit eiusdem generis, & quid alterius, & cætera dijudicat, quid cuique rei sit maximè aptū, quid quoque loco aut modo, aut tempore contingat, quæq; distinctio sit inter ea quæ gignātur, et ea quæ semper sint eadem, de Vn. Nō solùm animus à factis, sed aures quoque à commemoratione abhorreant, 16. Fam. Ciceronis filij. Animus à medio profectus, extremitatem cœli à suprema regione rotundo ambitu circūiecit, seseque ipse uersans, diuinæ sempiternæ sapientisq; uitæ induxit exordium, de Vniuers. Animus à se ipse dissidens, secumq; discordans, de Fin. 2. Animus ab anima dictus, Tuscul. q. lib. 1. Animus ab iracundia antè occupatur, quàm prouidere ratio potuit ne occuparetur, 1 ad Qu. Fr. Nostris animus accesit, hostibus timor iniectus est, ad Atticum, 7 8 b. Animus accipit quæ uidemus, Tusc. q. lib. 5. Æger & præsens animus, 2 de Or. Animus æger (ut ait Ennius) semper errat, neque pati, neq; perpeti potest, cupere nunquam desinit, Tusc. q. li. 3. Animus ægritudine ac perturbationibus reliquis omnibus uacuus, perfectè atque absolutè beatos efficit, Tusc. q. li. 4. Animus æquus, pro Rosc. Amer. Animus seipsum semper mouet, atq; idcirco non est natus, sed æternus, Tusc. q. li. 1. Animus afflictus et fractus, 12 ad At. Animus semper agit aliquid, neq; ulla conditione quietem sempiternam potest pati, de Fin. li. 1. Scire enim uis quo uno animus alitur, 12 ad At. Animus altus, de Fin. 138 b. Animus altissimus, & gloriæ cupidus, Offic. 1. Amplus animus, & excelsus, & patiens incommodorum, 1 de Inuent. Animus angustus, Offic. 1. Angustus atq; demissus animus, in Pisonem. Animus anxius & solicitus, Ep. 57 b. Apertus et simplex animus, ad Lentulum, li. 1. Animus calidi or est, uel potius ardentior, quàm est aer terræ proximus, Tusc. q. li. 1. Vt oculus, sic animus sese non uidens, alia cernit, Tusc. q. li. 1. Animus nulla nisi noua aut admirabili re commouetur, 3 ad Heren. Animus concitatus

* abstractúsque ab integra certáque ratione, non cōstantiam solum amittit, uerumetiā sanitatem, Tusc. q. lib. 4. Animus consularis, 10 Fam. Animus auritū nuncio naturalem in se continet uocum omnium mēsionem, Or. Quemadmodum oculus conturbatus nō est probe affectus ad suum munus fungendum: sic cōturbatus animus non est aptus ad exequendum munus suum, Tusc. quæst. li. 3. Animus corruptus largitionibus, ad Brut. 9, in Ep. Bruti. Animus currēs, 6 ad At. Animus cùm ad sui similē penetrauit, in eo nulla re egens aletur, & sustentabitur ijsdem reb. quibus astra, Tusc. quæst. lib. 1. Animus cùm multum corpori præstet, obseruetúrque, ut casto corpore ad deos adeatur, multo est in animis id seruandū magis. Animi labes nec diuturnitate uanescere, nec manib. ulla elui potest, 2 de Le. Animus cùm superauit regionem aeris crassi, naturámque sui similē cōtigit & agnouit, ignibus insistit, et finē altius se efferendi facit, Tusc. q. li. 1. Animus cùm lāguore corporis, nec mēbris uti nec sensibus potest, incidit in uisa uaria et incerta, ex reliquis inhærentib. earum rerum, quas uigilans gessit aut cogitarit, Diuin. li. 2. Quòd si cui simul animus cum re concidit, Tusc. q. li. 3. Hominib. animus datus est ex illis sempiternis ignib. quæ uos sidera stellásque uocatis, de Sō. 129 b. Animus de se ipse tū iudicat, cùm id ipsum, quo iudicat, ægrotet, Tusc. quæst. li. 3. Animus opinionibus malóque more (id est, usu & consuetudine uitæ) delinitus, Tusc. q. li. 5. Animus desertus languore corporis, Di. li. 2. Animus, ut Euripedes audet dicere, deus est, Tusc. q. li. 1. Animus diuinus est, Tusc. q. li. 1. Animus diuinus, corpore liberatus, Tusc. q. lib. 1. Animus appropinquante morte, multò est diuinior, Diuin. lib. 1. Animus in duas partes diuisus, alteram rationis particeps, alteram expertem, Tusc. q. li. 4. Animus effœminatus, Tusc. q. li. 4. Animus oculorum effugit obiutum, de Vniuers. Animus sensum omnem effugit oculorum, de Vniuers. 63. Ardor mūdi animus est, de Nat. deor. 2. Animus est in cursu, 15 ad At. Quanquam animus est præsens, tamen uoluntas me deficit, 1. ad At. Animus rerum bonarum expectatione erigitur, 2 de Leg. 29. Animus ex quo animal dicitur, de Nat. 66 b. Animus exālatus, Tusc. q. lib. 2. Id est, exhaustus ærumnis. Quorum aut ingenio, aut uirtute animus excellit, Tusc. quæst. li. 1. Animus excelsus atque inuictus, Offic. 1. Animus excelsus et magnificus, Offic. 1. Animus expectat quid'nam, etc. 25 ad At. Animus corporis expers Xenocrati, & antiquis philosophis, Acad. q. ed. 2. lib. 1. Animus festinat, 2 Philip. Animus prudētia cōsilióque fidēs, Off. 1. Animus firmus & grauis, 9 Fam. Animus fortis & magnus duab. reb. maximè cernitur: quarum una est in despicientis rerum externarum, altera in rebus magnis & utilibus, sed uehementer arduis gerendis, Off. 1. Tusc. q. li. 2. Animus fortis et magnanimus in homine nō perfecto nec sapiēte feruentior plerunq; est, Off. 1. quoniam feruor fortitudinis Aristoteles 3 Ethic. excessum facit, ὑπερβολὴν. Fractus animus, ad Len. li. 1 Ep. Animus fractus et abiectus, Parad. Generatus à deo animus, 1 de Diuinat. Animus tres partes habet, ut Platoni placuit, rationis, iræ, cupiditatis, Acad. quæst. ed. 1. lib. 2. eas Plato λόγον, θυμὸν καὶ ἐπιθυμίαν uocat. Animus, harmoniā secutus Aristoxenū, Tusc. q. li. 1. Animus hominis diues, nō arcā

appellari

appellari solet, Parad. Animus hominis habet memoriā, & eam infinitam rerum innumerabilium, Tusc. q. lib. 1. Animus hominis nūquam naturaliter diuinat, nisi cùm ita solutus est & uacuus, ut ei planè nihil sit cum corpore, Diuin. li. 1. Animus hominis quibus rebus beatus fiat, 1 de Legib. Cur animus hominis quicquam ignoraret, si esset deus? de Nat. deor. 1. Animus hominis, si nihil esset in eo, nisi ut per eum uiueremus, esset nobis cum bestijs plantisq; communis, Tusc. quæst. lib. 1. Bestiæ enim & plantæ animam uegetatiuā seu uitalem habēt, per quam uiuunt. Animus hominis si nihil haberet, nisi ut appeteret aut refugeret, id ei esset commune cum bestijs, Tusc. q. lib. 1. Nam & bestiæ appetunt quæ sunt bona, & refugiunt cōtraria. Animus hominibus datus est ex illis sempiternis ignibus, quæ sidera & stellæ uocantur, Som. Scip. Animus humanus decerptus ex mente diuina, cum alio nullo, nisi cum ipso Deo, si hoc fas est dictu, comparari potest, Tusc. quæst. lib. 5. Animus humanus sic ut natura cœlestis, & terra uacat & humore, Tusc. quæst. li. 1. Animus humanus si est excultus, & si eius acies ita curata est, ut ne cæcetur terroribus, sit perfecta mēs, id est, absoluta ratio, quæ est idem quod uirtus, Tusc. lib. 5. Humilis atq; imbecillis animus, de Fin. 59 b. Humilis animus, & pertinax, ad Marcel. 4. 77 d. cōtraria. Animus imbecillus atq; anilis, Diuin. lib. 2. Animus imbecillus, remissiusq;, Diuin. li. 2. Animus ieiunus, uel angustus, 14. Philipp. Animus in corpore inclusus, Tusc. q. lib. 1. Animus in corpore tanquam alienæ domi, Tusc. q. lib. 1. pro pria enim eius sedes, est cœlum. Animus est in hortis, At. lib. 12. Animus in partes duas distributus est, quarum altera rationis est particeps, altera expers, Tusc. q. lib. 2. Ex hoc ille animus in prælijs paratus ad uulnera, Tusc. q. li. 2. Animus ad inuentionem facilius incedet, 2 de Inuent. 152. Animus furore diuino incitatus, Di. 2. Animus inflatus & tumens, Tusc. q. lib. 3. Animus infixus in patriæ charitate, ad Brut. Animus se mijciens & intendens in immensum, de N. d. 1. Animus intentus, Tusc. q. lib. 4. Vt onera contentis corporibus facilius ferantur, remissis opprimūt: simillimè animus intētione sua depellit pressum omnem ponderum, remissione aūt sic urgetur, ut se nequeat extollere, Tusc. q. li. 2. Si animus unà cum corpore interit, nullus in eo sensus remanet, ipse enim nusquā est, Tusc. q. lib. 1. Animus, iudex omniū, Tusc. q. lib. 1. Animus iunctus ex anima tenui: id est, aere, et ardore solis temperato, Tusc. q. lib. 1. Animus iuxta Empedoclem est cordi suffusus sanguis, Tusc. quæst. lib. 1. Animus leuis et calidus, Tusc. q. lib. 1. Animus magnus elatusq;, humanásq; res despiciens, Offic. 1. Animus magnus, erectúsque, de Fin lib. 5. Animus magnus & excelsus, Off. 3. 30. Lentulo, li. 1. Animus magnus & fortis, At. lib. 8. Animus mollis, demissus, humilis, eneruatus, languens, Tusc. 185 b. Animus mollis & ad accipiendam & ad deponendā offensionem, 1 ad At. Animus mūdi, Acad. q. ed. 2. li. 1. Vult & Plato in Timæo mundum esse animantem, et omniū qui sub aspectum cadūt, animantium perfectissimū. Animus mundi omniū rerum quæ sunt ei subiectæ quasi prudentia quædā, procurans cœlestia ac humana, secundum Academicos, Aca. q. ed. 2. li. 1. Animus nec secerni, nec diuidi, nec discerpi, nec distrahi potest, nec interire igitur, Tusc. q. li. 1. Cùm præsertim ipse quoq; animus non ma-

ne nescio quid sit, sed in quodam genere corporis, de Fi. li. 4. Animus, numerus, secundum Xenocratem, Tusc. q. lib. 1. Animus paratus ad periculum, si sua cupiditate, nō utilitate communi impellitur, audaciæ potius nomen habeat, quàm fortitudinis, Offic. 1. Animus parus, Offi. 1. Animus patrius, pro Rosc. Amer. Animus latè longéq; peregrinatur, de Na. d. 1. Animus perturbatus, Tusc. q. lib. 3. Vt qui è Leucade se præcipitauerit, sustinere se, cùm uelit non potest: sic animus perturbatus & incitatus nec cohibere se potest, nec quo loco uult, insistere omnino, Tusc. quæst. lib. 4. Promptus animus & alacris ad defendendam Rempub. ad Appium Pulchrum lib. 3. Vt optima quisq; ualetudine affectus potest uideri alius, ut natura ad aliquē morbū procliuior: sic animus alius ad alia uitia propensior, Tusc. q. li. 4. Animus pusillus, 2 Fam. Animus pijs omnibus retinēdus est in custodia corporis, nec intussu eius, à quo ille est nobis datus, ex hominum uita migrandum est, Somn. Scip. Animus robustus & excelsus, de Finib. li. 1. Animus qui est in aliquo morbo, non magis est sanus, quàm id corpus, quod in morbo est, Tusc. quæst. lib. 3. Illud quidem sic habeto, nisi sanatus animus sit, quod sine philosophia fieri non potest, finem miseriarum nullum fore, Tusc. lib. 3. Animus sapientis ita semper est affectus, ut ratione optimè utatur, Tusc. q. li. 3 Animus sapientis nunquam est perturbatus, Tusc. quæst. lib. 3. Animus sapientis semper uacat uitio, nunquam turgescit, nunquam tumet, Tusc. q. lib. 3. Animus saucius, 1 ad At. Vt ipsum mundū ex quadam parte mortalē ipse deus æternus, sic fragile corpus animus sempiternus mouet, Somn. Scip. Animus, somno seuocatus à societate et contagione corporis, meminit præteritorum, præsentia cernit, futura prouidet, Diu. li. 1. Animus si est horum quatuor generū, ex quibus omnia constare dicūtur, (id est ele mentorū) ex inflammata anima constat, atq; idcirco superiora capessat necesse est, Tusc. quæst. lib. 1. Animus si sit numerus, ut sensit Xenocrates: uel ἐνδελέχεια, ut Aristoteles, multò integrior ac purior est, quàm igneus, aut animalis, longissimeq; à terra se efferet, Tusc. q. lib. 1. Animus siue anima sit, id est, spiritalis & aerius, siue ignis diuinus est, Tusc. q. li. 1. Quò animus spectat, et quò res uocat, 8 ad At. Etenim animus eius uultu, flagitia parietib. tegebantur, pro Sest. 7 b. Animus tenerior, 5 Fam. Tranquillissimus animus, At. li. 7. Animus turpificatus, Off. 3. Animus tuus mihi magis patuit, quàm domus, 14. ad At. in Ep. ad Antoniū. Animus uacans corpore, Tusc. q. lib. 1. Animus sensibus et curis uacuus, Diu. li. 2. Animus natura insistens, agitatione et motu nunquam uacuus esse potest, Diu. li. 2. Animus Zenoni Stoico ignis uidetur, Tusc. q. lib. 1. Animi est omnis actio, 3 de Orat. Actio uaria, uehemens, plena animi, plena spiritus, plena doloris, plena ueritatis, de Or. 215 b. Ad animi æquitatem extollere, 6 Fam. Aliquantū animi nobis attulisse, 7 ad At. Animi altitudo, cui opponitur, Humilis animus, 3 Fam. Amplitudo animi, & quasi quædā exaggeratio quàm altissima, 2 Tusc. Animi appetitus, ratione regūtur, de N. deor. 1. Animi auxilium nō ut in corporis morbis petēdum est foris, Tusc. q. li. 3. Animi bona ab Academicis in naturā & mores diuidebantur, Aca. q. ed. 2. li. 1. Animi bona dicebant Academici, quæ essent ad cōprehendendā animi uirtutē idonea. Acad. q. ed. 2. li. 1. Animi causa, 7 Fam. Animi le-

Universidad de Deusto
Biblioteca

niendi et sanādi causa,12 ad At. Et qui illud animi causa fecerit, hunc prædæ causa quid facturū putatis? 7 Phil. Sed planè animi sui causa ludos nobis idiotis relinquet, in Pis. Animi celeritas, Tusc.q.lib.1. Animi & corporis inter se cōparatio, Tusc.q.lib.4. Animi concitationis,1 ad Qu. Frat. Omnē animi cōformationē, cæteri philosophi motum imanē uocant: uos aduentū in animos & introitum imaginum dicitis, de Nat.deor.1. Ait me animi conscientia de se suspicari,13 ad At. In omnib. officijs persequendis animi est adhibēda contentio, Tusc.quæst. lib. 2. Animi creatio unde à deo facta, de Vni. Animi defectio, 3 ad At. Animi domus, cœlū, Tusc.q.l b.1. Animi egestas, in Pis. Animi firmitas,12 ad Attic. Firmitudo grauitasq; animi ad Luceiū,li.5 Animi fortis & constantis est non perturbari in rebus asperis, nec tumultuantem de gradu deijcit: sed præsenti animo uti & consilio, nec à ratione discedere, Offic.1. Animi fortis magniq; ducendū est, ea quæ eximia plerisq; & præclara uidentur, praua ducere. Offic.1. Grauitas et altitudo animi, ad Nigi. Figulum. lib.4. Animi hostilis in rempub. ad Brut.8 in Ep. Bruti. Imago animi, vultus est: indices oculi, 3 de Or. Animi mei impetus, 10 Fam. Planci. Omni animi impetu, dolori & iracundiæ paret, 2 ad At. Magis quodā animi impetu uti, quàm cogitatione, 11 ad Atticum. Animi ingeniū, 2 ad Her. 1 de Inuēt. Animi ingenui est, cui multū debeas, ei plurimum uelle debere, 2 Fam. Animi intelligētia, quid aut qualis sit difficilis. Tusc.q.lib.1. Animi labor, 13 Fam. Quos ego noui lāguoris animi effœminatissimi plenos, 16 Fam. Qu. Ciceronis. Animi & laus honesta & uituperatio uehemēs est, 2 de Inuēt. Locus animi, stomachus ubi habitabat, olim cōcaluit, 4 ad At. Qui magni animi est, eum necesse est esse inuictum, Tusc.quæst. li.3. Magni animi fuit non esse supplicem uictori, 4 Fam. Animi magnitudo, Ac.qu.ed.1.lib.2.66 Tusc.quæst.li.1. Magnitudinem animi tui ne unquā inflectas cuiusquam iniuria, 1 Ep. Homo maximi animi, pro Fonteio. Animi moderatio definita,1 ad Her. Animi & plures et perniciosiores morbi quàm corporis. Tusc q.lib.3. Animi motus & cogitatio, 3 de Na.d. Id est ratio. Animi motus qui ratione rexerit, iustè uxerit. qui autem his se dederit, iniustè, de Vni. Animi motū & dolorē tenere in sua potestate,1 ad Qu. Fratrē. Munus animi est, ratione bene uti, Tusc.q. li. 3. Animi propria natura atq; uis est motu cieri interiore & suo, Tusc.q.li.1. In animi notione reponere tanquā in uestigio, de Nat.deorū,1. Artes in quibus animi libera quædā oblectatio quæritur, de Or.94.b. Plena animi & terroris oratio, de Cl.180 b. Animi pars in qua feritas quædā est, atq; agrestis immanitas, Diuin.li.1. Græci θυμὸν seu θυμοειδὲς uocant, Animi pars, in qua irarum existit ardor, Diuin.li.1. Animi pars quæ mentis & consilij est, Diuin.li. Græci νοῦν ἢ λόγον uocāt. Animi pars quæ mentis et rationis particeps est, Diuin.lib. 1. Græci λογιστικὸν μέρος uocāt. Animi pars, quæ uoluptate alitur, Diu li. 1. ἐπιθυμητικὸν μέρος τῆς ψυχῆς Græcis dicitur. Animi pars rationis atq; intelligētiæ particeps, tū maximè uiget, cùm plurimū abest à corpore, Diu.lib.1. Animi partes duæ temerariæ, Di.li.1. nempe θυμὸς καὶ ἐπιθυμία. Animi partes duæ, quarū altera sensum, motū & appetitum habet: altera, rationis atq; intelligētiæ est particeps, de Diu.95 b. Animi aūt & eius animi partes,

quæ princeps est, quæq; mēs nominatur, plures sunt uirtutes: sed duo prima genera unū, &c. de Fin. 133 b. Animi pendeo uehementer,8 Fam. Cælij. Animi te pendere, quam rationē sim allaturus illi,11 ad At. Frequentius absolutè ponitur hæc locutio. Animi permotiōes,1 de Orā. Animi propositio,2 de Inuen. Animi bene cōstituti proprium est, & lætari bonis rebus, & dolere contrarijs, Læl. Quid animi mihi in nauigādo cēses fore? 10 ad At. Animi sedes naturalis, Tusc.q.li.1. Animi sedē & locū in corde esse dixerunt Stoici: in cerebro, Pythagoras, et cū secutus Plato. Tusc.q li. 1. Animi remissio ac dissolutio, cui opponitur altitudo animi,5 Fam. Animi res,3 ad He. Nerui atq; robur animi, Torquato, lib.6. Incredibili robore animi septus, pro Mil. Animi robusti est, magnæq; constantiæ, ea quæ uidentur acerba, ita ferre, ut nihil à statu naturæ discedas, nihil à dignitate sapientis, Offi. 1. In animi securitate uitam beatam ponimus, de Nat. d. 1. Hæc ego pro me ipso et animi mei sensu ac dolore pronūcio, pro S.R. Ex animi tui sentētia,2 de Or. Sunt enim quædam animi similitudines cum corporib. Tusc. quæst. lib.2. Vt maris trāquillitas intelligitur, nulla ne minima quidē aura fluctus cōmouente: sic animi quietus & placatus status cernitur, cùm perturbatio nulla est, qua moueri queat, Tusc.quæst.li.5. Tantū animi habuit ad audaciam, ut dicere in concione non dubitaret,5 Ver. Si quantam habent ad maledicendū licentiam, tantum haberent ad ementiendū animi, pro Font.282 b. Tantum animi habuisset in uestro Domitio,8 Fam. Cælij. Declaratio animi tui quem haberes, de Repub.10 Fam Animi turpitudo uitijs ipsis facillimè percipitur,1 de Leg. Animi in Cicerone uis magna, Orat. Singularis est quædam natura atq; uis animi, seiuncta ab his usitatis notisq; naturis, (scilicet terrena, humida, aerea & ignea) Tusc.q.lib.2. Animi atq; ingenij mei uires omnes profudi,1 ad At. Animi uirtutes quatuor,3 ad Her. Pro animi mei uoluntate,5 Fam. Animo adesse,8 Philipp. Animo diuinitatē dedit Alcmæ Crotoniates, de Nat.deorū 1. Animo exculto nihil agreste, nihil inhumanū est,12 ad Att. Animo meo fixa perpetuò manebūt.10 Fam. Lepidi. Animo & orationi moderari 1 ad Qu. Frat. Animo alicuius supplicare, pro Fōt. Animū à consuetudine oculorum abducere, difficillimum est,3 de Nat.deor. Animum tamen à solicitudine abducerent, 4 Fam. Non ad animum, sed ad uultum ipsum reficiendū,12 ad At. Animū ad seipsum adhuc care, secū esse cogere, maximè à corpore abducere, Tusc. q.lib.1. Animum Aristoteles appellat ἐντελέχειαν nouo nomine, Tusc quæst.lib.1. Animū mūdi Academici deum appellant Acad.quæst.edit.2 li.2. Animū attendere,3 In V. Necesse est animū perspicuis cedere, ut lancem in libra ponderib. impositis deprimi, Acad.qu.ed.1.lib.237. Animum deus ut in medio mūdi collocauit, ita per totū tetendit, de Vni. Vt animū sapientis commoueri & conturbari negarent, Acad. quæst. ed.1.li.2. Animū ne contrahas aut demittas,1.ad Qu.Frat. 3. Animū contundere,12 ad Att. Animū debere,1 Fam. Animū defigere, & intendere in rē aliquam, Aca.quæst.ed.1.li.2. Animi illis non copias defuisse,7 V. Qui animū à corpore discedere censent, alij statim dissipari, ut Democritici & Epicurei: alij diu pmanere, ut Stoici: alij semper, ut Platonici, Tusc.q.li.1. Animū diuinū, corpore liberatū, cogitatione complecti

complecti non possumus, Tusc.q.li.1. Animū erigere, & contrahere, seu demittere, cōtraria,1 ad Qu.Frat. Animum esse deum, seu diuinū probatur, Tusc.qu. li.1. Animum deum esse Pythagoras censuit per naturam rerum omnem intentum, & commeantem, ex quo animi nostri carperentur, de Nat.deor.1. Nihil omnino esse animum, & hoc esse nomē totum inane, sensit Dicæarchus, Tusc. q.li.1. Animum nostrum esse licet non appareat, nec cernatur, pro Mil.118 b. Ibi. argumenta id probantia. Animum cum corpore extingui sunt qui cēsent, quales sunt Epicurei, Tusc.quæst.li.1. Animū procreator mūdi Deus ex sua mente & diuinitate genuisset, tum deniq; omne quod erat concretum atq; corporeum substernebat animo, interiusq; faciebat, de Vniuers. Si eundem in cætero rum periculis haberemus animum, quem in nostris difficultatibus., Antequam. Animum habeas & spem bonam,1 ad Qu.Frat. Maiorem etiam animum, quàm unquam habuissem, daret, Ep.13 b. Animum habere ad audaciam,5 In Ver. Alienum animum habere ab re aliqua, de Amicit. Habere fortem animum, ad Qu. Ligarium, lib.6. Tamen tribus tantis exercitijs proprijs Reip. ualentibus, magnum animum habere debebas, quē & semper habuisti,11 Fam. D. Bruti. Nec tam animū me quàm stomachum non habere arbitrantur,15 ad Att. Animum mundi haud tum deniq; cum corpus ei effecit, inchoauit deus: deus enim & ortu & uirtute antiquiorem genuit animum, eumq; ut dominum atq; imperantem obedienti præfecit corpori, de Vn. Antonius induxit animū sibi licere, quod uellet, ad Att. 228 b. Tu quoq; animum inducas, si sit aliqua Resp. in ea te esse oportere, ad Marcellum, li. 4. Qui potuit animum inducere, ut exhæredaret filium, pro S.R. 27 b. Animum uel animam inesse in homine, & in bestia, negauit Dicæarchus, Tusc.q.lib. 1. Animum aliquò intendere,2 in Verr. Defigere & intendere animum in aliquam rem, Acad.q.12 b. Animum laudo, consilium reprehendo,9 ad At. Licet etiam mortalem animum iudicantem, æterna moliri, nō gloriæ cupiditate, quam sensurus non sit: sed uirtutis, quam necessariò gloria consequatur, Tusc. quæst.lib.1. Animum mutare difficile est,1 ad Qu. Frat. Animum alicui offendere,4 ad Attic. Animum placare & mitigare,10 Philip. Animum tuum promptum & alacrem perspexi ad defendendam Rempub. Ep. 42 b, Quorum quidem animū tu non perspexisti solum, quū de me ageres, sed etiā confirmasti atq; tenuisti, ad Lentulum, li.1. Animum ponere in aliqua re faciendā,1 ad Qu.Frat. Deus animum ut domum atq; imperatorē obedienti præfecit corpori, de Vni.198 b. Præstare animum, ad Lentulū, li.1. Cùm nihil erit præter animum, nulla res obiecta impediet, quo minus percipiat quale quidq; sit, Tusc.q.li.1. Animum armatum retinere. pro Marcel. Animū à corpore secernere, nec quicquā aliud est, quàm emori discere, Tusc.quæ.li.1. Cum animū à negotio omni seuocamus, nihil aliud agimus, quàm animum ad seipsum aduocamus, secum esse cogimus, maximeq; à corpore abducimus, Tusc. qu. li. 1. Animum spirabilem sumpsimus ab aere eo, quē spiritu ducimus, de Nat.deor.2. Quū eius animū ad persequendum nō negligentia tardaret, sed conscientia sceleris auaritiæq; frænaret,5 Ver. Animū uacuum ad res difficiles scribendas afferam,12 ad At. Nō enim dū eram uobiscū,

animum meū uidebatis, sed ex ijs rebus, quas gerebam, intelligebatis, de Sen.83 b. Animum & uidere et audire, non eas partes quæ quasi fenestræ sunt animi (ut sunt oculi & aures) Tusc.q.li.1. Animū, antequā corpus intrauit, in rerū cognitione uiguisse, Tusc.q.li.1. Sententia Socratis apud Platonem in Phædone, Animum uincere, 12 ad At. Animæ mi, Terentiæ. Ab animo tanquam ab oculis caligimem dispellere, Tusc.q.li. 1. Ab animo tuo quicquid agitur, id agitur à te, Tusc.q.li.1. Ex quo intelligi potest, animo illos abhorruisse semper ab optimo ciuitatis statu, non uoluntate fuisse populares, 7 Philip. Abiectio re animo me futurū, quum Respub. maiorē etiam mihi animum, quàm unquam habuissem, daret, ad Lent.li. 11. Acri & attento animo intueri,1 de Fin. Facilè & æquo animo carere re aliqua, Ep.55 b. Aequo animo facere aliquid, ad Qu. Fr.296 b. Aequo animo ferre aliquid, Tusc. q.li. 1. Interea quidē cum musis nos delectabimus animo æquo, imò uerò etiam gaudēti ac libenti, ad At.25 b. Aequo animo mori, Epist. 68 b. Agitare aliquid animo, ad Torquatū, li.6. Id est, cogitare. In eum locum sæpe profectus alacri animo & erecto, &c. Cat. Animo meo ab suis rationibus alienissimo, 10 ad At. Qui altiore animo sunt, capessunt Rempub. honorib. imperijsq; adipiscendis, 5 de Fin. Facillimè ad res iniustas impellitur, ut quisque altissimo est animo, & gloriæ cupido, Offic.1. Quare bono animo es: uideo enim, &c. At.li.5. Quicquid animo cernimus, id omne oritur à sensib. de Fin.li.1. Animo rem cernere, Acad.q.ed.1.li.2. de artib. dictū, quas Græci θεωρητικὰς uocant. Qui animo cernuntur, et ratione intelliguntur animantes, de Vni. Animo certo & confirmato, pro Quin. Animo perturbatiore aliquid cogitare, 6 Fam. Quæ animo complectimur, nō minus nostra sunt, quàm quæ oculis intuemur, 5 Fam. Cōprehēdere aliquid animo, 1 de N.d. Animo comprehēdere & tenere, Acad.q.ed.1.li.2. Animo comprehensum atq; perceptum habere, Ac.q.ed.1.li.2. Animo cōfectus, 14 Fam. Animo multis modis uarijsq; delectari licet, etiā si nō adhibeatur aspectus, Tusc.q.li.5. Huic discēdi quærendiq; diuinæ delectationi toto se animo dedidisset, 5 Tusc. Ita dissidēt à nobis animo ac uolūtate, 7 V. Animo distētus, 3 ad Qu. Frat. Animo diuino in homine influēte atq; effluēte ambitus illigabāt, de Vni. Amare aliquē ex animo, ad Qu. Fr.293 b. Cuius tibi negocia ita cōmendo, ut maiore studio, magisue ex animo cōmendare nō possim, Ep.299 b. 16, ad At. 46 b. Cùm constemus ex animo & corpore, Tusc.q.li.3. Equidē dicā ex animo quod sentio. In Pis. 97 b. Ex animo uereq; diligi, 9 Fam. Ex animo tuo effluam, 7 Fam. Ex animo exire hoc mihi nō potest, 3 de Nat. d. Hos tu homines, ut ex animo, atq; ut ex illa summa uoluntate tui studiosi sint, laborato, de Petit. Siue ex animo id fit, siue simulatè, 2 de Nat.d. Si quidē animo excelso et alto, & uirtutibus exaggerato sumus, Parad. Animo ex celso magnoq; despicere aliqd, Off.2. Animo excubare, 9 ad At. Animo fidenti gradi ad mortem, Tusc.q.li.1. Animo fractus & debilitatus, 12 ad At. Animo fracto & demisso fuisse, 1 Fam. Postea totam Italiam fac ut in animo ac memoria distributā comprehensamq; habeas, de Pet. 209 b. Deus intelligētiā in animo, animū cōclusit in corpore, de Vni. 196 b. Dicis tibi in animo esse alio tēpore persequi, in V. 93 b. Habeo in animo pecuniam Prætor

Universidad de Deusto
Biblioteca

dare,I.V.122 b. Pater istum exhæredare in animo habebat,pro S.R.33 b.Rogaui ut diceret, quid haberet in animo,ad At.124 b. Cùm tribuni haberēt in animo de præsidio Consulum designatorū referre,Ep.170 b. Quid enim in animo habuerim,cùm Lernus discessit à me,ex literis,quas ei dedi,potuisti cognoscere, Ep. 154 b. Lucceium scito consulatum habere in animo statim petere,ad Att.15 b.In animo res insculptas habere, Ac.q.ed.1. li. 2. In animo meo inest nescio, quid, quo me plus hic locus delectet,2 de Legib. Animo incitari,1 ad Qu. Frat. Animo inflammato aliquid concupiscere,Tus.q.li.4.. Animo iniquo aliquid sustinere,1 ad Qu. Frat. Negat satis esse,quid bonū sit,aut quid malū,sensu iudicari,sed animo etiā ac ratione intelligi posse,li. 1 de Fin. Animo in quo sunt omnia,iubet lex castè ad deos adire,2 de Legib. Animo libenti prolixoq; aliquid facere, 16 ad At. Magno ac forti animo rem agere, At.li.8.Nimis es penè animo molli,Tus.q.li.2.Ex Pacuuio. Animo ita paratus ire quò Resp.uocet, 10 Fam.Planci.Consul ipse paruo animo & prauo,1 ad Atti. Animo perinuito patiebar te à me digredi,12 Fam. In animo perturbato,sicut in corpore,sanitas esse non potest,Tus.quæ.lib.3.Animo & sensib.præditus mundus,de N.deor.1.Animo nihil præstantius,neq; diuinius.Parad.Animo relaxari,2 Philip. Animo sedatiore scripsi, 8 ad Att. Animo & præterita & futura sentimus,de Finib.1.Sine animo miles,Atti.lib. 1. Animo soluto scribere,9 ad Att. Sed uelim hæc aliquando animo solutiore,11 ad Att.Stabili animo & firmo et magno,3 de Finib.Sic habeo statutū cum animo ac deliberatum,I.V.178 b.Quare meo quidē animo nihilominus eloquentiæ studendū,1 de Inuent.Gratulatio tua mihi est probatissima,quòd ab optimo est animo, Ep. 55 b. Nos quo animo inter nos sumus,esse nollēt,3 Fā. Quòd certior fieri uis,quo quisq; in me animo sit, neminē alieno intellexi,ad Att.178 b. Quapropter eo animo simus inter nos,quo semper fuimus, Ep.18 b. Alacrem esse animo,ad Luceium,li.5.Tamen ex illa inuestigatione naturæ cōsequi uolebat,ut esset bono animo,5 de Finib.Quare hoc animo in nos esse debebis, ut æras nostra in amore conquiescat tuo,Ep.18 b. Et quidem prodest, inquis, mihi in eo esse animo,de Fin. 81 b.Animo elato esse,Tus. quæ.li.1.Erectiorem animo esse, At.li. 11. Animo esse fractiorē,11 ad At. Quod quibus adhuc nō satis est perspectum,ij mihi nolle magis hoc animo nos esse, quàm non intelligere uidentur,ad Appium,li.3.Magno fortiq; animo esse,ad Qu.Ligarium.li.6. Animo mobili esse in aliquem,5 Fam.1.in Ep.Qu.Metelli.Animo mobili esse,& animo stabili,contraria,5 Fam.Perculso & abiecto esse animo,At.li.3.Animo tranquillo esse, Cato. Animo iam hæc tenemus comprehensa,Acad.q.ed.1.lib.2.Teneriore animo mihi uidebare,ad Mescinum,lib. 5. Toto animo dedere se alicui rei,Tus. 250 b. Animo tremere,1 ad Qu.Frat.Plura ad te animo uacuo scribam,3 ad Qu.Fr. Animo uacuo audire aliquē,et magno studio, Aca.q. ed. 1.lib.2. Animo te ualere opus est, ut corpore possis, 16 Fam.Nihil animo uelocius,Tusc.quæst.lib.1.Non modò uiderat animo res obscuras,de Nat. deor.1. Animo ipso animū uidere,Tus.quæst.lib.1. Animo uidere,& oculis cernere,6 Famil.Animo aliquid uidere, ut faciunt dormientes, Acad.q.ed.1.lib.2.Nihil enim animo uidere po-

terant,Tusc.q.lib.1. Acta enim res est animo utrili,consilio puerili,ad Att.14.Animi seipsos mouent,ergo æterni,Tusc.q.lib.1.Animi altissimi,Tusc.q.lib.1 Animi bestiarum sunt rationis expertes,Tus.q. lib.1.Animi quibus rebus concilientur , 2 de Orat. Vt agri non omnes frugi fieri sunt qui coluntur:sic animi non omnes culti fructū ferunt,Tus.quæst.li.2.Animi hominum semper fuerunt, futuriq; sunt,1 de Diuinat.Animi imbecilles,Acad.q.ed. 2.lib.1. Animi, quo maior est in eis præstantia & diuinior,eo maiore indigent diligentia,Tusc. quæst. lib. 4. Ne si interirent quidē animi,quicquā mali esse in morte,Tusc. quæst.li.1.Ipsi animi magni refert quali in corpore locati sint:multa enim è corpore existunt,quæ acuant mentem,multa quæ obtundant,Tusc.quæst.lib. 1. Et corpora quidem defatigatione ingrauescunt,animi se exercendo leuantur,de Sen.84 b.Si animi mortales sunt, tantus interitus est in morte,ut ne minima quidem suspicio sensus relinquatur,Tuscul.q.lib.1.Animi cum corpore permisti, Diuin. lib. 1. Animi quibus rebus pellantur sæpe uehementius, Diuin.lib.1.Vt animi relaxati sint,11 Fam.Animi ualentes,Tusc.quæst.lib.4.Id,est,bene constituti ac sani , qui nulla perturbatione tentari possunt, qualis est animus sapientis. Animi per seipsos uiuentes, Tus.q.li.1. Animorum æternitas cur nonnullis uideatur incredibilis,Tus.quæst.lib. 1. Animorum æternitas quo argumento probetur,pro C.Rab.Cùm de animorum æternitate dicitur , de mente dicitur , quæ omni turbido motu semper uacet,non de partibus ijs,in quibus ægritudines,iræ,libidinesq; uersantur,Tusc.quæst.lib.1.Animorum commutatio,16 ad Att.Animorum dicta,14 ad At.Illud animorum corporumq; dissimile est,quod animi ualentes , morbo tentari non possunt , corpora possunt,Tusc.quæst.lib.4.De animorū immortalitate Plato eadem dicit,2 de Leg. Animorum magnus est motus factus,5 Fam.Animorum omnes morbi & perturbationes ex aspernatione rationis eueniunt.Tuscul.quæst.lib. 4. Sed sumendum tempus est non minus in animorum morbis,quàm in corporum,Tuscul.quæst. lib. 3. Genus humanum sparsum in terras atq; satum , diuino auctum est animorum munere,de Legib.160 b. Animorum parem numerum sideribus distribuit deus, & singulos adiunxit ad singula,de Vniuers. Animorum nulla in terris origo inueniri potest,Tusc.q.lib.1.Animorum ingeniorumq; naturale quoddam quasi pabulum consideratio contemplatioq; naturæ. Acad.quæst.ed.1.lib. 2. Animorum remissio maximè efficitur sermone familiari,9 Fam. Animorum è corpore excedentium duas esse uias, duplicesq; cursus disseruit Socrates,Tus.q.lib.1. Animorum uis duplex est : una pars in appetitu posita est, quæ est ὁρμὴ Græce,quæ hominem huc atq; illuc rapit:altera in ratione,quæ docet & explanat quid faciēdum fugiendumq;,Offic.1. Animorum est ea uis atq; natura, ut uigeant uigilantes nullo aduentitio pulsu, sed suo motu, incredibili quadam celeritate , de Diuin. 137 b. Naturis quæ sine animis sunt , locus est proprius , de Natura deor.1. Animos abstinere,2.I.V.Hæc opinor sunt in libris, quos tu laudando animos mihi addidisti,7 ad Att. Quæ ciuitas in Asia,quæ non modò unius imperatoris aut legati , sed unius Tribuni militum animos ac spem capere posit:pro lege Manil. Remittant spiritus,comprimant animos,

sedent arrogantiam,pro Flac.157 b. Aduersantur enim primùm,quòd parum defigunt animos, & intendunt in ea quæ perspicua sunt,4. Acad. Victi debilitantur,animosq; demittunt, de Finib.125 b.Efferre animos insolentia dominatus,pro Dom.sua. Animos ad audiendum ereximus, Acad.q.ed.1.lib.2. Quæ cura excusitat etiam animos,& maiores ad rem gerendā facit, Off. 3 b.Animos,siue dispūtetur procul à terris, siue permaneant & conseruēt habitum suum,necesse est ad cœlum ferri,Tus.quæst.li.1. Animos,siue animales sint , id est, spirabiles,siue ignei,in sublime ferri perspicuū est, Tus. q.li.1. Ab altero non nimis alienos animos habemus,Læ. Ex uniuersa mente diuina delibatos animos habemus, de Senect. 93 b. Das ne aut manere animos post mortē, aut morte ipsa interire? Tus.q.lib. 1. Nosse alicuius animos ac spiritus,pro Cluent. Animos omnium occuparat desperatio rerum eius.11 ad Att. Animos permanere arbitramur consensu omnium nationum, Tus.quæst. lib.1. Animos optimorum hominum irritabiles et eosdē placabiles,1 ad Att.Posse animos,cum è corporibus excesse rint,in cœlum quasi in domicilium suum peruenire, Tus. q. lib.1. Infra lunam nihil est nisi mortale & caducum, Somn.128 b. Alij dicunt animos hominum sensumq; morte restingui: alij autem eos tum maximè,cum è corpore excesserint,sentire ac uigere,pro Sest.13 b. Alicuius animos atq; impetus retardare,I. V. Animos deos esse dicit Plato in Timæo & in Legibus, de Nat. deor.1. Animos omnium hominum immortales esse,sed fortium, bonorumq; diuinos 2 de Legib. Animos esse mortales , quibus rationibus probet Panætius,Tusc. quæst. lib. 1. Animis cadere,6 Fam. Ab animis consuetudine imbutis , de Nat. d. 1. Ex animis conatur euellere cognitionem deorū,de Nat.deor.1.Idq; in maximis ingenijs , altissimisq; animis & existit maximè,& apparet facillimè,1 Tus. In animis doctissimi illi ueteres inesse quiddam cœleste & diuinum putauerunt, de Finib.li.2. In animis hominum, deorum notionem impressit ipsa natura,de Nat. deor. 1. In animis imprimentur, Acad.q. ed. 2. lib. 1. Nihil est in animis mixtum aut concretum, Tus.q.lib.1. In solis animis motum,qui sua sponte sit,ponit Plato,de Nat.deor. 2.Est in animis omnium fere naturā molle quiddam,demissum,humile,eneruatum,quodā modo & languidum, Tusc.q.lib. 2. In maximis animis splendidissimisq; ingenijs plerunq; existūt honoris,imperij, potentiæ , gloriæ cupiditates,Offic. 1. Sed est naturale in animis tenerum quiddam atq; molle,quod ægritudine, quasi tempestate, quatiatur, Tus.q lib.3.Animis nihil admixtū, nihil concretum,nihil copulatum,nihil coagmentatum, nihil duplex, Tus.q. li. 1. Animis & armis infestus & inimicus, 10 Philip. Animis tanquam oculis , totam licet lustrare terram,2 de Nat.deo. Nosmetipsi qui animis mouemur & sensibus;de N.d.1. Videte Iudices,& prospicite animis quid futurum sit,in V. 197 b. Animis stare,5 ad Atticum.Intelligentiam in animo,animum conclusit in corpore. Acad. 71 a,Animus est mens sine ullo corpore , ut dixit Xenocrates . de Vniuers. 198 b , Deus animum ut dominum atq; imperatorem obedienti præfecit corpori. de Som.130 b,Animus est,qui uiget,qui sentit, qui mouet

id corpus,cui præpositus est.de Diu. 137 a, Animorum est ea uis atq; natura,ut uigeant uigilantes,nullo aduentitio pulsu,sed suo motu , incredibili quadam celeritate. de Nat. 7 b , Animum esse per naturam rerum omnem intentum & commeantem.Tuscul.162 a, Animus,ut Euripides ait,deus est. Acad. 44 b , Animus mundi,quem deum appellant.de Diuin. 93 b, Cum est animus seuocatus à societate & cōtagione corporis,tum meminit præteritorum,præsentia cernit,futura prouidet. de Nat. 29 b, Animum illū spirabilem sumpsimus ab aere eo , quem spiritu ducimus.pro Mil. 118 a, Animum nostrum esse licet non appareat,nec cernatur.& ibidem,argumenta id probantia.de Sen 83 b, Non enim dum eram uobiscum, animum meum uidebatis,sed ex ijs rebus quas gerebam, intelligebatis.de Diuin.197 b, Animi hominum semper fuerunt,futuriq; sunt.de Fin.133 a, Animi autem & eius animi partis,quæ princeps est , quæq; mens nominatur, plures sunt uirtutes,sed duo prima generatunum, earum quæ ingenerantur suapte natura,appellanturq; non uoluntariæ,ut docilitas,memoria: alterum, earum quæ in uoluntate positæ sunt,ut prudentia, temperantia , &c. de Sen.93 a.Est enim animus cœlestis ex altissimo domicilio depressus,& quasi demersus in terram, locum diuinæ naturæ æternitatiq; contrarium.de Nat.9 b, Totius naturæ mens atq; animus.de Som.128 a, Hominibus animus datus est ex illis sempiternis ignibus,quæ nos siderа stellasq; uocatis.de Sen.93 a,Ex uniuersa mente diuina delibatos animos habemus.de Legibus 160 b , Genus humanum sparsum in terras atq; satum , diuino auctum est animorum munere.& ibid. Animum esse ingeneratum à Deo.de Diuin.95 a, Animi partes duæ: quarum altera sensum , motum & appetitum habet : altera rationis atq; intelligentiæ est particeps. de Diuin. 93 a, Animi partes duæ: una,quæ mētis ac rationis particeps est:altera,in qua feritas quædam est atq; agrestis immanitas.de Diuin.93 b, Tum eueniet duabus animi temerā rijs partibus compressis , ut illa tertia pars rationis & mentis eluceat.& ibidem, Ea pars animi quæ uoluptate alitur.& ibid. Ea pars animi , in qua irarum existit ardor.de Som.128 b, Infra lunam nihil est nisi mortale & caducum,præter animos generi hominum munere deorum datos. Oēt.au.332 a , Si non una cum corpore sensus omnis uno atque eodem consumptus est igni. de Orat. 121 a, Omnia quæ sunt in rerum natura celeriter animo comprehendere.pro Sest. 13 b , Alij dicunt animos hominum sensumq; morte restingui,alij autem eos tum maximè cum è corpore excesserint , sentire ac uigere . de Nat.66 b, Animus ex quo animal dicitur.Tuscul. 152 a, Animus ab anima dictus est. pro Sest. 7 b , Etenim animus eius ultu, flagitia parietibus tegebantur. de Orat. 163 b,Imago animi uultus est,indices oculi.Item,Mens, & animus,& consilium , & sententia ciuitatis , posita est in legibus.Offic.3 b, Quæ cura excusitat etiam animos,& maiores ad rem gerendam facit.In Verr. 60 a, Animos atq; impetus alicuius retardare . pro Flac . 157 b,Remittant spiritus,comprimant animos.sedent arrogantiam.pro Clu.40 a, Noratis animos eius , & spiritus tribunitios.pro Dom.24.1 b, Quanquam insolentia dominatus extulerat animos. Attic. 78 a, Nostris animus accesit , hostibus timor iniectus est . Attic . 100 b,

Universidad de Deusto
Biblioteca

Hæc opinor sunt in his libris, quos tu laudando animos mihi addidisti. Attic. 112 b, Labieni aduentu noſter Cn. multo animi plus habet. de Orat. 215 a, Actio uaria, uehemens, plena animi, plena ſpiritus, plena doloris, plena ueritatis. de Clar. 180, Plena animi & terroris oratio. pro Fon. 282 a, Si quantam habent ad maledicendum licentiam, tantum haberent ad ementiendum animi. Att. 236 b, Acta enim res eſt animo uirili, cõſilio puerili. At. 124 b, Rogaui ut diceret, quid haberet in animo. In Ver. 138 b, Itaq; uno genere, opinor, circumſcribere habetis in animo genus hoc oratorum, &c. de Pet. 209 b, Poſtea totam Italiam fac ut in animo ac memoria diſtributam comprehenſamq; habeas. Antequam. 194 a, Si eundem in cæterorum periculis haberemus animum, quem in noſtris difficultatibus. pro S. R. 40 a, Hæc ego pro me ipſo & animi mei ſenſu ac dolore pronuncio. Epiſtol. 299 b, Cuius tibi negotia ita commendo, ut maiore ſtudio magis'ue ex animo commendare non poſſim. I. A. 237 b, Ali quis ex animo amicus uereq; beneuolus ac fidelis cuipiam. Ep. 157 a, Confiteor imprudentia me lapſum, ſi unquam Lepido ex animo credidiſſe. Quin. de Pet. 207 b, Hos tu homines ut ex animo atq; ut ex illa ſumma uoluntate tui ſtudioſi ſint, laborato. & ibid. Ex animo agere. Qu. Fratr. 293 b, Amare aliquem ex animo. Nat. 59 b, Siue ex animo id fiat, ſiue ſimulatè. Epiſtol. 135 b, Me ex animo uereq; arbitror diligi. I. P. 97 a, Equidem dicam ex animo quod ſentio. Tuſc. 250 b, Toto animo dedere ſe alicui rei. Off. 73 b, Quod ex animi tui ſententia iuraueris. At. 75 b, Erat mihi in animo proficiſci ad exercitum. In Verr. 93 b, Dicis tibi in animo eſſe alio tempore perſequi. pro S. R. 26 b, Pater iſtum exhæredare in animo habebat. pro S. R. 33 b, Sed in animo eſt leuiter tranſire. de Nat. 30 a, Vt mihi eſt in animo facere. Atti. 25 b, Luceium ſcito conſulatum habere in animo ſtatim petere. In Verr. 122 b, Habeo in animo pecuniam prætori dare. Epiſtol. 170 b, Cum tribuni haberent in animo de præſidio conſulum deſignatorum referre. Epiſtol. 154 a, Quid in animo habuerim, cum Lernus diſceßit à me, ex literis quas ei dedi, potuiſti cognoſcere. Item, Conſiderate cum ueſtris animis, circumſpicite cum ueſtris mentibus. I. Cum. In Verr. 197 a, Videte iudices, & proſpicite animis quid futurum ſit. In Cat. 102 b, Perſpicite quæſo, diligenter quæ dicam, & ea penitus animis ueſtris mentibusq; mandate. In Ver. 133 b, Conſiderate cum ueſtris animis uoſmetipſi. In Verr. 178 a, Sic habeo ſtatutum cum animo ac deliberatum. de Am. 101 a, Ab altero non alienos animos habemus. de Sen. 84 a, Et corpora quidẽ defatigatione ingraueſcunt, animi autem ſe exercendo leuantur. I. P. 93 b, Sed planè animi ſui cauſa ludos nobis idiotis relinquet. de Orat. 94 b, Artes in quibus animi libera quædam oblectatio quæritur. In An. 12 b, Qui illud animi cauſa fecerit. pro Sex. Roſc. 40 b, Habet etiam animi cauſa rus amœnum. Attic. 130 b, Te Animo magno ac forti iſtam rem agere exiſtimo. Epiſtol. 91 a, Fac animo magno fortiq; ſis. Epiſtol. 57 b, Te hortor & obſecro, animo ut maximo ſis. Att. 168 a, Quòd me audis erectiorem eſſe animo, quid putas? Epiſtol. 90 b, Fac habeas fortem animum. Epiſtol. 153 a, Hoc animo eſſe debes, ut nihil huc reijcias. Epiſt. 178 b, Magnum animum habere debes. Epiſtol. 18 b, Quare hoc animo in

nos eſſe debebis, ut ætas noſtra in amore conquieſcas tuo. Epiſtol. 18 b, Quapropter eo animo ſimus inter nos quo ſemper fuimus. Ep. 34 a, Neſcio quo animo ſtiti inter uos. Epiſt. 39 a, Multi ſunt, qui nos, quo animo inter nos ſumus, eſſe uolent. Atticum, 178 a, Quod certior fieri uis, quo quiſq; in me animo ſit, neminem alieno intellexi. de In. 61 a, Animus amplus, & excelſus, & patiens incommodorum. Attic. 7 b, Conſul ipſe paruo animo & prauo. Epiſtol. 16 a, Animus magnus & excelſus. & ibidem, Animus apertus et ſimplex. de Finib. 96 a, Aliquis ſtabili & firmo & magno animo. Epiſtol. 69 b, Firmitudo grauitasq; animi. Epiſtol. 57 a, Grauitas & altitudo animi. Orat. 116 b, Animus acer & præſens. Epiſtol. 16 a, Magnitudo animi. Tuſcul. 188 b, Amplitudo & quaſi quædam exaggeratio quàm aliſſima animi. de Finib. 138 b, Animus altus. Tuſculan. 155 a, Altiſſimus animus. de Finib. 138 b, Qui altiore animo ſunt. de Finib. 59 b, Humilis atque imbecillus animus.)(. robuſtus, excelſus. Tuſculan. 185 Animus mollis, demiſſus, humilis, eneruatus, languens. Epiſtol. 77 b, Verum enim ſcribam, teneriore mihi animo uidebare. Epiſtol. 77 b, Sed plenè animus, qui dubijs rebus firmitan fuerit infirmior, deſperatis confirmatus eſt. Epiſtol. 78 b, Cadere animis. de Finib. 125 a, Victi debilitantur, animosq; demittunt. de Orat. 110 b, Remiſſio animi. Epiſtol. 52 b, Animus humilis.)(. Animus perſtuax. Att. 40 a, Sum animo perculſo & abiecto. Epiſt. 57 b, Animus anxius & ſolicitus. Epiſt. 43 b, Animum tuum promptum & alacrem perſpexi ad defendendam Rempub. Epiſt. 55 b, Facilè & æquo animo carere aliqua re. Attic. 25 a, Interea quidem cum Muſis nos delectabimus animo æquo, imò ucrò etiam gaudenti ac libenti. Qu. Frat. 296 b, Aequo animo facere aliquid.)(. iniquo animo facere aliquid. Epiſtol. 68 a, & ibidem, Aequo animo mori. Epiſtol. 55 b, Gratulatio tua mihi eſt probatiſſima, quòd ab optimo eſt animo. Epiſtol. 69 a, Alacres animo ſumus, ut & cæteri, &c. de Fin. 60 b, Acri & attento animo intueri aliquid. Acad. 12 b, Defigere & intendere animum in aliquam rem. Epiſt. 73 b, Complecti aliquid animo. de Nat. 75 b, Comprehendere aliquid animo. Ep. 53 b, Vt quod ego facio, tu quoq; animũ inducas, ſi ſit aliqua Reſpub. in ea te eſſe oportere, de Diuin. 117 b, Tu igitur animum induces cauſam bene defendere? At. 228 b, Antonius induxit animum ſibi licere, quod uellet. pro S. R. 27 a, Qui potuit animum inducere, ut exhæredaret filium. de Clar. 65 b, Angor animo. Att. 122 a, & 77 b, Pendeo animi. Epiſtol. 78 a, Agitare animo de aliqua re: id eſt, cogitare. Epiſtol. 146 a, Omni animi impetu facere aliquid. Epiſtol. 13 b, Cum Reſp. maiorem etiam mihi animum, quàm unquam habuiſſem, daret. de Finib. 81 a, Et quidem prodeſt, inquis, mihi in eo eſſe animo. Epiſtol. 10 b, Reipub. eum animum eamq; uoluntatem, quam debemus præſtare. Epiſtol. 13 a, Quorum quidem animum tu non perſpexiſti ſolum, ſed etiam confirmaſti atq; tenuiſti.

Annales, lium. memoria publica, monumenta uetuſtatis, annalium monumenta. de Orat. 113 a, Erat enim hiſtoria nihil aliud niſi annalium confectio, cuius rei memoriæq; publicæ retinendæ cauſa, res omnes ſingulorum annorum mandabat literis Pont. Max. &

ibid. de annalibus multa. pro Mur. 127 b, Itaq; non ex ſermone hominum recenti, ſed ex annalium uetuſtate eruẽda eſt memoria nobilitatis tuæ. pro Rab. 93 a, Iſtæ omnes & ſuppliciorum & uerborum acerbitates non ex memoria ueſtra et patrum ueſtrorum, ſed ex annalium monumentis, atq; ex regum commentarijs conquiſiuit. pro Dom. 230 a, Vt annales pop. Rom. & monumenta uetuſtatis loquuntur. de Leg 157 a, Annales Pontificum Maximorũ, quibus nihil poteſt eſſe iucundius. Ep. 68 a, Etenim ordo ipſe annalium mediocriter nos retinet, quaſi enumeratione faſtorum.

Annalis, le. I. A. 203 b, Legibus annalibus num grandiorem ætatem ad conſulatum conſtituebant, adoleſcentiæ temeritatem uerebatur. I. A. 203 b, Maiores noſtri leges annales non habebant. de Leg. 185 a, Conſules ciuitatem annali lege ſeruato. de Or. 233 a, Lex annalis: id eſt, quæ annorum numerum præfiniebat ad capiendos magiſtratus. At. 193 b, Scriptum eſt in tuo annali. de Clar. 169 b, Ennius in nouo annali.

An'ne, an. pro Cor. 66 a, An'ne de uobis trahere ſpolia fœderatis licebit? de hoſtibus non licebit. I. An.

Annecto, ctis. agglutino. de N. 53 a, Stomachus ad linguã annectitur. de In. 81 b, Funiculus à puppi religatus ſcapham annexam trahebat. de In. 48 a, Separatũ eſt, quod nõ ex ipſa cauſa ductum eſt, nec ſicut aliquod membrum annexum orationi. & Top. 225 a.

Annellus, li. annulus paruus. de Finib. 125 a, Epicuri imaginem non modò in tabulis, ſed etiam in poculis, & in annellis habebant. ex Nonio.

Anniuerſarius, a, um. quod ſingulis recurrit annis. I. V. 219 b, Mercurius ſacris anniuerſarijs apud Tyndaritanos ſumma religione colebatur. I. V. 215 a, Syracuſani feſtos dies anniuerſarios agunt. de Ar. 251 a & I. V. 230 a, Qui ſacrificio gentilia anniuerſaria ſa ẽtitarunt. Att. 26 b, Sacra anniuerſaria. de N. 45 b, Imp etus cœli conſtantiſſimè conficiens uicißitudines anniuerſarias.

Annicerij philoſophi ab Ariſtippo. Offic. 75 b.

Annominatio, onis. Græcè παρονομασία. ut nobilior, mobilior. de Or. 132 b, & ad Her. 30 b.

Annona, næ. res frumentaria, aut alia res quæ ad annum reponitur. pro Pom. 13 b, Repentè uilitas annonæ, ex ſumma inopia & caritate rei frumentariæ conſecuta eſt. de D. 120 b, Annona in macello cara eſt. Epi. 237 a, Fũdo Arpinati bene poteris uti cum familia urbana, ſi annona carior fuerit. I. V. 199 a, Annona preciũ nõ habet. pro Dõ. 216 b, Frugũ inopia.)(. Frugũ copia. pro Dõ. 216 a, Subitò illo die cariſſimam annonam nec opinata uilitas conſecuta eſt. pro Dom. 215 b, Difficultas annonæ ſumma, inopia rei frumentariæ. pro Dom. 215 a, Cum ingraueſceret annona, ut iã planè inopia ac fames non caritas timeretur. pro Mil. 115 a, Leuare annonam. pro Dom. 216 a, Aduentu meo uilitas futura eſt, et ibid. Commutata eſt annona. pro Do. 216 a, Annona in meo reditu facta erat durior.

Annotare, notare obſeruare. Columella & Nonius ex Oeconomico Xenophontis, quem Cicero è Græco uertit, ſed deſideratur.

Annularius, rij. opifex annulorum. Aca. 21 b, An tibi erit quærendus annularius aliquis? quoniã gallinarium in ueniſti.

Annulus, li. I. V. 108 a, Annulus aureus ſcribæ tui me deterret. Academ. 21 b, Si in eiuſmodi cera centum ſigilla hoc annulo impreſſero. Qu. Fr. 292 a, Sit annulus tuus non miniſter alienæ uoluntatis, ſed teſtis tuæ. Off. 9 b, Foribus apertis hominis mortui uidet corpus, annulũq; aureũ in digito, quẽ ut detraxit, ipſe induit. & ibi. Cum palã eius annuli ad palmã cõuerterat, à nullo uidebatur.

Annumero, as. in aliquorum numero pono, in eundem numerũ refero. de Cla. 183 a, His duobus annumerabatur nemo tertius. pro S. R. 33 a, Verùm forſitan in grege annumerer. de Di. 109 a, Atq; his libris annumerandi ſunt ſex de Rep. de N. 1 a, Qui uerò deos eſſe dixerunt, tanta ſunt in uarietate cõſtituti, ut eorum moleſtum ſit annumerare ſententias. de Opt. 244 a, Verba nõ me annumerare lectori putaui oportere, ſed tanquã appẽdere. I. V. 63 b, Annumerare & reddere pecuniam alicui. & 137 b, Annumerare pecuniam alicui. de In. 58 a, Si in firmum aliquod annumeratum dicemus.

Annuncio, as. denũcio. At. 185 b, Eiq; interea ſalutem annunciabis, itemq; Pyliæ.

Annuo, is. nutu capitis aſſentio. I. V. 196 a, Hoc mihi ſignificaſſe & annuiſſe uiſus eſt. de Or. 135 a, Id quoque toto cap. annuit. de N. 23 b, Annuere te uideo. pro Qu. 3 b, Simulatq; ſibi hic annuiſſet, numeraturũ ſe dicebat. I. C. 113 a, Tum oſtendit tabulas Lentulo, & quæſiui cognoſceret'ne ſignum? annuit. I. A. 247 a, Si annueritnæ ego iſtam ſapientiam non audiam.

Annus, ni. Magnus annus qui tum efficitur cum ſolis et lunæ, & quinq; errantiũ ad eandem inter ſe cõparationem cõfectis omniũ ſpacijs, eſt facta conuerſio, de N. d. 36 b. Annus perfectus & abſolutus perfecto numero tẽporis tũ cõpletur: deniq; cùm ſe octo ambitus cõfectis ſuis curſibus ad idẽ caput retulerunt, cũq; eos permenſus eſt idem et ſemper ſui ſimilis orbis, de Vniuerſ. Annus iudicialis, Brut. Annus uertẽs uere appellari poteſt tũ, cũ ad idem, unde ſemel profecta ſunt, cunctа aſtra redierunt, eandemq; totius cœli deſcriptionem, longis interuallis retulerunt, Somn. Scip. Apparuiſſe numen deorum intra finem anni uertentis, 13 Philip. Anni primus menſis apud Ægyptios, 3 de Nat. deor. Annitempus, pro tempeſtate, 16 Fam. Anni tempore duro, 10 ad Attic. cui opponit æſtatem. Anni tẽpora quomodo ex ſolis inflexione fiant, de Nat. 2. Addere annũ labori. ad Qu. frat. li. 1. Quartum annum ago et octuageſimum, de Senect. 83 b. Annum homines populariter tantummodo ſolis, id eſt unius aſtri reditu metiũtur, Somn. Scipion. Annum petitiõis ſuæ non obierunt, 10 Famil. Quinto autem anno exeunte ad Syracuſas occidit, 1 de D. Hoc grauiſſimo & peſtilentiſſimo anno, Epiſt. 72 b. Anno uertente ſine controuerſia uerbum nullum facis, pro Quintio, 7 b. In hoc anno, non ſolet addi in hoc interdicto, 15 Fam. Ni anni decem interfuerint, nequis eiũdem magiſtratum capito. 3 de Legib. Nondum centũ & decem anni ſunt, cũ, &c. Of. 2. Anni multi ſunt, cùm, et 15 Fam. Babylonij CCCCLXXX. milia annorum, ut ipſi dicunt, monumẽtis cõprehenſa tenẽt, de Diu. 88 b. Agere annos, de Se. Annos multos nihil aliud cõmẽtaris, 7. Fa. Annos habere, 4 ad At. Iã annos uiginti habere. pro Ce. Annos decẽ peditũ et equitũ polliceri, 9 ad At. Annis legitimis eũ curules magiſtratus pſcilè cepiſſe, 13 At.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Annuus, a, um. quod unius anni spacio contineatur. Att. 95 a, Nos annuum tempus propè iam emeritũ habebamus. At. 68 a, Vt hoc desiderium nostrũ plus sit annuum. de Leg. 173 b, Idq; ne cõmitti posit, ad eam rationem cursus annuos sacerdotes finiunto. pro Flac. 165 a, Annui temporis criminatio. de In. 51 a, Annuum spaciũ. Att. 245 b, Sic enim annuum tempus cõficitur. de In. 54 a, Et annuæ commutationes quadam ex necessitate semper eodem modo fiunt.

Anquiro, ris. inquiro, quæro. de Or. lib. 1, Omnes enim artis loci anquirentibus nobis, omniq; acie ingenij contemplantibus, ostendunt se. de Fato: In qua quid ualeat id quod geri posit, anquiritur.

Ansa, sæ. manubrium, aut id quo uas, aut aliud manu capi teneriq; solet. hinc per translationem occasio dicitur. de Am. 107 b, Quin etiam necesse erit cupere, ut quàm sæpissimè peccet amicus, quo plures det sibi tanquam ansas ad reprehendendum. pro Cecin. 288 a, Iste hac sextula se ansam retinere omnium controuersiarum putat. pro Plan. 277 a, Si locus habet reprehensionis ansam aliquam, nescio cur, &c.

Ansancti, in Hirpinis populi. de D. 97 a.

Anser, ris. pro S.R. 27 b, Anseribus cibaria publicè locantur, & canes aluntur in Capitolio, ut significent, si fures uenerint. & I.A. 248 a, Anseres de Falerno depellantur. id est, Anser poeta, cui Antonius Falernum donauerat.

Antandrius, a, um. ab Antandro insula, 300 a.

Antaxon. Tusc. 162 b, Ora australis ignota nobis, quam uocant Græci ἀντάξονα.

Ante, antea, præ, pro, à fr. ôte, ob, in conspectu positus, ante hoc tempus, ante id tẽpus, ante hunc diẽ, plus. pro S. R. 20 b, Vt non modò clàm, uerùm etiam hic in foro, ante tribunal tuũ M. Fanni, ante pedes uestros iudices, inter ipsa subsellia cædes futuræ sint. et ibi. Ne hic ibidẽ ante oculos uestros trucidetur. pro Mil. 106 b, Clodius ante suũ fundũ Mil. insidias collocauit. de D 95 b, Cum Sylla in agro Nolano immolaret ante prætoriũ, tũ ante oppidũ Nolã Samnitum castra cepit. I.V. 246 b, Hi ne in freto ante sua tecta & dõmus nauigarent, precio abs te ius fœderis emerunt. At. 234 a, Id ipsum quod me mones, quatriduo antè cogitaram. de In. 64 a, Ille multo ante lucem surrexit. de Fin. 71 a, Vt qui asoti esse uelint, philosophi antè fiant. Ep. 35 b, Mãdauiq; utriq; eorũ, ut antè ad me excurrerent. et alibi. Multũ interesse mihi est uisũ inter eũ qui tũ erat, & qui anno antè fuerat. Tus. 196 b, Quæ ueniẽtia lõgè antè uideris. Postquã 199 a, C. Marius tertius ante me cõsularis subijt, &c. At. 111 b, De quib. antè ad te falsũ scripserã. I.A. 204 b, Vt ei triennium ante legitimũ tẽpus petere liceat. I.V. 99 b, Minutius mortuus est ante istũ prætorẽ. I.V. 68 a, Qui, dum hic quæ opus essent, compararet, causam interea ante eum diceret. Att. 133 b, Crucior, quòd eũ quem ante me diligo, uideo in consulatu quiduis potius esse, quàm Cos. de N. 38 a, Vt Fides, ut mens, quas in Capitolio dedicatas uidemus proximè à M. Aemilio, antè autem ab Atilio Calatino erat Fides consecrata. de Fin. 132 b, Vt si aut manibus ingrediatur quis, aut nõ antè, sed retrò, fugere planè se ipse uideatur. de Orat. 101 a, Omnia enim sunt posita ante oculos. I.V. 249 a, Homi-

nem nostis, qui ducẽ prædonum ceperit, quàm libenter eum palàm ante oculos omnium esse patiatur. ad Her. 5 a, At in senatum, aut ante Imperatorem, & in consilium talis causa potest uenire. de I. 175, Religio in fundi uillæq; conspectu posita: id est, lucus ante fundum uillamq; positus.

Antea, antehac, ante hoc tempus, superiorib. diebus, superioribus temporibus. Attic. 102 b, Posthac neq; herculè antea negligentes fuimus. At. 244 a, Quod ad te antea, atq; adeò prius scripsi (sic enim mauis ad scribendũ tibi uerè dicere) feci sti me acriorem. De In. 66 a, Si inter antea fuisse demonstrabitur. Ep. 5 b, Naclusq; tempus hoc magis idoneum, quàm unquam antea, ita sum cum illo locutus, &c. Ep. 34 a, Qui in nisi ego successor essem, quem tu cuperes uidere, te antequàm tibi successum esset, decessurum fuisse.

Anteactus, a, um. superior. de In. 66 b, Ex anteactis uitã facere iudicium, &c. I. V. act. 5. & pro Marcel.

Antecanis, nis. procyon. de Nat. 48 b. l. Procyon.

Antecapio, pis. d N. 10 b, Antecapta animo rei quædam informatio, Græcè πρόλη ψις.

Antecedens, tis. præcurrens, antegrediens, antegressus, præpositus, antepositus, primùm.)(. quod consequitur. de Fat. 145 a, Omnia quæ fiant, fieri causis antecedentibus. & ibid. Voluntatis nostræ non esse causas externas & antecedentes. de Orat. 230 a, Ex ijs rebus quæ quodammodo affectæ sunt ad id de quo quæritur, alia ex antecedentibus appellantur, alia ex consequentibus, alia ex repugnantibus. de Inuẽt. 70 b, Obseruantia, per quam ætate, aut sapientia, aut honore, aut aliqua dignitate antecedentes reueremur. de Fat. 143 a, Si quod primum in connexo est, necessarium est, sic etiã quod consequitur necessariũ. de Fat. 141 b, Causæ naturales et antecedentes. de I. 82 b, Homines aliqua dignitate antecedẽtes. Of. 329 b, Et quæ non insequens hora antecedente clamitosior pop. Ro. illuxit? de Cla. 171 b, Sed inter hos paululum ætate his antecedens Galba, eloquentia præstitit. de Cla. 174 a, M. Pennus Paulum Gracchum ætate antecedens.

Antecedo, dis. anteeo, præeo, præcurro, prægredior, antegredior, anteuerto. Top. 228 b, Si huic rei illa antecedit, huic nõ antecedit. Top. 225 a, Quicquid antecedit quãq; rem, id cohæret cum re necessariò. de Fat. 147 a, Nõ sic causa intelligi debet, ut quod cuiq; antecedat, id et causa sit, sed quod cuiq; efficienter antecedat. de Fat. 149 a, In omnib. quæcunq; fiunt, uerisimile est causam antecedere. Ep. 174 a, Antecedere aliquem ætate. Biduo me Antonius anteceßit. At. 124 a, Pompeius expeditus anteceßerat legiones. Acad. 39 b, Ea res longe cæteris antecedit. de Vniuer. 199 a, Septima, quæ septem & uiginti partibus antecederet primæ. de In. 58 a, Si id quod sequitur, non uideatur necessariò cum eo quod antecesit, cohærere. In Ver. 232 a, Incipit is loqui, qui & autoritate & ætate, &, ut mihi uisum est, usu rerum antecedebat Timarchides.

Antecello, is. excello, præsto, anteeo. I. V. 150 a, Hæc causa magnitudine iniuriæ criminib. cæteris antecellit. I. V. 227 b, In ea sunt ædes sacræ cõplures, sed tuæ quæ lõgè cæteris antecellũt. de In. 43 a, Præclarũ mihi quidam uidetur adeptus is, qui qua re homines bestijs præstent,

stent, ea in re hominibus ipsis antecellat. de N. 55 b, Sensus hominũ multò antecellit sensib. bestiarum. ad Her. 15 b, Inferiores, qui omnibus his rebus antecellunt. pro Muren. 130 b, Dicendi consuetudo longè et multum isti uestræ exercitationi ad honorem antecellit. pro Mur. 119 a, Summa dignitas est in ijs qui militari laude antecellunt. pro Mur. 133 a, Vir humanitate, sapientia, integritate antecellens. de Sen. 90 b, Vt quisq; ætate antecellit, ita sententiæ principatum tenet. de D. 99 a, Chaldæi in Syria cognitione astrorum antecellunt. pro Arc. 186 a, Antecellere omnib. ingenij gloria.

Anteceptus, a, um. de N. 10 b, Lege Anticipatio.

Antecessio, onis. præcursio, progressio. Of. 3. Homo autem qui rationis est particeps, per quam cõsequentia cernit, principia et causas rerũ uidet, earumq; progressus quasi antecessiones nõ ignorat. Top. 225 a, Triparti tò igitur distribuitur locus hic, in consecutionem, antecessionem, & repugnantiam.

Antedico, cis. prædico, anteprædico. de D. 113 a, Hæc qui antedicunt, quam rationem sequantur, uides. I.A. 158 a, & 157 b, Atq; ego hoc dico de futuris, quod est augurum, antedicere ea quæ uitari possunt. I.A. 206 b, Itaq; quod paulo antè feci in senatu, faciam apud uos, testificor, denuncio, anteprædico.

Anteeo, is. antecedo. contra Rul. 85 b, Lictores prætoribus anteibant cum fascibus duobus. Tusc. 149 a, Cato qui hos ætate anteibat. I.A. 221 a, Seruius ætate illis anteibat, sapientia omnibus. de Fi. 149 b, Præstantiam animi omnibus bonis corporis anteire dicimus. de Fa. 149 a, Si illi fateantur assensiones non sine uiso antecedente fieri, alia ratio est. sed si concedunt anteire uisa, &c. ui de ne idem dicant. de Cla. 185 b, Consules, qui omnes intelligentia anteibant. Tus. 124 a, Fortunam ipsam antei bo fortunis meis. pro Syl. 161 a, Nec se æquales tui propter istam causam abs te anteiri putant. Off. 40 a, Qui anteire cæteros uirtute putantur.

Antefero, fers. antepono, præpono, præripio. Partit. 229 b, Deinde ista tua studia uel maximis meis occupationibus anteferrem libẽter. Ep. 83 b, Vel iniquissimam pacẽ iustissimo bello anteferrẽ. pro Cor. 64 a, Quis dubitaret de toto iure pacis & belli omnib. iuris peritis, quin me antetuleritis nobilitati. Ep. 74 b, Tamẽ ita existimes uelim, me antelaturũ fuisse. si ad me uenisses, uoluntatem tuam commodo meo. de Pro. 74 b, Cum ipse cæteris omnibus esset omni honore antelatus. pro Syl. 184 b, Vt nemo ei se honore anteferret. Ep. 29 b, Præsertim cũ sine cuiusquam reprehensione, legatis quæsto rem posis anteferre. Ep. 11 a, Bibuli fortunam, quam ille afflictam putat, omnium triumphis uictorijsq; anteferro. Ep. 72 b, Certè nos quod est dies allatura, id consilio anteferre debemus. Orat. 198 b, Sed ego idem, qui, &c. recordor longè omnibus unum anteferre Demosthenem. Qu. Fr. 306 b, Comitia iudicijs anteferre. Att. 96 b, Qui se solet anteferre puero sororis tuæ filio. de Cl. 189 a, Anteferre se alicui.

Antegredior, ris. prægredior, antecedo, anteuerto. de N. 36 b, Lucifer latinè dicitur, cum antegreditur solem: cum subsequitur autem, hesperos. de Fat. 144 b, Quod si ita est, omnia quæ fiunt, causis fiunt aut egressis. & ibid. a, Causæ fortuitò antegressæ. & de D. 85 b, Iisdem signis antegressis. Of. 19 a, Id tum apparet, cùm antegressa est honestas.

Antehac, antea. Ep. 197 a, Atque antehac sperare quidem licebat, nunc etiam illud ereptum est. Epistol. 7 b, Simul quod uideo, nõ ut antehac putabam, nouitati esse inuisum meæ.

Antelucanus, a, um. quod ante lucem fit. Epistol. 245 a, Ex antelucano tempore usq; ad horam diei decimam. Tuscul. 218 b, Qui dolere se aiebat, si quando opificum antelucana uictus esset industria. I.C. 109 a, Antelucanæ cœnæ.

Antemeridianus, a, um. quod ante meridiem fit.)(. Pomeridianus. Attic. 211 b, Antemeridianis tuis literis hesi statim rescripsi, nunc respondeo uespertinis. de Or. 144 b, Antemeridianus sermo. L. Pomeridianus.

Antenna, æ. transuersum in naui lignum ad malum, cui uelum alligatur. de Or. 159 b, Quid tam in nauigio necessarium, quàm prora? quàm puppis? quàm antennæ? quàm uela? mali? &c.

Anteoccupatio, onis. Rhetorica exornatio est, alia ab occupatione. de Or. 162 a, Erroris inductio, in hilaritatem impulsio, anteoccupatio, &c.

Anteoccupo, ás. præoccupo. Or. 209 b, Vt anteoccupet quod putat opponi. de eadem anteoccupatione loquitur.

Antepono, nis. præpono, præfero, priorem duco, antefero, præstabilius puto, primas omnium alicui do, aliquid primũ et summũ habeo. At. 14 b, Vera quidẽ laude probitatis, neq; me tibi, neq; quenquã antepono. Qu. F. 300 b, Si te illi anteponis, ualde magnũ facis. de Or. 93 a, Et longè Academiæ illi & Lyceo tuum hoc suburbanum antepono. Tusc. 203 b, Cuius iudicium longè antepono tuo. Ep. 52 a, Ea te sapientia esse iudico, ut mecum consilium non anteponam tuo. Ep. 36 a, Nec mehercule aliter uidi existimare Cn. Pompeium, quem omnib. qui unquam fuerunt, uel P. Lentulum, quem mihi ipsi antepono. de Cl. 188 a, Hanc autem gloriam, testimoniũq; Cæsaris, tuæ quidem supplicationi non solum, sed triũphis multorum antepono. In Vat. Nemo se anteponet, quo minus reus fiat. de Sen. 79 a, & Off. 17 b, Non ponebat enim rumores ante salutem.

Antequàm, priusquàm. Attic. 75 a, Antequàm aliquo ioco cõsedero, literas à me nõ habebis. At. 26 b, Equidẽ antequàm tuas legi literas, in hominẽ ire cupiebã. pro Do. 241 b, Præsertim illo magistro, qui cogeretur docere, antequàm ipse didicisset. I.V. 246 a, Nunquam in Sicilia frumentũ publicè est emptũ, antequã iste hoc præclarũ consiliũ dedit, ut, &c. de Or. 156 a, Neq; defatigabor antequàm percepero. etc. I.V. 136 b, Neq; in hac re solũ fuit eiusmodi. sed antequàm ego in Siciliã ueni, in maximis rebus ac plurimis. Para. 124 b, Nunquam eris diues, antequàm tibi tãtum ex tuis possessionib. reficiatur, ut tueri sex legiões possis. Ep. 102 a, Sin nostri oblitus es, dabo operã ut istuc ueniã. antequàm planè ex animo tuo effluo. I.A. 244 a, Cui fui semper amicus, antequàm ille reip. est factus inimicus. Qu. F. 301 b, Ne quid de bonis quæ L. Octauij fuissent, diminuerent, antequã Cn. Fundanio pecuniam soluissent. pro Milon. 121 b, Vtinam, dij immortales, ut P. Clodius uiueret antequàm

hoc spe-

Universidad de Deusto
Biblioteca

hoc spectaculum uiderem.l.A.218 b,Dixitq; se non antea renunciaturum senatui, nisi prius sibi respondisset quid facturus esset,quàm ex illa circumscriptione excederet.

Anteros,Veneris & Martis filius.de D.71 a,& b, Tertius Cupido quidem est Anteros. & de N. lib.3.

Antesignanus,ni. primipilus.miles qui ante signum in acie collocatur.l. A. 174 a, & 196 b, Fueras in acie Pharsalica antesignanus. Antesignanos iudices constituere.

Antesto,as.præsto, antecello,excello.de In.62 b,Crotoniatæ quondam omnibus corporis uiribus & dignitatibus antesteterunt.

Anteuerto,tis.præuerto, antecedo.de Am. 98 b, Atque id ipsum cum tecum agere conarer, Fannius anteuertit.pro Mil.210 a, Vidit, necesse est Miloni proficisci Lanuuium,illo ipso quo profectus est die, itaque anteuertit. de Nat.36 b, Stella tum anteuertens solem,tum subsequens.

Anticipatio,onis.Græcè πρόλη ψις. de N.19 b, Quis non habet sine doctrina anticipationem quandam deorum:id est, anteceptam animo rei quandam informationem,&c.l. Pronotio.

Anticipo,as.anteoccupo,anteuerto.Attic. 132 a,Dices, quid igitur proficis?qui anticipes eius rei molestiã, quã triduo sciturus sis.de N.16 a,Ita est informatum,anticipatumq; mentibus nostris.

ἀντινομία,contraria lex.l. Lex.

Antilibanus,mons.At.31 b.

Antiochia,æ.urbs.244 b.

Antiochij,philosophi ab Antiocho.Acad.18 a.

Antipodes,dum.Acad.31 a,Antipodes è regione nobis,è contraria parte terræ aduersis uestigijs stant contra uestigia,quos Antipodas uocatis.de Som.129 b,Sed eorum partim obliquos,partim uersos,partim etiam aduersos stare nobis. & ibidem, Qui aduersa nobis urgent uestigia.

Antiquitas,tis.uetustas. de L.173 a, Antiquitas proximè accedit ad deos.Item: In exemplis autoritatẽ habet antiquitas.de D.123 a,Errabat enim multis in rebus antiquitas,quam uel usu iã, uel doctrina,uel uetustate immutatam uidemus.ad Her.24 b, Non omnia antiquitati cõcedẽda esse.pro Font.202 b, Generis antiquitas exclarissimo municipio profecta.Antequam 197 a,Generis antiquitas.Or.212 b,A quibus dã serió iam emẽdatur antiquitas,qui,&c.de Or.146 b, Quo magis antiquitatẽ eorum sermo retinere uideatur.pro P.R.127 a, P. Rutilius,qui documentum fuit hominibus nostris uirtutis,antiquitatis,prudentiæ. de Orat.101 a,Plurima in XII tabulis antiquitatis effigies.

Antiquior,us. carior, melior, potior. Ep. 178 b, Si in
a duentu tuo bellũ confici potest, nihil sit antiquius.At. 192 a,Me id multo magis mouet,quod mihi est sanctius & antiquius. Att.101 b,Ne dubitaris,quin quod honestius,id mihi futurũ sit antiquius.Qu.Fr.294 b,Quod tibi & antiquissimũ esse.& ab initio fuisse, omniũ sermone celebratũ est. At.37 a,Nihil mihi antiquius amicitia nostra est.de D.124 b, Antiquiorẽ Deiotaro fuisse laudem et gloriã,quàm regnum & possessiones suas. Epist. 170 a, Nec quicquam habui antiquius, quàm ut

Pansam statim conuenirem.At.187 b,De Tullia mea ut bi antiquissimum esse uideo.Qu. Fr.306 b,Is iudiciorũ causam suscepit,antiquissimáq; se habiturũ dixit. de Inuct.55 b,Hoc trophæo nihil carius, nihil antiquius habere cõuenit.Att.169 b,Naualis apparatus ei semper antiquissima cura fuit. Att.238 b, Id quidem sic susceptum est mihi, ut nihil sim habiturus antiquius. ad Her.32 a, At salus antiquior est militum, quàm impedimẽtorũ. Ep.166 a, Nihil antiquius communi salute iudicaui. de In.57 a, Qui pauperes sunt, ijs antiquior officio pecunia est.l.A.247 a, Nihil uita antiquius existimare,omnia posteriora libertate ducere.

Antiquo,as.abrogo.de Leg.191 b,Vos demum,ut uideo, legem antiquastis sine tabella. Attic. 9 b, Et populum ut rogationem antiquaret,rogabant.At.8 a,Piso operã dat,ut ea rogatio,&c.et de religione antiqueiur.Offic. 48 b,Philippus legem agrariam tulit, quam tamẽ antè quàm passus est.

Antiquus,a,um. priscus, uetus,credulus,simplex,probus.)(.Recens.l.V.87 a,Hæc nimis antiqua et obsoleta sunt.Att.142 b, Igitur antiquissimæ cuiq; epistolæ primũ respõdebo. Qu.F.319 a, Antiquior dies in tuis erat ascripta literis. pro Rab. 95 b, Causam suscepisti antiquorem memoria tua.de Vn.198 b,Animus & ortu et uirtute est antiquior corpore.de Am. 101 a, Antiquior & pulchrior & magis à natura profecta causa amicitiæ.de Cl. 172 a, Sed multo tamẽ antiquior et horridior ille quàm Scipio.pro S.R.12 b,Homines antiqui, qui ex sua natura cæteros fingerent,crediderũt. pro S.R.23 a, In qua muliere uestigia antiqui officij remanẽt.pro Cl. 33 b,Homines ex uetere illa disciplina iudiciorum.

Antistes,tis. primarius unius templi sacerdos. pro Do. 234 a, Vos qui estis antistites ceremoniarũ & sacrorũ, autorem habetis et magistratũ publicæ religiõis.de Ar. 246 b, Antistites sacrorum. de D.131 b, Cum antistitibus agamus,ut proferant.etc pro Dom.213 a,Alij antistites deorum immortalium, alij interpretes religionũ requirendi.de Or.102 a,Eum quærimus, qui sit eius artis antistes,cuius esse Deus putatur.

Antistita,tæ.I.V.223 b,& 226 b, Cereris sacerdotes atq; illius fani antistitæ. Sic enim legendum est,non antistites,autore Gellio & Prisciano. Significat enim fœminam sacerdotem.

Antisthenes,nis.de Or.148 b,Ab Antisthene,qui patientiam et duriciã in Socratico sermone adamauit Cynici.

Antitheton.Orat.213 a,Græci ἀντίθετα nominant, eis contrarijs contraria opponuntur. Id quod scis profectò nihil, id quod nescis obest.

Antium,oppidum.Att.24 a,Hinc Antiates. ibid. 26 a.

Antonianus,a,um.Ep. lib.12, Antonianæ leges.in Epistola Lẽtuli.et eodem libro, Antonianũ latrociniũ.l.V. Antoniana uetus dicendi ratio.sed id de Antonio illo Oratore.

Antoniaster, ab Antonio per contemptum factum nomen,ut ab olea oleaster,ut à pyro pyraster.Pro Varenо citante Prisciano.

Antronianus, a, um.At.li.1,Antroniana domus.

Anus,ani.Ep.240 a, Anum appellas alieno nomine, cui non suo potius!ma excrementorum uia.

Anus, anus. uetula mulier. Tusc. 214 b, Quæ est anus

tam delira, quæ ista timeat? de D.137 b,An tu censes ullam anum tam deliram futuram fuisse, ut somnijs crederet?

Anxietas,tis. procliuitas ad angorem. Tusc. 214 b, Ex quo in alijs anxietas,unde anxij: in alijs iracundia dicitur, quæ a b ira differt. Estq; aliud, iracundum esse, aliud iratum: ut differt anxietas ab angore. Neque enim omnes anxij,qui anguntur aliquando,neque anxij semper anguntur, ut inter ebrietatem & ebriositatem interest.

Anxifer,a,um.quod anxietatem affert. de D. 85 a, Tu tamen anxiferas curas requiete relaxas. Tus.179 b, Anxifери uertices.

Anxitudo,nis.anxietas.de Rep. li.2, Quartáque anxitudo prona ad luctum & mœrens,semperq; ipsa se solicitans. ex Non.

Anxius,a,um. qui natura procliuior est ad angorem. Tuscul.214 b, Non omnes anxij sunt qui anguntur aliquando,nec anxij semper anguntur.Tusc.216 a,Aegritudo anxia atq; acerba.de Sen.90 b,At sunt morosi,et anxij,& iracundi,& difficiles senes. At.38 a,Solicitus & anxius amor.de Fin.76 a,Anxio & solicito animo esse.Offic.15 a,Si quidem nec anxij futuri, & cum gratulatione constantiaq; uicturi.

Aonium,oppidum.At.82 a.

Apamea,æ.oppidum. At.76 b.& Ep.lib. 2. Cebij.

Apamensis,At. 82 a,30 a.

Apameus,a,um.alias Apianus. Ep.39.

Apage, & apagete. abigentis uox, & fastidientis aliquid.Epist.66 a,De Catilio nescio quid ad me scripsisti deprecatiõis diligentissimæ,apagete cum nostro Sexto Seruilio.

Apenninus,ni.mons Italiam intersecans. I. A. 244 b, Nũ idem in Apennini tramitibus potero facere?Ep.172 b, Antonius Apennino alpibusq; se tenet.I.C.109 b.

Aper,pri.syluester porcus.I.V. 222 b, Aiebant in labores, Herculis non minus hunc immanissimum Verrem quàm illum aprum Erymanthiũ referri oportere.Tusc. 219 b, Iratum'ne Herculem censes constixisse cum Erymanthio apro?

Aperio,ris. patefacio, palàm facio, illustro, aditum facio,emergo,refero,diduco,diuarico,resigno.de D. 96 a,& 122 b,In tẽplo Herculis uluæ clausæ repagulis subitò seipsæ aperuerunt. de N.54 b,Palpebræ aptissimæ & ad claudẽdas pupillas & ad aperiendas.pro Cl.31 a, Quæ in diuturna obscuritate latuerũt, si aperiã,ut ea cernere oculis uideamini. At.74 a,Epistolam aperui,legi. At.7 b,& 112 a,& rursus At.166 a,Aperire literas. et ib.Resignatæ literæ.de N.36 b,Stella tum delitescẽs, tum rursum se aperiens.& 36 a,Tum occultari,tũ aperiri.de Fin.68 a,Aperiendum est igitur quid sit uoluptas: aliter enim explicari quod quæritur non potest. Off.26 a,Verentur ne si quo casu euenerit, ut corporis partes quædam aperiantur,aspiciantur nõ decorè. I. A. 275 a,Cum mulier fleret uberius, is caput aperuit, in collum inuasit. de Fin. 55 a,Altera occulta quædam & quasi inuoluta aperiuntur, altera prompta et aperta indicantur. Of.44 b,Quamobrem nec ita claudenda est res familiaris,ut eam benignitas aperire non posit:nec ita reseranda, ut pateat omnib.Ep.137 b,Dionysius Co

rinthi dicitur ludũ aperuisse.Ep.88 b,Tibi uirtus tua reditũ ad tuos aperuit.At.279 a,Nec in senatu sceleratissimorũ cõsiliorũ fontes aperire dubitaui. pro S. R. 39 a, quod postea aperietur. Anteq. 194 a, Aperuerunt non fortes esse se amicos,si,&c.ad Her.25 b,& 16 a,Aperire fontes penitùs abscõditos.I.A.262 a, Si de clementia, qua in alios usi sumus,aperiemus.Item: Multus apertus cursus ad laudẽ.Tusc.146 b,Multo studiosius philosophiæ fontes aperiemus.de Or.91 b,Carneades uerò multo uberius ijsdẽ de rebus loquebatur, nõ quo aperiret sententiam suam(hic enim mos patrius Academiæ, aduersari semper omnibus in disputando)sed, &c.

Aperire,exponere,se ad solutionem paratum esse, ostendere.At.68 a, De Oppio factum est ut uolui, & maximè quod DCCC.aperuisti.Item 70 b,De Oppio bene curasti,quod ei DCCC.exposuisti.

Aperte, planè, non obscurè, non dissimulanter,rectè,)(. Circuitione.ex insidijs,tectè.I.V.69 b,Apertè palamq; dicere aliquid.pro Qu.R.52 a,Planius et apertius dicã. de Fin.67 a,Planè & apertè loqui.I.V.140 b,Apertissimè et planissimè explicare quidpiam.de Or.137 a, Ponere aliquid apertè falsum.de Cl.190 a,Numeri non apertè,sed dissimulanter concluси.Or.200 a,Non ex insidijs,sed apertè & palàm facere aliquid.pro Pl.226 a, Sed eum ipsum dolorẽ hic tulit paulo apertius. At. 227 b,Lætitiã apertissimè tulimus omnes.Att.276 b, Quæ uerba apertè indicant posse rationem haberi etiam nõ præsentis.At.9 a,Et tamẽ ab illo apertè,tectè, quicquid est datum, libenter accepi.

Apertus,a,um.patẽs,manifestus,planus,ante oculos positus.)(.Obscurus,occultus,insidiosus.de D.80 a,Aßyrij cœlum ex omni parte patens atque apertum,intuentur.I.C.104 a,Cum illum ex occultis insidijs in apertũ latrocinium coniecimus.Pro Pom.17 b,Multas simultates partim obscuras, partim apertas suscepi. pro Mur. 136 a, Atq; ille, ut semper fuit apertissimus,non se purgauit,sed indicauit.Pro Cl.27 a,Nemo unquã apertior in iudicium adductus est.de Nat. 26 b,Nihil potest esse tam apertum,tamq; perspicuum.At. 120 a,Apertus dolor.)(.Hebes dolor.de Am.114 a,Apertum pectus,ut dicitur,uidere & ostendere. Ep. 3 b, Quod iam omnibus est apertum.Par.116 b, In apertũ referre aliquod opus: id est,edere.pro Cec.285 b,Causa aperta & simplex.de In.48 b, Aperta et lucida narratio.I.V. 209 b, Statuerũt se nihil tã clausum neq; tã reconditũ posse habere, quod non istius cupiditati apertissimũ promptissimũq; esset.pro S.R.24 b,Vnum hoc sumo, quod mihi apertiũ tuũ scelus,resq; manifesta dat.Or.218 b,Dochimus iteratus numerum apertum, & nimis insignem facit.

Apex,cis.de Se.90 a,Apex senectutis est autoritas.i.summa dignitas.nam apex cuiusq; rei sastigiũ significat.de L.156 b, Nec dubito quin ab aquila Tarquino apicem impositum putent. id est, diadema,regis insigne.

Aphractum,cti. & Aphractus, cti. genus nauigij, quo Rhodij utebãtur. At.74 b, Nauigauimus tardius propter aphractorũ Rhodiorũ imbecillitatẽ. At.97 a, Aphractis cæterisq; lõgis nauibus tranquillitatem aucupaturi eramus. At.96 b,Detraxit uiginti ipsos dies etiam aphractus Rhodiorum. L. Dicrorum.

Apiani legati.Ep.35 a.

Ἀπείρων,

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ἀπέρατα, L. Infinitio.

Apis, pis. Off. 31 a, Apum examina non fingendorum fauorum causa congregantur, sed cùm congregabilia natura sint, fingunt fauos. Tusculan. 186 b, Cum liquescimus fluimusq; mollitia, apis aculeum sine clamore ferre non possumus. de Arusp. 249 b, et de D. 95 b, Si examen apum ludis in scenam uenisset. Officior. 35 a, Apes quorũ opere efficitur aliquid ad hominum usum atq; uitam.

Apisci. pro adipisci. Ep. 51 a, Sulpitij. & de Leg. 166 b, Apiscendi causa. At. Maris apiscendi causa.

Apis. de N.at. 17 b, Apis ille sanctus Aegyptiorum bos.

Ἀπόδειξις, demonstratio. l. Argumentum & demonstratio.

Apodyterium, rij. locus ubi balnearium ingressuri, se expoliabant. Qu. Fr. 318 a, In balnearijs assa, in alterum apodyterij angulum promoui. Qu. F. 319 a, Iam ἀποδυτηρίῳ nihil alsius.

Apollinares ludi id est, Apollini dicati. Att. 34 a, & Philip. 10.

Apollo, inis. de N. 39 b, Iam Apollinis nomen est Græcum quem solem esse uolunt. & 71 a, Apollinum antiquissimus. et ibid. de Apollinib. multis. I. V. 228 a, Apollo Thesmotes, uel Temnites. pro Fon. 280 a, Hæ sunt nationes quæ quondam Delphos usque ad Apollinem Pythium, atque ad oraculum orbis terræ uexandum profectæ sunt.

Apollonia, niæ. urbs Macedoniæ. Attic. 273 b, Epist. 217 a.

Apollonienſis, se. pro Flac. 161 a, At. 301 b.

Apolloniates. Diogenes. de N. 8 a. I. P. 98 a.

Apollonicenſis. Att. 75 a, Apollonicensem Xenonem commendaui.

Apollonius, nij. de Or. 91 a, 95 b.

Apologus, gi. fabula in qua bruta animalia inducuntur loquentia. de Or. 133 b, Ad hoc genus adscribuntur etiam narrationes apologorum. de In. 47 b, & ad Her. 2 b, Ab aliqua re iam parta incipere, quæ uel apologũ, uel fabulam, uel aliquam contineat irrisionem.

ἀπορατικὰ. l. Negans.

Apophtegma, tis l. Dictum Epist 135 b, Sic audio Cæsarem cùm uolumina iam conficerit ἀποφθέγματων.

Apoproegmenon, id est reiectum.)(Proegmenon, id est, præpositum. de Fi. 93 a. l. Reiectus.

Apotheca, cæ. taberna, uel potius cella uinaria. In Vat. 31 a, Cum omnium domos, apothecas, naueisq; furacissimè scrutarere. I. A. 173 a, Apothecæ totæ hominibus nequissimis condonabantur.

Apparatè. Att. 222 a, Itaque edit & bibit ἀδελῶς & iucundè, opiparè sanè & apparatè. De Cæsare hoc dicit Cicero.

Apparatio, onis.)(Inapparatio, onis. Offic. 44 b, Magnificentia & apparatio popularium munerum. Ad Her. 3 a, Genus est narrationis, quod intercurrit nonnũquã aut fidei aut criminationis, aut alicuius apparationis, uel laudationis causa.

Apparatus, a, um. pro Sest. 25 a, & I. A. 159 b, Qui ludos apparatissimos magnificentissimosq; fecit. ad Her. 3 a, Quod nimium apparatis uerbis compositum est. de In. 54 a, Domus omnibus rebus instructa & apparata.

ad Her. 3 a, Vt non apparata oratio uideatur.

Apparatus, tus. apparatio, instrumentum, magnificentia. Of. 7 a, Delectãt etiam magnifici apparatus, uitæq; cultus cum elegantia et copia. Or. 204 b, Apparatus epularum à magnificentia recedens. de Som. 127 b, Post autem regio apparatu accepi, &c. In Vat. 35 a, Omitto festũ diẽ argento, ueste, omni apparatu ornatuq; uisendo. I. A. 179 b, Quid prandiorum apparatus proferam? Ep. 95 a, Apparatus enim spectatio tollebat omnem hilaritatem. de Cl. 189 b, Præcepta, quæ maiorem habent apparatum. de N. 6 a, Omnis totius orbis designatio et apparatus. de Or. 104 b, dixit Qu. Mutius more suo, nullo apparatu purè & dilucidè.

Appareo, es. uideor, compareo, adsum, exto, existo, constat, eluceo, emineo, in conspectu relinqui, in conspectu esse, speciem offero, speciem præ me fero, speciem habeo in conspectum me do. de D. 122 a, Anguis ille, qui Syllæ apparuit immolanti. Ep. 162 a, Cum equites Antonij apparuissent. pro S. R. 38 b, Quod quo studiosius ab ipsis opprimitur & abscõditur, eo magis eminet & apparet. de Clar. 171 b, Itaq; exaruerunt uix iam ut appareant. pro Clu. 48 b, Quid cæteri, quos apparere huic quæstioni uideo, uoluntis? pro Syl. 167 b, An uerò in quibus subsellijs hæc ornamẽta reip. uiderem, in his me apparere nollem? pro Fl. 152 a, Nulla ut spiam prædonum nauis apparuit. Ep. 74 b, Quid reciũ sit apparet, quid expediat incertum est. de N. 9 b, Ita fit ut deus ille nusquam prorsus appareat. de Clar. 137 b, Aulus Porcinna fuit, ut apparet ex orationib. scriptor sanè bonus. Or. 204 b, Idq; apparet ex genere et granditate uerborum. Item: Aliquid manifestè deprehensum apparere. Epis. 15 a, Illud odiũ omne repentè apparuit. pro Fla. 155 a, Si ue hoc Romæ conflictum est, ut apparet siue missum domo est, ut dicitur. de N. 29 b, Hoc si quis quærat unde habemus, apparet quod à terra sumpsimus. Ep. 52 b, De quo quid sentiã, nihil attinet dicere, cum app. reat ipse quid fecerim. de Orat. 91 a, Tamen apparet atq; exstat, utrũ simus earũ rerum rudes, an didicerimus. de Or. 88 a, Quid in Numa Pompilio? num quod eloquentiæ usum apparet? At. 288 a, Tamen illud apparebit, uerba rebus esse contraria. de D. 137 a, Equus in quo uehebar, mecum unà demersus, rursus apparuit. I. A. 189 a, Nihil apparet in eo ingenuum, nihil moderatum. Parad. 116 b, Quoniam illud maiorum uigiliarum opus in tuo nomine apparuit. de Finib. 95 a, Membra nobis ita data sunt, ut ad quandam rationem uiuendi data esse appareant.

Apparitio, onis pro officio apparitoris. Ep. 223 b, Quòd in longa eius apparitione singularẽ eius fidem abstinentiamq; cognoui.

Apparitor, oris, satelles, stipator, minister. I. V. 160, b, Mittit ad eum Venerios, id est, apparitores à prætore assignatos. Qu. F. 292 a, Si lictor non suæ, sed tuæ lenitatis apparitor. I. A. 176 b, Quis unquam apparitor tam humilis, tam abiectus?

Apparo, as. comparo, paro. I. V. 210 a, Ornare & apparare conuiuium. pro Pomp. 11 a, Pompeius extrema hyeme bellũ apparauit, ineũte uere suscepit, media æstate confecit. Quint. Frat. 309 a, Crimina quæ in Sestium apparabantur. I. A. 205 a, Facilius apparabitis ea quæ necessitas

necessitas flagitat. pro Mil. 106 b, Qui iter illud ad cædem faciendam apparasset. Qu. Frat. 327 b, Is ludos apparat magnificentissimos, sic inquam, ut nemo sumptuosiores. ad Heren. 1 b, Animus iudicis constituitur uel apparatur ad audiendum. & 7 b, Nunquid apparuit: id est, parauit.

Appellatio, onis. compellatio. pro R. P. 124 b, Quæ appellatione litium? in qua Posthumi mentio facta nulla est. de Clar. 188 b, Lenis appellatio literarum. id est, pronunciatio. pro Dom. 239 a, Regum appellationes uenales erant. pro Qu. 12 a, Videtur'ne intercessisse appellatio Tribunorum?

Appellator, oris. In Verr. 234 a, Nihil ægrius factum multo labore meo, quàm ut manus ab illo appellatore abstinerentur.

Appello, as. nomino, nuncupo, usurpo, dico, perhibeo, uoco, inuoco, debitum peto, compello, alloquor, aliquẽ nomine affari. de N. 70 b, Hunc Aegyptij Thoyt appellant. de Vn. 201 b, Iupiter, Iuno, & reliqui quos fratres inter se agnatosq; ipsurpare & appellare uidemus. pro Cec. 295 b, Seruos nõ numero distinguunt, sed appellant uno familiæ nomine. et ibid. De liberis quisquis est, pro curatoris nomine appellatur. Epist. 29 b, Accedit etiam molesta hæc pompa lictorum meorum, nomenq; imperij quo appellor. I. A. 252 a, O Spartace: quem enim te potius appellem? Ep. 240 a, Appellare rem suo nomine. de Vn. 200 b, Cæterorum autem siderum ambitus ignorantes homines præter admodum paucos, neq; nomen appellant, neq; inter se numero commetiuntur. Tus. 232 b, 233 a, Ex maiore parte unaquæq; res appellari spectarique debet. pro Clu. 32 a, Tum appellat hilari uultu hominem Balbus, ut blandissimè potest, Quid tu, inquit, Pacete? Quint. Fr. 312 b, Tu ut me & appelles, & interpelles, & colloquare, et obloquare uelim. I. A. 246 b, Salutare benignè, comiter appellare unumquenq;. de Leg. 191 b, Ne quis inspiciat tabellam, ne roget, ne appellet. Of. 42 b, Appellare milites blando sermone. Antequàm. 195 a, Vos ego appello, quorum de me maxima est potestas. de Or. 126 b, Cum ego illum crebrò appellans collegam ei suum commendarem. de In. 72 a, Appellare nomen alicuius identidem. I. A. 158 b, Te autem M. Antoni absentem appello, non'ne, &c. pro Cl. 31 a, Te appello Oppianice, te T. Acti, audere negare, &c. pro Mur. 143 b, Te appello Cato, non'ne prospicis? &c. I. V. 195 b, C. Marcelle te appello, num? &c. pro Pom. 5 b, Appellare aliquem superbius. contra Rul. 78 b, Appellare aliquem asperius. I. V. 178 a, Appellare aliquem uerbo grauiore. de Orat. 105 a, Vt enim tristem Galba uidit, nomine appellauit. & Acad. 4 b, Me autem nomine appellabat. Attic. 77 a, Deiotarus filius, qui rex ab senatu appellatus est. Attic 77 a, Qui rex ab senatu est appellatus. Epist. 23 b, Ita uictoria iusta imperator appellatus apud Issum. Ep. 3 a, Quòd tum dicendo, tum singulis appellandis rogandisq; perspexerim. Ep. 61 a, Is cum agere cœpisset, tertio quoq; uerbo orationis suæ me appellabat. Ep. 15 a, Quidam homines, & iidem illi, quos sæpe nutu significationeq; appello. pro Flac. 166 b, Qui etiam me uultu appellat ac repetit etiam, &c. Ep. 84 a, Cæsar nũquam nisi honorificentissimè Pompeium appellat. Epis. 255 a, Tu mi Treboni, quo tolerabilius feramus ignicu-

lum desiderij tui, crebris nos literis appellato. de Legib. 164 a, Quæ si appellare audent impij, quo tandem studio colentur à bonis. pro Fla. 146 b, Quem enim alium appellem? quem obtester? quem implorem? I. V. 274 b, Vos etiam imploro atq; appello sanctissimæ deæ. pro S. R. 31 a, Te nunc appello P. Scipio, meministi'ne? etc. pro Qu. 17 b, Sin, &c. quid agendum est? qui deus appellandus est? cuius hominis fides implorãda est? pro R. P. 124 a, Neminẽ unquam quò ea pecunia peruenisset causam dixisse, qui in æstimãdis litibus appellatus nõ esset. In litibus autẽ nemo appellabatur, nisi ex testium dictis, etc. pro Quim. 18 a, Ab omni magistratu agitatus, quem præter te appellet, habet neminẽ. pro Cœc. 295 a, Aedes, quæ in lege non appellantur. Offic. 18 a, Cauendum est ne iisdem de causis alij plectantur, alij ne appellentur quidem. pro Cl. 21 a, Hæc omnia nisi perspexeritis in causa, temere à nobis illam appellari putatote. I. A. 174 a, Appellatus es de pecunia, quam peo sectione debebas. At. 78 b, De Attiliano nomine scripsi ad Philotimum, ne appellaret Messalã. contra Rul. 86 b, A me petere quod debeo, me ipsum appellare debetis. Att. 189 b, Cocceium uelim appelles, quod enim dixerat non fecit. pro Qu. 7 a, Cum tibi quotidie potestas fuisset admonendi, uerbum nullum facis: biennio iam ferè appellas. Ep. 266 b, Dolabellæ procuratores fac ut admoneantur, appellabis etiam Appiam. Att. 6 a, Tulliola tibi diem dat, sponsorem appellat. At. 5 a, Tulliola tuum munusculum flagitat, me spõsorem appellat. de Cla. 166 b, Videor enim iam te ausurus esse appellare, quoniam, &c. Att. 261 a, Possumus enim ut sponsores appellemus, procuratores introducere. pro Quin. 11 b, Cuius procurator à prætore ad Tribunos appellare ausus sit. I. V. 233 b, Atq; adeò cum iam discessio facta esset, prætor appellatur. & ibi. Quis igitur prætorem appellat? qui quæstor isthuius fuerat Cæcilius. I. V. 35 b, Appellasti Tribunos plebis, ne causam diceres. pro Planc. 246 a, Appellaui populum, tribubus me submisi. pro Qu. 5 a, Appellantur Tribuni, à quibus cum esset certum auxilium petitum, tamen, &c. de Cl. 176 b, Nam de sono uocis & suauitate appellandarum literarum, quoniam filium cognouisti, noli expectare quid dicam.

Appello, lis. applico. I. V. 85 b, Cum Persæ mille numero nauium classem ad Delum appulissent. et 248 b, Appellitur nauis Syracusas. & 244 b, Nauis appulsa Veliam est. & 250 a, Quos in Siciliam appulsos esse nauigijs dicebat. & 224 a, & 265 b, Classe ad eum locum appulsa. At. 210 a, Cum ad uillam nostram nauis appelleretur. de Or. 122 b, Timidè tanquam ad aliquem libidinis scopulum, sic tuam mentem ad Philosophiam appulisti. pro Rab. 95 b, Nec tuas unquam rationes ad eos scopulos appulisses, ad quos S. Titij afflictam nauem uideres. de D. 89 b, Visus est in somnis pastor ad me appellere.

Appendicula, læ. corollarium. pro R. P. 123 b, Est enim hæc causa, quò ea pecunia peruenerit, quasi quædã appendicula causæ iudicatæ atq; damnatæ.

Appendix, cis. additamentum, corollarium. In Hort. Vidit enim quod uidendum fuit, appendicem animi esse corpus.

Appendo dis. pendo, annecto. l. Appensus. I. V. 212 b, L. Piso aurifici palàm appendit aurum. pro S. R. 42 b,

Universidad de Deusto
Biblioteca

Omnia sua tibi concesit, adnumeravit, appendit. I. A. 278 b, Tanti acervi nummorum apud istum construuntur, ut iam appendantur non numerentur pecuniæ. de Opt. 244, Non uerba me annumerare lectori putaui oportere, sed tanquam appendere.

Appensus, a, um. Tusc. 240 a, Gladium è lacunari seta equina appensum demitti iussit.

Appetens, tis. auidus, cupidus. pro Pom. 5 a, Quoniam semper appetentes gloriæ præter cæteras gentes atq; auidi laudis fuistis. de Am. 105 b, Nihil est tam appetẽs similium sui, nihil rapacius quàm natura. de Or. 125 a, Gratus animus non appetens, non auidus. Tusc. 187 b, Studiosissimus appetentissimusq; honestatis. contra Rul. 70 a, Homo cupidus atq; appetens.

Appetentia, tiæ. Tusc. 212 b, Libido efficit effrenatam appetentiam.

Appetitio, onis. Græcè ὄρεξις. (. Declinatio. de Fi. 95 a, & 117 a, Appetitio animi, quæ Græcè ὄρεξις dicitur. Of. 36 b, Appetitiões, quas Græci ὀρμὰς nominãt, obediẽtes efficere rationi. de N. 37 b, Natura mundi habet motus uolutarios appetitionesq;, quas Græci ὁρμὰς dicẽt. Tusc. li. 4, Eiusmodi appetitionẽ Stoici βούλησιν appellant, nos appellamus uoluntatem. Of. 3 b, Huic ueri uidendi cupiditati adiuncta est appetitio quædã principatus. de N. 69 a, Appetitio & declinatio naturalis in animali. Offi. 59 a, Detractio & appetitio alieni. de Diuin. 90 a, Et magi dixerunt, ex triplici appetitione solis XXX annos Cyrum regnaturum esse portendi.

Appetitus, a, um. tentatus, expetitus, uexatus. l. Appeto. pro Qu. 18 a, Quintius è fundo ornatissimo deiectus, ignominijs omnibus appetitus, nihil alienum tamen uita superiore commisit. pro S. R. 23 a, Vita eius sæpe ferro insidijsq; appetita.

Appetitus, tus. appetitio, appetentia, impetus, ὁρμή. de N. 50 a, Natura dedit belluis & sensum & appetitum, ut altero conatum haberẽt ad naturales pastus capessendos, altero secernerent pestifera à salutarib. de N. 32 b, Natura belluis dedit sensum & motum, et cum quodam appetitu accessum ad res salutares. & ibid. Ratio quæ reguntur animi appetitus. Of. 20 b, Duplex est uis animorũ atq; naturæ. una pars in appetitu posita est, quæ est ὁρμή Græcè, quæ hominem huc & illuc rapit: altera in ratione, quæ docet & explanat quid faciendum fugiendumq; sit. ita fit ut ratio præsit, appetitus uerè obtẽperet. Offic. 26 b, Motus animorum duplices sunt, alteri cogitationis, alteri appetitus. Cogitatio in uero exquirendo maximè uersatur, appetitus impellit ad agendũ. de D. 95 a, Pars animi, quæ sensum, quæ motũ, quæ appetitũ habet. Of. 35 a, Animalia quæ habent suos motus & rerũ appetitus. & 21 b, Si quis est paulò erectior, occultat & dissimulat appetitum uoluptatis. Of. 20, Appetitus rationi sunt subiecti lege naturæ. & ibid. Efficiendũ est, ut appetitus rationi obediant. & 26 b, Appetitũ rationi obedientẽ præbeamus. & 3 a, Commune animantium omniũ est coniunctionis appetitus. & 21 a, Contrahere & sedare omnes appetitus.

Appeto, tis. requiro, expeto, asciſco, apprehendere conor. (. Declino, depello, aspernor. I. V. 218 b, Nõ alienã mihi laudẽ appeto. contra Rul. 78 a, Nihil sibi appetit præcipuè Põpeius. I. V. 228 a, In hac partitiõe ornatus

nõ plus uictoria Marcelli populo Rõ. appetiuit, quàm humanitas reseruauit. pro Sest. 15 b, Ea sibi ille nõ colẽdi, sed uiolandi causa appetierat. de N. 52 a, Animalia moueri, & sentire, & appetere possunt. & 66 a, Appetuntur quæ secundã naturã sunt, declinantur cõtraria. pro S. R. 26 b, Suos agros studiosè colebãt, nõ alienos cupidè appetebãt. de Or. 154 b, Multũ illi de præclarissimis artib. sibi appetierunt. cõtra Ru. 85 a, Nõne arbitramini paucis annis fuisse cõsulũ nomẽ appetituros? Of. 7 b, Cũ utriq; separatim locutus est, ne cupidè quid ageret, nec appeteret, atq; ut regredi quàm progredi mallẽt. de Am. 111 a, Deinde requirũt atq; appetũt ad quas eiusdẽ generis se applicẽt animãtes. Ac. 125 a, Genus illud Syllani regni iampridem appetitur, multis qui unà sunt cupientibus. de L. 180 b, Quid est quod ad ius pontificium ciuile appetatis? Attic. 273 b, Qui ex Asia fugere dicebatur, Europã conatur appetere. I. A. 167 a, Hunc uel ipsi parietes affari atq; appetere uidẽtur. pro Syl. 182 b, Graue si appetimus aliqd, etc. I. A. 190 a, Hoc nõ modò nõ recuso, sed appeto etiã atq; deposco. de Ar. 245 a, Is inimicitias non solùm suscepit propter salutẽ meã, sed etiã appetiuit. de Fin. 54 b, & 55 a, Omne animal simulatq; natum est, uoluptatẽ appetit, eáq; gaudet ut summo bono, dolorẽ aspernatur ut summũ malũ, & quantum potest à se repellit. pro Mil. 121 a, Ego inimicitias potentiũ pro tẽ appetiui. de D. 126 a, Puer lactens, mammã appetẽs. de D. 90 a, Is ter solem frustra appetiuit manibus, cum se cõuoluens ille elaberetur. de N. 46 a, Mare terram appetens litoribus eludit. pro D. 215 b, A' quibus ille se lapidibus appetitum & percussum esse dixit. pro Pl. 274 b, Vitã meam inimicorũ modestia non esse appetitã. pro S. R. 23 a, Filij uita infesta sæpe ferro atq; insidijs appetit. I. P. 94 a, Hic non fugit eius amicitiam cum esset præsertim appetitus. de Sen. 90 a, Salutari, appeti, decedi, assurgi, &c. pro Dom. 233 b, M. Manlius regnum appetisse est iudicatus. pro D. 233 a, Sp. Melij regnum appetentis domus est complanata. pro Mil. 115 a, Sp. Melius in suspicionẽ incidit regni appetendi. de Sen. 89 a, Appetere & occupare regnum. I. A. 182 a, Qui propter suspicionem regni appetendi sunt necati. et ibi. In regnũ appetentum impetum fecerunt.

Appingo, gis. At. 27 b, Epistolã superiorem restituo nobis, & appinge aliquid nouitiè est, adde, adiunge.

Appius, Claudius Cæcus pacem Pyrrhi diremit, aquam adduxit, uiam muniuit, pro Cæl. 44 b.

Appias, appiados. ab Appio. Ep. 30 b.

Appietas, atis. Ep. 36 a, Vllam Appietatem, aut Lentulitatem ualere apud me plus, quàm ornamenta uirtutis existimas: id est, ullam Appij aut Lentuli nobilitatem.

Applauditur, impersonale. pro Sest. 25 a, Cui generi ciuium maximè applauditur.

Applaudius, us. fauor popularis. de D. 130 a, Ennius, qui magno applausu loquitur, assentiente populo, &c.

Applicatio, onis. adiunctio animi. de Am. 101 a, A' natura mihi uidetur potius, quàm ab indigentia orta amicitia, applicatione magis animi cum quodam sensu amandi, quàm cogitatione, quantum illa, &c. de Or. 99 b, Ius applicationis.

Applico, as, applicui & applicaui, confero, adiungo, appello. Off. 23 b, Itaq; se alij ad philosophiam, alij ad ius ciuile applicant. Acad. 16 b, Ad hanc potissimũ philosophiam me applicaui. de Fi. 72 b, Voluptas non potest ad honestatem applicari. de Or. 113 b, Qui ad scribendã historiã maximè se applicauerunt. de In. 67 a, Ante rem erit, quòd in itinere se tam familiariter applicauerit. de Cla. 194 a, Meq; ad Molonẽ applicaui. pro Clu. 31 b, & 27 a, Oppianicus se ad Staleni familiaritatẽ applicauit. I. V. 109 a, Sicilia se ad amicitiam, fidẽ populi Rom. applicuit. de Amic. 105 b, Applicare & adiungere se ad uirtutem. de Fat. 148 a, Chrysippus medium se fieri uoluit, sed applicat se ad eos potius, qui, &c. Ep. 43 b, Omnes uires ciuitatis se ad Pompeij ductum applicauerunt. de Fi. 113 b, Omne animal applicatum est ad se diligendum, & ad id quod in eo est optimũ. de Am. 102 a, Quam qui appetunt, applicant sese & propius admouẽt. de Am. 111 a, Deinde requirunt atq; impetunt, ad quas se applicent eiusdẽ generis animãtes. I. A. 165 b, Si ille ad eam ripam quam constituerat, non ad contrariam nauim applicuisset. ad Her. 13 a, Fortuna nihil cernit, quò sese applicet. de In. 81 b, Nautæ nauim ad eum applicauerunt. de Or. 99 b, Cui Romæ exulare ius esset, si se ad aliquem quasi patronum applicuisset. Tusc. 243 b, Indi cum ad flammam se applicuerint, sine gemitu aduruntur.

Applicatus, a, um. de In. 50 b, Occupatio uehemens ad aliquam rem magna cum uoluntate applicata. & de Fi. 113 b. l. Applico.

Appono, is. affingo, adscribo, addo. I. P. 95 a, Aristarchus, qui notam apponebat ad malum uersum. Epist. 205 a, Reliquis epistolis tantum faciam, ut notam apponam eam, quæ mihi tecum cõuenit. de In. 63 b, Caupo alterius gladium propè appositum è uagina eduxit. I. V. 105 a, Omnes illæ columnæ machina appositæ, nulla impensa dejectæ. Brut. 91 b, Nec signum tuum in epistola, nec dies appositus est. I. V. 241 a, Reticulumq; ad nares sibi apponebat, plenum rosæ. Off. 64 a, Non licitatorem uenditor, nec qui contrà se liceatur, emptor apponet. I. V. 91 a, Accusator apponitur ciuis Rom. & 113 b, Verres caricatorem. I. V. 104 b, Apponere mancupem in locatione. I. V. 211 a, Argentum illi cæterum purum appositum, ne purus ipse relinqueretur. Tusc. 246 a, & 226 a, Xenocrates adduxit legatos ad cœnam in academiam, ijs apposuit tantum quod satis esset, nullo apparatu. I. V. 211 a, Is cœnam isti dabat, apposuit patellam in qua sigilla erant egregia. Att. 87 a, Quid te in uasis fictilibus appositurum putem? At. 224 b, Hæc ad te scripsi apposita secunda mensa. Epist. 136 b, Volo enim uidere animum, qui mihi audeat ista quæ scribis, apponere.

Apporto, as. affero. I. V. 87 b, I. P. Seruilius ornamenta hostium populo Rom. apportauit. I. V. 191 a, Apportare frumentũ ad difficillima loca. I. V. 261 b, Quæ non ab hostib. uictis capta et apportata sit. Off. 30 b, Mercatura magna & copiosa multa undiq; apportãs, etc. de Sen. 82 a, Ex Cæcilio, Senectus apportat secum multa uitia.

Appositè, aptè, accõmodatè. de In. 43 a, Dicere appositè ad persuasionem. & ibi. Curare appositè ad sanandum.

Appositio, onis. Parad. 117 a, Sed hæc uideri possunt obscuriora, cum sine appositione exemplorum lentius disputantur.

Appositus, a, um. aptus, accommodatus, propinquus, finitimus. de D. 97 a, Noctu lumine appositio nutrix animaduertit puerum, &c. de In. 82 b, 83 a, Propter se fugienda sunt etiam illa, quæ propinqua uidentur ac finitima esse, absunt autem longissimè, quod genus fidentiæ contrarium est diffidentiæ: audacia autem non contrarium, sed appositum ac propinquum est. de In. 76 a, Loci appositi ad præmij quæstionem. de In. 77 a, Si quid ad id appositum sit, quod nos interpretemur. ad Her. 39 a, Forma apposita ad dignitatem. I. V. 82 a, Menses tres ad dicendum maximè appositos mihi eripuistis. Att. 45 a, Locus minimè appositus ad tolerandam calamitatem. I. V. 229 b, Operarius appositior ad deferenda, quàm ad auferenda signa. et 257 b, Homo bene appositus ad istius audaciam. At. 123 a, Cætera apposita tibi mandabo. Qu. Fr. 307 a, Habet quiddam Sardinia appositum ad relegationem præteritæ memoriæ.

Apprehendo, is. arripio, appeto. de N. 50 a, Vites claviculis adminicula tanquam manibus apprehendunt. pro Qu. 18 a, Ipsius S. Nævij lachrymans manum apprehendit. de N. 12 b, Atomi cohærescunt inter se, & aliæ aliis apprehendentes continuantur. Attic. 160 a, Necesse est istum apprehendere historias. de Or. 148 a, Ex Socratis disputationibus uarijs, alius aliud reprehendit. pro Cl. 28 a, Quicquid ego apprehenderam, statim accusator extorquebat è manibus.

Apprimè, ualde, multum, perquàm. de Fin. 97 a, Id apprimè rectissimè dicitur.

Approbatio, onis. comprobatio. de Cl. 181 a, Id uulgi assensu & populari approbatione iudicari solet. Acad. 10 b, Nunc de assensione atque approbatione quam Græci συγκατάθεσιν uocant, pauca dicemus. Tusc. 175 b, Efficit eloquentiæ est audientium approbatio. de Cl. 189 b, Præsertim tantis plausibus, tanta approbatione infirmorum. Off. 20 a, & 29 a, Sic hoc decorum mouet approbationem eorum, quibus cum uiuitur. de In. 55 a, Approbatio est, per quam id quod breuiter expositum est, rationibus affirmatum probabilius & apertius fit.

Approbator, oris. autor, comprobator. Attic. 256 a, Quamuis non fueris suasor & impulsor profectionis meæ, approbator certè fuisti. Item: Cn. Pompeius qui uoluit me sui factì, sui iudicij, sui beneficij esse & prædicatorem & autorem.

Approbo, as. comprobo, laudo, autoritatem alicui rei tribuo, fidem alicui rei tribuo, asciſco. Ac. 24 a, Hoc negas & te nosse, nec approbare, nec improbare. Qu. Fr. 324 b, Ego meum consilium uehementer approbo. pro Ar. 290 b, Milites magno illud clamore approbauerunt. Qu. Fr. 306 b, Approbare sententiam alicuius. pro Sest. 19 b, Cn. Pompeius approbauit ac laudauit sententiam Cottæ. I. P. 80 b, Populus meum iusiurandum una uoce & consensu approbauit. pro Deiot. 149 a, Si hoc à tanta autoritate approbatum fuerit. At. 97 a, Id etiam uidebatur approbare quod erat in extremo, febriculam tum te habentem scripsisse, &c. de Fi. 96 a, Quo posito & omnium consensu approbato illud assumitur. Epist. 15 a, Dijs hominibusq; approbantibus. Attic. 95 b, Id quidem, inquis, dijs approbent ita uelim. Epist. 26 a, Quod actum est, dijs approbent. I. V. Act. 1, Non uereor, ne hoc meum officium P. Seruilio iudici non approbem.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Appromitto, is. Att. 68 a, De Oppio factum est, ut uoluit, & maximè quod DXX appromisisti. aliàs, aperuisti: & rectius.

Appropero, as. propero. At. 58 b, Lucium q; ut approperet, adhortabor. pro Mil. 110 a, Quem diem ille nisi ad cogitatum facinus approperaret, nunquam reliquisset. Qu. Frat. 313 a, Adduc, si me amas, Marium, sed approperate.

Appropinquatio, onis. de Sen. 91 a, Appropinquatio mortis. de Fin. 132 a.

Appropinquo, as. accedo, aduento, propè accedo, propius accedo, proximè accedo, propè sum, propius sum, adsum, propè adsum, propius adsum, uicinus sum ad faciẽdum aliquid, admoueo, propius admoueo, impendeo, pedem confero, ut aiunt, subsum.)(.longè absum. Qu. F. 327 a, Sed eius rei maturitas nondũ uenit, & tamen iam appropinquat. I. C. 106 b, Quibus ego confido impendêre fatum aliquid, aut instare iam planè, aut certè iam appropinquare. & 115 a, Totius urbis occasus appropinquat. Epi. 120 a, Sed tamen cum appropinquare tuus aduentus putaretur, magnitudo rei fecit, ut, &c. & 52 a, Quanquam sperabam tuum aduentum (sic enim audiebam) appropinquare. pro Clu. 58 a, Cum appropinquare huius iudicium ei nunciatum esset. de Fin. 131 b, Quis est enim, cui mors cum appropinquet, non refugiat, etc. de Fin. 120 b, Propius esse eos ad respirandũ, qui ad summam iam aquam appropinquant. de Finib. 200 a, Nec catulus ille, qui iam appropinquat ut uideat, plus cernit, quàm is qui modò est natus. I. A. 193 a, Illi pœna, libertas nobis appropinquat Cæsar. 44 a, Hos item alij ex primis proximis nauibus cum conspexissent, subsecuti hostibus appropinquarunt.

Appulsus, us. de N. 7 a, Pars terræ appulsu solis exarsit.)(.longinquo solis abscessu obriguit. de N. 56 b, Vt omnes ictus omnesq; nimios & frigoris & caloris appulsus sentire possimus. de Nat. 54 b, Tactus omnes appulsus nimios & frigoris & caloris sentit. de D. 94 a, Tribus modis deorum appulsu homines somniant.

Apricatio, onis. Att. 108 b, Vnam meherculè tecum apricationem in illo Lucretino tuo sole malim, quàm omnia istiusmodi regna. de Se. 89 a, Calescere uel apricatione uel igni.

Apricor, aris. ad solem maneo. Tusc. 24 b, Diogenes Alexandro roganti ut diceret, si quid sibi opus esset: Nunc quidem paululum, inquit, à sole absis. offecerat uidelicet apricanti.

Apricus, a, um. ad solem apertus. Epist. 263 b, Helluo nequissimus H S. CC. dabat nullo aprico horto, nullo emissario, nulla maceria, nulla casa. Part. 233 a, Locus apricus.)(.locus opacus.

Aprilis, is. l. Mensis.

Aptè, appositè, accommodatè, congruenter. de Finibus 100 a, Vt si cothurni laus illa esset, ad pedem aptè conuenire. de Or. 163 b, Oculi sunt quorum tum intentione, tũ remissione, motus animorũ significemus aptè cum genere ipso orationis. Part. 232 a, Dicere aliquid ad tempus aptè. Of. 29 b, Facilè iudicabimus quid eorum aptè fiat, quidq; ab officio naturaq; discrepet. de Or. 96 b, Loqui ad rerum dignitatem aptè & quasi decorè. Orat. 218 b, & 220 a, Aptè numeroseq; dicere. de Orat. 146 a, Vt ad

id quodcunq; agetur, aptè congruenterq; dicamus.

Apto, as. de Or. 157 b, Hoc uerbum est ad id aptatũ, quod antè dixerat. id est, accommodatum.

Aptus, a, um. accommodatus, appositus, conueniens, congruens, quod decet, constitutus, habilis, idoneus, consentaneus. I. V. 135 b, Reperiebam hunc ad istius libidines natum atq; aptum fuisse. de Or. 93 a, Cùm te unum ex omnibus ad dicendum maximè natum aptumq; cognossem. Par. 234 b, Actio congruẽs & apta ad animos permouendos. de Op. 244 a, Verba apta ad nostram consuetudinem. At. 121 a, Vir minimè aptus ad docendũ. pro Mil. 114 b, Simulatio apta ad tempus. Attic. 147 b, Ad eam rationem existimabam satis aptam esse naturam & personam meam. Or. 216 a, Pœan minimè est aptus ad uersum. de Nat. 54 b, Palpebræ aptissimæ factæ & ad claudendas pupillas & ad aperiendas. pro Mil. 111 a, Vtri locus ad insidias aptior fuerit. de N. 76 b, Cum id pallium esse aptum ad omne anni tempus diceret. Tusc. 149 a, Nõ eruditus, sed tamen aptus ad dicendum. de Or. 85 a, Explicatio apta ad id quod requiris. de Ora. 105 a, Calceis Sicyonijs nõ uterer, quamuis essent habiles atq; apti ad pedem. de D. 127 a, Prædicere ad quam quisq; maximè rem aptus futurus sit. Ep. 53 b, Qui locus ad exulandum est aptissimus. de Am. 99 a, Nihil est tam aptũ, tam conueniens ad res uel secundas uel aduersas, quàm amicitia. de N. 35 a, Epicurus homo non aptissimus ad iocandum. & 34 a, Ossa commissuras habent & ad stabilitatem aptas, & ad artus finiendos accommodatas. de Fi. 116 b, Initia apta & accommodata ad naturam. Ep. 34 a, Est ille aduentus ad multas res mihi minus erat aptus. de Fi. 107 a, Ita nati sumus, ut communiter ad uirtutem apti simus. Part. 228 b, Omnes illi loci, quos suprà diximus, ad plerasque sunt, sed alij ad alias quæstiones apticres. Qu. F. 305 b, Quod certè & ad honestatem, & ad effugiendos dolores fuit aptiss. mum. Tusc. 193 b, Animus conturbatus non est aptus ad exequendũ munus suum. Tusc. 167 a, Cum id non habeas quod tibi nec usu nec naturâ aptũ sit, non careas, etiam si sentias te nõ habere. Of. 20 b, Neq; enim solum corporis qui ad naturam apti sunt, sed multo etiam magis animi motus probandi, qui item ad naturam accommodati sunt. de Cl. 185 a, Aptior enim Palicanus aurib. imperitorũ. et 195 b, Hæc genera dicendi aptiora sunt adolescentib. At. 196 a, Huic meo consilio nihil est isto loco aptius. Of. 3 b, Quod uerum simplexq; est, id est naturæ hominis aptissimũ. At. 41 a, Aut enim huic ætati hoc maximè aptũ est, aut ijs reb. si quas dignas laude gessimus, hoc in primis cõsentaneũ. Or. 205 b, Decere quasi aptũ esse cõsentaneumq; tẽpori & personæ. I. A. 183 a, In sortitione prouinciarũ, quæ cuiq; apta erat, ea cuiq; obuenit. Of. 16 a, Nec histrionibus cedendũ est, ut his hæc apta sint, nobis dissoluta. de Or. 169 a, Hunc ille numerũ clausulis aptũ putat. In Sal. 277 a, Cylones nulla in parte castris apti. de Or. 162 b, Nunc quid aptũ sit. i. quid maximè deceat in oratiõe, uidemus. de Se. 78 b, Aptissima sunt omnino arma senectutis, artes exercitationesq; uirtutũ. At. 217 a, Nihil fieri potest nec cõmodius nec aptius quàm ut scribis. Of. 29 a, Ordo est compositio rerum aptis & accõmodatis locis. Of. 26 a, Quẽadmodũ in oratiõe constãte, sic in uita omnia sint apta, & inter se conuenientia. de L. 167 b, Ex natura ui

uere summum bonum est. id est, uita modicè & aptè uiuere perfrui. de Or. 147 b, Si sunt in eo genere laudandi laudis, quod ego aptum & congruens nominem. Parad. 120 b, Vita quæ omni gestu moderatior, & omni uersu aptior esse debet. de Or. 96 a, Neminẽ nec motu corporis, nec ipso habitu atq; forma aptiorem uidi.

Aptus, cohærens, connexus, coniunctus. de N. 60 a, Balbus multa dixit, etiam si minus uera, tamen apta inter se & cohærentia. In A. Orbes uincti inter se, & nodis cœlestibus apti. pro Cec. 295 a, Non ex uerbis aptũ pendêre ius. de Fat. 147 a, Si ea causa non ex æternis causis apta dicatur. Tusc. 235 b, Nam cui uiro ex seipso apta sunt omnia quæ ad beatè uiuendum ferunt, nec suspẽsa aliorũ aut bono casu, aut contrario, pendêre ex alterius euentis, & errare coguntur, huic, &c. de Or. 113 b, Thucydides uerbis aptus & pressus. Part. 242 a, Tanta series artis est, sic inter se sunt pleraq; connexa & apta, ut, &c. Para. 118 b, Is beatissimus est, qui est totus aptus ex sese, qui in se uno sua ponit omnia. de Fin. 118 a, Est apud illos ordo rerum conseruatus, & omnia inter se apta & connexa. de In. 67 a, Hæc & illa inter se apta sunt. Or. 220 a, Facilius est apta dissoluere, quàm dissipata connectere. de Vn. 202 b, Qui rectè uixerit, ad illud astrũ, quo cum aptus fuerit, reuertetur. Et ibid. 197 b, Qua ex constitutione cœlũ ita aptũ est, ut sub aspectũ et tactũ cadat.

Apud, prope, ad. Atti. 131 a, Cæsar apud Corfinium castra posuit. de In. 78 a, Hostes prope muros castra habent. Att. 150 a, Ad murum castra posui. Ep. 244 a, Apud oppidum Cybistra castra feci. & ibi. Ad Cybistra quinq; dies commoratus sum. et alibi, Curio fuit ad me sanè diu. contra Rul. 62 a, Agri in Hispania apud Carthaginem nouam. de Or. 109 b, Cum etiam tum Crassus in lecto esset, & apud eum Sulpitius sederet? Epistol. 15 b, Crassus cum mihi condixisset, cœnauit apud me in mei generi Crassi pedis hortis. At. 67 b, Si me amas, apud me cũ tuis maneas. Att. 71 a, Pompeius à me petierat ut secum, & apud se essem quotidie. Ep. 3 a, Eo die casu apud Pompeium cœnaui. Attic. 60 b, Malo tecum apud te ambulare, quàm cum eo, quo cum uideo esse ambulandum. de Or. 103 a, M. uerò Scaurus, quem nõ longè ruri apud se esse audio, ità credo huc ueniet. apud se, id est, domi suæ. Ep. 229 a, Apud eum sic Epheſi fui, quotiescunq; fui, tanquã domi meæ. pro Sest. 12 a, Eiusq; uitæ à me insidias apud me domi positas esse dixerunt. de Leg. 178 a, Alexander in Cilicia deposuisse apud solem in delubro pecuniã dicitur. Qu. Fr. 318 a, Apud herum rectè erat. Att. 4 b, Apud matrem rectè est. & ibidẽ, Apud te est, ut uolumus. Tusc. 150 a, Triceps apud inferos Cerberus. At. 96 b, Vt confectas rationes lege Iulia apud duas ciuitates posſim relinquere. de Inuẽt. 52 a, Impijs apud inferos pœnas esse præparatas. de Dom. 90 b, Apud Agathoclem scriptum in historia est, eum, &c. de Fi. 131 a, Vt ille apud Terentium, qui decreuit, &c. de Fi. 74 b, Apud cæteros philosophos qui quæsiuit aliquid, tacet. de Ora. 100 a, Quæsitum est apud maiores nostros, num, &c. de Off. 61 a, Vt Petronius apud patres nostros, Papius nuper. pro Mur. 142 a, Fuit eodem ex studio uir eruditus apud patres nostros Quin. Tubero. pro Dom. 233 b, Vt apud posteros nostros cõiurationis autor fuisse uideatur. Off. 12 a, Non compellar præmijs, quæ apud me minimum ualent. At.

142 b, Plus apud me ualere beneficij gratiam, quàm iniuriæ dolorem uolo. pro S. R. 19 b, Qui apud me & amicitia, & beneficijs, & dignitate plurimum possunt. pro R. P. 129 a, Tum sub inuisum apud maleuolos Posthumi nomen. de Or. 92 b, Apud mediocres homines ex cõmuni quadam hominum opinione dicere. Att. 54 a, Secuta est contentio de domo nostra, diximus apud pontifices. de In. 71 a, Thebani accusantur apud Amphictyones. I. A. 196 b, Apud iudicem pro reo dicere. de Or. 117 b, In ea causa quam ille contra me apud centumuiros pro fratrib. Cossis dixit. de Or. 129 b, Nulla unquã apud populum grauior oratio. I. V. 118 b, Facere uerba apud senatum. de Cl. 171 b, Cum eo ipso anno contra Seruium Galbam ad populum summa contentione dixisset. de Cl. 169 b, Dicitur etiam C. Flaminius ad populum uoluisse dicendo. pro Quin. 1 b, Si apud hoc consilium ex opibus, non ex ueritate causa pendetur. I. V. 211 a, Eupolemus, qui nunc apud exercitum cum L. Lucullo est. At. 245 a, Is tibi apud me gratias egit pro Sest. 4 b, Cõuentus ille huic apud me P. Sestio maximas gratias egit. At. 39 b, Cum alij quem apud te laudaro tuorũ familiarium, uolam illum scire ex te, me id feciſſe. At. 12 a, Nõ enim mihi uideor insolenter gloriari, cum de me apud te loquor, in ea præsertim epistola quam nolo alijs legi. At. 83 b, Lucius queritur apud me per literas, esse, &c.

Apulia, liæ. Att. 120 a, Apulia inanissima pars Italiæ. de D. 100 b, Apulia maximis terræmotibus conquassata est. I. C. 105 b, Video cui Apulia sit attributa.

Apulus, la. pro Cl. 23 a, 59 a.

Aqua, aquæ. humor, gelidus riuus. Aqua Albana deducta ad utilitatem agri suburbani, 2 de Diuinat. Aqua conclusa facilè corrumpitur, de Nat. 2. Aqua frigoribus congeliat, niue prunaq; concrescit, de Nat. d. 2. Aqua & terra in medium locum mundi grauitate feruntur & ponderè, Tusc. q. lib. 1. Aqua ex terra oritur, & contrà, 2 de Na. d. Dicit ille quidem multa multis locis: sed aqua hæret, ut aiunt, 3 Off. Vide Chil. Erasmi. In hac causa mihi aqua hæret, ad Qu. frat. lib. 2. Aqua iugis, Diuin. lib. 2. Aqua quam ij ducebant non longè à uilla, 3 ad Qu. fr. Aqua nigra Anaxagoræ, Academ. q. ed 1. lib. 2. Aqua turbida, & cadaueribus inquinata, Tusc. q. lib 5. Vos quo que signa uidetis aquai dulcis alumnæ, 1 de Diu. Aquæ admixtum esse calorem, primum ipse liquor, tum aquæ declarat effusio, de Nat. d. 2. Colligere uberiorẽ aquam, 3 ad Quint. frat. Aquam dixit esse initium rerum Thales Milesius, de Natura deor. 1. Ducere aquam per fundum alterius. pro Quint. 318 b. Aquam calidam ex puteis iugibus trahi, & id maximè fieri hybernis temporibus, de Nat. de. 2. Ignis in aquam coniectus continuò restinguitur, pro Quint. 47 b. Aquam bellè fluentem uidi, 3 ad Qu. frat. De aqua per fundum eius ducenda rogabo, 3 ad Qu. frat. Aqua & igni nobis interdicatur, 11 Fam. 1. in epist. D. Bruti. Aqua maddus, 2 ad Qu. frat. Aqua demq; prohiberentur milites nostri, 12 Fam. Lentuli. Non aqua, non igni (ut aiunt) pluribus locis utimur, quàm amicitia, Læl. Aquæ Arpinates, aquæ marinæ, aquæ calidæ, 1 ad Att. Ille tenet & scit ut hostium copiæ, ut aquæ pluuiæ arceantur. pro Murena 19 a. in Top. Aquæ Puteolanæ, in Ant. 216 b. Ex aquarũ respiratione et uapore fit aer, de Nat. deor. 2. 20. Motu eius caloris qui

Universidad de Deusto
Biblioteca

aquis continetur. Ad aquas uenire, pro Plan. Aquis alia dulcibus, alia marinis, 3 de Nat. deor. Quò utamur quasi aquis tentatis, sic amicitijs, Læl.

Aquæductus, us. ductus aquæ, tubus, euripus. de L. 169 a, Ductus uerò aquarum, quos isti tubos & euripos uocant, quis non irriserit? Att. 205 a, De aquæductu probè feciſti. Off. 35 b, Adde ductus aquarum, etc. pro Cec. 299 a, Aquæductus, hauſtus, iter, actus.

Aqua intercus, tis. Off. 70 b, Si quis medicamentum cuipiam dederit ad aquam intercutem: id eſt, ad hydropem curandam.

Aquarius, ria, rium. In Vat. 31 a, Cum tibi aquaria prouincia ſorte obtigiſſet, id eſt, aquarum & aquæductuum cura.

Aquarius, ſubſtantiuum, ſignificat aquarum & aquæ ductuum curatorem, qui Plinio aquilex dicitur. Epiſt. 115 b, Niſi ego cum tabernarijs et aquarijs pugnarem, uetera nus ciuitatem occupaſſet.

Aquarius, ſignum cœleſte, uir fundens aquas. In Ar. Egelidum riuum fundens aquarius. de N. 48 a, Capiti equi proxim it aquarij dextra, totuſq; deinceps Aquarius.

Aquatilis, le. natans, aquarum incola, ut beſtiæ aquatiles. de Nat. 22 a, et 50 b, Beſtiæ aquatiles, quæ in terra gignuntur. & 56 b. Beſtiæ terrenæ, aquatiles, et uolatiles.

Aquatio, onis. Officior. 63 b, Hic aquatio, hac uilla iſti carere non poſſunt.

Aquila, læ. ales nuncius Iouis. de D. 138 a, Curſor ad interpretem detulit, aquilam ſe in ſomnis uiſum eſſe factum: at ille, uiciſti: iſta enim aui uolat nulla uehementius. de Di. 35 b, Deiotarus ex itinere iam conſtituto reuertit, aquilæ admonitus uolatu. & 102 a, Hic Iouis altiſoni ſubito pennata ſatelles, &c. Ep. 162 b, Aquilæ duæ, ſigna ſexaginta ſunt relata Antonij. I. C. 102 a, A quo etiã aquilam illam argenteam ſcio eſſe præmiſſam. I. A. 263 a, Cũ Hircius ipſe aquilam quartæ legionis inferret. et 243 a, Atq; hic idem latro Italiæ cum aquilæ primipili aureos nummos daret, de meis bonis ſe dare dixit.

Aquileia, æ, urbs. I. V. 36 a.

Aquilo, onis. ſeptentrionalis mundi pars, & uentus ex ea flans. de L. 156 b, Orithiam Aquilo ſuſtulit. de Som. 129 b, In aquilonis aſtri ue partibus. I. V. 125 a, Spelunca conuerſa ad aquilonem infinita altitudine. de N. 31 a, Aquilonibus & reliquis frigoribus dureſcit humor.

Aquilonaris, re. de Natur. d. 36 a, Regio aquilonaris.)(. Auſtralis.

Aquinum, ni. urbs. I. A. 180 b.

Aquinates, atium. pro Cl. 58 a. I. A. 180 b.

Aquula, læ. exigua aqua. de Or. 87 a, Platanus, quæ mihi uidetur non tam ipſa aquula quæ deſcribitur, quàm Platonis oratione creuiſſe. & 123 b. l. Seclusius.

Ara, aræ. altare, focus, puluinar. de Diu. 123 a, Ex eo Aio loquenti ara in noua uia conſecrata eſt. & 101 a, pro D. 204 b, Licinia uirgo veſtalis aram & ædiculam ſub ſaxo ſacro dedicauit. de Ar. 250 a, Qui ſacerdotẽ ab ipſis aris puluinaribuſq; detraxiſti. pro Fl. 163 a, Is ſi aram tenens iuraret, crederet nemo. de N. 64 b, Quod uos cum facere non poteſtis, tanquã in aram confugitis ad Deũ. et 68 b, Aras delubraq; Hecates in Græcia uidimus. pro Quint. Roſ. 50 a, Erotes ſicut in aram confugit in huius domum. Epiſt. 245 a, Caſtra in radicibus Amani habuimus apud aras Alexãdri. Poſtq. 206 a, Qui niſi in aram Tribunatus confugiſſet, uim Prætoris effugere non potuiſſet. I. A. 246 b, Eaq; extructio, quæ ſit ad memoriam æternitatis, ara uirtutis. de Natur. deor. 79 a, Pro aris focisq; certare. Antequàm. 197 b, Innocens ab aris focisq; proiectus.

Ara, ſidus cœleſte. de N. 48 b, Aram, quam flatu permulcet ſpiritus auſtri.

Arabia, æ. regio. At. 147 a.

Arabs, bis, Arabes & Phryges & Cilices cantus auium et uolatus notauerunt. & qua occaſione, Diuin. lib. 1. Arabes & Phryges & Cilices paſtu pecudum maximè uſi, Diuin. lib. 1. Arabum, Phrygum, Lycaonum, Cilicum, nationes uatum ſeu augurum nomina cum diſciplina ad tempora Ciceronis retinuerunt, 2 de Leg.

Arabarches: id eſt, Pompeius. At. 32 b, Velim è Theophane expiſcere, quo'nam in me animo ſit Arabarches.

Araneola, læ. de N. 50 b, Vt in araneolis aliæ quaſi rete texunt, aliæ ex inopinato obſeruant.

Arateus, a, um. ab Arato aſtronomo. de D. 111 a, Noſtra quædam Aratea, &c.

Aratio, onis. I. V. 199 b, Arationes tota Sicilia deſertas atque à dominis relictas eſſe cognoſcitis. et 193 a, Tuſ. 245 a, Aratio fructuoſa. I. A. 181 b, Arationes glandiferæ, & fructuoſæ.

Arator, oris. colonus, bubulcus. I. A. 187 b, Ex aratore oratorem fieri. I. V. 99 b, Coloni populi Romani atq; aratores in agros ſuos reuertantur.

Aratrum, tri. contra Rul. 79 b, Quod ſolum tam exile et macrum eſt, quod aratro perſtringi non poſſit. I. A. 179 b, Vt aratrum circumduceres, cuius quidè uomere portum Capuæ penè perſtrinxiſti. pro S. R. 26 a, Cum aratro arceſſebantur qui conſules fierent. de N. 58 a, Boum uires ad aratra extrahenda.

Aratus, ti. de Or. 90 b. l. Aſtrologia.

Arbiter, tri præſens, teſtis, diſceptator domeſticus, honoraria amici opera. Off. 74 b, Pomponius ſurrexit è lectulo, remotiſq; arbitris ad ſe illũ iuſſit uenire. Ad Her. 7 b, Spes celandi quæritur ex conſcijs, arbitris, adiutoribus, &c. contra Rul. 77 a, Decemuiri ueſtra uecligalia non modò ne nobis quidem arbitris, ſed ne præcone quidem teſte uendent. At. 246 a, Loca ab arbitris remota. I. V. 252 a, Locus amœnus & arbitris remotus. I. V. 274 a, Caſtor & Pollux legum iudiciorumq; arbitri et teſtes, celeberrimo in loco prætori locati. Top. 224 a, Adigere arbitrum bis. Ep. 215 a, Sic enim præſcripſimus ijs, quibus ea negocia mandauimus, ut omnibus in rebus, quæ in aliquam controuerſiam uocarentur te arbitro, & quod commodo tuo fieri poſſit, te diſceptatore uterentur. Tuſc. 251 b, Quorum controuerſiam ſolebat tanquam honorarius arbiter iudicare Carneades. Off. 7 b, Quint. Fabius Labeo arbiter Nolanis & Neapolitanis de finibus agri à ſenatu datus. de L. 166 b, Sed ego planè uellem me arbitrum inter antiquam Academiam & Xenonem datum. Attic. 237 b, Antonius arbitrum me ſtatuebat non modò huius rei, ſed totius conſulatus ſui. pro Sex. Roſ. 37 b, Damnatus per arbitrum, & rem reſtituit, & honeſtatem omnem amittit. pro Cecin. 288 b, Is nomine heredis arbitrum herciſcundæ familiæ poſtulauit. pro Quin. R. 46 b, Quis in hanc rem fuit arbiter?

ter? Off. 63 a, Itaq; Calphurnius arbitrum illum adegit, quicquid ſibi de ea re facere oporteret ex fide bona. a liis, ad arbitrum. pro Quin. R. 46 b, De arbitro & arbitrio, & compromiſſo, multa præclara dicuntur.

Arbitratus, tus. uoluntas. de Orat. 93 b, Qui mihi nunc quæſtiunculã, de qua meo arbitratu loquar, ponitis? de Fi. 64 a, Quæ mihi facultas, ut id meo arbitratu faceré, ante hoc tẽpus nunquã eſt data. de Fin. 106 b, Quo loco niſi iniquum poſtulo, reſponde arbitratu meo. de Am. 96 a, Quæ ſententias in hoc libro expoſui meo arbitratu. At. 251 a, Ego literas ipſius arbitratu dabo, eæ te ne moueãt. Ep. 95 b, Quæro cauſas omneis aliquãdo uiuẽdi arbitratu meo. Q. F. 316 a, Tribunitij cãdidati compromiſerũt HS. CCCC in ſingulos apud M. Catonem depoſitis petere eius arbitratu, ut qui contrà ſeciſſet, ab eo condẽnaretur. de In. 50 b, Apud quos, quo more, cuius arbitratu ſit educatus. At. 153 a, Veni igitur & age de pace, meóne, inquã, arbitratu? an tibi, inquit, ego præſcribam? contra Rul. 79 a, Cum ſummam tãtæ pecuniæ nullo teſte, ſibi ipſe ſuo arbitratu & ſua uoluntate feciſſet.

Arbitrium, trij. arbitratus, uoluntas, libido, amicum & honorarium iudicium, aut diſceptatio, aut ſententia arbitri. I. V. 72 a, Ad noſtrum arbitrium libidinemq; ad uerſariorum minas eludemus. I. V. 255 a, Hic Heracleo ad arbitrium ſuum nauigauit. I. V. 269 b, Secundum arbitrium tuum teſtes dabo. pro Mur. 128 a, Ad aliorum arbitrium uiuere, non ad ſuum. In Vat. 34 a, Cum Vecti us ad arbitrium tuum peroraſſet. de Or. 115 a, Mẽtes in dicum ad arbitrium ſuum mouere poſſe. de Fin. 50 a, Quid Epicurei? num deſiſtunt de iiſdem, de quibus ab Epicuro ſcriptum eſt, ad arbitrium ſuum ſcribere? Or. 199 a, Ad alicuius arbitrium & nutum, totum ſe finge re & accommodare. Ep. 94 b, Delectationes, quæ tibi ipſi ad arbitrium tuum compares. & ad Herenn. 22 a, Et in ea ſitum loci cuiuſdam ad ſuum arbitrium fabricari. At. 275 a, Quod ſenatus nõdum cenſuit, id arrogãter nõ præiudico, nec ad arbitrium meũ reuoco. Ep. 177 a, Omnia ad arbitrium unius collata ſunt. de Fin. 52 b, Ipſa declinatio ad libidinem fingitur. Parad. 122 b, Animus fractus & abiectus, & arbitrio carens ſuo. At. 115 b, Sed uideo quorũ arbitrio ſit acturus. de Ora. 94 a, Res ab opinionis arbitrio ſeiũctæ ſciẽtia cõprehẽſæ. I. V. 242 b, Maximas res arbitrio multitudinis agi. Ira omnia nutu atq; arbitrio alicuius gubernari. I. A. 206 a, Antonius in ſua poteſtate nunquã fuit, nihil unquã arbitrio ſuo fecit, ſemper eò tractus quò rapuit libido. pro S. R. 40 a, Iouis nutu & arbitrio omnia regi. pro D. 214 b, Puto arbitrio ſuo quẽq; timere oportere. At. 243 b, Eius orationes cuſtodiendæ & proferendæ arbitrium tuũ ſit. At. 825 a, b, Antonius poſtulat eſſe arbitriũ ſuũ de Repub. At. 6 a, Tametſi iactat ille quidem illud ſuum arbitrium pro Quint. R. 46 b, Aliud eſt iudiciũ, aliud arbitriũ: iudicium eſt pecuniæ certæ, arbitrium incertæ. & ibid. de iudicio et arbitrio multa. Of. 64 a, & Topic. 226 b, In arbitrio rei uxoriæ melius, æquius in fiducia, inter bonos bene agier, &c. pro Quin. Roſcio 49 b, Cur non arbitrum pro ſocio adegeris, Quint. Roſcium quæro. aliàs, arbitrium. pro Quint. 2 b, Quaſi ij qui magna fide ſocietatem gererent, arbitrium pro ſocio condemnari ſolerent. I. P. 84 a, Eodẽ in templo arbitria non mei ſolùm, ſed patriæ funeris abſtuliſti, id eſt, præmia. Poſtquàm. 208 a, Nõdũ palàm factũ erat concidiſſe rempub. cum tibi arbitria funeris ſoluebãtur. pro Dom. 232 b, Vidi prætextatos inimicos nondum morte complorata arbitria petẽtes funeris. de Fat. 144 a, Qui introducũt cauſarum ſeriem ſempiternam, hi mentem hominis uoluntate libera ſpoliant, ne ceſſitate fati deuinciunt. Voluntate libera, id eſt, ut alij dicunt, libero arbitrio. de Fat. 141 b, Non enim ſi alij ad alia propenſiores ſunt propter cauſas naturales & antecedentes, idcirco etiam noſtrarum uoluntatũ & appetitionum ſunt cauſæ naturales & antecedentes: nam nihil eſſet in noſtra poteſtate, ſi res ita ſe haberet. Hæc pauca uerba idcirco addidi, quòd ad liberam uoluntatem pertinent.

Arbitror, aris. cenſeo. Quin. Fr. 306 b, Ego quod ad me attinet, idemq; arbitror cæteros, idcirco taceo, quòd, &c. At. 273 a, Quinq; cohortibus quid ſe nam facturũ arbitratur? At. 273 a, Non ſoleo mi Brute (quod tibi notum eſſe arbitror) temerè affirmare de altero. pro Clu. 55 a, Tamen (ut arbitror) auctoritate aduocatorum adducti in ueritate manſerunt. de D. 81 a, Atq; hæc, ut ego arbitror, ueteres rerum magis euentis moniti, quàm ratione docti putauerunt.

Arbor, ris. de Or. 159 b, In arboribus trunci, rami, folia, &c. de Sen. 81 b, Serere arbores, quæ alteri ſeculo proſint. de Senect. 89 b, Multæ iſtarum arborum meã manu ſunt ſatæ. de Finib. 133 b, Itaq; & uiuere uitem & mori dicimus, arboremq; & nouellam & uetulam, & uigere & ſeneſcere. At. 239 b, Exciſa eſt arbor, non euulſa: itaq; quam fructicetur uides. de Sen. 89 b, Procerites arborũ & directi in quincuncẽ ordines. de Diuin. 115 a, Arbores ſimul cum luna ſeneſcentes tempeſtiuè cædi, quia tũ exiccatæ ſint. pro Rab. 92 b, Da mihi ex iſta arbore, quos ſerã ſurculos. pro Rab. 92 b, Caput obnubito, arbori infelici ſuſpẽdito. de D. 83 b, Ne hoc quidè quæro cur hæc arbor una ter floreat, aut cur arandi maturitatem ad ſignum floris admouet: id eſt, lentiſcus. pro Fl. 145 b, Homo Phryx qui arborem fici nũquam uiderat.

Arbuſtum, ſti. arbores multæ ad fructum conſitæ. de Senectute 88 a, Segetibus, pratis, uineis, arbuſtis, res ruſticæ lætæ ſunt. In Arat. Arbuſta ornata tegmine foliorum. de Diuinat. 90 b, Tum uiſam belluam, qua cunq; incederet, omnia arbuſta, uirgulta, tecta peruertere.

Arca, cæ. armarium, capſa. de Diuin. 126 a, Eorum iuſſu ex illa olea, arcam eſſe factam. Top. 221 a, Argentum in arca poſitum. & pro Dom. 225 b. Parad. 124 b, Animus hominis diues, non arca appellari ſolet. pro Milone 113 a, Serui in arcas conijciuntur, ne quis cum eis colloqui poſſit. Attic. 5 a, Quicquid eius generis habebis, ne dubites mittere, & arcæ noſtræ confidito. de Orat. 134 b, Cato percuſſus ab eo qui arcam ferebat.

Arcadia, æ. regio. de N. 70 a.

Arcades, dum. de N. 70 b.

Arcanò, pro arcanè dictum hoc loco eſſe, teſtis eſt Charisius. Attic. 255 a, Lege arcanò hoc etiam modo uſurpatam à Cæſare de Bello ciuili, lib. 1. Domitius arcanò

Universidad de Deusto Biblioteca

eum paucis familiaribus suis colloquitur. Alij legunt, In Arcano: ut de uilla intelligamus.

Arcanum, uilla. Att. 68. Prandimus in Arcano.

Arcanus, a, um. commissus, occultus, de Fin. 82 b, Qui cum ioca, seria, ut dicitur, qui cum arcana, qui cum occulta omnia.

Arceo, ces, arcui. prohibeo, propulso, cohibeo, defendo, pello, coherceo, contineo. I. C. 104 a, Tum tu Iupiter hunc ab urbis mœnibus arcebis. pro Mur. 129 a, Ille scit ut hostium copiæ, tu ut aquæ pluuiæ arceātur. Of. 25 a, Adolescētia à libidinibus arcenda est. I.A. 231 a, Brutus inuadentem in Asiam à progressu arcuit, à reditu refrenauit. I.A. 201 b, Brutus illum non ut consulem recepit, sed ut hostē arcuit. I.A. 180 a, Omnes te illis sedib. arcebunt. de Ar. 244 b, Videbam illum nō posse arceri ocij finib. sed erepturum aliquando. Tus. 167 a, Non L. Brutus arcens eum reditu tyrannum, quem ipse expulerat. de L. 164 a, Natura non pœna debet arcere homines ab iniuria. Tus. 185 b, Ergo hos quidem, ut famulos uinculis & custodia arceamus. de L. 174 b, Cur paupertatem, sumptu ad sacra adhibito, deorum aditu arceamus? de Somn. 128 a, Orbis extimus arcens & continēs cæteros. de Nat. 53 b, Aluus arcet & cōtinet illud quod recipit. Top. 224 a, Si aliqua pluuia in urbe nocet, quoniam res tota magis agrorum est, aquæ pluuiæ arcendæ adijcere nō posis arbitrum. & ibid. Aqua pluuia nocēs iubetur ab arbitro coerceri. de N. 52 a, Nos flumina arcemus, dirigimus, auertimus.

Arcera, arceræ. plaustrum rusticum undiq; tectum & munitum, quasi arca quædam magna uestimentis instrata, qua nimis ægri aut senes portari cubantes solebant. uocabulum ex XII tabulis sumptum. uide Gellium & Nonium.

Arcessio, sis. uoco, aduoco, accerso. Quin. Fr. 318 b, Chilonē arcessiueram Venafro. Postquàm. 210 a, Quo die nos P. Lentulus comitijs centuriatis arcessiuit in patriam. pro S.R. 31 a, Arcessiuit aliquem, at quando? de Or. 132 b, Cauendum est, ne arcessitum dictum putetur.

Arcesso, sis. pro S.R. 26 a, Cum ab aratro arcessebantur, qui consules fierent. pro Dom. 214 a, Cum P. Lentulus, Qu. Metellus me arcesserent in senatum, non uenirem? At. 225 a, Pelopem ad te arcesse. At. 224 a, Interea narrat eadem, Basum arcessi, Cassiū expectari. de Orat. 119 a, À capite quod uelimus arcessere, & unde omnia manant uidere. Top 224 a, Non erit necesse id usq; à capite arcessere. Off. 43 b, Arcessere aliquem in iudicium capitis. pro Deio. 149 b, Arcessere aliquem capitis. pro Rab. 96 a, Deinde nō intelligis quos eodem crimine in summum capitis periculū arcessis. pro Flac. 149 a, Vt hunc hoc iudicio arcesseret.

Archetypus, pi. prima forma, exemplar. Att. 252 b, Archetypus crebris locis inculcatus & refectus.

Archilochius, a, um. Attic. 36 a, Archilochia edicta Bibuli.

Archilochus, chi. poeta Iambis faciendis nobilissimus, uerùm acerbitate in lacerandis hominibus præter modū præditus fuit. Idcirco Hora. in Poetica arte inquit, Archilochū proprio rabies armauit Iambo. Hinc Bibuli edicta, Cicero Archilochia uocat: id est, felle, acerbitate, & maledictis tincta. Att. 258 b, Mihi ut Aristophani Archilochi Iambus, sic epistola longissima quæq; optima uidetur.

Archimedes, dis. mathematicus nobilissimus fuit, cuius eruditissima opera diu ab omnib. desiderata, nuper primùm ab Heruagio typographo Basiliensi, græcè et latinè, unà cum explicatione, præclarè edita sunt. Tus. 161 b, & de Fin. 157 a.

Archipirata, tæ. princeps piratarum. Off. 41 a, Ille aūt qui archipirata dicitur, nisi æqualiter prædam dispertiat, aut occiditur à socijs, aut relinquitur. Postquàm. 206 b, Cum à latrone archipirata productus esset. I.V. 24 b, Omnes sic habent persuasum, istum clàm à piratis ob hunc archipiratam pecuniam accepisse.

Architector, aris. fabricor. de Fin. 73 b, An quòd illa callida est? ut optimè posit architectari uoluptates? ad Heren. 22 a, Mens potest in ea regione situm loci cuiusdam ad suum arbitrium fabricari & architectari.

Architectura, ræ. architectandi ars. Off. 30 b, Quib. aūtem artib. aut prudentia maior inest, aut nō mediocris utilitas quæritur, ut medicina, architectura, etc. hæ sunt his, quorum ordini conueniunt honestæ.

Architectus, cti. princeps architectandi, machinator. de Nat. 15 b, Mali ædificij dominus glorians se architectū non habuisse. de Ora. 90 a, Philo architectus, qui Atheniensibus armamentarium fecit. Ep. 129 a, Si quis adhibere uolet non modò ut architectus, uerùm etiam ut fabros ad ædificandam Remp. pro Mil. 115 b, Qui cū architectis & decempedis uillas multorum hortosq; peragrauit. Att. 223 b, Torumbus bellus esse dicitur architectus. pro S.R. 40 b, Scio omniū architectūm & machinatorum unum esse Chrysogonum. Epist. 102 b, Cyrus architectus. At. 25 a, Vectius. de Cl. 175 a, Stoici sunt architecti penè uerborum. de Fi. 55 b, Epicurus inuentor ueritatis, & quasi architectus beatæ uitæ. pro Clu. 29 b, Princeps et architectus alicuius sceleris. pro Dom. 228 a, Architecti operum.

Archonte. id est, imperante. de Fat. 144 a.

Arcitenens, tis. sagittarius. In Arat.

Arctè, strictè. de D. 101 a, Arctè complecti aliquem. de D. 93 a, Arctè & grauiter dormire. de Fat. 146 b, Hæc arctius astringi ratio non potest. de In. 63 b, Arctius dormire. Para. 118 a, Illud tamen arctè tenent, accuratèq; defendunt.

Arctophylax, cis. ursæ custos. de Nat. 47 b, & in Arato, Arctophylax uulgo qui dicitur esse Bootes, Quòd quasi temone adiunctam præ se quatit Arctum.

Arctos, ursæ signum. de Nat. 46 b, Circum polum ἄρκτοι duæ feruntur nunquam occidentes, altera Cynosura, altera Helice. In Arat. 388 a, Arctos minor.

Arcturus, ri. de Nat. 47 b, Booti subter præcordia fixa uidetur Stella micans radijs, arcturus nomine claro.

Arctatus, ta. pro R.P. 120 a, Nauis arctata.

Arctus, a, um. Orat, 218 b, Nec tamen hæc ita sunt arcta & astricta, ut ea cum uelimus laxare, nequeamus. de Nat. 31 a, Terra densior calorem continet arctius. de Somn. 126 b, Arctus somnus me complexus est. in Verr. 78 b, Arctioribus laqueis teneri. Attic. 89 b, Vincula amoris arctissima. Offic. 37 b, & 74 b, Cuius societas arctissimum uinculum est, magis arbitrari, &c.

Arculanum, uel Aculanum, uilla. At. 252.

Arcula, læ. parua arca, capsula. de Offic. 38 a, Dionysius præmittebat de stipatoribus suis, qui perscrutarentur arculas muliebres. Attic. 21 a, Meus liber totum Isocratis μυροθήκιον, et omneis eius discipulorum arculas consumpsit.

Arcus, cus. iaculandi instrumentum. de Senect. 84 b, Appius animum intentum tāquam arcum habebat. pro Sest. 6 a, Fuerat ille animus, &c. tanquam intentus arcus in me unum. Arcus, Iris & Thaumantias poetis. de N. 69 b, Cur arcus species nō in deorum numero reponitur? est enim pulchra, et ob eam causam, quia speciem habeat admirabilem, Thaumante dicitur esse nata. & ibid. Arcus ipse ex nubibus efficitur quodammodo coloratus.

Ardeas, tis. ab Ardea urbe. de Natur. d. 68 b, In agro Ardeati.

Ardens, tis. inflammatus, flagrans. At. 226 a, Matri ardentes in eum literas ad me misit. Or. 209 a, Nisi ardēs ad eum perueniret oratio. I.A. 192 a, Antonius ardēs odio uestri. de Or. 154 b, Græci ardentes his studijs. pro S.R. 33 a, Qui ardens auaritia fertur, &c. Qu. Fr. 315 b, & de Fi. 77 b, Ardenti studio facere aliquid. I. A. 179 a, Amore ardens, &c. I. A. 193 b, Ardens & erectus ad libertatem recuperandam.

Ardenter cupere aliquid. Tusc 217 a.

Ardentius, aduerbium. Tus. 231 b.

Ardeo, es. flagro, conflagro, deflagro. de D. 105 b, Caput arsisse Seruio Tullio dormienti, quæ historia non prodidit? pro Do. 225 b, Domus ardebat in palatio, non fortuitò, sed oblato incendio. Att. 34. b, Is ardet dolore & ira noster Pompeius. de Or. 125 b, Tu mihi nō solùm incendere iudices, sed ipse ardere uideris. In Verr. 234 b, Cum spumas ageret in ore, arderent oculi. Att. 95 a, Cum arderet Syria bello. Ep. 46 a, Orbem terrarum distributis imperijs ardere bello. Orat. 200 a, Vna Gallia communi non ardet incendio. In. Verr. 132 b, Verres ardebat amore illius hospitæ. pro Cæ. 45 a, Nūc enim mihi animus ardet, et meū cor cumulatur ira. ex Cæcilio. I.P. 91 b, Ardere cupiditate alicuius rei. At. 269 a, Ardeo studio historiæ. Qu. Fr. 302 b, Nostra antiqua manus bonorum ardet, et studio nostri atq; amore. Qu. F. 316 b, Res ardet inuidia. At. 138 b, Nō angor, sed ardeo dolore. pro Mil. 109 a, Omnia tum in illum odia ciuiū ardebant desiderio mei. de L. 178 b, Vidimus eos ardentes tum cupiditate, tum metu, tum cōscientia. de Finib. 67 a, Nunc demum mihi animus ardet. Tuscul. 217 a, Nec scienter quid appetens ardeat desiderio. de Finib. 147 a, Is uum arderet podagræ dolorib. mane quæso, inquit, &c.

Ardor, oris. flagrantia, calor. de N. 34 a, Astra, quæ oriuntur in ardore cœlesti, qui æther uel cœlum nominatur. Anteq. 192 b, Ne omnes ardore flāmæ cōflagraretis, mei capitis periculo nō dubitaui prouidere. de D. 84 a, Concursus grauis stellarum ardore micantis. de Som. 120 b, Solis ardore terreri. de Fat. 147 a, Ignis est causa ardoris. de D. 117 a, Si autem nubium cōflictu ardor expressus se emiserit, id esse fulmē. de Se. 88 a, Vua uestita pāpinis, nimios solis defendit ardores. I.C. 115 a, Omitto uisas iam nocturno tempore faces, ardoremq; cœli, fulminum iactus, etc. pro Cor. 65 a, Ille imperatorius ardor oculorū. de Diuin. 97 b, In Aesopo sæpe uidi tantum ardorem uultuum atq; motuum, ut, etc. pro Cæl. 48 b, Impetus animi, cupiditas uincendi, ardor mētis ad gloriam. Ora. 206 b, Nec uerò hic unus erat ardor in nobis, ut hoc modo omnia diceremus. Br. 91 b, Repressi impetū, ardorēq; restinxi. de Fi. 58 a, Omniū cupiditatum ardore restincto. de Cl. 173 a, Ardor animi consedit. de Or. 96 a, & Of. 10 a, Studium et ardor quidam amoris, sine quo, &c.

Arduus, a, um. molestus, laboriosus, difficilis. In Verr. 211 b, Oppidum difficili ascēsu atq; arduo. Orat. 203 b, Magnum opus et arduum. Orat. 199 b, Magnum opus omnino & arduum Brute conamur, sed nihil difficile amanti puto. de In. 58 a, Hoc longi temporis, et magnæ arduæq; cogitationis indiget. de In. 82 b, & de L. 163 b, Res arduæ & difficiles.

Area, reæ. locus sine ædificio in urbe, area: in rure, ager appellatur. Area tamen etiam ruri dicitur, ubi frumenta excutiuntur. At. 54 a, Pontifices si religionem sustulerint, areā pulchrā habebimus. Par. 125 b, Aestimatores prata et areas quasdam magni æstimāt, &c. I. V. 151 b, Vt neq; in segetib. neq; in areis, neq; in horreis orator posset fraudare Decumanū. Qu. Fr. 310 a, À puero tuo ut discessi, in aream tuam ueni. I V. 155 a, Exoritur edictum, ne quis frumentum de area tolleret. Et Ep. 138 b, Nos iam ex areis tantum habebimus, ut Valeriū tuum uocare sæpius audeamus. At. 153 a, Area scelerū, id est, copia.

Arena, næ. contra Rul. 80 b, Arenam aliquam aut paludes emere.

Arenariæ, arum. arenæ fodinæ. pro Clu. 25 a, Arenariæ quædam extra portam exquilinam.

Areopagites, tæ. Areopagitæ senatores erant Athenis et iudices causarum capitalium. I.A. 197 a, Si Lysiades citatus iudex non respōderit, excuseturq; Areopagites esse, &c. Of. 15 b, Solonis cōsiliū, quo primùm cōstituit Areopagitas. pro Cor. 60 b, Vidi nonnullos nostros ciues in numero iudicum atq; Areopagitarum, certa tribu, certo numero. Ep. 20 a, Decretum illud Areopagitarū, quē ὑπομνηματισμὸν illi uocant. At. 62 a, Ex quo intellectum est, treis ἀρεοπαγίτας totam Rempublicā flocci non facere. At. 74 a, Non enim dubitabat Zeno, quin ab Areopagitis inuito Memmio impetrari nō posset. At. 11 b, Præclari Areopagitæ.

Areopagus, gi. Martis uicus Athenis, ubi curia & forum Areopagitarum. de N. 40 b, Atheniēsium Rempublicam regi consilio Areopagi. de D. 91 b, Sophocles ascendit in Areopagū, detulit rem: Areopagitæ cōprehendi iubent eum, qui, &c. Off. 15 b, Et Themistocles quidem nihil dixit, in quo ipse Areopagū adiuuerit. At. 74 a, Patro mecū egit, ut peterem à uestro Areopago, ὑπομνηματισμὸν tollerent, quē Polycharmo prætore fecerant. Attic. 9 a, Senatus ἄρειος πάγος.

Aresco, scis. uiriditatem amitto. Parad. 234 b. Et de In. 62 a, Citò arescit lachryma, præsertim in alienis malis. ad Herenn. 16 a, Commiserationem breuem esse oportet: nihil enim lachryma citius arescit.

Aretium, urbs. Ep. 261 a, de N. 96 b.

Aretini, orum. pro Cec. 303 b.

Universidad de Deusto Biblioteca

Argentaria, *argentariorum munus.* pro Ce. 287 a, M. Fulcinius qui Romæ argẽtariã non ignobilem fecit. In Verr. 269 a, Qui argentariam Rhegij maximã fecit. In Verr. 267 b, Herennius, quem ille argẽtariam Lepti fecisse dicit. pro Cec. Argentariam dissoluere.

Argentarius, *rij. qui argentariam facit, trapezita.* pro Ce. 288 a, Cuius rei putat iste rationem reddi non posse, quod ipse tabulas auerterit: se autem habere argentarij tabulas, in quib. sibi expensa pecunia lata sit, acceptaq; relata, &c. ad Heren. 9 b, Quod argentario obtuleris expensum, à socio eius rectè repetere poßis. Octau. 331 a, Augusti auus fuit argentarius, adstipulator pater.

Argenteus, *a, um.* de Pro. 69 b, Ita gentes hæ, ut pace uterentur, uim argenteam dederunt præclaro imperatori nostro. I. C. 102 a, Aquila argentea

Argenteum *flumen.* Ep. 166 b, Lepidi.

Argentum, *ti.* Argentum οἴχεται, in Pison. Argentum cælatũ, Partit. Quum essent triclinia strata, argentũq; expositum in ædibus, 6 Verr. Quoniam argentum omne mulieri legatum est, non potest ei pecunia, quæ numerata domi relicta est, non esse legata, Topic. 222 b. Argẽtum plenum artis, Tusc. q. li. 5. Argentum signaretur, 13 Fam. Argenti scrupulum ullum esse in illa insula, 4 ad Attic. Erat ea nauis plena iuuentutis formosißimæ, plena argenti facti atque signati, multa cum stragula ueste, 7. Verr.

Argilla, *læ. terra tenax.* I. P. 92 b, Hic homulus ex argilla & luto fictus.

Argiletum, *ti. oppidum.* At. 196 a.

Argiletanus, *a, um.* Att. 10 a.

Arginusæ, *sarum. insulæ.* de Off. 17 a.

Argiuus, *a, um. Græcus.* de Cla. 196 a, Argiuus orator. de Nat. 17 b. & Tusc. lib. 1, Argiui delecti uiri.

Argo, *nauis Argonautarum.* in Arat. Sic conuersa uetus super æthera uertitur Argo. ad Her. 12 b, Nauis, quæ nunc nominatur nomine Argo, qua uecti Argiui delecti uiri, petebant illam pellem inauratam arietis, &c.

Argolicus, *ca, cum.* In Ar. Argolica nauis. de D. 121 b.

Argonauta, *tæ.* de Orat. 99 a, Nauis Argonautarum. & de N. 43 b, Argonautis & naui eorum.

Ἀργὸς λόγος, Lege Ignauus.

Argumentatio, *onis. ratio, argumentum, inuenti artificiosa expolitio.* Par. 231 b, Argumentationem quærere uideris, quæ est argumenti explicatio. de In. 56 b, Argumẽtatio nomine uno res duas significat, ideo quid et inuentum aliquam in rem probabile aut necessarium, argumentatio uocatur, & eius inuenti artificiosa expolitio. de Ora. 122 b, Loci ex quib. omnis argumentatio ad omnem disputationem inuenitur. de In. 51 b, Argumẽtatio est inuentũ ex aliquo genere, rem aliquam aut probabiliter ostendens, aut necessariè demonstrans. pro S. R. 31 a, Etiam ne in tam perspicuis rebus argumentatio quærenda, aut coniectura capienda est? de Fin. 126 b, Peripatetici multa non modò probabili argumentatione, sed etiam necessaria mathematicorum ratione concluserunt. ad Heren. 6 b, Argumentationes, quas Græci ἐπιχειρήματα appellant. de Inuen. 53 b, Si extremum concedetur, concludenda est argumentatio.

Argumentor, *aris. argumentis ostendo uel probo, argumentis uel coniecturis prosequor.* de Nat. 61 a, Rem minimè dubiam argumẽtando dubiam facis. de Nat. 61 b, Neq; ego in causis, si quid est euidens, argumẽtari soleo. I. V. 132 b, Quid porrò argumenter, qua de re dubitare nemo poßit. pro Cl. 31 a, Atq; ego illa non argumẽtabor, quæ sunt grauia uehemẽter, eum corrupisse, qui, &c. pro Do. 217 b, Cum etiam es argumentatus amoris hoc esse signum, cum nominib. tantũ uteretur, neq; scriberet Proconsul. Tribun. plebis. de Cl. 190 b, Cum essem argumentatus quantum res ferebat, hoc ipsum etiam posui pro argumento, quod ille cũ indicia mortis suæ se comperisse manifestò diceret, tam solutè egisset, tam leniter, &c. de In. 78 b, Argumentari de uoluntate alicuius: id est, argumentis uel argumentãdo ostendere. de Fin. 90 a, Argumentari de aliqua re. de Fin. 55 a, Sed & argumentandum & accuratè disserendum, et rationibus conquisitis de uoluptate & dolore disputandum. At. 44 a, Tu quidem sedulò argumentaris quid sit sperandum. In Verr. 106 b, Nónne argumentamur quò ista pecunia peruenerit? ad Her. 8 a, Et præterea si cæteri falsi soleant esse, argumẽtabimur hunc esse uerum. pro Mil. 110 a, Sed quid ego argumentor? quid plura disputo? ad Herenn. 35 a, Quare si testem, præterquam quid sciat, aut audierit, argumentari & coniectura prosequi patieris, ius accusatoris cum iuris testimonijs cõmiscebis.

Argumentum, *ti. indiciũ, quasi rei nota, periocha.* Topi. 221 b, Argumẽtum est ratio rei dubiæ faciens fidem. Parad. 230 a, Argumentum est probabile inuentum ad faciendam fidem. Ac. 8 a, Argumenti conclusio, quæ est, Græcè ἀπόδειξις, ita definitur, ratio quæ ex reb. perceptis ad id quod non percipiebatur, adducit. de Nat. 61 b, Multis & grauibus argumentis deos esse doces. et ibidem: Affers omnia argumenta, cur dij sint. Acad. 45 a, Pòst argumentis & quasi rerum notis utebantur ad probãdum. In Verr. 69 b, Quæ res pertenui nobis argumento indicioq; patefacta est. In Verr. 112 a, Atq; ut intelligatis, &c, certißimum accipite argumentũ. In Ver. 145 b, Si argumento est Mamertinos dedisse, &c. quia, si argumento gratis constare naui, quia, &c. Epistol. 35 b, Quod egomet multis iam argumentis antea iudicaram. Tusc. 167 a, Hoc premendum etiam atq; etiam est argumentum. Tusc. 193 a, Stoici qui breuiter astringere solent argumenta. de Ord. 92 a, Ea Menedemus exemplis magis, quàm argumentis conabatur refellere. de Diu. 114 a, Argumentis & rationibus oportet quare quicq; ita sit docere, non euentis. de Or. 123 b, Ex cõiunctis argumẽta ducere. pro Cæ. 31 b, & 42 a, Argumẽtis agemus, & signis omni luce clarioribus crimina refellemus pro Qu. R. 52 a, Est hoc primum, & ex cõditione iuris, & ex cõsuetudine cautionis grauißimum & firmißimum argumentum. pro Cæl. 39 a, Quis non poßit isti ætati quàm uelit petulanter etiam, si sine ulla suspicione, at non sine argumento maledicere? I. A. 168 a, Quod autem, &c. id magno argumento sit, me in utroq; fuisse moderatum. de Nat. 105 a, Quod ne dubitare poßimus, maximo est argumento, quod nuper contigit, &c. pro S. R. 30 b, Hoc mihi maximo argumento ad huius innocẽtiã poterat esse. Of. 31 a, Idq; hoc argumẽto cõfirmari potest, quod, &c. pro Quin. 7 a, Satis est

est argumenti, nihil esse debitum Næuio. Of. 50 b, Tabulæ uerò nouæ quid habẽt argumenti, nisi ut tu fundum habeas, ego non habeam pecuniam? de Cl. 100 a, Excogitare argumenta firma ad probandum. pro Cæl. 52 a, Scire uelim quid habeat argumẽti ista manumißio. I. C. 113 b, Certißima argumenta atq; indicia sceleris. de Or. 128 b, Argumentum simulatq; positum est, arripitur. et ib. Argumentũ ratio ipsa confirmat, &c. Par. 116 a, Dilatare argumentum. pro R. P. 128 a, Omnia ab his nummorum argumenta nota sunt. de L. 171 b, Argumẽtis docere aliquid. At. 17 b, Nullam à me epistolam ad te sino absq; argumento ac sententia uenire. At. 167 a, Seruius mihi dabit argumentũ ad te epistolæ. Ep. 265 b, Scribis ad me, ut mihi nascatur epistolæ argumentũ. At. 140 b, Argumẽtum ad scribendum mihi iam deest. At. 144 b, Hoc nescio quid nullo argumẽto proposito scribere institui. At. 213 b, Quid enim aliud argumentũ epist. nostræ nisi collatio fuit? At. 240 a, At inqes ἡρακλείδιον aliquod: non recuso id quidem, sed et componendũ argumentum est, & scribẽdi expectandum tempus maturius. de D. li. 2, Statim initio, librorũ Ciceronis argumẽta. Qu. Fr. 317 b, Te ὑποθέσεων scribẽdi egregiam habere uideo. et 313 a, Nam res ipsa, et is dies quo tu es profectus, nihil mihi ad scribendum argumenti sanè dabat. & ibi. b, Nec tamen habuissem scribendi nunc quidẽ ullum argumentũ nisi tuas accepissem. At. 163 b, Egeo argumento epistolarum. de Ar. 245 a, Cuius cõcionis primum uniuersum argumentum, sententiãq; audite. Att. 231 b, Et si nunc quidem quod scriberem nihil erat. At. 231 b, Nec nouam iam reperio scribẽdi ullam sententiã. & 204 a, Si de epistola certiorem me feceris, dederis mihi quod ad te scribam. Argumentũ comica fabula siue tragica. de In. 48 a, Argumentum est ficta res, quæ tamen fieri potuit. de N. 12 b, Tragici poetæ cum explicare argumenti exitum non possunt, confugiunt ad deos. Ep. 67 b, Si uno in argumento unaq; in persona mens tota uersabitur. Argumenta pro signis & emblematis. I. V. 220 a, Ex ebore diligentißime perfecta argumenta erant in ualuis.

Arguo, *is. accuso, insimulo.* I. V. 73 b, Pericles autor iniuriæ illius fuisse arguebatur. ad Her. 15 a, Vt si quis quem arguat hominem occidisse, &c. I. A. 167 b, Tantum dico te gaudere, fecisse nõ arguo. pro S. R. 24 b, Occidisse patrẽ Sex. Roscius arguitur. de Fi. 55 b, Is filium, Macedonium legatis accusantibus, quòd pecunias prætorem in prouincia cepisse arguerent, causam apud se dicere iußit. I. V. 113 b, Amplius H. S. decies accepisse te arguo contra leges. Par. 119 b, Quod non licet, id hoc uno tenetur, si arguitur non licere. de Fi. 73 b, Quos nisi arguimus, uera laus deferenda est. pro Cec. 285 a, Non dubitauit id ipsum quod arguitur confiteri. pro S. R. 31 a, Multa sunt falsa iudices, quæ tamẽ argui suspiciosè possunt. pro S. R. 32 a, De quib. cũ uerbo arguit, uerbo satis est negare. et 38 b, Seruos ipsos neq; arguo, neq; purgo. pro Rab. 96 b, An' non intelligis quales uiros mortuos summi sceleris arguas? pro Cæ. 37 b, Arguere aliquẽ alicuius facinoris. I. V. 244 b, Nũc nõ modò te hoc crimine non arguo, sed ne illa quidem communi uituperatione reprehẽdo. de In. 66 b, Negare oportebit de uita eius et morib. quæri, sed de eo crimine, quo de arguatur.

ad Her. 14 a, Hoc tametsi rei arguendæ causa potest sine malicia dici, tamen, &c. ad Her. 22 b, Vt si accusator dixerit, ab reo hominem ueneno necatum, & hæreditatis causa factum arguerit.

Argus, *gi. homo, seu potius monstrum centum oculis (ut in fabulis est) præditum.* de N. 70 b, Mercurius, qui Argum dicitur interemisse.

Argutè. pro Cæ. 41 b, Si mihi acutè arguteq; responderit. de Cl. 195 a, Breuiter arguteq; incluso aduersario laxare iudicum animos. de Or. 110 a, & Aca. 40 a, De rebus difficilimis argutißimè disputare. de Cl. 169 a, Acutè arguteq; cõijcere aliquid. Or. 205 b, Callidè arguteq; dicere.

Argutiæ, *arum. acumen, elegantia.* de Cl. 179 b, Huius orationes multum argutiarum & urbanitatis habebant. Orat. 296 b, Argutiæ & acumen Hyperidis. Ora. 202 a, Nulla mollitia ceruicum, nullæ argutiæ digitorũ. de Am. 104 b, Sed nihil est, quod illi non persequantur suis argutijs.

Argutulus, *a, um.* Attic. 208 b, Perfeci sanè argutulos libros ad Varronem.

Argutus, *a, um. habens aliquid argutiarum, celeriter mobilis, acutus, acer, elegans.* de Orat. 132 a, Ex ambiguo dicta uel argutißima putantur. I. P. 94 b, Poema facit ita festiuum, concinnum, elegans, ut nihil fieri poßit argutius. de Cl. 170 a, Quis in sententijs argutior? in docendo edisserendoq; subtilior? de Opt. 243 a, Sententiæ delectandi quasi argutæ. de D. 114 a, Gallinaceum fel, sunt enim qui uel argutißima hæc exta esse dicunt. de L. 161 a, Oculi nimis arguti, quẽadmodum animo affecti simus, loquuntur. de Or. 163 b, Manus minus arguta digitis subsequens, uerba non exprimens. At. 94 b, Literæ quàm argutißimæ. Ep. 111 b, Vereor ne tibi arguta nimium hæc sedulitas uideatur.

Aridus, *a, um. exiccatus, tenuis.* de D. 115 a, Puleium aridum florescere dicitur ipso brumali die. de Fa. 141 b, Exiccatus atq; aridus.)(. Pituitosus, & quasi redundãs. I. P. 100 b, Folia arida. pro S. R. 30 b, In rusticis morib. in uictu arido, in hac horrida incultaq; uita. de Or. 123 a, Genus sermonis exile, aridũ, concisum, minutum.)(. Liquidum, fusum, profluẽs. pro Qu. 17 b, Vita horrida atq; arida mihi cordi est.

Aries, *tis. animal notũ, signũ cœleste, & bellica machina ad euertẽdos muros.* de N. 48 a, Exin contortis aries cũ cornib. hæret. Or. 212 b, Auratus aries Colchorum. & de D. 89 b, ad Her. 12 a, Pellis inaurata arietis. Offic. 8 a, Quamuis murum aries percusserit.

Arietinus, *a, um.* ad Her. 22 b, Testiculi arietini.

Arieto, *as. cornibus impeto.* de Diu. 89 b, Deinde eius germanum cornibus conitier in me arietare, Accij poetæ.

Ariminum, *ni. urbs.* Qu. Fr. 315 a, Epistola ex Arimino data. I. V. 83 b.

Ariminenses. I. V 83 b, pro Cec. 304 b.

Ariolatio, *onis. diuinationis genus.* de D. 94 b, Superstitiosæ ariolationes Accij.

Ariolor, *aris.* de D. 108 a, Nec eos, qui quæstus causa ariolantur, agnosco. At. 125 a, Προθεσπίζω igitur noster Attice, non ariolans ut illa, cui nemo credidit, sed coniectura prospiciens iam iamq; maiora.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ariolus.*lib.* de Nat.12 b, Aruſpices, augures, arioli, uates, coniectores, &c. de D.80 b, Ariolorum & uatum furibundæ prædictiones. ad Heren 39 b, Iſte qui diuitias ſuas iactabat, ſicut Gallus è Phrygia, aut ariolus quiſpiam, &c.

Arion.Tuſ.189 b, Eijce te de naui, præſtò eſt qui excipiat delphinus, ut Arionem Methymnæum.

Ariſta, *ſtæ.* quæ ut acus tenuis è grani gluma eminet. de Sen.88 a, Viriditas herbeſcens cum è uaginis emerſerit, fundit frugem ſpicæ ordine ſtructam, & contra auium minorum morſum munitur uallo ariſtarum.

Ariſtæus, *ſtæi.* de N.58 b, Quid Ariſtæus? qui oliuæ inuentor dicitur, Apollinis filius. I.V.230 d, Ariſtæus Liberi filius, olei inuentor.

Ariſtarchus, *chi.* l. Criticus. I. P.95 d, Quoniam te non Ariſtarchum, ſed Phalarim grammaticũ habemus, qui non notam apponas ad malum uerſum, ſed poetam armis proſequare. At.9 d, Orationes quarum tu Ariſtarchus es. Id eſt, iudex, cenſor. Ep.lib.3 d, Ariſtarchus Homeri uerſus eſſe negabat, quos non probabat.

Ariſtides, *dis.* pro Seſt.27 a. & de Off. 69 b, Ariſtides, qui unus omnium iuſtiſſimus fuiſſe traditur.

Ariſtippus. paſſim uoluptatis defenſor.

Ariſtippeus, *a, um.* de Fin. 68 a, Illud Ariſtippeum, &c.

Ariſtocratia, *tiæ.* optimatum Reſpublica. At.9 a, Totum hunc locum, quem in ariſtocratia ego uarie meis orationibus ſoleo pingere, de flamma, de ferro, &c. ualde grauiter pertexuit.

Ariſtogiton, *nis.* Tuſculan. 174 d, Harmodius & Ariſtogiton.

Ariſtolochia, *chiæ.* herba. de Diuin. 83 b, Quid ariſtolochia ad morſus ſerpentum poſſit, quæ nomẽ ex inuento reperit, rem ipſam inuentor ex ſomnio. de D. 118 d, Scammoneam ariſtolochiamq; radicem.

Ariſtoneus, *a, um.* ab Ariſtone philoſopho. de Fin. 115 d, In Ariſtonea uitia incidemus.

Ariſtophanes, *nis.* facetiſſimus poeta ueteris comœdiæ. de Leg. 177 d.

Ariſtophaneus, *a, um.* Or. 215 b, Ita factus eſt anapæſtus is, qui ariſtophaneus nominatur.

Ariſtoteles, *lis.* Ariſtoteles Alexãdro doctor acceptus, 3 de Or. Ariſtoteles Iſocrati aduerſatus inſenſiſſimè, Or. Ariſtoteles ait omnes ingenioſos melancholicos eſſe, Tuſc.qu.lib.1. Ariſtoteles optimus author, Orat. Ariſtoteles quintam quandam naturam, præter quatuor elementa, cenſet eſſe, è qua ſit mens, Tuſ.qu.lib. 1. nempe æthera. Ariſtoteles eos qui ualetudinis uitio furerent, et melancholici dicerẽtur, cenſebat aliquid habere in animis præſagiens atq; diuinũ, Diuim.li.1. Ariſtoteles Iſocratis æmulatione, totam penè formam diſciplinæ ſuæ commutauit, 3 de Or. Rerum cognitionem cum oratio nis exercitatione cõiunxit, 3 de Or. Ariſtoteles uirtutis uſum cum uitæ perfectæ proſperitate coniunxit, de Fin. li.2. Ariſtoteles, cùm motus eſſet Iſocratis rhetoris gloria, dicere etiam cœpit, adoleſcentes docere, & prudentiam cum eloquentia iungere, Tuſc.q.lib.1. Ariſtoteles artem dicẽdi deſpiciebat, 2 de Ora. Ariſtoteles et Theophraſtus cum philoſophia etiam dicendi præcepta coniunxerunt, Diuim.li.2. Ariſtoteles & Theophraſtus cũ academia uetere re congruente, genere docendi pau-

lùm differentes, 1 de Leg. Flumen orationis aureum fundens Ariſtoteles, 4 Aca. Ariſtoteles in theſi adoleſcẽtes exercuit, Or. Ariſtot. philoſophis ipſis ignotus, Top. Ariſtoteles illuſtrauit omnem hunc ciuilem in diſputando locum, 3 de Legib. Ariſtoteles artem Rhetoricã primum iuuit, 1 de Inu. 11. Ariſtoteles Iſocratẽ ipſum orationis ornatu laceſſiuit, Ora. Ariſtoteles primus ſpecies ſeu ideas labefactauit, Acad.q. edit. 2. lib. 1. Ariſtoteles, magiſter Ariſtoxeni, Tuſ.q.li.1. Ariſtot. Peripateticorum princeps, excepto Platone, de Fin. li.5. Ariſtoteles perſecutus eſt animantium omnium ortus, uictus, figuras, de Fin.li.5. Ariſtoteles ingenij abũdantia præſtitit, Acad.qu.ed.2.li.1. Ariſtoteles longè omnibus (Platone ſemper excipio) præſtans & ingenio et diligẽtia, Tuſ.q.lib.1. Ariſtoteles utriuſq; partis Dialecticæ princeps, Top. Ariſtoteles pæna ut optimum probat, à quo diſſentio, Or. 218 b. Ariſtoteles quæ in gruibus animaduerterit, 2 de Nat.d.94. Ariſtoteles cœlũ diuerſum à quatuor elementis ratus eſt, Acad.q.ed.2.li.1. Ariſtoteles is, quem maximè admiror, propoſuit quoſdam locos, ex quibus omnis argumentatio inueniretur, de Orat.122. et 123. & 155 b. Ariſtoteles ſenſit mundum nunquã eſſe ortum, Aca.q.ed.1.li.1. Ariſtot. in philoſophia prope ſingularis, Acad.qu.ed.1.lib.2. Ariſtoteles Rhetoricæ plurima ornamenta atq; adiumenta ſubminiſtrauit, 1 de Inuent. Ariſtoteles Stagirites, & Xenocrates Chalcedonius præſtantiſſimo ſtudio atq; doctrina, Acad.q. ed.2. lib.1. Ariſtoteles diſſerendi plurima præcepta tradidit, Or. Ariſtoteles acie mentis omniũ rerũ uim naturamq; uiderat, 2 de Or. Ariſtoteles ſingulari uir ingenio, et genè diuino, Diuinat.li.1. Ariſtoteles uir ſummo ingenio, ſcientiæ copia, Tuſ.qu.lib.1. Ariſtoteles & Theophraſtus excellentes uiri, cùm ſubtilitate, tum copia, Diu.li.2. Ariſtoteles animũ ἐνδελέχειαν uocat nouo nomine, quaſi quandam continuatam motionem & perennem, Tuſ.qu.lib.1. Ariſtoteles uſus eſt conſuetudine de omnibus rebus in contrarias partes diſſerẽdi, Tuſ.q.li.2. Ariſtoteles in ſingulis eorũ librorum, quos ἐξωτερικοὺς uocat, proœmijs uſus, 4 ad At. Ariſtoteles uult in oratione non uerſum. ſed numerũ eſſe, Or. Ariſtotelis diſcipulus Xenocratis, de Nat.deor.1.25. Ariſtotelis diſcipulus Alexander, 13 ad Att. Ariſtotelis dicendi copia & ſuauitas incredibilis, Top. Ariſtotelis dictum de Iſocrate, 3 de Or. Sedecula quam ſub Ariſtotelis imagine habes, 4 ad At. Ariſtotelis laus, 2 de Inuent. 1 de Orat. Ariſtotelis laus in eo quod ſcripſit de motu aſtrorũ, de Nat.deor.2. Ariſtotelis libri Rhetorici, 2 de Orat. Ariſtotelis loci communes, ibidem. Ariſtotelis magiſter Plato, de Nat.deor.1. Ariſtotelis ratio dialogorum ſcribendorum, 13 ad At. Ariſtotelis uaria de Dei diffinitione ſententia ex tertio de Philoſophia libro repetita, de N.deor.1. Sententiæ et opiniones Ariſtotelis, Ac.44 b. Ariſtotelis Topica, Top. Abſurdũ eſſe Ariſtot. uidetur in ea parte quæ ſit ad gignenda animalia aptiſſima, animal gigni nullum putare, de N.deor. 2. Aut ipſum Ariſtotelẽ, quo profectò nihil eſt acutius, nihil politius, Acq.ed.1.li.2. Ariſtotelẽ non deterruit à ſcribendo Platonis amplitudo, Or. Ab Ariſtotele de ſingulis rebus in utramq; partẽ dicendi exercitatio eſt inſtituta, de Fin.li. Qui erãt cũ Ariſtot. Peripatetici dicti ſunt, Acad.q.ed. 2.lib.

2.lib.1. Eodemq; modo de Ariſtotele et Iſocrate iudico, quorum uterq; ſuo ſtudio delectatus, cõtempſit alterũ, Of.17. Quis omniũ doctior? quis acutior? quis in rebus uel inueniendis, uel iudicandis acrior Ariſtotele? Orat. 213 b, Ariſtotele nemo neruoſior in ſcribendo, Brut.

Ariſtotelius, *a.um.* de Or.149 b, Vobis hæc Carneadia, aut illa Ariſtotelia uis comprehendenda eſt. ibid.150 d.

Aritia, *æ.* oppidum. in Rul.85 b.

Aritinus, *a, um.* I.A.186 d.

Arithmetica, *orum.* ars numerorũ. Att.227 b, Veſtorius homo remotus à dialecticis, in arithmecis ſatis exercitatus, hominem pecuniæ deditum notat. Par.236 b.

Arma, *orum.* ferrum, ferramenta, telum. Arma alia ad tegendum, alia ad nocendum, pro Cecin. Arma, membra militis, Tuſ.q.li.2. Arma iudiciorum & legũ, de Aruſp. reſp. Parua ſunt foris arma, nihili eſt conſiliũ domi, Off. 107. Cedant arma togæ, concedat laurea linguæ, Offi.1. Arma ſenectutis, artes exercitationeſq; uirtutum, de Senect. Arma ac tela pro bello, 3 de Orat. Armùm, pro armorum, Or. Armorum exitus ſemper incerti: nunc uerò in alteram partem magis timendi, 7 ad Atti. Armorum officina, in Piſo. ubi arma fiunt. Armorum iſta & uictoriæ ſunt facta, non Cæſaris, 6 Fam. Armis faciendis præeſſe, in Piſo. Arma abijcere, 10 ad Att. Ad arma alicuius ſe conferre, 2 Philip. Ad arma ijt ciuitas, 8 Fam. Cælij, 3 in Verr. Ad arma rem ſpectare, 14 Fam.1. id eſt, bellum impendere. O fides, quæ poteſt eſſe maior fides, quàm fraudare creditores? domo, pfugere? propter æs alienũ uenire ad arma? 6 Philip. Cum ex Senatuſconſulto Conſules ad arma uocauiſſent. pro Rabirio 94 b. Capere arma pro ſalute communi, pro C. Rabi. Contra arma uerbis bellum gerere, 12 Fam. Tum contra te dedit arma hic ordo conſulibus, in Ant.170 b. Dare arma alicui, ut cum bene armato pugnet, At.li.7. Inſpicere arma militis, ut probemus armatum, pro Cec. Silent leges inter arma, pro Mil. Ille arma miſit, cornua, tubas, falces, pro Sylla 170 b. Portare arma, pro Seſt. 10 b. id eſt, eſſe cũ telo. Sumere arma ciuilia, 2 Tuſ. Arma ſumere impiratũ, Tuſ.q.li.1. Quid tam neceſſariũ, quàm tenere ſemper arma, quib. uel tectus ipſe eſſe poſſis, uel prouocare improbos, uel te ulciſci lacẽſitus? 1 de Orat. Armis cum hoſte certare, non uenenis, Of.3. Decertare armis, At.li. 7. Sentio omnia facienda, ne armis decernatur, ad Attic. 105 b. Diſcedere ab armis, 8 Philip. Armis diſceptari, 8 ad At. Armis omniũ felicior toga tua, 12 Fã. Caſiſ. In armis eſſe, pro Lig. Armis infeſtus & inimicus, 10 Phil. Armis cõditione poſitis, aut defatigatiõe obiectis, aut uictoria detractis. 6 Fam. Armis ſuis me texit, 5 Fã. Armis & caſtris tentata res eſt, Off. 2. Armis prudẽtiæ cauſas tueri atq; defendere, 2 de Or. Si nudus es, da iugulum: ſin tectus Vulcanijs armis, id eſt, fortitudine, reſiſte, 2 Tuſ.

Armamentarium, *rij.* nauale, locus ubi armamenta, armamẽta ſeruantur. pro Rab.94 d, Ex ædificijs armamentarijſq; publicis arma populo Romano C. Mario conſule diſtribuente dantur. de Or.90 d, Philo architectus, qui Athenienſibus armamentarium fecit. de Ar.251 d, Armamentarium telluris.

Armamenta, *torum.* omnis generis inſtrumenta, ut nauis, plauſtri, belli. In Arat. Omnia caute Armamenta locans tutò labẽre per undas.

Armarium, *rij.* in quo ueſtes, ſtragulæ & alia profana ſeruantur. In Anton. 205 b, Minus clarum putauit fore quod de armario, quàm quod de ſacrario eſſet ablatum. pro Clu 55 b, Cùm eſſet in ædibus armarium, in quo ſciret eſſe nummorum aliquantum, ipſe armarij ſundum execuit, etc. pro Cæl. 48 d, Aurum ex armario tuo promere auſa es.

Armatura, *ræ.* armamẽti genus & forma. At.87 d, Deiotarus habet cohortes quadringentarias noſtra armatura. I.A.227 d, Noſtri ſunt equites, noſtra leuis armatura. de Cl.277 d, Equites, pedites, leuis armatura. Epi.95 d, Armatura uaria peditatus et equitatus in aliqua pugna. ad Her.34 d, Nec tam facilè ex Italia armatura tranſalpina depulſa eſt. de D.118 d, Sed hoc fuerit nobis tanquã leuis armaturæ prima excurſio, nunc cominus agamus. Epi.142 d, Contra equitem Parthum negant ullam armaturam meliorem inueniri.

Armatus, *a, um.* pro Cec.296 b, Armatos eos uerè poſſumus appellare, qui ſcutis telisq; parati ornatiq; ſunt. & ibid. Sed perinde ualebit quaſi armatiſſimi fuerint. pro D.241 b, Et erat incredibili armatus audacia. I.A.213 b, At uerò parati, armati animis iam eſſe debemus. contra Rul.83 b, Vrbs ipſa natura ac loco ſuccincta portubus, armata muris.

Armenia, *æ.* regio.

Armenius, *a, um.* At.26 b, pro Pomp.8 d.

Armentum, *ti.* maiorum beſtiarum grex. At.196 d, Pecudes, quæ depulſæ ſui generis ſequuntur greges, ut bos, armenta, &c. Item: Antonius cædit greges armentorũ, reliquiq; pecoris, quodcunq; nactus eſt.

Armiger, *ri.* q armа domini ſui gerit. pro Do. 215 b, Sergius armiger Catilinæ, ſtipator tui corporis, ſignifer ſeditionis. Ep.lib. 7, Quòd hæc pennigero non armigero in corpore tela exerceantur.

Armillę. militaria ornamenta è læuo brachio pendentia. de Rep.li.4. autore Priſciano, Armillæ, quæ brachialia uocantur.

Armipotens, *tis.* Antequam. 196 b, Tritonia armipotens, &c.

Armo, *as.*)(. Nudo. Attic. 119 b, Arma. quæ ad me miſſuri eratis, ijs cenſeo armetis milites, quos uobiſcum habetis. pro Mil.114 b, Si Capitolinæ cohortes contra Milonis impetum armatæ ſunt. pro Pla. 277 b, Egentes inlocupletes armabantur. Ep. 85 b, Quòd te ad omnia ſummum atq; excellens ingenium armauit. pro Mil. 101 b, Temeritatem concitatæ multitudinis autoritate publica armare. pro Cec.291 d, Multitudinem hominum cogere, armare, inſtruere. & 285 d, Conuocare & armare homines. pro Cl.58 d, Armare accuſatorem omnib. rebus. pro Do. 213 d, Perditos magiſtratus ſceleratorum ciuium præſidio nudare, uel coſdem deorum immortalium religione armare.

Aro, *as.* aratro perſtringo. contra Rul.78 b, Ager, qui arari aut coli poſſit, non qui aratus aut cultus ſit. de D. 83 d, Lentiſcus, Ter fruges fundens, tria tempora monſtrat arandi. de D.118 b, Terram arare & ſulcum altius imprimere. de Or.120 b, Ager non ſemel aratus, ſed nouatus & iteratus, quo meliores fœtus poſſit & grandiores edere. I.V.172 d, Fieri non poterat ut plus quàm decem medimna ex iugere ararent.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Arpinum,ni.opp.At.27 b.

Arpinas,tis. contra Rul.88 a,Meus paternus fundus Arpinas.& At.249 b,In quo flexus est ad iter Arpinas.

Arpi,orum.opp. At.136 b.

Arrepo,pis.I.V.183 b, Sensim & moderatè arrepere ad amicitiam alicuius.

Arreptitius,a,um.reptitius.Sal.in Cic.270 b. Ab arrepo,siue adrepo,id est,irrepo,& latenter subeo,si uera lectio est.nam hic locus uariè legitur.l.Reptitius.

Arrideo,des.placeo,rideo,applaudo.)(. Derideo.Atti. 210 a, Inhibere illud tuum quod ualde mihi arriserat, uehementer displicet.de Opt.243 b,Aut adhibiti deridentur.nam si arrideantur, esset idipsum Atticorum. de Nat.5 b,& de Ora,96 a.Tum ille arridens, inquit, &c.de Som.127 b,Hic leniter arridens Scipio, Quæso,inquit,&c. Tusc.240 a,Cùm arrisisset adolescens, utrunq; iussit interfici.

Arrisio,onis.ad Her.2 b.

Arripio,pis.apprehendo,per uim adduco.I.P.97 b,Macedones socios nostros in seruitutem adduxerunt, familias arripuerunt,pecus abegerunt.pro Clu.36 b,Iunius ad quæstionem arreptus est.de Or.98 a,Si quemcunq; patremfamilias arripuissetis ex aliquo circulo, eadè uobis percontantib.respondisset.de Or.211 b,& pro Mil. 103 a,Est enim hæc non scripta,sed nata lex, quam nõ didicimus,accepimus,legimus: sed ex natura ipsa arripuimus,hausimus,expreßimus. de Fin.90 b, Arripere uerba de foro.At.111 a,Nisi fortè hic sermone aliquo arrepto pro mandatis abusus est. pro Mur.126 b,Arripere maledictum ex triuio. pro Fl.150 a,Libenter arripere facultatem lædendi,quæcunq; detur. pro Quint.R.50 a,Celeriter arripere quod doceatur.pro Mu.139 a Hæc homo ingeniosissimus M.Cato autoribus eruditißimis inductus arripuit,neq; disputàdi causa,ut magna pars,sed ita uiuendi. de Sen.82 a, Literas Græcas senex didici,quas quidè sic auidè arripui,quasi diuturnam sitim explere cupiens.de Natur.58 b, Illud uerò,quod uterq; uestrùm fortassè arripiet ad reprehendendum,mihi uel maximè probatur.de Natu.65 a, Quærit apud Xenophontem Socrates, unde animam arripuerimus,si nulla erat in mundo. pro Dom.215 b, Hinc pacis hostem causam arrepturum fuisse ad incendia,cædes,rapinas,nolo suspicemini, nisi,&c. de Fin. 93 a,Tibi aliqd ex meà responsione arripere cupienti non respondebo ad singula.pro Sest.18 b,Qui cognomen sibi ex aliorum imaginibus arripuit. Ac.9 a,Itaq; mens alia uisa sic arripit,ut his statim utatur,aliqua sic recondit,è quibus memoria oritur.de Di.113 b,Genus diuinandi naturale,quod animus arriperet,aut exciperet extrinsecus ex diuinitate.de Ar.254 a,Arreptus est unus ex patricijs,cui,&c.Off.59 a, Quare error hominum non proborũ,cùm aliquid quod utile uisum est arripuit,id continuò secernit ab honesto.de Or.128 b, Argumentũ simulatq; positum est arripitur. & 107 a, Vox & gestus subitò sumi & alicunde arripi non potest.de Fin.83 a,Maximus dolor,qui simulatq; arripuit,interficit.Epist.67 b,Sed ad properationem meam quiddam interest non te expectare,donec ad locum uenias,at statim causam illam totam & tempus arripere.

Arrodo,dis.rodo,circumrodo.pro Sest. 19 a, Vt illa ex

uepreculis extracta nitedula rempublicam conaretur arrodere.

Arrogans,tis.insolens.pro Fon.281 a, Inducio maro istiminaci atq; arroganti.pro Dom.119 b,Quid enim est tam arrogans, quàm de religione pontificum collegium docere conaris de Ar.247 a,b, Nec uereor ne hæc mea uestrorum beneficiorum prædicatio non grata potius,quàm arrogans uideàtur. I.A.228 a, Quorum si essent arrogantes, non possem ferre sententiam.pro Mur.143 a, Audite consulem iudices,nihil dicam arrogantius: tantum dicam,totos dies ac noctes de Repub. cogitantem.

Arroganter.At. 96 a, Ad me autem contumaciter, arroganter, ἀκοινωνήτως solet scribere. de In. 63 a, Ne cui rei temerè atq; arroganter assentiamus.pro Lig. 142 a,Si nemo impetrauit,arroganter peto. At.275 a, Id non arroganter præiudico, neq; reuoco ad arbitrium meum. Off.1 a, Nec hoc dictum arroganter existimari uelim.

Arrogantia,tiæ. superbia, insolentia,intolerantia, fastidium,contumacia. Qu.Fr. 136 b, Et illud ὑπὲρ αὐτὸν,noli putare ad arrogantiam minuendam solùm esse dictum, uerùm etiam ut bona nostra norimus. de In.91 a,In superbiam & arrogantiam odium concitatur. & 51 b,Ex arrogantia odium,ex insolentia arrogantia oritur.pro Qu.Ros.52 a, Dic,aude,est tuæ contumaciæ,arrogantiæ,uitæq; uniuersæ uox.Ora.209 a, Dicerem perfectum,si ita existimarem, nec in ueritate crimen arrogãtiæ extimescerem.de Cla.191 a,Vir gratuis,sine arrogantia, & sine segnitia uerecundus. pro Mur.136 a,Sermo arrogantiæ plenus.pro Cluen.40 a, Quàm grauis & intolerabilis arrogantia. de Or.106 b,& 99 a,Qui eius artis arrogantia,quasi difficillima sit, subnixi ambulant.ad Her.1 a,Quas ob res illa,quæ Græci inanis arrogantiæ causa sibi assumpserunt,reliquimus.& 2 a,Si nostrum officium sine arrogantia laudabimus.

Arrogo,as.postulo,assumo,uendico, sumo,tribuo, asciscо.)(.Derogo.de Cl.192 a, Est.n. faceti hominis cùm de sapientia disceptetur,hãc sibi ipsum detrahere,eis tribuere illudentem qui eam sibi arrogant. pro S.R.33 a, Neq; ego non possum, non enim tantum mihi derogo,tametsi nihil arrogo,ut te copiosius, quàm me putem posse dicere.pro Qu. 10 a,Quoniam tu tibi id arrogas & concedi postulas.pro Pl.272 a,Non uereor ne mihi aliquid uidear arrogasse, si de quæstura meà dixero.pro Pl.259 a,Mihi non sumo tantum iudices,neq; arrogo,ut,&c.Epistol.46 a,Ego tibi tantum tribuo, quantum mihi fortasse arrogo. Acad. 28 b, Tu cùm id plenißimum temeritatis esse dicas, tantum tibi arrogas, ut exponas disciplinam sapientiæ,&c.

Ἀρρώστημα. Vide Aegrotatio.

Ars,tis.artificium,ratio faciendi,facultas,præcepta, uirtus,doctrina,scientia, studium, disciplina, uia, manus, opera.)(.Inertia.de Orator.92 b, Ars est, quæ cognitis penitusq; perspectis & in unum exitum spectantibus & nunquam fallentibus rebus continetur.& 112 a, Res mihi uidetur esse, inquit, facultate præclara, artemediocris. ars enim earum rerum est quæ sciiũtur:oratoris autem actio opinionibus, nõ scientia continetur.

ad Herenn.1 b,Ars est præceptio,quæ dat certam uiam rationemq; faciendi.de Fin.100 b,Artes efficiuntur ex cognitionibus cõprehensionibusq; rerum.de Cl.189 a, Ars dat rationes certas & præcepta faciendi aliqd quæ habent ordinem,& quasdam errare in faciendo nõ patientes uias. Acad.7 a, Ars ex multis animi perceptionibus constat.de Or.94 a,Ars definitur ex rebus penitus perspectis planeq; cognitis, atq; ab opinionis arbitrio seiunctis,scientiaq; cõprehensis.Or.215 a, Notatio naturæ & animaduersio peperit artem.de Orat.161 a, Artem à natura proficisci. Offic.34 a, Nullam dicere maximarum rerum esse artem,cùm minimarum sine arte nulla sit, hominũ est parum consideratè loquentium. de Na.27 a,Artis maximè proprium est, creare & gignere.de D.85 b, An medicina ars non putanda est? quãtamen multa fallunt,& gubernatores falluntur.de Fin. 330 a,Omnes artes in aliqua scientia uersantur.et 108 b, Ars est dux certior quàm natura.et 57 b,Gubernatoris ars bene nauigandi rationem habet.de Or.100 b,Nihil est,quod ad artem redigi possit,nisi ille prius, qui illa tenet,quorum artem instituere uult,habet illam scientiã,ut ex ijs rebus quarum ars nondum sit,artem efficere possit.de Orat.119 b,Hæc omnia artem & præcepta requirunt.& 112 b,Nõ omnia,quæcunq; loquimur,mihi uidentur ad artem & ad præcepta esse reuocanda. pro Cæ.49 a,Vir illa humanitate præditus, illis studijs, artibus,atq; doctrina.Quin.Frat.295 b,Studia & artes quæ sunt nobis Græciæ monimentis disciplinisq; traditæ.de Or.154 b, Artes quibus liberales doctrinæ atq; ingenuæ continentur,Geometrica,Musica, literarũ cognitio,& poetarũ.Ep.48 a, Artes ingenuæ.pro Arch. 186 a,Erat tum Italia plena Græcarum artium & disciplinarum,studiaq; hæc in Latio colebantur,& hic Romæ,&c. Of.34 a,Si est aliqua disciplina uirtutis.i. ars. Colere bonas artes,& colere disciplinam Stoicã.l.Colo.pro Arc.187 b,Homo mediocris,& aut nulla,aut humili aliqua arte præditus.Epistol.97 b,Habere scientiam magnarum artium. Off.30 b, Opifices omnes in sordida arte uersantur.de Diuin.85 b,Ars gubernandi,scientia imperatorum,ratio atq; prudentia reip.gerendæ. de Ora.85 b,Recondita in arte & multiplici subtilíq; uersari.& 145 a,Vna fingẽdi est ars,in qua,&c.et 1b. Vna est ars ratioq; picturæ.de Or. 122 a, Ad inueniendum in dicendo hæc tria sunt:acumen,deinde ratio quã licet (si uolumus) appellemus artem, tertium diligẽtia. & ibid.Atq; hoc totũ est,siue artis, siue animaduersionis,siue consuetudinis,nosse regiones intra quas,etc.de Fin.123 b, Omnibus artib.uolumus attributã esse eam, quæ communis appellatur prudentia,quam omnes,qui euiq; artificio præsunt,debent habere.de In.42 a, Hæc res,quæ uocatur eloquentia,siue ars, siue studium, siue exercitatio quædã,siue facultas à natura profecta. Or. 210 b,Versus ille qui uetat artem pudere proloqui,quã facilites.Facere argentariam,facere nauiculariã, facere præconium, facere aruspicinam, exercere medicinam, facere mercaturam, facere topiariam: hæc & alia huiusmodi multa apud Ciceronem reperiuntur,quæ locis suis posita sunt: id est, in suis uocabulis. & item hoc quod sequitur: M. Brutus accusationem facitauit, de Cla.276 a.Item de Orat.123 a, Tradere artem differendi, & dare præcepta.Ep.95 b, Libenter meherculè artem definerem.Acad.7 a, Artium aliud eiusmodi genus est,ut tantummodo animo rem cernat, aliud ut moliatur aliquid & faciat. & ibi. Artes quarum omne opus est in faciendo & agendo. & ibi. Quid enim est quod arte effici possit,nisi is qui artem tractabit, multa perceperit? pro Ar.190 a,b, Nam nisi Ilias extitisset illa, idem tumulus qui corpus obruerat,nomen etiam obruisset.Part.233 a,Animi quemadmodum affecti sint,uirtutibus,uitijs,artibus,inertijs spectantur.de Sen. 78 b, Aptißima sunt omnino arma senectutis, artes exercitationesq; uirtutum. Off.35 a, Inanimata pleraq; sunt hominum effecta operis,quæ non haberemus, nisi manus & ars accederent: neq; enim ualetudinis curatio, neq; nauigatio, neq; agricultura sine hominum opera ulla esse potuisset.Tusc.229 b,Leon quæsiuit ex eo,qua maxime arte confideret.Ep.104 b,Nulla ars literis,sine doctore & interprete percipi potest.

Arsinoa,æ.urbs.I.P.99 a.

Artemitanus,na,num.At.18 a.

Artata.pro R.P.129 a.aliàs,arctata,& melius.

Arteria,riæ.de Nat.53 a,8 spera arteria (sic enim à medicis appellatur) ostium habet adiunctum linguæ radicibus, paulò suprà quàm ad linguam stomachus annectitur,eaq; ad pulmones usq; pertinet, excipitq; animam eam,quæ ducta sit spiritu,eandemq; à pulmonibus respirat & reddit.ad Her.29 a,Nam læduntur arteriæ, si antequam leni uoce permulsæ sunt, acri clamore compleantur.& ibi.Recreatur enim uox spiritu, & arteriæ retecendo acquiescunt. L.Vena.

Artemisia.Mausoli Cariæ regis uxor, quæ nobile illud Halicarnassi fecit sepulchrum.Tus.206 b.

Arthriticus,a,um.qui ex pedibus laborat, & articulorum dolores habet.Ep.141 a.

Articulatim. separatim,seorsim.de L. 173 a, Quæ fusè olim disputabantur ac liberè, ea nunc articulatim distinctèq; dicuntur.de Nat.73 a,Membraq; articulatim diuidit,id est,per singulos articulos.

Articulatè.At 95 a,Valebis igitur, & puellæ salutem articulatè dices: id est,disertè,distinctè,clarè.

Articulus,li.nodus in corpore & membro etiam orationis. At 4 a,Terentia magnos articulorũ dolores habet.de Sen.88 a, Ineunte uere in uitibus existit tanquã ad articulos sarmentorũ,ea quæ gemma dicitur.de Or. 141 b,Verba quæ quasi articuli cõnectunt mẽbra orationis.et 160 a,Oratio articulis membrisq; distincta.de N.17 a, Næuus in articulo pueri delectat Alcæum. pro Qu.3 b,Tum iste,qui hunc in summas angustias adductũ putaret,ut eum suis conditionibus in ipso articulo temporis astringeret,assem sese negat daturum: id est, puncto & momento rei gerendæ.ad Her. 27 a, Oratio fluctuans & dissoluta,quæ sine neruis & articulis fluctuat huc & illuc.Or.202 a,Ad numerum articulus cadens.ad Her.39 a,Articulus dicitur,cùm singula uerba interuallis distinguuntur,cæsa oratione.

Artifex,cis.opifex, artis sciens & peritus. pro Murena 130 a,Vt aiunt in Græcis artificibus eos aulædos esse,q; citharœdi fieri non potuerunt.Aca.lib.2. Artificem,nõ fortuitò, sed quem præcepta & cõprehensa tenere uidemus,appellamus.& ibid. Artificem ab inscio non est

Universidad de Deusto
Biblioteca

distinguere,si artẽ subtraxeris.Epi.68 b,Atq; illi artifices corporis simulachra ignotis nota faciebãt: id est, Apelles & Lysippus.I.V.200 b, Nimirum didici etiã artificum nomina:id est,eorum,qui statuas fecerãt.Orat.212 b,Consuetudo artifex suauitatis. de Orat.87 a, Græci dicendi artifices & doctores. Ora.213 b,Theodectes politus scriptor atq; artifex.pro Ar.187 b,Scenicus artifex:id est,histrio. de Fin.89 a, Artifex callidus comparandarum uoluptatum. Qu.de Pet.212 a,C. Cotta in ambitione artifex dicere solebat,se, &c. de Vn.195 b,Artifex mundi:id est,Deus.pro Quin.14 a, Ne quid mihi eiusmodi accideret,cum contra talem artificem dicturus essem,uerebar.

Artificiosè. de Nat. 37 a,Quod in operibus nostrarum artium manus efficiat, id multò artificiosius naturam efficere.

Artificiosus,a,um,habens artem.de Natur.37 a,Ipsius uerò mundi natura non artificiosa solum,sed planè artifex,&c.de Nat.57 a, Zeno ita naturam definit,ut eã dicat ignem esse artificiosum,ad gignendum progredientem uia.& ibid.Natura,id est,ut dixi,ignis artificiosus,magister artium reliquarum.de Nat.54 a,Artificiosum & diuinum opus.de Fin.67 a,Mathematici de re artificiosa loquuntur.de D.95 b,& 103 a,& 113 b,Ea genera diuinandi artificiosa dicuntur. Item,Artificiosa præsensio.)(.Naturalis diuinatio.

Artificium,cij.ars,opus,opera.In Verr.214 a,Of.30 a, Iam de artificijs & quæstibus qui liberales habendi, qui sordidi sint,hoc fere accepimus.de Or.95 b, Atqui uide,inquit,in artificio & opera quàm tenui & leui quanto plus adhibeatur diligentiæ,quàm, &c. pro S. Ros.26 a,Obliuisci artificium.de Or.116 a,Componere artificium de iure ciuili.Acad. 9 a, Natura maximo quasi artificio fabricata est primum animal omne,etc. de Finib.123 b, Qui cuiq; artificio præsunt, eam quæ communis appellatur prudentia,debẽt habere.de Fin. 60 b,Ne opifices quidem tueri sua artificia possent nisi,&c.Aca.26 a, Quò enim spectat illud: cùm artificia tolli quereris à nobis, nisi ut opifices cõcitentur? Epi. 135 a,Non iã satis est consilio pugnare,artificiũ quoddam excogitandum est.pro S.R.26 a,Non tu in isto artificio accusatorio callidior es, quàm hic in suo. pro Plan.263 b,Vicinitas non fallax,non erudita artificio simulationis.de Or.97 a,Non esse eloquentiam ex artificio, sed artificium ex eloquentia natum.de Ora.92 b,Artificium dicendi.Attic.64 a,Reliqui libri τεχνολογίαν habent.de Or.123 a,Suspicio artificij imminuit oratoris autoritatem & orationis fidem. In Verr.216 b,Simulachrum singulari opera artificioq; perfectum. In Verr.210 b,Hæc omnia antiquo opere & summo artificio facta,& summa arte.224 b,In Verr.210 a,Vt intelligatis hominem artificij cupidum, non argenti fuisse.& 209 b,Hydria præclaro opere. 323 a, Galeæ cælatæ opere Corinthio.

Artolaganus,ni.panis genus delicati, qualia sunt liba, seu placentæ.Ep.138 b,Dediscendæ tibi sunt sportellæ & artolagani tui.

Artus,tus.membrum.de Finib.84 a,Quos dij immortales ille,cùm omnes artus ardere uiderentur, cruciatus perferebat? Tusc. 188 a, Cùm audiuisset cum grauiter esse ægrum, quòd uehemẽter eius artus laborarent. de Cla.184 a,Cn.Octauius qui multis medicamentis erat propter dolorem artuum delibutus.de Or.95 a,Et tota mente,atq; omnibus artubus contremisco. de Natu. 56 a,Digitorum molles cõmissuræ & artus. Quint. de Pet.211 a,Nerui atq; artus sapientiæ sunt, non temere credere.de Diu.88 b,Excita cum tremulis anus attulit artubus lumen.

Aruspex,cis.extispex.de Natur.12 b, Aruspices,augures, arioli,uates,coniectores,&c.de Diuin.114 a, Persuaderi igitur cuiquam potest,ea quæ significari dicuntur extis,cognita esse ab aruspicibus obseruatione diuturna? I.C.115 a,Cum aruspices ex tota Hetruria conuenissent,totius urbis atq; imperij occasum appropinquare dixerunt.

Aruspicina,næ. diuinationis genus, Hetruscorum disciplina,ars extispicum.de Diuina.114 a,Vt ordiar ab aruspicina,quam ego reipublicæ communisq; religionis causa colendam censeo.Ep.91 b,Cum qui hodie aruspicinam facerent,in Senatu Romæ legerentur.de D.118 b,De ortu aruspicinæ & de Tage.

Aruspicinus,a,um.de Diuin.95 b,Quod Hetruscorum declarant & aruspicini, & fulgurales, & rituales libri.

Aruum,ui.campus,ager.Or.212 b, Fragifera & ferta arua Asiæ,Ennij. de N.25 a.

Arx, cis. castellum, receptaculum. de Or.134 a,Tarento amisso arcem tamen Liuius Salinator retinuit. de Sen. 79 a,Salinator amisso oppido fugerat in arcem, I.P. 97 b,Qui cum oppido desperassent,munire arcem cœperunt.de Leg.156 a,Nisi fortè Athenæ tuæ solæ sempiternam in arce oleam tenere potuerunt.Para.116 b, Non enim tale est ut in arce poni possit,quasi illa Minerua Phidiæ.pro Syl.182 a,Munite communem arcẽ bonorum,obstruite perfugia improborum. Antequã, 195 b,Arcẽ urbis ab incendio liberaui.I.P.81 b,Cui cẽplum illud fuit arx ciuium perditorum,receptaculũ ueterum Catilinæ militum,castellum forensis latrocinij. pro Lig.140 b,Africa omnium prouinciarum arx.cõtra Rul.64 a, & I.C.120 b,Hoc templum Ionis Opt. Max.atq; hæc urbs arx omnium gentium.pro Clu.51 a, In arce legis præsidia defensionis suæ constituere.

As,assis.libra,siue libella,pondo,numus quidam exiguus, res tota,ut hæreditas,quam postea in assis partes diuidunt.Offi.45 b,M.Scius in caritate annonæ asse modium populo dedit.pro Quint.3 b,Tum iste assem sese negat daturum.pro Qu.Rosc.53 a,Dic H S. CCCLIII dedisse,qui assem nullum dedit.pro Cecin. 288 a,Fuerit hæredem ex deunce & semiuncia Cecinnam, ex duabus sextulis M. Fulcinium,Ebutio sextulam aspergit. Epi.217 a,Testamento,quod Antistius Romæ fecerat, hæres ex parte dimidia & tertia Capito est: in sextante sunt hi,qui, &c. Vide Budæum de asse, & Georgium Agricolam.

Ascendo,dis. scando. Epistol.245 a,Expedito exercitu ita noctu iter feci, ut ad III Idus Octobris cum lucesceret, in Amanum ascenderem.Attic.13 a, Ascendere in castellum. de Finibus 80 a, Ascendere in concionem.Tuscul.163 b,Is ita locutus est, ut non ad mortem trudi, uerùm in cœlum uideretur ascendere.pro D. 228

D.228 a,Quibus tanquam gradibus mihi uideor in cœlum ascendisse.pro Milo.120 b, Gloria cuius gradibus homines uidentur in cœlum ascendere. de Am.112 b,Si quis cœlum ascendisset,&c. Aca.37 a,Nos ad nauiculas nostras ascendimus. In Verr.211 b,Ascendit in oppidum Archagathus.de Or.117 b,Lex peregrinum uetat in murũ ascendere. & 59 b,Sol sensim ascendẽs in diuersam partem.pro S.R.52 a, Crescere, ascendere, sua uirtute in altiorem locum peruenire.pro Clu. 40 b,In altiorem locum ascendere. & 49 b,Altiorem gradum dignitatis assequi. de Diuin.92 b,Eodem equo aduersam ascendit ripam.pro Mur. 137 a,Ex continuis honoribus familiæ maiorumq; suorum, unum ascendere gradum dignitatis conatus est?de Cla.191 a,Is ascẽdens gradibus magistratuum ad summam amplitudinẽ peruenit. Off.46 a,Non solùm ut ne affligantur, sed etiam ut ad altiorem gradum ascendant. Or.208 b,Ornatus ille admirabilis propter quem ascendit in tantum honorẽ eloquentia.de Cla.187 a,Ascendere ad honores. de Sen.83 a,b,Cum ingressus iter pedibus fit,in equum omnino non ascendere.pro Clu.49 b,In summum locum ciuitatis ascendere.Part.230 b, Aut à minorib. ad maiora ascendimus.de Orator.164 a,In omni uoce est quiddam medium, sed suum cuiq; uoci.hinc gradatim ascendere uocem utile et suaue est. At.275 b,Timeo de consulatu,ne Cæsar tuus altius se ascendisse putet decretis tuis,quàm inde,si consul factus sit,descensurum. & 54 b,Tum subitò ille in concionem ascendit.

Ascensus, sus. pro Do. 224 a,Homines audaces ab eius templi aditu atq; ascensu repulisti.In Ver.211 b,Ipse in oppidum accedere noluit, quòd erat difficili ascensu atq; arduo.de Ar. 253 b, Atq; hic ei gradus ad rempublicam,hic primus est aditus et ascensus ad popularem iactationem.de Leg.185 a,Ollisq; ad honoris amplioris gradum is primus ascensus esto.de Ora.108 a,Neq; is consistens in loco,sed inambulans, atq; ascensu ingrediens arduo.

Ascia,æ.dolabra, instrumentum quo ligna dolantur, & poliuntur.de Leg.182 a,Hoc plus,inquit, ne facito rogum,ascia ne polito.

Ascisco,scis,iui,itum. ascribo, approbo,expeto, adiungo,assumo, attribuo, accerso.)(.reprobo, declino. de N.27 a,Hos augures ne ipsæ quidẽ fabulæ asciuissent, si res omnino repudiaret.In Ver.204 b,Asciuerũt sibi illud oppidum piratæ.de Leg.173 b,Alterum quod interpretatur fatidicorum effata incognita,cum senatus populusq; asciuerit.de Am.105 b,Bonos boni diligunt asciscunt; sibi,quasi propinquitate coniunctos. pro Dom.232 b,Neq; istam mihi asciscо sapientiam, quam nonnulli in me requirebant.de Ora.92 a,Eos expertes esse illius prudentiæ quam sibi asciscerent.pro Do.232 a,Nihil unquam de me dixi sublatius asciscendæ laudis causa. I.C.106 a,Omnes perditos ad hoc incredibile sceleris fœdus asciuit.pro Arch.186 a,Aliquẽ nõ modò nõ segregandũ,cum sit ciuis,à numero ciuiũ, sed etiã si nõ esset,asciscendum esse.pro Cor.59 a,Innumerabiles aliæ leges sunt latæ:quæ Latini noluerunt, asciuerunt.pro Do.151 b,Sed tamen ego mihi sororẽ uirginem esse nõ suisti. I. P.85 a,Me patronum unum asciuerant.pro Cor.60 a, Omnes mutare ciuitatẽ possunt, modò asciscantur ab ea ciuitate.de Ar.250 a,Sacra ista ascita ex Phrygia fuerunt.de Cla.183 b,Idcirco hanc consuetudinem libenter asciuimus.de L.162 b,Id enim ut suauitate delectãs, sic ab errore mentis tãquã salutare aliquid asciscitur, similiq; insciti mors fugitur,uita expetitur.At.286 a, Qui tyranni nomen asciuit sibi.de Clar.189 b, Is quæ clarorũ uirorum esset,non dubitabat asciscere.de Fin. 105 a, Mimime uerò probatur huic disciplinæ, de qua loquor,aut amicitiã aut iustitiã propter utilitates ascisci aut probari.& 128 a, Alij censent primum ascitam doloris uacuitatem,primum declinatũ dolorem. & 53 a,Natura ipsa,ut ait Epicurus, asciscit & reprobat,id est,uoluptatem & dolorem.Ep.66 a,Viginti oppida sunt Dalmatiæ antiqua,quæ ipsis sibi asciuerunt, amplius sexaginta.Or.19 a,Asciuerunt aptum suis auribus optimum quoddam dictionis genus.

Ascitus,a,um.In Ver.274 b,Sacra Cereris à Græcia ascita & accepta.de Nat.93 b, Illa, quæ natura prima sunt ascita,natura diligimus.Itẽ, Amitti ciuitatem Romanã,alia ascita.Cor.Nep.in uita At.ib.Vt appareret in eo natiuum quendam lepõrem esse,non ascitum.

Asclepiades, medicus & amicus L. Crassi oratoris. de Or. 90 a.

Ascribo,bis.attribuo,adiungo,assigno,asciscо.de Na.78 a,Bonos exitus bonorum ascribimus attribuimusq; sine ulla ratione dijs immortalib.At.232 b, & Ep.133 a, Gaudeo quòd uulgo hominũ opinio socium me ascribat tuis laudibus.pro R.P.122 b,Ascribe ad iudiciũ tuũ meam quoq; sententiam.de Opti. 224 a, Qui Thucydidem laudauit,ascribet suæ nostram sententiam. Qu. Fr.292 a,Hunc ad tuum numeriũ libenter ascribito. de Or.133 b,Et ad hoc genus ascribamus etiam narrationes apologorum.I.A.167 a,Tu uerò ascribe me talẽ in numerum.Tusc.240 b,Vtinam ego tertius uobis amicus ascriberer.I.A.261 a,Tyrannus petiuit ut se in amicitiam tertium ascriberent.pro Ar.187 a,Archias Heracliæ ascriptus est. & ibid. b, Præsertim cùm in ullis ciuitatibus fuerit ascriptus.& 186 b,Qui fœderatis ciuitatibus ascripti essent.de Aru.157 a,In certã sedẽ ciuitatis ascribimur.pro Do.236 b,Hic non est ausus nomen suũ emptioni illi ascribere.I.A.207 b, Altera statua ab equitibus Ro.equo publico, qui item ascribunt patrono.At.90 a, Quid ad Statium ascipserit,nescio. pro Cor.58 b, Ascribere pœnam fœderatis.de Leg.172 b, Ostenderunt ea se scripturos atq; laturos,quibus ascriptis susceptisq; beatè uiuerent.de Diu.88 a, At illud minimè fuit auguris quod ascripsit, ob eam causam populum Rom.calamitatem cœpisse.

Ascriptitius,a,um.ascriptus.de Natura 67 a, Quosdã quasi nouos & ascriptitios ciues in cœlum receptos fuisse.

Ascriptor,oris. Postquam. 210 a, Itaque is fuit non modò salutis defensor, uerùm etiam ascriptor dignitatis meæ. Postquam.206 a,Cum eum in me restituendo autorem fuisse ascriptoremq; uideatis. pro Dom. 223 a,Ille nouitius Ligur uenalis ascriptor tuus et subscriptor.

Ascriptus, a, um. pro Archia 187 a, Qui eum ascriptum Heraclienſem dicunt. Item ibidem: Heracliæ

Universidad de Deusto
Biblioteca

ascriptum esse: id est, ciuem esse.

Asculum, li. urbs. pro Cl.21 b, de Cl.179 b.

Asculanus, a, um. de Cl.179 b, pro Font.282 b.

Asellus, li. At.13 a, Asellus onustus auro.

Asia, siæ. pro Flac.159 b, Asia uestra constat ex Phrygia, Misia, Caria, Lydia, & ibid. Asiæ ora maritima. contra Rul.74 a, Pergamum, Smyrna, Trallis, Ephesus, Miletus, Cizicus, tota deniq; Asia. pro Fl.162 a, Cum Asiam prouinciam consulari imperio obtineres. At.82 a, Ipse in Asiam profectus sum Tharso Non. Ian. et ibi. de Asia Attic.

Asianus, na. At.15 b, & pro Flac.

Asiaticus, a, um. de Clar.195 b, Genera Asiaticæ orationis duo sunt, &c. pro Pomp. 7 b, Asiaticæ pecuniæ. de Cl.169 a, Asiatici oratores non contemnendi quidem, nec celeritate, nec copia, sed parum presi & nimis redundantes. Orat.199 a, Inclinatè ululantiq; uoce Asiatico more canere. de Oratore 146 b, De Asiaticis & Atticis.

Asinus, ni. de Na.58 a, Longum est mulorum persequi utilitates & asinorum. In Pis.95 a, Quid nunc te asine literas doceam? non opus est uerbis, sed fustibus.

Ἀσώματον, sine corpore, expers corporis. L. Deus.

Asotus, prodigus, effusus. de Fin.69 a, Atqui reperiemus asotos, ita non religiosos ut edant de patella. de Fin.69 b, Asoti mundi elegantes optimis cocis, pistoribus, piscatu, aucupio, uenatione. de Nat. 75 b, Posse asotos ex Aristippi, acerbos è Zenonis schola exire.

Aspectabilis, le. quod sub sensum oculorum cadit, quod uisibile dicunt. de Vn.197 a, Corporeum & aspectabile, itemq; tractabile omne necesse est esse quod natum est. & 196 b, Deus animal unum aspectabile, in quo omnia animalia continerentur, effecit.

Aspecto, as. intueor, aspicio. pro Pl.280 b, Quid me aspectas? quid mea promissa repetis?

Aspectus, ctus. præsentia, conspectus, quod uisum appellant. de Natur.54 b, Oculi aspectum, quò uolunt, facilè contorquent. de Pro.77 a, Referre aspectum aliquò. de Or.141 b, Omnes res quæ sub aspectum ueniunt. Offic. 2 b, Quæ aspectu sentiuntur. de Vn.197 b, Qua ex coniunctione cœlum ita aptum est, ut sub aspectum & tactum cadat. ad Heren. 7 b, Aut deniq; nunquid aliquo sensu perceptum sit, aspectu, auditu, tactu, &c. de Nat. 58 a, Pomorum iucundus non gustatus solùm, sed odoratus etiam & aspectus. I.A.174 a, Auctionis uerò aspectus miserabilis. de Or. 141 b, Res cæcæ & ab aspectus iudicio remotæ. Orat.219 b, Res ad aspectum pulchra. pro Syl 181 a, Hominum aspectum lucemq; uitare. pro Cec.293 b, Aspectus armatorum ad uim faciendam ualet incursus & impetus non ualebit? de Ar.245 b, Qui sacra bonæ deæ aspectu uirili uiolauit. I.C.120 b, Versatur ante oculos aspectus Cethegi, & furor in uestra cæde bacchantis. I.C.100 b, Alicuius aspectum præsentiamq; uitare. & ibidem: Carere me aspectu ciuium malo. Tuscul.163 b, Cum acriter oculis deficientem solem intuerentur, ut aspectum omnino amitterent. de Diui.127 b, Illi orbes, qui aspectum nostrum definiunt. Epistol.54 b, Noli rempublicam multis claris uiris orbatam priuare etiam aspectu tuo. pro Archia, 188 a, Ex literis aliquid in aspectum lucemq; proferre. ad Heren.

21 a, In contentione per distributionem acri & defixo aspectu uti oportet. Epistol. 157 a, Adducere copias in aspectum hostium. Quin. de Pet.205 a, Vt ea quæ in re dispersa atq; infinita uiderentur esse, ratione & distributione sub uno aspectu ponerentur. Att. 101 b, Ex literis tuis hanc primo aspectu uoluptatem cœpi, quod, etc. de Or.151 b, Quæ primo aspectu nos cœperunt. de Cla.182 b, Non aßidens & attentè audiens, sed uno aspectu & præteriens sæpe iudicat. de Clar.166 a, Eorum aspectu omnis cura consedit. de Natur.44 a, Primo aspectu inanimum quiddam se putat uidere, post autem, &c. I.V.227 b, Situs urbis communitus et præclarus ad aspectum.

Aspellor, leris. Tus.180 a, Sed longè à læto numine aspellor Iouis: id est, expellor, arceor, Poetæ.

Aspendum, oppidum. I.V.86 b.

Aspendius, citharistes. I.V 86 b.

Asper, a, um. scaber, durus, habens aliquid asperitatis. Ea enim aspera propriè sunt, quorũ partes aliæ eminent, aliæq; superantur.)(Lenis, leuis. de Fin.72 b, Sensus iudicat dulce, amarum, lene, asperum, propè, longè, &c. Part.233 a, In locis spectatur, leues an asperi, salubres an pestilentes. de Finib.124 a, Homo asper & durus oratione & moribus. pro Pl.267 a, Homo natura asper & omnibus iniquus. de Cl.176 a, Licinius asper, maledicus, genere toto paulò feruidior atq; commotior. pro Mur.138 b, Acceßit his tot, doctrina non moderata nec mitis, sed paulò asperior ac durior. pro Cor.59 a, In periculis et asperis temporibus. Or.298 b, Aspera, tristis, & horrida oratio.

Asperè. de Or.104 b, M. Cato apud populum Romanum asperè & uehementer est locutus. Qu. Fr.311 b, Marcellinus Pompeium nimis asperè tractat. At.151 b, Asperius quàm tui patiantur mores de Dionysio scripsisti. Ep.5 b, Acerbè et asperè accusare aliquem. pro Pl.266 a, Maledicta in aliquem asperè & ferociter & liberè dicta. pro Pla.265 b, Asperius, inquit, locutus est, &c. imò fortasse liberius.

Aspergo, gis. respergo. de Natur.77 b, Hostiam immolare noluit, ne aram sanguine aspergeret. In Verr.374 a, Miloni nonnullam laudatione tua labeculam aspergis. In Vat.32 a, Ne qua ex tua summa indignitate, labes illius dignitati aspergatur. Epistol.84 a, Eodem fonte se hausturum intelligit laudes suas, è quo sit leuiter aspersus. pro Cæl.42 a, Qui istius facti non modò suspicione, sed ne infamia quidem est aspersus. pro Cecin.288 a, Ebutio sextulam aspergit: id est, hæredem fecit ex sextula. pro Plan.265 a, Hunc tu uitæ splendorem maculis aspergis istis? Episto.27 b, Hæc aspersi, ut scires me tamen in stomacho solere ridere. de Orator.131 a, Quod tamen est mendaciunculis aspergendum. Orato.204 b, Huic generi orationis aspergentur etiam sales. Quint. Frat.312 b, Nunc mihi iucunditatis plena epistola, hoc aspergit molestiæ, quod, &c. pro Cluen.32 a, Atq; etiam ipse conditor totius negocij guttam aspergit huic Bulbo. pro Mur.140 a, Si illius comitatem facilitatemq; tuæ grauitati & seueritati asperseris. pro Cor.66 b, Id circo illa in omni parte orationis sua arte aspergi uidebatis. de Diuin.85 a, Aspersa temerè pigmenta in tabula, oris lineamenta effingere possunt fortuita. In Antonium,

nium, 177 b, Senatusconsulta quasi fuligine aspersa. ad Her.39 b, Quem ore attingere, dentibus insecare, lingua aspergere posit.

Asperitas, tis. salebra. de Nat.45 b, Saxorum asperitates, impendentium montium altitudines. I.A.221 a, Asperitas uiarum. de Or.85 a, In his uel asperitatibus rerum, uel angustijs temporis obsequar studijs nostris. de Or.128 a, Oratio in qua asperitas contentionis oratoris ipsius humanitate conditur.

Aspernatio, onis. contemptus, contemptio. Tusculan. 215 b, Perturbationes animi ex aspernatione rationis eueniunt.

Aspernor, aris. respuo, refuto, recuso, repudio, reijcio, fugio, abhorreo. pro R.P. 129 b, Quam uirtutem non modò aspernari ac refutare, sed etiam complecti & augere debetis. pro Cl.27 a, Seruus sermonẽ Fabricij non est aspernatus. de Or.122 b, Philosophia hæc ciuitas nũquam aspernata est. I.V.226 b, Quas illorum querimonias nolite per deos immortales aspernari, nolite contemnere ac negligere. de Or.152 a, Gustatus quod ualde dulce est, aspernatur ac respuit. At.113 b, Quanquã nõ aspernor Trebatij literas. At.288 a, Cicero seruitutem honorificam modò nõ aspernatur. et 243 b, Caßius frumentariam rem aspernabatur. Qu. Fr.314 a, Iocos autẽ illius de sua egestate ne sis aspernatus. pro S.R.44 a, Hãc proscriptionẽ nisi hoc iudicio à uobis reijcitis, & aspernamini, uidete per deos, &c. pro Sest. 9 b, Is nunquam ausus esset equitum Rom. preces aspernari. pro Clu.58 b, Cuius furorem deos immortales à suis aris aspernatos esse confido. de Fat.149 b, Dicere aliqd quod omnium mentes aspernentur ac respuant. I.P.89 a, Nemo ciuis est, qui uos non oculis fugiat, auribus respuat, animo aspernetur, recordatione deniq; ipsa consulatus tui perhorrescat. Epist.18 a, & 54 b, & 67 b, Præsertim si in eo genere studiũ meũ nõ aspernabere. Tusc.246 a, Quos cũ tristiores uidisset, XXX minas accepit, ne aspernari regis liberalitatem uideretur. de Fin.71 a, Appetere uoluptatem.)(Aspernari dolorẽ. At.217 b, Vtrum apertè hominem asperner ac respuam, ἢ σκολιαῖς ἀπάταις. de Fin.52 a, Et tamen à philosopho, si afferat eloquentiam, non asperner: si non habeat, non admodum flagitem. L. Maleficus.

Aspersio, onis. respersio. de Leg.174 b, Nam illud uel aspersione aquæ, uel dierum numero tollitur. & de D. 85 a, Aspersione fortuita.

Aspicio, cis. conspicio, tueor, intueor, contueor, aspecto, in aliquẽ oculos conijcio, alicuius in uultu habitãt oculi mei, obtutũ in aliqua re figo. de Or.98 a, Sic euolauit oratio, ut eius uim & incitationẽ aspexerim, uestigia ingressumq; nõ uiderim. & ib. Sed ea cũ contemplari cuperem, uix aspiciendi potestas fuit. pro S.R.28 a, Propter quos hanc suauißimam lucem aspexerit. de Cla.165 b, Tanquam ad aspiciendam lucem esse reuocatũ. de Ora.154 a, Hoc cernes, si modò aspexeris. I.C. 113 b, Illi inter se furtim nonnunquam aspiciebant. pro Syl.181 a, Aspicite, ipsum contuemini os. de Arusp.243 b, Sed uecors repentè sine uoce constitit: deinde respexit, & simul ad Cn. Lentulũ Cos. aspexit, cõcidit, in curiæ penè limine. de D.95 a, Respexitq;, & equum alacrem lætus aspexit. de Ar.245 b, Sacra, quæ uiri oculis

ne imprudentis quidem aspici fas est. I.A.175 a, At etiam aspicis me, & quidem ut uideris iratus. Aspicere ad aliquem, Contueri ad cœlum.

Aspiratio, onis. afflatus, exhalatio, halitus. de D. 97 a, Quæ omnia fiunt, & ex cœli uarietate, et ex disparili aspiratiõe terrarũ. de N.42 b, Animãtes aũt aspiratione aeris sustinẽtur. aliàs à spiratiõe. de D.107 b, Vt etiã cœli aspiratio grauis et pestilẽs futura sit. O.212 a. l. H. Maiores nusquam nisi in uocali, aspiratione utebãtur.

Aspiro, as. accedo, peruenio, nitor, oculũ adijcio, faueo. I.V.57 b, Nemo ad alienã causam inuitis ijs, quorũ negociũ est, accedere aut aspirare debet. I.V.105 a, Quid enim quisquam ad meam pecuniam me inuito aspirat? I.P.81 a, Cum tu non modò ad eum Ciceronem, cui, etc. nunquam aspirasti, sed omnibus cõsilijs, quæ ad me opprimendũ parabantur, interfuisti. ad Her.34 b, Magno se prædicat auxilio fuisse, quia paululum in rebus difficillimis aspirauit. Tus.230 b, Hæc in eculeum conijciuntur, quò nõ aspirat uita beata. Tus.233 b, Occupaui, inquit, te fortuna, atq; cepi, omnesq; aditus tuos interclusi, ut ad me aspirare nõ posses. Epi.100 a, Subinuideo tibi, ultrò te etiã accersitũ ab eo, ad quem cæteri propter eius occupationem aspirare non possunt. I.V. 124 b, Quãdo iste nisi Februario mense aspirabit in curiam? de Cl.172 a, Ex bellica laude aspirare ad Africanũ nemo potest. pro Syl.177 a, Quis tũ dicit in cãpũ aspirasse Syllã? Or.209 b, Sed hæc ad eam laudẽ quam quærimus, aspirare nõ possunt. pro Qu.17 a, Dixit Romæ domũ fuisse, quò iste ne aspirauit quidem. pro Cec. 292 b, Si mihi antè occurratur, ne nõ modò intrare, uerùm etiam aspicere aut aspirare poßim. de N.53 b, Pulmones tũ se contrahunt aspirantes, tũ spiritu dilatant.

Aspis, dis. serpens exiguus perniciosißimus. pro R.P.126 a, Demetrius aspide ad corpus admota, uita est priuatus. & de N.69 a. Item: Si scieris aspidẽ occultè latêre uspiam, & uelle imprudentem super eã aßidere, cuius mors tibi emolumentum factura sit, improbè feceris, nisi monueris ne aßideat. de Fin.77 a.

Ἀσπουδος. Saturnus, id est, immitis. At.220 b.

Asporto, as. Par.117 a, Cæteri ita fugiebant, ut multa de suis rebus asportarent. I.V.226 a, Is hoc signum auellendum asportandumq; curauit. I.V. 86 b, Signa plostris euecta asportataq;. L. Deportare.

Asportatio, onis. I.V.226 a.

Assa, orum. cella in balnearijs ubi tantum sudant, non etiam lauant: idcirco Seneca sudatoria uocat. l. Balnearia.

Assecla, asseclæ. assectator. At.93 b, & in Verr.154 b, Qui potentißimorum contumaciam nõ tuli, ferrem huius asseclæ? de Di.125 a, Cæsar Troginorum tetrarchiã Deiotario eripuit, & asseclæ suo Pergameno nescio cui dedit. In Sal. 275 b, Tu omnium mensarum assecla. I.V.89 a, Legatorum asseclæ.

Assectatio, onis. pro Mur.140 b, Tenues homines, &c. habent hanc in nostris petitionibus operam atq; assectationem. Qu. de Pet.210 a, Sed quoniam assectationis mentio facta est, id quoq; curandum est, ut, &c.

Assectator, oris. assecla. pro Cor.68 a, Cum ducib. ipsis nõ cum comitatu assectatoribusq; confligant. I.V.114 a, Quidã assectator ex numero amicorum. Qu. de Pet.

 210 b,

Universidad de Deusto
Biblioteca

210 b, Tertia est ex hoc genere assidua assectatorum copia. & ibi. Ipsi tecum assidue sint.

Assector, aris. de Orat. 105 b, Cum ædilitatem P. Crassus peteret, cumq; Seruius Galba assectaretur, &c.

Assensio, nis. assensus, approbatio, plausus, applausus. de Cl. 174 b, Orationis genus exile, nec satis populari assensioni accommodatum. Acad. 10 b, Nunc assensione atq; approbatione, quam Græci συγκατάθεσιν uocãt, pauca dicemus. de Cl. 192 a, Crebræ assensiones, multæ admirationes. de Inu. 52 b, Inductio est oratio, quæ rebus non dubijs captat assensionem eius qui cum instituta est. & ibi. Iudicatum est, res assensione aliquorum comprobata. de Fat. 148 b, Assensio fieri nõ potest nisi commota uiso. & ib. Assensio fieri non potest nulla ui extrinsecus excitata, & ibi. a, Appetitum sequitur assensio & actio. & ibi. de assensionibus multa.

Assensor, oris. Ep. 93 a, Quotidie cõmemorabam te unũ in tanto exercitu mihi fuisse assensorem. ad Her. 23 a.

Assensus, a, um. Acad. 35 a, Sapiens multa sequitur probabilia, non comprehensa, neq; percepta, neq; assensa, sed similia ueri.

Assensus, sus. assensio, approbatio. Assensum à certis et illustrioribus cohibere, Aca. quæst. edit. 1. lib. 2. Assensum retinere, Acad. q. ed. 1. lib. 2. Quare qui aut uisum, aut assensum tollit, is omnem actionem tollit è uita, 4 Aca. Præsertim quum ipsi dicatis sapientem in furore sustinere se ab omni assensu, qui a nulla in uisis distinctio appareat, 4 Aca. Assensu suo cõprobare aliquid, Aca. quæst. edi. 1. lib. 2. Quod ni ita esset, qui potuisset assensu omnium dicere Ennius, Aspice hoc sublime, cãdens, quem inuocant omnes, Iouem, 2 de Nat. d. Vulgi assensu, & populari approbatione iudicari solet, 2 de Cl. Or. Assensus lubricos sustinere, Acad. q. ed. 1. lib. 2. Assensus sustinere sapientem dupliciter dicitur. Acad. q. ed. 1. lib. 2. Obsistere uisis, assensusq; suos firmè sustinere, 3 de Fin.

Assentatio, onis. adulatio, blanditiæ, blanda uanitas, blãdum mendacium. pro Cl. 24 b, 1s se blanditijs & assentationibus in Asinij consuetudinem penitus immersit. At. 213 b, Quàm enim turpis est assentatio? cum uiuere ipsum turpe sit nobis. Qu. F. 293 a, Græci diuturna seruitute ad nimiam assentationem eruditi. & pro Fl. 162 b, Blanditiæ apertæ. de Am. 114 b, Semper auget assentatio id quod is cuius ad uoluntatem dicitur, uult esse magnum. de Am. 107 b, Beneuolentiam ciuium blanditijs & assentationibus colligere turpe est. & 113 a, Assentatio uitiorum aduitrix procul amoueatur.

Assentatiuncula, læ. Ep. 68 b, Ac non uereor ne assentatiuncula quadam aucupari tuam gratiam uidear.

Assentator, oris. ad uoluntatem dicens. Off. 18 b, Cauendum est, ne assentatoribus patefaciamus aures. & 9 b, Perniciosus assentator. de Am. 113 b, Assentator ad alterius non modò sensum ac uoluntatem, sed etiam uultum atq; nutum conuertitur. Tusc. 249 b, Quidam ex eius assentatoribus Damocles, &c. Offic. 46 a, Assentatores populi, multitudinisq; leuitatẽ uoluptate quasi titillantes. I. P. 94 b, Græculus assentator. de Orator. 153 b, & Topic. 228 a, An aliquid inter sit inter assentatorem & amicum. pro Cecin. 287 b, Assentator mulierum.

Assentatoriè. Qu. Fr. 316 b, Dubitare te non assentatoriè, sed fraternè uelo.

Assentio, tis. assertione approbo, assentior, cum aliquo sentio, concedo. At. 142 b, Assentio tibi, ut in Formiano potissimùm commorer. Ep. 2 b, Nam aduertebatur Pompeij familiares assentire Volcatio. de Di. 130 a, Ennius, qui magno applausu loquitur assentiente populo. & 81 b, Omnibus in rebus temeritas in assentiendo errorq; turpis est. Off. 4 b, Cauendum est, ne his rebus temerè assentiamur. ad Brut. 90 b, Acerbissimè tulit senatus, assensum esse mihi de Planco. Ep. 3 a, Bibulo assensum est de tribus legatis.

Assentior, ris. assentio, conuenio, probo, blandè mentior, cum aliquo sentio, plaudo, audio, in sententiam alicuius eo uel discedo, uel discessionem facio. de Or. 105 b, Tibi senatus breuiter impoliteq; dicendi maximis est de rebus assensus. At. 261 b, 1s in Casca mihi ualde assensus est. pro Cor. 67 b, Neq; me dissensioni meæ pristinæ putaui potius assentiri, quàm præsentibus reipub. temporibus & concordiæ conuenire. de Or. 95 a, Illud uerò quod à te dictum est, esse permulta, &c. ualde tibi assentior. de Nat. 72 a, De quibus habeo ipse quod sentiam, non habeo autem quid tibi assentiar. de Or. 160 a, Namq; ego illud assentio Theophrasto, &c. et 87 b, Tum ille cætera, inquit, assentior Crasso. At. 229 a, Timet multa, assentitur omnia. & 110 a. Item, De Venonianis rebus tibi assentior. & 99 b, Catoni assensus est Fauonius. & Ep. 25 b, Ep. 2 b, Huic assentiuntur reliqui consulares. At. 101 b, Habet enim res deliberationem, etsi ex magna parte tibi assentior. Aca. 17 b, Vitiosum est assentiri quicquam falsum.

Assentor, aris. adulor, blandior. de Cl. 192 b, Hæc germana ironia est, cur ita sentiam non dicam, ne me tibi assentari putes. Ep. 132 a, Et tibi assentantur tanditu dum ades. de Am. 124 a, Qui ipse sibi assentatur. Att. 123 b, Non sum ueritus, ne uiderer assentari, cui tali in re libenter me ad pedes abiecissem. Aca. 12 a, Vt nihil nobis assentati esse uideamur. de Or. 119 b, Dicam enim non reuerens assentandi suspicionem. de Am. 113 b, Postremò imperaui egomet mihi assentari omnia.

Assequor, ris. consequor, nanciscor. de N. 67 a, Ratione utimur ad eam rem, ut apertis obscura assequamur. pro Pl. 27 b, Eosdem fumus honorum gradus, quos illi assecuti. Postquam. 199 a, Vestros deniq; honores, quos ceramus gradatim singulos assecuti. I. P. 79 b, Assequi omnes magistratus sine repulsa. de Am. 101 b, Vt amicitia sit, per quam quisq; assequatur, quod quisq; desiderat. de Ar. 247 b, Nemo illorum prudentiam non dicã assequi, sed quanta fuerit perspicere potest. Epi. 8 a, b, Itaq; omnia quæ ne per populũ qdẽ sine seditione se assequ arbitrabãtur, per senatũ cõsecuti sunt. & 82 a, Beneuolentiã tuã erga me imitor, meritã nõ assequor. pro Pl. 278 b, Nunquam ego mortem potius, quàm immortalitatẽ assecutos putaui. de L. 157 b, Quẽ imitaris, nũquã assequêre. de Or. 96 a, Quod neq; precib. unquã nec insidiãdo, nec speculãdo assequi potui. At. 40 b, 41 a, Ad te quid scribã, nescio: si enim es Romæ, iã me assequ nõ potes: sin es in uia, cum eris me assecutus, coram agemus. ad Her. 30 b, Vt lõgitudo aut plenitudo harũ multitudinẽ alterius assequatur et exæquet. de N. 36 a, Augescantq;

Augescantq; et pubescant, maturitatemq; assequantur. Of. 22 b, Nihil sequere, quod assequi nequeas. Tusc. 168 b, Senectus nos in cursu à tergo insequens, nec opinantes assecuta est. At. 186 b, Non assequor, ut scribã quod æquo animo legas. Att. 227 b, & de D. 111 a, Coniectura uel suspicione assequi aliquid. I. V. 145 a, Assequor, παρίστημι. Item: Nihil horum inuestigari, nihil assequi potuit. de Am. 99 a. Hos uiros bonos appellandos putemus, qui assequuntur quantum homines possunt. de In. 79 b, Vt essent non qui scriptum suum recitarent, &c. sed qui cogitationem assequi possent.

Assero, seris. affirmo. uendico. Off. 63 a, Qui proscribũt uillam (ut ipsi asserunt) bene ædificatam. ad Her. 38 b, Vt paulo antè cum de cursoribus asserebamus. pro Fl. 154 b, Cum in causa liberali, cum qui asserebatur, cognatum suum esse diceret.

Assertio, onis. Aca. 47 a, Academici censent nihil oportere, neq; profiteri neq; affirmare quenquam, neq; assertione approbare, &c. l. Præcurro & Sustineo.

Asseruio, seruis. seruio. Tusculan. 187 a, Qui uolunt exclamare maius, toto corpore contentioni uocis asseruiunt.

Asseruo, as. adseruo, seruo. I. V. 159 b, Tum iste temperat, dum res iudicaretur, hominem ut asseruarent: cum iudicatum sit, ad se adducant. pro Arch. 287 a, Cum Appij tabulæ negligentius asseruatæ dicerentur. I. C. 101 a, Domi meæ te asseruari rogasti. I. V. 251 b, Asseruari priuatis custodijs.

Assessio, nis. Ep. 181 a, Oblitum'ne me putas, qua celeritate ad me Tarento aduolaris? quæ tua fuerit assessio, oratio, confirmatio, &c.

Assessor, oris. quasi secundarius iudex, qui iuris dicendi causa principi iudici adsidet. de Diuin. 100 a, Lacedæmonij regibus suis augurem assessorem dederunt. pro Cl. 39 a, Sedere proprie dicuntur iudices cũ ius dicũt. unde Assessores.

Asseueranter. affirmatè. Att. 247 b, Qu. Cicero ualde asseueranter cum eo locutus est. Acad. 16 a, Hæc Antiochus ferè, & Alexandriæ tũ, & multis annis pòst, multo etiam asseuerantius in Syria.

Asseueratio, nis. At. 212 a, Omni asseuerationè tibi affirmo, quod mihi credas uelim, maiori offensioni esse, quàm delectationi possessiunculas meas.

Asseuero, as. affirmo. de N. 44 b, Isti quemadmodum asseuerant ex corpusculis mundũ esse perfectum? Acad. 10 a, Nemo ulla de re potest cõtendere neq; asseuerare, sine aliqua eius rei, &c. certa & propria nota. I. V. 121 a, Asseuerat se eius rei in primis actionem esse daturũ. de Cl. 183 b, Magni interest coràm uidere quemadmodum aduersarius de quaq; re asseueret. pro Cluen. 32 b, Is pulchrè asseuerat, se, &c. I. V. 113 b, Virum asseuerantur in hoc an tentaturi? de Cl. 192 b, Bella ironia, si iocaremur: sin asseueramus, uide, etc. Or. 220 b, Hoc meũ iudiciũ de quo hoc libro tantopere asseueraui. At. 167 b, Asseuerare aliquid firmissimè. I. A. 175 b, Idq; se facturum asseuerauit.

Assideo, des. assisto, propè sedeo. In Ver. 125 b, Sthenius est is q nobis assidet, Thermitanus. & 232 a, Nos rogatu magistratus assedimus. I. P. 96 b, Cum Cn. Põpeius P. Lẽtulo frequens assideret. At. 8 b, Mihiq; ut assedit, dixit, &c. At. 83 a, Assident, subducunt ad nummum, conuenit. In Catilin. 100 b, Consulares simul atq; assedisti, partem istam subselliorum uacuam reliquerũt. de Diu. 110 a, Tum in bibliotheca, quæ in Lyceo est, assedimus. de Or. 129 b, & pro Clu. 47 a, In Tiburti fortè assedimus ego & M. filius. pro Sext. Rosc. 28 a, Perorauit aliquando, assedit, surrexi ego. Or. 208 b, Curio cum cœpisset respondere, subitò assedit. In Verr. 258 b, Cum lachrymans in carcere mater noctes diesq; assideret. de Or. 93 b, Irrisi semper eorum hominum impudentiam, qui cum in schola assedissent, ex magna hominum frequentia dicere iuberent, si quis, &c. pro Plan. 264 b, Macedones huius repentino periculo commoti huic assident, id est, assistunt. de Clar. 182 b, Itaq; intelligens dicendi existimator, non assidens & attentè audiens, sed uno aspectu & præteriens de oratore sæpe iudicat. de Fin. 77 a, Si scieris imprudentem super assidere uelle, improbè feceris nisi moueris.

Assido, dis. consido, consedeo, sedeo. Aca. 41 b, Et simul assidamus, inquam, si uidetur. & ibi paulò infrà: Quæ cum sunt dicta, in conspectu consedimus omnes.

Assiduè, continenter, usq; assiduus, totos dies, quotidie, omni tempore, dies atq; noctes, diem & noctem, nullo puncto temporis intermisso. de Cla. 194 b, Assiduissimè mecum fuit Dionysius Magnes. Epi. 71 a, Literæ credo quibus assiduè utor. pro Mil. 119 a, Voces quas audio assiduè, & quibus adsum quotidie. Postqu. 198 b, Sic omnia desiderata magis, quàm assiduè percepta delectant. ad Her. 41 b, Vt frequenter & assiduè consequamur artis rationem. de D. 96 a, Gallos gallinaceos sic assiduè cantare cœpisse, ut nihil intermitterent.

Assiduitas, atis. perseuerantia, opera quotidiana. de Natura deor. 45 a, Sed assiduitate quotidiana, & consuetudine, oculorum assuescunt animi. Quint. de Pet. 205 b, Quotidiana amicorum assiduitas & frequentia. Att. 31 a, Terentiæ pergrata est assiduitas tua & diligentia. ad Quintum Frat. 304 b, Hortensius summa assiduitate me insidiosissimè tractauit. pro Deiot. 151 a, Eandẽq; assiduitatem tibi præbuit postridie. Attic. 97 b, Medici assiduitas, & tota domus omni genere diligens. & 254 a, Quintus assiduitate orationis meæ commutatus est totus. pro Sext. Rosc. 43 b, Ipse assiduitate, consilio, autoritate, diligentia perfecit, ut, &c. & 44 b, Assiduitate malorum sensum omnẽ humanitatis amisimus. pro Cor. 56 a, Talis eius in rempub. nostram labor, assiduitas, dimicatio. Offi. 48 b, Propter ærarij tenuitatẽ assiduitatemq; bellorum tributum conferre. pro Mur. 128 b, Assiduitatis & operarum harum quotidianarum putat esse consulatum. Epist. 266 b, & 99 b, Noli committere ut excusatione potius expleas officium scribendi, quam assiduitate literarum. Epist. 99 a, Et quo consilio profictus es, id assiduitate & uirtute consequêre. Ad Herennium 27 b, Et si uitabimus eiusdem literæ nimiam assiduitatem.

Assiduus, a, um. quotidianus, frequens, continuus, diligens. At. 59 b, Audiui Romæ esse hominẽ, & suis se assiduum. Ep. 156 b, Frater meus in febriculam incidit assiduam. de Sen. 89 a, Bonus assiduus dominus. de Or. 97 a, Assidua & diligens scriptura. pro S. R. 21 a, Cũ hic filius assiduus in prædijs esset. pro Cæl. 239 a, Cassius fuit

assiduus

Universidad de Deusto
Biblioteca

aßiduus mecum. de Pet. 210 b, *Ipſi tecum aßidui ſint.* de Or.148 d, *Homines labore aßiduo & quotidiano aſſueti.*pro Plan. 263 a, *Non enim tribum Tarentinam, ſed ſolidam & robuſtam, & aßiduam frequentiam præbuerunt.*pro Cl.20 b, *Quotidianæ querimoniæ, aßiduus fletus.*pro S.R.29 b, *Hæ ſunt impijs aßiduæ furiæ.* & 26 b, *Hic ruri aßiduus ſemper uixit.* & 25 b, *Qui filios ſuos agricolas aßiduos eſſe cupiunt.*de Or.123 b, *Magiſtri aßidui uno opere eandem incudem diem noctemq; tundentes.*Top.221 b, *Locuples enim aßiduus, ut ait Aelius, appellatus eſt, ab ære dando.* de Cl. 166 d, *Flagitator non moleſtus, ſed aßiduus tamen & acer.*

Aſsignatio, onis. attributio. Epiſtol. 207 d, *Cæſar Sullanas uenditiones & aſsignationes ratas eſſe uoluit.* contra Rullum 82 b, In Antonium 193 d, & 208 d, *Aßignatio agrorum.*

Aſsigno, as. attribuo, tribuo, aſcribo. I.V.260 b, *Hoc quoque attendite, apparitores à prætore aßignatos habuiſſe decumanum.*Ep.177 d, *Aequaliter aut ſorte agros legionibus aßignari puto oportere.*pro Do. 236, *Inferiorem ædium partem aßignauit ſuæ genti Clodiæ.* Att. 48 b, *Mihiq; ex agro tuo tantum aßignes, quantum corpore meo occupari poteſt.*de Som.128 d, *Ne munus humanum aßignatũ adeò defugiſſe uideamini.*I.P.98 b, *Quid per tuum ſeruulum ordines aßignari? contra Rul.*64 d, *Aßignare agros colonis.*I.A.168 b, *Duo millia iugerum agri Leontini Sex.Clodio aßignaſti.*I.A.205 d, *Hiſq; militibus agros ita darent, aßignarent, ut quibus militibus ampliſſimè dati aßignati eſſent.*contra Rul. 88 b, *Quis aßignauit? quis dedit? quis cõceſſit præter Syllam?* Qu.Fr.305 d, *Amabo te ne hoc ſceleri meo potius quàm imprudentiæ aßignes.* At.157 b, *Quoquo modo uerò ſe res habeat, nihil aßignabis, nec patruo, nec patri.* Ep. 85 b, *De quo quicquid detrahas, neceſſe eſt aut infirmitati, aut inuidiæ aßignetur.*Pro R.P.126 d, *Nec uerò id hominum quiſquam, ſed tempori aßignandum putauit, ad Heren.*9 d, *Hoc noſtris occupationibus aßignare debebis.*At.89 b, *οἰνοφυΐαι ſi perturbatior eſt, tibi aßignato, te enim ſequor ἀσθενέστατα.* de Clar. 171 d, *Hæc ſi minus apta uidentur huic ſermoni, Brute, Attico aßigna,* Epiſt. 154 d, *Hoc omne aßignatum iri pertinaciæ meæ uidebam.*

Aſsilio, lis. aggredior. de Orat.128 b, *Nec aßiliendum ſtatim eſt ad illud genus,*

Aſsimilis, le. *ſimilis.* de N. 53 b, *In pulmonibus ineſt raritas quædam & aßimilis ſpongiæ mollitudo.*

Aſsimilo, las. *ſimilem facio, confero.* de In.51 d, *Simile autem ex ſpecie comparabili, aut ex conferenda atq; aßimilanda natura iudicatur.*

Aſsimulo, as. *ſimulo.* Offic. 71 b, *Vlyſſes furere aßimulauit.* pro Cæl. 40 d, *Is multos fortes uiros ſpecie quadã amßimulatæ uirtutis tenebat.*pro Clu.25 d, *Exitum huius aßimulatæ familiaritatis cognoſcite.*I.V.147 d, *Literæ lituræq; omnes aßimulatæ, expreſſæ de tabulis in libros transferuntur.*

Aſsimulatio, onis. ad Her.36 d.

Aſsiſto, ſtis. aßideo. In Verr.89 b, *Seruis ſuis imperat Rubrius, ut ianuã clauderẽt, & ipſi ad fores aßiſterent.*Tuſ. 169 b, *Accede nate, aßiſte, aſpice,* & c. pro Arch. 190 d, *Alexãder cum in Sycheo ad Achillis tumulũ aſtitiſſet, ô fortunate, inquit, adoleſcens,* & c. de Leg.171 d, *Vt contra omnes hoſtium copias unus in ponte aßiſteret.*

Aſsoleo, les. ſoleo. de Amic.96 b, *Cum in hortos D. Bruti commentandi cauſa (ut aſſolet) ueniſſemus.* I. A. 176 d, *Deinde (ut aſſolet) ſuffragia.* de In.77 b, *Deinde quæ aſſolent.*de Nat.lib.2, *Senatus ad quos aſſoleret, referendum cenſuit.*

Aſsorum, uel ut quidam legunt, **Aſserũ**. oppidũ. I.V.222 b.

Aſsorinus, uel **Aſserinus**, ager in Sicilia. I.V.222 b.

Aſsuefacio, cis. *uſu doceo.* Epiſt.57 d, *Itaq; orbus iſs rebus omnibus, quibus & natura me & uoluntas & conſuetudo aſſuefecerat, cùm cæteris, tum ipſi mihi diſpliceo.*de Cla.175 b, *Arma quæ tractare cœperam, & quibus me aſſuefeceram.*de Pro.75 b, *Cæſar cæteras nationes imperio Romano parère aſſuefecit.*

Aſsuefio, fis. de Orat.146 d, *Quorum ſermone aſſuefacti qui erunt, ne cupientes quidem potuerunt non latinè loqui.*de Cl.184, *Curionis patrio inſtituto puro ſermone aſſuefacta domus.*I.C.106 d, *Aliquis ſcelerum exercitatione aſſuefactus.*

Aſsueſco, ſcis. *conſuetudinem exercitationemq; capio.* Acad.15 d, *Sic tu internoſces, ſi aſſueueris.*de Finibus 119 d, *Vt fremitum aſſueſceret uoce uincere.*de N.46 d, *Sed aßiduitate quotidiana & conſuetudine oculorum aſſueſcunt animi.*Epiſt.141 d, *Ego ſeruo & ſeruabo (ſic enim aſſueui) Platonis uerecundiam.*

Aſsuetus, a, um. *ſuetus, aſſuefactus.* pro Planc.263 b, *Vicinitas non aſſueta mendacijs.*de Or.148 d, *Homines labore aßiduo & quotidiano aſſueti.*

Aſsumo, mis. *accipio, arrogo, attribuo.* de Orat.99 d, *Neque illum iure ciuili ſatis illi arti facere poſſe, niſi dicendi copiam aſſumpſiſſet.*Ep. 197 d, *Equidem aliquantum iam etiam noctis aſſumo.*de Or.123 b, *Argumenta aut ex ſua ſumi ui, aut aſſumi foris.*Top.221 b, *Alij loci in eo ipſo de quo agitur hærent, alij aſſumuntur extrinſecus.* de Or.103 b, *Si quis in aliqua arte excellẽs, aliam quoq; artem ſibi aſſumpſerit.*Or.217 b, *Genus autẽ hoc orationis neq; totum aſſumendum eſt ad cauſas forenſes, neq; omnino repudiãdum.* At.34 b, *Ego apud improbos meã retinuiſſẽ inuidiam, alienã aſſumpſiſſẽ.*de Fin.55 b, *Cum nihil impedit, quo minus,* & c. *omnis uoluptas aſſumẽda eſt, omnis dolor depellendus.*pro Mur.131 b, *Quã laudat ille, Africa oppreſſa, cognomine ipſo præ ſe ferebat, eãdem hic ſibi ex Aſiæ nomine aſſumpſit.*Off. 30 b, *Illinc aſſumes, quæ ad hunc locũ pertinebũt.*Off.56 b, *Quod alteri detrahat, ſibi aſſumat.*pro Syll. 183 b, *Dico illud, quod in his cauſis nõ autoritati aſſumo, ſed pudori meo.* de Ora.89 b, *Orator tractationẽ orationis ſibi aſſumet.* pro Plan. 271 d, *Vt eorum reprehenſionem uos ueſtræ prudentiæ aſſumere, meæ modeſtiæ remittere debetis.* pro Cor.66 d, *Sacra Cereris aſſumpta de Græcia, id eſt, accepta.*I. Aſcitus. Part 232 d, *Aſſumpta uerba.* Off. 5 b, *Si id mihi aſſumo, uideor id meo iure quodammodo uẽdicare.*Ep.14 d, *Neq; uerò ego mihi poſtea quicquam aſſumpſi, neq; hodie aſſumo, quod quenquam maleuolentiſſimum iure poſſit offendere.*pro Syll.183 b, *Ego uerò minimum iure poſſit offendere.*pro Syll.183 b, *Ego uerò minimum iure po

Universidad de Deusto Biblioteca

tia, aut callida esset audacia, uix ullo obsisti modo posset. de Fin. 132 a, Quibus abest ad præcauendum intelligendi astutia. Offi. 65 b, Sed aliter leges, aliter philosophi tollunt astutias.

Astutus, a, um. callidus, uafer, ueterator, ueteratorius, maliciosus. Of. 63 a, Homo uersutus, obscurus, astutus, fallax, maliciosus, callidus, ueterator, uafer.)(.apertus, simplex, &c. Or. 202 b, Nihil atrox, nihil mirabile, nihil astutum, &c. Ep. 38 a, Quod si quis me astutiorem fingit, quid potest esse incallidius, quàm, etc. pro Mur. 125 b, Id esset hominis & astuti & ingrati.

Astu, uel Asty, urbẽ significat, hocq; nomine olim omnes ciuitates Græciæ uocabantur, ut Diodorus scribit. Verùm per excellentiam quandam, Athenæ & Alexandria, ut Stephanus testatur, sic appellatæ uetustis temporibus fuerunt, non secus quàm Vrbis nomine, Roma intelligebantur. Cic. autem Athenas intelligit, in quã ciuitatem Theseus innumeros mortales conuocauit. ut est apud Plutarchum. de L. 170 a, Vt nostri Attici, priusquàm Theseus eosdem migrare ex agris, & in Astu quod appellatur, omnes se conferre iussit, & Sunij erant ijdem & Attici: sic nos & eam patriam ducimus ubi nati, & illam qua excepti sumus. Terentius quoq;, In astu uenit, inquit.

Astypalea, leæ. insula una Cycladum. de N. 68 b.

Asylum, li. locus profugij. I. V. 93 b.

At, sed, atqui, uerùm. At. 108 b, Nõ est in parietibus resp. at in aris & focis. At. 73 a, At uerò posthac frustra potius dabo, quàm si rectè dari poterunt, committam ut nõ dem. de N. 77 b, Nemo quòd bonus uir esset, gratias dijs egit unquam, an quòd diues, quòd honoratus. Ep. 68 b, Ad properationem meam quiddam interest, non expectare, donec, &c. at statim causam illã totam arripere. I. V. 192 b, Si non bonam, at aliquam rationem afferre. Ep. 83 a, Animum tuum, & si non sapientissimi, at amicissimi hominis autoritate cõfirmãdũ puto. pro Dom. 239 b, Esses omnia si minus re, at uerbis consecutus. I. V. 249 b, Si minus supplicio affici, at custodiri oportebat. de Orat. 114 b, Si minus ut separatim de his reb. respõdeat, at certè ut in causa prudenter possit intexere. Ep. 84 a, Cæsar nunquam nisi honorificentissimè Pompeiũ appellat, at in eius persona multa fecit asperius: armorũ ista & uictoriæ sunt facta, nõ Cæsaris. & ibi. At nos quemadmodũ est cõplexus? de Fin. 81 a, At enim sequor utilitatẽ: manebit ergo amicitia tã diu, quàm diu sequetur utilitas. de Nat. 77 a, At enim minora dij negligunt, &c. Sic enim dicitis quasi ego, &c. de N. 65 a, At enim quærit apud Xenophontem Socrates, unde animã arripuerimus, si nulla fuerit in mũdo: et ego quæro unde orationem, unde numeros, unde cantus. Epi. 140 a, At hodie penis in obscœnis est. & ibid. At uerò Piso ille Frugi queritur, &c. de Or. 88 a, Atq; is non accurata quadam orationis copia reip. saluti fuit: at uerò eius filij diserti, &c. ciuitatem dissipauerunt. de N. 77 b, At uerò aut honoribus aucti, aut re familiari, &c. tum dijs gratias agimus, tũ nihil nostræ laudi assumptum arbitramur. de In. 68 b, At enim qui patria potestate tribunitiã potestatẽ infirmat, minuit is maiestatem, id est, etenim. I. V. 58 a, At enim solum, id est, ut me Siculi maximè uelint, alterum illud credo obscurum est, à quo Verres minimè se accusari uelit. In Verr. 111 b, At enim istum soli Siculi persequũtur, ciues Rom. qui in Sicilia negociantur, defendunt, diligunt.

Athamanum, gens. I. P. 100 b.

Atauus, ui. pro Cælio 44 a, Pater, auus, proauus, atauus.

Atedius, tectum nomen: id est, Cæsar. Attico libro 11. 186 b.

Atella, læ. urbs. contra Rul. 83 a.

Atellanius, a, um. de D. 113 b, Totum omnino fatum etiã Atellanio uersu iure mihi irrisum esse uidetur.

At enim, uerùm, uerùm enim. l. At.

Ater, a, um. niger ut carbo. Tusc. 250 a, Democritus alba & atra discernere non poterat. Quin. Fra. 314 a, Risi niuem atram. I. A. 168 a, Qui albus atérue fueris ignorans fratris filium præterijt. Tus. 191 b, Atra bilis. Nubes atræ, In Arat.

Athenæ, arum. de Or. 86 a, Vt omittam illas omnium doctrinarum inuentrices Athenas, in quibus summa dicendi uis & inuenta est et perfecta. de Or. 146 b, Domicilium tãtum in illa urbe remanet studiorum. de Cl. 196 b, Ea urbs, quæ domus est semper habita doctrinæ. & 159 b, Athenienses, quæ gẽs Ionum habetur. Or. 199 a, Atheniensium semper fuit prudens syncerumq; iudicium, de quorum urbis possessione propter pulchritudinem etiam inter deos certamen proditũ est: quæ uetustate ea est, ut ipsa ex sese suos ciues genuisse dicatur, ut eorũ eadem terra parens, altrix, patria dicatur: autoritate autem tanta est, ut iam fractũ propè ac debilitatum Græciæ nomen huius urbis laude nitatur.

Atheniensis, se. Atticus. pro Flac. 159 a, Adsunt Athenienses, unde humanitas, doctrina, religio, fruges, iura, leges ortæ, atq; in omnes terras distributæ putantur. pro Flac. Athenienses olim Iones habiti. Ora. 199 a, Atheniensium in loquendo prudens semper syncerumq; iudicium.

Atheos sine deo. de N. 14 a, Diagoras atheos qui dictus est: posteaq; Theodorus, nónne apertè deorum naturam sustulerunt? Ibid. 78 a.

Athleta, tæ. ad luctationẽ, certamenq; institutus. de Sen. 82 b, Cum Milo iam senex esset, athletasq; se in curriculo exercẽtes uideret, aspexisse lacertos suos dicitur, illachrymansq; dixisse, At hi quidem iam mortui sunt. & ibid. Nec enim ex te unquam es nobilitatus, sed ex lateribus & lacertis tuis. Tus. 183 b, et 287 a, Subducti bũ athletæ, &c. Or. 219 b, Athletæ & gladiatores, etc.

Athos, mons. de Finib. 88 a, Hellesponto iuncto, Athoq; perfosso.

Atina, næ. oppidum. pro Plan. 265 a.

Atinas, tis. pro Plan. 263 a, & de Diuinat. 93 a, Campus Atinas.

Atlanticus, a, um. de Som. 129 b, Atlanticum mare, quod magnum, quod oceanum appellatis in terris.

Atlas, antis. mons in Mauritania, & uiri nomen. Tusc. 229 b, Atlas sustinere cœlum traditur. & pro Sest. 7 a.

Atomus, mi. indiuiduum corpusculum. de Fi. 52 a, Ille atomos, quas appellat. i. corpora indiuidua propter soliditatẽ censet in infinito inani, in quo, &c. ita ferri, ut concursionibus inter se cohærescant, ex quo efficiatur ea quæ sint, quæq; cernantur omnia: eumq; motũ atomorum

morũ nullo à principio, sed ex æterno tempore intelligi conuenire. de N. 12 b, Infinita uis innumerabiliũ atomorum, quæ interiecto inani cohærescunt inter se, & aliæ alias apprehendentes continuantur, ex quo efficiuntur omnia. de N. 14 a, Abuteris ad omnia atomorum regno, & licẽtia. de N. 44 b, Miror esse quenquã qui sibi persuadeat corpora quædã solida, atq; indiuidua ui & grauitate ferri mundumq; effici ornatissimũ, etc. Aca. 40 a, De corpusculorum (id enim appellat atomos) concursione fortuita loqui. de Fat. 145 a, Democritus autor atomorum, accipere maluit necessitate omnia fieri, quàm à corporibus indiuiduis naturales motus auellere.

Atq; etiam, & uerò. leg. Verò.

Atq;, & uerò, &. de D. 122 a, Is à constantia atq; à mente, atq; à se ipse discessit. pro Fla. 146 a, In maximis periculis huius urbis atq; imperij grauissimo atq; acerbissimo Reip. casu, socio atque adiutore consiliorum, periculorumq; meorum, &c. pro Mur. 143 a, Qui ab illo in speculis atq; insidijs relicti, in capite atq; in ceruicibus nostris restiterunt. I. C. 114 a, Atq; illud, quod faciendũ primùm fuit, factum atq; transactum est. de Or. 93 b, Atq;, inquit Sulpitius, hoc primum ex te quærimus, etc. de N. 71 b, Atq; hæc quidem atq; eiusmodi, ex uetere Græciæ fama collecta sunt. de L. 188 a, Atq; ut C. Flaminium, atque ea quæ prisca sunt, relinquam, quid, &c.

Atq;, pro quàm. I. V. 100 b, Iste aliter atq; ut edixerat, decreuit. Tusculan. 206 b, Qui suos casus aliter ferunt, atque ut alijs autores ipsi fuerunt. Atti. 277 a, Hoc ad officium meum æquè atque ad ullam aliam rem pertinet. Attic. 24 a, Hoc non dissimile est atq; in Solonium. pro Dom. 223 b, Hoc unum et idem uidetur esse, atq; id quod de meipso nominatim tulisti. I. C. 215 a, Simulachrum Iouis contrà atq; antè fuerat, ad orientem conuersum. de L. 172 b, In alijs rebus uersor, atq; tu. de Orat. 132 a, Vim uerbi in aliud atq; cæteri accipiant posse ducere. de Or. 153 b, Sed paulo secus à me atq; ab illo perfecta sunt. de Som. 128 b, Stellæ errantes uersantur retrò, contrario motu atq; cœlum.

Atq;, pro ut. de In. 71 a, In hanc argumentationes ex ijsdem locis sumendæ sunt, atq; in causam negocialem. & cum præcedit æquè pro tam, illud atq;, quàm uel ut significat. de N. 68 b, Hi coluntur æquè atq; illi. pro Do. 219 a, Pompeius æquè ut unusquisque uestrûm, pro salute mea laborauit.

Atq; adeò. I. V. 109 a, Atq; adeò antequàm de incommodis Siciliæ dico, pauca mihi uidentur esse dicenda de dignitate, &c. Antequàm. 104 b, Atq; adeò, cùm hæc omnia omnib. sint acerba, tum uerò nobis intoleranda. I. V. 65 b, Hoc institui atq; adeò institutum referri molestè ferunt. At. 15 b, Ego princeps in adiutoribus atq; adeò secundus fui. pro Plan. 191 a, Insector, posco, atq; adeò flagito crimen. pro S. R. 23 a, Hoc consilio atq; adeò hac amentia impulsi, &c. pro S. R. 35 a, Quæ si prodierit atq; adeò cũ prodierit, scio enim proditurũ esse, audiet, &c.

Atqui. sed, sed enim, etenim. de Or. 147 b, Atqui uides, inquit, Antoni, &c. I. V. 137 b, Quid uerò, modum haberi nullum placet, atqui habentur necesse est. pro Plan. 276 a, Atqui eum cum uides, quo me tandem animo in te esse putas? Episto. 83 a, Atqui utebar familiarissimè Cæsare, Pompeium faciebam plurimi. Ep. 140 a, Atqui hoc Zenoni placuit, &c. pro Mil. 111 b, Atqui excelso loco superiorem se fore putabat Milo. de N. 29 b, Atqui certè nihil melius est mundo. Attic. 105 a, Atqui certè ille agere debuit.

Atramentum, ti. Epist. 139 b, Iam pater eius accusatus à M. Antonio, sutorio atramento absolutus putatur. Q. F. 316 a, Calamo & atramento temperato, charta dentata res agetur. de Natur. 51 b, Atramenti effusione sepiæ se tutantur.

Atratus, a, um. funebri uestimento indutus, funestus.)(. albatus. In Vat. 35 a, Ceda, quis unquam cœnauit atratus? id est, cum toga pulla. de D. 100 a, Quid, quòd fluuius atratus sanguine fluxit?

Atridæ, Agamemnon & Menelaus. ad Her. 22 b.

Atriensis, se. seruus cui atrij cura mandabatur. I. P. 94 a, Idem coquus, idem atriensis. & Parad. 122 b, Serui atrienses.

Atriolum, li. atrium minus. l. Atrium. Qu. F. 318 a, Quo loco in porticu quæ scribere aiunt, ut atriolum fiat, mihi ut est, magis placebat. & At. 5 b.

Atrium, trij. primus intra ædes aditus. Qu. Frat. 318 a, Atriolum non ferè solet, nisi in ijs ædificijs fieri, in quibus est atrium maius. contra Rul. 62 a, Vt in atrijs auctionarijs potius quàm in triuijs aut in compitis auctionẽtur. pro Qu. 4 a, b, Næuius suos necessarios ab atrijs Licinijs, & à faucibus macelli corrogat.

Atrocitas, tis. pro Quin. 9 b, Rei atrocitas necessitudinis nomine leuatur. de In. 68 a, Locus communis, per quem ipsius facti atrocitas aut indignitas, aut omnino culpa cũ indignatione augeatur. Acad. 34 b, Atrocitas ista, quo modo in academiam irruperit, nescio. Quin. Fr. 300 b, Hæ literæ cum leguntur, inuidiosam atrocitatem habent. ad Heren. 7 b, Augere atrocitatem peccati. I. C. 120 b, Ego quòd in hac causa uehementior sum, non atrocitate animi moueor, sed singulari quadam humanitate & misericordia.

Atrociter, crudeliter. I. V. 268 b, Nimis atrociter minitari cuipiam. Orat. 202 a, Contenta uoce atrociter dicere. pro Mil. 105 b, Atrociter ferre de aliquo.

Atrox, cis. habens atrocitatem, crudelis, atro horrendoq; aspectu. pro S. R. 28 b, Res scelesta, atrox, nefaria. de Cl. 172 a, Cõsules de re atroci magnaq; quærere. de Or. 127 a, Genus orationis uehemens & atrox.)(. lenitatis & mansuetudinis. pro Mar. 134 a, Atrox suspicio.

Attalicus, ca. ut Attalica Sicilia. I. V. 205 b, Attalici agri, contra Rul. 76 a.

Attalensis, se. ibidem. Item 61 b.

Attamen, ueruntamen. Epist. 105 b, Attamen isthæc ipsa, quæ te emisse scribis, non solùm rata mihi erunt, sed etiam grata. Ep. 107 b, Attamen ne mirere unde hoc deciderit, lex sumptuaria, &c. Or. 198 b, Quem si imitari atq; exprimere non possumus, attamen qualis esse debeat, poterimus fortasse dicere. de Orator. 144 a, Atq; ei si nequaquam parem illius ingenio, at pro nostro tamen studio meritam gratiam referre. de Clar. 166 a, Si non pari, at grato tamen munere.

Attellanus, a, um. ab Attella Campaniæ oppido histriones dicti, unde Attellanæ & Attalaniæ fabulæ. Ep. 136 b, Quando tu secundum Oenomaum Accij, non ut olim solebas Attellanum, sed ut nunc fit, Mimum introduxisti.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Attendo, *dis. animaduerto*, animum attendo, noto, diligenter percipio, attento animo, summáq; cum benignitate audio, mentem aures q; erigo, silentium orationi alicuius tribuo, animum & mentem adhibeo, aures ad alicuius uocem admoueo, attentum animum ad decoris cõseruationem teneo, ad sum animo.)(Alias res ago. de In. 64 a, Hoc autem in horum locorum expositione oportebit attendere, non omnes, &c. et 67 a, de In. 51 b, Si diligenter attendimus, hæc apta inter se intelligemus. & 84 a, bis. Postremò attendendum est, num, &c. de In. 43 b, Hermagoras quid dicat non attendit. Ep. Ego quia curo, attendo q; id tibi, affirmo te, &c. de Fin. 126 a, Attende quæso Brute, satis ne, &c. pro Milon. 106 a, Rem gestam uobis dum breuiter expono, quæso diligenter attendite. pro Plan. 280 a, Audi, audi atq; attende Lateren sis. de Fin. 91 a, Attendes igitur, ut soles. Epist. 80 a, Si attendes, quod facis, intelliges, &c. Ep. 36 a, Nihil errabis, si paulò diligentius attenderis. ut intelligas, etc. Tusc. 224 b, Hæc lætitia quàm turpis sit, satis est diligenter attendentem penitius uidere. I. A. 212 a, Quæ tria dum explico, peto à uobis P. C. ut eadem benignitate, qua soletis, uerba mea audiatis. pro Sest. 9 b, Et si me attentissimis animis summa cum benignitate auditis: tamen, &c. I. C. 102 b. Percipite quæso diligenter quæ dicam, & ea penitus animis uestris mentibus q; mandate. pro Syll. 172 a, Erigite mentes aures q; uestras, & me de inuidiosis reb. ut ille putat, dicentẽ attendite. I. V. 128 b, Attendite quæso & uidete. &c. pro Arch. 186 a, Quoniã me in hac re tam diligenter attenditis. Part. 240 b, Excitare animos ut attendant. I. V. 62 a, Quid in dicendo posis, nunquam satis attendi. de Orat. 147 a, Non æquè quid dicant, nisi admodum attendi, intelligo. I. V. 81 b, Quis nos magnopere attendit unquam? hoc quidem genere causarum, ubi, &c. Ep. 13 a, Sed attende quæso, quæ sint consecuta. de Fin. 98 b, Attendere aliquem studiosè. de Orat. 132 b, Attendere et aucupari uerba oportebit. de In. 57 a, Quæ pertinent ad dicendũ, ea nos melius quàm cæteri attendimus. Ep. 173 b, Attẽdere te uolo, quæ in manibus sunt. Orat. 215 b, Sed non attendimus, neq; exaudimus nosmetipsos. I. A. 166 a, Sed stuporem hominis attendite. I. V. 266 a, Quod iste neq; attendere unquam, nec intelligere potuit. pro Qu. 14 b, Quod abs te quæso, ut diligenter attendas. pro R. P. 125 a, Vt cùm lex aliqua recitaretur, primum uersum attenderet, si, &c. de Orat. 98 a, Imò id mehercule, inquit, ipsum attendo. de In. 46 b, Humile genus causæ, quod negligitur ab auditore, & non magnopere attendendũ uidetur. de Or. 160 b, Nam uersus æquè prima, & media & extrema pars attenditur. pro Qu. 11 b, Cum attendo qua prudentia sit Hortensius, non arbitror, &c. Off. 45 a, Sed cum attenderint ueniam necessitati dari, non mirabuntur, &c. I. A. 244 b, Animus tamen erit solicitus, ut nihil possit de officijs legationis attendere. Atti. 249 a, Parua res est, sed tu bene attendisti. Off. 58 b, Sed si animum attenderis, turpitudinem uideas. I. V. 81 b, Quo tempore igitur aures iudex animum q; attenderet? contra Rul. 75 b, Sed attendite animos ad ea quæ sequuntur.

Attentè, *silentiò, attento animo, benignè, diligenter, clementer*. de Or. 108 a, Itaq; nos raucos sæpe attentissimè audiri uideo. pro S. P. 20, Vos oro ut attẽtè bonaq; cum

uenia uerba mea audiatis. Par. 232 b, Intelligenter autem ut audiamur, & attentè à rebus ipsis ordiendum est. pro Clu. 19 a, Quæso ut me benignè attenteq; audiatis. et 70 b, A uobis benignè attenteq; audior. I. A. 160 a, Et sum à uobis benignè & diligenter auditus pro Cl. 51 a, Agit enim sic causam T. Actius, &c. uos attenditis & auditis silentiò. pro Do. 219 b, Vestra in me attentè audiendo benignitas prouexit orationem meam. I. A. 152 b, Alterum peto à uobis, ut pro me dicentem benigni, alterum ipse efficiam, ut contra illum cum dicam, attentè audiatis. de Cla. 182 b, Assidens & attentè audiens.

Attentio, *onis*. de Or. 122 a, Cura, attentio, animi cogitatio, uigilantia, assiduitas, labor, uno diligentiæ uerbo continentur.

Attento, *as. tento, pertento*. pro Sest. 4 b, Quam urbem ab illa scelerata manu attentari suspicabamur. de Ar. 247 a, Cùm ea attententur eius lingua, cuius antea manu euersa sunt. I. V. 135 b, Omnium inimicos diligenter cognoscere, colloqui, attentare. Ora. 217 a, Compositæ orationis insidijs fidem auditoris attentare. de Ora. 153 a, Melius fuerat præterire quàm attentatum deferre. Postq. 202 a, L. Hellius suam classem attentatam magno cum suo periculo penè sensit.

Attentus, *a, um*. diligens, diligentiam adhibens I. V. 102 a, Qui in re aduenticia & hæreditaria tam diligens & attentus esset. & 168 b, Vt uarietate criminum uos attentos tenerem. ad Her. 27 b, Tenere auditorem attentum. de N. 60 a, Præbebo me tibi uicißim attentum contrà Stoicos auditorem. de Or. 138 b, Attentum commonendi Græci, ut principiò faciamus iudicẽ. ad Her. 1 b, Facere auditores attẽtos. de Or. 116 a, Vt eum qui audiat, benè attẽtos animos ad decoris cõseruationem teneamus. de D. 131 b, Id certè magis est attẽti animi quàm furẽtis. Or. 216 a, Attẽto animo excipere aliquid. de Or. 144 a, Omne illud meridianũ tẽpus Crassũ in acerrima et attentissima cogitatione posuisse. pro S. R. 25 a, Attẽta & uigilantia uita. pro Qu. 2 b, Paterfamilias prudẽs et attẽtus.

Attenuatè. de Cla. 182 b, Attenuatè pressèq; dicere.

Attenuatio, *onis*. ad He. 6 b, Defensoris narratio simplicem & dilucidam expositionem debet habere cum attenuatione suspicionis. Ibidem 20 b.

Attenuatus, *a, um*. de Cla. 191 a, Oratio nimiã religione attenuata. ad Heren. 26 a, Attenuata est, quæ demissa usque ad usitatissimam puri sermonis consuetudinem. l. Acclamatio.

Attenuo, *as. imminuo, demitto, deprimo*. pro Pom. 9 b, Bellum expectationi Pompeij attenuatum atq; imminutum est. ad Her. 17 a, Vt hæc attenuentur, quæ suprà demonstraui. Amplificare, ibidem.

Attestor, *aris. testor, testem facio*. pro Mil. 114 b, Te Magne tamen attestaretur, &c. pro Sylla, De his tantum dicam quod satis est, attestante memoria omnium, neminem esse, qui, &c.

Attexo, *xis*. aduingo, applico. de Vniuers. 202 a, Vos autem ad id quod erit immortale, partem attexuite mortalem.

Atticè. Atticorum more. de Opt. 244 a, Bene dicere est Atticè dicere.

Atticismus, *mi*. elegantia linguæ Atticæ. Attic. 664 a, Et ille la-

ille latinus ἀττικισμὸς ex interuallo requirendus.

Atticus, *a, um*. Orat. 198 b, 199 a, Demosthenes, quo'ne Athenas quidẽ ipsas magis credo fuisse Atticas. de Cla. 179 b, Huius orationes tantum argutiarum, tantum exemplorum, tantum urbanitatis habent, ut penè Attico stylo scriptæ esse uideantur. de Or. 146 b, Suauitas sermonis Atticorum & Romanorum propria. de Cla. 170 b, Ea subtilitas, quam Atticam appellant. Or. 199 a, Atticorum est inculte & horridè dicere, modò id eleganter enucleateq; fiat. & ibi. Atticorum aures teretes & religiosæ. de N. 19 b, Scito sermone & Attico loqui.

Attilius, *lij*. pro S. R. 26 a.

Attineo, *es. I*. Attinet. Or. 211 b, Quamq; attinendi magni dominatus fient. ad Her. 1 a, Græci scriptores ne parum multa scisse uiderentur, ea conquisiuerunt, quæ nihil attinebant, ut ars difficilior cognitu putaretur.

Attinet, *bat. pertinet, oportet, attingit*. de In. 73 a, Iudicium de ea re fieri nihil attinuit. de Fat. 14 a, Quid igitur attinet inculcare fatum. de Finib. 119 a, Si autem eos non probabat, quid attinuit cum his, quibus cum re conueniebat, uerbis discrepare? pro Qu. 11 a, Neque quemquam attinebat id recusare, quod, &c. Ep. 52 b, De quo quid sentiam, nihil attinet dicere. Attic. 191 a, Ea re non uenit, quia nihil attinuit. de Am. 303 b, Nam hoc quidem in talibus uiris quid attinet dicere: si contendissent, scio impetraturum non fuisse. Of. 22 b, Neq; enim naturæ attinet repugnare, nec quicquam sequi, quod assequi nequeas. Epist. 261 a, Vrbem reliquimus, quàm sapienter, nihil attinet disputare. de Fin. 114 b, & pro S. R. 29 a, Hoc ad me nihil attinet: si igitur illa cultura uitium in uite insit ipsa, cætera credo uelit, quæ ad colendã uitem attinebant. Quint. Frat. 306 b, Ego quod ad me attinet, itemq; arbitror cæteros, ideirco taceo, &c. Atti. 260 b, Caninium perdidi hominem, quod ad me attinet, non ingratum. & 77 a, Sic in prouincia nos gerimus, quod ad abstinentiam attinet, ut nullus teruncius insumatur in quemquã. I. V. 111 b, Alio loco, ut se tota res habeat, quod ad eam ciuitatem attinet, demõstrabitur. Ep. 3 b, Quod ad popularem rationem attinet, hoc uidemur esse consecuti, ut ne quid agi, &c.

Attingo, *gis. tango*. Att. 79 a, & Epi. 244 a, Cappadociæ pars, quæ Cliciam attingit. I. P. 87 b, Macedonia, quæ tantis barbarorum gentibus attingitur. Att. 22 b, Attingere cœlum digito. de Leg. 107 b, Nullum hoc frigidius flumen attigi, cum ad multa accesserim. Ep. 28 b, De præda mea nec attigi, nec tacturus est quisquam. Qu. Frat. 292 a, Quæ res ad officium imperij tui pertinebunt. de his rebus serui nihil attingant. de Or. 92 a, Quæ isti rhetores ne primoribus quidem labris attigissent. pro Cæl. 43 a, Qui primorib. labris aliquid gustant, & extremis (ut dicitur) digitis attingunt. pro Arc. 189 a, Si ipsi hæc neq; attingere, neque sensu nostro gustare possemus. de Ar. 245 a, Voce tantum attigi legum initium et iudicij, confedit ille, &c. Or. 200 b, Isocrates præstat omnibus, qui unquam orationes attigerunt. pro Arc. 191 a, Nam quas res nos gessimus, attigit hic uersibus, & inchoauit: quibus auditis, &c. ad perficiendum hortatus sum. pro Cec. 294 a, Si ad uerbum rem uolumus attingere. de In. 60 a, Singillatim unamquamq; rem attingere. pro Do. 235 a, Nemo fuit qui rem ullam de meis bonis attigerit.

de Or. 123 b, Ab eo quod rem attingat, plures sunt argumentorum sedes. Off. 4. b, Primus ille locus, qui maximè naturam attingit humanam. & 164 a, Quanquam hæc res non solùm ex domestica est ratione, attingit enim & bellicam. de Orat. 108 b, Opinio fuit L. Crassum non plus attigisse doctrinæ, quàm, etc. de Leg. 169 b, Sed nimirum me alia quoq; causa delectat, quæ te non attingit. de Orat. 91 b, Ego qui serò ac leuiter Græcas literas attigi, tamen, &c. & ibi. Si illa quæ ego non attigi, accesserint. id est, artes & studia. de Leg. 171 b, Quæ non magis legis nomen attingunt, quàm si, etc. id est, non magis sunt leges, &c. Epi. 42 b, Ne qua me illius temporis inuidia attingeret. Aca. 55 b, Et quæcunq; res eum sic attinget, ut sit uisum illud probabile, neq; illa re impeditũ, mouebitur. de Orat. 127 a, Sic quid esset illud perquam breuiter perstrinxi atq; attigi. Ep. 19 b, Et hoc quicquid attigi, non feci inflammandi tui causa, sed, &c. Att. 21 a, Strictim attingere aliquẽ librum. Epist. 14 a, Atq; hanc quidem ille causam sibi ait non attingendæ reipublicæ fuisse. At. 37 a, Rempublicam nos nulla ex parte attingimus. & 147 b, Nec sumptis armis belli ullam partẽ attigi. Ep. 64 b, Vt primam attigi forũ. pro Sest. 18 a, Qui aliquam partem in meo luctu sceleris Clodiani attigisset. At. 147 b, Si quæ de Pompeio nostro tuendo cura te attigit. Off. 48 b, Eorum autẽ ipsorum partim eiusmodi sunt, ut ad uniuersos ciues pertineant, partim singulos ut attingãt. de Fin. 130 a, Cum autẽ processit paulum, & quatenus quidq; se attingat, ad seq; pertineat, perspicere cœpit, tum, &c. Ep. 43 a, De ambitu uerò quid interest, inquies, an de maiestate? ad rem nihil, alterum enim non attigisti, alteram auxisti. I. V. 252 b, Ciuitates, quæ officijs, fide, uetustate, & etiam cognatione populi Rom. nomen attingunt. Qu. Frat. 290 b, Publicani nos summa necessitudine attingunt. I. V. 113 b, Is me cognatione maximè attingit. At. 39 a, Deinde quos in senatu ne tenuissima quidem suspicione attigerat, nominauit. Ep. 206 a, Qui te aliqua necessitudine attingunt. de Fin. 72 a, Sed ne suspicione quidem possum attingere.

Attingens, *tis*. Tusc. lib. 1, Mentò summam aquam attingens. L. Stomachus.

Attraho, *his*. allicio, inuito, allecto, adduco. I. V. 109 a, Ea me ad hoc negocium prouincia attraxit. At. 288 a, Cum id malũ, quod uitare potueris, ultrò accersas atq; attrahas. In Sal. 174 a, Sallustius bis ad iudicis subsellia attrahit atq; attrahit ad amicitiam. At. 155 a, Puto te attractum iri, si de pace agetur.

Attrectatus. *tus*. Tusc. 186 a, Nam attrectatu et quassu sæuum amplificatis dolorem. Poetæ.

Attrecto, *as*. sæpe tracto & tango, et quasi manibus tero. de Ar. 250 a, Libri, quos tu contaminatis manibus attrectas. pro Plan. 265 a, Aspicitur, non attrectatur: procul apparet, non excutitur, non in manus sumitur. pro Cæl. 41 b, Quidam dixerunt uxores suas redeuntes à cœna attrectatas esse à Cælio.

Attribuo, *is*. ascribo, tribuo, assigno, confero, conijcio, refero, addico, uendico, ascisco, destino, affingo. de N. 78 a, At nonnunquam bonos exitus habeat boni, eos quidem ascribimus attribuimusq; sine ulla ratione dijs immortalibus. de Sen. 77 b, Qui si eruditius uidebitur disputare

Universidad de Deusto
Biblioteca

tare quàm consueuit, attribuito literis Græcis, quarum, &c. l. V. 257 a, Vt alijs causam calamitatis attribueret, quæ omnis propter auaritiam ipsius accidisset. de Ora. 110 a, Hoc tu si cupidius factum existimas, Cæsari attribues: si familiarius, utriq; nostrùm. de In. 43 b, Eas sicut aliquas prauas res oratori attribuere, magna amentia uidetur. pro S.R. 20 b, Timor, quẽ mihi natura pudorq; meus attribuit. Ep. 29 a, Quod mihi cum illo commune erat, sibi soli attribuit. & 37 b, Si autem hoc genere delectaris, ut quæ tibi in mentem ueniant, alijs attribuas, genus sermonis indueis in amicitiam minimè liberale. & l. A. 195 b, Antonius mihi pecuniam attribuit. Attic. 204 b, Videbis ut tantum attribuatur, quantum debetur. & 195 b, Velim aliquando puerũ uisas, eiq; de mancipijs, quæ tibi uidebitur, attribuas. & 196 a, Pueros attribue ei quot & quos uidebitur. Q. Fr. 296 b, Insulæ, quæ erant ab Sylla Rhodijs attributæ. de In. 60 b, Attribuere orationem alicui rei: id est, inducere aliquam rem loquentem. l. C. 105 b, Video cui Apulia sit attributa, qui habeat Hetruriam. l. P. 9 98 a, Sestertiũ cẽties et octogies ex ærario tibi attributum Romæ in quæstu reliquisti. & l. A. 224 a, Quantiq; locarint, tantam pecuniam redemptori soluendam attribuendamq; curẽt. pro Fon. 278 b, Ne cupido testi autoritas attributa uideatur. pro Sest. 18 a, Quæ negocij publici procuratio cogitari potuit, quæ non esset attributa atq; descripta? de In. 50 a, Omnes res argumentando confirmantur aut ex eo quod personis, aut ex eo quod negocijs est attributũ. ac personis has res attributas putamus, nomẽ, natura, uictus, &c. & ibi. b, Negocijs, quæ sunt attributa, partim, &c.

Attributus, a, um. assignatus. hinc Attributi dicebantur, quos creditoribus exigendos assignabant. Att. 211 b, Attributos quòd appelles, ualde probo.

Attributio, nis. assignatio. At. 244 d, Brutus scripsit sese de attributione omnia summa fecisse. & 251 a, Ait enim attributionem in Idus, &c. & 253 a, Et attributio est mihi nominum ignota. de In. 50 b, Ex his etiam attributionibus consideratur, sacer an profanus, publicus an priuatus, alienus an ipsius, de quo agitur, locus sit, an fuerit.

Attritus, a, um. comminutus, consumptus, usuq; deterior factus & attenuatus. l. V. 222 a, Mentum simulachri Herculis paulo attritius.

At uerò. de Cl. 169 a, At uerò extra Græciam magna dicendi studia fuerunt. pro Mar. 132 b, At uerò hæc tua iusticia, &c.

Auarè, auidè, parcè, restrictè. Postquam. 207 a, Intemperans non in auarè cœptis, sed porrò intermissis uoluptatibus.

Auaritia, tiæ, sordes, inhumanitas, auiditas. Tusc. 214 b, Est autem auaritia opinatio uehemens de pecunia, qua si ualde expetẽda sit, inhærens et penitùs insita. ad Her. 32 a, Auaritia est iniuriosa appetitio alienorum. Of. 49 b, Nullum uitium est tetrius quàm auaritia, præsertim in principibus et rempubl. gubernantibus, de Leg. lib. 1, Auaritia nihil fœdius. L. Senilis. de Or. 124 a, Auaritiam si tollere uultis, mater eius est tollenda luxuries. pro S. R. 30 b, In urbe luxuries creatur, ex luxuria auaritia existat necesse est, ex auaritia erumpit audacia. pro Qu. 4 b, Nullum est officium tam sanctũ atq; solenne, quod non auaritia comminuere atque uiolare soleat. I. P. 98 a, Quid auaritiæ, quæ criminib. infinitis implicata est, summam nunc explicem? pro Qu. 9 b, Si hæc tecum duo uerba feciſſes, quid agos? respirasset cupiditas atq; auaritia paululum. Off. 40 b, Ad diuitias plerique inflammati auiditate rapiuntur. pro Dom. 225 b, Cum omnium locupletũ bona spe & auaritia deuorasses. de Fin. 98 a, Quis unquam fuit auaritia tam ardens? aut tam effrenatis cupiditatibus? de Or. 121 a, Quod alieni appetens, de auaritia, &c. de Fin. b. 123, Nec enim omnes auaritias, si æquè auaritias esse dixerimus, sequitur etiam ut æquas esse dicamus.

Auarus, a, um. alieni appetens, qui omnia in pecunia ponit, sui nimium tenax, auidus, tenax, parcus, restrictus. de Or. 133 b, Cornelius homo, ut existimabatur, auarus & furax. In Vat. 36 b, Vatinius in Tribunatu gratis nihil fecit, qui omnia in pecunia posuit. l. V. Homo auarissimus. & ibidem: Auariores magistratus.

Au. uidetur Cicero præpositionem facere. Or. 212 a, Quid si etiam abfugit, turpe uisum est? & abfer noluerunt? an fer maluerunt? quæ præpositio, præter hæc duo uerba, nullo alio in uerbo reperitur.

Auceps, cupis. uenator. de Orat. 105 b, Leguleius quidam præco actionum, cantor formularum, auceps syllabarum.

Auctio, onis. publica uenditio, in qua precium augetur. ad At. 186 b, Ac uereor ne iste iam auctionem nullam faciat. & ib. Emptio ob hastam. in C. Ver. 118 d, Auctio facta est. pro Qu. 3 a, Auctionem in Gallia se facturum esse proscribit. Cec. 287 a, Cum esset auctio hæreditatis constituta. pro S. R. 22 a, Bona alicuius auctione constituta uendere. cont. Rul. 62 a, Constituere auctionem. & 79 b, Tabula ueratianæ auctionis, in qua scriptum fuisse aiũt, Iugera CC. in quib. oliuetum fieri potest. pro Vl. 266 a, Cum ille rogasset Granium quid tristis esset, an quòd auctiones essent: imò uerò, inquit, quòd legiones. l. A. 174 a, Auctionis miserabilis aspectus, uestis pompeij: & 196 b, Mulier auctionem prouinciarum faciebat. Epist. 164 b, Circulator quidam auctionum nuncius. In Verr. 202 a, Facere auctionem. pro Quint. 3 b, Vendere auctionem. Sectores & coactores in auctionibus. L. Sector & Coactor.

Auctionarius, a, um. l. Auctionor. In Cat. 108 d, Meo beneficio tabulæ non nouæ proferentur, uerum auctionariæ.

Auctionor, aris. auctionẽ facio, auctione uendo, per præconem uendo, sub præcone subijcio. contra Rul. 62 a, Vt in atrijs auctionarijs potius quàm in triuijs, aut in compitis auctionentur. et 76 b, Rullus hasta posita cum suis formosis finitoribus auctionans. pro Deiot. 148 a, Detarus auctionatus est, sesèq; expoliare maluit, quàm tibi pecuniam non subministrare. pro Qu. 3. a, Ibi tum optimus Quintium deterret ne auctionetur. & 4 a, Ait se auctionatum esse in Gallia.

Auctus, a, um. cumulatus, ornatus, amplificatus, exaggeratus. Attic. 2 a, Filiolo me auctum scit. & 273 a, Auctus fore uidetur. pro Cl. 26 b, Mulier aucta pecunia: id est, ditior facta propter hæreditatem sibi relictam. & N. 97 b, At uerò honoribus aucti, autre familiari, tuis dijs gratias agimus. l. V. 252 a, Hæc tanta præda auctis mancipijs, argento, ueste locupletatus, cœpit, &c. pro S. Ro. 204 a, Vt spolijs Sex. Roscij hoc iudicio ornati auctiq; discedant. de Fin. 67 a, Tanta lætitia auctus sum, ut mihi non constem.

Aucupium, pij. auium captatio, & uenatio, atq; etiam aliarum rerum. de Finib. 69 b, A sooti, mundi, elegantes, optimis cocis, pistoribus, piscatu, aucupio, uenatione, &c. Orat. 216 a, Si minimè animaduertetur delectationis aucupium. & 204 b, Ne elaborata concinnitas & quoddam aucupium delectationis manifestò deprehensum appareat. pro Cec. 297 b, Tum aucupia uerborum & literarum tendiculas in inuidiam uocant. de Senect. 89 a, Tum eonditiora facit hæc superuacanei operis aucupium atq; uenatio.

Aucupor, aris. capto, consector, obseruo, quæro, uenor. At. 97 a, Nos longis nauibus tranquillitates aucupaturi eramus. pro Ce. 294 b, Leguleij aucupes syllabarum. l. Auceps. Si uerba inter nos aucupabimur. de Orat. 131 b, Attẽdere & aucupari uerba oportebit. de Fi. 79 b, Præcipitisq; ut errãtem aliorum opinionem aucupemur. de Or. 111 b, Ars dicendi opiniones hominum, & sæpe erro res aucupatur. ad Her. 24 b, Venari laudem modestiæ. Ep. 68 b, Ac non uereor ne assentatiuncula quadam aucupari tuam gratiam uidear. In P. 9 b, Leuitatis est inanem aucupari rumorẽ, & omneis umbras etiã falsæ gloriæ consectari. pro Cluent. 39 a, Imperitorum hominum rumusculos aucupari. Orat. 202 b, Delectationem aliquam dicendo aucupari. pro Sex. Ros. 22 b, Cum præsertim tam multi occupationem eius obseruent, tempusq; aucupentur. pro Sest. 25 a, Non sum tam insolens in dicendo, ut omni ex genere orationem aucuper. pro Flac. 16 b, Cur epistolis & sororis, & matris imbecillitatem aucupatur? de Ora. 114 a, Non ego utilitatem aliquam ad dicendum aucupans, horum libros lego. ad Her. 4 b, Cum res sine propria lege uenit in iudicium, quæ tamen ab alijs legibus similitudinem aucupatur. & 9 a.

Audacia, ciæ. confidentia, impudentia, ceruices, addere animos alicui. de In. 83 b, Audacia non contrarium est fidentiæ, sed appositum ac propinquum, & tamen uitium est. pro Cec. 285 a, Audacia et confidentia idẽ. Par. 237 a, Fortitudinem audacia imitatur. Off. 15 a, Animus paratus ad periculum si sua cupiditate non utilitate communi impellitur, audaciæ potius nomen habet quàm fortitudinis. in Verr. 124 a, Vir incredibili importunitate & audacia. et 118 a, Nostis os hominis, nostis audaciam. l. A. 248 a, Audacia ad omne facinus. pro Lig. 140 b, Vide quid licentiæ Cæsar nobis tua liberalitas det, uel potius audaciæ. pro Syl. 181 b, Perspicite quantas audacias, quàm incredibiles furores, &c. pro Dom. 241, Quanquam & insolentia dominatus extulerat animos, & erat incredibili armatus audacia. In Catilin. 106 a, Non mediocres hominum libidines, inhumanæ audaciæ atq; intolerandæ. pro Cluent. 56 b, Quod si aut confidens astutia, aut callida esset audacia, uix ullo obsisti modo posset. pro Fl. 155 b, Audacia & impudentia fretus id decit, &c. de Inu. 42 b, Temeritas & audacia stultorum, & improborum.

Audacius. Orat. 216 b, Poetæ transferunt tum crebrius tum audacius.

Audacissimus. Orat. 208 b, A nobis, homo audacissimus Catilina in Senatu accusatus, obmutuit.

Audacter, fidenter. de Cl. 186 a, Is ad dicendum ueniebat magis audacter quàm peritè. Or. 199 a, Post paulatim incedens exultabat audacius. in bonam partem. Br. 91 a, Et quidem audacter dicebam, &c. id est, in bonam partem. l. V. 135 b, Quamuis audacter quamuis impudenter, pro Fon. 276 a. Audacter hoc dico, non temerè confirmo. pro Sex. R. 25 b, Omnia non modò dicere, uerùm etiam libenter, audacter, libereq; dicere.

Audax, cis. confidens, proiectus ad audendum, cuius eminet audacia. Quint. 39 b, Vatinius homo petulans & audax. & de Inuent. 42 b, Temerarius & audax homo. In Catil. 196 a, Audax ad facinus. pro Cl. 21 a, Audax mulier. de Orator. 124 a, Si causa nemini, & tu semper audax, quid est quod de facinore dubitare possumus. de Natur. 55 b, Audax.) (. Timidus. de Fin. 61 b, Alij audaces q; & proterui.

Audeo, es. non dubito. pro Lig. 38 a, Vide quæso Tuberõ, ut qui de meo facto non dubium dicere, de Ligarij non audeam confiteri. At. 91 b, Ausus es hoc ex ore tuo, Ennius inquit, me rogare. de Cl. 166 a, Non ego tibi repromittere istuc quidem ausus sim. pro Pomp. 8 b, Itaq; tantum uictus efficere potuit, quãtum incolumis nunquam est ausus optare. pro Pomp. 6 a, Imperatorem à nobis certum deposcere, neq; audẽt, neq; id facere summo fine periculo posse arbitrantur. Attic. 284 b, Verba tua recognosce, & aude negare, seruientis aduersus regem istas esse preces. Orator. 213 b, * Nos ausi referare.

Audiens, tis. auditor, obediens. Or. 202 a, Itaq; ille perfectus utcunq; se affectum uideri, et animum audientis mouere uolet, ita certum uocis admouebit sonũ. de Cl. 190 b, Inflammare animos audientium. & 172 b, Ad animos audientiũ promouendos. in Ver. 94 b, Sunt illi quidẽ docto audientes, &c. l. V. 203 b, et 253 a, Respõdit dicto audientẽ fuisse Prætoris. de Diu. 136 b, Istæ imagines ita nobis dicto audientes sunt, ut simulatq; uelimus, accurrant.

Audientia, tiæ. audiendi attentio. l. V. 61 a, Maximam audientiam orationi meæ improbitas illius facturа est. de Sen. 83 b, Facitq; persæpe sibi audientiam diserti senis compta oratio & mitis. ad Her. 4 a, Illi præco faciebat audientiam. de Orat. 138 b, Facere sibi audientiam.

Audio, is. auribus accipio, ex audio, excipio, sentio, aures meas alicui do, aures alicui patefacio, de aliquo memoriam accipio, auditionem accipio, ad aures meas uenio uel peruenit, fame & auditione accipio, auditor sum, operam do, aures meæ sonum alicuius rei capiunt. ad At. 115 a, De malis nostris tu prius audis quàm nos. ad Att. 273 b, Quòd non prius exercitum tuum Apollonia moueristi, quàm de Antonij fuga audisti. pro S. R. 46 b, Vnde uix ter in anno audire nunciũ possunt. de N. 79 a, Audit igitur mens diuina etiã de singulis. Ep. 137 a, De isto periculo nihil audiui. & 150 a, De prælio facto audiui. Ep. 103 b, Ego te de rebus illis non audiam. ad Att. 77 a, Etsi hoc te ex alijs audire malo. & 113 a, Audire de aliqua re. & in Verr. 221 b, & pro Cluent. 20 a, Acad. 2 a, Lucullus delectabatur lectione librorum, de quibus audiebat. pro L. Flacc. 164 a, Nemo illorum iudicum, clarissimis uiris accusantibus, audiendum sibi de ambitu putauit. ad Attic. 235 a, Audi igitur ad omnes: id est, literas. & de Orat. 155 a, Audiui de socero meo: id est, à so-

Universidad de Deusto Biblioteca

cero meo. & de Clar.173 a, Audiui ista de maioribus natu, id est, à maioribus natu. I.P.88 a, In quo dij immortales meas preces audierunt. Qu. Frat. 305 a, Quod precarer Deos, nisi meas preces audire desijssent. Epi. 21 a, Nunquam libère, si te audies. et ib. b, Tecum loquere, te adhibe in consilium, te audi, tibi obtempera. I.A. 247 a, Næ ego istam sapientiam non audiam. I.P.88 a, Græci, &c. quos utinam ita audires, ut erant audiendi: sed audis in præsepibus, audis in stupris, audis in cibo et uino. de Nat.12 b, Tanta imbuerer superstitione, si te audire uellem, ut Aruspices mihi essent colēdi. & 59 b, Tu Cotta si me audias, eandem causam agas. ad At.98 b, At uellem, à principio te audisse amicißimè admonentem. Ep. 172 b, Si me Cæsar audisset, etc. de Or.135 a, Potest fieri, inquit, ut omnino quod te audisse dicis, nunquam audieris. & 121 a, Ex Crasso audiui, cum diceret, sibi certum esse, &c. & 110 a, Valde sum cupidus, te in illa longiore ac perpetua oratione audiēdi, etc. pro S.R.20 a, Quapropter uos oro, ut attentè bonaq; cū uenia uerba mea audiatis. pro Cluen.19 a, Causa quæ iam per octo annos ex contraria parte auditur. Epist.139 a, Veniunt etiam, qui me audiunt quasi doctum hominem. Academ. 5 b, Qui mihi operam dant. de Fat. 140 b, Te proponere aliquid, ad quod audiam, uolo. de Nat. d. 9 b, Cleanthes Zenonem audiuit: id est, Zenonis discipulus fuit, &c. Off.1 a, Audire aliquem: id est, esse discipulum alicuius. cont. Rul.89 b, Quæ data, uendita, patior, audio, quid deinde? I.V.249 b, Panormi igitur? audio. et ib. Lilybeū fortasse? uideo. Tuscul. 161 b, Nec Homerum audio, qui Ganymedem à dijs raptum ait id est, nec Homero assentior. de Leg.166 a, Vt bene audiant, et rumorem bonum colligant, erubescunt. Att.84 b, Qui me idcirco putant bene audire uelle, ut ille malè audiat. de Finib. 102 a, Est hominis ingenui, uelle bene audire ab omnibus. Tuscul. 205 b, Erat surdaster M. Crassus, sed aliud molestius, quòd malè audiebat. I.V. 100 b, Ne gratis in prouincia malè audires. Of. 71 b, Quid enim auditurum putas fuisse Vlyssem, si in illa simulatione perseuerasset? qui cum maximas res gesßisset in bello, tamen hæc audiuit ab Aiace. Orat.135 a, Cum læsisset testis Silus Pisonem, quod se in eum audisse dixisset, potest fieri, inquit, &c. id est, qui ei maledicerent.

Auditio, onis. auditus, sermo dispersus, rumor. pro Pl.271 a, Nolite fictis auditionibus, nec disseminato dispersoq; sermoni credere. de Fin.134 b, Homines fabularum auditione ducuntur. I.V.224 a, Expete aliquid sola auditione. Ep.112 a, Romam cum uenissem, tenuem quidem auditionem de ea re accepi. de Ora.120 a, Auditio & cogitatio, quæ studio & diligētia præcurrit ætatem. de Nat. 45 a, Accipere aliquid fama & auditione.

Auditor, oris. qui audit, audiens, discipulus, is apud quem agitur. de Natu.9 b, Perseus Zenonis auditor. de Fi. 137 b, Demetrius Theophrasti auditor. de Nat. 60 b, Præbeo me tibi uicißim attentum contra Stoicos auditorem. Orat.199 a, Oratorum eloquentiæ moderatrix est auditorum prudentia. & 208 a, Ordiri, &c. in quo aut concilietur auditor, aut erigatur. de Orat.103 b, Eorum qui audiunt mentes inflāmare. de Cl.181 a, Audiens multitudo. & ibid. b, Si Platonem unum auditorem haberet Demosthenes. pro Do.226 a, Ille ne auditor quidem suæ

gloriæ, ego etiam spectator meæ laudis esse potuissem. de Clar.182 b, Præstat etiam illi doctus auditor indocto, quòd, &c. & 181 b, & Or.208 a, & 217 a.

Auditus, a, um. pro Cor. 58 a, Virtus audita.)(Virtus præsens, experta atq; perspecta.

Auditus, tus. sensus audiendi, auditio. de N.55 a, Auditus autem semper patet. eius enim sensu etiam dormientes egemus, à quo cum sonus est acceptus, etiam à somno excitamur. ad Her. 77 b, Nunquid aliquo sensu perceptum sit, aspectu, auditu, tactu, odore, gustatu. de Som. 129 a, Sensus audiendi habes. Offi.7 b, Labeo, seu quis alius, nihil enim præter auditum habeo. pro Marc. 132 b, Hoc non perinde intelligi auditu potest, atque ego ipse cogitans sentio.

Auello, lis. abstraho, aufero. I.V. 226 a, Hoc iste signum auellendum asportandumq; curauit. de Se.92 a, Poma ex arboribus, si cruda sunt, ui auelluntur: si matura, decidunt. pro Fon.283 b, Auellere atq; abstrahere filium de matris complexu. pro Do. 242 b, Vt perpetuum dolorem auulsus à meis sustinerem. de Orat. 144 b, Auulsum à cæteris. L. Emblema, & sigillum.

Auena, næ. frumenti genus. de Fin.146 a, Si auenam in segete uspiam uideris.

Auentinus mons. pro Mur.127 a.

Aueo, es. cupio, auiditas alicuius rei me tenet. Attic. 10 a, Valde aueo scire quid agas. de Fi.74 b, Cum uacui curis etiam quid in cœlo fiat, scire auemus. Att.33 a, Intellexi quàm suspenso animo scire aueres quid esset noui. Tusc. 163 a, Aueo enim audire quicquid est. At.55 b, & de D. 82 a, Auere te certò scio quid hîc agatur.

Auernus, ni. Tusculan.155 b, Inde in uicinia nostra Auerni lacus.

Auerrunco, as. amputo, tollo, prohibeo, auerto. Atti. 135 b, Contrà igitur? dij, inquis, auerruncent.

Auersor, aris. refugio, recuso, terga do, me auerto aliò. I. V. 146 b, Cùm manifesta res esset, quærere incepimus de Carpinatio, quis nam esset is Verrutius. hærere homo, auersari, rubere. pro Clu. 55 a, Auersari aduocati, etiam uix ferre posse. sic est legendum, non aduersari: est enim infinitiuus, pro imperfecto indicatiui, ut Grammatici loquuntur.

Auersor, oris. qui aliò aliquid auertit. I.V.266 b, Verres ille auersor pecuniæ publicæ.

Auersus, a, um. qui terga dat, alienus. de Orat. 132 b, Aduersus & auersus impudicus es. Epist. 162 a, Auersos hostes aggredi. & 244 b, Cum uiderem copias à Cappadocia auersas. Tus.216 a, Motus auersi à ratione. Atti. 284 b, Deos auersos esse à salute populi Rom. At. 172 b, Ille auersißimo à me animo est. Item: Quidam ita à rep. sunt auersi, ut huic se hosti fauere præ se ferant. pro Ar. 189 b, Nemo est tam auersus à Musis, qui, etc. I.C 115 a, Auersus à uero. de Dom. 86 b, Auersa aui soluere. de Orat. 163 b, Tauriscus quidam dicere solebat, eum esse actorem auersum, qui in agendo contuens aliquid pronunciaret. At.164 b, Nihil ego uidi tam ἀνηθοποίητον, tam auersum à suis.

Auerto, tis. oculos remoueo, abduco. Attic. 133 b, Nisi se totum etiam atq; etiam à sermone nostro auertisset Balbus. I. A.202 a, Lepidus Antonio diadema Cæsari imponente se auertit. pro Cor.57 a, Ex illis fuit nemo, qui re- moueret

moueret oculos, et se totū auerteret, ne, &c. de Am. 96 b, Tu uelim à me animū parumper auertas, Lælium loqui ipsum putes. I.A.192 a, Cæsar Antonij furorē à pernicie reip. auertit. At.256 b, Ego uerò austro miras gratias ago, qui me à tāta infamia auerterit. de N.21 b, Ibes auertunt pestem ab Aegypto. pro Cec.291 b, Armis repellere, fugare, auertere aliquem. de Nat.54 b, Architecti auertunt ab oculis dominorum ea quæ, &c. Ora. 209 b, Vt ab eo quod agitur, auertat animos. I. V.83 a, Is auersa pecunia publica aufugit. I.V.78 a, Hic in quæstura pecuniā publicam Cn. Carboni Coß. datā auertit. et 184 b, Frumentum auersum à repub. abreptum ab aratorib. I.A.241 a, Antonius HS. septies millies pecuniæ publicæ auertit. Ep. 199 b, Ne patiare Erotem hæreditatē Turianam auertere. pro Mur.234 b, Hæc populi opinionē à spe adipiscendi auertunt. At.144 b, Sic me illius fugæ deformitas auertit ab amore. pro Flac. 160 b, A iudicib. oratio auertitur, uox in coronam turbāq; effunditur. At.274 a, Et certè nisi is Anton. ab urbe auertisset, perijssent omnia. et 285 a, Puer qui à ceruicibus nostris auertisset Antonium. et 279 b, Sin aliter fuerit (quod dij omen auertant) reipub. uicem dolebo. In An. 193 a, O dij immortales auertite & detestamini quæso hoc omen. & 223 a, Atq; hoc quidem detestabile omen auertat Iupiter. Epist.186 a, Quod dij omen auertant. pro Sest, 18 a, Qui mentem optimi uiri fictis terroribus à defensione meæ salutis auerterant. Off.68 b, Auertere aliquem ab errore. Epistol.78 a, Auertere cogitationē à miserijs. de Nat.63 a, Cum me ad respondendum compararim, repentè auertas orationem. et 57 a, Nos flumina arcemus, dirigimus, auertimus. aliàs aduertimus. I.A.208 b, Auertere conatus alicuius à republica. & 226 a, Auertere legiones ab aliquo. et ibidem: Adducere.

Aufero, fers. eripio, abripio, auerto, adimo, tollo, abduco, detraho, remoueo, præcido, obtineo. de Am. 112 b, Solitudo aufert fructū uoluptatū. I.V.207 a, Ab hac abaci uasa omnia abstulit. pro S. R. 22 a, Multa palàm domū suā auferebat, plura clàm de medio remouebat. I.V.57 b, Quod unaquaque re beneficio populi Rom. iuris habebam, id tu mihi eripuisti atq; abstulisti. de Or. 133 b, Non pecuniam conseruasse dico, sed tanquā nutrius nuces legeret, in uētrem abstulisse. de Off.54 a, Oris pulchritudo reliqui corporis imitandi spem auferebat. At.207 b, Academiā ab hominibus nobilißimis abstuli, transtuliq; ad nostrum sodalem. pro Quint. 3 b, Quintius à Scapulis paucos dies aufert. Orat.105 b, Auferre respōsum ab aliquo. At. 258 b, A Varrone adhuc ἐγκαλειδίου illud non abstuli. pro Dom.217 b, Clodius pecunias consulares abstulit à senatu. At.262 b, Audiuimus Cæsarem, uerba fecimus pro Buthrotijs, liberalißimum decretum abstulimus, quod obsignatum est ab amplißimis uiris. I.V. 80 a, Auferre laudem ex aliqua re. pro Mil.113 b, Secum auferre gloriam sempiternā. I.V. 72 a, Hi ludi XV. dies auferent. pro Quint.5 b, Vnde eo plus opis auferet, quò minus attulisset gratiæ. Qu. Fr. 524 a, b, Si is cum eo comparatus uideretur, auriculam fortasse mordicus abstulisset. At.250 a, Attic. cōfirmes, me minimè totum amorem ab ea mecū abstulisse. de L. 191 a, Cui ne reditus quidē ad bonos, salutē à bonis po-

tuit auferre. Ep. 21 a, Ne te auferant aliorum consilia. pro Quint.15 b, Auferre et abducere aliquid. Or.217 b, Detrahere, auferre, tollere. pro Quint. R.51 b, Auferre aliquid ab aliquo. Att. 85 b, Scaptio omnem pecuniā ex edicto meo auferendi potestas fuit. et 93 a, Sed quid potuit queri is, qui auferre pecuniā cum potuit, noluit? I. V.80 a, Vt alter dies, defensoribus istius non modò spē uictoriæ, sed etiam uoluntatem defensionis auferret. & 259 b, Ne cum sensu doloris aliquo aut cruciatu spiritus auferatur.

Aufugio, gis. fugio. Epist. 232 b, Dionysius cum multos libros surripuisset, nec se impunè laturum putaret, aufugit. de N.48 a, Andromeda aufugiens aspectum mœstæ parentis.

Augeo, es. maius facio, amplifico, addo, accessionem facio, exaggero, cumulo, multiplico, oratione orno, uerbis extollo, oratione exaggero. pro Flac.152 a, Minuis, inquit, gloriam Pompeij, imò tu auges molestiam. Off 1 a, Quorum alter te scientia augere potest, alter exemplis. cōtra Rul.80 a, Augere aliquem diuitijs et locupletare fortunis. pro R.S 26 b, Quibus rebus illi et agris, & urbibus remp. et hoc imperium auxerunt. de Ar.257 a, Hi ne honore augeātur, monemur. Postquā. 204 a, Dij quorum beneficio & hæc tenuimus, et cæteris reb. aucti sumus. I.C.122 b, Deorum benignitate auctas exaggeratasq; fortunas nox una penè deleuit. de Na.46 a, Aer humorem colligens, terram auget imbribus. de Fat.140 b, Nec ea quæ nūc tracto minuunt, sed augent potius illam facultatem. de Fat.140 a, Sed decet augentem linguam latinam appellare moralem. et Att. 801 a, Augeri honore. Off.37 a, Quæ homines homini tribuunt ad eum augendum atq; honestādū. de Ar. 257 a, Sequi illud, ne deteriorib. repulsisq; honos augeatur. pro Plan. 263 b, Tota illa regio se huius honore ornari, se dignitate augeri arbitrabatur. I.A. 361 a, Idē dies nō modò me iniquißima inuidia liberauit, sed etiā celeberrima populi Rō. gratulatione auxit. et 238 a, Hos uerò non tueri, sed augere commodis debeo. et 223 b, Augeatur isto etiam honore Sulpitius. de Ar.257 b, Eodem tempore suscipimur in lucem, & hoc cœlesti spiritu augemur. de Se.30 b, Quibus non modò non orbatur, sed etiam augetur senectus. de Fi.67 a, Tanta lætitia auctus sum, ut mihi non constem. At.273 a, Auctus Antonij beneficio sum. de Am.102 a, Auxit beneuolentiam consuetudo. de Clar.166 a, Vt impendijs etiam augere poßimus largitatem tui muneris. At.183 a, Epistolæ tuæ auxerunt mihi dolorem. & 167 b, Hæc non animum eius augent, sed timorem. In Verr.136 a, Nam locupletißimi cuiusq; census extenuarant, tenuißimi auxerant. de Cl. 168 b, Rem augere laudādo.)(uituperando rursus affligere. Epistol.103 a, Te non modò tuendum mihi, sed etiam augendum atq; ornandum putaui. de Orat. 92 b, Qui mirabilius & magnificentius augere posset et ornare quæ uellet. Or.201 b, Cumulatè augere aliquod munus. Of.48 a, Neq; enim uerbis auget suū munus, si quo fortè fungitur, sed etiam extenuat. Qu. F.219 b, Cæsaris in nos amorē quibuscunq; poterimus rebus augebimus. de L.160 a, Genus humanū sparsum in terras atq; satū, diuino auctū est animorum munere. Ac.44 a, Augere linguam copia uerborū. pro R.P.128 b, Augere rem bo

Universidad de Deusto Biblioteca

nis & honestis rationibus. Ep. 226 a, Magnum beneficium tuum magno cumulo auxeris. de Fin. 57 a, Augere et amplificare aliquid. & Or. 208 b, Augere et amplificare res. et ad Her. 7 b, Augere peccati atrocitatẽ. Part. 231 b, Augere alterum, minuere seipsum. In Arat. Nam quorum stirpes tellus amplexa prehendit, Hæc augens anima uitali flamine mulcet.

Augesco, scis. adaugesco. de Se. 88 a, Vua & succo terræ, & calore solis augescit. de Nat. 31 a, Semina temperatione caloris oriuntur & augescunt. & 36 a, Multa quibus animantes alantur, augescantq; & pubescant.

Augur, ris. interpres auguriorum. Ille in Clodio adoptando augur, ad At. 120 b. Romulus non solùm auspicatò urbem cõdidit, sed etiam ipse optimus augur fuisse traditur, de Diu. 80 b. Quare quũ ut augures et astrologi solent, ego quoq; augur publicus, &c. ad A. Cecinnam 6 Fam. Augur quæ iniusta, nefasta, uitiosa, dira defixerit, irrita infectáque sunto, 2 de Leg. Augurque quũ esset, dicere ausus est, optimis auspicijs ea geri, quæ pro Reipublicæ salute gerentur, de Senect. Augurẽ à duob. ex collegio, nec amplius, nominari licebat, 2 Philip. Augurem olim Romæ cooptari nõ licebat, qui cuiquã ex collegio esset inimicus, 3 Famil. Augures, Poles, Melampus, Mopsus, Amphiaraus, Calchas, Helenus, 2 de L. Quique augures agent rem duelli, quique populare auspicium præmonento, 2 de Legib. Augures nuntiationẽ solùm habebãt, 2 Philip. Cur auspicijs augures præsunt, de Natur. deor. 1. 86. pro Dom. sua. Augures diuorum prouidento, cœlique fulgura regionib. ratis temperanto, urbémque & agros & templa liberata et effata habẽto, 2 de Legib. Augures publici, interpretes Iouis Optimi Maximi, signis et auspicijs postea uidẽto, disciplinam tenento, 2 de Leg. Nos augures qui Iouis Optimi Maximi interpretes, internuncijq; constituti sumus, 13 Philip. Quid iurisconsulti? qd põtifices? quid augures? de Se. 77. Augures Sacerdotes uineta, uirgetáque et salutem populi auguranto, 2 de L. Augurum ars et uetustate & negligentia iam euanuit, 2 de Leg. Ad Augurum collegiũ acta magistratuum deferri solita, 2 Philip. Augurum disciplina cuiusmodi, 6 Famil. Hoc dico de futuris, quod est augurũ antè dicere ea, quæ uitari possunt, in Anton. 158 b. Augurum est seruare de cœlo, pro D. 221 b. Augurum ius maximum & præstantißimum in Repub. cum est autoritati coniunctum, 2 de Legibus. Augurum ius posse à summis imperijs & potestatibus comitia tollere, cõcilia uel instituta dimittere, uel habita rescindere, ut res suscepta dirimatur, si unus augur alio die dixeris, posse decernere ut magistratu se abdicent Consules, cum populo, cum plebe agendi ius dare aut non dare, legem, si non iure rogata est, tollere, nihil domi, nihil foris per magistratum gestum sine eorũ autoritate posse cuiquam probari, 2 de L. Libri augurum reconditi, pro Dom. 121 b. Augurum prædictis multa incredibiliter uera cecidisse, 2 de L. Auguribus qui nõ paruerit, capitale esto, 2 de L. Auguribus Reges Romani sunt usi, Diuin. lib. 1.

Auguralis, le. de Clar. 189 b, Vir auguralis, ut uir consularis. libri augurales, de Diuin. 95 b, Epistol. 32 b, & 43 b, Augurale ius, et Auguralis cœna.

Auguratio, onis. auspicium, diuinatio. de D. 122 a, Quæ

tandem ista auguratio est ex passeribus, &c.

Auguratus, a, um. auspicatus. In Vat. 33 b, In illo augurato templo ac loco.

Auguratus, tus. augurium, auspicium. in Vat. 33 a, Ne diutius loquar de auguratu tuo. de D. 86, Lituus insigne auguratus. & 87 a, Scientia auguratus.

Augurium, rij. auspicium, autoritas rei bene gerendæ. de Ar. 247 b, Rerum bene gerendarum autoritates augurio cõtinentur. de Diuin. 87 a, Ille augurio acto posse respondit. Offic. 65 a, Cum in arce augurium augures acturi essẽt. in Vat. 33 a, An quia sẽper tua sic egisses auspicia, fueris auguria dissoluturus? I. A. 177 a, O' mea semper frustra uerißima auguria rerum futurarum. de Diuin. 80 b, Volatibus auium cantibusq; declarari res futuras. & 102 a, Addubitato salutis augurio. Epistol. 83 b, Constitui apud te autoritatem augurij & diuinationis meæ. Tusc. 155 a, Sed nescio quomodo inhæret in mẽtibus quasi seculorũ quoddam augurium futurorũ.

Augurius, a, um. auguralis. siue Augurium, rij, pro auguratu. Ep. 39 b, Cùm ipsam cognitionem iuris augurij consequi cupio, tum, &c. de Sen. 79 b, Scientia iuris augurandi. aliàs Augurij.

Auguro, as. diuino. de Diuin. 90 a, Nam quod ad dexteram cœpit cursum ab læua signum præpotens, pulcherrime auguratum est, rem Romanam publicã summam fore. de Natur. 58 b, Aues quasdam rerum augurandarum causa esse natas. de Legibus. 173 b, Sacerdotes uineta, & uirgeta, & salutem populi Romani auguranto.

Augurare. ad Caluum. & de Rep. Nonius.

Auguror, aris. augurium ago, auspicium ago, diuino, auspicor. de Diuin. 99 a, Calchas ex passerum numero belli Troiani annos auguratus est. et 86 a, Ille igitur mihi uidetur uerè augurari. nam nostri quidem magistratus auspicijs utũtur coactis. Tuscul. 169 a, Eiq; qui uenenum præbuerat, mortem uerè est auguratus. de Senect. 79 b, Scientia iuris augurandi. de Diuin. 94 a, & 95 b, Idq; euenit appropinquante morte, ut animi futura augurentur. Orat. 200 b, Sed quid de Isocrate augurer, libet dicere. Att. 125 a, Rectè auguraris de me (bene enim tibi cognitus sum.) pro Mur. 139 b, Quantum ex opinione auguror. de Orat. 92 b, Ego quantum auguror cõiectura non despero fore, &c. & At. 18 a, Quantũ coniectura auguramur. in Verr. 112 a, Cũ ex nomine istius quid in prouincia facturus esset, perridiculi homines augurabãtur. Epistol. 83 b, Non igitur ex alitis uolatu, nec ex cantu sinistro oscinis, ut in nostra disciplina est, nec ex tripudijs solistimis, aut somnijs tibi auguror: sed habeo alia signa, quæ obseruem, &c. de Am. 104 a, De Gracchi autem tribunatu quid expectem, non libet augurari.

Augustè. de Natur. d. 70 a, Augustè & sanctè uenerari deos. & 83 a, Augustè sanctèque consecrare aliquem. de Clar. 172 a, Aut quod de religione dici poßit augustius.

Augustus, a, um. sanctus. de Natur. d. 24 b, Omitto Eleusinam sanctam & illã & augustam. pro Do. 241 a, Locus augustus: id est, saxum sacrum. Tusc. 235 b, Ex hoc Platonis sancto augustoq; fonte nostra omnis manabit oratio. Attic. 183 b, Ipsum augustum audies.

Auia,

Auia, uiæ. mater patris uel matris. de Ar. 248 b, Cuius ab auia mater Dea manibus esset accepta.

Auiarium, rij. locus, ubi aues domi nutriuntur. Qu. Fr. 318 a, Nihil restabat præter balnearia, & ambulationem, & auiarium.

Auidè, cupidè. Att. 258 a, Auidè expecto literas tuas. & 27 b, de Se. 82 a, Literas græcas sic auidè arripui, quasi diuturnam sitim explere cupiens. & ibi. Auidè appetere aliquid. et At. 220 b, Auidè sum affectus de Fano. I. A. 258 b, Ea res quam auidißimè ciuitas expectat.

Auiditas, tis. cupiditas, desiderium. de Sen. 86 b, Senectus mihi sermonis auiditatem auxit, potionis & cibi sustulit. Qu. Frat. 299 a, Me quædam tenet infinita in te auiditas gloriæ. de Finib. 91 a, Erat in M. Catone inexhausta auiditas legendi, nec satiari poterat. Par. 124 a, Auiditas pecuniæ. I. A. 198 a, Huius mendicitas auiditati coniuncta in fortunas nostras imminebat. Off. 40 b, Ad diuitias pleriq; inflammati auiditate rapiuntur.

Auidus, a, um. ualde appetens, auarus, cupidus. pro Pomp. 5 a, Quoniam semper appetentes gloriæ præter cæteras gentes, atq; auidi laudis fuistis. pro Mar. 135 a, Auidißimus gloriæ. de Orat. 96 a, Non enim sumus nimis auidi, ista tua mediocri eloquentia contẽti sumus. & 125 a, Animus non appetens, non auidus. pro Qu. Ros. 48 a, b, Liberalis auidum fraudasse dicitur. Orat. 206 a, Demosthenes, non semper implet aures meas, ita sunt auidæ et capaces, et sẽper aliquid immẽsum infinitumq; desiderãt. de Se. 85 a, Voluptatis auidæ libidines, effrenatæ ad potiundũ incitãtur. In Antõ. 183 b, Mea festinatio nõ solũ uictoriæ auida est, sed etiã celeritatis. et 198 b, Antonius ualde auidus in pecunijs locupletũ.

Auis, uis. de D. 138 a, Ista enim aui uolat nulla uehementius. de N. 58 b, Aues quædam & alites, & oscines, ut nostri augures appellant. ad Her. 30 b, Auium dulcedo ducit ad auium. Ep. 108 b, Quòd quasi auem albam uidentur bene sentientem ciuem uidere. de D. 86 b, Auersa aui soluere.

Auitus, a, um. quod aui fuit. cõtra Rul. 82 b, Paternæ atq; auitæ possessiones. I. V. 68 b, Res patria & auita. Tusc. 157 b, Patria & auita philosophia. Ep. 219 a, Auitũ mihi hospitium est cum Lysone.

Auium, ij. ubi nulla est uia. ad Her. 30 b, Auium dulcedo ducit ad auium.

Aula, læ. atrium, regia. pro Dom. 225 b, In fundum uicini consulis non instrumentum aut ornamentum aulæ, sed etiam arbores transferebantur. Epistol. 224 b, Rex omni autoritate aulæ communita regnum cum dignitate obtinuit.

Aulœdus, di. tibicen. pro Mur. 130 b, Vt aiunt in Græcis artificibus, eos aulœdos esse, qui citharœdi fieri non potuerint. Auletas esse, habent exemplaria emẽdatiora.

Aulæum, læi. aulæ ornamentum, peripetasma, peristroma, stragula. pro Cæl. 51 b, Deinde scabella concrepant, aulæum tollitur.

Aulis, dis. oppidũ et portus in Bœotia, in quo cõtra Troiam Græci coniurarunt. Tus. 174 a, de Diuin. 121 b.

Auoco, as. traduco, abstraho.)(Voco. de Sen. 80 a, Senectus auocat à reb. agendis. & ibi. Senectus abstrahit à rebus agendis. de Ar. 247 a, Literæ, quæ nostros animos deterrẽt atq; auocãt à religione. Ep. 50 b, Ab hisce

rebus animum ad cogitationem tuam auoca. I. A. 156 a, Ego nihil prætermisi, quin Pompeium à Cæsaris cõiunctione auocarẽ. & 182 a, Si te laus allicere ad rectè faciendum non potest, ne metus quidem à fœdißimis factis potest auocare. de L. 171 a, Lex uim habet ad rectè facta uocãdi, & à peccatis auocandi. pro Ar. 188 a, A' nullis me unquã tẽpore, nullius aut cõmodũ aut ociũ meũ abstraxit, aut uoluptas auocauit, aut deniq; somnus retardauit. pro Cor. 67 a, Auocare aliquẽ ab aliqua cõtẽtiõe, à discordijs. Or. 201 a, A' proprijs personis et tẽporibus auocare controuersiam. pro S.R. 33 a, Mammæi quos iam ætas à prælijs auocabat. et de D. 103 a, Qui se à corpore auocẽt. de Fi. 49 b, Auocare aliquẽ à philosophia. Ac. 41 b, Auocare philosophiam à rebus occultis, de Socrate.

Auocatio, onis. Tus. 197 b, Auocatio à cogitãda molestia.)(Reuocatio ad contemplandas uoluptates.

Auolo, as. At. 145 a, Experiar certè ut hinc auolẽ. de D. 116 a, Cor enim potuit subitò nescio quò auolare.

Aura, ræ. lenior uentorum flatus, fauor. In Arat. Et clima ta magis paulò est aquilonis ad auras. & ibid. Nisi ara subitis auris nubem diduxerit. de Arusp. 254 a, Sulpitiũ longius quàm uoluit popularis aura prouexit. pro Sest. 24 a, Quem neq; periculi tempestas, nec honoris aura potuit unquam de suo cursu dimouere. pro Mur. 132 a, totam opinionem parua nonnunquam commutat aura rumoris.

Auratus, a, um. inauratus. Orat. 121 b, Auratus aries Colchorum. ad Her. 12 a, Pellis inaurata arietis. Postq. 210 b, Currus auratus. Par. 125 b, Aurata tecta in uillis. Aca. lib. 2, Auratus arcus.

Aurelia uia Romæ. I. C. 105 b.

Aurelium tribunal. pro Sest. 10 a.

Aurelij gradus. pro Clu. 37 a, pro Flac. 160 a.

Aureolus, a, um. Acad. 34 a, Est enim non magnus, uerùm aureolus libellus. & de Natur. 68 a, Aureola oratiuncula.

Aureus, a, um. ex auro pulcher. I. A. 176 b, Sedebat in rostris Cæsar in sella aurea, coronatus. pro S.R. 39 a, Venio nunc ad illud nomen aureum Chrysogoni. Oct. 330 b, Cum te matris tuæ partum aureum esse dixi. I. A. 243 a, Aureus nummus. de N. li. 2, Illo aureo genere, ut poetæ loquuntur.

Auricula, læ. quod circum foramen auris eminet. Qu. Fr. 316 a, Ita me, & esse, & fore auricula infima scito molliorem. ad Her. 27 a, Cui etiam nunc pædagogi lites ad auriculas uersarentur. Qu. Fr. 324 a, Auriculam fortasse mordicus abstulisset.

Aurifer, a, um. ferens aurum. Tusc. 179 b, Aurifera arbor. Poetæ.

Aurifex, cis. In Verr. 212 b, Cum uellet sibi annulum facere, aurificem iußit uocari. de Orator. 123 a, Aurificis statera.

Auriga, gæ. curruum rector, signum cœleste. de Natur. 47 b, Auriga sub læua geminorum obductus parte fertur.

Auriger, a, um. de D. 121 b, Aurigeris diuûm placantes numina tauris. Poetæ.

Auris, ris. pars capitis, qua uocem haurimus, accipimus, audimus. de N. 54 b, Aures cum sonum recipere debeant,

Universidad de Deusto Biblioteca

beant, qui natura in sublime fertur, rectè in altis corporum partibus collocatæ sunt. Orat. 211 a, Graues sententiæ inconditis uerbis elatæ offendunt aures: quorum est iudiciū superbißimū. ad Her. 31 b, Auriū sensus fastidiosißimus. In Verr. 18 a, Erigere aures & attendere animum. pro Fon. 278 b, Vnum est enim & simplex aurium iudicium, & promiscuè, et communiter stultis ac sapientibus à natura datum. pro Plan. 273 a, Populus Rom. aures hebetiores, oculos acres & acutos habet. I. A. 219 a, Hæc uos non dico animo ferre, sed aurib. accipere potuistis? Epist. 37 a, Si cuius aures ad hanc disputationem patent. I. A. 262 a, Meæ aures semper omnium præceptis & monitis patuerunt. de Ora. 102 b, Est boni oratoris multa auribus accepisse. Quint. Frat. 294 b, Regum aures patêre debent querelis omnium. contra Rul. 87 b, Completi sunt animi auresq; omniū, me, etc. pro Syl. 169 a, Vix ad meas aures istius suspiciōis fama peruenit. pro Arch. 190 b, Vt etiam malis poetis aures suas dederet. Antequàm. 194 b, Aequi auditores adhibebuntur, aures non obtusæ criminatione, sed uacuæ præbebūtur. pro Cl. 31 a, Profectò nihil à me dicetur, quod nō dignum uestris studijs atq; auribus esse uideatur. de Orat. 95 a, Qui nihil potest dignum hominum auribus efficere atq; edere. et 140 b, Hæc enim ferunt aures hominum. Oct. 329 b, Deos frustra appello, quorum auris atq; animus à nobis abhorret. Att. 3 b, Dare aures suas alicui. Or. 199 a, Atticorum aures teretes & religiosæ. de Op. 244 a, Qui teretes aures habent, intelligensq; iudicium. de Clar. 175 b, Tritæ nostrorum hominum aures, intelligensq; iudiciū. de Fin. 79 a, Admouere aliquē ad aurem. Ep. 194 a, Dare auribus, id est, adulari. prouerbium, Trebonij.

Aurora, *ræ. diluculum.* in Ar. Humida non sese uestris aurora querelis Ocyus ostendet, clari prænuncia solis. de Diuin. 83 a, Cum primùm gelidos rores aurora remittit.

Aurum, *ri. metallum fuluum, & præstantißimum.* Aurum & argentum in urbibus & priuatim, & in fanis, inuidiosa res est, 2 de Leg. Aurum cælatum, Tuscul. quæst. lib. 5. Parad. χρυσὸν εἰργασμένον Græci uocant. Mitto aurum coronariū, quod te diutißimè torsit, quū modò uelles, modò nolles, in Pis. Quasi aurū igne, sic beneuolētia fidelis periculo aliquo perspici poßit, 9 Fā. Pergami non multum auri ratio constat, aurum in ærario est, pro Flac. Cognosce alias quæstiones, auri Tolosani, cōiurationis Iugurthinæ, 3 de Nat. deor. Auri argēti'que reconditæ uenæ, 2 de Nat. d. Non enim aurum habere præclarum sibi uideri duxit, sed eis, qui haberent aurum, imperare, de Senect. Mallem auro, argento, ære essent, 7 Famil. Lacuna in auro, 12 ad Att. Castella in quæ auro onustus asellus posset ascendere, 1 ad Att. Ex auro coronario, quod neque consumptū in monimento, neq; in ærarium relatum sit, id ad Decemuiros referri iubet, 1 de Leg. Agr.

Auscultator, *oris.* Part. 230 b, Nam aut auscultator est modò, qui audit, aut disceptator, &c.

Ausculto, *as. aures ad alicuius uocē admoueo.* de D. 170 b, Nam istis, &c. magis audiendum quàm auscultandum cēseo. pro S. R. 35 b, Mihi ausculta, uide, &c. Att. 170 a, Κωρυκαῖος uidetur subauscultare quæ loquor. de Or. 122 b, Subauscultādo quid narretur attendere. Top. 227 b, Bonis uiris subauscultantibus.

Aruspex, *cis. qui uolatibus auium inspiciendis futura prædicit.* de D. 89 a, Aruspices nuptiarū. At. 26 b, Latores & aruspices legis curiatæ.

Auspicatò, *bono auspicio, auspicio captato.*)(. Vitiò. de D. 80 b, Romulus auspicatò urbem cōdidit. de D. 85 b, Deiotarus nihil unquam nisi auspicatò gerit. de Nat. 28 a, Ego non iustis? qui & consul rogaui, & augur, et auspicatò? pro Murena, 124 a, Illo die quo auspicatò renunciaui, &c.

Auspicatus, *a, um. auguratus.* pro Rab. 92 b, Qui in campo Martio comitijs centuriatis, auspicato in loco, crucem defigi iubes.

Auspicium, *cij. ab aspiciendis auibus augurium.* de Se. 79 a, Optimis auspicijs ea geri quæ pro reip. salute gerantur: quæ contra rempublicā fierent, contra auspicia geri. de D. 80 b, Nihil publicè sine auspicijs, nec domi, nec militiæ gerebatur. de Leg. 173 b, Agere auspiciū publicum. de Diuin. 86 a, Auspicia, quæ alicui secunda euenerunt. Att. 120 a, Ille legibus C. Metelli contra auspicia ferendis. pro Cl. 20 b, Nubit genero socrus nullis auspicijs, nullis autoribus. de Diuin. 86 b, Appius Censor P. Aetheum notauit, quòd emētitum auspicia subscripserit: sed uerā fuisse obnunciationem, exitus approbauit. In Vat. 31 b, Auspicia, quibus hæc urbs cōdita est, quib. omnis respublica atq; imperium tenetur. & 33 a, An quia tua semper sic egisses auspicia, fueris auguria dissoluturus. & 36 b, Omnes cum te uiderint, tanquam auspicium malum detestantur. de Diuin. 117 b, Fulmē optimum auspicium habetur, si sinistrum fuerit. & ibidem, Comitiorum solum uitium est fulmen. & 124 a, Fulmē sinistrum auspicium optimum habemus ad omnes res, præterquàm ad comitia. & ibidem b, Augures præcipiunt, ne iuge auspicium obueniat, ut iumēta iubeant disiungere. & ibid. Ex acuminibus quod totum auspicium militare est, M. Marcellus totum omisit. & 123 b, Hæc auspicia quib. utimur, siue tripudiò, siue de cœlo, simulachra sunt auspiciorum, auspicia nullo modo. et 124 b, Prætores et proconsules auspicia non habent, itaq; nec amnes transeunt auspicatò, nec tripudio auspicantur. & 125 a, Alijs à dextra, alijs à læua datum est auib. ut ratum auspicium faciant. & 124 b, Auspicio, quæ ipsi ad Pompeium proficiscenti facta sunt. et ibi. Efficere ut non fieri poßit auspicium. cōtra Rul. 72 b, Iubet auspicij coloniarum deducendarum causa decemuiros habere pullarios. pro Mur. 124 a, Illa solēnis comitiorum precatio consularibus auspicijs cōsecrata. Post. 206 a, Tribunus plebis legem tulit, ne auspicijs obtemperaretur, ne obnunciare concilio aut comitijs liceret. et de Ar. 255 a, Leges Iuliæ contra auspicia latæ. Att. 13 a, Bono auspicio facere aliquid.)(. uitio nauigare. de Diuin. 86 a, Auersa auspicia soluere. I. Auis.

Auspicor, *aris. de cœlo seruo, auspicium ago.* de Natur. 28 a, Gracchus cum pomerium transiret, auspicari est oblitus. de Diuin. 124 b, Prætores auspicia non habent, itaq; nec amnes transeunt auspicatò, nec tripudiò auspicantur. de Diuin. 96 b, C. Flaminius cùm tripudiò auspicaretur, pullarius diem prælij committendi differebat.

Auster.

Auster, *stri. uentus à meridie flans.* Attic. 100 a, Ita bellè nobis flauit ab Epeiro lenißimus auster, et mitis. Att. 255 b, Reiectus sum austro uehementi ad candē Leucopetram. de Som. 129 b, In Aquilonis austri'ue partibus. de D. 120 b, Et humor allapsus extrinsecus, ut in tectorijs uidemus austro, potest sudorem imitari.

Austerè, *durè, duriter, seuerè.* pro Mur. 141 b, Agit mecū austerè & Stoicè Cato.

Austerus, *a, um.* I. P. 95 a, Fortasse austerior & grauior esse potuisset. de Or. 152 a, Austerus homo, id est, nimiū seuerus & acerbus. pro Cæl. 44 a, Agere illo austero more & modo. de Ora. 152 b, Suauitas austera & solida.)(. Suauitas dulcis, decocta.

Australis, *lis. quæ in meridie est regio.* de Natur. 36 a, Aquilonaris regio.)(. Australis regio. & de Som. 129 b, & in Arato.

Aut, *uel.* I. P. 100 a, Res ipsa aut meipsum, aut alium quempiam, aut inuitabit, aut dehortabitur. I. V. 218 a, Quē tibi aut hominem, &c. aut uerò Deum auxilio futurū putas? de Or. 87 b, Cætera, inquit, assentior Crasso, ne aut de C. Lælij, aut de huius genere, aut arte, aut gloria detraham. de Se. 89 a, Quid de pratorum uiriditate, aut arborū ordinibus, aut uinearū oliuetorum'ue specie dicam?

Autem, *sed, &, quidem, porrò, uerò.* de Or. 90 b, 91 a, Poeta numeris astrictior paulò, uerborum autem licentia liberior, multis uerò ornādi generibus socius ac penè par: in hoc quidem certè propè idem, nullis ut numeris, &c. de Leg. 160 b, Est igitur prima societas, etc. inter quos autem ratio, &c. inter quos porrò est, &c. si uerò ijsdem imperijs, &c. de Diuin. 132 b, Crœsus hostiū uim sese peruersurū putauit, peruertit aūt suā. pro Cl. 53 a, Quæ deinde interceptio poculi? cur non deinte grò aūt datū? I. V. 68 b, Vt ea restitui nullo modo posfit, uix autem aliquantum recreari posse uideatur. de Leg. 162 b, Tum illud effici, quod quibusdam incredibile uideatur, sit autē necessarium, ut nihil sese plusquàm alterum diligat. pro Cec. 288 a, Cùm pecunia Cæsenniæ ex illa hæreditate deberetur, eā porrò in prædijs collocari maximè expediret: essent autē prædia, quæ mulieri maximè conuenirēt, ea uenirent, liceretur is, quem, &c. de Natur. 13 a, Sed elatus studio, uereor ne longior fuerim: erat autem difficile rem tantam inchoatā relinquere. I. V. 159 a, Cur non in media oratione mea cōfurgitis ac discedītis? multis autem istorum audacias aliqua ex parte resecare? desinite dubitare utrum, etc. Ep. 265 b, Ego hic cesso, quia ipse nihil scribo, lego autē libentißimè. & 67 a, Sed quia uidebam ciuilis belli historiā iam penè à te esse perfectam. dixeras autem mihi, te reliquas res ordiri, deesse mihi nolui, quin te admonerē. & 55 a, Sed cùm leuiora non multò essent, quæ audirētur, quàm quæ uiderentur, suspicarer autem multum interesse reip. & putaui te de ea re esse admonendū. et 68 a, Neq; enim tu is es, qui, qui sis nescias, etc. neq; autem ego sum ita demens, ut. &c. de Or. 94 b, Sed sunt quidā ita lingua hæsitantes, ut, &c. sunt autē quidam ita habiles, ut, &c. Attic. 147 a, Pridie autem apud me Craßipes fuerat, qui se, etc. attende autem in primo membro epistolæ positum.

Authepsa, *sæ, uas.* Ab αὐτὸς ἕψω, quòd sua sponte coquat, suppositis in inferiore fundo (duos enim fundos habuisse uidetur) carbonib. accēsis, ibiq; conclusis. Sunt qui uas illud esse autument, quod paßim in mēsis patinis supponimus, ne cibi è iure refrigerētur. pro S. R. 40 b, Domus referta uasis Corinthijs et Deliacis: in quib. est authepsa illa, quā tāto precio nuper mercatus est, ut qui prætereuntes precium enumerari audiebāt, fundum uenire arbitrarentur.

Autor, *ris. suasor, impulsor, hortator, machinator, architectus, adiutor, monitor, consiliarius, magister, dux, præfectus, princeps, effector, præceptor, laudator, signifer, testis, ascriptor.* At. 147 b, Senatui cum primùm potui pacis autor fui. et ibidem: Eo tempore non modò ipse autor dignitatis tuæ fui, uerùm etiā cæteris autor ad te adiuuandum. & 225 b, Ea ratio ædificandi initur, consiliario quidem & autore Vestorio. & 279 b, Nā illi magnopere autor fui, ne differret tempus petitiōis suæ. & 145 b, Ego quidem non sum autor, si Pompeius Italiam relinquat, te quoque profugere. & 242 b, Sed autor non sum, ut te urbi committas. et 246 b, Hircius mihi ut absim uehementer autor est. Epistol. 86 a, A me cōsilium petis, qui sim tibi autor in Sicilia ne subsidas, an proficiscare, &c. & 17 b, Ego tibi sum autor, ut quibus rebus poßis, eum tibi ordinem reconcilies. de Leg. 166 b, Tibi magnopere autor sum, ut aliquando, &c. Postquam. 260 a, Cum eum in me restituendo autorem ascriptoremq; fuisse uideatis. pro Dom. 219 a, Hic mihi grauißimus autor ad instituendam, fidelißimus socius ad comparandam, fortißimus adiutor ad rem perficiendam fuit. de Ar. 247 b, Habeo autores & magistros religionum colēdarum maiores nostros, qui, etc. pro Plan. 265 b, Crassus maximarum societatum autor, plurimarum magister. Attic. 120 a, Ille legibus contra auspicia ferendis autor. et 132 a, Non mihi satis idonei sunt autores ij qui à te probantur. de Orat. 147 b, Quare omnes istos me autore deridete. et 122 b, Quos tu cum haberes autores, miror cur, &c. & 135 a, Non uereor ne quis iam in isto genere me leuiorem putet, quoniam quidem tu Fabricios mihi autores protulisti. de Clar. 176 a, C. Licinius diligentia & uirtute animi atq; uita bonus autor in senatu. pro Flac. 135 b, Præclarus iste autor suæ ciuitatis: id est, qui testis eam uituperat. Epistol. 183 b, Autor alicuius interficiendi. pro Flac. 157 a, Hunc habent autorem Tralliani doloris sui, & autorem querelarum. I. A. 165 b, Autor ad faciendū aliquid. Postquam. 201 a, Qui rerum mearum gestarum autores, testes, laudatoresq; fuerūt. & 200 b, Cùm duo Consules empti, pactione prouinciarum autores se inimicis Reipublicæ tradidissent. pro Mur. 139 a, Hæc M. Cato autoribus eruditißimis inductus arripuit. Att. 225 a, Id certis autoribus comperi. Orat. 197 b, Non solùm intelligendi, sed etiam dicendi grauißimus autor et magister Plato. de Clar. 169 b, M. Cethegus, cuius eloquentiæ est autor, & idoneus quidem, mea sententia Quint. Ennius. Offic. 75 a, Polybius bonus autor in primis scribit, &c. Offic. 71 b, Apud Homerum optimum autorem, talis de Vlysse nulla suspicio est. Orat. 216 a, Aristoteles autor optimus. At. 166 a, et 167 b, Autor luculentus, id est exploratus, certus. & 190 b, Habeo nōnullos ex ijs, quos nūc lectito autores, qui dicāt fieri id oportere.

Universidad de Deusto Biblioteca

oportere.pro Mur.131 a,Vt aut ingeniosius poeta,et au tor ualde bonus.de Orat.163 a, Orationem eandē aliā esse putari autore mutato.et 168 b, Te rerum Romana rum autorem laudare possum religiosißimum.et 160 a, Cùm differendo par esse nō posset,ad autores confugit. Or.213 b, Isocrates orationis ornādæ autor locupletißi mus.Attic.119 a, Quasi locupletior mihi sit quærēdus autor quàm Socrates.Item,Ille Plato,quem ego autorē uehementer sequor. de Nat. 4 a, Non enim tā autores in disputādo quàm rationis momenta quærēda sunt. At.103 a,Cæcilius malus autor latinitatis.pro Fon.277 a,Quis est ex eo numero, qui uobis autor placeat? eo nos iam laudatore et teste utemur.de Cla.168 b,Thucy dides autor locuples.I.V.166 b,Habes autorē idoneū. de Cla. 165 a,b, Cū Appius Cæcus de plebe cōsulem nō accipiebat,M.Curius patres antè autores fieri coegit. Att.279 a, In hoc honore extraordinario nemo magi- stratus autor extitit. pro Flac.157 b, Siluerunt princi- pes, neq; ipsius decreti ac testimonij autores esse uolue runt.Top.224 b,Soluere pupillo tutore autore.pro Ce cin.278 b,Quod mulier sine tutore autore promiserit, nō deberi.pro Cecin.295 a, Actio in autorē præsentē. & 290 a,P.Cæsennius autor fundi,non tam autoritate graui,quàm corpore.de Or.126 a, Neq; actor sum alie næ personæ,sed autor meæ.et 101 a, Multi ingenio sibi autore dignitatem pepererunt. At.44 a, Quidā boni nuncij non optimis tamen autoribus.et 118 b, Autor rei publicæ.Ep.146 b,Præbere se autorem,principem,& ducem senatui. Or.102 b,Definirem hunc reip. et recto rem publici consilij autorem esse habendum. Item Cn. Pompeius,qui uoluit me sui facti,sui iudicij,sui benefi- cij esse & prædicatorē & auctorem. de Cl.174 a,Au- tor legis.)(.Dissuasor.Off.74 a,Atq; huius deditionis ipse suasor & autor fuit.Part.238 b,Non enim supplex ut ad iudicē uenit orator,sed hortator atq; autor.Lau- dare autores,de Or.160 b,et de Cla.168 b, id est, nomi natim citare,uel nominare.de Fin.128 b,Fruendi rebus his,quas,&c. princeps Carneades,non ille quidem au- ctor,sed defensor differendi causa fuit.Acad.2 a,b,Ego cum græcas literas M. Catonē in senectute didicisse ac ceperim,nullum iam græcarum literarum autorem re- quiro.Attic. 90 a, Cum mihi autor placeret,erat enim ἱστορικώτατος,& uixerat in Peloponneso,admirabar, tamen,&c.

Autoramentum,ti.obligatio & nexus.Offic.30 b,Est enim in mercenarijs ipsa merces autoramentum ser- uitutis.

Autoritas,tis.pondus,momentum, testimonium, exi- stimatio,uis,fides,ius.)(.persona leuis.I.V.123 b, Exi- stimatio atq; autoritas nominis populi Romani immi- nuta.de D.93 b, Hūc ergo antepones Platoni qui ut ra tionē nō redderet, autoritate tamen hos minutos philo sophos uinceret.de N.61 b, Tu autoritates omnes con temnis,ratione pugnas.de N.4 a, Autoritas sine ratio- ne plerūq; obest.de Cl.196 b,Id autoritatis habet parū. Off.39 b,Iusticia sine prudentia satis habet autoritatis. de Sē.90 a, Senectus honorata maximam habet autori tatem.de D.81 a,Pythagoras diuinationi magnam auto ritatem tribuit. & ibid. Dicæarchus ijsdem rebus fidē tribuit.Ep.2 b, Nos in causa eo minorem autoritatē ha

bemus,quòd tibi debemus.& At.118 a,Quam enim ille autoritatem habeat in hac causa.de Di.31 b,et 132 a,Au toritatem nullam debemus nec fidem commentitijs re- bus adiungere. Ep. 6 b, Nostra defensio dignitatis tuæ propter magnitudinem beneficij tui plerisq; officij ma iorem autoritatem habere uidetur, quàm sententiæ. de Nat.78 b, Stoici poetis dederunt autoritatem. de Nat. 77 a, Inuita hoc loco uersatur oratio: uidetur enim au toritatem afferre peccandi. de Sen.90 a,Non cani,non rugæ repentè autoritatem afferre possunt. pro Deiot. 149 b,Si hoc à tanta autoritate fuerit approbatum.de Se.90 a,Apex senectutis est autoritas. Att.46 b,Pe ducei autoritas multum apud me ualet. Att.242 a,Pe ducei autoritas magna quidem apud me,& in primis grauis.I. A. 25 a, Quam igitur municipijs ad excluden dum Antonium autoritatem damus? Offic.18 b, Hisq; etiam maior quàm antè tribuenda est autoritas. I. A. 186 a,Vt præstantißimis ducibus à nobis detur autori- tas.de D.137 a,Neminem cognoui qui maiore autori- tate nihil diceret. I. A.236 a, Opus est nobis homine, qui habeat autoritatē, nomē,etc.de Sē.77 b,Vt maio- rem autoritatem haberet oratio. I.A.243 b, Lentonis Cæsennij Septemuiralis autoritas. pro Font.278 b,Ne cupido testi autoritas attributa uideatur. de Sen. 77 b, Ne parum autoritatis esset in fabula. Off. 74 a,Vtili tatis species falsa ab honestatis autoritate superata est.de Sē.84 b, Appius tenebat non modò autoritatē, sed etiam imperium in suos.de D.87 a,Gracchus auspi ciorum autoritatem confeßione errati sui comproba uit.et ibi.Aruspicum disciplinæ magna accesit autori tas. et ibi.b, Sors contemnenda non est,si autoritatem habet uetustatis.pro Cor. 61 a, Autoritate & exēplo alicuius facere aliquid.Att. 124 a, Tua autē autoritas se uehemētius mouet.pro Cor.67 b, Si mea autoritas sa- tis apud illos in hac re ponderis haberet. de Ar.254 b, Et eo fecisse autore se dicebat, cuius autoritatis nemi- nem poßet pœnitere.de Orat.101 a, Bibliothecas omni um philosophorum unus mihi uidetur XII tabularū libellus, & autoritatis pondere,& utilitatis ubertate superare. & ibi. Autoritate nutuq; legum docemur co hercere omnes cupiditates. de Sen. 90 a, Quorum non in sententia solū,sed etiam in nutu residebat autoritas. Orat.208 a,Hoc & autoritatē orationi affert & fidē. de Orat. 123 a, Suspicio artificij imminuit & oratoris autoritatem,& orationis fidem.pro Flac. 150 b, Nunc uerò quam habere autoritatē,aut quam fidem possunt. & 159 a,Habere autoritatem apud aliquem.At.154 b, Eius igitur mihi uiuit autoritas,& filius eodē est apud me pondere. et 123 b,Quò plus in suadendo autoritatis haberem. et 262 b,Non dubitabam, quin consulum li- teræ apud te plurimum autoritatis haberēt. Orat.213 a, Habet autem ut in ætatibus autoritatem senectus,sic in exemplis antiquitas.pro Syl.168 b,Nec testimonio fidē tribui conuenit, nec defensioni autoritatem. pro. S.R. 45 b,Non eandem uim & autoritatem habent aduersa ria quàm tabulæ. pro Quint. Rosc. 45 b, Quod apud omnes leue atq; infirmum est,id apud iudicem graue et sanctum esse dicetur? pro Flac.148 a, Huius rei quæ sit uis,quæ autoritas,quod pondus,ignorāt.pro Pom.35 b, Tametsi cognoscitis autoritates contrarias clarißimo- rum

rum uirorum,tamen omißis autoritatibus,ipsa re & ra tione possumus exquirere ueritatem.Tusc.153 b, Auto- ritas ad aliquid probandum & solet et debet ualere plu- rimum.ad Her.24 b,Quod si illorum autoritate remo- ta,res omnes uolent cum re comparare,intelliget, &c. & ibi.De autoritate et uetustate autorū.pro Mur. 140 a,Tolle mihi è causa nomen Catonis,remoue ac præter mitte autoritatem,congredere mecū criminib.ipsis.pro Mur.140 a,Si autoritatib.hanc causam confirmandam putatis,est uobis autor uir bellorum peritißimus, &c. pro Pom.12 a,De quo homine uos,id quod maximè fa- cit autoritatem, tanta & tam præclara iudicia fecistis. pro Flac.154 b,& pro Mur.145 b,Quia de tabulis pub licis recitat,quæ in accusatoris potestate fuerūt, non de bet habere autoritatem.pro Ar.187 a,Tabulæ,quæ solæ obtinent publicarū tabularum autoritatem. Anteq. 195 a,Nemo tam perdita autoritate,tam facinorosa uita in- uentus est,qui,&c.& ibi. Qui neq; tanta ualetis autori tate,neq;,&c.pro Do.236 b, Posuerat enim autoritatē in uno,quæ in his omnibus.pro Dom. 237 a, Autoritas propter coniunctionē affinitatis minor est putanda.pro S.R.18 b, Vir in quo summa autoritas est et amplitudo. de In.60 b, Grauißima autoritas.de Or.122 b, Vir auto- ritate grauis,gloria clarus.cōtra Rul.75 a, Homines au toritate tenui.Ep.67 a,Autoritas testimonij tui.At. 106 a,Tanta autoritate dux,tanta audacia.Attic.173 a, Ha- bere pondus,id est,autoritatem.de Cla.174 b,Esse in ali quo numero.de Or.162 b,Esse in nullo numero.Ep. 6 b, De autoritate & sententia alicuius scribere aliquid, id est,ex autoritate.Ep.54 a,Ex autoritate alicuius gere- re magistratum.I.A.201 b,Cæsar nondū interposita au- toritate uestra,suo consilio atq; iudicio Antoniū ut ho- stem arcuit.Ep.7 a,Offensionem esse periculosam pro- pter interpositam autoritatem,religionemq; uideo.Ep. 3 a,De his rebus,pridie quàm hæc scripsi,senatus auto- ritas grauißima intercesserat.Offic.74 a,Sine autorita te senatus facere aliquid.Item,Iniussu senatus facere ali- quid.pro Cec.299 a, Rata autoritas harum rerum à iu- re ciuili sumitur.Offic.8 b, Aduersus hostem æterna au toritas.I.V.67 b,Legationes cum publicis autoritatibus ac testimonijs uenerunt.item,In tabellis nihil erat auto- ritatis. I. V. 33 b, In rostris,quò autoritatis exquirendæ causa cæteri Tribuni plebis principes ciuitatis ducere consueuerunt.pro A.Cecin.295 a, Lex usum & autori tatem fundi iubet esse biennium.Top.222 b, Vsus autori tas fundi biennium est. Quæ autē extrinsecus assumun- tur,ea maximè ex autoritate ducuntur.item:Iurisperito rum autoritas.item Top.227 a, Ad faciendam enim fidē autoritas quæritur.& ibi de autoritate multa præclara. de Ar.246 b,& 247 a, Multæ sunt domus in hac urbe iure optimo,sed tamen iure priuato,iure autoritatis,iu- re mancipij,&c.Ep.6 b,74 a, Eaq; quæ de ea reductione scripta autoritas tantam uim habet ut,&c.& 118 b, Si quis huic senatusconsulto intercesißet, autoritas per- scriberetur.de Orat.143 a,Et eundem,id quod in autori tatibus perscriptis extat,scribendo affuisse.

Autoror,aris.militiæ sacramento obligor. Epistol. 164 b,Quia cum depressius in ludum bis gratis depugnasset, autorari sese nolebat,& ad populum confugerat. aliàs, & quidem melius,autore.

Automedon,ontis.pro S.R.35 a, Automedontem illum sui sceleris acerbißimi,nefariæq; uictoriæ nuncium.

Autumnalis,le.In Arat.Autumnale lumen.)(.Vernum.

Autumnus,ni.Partit.233 a, Vt hyems, uer, æstas, au- tumnus.

Autumo,as.opinor,censeo,puto.Orat.313 a, Bene quam meritam esse autumas,dicis malè mereri.Top.225 b.

Auunculus,culi.matris meæ frater. de Orat. 140 a, P. Tubero Africanum auunculum laudauit.et de Fin. 91 a, de Clar.194 b,Drusus tuus magnus auunculus.

Auus, ui. patris & matris pater. pro Murena 120 a, Proauus L. Murenæ & auus Prætores fuerunt. & pro Deiotaro 149 a,Idem auiæ frater,aut patris, matris'ue auunculus.

Auxiliarius,a,um.Epist.165 a,Militem non modò legio narium, sed ne auxiliarium quidē ullum quo'quam misi Asinij Pollionis.de Pro.72 a, Res in Sardinia à propræ tore una cohorte auxiliaria gesta.

Auxilium,lij.subsidium, præsidium, adiumentum, opis adminiculum,numen,telum. de Orat.127 a, Nibil mihi ad existimationem turpius,quàm si is, qui alienißimis à me saluti existimarer fuisse, sodali meo auxilium ferre non poßim. Orat. 210 a, Petere auxilium ab aliquo. de Fat.144 a,& pro Qu.5 a,Petere præsidium ab aliquo. I. C. 108 b, Deos immortales nobis contra tantam uim auxilium esse laturos.I.V.110 b,Ferre opem et auxilium alicui.& pro Dom. 218 b, Academicarum quæstionum 22 b,Fer mî auxilium.pro S.R.37 b,Auxilium sibi se pu tat adiunxisse, qui cum altero rem communicauit. pro Cor.95 a,Qui nostros duces auxilio laboris, commea- tus,periculo suo iuuerit. Antequàm.196 b,In meis mise rijs diuinum aliquod auxilium & numen ostendite.I.A. 236 a,Non ut ex ea acie auxilium haberemus,sed ut ip- sa acies subsidium haberet etiam transmarinum. Parad. 124 b, Magna equitum ac peditum auxilia. pro Deiot. 48 a,Et imperatoribus nostris auxilia mitteret.ad Her. 2 a,Esse auxilio alicui.Epistol.56 b,In quo debebat esse, aut promißio auxilij alicuius, aut cōsolatio doloris tui. pro Rab.91 a, Dij quorum ope & auxilio hæc respub. gubernatur.

Auxilior,aris.adiuuo,suffragor, opitulor, opem auxi- liumq; fero,auxilio sum, auxilio succurro, subsidio eo uel uenio,præstò sum,subuenio,auxilium fero, subleuo, adsum, præsidium fero, adiumento sum, subsidio sum, præsidio sum,fidem dexteramq; porrigo,subsidio pro- ficiscor, alicui dextram tendo, meumq; illi præsidium polliceor.Ep. 61 a, Auxiliari cuipiam. & ad Her. 32 b, Nihil Numantinis uires corporis auxiliatæ sunt.

Αὔξησις,id est,amplificatio.Orat.208 b,Tum sunt maximè luminosæ et quasi actuosæ partes duæ: quarum alteram in uniuersi generis quæstione pono,quam (ut suprà di- xi) Græci appellant θέσιν: alteram in augendis ampli- ficandisq; rebus,quæ ab eisdem αὔξησις est nominata.

Ἀξία.l.Aestimatio.

Axia.castellum.pro Cec.288 b.

Axilla,læ.locus subter brachium concauus.Inde Pub.Ser- uil. Ala factus est. Orat.211 a, Quomodo enim uester A- xilla Ala factus est,nisi fuga literæ uastioris?

Axioma, tis. de Fat.140 a, Enunciationes, quas Græci ἀξιώματα uocant.de Natur. 25 a, Epicurus totum hoc

l aut esse

Universidad de Deusto Biblioteca

aut eſt, aut non, negauit eſſe neceſſarium. Nempe fundamentum dialecticæ eſt, quicquid enuncietur, id autē appellatur ἀξίωμα, quod eſt quaſi effatum, aut uerum eſſe, aut falſum. l. Pronunciatum.

Axis, *xis. linea quædam per mundi centrum ducta, circum quam mundus ipſe perpetuò conuertitur.* de Vni. 201 b, Terra altrix noſtra, quæ tranſiecto axe ſuſtinetur. & Acad. 31 a, Terram circum axem conuerti. In Arat. Hoſce æquo ſpacio deuinctos ſuſtinet axis. de Nat. 12 a, Verſari circum axem cœli admirabili celeritate.

BA

BAbylon, *onis. urbs Chaldææ gentis caput, in Syria.* de D. 90 a, Alexāder Babylone eſt mortuus. pro Dom. 225 b, Alteri Syriam, Babylonem, Perſas tradidiſti.

Babylonius, *a, um.* de Diuinat. 128 b. Ibidem 81 a, Tuſculan. 210 a.

Bacca, *cæ. fructus arborum, quales ſunt corni, oleæ.* de Di. 211 b, Agricola cum florem oleæ uidet, baccam quoq; ſe uidere putat. Tuſc. 154 b, Ergo arbores ſeret diligens agricola, quarum aſpiciet baccam ipſe nunquam. de Di. 161 a, Quæ frugibus atq; baccis terræ fœtu profunduntur. & 104 a, Nec fruges terræ, baccas'ue arborum dediſſet, niſi, &c. de Senect. 78 a, & de Leg. 173 a, Baccæ arborum terræq; fruges.

Bacchæ, *arum. ſigna Thracum mulierum bacchantium, à quibus Orpheus diſcerptus legitur.* Epiſt. 106 a, Bacchis uerò ubi eſt apud me locus? at pulchellæ ſunt, noui optimè, &c. & Epiſt. li. 7, Bacchas iſtas cum Muſis Metelli comparas.

Bacchanalia, *orum.* Bacchi ſacra. 177 a, Senatus autoritas de bacchanalibus, &c.

Bacchatio, *onis.* In Verrem 82 b, Nocturnæ bacchationes & uigiliæ.

Bacchor, *aris. furo, inſanio.* de Clar. 190 b, Eos quorum altior oratio actioq; eſſet ardentior, furere & bacchari arbitrabatur. In Catil. 102 b, Hic tu quibus gaudijs exultabis, quanta in uoluptate bacchabere. 120 b, Verſatur ante oculos aſpectus Cethegi, & furor in ueſtra cæde bacchantis.

Bacchus, *chi.* Liber. pro Flac. 156 a, Euhius, Bromius, Nyſius, Bacchus, Liber. de N. 38 a, Sine Cerere & Libero friget Venus. l. Liber.

Bacillum, *li. baculus & uirga quædam.* de D. 86 b, Lituus, id eſt, incuruum & leuiter à ſummo inflexum bacillum. de Finib. 71 b, Vt bacillum aliud eſt inflexum & incuruatum de induſtria, aliud ita natum. ad Atticū 193 a, Quos ego cum bacillis in turbam cōieci. contra Rul. a, Lictores non cum bacillis, ſed cum faſcibus anteibant. I. V. 264 b, Bacillo oculos alicuius tundere.

Bacchis Bœotius, *uates.* de Di. 87 b.

Baiæ, *arum. oppidum.* pro Cæl. 43 a, Qui unguenta ſumpſerit, qui Baias uiderit. pro Cæl. 44 b, & Attic. 222 a, Conuiuia Baijs acta, comeſſationes. Item 228 a.

Baianus, *na.* At. 225 a, Baiana negotia.

Baiulus, *li. operarius appoſitus ad ferenda onera.* de Orat. 112 a, Remigem aliquē aut baiulum nobis oratorem deſcripſeras. Tuſc. 207 b, Nihil inter Alcibiadem ſummo loco natum, & quemuis baiulum intereſſet. de Cla.

188 a, Operarij autem aut baiuli deeſſe non poſſunt. Parad. 120 a, Operarij & baiuli.

Balbus, *a, um. lingua hæſitans, cuius lingua inhæret ita ut ægrè loqui poſſit.* de Orat. 109 a, Demoſthenes ita balbus fuit, ut Rhetoricæ primam literam non poſſet dicere. Epiſt. 23 a, Balbus enim ſum, quod non putaram. & ibi. Sed balbi non ſumus.

Balbutio, *tis. lingua hæſito.)(. Apertè & clara uoce loquor.* Tuſculan. 243 a, Academici balbutire deſinant aliquando, aperteq; & clara uoce audeant dicere, &c. de Di. 81 a, Epicurus balbutiens de Natura deorum. Aca. 35 a, Sed ille noſter eſt planè, ut ſuprà dixi, Stoicus, perpauca balbutiens.

Baleares. *inſulæ.* At. 186 a.

Balearicus, *ca.* de D. 81 a.

Balearis: *id eſt, Balearicus.* pro Sex. R. 43 a.

Baliſta, *ſtæ. arcus magnus, cum anſa ſeu manubrio.* Tuſculan. 187 a, Baliſtæ lapidum & reliqua tormenta telorum eo grauiores ictus habent, quo ſunt contenta & adducta uehementius.

Balneæ, *arum.* Balnea erant bina ædificia coniuncta, alterum ubi uiri, alterum ubi mulieres publicè lauabātur: autor Varro. pro S. R. 21 b, Occiditur ad balneas Palatinas rediens à cœna Roſcius. ad Heren. 27 a, Nam ut forte hic in balneas uenit, cœpit, poſtquam perfuſus eſt, defricari. de Orat. 120 a, Quàm multa de balneis, quas nuper ille uendiderat, dixit. & ibidem: Modò enim exiſti de balneis. pro Cæl. 50 b, Balneæ xeniæ. & ibid. Balneæ publicæ.

Balnearia, *orum.* Idem in uilla. Quint. Frat. 318 a, Nihil reſtabat præter balnearia, & ambulationem, & auiarium. & ibidem, In balnearijs aſſa in alterum apodyterij angulum promoui. At. 214 b.

Balneator, *oris balnearum præfectus.* pro Cæl. 51 a, Mulier familiaris facta erat balneatori. In Ant. 252 a, Balneator temperans.

Balneum, *ſiue* **Balineum**, *nei. lauatio, ubi quiſq; priuatim domi ſuæ lauabatur.* At. 24 b, Balneum calefieri iubebo. Attic. 246 b, Cum è balneo exiſſem, accepi literas tuas. pro Deiot. 146 b, Huc te è balneo, priuſquàm accumberes, ducere uolebat. At. 222 a, Cæſar inde ambulauit in litore poſt hæc in balneum.

Balo, *as.* balare eſt, ouis uocem emittere. de Diuinat. 89 a, Rex ipſe Priamus, &c. exſacrificabat hoſtijs balantibus, Ennij.

Bambalio, *onis.* Philipp. 3. Tuæ coniugis bonæ fœminæ atq; locupletis quidem certè, Bambalio quidam pater, homo nullo numero: nihil illo contemptius, qui propter hæſitantiam linguæ ſtuporemq; cordis, cognomen ex contumelia traxit. Locus eſt ex Notatione.

Barba, *æ.* Tuſculan. 239 b, Regiæ uirgines ut tonſtriculæ tondebant barbam, & capillum patris. de N. 76 b, Dionyſius Aeſculapij barbam auream demi iuſſit. contra Rul. 68 b, Aliquis capillatior quàm antè barbaq; maiore. de Fin. 94 a, Viris mammæ atq; barba.

Barbarè, *inquinatè.* Tuſc. 177 b, Vt ſi Grammaticum ſe profeſſus quiſpiam, barbarè loquatur.

Barbaria, *riæ. barbaries.* I. P. 83 a, Quod nulla in barbaria quiſquam tyrannus fecit. pro Cor. 65 a, C. Cæſ. inueteratam quandam barbariam ex Gaditanorum mo-
ribus

ribus diſciplinaq; deleuit. de Or. 94 b, Hæc turba et barbaria forenſis dat locum uel uitioſiſſimis oratoribus. pro Font. 283 a, Illi immani ac intolerandæ barbariæ reſiſtamus. de Fi. 126 b, Omnes ciuitates nō Græciæ ſolùm, ſed etiam barbariæ. de Fin. 75 a, A quo non ſolùm Italia & Græcia, ſed etiam omnis barbaria commota eſt.

Barbaricus, *ca, cum.* Tuſc. 166 b, 200 a, poetæ.

Barbaries, *ei.* Barbaria. de Nat. 17 b, Aegypti & Syri, & ferè cuncta barbaries. de Cla. 188 b, Omnes tum ferè, qui nec extra urbem hanc uixerant, nec eos aliqua barbaries domeſtica infuſcauerat, rectè loquebantur.

Barbariſmus, *mi.* ad Herenn. 27 b, Barbariſmus eſt, cum uerbum aliquod uicioſè effertur.

Barbarus, *a, um. immanis, incultus, agreſtis, indoctus.)(. Humanus, doctus.* pro Mur. 132 a, Gentes immanitate barbaræ. pro Fon. 280 a, Immanis ac barbara conſuetudo hominum immolandorum. pro Mil. 108 a, Serui agreſtes & barbari. de D. 80 a, Gens humana atq; docta.)(. Immanis atq; barbara. de Finib. 120 b, Antiqui illi quaſi barbari, ut nos de noſtris ſolemus dicere. I. V. 226 b, Neque tam barbari lingua & natione illi, quàm tu natura & moribus. Attic. 174 b, Auxilijs barbaris fallaciſſimæ gentis non eſſe Rempub. defendendam. de Na. 28 a, Vos Tuſci ac barbari. I. C. 166 a, Allobroges barbari. Acad. 39 b, De Amafinio & Rabirio indoctis et barbaris ſcriptoribus. Tuſc. 176 a, Contra barbaros philoſophos.

Barbatulus, *a, um.* Atti. 9 a, Concurſabant barbatuli iuuenes. Par. 123 a, Barbatulus mululus.

Barbatus, *a, um.* de Nat. 17 b, & 76 b, Iupiter barbatus, Apollo imberbis. I. C. 199 a, Imberbis.)(. bene barbatus. pro Mur. 130 a, Hæc iam tum apud illos barbatos ridicula credo uidebantur. pro Cæl. 44 a, Aliquis ex barbatis illis barba illa horrida, quam in ſtatuis antiquis uidemus. pro Seſt. 6 b, Barbati illi ueteres. Attic. 22 a, Mulus barbatus.

Barbula, *læ.* pro Cæl. 44 a, Vnus ex barbatis illis non hac barbula, qua iſta delectatur, ſed, &c.

Bardus, *a, um. ſtupidus, hebes, tardus.* de Fat. 242 a, Zopyrus phyſiognomon ſtupidum Socratem eſſe dixit & bardum.

Bargilætæ. *populus.* Ep. 224 b.

Baro, *onis. mulier fuit philoſophiæ ſtudioſa, autore Suida, ex qua interdum Cicero philoſophos effœminatos & molles, Barones appellat.* Epiſtol. 143 a, Ille Baro te putabat quæſiturum, unum cœlum eſſet, an innumerabilia. Videtur etiam ſtultum & ſtupidum ſignificare. de Fin. 80 b, Hæc cum loqueris, nos Barones ſtupemus: tu uidelicet tecum ipſe rides. Item de D. 138 a, Huic equidem Antipho, Baro, inquit, uictum te eſſe non uides. At. 74 a, Apud Patronem & reliquos Barones te in maxima gratia poſui.

Baſilica, *cæ.* Attic. 66 b, Paulus in medio foro baſilicam texuit ijſdem antiquis columnis. In Verr. 201 a, Qui forum & baſilicas ornarent. & 266 a, Forum plenum & baſilicas uidemus. pro Murena 141 b, Si uno baſilicæ ſpacio honeſtamur. Attic. 30 b, Baſilicam habeo non uillam frequentia Formianorum. Locus amplus & publicus in urbe.

Baſis, *ſis.* In Ver. 149 a, Videmus in baſi ſtatuarum maximis literis inciſum à communi Sicilia datas. I. A. 224 a,

bis. Vtique conſules eam baſim ſtatuamq; faciendam locent. I. P. 99 b, Vt eſſet, quod in baſi trophæorum incidi inſcribiq; liceret. I. V. 141 a, Statua ablata, baſim tamen in foro manere uoluerunt. Tuſc. 241 a, Quò cum patefactus eſſet aditus in aduerſam baſim, acceſſimus. I. V. 217 a, Hæc ſtatua erat poſita Segeſtæ ſanè excelſa in baſi. de Nat. 51 a, Baſis trianguli, quam grues efficiunt. Qu. Frat. 319 a, Edera conueſtiuit baſim uillæ.

Batuo, *is.* Epiſto. 140 b, Batuit, inquit, impudenter: depſit multo impudentius.

Bauli, *orum. locus in littore Neapolitano.* Epiſt. 111 a, Ego qui ſcirem Qu. Pompeium Baulis embæneticam facere: id eſt, nauiculariam. l. Embænetica. Aca. 3 b, 31 b.

Beatitas, *tis. beatitudo.* de N. 20 a. L. Beatitudo.

Beatitudo, *nis. beatitas.* de Nat. 20 a, At iſta ſiue beatitas, ſiue beatitudo dicenda ſit (utrunq; omnino durum, ſed uſu mollienda nobis uerba ſunt) uerùm ea, quæcunque eſt, cur aut in ſolem illum, aut in hunc mundum, aut in aliquam mentem æternam figura membriſq; corporis uacuam cadere non poteſt? nihil aliud dicis, niſi nunquā uidi ſolem aut mundum beatum, quod, &c.

Beatus, *a, um. cui bene eſt.* Beatus, iuxta Metrodorum eſt, cum corpus bene conſtitutum ſit, & ſit exploratum ita futurum, de Fi. li. 2. Beatus eſt nemo qui ea lege uiuit, ut non modò impunè, ſed etiam cum ſumma interfectoris gloria interfici poſſit, 1 Philip. 1 de Fin. 6 Ver. pro Cæl. Nam qui beatus eſt, non intelligo quid requirat ut ſit beatior: ſi eſt enim quod deſit, ne beatus quidem eſt, Tuſ. q. li. 5. Opto ut beatus ſis, 10 ad At. Id eſt, omnia tibi proſperè eueniant. Volumus enim eum qui beatus ſit, tutum eſſe, inexpugnabilem, ſeptum atq; munitum, non ut paruo metu præditus ſit, ſed ut nullo, Tuſ. q. li. 5. Beatus eſſe in maximarum rerum timore nemo poteſt, de Fin. li. 2. Mihi enim non uidebatur quiſquam eſſe beatus poſſe, cum in malis eſſet, Tuſ. q. li. 5. Beatus eſſe ſine uirtute, nemo poteſt, de Nat. d. 1. Vnde tu, qui modò, ne paternam quidē domum redimere potueris, repentè tanquam ſomnio beatus, hortos precioſiſſimos, etc. paraueris? in Salluſt. Moderatori ciuitatis beata ciuiū uita propoſita eſt, ad At. 124 b. Ex quo illorum beata mors uidetur, & horum uita laudabilis, de Amicit. Beatum, ſi modò ſit aliquid eſſe beatum, id totum poſitum eſt in poteſtate ſapientis, de Finib. lib. 2. Si omne beatum eſt, cui nihil deeſt, & quod in ſuo genere expletum atq; cumulatum eſt, idq; uirtutis eſt proprium: certè omnes uirtutis cōpotes beati ſunt, Tuſ. quæſt. lib. 5. Quod beatum & immortale eſt, id nec habet, nec exhibet cuiquam negocium, de Nat. d. 1. Epicuri dictum. Quo (honeſto) detracto, quid poterit beatū intelligi? Tuſ. quæſt. lib. 5. Nomē beati longè & latè patet, Tuſ. q. lib. 5. Nec ulla alia huic uerbo, cum beatū dicimus, ſubiecta notio eſt, niſi ſecretis malis omnibus cumulata bonorum complexio, Tuſ. quæſt. li. 5. His tuā grauibus concitationibus, tamq; ipſis inter ſe diſſentientib. atq; diſtractis (ægritudine uidelicet, metu, lætitia geſtiente & libidine) quē uacuum, ſolutum, liberū uideris, hūc dubitabis beatum dicere? Tuſ. qu. li. 5. Beatum ex bonis, quæ ſola honeſta ſunt, efficiendum, Tuſ. quæſt. lib. 5. Beatam uitam in animi ſecuritate, et in omniū uacatione munerum ponimus, de Nat. de. 1. Nos beatam uitam non depulſione mali, ſed adeptione

Universidad de Deusto Biblioteca

boni iudicemus, 2 de Finib. Zeno in una uirtute positam beatam uitam putat. Quid Antiochus? Etiã inquit beatam, sed non beatißimam, Acad.q. ed. 2. lib. 1. Ex beato miser, miserabile est, Partit. In libera & in beata ciuitate uiximus, Messenio, lib. 6. 21. 11. a. Beati dicuntur, qui sunt in bonis, nullo adiuncto malo, Tusc.q.lib.5. Crotoniatæ quondam quum florerent omnibus copijs, & in Italia quum in primis beati nominarentur, 2 de Inuentione. Sint florentes, sint beati, de Somn.127 b. Sic contrà illi beati, quos nulli metus terrent, nullæ ægritudines exedunt, nullæ libidines incitãt, nullæ futiles lætitiæ languidis liquefaciunt uoluptatibus, Tusc.q.lib.5. Beati qui honorati sunt, uidentur propter honestatis et gloriæ similitudinem miseri, qui inglorij, 1 de Leg. Nemo potest non beatißimus esse, qui est totus aptus ex sese, quiq; in se uno sua ponit omnia, in Parad. Duodequadraginta Dionysius tyrannus annos fuit opulentißimæ et beatissimæ ciuitatis, 3 de N.d. Beatißimum aliquem uelle, 1 ad Qu. Fr. hoc est, nihil ex eius commodis detrahere. Beatißimi, & minus miseri, 5 Fam. Profectò nihil est aliud bene beateq; uiuere, nisi honestè & rectè uiuere, in Par. Aca.q.ed.2.lib.1. Beatè uiuere, idem quod apud Græcos εὖ καὶ καλῶς ζῆν. Beatè uiuere in una uirtute positum est, iuxta Stoicos, Tusc.q.lib.2. Quid potest ad beatè uiuendum deesse ei, quem fortitudo ab ægritudine et à metu uindicet, temperantia tum à libidine auocet, tum insolenti alacritate gestire non sinat? Tuscul.quæst. lib. 5. Quoniam igitur omnis summa philosophiæ ad beatè uiuendum refertur, &c. 2 de Fin.

Belgæ, populi in tertia Galliæ parte. pro Font.279 b.

Belus, id est Hercules quintus, in India natus. de Natur.60 a.

Bellator, oris. bellicosus homo. de Clar. 189 b, Is minus uehemens orator quàm bellator fuit. & pro Cor. 66 a, Tus.218 a, Nec uerò de bellatoribus solùm disputant. At. 128 b, Ecquæ pacifica persona desideretur, an in bellatore sint omnia.

Bellatrix, cis. Tusc.220, Ista bellatrix iracundia.

Bellè, bene. Quint. Fra. 317 b, Aqua non longè à uilla bellè sanè fluens. At. 89 b, Sumus enim ambo bellè curiosi. At.2 a, Hermathena tua posita ita bellè est, ut totũ gymnasium ἀνάθημα esse uideatur. de Orat.152 a, Bene & præclarè quamuis sæpe dicatur, bellè & festiuè nimium sæpe nolo. de Diuin.122 a, Hæc nõ tam admirabilia sunt, quàm coniecta bellè. Ep. 259 a, Bellißimè nauigauimus. & 238 a, Bellißimè mecum esse poteritis. Att.65 a, Hæc quomodo fers? bellè Herculè. Attic. 216 a, Horum ego uix attigi penulam, tamen remanserunt, cecidit bellè.

Bellicosus, a, um. Epistol. 67 a, Dalmatæ semper habiti sunt bellicosi. & de Pro.75 b, Gentes bellicosæ.

Bellicosissimus, ma. pro Pomp.

Bellicum, ci. cantus ad arma uocans. I. A. 210 a, Atque ijdem bellicum me cecinisse dicunt. Or.200 b, Thucydides incitatior fertur, & de bellicis rebus, canit quodam modo bellicum. pro Mur. 131 a, Simulatq; motus aliquis nouus bellicum canere cœpit.

Bellicus, a, um. militaris. de Clar. 172 a, Ex bellica laude aspirare ad Africanum nemo potest. de D. 124 a, Rem bellicam administrare. de Natur.58 b, Vt exerceamur in uenando ad similitudinem bellicæ disciplinæ. pro Murena 129 a, Virtus bellica. Officior.73 b, Ius bellicum hosti seruandum.

Belligero, as. bello, bellum uel bella gero. Postq. 202 a, Quoniam nobis cum fortuna belligerandum fuit. pro Font.281 a, C. Marius, qui isti par in belligerando esse poßit. ad Her.27 a, Belligerare cum hostibus.

Bellipotens, tis. bellator. de Di.132 b, Aeacidæ bellipotentes sunt magis, quàm sapientipotentes. Ennij.

Bello, as. belligero, bellum gero. pro Arch.191 a, Fuluius, qui cum Aetolis bellauit. de Senect.78 a, & Offic.16 b, Gigantum more bellare cum dijs. I.V.216 b, Cùm illa ciuitas cum Pœnis suo nomine ac sua sponte bellaret. I.A. 231 b, Cum hoste hoc bellandum est. pro Pom.10 a, Longè à domo bellare.

Bellouaci, pop. in Belgis. Ep.112 a.

Bellua, æ. bestia. Bellua fera & immanis, Acad.q.ed.1.lib. 2. Vt tetra & immanis bellua, fugienda ægritudo, 4 Tusc.quæst. Bellua uasta et immanis, Diuin.lib.1. Bellua uastifica, Tuscul.q.lib.2. Belluæ impuræ furor multis inflammatus furoribus, 3 de Legib. Sic ista in figura hominis feritas & immanitas belluæ à communi tamen humanitate corporis segreganda est, 3 Off. Est quædam illi belluæ cum humano genere societas, id est elephanto, Ep.95 b. Sed quid ego hospitij iura in hac tam immani bellua commemoro? 7 Verr. Cum homine enim crudeli nobis res est, an cum fera atque immani bellua? 7 Ver. Quinetiam de illo homine queri solebas, quid te facturum de bellua putas? 8 Philip. Belluæ ad saxa natiuis testibus adhærentes, 2 de Natur.deor. Belluarum disparia genera (in mari) partim submersarum, partim fluitantium & innatantium, 2 de Nat.de. Ea genera belluarum quæ in rubro mari India'ue gignantur, de Nat. d.1. Belluarum nomine appellare singulas stellas, ut capram, ut lupam, ut taurũ, ut leonem, 3 de Nat.d. Elephanto, belluarum nulla prudentior, de bestijs loquor, de N. d.1. Belluas multas in numero deorum reponebant Barbari, 3 de Nat.d. Belluis sensum et appetitum natura cur dederit, 2 de Nat.deorum.

Bellum, li. duellum, Mars, belli contẽtio, certamen belli, tempus belli, arma. Nam ut duellum bellum, & duis bis, sic Duellium eum, qui Pœnos classe deuicit, Bellium nominauerunt, cum superiores appellati essent semper Duellij, Orat. Bellum ita suscipiatur, ut nihil aliud nisi pax quæsita uideatur, Offi.1. sic Plato de Leg.1. οὔτ' ἂν νομοθέτης ἀκριβής, εἰ μὴ χάριν εἰρήνης τὰ πολέμου νομοθετεῖ μᾶλλον, ἢ τῶν πολεμικῶν ἕνεκα τὰ τῆς εἰρήνης. Bellum aliquando sine tumultu, at sine bello tumultus nunquam, 8 Philip. Nam quum quadriennio post in Siciliã uenissem, sic mihi affecta uisa est, ut hæ terræ solent, in quibus bellum acerbum, diuturnumq; uersatum est, 5 Ver. Cum omnibus improbis æternum bellum esse susceptum, pro Sylla. Bellum affectum, &, ut uerè dicã, penè confectũ uidemus, de Prou.73 b. Bellũ ἄσπονδον, 9 ad At. Quod bellum commotum à Scapula, ita postea confirmatum est à Pompeio, ut nulla ratione ab illa miseria se eripere posset, Dolabellæ 9. Deinde bellũ crudele & exitiosum suscipi à Põpeio intelligebã, At.li.9. Bellum domesticum, triste, ac turbulẽtum, Diuin.li.1. Durißimum bellum, pro Corn.Balbo. Video enim quantũ id bellũ, et quàm

pestiferum futurum sit, Att.lib.8. Bellum intestinum, 2 in Cat.46 a. pro Domestico. Bellum iustum cum hoste, in Cat. Ex quo intelligi potest, nullum bellum esse iustum, nisi quod aut rebus repetitis geratur, aut denunciatum antè sit indictum, Off. 1. Bellum merum loqui, 9 ad At. Bellum mortiferum, Tusc.q.li.3. Quasi naturale bellum est miluo cum coruo, 2 de N.deor. Bellum nefarium, Diuin.li.1. Bellum occultum mihi indixit, 8 Fa. 36. in Ep. Cælij. Bellum Octauianum, de Nat.d.2. Bellum oppressum, 10 Fa. Planci. Bellum quod ab opinione plerunq; & fama gubernatur, 1 Philipp. Bellum renatum, 11 Fam. Bellum non restinctum, sed etiam inflammatum, 11 Fam.20. Sertorianum bellum à Senatu priuato datum est, 11 Philip. Teterrimum & periculosißimum bellum, Planc.10. Belli apparatus, Acad.q.ed.1.li.2. παρασκευὴν τοῦ πολέμου Græci uocant. Communem martem belliq; casum nimium timens, pro Sest.5 b. Belli celeritatẽ morabitur, 5 Philip. Belli certamen, 10 Fam.Planci. Antiochum illum magnũ, maiores nostri magna belli contentione terra mariq; superatum intra montem Taurum regnare iusserũt, pro Sest. Incertos exitus esse belli, martemq; communem, in Antonium 227 b. Belli me expertem fuisse, 8 ad At. Tum uerò est ratus se posse, quoniam togatu domestici belli extinctorem nefario scelere fœdasset, illum etiã, illum externorũ bellorum, hostiumq; uictorẽ affligere, de Arusp.respon. Belli ciuilis historia à L.Luceio scripta, 5 Fam. Belli ciuilis initia inuitũ suscipere, extrema non libenter persequi, 4 Fam. Belli instrumẽta, Acad.q.ed.1.li.2. Belli ius, in quo & suscipiendo, & gerẽdo, & deponendo ius ut plurimum ualet, & fides, 2 de Leg. pro Cornel. Balbo. Belli reliquiæ extinguendæ. 1 Fa. Qui reliquias huius belli oppresserit, eum totius belli confectorẽ fore, Planc.10. De reliquis rebus, quæ essẽt propriæ belli administrãdi, &c. 2 de D. 116 a. 2 de Or. Belli ciuilis tubam appellabant Axiũ Balbum, 6 Fam. Bello Ligustico Qu. Maximus dedicauit templum Honoris & Virtutis, de N.d.2. Quòd nunquã bello ciuili interfuisset, gloriari solitus Qu. Hortẽsius, 2 Fam. Ad bellũ denunciandũ legatos miserat Senatus, 12 Fa.52. Vbi ad bellũ & castra uentũ sit, 8 Fam.Cælij. Idem cũ Theutonis bellũ administraret, &c. pro Leg.Manil. Administrare bellũ cum aliquo, pro Pom.15 b. Id est, gerere bellum contra aliquẽ. Verebar ne cui obtrectatorũ uiderer & nimiũ pertinaciter Lepido offensus, & mea patientia etiam alere bellũ, Plancus Ciceroni, lib.10. Ferro bellum terra & mari comparat, 10 ad At. Bellum conficere, in Piso. Deinde quũ ab ea sententia Pompeius ualde abhorreret, suadere institui ut bellũ duceret, Mario lib. 7. Tum ad te scribam plura, si erit bellum, ad Att. 113 b. Bellũ extinguere, 10 Fam.Planci. Si fugitiui bellũ in Sicilia facerẽt, I.V.259 b. Bellũ facere alicui, in Catil. 66. pro Mil.113 b. Bellum gerimus, sed non pari conditione, cõtra arma uerbis, 12 Fam. Nihil turpius, quàm cum eo bellũ gerere, quicum familiariter uixeris, Læl. Populus Romanus Crasso consuli bellũ gerendũ dedit, 11 Philip. Bellũ habet nescio quod susceptũ: Consulatus cum Tribunatu, pro Leg. Agr. In bellũ cõfugere, 4 ad At. Quos quũ haberes authores Antoni, miror cur philosophiæ, sicut Zethus ille Pacuuianus, propè bellum indixeris, 2 de Or. Indicere bellũ nefarium, pro Deiot. Nisi publicè

satisfactum sit, ei ciuitati bellum indici atq; inferri solere, 3 Ver. Sed quid ego uestram crudelitatem expromo, quam in ipsum me ac meos adhibuistis, qui parietibus, qui tectis, qui columnis ac postibus meis horrificũ quoddam et nefarium, omni imbutum odio bellum intulistis? pro Domo sua. Inferre bellum cortra patriam, in Anto. 170 b. Bellum in prouinciam inferre, 15 Fam. Vrbs quæ facere atq; instruere bellum poßit, pro Leg.Agrar. Inter bellum & pacem medium nihil, 8 Philip. Mouere bellum, ad At.152 b. Bellum, discordiam, cupiditatem, cæteraq; generis eiusdem, ad Deum reuocat Parmenides, de Nat.d.1. Bellum sustinere, 16 Fam. Bello arderet Syria, 6 ad Attic. 4 Fam. Bello Latinorum, &c. cum Octauio, Mamilio, Tusculano prælio dimicaret, &c. de Nat.d.2. Bello flagraturam totam Italiam, 7 ad At. In bello mouendo summa fuit apud priscos Romanos obseruatio, Off. 1. In bello pudor est maximè periculosus, 10 Fam. 47 in Ep.Planci. In bello titubari solet, 12 Fam. Persequi aliquem bello, ad Brut.9 b. Bello profligato at penè sublato, renouatum bellum gerere conamur, 12 Fam. Bello Punico secundo exercitus Pop.Rom. ad lacũ Trasimenum interijt, Diuin. lib. 2. Bello gloriam quærere, Off.1. Bello uti, 7 ad At. Bella, quibus Reip. salus continetur, de Nat.de.2. Bella ciuilia nunquam deerunt, si clementes esse uoluerimus, ad Brut. Itaq; eorum consilio sæpe aut non suscepta, aut confecta bella sunt, nonnunquam etiam illata, Offic.1. Bella domestica & externa, de Senect. Bella, quibus imperij gloria proposita est, minus acerbè gerenda sunt, Offic. 1. Bella hostilia & externa, 5 Fam. Bella suscipienda sunt ob eam causam, ut sine iniuria in pace uiuatur, Offic. 1. Bellorum ciuilium exitus quales, 12 Fam. Bellorum omnium exitus incerti, 6 Fam. Bellorum uictor, de Arusp. respon. Tum enim nostri duces bella gerere incipiunt, &c. de Nat.deor. 2. Si tanta bella legisset, quanta geßit & confecit, &c. omnia iura belli perdiscere ac nosse potuisset, pro Corn. Bal. Thucydides res gestas & bella narrat & prælia, Orat.199 b. Bellis prælijsq; dij non caruerunt. 2 de Natur. deorum. In bellis ciuilibus nihil miserius uictoria, 4 Famil.

Bellus, a, um. bonus & urbanus, festiuus, lepidus. Attic. 77 a, Illum pueris locum bellißimum esse duximus. At. 94 b, Pyliæ & puellæ Cæciliæ bellißimæ salutem dicas. Epistol. 237 a, Cicero bellißimus tibi salutem dicit. Att.209 b, Theatrum quidem sanè bellum habuisti. At. 65 a, Recordor quàm bella paulisper nobis gubernantibus ciuitas fuerit. At.72 b, Hæc ipsa fero equidem fronte ac uultu bellis, sed angor intimis sensibus. de Or.106 b, Quàm sit bellum, cauere malum, nemo ignorat. Epi. 126 b, Mihi in mentem uenit bellum esse, aliquò exire. Attic.2 a, Durius accipere hoc mihi uisus est, quàm uellem, & quàm homines belli solent. At.lib.15, Bella iuris licentia. de Legib.lib.1, Successere huic belli, Clodius, Asellio, &c. ad Heren.li.4, Belli montes. Epistol.lib.15, Gratißimæ & bellæ literæ. Attic.lib.10, Satis bella affert: id est, quæ placent. de Orator.lib.1, Bellißimum subsidium. Epist.lib.16, Bellus, pro bene habitus, & ex morbo confirmatus.

Bene, probè, præclarè, ualde commodè, ratione, bona ratione.)(. Mala ratione. ad Heren. 38 b. Attic. 205

Universidad de Deusto
Biblioteca

a, Quòd reliquos hæredes couenisti, fecisti planè bene. Attic.216 a, Othonem quod speras posse uinci, sanè bene narras. In Antonium 202 a, Respublica benè & feliciter gesta. Offic. 63 a, Domus bene & ratione ædificata. Epistol.9 b, Rem te ualde bene gessisse rumor erat. pro Quint.2 b, Res rustica sanè bene culta. Attic.105 a, Hoc enim ipsum bene fecit, quod, &c. Attic.194 a, Bene fecit Silius qui transegerit. de Finib.93 a, Bene facis, quòd me adiuuas. Attic.102 a, De animo meo erga rempublicam, bene facis quòd non dubitas. contra Rul.77 b, Adolescens non minus bene nummatus, quàm bene capillatus. Bene factus homo à Deo, de Vn. 293. Bene uestitus, de Fat.147. Bene ædificatus, Offic. 63 a. Bene constitutus, & 105, Bene cultus. & 89 b, Bene descriptus, et 62. Bene institutus, & 87. Bene iratus, Attic. 252. Bene firmus. In Antoniū 208 a, Bene moratus. pro Milo. 120 b, Bene sanus. pro Sest.7, Bene existimans. de Orat.138, Bene olens. Acad.6, Bene suadens. de Am. 104. pro Dom. 220 b, Imberbis adolescentulus, bene ualens ac meritus. de Diuin.116 a, Quæ autem inconstantia deorum est, ut primis minentur extis, bene promittant secundis? I. A. 208 b, Itaq; Senatum sua sponte bene firmum, firmiorē uestra authoritate fecistis. Parad.119 a, Improbo nemini bene esse potest. de Orat.141 a, Habetis sermonem bene longum. de Clar.171 a, Fabius literarum & antiquitatis bene peritus. Attic.224 a, A' Cicerone mihi literæ sanè πεπυκνωμέναι, & bene longæ. & 9 b, Puer bene sibi fidens. In Verr.143 a, Is bene penitùs in istius familiaritatem se dedit. Epist.67 a, Antonius habet inermes bene multos. Epistol. 67 b, Qui semel uerecundiæ fines transierit, eum bene & nauiter oportet esse impudentem. Tuscul.184 b, Sed si est tantus dolor, quantus Philoctetæ, bene planè magnus mihi quidem uidetur. I. V. 62 a, In clamando uideo eum esse bene robustum. Attic. 60 a, et 168 b, Bene manè hæc scripsi. pro Murena 140 b, Cum bene magna caterua. de Legib.175 a, Bene uerò, quòd fides consecratur manu. pro Quint. 14 b, Bene agis, quàm longè est hinc in saltum uestrum Gallicanum? pro Quint.Rosc.50 b, Næui te rogo D C C. millia passuum, optime. & ibidem: Tu tuum negocium gessisti bene. et ibidem: Præclarè suum negocium gessit Roscius. in Verr.179 a, Bene agis Alba. pro Murena 127 a, Bene habet, iacta sunt fundamenta defensionis. de Clar. 174 a, Is perbene Latinè loqui putabatur. Attic.152 a, Rectè auguraris de me, bene enim tibi cognitus sum. & Epistol.151 b, Bene audire, & malè audire. l. Audio. Bene pascere, bene uestire. Off.51. Catonis.

Benedico. de Opt. 244 a, Benedicere, est Atticè dicere. & de Orat. 86 b, Professio benedicendi. de Orat. 109 a, Benedicere, quod est scienter & peritè & ornatè dicere.

Benedicere alicui. pro Sest.28, Cui benedixit unquam bono?

Benedictum, cti. de Nat.75 b, Benedicta malè interpretari. de Cla. 195 a, Philosophia mater omnium benefactorum, beneq; dictorum.

Benefacio, cis. beneficio afficio, benignè facio, beneficium tribuo uel do, bene uel optimè mereor, orno, beneficijs orno, bene promereor, beneficium confero, beneficio complector. de Inuent.61 b, & 62 a, Ab ijs, quibus

benefecerimus, malè tractari.

Benefactum, cti. rectè factum, honestè factum, uirtus. Offic.46 a, Benefacta malè locata, malè facta arbitror. En.Tuscul.189 a, Omnia enim benefacta in luce se collocari uolunt. Attic.286 b, Benefacta pro debitis exigimus. de Senect.78 b, Multorum benefactorum recordatio iucundissima est. Parad. 119 b, Benefacta rectè facta sunt.

Beneficentia, tiæ. liberalitas, benignitas. de Nat.254, Quid est melius aut præstantius bonitate & beneficentia? de Orat.140 a, Virtutes in quadam comitate & beneficentia positæ. idem de Off.5 a.

Beneficentissimus. de Na.38 b, 39 a, Iupiter optimus, id est, beneficentissimus.

Beneficium, cij. benefactum, benignitas, liberalitas, meritum, promeritum, officium, gratia, munus. Attic.162 a, Pompeius, qui tibi ut beneficiū daret, prius iniuriam fecit. Attic.133 b, & 162 a, Cæsar maximum beneficium te sibi dedisse putabit, si te huc reijcis. Antequàm.192 b, Beneficia, quæ singulis ciuibus priuatimq; dantur. Att.277 b, Nec coniunctiori dare beneficium potes. Attic.229 b, & Epistol.92 b, Dare beneficium alicui, & accipere beneficium ab aliquo. Atti.142 a, Pompeius, à quo tantum beneficium te accepisse prædicas. pro Cor.61 b, Tribuere beneficium. In Antonium 156 a, Multa beneficia alicui tributa et data. Offi.10 b, Dare beneficium, reddere beneficium, collocare beneficium, deferre beneficium. & 10 a, Conferre beneficium in aliquem. pro Sest.13 b, Quod à me beneficium haberetis? cùm pro uobis, ea quæ mihi uilia essēt reliquissem? de Natur.74 a, Eos beneficium à patribus nullum habere. Attic.285 a, An hoc pro beneficio est habendum, quòd se quidam Antonium esse maluerit? Officior.48 a, Melius apud bonos quàm apud fortunatos beneficium collocari puto. & 47 b, In collocandis beneficijs mores hominum, non fortunam sequi conuenit. Epistol.210 a, Bene collocare beneficium. in Verr.136 a, & pro Murena, 130 b, Collocare beneficium. Offic.46 a, Benefacta malè locata, malefacta arbitror. pro Syl.171 b, Ego tantis à me beneficijs in republica positis, si, &c. de Am.114 a, Ea lege cooptatio collegiorum ad populi beneficium transferebatur. pro Murena, 149 b, Homines tenues unum habent in nostrum ordinem aut promerendi aut proferendi beneficij locum ▸ Promereri officium. l. Promereor. Epistol. 215 a, Bene ponere beneficium apud aliquem. & 223 b, Ponere beneficium apud gratos homines. Postquam. 203 a, Vlciscendæ iniuriæ facilior ratio est, quàm beneficij remunerandi. contra Rul.63 a, Non enim unus afficitur beneficio, sed unus priuatur iniuria. Epistol.152 a, Et rempublicam diuino beneficio affeceris. pro Pom.17 b, Ego hoc honore præditus, tantis uestris beneficijs affectus, statui, &c. Postquam.198 a, Beneficio diuino immortaliq; uestro. In Antonium 177 a, Ne qua post idus Martias immunitatis tabula, ne'ue cuiusquam beneficij figeretur. pro Plan.266 b, Complecti aliquem beneficio: id est, afficere. pro Cæl 38 b, Meum erga te beneficium tueri debeo. At.85 b, Ornare ciuitatem beneficijs. Postquam.200 b, Quem ego maximis beneficijs ornaueram. Epist.10 a, Qui tuis maximis beneficijs ornatus in te potissimum fractam illam uim suam contulit.

contulit. I.V.114 a, Hoc illis in beneficij loco deferendum est. Epi.116 a, Dare aliquid alicui pro beneficio. I. V.172 b, Atq; hoc in beneficij loco petitum est ab Apronio. & 191 b, Qui benignitate adducti per beneficium, & gratiam ciuitatib. concesserunt, ut nummos pro frumento darent. In Verr.172 b, Hoc uix ab illo in summo beneficio impetratum est. & ibi. Beneficij gratiæq; causa concedere aliquid. In Verr.191 a, In beneficij & gratiæ loco petere aliquid. et 246 b, Beneficium, ut dicitur, trabali clauo figere. contra Rul.78 a, Beneficio isto legis & benignitate decemuirali nihil utor. pro Pl.256 a, Cui sum obstrictus memoria beneficij sempiterna. In Catilin.123 a, Hostes alienigenæ beneficio se obligatos putant. Ep.214 b, Hagessaretus magnis meis beneficijs ornatus & memor & gratus fuit. cōtra Rul.70 a, Gratus ac memor beneficij. pro Planc.259 a, Multa extāt in me tua merita. de Amicit.109 b, Offic. meminisse debet is in quem collata sunt, non commemorare qui cōtulit. pro Arch.187 b, Archias in beneficijs ad ærarium delatus est à L. Lucullo prætore & consule. de Natur.75 b, Multi deorum beneficio peruersè utuntur. de Fin.89 a, Si tuam ob causam cuiquam commodes, beneficium illud habendū non est, sed fœneratio. Ep.20 a, & b, Neq; enim sum ueritus, ne sustinere tua in me uel innumerabilia beneficia non possum, cum præsertim considerem, nullam esse gratiam, quam uel non capere animus meus accipiendo, uel remunerando cumulandoq; illustrare possit. Epist.58 b, Quibus pro meis immortalibus beneficijs charissima mea salus esse debebat. et 122 a, Qui me odisse, quia magna mihi debebat beneficia, cœpit, & cū homo auarus, ut ea solueret, sibi imperare non posset, occultum bellum mihi indixit.

Beneficus, a, um. benignè faciens, benignus. de Natura deor.25 a, Ne homines quidem censetis, nisi imbecilli essent, futuros beneficos & benignos fuisse? & 38 b. de Legib.166 a, Beneficus est, qui non sui, sed alterius causa benignè facit. de Natura deor.39 a, Iupiter optimus, id est, beneficentissimus. Officiorū 9 b, Qui gratificantur cuipiam, quod obsit, &c. non benefici, neque liberales, sed perniciosi assentatores iudicandi sunt. de Diuinat.197 b. & 129 b, Dij sunt benefici, generiq; hominū amici. pro Mil.105 a, Beneficus & salutaris ciuis. Offic. 89 a, Benefica uoluntate mouetur, etiam si res fortè non suppetat.

Benemerens, tis. beneficus. Anteq.139 a, Opitulari benemerentibus.

Benemereor, ris. beneficio afficio, beneficium colloco. Epi.53 b, Libenterq; ei sum testimonio, omnibusq; ero qui benemerentur. & 146 a, De repub. bene mereri. de Cl.188 a, Bene de nomine ac dignitate populi Rom. meritum esse existimare debemus. de Am.102 b, Propensioresq; ad bene merendum, quàm ad reposcendum sumus. pro Plan.176 a, Ciues de patria benemerentes. Of.30 a, Bene de rep. sentientes, ac benemeritos aut merentes colere debemus.

Benemeritus, a, um.)(. Malemeritus. Anteq.195 a, Igitur ex ciuitate benemeritus de rep. ciuis exturbatur.

Beneuentum, urbs. I.V.84 a.

Beneuentanus. ibidem.

Beneuolè, amicè. de Am.112 b, Et hæc accipienda a-

micè, cùm beneuolè fiunt. Epist. 213 a, Præstò esse alicui fideliter & beneuolè. de Finib. 56 a, Amicè et beneuolè fecisti.

Beneuolentia, æ. gratia, bona gratia, studium, charitas.)(. Odium, offensio. Off.10 a, De beneuolentia autē, quam quis habeat erga nos, primùm ille est in officio, ut ei plurimum attribuamus à quo plurimū diligimur. de Opt.244 b, Atq; ita prædicaretur eum donari uirtutis ergò beneuolentiæq; quā erga populū Atheniensem haberet. Post.202 a, Mihi in uestris commodis augendis grata animi beneuolentia defutura nō est. Epi.9 b, Mea in te pietas, quid enim dicam beneuolentiam? cum illud ipsum nomē pietatis leuius mihi meritis erga me tuis esse uideatur. At.170 b, Omnem spē habeo in tua erga me mihi perspectissima beneuolētia, quam si his temporib. miseris et extremis præstiteris, hæc pericula fortiter feram. Ep.55 b, Præstare beneuolentiam alicui. Off.64 a, Tribuere gratiam alicui, id est, beneuolentiam. Of 37 a, Malus custos diuturnitatis metus, contraq; beneuolentia fidelis est, uel ad perpetuitatem. Att. 78 a, Exercitus ad beneuolentiam erga nos consentiens. ad Herē.2 a, A' persona nostra beneuolentiam contrahemus, si, &c. de Ora.135 a, Multum ualet ad uincendum animos eorum, apud quos agitur, conciliari quàm maximè ad beneuolentiam. Off.30 a, Beneuolentia beneficijs capitur maximè. & ibi. b, Benefica uoluntate beneuolentia mouetur, etiā si res fortè non suppetat. Ep.4 b, Vt & meā et cæterorū erga te fidem et beneuolētiam absens experirere. & 6 a, Tuam erga me beneuolentiam facilè perspexi. pro Sest.a, Sed beneuolentiam & charitatem illius necessitudinis mors filiæ non ademit. Att.262 b, Hoc pro coniunctione & beneuolentia nostra mihi sumpsi. Off. 42 b, Oratio benigna multitudinis animos ad beneuolentiam allicere. de Or.126 a, Hæc omnia ualde beneuolentiam cōciliant. Ep. 36 b, Suspicere & conseruare beneuolentiam. Att.86 a, Reportare beneuolentiam omnium ex prouincia. Epistol.40 b, Nauare beneuolentiam suam in aliquem. I. A. 161 a, Gratia non uirtutis specie, sed ætatis flore collecta, id est, beneuolentia. pro Pomp. 17 a, Nec Pompeij gratiam mihi per hanc causam conciliari puto: id est, beneuolentiam. & ibid. Nec mihi bonam gratiam quæro.

Beneuolentior. Ep. 225 b, Nā beneuolētior quàm semper fui, esse non possum. Epist.25 a, Beneuolentior tibi quàm fuerim, nihilo sum factus.

Beneuolus, a, um. amans, inclinatione animi in aliquē propendens. l. Propendeo. Orat.116 a, Iubent exordiri ita, ut eum qui audiat, beneuolum nobis faciamus & docilem et attentū. de In.46 b, Si eum beneuolum, docilem & attentum fecerit. & pro Cl.55 a, Seruus domino beneuolus. de Or.138 a, Iudices beneuolos beneq; existimantes efficere. Anteq. 197 b, Beneuolus huic ciuitati ab hoste proijcitur in exilium. de In.82 b, Beneuolus patriæ. Ep.72 b, Existimabam officio me esse functū beneuolentissimi atq; amicissimi, quem me tibi & fuisse semper existimes uelim, & futurum esse confidas. ad Her.2 a, Beneuolus auditor.

Benignè, comiter, liberaliter. In A. 246 b, Salutare benignè, comiter appellare unumquēq;. I.V.60 a, Quæ cum Quæstore suo benignissimè communicauit. Attic.

Universidad de Deusto
Biblioteca

40 b, Adhuc inuitamur benignè. pro Flac. 157 b, Iſta ciuitas neq; ſeuerè Flaccum oppugnauit, neq; benignè defendit. Of. 9 b. & Epiſt. 216 a, & 228 a, Benignè facere alicui: id eſt, conferre beneficium in aliquem. Officior. 43 b, Nam aut operâ benignè fit indigentibus, aut pecunia. pro Corn. 62 b, Benignè, non grauatè, comiter quidem certè, non communiter conuenit. pro Cluent. 16 a, Benignè attenteq; audire. pro Deiot. 150 b, Deiotarus dicere eſt ſolitus, benignè ſibi à populo Romano eſſe factum. In Ver. 192 b, Frumentum, inquit, abs te emere oportet, optimè: modium denario, benignè ac liberaliter. Epiſtol. 57 a, Nunc P. Nigidio ne benignè quidem policeri poſſum.

Benignitas, tis. liberalitas, beneficentia, clementia, comitas, humanitas. de Fi. 140 b, Iuſticiæ adiunctæ ſunt pietas, bonitas, liberalitas, benignitas, comitas. pro Quint. R. 50 b, Num deûm immortalium benignitate omnium fortunæ ſunt certæ. Epiſtol. 203 b, Deorum immortalium benignitate. pro Cecin. 286 b, Veruntamen nos ueſtræ benignitati pareremus: id eſt, ueſtræ clemẽtiæ. pro Dom. 219 b, Veſtra in me attentè audiendo benignitas prouexit orationem meam. pro Seſt. 9 b, Et ſi me attentiſſimis animis ſumma cum benignitate auditis, tamen, etc. At. 55 b, Amicorum benignitas exhauſta eſt: id eſt, liberalitas. in V. 191 b, Qui benignitate adducti per beneficium conceſſerunt, ut nummos pro frumento darent. de Nat. 52 b, Sed illa quanta benignitas naturæ? quæ tam multa ad ueſcendum gignit?

Benignus, a, um. liberalis, blandus, comis. Benignus ad commodandum, 6 in Verr. 191 b. Benignus liberalis'ue qui dicitur, officium non fructũ ſequitur, 1 de Leg. Oratione benigna multitudinis animos allicere, 2 Off. 42 b. Comes benigni, faciles, ſuaues homines, pro Cor. Bal. Sed neſcio quo modo facilius in honore benigni, quàm in uictoria grati reperimur, ad Brut. 283 a. Ne homines quidẽ cẽſetis, niſi imbecilli eſſent, futuros beneficos & benignos fuiſſe, 2 de Natura deorum. 25 a. Quanquam omnia nec benigna, nec copioſa cognorant, 2 Famil. Qui benigniores eſſe uolunt quàm res patitur, peccãt, de Offic. lib. 1.

Beroa, æ. I. P. 98 b, In oppidum Beroam refugiſti.

Bes, octo unciæ. Attic. 63 b, Fœnus ex triente factum erat beſſibus.

Beſſi, orum. populi. I. P. 97 b.

Beſſica gens. I. P. 97 b.

Beſtia, æ. bellua. nomen beſtiæ etiam piſcibus & conchylijs conuenit. I. Bellua, & beſtiola. Beſtia monſtroſiſſima, Diuin. lib. 2. Sed quæ poteſt homini eſſe polito delectatio, quum aut homo imbecillis à ualentiſſima beſtia laniatur, aut præclara beſtia uenabulo tranſuerberatur? 7 Fam. Pro beſtia de ambitu dixi, ad Quint. Fr. Canes tametſi beſtiæ ſunt, tamen, & c. pro Sex. Roſc. 27 b. Beſtiæ aquatiles, ut crocodili, fluuiatilesq; teſtudines, de Natura deor. 50 b. Beſtiæ in perturbationes non incidunt, Tuſcul. quæſt. lib. 4. Mutæ beſtiæ penè loquuntur magiſtra ac duce natura, 1 de Finibus. Aliæ beſtiæ ſunt nantes, aliæ uolucres, ſerpentes quædam, quædam gradientes, Tuſcul. 235 b. Quid beſtiæ non pro ſuo partu ita propugnant, ut uulnera excipiant? nullos impetus, nullos ictus reformident? Tuſculan. quæſt. lib. 5. Beſtiæ

quæ alius generis beſtijs ueſcuntur, 2 de Natura deor. 92. Beſtiæ, ut quicquid obiectum eſt, quod modò à natura non ſit alienum, eo contentæ, non quærunt amplius, Tuſculan. quæſt. lib. 5. Ad beſtiarum auxilium confugere, 9 Fam. Beſtiarum quæque ſuum tenẽs munus, quum in diſparis animantis uitam tranſire nõ poſſit, manet in lege naturæ, Tuſc. quæſt. lib. 5. Beſtiarum uaria genera, uel cicurum uel ferarum, 2 de Nat. deorum. Beſtijs ſensum & motum dedit natura, et cum quodam appetitu accessum ad res ſalutares, & à peſtiferis receſſum, de Nat. deor. 2. Beſtijs obijcere, 10 Famil. Pollionis. Quid, quòd populari illi ſacerdoti ſexcentos ad beſtias amicos ſociosq; miſiſtis in Piſonẽ. Namque alias beſtias nantes, aquarũ incolas eſſe uoluit (natura), alias uolucres cœlo frui libero, ſerpentes quaſdã, quaſdam eſſe gradiẽtes: earum ipſarũ partim ſoliuagas, partim cõgregatas: immanes alias, quaſdam aũt cicures: nõnullas abditas, terrãq; tectas, Tuſ. q. li. 5. Beſtias quaſdam eſſe, in quibus inſit aliquid ſimile uirtutis, de Fin. li. 5. De beſtijs quibuſdã fortiores uideas eſſe apud Aegyptios ac Syros opiniones de Na. deo. 1. Hoc apparet in beſtijs, uolucribus, agreſtibus, natantibus, ſuibus, cicuribus, feris, de Amicit. 11 b. In beſtijs quanta ratio appareat ad perpetuam conſeruationem earum generis, 2 de Nat. deor.

Beſtiola minima, 2 de Nat. deor. 108. Diſſimilimæ beſtiolæ communiter cibum quærunt: id eſt, pinna et ſquilla, de Nat. 50 b.

Beſtiarius, rij. qui cum beſtijs pugnabat in publicis ludis. Q. Fr. 311 a, Nam ille uindex gladiatorum & beſtiariorũ, emerat de Coſconio beſtiarios, nec ſine ijs artibus unquã in publico fuerat. In Vat. 37 a, Gladiatoribus & beſtijs Rempub. obſidere. pro Seſt. Primum do, inquit, beſtiarios, lex eſt ſcripta de gladiatoribus. Feſtiue.

Beta, tæ. holus hortenſiorum leniſſimum. Epiſtol. 207 b, Beta & malua.

Bias, antis. de Am. 107 b, Bias, qui ſapiens habitus eſt unus è ſeptem.

Bibliotheca, æ. tam libros, quàm librorum locum ſignificat. Abdo me in bibliothecam, ad Curium libro 7. Dionyſius ſeruus meus, qui meam bibliothecam multorum nummorum tractauit, quum multos libros ſcripſiſſet, & c. ad Sulpitium, libro 13. Offendes deſignationem Tyrannionis, bibliothecam mirificam librorum meorum, 4 ad Atticum. Bibliothecam tuam cane cum quam deſpõdeas, quamuis acrem amatorem inuenerit, Attic. Bibliotheca alicuius paſci, 4 ad Atticum. Bibliotheca tua ſupplenda, libris commutandis, Latinis comparandis, ualde uelim iſta confici, ad Quintum fratrem, lib. 3. Si hortum in bibliotheca habes, nihil deeſt, Epiſt. Quum, & c. ſatisq; ambulatum uideretur, tum in bibliotheca quæ in Lyceo eſt, aſſidemus, 2 de Diuinat. Bibliothecas omnes duodecim tabulæ ſuperãt, 1 de Or. 96. Ne bibliothecis quidem Græcis egebimus, Tuſculan. quæſt. lib. 2.

Bibo, bis. poto, perpoto, poculum exhaurio, uinum exhaurio, haurio, ſorbeo. I. A. 232 b, Quid eum non ſorbere animo? quid non haurire cogitatione? cuius ſanguinẽ non bibere cenſet is? Tuſc. 247 a, Darius, eum aquã tum bidã bibiſſet, negauit unquam ſe bibiſſe iucundius. et 251 a, Lex

a, Lex quæ in Græcorum cõuiuijs obtinetur, Aut bibat, inquit, aut abeat. I. P. 84 a, Conuiuium in quo nemo poteſt dicere, utrum iſte plus biberit, an uomuerit, an eſuriderit. In Ant. 180 a, Ab hora tertia bibebatur, ludebatur, uomebatur. pro Fl. 163 b, Nam iſte totam Aſiã magnitudine poculorũ, bibendoq; ſuperauit. At. 222 a, Itaq; & edit, & bibit ἀδλῶς & iucundè. Tuſ. 247 a, Nũquã ſitiens biberat, nec eſuriens ederat. de Sen. 86 b, Me uerò & magiſteria delectant à maioribus inſtituta, & is ſermo qui à ſummo adhibetur magiſtro in poculo. de Cla. 168 a, Excipere ſanguinem patera. de Nat. 75 b, Vinum meracius ſumere.

Biceps, tis, de D. 105 b, Si puella nata biceps eſſet.

Bicorpor, ris. Tuſculan. 179 b, Hæc bicorporem afflixit manum. Poetæ.

Bidis, oppidum eſt tenue ſanè, non longè à Syracuſis, in Sicilia. I. V. 119 b. Hinc Bidini & Bidenſes, ibidem.

Biduum, dui. duorum dierum ſpacium. de N. 45 a, Tantæ tenebræ quõdam eruptione Aetnæorum ignium finitimas regiones obſcurauiſſe dicuntur, ut per biduum nemo hominem homo agnoſceret. Att. 132 a, Romæ nihil auditur noui, nec in his locis, quæ à Brunduſio abſunt propius quàm tu biduum aut triduum. & 76 a, Nos in caſtra properabamus, quæ aberant bidui. & 67 a, Ab caſtris aberam bidui. & 132 a.

Biennium, ij. pro Cec. 295 a, Lex uſum & autoritatem fundi iubet eſſe biennium. In Anton. 195 b, Tribuni Pleb. tulerunt de prouincijs contra acta Cæſaris, ille biẽnij, iſte ſexennij.

Bifariam, bipartitò. de Vni. 200 b, Aliqua bifariam contrariè ſimul procedentia. Tuſc. 193 b, Cumq; is motus aut boni aut mali opinione citetur, bifariam quatuor perturbationes diſtributæ ſunt.

Biformatus, a, um. Tuſ. 179 a, Hos non biformato impetu centaurus ictus corpori infixit meo. Poetæ.

Bilis, lis. de Natur. 53 b, Ab eo cibo cum eſt ſecreta bilis, hiq; humores, qui ex renibus profunduntur, reliqua ſe in ſanguinem uertunt. Tuſc. 192 b, Quaſi uerò atra bilis ſolum mens, ac non ſæpe uel iracundia grauiore, uel timore, uel dolore moueatur. Tuſ. 160 a, Sanguis, bilis, pituita, oſſa, nerui, & c. Tuſc. 213 b, Cùm pituita redũdat aut bilis in corpore. Attic. 26 b, Si (ut ſcribis) bilem id commouet.

Bimeſtris, ſtre. duorum menſium, bimenſis. Epiſt. 159 a, Conſulatus bimeſtris, Planci.

Bimus, a, um. duorum annorum. Epiſtol. 38 b, Hortenſiumq; roges, ut de hac quoque ſententia bima decedat, qua mihi nihil poteſt eſſe inimicius. & 159 a, Legio bima. Planci.

Binus, a, um. ternus uel trinus, quaternus, quinus, & c. I. V. 135 a, Deſcribebat cẽſores binos in ſingulas ciuitates Timarchides. I. V. 135 a, Vt dies XLV inter binos lucidos tolerẽtur. & 172 b, Terna medimna, aut quaterna, aut quina in ſingula iugera exigere. et 185 a, Binæ centeſimæ. et 190 b, Quaternis denarijs. et 187 a, HS. quinos denos. & 190 b, Quaternis HS. tritici modium æſtimauit. et 192 b, Quaternos HS. quos mihi ſenatus decreuit, ego habebo. I. V. 133 a, Pueri annorum ſenum ſeptenũq; denum. id eſt, XVI & XVII annorũ. de N. 35 b, Bis bina quid ſint, Epicurus non didicit. de L. 185 b, Bini cẽſores

res ſunto. & 187 a, Cum deni Tribuni crearentur. cõtra Rul. 83 a, Et eo in duodena deſcribit in ſingulos homines iugera. & ibi. Et unicuiq; ueſtrùm, ubi cõſiſtat, bini pedes aſſignẽtur. pro Cõr. 64 b, Vt in ſingulas coloniis ternos ciues Ro. facere poſſet. I. P. 94 a, Græci ſtipati, qui mi in lectulis, ſæpe plures. At. 181 a, Tullia mea uenit ad me, mihiq; literas reddidit trinas. I. P. 100 b, Nulla trinis æſtiuis gratulatio. de Cl. 196 b, Non'ne cernimus uix ſingulis ætatibus binos oratores laudabiles conſtitiſſe? Or. 218 a, O M. Druſe, patrẽ appello, hæc quidẽ duo binis pedibus inciſim. et ibi. Hæc itẽ mẽbra ternis pedib. pro Font. 278 b, Senos uel quaternos denarios exigere. Parad. 125 b, Capit ille ex ſuis prædijs ſexcenta HS. ego centena ex meis. I. V. 248 a, Verres certo precio ſexcenos nummos nautarum miſſione conſtituit. de Or. 108 a, Demoſthenes una contentione uerborum, binas contentiones uocis & remiſſiones continebat. Ep. 95 a, Binæ uenationes per dies quinq; magnificæ. At. 86 b, Per binos tabellarios miſi Romam literas. Epiſt. 165 a, b, Binos tabellarios in duas naues impoſui. I. V. 245 a, Cn. Pompeius cum P. Vectio inter bina caſtra collocatus eſt. Att. 111 b, Pompeius diſtribuit binos ſingulis patribus familiarum. de Orat. 161 b, Terna aut bina aut ſingula etiam uerba dicebant. de Som. 127 b, Cum ætas tua ſeptenos octies ſolis anfractus conuerterit. In Verr. 192 b, Tu mihi octenos HS. dato. I. V. 246 b, Verùm etiam quo plus darent quàm poterant, hæc ſexagena millia modium addidiſti. Epiſt. 140 b, Cum loquimur terni, nihil flagitij dicimus: at cum bini, obſcœnũ eſt: Græcis quidem inquies.

Bipartior, iris. in duas partes diſtribuo, ſeu partior. I. C. 111 b, Atque ibi omnes proximis ſullis ita bipartiti fuerunt, ut Tybris & pons interesſet.

Bipartitò, dupliciter, bifariam.) ſingulari modo, ſimpliciter. pro Flac. 152 a, Bipartitò claſſis diſtributa fuit, ut, & c. I. A. 227 a, Equitatus, qui in Græciam ducebatur bipartitò, alter, & c. alterum, & c.

Bipartitus, a, um. Poſtquam 201 b, Cuius oratio quemadmodum accepi, fuit tripartita: primùm, & c. tum, & c. denique ad extremum, & c. ad Heren. 11 b, Argumentatio tripartita, quadripartita, quinquepartita. & Officiorum 53 b, Diuiſio tripartita. & Orat. 203 b, Tripartita uarietas.

Bipedalis, le. duorum pedum longitudine. de Finibus 5 a, Sol Epicuro bipedalis uidetur.

Bipes, dis. quod duos habet pedes. de Nat. 20 a, Quid obſtat quo minus ſit beatus, ſi non ſit bipes. pro Do. 223 a, Omnium non bipedum ſolum, ſed etiam quadrupedum impuriſſimus.

Biremis, mis. nauis, quæ remorum duos ordines continet. I. V. 246 a, Ne hæc biremis aſcriberetur, & c.

Bis, ter, quater, & c. In Ver. 247 b, In una ciuitate bis improbus fuiſti, cũ, & c. cum, & c. In Ant. 216 b, In quo bis falleris, primùm quòd, & c, deinde, quòd, & c. Ep. 134 a, De quo tu mihi antea ſcripſeras bis eodẽ exẽplo. Itẽ: Iſq; ludos appareat magnificentiſſimos, ſtultè bis terq;, uel quia, & c. uelquia, & c. uel quia, & c. de Sõ. 227 a, Cũ ætas tua ſeptenos octies ſolis anfractus conuerterit. de N. 35 b, Bis bina quid ſint, Epicurus nõ didicit. Or. 221 a, Nã ut duellum bellum, & duis, bis, ſic, & c. I. A. Quinquies.

Bithynia,

Universidad de Deusto Biblioteca

Bithynia,æ.regio.In Verr.241 a, Bithyniæ reges lectica octophoro gestari soliti.

Bithynicus,ca.Ep.207 a.de Cla.

Βλάμμα,L.Detrimentum.

Blandè,comiter.Attic.251 b, Amabo te mi Attice, uidésne quàm blandè? pro Qu.R.53, Appellare aliquē blandißimè.de Or.94 a, Petere aliquid blandius.

Blandenona,æ.oppidum.Att.315 b.

Blandenius,a.Qu.Fr.300 a.

Blandiloquentia,æ.de Nat.72 b, Nam ut ego illis supplicarem tanta blandiloquentia? poetæ.

Blandimentum,ti.blanditia.pro Cæl.46 a, Multa nobis blandimenta natura ipsa genuit, quibus sopita uirtus cōuiueret. 245 b, Nec eam minimis blandimētis corrupta deseret.

Blandior,diris.amplexor.Acad.25 a, Video quàm suauiter uoluptas sensibus blandiatur. de Am. 114 b, Qui aduersando assentatur, & litigare se simulans blanditur.de Or.92 a,b, Ita nati sumus, ut & blandiri & suppliciter insinuare poßimus. Quint.F.313 b, Mirificè mihi blanditur Appius. pro Flac. 163 b, Cur matri blanditur? cur epistolis & sororis & matris imbecillitatem aucupatur?

Blanditia,æ. assentatio.)(.Minæ.pro Plan.265 a, Facilis est illa occursatio & blanditia popularis. Quin. de Pet.212 a, Ea desiderata blanditiam, aßiduitatem, benignitatem.de Am.107 b, Beneuolentiam ciuiū blanditijs & assentationibus colligere turpe est.pro Clu. 24 b, Is se blanditijs & assentationibus in illius consuetudinem penitùs immersit.Of.66 b, Malitiosis blanditijs officiorum, non ueritate, sed simulatione quærere hæreditates.de Fi.35 b, Blanditijs præsentium uoluptatum deliniti atq; corrupti, non prouident.Qu.Frat.300 a, Elicere aliquem blanditijs ad iudicium.I.V.161 b, Sermo inquinatißimus & blanditiæ flagitiosæ.Att.19 a, Exprimere numulos ab aliquo blanditijs.

Blandus, a, um. benignus, comis.Attic.186 a, Vnum te puto minus blandū esse quàm me.Item: Scis me minimè esse blandum, itaq; minus aliquanto dico quàm sentio. Off. 42 b, Milites blando appellando sermone delinire. I.A.213 b, Ne blanda aut supplici oratione fallamur. de D. 89 a, Vocare aliquem blanda uoce.

Bœotia,æ.regio.pro Flac.156 b.

Bœotius,a,um.de D.77 a, Bacchis Bœotius.

Bona, orum. commoda, fortunæ, res, possessiones, pro Sex.Ros.21 a, & 22 a, Hæc bona emuntur H S.duobus millibus nummûm.pro D. 218 a, Imminebat tuus furor omnium fortunis & bonis. pro Cec.292 a, Ad incertum reuocari bona, fortunas, possessionesq; omnium. I.V.99 a, Patres sua bona cum filijs partiūtur. Top.222 a, Mulier cui uir bonorum suorum usumfructum legauit. Att.280 b, Bonis publicatis eandem calamitatem subirent liberi.

Bona dea. Mater Idæa, Cybele, Matuta. de Arch.245 b, Sacra Bonæ deæ, quæ uiri oculis'ue imprudentis quidem aspici fas est.pro Mil.118 a, Sacrarium Bonæ deæ. de Ar.246 a, & 252 a, Sacrificium bonæ deæ, quod fiebat pro salute populi Rom.

Bona fortuna.dea apud Siculos.I.V.201 a.

Bonitas,tis.probitas, integritas, uirtus, fertilitas, ubertas, cum de agris loquimur.)(. Malitia. de Am. 101 a, Sed eadē bonitas ad multitudinem pertinet. nō est enim inhumana uirtus, neq; superba.de Fi.140 b, Iusticiæ adiunctæ sunt pietas, bonitas, &c.de Ha. 25 a, Quid est melius aut præstantius bonitate et beneficentia? de Fi.104 a, Nec iusticiæ ullus esset nec bonitati locus.de Na.37 b, Id nō sine diuina bonitate erga homines fieri arbitrantur. Of.24 a, Nōnulli siue felicitate quadā, siue bonitate naturæ, siue parētum disciplina rectam uitæ secuti sunt uiam. Postq.209 a, Magnam uim naturæ bonitas habet. cōtra Rul.89 b, Socer huius uir multū bonus est, neq; ego nunc de illius bonitate disputo. Or.212 b, Quare bonitate potius nostrorum uerborum utamur, quàm splendore Græcorum. & 202 a, Ac uocis quidem bonitas optanda est. pro S. R.29 a, Bonitas prædiorum. contra Rul. 74 b, Bonitas agrorū. Ep.204 a, Eorum fortunas tuæ fidei, iusticiæ, bonitatiq; commendo.pro Dom.224 b, An eam causam probare non poterā? cuius tāta bonitas est, ut ea ipsa se per se probarit.At.265 a, Summa bonitas et æquitas causæ. At.141 b, Hoc mihi Cæsar sua cōcesit bonitate. pro Dom.235 a, Vir singulari bonitate & modestia præditus. de Offic. 46 a, Summi cuiusque bonitas commune perfugium est omnium. Offic. 2 a, Si nō interdum naturæ bonitate uincatur.pro Qu. R.49 b, Scilicet homo liberalis, & dissolutus, & bonitate affluens.de Inuent.76 b, Petere sibi præmium laboris alieni, aut bonitatis deorum.Off. 67 b, Cum fidem alicuius bonitatemq; laudant, dignum esse dicunt, qui cum in tenebris mices. Offic.54 b, Officia, quæ & ingenij bonitate, & progreßione discendi multi assequuntur. de Orat. 140 a, Bonitas & moderatio.)(. superbia & libido. de Nat.77 a, Is uti se deorum bonitate uelle dicebat, id est, liberalitate.

Bononia,æ.urbs Italiæ.Ep.185 b, 173 a, Bruti.

Bononiensis,se.de Claris orat. 179 b, C.Rusticellus Bononiensis.

Bonus, probus, præstabilis, salutaris, frugi, integer, iustus. Primùm, quòd uidetur esse bonus, nemo igitur potior, ad Atticum 92 b. Bonus autor, 12 ad Atticum. Bonus calamus, 2 ad Quintū fratrem. Bonus dominus Antonius, ad Brutum. Bruti. Bonus et aßiduus dominus, de Senectut. Valde bonus homo, ad Atticum lib.2. Bonus in aliquem, 10 ad Atticum. Poeta bonus, ad Qu. fratr. li.1. Bonus re aut spe, pro Domo sua. Bonus uir, Aca.quæst. ed.1.li.2. Sit igitur sanè bonus uir, Attic. lib.7. Multùm bonus uir, pro Lege Agr.3. Vir bonus qui sit, describitur multis, Off. 67 b. Vir bonus, & simplicis ueritatis amicus, Of.13 b. Bonus uir minimè est q ad suū cōmodū refert, quæcūq; agit, 1 de Leg. Bona actio, Acad.q.ed.2. li.1. Bona causa, pro Sest. Tusculano emptor nemo fuit: si cōditio ualde bona fuerit, fortasse nō omittā, ad Qu. fr.li.2. Bona de Domitio, præclara de Afranio fama est, At.lib.7. Memoria bona, At.lib. 8. Bona ratio, pro Flac. Postremò copiæ cum egestate, bona ratio cum perdita, mens sana cum amentia, bona deniq; spes cum omnium rerum desperatione confligit, 2 in Catil. Boni auguris est meminisse maximis Reip. temporibus præstò esse debere, Iouiq; Opt.Max. se consiliarium atque administrum datū, ut sibi eos, quos in auspicio esse iusserit, cœliq; partes sibi definitas esse traditas: è quibus sæpe opē

referre

referre poßit, 3 de Leg. Boni haudquaquam est dissolue re ratione uinctum, de Vn. Aequi boniq; facere aliquid, ad Att.305 b. In bonæ fidei iudicijs, locorū à causis magnus usus, Top. Nec enim cuiquā bono mali quicquam euenire potest, nec uiuo, nec mortuo : nec unquā eis res à dijs immortalibus negligentur, Tusc.quæst.li.1. Bonā beneuolentiam hominum et fidem perspicere potui, 13 Fam. Quam deam iste idcirco bonam dicit, quòd in tanto sibi scelere ignouerit, de Ar.252 b. Bonam gratiā quærere, pro L. Manil. Bonam mentem mihi sentio iracundia & amore ablatam, 8 Fam. Cæli. Aiebat bonam partem sermonis in hunc diem esse dilatam, 2 de Orat. Bonam rem impediri melius, quàm concedi malè, 3 de L. Ergo in his adolescentibus bonam spem esse dicemus, et magnam indolem, 2 de Finib. Redeamus ad nostros de quibus tu bonam spem te significas habere, Attic.lib.15. Quid mihi ad defendendum dedisti bone accusator? pro Sex.Rosc. Bone custos, defensorq; prouinciæ, 7 Verr. Bono animo te iußisse esse, &c.1 de Diuin. Consilio bono aliquid facere, 1 Offic. Proficiscatur Puteolos stadia triginta probo nauigio, bono gubernatore ac trāquillitate, 4 Acade. Bono Lepido me esse usurum, 10 Famil. Planci. Id est, amico & beneuolo. De die tantùm uideto, & idipsum bono modo, Attic. lib. 13. Ἀμφιλαφίαν aūt illam, quam tu soles dicere, bono modo desidero, si prorsus ut aduenientem excipiam libenter, ad Quin. frat. lib.2. Quod idem in delectu consules obseruant, ut primus miles fiat bono nomine, 1 de Diu. Bono nomine centesimis contentus erat, 5 ad Attic. Illa quæ à bono poeta dicta est flexanima oratio, de Oratore 125 b. Ecquis unquam ex tā amplo statu, in tam bona causa, tantis facultatib. ingenij, &c. Attic.lib.3. Vi opprimi in bona causa est melius, quàm malè cedere, 3 de Legib. Bona fide in gratiam redire, 3 Famil. Bona aut denique aliqua Repub. 5 Fam. Id est bene constituta. Bona & certa tempestate, 2 ad Qu. frat. Bona uenia me audies, de Na.deor.1.pro.Ros.Amer.4. honoris præfatio. Quare frater, bona tua uenia dixerim, ista sententia, etc.3 de Leg. Nisi uerò (bona uenia huius optimi uiri dixerimus Scæu[ola]) tu libellis aut præceptis, etc.1 de Orat. Omnes boni [s]emper beati, Tusculan. quæst.lib. 5. Boni uiri qui appellandi, Læl. Boni uiri omnes ipsam æquitatem & ius ipsum amant, nec est uiri boni errare, & diligere quod per se non sit diligendum, 1 de Legibus. Boni uiri ut simus, si non ipso honesto mouemur, sed utilitate aliqua atque fructu, callidi sumus, non boni, 1 de Legib. Bonæ gratiæ, pro Mur. Bonæ & firmæ legiones, 11 Famil. D.Bruti. Valdè bonæ res, 15 ad Attic. Id est, in bono statu. Prædes igitur homines sunt fideiussores, quorum res bona prædia nunc uno nomine dicuntur, 3 Verr. Bona tempora, pro Domo sua. Bonorū nō dicam, qui nescio an ulli sint, &c. 4 ad At. Bonorum, id est, lautorum & locupletum, Vrbem uideo refertam fore, 8 ad Att. Bonorum ordines & genera quærenda sunt, 7 ad At. Bonos nullos noui, ibid. Bonarum rerum expectatione animus erigitur, 2 de Leg. Bonis ac sapientibus à principio innascitur ratio, de Na.deor.2. Bonis inter bonos quasi necessaria est beneuolentia, Læl. Bonis uiris quid iuris reliquit tribunatus C. Gracchi, 3 de Legib.1. Optimatib. senatoribus. Ita prorsus existimo bonos beatos, improbos

miseros, Tuscul. quæst.li.5. Socratis est apud Platonem in Gorgia. Populū inflammare in improbos, aut incitatum in bonos mitigare, de Orat.102 b. Inter bonos bene agier, fiduciæ formula, 7 Fam. Inter bonos bene agier, iudiciorum quorundam formula, Topic. Inter bonos bene agier oportet, & sine fraudatione, Offic.3. Nisi insitum illud in animis haberemus, omnes bonos interitu suorum quàm grauißimè mœrere oportere, Tusculan. quæst.lib. 3. Consules duos bonos quidem, sed duntaxat bonos amisimus, ad Brut. Bona dicta tenere sapiens uix potest, 2 de Orat. A' bonis uacuum forum, Post.redit.in Senatu. In bonis omnia, quæ summa sunt, iure laudantur, de Claris Orat. 282 b. Vbi illa consuetudo in bonis prædibus prædijsq; uendendis omnium Consulum, Censorū, Prætorū, Quæstorū denique? ut optima cōditione sitis, cuia res sit, cuium periculum? 3 Verr. Bona prædia dicuntur bonis satisdationibus obnoxia, siue sint in mancipijs, siue in pecunia numerata. Nūquam ego hæc in bonis rebus numeranda duxi, Parad. 116 b. Initijs bonis orsus tribunatus, in Bruto. Quòd me in forum uocas, eò uocas, unde etiam bonis meis rebus fugiebam, ad Attic. lib.12. Id est, prosperis. Bonis aut perditis rebus, 12 Famil. Si sapiens adulterinos nummos acceperit imprudēs pro bonis, 3 Off. Ita bonis uiribus esse in extremo tempore ætatis, ut adolescētiam non requireret, de Senect. Bonum definiuit Diogenes, id quod esset natura absolutum, de Finibus lib.3. Quod bonum est, id non quiuis habere potest. Tusculan. quæst.lib.5. Bonum crescendi accessionem nullam habet, de Finib. lib. 3. Excellens bonum. pro Marcel. Bonum efficiens, ποιητικὸν dicitur, quod honestas actiones affert & efficit, de Finib. lib. 3. Quicquid est quod bonum sit, id expetendū est, Tusculan.quæst.lib.5. Quod bonum, id honestum, Tusculan. quæst.lib.5. Quod bonum, id utile, Officior.3. Bonum ipsum nō est in opinionib. sed in natura : quod ni ita esset, beati quoque opinione essent, 1 de Leg. Bonum literarum, 15 Fam.38, id est, commodum uel utilitas. Bonum mentis est uirtus, Tuscul.quæst.lib. 5. Bonum naturale, pro Cælio. Nihil bonū, nisi naturæ primis bonis, aut omnibus, aut maximis frui, ut Carneades contra Stoicos disserebat, Tusculan. quæst.lib.5. Nihil bonum nisi quod honestum, iuxta Stoicos, Tusculan. quæst. lib. 2. Ibidem, lib.5 ad Attic.8. Nihil bonum, nisi uacuitas doloris, ut Hieronymus, Tusculan.quæst. lib. 5. Nihil bonū, nisi uirtus, secundum Aristonem Chium & Zenonem, Academ.quæst.ed.1.lib.2. Nihil bonum, nisi uoluptas, ut Epicurus, Tuscul. quæst. lib. 5. Nihil bonum, quod non eum qui id poßidet, meliorem facit. Parad. Bonum non est de quo non is qui id habeat, honestè poßit gloriari, Parad. Atque hæc certè non ita se haberent, nisi omne bonum in una honestate consisteret, Tusculan. quæst. lib. 5. Bonum omne laudabile, Tusculan.qu.lib.5. Bonum in eo positum est, ut naturæ consentiat, de Fin.li.3. Omne bonum lætabile est: quod autē lætabile, id prædicandum & præ se ferendum: quod tale autem, id etiam gloriosum: si uerò gloriosum, certè laudabile: quod autem laudabile, profectò etiam honestum: quod bonū igitur, id honestum, Tuscul.q.lib.5. Vt facilè cerneres naturale quoddam stirpis bonum, degenerauisse uitio deprauatæ uoluntatis, in Bruto. Quamobrem simul

obiecta

Universidad de Deusto
Biblioteca

obiecta ſpecies cuiuſpiam eſt, quod bonũ uideatur, ad id adipiſcendum impellit ipſa natura, Tuſcul.quæſt.lib.4. Id ſolum bonum eſt, quod rectum & honeſtum, & cum uirtute eſt, Parad. Bonum ſolum quod honeſtum, ut Zenoni, eiusq; auditori Ariſtoni placuit, Tuſc.quæſt.lib.5. Summum bonum eſt, quod ipſum nullam aliam ad rem, ad id autem res referuntur omnes, de Finib.lib.1. Summum hominis bonum iuxta Stoicos poſitum eſt in eo, quod ὁμολογίαν ipſi, hoc eſt, conuenientiam uocant, de Finib.lib.3. Summum bonum in cognitione & ſcientia ponit Herillus, Acad.quæſt.ed.1.lib.2. Summum bonum in corpore et uoluptate uidetur Epicuro, Tuſcul.quæſt. lib.3. Summum bonũ ſi ignoretur, uiuendi ratione ignorari neceſſe eſt, de Finib.lib.5. Nec tamen tantum in ſtatuenda Lepidi ſtatua factum eſt mali, quantum in euertenda boni, ad Brutum. At uerò aut honoribus aucti, aut re familiari, aut ſi aliud quippiam nacti ſumus fortuiti boni, aut depulimus mali, tum dijs gratias agimus, tum nihil noſtræ laudi aſſumptũ arbitramur, 3 de Nat.deor. Nimium boni eſt, cui nihil eſt mali, de Fin. 73 b. Vt quiſque boni eſt maximè particeps, ita & laudabilis maximè, Parad. Sũmi boni diffinitione omnis ratio uitæ continetur, de qua qui diſſident, de omni ratione uitæ diſſident, Acad.qu.ed.1.lib.2. Cui bono fuerit, 2 Philip. Bonum Academici antiqui, quod ſecundum naturam eſſet, quo in uita iuuaremur, eſſe decreuerũt: Zeno, niſi quod honeſtum eſſet, nihil putauit bonum, 1 de Leg. Qui ſummum bonum ſic inſtituit, ut nihil habeat cũ uirtute coniunctum, idq; ſuis commodis, non honeſtate metitur: hic ſi ſibi ipſe conſentiat, & non interdum naturæ bonitate uincatur, neque amicitiam colere poſſit, nec iuſticiam, nec liberalitatem, Officior.1. Bono mẽtis fruendum eſt, ſi beati eſſe uolumus, Tuſc.quæſt.lib.5. Bono nil melius, Parad. Bono philoſophiæ nullum optabilius, de Vniu. De ſummo bono qui diſſentit, de tanta philoſophiæ ratione diſſentit, de Finib. lib.5. Diſſenſio de ſummo bono maloq;, 1 de Legib. Summo bono in philoſophia conſtituto, conſtituta ſunt omnia, de Finib.lib.5. Eo ipſo bono tuo quo delectatur, 6 Famil. Id eſt, ijs dotibus animi. Bono ſuo opus facere, 3 in Verr. Atqui niſi ſtabili & fixo permanente bono, beatus eſſe nemo poteſt, Tuſc.quæſt. lib.5. Id quum non accidit, utemur bono literarum, & eadem ferè abſentes, quæ ſi coràm eſſemus, conſequemur, ad Caſſium lib.15. Quædam animi & corporis in quibuſdam non tam naturæ, quàm beatæ uitæ adiuncta ſunt, Acad.q.edit.2.lib.1. Bona animi ab Academicis in naturam & mores diuidebantur: hoc eſt, in uirtutes, quæ ſuapte natura ingenerantur, et in uoluntarias, quæ exercitatione acquiruntur, Academic.quæſt.edit.2.li.1. Bona corporis alia in toto, alia in partibus ſecundum Academicos, Acad.qu.edit.2. lib.1. Bona corporis complent quidẽ beatiſſimam uitam, ſed ita ut ſine illis poſſit beata uita exiſtere, de Finib.lib.5. Bona præterita ſapientes grata recordatione renouata delectãt, de Finib. lib.1. Non ſunt igitur ea bona dicenda, quibus abundantem licet eſſe miſerrimum, Tuſc. lib. 5. Bona maxima ſunt, quæ in ipſo animo, atque in ipſa uirtute uerſantur, Acad.q.ed.2. lib. 1. Bona ſi ex diſſimilibus mixta erunt, honeſtũ ex his effici nihil poterit, Tuſc. q.lib.5. Natura omnes ea quæ bona uidentur, ſequuntur, fugiuntq; contraria, Tuſ.q.lib.4. Bonorum alia τελικὰ, id eſt, ad ultimum pertinentia: alia autem efficientia, quæ Græci ποιητικὰ, alia utrunque, de Fin.lib.3 Bonorum diuiſio, Partit. Bonorum finis ad quem referuntur, et cuius causa ſunt facienda omnia, 1 de Leg. Bonorum malorumq; fines conſtituere, Acad.quæſt.edit.1.lib.2. Omnium bonorum fons in corpore, iuxta Epicureos, Aca.ed.1.li.2. Bonorum et malorum genera, Partit. Bonorum tria genera, maxima animi, ſecunda corporis, extrema tertia, ut Peripatetici, nec multò ueteres Academici ſecus, Tuſcul.q.li. 5. Quid ſit extremũ, quid ultimum bonorum, 1 de Fin. Quomodoq; bona natura appetimus, ſic à malis natura declinamus, Tuſc.quæſt.li.4. Bona animi ponebant Academici, quæ eſſent ad comprehendendam animi uirtutem idonea, Acad.q.ed.2.lib.1. In bonis animi tanta præſtantia eſt, ut ab his corporis & extrema obſcurentur, Tuſc.q.lib.5. Zenoni, præter honeſtum, nihil eſt in bonis, Acad.q edit.1.lib.2. Bonis corporis & fortunæ uitam beatam compleri negant Stoici, Tuſculan. quæſt.lib.5. Neque enim ſunt iſti audiendi qui uirtutem duram, & quaſi ferream eſſe quandã uolunt: quæ, &c. ut bonis amici quaſi diffundatur, et incommodis contrahatur, de Amic. Magnis enim illi et diuinis bonis hanc licentiam aſſequebantur, 1 Offic. Quod ſi ita eſt (id eſt, ſi uita beata ex ſui ſimilib. partibus effici debet) ex bonis quæ ſola honeſta ſunt, efficiendum eſt beatum, Tuſcul. quæſt.lib.5. Vt in malis opinatis tolerabilia, ſic in bonis ſedatiora ſunt efficienda ea, quæ magna & laetabilia dicuntur, Tuſculan. quæſt.lib. 4. Sine bonis corporis & fortunæ uitam beatam nullam eſſe putant Peripatetici: aut ſi ſit beata, beatiſſimam eſſe negant. Tuſculan. quæſt. lib.5.

Bootes, tæ, ti. de Na. 47 b, Septentriones autem ſequitur Arctophylax uulgò qui dicitur eſſe Bootes. et ib. Bootis ſubter præcordia fixa uidetur Stella micans.

Bos, bouis. Bos opimus, Diuin. lib. 1. Bos ſanctus, Aegyptiorum Apis, de Nat.deor.1. Bos armenta ſequitur, 7 ad Attic. Boni clitellas imponere, 5 ad Attic. Olympia per ſtadium ingreſſus eſſe Milo dicitur, quum humeris ſuſtineret bouem uiuum, de Senect. 83 b. Bouem mollipedes, Diuin.lib.1. Boues et equi, ibes, accipitres, altéq; bestiæ à barbaris in numero deorum reponebantur, 3 de Nat.deor. Boum ceruices natæ ad iugum, & uires humerorum et latitudines ad aratra extrahenda, 2 de Nat. deor. Boum terga declarant nõ eſſe ſe ad onus accipiendum figurata, 2 de Nat.deor. Boum uiſceribus ueſci ſcelus habebatur, tempore aurei ſeculi, 2 de Natur. deor. Bobus ab illo aureo genere uis nunquam ulla afferebatur, 2 de Natur. deor. Quid de bubus loquar? 2 de Natura deorum.

Boſphorus, ri. pro Mur. 132 b, Anguſtum eſt fretum ad Mæotim paludem, Cimmerius Boſphorus dicitur.

Boſphoranus, a, um. pro Põ. 5 b, Boſphoranis finitimis ſuis bellum inferre ſimulauit.

Bouilla pugna. Att. 74 b.

Bouillanus, na.

Bouianus, na. pro Clu. 59 a.

Brachatus, a, um. pro Font. 280 b, Galli ſagati bracchatiq;. & l.P. 91 a, O` brachatæ cognationis delecus quemadmodum ueniſti? Ep. 134 b, Brachatæ & transalpinæ nationes. Bracchæ genus ueſtis erat, quã utebantur Galli trãſalpini. unde Bracchati, et Gallia Bracchata, pro tranſalpina dicta.

Brachalia, L. Armillæ.

Brachium, chij. cubitus. de Or. 131 a, Cum extento brachio paululum etiã de geſtu addidit, pro Cæl. 39 b, Nobis olim annus erat unus ad cohibendum brachiũ togæ conſtitutus, ut exercitatione ludoq; campeſtri, tunicati uterentur. de Or. 132 a, Excuſauit ueſpa, quòd eum brachiũ fregiſſe diceret. At. 22 b, Obiurgare aliquem molli brachio. At. 64 b, Agere aliquid leui brachio. Conſules qui illud leui brachio egiſſent, rem ad ſenatum detulerunt, ad Her. 21 a, bis. In contentione per diſtributionẽ, celeri proiectione brachij uti oportet, &c. Or. 202 a, Brachij proiectio in cõtentionib. cõtractio in remiſſis.

Braſica, cæ. de N. 50 a. l. Caulis.

Breue, pro breui, ſeu breuiter. pro Seſt. Breue dicam. At. lib. 6. & in Saluſt. Breue faciam.

Breui, breuiter, paucis uerbis, propediem, in breui, breui tempore, exiguo tempore, paucis diebus, paucis annis. At. 130 b, Cæſar magnas copias breui habiturus eſt. & ibi. Breui tempore. & 138 a, Ep. 184 b, Reſp. breui tempore ius ſuum recuperabit. Epiſt. 89 a, Nec ullo modo diuulgandum eſt de te iam eſſe perfectum, ſed erit percurram tamẽ breui. de Sen. 89 a, Breui expediam. Par. 222 b, Illud breui conficiendum eſt, &c. pro Seſt. 23 a, Sed genus uniuerſum breui circumſcribi & definiri poteſt. Item: Hæc ſi quis exiſtimat à me poſſe exponi tam breui, uehementer errat. de Or. 100 b, Nunc complebo, quod proposui breui. de Or. 119 b, Quid in utrãq; partem mihi in mentem ueniat, explicabo breui. Epiſt. 36 b, Vt tuis literis breui reſponderem. de Or. 225 a, Ad ea quæ requiris, breui reſpondebo. ad Her. 32 a, Tranſitio uocatur, quæ cum oſtendit breuiter quod dictum ſit, proponit item breui quod conſequatur.

Breuiloquens, tis. Att. 114 b, Breuiloquentem iam me tempus ipſum facit.

Breuiloquentia, tiæ. de Rep. teſte Gellio.

Breuis, uis, paruus, puſillus, contractus, conciſus, anguſtus, exiguus, præciſus.)(. Lõgus, productus, procerus. de Am. 115 b, Omnia breuia tolerabilia eſſe debent, etiamſi magna. de Orat. 138 b, Breuis eſt L. Craſſi oratio. pro Seſt. 5 a, Lõgũ eſt dicere, ſed hoc breue dicã, ſi M. Petreij uirtus, &c. In Sal. 272 b, Iam dabo operã, quàm maximè potero, ut breue id faciam. de Or. 161 a, Aliqd contractione breuius fieri, aut productione lõgius. pro Ar. 191 a, In hoc tam exiguo uitæ curriculo & tã breui. de Inu. 84 b, Ac multos imitatio decipit breuitatis, ut cum ſe breues putent eſſe, longiſſimi ſint. de Cl. 179 a, Ambitus uerborum contractus & breuis. Or. 212 a, Inclytus dicimus breui prima litera, inſanus producta. de Or. 160 a, Syllaba breuis.)(. Longa, producta. de Ora. 96 b, Quædam breuia, ſed magna cum exercitatione præcepta guſtarem. Oct. 336 b, O` miſeram et in breui tam celerem, & tam uariam reip. commutationem.

Breuitas, tis. contractio, paruitas. Breuitas, exornatio eſt, res ipſis tantummodo uerbis neceſſarijs expedita, &c. ad Her. 4.1 a, de Or. 138 b, Breuitas appellanda eſt, rerum uerbum nullum redundat, uel cum tantum uerborum eſt, quantum neceſſe eſt. de In. 48 b, Multos imitatio decipit breuitatis, ut cùm ſe breues putent eſſe, lõgiſſimi ſint. de Le. 192 a, Breuitas non modò ſenatoris, ſed etiam oratoris magna laus eſt in ſententia. Or. 219 a, Contractio et breuitas dignitatem non habet. de Or. 161 b, Diſtincte conciſa breuitas. At. 5 b, Breuitate temporis tam pauca cogor ſcribere. de Cl. 169 b, Breuitas autem laus eſt in aliqua parte dicendi, in uniuerſa elocutia laudem non habet. Or. 213 b, Iudicium longitudinum & breuitatum in ſonis. & 215 b, Breuitate & celeritate ſyllabarum uerba procliuius labuntur. de Cl. 170 b, Conciſæ ſententiæ, et non ſatis apertæ, cùm breuitate, tum nimio acumine. Or. 217 b, Breuitas pedum.)(. Proceritas pedum. de Leg 173 a, Eum igitur morem cum breuitate, ſi potero, conſequar. Or. 218 b, Breuitas ambitus.)(. Longitudo ambitus. At. 15 b, Breuitas dici. & de Or. 146 b, Angustiæ temporis.

Breuiter, exiguè, leuiter, ſtrictim, ſummatim, breui, cum breuitate, ἐν ἐπιτομῇ, paucis uerbis.)(. Productè, pluribus uerbis. de Or. 93 b, Non grauabor breuiter meo more, quid quaq; de re ſentiam, dicere. ad Heren. 2 a, Si ſummam cauſæ breuiter exponemus. Or. 201 b, Breuiter ſummatimq; deſcribere aliquid. ad Her. 62 a, Breuiter & abſolutè complecti aliquid. Epiſt. 36 b, Quòd ego ad te breuius ſcribo. de D. 65 a, Expoſui quàm breuiſſimè potui oracula, &c. de Natu. 26 a, Agam quàm breuiſſimè potero. pro Cec. 288 a, Vt in pauca conferam. pro Cæl. 40 b, Vide quàm pauca reſpondeam. pro Clu. 43 a, Hæc pluribus uerbis dicerem, quæ nunc paucis percurrit oratio mea.

Britannia, niæ. Anglia, Albion, regio nota. ad Quin. Fr. 517 a, O` iucundas mihi tuas de Britannia literas. Nat. 43 b.

Britannicus, a, um. Epiſt. 99 b, Ego ueſtras Britannicas literas expecto. de Natura deor. 64 b, Aeſtus maritimi Britannici.

Bromius, mij. Bacchus. l. Bacchus, & Liber.

Bruma, mæ. brumale tẽpus, brumalis dies, hyems.)(. Aeſtas, ſolſticium. de Nat. 30 a, Solis acceſſum diſceſſumq; brumis ſolſticijſq; fieri. de D. 115 a, Muſculorũ iecuſcula bruma dieuntur augeri, & puleium aridum floreſcere ipſo brumali die.

Brumalis, le.)(. Solſticialis. de Vn. 200 a, Aſtra per cœlum penetrantia, ſolſticiali ſe & brumali reuocatione conuertunt. de N. 66 b, Solſticialis orbis, itemq; bruma lis. de Orat. 159 b, Sol accedens ad brumale ſignum. de Fa. 140 b, Vt in brumali die nati. In Arat. Sol brumali flectens contorquet tempore currum.

Brunduſium, ſij. urbs. At. 4.1 a.

Brunduſinus, na. ſæpe.

Brutij, orum. Italiæ populi. pro Cec. 195 a.

Brutinus, a, um. ad Atticum 282 b, Conſilia Brutina, id eſt, Bruti.

Brutus, a, um. ad Heren. 13 a, Fortuna bruta, Pacuuij. & Hor. terram brutam dixit.

Brutus, ti. Tuſc. 209 a, L. Brutus patriam liberauit, præclarus autor nobilitatis tuæ.

Bubulcus, ci. boum cuſtos. de Di. 92 a, Hoc ſomnio commotus manè bubulco præſtò ad portam fuit. & 19 a.

Bucca, æ. os ipſum, & interior malarum pars concaua.

Universidad de Deusto Biblioteca

Poſtquam.206 b,Conſul proceßit grauibus oculis,fluentibus buccis.& I.P.84 b,Fluentes pulſatæq; buccæ. de Or.133 b,Gallus pictus ſub nodis diſtortus,eiecta lingua,buccis fluentib.At.108 a,Tu ad me crebrò ſcribe, uel quod in buccam uenerit.At.7 a,& 225 a,Si nullam rem habebis,quod in buccam uenerit,ſcribito.At.186 a,Cum coràm ſumus & garrimus quicquid in buccam uenit.At.154 a,Quicquid uenerit in mentem ſcribas.

Buccina æ.tuba belli.pro Mur.128 b,Te gallorum, illũ buccinarum cantus exuſcitat. in Verr. 222 b,Signum buccina datur.

Buccinator,oris.præco,tubicen.Ep.264 b,Quod polliceris te fore buccinatorem exiſtimationis meæ,firmo animo id facias licet. Cic.filij.

Buccula,æ.I.V.131 b,Mironis buccula ex ære.& de D. 90 b,Buccula ex auro:id eſt, uitula,ſeu iuuenca.

Buleuteriũ,rij.loc⁹ Syracuſis ubi erat curia.I.V.119 a.

Βούλησις.L.Appetitio.L.Voluntas.

Bullienſes,populus eſt.I.P.100 b.

Bulliones.idem pop.221 b.

Bulla,læ.in Ver.107 a,Bulla in toga prætexta erat ornamentum pueritiæ in cordis figuram formatum. 107 a, Pupillus cum toga prætexta ſine bulla.Bullæ pro clauis quibus ualuæ ornantur.I.V.Indicium atq; inſigne fortunæ.I.V.229 a,Verres bullas omnes aureas ex naluis non dubitauit auferre.

Buſtuarius,a,um.I.P.83 b,Si mihi cũ illo buſtuario gladiatore & tecũ & cũ collega tuo decertandũ fuiſſet.

Buſtum,ſti.locus ubi aliquis combuſtus eſt,ſepulchrũ, monumentum.Tuſc.248 a,Qui incidi iußit in buſto, hæc habui,quæ edi.de Le.183 a,Pœna eſt,ſi quis buſtũ (nam id puto appellari tymbon) aut monumentũ uiolarit.I.A.153 b,Cum ijdem buſtum in foro facerent,qui illam inſepultam ſepulturã effecerant.I.P.82 b,Quorum ego furori niſi reſtitiſſem,in Catilinæ buſto mactatus eſſem.I.P.81 b,Cum templum illud fuit te conſule buſtum legum omnium.pro D.240 a,Vt in uiri etiam ſpirantis caput buſtum ſuis manibus imponeret.pro D. 235 b,Signum de buſto meretricis ablatum iſti dedit.I. P.81 a,Cum tu interim buſtum reipub.&c. Att.107 a, L.Quintius ad buſtum Baſilij uulneratus & deſpoliatus eſt.

Buthrotum,oppidum.At.26 a,& 59 a,& Ep.237 a.

Buthrotius,a.At.226 a.Item 230 b.

Byzantium,tij.urbs.pro Dom.223 b.

Byzantius,a,um.Ora.200 b,Theodorus Byzantius. de Pro.70 a,Vrbem Byzantiorum uobis atq; huic imperio fideliſsimam.& ibidem,Byzantiorum uirgines ſe ad libidinem Romanorum militum effugiendam,in puteos abiecerunt.

C A

C Litera poſt S poſita legitur ſic.S.C.& ſignificat Senatuſconſultũ. In numeris C,ualet cẽtũ.Condẽnandi quoq; nota fuit,hancq; intellexit Cic. pro S.R.illis uerbis: Sed ſi ego hos bene noui,literã illã cui uos uſq; eò inimici eſtis,ut etiã eas omnes oderitis,ita uehemẽter ad caput affigent,ut poſtea neminem alium,niſi fortunas ueſtras accuſare poßitis.

Cachinnatio,onis.ſolutior riſus.Tuſc.224 a,Si ridere

cõceſſum eſt,uituperetur cachinnatio.et ad Her.20 b.

Cachinnor,aris.ſolutius ridere.I.V.161 a,Ridere conuiuæ,cachinnari ipſe Apronius.

Cachinnus,ni.riſus ſolutior.de Fa.142 a,In quo Alcibiades cachinnum dicitur ſuſtuliſſe.de Cl.184 a,Curio in agendo cachinnos irridentium commouebat.

Κακία.L.Malitia.L.Vitium.

Cadauer,ris.mortuum corpus.pro Mil.108 a,Cadauer P.Clodij ſemiuſtulatum.Tuſc.247 a,Aqua turbida & cadaueribus inquinata.Epi.50 a,Cùm uno loco tot oppidorum cadauera proiecta iaceant.Sulpitij.I.P.83 a, Ab hoc eiecto cadauere quicquam mihi opis expectabam? & 97 a,Abiectum hoc cadauer, &c.

Cado,dis.concido,labor,delabor,decido,corruo,præcipito,accidit,euenit,conuenit.Off.16 a,De manibus audaciſsimorũ ciuiũ delapſa arma ceciderunt. Or.205 b, Si quando minus ſuccedet,magnũ tamen periculum nõ adibit:altè .n. cadere nõ poteſt.Or.205 b,Iſq; in lubrico minimè uerſabitur,& ſi ſemel cõſtiterit,nunquã cadet.Of.15 a,Quia ſi quid aduerſi eueniat,tam grauiter cadere nõ poſſunt.pro Mu.138 b,Noluerũt illi ita quẽ quã cadere in iudicio,ut nimijs aduerſarij uiribus abiectus uideretur.pro Do.240 a,Sed tibi cum oculi,uultus,uerba cecidiſſent.de Ar.253 a,Vt ſi tãta ciuitas cadat,quod dij omen obruant.Or.216 a,Verba melius in ſyllabas lõgiores cadũt.& 219 b,Et in ſpondeos cadit. Or.102 a,Articulus ad numerũ cadẽs.de Ar.258 a,Autoritas principũ cecidit.Off.42 a,Tua laus pariter cũ rep.cecidit.Epi.78 b,Non debemus ita cadere animis, quaſi,&c.At.119 a,Cadendũ eſt in unius poteſtatem. Or.215 a,Pedes qui maximè cadũt in orationẽ.& 197 a,Quæ ſub oculos nõ cadunt.I.V.276 b,Sub pop.Ro. imperiũ ditionẽq; ceciderunt.de Of.68 a,Cadit ergo in bonũ uirũ,mẽtiri emolumenti ſui cauſa?pro Syl.181 a,Nõ cadit in hãc uitã iſta ſuſpicio.de Ar.252 a,Multi ſunt in quos huius maleficij ſuſpicio cadat.Ora.205 b, In idẽ genus orationis uerborũ cadũt lumina omnia.et 200 a,Neq; in unã formã cadunt omnia. de Or.109 a, Quæcũq; in diſceptationem cadere poßũt. Of.2 a,Id quod in deliberationẽ cadit.Of.55 b, Quod in noſtrã intelligentiã cadit,cõſeruãdũ eſt nobis.de Ar.256 a,Habẽt Hetruſci certa nomina,quæ in id genus ciuiũ cadere poßũt.& 257 a,In eũ cadit hoc uerbũ maximè,qui &c.pro Cæl.52 b,Nihil eſt,quod in eiuſmodi mulierẽ nõ cadere uideatur.de D.87 b,Sortes eductæ in rẽ apte cadere poßũt diuinitùs.Epi.30 a,Verebar ne ita caderet,quod nũc etiã uereor.de Le.176 b,Augurũ reſpõſis multis multa incredibiliter uera cecidiſſe.At.40 a, Nihil mihi optati⁹ cadere potuit.At.52 a,Hæc res quẽadmodũ ceciderit,ſcire uelim.At.41 b,Sanè ita cadebat ut uellẽ.de Or.110 a,Sed hoc cecidit mihi peropportunè.Ep.112 b,Quod meli⁹ caderet,nõ uidi.I.V.67 a,Verũ hoc adhuc pcõmodè cadit.Ep.74 a,Aliter cecidit res ac putabã.et 88 b,Aliter cecidit res atq; opinabar. Qu.F.303 a,A te mihi oĩa ſemper honeſta et iucunda ceciderũt,à me tibi luctus,mœror,&c.At.216 a,Horũ ego uix attigi penulã,remanſerunt tamẽ,cecidit bellè. At.120 b,Quoquo modo ea res huic quidẽ cecidit.pro Mil. Qu.9 a,Nil tibi iure incõmodi cadere poteſt.pro Mil. 117 b,Si minus fortiſsimi uiri uirtus ciuibus grata cecidiſſet.

diſſet.Ep.241 a,Quid caſurum ſit incertũ eſt.At.15 b, Verebar quorſum id caſurum eſſet.de Cl.177 b,Sed ita cadebat ut alter,&c.i.eueniebat.de Or.93 a,Inſperanti mihi ſed ualde optanti,cecidit,ut,&c.i.euenit.Ep.li. 6 ad Torquatũ,Cadere animis. de Am. Nec debilitari animos,aut cadere patitur.de Or.li.1.de Fi.li.1.& pro Mur.Cauſa cadere.de Fato,Ex equo cadere.Part.Cadere ex bona fortuna.de Leg.181 a, Ne in offenſionem Atheniẽſium caderẽ.de Or.160 a, Quib.hi tres heroi pedes in principia cõtinuandorũ uerborũ ſatis decorè cadũt.de In.52 a,Signũ eſt,quod ſub ſenſum aliquẽ cadit.& ibid.Res quæ ſub eandẽ rationẽ cadunt.Or.203 a,Quicquid eſt,quod ſub aurium menſuram aliquã cadit.de Nat.6 b,Quod ne in cogitationẽ quidem cadit. de Fin.103 a,Hæc ſub iudicium ſapientis cadunt.

Caduceum,cei.Mercurij uirga & ſceptrum,qua bella dirimuntur.de Or.102 a, Eum quærimus,qui non tam caduceo quàm nomine oratoris ornatus,incolumis poſſit inter hoſtium tela uerſari.

Caducus,a,um.fragilis, mobilis,mortalis,falſus,incertus.de So.128 b,Infra lunã nihil eſt niſi mortale,& caducũ.de Or.206 a,de Sen.88 a,Vitis,quæ natura caduca eſt,niſi fulta ſit, ad terram fertur.pro Do.143 a,Caduca ſemper & mobilia hæc eſſe duxi.I.A.193 b,Omnia alia falſa incerta ſunt,caduca,mobilia,uirtus eſt una altiſsimis defixa radicibus,&c.de Am.111 a,Res humanæ fragiles,caducæq; ſunt. I.A. 226 b, Hæreditates caducæ.de Na.21 a, Corpus caducũ & infirmũ. de Le. 160 b,Corpus fragile & caducũ.et de Fin.82 b,Quod fragile & caducum ſit.de Or.153 a,Poſſeßio quaſi caduca & uacua.de Am.99 b,Illa autem caduca & incerta.Quaſi uietum & caducum.l.Vietum.de Of.48 b,Ficta omnia celeriter tanquam floſculi deciduñt.

Cæcatus,a,um.obcæcatus,lumine priuatus.de Cla.189 a,Rabida & celeritate cæcata oratio.Tuſc.163 b,Aliquis cæcatus uitijs.

Cæcilius.pro S.R.25 b.

Cæcilianus,na.Tuſ.202 b.

Cæcitas,tis.priuatio ſenſus oculorum.Tuſ.250 a,Aſclepiadem ferunt,cum quidam quæreret, quid ei cæcitas attuliſſet,reſpondiſſe,ut puero uno eſſet comitatior.et 249 b,Horribilis iſta cæcitas,&c.pro Do.234 b,Pœna omnis oculorum ad cæcitatem mentis eſt conuerſa. de Ar.252 b,An tibi luminis obeſſet cæcitas pluſquàm libidinis.pro Do.239 a,In furore animi & cæcitate:id eſt,furore & amentia.

Cæco,as.excæco,cæcum facio uel efficio,perdo oculos, oculis priuo.Tuſ.239 a,Animi acies cæcatur erroribus. I.A.193 a,Sed ſpes rapiendi cæcat animos eorum. pro D. 225 a, Non enim te arbitror ſupellectilis meæ cupiditate eſſe cæcatum.de Fin.145 a,Democritus oculis ſe priuaſſe dicitur.pro Seſt.27 a,Qui largitione cæcarunt mentes imperitorum.

Cæcus,a,um. oculis captus, amens, furens. de Am.106 b, Nõ ſolùm ipſa fortuna cæca eſt,ſed eos etiã plerũq; efficit cæcos quos cõplexa eſt.I.A.248 a,Quis hoc nõ uidet,quod fortuna,quæ dicitur cæca,uidit?pro D.234 b,Quem unquam audiſti tuorum cum ſacrificiũ Bonæ deæ fieret,interfuiſſe:neminẽ, ne illum quidem qui cæcus factus eſt.de Fi.121 a,Catuli qui iã deſpecturi ſunt,

cæci æquè ut hi qui modò nati.pro Pla. 260 b,Sed ego cæcum me et præcipitem ferri cõfitear in cauſa,ſi,etc. I.P.92 a,Cupiditate cæca rapi.pro Cl.59 b,Mater,quã cæcam crudelitate & ſcelere ferri uidetis. pro Qu. 15 a, Aliquem cæcum cupiditate atq; auaritia eſſe. de In. 42 a,Cæca & temeraria cupiditas.pro S.R.35 a,Ipſos cæcos reddit cupiditas & auaritia.pro Seſt.6 b,Ille cæcus atq; amens furore.& de Ar.255 a, Cæcus amentia. contra Rul.73 a,Cur hoc tam eſt obſcurum atq; cæcum? de Or.141 a,Res cæcæ & ab aſpectus iudicio remotæ.pro Mil.111 a,Cæca nox.pro Lig. Timor cæcus. Ep.lib.12,Cæcum tempus ſeruitutis.Ep.lib.6, Cæca ſuſpicio.de D.lib.2,Quod temerè fit cæco caſu,& uolubilitate fortunæ.de Fin.li.1,Cæco impetu in alios incurrere. contra Rul. Obſcura ſpe & cæca expectatione pendẽre.At.li.11,Cæci fuimus in ea re.

Cædes,dis.occiſio.Ep.58 a,Bellum ex altera parte cædem oſtendat,ex altera ſeruitutem.Epi. 184 a,Cædem gladiator quærit.pro S.R.31 a,Qui in cæde atq; ex cæde uiuunt.pro Mil.118 b,Clodius multorum priuatorũ cædes efficit.& 103 b, Cædem, qua P. Clodius occiſus eſſet,contra remp.eſſe factã. pro S.R.20 b,Cædes indigniſsimæ maximæq; factæ ſunt. de Clar.172 a,Cũ in ſylua ſua facta cædes eſſet,&c.pro Cec.293 a,Tu uim negabis eſſe factam,ſi cædes et occiſio facta nõ erit? Anteq.195 b, Neq; patiar ut cædes ciuiũ inter ſe fiat.pro Syl.180 b,Facere cædem uicinorum.de Pro.75 a,Conducere aliquem ad cædem faciendam.pro Pl.278 a, A ſeruis cædem fieri Senatus,Reip.exitioſum fuiſſe. Att. 246 b,Mihi res ſpectare ad cædem uidetur.

Cædo,dis,cecidi,cæſum.tundo,uerbero,occido. I.A.218 b, Cum enim ſerui publici loris ceciderunt. & 252 a, Quos Antonius in conuiuio loris cædi iubebat.Anteq. 195 b,Serui ad ſupplicium cæſi uerberibus trahuntur. I.V.264 b,Cædere aliquem uirgis. & de Di.62 a,I.V. 90 a,Cædere ianuam ſaxis.de Di.126 a, Cædere ſilicẽ. I.V.106 a,Lapis aliquis cædendus & aſportandus fuit.I.A.189 b,Antonius cædit greges armentorum. Att. 79 a,Hic ad III Id.Octob.magnum hoſtium numerum cecidimus. pro Mi.104 a,Ille dies,in quo T.Gracchus eſt cæſus.ad D.126 b,Qui robur illud cecidit,dolauit, inſcripſit.de D.115 a,Arbores ſimul cum luna ſeneſcentes tempeſtiuè cædi,quia tum exiccatæ ſint. de Le.158 a,Roſcius in ſenectute numeros in cantu ceciderat.

Cælebs,L.Cœlebs.

Cælo,as.occultò,obſcurè fero.)(.Indico.in Ver.249 a, Quamobrẽ iſte pirata cælatus eſt? de Nat.16 a,Nec tu me cælas,ut Pythagoras ſolebat alienos.Ep.61 a,Exiſtimare debes te maximis de reb. à fratre eſſe cælatũ. Ep. 105 b,Baſſus noſter me de hoc libro cælauit.pro Cl.57 b,Nõ eſt profectò de ueneno illa cælata mater. At.167 b,Iã cælandũ magis de noſtro conſilio,quem ad diẽ uideretur.Or.219 b,O uirum ſimplicẽ,qui nos nihil cælat.Ac.15 b,Vnum tamen illud non cælant.contra Rul. 68 a,Cum familiariter me in eorũ ſermonẽ inſinuarem ac darẽ,cælabar,excludebar.Qu.F.317 b,Sed heus tu, cælari uideor à te.pro Syl.174 b,Credo iudices cælatũ eſſe Caßiũ de Sylla uno.Ac.15 b, Aut cur cælatis quaſi turpe aliquid,ſententiam ueſtram?At.239 a, Sauſeium pete,cælemus, ego nunquã indicabo.Qu.Fr.326 a,Sed

Universidad de Deusto Biblioteca

tamen indicabo tibi, quod in primis te cælatū uolebā. Of.59 a, In omni deliberatione, & cælādi et occultādi spes remouēdá est. Ac.39 a, Nec tamē istum cessare, sed cælare quæ scribat existimo. Of.59 b, Si omnes deos homines q; cælare poßim⁹, nihil tamē iniustè faciēdū est. pro Dei.147 a, Si te palàm interemisset, deos quidem nunquā cælare potuisset, homines uerò fortasse cælasset.

Cælum. L. Cœlum.

Cæmentum, ti. lapides rudes & fracti, quibus ædificia consurgunt. pro Mil.115 b, Repentè lintribus in eā insulā, materiā, calcē & cæmēta conuexit. Qu.Fr.329 b, Quid si cæmentum nō haberē, deturbem ædificium? de D.129 a, Nū hæc in latere aut in cæmento ex quib. effecta est, ualere potuit. p Do.225 b, Nec illi cæmēti ac tegulis meorū tectorū se famē suā expleturos putauerūt.

Cæpto, as. incipio. de Fin.130 a.

Cærimonia. L. Cerimonia.

Cæruleus, lea. color cœli, cærulus, cumatilis. de Nat.17 b, Oculos cæruleos esse Neptuni.

Cærulus, a, um. de Di. 89 a, Ad cœli cærula templa. & in Arat. Cærula castra.

Cęrula. id est, maria. de Fi.136 b, Poetæ. L. Transuehor.

Cæsar, ris. de Cl.188 a, De Cæsare ita iudico, illū omniū ferè oratorum Latinè loqui elegantißimè. & ib. Cæsar de ratione Latinè loquendi accuratißimè scripsit ad Ciceronē. At.124 a, Sed hoc τέρας horribili uigilātia, celeritate, diligentia est plenū. i. Cæsar. de D.113 a, Cæsar in curia Pompeiana occisus est. Tusc. 239 a, C. Cæsar à Cinna interfectus, &c. & L. Cæsar eodem tempore.

Cæsarianus, a, um. At.258 a, Cæsariana celeritas.

Cæsena. urbs. *

Cæsim. incisim. Or.219 a, Membratim adhuc, deinde cæsim diximus, &c.

Cæsius, a, um. cæruleus, glaucus color, quales sunt feliū oculi. de N.17 b, Cæsios oculos Mineruæ. ad Her.39 b, Hominem cæsium.

Cæstus, stus. Tusculan.183 b, Pugiles cæstibus contusi ne ingemiscunt quidem. Genus est clauæ ex corio & plumbo.

Cæsus, a, um. I.A.258 b, Exercitum hostium cæsum fusumq; cognoui. At.277 a, Hostes cæsos fugatosq; esse. pro Cl.58 b, Hostiæ cæsæ. At.77 b, Ne quid inter cæsa & porrecta, ut aiunt, oneris mihi addatur. Prou. 1, In ipso articulo discessus mei. Sumpta est similitudo à sacrificijs, cum inter cæsa exta & porrecta, sinistri quid acciderit, ne litari poßit. uerebatur .n. Cicero, ne quo tempore ex prouincia Cilicia profecturus esset, eo tēpore eiusmodi quid accideret, ne posset discedere.

Cætera, a, um. reliquus, alius. Qu. de Pet.208 a, Sed hoc nomen amicorū in petitione latius patet, quàm in cætera uita. Att. Cætera in re. Att.90 b, Iam cætera iurisdictio, nec imperita, nec demens, cū admirabili facilitate. cōtra Rul.63 a, Tu Rulle, missos enim facio cæteros. I.V.209 b, Qu. Calidius eques Ro. cum cæteris Siculis. de In.63 a, Is & cæteras tabulas complures pinxit, & Helenæ se pingere simulachrū uelle dixit. de In.73 b, Et id signis confirmandum huiusmodi, ex cætera diligentia, ex antè factis, &c. I.V.211 a, Argentum illi cæterum apposuerat. de In.53 a, Si uestes et cæterum ornamentum habeat. Epi.49 a, Cæteri & cætera eiusmodi sunt, ut, &c. de Fi.64 b, Apud cæteros autem philosophos, qui quæsiuit aliquid tacet. de Fi.54 a, De cætero uellem equidem ut ipse doctrinis esset instructior, aut ne deterruisset alios à studijs. de In.51 a, Molestia, amor, & cætera quæ in simili genere uersantur. cont. Rul.73 b, Sed attendite animos ad ea quæ sequuntur, hunc quasi gradum quendam atq; aditum ad cætera iactum intelligitis. de Or.121 b, Si mihi filius gignitur, isq; prius moritur, & cætera. & 132 b, Agas asellum, & cætera. Topi. 223 a, Et cætera. At.34 a, Itēq; cætera. Or. 20 a, Et quæ sequuntur. id est, et cætera. Of.2 b, Et quæ sunt generis eiusdem. & 3 a, Vt alia eiusdem generis. Et Top.224 b, Et cætera generis eiusdem. Off.12 b, Et si qd eiusmodi. Tusc.214 b, Et si qua sunt similia. de Fin. 140 b, Benignitas, comitas, quæq; sunt generis eiusdem. Att.231 a, O loca cætera, quàm ualde expetenda, interpellantiū autem multitudine penè fugienda. id est, in cæteris reb. Qu.Fr.315 a, Ego me in Cumano & Pompeiano, præterquàm quòd sine te, cæterum satis commodè oblectabar. id est, in cæteris rebus. de N.li.1, Non solū enim poeta suauis, uerumetiā cætera doctus sapiensq; traditur.

Cæteroquin, uel cæteroqui, alioquin. Or.204 b, Illam autem concinnitatem adhibet quidem hic subtilis, quem nisi quod solum, cæteroquin rectè quidam uocāt Atticum. de N.13 b, Sed Simonidem arbitror: non enim poeta solum suauis, uerùm etiā cæteroqui doctus, sapiensq; traditur. Ep.92 b. At.186 a.

Cæterùm, sed. At.230 a, Cæterùm quis non? i. impetrabit. At.285 b, Cæterùm nequicquam perijt ille, &c. Ep.92 a, Cæterùm is mihi quidem locus non displicet.

Caicus, fluuius. pro Flac.161 a, Longè est à Tiberi ad Caicum.

Caieta, tæ. urbs à nutrice Aeneæ sic dicta. pro Pompeio 10 a, Portus Caietæ celeberrimus & plenißimus nauium.

Caia, iæ. prænomen honorificum & frequens Romanarum mulierum. fertur enim Caiam Cæciliam, Tarquinij Prisci regis uxorem, optimam lanificam fuisse: & ideo institutum fuit, ut nouæ nuptæ, ante ianuam mariti interrogatæ quę nam uocarentur, Caiam esse se dicerent: pro Mur.130 a, Vt quia in alicuius libris exempli causà id nomen inuenerant, putarunt omnes mulieres, quæ coemptionem facerent, Caias uocari.

Calamister, stri. acus quædam, qua calfacta capilli intorquentur, & ornatus accersitus. Or.204 a, Remouebitur omnis ornatus, quasi margaritarū, ne calamistri quidem adhibebuntur. Post.207 b, Frons calamistri notata uestigijs. de Cla.189 a, Cæsar ineptis fortasse gratū fecit, qui uolunt illa calamistris inurere.

Calamistratus, a, um. calamistris inustus. pro Sest.6 b, Calamistrata coma. & Postquam.207 a, Calamistratus saltator.

Calamitas, tis. miseria, ærumna, pernicies, aduersa uel incommoda fortuna, incōmodæ res, offensio. pro Pom. 6 b, Hæc uobis prouincia non modò à calamitate, sed etiam à metu calamitatis est defendenda. ad Att.177 a, Nemo maiorem calamitatē morte Pansæ accepit. I.A. 212 b, Resp. nullam calamitatē accipere potest, sine qua senatus. At.42 a, Præparauit, ne quid absens acciperet calamitatis. pro Pōp.12 b, Accepta in Pōto calamitate ex

tate ex eo prælio, hostium opes animiq; creuerunt. I.C. 99 b, Quanquam uidebam perniciem meam cum magna calamitate reip. esse coniunctam. de D.86 b, Ob eā causam pop. Rom. maximam calamitatem cœpit.

Calamitosus, a, um. ærumnosus, calamitate affectus. Octa.319 b, Quæ non insequens hora antecedente calamitosior pop. Rom. illuxit? Tus.227 b, Miseri affecti, ærumnosi, calamitosi. Epist.131 b, Aliquis magis fortuna quàm culpa calamitosus. At.118 a, Flagitiosa & calamitosa fuga. de Or.130 b, Calamitosus homo. I.V.96 a, Calamitosißimum bellum. pro Clu. Calamitosa fama. pro Le.Agr.Or.2, Calamitosus ager cœlo ac loco. I.V. act. 3, Tempestas calamitosa. de Fi.lib.5, Calamitosum ociū.

Calamitosè. de Offic.lib.3, Nam quod aiunt minima de malis, id est, ut turpiter potius quàm calamitosè, an est ullum maius malum turpitudine?

Calamus, mi. frutex aquaticus ad scribendū aptus. Att. 96 b, Cum instituissem ad te scribere, calamumq; sumpsissem, &c. Qu.F.316 a, Calamo & atramento temperato, charta etiam dentata res agetur.

Calantica, æ. tegmen capitis muliebre. Cic. in Clodium apud Noniū: Tunc cum uincirentur pedes fascijs, cum calanticam capiti accommodares, &c.

Calatia, æ. oppid. At.257 a.

Calata, æ. idem. I.V.169 b. pro Sest.19 a.

Calatinus, ni. I.V.169 b, Ep.219 b, I.P.82 a.

Calchas, uates. de N.27 a, 98.

Calcar, ris. equi stimulus, quod ad calcem alligatur equitis. Att.85 a, Adscribit etiam & quasi calcar admouet, intercesßisse se pro ijs magnam pecuniam. de Ora.146 a, Dicebat Isocrates, doctor singularis, se calcaribus in Ephoro, contrà autem in Theopompo frenis uti solere. At.86 b, Alter frenis eget, alter calcaribus. de Cla. 183 a, Alteri se calcaria adhibere, alteri frenos.

Calceamentū, ti. Tus.246 a, Mihi amictui est Scythicum tegmen, calceamentum solorū callū, cubile terra.

Calceatus, a, ū. pro C.50 b, Homines calceati et uestiti.

Calceolus li. de Nat. 17 b, Sospita, cum pelle caprina & calceolis repandis.

Calceus, cei. pedum uestitus et tegmen ex corio. de Or. 105 a, Si mihi calceos Sicyonios attulisses, non uterer, quamuis essent habiles & apti ad pedem. In Antonium 175 a, Rediui cum calceis et toga, nullis nec caligis, nec lacerna.

Calcitro, as. calce percutio. pro Cæl.45 a, Eum habere tuis copijs deuinctum non potes, calcitrat, respuit.

Calculus, li. lapillus, ratio. de Orat.180 a, Demosthenes coniectis in os calculis, summa uoce uersus multos uno spiritu pronunciabat. de Fin.77 a, Voluptatem ne calculis subductis prælium ineunt. At.129 a, Quare nunc ad illos calculos reuertamur, quos tū abiecimus. de Am. 107 a, Hoc est quidem nimis exiguè & exiliter ad calculos reuocare amicitiam, ut par sit ratio acceptorum & datorum.

Calefacio, cis. calfacio. ad Quintum Frat.322 a, Eodem die Gabiniū ad populum luculenter calefacerat Memmius.

Calefio, fis. ad Heren.20 a, Fauces calefiunt, & arteriæ complentur.

Calendæ, arum. Qu.Fr.325 a, Hæc scripsi ad VIII Ca-

lend. Nouemb. At.4 b, Ad VIII Calend. Decembris. De Calendis, Nonis, & Idibus, & earum locutionibus abundè uide Lilij Gregorij Gyraldi Ferrariensis, de Annis, &c. libellum.

Caleo, les. calidus sum. de Sen.88 a, Vua uestita pampinis, nec modico tepore calet, & nimios solis defendit ardores. ad Her.28 b, In re frigidißima cales, in feruentißima friges. de Fin.55 a, Sentiri hoc putat, ut calere ignem, niuem esse albam. pro Plan.270 b, Illud uerò crimen de nummis, quos, &c. caluit re recenti, nūc in causa refrixit. de Cla.186 a, Cn. Lentulus calebat in agendo. I.V.89 b, Posteaquàm satis calere res Rubrio uisa est. At.65 b, Itaq; iudicia calent. In Sal. 272 a, His uitijs & meæ & uestræ iam aures calent.

Calesco, scis. calidus fio, calfio. de Se.89 a, Vbi enim potest illa ætas æquè calescere uel apricatione uel igni? de N.54 a, Anima quæ spiritu in pulmones ducitur, calescit ab ipso spiritu.

Cales, ium. opp. contra Rul.85 b. I.A.245 a.

Calenus, na. Ep.132 a.

Calfacio, cis. Epist.263 b, Calface hominem. & 115 b, Si Parthi uos nihil calfaciunt, nos nihil frigore frigescimus. Cælij. At.24 b, Balneum calfieri iubebo.

Calidus, a, um. de Nat.30 b, Omne quod est calidum & igneum, cietur & agitatur motu suo. Tusc.157 a, Calidior est enim, uel potius ardentior animus, quàm hic aer, &c.

Caligæ, arum. tibiarum tegumentum. At.24 a, Mihi eius caligæ ut fasciæ eretatæ non placebant.

Caliginosus, a, um. obscurus, caligine tectus. de Di. 107 a, Si obscurior et quasi caliginosa stella fuerit. Tus.161 a, Nebulosum & caliginosum cœlum. & 157 a, Cœlum humidum & caliginosum est, propter exhalationes terræ.

Caligo, as. In Ar. Atq; aram tenui caligans uestiet umbra. & ibid. iterum Poetæ.

Caligo, nis. tenebræ. Postq.205 a, Ex superioris anni caligine & tenebris lucem in Repūb. respicere cœpistis. pro Pla.279 b, Vide nunc caliginem temporum illorū. contra Rul. 74 b, Nunc teiris tenebris & caligine eò se peruenturos putāt. I.A.240 a, Quod uidebam equidem, sed quasi per caliginem perstrinxerat aciem animi Bruti salus. & ibi. Discussa est illa caligo, quam, etc. Item in Arat. Aliquid obscura caligine tectum.

Calix, cis. poculum. I.P.94 a, Toreuma nullum, maximi calices, ne contemnere suos uideretur. Tus.200 a, Huic calix mulsi impingendus est, ut plorare desinat?

Calleo, es. scientiam habeo, arte quadam præditus sum. pro Cor.61 b, Ignosco tibi, si neq; Pœnorū iura calles, neq;, etc. Ep.50 a, In illis reb. exercitatus animus callere iā debet. I.A.162 a, In quo scientiā habes quæstuosam.

Callidè, astutè, nō incallidè, cautè. Or.205 b, Callidè arguteq; dicere. de Or.li.1, Callidè & peritè. pro Cl. Callidißimè dicere. pro Fl.150 b, Callidè accesit.

Calliditas, tis. malitia, astutia. Part. 236 b, Prudentiam malitia imitatur. Offic.75 a, Fuit igitur stulta calliditas peruersa imitata prudentiā. Of.13 a, Plato inquit scientiam quæ est remota à iusticia, calliditatē potius, quàm sapientiam appellandam. de Ar.248 a, Pœni calliditate ualent. Part. 242 a, Genus eiusmodi calliditatis & ca-

Universidad de Deusto
Biblioteca

lumniæ retrahatur in odium iudicis.

Callidus,a,um.astutus,uersutus,uafer,malitiosus,peritus,eruditus artificio simulationis,ueteratorius,ueterator,non incallidus.I.V.155 a,Deinde in hoc homo lutº etiã callidus & ueterator esse uult.de N.64.b,Chrysippus homo sine dubio uersutus et callidº.callidos uoco, quorum tanquã manus opere,sic animus usu cõcalluit. de Fi.75 b,An quòd illa callida est:ut optime posit architectari uoluptates.Of.7 b,Nimis callida & malitiosa iuris interpretatio.Of.12 a, Callidũ & uersutum factum Solonis.pro Cl.56 b,Qui ad fraudẽ callidi sunt.

Calliope,es.una Musarũ,à uocis bonitate dicta. Att.24 b,Hæc mihi cũ eo libro,in quo,&c.Calliope ipsa perscripserit,non opinor esse dubitãdũ,quin semper,&c.

Callipedes,æ.tragœdus quidam. Att.207 b,Biennium præterijt,cum ille Callipedes assiduo cursu cubitũ nullum processerit.

Callis,is.semita.pro Se.5 b,Italiæ callis.alidis caulas.

Callum,li.cutis usu facta densior.Tus.246 a, Mihi calceamentum est solorum callum.& 182 b,Et ipse labor quasi callum quoddam obducit dolori.Tus.127 a,Consuetudo diuturna callum iam obduxit stomacho meo.

Calones.militum ministri. de N.62 a.

Calor,ris.ardor,nimius solis ardor,tepor.At.216 b,Vitandi caloris causa Lanuuij tres horas acquieui.de Nat. 30 b,Omnia quæ alantur & crescant, continere in se uim caloris,sine qua neq; ali possent,neq; crescere. & 52 b,Si est calor,à sole se opponũt.& ib.Etesiarũ flatu nimij temperãtur calores.de Vn.103 b,Causæ quæ uim habeant caloris & frigoris.de Or.1 c 8 a,Nunc Scæuola paulùm requieſcet,dum se calor frangat, & nos ipsi quoniam id temporis est,ualetudini demus operã.Qu. F.317 a,Scio nunquam me à causis districtiorem fuisse, atq; id anni tẽpore grauissimo, & caloribus maximis. & ib.b,Ego ex maximis caloribus (non enim memimus maiores)in Arpinati summa cũ amœnitate fluminis me refeci ludorum diebus.de Sen. 88 a, Vua uestita pampinis,nec modico tepore calet,& nimios solis defendit ardores.& ibid. Vua & succo terræ & calore solis augescit.Of.35 a,Tecta quibus & frigorũ uis pelleretur,& calorum molestiæ sedarentur.

Calpe,pes.promontorium in Aphrica.Ep.164 a.

Caluitium,tij. caluæ nuditas, cũ sine capillo est caput. Tus.204 a,Perinde stultissimus rex in luctu capillũ sibi euellebat,quasi caluitio mœror leuaretur.

Calumnia,æ.iniusta uexatio,& fraudulenta interpretatio.Par.242 a,Genus eiusmodi calliditatis & calumniæ retrahatur in odiũ iudicis.pro Ce.296 b,Aequitatis iudiciũ cũ erit,caue in ista tam frigida tamq; ieiuna calumnia delitescas.pro Mil.115 b, Qui calumnia litiũ fundos alienos petebat.I.V.122 a, A' quo HS.CM.per calumniã malitiãq; petita sunt.Qu.F.294 b,Illa acerrima ministra prætorũ auaritiæ calũnia.pro Clu. 35 b, Nec sine ignominia calumniæ relinquere accusationẽ poterat.& 52 b,Hic nobis patronis calumniã fortasse non effugiet. de Fat.146 b,Itaq; premebat alio modo, nec ullam adhibebat calumniam.pro Do.220 b,Illud in primis ne qua calumnia,ne qua fraus,ne quis dolus adhibeatur.& ibi.Quæ maior calumnia, quàm imberbẽ adolescentulum dicere filium senatorem pop.Rom.sibi

uelle adoptare?pro Do.223 a, Accusare propter calumniæ metũ non est ausus.Sal.in Ci.271 a,Qui uerò nihil poterat,is erat calumniæ proximus.Ep.4 a, Res ab aduersarijs nostris extracta est uarijs calumnijs.& 2 a, Senatus religionis calumniam,non religione,sed malæuolentia comprobat.Off.7 b,Exist unt etiã iniuriæ saepe calumnia quadã & nimis callida & malitiosa iuris interpretatione.Aca.17 a,In minimis rebus pertinacia reprehenditur,calumnia etiã coercetur.Ep.117 a,Nam de diuinatione Appius cum calumniam iurasset,cõtendere ausus non est,Pylioq; cessit. itẽ iurare calumniam uulgò dicitur,iurare de calumnia,quod fit ante litẽ cõtestatam.Ep.116 b,C.Sempronius Rufus calumniã maximo plausu tulit,quòd is,&c.At.56 b,Metellus calumnia dicendi tẽpus exemit.In Sal. 272 b,Sed est quædã calumnia,quam unusquisq; nostrũ testate animo suo fert de eo,qui falsum crimen bonis obiectat. I.C.205 a, * Tongillus,quẽ amare in prætexta calumnia cœperat.

Calumniator,ris.malitiosus interpres,qui falsum crimen obijcit bonis.pro Cec.297 b,Scriptum sequi calumniatoris est.& I.V.81 b,Calũniatores de sinu suo apposuit,qui illã hæreditatem Veneri Erycinæ commissam esse dicerent.& 112 b,Etenim erat eiusmodi causa, ut ipse prætor cum quæreret calumniatorem, paulò tamen consideratiorem reperire non posset.pro Qu.16 b,Aliquis calumniator atq; improbus.

Calumnior,aris. calumniã adhibeo,uexo,malitiis ago. pro Qu.12 a, Tacet res in controuersijs,isto calumniante biennium.Post.210 a,Meq; etiã si diutius calumniarentur redire iussistis.pro S.R.27 a,Is aperte ludificari ac calumniari sciens uidetur.Ep.129 a,Nã quòd antea te calũniatus sum,indicabo malitiã meã. Ep.126 b, Sed calũniabar ipse me,putabã,&c.ad Her.7 b,Defensoris locus est,cum accusatorẽ calumniari criminantur.

Calx,cis.pars posterior pedis, finis rei cuiusq;.In Verr. 159 b,& pro Syl.180 b,Ibi cum pugnis & calcibus cõscissus esset,promisit,&c.ad Her.41 a,Hue subsellium quoddam calce premens dextra pedem defringit. Tus. 243 b,Certare pugnis & calcibus.

Calx,pro fine,& meta.Tusc.151 a,Nunc uideo calcẽ ad quẽ decursum est.i finem.De rep. teste Seneca,Epi. libr.19,Epistola 109,Quoniã sumus ab ipsa calce,eius interpellatione reuocati.ubi,obseruandũ est, ipsa calce genere fœminino scriptũ, quod et Seneca testatur.de S.94 b,Nec uerò uelim quasi decurso spacio à calce ad carceres reuocari.de Am.115 a, Quib. cũ tãquã è carcere rib.emissus,cũ ijsdẽ ad calcẽ(ut dicitur) puenire possis.

Calx,pro cocto lapide.pro Mil.115 b, Repente in cẽ insulam,materiam,calcem & cæmenta conuexit.

Calypso.Off.23 a, Quam multa passus est Vlysses in illo errore diuturno,cum mulieribus (si Circe & Calypso mulieres appellandæ sunt) inseruiret,&c.

Camellus,li.de Nat.50 b,Camelli adiuuantur proceritate collorum.

Camera,æ.testudo,fornix,tectum incuruum.Qu.Fr.308 a,Pauimenta recte fieri uidebantur, cameras quasdam non probaui,mutariq; iussi.

Camerinum,urbs. At.130 a.

Camers,tis.pro Syl.177 a.& pro Cor.64 b,In agro Camertinus,

Camertinus,a.pro Cor.Balb.64 a, Camertinã fœdus.

Caminus,ni. Epi.100 a,Valde metuo,ne frigeas in hybernis,quamobrem camino luculento utendũ censeo.

Campania,niæ.regio.pro R.92 a, Cum tanto studio C. Rabirius totius Apuliæ,singulari uoluntate Campaniæ uicinitatis ornetur?

Campanus,a,um.contra Rul.64 b,Superbia nata Campuæ esse ex Campanorum fastidio uidetur.

Campester,stris,stre.pro Cæl.39 b,Vt exercitatione lu doq; campestri tunicati uteremur.

Campus,pi.ager.saltus,planities. contra Rul. 85 b, Agros nostros cum suis,optimis atq; uberibus campis cõserendos scilicet non putabunt.de D.99 b,Babylonij in camporum patentibus æquoribus habitantes. & ibid. Cilices campos & montes hyeme & æstate peragrãt. de Nat.45 b,Impendentium montium altitudines, immensitatesq; camporũ.& 58 b,Spacia frugifera & immensa camporũ.I.A.187 b,Is campi Leontini duo millia iugerum immunia possidet. de D.92 b, Cum in uilla quadam campi Atinatis maneres.pro Mur.128 a,Nullum nobis fors campum dedit, in quo excurrere uirtus cognosci; posset.pro Cec.301 a, Et me ex hoc (ut ita dicã) campo æquitatis ad istas uerborũ angustias reuocas.I.A.261 a,Magnus est in rep.campus, ut sapienter dicere solebat Crassus,multis apertus cursus ad laudẽ. Acad.28 a,Cum sit campus in quo exultare possit oratio,cur eam in tantas angustias compellimus? Offi.13 a, Hinc Rhetorum campus de Marathone,Salamine,etc. Att.75 b,Non habet satis magnum campum ille tibi nõ ignotus cursus animi mei.de Or.149 b,Ex ingenti quodam immensoq; campo in exiguum sanè gyrũ oratorẽ compellitis.de Ora.154 a,In hoc tanto tamq; immenso campo licet oratori uagari liberè.pro Rab.92 b, Qui in campo Martio comitijs cẽturiatis auspicato in loco crucem defigi iubes.Qu.F.307 a, In campo Martio comitia consules habebant.

Cancelli,orum.septa quædam è lignis modicis interualis connexis, quibus scenæ & tribunalia, & fenestræ muniebantur.pro Sest.25 b,Tantus est ex fori cancellis plausus excitatus.pro Qu. 6 a, Si extra hos cancellos egrediar,quos mihi ipse circundedi.I.V.178 a,Satis ne uobis prætori improbo circumdati cancelli uidentur in prouincia,imò uerò in sella ac tribunali?de Orat.89 b,Quasi certarum rerum fori censibus cancellis circumscripta scientia.

Cancer,cri.aquaticum animal,& cœleste signũ.In Ara. Et claro colluces lumine cancer,In quo consistens conuertit curriculum sol.

Candauia,æ.regio. Att.177 a,Ex castris ad imam Candauiam.At.41 b.

Candelabrum,bri.in quo infigitur cãdela ad prælucẽdũ.I.V.154 b,Iã nõ quæro unde tot cãdelabra,sed, etc. et 213 b,Lecti ærati & cãdelabra ænea.& 214 a,Cãdelabrũ et gemmis clarissimis & opere mirabili perfectũ.

Candens,tis.igneus,accensus,candore fulgens. Offi. 37 b,Dionysius candente carbone sibi adurebat capillum. In Arat.Candens circus: id est,orbis lacteus,uel circulus lacteus.ad Her.38 b.

Candidatorius,a,um.At.1 b,In omni munere candidatorio fungendo.

Candidatus,a,um.candida ueste indutus,quales erant Romæ qui magistratũ petebãt.pro Mu.134 b,Nõ placet mihi ingsitio cãdidati prænuncia repulsæ.Qu.Fr, 316 b, Tribunitij candidati. pro Mu.137 b,Prætorius cãdidatus et consularis. de Pet.A' cãdidato aliquid petere.pro Mur.Nec candidatis ista benignitas adimenda est.At.6 a, Scito nihil tam exercitum esse nunc Romæ quàm candidatos. At.1 b,Nemo est enim ex ijs qui nunc petunt, qui si in nostrum annum reciderit,firmior candidatus fore uideatur. I.P.91 a,Officiosissima natio candidatorum.

Candidè,sincerè,purè,benignè.Epist.115 b,Cauendum tibi erit, ne parum simpliciter & candidè posuisse inimicitias uideare.Cælij.

Candidulus,a,um.Tuscul.237 b,Candiduli dentes,uenusti oculi,&c.

Candidus,a,um.albus,purus,sincerus. Or.201 b, Purũ quoddam & candidum genus dicendi.

Candor,oris.de Na.33 b,Solis cãdor illustrior est quàm ullus ignis.de So.128 a,Circulus lacteus splendidissimo candore inter flammas relucẽs.In Arat.Lacteus hic nimio fulgens candore notatur. de N.16 a,Ille fusus & cãdore mixtus rubor.pro Cæl.45 b,Cãdor huius te populit, etc.Tus.162 a, Cum uidemus speciẽ candoremq; cœli.Or.104 a,Fucati uerò medicamenta candoris & ruboris omnia repellentur.

Canephoræ.arum.uirgines Cereris sacerdotes, quæ cistas binas ferebant opertas, quarum in altera flores erant,quibus uer: in altera spicas,quibus æstas significabatur.hinc lαννοφόραι, i.canistriferæ uocabantur. I. V.201 a, Erãt ænea duo præterea signa,nõ maxima,uerũ eximia uenustate,uirginali habitu atq; uestitu: quæ manib. sublatis sacra quadã more Athenienſium uirginum repositæ, in capitibus sustinebant. Canephoræ ipsæ uocabantur.

Canesco,scis.senesco,inueteraſco.de Leg.156 a, Eaq; quercus de fratris mei Mario canescet seculis innumerabilib.de Cl.165 b,Cum oratio iam nostra canesceret, haberetq; suam quandam maturitatem & quasi senectutem.

Cani,orum.albi seneclute capilli. de Senect. 90 a, Non cani,non rugæ repentè autoritatem afferre possunt.

Canicula,æ.stella quæ et Sirius dicitur,in ore canis cœlestis.de Diu.127 b, In his locis post solstitium canicula exoritur, apud Troglodytas ante solstitium.de Diuin. 107 b, Cei ortum caniculæ diligenter quotannis solet seruare.de Nat.64 b,Rationem et orationem canicula non habet.

Canis,nis. de Na.58 a,Canum fida custodia,amans dominorum adulatio,odium in externos, ineredibilis ad uestigandum sagacitas narium, alacritas in uenando. pro S.R.27 b,Canes publicè aluntur in Capitolio, ut significent si fures uenerint. Alij canes et latrare & mordere possunt.ibi. Canes acres.de D.lib.1, Canes sagaces. pro S.R.33 a, Nihil mali est, canes ibi quàm plurimos esse,ubi permulti obseruandi multaq; seruanda sunt.In Ver.206 b, Canis uenaticus. de L.162 a, Aegyptij canẽ & selem ut deos colunt.

Canistrum,stri.fiscina, cista uimnea. At.87 a, Lancib. & splendidissimis canistris nos soles pascere.

Canicies,ei.Oct.330 a,O' turpem exacta dementiq; ætate caniciem.

Cannæ,arum.locus.Tuſ.167 a.

Cannenſis,ſe.de Clar.165 b, Cannenſis pugna. pro S. R.33 a.

Cano,nis. ſono,canto,cantus edo,uaticinor. de Do.120 a,Galli uicti ſilere ſolent,canere uictores. & 134 a. Si canere uelim,uel uoce uel fidibus.de Or.139 b,Tibicen ſine tibijs canere nō poteſt.de Or.199 a,Inclinata ululantiq; uoce,more Aſiatico canere.de Cl.170 b, Carmina quæ apud Homerū in Phæacum epulis canuntur.de Nat.62 a,Ad harmoniam canere mundum Pythagoras exiſtimat.& 30 a,Tibiæ modulatè canentes,& fidiculæ numeroſè ſonantes.de D.86 b,Lituus, quo canitur. I.V.170 b,Cū in eis conuiuijs ſymphonia caneret, maximiſq; poculis miniſtraretur.de Leg.li.2,Canendi ſonis uarijs,nihil tam facilè in animos teneros ac molles influit.Or.200 b,Thucydides rebus bellicis canit quodā modo bellicū.de Or.141 a,Cum cecinisset id carmē, quod in eum ſcripſerat.Tuſ.149 a,Epaminundas fidibus præclarè ceciniſſe dicitur.& 148 b, Eſt in Originibus,ſolitos eſſe in epulis canere cōuiuas ad tibicinē de clarorum hominū uirtutibus.Tuſ.177 b, Aut ſi abſurdè canat is,qui ſe haberi uelit muſicū.I.A.241 a,Canere receptui.I.V.86 b,Intus canere,prouerbiū. cōtra R.80 a,Atq; hoc carmen iſte non uobis, ſed ſibi intus canit: id eſt,ad ſuam utilitatē refert.de Cl.181 a,Tibicē Antigenidas dixit diſcipulo ſanè frigēti ad populū,Mihi cane & Muſis.I.C.115 a,Vt hæc quæ nunc fiunt, canere dij immortales uiderentur:id eſt,uaticinari.

Canens,tis.I.A.Or.12,Receptui canente Senatu. de N. lib.2,Canentes tibiæ.

Canon,onis.regula.Ep.163 a,Sed heus tu,qui κανὼν eſſe meorum ſcriptorum ſoles.

Canopitæ,arum.qui Canopum inſulam,ad oſtium Nili incolunt.

Canorus,a,um.ad cantum inflexus,clarus. de D.120 a, Gallus eſt animal canorum ſua ſponte.de C.186 a, Vox ſuauis & canora.de Sen.82 b,Omnino canorū illud in uoce ſplendeſcit in ſenectute.Of.27 a,Sine contentione uox nec languens,nec canora. de Or.145 a, Profluens quiddam habuit Carbo & canorum.de Cl.174, Canorus orator & uolubilis.Vox canora.)(.Vox fuſca.Ac. 6 b,Hoc dulce,canorum illud,hoc bene olens.

Canterius,rij.equus caſtratus.de Nat.62 a,Eos tu canterijs albis obuiam Vacieno ueniſſe exiſtimas? Ep.128 a,Potes mulo iſto,quem tibi reliquum dicis eſſe,quando canterium comediſti,Romam peruehi.

Cantharis,idis.uermis quidam uiridis, grauiter olens, & qui ſumptus interimat.Epiſtol.339 b, Gaius accuſante L.Craſſo,cantharidas ſumpſiſſe dicitur. Tuſcul. 251 a,Theodorus Lyſimacho mortem minitanti: Magnum uerò,inquit,effeciſti,ſi cantharidis uim conſecutus es.

Canticum,ci.actus comœdiæ,& pars liberior, & laſciuior cantus.Epi.140 a,Fortè noſti canticum. Orat. 202 a,Eſt etiam in dicendo quidam cantus obſcurior, non hic è Phrygia & Caria Rhetorum epilogus, penè canticum,ſed ille quem,&c.de Diuin. 131 b, Cantibus. aliàs Canticis.

Cantilena,æ.cantio.Att.19 a,Vt crebrò mihi inſuſurret Epicharmus cantilenā illam ſuam,νῆφε,&c. id eſt, eſto ſobrius.de Or.93 b,& 115 b,Qui non Græci alicuius loquacitatem ſine uſu,neq; ex ſcholis cantilenam requirunt.Epi.177 a, Totam iſtam cantilenam ex hoc pendunt,ut quàm plurimum lucrifaciant.

Cantio,nis.carmen ueneficium.de Cl.184 a,Idq; ueneficijs & cantionibus Titiniæ factum eſſe dicebat.l. Veneficium.

Cantiuncula,æ.de Fin.136 b,Cantiunculis irretitus.

Cantito,as.de Cl.171 a,Carmina in epulis eſſe cantitata à ſingulis conuiuis de clarorū uirorum laudibus,in Originibus ſcriptum reliquit Cato.

Canto,as.cano,cātus edo uel fundo.de Or.134 b, Quid ploras pater?mirum ni cantem,condemnatus ſum.I.C. 100 a,Pueri lepidi & delicati,qui cantare & pſallere didicerunt.Qu.Fr.314 a,Iampridem,ut ſcis, iſtum cātō Cæſarem.de Diuin.120 a,Cur ante lucem galli cantant.& 96 a,Galli gallinacei canere cœperunt.

Cantor,ris.de Or.205 b,Leguleius quidam præco actionum,cantor formularum, auceps ſyllabarum. & in Vat.

Cantus, tus. ſymphonia, uocis inflexio. pro S.R.414, Cantu uocum,neruorum & tibiarū tota uicinitas perſonabat.Ac.6 b,Oculi pictura tenentur, aures cantibus.pro Mur.128 b,Te gallorum, illum buccinarum cantus exuſcitat.de L.199 b,Plato ait muſicorū cantibus mutatis mutari ciuitatum ſtatus. de Diui. 103 b,Qui ſono quodam uocum & Phrygijs cantibus incitantur. de Leg.182 b,Ad cantus & ad tibicinem perſequi laudes clarorum uirorum.Tuſ.148 b,Neruorum uocumq; cantus.Or.202 a,Eſt etiam in dicendo quidam cantus obſcurior,&c.& de Or.111 b,Quis cantus moderatæ orationis pronunciatione durior inueniri poteſt? quod carmen artificioſa uerborum concluſione aptius? Tuſ. 248 a,b,Tibicines,ijq; qui fidibus utuntur, ſuo nō multitudinis arbitrio cātus numeroſq; moderantur.de Or. 152 a,Quanto molliores ſunt & delicatiores in cantu flexiones & falſæ uoculæ,quàm certæ & ſeueræ? pro Arch.189 a,Beſtiæ ſæpe immanes cantu flectuntur atq; conſiſtunt.de Som.129 a, Quòd docti homines neruis imitati atq; cantibus aperuere ſibi reditum ad hunc locum.pro Cæl 44 b,Accuſatores cantus & ſymphonias iactant.de D.97 a,Sæpe uocum grauitate & cantibus pelluntur animi uehementius.& 83 a,Haud modicos tremulo fundens è gutture cantus.de Or.107 b,Solet Roſcius dicere, ſe quo plus ſibi ætatis accederet, eo tardioris tibicinis modos & cantus remiſsiores eſſe facturum.I.V.242 a,Cantus ſymphonia.pro Mur.128 b, Cantus buccinæ.

Canus,a,um.albus,candidus.de D.82 b,Saxaq; cana ſalis niueo ſpumata liquore.& in Arat. Nec metuunt canos minitanti murmure fluctus.

Canuſium,ij.opp.At.134 b.

Capacitas,tis.ſpacium capiendi.Tuſ.161 a,Vtrùm capacitatem enim in animo putamus eſſe? Tuſc. 161 a,Quis enim fūdus,aut quæ talis animi figura intelligi poteſt aut quæ tanta omnino capacitas?

Capax,cis.quod aliquid capere poteſt,capio. Orat.206 a,Demoſthenes non ſemper implet aures meas,ita ſunt

auidæ & capaces, & ſemper aliquid immenſum infinitumq; deſiderant.At.274 a,Tanta multitudo quantum capit urbs noſtra.I.P.84 b,Non capiunt anguſtiæ pectoris tui,non recipit leuitas iſta,non egeſtas animi,nō infirmitas ingenij ſuſtinet tantam perſonam,tam grauem,tam ſeueram.At.286 a,Tot anni quot iſta ætas recipit.pro Syl.181 a,In hac uita tanto ſceleri locus non eſt.pro Syl.180 b,Perſona P.Syllæ non ſuſcipit crimen tantorum facinorum.& 181 b,Non cadit in hanc uitā, in hunc hominem iſta ſuſpicio.

Capedo,nis.uas,quo utebantur antiqui in ſacris deorū. Par.117 a,Capedines ac fictiles urnulæ.

Capeduncula,æ.parua capedo.de Nat.68 a,Capedunculis,quas Numa reliquit.

Capella,æ.capra.I.V.129 a.

Capenas,atis.ager Capenas.I.V.114 b.Ep.137.

Capena,porta.At.534.

Capeſſo,ſis.capio,peto.de Nat.459 a,Partes terræ undiq; medium locum capeſſentes nituntur æqualiter. de N.50 a,Partes corporis ad paſtum capeſſendum conficiendumq;.& At.162 b,Melitā igitur,opinor,capeſſemus.I.A.228 b, Ecquod principiū putatis libertatis capeſſendæ?Tuſ.157 a,Is autem animus,ſuperiora capeſſat neceſſe eſt.et ib. Nihil habent hæc duo genera proni,ſupera ſemper petūt.At.257 a,Iſtuc ad remp.capeſſendam uenio.de Or.118 b,& 153 a, Vt eidem Carboni Trib.pl.alia tum mente rempub.capeſſenti P. Africanus reſpōderat.Epi.9 a,Sit'ne ſapiēti capeſſenda reſp. de D.89 a,Poſt illa germana ſoror errare uidebar,Tardaq; ueſtigare & quærere te,neq; poſſe Corde capeſſere.de Rep.li.4,teſte Auguſt.de Ciuit.dei,lib.2,cap. 10, Aeſchines ciuis Athenienſis,uir eloquentiſsimus, cum adoleſcens tragœdias actitauiſſet,Remp.capeſsiuit.

Capillatus,a,um.contra Rul.68 b,Aliquis corpore inculto atq; horrido capillatior quàm antè, barbaq; maiore.& 77 b,Adoleſcens non minus bene nummatus, quàm bene capillatus.

Capillus,li,capitis pilus.in P.84 b,Erant illi compti capilli & madentes cincinnorum fimbriæ. pro S. R. 41 a,Capillus compoſitus & delibutus.pro Seſt.6 b, Capillus horridus.

Capio,is. cepi, captum.comprehendo, fero,prehendo, decipio.in Verr.78 a, Probabo Verrem cōtra leges pecunias cepiſſe.pro R.97 a,Nemo tam fuit pubes, quin arma ceperit. Epiſt.66 b,Sex oppida ui oppugnando cepi.I.C.114 a,Belli duces captos iam & comprehenſos tenetis.At.120 a,Inuitè cepi Capuam,non quò,&c. Antequàm. 196 a, Mors quæ ob rempub.capitur. de Ora.136 a,Non fugiendi hoſtis,ſed capiendi loci cauſa cedere.Epiſt.175 a,Scitè & commodè capere tempus adeundi ad aliquem.pro Pl.259 a,Capiebam animo nō mediocrem uoluptatē,quòd,&c. de Sen.88 b,Laertes leniens deſiderium quod capiebat ex filio.et At.230 a, Lætitia quam oculis cepi iuſto interitu tyranni. Epiſt. 145 b,Ex literis tuis cepi fructum duplicem, mihiq;, &c.& 15 a,b,Cum ſe maximum fructum cepiſſe dicerent ex libertate mea. At.3 a, Multo maiorem fructum ex populi Roma.exiſtimatione illo damnato cepimus, quàm ex ipſius,ſi abſolutus eſſet,gratia cepiſſemus. cōtra Rul.77 b,Vix iā uidetur locus eſſe, qui tātos acer-

uos pecuniæ capiat. I.A.182 a,Illi eam gloriā conſecuti ſunt,quæ uix cœlo capi poſſe uideatur.I.C.109 a,Sunt ita multi ut eos capere carcer nō poſſit.pro Mil.118 b, Capere eius amentiam ciuitas non poterat. Atti.216 b, Vrbs ei parum magna uiſa,quæ etiam ipſum capere potuerit.pro Pō.16 b, Quæ ciuitas eſt in Aſia, quæ unius Tribuni militū animos ac ſpiritus capere poſſit? de Cl. 180 b,Aliquis in capiendo aduerſario uerſutus. Or.202 b,Philoſophi docendi cauſa, non capiendi loquuntur. Aca.17 a,Decipi,falli,capi.idem de Or.99 a, Cum obſignes tabellas clientis tibi,quibus id ſit ſcriptum quo ille capiatur,ego tibi ullam cauſam maiorem committendam putem?pro Ce.301 a,Aequitatem rei uerbi laqueo capi non oportet.Or.213 a,Adhibere inſidias ad capiendas aures.Offic.12 b,Capere conſuetudinem & exercitationem faciendi aliquid.de Or.160 b,Sæpe capienda membris minutioribus oratio eſt. Offi.55 a,Ineſt in his aliquid probi, quod capiat ignaros. pro Cl. 20 b,Ea animum adoleſcentis pellexit,his omnibus rebus,quibus illa ætas capi ac deliniri poteſt. I.V.75 b,Si Glabrionis patris uim & acrimoniam cœperis ad reſiſtendum hominibus audaciſsimis.de D.85 b, Capere documentū ex aliquo.l.Documentū. Nec tuendi ſatietas capere poterat.I.A.189 a,Aliquando patrium animum uirtutemq; capiamus.Offic.8 a, Qui nationes deuictas bello in fidem cepiſſent.pro Pom.15 b,Antequā magiſtratum per leges capere licuiſſet. de Le.185 a,Eundem magiſtratum,ni interfuerint decē anni, ne quis capito. I.C.98 a,Decreuit ſenatus ut Cōſules uiderent,nequid reſp.detrimenti caperet.I.A.177 b, Tantum te cepiſſe odium regni uidebatur.de Or.129 b,Captus ſum miſericordia.& pro Qu.18 a,Vt aliquando miſericordiā caperet aliquā ætatis ſuæ.de N.11 b,In eas imagines mentem intentam infixamq; noſtram intelligentiā capere quid ſit Deus.pro Mar.131 b,Quæ tam magna ſunt ut ea uix cuiuſquam mens aut cogitatio capere poſsit.Of. 11 b,Sequuntur fratrum coniunctiones,pòſt conſobrinorum ſobrinorumq;,qui cùm una in domo iā capi nō poſſint,in alias domos tanquam in colonias exeunt. de A.101 a.Qui ob amicitiā ſumma fide conſtantiaq; ſeruatam maximam gloriam ceperit.Ep.206 a, Nulla eſt gratia,quam uel non capere animus meus accipiendo, uel remunerando cumulandoq; illuſtrare poſſit.

Capital, lis. capitale, uetuſtum uerbum. de Leg.174 a, Quiq; non paruerit,capital eſto.

Capitalis,le.pernicioſus,crimen quod aut libertatis,aut ciuitatis amiſsio ſequeretur.In A.192 a, Capitalem & peſtiferum à Brunduſio M. Antonij reditū timebamus. Of.40 b,Capitalis omnino oratio eſt ad æquationē bonorū pertinens.Of.9 a,Totius iniuſticiæ nulla capitalior eſt,quàm eorū,qui,&c.de Cl.176 b, In iudicium capitis aliquem uocare.in Verr.127 b,Facere aliquem reum rei capitalis. pro Cec. 289 b, Aliquem rei capitalis eſſe damnatum.pro Do.229 a,& pro Seſt.21 b,Qui erant rerum capitalium condemnati. de Sen. 85 b, Qui in uinculis eſſent damnati rei capitalis. I.V.122 b,Sopater rei capitalis accuſatus.pro R.96 b, Rabirius fraudem capitalem admiſit.de Or.105 b,Erat enim Athenis reo dānato,ſi fraus capitalis eſſet,quaſi pœnæ æſtimatio.de L.285 a,Vincula ſontiū ſeruato, capitalia iudicanto.

Universidad de Deusto Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

dicanto.de In.74 a,Lacedæmonijs lex erat,ut capitale esset,nisi,&c.de N.4 b,Facinora capitalia.Qu.F.314 b,Capitalis creber,acutus Thucydides.Off.68 b,Capitalis Eteocles,qui,&c.id est,sceleratus.I.A.200 b,Capitalis homo.I.C.105 a,Hostis tam capitalis.de Am.95 b,Odio capitali ab aliquo dissidere.I.V.122 b,et 257 b, Rerum capitalium quæstiones.de Or.118 a, Si ex crimine causa constat, ut facinoris.

Capitis *diminutio,est prioris status mutatio.* Top.Si ea mulier testamentum fecit quæ se capite nunquam diminuit:id est,quæ per coniugium nunquam uiri conuenit in manum.pro Dom.220 a.

Capitinus,*na.pro Sylla.*

Capito,*nis. à nimis magno capite dicti sunt.* de Na.174 a, Sili,Flacci,Frontones,Capitones.

Capitolinus,*a,um.*pro Do.242 b,Iupiter Capitolinus. & pro R.97 a,Cliuus Capitolinus.Qu.F.312 a, Capitolini & Mercuriales.

Capitolium,*lij.templū ac sedes Iouis Opt.Max.in cliuo.* Ante.298 b,Dij deæq; immortales,q excellente tumulo ciuitatis sedē Capitolij in saxo incolitis cōstitutā. cōtra R.64 a,Hoc tēplū Iouis Opt.Max.atq; hæc arx omniū gentiū.I.V.216 a,Capitoliū flāma consumptū. Item Aca.Cùm ambo ad senatum in Capitolio starent.

Capitulum,*li.* de Leg.100 a, Nec uerò ferent,si audierint te primum capitulum optimum prodidisse. *aliàs, caput libri optimi.*

Cappadocia,*æ.regio Ponti.*Ep.244 a, et pro Pon.5 a.

Cappadox, *cis.* Postquam.207 a, Cappadocem modò abreptum de grege uenalium diceres.

Capra,*æ.*de Am.108 a,Capras & oues quot quisq; habet dicere posse,quot amicos habeat non posse dicere. de N.51 b,Capræ in Creta ferè cum sunt confixæ uenenatis sagittis,dictamum quærunt.de N.47 b,At capra læuum humerum claro obtinet.

Capricornus,*ni.brumale signum.*in Arat.Quem cum perpetuò uestiuit lumine Titan,Brumali flectens contorquet tempore currum,Hoc caue te ponto studeas cō mittere mense.de Or.48 a,Corpore semifero magno capricornus in orbe.

Caprina.*a,um.ut pellis caprina.*de Nat.17 b.

Capsa,*æ.arca.*In Verr.62 b, Si te semel ad meas capsas admisero.

Capsis.*id est,cape si uis.*Or.211 a,Iam in uno uerbo capsis,tria uerba sunt.

Captatio,*uerborum aucupium,& pugna uerborum,logomachia.*Part.273 a,Et illam disputandi prudentiam, concertatio captatioq; uerborum imitatur.

Captio,*onis.deceptio,argutia,sophisma.*Aca.12 b, Maiore quadā opus est uel arte,uel diligentia ne ab ijs quæ clara sint ipsa per se,quasi præstigijs quibusdam & captionibus depellamur.de D.116 b,Cur igitur uos inducitis in eas captiones,quas nunquam explicetis?de Fa. 416 b,Omnes istius generis captiones eodem modo refelluntur.de Finib.67 b,Captiones dialecticæ.de Cl. 182 a,Quanta esset in uerbis captio,si,&c. At.168 a, Omnes captiones in omni sententia occurrunt.

Captiosus,*a,um.*Aca.12 b,Alterum est quod fallacibus & captiosis interrogationibus circumscripti & decepti quidam,cum eas dissoluere non possunt,desciscunt

à ueritate.Aca.13 a,Stoici captiosissimo genere interrogationis utuntur. pro Qu.Rosc.53 b,Quo nihil captiosius neq; indignius dici potest.& 49 b,O captiosam societatem.de Fini.53 a,Epicurus non qua uia captiosa soluantur,ambigua distinguātur,ostendit.

Captiosè,*uafrè,argutè.*Aca.22 b,Captiosè interrogare.

Captiuncula,*æ.*At.241 b,Videtur obijsse legationem, & omnes captiunculas pertimescere.

Captiuus,*a.um.uinctus,& captus.*At.274 b, Hoc S.C. ad tuos siue captiuos, siue dedititios pertinet. de Nat. 76 b, Plures captiuos acerbè quàm prædones necari. ad Her.16 b,Redimere captiuos ab hostibus.Of.46 a, Redimere captiuos è seruitute.Epist.66 b,Ducere aliquem captiuum in triumpho.I.A.220 a, Diutius seruitutem perpessi sumus quàm captiui frugi & diligentes solent. Offic.9 a,Pyrrhi sententia de captiuis reddendis.

Capto,*as.allicio,aucupor,obseruo,cōsector,peto.*de Ar. 256 b,Dissident principes,captatur occasio.Aca.23 b, Quid enim ad illum,qui te captare uult, utrum tacentem irretiat an loquentem?de In.52 b,Inductio,quæ rebus non dubijs captat assensionem eius,qui,&c.Epist. 157 a,b,Lepidus desperato aduentu meo, quem nō mediocriter captabat, se cum Antonio coniunxit. de In. 82 a,Captare aliquem aliquo emolumento.*i.allicere.*In Antonium 176 b,At etiam misericordiam captabas.de Or.111 b,Captare uoluntates hominum.*i. quasi aucupari,aliàs,Excipere.*de In.68 a, Captare misericordiam. I.P.92 b,Captare plausus. Epi.169 a, Captare nomen imperatorium.ad Heren.2 a,Captare beneuolentiam à persona aduersariorum.Tus.178 a,Captare risus.

Captus,*a,um.deceptus,comprehensus,priuatus.*Att.138 a,Planè interclusi captiq; sumus.Epi.112 b,Mihi uisus sum captus esse. pro Do.218 a, Oppressa captaq; rep. pro Clu. 20 a, Socrus, generi contrà quàm fas erat, amore capta.de D.110 a,Si oculis captus sis,ut Tiresias fuit.pro R.94 b,Qu.Scæuola mancus & membris omnibus captus ac debilis. Tusc.251 a,Vt idem oculis & aurib.captus sit.I.V.223 b, Tametsi ne oculis quidem captus in hanc fraudem tam sceleratam decidisti.de A. 111 a,& Ac.14 a,Tā dedecet,quàm delirare & mēte captū esse.Of.65 b,Vti ne propter te captus fraudatusue sim.in An.240 b,Pansa eodem captus errore quo nos.

Captus,*tus.ingenium,natura.*Tusc.189 a,Græci homines non satis animosi,prudentes,ut est captus hominū, satis hostem aspicere non possunt.

Capua,*æ. urbs.*contra Rul.64 b, Luxuries Annibalem Capuæ corrupit.Post.207 b,Capua,in qua urbe domicilium quondam superbiæ fuit.I.A. 240 b,Capua,quæ his temporibus altera Roma est.

Capulus,*li.manubrium gladij.* de Fat. 141 a, Philippus hasce in capulo quadrigulas uitare monebatur, quasi uerò capulo sit occisus.

Caput.*is.principale in animali corpore membrum, locus principalis in libro aliquo,et oratione, quod præcipuū,et summū et optimū est in quauis re, origo et initiū,uita,salus.*de Se.83 b, Masanissa nullo imbre,nullo frigore adduci potest,ut capite operto sit.I. A.231 b, Post aūt ceruicib.caput abscidit,idq; fixū gestari iussit in pilo.cōtra Rul.69 a,A' primo cap.legis usq; ad extremū reperio

reperio nihil aliud cogitatū,&c.cōtra Rull.71 b,Qui quod secundo cap.scriptum est,non meminit in tertio. Post. 205 a,Cū caput meæ proscriptionis recitaretur. de Or.129 a,Capita de repub.in duabus orationib.cōtraria inter sese.Ep.37 a, Caput est quod pertinet ad minuendos sumptus ciuitatum.& 36 b,Sed prima duo capita epistolæ tuæ tacita mihi quodammodo prætereunda sunt.Aca.25 b,Ex uno Epicuri capite,altero uestro,perceptio et cōprehensio tollitur, quod est caput Epicuri: si ullum sensibus uisum falsum est,nihil percipi potest,quod uestrum,sunt falsa sensus uisa.de Cl.179 a,Quod ex quibusdā capitibus expositis nec explicatis intelligi potest.et ibi.a,Illa uerò censoria cōtra Cn. Domitium nō est oratio,sed quasi capita rerum & orationis commentariū paulò plenius.At.258 b,Ad Caluum scripsi, ut ad me τὰ κεφάλαια mitteret. de Orat. 139 b,Ad consilium de repub.dandum , caput est nosse rempublicā.de Am. 104 b, Caput esse ad beatè uiuendum,securitatem,&c.de In.64 b,In hoc loco caput illud erit accusatori,si demonstrare poterit,&c.secūdariū,si,&c.& 84 a,Atq; in hoc loco mihi caput illud uidetur esse,ut quæramus, &c. de Ora.92 a,Caput enim esse arbitrabatur oratoris, ut & ipsis, apud quos ageret,talis, qualē se ipse optare uideretur. I.A.175 a, Caput autē literarum,sibi cū illa Mima nihil posthac futurum.Ep.35 b,An tibi obuiam non prodirem? primùm Appio Claudio? deinde imperatori? deinde more maiorum?deinde,quod caput est,amico? At.14 b,Et id quod caput est nobis inter nos nostra uitia sunt toleranda.& 26 a,Et quod caput est,mihi quæuis satis iusta causa cessandi est. At.211 a, Valde probo hominem, domum,facultates,quod caput est, ipsum non noui. Et quod maximè rem cōtinet.I.Contineo.pro Pl.271 a,Si qd sine capite manabit,& cuius autor nō extet.de Or. 88 b,Iam ab illo fonte & capite Socrate,&c.pro Fla. 155 a, Caput est omnium Græcorum concitandorum Heraclides ille Tennites. de Orat.100 a,Capitis nostri sæpe accidere potest,ut causæ uersentur in iure.& ibi. Quam possumus reperire ex omnibus rebus ciuilibus causam contentionemq; maiorē quàm de ordine,de ciuitate,de libertate,de capite hominis cōsularis? de Cla. 168 b,Causa capitis.de Or.105 a,Socratis responsa sic exarserunt iudices, ut capitis hominē innocentissimū condemnarent. & 104 a,Socratem in iudicio capitis pro se dixisse.pro Dom.220 a,Nihil de capite ciuis aut de bonis sine iudicio detrahi potest. pro Qu.Fr.47 b, Iudicia summæ existimationis & penè dicam capitis. de Cl.176 b,In iudicium capitis aliquem uocare. I.V. 128 b,Cum uerò abs te tui capitis causa peteret,hominesq; certos domo misisset,ne tum quidem,&c. id est, tuæ existimationis & salutis. Off.73 b,Vt si prædonibus pactum pro capite precium non attuleris.pro Qu. 1 b,Ego,qui caput alterius,famam,fortunasq; defendo. Ep.109 b,Nec caput,nec pedes.I.Pes.

Caput, *summa frumenti decumani præcipua.*In Ver.78 a,& 173 b,Verres aliquot nominibus de capite, quantum commodum fuerit frumenti Decumanis detraxit. et 166 a,In illo reprehenditur quòd ex ea pecunia remiserit quam ipse quæsierat : tibi concedetur , qui de capite uectigalium P.R. remisisti.

Carbaseus,*a,um.Carbasus,lini optimi genus:unde uela carbasea,& carbasa dicta.*in Verr.241 b, Tabernacula carbaseis intenta uelis.& 252 a.

Carbo,*onis.*Off.37 b,Dionysius candente carbone sibi adurebat capillum.

Carbunculus, *li.*ad Her.25 b,Ipse à uicinis cum testa ambulans carbunculos corrogaret.

Carcer,*is.custodia,uincula,locus in quo asseruātur rei.* I.C.101 a,b,Non longè à carcere atq; à uinculis abest, qui seipsum iam dignū custodia iudicat.pro Syl.180 b, Ad illius pœnam carcer ædificatus esse uidetur.in Ver. 240 a,Cur carcer ædificatus?I.C.110 b,Carcer uindex nefariorū scelerū.& 121 a,Cum filium eius impuberem ligatum à prætore missum in carcerem,necandum esse dixit.At.38 b,Vectius,quòd confessus est cū telo fuisse, in carcerē coniectus est.Tus.164 a,Nec tamen illa uincula carceris ruperit. & 169 a, Conijci in carcerem. Qu.F.302 b,Is hominem comprehendit,et in custodiam Ephesi tradidit: sed in publicum, uel in pistrinum, non satis intelligere potuimus.in Ver.249 b,Dare aliquem in custodiā.& 285 a,Includi in custodias.et 249 b,Contrudi in carcerem. & 251 a, Condi in carcerem. & 251 b,Duci in carcerem.pro Pl.295 b,Emitti è carcere.pro R.P.128 b,Pertuli custodiam, uidi in uinculis familiares meos,mors ob oculos sæpe uersata est. Pro *loco unde emittūtur equi ad cursum.*de Sen.94 b,Nec uerò uelim quasi decurso spacio à calce ad carceres reuocari.de Am.115 a, Quibus cum tanquam è carceribus emissus cum ijsdem ad calcem (ut dicitur) peruenire possis.ad Her. 24 b, Quasi si quis ad Olympiacum uenerit cursum,& steterit ut mittatur, impudentesq; illos dicat esse,qui currere cœperint,ipse intra carcerem stet, & narret alijs quomodo Ladas aut Boius cū Sicyonijs cursitarint. de Cl. 180 a, Nec in quadrigis, qui uix è carceribus exierit,eum,&c.

Cardiacus,*ci.*de Nat.97 b,Nec cardiacis hoc tribuendum est,nec phreneticis:id est,ijs qui ore uentriculi affecti sunt,qui morbus cardiacus dicitur.

Cardo,*inis.*de N.46 b,Extremusq; adeò duplici de cardine uertex Dicitur esse polus.

Carè,*magno precio,nimiò.*At.286 b,Valde carè æstimare aliquid.pro Dom.286 b,Emit domum penè dimidio carius quàm æstimabat.

Careo,*es. uaco, uacuus sum,deficior,deseror.)(.Abūdo, potior,fruor.*Tusc.167 a, Carere igitur hoc significat egere eo,quod habere uelis. inest enim uelle in carēdo: nisi cū sic tanquā in febri dicitur alia quadam notione uerbi.Dicitur enim alio modo etiā carere, cum aliquid non habeas,& non habere te sentias,etiāsi id facilè patiare:carere enim in malo nō dicitur,nō enim esset dolendū,dicitur illud bono carere,quò est malū,sed ne uiuus qdem bono caret,si eo nō indiget: sed in uiuo intelligi tamen potest regno carere.dici aūt hoc in te satis subtiliter nō potest,posset in Tarq. cū regno esset expulsus,at in mortuo ne intelligi quidē potest. carere enim sentiētis est,nec sensus in mortuo, ne carere qdem igitur in mortuo est.de Sē.87 a,Quāquā nō caret is, q nō desiderat.de Fi.36 b, Cū omni dolore caret.Ep.262 a,Aegypta mihi nūciauit,te planè febri carere,et bellè habere.pro Mil.105 a,Caruit foro postea Pōpeius, caruit

Universidad de Deusto
Biblioteca

ruit senatu,&c.153 b,Ego meo Ciceroni, quoniam Roma caremus, Arpini togam puram dedi.Acad.1 a,Magnum ingenium Luculli,&c. caruit omnino rebus urbanis.pro Rab.96 b, Quid iam ista C. Mario nocere possunt? quoniam sensu & uita caret? Or.211 b,Quàm chara sint quæ póst carendo intelligũt.Postquam. 198 b, Amicitiæ quid haberent uoluptatis, carendo magis intellexi quàm fruendo.Att.22 a,Neq; nos te fruimur, & tu nobis cares.Of.20 b,Appetitus omni perturbatione animi carere debent. & ibi. Omnis actio uacare debet temeritate.de Vn.204 a,Causæ uacantes prudẽtia.I.C.118 a,Non deniq; hæc sella curulis unquam uacua mortis periculo fuit.pro Lig.117 b,Ergo hæc duo tempora carent crimine.& ibid. Adhuc Qu. Ligarius omni culpa uacat.Tusc.153 b,Non dico carere sensu, sed carendum esse.& 171 b,Non ipsa saxa magis sensu omni uacabant,quàm ille,&c.

Caria, æ.regio.Or.109 a,Caria,Phrygia,& Mysia.pro Fla.160 a,Prouerbium,Si quid cum periculo experiri uelis,in Caria id potissimum esse faciendum.

Carina, æ. nauis dorsum, nauis pars ima, seu uenter nauis. Orat.159 b,In nauigio latera,carinæ, prora, puppis.

Carinæ, ærum,locus Romæ.Para.125 b, M.Manlius habuit ædiculas in Carinis.& Qu.F.309 a,de Ar.255 b, Cum diceret uelle se in Carinis ædificare alteram porticum,quæ palatio responderet.

Caritas,tis.inopia frumenti.Of.45 b,M.Seius in caritate annonæ asse modium populo dedit.In Ver.197 a, Biennio prouinciam obtinui,cum alter annus in ulitate,alter in summa caritate fuerit.& 157 a,Cum alter annus in uilitate,alter in summa caritate fuerit. Of.62 a,In Rhodiorũ inopia & fame summáq; annonæ caritate.In Ver.196 b,Caritas annonæ.)(.Vilitas annonæ. de Ar.251 a,Caritas annonæ,sterilitas agrorum,inopia frugũ.pro Pom.12 a,Repente uilitas annonæ ex summa inopia & caritate rei frumentariæ consecuta est.pro Dom.215 b,Erat igitur præsens caritas & futura fames.In Verr.197 a,Aut uberiora cibaria facta sunt caritate.pro Do.215 b,Caritas, difficultas annonæ, summa inopia rei frumentariæ.Att.144 a,Nunc omnia ista iacere puto propter nummorum caritatem.pro D. 216,Annona in meo reditu facta erat durior.

Carmen, nis. uersus,argumentum carmine tractatum. de Am.100 a,Empedoclem quidem carminibus Græcis uaticinatum ferunt,quæ,&c. pro Ar.191 a, Aditus templorum carminibus exornauit.Tusc.161 b,Poeta graue plenumq; carmen non sine cœlesti aliquo mentis instinctu fundit.de Di.135 b,Non esse autem carmẽ illud furentis,ipsum poema declarat.Epist.16 b,Scripsi etiam carmina quædam,&c.de Cl.171 a,Illa carmina, quæ multis seculis ante suam ætatem in epulis esse cantitata à singulis conuiuis, de clarorum uirorum laudibus,scriptum reliquit Cato. Ac.1.21 b, Simul instituit tibicen,à perito carmen agnoscitur.i. Antiopa comœdia uel tragœdia.de Clar.170 b,Quod ex eis carminibus intelligi potest,quæ apud Homerum in Phæacum epulis canuntur. de Or.141 a,bis.Cum Simonides cecinisset id carmẽ,quod in Scopã scripsisset,&c. pro R. P.Hæc laus carminib.poetarum celebratur. de Or.111

b,Quod carmen artificiosa uerborum constructione aptius? & 161 a,Quorũ illa summa uis carminibus est aptior & cantibus.i.numerorum & uocum. Ac. 40 b,Facere poema.Tusc.209 b,Condere carmina.contra Rul.80 a,Atq; hoc carmen iste nõ uobis,sed sibi intus canit.de Or.106 b,Vt totum illud uti lingua nuncupārat,non in XII tabulis, sed in magistri carmina scriptum uideretur.pro Rab.92 b,I lictor, colliga manus, &c. Tarquinij superbissimi ac crudelissimi ista sunt cruciatus carmina. pro Mur. 130 a, Prætor interea ne pulchrum se ac beatum putaret, atq; aliquid ipse sua sponte loqueretur,ei quoq; carmen compositũ est.pro Cæl.41 a,Ac longius quidem mihi contexere hoc carmen liceret.de Fin.135 a,Sunt enim prima elementa naturæ,quibus auctus uirtutis quasi carmen efficitur.

Carmentalis. l.Flamen.

Carneades,is.de Or.149 a,Diuina quadam celeritate ingenij dicendiq; copia Carneades.de Orat.123 b,Carneadis uis incredibilis dicendi.de Diu.119 a,Num ergo opus est ad hæc refellenda Carneade? & Ac.45 b,Carneades X C uixit annos.de Ora.122 b,De Carneade, Critolao & Diogene, qui ab Athenensibus legati, Romam uenerunt.

Carneadeus,dea.Ac.37 a,de Fin.128 a.

Carneadius,dia.de Or.149 b.

Carnifex,cis.tortor, lictor.in Ver.77 b,Non sicarium, sed crudelissimum carnificem in iudiciũ adduximus.de Aru. 251 b, Quales ipsum carnifices habere putamus qui medicis suis non ad salutem,sed ad necem utantur?. P.81 b,Hæc sunt ô carnifex in gremio sepulta consulatus tui.I.A.232 a, Ponite ante oculos carnificem tortoremq; Samarium.pro Qu.9 a, Quò bonorum emptores conueniunt,ut carnifices ad reliquias uitæ lacerandas et distrahendas.I.V.259 a,Sextius carnifex Verri.

Carnificina, næ. supplicij & cruciatus locus,cruciatus ipse,& crudelitas.Tusc.243 b,Aegyptiorum imbutæ mentes prauitatis erroribus,quamuis carnificinā prius subierint,quàm ibim,aut felem,aut aspidem,aut canem uiolent.Tus.196 a,Cum omnis perturbatio miserem uiolent.Tus.196 a,Cum omnis perturbatio miserra est,tunc carnificina est ægritudo.pro Sest.26 a,Nõ ea est medicina,sed carnificina atq; crudelitas.

Caro, nis.in Pis.94 a,Mẽsa extructa non conchylijs aut pisciibus,sed multa carne subrancida.pro Planc.263 a, Quibus è municipijs uix iam,qui carnem Latinis potant inueniuntur.I.P.83 a,Caro putida.

Carpo,pis.eligo,figo.pro Clu.44 a,Non animaduertes in omnes? sed carpes ut uelis? & paucos ex multis ad ignominiam sortiere?pro Cl.44 b, In multorum peccata,carpi paucos ad supplicium nõ oportet.pro Sest. 25 a,Non sum tam insolens in dicendo, ut omni exgenere orationẽ aucuper,& omnes undiq; flosculos carpam ac delibem.de Or.100 b,Vel passim licet carpentem & colligentem undiq; repleri ista uoris ciuilis scientia.pro Cor.67 a,Qui more hominum inuidenti, in conuicijs rodunt,in circulis uellicant, nõ illo inimico, sed hoc maledico dente carpunt.Qu.Fra.308 a,Pompeius carpebatur à Bibulo.Ep.180 b, Carpere aliquid, id est,obtrectare.Par.118 b,Cum corpus Reguli carperetur, carpi ipse certè non potuit:hic tum carperetur, & Capi habent ueteres codices.

Carthagi-

Carthaginensis, se. contra Rul. 85 a, Carthaginenses fraudulenti & mendaces,&c.

Carthago, nis. contra Rul. 62 a, Agri in Hispania apud Carthaginem nouam. & 76 a, Carthago uetus in Africa.

Carthago,Iouis filia.de Nat.68 a.

Cartinum,oppidum.Att.201 b.

Caruncula,æ.caro.de D.119 a,Caruncula uitulina.

Carus,a,um.non uilis.de D.120 b, Aut si Epicuri de uoluptate liber corrosus esset,putarem annonam in macello cariorem fore. pro D. 216 a, Subitò illo die carissimam annonam nec opinata uilitas consecuta est.

Carica,cæ.fici genus.de Di.126 a, Quidam in portu caricas Cauno aduectas uendens, Cauneas clamitabat.

Casa,sæ.tugurium,& domus rustica, & uilis. Tusc.247 a,Ptolemæo peragranti Aegyptum, comitibus non secutis cibarius in casa panis datus est.Epi. 263 b, Helluo nequissimus HS. CC. dabat nullo aprico horto, nullo emissario,nulla maceria,nulla casa.

Cascus,a,um.senex,uetus.Tusc.153 b, Illud erat insitum priscis illis,quos cascos Ennius appellat.

Caseus,ei.de Se.80 a,Villa abundat lacte,caseo,melle.

Casilinum,ni.oppidum.I.A.180 a.de In.83 b.

Cassandra,uates.de D.98 a.

Casilinensis,nense.de In.38 b.

Cassia,æ.uia media urbe Roma ad Mutinam,inter superum & inferum mare.I.A.175 a.l.Via.

Cassianus,a,um. à Cassio iudice seuero.l. Cassius. pro Mil.107 b,Itaq; illud Cassianum,cui bono fuerit, in his personis ualeat.I.A.167 a, Si quis usurpet illud Cassianum,cui bono fuerit.

Cassinum,oppidum.I.A.259.

Cassinas,atis.à Cassino.contra Rul.79 a,& I. A. 180 a.

Cassiope,es.portus.Ep.259 b.

Cassiopeia. æ. de Nat. 48 a, Obscura specie stellarum Cassiopea.

Cassius, ij. pro S.R. 23 b, L. Cassius ille, quem populus Rom.uerissimum & sapientissimum putabat.

Cassus,a,um.uacuus,inanis,cassus sanguinis, cassus sanguine.de Diuin. 126 a,Terrigenam,tardigradam, domiportam sanguine cassam. in Arat. Cassus luminis. Tusculan.251 a, Cassum quiddam & inanis uocis sono decoratum.

Castè,integrè,purè.de L. 173 b, Ad diuos castè adeunto. de Nat.1 b,Purè & castè deos uenerari. pro Dom.240 b,Is nihil ritè,nihil castè perfecit.pro Pom.4 a,In amicorum periculis castè integrèq; uersari. de Clu. 196 a, Tueamurq; eam,ut adultam uirginem castè. Epi. Fam. lib.14, Castissimè colere deos. de Ar. Religione sua aliquid castissimè tueri.

Castellanus,a,um.ut triumphus castellanus:id est,de Castello capto actus.de Cla.188 a.

Castellum, li. uicus, siue rusticorum domus in agris, clausæ mœnibus. Sunt etiam castella,munitiones ligneæ castrenses, pro uallis erectæ ad arcendos hostes.pro Ce. 288 b, Cecinna ad diem uenit in castellum Axiam, & pro De.146 b,Cum in castellum Luceium uenisses. Ep. 269 b,Multa castella cepi,multa uastaui. Att. 4.1 a, Castellum natura munitum.& Ep.23 a,Castella munita.de Cl.188 a,Qui Ligurum castella expugnauerũt.I.A.196

a, Aditus hostium castellis & aggeribus prohibetur. I. P. 81 b, Cui templum illud fuit arx ciuium perditorum, receptaculum uetus Catilinæ militum, castellum forensis latrocinij.de D. 116 a, Vrbem philosophiæ mihi crede proditis,dum castella defenditis.

Castigatio,nis.obiurgatio,animaduersio.Off.18 a,Omnis & animaduersio & castigatio contumelia uacare debet.L.Obiurgatio,& Releuo.

Castigo,as.obiurgo,multo.de Ora.100 a,Et quoniam de impudẽtia dixi, castigemus etiam segniciem hominum. Tusculan.204 b,Pueros,matres & magistri castigare solent,nec uerbis solùm,sed etiam uerberibus. Off. 66 a, Qui non uerbis sunt & disputatione philosophorum, sed uinculis & carcere castigandi. Of.18 a,et 27 b,Qui punit aliquem,aut uerbis castigat,de L. 168 b, Castigare improbos.Tus.228 b,Sed in hoc me ipse castigo. Tus. 168 a,Vides'ne ut commutuerit non sedatus corporis,sed castigatus animi dolor?

Castimonia,niæ.castitas.I.V.224 a,Quæ sacra per summam castimoniam uirorum ac mulierum erant, eadem per istius stuprum esse uiolata.pro Cæl.39 b,& de Leg. 174 b,Castè iubet lex adire ad deos,animo scilicet, nec tollit castimoniam corporis.

Castitas,tis.castimonia,uirginitas.de Leg.175 b,Vt sentiant mulieres in natura fœminarum omnium Deum castitatem pati.

Castor & Pollux,fratres,dij.de D. 96 a, Stellæ aureæ insignia Castoris & Pollucis.pro Mil. 119 b, Qui cum falcibus ad Castoris cucurrerunt.I.V.274 a,Vosq; omnium rerum forensium,cõsiliorum maximorum, legum iudiciorumq; arbitri & testes celeberrimo in loco prætorij locati Castor & Pollux.

Castor.L.Fiber.

Castrum,stri.oppidum.At.120 a,Audiui Cæsarem firmò progressu in Castrum Tarentinum uenisse.

Castra,orum. locus ubi exercitus in tentorijs manet, & ipse exercitus.I.V.241 b, Iste nouus imperator pulcherrimo Syracusarum loco statiua sibi castra faciebat. de D. 132 a,Castra enim in Thessalia castris collata audiebamus.Att 130 b, Castra propter anni tempus & militum animos facere nõ possum.I.A.245 a,Cn. Pompeius cum P. Vecilio inter bina castra collocutus est. Epistol. 245 a,His rebus ità gestis castra in radicibus Amani habuimus apud aras Alexandri quatriduum.At.150 b,Nos ad portas castra habemus.& 127 a, Cum Cæsar ad oppidum castra haberet. & 121 a, Cæsar apud Corfinium castra posuit.de In.78 a, Hostes prope muros castra habent.At.150 a, Ad murum castra posui. de Diuin. 96 b, Cum Aretium uersus castra mouisset.I.A.233 a,Saxa castrorum antea metator, nunc (ut sperat) urbis. Ep.240 b,Pacorius Euphratem transiuit, et castra posuit Tybæ. & 241 b, Castraq; ad Cybistra, quod oppidum est ad montem Taurum,locaui. & 166 b, Itaq; continuis itineribus ad forum Vocontium ueni, & ultra castra ad flumen argenteum contra Antonianos feci. & 244 a, Castra in Lycaonia apud Iconium feci.& 138 b, In Epicuri nos aduersarij nostri castra coniecimus.

Castrensis,se.militaris.pro Cæl 29 b,Eadẽ erat castrensis ratio & militaris.I.C.114 b, Nisi cum ex domesticis insidijs in castrense latrocinium compulissem.

n Castro,

Universidad de Deusto
Biblioteca

Castro, *as.execo, uirilia amputo.castratus, exectus.* de Orat.157 b, Nolo morte dici Africani castratam esse rempub.Ennij.

Castulonensis saltus. Ep.163.

Castus, *a, um purus, integer, incorruptus.* At.173 b, Pompeius uir integer, castus, & grauis. & ad Her.7 a, de D. 105 b, Castus animus & purus. ad Her.29 a, Corpus castum, animus corruptus. pro Fon. 280 b, Mens casta & integra. de In.66 b, integer & castißimus uir. I. A. 186 a, Adolescens castus & modestus. de In. 76 b, Præmia uirtutis sancta & casta esse oportet. de Ar. 250 a, Fœmina, quæ matronarum castißima putabatur. & ibid. Qui castißimos ludos omni flagitio pollueres. pro Cæl. 39 a, M. Craßi castißima domus. pro Rab.92 a, Qui castam concionem, sanctum campum, inuiolatum corpus omnium ciuium Rom. integrum ius libertatis seruari oportere defendo. de Leg. 179 a, Ebur haud satis castum donum Deo. I. A.247 b, Res familiaris cùm ampla tum casta à cruore ciuili. Tus.263 b, Qui se integros castósque seruauissent, his, &c. pro Qu.R.48 a, Periurum castus fraudasse dicitur.

Casus, *sus. ruina, fortuna, euĕtus, sors, fors.* pro Cæ. 46 a, Via lubrica, qua insistere aut ingredi sine casu aliquo aut prolapsione uix poßis. de D. 89 b, Deinde eius germanum cornibus connitier in me arietare, eoq; ictu me ad casum dari. de D. 111 b, Quomodo ergo id quod fit, cæco casu & uolubilitate fortunæ præsentiri potest? de D.228 b, Casus potest imitari ueritatem. & 85 a, Nunquam perfectè ueritatem casus imitatur. et 232 a, Casum prælij omnes timebamus. pro Cl.33 a, Atque etiam casu tum Stalenus ipse non aderat. de Fa.140 a, Id in hac disputatione de fato casus quidam ne facerem impediuit. pro Sest.15 a, Cum meum illum casum tam horribilem, tam grauem, tam repentinum nõ solùm homines, sed tecta urbis ac templa lugerent. de Or.126 b, Grauis & miserabilis casus alicuius. Ep.51 a, Vellem ut scribis in meo grauißimo casu affuisses. pro Dom.230 a, At uide quid intersit inter illum iniquißimum patris tui casum, & hanc fortunam conditionemq; nostram. de Ora.140 b, Ferre sapienter casus aduersos. & 128 a, Casus humanarum miseriarum uarij sunt. pro Pom.15 a, Maiores nostri semper ad nouos casus temporum nouorum consiliorum rationes accommodabant. Qu.F.305 b, Si releuare potes communem casum. de Clar.191 a, Ita grauißimo suo casu dum Alexandri similis esse uoluit, L. Craßi & multorum Crassorum inuentus est dißimillimus. I. A. 209 a, Fuit aliquis fatalis casus, ut ita dicam, quem tulimus, etc. nunc si quis erit, erit uolũtarius. Ep.56 b, Allorum opibus casus meos sustentabam. de Or.85 a, Quam spem cùm graues communium temporum, tum uarij nostri casus fefellerũt. de Nat.19 a, Illud quæro, quæ fuerit tanta fortuna, quis tantus casus, ut, etc. pro S.R.35 a, Ille miser ignarus casus sui, etc. Anteq.194 a, In nostro euentu aliorum reminiscentes casus. pro Syl.178 b, Eum tamen in hoc casu, quo afflictus iacet, cõseruare cupiunt. pro Syl. 167 a, Sed quoniam ita tulit casus infestos, ut, &c. ad Her. Hæc res magnũ casum habet. Off.36 b, Hæc igitur fortuna cæteros casus rariores habet. de Sen. 91 a, Aetas illa multò plures quàm nostra mortis casus habet. Ep.156 b, Si casus inciderit, pro uobis mori paratus

sum. At.248 b, Casus cõsilium nostri itineris iudicabit. I.C.117 a, Vt ea uirtute, non casu gesta esse uideatur. pro Syl. 183 b, Aliquid casu magis & felicitate ab aliquo, quàm uirtute & consilio gestum esse. pro Sest.5 a, Communis Mars belliq; casus est incertus. pro Fl.152 b, Casus est enim in capiendo locus, euĕtus, occasio. de D.175 b, Nisi ista casu nonnunquã forte temere concurrerent. Ep.61 a, Quis esset, qui me in consulatu nõ casu potius existimaret, quàm consilio fortem fuisse. & 21 a, b, Iudicio enim tuo, non casu in ipsum discrimen rerum contulisti tribunatum tuum. & 207 a, Et casu permulti sunt in ea societate ualde mihi familiares. de Nat. 27 a, Idq; euenit non temerè, nec casu, sed quòd, &c. de D. 112 a, Quid est tãdem quod casu fieri fortuna putemus. de D. 112 b, Ne in deum quidem cadere uidetur, ut sciat quid casu & fortuitu futurum sit. Off. 43 a, Habere aliquid aliquo casu atq; fortuna. pro Pl. 266 b, Si fortis, nullum crimen est in casu. At.179 a, Is meliore in casu est, quòd iam receptus, &c. Or.212 a, Absurdum erat, aut tantum barbaris casibus græcam literam adhibere, aut recto casu solum Græcè loqui. et ibi. b, Verba quæ habent casus in exitu similes. ad He.30 b, Verba quæ similiter iisdem casibus efferuntur. de Nat.38 a, Iupiter quasi iuuans pater, quẽ conuersis casibus appellamus à iuuando Iouem. de Or.141 b, Verba immutata casib. Ep.147 b, Sed cum in eum casum me fortuna demisisset, ut aut, &c. & 98 a, Casus uerò mirificus quidam interuenit, quasi uel testis opinionis meæ, uel sponsor humanitatis tuæ.

Catachresis, *sis. abusio.* At.lib.9, Illa tamen κατάχρησις illius est odiosa, quam penè præterij. l. Abusio.

Catadupa, *duporum. quæ alio nomine cataractæ nominantur, sunt loca ubi Nilus se præcipitat ingenti cum sonitu.* de Som.Sci. 129 a, Sicut ubi Nilus ad illa quæ catadupa nominantur, præcipitat ex altißimis montibus, ea gens, quæ illum locum accolit, propter magnitudinem sonitus, sensu audiendi caret.

Καταγραφή. l. Descriptio.

Κατάληπτον. l. Comprehensibilis.

Κατάληψις. l. Comprehensio.

Catamitus, *ti. Ganymedes, puer meritorius.* I. A. 175 a, Vt te catamitum præter spem mulier aspiceret, &c.

Catella, *æ.* de D.101 a, Erat autem mortua catella eo nomine.

Caterua, *æ. turba.* I.P. 91 a, Lictores togulas acceperunt, & cateruam imperatori suo nouam præbuerunt. pro Dom. 235 b, Cum forum armatis cateruis perditorum hominum poßideres. de Orat.100 a, Vagari magna caterua toto foro. & 161 a, Cateruæ atq; conuentus hominum. Tusc. 164 b, Cateruæ ueniunt contradicentium. I. V.258 b, Testium cateruas in iudicium tuum esse uenturas. pro S.R.41 a, & pro Mur. 140 b, Magna caterua togatorum.

Catina urbs. I.V.146 a. Ep.218 a.

Catinensis, *se.* I.V.132 b, Ep.2 8 a.

Categorema, *tis.* Tusculan.213 b, Res, quæ dicuntur de quodam aut quibusdam, quas κατηγορήματα dialectici appellant.

Catena, *æ. in qua aliud ex alio nectitur.* I.V.257 a, Iste hominibus innocentibus iniici catenas iubet. & pro Mur. 134 a, pro Sest.6 a, Clodius legũ sacrarum catenis con-

strictus. ad Her.36 a, Iste sicut aliqua bestia soluta et catenis uolitat & uagatur toto foro.

Catenatus, *ta, tum. catena uinctus.* lib.4 Ep.Fam.8. Cælij. Καθῆκον. l. Officium.

Cato, *nis.* de Cl.175 a, Vnum excipio Catonem, in quo perfectißimo Stoico summam eloquentiam non desiderem. & de eo rursus.170 a, et de Am.96 b, Cato quasi cognomen iam habebat in senectute sapientis. de Cl.171 b, Cato annos quinq; & LXXX natus, excesßit è uita.

Catonianus, *a, um.* ut Catoniana familia, Qu.F.311 b.

Catorthoma, *tis. rectum factum.* Off.2 b, Perfectum autem Officium, rectum opinor uocemus, quod Græci κατόρθωμα. de Fin. 99 b, Sic recta (κατόρθωσιν enim ita appello, quoniam rectum factum κατόρθωμα) recta igitur effectio, &c. & 95 a, Quæ autem nos aut recta, aut rectè facta dicamus, si placet, illi autem appellant κατορθώματα, omnes numeros uirtutis continent.

Catorthosis, *sis. recta effectio.* de Fin.99 b. l. Catorthoma.

Catulus, *li.* de N. 33 b, Chrysippus docet omnia in perfectis et maturis esse meliora, ut in equo quàm in equulo, in cane quàm in catulo, &c. de Fin.121 a, Catuli, qui iam dispecturi sunt, cæci æquè, ut hi qui modò nati.

Catus, *a, um. cautus, acutus, callidus, prudens.* de Leg. 165 a, Prudens & (ut ita dicam) catus. de Ora.101 b, Egregiè cordatus homo catus Aelius Sextus.

Catè, *aduerbium.* In Arato, Tum tornare catè, contortus poßidet orbis.

Cauatus, *a, um.* l. Cauo.

Cauda, *æ.* de Fin 94 a, Cauda pauoni à natura donata est ad ornatum. In Arat. Atq; auis ad summam caudam primasq; recedit Pinnas. l. Penis.

Caudinum prælium. de Sen. 85 b.

Caudium, *dij. opp.* de Off.74 a.

Caucasus, *si. mons.* Tus.180 a, 186 b, 243 b, de Di. 88. de Som.129 b.

Cauea, *æ. septum in quo aues & bestiæ includuntur, & locus ubi populus sedens ludos spectabat.* de D.123 b, Auis inclusa cauea. de N. 27 b, Cùm cauea liberati pulli non pascerentur. ad Her.36 a, Quod si istum liberaueritis, statim sicut è cauea leo missus, aut aliqua teterrima bellua soluta ex catenis uolitabit. de D. 123 b, Attulit, inquit, in cauea pullos is qui ex eo nominatur pullarius. Item: Magis delectatur qui in prima cauea spectat, quàm qui in ultima. de Am. 100 b, Qui clamores tota cauea nuper in noua fabula M. Pacuuij? de Leg. 177 a, Ludi publici sunt cauea circoq; diuisi. de Ar. 249 b, Illi cum ludos facerent, seruos de cauea exire iubebant, tu in alteram seruos immisisti.

Caueo, *es. uito, fugito, cautionẽ adhibeo, prospicio, consulo, obseruo, uideo, declino.* de Orat.136 a, Hoc ego oratori maximè cauendum & prouidendum puto. pro Quint. Rosc.50 b, Quid ita Flauio sibi cauere non uenit in mentem. I. A.219 a, Caueri uult ijs qui secum sunt, Mustellæ et Tyroni prospicit. de Clar.166 a, At tibi ego Brute non soluam, nisi prius à te cauero, amplius eo nomine neminem cui petitio sit petiturum. de Leg. 182 b, Altera lex priuatorum ædificijs, altera sepulchris cauet. Top.221 a. Tu mihi meisq; multa sæpe cauisti. At. 85 a, Pompeius clemẽter id fert, fortè cauet usuræ. I.V. 105

a, Prædibus & prælijs populo cautum est. cõtra Rul. 62 b, Agri de quibus cautum est fœdere. Offi. 46 b, In iure cauere & consilio iuuare. pro Dom.219 a, Metuere & cauere aliquem. Epist.8 a, Vt considerares quibus crederes, & quos caueres. & 177 b, Nec metuam quicquam, & omnia cauebo. Postquam. 202 b, Nihil credam, & omnia cauebo. Attic.169 a, Cætera, quæ quidem consilio prouideri poterunt, cauebuntur. & 258 a, Caleni interuentum & Caluenæ cauebis. de Ar. 249 b, Monere aliquem ut caueat ab aliquo. in Verr.120 a, & in Antonium, 182 b, Cauere ab aliquo. In Antonium, 244 b, Qui ab homine nefario non cauerit. de Finib.140 a, Cauere à ueneno. Tus.212 a, Declinare à malis. de Ora.106 b, Nam sine cognitione iuris, quàm sit bellũ cauere malum, scire possumus. Ep.85 b, Auges etiam tu mihi timorem, qui in oratore tuo caues tibi per Brutum, & ad excusationem socium quæris. & 28 b, Vt & tibi & populo cautum sit. & 31 a, Melius ei cauere uolo quàm ipse alijs solet. Item: Cauerat enim ille sibi, ut si tibi prouinciam dedisset, omnium suorum scelerum adiutorem te præberes. At.71 b, Deinde ut Faustæ, cui cautum ille esse uoluisset, ratum esset. de Finib.86 a, Epicurus diligenter cauet & sancit, ut hæredes sui dent, &c. de In.77 b, Amentia est cum hæredi uelis cauere, id ascribere, quo non ascripto nihilominus hæredi caueatur. & 79 a, Ita diligẽter perscripta lex est, ita cautum unaquaq; de re: & ita quod oportuit exceptum, ut, &c. & ibidem b, Quædam tacitis exceptionibus cauentur. pro Cec. 300 b, Nulla res est, quæ aut comprehendi satis, aut caueri, aut excipi poßit. de Clar.177 a, Non satis paratus ad cauendum fui. Att.216 b, Caue facias, inquit: nam ista lex perferretur. Epistol. 45 a, Caue ne cui suspicionem des fictæ reconciliatæ gratiæ. et 142 a, Sed caue, si me amas, existimes me, &c. & 120 b, Caue enim putes, ullas literas unquam gratiores, quàm tuas in senatu esse recitatas. At.282 a, 281 b, Caue enim existimes Brute, quanquã es, sed tamen, &c. caue putes, quicquam illi, &c. pro Qu.44 a, Cauete per deos immortales iudices, ne, &c. & ibi. Videte per deos immortales quem in locum, etc.

Cauerna, *æ. locus in terra cauus, antrum, spelunca.* de Natur. 56 b, Nos è terræ cauernis ferrum elicimus. & de Diuin.97 a, In Arat. Dicitur et latè cœli lustrare cauernas. de Natur 31 a, Magnam uim caloris, terræ cauernis contineri. Tus.242 a, Vnde terra & quibus librata ponderibus, quibus cauernis maria sustineantur.

Cauillatio, *onis. iocus, facetiæ, urbanitas, dictum ridiculum.* de Or 128 b, Illa superior cauillatio, hæc dicacitas uocatur. l. Dicacitas.

Cauillator, *oris.* Attic.7 b, Consul ipse paruo animo & prauo, tantum cauillator genere illo moroso.

Cauillor, *aris. iocosè ludo, dicta dico.* Att.22 a, Iam familiariter cum ipso cauillor etiam ac iocor. apud Nõ. 126. 138. de Natur.76 b, Atq; in eo etiam cauillatus est, æstate graue esse aureum amiculum, hyeme frigidum. de Or. 154 a, Aut irridentes oratorem, ut ille in Gorgia Socrates cauillatur. Qu.Frat. 313 b, Sed præterea togam eius prætextam magno hominum risu cauillatus sum.

Caula, *æ. stabulum.* pro Sest.5 b, Cùm Catilina Italiæ caulas & pastorum stabula præclara cepisset. aliàs, Callis, pro calles.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Caulis,lis.braßica.de N.50 a, Vites à caulibus braßicis si propè sati sint,ut à pestiferis & nocentibus refugere dicuntur,nec eos ulla ex parte contingere.

Cauneas, pro caue ne eas, fortè dixerunt ueteres. de D. 26 a,Quum M. Craßus exercitum Brundusij imponeret, quidam in portu caricas Cauno aduectas uendens, Cauneas clamitabat. Dicamus si placet, monitum ab eo Craßum,caueret ne iret.Ominis exemplum est.

Caunus,ni opp.de D.126 a.

Cauneus,ei.ibidem.

Caunij,orum populi.Att.296 b.Ep.224 b.

Cauo,as.excauo.de Leg.179 a,Lignum autem quodcunq; uoluerit,uno è ligno cauato,itemq; lapideum.

Caupo,onis.copo,tabernarius.de D.92 b,Cum duo quidam Arcades iter unà facerent,alter ad cauponem diuerterit,alter ad hospitem.pro Cl.52 b, A.Binnius quidā copo multorum hospitum de uia Latina, qui sibi ab huius seruis in sua taberna manus allatas esse dixit.

Caupona,næ. taberna. I.P.91 a, Tibi solitudo erat pro frequentia, caupona pro oppido.

Cauponor,aris.lucri causa bellum gero, aut aliud quiduis facio.Off.9 a,Non cauponantes bellum,sed belligerantes,ex Ennio.

Cauponula, læ. I. A. 257 a, Is delituit in quadam cauponula.

Causa,sæ.caput,origo,fons, radix, principium, seminarium,stirps,effector,pignus,ratio,sequor,nomē, ergò, gratia,res:ut res efficiens,id est,causa efficiens:& incognita re iudicare:id est,incognita causa. Causarum dialecticarum siue philosophicarum plena & perfecta diuisio.Top.225 b.Part.238 a.de D.120 b, Quicquid oritur qualecunq; est, causam habeat à natura necesse est, ut etiamsi præter consuetudinem acciderit,præter naturam tamen non poßit existere. Orat.213 a, Iniquum est, quod accidit non agnoscere,si cur id accidat reperire nequeamus.de Fat.147 a,Causa est,quæ efficit id cuius est causa:ut uulnus mortis,cruditas morbi,ignis ardoris.& ibid.b,Nulla igitur earum causa est,quoniā nullam rem sua ui efficit, cuius dicitur causa, nec id sine quo quidpiam non fit, causa est, sed quod cum acceßit, id cuius causa est,efficit necessariò.et 148 b,Causarum aliæ sunt perfectæ & principales, aliæ adiuuantes & proximæ. & 149 a,Proxima & continens causa mouet assensionem.& ibidem, Causæ antecedentes & necessariæ. de Natur.1 a,Causam,i.principium philosophiæ esse scientiam.de D.121 a,Nihil fieri potest sine causa.de Vn. 195 b, Nullius rei causa remota reperiri origo potest. pro S.R.30 b, Nemo ne minimum quidem maleficium sine causa admittit.pro Mur.127 a, Tu mihi id arripis,quod necesse est omnium uitiorum esse postremum:relinquis illa,quibus remotis hoc uicium esse non potest. Off.3 a, Principia & causæ rerum. Att.137 b,Causæ euentorum magis mouent quàm ipsa euenta.Aca.40 a,Quid est enim magnum,cum causas rerum efficientium sustuleris, de corpusculorum concursione fortuita loqui? nostra tu physica nosti, quæ contineantur ex effectione & ex materia ea,quam fingit et format effectio.I.A.222 a,Is mortem attulit, qui mortis causa fuit. & 171 a, Vt Helena Troianis,sic iste reipublicæ, causa belli, causa pestis & exitij fuit.& ibid.Vt igitur in seminibus causa est arborum & stirpium: sic huius luctuosißimi belli causa tu fuisti. & 170 b, Nulla causa cuiquam iusta esse potest contra patriam arma capiendi.Offic.38 b,Nec unquam bellorum ciuilium semen & causa deerit,dum,&c.pro Cæl.41 a,Reperietis hanc migrationem huic adolescenti causam omniū malorum fuisse. At.8 a,Vereor ne hæc causa neglecta à bonis, defensa ab improbis magnorum in republica malorum causa sit.In Antonium 158 a,Nec erit iustior in senatum non ueniendi morbi causa quàm mortis. At.118 a,Tu si tibi eadem causa est, me remunerere sanè uelim.& 128 b,Huius autem epistolæ non solum ea causa est,ut ne quis,&c.sed etiam hac iustior,ut, &c. de Diuin.137 a, Hanc credo causam somniandi de illo fuisse.pro Rab. 90 a, Quæ mihi iustißima causa ad hunc defendendū esse uisa est,eadem uobis ad absoluendum debet uideri. & ibidem: Cum omnibus ciuibus in eorum periculis semper iustam mihi causam necessitudinis esse duxi.pro Syl.177 b,Quæ causa cæteros ad facinus impulit,ea Cincio non fuit.de Orat.86 b,Miramur de sinamus quæ causa sit eloquentium paucitatis. At. 131 a, Lippitudinis meæ signum tibi sit librarij manus,& eadem causa breuitatis.Offic.41 b, Eadem constituendarum legum causa fuit,quæ regum.de Am. 97 a, Quod autem non affuisses,ualetudinem respondeo causam,nō mæstitiam fuisse.de Fat. 147 b,Hoc enim modo uiator bene uestitus, causa grassatori fuisse dicetur, cur ab eo spoliaretur.pro Quint.10 b,Quibus omnibus causa iustißima est cur scire potuerint,nulla cur mentiātur.pro Dom.233 a,Sin autem ea rescinduntur, erit causa, quā poßimus,&c.i.cur uel quamobrem.de Ar.252 a, Quare autem de his dici suspicer,hæc causa est, quod,&c. ad Heren. 10 a, Maior annis LX. & cui morbus causa est,cognitorem det.In Antonium 205 b,Causa consulibus de republica referendi fuit, ex eo quòd senatus ... autore decreuit,&c.de Fimib.91 b, Causa enim fuit huc ueniendi, ut quosdam hinc libros promerem. & 110 b, Scire cupio,quæ causa sit,cur Zeno desciuerit,&c. de Orat. 95 a, Cuius quidem rei cum causam quærerem, quid nam esset,cur ut in quoq;,&c.has causas reperiebam duas:unam quòd,&c.altera est hæc, de qua, &c. Att.196 a, & 125 b,De me nulla causa est cur mentiar. Att.... Sed erant causæ, cur hoc tempore istic esse nollem. pro Quint.10 b,Eo die Romæ si fuit,causæ nihil dico,quin tibi uadimonium promiserit.et 15 b, Nunquid est causæ C.Aquili,quin si longè aliter possedit,quàm prætor edixit,iste ex edicto non possederit? & 5 b, Cum in altera re causæ nihil esset,quin secus iudicaret ipse de se.Epist. 6 a,Quod si rarius fiet,id erit causæ quòd,&c.& At. 244 b,Sed tamen ne miraretur cur,etc. hoc causæ fuit psi,quòd,&c.& 130 a,Miror quid causæ fuerit,quare consilium mutaris.et 55 a,Dices,quid igitur causæ fuit? dicunt illi quidem pudorem meum,&c.pro S.R. 19 b, Si præter eam prædam quicquam aliud causæ inuenerit tis.Epistol.2 a,In causa hæc sunt,Ammonius Regis legatus apertè pecunia nos oppugnat. Attic.241 b,Puto me herculè id quoq; esse causæ, sed tam, &c. de In. 69 b, Atrocitas iniuriarum satis ne causæ sit,quare, &c.pro Sest.14 b,Nec erit ista causa illi,quare,&c. In Ver.171 a, Pensum magis in Leontino agro est exigendum propter hanc causam,quòd ipsi Leontini, &c.de In. 55 b,

Quamobrē igitur leges seruari oportet,ad eam causam scripta omnia interpretari conuenit.de Cl.167 a,Grandes erant uerbis,compreßione rerum breues, et ob eam ipsam causam interdum subobscuri.de Alcibiade, Critia & Theramene loquitur.de Natur.69 b, Et ob eam causam,quia speciem habeat admirabilem,Thaumante dicitur esse nata.Epistol.9 a,Hæc ad te ob eam causam maximè scribo,ut meditere,&c.In Ver.128 b,Quo tempore omnis illa mea festinatio fuit cum periculo capitis,ob eam causam ne tu ex reo eximerere,si,&c. de In. 56 a, Quod si uos iudices legibus obtemperare debetis, quid causæ est,quin istum contra legē fecisse iudicetis. de Cl. 173 a, Hanc igitur ob causam uidetur Lælij mens spirare etiā in scriptis.de Fin.80 a,Et cognomen induit nullam aliam ob causam,nisi quòd,&c. At.122 a, Hanc epistolam ad me referri uolo, nec ullam aliam ob causam Pollucem seruum à pedibus meum Romam misi. Ep. 25 a,Quid est causæ,cur mihi non in optatis sit complecti hominem? de Or.111 b, Si quis animaduerterit quid sit, quare alij melius quàm alij dicāt. Tus.190 a,Quid nam esse Brute causæ putem,cur,&c.I.A.174 a, Quid fuit causæ cur Cæsarem non sequerere.Atti.60 a, Quid sit, quòd se à me remouit,ignoro.Tus.190 a, Quod si natura,&c.haud erat sanè, quod quisquam rationē requireret.In V.73 a,Cognoscet ex me pop.Rom.quid sit,quamobrem ne tenuißima quidem suspicio, &c. ibid. Quid sit quod,&c.I.V.132 a, Venus quæ totam illam accusationē iudiciumq; conflaret.et 87 b,Nihil est quòd quisquam dubitet de exitio sociorū,etc.de Or.100 a,Quod quidē certis de causis aliter existimatur.& At.85 b,His de causis credo,&c.Ep.75 a, Quanquam iustis de causis rationes deferre properarim.Off.30 a,In quibus uidendū est quid quisq; sentiat,atq; etiā qua de causa quisque sentiat.ad Her.11 b, Pollicitus sum me daturum causam,qua inductus Vlysses accesserit ad maleficiū:id est, allaturum.Tus.164 a,Vetat enim Deus iniussu hinc nos suo demigrare:cum uerò causam iustam Deus ipse dederit,næ ille uir sapiēs lætus morietur. Ar.245 b, Gaudeo mihi de toto hoc ostento datam non modò iustam, sed etiam necessariam causam esse dicendi.Ep.182 a,Quare habeo gratiam Trebatio, qui mihi dedit causam harum literarum.pro Syl.177 b,Hoc profectus est nō modò ob causam,sed etiam causam necessariam.I.A.170 b,Tu C. Cæsari causam belli cōtra patriam inferendi dedisti. & ibid.Causa eius belli in persona tua constitit. de Or.130 a,Non committam ut si defugerim,tibi causam aliquam dem recusandi.de Am.112 b, Multæq; causæ suspicionis offensionumq; dantur.de D.109 b,Ac mihi quidem explicādæ philosophiæ causam attulit grauis casus ciuitatis.& ibi.Nisi quæ causa grauior obstitisset.I.A. 174 a, Ego ad illū belli ciuilis causam attuli.de Fin.40 b,Causam aut probabilē tu quidē affers,aut enim,&c.At.170 b,Iustam causam affers,quòd me hoc tēpore uidere non poßis.de N.3 b,Quæ causa nos impulerit,ut hæc tam serò literis mandaremus.Ep.190 b, Nam quòd huc propere ret in magistratū uenire,causam non habēt.pro Qu.16 b,Testes,qui & scirēt,& causam mentirētur nō haberēt.Off 42 a,Si quis ab ineūte ætate habet causam celebritatis,&c.At.256 b, Reuersionis has speciosas causas habeo, iustas illas quidem & magnas, sed nulla iustior

quàm quod,etc. Ep.145 a, In quo officio tuendo habeo causas plurimas,uel paternæ neceßitudinis,uel,etc. uel, &c.At.151 b,Philargyro bene certè causam habuisti,et ueram & bonā.pro Clu.34 b,Modò ne hanc causam habeat ad iniuriā:corrūpendi iudicij causas ille multas & graues habuit,hic nullā.de Fat.140 a, Cū omnes nouarum perturbationum causæ quæri uiderētur.I.A.189 a, Qui cædis & incēdiorū causam quæsierit ex funere.de Fi.132 a,Quare quotiescūq; dicetur,etc. intelligatur aliquā subesse eiusmodi causam,ut ex eo ipso poßit intelligi,sibi quēq; esse charū.At.5 b,Nullā uideo grauē subesse causam.pro Syl.171 a,Sed tamē te pro magnis causis nostræ neceßitudinis moneo,&c.pro Do.215 b, His ducibus tu cū in fortunas locupletū per causam inopū, repētinos impetus cōparares,non'ne,&c.I.V.265 b, At quæ causa tū subijciebatur ab ipso huius tā nefariæ crudelitatis? eadē quæ,&c.de D.139 b,Conferre causas,et quid in quamq; sententiā dici poßit,expromere. Qu.F. 300 a, Certè enim scio te fecisse cum causa. de D. 96 b, Equus sine causa repentè cōcidit.de Or. 231 b, Nos cum causa dicimus ut proficiamus aliquid,illi totū diē et sine causa. At.211 a,De Varrone non sine causa,quid tibi placeat,tū diligenter exquiro.At. 105 b,Nā id nisi graui de causa non fecisset.I.V.55 a, Si cōsilij mei causam rationemq; cognouerit.Off.14 a, Causa aūt & ratio efficiēs magnos uiros est in priore.Ep. 67 b, Explicare causas rerū.de Leg.169 b,Sed nimirū me alia quoq; causa delectat,quia si uerū dicimus,&c.At.102 a,Eiusq; rei causam uerè explicas.pro S.R.25 a,Verisimile non est odio fuisse parenti filiū sine causis multis, & magnis, & necessarijs.Causa,pro lite,controuersia et iudicio. Topic. 227 b,Causæ,quæ est quæstio definita,& à Græcis appellatur ὑπόθεσις.De In. 43 b, Causa est res quæ habet in se controuersiam in dicēdo positam cū personarum certarū interpositione.Vide de Or.96 b,& 115 b,153 a, & Or.201 a,& Part.253 a,Causarū genera tria quæ recipere debet orator,demonstratiuū,deliberatiuum, & iudiciale.Ad Her.1 a.2 b.de In. 43 b. 63 b.de Or. 96 b. Top.228 b.& 235 b.Ep.132 a,Eam orationē tibi misi: uelim sic legas,ut causam tenuem et inopē, nec scriptione magnopere dignā. Off.72 b,Regulus tum cum uigilādo necabatur,erat in meliore causa,quàm si domi senex remansisset.de Natur.59 b,Tu Cotta si me audias,eandem causam agas. At.102 b,Causam solum illa causa non habet,cæteris rebus abundat.pro L. 138 b, Ligarius habet meliorē causam quàm tu.de Or.85 a,Vsus,quē ex causis,quas diximus, tot ac tantis consecuti sumus. de Cla. 172 a,Causam pro aliquo accuratè elegāterq; dicere. de Or.104 b, Nec ornatius causam suā dici passus est. pro Qu.5 a,Priore loco dicere causam de capite suo.pro S. R.28 a,Antea causam publicam nullā dixi.de Cla.168 b, Nemo unquā melius ullā orauit capitis causam.pro Sest. 6 b,Dicere causam de ambitu:id est,reū esse de ambitu. de Fin.53 b,Dicere causam apud aliquē iudicem.de Or. 112 b,Quæ in ciuiū causis disceptationibusq; uersantur. de Or.127 a,Equites,apud quos tū iudices causa agebatur.de Or.94 b, Multitudo litium ac uarietas causarū. Ep.4 a,Causam enim frequēti senatu,magna inuidia eorum qui à te causam regiā aliò transferebant,obtinebamus.et 5 b,Itaq; Alexandrina causa,quæ nobis adhuc in

Universidad de Deusto Biblioteca

tegra est, uidetur ab illo planè esse deposita. & 115 b, Et expectes quemadmodum exeat ex hac causa. Or. 199 b, Thucydides laudatus est, ut rerũ explicator prudẽs, etc. nõ ut iudicijs uersaret causas. pro R.P. 123 b, Causa iudicata atq; damnata. de Ora. 127 a, In illa omni defensione atq; causa. et ibi. His duabus partibus omnis est à me illa causa tractata. de Fin. 60 a, itaq; cõcedo, quod modò dicebas, cedere causæ, si qui è nostris aliter existimant. de In. 69 a, A' causa cadit is, qui nõ quemadmodũ oportet, agit. Ep. 192 a, Quod si scribere oblitus es, minus multi iam te aduocato causa cadẽt. de Or. 89 b, & ad Her. 41 b, Causa cadere. pro Mur. 126 a, Si turpe existimas te aduocato, illum ipsum, quem contra ueneris, causa cadere. de Or. 118 a, Siue ex crimine causa constet ut facinoris, siue ex cõtrouersia ut hæreditatis, siue ex deliberatione ut belli, siue ex persona ut laudis, siue ex disputatione ut de ratione uiuẽdi. Ep. 254 a, Te abesse mea causa molestè fero, tua gaudeo. & 227 b, Peto à te maiorem in modum, ut honoris mei causa, hac laude Hypsonem affici uelis. de Fin. 56 b, Vt aut uoluptates omittantur, maiorũ uoluptatum adipiscendarũ causa, aut dolores suscipiantur maiorum dolorum effugiẽdorum gratia. Anteq. 195 b, Omnium salutis causa decedam. Ep. 4 b, Nemo est qui nesciat, quo minus discessio fieret, per tuos aduersarios esse factum. In Vat. 30 b, Tu me charum esse dixisti populo Rom. nõ tã mea causa, quàm reip. nomine. Ep. 239 a, Dolabellæ causa & cupio & debeo. At. 245 a, Te rogo ut hoc honoris mei causa suscipias. de Am. 110 b, Ab amicitia Qu. Pompeij meo nomine te remouerat Scipio. i. mea causa. Anteq. 105 b, Neq; patiar ut opera mea manus inter uos conferatis. id est, causa mea. Verrina 3, Omen magis patribus cõscriptis, quã causa placuit. & I. V. 4, O' causam singularẽ. ô defensionem miseram. In his duobus locis pro excusatione causa usurpatur.

Causidicus, ci. non satis peritus causæ, patronus. de Or. 101 b, Non enim causidicum, nescio quem, neq; proclamatorem aut rabulam conquirimus, sed, &c. Or. 199 b, Causidicus non ille quidem amplus atq; grandis, subtilis & elegans tamen.

Causor, ris. causam affero. pro Qu. R. 51 b, Nunquid causare, quin ab iudicio abeas turpissimè uictus? de Or. 242 a, An ætatem afferet? id est, causabitur?

Causula, æ. de Opt. 243 b, Lysias paruarum rerum causulas scripsit.

Cautè, callidè. pro Cl. 42 a, A' me tamen omnia cautè pedetentimq; dicentur. de D. 111 a. & de Leg. 180 b, Sed animaduerti Quinte, te cautè ab ijs rebus, quæ sensibus perciperentur, abducere diuinationem.

Cautio, onis. prouisio. Offic. 9 b, Liberalitas habet multas cautiones. Tuscul. 212 a, A' malis natura declinamus, quæ declinatio si cum ratione fit, cautio appellatur. Epist. 177 b, Quæ cautionem non habent, de ijs non laboro. pro Ma. 134 a, Tua enim cautio nostra cautio est. de D. 119 b, Omnis enim prædictio mali tum probatur, cùm ad prædictionem cautio adiungitur. de Am. 111 a, Omnino horum uitiorum atq; incommodorum summa cautio est atq; una prouisio, ut ne nimis citò diligere incipiamus. At. 19 a, Vt priuatis rebus meis adhibeã quãdam cautionem. & 70 b, Chartam tibi deesse mea cautio est. de Ora. 136 b, Neq; illa mea cautio atq; timiditas in cau-

sis negligenda est. pro Flac. 152 b, Defendendi facilis est cautio, latibulis occultorum locorum. pro Sest. 6 a, Hic Pompeius omni cautione, fœdere, execratione deuinxerat, nihil contra me esse facturum. pro Fon. 276 a, Videte quò descendam iudices, quàm longè uidear à consuetudine mea & cautione ac diligentia discedere. pro Quint. Rosc. 53 a, Est hoc & ex conditione iuris, & consuetudine cautionis firmissimum testimonium. Epi. 103 b, Itaque quando uestræ cautionis firmæ sunt, Græculam tibi misi cautionem chirographi mei. pro Dom. 239 a, Cautiones fiebant pecuniarum. Orator. 210 a, Persecutionum, cautionum'que præceptio in iure ciuili.

Cautor, oris. cautor alieni periculi. pro Sest. 6 a.

Cautus, a, um. tutus, prouidus, protectus. pro S. R. 38 a, Is putatur parum cautus prouidusq; fuisse. I. A. 244 a, Vir cautus & prouidus. Quint. F. 393 a, Cautus & diligens. contra Rul. 65 b, Cautus in periculis, non timidus in contentionibus. I. A 244 a, Nemo minus timidus, nemo cautior. & 247 b, Sapientia cautioribus utitur consilijs, est omni ratione protectior. pro S.R. 27 b, In eam partem potius peccant, quæ est cautior. pro Cecin. 295 a, Quid uerbis satis hoc cautum erat? minimè. pro Cecin. 287 a, Vt mulieri res esset cautior, curat, &c. Qu. Frat. 328 a, Te uolo cautum esse in scribendo. Atti. 265 b, Cauta & moderata liberalitas.

Cauus, a, um. concauus. de Nat. 54 a, Ventriculus, in quem sanguis à iecore per uenam illam cauam influit.

Ce. particula. I. V. 62 a, Atq; huiusce rei iudicium iam continuò uideo futurum. & 72 b, Ea cupiditas, qua per hosce annos in quibusdam iudicijs usus es. pro S.R. 19 a, Bona patris huiusce Sex. Roscij. de Or. 104 a, Philosophorum autem libros reseruet sibi ad huiusmodi Tusculani ocium. Pro S.R. 36 b, Nullum ius tam sanctum est, quod non eiusce uis atq; perfidia uiolarit. & ibid. Capito illũ acuere, hos fallere. illum identidẽ monere ut caueret, hisce insidiosè spem falsam ostendere: cum illo contra hosce inire consilia, horũ consilia illi enunciare: cum illo partem suam depacisci, hisce omneis aditus ad Sallam intercludere. de In 84 a, Hasce inter se necesse est comparari. i. honestatem & incolumitatem, quas suprà diximus. pro S.R. 23 b, Testes in hunc & accusatores huiusce pecunia cõparant. de Or. 89 b, Quis nescit maximam uim existere oratoris, in hominũ mẽtibus uel ad irã aut odium aut dolorem incitãdis? uel ab hisce ijsdẽ permotionibus ad lenitatẽ misericordiãq; reuocãdis? & 91 a, Sic in orationib. hisce ipsis iudiciorũ, concionũ, etc. i. de quibus loquimur. Tusul. 185 a, Natura nihil habet præstantius, quàm honestatẽ, quàm laudẽ, quàm dignitatẽ, quàm decus. hisce plurib. nominib. unã rẽ declarari uolo. Ep. 50 a, Hisce temporibus non pessimè cũ ijs est actũ, qui, &c.

Cecrops, pis. Rex uetustissimus Athenis. de Leg. li. 2, Nam & Athenis iam ille mos à Cecrope, ut aiunt, permansit, hoc ius terra humandi.

Cedò. dic, da, exhibe. I. V. 93 a. b, Cedò, mihi ipsius Verris testimonium recita. de Cl. 192 b, Cedò quæso orationes, sunt enim, & dic. &c. I. V. 209 b, Cedò tabulas. pro Fl. 155 b, Fratres exhibe. I. V. 98 b, Cedò mihi leges Atinias. de Diuin. 138 b, Cedò tandem, qui sit ordo somniorum? de Sen. 81 a, Cedò, qui remp. tantam amisistis tam

citò. Att. 153 a, Vidisti igitur uirum, ut scripseras? ingemuisti? certè, cedò reliqua. et 259 b, Obuiam mihi fit tabellarius, & ego statim. Cedò, inquam, si quid ab Att. I. V. 130 a, Cedò cui Siculo, cum is reus fieret, ciuis Romanus cognitor factus unquam sit.

Cedo, is. concedo, locum do, decedo, me retraho. de Nat. 42 b, Quacunq; mouemur, aer uidetur quasi locum dare & cedere. pro Mil. 120 a, Ego cedam atq; abibo. Att. 79 b, Hostes cedẽtes ab oppido Cassius insecutus est. Ep. 13 b, Metellus, qui & summa uolũtate cesserit & egregia animi alacritate abfuerit. Att. 115 b, Rectè sic censeo cedendũ de oppidis ijs. de Ora. 162 b, Aeschines propter ignominiam iudicij cessit Athenis. pro Mi. 117 b, Cedere ex ciuitate. At. 145 b, Si Cn. Italia cedit, in urbẽ redeundum puto. Ep. 168 a, Dandus est locus fortunæ, cedendum ex Italia. de Cla. 185 a, Maiores consequi non poterat, et minori necesse erat cedere. Att. 280 a, Cedere precib. alicuius. de Cl. 166 b, Tibi ætas nostra cedit, facesq; summittit. de N. 57 a, Vita beata nulla re, nisi immortalitate cedens cœlestibus. de L. 191 a, Vi opprimi in bona causa melius est, quàm malè cedere. de Or. 136 a, Non fugiendi hostis, sed capiendi consilij causa cedere. pro Ce. 285 a, Cedere alicui in aliqua re, uel in agẽdo aliquid. Epist. 2 b, Luculli sententia cedit religioni de exercitu. de Leg. 157 b, Te historiam tractãte effici potest, ut in hoc etiam genere Græciæ nihil cedamus. Tus. 198 a, Cur succumbis cedisq; fortunæ? Para. 222 b, Cui quidem, quæ maximam uim habere dicitur, fortuna ipsa cedit. Tusc. 149 a, Deinde ita magnos nostram ad ætatem, ut non multũ aut nihil omnino Græcis cederetur. Att. 282 b, Cedebas enim Brute, cedebas, quoniam Stoici uestri negant fugere sapientis. Ante. 193 b, Cedo inuitus de rep. cedo oppressus de fortuna, de dignitate. & 196 a, Non illis uictus cedo, sed incolumibus uobis me condono. pro S.R. 38 a, Nam ille lanista iam à gladiatore cessisse uidetur. Ep. 53 b, Cedere tempori. I. A. 143 a, Ea autem erat fœneratio huiusmodi, ut etiam hic quæstus huic cederet. Off. 329 a, Cedam tibi in præsentia foro & curia. & ibidem, Cedam urbe. pro Mil. 116 a, Cedere alicui possessione hortorum. Attic. 228 a, Cedere alicui domo. de Sen. 91 b, Horæ quidem cedunt & menses & dies. de Cl. 165 a, Hortensius è uita cessit. de In. 84 a, Concedere alteri: id est, cedere.

Cedrus, dri. arbor odorata. Tusc. 200 b, Cedrum incendamus, aliàs hedychroum, quod unguẽtum est, ad nitidã cutem efficiendam.

Celeber, & celebris, bre. quod celebratur, frequẽtatur, et colitur. ad Her. 7 a, Locus quæritur celebris an desertus, &c. Part. 223 a, Loci celebres.)(.Deserti. pro Pom. 10 a, Portus celeberrimus & plenissimus nauium. pro Ar. 186 a, Antiochiæ (nam ibi natus est loco nobili, & celebri quondam urbe) pro Do. 242 b, Vrbis partes celeberrimæ & maximæ. At. 191 b, Nihil uideo, quod tã celebre esse possit. de D. 88 a, Nunquam illud oraculum tam celebre, & tam clarum fuisse, nisi, &c. I. P. 87 a, De mea salute P. Lentuli, Cn. Pompeij cæterorumq; principum celeberrimæ et gratissimæ conciones fuerunt. I. A. 261 a, Hic dies me celeberrima populi Rom. gratulatione auxit. de Am. 97 b, Ex multis diebus, quos in uita celeberrimos lætissimosq; uidit, illum clarissimum fuisse,

cum, &c. I. V. 160 b, Clara res est tota Sicilia celeberrima atq; notissima. et 177 b, Cũ in foro celeberrimo, tanta frequentia hoc tibi obiectum esset.

Celebratio, onis. pro Pl. 279 b, Nihil ex meis est temporibus, quod minus mea celebratione commemoratũ sit. i. prædicatione. pro Syl. 181 a, Quæ domus? quæ celebratio quotidiana? quæ familiaris dignitas? At. 205 a, De celebratione ludorum Bruti tibi assentior.

Celebratus, a, um. frequentatus, diuulgatus. de Cla. 194 b, Cum iam in foro celebratum meum nomen esset. pro Cluent. 24 b, Res clara atque omnium sermone celebrata. pro Mur. 127 a, Vir nulla illustri laude celebratus. I. A. 171 a, In rebus celebratissimis sermone omnium uersor.

Celebritas, tis. hominum cœtus, concursus, nomen, fama, honor, usus. At. 41 a, Odi celebritatẽ, fugio homines, lucẽ aspicere uix possũ. At. 48 b, Celebritas mihi odio est. At. 45 a, Ego propter uiæ celebritatem nõ commoui me adhuc Thessalonica. & 214 b, Hic locus nunc habet celebritatẽ maximã. pro Do. 228 a, Nullis unquã comitijs cãpus Martius tanta celebritate omnis generis hominũ floruit. Off. 53 a, In maxima celebritate atq; in oculis omnium uiuere. de Ora. 154 b, Cùm Olympiã uenisset in maxima illa quinquennali celebritate ludorũ. Item, Consequi celebritatem sermonis hominũ. i. famã. Qu. F. 298 a, Theatrũ celebritate refertissimũ, magnitudine amplissimum. pro Ar. 187 b, Hac tanta celebritate famæ cum esset iam absentibus notus, Romam uenit. Tusc. 254 a, Celebritas famæ. Off. 42 a, Si quis ab ineunte ætate habet causam celebritatis & nominis à patre acceptam. Epist. 96 b, Nos hîc multitudine et celebritate iudiciorum distinemur. Tus. 229 b, Mercatus, qui haberetur magno ludorũ apparatu, totius Græciæ celebritate. de In. 50 b, et Epist. 233 a, Celebritas loci.)(.Solitudo loci. I. P 93 b, Celebritas domestica. pro Cæ. 47 b, Sed in turpissimis rebus frequentissima celebritate & clarissima luce lætatur. de Le. 183 a, Sublata etiam erat celebritas uirorum & mulierum. pro Milon. 118 b, Clodius spoliatus illius supremi diei celebritate. i. Funere et exequijs.

Celebro, as. cõcelebro, frequẽto, prædico, facio, orno. I. V. 89 b, Celebratur omnium sermone lætitiaq; cõuiuium. Att. 19 a, Conuentus, qui initiò celebrabãtur, iam diu fieri desierunt. pro Pl. 279 a, Laudes C. Cæsaris populi Rom. plurimis iudicijs uideo esse celebratas. pro Arc. 189 b, Archias populi Rom. laudem gloriamq; uersibus celebrauit. & ibid. Cuius ingenio putabat ea quæ gesserat posse celebrari. & 190 a, Quorũ ingenijs, hæc ferũtur, ab ijs pop. Romani fama celebratur. pro Dom. 239 a, Seruorũ omniũ uicatim celebratur tota urbe descriptio. pro Do. 241 b, Hoc delatum tum est ad uos Põtifices, pòst omnium sermone celebratum, quemadmodũ iste omnia fecerit, &c. I. A. 223 a, Semper illius uirtutem omnium mortaliũ fama celebrabit. de Pro. 73 b, Cæsaris literis, fama, nuncijs celebrãtur aures quotidie meæ nouis nominibus gẽtium uictarũ. pro Sest. 27 b, Aliquem literis & memoria esse celebratũ. de Di. 80 b, Nec unum genus diuinationis publicè priuatimq; celebratũ. & ibi. Noster populus multa genera complexus est. pro R.P. 129 b, Hæc laus poetarũ carminibus celebratur. pro Se.

Universidad de Deusto
Biblioteca

24 d, Hæc fama celebrătur. et 26 d, Viæ multitudine legatorũ undiq; missorũ celebrabantur. & pro Se. 44 b, Is ideo uiã muniuit, ut tu eam alienis uiris comitata celebrares? I.P. 90 b, Qui dies quasi deorum immortaliũ festi atq; solennes sunt aduentu meo celebrati. pro Syl. 167 b, Quorum studio ac dignitate celebrari hoc iudiciũ & ornari uides. I.P. 86 d, Qui frequentia sua egressum uestrum ornauerunt ac celebrauerunt. pro Fl. 149 d, Ludi quos in palatio nostri maiores fieri celebrariq; uoluerunt. I.A. 166 b, Ludi Apollinares incredibili M. Bruti honore celebrati. de Orat. 101 b, Qu. Mutij ianua maxima quotidie ciuiũ frequẽtia celebratur. de Or. 153 d, Nũc apud Philonem harũ causarũ cognitio exercitatioq; celebratur. Qu. F. 294 b, Quod ita esse cõstanti fama atq; omniũ sermone celebratũ est. pro Fla. 174 d, Sepulchrum L. Catilinæ floribus ornatum hominũ audacissimorum conuentu epulisq; celebratũ est. pro Cl. 38 d, Quod omniũ accusatorum non crimimibus, sed uocibus maledictisq; celebratum est. pro Fla. 160 d, Quid porrò in Græco sermone tam tritum atq; celebratũ est, quàm, &c. pro Mu. 145 b, Quib. in locis nuncij literæq; celebrassent Murenã factum esse consulem. & 142 d, Huius in morte celebranda, grauiter tulit populus Rom. hanc peruersam sapientiam Tuberonis. I.C. 116 d, Quamobrem Quirites celebratote illos dies cũ coniugib. & liberis uestris: erepti enim ex crudelissimo interitu uicistis. pro Ar. 288 d, Celebrari dies festos ludorum. de Fi. 86 b, Celebrare memoriam nominis alicuius post mortẽ. Epist. 67 d, Nomen ut nostrum scriptis illustretur et celebretur tuis. Aca. 2 d, Ea ferè sunt & Græcis literis & Latinis celebrata. de In. 71 d, Sumæ uirtutis celebrandæ causa Graij de Graijs æternũ inimicitiarum monumentum statuerunt. de Pe. 212 b, Sed quæ dicta sunt omni superiore oratione, eadem ad celebratum rumorem ualent. de Or. 85 d, Ad eas artes, quibus à pueris dediti fuimus celebrandas, inter nosq; recolendas. Att. 53 b, Similisq; frequentia & plausus me usque ad Capitolium celebrauit. de Orat. 101 b, Senecluti uerò celebrandæ & ornandæ quod honestius potest esse perfugium, quàm iuris interpretatio? pro Mi. 120 b, Nos omni in hominũ cœtu gratijs agendis, gratulationibus agendis, omni sermone celebramur. pro Ra. 122 b. * Quòd sermo hominum ad memoriam patrum uirtute celebratur. Item: Natura impellit ut hominum cœtus, & celebrari inter se, & sibi obdire uelit. de Or. 157 d, Tertius ille modus transferendi uerbi latè patet, quem necessitas genuit inopia coacta: pòst autem delectatio, iucunditasq; celebrauit. pro Mur. 241 d, A' quibus si domus nostra celebratur, diligenter obseruari uidemur.

Celer, ris. incitatus, uolucer, uelox. de Fin. 132 d, Configebat tardus celeres stans uolantes. ex Actio. pro Dom. 228 d, Videbam celerem mihi reditum fore. Orat. 216 b, Mens, qua nihil est celerius. ad Heren. 21 d, Si contendemus, per continuationem brachio celeri, mobili usitemur. de Orat. 116 b, Oratione celeri & concitata dicere. Oct. 330 b, O' miseram & in breui tam celerem & tam uariam reipublicæ commutationem. de Clar. 195 b, Genus dicendi uolucre atque incitatum. & 196 d, Oratio incitata & uibrans. Orat. 215 b, Oratio incitata.)(. Oratio tarda.

Celeritas, tis.)(. Tarditas. Tus. 215 b, Velocitas corporis, celeritas appellatur. pro S.R. 34 b, Quid hæc tanta festinatio celeritasq; significat? de Di. 138 d, Id enim & celeritas significat, & uis equorũ. de N. 55 d, Palpebræ clauduntur & aperiuntur identidem cum maxima celeritate. & 12 d, Deum assiduè uersari circum axem cœli admirabili celeritate. I.A. 205 d, Celeritate opus est, qua si essemus usi, bellum nullum haberemus. et 199 b, Legatorum nomẽ ipsum belli celeritatem morabitur. Ep. 156 b, Adhibere celeritatem in aliqua re. Offic. 26 b, Caueudum est ne in festimationib. fuscipiamus nimias celeritates. Acad. 42 b, In pedibus celeritas, uis in manibus. pro Qu. 26 b, Tum illam incredibilem celeritatem protuli. Acad. 42 b, Celeritas ad discendum. pro Fl. 156 b, Homo uolubilis præcipiti quadam celeritate dicendi. Or. 215 b, Breuitate & celeritate syllabarũ uerba procliuius labi. de Cl. 184 b, Expedita ac perfluens in dicendo celeritas. de Orat. 95 b, Mobilitas linguæ, celeritas uerborum. & 92 b, Exercitatio eloquendi celeritatem incitat. At. 258 d, Aiunt enim eum Cæsarianã uti celeritate. I.A. 226 b, Quem nisi in uia quidam retardassent, uolasse eum, non iter fecisse diceres.

Celeriter, citò, breui tempore, maturè. Attic. 249 b, Librum tibi celeriter mittam. Epist. 31 d, Quod ut putabam, celeriter eras facturus. & 131 b. & 43 b, Lætor uirtute alterius principis iampridem inuentutis, celeriter (ut spero) ciuitatis. de D. 93 d, Nam illud mihi celeriter nunciatum est. Att. 153 d, Quo quidem non dubito quin istum offenderim, eo maturius agendum est. I. V. 169 d, Vt eo quo celerius de isto transigamus, quò maturius ad Apronium posimus uenire.

Celeriusculè. ad Her. 20 b, Celeriusculè dicere.

Celerrimè. de Fin.*.

Celero, as. celeritate utor, celeritatẽ suscipio. de Vn. 204 d, Vnum, quod semper uno modo celeraret.

Celimontana porta. I.P. 92 b.

Cella, æ. templum, sacellum, locus ubi aliquid reconditur & asseruatur, ut granum, uinum, oleum, carnes, & quicquid ad penum pertinet. cõtra R. 84 d, Capua cella & horreum Campani agri. I. V. 59 b, Cum frumentum sibi in cellam imperauisset. & 194 d, Pecunia quæ frumentum tibi emeres in cellam. & 109 b, M. Cato sapiẽs cellam penuariã reipublicæ nostræ nutricem plebis Romanæ, Siciliam nominauit. & 190 b, Cum ex Sicilia & ex legibus frumentum ei in cellam sumere liceret. & 191 d. I.A. 173 d, Conchyliatis peristromatos seruorum in cellis lectos stratos uideres. At. 234 d, Cui totam uillam cellamq; tradidi. de Se. 89 d, Semper boni & assidui domini referta cella uinaria, olearia, & penuaria est. Top. 222 d, Cellis uinarijs & olearijs plenis relictis. I.P. 94 d, Pistor domi nullus, nulla cella, panis & uinum à propola atq; de cupa. I. A. 189 b, Armatos in cella Concordiæ inclusit. & 164 d, Cum in hac cella Concordiæ cum gladijs homines collocati stent.

Celsitas, tis. elatio, excelsitas. Off. 56 b, Celsitas animi & magnitudo. aliàs, Excelsitas. ex Nonio.

Celsus, a, um. sublimis, erectus, elatus. de Na. 54 d, Deus homines humo excitatos celsos & erectos constituit. Tusc. 236 b, Vir celsus & erectus, et omnia quæ accidere possunt, parua ducens. de Or. 100 d, Aliquem celsum & erectum

& erectum uagari hùc & illuc. pro Syl. 167 b, Celsissima sedes dignitatis. de Di. 82 b, Celso è uertice montis. Or. 202 d, Status celsus & erectus.

Celtiberia, regio. I.A. 233 d.

Celtiberi. Tus. 189 d. de Off. 8 b.

Ceminoris, urbs. Ep. 245.

Censeo, es. arbitror, puto, existimo, statuo, decerno, æstimo, censum habeo, æstimationem habeo. Attic. 165 b, Quid mihi animi in nauigando censes fore? et ibi, Quid duro tempore anni actuaria fore censes? de Or. 142 b, Sed nunc quoniam id temporis est, surgendum censeo. I.C. 113 b, Et quoniam nondum est perscriptum S. C. ex memoria urbis Quirites, quid senatus censuerit exponã. At. 286 b, De cæteris rebus quid senserim quidq; censuerim, audisse te arbitror. de Cl. 184 b, 4, Cum cẽserem remissione uocis me periculum uitare posse, in Asiã profectus sum. Att. 129 b, Aliter uideo censeri Marcello et cæteris, qui hic sunt. I.A. 221 b, Ego sic interpretor sensisse maiores, ut causam mortis cẽsuerint, nõ genus esse quærendum. & 190 b, De ea re ita censeo, ut C. Pansa, &c. Ep. 2 b, Crassus treis legatos decernit, nec excludit Pompeium: censet enim etiam ex ijs qui cum imperio sunt. I. V. 101 d, Consules, si eis uidebitur, primo quoque tẽpore ad hunc ordinem referant, ita uti de republica fideq; sua cẽsuerint. et 136 b, Quinto quoq; anno Sicilia censetur, erat cẽsa prætore Peduceo, quintus annus cũ te prætore incidisset, censa denuò est. pro Ar. 187 b, Illis censoribus nullã populi partem esse censam. & ibi. Eum qui sit census, ita se iam tum gessisse pro ciue. pro Fl. In qua tribu deniq; ista præda censuistis? & ibi. Voluisti magnum agri modum censere. I. V. 75 b, Frequentia, quæ cõuenit undiq; censendi causa. & 98 d, Cum is unicam filiam haberet, neq; census esset, &c. Att. 17 b, Neq; absens censeare, curabo edicendum & proponendum locis omnibus: sub lustrum autem censeri Germani negociatoris est. de Or. 100 d, Quæritur, is qui domini uoluntate census sit, si nõ sit cõtum lustrum, sit ne liber? Parad. 125 d, Si censenda nobis atq; æstimanda res sit, utrum pluris æstimabimus pecuniã Pyrrhi, & cæteram: an continentiam Fabricij?

Censor, oris. qui præest moribus populi, magister morum, præfectus morib. de Le. 293 b, Censores apud Romanos, nomophylaces apud Græcos. et ibi. De officio utriusq. pro Clu. 42 d, Hic postea populi Rom. morib. præfuit. de Le. 185 d, Censores populi, ciuitatis soboles, familias, pecuniasq; censento: urbis templa, uias, aquas, ærariũ, uectigalia tuentor: populi partes in tribus distribuunto: exin pecunia ciuitatis ordines partiunto: equitum, peditumq; prolem describunto: cœlibes esse prohibento: mores populi reguento: probrum in senatu ne relinquunto: bini sunto: magistratum quinquennium habẽto: reliqui magistratus annui sunto, eaq; potestas semper esto. pro Cl. 44 b, Censor præfectus morib. & magister ueteris disciplinæ et seueritatis. Ep. 45 b, Cũ hæc scribebam, cẽsorẽ iam te esse sperabam, cò breuior est hæc epistola, & ut aduersum magistrum morum modestior pro Cæl. 42 b, Is fuit in hac causa pertristis quidã patruus, censor, magister. pro Do. 239 b, Censor, penes quem maiores nostri iudicium senatus de dignitate esse uoluerunt. pro Cl. 44 d, Quod idem facere censores in

delectu dignitatis, & in iudicio ciuium, & in animaduersione. Of. 75 b, Eosq; à censoribus omnibus ignominijs notatos. pro Do. 338 d, Quin. Metellus C. Attinium ex senatu censor reiecerat. pro Do. 229 b, Vbi cauisti, ne meo me loco, censor in Senatu legeret? & 230 d, L. Philippus censor patrem tuum præterijt in recitando senatu. de Or. 134 d, Africanus censor militem quendã ignauum notauit ac tribu mouit. Pro Cl. 42 d, C. Geta à L. Metello et Cn. Domitio censoribus ex senatu electus est. & ibid. Video igitur iudices animaduertisse censores in iudices quosdam illius iudicij Iuniani, cum istam ipsam causam subscriberent. et ib. Atq; etiam ipsi inter se censores sua iudicia tanti esse arbitrantur, ut alter alterius iudicium non modò reprehendat, sed etiam rescindat, ut alter de senatu mouere uelit, alter retineat, & ordine amplissimo dignum existimet: ut alter in æra rios referri, ac tribu moueri iubeat, alter uetet. de Ora. 151 b, Putaui esse censoris, ne longius id serperet, prouidere.

Censorius, a, um. de Orat. 142 b, Sed uide ne quid Catulus attulerit religionis, opus hoc censorium est: id autem committere ude quàm sit homini turpe censorio. pro Sest. 15 b, Censoria notatio. I.P. 81 d, Magistra censoria. de Pro. 79 d, Censorium iudicium, ac notatio. I.P. 81 b, Iudicium ratioq; censoria. ibidẽ, Censoriam potestatem minuere. Qu. Fr. 297 b, In pactionibus faciendis non legem spectare censoriam, sed commoditatem conficiendi negotij & liberationem molestiæ. pro Cl. 26 d, Tabulæ publicæ cẽsoriæ Larini corruptæ. de Pro. 79 d, Censorium iudicium ac notionem de ciuitate esse sublatam. pro Cluent. 42 b, Censoria subscriptio & notatio cẽsoria. pro Cæl. 44 b, Censoria grauitas. pro Cl. 41 b, Censoria animaduersio. & 44 d, 15, Censoriæ seueritatis nota non inureretur. pro Clu. 42 b, Censoriæ subscriptiones.

Censura, æ. censoris dignitas. At. 60 d, Sanè uelim scire, num censum impediant tribuni diebus initiãdis (hic enim est rumor) totaq; de cẽsura quid agant, quid cogitent. de In. 52 b, Gracchus pater, quem pop. Rom. ob id factum, quod insciente collega in censura nihil egisset, post censuram consulem fecit.

Census, a, um.)(. Incensus. pro Ar. 187 b, Eum qui cẽsus, ita se iam tum gessisse pro ciue. l. Censeo.

Censa, censorum. Nonius.

Census, sus. bonorũ æstimatio, et ipsa bona. pro Ce. 304 d, Populus cum in censum uenit, hoc iudicat, cum ij qui in seruitute iusta fuerunt, censu liberentur, eum qui cum liber esset, censeri uoluerit, ipsum sibi libertatem abiudicasse. pro Cornel. 55 b, Is furatus esset ciuitatem, genus suum ementitus, irrepsisse in censum dicitur. Item: Scire uelim num censum impediant tribuni dieb. initiandis. l. Censura. pro Flac. 157 d, Homo sine honore, sine existimatione, sine censu. pro Cluent. 47 b, Eas se tamen ab eo balneas non ex libris patris, sed ex tabulis & ex censu quærere. & 45 b, Cum in equitum censu C. Licinius Sacerdos prodijsset. In Ver. 121 b, Census qui ipso prætore sunt habiti, non seruaturum se Metellus ostendit. 134 d, Siculi ex censu quotannis tributa conferunt, & in censu habendo potestas omnis æstimationis habendæ summæq; faciendæ censori permittitur.

pro Cl.

Universidad de Deusto
Biblioteca

pro Cl.45 b, Africanus cum esset censor, et in equitum censu, C. Licinius Sacerdos prodijsset, clara uoce dixit, se scire illum uerbis conceptis peierasse. Para.125 b, Aestimatio census. pro Arc.287 b, At census nostros requiris, &c. Item pro Fl. illud quæro sint ne ista prædia censui censendo. & ibid. Multa de censu & censoribus, & ærario.

Centaurus, ri. monstrum ex homine et tauro cõflatum, nubis pro Iunone & Ixionis congressu. de N.69 b, Nubium una centauros genuisse dicitur. & in Arat.

Centenus, a, um. centum. Parad.125 b, Centena sestertia.

Centesimæ, usuræ dicuntur, cum pro singulis centenis duodena quotannis persoluuntur: quæ ideo centesima appellatur, quòd in centum mensibus τὸ ἀρχαῖον, id est, sortem adæquat. uel potius quia singulis mensibus in fœnus centesima sortis pars impenderetur, nimirum à menstrua solutione. Attic.6 b, Centesimæ num mũm. et Attic.83 a, Centesimas me obseruaturum, haberem, cum annatocismi anniuersario. & ibidem, b, Qui centesimis cũ annatocismo cõtentus non esset. & ibid. Nam aut bono nomine centesimis cõtentus erat, aut nõ bono quaternas centesimas sperabat. & ibidem, Vt centesimæ perpetuo fœnore ducerẽtur. Id est, sine annatocismo. Brut.289 b, Tributum ex centesima collatum.

Centies. Centies, sexagies, & cæteris huius formæ, cũ de pecunijs loquimur addendum est, centum millia, scilicet sestertiũm, nummũm. I.P.98 a, Nonne HS. centies et octogies ex ærario tibi attributum Romæ in quæstura reliquisti? I.A.168 a, HS. ducenties.

Centrum, tri. Tusc.156 b, Terra in medio mundi sita ad uniuersi cœli complexum, quasi puncti instar obtinet, quod κέντρον illi uocant. de Na.49 a, Omnes partes terræ in mediũ uergunt: id autem mediũ infimum in sphæra est. & ibid. Medius terræ locus.

Centum. pro Mil.113 a, Serui centum dies penes accusatorem fuerunt.

Centumuiri, orum. decemuiri, centumuiri, & cætera huiusmodi nomina delectorum uirorũ sunt, ad aliquod munus obeundum. Nam centumuiri iudices erant rerũ capitalium. de Or.99 a, Res delata est ad centumuiros. et ibid. b, Quid qua de re inter Marcellos & Claudios centumuiri iudicarunt.

Centumuiralis, le. de Orat.99 b, Centumuirale iudicium. & 99 a, Iactare se in causis centumuiralibus.

Centuria, æ. centum homines. erat enim populus Romanus in centurias distributus. I.V.243 a, Præco qui te tot ies seniorum iuniorũq; centurijs illo honore affici pronunciauerit. de Or.133 a, Cum M. Scipio ex centuria sua renunciaret Acidinũ consulem, præco ei dixit, die de L. Manlio, &c. I.A.212 a, & de Pet.209 b, 210 a, & pro Mur.141 b, Idem centurias equitũ sine suffragio esse uoluit. pro Põ.4 a, Prætor primus centurijs cunctis renunciatus sum. de Cl.186 b, Itaq; paucæ centuriæ ad cõsulatum defuerunt. pro Do.242 a, Vobis campus centuriarumq; una uox omniumq;, &c. Pro Mil.109 b, Illa augusta centuriarum auspicia. Postq.310 a, Vt eædem centuriæ quæ me consulem fecerant, consulatum meum comprobarent. contra Rul.72 b, Deinde ornat eum melius, tabernaculis, centurijs, supellectili.

Centuriatim, aduerbium. per centurias. Pro Fl.149 a, Tributim & centuriatim descriptis ordinibus.

Centuriatus, a, um. in centurias distributus, descriptus. pro Dom.20 b, Centuriata & curiata comitia. et cõtra Rul.71 b, De lege centuriata & curiata. de Leg.193 a, De comitijs centuriatis.

Centuriatus, tus. centurionis munus. pro Pomp.11 a, Imperator, cuius in exercitu ueniant centuriatus atq; uenierint. I.P.98 a, Quid centuriatus palàm uenditos?

Centuriare, in centurias distribuere, centurias conficere. Postq.200 b, Cum homines in tribunali Aurelio palàm conscribi, cẽturiariq; uidissem. Att.260 b, Varroni quidem displicet consilium pueri: mihi non, firmas copias habet: Brutum habere potest, & rem gerit palàm, centuriat Capuæ, dimumerat.

Centurio, onis. centuriæ præfectus & dux. pro Mur.132 a, Nihil tibi ex ista laude centurio, nihil præfectus decerpit. pro Cor.62 a, L. Martius primipili centurio. & I.C.107 a, Manlius iste centurio.

Centuripæ, arum. opp. I.V.211.

Centuripinus. I.V.122.

Cephaledum, opp. I.V.134 a.

Cephaleditani. I.V.134 b.

Cera, æ. Tusculan.171 b, Persæ mortuos cera circumlitos condunt. de Or.159 b, Sed uerba nos cùm iacentia sustulimus è medio, sicut mollissimam ceram ad nostrum arbitriũ formamus & fingimus. de Na.65 b, Si omnis cera commutabilis esset, nihil esset cereum, quod commutari non posset. I.V.95 a, Codicis extrema cera. t. tabularum. & 58 b, Tabella cerata cera legitima, non illa insimi ac nefaria. pro Fl.154 a, De cera & creta, quà olim in obsignandis literis utebantur.

Ceramicus, ci. locus Athenis, id est, Academia. de Finibus 57 a, Statua est in Ceramico Chrysippi. de L.183. Academia.

Ceramium, nij. locus Romæ. At.54 a.

Cerarius, rij. qui ceram tractat. uel, Cerarium, rij. pro eo quod ceræ nomine penditur. I. Collybus.

Ceratus, a, um. cera inductũ & illitum. I.V.58 b, Tabella cerata cera legitima, non illa infami ac nefaria.

Cerberaster, stri. L. Serperaster.

Cerberus, ri. Tusc.150 a, Triceps apud inferos Cerberus. de N.68.

Cercops, copis. de N.22 b, Orphicum carmen Pythagorici ferunt cuiusdam fuisse Cercopis.

Cerebrum, bri. Tusc.132 a, Alij in cerebro dixerunt animi esse sedem.

Ceres, ris. de Nat.38 a, Fruges Cererem appellamus, uinum autem Liberum. ex quo illud Terentij: Sine Cerere & Libero friget Venus. de Diuinat.39 b, A gerendis frugibus Ceres tanquam Geres. & 70 a, Ceres à gerendo, &c. De sacris Cereris. pro Cornel.66 a, Sacra Cereris, etc. In Verr.223 a, Sacra Cereris per mulieres ac uirgines confici solita. de Natura deor.38 a, Cererem Liberum & Liberam. & 10 a, Terra, quæ Ceres dicerentur.

Cereus, a, um. ex cera fictum. de N.65 b, Omne cereum commutari potest. l. Cera. & 15 b, Fingere aliquid in cereis aut fictilibus figuris.

Cereus, rei. fax cerea. Of.68 a, Omnib. uicis statuæ fictæ sunt, ad eas thus & cerei.

Cerimonia, æ. religio, religio sacrorum, religio pontificum. I.V.274 b, Quorũ sacra maximis et occultissimis ceremonijs cõtinẽtur. pro Cor.66 a, Sacra Cereris summa maiores nostri religione cõfici ceremoniaq; uoluerunt. de In.70 b, Religionem eã, quæ in metu & cerimonia deorum sit, appellant. et 82 a, Religio est quæ dei curam cerimoniamq; affert. pro Ra.96 a, L. Flaccus homo in sacerdotio, cerimonijsq;, quib. præerat, diligẽtissimus. pro Do.219 b, At etiã alio modo sit constituturus de religione pomificum, quàm cerimoniarum ius coegerit. de Ar.247 b, Statas solẽnesq; cerimonias pontifica tu contemeri. & 252 a, Sacrificium, quod fit incredibili cerimonia. & 248 b, Omnia solennia ludorum omnibus rebus summa cum cerimonia sunt seruata. I.V.243 b, Facere ludos maxima cũ cerimonia. pro S.R. b, Qui legationis cerimoniam polluerit. contra Rul.69 b, Domitius, quod per cerimonias populi fieri nõ poterat, ratione assecutus est, ut, &c. & ibid. Quòd populus per religionem sacerdotia mandare non poterat. de L.181 a, Hoc summam religionem cerimoniamq; declarat. & 164 a, Cerimoniæ religionesq; in deos. pro Do.253 a, Sacræ religionis cerimoniæ. Tusc.152 b, Cerimoniæ sepulcrorum.

Cerno, nis. creui, cretum. uideo, discerno, specto, æstimo, adeo. de D.129 b, Quod omne est, id non cernitur ex alio extrinsecus. Top.221 a, Verecundè tu quidem ut omnia, sed tamẽ ut facilè cernerem te ardere studio, mecũ, ut tibi illa traderem, egisti. Tusc.158 a, Ne nunc quidem oculis cernimus, quæ uidemus. Ep.67 b, Cerno iam animo, quanto omnia uberiora futura sint. I.C.120 b, Video m. h: uidere, &c. cerno animo, &c. uersantur ante oculos. de Or.157 b, Quæ cernere & uidere non possimus. de N.11 b, Cernere animo, uidere mente. Topic.222 b, Cernere atq; intelligere aliquid animo.

Cernere, discernere, uel spectare. Top.227 b, Causa certis personis & locis cernitur. Off.13 b, Omnino magnus animus duabus reb. maximè cernitur. Part.236 a, Atq; hæ quidem uirtutes cernuntur in agendo. & ibidẽ b, Temperantia duobus modis in reb. commodis discernitur. Tusc.232 b, Res genere, non numero cernũtur. de Legib.166 a, Gratus est, qui in referenda gratia nõ suum commodum, sed eum ipsum, cui refert gratiam, cernit.

Cernere, adire, uel possidere. At.171 a, Pridie nonarum ex testamento creui hæreditatem. et 188 a, Galeonis hæreditatem creui. ad Her.42 a, Vt de eo si dicas, qui multas hæreditates adierit, prospice tu, qui plurimum cernis. Att.86 b, Is fratris Appij amorem erga me cum reliqua hereditate creuit. At.219 b, & 220 a, Non committendũ est, ut iniussu meo cernat, &c. bis. contra Rul.74 a, Hæreditatem creuimus. Epist.133 b, A te autem peto, ut me hanc quasi falsam hæreditatem alienæ gloriæ sinas cernere: id est adire.

Certamen, nis. certatio, contentio, prælium. de Nat.79 a, Est enim mihi tecum pro aris & focis certamen. de Orat.85 a, Et consulatu deuenimus in medium rerum omnium certamen atq; discrimen. Brut.91 b, Magnum mihi est cum illo certamen. de D.100 a, In bello, in quo maius erat certamen & discrimen salutis. pro Fl.150 a, Quæ de re etiam inter deos certamen fuisse proditum est. de Or.138 a, Gladiatorium uitæ certamen, quod ferro decernitur. Off.8 b, Cum altero certamen honoris et dignitatis est. de Cl.195 a, In patrocinio Siciliensi maxime in certamen ueni cum Hortensio. Epist.154 a, Si à certamine belli tam necessarij me remouissẽ. Ac.a.47 a, Instituere sibi certamen cum aliquo. Tusc.188 b, Descendere in aliquod certamen. de Fin.79 a, Certamen honestum, disputatio splendida.

Certatim. Ep.167 a, Etsi omni tempore summa studia officij mutuò inter nos constiterunt: id est, certatim. pro Sest.19 b, Cum omnes certatim alius alio grauius atq; ornatius de mea salute dixissent. I.A.182 b, Certatim posthac mihi crede ad hoc opus curretur.

Certatio, onis. contentio. pro Qu.12 b, Non fuit mihi par certatio cum illo. & ibid. Tibi cum eo par contentio erat. de Fi.74 a, Virtuti cum uoluptate certatio est. de L.185 a, Cum populus iudicasset, per populum multæ pœnæ certatio esto. de Am.102 b, Atq; hæc inter eos sit honesta certatio. de L.174 a, Quod sine curriculo & certatione corporum fiat.

Certè, scilicet, profectò, certò, sine dubio, sine ulla controuersia. Att.48 a, Causam nostram Pompeius certè susceperus est. At.198 b, Drusus. n. certè uendere uult. Qu.Fr.300 b, Certè enim scio te sciisse cũ causa. de Cl.175 b, & Att.252 a, Certè enim boni aliquid attulimus, & nocuimus fortasse. pro Mar.131 b, Et certè in armis locorum opportunitas multum ualet. At.128 b, Nam certè neq; tum peccaui, cùm, &c. neq; cùm, &c. de D.112 a, Si Deus scit, certè illud cueniet: sin certè cueniet, nulla fortuna est. pro Sest.20 a, Num illo die fuerit? certè non fuit. Att.7 a, Quod te modestè ferre certè scio. Att.55 b, Certè scio te auere, &c. I.V.76 b, Iste certè statuerat non adesse. pro Font.277 b, Quod certè scire potes, &c. Att.255 a, Quod quidem certè enitar. & 195 a, & 288 a, * Certè quidem negas te nosse. de Di.113 a, Certè igitur ignorare melius est. de Nat.2 a, Alterum profectò potest, &c. alterum certè non potest, &c. Tusc.234 a, Vbi est animus? certè quidem in te est. Acad.26 b, Hæc sint falsa sanè, inuidiosa certè non sunt. Tusc.174 a, Homines mortem optare incipiant, uel certè timere desistant. Att.142 a, Tibi consilium dabimus, quod si nõ fuerit prudens, at certè ab optima fide proficiscetur. Ora.210 a, Ad dignitatem docere non habet, certè si quasi in ludo, sed si, &c. de Orat.61 b, Nobis si ingenium, ut tu putas, non maximè defuit, doctrina certè & ociũ, et herculè studium illud dicendi acerrimum defuit. I.A.192 a, Hoc insperatum omnibus consilium, incognitum certè cepit. Att.105 a, Atqui certè ille agere debuit. et 256 a, Et si quamuis non fueris impulsor & suasor, approbator certè fuisti. de Fi.83 b, Epicurus naturales diuitias dixit parabiles esse, quòd paruo esset natura contenta, certè, nisi uoluptatem tanti æstimaretis: id est, rectè diceret Epicurus, nisi, &c.

Certò, certè. Ep.57 b, Cætera, quæ tibi à multis prompta esse certò scio, à me sunt paratissima. Att.28 a, Nã id te cupere certò scio. Ep.81 a, Aliquid iã actũ putabã, nõ quòd ego certò sciã, sed quòd haud difficilis erat cõiectura. et 78 b, Ab altera te ipsum nũquã timuisse certò scio. & 131 a, De quo etiã nihil scribente me, te non dubitare certò scio. At.37 b, Sed certò uidetur hæc aliquò eruptura. Tusc.244 a, Nihil ita expectare quasi certò futurum.

Certo

Universidad de Deusto Biblioteca

Certo, as. decerto, contendo, belligero, certamen mihi est cum aliquo. de Orat. 99 a, Iudicia in quibus sæpe nō de facto, sed de æquitate ac iure certatur. de Orat. 115 b, Annibal, qui tot annos cum pop. Rom. de imperio certauit. de Cl. 180 a, Cum aliquo dicacitate certare, Acad. 17 a, Certare cum aliquo pugnaciter de aliqua re. I. C. 108 a, Certare cum usuris fructibus prædiorum. I. A. 226 b, Qui duorum fratrum ætatibus medius interiectus uitijs cum utroq; certabat. Tus. 243 b, Adolescentium greges Lacedæmone uidimus ipsi incredibili contentione certantes pugnis, calcibus, morsu.

Certus, a, um. non dubius, non incertus, compertus, notus, exploratus, minimè dubius, definitus, ratus, nihil habens dubitationis, in quo nulla dubitatio esse potest, quod manu tenetur, uel in manibus habetur, res erat nō in opiniōe dubia, sed in præsentia atq; ante oculos proposito periculo. de Na. 62 a, Græci, quæ affirmant, certiora esse dicūt, quàm quæ apud Sagram. Attic. 95 a, De Cælio adhuc nihil certi habebamus. et 81 a, Sed posthac quæ certa non erunt, pro certo negato. et 44 a, Ad me obsecro te, ut omnia certa perscribas. de Nat. 3 a, Quid quaq; de re certi habeas scire cupio. de Fat. 142 b, Quonam in Fabio certum ponitur, ortum esse eum canicula oriente. Attic. 260 a, Omnia igitur uelim explices, & ad me certa mittas. et ibid. Tu mihi de his rebus quæ nouantur, omnia certa, clara. Att. 248 a, Ita eum placaui, & quidem CCCC. M. certa, reliqua in spe. Epist. 70 a, Non habeo certum, quæ te res hinc retrahat. At. 143 b, Certum non habeo, ubi sis. & 7 b, Neq; id ipsum tamen certum habeo. Epist. 157 b, Is tamen adhuc uiuit, et dicitur uicturus, sed tamen de hoc mihi parum certum est. & 17 a, Mihi non tam de iure certum est (quanquam ne id quidem ualde dubium est) quàm illud, & c. & 168 b, Quem enim impedimento futurum putas, cum de nobis certum sit nos quieturos. et 175 a, Hyemem credo adhuc prohibuisse, quo minus te certum haberemus. pro Syl. 174 a, Respondit se nescire certum. Epist. 141 a, Cras ad te fortasse, sed cum certum sciam, faciam te paulo ante certiorem. Att. 159 a, Pompeium pro certo habemus per Illyricum proficisci in Galliā. et 193 b, De Orobio opinor, sed certum nescio. & 152 a, De aduentu Cæsaris pro certo habebamus. & 276 b, Non nunciabatur quicquam quod pro certo haberemus. de Na. 35 b, Neq; enim mundum pro certo rotundum esse dicitis. Att. 152 a. Nunciatum est nobis Cæsarem ad VIII Calendarum Capuæ, hoc pro certo putauimus. Epist. 79 a, Id futurū, quod euenit, exploratius possem promittere. & 124 b, Præterea nunciatū nobis, & pro certo iam habetur, regem Alexandrinum mortuum. Aliquid manifestò comperisse et manu tenere. l. Manuteneo. Mihi non erat explicatū quid agerem. l. Explicatus. de Cla. 165 b, Dicere aliquid pro certo. pro S. R. 23 b, Certum est deliberatumq;, quæ ad causam pertinere arbitror omnia dicere. de Orat. 121 a, Mihi certum est à iudicijs causisq; discedere. contra Rul. 87 a, Pro certo polliceor hoc uobis atque confirmo, & me, & c. Attic. 103 b, Mihi certum est ab honestißima sententia digitum nusquam. & 38 b, Mihi certum est abire. pro S. R. 32 a, Quod certum est non facere: id est, deliberatum. Attic. 205 b, Sibi partum est Romæ manere. & 5 a, Mihi abiurare certius est

quàm dependere. & 247 a, Certum mihi est ad Brutū transire. et 5 a, Certius tibi est me esse hîc, quàm mihi te istic. & 77 a, Habebam paucis diebus certos homines, quibus dare poteram. Ep. 6 a, Quoties mihi certorum hominum potestas erit, quib. rectè dem, non prætermittam. Qu. Fr. 300 a, Certißimus matricida. Attic. 248 a, Quem tu illo certiorem nebulonem? pro S. R. 32 a, Iam intelliges certum crimen quibus suspicionibus coarguatur. de Nat. 9 b, Cleanthes æthera certißimum diem iudicat. I. V. 59 b, Qualis erat ista tua accusatio? quæ domestici periculi, metu certißimi et maximè criminis nō modò suspicionem, uerùm etiam mētionem ipsam pertimescat. pro Sest. 14 a, Hoc summi in patriam amoris mei signum esse debet certißimū. I. P. 89 a, Deorum hæ sunt in impios pœnæ certißimæ constitutæ. Qu. Fr. 307 b, Tu uelim quamprimùm bona & certa tempestate conscendas. Pro. Qu. 2 b, Is non ita institutus est, ut iura societatis & officia certi patrisfamiliâs nosse posit. I. A. 226 b, Certi fines Macedoniæ, certißima conditio, certißimo modo erat etiam illius exercitus: cum Vatinij uerò legionibus quid erat Antonio? de Nat. 45 b, Qui tam certos cœli motus, tam ratos astrorum ordines uiderit. Epist. 36 b, Prima duo capita epistolæ tuæ nihil habent, quod aut definitum sit aut certum, nisi me, & c. de Nat. 64 a, Stellæ cursus certos et constantes habent. de Som. 127 b, His certus est in cœlo ac definitus locus. Ora. 216 b, Certa quædam & definita lex pro Pomp. 5 a, Aguntur certißima populi Rom. uectigalia. pro Qu. 64 a, Certos mihi fines terminosq; constituam, extra quos, & c. & ibid. Totam causæ meæ dictionem in certas partes diuidā. Ep. 185 a, Vt Antonio ex senatus sentētia certas res nunciarent. pro Mar. 133 b, Certorum hominū ferociam extimescens. de Cl. 170 a, Habet enim certos sui studiosos, qui, & c. At. 117 b, Et statim rescripsi, hominēq; certum misi de comitibus meis. pro Do. 218 b, Hanc nostrā coniunctionem certi homines fictis sermonibus diremerunt. de Ora. 100 a, Certis quibusdam uerbis diuortium fieri. & 107 b, Astrictus certa quadam moderatione pedū. & 108 a, Quod quidem certis de causis aliter existimatur. de In. 55 a, Certum quiddā & breui exempli causa ponam. de Or. 112 b, Infinitum genus quæstionum. Certum, in quo quid in personis, & in constituta re, & certa definita quæritur, et 119 b, Hæc artem requirunt, ut certis dicendi luminibus ornentur. pro Qu. 5 a, Tribuni, à quibus cum esset certum auxilium petitum, tamen, & c. de Sō. 130 a, Eluuiones terrarum, quas accidere tempore certo necesse est. de L. 183 b, Et huic procurationi certum magistratum præfecerat. de D. 126 a, Cum uideretur certo in loco silicem cædere et 99 a, Elis in Peloponneso familias duas certas habet, aruspicinæ nobilitate præstantes. de In. 55 a, Sed utraq; suo loco posita uim suā tanquam propriam et certam obtinet. pro Quin. 14 a, Diffido satis animo certo & cōfirmato me posse in hac causa consistere. pro Cor. 60 b, Vidi ego quosdam Athe[...] nis numero Iudicum, atq; Areopagitarum certa tribu, certo numero. de Or. 146 b, Sunt certa uitia quæ nemo est quin libenter fugiat. Of. 24 a, Implicari aliquo certo genere cursuq; uiuēdi. de In. 79 a, Cur in certa uerba iurent, cur certo tempore conueniant, certo discedant. de D. 104 b, Certis rebus certa signa percurrere. I. V. 314

a, Cephaledi

a, Cephaledi mensis est certus, quo mense, & c. At. 136 a, Feceris igitur commodè mihiq; gratum, si me de his rebus, & si quid erit aliud, quod scire opus sit, feceris certiorem. & 135 b, Pompeius certiorem me sui consilij fecit. et 127 b, Vtinam tui consilij certior factus essem. Br. 92 b, Me uelim de tuis rebus consilijsq; facias diligentißimè certiorem. Att. 10 a, Tu quid agas, ubi sis, cuiusmodi istæ res sint, fac me quàm diligētißimè certiorem. At. 10 a, Tu uelim me certiorem facias, quid de meis mandatis egeris, atq; etiam quid de negocio tuo.

Ceruix, cis. posterior colli pars, audacia. de Diuin. 136 a, Testudo capite breui, ceruice anguina. I. V. 258 a, Prætorem tu accusas? frange ceruicē. Or. 202 a, Nulla mollitia ceruicum, nullæ argutiæ digitorum. I. A. 231 b, Pòst autem ceruicibus caput abscidit. I. V. 257 b, Cum istius auaritiæ pœnam collo, & ceruicibus suis sustinerent. de N. 12 b, Itaq; imposuistis in ceruicibus nostris sempiternum dominum. pro Mur. 143 a, Qui ab illo in speculis atque insidijs relicti in capite, atq; in ceruicibus nostris restiterunt. de N. 58 a, Boum terga non sunt ad onus accipiendum figurata, ceruices autem natæ ad iugum. Att. 282 a, Puer qui à ceruicibus nostris auertisset Antoniū. pro Mil. 116 a, Ego Clodij furores à ceruicibus uestris repuli. I. C. 114 b, Non facilè tantam molem mali à ceruicibus nostris depulissem. pro S. R. 23 b, Dare ceruices alicui. I. A. 202 a, Dandæ ceruices erant crudelitati nefariæ. Anteq. 196 a, Ore oppresso ceruices esse præbēdas. Tus. 240 a, Gladium demitti iußit, ut impenderet illius beati ceruicibus. 197 b, Legiones ad urbem adducere, & eas in ceruicibus nostris collocare cogitat. ad Her. 21 a, Sin erit in demonstratione sermo, paululum corpus à ceruicibus demittemus. pro D. 242 a, Remp. in hac causa uestris ceruicibus sustinetis. pro Sest. 26 b, Qui tāta munia suis ceruicibus sustinent. & 22 a, Vt aliquo præsidio caput & ceruices, et iugulum ac latera tutetur. I. V. 178 a, Bene agis, tamen si qui erunt tantis ceruicibus recuperatores, qui audeant in prouincia, cum prætor adsit, contra uoluntatem eius iudicare: id est, tanta audacia.

Ceruicula, æ. I. V. 158, Ceruiculam iactare.

Cerula, æ. cera. Lege Miniatulus.

Cerussatus, ta. cerussa illitus & dealbatus seu fucatus. I. P. 84 b.

Ceruus, ui. Tuscul. 205 a, b, Natura ceruis & cornicibus uitam diuturnam dedit.

Cesenna, æ. urbs. Ep. 267 a.

Cespes, tis. pro Cecin. 266 b, Non esse arma cespites neq; glebas.

Cessatio, nis. Epist. 26 b, Sic tu etiam, si quid scribas non habebis, scribito tamen, ne furtum cessationis quæsisse uidearis. de N. 21 b, Epicurus nihil cessatione melius existimat. de Leg. 157 b, Legationem aliqua oratio ista postulat, aut eiusmodi quampiam cessationem liberam atque ociosam. Attic. 3 b, De literarum mißione sine causa abs te accusor.

Cessator, ris. Quin. Fr. 326 a, De libris Tyrannio est cessator, Chrysippo dicam, sed res operosa est. Qu. Fr. 326 b, Cum Electram & Troadam scripseris, cessator esse noli. Epist. 137 b, Hæc tibi antea non rescripsi, non quòd cessator esse solerem, præsertim in literis, sed, & c.

Cessio, onis, à cedo, cessi. Top. 223 a, Abalienatio est eius

rei, quæ mancipi est, aut in iure ceßio, aut, & c.

Cesso, as. nihil ago, uaco, ferior, intermitto, cessator sum, desisto, finem facio, desino, cōquiesco, respiro, langueo. de Natur. 6 a, Isto tam immenso spacio quæro Balbe cur pronoe uestra cessauerit. de N. 79 a, Cur tam multos deos cessare & nihil agere patitur? de N. 79 a, & 21 b, At pueri etiam cum cessant, exercitatione aliqua delectantur. At. 26 a, Deniq; aliquid aliud extabit, ne tibi planè cessasse uideamur. Ep. 265 b, Ego hîc cesso, quia ipse nihil scribo, lego autem libentißimè. Qu. F. 320 b, Cicero noster, dum ego adsum, nō cessauit apud Rhetorem. Acad. 39 a, Nec tamen istum cessare, sed celare quæ scribat existimo. Qu. F. 325 b, Illos libros scribere non cessaui, neq; cesso. de Sen. 79 b, Gorgias centum & septem compleuit annos, nec unquā in suo studio & opere cessauit. Att. 177 a, Ille non cessat de nobis detrahere. Qu. F. 306 a, Sin, & c. ne cessaris me certiorem facere, ut accurram. & 307 a, De ædificatione tua Cyrum urgere non cesso. de Pro. 72 a, Alterum, si tabellarij non cessarint, necesse est paucis diebus pœniteat audere.

Cetarius, rij. qui magnorum piscium mercaturam exercet. Officior. 30 b, Cetarij, lanij, coqui, fartores, piscatores, & c.

Cetus, ti. pistrix, ingens piscis, belua marina. de Nat. 48 b, Centaurus Cedit, equi parteis properans subiungere cetis. alids, & rectius chelys.

Ceos uel **Ceus**, ei. Insula. At. 74 a.

Ceus, ea. de D. 107 b.

Chalcedonius, ia. ab urbe Chalcedone. Acad. 42. de Or. 154.

Chalcidicus, a. idem de N. 64.

Chaldæi, orum. Babylonij, astrologi. pro Mur. 129 b, A quibus dies tanquam à Chaldæis petebantur. de D. 80 a, Assyrij qua in natione Chaldæi non ex artis, sed ex gentis uocabulo nominati siderum scientiam putantur effecisse. et 99 a, Chaldæi in Syria cognitione astrorum solertiaq; ingeniorum antecellunt. & 193 b, Chaldæis in prædictione et in notatione cuiusq; uitæ ex natali die credendum non esse. Tusculan. 169 a, Chaldæorum promissa.

Chaldaicus, a, um. de Diuinat. 126 b, Scilax totum hoc Chaldaicum prædicendi genus repudiauit.

Chaonia, regio. At. 92.

Character, eris. Ora. 209 a, Sed iam ipsa forma restat, & character ille qui dicitur. Item: In omni re difficillimum est formam, quod χαρακτὴρ Græcè dicitur, exponere optimi, quòd aliud alijs uidetur optimum. Qu. F. 317 b, Dic mihi num aut res, aut χαρακτὴρ non delectat?

Charitas, tis. amor. de Amic. 111 a, Ipse se quisque diligit, non ut aliquam à seipso mercedē exigat charitatis suæ, sed quòd per se quisq; sibi charus est. de N. 25 b, Hominum charitas et amicitia gratuita esse debet. de A. 102 a, Sensum diligendi & beneuolentiæ charitatē à natura gigni. de Fin. 59 b Liberalitas, qua qui utūtur, beneuolentiam sibi conciliant, & quod aptißimū est ad quietè uiuendum, charitatem. de Amic. 101 b, Ea charitas, quæ est inter natos & parētes, quæ dirimi nisi detestabili scelere nō potest. de Am. 109 b, Cum cogniti sunt & regum filij inuenti, retinent tamē charitatem in pastores, quos patres suos diu esse crediderunt. At. 280 b, Vt charitas li

berorum amiciores parentes reip. redderet. de Or. 127 b, Hæc res amorem magis conciliat, illa uirtutis defensio charitatem. & 150 b, Parcendum est autem maximè charitati hominum, ne temerè in eos dicas, qui diliguntur. pro Sest. 15 a, Patriam, quæ mihi erat charissima, propter ipsius patriæ charitatem reliqui. Off. 12 a, Omnes omnium charitates patria una complexa est. pro Sest. 4 a, Sed beneuolentiam & charitatem illius necessitudinis mors filiæ non ademit. I.A. 243 b, Nec id fit fastidio meo, sed charitate reipublicæ. Epist. 194 a, Filius tuus, cui nos & charitate & amore tuum officium præstaturos non debes dubitare. de Finibus 59 a, Quid ex eo consecutus est? laudem & charitatem. In Anton. 158 b, Credo uos homines nobiles, &c. charitatem ciuium & gloriam concupisse.

Charon, ontis. Inferorum nauta. de N. 68 a.

Charta, æ. chartula, membranula, macrocolum, διφθέρα. Quin. Fr. 316 a, Calamo & atramento temperato, charta etiam dentata res agetur. pro Cæl. 46 a, Chartæ quoque, quæ illam pristinam seueritatem continebant, obsoluerunt. Att. 35 a, Iam enim charta ipsa ne nos prodat pertimesco. et 70 b, Chartam tibi deesse mea cautio est. Epist. 104 a, An hoc significas, nihil fieri? frigere te? ne chartam quidem suppeditari? pro R.P. 129 a, Merces fallaces chartis, linteis, ac uitro delatæ. de Diuin. 84 b, Vores tristificas chartis promebat Hetruscis.

Chartula, æ. Ep. 104 a.

Charus, a, um. acceptus, iucũdus, antiquus, qui suauitatem filij apud aliquem obtinet, in sinu esse. de N. 25 a, Charum ipsum uerbum est amoris, ex quo amicitiæ nomen est ductum. I C. 120 b, Comes alicui charus atq; iucũdus. pro Cl. 60 a, Hic multis charus atq; iucundus est. de Cl. 165 b, Vir mihi charus atq; iucundus. pro Arch 190 a, Ennius charus fuit Africano. de Or. 137 a, Si in homines charos iudicibusq; iucũdos inuehare. de Or. 110 a, Cum uiderem apud me homines mihi charissimos & amicissimos. Ep. 8 b, Quem in primis amamus charumq; habemus. pro Cor. 67 a, Aliquem diligere charumq; habere. Postq. 204 a, Parentes charissimos habe[re] debemus. 142 a, Paucos æquè ac te charos habeo. et 165 a, Omneis suos charos habet, me quidẽ se ipso chariorem. & 35 a, Pompeius nos amat charosq; habet. I. C. 118 b, Frater charissimus & amantissimus. I. A. 158 a, Dolabella, qui es mihi charissimus. de Or. 86 b, Cæteriq; quorum gloria nobis dignitasq; chara est. Ep. 230 a, Mihi tua fama multo antiquior est, quàm illa necessitudo. pro Syll. 170 b, Quorũ alter apud me parentis grauitatẽ, alter filij suauitatem obtinebat. Offic. 12 a, Omnium societatum nulla est charior, quàm ea quæ cum repub. est. chari sunt parentes, chari liberi, propinqui, familiares: sed omnes omnium charitates patria una complexa est. Offic. 38 b, Atq; in has clades incidimus, dum metui quàm chari esse & diligi uolumus. de Finib. 131 a, Sibi quemq; charum esse. et ibid. Qui sibi chari sunt, seseq; diligunt. & 60 a, Diligi & charum esse, iucundum est.

Charybdis, dis. locus in mari Siculo, periculosus nauigantibus, quòd ibi mare sit uorticosum & præceps. de Aruspic. 258 a, Quam deniq; tam immanẽ Charybdim poetæ fingendo exprimere potuerunt? quæ tantos haurire gurgites posset? quantas, &c. I. A. 173 a, Quæ Charybdis tam uorax tot res tam citò absorbere potuisset? I.V. 265 b, Non Charybdim tam infestam, neq; Scyllam nautis fuisse arbitror. de Orat. 157 b, Charybdim bonorum, uoraginem potius dixerim.

Chele, les. Scorpij brachia, in cœlo signum. In Arat. Exin proiectæ claro cum lumine Chelæ. & ibi. Et paucæ Cheles stellæ.

Chelidon, nis. Verris clientula & amica. I. V. act. 1.

Cherronesus, si. locus Thraciæ et urbs. At. 273 b, Quòd scribis postea statuisse te ducere exercitum in Cherronesum, &c. facis ex tua dignitate. contra Rul. 76 a.

Cherronensis, se. I. P. 98.

Chimæra, æ. monstrum confictum. de Nat. 22 b, Res quæ nunquam esse potuerunt, ut Scylla & Chimæra. Att. 32 a, Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα.

Chirographum, phi. scriptum manu propria, quæ dicitur. Ep. 183 b, Cuius æra refigere debebamus, eius etiam chirographa defendimus. I.A. 162 a, Quo me teste conuinces? an chirographo? at literæ sunt librarij manu. At. 35 b, Non utar meo chirographo neq; signo, si modò erunt eiusmodi literæ, quas in alienum incidere nolim. de Na. 74 b, Id quoq; L. Labienus fecit, qui chirographum sex primorum imitatus est. Ep. 103 b, Græculam tibi misi cautionem chirographi mei. I. A. 156 a, An in commentariolis & chirographis, & libellis acta Cæsaris firma erunt? Ep. 155 b, Credidi chirographis eius & affirmationi præsentis Laterensis. & 25 a, Extrema pagella pupugit me tuo chirographo. & 156 a, Laterensis suo chirographo misit mihi literas, in quibus, &c. exemplar eius chirographi Titio dedi, ipsa chirographa omnia, & quibus credidi, & ea quibus fidem non habẽdam putaui, Leucisphio dabo perferenda. de Clar. 190 b, Chirographa, testificationes, indicia, quæstiones, manifestam rem deferre.

Chirurgia, æ. Medicinæ pars quæ manu medetur. Attic. 56 a, Diæta curari incipio: Chirurgiæ tædet.

Chius, ij. insula. I. V. 86. & 261.

Chius, a, um. de Sen. 77 b, Aristo Chius.

Chlamydatus, a, um. ut crepidatus. pro R. P. 126 b, L. Sylla imperator chlamydatus.

Chlamys, dis. uestis militaris & regia, paludamentum. pro R.P. 126 b, L. Scipionis non solùm cum chlamyde, sed etiam cum crepidis in Capitolio statuam uidetis. ad Her. 38 b, Citharœdus palla inaurata indutus, cum chlamyde purpurea coloribus uarijs intexta.

Chorda, æ. neruus. de Orator. 163 a, Voces ut chordæ sunt intentæ, quæ ad quemq; tactum respondeant. de Nat. 56 a, Itaq; plectri similem linguam nostri dixere, chordarum dentes.

Choragium, gij. scenicus apparatus totus, & pompa. Ponitur pro Thrasonica quadam ostentatione. ad Herenn. 39 b, Aut aliquod fragile falsæ choragium gloriæ comparetur.

Choreus, rei. trocheus. aliàs Chorius pes est. Orator. 217 b, Dichoreus est, cùm duo extremi chorei sunt, id est, è singulis longis & breuibus.

Chorus, ri. corona, multitudo, sodalitium. pro Mur. 156 a, Catilina stipatus choro iuuẽtutis. At. 225 a, Baiana negocia chorumq; illum, de quo scire uis, cùm prospexero, tum scribam. Off. 75 b, Potest esse utile, quod sit huic

talium uirtutum choro contrarium. de Fin. 54 a, Epicurum penè è philosophorum choro sustulisti. i. è numero. I.A. 197 a, Saltatores, citharistas, totum deniq; comessationis Antonianæ chorum.

Chryses, æ. amnis Siciliæ. I. V. 222 b.

Chrysippus, pi. philosophus Stoicus. Acad. 19 a, Chrysippus qui fulcire putatur porticum Stoicorum.

Chysippæus, a. Acad. 24 a.

Cibaria, orum. omnia quibus animantes uescuntur & aluntur. pro S.R. 27 b, Anseribus cibaria publicè locantur, & canes aluntur in Capitolio. & ibi. b, Cibaria uobis præberi uidemus. I. V. 11 a, Quæstores liberaliter ex istius cibarijs tractati. & ibid. b, Menstrua cibaria. & 197 a, At uberiora cibaria facta sunt caritate, credo, & c. At. 93 b, Vnde, inquit, me iubes petere cibaria? & ibi. Dare cibaria alicui. Ep. 76 b, Et existimare debes eo minus ad te, uel de tuis cibarijs, uel de mea liberalitate peruenisse. Tusc. 182 b, Ferre plus dimidiati mẽsis cibaria.

Cibarius, a, um. Tusculan. 247 a, Ptelemæo peragranti Aegyptum comitibus non consecutis, cibarius in casa panis datus est.

Cibus, bi. esca, pastus, epulæ. de Natur. 50 a, Animalia cibum partim oris hiatu & dentibus ipsis capessunt, partim unguiũ tenacitate arripiũt, partim adũcitate rostrorum, &c. de N. 30 b, Cleanthes negat ullũ esse cibum tã grauẽ, quin is die ac nocte concoquatur. de Fi. 78 a, Epicurus utebatur eo cibo, qui & suauissimus esset, et idem facillimus ad cõcoquendũ. de L. 183 b, Terra cibos fert, & ut mater cibos suppeditat. de D. 93 b, Ex quo etiam Pythagoricis interdictum putatur, ne faba uescerentur, quòd habet inflationem magnã is cibus. & 120 a, In omne corpus diuiso et modificato cibo. aliàs, Mitificato. I. V. 260 a, Parentes liberis suis cibum uestitumq; introferre prohibentur. de Sen. 84 a, Tantum cibi & potionis adhibendum, ut reficiantur uires, non opprimantur. de D. 93 a, Nunc onusti cibo & uino perturbata & confusa cernimus. & ibi. Mens immoderato obstupefacta potu atq; pastu. pro Mu. 141 b, Cato negat uerũ esse, allici beneuolentiã cibo. de Fin. 56 b; Cùm cibo & potione fames sitisq; depulsa est. Ep. 257 a, Si posteaquã cibum cepisti, uideris tibi me posse consequi, tuum consilium est.

Cicatrix, cis. signum quod sanato uulnere uel ulcere, hæret in corpore. I. A. 212 b, Luculentam tamen ipse plagam accepit, ut declarat cicatrix. de In. 52 a, Quoniam cicatrix est, fuit uulnus. Tusc. 202 a, Nec ille liber uulneribus mederetur, sed cicatricibus. cõtra Rul. 88 a, Ne refricare obductam iam reipub. cicatricem uiderer. I. V. 236 a, Vt ostenderet cicatrices aduerso corpore exceptas. de Or. 139 b, Et iudicibus cicatrices aduersas senis imperatoris ostendere.

CICERO, onis. Cicero, copiæ inuentor ac princeps à Cæsare dictus, Brut. Cicero ad Pompeium accessit, pacis spe adductus, 4 Fam. Exul Thessalonicæ agebat, 1 ad Qu. Fr. A' Dolabella alienatus, 16 ad At. Sacerdotium non appetiuit, cum posset consequi, 15 Fam. Diodorum à puero audiuit, Acad. q. ed. 1. lib. 2. Breuitatis magistro uti cogitat Bruto, 11 Fam. Poema ad Cæsarem cõposuit, 3 ad Qu. Frat. In Oratorem suum contulit, quicquid habuit iudicij in dicendo, 6 Fam. Omnem suam curam atq; operam ad philosophiam contulit, 4 Fam. Cum Horten

sio cõiunctissimus, Brut. H S. ducenties ex amicorũ testamentis consequutus, 2 Phil. Iudicia Senatus, Italiæ, gentium deniq; omniũ conseruatæ patriæ consecutus est, 2 de Leg. Vrbis conseruator & parens, 9 ad Att. Consul Remp. optimam Attici opinione constituerat, quæ esset in potestate optimorum, 3 de Legib. Ab Hortensio in augurum collegium cooptatus & inauguratus, Brut. Cur ad ciuile bellum profectus, 6 Famil. Cur armis Clodio non restiterit, post Reditum in Senat. Cicero magnam pecuniam Pompeio mutuam dedit, 11 ad Att. Gabinium receptum in gratiam, in iudicio capitis defendit, pro Rabirio Posth. Etiam non optimè de se meritos defendebat, rogatu aliorum, 7 Famil. Suam περὶ τελῶν σύνταξιν Bruto respondit, 13 ad Atticum. Custodem urbis, omnibus suis rebus ereptis ac perditis, uiolari ab impijs passus non est, eamq; ex sua domo in ipsius patris domum detulit, 2 de Legibus. Pro Titinia Cottæ dixit, Br. Ab Aristotele dissensit, Orator. Cicero sibi egregium, & ad immortalitatem memoriæ gloriosum duxit, neminem in eum mercede ulla tribunum potuisse reperiri, nisi cui ne esse quidem licuisset tribuno, 3 de Legibus. A' Campanis in aurata statua donatus, in Pisonem. Cicero apud Tribunos pl. Sthenij Thermitani causam egit, 4 in Verrem. Domum de Crasso emit, 5 Famil. Domum ædificauit, 4 ad Attic. Fœneratores ex obsidione exemit, 5 Fam. Non ex rhetorum officinis, sed ex medijs Academiæ spacijs orator extitit, Or. Quanto cum plausu exceptus à populo, ad Brut. Cicero Aedilis trinos ludos fecit, pro Muren. Primus homo nouus Consul factus est, contra Rull. 66 b. Prætor primus magna populi uoluntate factus, Brutus. Multò minus in agendo, quàm in scribendo fortis, ad Brut. in Epist. Bruti. Augur fuit, 2 de Legibus. In Sicilia quæstor fuit, 1 in Ver. Cicero socium studiorum habebat Atticum, 7 Fam. Timidus habebatur à nonnullis, 6 Famil. Discipulos dicendi habuit Hircium et Dolabellam, 9 Fam. Cæsare dominãte quasi ludum habuit, 9 Fam. Villam habuit quæ Catuli fuerat, 4 ad At. Cicero impiger in scribendo, 2 Fam. In calamitatem incidit, quòd ijs credidisset, à quibus nefas putarat esse se decipi, 1 ad Qu. Frat. In Reipub. noctem incidit, Brut. Institutus à Philone, Antiocho, Diodoro, Posidonio, de Natura deor. 1. A' Cæsare inuitatus ut sibi esset legatus, 2 ad Att. Facilis à Cæsare iudicatus, 14 ad Att. Cicero lapsus in uerbo Inhibere, 13 ad Atticum. Legis ambitus lator, in Vat. & pro Muren. Legatus in Græciam proficiscitur, 14 ad Attic. Legatus Pompeio, 4 ad At. Cicero non multò minor quàm Lælius, 5 Fam. Cicero Prouinciam pro Reipub. salute neglexit, in Catil. & 11 Philippic. Triumphum neglexit, 15 Fam. A' Qu. Catulo patriæ parens nominatus, in Pison. & pro Sestio. Augur à Cn. Pompeio & Qu. Hortensio nominatus, 2 Phil. Cicero publicanorum ordinem uehementer obseruabat, 4 in Verrem. Cum primùm licitum est, Consulatum petijt & obtinuit, in Rullum. Cicero primus homo nouus Consul factus, contra Rullum. Cicero à M. Tullio Rege oriundus, de Cla. Or. Tuscul. quæst. lib. 1. Equestri loco ortus, contra Rul. In Cn. Pompeij exercitu tyro bello sociali, 12 Philippic. Homo per se cognitus, in Catilina. Veritate, non ostentatione popularis, in Rull. Senatus comes, de Aruspic. respons. Initio dicendi gra-

Universidad de Deusto
Biblioteca

nius commoueri solitus, pro Deiotar. & pro Cluent. Nonnunquam de scripto dicere solitus, pro Planc. Cicero omnium patronus,6 Fam. in Epist. A. Cecinnæ. Asiam totam cum summis rhetoribus peragrauit, Brut. Pompeij minus liberali responso perterritus, 3 ad Atticum. Philosophus, 9 Familiar. Sacerdotio amplissimo præditus,8 ad Attic. Prætor biennio antequàm Cos. in Rul. Prætor quæsiuit de pecunijs repetundis, pro Cl. In exilium proficiscens,triduo summa cum gloria dicebatur esse rediturus, 1 ad Quin. Frat. In Siciliam,in Verrem inquirendi causa,profectus, 2 in Ver. Quatuordecim annis antè prospexit tempestatem eam, qua euersa est Respub.10 ad Attic. De interitu Cæsaris scripturus putabatur, 12 Fam. Trebonij. Cicero qualis in gerendo consulatu,in Rull. Libros de officijs quando scripserit, 15 ad Att. In suis libris de finibus,quibus personis quem sermonem tribuat,13 ad At. Quicquid dicebat,facetum Trebonio uidebatur,15 Famil. Quo anno natus, Brut. Quo habitu corporis adolescens fuerit, Brut. Noster quo modestior est,eo me magis commouet,15 ad Attic. Quo tempore ad causas accesserit,Brut. Quo tempore floruit,Brut. Cicero,abiens consulatu,magna frequentia domum reductus,1 ad Attic. Claustra nobilitatis refregit,pro Mur. Post mortem Hortensij,orbæ eloquentiæ quasi tutor relictus, Brut. Ab inani laude & uulgi sermonibus remotus,15 Fam. Ter Prætor primus centurijs cunctis renunciatus,pro Lege Manil. M. Callidij lenitatem orationis reprehendit, Brut. A' Bruto reprehensus, quòd in honoribus decernendis esset nimius, ad Brut. Qua ratione restitutus,1 Fam. A' P. Lentulo Consule comitijs centuriatis in patriam reuocatus. post Redit. in Senat. Cicero ad Brutum de optimo genere dicendi scripsit,14 ad Atticum. De Consulatu suo librum scripsit,2 ad Attic. Quæ de optima Repub. sentiret, sex libris antè scripsit, quàm de legibus. Leges autem, de quibus ad eum, quem probauit, ciuitatis statum accommodauit,3 de Legib. Græcum commentarium de rebus suis scripsit,1 ad Attic. Marium scripsit,12 ad Atticum. Permultas orationes scripsit, Or. Plura scripsit, quàm quisquam ex Latinis,1 de Legib. Homines nihili, etiam sciens, familiaritate complecti solitus,1 ad Qu. F. Facetijs mirificè capi solitus,9 Fam. Maiorem partem nihil curare solitus,8 Famil. Omnia officio metiri solitus, 8 ad At. Etiam in stomacho ridere solitus,2 Famil. Miseratione admodum dolenter uti solitus, Orator. Quo sermone in quaq; re uti solitus,9 Fam. A' primo tempore ætatis iuri studuit, neq; unquam ita se ad dicendum dedit, ut ius ciuile cotemneret,1 de Legib. Cottam in causa Arretinorum apud Decemuiros superauit, pro Cecin. Cos. Perduellionis iudicium sustulit,pro C. Rab. Cicero se totum Philoni tradit, Brut. Lachrymis & tristitiæ se tradebat,5 Famil. in Epist. Luceij. Cicero doctus in forum uenit, Brut. Vindex coniurationis, 5 Fam. Periculo Reip. uitabat,pro Sest. Vtebatur familiarissimè Cæsare, 6 Fam. Viuus gloriola sua perfrui uult, 5 Fam. Ciceronis & Clodij altercatio in Senatu,1 ad Attic. Ciceronis anagnostes puer Sositheus, 1 ad Att. Ciceronis animum ex eius libris desiderabat Curius,7 Famil. Ex Ciceronis area expulsi fabri,4 ad At. Ciceronis astutia qua Amanenses oppressit,15 Fam. Ciceronis augurium de belli ci-

uilis magnitudine,8 ad At. Ciceronis aures auidæ & capaces, Or. Ciceronis perpetua de pace authoritas nihil ualuit, Brut. Ciceronis auus singulari uirtute in suo municipio, quod aut uixit restitit M. Cratidio, cuius in matrimonio sororem auiam nostram habebat, ferenti legem tabellariam, quæ quum res esset ad se delata, Scaurum Consul, Vtinam, inquit, M. Cicero isto animo atq; uirtute in summa Rep. nobiscum uersari, quàm in municipali maluisses,3 de Leg. Ciceronis bona quàm fœdè à Clodianis direpta, pro Do. sua. Ab Antonio nondum uictore cuidam Petisio Vrbinati donata,12 Philipp. Ciceronis casus funus Reipub. sed iustum & indictum, de Pro uinc. Cons. Ciceronis causa, quæ incidit in tribunitiam potestatem, nihil habuit contentionis cum tribunatuum enim plebs incitata rebus eius inuidit, sed uincula soluta sunt, & seruitio incitata, adiuncto terrore etiam militari,3 de Legib. Ciceronis cum Sulpitio comparatio, Brut. Ciceronis consilium de Pompeij & Cæsaris coniunctione,6 Fam. Ciceronis Consulatus acta, in Piso. Ciceronis Consulatus ad salutem Reipub. fatalis, in Catil. Ciceronis cura de Republica,9 Famil. Ciceronis Oratorij dialogi,4 ad At. Ciceronis dicta & ioci cuiusmodi,7 Fam. Ciceronis facetè dicta ad Cæsarem cũ reliquis actis perferebantur,9 Famil. Ciceronis natalis dies ad III. Non. Ian.7 ad Attic. Ciceronis diligentia,pro Quint. Ciceronis diligentia in explorandis Catilinæ consilijs, in Catilin. Ciceronis discessu polluta sunt religionum turamenta, perditorum ciuium scelere, uexati lares eius familiares, in eorum sedibus exædificatũ templum licentiæ, pro sus à delubris is qui ea seruarat,2 de Leg. Ciceronis domus in Palatino in Ceramico,4 ad At. Ciceronis domus in Palatio et in pulcherrimo urbis loco,pro Dom. sua. Prope per tium Catuli,pro Do. sua. Pecunia publica ex auctoritate Senatus ædificata, de Arusp. resp. Ciceronis epistolæ quando edi cœptæ,16 ad At. Ciceronis militaria facta ra,2 Fam. Ciceronis stomachi & oculorum fastidium, 2 Fa. Ciceronis festinatio. ut ad diẽ Verris iudicio adfet,4 in Ver. Ciceronis filius quando natus,1 ad At. Ciceronis filius Athenis operam dabat literis sub Crat ippo, 12 Fam. Trebonij. Ciceronis filius cum Bruto, ad Brut. Cicero F. Legionem à C. Antonio ad Brutum abducit, 10 Phil. Qu. Ciceronis filius quas literas ad Cæsarem misserit,10 ad At. Ciceronis filij errata,16 Fam. Ciceronis filij Ciceronis filij laus,12 Fam. Ciceronis filij literæ,14 ad At. Ciceronis filij uita, à Clodianis expetita, pro Do. sua. Ciceronis filia magno ingenio,1 ad Qu. F. Ciceronis præclarè gesta in Prouincia,6 ad At. Ciceronis cum P. Clodio inimicitiæ,14 ad Atti. Ciceronis insomnium, quum Asiæ prouinciæ præesset, de Diuinat. lib. 1. Ciceronis magistratu abeuntis iusiurandum,5 Familiar. Ciceronis laudatio Porciæ. item M. Varronis & Lollij Laudatio,13 ad Atticum. Ciceronis liber de luctu minuendo, 12 ad Attic. Ciceronis liber de optimo genere dicendi quando scriptus,12 Fam. Ciceronis arguti libri ad Varronem,13 ad Attic. Ciceronis libri de Officijs,16 ad At. Ciceronis libri de optimo statu ciuitatis et optimo ciue, uel de Rep. 3 ad Qu. Fr. Ciceronis tres de Oratore libri, 13 ad Att. Ciceronis libri de Repub. quando scripti, 2 ad Qu. F. 4. ad Atticum. Ciceronis tres libri de temporibus suis uersibus scripti,1 Fa. Ciceronis politici libri omnibus uigent,

bus uigent,8 Fam. Cælij. Ciceronis lippitudo, 2 ad Qu. Frat. Ciceronis maiores honoris popularis luce caruerunt, in Rul. Ciceronis maledicentia, ad Brut. Bruti. Ciceronis necessarij Dyrrachini, ad Brut. Bruti. Ciceronis opera libertas erat in ciuitate, 9 Famil. Ciceronis de Bruto & eius eruditione opinio, Orat. Ciceronis opinio de legationibus laudandi causa missis, 3 Familiar. Ciceronis oratio nitorem habet,13 ad Atticum. Ciceronis oratio pro Roscio, plena iuuenili redundantia. Or. Ciceronis orationes quo tempore scriptæ, pro Planc. Ciceronis orationes Consulares,2 ad Attic. Ciceronis pro Scauro & pro Plancio orationes, 3 ad Quintum Frat. Ciceronis orationum Aristarchus erat Atticus,1 ad At. Ciceronis organum Senatus, 11 Famil. Ciceronis ocium nunquam ociosum, pro Planc. Ciceronis pater quando discesserit,1 ad Attic. Ciceronis pater, quum esset infirma ualetudine, in uilla egit ætatem in literis,2 de Legib. Ciceronis peccatum in ornando Octauio, ad Brut. Bruti. Ciceronis quædam φιλολογώτερα,13 ad Atticum. Ciceronis prognostica,2 ad Atticum. Ciceronis profectio, 11 ad Attic. Ciceronis Consulis prouidentia, pro Syll. Ciceronis prudentia in C. Antonio moderando, pro Sest. Ciceronis Quæstura obscura, pro Planc. Ciceronis Quæstura Siciliensis, pro Planc. 13 Famil. Ciceronis ratio in orationibus Aeschinis & Demosthenis conuertendis, Orat. Ciceronis reditus ab exilio cuiusmodi, in Pison. 4. ad Attic. Ciceronis regnum, pro Syll. Ciceronis regnum forense,9 Famil. Ciceronis religio in magistratibus ineundis, 7 Verr. Ciceronis seruus anagnostes, 5 Famil. Vatinij. Ciceronis in rhetorica socij & condiscipuli, Brut. Ciceronis acerrimum in adolescentia studium, Brut. Ciceronis toga omnium armis felicior, 12 Fam. Cassij. Ciceronis Topica ubi & quando scripta, 7 Fam. Ciceronis uerbum lusit Cæsar,7 Familiar. Ciceronis uerborum fulmina, 9 Famil. In Ciceronis uilla cœnauit Cæsar,13 ad Atticum. Ciceronis uillæ, Cumanum, Pompeianum, Sinuessanum,12 Familiar. Ciceronis uoluntas & studium in Arpinates municipes suos,13 Fam. Ciceronis uox, fato publico extincta, Brutus. Ciceronis uox in domesticis periculis potissimùm occidit, 1 ad Quintum Fratr. Ciceroni, Gabinio & Pisoni Consulibus, non exercitus, sed duces defuerunt,1 Famil. Ciceroni & clarissimis uiris uisum, de quo serui et latrones scirent se aliquid dicerent, de hoc eodem cunctam Italiam quid sentiret, ostendere, 3 de Legibus. Ciceroni absenti quantus honos à Senatu habitus, pro Sestio. Ciceroni è Cilicia decedenti de Hortensij morte allatum est, Brut. Ciceroni à regibus multis allatæ literæ,9 Familiar. Ciceroni in afflicta eius fortuna, qui beneuoli fuerunt, post reditum in Senatu. Ciceroni amicissima breuitas, pro Quint. Ciceroni quæ causa in Asiam proficiscendi fuerit, Brut. Ciceroni M. Cato supplicationem decreuit,15 Famil. Ciceroni obiectum fuit, eum in nonnullos animaduertisse indicta causa,5 Famil. Ciceroni uni conseruatæ Reip. gratulatio decreta, in Cat. Ciceroni coniunctissimus Hortensius, Brut. Ciceroni meo togam puram dare uellem,9 ad Att. Ciceroni quæ tributa sit merces laborum & uigiliarum suarum,3 Fam. Ciceroni persuasum erant literæ,5 Fam. Ciceroni redeunti in patriam ut omnes gratulati sint,4 ad At. Ciceroni primo ex to-

gatis post urbem conditam supplicatio decreta in Catil. Ciceroni quantum tribuerit Hortensius, Br. Ciceroni à frequenti Senatu triumphus flagitatus,16 Fam. Ciceronem appellauit exulem Gabinius,3 ad Qu. Fr. Ciceronẽ Octauius patrẽ appellat, ad Br. in Ep. Bruti. Ciceronem ambitio ad honorũ studiũ duxit,1 ad At. Ciceronem impulit Matius, ut philosophica scriberet,11 Fam. in Ciceronem omnia omnium facetè dicta conferri solita, pro Plan. In Ciceronẽ exulem qui officiosi fuerint,1 ad Qu. F. C. Matij in Ciceronẽ officia,11 Fa. In Ciceronem perfidia Hortensij et Arrij, ad Qu. F. Ciceronẽ nostrum in uestrum collegiũ cooptari uolo, ad Br. Ciceronem qui ex Rep. expulerint,6 Fam. Ciceronẽ ad spem quandam immortalitatis rapit cõmemoratio posteritatis, 5 Fam. A' Cicerone conseruata Resp. 15 Fam. A' Cicerone satis scriptũ de optimo Reip. statu,1 de Legib. Nihil de Cicerone actum legibus, 3 de Leg. De Cicerone reuocandõ quæ decreta, post Red. in Sen. In Cicerone uis animi magna, Or. Cicerone nemo mitior, in Cat. Pro Cicerone Senatus, & hominũ præterea uiginti millia uestem mutarunt, post Red. ad Quiri. & pro Sest. Cicerone stante Remp. cadere posse nõ putarũt,6 Fa.18. Cicerones gloriæ auidissimi,1 ad At. Cicerones nostri interdũ mihi amandandi uidẽtur in Græciã, 7 ad At. Cicerones pueri amãt inter se, discũt, exercẽtur,6 ad At. Cicerones pueros Deiotarus filius secum in regnum duxit,5 ad At.

Ciconia, æ. auis nota. de Fin. 103 b.

Cicur, ris. animal mansuetum.)(. Ferus, immanis. de Nd. 45 b, Varia genera bestiarum, uel cicurum, uel ferarum. Tusc. 235 b, Bestiarum immanes alias, quasdam cicures. de Am. 111 d.

Cieo, es. moueo, agito. de Nat. 30 b, Omne quod est calidum & igneum, cietur & agitatur motu suo. & 42 d, Naturam esse uim sine ratione cientem motus in corporibus necessarios. & 65 d, Natura illa sunt omnia cientis ut & agitantis motibus et mutationibus suis. de Fin. 84 b, Cui uiperino morsu uenæ uiscerum ueneno imbutæ tetros cruciatus cient. Tusc. 152 d, Sic ex corporis totius natura & figura uarios motus cieri. de Vniu. 199 d, Cuius orbis semper eodem modo ciebatur. Tusc. 159 b, Animatum est quod motu cietur interiore. de Di. 83 d, Absurdoq; sono fontes & stagna cietis.

Cilicia, æ. regio. I. V. 204.

Cilices, licum. ibidem. de D. 80 b.

Cilicienſis, se. Ep. 228 d.

Cilicenſis, se. Qu. F. 300 b, Cilicensis prætor.

Cilicium, cij. uestis è pilis caprarum contexta. In Ver. 95 b, Cum iste coria, cilicia, saccos imperaret.

Cimbri, populi. pro Pom. I. A. 223. Tusc. 185.

Cimbricus, ca. pro Arch. 189 b.

Cimmerij, orum. populi. Acad. 16 d, Et Cimmerijs quidem, quibus aspectum solis siue deus aliquis, siue natura ademerat, siue eius loci quem incolebant situs, ignes tamen aderant, quo tum illis uti lumine licebat: isti autem quos tu probas, tantis offusis tenebris ne scintillam quidem ullam nobis ad aspiciendum reliquerunt.

Cincinnatus, a, um. Post. 206 b, Quo uultu cincinnatus ganeo patriæ preces repudiauit. et pro Se. 8 d, Cincinnatus cõsul. alias, Cirratus. de Fin. 66 b, Maiores nostri ab aratro adduxerunt cincinnatum illum ut dictator esset.

Universidad de Deusto Biblioteca

Cincinnus,ni.capillus ad ornatum intortus.de Orat.152 a, Atq; eo citius in oratoris aut in poetæ cincinnis aut fuco offenditur,quòd,&c.I. P. 84 b, Erant illi compti capilli & madentes cincinnorum fimbriæ.

Cincinnatus.pro Sest.8 a.

Cincinnatæ.pro cometis,aut crinitis.de N.28 b.

Cingo . is. coerceo. pro Milone 101 b, Non enim corona consessus uester cinctus est,ut solebat.pro Fla.151 b,Regio quæ mari cincta est. de Na. 79 a, Diligentiusq; urbem religione,quàm ipsis mœnibus cingitis.Att. 66 b, In campo Martio septa marmorea sumus et tecta factu ri, eaq; cingemus excelsa porticu . de Prou. 75 a, Asia nunc nouis prouincijs cingitur. pro Pomp . 9 b, Sicilia multis undiq; cincta periculis.in Verrem 229 a, Gorgonis os cinctum anguibus.

Cingulum,li.opp.Att.111.

Cingulus,li.zona.de Som.126 b,Cernis terram quasi quibusdam redimitam cingulis , è quibus duos maximè inter se diuersos uides,&c.

Cinis,is. pro Qu.8 a,Eum obsecrauit per fratris sui mortui cinerem.I.V.99 a, Cur hunc dolorem cineri eius atque oßibus inußisti? I.A.250 b, Sceleratum dedisse pœnas cineri atq; oßibus clarißimi uiri.ad Here.26 b, Nisi miserandum patriæ uiderint cinerem.

Cinna,æ.de Natur.76 a, Cur tot ciuitatis principes à Cinna interempti? Attic.106 a, Nec in cæde principum clementior hic erit quàm Cinna.

Circa,circum.Attic.60 b,Nostram ambulationem, & ea quæ circa sunt,uelim cum poteris,inuisas.Ep. 134 a,Ex literis tuis intellexi perspectum tibi esse animum meum circa curam ualetudinis tuæ. I. V. 192 a , Aiebat multa sibi opus esse,multa canibus suis, quos circa se haberet. contra Rul.64 b , Cum Rullus Capuam & urbes circa Capuam occuparit.

Circe,ces.maga.de Nat.69 a, Circe & Pasiphae è Perside Oceani filia natæ,patre Sole.de N.70 b,Solem Colchis Aeetam & Circen procreasse. Off. 23 a, Vlysses in illo errore diuturno mulieribus(si Circe & Calypso mulieres appellandæ sunt) inseruiuit.

Circeienses.pop.de N.69.

Circenses ludi.I.V.207.

Circeus,a,um. in Ver. 63 b , Sed repentè ex homine tanquam aliquo Circeo poculo factus est Verres.

Circei,orum.locus.At.191 b,242.

Circiter.ad,non multo secus,propè,ferè.Epist. 33 b, Circiter Idus Quintiles puto me ad Iconium fore.At. 25 a, Nos circiter Cal. in Formiano erimus. & 195 a , Pansa circiter calendas affuturus uidetur.I.A.175 a,Hora diei decima ferè ad Saxa rubra uenit.pro Clu.40 b,Cum annos ad X L.natus esses.

Circuitio,nis.circumscriptio,anfractus,periphrasis, ornamentum oratorium.de Diui. 116 b, Epicurus circuitione quadam Deos tollens rectè, non dubitat diuinationem tollere.ad Her.34 a, Circuitio est oratio rem simplicem assumptam circunscribens elocutione.de D. 134 b,Iam uerò quid opus est circuitione & anfractu ? ut sit utendum interpretibus somniorum, potius quàm directo? deus siquidem nobis consulebat,hoc facito , hoc ne feceris diceret,&c.

Circuitus,tus.conuersio,periodus,comprehensio & ambitus uerborum.de N.35 b, Circuitus solis orbium conuersionem conficiunt annuam.de So.127 a, Cum hi duo numeri circuitu naturali summam tibi fatalem confecerint.de Vn.210 a,Nox igitur & dies unũ circuitum orbis efficit.de Or.160 b,Modò ne circuitus uerborum sit aut breuior quàm aures expectent,aut longior quàm uires atq; anima patiatur.Ora.204 a,Circuitus continuatioq; uerborum.Orat.217 a,Circuitus orationis, quam Græci περίοδον,nos tum ambitum,tum circuitum,tum comprehensionem,aut continuationem,aut circunscriptionẽ dicimus.de Or.161 b, Cum illi ueteres circuitum & quasi orbem uerborum conficere non possent,terna aut bina , aut nonnulli singula etiam uerba dicebant. de Or.160 b,Oratio conuersiones habeat absolutas.

Circulator,oris.circunforaneus homo , uulgaris , uagus, sordidus,quem Hor.Cyclicum dicit.Ep.164 b,Circulator quidam actionum notißimus.Pollionis.

Circulo,as.de Clar.182 b,Oscitans iudex,loquens cum altero, nonnunquam etiam circulans. id est , caput modò huc,modò illuc,quasi in circulum agens.

Circulus,li.orbis,forma plana in orbem acta,gyrus, rotundus ambitus,corona hominum colloquentium.de N. 35 a,Duæ formæ præstantes sunt : ex solidis globus (sic enim σφαῖραν interpretari placet) ex planis circulus aut orbis, qui κύκλος Græcè dicitur. de Som. 128 a, Stellæ circulos suos orbesq; conficiunt celeritate mirabili.& ibid.Orbis lacteus & circulus lacteus.de Orat.98 a,Si quemcunq; patremfamiliâs arripuissetis ex aliquo circulo,eadem uobis respondisset.Att.33,Sermo in circulis duntaxat,et in conuiuijs est liberior quàm fuit.Qu. Fr. 324 a , Cato diruptis tabellis de circulo se subduxit. de Fin.138 a,Quosdam uidemus cum nõ habeant ingenuas ex doctrina oblectationes,circulos aliquos aut semicirculos consectari.

Circum,circa.In Verr.143 a, Is prætorem circum omnis fora sectabatur. At. 130 b , Si Cæsar circum isthæc loca commorabitur.de Opt.243 b , Templa quæ circum forum sunt.Ac.31 a,Nicetas censet terram circum axem se summa celeritate cõuertere. At. 144 a,Ii qui circũ eum sunt omnia postulantes.de N.12 a,Versari circum axem cœli.At.129 b,Ea copia,quam Capuæ & circũ Capuam comparastis.& 123 b,Volo circũ uillulas nostras errare.cõtra Rul.64 b,Vrbes,quæ circũ Capuam sunt. pro Qu.4.a,Tum Nænius pueros circum amicos dimittit.

Circuncirca. Epistol. 50 a , Cœpi regiones circuncirca prospicere.Sulpicij.

Circuncurso,as.Ep.95 b.

Circumeo,is.circuo,eo circum, circundo. Epistol. 121 a, Furius & Lentulus unà nobiscum circumierunt. At. 336 a,Antonij consilia narrabat,illum circumire ueteranos. I.A.250 a, Qui se totius belli fructibus circumiri quàm illum progredi maluit.

Circumligo,as.implico,complico.de Diuinat. 122 a, De Roscio potest illud quidem esse falsum,ut circumligatus fuerit angui.

Circumlitus,ta.unctus,& inductus. Tuscul. 171 b, Cera circumlitus.

Circumluuio,onis.de Orat. 96 a , Alluuionum & circumluuionum iura.

Circumpedes , serui. In Verrem 95 a , Circumpedes homines

homines formosi, & literati.l.A' pedibus,& Pes.

Circumplector,eris.circumplico.I.A.248 a, Qui domini patrimonium complexus quasi thesaurum draco, agri Lucani possessiones occupauit.de Vni.199 a, Eoq; motu undiq; est eos circumplexus.

Circumplico, as. circumplector. de D. 121 a, Si anguis uectem circumplicasset. et ibi.Si anguis uectem circum uectus fuisset.de Di.90 b, Bellua uasta & immanis circumplicata serpentibus. & 97 a,Puer circumplicatus serpentis amplexu.

Circumpotatio,nis.cùm pocula de manu in manum traduntur, & in circuitum redeunt.de Legib. 182 a, Hæc præterea sunt in legib. de unctura,quæ seruilis unctura tollitur,omnisq; circumpotatio.

Circumretio,tis.implico, impedio, inuoluo.I.V.266 b, Cùm te implicatum seueritate iudicum,circumretitum frequentia populi Romani esse uideam.

Circumrodo,dis.arrodo.Attic.57 b,Dudum circumrodo,quod deuorandum est.

Circumuallo,as.obsideo,circumuenio,munio.Att.148 a,Mihi epistola affertur à Lepta, circumuallatum esse Pompeium.

Circumuectio,nis.de Vn.200 a,Solis circumuectio,etc. & At.32 a, Portorium circumuectionis.

Circumuectus, ctus. de Natur.39 a, Aether qui tenero terram circumuectu amplectitur.

Circumueho, his. circumduco, circumporto.de D. 121 a, Si anguis domi uectem circumuectus fuisset. & ibid. Anguis uectem circumplicasset.

Circumuenio,nis.decipio.Ep.59 a, Nunc uideo illũ circumuentum, me desertum.de Cl. 188 b, Circumuenior, inquit,iudices nisi subuenitis. pro Qu.17 b,Acerbũ est ab aliquo circumueniri.Anteq.194 a,Subitò ipsi simili periculo circumuenti,etc.I.V.203 a,Tua te Messana circumuenit.Tusc.159 b, Aliquis iudicio iniquorũ circum uentus.de Cl.168 b,Quia quasi committeret contra legem,quo quis iudicio circumueniretur.pro Cluen.19 b, Innocentem pecunia circumuẽtum esse.pro Cl. 13 b,Aliquẽ iudicio oppressum et circumuẽtũ esse innocẽtẽ.Of. 43 b,Subuenire alicui , qui potentis alicuius opibus circumueniri urgeriq; uideatur.pro Qu. R. 49 a, Quem per arbitrum circumuenire non posses.

Circuncido,dis.amputo,reseco,demo,aufero. de Orat. 90 b,Licet hinc quantũ cuiq; uidebitur, circuncidat atque amputet.Acad.33 a,Testatur sæpe Chrysippus treis solas esse sententias quæ defendi poßint de finibus bonorum,circuncidit & amputat multitudinẽ.de Fin.134 a, Ars agricolarum quæ circũcidat,amputet,erigat,extollat,adminiculetur.& 58 a,Amputata circuncisaq; inanitate omni & errore.

Circuncirca.ab omni parte, undiq;.Ep.59 a,Cœpi regiones circuncirca prospicere.Sulpitij.I.V.225 a, Locus omni aditu circuncisus atq; diremptus.

Circuncludo, dis. I.C.98 b,Mea diligentia circunclusus commouere te cõtra rempub.non potuisti.et 107 a, Si Catilina meis consilijs circunclusus pertimuerit.

Circundatus,a, um.de Som. 129 b, Terra quasi quibusdam redimita & circundata circulis.

Circundo, as. cingo,sepio, uallo,stipo,circunsepio,circunfundo,uestio, circumueho, circumplico, circũligo, circunijcio.de Or.108 b, Tu autẽ exiguis quibusdam finibus totum oratoris munus circũdedisti.pro. Qu.6 a, Si extra hos cãcellos egredi conabor,quos mihi ipse circundedi.pro Fl.152 b,Regio,quæ insulis circundata esset.de D.136 a,Inuenit auri aliquantum,idq; circundatum argento.I.C.111 a,Tectis omnibus subiectos propè iam ignes circũdatosq; restinximus.I.C. 119 b,Cæsar illis horribiles custodias circũdat.I.P.99 b,Milites ignes circũdederũt. I.P. 90 a, Omnes ad eam domum profecti sunt,cædere ianuam saxis,ligna & sarmenta circundare.& 92 b,Obsessum te dicis,ignẽ allatum,sarmenta circundata.Tusc.239 b,Cum fossam latam cubiculari lecto circundedisset. Ep. 245 b, Oppidum uallo et fossa circundedi.de Vn.168 b,Deus animum uestiuit corpore & circundedit extrinsecus. & ibid.a,Deus totam figuram mundi omni leuitate circundedit.

Circunduco,cis.I.A.179 b,Vt uexillum uideres,et aratrum circunduceres.

Circunfero,fers.circungesto.I.V.129 b,Quæso codicem circunfer,ostende.pro Cor.57 a, Cum ipsius tabulæ circunferentur,inspiciundi nominis causa.de Orat.159 b, Sol circunfertur ut accedat ad brumale signum , &c.

Circunflo,as.I.V.169 a,Circunflari ab omnibus uentis.

Circunfluo, is. abundo. I.V. 149 b, Circunfluere & abũdare omnibus rebus.pro Mur.136 a, Circunfluẽte colonorum Aretinorum exercitu.de Am. 196 a,et Parad. 116 b, Circunfluens omnibus copijs.At.36 a,Ille noster amicus semper in laude uersatus,circunfluens gloria.

Circunforaneus,a,um.qui circum forum spaciatur uenditans aliquid.pro Clu.25 b,Clodius pharmacopola circũforaneus,qui properaret,cui fora multa restarẽt.Att. 23 a,Tusculanum & Pompeianũ ualde me delectãt,nisi quòd me ære non Corinthio, sed hoc circunforaneo obruerunt.de D. 108 a, Astrologi de circo, uicani aruspices.l. Circulator.

Circunfundo,dis.de Nat.29 b, Terram craßißimus circunfundit aer.de Som. 129 b,Terra circũfusa illo mari, quod Oceanum appellatur.de Vn. 198 a,Neq; erãt aræ circunfusa extrema mundi.pro Mil. 125 a,Pompeius in illis publicorum præsidiorum copijs circunfusus sedet. Acad.30 b,Latent omnia craßis circunfusa tenebris.& 12 b, Circunfusus luce.

Circunijcio,cis.de Vn.199 b,Sic animus à medio profectus,extremitatem cœli à suprema regione rotũdo ambitu circuniecit.

Circungesto,as.circunfero.Qu. Fr. 300 b,Eam epistolam T. Catienus circungestat.

Circunscribo, bis. definio, determino , concludo, constituo.pro Rab.96 b, Exiguum nobis uitæ curriculũ natura circunscripsit,immensum gloria.pro Arch.191 a, Si quibus regionib. uitæ spacium circunscriptũ est, eisdem omnes cogitationes terminaret suas.I.V.206 b,Ille se fluuio Rubicone CC.Mi.circunscriptũ esse patiatur? I.A.218 a,Virgula stantem circunscripsit,dixitq; ut responderet,&c.priusquàm ex illa circunscriptione excederet. Oct. 330 a, Cur immemor beneficij sui sceleratè circũscribis senatũ?Para.119 a,Exilium terribile est illis,quibus circunscriptus est habitandi locus.de Fi. 129 b,In hunc orbẽ,quem circũscripsimus,incidere nõ possunt.pro Sest.23 a,Sed genus uniuersum breui circũscri

Universidad de Deusto
Biblioteca

bi ac definiri potest. de Or. 91 d, Orator nullis terminis circunscribit aut definit ius suum. At. 107 b, Aut addita causa, si fortè Trib. pleb. S.C. circũscriptus, aut sublatus, aut expulsus sit. de Or. 89 b, Quasi certarũ rerum forẽsibus cancellis circũscripta scientia. & 114 b, Sed ita ut sit circunscripta modicis regionibus. & 216 b, Antè enim circunscribitur mente sententia, consestimq; uerba concurrunt. Pro circunducere, & plurib. declarare. ad Her. Circuitio est oratio, rem simplicem assumptã, circunscribens elocutione. pro reijcere & excludere. I. V. 138 b, Itaq; uno genere opinor circunscribere habetis in animo genus hoc oratorum, quòd eos infenso animo uenisse dicatis, quia fuerit in decumis iste uehemẽtior. I. V. 84 b, Quamobrem hoc omni tẽpore Syllano ex accusatione circunscripto, legationem eius præclarã cognoscite. de Finib. 96 b, Circunscriptis igitur ijs sententijs, quas posui, relinquitur, &c. I. A. 250 a, Parata de circunscribendo adolescente sententia consularis. pro Mil. 119 a, Senatus credo prætorem eum circunscripsisset. et ibi. An consules in prætore coercendo sortes fuissent? Pro circunuenire, decipere. pro Quint. Ros. 49 a, Dic nunc te ab Roscio HS. L III circunscriptum esse. Acad. 12 b, Alterum est, quod fallacibus et captiosis interrogationibus circunscripti ac decepti quidam, cum eas dissoluere non possunt, desciscunt à ueritate.

Circunscriptè, definitè, paucis, breuiter. de Nat. 55 b, Singulæ res definimus, circunscripteq; complectimur. In Orat. Circunscriptè numeroseq; dicere. Ibid. Circunscriptè disserere.

Circunscriptio, onis. definitio, circuitio. de Na. 6 a, Aeternitas, quam nulla tẽporis circunscriptio metiebatur. de Cl. 167 b, Natura ipsa circunscriptione quadam uerborum comprehendit concluditq; sententiam. Pro fraude & deceptione. pro Clu. 26 b, Cum omnis ab his fraus omnes insidiæ circũscriptionesq; adolescentiũ nascebãtur. Off. 64 a, Circũscriptio adolescẽtiũ lege Plectoria erat uindicata. pro Fl. 161 a, Aperta circunscriptio. Or. 212 a, Circunscriptio etiã periodũ significat. l. Periodus.

Circunscriptor, oris. In Cat. 205 b, Quis testamentorum subiector? qui circunscriptor inueniri potest? qui se, &c.

Circunscriptus, a, um. de Orat. 200 d, Arguti certiq; et circunscripti uerborum ambitus. ad Herenn. lib. 4, Demus operã Quirites, ne omnino Patres Conscripti circunscripti putentur. Si fortè Tribunus plebis Senatum impediens, aut populum incitans notatus, aut Senatuscõsulto circũscriptus aut sublatus, aut expulsus sit, etc. At. li. 7. Assumamus quoq; eam partem, sed ita ut sit circunscripta modicis regionibus, 2 de Orat. Quasi certarum rerum forensibus cancellis circunscripta scientia, 1 de Orat. Spacium uitæ circunscriptum, pro Arch. Quãobrem omni tempore Syllano ex accusatione circũscripto legationem eius præclaram cognoscite, 3 Ver. Fallacibus & captiosis interrogationibus circunscripti atq; decepti quidam, &c. 4 Acad. Circunscriptis igitur his sententijs, quas posui, & his quæ similes earum sunt, 3 de Finibus. Id est, sublatis, inductis, obliteratis.

Circunseco, cas. circuncido. pro Clu. 55 b, Serrula, qua illud potuit circunsecari.

Circunsedeo, es. circunsideo. At. 242 a, Circunsedemur copijs omnibus. I. A. 206 a, Cum Antonius Brutum oppugnet, Mutinam circunsedeat. et 213 a, Qui Mutinam circunsedent. pro Deiot. 148 a, Cæsarem in castello circunsederi. ad Herenn. 31 b, Circunsederiab hostib. Att. 225 b, Cum ab eo Catilius circunsederetur. I. A. 194 a, Senatum ab Ithyreis circunsederi. Attic. 156 a, Qui filios miserunt ad Cn. Pompeium circunsedendum. Epistol. 112 a, Ipsum apud Bellouacos circunsederi interclusum ab reliquo exercitu. In Antonium 199 b, Ne coloniam circunsedeat.

Circunsepio, pis. circundo. Oct. 320 a, Cohortib. armatis circunseptis Senatus. de Ar. 254 b, Vos ijsdem ignibus circunsepti.

Circunsessio, onis. obsessio. In Verr. act. 3, Circũsessionis causam & culpam in alios transferre.

Circunsessus, a, um. I. C. 118 b, Horum hominum lachrymæ à quibus me circunsessum uidetis. I. A. 244 a, Semel circunsessus lectis ualentissimorum hominum utribus cecidi sciens, &c. Oct. 330 b, Consul ab Antonio circunsessus.

Circunsideo, des. circunsedeo, obsideo. Att. 148 b, Populi Rom. exercitus Cn. Pompeium circunsidet, fossæ eius uallo septum tenet. In Antonium 199 a, Antonius circũsedit Mutinam. de In. 17 a, Quidam imperator ab hostibus circunsidebatur. In Verr. 93 a, Populus qui te circunsedit.

Circunsisto, circundo. In Verr. 264 b, Lictores circumsistunt ualentissimi.

Circunsono, as. Off. 53 a, Conducere arbitror talibus ut res tuas undiq; circunsonare.

Circunspectio, onis. accurata consideratio. Acad. 10 a, Sin ex circunspectione aliqua & accurata consideratione quod uisum sit, id se dicens sequi, tamen exitum non habebunt.

Circunspecto, as. circunspicio. de Nat. 51 a, Bestiæ ingustu circũspectant, in cubilibus delitescunt. ad Her. 39 b, Iste aspectu rabido circunspectans huc & illuc. I. P. 102 a, Circunspectat omnia, quicquid increpuerit, pertimescit, diffidit rebus suis. Tusc. 163 b, Dubitans, circunspectans, hæsitans.

Circunspectus, ctus. In A. 244 b, Facilis est circunspectu unde exeã, quò progrediar, quid ad dextram, quid ad sinistram sit.

Circunspicio, cis. omnia oculis collustro, accuratè considero. Epist. 70 a, Circunspice omnia membra reipsius, quæ notissima sunt tibi, etc. de Natur. 54 b, Oculi aluũt mum locum obtinentes plurima circunspiciunt. de Or. 136 b, 123 b, Ille autem suspicit, nec circunspicit. de Or. 136 b, Multa in causis circũspicienda sunt, ne quid offendas, ne quò irruas. pro Qu. 18 a, Omnia circunspexi, omnia perriculatus sum, &c. contra Rul. 64 a, Vt circunspicimus omnia, quæ populo grata sunt, nihil tam populare quàm pacem reperiemus. pro Syl. 180 a, Circunspicite paulisper mentibus uestris hosce ipsos homines, quos, &c. contra Rul. 74 b, & 75 a, Atq; illud circunspicite uestris mentibus, &c. Epistol. 12 a, Circunspectis rebus omnibus rationibusq; subductis summam feci, &c. Ora. 204 a, Quid deceat, circunspicietur. Parad. 121 b, Nunquam homo amentissime te circũspicies? nunquam quid agas cõsiderabis? l. C. 118 b, Quare P. C. incumbite ad salutem

ad salutẽ reip. circumspicite omnes procellæ, quæ, etc. Of. 12 b, Hæc igitur circunspiciẽda sunt in omni offic. etc. Qu. Fr. 291 b, Sed est circunspiciendum diligenter, ut in hac custodia prouinciæ omnes ministros imperij tui reip. quæstare uideare. de Orat. Conuerte animum, & ea ipsa artiũ genere circunspice. pro Qu. R. 45 b, Vsq; adeone te diligis? & magnificè circũspicis? ut, etc.

Circunsto, as. circundo, circumsisto. I. A. 228 b, Noctes & dies omnia nos undiq; fata circunstãt. I. V. 75 a, Circũstant te summæ auctoritates, quæ te obluisci laudis domesticæ non sinant. I. C. 191 b, Cæteri ciues qui circunstant senatum. At. 11 a, Credo te ex acclamatione Clodij aduocatorum audisse quæ consurrectio iudicum facta sit, ut me circunsteterint, ut aperte iugula sua pro meo capite P. Clodio ostentarint. I. C. 103 b, Desinant insidiari domi suæ consuli, circunstare tribunal prætoris urbani, obsidere cum gladijs curiam. Acad. 22 b, Cœruleæ in cinctæ igni incendunt, circunstant cũ ardentibus tædis. ad Her. 41 a, Si à rebus consequentibus, aut circunstãtibus non recedemus.

Circunuestio, stis. de Orat. 157 b, Quando quidem iste circunuestit dictis, sepit sedulò: id est, occultat ne id quod agitur, possit intelligi.

Circueo, is. circumeo. pro Ce. 303 a, Cecinna cum circuiret prædia, uenit in istum fundum. Ep. 162 a, Cum equites nostrum cornu circuire uellent. & ibid. b, Milites ab equitatu circuibantur. At. 236 a, Sed tamen Antonij consilia narrabat, illum circuire ueteranos, ut acta Cæsaris sancirent.

Circus, ci. in quo populus ludos spectans considebat, circulus. de Le. 177 b. Ludi publici sunt cauea circoq; diuisi. pro Mur. 141 a, Vt locus in circo & in foro daretur amicis & tribulibus. & ibi. b, Qui in circo totas tabernas tribulium causa comportarunt. I. A. 181 a, Nescis heri quartum in circo diem ludorum Romanorũ fuisse? At. 8 b, & Postq. 207 b, Res agebatur in circo Flaminio. de D. 92 a, Serius per circum cum uirgis cædere tur, furcam ferens ductus est. In Arat. Candens circus: id est, lacteus circulus.

Cis. citra. Epistol. 37 b, Diœceses quæ cis Taurum sunt. At lib. 7, Quoad hostis cis Euphratem fuit.

Cisalpinus, na. pro Pom. 10, Cisalpina Gallia.

Cisium, sij. genus uehiculi, quo quis citissimè uehatur. pro Sex. R. 21 b, Hic decem horis nocturnis, sex & quinquaginta millia passuum cisijs peruolauit.

Cista, æ. fiscina, canistrum, arca. In Verr. 192 b, Quaternos HS. quos mihi Senatus decreuit, et ex ærario dedit, ego babebo, & in cistam transferam ex fisco. ad Her. 4 b, Pontes disturbat, cistas deijcit.

Cistella, læ. ad Her. 4 b.

Cistophorus, ri. Asiatici nummi genus. Attic. 170 b, Ego in cistophoro in Asia habeo ad HS. bis & uicies. et 26 b, & 32 a, pro Do. 223 b, Vt si in Asia cistophorum flagitaret, &c.

Citarini pop. qui apud Plinium Citarij. I. V. 170 a.

Citerior, us. propinquior. de Le. 184 b, Atque ut ad citeriora & notiora nobis ueniam, omnes gentes, &c. Ep. 24 b, Solicitus equidẽ eram de reb. urbanis, ita tumultuose cõciones quinquatrijs afferebãtur: nam citeriora nõdum audiebamus. Tusc. 242 a, Hæc ille intuens, &c. quan tarursus animi tranquillitate humana et citeriora considerat? de Pro. 76 b, Gallia citerior.)(. Gallia ulterior.

Citeris, dis. famosa mulier. Ep. 142 a.

Citerius, id est M. Antonius à Citeride amica. Attic. 248.

Cithara, æ. lyra. ad Her. 39 a, Citharam tenens exornatissimam, auro & ebore distinctam.

Citharista, æ. qui cithara tantum pulsat, non canit. I. V. 86 b, Aspẽdius citharista. I. A. 197 b, Saltatores, citharistæ, &c. de D. 113 b, a.

Citharœdus, di. qui cithara pulsat & canit. Tusc. 250 b, At uocem citharœdi non audiũt, ne stridorem quidem ferræ, tum cùm acuitur. pro Mu. 130 b, Vt aiunt in Græcis artificibus eos aulœdos esse, qui citharœdi fieri non potuerunt. de Or. 138 b, Tãquam citharœdi prooemium affictum, non sit orationis exordium.

Citieus, a. Tusc. 235 a.

Citieas, atis. de Finib. 118 b, Postea tuus ille Pœnulus (scis enim Citieatas clientes tuos à Phœnicia esse profectos) Hæc est uera eius loci lectio.

Citimus siue Citumus, a, um. proximus, superl.)(. Vltimus. de Som. 128 a, Luna ultima cœlo, citima terris. & de Vn. 199 a, Hanc autem citimam à media linea direxit ad læuam. de Rep. li. 1. Teste Nonio, Quare si placet deduc orationem tuam de cœlo ad hæc citima.

Citius, potius, ocyus. Off. 12 b, Vt uicinum citius, adiueris, quàm fratrem, &c. de Or. 99 a, Citius Herculè is qui duorum scalmorum nauiculã in portu euerterit, in Euxino ponto Argonautarum nauem gubernabit. I. A. 165 a, Citius dixerim iactasse se aliquos, &c. quàm uè quisquã cælare uellet. At. 28 a, Orbis hic inrep. est cõuersus, citius omnino quàm potuit, id culpa Catonis. Tusc. 227 a, Citiusq; repentinus oculorum tumor sanatur, quàm diuturna lippitudo depellitur. de Cl. 186 b, Eam citius ueteratam quàm oratoriam diceres. I. V. 213 a, Vox me citius defecerit quàm nomina. Ep. 41 a, & 61 b, Ego autem citius cum eo ueterem coniunctionẽ diremissem, quàm nouam conciliassem.

Citò, celeriter, maturè, quamprimum sine mora, breui tẽpore, quàm mox.)(. Tardè. Epistol. 127 b, Puto citò me ad te esse uenturum. At. 52 b, Ego te, ut scribis, citò uidebo. Ep. 164 a, Si diligentiam, quam instituisti, adhibueris, citò firmus eris. At. 54 b, Orationem tibi, etiã si nõ desideras, mittã citò. de Cl. 189 a, Sed neq; uerbis aptiorem citò alium dixerim. & ibid. Quem tu non tam citò rhetorem dixisses, quàm politicon. de Or. 156 a, Qui nõ citò quid discit nunquam omnino posse perdiscere. Itẽ, Hæc res uidetur habitura celerem satietatem id est, citò satietatem afferet. I. Satietas.

Cito, as. in ius uoco, a desse iubeo, diem alicui dico, laudo. pro Cl. 27 b, Cognoscite nunc ita reum citatum esse illum, ut re semel atq; iterum præiudicata condemnatus in iudicium uenerit. In Verr. 128 b, Citat reum, non respondet: citat accusatorem, &c. In Verr. 61 a, Quo die citato reo mihi dicendum est. pro Mil. 111 b, Tota deniq; rea citaretur Heturia. In Verr. 79 b, Quo die primum iudices citati consedistis. et 116 b, Iudices citari iubet. & 80 a, Testium tanto numero citato. & 138 a, Primum igitur in hanc rem testem totam Siciliam citabo. de Finibus 77 b, Cùm datis testibus, alij tamen citarentur. pro Qu. 6 b, In hac re te, inquam, testem Naui citabo,

Universidad de Deusto
Biblioteca

ui citabo, pro Do. 230 a, Ego qui nunquam fum à Trib. pl. citatus. pro Sest. 10 b, Cum equester ordo reus à cõsulibus citaretur. Anteq. 103 a, Non citatur reus audaciæ, uirtutis reus citatur. Of. 14 d, Citeturq; Salamis clarissimæ testis victoriæ. Post. 211 a, Nominatimq; alij citabãtur, alij relegabantur. pro Dom. 222 b, Qui neq; adesse sit iussus, neq; citatus. et 225 b, Nõ citatus affui. In Vat. 35 b, Edixit Mũmius prætor ex ea lege, ut adesset tricesimo die: qui cum uenisset, etc. pro Rab. 97 a, Omnes hi abs te capitis C. Rabirij nomine citãtur: id est, accusantur. pro Fl. 153 a, Citat præco maxima uoce legatos Aemonenses. de N. 20 a, Tu ipse paulò antè cum tanquam senatum philosophorũ citares, summos uiros desipere dicebas. de Fin. 68 a, Omnes Dani aut Nycenenses Attica pubes, reliquiq; Græci, qui hoc Anapæsto citãtur. pro Fl. 163 b, Tu illo absente autore laudato tantum te crimen probaturum putasti: id est, citato.

Citra, cis. Epist. 257 b, Is locus est citrà Leucadem stadia CXX. At. 356 a, Erat tum Brutus cum suis nauibus apud Heletem fretum citra Veliam. I.A. 206 b, Vt exercitum citra flumen Rubiconem educeret. Or. 202 d, Vocis sonus non est à postrema syllaba citra tertiam.

Citreus, a, um. ut mensa citrea. I.V. 208 a.

Cito. l. Vltro citroq;.

Citrus, a, um. celer, maturus. de Orat. 163 d, Vox cita, tardà, acuta, grauis. pro Dom. 226 a, Videbam celerem mihi reditum fore. Qu.F. 209 d, Ego tibi spem maturæ decessionis afferebam.

Ciuaro, onis. oppidum. Ep. 158.

Ciuicus, a, um. pro Pl. 274 b, At id etiam gregarij milites faciunt inuiti, ut coronam dent ciuicam, & se ab aliquo seruatos esse fateantur. et I.P. 80 b, Corona ciuica.

Ciuilis, le. pro Font. 279 b, Crassus ex ciuilibus studijs absq; obtrectatione domestica Marcello inimicus. de Off. 30 a, Aliquid cõtra morẽ consuetudinemq; ciuilẽ facere. At. 110 d, Ciuile bellum, quod ex ciuium dissensiõe oritur. cõtra Rul. 84 d, Domestica externaq; bella. pro Cec. 299 d, Ciuilis ac publica lex. In Verr. 57 b, Ciuilis actio & priuatum ius. de Or. 101 d, Ius ciuile. et I. A. 210 b, Pax ciuilis. de Inuent. 1, Ciuilis ratio multis & magnis ex rebus constat: id est, politia. pro Deiot. Ciuilis victoria. pro Mil. Ciuile odium. Ep. lib. 13, Ciuilis sanguinis odio. de N. lib. 2, Quasi ciuili conciliatione & societate inter se coniunctos. Ep. lib. 11, At pro ciuili parte debeo Remp. uelle saluam. Matij. Att. 14, A' ciuilibus castris abhorrere. L. Politicus.

Ciuiliter, ex iure ciuili. Off. 8 b, Vt cum ciuiliter contendimus.

Ciuis, uis. municeps, popularis, liber. Ciuis amantissimus Reipub. pro Flac. Vir quietus & ciuis bonus, 10 ad Att. Cæsaris. Grauis & fortis ciuis, & in Repub. principatu dignus, bella ciuilia fugiet atq; oderit, tradetq; se totum Reip. neq; opes aut potentiam consectabitur: totamq; eam sic tuebitur, ut omnibus consulat. Off. 1. In ciue excelso atq; homine nobili, blanditiã, ostẽtationem, ambitionem eam esse leuitatis, de Rep. lib. 4, teste Nonio. Ciuis improbus. Tusc. q. lib. 4. Perditus ciuis, 2 in Catil. At. li. 7, Eques Rom. ex hac urbe, ciuis huius Reip. pro R.P. 129 b, Ciuis Romanus sum, 10 Fam. Pollionis. Ciuis seditiosus & inutilis. Offic. 2. Romana ciuis, pro

Corn. Bal. Ciuis boni summa ratio & æquitas est, communia ciuium defendere, non diuellere, atq; omnes æquitate eadem contimere. Offic. 2. De ciuis capite nisi per maximum comitiatum, ollosq;, quos censores in populi partib. locassent, ne ferunto, 3 de Legib. Quid ciuibono magis cõuenit, quàm abesse à ciuilibus controuersijs, 10 ad Attic. Cæsaris. Nihil cui aut serò, aut exigue à patria tributum potest uideri, 10 Famil. Planci. Cum se non popularem alicuius loci ciuem, sed totius mundi ac hæc ciuitas denicq;, cũ is q profugit, receptus est in exilium: hoc est, in alia ciuitatẽ. de Le. 170 a, Cato ortu Tusculanus fuit, ciuitate Roman. pro Ar. 186 b, Data est ciuitas Syllani lege et Carbonis, si qui fœderatis ciuitatib. ascripti fuissent. si tum cùm lex ferebatur, in Italia domicilium habuissent, & si LX diebus apud prætorem essent professi. et ibi. Heraclea, quæ esset ciuitas æquisti mo iure. pro Do. 228 b, Nemo ciuis Ro. aut ciuitatẽ, aut libertatem potest amittere, nisi ipse autor sit factus. & 229 a, Nemo ciuitatẽ populi iussu unquam amittet inuitus. pro Cor. 59 b, Seruos bene de rep. meritos persæpe libertate: id est, ciuitate publicè donari uidimus. et 55 b, Is seruatus eã ciuitatẽ, genus suũ ementitus, irrepsisse in censum dicitur. et 61 a, Defendo nullam esse ex omni regno terrarum, ex qua nobis interdictum sit, ut ne adsciscere ciuẽ, aut ciuitate donare possimus. et ibid. Ne quis inuitus ciuitate mutetur, ne'ue in ciuitate maneat inuitus. pro Ar. 190 a, Ergo illũ maiores nostri in ciuitatẽ receperunt. de Leg. 170 a, Cato in ciuitatem Romanã suscepius est. & ibid. Patria est & illa in qua nati, et illa qua excepti sumus. de Cla. 171 b, Donare aliquem ciuitate. de Or. 100 a, Amittere ciuitatem. pro Cor. 67 b, Per dere ciuitatem. Dicare se in aliquam ciuitatem. l. Dico, as. pro Arc. 187 b, Largiri ciuitatem alicui. & ibid. Impartiri ciuitatem cuipiam. pro Ce. 303 b, De iure ciuitatis & libertatis, deq; amittenda et ciuitate & libertate. & 304 a, & b. & pro Dom. 228 b.

Cius, a. d Cio, uel Ceo insula. de Orat. 141 b. & 154 b. de Cla. 167 a.

Clades, dis. conflictus & calamitas. de Nat. 27 b, Quiri sus classe deuicta, magnam pop. Rom. cladem attulit. At. 118 b, Ignorare mihi uideris, hæc quãta sit clades. de Cla. 196 b, Cursum ingenij tui Brute premit hæc importuna clades ciuitatis.

Clàm, furtim, obscurè, ex occulto, occultè, cuniculis, in occulto stare. (. Palàm. Att. 238 a, Ibi bene ualentem uidi Pyliam, quinetiã paulò clàm ijs eã uidi, uenerat enim sunus. in Sal. 274 b, Timens ne facinora eius clàm uos essent. Tusc. 194 a, Qui propter auaritiã clàm depositũ non reddit, quod iniustitiæ. Ep. 2 b, Vt in reb. ab intimis Põpeij clàm exulceratis, deinde palàm à cõsularib. exagitatis, ita uersamur. pro S. R. 22 a, Multa palàm domũ suã auferebat, plura clàm de medio remouebat. pro Ce. 302 b, Nec ui, nec clàm, nec precariò possidere. Or. 219 a, Clandestinis consilijs oppugnare aliquem.

Clamator, oris. de Orat. 150 a, Clamatores odiosi ac molesti. de Cl. 181 a, Vt intelligi posit quem existimẽ clamatorem, quem oratorem fuisse.

Clamatorius. Qu.F. lib. 2. Clamatorium genus.

Clamito, as. pro Quint. Rosc. 48 a, Supercilia illa delere malitiam, & clamitare calliditatem uidentur: id est, præ se ferre. de Diuin. 335 a, Quidam caricas Cau-

ciuitas incolit. pro Mur. 135 b, Homines in suis ciuitatib. & municipijs gratiosi. pro Syl. 172 a, Etenim in qua ciuitate res tãtas gesserim, memini et in qua urbe intelligo. de Or. 92 a, Instituere ciuitates, scribere leges. pro Fl. 161 b, An honestior est ciuitas Pergamena, quàm Smyrnæ. pro Cor. 60 a, Duarũ ciuitatũ ciuis esse nostro iure ciuili nemo potest. pro Cec. 304 b, Cũ ex nostro iure duarũ ciuitatũ nemo esse possit, tũ amittitur

no adulectas uendens, Cauneas clamitabat.

Clamo, as. uociferor, clamorem edo, persono, clamorem facio, uoce contendo, clamorẽ profundo. pro Mu. 143 a, Ego quod facio, me omniũ uestrum causa facere clamo atq; testor. de Fin. 78 a, Tũ ipsum clamat uirtus beatiorem fuisse quàm Thoriũ. I.V. 215 a, Rex deos hominesq; cõtestans clamare cœpit, &c. At. 97 a, Sed clamaui tamen, admiratusq; sum, quòd, etc. pro Do. 231 a, Dico igitur & quàm possum maxima uoce dico. I.V. 239 a, Cum, ut dico, hoc de pecunia clamaret, in uincula cõiectus est. pro Lig. 138 a, Quantum potero uoce cõtendam, ut hoc pop. Rom. exaudiat. pro Clu. 24 a, Cum & de suo & de uxoris interitu clamaret. de Fin. 61 a, Clamat Epicurus non posse, etc. pro Qu. 5 a, Clamabat porrò Quintius, se nolle, &c.

Clamor, oris. uociferatio. de Orat. 97 a, Hæc sunt quæ clamores & admirationes in bonis oratoribus efficiũt. de D. 119 a, Bubulcus clamorem maiorem cum admiratiõe edidit. At. 10 b, Clamor, cõcursus fit. pro Fl. 149 a, Psephismata non sententijs neq; autoritatibus declarata, nec iureiurando astricta, sed porrigenda manu profundendoq; clamore multitudinis concitata. de Or. 164 a, Acutissimus clamor.

Clamosus, a, um. ad Her. 20 b, Continuatio est orationis enunciandæ acceleratio clamosa.

Clandestinus, a, um. occultus. Ora. 219 a, Cur clãdestinis consilijs nos oppugnãs? pro Syl. 173 a, Exercitus perditorum ciuium clandestino scelere cõflatus. de Sen. 85 a, Cum hostibus clandestina colloquia.

Clangor, oris. tubarum cantus, et aquilæ, aliarum item auium uox. de Diuin. 121 b, Nona super tremulo genitrix clangore uocabat. Tusc. 180 a, Iouis satelles, etc. clangorem fundit uastum.

Clarè, clara uoce, explicatè, enodatè, manifestè, planè, apertè, dilucidè, luculenter. At. 35 a, Cum apertè loquantur, & iam clarè gemant.

Clarius. aduer. Epistol. 123 a, Quò propius ea contentio accedit, eò clarius id periculum apparet.

Clareo, es. eniteo. Offic. 17 b, Ergo postq; magisq; uiri nunc gloria claret. ex En. & de Sen. 79 a, In Arat. Nõ potuit nobis nota clarere figura. & in eodem opere: Si mili quia forma claret.

Clarisonus, a, um. clarè sonans, c. norus. In Arat. Hunc è clarisonis auris aquilonis ad Astrum, &c.

Claritas, tis. splendor, amplitudo, splendor nominis, altitudo fortunæ & gloriæ. Off. 14 b, Horum sententia ad claritatem amplitudinemq; aptior est. de D. 122 a, Miror deos immortales Histrioni futuro claritatẽ ostendisse, nullam ostendisse Africano. Ep. 228 b, Quæ quanquam ex multis pro tua claritate audiam, tamen libentissimè ex tuis literis cognoscam. Acad. 42 b, Claritas in uoce.

Clarius, ria. à Claro insula & urbe, unde fuit Antimachus poeta, ut Ouid testatur, & Cic de Clar. Quod dixisse Antimachum Clarium poetam ferunt. sic enim legendum est, non clarum.

Claro, as. illustro, patefacio, ostendo. de D. 84 b, Iuppiter excelsa clarabat sceptra columna. poetæ.

Clarus, a, um. planus, apertus, perspicuus, expressus, dilucidus, explicatus, illustris, euidens, peruulgatus, nõ obscurus, in promptu, qui tanquã in clarissima luce uersatur,

tur,nobilis,insignis,de Som.127 a,Ostendebat aut Carthaginē de excelso & pleno stellarum,illustri & claro quodam loco.pro Cl.45 b,Clara uoce,ut omnes audire possint,dicere aliquid.pro Ce.289 a,Clara uoce imperare aliquid alicui.I.V.190 b, Clara res est toto orbe celeberrima atque notissima. pro S.R.46 b,Ego quæ clara sunt consuetudine,diutius dicere non debeo.de D.110 a, Plurimis nostris exemplis usus es.et ijs quidem claris et illustrib. pro R. P.126 a,Demetrius ex doctrina nobis & clarus.de Or.122 b,Vir gloria clarus,autoritate grauis.Am.115 b,Virtutē alicuius posteris fore clarā et insignē.de Sen.81 b, Clarus & honoratus uir.pro R.P.129 b,Clarus & præpotens uir.de Or.101 b, Amplissimus et clarissimus uir.Att.263 b,Clarissimus uir,id est,Cæsar. de Or.122 b,& 123 a,Tres nobilissimi et clarissimi philosophi.Tusc.lib.1. Claræ mortes pro patria oppetitæ. In Arato,Stellæ lumine claræ.

Classicula,æ. Attic.252 a, Cassius cum classicula sua uenerat.

Classis. naues, nauium multitudo. In Verr.262 b, Naues quibus præfuerat, Cleomeni tradidit,classi populi Romani Cleomenem præesse iubet.pro Fl.152 b,Hac classe M. Crassus ab Eno in Asiam, his nauibus Flaccus ex Asia in Macedoniam nauigauit.pro Pom.5 a,Quin maximas ædificasset ornasseq; classes.Or.211 a,Duellius,qui Pœnos classe deuicit. I. A. 221 b,Vt eum classes habere prohiberet.

Classis,ordo ciuium & distributio.pro modo census & dignitatis. pro Flac. 149 a, Tributim & centuriatim descriptis ordinibus, classibus, ætatibus, &c. I. A.176 a, Prima classis uocatur,renunciatur,deinde ut assolet, suffragia. Acad.32 a,Cleanthes qui quasi maiorū est gentiū Stoicus.de Leg. 285 a, Pecunia ciuitatis ordines partiunto. Acad.10 b, Qui mihi cum illo collocati quintæ classis uidentur.

Classidium,dij.opp. Tusc.219 b.

Claterna,næ.urbs.pro Mil.215. Ep.185.

Claua,æ.teli genus. In Verr. 222 a, Qui primò cum obsistere ac defendere conarentur, male mulctati clauis ac fustib. repelluntur.de Sen.89 a,Habeant igitur alij sibi clauam & pilam.

Claudicatio,onis.de Natur.17 b,In quo stante atq; uesti to apparet claudicatio non deformis. & de Orat. 132 a.

Claudico, as. uacillo, altero pede nuto, non rectè incedo.de Or. 131 b, Spurius Caruilius grauiter claudicans ex uulnere ob remp.accepto.et ibi.Nū claudicat?at hic clodicat.de Or.161 a, Sic uulgus,si quid in oratiōe claudicat,sentit.de N. 22 b,Nec uos exitum reperietis,resq; tota uacillat ac claudicat.de Cl.184 a,In quacūq; enim una planè claudicaret,orator esse non posset.Or.213 b, Quid est cur claudicare aut insistere orationē malint? non cum sententia pariter excurrere.Off. 24 a,Vt constare in uitæ perpetuitate possimus nobismetipsis, nec in ullo officio claudicare.de Cl.185 a, Actio paulū cùm uitio uocis, tū etiam ineptijs claudicabat.de Fin. 63 a, Qui uerentur ne si amicitiam propter nostrā uoluptatem expetendam putemus, tota amicitia quasi claudicare uideatur.Tusc.232 b,Item beatam uitam etiamsi ex aliqua parte claudicaret, tamen ex multo maiore parte obtinere nomen suum.

Claudo,dis.obstruo,oppilo,obtruo, intercludo.pro Fl. 159 a,Cum L. Flacco portas tota Asia claudebat, Capadocem autem illum recipiebat. pro Dom. 224 a, Cum edictis tuis tabernas claudi iubeas. I. A.157 b,Forum sepietur, omnes claudentur aditus. Epist. 57 b, Ea in ipsius consuetudinem,quam adhuc meus pudor mihi clausit, me insinuabo. Off. 44 a,Nec ita claudenda ejus res familiaris, ut eam benignitas aperire non possit. de Nat. 54 b,Palpebræ aptissimæ factæ,& ad claudendas pupillas,ne quid incideret, & ad aperiendas. Att. 151 a, Cæsar claudere mihi uidetur maritimos exitus.Ep.187 a,Tuas res ignoramus,tanquam clausa sit Asia. & Tusc. 239 b,Claudere fores cubiculi.Or.219 b,Claudere sententias numeris.Qu.F.312 a, Adhuc clausum mare scio fuisse.Or.216 b,Comprehensio orationis clausa & terminata esse debet.

Claudus,di.altero pede læsus. de Nat.17 b,Claudum igitur habebimus deum: id est, Vulcanum. I.P.94 b,Iste claudus,quomodo aiunt,pilam tenere.

Clauiculus,li.uel clauicula,læ.capreolus,seu pampinus in uite. de Nat. 50 a, Vites clauiculis adminicula tanquam manibus apprehendunt.de Sen. 88 a, Vitis clauiculis suis quasi manibus,quicquid est nacta,cōplectitur.

Clauis,uis.pro Dom.218 a,Scilicet tu Sex. Clodio omnes horreorum claues lege tua tradidisti.

Claustrum,stri. quo aliquid clauditur, ualuæ, fores, loca clausa.I.V.253 a, Claustra urbis hostibus non cōmittenda sunt.I. V. 211 b, Effringi multorum fores, reuelli claustra.contra Rul.64 b,Horreum belli sub signo & claustris positum.& 83 b,Corinthus erat posita in angustijs Græciæ,sic ut terra claustra locorum teneret, & duo maria pene contingeret.pro Mur. 127 b, Cùm ego claustra ista nobilitatis refregissem.pro Fl.152 a,Omnes urbes maritimas claustris imperij nostri contineri.

Clausula, æ. extrema cuiusq; rei pars clausula dicipotest, præsertimq; membri in oratione,& uersus,uerborum conclusio,exitus.At.92 b,Clausula est difficilis in tradēda prouincia,sed hæc deus aliquis gubernabit.Ep. 19 b, Quamobrem, quoniam mihi nullum scribendi argumentum relictum est,utar ea clausula, qua soleo,teq; ad studium summæ laudis cohortabor.I. V. 154 b,Clausula edicti.I. A.257 a, Veniamus aliquando ad clausulam,legatos uenire nō credo.de Or.131 a,Addidisti clausulam,tota Taracina,&c.de Orat.218 a,Pedem in clausula non solùm extremum pedem,sed etiam proximum superiorem.sæpe tertium etiam intelligere debemus.de Orat.159 b, Clausulas et interpuncta uerborum animæ intercluſio & angustiæ spiritus attulerunt.de Orat.219 a, Clausulæ in orationibus interpūctæ.Orat.218 a,Clausula numerosè et iucundè cadens. pro Cel.51 b,Nimirum ego est etiam exitus non fabulæ,in quo cùm clausula nouenitur, fugit aliquis è manibus.de Cla.167 b,Verborum quasi structura et quædam ad numerum conclusio nulla erat. & ibid. Sententia aptis constricta uerbis ea dit plerunq; numerosè. & ibidem:Spiritu quasi necessitate aliqua uerborum comprehensio terminatur.

Clausus, a, um. reconditus, sub signo & claustris positus.)(.patens,apertus,promptus, expositus.pro Quinc. 17 b, Quintius fatetur se non ornare magnificè communium,non habere domum clausam pudori & sanctimoniæ,patentem atq; adeò expositam cupiditati & uoluptatibus.in Ver.161 a, Nemo dubitat,quin eò sit occlusus,quòd habere clausa non potuerit sua cōsilia.de Ver. & 234 b, Nullius domus clausa contra tuam cupiditatem potest esse.& 209 b, Statuerunt se nihil tam clausum,neq; tam reconditum posse habere,quod non istius cupiditati apertissimum,promptissimumq; esset.Qu.Fr. 312 a,Atq; adhuc clausum mare scio fuisse.

Clauus,ui. gubernaculum nauis, cuneolus. de Sen. 80 b, Ille autem clauum tenens sedet in puppi quietus, etc.pro Qu.74, Clauum tanti imperij tenere, & gubernacula reip.tractare.I.V.246 b,Beneficium (ut dicitur) trabali clauo figere.

Clazomenę,arum.urbs,et Anaxagoræ patria,Tusc.171.

Clazomenius,ia.de Or.155 b.

Cleanthes,this.Acad. 32 a, Cleanthes, qui quasi maiorum est gentium Stoicus,Zenonis auditor, solem domari & rerum potiri putat.

Clemens,tis.lenis,mitis,mansuetus, misericors, humanus,liberalis.de Fi.66 b,Et si satis clemens sum in disputando,tamen interdum soleo subirasci.At.274 a, Si clementes esse uoluerimus, nunquam deerunt bella ciuilia. & 106 a, Nec in cæde principum clementior hic erit quàm Sylla.pro S.R. 32 b, Clemens ab innocentia. pro Plan.265 b,Clemens & misericors iudex.Of.27 b,Clemens castigatio.

Clementer,mansuetè.)(.Dissolutè.I.V.239 a,Quod est factum clementer, dissolutè factum criminari. Anteq. 197 a,Clementer audire.

Clementia,æ.lenitas,benignitas, animi lenitas, humanitas,misericordia,moderatio animaduertendi, placabilitas,mansuetudo,bonitas.de In.82 b, Clementia est,per quam animi temerè in odium alicuius inuectionis concitati comitate retinentur.At.157 b, Cæsarem non uoluntate, aut natura non fuisse crudelem, sed quòd putaret popularem esse clementiam.& 236 b,Clementiam Cæsari malo fuisse,qua si usus non fuisset,nihil ei tale accidere potuisset. In Antonium 182 b, Cæsar aduersarios clementiæ specie deuinxerat.Quint.Frat.294 b, Omnia plena clementiæ,mansuetudinis,humanitatis.Parad. 236 b,& Att.234 b,Clementia,lenitas, moderatiō animaduertendi.

Clepo,pis. est furari & surripere, à κλέπτω.de Legib. 174 a,Sacrum sacro'ue commendatum qui clepserit,ra puerilq;, patricida esto.de Nat. 73 b, Agnum Thyestes clepere ausus est.Tusc.179 b,Ignem Prometheus clepsit dolo,de Repub. lib. 4, Spartæ rapere pueri & clepere discunt.

Clepsydra,dræ. uas è quo aqua paulatim effluens horas distinguebat.horologium.de Orat.155 a, Non declamator aliquis ad clepsydram latrare docuerat.

Cliens,tis. qui in fide alicuius est, & patronum habet. pro S.R.54 b, Manlius Glaucia tuus cliens & familiaris.I. A.180 b,Quos clientes nemo habere uelit,non modò esse illorum cliens.

Clientela,æ.clientum multitudo.Attic.227 a,Scis quàm diligam Siculos, & quàm illam clientelam honestam iudicem.I. A. 208 a, Ianus Medius in L. Antonij clientela sit. I. V. 221 a, Conabaris clientelam tam illustrem,tam splendidæ prouinciæ ad te traducere.Ep.227, Quare si te fautore usus erit,amplissimè clientelas acceptas à maioribus confirmare poterit.I.C.123 b,Pro hospitijs clientelisq; prouincialibus.pro S.R.24 a,Esse in fide & clientela alicuius.& 36 a,Conferre se in fidem & clientelam alicuius.

Clinatus,a,um. inclinatus. in Ar. à Cic. ter usurpatum.

Clitellæ,larum.ephippia quæ mulis imponuntur,ad melius ferendas sarcinas.apud Quintil.97 a,Ego quia Albanas habeo columnas,clitellis eas apportaui.Att.76 a, Clitellæ boui sunt impositæ, non est nostrum onus, sed feremus.prouerbium, significans impar esse sibi impositum onus.

Clitellarius mulus.Top.223 b,id est,onerarius.

Cliternini.L.Colei.

Cliuus,ui.collis. Attic. 22 b, Cliuus Capitolinus. & pro Rab.97 a,& Posth.206 b.

Cloaca, æ. locus cauus per quem sordes publicæ eluuntur.pro Cec.291 b,Prætor qui de fossis,& de cloacis interdicit.& pro Sest.20 a,pro Plan.279 b,Arcem facere ex cloaca. Prouerbiū: id est,rem abiectissimam ornare.

Cludo, dis. claudo. de Nat. 46 a, Mare terram litoribus cludit.

Clypeus,pei.scutum.de Di.100 b,Clypeos Lanuuij à maioribus esse derosos.de Fin.85 a, Epaminundas quæsiuit, saluus ne esset clypeus,cum saluum esse,&c.

Coaceruatio,onis. Part. 241 a, Frequentatione argumentorum,et coaceruatione uniuersa,motus animorum incitare.

Coaceruo,as.cumulo,cogo,congero.Part.233 a, Singula per se exigua sunt,mutuum tamen cùm sunt coaceruata proficiunt.contra Rul.80 b, Pecuniæ coguntur & coaceruantur.pro S.R.40 b, Tantum quantum coacervariuna in domo potuit.contra Rul.63 a, Videtis constitutam & coaceruatam pecuniam.I.V.212 a, Et ne fortè hominem existimetis hanc tantam uim emblematum fine causa coaceruare uoluisse,uidete,&c.

Coacesco,scis.acidum fieri.de Senect.91 a,Vt non omne uinum,sic non omnis ætas uetustate coacescit.

Coactio,onis.conspiratio.de Arusp.257 a, Veruntamen nocturnis uigilijs & coactione hominum iustitium illud conceptum ac meditatum est.

Coactor,oris.qui pecuniam cogit & recipit, officij nomine.pro R.P.317 b,Non intelligo hoc quale sit,utrum accessionem decumæ ut nostri coactores facere solent, centesima,an decessionem de summa fecerit.pro Cluent. Ne multa per quiritur à coactoribus.i.ab ijs qui auctioni præsunt.

Coactus,a,um.expressus.pro Dom. 251 b, Nunquam de me,nisi coactus ac necessariò dico.de Diuin.123 b,Ergo hoc auspicium diuini quicquā habere potest? quod tam sit coactum & expressum.

Coactus,ctus.impulsus. Attic.287 a, Quoniam efflagitas,coactu tuo scribam.I. V. 251 a, Coactu atq; efflagitatu meo.

Coædificari. Att.218 a,Campum Martium coædificari.

Coædificatus,a,um. Part. 233 b, Loci coædificati.)(. Loci uasti.

Coæquo,as.In Verrem 168 a, Sic ad libidines tuas omnia coæquasti.

Coæuus,a,um. æqualis, cum aliquo ætate coniunctus.

In Vat.35 b, Nunquam puer aut adolescẽs inter coæuos fueras.aliàs cocos,& melius.

Coagitatio,onis.agitatio.de Nat.54 a, Anima coalescit primùm ab ipso spiritu, deinde coagitatione pulmonũ.

Coagmentatio,onis.de Vniu.197 b, Omnis coagmentatio corporis,uel calore,uel frigore,uel aliqua impulsione uehementi labefactatur.de Nat.49 b, Copulatio rerum & quasi consentiens ad mundi incolumitatem coagmentatio naturæ.& 6 a,Quæ est enim coagmentatio non dissolubilis.

Coagmentatus,a,um.compactus,compositus.l.Coagmento.Tus.163 a,Quoniam nihil sit animis admixtum, nihil concretum,nihil copulatum,nihil coagmentatum, nihil duplex.

Coagmento,as.compono, coniungo, construo. de Sen. 92 a,Opus ipsa suum,eadem quæ coagmentauit,natura dissoluit.I.A.212 a,Docebo ne coagmentari quidẽ posse pacem.Or.204 a,Verba enim uerbis quasi coagmentare negligat.de Cl.170 a,Verba compone et quasi coagmenta.de Or.158 b,Collocationis est cõponere & struere uerba,sic ut ne asper eorum concursus, ne'ue hiulcus sit,sed quodam modo coagmentatus et leuis.de Fin.105 b,Quid enim aut in natura,qua nihil est aptius,nihil descriptius:aut in operibus manufactis,tam compositum, tamq; compactum, & coagmentatum inueniri potest?

Coamicus.de A.114 b,Hodie me ante omneis coamicos stultos senes uersaris atq; luseris lautißimè. Poetæ.

Coangusto,as. coarcto. de L. 190 b, Hæc lex dilatata in cunctum ordinem coangustari etiam potest.

Coarcto,as.cõstipo,coangusto.)(. Dilato,explico.de Or. 98 a,Perfice ut Crassus hæc quæ coarctauit, & peranguste refersit, in oratiõe sua dilatet nobis atq; explicet.

Coarguo,is.indico,redarguo. Epist. 38 b, Non nostram perfidiam is coarguit,sed indicat suam.pro Mur.126 a, Fuga laboris inertiam coarguit & desidiam.pro Fl.150 a, Satis'ne uobis coarguere his autoribus dissolutã Græcorum consuetudinem uideor? Anteq.195 a,Quorum cognita improbitas me tacẽte coarguitur turpitudine uitæ.At.178 a,Sed opinor quiescamus,nec nostrã culpam coarguamus.contra Rul.64 a, Hæc à me suspicionibus & coniecturis coarguuntur.pro Cl.25 b,Oppianicus digito legata deleuerat,ne lituris coargui posset.pro Lig. 139 b,Refellere & coarguere mendacium alicuius. pro Syl.170 a, Illum multorum literæ et nuncij coarguerũt. & 175 b,In eum locum te deducis,ut antequàm me commutati indicij coarguas, te summæ negligentiæ tuo iudicio conuictum esse fatearis.pro Mil.180 b,Hunc autem hæc eadem coarguunt.ad Her.7 b, Coarguere rem aliquam certioribus argumentis.I. A.165 b,Coarguere aliquem.i signo aliquo ostendere illum aliquid fecisse.I.V. 224 b,Criminibus enim cõuincitur, haud suspicionibus in iudicium uocatur.& ibid. Omnibus in rebus coarguitur à me,cõuincitur à testibus, urgetur confeßione sua. pro S.R.31 a,Iam intelliges certum crimen quàm multis suspicionibus coarguatur.de In.79 b,Aut alijs constitutionibus factum coarguetur.I.V.267 a, Coarguere aliquem auaritiæ. Acad. 41 b, Philo errorem eorum, qui ita putarunt,coarguit.

Coauctio,nis.auctio.in Verr.191 a,Hoc crimen est, &c. ex coauctione annonæ atq; æstimationis.

Cobiamachus,chi.uicus inter Tolosam & Narbonem. pro Font.278 a.

Cochlea,æ.Græcè κόχλος.de Diu.156 a,Vt si quis medicus ægroto imperet,ut sumat terrigenam, (herbigradam alij) domiportam sanguine cassam, potius quam hominum more cochleam diceret.ad Her.39 b,Iste tanquam cochlea abscondens & retentans sese tacitus,quo sit tutus,comeditur cum domo sua, & aufertur.

Cocles,tis.luscus,qui altero captus est oculo. de Horatio Coclite.de Leg.171 a.

Coctus,a,um.maturus.de Senect. 92 a, Poma matura & cocta.)(.cruda. Att.222 a, Bene coctus & conditus sermo bonus.

Cocus,ci.uel coquus, qui cibos parat & condit. Ep. 139 a,& 262 a,In ea cœna cocus meus præter ius feruens nihil potuit imitari.pro S.R.41 b,Mitto coquos,pistores, lecticarios,&c.I.P.94 a.l. Coæuus.

Cocytus,ti.fluuius apud inferos. de Nat. 68 a, Et illi qui fluere apud inferos dicuntur, Acheron, Cocytus, Styx, &c.Tusc.150 a,Cocyti fremitus.

Codex,cis.liber,tabulæ,tabulæ accepti & expensi,& in quo publica acta scribebantur. pro Quint.Rosc. 45 b, Quomodo H S. CCCLIII. in codice accepti & expensi non sunt?& ibi.Prô dij immortales,esse'ne quenquam tanta audacia præditum? qui quod nomen referre in tabulas timeat,id petere audeat? quod in codicem iniuratus referre noluit,id iurare in litem non dubitet! & ibid. Non habere se hoc nomen in codice accepti & expensi relatum confitetur, sed in aduersarijs patere contendit. & 46 a, Virùm cætera nomina in codicem accepti & expensi digesta habes?pro Cl.36 b,C.Verres subsortitionem eius in eo codice non habebat, qui tum interlitus proferebatur.& In Vat.29 b, Codicis tui literas contemplare.I.V.156 b,& 106 b,Causam in me conferebat,quòd tum codicem obsignassem. pro Syl.175 b, Referre in codicem.I. V. 108 a, Proferre falsum codicem.& 95 a, Codicis extrema cera.i.tabularum.& 100 b,L. Piso multos codices impleuit earum rerum in quibus intercesßit.

Codicilli,orum.literæ,tabellæ,libelli.Epistol.56 a, Puer mihi obuiam uenit cũ codicillis,in quib. erat scriptum, Epistolam hanc contra Marcellum,&c. Quint.Fr.313 a, Epistolam hanc conuicio efflagitarunt codicilli tui.Ep.141 b,Accubueram hora nona cum ad te harum exemplũ in codicillis exaraui.I. A.219 b,Hic hesterno die sententiolas nostras in codicillis & omnia uerba referebat. At.59 b, Qui non minus longas iam in codicillorum fastis futurorũ Consulum paginulas habeat, quàm factorum.

Codrus,dri.de Nat.61 a.

Cœlator,oris.in Verr. 212 a, Artifices omnes cœlatores & uascularios conuocat.& 214 a,Mittit rogatum uasa ea quæ pulcherrima apud illum uiderat, ait se suis cœlatoribus uelle ostendere.

Cœlatus,a,um.insculptus.ut argentum & aurum cœlatum. Tusc.240 a,& Or.220 a.

Cœlebs,bis.qui uxorem non habet.de Leg.185 b, Cœlibes esse prohibento.

Cœlestis,ste.diuinus,diuus,cœlites.Orat.207 b, Cùm se à cœlestibus rebus refert ad humanas.de Di.127 b, Vim cœlestem aliquid ad eos,qui in terra gignũtur,pertinere. Bru.

re.Brut.91 b,Res à te gesta est memorabilis & penè cœlestis.Acad.31 a, Cogitantesq; supera atq; cœlestia hæc nostra,ut exigua & minima contemnimus.I. A. 200 a, Tum illæ cœlestes diuinæq; legiones.de Som.128 b,Orbis cœlestis extimus,qui,&c.Off.56 b, Hercules,quem hominum fama beneficiorum memor in concilio cœlestium collocauit.I.A.193 a, Quid est quod de uoluntate cœlestium dubitare poßimus?de L.160 b, Agnationem nobis esse cum cœlestibus. & 173 a, Diuos, & eos qui cœlestes semper habiti,colunto.

Cœliculum,li.de Ar.251 a.

Cœlimontana porta.I.P.91 a.

Cœlites,tum.de Som.126 b,Gratias,inquit,tibi ago summe sol,uobisq; reliquis Cœlites,quòd,etc.de Diu.130 a, Ego deûm genus esse semper dixi,et dicam,cœlitum. ex Ennio.Tusc.223 a,Neq; ira cœlitum inuectum malum.

Cœlius,mons Romæ.Off.65 a.

Cœlo,as.insculpo.de Diu.97 a,Atq; hanc speciem Praxiteles cœlauit argẽto.I.V.134 b, Qui nõ tam cœli quàm cœlati argenti rationem ducit. obserua elegantem annominationem.& 223 a,Galeæ æneæ cœlatæ opere Corinthio.de In.77 a,Vasa magnificè & pretiosè cœlata.

Cœlum,li. altißimum domicilium, aeris regio, aer ipse, & spiritus circumfusus.lege Spiritus.Epistol.143 a,Ille uerò te putabat quæsiturum num unum cœlum esset,an innumerabilia?de Orat.159 b,Hic status est huius totius mundi atq; naturæ,cœlum ut rotundum, terraq; ut media sit.Tuscul. 157 a, Cœlum hoc in quo urbes, imbres, uentiq; coguntur, quod & humilem et caliginosum est propter exhalationes terræ. de Diuinat. 127 b, Inde ad ipsum extremum & ultimum mundi est. de Som. 129 a, Summus ille cœli stelliferi cursus.de Diuin.100 a, Cum cœlum disceßisse uisum est,atq; in eo animaduersi globi.& ibidem b,Cœlum disceßisse.de D.80 b,Cœlum ex omni parte patens atq; apertum intueri. de Som. 128 b, Stellæ errantes, quæ uersantur retrò contrario motu, atq; cœlum.de Diuinat.89 a, Quanquam multa manus ad cœli cœrula templa Tendebam lachrymans. pro Ra. 93 a,Quem non modò foro, sed cœlo hoc ac spiritu censoriæ leges carere uoluerunt. I. C. 100 a, Potest'ne tibi huius uitæ hæc lux,Catilina, aut huius spiritus cœli esse iucundus? de D.107 b, Cuius cœli aspiratio grauis ac pestilens est.& 99 b,Apud Hetruscos propter aeris crassitudinem de cœlo multa fiunt.contra Rul.82 a, Vectigal cœlo ac loco calamitosum.de Fat.141 a, Cœlũ crassum.)(.cœlum tenue. de Nat. 28 b, Cœli temperatio. i. aeris.I.V.240 b,Natura loci ac cœli Syracusarum. Or. 206 b,& pro S.R.30 a, Ducere animam de cœlo. Att. 185 b,Cœli grauitas.& ibi.a,Grauitas loci.de Diuin. 83 b,Summanus de cœlo ictus.de Orat.99 b,L. Fusius cuicunq; particulæ cœli officeretur,immutata lumina putabat.pro Pom.11 b, Pompeium omnes sicut aliquẽ non ex hac urbe missum,sed de cœlo lapsum intuentur.Qu. Fr.291 a,E' cœlo diuinum hominem esse in prouinciam delapsum. Attic. 91 b, Salaminij nos in cœlum decretis suis sustulerunt.In Antonium 192 b,Cæsar in cœlum fertur.At.28 b,Si uerò ea quæ de me pacta sunt,non seruantur,in cœlo sum.& 35 a,Bibulus hominum admiratione ac beneuolentia in cœlo est.et 34 a,I.A.180 b,Collegam de cœlo detraxisti.Att.31 b,& pro Dom.221 a,Seruare

de cœlo.At.56 b, Milo proscripsit se per omnes dies comitiales de cœlo seruaturum.In Vat.32 a, Quod eo die scires de cœlo esse seruatum. de Natur. 53 b, Epicurus dum palato quid sit optimum iudicat,cœli palatum (ut ait Ennius) non suspexit. Attic. 22 b, Attingere cœlum digito.

Cœlus,li.pater Saturni.de Nat. 38 a, Vetus opinio, exectum esse Cœlũ à filio Saturno. & 68 a, Aether & dies parentes Cœli.& 70.& 71.ibidem.

Coemo,mis.coemptionem facio,emo.I.V.231 a,Non modò non uendebant,sed etiam coemebant.Epi. 254 b, & 105 b,Sylla omnia bona coemit.

Coemptio,onis. pro Murena 130 a, Horum ingenio senes ad coemptiones faciendas interimendorum sacrorum causa reperti sunt.& ibidem:Putarunt omnes mulieres,quæ coemptionem facerent,Caias uocari. pro Fl. 162 a,In manu,inquit,cõuenerat,sed quæro,usu?coemptione? de Orat. 105 b,Mulieris, quæ coemptione fecerit,causam defendere. pro Flac. Coemptionem in manum conuenire.

Coemptionalis,le.qui frequens est in emptionibus.Ep. 108 b, Si inter series coemptionaleis uænale proscripserit,&c.Curij.

Cœna,æ. Quint. Frat. 321 a, Venit ad nos Cicero tuus ad cœnam, cùm Pomponia foris cœnaret. pro Cæl. 41 b, Est enim dictum ab illis, fore qui dicerent, uxores suas redeuntes à cœna,attrectatas esse à Cælio.pro S.R.35 a, Non illum redeuntem à cœna uidetis? In Verr. 86 a, Quid ego istius prandia & cœnas commemorem? pro S.R.28 a,Puerum uocauit,credo cui cœnam imperaret. pro Deiot.147 b,Cùm te uomere post cœnam uelle dixisses.Epist. 136 b,Nec tamen eas cœnas quæro, ut magnæ reliquiæ fiant:quod erit magnificum,sit et lautum. At.94 a,Vocare aliquem ad cœnam.Ep. 139 a,& I. V. 211 a,Dare cœnam alicui.

Cœnaculum,li. triclinium, conclaue. contra Rul. 85 b, Roma cœnaculis sublata atq; suspensa.

Cœnito,as.Ep. 102 b,Ego si foris cœnitarem, Cn. Octauio familiari tuo non defuissem.& lib.9,Non desino apud istos qui nunc dominantur, cœnitare.Eodẽ li. Puto enim te audiuisse, illos apud me declamitare, me apud illos cœnitare.

Cœno,as.de In.63 b,Qui cum in quandam cauponam diuertissent,simul cœnare & in eodem loco somnum capere uoluerunt, cœnati discubuerunt. ibidem. de D. 92 b, Qui ut cœnati quiescerent, uisum esse ei, qui, &c. Item: Cœnantibus nobis, & noctu quidem Statius à te epistolam breuem tulit. Atti.221 b, Cum Cæsar secundis Saturnalibus ad Philippum uesperi uenisset, uilla ita completa militibus est,ut uix triclinium, ubi cœnaturus ipse Cæsar esset,uacaret.Ep.3 b,& At.250 a,Ego eo die casu apud Pompeium cœnabam. Qu. Frat. 290 a, Apud Pompeium in eius nuptijs eram cœnaturus. pro Deiot.247 a, At eôdem te cum cœnauisses, rediturum dixeras.In Vat.35 a, Quis unquam in funere familiari cœnauit cum toga pulla?de Orat.131 b, Manus laua,inquit,& cœna. Quint.Fr.221 a, Cœnare foris.

Cœnula,æ.Epist. 141 b, Vereor ne obliuiscare cœnulas. & Tusc.246,Hesterna cœnula.

Cœnum,ni.lutum. pro Dom. 222 a,O' cœnum, ô portentum.

tentum.Tuſculan.220 b, Stoici dicunt omnes ſtultos inſanire, ut malè olere omne cœnum.pro Seſt.7 a, Habeo quem opponam labi illi atq; cœno. Attic.36 a,Pompeius oblitus cœno.

Coeo,is.coniungor,congregor,coitionem facio, conflo, conuenio,congredior.ad Attic.15 b,Cæſar cum eo coire cogitat, & Bibulus cum hoc ſe putat poſſe coniungi.In Antonium 165 a,Vtinam Cn.Pompei cum C. Cæſare ſocietatem aut nunquam coiſſes,aut nunquam diremiſſes.Poſtquam. 207 b, Cum hoc coire auſus es? pro Quint.14 a,& pro S.R.21 b,Coire ſocietatem uoluntariam cum aliquo.de Natu.50 b,Pinna cum ſquilla ſocietatem coit comparandi cibi.pro S.R.34 b,Coire ſocietatem præmij uel ſceleris cum aliquo.pro S. R. 32 b, Coire ſocietatem cum aliquo de aliqua re. Conflare ſocietatem.l.Societas.Attic.103 a,Heri aliquot adoleſcentuli coimus in Piræum.pro Do.222 b,Collegia mediusfidius Tribunorum plebis tota reperiētur,etc.quæ coeant de hominum locupletiſsimorum bonis. pro Cluent. 48 b,Dixi Habito ſtatim de eo,qui coiſſet,quo quis condemnaretur,illum eſſe liberum.pro Cl. 49 a, Qui eorum coit,coierit,conuenit,conuenerit,&c.

Cœpi,ſti.inſtituo,ſuſcipio,incipio.pro Rab. P. 123 b, Vt magis pœniteret cœpiſſe, quàm liceret deſiſtere. Attic. 3 a,Caietam ſi quando abundare cœpero,ornabo.de Cl. 167 a, Qua in urbe primùm literis oratio eſt cœpta mandari.Ep.153 a,Si latro rurſus in Italiam ſe recipere cœperit,Bruti erit officium occurrere ei.At. 115 b, Ipſe me Cæſar ad pacē hortatur,ſed antiquiores literæ quàm ruere cœpit.I.C.109 a, Nunc de republica conſuli cœpti ſumus.de Orat.99 a, Neq; ſe antè cauſas amicorum tractare cœpiſſe,quàm ius ciuile didiciſſe.de Fat.147 b, Ne'ue inde nauis inchoandæ cœpiſſet exordium. de Or. 119 b,Perge ut inſtituiſti:id eſt,cœpiſti.

Cœpto,as. In Arato,Cœptant tutos conſtringere portus. de Fin.lib.5, Tum ſenſim incipit progredi, ſeſeq; agnoſcere:cœptaq; & ea,quæ naturæ apta ſunt appetere,& propulſare contraria.

Cœptus,a,um.inſtitutus,ſuſceptus.de Or.98 b, Antè petitam eſſe pecuniam quàm eſſet cœpta deberi.

Cœptus,tus.inceptum.de Finib. 115, Atq; ipſa inſtitutio hominis ſi loqueretur, hæc diceret, primos ſuos quaſi cœptus appetendi fuiſſe,ut ſe conſeruaret in ea natura, in qua ortus eſſet.

Cœrarius,rij.curator.Cœro,curo.de L.li.3.186 a, At ſi quid erit quod extra magiſtratus,cœrario uſus ſit, qui cœret,populus creato:eiq; ius cœrandi dato. Alij legunt cohærario.& cætera eodem modo.

Coerceo,ces. contineo,comprimo, reprimo, domo. de Natur. 37 a, Mundus omnia complexu ſuo coercet & continet.de Natur.46 a, Reſtat ultimus & omnia cingens,& coercens cœli complexus.de Cla.194 b,Fluuium extra ripas diffluentem coercere.Attic.81 b,Appius turmas aliquot equitum dederat Scaptio, per quas Salaminios coerceret.et 286 b, Ego uerò is ſum qui non modò non ſupplicem, ſed etiam coerceam poſtulantes, ut ſibi ſupplicetur.In Antonium 231 a, A' progreſſu coercuit,à reditu refrenauit.Offic.37 b, Iis qui ui oppreſſos coercent,ſit ſanè adhibenda ſæuitia.de Finib.49 b,Qui aūt moderatius id uolunt fieri,difficilem quandam tem-

perantiam poſtulant in eo, quod ſemel admiſſum coerceri reprimiq; non poteſt.Tuſ.185 b,Hoc præcipitur ut ratio coerceat temeritatem.de Fin.64 b,Cum enim fertur quaſi torrens oratio, quamuis multa cuiuſq; modi rapiat,nihil tamen teneas,nihil apprehendas, nuſquam orationem rapidam coerceas.de Fin. 80 a, Pudicitia nō infamiæ metu coercetur,ſed ſanctitate ſua ſe tuetur. Acad.18 a, Nam ſi minimis rebus pertinacia reprehenditur,calumnia etiam coercetur.de Orat.143 a,Coercere aliquem ablatis pignoribus.Attic.16 a, Reſecare libidinem,coercere iuuentutem.Offic.56 b, Eos morte, exilio,uinculis, damno coercent. Coercere cupiditates. de Or.101 a,Coercere aquam: id eſt, arcere. Top.224 a, Coercere improbitatem.I.V.195 a.

Cœruleus,a,um. l. Cærulus. de Natur. 17 b, Cæſios oculos Mineruæ,cœruleos eſſe Neptuni. In Arat.Cœrulea piſtrix.

Cœtus,tus.concilium.de Seneꝺ.94 b, Cum in illud animorum concilium cœtumq; proficiſcar.de Finibus 84, Opiniones,quæ in ſenatu, quæ apud populum, quæ in omni cœtu concilioq; ſint proferendæ. de Som. 127 b, Concilia & cœtus hominum iure ſociati.In Sal.274 b, Ea pars, quò tanquam in unam uoraginem cœtus omnium uiciorum exceſſerat.In Ver.174 a, Omneſq; Dij, qui ſolennes cœtus ludorum initis.de Or.87 b,Dicendo tenere hominum cœtus. & 130 a, In hoc tali cœtu, & tam accurato ſermone.de Orat.149 a, Valde autem eſt abſurdum ei concionem,aut ſenatum, aut ullum cœtum hominum committere,cui &c.de Finibus 66 a,b,Cœtus matronarum.I.C.98 b,Cœtus nefarij.I.C.99 a,Dimittere cœtum.Cœtu noſtro dimiſſo.

Cogitatè,cogitatò,conſultò. pro Arch. 189 a, Accuratè cogitateq; ſcribere aliquid.

Cogitatò, cogitatè. de Offic. 6 a, Permultum intereſt, utrum perturbatione, &c. an conſultò & cogitatò fiat iniuria.

Cogitatio,onis.mens,mentis ſenſus,mentis agitatio,animi motus,animi ſenſus,intimus ſenſus, reconditus ſenſus,meditatio,commentatio,φαντασία,intimus ſermo, cura. At.159 a, Meas cogitationes omnes explicaui tibi ſuperioribus literis. At.133 a,Obſecro te Cicero ſuſcipe curam & cogitationē digniſſimam tuæ uirtutis,ut,&c. & 147 b,Quamobrem à te peto,ut in tuis maximis curis aliquid impertias temporis huic quoq; cogitationi. de Or.125 b,In ea cogitatione curaq; uerſor,ut odorer, &c.Attic.236 b,Hæc me ſpecies cogitatioq; perturbat. In Antonium 166 a,Attende enim paulisper,& cogitationem ſobrij hominis ad punctum temporis ſuſcipe.Parad.117 b, Cum illi cogitationem ullam habuiſſe uidentur,aut auri ad auaritiam,aut,&c.de Amic.102 a, Qui omnes ſuas cogitationes abiecerunt in rem tam humilem tamq; contemptam.Ep.43 b, Complexus ſum cogitatione te abſentem.de Orat.144 a,Omne illud tempus meridianum Craſſus in acerrima & attentiſſima cogitatione poſuit.& ibi. Cum eum in cogitatione defixum eſſe ſenſiſſet. At. 141 a, De his rebus rogo uos,ut cogitationem ſuſcipiatis.& 235 b, Quæris ut ſuſcipiam cogitationem, quid'nam iſtis agendum putem. & 147 b, Spe tamen deducebar ad eam cogitationem, ut arbitrarer,&c. contra Rul. 67 a, 66 b, Verſantur in animo

meo multæ & graues cogitationes.Brut. 90 b, Cicerō tuus nunquam uidetur dimittere cogitationem,cuius ſit filius.de Or.97 a,Subitam orationem commentatio & cogitatio facilè uincit.Or.209 a,Qui motus cogitationis celeriter agitatus,per ſe ipſe delectat.pro Syl.179 b, Peterem ueniam ex intimis ueſtris cogitationibus,et ex humanitate communi.de Am.101 a, Quapropter à natura mihi uidetur potius,quàm ab indigentia orta amicitia applicatione magis animi cum quodā ſenſu amandi,quàm cogitatione,quantum illa res utilitatis eſſet habitura.de Or.103 b,Multa animo & cogitatione,multa etiam legēdo percurriſſe.et 120 b, Neq; quoties uerbum aliquod eſt ſcribendum nobis, toties eius uerbi literæ ſunt cogitatione perquirendæ. de N. 9 b, Mens noſtra quiduis cogitatione poteſt depingere.ad Her.22 a,Cogitatio quamuis regionem poteſt amplecti,& in ea ſitum loci cuiuſdam ad ſuum arbitrium fabricari & architectari.Item: Quis eſt iſte tuus ſenſus, quæ cogitatio? Brutos ut non probes,Antonios probes? de Nat.22 a, Sic enim dicebas ſpeciem Dei percipi cogitatione, non ſenſu,nec eſſe in ea ullam ſoliditatem, nec eandem ad numerum permanere,eamq; eſſe eius uiſionem,ut ſimilitudine & tranſitione cernatur,neq; deficiat unquam ex infinitis corporibus ſimilium acceſſio, ex eoq; fieri ut in hæc intenta mens noſtra beatam illam naturam & ſempiternam putet.pro Mil.116 b,Fingite animis,liberæ enim ſunt cogitationes noſtræ,& quæ uolunt ſic intuentur,ut ea cernimus,quæ uidemus: fingite igitur cogitatione imaginem,&c.I.V. 87 b, Vidi ſimul cum populo Ro.forum adornatum ad ſpeciem magnifico ornatu, ad ſenſum cogitationemq; acerbo & lugubri. Off.26 b,Cogitatio in uero exquirēdo maximè uerſatur.et 53 a,Nos tantum roboris non habemus,ut cogitatione tacita à ſolitudine abſtrahamur.& 5 a,Omnis autē cogitatio motuſq; animi,aut in ſtudijs ſcientiæ cognitioniſq; uerſabitur,aut,&c.Tuſ.158 a,Quidam nequeūt qualis animus ſit uacans corpore intelligere, & cogitatione comprehendere.pro Fl.160 a,Sed ueſtrū eſt iudices,omnia quæ dici poſſunt in hominum leuitatem, &c. etiam ſi à me minus dicuntur, ueſtris animis & cogitatione comprehendere.Tuſ.215 a,Sed in animo tantummodo cogitatione poſſumus morbum ab ægrotatione ſeiungere. et 186 b, Sermoq; intimus, cum ipſe ſecum, caue turpe quicquam.de N.69 b,Omnia,quæ nobiſmetipſis cogitatione fingere poſſumus.Ep.50 a,Quoties in eam cogitationem neceſſe eſt ut tu ueneris,& nos ſæpe incidimus. de Nat.6 a,Quod ne in cogitationem quidem cadit.At.101 a, Si iſta nobis cogitatio de triumpho iniecta non eſſet. de Or.85 b, Quocunq; te animo & cogitatione conuerteris.pro Seſt.5 a, Audite literas,& ueſtram memoriam ad timoris præteriti cogitationem excitate.

Cogitatum,ti.cogitatio.contra Rul.61 a, Hæc non cogitata ſapientium, ſed optata furioſorum uidentur. de Cl.188 a,Cogitata mentis præclarè eloqui.

Cogitatus,a,um.meditatus.I.A.176 a, Attuleras domo meditatum & cogitatum ſcelus.pro D.147 b,In poſterum,inquit,diem diſtulit, ut cum in caſtellum Luceium uentum eſſet,ibi cogitata perficeret.

Cogito,as.meditor,commentor,contemplor, mente contrecto,mente complector,cogitatione complector,ani-

mo agito,mente agito,mecum quæro,exiſtimo, in animo habeo,mihi in animo eſt, cogitationem alicuius rei habeo,omnem meam curam defigo in aliqua re, animo & cogitatione comprehendo; in aliqua re cogitationem pono,omnem curam cogitationemq; in reipublicæ ſalute configo,memoriam meam ad aliquam rem excito, ratione animoq; luſtro, ante oculos meos propono, ſpeciem alicuius rei cogitatione percipio. Is cœpit in eiuſmodi mente & cogitatione uerſari,nihil eſſe,&c.cognitionē alicuius rei capio,uerſantur in animo meo multæ & graues cogitationes,cogitationē ſuſcipio,ad omnem malitiam & fraudem uerſare mentem ſuam, hæc cogitans cœpit deinde,&c.de Or.104 a, Sagaciter peruestigare quod ſui ciues,iiq; qui audiunt,cogitent, ſentiant,opinentur,expectent.pro Deiot.151 a,Hæc ego repeto,& dies et noctes cogito.de Leg.169 a,Nihil in his locis niſi montes et ſaxa cogitabam.pro Fon.278 b,Vos ſæpius eandem rem animis agitare, & diutius uno de teſte cogitare poteſtis? contra Rul.78 b,Vos tamen id poteſtis cum animis ueſtris cogitare.de L. 169 a, Nam illo loco libēter ſoleo uti,ſiue quid mecum ipſe cogito, ſiue aliquid ſcribo,aut lego.de D.136 b,Nulla ſpecies cogitari poteſt,niſi pulſu imaginum.pro Mil.112 a,Clodius nihil de extremis Milonis comitibus cogitauit. At. 159 a, Ad hæc igitur cogita uel potius excogita. de Or. 118 a, Et quicquid de ſua re cogitarit,in medium proferat.pro Ra.96 b,Longius quàm uitæ termini poſtulāt, ſpe atq; animo de ſe & gloria ſua cogitare.Epiſt.6 b,Is uiſus eſt mihi toto animo de te ac de tuis ornamentis & commodis cogitare.I.C.108 a,Sed eos hoc moneo,deſinant furere,& proſcriptiones et dictaturas cogitare.Attic.207 b,De hortis toto pectore cogitemus.Tuſc.187 b,Ad ferendum dolorem placidè & ſedatè,plurimum proficit, toto pectore (ut dicitur) cogitare, quàm id honeſtum ſit.Ep.50 a,Cœpi egomet mecum ſic cogitare:Hem nos homunculi,&c.Tuſc.349 b, Docto & erudito homini uiuere eſt cogitare.Ep.153 a,Si inſulam Britanniam cœpero cogitare, eius εἴδωλον mihi aduolabit ad pectus. At.228 b, Sed mehercule ſi humaniter, & ſapienter, & amabiliter in me cogitare uis, facilem te profectò præbebis.Aca.10 b,Nihil enim agens ne cogitari quidē poteſt,quale ſit.At.27 a,Ludi Antij futuri ſunt pridie Nō. eos Tullia ſpectare uult,inde cogito in Tuſculanum.At. 235 b,Quæris ut ſuſcipiam cogitationem,quid'nam tibi agendū putem? conſilia temporum ſunt.At.206 b,Mihi eſt in animo proficiſci V I.Cal.& 134 b, M. Lepidus cras cogitat:id eſt,diſcedere,uel proficiſci.

Cognatio,onis.coniunctio.I.V.216 b, Segeſtani cognatione ſecum populo Romano coniunctos eſſe arbitrantur.de Natur.19 a,Deorum cognationem libenter agnoſcerem.de Finibus 114 a,L.Cicero frater noſter cognatione patruelis,amore germanus.de In.50 a, Cognatione,quibus maioribus,quibus conſanguineis. In Antonium 195 b, An poteſt cognatio ulla propior eſſe quàm patriæ.In Ver.219 a, Quæ cognatio ſtudiorum & artium non minus eſt coniuncta,quàm illa naturæ. de Diuinat.137 b,Hæc uerò qua cum ſomnijs naturali cognatione iunguntur.de Ora.118 a, Cognationes,affinitates, &c.de Finibus 146 b, Et tota domus coniugio & ſtirpe coniungitur,ſerpit ſenſim forās,cognationibus pri-

Universidad de Deusto
Biblioteca

mùm,tum affinitatibus,deinde amicitijs,pòst uicinitatibus cum ciuibus.pro Syl.178 b,Cincius nunquam sibi cognationem cum prædijs esse existimauit suis. At.202 b, Pro cognatione quæ mihi tecum est. de Diuinat. 94 a,Animus,qui deorum cognatione teneatur. Orat.225 a, Habere aliquam necessitudinem aut cognationẽ cum aliquo.de Diuin.115 b, Cum rerum autem natura quam cognitionem habent? Postquam.207 b,Cognatio materna transalpini generis.de Diuin.115 b, Distantium rerum cognatio naturalis.& ibidem: Cognatio naturæ et quasi concẽtus atq; consensus,quam συμπάθειαν Græci appellant.de Natur.65 a, Naturam quasi cognatione continuatam conspirare.pro Lig.138 a, Propinqua cognatio.pro Clu.20 b, Tulit hoc commune dedecus iam familiæ,cognationis,nominis,grauiter filius.

Cognatus,a,um. sanguine coniunctus, habens cognationem cum aliquo,qui alicuius cognatione tenetur,affinis,conueniens. Postq.299 a, Pro reditu P. Pompilij multi cognati & affines deprecati sunt.pro S. R.34 b, Propinqui cognatiq; optimè conuenientes.de Orat.161 a,Nihil est tam cognatum mentibus nostris quàm numeri atq; uoces.pro Cec.287 b,Amici cognatiq; illius. At.213 b,Incidissemus etiã in illos, in eis in cognatũ tuum. de Vn.198 a, Formam autem maximè & sibi cognatam & decoram deditid est,similem.Lege,Agnatus.

Cognitio,onis.agnitio,intelligentia,inspectio,cura,prudentia,notio,iudicium,scientia,iudicatio.Topic.226 b, Causarum cognitio cognitionem euentorum facit. de Fimib.132 b,Nam quæ corporis sunt,ea cognitionem habent faciliorem.de Natu.54 a, Vt homines deorum cognitionem cœlum intuentes capere possent. de Or.100 a,Cognitionem iuris magnam ac difficilem esse.& ibidem:Nullius mihi artis facilior cognitio uidetur.de Orat.153 a, Nam aut cognitio rei scientiaq; perquiritur, aut,&c.de Finibus 132 b, Natura hominis,in qua fit mirabilis quædam uis rationis,& cognitionis,& scientiæ. pro Flac.151 a,Vtrùm hic tandẽ disceptationem & cognitionem ueritatis, an innocentiæ labem aliquam aut ruinam fore putatis? Att.263 b,Quæ lex earum rerum quas Cæsar egisset,magnam consulibus cognitionem dedit.& ibidem:Coss.quorum & lege,& SC. cognitio et iudicium fuit.de Orat. 208 a, Nam ipsæ quidem res in perfacili cognitione uersantur. Of.3 b,Cognitio rerum aut occultarum aut admirabilium, ad bene beateq; uiuendum necessaria est.contra Rul.72 b,Orbis terrarum cognitionem alicui sine consilio dari, & pœnam sine prouocatione:pro Cor.61 a,Ipsæ enim leges te à cognitione sua iudicio publico repulerunt.Off.31 a,Cognitio contemplatioq; naturæ,&c.de Clar.172 a,Cum dies cognitionis esset:id est,iudicationis, uel iudicij. de Natur. 57 a, Quæ contuens animus accipit ab his cognitionem deorum.

Cognitor,oris. qui cognoscit, qui alium in iure defendit,procurator.pro Quin.Ros.51 a,Tu Quin.Roscium pro opere & labore quòd cognitor fuisset, quòd uadimonia obisset,rogasti ut,&c.pro Quin.Rosc.51 a,Nemo alteri petit, nisi cui cognitor est factus. & 50 a, In hanc rem me cognitorem dedisti. & 54 a, Nisi te in suam litem dedisset cognitorem,& ibidem: Quoniam tuus cognitor non est factus. de Arusp. 254 b, Cùm in mẽ cognitorem harum omnium rerum illa flamma conijciebatur:id est, qui cognoscebam. In Ver.270 a,Homines tenues adeunt ad ea loca,quæ nunquam antea uiderunt,ubi neq; noti esse ijs,quò uenerunt,neq; semper cũ cognitoribus esse possunt.et ibi. Cognitorẽ locupletem dare.I.V.78 b,Cluem Romanum,qui cognitores homines honestos daret,sublatum esse in crucem.I.V.129 b, Videte porrò aliam dementiam, cognitorem ascribit Sthenio,quem?cognatum aut propinquumnon,etc.& 230 a, Sthenius inuenire neminem Siculum potuit, qui pro se cognitor fieret.& ibid. Cedò cui Siculo, cum is reus fieret,ciuis Romanus cognitor unquã factus sit?& ibi. At credo Sthenius hoc sibi amplum esse putauit,eligere è ciuium Ro.numero, quem cognitorem daret.ad Her.10 a,Maior annis LX,et cui morbus causa est,cognitorẽ dat. Qui per se litigat.)(. Qui cognitorem dat.

Cognitus,a,um. spectatus, perceptus, comprehensus, compertus,perspectus,iudicatus.pro Muren.129 b,Veriti sunt ne dierum ratione peruulgata & cognita,sine sua opera lege posset agi.Off.4 a, Incognita pro cognitis habere.Ep.6 a, Re perspecta & cognita. de Cl.177 b, Satis mihi uidebar habere cognitum Scæuolam ex ijs rebus,quas,etc.pro Ce.301 a,Homo uirtute cognita & spectata fide amplissimus.de Orat.92 b, Artem cognitis penitusq; perspectis rebus cõtineri.pro Cec.305 a, Homo in utraq; fortuna cognitus,multis signis, et uirtutis, & humanitatis.Brut.91, D.Clodij animum perspectum habeo,cognitum,iudicatum,de Orat.94 a,Res penitùs perspectæ planeq; cognitæ. Brut.Ex me illud est, quod te uelim habere cognitũ. de Fimib.142 b, An uerò quisquam potest probare quod perceptum, quod comprehensum,quod cognitũ non habet?I.V.132 a,Vt aliquando de rebus ab isto cognitis, iudicatis datisq;, et de uiolatis dicere desistamus.

Cognomen,nis:cognomentum.de Am.96 b,Cato quasi cognomen iam habebat in senectute sapientis.Off.75 a,T. Manlius,qui Galli torque detracto cognomẽ inuenit.de Fin.53 b, Neq; Torquatus,qui hoc primus cognomen inuenerit.pro S.R.21 a, Duo isti Roscij, quorũ alteri Capitoni cognomen est, iste qui adest Magnus uocatur.Off.45 a,P. Crassus cùm cognomine diues,tum copijs.Att.30 a, Noster amicus Magnus,cuius cognomen unà cũ Crassi diuitis cognomine cõsenescit.pro Cl.32 b, Quid tu,inquit,Pacete (hoc enim sibi Staienus cognomen ex imaginibus aliorũ delegerat, ne si se Ligurẽ fecisset, nationis magis suæ quàm generis uti cognomine uideretur.) pro Mur.131 b,Quam laudẽ ille Africa oppressa cognomine ipso præ se ferebat,eãdem hic sibi ex Asiæ nomine assumpsit.de Som.127 a,Eritq; cognomen id tibi per te partum, quod habes ex nobis adhuc hereditarium.I.A.186 b,Bombalio,qui propter hesitantiam linguæ stuporemq; cordis cognomen ex ignominia traxerit. & 207 b, Hinc enim puto Trebellium sumpsisse cognomen.de In.65 a, Nomen autem cum dicimus, cognomen quoq; et agnomen intelligatur oportet.ad Her. 34 a,Cognomen,quod pro certo nomine collocamus.

Cognomentum,ti.cognomen.pro Mil 110 b,C.Cassius cognomento qui σκοτεινὸς perhibetur.pro R.P.126 a,Demetrius,qui Phalereus uocitatus est.

Cognominatus, a, um. Partit.234 b,Verba ponenda sunt quæ uim habeant illustrandi,nec ab usu sint abhorrentia,grauia,plena,sonantia,iuncta,facta,cognominata,non uulgata,superlata.

Cognoscens,tis.ad Her.29 b, Qui priuatus intolerabili superbia fuerit,cum commodũ & sui cognoscentẽ uidere in potestate quis speret?

Cognosco,cis.noscо,agnosco,percipio,attendo,disco, exaudio,animaduerto,cognitum habeo,intelligo,notũ habeo,mihi notũ est:perspectum mihi est,cerno, ratio nem habeo,noticiam alicuius rei habeo,cognitionẽ capio.de Or.104 a,Nihil certũ sciri,nihil planè cognosci ac percipi posse.& 102 a, Studium cognoscendæ perciendæq; uirtutis.et 96 b,Etiam illa cognoram et accèperam, conciliandos esse,etc.Ep.8 b,Ex eodem de toto statu rerum cõmunium cognosces.Att. 81 b, Habes consilia nostra,nunc cognosce de Bruto.Epist.54 a, Quæ hic agantur, quæq; acta sint,ea te ex literis multorum & nuncijs cognoscere arbitror.et 48 b,De Marcelli salute paulò antè quàm tu cognouimus.et 161 b,De meo studio erga salutem & incolumitatem tuam credo te cognoscere ex literis tuorum. Att.86 b,De me imperatore scribis, te ex Philotimi literis cognouisse.de N.4 b, Adsint,animaduertant,cognoscant.pro Fl.157 a,Quẽ tu cũ ephebum Tenni cognosses,quoniã te nudus deleclarat,semper nudũ esse uoluisti.Ep.69 a,Vt cæteri uentibus nobis ex libris tuis nos cognoscant. I.V.237 a, Id adeò nõ tam ex re,quàm ex istius decretis cognosco: At.152 a,Bene enim tibi cognitus sum. Off.42 b,Facilli me autem in optimam partem cognoscuntur adolescentes,qui se ad claros & sapientes uiros bene consulentes reip. contulerunt. Att.70 b,Idq; quoniam Philotimum habes,perspice & cognosce rationem.Itẽ: Consulib.& lege,& S.C.permissum erat, ut de Cæsaris actis cognoscerent,statuerent,iudicarent.I.V.113 b,Causam Verres cognoscebat,Verres iudicabat.Offic.50 b,Aratus adhibuit sibi in concilium quindecim principes, cum quibus causas cognosceret.I.A.204 b,Vt consules cognoscant, qui ager colonus sit,qui contrà, etc.de Orat.117 a,Hoc primum præcipiemus,quæ,cunq; causas erit acturus,ut eas diligenter penitusq; cognoscat.I.A.205 a,Vt consules rationem agri habeant,qui sine iniuria priuatorum diuidi possit.de Cl.137 a,b,P.Crassius domi ius ciuile cognouit:id est, didicit. de Orat.103 b,Rerum omnium naturam penitùs perspicere.

Cogo,gis.uim facio,uim adhibeo, uim affero,necessitatẽ affero,exprimo,coaceruo,cõgrego,compello,cõuoco, cõdueo,concludo. Offic. 62 b,Diogenes contrà,num te emere coegit? qui ne hortatus quidẽ est. de Am.101 a, Vim hoc quidẽ est afferre: quid enim refert quà me ratione cogatis,cogitis certè. Ep.5 a, Quorum utrum mihi uelim, nõ facile possum existimare,sed si res cogat, est quiddam tertium.de L. 172 a,Plato hoc quoq; legis putauit esse persuadere aliquid, non omnia ui ac minis cogere.& 171 a,Mens omnia ratione aut cogentis, aut uetãtis dei.pro D.240 b,Fieri particeps alteni sceleris mutus cogor.I.V.90 b,Cum frumentum imperarẽ,cũ stipendium cogerem.et 111 a,Iste nauem maximã,Messanæ publicè coactis operis ædificauit.I.A.355 a,Quid erat causæ cur in senatum heri tã acerbè cogeret?I.C.

110 a,Etiam si hominum studia deficiant,dij ipsi,etc.cõgant ab eis uirtutibus uitia superari. At.91 b,Vt equites Scaptio ad pecuniam cogendam darem.de In. 74 b, Vi et necessariò sumus in portũ coacti.pro Rab.91 b,Quime ex cõstituto spacio in semiboræ curriculũ coegisti. de Or.121 b, Crassus politicus est se ius ciuile, quod nũc diffusum & dissipatum est,in certa genera coacturũ,et ad artem facilè redacturum.et 100 b,Interea dum hæc, quæ dispersa sunt,coguntur,licet, etc. At.130 b,Itaq; nõ amplius XIIII.cohortes Nuceriã coegi.pro Ce.296 a, Coacti sunt ij, qui ab aliquo sunt unum in locum cõgregati.At.30 b, Quæ si copiæ in unũ locũ coactæ fuerint, hærebis.& 129 b, Vt reliquæ copiæ omnes Brũdusium cogerẽtur.pro Ce.296 a,Neminem coegeris, ipsi cõuenerint sua sponte.& 291 a,Manum facere,copias parare,multitudinem hominum cogere,armare,instruere.et 190 a,Cogere homines armatos. At.245 a,Nec duces simus, nec agmen cogamus. de In 62 b, Sed omnibus unũ in locũ coactis scriptorib. quod quisq; commodissimè percipere uidebatur,excerpsimus.et ibi.Tum Crotoniatæ publico de consilio uirgines unum in locum cõduxerunt.Ep.60 a,Recordare cætera quàm citò Senatũ coegerim. de Fim. 91 a,b, Cato in ipsa curia solebat legere, dũ Senatus cogeretur.Ep. 56 a, Marcellus me rogauit ut cogerẽ medicos:coegi,et è uestigio eò sum profectus. pro R.P.127 b,Ait enim dum Gabinio pecuniã Posthumus cogeret, ex decumis imperatorum pecuniam sibi coegisse.I.V.286 b, Cogere pecuniam à ciuitatibus.& 187 a,de L.174 a, Cogere stipem.de N.46 a, Aer extenuatus in sublime fertur, concretus aũt in nubẽ cogitur. Cogere,concludere,conficere.de Na. 66 a,Innumerabilia sunt ex quib. effici cogiq; possit,nihil esse quod sensum habeat, quin id intereat.de Leg. 176 a, Ex quib. id quod uolumus, efficitur et cogitur. de In.58 b,Hic complexio est infirma, aliud enim quàm cogebatur illatum est.Brut.91 b, Hoc cogere uolebat,falsas literas esse.

Cohærarius,rij.qui cohæret, & alteri ad aliquod munus adiunctus est.L.Coærarius.

Cohærentia,æ.compositio, naturà. de Nat. 57 b, Circuitus solis et lunæ, reliquorumq; siderum, quanquam etiam ad mundi cohærentiam pertinent,tamen et spectaculum hominibus præbent.

Cohæreo,res.cohæresco,conuenire,constare.Orat.210 b, Vt inter se quàm aptissimè cohæreant extrema cum primis.de Natur.60 a, Res si minus ueræ,tamen aptæ inter se et cohærentes.Aca.43 b,Neq; enim materia cohærere potuisset,si nulla ui contineretur.Aca.44 a,b, Omnis natura cohærens & continuata cum suis partibus.de Vn. 197 b, Mundus ita aptè cohæret, ut dissolui nullo modo possit.de I.160 b,Namq; alia quibus cohæret homines è mortali genere sumpserũt. Of.54 b, Qui primùm hæc natura cohærentia opinione distraxisset. de Ora.138 b,Membrum cohærens cum omni corpore. de In 46 b,& 58 a,ad Herẽ.3 a,Cohærere cum aliquo. Top.225 a, Quicquid antecedit quãq; rem, id cohæret cum re necessario: quicquid repugnat,id eiusmodi est, ut cohærere nunquam possit.pro Cec. 295 a, Sermo familiaris nõ cohærebit,si uerba inter nos aucupabimur. pro Pom.7 a, Hæc ratio pecuniarum, etc.implicita est cum illis Asiaticis,et cohæret. de Ar.258 a,Etenim hæc

Universidad de Deusto
Biblioteca

uix innixa in omnium ueſtrûm humeris cohærebunt. pro Cæl. 40 b, In quo non modò crimen non hærebat, ſed uix diſerti adoleſcentis cohærebat oratio. Itè, Illud dico, ea quæ dicat præclarè inter ſe cohærere.

Cohæres, dis. Attic. 106 b, Dolabellam uideo Liuiæ teſtamento cum cohæredibus eſſe in triente. & pro Qu. R. 54 d. Epiſt. 221 b, Lucius eſt cohæres meus: id eſt, mecum hæres.

Cohæreſco, ſcis. cohæreo. de Nat. 12 b, Atomi quæ cohæreſcunt inter ſe, & aliæ alias apprehendentes continuantur. de Fin. 52 a, Atomos ita fieri, ut concurſionibus inter ſe cohæreſcant.

Cohibeo, bes. refreno, contineo. I. A. 184 d, Niſi Cæſar illius furêtis impetus crudeliſſimoſq; conatus cohibuiſſet. I. A. 201 b, Vt eius furorem ne alpium quidem muro cohibere poſſemus. pro Mil. 116 d, Nunquam ille à conjugib. ueſtris effrenatas libidines ſuas cohibere potuiſſet. Acad. 17 b, Effectum illud erit, ſapientem aſſenſus omnes cohibiturum. de Nat. 1 d, & Acad. 32 b, Prudêter Academicos à rebus incertis aſſenſionê cohibuiſſe. Academ. 47 b, Cohibere ſemper & ab omni lapſu cõtinere temeritatê. Of. 36 b, Cohibere motus animi turbatos. pro Mar. 132 d, Animum uincere, iracundiam cohibere, uictoriam temperare. pro Pom. 16 b, Qui ab auro gazaq; regia manus, oculos, animũ cohibere poſſit. de Fat. 144 d, Sed intereſt inter cauſas fortuitò antegreſſas, & inter cauſas cohibentes inter ſe efficientiã naturalem.

Cohibitio, onis. interdictum. In Ver. 155 d, Sic deportandi dies præſtituta tollere cogebat ex area, cohibitio tollêdi niſi pactus eſſet, uim adhibebat pactioni, nõ uoluntatem.

Cohoneſto, as. honeſto, decoro. pro Qu. 9 b, Funus quo amici cõueniunt ad exequias cohoneſtandas. Antequã. 197 b, Quem ſæpe ueſtra laude cohoneſtaſtis. In Verr. 243 d, Eorum autoritate ſtatuas cohoneſtare tuas conatus es. Ep. 209 d, Cohoneſtare aliquem.

Cohorreo, res. horrore & frigore, aut magno affici. de Orat. 143 d, Ex quo ſudore cum cohorruiſſet, cum febri domũ rediit. Att. 23 d, Cohorrui primò, etenim erat interitus ciuitatis. & 98 d, Sin iam illas accepiſti, ſcis cohorruiſſe me, quòd tuæ literæ de legionibus Cæſaris afferrent. de Som. 127 d, Quem ut agnoui, equidem cohorrui.

Cohors, tis. militum manus & acies. pro Mil. 114 b, Si Capitolinæ cohortes contra Milonis impetum armatæ ſunt. pro Mar. 132 d, Nihil tibi ex iſta laude cohors, nihil turma decerpit. Qu. Fr. 292 d, Domeſtici et neceſſarij apparitores, qui quaſi ex cohorte prætoris appellari ſolent. I. V. 122 d, Prætorem de ſua cohorte iudicem dare. I. C. 109 b, Cum hanc ſit habiturus Catilina ſcortorum cohortem prætoriam.

Cohorticulæ, arum. paruæ cohortes. Epiſt. 116, Cohorticularum neſcio quid amiſit. Cælij.

Cohortatio, onis. hortatio. Attic. 260 d, Increãbiliter me cõmouet tua cohortatio. de Or. 102 d, Cohortatione alicuius concitari ad ſtudium cognoſcêdæ ueritatis. At. 278 d, Cohortationib. excitari. Ep. 8 d, Quæ quidê mea cohortatio ne tibi inanis aut ſine cauſa ſuſcepta uideatur, illa me ratio mouet, ut, etc. pro Cl. 46 d, Cohortatio iudiciũ παῤῥησιας. At. 68 d, ἐγκελεύσματα illa tua nõ abieci, quæ mihi hærêt in uiſcerib. pro Corn. 65 b, Neq; ille ſummus poeta noſter Annibalis illã magis cohortationem, quàm communem imperatorem nobis luit eſſe, hoſtem qui feriet, &c.

Cohortor, aris. hortor, adhortor. Epiſtol. 19 b, Teq; ad ſtudium ſummæ laudis cohortabor. de Orat. 107 d, Illud uereor ne maiorem uim ad deterrendum habeat, quam ad cohortandum, &c. 111 b, Cohortari ad uirtutem audentius, à uitijs acrius reuocare.

Coinquinor, aris. turpificari, commaculari. de Nat. 75 d, Summum eſſe arbitror periculum, matres coinquinari, regiam contaminari ſtirpem. Poetæ.

Coitio, onis. ſocietas, ſodalitas. pro Pl. 270 d, Dubitatis, inquit, an coitio facta ſit? pro Cæl. 42 b, Fera quædam regni habebat, dominum habere uelles. de Pro. 73 d, Vt commune officium cenſuræ communi uoluntate defenderent. de Amic. 103 b, Aliquos duos bis unà conſules & collegas in cenſura fuiſſe.

Collegium, gij. conuentus, certorum hominũ conuẽtus, ut ſacerdotũ, opificum, ſeruorũ et id genus. dicitur etiã Sodalitas. de Leg. 188 b, Quod enim eſt tam deſperatũ collegium, in quo nemo è decem ſanæ mentis ſit? Ep. 42 d, Amplißimi ſacerdotij collegiũ, in quo nõ modò, &c. ſed ne optari quidem ſacerdotem licebat, qui cuiquam ex collegio eſſet inimicus. Of. 67 b, Cum prætoriũ collegium Tribuni plebis adhibuiſſent. pro Dom. 219 b, De rebus diuinis pontificum collegium docere. de Clar. 176 b, Hic qui in collegio ſacerdotum eſſet, condemnatus eſt. pro Dom. 222 b, Collegia medius fidius Tribunorum pl. tota reperientur, hoc iure ſublato, quæ coeant de hominum locupletißimorum bonis. I. V. 129 d, Collegium Tribunorum plebis. pro Seſt. 9 b, Nulla ſocietas uectigalium, nullum collegium, nullum concilium, nullũ commune conſilium, &c. pro Dom. 228 d, Nullum eſt in hac urbe collegium, quod, etc. Orat. 276 d, Cooptare aliquem in collegium. I. V. 225 b, Ampliſſimum collegiũ decemuirale. de Cl. 165, et 173 b, Cooptatum me ab eo in collegium recordabor.

Collibet, bat. libet. In Sal. 274 b, Salluſtius in eo honorê nihil non æquum & uerum duxit, quod ipſi facere collibuiſſet. Sal. in Ci. 270 b, Nihil flagitioſum corpori putaſti, quod alteri collibuiſſet. Epiſt. 253 d, Vt ſimul ac mihi collibitũ ſit de te cogitare, ſpectrũ tuũ occurrat. de N. 22 b, Quod ſimul ac mihi collibitũ eſt. præſtò eſt imago.

Collido, dis. frango, contero. de Nat. 65 b, Humor ſuccomprimi collidíq; poteſt.

Colligatio, onis. connexio, uinculum. de Fat. 146 b, Omnia naturali cogitatione conſertè contexteq; fieri. de D. 106 b, Qui colligationem cauſarum omnium perſpiciat animo. Off. 11 b, Arctior uerò colligatio eſt ſocietatis propinquorum. de Vni. 199 d, Seſquialteris autem interuallis, & ſeſquitertijs, & ſeſquioctauis ſumptis, ex his colligationibus in primis interuallis ſeſquioctauo in interuallo ſeſquitertia omnia explebat.

Colligo, as. conſtringo, ligo, uincio. Orat. 207 d, Atticus annorum ſeptingentorum memoriam uno libro colligauit. pro Rab. 92 b, I lictor, colliga manus. de Vn. 197 d, Vt unum medium extrema colligaret. Or. 213 d, Id enim expectant aures, ut uerbis colligetur ſententia. I. A. 236 d, Ni Brutum colligaſſemus in Græciam. Off. 44 d, Quæ

quatuor inter ſe colligata atq; implicita ſunt. de Vn. 202 d, Omne colligatum ſolui poteſt. & ibi. Corpora colligata uinculis naturalibus. I. A. 231 d, Alterum Brutus omnia diripere cupiêtem uitæ ſuæ periculo colligauit, à progreſſu arcuit.

Colligatus, a, um. de Nat. 4 d, Vt alia ex alia nexa, & omnes inter ſe aptæ colligatæq; uideantur.

Colligo, gis. cogo, conſtringo, quæ diſperſa ſunt ſub uno aſpectu pono. In Catil. 106 d, Catilina ex agris magnum numerum perditorum hominum collegerat. & 105 d, Exercitus collectus ex ruſticis. pro Dom. 225 b, Vt improborum diu collecta etiueterata compreſſo odio & tacito iam erumpebat in actum. pro Pomp. 8 b, Manus eorum, qui ſe ex Mithridatis regno collegerunt. Of. 21 d, Multa multorum facetè dicta, ut ea quæ à ſene Catone ſunt collecta, quæ uocantur ἀποφθέγματα. Off. 32 d, Ea Poſidonius collegit permulta. de Or. 97 d, Quæ ſua ſponte homines eloquentes facerent, ea quoſdam obſeruaſſe atq; collegiſſe. de Cl. 184 d, Curio nullã memoriam antiquitatis collegerat. At. 278 d, Me quidem tum rationes, quas collegeras, tum autoritas tua à nimio mœrore deterruit. de Cl. 189 b, Si ij, quos iam diu colligis, uiuerêt. Itê, Et oratores quos colligo. Qu. de Pet. 213 b, Colligere multa in unum locum. de Fi. 56 d, Colligere multa argumenta contra aliquem. de Orat. 100 d, Vel paſſim licet carpentem et colligentem repleri iſta iuris ciuilis ſcientia. & 137 b, Colligere argumenta. de Orat. 151 d, Res undiq; collectæ & comportatæ. pro Clu. 33 d, Qui omnes rumores & concionum uentos colligere conſueſſet.

Colligere, recipere, recreare. de Orat. 874, Craſſius quaſi colligendi ſui cauſa, ſe in Tuſculanum contulit: id eſt, reficiendi & recreandi. Tuſculan. 160 b, Cum animus ſe collegit atq; recreauit. de Orat. 107 d, Você ab acutißimo ſono uſque ad grauißimum ſonum recipere, & quaſi quodammodo colligere. Attic. 278 d, Tum me, inquit, collegi, uerens ne, &c. & 103 d, Ipſi ſe collegerunt admiratione integritatis meæ. & 278 d, Iudicium tuum magnì æſtimans, idq; ueritus, me ipſe collegi. Epi. 40 d, Tamen ut me collegi, cætera facillima uidebãtur. & 11 b, Collegi ipſe me, & cum ipſa quaſi repub. collocutus ſum. & 73 b, Rogo te colligas, uirumq; præbeas. & 176 d, Sin aliquid uirium fortè collegerit, ſentiat, &c. Tuſculan. 227 d, b, Quid eſt autem ſeipſum colligere, niſi diſſipatas animi partes rurſum in ſuum locũ cogere. pro Qu. 9 b, Tu te collige, aliquid locirationi & conſilio da. de Som. 128 b, Quæ cum intuerer ſtupẽs, ut me recepi, quis hic inquã? &c. de D. 92 b, Is primo pertritus ſomnio ſurrexit, deinde cum ſe collegiſſet, etc. recubuit.

Colligere, capere, aucupari. Ep. 135 b, & Qu. Fr. 301 d, Ad iſtorum beneuolentiam conciliandã & colligendã. de Am. 197 b, Beneuolentiam ciuium blanditijs et aſſentationibus colligere turpe eſt. de Leg. 166 d, Vt beneuolentiam & bonum rumorem colligant, erubeſcunt, etc. ad Her. 2 d, Colligere beneuolẽtiam à perſona alicuius. Qu. F. 517 d, Ex hoc labore magnã gratiã dignitatemq; colliges. I. V. 66 d, Exiſtimatio multo labore collecta. de Or. 155 d, Colligere gratiã ex priuatorũ negocijs. I. V. 66 d, Cõſeruare famam antè collectam. de Fin. 116 d,

Universidad de Deusto
Biblioteca

Colligere bonum rumorem. Qu.F.298 a, Colligere laudem omnium undiq;.

Colligere, percipere, cognoscere. In Ver. 239 b, Vt ex eo crudelitatis inuidiam colligã. Att. 37 b, Ex eo colligere potes quanta occupatione distinear. Of.45 a, Vnde colligitur, hæc pueris & mulierculis esse grata.

Colligere rursum. cogere & constringere., seu componere. de Cla.191 a, Is metuens ne uitiosum colligeret, etiam uerum sanguinem deprauabat. de N.46 a, Aer humorem colligens, terram auget imbrib. I.V.309 a, Mouere castra ex aliquo loco, & uasa colligere.

Collineo, siue collimo, as, dirigo, propositum assequor. de D.133 b, Qui est enim, qui totũ diẽ iaculans, non aliquãdo collineet? de Fi.94 b, Vt si cui sit propositũ collineare hastam aliquò aut sagittam. & ibi. Huic in eius similitudine omnia facienda sint ut collineet, & tamẽ ut omnia faciat, quò propositum assequatur.

Colliquefio, fis. pro Cluen.54 a, Venenum colliquefactum in potione: id est, dissolutum.

Collina porta, Romæ. de Leg.182 a.

Collis, lis. mons. pro Cl.52 a, Cum quædam controuersia in collibus esset orta. In Arat. Excelsi colles.

Collocatio, onis. dispositio. Offic. 28 b, Itaq; uidetur eadem uis ordinis et collocationis fore. de Or.158 b, Collocationis est cõponere et struere uerba, sic, ut néue asper eorum cõcursus néue hiulcus sit, sed quodammodo coagmentatus & leuis. et 113 a, Ora.220 a, Cõpositi oratoris bene structam collocationem dissoluere permutatione uerborum. de Or.97 a, Ipsa collocatio cõformatioq; uerborũ perficitur in scribendo. de Or.124 b, De ordine uerborum & collocatione aliquid dicere. pro Cl.57 b, Collocatio filiæ. & de Off.44.

Colloco, as. loco, pono, dispono, statuo. pro Plan.270 a, Huius ego manib. in naui tota collocatus, Brundusium petere cõtendi. Qu.Fr.318 a, Columnas neq; rectas neq; e regione Diphilus collocarat. & ibi. Ea erat loco posita. de Or.98 a, Suo quisq; loco collocare. et 154 a, Collocare aliquẽ in regno maiorũ suorum. pro Do.229 b, In eo loco sum, in quo me honores populi Rom. collocauerũt. Bru.90 b, Qui esset eo quo ego sum gradu, Senatus populiq; iudicio collocatus. Postq. 204 a, Populus Ro. cuius honoribus in amplissimo cõsilio, et altissimo gradu dignitatis, & in hac omnium terrarum arce collocati sumus. Part. 120 a, b, Violatur is qui procreauit, qui aluit, qui sede ac domo atq; in repub. collocauit. ad Her. 29 a, Fortuna te collocauit in amplissimo statu. I.P. 92 b, Collocare sibi domiciliũ in aliquo loco. I.A. 212 a, In hac custodia tanquam in specula collocati sumus. pro Qu.15 a, Collocare spẽ in incerto futuri tẽporis euẽtu. I.C.110 a, Sedes ac domiciliũ collocare. pro Do.223 a, Si uos me in meis ædibus collocatis. pro Mil.105 a, P. Clodius seruũ in tẽplo Castoris ad Pompeium interficiendũ collocarat. I.P.85 b, Quem ad Cn. Pompeiũ interimendum collocatũ fuisse cõstabat. pro Sest. 21 a, Collocare statuam in foro. I.C.115 a, Simulachrũ aliquod ita collocare, ut solis ortum cõspiciat. & ib. Cum signum statueretur, quo collocato atq; ad uos senatumq; cõuerso uidistis, &c. de Or.98 a, Tabulas ac signa propalàm collocare. I.V.160 b, Statuitur Lollius in illo cõuiuio. de Cl. 388 b, Tabulas bene pictas collocare in bono lumine.

Epi. 197 b, Legiones ad urbem adducere cogitat, easq; in ceruicibus nostris collocare. de Ora.213 b, Acutarũ grauiumq; uocum iudicium ipsa natura in auribus nostris collocauit. Tus.183 b, Collocare aliquem in cubili. de Ar.256 b, Collocare aliquem in tuto. de In.77 b, Nõ isto loco uerbum istud collocasset. Statua ad Opis per te posita in excelso est. I. Statua. de Clar. 190 a, Nullum nisi loco positum uerbum, & tanquam, etc. Epist.25 b, Mihi erat in animo cùm prima æstiua attigissem, militaremq; rem collocassem, decedere ex Senatusconsulto. Item, pro Cecin.288 a, Pecuniam in prædijs collocare. Item, Pecuniæ collocandæ ratio esse debet. pro Cec. 287 a, Is curauit ut in eo fundo dos collocaretur. Ep. 116 a, Bene collocare beneficium. Of.48 a, Collocare beneficiũ apud aliquem. Att. 254 a, Tua nobis autoritate opus est ad collocandum aliquem ciuitatis statum. I. V. 247 a, Se bene apud istum tam multa precia ac munera collocasse. I.V.242 a, Aedilitas alicui data & rectè collocata, & in loco posita. pro Mur.30 b, Itaq; beneficij collocandi spem perdidistis. Sumptus nusquam melius poteſt poni. I. Sumptus. de Cl. 173 a, Collocare filiã alicui. & Offic.48 a, & ibi. Adiuuare aliquem in collocatione filiarum. de D.101 b, In matrimonium colloco. de In. 59 a, P. Scipio Corneliam filiã Tiberio Graccho collocauit. I.A.184 a, Non enim patrimonium suum effudit, sed in salutem populi Romani collocauit. de Cla.184 a, Qu. Catulum in præsidijs reipub. collocemus. pro Mil. 106 a, Collocare insidias alicui. Qu.F.295 b, Qui omne studium suum in doctrina & sapientia collocasset. Of. 32 a, Tũ optimo quasi ingenio totũ se in solitudine et sciẽtia collocaret. Quint. Fr. In quibus tuas uirtutes consecratas et in numero deorum collocatas uides. Of. ficior. 56 b, Hercules ille quem hominem fama beneficiorum memor in concilio cœlestium collocauit. I. A. 197 b, Lecticæ collocabantur: id est, deponebantur. In Catilin. 116 a, In animis ego uestris omnes triumphos meos cõdi et collocari uolo. Part.130 a, & b, Sed et res & uerba inueniẽda sunt, & collocãda, et alia plura ib.

Collocupleto, as. dito, augeo. ad Her.11 a, Exornatio est qua utimur rei honestandæ & collocupletandæ causa, confirmata argumentatione.

Collocutio, onis. colloquium, sermo. Ep.10 b, Hac me mente fuisse, & senatus ex me te cõsule audiuit, & tu in nostris sermonib. collocutionibusq; ipse uidisti. At.186, Λέχη quædam, quæ habet collocutio ipsa suauitatem. ad Her.5 b, Venire in collocutionem cũ aliquo. I. [A.]23, Collocutio familiarissima cum aliquo.

Colloquium, quij. collocutio, sermo, congressus, dialogus, sermonis communicatio. At.224 a, Antonij colloquium cum heroibus nostris pro re nata non incommodum. Acad.2 b, Quasi uerò clarorum uirorum aut tacitos congressus esse oporteat, aut ludicros sermones, aut rerũ colloquia leuiorum. At. 190 a, In hac solitudine careo omniũ colloquio. Ep.157 b, Colloquia facta improbabam. I.A. 221 a, Cum ad colloquiũ congressumq; eius peruenero. & 244 b, Nẽpe in Antonij congressum colloquiumq; ueniendum est. & ibi. Memini colloquia cũ acerrimis hostibus. Off.52 b, Vt neq; cessaret unquã, & interdum colloquio alterius non egeret. I.A.162 a, Colloquia amicorum absentium: id est, literæ. de Sen.85 a, Cum

Cum hostibus clandestina colloquia. Part.232 b, Colloquia personarum.

Colloquor, ris. cum aliquo sermonem habeo, uel confero, cõmunico, colloquium facio. Att.89 a, Tu uelim quàm sæpissimè mecũ per literas colloquare. et Ep.6 a, Per literas tecũ quàm sæpissimè colloquar. de D.99 a, Magi congregantur in Fano cõmendãdi causa, atq; inter se colloquendi. Ep.45 b, Vtinã Serui saluis reb. colloqui potuissemus inter nos. de D.94 a, et de Ar.258 b, Dij cũ moriẽtibus colloquuntur. Qu.Fr.312 b, Tu uerò ut me appelles & interpelles, & obloquare, & colloquare uelim. At.179 a, Quib. cum tu de hoc ipso colloquare uelim, et ad me quid tibi responderint, scribas. de Orat. 87 a, Qui primo die de repub. inter se collocuti sunt. et Ep.11 a, Cum ipsa quasi rep. collocutus sum. Att. 97 b, Eadẽ omnia, quasi collocuti essemus, uidimus. de Orat.87 b, Hoc enim uno præstamus uel maximè feris, quòd colloquimur inter nos, & quòd exprimere dicendo sensa possumus. At.257 a, Antonius à me postulat ut clàm colloquatur mecum. de Cl. 184 a, In eo libro ubi se cum Curione colloquentem fecit. de Fin. 91 b, Sæpius ista loquemur inter nos, agemusq; communiter.

Colluceo, ces. luceo, illumino. de Nat.33 b, Sol longè lateq; collucet. I.V. 87 b, Vidi collucere omnia furtis tuis. & 219 a, Fulgore auri collucere & illustrari templũ. de Vn. 200 b, Vt mundus omnibus colluceret. Acad.26 b, Mare nunc, quia à sole collucet, albescit, & uibrat, dissimileq; est proximo ei continenti.

Colludo, dis. In Verr.120 b, Qui tibi inimicus esset tãta contumelia accepta, nisi tecum collusisset, & tuæ potius existimationi seruisset quàm suæ.

Collum, li. ceruici subiecta pars, ceruix, ceruices. In Ver. 257 b, Cum istius auaritiæ pœnã collo & ceruicibus suis sustinerent. & 208 a, Homini iam collũ in laqueũ inserenti subuenire. I.A.175 a, In collum inuasit: id est, cõplexus est. Qu. de Pet.206 a, Qui uiuo stanti collũ gladio secuerit. de Cla.194 a, Procerum & tenue collũ. de Na.50 b, Cameli adiuuantur proceritate collorum. I.V. 241 a, Ipse autem coronam habebat unã in capite, alteram in collo. Acad.6 a, Neque uerò hoc loco expectandum est, cum de remo inflexo aut de collo columbæ respondeam.

Collusio, onis. In Ver.154 b, Cũ uerò uerbo iudiciũ sit in edicto, re quidem uera tuorum comitum hominum nequissimorum collusio cum Decumanis socijs tuis, atq; adeò procuratoribus: tamen audes illius iudicij mentionem facere?

Collusor, oris. I. A. 171 a, Lenticulam de alea condemnatum collusorem suum restituit. & 197 b, Hunc tu cõpransoribus tuis & collusorib. diuidebas. & 197 a, Vt ei dum M. Curio confessore eodem et collusore facillimè possit conuenire.

Collustro, as. illustro. de Nat. 44 b, Sol omnia clarissima luce collustrans. de D.83 b, de D.127 b, Luna solis lustrarem collustrari putatur. Tusc.241 a, Cùm omnia collustrarem oculis, animaduerti, &c. Orat. 200 a, Pictura collustrata.)(. opaca.

Colluuies, ei. sordes, feces. Attic. 146 a, Et te in certamine uinci cũ illo facilius patiaris, quàm cum hoc in ea quæ perspicitur, futura colluuie regnare.

Colluuio, onis. idem. pro Sest. 6 a, Ille sceleratissimus ex omnium scelerum colluuione natus. de Som.94 b, Cum ex hac turba & colluuione discedã. de Ar.257 a, Hæc tãta colluuio tantaq; euersio ciuitatis. In Vat.33 b, Leges, quæ in Gracchorum ferocitate, & in audacia Saturnini & in colluuione Drusi, & inter Syllana arma uixerunt.

Collybus, bi. pecuniæ detrimentum, quod fit apud argentarios, cùm ea è regione in regionem tibi defertur, & redditur. I.V.89 a, Nam collybus esse qui potest, cũ utantur uno genere nummorum? I.V.189 a, Certis nominibus deductiones fieri solebant, primùm prospectatione & collybo, deinde pro nescio quo cerario. At. 187, De Cælio uide quæso ne qua lacuna sit in auro, ego ista non noui, sed certè in collybo est detrimentum.

Colo, lis. excolo, ueneror, obseruo, cultum tribuo, cultu quodam & honore dignor, culturam adhibeo, cultũ adhibeo, concelebro, incolo, habito. pro S.R.16 b, Maiores nostri suos agros studiosè colebant, nõ alienos cupidè appetebãt. et ib. a, Quòd alijs prædia coluit, nõ sibi. & ibi. Qui præesse agro colendo flagitium putes. et ib. Studium quod ad agrum colẽdum attinet. pro Qu. 2 b, Erat ei res rustica sane bene culta & fructuosa. de Fin. 114 b, Si igitur illa cultura uitium in uite insit ipsa, cætera credo uelit quæ ad colendam uitem attinebunt. cõtra Rul.83 b, Vt esset urbs quæ res eas quibus ager Campanus coleretur, suppeditare posset. pro S.R.25 a, Tot prædia, tam pulchra, tã fructuosa pater filio suo colenda ac tuenda tradiderat. contra Rul.79 a, Ager qui arari aut coli possit, non qui aratus aut cultus sit. de N. 56 b, Nos è terræ cauernis ferrũ elicimus, rem ad colendos agros necessariã. I.V.228 a, Coliturq; ea pars urbis & habitatur frequentissimè. de N.59 a, Qui has nobiscum terras ab oriente ad occidentẽ colunt. Antequàm 194 a, Quã nũc colere gentem instituã? id est, habitare. I.V.274 b, Deæ, quæ illos lacus lucosq; colitis. Ep.24 b, Vrbem mi Rufe cole, & ista luce uiue. de Ora.107 b, Verris ne tua domus, si à litigiosis hominib. non colatur, à cæteris deseratur. de Nat.68 b, Achillẽ Astypalea insula sanctissimũ colit. cõtra Rul.85 a, Is in Deorũ immortaliũ numero uenerandus à nobis & colendus est. de Na.24 b, Dij quos nos colere, precari, uenerariq; solemus. de N. 70 a, Deos augustè et sanctè uenerari. de N.12 b, Piè sãcteq; colere Deũ. et 11 a, Piè colere deos. de In.62 a, Crotoniatæ templum Iunonis religiosissimè colebant. ad Her. 17 a, Religiosè & castè colere aliquid. de Fin.86 a, Colere diem natalem. pro Arc. 191 a, In qua urbe imperatores propè armati Poetarum nomen & Musarum delubra coluerunt. de Leg.171 b, Colere ius et iustum. pro Fon. 280 a, Colere religionẽ. & de Arusp.247 b, Colere religiones. & Of.54 b, Colere uirtutem. Colere bonas artes. I. Recolo. pro Arch.186 a, Colere studia literarum. Colere studium philosophiæ. I. Cultus. Tusculan. 154 a, & 153 b, Nec cerimonias sepulchrorum tanta cura coluissent, nisi, &c. de Inuent. 81 b, Tribuere alicui diligentem cultum. de Arch.250 a, Quæ Persæ semper summa religione coluerunt. pro Flac. 148 a, Testimoniorum religionem & fidem nunquam ista natio colnit. de Cla. 175 a, Tubero uita seuerus, & congruens cũ ea disciplina, quam colebat. de In. 82 b, Obseruãtia est, per quã superiores

Universidad de Deusto
Biblioteca

periores reuereremur et colimus.et 26 b,Obseruantia est, per quam homines aliqua dignitate antecedentes, cultu quodam & honore dignantur.de Or.123 d, Illi qui hoc solum colendum ducebant:id est,Rhetoricam. Part. 122 d,Sequi & colere leges.de Sō. 129 d,Qui in uita humana diuina studia coluerunt.pro Arc.188 b,Literæ adiuuant ad percipiendam colendāq; uirtutē. ad Herē.17 d, Studioſe colere ſocietates atq; amicitias.de Am. 106 d, Amicitiæ non propter indigentiam,ſed propter amorē coluntur.& Ep.144 d, Nam tibi me profiteor ēt in re pub.ſocium,& in quotidiana uita coniunctū,cū ijs artibus ſtudijſq;, quæ columus. Poſtquā 203 d, Colere bene meritos.Off.2 d,Colere amicitiam, iuſticiam,liberalitatem.pro Qu.4 b,amicitia ueritate, ſocietas fide, propinquitas pietate colitur.de Or.122 d, Diligentia præcipuè colēda eſt nobis.Ep.46 d,Colere doctiſſimos uiros. de Cl.165 d,Colere aliquem loco parentis. et de Sen. 70 d.I.A.179 d,Quē patris loco colere debebas.de Am.161 d, Coli & obſeruari ab aliquo. pro. S. R. 364 , Colere atq; obſeruare aliquem. At.264 d,Meq; ille mirificè coluit & amauit. Epiſt. 135 b,Coli & obſeruari à multis. Epiſt.134 d,Coli & amari à multis.At.34 b,Hic Cæcilium colimus et obſeruamus diligenter.pro Flac.157 d, Ciuitas quam meus frater in primis colit ac diligit.pro Mur.141 b,Obſeruari ab aliquo & coli.de Leg.185 d, Colere et diligere aliquem.de Sen. 64 b,Pater tuus quē colui & dilexi. Ep. 64 b,Mihi tui colendi,aut amandi, aut ornandi uoluntas nunquam defuit.Attic.147 b,Aliquot ſunt anni,cum uos duos elegi,quos præcipuè colerem. At.161 b, et Ep.87 b,Nihil mihi unquam gratius accidit,quàm quòd meam Tulliam ſuauiſſimè diligentiſſimeq; coluiſti.Epiſt.256 d,Colere aliquem abſentem memoria.Epiſt.49 d,& 199 b, Colere aliquem ſumma obſeruantia.Attic.195 b,Nunc planè nec uictum,nec uitam ullam colere poſſum.ad Heren.28 b,Colere uitā cū uirtute:id eſt,uiuere.Of. 2 a,In officio colendo ſita uitæ eſt honeſtas omnis, & in negligendo turpitudo. de Le. 159 d,Cuius muneris colendi efficiendiq; cauſa nati ſumus.Offic. 1 b,Sed hoc quoq; colendum eſt æquabile et temperatum orationis genus. Poſtquā 203 d,Memoriā ueſtri beneficij colam beneuolentia ſempiterna.Attic. 207 d,Poſthac enim poterimus cōmodius colere inter nos in Tuſculano.de Am.111 b, Neq; ſolùm colent ſe inter ſe ac diligent,ſed etiam uerebuntur.

Colonarium, rij.uectigal quod pro re penderetur ruſtica.in quo ſenſu etiam uſus uidetur Cæſar de Bello ciuili.3 At.206 d,Colonariū uide ne nullum debeamus.aliter columnarium.

Colonarij,orum. qui uectigal colonarium exigebant, ut arbitror.Epiſt.119 b,Cælij.

Coloneus, nei. locus, in quo Sophocles Oedipum tragœdiam ſcripſit.de Se. 82 b,Oedipus Coloneus.de Fin. lib.5.124 b, Coloneus locus,cuius incola Sophocles oculos ueraſabatur.

Colonia, niæ. populus ex urbe, aut regione, in aliam urbem regionemue deductus & translatus.Coloniæ tamen etiam priuilegio fiebant, ſine ſoli mutatione. pro Font. 276 d, Narbo Martius colonia noſtrorū ciuium. pro Cecin. 304 d, In colonias latinas ſæpe noſtri ciues profecti ſunt,aut ſua uoluntate,aut legis mulcta.contra Rul.84 b,Cum cæteris in colonis Duumuiri appellentur,hi ſe Prætores appellari uolebant. de Cl.171 b,Cum Triumuir coloniam deduxiſſet. contra Rul. 63 b,Deducere colonias. & ibid. In Ianiculo coloniam conſtituere. & 73 d,Deducere nouas colonias,renouare ueteres. de D.80 b,Mittere coloniam in Aſiā. I. C.109 b,Vrbes coloniarum ac municipiorum.pro Syl.178 b,Hic patronus,defenſor,cuſtos illius coloniæ.& ibid.Vt non alteros demouiſſe, ſed utroſq; conſtituiſſe uideatur. Item, Qui coloniam deducebat, patronus erat colonorum.I. Colonus.de D.101 b, Item in colonia luſtrāda ab eo, qui eam deducebat. I. A. 179 b,Mos in colonijs deducendis ut ille qui deduceret aratrum,circunduceret, &c.

Colonus, ni. pro Cec. 303 d, Qui colonos habuit conductum de Cæſennia fundum.& ibi.Dubium eſt quin ſi Cæſennia tū poſſidebat cum erat colonus in fundo,poſt eius mortem hæres eodē iure poſſederit?I.V.199 b,Coloni pop.Rom.atq; aratores.I.V 260 b,Coloni agrorū. de Orat.125 b, Optimus colonus,parciſſimus,frugaliſſimus.cōtra Rul.64 d,Deducant colonos quos uelint,& ijs agros aſſignent.& 81 d,In omnes colonias totius Italiæ colonos deducant.pro Syl.178 b,Colonorum diſſenſio delata ad patronos eſt.I.A.294 b,Vt conſules cognoſcerēt qui ager colonus eſſet, quò milites ueterani deducti eſſent.

Colophon, onis.urbs.pro Pomp.10 d.

Colophonius, a, um.pro Arch.189 b,Homerum Colophonij ciuem eſſe dicunt ſuum. & ibidem. de Homeri patria.

Color, oris. pigmentum. Offic. 26 b,Formæ dignitas coloris bonitate tuenda eſt, color exercitationibus corporis.de Or.151 b,Ornatur oratio genere primùm & quaſi colore quodam, & ſucco ſuo.pro Dom.243 b,Sed ne cors repentè ſine ſuo uultu, ſin colore, ſine uoce conſtit.de Orat.161 b, His tribus figuris inſidere quidam nuſtatis non ſucco illitus,ſed ſanguine diffuſus debet color.de Or.193 d,Catonis lineamentis nihil,niſi eorūpgmentorū quæ inuenta nondum erant,flos et color defuit.pro Clu.28 b, Crebra coloris mutatio.de Clar.179 b,Vrbanitatis color.de Leg.279 d, Color autem albus præcipuè decorus Deo eſt,cùm in cæteris,tum maximè in textili,& c.Tuſ.237 b,Candiduli dentes,uenuſti oculi,color ſuauis.

Coloratus, a,um.tinctus.de Nat.69 b,Arcus ipſe ex nubi coloratus efficitur quodammodo coloratus.de Clar.179 b,Vrbanitate quadam quaſi colorata oratio.

Coloro, ās. colorem induco,tingo. Orat.201 d,Eloquentia educata nutrimentis epidictici generis,ipſa ſe poſſea colorat & roborat. de Or.114 d,Vt cum in ſole ambulem,etiam ſi ob aliam cauſam ambulem,fieri natura ſolem,etiam ſi ob aliam cauſam ambulem,fieri natura tamen ut colorer : ſic cum iſtos libros ad Miſenum legam,ſentio orationem meam illorum quaſi cantu colorari. de Na.23 d, Atomi formare,figurare,colorare, animare non poſſunt.

Columba, bæ. Acad.20 d,Tu autem ne neges inſtructo remo,neq; columbæ collo commoueri.de Fi.94 d,Plumæ uerſicolores columbis.

Columbinus, a,um. Ep.138 d, Pullus columbinus.

Columella, æ. parua columna. de Leg. 138 b, Statuere columellam ſuper tumulum. Tuſc. 241 d, Animaduerti columellam è dumis eminentem.

Columen, eulmen,princeps.I. V. 188 d, Timarchides columen familiæ ueſtræ.I.A.252 d, Columen amicorum Antonij Cotyla.pro Flac.154 d, At iſtud columen actionis tuæ Mithridates ambulat cum lorica,& c.de D. 84 d,Quid uerò Phœbi fax, triſtis nuncia belli: Quæ magnum ad columen flammato ardore uolabat? de Di. 84 b,Ni poſt excelſum ad columen,etc pro Seſt.6 b, Columen reipublicæ.

Columna, næ.de Or.159 b, Columnæ & templa et porticus ſuſtinent. pro Dom. 225 b, Columnæ marmoreæ exædibus meis ad ſocerum conſulis portabantur. Qu. Fr.318 d,Columnas neq; rectas, neq; è regione Dipbilus collocarat.pro Cluent.25 b, Is in diſcordijs ciuitatis ad eam columnam, ad quam multorum ſæpe conuicijs perductus erat, tum ſuffragijs populi peruenerat. Qu. F. 318 d,Columnæ porticus politæ ſunt.I.A.153 b, Euerſio illius execratæ columnæ.de D.84 b, Iupiter excelſa celrabat ſceptra columna.Orat.219 d, Incurriſti amens in columnas. Columna Mœnia.l. Menius.

Columnarium, rij. tributum quod in ſingulas columnas domum ſuſtentantes exigeretur,propterea quòd opulentiam ſignificarent habitantium. Itaq; in Cæſare li. 3 de Bello ciuili, Columnaria legunt,non colonaria. At. 206 d,Columnarium uide ne nullum debeamus.

Columnarij,orum.præfecti columnarum tributis. Epi. li.8.119 b, Nolo te putare Fauonium à Columnarijs præteritum eſſe.Cælij.

Colus, lus. bacillus è quo mulieres penſa nendo trahunt, & deducunt.de Orat. 134 b, Quando ad me uenis cum tua colu & lana?

Comagene, nes.urbs, & regio.Ep.120 d.

Comagenus, ni.Ep.240 b,At.313 d.

Coma, mæ.capillus.pro Seſt.6 b,Conſul unguentis affluens,calamiſtrata coma.Poſtq.206 b,et de Ar.254 d,Primùm proceſſit madenti coma,compoſito capillo,& c.

Comatus, a,um. Gallia comata.id eſt,brachata,et transalpina.I. A .219 d.

Combibo, bis.imbibo,haurio.de Fi. 91 b, Sed inſici iam debet his artibus, quas ſi combiberit dum tener eſt, ad maiora ueniet paratior.

Combibo, onis.compotor.Epiſt.142 d,In controuerſijs quas habeo cum tuis combibonibus Epicureis.

Comburo, ris,uro,cremo,inflamo,incendo,exuro. pro Cl.23 d,& Ser.Ep.56 d,Puer ante noctem mortuus, & poſtridiè antequàm luceret,combuſtus eſt. At.226 d, At Cæſar etiam in foro cōbuſtus.I.V.92 d,& Qu.F.300 b, Cōburere aliquem uiuum.Tuſ.186 b, Calanus Indus ſuā uolūtate uiuus combuſtus eſt.de N.14 d,& pro S. R.33 b,Libri Protagoræ in cōcione cōbuſti.de D.87 d,Comburamus annales.Qu.F.300 b, Aliquem fumo comburi. do.de Cl.184 d,Niſi ſe collega tuus iactauiſſet,hodie te iſthic muſcæ comediſſent.pro Seſt.24 b,Vſq; eò nō fuit popularis,ut bona ſolus comeſſet.Epiſt.139 d,Ego te iacente bona tua comedam.et 176 b,Quocirca Sagulium negligamus,qui res nouas quærit,non quò ueterem comederit: nullam enim habuit, ſed hanc ipſam recentem nouā deuorauit pro Fl.163 b, Quid attinuit relinquere hāc urbē quaſi bona comeſſe Romæ nō liceret.At.89 d, Putat enim Pōpeius ſuos nummos uos comediſſe, Cæſarem in merito reædificando diligentiorem fore.ad Her. 39 b,Iſte tanquam cochlea, &c. comeditur cum domo ſua,& auſertur.de Or.131 d,Vt olim tu Craſſe comediſſe eum lacertum Largij. Comeſt:id eſt,comēdit. Nonius.

Comes, tis. qui alterum ſequitur,aſſectator,aſſecla. Epi. 229 b, Titus Auguſtus & comes meus fuit illo miſerrimo tempore,et omniū itinerum,nauigationum,laborū, periculorum meorū ſocius.pro Syl.179 b,Itaq; P. Sylla hoc importuniſſimo tum honoris tum etiā calamitatis ſocio atq; comite,& ſecūdas fortunas amittere coactus eſt,et in aduerſis ſine ullo remedio atq; alleuamento permanere.Ep.16 d,Me quidē certè tuarum actionum,ſententiarum,uoluntatum, rerū deniq; omniū ſocium comitemq; habebis.de Cl. 168 b, Eloquentia pacis eſt comes,ociq; ſocia.Ep.10 a,In eis uerò ulciſcēdis, &c.mirificum me tibi comitē præbuiſſem.de Or. 91 d, Omnes artes comites ac miniſtras oratoris eſſe. At.117 b,Ei ſtatim reſcripſi,hominemq; certū miſi de comitibus meis. de Am.213 b, Quanta illi in oratione maieſtas,ut facilè ducē populi Romani,nō comitem diceres.de Am.103 b, Neq; ſe comitem illius furoris, ſed ducem præbuit. pro Mar.132 b,Huius rei tu ipſe es & dux & comes. Tuſc. 213 d,Examinatio metum ſubſequens & quaſi comes pauoris.pro Mur.137 d,Multarū deliciarum comes eſt extrema ſaltatio. At.72 b, Marcellus ſedendi comes,& ſi ille magiſtratum non geſſerit,erit tamen tranſpadanus.

Comeſatio, uel comeſſatio, onis. intempeſtiuum conuiuium,præſertim nocturnum & à cœna.pro Cæl. 44 b, Comeſſationes,conuiuia Baijs acta.I.A.197 d,Totus denique comeſſationis Antonianæ chorus. In Catil.106 b, In uino & oleo comeſſationes & ſcorta quærere. de Orator.158 d, Tempeſtas comeſſationis,aut comeſſatio tempeſtatis.

Comeſator, uel comeſſator, oris, qui intempeſtiuis conuiuijs indulget.pro Cæl.52 a,Non idem iudicum comeſatorumq; conſpectus.& At.13 d, Noſtri iſtic comeſatores coniurationis.aliàs,comiſſatores.

Comeſor, uel comeſſor, aris.intempeſtiuis conuiuijs & epulis utor.Ep.15 d,Si quando illa dicet, Phædriam intromittamus comeſatum: Tu,Pamphilam cantatum pro uocemus.aliàs,comiſſatum.

Comeſus, a,um.conſumptus,adeſus.In Sal.275 d,Patrimonio nō comeſo,ſed deuorato.pro Cl.54 d, Venenum epotum quàm comeſum celerius poteſt.

Cometes, tæ, ſtella crinita.de N.28 b, Stellæ quas Græci cometas, noſtri crinitas uocant, quæ nuper magnarum fuerunt calamitatum prænunciæ.de D.84 b, Vidiſti & claro tremulos ardore cometas.l. Crinitus.

Comicus, a,um.pro Qu.R.50 d, Comœdus ex artificio comico ſpectatur.Orat.23 d Comici poetæ.l. Comœdia.

Comicè, comico more.de Orat.145 b,Res tragicas penè comicè tractare.

Cominus, aduer.de propinquiore loco, propius.)(. Eminus.de D.116 d,Sed hæc fuerit nobis tanquā leuis armaturæ prima excurſio,nūc cominus agamus.pro Cor. 59 d,Qui cū hoſte noſtro cominus in acie ſæpe pugnarit.de Senect.81 d,Eminus haſta,cominus gladio uti.pro Plan.274 d, Cominus pugnare. At.23 b,Qui me epiſtola petiuit,ad te,ut uideo, cominus acceſſit. pro Cec. 203 d,Etſi non ſolùm impulſu ſcutorum,neq; conflictu corporum,

Universidad de Deusto
Biblioteca

porum,neq; ictu cominus,neq; coniectione telorum,sed sæpe clamore ipso militum, &c. magnas copias pulsas esse & uidimus,& audiuimus.Tusc.219 b, Video enim utrunq; cominus ictu cecidisse contrario.

Comis,me. humanus, habens comitatem. de Sen. 80 b, Cyrus omnibus in rebus comis erga Lysandrum atq; humanus fuit.pro Cor.62 b, Comes,benigni,faciles,suaues homines qui erranti comiter monstrant uiam.de Fin.81 b, Vir bonus,comis & humanus.pro Mur.139 b, Quis C.Lælio comior?quis iucundior?et ibi. Nemo eo cõmodior,comior,moderatior fuit,&c. At.80 a, Nil come, nil simplex est.de Cl.183 b, Qu. Scæuola augur percomis est habitus.pro Pl.272 b, Omnib. comis eram uisus.

Comitas,tis.facilitas.)(.Seueritas,grauitas,Part. 231 b, Idq; comitate sit magis quàm uanitate. Quin.F.294 d, Cyrus ille à Xenophonte scriptus, cuius summa grauitas ab illo philosopho cum singulari comitate coniungitur.de Cl.177 b, Scæuolæ multa in seueritate non derat comitas.de Sen.79 a, Comitate condita grauitas.de In.82 b, Clemẽtia est, per quã animi temere in odiũ alicuius inuectionis cõcitati,comitate retinentur.At.95 b, Mulieres quidem ualde intelligo delectari obsequio & comitate adolescentis.de Or.125 a,et 240 a, Verborum comitas.Of. 22 b, Cõtraq; pater eius nullam comitatem habuit sermonis.& 42 b, Comitas affabilitasq; sermonis maximè conciliat animos hominum. pro Mur.140 a,Si illius comitatem facilitatemq; tuæ grauitati seueritatiq; asperseris.Orat.199 b, Seueritas.)(.Comitas.

Comitatus,a,um.pro Dom.218 a, Quem pop. Romanus à porta in Capitolium,atq; inde domum sua celebritate lætitiaq; comitatum honestauit.At.135 a,Si Cn. bene comitatus conscendisset,& Coss.transissent.I.C.105 a,Molestè fero, quòd ex urbe parum comitatus exierit. pro Cæl.44 d,Mulier multis uiris comitata. I. A.244 b, Quis audeat luci bene comitatum aggredi.

Comitatior,oris.Tusc.250 a.

Comitatus,tus.assectatores,comitum multitudo,clientela.Attic.119 b,Si maneo,& illum comitatum optimorum ciuium desero, cadendum est in unius potestatem. pro Cor. 68 a, Cum ducibus ipsis, non cum comitatus assectatoribus consligant. I. C. 112 a, Cum iam pontem cum magno comitatu legati Allobrogum ingredi inciperent.& ibid. Literæ quæcunq; erant in eo comitatu, integris signis prætoribus traduntur.Qu.F. 321 b, Ille ignarus sui comitatus, repentè aperuit lecticam. item, Quæ si quos inter societas est, eorũ habẽdus optimus, comitatus.pro Mil.106 b,Muliebri ac delicato ancillarum puerorumq; comitatu. de Sen. 82 b, Mihi uerò illi comitatu nobilium iuuenum fortunati uidebantur.de Fi. 88 a, Tantus uirtutum comitatus. Part. 118 b, Regulus uirtutum præsidio munitus, tantoq; uirtutis comitatu septus.de Ar.243 b, Cepi equidem maximum fructum, & ex consurrectione omnium, & ex comitatu publicanorum.Ep. 92 b, Si modò tecti satis est ad comitatum nostrum recipiendum.

Comiter,humanè,humaniter,benignè.I.A.246 b, Salutare benignè, comiter appellare unumquemq;. de N. 13 a,Tum Cotta comiter ut solebat:atqui,inquit,&c. Off. 11 a, Homo qui errãti comiter monstrat uiam. pro Cæl. 40 a,Cum aliquo comiter uiuere.pro Corn.63 a,& 62

b, Benignè, non grauatè, comiter quidem certè, non communiter conuenit. Sic Cicero comiter interpretatur, contra quendam qui comiter, dicebat esse communiter.

Comitialis,le.tempus comitiorum.Qu.F.307 b, Consecuti sunt dies comitiales, per quos senatus haberi non poterat.et 311 a,Dies comitiales exemit omnes.I.V.314 b, Offendit eum mensem comitialem, comitijs iam ab hinc triginta diebus habitis.

Comitiatus,tus.pro comitijs ipsis.de Leg.186 a,De capite ciuis,nisi per maximum comitiatum,etc. ne ferunto.Ibid.189 b,Omnibus magistratibus,auspicia & iusta dantur,&c. auspicia, ut multos inutiles comitiatus probabiles impedirent more.

Comitium,tij. locus in quo comitia habebantur, campus Martius,commune cõsilium.I.V.149 b, Quid hoc cuiquam ferendum putas esse? huius argento domos uestras? huius signis & tabulis forum comitium ornari? pro Sest. 20 a, Cum forum comitium, curiam armatis hominibus occupatum uidissent.I.V.86 d,Tenes,quem quondam in comitio uidistis.& 87 a, Vidi simul cum populo Romano forum comitiumq; adornatum, ad speciem magnifico ornatu, ad sensum cogitationemq; acerbo & lugubri.de Leg.186 a,De capite ciuis nisi per maximum comitium ne ferunto.

Comitia,orum.conuẽtus pop.Rom.commune consilium omnium ordinum,ad creandos magistratus,ad ferendas leges,& alia cum populo agenda.pro Pl.269 a, Consul comitia habere cœpit,uocatæ tribus, latum suffragium, descriptæ,renunciatæ,longè plurimum ualuit Plancius. I.A.176 a,Ecce Dolabellæ comitiorũ dies sortitio prærogatiuè,quiescit,renunciatur,tacet, prima classis uocatur,renunciatur:deinde,ut assolet,suffragia:tum secunda classis uocatur,&c.de L. 193 a, Ferri de singulis nisi centuriatis comitijs noluerũt.descriptus enim populus censu,ordinibus, ætatibus, plus adhibet ad suffragium auxilij quàm fuse in tribus conuocatus.contra Rull. 6 b,Est illud amplissimum Quirites,quòd hoc honore nouis hominibus primùm me multis posthabitis affecistis,quòd prima petitione,quòd anno meo:sed tamẽ magnificẽtius esse illo nihil potest,quòd meis comitijs non tabellam indicem tacitæ libertatis,sed uocem unam prædicem iudicem uestrarum erga me uoluntatum tulistis. V.243 a,Tu cum prætor esses renũciatus, non ipsa prætoris uoce excitatus es? qui te toties seniorũ iuniorũq; centurijs illo honore affici pronunciauerit. Postquam locos, quos assumpserimus, egregiè commeditari oportebit, ut perpetuò nobis hærere possint. aliàs egregiè communiterq; notare.

Commeditor,aris.meditari,uersare.Ad Her.22 a,Quæ ea comitia puto fore ut ducantur. de Comitijs uide A. Gellium,& Alexandri Geniales dies.

Comitor,aris.assector,sector.de Fin.77 a,An est aliquid per seipsum flagitiosum, etiamsi nulla comitetur infamia.de In.63 b,In itinere quidã proficiscentem ad mercatum quendam est comitatus.Tusc.247 b,Cæteraq; quæ comitantur huic uitæ.

Commaculo,as.maculo,turpifico,fœdo.pro Cæl.40 b, Si se ista infinito ambitu commaculasset.

Commeatus,tus.cibaria ad multitudinem aliquam alendam,præsertim belli tempore.Item tempus quod eundi, manendi, redeundi datur, & præscribitur alicui. pro Pom.14 a, Cùm ex omnibus prouincijs cõmeatu et publico & priuato prohibebamur.At.107 b, Suscepto aũt bello aut tenenda sit urbs,aut ea relicta ille à cõmeatu et reliquis copijs intercludẽdus.de Or.102 b,De commeatu,de insidijs faciendis atq; uitandis,&c. Ad Her.5 a,Vt ille qui ad diem commeatus non uenit, quòd eum aquæ intercluserint.I.V.255 a, Hũc scitote fuisse Heraclitum in ea causa, qui propter grauem morbum oculorũ tum cum nauigaret,et iussu eius qui potestatẽ habuit,in cõmeatu Syracusis remanserit.I.V.248 a, Hanccine impudẽtiam iudices ciuitatibus pro numero militum pecuniarum summas describere, certo precio sexcentenos numnos nautarũ missione constituere,quos qui dederat,cõmeatũ totius ætatis auferebat:iste quod et nautæ nomine,& pro stipendio frumentoq; acceperat,lucrabatur.

Commemini,sti.memini.de Or.194 b, Quem hominẽ probè commeminisse aiebat. & 159 b, Id quod tu rectè commemimisti.Tusc.150 b, Ego autem non commemini antequàm sum natus,me miserum.

Commemorabilis,le. memorabilis. pro Mar.152 b, Vir commemorabili uirtute præditus.& de N.52 b.

Commemorandus,a,um.I.V.74 a,O commemorandã iudicia præclaramq; existimationem nostri ordinis.

Commemoratio,onis.mentio,recordatio. Qu.F.197 a. Me in scribẽdo,cõmemoratio uirtutis delectauit.I.V. 97 a, Verres in assidua cõmemoratione omnib. omniũ flagitiorũ fuit.Ep. 67 a, Me cõmemoratio posteritatis ad spem quandam immortalitatis rapit.& 146 a, Com-

tionibus magna uoluntate bonorum omnium.de Cl.169 a,Habere comitia contra leges.At.143 b, Comitia consularia à prætore haberi non posse.& 53 a, Legem comitijs centuriatis esse perlatam.I.V.234 b, Satis putabat se ad comitia tempore uenturum, si pridie uenisset. Ep.109 a, In campo certè non fuisti cùm hora secunda comitijs quæstorijs institutis sella Qu. Maximi, quem illi consulem esse dicebant,posita esset:quo mortuo nunciato,sella sublata est.Ille autẽ qui comitijs tributis esset auspicatus,centuriata habuit,consulem hora septima renunciauit,&c. At.1 a,In campo Martio comitijs tributis ad XVI.Cal.Sex.competitores qui firmi esse uidebantur,Galba & Antonius.I.A.234 b, Quod si comitia in senatu haberi placet,petamus,ambiamus, tabula modò noua detur nobis sicut populo data est.de Le.193 a,Comitia illa sunt armis gesta seruilibus.At. 63 a, Sed ea comitia puto fore ut ducantur. de Comitijs uide A. Gellium,& Alexandri Geniales dies.

Comitor,aris.assector,sector.de Fin.77 a,An est aliquid per seipsum flagitiosum, etiamsi nulla comitetur infamia.de In.63 b,In itinere quidã proficiscentem ad mercatum quendam est comitatus.Tusc.247 b,Cæteraq; quæ comitantur huic uitæ.

Commaculo,as.maculo,turpifico,fœdo.pro Cæl.40 b, Si se ista infinito ambitu commaculasset.

Commeatus,tus.cibaria ad multitudinem aliquam alendam,præsertim belli tempore.Item tempus quod eundi, manendi, redeundi datur, & præscribitur alicui. pro Pom.14 a, Cùm ex omnibus prouincijs cõmeatu et publico & priuato prohibebamur.At.107 b, Suscepto aũt bello aut tenenda sit urbs,aut ea relicta ille à cõmeatu et reliquis copijs intercludẽdus.de Or.102 b,De commeatu,de insidijs faciendis atq; uitandis,&c. Ad Her.5 a,Vt ille qui ad diem commeatus non uenit, quòd eum aquæ intercluserint.I.V.255 a, Hũc scitote fuisse Heraclitum in ea causa, qui propter grauem morbum oculorũ tum cum nauigaret,et iussu eius qui potestatẽ habuit,in cõmeatu Syracusis remanserit.I.V.248 a, Hanccine impudẽtiam iudices ciuitatibus pro numero militum pecuniarum summas describere, certo precio sexcentenos numnos nautarũ missione constituere,quos qui dederat,cõmeatũ totius ætatis auferebat:iste quod et nautæ nomine,& pro stipendio frumentoq; acceperat,lucrabatur.

Commeditor,aris.meditari,uersare.Ad Her.22 a,Quæ ea comitia puto fore ut ducantur. de Comitijs uide A. Gellium,& Alexandri Geniales dies.

Commemini,sti.memini.de Or.194 b, Quem hominẽ probè commeminisse aiebat. & 159 b, Id quod tu rectè commemimisti.Tusc.150 b, Ego autem non commemini antequàm sum natus,me miserum.

Commemorabilis,le. memorabilis. pro Mar.152 b, Vir commemorabili uirtute præditus.& de N.52 b.

Commemorandus,a,um.I.V.74 a,O commemorandã iudicia præclaramq; existimationem nostri ordinis.

Commemoratio,onis.mentio,recordatio. Qu.F.197 a. Me in scribẽdo,cõmemoratio uirtutis delectauit.I.V. 97 a, Verres in assidua cõmemoratione omnib. omniũ flagitiorũ fuit.Ep. 67 a, Me cõmemoratio posteritatis ad spem quandam immortalitatis rapit.& 146 a, Commemoratio huius rei magnam mihi lætitiam attulit.Orator.108 a,Commemoratio antiquitatis,exemplorum prolatio.pro Arch.191 a,Commemorationem nominis nostri non cum uitæ tempore dimittẽdam esse, sed cum omni posteritate adæquandam.

Commemoro,memoro,dico,memini.prosequor, profero,sermonem usurpo,alicuius rei memoriam usurpo, crebris usurpo sermonibus.I.V.231 b, Longum est et nõ necessariũ, cõmemorare quæ apud quosq; uisenda sunt. pro Qu. 1, Nã quid hoc iniquius,aut indignius dici,aut commemorari potest? Epist.48 b, Omnes enim causæ, quas commemoras,iustissimæ sunt.de Ora.123 a, Critolaus,quẽ simul cũ Diogene uenisse cõmemoras.de Ora. 249 b,Metrodorus, de cuius memoria commemorauit Antonius.Qu.Fr.297 a,Omnes de tua uirtute commemorant.pro R.95 b,C. Decianus,de quo tu sæpe cõmemoras.pro Plan. 279 b, Nihil ex meis est temporibus, quod minus mea celebratione cõmemoratum sit. de Se. 84 b,Quid quoq; die audierim,dixerim,egerim,commemoro uesperi.Aca.18 b, Primùm quod initiò dixisti uideamus quale sit,similiter à nobis de antiquis philosophis cõmemorari,atq; seditiosi solerẽt claros uiros, sed tamẽ populares aliquos nominare.de Am.109 b,Beneficia meminisse debet is in quẽ collata sunt,nõ cõmemorare qui cõtulit.Par.124 a, Quæ est ista in cõmemoranda pecunia tua tã insolẽs ostentatio?Postquã.212 b,Qui desideriũ mei nominis renouari,et memoriã rerũ gestarum usurpari coegi.pro D.151 a,Quæ si priuatis gloriosa sunt,multo magis commemorabuntur in regibus.

Commendatio,onis.comprobatio,laus,cõmissio. Epi. 4 a,Is cùm antea & suo splendore et nostra cæterorũq; amicorum cõmendatione gratissimus in prouincia fuerit per suit,tum hoc tempore propter tuum in me amorem nostramq; necessitudinem uehementer confidit his meis literis se apud te gratiosum fore.& ibid. Omnibusq; rebus eum ita tractes, ut intelligat nostram commendationem nõ uulgarem fuisse. At.121 b, Cui qui nosser bonos? quod obsequium? quæ etiam ad cæteros cõtempti cuiusdam hominis commendatio nostra defuit? ut meum iudicium reprehendi à Qu.fratre uulgoq; ab omnibus mallem,quàm illum non efferre laudibus? Tusc.148 d, Videne plus commendatio in uulgus, & hæc quæ expetitur gloria molestiæ habeat quàm uoluptatis. Epi. 8 a,Magna est hominum opinio de te,magna cõmendatio liberalitatis,magna memoria consulatus tui.Or.207 a,Hũc librum si minus nostra cõmendatione, tuo tamen nomine diuulgari necesse est. Off. 42 a, Prima est igitur adolescenti commẽdatio ad gloriam, si qua ex bellicis rebus comparari potest.Or.208 a, Principia acuta sententijs uel ad offensionẽ aduersarij,uel ad commendationẽ sui. de Or.128 a, Illa pars orationis quæ probitatis cõmendatione boni uiri debet speciem tueri.I.P.79 b,Obrepsisti ad honores errore hominum,cõmendatione fumosarum imaginum.I.C.103 a, Homo per se cognitus, nulla cõmendatione malorum.de Cl.173 a,Is magnos honores sine ulla cõmendatione maiorum est adeptus. pro Flac. 151 a,Aliquis infimo loco natus, nulla commendatione famæ.de Clar.186 a, Huius mores omnes commendationem ingenij euertunt.de Clar.194 a,Hæc causa tantum commendationis habuit,ut,&c. Off. 42 b, Prima igitur

Universidad de Deusto Biblioteca

cōmendatio proficiſcitur à modeſtia.pro Deio. 144 a, Qui commendationem ineuntis ætatis ab impietate & ſcelere duxerit.pro Cæl.38 b, Et meus hic forenſis labor uitæq; ratio dimanauit ad exiſtimationē hominum paulo latius commendatione ac iudicio meorum. I. A. 186 b, Nec ſentit amens commendationē eſſe compellationem ſuam.pro Plan.265 b, Hoc ualeret, inquam, in communi conſenſu omnium, & dulciſsima commendatione naturæ.de Orat. 141 a, Facillimè teneri ea quæ auribus perciperentur, aut cogitatione, ſi etiam oculorum commendatione animis traderentur.de Finib.72 a, Epicurus in prima commendatione uoluptatem dixit.& ibid. Vt uoluptatem illam Ariſtippi in prima commendatione poneret.

Commendatitius, a, um. I.V.234 b, Tabellæ non commendatitiæ, ſed tributariæ. Epiſtol. 62 a, Etſi ſtatueram nullas ad te literas mittere, niſi commendatitias, tamen, &c.

Commendatrix, cis. de L. 167 b, Lex eſt emendatrix uiciorum, commendatrixq; uirtutum.

Commendatus, a, um. I. A.222 b, Vita Ser. Sulpitij multis erit præclariſq; monumentis ad omnē memoriā cōmēdata. I. A.166 b, Quæ res unquā glorioſior? quæ cōmendatior hominū memoriæ ſempiternæ? pro Cor. 63 a, Quis noſtrûm eſt cui non illa ciuitas ſit huius ſtudio, cura, diligentia cōmendatior? pro Seſt.7 a, Alter erat opinione hominū, nobilitate ipſa blanda conciliatricula cōmendatus.& ibid. Homo falſa opinione, errore hominū cōmendatus.de Leg.174 a, Sacrū ſacro'ue commendatum qui clepſerit, patricida eſto.

Commendo, as. probo, fidei alicuius cōmitto, in tua fide ac religione depono, concredo, in ueſtra fide atq; humanitate totam cauſam repono, ciuitas in Catonis fide collocata, qui nationes deuictas bello in fidē cepiſſent, omnia in fidē & quodāmodo patrocinium mei conſulatus ſunt collata, in fidē meā accipio, in tutela alicuius ſum: alicuius uirtuti, fidei, felicitati ſum cōmendatus. Poſtquam.207 a, Cum eū præter ſimulatā triſticiā nulla res cōmendaret. Ep. 189 a, Neq; enim omniū iudiciorū malim me à te cōmendari, quàm ipſo tuo iudicio dignè ac mereor commendatus eſſe. de Orat. 109 b, Vt duos ſummos uiros, ijs qui neutrū illorū uiderint, eorū quibus ambo illi oratores cogniti ſunt, uiuorū & præſentiū memoria teſte cōmendemus. pro Cæl.38 b, Nec enim uobis ſatis cōmendata huius ætas eſſe poſſet, niſi, &c. de Orator.125 a, Lenis oratio cōmendat reos. Off.42 b, P. Rutilij adoleſcentiam ad opinionē & innocentiæ & iuris ſcientiæ, P. Mutij commendauit domus. de Cl. 184 b, Nulla re una magis commendatur orator, quàm ſplendore uerborum. de Orat. 107 a, Vox quæ una maximè eloquentiam commendat. de Cl. 186 b, Huius actio non ſatis commendabat orationem. Att.209 a, Ligarianam, ut uideo, præclarè autoritas tua cōmendauit.& 49 a, Me totum tuo amori fideiq; commendo. & 229 a, Reſpub. ita te mihi cōmendauit, ut chariorem habeam neminem. Ep. 21 a, Tibi me totum commendo atq; trado. & 218 b, Sed uereor, ne quia complures tibi præcipuè commendo, exæquare uidear ambitione quadam commendationes meas. Qu.F.299 b, Itē: Tibi me, tibi meas omnes opes fortunaſq; commendo, tibi committo exiſti

mationē ac ſpem reliquæ uitæ. Ep.28 b, Petis à me ut [illegible]bulo te quàm diligentiſsimè commendē. Attic.276 b, & 277 a, Ad petitionem aut cōmendationem honoris tibi [illegible] Epiſt.4 a, Glicona medicum diligentiſsimè commendo. [illegible] Quæ ne ſpes eum fallat, uehemēter te rogo, cōmendoq; tibi eius omnia negocia, liberos, procuratores, familiam. & 109 a, Quare mi Cicero perſeuera conſtanter nos conſeruare, & Sulpitio ſucceſſori nos de meliore nota cōmenda.& 194 b, Vale, & matrē meoſq; tibi cōmendatos habe.& 300 a, Zeuxis, quē ſcribis certiſsimū matricidam tibi à me intimè cōmendari. et 187 b, A te peto dignitatem meam tibi commendatam habeas.& 199 b, Rogo ut habeas eos à me commendatiſsimos. pro Clu.[illegible] b, Spes illa quam mulier in aluo commendatam à uiro cōtinebat.pro Pom.6 a, Vt ſe ſocios dignos exiſtimetis, quorū ſalutē tali uiro cōmēdetis. de Fin.93 a, Simulatq; natū ſit animal, ipſum ſibi conciliari et commendari ad conſeruandum. I. A.235 a, Harum rerum omniū decertatio conſulibus cōmiſſa & cōmendata eſt. pro Ar.189 a, Poetæ quaſi deorū aliquo dono et munere cōmēdati nobis eſſe uidentur. pro S.R.37 a, Cui fortunæ uiui cōmendatæ ſunt atq; concreditæ. pro Dom.242 a, Vobis ergo meam dignitatem, ſtudium et iudiciū non modò cōmiſſum, ſed etiā cōmendatum arbitrabantur. de Ar.246 b, Pontifices quorū autoritati, & fidei, & prudentiæ maiores noſtri ſacra religioneſq; commendarūt. pro Mur. 124 a, Idem conſul eum ueſtræ fidei commendat, quem antea dijs immortalibus cōmendauit. de Pro.76 a, Quare ſit in eius tutela Gallia, cuius uirtuti, fidei, felicitati cōmendata eſt. de Orat.104 b, Filios ſuos paruos tutelæ populi cōmendare. Of.25 a, Iura fidei magiſtratuū commiſſa ſunt. de Or.111 b, Hiſtoria qua uoce alia niſi oratoris immortalitati commendatur. Ep.68 b, Vt me ſempiternæ gloriæ per eum commendari nolim, qui non ipſe quoq; in me commendando propriam ingenij gloriam cōſequatur.& 151 b, Nomenq; tuū cōmenda immortalitati.& 67 a, Cupio res noſtras quàm celerrimè monumentis commendari tuis. Ep.171 a, b, Satis me multa ſcripſiſſe quæ literis commendari poſsint, arbitror: id eſt, committi.

Commentariolum, li. libellus. I. A.156 a, An in cōmentariolis & chirographis & libellis acta Cæſaris firma erunt? de F.108 b, Quæ res efficit, ne neceſſe ſit, iiſdem de rebus ſemper quaſi dictata decantare, neq; à cōmentariolis ſuis diſcedere. de Or.85 a, Quæ pueris nobis ex commentariolis noſtris inchoata ac rudia exciderunt. Qu. de Pet.214 a, Volo enim hoc commentariolum petitionis haberi omni ratione perfectum.

Commentarium, rij. liber ad ſubſidiū memoriæ comparatus, in quo rerum & negociorum capita notantur. de Cl.179 a, Ipſa illa cenſoria cōtra Cn. Domitiū collegam non eſt oratio, ſed quaſi capita rerum, et orationis commentarium paulo plenius. Ep.121 b, Quā quiſq; ſententiam dixerit, in commentario eſt rerum urbanarū, è quo tu quæ digna ſunt, ſelige. At.19 a, Cōmentariū conſulatus mei Græcè ſcriptū miſi ad te. Off.329 b, M. Antonius ciuitates donabat ex cōmentario. Ep.113 a, Commentarium rerū urbanarum primū dedi L. Caſtrinio, ſecundum ei qui has literas tibi reddet. I. V.246 b, Audite decretū mercenarij prætoris ex ipſius commentario. & ibid.

& ibid. Recita commentarium. pro S.175 b, Ego recentem putarem memoriā cuncti ſenatus commētario meo poſſe ſuperari? Tuſc.202 a, In eo eſt diſputatio ſcripta Carneadis, quam ſe ait in commentarium retuliſſe. At. 102 b, Referre aliquid in commentarium manu ſua. de Or.102 b, Illa quæ in commentarium meum retuli.

Commentarij, orum. idem quod commentariū. Ep.69 a, b, Si enim ſuſcipis cauſam, conficiam commētarios rerum omnium. de Cl.289 a, Cæſar ſcripſit commentarios rerum ſuarum. Offic.53 b, 54 a, Quem locum miror à Poſsidonio breuiter eſſe tractatum in quibuſdam commentarijs. pro Rab.93 a, Ex annalium monumentis, & ex regum cōmentarijs aliquid conquirere. de C.171 a, Vt & Atticus ſcribit, & nos in antiquis cōmentarijs inuenimus. I. A.153 a, Nihil tum niſi quod erat notū in C. Cæſaris cōmentarijs reperiebatur. de Cl. 169 a, Poſſumus T. Cornucanū ſuſpicari diſertum, quòd ex pontificum cōmentarijs longè plurimum ingenio ualuiſſe uideatur. de Fin.92 a, Cōmentarios quoſdam Ariſtotelicos, quos hic ſciebam eſſe, ueni ut auferrem. de Or.129 b, Vbi ſunt fundi Brute, quos tibi pater publicis commentarijs conſignatos reliquit? id eſt, tribus libellis de iure ciuili.

Commentatio, onis. cogitatio, meditatio. de Or. 97 a, Subitam orationē commentatio & cogitatio facilè uincit.& ibi. b, Et illa commentatio incluſa in ueritatis lucem proferenda eſt. Ep. 138 b, Commentatio cauſarum. de Or.187 b, Is ſeſe quotidianis commentationibus exercebat.& 119 a, Quos locos multa cōmentatione ac meditatione paratos atq; expeditos habere debetis. de Cl. 174 a, In exercitationibus commētationibuſq; multum operæ ponere. de Orat.107 b, Subitæ ad propoſitas cauſas exercitationes, & accuratæ ac meditatæ commentationes, multi ſudoris ſunt. Tuſ.164 a, Tota enim philoſophorum uita, ut ait idem, cōmentatio mortis eſt. Tuſ. 184 a, De exercitatione & conſuetudine & cōmentatione dixi, apage ſis, nunc de ratione uideamus. et 183 b, Tantum exercitatio, meditatio, conſuetudo.

Commentitius, a, um. fictus. pro S.R.25 a, Ille quomodo crimē cōmentitium confirmaret, non inueniebat. de N.5 b, Cōmentitiæ futileſq; ſententiæ.& 40 a, Cōmentitij & ficti dei. Off.59 a, Ficta et cōmentitia fabula. de F. 146 a, Nomina partim noua & cōmentitia, partim idē ſignificantia. de N.7 b, Parmenides cōmentitium quiddam coronæ ſimilitudine efficit.& 22 a, Omnem talem confirmationē animi, philoſophi motum inanē uocant.

Commentor, aris. meditor, cogito, conſidero, mecū meditor. Atti.38 b, Veruntamen ipſum mecum in his locis cōmentor, ut iſta improbem. I. A.190 b, Iam accedūt conſules multos iam menſes de pop. Rom. libertate cōmentati atq; meditati. I. P.100 b, Sin aūt aliquid ſperare uolueras, cogitaras id, quod illa trophæa plena dedecoris et riſus te cōmentatum eſſe declarant. Ep.95 b, Si me occupationibus relaxaro (nā ut planè exoluā non poſtulo, et ipſum quidem multos annos nihil aliud cōmentor) docebo etc. Tuſ.196 b, Nam qui hæc audita à docto meminiſſem uiro, futuras mecum cōmentabar miſerias. de Cl. 193 a, Hortenſius tanta memoria fuit, ut quæ ſecum commentatus eſſet, ea ſine ſcripto uerbis eiſdem redderet. de D.98 a, Magi congregantur in fano cōmentandi cauſa, atque inter ſe colloquendi. de A. 96 b, Cùm in hor-

tos D. Bruti commentandi cauſa (ut aſſolet) ueniſſemus. Epiſt.148 a, Ad quē paratus uenerat, cū in uilla Metelli cōplures dies cōmentatus eſſet. et ibi. Quæ aūt in luſtris & in uino cōmentatio potuit eſſe? de Fi.153 a, Animaduertūtq; ea quæ domi fiunt curioſius, incipiūtq; cōmentari aliquid & diſcere. Ep.52 a, Vt antè cōmentemur inter nos, qua ratione nobis traducendū ſit hoc tempus. de Or.150 b, Magiſter hic Samnitū ſumma iam ſenectute eſt, & quotidie cōmentatur. I. A.233 a, Quorum alter cōmentatus eſt mimos, alter egit tragœdiā. pro Qu. R. 31 a, Quæ mihi iſte uiſus eſt ex alia oratiōe declamare, quam in aliū reū cōmentaretur. Att.142 b, Θέσεις meas cōmentari nō deſino, id eſt propoſita. de Cl.194 b, Cōmentor declamitas cū aliquo quotidie.& 172 a, Vſq; illum cōmentatū in quadā teſtudine cum ſeruis literatis fuiſſe. de Cl. 171 a, In conſideranda cōponendāq; cauſa. Epiſt.266 b, Is diu & multis lucubrationibus cōmentata oratione uide ut probari poſsit, te non peccaſſe.

Commentum, ti. res ficta, excogitata inuētio. de N. 26 b, Opinionum enim cōmenta delet dies. de Cl. 193 a, Idē ſua & commenta, & ſcripta, & nullo referente omnia aduerſariorum dicta meminerat.

Commeo, as. eo, uenio, redeo. At.124 a, Crebrò enim illius literæ ab alijs ad nos commeant. pro Pom.14 b, Inſula Delos, quò omnes undiq; cum mercibus atq; oneribus cōmeabant. I.V. 245 a, Nauis, quæ ad ea furta, quæ reliquiſſes, cōmearet. de N.65 b, Cum eadem uiciſsim retrò cōmeant.& 35 b, Sol ab ortu ad occaſum commeās. de N.7 b, Animum eſſe per naturam rerum omnem intentum & commeantem. pro Cæl.45 b, Cuius in hortos iure ſuo libidines omnium commearent.

Commercium, cij. uſus, familiaritas. de Se.85 b, Voluptas nullum habet cum uirtute commercium. I. V. 231 a, Mihi cōmercium ullius rei cum illo non eſt.& 168 a, Is agrum in Segeſtano (nam commerciū in eo agro nemini eſt) conductum habebat.& 133 b, Ei locum illum ſenatorium ille uendidit, cui ne commercium quidē eſſe oportebat. ad Brut.285 b, Si ſit commercio locus.

Commereo, res. mereor. de Ora. 105 a, Interrogabatur reus, quam quaſi æſtimationē commeruiſſe ſe maximè diceret.

Commeritus, ta. de Inu.12 b, et 59 b, Non caſtigabo pro commerita noxia. Plauti.

Commetior, ris. metior, ſimul metior. de In. 51 a, Sæpe oportet cōmetiri cum tempore negocium. de Vn.200 b, Neq; ſiderum ambitus inter ſe commetiuntur.

Commigro, as. migro, domicilium muto. Quint.Fr.309 a, Domus tibi conducta eſt, ſed breui in tuam commigrabis.

Commilito, onis. in bello ſocius. pro D.149 a, Hic adoleſcens, qui meus in Cilicia miles, in Græcia commilito fuit.

Comminatio, onis. minatio. de Or.162 a, Orationis autem ipſius tanquam amorū eſt, uel ad uſum comminatio & quaſi petitio, uel ad uenuſtatem ipſa petitio.

Comminiſcor, ris. commentus ſum. fingo. de Fat. 141, Quædam etiam Poſsidonius cōminiſci uidetur. de N.37 b, Epicurus monogrammos deos commentus eſt. At. 86 a, Nec me hoc uel potius Africanum (is enim loquitur) commentum putes. de Fi.116 a, Ille enim occurrentia ne

Universidad de Deusto
Biblioteca

scio quæ cõmiscebatur. Ad Heren. 8 d, Confingere & comminisci aliquid.

Comminuo, is. frango, diminuo. I. V. 212 b, Is nescio quo pacto dum armis exercetur, annulus aureus, quẽ habebat, fractus est & cõminutus. I. P. 99 b, Illi statuã istius deturbant, affligunt, cõminuunt, dissipant. pro Qu. 4 b, Nullum officium tam sanctũ est, quod non auaritia cõminuere atq; violare soleat. Off. 41 a, Viriatus, quem C. Lælius prætor fregit & comminuit. Att. 57 a, Re familiari comminuti sumus.

Commisceo, sces. permisceo. pro Dom. 242 b, Cuius ignem. non sum passus cum totius urbis incendio commisceri. de Amic. 111 a, Cuius animum cum se cõmisceat, ut efficiat penè unum ex duobus. pro Ma. 132 a, Nunquam enim temeritas cum sapiẽtia commiscetur. de N. 31 b, In mari & in fœmina commiscendorum corporum miræ libidines. Ad Heren. 35 a, Ius accusatoris cum iure testimonij commiscebis.

Commiseratio, onis. miseratio, misericordia. de Orat. 163 b, Aliud molestia, sine commiseratione graue quiddam, & uno pressu ac sono obductum. Ad Heren. 16 d, Commiserationem breuem esse oportet: nihil enim lachryma citius aresci.

Commiseror, aris, miseror, miseratione afficior. In Arat. Commiserans hominum metuendos undiq; casus. I. V. 61 b, Quid cum cõmiserari, conqueri, & ex illius inuidia deonerare aliquid, & in te traijcere cœperit? An tequàm. 196 d, Conqueri & comiserari non licere.

Commissator, oris. Comesator.

Commissum, si. factum, facinus, delictũ. pro Syl. 180 b, Ecquid huius factũ aut commissum non dicã audacius, sed quod cuiquam paulo minus consideratũ uideretur factũ, quæro. Tusc. 181 b, Enunciare cõmissa, prodere cõscios. de L. 173 b, Sacrũ commissum quod neq; expiari poterit, impiè cõmissum esto. uidetur hìc Cicero loqui de quodam scelere, quod expiari non potest, cuiusmodi Theologi nostri appellant, peccatum in Spiritum sanctum, & peccatum ad mortem.

Commissio, onis. exhibitio. Att. 254 d, Sed tamen rumoris nescio quid affluxerat, cõmissione Græcorũ frequentiam non fuisse. Att. 249 d, Et tecum ago ut iam ab ipsa commissione ad me, quemadmodũ ij ludi accipiantur, deinde omnia.

Commissura, ræ. iunctura. de N. 54 d, Quid dicam de ossibus, quæ subiecta corpori mirabiles cõmissuras habent? & 56 d, Molles digitorum commissuræ. de Vn. 199 d, Vt & ipse secum, & inter se ex commissura iungerentur.

Commissus, a, um. ut pugna commissa. l. Committo.

Committo, tis. credo, concredo, commendo, mando. I. A. 235 d, Cum harum rerum omnium decertatio consulibus cõmissa & cõmendata sit. pro Dom. 213 a, Vt omnia uestræ sapiẽtiæ, fidei, potestatiq; cõmissa creditaq; esse uideãtur. I. V. 242 b, Mihi honorẽ illum non solùm datum, sed etiam creditũ ac cõmissum puto. Qu. F. 192 b, Si quis est in quo iam defendaris, huic mihi credideris, nullam partem existimationis tuæ cõmiseris. & 295 d, Vt eos quos tuæ fidei potestatiq; S. P. Q. R. cõmisit et credidit, diligas. I. V. 149 d, Qui Quæstor consulẽ suũ consilijs commissis, rebus omnibus creditis, spoliare, re

linquere, prodere ausus est. pro Qu. 18 d, Tibi cõmitto existimationem ac spem uitæ meæ. pro Fon. 282 b, Frugi hominem iudices uidetis positum in uestra fide ac potestate, atq; ita ut commissus sit fidei, permissus potestati. Off. 25 a, Iura fidei magistratuum cõmissa sunt. Offic. 17 b, Vt tutela, sic procuratio reipub. ad utilitatem eorum qui cõmissi sunt, non ad eorum quibus cõmissa gerenda est. At. 242 b, Autor non sum, ut te urbi committas. pro Do. 223 d, Qui se populo commiserant, repellebantur. pro S. R. 37 b, Cum per eius fidem læditur, cui se commiserit. Att. 10 b, Satius est in infamiæ sordibus reliniqui, quàm infirmo iudicio cõmitti. de Or. 99 d, Ego tibi illam causam maiorem committendam putem? pro Plan. 272 a, Committere magistratum alicui. At. 131 b, Quantum ijs copijs committendum sit, non te præterit. pro Dom. 216 b, Cn. Pompeio plurima bella extra ordinem sunt cõmissa. Ep. 204 b, Neq; te impedio quo minus susceptum negocium pro tua fide & diligentia ex uoluntate Cæsaris qui tibi rem magnam difficilemq; cõmisit, gerere possis. pro S. R. 39 d, Quæ posita sunt in suffitionibus, ea uestris ingenijs coniecturæq; cõmitto. I. A. 205 d, In conspectum pop. Rom. quo ore uos cõmisistis? pro S. R. 37 d, Res tanta, quæ publicè gesta atq; cõmissa sit. Ep. 42 d, Quid mihi ille non cõmisit? quid non mecum cõmunicauit? Att. 7 b, Itaq; neq; Achaicis, neq; Epiroticis hominibus paulò liberiores literas cõmittere audeo. Attic. 18 d, Huic terræ filio nescio cui cõmittere epistolam tantis de reb. non audeo. Ep. 16 b, Quos tamẽ ipsos libros, si quẽ cui rectè committam inuenero, curabo ad te perferendos. Attic. 54 d, Præterea sunt quædam detestica, quæ literis nõ committo. et 155 b, Fortunæ sunt committenda omnia, sine spe conamur ulla. Epist. 258 d, Quare te neq; nauigationi, neq; uiæ committas. Attic. 138 b, Quorum causa timidus me fortunæ committebam. Att. 232 d, Huic nihil credideris, nullã partẽ existimationis tuæ commiseris. In Ara. Hoc caue te ponto ita credas committere mense. Ac. 17 b, Vt tamen in præcipitem locum non debeat se sapiens committere. I. A. 244 d, Possum'ne satis uideri cautus, si me huic itineri tam periculoso commisero? pro Pom. 10 d, Quis naufragium fecit, qui non se aut mortis, aut seruitutis periculo committeret?

Committere, facere. de Leg. 163 d, Quocirca uereor committere, ut non bene prouisa principia ponamus. I. A. 217 d, Ego nolo quemquã ciuem committere, ut mortem mulctandus sit. Epistol. 65 b, Non committam posthac, ut insanire uidear. Attic 4. a. Non committam posthac, ut me accusare de epistolarũ negligentia possis. Officiorum 43 d, Id enim ipsi sordidum est ad famam, committere ut accusator nominetur. Epist. 39 b, Non est meum committere, ut negligens fuisse uidear. & 176 b, Ipsum Cæsarem nihil sanè de te quæstum, nisi dictum, quod alieneret te dixisse, laudandum adolescentem, ornandum, tollendum. se non esse cõmissurum ut tolli possit. & 177 a, Non committendum putaui, prius ut alpes transgrederer, quàm scirẽ, etc. At. 118 d, Non puto Cn. nostrũ committissurum, ut Domitium relinquat. & 124 b, Non placuit nobis committere ut temeritas nostra reipub. noceret. & 10 b, Id autem ut accideret, commissum est Hortensij consilio. & 69 b, Nõ committam ut tibi cum populo

sim prodesse, nõ prosim. & 213, Ne cõmittas ut frustrà properasse uidearis. Qu. Fr. 290 d, Præsertim cũ id cõmiserit, ut ille alter annus etiã tertiũ posset adducere. pro Qu. 11 a, Cõmissum nihil est, quare ad istã rationẽ peruenire tur. de Ora. 130 a, Non cõmittam, ut si de fugerim, tibi causam aliquã dẽ recusandi.

Committere, edere, suscipere, exhibere. Epi. 165 b, Sed ut rationem ineo, quo die prælium Pansa cõmisit, eodẽ à Gadibus naues profectæ sunt. pro Mur. 132 a, Pugna, quæ cum rege cõmissa est, & summa contentione pugnata. I. C. 112 d, Tũ interuentu Pontini, pugna quæ erat cõmissa sedatur. pro S. R. 20 d, Longo interuallo iudicia hoc inter sicarios primũ cõmittitur. Qu. Fr. 325 d, Ad VIII. Calendarum Nouembris, quo die ludi cõmittebantur.

Committere, delinquere, peccare, admittere, edere. pro Mur. 125 d, Nihil cõmissam cõtra legem esse defendo. de Cl. 168 b, Sed cum ex eo, quia quasi cõmitteret cõtra legẽ, quo qs iudicio circũueniretur, sæpe ipse in iudiciũ uocaretur, orationes alijs destitit scribere. pro Cl. 36 b, Is condemnatus est, quòd contra legẽ cõmisisset. I. V. 136 b, Censoribus, si quid cõmisissent, pœnæ erant legibus constitutæ. de In. 46 b, Qui simili impulsu alius quid cõmiserint. & ibi. Cũ impulsione al. quẽ cõmisisse quid dicet. I. V. 604, Quæ tu sine Verre cõmisisti, Verri crimini daturus sum. pro Mil. 113 d, Nihil timent, qui nihil cõmiserunt. Epist. 40 b, Sed quoniã accidit si admissum dedecus confitebor. pro Syl. 168 d, Cõmittere magnum scelus. pro Sest. 16 a, Edere scelus in aliquem. pro S. R. 28 b, Cõmittere maleficiũ. I. V. 77 d, Verres multa in Deos nefariè cõmisit. & 84 d, Ea natura quæ tantũ facinus commisit. In A. 205 b, Multis rebus nequam sensit, quantũ flagitij cõmisisset. pro Qu. 184 b, Is nihil alienũ uita superiore cõmisit.

Committere, obligari. I. V. 110 d, Faciemus ut palæstritæ petant hæreditatẽ, quòd eam palæstræ cõmissam esse dicant. & 81 b, Calumniatores ex sinu suo apposuit, qui illã hæreditatẽ Veneri Erycinæ cõmissam esse dicerent. et 154 d, Pœnã octupli cõmissam persequi. Hoc uulgò cadere in pœnam dicitur. pro Clu. 39 d, Nihilominus enim potest, ut illã mulctam non cõmiserit, accepisse tamen ob rẽ iudicandam. pro Do. 242 b, Hanc ego deuotionẽ capitis mei, cũ ero in sedes meas restitutus, tũ denique, conuictam esse & cõmissam putabo. & 198 d, Postquam.

Commode, bene, rectè, commodũ. pro S. R. 20 d, Non satis cõmodè dicere possim, nam cõmoditati ingenium est impedimento. Offic. 35 b, Qui ex bestijs fructus, aut quæ commoditas percipi possent nisi, etc. de Am. 100 d, Amicitia plurimas & maximas cõmoditates cõtinet. ad Herenn. 1 a, Non parum habet in se fructus copia dicendi & cõmoditas orationis. Offic. 2 b, & 3 a, Ad uitæ cõmoditatem iucunditatemq; , ad facultates rerum atq; copias, conducat id nec'ne, & c. de Natur. 74 b, Omnes meos dolos, fallacias, præstigias, præstrinxit commoditas patris. & 77 b, Externæ commoditates, uincta, sagittasq; , & c. id est, bona fortunæ quæ uocantur.

Commodo, as. accommodo, utendũ do, inseruio, benignè facio, benefacio, aliquẽ iuuo. l. Occupo. de Orat. 227 b, Inuidetur enim cõmodis hominum ipsorum, studijs autem eorũ cæteris commodandi fauetur. de Finibus 89 a, Nec enim si tuã ob causam cuiquam commodes, beneficium illud habendum est, sed fœneratio. Epistol. 28 b, Quod scribis ad me drachmis CCCLIII. nihil est quod in isto genere cuiquam possim commodare. Offic. 11 d, Quicquid sine detrimento possit commodari, id tribuatur cuique. I. V. 204 d, At publici commodasti tritici modium LX milia. pro Cæc. 43 b, Mulier, quæ se aurum Cælio commodasse, dicit. & ibidem: Aurum sumptum à muliere. & 49 b, Aurum reddere. ad Her. 40 d, Ait se ædes cuidam ad nuptias cõmodasse. In Ver. 204 d, Nomen suum alicui ad translationẽ criminis commodare. Epistol. 31 b, Quæ successori commodare potest is qui prouinciã tradit. & 222 d, Quibus tu quæcunq; commodaueris, erunt mihi gratissima. & 223, A te peto, quando apud gratos homines beneficiũ ponis, ut eò libentius his commodes, operamq; des, quoad fides tua patietur, ut socrus adolescentis rea ne fiat. & 218 b, Quamobrem peto à te maiorem in modũ, ut his omnibus in rebus, quantum tua dignitas fidesq; patietur, commodes. & 223 b, Primùm ut omnibus in reb. ei te commodes, quoad fides tua patietur. & 219 d, Peto igitur abs te, ut omnibus rebus, quod sine molestia tua facere possit, ei commodes. & 207 d, Cupio ei societati, quibuscunq; rebus possim commodare. & 211 d, Quicquid ei commodaueris, erit mihi maiorem in modum gratum. pro Mar. 134 d, Hæc à uirtute donata, cætera à fortuna commodata esse uidentur. Attic. 31 b, Commodare alicui.

Commodùm, uix, tãtùm, cõmodè, opportunè. At. 168 b, Cõmodùm ad te dederam literas de plurib. reb. cum ad

mnib. partibus cõmodius regitur, quàm is qui stulticia alicuius administratur. At. 111 b, Sanè cõmodè Pompeius distribuit binos singulis partibus familiarũ. & 156 d, Feceris igitur commodè, mihiq; gratum, si me de his rebus feceris certiorẽ. & 255 d, Magis commodè quàm strenuè nauigaui. Ep. 175 d, Et ille cui mandaui, satis scitè & cõmodè tempus ad te cepit adeundi. Off. 52 d, Sed toto hoc de genere cõmodius à quibusdam, & c. disputatur, quàm, & c. At. 29 b, Emerseram commodè ex Antio in Appiam ad Treis tabernas, cũ in me incurrit Roma uenies Curio meus. I. V. 160 b, Cõmodè cum Apronius è palæstra rediisset, statuitur Lollius in illo cõtuio.

Commoditer, commode. l. Commeditor.

Commoditas, tis. opportunitas. de In. 66 b, In occasione commoditas ad faciendum idonea. pro S. R. 30 d, Neque satis cõmodè dicere possum, nam cõmoditati ingenium est impedimento. Offic. 35 b, Qui ex bestijs fructus, aut quæ commoditas percipi posset nisi, etc. de Am. 100 d, Amicitia plurimas & maximas cõmoditates cõtinet. ad Herenn. 1 a, Non parum habet in se fructus copia dicendi & cõmoditas orationis. Offic. 2 b, & 3 a, Ad uitæ cõmoditatem iucunditatemq; , ad facultates rerum atq; copias, conducat id nec'ne, & c. de Natur. 74 b, Omnes meos dolos, fallacias, præstigias, præstrinxit commoditas patris. & 77 b, Externæ commoditates, uincta, sagittasq; , & c. id est, bona fortunæ quæ uocantur.

Commodo, as. accommodo, utendũ do, inseruio, benignè facio, benefacio, aliquẽ iuuo. l. Occupo. de Orat. 227 b, Inuidetur enim cõmodis hominum ipsorum, studijs autem eorũ cæteris commodandi fauetur. de Finibus 89 a, Nec enim si tuã ob causam cuiquam commodes, beneficium illud habendum est, sed fœneratio. Epistol. 28 b, Quod scribis ad me drachmis CCCLIII. nihil est quod in isto genere cuiquam possim commodare. Offic. 11 d, Quicquid sine detrimento possit commodari, id tribuatur cuique. I. V. 204 d, At publici commodasti tritici modium LX milia. pro Cæc. 43 b, Mulier, quæ se aurum Cælio commodasse, dicit. & ibidem: Aurum sumptum à muliere. & 49 b, Aurum reddere. ad Her. 40 d, Ait se ædes cuidam ad nuptias cõmodasse. In Ver. 204 d, Nomen suum alicui ad translationẽ criminis commodare. Epistol. 31 b, Quæ successori commodare potest is qui prouinciã tradit. & 222 d, Quibus tu quæcunq; commodaueris, erunt mihi gratissima. & 223, A te peto, quando apud gratos homines beneficiũ ponis, ut eò libentius his commodes, operamq; des, quoad fides tua patietur, ut socrus adolescentis rea ne fiat. & 218 b, Quamobrem peto à te maiorem in modũ, ut his omnibus in rebus, quantum tua dignitas fidesq; patietur, commodes. & 223 b, Primùm ut omnibus in reb. ei te commodes, quoad fides tua patietur. & 219 d, Peto igitur abs te, ut omnibus rebus, quod sine molestia tua facere possit, ei commodes. & 207 d, Cupio ei societati, quibuscunq; rebus possim commodare. & 211 d, Quicquid ei commodaueris, erit mihi maiorem in modum gratum. pro Mar. 134 d, Hæc à uirtute donata, cætera à fortuna commodata esse uidentur. Attic. 31 b, Commodare alicui.

Commodùm, uix, tãtùm, cõmodè, opportunè. At. 168 b, Cõmodùm ad te dederam literas de plurib. reb. cum ad

Universidad de Deusto Biblioteca

me bene manè Dionysius fuisse. & 206 a, Cōmodum di
scesseras heri, cum Trebatius uenit. & 214 b, Commo-
dum ad te miseram Demeam, cum ad me Eros uenit.
Commodum, modi. utilitas, bonum, ratio, εὐχρήστημα.
de Fi.104 b, Incommoda autem, & commoda, sic enim
εὐχρηστήματα & δυσχρηστήματα appello, communia
esse uoluerunt. de Or.119 b, Qui utilitatem defendet, e-
numerabit commoda pacis, opum, &c. & ibi. Incōmo-
da contrariorum. Off.17 a, Dimicare de honore, gloria,
cæterisq; commodis. de In.50 a, & ad Her.18 b, Præte-
rea cōmoda et incommoda considerantur ab natura da
ta animo aut corpori. pro Pomp.17 b, Salutem reip. me
is commodis & rationibus prætuli. Qu.Fr. 294 b, Est
eius qui alijs præsit, eorum quib. præsit, commodis uti-
litatiq; seruire. de N.25 a, Si amicitiam ad fructū nostrū
referemus, nō ad illius commoda quem diligimus. de N.
Incommoda uitæ sapientes commodorum cōpensatio-
ne leniunt. pro Mur. 235 a, Quibus contra ualetudinis
commodum laborandum est. de In.64 a, Cum commo-
dum aliquod maioris adipiscēdi commodi causa præte-
ritur. & ibid. Retinendi, augendi adipiscendiue commo
di causa. At.196 b, Velim aliquando cum erit tuum com
modum, Lentulum puerum uisas. de D.102 a, Vt ostende
ret etiam philosophum, si ei commodum esset, pecuniā
facere posse. Qu.Fr.328 b, Nihil quod ad cōmodum me
um attinet, sine maximo tuo commodo & maxima tua
facultate, mi frater, cogitaris. At.220 b, Id si tibi erit cō-
modum, cures uelim. & 57 b, Sed hæc, si tibi commodū
est. Postquam.206 b, Neq; solùm id dixit, sed quos ei cō
modum fuit, compellauit. de Cl. 166 b, Quare si tibi est
commodum ede illa, quæ cœperas. I.V.76 a, Etiam spa
cium ad dicendū nostro commodo uacuosq; dies habu-
issemus. Ep.47 a, Tu quod commodo tuo fiat, quampri
mum uelim uenias. At.123 b, Ipse quod commodo tuo fi-
at, cum eo colloquere. & 220 b, Heri nescio quid in stre
pitu uideor exaudisse, cum diceres tu in Tusculanū esse
uenturum, quod utinam, iterum utinam, tuo tamen cō-
modo. et 207 a, Pisonē si poteris conuenias, uides quàm
maturum sit, sed tamē quod tuo commodo fiat. & 276
a, Si minus id commodo reip. facere posses, ut in ijsdem
locis exercitum contineres. & 3 a, Nunc uerò sentio,
quod tuo commodo facere poteris, uenias ad id tempus
quod scribis. de Cl. 166 a, Ego uerò expectabo ea quæ
polliceris, neq; exigam, nisi commodo tuo. & ib. Quod
ipso, cui debes, in commodo exacturum negat.
Commodus, a, um. opportunus, utilis, facilis. At.217 a,
Nihil geri potest nec cōmodius, nec aptius quàm ut scri
bis. I.V.99 a, Vt filijs bona patria eriperes, et cui tibi cō
modum esset condonares. Qu.F.322 a, Literæ, quas ego
accepi satis commodas de Britannicis rebus. Att.126 a,
Ex literis tuis ea, quæ in agro Piceno gesta erāt, cogno
ui commodiora esse multo quàm ut erat nobis nūciatū.
pro Cec.286 b, Potuisti ad tuum ius faciliore ac commo
diore uia peruenire. pro Mu. 130 b, Nemo Catone proa
uo tuo commodior, comior, moderatior fuit, ad omnē
rationē humanitatis. Qu.Fr.297 b, In hoc genere mul-
to te esse iam cōmodiorē mitioremq; nunciant. de Am.
206 b, Qui antea commodis fuerunt moribus, eos pro-
speris rebus immutari. ad Her.29 b, Qui priuatus into-
lerabili superbia fuerit, eum commodum & sui cogno-

scentem uidere in potestate quis speret? At.136 b, Si cō-
modius anni tempus esset, uel infero mari liceret uti.
Commolior, iris. molior. de N.74 b, Neq; dolum ad eū
neq; machinam cōmoliar. Statij poetæ comici.
Commonefacio, cis. cōmoneo, admoneo. Ep. 61 b, De
rationibus prouinciæ quid uellē fieri, ut is uos doceret
& commonefaceret. Ep.229 b, Sed tamen Cereliæ pro-
curatores scripserūt, te propter magnitudinem prouin
ciæ multitudinem negociorum, etiam atq; etiā esse com
monefaciendum. I.V.233 b, Irrisio quæ commonefaceret
istius turpē calamitosamq; præturam. Sal. in. Ci.270 b,
Videlicet ut nos cōmonefacias, quàm conuersa sit resp.
ad Her.51 b, Cum ipse te ueteris amicitiæ commoneface
ret, commotus es?
Commonefio, fis. I.V. 258 b, Nemo est qui tui sceleris
ex illa oratione commonefiat.
Commoneo, es. admoneo. At.138 b, Attentum, commo-
nent Græci, ut principiò faciamus iudicē. I.V.213 a, Hoc
me commonuit Pisonis annulus, quòd totum effluxerat.
de Fin. 99 a, Vt cōmoneri nos satis sit, nihil attinet do
ceri. Parad.238 b, & I.V.107 b, & 258 a, Cōmonere ali-
quem de aliqua re. ad Herenn. 34 b, Te nuptiales tibiæ
eius matrimonij commonebant.
Commonitio, nis. Qu. de Pet. 113 a, Commonitionibus,
aliàs, communitionibus.
Commonstro, as. de Or. 102 a, Sed ut commonstrarem
tantùm uiam, & ut fieri solet, digitum ad fontes intēde-
rem. de Or.123 b, Et illi sedes & tanquam domicilia om
nium argumentorum commonstret. de Vn.202 a, Com-
monstrauitq; leges fatales.
Commonstratus, ta. de Or.162 b.
Commoratio, onis. Ep.92 b, Nam & uilla et amœnitas
illa, commorationis est, non diuersorij. Qu.Fr.321 b,
Multos dies hanc epistolam in manibus habuit, propter
cōmorationē tabellariorum.
Commoratio, cum est exornatio sententiarum. ad
Her.38 a, Commoratio est, cum in loco firmissimo, quo
tota causa continetur, manetur diutius, et eōdem sæpius
reditur. de Orat.161 b, Nam & commoratio una in re,
permultū mouet. de Or.209 b, Versari sæpe multis mo
dis eandem & unam rem, & hærere in eadem cōmora-
riq; sententia.
Commoror, aris. maneo, cōsisto, subsisto. Att.142 b, As-
sentio tibi ut in Formiano potissimùm commorer. Att.
74 b, Nostra negocia, quoniam Romæ commoraris, a-
mabo te explica. & 75 a, Quoniam Romæ manes. Ep.
33 b, Triduum Ephesi commoratus sum. de Or.91 b, Cō-
plures sum ibi dies commoratus: id est, Athenis. In Ver.
255 a, Prædones unam illam solam noctem ad Pelorum
commorati, ad Syracusas accedere incipiunt. Ep.204 a,
Commoraturum me nusquam sanè arbitror. et 92 b, Er-
go me Asturæ diutius arbitror cōmoraturū. pro Pom.
6 a, Vt illi beatissimi esse uideantur, apud quos ille diu-
tissimè commoratur. de Ser. 94 b, Commorandi enim
natura diuersorium nobis, non habitādi dedit. pro Qu.
4 a, Deinde Romæ dies ferè XXX Quintius commo-
ratur. Ep. 86 b, Quasi tibi non liceret in Sicilia diutius
cōmorari. & 33 a, b, Prope Cal. Sextiles puto me Lao-
diceæ fore, ibi perpaucos dies, dum pecunia accipitur,
commorabor. & 244 a, Cùm ad Cybistra propter ra-
tionem

tionem quinq; belli dies essem commoratus. & 257 b,
Nos apud Alyziam unum diem commorati sumus. &
213 a, Audio cum etiam nunc, ubi ego reliqui, Cybiræ
commorari. & 229 b, Diutius ibi commorabimur. &
169 b, Lupus familiaris noster, cum ad te uenisset, cūq;
Romæ quosdam dies commoraretur, ego eram in ijs lo
cis in quibus, &c. At.130 b, Si Cæsar circū isthæc loca
commorabitur. pro Clu.25 a, Cum is apud mulierculā
quandā pernoctaret, & ibidē diem posterū cōmorare
tur. pro Quint. Rosc.53 a, Ipsa mihi ueritas manū in-
iecit, & paulisper consistere & cōmorari coegit. Bru.
288 b, Tardare & cōmorari te melius est. pro Quint.
Rosc.49 a, Quoniam ille hic consistit paulisper, mihi
quoq; necesse erit paulum commorari. pro Mil.106 b,
Milo paulisper dum se uxor comparat, cōmoratus est.
Qu.F. 304 b, Illud fieri non potest, me diutius quàm fir
ma spes postulabit, in tā misera uita cōmorari. Ep.87
a, Consilium tuum, uel casus potius diutius in armis ci-
uilibus cōmorandi semper mihi magno dolori fuit. At.
175 a, Non possum præ fletu diutius in hoc loco cōmo-
rari. de In. 54 b, Cōmorari diutius in aliqua re. Orat.
209 b, Versare sæpe multis modis eandem & unam rē,
& hærere in eadē cōmorariq; sententia. de Ora.135 b,
Id amplector, exorno, exaggero, ibi cōmoror, ibi habi-
to, ibi hæreo.
Commotio, onis. motus. Tus. 236 b, Tēperantia est mo
deratrix omniū cōmotionū. et 192 a, Animi cōmotio.
Commotiuncula, læ. febricula. At.189 a, Atticæ hilari
tatem libenter audio, cōmotiunculis συμπάσχω: id est,
condoleo, afficior.
Commotior, oris. de Cl.176 a, Licinius genere toto fer
uidior atq; cōmotior. de D. 97 b, Non potest esse uehe
mens actio, nisi sit animus ipse commotior.
Commoueo, ues. moueo, perturbo, afficio, excito, con
cito, cōmuto. pro Rab.93 b, Nihil me clamor iste com-
mouet, nihil perturbat. Att. 87 a, Equidem sum magna
animi perturbatione commotus. ad Her.33 a, Cōmotus
non es, cum tibi mater pedes amplexaretur, non es cō-
motus. ad Her. 36 b, Quid tibi nunc quicquā obijciā?
si probus es, non meruisti: sin improbus, non cōmoue-
ris. de Off. 20 b, Qui aut libidine aliqua, aut metu cō-
moti sunt. de Or. 125 b, In cōmouendis iudicib. ijs ipsis
sensib. ad quos illos adducere uolo, permoueor. & 18 b,
Cōmouere iudicē. Qu Frat.325 b, Miserijs alicuius cō-
moueri. pro Fon. 285 b, Nunc eiusdē miserijs ac pericu
lis cōmouetur. de Or.126 b, Non prius sum conatus mi
sericordiā alijs commouere, quàm misericordia sum
ipse captus. pro Cl. 55 b, Omnis suspicio in eos seruos,
qui nō cōparebant, cōmouebantur. de In.61 a, Cōmo-
uere indignationē, & concitare odiū. ad Her. 36 b,
Duæ res sunt, quæ possunt hominē ad turpe compen-
diū cōmouere, inopia & auaritia. Att.2 b, Crebras ex
pectationes nobis tui cōmoues. Off.39 b, Vehementer
amor multitudinis cōmouetur, ipsa fama & opinione
liberalitatis. de Or. 94 a, Præclarè enim se res habeat,
si hæc accēdi aut cōmoueri arte possint. pro Pom.8 b,
Tamen nimia longinquitate locorū ac desiderio su-
orū cōmouebatur. Orat. 110 a, Hoc porticus & tot
locis sessiones græcarū disputationū memoriam no-
bis cōmouent. de Na. 3 b, Multorū non modò discendi,

sed etiā scribendi studia cōmoui. I.V.210 a, Sed magnū
& acerbū dolorē cōmouet. I. V.125 a, Domo eius om-
nia abstulit, quæ paulo magis auimū cuiuspiā aut ocu-
los possent commouere. & 239 b, Vt nemini minus ex
pediret ullū in Sicilia aut tumultū aut bellū cōmoueri.
At.45 a, Non cōmoui me adhuc Thessalonica. Ep.93 a,
Tu cura ut ualeas, & te istinc ne cōmoueas. At. 232 a,
Nunc quacunq; nos cōmouimus, ad Cæsaris acta uoca-
mur. pro Fon. 283 b, Nec satis cōmoueor animo ad ea
quæ uis cauenda. I.A.187 a, Tum à suis similibus inui-
diā in me aliquā cōmoueri putat.
Communicatio, nis. Pro Cor.61 a, Nunquā à maio-
ribus nostris intermissa est largitio & cōmunicatio ci
uitatis. de Fin.140 b, Nihil est quod latius pateat quàm
coniunctio inter homines hominū, & quasi quædā so-
cietas & cōmunicatio utilitatū. de Or. 162 a, Cōmu-
nicatio, quæ est quasi cū ijs ipsis apud quos dicas, delibe
ratio. de ornatu quodā loquitur. Att. 15 a, Quin mihi
nunc te absente sermonis cōmunicatio, quæ mihi sua-
uissima tecū solet esse, maximè deest.
Communico, as. cōfero, credo, partior, impartio, refe-
ro, cū aliquo sermones aut consilia confero, participo.
At.16 a, Nihil mihi nunc scito tā deesse quàm hominē
eū, qui cū omnia, quæ me cura aliqua afficiunt, unà cō-
municē. Ep.93 a, Multa præterea metuo, quæ cū Milo-
ne uestro cōmunicaui. At. 183 b, Quod ad te scripserā
ut cū Camillo cōmunicares, de eo Camillus mihi scri-
psit te cū eo locutū. pro Qu. 3 a, Cū de societate inter
se multa cōmunicarent. Ep. 6 b, Pōpeius sæpe mecū de
te cōmunicat. & ibid. Re cū illo sæpe cōmunicata.
Ep.45 a, Et hoc tēpore uelle te mecū, si propius acces-
sissē, de officio utriusq; nostrûm cōmunicare. Epist.182
a, Multa prætereo, quæ tēporibus illis inter nos familia
rissimè dicta, scripta, cōmunicata sunt. & 251 b, Tū ut
quibus de rebus uellemus, tu tuis, ego meis inter nos cō-
municaremus. de Orat. 90 b, Sin ei dicendū erit de iure
ciuili, tecū cōmunicabit. pro Do. 240 a, Si collegiū
pontificū adhibendū non uidebetur, nemo ne ho-
rū tibi idoneus uisus est, ut cū eo dedicationē cōmu-
nicares. Epistol.72 b, Relinquetur enim simplex illa iā
cura doloris tui, quæ non cū illis cōmunicabitur, sed ad
teipsum propriè referetur. Ep.183 b, Quod ego pericu
lū non extimesco, modò facti uestri gloriā cū mea laude
cōmunicē. Epi. 255 b, Cū mecū inimicitias cōmunica-
sti. pro Syl.168 b, Neque ego hoc partiendæ inuidiæ,
sed cōmunicandæ laudis causa loquor. pro S.R. 42 a,
Desinant causam suā cū Chrysogono cōmunicare. I.P.
80 b, Ego prouinciam cū Antonio communicaui. I.V.
236 b, Num tibi illius uictoriæ gloriā cum illo cōmu-
nicandā putas? pro Murena, 142 a, Cū omnis pote-
stas deorū immortaliū, aut translata est ad uos, aut cō-
municata uobiscū. de Am.100 a, Amicitia res aduersas
partiens cōmunicansq; leuiores facit. & 109 b, Vt si
quam præstantiā uirtutis consecuti sunt, impartiant eā
suis cōmunicentq; cum proximis. & 100 b, In periculis
aut adeundis aut communicandis. de Leg. 162 a, Sequtur
igitur ad participandum alium alio communicandumq;
iustos natura esse factos. I. V.158 a, Socij putandi sunt,
quos inter res cōmunicata est. pro Clu.44 b, Eo tēpo-
ri iudicia cum equestri ordine communicata sunt. de In.
76 b.

Universidad de Deusto Biblioteca

76 b, Præmia uirtutis non oportere, aut cùm improbis cõmunicari, aut in mediocribus hominibus peruulgari.

Communio, onis. communitas, consociatio. de Le. 169 b, Inter quos est communio legis, inter eos communio iuris est. pro Mil. 121 a, Ego fortunas meas in communionem temporum tuorum contuli. Acad. 12 a, Si dicent ea de quibus disserent, se dilucidè perspicere, nec ulla communione uisorum impediri. Tuscul. 229 a, Philosophia homines inter se primò domicilijs, deinde coniugijs, tum literarum & uocum communione iunxit. de Orat. 100 b, Genus est quod sui similes cõmunione quadam, specie autem differentes duas aut plures cõplectitur partes. pro S. R. 28 b, Multum ualet cõmunio sanguinis. de Orat. 149 b, Si manere in pristina cõmunione uoluissent.

Communio, nis. munio, cõfirmo. I. V. 227 b, Situs urbis communitus & præclarus ad aspectum. pro Qu. R. 52 a, Sãctißimis testimonijs causa Roscij cõmunita est. pro Ce. 299 a, Qui refert habere fundum, &c. si parum sit cõmunitum ius? Ep. 244 b, Rexq; sine tumultu, sine armis, omni autoritate aulæ communita regnum cum dignitate obtineret.

Communitio, onis. de Orat. 138 a, Aut additum ad causam, & communitionem. aliàs, munitionem.

Communis, ne. coniunctus, uulgaris, contritus, de medio sumptus, latè patens.)(. Singularis, proprius, præcipuus. In Verr. 79 b, Quam iste laudem communem ait sibi esse mecum. de Pro. 69 b, Dolor meus, quẽ uos communionem semper uobis mecũ esse duxistis. de Le. 182 a, Hæc locupletibus ferè cum plebe communia sunt. Attic. 170 b, Hoc est mihi commune cum cæteris. pro Rab. 91 a, Labor in hoc defendendo præcipuè meus est, studium uerò conseruandi hominis commune mihi uobiscum esse debet. pro Quint. Rosc. 49 b, Is seruus fuit ei cum Roscio communis. Epist. 32 b, Qui mos mihi cũ Bibulo communis est. pro Quint. Rosc. 49 b, Seruum gratis factum esse communem cum alio, qui precio prius fuisset. pro Syl. 168 a, Quod mihi consuli præcipuum fuit præter alios, id in priuato cum cæteris est commune. de Am. 98 b, Quo cum mihi coniuncta cura de rep. & de priuata fuit, quo cum domus fuit & militia communis. pro Sest. 9 a, Scelera quæ tibi cum eo coniuncta atq; communia sunt. pro Cæ. 50 a, Paries qui cum eo mihi fuerat communis. Of. 91 a, Quod illud est crimẽ senectutis, cum illud uideatis cum adolescentia esse commune? Off. 14 b, Quare cùm hoc commune sit potentiæ cupidorum cum ijs, quos dixi ociosos, alteri, etc. de Orat. 112 a, Hoc quod hæc ars profitetur, cum alia arte commune est. Offic. 12 a, Propinqui, quibus communis plerunq; fortuna est. Orat. 206 b, Quid est tam commune quàm spiritus uiuis, terra mortuis, mare fluctuantib. littus eiectis? In Antoniũ, 153 a, Alia porrò propria Dolabellæ, quæ, nisi collega abfuisset, credo eis fuisse futura cõmunia. de Se. 91 a, Omni ætati mortem esse cõmunem. I. P. 191 a, Supplicium legis & iudicij cõmune est probis & improbis. Ep. 141 b, Sed posteaquam literas communes cum Oppio ad te dedi, ab Cæsare epistolam accepi. de Sen. 84 a, Ad id quidem non propriũ senectutis est uicium, sed commune ualetudinis. pro Cor. 60 a, Quod commune est liberorum populorũ, non proprium fœderatorum. de Cl. 186 b, Hoc studiũ non erat cõmune Græciæ, sed proprium Athenarum. de Fin. 140 b, Atq; hæc ita iusticiæ propria sunt, ut sint uirtutum reliquarum communia. de Leg. 160 b, Vniuersus hic mundus una ciuitas communis deorum atq; hominum existimanda est. de Ora. 96 a, Ista omnium cõmunia & contrita præcepta didici. Off. 11 b, Omnia autem cõmunia hominum uidentur ea, quæ, &c. de In. 51 a, Cõmune est quod accidit omnib. eodem ferè tempore, ut messis, uindemia, &c. & ib. Publicum, commune & singulare. In Ver. 131 a, Loca communia: id est, publica. de Or. 92 b, Contra communẽ opinionem ratione pugnare, ex communi quadam hominũ opinione dicere. Of. 40 a, Cum ad opinionem cõmunem omnis accommodatur oratio. I. V. 113 a, Communis fama atq; sermo. de Or. 161 a, Ea sunt in communib. infixa sensibus. & 153 a, Quod in communi mente quasi impressum sit. I. V. 240 a, Inclusum supplicium, atq; à libero spiritu & communi luce seclusum. de Am. 99 a, Quæ sunt in usu uitaq; communi. de D. 126 b, Sed hæc quidem uita iam communis explosit. pro Quint. 13 b, Communi luce priuari. de Am. 103 b, Sed loquor de ijs, de quibus memoriã accepimus, quos nouit uita communis. de Orat. 106 b, In cõmuni uita & uulgari hominum consuetudine non esse hebetẽ nec rudem. de Am. 99 b, Iam uirtutem ex consuetudine uitæ, sermonisq; nostri interpretemur. de Orat. 103 b, In communi uitæ consuetudine. & 101 b, In sermonib. quotidianis: id est, cõmunib. Qu. Fr. 295 b, Præter cõmunem fidem, quæ omnibus debetur, præterea, etc. pro Fl. 151 a, Communis humanitatis iure, &c. pro Q. 9 a, Hæc uiri boni faciunt & hominũ existimationis & cõmunis humanitatis causa. de Orat. 115 a, Homo nõ hebes neq; inexercitatus, neq; cõmunium literarũ & politioris humanitatis expers. Orat. 207 b, Definire aliquid ad commune iudicium & ad popularem intelligentiam accommodatè. de Orat. 106 b, Hac communi intelligentia contenti esse poßimus. contra Rul. 78 a, In cõmuni atq; eodem quo cæteri iure uersari uolo. de Orat. 85 a, Graues casus communium temporum. & ibid. Fluctu à cõmuni peste depulsi. pro Plan. 265 b, Hoc ualeret, inquam, in communi consensu omnium & dulcißima cõmendatione naturæ. Epistol. 10 b, Quem animum antea tantummodo communi officio ciuium, non aliquo erga me singulari beneficio debitum præstiti. Off. 62 a, b, Vt utilitas tua communis utilitas sit, uicißimq; cõmunis utilitas tua sit. pro Syl. 168 b, Tempus agẽdi fuit magis mihi proprium quàm cæteris, doloris uerò et timoris & periculi fuit illa causa communis. Of. 11 b, Vt in Græcorum prouerbio, amicorum omnia esse communia. de Or. 98 b, De communibus & peruagatis reb. loqui. & 128 a, Viciũ cõmune & peruagatũ. de Fi. 90 b, In omni arte, cuius usus cõmunis uulgarisq; sit. Ep. 16 b, Quos libros arbitror Lentulo tuo fore non inutiles: abhorrent enim à communibus præceptis. Tusc. 239 b, Idem cũ in communibus suggestis consistere non auderet, cõcionari ex alta turri solebat. Ep. 59 a, Quare non debes aut propriam fortunam, aut præcipuam postulare, aut cõmunem recusare. de In. 69 b, Commune autem præceptum hoc datur ad enumerationẽ, ut, &c. Epi. 70 b, Te rogo ut ad conuictum nostrum redeas & ad consuetudinem, uel nostram communem, uel tuam solius & propriam. de L. 160 b, Inter quos ratio, inter eosdem recta ratio communis est. & ibid. Quibus autem hæc sunt inter eos communia, & eiusdem ciuitatis sunt. de Pro. 73 a, Vt commune officium censuræ, communi animo et uoluntate defenderent. Off. 67 b, Prætores & Trib. pleb. rem nummariam de communi sententia constituerunt. de Am. 108 b, Simplicem præterea, & communem, & consentientem amicum eligi par est.

Commune, nis. Respublica, ciuitas, uniuersitas, collegiũ. In Ver. 138 a, Iidem pro parte in commune Siciliæ contulerunt. de In. 63 a, Ex nostro quoq; nonnihil in commune contulimus. pro Quint. 2 b, Conferre aliquid in commune: id est, in societatem. In Ver. 95 b, Iste commune Miliadum uexauit. & 96 a, A' communi Miliadum. In Ver. 131 b, Statuæ inauratæ à communi Siciliæ datæ. & 143 a, Statuæ à communi Siciliæ.

Communitas, tis. communio, societas, ius, iusticia. de Am. 107 b, Tum sit inter eos omnium rerum, sine ulla exceptione communitas. de Natur. 24 a, Cum deis quod potest nobis esse iuris, cum homini nulla cum eis sit cõmunitas. Aca. 10 a, In eo autem si erit communitas cum falso, nullũ erit iudicium. in Antonium 206 a, Quæ nobis potest cum hoc gladiatore conditionis, æquitatis, legationis esse communitas? Item: Ea ratio, qua societas hominum inter ipsos, & uitæ quasi communitas continetur. Acad. 35 b, Alterum si sequare, multa ruunt, et maximè societas cum hominum genere. Epist. 141 b, Nec id ad uoluptatem refero, sed ad communitatem uitæ atq; uictus. de Finib. 104 a, Quemadmodum membris utimur priusquàm didicimus cuius ea utilitatis causa habeamus, sic inter nos natura ad ciuilem communitatem cõiuncti & consociati sumus. & ib. Præclarè Chrysippus cætera nata esse hominum causa & deorum, eos autem communitatis et societatis suæ. Off. 31 b, Cogitatio in se ipsa uertitur, eloquentia uerò complectitur eos, quibus cum communitati iuncti sumus. de Finib. 107 b, Homines natos esse ad congregationem hominum, & ad societatem communitatemq; generis humani. Of. 10 a, Communitas et societas uitæ. Of. 32 a, Consociatio hominum atq; communitas. & ibi. Communitas coniunctioq; humana. Top. 223 a, Vnum adde uerbum, iure, iam à communitate res disiuncta uidebitur.

Communitas, pro iure uel iusticia. Off. 31 a, Omnis honestas manat partibus quatuor, quarum una sit cognitionis, altera cõmunitatis, tertia magnanimitatis, quarta moderationis. et ibidem: Placet igitur aptiora esse naturæ, quæ ex communitate, quàm ea quæ ex cognitione ducantur.

Communiter, promiscuè, de communi sententia.)(. Propriè, separatim. de Finib. 107 a, Nos ita esse natos, ut communiter ad uirtutes apti simus. de In. 63 b, Cum communiter quædam de omnibus præcipi poßint, separatim quoq; aliæ sunt cuiusq; generis & diuersæ præceptiones. Offic. 40 a, Admirantur communiter illi quidem omnia, quæ, &c. separatim autem si, &c. pro Fon. 278 b, Aurium iudicium promiscuè & communiter omnibus à natura datum. Attic. 47 a, Et nos aliquando aut obiurgare, aut communiter consolari desine. de In. 80 b, Deinde utra lex de genere omni, utra de parte quadam, utra communiter in plures, utra in aliquam certam rẽ scripta uideatur. Epistol. 209 a, Alia epistola communiter commendaui tibi legatos Arpinatum, hac separatim Quint. Suffidium. de Na. 50 b, Sic dißimillimis bestiolis communiter cibus quæritur. Attic. 172 b, Literæ, quas communiter cum alijs scripsisti, & quas nomine tuo. et 276 b, Cum eum uidero, communiter constituemus de reditu eius. In Antonium, 153 b, Atq; hæc omnia communiter cum collega. pro S. R. 36 b, Poßidere aliquid communiter cum aliquo. pro Murena, 126 b, Vt rebus communiter gestis penè simul cum patre triumpharet. Off. 68 a, Conscripserunt communiter edictum cum pœna: id est, de communi sententia. & ibidem: Edictum quod communiter compositum fuerat, solus edixit. de Finib. 91 b, Sæpiusq; ista loquemur inter nos, agemusq; communiter.

Commurmuror, aris. I. P. 93 a, Ita enim sunt perscriptæ scitè & literatè, ut scriba ad ærarium qui eas retulit, præscriptis rationibus, secum ipse caput sinistra manu perfricans, commurmuratus sit.

Commutabilis, le. mutabilis, inconstãs. pro Mil. 114 b, Vide quàm sit uaria uariæ cõmutabilisq; ratio. de Am. 113 b, Aßẽtatoris animus uarius, cõmutabilis, multiplex. de N. 65 b, Si omnis cera cõmutabilis esset, nihil esset cereum quod commutari non posset.

Commutatio, onis. conuersio, uicißitudo. Octa. 330 b, O' miseram & in breui tam celerem reipublicæ cõmutationem. de In. 54 a, Annuæ commutationes quadam ex neceßitate semper eodem modo fiunt. de Diuin. 127 a, Cum temporum anni tempestatumq; cœli conuersiones cõmutationesq; tantæ fiunt, accessu & recessu stellarum. At. 14 a, Quod afferret Quinto Fratri meo cõmutationẽ tantam uoluntatis. de Am. 110 b, Morum cõmutationem factam esse. de Fa. 143 b, Ita fit, ut cõmutatio ex uero in falsum fieri non poßit.

Commutatio, exornatio est, cum duæ sententiæ inter se discrepantes ex traiectione ita efferuntur, ut à priore posterior contraria proficiscatur, hoc modo: Esse oportet, ut uiuas, non uiuere ut edas. ad Her. 33 a.

Commuto, as. muto, conuerto, inuerto, contrarium facio, commutatio morum fit, commutationem affero. Offic. 7 a, Sed incidunt sæpe tempora, cùm ea, quæ uidentur digna esse iusto homine, cõmutantur, fiuntq; contraria. de Finibus, 142 a, b, Fures earum rerum, quas ceperunt, signa commutant. de In. 61 a, Quæ si sit semel iudicata, neq; alio cõmutari iudicio, neq; ulla potestate corrigi potest. I. C. 116 a, Quæ non ad delendam rempublicã pertinerent, sed ad commutandam. de Fin. 107 b, Quibus etiam qui assentãtur, nihil cõmutãtur animo, & ijdem abeunt qui uenerant. de Orat. d. 128 a, Ad animos commutandos, & omni ratione flectendos. Epistol. 33 a, Tua ratio postea est commutata. de Pet. 211 b, Commutare & uultum & sermonem ad sensum & uoluntatem alterius. Attic. 254 a, Quintus præceptis meis commutatus est totus. de Natur. d. 65 b, Si omnis cera commutabilis esset, nihil esset cereum quod commutari non posset. de Arusp. 258 a, Quare prouidete ne reipub. status commutetur. de Fat. 143 b, Hæc cõmutari ex ueris in falsa non possunt. Postquàm. 211 a, Cuius & uultus & sermo ad aliorũ sensum & uoluntatem

luntatem

Universidad de Deusto Biblioteca

luntatem commutãdus est. pro Sest.11 a, Vt cum patriæ charitate constantiæ gloriam commutaret. pro Cl. 44 a, Qui fidem suam ad perniciem innocentis pecunia cõmutauit. Ad Her. 11 b, Multi leue compendium fraude maxima commutauerũt. contra Rul. 63 b, Possessionis inuidiam pecunia commutare. de Ora.158 a, Proprium proprio commutare. Ep.50 a, Mortem cum uita commutare. I.V.158 a, Quis unquã conatus est omnia iura & consuetudinem omnium commutare cum uituperatione sine quæstu? Off.9 a, Regulus de captiuis commutandis Romam missus est.

Comœdia, diæ. fabula, scena. Off.21 a, Quo genere iocãdi, eleganti, urbano, ingenioso, faceto, Plautus noster & antiqua comœdia referta est. de Cl.185 a, Atheniẽsis Hyperboli ueteres Atticorũ comœdiæ notauerũt. Or. 203 a, Locutio comicorum poetarum, apud quos, nisi quòd uersiculi sunt, nihil est aliud quotidiani dissimile sermonis. pro S.R.26 a, Etenim hæc conficta arbitror à poetis esse, ut effictos nostros mores in alienis psonis, expressãq; imaginẽ nostrã uitæ quotidianæ uideremus.

Comœdus, di. actor comœdiarũ. Or.206 b, Comœdum in tragœdijs, tragœdum in comœdijs placere uidimus.

Compactio, onis. coagmentatio. de Fi.132 a, Videmus ea quæ terra gignit, corticibus et radicib. ualida seruari, quod contingit animalib. sensuum distributione & quadam compactione membrorum.

Compactò aduerbiũ: id est, consultò, & quod Vergilius dixit, compositò. At.166 a, Non committendum ut etiã compactò prohibiti uideamur.

Compactus, cta. ctum. coagmentatus. de Finib.105 b, Quid enim in operibus manu factis tam compositum, tamq; compactum & coagmentatũ inueniri potest? de Vn.199 b, Quippe qui ex eadem uinctus alteraq; natura adiuncta materia temperatione trium partium proportione compacta se conuersat, &c.

Compages, gium, commissura, uincula. de. Sen.93 a, Dũ sumus in his inclusi compagibus corporis, munere quodam necessitatis, & graui opere perfungimur.

Compar, ris. exornatio rhetorica. ad Her.30 a, Compar appellatur, quod habet in se membra orationis, quæ cõstat ex pari ferè numero syllabarum, &c.

Comparabilis, le. quod habet comparationem. de In.52 b, Comparabile est, quod in rebus diuersis similem aliquam rationem continet. & 57 a.)(. Dissimile. de In.51 b, Simile ex specie comparabili iudicatur.

Comparatè, cum comparatione. Top.228 a, Cum autẽ quæritur quale quid sit, aut simpliciter quæritur, aut comparatè.

Comparatio, onis. collatio, contentio, similitudo, apparatus, facultas, compensatio. Off.12 a, Si contentio quædam et comparatio fiat, quibus plurimum tribuendum sit officij, principes sunt, patria & parẽtes, proximi, &c. deinceps, &c. & 30 b, Eorum autem ipsorum quæ honesta sunt, potest incidere sæpe contentio et cõparatio de duob. honestis utrum honestius. et 52 a, Vtilitatum comparatio fieri solet. & 3 a, Primùm igitur de honesto, tum de utili, pòst de comparatione eorũ disserendum. de Orat.107 b, Et illa orationis suæ cum scriptis alienis comparatio. Tusc.235 b, Et si præstantia debent ea dici, quæ habent aliquam comparationem; animus autem humanus cum alio nullo, nisi cùm ipso deo comparari potest. de Natur.36 a, Cum solis & lunæ, et quinq; errantium ad eandem inter se comparationẽ est facta conuersio. de Clar.176 b, Cum autem ipsum audires sine comparatione, non modò cõtentus esses, sed melius non quæreres. & 189 a, Quæ qui sine cõparatione alicuius spectaret, satis magna diceret. Ep 346 a, Ex literis tuis cœpi fructũ duplicem, mihiq; in cõparatione difficilem ad iudicandum, amorem'ne erga me tuum, an animum in remp. pluris æstimandum putarem. Topic. 227 a, Parium comparatio nec elationẽ habet, nec submissionem.

Comparatio, pro apparatu. pro Pom. 5 a, Mithridates omne reliquum tempus nõ ad obliuionẽ ueteris belli, sed ad comparationem noui cõtulit. Qu.F. 303 a, Nihil de mea cõparatione diminuo: id est, de meo apparatu et cautione. de Cl.189 a, Has uias ille tenens, et paratus ad causas ueniens, uerborum non egens, ipsa illa cõparatione disciplinaq; dicẽdi iam in patronorum numerũ peruenerat: id est, apparatu et facultate. de In.45 b, Comparatio criminis est, cũ aliud aliquid factum, rectum aut utile contenditur: id est, compensatio. pro Cl. 58 a, Totius deniq; huius criminis comparatio ab illo inuenta & adornata est.

Comparatiuus, a, um. comparabilis. de In.71 b, Deinde oportebit ipsam illam comparatiuam indicationẽ exponere tanquam causam deliberatiuam.

Compareo, res. appareo. Anteq.194 b, Illa conspiratio conflata ita restincta est, ut nulla scintilla cõpareat incẽdij. Or.220 a, In Thucydide orbem orationis desidero, ornamenta comparent. de Cl. 175 b, Nobis quidem pueris oratio hæc omnium optima putabatur, quæ uix iam comparet in hac turba nouorum uoluminum. pro Cl.55 b, Omnis suspicio in eos seruos, qui non comparebant, commouebatur. At. 186 a, Pompeium non comparere, nec in balearib. omnino fuisse. pro Syl. 181 a, Quæ ita fortuna deformata sunt, ut tamẽ à natura inchoata compareant. pro Rab.95 a, Comparere in illa multitudine bonorum. I.V.103 a, Cùm ille dixisset signa & dona comparere omnia. & 266 a, Quærite nũc uestigia, quibus exitus illorum ex illo loco compareant.

Comparo, as. paro, acquiro, emo, conflo. de Na.63 a, Sed eas ratiões tu ita refellis, ut cùm me interrogaturus esse uideare, & ego me ad respondẽdum compararim, repentè auertas orationem, nec des respondendi locum. pro Mil.106 b, Milo paulisper dum se uxor, ut fit, cõparat, commoratus est. I.V.234 a, Hũc homini alienissimo à ciuitatibus laudationem per uim cõparare. de Or.153 b, Quare primùm sylua rerum ac sentẽtiarum comparãda est. pro Qu.1 a, Quo minus ingenio possum, subsidio mihi diligentiam comparaui, de Or.101 b, Equidem mihi hoc subsidium iam inde ab adolescentia cõparaui. I.A.24 b, Primum temporibus hybernis ad magnitudinem frigorum præclarum sibi hoc remedium cõparat. & 89 a, Magnificè conuiuium cõparat. Ep.94 b, Reliquas partes diei tu cõsumebas ijs delectationibus, quas tibi ipsi ad arbitrium tuum comparas. de Fin. 62 b, Omnium rerum, quas ad beatè uiuendum sapientia comparauit, nihil est maius amicitia. pro Dom.217 a, Instituere, comparare, perficere aliquam rem. Quint. Frat. 308 b,

Pompeius

Pompeius se comparat, homines ex agris accersit. pro Cl.27 a, Comparare insidias alicui per aliquem. Att. 32 b, Nunquã huc uenissent, nisi ad alias res pestiferas aditus sibi compararent. ad Her.33 a, Tumultus C.Gracchi tumultus domesticos comparauit: id est, conflauit. pro Mil.106 b, Paulisper, ut fit, dum se uxor cõparat, commoratus est. Qu.Fr.297 b, Sed te illud moneo, ut te antè compares, & quotidie meditere, &c. pro Rab. 91 b, Qui me ex comparato et constituto spacio in semihoræ curriculum coegisti. de Fin. 88 a, Quid enim tanto opus est instrumento optimis artibus comparandis, ad Her.30 b. Huic industria uirtutem comparauit. Tus.225 a, Nam cui uiro ex seipso apta sunt omnia quæ ad beatè uiuendum ferunt, &c. huic optimè uiuendi ratio comparata est. Qu.Fr.328 a, Qui ludos HS. CCC cõparat. Or.219 a, Cur de perfugis nostris copias comparat contra nos. I.C.123 b, Quæ quidẽ non minore labore tueor, quàm comparo. I.V.125 b, Studiosè comparare supellectilem. pro Cl. 58 a, Neq; solùm diligens fuit, ut accusatorum filio suo compararet, sed etiam, &c. pro S.R.37 a, Idcirco amicitiæ comparantur, ut commune commodum mutuis officijs gubernetur. Epist.19 b, Comparare laudem bonis artibus. Off.42 a, Comparare gloriam ex rebus bellicis. pro Qu. 2 b, Fecit societatem earum rerum, quæ in Gallia comparabantur.

Comparare, constituere, facere, conficere. de Inuen. 69 a, Maleficium, de quo iudiciũ comparatum sit. i. constitutum. pro Cl.44 a, Idcirco illa sortitio comparata est, ne, &c. id est, constituta. ad Her.29 a, Bene maiores nostri hoc comparauerunt, ut neminem regem, quem armis cepissent, uita priuarent. pro S.R.35 b, More maiorum comparatum est, ut, &c. At.280 b, Præclarè legib. comparatum est, ut, &c. pro Qu.9 a, Itaq; maiores nostri rarò id accidere uoluerunt, prætores, ut consideratè fieret, comparauerunt. pro Do. 228 b, Ius à maiorib. nostris ita comparatum est, ut ciuis Ro. libertatẽ nemo amittat inuitus. pro Cl. 29 a, Iam hoc quoq; propè iniquissimè comparatum est, quid, &c. de D.133 b, Si ita natura comparatum esset, ut ea dormientes agerent, quæ somniarent, &c. pro Cl.61 a, O mira, præclara atq; diuinitùs iam à principio Ro. nominis à maiorib. nostris ratio cõparata, ne quis, &c. de Am.115 a, Ita ratio comparata est uitæ naturæq; nostræ, ut alia ætas oriatur ex alia. Or.200 a, Genus ἐπιδεικτικὸν, quod quasi ad inspiciendũ delectationis causa comparatum est. I.A.204 a, Ea natura rerum est, ut qui, &c. pro R.P.122 b, Cùm sit hoc generi hominum propè à natura datum, etc. Or. 217 a, Id genus quod est ad delectationem comparatum. pro Sest.22 a, Ita rerum natura tulit, ut quodam tempore, &c. pro Mur. 124 b, Natura affert, ut eis faueamus qui, &c. de Som.129 a, Natura fert, ut extrema ex altera parte grauiter, ex altera acutè sonent. pro S. R. 32 b, Sic uita hominum est, ut, &c.

Comparare, conferre, componere, contendere, comparationem facere, contentionem facere, pertendere. pro Do.239 b, Quæso pontifices, & hominem cũ homine, et tempus cũ tempore, & rem cũ re cõparate. Ep. 33 b, Cum meũ factũ cum tuo comparo, & si, &c. tamẽ multo magis meo delector quàm tuo. pro Fon.280 a, Nemo Gallus cũ ciue Ro. cõparandus est. pro Qu.Fr.324 a, Si cum Eserníno Samnite Pacidianus comparatus uideretur. I.A.182 b, Cum illo ego te dominandi cupiditate conferre possum, cæteris uerò rebus nullo modo es comparandus. Tus.148 b, Gesta Romanorum nulla cum gente sunt conferenda. de Am. 97 a, Sed hi nec comparantur Caton. de Sen. 80 a, Equi fortis senectuti cõparat suam. de Or.85 b, In hoc ipso numero si diligẽter et ex nostrorum & Græcorum copia comparare uoles, multo pauciores oratores quàm poetæ boni reperientur. Or. 205 b, Et nisi coràm erit comparatus illo fortior per se hic quem dico, probabitur. et 209 b, Comparare similitudines, uti exemplis, &c. Off.3 a, Homo per rationem consequentia cernit, similitudines comparat, &c. Or. 200 a, b, Conferre pugnantia, & comparare contraria. de Or.124 a, Maiora & minora & paria comparabimus sic, &c. Off.36 b, Quæ si longior fuerit oratio, cũ magnitudine utilitatis cõparetur: id est, quasi cõpensetur.

Compasco, scis. Top. 221 b, Ex coniugatione huiuscemodi est argumentum: Si compascuus ager est, ius est compascere.

Compascuus, a, um. Vt compascuus ager relictus ad pascendum communiter uicinis.

Compedes, dum. soleæ ligneæ, quibus pedes captiuorũ constringi solent. Attic.120 b, Age iam, has compedes, fasces, inquam, hos laureatos, hæc ex Italia ferre quàm molestum est? pro Rab.94 b, Cum esset unà Glaucia, etiam ille ex compedibus atq; ergastulo Gracchus. Tusc. 164 a, Qui in compedibus corporis fuerũt, etiam cum soluti sunt, tardius ingrediũtur. de In.81 a, Soleæ ligneæ in pedes inductæ sunt.

Compellatio, onis. appellatio. I.A.186 b, Idem Qu. Ciceronem compellat edicto, nec sentit amens commendationem esse compellationem suam. Ep. 198 b, Nec uerò postea destiti labefactare eum, qui, etc. itaq; quotidianas compellationes meas non tulit, seq; in urbem recepit inuitus. ad Her.28 b, Exclamatio est, quæ conficit significationem doloris, aut indignationis alicuius, per hominis, aut urbis, aut loci, aut rei cuiuspiam compellationẽ. hoc modo: Te nunc alloquor Africane, cuius, &c.

Compello, as. appello, nomino, alloquor. At.23 b, Nigidius minatur in cõcione se iudicem, qui non affuerit, cõpellaturum. I.A.248 a, Cùm hoc compello, prætereo illius ex grege latrocinij neminem. I.A.278 a, Compellarat hospitem præsens, computarat, &c. I.A.286 b, Idẽ Qu. Ciceronem compellat edicto, nec sentit amens cõmendationem esse compellationem suã. Ep.122 a, Quibus cũ parum procederet, ut ulla lege mihi poneret accusatorem, compellari ea lege mea uoluerunt, qua, &c. ad He.5 a, Mimus quidam Actium poetam compellauit in scena, cum eo Actius iniuriarum agit. hic nihil aliud defendit, nisi licere nominari eũ cuius nomine scripta dentur agenda. Postquam. 206 b, Neq; solùm id dixit, sed quos ei commodum fuit, compellauit. In Sal.273 a, Nec enim me sperasti mutuam tibi gratiam relaturum, ut uicissim tuos compellarem. Postquam.211 a, Nominatim alij compellabantur, alij citabantur, alij relegabantur. de Diuinat. 89 a, Exin compellare pater me uoce uidetur, his uerbis. At.212 a, Quare da te in sermonem, & perseca, & confice, excita, compella, loquere.

Compello, lis. impello, cogo, congrego. pro Mar.133 a, Omnes

Universidad de Deusto
Biblioteca

a, Omnes qui ad illa arma fato nescio quo sumus compulsi. I.P. 82 b, Me domo mea expulistis, Pompeium domum suam compulistis. de Pro. 75 b, Cæsar cæteras nationes contriuit, compulit, domuit, &c. Epi. 16 a, Cùm uerò in hunc sensum, & alliciar beneficijs hominum, et compellar iniurijs, facilè patior, &c. Acad. 28 a, Cum sit campus in quo poßit exultare oratio, cur eam in tantas angustias cōpellimus? de In. 42 a, Qui dispersos homines in agris ratione quadam compulit in unum locū & congregauit. I.P. 98 b, Omni totius prouinciæ pecore compulso pellium nomine.

Compendiarius, a, um. breuis. Of. 41 b, Socrates hanc uiam ad gloriam proximam, & quasi compendiariam esse dicebat, si quis id ageret, ut qualis haberi uellet, talis esset.

Compendium, dij. quæstus, utilitas. Offi. 64 b, Is omnino se negat facturum compendij sui causa quod nō liceat. pro Qu. R 53 a, Si quando me uis peierare, ut paululum tu compendij facias, paratū fore scito. pro Fl. 147 b, In uberrima re turpe compendium effugit. I.V. 110 a, Ciues qui merces suppeditant cum quæstu compēdioq́;. & 171 b, In quæstu sunt compendioq́; uersati. ad Her. 36 b, Duæ res sunt quæ possunt homines ad turpe compendium commouere, inopia & auaritia. & 11 b, Multi leue compendium fraude maxima commutauerunt.

Compensatio, onis. comparatio, præmium, merces, remuneratio. de N. 6 b, Incōmoda uitæ sapientes commodorum compensatione leniunt. Tusc. 246 a, Hac utitur compensatione sapiens, ut uoluptatem fugiat, si ea maiorem dolorem effectura sit, & dolorem suscipiat maiorem efficientem uoluptatem. ad Her. 32 a, Fortitudo est contemptio laboris & periculi, cum ratione utilitatis & compensatione commodorum.

Compenso, as. comparo, remunero, repono, exæquo, assequor. Off. 47 b, Certisq́; operis et officijs erit, quod uiolatum est, compensandum. pro Do. 219 b, Vestra in me attentè audiendo benignitas prouexit orationē meā, sed hoc compensabo breuitate eius orationis, quæ, &c. Or. 220 a, Ii tamen hoc uicium compensant, uel facultate, uel copia. Attic. 114 a, Vix ullo ocio compensandam hanc reip. turpitudinem. de Or. 144 a, Summi labores nostri magna compensati gloria mitigantur. pro Fon. 276 b, Maßilienses Gallicorum bellorum pericula Pop. Rom. copijs remißisq́; compensarunt. I.V. 242 b, Damna in stipendijs ab isto dissoluta, & compensata ætatis fructu. pro Clu. 49 b, Atq; hæc omnia honoris commodis compensantur. Or. 218 a, Paucitatem pedum grauitatis suæ tarditate compensat. I. P. 95 b, Sed sit offensus: non'ne compensabit cū uno uersiculo tot mea uolumina laudum suarū? de Fin. 75 a, Compensabatur tamen cum his omnibus animi lætitia, quam capiebam, &c. et ibid. Compensabatur cum summis dolorib. lætitia. de Fin. 136 b, Et cum maximis curis & laboribus compensare eam quam ex discendo capiant uoluptatem. pro Mur. 141 a, Neq; ulla re alia, quæ à uobis consequuntur, nisi opera sua compensari putāt posse. i. quasi remunerari. Anteq. 194 b, Si facta compensanda sunt, conferamus æquitatem. i. comparanda. pro Flac. 161 a, Catonis est dictum, pedibus compensari pecuniam. ad Herenn. 6 a, Quod negocio diminutum fuerit, æquabimus industria.

Comperendinatus, tus. de Cl. 172 a, Galbam autē uerecundè et dubitanter causam recepisse, unū quasi comperendinatus medium diem fuisse, què totum ille in considerанda causa componendaq́; posuit. I.V. 81 a, Adiuncto enim comperendinatum, bis ut causa dicatur.

Comperendino, as. amplius pronuncio, amplio, profero, procrastino, differo. I.V. 72 b, Tua ratio est ut secundū binos ludos mihi respōdere incipias, mea ut ante primos ludos comperendinem. & 80 a, Nemo Verrem comperendinatum, sed damnatum iudicabat. & 81 a, Glaucia primus tulit, ut comperendinaretur reus: antea uel iudicari primò poterat, uel amplius pronunciari. & 207 a, Posteaquam Verres est comperendinatus.

Comperio, ris. certum reperio, deprehendo, comprehendo, compertum habeo. de Clar. 190 b, Cùm indicia mortis suæ se comperisse manifestò, & manu tenere diceret. pro S.R. 24 a, 23 b, C. Fimbria diē Scæuolæ dixit, posteaquam comperit eum posse uiuere. I.V. 145 b, Vt comperi remotas esse literas societatis, habui rationem annorum. Att. 225 a, Scripsit se id certis autoribus comperisse. pro Cl. 58 a, Quod ego ex multis audiui et comperi. Episto. 62 a, Ex multis audiui, nam comperisse me non audeo dicere. Acad 16 b, Et inquireret, qui tibi constaras: cum idem negares quicquam certi posse reperiri, idem te comperisse dixisses. pro Cluen. 44 b, & 45 a, Nihil ipsos habuisse cogniti, nihil comperti. I.C. 99 a, Hæc ego uix dum iam cœtu uestro dimisso comperi. pro Cl. 26 a, Facinus manifestò compertum atq; deprehensum. pro Syl. 184 a, Nihil de hoc comperi.

Compertus, a, um. Sal. in Cic. 271 a, Denique de eo tibi compertum erat. pro Cl. 44 a, Aut illud afferat, aliquid esse quod de ijs duobus habuerit compertum, &c. I.C. 111 a, & pro Mil. 114 a.

Compesco, scis. Qu. de Pet. 213 a, Nec tamen in petendo resp. compescenda est.

Competitor, oris. qui cum alio in petitione concurrit. Off. 8 b, Vt cū ciuiliter contendimus, aliter si est inimicus, aliter si est competitor: cum altero certamen honoris & dignitatis est, cum altero, &c. pro Pl. 260 b, Non competitor à quo es uictus, sed populus à quo es præteritus, in culpa est. pro Cl. 31 b, Petere ædilitatē cum multis hominibus nobilißimis. Attic. 1 a, Competitores, qui certi esse uidebantur Galba & Antonius. & ibid. Catilina certus erit competitor.

Competitrix, cis. pro Mur. 333 b, Nam et nos habuimus scenam competitricem.

Compilatio, nis. furtum, fraus. Epist. 22 a, Quid? tu me hoc tibi mandasse existimas, ut mihi uadimonia dilata, & Chresti compilationem mitteres?

Compilo, as. furor, fraudo, diripio. In Verr. 83 a, Verres apertißimè prouinciam compilauit. et 212 a, Vno imperio hostiatim totū oppidum compilauit. de N. 18 b, Alij omnia, quæ possunt, fana cōpilant. pro Mur. 129 b, Qui ab ipsis cautis Iurisconsultis eorum scientiam compilauit. In Ver. 29 b, Aerariū exhaurire, rempublicam compilare. de Or. 133 b, Nihil est quo mihi gratias agas, inquit, si malui compilari, quàm uenire.

Compingo, gis. constringo. de Orat. 89 a, Oratorem in iudicia & in conciunculas tanquam in aliquod pistrinum detrudi & compingi uidebam. At. 123 b, Pompeium

urbem

urbem reliquerat, Picenum amiserat culpa, in Apuliam se compegerat, ibat in Græciam.

Compita, torum. quadriuia loca in quæ nullæ uiæ conueniunt. contra Rul. 62, In triuijs aut in compitis auctionari.

Compitalia, orum. festi dies, qui in compitis agebantur. Att. lib. 2, Pridie compitalia.

Compitalitius, a, um. At. lib. 7, Compitalitiorum dies. I.P. 81 a, Compitalitij ludi. L. Ambulatio.

Complano, as. diruo, deijcio. pro Dom. 233 a, Sp. Melij regnum appetentis domus est complanata.

Complaudo, dis. de Am. 100 b, In Cod. Germ. Stantes complaudebant in re ficta. uetus lectio, plaudebant.

Complector, ris. contineo, circumscribo, arceo, complexu teneo, meo sinu complexuq́; recipio, in collum inuado, afficio, comprehendo, circumscribo. de Or. 100 b, Pater complexus esset filium, flensq́; eum centum uiris commendasset. At. 254 a, Complecti & osculari aliquē. pro Fon. 283 b, Soror fratrem complexa tenet. de D. 101 b, Arctè complecti aliquem. de Diu. 92 b, Vidi in quiete, te repentè lætum extitisse, nosq́; inter nos esse cōplexos. pro Plan. 280 a, Hic me complexus est, conspersitq́; lachrymis. Att. 261 a, Cum Oppius me hortaretur, ut adolescentem, totamq́; causam manumq́; ueteranorum complecterer, dixi me id nullo modo facere posse. Ep. 210 a, Rogo te ut hunc adolescentem humanitate tua comprehendas. i. complectaris. Qu. Fr. 321 b, Pater eius mecum est multum: quare ut instituisti, complectere adolescentem. Ep. 20 b, 21 a, De ipso Tito Annio, tantum tibi polliceor, te maioris beneuolentiæ erga te, si complecti hominem uolueris, habiturum esse neminem. At. 280 b, Veterem ex tuis literis libenter complexus sum. Ep. 22 a, Quare de te homine, complectetur, mihi crede. de Vn. 197 b, Mundus ipse se concordi quadam amicitia et charitate complectitur. de Prou. 77 a, Multos est hic ordo complexus honorib. & beneficijs suis. pro Plan. 276 b, Complecti aliquem beneficio. pro Mur. 132 b, Complecti aliquem beneuolentia. Off. 12 a, Omnes omnium charitates patria una complexa est. Br. 280 a, Veterem ex tuis literis libenter complexus sum. de Cl. 166 a, Liber, quo iste omnem rerum memoriam breuiter complexus est. de Som. 128 b, Circulus extimus, qui reliquos omnes cōplectitur. de Clar. 195 a, Nemo erat qui philosophiam complexus esset. de Or. 90 b, Si quis uniuersam ac propriam oratoris uim definire complectiq́; uult. de Orat. 159 a, Sententiā numero quodam complecti. Postquam. 199 a, In ipso beneficio tanta magnitudo est, ut eam cōplecti oratione nō poßim. de Se. 89 a, Cùm complector animo, quatuor causas reperio, cur, etc. Ep. 73 b, Nec enim minus nostra sunt quæ animo complectimur, quàm quæ oculis intuemur. et 43 a, Complexus igitur sum cogitatione te absentem. de Fin. 88 a, Omne cœlum & totam terram mēte complecti. de Or. 86 b, Animo rei alicuius magnitudinē complecti. Or. 197 b, Quod cogitatione tantum & mente complectimur. Ep. 31 b, Te rogo ut quæ successori amicißimo commodare potestis, qui prouinciam tradit, ea pro nostra constantißima uoluntate erga te, cura ac diligentia complectare. Off. 36 b, Quibus aūt rationibus hanc facultatē assequi poßimus, ut hominum studia cōplectamur, eaq́; teneamus, dice-

mus. de In. 56 a, Nam ita complectemur, ut in unum conducamus propositionem & assumptionem. i. concludemus. I. A. 186 b, Vt iam liceat una comprehensione omnia complecti & dicere, omnem naturam esse conseruatricem sui. I.P. 95 b, Complecteris amplißimos uiros ad tuum scelus: id est, adiungis. I. V. 213 a, Nullo modo possum omnia istius facta aut memoria consequi, aut oratione complecti.

Complexus, xa. patiendi forma usurpatum. pro S.R. 24 b, Scelestum facinus, atq; eiusmodi, quo uno maleficio scelera omnia complexa esse uideantur: id est, contineri.

Complementum, ti. supplementum. Or. 219 b, Inculcata reperias inania quædam uerba quasi complementa numerorum.

Compleo, es. impleo, conficio. de Som. 128 b, Quis est iste qui complet aures meas tantus & tam dulcis sonus. Attic. 216 b, Etenim hæc decantata erat fabula, sed complere paginam uolui. de Or. 154 a, Onerandum & complendum pectus plurimarum et maximarum rerum suauitate, copia, uarietate. Quin. de Pet. 212 a, Vt de nocte domus compleatur. contra Rul. 87 b, Completi sunt animi auresq́; uestræ, me, &c. ad Heren. 20 a, Fauces calefiunt, arteriæ complentur. pro Fl. 153 a, Neq; est adhuc ea summa completa. de Som. 128 b, Sol cuncta sua luce lustrat & complet. I. A. 197 b, Cum uentum erat ad ædem Concordiæ, gradus complebantur. de Cl. 192 a, Occupetur locus in subsellijs, cōpleatur tribunal. I. V. 264 b, Cum sanguis os oculosq́; complesset, &c. Tusculan. 154 a, Totum cœlum humano genere completum est. Att. 16 a, Cum domus bene completa est. i. plena, contra Rul. 83 a, Complere municipium colonis. de N. 51 a, Complere se conchis. de D. 133 a, Animorum consentientium multitudine completum esse mundum. pro Cl. 37 a, Gradus theatri accusator hominibus seditiosis cōplerat. contra Rul. 80 b, Tu locum compleas numero, confirmes præsidio. de N. 35 b, Cum sol terras larga luce compleuerit, etc. Or. 209 a, Vt plangore & lamentatione compleremus forum. de Sen. 86 b, Quæ quidem etiam in Sabinis persequi soleo, & conuiuium uicinorum quotidie compleo. de N. 18 b, Sol annuos cursus conficit, lustrationem mēstruo spacio luna complet. de In. 83 b, Compleri, ad exitumq́; perduci. de Fin. 99 a, Illi enim corporis commodis compleri uitam beatam putant. I. V. 141 b, Complēt ea quidem beatißimam uitam. & 173 a, Vt summam mei promißi compleam. & de Sen. 79 b, Gorgyas Leontinus centum & septem compleuit annos.

Completus, a, um. plenus, absolutus. Acad. 31 b, Ita completa & conferta sunt omnia, ut et quod mouebitur corporum cedat, & qua quicq; cesserit, aliud illicò subsequatur. Or. 211 a, Meæ aures perfecto completoq́; uerborum ambitu gaudent.

Complexio, onis. comprehensio uerborum, periodus. Or. 204 b, Nec aceruatim multa frequentans una complexione deuinciet. de Orat. 159 b, Longißima est complexio uerborum, quæ uolui uno spiritu potest.

Complexio, pro ratiocinationis conclusione. de In. 58 b, Hic cum concesseris propositionem & assumptionem, complexio est infirmanda: aliud enim quàm cogebatur illatum est. de In. 55 a, Complexio est per quam id

Universidad de Deusto
Biblioteca

quod conficitur ex omni argumentatione, breuiter exponitur. ad Her. 11 a, Complexio est quæ concludit, breuiter colligens partes argumentationis. de In. 56 a, Ne quod perspicuum sit, id in complexionem inferamus.

Complexio, pro dilemmate: id est, argumento utrinq; concludente. de In. 51 b, Complexio est, in qua utrū conc̃esseris, reprehenditur, ad hunc modum: Si improbus est, cur uteris? si probus, cur accusas?

Complexio, pro quauis comprehensione & implicatione. I. V. 178 a, At quibus uerbis, modò æquum sibi uideri, modò tion iniquum: mira uerborum complexio: id est, implicatio & confusio.

Complexio, exornatio est, quæ utramq; complectitur exornationem, & conuersionem scilicet, & repetitionem. ad Her. 28 a, b.

Complexus, xus. amplexus. pro Fl. 164 a, Qui uos in complexu coniugum uestrarum trucidare uoluit. In An. 172 a, Venisti Brundusium in sinum quidē & cōplexum tuæ Mimulæ. pro Pl. 280 b, Vi me Plancus et complexu suo retinuit. I. C. 109 a, Postremum genus est de Catilinæ delectu, imò uerò de complexu eius ac sinu. Qu. Fr. 303 b, Quem ego ferus ac ferreus è cōplexu dimisi meo. pro Fon. 283 b, Abstrahere filiū de cōplexu matris. Att. 185 b, Atq; utinā continuò ad complexū meæ Tulliæ, ad osculum Atticæ posim currere. I. A. 147, Resp. illū sinu complexuq; recipiet. & 231 a, Complexus summæ benuolentiæ falsi indices extiterunt in amore simulato. pro Cæl. 47 b, Complexus & osculatio. de Sen. 87 b, Terra semen tepefactū uapore & complexu suo diffundit, etc. de N. 37 a, Mundus omnia complexu suo coercet & cōtinet. et 46 a, Restat ultimus & omnia cingens & coercens cœli complexus. de D. 137 b, Quidam cùm in somnis complexu uenereo iungeretur, calculos eiecit.

Complico, as. inuoluo, claudo. Attic. 185 b, Cùm complicarem hāc epistolam, noctu Abundus ad me uenit. Qu. Fr. 321 a, Cum hanc iam epistolam complicarem, tabellarij à nobis uenerunt. Of. 67 a, Si quis uoluerit animi sui complicatam rationem euoluere.

Comploro, as. pro D. 232 b, Videre prætextatos inimicos nondū morte cōplorata, arbitraria petētes funeris.

Complures, rium. multi. de N. 70 b, Vulcani item complures: id est, multi. de Orat. 118 b, Ambiguorum autem complura sunt. Ep. 85 a, Multa sustuli, complura ne posui quidem. & 146 b, Complures consules dicti, quorum nemo, &c. & 224, Ego cum Pompeio complures dies nullis in alijs nisi de rep. sermonibus uersatus sum.

Compono, nis. coagmento, consto, ex coniunctione facio, conficio, conglutino, construo, coniunctione uerborum ex multis res unà iungo, dispono, cōstituo, misceo, tempero, compositionem facio, comparo, confero.). (. Destruo, dissoluo. de Vn. 203 a, Atq; is quidem qui cuncta composuit, constanter in suo manebat statu: qui autem erant ab eo creati, cum parētis ordinem cognouissent, hunc sequebantur. Attic. 245 a, Testamentum compositum, quod cum uoles, obsignabis. Attic. 19 a, Commentarium consulatus mei Græcè compositum misi ad te. Attic. 240 a, Sed & componendum argumentum est, et scribendi expectandum tempus maturius. Quint. Fratr. 320 a, Poema ad Cæsarem, quod composueram, incidi. aliis, institueram. pro Mur. 130 a, Deinde ne prætor alio-

quid ipse sua sponte loqueretur, ei quoq; carmen cōpositum est. de Cl. 168 b, Totumq; se ad artes componendas transtulit. contra Rul. 76 b, Literarum exemplum ab his compositum esse arbitror. de Legib. 159 b, Iura quæ cōposita et descripta sunt. de Leg. 158 b, Composui formulas iudiciorum, confeci libellos de stillicidiorum iure. & 176 a, Auspicia ad utilitatem reip. esse cōposita. Or. 210 a, In cognoscendis componendisq; causis. Or. 210 a, Cognoscere et componere causas. de Or. 119 a, Artificium cuiusmodi de ipso iure ciuili besterno die. Item: Crassus componi posse dicebat. Epist. 264 a, Componere lis componi posse dicebat. Epist. 264 a, Componere libros. de Or. 129 b, Brutus tres libros de iure ciuili composuit. Ac. 11 a, Componunt igitur primùm artem quam dam de ijs quæ uisa dicimus, eorumq; & uim & genera definiunt. I. V. 62 a, Si ab isto libro, quem tibi magister ludi nescio quis ex alienis orationibus cōpositum dedit, uno uerbo discesseris. de Cl. 172 a, In considerando componendaq; causa totum diem ponere. de Legibus, 171 b, Quæq; ita composita sancitaq; essent, ea uidelicet leges nominauerunt. de Fin. 50 a, Libri Græci legūtur à Græcis iisdem de rebus alia ratione compositis. de Di. 121 b, Callidè enim qui illa composuit, perfecit, ut quo decumbi accidisset, prædictū uideretur. de Cl. 186 b, In inueniendis componendisq; rebus mira accuratio. et 185 a, Rem uidebat acutè, cōponebat diligenter. At. 86 a, C. Flauius scriba fastos protulit, actionesq; composuit. Att. 199 a, Scio quid literarum, & cuius generis conficias, ad Her. 3 a, Exordium nimium apparatis uerbis compositum. Acad. 11 a, Composita autem ea conclusio sic est: eorum quæ uidentur, alia uera sunt, alia falsa, &c. pro Ce. 294 b, Componere interdicto. At. 272 a, Componere libellos. Ep. 37 a, et Off. 68 a, Romæ composui edictō. Ep. 157 a, Ne S. C. arbitratu nostro componeretur, quis fieret uindemiator, arbitror te ex Planci literis cognouisse. de Cl. 170 b, Ipsa uerba compone & quasi coagmenta. de Or. 158 b, Collocationis est componere et struere uerba sic, ut ne' ue asper eorum concursus, ne' ne hiulcus sit. sed quodammodo coagmentatus & lenis. pro Dom. 232 b, Verbā ad religionē Deorum immortalium composita. de Cl. 186 a, Verba non abiecta, res compositæ diligenter. Or. 210 b, Verba componere & syllabas propemodum dinumerare & dimetiri. & ib. Sed stylus exercitatus efficiet facilè hanc uiam componendi. Or. 212 b, Stylus componitur uerba ratione, sed etiam finitur. de Or. 137 a, Componere ea quæ dicenda sunt prodendi & persuadēdi causa: id est, disponere. At. 249 a, Ego itinera sic composueram, ut Nonis Quin. Puteolis essem. At. 60 a, Tibi etiam gratias agebat, quòd signa cōponenda suscepisses. pro Deiot. 146 b, Locus erat quidē in quo erant cōpositæ, quib. te rex munerare constituerat pro Mar. 335 a, In hoc elaborandum est, ut respublica constituas, eaq; tu in primis composita summa tranquillitate & ocio perfruare. de Legib. 192 b, Composita & constituta rep. quicquam agi per uim minimè ciuile est. pro S. R. 411 a, Composito & delibato capillo posse per forum uolitare. I. V. 119 b, Ita causa componitur, ut Bidenses hæreditatem peterēt: pro Sex. Ros. 412 a, Fieri non poterat ut componeretur: id est, ut conuenirent. de Op. 244 b, Æschines tanquam Æserninus, ut ait Lucilius, cum Pacidiano hic cōponitur: id est, comparatur.

Composto

Comporto, as. multa portare. I. P. 84 a, Cùm arma in templum Castoris luce & palàm comportarentur. pro Do. 224 a, Cùm arma in ædem Castoris comportabas. At. 78 a, Frumētum ex agris in loca tuta comportatur. I. V. 118 a, Omnia ad istū cōportari necesse est. de Or. 151 b, Res undiq; exquisitæ, collatæ, accersitæ, comportatæ.

Compos, tis. particeps. de Nat. 30 a, Animans est igitur mundus, composq; rationis. de N. 33 a, Mundum esse rationis et consilij compotem. Tus. 137 a, Omnes uirtutis compotes beati sunt. & de Fin. 141 b, Homines compotes uirtutū. At. 138 a, Non sum, mihi crede, mentis compos, tantum mihi dedecoris admisisse uideor. I. A. 178 b, Tu mentis es compos? In Pisonem, 89 b, Qui suæ mentis compos non est. de Orat. 102 b, Quarum rerum qui essent animo & scientia compotes, eos imperatores dicerent. Orat. 206 a, Illud quæro, cuius qui sit compos, is sum his pulsis, qui me huius urbis compotem fecerunt?

Compositè, dispositè. de Orat. 89 a, Oratoris est, compositè, ornatè, copioseq; eloqui. Orat. 220 b, Compositè & aptè dicere.)(. Sine uerborū modo et ordine dicere.

Compositio, confectio, quasi structura, coagmentatio, compages, constructio, σύνθεσις, concordia, dispositio, ordo, descriptio. de Legib. 181 a, Totaq; huius iuris compositio pontificalis magnam religionē declarat. de N. 55 b, Compositiones unguentorum, & ciborum conditiones, &c. & 11 b, Compositio membrorū, conformatio lineamentorum. Offic. 20 a, Apta compositio membrorum. de Orat. 113 b, Compositio uerborum. de Opt. 243 a, Verborum quasi structura. de Finibus, 101 b, Verum admirabilis compositio disciplinæ Stoicæ, incredibilisq; rerum traxit ordo. Tuscul 156 b, Sonorum uaria compositio harmonias efficit plures. Offic. 29 a, Ordo est compositio rerum aptis & accommodatis locis. Or. 214 b, Compositio quæ tota seruit grauitati uocum, & suauitati. Orat. 101 b, Verbis ad aptam compositionem & condecentiam uti. In Antonium, 165 a, Pacis, concordiæ, cōpositionis author esse non destiti. At. 139 b, Spes compositionis me fefellit, qua facta uolebam, etc. & 141 b, Compositionis spem non desperatissimam esse puto. & 150 a, De compositione aliquid me conficere spero. Epistol. 22 a, Quid? tu me hoc tibi mandasse existimas, ut mihi gladiatorum compositiones & uadimonia dilata mitteres? Compositiones gladiatorum, commissionem intelligit, cum ipsi ad pugnam cōmittuntur & exhibentur. de Leg. 186 b, Magistratuum compositio. de Se. 77 a, Ex magistratuum compositione, quod cuiusq; reip. genus sit intelligi. & ibi paulò infrà, Sic de magistratibus disputes, quibus de causis maximè placeat ipsa descriptio. de Se. 77 a, Consectio libri, i. compositio.

Compositor, oris. Ora. 202 b, Perfectum oratorem hoc uno excellere: id est, oratione. cætera in eo latēre. indicat nomen ipsum. non enim inuentor, aut compositor, aut actor hæc complexus est omnia, sed & Græcè ab eloquendo rhetor, & Latinè eloquens dictus est.

Compositus, a, um. ornatus, constatus, concretus, conglutinatus, factus, ex cōpositione factus, instructus. Or. 217 a, Compositæ orationis insidijs. fidè auditoris attentionem. de Or. 89 a, Cōpositæ oratio & ornata, et artificio quodam & expolitione distincta. ad Her. 27 b, Oratio puris & electis uerbis cōposita. de Leg. 163 b, Hæ rationes satis scitè uobis instructæ & cōpositæ uidētur. pro Sest. 12 a, Quem certi homines cōpositi monuerūt, ut à me cauaret. de Or. 157 a, Verba ex coniunctione facta: id est, composita. de D. 128 b, Ad rem pertinet, quid modò cælo affecto cōpositisq; sideribus. quodq; animal oriatur. de F. 101 b, Quid enim aut in natura, quā nihil est aptius nihil descriptius, aut in operib. manufactis tā cōpositū tamq; cōtextū & coagmentatū inuentri potest? pro Cl. 32 b, Homo qui esset totius ex fraude et mēdacio factus. ad He. 38 b, Equus natura bene cōpositus. de N. 65 b, Corpus cōcretū ex elementis: id est, cōpositū. I. V. 72 a, Nemo unquā paratior, uigilantior cōpositior in iudiciū uenit.

Compotatio, onis. de Sen. 86 b, Græci conuiuium tum compotationem, tum concœnationem uocant.

Compotor, oris. combibo. I. P. 93 b, Nisi fortè ui cum P. Clodio, hoc est, compotoribus suis cœnet. & I. A. 168 b, Tum uerò adhibes ioci causa magistrum suffragio tuo & compotorum tuorum Rhetorem. In eundem: Bonā suis comitibus compotoribusq; descripsit.

Compransor, oris. qui simul prandet. I. A. 179 b, Agrum hunc tu compransoribus & collusoribus diuidebas.

Comprehendo, dis. capio, deprehendo, complector, contineo, coneludo, comprehensum cōtineo, denuncio, percipio, intelligo, cōcipio. pro Cæl. 51 a, Erant enim illi positi, ut comprehenderent Licinium, ut manifestò Licinius teneretur. I. C. 105 a, Quòd tam capitalem hostē non comprehenderim potius quàm emiserim. Ora. 206 a, Tenemus igitur, Brute, quem quærimus: sed animo, non manu. si comprehendissem, ne ipse quidē persuasisset ut se dimitterem. I. C. 114 a, Belli duces captos iam et comprehensos tenetis. de Nat. 19 b, Quid opus est manibus, si nihil comprehendatur. de Orat. 124 a, Et tu cum gladio cruentò comprehensus es. Quint. Frat. 302 b, Is hominem comprehendit, & in custodiam Ephesi tradidit. pro Cæl. 50 b, Vt seruti prosilirent, hominemq; comprehenderent. Epist. 92 a, Curtius consenserat cum Hispanis quibusdam Pompeium comprehendere, ad Cæsaremq; deducere. pro Milo. 111 b, Cuius adulterium in puluinaribus sanctissimis nobilissimæ fœminæ comprehenderunt. pro Flac. 160 b, Aliquid manifestè comprehensum. pro Cæl. 50 b, Vt uenenum cum à Licinio traderetur, manifestò comprehendi posset. pro Cor. 55 a, Vt facinus ipsum manifestò comprehēderetur. pro Cluen. 27 a, Comprehēdere aliquam rem indicio alicuius. pro Cec. 300 a, Nulla res est, quæ aut comprehendi satis aut caueri, aut excipi possit. de Diuinatione, 88 a, Qui CCCCLXX millia annorū momentis comprehensa continēt. Offic. 65 a, Sed huiusmodi reticentiæ iure ciuili omnes comprehendi non possunt: quæ autem possunt, diligenter tenentur. de Finibus, 68 b, In alio uerò libro breuiter comprehensis grauissimis sententijs quasi oracula edidisse sapientiæ dicitur pro Quint. Rosc. 47 a, In hanc formulam omnia iudicia concluſa & comprehensa sunt. & 52 b, Ex pactione uerborum, quibus iusiurandum comprehenditur. Attic. 192 b, Cato uerbis luculentioribus & pluribus rem comprehenderat. de Clar. 167 b, Natura ipsa circunscriptione quadam uerborum comprehendit concluditq; sententiam. de Orat. 87 b, Ac ne plura consecter, comprehendam breui. sic

Universidad de Deusto Biblioteca

enim statuo,&c.de Cla.194 b,Proprijs uerbis solutè et facilè comprehendere sententiam.pro Cæl.40 a,Comprehendere multos amicitia,tueri obsequio. Epi. 210 a, Vehementer mihi gratum feceris,si hunc adolescentem humanitate tua comprehenderis.pro Plan.268 b,Is omnibus officijs per se & per patrē totam Atinatem præfecturam comprehendit: id est,deuinxit.de Clar. 166 b, Eisq; nosmetipsi ad rerum naturalium memoriam comprehendendam impulsi sumus. de Orat. 86 a, Est enim scientia comprehendenda rerum plurimarum. Tusc.251 b,Sed quoniam manè eundum est,has quinq; dierum disputationes memoria comprehendamus. de Nat. 72 b, Hoc non modò comprehēdere animo, sed ne suspicione quidem possum attingere.de Or.121 a, Omnia quæ sunt in rerum natura celeriter animo comprehendere. pro Cl.18 b,Si quam opinionē mentibus uestris comprehendistis.de N.63 b,Eo minus, quod tu uis, possum mente comprehendere.Orat.198 b, Habere aliquam formam comprehensam animo. pro Flac. 160 a, Sed tamen uestrum est iudices,omnia quæ in hunc dici possunt,etiam si à me minus dicuntur,uestris animis et cogitatione cōprehendere.pro Corn.55 a, Qui omnes animo uirtutes penitùs comprehendisset.de N.26 b,Habere aliquid cognitum comprehensumq; animo. et 63 b,Id quod tu uis, non possum mente comprehendere.& 23 b,Cōprehende igitur animo,& propone ante oculos Deum,&c.de Finib.65 a,Mihi uideor habere bene cognitam uoluptatem,& satis firmè conceptam animo atq; comprehensam.de Orat.97 b,Cōprehendere aliquid memoria.Ep. 94 a, Quæ à sapientißimis uiris tradita memoria & scientia comprehendisti.de Pet.209 a, Postea totā Italiam fac ut in animo ac memoria tibi distributam comprehēsamq; habeas.de Or.94 a,Res penitùs perspectæ planeq; cognitæ, atque ab opinionis arbitrio seiunctæ, scientiaq; comprehensæ.Acad.7 a,Quid quisquam meminit,quod non animo comprehendit ac tenet? & 6 a, Ex quo efficitur,nihil posse cōprehendi.& ibidē:Nihil posse comprehendi,ut planè confidas id perceptum cognitumq; esse.& 7 a,Virtutum cognitio cōfirmat,percipi & comprehendi multa posse.et ibidem: Non enim fortuitò hunc artificem dicemus, esse illum negabimus: sed cùm alterum percepta & comprehensa tenere uidemus,alterum non item.& 6 b,Animo iam tenemus hæc comprehensa,non sensibus.de Finibus 130 b,Hoc comprehenditur suis cuiq; sensibus.de Legibus 161 a, Nam & sensibus eadem omnia comprehenduntur.& 172 b, Quæ uix summa animi ratione comprehēdas. de Vniu. 195 b,Quod intelligentia & ratione comprehenditur.

Comprehensibilis,le.Acad.46 b,Visum comprehensibile.Græcè καταληπτόν.

Comprehensio,onis.complexio.I.A.164 a,Comprehensio sontium mea,animaduersio senatus fuit.de N.20 a,Ingressus,cursus,accubatio,inclinatio,seßio,comprehensio.de Fin.131 a,Vt iam liceat unà omnia complecti, & dicere omnem naturam esse conseruatricem sui. de Cl.177 a,Verba eligere,collocare,& comprehensione deuincire.& 179 a, Comprehensio & ambitus ille uerborum (si sic periodum appellari placet.) de Cl. 367 b, Spiritu quasi neceßitate aliqua uerborum comprehensio terminatur. & 173 a,Or. 210 b, Comprehensio numerosè & aptè cadens.Acad.25 b, Ex uno Epicuri capite comprehensio & præceptio tollitur.et 9 a, Mens hominis amplectitur maximè cognitionē & κατάληψιν, quam (ut dixi) uerbum è uerbo exprimentes, comprehensionem dicemus.& 26 b,de Fin.100 b, Cognitiones comprehensionesq; rerum, è quibus efficiuntur artes, ad appetitiones mouent.

Compreßio,onis.de Clar.177 a,Crebri sententijs,compreßione rerum breues,& ob eam ipsam causam interdum subobscuri.

Compressus,a,um.pro Dom. 225 b, Omnis improborum uis diu collecta & inueterata compresso odio atq; tacito iam erumpebat in actum.& 216 a,Quasi ego frumentum aliquod compressum tenerem.de D.93 b,Duabus animi temerarijs partibus compreßis.

Compreßius.aduerb.de Fin.68 a, Quòd latius loquerentur rhetores,dialectici autem compreßius.

Compressus,sus.l.Herbesco.

Comprimo,mis.reprimo,stringo,constringo,retardo, sedo,frango,restinguo.de N.50 b,Tū admonita à squilla pinna morsu comprimit conchas.& 65 b,Humor facilè comprimi collidiq; potest. Acad. 36 b, Zeno cùm paulùm digitos constrinxerat,assensus huiusmodi, tum cùm planè compresserat,pugnumq; fecerat; cōprehensionem illam esse dicebat.Or.207 a, Nā cum compresserat digitos pugnumq; fecerat,dialecticam aiebat eiusmodi esse. At.82 a,Græci & ciues Rom.qui frumentum cōpresserant,magnum numerum pollicentur.At.44 b, Orationem illam ita compresseram,ut nunquā emanaturam putarem.de Ar.256 b,Iam ista serpens compressa atq; illisa morietur.I.V. 29 a, Vt ferocitatē istam tuam comprimerem,audaciam frangerem, loquacitatem retardarem.pro Cæl 53 b,Voluptates cùm inclusæ diutius & prima ætate compressæ et constrictæ fuerunt,subitò se nonnunquam profundunt,atq; eijciuntur uniuersæ.I. P.92 a,Meditare quibus uerbis incensam illius cupiditatem comprimas atq; restinguas.Qu.Fra.291 a, Paulò cupidiorem publicanum comprimere.Att.157 a,Multa eius magna delicta compreßi.I.A.226 b, Nisi Cæsar furentis hominis conatum & audaciam compreßisset. et Ep.245 b,pro Mur.129 a,Qui dicendo comprimat tribunitios furores.I.C.99 b, Compreßi tuos nefarios conatus amicorum præsidio.et Off.45 b,Top.228 b,Comprimere exultantem læticiam.de Nat.56 a,Hac deducimus perterritos à timore,hac gestientes comprimimus: id est,eloquentia.de D. 93 b, Duabus animi temerarijs partibus compreßis.pro Dom.241 b, Ne audaciæ quidem locus ad timorem comprimendum fuit. pro Deiot. 150 a,Comprimere plausum.

Comprobator,ris.approbator.de Inuent.libro 1, Qui denique autoritatis eius & inuentionis comprobatores atq; æmuli.

Comprobatio,onis.approbatio.de Fin.lib.5, Quis est tam dißimilis homini qui non moueatur, & offensione turpitudinis,& comprobatione honestatis?

Comprobo,as.approbo,laudo,collaudo. pro Pom. 17 a,Sentētiam tuam laudo, uehementißimeq; comprobo. Ep.245 b, Si tu honorē mecū sententia tua cōprobaris. At.154 b,Ita lætor,ut me quasi patris eius iudicio cōprobari putē.et 264 b,Tota potestas eius rei tua est,ut quæ consules

consules decreuerunt,&c.nō dicam comprobes,sed studiosè libenterq; comprobes. de Inu. 52 b,Iudicatum est, res assensione aut autoritate, aut iudicio alicuius aut aliquorum comprobata.Or.218 a,Patris dictum sapiēs filij temeritas comprobauit.de Fi. 62 b,Neq; uerò oratione solùm, sed multo magis uita & factis & morib. cōprobauit.I.V.132 b, Rem aliquā testimonio alicuius cōprobari.pro Cor.65 a, Cùm Gaditanus iussa nostra sententia sua comprobat. Antequā.192 b,Illic animi uoluntas propensa comprobatur , hìc memoria collaudatur. pro Do. 216 a, Dij immortales numine suo reditū meū comprobauerunt.pro Cec.298 b,Has comproba tabulas. pro Cæl. 50 a, Perceleri interitu serui aiunt esse ab hoc comprobatum uenenum.

Compromissum,si. facultas à litigantibus arbitro datā arbitrium proferendi & iudicandi.I.V. 122 a, Quod iudicium secundū Heracliū de cōpromißis factū erat. & ibid.Pœnis cōpromißisq; interpositis.Ep.201 b,Sed à magistris cum contenderē de proferēdo die, probauerunt mihi sese,quo minus id facerent, & compromisso & iureiurādo impediri. pro Qu.R.46 b, Quæro abs te quid ita de hac pecunia,de tuarū tabularū fide compromissum feceris,arbitrum sumpseris, quanto æquius & melius sit dari repromittiq; si peteres?

Compromitto,tis.compromissum facio.Qu. Frat. 316 b,Tribunitij candidati compromiserunt HS. CCCC.in singulos,apud Catonem depositis petere eius arbitratu, ut qui contrà fecisset, ab eo condemnaretur.

Comptus, a, um. ornatus, compositus.I. P.84 b,Erant illi compti capilli, & madentes cincinnorum fimbriæ. de Sen.82 b,Compta oratio & mitis.

Compunctus,a, um. notatus , inustus,quod seruis fieri consueuit.Offic.37 b,Barbarum & eum quidē(ut scriptum est)compunctum notis Threijcis, districto gladio iubebat anteire.

Compungo,gis.de Orat.123 a, Dialectici ad extremum ipsi se compungunt suis acuminibus.

Computo,as.subduco,ad calculos reuoco,rationes confero.I.A.178 a,Compellarat hospitem præsens,computarat, pecuniam imperarat.

Conatus,tus.uis,impetus.de Natur. 50 a, Appetitus,quo belluæ conatum habēt ad naturales pastus capessendos. I.A.129 b, Apuleius,princeps fuit ad conatum exercitus comparandi.Ep.60 b,Qui omnem sui tribunatus conatum in meam perniciem parat.I.C.110 a, Is omnes motus conatusq; Catilinæ prohibebit. & ibi.Si cuius incœptū ullū conatumúe contra Remp.deprehendo.et 99 b, Cōpreßi tuos nefarios conatus præsidio amicorū. pro Syl.181 b,Non hominū ille impetus & conatus fuit, sed belluarū. Or.200 a, Hac ego religiōe nō sum ab hoc conatu repulsus I.C.107 a,Catilina de spe conatuq; depulsus, &c. Antequàm.104 a, Conatibus malorū obuiam ire.de Ar.245 b,Si impetū in me facere conabitur,resistam, & eius conatum refutabo.Of.22 b,Pater eius,ille qui Tiberij Gracchi perditos conatus uindicauit. Ora. 208 a, Alicuius rei,si non perfectio,at conatus tamē & adumbratio. pro Qu. 8 a,Magno conatu studioq; agere aliquid.

Concalefacio , cis. & concalfacio apud Non. ex Cic. ad Pansam. de Orat. 138 b, Et ait idem cum brachium

concalefecerit, tum se solere pugnare.

Concalefio,fis.Tuscul. 157 a,Quam tamē Democritus cōcalefactam et spirabilem:id est,animalem esse uoluit.

Concaleo,es.l. Stomachus.

Concalesco, scis.Tuscul.157 a,Corpora nostra terreno principiorum genere cōfecta,ardore animi cōcalescūt.

Concallesco,scis.seu potius concalleo.de Na. 64 b,Callidos uoco, quorum tanquam manus opere, sic animus usu concalluit.l.Calleo.

Concauus,a,um.cauus, uacuus.de Nat.45 b,Speluncarum concauæ altitudines.de Fat. 142 a,Socrates iugula concaua habebat.

Concedo,dis.permitto,do,tribuo, condono, offero, remitto, nō nego, ueniam do, licentiā uel potestatem permitto , potestatem do, licentiæ aliquid do , potestatem defero,potestatem largior,potestatem facio,libertatem do,libertatē cōcedo,per me licet,causæ nihil dico quin, succūbo,abeo,cedo,assentior,ignosco.pro Cl.58 b, Multi sæpe in iudicādo liberūm peccata parentū misericordiæ concesserunt, uos ne huius uitam matris crudelitati condonetis,rogamus.Ep.56 a, Ab Atheniensibus locum sepulturæ intra urbem, ut darent, impetrare non potui, quòd religione se impediri dicerēt, neq; tamen id antea cuiquā concesserant.de Pro.68 a, Ego dolorē & inimicitias meas reip.cōceßi.pro Ar.186 a,Si mihi hoc à uobis tribui cōcediq; sentiam.pro Mur. 135 b,Conceßit senatus postulationi tuæ.pro Plan. 266 a, Quæ fuit olim præconi in ridendo,nunc equiti Romano in plorādo nō est cōcessa libertas.I.V.82 b,Vos quæso date hoc & cōcedite pudori meo.de Or.127 a,& pro Plan.275 b,Tibi remitto atq; cōcedo,ut Cn.Planciū defendas.pro Arc. 188 a, Quantum cæteris ad res suas obeundas conceditur tēporis,& ad ipsam requiem animi.de Or.111 a,Catulus,cui Græci ipsi solent suæ linguæ subtilitatem elegantiamq; concedere.pro Cecin.385 a,Is ius suum deseruit, nec quicquam illius audaciæ petulantiæq; conceßit. Off. 46 b, Multa multis de iure suo concedere. pro S.R.38 a,Is discipulus magistro tantulū de arte non concedit.pro Qu. 17 b,Artes quibus tu magnus es,tibi concedo.Ep.3 a,Consules neq; concedebāt,neq; ualde repugnabant.de Am. Concedere amicis quicquid petant,& impetrare ab eis quicquid uelimus.Of.46 b,Multa multis de suo iure concedere. de In.84 a,Qua in re uel concedere alteri,uel ad cōditionē alterius descēdere oportebit.pro Fl.154 a,Leuitas totius Asiæ, de qua nos et libēter & facilè concedimus.I.V.130 b,Vt uix Apronio illi de familiaritate concedere uideatur.Tusc.223 a,Vt magnitudini medicinæ doloris magnitudo concederet.At. 202 b, Etsi de cupiditate nemini concedam.& 234 a, Non concedo tibi in desperatione. pro Sex.Rosc. 19 a, Neq; temerè dicto concedi oportet:id est,ignosci.Epist. Nemini concedo , qui maiorem ex reip. pernicie molestiam traxerit. Ep.114 b, Nemini concedo,qui tibi uetustate neceßitudinis potior poßit esse.de Or.89 b, Quibus ego,ut de his rebus omnibus disserant,cum concessero,illud tamen oratori tribuā et dabo, ut explicet,&c. & ibi.a, Nam si quis hunc statuet esse oratorē,qui,etc. tamē huic ipsi multa tribuat & cōcedat necesse est. I.C. 100 b,Vt opinor ab eorum oculis aliquò concederes : id est,abires.de D.117 b, Vnde fulmen uenerit,quo cōces-

Universidad de Deusto
Biblioteca

ſerit:id eſt, abierit. de N. 19 a, Beatos eſſe deos ſumpſiſti, cõcedimus: beatũ autẽ ſine uirtute neminẽ eſſe poſſe, id quoq; damus, & libenter quidem: uirtutem autem ſine ratione cõſtare nõ poſſe, cõueniat id quoq; neceſſe eſt: adiungis, nec rationem eſſe niſi in hominis figura, quem tibi hoc daturum putas. pro Fla. 148 a, Tribuo illis literas, do multarum artiũ diſciplinam, non adimo ſermonis lepôrem, ingeniorum acumen, et ſi qua alia ſibi ſumunt, non repugno. de N. 60 a, Nõ magnopere pugno de hac re: id eſt, concedo. pro Cæl. 43 a, Datur enim cõceſſu omnium huic aliquis ludus ætati. pro Syl. 175 b, Permitto aliquid iracundiæ tuæ, do adoleſcentiæ, cedo amicitiæ, tribuo parenti.

Concelebro, as. frequento, excolo. Qu. de Pet. 211 b, Conuiuia quæ facilè abs te & amicis tuis concelebrantur et paſsim & tributim. de In. 42 b, Quare mihi uidentur poſtea cætera ſtudia recta atq; honeſta per ocium concelebrata ab optimis enituiſſe: hoc uerò, &c.

Concentio, onis. concentus. pro Seſt. Caterua tota clariſsima cõcentione in ore impuri hominis imminẽs concionata eſt.

Concentus, tus. harmonia. quaſi conſenſus. de Finib. 123 a, Vt in fidibus plurimis ſi nulla earum ita contenta numeris ſit, ut concentũ ſeruare poſsit, omnes æquè incõtentæ. de Leg. 360 a, Concentus auium. Offic. 29 b, Maior & melior actionum quàm ſonorũ concentus eſt. de Som. 128 b, Hic eſt, inquit ille, ſonus, qui interuallis coniunctus imparibus, ſed tamen pro rata portione, diſtinctus impulſu et motu ipſorũ orbium efficitur, qui acuta cum grauiorib. temperans, æquabiliter concentus efficit. de Diuinat. 115 a, Cognatio naturæ & quaſi concentus conſenſusq;, quam Græci συμπάθειαν uocant. de Orat. 144 a, Omnium doctrinarum quaſi conſenſus, concentusq;. de N. 49 b, Stellarum concentus ex diſsimilibus motibus.

Conceptio, onis. conceptus, formula. de D. 118 b, Conceptio mulæ contra naturam fortaſſe, ſed partus propè neceſſarius. de In. 79 a, Ibi enim omnis conceptio priuatorum iudiciorum conſtituitur.

Conceptus, a, um. meditatus. pro Clu. 45 b, Africanus cum eſſet Cenſor, & in equitũ cenſu, C. Licinius Sacerdos prodijſſet, clara uoce dixit ſe ſcire, illum uerbis conceptis peieraſſe: id eſt, dictatis.

Conceptus, tus. conceptio. de Diuin. 99 a, Quædam etiam oriebantur ex hominum conceptu & ſatu. de Vn. 201 b, Oceanum Salaciamq; cœli ſatu terræq; conceptu generatos editosq; memorant.

Concerno, nis. cerno, uideo. Qu. de Pet. 307 b, Quod ſi ſatis grati homines eſſent, illa omnia parata eſſe debebant, ſicut parata eſſe concerno. aliàs, Confido.

Concerpo, pis. conſcindo, lacero. Attic. 166 a, Tu tamen eas epiſtolas quibus aſperius de eo ſcripſi, aliquando cõcerpito, ego itẽ tuas. Ep. 116 a, Quòd tibi ſcripſi Curionem frigere, iam calet. nam feruentiſsimè concerpitur.

Concertatio, onis. certamen, contentio. de Orat. 101 a, Infinitæ concertationumq; plenæ diſputationes. & 114 b, Ieiuna concertatio uerborũ. et Tuſ. 181 b, Verborum concertatio. & de Fi. 54 b, Concertationes in diſputando pertinaces. de D. 93 b, Carneades concertationis ſtudio modò ait hoc, modò illud.

Concertatorius, a, um. contentioſus, uehemens. de Cla. 191 b, Thucydides hoc forenſe concertatorium iudiciale non tractauit genus.

Concertatus, ta. Part. 338.

Concerto, tas. pro Pomp. 9 a, Qui ſæpius cum hoſte conflixit, quàm quiſquam cum inimico cõcertauit. Ante. 149 b, Nũc ſi lingua eſt concertandũ, innocentiã uirtute fretus ſupero. At. 44 b, Nunquã accidit, ut cũ eo uerbo uno concertarim. de N. 67 b, Hercules, quem cõcertaſſe cum Apolline de tripode accepimus.

Conceſsio, aſſumptiuæ iuridicialis cauſæ pars. ad Her. lib. 15. de In. 71 a, 74 a, Conceſsio eſt, per quam non factũ ipſum improbatur ab reo, ſed ut ignoſcatur id, petitur. Attic. lib. 3, Conceſsione noſtra omnem uim ſui iuris amiſerint. Ep. lib. 10, Conceſsiones præmiorum. Planci. Cõceſſor, oris. At. l. 2, Modò te cõceſſore ſpectare liceat.

Conceſſum, ſi. conceſsio, conceſſus. l. Licentia.

Conceſſus, a, um. certus.)(. Dubius, controuerſus. de D. 103 a, Vides'ne ut ad rem dubiam conceſsis rebus peruenerit? hoc uos dialectici non facitis: nec ſolùm ea non ſumitis ad concludendum, quæ ab omnibus cõceduntur, ſed ea ſumitis, quibus conceſsis, nihilo magis efficiatis quod uelitis. & ibid. Quæ dubia ſunt, ea ſumere ipſos pro certis atq; conceſsis.

Conceſſus, ſus. permiſſus, permiſsio, poteſtas. pro Cel. 43 a, Datur enim omnium conceſſu huic aliquis ludus ætati. & Ep. 136 a, de Leg. 171 b, Si latores leges aliquas conceſſu ſuo ſanxerunt. Ep. 52 a, Magna deliberatio eſt, ſed illa quæ ratio ſit ineunda nobis non agendi aliquid, ſed illius conceſſu et beneficio quieſcendi. de Vn. 204 a, Philoſophia data eſt nobis deorum conceſſu & munere. de Clar. 172 a, Sed etiam ipſorum inter ipſos conceſſu ita tributum eſt.

Concha, æ. genus piſcis teſta contectum. de Orat. 110 b, Sed tamen ita ſolet narrare Scæuola, conchas eos et umbilicos ad Caietam & ad Lucrinum legere conſueſſe. de Na. 50 b, Prima duabus grandibus patula conchis. et ib. Admonita à ſquilla pinna morſu, comprimit cõchas. et 51 a, Platalea conchis ſe complens, easq; euomens.

Conchyliatus, a, um. murice tinctus. 1. A. 173 a, Conchyliata periſtromata.

Conchylium, lij. murex, conchæ genus, purpura. I. P. 94 b, Menſa extructa non conchylijs aut piſcibus, ſed multa carne, &c. de Do. 115 a, Oſtreis & conchylijs omnibus contingit, ut cum luna creſcãt pariter, pariterq; decreſcant. Ipſe dabat purpurã, amici opera. & ibid. Nihil niſi conchylio.

Concido, dis. concidi, cado, ruo. pro Pomp. 7 b, Ruere illa non poſſunt, ut hæc non eodem labefactata motu cõcidant. Cum ego unà cum rep. conſulari ictu cõcidiſſe. Or. 210 a, de D. 96 b, Equus ſine cauſa repente cõcidit. Or. 210 a, Cum meæ forenſes artes & actiones publicæ cõcidiſſent. Ante. 192 b, Ne omnes concideretis, ardoreq; flãmæ conflagraretis. de Som. 131 a, Vel concidat omne cœlum, omnisq; natura conſiſtat. At. 12 a, Senatus autoritas concidit. & ibid. Ne patres conſcripti una plaga accepta concidérent, ne deficerẽt. At. 117 a, Pompeius malas cauſas ſemper obtinuit, in optima concidit. et 160 b, & 43 b, Quis unquam ex tam amplo ſtatu concidit? de Or. 241 a, Hoc interim ſpacio cõclaue illud ubi epulabatur Scopas, concidit,

pas, concidit, eaq; ruina ipſe oppreſſus cũ ſuis interijt. Acad. 36 b, Artificia concidere dicebas. I. V. 202 b, Iuuat me, hæc præclara nomina artificum Verris æſtimatione ſic concidiſſe. de Diuin. 133 a, Contrahi animum & quaſi labi atque concidere, & ipſum eſſe dormire. pro Dom. 240 b, Et mens debilitata metu concidit. pro Pomp. 7 a, Scimus Romæ ſolutioni impedita fidem concidiſſe. de Clar. 168 a, Themiſtocles ueneno epoto mortuus concidit. Item, Concidere animo. Tuſ. 167 b, Lucius Brutus in prælio concidit. ad Her. 26 b, Vrbs conflagrata concidat.

Concido, dis. cædo. pro Flacco, 161 a, Membra uxoris fuſtibus debilitauit, manus contudit, digitos confregit, neruos cõcidit. In Verrem, 101 a, Concidere aliquem uirgis. In Ver. 182 b, Cede, concîde. de Orat. 143 a, Cum omnem autoritatem Senatus in cõſpectu populi Romani concideres. I. A. 200 a, Vos decretis ueſtris Antonium concidiſtis. & 241 b, Antonius nõdum erat ueſtris tam grauiſsimis, tamq; multis iudicijs ignominijsq; conciſus. Qu. Fra. 309 b, Vatinium arbitratu noſtro concidimus. Acad. 11 b, Hæc autem uniuerſa concidunt etiam minutius. de Nat. 20 a, Concidere aliquem totis uoluminibus. Or. 220 a, Concidere & delumbare ſententias. Ora. 219 b, Infringere & cõcidere numeros. de Pro. 71 a, Pòſt cõciſæ ſunt optimæ cohortes. At. 76 b, Sed tamen equites noſtros conciſos à Barbaris nũciabant. Ep. 163 b, et 166 a, Panſæ exercitus conciſus eſt. At. 250 a, Agripetas Buthroti conciſos audio.

Conciliatio, onis. communio, communitas. Of. 30 a, Cõmunem totius generis hominũ conciliationẽ et cõſociationem colere, tueri, ſeruare debemus. Acad. 33 a, Honeſtum autem quod ducatur à conciliatione naturæ, Zeno ſtatuit finẽ eſſe bonorũ. de N. 41 b, Deos inter ſe quaſi ciuili conciliatione & ſocietate eſſe coniunctos. de Or. 128 b, Quæ permotionis cauſa uehementer, uel conciliationis cauſa leniter aguntur: id eſt, beneuolentiæ, fauoris. pro Clu. 25 a, Pecuniam Staleno dedit Oppianicus ad conciliationem gratiæ.

Conciliatricula, læ. pro Seſt. 7 a, Alter erat nobilitate ipſa blanda conciliatricula commendatus.

Conciliatrix, cis. de Nat. 16 b, Natura blanda, conciliatrix, & quaſi ſui lena. de Amic. 103 a, Virtutis opinio eſt conciliatrix amicitiæ. de L. 161 b, Oratio, quæ conciliatrix eſt humanæ maximè ſocietatis.

Conciliatus, a, um. Attic. 229 b, Puero quoq; hoc à me dabis, ut animum eius conciliatum reddas.

Concilio, as. coniungo, adiungo, iungo, beneuolum facio uel reddo, amicum facio uel reddo, reconcilio, allicio, reficio, contraho, deuincio, beneuolentiam coniungo, charitatẽ inter aliquos iungo, cũ aliquo cõſuetudinem et amicitiã iungo, aliquem ad amicitiã adiũgo, amicitiã cũ aliquo cõſtituo: ſtudia hominũ complecti tenereq;, adiungere atq; inuitare aliquem ad amicitiam. de Fi. 95 a, Simulatq; natũ ſit animal, ipſum ſibi cõciliari et commendari ad ſe conſeruandũ. de Ar. 257 b, Parentibus & patriæ nos primùm natura conciliat. Offic. 11 a, Oratio conciliat inter ſe homines, coniũgitq; naturali quadam ſocietate. pro S. R. 38 b, Feras inter ſe partus atq; educatio & natura ipſa conciliat. Academ. 33 a, Frui reb. ijs quas primas homini natura conciliet. pro Pomp. 27 b,

¶ Nec Pompeij gratiã mihi per hanc cauſam cõciliari puto. pro Clu. 19 a, Si quis deus ueſtram mihi beneuolentiam ad audiendũ conciliaret. pro Mur. 143 a, Magnitudo negocij conciliat gloriã. & ibid. Largitio æquitatis conciliat gratiam. Orat. 212 b, Aut enim negligenda nobis fuit uoluptas audientium, aut ars eius cõciliandæ reperienda. pro Arc. 189 a, Ergo ille corporis motu tantũ amorem ſibi conciliarat ab omnibus. Offic. 36 a, Conciliare ſibi animos hominum, & ad uſus ſuos adiungere. de Fin. 59 a, Liberalitas, qua qui utuntur, beneuolentiã ſibi conciliant & charitatem. pro Deiot. 151 a, Deiotarus, quo cum mihi amicitiam reſp. conciliauit, hoſpitiũ uoluntas utriuſq; coniunxit. Epiſt. 160 b, & de in 59 a, Conciliare pacem inter ciues. I. A. 242 b, Mea perſona ad iſtã pacẽ conciliandã minimè fuit deligenda. de Or. 127 a, Eumq; cui cõcilies hunc amorẽ, ſignifices nihil ad utilitatem ſuam retuliſſe. & 127 b, Sentimus amorem conciliari, ſi id uelle uideare, quod ſit utile ipſis, apud quos agas, defendere. & ibi. Nãq; hæc res amorẽ magis cõciliat, illa uirtutis defenſio charitatẽ. & 125 a, Ea quæ omnia ualde beneuolentiam conciliant. 208 a, Ordiri orationem in quo conciliatur auditor, &c. 66 b, Etiam illa cognoram, initiò cõciliandos eorum eſſe animos qui audirent. de Or. 125 a, Multum ualet ad uincendum, animos iudicum conciliari quàm maximè ad beneuolentiã erga oratorem. & 119 a, Vt conciliemus nobis eos qui audiũt. & 127 a, Conciliare ſibi beneuolentiam populi. et 277 a, Itaq; noſtra neceſsitudo debet conciliare te illi. Par. 234 b, Amplificatio, quæ motu animorum conciliet in dicendo fidem. At. Conciliare ſibi uolũtatem alicuius. Ep. 56 b, Careo omnib. amicis, quorũ beneuolentiã nobis conciliarat reſp. et 41 a, Citius ueterẽ cõiunctionẽ diremiſſem, quàm nouã conciliaſſem. et 63 b, Illud non dubito, quin ſi te mea ſumma erga te ſtudia parũ mihi adiunxerunt, reſpub. nos inter nos conciliatura coniuncturaq; ſit. Oct. 331 a, Cui nulla dignitas maiorum cõciliaſſet opem potentiũ. Part. 234 a, Amplificatio, eſt grauior quædã affirmatio, quæ motu animorum conciliet in dicẽdo fidem. Ep. 197 b, Antonius legiones ſibi conciliare pecunia cogitabat. I. V. 136 a, Offenſionem & inuidiã pecuniæ conciliandæ cauſa ſuſcipere. et 137 a, Vtrũ cũ iudices ſitis de pecunia capta et cõciliata tantã pecuniã captã negligere poteſtis? et 137 a, Inuẽta eſt ratio quare HS. CXX. milia uno genere cõciliauit.

Concilium, lij. conſilium, conuenticulum, cœtus. de In. 68 a, Hunc pater ſuus concilium plebis habentem de tẽplo deduxit. de Finib. 66 a, b, Quid neceſſe eſt tãquam meretricem in matronarũ cœtũ, ſic uoluptatem in uirtutum concilium adducere. et 81 a, Opiniones, quæ apud populum, quæ in omni cœtu cõcilioq; proferẽdæ ſunt. de N. 5 b, Tum Velleius fidenter ſanè, &c. tanquã modò ex deorum concilio & ex Epicuri intermundijs deſcendiſſet: Audite, inquit, &c. de D. 90 b, In deorum cõcilium uocari. Sal. in Cic. 290 b, In concilio deorum fuiſſe. & ibid. In concilio deorum admitti. Tuſcul. 163 b, Iis deuium quoddã iter eſt ſecluſum à concilio deorũ. In Vat. 32 b, Conuocare concilium. Off. 59 b, Concilium paſtorum. pro Dom. 228 a, Quoniã plebi quoq; urbanæ mores, conuẽticula, et quaſi concilia quædã eſſe uoluerũt. de Sõ. 127 b, Cõcilia cœtusq; hominũ iure ſociati, quæ

ciuitates

ciuitates appellantur. de Sen. 94 b, Cũ in illud animorum concilium cœtumq́; proficiſcare. de L.176 a, Augures poſſunt cõcilia uel inſtituta dimittere, uel habita reſcindere.

Concinnè, pulchrè, facetè. de Orat. 116 a, Hæc quidem ſunt concinnè diſtributa, ſed non peritè. de* 39 b, Concinnè ut multa Timæus: id eſt, facetè. pro Qu.53 a, Hunc rogat blandè & concinnè.

Concinnitas, atis. compoſitio lenis, & numeroſa concinnitudo, condecentia. Or.204 a, Collocata uerba habent ornatum ſi aliquid concinnitatis efficiunt. Or.210 b, Forma ipſa concinnitasq́; uerborum conficiat orbem ſuum. & 204 b, Illa cõcinnitas, quæ uerborum collocationem illuminat. de Cla. 168 a, Vt memoriam concinnitatis ſuæ relinqueret. & 191 b, & 195 b, Ornata ſententiarum concinnitas.

Concinnitudo, nis. concinnitas. de In. 47 b, Exordium ſplendoris & feſtiuitatis & concinnitudinis minimum debet habere.

Concinno, as. adorno, aptè compono. Epiſt. 104 b, Ego tamen nactus in nauigatione noſtra puſillum laxamenti, concinnaui tibi munuſculum ex inſtituto meo. de Fi. lib.5, Vides ut hæc concinnant.

Concinnus, a, um. ornatus, numeroſus, elegãs, politus, facetus, aptus. nam Cinnus commiſtio eſt. Qu. Frat.318 a, Mihi erit curæ tectorium ut concinnum ſit. de Cl.195 b, Sententiæ non tã graues & ſeueræ, quàm uenuſtæ et concinnæ. Or.202 b, Sophiſtæ concinnas magis ſententias exquirũt quàm probabiles. de Cla.190 a, Cõcinnæ acutæq́; ſententiæ. I.P.92 a, Homo ad perſuadẽdũ concinnus, perfectus, politus è ſchola. de Fi. 127 b, Ariſto cõcinnus et elegãs. de Or.125 a, Cõcinna, diſtincta, ornata, feſtiua oratio. ad Her.31 a, Lepida et concinna exornatio. de Or.162 a, Reditus ad rem aptus et concinnus. Or.198 b, Alij in eadẽ ieiunitate cõcinniores: id eſt, faceti, florentes etiã & leuiter ornati. I.P.84 a, Hic autẽ nec tam concinnus heluo, nec tam muſicus iacebat, etc.

Concino, nis. ſimul cano, conuenio, quadro. pro Seſt. 13 a, Hæc tum à me tanquam fata in ipſa re generanda cõcinebatur. Tuſculan.171 a, Hæ cum preſsis & flebilibus modis concinuntur, difficile eſt, etc. de Na.39 a, Omnes mundi partes inter ſe concinentes. de Fin.144 a, Videsne ut hæc concinant? & herculè mirabilis eſt apud illos contextus rerum, reſpondent extrema primis, media utriſq́;, omnia omnibus.

Concio, onis. conuentus, uel multitudo hominum, corona, conſilium, concilium, ſcena, oratio. de N.14 a, Libri Protagoræ in concione combuſti. de Orat.131 a, Quid aliud fuit in quo concio rediret, niſi illa uultus & uocis imitatio? pro Seſt.8 b, Conſul aduocat cõcionem, habet orationem talem, qualem, &c. In Verr. 190 a, Aduocare concionem donandi cauſa. de Am.118 b, Cõcio quæ ex imperitiſsimis conſtat. de Fin.80 b, & Or.218 a, Clamor concionis. At.18 a, Ex hac ego lege ſecunda concionis uoluntate omnia illa tollebam, quæ, &c. pro Flac. 149 a, Nullam maiores noſtri uim concionis eſſe uoluerunt. pro Flac. 149 a, Quæ ſciſceret, aut quæ populus iuberet, ſemota concione iuberi uetariq́; uoluerunt. & ibid. Græcorum totæ reſp. ſedentis concionis temeritate adminiſtrantur. de Aruſpic. 254 b, Iſta labes, eas habet conciones, ea miſcet, ea turbat.

Concio, pro oratione ad populum. pro Seſt.24 a, P.Lentulus habuit concionem de me, ad quem pop. Romani concurſus eſt factus. I.P.87 a, De mea ſalute P.Lentuli, Cn. Pompeij cæterorumq́; principum celeberrimæ & gratiſsimæ cõciones fuerunt. Ep.60 b, Atq; ille me abeũtem magiſtratu concionis habendæ poteſtate priuauit. & 134 a, et 133 b, Legi concionem tuã, nihil illa ſapientius. Antequã.195 b, In cõcione mea nihil ponã de reb. meis geſtis. Ep.174 b, Meæq́; illæ uehementes conciones, tanquam σκιαμαχίαι eſſe uidentur. contra Rul.66 a, Eam primam habent concionem, qua gratiam beneficij ueſtri cum ſuorum laude coniungant.

Concio, pro ſuggeſto, & roſtris. Attic. 54 b, Subitò ille in concionem aſcẽdit. & Poſt.206 b, de Fin.80 a, Quid enim mereri uelis iam cum magiſtratum inieris, & in concionem aſcenderis, ut dicas, &c.

Conciuncula, læ. Attic. li.2. pag.31 b, Quod uectigal ſupereſt domeſticum, præter uiceſimã, quæ mihi uidetur una conciuncula, clamore pediſſequorum noſtrorum eſſe peritura.

Concionalis, le. Att.12 a, Illa concionalis hirudo ærarij. & Qu. Fr. 312 a, Clamor concionalis, id eſt, concionis.

Concionarius, a, um. Quint. Frat.308 b, Populus concionarius.

Concionator, oris. I. C. 120 a, Intellectum eſt, quid intereſt inter leuitatem concionatorum, & animum uerè popularem.

Concionor, aris. concionem habeo. Att.152 a, Cæſar poſtero die in oppidũ introiuit, cõcionatus eſt, inde Romã contendit. de Ar.245 a, De religionibus ſacris concionatus eſt Clodius. Qu.F.311 b, Cato concionatus eſt comitia haberi non ſiturum. Ep.163 b, Cũ Lepidus concionaretur atq; omnibus ſcriberet, ſe conſentire cum Antonio. Tuſc.239 b, Idemq́; cum in communibus ſuggeſtis conſiſtere non auderet, cõcionari ex turri alta ſolebat. Tuſc.174 a, Quæ cum ita ſint, magna tamen eloquentia eſt utendum, atq; ita uelut ſuperiore è loco cõcionandum, ut homines, &c.

Concipio, is. cum ad ſemen, & ad generandũ propriè pertinet, ſignificat comprehendo, colligo, accipio, imbibo. de N.31 a, Omnia quæ terra cõcipiat ſemina, tempe ratione caloris oriri & augeſcere. In Arato, Nã quorũ ſtirpes, tellus amplexa prehẽdit, Hæc augẽs anima, uitali flamine mulcet. de N.42 a, Semẽ incidens in concipientem cõprehendentemq́; naturã. de D.122 b, Itáne cẽſes ante coronam extitiſſe quàm herbarũ conceptũ eſſe ſemen? & 118 b, Vtrum igitur cũ conceperit mula, an cũ peperit oſtentum eſt? pro Clu.24 a, Vt id quod cõceperat ſeruaret, ut ſaluum párere poſſet. & ibid. Vt unà illa, quod erat ex fratre conceptum necaretur.

Concipere, ad alia translatum, pro apprehendere, & accipere, animo & ſpe magna ſuſcipere, credere. pro Cl.24, Hoc quod conceptum reſp. periculum parturit, cõſilio diſcutiam. de D.125 b, Imbecilli animi ſuperſtitioſa iſta facilè concipiunt. de Or.126 a, & 125 b, Mens parata ad comprehendendam uim oratoris. & ibid. Nulla materia niſi admoto igni, ignem concipere poteſt. de N.78 b, Is non à deo immiſſum dolorem, ſed conceptũ à ſeipſo continebat. et 54 a, Animæ pars redditur, reſpirando pars concipitur parte quadam quam uentriculũ appellant. I. V.75 a, Vos aliquot iam per annos conceptam huic ordini turpitudinem atq; infamiã delere potuiſtis. pro S. R. 29 a, Sanguis paternus, ex quo ſi qua macula concepta eſt, laui non poteſt. aliàs elui. pro Syl. 179 b, Furor biennio antè conceptus erupit in meo conſulatu. Offic.25 a, Ipſa ſenectus concipit dedecus. Antequàm. 192 b, Si liberũ conceptam dulcedinem animo incluſam continetis. Poſtquam. 198 a, Odium in aliquẽ conceptum iamdiu continere. de Ar.257 a, Veruntamen nocturnis uigilijs iuſtitium illud cõceptum ac meditatũ eſt. Tuſ. 163 b, Qui in repub. uiolanda fraudes inexpiabiles concepiſſent. I. C.105 b, Cõcipere ſcelus. I.V.78 a, Non iſte maius in ſeſe ſcelus concepit, cùm fana ſpoliaret, &c. quàm ij, ſi qui iſtum, &c. ſentẽtia ſua liberauerint. & 216 b, Magno ſcelere cõcepto. pro Syl.170 a, Quod flagitium non cum Antonio concepiſti? de N.14 b, Ita neceſſe fuit, aut hæc flagitia animo cõcipere, aut, etc. In Ver. 250 b, Concipere furorẽ ex maleficio. de L. 190 b, Concipere uicium. I.V.224 a, Concipere magnã cupiditatem auribus: id eſt, ex auditu. de Fin.56 a, Voluptas animo concepta atq; comprehenſa. de Leg.168 a, Principiò quaſi adumbratas quaſdam intelligentias animo ac mẽte concipimus. Tuſc.213 b, Diſcordia, ira acerbior intimo odio & corde concepta. & 169 a, Cũ iam in præcordijs conceptã mortem continerent. Off.73 b, Quod ita iuratum eſt, ut mens conciperet fieri oportere, id obſeruandum eſt.

Concipere, eſt formulam aliquã proponere, et exprimere. Offic.73 b, Quod ex animi tui ſententia iuraueris, ſicut uerbis concipitur more noſtro, id non facere periurium eſt. Qu.F.316 a, Concipere uadimonium. in Arat. Nam quorum ſtirpes tellus amplexa prehendit, Hæc augens animas uitali flamine mulcet.

Conciſio, onis. Part. 231 b, Conciſione uerborum.

Conciſus, a, um. minutus, cæſus, breuis. de Orat. 114 a, Philoſophi anguſtis et conciſis diſputationibus illigati. & 158 b, Quanquã hoc ipſum imus, &c. conciſum eſt. de Cl.170 b, Diſtinctè conciſa breuitas. de Orat. 200 b, Thraſymachus minutis numeris cõciſus. At.250 a, Agri petas Buthroti cõciſos audio. pro Seſt.20 b, Aliquis cõciſus plurimis uulneribus. de Cl.170 b, Conciſæ ſententiæ & interdum nõ ſatis apertæ cum breuitate, tum nimio acumine.

Concitatio, onis. motus, commotio. Qu. Fr.297 b, Vehementes animi cõcitationes. Tuſ.237 b, Concitatio animi, quã perturbationem uoco. de Cl.169 b, Plebis concitatione & ſeditione nunciata. de D.87 b, Concitatione quadam animi aut ſoluto liberoq́; motu futura præſentire. & 97 a, Atq; etiam illa concitatio declarat uim in animis eſſe diuinam. & 114 a, Concitatio mentis.

Concitator, oris. pro Do.215 a, Seditionis ſtimulator et concitator tu fuiſti. pro Dom. 215 b, Clodius cõcitator tabernariorum.

Concitatus, a, um. commotus. de Som.129 a, Conuerſio cœli concitatior. pro Muren.129 b, Ac teipſum et animi quodam impetu concitatum, & ui naturæ atq; ingenij elatum iam uſus flectet, dies leniet, ætas mitigabit.

Concito, as. commoueo, perturbo, ſtimulo, excito, cieo, inflammo. Ac.36 a, Quò enim ſpectat illud, niſi ut opifices concitentur. Or. 208 b, Alterum quo perturbãtur animi & concitantur. Pro Mur.139 a, Concitare ſeditionem ac diſcordiam. Ep.18 b, Vt quã expectationẽ de te concitaſti, hanc ſuſtinere ac tueri poſsis. pro Mil.109 a, Cum totius Italiæ concurſus, quem mea ſalus concitauerat, facti illius gloriã libens agnouiſſet. Ep.166 a, Non modò nationes, ſed etiam ſeruitia concitare. de D.94 a, Cum à corpore abſtractus animus diuino inſtinctu cõcitatur. de Or.102 a, Si quis eſſet ſatis concitatus cohortatione ſua ad ſtudiũ cognoſcendæ ueritatis. de Cla.193 b, Admirabili quodã ad philoſophãdum ſtudio cõcitatus. I.C.119 a, Noua quædam miſceri & cõcitari mala. Epi. 144 b, Cũ magnũ bellũ in Cappadocia concitaretur. de Or.126 a, Hominẽ iraſci, dolere, omni animi motu cõcitari. & 104 b, Cõcitare miſericordiam populi. et 130 b, Cõcitare riſum. Epi.18 b, Concitare expectationem ſui. I.V.239 b, Concitare inuidiã in aliquẽ. de In.60 b, Concitare grauem offenſionem in aliquam rem. & iterum, 61 a, Concitare magnum odium in aliquem hominem.

Concitus, a, um. commotus. pro Cecin.287 b, Defenſor nimium litigioſus, concitus ad rixam.

Conclamo, as. I. A.205 b, Cum uos uniuerſi una mẽte & una uoce iterum à me conſeruatam eſſe rempublicam conclamaſtis. In Verr. Conclamant omnes & approbãt ita fieri oportere.

Conclaue, uis. cubiculum, triclinium. in Ver.213 a, Singula conclauia, quæ iſte & Romæ & in omnibus uillis habet, tricenos lectos optimè ſtratos cum cæteris ornamẽtis conuiuij quærerent. de Diuin. 86 a, Conclaue illud, ubi erat mãſurus, ſi ire perrexiſſet, proxima nocte corruit. de Or.141 a, Hoc interim ſpacio conclaue illud, ubi epulabatur Scopas, concidit. Qu. Fr. 320 b, Tectũ quod ſuper conclauia non placuerat tibi eſſe multorum faſtigiorum. pro Dom.226 b, Porticus cum conclauibus pauimenta trecentũm pedum. Qu. Fr.328 b, In primisq́; inferior porticus & eius conclauia fiunt rectè. pro S.R. 29 a, Cum pater cœnatus cubitum in idem cõclaue cum duobus filijs iſſet.

Concludo, dis. peroro, efficio, conficio, infero, complector, colligo. pro Seſt.26 a, Sed ut extremum habeat aliquid oratio mea, concludam illud de optimatib. de Ora. 137 a, Deinde ut cõcludamus atq; ita peroremus, natura ipſa præſcribit. Or.208 a, Poſt omnia perorationẽ inflãmãtem reſtringuentemúe cõcludere. et ib. Singulas argumentationes ita concludere, ut efficiatur, quod ſit conſequens ijs quæ ſumentur ad quamq́; rem confirmandã. et 209 b, Vt argumentũ ratione concludat. de In.36 b, Hoc ſi nolis inferre, & inferas quod ſequitur, fecit igitur inceſtum, et cõcluſeris argumentationẽ & perſpicuã fugeris cõplexionẽ. de Or.128 b, Demonſtrare quod cõcludere aduerſarij uelint, nõ effici ex propoſitis, nec eſſe cõſequẽs. de N.19 a, Argumenti ſententiã concludere more dialecticorum. Acad.8 a, Quod ſi ita eſſet quomodo quemquã concluſiſſe aliquid aut inueniſſe diceremus, aut quæ eſſet cõcluſi argumẽti fides? de D.95 a, Chryſippus ex ipſis exemplis ſolet ratione concludere hoc modo, ſi, &c. de Fin.52 a, Epicurus nõ quomodo efficiatur, concludaturq́; ratio, tradit. de D.121 a, Illa igitur ratio cõcluditur, nec id quod, &c. de Fin.64 b, Cõmodius arbitror ex rebus conceſsis concludi quid uelis, & ad exitum perue-

Universidad de Deusto
Biblioteca

tum peruenirí. & 78 a, Deinde cõcludebat, dolorẽ esse summum malum. de D. 97 b, Quæ quidem esse reuera, hac Stoicorum ratione concluditur, si sint Dij, &c. de Fin. 82 b. Perfecto enim & concluso, nec uirtutib. nec amicitijs usquam locum esse, si ad uoluptatẽ omnia referantur, nihil prætereà magnopere dicendum. de Or. 226 b, Conclusiq; ita, ut dicerẽ, & c. I. V. 184 b, Concluserum me esse crimen decumarum dixeram. & 227 b, Vt aliquando totam huius generis rationem cõcludam atq; definiã. de D. 129 b, O acutos homines, qui paucis uerbis negocium confectum putant, ea sumunt ad concludẽdum, quorũ his nihil cõceditur. Par. 122 b, Quod si ita esse pluribus uerbis differendum est, illud tamen breui consiciendum est, nisi qui, & c. I. V. 122 b, Facinus crudelitate perfectum & conclusum. Concludere, claudere, cogere, constringere, comprehendere. de Vn. 196 b, Deus intelligentiam in animo, animum conclusit in corpore. de L. 159 a, Vt hoc ciuile ius quod dicimus, in paruum quendam & angustum concludatur locũ naturæ. I. V. 255 a, Vrbe portus cingitur & concluditur. de Fin. 138 a, Ne bestiæ quidem, quas delectationis causa concludimus, facilè patiuntur sese contineri. de N. 30 a, Cõclusa aqua facilè corrũpitur. de Cl. 167 b, Natura ipsa circunscriptione quadam cõprehendit, cõcluditq; sententiam. Or. 219 b, Explere & concludere sentẽtias. Or. 213 b, Sententia aptè uerbis cõprehensa & cõclusa. Or. 216 b, Quorum descriptus ordo alias alia termi natione concluditur. Ep. 68 a, Si alicuius ancipites uarijq; casus exitu notabili cõcluduntur, expletur animus iucundissimæ lectionis uoluptate. pro Mur. 134 a, Pro uincia in qua laus æquitatis, integritatis, facilitatis, ad extremum ludorum uoluptate concluditur. de Or. 100 b, Omnia, quæ sunt conclusa nunc artibus, dispersa & dissipata quondam fuerunt. & 108 a, Orator aũt concludatur in ea, quæ sunt in usu ciuitatũ uulgari & forẽsi. pro Qu. 12 a, In hoc singulare iudiciũ causa omnis concluditur. pro Qu. R. 47 a, In hanc formulam omnia iudicia conclusa & comprehensa sunt. At. 214 b, Dolabellæ nomen iam expeditum uidetur, ut etiã repræsentatione concludam.

Conclusè, definitè, circunscriptè. Orat. 214 d, Aptè & conclusè aliquid dicere.

Conclusio, onis. clausula, peroratio, epilogus, complexio, & argumentatio ipsa. de In. 60 a, Conclusio est exitus & determinatio totius orationis. de Orat. 116 a, Tum alij cõclusionem orationis, & quasi perorationẽ collocant. de D. 129 b, Conclusio autem rationis ea probatur, in qua ex reb. nõ dubijs, id quod dubitatur, efficitur. Aca. 17 b, Hæc conclusio, quã habeat uim, considera: id est, argumentatio uel ratio. Quin. Frat. 299 a, In extrema parte & cõclusione muneris ac negocij tui diligentissimus sis. Orat. 213 a, Conclusio sententiarum. de Or. 159 a, Cõclusio uerborum: id est, clausula. de Cl. 167 b, Conclusio ad numerum.

Conclusio, exornatio est, quæ breui argumẽtatione, ex ijs quæ antedicta sunt aut facta, conficit id quod necessariè consequatur, & c. ad Her. 33 b.

Conclusiuncula, læ. Acad. 19 a, Vniuæ argumenti conclusiuncula, tota causa comprehendit. L. Contortulus.

Conclusus, a, um. de Na. 30 a, Concluſa aqua facilè corrumpitur. & ibi. Angustia conclusæ orationis. Or. 198 b, Oratio non conclusa.)(Oratio terminata.

Concœnatio, onis. symposion. de Senect. 86 a, Græci conuiuium tum compotationem, tum concœnationem uocant.

Concoquo, quis, digero, extero, muto. de Nat. 30 b, Cleanthes negat ullum esse cibum tam grauẽ, quin is die ac nocte concoquatur. de Fin. 78 a, Cibus facillimus ad cõcoquendum. de N. 51 a, Platalea conchas stomachi calore cõcoquens, & postea euomẽs. & 53 b, Aluus arcet & continet illud quod recipit, ut id mutari facilè & cõcoqui possit. Q. F. 328 b, Hæc odia non sorbeo solum, sed etiam concoquo. pro Qu. R. 52 b, Tibi diu deliberandũ & cõcoquendũ est, utrum, & c. Ep. 127 b, Nunc uide utrã te κρίσις magis delectet, χρυσιππάια ne, an hæc quæ noster Diodorus.

Concordia, diæ. consensus, conspiratio. pro Clu. 30 a, Equitas ordini senatorio concordia cõiunctissimos esse cupio. Antequã. 193 b, Pax et cõcordia extraneis gignitur, cum iam domesticis non insideat. Ep. 192 a, Hæc conspiratio & concordia omnium ordinũ ad defendendam libertatẽ. At. 133 a, Aliquos perfidia hominũ distractos rursus in pristinam cõcordiam reducere. I. C. 116 b, Reconciliatio concordiæ. pro Cl. 37 b, Nummarius interpres pacis et concordiæ nõ probatur. I. A. 246 a, Si Cinna concordiã cum Octauio cõfirmare uoluisset. At. 100 b, Si ad concordiam res adduci potest. & 141 a, Demetrij liber de Concordia.

Concordissimè. pro Rab. 93 a, Mors illi acerba cum fratris, qui cum concordissimè uixerat.

Concordo, as. consto, congruo, consentio, cum aliquo sentio, idem sentio, concino, concentũ seruo.)(Dissentio, Tusc. 235 b, Sic animi sanitas dicitur, cũ eius iudicatio. Tusc. 235 b, Sic animi sanitas dicitur, cũ eius iudicia opinionesq; concordant. Ter. 131 a, Si concordabis cũ illa, habebis, & c. Item de Amic. Omnes uno ore consentiunt, & omnes ad unum sentiunt.

Concors, dis. consentiens, conueniens, coniunctus. Concordes sunt, quorum sensus in aliqua re congruunt. pro Lig. 137 b, An ille cum P. Actio, quàm cum concordissimis fratribus esse maluisset? de L. 190 a, Moderatus & concors ciuitatis status. de Vn. 197 b, Mundus ipse se concordi quadam amicitia & charitate complectitur. de Ar. 254 a, Quod anno antè frater Metellus concors etiam tum senatus principi Cn. Pompei fuit. etiam dicenti excluserat. I. V. 222 a, Esse coniunctissimo animo cum aliquo. Ora. 207 b, Nisi inter eos conueniat, quid sit, & c.

Concredo, dis. credo, commendo. pro Qu. 11 b, Alphenus, cui tu rem tuam commendare proficiscens, & commendatæ sunt atq; concreditæ.

Concrepo, as. Off. 66 a, Si uir bonus hanc habeat uim, ut si digitis concrepuerit, posit in locupletium testamenta nomen eius irrepere, hac ui nõ utatur. contra Rul. 82 a, Qui simul ac decemuiri concrepuerint, expediti adcædem possint esse. pro Cæl. 51 b, Deinde scabella concrepant, aulæum tollitur. Or. 212 a, Concrepuit.

Concresco, scis. de Nat. 31 a, Aqua neq; conglaciaret frigoribus, neq; niue pruinaq; concresceret, nisi eadem se admisto calore liquefacta & dilapsa diffunderet.

Concretio, onis. compositio. de Vn. 203 b, Causæ, quæ uim habeant caloris & frigoris, concretionis & liquoris. de N. 15 b, Epicurus corporum concretionem fugit, ne interitus & dissipatio consequatur. Tusc. 162 a, Deum esse mentem solutam quandam & liberam, segregatam ab omni concretione mortali, & c.

Concretus, a, um. mixtus, conflatus, compositus, quasi conglutinatus. Tusc. 162 a, Nihil est in animis mixtũ atq; concretum, aut quod ex terra natum atq; fictum esse uideatur. Tusc. 163 a, Quoniam nihil sit animis admixtum, nihil concretum, nihil copulatum, nihil coagmentatum, nihil duplex. & 161 a, Quid enim obsecro te, terra ne tibi, aut hoc nebuloso & caligimoso cœlo, aut fata, aut cõcreta uidetur tãta uis memoriæ? & ibi. Quid illa uis? quæ, etc. ex hac ne tibi terrena mortaliq; natura, et caduca concreta uidetur? & 158 a, Nam nunc quidẽ foramina illa, quæ patent ad animũ à corpore, terrenis concretisq; corporibus sunt interseptа quodã modo. Tusc. 157 a, Necesse est ut animi ferantur ad cœlum, & ab his perrumpatur & diuidatur crassus hic & cõcretus aer, qui est terræ proximus. de N. 34 a, Aer purus ac tenuis.)(Cœlum crassum atq; concretum. de D. 107 b, Vinque & concretum esse cœlum. de Nat. 16 a, Species deorum, quæ nihil habeat concreti, nihil solidi, nihil expressi, nihil eminentis. de Vn. 199 b, Deus omne quod erat concretum & corporeum, substernebat animo. de N. 46 a, Aer fusus & extenuatus in sublime fertur: cõcretus aũt in nubẽ cogitur. Tusc. 242 a, Initia unde omnia orta, generata, cõcreta sunt. Tusc. 160 a, Nam sanguinem, bilẽ, pituitam, & c. uideor posse dicere, unde concreta et quo modo facta sint. de N. 65 b, Corpus concretũ ex elementis: id est, compositum. & 66 a, Etenim aut simplex est natura animantis, & c. aut concretum ex pluribus naturis. de D. 84 a, Cum claram speciem cõcreto lumine luna Abdidit. I. P. 84 a, Animal ex nefarijs stupris, ex ciuili cruore, ex omnium impunitate concretum.

Concubina, næ. de Or. 100 a, Cum quæreretur, & c. & de eius matre, quæ si iudicaretis certis quibusdã uerbis, non nouis nuptijs fieri cum superiore diuortium, in concubinæ locum duceretur.

Concubitus, tus. cõiunctio, complexus uenereus. de N. 10 b, Concubitus deorum cum humano genere.

Concubius, a, um. cum omnes cubant, intempestus. ut nox concubia. de D. 93 b, Qui cum cœnati quiescerent, concubia nocte uisum est in somnis ei, & c.

Conculco, as. protero, obtero. Att. 125 a, Conculcari miseram Italiam uidebis proxima æstate, ab utriusq; manipijs, etc. I. P. 92 b, Piso ad portam Aesquilinam, Maedonicam lauream conculcauit. pro Fl. 157 b, & pro Do. 235 b, Proterere & conculcare aliquem.

Concumbo, bis. uel Concubo, as. de Fa. 146 a, Quia ita fatum sit, & concubiturum cum uxore Latium, et ex ea Oedipum procreaturum. & 126 a, de In. 51 b, Si perit, cum uiro concubuit.

Concupisco, scis. cupio. de Nat. 6 b, Quid autem erat, quod concupisceret deus mundum signis ornare? de Fi. 60 a, Quæ autem cupiditates inanes sunt, his parẽdum non est, nihil enim desiderabile concupiscũt. de D. 91 a, Cuius mors ita gloriosa fuit, ut eã cõcupisceret filius. I. A. 202 a, Quid concupiscas tu uideris, quod concupiueris certè habebis. Ep. 147 b, & 149 a, Concupiscere aliquid perniciosum. pro Clu. 22 b, Is Sassiam in matrimonium ducere concupiuit. pro Qu. 12 b, Sicut tu semper summè concupisti. At. 140 a, Cn. noster Syllani regni similitudinem concupiuit. & 11 a, Cæsar omnia omnium concupiuit. Orat. 197 a, Qui res magnas & maximè expetendas concupiuerunt. pro S. R. 36 a, Prædia alterius concupiscere. Parad. 125 b, Diuitias infinitè concupiscere. I. A. 158 b, Credo uos non opes uiolentas, & c. sed charitatem ciuium & gloriam concupisse.

Concupitus, a, um. Tusc. 214 a, Nam cùm est concupita pecunia, nec adhibita continuò ratio, & c. permanat in uenas illud malum, & c.

Concurro, ris. conuenio, conuolo, confugio, confligo. pro R. P. 125 b, Si uobis nũciaretur hanc legem ferri, cõcurrẽdum ad curiam putaretis & ibi. Conuolaretis ad rostra. Qu. Fr. 302 b, Si diem nobis Clodius dixerit, tota Italia concurret. pro Quin. 14 b, Vt statim de iure aliquis concurrerit, nõ toto triduo D C C. millia passuum conficiũtur. I. V. 234 a, Concurrit ad me maxima multitudo. pro Mil. 209 a, Ipse cunctæ Italiæ cupiẽti signum dedit, ut ad me restituendum Romam concurrerẽt. I. A. 228 b, Concurritur undiq; ad commune incendium extinguendum. contra Rul. 68 b, Concionem aduocari iubet, summa cum expectatione concurritur. & ibi. Concurrunt plures uno tempore librarij, descriptam orationem ad me afferunt. Att. 20 b, Et raptim in eam sententiam pedarij concurrerunt. Epist. 162 a, In aciem copias de uico produxit, & sine mora cõcurrit. Att. 120 a, Nulla est sedes, quò concurrant, qui remp. defensam uolũt. ad Brut. 90 b, Ne darem perditis hominem parum sanum, quò concurrerãt. Or. 211 a, Cùm autem nobis non dicitur, quia obscœnius concurrerent literæ. de Or. 159 a, Verba ne asperè cõcurrant, ne'ue uastius diducantur. de D. 137 b, Nemo somnijs crederet, nisi ista casu nõnunquam fortè temerè concurrerẽt. ad Her. 7 b, 8 a, Si quæ suprà dicta sunt, signa concurrũt. de Fin. 131 a, Res enim cõtrariæ concurrũt. I. A. 255 b, Vtrum sit æquius cõcurrere an cõsentire, & c. Ex epistola M. Antonij. At. 253 a, Ad Balbũ scripsi, ut si quid tale accidisset, ut non cõcurrerent nomina, subueniret, & c. Of. 30 a, Quæ ut cõcurrant omnia optabile. pro Plan. 276 a, Sæpe cõcurrit, ut eodem tempore multa mihi agenda sint.

Concursatio, onis. Ep. 2 b, Libonis & Hipsæi non obscura concursatio & contentio. de Cla. 187 a, & 196 b, Multa concursatione multoq; clamore. pro Dom. 216 a, Quid puerorum illa concursatio nocturna? de D. 138 b, Cedò tandem quid sit ordo, aut concursatio somniorum. I. A. 236 b, In tanta cõcursatione perturbationum. I. Concursus.

Concursio, onis. concursus. Orat. 211 a, In ea est crebra ista uocum cõcursio, quam magna ex parte ut uitiosam fugit Demosthenes. ad Her. 27 b, Crebræ uocaliũ cõcursiones. Acad. 40 a, Corpusculorum concursio fortuita. de Fin. 25 a, Corpora indiuidua in infinito inani ita ferri, ut concursionibus inter se cohæresçant. Top. 227 a, Concursio rerum fortuitarum. de Orat. 162 a, Concursio, quæ uerborum exornatio est.

Concurso, as. Epist. 95 b, Vt nostras uillas obire & mecum simul lecticula cõcursare possis. pro S. R. 31 b, Qui

armati noctes dieſq; concurſabant.pro Mur.134 b,Præſertim cùm iam hoc nouo more omnes ferè domos omnium concurſent.de D.135 a,Deos immortales concurſare omnium mortalium non modò lectos,uerùm etiam grabatos,&c.de N.48 b,Corpora huc & illuc temerè concurſantia. Att.9 a,Concurſabant barbatuli iuuenes. I.V.241 b,Tum inquam,concurſant cæteri prætores.et 251 b,Obire prouinciam & concurſare.

Concurſus,*ſus.conflictio,cõuentio,motus,effuſio,concurſio*. At.76 b,Concurſus fiunt ex agris & uicis,& ex domibus omnibus.de Clar.192 a, Cum Demoſthenes dicturus erat,cõcurſus audiendi cauſa ex tota Græcia fiebant.At.274 a,b,Nam tantæ multitudinis, quantam capit urbs noſtra,cõcurſus eſt ad me factus.I.V.211 a,Quẽ concurſum factum in oppido putatis? & 249 a,Et concurſus undiq; fiebant. Att.10 b,Clamor concurſuſq; fit. pro Deiot.149 a, Quos cõcurſus facere ſolebat,quàm ſe iactare?de D.119 a, Cum Bubulcus clamorem edidiſſet,concurſum eſſe factum , totamq; in eum locum Heturiam conueniſſe. Att.74 b,De concurſu legationum priuatarum,& de incredibili multitudine,quæ mihi mirabilem in modum Epheſi præſtò fuit,audiſſe te puto.I. P. 90 b, Quid dicam effuſiones hominum ex oppidis, quid concurſum ex agris?pro Dom. 242 a, Italiæ magnificentiſsimus ille motus,municipiorumq; concurſus. Att.279 a, Omnis omnium concurſus de te futurus eſt. Acad.18 a, Mihi autem magis uidetur non potuiſſe ſuſtinere concurſum omnium philoſophorum. Epiſt. 69 b, Quæ cogitatio ui tempeſtatum & concurſu calamitatum labefactata atq; conuulſa.de Clar.167 a,Concurſus quinq; artium maximarum,&c.de Fi.88 b,Magnus concurſus honeſtiſsimorum ſtudiorum.Part. 239 a, Ex rationis,& ex firmamenti conflictione , & quaſi concurſu quæſtio exoritur.de N.14 b, Mũdum eſſe factum concurſu atomorũ fortuitò.Part.231 b,Concurſus aſper literarum.de Orat. 158 b , Collocationis eſt componere & ſtruere uerba ſic,ut ne'ue aſper eorum concurſus ſit, ne'ue hiulcus.Or.211 a, Extremorum uerborum cum in ſequentibus primis concurſus , aut hiulcas uoces efficit aut aſperas.

Concutio,*tis.uehementer commoueo*.in Ant.181 a,Is leges Cæſaris,ut rempub. concutere poſſet , euertit. pro Mil.116 b, Concuſſá hominum licentia et cupiditatibus fractis.

Condecentia,*tiæ.cõcinnitas,decorum,ornatus*. de Or. 161 b,Orator uerbis quidem ad aptam compoſitionem, & condecentiam: ſententijs uerò ad grauitatem orationis utatur.

Condemnatus,*a,um*.pro Seſt.21 b,Rerum capitalium condemnati.

Condemno,*as.damno*)(. *Abſoluo,libero*.Epiſtol.18 a, Quare ſi iniquus es in me iudex , cõdemnabo eodẽ ego te crimine.I.V.95 b,Ego hoc uno crimine illũ condemnem neceſſe eſt.de Pro.74 a , Qui Gabinij literas inſigni quadam nota et ignominia noua condemnaſtis. pro Clu.41 b , Scæuola condemnatus eſt alijs criminibus. I. A.171 a,Antonius Licinium Lẽticulam de alea condemnatum reſtituit.de Or.99 a, Cæteros non dubitabo primùm inertiæ condemnare ſentẽtia mea, pòſt etiam impudentiæ.Epiſt.238 a,Piſo ſceleris condemnat generum ſuũ.I.A.161 a,Cuius etiã familiares de ui condẽnati ſunt. Ep. 84 b,Ea ciuitas, in quam tot nefariorum ſcelerum condemnati reuerterũt.de Or.105 a, Cuius reſponſo ſic iudices exarſerunt,ut capitis hominem innocẽtiſsimum condemnarent.I.V.112 b , Condemnari iniuriarum. pro Cec.302 b,Condemnari ſponſionis.)(.Vincere ſponſionem.pro Flac.155 a,Poles item pecuniæ publicæ eſt condemnatus.I.P.82 b,Crudelitatis tu furcifer ſenatum conſul in concione condemnas?pro Qu.2 b,Arbitrium pro ſocio condẽnari.pro S.R.37 a,Turpiſsimo iudicio condemnari.Brut.90 b,Ego fidem conſulum non condemnabam,quæ ſuſpecta uehementer erat. I. P. 88 a, Amici tui ſilentio temeritatem tuam condemnauerunt. & ibi. Tuum factum eſt comdemnatum iudicio amicorum. de N.40 b,Condemnare aliquem cauſa incognita. Anteq. 195 b,Sententijs iudicum conuinci:id eſt,condemnari.I. V.113 a,Hunc hominẽ Veneri abſoluit,ſibi condemnat.

Condico,*cis.dicto conuenire & ſignificare*. Epiſt.15 b, Craſſus penè à meis laribus in prouinciã profectus eſt. nam cum mihi condixiſſet,cœnauit apud me in mei generi Craſsipedis hortis.

Condimentum,*ti.conditio.ſapor qui cibos commendat*.de Fin.83 b,Socrates dicebat cibi condimentum eſſe famem,potionis ſitim.Of.76 b,Nam ut tribuamus aliquid uoluptati,condimenti fortaſſe nonnihil , utilitatis certè non habebit.de Am. 108 b , Accedat huc ſuauitas oportet ſermonum,atq; morum, haud quaquam mediocre condimentum amicitiæ.de Or. 134 a , Hæc omnium ſermonum condimẽta ſunt. Qu.Fr. 294 a, Seueritatem acerbam multis condimentis humanitatis mitigare.

Condio,*dis.aliquo ſapore commendo,tempero*.Tuſcul. 247 a,Labor in uenatu, ſudor , curſus ab Eurota, ſitis, fames:his enim rebus Lacedæmoniorũ epulæ condiuntur.et ibi. Quis hoc non uidet,deſiderijs iſta cõdiri omnia?Epiſt.107 b,Iſti herbas omnes ita condiunt, ut nihil poſsit eſſe iucundius.Tuſ.171 b, Perſæ mortuos cera circunlitos condiunt. Att.200 a,Hilaritatẽ triſticiam temporum condiebamus.de Or.128 a,b, Oratio illa temperata eſt,in qua aſperitas cõtentionis oratoris ipſius humanitate conditur.pro Clu.32 b,Qui uicia, quæ ab natura habet,artificio quodam malitiæ condiuit.Or.215 a, Omnino duo ſunt quæ condiant orationem , uerborum numerorumq; iucunditas.pro Mur.140 a, Quare non erunt illa quidem meliora , ſed certè condita iucundius. Of.27 a,Sale cõditus & facetijs Cæſar.de N.56 b, Mandare aliquid conditum uetuſtati. Att.133 a, Conditiones ciborum & compoſitiones unguentorum.

Condiſcipulus,*li*.Tuſ.156 b, Dicæarchus cum Ariſtoxeno æquali et condiſcipulo ſuo.de N.8 b , Xenocrates Ariſtotelis condiſcipulus.pro Syl.170 a,Et ſe meũ condiſcipulũ in pueritia cõmemorauit fuiſſe. At.78 b, Tui condiſcipuli.

Condiſco,*ſcis*. pro Quin. Vt in pecunia tua condiſceret,qui pecuniæ fructus eſſet.pro Planc.Condiſcas,cenſeo mihi paulo diligentius ſupplicare.

Conditio,*onis.condimentum,ratio*.de N.55 b , Perſpicuum eſt enim,quò compoſitiones unguẽtorum, quò ciborũ conditiones,quò corporũ lenocinia proceſſerint. de D.104 a, Natura fruges terræ,baccaſq; arborũ generi humano dedit,& earũ cultus conditioneſq; tradidit.

Conditio,*modus,ratio,lex,pactum, pactio , conuentio, fortuna,ſtatus,locus,ius,cauſa*.Ep.163 b, Adde huc quòd literæ perferri nulla conditione potuerunt. Epi. 174 b, Legionem Martiam & quartã negant,qui illas norunt, ulla conditione ad te poſſe perduci.de Fin.138 a, Appetit animus aliquid agere ſemper, nec ulla cõditione quietem ſempiternam poſsit pati.pro Mar.132 a, Ea uiciſti, quæ & naturam & conditionem,ut uinci poſſent,habebant.& ibid. A' quo etiam ipſius uictoriæ cõditio,uiſq; deuicta eſt.pro Rab.63 b,Harum rerũ non ſolùm euentus atq; perpeſsio,ſed etiam conditio,expectatio, mẽtio deniq; ipſa indigna homine libero eſt.Ep.71 b,Homines nos ea lege nati ſumus,ut omnib. telis fortunæ propoſita ſit uita noſtra : nec eſt recuſandum,quo minus ea qua nati ſumus,cõditione uiuamus.pro Mur.138 a, Iniquam legem & miſeram conditionem inſtituet periculis hominũ,ſi exiſtimabit,etc.de Vn.202 a, Homines mortali conditione eſſe generatos.Tuſ.198 b , Alienum appetis, qui mortalis natus conditionem poſtules immortalium. Atti.237 b,Ea conditione nati ſumus,ut nihil,quod homini accidere poſsit,recuſare debeamus.Tuſc. 151 a, Et quid ergo intelligit, quantum mali ex humana conditio ne deieceris?I.A.264 a,Ita pro mortali cõditione, uitæ immortalitatem eſtis conſecuti.Ep.197 a,Omnem conditionem imperij tui ſtatumq; prouinciæ mihi demonſtrauit Tratorius.de Di.127 b , Omnes eodem tempore ortos eadem conditione naſci.pro Cor.50 b,Alicui grauem legẽ uitæ et conditionem conſtitui.Ep.73 b, Et qua conditione omnes homines, & quibus temporibus nati ſumus cogitet.pro Mu.135 a,Sed non libenter duriorem fortunæ communi cõditionem te autore conſtituit. pro Mil.119 b,Conditio atq; fortuna hominum infimi generis.Of.9 a,Eſt autem infima conditio, et fortuna ſeruorum.pro Cæ.49 b,Serui,quos intelligebat non communi conditione ſeruitutis uti,ſed licentius cum domina uiuere.pro Corn.59 b,Serui quorum uis & fortunæ conditio infima eſt.pro Mar.133 a,Cum ipſius uictoriæ conditione,iure omnes uicti occidiſſemus. Attic.285 b, Niſi fortè non de ſeruitute,ſed de conditione ſeruiendi recuſandum eſt à nobis.Parad.123 b, Qui cupiditate peculij nullam conditionem recuſant duriſsimæ ſeruitutis. I. C. 107 a,O' conditionem miſeram non modò adminiſtrandæ,ſed etiam conſeruandæ reip pro R.P.125 a,Prouidete ne duriorem uobis conditionẽ ſtatuatis.I.C.122 a,Seruus eſt nemo,qui modò tolerabili conditione ſit ſeruitutis,qui non,&c.pro Cor.62 a,b,In ſuperiore conditione & cauſa poni.de Se.91 b,At ſenex eo meliore conditione eſt, quàm adoleſcens, cùm id quod ſperat ille , hic aſſecutus eſt.Ep.79 a,Nec debes dubitare,quin aut aliqua rep.ſis futurus qui eſſe debes,aut perdita non afflictiore conditione quàm cæteri.contra Rul.89 a,Libera meliore iure ſunt , quàm ſoluta , &c. ſoluta meliore in cauſa ſunt,quàm obligata:immunia commodiore conditione ſunt,quàm illa quæ penſitãt.Ep.47 b, Quæ quia non uides,mihi nõ uideris meliore eſſe cõditione, quàm nos qui uidemus.& 48 b , Atq; hoc ipſo melior eſt tua quàm noſtra conditio, quòd tu quid doleas ſcribere audes,nos ne id quidem tutò poſſumus.I.C. 123 a, Quanquam ineſt in uno loco conditio melior externæ uictoriæ,quàm domeſticæ,quod,&c.Epiſt.119 a,Non expe ditur ſucceſsio,quando Galliæ, quæ habent interceſſorem,in eandem conditionem, quam cæteræ prouinciæ uocãt.pro Dom.226 a, Ego pro patria mori dubitarem hoc meliore cõditione quàm Decius,quòd ille,etc. ego, &c.I.C.117 a, Earum rerum quas geſsi , non eſt eadem fortuna atq; conditio, & illorum qui , &c. quod mihi, &c.illi,&c.& 118 a, Mihi hæc conditio conſulatus data eſt,ut omnes acerbitates perferrem.de Prou.72 a, Et in utriuſq; pari ſcelere diſparem conditionẽ facit. Epi. 73 b,Ea deniq; uidetur conditio impendere legum, iudiciorum , temporum , ut optimè actum cum eo uideatur eſſe,qui,&c.pro Cluen.44 b, Hanc conditionem ſupplicij maiores in bello timiditati militis propoſitam eſſe uoluerunt.pro Fla.151 a, Hæc etiamſi in homine ipſo de quo agitur,negligenda ſunt: tamẽ in conditione atq; in exemplo pertimeſcenda uidentur.pro Cluent.49 b, Conuerte nunc ad cæteros ordines, eaſdẽ uitæ conditiones non perferrent.contra Rul.77 a,Qui ſe miſericordia ſenatus,nõ agri conditione defendunt.pro Cæl.40 a, Quare iſta conditio,iudices,reſpuatur , nec Catilinæ familiaritatis crimen hæreat. I. C. 111 a, Et quod ſalutis certa lætitia eſt , naſcendi incerta conditio. pro Quin. 3 b, Quintius deteriore tẽpore abſens auctionatur, Scapulis difficiliore conditione diſſoluit. pro Cluent. 37 a, Aequa conditione diſceptare.& ibid. Iniqua conditione cauſam dicere.contra Rul.69 b,Paucas tribus non certa conditione iuris ſe ſortis beneficio fortuito ad uſurpandam libertatẽ uocare.pro Plan.251 a,Eſt enim conditio liberorum populorum , poſſe ſuffragijs uel dare, uel detrahere quid uelint cuiq;.& 260 a, Si illam accuſationis conditionem ſequar : id eſt , ut neceſſe habeam hunc illi anteponere.pro Cor.59 b,Hanc tu igitur conditionem ſtatuis tuis ciuibus, ut quod ijs , quos Gaditanis adiutoribus armis ſubegimus,liceat,id ne liceat ipſis &c. pro Cæ.41 b,Et contra periculoſiſsimas hominum potentias,cõditioni omnium ciuium prouidere. pro R. P.128 b, Quid ergo iſta conditio eſt teſtium , ut quibus creditum non ſit negantibus,ijſdem credatur dicẽtibus. & 125 a,Qui ſuo iudicio eſſent illam conditionem uitæ ſecuti.Ep.21 b,22 a,Eaq; mihi conditio maneat,qua profectus ſum.I.A.226 b,Certi fines Macedoniæ, certa conditio , certiſsimo modo etiam erat illius exercitus. I. A. 208 b,Scilicet ad eum legatos miſimus,non ut parẽret, ſed ut cõditiones ferret,leges imponeret.et 206 a, Quæ uobis poteſt cum hoc gladiatore conditionis,æquitatis, legationis eſſe communitas.& 193 b , Hoſtis , cum quo nulla pacis conditio eſſe poſsit.de Pro 79 a, Præſertim cùm ab illis aliquotiens conditio C. Cæſari lata ſit, ut eaſdem leges alio modo ferret , qua conditione auſpicia requirebant,leges comprobabant. pro Cæl. 45 a, Hinc licet conditiones quotidie legas:id eſt , tibi ab amatoribus latas.Ep.118 b, Alterutram ad conditionem deſcendere uult Cæſar,ut aut,&c.aut,&c.et 123 b, Cæſar fert illam conditionem,ut ambo exercitus tradant. et 261 a, Feruntur omnino conditiones ab illo , ut Pompeius eat in Hiſpaniam,&c.& ibid. Accepimus conditiones, ſed ita ut remoueat prædia ex ijs locis , quæ occupauit. & ibid. Sin ille ſuis conditionibus ſtare noluerit , bellum paratum eſt , eiuſmodi tamen quod ille ſuſtinere non poſsit, præſertim cùm à ſuis conditionibus ipſe fugerit.

Tuſ.168 b, Quid eſt igitur quod querare, ſi repetit cum uult? ea enim cõditione acceperas. pro Quin.16 a, Quo in loco conditionẽ tuli, ſi uellet pecuniam petere, Quintium iudicatum ſolui ſatiſdaturum, dum ipſe ſi quid peteret, pari conditione uteretur. pro S.R.23 b, Hanc conditionem miſero ferunt, ut optet, utrum malit, &c. Att. 133 a, Nec Pompeium ad ullam conditionẽ acceſſurum putabam. Or.220 b, Aut reperiam ipſa eadem conditione qui uti uelit, ut, &c. pro Qu. R. 52 a, Eſt hoc & ex conditione iuris, & ex conſuetudine cautionis firmiſſimum argumentum. Qu.Fr.307 a, Si conditio ualde bona fuerit, fortaſſe non omittam. pro Qu.18 a, Tranſigere cum aliquo qualibet dummodo tolerabili conditione. Att.133 b, Qui ut adduci tali tempore ad ullam conditionem poſsit, magis opto quàm ſpero. pro Qu. Hunc conditionibus quoad poteſt producit. pro Qu.8 a, Conditionem æquiſsimam repudiare. & 4 b, Aliquem iniquis rationibus ad ſuas conditiones perducere. & 3 b, Aliquem ſuis conditionibus in ipſo articulo temporis aſtringere. de Or.93 a, De ijs credo, rebus, inquit Craſſus, ut in conditionibus ſcribi ſolet, quibus ſciam poteroq́;. de Legib. lib. 3, Nihil porrò tam aptum eſt ad ius conditionemq́; naturæ. Top.228 a, A' natura ne ius profectum ſit, an ab aliqua quaſi conditione hominum & pactione. pro Ar. 190 b, Iuſsit ei præmium dari ſub ea conditione, ne quid poſtea ſcriberet. pro Mil.116 b, Fingite cogitatione imaginẽ huius conditionis meæ, ſi poſſim efficere, ut Milonem abſoluatis: ſed ita ſi Clodius reuixerit. Epiſtol.86 a, Aut ea conditione daret, ſi reciperes te correcturum.

Conditor, oris. qui cibos condit & parat, cocus. pro Cl. 32 b, Atque etiam ipſe conditor totius negocij Guttam aſpergit huic Bulbo. Poſtquam.207 a, Conditor inſtructorq́; conuiuij.

Conditus, a, um. à condiendo gratus, ſalſus, temperatus. de Senect.89 a, Tum conditiora facit hæc ſuperuacanei operis aucupium & uenatio. Attic.222 a, Nec id ſolùm, ſed bene cocto & condito ſermone bono. de Orat. 152 a, Vnguentum ſumma & acerrima ſuauitate conditum. de Clar.174 b, Niſi id quod dicitur ſit uoce, uultu motuq́; conditius. & 180 b, Nemo unquam ſuauitate conditior. de Sen.79 b, Comitate condita grauitas. de Ora. 129 b, Nulla oratio unquam fuit lepôre & feſtiuitate conditior.

Conditus, a, um. à condendo. reconditus, repoſitus. de Diu.131 a, Quamobrem Sibyllam quidem ſepoſitam & conditam habeamus. Tuſcul. 148 b, Homerus fuit ante Romam conditam. Br.166 a, Fructus conditi. pro Mur. 136 a, Sic ut ei iam exploratus & domi conditus conſulatus uideretur.

Condo, dis. conſtituo, ædifico, recondo, repono. I. V. 216 b, Segeſtam ab Aenea conditam eſſe demonſtrant. de D. 98 b, Qui reſpublicas conſtituerunt, qui urbes condiderunt. I.C.111 a, Romulus, qui hanc urbem condidit. I. V. 86 a, Tenes, qui urbem illam condidiſſe dicitur. Or. 215 a, Ab hôc qui cœpit conditas, ab illo qui conſtitutas accepit, captas dicetis Syracuſas. de D. 126 b, Ex illa olea arcam eſſe factam & conditas ſortes. pro Dom. 232 b, Rempublicam condere meo diſceſſu, quàm omnium interitu occidere malui. I. C. 116 b, In animis ego ueſtris

omnes triumphos meos condi & collocari uolo. de Di. 107 a, Sic in cauſis conditæ ſunt res futuræ. de Sen.18 b, Serere, percipere, et condere fructus. I. V. 132 b, Literas in ærario ſanctiori condi imperauit. contra Rull. 83 b, Vt eſſet locus comparandis condẽdisq́; fructibus. de N. 57 b, Scientia condendi ac reponendi fructus. & ibid. Neque homines murium ac formicarum cauſa frumentum condunt. de Leg. 181 a, In eo ſepulchro regem noſtrum Numam conditum accepimus. & ibid. Nam ſiti dicuntur ij qui conditi ſunt. Tuſc.233 b, Metrodorus omne bonum in uiſceribus medullisq́; condidit. In Ara. Et Cepheus conditur ante lumborum tenus. pro Cluent. 32 b, Qui illi pecuniæ, quam condiderat, ſpe iam atq; animo incubaret. contra Rul. 80 a, Vt liceat illi inuidiam deponere, pecuniam condere. de Or. 133 b, Condere luſtrum. I.V.251 a, Condi in carcerem. de Leg.171 b, Condere leges. ad Atticum 13 b, Condere poema, condere carmen. L. Occentare.

Condocefacio, cis. doceo, commoneo. Tuſc.245 b, Nemo eſt enim, qui eorum bonorum animum putet eſſe iudicem, eumq́; condocefaciat, ut ea quæ bona mala uideantur, poſsit contemnere.

Condocefactus, cta. doctus. de Nat.58 b, Belluæ domitæ & condocefactæ.

Condoleo, les. doleo. de Or.143 a, Namq; latus ei dicenti condoluiſſe, ſudoremq́; multum conſecutum eſſe audiebamus. Tuſc.186 b, Nos ſi pes condoluit, ſi dens, ſed fac totum dolere corpus, ferre non poſſumus. Tuſ.156 b, Dicæarchus, ne condoluiſſe quidem unquam uidetur, qui animum ſe habere non ſentiat.

Condoleſco, ſcis. condoleo. Acad. 40 a, Cum perturbationem animi illi ex homine non tollerent, naturaq́; condoleſcere, & concupiſcere, & extimeſcere, et efferri lætitia dicerent.

Condonatio, onis. I.V.68 b, Bonorum poſſeſsionumq́; contra omnium inſtituta addictio & condonatio.

Condono, as. dono, concedo, do, omitto. pro Qu.R.54 a, Suam partem Roſcius ſuo nomine condonare potuit Flauio. Off.49 a, Cùm alijs adimuntur, alijs condonantur pecuniæ. pro Mil.102 b, Nec deprecaturi ſumus, ut crimen hoc nobis propter multa eius in remp. merita condonetis. I.V.99 a, & 97 a, Vt literis eius bona eriperes, & cui tibi commodum eſſet, condonares. pro Clu. 40 a, Qui illud acerbè tulit, non ſibi ac defenſioni ſuæ condonatum eſſe Oppianicum. Off.49 b, Qui pecunias creditas debitoribus condonandas putant. Ep. 130 a, A' te peto, ut eius filios, qui in tua poteſtate ſunt, mihi condones. Antequàm.196 a, Non enim illis uictus cedo, ſed incolumibus uobis me condono. I. A. 173 a, Apothecæ totæ nequiſsimis hominibus condonabantur. pro Planc. 275 a, Datus eſt tibi ille, condonatus ille. Ep.66 b, et 74 a, Meam animaduerſionem & ſupplicium, quo uſurus eram in eum quem cepiſſem, remitto tibi & condono.

Conducibilis, le. utilis. ad Her.12 b, Amicum caſtigare ob meritam noxiam, immane eſt facinus, uerùm in ætate utile & conducibile. ex Plauto.

Conducit, bat. utile eſt, conuenit. de Pro.69 a, Hoc maximè reipub. conducit, Syriam Macedoniamq́; decerni. Antequàm.192 b, Fidei conducit, in loco debitum retribuere: id eſt, conuenit. Attic.1 b, Rationibus noſtris conducere

ducere uidetur Thermum fieri cum Cæſare. Of.2 b, 3 a, Tum autem conſultant, conducat id nec'ne, de quo deliberant, ad uitæ commoditatem, ad facultates rerum, etc. Epiſtol.16 a, Facilè patior ea me de repub. ſentire ac dicere, quæ maximè cùm mihi, tum etiam reipub. rationibus putem conducere. Attic.288 b, Quæſiuit, quid'nam mihi uideretur, accerſeremus'ne te, atq; tibi id conducere putaremus, an tardare & commorari te melius eſſet. Epiſt.52 a, Scripſi ad te, quæ & ſaluti tuæ conducere arbitratus ſum, & non aliena eſſe duxi à dignitate. Ep.74 b, Ea maximè conducunt, quæ ſunt rectiſsima. de Finibus, 59 b, Nec homini infanti atq; impotenti iniuſtè facta conducunt, qui, &c. & ibid. Et opes uel fortunæ, uel ingenij liberalitati magis conueniunt: id eſt, conducunt.

Conduco, is. ſimul duco, congrego, cogo. de In.62 b, Crotoniatæ publico de conſilio uirgines unum in locum conduxerunt. de In.56 a, Nam ita complectemur, ut in unum conducamus propoſitionem & aſſumptionem, hoc modo. de In.65 a, Verùm id breui faciendum eſt, & in unum multa ſunt conducenda, ut, &c. I. A. 217 b, Res geritur, conductæ uineæ ſunt, pugnatur acerrimè.

Conducere, ad tempus redimere, operam alicuius emere.)(Locare. de In.52 a, Si Rhodijs turpe non eſt portorium locare, nec Hermacreonti quidem turpe eſt conducere. pro Cæl.41 a, Cælius conduxit domum in Palatio. Quin.Frat.306 a, Tuam domum in Carinis mundi habitatores Camiæ conduxerunt. pro Cec. 303 a, Qui conductum habuit de Ceſennia fundum. pro Cluent. 54 b, Solebat enim extra portam aliquid habere conducti. I.V.158 a, Cum is arationes magnas conductas haberet à publicanis. pro Mur.240 a, Si mercede cõducti obuiam candidatis iſſent. pro Seſt.11 a, Erat mihi contentio cum operis conductis. de Pro.71 a, Conducere aliquẽ ad cædem faciẽdam. de Cla. 172 a, Qui pecunia de cenſoribus redemiſſet. At.15 b, Aſiatici de cenſoribus nimium magno conduxerunt. de In. 62 a, Itaq; Heracleotem Zeuſim magno precio conductum adhibuerunt. Epi.264 b, Nam quid ego de Bruto dicam? &c. huic ego locum in proximo conduxi. de Di.118 a, Redemptor, qui columnam illam de Cotta & de Torquato conduxerat faciendam. I.A.192 a, Cæſar exercitum inuictum ex Hiſpanis militibus conduxit.

Conductio, onis. redemptio, collectio, συναγωγή. pro Cecin.303 a, Cùm idem ex eadem conductione fuerit in fundo. de In.56 b, Quare in longis argumentationibus ex conductionibus, aut ex contrario complecti oportet. Conductionibus, id eſt, colligendis ijs quæ in argumentatione fuerant diſperſa.

Conductor, oris. redemptor. Qu.Fr.319 a, Is reſpondit ſe eius operis, H S. C C C V I conductorem fuiſſe.

Conductum, ti. pro Cluen. Solebat enim extra portam aliquid habere conducti.

Conductus, a, um. mercenarius. I. A. 157 a, Quis enim aut accuſator tam amens reperietur? qui reo condemnato obijci ſe multitudini conductæ uelit? aut iudex, qui reum damnare audeat, ut ipſe ad operas mercenarias ſtatim protrahatur? pro Seſt 27, Cum operis conductis.

Conduplicatio, onis. exornatio quædam rhetorica. ad Herenn.33 a, Conduplicatio eſt, eiuſdem unius, aut plu-

rium uerborum iteratio, &c.

Conduplico, as. de Diu.85 b, & de Or.157 a, Tenebræ conduplicantur, noctisq́; & nimbum obcæcat nigror. Pacuuij.

Confatalis, le. de Fat. 146 a, Copulata enim res eſt & confatalis, ſic enim ille appellat. & ibid. b, Hæc ut dixi, confatalia ille appellat.

Confectio, onis. abſolutio, perfectio, compoſitio, comminutio. I.A.258 b, Confectio huius belli eſt D. Bruti ſalus. de Senect. 77 a, Confectio huius libri mihi iucunda fuit. de Or.213 a, Annalium confectio. & conficere annales. de N.53 a, Intimi dẽtes, qui genuini uocantur, conficiunt eſcas: quæ confectio etiam à lingua adiuuari uidetur. pro Flac.150 a, Confectio tributi. et conficere tributum: id eſt, colligere.

Confector, oris. Epi.155 a, Qui reliquias huius belli oppreſſerit, hic totius belli confector futurus eſt. I. V. 130 b, Confector negociorum. de N. 33 b, Hic noſter ignis confector eſt, & conſumptor omnium.

Confectus, a, um. perfectus. Epiſt.44 a, Orationes tuas confectas omnes expecto. de Prou. 73 a, Bellum affectum uidemus, & uerè ut dicam, penè confectum. Attic. 164 a, Dum hæc decernuntur, quæ iam erunt confecta. pro Pomp.9 a, Partem militum qui iam ſtipendijs confectis erant, dimiſit. Attic.121 b, Confecta res eſt. & 253 b, Confecti ludi. I.A.258 b, Reditum ad ueſtitum cõfecta uictoria reſeruati. Pro Quin.7 a, Biennio iam confecto ferè appellas.

Confectus, conſumptus, affectus, perditus, mulctatus. I. V.263 a, & I.C.102 b, Confectus ac perditus fame. I. C. 108 b, Homo ætate confectus, exercitatione robuſtus. et 109 b, Gladiator ille confectus et ſaucius. Oct.331 a, Gladiator uulneribus & ætate confectus. pro Mur. 144 b, Homo miſer & cùm corporis morbo, tum animi dolore confectus. Ep.235 a, Mulier ægra, & corpore & animo confecta. pro Do.225 a, Nemo eum niſi lachrymantem confectumq́; uidit. pro Mur.144 b, Confectus morbo, lachrymis, ac mœrore perditus. de Fin.57 b, Confectus animi corporisq́; doloribus. In Ant.161 b, Vino luſtrisq́; confectus. pro Rabir.94 b, Confectus ſenectute. In Cat. 160 b, Qui uino languidi, cõfecti cibo, eructant ſermonibus ſuis cædem bonorum.

Confero, fers. transfero, conijcio, defero, adhibeo. pro Cec. 289 a, Omnes eodem tempore ſe in fugam contulerunt. de Orat.162 b, Cum Aeſchines ceſsiſſet Athenis, et ſe Rhodum contuliſſet. Epiſt.190 b, 191 a, Excluſus ab Antiochia Dolabella, Laodiceam ſe contulit. de Cla. 191 a, Craſſus initio ætatis ad amicitiam meam ſe contulit. Attic. 40 b, Illò cum peruenire non liceret, ſtatim iter Brunduſium uerſus contulit, ante diem rogationis. Epiſtol.174 a, Meumq́; iter eò contuli. Attic.207 b, Res ad me ſine controuerſia collata eſt. & ibidem: Academiam ex duobus libris contuli in quatuor. pro Pom.5 a, Is omne reliquum tempus nõ ad obliuionem ueteris belli, ſed ad comparationem noui contulit. Att.98 a, Per fortunas confer te ad eam curam, ut de omni ſtatu meo cogites. Offic.33 a, Omnes meas curas & cogitationes in rempublicam conferebam. Attic.52 b, Eundem te plurimum operæ, ſtudij, diligentiæ, laboris, ad conficiendum reditum meum contuliſſe. Epiſtol.151 b, Atque in his curis,

Universidad de Deusto Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

quas contuli ad dignitatẽ tuam, cœpi magnam uoluptatem, quod, &c. & 48 a, Omnẽ meam curam atq; operam ad philosophiam contuli. & 258 b, Quantam diligentiam in ualetudinem tuam contuleris, tanti me fieri à te iudicabo. & 144 a, Vt omne nostrum consilium, studium, officium, operam, laborem, diligentiam, ad amplitudinem tuam conferamus. et ibid. Quicquid in eum iudicij officijq; contuleris, id ita accipiã, ut in meipsum te putem contulisse. & 146 a, Itaq; commemoratio tua beneuolentiæ eius, quam erga me à pueritia contulisses, magnam mihi læticiam attulit. pro Arch. 189 b, Omne studium atq; ingenium contulit Archias ad populi Romani gloriam laudemq; celebrandam. Attic. 52 b, Conferre plurimum laboris ad conficiendum aliquid. Epistol. 17 a, Quantum literis, quantum studijs ueteribus, nostris delectationibus consequi poterimus, id omne ad arbitrium tuũ, qui hæc semper amasti, libentissimè conferemus. & 211 a, Magnopere à te quæso, ut ad eam uoluntatem, si quam in illum ante has meas literas contulisti, quàm maximus commendatione postea cumulus accedat. pro Flac. 158 b, Pecuniam filio auferre licuit ad patris honores collatam. I. P. 93 b, Plebs in cuius tu infamiam, ea quæ per latrones de me egerat, cõtulisti. Officior. 10 b, Conferre officia in aliquem. & ibid. a, Conferre beneficium in aliquem. pro Flac. 154 b, Conferre inuidiam mortis alicuius in aliquem. de Orat. 125 a, Conferre crimen in aduersarium. pro Quint. 47 b, Falsum crimen in purissimam uitam collatum. de Ar. 251 b, Nec confero nunc in te unum omnia. Attic. 196 b, Cum in filium causam conferret. de Orat. 164 b, Scitum est enim causam conferre in tempus. pro Qu. 2 b, Næuius uocem in quæstum contulit. Attic. 135 a, In me conferte omnem temporum illorum culpam. pro Plan. 266 a, Multa in Plancum quæ nunquam ab eo dicta sunt, conferuntur. de In. 51 a, Imprudentia in purgationem confertur. Ep. 110 a, Ais enim, ut ego discesserim, omnia omnium dicta, in his etiam Sestiana in me conferri. 62 b, Nam comperisse me non audeo dicere, ne fortè id ipsum uerbum ponam, quod abs te aiunt falsò in me solere conferri. I. V. 135 a, Siculi ex censu quotannis in tributa conferunt. & 138 a, Iidem pro parte in commune Siciliæ contulerunt. pro Qu. 2 b, Conferre aliquid in commune.

Conferre, coniungere, conferre. pro Font. 276 b, Galli cum M. Fonteio ferrum ac manus contulerunt. I. P. 90 a, Conferre signa cum hostibus. de Diuinat. 131 a, Castra castris collata audiebamus. pro Planc. 268 a, Conferre pedem, ut aiunt, aut propius accedere. Conferre capita. I. V. 154 a, Conferrent boni capita: id est, capita inter se appropinquabunt, ut secretò inter se colloquantur.

Conferre, communicare. Attic. 83 a, Quid opus est, inquam, potius, quàm rationes conferatis? assident, subducunt, ad nummum conuenit. Attic. 19 b, Cùm erimus congressi, tum si quid res feret, coràm inter nos conferemus. ad Attic. 39 b, Coràm breui conferre, quæ uolumus, licebit. & 260 a, Coràm igitur hoc quidem conferemus. de Diuinat. 114 a, An hæc inter se aruspices omnes contulerunt. & ibidem, Quomodo ista obseruatio est collata inter ipsos? Item: Habere quibus cum possis familiares conferre sermones. Epistol. 93 b, Interq; nos conferre solitudines nostras. de Fimib. 25 a, Quotidieq; inter nos ea, quæ audiebamus, conferebamus, neq; erat unquam controuersia, quid ego intelligerem, sed quid probarem. de Fimib. 113 a, Conferam tecum, quam cuiq; uerbo rem subijcias: nulla erit controuersia. Attic. 25 b, Si quid Θεοφάνης tecum fortè contulerit, ne omninò repudiaris.

Conferre, comparare, contendere, componere. de In. 81 b, Similitudo infirmatur, si demonstres illud quod cõferatur, ab eo cui conferatur, diuersum esse genere, natura, &c. I. P. 86 b, Si meum turbulentissimum tempus tuo tranquillissimo præstat, quid conferam reliqua? de D. 139 b, Conferre causas, et quid in utramq; partem dici possit expromere. de Cla. 184 a, Vt conferamus parua magnis. de Opt. 244 b, & I. C. 109 b, Vt cum maximis minima conferam. Orat. 198 a, Parua enim magnis sæpe rectissimè conferuntur. pro Qu. R. 48 a, Vitam inter se utriusq; conferte. Off. 15 b, Tamen ne minima ex parte Lycurgi legi conferendi sunt. Tusc. 148 b, Gesta Romanorum neq; cum Græcis, neq; illa cum gẽte sunt conferenda. Ep. 20 b, Qui si ex omnibus unus exoptandus esset, quem tecum conferre possemus, non haberemus. & 24 b, Cum una meherculè ambulatiuncula atq; uno sermone nostro omneis fructus prouinciæ nõ confero. Acad. 18 b, Quid loquar de Democrito? quem cum eo conferre possumus, non modò ingenij magnitudine, sed etiam animi? de Nat. 27 b, & de Clar. 190 a, Si conferre uolumus nostra cum externis. Ora. 213 b, Confero hanc pacem cum illo bello. I. V. 191 b, Cum utris tandem istius factum collaturus es? pro Syl. 180 b, Agedum conferte nunc cum illius uitam P. Syllæ.

Confertus, a, um. refertus, plenus. de Fin. 78 a, Vita denique; conferta uoluptatum omnium uaricate. Tusc. 199 b, Totusq; liber, qui est de summo bono, refertus et contentijs & uerbis talibus est. & 200 a, Vel totus liber pro tius abijciendus est. est enim cõfertus uoluptatibus. Sest. 7 b, Ociosa uita & conferta et plena uoluptatibus. Ac. 31 b, Tu' ne inane quicquam putes esse? cùm ita completa & conferta sint omnia, ut, &c.

Confessio, onis. de Diu. 87 a, Gracchus auspiciorum auctoritatem confessione errati sui comprobauit. I. A. 257 b, Vt confessionibus ipsius omnia patefacta eius parricidia uideretis. pro Sest. 28 a, Cum ad uos indicia, literæ, confessiones communis exitij detuli. I. C. 114. a, Lentulus patefactus indicijs & confessionibus suis. Ofa. 330 b, Liceat semel impune peccare, sit erràti medicina confessio. Epi. 217 a, Quid si nefarias de patre confessiones audisses? Acad. 47 a, Rerum obscuritas ad confessionem ignorationis adduxit Socratem. in Verrem, 224 b, Conuincitur à testibus, urgetur confessione sua, manifestis maleficijs tenetur. pro Mil. 104 a, In cõfessione facti defensio iuris suscipi potest. pro Clu. 48 b, Neq; hæc tua recusatio, confessio sit captæ pecuniæ, sed, &c. Postquam. 198 a, Confessione inimicorum esse conuictum, &c. Att. 16 b, Confessio temeritatis. de In. 53 b, Tacitumitas imitatur confessionem.

Confestim, sine ulla mora, illicò, statim, actutum. Ex interuallo. Attic. 116 b, Ecce Cassij literæ, Vibullium é Piceno currere ad Cn. cõfestim insequi Cæsarem. pro Cluen. 58 a, Mulier confestim huc aduolauit. In Antonium, 200 b, Rem administrandã arbitror sine ullamorã & cõfestim gerendam censeo. Ep. 35 a, Confestim iconium ueni. Acad. 6 a, Confestim ad eum ire perexi mus. de In. 51 b, Et cætera quæ factum aliquod similiter confestim, aut ex interuallo solent consequi. de In. 67 a, Quæ gestum negocium confestim, aut ex interuallo consequuntur.

Conficiens, tis. efficiens. de Fimibus, 145 b, Sed hæc cum corporis bona sint, eorũ conficientia certè in bonis numerabis. Par. 238 a, Conficiens autem causa alia est absoluta & perfecta per se: alia aliquid adiuuans & efficiendi socia quædam. pro Flacc. 155 a, Ciuitas conficientissima literarum.

Conficio, cis. efficio, expedio, perficio, compleo, exequor, transigo. Par. 238 a, Nam sunt aliæ causæ, quæ ipsæ conficiunt, aliæ quæ uim aliquam ad conficiendum afferunt. I. V. 213 a, Mulier isti strangulam uestem confecit. de Orat. 154 b, Hippias gloriatus est, &c. annulum quem haberet, pallium quo amictus, soccos quib. indutus esset, se sua manu confecisse. ad Her. 28 b, Exclamatio confi. it significationem doloris. Att. 52 b, Idemq; tu plurimum operæ, studij, diligentiæ, laboris, ad conficiendum reditum meum contulisti. Ep. 132 b, Reditum, si me tantum amas, quantum certè amas, hominib. confice. et ibid. Quod ut perficias te etiam atq; etiam rogo. de Cl. 188 a, Sed tamen lenis appellatio literarum, bene loquẽdi famam confecerat. Att. 150 a, Cum in spem uenero de compositione aliquid me cõficere, statim te certiorẽ faciam. At. 51 a, Vno capite quo reuocabor, modò res conficiatur, ero contentus. pro Cl. 33 a, Sententijs decem & sex absolutio confici poterat. pro Quint. 14 b, Triduo DCC millia passuum conficiuntur. pro Sext. Rosc. 31 a, 245 b, Sic enim annuum tempus conficitur. Ep. 25 b, Et meherculè confecta res ex mea est sententia. Ep. 96 a, Quod si mihi permisisses, qui meus amor in te est, cõficissem cum cohæredibus. Att. 191 b, Tu cũ Apella Chio cõfice de columnis. & 3 b, De Acutiliano negocio, quod mihi mandaras, confeci. & 220 b, Te spero cum Publio confecisse. de Orat. 109 b, Conficere munus susceptum. Epistol. 24 b, Cum tu hæc leges, ego iam annuum munus confecero. & 66 a, Nam si hoc expectandum sit, tũ totum bellum conficiam, uiginti oppida sunt, &c. In Anto. 222 a, b, Exequi & conficere mandata. Quint. Frat. 315 a, Facies, ut mea mandata diligenter, persequare, conficias. pro Pom. 9 b, Bella non solùm gesta ab hoc, sed etiam confecta. Att. 11 b, Biduo per unum seruum confeci totum negocium. & 263 a, Te oro ut hoc negocium ita agas, ita tractes, ita conficias, ut, &c. At. 104 b, Cõficere aut deponere negocium. pro Planc. 264 b, Conficere legationem & mandata. Or. 214 a, Isocrates propè centum confecit annos. pro Cæl. 45 a, Qui omnem uitæ suæ cursum in labore corporis conficeret. de Vniuer. 202 a, Qui rectè curriculum uitæ à natura datum confecerit. Tusculan. 168 a, Vt cum LX annos confecerit, reliquos dormiat. de Nat. 18 b, Sol cursus annuos conficit, cuius lustrationem menstruo spacio luna complet. & ibid. Eadem spacia conficiunt. de Or. 87 a, Eo autem omni sermone confecto, &c. de Sen. 78 a, Confeci longam uiam. Att. 24 a, Valde hoc uelim amanter diligenterq; confici as. de Som. 127 a, Scipio bellum maximum confecit, Numantiam excindens. Qu. F. 309 b, De Tullia nostra spero nos cum Crassipede confecisse. pro Cor. 64 b, Marius plurima bella & gessit & confecit. Ep. 66 b, De Dionysio, si me amas, confice. pro Pom. 15 b, Pompeius difficili reip. tempore exercitum confecit. Att. 125 a, Conficere exercitus maximos. & 4 b, Quemadmodum bibliothecam nobis conficere possis. Ep. 3 a, Idibus Ianuarijs in Senatu nihil est confectum, propterea quòd, &c. de Orat. 138 b, Conficere motus animorum. pro Quint. R. 47 a, Iam duæ partes causæ sunt confectæ. Topic. 223 a, Nondum satis est, adde, nec ea, &c. confectum esse id est, perfecta est definitio. I. V. 204 a, Permagnam is dicit ex ea re pecuniam confici posse. de Or. 119 b, Quare illam partem, &c. perpoliam atq; conficiam. de Cla. 195 b, Hortensius tamen hunc cursum confecit. de Leg. 195 b, Eadem ratio cum est in hominis mente cõfirmata & confecta, lex est.

Conficere, colligere, acquirere. contra Rul. 72 b, Primùm permittitur infinita potestas immemorabilis pecuniæ conficiendæ de uestris uectigalibus alienandis. pro Flac. 163 b, Vt pecuniam quam confecerat, non consumpsisse. sed Flac. dedisse uideatur. pro Syl. 150 a, Duæ rationes conficiendæ pecuniæ, aut uersura, aut tributo, nec tabulæ creditoris perferuntur, nec tributi confectio ulla recitatur. pro Fl. 163 b, Patrimonium quod conficere potuit, dissipauit. Att. 96 b, Conficere rationes. Item: Vbi confectas rationes lege Iulia apud duas ciuitates posuimus relinquere.

Confici, concludi, fieri. de In. 56 a, b, Aut ita, ut id solum quod cõficitur, inferatur, de In. 80 b, Ex quo cõficitur, ut si, &c. id est, ex quo fit uel concluditur.

Conficitur, sequitur, relinquitur, consequitur, cum in argumenti conclusione collocantur. de Inuent. 56 a, b.

Conficere, consumere, cruciare, afficere, perdere, exhaurire. pro Mar. 132 b, Vetustas omnia conficit ac consumit. Epistol. 234 a, Conficior enim mœrore mea Terentia, nec me meæ miseriæ magis excruciant quàm tuæ uestræq; & ibidem: Quare cùm dolore conficior, tum etiam pudore. Attic. 42 a, Meus me mœror quotidianus lacerat & conficit. & 170 a, Non loquor plura, ne te quoq; excruciem, ipse cõficior uenisse tempus, cũ, &c. de Natur. 53 a, Dentes aduersi acuti diuidunt escas, intimi autem conficiunt. de Arch. 253 b, Corpus nostrum tenuissima sæpe de causa conficitur. Epistol. 153 b, Sed ego eum hortatus sum istò proficisci, quòd illa ualetudine magis conficere se, quàm me tueri posset in castris. Offic. 57 b, Fame & frigore confici. Orat. 199 b, Desiderium, quo conficior, requirens, &c. Epistol. 56 b, Conficior curis. & 153 b, Curis confectus. Attic. 172 a, Me conficit solicitudo. & 176 a, Cõfectus cruciatu sum morum dolorum. Att. 40 b, Maximo dolore conficior, &c. pro Mil. 109 b, Hæc sica nuper, ut scitis, me ad regium penè confecit. & 105 a, Tota ciuitas confecta senio est. de Arusp. 243 b, Haud potest grauioribus à me uerbis uulnerari, quàm est statim in facto ipso à P. Seruilio confectus & trucidatus. Postquam. 206 a, Qui cum suam rem non minus strenuè, quàm postea publicam confecisset, egestatem & luxuriam domestico lenocinio sustentauit. pro Mar. 131 a, Nihil est opere aut manufactum, quod aliquando non conficiat et cõsumat

Universidad de Deusto
Biblioteca

uetustas.I.P.97 d, Quē necasti uerberibus summa senectute cōfectū.de D. 131 d, Quæ uetustas est, quæ uim diuinam conficere posit? pro Sex.24 b, Cuius ille ordinis nomen retinet, ornamenta confecit.de In.76 d, Licinius hostes cōsecutus est & cōfecit.I.V. 266 b, In quib. te ab eodem me superiore ex loco confici & concidi necesse est.de Nat.21 b, Ibes maximam uim serpentū conficiūt. Posth.201 d, Cōfectus uulnerib. de D.95 a, Reliqua diuinationis breui confecta sunt: id est, euenerunt. de Orat. 91 b, Nos amicorū negocijs res ipsa antè confecit, quàm possemus aliquid de rebus tantis suspicari.

Conficere, celebrare, facere. de Natur. 71 d, Dionysios multos habemus: primum, &c. quartum Ioue & Luna natum, cui sacra Orphica putantur confici.

Confictio, onis. machinatio. pro S.R.24 d, Criminis confictionem Erucius suscepit.

Confictus, a, um. fictus. ad Her. 8 b.

Confidens, tis. pro Cec. 290 a, Phormio nec minus niger nec minus cōfidēs quàm ille Terētianus Phormio. I. A. 210 d, & 233 b, Nequam est homo ille atq; confidens. Tuscul. 193 d, Qui fortis est, idem est fidens. nam confidens mala consuetudine loquendi, in uicio ponitur.

Confidenter, animosè, audaciter. de Orat. 111 d, Et eo quidem loquor confidentius, quòd Catulus auditor accesit, cui, &c. ad Her. 7 b, Confidentissimè resistere. pro Cæl. 46 b, Dicam enim iam confidentius de studijs eius honestis. ad Her. 2 a, Aliquid confidenter, malitiosè, flagitiosè factum.

Confidentia, tiæ. impudentia, audacia. de Orat. 132 b, Tanta cōfidentia estis, auferte istam enim superbiā. pro Fl. 148 a, Videte quoultu, qua confidentia dicant. I. A. 180 d, Confidentia & temeritas tua. ad Her. 7 d, Quæ signa confidentiæ sunt, non innocentiæ.

Confido, dis. spero, nitor, adsum animo, timorem omitto, timorē depono.)(. diffido, despero, cum datiuo. Att. 131 d, Nō magnopere his legionib. confido. de Fin. 55 d, Non existimat oportere nimium nos causæ confidere. de Am. 98 b, Ego uerò non grauarer, si mihi ipse confidere. pro Fl. 147 d, Cur sibi cōfidat, qui, &c. At. 137 b, Optimatibus uerò tuis nihil confido, nihil iam ne inseruio quidem. & 262 b, Itaq; accusabar ab eo, quòd parū cōstantiæ suæ confiderem. I. A. 194 b, Nisi uestræ uirtuti constantiæq; confiderem. At. 5 d, Ne dubites mittere, & arcæ nostræ confidito. 125 b, Quanto autem ferocius ille causæ suæ confidet, cum uos uideritis &c.

Confidere, cum ablat. Tusculan. 32 d, Quis enim poterit, aut corporis firmitate, aut fortunæ stabilitate cōfidere. pro Qu. R. 45 a, Ego facultate causæ confisus uide quò progrediar. pro Clu. 18 d, Niti & magnopere confidere aliqua re. At. 131 b, illū, quo antea cōfidebāt, metuūt. Ep. 190 b, Exclusus ab Antiochia Dolabella, nulla alia confisus urbe, Laodiceā se contulit. At. 131 d, Exercitum firmum habere oportet, quo confidamus perrumpere nos posse. Qu. Fr. 202 b, Confidere animo. de Ar. 251 b, Hoc & tu confides magis, & nos propè iure diffidimus.

Confidere, absolutum. Offic. 15 d, In quo ipso considerandum est, ne aut temerè desperet propter ignauiā, aut nimis cōfidat, propter cupiditatē. Tus. 193 d, Discrepat enim à timendo confidere. Ep. 53 d, Iis autem, qui essent, uiderem scribere, nisi te intelligere confiderem. Qu. F.

315 b, Hæc me, ut confidam, faciunt. Tuscul. 184 b, Nihil nimis oportet confidere. At. 96 d, Confido rem, ut uolumus esse. Ep. 122 d, Quam rem tibi confido magnæ laumi fore. Attic. 97 b, Spero, quæ tua temperantia est, & herculè, ut me iubet Æsulus, confido te iam, ut uolumus, ualere. In Verr. 272 d, Ego mei officij rationem cōfido esse omnibus notam. pro Clu. 31 d, Sicuti uestra æquitate nixi confidimus. Epist. 205 b, Tibiq; ut confido, gratias agam. Tus. 166 b, Quem te & opto esse & confido futurum. Ep. 195 d, Id ego & sperarem, prudentia tua fretus: & ut confiderem, fecerunt tuæ grauissimæ literæ.

Confieri, confici, fieri. Attic. 142 d, Quo facilius & cum maiore dignitate per te qui utriq; es cōiunctus, res tota confieret. Attic. lib. 8 d, Commodius cadere non potuit, quàm ut res sine sanguine confieret.

Configo, gis. figo, uulnero. de Finibus, 332 d, Configebat tardus celeres stans uolantes. ex Actio. Acad. 22 b, Hercules ut Eurysthei filios, ita suos configebat sagittis. de Natur. 51 b, Capræ in Creta feræ, cum sunt confectæ uenenatis sagittis, dictamum quærunt. pro Murena, 129 b, Inuentus est scriba quidam Cn. Flauius, qui cornicum oculos confixerit. prouerbium. In Antonii, 242 d, Diffidebant etiam Seruio, meminerant eius sententijs confixum Antonium. de Arusp. 245 d, Clodius dicere, ut ipse gloriari solet, confixus Senatusconsultis. In Antonium, 210 d, Configere omnes curas & cogitationes in reipublicæ salute.

Confingo, gis. fingo. pro S. R. 23 b, Crimen incredibile confingunt. & In Verr. 278 d, pro S. R. 23 b, Hæc conficta à poetis arbitror esse, ut, &c. pro Deiot. 246 b, Nos facinus ab optimo uiro cogitatum esse confingimus, ualere. In Verr. 272 a, Ego mei officij rationem cōfido esse omnibus notam. pro Clu. 31 d, Sicuti uestra æquitate nixi confidimus. Epist. 205 b, Tibiq; ut confido, gratias agam. Tus. 166 b, Quem te & opto esse & confido futurum. Ep. 195 d, Id ego & sperarem, prudentia tua fretus: & ut confiderem, fecerunt tuæ grauissimæ literæ.

Confieri, confici, fieri. Attic. 142 d, Quo facilius & cum maiore dignitate per te qui utriq; es cōiunctus, res tota confieret. Attic. lib. 8 d, Commodius cadere non potuit, quàm ut res sine sanguine confieret.

Configo, gis. figo, uulnero. de Finibus, 332 d, Configebat tardus celeres stans uolantes. ex Actio. Acad. 22 b, Hercules ut Eurysthei filios, ita suos configebat sagittis. de Natur. 51 b, Capræ in Creta feræ, cum sunt confectæ uenenatis sagittis, dictamum quærunt. pro Murena, 129 b, Inuentus est scriba quidam Cn. Flauius, qui cornicum oculos confixerit. prouerbium. In Antonii, 242 d, Diffidebant etiam Seruio, meminerant eius sententijs confixum Antonium. de Arusp. 245 d, Clodius dicere, ut ipse gloriari solet, confixus Senatusconsultis. In Antonium, 210 d, Configere omnes curas & cogitationes in reipublicæ salute.

Confingo, gis. fingo. pro S. R. 23 b, Crimen incredibile confingunt. & In Verr. 278 d, pro S. R. 23 b, Hæc conficta à poetis arbitror esse, ut, &c. pro Deiot. 246 b, Nos facinus ab optimo uiro cogitatum esse confingimus. ad Her. 8 d, Confingere aliquid crimimis. ad Her. 8 d, Confingere & commiscere aliquem rumorem.

Confinis, ne, uicinus, finitimus. ad Her. 27 d, Qui per uenerunt ad confine genus eius generis, quod appellamus fluctuans.

Confinium, nij. finis. Offic. 46 b, Conuenit autem in omni re contrahenda, in uicinitatibus & confinijs & omni re contrahenda, in uicinitatibus & confinijs &

Confirmo, ās. affirmo, firmo, roboro, corroboro, fulcio, sancio, probo, autorsio.)(. Infirmo. de Or. 92 b, Vt id quod intenderemus cōfirmare, & id quod cōtrà dicetur, refellere possemus. de Or. 116 d, Nostra confirmare rationib. & argumentis, deinde cōtraria refutare. de In. 52 b, Exemplum est, quod rem confirmat aut infirmat, &c. de D. 116 b, Quanquam tu quidem non hostium fortes collatione hostiarū. I.V. 113 d, Quorum omnium testimonijs de hac pecunia confirmatum est. de Fi. 55 d, Confirmare aliqd exquisitis rationibus. de D. 95 d, Satis est ad confirmandam diuinationē, semel ita esse aliquid diuinatum. de Or. 128 b, Argumentum ratio ipsa confirmat, quæ, &c. At. 264 d, Decretūq; Coss. quod ij secundum Buthrotios fecerunt, des operam, ut Plācus noster quamprimum confirmet. I. A. 228 d, De quibus confirmandis et sanciendis legem comitijs centuriatis laturus est. pro Do. 222 d, Hoc uerbis illis sanciri aut suffragijs cōfirmari potest? Ep. 32 b, Et reuera confirmata amicitia cōmemoratio officiorū superuacanea est. I.V. 148 d, Quam sibi nondū cōfirmato consilio, sed ineunte ætate susceperat. Anteq. 195 d, Hoc incommodum in uno confirmatum, multorum infirmabit incolumitatem. de Am. 210 d, Omnino amicitiæ corroboratis cōfirmatisq; ingenijs & ætatibus iudicandæ sunt. At. 254 d, Hoc mihi nō modò cōfirmauit, sed etiam persuasit. de Am. 97 d, Quare, ut arbitror, nemo unquā erit, et ut cōfirmare possū, certè nunquā fuit. de Or. 109 d, Certè (ut hominē cōfirmare oportet) nullus est, &c. Item: Hoc uerò fieri planè non potuisse cōfirmo. At. 221 d, et pro Pom. 17 b, Ego tibi confirmo, eam, &c. de Cl. 167 d, Hoc sine ulla dubitatione cōfirmauerim. Ep. 83 d, Memini me ex multis auditis, te de glorioso & celeri reditu meo cōfirmare. cōtra Rul. 68 b, Omni hoc uobis ratiōe cōfirmare possū, me, &c. Ep. 80 b, Ego tibi hoc cōfirmo, nihilo te, &c. pro Ar. 188 b, difficile est hoc de omnib. confirmare. Qu. F. 804 d, Nunc erige te & confirma. si qua subeunda dimicatio erit. Ep. 40 d, De me tibi sic promitto atq; confirmo, me, &c. & 9 d, Verumtamen ipse me cōfirmo ad eius uoluntatem, à quo honestè dissentire non possum. atīs, confirmo. At. 12 d, Confirmare et excitare afflictos animos bonorum. Ep. 80 d, Neq; enim cōfirmatione nostra egebat uirtus tua, neq; erat ea mea causa atq; fortuna, ut cui ipsi omnia deessent, alterum confirmarem. et 256 b, Mihi placebat, si firmior esses, ut te Leucadē deportares, ut ibi te planè confirmares.

Confitio, onis. L. Fidentia.

Confiteor, eris. præ me fero, agnosco.)(. Inficior. Attic. 38 b, Vectius quòd cōfessus esset se cū telo fuisse, in carcerē cōiectus est. de N. 28 d, Vir sapiēs peccatū suū, quod celari posset, cōfiteri maluit. I. A. 163 b, Cū homines nequissimi confessus est uobis audientib. adulterium. I. C. 113 d, Cum id posset inficiari, repentè cōfessus est. pro Sest. 11 d, Tacēdo loqui non inficiando confiteri uideris. pro Ar. 188 b, Quod tu nunc de tuo patruo prædicas, nemo unquam adhuc de sese est confessus. pro Do. 213 b, De crimimibus obiectis non confiteri. contra Rul. 88 d, Concordiæ patronum me in hunc annum confessus sum. pro Cl. 56 d, Stratonem aliquid de ueneno esse cōfessum, de

N. 10 b, Esse igitur deos confitendum est. Epist. 59 b, Me abs te cupisse laudari, aperte atq; ingenuè confitebar. pro S.R. 38, Confiteri de maleficio. de Leg. 175 b, Confiteri religiones. I. A. 208 b, Quo etiam, ut confitear uobis Quirites, minus hodierno die contendi. de Fi. 69 d, Quod mihi quidem uisus est, cū sciret, uelle tamen cōtentem audire Torquatum. Ep. 14 b, Nemo est cuius officijs me tam esse deuinctū nō solū cōfitear, sed etiā gaudeam. Par. 145 b, Confiteri de aliqua re. & de Or. 111 b, & pro Syl. 174 b, & pro Ar. 191 d, & pro Lig. 137 d.

Confixus, a, um. de Orat. 131 d, Nuculam an confixū uis faceret id est, uerbis configere, & exagitare.

Conflagro, ās. ardeo. Antequām. 192 b, Ne omnes concidereris, ardoreq; flammæ cōflagraretis. I.V. 84 b, Ille miser furtorum istius inuidia conflagrauit. de N. 44 b, Conflagrare terras necesse est. I.C. 103 d, Inuidiæ incendio conflagrare. pro Mil. 116 d, Conflagrare inuidia. ad Her 26 b, Quomodo urbs acerbissimo concidat incendio conflagrata.

Conflatus, a, um. compositus, coagmentatus. pro Cæl. 59 b, Monstrum ex contrarijs diuersisq; atq; inter se repugnantib. naturæ studijs cōflatum. pro Lig. 142 b, Aliquorum consensus conspirans, & penè conflatus. pro S.R. 18 b, Iniuriam nouo scelere conflatam.

Conflictio, onis. conflictus, contentio, quasi concursus. Parad. 139 d, Ex orationis autem, & ex firmamenti conflictione, et quasi concursu, quæstio exoritur. & ibi. Rationum & firmamentorū contentio. Par. 234 b, Rerum inter se pugnantium conflictio. & 239 d, Ille status & quasi conflictio cum aduersario. & de In. 46 d.

Conflictor, aris. pro Qu. 7 b, An ut honestiore iudicio conflictaretur sine summo scelere propinquum tuū iugulare non potes. Epi. 142 b, Noli pati litigare fratres, & iudicijs turpib. conflictari. At. 156 b, Fortuna, qua illi florentissima, nos duriore conflictati uidemur. Ep. 90 d, Cæsar diutius uelle uidetur eos habere solicitos, à quibus se putat diuturnioribus esse molestijs conflictatum. aliàs, cōflictum. ad Her. 13 d, Homines multis & magnis incōmodis cōflictantur, propter immensam pecuniæ cupiditatem. de L. 162 d, Qui canem & felem ut deos colunt, non eadem superstitione, qua cæteræ gentes conflictantur. de Ar. 253 b, Cum his conflictari, & pro patriæ salute quotidie dimicare, erat omnino molestum.

Conflictus, ūs. conflictio. de Natur. 31 d, Lapidum conflictu atq; tritu, ignem elici uidemus. pro Cec. 293 d, Impulsu scutorum et conflictu corporum magnas sæpe copias pulsas esse. de Di. 217 d, Si nubium conflictu ardor expressus se emiserit, id esse fulmen.

Confligo, contendo, concurro, dimico. prælior, prælio decerto, prælium facio, prælium cōmitto signa cōfero, manū cōsero. pro C. 286 b, Potuisti leuiore actione cōfligere. & 293 b, Vt cōfligēdum sibi & armis decertādū putēt. de In. 79 d, Sæpe id quod scriptū est recitando, sæpe cū scripto factū aduersarij cōfligēdo. I. C. 209 b, Causæ, quæ inter se cōfligunt. Ep. 174 b, Reliquisq; reb. pro nostra salute contra sceleratissimā hostiū conspirationem confligamus. de Fi. 53 b, Torquatus cum Latinis cōfixit apud Veserim. Tusc. 219 b, Iratum ne censes Herculem cōfixisse cū Erymanthio apro? pro Pom. 9, Qui sæpius cum hoste conflixit, quàm quisquā cū inimico cōcertauit. Off.

Universidad de Deusto
Biblioteca

uit. Of.16 b, Temerè autem in acie uersari, & manu cũ hoste confligere, immane quiddã et belluarũ simile est. & 17 a, Cleombrotus inuidiam timens, temerè cũ Epaminunda conflixit. Postq.211 a, Cum mihi priuato confligendũ uiderem cũ ex eo exercitu, qui, &c. pro D.226 b, Sperauit ijsdem se copijs cum illo posse cõfligere, quibus cum ego uoluissem dimicare. I.A.262 b, Pansa princeps prælij faciendi et cum Antonio cõfligendi fuit. pro Cor.68 a, Cum ducibus ipsis, non cum comitatu assectatoribusq; confligant. I.P.83 b. Confligere armis. de Of. 16 a, Et manu cum hoste confligere. ad Her.3 b, De his rebus cautè confligendum est, in quibus tabulæ aut alicuius firma autoritas uidebitur interfuisse. pro Font. 276 b, Galli cum M. Fonteio ferrum ac manus contulerunt. pro Pom.16 b, Collatis signis hostes superare. pro Fon. 283 a, Infestis signis inferri in hostem.

Conflo, *as.* efficio, compono, machinor. Offic.4 a, Quibus ex rebus cõflatur & efficitur id quod quærimus honestum. de N.46 a, Mare terrã littorib. sic cludit, ut una ex duabus naturis conflata uideatur. pro Syl.173 a, Exercitus perditorum clandestino scelere conflatus. I. C.102 b, Ex perditis cõflata improborum manus. de In. 63 a, Ex his duabus diuersis sicuti familijs unũ quoddã est conflatum genus à posterioribus. I.A.194 a, Ille cũ exercitum nullum haberet, magnum repentè conflauit. pro S.R.a, Eius rei, quæ conflauit hoc iudicium, mentio facta non est. I.V.132 a, Venus, quæ totam illam accusationem iudiciumq; conflarat. pro Cl.19 b, Faciamq; ut intelligatis in tota illa causa, quid res ipsa tulerit, quid error affinxerit, quid inuidia cõflarit. et 21 a, Hoc totum à matre conflatũ est, & perfectũ. I.A.173 b, Bellum quod natum, conflatum, susceptum opera tua est. pro Qu.R. 55 a, Vnde hoc totum ductum et cõflatum mendacium. pro Cl.34 a. Summam alicui inuidiam atq; infamiã esse conflatam. I.C.102 a, Si mihi conflare uis inuidiam. pro Cæl. 43 a, Conflare inuidiam alicui iuueni ex communi infamia iuuẽtutis. pro Syl.174 a, Et ea domi eius pleraq; conflata sunt. Off.38 a, Cum quæstor esset in exercitu, seditionem esse conflatam. ad Her.7 b, Nam quiuis horum sensus potest conflare suspicionem. Par.240 b, A'reo querela cõflati criminis profertur. pro Syl.169 a, Quib. ipsis tum conflari periculum putabatur. et ibi. b, Conflato gladiatorum tumultu. I.V.135 b, Quod cuiq; negocij conflari uolebat, nullo labore faciebat. pro S.R. 18 b, Iniuria nouo scelere conflata. pro Sest.18 a, Quæ ratio aut auferendæ, aut conflandæ pecuniæ non reperiebatur? de Ar.253 b, Clodius nefarias cum multis scelerum pactiones societatesq; conflauit.

Confluo, *is.* concurro, conuenio, peruenio, fluo. de Clu. 188 b, Confluxerunt enim & Athenas, & in hãc urbem multi inquinatè loquentes, ex diuersis locis. Tus.176 a, Quod accidet etiam nostris, si ad hæc studia plures confluxerint. de In.43 a, Hinc ad ipsos, qui eã adepti sunt, laus, honor, dignitas confluit. in Sal.274 b, Nisi fortè te in ea castra coniecisti, quò omnis sentina reipub. confluxerat. de Leg.170 a, Fibrenus rapidè dilapsus citò in unũ confluit. pro Pl.177 a, Causæ pleræq; ad nos cõfluunt. I.V. 227 b, Aliqua diuersa in exitu coniungi & confluere. Epi.166 b, A' confluente Rhodano castra moui.

Cõfossus, *a, um.* cõfectus, necatus. pro Syl.173 a, Quinq; hominib. cõprehẽsis ac cõfossis, interitu rep. liberaui.

Conformatio, *nis.* forma, compositio, exornatio. Top. 222 b, Non esse rursus ea dico, quæ tangi demonstrariue non possunt, cerni tamen animo atq; intelligi possunt: ut si usucapionem, si agnationem definias, quarum rerum nullum subest quasi corpus, est tamen quædam conformatio insignata & impressa in intelligentia, quã notionem uoco, ea sæpe argumentando definitione explicanda est. de Or.141 b, Facillimè animo teneri possunt ea quæ percipiuntur aurib. aut cogitatione, si etiã oculorum commendatione animis tradantur, ut res cæcas et ab aspectus iudicio remotas conformatio quædã et imago et figura ita notet, ut ea quæ cogitando cõplecti uix possemus, intuendo quasi teneamus. de Natur.11 b, Compositio membrorum & conformatio lineamentorum. Tusc.158 b, Quasi uerò intelligant animus qualis sit in ipso corpore, quæ cõformatio, quæ magnitudo, qui locus. de Ora. 97 a, Ipsa collocatio conformatioq; uerborum perficitur in scribendo. de Natur.43 a, Animantis figura conformatioq; membrorum. de Orat.94 b, Conformatio quædam & figura totius oris & corporis. et 161 b, Inter conformationem uerborum & sententiarum hoc interest, quòd, &c. de Cl. 177 a, Sententiarum ornamenta & conformationes. de Orat.86 b, Vocis conformatio atq; uarietas. de Nat.22 a, Omnem talem cõformationẽ animi, philosophi motum inanem uocãt: id est, cum de Hippocentauro cogitamus. Off.71 b, Altera pars honestatis cernitur in conformatione et moderatione continentiæ et imperantiæ. ad Her. 40 b, Conformatio est, cùm aliqua quæ non adest persona confingitur, quasi adsit, &c.

Conformo, *as.* compono, fingo, effingo, figuro, formo, informo. pro Arch. 188 b, Quas imagines ego mihi proponens, animum et mentem meam ipsa cogitatione hominum excellentium conformabam. de Orat. 86 a, Oratio conformanda est non solùm electione, sed etiam constructione uerborum. pro Murena 138 b, Consilium tuum uituperare non audeo, nonnulla in re forsitan cõformare, & leuiter emendare possim. pro Arch. 185 b, Quod si hæc uox huius hortatu præceptisq; conformata nonnullis aliquando saluti fuit, &c. de Finibus 55 b, Ad maiora quædam nos natura genuit & conformauit. ad Herenn.22 b, In primo loco rei totius imaginem conformabimus. de Orat. 86 b, Orator ita conformandus est, ut, &c. de Natur.d.65 a, Mundum non ædificatum, sed à natura conformatum puto. de Finibus 107 a, Vna pars philosophiæ, qua mores conformari putantur.

Confractus, *a, um.* de Leg. 181 a, Quæq; in porca confracta iura sunt.

Confringo, *gis.* frango, infringo. pro Fl.161 a, Membra uxoris fustibus debilitauit, manus contudit, digitos confregit, neruos cõcidit. pro Mil.108 a, Nisi esset is cõsul, qui eam præturam auderet possetq; confringere.

Confugio, *gis.* concurro, infugio, profugio, perfugio, præsidium uel auxilium ab aliquo peto.)(Excipio. Tusculan.166 a, Priamum cum in aram confugisset, hostilis manus interemit. Epistol.51 b, Non enim ut tum me à republica mœstum domus excipiebat, quæ leuaret, si nunc domo mœrens ad rempublicã confugere possum, ut in eius bonis acquiescam. Tusculan. 229

229 a, Ad te confugimus, à te opem petimus. pro Qu. 2 a, Quintius tot tantisq; difficultatib. affectus atq; afflictus in tuam fidem, ueritatem, misericordiam confugit. pro Fon.280 b, Confugere ad opem alicuius. Off.41 a, Confugere ad aliquem uirtute præstantẽ. pro Cl. 41 b, Ille diffidens rebus suis, ad Stalenum & ad pecuniã confugit. Postquam.266 a, Qui nisi in arã tribunatus confugisset, profectò, &c. pro S. R.223 b, Roscius de amicorum sententia Romam confugit. At.47 a, Ex quibus statim in tuos agros confugiam. de Or.90 a, Illustrare orationem, si quis istas ipsas artes uelit, ad oratoris ei confugiendum est facultatem.

Confundo, *dis.* perturbo, conturbo, permisceo. Acad.29 b, Anaxagoras dixit materiam infinitam esse, sed ex ea particulas similes inter se minutas, eas primùm cõfusas, postea in ordinem adductas mente diuina. pro D.238 b, An tu hæc ita confundis & perturbas? Or.216 a, Omnes in oratione esse quasi permixtos & confusos pedes. de D.105 a, Vis quædam sentiens, quæ est toto confusa mundo. de Vn.203 b, Cum ignis oculorum cum eo igne, qui est ob os offusus, se confundit & contulit. Ac.16 a, Ea philosophia, quæ confundit uera cum falsis. de Ora. 124 b, Vt re distinguantur, uerbis confusa esse uideantur. At.123 b, Signa quib. aliqua distinguuntur, perturbari id est, confundi. de Or.147 a, Ita confusa est oratio, ita perturbata, nihil ut sit primum, nihil ut secundum.

Confusè, permixtè.)(Discretè, electè. de Natur. 63 b, Quare, si uidetur, noli agere confusè, ut hoc explicemus hac disputatione, quod quæritur. de Fin. 70 a, Epicurus contemnit differendi elegãtiam, confusè loquitur. de In.52 b, In præsentia tantummodo partes argumentandi confusè & permixtè dispersimus, pòst discretè & electè in genus quoq; causæ digeremus. Acad. 12, Non confusè.

Confusius. I.A.214 b, Confusius acta res est, quàm, &c.

Confusio, *nis.* perturbatio. de L.174 b, Suos deos aut nouos coli, confusionem habet religionum. de Finib.149 b, Atq; hæc coniunctio confusioq; uirtutum, tamẽ à philosophis ratione quadam distinguitur. de N.1 b, Quibus sublatis perturbatio uitæ sequitur, & magna confusio. pro Mur.135 b, Confusionem suffragiorũ flagitasti. Of. 47 a, Hæc confusio temporum.

Confusus, *a, um.* perturbatus, turbulentus, uarius, permixtus, habens confusionem. de In. 50 a, Veruntamen non incommodum uidetur, quandam syluam atq; materiam uniuersam antè permixtã & confusam exponere omnium argumentationum. pro Sest. 3 b, Sed quoniam singulis criminibus cæteri responderunt, dicam ego de omni statu P. Sestij, de genere uitæ, &c. & ib. Contendamq; in hac cõfusa atq; uniuersa disputatione, ut nihil, &c. de Off.19 b, Si hoc de quo loquimur, decorũ est, id totum quidem cum uirtute confusum, sed mente et cogitatione distinguitur. de D.115 b, Vis quædã diuina, quæ confusa toto mundo est. & 92 a, Nunc onusti cibo et uino perturbata et confusa cernimus. de Cl.173 b, Sed nec illa oratio eiusmodi est, ut à pluribus confusa uideatur.

Confutatio, *onis.* dissolutio, reprehensio. ad Her.1 b, Confutatio est contrariorum locorum dissolutio.

Confuto, *as.* refello, refuto, reprehendo, diluo, coarguo, infirmo, dissoluo, redarguo, explodo, cõuinco, frãgo, eijcio, abijcio, aduersaria euerto, falsum esse doceo, tollo. de D.81 b, Cotta hic disputat, ut Stoicorum magis argumenta confutet, quàm hominum deleat religionẽ. Tusc. 245 b, Maximisq; doloribus affectus eos ipsos inuentorum suorum memoria & recordatione confutat. Par.242 b, Confutare audaciam alicuius. pro S. R.32 a, Erucij criminatio tota dissoluta est, nisi fortè expectatis ut illa diluã, quæ, etc. At.187 b, Sed tu me γεωμετρικῶς refelleras. pro Cec.294 b, Infirmare & conuellere facta aut stipulationes.

Congelo, *as.* conglacio. Epist.25 a, Erat in eadem epistola ueternus ciuitatis, gaudebam sanè, & congelasse amicum nostrum lætabar ocio.

Congemo, *mis.* simul gemo. pro Mur.130 b, Senatus congemuit frequens.

Congero, *ris.* congrego, accumulo, comporto. pro Pom. 8 a, Res omnes pulcherrimas Mithridates ex tota Asia direptas in suum regnum congesserat. Item: Innumerabilis pecunia congesta in illam domum est. de D. 96 b, Midæ dormiẽti formicæ tritici grana in os cõgesserunt. de Clu. 192 a, Illud minus curo, quòd congessisti operarios omneis. I.A.186 a, Antonius in Cæsarẽ maledicta congessit. de Cl.196 b, Vt te eripias ex ea, quam ego congessi in hunc sermonem, turba patronorum. pro D.145 b, In quem dij atq; homines omnia ornamẽta cõgesserunt. pro Pl.264 a, Minturnenses C. Mario uiaticum congesserunt, nauigium dederunt. de Am. 170 a, Neq; uerendum est ne plus æquo quid in amicitia cõgeratur. pro Pl.276 b, Sed hoc nescio quo modo frequenter in me cõgessisti, saneq; in eo creber fuisti, te idcirco, &c. pro Mil.113 b, Congerere crimina in aliquem. Tus. 251 b, Congerãtur in unum omnia. At.186 a, Bruti. Si omnia simul congesseris.

Congestus, *a, um.* de Do. 122 a, Tritici grana in os pueri Midæ congesta.

Congestus, *stus.* de Dom.122 b, Herbam autem asperam credo extitisse auium congestu, non humano satu.

Congiarium, *rij.* imperatoris donum, à congio, mensuræ genere uini & similium. At.257 b, Legiones congiarium ab Antonio accipere noluerunt. Att.150 b, Vehementem auaritiam uideo fuisse, spem magni congiarij. I.A.182 b, Cæsar muneribus, monumẽtis, cõgiarijs, epulis multitudinem imperitam lenierat. Ep.li. 8, Plancus magno congiario donatus est à Cæsare. Cælij.

Conglacio, *as.* congelo, duresco. de N.31 a, Aqua neque conglaciaret frigoribus, neq; niue pruinaq; concresceret, nisi eadem se admisto calore liquefacta diffunderet. Ep.115 b, Curioni nostro tribunatus conglaciat.

Conglobo, *as.* constringo, in globi formam congrego, & colligo. de Natur. 49 a, Mare cum supra terram sit, medium tamen terræ locum expetens, conglobatur undiq; æqualiter, neq; redundat usquam. de Nat.45 b, Terra undiq; in sese nutibus suis conglobata. Ac.29 b, Figura conglobata. Par.234 b, Definitiones conglobatæ.

Conglutinatio, *onis.* coniunctio. de Senectute 92 a, Omnis conglutinatio recens ægrè, inueterata facilè diuellitur. Orator.204 a, Circuitus conglutinatioq; uerborum.

Conglutino, *as.* coniungo, copulo, conflo, compono. de Se. 92 a, Sic hominem eadem optimè quæ conglutinauit, na-

Universidad de Deusto Biblioteca

uit,natura dissoluit.ad Her.6 b, Ita poteris animi uicium cum causa peccati conglutinare.I.A.189 a,Antonius ex his tot uitijs conglutinatus est.Att.15 b, Sic tueor, ut possum illam à me conglutinatam concordiam,et de Am.102 b, Ep.181 a, Vitæ dißimilitudo non est passa uoluntates nostras consuetudine conglutinari.Att.106 b, Tu soles conglutinare amicitias testimonijs tuis.

Congratulatio,onis.Attic.274 b,Sed tamen omnium ordinũ consensus,gratiarum actio, congratulatioq́; me commouet,propterea quòd,&c.

Congratulor,aris.signis læticiam ostendo, cum aliquo gaudeo.pro Pl. 273 a, Sed ea res haud scio an plus mihi profuerit, quàm si mihi essent omnes congratulati.pro Sest.7 a,Mibi deniq; homines præcipuè congratulabantur,quòd habiturus essem,&c.

Congredior, ris. conuenio,pugno.Attic.133 a, Sed ego cum hæc scribebam,nec illos congressuros,nec cõgressi essent, Pompeium ad ullam cõditionẽ accessurũ putabam.At.249 b,Illud præclarè,quòd te cõsolata est spes breui tempore congrediendi.& 276 b,Filius tuus à me abest,in Macedonia congrediemur.& 19 b,Nihil duco esse commodius quàm de his reb.nihil amplius scribere: cũ erimus compreßi,tum,si quid res feret, coràm inter nos conferemus. & 38 a,Cũ eo,ut res indicat,sæpe congressus est. & 97 a,Sed explora rem totam,ut quo die congreßi erimus, consilium capere poßimus.pro Cæl. 48 b, Vbi congressus cum seruis Luceij Cælius ? pro Pl. 261 a, Venio nunc ad populi partes, qui si tecum congrediatur, &c.de N.26 a,Næ ego incautus, qui tecum congredi conatus sum.pro Lig.138 b,Tubero contra Cæsarem congressus est armatus. pro Mur. 149 a, Quare remoue autoritatem,& congredere mecum criminib.ipsis. pro Syl.176 a,Nondum statuo te uirium satis habere, ut ego tecum luctari & congredi debeam.I. P.92 a, Si ipsi coràm congredi poteris.At.279 b,Antistius congressus P. Dolabella milites habente maluit, &c.Top.229 a,Status,in quo primùm insistit,quasi ad repugnandum congressa defensio. de Nat.46 b,Luna tum congrediens cum sole,tum digrediens,&c.

Congregabilis,le. congregatus,quod facilè congregatur,& amans socium. Off.32 a, Apum examina congregabilia natura sunt.

Congregatio,onis.de Finib.107 a, Homines natos esse ad congregationem hominum. de Fin.104 a, Nos ad coniunctionem congregationemq́; hominum,et ad naturalem communitatem esse natos.

Congregatus,a,um.pro D.226 b,Ex quo iudicare potestis,quãta uis illa fuerit oriẽs & cõgregata,cũ hæc Cn. Põpeiũ terruerit iã distracta & extincta. l. Soliuagus.

Congrego,as.colligo,contraho,conuoco,coaceruo,aggrego, cogo, frequento,coniungo,in unum locum cõpello,copias unum in locũ cõuenire.pro Qu.9 b,Is,qui cum te aut uoluntas congregauit, aut fortuna cõiunxit. de N.9 b,Chrysippus magnam turbam congregat ignotorum deorũ:id est,colligit. pro Ce.296 b, Coacti sunt ij, qui ab aliquo sunt unũ in locum cõgregati.I. A.261 a,Ciues unũ se in locum ad curiam congregabant. Par. 121 a,Latronum multitudo unum in locum congregata. de Or.87 b, Homines dispersos & dißipatos unum in locum congregare.et pro Sest.22 b,Tusc.161 a,Qui dis-

sipatos homines congregauit. de Fi.134 b,Homines æqualibus delectantur,libenterq́; se cum his congregant. pro Do.231 a,Multitudo hominum cõgregata ex seruis conductis.Ac.25 a,b,Niuem ex aqua esse congregatam. In Vat.34 a, L.Paulum in eundem hunc numerum congregasti. pro Rab.95 a,Atq; ibi se cũ tuo patruo et cæteris congregare.de Nat. 50 b,In quo admirandum est, congressu'ne aliquo,an iam inde ab ortu naturæ cõgregatæ sint.pro Qu.9 a,Funus,quo amici conueniunt ad exequias cohonestandas: id est, congregantur.

Congreſsio,onis.congressus,colloquium,sermo.)(.Digreßio.To.225 b,Amori congreßio causam attulit, amor flagitio. Qu. Fr.304 a His de causis hoc malum, quòd te non uidi,minus acerbum fuit,quàm fuisset tum congreßio,tum uerò digreßio nostra.pro Clu.26 a,Nemo illum aditu,nemo cõgreßione,nemo sermone dignũ putabat.I. A.169 a, Persuasiq́; ut eum à tua non modò familiaritate,sed etiam congreßione prohiberet.Of.26 b,Congreßione familiarium.de Or.101 a,In congreßionibus hominum.

Congressus, sus. congreßio.)(. Digressus.I. A.244 b, Nẽpe in Antonij cõgressum colloquiũq; ueniendum est. pro Sest. 25 a, Omnes aditum,sermonem, congressum tuum fugiunt. Ac.2 b,Quasi uerò clarorum uirorũ aut tacitos congressus esse oporteat,aut ludicros sermones, aut rerum colloquia leuiorum.pro Syl.170 a, Cum interim Sylla cum eisdem ne mediocri quidẽ sermone & congressu coniungeretur. pro Pl. 273 a, Eorum neminem à congressu meo ianitor absterruit. Or.199 b,Congressus nostros, cõsuetudinẽ uictus,sermonesq́; doctißimos requiro. At.20 a,Mihi uerò ut inuideant piscinarij nostri,aut scribam ad te aliàs, aut in congressum nostrum reseruabo.At.178 a,Si quis congressus fuerit mihi cum Cæsare. Att.14 a,Ac mihi persuaseram fore, ut omnia placarentur inter uos, nõ modò sermone ac disputatione,sed conspectu ipso congressuq́; uestro.de N.50 b,In quo admirandum est,congressu'ne aliquo inter se,an iam inde ab ortu natura congregatæ sint.de Or.138 a, Ante congressum multa fiunt,quæ non ad uulnus, se ad speciem ualere uideantur.

Congruens,tis.aptus.accommodatus, conueniens,consentiens.)(. Repugnans, discrepans. de Orat.162 b, Actio menti cõgruens esse debet.de Fi.138 b, Actiones uirtutib. congruentes. de Leg.163 b, Siue Aristotelem & Theophrastũ cum illis re congruentes, genere docendi paulùm differentes.de Cl.175 a,Tubero uita securus & congruens cum ea disciplina,quam colebat. Par.234 b, Actio congruens & apta ad animos permouendos. de Or.147 b,Ii sunt in eo genere laudãdi laudis,quod ego aptum & congruens nominem. de Fi.74 a, Eadem ratio fecit hominem appetentem, cumq́; his natura & sermone & usu congruentem. Ep.141 b,Initium suspicionis mihi fuerunt literæ tuæ, quib.literis congruẽtes fuerunt aliæ postea multorum.Epist.160 a,Sed tamen erat aptum bibliothecæ studijsq́; nostris congruens. Acad.13 a,Maximè autem conuincuntur, cum hæc duo pro congruentibus sumunt,tam uehementer repugnantia.

Congruenter,conuenienter.de Ora.146 a, Ad id quod agitur,aptè congruenterq́; dicere.de Finib.95 b, Congruenter naturæ,conuenienterq́; uiuere.

Congruo,

Congruo,is.conuenio,consentio.)(.Discrepo,repũgno. I.V.134 b, Siculi suos dies mensesq́; congruere uolunt cum solis lunæq́; ratione. At.111 a,Reliqua patebant,& cum Terentiæ summa congruebant.de Orat.162 b,Non omni causæ congruit orationis unum genus.de Fin.94 a,Principijs congruere debent quæ sequuntur. de Am. 101 b,Si aliquem nacti simus,cuius cum morib. & natura congruamus.Attic.27 b, Valde eius sermo de Publio cum tuis literis congruebat.de Fin.85 b, Quanquam ea epistola cum sententia eius philosophi nullo modo congruebat.Of.54 b,Etenim quod summum bonum à Stoicis dicitur conuenienter naturæ uiuere, id habet hanc (ut opinor) sententiam,cum uirtute congruere semper. Tusc.244 a,Congruere naturæ, & cum ea conuenienter uiuere.de D.100 b,In his omnibus responsa aruspicum cum Sibyllæ uersib.congruebant.de L.166. 167 a, Hi de re una solum dißidẽt,de cæteris mirificè congruunt.Tusc.215 a,b,Corporis tẽperatio,cùm ea congruant inter se,è quibus constamus,sanitas dicitur.pro S.R.28 b,Cum multæ causæ conuenisse in unum locum,atq; inter se congruere uidentur.de Ar.250 b,Ea pars legis tuæ quæ congruebat cum iudicio senatus. pro Mar.133 b, Nostri sensus in bello congruebant.de L.162 a, Oratio uerbis discrepans,sententijs congruens.de Cl.177 a, Gestus cum sententijs congruens.& ibi.Motus cum uerbis consentiens.de In.46 b, Nam illa quæ prima dicuntur, si uehementer uelis congruere & cohærere cum causa, ex eis ducas oportet,quæ pòst dicenda sunt.

Coniectio,onis.coniectus.pro Cec.293 a, Ictu cominus coniectione telorum magnas sæpe copias pulsas esse.Idẽ somniorum coniectionẽ definit hoc modo,esse uim cernentem & explanantem, quæ à dijs hominibus significentur in somnijs.& de N.42,de D.135.

Coniector,oris.interpres somniorum, portentorum uates.de D.136 a, Defert ad coniectorem quidam, somniasse se ouum,&c.de D. 86 b, Somnij interpretatio à coniectoribus facta. & 121 a, Coniector quidam & interpres portentorum.& 134 a, Coniector somniorum. Par.230 a,Vaticinationes,& responsa sacerdotum, aruspicum,coniectorum.de D.89 & 95.de Or.230.

Coniectura,ræ.opinio,suspicio.diuinatio,prouisio,auguratio,existimatio,signum,sensus, ἔρανος. Attic.187 a, Quod autẽ si no hanc rem ἔρανον à te.de In.64 a, Omnis igitur ex causa,ex persona, ex facto ipso coniectura capienda est.Ep.94 b,Omnino si quæris, ludi apparatißimi.sed non tui stomachi:coniecturam enim facio de meo.de In.65 b,Hæc ad aliquam coniecturam faciendã pertinẽt.I.V.245 b, De cæteris ex hoc coniecturam facere debebitis.de D.139 a,Cõiectura,quæ in uarias partes duci potest,nonnunquam etiam in cõtrarias,nihil incertius,&c.138 a,b,An ea quæ dixi,quicquã aliud significant,nisi acumen hominũ,ex similitudine aliqua coniecturam modò huc,modò illuc ducentium? At.125 a,Nõ ariolans ut illa,cui nemo credidit,sed cõiectura prospiciens iam iamq́; maiora,&c.et 206 b,Quã tu coniecturam faciebas ex literis Messalæ.de D.135 a,b, Etiamsi fieri poßit coniectura uera somniorũ,tamẽ isti qui profitentur,eam facere non possunt.& 122 a, Cur autem de passerculis coniecturam facit? pro Mur.134 b,Ex uultu coniecturam faciunt, quantum quisq́; animi habeat. de

D.95 b,Facta etiam cõiectura in Dionysio est,qui, etc. & 96 b,Fiunt certæ diuinationum cõiecturæ à peritis. de Cl.169 b, Tantummodo cõiectura ducor ad suspicandum.pro Cl.37 b,Iam hæc diuinatio est:sed uide ne mea coniectura multo sit uerior.At.236 b, Cupio antequàm Romam uenio, odorari diligentius, quid futurum sit: quanquam uereor,ne nihil coniectura aberrem. contra Rul.64 a,Hæc à me suspicionib.et coniectura coarguuntur.Orat.208 b,Cùm de uero ambigitur, quid quæri coniectura solet.pro Fl.147 b,Iudicare aliquid cõiectura.pro S.R.28 b,Tamen non temerè creditur, neq; leui coniectura res penditur.pro S. R.35 a, Etiam ne in tam perspicuis reb.argumentatio quærenda, aut coniectura capienda est.pro Qu.R.48 a,Multam coniecturam affert hominibus tacita corporis figura.de D.133 b,Ex ebriorum uisis innumerabilia coniectura trahi possunt, quæ futura uideantur. pro D.216 a, Nonnulli ad illam rem rationem coniecturamq́; reuocabant, qui, &c. de Ar.256 b,Ad quem metum,si deorũ monitis non duceremur, tamen ipsi nostro sensu coniecturaq́; raperemur. pro Cæl.51 b,Hæc causa ab argumentis,à coniectura,ab ijs signis quibus ueritas illustrari solet,ad testes tota traducta est.de D.85 b, Artes quæ coniectura continẽtur, & sunt opinabiles.95 b,Alia subitò ex tempore coniectura explicantur. At 136 b,Transisse enim eum iam putabat coniectura dierũ ac tempestatum.Ep.127 a,Quanquam quò me cõiectura ducat,habeo.Itẽ:Sed ea uos coniectura prospicitis. At.1 a,Petitionis nostræ huiusmodi ratio est, quod adhuc coniectura prouideri poßit. pro Pom.9 a,Multa præterea cõsulto,sed ea uos coniectura perspicitis.pro Do.215 a,Neq; id cõiectura prospiciebamus,sed iam experti uidebamus.Ep.5 a, Quæ aũt posita sunt in coniectura, quæq́; mihi uidẽtur fore, ea puto tibi à me scribi oportere.I.A.228 a, Quis sapientior ad coniecturã rerum futurarum? de N.9 b,Chrysippus magnam turbam cõgregat ignotorũ deorum, atq; ita ignotorum,ut eos ne coniectura quidẽ informare poßimus. I.V.248 b, Quid eius sit, cõiectura uos assequi debetis. & ibi & At.191 b,Cõiectura bona est. At.28 a,Quantum cõiectura auguramur. I.V.101 b, Ex uno de cæteris coniecturam facere.et 166 b.pro Mar.126 a,Huius rei coniecturã de tuo ipsius studio facillimè ceperis.de Or. 136 b,Facere coniecturam de se.de Am.111 a, Ipsum sibi exemplo esse.I.C.120 b,Ego de meo sensu iudico. In Sal. 275 b, Define unumquẽq; moribus tuis existimare. pro Deiot.145 a, Quid nunc mihi animi sit,ad te refer.

Coniecturalis,le.inficialis.Top.229 a, Prima quæstio aut inficialis,aut coniecturalis appellatur. Top.224 b, Sed locus hic magis ad cõiecturales causas ualet. ad He. 7 b, Coniecturalis status.de In.63 b, Nunc à cõiecturali constitutione proficisceremur, cuius exemplum sit hoc expositum,in itinere quidam,&c.de D.114 a,Omne genus coniecturale in hoc ferè genere ponebas.

Coniectus,ctus cõiectio. At.55 b, Qu.Fratris domus fracta coniectu lapidum.de Or.163,Oculorum tum coniectu,tum bilaritate.et pro Pl.263 a,Oculorum cõiectus.

Conijcio,cis.cõiectura assequor uel consequor, cõiecturam facio, coniectura prospicio uel perspicio, agnosco,auguror,interpretor,diuino,existimo. I.V.250 a, Quàm multos esse oporteret,ex ipso nauigio conijciebat.de

Universidad de Deusto Biblioteca

bat.de D.104 b,Ea quib.bene percepta sunt, non sæpe falluntur,malè coniecta,'maleq; interpretata falsa sunt nor rerum uicio, sed interpretum inscitia. de Cl. 169 a, L. Brutus, qui de matre suauianda ex oraculo Apollinis tam acutè coniecit.et ibid.b,Licet aliquid de M.Popilij ingenio suspicari.i.cōijcere.de D.111 a,Num igitur,quæ tempestas impendeat, uates melius conijciet quàm gubernator.& ibi.Bene qui conijciet, uatem hunc perhibeto optimum.& 122 a, Hæc non tam admirabilia sunt, quàm coniecta bellè.At.236 a, Sed citò conieci Lanuuij te fuisse.de Or.147 b,De me enim cōijcio. Qu. Fr. 328 a,Quàm te uelim cautū esse in scribendo,ex hoc conijcio,quod,&c.pro Plan.266 b,Agnosco enim ex me.

Conijcere,iácere,conferre. pro Qu. 9 b, Ergo in eum qui,&c.omnia tela coniecisti.I.C.100 b,Ego tuas petitiones ita coniectas,ut uitari non posse uiderentur,parua quadam declinatione effugi.In Vat.31 a, Omnia tela in te conijcientur.de D. 92 b, Tum ei dormienti uisum est,etc. se interfectum in plaustrum à caupone esse coniectum & super stercus iniectum.de Ar.244 a, Conijcere te lum,& emittere telum.At. 278 a, In te omnium coniecti oculi sunt.de Or.129 a,b,Cōiectis oculis, gestu omni imminenti,inquit,&c.pro Cl.b, Conijcere oculos in aliquem.de Ar.354 b,Cum in me flamma illorū temporum conijciebatur,excepi, et pro patria solus exarsi. I.C.104 a, Cum illum ex occultis insidijs in apertum latrocinium cōiecimus.pro Dom.226 b, Clodius Pompeium foro priuauit,domum coniecit.Att.76 b,Appius in ultimam prouinciam se coniecit Tarsum usq;.pro Cæl. 51 a,Licinius in fugam se cōiecit.pro Cæl.51 a, Sin se in intimum conijcere uellent, non satis commodè calceati & uestiti id facere possent.pro Sest.11 b,Inimici oratio uana improbè in clarißimos uiros cōiecta.et ibi.Illi, in quos oratio illata tam improba conferebatur. de Or. 191 b, Cum quis se mente ac uoluntate conijcit in uersum,uerba sequuntur.Qu.Fr.321 b, Quod epistolā diu in manibus habui, ideo multa coniecta sunt aliquid alio tempore.At.149 a,Libellus, qui in epistolam coniectus est.pro Pla.277 a,Cōijcere causam in locos.i. diuidere. Para.116 a,Ego uerò illa ipsa ludēs conieci in locos cōmunes.de D.183 a,Quam legem eisdē propè uerbis nostri uiri in decimam tabulam coniecerūt.At.255 b,Itaq; id prooemium conieci in eum librum, quem ad te misi. Ep.118 b, In Epicuri nos aduersarij nostri castra cōiecimus.I.P. 100 a,Nulli conijciētur in hunc ordinem, nulli eximentur.Ep.183 b,Resp.iacet in ijs perturbationibus, in quas eam ille cōiecit.I.V.134 a,Nunquid igitur oportet nisi tres sortes conijci?unam educi? nihil,conijci iubet tres,etc.pro Mur.143 b, Hæc omnia crimina à multitudine in tuam nimiam diligentiam serui cōiecta sunt. I.A.164 a,Negociumq; transegisses, ni se sub scalas tabernæ librariæ coniecisset.de D.117 b,Sed te mirificam in latebram coniecisti.Off.45 b,Demetrius Periclē uituperabat, quod tantam pecuniam in præclara illa propylæa coniecit.pro Plan.265 a, Conijcere maledicta in aliquem.I.V.112 a,O præclarè coniectum à uulgo in illam prouinciam omen communis famæ atq; sermonis. Ep.114 b,Nam disputando coniecit illam uocē Cn.Pompeius,omnes oportere senatus dicto audientes esse.I. V. 265 a, In Latumias statim cōijciebantur.& 239 a,Conijcere aliquem in uincula uel in carcerem. Tusc.169 a, Conijci in carcerem.Tusc.230 a,Conijci in eculeum.

Coniugatio,onis.συζυγία.de Sen.88 a,Capitum coniugatio,& religatio,& propagatio uitiū.Top.224 a,Locus ex coniugatione,id est,ex coniugatis.& 221 b.

Coniugata,orum.coniuncta.Top. 221 b, Coniugata dicuntur,quæ sunt ex uerbis generis eiusdē:ut sapiens,sapienter,sapientia.

Coniugium,gij. connubium, matrimonium. Off. 11 b, Prima societas in ipso est coniugio.pro Clu. 57 b, Præterea quid eam sibi domum coniugij delegit,in qua,etc. Att.97 b, Etiam mehercule lætatus sum sermone Pyliæ de coniugio Tulliæ meæ.

Coniugo,as.coniungo.Off.12 a,Est ea iucundißima amicitia,quam morum similitudo coniugauit.

Coniuncta,orum.coniugata.de Or.113 b,Ex coniunctis sic argumenta ducuntur,&c.

Coniuncta,orum. adiuncta,locus dialecticus. Part. 130 a,Alia ex coniunctis.

Coniunctè,simul,cōiunctim.)(.Simpliciter, separatim. de Or.131 b, Si quando risus coniunctè re uerboq; moueatur.de Am.93 b, Coniunctißimè & amantißimè uiuere cum aliquo.& de Or.143 b,de Or.123 a,Simpliciter dici.)(.Cōiunctè efferri.Ep.67 a,Coniunctène malles cū cæteris rebus nostra contexere,an separare,&c.

Coniunctim,coniunctè.Cæl.117 b, Ne'ue quid coniunctim,de ea re referretur à Coß.de In.44 a, Ac mihi uidetur coniunctim agendum de materia & partibus.

Coniunctio,onis.copulatio,neceßitudo,affinitas,cognatio,societas,consociatio,congregatio, conuenientia, continuatio,quasi concentus atq; consensio.Epist. 8 b, Quod mihi de filia & Craßipede gratularis, agnosco humanitatem tuam, & spero nobis hanc coniunctionem uoluptati fore.Ep.53 b, Sin minus,me certè in omnibus rebus satis nostræ coniunctioni amoriq; facturum. At. 89 b, Dixerim me uel plurima uincula tecum summæ coniunctionis optare, & sunt amoris arctißima, tantū abest ut ex quo astricti sumus,laxari aliquid uelim.I. A. 248 a,Sed hanc mihi dißipationem pro paterna neceßitudine & cōiunctione deposco.I.A.262 b,Hoc pro coniunctione & beneuolentia nostra mihi sumpsi, ut id à te peterem,quod,&c.Ep.207 b,Quæsturæ coniunctio liberorum neceßitudini proxima est. de Fin.104 a, Nos ad coniunctionē congregationemq; hominū, & ad naturalē communitatem esse natos.Ep.208 a,In omnib. nouis cōiunctionib.interest qualis primus aditus sit,et qua cōmendatione quasi amicitiæ fores aperiantur.& ibid. Neceßitudo quæsturæ.& 214 b, Idq; ipse pro familiari consuetudine sæpe ex me audierat, quàm suauis esset inter nos et quanta coniunctio.pro D.218 b, Hanc nostram cōiunctionem certi homines fictis sermonib. diremerūt. & 237 a,Eius autoritas propter tantam coniunctionem affinitatis minor est putanda.pro Cl.58 a, Cōiunctio affinitatis.pro Plan.263 a,Iam municipia coniunctione etiā uicinitatis uehementer mouentur.pro Cæl.44 a, Rationē tantæ familiaritatis,& tantæ cōsuetudinis, tantæ cōiunctionis reddas necesse est.I. A.218 a, Quorū est nemo,qui non mecum habeat aliquā coniunctionē gratiæ. de Am.100 a,Si exemeris ex rerum natura beneuolentiæ coniunctionē.i.amicitiam. Of.3 a, Cōmune animantium omnium

omnium est,coniunctionis appetitus procreandi causa. de D.135 a, Hac igitur mentis coniunctione cum externis mentibus cerni quæ sint futura continuatio coniunctioq; naturæ.de D.134 a, Coniectores ex quadam conuenientia & coniunctione naturæ, quam uocant συμπάθειαν,quod cuiq; rei conueniat ex somnijs, & quid quamq; rem sequatur,intelligunt.

Coniunctio,pro ea quam partē orationis faciunt grammatici.Or.209 b,Cum demptis coniunctionibus, dissolutè plura dicuntur.

Coniunctio,enunciationis genus,in qua &,adhibetur. de Fat.142 b, Ergo hæc quoq; coniunctio est ex repugnātibus,& est Fabius,& in mari Fabius morietur.& ibi.Non & natus est quis oriente canicula,et is mari nō morietur.& 143 a,b,Ex connexo transferri ad coniunctionum negationem,hoc modo,Si cui uenæ sic mouentur,is habet febrem:nō & alicui uenæ sic mouentur,& febrem is non habet.Top.225 b,Cōiunctionum negātia.

Coniunctio,uerborum quædam exornatio est,cum interpositione uerbi,& superiores orationis partes comprehenduntur,& inferiores,hoc modo: Formæ dignitas aut morbo deflorescit,aut uetustate.ad Her.32 b.

Coniunctus,a,um.iunctus,copulatus,continens,adiunctus,cohærens,consentiēs,implicatus cum aliquo,communis,sociatus,connexus, habens societatem cum aliquo,qui cum aliquo habet aliquam coniunctionem gratiæ,quasi deuinctus,necessarius.)(.Disiūctus,solitarius. Attic.13 a, Multa consuetudine coniuncti inter nos sumus.de Am.103 b, Tum etiam cum ijs & inter se coniunctißimos fuisse M.Curium & T. Coruncanum. Att. 229 b, Vt nosmetipsi inter nos coniunctiores simus. In Verr.216 b,Non solùm amicitia, sed etiam cognatione cum aliquo coniunctum esse.pro Cluen.50 a,Equites ordini senatorio concordia cōiunctißimos esse cupio. At. 263 a, Me paterna neceßitudine cōiunctum semper habuisti.pro Pl.264 a, Qui est cum illo maximis uinculis & propinquitatis & affinitatis coniunctus.I.A.154 a, Vrbs mihi cōiunctißima.pro Syl.178 a,Homo mihi cōiunctißimus officijs,usu,consuetudine.de Am.311 b, Homines beneuolentia coniuncti.I.V.219 a, Quæ cognatio studiorum & artium propemodum non minus est coniuncta,quàm illa generis et nominis.pro Syl. 168 a, Non enim iam se ullo officio cum illo cōiunctum putat, qui,&c.de Clar.165 a, Vir egregius coniunctißimusq; mecum cōsiliorum omnium societate.pro Dom. 218 b, Quod par amicitiæ fuit unquā coniunctius,quàm,&c. Ep.231 a,Nihil potest esse coniunctius, quàm nos inter nos sumus.de Or.87 a,Antonius summa cum Crasso familiaritate coniunctus.At.142 a,Vt per te qui utriq; es coniunctus,res tota cōfieret.et ibi.b,Cum utriq; sis maximè necessarius.& 264 b,Homo familiarißimus, & mihi omnib.rebus coniunctus.de N.41 b, Deos inter se quasi ciuili conciliatione et societate esse cōiunctos.Ep. 214 b,Lucius magna mecū neceßitudine coniunctus est. de Or.139 a,Hæc & natura,& utilitate, & tractatione coniuncta sunt.de Or.148 a,Philosophia oratori cōiuncta maximè.de D. 115 a, Primùm exta sunt cōiuncta mundo.Of.39 b,Iusticia coniūcta intelligētiæ. Oct.329 a,Mea salus coniuncta publicæ saluti.pro Sest.3 b, Dolor coniunctus officio.Off.2 a,Præcepta naturæ coniuncta.i.naturalia.de Sen.89 b, Virtuti tuæ fortuna coniuncta est. de Nat.7 a, Motus sensus coniunctus & continens. I. C. 104 a, Latrones scelerum fœdere inter se ac nefaria societate coniuncti.pro Cæl.39 b,Quis turpioribus uiris coniunctior? Of.10 a, Talis autem simulatio uanitati cōiunctior est,quàm liberalitati.Ep.54 a,Cum omnium nostrûm periculum esset coniūctum suo.de D. 125 b, Conueniens & coniuncta inter augures constantia.de Orat.156 b, Verba continuata & coniuncta. pro Sest.9 a,Scelera quæ tibi cum illo coniuncta atq; communia sunt.de Am.111 b,Vt quoniam solitaria non posset uirtus ad ea quæ summa sunt peruenire, coniuncta & sociata cum altera perueniret.pro S.R. 24 b, Quæ uita est maximè disiuncta à cupiditate, & cum officio coniuncta.de Clar.194 b, Et dicendi ardore eram propior,& ætate cōiunctior.de Or.86 b,Celeritas respondendi subtili uenustate coniuncta.de Or.106 a, Dicendi uis egregia summa festiuitate et uenustate coniuncta. Ep.69 b,Declarat enim summam beneuolentiam coniunctam pari prudentia. I. A. 190 b, Ea summa miseria est,summo dedecore coniuncta.de Or.164 a,Verba neminem mouent nisi eum,qui eiusdē linguæ societate coniunctus est.I.V. 68 a, Vita multis uitijs flagitijsq; coniuncta.de Leg.157 b, Fannij ætate coniunctus Antipater.de Clar.189 a,Varro cum Sicinio ætate coniunctus. I.V.233 b,Postea decernitur ac non uariè,sed propè coniunctis sententijs.I.P.86 a,Qui discessus cum gloria potius esse cōiunctus quàm cum probro putaretur.de Am. 98 b, Quo cum mihi coniuncta cura de republica fuit.

Coniungo,gis.copulo,coniungo,conglutino,scito,consocio,congrego,coagmento,concilio,connecto. At.262 b, Ego ad prætores misi,ut se nobis coniungerent. de Pro.78 a,Quod me secum ne beneficijs quidem uidebat posse coniungi.pro Quint.Ros.47 b,Falle socium,qui se in negocio cōiunxit.At.162 b, Volare dicitur Petreius,cum Afranio cōiunxisse.Ep.46 b, Quòd existimas meam causam coniunctam esse cum tua.et 109 b,Eamq; epistolam cum hac coniunxi.pro Syl.170 a, Cum interim Sylla cum eisdem nè mediocri quidem sermone & congressu coniungeretur.de Cl.175 a, In doctrina Academicorum ueterum differendi ratio coniungitur cum suauitate dicendi & copia.pro Quin.9 b,Is,qui cum te aut uoluntas congregauit,aut fortuna cōiunxit.Qu.Fr. 293 a,Aliquem hospitio,& amicitia cum aliquo coniungi.Quin.Frat.294 a, Cuius summa grauitas ab illo philosopho cum singulari comitate cōiungitur.pro Deiot. 151 a,Deiotarus,quo cum mihi amicitiam resp.conciliauit, hospitium uoluntas utriusq; coniunxit. I. A. 210 b, Quanquam nos ab ineunte ætate illius usus, cōsuetudo, studiorum etiam honestißimorum societas similitudoq; coniunxit.pro Pom.9 a, Quantum illud bellum factum putetis,quod coniungant reges potentißimi. I. P. 83 b, Quem ego ciuem meo iudicio cum deorum immortalium laude coniungo.Qu.Fr.297 a,Difficile est ea,quæ commodis,utilitate et propè natura diuersa sunt, uoluntate coniungere.Ep.63 b,Non dubito quin Resp. nos inter nos conciliatura coniuncturaq; sit.I.V.207 b, Portus, qui cum diuersos inter se aditus habeant, in exitu coniunguntur,& confluunt.Aca.119 b, Vt mihi uel cōsilium meum cum illius consilio uel fortuna cōiungenda

uideatur.pro Clu.26 b, Similitudo morum multum ualet ad coniungendas amicitias. I. V.233 a, Coniungere necessitudinem cum aliquo. Postq.205 a, Nunquam dubitastis meam salutem cum salute communi coniungere. de Or.137 d, Neq; tanti est illud quod uidetur prodesse, ut cum aliquo malo coniungatur.

Coniunx,gis particeps connubij. Attic.118 b, Vagamur egentes cum coniugibus & liberis.& I.V.69 a,de Nat.73 a, Qui non sat habuit coniugem illexisse in stuprum. Quin.Frat.303 b,Fidelissima coniunx. et in Antonium, 186 b.& I.C.122 b.

Coniuratio,onis.conspiratio,consensio. I. C. 161 b, Vt omnes factam esse apertè coniurationem contra remp. uideretis. I.C.114 b, Hæc in remp.coniuratio manifestè deprehensa est.& 119 a.Tam exitiosam haberi coniurationem à ciuibus nunquam putaui. Off.61 d, Nam si omnia facienda sunt quæ amici uelint, non amicitiæ tales, sed coniurationes putandæ sunt. I.C.200 a, Ista coniuratio parricidarum hominum:id est,isti coniurati.

Coniurator,oris.I.C.122 b,Manus coniuratorum,quam uidetis esse permagnam.

Coniuratus,a,um.pro Fon.278 b,Testibus cupidis,iratis, coniuratis, non credendum esse. pro Mur. 136 b, Homines iam tum coniuratos cum gladijs in campum deduci à Catilina sciebam. pro Plan. 280 b, Exules coniurati.

Coniuro,as.consentio,conspiro.pro Syl.180 d, Catilina contra rempub.coniurauit.& ibid.b, Ii quos coniurasse cognitum est.de Ar.252 d, Hi quibus cum coniurasti. pro Mil. 113 b, Seruos Milonis sibi confessos esse de interficiendo Pompeio coniurasse.Ep.63 d,Scito me tantum habere æris alieni,ut cupiam coniurare.I.A. 163 b, Cum homines nefarij confiterentur se urbem inflammare consensisse.

Connecto,ctis.coniungo.)(.Separo.de N. d, Aeternum ex astris cupiens connectere nodum.de Ora.158 a, Nam illud ex hoc genere profluit,nõ est in uno uerbo translato,sed ex pluribus continuatis connectitur. Attic. 252 d,Ista uerò,quæ tu connecti uis, aliud quoddam separatum uolumen expectant.de D.131 b,ἀπροσῳχὲς, cum deinceps ex primis uersus literis aliquid connectitur. de Or.138 d, Connexum sit principium consequenti oratione,ita ut,&c.de Som.128 a,Nouem tibi orbibus connexa sunt omnia.de D.141 b, Si uerum est,quod ita connectitur: si quis oriente canicula natus est, is in mari non morietur.de Fin.65 a, Amicitia cum uoluptate connectitur.Part.242 b, Sic inter se pleraq; sunt connexa & apta,ut,&c.

Connexio,onis.de Or.

Connexus,a,um.nexus,aptus,coniunctus.I.P.81 b,Persequere his funeribus connexos dies.de Nat. 45 b, Quitam certos cœli motus,tam ratos astrorũ ordines, támque omnia inter se apta & connexa uiderit. de Fin. 118 a,Est apud illos ordo rerum conseruatus, & omnia inter se apta & connexa.

Connexum,xi.enunciati & conclusionis genus. Ac.24 b,Ratio connexi,cũ concesseris superius, cogit inferius concedere.de Fat.143 a,Si quod primum in connexo est necessarium,fit etiam quod consequitur necessarium.

Connitor,ris.nitor,operando conor. Off.43 b, Quantum conniti animo potes, quantum labore contendere, tantum fac ut efficias.de Fin.124 b, Cum autem paulum firmitatis accesserit,connituntur ut se erigant, & pedibus utuntur.In Arat. Atq; genu flexo taurus connitur ingens.de D.89 b,Deinde eius germanum cornibus comitier in me arietare.

Conniueo,ues.est palpebras oculorum mouere, medio claudere,modò aperire:ponitur pro dissimulare.pro Ed. 151 b, In quo etiam si quid errasset, omnes boni conniuendum esse arbitrarentur. Tusc.174 a, In mediis uitæ laboribus obdormiscere,& ita conniuentè somno consopiri sempiterno.de N.55 a,Oculi somno conniuentes, palpebris tanquam inuoluti quiescunt.de Ar.252 b,Conniuêtes oculi abaui tui.pro Cæl.46 a, Multa nobis blandimenta natura dedit, quibus sopita uirtus conniueret. I.A.156 b,Sed ea ipsa concedo,quibusdam in rebus etiã conniueo.pro Cæl.50 a,Prò dij immortales, cur interdum in hominum sceleribus maximis conniuetis?de Ar. 256 a,Qui in tot tantisq; sceleribus conniuebam.

Connixus,a,um fidus.firmus.Tus.185 b, Ratio connixa per se & progressa longius sit perfecta uirtus.

Connubium,bij.coniugiũ.Antequàm.169 b,Tuq; particeps connubij,socia regni regina Iuno. Topic.352 b, Mulier nupta cum eo cui connubij ius non est. Off.108 b, Sequuntur connubia & affinitates.

Connus,ni.Ep.140 b,Socratem fidibus docuit nobilissimus fidicen, is Connus uocitatus est: num id obscurum putas?

Conor,aris.tento,experior,molior,enitor,incumbo,il ago,ut,&c.id molior,id pugno,ut,&c.de Orat. 114 a, Poetas omnino quasi alia quadã lingua locutos non conor attingere.de Orat.145 b, Sed priusquàm illa conor attingere,proponam,&c.de Orat.206 a, Videtne prefectò Demosthenem multa perficere,nos multa conari? illum posse,nos uelle.pro Sext. Ros.27 a, Non modò facere non possum,uerùm ne conor quidem. pro Cæ. 74 a, Dixi mihi uideri ore durissimo esse, qui præsentem gestum agere conaretur.pro Sext.Rosc.41 b,Multa efficere,plura conari. Orat.217 b,Id fortasse non perficimus,conati quidem sumus.de Vniuers.101 b, Hæc sunt quibus hoc præcipiendum uidetur, ut desperent se id quod conantur,consequi posse,pro Clu. 56 a, Matrem filij caput quæstionem habere conata est. & 52 a, Hæc si T.Actius cogitasset,profectò ne conatus quidem dicere,id quod multis uerbis egit, iudicem nõ dimittam legibus esse oportere. Epist.7 a, Si exploratum tibi esse posse te illius regni potiri,non est cunctandum:sin dubium,non est conandum. & 10 b, Ea est enim conatus quibus patefactis,&c. Epist. 52 b, Aut enim bellum renouare conati sunt,& hi se in Africam contulerunt. de Arat. 245 b, Si impetum in me facere conabitur, refutabo. pro Cæl.50 a, Qui eorum conatus refutabo. pro Cæl.50 a, Qui eorum conatus refutabo. pro Cæl.50 a, Qui eorum conatus

pop.Rom.pœnas dabunt.I.C.97 b, Patêre tua consilia non sentis? constrictam iam omnium horum cōscientia teneri coniurationem tuam nō uides? & 115 a, Is recitatis literis conscientia cōuictus repentè conticuit. & 107 a, Homo audacissimus conscietia conuictus reticuit. pro Cæ.42 b, Qui non modò facto, sed etiam à conscientiæ suspicione abest. de Cl.187 b, Qui in hoc communi malo consoletur se, cùm conscientia optimæ mentis, tum etiam usurpatione & renouatione doctrinæ. pro Mil. 113 b, Conscientia magnorum delictorum. de Fin. 59 b, Quod si qui satis opibus hominum sibi cōtra conscientiam septi esse & muniti uidentur, deos tamen horrent: easq; ipsas solicitudines, quib. eorum animi noctes atq; dies exeduntur, à dijs immortalibus supplicij causa importari putant. Parad. 119 a, Te conscientiæ stimulant maleficiorum tuorum. & ibid. Quocunq; aspexisti, ut furiæ sic tuæ tibi occurrūt iniuriæ, quæ te respirare non sinunt. Off.69 a, Hunc tu quas conscientiæ labes in animo censes habuisse? quæ uulnera? de L.163 b, & 164 a, & 198 b, Itaq; pœnas luunt, nō tam iudicijs, quàm quòd eos agitant insectanturq; furiæ, non ardentibus tædis, sicut in fabulis, sed angore conscientiæ fraudisq; cruciatu. de Off.60 b, Sceleris est pœna tristis, & præter eos euentus qui sequuntur, per se ipsa maxima est: cum uerò iurato dicendo sententia sit, meminerit Deum se habere testem: id est, ut ego arbitror, mentem suam, &c. pro Do.241 b, Qui aram in littore deserto somnijs stimulatus aut religione aliqua consecrauit. & ibid. Aliquem conscientia peccati profugisse. Epi.36 a, Hæc ad te scripsi liberius, fretus conscientia officij mei. At.146 b, Præclara igitur conscientia sustentor. de Leg. 164 a, Angor & solicitudo conscientiæ uexat impios. pro Cl. 29 a, Consilia conscientiæq; facinorum supplicio dignæ sunt. I.V.273 b, Illi ad quos conscientiæ contagio pertinebit. ad Her.7 b, Accusator dicet aduersarium cum ad eum uentum sit, erubuisse, expalluisse, titubasse, inconstanter locutum esse, &c. quæ signa conscientiæ sunt. de Fin.70 b, Epicurus in magnis interdum uersatur angustijs, ut hominum consciētia remota nihil tam turpe sit, quod non uoluptatis causa uideatur esse facturus. I. P. 87 b, Tu oppressus conscientia scelerum tuorum. & 88 b, Impedita & oppressa mens conscientia. & ibi. a, Horum alter sic fuit infirmatus conscientia scelerum & fraudum suarum, ut non sit ausus, & cætera.

Conscindo, dis. discindo scindo, discerpo. Ep.104 a, Epistolam tuam conscidi innocētem: nihil enim habebat, quod nō uel in cōcione rectè legi posset. et 107 a, Quod epistolam conscissam doles, noli laborare, salua est domi. At.134 a, Is me ab optimatibus ait conscindi. I.V.159 b, Conscindere aliquem pugnis & calcibus. Attic.34 a, Conscindere aliquem sibilis.

Conscisco, scis uitam mihi exhaurio, mortem hostibus offero. I.V.176 b, Aratores mortem sibi ipsi consciuerunt. de Cl.168 a, Themistocles ueneno sibi mortē consciuit. Ep.97 a, Mortē mihi cur consciscerem, causa nō uisa est: cur optarem, multæ. & ibi. Aut capiendus tanquam exilio locus, aut consciscenda mors uoluntaria. de Nat.27 b, Iunius necem sibi ipse consciuit. pro Clu. 54 a, Is mortē sibi ipse consciscet. At.283 b, Nec incolumis fui Cæsare uiuo, nisi postquā illud consciui facinus,

Conscius, a, um. particeps, socius, testis. pro Cl.29 a, Is conscius illi facinori fuisse putabatur. de Or. 192 a, Vides officium agi meum quoddam, cui tu es conscius. I. V. 229 a, Nolo uiros primarios esse temeritati & mēdacio conscios. Att.165 b, Ille mihi in priuatis rebus omnibus cōscius est. Ep.179 b, Conscius aūt mihi eram, nihil à me commissum esse, quod, &c. Tusc.177 a, Etsi mihi conscius sum, nunquā me cupidū fuisse uitæ. Off.66 a, Ego mihi nullius culpæ conscius sum. pro Cæl. 48 b, Huic tanto facinori tua mens liberalis conscia esse nō debuit. pro Cæl.52 a, Serui cōscij multarum rerum. pro Deiot. 574 a, Horū, inquit, eram conscius. & ibid. Habere aliquem cōscium maximi sceleris. Ep.92 b, T. Pomponius homo omnium meorum in te studiorum & officiorum maximè cōscius. pro Font. 277 a, Satis'ne uobis multos satis idoneos testes & conscios uidetur ipsa fortuna esse uoluisse earum rerum, quæ, etc. de Fin.72 b, Facilè ut excogitet, quò occultè sine teste, sine ullo conscio fallat. ad Her.22 b, Et eius rei multos dixerit testes et cōscios esse.

Conscribo, bis. scribo, compono. de Sen. 94 b, Sed illos etiam de quibus audiui & legi, & ipse conscripsi. Att. 221 a, Conscripsi de his ipsis libris epistolam ad Cæsarē. ad Her.1 a, Vt de ratione dicendi conscriberemus. Epist. 104 b, Institui Topica Aristotelica conscribere, ab ipsa urbe commonitus amantissima tui. At.191 b, De Antonio Balbus ad me cum Oppio conscripsit. pro S.R.35 a, Volumen quod ei planum facere possum Erucium conscripsisse. pro Cl.57 a, Fortunas alterius literis conscriptas in iudicium afferre. Ep.193 b, Milites, quos Dolabella ex Asia conscripserat, è Syria fugientes in Pamphyliam uenerunt. Postquam.200 b, & pro Dom.244 a, Cum homines in tribunal Aurelio palàm conscribi centuriariq; uidissem. pro Sest. 10 a, Cum serui uicatim conscriberentur, decuriarentur.

Conscriptio, onis. scriptio. pro Cl. 58 a, Falsæ conscriptiones quæstionum.

Conscriptus, a, um. scriptus. de Cl.176 b, Liber, quem de consulatu suo conscriptum misit ad Furium poetam.

Conscripti dicebantur qui ex equestri ordine patribus ascribebantur, ut numerus senatorum expleretur. hinc postea senatores omnes, Patres conscripti appellati. I. C.118 b, Quare P.C. consulite uobis, &c. ad Her.31 a, Demus operam Quirites ne omnino Patres conscripti circumscripti putentur.

Consecratio, onis. dedicatio. pro Dom.238 a, An consecratio nullū habuit ius? dedicatio est religiosa? pro Do. 237 b, Clodius suis se dicit manibus domum ciuis optimi consecrasse quæ tua fuit consecratio? pro Do. 237 b, & 238 b, Consecrationes fiebant aut à Pontificibus aut à Tribunis pleb. pro Cor.61 b, Obtestatio et consecratio legis. pro Do.239 a, In consecratione statuebantur aræ, quæ religionem afferrent.

Consecratus, a, um. sacer.)(. Profanus. In Verr. 200 b, Hunc Cupidinem, quòd consecratus erat, non attigit. Item, Aristeus cum Libero patre eodem in templo consecratus. ad Quint. Fratr. 296 b, Vrbes in quibus tuas uirtutes consecratas uides. Tusculan. 155 a, Vetera iam ista & religione omnium consecrata. Tuscul. 176 a, Qui certis quibusdam destinatisq; sententijs quasi addicti & consecrati sunt. In Catilin. 118 a, Campus consularibus

consularib. auspicijs consecratus. pro Mu.124 a, Illa solennis comitiorum precatio consularib. auspicijs cōsecrata. de N.69 b, Certæ tempestates pop. Romani ritib. consecratæ. et 71 b, Quarum rerum utilitate uideo etiā consecrata simulachra. pro Cl.26 a, Martiales quidam Larini appellantur ministri publici Martis, eiq; Deo ueteribus institutis consecrati. de Nat.69 a, Virorum fortium memoriam honore deorum immortalium cōsecratam. de Arus. 245 a, Clodium esse consecratum Miloni. Part.233 a, Locus consecratus.)(. Locus profanus.

Consecro, as. dico, dedico, sacro, religiosum facio, monumentum facio, fanum alicui facio, mortuum in locum aliquem infero. de N.37 b, Quamuis Mēti delubra, Virtuti & Fidei consecremus, tamen, &c. I.V.215 b, Tui nominis æterna memoria simul cum templo illo consecratur. de Leg. 175 a, Athenienses Impudentiæ fanum fecerunt, sed uirtutes, non uitia cōsecrare decet. de N.90 a, Mater Phalaridis uisa est uidere in somnis simulachra deorum, quæ ipsa Phalaridis domi consecrauisset, &c. de Diu.123 a, & 101 a, Ex eo Aio loquendi ara in noua uia consecrata est. pro Dom.241 b, Consecrare aram in littore. de Na.67 a, Omne ferè bestiarum genus Aegyptij consecrauerunt. de D. 21 b, Aegyptij nullam belluam nisi ob aliquam utilitatem consecrauerunt. & ibi. Belluas à barbaris propter beneficium consecratas. de N.39 a, Aer Iunonis nomine cōsecratur. I.V.215 a, Dare, donare, dicare, cōsecrare aliquid Ioui Opt. Max. de N. 41 b, Cōsecrare & publicè dedicare aliquem deum. & 38 a, Liber, quem maiores nostri consecrauerunt. de L. 175 a, Ex hominum genere consecrati, ut Hercules, etc. & ibid. Bene uerò quòd mens, pietas, fides, consecratur manu, quarum omnium Romæ dedicata publicè templa sunt. pro Dom. 223 b, Quid nunc apud pontifices agis? te meam domum consecrasse, te monumētum fecisse, in ædibus meis te signum dedicasse. & 237 a, An putatis, si is potestatem tenuerit, et aliquid dixerit, domum uniuscuiusq; consecrari posse. & 238 a, C. Attinius bona Qu. Metelli consecrauit, foculo posito in rostris, adhibitoq; tibicine. pro Corn.61 a, Cum caput eius, qui contra legem facit, consecratur. de Legib.174 a, Ne quis agrum consecrato, auri argenti sacrandi modus est. de Arusp. 251 a, Tu meam domum religiosam facere potuisti? pro Ar.191 a, Fuluius Martis manubias Musis consecrauit. At.190 b, Ego illam cōsecrabo omni genere monumētorum. Quint. Frat.296 a, Virtutes tuas consecratas, et in deorum numero collocatas uides. Officior.56 b, Hercules, quem hominū fama beneficiorum memor in concilio cœlestium collocauit. Quint. Frat.298 b, Amplissimis monumētis consecrare memoriam nominis sui. pro Mi.117 a, Qui tyrānos necarunt propè ad immortalitatem, & religionem, & memoriam consecrantur. I. V. 69 a, Delubra sanctissimis religionibus consecrata. pro Rab.96 b, Mentes, quæ ex hominum uita ad deorum religionem sanctimoniamq; demigrauerunt. Tusc.190 a, Ars eius atque utilitas deorum immortalium inuentioni consecrata id est, medicina. de N.38 a, Cupidinis & Veneris uocabula cōsecrata. Tusc.230 a, Ratio disputandi Socratis, Platonis memoria & literis consecrata. pro Sest.27 b, Neq; si hāc opinionē in illo sanctissimo Herculē cōsecratū uidemus, minus existimemus, etc. de Leg.

170 a, Patria, cui nos totos dedere, & in qua nostra omnia ponere & quasi consecrare debemus. I. V.215 a, Sicilia Cereri consecrata est. & 119 a, Mutia honor hominis deorum religione consecratus. I. V. Apud omnes Græcos hic mos est, ut honorem hominibus habitum in monumentis huiusmodi nonnulla religione deorum consecrari arbitremur. Pro Corn.61 b, Aut pœna, cum caput eius qui contrà facit, consecratur.

Consectarius, a, um. de Fi.117 b, Illud uerè minimè consectarium, sed in primis hebes, illorum scilicet nominum gloriationem dignam esse beatam uitam, quòd nō posit sine honestate contingere, ut iure quisquam glorietur. Item, Nunc uenio ad illa tua breuia, quæ cōsectaria esse dicebas, & primum illud quo nihil potest esse breuius, bonum omne laudabile, laudabile autem omne honestum, omne igitur bonum honestum: ô plumbeum pugionem. de Fin,117 a, & 96, Consectaria me Stoicorum breuia & acuta delectant.

Consectatio, onis. captatio, aucupium. Orat. 212 b, In huius concinnitatis consectione, Gorgiam fuisse principem accepimus.

Consectatrix, cis. anceps. Off.76 a, Libidines sunt consectatrices uoluptatis.

Consectio, onis. sectio. de N. 56 b, Consectio arborum. de D.104 b, Nisi consectionis materiæ fabricam haberemus. aliàs consectio.

Consectus, ta. in Arat. & de N.* Hic quantis terris consectus pellitur orbis.

Consector, aris. aucupor, capio, persequor. de Or.87 b, Ac, ne omnia consecter, comprehendam breui. I. P. 92 b, Leuitatis est, inanē aucupari rumorem, et omnes umbras etiam falsæ gloriæ consectari. de Or.119 a, Tardi ingenij est riuulos consectari, fontes rerum non uidere. de Leg.157 a, Sisenna in historia puerile quiddam consectatur. Tus. 230 a, Cicero genus disputandi Socratis cōsectatus est. Of.44 a, Alexander beneuolentiam Macedonum largitione consectabatur. de Or. 146 b, Vicium quod nonnulli de industria consectantur. Att.212 a, Ne existimes, qui non debita consectari soleant, quod debeatur remissuros. de Fin.55 b, & 94 a, Nemo est qui dolorem ipsum, quia dolor sit, amet, consectetur, adipisci uelit. pro Cec. 275 a, Si tam uerè homines uerba consectarentur quàm rem. Off.17 a, Bonus ciuis nō opes aut potentiam consectabitur. Orat.20 b, In Panathenaico Isocrates ea se consectatum fatetur. & de Or.117 a, Viciosa consectari imitando. Att.33 a, Cōsectari aliquem clamoribus, & cōuicijs & sibilis. de In.76 a, Licinius hostes consectatus est, & confecit.

Consecutio, onis. consequentia, connexum. de Inuen. 52 a, Simplex conclusio ex necessaria consecutione cōficitur. de Finib.56 b, Ipsa detractatio molestiæ cōsecutionem affert uoluptatis. Cōsecutio, pro εὐθίξει: id est, apta uerborum compositione, & constructione. Part. 231 a, Consecutio uerborum in coniunctione seruanda, ne generibus, numeris, temporibus, personis, casibus perturbetur oratio: nam ut in simplicibus uerbis, quod non est Latinum, sic in coniunctis quod non est consequens, uituperandum est.

Consecutio, pro quæstione qualitatis, seu pro qualitate ipsa. de Or.153 a, Cognitionis tres modi, coniectura,

Universidad de Deusto
Biblioteca

definitio,& ut ita dicam,consecutio.& ibi.Consecutio tractatur,cum quid quamq; rem sequatur,inquiritur.ut illud:Sit'ne aliquando mentiri boni uiri.

Consecutus, a, um. In Anton.159 a, Proximo, altero, tertio,deniq; reliquis consecutis diebus non intermittebas, &c.

Consenesco, scis.senex fio,annis & ætate ingrauesco. At.30 a,Noster amicus magnus,cuius cognomen unà cũ Crassi diuitis cognomine consenescit.pro Cluent. 20 b, Soror in huius amantissimi sui fratris manibus & gremio,mœrore & lachrymis consenescebat.At.37 b,Deinde omnes illius partis autores etiam nullo aduersario consenescere.de Orat.106 b,& pro Cl.18 b,Veteres leges aut ipsas sua uetustate consenuisse,aut nouis legibus esse sublatas.de Sen.83 a, Quamuis consenuerint uires atq; defecerint.

Consensio, onis. consensus, cõspiratio.Tus.154 b,Omni in re consensio omniũ gentiũ lex naturæ putãda est. Ep.13 b,Quo in discrimine mirifica senatus,incredibilis Italiæ totius,& singularis bonorum omnium consensio in metuendo extitit.de Am.98 b,Et id in quo est omnis uis amicitiæ, uoluntatum,studiorum & sententiarũ summa consensio.37 b,Consensio uniuersorũ.pro Font. 277 a, Consensio Gallorum.Br.91 b,Res omniũ consensione laudata. Postquam.212 a,Nulla de illis magistratuum consensio. At.156 b, Quorũ societas et sceleratæ cõsensionis fides,quò eruperit uides.

Consensus,us. consensio, conspiratio,quasi concentus, conuenientia.Tusc.155 a,Omnium cõsensus naturæ uox est.I.A.103 b, Nunquam inter senatum & uos consensus maior ulla in causa fuit.de Na. 65 a,Illa mihi placebat oratio de conuenientia cõsensuq; naturæ,quaq; quasi cognatione continuatam conspirare dicebas. & ibid. Iste quasi consensus, quam συμπάθειαν Græci uocant. de Diu. 11 b, Cognatio naturæ, & quasi concentus atq; consensus,quam συμπάθειαν Græci uocant.et ib.a,Rerum natura uno consensu iuncta est atq; continens. de Or.144 b, Omnium quasi consensus doctrinarum concentusq;. de Finib.140 b,Conspiratio cõsensusq; uirtutum. Att. 274 b,Omniũ ordinum consensus.pro Dom. 228 a, Vnus consensus omnium. de Ar.258 a,Consensus ordinum est diuulsus.Ep. 12 a,Maxima uis est in consensu bonorum.

Consentaneus, a, um. aptus, conueniens,consentiens, uerisimilis.)(.Dissentaneus, sed aqua hæret,ut aiunt.de N.34 a,Cum in æthere astra gignantur,consentaneũ est in ijs sensum inesse & intelligentiã.Of.76 a,Non id spectandum est quid dicat,sed quid consentaneum sit ei dicere.de Fa.147 a,Stoicis consentaneũ est oracula comprobare. Off.2 a,Hæ disciplinæ si sibi consentaneæ esse uelint,de officio nihil queant dicere.Orat.203 b,Dicere significat quasi aptum esse,consentaneumq; personæ et tempori.Ep. 56 b,Relinquebatur triste quoddam et his temporibus consentaneum genus literarum. de Nat.37 b,Actiones consentaneæ appetitionibus.Offi.56 a,Hæc formula Stoicorum rationi disciplinæq; maximè consentanea.Epistol. 34 a, Quod quidem erat consentaneum cum ijs literis,quas ego Romæ acceperã.de D.136 a,Obscura somnia minimè cõsentanea sunt maiestati deorũ. Offic.14 a, Non est autem consentaneum, qui metu nõ

frangatur, eum frangi cupiditate. & 19 b, Decorum id esse quod consentaneum sit hominis excellentiæ, &c. .A.223 b, Eiusq; mors consentanea uitæ fuit.Ep.100 b, Cum his ea consentanea & consequentia sint,ne de eorum quidem ueritate est dubitandum. de L.174 a,Optimæ reipublicæ leges dare consentaneas. Offic.36 a,Perspicere quid in quaq; re uerum sincerumq; sit, quid consentaneum cuiq;, quid cõsequens. Part.230 a, Vt ea quæ sunt ipsi contrario'ue eius aut similia,aut dissimilia,aut consentanea,aut dissentanea.de Orat.124 a,Ex consentaneis,& præcurrentibus,& repugnantibus argumenta ducuntur.

Consentiens, tis. de Diuin. 133 a, Animorum consentientium multitudine repletum esse mũdum. de D.98 a, An dum bestiæ loquantur expectamus? hominum consentiente autoritate contenti non sumus? Att. 65 b,Nemo in terris est mihi tam consentientibus sensib. idest, qui tantopere mecum consentiat.de Diuin. 127 a, Cum stellæ in eam partem uenerint,quæ coniunctum aliquid habeat,aut consentiens,ea triangula illi & quadrata nominant.de Nat.29 b, Tanta rerum consentiens, conspirans,continuata cognatio.

Consentini,pop.Italiæ.de Fin.50 b, Lucillius Persij,Scipionis & Rutilij iudicium reformidans,aiebat Tarentinis se & Consentinis & Siculis scribere.

Consentio, tis. congruo, conuenio, consentaneus sum, idem sentio,cum aliquo facio, in sententia alicuius maneo,iudicio uel opinione alicuius sto,cum aliquo sentio, in eadem uoluntate uel opinione sum, cõspiro, cõiuro. I. A.157 a, Omnes enim iam ciues de reipub.salute,una et mente & uocé cõsentiunt.de Am.112 a, De amicitiæ utilitate omnes uno ore consentiunt.et ibi.De amicitia omnes ad unum idem sentiũt.I.V.33 b,Tu nos qui de communi salute cõsentimus,tyrannos uocas.I.A.192 b,Omnes mortales una mente consentiunt, omnia arma contra hunc esse capienda.pro Sest. 24 b,Causa in qua omnes ordines ciuitatis unà consentiunt.I.A.193 a,Omnes deos ad rempub.conseruandam arbitror consensisse.de Se.90 a,In quem illud elogium unicum plurimæ consentiunt gentes,populi primariũ fuisse uirum.& ibi.Cuius de laudibus omnium est fama consentiens. de Fin.89 a, Nõ elogia monumentorũ hoc significãt? uelut hoc ad portam, uno ore cui plurimæ consentiũt gẽtes,populi primarium fuisse uirum. & ibid. Id ne cõsensisse de Calatino plurimas gẽtes arbitramur? &c.Epist.170 a, Vt principijs cõsentiant exitus. Att. 102 a,Hæc eis,quæ de Fabio acta scribis, ualde cõsentiunt.Par.232 b,Si personis,ea quæ narrabũtur,consentiunt.I. C.121 b,Cæteri uerò ad cõmunem salutem consentiunt.I. A. 135 a,Atq; his principijs reliqua cõsentiebãt. pro Mur.124 a,Vt uestræ mentes atq; sententiæ cum populi Romani uoluntate suffragijsq; cõsentiant. Off.2 a, Hic si sibi ipse consentiat, & nõ interdum naturæ bonitate uincatur,&c. pro Cluen.30 a,Iudices tamen in Oppianico sibi cõstare & superioribus cõsentire iudicijs debuerunt.de Vn.196 a, Consentire sibi,& cõsentire secum,& constare sibi,idem. At.262 a,Consenti in hac cura,in qua sum,ut me expediam.Off.20 a,Delectat hoc ipso,quod inter se omnes partes cum quodã lepõre cõsentiunt. Att.38 b, Ciuitas in retinenda libertate consentiẽs.At.78 a,Exer-

citu

citu ut spero ad beneuolentiam erga nos cõsentiente.de N.49 b,Copulatio rerum et quasi consentiens ad mũdi incolumitatem coagmentatio naturæ.de Fi.62 b,Epicurus quantos quantaq; amoris conspiratione consentientes tenuit amicorum greges? Tus.242 b,In quo à doctis positum est consilium omnis uitæ consentiens & penè conspirans.Aca.92 a, Ratio nostra consentit,oratio pugnat.& 14 a,Sed mihi neutiquã cor consentit cum oculorum aspectu.Ep. 146 b,Literæ recitatæ in senatu nequaquam consentire cum oratione Furnij uisæ sunt.Ac. 33 a,Epicurus, cuius est disciplina nunc notior,neq; tamen cum Cyrenaicis de ipsa uoluptate consentiens. de Cl.177 a, Motus cum uerbis sententijsq; consentientes. cõtra Rul.63 a, Si consenserint possessores nõ uendere, quid futurum est.I.A.163 b,Cum homines nefarij cõfiterentur, se urbem inflammare consensisse.I.V.254 a,Serui, quos iste belli faciendi causa consensisse iudicauit. Epist.92 a,Quint.Curtius consensit cum Hispanis quibusdam, si Pompeius in oppidum uenisset,eum comprehendere,ad Cæsaremq; deducere.

Consepio, pis. munio, claudo,sepio. de Sen. 89 b,Ager conseptus ac diligenter consitus.

Consequens, tis. insequens,futurus,quod consequitur.)(.Repugnans, primũ.Part.230 a,Ex ijs rebus quæ quodammodo affectæ sunt ad id de quo quæritur,alia ex antecedentibus appellantur, alia ex consequentibus, alia ex repugnantibus. de Fi.121 b, Cum consequens aliquod falsum sit,illud cuius id consequens sit,non posse esse uerum.Or.198 a,Cernere consequentia,repugnantia uidere.de Cl. 178 a, Quæ quibus propositis sint,quæq; non sint consequentia. de Or.128 b,Id quod cõcludere uelis, non effici ex propositis,nec esse consequens.de L.158 b, Quoniã scriptũ est à te de optimo reipublicæ statu,consequens est ut scribas tu idẽ de legib.de Or.138 b,Cõnexum aũt sit principiũ consequenti orationi.& 159 a,Si uerba extrema cum consequentib.primis iungetis.Part. 231 a,b,Vt in simplicibus uerbis quod non est Latinum, sic in coniunctis quod non est consequens,uituperandũ est.Or.208 a, Vt efficiatur,quod sit consequens ijs quæ sumentur,&c.Tus.233 a,Vitium est consequentia reprehendere,cum prima cõcesseris.de Fi.112 a,His propositis, tenuit prorsus consequentia.& ibi.b,Sic consequẽtibus uestris sublatis prima tolluntur.& 95 b, Videamus nunc quàm sint præclara illa, ijs quæ nunc posui consequentia.Or.207 a,Quod cuiq; consequẽs sit,quodq; cõtrariũ.Tus.232 a,Hoc probato consequens est illud,etc. & ib.b, Assentior alterum alteri cõsequens esse, quẽadmodum,&c.& 238 a,Contrariorum contraria sunt cõsequentia.de Fi. 72 a, His omnibus quos dixi consequẽtes sunt fines bonorum, Aristippo simplex uoluptas, &c.& 100 b,Cum his ea consentanea & consequentia sint.Off.36 a,Perspicere quid in quaq; re uerum sincerumq; sit,quid consentaneum cuiq;,quid consequens.et 54 a, Homo rationis particeps, per quam consequentia cernit,causas rerum uidet,etc.de D.106 b,Homo signis quibusdã consequentia declarantibus futura præsentit. & 117 b,Ex eo significationem rerũ consequentiũ quærimus.de D.139 a,b,Philosophi in primis acuti & cõsequentia & repugnantia uidentes.de Fat.142 a,Is nõ uidet,quæ quamque rem res consequatur.

Consequentia,tiæ. consecutio, consectarium, connexum.de D.107 a, Qui cursum rerũ euentorumq; cõsequentiã diuturnitate pertractata notauerũt. ad Her. 41 a,Per consequentiã significatio fit,cum res quæ sequuntur aliquã rem, dicuntur.Item:Res dubias uel non concessas sumere ad concludendum. Item: Sumere ea, quibus concessis nihilo magis efficias quod uelis.

Consequor, ris.adipiscor, assequor,sequor,consequens sum , euenio , excipio.)(. Repugno. pro Cæl. 41 a, Qui ex reipublicæ causa gloriosam uictoriam consecutus est.Off.68 a,Qui omnia honesta negligunt,dummodo potentiam consequantur.Ep.5 b,Vt tuam pristinam dignitatem & gloriam consequare.& 8 b,Omnia,quæ ne per populum quidẽ sine seditione se assequi arbitrabantur,per senatum consecuti sunt.& 71 b, Quod si id egissemus ego atq; tu,&c.omne tempus unà fuissemus, quod quantum fieri poterit, consequamur. pro Planc. 261 b, Quem magistratum iam octingenti ferè consecuti sunt.pro Dom.237 a,Opus erat scientia,quam etsi omnes consecuti sunt,tamen peritiores uetustas facit. Q. Fr. 295 b,Nos ea quæ consecuti sumus,his studijs et artibus adepti sumus.I.A. 195 a,Libertatem pax consecuta est.de Ora.98 a,Hæc Crassus cum dixisset,silentium est consecutum.de Cla.170 a,Hunc Cethegum consecutus est ætate Cato.de Orat.143 a,Tum latus ei condoluisse, sudoremq; multum cõsecutum esse audiebam. pro Mu. 144 a,Si hæc elapsa de manibus nostris in eum annum, qui consequitur redundarint.Epist.4 b,Doleo eiusmodi tempora post tuam profectionem consecuta esse, etc. de Som.128 a,Hunc ut comites consequuntur,alter Veneris, alter Mercurij cursus.Ep.59 b,Visa est oratio nõ iniucunda, et mediocris quidam est risus cõsecutus.Q. F.311 b,In eam tabulam magni risus consequebantur. de Cl.185 b,Maiores consequi non poterat, & minori necesse erat cedere. ad Her. 11 a, Consequi uidetur ut doceamus,&c.id est,sequi.Ep.257 b,Si statim nauigas,nos Leucade cõsequère.At. 40 a,Nihil mihi optatius cadere potest,quàm ut me quamprimùm cõsequare.I.C. 105 b, Si accelerare uolent,ad uesperam consequentur.Att. 40 b, Nunc tu propera,ut nos consequare.& 41 b, Tu nihilominus,si properaris,nos consequère.& ibi.a,Sin es in uia,cum eris me assecutus, coràm agemus,&c. & 129 b,Non est nobis committendum,ut has XIIII cohortes hostis accedere , aut itinere me consequi possit.I.V. 21 a, Nullo modo possum omnia istius facta aut memoria cõsequi,aut oratione cõplecti.Postquã.198 b, Quis uestra in me beneficia enumerare aut consequi possit. de Vn.196 a, Si minus id quod habemus in animo consequemur,haud erit mirum. de Finibus,56 a, Vt reijciendis uoluptatibus maiores alias consequatur. Epi.24 a, Vel quia uidemur eam famam consecuti,&c. de Off. 12 b,Si minus imitatione tantam ingenij præstantiam consequi possùmus.Ep.9 b,Nullam partem tuorum meritorum non modò referenda,sed ne cogitanda quidem gratia assequi possum.Off.42 a, Magnam laudẽ, & à summo uiro,& ab exercitu cõsequebatur.de Fi.56 a, Quid ex eo consecutus est? laudem & charitatem.de L. 173 a, Eum igitur morem cum breuitate, si potero consequar. de Or. 113 b, Verborum propè numerum sententiarum numero consequi,de N. 10 a, Chrysippus, quem Diogenes con-

nes con-

Universidad de Deusto Biblioteca

nes consequens in eo libro, qui inscribitur de Minerua, partum Iouis disiungit à fabula. pro Pomp.10 b, Quæstum consequi. Qu.de Pet.205 a, Etsi tibi omnia suppetunt, quæ consequi aut usu homines, aut diligentia possunt, tamen, &c. I.V.145 a, Vt hac diligentia, nihil horum inuestigare, nihil assequi potuerit. I.V.74 b, Inuestigare & consequi aliquam rem. de Fa.142 a, Qui aũt, &c. is non uidet quidquamque rem res consequatur. & 143 a, Si quod primum in cõnexo est, necessarium est, sit etiam quod consequitur necessarium. de Fi.103 b, Ex quo illud natura consequitur, ut communem utilitatem nostræ anteponamus. de Diuinat.91 b, Atq; ita quidem prima statim scribit Aristoteles consecuta: id est, Aristoteles scribit prima statim euenisse.

Consero, ris. conseui, consitum. planto, sero, semino. de Nat.52 b, Indus non aqua solùm agros lætificat, sed eos etiam conserit. Tusc.154 b, Ergo arbores seret diligens agricola, quarum aspiciet baccã ipse nunquam: uir magnus leges, instituta, remp. conseret. Acad.27 b, Iam istuc te quoq; impediet in nauigando, in conserendo, &c.

Consatus, ta de Vniu.*

Consero, ris. conserui, consertum. confero, coniungo, pugno. Tusc.219 b, Atq; hi collocuti sunt inter se priusquã manũ cõsererent, leniter & quietè. pro Mur.128 a, Signa cõtulit, manũ conseruit. pro Font.276 b, Galli cũ M.Fonteio ferrum ac manus contulerunt. At.115 a, Cõserere manum cũ hoste uel cum alio quopiam. Antequã. 195 b, Non patiar ut opera mea manus inter uos cõseratis, cædesq; ciuium inter se fiat.

Consertè, coniunctè. de Fat.146 b, Omnia naturali colligatione consertè, contexteq; fieri.

Consertus, a, um. de Or. 88 b, Multisq; præesse, qui aut interdicto tecum contenderent, aut te ex iure manu consertum uocarent, quòd in alienas possessiones tã temerè irruisses. pro Muren.129 b, Eum fundũ ego ex iure meũ esse aio, quid tum inde? ibi ego te ex iure manu consertũ uoco. & ibi. Vnde tu me ex iure manu consertũ uocasti, inde ibi ego te reuoco. & 131 a, & Ep.100 b, Non ex iure manu consertũ, sed mage ferro rem repetũt. At. 242 b, Debuerat autẽ non ex iure manu consertum, sed quæ sequũtur, tu quoque scribes. Ex iure manu consertum, formula est antiqua, qua utebãtur in uindicanda possessione, qui simul contendebant.

Conseruatio, onis. custodia. de Ora.100 b, Sit ergo in iure ciuili finis hic, legitimæ et usitatæ in rebus causisq; ciuium æqualitatis conseruatio. Off.20 b, Via quæ deducit ad conuenientiam conseruationemq; naturæ. Off.35 a, Frugum fructuumq; reliquorum perceptio et conseruatio. & 26 b, Si attentos animos ad decoris conseruationem tenebimus.

Conseruator, oris. seruator, præses, custos. Attic.124 a, alterum existimari conseruatorẽ inimicorũ, alterum desertorem amicorum. pro Fl.150 a, Mithridatem conseruatorem Asiæ nominabant. Antequàm.194 a, Vtrũ ut custos accipiar? an ut proditor excludar? si ut conseruator, uestra erit ignominia: si ut oppugnator, præcisa erunt omnia. pro D.218 b, Conseruator reip. Att.145 a, Me nonnulli conseruatorem istius urbis esse dixerunt. pro Sest.15 a, Custos & conseruator urbis. Ep.184 b, et de Ar. 157 b, Conseruator patriæ.)(Proditor patriæ.

Conseruatrix, cis. de Fin. 130 b, Omnem naturam esse conseruatricem sui.

Conseruo, as. custodio, tueor, retineo, seruo, adseruo, tutor, reseruo, foueo, teneo. Antequàm.194 b, Qui hoc imperij domiciliũ sartũ tectũ ab omni periculo cõseruaui. I.C.111 a, Nõ minus iucũdi sunt ij dies quibus conseruamur, quàm ij quibus nascimur. Antequàm.195 b, Ego apud uos non loquar, quos: conseruaui? In Ver.231 b, Vt quisq; eis rebus tuendis conseruandisq; præfuerat. I.C. 116 b, Vt omnes salui cõseruaremini. Ep.13 a, Ciues mei à me conseruati. de Nat.12 a, Si aliquis in mundo est, qui regat, qui gubernet, qui cõseruet omnia. de Fi.131 b, Res quas natura alit, auget & tuetur. Off.51 b, Res familiaris quæri debet ijs rebus, à quibus abest turpido: conseruari aũt diligentia & parsimonia, ijsdem etiã rebus augeri. At.297 a, Vt uos eam necessitudinẽ, quæ est uobis cum publicanis, obtinere & conseruare patiantur. pro Pom.6 a, Quæ accepistis tueri & conseruare non posse. pro Cor.62 a, b, Seruare & conseruare maiestatem. Off.72 b, Conseruare iusiurandũ. pro Quint.R.45 b, Conseruare ordinem. l. Ordo. de D.124 a, Ius augurium diuinationis opinione principiò constitutum est, postea reipub. causa conseruatum ac retentum. At.84 a, Sed ordinem conseruabo tuum. Ora.207 b, Conseruare & notare tempora. de Orat.133 a, Conseruare pecuniam uel patrimonium. I.V.101 a, Quod alterius mortui uoluntatem conseruabat. Epi.61 b, Si poteris uelim tuam pristinam erga me uoluntatem conserues. Epist.36 b, Beneuolentiæ quam à me certo iudicio susceptam, quoad tu uoles conseruabo. & 57 b, Tuorumq; meritorum erga me memoriam conseruabo.

Conseruus, ui. qui eidem domino cum alio seruit. Qu. F.318 b, Eo die quatuor eius conseruos et discipulos Venafri cuniculus oppresserat. pro Clu.55 b, Is noctu duos cõseruos dormientes occidit. Epist.184 b, & Par.123 a, O`rem miseram, dominum ferre non potuimus, conseruo seruimus.

Consessor, oris. assessor, qui alteri aßidet. l. Assessor. de Fin. 77 b, Aulus Varius, qui est habitus iudex durior, dicere consessori solebat, aut hoc, &c. Attic.31 a, Modo te consessore spectare liceat. I. A. 197 a, Vt ei cum M. Curio consessore eodem et collusore facilè posit conuenire. pro Flac.151 a, Testes accusatoris, consessores, conuiuæ, &c.

Consessus, sus. homines significat, uno in loco considentes. pro Mil. 101 b, Non enim corona cõsessus uester cinctus est, ut solebat. pro Fl.154 b, & de Se.90 b, Cum hic Dorylensis efferretur magna frequentia consessuq; uestro. I.V.79 b, In conspectu consessuq; uestro. Tusc.155 b, Frequens consessus theatri. At.11 a, Non enim unquã turpior in ludo talario consessus fuit. pro Qu.2 b, Præconum consessus.

Consideo, des. simul aßido, conquiesco. de Cl.167 a, In pratulo propter Platonis statuam consedimus. I. V.79 b, Quo die primùm iudices citati in hunc reum consedistis. Ac.41 b, Quæ cum sunt dicta, in cõspectu consedimus omnes. & ibid. Et simul aßidamus, inquam, si uidetur. Ep.243 b, Quinq; cohortes apud Philomelium consederunt. et 27 b, In easdem solitudines tu ipse uenies, in quibus nos audies consedisse. Aca.3 b, Tum eodem spatio con-

cio consedimus. At.11 a, Vt primùm iudices cõsederunt. de Sen.90 b, Legati in certo loco consederant. pro Fla. 49 b, Cur homines in theatro cõsederant. de Or.87 b, Et omnes in ijs sedibus, quæ erant sub platano, consedisse dicebat. de Arus.245 a, Cum mihi stans tacenti minaretur, uoce tantum attigi legũ initiũ, & iudicij, consedit ille, conticui. Att.75 a, Antequàm aliquo loco consedero, literas à me non expectabis. Att.25 a, Cum Quin. noster iam in ocio cõsederit. de D.97 a, & 122 a, Platoni in cunis dormienti apes in labellis cõsederunt. de Fi. 59 b, Sic cuius in mente consedit iusticia, hoc ipso quod adest, turbulenta nõ potest fieri. de D.95 b, Equus cuius in iuba examen apum consederat. Orat.205 b, Hoc in ea de qua loquor mediocritate cõsedit. de Ar.249 a, Quorum ludorũ religio tanta est, ut ex ultimis terris accersita, in hac urbe consederit. de Cl.173 b, Arbor animi consedit. pro Mu.128 a, Consedit utriusq; nomen in quæstura. Arca.22 a, Furor cõsedit. de Cl.167 b, Eorum aspectu omnis quæ me angebat de repub. cura consedit.

Considerantia, cõsideratio. Qu.F.li.3.Ep. Cuius in hoc uno considerantiam & ego sustinebo.

Consideratè, cogitatè, cogitatò, consultè, prudenter, iudiciò. pro Qu.9 a, Itaq; maiores nostri raró id accidere uoluerunt: prætores ut consideratè fieret, cõparauerunt. Off.19 a, Agere, quod agas, consideratè. Off.27 b, Cum ira nihil rectè fieri, nihil consideratè potest. & 10 b, Beneficia quæ iudicio, cõsideratè, constanterq; delata sunt. Att.136 a, Quid ais, si hic temperantius egerit, consideratius consilium te daturum, qui potest? Att.146 b, Consideratius utilitati nostræ consuluero.

Consideratio, onis. circunspectio, animaduersio, ratio. Ac.32 a, Est enim animorũ ingeniorũq; naturale quoddam quasi pabulum, consideratio contemplatioq; naturæ. Ac.10 a, Sin ex circunspectione aliqua, & accurata consideratione, quod uisum sit, id se dicent sequi, tamen exitum non habebunt.

Consideratus, a, um. prouisus, meditatus. de Ar.144 a, Nihil feci non diu consideratũ, et multò antè meditatum. de N.64 a, Ratiocinatio est, diligens & considerata faciendi aliquid aut non faciendi excogitatio. Par.122 a, Cui uiuendi uia considerata atq; prouisa est. pro Qu. 8 b, C.Quintius una in re paulò minus cõsideratus, qui, &c. pro Syl.180 b, Factum quod paulò minus cõsideratum uideatur. de In. 82 b, Ratio bene considerata. de Cl. 178 a, Considerata tarditas. pro Font.280 a, Illud uerbum consideratißimum nostræ consuetudinis arbitror. pro Cec. 283 a, Illud considerati hominis esse putamus, non contendere, &c.

Considero, ras. reputo, cogito, commentor, animaduerto, circunspicio, conspicio, specto, existimo, contemplor, intueor, attendo, rationem habeo, expendo, pondero, ante oculos meos pono, uel propono, ratione animoq; lustro, animo & cogitatione complector, animũ ad aliquam rem refero, antè oculos meos uolitat, mente mea circũspicio, animo intueor, animo contẽplor, expiscor. pro S.R.26 a, Age nũc refer animũ sis ad ueritatẽ, & considera quæ studia à patribus, &c. At.102 a, Id coràm considerabimus quale sit, habet enim res deliberationem. Epist.238 a, His de rebus uelim cum Pomponio, cum Camillo, cum quibus uobis uidebitur, consideretis.

Part.121 a, Nunquámne homo amentißime te circunspicies? nunquámne quid facias considerabis, ne quid loquare? Attic.110 b, Sed de hoc tu uidebis, quippe cum de ipso ac de me ista considerare uelim. & ibid. Sed uelim consideres, quid faciendum putes. Epist.152 a, Flagitare Senatus instituit Cornutum, ut referret statim de tuis literis, ille se considerare ait uelle. pro S.R.36 a, Age nũc ex ipsius Chrysogoni iudicio Rosciorum factum consideremus. Officior. 30 a, Veri etiam poetæ suum quisq; opus à uulgo considerari uult, ut si quid, &c. Tusculan. 228 b, Equidem eos casus mecum ipse considerans, huic incipio sententiæ diffidere. de In.45 a, Vnaquæq; constitutio ex se & ex sua natura consideratur. In Verr. 153 b, Considerate cum uestris animis uosmetipsi, &c. contra Rul. 74 b, 75 a, Atque illud circumspicite cum uestris mentibus. In Verr.207 a, Contemplari & considerare aliquid. & 271 b, Vide etiam atque etiam, & considera quid agas. de Ora.259 b, Cum esset habita ratio, quemadmodum, &c. id est, cum esset consideratũ, &c.

Consido, is. de L. 170 b, Sed si uidetur considamus hic in umbra. de Or.144 a, In syluam uenitur, & ibi considitur. Att.26 a, Quin etiam dubito an hic Antij cõsidã. de Vn.195 b, Sensus mouentia quæ sunt, eadem in opinatione considunt. de Ora.160 b, Verborum iunctio uariè distinctè considat. de Prou. 76 a, Quæ iam licet considant, sed tamen, &c. aliàs, Concidant. de Diu.102 b, Cedunt ter quatuor de cœlo corpora sancta Auiũ præpetibus sese pulchrisq; locis dant: id est, considunt.

Consignatus, a, um. obsignatus, signatus. de Orat.129 b, In Fundi, quos tibi pater publicis commentarijs consignatos reliquit. & pro Clu.46 b, de L.193 a, Publicis literis consignatam memoriã publicam nullam habemus. Tusc. 160 b, Nec fieri posset, ut à pueris tot rerum atq; tantarum insitas & quasi consignatas in animis notiones quas ἐννοίας uocant, haberemus, nisi, &c. de Diuin. 98 b, Clarißimis monumentis testata consignataq; antiquitas: id est, ipsa exempla.

Consigno, as. obsigno, signo, firmo. pro Qu. 4 b, Tabulæ maximæ signis hominum nobilium consignantur. & pro Fl.154 a, I.V.59 a, Iisdem literis illius prætura, & tua quæstura consignata est. Aca.1 b, Vt literis consignamus, quæ monumẽtis mandare uolumus, sic ille in animo res insculptas habebat. In Ver.171 a, Ratio certa est, Aetnensium & publicis & priuatis literis consignata. pro Deiot.150 b, Quæ publicis populi Romani literis monumentisq; consignata sunt. Postquam.210 b, Priuilegij uim autoritate honestißimorum hominum et publicis literis cõsignauit. de Vn.200 a, Sidera ex quibus erat motus temporis consignandus.

Consiliarius, rij. autor, præscriptor, qui consilium dat. de Le.192 b, Augur meminisse debet, Ioui Opt.Max. se consiliarium & administrũ datum. At.225 b, Ratio ædificandi initur consiliario quidem et autore Vestorio. I. V.117 a, Interea amici & consiliarij eius molestè ferre cœperunt Heraclium profuisse. Att.48 b, Si me à meis consiliarijs proditum & proiectum uides. Ep.3 b, Non inuito rege ipso consiliarijsq; eius. & 10 b, Sed certè et ego te autore amicißimo & sapientißimo, & tu me cõsiliario fortasse non imperitißimo, fideli quidem & beneuolo certè usus esses.

Consilior,

Universidad de Deusto
Biblioteca

Consilior, aris. consulo, delibero. Att. 244 a, Tu quid egeris tua cùm tristi, tum etiam difficili ad consiliandum legatione, uehementer expecto: est enim inexplicabilis. legitur etiã, de tua: & pro ad consiliandũ, alij ad conciliandum legunt: sed consiliandum melius.

Consilium, lij. deliberatio, cogitatio, animaduersio, ratio, cogitatum, quod aliquis sequitur aut spectat, collegium, conciliũ, consultũ, sententiæ. de In. 65 b, Consiliũ est, aliquid faciẽdi, nõ fac. ẽdiue excogitata ratio. de Or. 114 a, Consilia primùm, deinde acta, postea euentus. de In. 82 b, Cupiditas consilij gubernatione regitur. Epist. 182 b, In consilio capiendo prudentia, in dando fides requiritur & religio. & 145 a, Consiliũ plenũ prudentiæ & fidelitatis. de Or. 88 a, Prudentium consilia. Att. 124 b, Leuatur enim omnis cura cùm aut consistit consiliũ, aut cogitando nihil explicatur. & 256 b, Nihil debet, qui consilium dat, præstare præter fidem. Attic. 142 a, Consilia ex euentu, non ex uoluntate à plerisq; probari solẽt. et ibi. Quod uerissimũ nobis uidebitur, de eo quod ad nos scripsisti, tibi cõsiliũ dabimus: quod si non fuerit prudens, at certè ab optima fide et optimo animo profi ciscetur. Epist. 7 a, b, Totius facti tui iudicium, non tam ex cõsilio tuo, quàm ex euẽtu homines sunt facturi. pro Cluen. 35 b, Minus fidele consilium alicui dare. I. A. 240 b, Optimus est portus pœnitẽti mutatio consilij. At. 256 b, Nemo doctus unquam mutationem consilij inconstantiam dixit esse. & 233 b, Cõsilia temporum sunt, quæ in horas commutari uides. & 132 a, Et simul scito labare meum consilium illud, quod iam satis tibi fixum uidebatur. I. A. 212 b, Turpe est uiro prudenti, præsertim in retam perspicua, consilium intelligendi defuisse. contra Rul. 67 a, Cui non dubitanti fidele consilium, non laboranti certum subsidium nobilitatis ostenditur? Epist. 18 b, Nisi meis puer olim fidelissimis atq; amantissimis cõsilijs paruisset. Qu. F. 327 a, Recordare consilium nostrũ, quod fuerit profectionis tuæ: non enim commoda quædam sequebamur parua ac mediocra. Attic. 127 b, Nec si ego quid tu sis secutus nõ perspicio, idcirco minus existimo te nihil sine summa ratione fecisse. & ibid. Nec mihi tantum sumo, ut meum consilium ualere debuerit, secutus sum tuum. & 243 b, Quid ætati sit credendum, magni consilij est. & 155 a, Nihil mihi adhuc accidit, quod maioris consilij esset. et 40 a, Capere cõsilium de sententia alicuius. et 203 a, Ipse uenirem Romam, si satis consilium quadam de re haberẽ. & 228 a, Nec alia causa profectionis mihi ulla fuit, cum consilium cepi legari à Cæsare. & 108 a, Subitò cepi consiliũ, ut exirem. pro Dom. 236 a, Qui pernicioſa reip. consilia cepisset. I. V. 26 b, Capit consilium de amicorum sententia, nõ adesse ad iudicium. Of. 60 a, Principes consilium hoc ceperũt, nomẽ Tarquiniorum memoriamq; regni esse tollendã. In Ar. 67 a, Tu quem Narbone consilium interficiendi Cæsaris cepisse notissimum est. pro Sen. 29 a, Is à te cõsilium P. Sestij accusandi petijt. Ep. 237 b, Metuo ne id cõsilij ceperimus, quod non facilè possimus explicare. de Fat. 140 a, Maximè nos quidem exquirentes ea cõsilia, quæ ad concordiã ciuium pertinerent. Ep. 46 b, Exquirere consilium alterius. de Or. 111 b, Huius est in dando consilio de maximis rebus cum dignitate explicata sententia. Epist. 149 a, & de Clar. 196 a, Cognoui quæ tua

uoluntas, quod tuum consilium esset de repub. Epist. 153 a, Tu quanquam consilio non eges, uel abundantius, tamen hoc animo esse debes, ut nihil huc reijcias nec in rebus tam subitis, tamq; angustis à Senatu consilium petendum putes. Att. 238 a, Quid enim illi offerre consilij possum, cum ipse egeam consilio? Att. 3 b, Ego qui in te satis consilij statuebam esse, malui Peducæum tibi consilium per literas quàm me dare. & 47 a, Quod in meipso satis esse consilij decreueras. Att. 217 b, Nunc me iuua mi Attice consilio. Ep. 86 b, Actis his reb. literæ à te mihi sunt redditæ, quibus à me consilium petis, quid sim tibi autor, in Siciliáne subsidas, an, &c. Ep. 91 b, Quid efficere possis, tui consilij est. Att. 121 a, Quare de maxima re deliberanti, ita mihi des consilium ut lim. & 136 a, Consideratius cõsilium dare. Ep. 238 a, Verum consilium est, quid uobis sit faciendum. Att. 93 b, Qu. puer literas patris aperire solet, idq; de meo consilio. et 236 a, Hæc de mea sẽtẽtia acta sunt. At. 215 a, Cæsar nihil facturus nisi de meo consilio. & 404, Capere consilium de sententia alicuius. de Nat. 75 a, Ope consilioq; tuo furtũ factum est. At. 40 a, Sed eò si uenerit, de toto itinere ac fuga mea cõsilium capere potero. Pos. 203 a, In consilijs de repub. capiendis, &c. contra Rul. 84 b, Nec concionandi potestas erat, nec consilij capiendi publici. At. 136 a, Capere consilium ex re & ex tempore. I. C. 107 a, Si Catilina sententiam permutauerat, & consilium belli faciendi abiecerat. Attic. 74 a, Eamnius ædificandi consilium abiecerat. & 116 a, Ego tamen Philotimi literis mutaui consilium de mulieribus. Ofo a, Cato semper in proposito susceptoq; cõsilio permanet. I. A. 153 a, Exponam uobis breuiter consilium profectionis & reuersionis meæ. Ep. 33 a, Nunc ego tibi meum consilium exponam. Att. 140 a, Consilium primum ejus suffocare urbem: deinde, &c. Ep. 141 b, Aquini consilia sunt mita de me. Attic. 239 b, Animis usi sumus uirtutis cõsilijs mihi crede puerilibus. & 121 a, Cuius fortunæ quantum humano cõsilio effici poterit, motum rationem quadam gubernabimus. Off. 16 b, Reperias multos, qui bus periculosa & callida cõsilia, quietis cogitationibus splẽdidiora et maiora uideãtur. de N. 75 b, Homines tuitionem bono cõsilio à dijs immortalibus datam in frandem cõuertũt. Epist. 88 a, Quæ sunt in fortuna, temperabus regentur, et cõsilijs nostris prouidebuntur. pro Dom. 227 b, Senatus est summum populi Rom. populorumq; & gentium omnium ac regum consilium. contra Rul. 64 a, Cõmune consilium. de D. 8 b, Summum consilium de Or. 143 a, Consilium senatus: id est, cõgregatio senatorum. & pro Sest. 26 b, Ep. 74, Eaq; quæ de ea scripta est autoritas, tantam habet uim, ut magis iratorum hominum studium, quàm constantis senatus consilium esse uideatur. pro Dom. 227 b, & 228 a, Nulla est in hac urbe societas publicanorum, nullum collegium, nullum concilium, nullum denique commune consilium, quod non, &c.

Consilium, pro iudicibus congregatis. pro Quin. 18, Si apud hoc consilium ex opibus, non ex ueritate causa pendetur. Item 6 a, Tibi instat Hortensius ut eas in consilium. de Cla. 172 a, Consules re audita amplius de cõsilij sententia pronunciant. I. V. 246 b, Causam cognouit, & de cõsilij sententia pronũciat. Att. 155 a, Veniendum in

fit in consilium tyranni, si is aliqua de re bona deliberaturus sit. I. V. 224 a, Sententia sine consilio, damnatio sine defensione. Item: Aduocare consilium uel concionem. l. Aduoco. de L. 192 b, & de Orat. 95 a, Dimittere consilium. pro Clu. 35 a, Cur eum, cum in consilium iretur, abesse patiebantur? cum in consiliũ mittebant, Statienum iudicem non requirebant. Epist. 61 a, Quis esset, qui me in consulatu non casu potius existimares, quàm consilio fortem fuisse.

Consimilis, le. similis, parilis. de Orat. 97 a, Causa aliqua posita consimili causarum earum, quæ in forum deferuntur. I. A. 166 a, Cum rem gessisset consimilem rebus ijs quas ego gesseram. de Orat. 137 a, & 145 a, Aut quæ sunt alijs grauioribus consimilia. ad Her. 34 b, Consimilis.) (. Dissimilis. In Arat. Consimili specie stellas parilíq; colore.

Consisto, stis, constiti. consto, insisto, assisto, commoror, nitor, pendeo, subsisto, resido, uel resideo, positum esse, locatum esse, situm esse, contineri. In hoc est omnis uis amicitiæ, id est, consistit. I. V. 159 a, Nympho antequàm planè constitit, condemnatur. I. V. 241 a, Oppida in quibus prætores consistere & conuentum agere solent. At. 74 b, Plura scribam ad te cùm constitero. & 185 b, Vt dum consisto in Tusculano, sciam quid garriat in rusticatu. pro Rab. 94 b, Cum is armatus in comitio constitisset. in Arat. Sol consistẽs in capricorno conuertit curriculum. Att. 253 b, Brutus tardè nauigaturus est, consistens in locis pluribus. Orat. 205 b, Si semel constiteris, nunquam cades. Att. 255 a, Veni igitur ad Siccam octauo die è Pompeiano, cum unum diẽ Veliæ constitissem. & 227 a, Itaq; Cales processi, ut ibi potissimùm consisterem. de Diuin. 87 a, Qui ad meridiem spectans in me dia uinea dicitur cõstitisse. Anteq. 195 b, Ego repentè ui tribunitia correptus, ne consistendi quidem in ciuitate habeo potestatem. Postq. 207 a, Si cum hoc homine in foro constitisses. I. V. 69 b, Verres appellat hominem, cum hoc consistit, hunc amplexatur. I. A. 192 b, Milites Albæ constiterunt. Ep. 150 a, Ipse in Allobrogibus constiti, ut, &c. Tus. 217 b, Ipsa sibi imbecillitas indulget, in altumq; prouebitur, impudensq; nec reperit locum consistendi. pro Flac. 156 b, Iste cui nullus est usquam consistendi locus. pro Mur. 130 a, Homines cum rectè atq; in loco constitissent, iuberi abire. At. 276 a, Is ubi consistat usquam non habet. pro Quin. 1 b, Veritas locum ubi consistat, reperire non poterit. pro S. R. 43 a, Tibi in isto loco consistere non liceret. de Or. 108 a, Nec is consistens in loco, nec inambulans. At. 108 a, Si in Italia Pompeius consistit, erimus unà. de Som. 131 a, Vel concidat omne cœlum, & omnis natura consistat necesse. pro Quin. 2 b, Vt multis iniurijs iactatam atq; agitatam æquitatem in hoc tandem loco consistere & infirmari patiamini. pro Qu. R. 53 a, Ipsa mihi ueritas manum iniecit, & paulisper consistere & cõmorari cogit. et 49 b, Quoniam ille hìc consistit paulisper, mihi quoq; necesse est paulum commorari. Ep. 107 b, Vt hodie primùm & graui morbo uidear posse cõsistere. pro Ar. 189 b, Bestiæ sæpe immanes cantu flectuntur atq; consistunt. Ep. 154 b, Mihi si contigisset ut prior occurrerem Antonio, non mehercule horam constitissem. At. 85 b, Consistere usura debuit quæ erat in edicto meo: id est, non debuit mutari.

de Or. 127 a, Vbi sensi me in possessione iudicij et defensionis meæ constitisse. pro Do. 241 b, Tantus clamor à nostris, ut neq; mente, neq; lingua, neq; oratione consisteret. de Or. 154 a, Oratorem ubicunq; constiterit, consistere in suo. et 199 b, Causidicus, qui in forensibus causis posit præclarè consistere. pro Cec. 299 a, Non consistes illo iudice. pro Do. 241 a, Neq; mẽs, neq; uox, neq; lingua cõsistere. de Cla. 196 b, Nõne cernimus uix singulis ætatibus binos oratores laudabiles cõstitisse? Qu. Fr. 308 a, Clodius neq; mẽte, neq; lingua, neq; ore cõsistere potuit. I. A. 173 b, Is neq; uigilãs, neq; in somnis mẽte unquã potest cõsistere. de Se. 92 b, Qui mortem omnibus horis impendentẽ timet, is tranquillo nõ potest animo consistere. de D. 139 a, Vt nunquam liceat quietæ mente consistere. pro Quin. 5 b, In hoc summa iudicij causæq; tota consistit. de Fat. 151 b, Hæc differens qua de re agatur, & in quo causa consistat, non uidet. de Ora. 100 a, Præsertim cùm hæc causa non in crimine aliquo, sed in iure ciuili consistat. Part. 238 b, Ita consistendũ, ut quod obijcitur factũ neges. de Inu. 65 b, Habitus in aliqua animi absolutione cõsistit. Tus. 236 b, Omne bonum in una honestate consistit. Off. 4 b, Primus ille locus in ueri cognitione consistit. I. A. 170 a, Causa eius belli in persona tua consistit. et 156 a, Cn. Pompeij tertius consulatus in quibus actis cõsistit? nempe in legibus. pro Mar. 134 b, Salus reip. in unius mortalis animo consistit. Att. 102 a, Ego in cuius causa reip. salus cõsistebat. I. A. 187 a, Cum in eo salus & uita optimi cuiusq; et libertas populi Ro. dignitasq; consisteret pro S. R. 44 a, In quo non modò culpa nulla, sed ne suspicio quidem potuit cõsistere. pro Clu. 34 a, Similis in cæteris suspicio consistebat. & 35 a, Eò transire illius turpitudinis infamiam, ubi cætera maleficia consistant. Or. 199 a, Fortunæ omnes Græciæ in eo positæ sunt. de Ar. 249 a, Si ludus constitit, aut tibicen repentè conticuit. At. 124 b, Leuatur enim omnis cura, cum aut consistit consiliũ, aut cogitando nihil explicatur. de Or. 85 a, Si infinitus labor ætatis flexu constitisset. Ep. 103 a, Quod iam uideris certa aliqua in sententia constitisse. Ora. 216.* Comprehensio à capite ita fluere debet, ut ad extremam ueniens consistat.

Consitio, onis. satio. de Sen. 88 a, Nec consitiones modò delectant, sed etiam insitiones.

Consitura, ræ. consitio. de Repub. Quæ uidelicet ille non ex agri consitura, quam cernebat, sed ex doctrinæ indicijs interpretabatur. ex Non. Mar.

Consitus, a, um. satus. de Senect. 89 b, Ager conseptus ac diligenter consitus.

Consobrinus, ni. qui ex fratre uel sorore matris nostræ nascitur. pro Lig. 139 b, Nam quid aliud agis? nisi ut Romæ ne sit, ne cum hoc T. Brocho auunculo suo, ne cum eius filio consobrino suo, ne nobiscum uiuat? de Or. 108 b, Cum nos eruditemur unà cum consobrinis nostris Aculeonis filijs, quo cum erat nostra matertera. pro Quint. 3 a, P. Quintij consobrinã habet in matrimonio Næuius. Of. 11 b, Sequuntur fratrum coniunctiones, post cõsobrinorum sobrinorumq;, qui cùm una in domo tam capi non possint, in alias domos tanquam in colonias exeunt. Post quam. 206 a, Alter Cethegum consobrinum suum reposcebat.

Consociatio, onis. societas, communio. Off. 30 a, Com-

munis totius generis hominum conciliatio & consociatio. & 32 a, Consociatio hominum atq; cōmunitas. Off. 57 a, Dissoluetur omnis humana consociatio. aliàs Consortio. apud Non. Mar.

Consociatus, a, um. Par. 124 b, Qui domi tuæ uidet pariter accusatorum atq; iudicum consociatos greges.

Consocio, as. coniungo.)(. dissocio. de Finib. 104 a, Sic inter nos natura ad ciuilem communitatem coniuncti et consociati sumus. & 105 a, Neque uerò rectum est, cum amicis aut benemeritis consociare aut coniungere iniuriam. Postquàm. 207 b, Tu'ne ausus es cū Gabinio consociare consilia pestis meæ? de Leg. 160 b, Homines lege cum dijs consociatos esse. I. A. 193 b, Nunquam tam uehementer cum senatu consociati fuistis.

Consolabilis, bile. quod consolationem admittit. Epist. 47 a, Est omnino uix consolabilis dolor.

Consolatio, onis. solatio, leuamen, leuatio, medicina, confirmatio. Att. 14 b, Fuit enim mihi & laudis nostræ gratulatio tua iucūda, et timoris consolatio grata. Tus. 207 a, Erit igitur in consolationibus prima medicina, docere aut nullum malum esse, aut admodum paruum: altera, &c. At. 189 b, Affirmo tibi nullam consolationem esse talem, totos dies scribo. pro Mil. 121 a, Nūc me una consolatio sustentat, quod, &c. de Clar. 196 a, Ea consolatione sustentor, quam tu mihi Brute adhibuisti tuis suauissimis literis. Ep. 71 a, Est aūt consolatio peruulgata quidem illa maximè, quam semper in ore atq; in animo habere debemus, homines nos ut esse meminerimus, ea lege natos, ut omnibus telis fortunæ proposita sit uita nostra, &c. Qu. Fr. 326 a, Quorum nihil est huiusmodi, ut ego me multa consolatione leniam. Antequàm. 196 a, Næ pœnæ nonnullam habent in se consolationem. de Se. 78 a, Præterita ætas quamuis longa, nulla consolatione permulcere posset stultam senectutem. de Di. 109 a, Nam quid ego de consolatione dicam? quæ mihi quidem ipsi sanè aliquātum medetur, cæteris item multum profuturam puto. Ep. 47 b, Hactenus existimo nostram consolationem rectè adhibitam esse, quoad certior ab homine amicissimo fieres ijs de rebus, quibus leuari possent molestiæ tuæ.

Consolator, oris. Epist. lib. 6. Etsi me ipsum consolatorem tuum longinquitas temporis mitigauit. Tusc. lib. 3. Consolatores ipsos confiteri se miseros, quū ad eos impetum suum fortuna conuerterit.

Consolatorius, ria, rium. quod ad consolandum ualet, quod consolationem continet. Attic. 209 b, A' Cæsare accepi literas consolatorias, datas pridie Calen. Martij, Hispali, de urbe augenda.

Consolidatus, ta. confirmatus, confectus, conciliatus. Ep. 75 a, Illud quidem certè factum est, quod lex iubebat: ut apud duas ciuitates Laodicensem & Apamēsem, &c. rationes confectas, & consolidatas, deponeremus. aliàs solutas, sed certè rectius consolidatas,

Consolor, aris. solor, leuo, dolorem leuo, mœrorem minuo, desiderium lenio, consolationē adhibeo, alicui perfugium & solatium præbeo, confirmo, aliqua consolatione permulceo, consolatione aliqua sustēto, dolorem uel luctum uel fletum abstergeo. Epi. 47 b, Dices, quid me ista res consolatur in tantis tenebris, & quasi perpetuis reip. At. 58 a, Nos malo solatio, sed non multo tamē

consolamur, quòd ipsius uicem minimè dolemus. I. V. ... b, Si qua reliqua spes est, quæ sociorum animos consolari possit. Att. 149 b, Illud præclarè, quòd te consol... est spes breui tēpore congrediendi pro Qu. R. 52 a, ... ni & tenui spe consolaris. At. 189 b, Feci quod ante... nemo, ut ipse me per literas consolarer, quem librum ad te mittam. I. C. 119 a, Spes, quæ sola hominem in miserijs consolatur. de N. 56 a, Eloquētia consolamur afflictos, deducimus perterritos à timore. Ep. 70 a, Te enim spes aliqua consolatur. de Am. 97 a, Sed non egeo medicina, me ipse cōsolor, et maximè illo solatio, quo plerique, etc. Oct. 329 a, Cedā uita, quæ bona spe posteritatis me consolatur. pro Mil. 110 a, Gloria est una, quæ breuitatem uitæ posteritatis memoria cōsolatur. de Cla. 187 b, Is consolatur se, cùm conscientia bonæ mentis, tum etiā usurpatione & renouatione doctrinæ. Epi. 101 a, Ego enim desiderium tui spe tuorum commodorum consolabor. At. 12 a, Dicendi laborem delectatione oratoria consolor. Qu. Fr. 311 b, Sed hoc incommodū consolantur quotidianæ damnationes inimicorum. 313 a, Consolabor te & omnem abstergebo dolorem. pro Plan 270 a, Quæ tibi maiores tui non consolandi tui causa dicerent, sed, &c. de Pro. 72 a, Consolari se exēplo alicuius. pro Q. ... 1 b, Nihil quod humilitatē cuiusquam uirtus iudicis consoletur. Ep. 51 a, Ne eum dolorem, quem à rep. capio, dolemus iam consolari potest. et 53 b, Virtuti tuæ magis gratulari debeo, quàm consolari dolorem tuum. Att. 74 a, Tu uelim Pyliam meis uerbis consolere. Tusc. 205 b, Oileus Telamonem de Aiacis morte consolatus est. Epist. 81 a, Sed hoc mihi non sumo, ut te consoler de cōmunibus miserijs. At. 12 a, Vt te de rep. consoler. Tusc. 207 a, Hæc igitur officia sunt consolantium, tollere ægritudinē funditus, aut sedare, aut detrahere quamplurimum, aut supprimere, nec pati manare longius, aut ad aliam traducere: sunt qui unum officium consolantis putent, malum illud omnino nō esse, ut Cleanthi placet: sunt qui nō magnum malum, ut Peripatetici: sunt qui abducunt à malis ad bona, ut Epicurus: sunt qui satis putāt ostēdere nihil inopinati accidisse, nihil mali: Chrysippus autem caput esse censet in consolando, detrahere illam opinionē mœrenti, si se officio fungi putet iusto, atq; debito: sunt etiā qui hæc omnia genera consolandi colligunt. & quæ sequuntur multa & pulchra de ratione consolandi.

Consolatus, ta. solutus, absolutus. Epistol. 75 a, Apud duas ciuitates rationes confectas, & consolatas deponere. aliàs consolidatas.

Consonantior, oris. meliore sono. Partit. 231 a, Atque etiā est hæc distinctio in uerbis, altera natura, tractatione altera: natura, ut sint alia consonantiora, grandiora, leuiora, & quodammodo nitidiora: alia contrà.

Consono, nas. respondeo, consentio, conuenio. in Sall. 171 a, Vt omnis oratio moribus consonet.

Consonus, a, um. conueniens. Attic. 24 a, Credo Platonem uix putasse satis consonum fore, si hominem id ætatis in tam longo sermone diutius retinuisset.

Consopio, pis. obruo, in somnum induco. de Diu. 156 b, Cum Ptolemæus eo uulnere summo cū dolore moreretur, Alexander assidens somno est consopitus: tū secundum quietē uisus ei dicitur draco, is quē, &c. Tusf. 168 a, Quid Endymion à Luna consopitus putatur. & 174 a, Quid melius

melius quàm in medijs uitæ laboribus obdormiscere? et ita conniuentem somno consopiri sempiterno?

Consors, tis. particeps, socius. pro Mil. 131 b, Quid respondebo tibi Qu. Frater consorti mecum temporum illorum? de Clar. 165 a, Socium & consortem gloriosi laboris amiseram. 159 b, Cùm ex agris tres fratres consortes profugissent. pro Fla. 153 a, Potuit dare Sextilius, nam fratres quidem cōsortes sunt mendicitatis. I. V. 182 b, Consors alicuius in lucris & furtis.

Consortio, onis. consociatio. de Offic. 57 a, Dissoluatur necesse est omnis humana cōsortio. Ex Non. Mar. aliàs, consociatio.

Conspectus, aspectus, præsentia. Att. 108 a, Subitò cœpi consiliū ut exirem, ne qui cōspectus fieret aut sermo. pro Mur. 155 a, Omniū suorū consuetudine conspectuq; priuari. pro Syl. 172 a, Vrbis cōspectu tranquillo animo & quieto frui. contra Rul. 67 a, Qui aditum huius loci cōspectumq; uestrū magnoperè fugerūt. I. V. 253 b, Tum se tamē in cōspectum nautis paulisper dedit. de D. 80 a, Nec sese dedit in cōspectū corde cupidus. Tus. 158 b, & 159 a, Vt si iam possent in homine uno cerni omnia quæ nunc tecta sunt, casurus ne in conspectum uideatur animus, an tanta sit eius tenuitas ut fugiat aciem. de Fi. 53 b, Et eum in conspectū suum uenire uetuit. I. V. 255 b, Euolarat iam è cōspectu fortè fugiens quadriremis. Ep. 19 b, Loco excelso et illustri sita est laus tua in cōspectu multorum ciuium. de Leg. 175 a, Religio posita in fundi uilleq; conspectu. pro Dom. 233 a, Domus posita in oculis ciuitatis: id est, in conspectu. Acad. 41 b, Quæ cùm sunt dicta in cōspectu, consedimus omnes. Ep. 7 a, Cui propè in conspectu Aegyptus est. contra Rul. 83 b, Hæc quæ nō tam procul erāt à conspectu imperij. de Or. 157 b, Ponere aliqua penè in conspectu animi. de Fi. 124 b, Platonis illi hortuli nō memoriam solùm mihi afferūt, sed ipsum uidētur in conspectu meo hîc ponere. de Cl. 166 a, Explicatis ordinibus temporum uno in conspectu omnia uiderem. de Leg. 186 a, Quàm breui frater in conspectu posita est à te magistratuum omniū descriptio. cōtra Rul. 62 a, Censoribus uectigalia locare nisi in cōspectu populi nō licet. de Or. 129 b, Audes in ciuium esse conspectu? de Fi. 146 b, Quamuis minima animi præstantia omnibus bonis corporis anteit, ut ea ne in conspectu quidem relinquantur. I. V. 271 a, In conspectu libertatis mori. I. A. 162 a, Qui hoc ipso tēpore stant cum gladijs in conspectu senatus. pro Deiot. 146 a, In conspectu deorū penatium necare hospitem. I. C. 118 b, Neq; ille qui expectans huius exitum diei astat in conspectu meo gener.

Conspergo, gis. aspergo, respergo. pro Plan. 280 a, Hic me complexus est, conspersitq; lachrymis. de Orat. 151 b, Oratio conspersa quasi uerborum sententiarumq; floribus. de Finibus, 40 b, Scripta illa nostra, quæ Menippum imitati, non interpretati, quadā hilaritate conspersimus.

Conspiciendus, a, um. insignis. ad Heren. 21 a, In gestu nec uenustas conspicienda, nec turpitudo sit, ne aut histriones, aut operarij uideamur esse.

Conspicio, cis. aspicio, considero, uideo. I. C. 100 b, Carere me aspectu ciuium, quàm infestis oculis omniū conspici mallem. I. P. 92 b, Vebi per urbem, conspici uelle, etc. pro Muren. 145 a, Qui imaginem patris sui laurea-

tam in sua gratulatione cōspexit. I. C. 115 a, b, Si signum illud quod uidetis, solis ortum conspiceret. Att. 78 a, Exercitu Ciliciam propè conspiciente. Aca. 10 b, Sapienti potest accidere, ut cùm omnia fecerit, diligētissimeq; conspexerit, existat aliquis, &c. aliter, circunspexerit. pro Mur. 126 b, Quare non debes temerè consulem populi Romani saltatorem uocare, sed conspicere, quibus præterea uicijs affectum esse necesse sit eum cui uerè istud obijci possit. pro Cec. 295 a, & pro Mur. 130 a, Actio est in autorem præsentem his uerbis, quandoquidem te in iure conspicio. pro Cor. 64 b, Vt conspiciatis eum mentibus uestris, quem oculis non potestis.

Conspicor, aris. uideo. ad Heren. 4 a, Aiax gladio incubuit, Vlysses interuenit, occisum conspicatur, è corpore cruentum telum educit.

Conspiratio, onis. consensus, coniuratio. Epistol. 192 b, Hæc conspiratio et concordia omnium ordinum ad defendendam libertatem. Offi. 36 a, Magnas utilitates adipiscimur conspiratione hominum atq; consensu. de Finib. 62 b, Aliqui magni amoris conspiratione consentientes. pro Dom. 218 b, Hæc nostra conspiratio in republica bene gerenda. In Catilin. 123 b, Tanta conspiratio bonorum. de Fin. 140 b, Conspiratio consensusq; uirtutum. Ep. 174 b, Sceleratissima conspiratio. Antequàm. 194 b, Illa conspiratio conflata restincta est: id est, coniuratio. pro Deiot. 145 b, Conspiratio certorum hominum contra dignitatem tuam.

Conspiro, as. consentio. I. A. 186 a, Vt omnes ad autoritatem huius ordinis, maiestatemq; populi Romani defendendam conspirasse uideantur. Epist. 15 b, Mirabiliter omnium generum atq; ordinum consensus ad liberandam rempublicam conspirauit I. A. 230 b, Nec dum senatum cum populo Romano conspirasse sensisset. contra Rul. 65 b, Conspirate nobiscum, consentite cum bonis. de Nat. 65 b, Naturam quasi cognatione continuatam conspirare dicebas. de N. 22 b, Tanta rerum consentiens, conspirans, continuata cognatio. pro Lig. 142 b, Quis est, qui horum consensum conspirantem, & penè conflatum hac propè æqualitate fraterna non nouerit?

Consponsor, oris. qui cum alio spondet. Att. 190 b, Velim des operam, ut inuestiges ex consponsorum tabulis, sit'ne ita. Epist. 92 a, De negocio tuo, quòd sponsor es pro Pompeio, si Galba consponsor tuus redierit, non desinam cum illo communicare.

Consputo, as. sputo aliquem fœdo. Qu. Fr. 308 a, Clodiani nostros consputare cœperunt.

Consolator, toris. Epistol. 81 b, Et si meipsum consolatorem tuum longinquitas temporis mitigauit. & Tusculan. 206 a.

Constans, tis. firmus, stabilis, grauis, præsens, perpetuus, conueniens, æquabilis, moderatus, singulari constantia præditus.)(. Inconstans, mobilis. de Am. 108 a, Firmus et stabilis & cōstans amicus. Off. 16 b, Fortis animi et constantis est, nō perturbari in rebus asperis. pro Dom. 230 b, Is fortis & constans in optima ratione semper fuit. de Am. 97 a, Nec ullo casu arbitror hos cōstanti homini accidere posse, ut ulla intermissio fiat officij. I. A. 248 b, Fateor me una atq; constanti aruspicum uoce esse permotum. & ibi. Mea perpetua atq; constans uoluntas rempublicam. Postquā. 210 b, Constans & perpetua defen-

Universidad de Deusto Biblioteca

sio salutis meæ. Epistol. 7 a, Eaq; quæ de ea scripta est authoritas, tãtam uim habet, ut magis iratorum hominum studium, quàm constantis senatus consilium esse uideatur. de Clar. 173 a, Ciuis in rebus optimis constans. de Leg. 165 a, Constans & perpetua ratio uitæ. pro Cec. 285 a, Et hoc constantis hominis esse putaui, qui cum ui, &c. de Nat. 64 a, Stellæ cursus certos et constantes habent. & ibid. Stellarum conueniens constansq; conuersio. Epist. 187 a, Ex Asia nihil perfertur ad nos, præter rumores de oppresso Dolabella, satis illos quidem constantes, sed adhuc sine authore. de D. 112 a, Motus lunæ constantissimus. Animus certus & confirmatus. l. Confirmatus pro Quint. Rosc. 35 a, Vultus semper idẽ, uox, oratio stabilis, et non mutata. Vir constans et grauis.)(Leuis, mobilis.

Constanter, fortiter, æqualiter, perpetuò, conuenienter. Att. 286 b, Si modò constanter & perpetuò placebit hoc consilium, relatam puto gratiam pietati meæ. Orat. 216 b, Oratio æqualiter constanterq; ingrediens. Tusculan. 233 b, Epicurus quàm sibi constanter conuenienterq; dicat, non laborat. Officior. 10 b, Beneficia, quæ iudicio, considerate constanterq; delata sunt. de Vn. 203 a, Constanter manere in suo statu. Attic. 65 a, Constanter & liberè me gessi. At. 254 a, Constanter facere aliquid.

Constantia, tiæ. firmitas, stabilitas, grauitas, æqualitas, perseuerantia, firmitas animi, firmum consilium, status constans & perpetua ratio uitæ, perpetuitas. Off. 23 a, Cato grauitatem suam perpetua constantia roborauit, semperq; in proposito susceptoq; consilio permansit. et 25 b, Nihil est quod tam deceat, quàm in omni re gerenda consilioq; capiendo seruare constãtiam. & 5 b, Fundamentum iusticiæ est fides: id est, dictorum conuentorumq; constantia & ueritas. Att. 66 a, O' constantiam promissi, & fidem miram. Off. 10 a, Beneuolentiam adolescentulorum more, ardore quodam amoris, sed stabilitate potius & constantia iudicemus. & 18 b, Præclara est æquabilitas in omni uita, & idem semper uultus, eademq; frons. Attic. 286 b, Brut. Fortis animus sine constantia & æquabilitate nullus est. Tusc. 234 b, Non ex singulis uocibus philosophi spectandi sunt, sed ex perpetuitate atq; constantia. pro Pomp. 17 a, In te satis esse animi constantiæq; arbitror. Off. 14 a, Acerba ferre, robusti animi est magnæq; constantiæ. de Am. 108 b, et 115 a, Constantia & stabilitas. Att. 100 a, Constantia & firmitas animi. I. A. 211 b, Retinenda est igitur uobis constantia, grauitas, perseuerantia. pro Muren. 136 a, Quæ enim pertinacia quibusdam, eadem alijs constantia uideri potest. de D. 125 b, Quæ autem est inter augures conueniens & coniuncta constantia. de Diu. 112 a, & 115 a, Nihil est tam contrarium rationi & constantiæ, quàm fortuna.

Consterno, nis. sterno, effundo, tego, spargo. de D. 95 a, Nam ex horreis direptum & effusum frumentum uias omnes constrauerat. pro Sest. 21 b, Cùm forum corporibus ciuium Romanorum esset constratum cæde nocturna. In Arato, Ille graui moriens constrauit corpore terram.

Constippo, as. coarcto, constringo, contrudo. contra Rul. 81 b, Non modò dena iugera dari uobis, sed ne con

stipari quidem tantum numerum hominum posse in agrum Campanum intelligetis.

Constituo, is. statuo, decerno, destino, sancio, præscribo, designo, paciscor. Attic. 130 a, Quamobrem cum constituisses, ut Vibullius mihi scripserat, ad V. Idus Feb. Corfinio proficisci cũ exercitu, et ad me uenire, miror quid causæ fuerit, quare cõsilium mutaris. & ibi. b, Coss. cõstituerunt idem facere. Att. 258 a, Constitueram, ut pridie Idus Aquini manerem. Epi. 153 b, Lepidus ad forum Voconij castra habet, ibiq; me expectare constituit. At. 105 b, Audio constitutũ esse Pompeio et eius consilio in Siciliam me mittere. de Or. 108 b, Nũc Scæuola quoniam in Tusculanum ire constituit, paulũ requiescet, dũ secalor frangat. At. 142 a, De hac re cũ aliquid constitueris, uelim mihi scribas. & 176 b, Cùm eum uidero, cõmuniter constituemus de reditu eius. Att. 234 b, Nihil antè de profectione constituam quàm ista, quò euasura sint, uidero. Ep. 196 a, Sed hoc melius ex re, et ex tempore constitues. Epist. 22 b, Quando, & quomodo, & per quos agendum sit, tu optimè constitues. At. 209, Itaq; ut constitui adero. pro Ce. 288 b, Placuit Cecinnæ de amicorũ sententia constituere, quo die in rem præsentem ueniretur. & 291 a, Cecinna ad constitutam diem tempusq; uenit. I. C. 102 a, Scio pactam & constitutam esse cum Manilio diem. Att. 186 a, Diem Tyrannioni constituemus. Of. 7 a, Vt constitueris te cupiam aduocatũ in rem præsentem esse uenturum. Ep. 115 a, Tametsi hac de re puto te constitutum, quid facturus sis, habere: tamen, etc. I. V. 122 a, Constitui cum hominibus, quo die Messanæ mihi præstò essent. Att. 194 a, Sicca rescripsit constitutum se cum eo habere. Ep. 98 a, Quare si quod constitutũ cum podagra habes, fac in alium diem differas. pro Qu. 3 b, Quasi domi nũmos haberet, ita Scapulis constituit se daturũ. cõtra Rul. 61 b, Actio constituta in mensem Ianuarij. I. C. 107 a, Patefeci cætera, quid ea nocte egisset, quid in proxima constituisset. &c. pro Cæl. 50 b, Aiunt constitutũ esse cũ seruis, ut uenirẽt ad balneas. de Or. 108 b, Sanè uellẽ non constituisse in Tusculanũ me hodie uenturum esse Lælio. Ep. 24 a, Si ad constitutam diem decedemus. Att. 251 b, Erotem remisi citius quàm constitueram, ut esset cũ Hortensio, & quia equitibus quidẽ ait se idibus cõstituisse. Ep. 181 a, Nõdũ satis cõstitui, molestiæ ne plus, an uoluptatis attulerit mihi Trebatius noster. pro Qu. 17 a, Omnia bona possessa nõ esse cõstitui. pro Do. 213 a, Vobis hodie constituendũ est, utrũ post hæc, &c. Qu. de Pet. 210 b, Vt quantũ cuiq; cõfidas, constituere possis. pro Do. 219 b, Aliter cõstituere de religione pontificũ quàm cerimoniarũ uis postulet. I. A. 203 b, Legibus annalibus grãdiorem ætatem ad consulatũ constituebant. Qu. F. 296 a, Semper honores putaui, si uulgares essent, uiles: si tẽporis causa constituerẽtur, leues. pro Qu. 5 b, Cũ maiores ita constituerint, ut qui pro capite diceret, is posteriore loco diceret. I. V 136 b, Censoribus, si quod cõmisissent, pœnæ erãt legibus cõstitutæ. contra Rul. 89 a, Lex, quæ ius melius Syllanis prædijs cõstituat, quàm paternis. At. 84 b, Rescindere, uel tollere constituta ab alio, et acta alterius. pro Sex. Ros. 304, Constituere supplicium alicui maleficio. I. V. 259 b, Constituere supplicium in aliquem. pro S. R. 29 b, In parricidas. pro Do. 238 b, Instituere pœnam in aliquem. Qu. F. 306 a,

306 a, Optimè factis pœna est maxima constituta. pro Cecin. 293 b, Pœna ignauis ab imperatoribus constituitur. pro Do. 222 a, Pœna in ciues Romanos nominatim sine iudicio constituta. de In. 69 a, Ita ius ciuile habemus constitutum, ut, &c. pro Dom. 238 a, Constituere iura. pro Cec. 292 b, Constituere ius, aut conditionẽ aliquam alicui. & ibi. Constituere legem aliquam ciuitati. et ibi. Constituere actionem alicuius rei. I. V. 56 b, Vt in constituendo accusatore, quod sequi possitis, habeatis. Pa. 238 b, Atq; etiam ante iudicium de constituẽdo ipso iudicio solet esse contentio. & ibi. De constituendis actionibus. I. V. 292 b, Huiusce generis una est actio, per hoc interdictum, quo nos usi sumus, constituta. I. V. 287 a, Cùm esset auctio hæreditaria constituta. de In. 69 b, Iudicium aut actio constituta, uel comparata. pro S. R. 22 a, Bona alicuius constituta auctione uendere. pro Mur. 124 b, Constituere patronum causæ. pro Cl. 56 a, Constituitur quæstio de furto. pro Cl. 29 a, b, Constituere locum reo. & 37 a, Ab ijsdem iudicibus locus est ei primus constitutus. de Or. 96 b, Constituere controuersiam.

Constituere, ponere, comparare, condere, instituere, proponere. Qu. F. 300 b, Constituere crucẽ sibijpsi. pro Deiot. 148 b, Cæsar Deiotarum regem constituit. pro Deiot. 148 b, Pecunia constituta ad emendos agros. pro Cl. 35 a, Stalenus ad corrumpendum iudicium à Cluentio constitutus. de Or. 74 a, Te mearum ineptiarum testem & spectatorem fortuna cõstituit. pro Dom. 220 a, Qui de quaq; re cõstituti iudices sunt. de Pet. 210 b, Qui si sectari non potuerunt, necessarios suos in hoc munere constituant. & 209 b, Cum cæteros cupidos tui constitueris. & ibid. Si præsidij se aliquid sibi constituere putant. de L. 183 a, Qui publicè ad eã cõstitutus est. ad Her. 1 b, Per exordium animus iudicis constituitur, uel apparatur ad audiendum. Ep. 19 b, Est enim tibi grauis aduersaria constituta atq; parata incredibilis quædam obseruatio. I. C. 100 b, Consulares, qui tibi persæpe ad cædem constituti fuerunt. & 97 b, Catilina notat & designat oculis ad cædem unumquenq; uestrûm. I. V. 263 a, Dico mercedem funeris ac sepulturæ constitui nefas esse. pro S. R. 21 a, Postquam uictoria cõstituta est, ab armisq; discessimus. At. 16 b, Duo fundamenta reip. per me constituta. Of. 51 b, Constituere concordiã. pro S. R. 22 a, Constituere pacem. I. A. 231 a, Constituere rem familiarem suã. I. C. 104 a, Quibus hæc urbs auspicijs à Romulo est constituta. Antequàm. 196 b, Qui sedem Capitolij in saxo incolitis constitutam. Of. 48 b, Hanc ob causam respublica, ciuitatesq; cõstitutæ sunt. de Arus. 247 a, Post hanc urbem constitutam. de Ar. 246 b, Post sacra cõstituta. de N. 1 b, An à deis à principio omnia facta & constituta sint. & 71 a, Trieterides à Dionysio constitutæ putantur. de D. 98 a, Neq; dij ignorant ea, quæ ab ipsis constituta & designata sunt. Of. 67 b, Vt res nummaria de communi sententia constitueretur, iactabatur enim temporibus illis nummus. pro Sest. 26 a, Descriptio ciuitatis à maioribus nostris sapientissimè constituta. Tusc. 178 a, b, Metrodorus eum perfectè putat beatũ, cui corpus bene constitutum sit, & exploratum ita semper fore. de Clar. 165 b, Bene morata et bene cõstituta ciuitas. I. V. 77 a, Vt aliqua ex parte mea diligentia constituta autoritas iudiciorum uideatur. Quin. de Pet. 209 a, Con

stituere amicitiã cum aliquo. pro R. P. 123 b, Vt iam metuere Posthumus cogeretur, ne quod crediderat perderet, si credendi constituisset modum. pro Cl. 25 a, Hominẽ ante pedes Qu. Manlij constituũt. pro Cæ. 54 a, Cõstituite uobis ante oculos huius miseri senectutẽ. & ibi. Proponite uobis huius adolescentiam. de Or. 102 b, Nam si fortè quæreretur, quæ esset ars imperatorum, constituendum putarem principiò, quis esset imperator, &c. de Fin. 126 b, Hoc enim constituto in philosophia, constituta sunt omnia. de Senect. 90 a, Senectus, quæ fundamẽtis adolescentiæ constituta est. Of. 25 a, Ineuntis ætatis inscitia, senum constituenda & regenda prudentia est. Par. 236 b, Hi sunt quidã habitus animi sic affecti & constituti, ut, &c. pro Clu. 60 b, Mihi ita persuasi, Romulum auspicijs, Numam sacris constitutis fundamenta iecisse reipublicæ. Offic. 41 a, Constituere æquitatem, hoc reipublicæ moderatoris proprium est. I. V. 77 a, Vt finis aliquando iudiciariæ controuersiæ constitueretur. pro Mur. 126 b, Ex qua laus familiæ, memoria generi, honos & gloria nomini constituta est. I. V. 91 b, Quin etiam eum tibi quæstoris in locum constitueras. Qu. de Pet. 210 b, Qui si sectari nõ poterũt, necessarios suos in hoc munere constituãt. Off. 34 b, Vt constitueret honestũ aliquod, quod utile non esset. Epist. 144 b, Ego mihi Plance necessitudinem constitutam habui cum domo uestra, &c. I. V. 205 b, In Mamertinorũ solo monumẽtum istius crudelitatis cõstitutum est. pro Fl. 151 a, Cuius uirtute regibus exterminatis libertas in rep. constituta est. ad He. 6 a, Ex intẽtione et inficiatione iudicatio constituitur. pro Qu. 11 b, Magistratus, qui auxilij causa cõstitutus est: id est, Trib. pleb. Ep. 17 a, Vt frater meus uerè existimaret, adiuncto isto fundo, patrimonium fore suũ per te constitutũ. I. V. 84 b, Postquã Cn. Dolabellæ prouincia Cilicia cõstituta est. pro S. R. 21 a, Posteaquã uictoria cõstituta est. I. V. 63 a, Ne tenuissima quidẽ suspicio acceptæ pecuniæ ob rem iudicandam constituta sit. ad Her. 1 a, A' beneuolentia principium constituemus.

Constitutio, onis. comparatio, institutio. Brut. 91 b, Illud necesse me ad te scribere, quid sentirem tota de constitutione huius belli, &c. de Legib. 174 a, Religionum constitutio.

Constitutio, status causæ. ad Her. 4 a, Constitutio, est prima deprecatio defensoris, cum accusatoris insimulatione coniuncta. de In. 44 a, Constitutio, est prima conflictio causarum, ex depulsione intẽtionis profecta, hoc modo, Fecisti. non feci, aut iure feci. reliqua de constitutionibus causarum in his ipsis locis uide. & de In. 63 b, & 69 b. lege, Status.

Constitutio, pro habitudine, temperatione, compositione. Off. 75 b, Corporis firma constitutione, eiusq; constitutionis spe explorata, uita omnis beata (ut à Metrodoro scriptum est) continetur.

Constitutò experiri cum aliquo. pro Cæl.

Constitutum, ti. propositum. Att. 180 b, Horum & timor fuit idem primo, qui meus, & constitutum. At. 158 b, Igitur ad constitutum: id est, ad constitutum diem. pro Cæl. Constitutum factum esse cum seruis. l. Habere cum adiectiuis.

Constitutus, a, um. de Orat. 122 b, Quid in personis & in cõstituta re & definita quæreretur. Ep. 24 a, Decede

Universidad de Deusto Biblioteca

re ad constitutam diem. de Fat. 124 a, Non sequitur tamen ut etiam sedere eos & ambulare principalib. causis definitum & constitutum sit. de D. 85 a, Ex itinere proposito & iam constituto reuerti. de Nat. 1 a, Qui uerò deos esse dixerunt, in tanta sunt uarietate constituti, ut, &c. de Fin. 128 a, Quoniam uiuẽdi ars est prudentia, necesse est eam quoq; ab alia re esse constitutam & profectam. pro Mur. 144 a, Consul fortuna constitutus ad amplexandum ocium, scientia ad bellum gerendum, animo & usu ad quoduis negocium. pro Sest. 23 b, Bene de rebus domesticis constituti.

Consto, as. sum, fio, compositus sum, cohæreo, cõtineor, exto. de N. 67 a, Prudentia constat ex scientia rerum bonarum & malarum. & ibid. Temperantia constat ex prætermittendis uoluptatibus. Off. 32 a, Iusticia est uirtus, quæ constat ex hominibus tuendis: id est, ex societate generis humani. I. V. 225 a, Vetus est opinio, quæ constat ex antiquißimis Græcorum literis & monumentis. de Or. 156 b, Quidam ornatus orationis ex singulis uerbis est, alius ex continuatis coniunctis constat. Off. 43 a, Iudiciorum ratio ex accusatione & defensione constat. Orat. 218 a, Iambus qui est è breui & longa. & 215 b, Contráq; accidit in spondeo et trocheo, quòd alter ex longis constat, alter è breuibus fit. de Orator. 118 a, Siue ex crimine causa cõstet, ut facinoris: siue ex controuersia, ut hæreditatis: siue ex deliberatione, ut belli: siue ex persona, ut laudis: siue ex disputatione, ut de ratione uiuendi. pro Quin. 48 a, Hic ex fallacijs constat totus. Tus. 190 a, Cùm constemus ex animo & corpore. de N. 21 a, Homo qui ex animo constat & corpore. Or. 202 b, Actio constat è uoce atq; motu. Orat. 115 b, Oratio constat ex iambis. de N. 37 b, Homines uenis et neruis et oßibus continentur: id est, constant. pro Font. 276 a, Prouincia Gallia, quæ constat ex ijs generibus hominum, qui, &c. idem D. 135 b, Tamen isti, qui profitentur eam facere non possent, ex leuißimo enim et indoctißimo genere constãt. de Am. 113 b, Concio ex imperitißimis constat. de Fin. 95 a, In illis quæ rectè facta sunt, non continentur tamen omnes partes ex quibus constant. Tusc. 157 a, Animus, qui si est horum quatuor generũ, ex quibus omnia constare dicũtur, ex inflammata anima constat. pro Mur. 130 a, Scientia, quæ tota ex rebus, fictis commentitijsq; constaret. Of. 44 a, Illa benignitas, quæ constat ex opera & industria, honestior est, etc. de Na. 19 a, Virtutem sine ratione constare nõ posse. & ibid. b, Deos sine membris constare non posse. & 7 a, Si ipsa mens constare potest uacans corpore. de Or. 144 b, Nihil auulsum à cæteris per seipsum constare potest. de Amic. 100 b, Quæ in rerum natura, totoq; mundo constant, quæq; mouentur, ea, &c. I. V. 146 b, Sic tamen ut usq; alterum r literæ constarent integræ. Ep. 12 a, Ne si summa quidem eorum in me merita constarent. Ep. 32 b, & 33 a, Mea in te omnia summa necesßitudinis officia constabunt. Epi. 177 b, Te oro, ne quid existimes ab illo factum esse, quo minus mea in te officia constarent, minus'ue te diligerem. & 94 b, Modò ut tibi constiterit fructus ocij tui.

Constare, perspicuum esse, patêre. Epist. 11 b, Sanè molestè Pompeium id ferre constabat. I. A. 256 a, Mihi quidem constat meam contumeliam non ferre. Partit. 233

b, Nempe igitur ea restant, quæ cum factum constet & nomen, qualia sint uocatur in dubium. de Inuent. 61 a, Nonus locus est, per quem cum alijs, quæ constant esse peccata, hoc quo de quæstio est, comparatur. pro Qu. 11 a, Hic quoq; constat procuratoris diligẽtis officium. Attic. 207 a, Nunc uerò cùm de Magio constet, non ne furor eius omnem causam sustinet? pro S. R. 38 a, Maleficia quæ in illo constant esse. de Inuẽt. 55 b, Eorum igitur, quæ constant exempla ponam. & 81 a, Res de qua constat. pro Clu. 43 b, Dum hæc de Oppianico constabunt, &c. Tusc. 156 b, Quæ cum constent, perspicuum debet esse, animos, &c. pro Quint. 17 a, In quo constitit Næuium ex edicto non possedisse. de Inuen. 55 a, Hæc propositio indiget approbationis: non enim perspicua est, neq; constat inter omnes. I. A. 180 b, Sed tum nimis inter omnes constabat, neminẽ esse resalutatum. de Nat. 61 b, Quasi hoc perspicuum sit, constetq; inter omnes, esse deos. de Orat. 143 a, Vt sæpe inter omnes sapientes constare uidi. Orat. 218 a, Vt inter omnes constat antiquos. Qu. Frat. 294 b, Constare inter omnes uideo, abs te summam adhiberi diligentiam. Ep. 102 b, Constat inter omnes, neminem te iuris peritiorem esse. pro Milon. 104 a, Quid porrò quærendũ est, factum'ne sit? at constat. à quo? at patet. de Finib. 128 a, Constitit autem ferè inter omnes id, in quo prudentia uersaretur, oportere esse, &c. Ep. 202 a, Etsi non satis mihi constiterat, cum aliqua'ne animi mei molestia, an potius libẽter te Athenis uisurus essem, quod, &c. tamen uidisse te mallem.

Constare, conuenire. ad Here. 3 b, Adhuc quæ dicta sunt arbitror mihi constare cum cæteris artis scriptoribus. ad Her. 9 a, Deinde dicemus contrariam sentẽtiam non constare cum superioribus et inferioribus sententijs. de Inuen. 67 b, Constet'ne oratio, aut cum re, aut ipsa secum. Off. 15 a, Sunt enim qui in rebus contrarijs parum sibi constent. de Vn. 196 a, Vt tota oratio sibi constet, & ex omni parte secum ipsa cõsentiat. At. 6 a, Si humanitati tuæ constare uoles. & 174 a, Si tibi constare uis. Tusc. 150 a, Si tibi cõuenire uis. de Cla. 183 a, Vt sibi ipse conueniat. de Fin. 72 a, Reliqui sibi constĩterunt, ut extrema cum initijs conuenirent.

Constare, permanere. Ep. 13 a, Qua in sententia constare si uoluissent, etc. id est, permanere. pro Cl. 30 a, Iudices tamen in Oppianico sibi constare, & superioribus iudicijs consentire debuerunt. de Cl. 196 a, Discedere à sese: id est, non constare sibi. & 187 b, Et ille, Præclarè, inquit, tibi constas, ut de ijs qui nunc sunt, nihil uelis ipse dicere, &c. Tus. 217 a, b, An malum nullum est, quo aut oppressus iaceas, aut ne opprimare mente uix constes. Of. 24 a, Vt constare in uitæ perpetuitate poßimus nobismetipsis, nec in ullo officio claudicare. pro Fl. 160 b, Pergami non multum auri ratio constat. Ep. 103 b, Collaudo te, quòd iam uideris certa aliqua in sententia constitisse. de Or. 117 a, Antiquißimi sunt, quorum quidem scripta constent, Alcibiades & Pericles.

Constare, ad precium relatũ, pro emere & esse. I. V. 205 b, Metuisti ne tibi æs alienũ cresceret, si HS. VI millibus tibi cõstarent ea, quæ tu facilè posses uendere HS. CC millibus. At. 214 b, Id propè dimidio minoris constabit illo loco. I. V. 245 b, Nauis tibi constat gratis. I. V. 286 a, Huic iste pro tritico nummos abstulit, quanti erat in Si-

cilia triticũ. In Verr. 187 a, Accipis enim HS. XV. pro medimno: tanti enim est illo tempore medimnum.

Constratus, a, um. tectus. In Verr. 254 a, Nauis constrata & ita magna, ut propugnaculo cæteris poßit esse. et 257 a, Poterõne in eos esse uehemẽs qui naues inanes nõ modò habuerũt, sed etiã apertas? in eum dissolutus, qui solus habuerit constratam nauem, & minus exinanitam?

Constrictus, a, um. In An. 213 b, Inclusam & constrictam belluam ne dimittatis, cauete. Postquam. 200 b, Dedere aliquem constrictum hostibus. I. C. 97 a, Constrictam iam horum omnium conscientia teneri coniurationem tuam non uides?

Constringo, gis. ligo, comprimo. I. P. 89 b, Si familiam tuam dimisisses, amici tui constringendum te putarent. contra Rul. 63 b, Italiam omnibus uinculis deuinctã & constrictam tenere. de Or. 204 a, Corpora capta armis aut constricta uinculis. pro Flac. 149 a, Psephismata iureiurando constricta. de Or. 102 a, Tum qui scelus fraudemq; nocentis poßit dicendo subijcere odio ciuium, supplicioq; constringere. & 100 b, Quæ dißipata sunt ac diuulsa conglutinare, & ratione quadam cõstringere. pro Cor. 57 a, Veritate potius quàm religione fidem esse constrictam. contra Rul. 71 b, Qui orbem terrarum constringit nouis legibus. de Clar. 167 b, Sententia aptis constricta uerbis cadit plerunq; numerosè. de Fin. 77 b, Vt se uirtuti tradat constringendam uoluptas. Acad. 36 b, Comprimere digitos. de Finib. 50 b, Tradunt se libidinibus constringendos. Tus. 185 b, Si turpißimè se pars illa animi geret, uinciatur & constringatur amicorum propinquorumq; custodijs.

Constructio, onis. compositio, quasi structura quædam, consecutio. de Orat. 86 a, Oratio conformanda est non solum electione, sed etiam constructione uerborum. ad Heren. 27 b, Compositio est uerborum cõstructio, quæ, &c. de Clar. 190 a, Verborum apta, & quasi rotunda constructio. ad Her. 26 a, Magna & ornata constructio uerborum. Or. 119 b, Nolo tam minuta hæc cõstructio appareat. Acad. 21 b, Iam illa præclara quanto artificio natura totam constructionem hominis fabricata est? Part. 231 a, b, Consecutio in coniunctione uerborum seruanda est, ne generibus, numeris, temporibus, personis, casibus perturbetur oratio. nam ut in simplicib. uerbis, quod non est Latinum, sic in coniunctis, quod non est consequens, uituperandum est.

Constructus, a, um. de Nat. 53 a, Dentibus in ore constructis manditur cibus.

Construo, is. compono, struo, coagmento, coaceruo. de Nat. 5 b, Plato construi à deo atq; ædificari mundum fecit. de Vn. 197 b, Mundi corpus ea constructum proportione quam dixi. de Nat. 52 a, Aues cubilia sibi nidosq; construunt. de Senect. 9 a, Vt nauem, ut ædificium idem destruxit facillimè qui construxit, sic hominem eadem optimè, quæ cõglutinauit, natura dissoluit. Epi. 47 a, Nihil construi potest, quod non incurrat in magnam aliquam difficultatem. de Leg. 173 a, Constructa à patribus delubra habento. contra Rul. 63 a, Pecunia constructa & coaceruata. I. A. 178 b, Tanti aceruï nummorum apud istum construuntur, ut iam appendãtur, non numerentur pecuniæ. de Orat. 98 a, Multæ & magnificæ res constructæ & recõditæ. & ibi. Copia ornamẽ-

torum uno in loco constructa.

Constupro, as. Quint. de Pet. 206 b, Qui propè in gremijs parentum prætextatos liberos constuprarit. Att. 16 b, Afflicta Respublica est empto constupratoq; iudicio. ad Her. 26 a, Matresfamiliâs constuprare.

Consuasor, oris. suasor. pro Qu. 3 b, Hæc omnia Quintus agebat, autore & consuasore Næuio.

Consuesco, scis. soleo, meæ consuetudinis est, consuetudinem habeo, utor, consuetudinem & exercitationem capere, multum cum aliquo esse, multum unà esse, diem cum aliquo ponere, ex consuetudine aliquem uspiam quærere, cum aliquo coniunctißimè & amantißimè uiuo, in consuetudinem me do, hæc erãt in more maiorũ, in consuetudinem alicuius rei uenio, ut eorum usus ferebat. In Verr. 241 b, Huc omnes mulieres, quibus iste consueuerat, conueniebant: id est, cum quibus concubuerat. de Clar. 196 a, Ea ornatu illo orationis, quo consueuerat, ornata non erat. de Am. 309 a, Nemo est, qui non equo quo cõsueuit, libentius utatur, quàm intracto & nouo. Antequàm. 194 b, Quoniam laborem pro cunctis ferre consueui. Orat. 108 a, Demosthenes uersus multos uno spiritu pronunciare consuescebat. de Ora. 93 a, Imò uerò rogemus Antoniũ, qui & potest facere id quod requiris, & consueuit. de Orat. 79 b, Cum minus idoneis uerbis ut consuescerem. & idem: Si consueris. Tusc. 164 a, Disiungamus nos à corporibus: id est, consuescamus mori. Tusc. 164 a, Et id ipsum quod datur ocij, libentius in philosophia consumere consueuimus. Attic. 152 a, Vt tuis consilijs (ut cõsueui) in omnibus rebus utar.

Consuetudo, mos, institutum, usus, familiaritas, commercium, exercitatio, lex quædam, uita cõmunis. de Na. 38 a, Suscepit autem uita hominum consuetudoq; communis, ut beneficijs excellentes uiros in cœlum tollerẽt. de In. 42 b, Vetus consuetudo naturæ uim obtinet. de Finibus, 142 a, Consuetudo quasi altera natura. de Orat. 106 b, In communi uita & uulgari hominum consuetudine non esse rudem. de Orat. 103 b, Quæ in communi uitæ consuetudine bona ac mala sunt. & 104 a, Vsq; eo illa, quæ dicenda de iusticia putabat, à uitæ cõsuetudine & à ciuitatum moribus abhorrebant. de Fat. 145 a, Cõmuni igitur cõsuetudine sermonis abutimur, cum ita dicimus: uelle aliquid quempiam sine causa. pro Mi. 101 b, Vetus consuetudo fori, & pristinus iudiciorum mos immutatus est. At. 194 b, Nosti Niciæ nostri imbecillitatẽ, molliciem, & consuetudinem uictus. pro Mil. 105 b, Familiaritates latè patêre nõ possunt, propterea quod cõsuetudines uictus non possunt esse cum multis. pro Deiot. 148 a, Iungere consuetudinem & familiaritatẽ cum aliquo. pro Syl. 178 a, Homo coniunctißimus officijs, usu, consuetudine. pro Ar. 186 b, Is totam Hortensiorũ domum deuinctam consuetudine tenebat. pro Quint. 2 b, Tamen inductus consuetudine & familiaritate fecit, ut dixi, Quintius societatem. pro Sexto Rosc. 21 a, Erat mihi cum eo non modò hospitium, sed etiam domesticus usus et consuetudo. Epistol. 18 a, Carui fructu iucundißimæ consuetudinis tuæ. & 212 a, & 40 b, Familiaritas quotidiana consuetudine augetur. Epistol. 30 a, 29 b, Magni enim uidebatur interesse ad eam necesßitudinem quam nobis sors tribuisset, cõsuetudinem quoq; accede

re.& 42 a, Si cōsuetudinis iucunditas ualet, quæ fuit unquam amicitia coniunctior? Att. 13 a, Multa & iucunda consuetudine coniuncti inter nos sumus. Ep. 144 b, Tua mihi in consuetudine & familiaritate suauitas nō ignota est. Ep. 57 b, Et in ipsius consuetudinem, quam adhuc meus pudor mihi clausit, insinuabo. I.P. 94 a, Is dedit se in cōsuetudinem, sic ut prorsus unà uiueret, nec ferè ab isto unquam discederet. pro Clu. 24 b, Penitùs immergere se in consuetudinem alicuius. Ep. 113 b, Lucio Coßinio ualde familiariter utor: nam & inter nosmet ipsos uetus usus intercedit, et Atticus maiorem etiam mihi cū eo consuetudinem fecit. Item Congressus nostros, cōsuetudinē uictus, sermones doctißimos requiro. Postq. 168 a, De summa re dissentientes in eadē amicitiæ cōsuetudine permansimus. Postquam. 198 b, Amicitiæ consuetudines, uicinitates. pro Mur. 145 a, Omnium suorum consuetudine conspectuq; priuari. de N. 59 b, Mala & impia consuetudo est contra deos disputandi. de Leg. 182 b, Tanta est corruptela malæ consuetudinis, ut, &c. pro Font. 280 b, Immanis & barbara consuetudo hominum immolandorum. I.V. 191 a, Ex huiusmodi principio consuetudo æstimationis introducta est. de Orat. 98 b, Ne mala cōsuetudine ad aliquam deformitatem ueniamus. de In. 69 a, In nostram consuetudinem rarius hæc incidunt. I. V. 244 b, Superiorum prætorum consuetudo hæc fuit, ut, &c. 134 a, Est consuetudo Siculorum, ut, &c. de Cl. 175 a, Academicorum consuetudo in ratione dicendi talis est, ut nec ipsa per se poßit, &c. de Or. 97 a, Qui à scribendi consuetudine ad dicendum uenit. I.V. 79 a, Ego ueterem consuetudinem longo interuallo retuli. Epi. 65 a, Si tuam consuetudinem in patrocinijs tuendis seruas, P. Vatinius cliens ad te uenit, qui pro se causam dicier uult. & 166 b, Exercitus cunctus consuetudinem suam in ciuibus conseruādis communiq; pace seditione facta retinuit. de D. 139 b, Tenebimus hāc cōsuetudinē à Socrate traditā, eaq; inter nos quàm sæpißimè utemur. I. A. 158 a, Meam consuetudinem, quam semper in republica habui, tenebo. Off. 17 a, In adeūdis periculis consuetudo medicorum imitanda est, qui, &c. I.P. 89 a, Senatus in eam iam benignitatis cōsuetudinem uenit, ut eos qui remp. bene gesserunt, nouis honoribus afficiat. de In. 79 a, Quædam ex utilitatis ratione in consuetudinem ueniunt. pro Cec. 286 a, Quod iam in consuetudinē uenit. & ibi. Id iam mala consuetudine dissolutum est. Off. 44 b, Id à nostris hominibus sæpißimè usurpatum est, & iam in prouerbij consuetudinem uenit: largitionem fundum non habere. de Orat. 141 b, Exercitatio, ex qua consuetudo gignitur. & 92 b, Consuetudo, exercitatioq; & intelligendi prudentiam acuit, & eloquendi celeritatem incitat. & 109 b, Ad Græcorum consuetudinem disputare. Off. 12 b, Et consuetudo exercitatioq; capienda, ut boni ratiocinatores officiorum esse poßimus. de D. 125 b, Ad nostri augurij cōsuetudinem dixit Ennius cum tonuit læuum. Tuscul. 143 a, Exercitatio consuetudoq; patiendi. Tusc. 230 a, Quem morem cum Carneades tenuisset, fecimus ut ad eam consuetudinem disputaremus. pro Murena, 130 b, Consuetudo dicēdi longè isti uestræ exercitationi ad honorem antecellit. pro Rab. 99 b, Adeóne ignarus es disciplinæ consuetudinisq; nostræ? de Clar. 188 b, Hoc non fuit rationis aut scientiæ, sed quasi bonæ consuetudinis. Or. 212 b, Quód si indocta consuetudo tam est artifex suauitatis, quid ab ipsa tandem arte & doctrina postulari putamus? & ibid. a, Impetratum est à consuetudine, ut peccare suauitatis causa liceat. de Diuin. 120 b, Vt etiam si præter consuetudinem acciderit aliquid, præter naturā tamen non poßit existere. pro Rab. 90 b, Non est meæ consuetudinis initiò dicendi rationem reddere, qua de causa, &c. de Cla. 185 a, Vt est consuetudo dialogorum. pro Cec. 289 a, Prætor interdixit, ut est consuetudo, de ui, &c. pro Arch. 191 b, Quæ de causa pro mea consuetudine breuiter simpliciterq; dixi. et 40 b, Redire in cōsuetudinem pristinam. pro Mil. 121 a, Consuetudo alicuius perpetua in ui inferenda. pro Cec. 285 a, Sin è consuetudine recedatur, se, &c. & ibi. Vis moribus facta, & uis contra ius moremq; facta. Attic. 67 a, Non oblitus consuetudinis atq; instituti mei rarius ad te scribo. Cæs. 121 b, Vt erat superiorum dierum consuetudo. I.V. 65 b, Cuius consuetudinis atq; instituti patres uestros non pœnitebat. & 55 a, Adductus sum, iudices, ueteri cōsuetudine institutoq; maiorum, ut putarē, &c. de In. 70 b, Consuetudinis ius est, quod uoluntate omnium sine lege uetustas comprobauit. & 82 b, Consuetudine ius est, quod leuiter à natura tractum aluit, et maius fecit usus. Epi. 17 b, Sed nosti cōsuetudinem hominum. pro Cæl. 301 a, Mea cōsuetudo defendēdi, etc. de Or. 86 a, A' consuetudine communis sensus abhorrere. Item, A' consuetudine oculorum animum abducere.

Consuetus, a, um. Tusc. 186 a, Qui consuetus in armis æuum agere.

Consul, lis. tutor annuus reipublicæ, publici consilij princeps. contra Rul. 166 b, Qui sine repulsa consules facti sunt. & ibid. de petendo consulatu. pro Muræna. 124 a, Illo die quo auspicato comitijs centuriatis L. Murenā consulem renunciaui. pro Fla. 164 b, Cum bellum iam gerente Catilina, omnes me autore duos cōsules Calend. Ianuarijs scirent esse oportere. pro Mur. 154 b, Iuno Sospita cui omnes cōsules facere necesse est. pro Syl. 282 b, Consules sella curuli utebantur. Postquam. 296 b, Consul unguentis oblitus, cum toga prætexta, &c. I.P. 83 b, C. ille Marius & consul, & sextum consul. de Na. 76 a, C. Marius septimum consul domi suæ senex est mortuus. de Diuin. 124 a, M. Marcellus quinquies consul. de Clar. 171 b, T. Gracchus quibus consul & censor fuit. & ibidem a, Quint. Maximus quintum consul. de Sen. 79 a, Quint. Maximus IIII Coß. Attic. 74, M. Messala & M. Pisone Coß. & 82 b, Sulpitio & Marcello Coß. & 83 a, Lentulo Philippoq; Coß. In Verr. 65 b, Duo Coß. i. duo consules. In Verr. 106 a, C. Marcelle te appello, Siciliæ prouinciæ, cum esses proconsul, præfuisti.

Consularis, re. consularis uir, qui aliquando consul fuit. Epistol. 185 a, Egregios consules habemus, sed turpißimos consulares. Quint. Frat. 306 a, Consulares et prætorij uiri, &c.

Consulare officium: id est, consulatus. pro Rab. 90 b, Consulare officium.

Consularis prouincia, quæ consuli mandabatur. pro D. 217 b, De prouincijs consularibus.

Consularis ætas, qua ad consulatum aspirare, legibus

annalibus, licebat. ea erat annus quadragesimus tertius. In Antonium, 203 b.

Consulatus, tus. amplißima potestas. contra Rul. 72 b, pro Plan. 271 b, Honorum populi finis est consulatus, quem magistratum iam octingenti ferè consecuti sunt. I. A. 203 b, Legibus annalibus annus tertius & quadragesimus ad cōsulatum constituebatur. Postquam. 210 a, Vt cædem centuriæ, quæ me consulem fecerant, cōsulatum meum comprobarent.

Consulens, tis. consultor. de Clar. 193 b, Qu. Scæuola consulentibus respondendo, studiosos audiēdi docebat. de Le. 158 a, Ego more patrio sedens in solio consulentibus responderem. Or. 210 a, Eodem tempore discentib. satis faciebant & consulentibus.

Consulo, lis. consilium peto, delibero, refero. In Verr. 72 a, Nunc ego iudices iam uos consulo, quid mihi faciendum putetis. Epi. 182 b, Cum te per literas consuluissem, quid mihi faciundum esse censeres. de L. 178 a, De quo cum consulerent Athenienses Apollinem Pythium, quas potißimum religiones tenerent, oraculum editum est, eas, &c. de In. 84 a, Senatum consului de summa reip. de Di. 109 b, Nunc quoniam de republica consuli cœpti sumus, tribuenda opera reip. de Cl 268 a, Ille se consuli nolebat. In Verr. 190 b, Qui de iure ciuili consuli solēt. pro Mur. 126 a, Alicui de iure consulenti respondere. de Cl. 173 b, P. Crassus qui & consulebatur plurimū, & dicebat. Of. 329 a, Senatus nihil consulitur. pro Qu. 9 b, Sed ne ipse quidem te consuluisti, sed ne ipse quidem ad te retulisti, ne hæc quidē tecum locutus es, horæ duæ fuerunt, &c. & ibi. Ego pro te nunc hoc consulo, quod tu consulere oblitus es. Attic. 125 a, Nec te id consulo: id est, nec à te de eo consilium peto. Ep. 142 b, Quid ergo faciam? te consulo. Br. 91 a Quod me de Antonio consulis, puto, &c. de L. 158 b, Qui consuluntur. id est, iurisconsulti. Et ibid. a, Qui consulentibus respondent: id est, iurisconsulti. de Or. 105 b, Sæpe audiui accesisse ad Crassum consulendi causa quendam rusticanum. de Or. 107 b, Subsidium senectutis in eorum qui consultum ueniant, multitudine non esse ponendum. pro Mur. 130 a, Quæ consuluntur, minimo periculo respondentur. pro D. 219 b, Ea de quibus maiores nostri uos solos & consuli, & scire uoluerunt. & 224 a, Si pop. Romanus de ista re consultus esset. pro Mil. 104 b, Nihil de eius morte populus consultus est. pro D. 227 b, Quotienscunq; senatus de me consultus est totiens, &c. de D. 110 b, Nemo aruspicē consulit, quemadmodum sit cum amicis uiuendum: nam ad sapientes hæc non ad diuinos referri solent. In An. 209 b, Paruis de rebus consulimur. P.C. de Appia uia consul refert, &c. Item, Cùm ea quæ consulebantur, ad exitum non peruenirent.

Consulere, prospicere, rationem alicuius habere, prouidere, mederi. Ep. 100 b, Consuli quidē te à Cæsare scribis, sed ego tibi ab illo consuli mallē. Ep. 31 b, Vt quibuscunq; rebus poteris (poteris autem plurimis) prospicias & consulas rationib. meis. Off. 17 b, Qui parti ciuium consulunt, partem negligunt, rē pernicioßißimam in ciuitatem inducunt. Cæl. Ep. 125 b, Tu porrò cum ad te uenissem, &c. amici officium neglexisti, neq; mihi consuluisti. Ep. 33 b, Te rogo ut consulas rationib. meis. I.V. 107 a, Consulere filijs ac prospicere debemus. de Fin. 202 a, Patres liberis suis consultum uolunt, propter ipsos liberos. Item: Famæ post mortem futuræ est consulendum. pro Cæl. 41 b, Qui alieno dolori potius, quàm suæ fidei consulunt. Att. 34 a, Saluti si me amas, consule. Qu. Fr. 295 a, Consulere ciuium commodis, & eorum utilitati salutiq; seruire. Att. 263 b, Obliuiscere illum aliquando suo familiari tuo aduersario uoluisse consultum. I. C. 118 b, Quare P.C. consulite uobis, prospicite patriæ, conseruate nos, &c. Qu. Frat. 296 a, Consulere omnib. mederi incommodis hominum, prouidere saluti. I. A. 161 a, Næ tu si id fecisses, melius famæ, melius pudicitiæ tuæ cōsuluisses. contra Rul. 69 b, Deligant quàm maximè pop. Romano consulturum putent. Off. 8 a, Paci semper est consulendum. Epi. 29 b, Et posteritatis ocio consules. I. V. 74 a, Huic malo iudices consulite ac prouidete. de N. 58 b, Deorum prouidentia consuli reb. humanis. de Nat. 1 b, A' dijs uitæ hominum consuli ac prouideri. de N. 73 b, Omnib. à dijs esse prouisum. (. Nemini esse consultum. Ep. 55 a, Tuum est consulere temporib. & incolumitati, & uitæ, & fortunis tuis. de In. 84 a, Quanquam præstat honestas incolumitati, tamen utri potißimùm consulendum sit, deliberatur. & ibidem, incolumitatis ratio uidetur habenda. I. V. 80 a, Vos quod ad famam uestram pertinet, prospicite ac consulite. de Finib. 77 a, Satis ergo pudori consulat, si quis sine teste libidini pareat. Attic. 110 b, Alter enim mihi de ipsis ac de me ipso consulendum est. contra Rul. 82 b, De Capua multum est ac diu consultum. Ep. 124 b, & At 163 a, Te oro, ne quid grauius de salute & incolumitate tua consulas. pro Syl. 179 a, De salute suorum consulere, communem relinquere. Of. 49 a, Atq; etiam omnes qui rem pub. gubernabunt, consulere debebunt, ut earum rerum copia sit, quæ sunt necessariæ. de D. 80 b, In impetrandis consulendisq; rebus magna uis est in aruspicum disciplina. At. 179 a, Sed tamen aliquid consuli prospiciq; poterit. I.C. 110 a, Mihi uel urbi satis esse præsidij consultum est. de D. 87 a, Dixi ei se cogitare quiddam id posset'ne fieri consuluit: id est, quæsiuit.

Consultatio, onis. deliberatio. Attic. 121 b, Expecto ut sciam quid respondeas consultationi meæ. de In. 71 b, Quasi aliquā in cōsultationem res ueniat. Top. 226 b, Iurisperiti consultationibus suis disputant. Offic. 62 a, De uiri deliberatione et consultatione quærimus. Ad Herē. 16 b, Vtilitas in duas partes in ciuili consultatione diuiditur. de Leg. 159 a, Non enim quærimus quid de quaque consultatione respondeamus. ad Heren. 16 b, Partim propter aliquam extraneam causam ueniunt in deliberationem & consultationem. de Orat. 121 b, Credo ut putaremus nō in hominibus, non in re consultationis aut deliberationis causam aliquam fuisse. Off. 58 a, Ad quas ipsas consultationes ex superiorib. libris satis multa præcepta sunt. At. 145 b, Sed uenio ad consultationē. de Le. 179 b, Quæcunq; causa consultatio'ue acciderit.

Consultatio, propositum, infinita quæstio, quam thesin Græci uocant. Parad. 250 a, C.F. Quid quæstio? quás nam habet partes? C.P. Infinitam, quam consultationem appello: & definitam, quam controuersiam nomino. & 235 a, Sed est consultatio quasi pars causæ quædam. de Orat. 153 a, Quæstio infinita & quasi proposita, consultatio nominatur.

Consultò,

Consultò, cogitatò, dedita opera, de industria, consulto.)(. Fortuitò. de N.18 a, Existimant quod ille inscitia loquendi fecerit, fecisse consultò. Off.6 a, Vtrùm perturbatiõe aliqua animi, an cõsultò & cogitata fiat iniuria. de Or.136 b, Neminem nisi cõsultò contra se dicere. ad Her. 15 b, Sextus locus est, cum ostendemus ex consulto factum. Tusc. 175 b, Ep.37 a, Philosophia multitudinem consultò fugiens, &c.

Consulto, as. delibero. Attic.257 b, Octauius consultabat utrùm Romam proficiscerentur, an, &c. Off.2 b, Tum autẽ inquirunt, aut consultant, conducat id nec'ne, &c. & 53 b, In quibus deliberare homines & consultare de officio solent. ad Heren. 16 b, Vt si Annibal consulet an in Italia remaneat, an domum redeat. & ibid. Item deliberationes partim ipsæ propter se consultandæ sunt: ut si deliberet senatus, &c.

Consultor, oris. consulens. Tusculan.249 b, Drusi domum compleri consultoribus solitam accepimus. pro Mur.128 b, Vigilas tu de nocte, ut tuis consultoribus respondeas. pro Corn.64 a, Qu. Mutius cum de iure prædiatorio consuleretur, consultores suos nõnunquam ad Furium prædiatorem reijciebat.

Consultrix, cis. de Natur. 37 b, Natura consultrix & prouida utilitatum opportunitatumq; omnium.

Consultum, ti. decretum. ut senatusconsultum uel decretum. de Leg. 168 b, Facta & consulta fortium & sapientum monumentis prodere. In Antonium, 274 b, Consulta senatus. In Antonium, 264 b, Atq; utinam his omnibus abstergere fletum sentẽtijs nostris, consultisq; possemus.

Consultus, a, um. Attic.12 a, Nondum uidelicet meas literas legerat, quibus ad eum re consulta & explorata perscripseram, non deberi. de Or. 107 a, Quanquã ipsi omnia quorum negocium est, consulta ad nos & exquisita deferunt. de Fi.87 a, Si prima quæq; bene ab eo consulta atq; facta ipsius obliuione obruerẽtur.

Consultus, peritus. pro Cec. 300 a, Ita iustus & bonus uir est, ut natura non disciplina consultus esse uideatur. de Clar.177 b, Nam ut antè dixi, consultorum alter disertißimus, disertorum alter consultißimus fuit. In Antonium, 233 a, Sulpitius non magis iuris consultus quàm iusticiæ fuit.

Consummo, as. perficio, conficio. In An. 324 a, Bella quæ à consulibus gesta & consummata sunt. pleraq; tamen exemplaria, eaq; emendatiora, & uetustiora, et cõsummata non habent.

Consumo, mis. tero, contero, eximo, pono, impendo, exhaurio, absumo, expromo, profundo, insumo, dißipo, comedo, exedo, adedo, deleo, conficio. pro Mar.132 b, Nihil est enim opere aut manu factum, quod non aliquãdo conficiat ac consumat uetustas. de Ora.143 a, Crassus cum febri domum redijt, dieq; septimo est lateris dolore consumptus. Item: Agri multa ferunt, quæ uel consumantur statim, uel mandentur condita uetustate. pro Pl.278 b, Si me aut uis aliqua morbi aut natura ipsa consumpsisset. de Nat. 2, b, Ibes maximam uim serpentium interficiunt & consumunt. Off.36 a, Belluarum impetu quædam hominum genera esse consumpta. de Orat. 152 a, Actio consumpta superiore motu & exhausta. cõtra Rul. 73 a, Pecunia consumetur in agrorum emptionibus. & ibidem: Aurum in monumento consumptum. pro Fl. 163 b, Vt pecuniam quam confecerat, non consumpsisse, sed Flacco dedisse uideretur. pro Sext. Rosc. 19 b, Per luxuriam effundere atq; consumere omnia bona. In Antoniũ, 204 a, Cæsar omnem uim ingenij sui in populari leuitate consumpsit. pro Sest. 9 b, Qui omnem uim sui tribunatus in mea salute consumpserit. de Fat. 140 a, Omnis ferè nostra in his deliberationibus consumebatur oratio. Brut.288 b, Mater tua cuius omnes curæ ad te referuntur, & in te consumuntur. ad Her.1 b, Inuentio in sex partes orationes consumitur. & 16 a, Dolus consumitur in pecuniam, pollicitationes, dißimulationes, mẽtiones, &c. At.251 b, Populus Romanus manus suas non in defendenda republica, sed in plaudendo consumpsit. Ep.89 b, Cum studiũ tuum consumas in uirorum fortium factis memoriæ prodendis. de Leg.195 a, Ac primum quidem tempus salutationibus, reliquũ per cunctatione consumpsimus. pro Plan.275 a, Tibi remitto atq; concedo ut omne studium tuum in Cn. Plãcij honorem consumas. de Finibus.60 a, Consumere omne studium in aliqua re. de Cl.175 a, Istorum in dialecticis omnis cura consumitur: id est, ponitur. pro Sex. Rosc.26 b, In agris colendis aliquantum operæ temporisq; consumpsi. de Nat.3 a, Nec mediocrem in eo studio operam cu ramq; cõsumpsimus. At. 16 a, Tantum requietis habeo, quantum cum amicis consumitur. pro Sex. Ro.25 b, Prædijs colendis operæ plurimum studijq; consumere. Epi. 181 b, Vt domum uentitares, horasq; multas sæpe suauißimo sermone consumeres. Acad.4 a, Cõsumpsi multũ temporis in ista una disputatione. de Off.1 b, Quoniam in eo studio ætatem consumpsi. de Orat. 144 a, Atq; in eo silentio duas horas ferè esse consumptas. & 89 b, Cõsumere ocium in angulis. ad Her. 25 a, Postremò in eo uim artificij consumant, ut, etc. et 28 a, His uitijs in compositione uitatis, reliquum operis consumendum est in dignitate. ad Her.1 a, Consumere ocium in philosophia. de Orat.113 b, Consumere ocium suum in historia scribenda. Epistol.55 b, Eumq; diem ibi consumpsit. de In.65 a, Consumere operam in magnis rebus. de Finib.49 b, Consumere operam in agendo aliquid. de Orat.105 a, Consumere multum operæ ac laboris in aliqua arte. At. 219 b, Consumere dies in philosophia explicanda. de L. 158 a, Aut in quo melius hunc consumam diem. At.81 a, Vt ibi Iunius consumatur. & 124 b, In studijs ac literis nostris consumo omne tempus. & 56 b, Eximere tẽpus calumnia dicendi. & 252 b, Quodq; temporis in prædiolis nostris consumi potuit, in peregrinatione consumemus.

Consumptio, onis. de Vn.198 a, Ita se ipse consumptione & senio alebat sui. & ad Heren. 31 a, Non hæc uidentur reperiri posse, sine elaboratione, & operæ consumptione.

Consumptor, oris. de Nat.33 a, Hic noster ignis confector est & consumptor omnium.

Consumptus, a, um. de V. 202 a, Quos & uiuos alatis & consumptos sinu recipiatis.

Consurgo, gis. surgo, assurgo. de Senect. 90 b, Consurrexisse omnes illi dicuntur, & senem illum sessum recepisse. Qu. Fr. 322 b, Consurrexit senatus cum clamore. I. V.232 a, Honorificè sanè consurgitur.

Consurrectio, onis. de Arusp.243, Cepi equidem maximum fructum ex consurrectione omnium uestrûm, & ex comitatu publicanorum. Att.11 a, Quæ consurrectio iudicum facta sit.

Contabesco, scis. liquefio, cõsumor, extabesco, tabesco. ad Her.20 b, O perfidiosæ Fregellæ, quàm facilè scelere uestro contabuistis. Tusc.li.5. Luctu confecta contabuit.

Contagio, onis. fœditas, uirus, uenenum, pestis. Officio. 50 a, Contagiones malorum, quæ ab uno profectæ manant latius. de Or.198 a, Ne contagio mea bonis umbráue obsit. de D.93 a, Cum est somno se uocatus animus à societate & contagione corporis. de Fat. 141 a, Vt in reliquis eiusmodi naturæ contagio ualeret. de D. 120 b, Sed & decoloratio quædam ex aliqua cõtagione terrena potest sanguini similis esse. & 127 b, Quæ potest igitur contagio ex infinito penè interuallo pertinere ad lunam? uel potius ad terram? Tusc.163 b, Quibus fuisset minima cum corporib. cõtagio, quin se ab his semper seuocauissent, his, &c. pro Mur. 143 a, Latius patet illius sceleris contagio, quàm quisquam putat. pro Cl.58 b, Nemo inuentus est, qui non contagionem aspectus illius fugeret. pro Syl.168 a, In hoc crimine quædam est contagio sceleris, si proditorem patriæ defendas. pro Dom. 285 a, Qui se aliqua contagione prædæ cõtaminarunt. I.V.273 b, Illi ad quos conscientiæ contagio pertinebit. I.V.236 b, Contagio seruilis belli. At.11 a, Contagio turpitudinis. de Leg.190 a, Vt uitijs principum infici solet tota ciuitas, sic emendari et corrigi cõtinẽtia. I.A.217 a, In corpore si quid est eiusmodi quod reliquo corpori noceat, uri & secari patimur.

Contaminatus, a, um. inquinatus.)(. Integer. Topic. 226 b, pro Dom. 217 b, Homo post homines natos turpißimus, contaminatißimus. & de Pro.71 b, 72 a. I.P.83 b, Spiritus contaminatus. pro Cluen.38 a, Homo impro bus, multis flagitijs cõtaminatus In Antoniũ.242 a, Parricidijs contaminatißimus & omni scelere coopertus.

Contamino, nas. inquino. pro Sext. Rosc.27 b, Fingi maleficium nullum potest quo iste se non contaminarit. I. C.103 a, Qui Saturnini sanguine non modò se non contaminauerunt, sed etiam honestauerunt. Off.50 a, An se scientes scelere contaminent. de Arusp.251 b, Is nomen populi Rom. tanto scelere contaminauit, ut id nulla re posßit nisi ipsius supplicio expiari. pro Dom.231 a, Qui se aliqua contagione prædæ contaminauerunt. In Ver. 66 a Corruptis ac contaminatis iudicijs. pro Dom.220 a, ita perturbatis sacris, contaminatis gentibus factus es filius, &c. Tuscul.193 b, Qui se humanis uitijs contaminassent. pro Syl.175 b, Contaminare ueritatem mendacio. I. P. 83 Frontis tuæ nubeculam, tum collegæ tui contaminatum spiritum pertimescerem. ad Heren.7 a, Deniq; aliquo uel quamplurimis uitijs cõtaminabit personam aduersarij. & 10 b, Contaminari culpa.

Contatio, onis. l. Cunctatio.

Contego, gis. tego. pro Sest. 21 a, Gracchus messoria se corbe contexit. & de Pro.70 b, Offic. 25 b, Natura eas partes contexit atque abdidit. pro Arusp. 190 b, Idem tumulus, qui corpus eius contexerat, nomen etiam obruisset. de L.181 b, Quos humus iniecta contegeret.

Contemnendus, a, um. contemptus. de Clar. 190 a, Oratio non contemnenda, saneq; tolerabilis. Orat. 220 b, Hierocles & Menecles minimè contemnendi. de Cl. 189 b, Ne Titus quidem Posthumius contemnendus in dicendo. & 169 a, Orator non contemnendus.

Contemno, nis. despicio, despicatui duco sperno, abijcio, reijco, inane ac leue existimo, pro nihilo puto, hominẽ præ se neminẽ putare. de Off. 14.7 b, Quare omnes istos deridete, atq; contemnite. pro Murena, 129 b, Id enunciatis uestris mysterijs totum est contemptum & abiectum. pro Murena, 127 a, Contempsisti L. Murenæ genus, extulisti tuum. de Finib.68 a, Dialecticam contempsit Epicurus. Offic. 12 b, Voluptatem contemni & reijci oportere. In Verr.58 b, & pro Mil.113 b, Contemnere aliquem ac pro nihilo putare. de Finibus. 96 a, Cõtemnere, dispicere, pro nihilo putare, non curare, infra se ducere. Offic.6 b, Ea quæ pleriq; uehementer expetant, contemnere et pro nihilo ducere. contra Rul.89 b, Irridere atq; contemnere alios præ se. Or.209 a, Contemnere aliquem.)(. Admirari.

Contemplatio, onis. consideratio, mentis agitatio. Ac. 32 a, Est enim animorum naturale quoddam quasi pabulum, consideratio contemplatioq; naturæ. et Officio. 31 a, de Natur.11 b, Hæc res magna ac diligenti contemplatione dignißima. de Diuin. 99 b, Cum ex terra nihil emineret, quod contemplationi cœli posset officere. Brut.91 b, Virtutis disciplinam meliorem reperiet nullam quàm cõtemplationem atq; imitationem tui.

Contemplator, oris. Tuscul. 163 a, Homo contemplator cœli ac deorum.

Contemplor, aris. considero, perspicio, intueor, animo intueor. In Verr. 206 a, Contemplari unum quodq; ociosè & consideratè cœpit. Offic.31 a, Quæ cognitione digna sunt, summo ocio secum ipse consideret & contempletur. Offic.31 a, Tractare & contemplari res cognitione dignißimas. pro Deiot. 151 a, Propone tibi duos reges, animo contemplare quod oculis non potes. de Natur.12 a, Deus terras & maria contemplans, hominum commoda uitasq; tuetur. de Natur. 26 b, Cum cœlum suspeximus, cœlestiaq; contemplati sumus. & 45 b, Contemplari oculis pulchritudinem cœli. & 16 b, Quis tam cæcus in contemplandis rebus unquam fuit, ut hoc non uideret? pro Plan. 259 a, Conspectus uester reficit & recreat mentem meam, cum intueor & contemplor unumquemq; uestrûm. Orat. 197 b, Nec uerò ille artifex cum faceret Iouis formam, contemplabatur aliquem, è quo similitudinem duceret. & 98 a, Sed ea, cum contemplari cuperem, uix aspiciendi potestas fuit. & 97 a, Omnes loci artis inquirentibus nobis, omniq; acie ingenij contemplantibus, ostendunt se & occurrunt. pro Flacc.151 b, Aliquid quàm maximè intentis oculis (ut aiunt) acerrimè contemplari. In Verr. 156 b, Codicis tui literas contemplare. Officio.23 a, Quæ contemplantes expẽdere oportebit quid quisq; habeat sui.

Contemptio, onis. despicientia, despectio. Offic.76 a, Fortitudo est dolorum laborumq; contẽptio. & Parad. 120 b, Tusc.169 a, Totam uim bene uiuendi in omnium rerum humanarum contemptione ac despicientia ponamus. de In. 47 a, Si aduersarios aut in odium, aut in inuidiam, aut in contemptionem adducemus. Offic. 3 b, Contemptio rerum humanarum. In An.268 b, Contemptio pecuniæ.

Contemptus,

Universidad de Deusto Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

Contemptus, a, um. despicatus, abiectus, despectus ab omnibus, contemnendus. pro Sest.10 b, Despicatißimi hominis furor, contemptißimi Consulis leuitas. contra Rul. 85 a, Homo contemptus & abiectus. pro Plan.261 b, Homo contempta & sordida uita. de D. 132 b, Quoniam nihil potest esse contẽptius. pro Cl.57 a, Causa contempta atq; abiecta. de Cl.173 a, Qu. Pompeius non contemptus orator. de Fin.li.2, Tenuißimus uictus, atq; contemptißimæ escæ.

Contendo, dis. pugno, certo, luctor, confligo, digladior, laboro, elaboro, nitor, enitor, intendo, adduco, contentionem adhibeo, operã do, instando peto, contẽtione dicendi cum aliquo decerto, in contentionem uenio, mihi cum aliquo res uel contentio uel certamen est, contentionem de aliqua re facio, cõtentionis aliquid cum aliquo habeo, partium contentio est, contentiones quæ cum inimicis fiunt, comparo, proficiscor, refero. Ep.64 b, In quo etiam, si multi mecum contendent, tamen omnes facilè superabo. Off.22 b, Sic enim est faciendum, ut contra naturam uniuersam nihil cõtendamus. I.A.223 b, Seruius contra uim grauitatemq; morbi contendit, ut ad castra peruenerit. Att.107 b, Aut si exercitum adducat, necesse est armis cum eo contendere. de Fin.104 a, Tauri pro uitulis contra leones summa ui impetuq; contendunt. Ep. 110 a, Vt sacramento cõtẽdas mea non esse. de Or.8 b, Multisq; præessem, qui interdicto tecũ contenderent. pro S.R.41 a, Humilitatem cum dignitate de amplitudine contendere. de N.61 a, Patere igitur rationem meam cum tua ratione cõtendere. pro Pl.267 a, In hac causa designamus aliquando (si uidetur) uulgari & peruulgata declamatione cõtendere. Att.228 b, Si durior erem te præbes, non contendam ego aduersus te. pro Quint. 14 b, Tamen ne uereris ut posßs hæc contra Hortensium cõtendere? Attic.1 a, & de In.84 a, Thermus cum Syllano cõtendit. de Cla.187 a, Iurgio cõtendere cum aliquo. pro Qu. 18 a, Iure cõtendere cum aliquo. pro Qu.22 a, Inimicißimè & infestißimè cõtendere cum aliquo. Off.60 a, Qui stadium currit, enitì & cõtendere debet ut uincat. pro Lig. 138 a, Quantum potero uoce contendam, ut hoc populus Ro. exaudiat. Off.53 b, Quantum cõniti animo potes, quantum labore cõtendere, tantum fac ut efficias. Orat.217 b, Quod plurimis locis uoluisse eos, atq; animo contẽdisse perorationes nostræ declarant. pro Sest.3 b, Contẽdamq; (si modò id cõsequi potero) ut nihil à me prætermissum esse uideatur. de Or.107 b, Sermone paulo intẽtiore conficere omnia, nunquam lateribus aut clamore cõtendere. pro Fl.154 a, Vociferarer, & quãtum maximè possem cõtenderem, testarer publicanos, &c. de Fa.144 a, Itaq; cõtendit omnes neruos Chrysippus, ut persuadeat, &c. I.V.72 b, Magnum onus, sed dignum in quo omnes neruos ætatis industriæq; meæ cõtenderem. I.V.119 a, Iam in tanta impudẽtia istius remittendũ aliquid uidetur, ne omnia cõtendamus, ne omnia cum dolore agere uideamur. pro Mu.139 b, Vt cum ad ultimum animo contendissemus, ibi tamen, ubi oporteret consistere mus. Epi. 9 b, Cum plus cõtenderimus quàm possumus, minus tamen faciamus quàm debemus. I.V.72 b, In quo omnes neruos ætatis industriæq; meæ cõtenderem. pro Pl.269 a, Sic ego hoc cõtendo, me tibi cuiuscunq; tribus

rationem poposceris, redditurum. Ep.14 a, Tantum cõtendere in rep. quãtum probare tuis ciuibus possis. Ep.251 b, Te rogo ut omnes tuos neruos in eo contendas, ne quid mihi ad hanc prouinciam temporis prorogetur. Tusc.297 a, Onera contẽtis corporibus facilius feruntur, remißis opprimunt.

Contendere, instãdo petere & flagitare. Attic.152 b, Nec dubito quin Cæsar à me cõtendat, ut ad urbem ueniam. & 175 a, Per eos qui nostra causa uoluit diligentißimè cõtendas opus est. & 240 a, De oratione Bruti prorsus cõtendis, mecumq; iterum tam multis uerbis agis. & 124 b, Dixi me nihil ab inuito contendere. & 281 b, Quare omni studio à te mi Brute contendo, ut, &c. Ep.25 b, Cum Pompeius ita contẽdisset, ut nihil unquam magis, ut cum Crasso redirem in gratiam. Qu.F. 320 b, Pompeius à me ualde cõtendit de reditu in gratiam, sed adhuc nihil profecit. Off.63 b, Incensus cupiditate cõtendit à Pythio, ut uenderet. Epist3 a, A` nobis autem

Quibus ego rebus à tali uiro contentus eram. Contētus, intētus, adductus.)(. Remissus. pro Mur. 132 a, Cùm con tento cursu hostium claßis Italiam peteret. pro Sest. 3 a, Ad tribunatum, quia ipse ad sese iamdudum uocat, & quodammodo absorbet orationem, contento studio cur suq; ueniamus. Tuscul. 187 a, Onera contentis corporibus facilius feruntur, remißis opprimunt. Tuscul. 123 a, Vt in fidibus plurimus, si nulla earum ita contenta numeris sit, ut concentum seruare poßit, omnes æquè incontentæ sint: sic, &c. Tuscul. 187 a, Balistæ lapidum et reliqua tormenta telorum eo grauiores emißiones habent, quo sunt contenta atq; adducta uehementius. Or. 202 a, Contenta uox.)(. Summissa uox.

Contero, *tero, consumo*. In Verr. 241 a, Noctis longitudo stupris consumebatur. Epist. 142 a, Κύρῳ παιδείαν, quam contriueram legendo, totam in hoc imperio explicaui. de Legibus, 166 b, Qui ætatem in litibus conterunt. pro Quint. Rosc. 51 b, Frustra tempus contero. de Orat. 103 b, Quo in studio ingeniosorum hominum totas ætates uidemus esse contritas. de Am. 115 a, Studia literarum, in quib. remoti ab oculis populi, omne ocium tempusq; contriuimus. de Fin. 138 b, Conterere ætatem in rebus quærendis. de Finibus, 93 b, An ille tempus aut in poetis euoluendis consumeret? aut se, ut Plato in musicis, geometria, numeris, astris conteret? de Orat. 106 b, Cùm in causis, & in negocijs, & in foro conteramur. de Pro. 75 b, Cæsar cæteras nationes contriuit, compulit, domuit. Tusc. 245 a, Cum uirtutem ad cœlum extulerint, reliqua ex collatione facile est conterere atq; consumere. Att. 136 b, Quæ autem sunt horum temporum, ea iam contriuimus. Epi. 15 a, Ego illius omnes grauißimas iniurias communis concordiæ causa, uoluntaria quadam obliuione contriueram.

Conterreo, *res. terreo*. de Or. 103 a, M. Scaurus iam credo huc ueniat, et hanc loquacitatem nostram uultu ipso aspectuq; conterreat.

Contestatio, *onis. obtestatio*. Cic. apud Asconium.

Contestatus, *a, um*. pro Flac. 151 a, Ab hac perenni contestataq; uirtute maiorum ne degeneres. pro Quin. Roscio, 51 a, Cum eo litem contestatam habebat.

Contestor, *aris. obtestor, iudicium constituo & committo*. In Verr. 215 a, Rex flens ac Deos hominesq; contestans clamare cœpit. pro Flac. 165 b, Cùm ego te Flacce cœlum noctemq; contestās flens flentem obtestabar, cum tuæ fidei salutem urbis commendabam. pro Quin. Rosc. 51 a, Nam iste cum eo litem contestatam habebat. & 50 b, Lite contestata. Attic. 261 a, Non enim procuratores litem contestabūtur, quo facto non sum nescius sponsores liberari. pro Quint. Rosc. 54 a, Cùm lis contestata cum Flauio damni iniuria esset. et 50 a, Iudicium damni iniuria constitutum.

Contexo, *xis, coniungo, compono, texo*. de Natur. 58 a, Villis ouium confectis et contextis homines uestiuntur. Orat. 208 a, Memoriam rerum ueterum cum superiorum ætate contexere. de Leg. 157 b, Nec tam facilè interrupta contexo, quàm absoluo instituta. Epistol. 67 a, Coniunctè ne malles cum cæteris rebus nostra contexere? pro Dom. 147 a, At quàm festiuè crimen contexitur. pro Cæl. 41 a, Ac longius mihi quidem contexere hoc carmen liceret, nam nunquam, &c. Epistol. 152 a,

Contexere extrema cum primis.

Contextè, *coniunctè*. de Fat. 146 b, Omnia naturali colligatione consertè contexteq; fieri.

Contextus, *a, um*. Tusc. 247 a, Ita perpetuas & contextas uoluptates in sapiente fore semper.

Contextus, *tus. uel contestus, stus. complexio*. de Finib. 132 a, Pennarumq; contextu corporis tegumenta faciebat. de Fin. 144 a, Mirabilis est apud illos contextus rerum, respondent extrema primis, &c. Partit. 237 a, Sed in toto quasi contextu orationis hæc erunt illustranda maximè. Idem, filo.

Conticeo, *ces. uel conticesco, scis. reticeo*. de Orat. 156 a, Hæc cum Crassus dixisset, parumper et ipse cōticuit, & cæteris silentium fuit. I. C. 113 a, Recitatis literis conscientia conuictus conticuit. Tuscul. 175 b, Qui iam conticuere, penè ab ipso foro irrisi. de Cla. 195 b, Cùm studium nostrum Brute conticuit, subitò & obmutuit. Postq. 208 a, Saltem dum conticesceret illa lamentatio & gemitus urbis. Off. 33 a, Illæ literæ conticuerunt forenses & senatoriæ. I. P. 85 a, Cum obmutuisset senatus, iudicia conticuissent, etc. pro Mur. 129 a, Simulatq; increpuit suspicio tumultus, artes illicò nostræ conticescunt. In Antonium, 264 a, Nunquam de uobis hominū gratißimus sermo conticescet. pro Mar. 132 a, Nulla unquam ætas de tuis laudibus conticescet.

Continens, *tis. continuatus, iunctus, adiunctus, affixus, coniūctus, proximus, perpetuus*. Ep. 241 b, Cappadociæ pars, quæ cum Cilicia continens est. At. 79 a, Cappadociæ pars, quæ Ciliciam attingit. de Nat. 49 a, Mari aet... continens est. pro Cec. 287 a, Huic fundo continentis quædam prædia atq; adiuncta mercatur. & ibid. b, Hic fundus, qui fundo eius antiquo continens est. de N. 74, Motus sensui coniunctus et continens in infinito nullus esse potest. de Fi. 77 b, Neq; porrò ex eo natus, sese è continenti genere tertiā uictimam reip. præbuisset. de Diu. 115 b, Natura rerum uno consensu iuncta est & continens. de Fat. 149 a, Proxima & continens causa mouet assensionem. de In. 50 b, Continentia cum ipso negocio sunt ea quæ semper affixa esse uidentur ad rem, neq; ab eo possunt separari. de Or. 163 a, Continenti spiritu.)(. Intermisso spiritu. Tusc. 151 b, Sed nihil te interpellabo, continentem orationem audire malo: id est, perpetuam. ad Her. 20 a, In extrema oratione continens uox remedio est uoci. Ep. 68 a, Si in hac sententia fueris, ut à continentibus tuis scriptis, in quibus perpetuam rerum gestarum historiam complecteris, secernas hanc quasi fabulam rerum euentorumq; nostrorum.

Continens, *pro litore*. Academ. 26 b, Mare dißimile est proximo ei continenti.

Continens, *pro temperante*. Epistol. 138 a, Cum reges tam sint continentes, multo magis consulares esse oportet. Attic. 95 b, Puerum, inquies, & fortasse fatuum, & non grauem, & non continentem.

Continenter, *aßiduè*. de Nat. 23 a, Quomodo enim probes continenter imagines ferri? aut si continenter, quomodo æternæ? Acad. 44 b, & 28 a, & ad Her. 44 b, Quia continenter labuntur et fluunt omnia. Or. 209 a, Continenter unū uerbum, nō in eadē sententia ponere. Officior. 21 b,

Continenter, *temperatè, temperanter*. pro Murena, 126 b, Parcè, sobriè, continenterq; uiuere. pro Murena, 126 b, In Asia

In Asia continenter uixisse, laudandum est.

Continenter, pro continuatus, seu continens, uel coniunctè. ad Her. 20 a, Vno spiritu continenter multa dicere: id est, continuato spiritu.

Continentia, *tiæ. temperantia, uirtus uoluptati resistens*. de In. 82 b, Continentia est, per quā cupiditas consilij gubernatione regitur. I. V. 227 a, Conferte huius libidines cum illius continentia. pro Pom. 16 b, Ora maritima Cn. Pompeium propter animi continentiam requisiuit. Qu. F. 291 a, Quem nulla cōditio pecuniæ ab summa integritate continentiaq; deduxerit. Qu. Fra. 293 a, Tua integritas & continentia. pro Fl. 151 b, In re domestica continentiæ laus quæritur, in publica dignitatis. Off. 51 b, Continentia in uictu omni atq; cultu. Tus. 247 b, Siccitas consequitur continentiam in uictu. Of. 49 b, Nulla re conciliare facilius beneuolentiam multitudinis possunt ij, qui reip. præsunt, quàm abstinentia et continentia. pro Pom. 11 b, Non potest exercitum is continere imperator, qui se ipsum non continet.

Contineo, *nes. comprehendo, complector, includo, concludo, cohibeo, arceo, coerceo, sustineo*. de Natur. 37 a, Mundus omnia complexu suo coercet et continet. et 53 b, Aluus arcet & continet illud quod recipit, ut id mutari facilè & concoqui poßit. pro Cl. 24 b, Spes illa, quā mulier in aluo commēdatam à uiro continebat. In Ver. 227 b, Eorum coniunctione pars oppidi, &c. ponte rursum adiungitur & cōtinetur. de Som. 128 b, Nouem orbes, quorum unus extimus est, summus ipse deus arcens & continens cæteros. et ibi. Qui reliquos omnes complectitur. de Nat. 78 b, Is non à deo immissum dolorem, sed conceptum à se ipso continebat. Att. 237 a, Me Idus Martiæ non tam consolantur quàm antea, magnū enim mendum continent. de Orat. 92 b, Omnes rerum fontes animo ac memoria continere. et 122 a, Qua unā uirtute omnes uirtutes reliquæ continētur. de L. 170 a, Dum illa sit maior, & hæc in ea contineatur. I. V. 213 b, Facinus in quo omnia nefaria contineri mihi atq; inesse uidentur. pro Mar. 134 a, Tua salute nostra salus continetur. de N. 27 b, Bella, quibus reip. salus continetur. I. C. 118 a, Forum, in quo omnis æquitas continetur. de N. 3 b, Res tam præclaras Latinis literis contineri. & 65 a, Naturam uno diuino spiritu contineri. Orat. 206 a, Ius omne retinendæ maiestatis Fabricij causa continebatur. de N. 37 b, Homines uenis, & neruis, & oßibus continentur. pro Mar. 135 b, Vita corpore & spiritu continetur. pro Syl. 179 a, Status reipub. maximè iudicatis rebus continetur. de Or. 101 a, Fontes disputationum, qui iure ciuili & legibus continentur. contra Rul. 74 a, Agri eodem capite inclusi continebantur. I. V. 146 b, Summè expectabant homines, quid in tabulis cōtineretur. de N. 30 b, Omnia quæ aluntur & crescunt, continent in se uim caloris. & 31 b, Calor qui in aquis continetur. Anteq. 192 b, Continere aliquid inclusum animo. pro Pl. 263 b, Flos equitum Roman. publicanorum ordine continetur. de Fat. 145 b, Motus enim uoluntarius eam naturam in se continet, ut sit in nostra potestate. de D. 104 b, Continet enim totam hanc quæstionem ea ratio quæ est de natura deorum: quam si obtinemus, stabit & illud, quod locum hunc continet, esse deos. de Vn. 196 b, Quod immutabili æternitate continetur. de D. 85 b, Artes, quæ coniectura continentur, & sunt opinabiles.

de Or. 87 b, Sic statuo, perfecti oratoris moderatione uniuersæ reipub. salutem maximè contineri. de Ar. 247 b, & 148 a, Status solennesq; ceremonias pōtificatu, rerū bene gerendarū autoritates augurio cōtineri. de Or. 92 b, Artē uerò negabat esse ullā, nisi quæ cognitis penitusq; perspectis rebus cōtineretur. & 110 a, Feciq; hoc, quod, &c. ut de ijs rebus, quæ doctrina aliqua continerentur, disputarem. de Cl. 195 a, Studere literis, quibus fons eloquentiæ continetur. de Or. 85 a, Ego eloquētißimorum hominū artibus eloquentiam contineri statuo. de Or. 111 a, Oratoris omnis actio opinionibus non scientia continetur. de Cl. 174 b, Significabat enim non prudentiam solùm, sed quod maximè rem continebat, fidem. Off. 51 a, Nulla res uehemētius remp. continet, quàm fides. pro Dom. 231 b, Tantum homines impios inustum nefarijs mentibus bonorum odium continebat. pro Do. 233 a, Sed hic meus reditus pontifices uestro iudicio continetur. Ora. 197 b, Plato ait ideas semper ratione & intelligētia cōtineri. de Fi. 51 b, Hæc quæ uitam continent omnem. Of. 58 a, Lex ipsa naturæ, quæ utilitatem hominum conseruat & continet. Qu. Fr. 296 a, Esse abstinentem, continere omnes cupiditates, præclarum est. I. A. 247 a, Quibus enim septis tam immanes belluas continebimus? pro Pom. 11 b, Non potest exercitum is cōtinere imperator, qui seipsum non continet. Qu. Fr. 290 a, Nihil est negocij continere eos, quibus præsis, si te ipse contineas. contra Rul. 64 a, In ea uestri isti satellites modestè insolentiam suam continebunt? At. 210 b, Tu autem commodè feceris, si reliquos continueris, ne, &c. Parad. 119 b, An temperantem eum dices, qui se in aliqua libidine continuerit, in aliqua effuderit? I. V. 88 a, Cæteræ libidines eius ratione aliqua continebantur. Postquàm. 198 a, Continere odium iam diu conceptum in aliquem. pro Clu. 20 a, Mulier amore capta quomodo poterat, in illa cupiditate continebatur. Acad. 47 b, Cohibere et continere temeritatem à lapsu. pro S. R. 27 a, Vt metu cōtineatur audacia. Epist. 196 a, Continere iracundiam. I. C. 101 b, Quorum ego uix abs te iamdiu manus ac tela contineo. Qu. Fr. 297 b, Linguam omnibus esse continendam. I. V. 250 b, Vix populus se cōtinuit à supplicio tuo. de Or. 129 a, Continere dicta in aliquem. pro Sest. 8 a, Continere se domi. de Or. 108 a, & 105 a, Continere animam. de Clar. 196 b, Tu tamen contine te in tuis perennibus studijs. I. C. 94 a, Quin continetis uocem indicem stulticiæ uestræ? de N. 54 b, Natura membranas oculorum firmas fecit, ut continerentur. ad Her. 35 a, Continere aliquem in officio. I. V. 31 a, Custos ad continendas merces missus. de Fin. 77 b, Contineo me ab exemplis Græcis. Acad. 26 a, Qui de omnibus rebus contineat se ab assentiendo. & ibi. Cùm se à respondendo contineat.

Contingit, *bat. euenit, accidit*. de Ora. 110 a, Magis adeò id facilitate quàm alia ulla culpa mea contigit. de Orat. 98 a, Quoniam tantum habemus ocij, quantum iamdiu nobis non contigit. Attic. 127 b, Quoniam autem tecum ut essem non contigit, utinam tui consilij certior factus essem. de Clar. 192 a, Volo hoc oratori contingat, ut cùm auditum fuerit eum esse dicturum, locus in subsellijs occupetur. In Antonium, 204 a, Vtinam C. Cæsari contigisset adolescenti, ut esset senatui charißimus.

Universidad de Deusto Biblioteca

Off.51 b,In magnis animis id plerunq; contingit.de Cla. 175 a,Hoc idem in nostris contingere intelligo,quod in Græcis,ut omnes,&c.Ep.158 a,Si mihi uita contigerit. Apud Non. Quod non modò singulis hominibus,sed potentißimis populis sæpe contingit. Off.41 b,Cum id minus contingeret,leges sunt inuentæ.

Contingo,*gis.tango,attingo*.de N.30 a, b, Atq; etiam aliorum ea humilitas est,ut cibum terrestrem rostris facilè contingant.de Di.127 b,Luna tanta humilitate fertur,ut terram propè contingat.de Fat.144 b, Atomus alia aliam contingit.pro Pom.4 a, Cùm antea per ætatem nondum huius autoritatem loci contingere auderem.Tusc.157 a,Cum animus naturam sui similem contigit.de Som.120 b,Hic autem aliter cerne,quàm nos tenui parte contingat.Tusc.243 a, Alia autem diuina illa cœlum contingant.

Continuatio,*onis.perpetuitas*. de Nat.4 a, Mirabilis quædam cõtinuatio seriesq; rerum, ut alia ex alia nexa, & omnes inter se aptæ colligatæq; uideãtur. Continuatio coniunctioq; naturæ.l.συμπάθεια. Acad.44 b, Immutabilis cõtinuatio ordinis sempiterni.de N.12 b,Continuatio causarum. Continuatio,περίοδος.de Or.108 a, Demosthenes contentione uerborum binas continuationes & remißiones continebat.de Or.159 a,Longißima complexio uerborum est,quæ spiritu uno uolui potest. de Orat.147 a, Nimis longa continuatio uerborum. de Orat.158 a,Non in uerbo modus hic,sed in oratione: id est,continuatione uerborum.de Or.160 a, Numerus in continuatione nullus est, nam distinctio numerum conficit.ad Her.20 b, Continuatio est,orationis enunciandæ acceleratio clamosa.ad Her.30 a, Cõtinuatio est densa & continens frequentatio uerborum, cum absolutione sententiarum:id est,periodus.

Continuatus,*a,um.continens*.)(.Interruptus.Aca.44 a,Et ita putant effici,quæ appellãt qualia,è quib. in omni natura cohærente & continuata cum omnibus suis partibus effectum esse mundum.de Nat.49 a,Aer mari continuatus & iunctus est.de N.65 a,Conueniẽtia consensusq; naturæ, quam quasi cognatione continuatam conspirare dicebas.de Or.156 b,Verba coniuncta continuataq;.Tusc.153 a,Sic ipsum animum ἐντελέχειαν appellat nouo nomine, quasi quandam continuatam motionem & perennem.& 184 a, Luctus continuatus. de Or.162 a,Continuatum.)(.Interruptum.

Continuò,*statim,illicò*.Att.151 b,Atq; huiusce rei iudicium iam continuò uideo futurum.pro Qu.R.47 b, Ignis in aquam coniectus continuò extinguitur. Ep.15 a, Vbi nominabit Phædriam, tu Pamphilam cõtinuò. Ep. 151 a,& 15 a,Feci continuò omnes participes meæ uoluptatis.Aca.1 a,Deinde absens factus ædilis,cõtinuò prætor,pòst,&c. At.151 b,Sed tamen quicquid egero, continuò scies.et ibi.Sed tibi omnẽ illius,meumq; sermonem statim mittam.de Fin.125 a,Aequè enim contingit omnibus fidibus ut incontentæ sint,illud non continuò, ut æquè incontentæ.de Or.127 a, Non continuò si quis populi motus factus est, id C. Norbano in nefario crimine esse ponendum.At.90 b,Hoc continuò correximus.

Continuo,*as.perpetuo*.de Natur.12 b, Atomi cohærescunt inter se, & aliæ alias apprehendentes continuantur.contra Rul.81 b,Coemant præterea,ista dena iugera continuabunt.& 80 a,Syllanus ager à certis hominibus latißimè continuatus habet inuidiam.& 89 b, Deniq; sine cura poßidebit eos fundos,quos in agro Caßinati fructuosißimos continuauit, cùm usque eò uicinos proscriberet,quoad,&c.In Vat.33 a,Fecisti ante rostra pontem continuatis tribunalibus.pro Flac.151 a,Libertas quæ usq; ad hoc tempus imperio,et rerum gestarum gloria continuata permansit.ad Her.20 b, Cum autem contendere oportebit,adaucto mediocriter sono uocis, uerbis continuandis uocem quoq; adaugere oportebit. de Or.158 a, Quod ex pluribus cõtinuatis connectitur. Orat.218 b,Res iterata & continuata.

Continuus,*a,um.continens,perpetuus,perennis,deinceps*.pro Pom.14 a,Aliquot annos cõtinuos magna imperij parte caruimus.pro Fl.151 b,Senatus nihil à superioribus continuorum annorũ decretis deceßit. de Or. 160 a,Rectè genus hoc numerorum,dummodo ne continuum sit,in orationis laude ponetur. Ora.205 b, Plures continuæ translationes.pro Fon.282 b, Tum continuæ præturæ,quæ & cæteris ornamentis, & existimatione innocentiæ maximè floruerunt.Ep.166 b,Continuis itineribus ad forum Vocontium ueni.ad Her.20 a, Conseruat uocem continui clamoris remißio.& ibi.Continens uox.I.V.254 b,Tot dies continuos quid egisti? I.V.73 a, Equester ordo iudicauit annos propè quinquaginta continuos.Cæs.17 a,Dies quinq; continui.

Contor,*aris. percunctor*. Attic. 176 b, Cumq; ex eo de me contaretur,eum sibi ita dixisse narrabat,se mihi esse inimicißimum.

Contorqueo,*ques.conuoluo,iaculor,deflecto*. de Nat. 37 a,Non enim ætheris ea natura,ut ui sua stellas complexa contorqueat.de N 6 b,Mundus mirabili celeritate contorquetur.Or.220 a,Demosthenes cuius non tam uibrarent fulmina, nisi numeris contorta ferrentur. de D.130 a,Deinde contorquent, & ita concludunt, non igitur,etc.Tus.204 a,Quas sententias colligit? quæ uerba contorquet? in Ar. Brumali flectens contorquet tempora currum.de D.88 b, Quosdam amnes in alium cursum contortos & deflexos uidemus.

Contortè,*obliquè*.ad Here.3 b,Contortè dicere aliquid. & Tusc.195 b,Hæc concluduntur contortius. & de In. 48 b,Perturbatè & contortè dicere aliquid.

Contortio,*onis.flexio*.de Fat.143 b,Maius est enim has contortiones orationis, quàm signorum ortus obitusq; perdiscere.ad Her.30 a,Itaq; in illo genere & remotione brachij & contortione dextræ gladius ad corpus afferri uidetur.

Contortulus,*a, um*. Stoici contortulis quibusdam ac minutis conclusiunculis effici uolunt , non esse malum dolorem,Tusc.184 a.

Contortus,*a,um.distortus*. de Orat.107 a, Contortas res & sæpe difficiles necessariò perdiscimus. Or.202 b, Contorta & acris oratio. Acad.19 a, Quorum sunt contorta & aculeata quædam sophismata.

Contra,*aduersum,aduersus,in,obuiam*.)(. Pro, secundum.de N.59 b,Impia consuetudo est cõtra Deos disputandi. At.104 b,Serò resistimus ei, quem aluimus cõtra nos.de Or.99 b,Defendere causam alicuius cõtra alium patronum.de Or.92 a,Disputabant cõtra diserti homines Atheniẽses.I.V.190 a, Quid si contra omni ratione pugnauit?

de Sen.88 a,Et contra auium minorum morsum munitur uallo aristarum.Of.4 b,Veri inuestigationis studio à rebus agendis abduci,contra officiũ est. Ep. 182 a,Scio me à te contra iniquos meos solere defendi.et pro Qu.14 a,Testimonium quod contra te est.Off.64 a,Nec qui cõtra se liceatur emptor opponet.de Or.150 a,Hoc non modò non pro me,sed contra me est.At.140 a,Contra meum iudicium,& contra omnium antiquorum autoritatem cupio discedere.Ep.62 b,Pro ijs rebus nulla mihi abs te relata gratia est, contrà etiam esse aliquid abs te profectum ex multis audiui.At.163 b, Facere contra aliquẽ:id est,aduersari ei.& 65 b,Ire obuiam alicui: id est,facere contra illum. & ibid. Esse cum aliquo:id est,facere pro illo.de Clar.176 a,Contra studium populi stare.pro Qu.7 b,Qu.Hortensius contra caput non didicit dicere.pro Qu.R.53 b, Resistere & repugnare contra ueritatem.Off.56 b,Contra naturam uiuere.)(.Secundum naturam uiuere. & ibi. Secundum naturam est.)(.Contra naturam est.Acad. 45 b, Sic inter rectè factum atq; peccatum,officium et contra officium, media locabat quædam.

Contrà,*pro aliter,secus*.pro Syl.186 a,Iam enim faciam contrà,atq; in cæteris causis fieri solet,ut,&c.Qu.Fra. 290 a,Factum est enim mea culpa, contrà quàm tu mecum egeras.pro Cor.56 a, Si deniq; aliquid non contrà ac liceret factum diceretur,sed contrà atq; oporteret.de Or.116 b,Clamare contrà quàm deceat, & quàm possit,hominis est impudentißimi. I.V.202 a, Si hæc contrà ac dico essent omnia,tamen,&c.Or.209 a,Vt contrà ac dicat accipi ac sentiri uelit. de D.119 b, Omnia ferè cõtrà ac dicta sunt euenire.I.P.83 a,Educere est ausus ut senatus,contrà quàm ipse censuisset, ad uestitum rediret.I.A.237 b,Cùm contrà ac Deiotarus sensit, uictoria belli iudicarit.pro Dom.237 b,Quanquam quid ego de uestro iure,contrà quàm proposueram,disputabo.ad Her.24 a,Contraq; faciunt quàm pollicentur.

Contrà,*econtrariò,excontrariò,potius*. Officior.10 b, In collocãdo beneficio hoc maximè officij est, ut quisq; maximè opis indigeat,ita ei potißimùm opitulari,quod contrà fit à plerisq;,à quo enim plurimum sperant, etc. pro Cor.65 b,Atq; utinam propugnatores,&c. & contrà oppugnatores,&c. Acad.45 b, Non is sum,qui obtrectem libenter,sed contrà qui laudem omnia . de Fin. 134 a,Quæ bona sunt,mala putant,bona contrà quæ mala.Acad.45 b,Ea sumenda dicebat, contraq; contraria. Epistol. 48 b, Nos qui domi sumus,tibi beati uidemur, at contrà nobis tu præ nobis beatus. Tuscul.231 b, Ergo ut hi miseri,sic contrà illi beati.pro Mar.134 a, Non enim culpa tua est,si te aliqui timuerũt:contraq; summa laus, quod pleriq; minimè timendum esse senserunt. de Or.139 a,Ad causam pertinet,cautè,an contrà,demonstratum sit.Orat.203 b,Decere,&c.contraq; item dedecere.pro Cluen.35 a,b, Sapientißimum esse dicunt eum cui quod opus sit,ipsi ueniat in mentem.In stulticia contrà est : minus enim stultus, cui nihil in mentem uenit, quàm ille,qui, &c. & 54 a, Quid huic cum Habito? nihil, atque adeò potius etiam contrà simultas. Partit. 234 a Illa autem altera argumentatio, quasi retrò, ac contrà potius sumit quæ uult.de Finibus,76 a, Num igitur censes animo solicito fuisse? nihil minus,cõtraq; illa

hæreditate diues.de Fin.73 a,Cyrenaici non uiderũt, ut ad cursum equum,sic hominem ad intelligendum, & ad agendum esse natum:contraq; ut tardam aliquam pecudem ad pastum, et ad procreandi uoluptatem eum ortum esse uoluerunt.Epist.16 a,Noui enim animum tuum nulla in cæteros maleuolentia suffusum , contraq; cùm magnum et excelsum,tum etiam apertum et simplicem. pro Dom.231 a,Cùm me in iudicium populi nemo uocarit,condemnari non potui,cõtraq; à populo Rom. semper sum defensus & ornatus.

Contrà,*pro uicißim*.de Finibus,83 a,Beatè uiuere uos in uoluptate ponitis , item contrà omnem infelicitatem in dolore.I.A.168 a, Sed & ego quid ille , & contrà ille, quid ego sentirem uidebat.Ep.151 a , Si laudabit hæc illius formam,tu huius contrà.

Contractio,*onis.breuitas fuga*. Attic.70 b,Meam in eo parsimoniam contractio naturæ significat.Of.29 b,Superciliorum remißio aut contractio.Or.216 a,Contractio & breuitas grauitatem non habet.de N.56 a,Facilis digitorum contractio,facilisq; porrectio. Tusc. 224 a,Eodem enim uicio est effusio animi in lætitia , quo in dolore contractio.de Orat.161 a, Contractione breuius fieri aut productione longius.Or.202 a.Brachij porrectio in contentionibus,contractio in remißis . pro Sest. 6 b,Frontis contractio.

Contractiuncula,*læ*.Tuscul.208 b , Morsus tamen & contractiunculæ quædam animi relinquentur.

Contractus,*a,um.breuis,astrictus*.de Clar.179 a, Ambitus uerborum contractus & breuis. de Clar . 294 a, Dialectica quasi contracta & astricta eloquentia putanda est.pro Cæ.55 b,Quæ studia in senectute contractiora esse debent:id est,remißiora.Ep.109 b , Propter res tuas ita contractas,ut quemadmodum scribis, nec caput,nec pedes.Parad.116 a,Accipies igitur hoc paruum opusculum elucubratum his iam contractioribus noctibus.Off.44 a,Rerum contractarum fides.

Contradico,*dicis*.Attic.15 b, Vnus contradixerat Metellus.Attic. 83 a,Scaptius ait se nihil contradicere. pro R.P.124 a,Cum erant appellati,si eis uidebatur,statim contradicere solebant.de Finibus,90 a,Nec qui contra dicunt,causam difficilem repellunt. Acad. 8 b , Vereor ne maiorem largiar ei,qui contradicturus est , libertatem. Tusc.164 b, Cateruæ ueniant contradicentium. de N.79 a, Dabis nobis aliquem diem ut contra ista dicamus.de Or.133 a,Num,si contra te dixero,mihi maledicturus es? pro Qu.1 b, Qu . Hortensius contra me est dicturus.

Contraduco, *cis*. ad Her. 29 a , Quid,quod exercitum contraduxit.

Contraho,*his. astringo , refugio , in angustum adduco uel deduco*. de N. 53 a , Stomachi partes quæ sunt infrà quàm id quod deuoratur,dilatantur : quæ autem suprà, contrahuntur.de Am. 99 b, Ex infinita societate generis humani ita contracta res est et adducta in angustum, ut omnis charitas,aut inter duos , aut inter paucos iungatur. Acad. 46 a,Sed ea contraherent , in angustumq; deducerent.de N.59 a,Licet enim contrahere uniuersitatẽ generis humani,eamq; gradatim ad pauciores,postremò deducere ad singulos.de Or.157 a,Similitudinis est ad uerbum unum contracta breuitas. de Diu. 105 a,

Universidad de Deusto
Biblioteca

Omne animal membra quò uult flectit, contorquet, porrigit, contrahit. Part. 232 a, Contrahere orationem.)(. Dilatare. de N. 76 b, Recessus solis quasi tristicia quadam cõtrahit terram, accessus autem lætificat. Tusc. 224 a, Contrahere animum in dolore.)(. Effundi animum in lætitia. Quint. Fra. 290 a, Te rogo ne contrahas aut demittas animum. de Legib. 177 b, Varius canendi sonus, tum remittit animos, tum contrahit. Tusculan. 212 a, Demittere & contrahere animum. Orat. 211 a, Contrahere nomina.

Contrahere, colligere, cogere. Attic. 126 a, Contrahere omnia in unum locum. Att. 129 b, Vos hortor, ut quotcunq; militum contrahere poteritis, contrahatis. Attic. 130 a, & Ep. 154 b, Nos disiecta manu pares aduersarijs esse non possumus: contractis autem nostris copijs, spero, &c. Attic. 118 a, Sic enim parari uideo ut Luceriam omnes copiæ contrahantur. Attic. 129 b, Ex quibus non amplius XIIII cohortes contrahere potui. & ibi. Reliquæ copiæ Brundusium cogerentur. & 20 a, Contraxi uela, perspiciens inopiam iudicum. Tusc. 183 b, Quis cum decubuisset ferrum recipere iussus, collum contraxit? pro Cluen. 32 b, Contrahere frontem. de Diu. 116 a, Cor bouis contractum aliquo morbo exile & uietum esse. & 133 a, Contrahi autem animum Zeno, & quasi lubi putat atq; concidere, et ipsum esse dormire. ad Am. 205 b, Virtus ex bonis amici quasi diffundit, et incommodis contrahitur. de Am. 100 b, Amicitia omnia contrahit, discordia dissipat. pro Mur. 141 a, Appetitus omnes contrahendi sedandiq; sunt.

Contrahere, transfigere, cum altero aliquid agere, cum aliquo rem rationemq; iungere. Offic. 41 a, Qui uendunt, emunt, conducunt, locant, contrahendisq; negocijs implicantur. Off. 46 b, Conuenit autem in omni re contrahenda, uendendo, emendo, conducendo, locando, æquum & facilem esse. & 11 b, Consuetudines præterea & familiaritates multæq; cũ multis res rationesq; contractæ. pro Syl. 177 b, Magna ratione cum rege Mauritaniæ contracta. Item: Rabirius multa gessit, multa contraxit. Off. 44 a, Rerum contractarum fides. I. V. 143 b, Nam quas pecunias ferebat ijs expensas, quibus cum contrahebat, eas ipsi isti referebat acceptas. pro Qu. b, Res ab eo qui cum contraxisti recessit. pro Cluent. 26 a, Cum illo iam nemo rationem, nemo rem ullam contrahebat. Off. 2 a, Neq; si tecum agas quid, neq; si cum altero contrahas. Tus. 248 b, Magnis molestijs uacant, qui nihil omnino cum populo contrahunt.

Contrahere, suscipere, accipere, conflare. de Finib. 146 a, Si mercatura in maximis lucris parum aliquid damni contraxerit. Att. 106 a, Quid sit optimum, malè contractis rebus, planè uideo. pro Quint. 2 a, A principio quemadmodum res gesta et cõtracta sit, exponam. Tusculan. 201 b, Malum culpa contractum. At. 156 a, Omnia culpa contracta sunt. de In. 47 a, Si turpitudo causæ contrahet, offensionem acriorem facit. Quint. Frat. 290 a, Ea ferre homines molestissimè debent, quæ eorum culpa contracta sunt. At. 184 a, Ea est à nobis contracta culpa, ut, etc. pro R. P. 126 b, Hoc quidè suscepto atq; contracto, multa perpetienda fuerũt. I. C. 105 a, Aes alienum contractum in popinam. Quint. Frat. 294 b, Aes alienum contrahi cuipiam. Epistol. 27 b, Dolabellam uidebam fore ab ijs molestijs, quas sua liberalitate contraxerat, liberum. ad Herenn. 36 a, Inuidiam contrahere in uita, odium in oratione: id est, accersere, trahere.

Contrahere, facessere. ad Attic. 243 a, Contrahi mihi negocium uidetur. In Catilin. 120 a, Sin illam alteram secuti eritis, nescio an amplius mihi negocij contrahatur.

Contrahere, conciliare, colligere, captare, comparare. ad Heren. 2 a, A nostra persona beneuolentiam contrahemus. & ibidem multa. de Inuent. 47 a, Beneuolentia quatuor ex locis comparatur. et ibidem: Ab auditorum persona beneuolentia captabitur, si. & de Am. 105 b, Virtus contrahit amicitiam.

Contrariè, repugnanter. Part. 239 b, Idem de eadem re contrariè scriptum. de Orat. 96 b, Contrariè scriptum, aut ambiguè. de Or. 133 a, Verba relata cõtrarie. de Vn. 200 b, Bifariam contrariè simul procedentia.

Contrarius, ria, rium. aduersus, aduersarius, pugnans, inter se pugnans, diuersus, inter se confligẽs. de In. 51 b, Contrarium est, quod positum in genere diuerso ab eodem, cui contrarium esse dicitur, plurimum distat: ut frigus calor, mors uita. Acad. 24 b, Contraria ea dicũtur, cum alterum ait, alterum negat. Tusc. 258 a, Contrarium contraria sunt consequentia. de In. 82 b, Fortitudini contraria est ignauia, & iusticiæ iniusticia. de Finibus, 121 b, Vitia sunt uirtutum contraria. de In. 83 a, & 82 b, Fidentiæ contrarium est diffidentia: audacia autem non contrarium, sed appositum est ac propinquum. ad Herenn. 29 b, Contrarium idem ferè est, quod contentio. Contrarium est, quod ex rebus diuersis duabus, alteram breuiter, & facilè confirmat, &c. l. Enthymemata breuiter, & facilè confirmat, &c. l. Topic. 224 b, Deinceps locus est, qui à contrario dicitur. Contrariorum autem genera sunt plura: unum eorum quæ in eodem genere plurimum differunt: ut sapientia, stulticia. eodem autem genere dicuntur, quibus propositis occurrunt tanquam è regione quadam contraria: ut celeritati tarditas, non debilitas. ex quibus contrarijs argumenta talia existunt: Si stulticiam fugimus, sapientiam sequamur: & bonitatem, si malitiam. Hæ quæ ex eodem genere contraria sunt, appellantur aduersa. Sunt enim alia contraria quæ priuantia licet appellemus Latinè, Græcè appellãtur στερητικὰ. præpositio enim In, priuat uerbum ea ui quam haberet, si non proposuit non fuisset: ut dignitas indignitas, humanitas inhumanitas, & cætera generis eiusdem, quorum tractatio est eadem quæ superiorum, quæ aduersa dicuntur. Nam alia quoq; sunt cõtrariorum genera, uelut ea quæ cum aliquo conferuntur: ut duplum simplum, multa pauca, longum breue, maius minus. sunt etiam ualde contraria alia, quæ appellantur negantia, ea κατηφατικὰ. Quæ ci, contraria aientibus: ut, si hoc est, illud non est. Quid enim opus exemplo est, tantum intelligatur argumento quærendo, contrarijs omnibus contraria non conuenire. de Fat. 147 b, Contraria hoc loco ea dico, quorum alterum ait, alterum negat. ex his igitur necesse est alterum uerum esse, alterum falsum. Academ. 24 b, Off. 9 b, Id tam abest ab officio, ut nihil magis officio possit esse contrarium. I. A. 164 a, Tota in oratione tecum pugnas, et non modò non cohærentia inter se dicis, sed ximè disiuncta atque contraria: ut non tanta mecum, quanta tecum tibi sit contentio. de Diuin. 93 b, Quòd habet inflationem magnam is cibus, tranquillitati mentis quærenti uera contrariam. de Senect. 93 a, Est enim animus cœlestis ex altissimo domicilio depressus in terram, locum diuinæ naturæ, æternitatiq; contrarium. de Op. 244 a, Orationes inter se contrariæ Aeschinis & Demosthenis. de Ora. 129 a, & pro Cluent. 47 a, Capita inter se contraria. pro Cæl. 39 b, Monstrũ ex contrarijs diuersisq;, atque inter se repugnantibus naturæ stu dijs conflatum. de Som. 128 b, Astra errantia, quæ uersantur retrò contrario motu atque cœlum. de Diuinat. 98 a, Stella Iouis ad ortus puerorum salutaris est, Saturni contraria. de Diuinat. 69 b, Flumina in contrarias partes fluxerunt, & amnes mare influxit. Epist. 165 b, Verebar ne pium consilium meum raperent in contrariam partem obtrectatores mei. de Orat. 138 b, Afferendum est aliquid in contrariam partẽ, quod, &c. de Or. 97 b, Disputare de omni re in contrarias partes. et 138 b, Omnium rerum in contrarias partes facultas ex ijsdem suppeditatur locis. pro Cæc. 305 a, Si quid cõtraria parte in homine ostendẽdum sit, habetis hominem, etc. pro Quin. Rosc. 52 b, Atque ego hoc contrario contendo: leuior esset, &c. de Orat. 125 a, Itaq; eadem sunt in aduersarios ex contrario cõferenda. & ad Her. 3 a, & 9 b, de Inuent. 65 a, Defensor aũt ex contrario primum dicet, &c. & 48 a, Commutabile est, quod ab aduersario potest leuiter mutatum ex contraria parte dici. & 82 a, Rerũ expetendarũ tria genera sunt: par autem numerus utrandarum ex contraria parte. Antequã. 297 b, & ad Heren. 3 b, & 9 a, Si neminem læsi, si etiã e contrario multis opem tuli. I. V. 101 a, Contrarium decernebat ac paulo antè decreuerat. de N. 46 a, b, Sol bimas reuersiones ab extremo contrarias facit. Or. 300 a, b, Conferre pugnantia, et comparare contraria. & 202 a, Referre paria paribus, aduersa contrarijs. Offic. 7 b, Sed incidunt sæpe tempora, cum ea cõmutantur, fiũtq; contraria. contra Rul. 79 b, Conuersa ratio antea cum erat, &c. id est, nunc contrarium est atq; antea fuit. At. 288 a, Verba rebus esse contraria. Of. 76 a, Omnis uoluptas honestati est contraria. de D. 112 a, Nihil est tã cõtrarium rationi & cõstantiæ, quàm fortuna. de Or. 123 a, Opinionem istorum studiorum & suspicionem arti ficij apud eos, qui res iudicant, oratori aduersariam esse arbitror. I. C. 109 b, Causæ quæ inter se confligunt. de Or. 119 b, Quæ, quia pugnare sæpe inter se uidentur. ad Her. 29 b.

Contrarium, exornatio, idem ferè est quod contentio. ad Her. 29 b.

Contrarium est, quod ex rebus diuersis duabus, alteram breuiter & facilè confirmat, &c.

Contrascriptum, pti. Att. 257 a, Antonij edictum legi Bruto, & horum contrascriptum præclarè.

Contrauenio, nis. aduersor, contrapugno. I. V. 130 a, Quid si de literis corruptis cõtrauenit? si contrà omni ratione pugnauit? pro Mu. 126 a, Si ille ipse, quem contraueneris, causa cadat. Tus. 160 a, Ego uerò facilè sum passus, ne in mentem quidem mihi aliquid cõtrauenire, ita isti faueo sententiæ. In Anto. 161 a, Contra rem suã uenisse me nescio, quando questus est. & ibidẽ, An ego non uenirem contra alienum pro familiari meo. & ibidem: Venire contra gratiam, contra iniuriam.

Contrectatio, onis. tractatio, tractatus, attrectatus. de N. 16 b, Quod ni ita esset, cur non taurus equæ contrectatione gestiret.

Contrecto, as. tracto, attrecto. de Oratore, 145 a, Quæ complecti tota nequeunt, hæc facilius diuulsa contrectant.

Contremisco, scis. tremo, contremo. de Orat. 95 a, In principijs dicendi tota mente atq; omnibus artub. contremisco. Epist. 95 b, Cum uerò ad ipsius Cæsaris nomẽ ueni, toto corpore contremisco. pro Sest. 18 a, Cuius in mea causa nunquam fides uirtusq; cõtremuit. de Di. 92 b, Tum ego contremui timore perterritus.

Contremo, mis. de Orat. 157 a, Cœlum tonitrũ contremit. poetæ.

Contribuo, tribuis. confero, tribuo. In Anto. 265 b, Vrbemq; ad eam rem pecuniam dare, contribuere, soluere iubeant. pro Milon. 117 b, Quæ mihi contribuẽda laus esset ipsi?

Contristo, as. mœrore afficio. Epist. 119 b, Contristauit hæc sententia Balbum Corneliũm, & scio eum conquestum esse cum Scipione.

Contritus, trita, tritum. peruulgatus, uulgaris, communis, peruagatus. de Or. 96 b, Ista omnium cõmunia & contrita præcepta didici. pro Sest. 21 b, Quod iam contritum & contemptum putatur. At. 195 a, Nihil habemus quod scribamus eadem quotidie, quæ iam iamq; ipsa contrita sunt.

Controuersia, siæ. disceptatio, contentio, discrimen, pugna, lis. de Or. 135 b, Res quæ in dicendi cõtrouersiã aut disceptationẽ uocatur. Or. 208 a, Nihil ambigi potest in quo non aut controuersiam res faciat, aut uerba. pro Qu. 3 b, Mihi cum eo controuersiæ nihil est. pro S. R. 33 a, Magna ui cum illo rei familiaris controuersia erat. pro Cec. 390 b, At controuersia non erat, quin ueru dicerent. I. C. 112 b, Hanc Cethego cum cæteris controuersiam esse dixerunt, quod, &c. de Cla. 171 a, Est inter scriptores de numero annorum cõtrouersia. de Or. 139 b, Cõtrouersia inter hominum sententias in illo est, utrũ, etc. At. 277 a, Flauius noster de controuersia, quã habet cũ Dyrrachinis, hæreditaria, sumpsi te iudicem. Ep. 229 a, Habere controuersiam de aliqua re cum aliquo: exempli causa de fundo. pro Clu. 51 a, Cum quædã (ut solet) controuersia esset orta. I. A. 223 b, Nec constituere litium actiones malebat, quàm controuersias tollere. de Or. 96 b, Cõstituere controuersiam. pro Corn. 63 b, Sedare controuersias. Off. 76 a, Dirimere controuersiam. de Ora. 89 a, Verbi enim controuersia tã diu torquet Græculos homines, contentionis cupidiores, quam ueritatis. 93 b, Omnẽ cõtrouersiam esse inter homines doctos in uerbi controuersia positam. & 100 a, Mediocris ne res in cõtrouersiam adducta est? Or. 201 a, In controuersia & contentione uersari. ad Her. 3 b, Interfectam esse matrem ab Oreste cõuenit mihi cũ aduersarijs: iure fecerit & licuerit ne facere, id in controuersia est. de Ora. 118 a, Causa ex controuersia cõstans, ut hæreditatis. et 96 b, Cõtrouersia ex scripti interpretatione. & ibidem: Venire in controuersiam. de In. 44 b, Generis controuersia est, cum et quid factum sit cõuenit, & quo id factũ nomine appellari oporteat, conStat: &

Universidad de Deusto
Biblioteca

stat: & tamen, &c. Ep. 215 a, Vocari in controuersiam. & 3 b, Hac controuersia usq; ad noctem ducta, senatus est dimissus. pro Cec. 288 b, Fundus quem sine ulla controuersia biennium possedi. Attic. 207 a, Ait sine ulla controuersia rem ad me esse delatam. de Orator. 105 d, Hoc sine controuersia magnum est. Offic. 53 b, Panætius, qui sine controuersia de officijs accuratißimè disputauit.

Controuersor, aris. contendo, litigo, In Protagora, autore Prisciano, Nunc à uobis ô Protagora & Socrates postulo, ut de isto cõcedatis alter alteri, & inter uos de huiusmodi re non controuersemini.

Controuersus, a, um. litigiosus. de Clu. 168 b, Siculi acuta gens & controuersa natura. pro Mar. 130 b, Sin aliter etiam controuersum ius nosse, & tractare uideare. de D. 130 a, Sed isti sumunt pro certo quod dubium controuersumq; est. de Leg. 166 a, Res controuersa & plena dissensionis inter doctißimos. Part. 235 a, b, Controuersa causa.

Contrucido, das. trucido, perimo. pro Sest. 20 b, Debilitatum corpus & contrucidatum. & ibid. Hi summi imperij nomine armati, Remp. contrucidarunt.

Contrudo, dis. constipo, coarcto, extrudo. In Sal. 175 d, Ex Africa tantum exhausit, quantum potuit in naues contrudi. pro Cæl. 51 a, Deinde qui eam prouinciam susceperint, ut in balneas contruderentur. I. V. 249 b, Eò dem cæteros contrudi imperat.

Contubernalis, lis. domesticus, familiaris. Attic. 39 b, C. Arrius, proximus est uicinus, imò ille quidem iã contubernalis. Epi. 138 b, Illud doleo in isto loco uenire me non potuisse: habuisses enim nõ hospitem, sed cõtubernalem. pro Cæl. 53 a, Is profectus est in Africam Qu. Pompeio contubernalis. de Cla. 174 d, Qui se illi cõtubernalem in consulatu fuisse narrabat. Quin. F. 399 b, Spero nos ante hyemem contubernales fore. At. 214 d, Quid tu hunc de pompa Quirini contubernalẽ his nostris moderatis epistolis lætaturũ putas? & 123 a, Siue ab Oppijs tuis contubernalib. pro Lig. 140 b, Militiæ contubernales. pro Flac. 154 b, Contubernalis pro hospite. pro Flac. 151 a, Testes accusatoris consessuros, conuiuæ, contubernales.

Contubernium, bernij. conuictus, sodalitas. In Verr. 257 d, Vbi illud contubernium muliebris militiæ in illo delicatißimo littore? pro Plan. 264 b, Necessitudo contubernij.

Contueor, eris. aspicio. de Natur. 61 b, Merogas, curte duobus contuear oculis, & non altero tantum, cùm idem uno assequi possim. Tusculan. 158 a, Quod tandẽ spectaculum fore putas, cum totam terram contueri licebit. de Orat. 163 b, Neque uerò est quisquam, qui eadem contuens efficiat. & 143 a, Vt illud uestigium contueremur. pro Syl. 181 a, Aspicite ipsum, contuemini os, & cætera. & pro Dom. 243 a, de Som. 130 a, Contueri ad cœlum.

Contuitus, tus. pro Sest. Vester iste in me animorum oculorumq; contuitus.

Contumacia, ciæ. superbia. I. V. 221 d, Illa tua singularis insolẽtia, superbia, contumacia. pro Qu. R. 52 a, Est tuæ contumaciæ, arrogantiæ, uitæq; uniuersæ uox. de Am. 106 b, Itaq; illi fastidio ferè et contumacia efferũ-

tur. At. 93 b, Potentißimorum hominum contumacia nunquam tuli. I. P. 96 a, In quo Torquatus ferebat contumacia responsi tui. At. 228 b, Libẽtius deponimus inimicitias reip. nomine susceptas quàm cõtumaciã. Tusc. 265 b, Adhibuitq; liberam cõtumaciam, ô magnitudine animi ductam, non à superbia.

Contumaciter, superbè, præfractè. Qu. F. 306 b, Clodius furebat se à Racilio contumaciter urbanèq; uexatum. de D. 123 a, Nec patrius mos tam contumaciter repudiãdus. At. 86 a, Ad me autem contumaciter, arrogãter, ἀνοτευκτότερον solet scribere. & 253 a, Cæteras res tis grauiter & contumaciter.

Contumax, cis. superbus. Att. 245 b, Suram nefarium cognoui hominẽ, præterea in me contumacem. ad Her. 36 b, In superiores contumax, in æquos & pares fastidiosus, in inferiores crudelis.

Contumelia, liæ. conuicium, ignominia, iniuria. de Nat. 15 b, Epicurus Nausiphanem uexat omnibus cõmelijs. pro Syl. 171 d, Equitem uehementer lætor eum esse me, in quem cum cuperes nullam contumeliã dicere potueris. de Oratore, 129 a, Genus facetiarũ, in quo nulli aculei contumeliarum insunt. Attic. 235 b, Seruire, est contumelias pati. Attic. 231 b, Verborum contumelijs aliquem lacerare. & 230 b, Sed homines beneuolos, qualescunq; sunt, graue est insequi cõtumelia. Tusculan. 226 a, Alterius uersibus intorquentur inter fabulan. 226 a, Alterius uersibus intorquentur inter fabulan. 226 a, Alterius uersibus intorquentur inter fabulan. tres grauißimæ contumeliæ. In Ver. 203 b, Quib. in pret

lieri maximè conuenirent.Ep 132 a,Minimè miror cœ
lum etiam & terras uim suã,si tibi ita conueniat, dimit
tere. Orat. 204 b, Pleraq; ex illis conueniant huic te-
nuitati. de Nat. 41 a, Nec uerò hoc in te uno conuenit,
sed in reliquos uestros,& in eũ maximè,qui ista pepe-
rit.Topic.224 b,Tantum intelligatur argumento quæ-
rendo,contrarijs omnib.contraria non conuenire. pro
Dom.149 a, Hoc maledictum in illam ætatem non con
uenit.pro S.R.29 a,Hæc suspicio conuenit in illũ.de In.
48 a,Cõmune exordium est,quod nihilo in hanc quàm
in contrariam partem causæ potest conuenire.I. V.102
b, Quæ initia uidentur in quemuis potius,quàm in istũ
conuenire. de In. 48 a, Vulgare exordium est, quod in
plures causas potest accommodari,ut conuenire uidea-
tur.I.V.194 b, Sunt quædã in te singularia,quæ in nul
lum alium conuenire possunt. de Orat.131 b,Et tamẽ id
dixit,quod cõueniret in omnes luscos.de In. 67 b,Quil
in quãq; rem conueniat,res ipsa docebit.I.A.222 a,Ni-
hil enim minus in hunc ordinem conuenit. de Fi.100 a,
Vt si cothurni laus illa esset,ad pedem aptè conuenire.
de Inuẽt.64 a, Non omnes loci in omnem causam cõue
niunt pro Syl.171 a,Hæc contumelia ad maximam par
tem ciuium conuenit.de Finib. 97 b, Sed non cõueniret
ad omnia. de Ar. 257 a,In eum cadit hoc uerbum maxi-
mè,qui,&c. Ep.86 b,Hæc tua deliberatio non mihi cõ
uenire uisa est cũ oratione Largi.de D 115 b,Fissum ie-
coris conuenire cum lucello.de Fi.*.Atq; hoc mihi cum
tuo fratre conuenit.pro Ligar.139 a,Attic.87 a,et I.A.
255 a,Mihi cum illo conuenit,&c. pro Quint. Aliquid
uel nihil inter aliquos conuenire.de Clar.183 b,Diffici-
le est in longa oratione non aliquando aliquid ita dice-
re,ut sibi ipse non conueniat.I.V.234 a, Optimè cũ ali
quo cõuenire:id est,esse concordem.Or.207 b,Nisi in-
ter eos conuenit,quid sit illud, &c.de In. 70 b, Pactum
est, quod inter aliquos conuenit.At. 83 a,Aßidẽt,subdu
cũnt ad unum, conuenit.de Nat.19 a,Virtutem sine ra-
tione constare non posse, cõueniat id quoq; necesse est.
pro Cluent. 42 b,Nemo ne pecuniaria quidem de re mi
nima erat iudex, nisi qui inter omnes aduersarios cõue
nisset.ad Her.5 a,Cum factum conuenit,sed iure an iniu
ria factum sit,quæritur.de In 44 b,Nominis cõtrouer
sia est, cum de facto conuenit, & quæritur id quod fa-
ctum est,quo nomine appellatur.& ibi.Generis est con
trouersia, cum et quid factum sit,cõuenit,& quo id fa-
ctum nomine appellari oporteat,constat:& tamẽ,&c.
ad Her.3 b, Interfectam esse ab Oreste matrem,cõuenit
mihi cum aduersarijs: iure fecerit & licuerit ne facere,
id est in controuersia. Att.138 a,Rem conuenturam pu-
to.ad Her.1 b,Diuisio est,per quam aperimus quid con
ueniat, & quid in controuersia sit.de Le.166 b,Potest
res cum eo conuenire.& ibidem,Si posset inter eos ali-
quid conuenire.

Conuenire,constare.contra Rul.74 b,Inter omnes cõ-
uenit ita esse. Tuscul. 222 b, Inter omnes enim conueni-
re oportet, commotiones animorum, &c. de Fin. 64
b, Vt inter eos qui ambigunt, conueniat,quid sit id de
quo agatur.de Finib.83 a, Quî sibi is conueniet,si nega
bit,&c.id est,quî sibi is constabit?in Anton.210 a,Quî
enim conuenit, ut qui se populares dicunt,hi populi sa-
lutem oppugnent?pro Milon.111 b,Quî conuenit,præ-

sertim id temporis? pro Cornel. 62 b, 63 a, Benignè,
non grauatè, comiter quidem certè, non commuititer
conuenit.

Conuenire, decere, par esse oportere. de Natur. 41 b,
Hæc non conuenit penes deos esse negare. pro Q.16 a,
Multa antè fieri conuenit, quàm, &c.pro Sext.Rosc.
44 a,Vos his malis mederi conuenit.In Cat.98 a,Quo
ex S. C. confestim interfectum te esse, Catilina, conue-
nit.pro Quin.8 b,illicóne ad prætorem ire cõuenit.pro
Rabir.95 a, Quid tandem C.Rabirium facere cõuenit?
et 94 b,Quid tandem C.Rabirio faciendũ fuit?ad Her.
3 a,Tres conuenit habere res,narrationem.& ib.In hac
re exerceri conuenit.de Finib. 71 b,Quid igitur conue-
nit,ita dicere,&c.

Conuenire, ad aliquem ire seu uenire, aliquem adire.
Epist.46 b,Posthumia tua me conuenit. & 32 b,Si Clo
dium conuenero, ex illius sermone ad te scribam plura.
Ep.133 a, Neminem conueni(conuenio autem quotidie
plurimos: sunt enim permulti optimi uiri qui ualetudi-
nis causa in hæc loca cõueniant)quin omnes,&c.de Or.
109 b, Cæsar dixit mihi à se Scæuolã hinc euntẽ esse cõ
uentum.Epistol.11 b, Quem cum in Sardinia conuenis-
set,teipsum,inquit,cupio.pro Sex.Rosc.26 a, Attilius il
le,quem sua manu spargentem semen,qui mißi erant,cõ
uenerunt. At.125 b, Lentulum antè puto transmissurum
quàm poterit conueniri.de Se.94 b,Neq; eos solum cõ
uenire aueo quos ipse cognoui, sed illos etiam de quib.
audiui & legi.

Conuenire,concurrere, congregari pro Sext. Rosc. 10
a, Magna multitudo hominum conuenit ad hoc iudici-
um. & 28 b, Cum multæ causæ conuenissent in unum
locum,atq; inter se congruere uidentur. contra Rul. 68
b,Non desistebãt clàm inter se cõuenire. de N.54, Tres
enim trium disciplinarũ principes cõuenistis. Att.122 a,
Omnes copias in unum locum conuenire.pro Cec.296
a,Neminem coegeris, ipsi conuenerint sua sponte. Att.
131 a, b, Da operam ut huc quamprimùm uenias,ante
quàm omnes copiæ aduersariorũ conueniãt: neq; enim
celeriter huc homines conuenire possunt:& si conueni
rent,quantum ijs committendum sit,non te præterit.de
D.119 a,Cum Bubulcus clamorem edidisset,concursum
esse factum,totamq; breui tempore in eum locũ Hetru-
riam conuenisse.I.P.87 a,Mei capitis seruãdi causa Ro
mam tota Italia conuenit.Epist.167 a,Senatus est conti
nuò conuocatus,frequensq; conuenit.I.A.154 b,Adde-
bant præterea remp.conuenturam Calen.Sextilibus.se-
natum frequentem fore.I.V.116 a, Aduersarij postulãt,
ut in eam rem iudices dẽtur ex ijs ciuitatibus, quæ in id
forum cõuenirẽt. Offic.29 a,Cum Pericles & Sopho-
cles collegæ in prætura de communi officio cõuenis-
sent.Item: Creditores & spõsores conuenire quid sit.l.
Creditor.Topic.222 a, Vxores quæ in manum uiri cõ-
uenerũt,matres familiâs sunt:id est, quæ societatem bo
norum coierũt.l.Coemptio.

Conuenit,bat.decet,cõducit. Antequàm. 193 a, Nõ cõ-
uenit cum ego ad promerẽdum officium tam fuerim ex
peditus,uos ad referẽdum gratiam esse tardiores. Offic.
46 a,b, Cõuenit autem tum in dãdo munificum esse,tũ
in exigẽdo nõ acerbum. Antequàm.192 b,Fidei cõdu-
cit,in loco debitum retribuere.

Conuenti-

Conuenticulum,li.pro D.228 a,Conuẽticula & qua
si concilia quædam plebi Romanæ mores esse uolue-
runt.pro Sest.222 b,Tum conuenticula hominum,quæ
postea ciuitates nominauerunt.

Conuentum,ti.generale uerbum est(inquit Vlpianus)
ad omnia pertinens,de quib. negocij contrahendi tran-
sigendiq; causa consentiunt, qui inter se agũt. Est ergo
conuentũ genus,pacta & stipulationes, species.de Or.
118 a, At uerò in foro pacta,conuẽta, stipulationes,etc.
& Parad.241 b,Pactũ,conuentum,stipulatio,&c.Of.
61 a,Facere promissa,stare cõuentis,reddere deposita.
& 5 b,Dictorũ conuentorumq; constantia.& 7 a,Po-
test enim accidere promissum aliquod & conuentum,
ut id effici sit inutile ei qui promiserit.

Conuentus,tus.conuentum,pactum. Att. 92 a, Ponti-
nus enim ex pacto & conuentu (ea enim lege exierat)
iam à me discesserat.ad Her.2 b,Sunt item pacta, quæ
sine legibus obseruantur ex conuentu.

Conuentus,πανήγυρις, turba,concio,multitudo homi
num unum in locum cõgregata.I.V.104 a, & 225 a,b,
Domus erat nõ meretricio cõuentu,sed prætoria turba
referta.& 69 b, Syracusani festos dies agunt celeberri
mo uirorũ mulierumq; cõuentu.et de Or.94 b,In ma-
gno cõuento.I.V.95 b,In tãto uirorũ cõuentu. I.C.107
a,Quæsiui ab eo,an in nocturno cõuẽtu fuisset,nec ne,
&c.pro Deiot. 144 b,Dico extra cõuentum, et eã fre
quentiam qua oratorũ studia niti solẽt.At.19 a,Cõuen-
tus qui initiò celebrabantur,iam diu fieri desierũt.Epi.
46 a,Frustra in senatũ, siue potius in conuentum sena
torum es uenturus.de Finib.64 a,& 80 a,Primus Gor
gias ausus est in conuentu poscere quæstionẽ:id est,iu-
bere dicere,&c.In Ver.241 a,Oppida in quibus præto
res consistere,& cõuentum agere solent.pro Sest.4 b,
Et tum conuentus ille Capuæ me unum patronum ado-
ptauit.Att. 8 b, Erat in eo ipso loco, ipso die nundina-
rum πανήγυρις.

Conuersio, onis. circumuectio, mutatio. de Vn.198 a,
Mundus maxima una conuersione atq; eadẽ ipse circũ
se torquetur & uertitur.de Som.129 a,Summus ille cœ
li stellifer cursus, cuius conuersio & concitatio.et ibi-
dem, Totius mundi incitatißima conuersio.& de N.6
a,& 28 b,Conuersio cœli.de Diuin. 127 a,Cum tempo
rum anni tempestatumq; cœli conuersiones cõmutatio
nesq; tantæ fiant accessu & recessu stellarũ.de Le.160
b, Perpetuis cursib. conuersionibusq; cœlestibus exti-
tisse materiam,&c.pro Fl.164 a,Videtis in quo motu
temporum,quanta in conuersione rerũ ac perturbatio
ne uersemur.& 152 b,Tempestatũ moderatio atq; con
uersio.pro Do.222 b, Mihi nihil oberat præter cõuer-
sionem status, et inclinationem communium temporũ.
de Diuin. 209 b, Naturales esse conuersiones quasdam
rerum publicarum.

Conuersio, pro periodo, ambitu & continuatione. de
Or.160 b, Oratio cõuersiones habeat absolutas.

Conuersio,exornatio est,per quam non ut antè primũ
repetimus uerbum, sed ad postremum continenter re-
uertimur. ad Her.28 a,b,& de Orat.162 a,Tum in ex-
tremum eiusdem uerbi crebra conuersio.

Conuersans, uersans. de Vniuers. 199 b, Animus se
ipse conuersans, &c. ibidem, Animus à medio profe-

ctus, seseq; ipse uersans.

Conuersus,a,um. de Som.130 b,Huius anni nondum ui
gesimam partem scito esse conuersam.

Conuerto,tis.commuto,traduco, refero aspectum ali-
quò,reciproco,uicißim retrò cõmeo,pono,recido, cõ-
uersum habeo.de Nat.56 b, Omnia hæc tum intereũt,
tum in naturam aliam conuertuntur. Acad.16 b, Quò
facilius animos imperitorum ad deorum cultum à uitæ
prauitate conuerterent.de Arusp.249 a, Ludi penè ad
cædem & ad funus ciuitatis conuersi sunt.& ibi.Ludi
ab lætitia ad metum traducti sunt.et ibidem,Qui ludos
ad luctum conferre uoluit.de Fat. 143 a,Nec in falsum è
uero præterita possunt conuerti.& 144 a,Nõ potest
uerum futurum conuerti in falsum.I.A.202 a,M.Lepi-
dus graue bellum ad pacẽ cõuertit.Top.228 a,An poßit
eloquentia conuerti in infantiã.pro Flac.160 a,Quod
crimen esse uoluisti,id totum uides in laudem esse con-
uersum.Ep.260 a,In quartanam cõuersa est uis morbi.
ad Her.13 b,Quæ hoc modo concludentur,ex cõtrario
conuertentur hoc modo,&c.de N.75 b,Homines ratio
nem bono consilio à dijs immortalibus datam,in frau-
dem malitiamq; conuertunt.de Am.110 b, Cauẽdum est
ne in graues inimicitias cõuertãt se amicitiæ.pro Rab.
127 a,Nolite igitur fortunam conuertere in culpã.Off.
68 a,Si quis ex homine se conuertat in belluam. At.131
b,Vide quàm conuersa res est.de Nat.14 b,In eundem
habitum se coloremq; conuertunt. pro Do.22 b,In eum
ipsum se cõuertit, quo adiutore,quæ fecerat omnia, se
fecisse dicebat.contra Rul.79 b,Conuersa ratio antea,
&c.pro Dom.238 b,Pœna illa in alium instituta, in te
ipsum est conuersa. I. V.230 b,Conuersam iam habent
demonstrationem suam. pro Dom.234 b, Pœna omnis
oculorum ad cæcitatem mẽtis est conuersa.Item: Quas
ab itinere Syriæ ad suam potentiam dominatumq; con
uerterat. pro Cl.49 b,Conuerte nunc easdẽ uitæ condi
tiones ad cæteros ordines, non perferrent.I.C.118 a,Vi
deo in me omnium uestrûm ora atq; oculos esse cõuer-
sos.Ep.174 b,Qui quidem eas copias,quas diu simula-
tione reip. comparabãt,subitò ad patriæ periculũ con
uerterunt.de Or. 127 a, Tum omnẽ orationem traduxi
& conuerti in increpandã Cepionis fugam.Off.40 b,
Cumq; aliqua his ampla & honesta res obiecta est, to
tos ad se conuertit & rapit.Qu.F.326 a,Vt mones,ual
de me totum ad ocium pacemq; conuerto. de Or. 85 b,
Quocunq; te animo et cogitatione conuerteris. et 209
b,Vt sæpe animos in hilaritatem risumq; conuertat.&
131 b, Omnis est risus in iudicem cõuersus.Ep.42 b,To
tumq; ad eius uiri uoluntatem nutumq; conuerterem.
pro Syl.170 a,Ille conuertit se aliquando ad timorem,
nunquam ad sanitatem.Offic.67 b,Digitorum percus-
sione hæreditates omnium ad se posse conuertere. Att.
210 b,Conuertere nauem ad puppim.I.V.225 a, Spelun
ca cõuersa ad aquilonẽ.pro Cl.54 b,Et aspectum, quò
uellent,facilè conuerterent. Or.198 b,Alij instructi ad
permouendos & conuertendos animos.Ep.44 a,Gra
tulabor tibi prius, ita enim rerum ordo postulat, dein-
de ad me conuertar.

Conuertere,pro interpretari,& ex lingua in linguam
transferre. Tus.196 b,Conuertere Græca in Latinum.
de Opt.244 a, Conuerti enim ex Atticis duorum elo-
quentißi-

Universidad de Deusto Biblioteca

quentiſsimorum nobiliſsimas orationes inter ſe contrarias, Demoſthenis & Aeſchinis, nec conuerti ut interpres, ſed ut orator, ſententijs iiſdem, et earum formis tã quam figuris, uerbis ad noſtram conſuetudinem aptis: in quibus nõ uerbum pro uerbo neceſſe habui reddere, ſed genus omnium uerborum, uimq́; ſeruari. non enim ea me annumerare lectori putaui oportere, ſed tanquã appendere. & ib. b, Orationes è Græco conuerſæ. de Diu. 221 b, Vt nos ocioſi conuertimus. de Fi. 50 a, Quæ ſplendidè dicta ſunt, neq; ſunt conuerſa de Græcis. de N. 46 b, Carmina conuerſa. Off. 51 b, Xenophontis liber, qui Oeconomicus inſcribitur, quem nos è Græco in Latinum conuertimus.

Conuertere, conferre, ad ſe rapere. pro S.R. a, Et ex eò T. Roſcius non paulum neſcio quid in rem ſuam conuertit. & ib. Si ex eo negocio tantulum in rem ſuam cõuertiſſet. pro S.R. 42 b, Nihil de patris fortunis in rem ſuam conuertit. Sal in Cic. 271 a, Qui ciuitatis incõmodum in gloriam ſuam ponit: id eſt, conuertit. Of. 9 a, In rem ſuam aliena conuertere. pro S.R. 37 b, Conuertere omnia ad ſuum commodum. Item: Si mandatum aut neglecturus, aut ad tuum commodum conuerſurus es.

Conuertere, deuoluere, uoluere. de Som. 128 b, In infimo orbe luna radijs ſolis accenſa conuertitur. Att. 35 b, Orbem Reipublicæ eſſe conuerſum. Acad. 31 a, Terra, quæ circum axem ſe ſumma celeritate conuertat ac torqueat. de Clar. 177 a, Sed hoc uitium huic uni in bonum conuertebat.

Conueſtio, ſtis. ueſtio, tego, orno. Qu. Frat. 318 a, Topiarum laudaui, ita omnia cõueſtiuit edera. & in Arat. Tuſ. 163 a, Herbis prata conueſtirier. pro Do. 233 b, Ergo eius domũ euerſam duobus locis conueſtitã uidetis.

Conuexus, a, um. In Arat. Inde Fides leuiter poſita & conuexa uidetur.

Conuictio, onis. conuictus. Ep. 264 b, Cic. filius.

Conuictor, oris. qui uulgò commenſalis dicitur. Cicero filius. Ep. 265 a, Vtor familiaribus & quotidianis cõuictoribus, quos ſecum Cratippus adduxit, hominibus & doctis, & illi probatiſsimis. Qu. Fra. Domeſtici conuictores.

Conuictus, a, um. uictus, commiſſus. pro Flacc. 154 b, Qui teſtis poſtquã effudit, quæ uoluit omnia reprehenſus, conuictus fractusq́; diſceſsit. pro Syl. 170 a, Cum ille homo audaciſsimus cõſcientia conuictus reticuiſſet. pro Fon. 281 a, Magiſtratibus, quos geſsit, conuictis uirorũ bonorũ teſtimonijs. pro Q. 8 b, Aut ignominia affectus, aut turpi iudicio cõuictus. de L. 163 b, Siue Ariſtonis cõuictam & fractam ſectam ſecuti ſunt. l. Conuinco.

Conuictus, compos uoti factus. pro Domo ſua, Hanc ego deuotionem capitis mei, cum ero in ſedes meas reſtitutus, tum deniq; conuictã eſſe & commiſſam putabo.

Conuictus, ctus. συμβίωσις, conuictio. Attic. 211 a, Offic. 56 a, Nam is tollit conuictum humanum & ſocietatem. Epiſt. 70 b, Vt iſtis te moleſtijs laxes, & ad conuictum noſtrum redeas.

Conuinco, cis. arguo, coarguo, redarguo, cogo, addico, euinco. I.V. 224 b, Omnibus in rebus coarguitur à me, conuincitur à teſtibus, urgetur confeſsione ſua. I. V. 281 a, Quod ſiue fateris, ſiue conuinceris, quam maximis in rebus teneare non uides? Parad. 124 a, Cum eũ ne liberum quidem eſſe ratio & ueritas ipſa conuincat. pro S. Ro. 38 a, Non ex illo hoc intelligitur, ſed ex hoc illud cõuincitur. I. A. 162 a, Quo me teſte conuinces, ſi negẽ ... chirographo? & ibid. Teq; in iſto ipſo conuinco non ... humanitatis ſolum, ſed etiam amentiæ. de Vn. 164 a, Oratio, quæ neq; redargui, neq; conuinci poſsit. I. C. 107 a, Homo audaciſsimus conſcientia conuictus reticuit. pro Syl. 180 b, Huius ſi cauſa non manifeſtiſsimis rebus teneretur, tamen cum mores ipſius & uita conuincerent. de Or. 88 b, Nihil te de morib. hominum didiciſſe conuincam. de Nat. 68 a, Sed ut Stoicus nihil de dijs explicare conuinceret. pro Quint. 14 b, Volo inauditum facinus ipſius, qui id commiſit, uoce conuinci. ad Her. 29 a, Maiores noſtri ſi quam unius peccati mulierem damnabãt, ſimplici iudicio multorum maleficiorum conuictam putabant. pro Cl. 19 a, Cauſa, quæ ipſa opinione hominum tacita propè conuicta atq; damnata eſt. pro Fla. 164 b, M. Aquilium patres noſtri multis auaritiæ criminibus teſtimonijsq́; conuictum, quia cum fugitiuis fortiter bellum geſſerat, iudicio liberauerunt. de Amic. Tamen hæc duo leuitatis & infirmitatis pleroſq; conuincunt. pro Syl. 175 b, In eum locũ te deducis, ut antequàm me commutati iudicij coarguas, te ſummæ negligentiæ iudicio tuo cõuictum eſſe fatearis. Ac. 10 a, Simili in errore uerſantur, cum conuicti ac iudicio ueritatis coacti perſpicua à perceptis uolunt diſtinguere. de Fin. 51 b, Verum enim inuenire uolumus, non tanquam aduerſarium aliquem conuincere. de Nat. 19 b, Vtinam tam facilè uera inuenire poſſem, quàm falſa conuincere. Tuſcul. 150 a, Quid negocij eſt, hæc poetarũ et pictorum portenta cõuincere? id eſt, falſa oſtendere. Br. 91 b, Hoc cogere uolebat, falſas literas eſſe: id eſt, conuincere. I. V. 186 a, Teſtibus cõuinci. et 244 a, Teſtimonijs cõuinci. & 81 a, Manifeſtis criminibus conuinci. pro Qu. 8 b, Turpi iudicio conuictus. pro Do. 242 b, Hanc ego deuotionem capitis mei cum ero in ſedes meas reſtitutus, tum deniq; cõuictam eſſe & commiſſam putabo. Poſtq. 198 a, Eius deuotionis me eſſe conuictum iudicio deorum, teſtimonio ſenatus, confeſsione inimicorum, maximè lætor. Qu. 8 b, Turpi iudicio conuictus. de Diu. 103 a, Conuincere aliquem: id eſt, redarguere. Antequàm. 195 b, Sententijs iudiciũ conuinci. Par. 249 a, Conuincere peccata argumentis. de Nat. 26 a, Conuincere errores alicuius. de In. 65 b, Conuinci in aliquo peccato.

Conuiſo. ſis. conſpicio. In Arat. Et loca conuiſit cauda tenus infera piſcis.

Conuiciator, oris. maledicus. pro Mur. 126 b, Maledicus, conuiciator. In Sal. 272 a, Si de mea uita huic conuiciatori reſpondero.

Conuicium, cij. maledictum, probrum, contumelia, crimen, opprobrium, maledictio, uerborum cõtumelia, maledictum iurgij petulantis. pro Cæ. 43 b, Adulter, impudicus, ſequeſter, conuicium eſt non accuſatio. pro Cæl. 38 b, Maledictio nihil habet propoſiti præter contumeliam: quæ ſi petulantius iactatur, conuicium: ſi facetius, urbanitas nominatur. Epiſtol. 5 a, b, Pompeius cum pro Milone diceret clamore cõuicioq; iactatus. pro M. 126 b, Non debes arripere maledictum ex triuio, aut ex ſcurrarum aliquo cõuicio. pro Dom. 213 b, Reſpõdebo hominis furioſi non orationi, ſed conuicio, cuius exercitationes

tationes cum intolerabili petulantia, tũ diuturna impunitate muniuit. Ac. 31 b, Vrgebor iã omniũ ueſtrûm conuicio. Of. 68 b, Qua hunc obiurgatione, aut quo potius conuicio à tanto errore coner auertere? Att. 257 b, Et ei conuicium grande fecerunt. I. P. 92 a, Sed os tuum ferreo ſenatus cõuicio uerberari uoluiſti. pro Cl. 33 a, L. Quintius conuiciũ C. Iunio iudici quæſtionis maximum fecit. Ep. 153 a, Cum ei magnum conuicium fieret cuncto à ſenatu, quinq; Tribuni pl. retulerunt. Or. 212 a, Aliquando idq; ſerò conuicio aurium mihi extorta ueritas eſt. pro Ar. 187 b, Vbi aures conuicio defeſſæ conquieſcant. At. 33 a, Conſectari aliquem conuicijs. Dicere maledicta in aliquem. l. Maledictum. pro. Mu. 126 b, Obijcere maledicta alicui. Qu. F. 313 a, Efflagitare aliquid conuicio. pro Syl. 171 b, Verbi inuidia cõtumeliaq; maledicti. pro Qu. 11 b, Suſtinere quotidianum alicuius conuicium.

Conuiua, uæ. ſocius ad epulas, conuictor. Tuſcul. 148 b, Quanquam eſt in Originibus, ſolitos eſſe in epulas canere conuiuas ad tibiam de clarorum hominum uirtutibus. de Cl. 171 a, Carmina in epulis cantari ſolita à ſingulis conuiuis. At. 252 b, Hunc tu lege conuiuis tuis, ſed ſi me amas, hilaris & bene acceptis. 186 b, Nõ aſſequor, ut ſcribam, quod tui conuiuæ non modò libenter, ſed etiam æquo animo legere poſsint. pro Fl. 151 a, Teſtes accuſatoris, conſeſſores, conuiuæ, contubernales. de Orat. 130 a, Collectam à conuiua exigere.

Conuiuium, ij. accubatio epularis amicorum. I. V. 170 b, Cum in eis conuiuijs ſymphonia caneret, maximisq́; poculis miniſtraretur. de Se. 86 b, Bene maiores accubationem epularem amicorum, quia uitæ coniunctionem haberet, conuiuium nominarunt: melius quàm Græci, qui hoc idem tum compotationem, tum concœnationẽ uocant. & ibi. Ego propter ſermonis delectationẽ tempeſtiuis conuiuijs delector. pro Ar. 188 a, Quantum temporis alijs tribuunt tempeſtiuis conuiuijs. I. P. 93 b, Conuiuium publicum non dignitatis cauſa inibit. pro Mur. 127 a, Conuiuium moderatũ & honeſtum. & ibi. Intempeſtiuum conuiuium. I. P. 8 a, Quod quidem iſtius quaſi aliquod Lapitharum aut centaurorum conuiuium ferebatur. de Pet. 211 b, Conuiuia, quæ facetè abs te & amicis tuis concelebrantur, & paſsim et tributim. pro Qu. 17 b, Ornare conuiuium magnificè ac ſplẽdidè. I. V. 214 a, Inſtituere & parare conuiuium. & 210 a, Ornare & apparare conuiuiũ. pro Cæ. 44 b, Conuiuia Baijs acta, comeſſationes. Of. 63 b, Opiparè paratũ erat conuiuiũ. pro Qu. 10 b, Verſari in conuiuijs. Tuſ. 160 a, Græci in conuiuijs ſolẽt nominare cui poculũ tradituri ſunt. 207 a, Conditor inſtructorq́; conuiuij. Præbere ſponſalia Genero: id eſt, conuiuium ſponſaliorum. l. Sponſalia.

Conuiuor, aris. conuiuium ago, epulas do. In Verr. 170 b, Quotidie non modò in publico, ſed etiam de publico conuiuari.

Conuocatio, onis. conuentus, congregatio. Poſtq. 312 b, Nulla ad rempubl. defendendam populi Romani conuocatio.

Conuoco, as. aduoco. I. V. 212 a, b, Artifices omnes conuocari iubet. Tuſ. 161 a, Qui diſsipatos homines congregauit, & ad ſocietatem uitæ conuocauit. Tuſcul. 228 b, Tu diſsipatos homines in ſocietatem uitæ conuocaſti. Epi. 151 a, Senatus eſt continuò conuocatus, frequensq; conuenit. de Cl. 181 b, Qui conuocatis auditoribus, legebat eis magnum illud uolumen, &c. I. A. 194 b, Nos autem in ſenatum conuocabamur. Off. 63 b, Tum Cannius piſcatores ad ſe conuocauit. & Qu. Fr. 313 b, pro Cec. 185 a, Conuocare homines & eos armare. de Leg. 166 b, Is philoſophos in locum unum conuocauit. In Vat. 32 b, Conuocare concilium contra legem Heliam.

Conuolo, as. concurro. pro D. 224 b, Qui cuncta ex Italia ad me reuocandum conuolauerunt. At. 168 a, Vexillo opus eſt, conuolabunt.

Conuoluo, uis. contorqueo. de Na. 48 a, Quem propter nitens pennis conuoluitur ales. de D. 90 a, Cũ ſe conuoluens ſol ela beretur, ut abiret.

Conus, ni. turbinis inuerſi figura, uel metæ, uel pyramidis. de N. 35 a, Conum tibi ais & cylindrum, & pyramidem pulchriorem quàm ſphæram uideri. de Nat. 6 b, Forma coni. l. Cylindrus.

Coniſco, as. eſt frontem fronte percutere, arietare, ut arietes faciunt, quod Luc. libro 2 oſtẽdit, Et ſatiati agni ludunt, blandeq́; coniſcant. Cic. teſte Quintil. lib. 8, cap. 3, Caput opponis, cum eo coniſcans: alijs conificans, ſed corruptè.

Conuulſus, a, um. reuulſus. de Clar. 175 a, Reſpub. penitùs conuulſa. I. V. 222 a, Conuulſis repagulis effractisq́; ualuis.

Coopertus, a, um. obrutus, tectus. I. A. 242 a, b, Quos nondum tãtis parricidijs contaminatos uix ferebamus, hos nunc omni ſcelere coopertos tolerabiles cenſemus fore? In Verrem, 78 a, Iſte à tot, tantis, tam nefarijs ſceleribus coopertus. & 108 b, Lapidibus coopertus eſſet in foro.

Cooptatio, onis. conſtitutio. de Amic. 114 a, Ea lege cooptatio collegiorum ad populi beneficium transferebatur. de L. 189 b, Cooptatio cenſoria.

Coopto, as. lego, eligo, recipio. de Clar. 165 a, Et cooptatum me ab eo in collegium augurum recordabar. I. V. 133 a, In ſenatoribus cooptandis nõ modò ſuffragia nulla fuerunt, ſed ne genere quidem ſpectata ſunt, ex quibus in eum ordinem cooptari liceret. I. V. 133 a, Cum haberent inter ſe controuerſias de ſenatu cooptando. At. 276 a, Ciceronem noſtrum in ueſtrum collegium cooptari uolo. pro Cæl. 38 a, Quem abſentẽ in ampliſsimum collegium cooptarunt. de D. 113 a, In eo ſenatu, quem maiore ex parte ipſe cooptaſſet. I. A. 248 b, In primis paternum auguratus locum, in quo ego eum, ut quod à patre accepi, filio reddam, me à nominatione cooptabo.

Coorior, ris. I. V. 85 b, Tum ſubitò tempeſtates coortæ ſunt maximæ.

Copia, piæ. abundantia, ubertas, facultas, uis, flumen. I. A. 233 b, Cum hanc & huius generis tantam copiam habeat Antonius, quod ſcelus omittet? pro Pom. 9 a, Vtinam uirorum fortium tantam copiam haberetis, ut, etc. Item: Similiter nunc petes à Craſſo, ut eam copiam ornamentorum ſuorũ, quam, etc. dilatet nobis atq; explicet. de Or. 154 a, Rerum copia, uerborum copiã gignit. Ep. 67 a, Materies digna facultate et copia tua. Top. 226 b, Mirabilis copia dicendi. pro Quin. 2 a, Quin. Hortenſius, cui ſummam copiam facultatemq́; dicendi natura largita eſt. pro Cor. 55 b, Orationis ubertas, uarietas, copia. de Cl. 168 b, Vbertas & copia Periclis. I. V. 68 a, Fa

cultas & copia dicendi. Or.20 b, a, Temperata oratione ornandi copiam persequi. de Or.85 b, Minimam copiam poetarum egregiorum extitisse. de In.62 a, Nobis omnium expositis copijs, quodcunq; placeret, eligendi potestas fuit. & ibidem b, Ex maiore copia nobis quàm illi fuit exemplorum eligendi potestas. de Cl.167 b, Hæc enim ætas effundit hanc copiam. de Or.155 a, Facere ciuibus omnibus sui consilij copiam. I.V.108 a, Cuius decuriæ mihi copiam quàm largißimè factam oportebat. Postquam.202 a, Frugum ubertas et copia. pro Do. 227 a, In tanta ubertate improborum. de In.62 a, Crotoniatæ cum florerent omnibus copijs, &c. pro Qu. Rosc. 52 a, Vir copijs rei familiaris locuples & pecuniosus. Off. 31 a, Omnium rerũ affluentibus copijs ditari. pro Pom. 7 a, Publicani suas rationes & copias in prouinciam contulerunt. pro Cluent.21 a, Omnis testium copia, quæ futura est, à matre initiò est adornata: à matre nunc omnibus eius opibus & copijs comparatur. Ep.56 a, Ibiq; pro ea copia, quæ Athenis erat, funus ei satis amplum faciendum curauit. de In. 52 b, Quid cuiq; conueniet ex hac copia digeremus. Epist.241 b, Quæ cum essent à me cura magis, & diligentia quàm facultate & copia constituta, iter mihi faciundum per Lycaoniam putaui. de Fi.91 b, Et quidẽ Cato totam hanc copiam Lucullo notam esse oportebit. At.26 a, Itaq; libris me delecto, quorũ habeo Antij festiuam copiam. At.124 b, Moderatori reip. beata ciuiũ uita proposita est, ut opibus firma, copijs locuples, gloria ampla, uirtute honesta sit. Off. 11 a, Singulorum copiæ paruæ sunt: eorũ aũt qui his egeant, infinita est multitudo. pro Do.216 b, Frugum copia.)(Frugum inopia. de Or.89 a, Vbertas in dicẽdo et copia.)(Exilitas. de In.76 b, Copia agri.)(Penuria agri. de S.78 b, Nec in summa inopia leuis esse senectus potest, ne sapienti quidem, nec in summa copia insipienti non grauis. de Am.106 a, Circumfluere omnibus copijs, atq; in omniũ rerũ abundantia uiuere. de Am.112 b, Suppeditare alicui omnium rerum, quas natura desiderat, abundantiam & copiã. Ep.136 b, Tu aũt quòd mihi bonam copiam eiures, nihil est. Par.125 a, Est enim diuitiarum fructus in copia, copiã aũt declarat satietas rerum atq; abundãtia. de In.83 a, Amplitudo est potẽtiæ aut maiestatis, aut aliquarum copiarum magna abundantia.

Copia, & Copiæ, iarum. manus, exercitus. Attic. 129 b, Pomp. Placitum est mihi, ut Brundusium ducerem hanc copiam quam habeo mecum. Attico 130 b, Pomp. Neque solus cum ista copia tantam multitudinem sustinere poteris ut frumentatum eas. Attic. 129 b, Alter in Siciliam cum ea copia, quam Capuæ, & circum Capuam comparastis, et cũ ijs militibus, quos Faustus legit, proficisceretur. & 130 a, Contractis nostris copijs spero nos reipublicæ prodesse posse. Ep.33 a, Pergratum mihi feceris, si istas exiguas copias, quas habuisti, quàm minimum imminueris. Ep.183 b, Magnasq; Romæ Pansa copias ex delectu Italiæ comparat.

Copiolæ, arum. Brut. Epist.174 a, Recurre ad copiolas meas: sic enim eas uerè appellare possum. sunt enim extenuatißimæ.

Copiosè, uberrimè, largè, largiter, prolixè, abundanter. de Orat.89 a, Oratoris est compositè, ornatè, copiosè eloqui. & 122 b, Copiosè & abundanter loqui de aliqua

re. Off.1 b, Copiosißimè & grauißimè dicere. I.V.94 b, Nam Maleolus in prouinciam sic copiosè profectus erat, ut domi prorsus nihil relinqueret. de Nat.13 a, Nec sententijs solùm copiosè, sed uerbis etiã ornatè. de N.50 a, Pastũ animantib. largè & copiosè natura cõparauit. pro Fl.155 a, Subtiliter et copiosè de aliqua re differere.

Copiosus, a, um. abundans, uber, diues. Attic.219 b, Legi epistolam, multa de meo Catone quem sæpißimè legendo se dicit copiosiorem factum. Offic.36 a, Dicæarchus peripateticus magnus & copiosus. pro Cecinna, 297 a, Homo copiosus ad dicendum. de Orator. 128 b, Multæ, copiosæ, & uaria & copiosa oratio. & 104 b, Multæ, copiosæ uariæq; rationes. pro R.P.128 b, Lautum & copiosum patrimonium. pro Arch.186 a, Vrbs quondam celebris & copiosa. I.V.63 b, Mulier copiosa planè & locuples. I.V.89 a, Ille erat in primis inter suos copiosus. pro S. Rosc.19 b, Patrimonium tam amplum & copiosum. & ibid. Pecunia tam plena & præclara. I.C.108 a, Is omnibus rebus ornatus & copiosus est.

Copo, onis. caupo. pro Cl.52 b. l. Caupo.

Copulatio, onis. coniunctio. de N. 49 b, Copulatio rerum, coagmentatioq; naturæ. de Fi.63 a, Congressus copulationesq; consuetudinum. de Fin.52 b, Declinare dixit atomum perpaulùm, ita effici complexiones, & copulationes, & adhæsiones atomorum inter se.

Copulatus, a, um. Off.12 a, Nihil est amabilius, nec copulatius, quàm morum similitudo bonorum. de D.128 a, Quid naturæ copulatum habuit Alcibiadis quod sentitur somnium? Tusculan.214 a, Hæc quæ dico, cogitatione quidem inter se differunt, re uerò copulata sunt. de Fat.126 a, Quædam sunt in rebus simplicia, quædam copulata. & ibid. Copulata enim res est, & confatalis, concubiturum cum uxore Laium, & ex ea Oedipum procreaturum. Orat.207 a, Verba simplicia & copulata. Tusc.163 a, Quoniam nihil sit animis admixtum, nihil copulatum, nihil concretum, nihil coagmentatum, nihil duplex.

Copulo, as, iungo, coniũgo. I.A.16 a, Equester ordo cum senatu copulatus fuit. de Fin.59 a, Virtutem copulatam esse docuit cum uoluptate, ut ab eo nullo modo nec diuelli, nec distrahi poßit. & 74 a, Quæ et disiuncta coniungat, & cum præsentibus futura copulet. Epist.32 b, Ad uoluntates nostras copulandas non mediocre uinculum attulit collegij coniunctio. de Or.104 a, An hæc inter se iungi copulariq; poßint? I.V.234 a, Nam cum clamaret, &c. copulati in ius peruenimus. Part.231 b, Constructio uerborum tum coniunctionibus copuletur, tum dissolutionibus relaxetur. Or.211 a, Libenter etiam copulando uerba iungebant, ut sodes, pro si audes. Ac.35 a, Copulare hominem cum bellua.

Coquo, quis. mitigo. Tusc.247 a, Tum is qui illa coxerat minimè mirum, condimenta enim defuerunt. de Se. 77 a, Cura Quæ nunc te coquit, & uersat sub pectore fixa. de Nat.56 b, Materia autem ad mitigandum cibum utimur. At.222 a, Nec id solùm, sed bene cocto & condito sermone bono.

Coquus, qui. uel Cocus, ci. l. Cocus.

Cor, cordis. animus. Tuscul.204 a, de Diuin. 105 a, Nullum animal, quod sanguinem habet, sine corde esse potest. de Fi.83 b, Hoc est, non modò cor non habere, sed ne palatum

palatum quidem. de Fin.69 b, Nec enim sequitur, ut cui cor sapiat, ei non sapiat palatus. Tuscul. 252 a, Alijs cor ipsum animus uidetur, ex quo excordes, uecordes, & concordes dicuntur. pro Cæl.45 a, Nunc enim mihi animus ardet, nunc meum cor cumulatur ira. de Or. 158 b, Romanus corde suo trepidat. pro Qu. 17 b, Mihi uita horrida atq; arida cordi est. de Am. 98 b, Isq; mihi eo magis cordi est, quod, &c. Attic. 69 b, Dionysius nobis cordi est. In Verr. 99 a, Ego cui filia maximè cordi est. Or.201 b, Flumen alijs uerborum cordi est. Qu.F. 244 b, Quod mihi antiquißimum est. At.206 a, Quo etiam magis laboro idem quàm tu.

Coràm, ad, apud, ante, in conspectu, ante oculos, ante pedes, in oculis. Attic. 259 b, Sed hæc & alia maiora coràm. et 104 b, Sed hæc propediem coràm. Ep.77 a, Sed hæc & multa alia coràm breui tempore licebit. Att. 88 b, Sed hæc posterius, & coràm fortasse commodius. At. 112 a, Vt loquerer tecum absens, quo mihi cum coràm id non liceret, nihil est iucundius. & 186 a, Cum coràm sumus, & garrimus quicquid in buccam uenit. pro Fla. 153 a, Testes coràm producti aliquid dicent, in quo, &c. de Pro.73 a, Intueor coràm hæc ornamenta Reip. Oct. 329 b, Non prætermittam, quin quoniam id coràm facere prohibeor, absens prosim. Ep.205 a, Coràm P. Cuspio tecũ locutus sum. I.P.81 b, Mihi uerò ipsi coràm, genero meo, propinquo tuo, quæ dicere ausus es? Amic. 96 a, Vt tanquam à præsentibus coràm haberi sermo uideretur. contra Rul. 87 b, Si ea coràm potius me præsente dixissent. Ac. 41 b, Quod coràm etiã ex ipso audiebamus. ad He.25 b, Chares omnia coràm magistrum facientem uidebat. Ep.69 b, Sin aũt differs me in aliud tempus, coràm tecum loquar. Epi.191 a, Præterea mihi promiserunt coràm, et absenti mihi scripserunt, se, etc. contra Rul.81 b, Veniat coràm, & mecum disputet. pro Cl.25 a, Index ex altera parte coràm tenetur. & ibi. Hominem ante pedes Qu. Manilij constituunt. I. A. 216 a, Ante consules, oculosq; legatorum tormentis Mutinam uerberauit. contra Rul.84 a, In oculis S.P.Q.R.

Corbis, bis. canistrum, uas uimine contextum. pro Ses. 21 a, Gracchus messoria se corbe contexit.

Corbita, tæ. nauis oneraria. At.255 a.

Corculum, li. amatoriè dicitur paruum cor. de Cla. 171 b, P. Scipio Nasica, qui est corculum appellatus. & 183 b, & Tus.152 a.

Corcyra, ræ. Phæacum insula. Ep.257 a.

Corcyræus, a, um. At. 92 a. Ep.259.

Cordatus, a, um. prudens, sapiens. de Orat.101 b, Egregiè cordatus homo Catus Aelius Sextus. & Tusculan. 152 a, Ennij.

Cordax, cis. Trochæus. Orat.216 a. l. Trochæus.

Cordolium, lij. cordis dolor. Attic.238 a, Rides ab cordolio.

Corduba, bæ. urbs. I.V.212, pro Arch.190 b.

Corfinium, nij. opp. At.121.

Corfiniensis. At.149.

Coria Minerua. de N.71 b.

Corigia, giæ. lorum, seu cingulus, à corio factum nomen. de D.126 a, Quæ si suscipiamus, pedis offensio nobis, & abruptio corigiæ, & sternutamenta erunt obseruanda.

Corinthius, a, um. ut uasa Corinthia. pro S. R. 40 a, I. V.223 a, Galeæ æneæ cælatæ opere Corinthio. Tusc.181 b, Si quid de Corinthijs tuis amiseris. Par. 123 a, Quos Corinthia opera delectant.

Corinthus, thi. contra Rul.83 b, Corinthus erat posita in angustijs atq; in faucibus Græciæ. pro Pomp.5 b, Corinthus totius Græciæ lumen.

Corium, rij. de N.50 a, Animantiũ aliæ corijs tectæ sunt, aliæ uillis uestitæ, &c. I.V.95 b, Cùm ista coria, cilicia, saccos imperaret. ad Her.4 b, Is obuolutus et obligatus corio deijciatur in profluentem.

Corneolus, a, um. à corneus diminut. de N. 55 a, Aures duros & quasi corneolos habent introitus.

Corneus, a, um. de Natu.21 b, Corneum procerumq; rostrum.

Cornicius ad suam ueterem fabulam redijt. At.55 a.

Corniger, a, um. ut Corniger taurus. In Arat.

Cornix, cis. auis garrula. de N. 62 b, Quis cornicis cantum notauit? quis fortes? de D.83 a, Fuscaq; nonnunquã cursans per littora cornix. de Diu.82 b, et 98 a, Iupiter cornicem à læua, coruum à dextra canere iußit. l. Coruus. pro Mur.129 b, Cornicum oculos configere. pro Fl. 56 a, Hic cornici oculum, ut dicitur.

Cornu. de Natur. 50 a, Animantes alias squama uidemus obductas, alias esse cornibus armatas, alias, etc. pro Syl. 170 a, Ille arma misit, cornua, tubas, falces, &c. de D. 113 b, Experiamur itaq; si possumus cornua commouere disputationis tuæ. I.A. 257 a, Pansa & Hircius, qui quasi cornua duo tenuerunt Cæsaris, tum cum, &c. Att. 105 b, Ab utroq; portus cornu moles iacimus. Cæs. 173 a, Cohortes dextri Cæsaris cornus.

Corollarium, larij. appendix, acceßio, additio, quasi lucrum. I. V.17, Vt esset unde Apronio ad illos fructus arationum hoc corollarium nummorũ adderetur. I. V. 198 b, Qui nummulis corrogatis de nepotum bonis, ac de scenicorum corollarijs decuriam emerunt. I. V.211 b, Hic quasi festiuum acroama, ne sine corollario de conuiuio discederet, emblemata auellenda curauit.

Corona, næ. insigne regni, insigne regium, diadema, sertum, circulus hominum audientium. I.V. 241, Ipse autem coronam habebat, unam in capite, alteram in collo. Tus.249 a, Aderant unguenta coronæ, &c. & ibid. Iam ipsæ defluebant coronæ. At.234 b, Rescripsit se coronam habuisse honoris Cæsaris causa, posuisse luctus gratia. Ep.69 a, Cum cæteris coronas imposuerunt uictoribus. I. P. 80 b, Is mihi ciuicam coronam deberi à Rep. dixit. pro Planc.274 b, At id etiam gregarij milites faciunt inuiti, ut se ab aliquo seruatos esse fateantur, & coronam dent ciuicam. At.231 a, Brutus noster iam uel coronam auream per forum ferre posset. I. P. 92 b, Coronam lauream alicui à senatu decretam esse. ad He. 39 a, Corona aurea magis fulgentibus gemmis illuminata. de L.182 a, Ne sumptuosa aspersione longæ coronæ, nec acerræ prætereantur.

Corona. circulus hominum audientium. pro Fla. 160 a, A iudicibus oratio auertitur, uox in coronam turbamq; effunditur. de Clar.181 b, Tamen si à corona relictus sim, non queam dicere. de Fi 80 a, Aut si coronam times, dic in senatu. Tusc.150 a, Tibi ipsi pro te erit maxima corona causa dicenda. I.A. 181 b, Cur armatorum

corona ſeptus eſt ſenatus. pro Milon.101 b, Non enim corona conſeſſus ueſter cinctus eſt, ut ſolebat.

Coronarius, a, um. quod ad coronas attinet. I. P. 99 a, Mitto aurum coronarium, quod lex & decerni & accipi uetat, niſi decreto triumpho. cõtra Rul. 63 a, Quod ad quemq; peruenerit ex præda, ex manubijs, ex auro coronario. & 77 b, 78 a, Aurum coronarium dabatur pro conſulibus uel imperatoribus ex prouincia decedentibus ad decorandum triumphum.

Coronatus, a, um. corona donatus, qui coronam habet in capite. I. A. 176 b, Sedebat in roſtris collegatus, amictus toga purpurea in ſella aurea, coronatus, &c. Att. 229 b, Coronatus Quintus noſter parilibus. de Leg. 183 a, Epulæ, quas inibant propinqui coronati.

Corporatus, a, um. de Vn. 195 b, Mũdus cernitur et tangitur, & eſt undiq; corporatus.

Corporeus, a, um. corporatus, concretus. de Vn. 199 b, Deus omne quod erat concretum & corporeum, ſubſtrauit animo. de Vn. 195 b, Corporeum & aſpectabile omne neceſſe eſt eſſe, quod natum eſt.

Corpus, ris. Corpus & qualitatem nominabant Academici, id quod ex materia & forma conſtat, Academ. q. ed. 2. lib. 1. Corpus intelligi ſine loco non poteſt, 2 de Orat. 141 b. Corpus quaſi uas eſt aut aliquod animi receptaculum, Tuſc. quæſt. lib. 1. Sic corpus clade horribili abſumptum extabuit, Tuſcul. q. lib. 2. Corpus bene conſtitutum, Tuſc. q. lib. 2. de Fin. li. 2. Corpus effœtum, Cat. Corpus exantlatum, Tuſ. q. li. 2. Id eſt, exhauſtum ærumnis, cruciatibusq; debilitatum. Corpus exercendum, & ita afficiendum eſt, ut obedire conſilio rationiq; poßit in exequendis negocijs, & in labore tolerando, Off. 1. Mortale corpus, de Seneƈt. Corpus motum à ſtatu, Tuſ. q. lib. 3. Id eſt, à conſtitutione & temperie. Corpus omnibus oppreſſum & confectum doloribus, Tuſc. q. lib. 5. A' principio enim coniurationis uſq; ad reditum noſtrum, uidetur mihi modicum quoddam corpus confici poſſe, in quo, &c. ad Lucceium, li. 5. 67 b. Sed nihil uitioſius, quàm quum unum corpus debeat eſſe defenſionis, naſci deintegrò cauſam, quũ ſit ab altero perorata. Br. 183 b, Nec quicquam ſit, niſi corpus unum & ſimplex, Tuſ. quæſt. li. 1. Corporis bona alia in toto, alia in partibus ſecundum Academicos, Acad. q. ed. 2. lib. 1. Corporis bona ueram laudem non habent, 2 de Orat. Corporis omnis coagmentatio uel calore, uel frigore, uel aliqua impulſione uehementi labefactatur & frangitur, et ad morbos, ſeneƈtutemq; compellitur, de Vniuerſ. Compagibus corporis includi, de Seneƈt. Corporis expers, Acad. q. ed. 2. lib. 1. Corporis grauitatem & dolorem animo iudicamus, animi morbum corpore non ſentimus, Tuſc. q. lib. 3. Morbus & corporis imbecillitas, 11 ad At. Corporis res quæ laudandæ, 3 ad Her. Vt in malis attingit animi naturam corporis ſimilitudo, ſic & in nobis, Tuſ. q. li. 4. Vt corporis temperatio, cùm ea congruunt inter ſe, è quib. conſtamus: ſanitas ſic animi dicitur, cùm eius iudicia opinionesq; concordant, Tuſc. q. li. 4. Corporis uires, pernicioſiſsimæ cupiditatis ſatellites, 1 de Inuent. Corpori omne tempus datur, 9 Fam. Corpori ſeruire, 16 Fam. Quid dicam de oßibus, quæ ſubiecta corpori, mirabiles commiſſuras habent, & ad ſtabilitatem aptas, &c. ad omnẽ corporis actionem: 2 de N. Ego hic

cogito commorari, quoad me reficiam: item & uires et corpus amiſi, Gallo, lib. 7. Reipublicæ corpus totum curare, nedũ partem aliquã tueri, reliquas deſerere Plato præcepit, 1 Offic. 17 b. Quocirca corpus gaudere tamdiu (cenſuit Epicurus) dum præſentem ſentiret uoluptatem: animum & præſentem percipere pariter cum corpore, & proſpicere uenientem, nec præteritam præterfluere ſinere, Tuſ. q. lib. 5. Corpore nihil niſi præſens, et quod adeſt, ſentire poſſumus, de Fin. Zeuſis muliebri in corpore pingendo plurimum alijs præſtitit, de In. lib. 2. 62 a. Cum puerorũ igitur formas & corpora magno hic opere miraretur, ibid. b. Neq; enim putauit omnia quæ quæreret, ad uenuſtatem uno corpore ſe reperire poſſe, ibidem. Atq; illi artifices corporis ſimulacra ignotis nota faciebant, de Apelle & Lyſippo. Ep. Fa. li. 5. 68. Corpore tuo alleuato, 7 ad At. Corpore externo mens cingitur, de Nat. d. 1. Corpore confectus, 14 Fam. Niſi corpore confirmato, nolles nauigare, 16 Fam. Corpore toto contremiſco, 6 Fam. A. Cecinnæ. Si non unà cum corpore ſenſus omnis uno atq; eodem conſumptus eſt igni, ad Oct. Nec uerò hæc uita tua dicenda eſt, quæ corpore & ſpiritu continetur, pro Marcel. 135 b. Corpore debilitatus, fractus animo, 2 ad Att. E' corpore excedere dicũtur animi, Tuſ. q. lib. 1. E' corpore multa exiſtunt quæ acuant mentem, multa quæ obtundant, Tuſ. q. lib. 1. Nec enim ſanguis, nec ſudor niſi ex corpore eſt, de Diuinatione, 120 b. Ictum paruá quadã declinatione, et, ut aiunt, corpore effugere, In Cat. 100 b. Corpore nondum ſatis firmo quum eſſet, 11 Fam. In corpore dolor, aut omnino ſenſus poſt mortẽ, Tuſ. q. lib. 1. In corpore nullus ſenſus, &c. Tuſ. q. 1. In corpore perſpicuum eſt uel extincto animo, uel elapſo, nullum reſidere ſenſum, Tuſ. q. li. 1. In corpore uiæ quaſi quædã ſunt ad oculos, ad aures, ad nares, à ſede animi perforatæ, Tuſ. q. lib. 1. Quantum corpore meo occupari poteſt, tantum mihi ex agro tuo aſſignari, 2 ad At. Cum mortali corpore cremato animus in lucem excesſerit, de Diu. 99 b. Senex corpore, nunquam animo, de Senec. Corpore uix ſuſtineo grauitatem huius loci, 11 ad Attic. Corpora aſpera, leuia, hamata, uncinata, Aca. q. ed. 1. li. 2. Corpora noſtra terreno principiorum genere confecta, ardore animi concaleſcũt, Acad. q. ed. 2. lib. 1. Corpora contenta, Tuſc. q. lib. 2. Id eſt, quæ omni nixu intenduntur aduerſus labores. Corpora exercitata, Tuſ. q. lib. 5. Corpora indiuidua, leuia, rotunda, Tuſ. q. li. 1. de Nat. deor. 1. ἄτομοι ſunt corpora indiuidua propter ſoliditatẽ, li. 1 de Fi. Corpora exercitationũ defatigatione ingraueſcũt, animi autẽ ſe exercendo leuantur, Cat. Noſtra corpora recaleſcunt motu et exagitatione, de Nat. deor. 2. Neq; nos corpora ſumus, Tuſ. q. li. 1. Corpora terrena concretaq;, Tuſ. q. li. 1. Corpora terrena et humida ſuopte nutu & ſuo pondere ad pares angulos in terram & in mare feruntur, Tuſc. q. lib. 1. Sed utros eius habueris libros (duo enim ſunt corpora) an utroſq; neſcio, ad Qu. F. li. 2. 314 b. Corporum genera ſunt quatuor, quorũ uiciſsitudine, mundi cõtinuata natura eſt, 2 de Nat. d. Eam porrò naturã eſſe quatuor omnia gignentiũ corporũ. Tuſ. q. lib. 1. Id eſt, elemẽtorum. Corporum tegumenta uel texta uel ſa lenocinia, 2 de N. d. Corporũ tegumenta uel texta uel ſita, 2 de N. d. Corpora noſtra non nouimus: qui ſint ſitus partiũ, quã uim pars quæq; habeat, ignoramus, Aca. q. ed. 1.

ed. 1. lib. 2. Corpora noſtra opponimus, 7. At. Corporib. omnis obſidetur locus, de N. d. 1. Nihil eſt enim quod uacet corpore. His aũt formis atq; corporib. ſicut omnib. rebus, quæ ſub aſpectum ueniunt, ſede opus eſt, 2 de Or.

Corpuſcula, orum. de N. 14 b, Iſta flagitia Democriti ſiue etiam antè Leucippi, eſſe corpuſcula quædã leuia, alia aſpera, rotunda alia, partim angulata, curuata quædam, & quaſi adunca: ex his effectum eſſe cœlum atque terras nulla cogente natura, ſed concurſu quodam fortuito. & 44 b.

Correctio, onis. temperatio, emendatio. Offi. 53 b, Quem nos correctione quadam adhibita potiſsimùm ſecuti ſumus. de Fin. lib. 4. Hæc uidelicet eſt correctio philoſophiæ ueteris, & emendatio.

Correctio, exornatio quædam uerborum. ad Her. 32 a, Correctio eſt, quæ tollit id quod dictum eſt, et pro eo id quod magis idoneũ uidetur, reponit, hoc pacto: Quod ſi iſte ſuos hoſpites rogaſſet, imò innuiſſet modò, hoc facilè perfici poſſet, &c. de Orat. 162 b, Tum correctio, uel antè, uel poſtquam dixeris.

Corrector, oris. cenſor, emẽdator. I. A. 168 b, Iam de ipſo emendatore et correctore noſtro dicam. pro Cor. 58 b, Corrector atq; emendator ciuitatis. Or. 215 b, Sed tamẽ hic corrector, &c.

Correctus, a, um. emẽdatus. At. 220 a, Laudationem Porciæ tibi miſi correctam, ut, &c. Acad. 41 b, Certè enim recentiſsima quæq; ſunt correcta & emẽdata maximè.

Correpo, pis. irrepo. At. 166 a, Occultè in aliquam onerationem corrependum. & de N. 15.

Corrigo, gis. emendo, compenſo, correctionem adhibeo, aliquem ab errore auerto. At. 27 a, Caſtritianum mendum nos corrigemus. de Fin. 52 a, Vt ea, quæ corrigere uult, mihi quidem deprauare uideatur. Qu. Fr. 315 b, Sic ego curſu corrigam tarditatẽ tum equis, tum uelis. Att. 238 a, Petiuit à me, ut eam orationem, ne ambitioſè corrigerem. pro Syl. 276 a, Itaq; hac rogatione uicium legis corrigebat. Orat. 209 b, Cum corrigimus noſmetipſos, quaſi reprehendentes. & 214 a, Iſocrates non modò ſuperiores, ſed etiam ſe ipſe correxit. pro Mur. 138 b, Vt non corrigẽdus potius quàm leuiter flectendus eſſe uideare. I. C. 101 b, Tu ut unquã te corrigas? pro Qu. 35 a, Corrigeres hæc tu ſcilicet poſtea. Epiſtol. 152 b, Vel quod exercitus Lepidi partem eam, quæ corrupta eſt, et ab rep. alienata, & corrigere, & coercere præſentia mei exercitus poſſem. In Sal. 274 a, At lapſus ætatis, tyrocinio poſtea ſe correxit. de Sen. 84 a, Vitia ſeneƈtutis diligentia corrigenda ſunt. At. 148 a, Corrigere mores aliorum. At. 255 a, Eas epiſtolas ego oportet perſpiciam, corrigã, tum deniq; edentur. Off. 29 b, Ita facillimè corriguntur illi in diſcendo, quorum uitia imitantur emendandi cauſa magiſtri. I. A. 220 a, Et in eodem excutiẽdo meam ſententiam corrigebat. de Cl. 194 a, Vel quod à Græcis neq; corrigi poßim, neq; doceri. Ep. 25 a, & 77 a, Id ſi correxeris, mihi ualde erit gratum. At. 90 b, Hoc continuò correximus.

Corripio, pis. comprehẽdo, rapio. I. V. 159 b, Hominem corripi ac ſuſpendi iußit in oleaſtro quodam. Anteq. 195 b, Ego repentè ui tribunitia correptus, ne conſiſtendi quidem in ciuitate habeo poteſtatem. I. V. Nam ut apertus in pecunijs corripiendis fuit.

Corripere, reprehendere. Epiſt. 112 b, Qui à alios putas clamoribus ſcilicèt maximis iudices corripuerunt, & oſtenderunt planè eſſe, quod fieri non poſſet.

Corrobatus, ta, tum. firmatus, confirmatus, cui robur acceßit. pro Cælio, 46 a, Aetas corroborata. pro Mil. 197 b, Hominis ſceleratiſsimi corroborata iam uetuſtate audacia.

Corroboro, as, roboro, confirmo, ſancio. I. C. 103 a, Qui ſpem Catilinæ cum mollibus ſententijs, & coniurationẽ naſcentem non credendo corroborarunt. de Orat. 151 b, Ingenia obtundi nolui, corroborari imprudentiam. pro Seſt. 5 a, Cum iam uirilis tua uox ſe corroborauerit. aliter, puerilis. pro Cæl. 39 b, Cum is iam ſe corroborauiſſet, & uir inter uiros eſſet. pro Fl. 159 a, Quorũ uirtus non ſolùm natura corroborata, ſed etiam diſciplina putatur. de Am. 110 a, Omnino amicitiæ corroboratis iam confirmatisq; & ingenijs et ætatibus iudicandæ ſunt. de Fi. 138 b, Honeſta ad quorum cognitionem & uſum iam corroborati natura ipſa præeunte deducimur. Epiſt. 183 a, Malum corroboratur quotidie. Aca. 9 a, Mens uſq; eò philoſophiam ipſam corroborat, ut uirtutem efficiat.

Corrodo, dis. rodo. de D. 120 b, Si mures corroſerint aliquid, &c. & ibi. l. Rodo.

Corrogo, as. rogo, peto, precibus quæro. pro Qu. 4 b, Næuius ab atrijs Licinijs ſuos neceſſarios corrogat, ut ſibi aßint, &c. I. A. 187 a, Quidam corrogati conuenerunt, &c. I. V. 189 b, Qui nummulis corrogatis, de nepotum bonis decuriam emerunt. ad Her. 25 b, Cum ipſe à uicinis cum teſta ambulans, carbunculos corrogaret. ad Her. 40 a, Sannioni puero negocium dederat, ut uaſa, ueſtimenta, pueros corrogaret.

Corrumpo, pis. corrumpere, deprauare iudicium, pecunia tentare, promiſsis in fraudem impellere, emere & conſtuprare iudicium. Part. 238 a, Eſt genus hominum ad honeſtatem natum, malo cultu prauisq; opinionibus corruptum. pro Mur. 130 a, Ea iuriſconſultorum ingenijs pleraq; corrupta et deprauata ſunt. Sal. in Cic. 270 b, Populus Romanus ita largitionibus corruptus eſt, ut ſeſe ac fortunas ſuas uenales habeat. Att. 257 a, Animus largitionibus corruptus. Off. 48 a, Sed corrupti mores deprauatiq; ſunt admiratione diuitiarum. de N. 30 b, Concluſa aqua facilè corrumpitur. I. V. 66 a, Corruptis contaminatisq; iudicijs. pro Cec. 298 b, Iudicem precio corrũpi. pro S. R. 39 b, Tabulæ publicæ corruptæ ſunt. I. V. 129 b, Tabulæ publicæ corruptæq; atq; interlitæ ſunt. Ep. 152 b, Eam partem exercitus Lepidi, quæ corrupta eſt, corrigere, etc. pro Planc. 266 b, Quam quiſq; tribum turpi largitione corrumperet. & 268 b, Doce quod debes, per quem ſequeſtrem, quo diuiſore tribus corrupta ſit. Offi. 44 a, Corrumpere aliquem pecunia. pro Cluent. 34 b, Tentare iudicium pecunia. pro Cluen. 58 b, Alicuius fidem precio labefactare conari. At. 16 b, Empto conſtupratoq; iudicio.

Corruo, is. ruo, cado. Attic. 225 b, Tabernæ mihi duæ corruerunt, reliquæ rimas agunt. Top. 222 a, Aedes exeſæ corruerunt. de Diu. 103 a, Cum urbs tanta corruit. Off. 17 a, Lacedæmoniorum opes corruerunt. pro Dom. 96 a, Multa oppida corruerunt: id eſt, ex terræmotu. I. C. 109 a, Qui ſi ſtare non poſſunt, corruant. Qu. Frat. 312 b, Et penè ille timore, ego riſu corrui. et 305 a, Vno meo

fato & tu, & omnes mei corruistis. Academ. 24 b, Antiochi ista corruant uniuersa.

Corrupte, malè, prauè, nequiter. de Fin. 63 b, Deprauatè & corruptè iudicare de aliqua re.

Corruptela, læ. quod ad corrumpendum ualet, largitio. Of. 44 a, Philippus largitionem corruptelam dixit esse. de Leg. 177 b, Mores hac dulcedine corruptelaq; deprauati sunt. I. C. 100 a, Adolescentibus, quem tu corruptelarum illecebris irretisses. pro Deiot. 149 b, Si ista corruptela serui, à tanta autoritate fuerit approbata. Par. 241 b, Præuaricatio est accusatoris corruptela ab reo. Part. 125 a, Reus corruptelam iudicij moliens. I. V. 135 b, Mulierum corruptelæ. de Legibus, 162 b, Tanta est corruptela malæ consuetudinis, ut, &c. Tusculan. 225 b, Stupra dico, & corruptelas, & adulteria, incesta denique.

Corruptio, onis. Tuscul. 215 a, Morbum appellant, totius corporis corruptionem. Ibidē: Ita fit, ut in altera corruptione opinionū morbus efficiatur, & ægrotatio, &c.

Corruptor, oris. largitor. I. C. 106 a, Quis corruptor iuuentutis? quis corruptus? &c. pro Mil. 123 b, Corruptores nostri causam dicunt, qui nos corrupti sumus non dicimus. pro Plancio, 267 a, Cuius tu tribus uenditorem & corruptorem, & sequestrem Plancum fuisse clamitas.

Corruptrix, cis. Quint. Frat. 233 b, In tam corruptrice prouincia.

Corruptus, a, um. deprauatus, uiciosus. I. C. 106 a, Quis corruptor iuuentutis? quis corruptus? &c. pro S. R. 24 b, Adolescens corruptus & ab hominibus nequam inductus. de Cl. 188 a, Viciosa & corrupta consuetudo.)(. Pura & incorrupta consuetudo.

Cors, cortis. uillæ spacium intra maceriam, area. de Orat. 233 a, Villam in Tiburte habes, cortem in palatio. sunt qui legant chors, seu cohors.

Cortex, cis. de N. 50 a, Trunci obducuntur libro aut cortice, quo sint à frigoribus & à caloribus tutiores. In Arat. Denudat folijs ramos, & cortice truncos.

Corusco, as. splendeo, emico. de Or. 157 a, Flamma inter nubes coruscat.

Coruscus, a, um. In Arato: Illæ quæ fulgent luces ex ore corusco. Tusc. 179 b, Iace obsecro in me uim coruscam fulminis.

Coruus, ui. de N. 51 a, Miluo est quoddam bellum naturale cum coruo. de D. 82 b, Iupiter cornicem à læua, coruum à dextra canere iussit. et 98 a, Cur à dextra coruus, à sinistra cornix faciat ratum.

Corybantes, tis. Apollinis pater. de N. 71 a.

Corycus, ci. opp. Ep. 189 b.

Coryphæus, æi. dux, princeps. de N. 13 a, Zeno, quē Philo noster Coryphæum appellare Epicureorum solebat: id est, principem.

Cos, tis. lapis quo cultri acuuntur. de D. 87 a, Tarquinius dixit se cogitasse cotem nouacula posse præcidi. Aca. 34 b, Academici ueteres ipsam iracundiā fortitudinis quasi cotem esse dicebant.

Cotes, aspera saxa. Tusc. 216 a, È quibus tanquam è scrupulosis cotibus enauigauit oratio.

Cossanus, na. à Cossa opp. Italiæ. I. V. 268 b.

Cothurnus, ni. calceamenti genus, subere quodammodo

subleuati, quo utebantur tragœdi et uirgines, ut eminentiores uiderentur. I. A. 186 b, Qui cum palla & cothurnis nummos populo de rostris spargere solebat. & de Fin. 200 a. l. Conuenio.

Cous, a, um. Or. 197 a, Qui Coæ Veneris pulchritudinem imitari non potuerunt. de D. 85 a. & I. V. 231 b, Quid ut Venerem pictam, Coos? coos, accusat. plur. est.

Crabra, bræ. aquæ nomen in agro Tusculano, unde etiam aqua Tusculana, pro Cor. Bal. dicitur. contra Rul. Ego Tusculanis pro aqua Crabra uectigal pendam, quia à municipio fundū accepi. Ep. 263 b, De Crabra quid agatur, etsi nunc quidē nimium est aquæ, tamen uelim scire.

Cranon, onis. oppidum Thessaliæ. de Or. 141 a, Cum cœnaret Cranone Simonides.

Crapula, læ. comessatio. I. A. 66 a, Edormi crapulam & exhala. & I. V. 153 b, Qui nondum conuiuij crapulam exhalassent. I. C. 106 b, Vino languidus, confectus cibo.

Cras. secundum hunc diem, crastinus, crastinus dies. Attic. 214 b, Cras manè putat.

Crassator, oris. uel Grassator, latro. de Fat. 127 a, Hoc modo amator bene uestitus, causa crassatori fuisse diceretur, cur ab eo spoliaretur.

Crassipes. Dolabella. At. 147 a, 148 b.

Crassitudo, nis. quam imperiti profunditatem dicunt. Ac. 29 e, Extremitas, & quasi libramētum, in quo nulla crassitudo sit. et Cæs. 144 a, de Diu. 99 b, Propter crassitudinem aeris de cœlo apud eos multa fiebant.

Crassus, a, um. densus, plenior, pinguis, concretus. Crassa enim ea esse definiunt, quorum partes omnes penitus cohærent.)(. Tenuis. de Nat. 29 b, Terra est infima, quam crassissimus circumfundit, aer. Tuscul. 157 a, Crassus & concretus aer. de Fat. 141 b, Thebis crassum cœlum, itaque pingues Thebani et ualentes: Athenis tenue, ex quo acutiores etiam Attici, &c. pro Fl. 161 a, Crassus ager. Ep. 132 a, Crassum filum. Acad. 20 b, Vt ergo illis aquis, sic nobis aer crassus offunditur. & 30 b, Latent omnia crassis circumfulsa tenebris. de Clar. 183 b, & 170. & de Or. 132 b, L. Crassus.

Crastinus, a, um. Att. 241 b, Sed aliquid crastinus dies ad cogitandum nobis dare pollicetur. de Or. 142 b, Nisi me forte in crastinum differre mauis.

Crater, eris. poculum. l. Delegatus.

Cratera, ræ. crater, uas ad hauriendum aquam. de N. 48 b, & in Ar. In medioq; sinu fulgens cratera relucet. I. V. 230 b, Crateræ ex ære pulcherrimæ. Epist. 95 a, In equo Troiano craterarum tria millia.

Creator, oris. procreator, genitor, effector. pro Cor. 61 a, Princeps ille creator huius urbis Romulus. de Diu. 123 a, Nobis hæc portenta deum dedit ipse creator.

Creatio, de L. 186 a, Creatio magistratuum, &c. plebi libera sunto.

Creber, bra, brum. frequens, densus. de N. 57 a, Venæ crebræ multæq; toto corpore intextæ sunt. Ora. 216 b, Sed in utroq; & frequentiores sunt, & liberiores poetæ, nam & transferunt uerba crebrius, &c. Ep. 198 b, Itaque crebras uel potius quotidianas compellationes meas non tulit. I. A. 160 b, Scis enim per hos dies creberrimū fuisse sermonē, me, etc. pro Pl. 276 b, Sed hoc nescio quomodo frequēter in me congessisti, saneq; in eo creber fuisti, te, etc. Or. 113 b, Thucydides creber est rerū frequentia.

Crebritas,

Crebritas, tis. frequentia. Attic. 208 b, Colloqui uidebamur in Tusculano dum essem, tāta erat crebritas literarum. de Cl. 197 a, Crebritas sentētiarum pristina. Ep. li. 3. ad Appium Pulchrum: Intermissa nostra consuetudine, & gratia, & crebritate, & magnitudine officiorū meorum sarciam.

Crebrò, frequenter. At. 94 b, Velim obuias mihi literas de omnibus rebus crebrò mittas. Ep. 63 b, Tu ad me uelim literas crebrius mittas. de L. 159 a, Crebrò insistens, interdum acquiescens. Q. F. 319 a, Vrbanam expolitionem urget ille quidem, sed etiā ipse crebrò interuiso. de Di. 99 b, Hetrusci, studiosius & crebrius hostias immolabant. & 92 a, Quæ creberrimæ commemorātur à Stoicis. de Fin. 65 a, Qui crebrò dicat, &c.

Credibilis, le. probabilis, uerisimilis. de In. 52 a, Credibile est, quod sine ullo teste auditoris opinione firmatur. Acad. 21 b, Nec admodum credibile uidebatur, nullum esse pilum, &c. de Or. 116 b, Non est credibile, quid interesse mihi sit uisum inter eū, q, &c. de In. 57 a, Quod pro credibili sumptū erit, id infirmabitur, si erit omnino incredibile. I. V. 268 a, Hoc credibile fore non arbitrabar. Orat. 208 a, Narratio credibilis esse debet.

Credibiliter. uerisimiliter, probabiliter. pro Deiot. 146 a, At quàm non modò non credibiliter, sed ne suspiciose quidem.

Creditor, oris. is cui quacunq; de causa aliquid debetur. At. 83 b, S. C. modò factum est in creditorum causa, ut centesimæ perpetuo fœnore ducerentur. pro Qu. 16 a, Qui cum omnibus creditoribus suis malè agat. & 13 a, Cæteri sponsores & creditores non conuenerunt. I. A. 207 b, Quotidie sponsores & creditores L. Trebellij conueniunt. & ibi. Fraudare creditores. Att. 1 b, Vnà agebant cæteri creditores. pro Fl. 150 a, Nec tabulæ creditoris proferuntur. Att. 82 b, Familiares habet Brutus tuus quosdam creditores Salaminiorum.

Creditus, a, um. Offic. 51 a, Solutio rerum creditarum. & de Prou. 70 b, Dicere ius de pecunijs creditis. & In Pisonem, 98 a.

Credo, dis. fidem habeo, fidem adhibeo, fidem tribuo, autoritatem tribuo, autoritatem & fidem adiungo, mihi persuado, concipio. pro S. R. 37 a, Nemo credit nisi ei quem fidelem putat. Qu. de Pet. 211 a, & Attic. 19 a, Quamobrem ἐπιχάρμειον illud teneto: neruos atq; artus esse sapientiæ, nō temerè credere. de D. 126 b, Stoici omnia cum superstitiosa solicitudine et miseria credūt. Epi. 44 a, His ad te scripsi me purgans diligenter, te leuiter accusans in eo, quod de me citò credidisses. At. 143 a, Rectè nō credis de numero militū, ipso dimidio plus scripsit Clodia. de Clar. 173 b, Audiui equidē ista de maioribus natu, sed nunquam sum adductus ut crederem. de Do. 137 b, Nemo somnijs crederet, nisi, &c. de N. 15 b, Quod & non prædicanti tibi tam facilè credam, sicut mali ædificij domino gloriāti, se architectū nō habuisse. pro Cæl. 48 b, Rem tanti sceleris seruis ignotis non esse credendā. pro S. R. 28 b, Non temerè creditur, neq; leui coniectura res penditur. pro Qu. R. 52 b, Ei negabit credi oportere, cui ipse crediderit? eius testis ad iudicem fidem infirmabit, cuius propter fidem & religionem iudicis testes cōparabat? pro Qu. 18 b, Credo ego uos mirari, quid sit, quod, etc. At. 215 b, Mihi crede istuc

ut cætera. Att. 138 b, Non sum (mihi crede) mentis compos. Ep. 183 a, Finem nullum facio (mihi crede) Cassi de te cogitandi. et 6 a, Illustrabit (mihi crede) tuam amplitudinēm hominum iniuria. ad Her. 35 b, Nimiū Quirites animis simplicib. nimium creditis unicuiq;. de Vn. 201 b, Difficile factu est, à dijs ortis fidem non habere. de In. 56 a, Habere fidem orationi alicuius. Credere & habere fidem alicui.)(. Abrogare fidem alicui, & infirmare fidem alicuius. de Clar. 195 a, Credo quòd uideret ex consularibus neminem, &c.

Credere. committere, concredere, tribuere. de Leg. 178 a, Credere pecuniam alicui: id est, deponere apud illū. pro Fl. 156 a, Credere pecunias alicui. & I. V. 239 b, Pecuniæ creditæ. & Ep. 7 b, pro R. P. 128 b, Postquā exegit, quod crediderat. Ep. 7 b, Qui per prouinciam imperij tui pecunias ei credidissent. pro Rabirio Posthumo, 123 a, Rabirius credidit populis: id est, pecunias mutuas dedit. & ibi. Is regi Alexandrino grandē pecuniā crediderat. Ep. 156 a, Chirographa omnia ex quib. credidi, Leucippo dabo proferēda. de Ar. 250 b, Alterū putabo regē, si habuerit unde tibi soluat, quod ei per syngrapham credidisti. I. V. 274 b, Sicula, quæ mihi defendenda credita est. I. V. 242 b, Mihi honorem illum non solùm datum, sed etiam creditum ac cōmissum. puto. et 149 a, Committere cōsilia et credere omnes res alicui. pro Pom. 17 a, Credere omnia uni: id est, deferre omnia ad unum. Qu. Frat. 292 b, Omnia alicui & credi rectissimè, & committi posse. Att. 47 a, Credere se tectis alicuius. pro Dom. 213 a, Vt omnia uestræ sapiētiæ, fidei potestatiq; commissa creditaq; esse uideantur.

Credulitas, tis. credendi facilitas. Ep. 157 a, Credulitas error est magis quàm culpa, & quidem in optimi cuiusque mentem facillimè irrepit. Qu. de Pet. 211 a, Quamobrem ἐπιχάρμειον illud teneto: neruos atq; artus esse sapientiæ, nō temerè credere.

Credulus, a, um. simplex, antiquus, qui temerè credit. At. 249 a, Verba mihi dari facilè patior in hoc, meq; libenter præbeo credulum. de Diu. 133 a, Postquam homines minus creduli esse cœperunt. pro Font. 278 b, Stultus auditor & credulus. de Senect. 48 a, Senex stultus, credulus, obliuiosus, dissolutus. de Am. 214 a, Hæc in fabulis stultissima persona est, improuidorū & credulorū senū. de Diu. 125 b, Imbecilli animi facilè superstitiosa ista concipiūt. & 126 a, Stoici omnia cū superstitiosa solicitudine & miseria credunt.

Cremo, as. incendo. de Leg. 281 b, Sylla primus è patritijs Cornelijs igni uoluit cremari. In Antoniū, 264 b, Itaq; nec inhumati sunt, nec deserti, nec dispersis bustis humili sepultura cremati. de Di. 90 a, Cū mortali corpore cremato animus in lucem excesserit.

Creo, as. procreo, gigno, facio, diligo. de Natur. 37 a, Artis maximè proprium est creare & gignere. de Orat. 129 a, Natura fingit homines et creat imitatores et narratores facetos. Tuscul. quæst. 159 b, Principium extinctum, nec ipsum renascetur, nec à se aliud creabit. de Fin. 133 a, Omnium rerum quas & creat natura, & tuetur, summum bonum est in corpore. de Or. 119 b, Creare, alere, confirmare. de Diuin. 120 a, Nonnunquā etiā errorem creat similitudo. In Verrē, 46 b, Creare periculum alicui. de Ar. 253 a, Ne patribus cædes periculaq;

Universidad de Deusto
Biblioteca

creentur. Antequàm.196 a, Nemini iniustè periculum creaui. pro S.R.30 b, In urbe luxuries creatur. Att.143 b, Id assequetur, si per Pr. Coss. creanturnos autem in libris habemus, non modò Coss. à Pr. sed ne prætores quidem creari ius esse. ad At.143 b, Maius imperium à minore creari ius non est. de L.185 b.

Crepida, dæ. sole a, calceamentum contrarium cothurno. Cothurnus sublatus, crepidæ depressæ sunt. pro R.P. 126 b, L. Scipionis non solùm chlamydem, sed etiam cum crepidis in Capitolio statuam uidetis.

Crepidatus, a, um. soleatus. In Pisonẽ, 99 a, Is nocte intempesta crepidatus, ueste seruili nauem conscendit.

Crepido, nis. ora terræ, quæ alluitur aqua prærupti saxi, & uiarum extremitas, uel ripa paulo eminentior. I.V. 255 b, Piraticus Myoparo ad omnes urbis crepidines accessit. Or. 219 a, Deinde omnia tanquã crepidine quadam, comprehensione longiore sustinentur.

Crepitus, tus. sonus collisione excitatus, aut percussione. I.V. 269 a, Nulla uox alia inter crepitum doloremq; plagarum audiebatur. Tus. quæst. 213 a, Terrorem pallor & tremor, dentium crepitus consequitur. Top. 223 a, Pedum crepitus, strepitus hominum. ad Her. 7 b, Nũ qui strepitus, clamor, crepitus exauditus sit. Ep. 141 a, Stoici etiam crepitus, aiunt, æquè liberos, ac ructus esse oportere.

Crepo, as. l. Percrepo.

Crepundia, orum. quæ pueris dantur, oblectandi causa. de Cl. 164 a, Totum aliquem non næuo aliquo aut crepundijs, sed corpore omni uelle cognoscere.

Cres, Cretis. Cretensis. pro Muren. 142 a, Cretes quorum nemo gustauit unquam cubans. de D. 87 a, Epimenides Cres.

Crescо, scis. creui. augesco, adaugesco, accresco, adolesco, exolesco, mano, serpo, ingraueſco, propagor, ætate procedo, ascendere, sua uirtute in altiorem locũ peruenire, ad pristinam magnitudinẽ aliquid accedere. de D. 115 a, Ostris & cõchylijs omnibus contingit, ut cum luna crescant pariterq; decrescant. de D. 10 b, Cum lacus Albanus præter modum creuisset. In Sal. 272 b, Plerunq; resp. priuatis crescit inimicitijs. ad Her. 6 a, Iã satis huius uoluminis magnitudo creuit. pro Pom. 12 b, Cũ accepta calamitate ex eo prælio hostium opes animiq; creuissent. pro Sest. 18 b, Ex quo intellectũ est, mihi absenti creuisse amicos. pro Ar. 188 a, Ex his studijs hæc quoq; crescit oratio. pro Mur. 133 a, Expectatio muneris, quæ rumore nonnullorum creuerat. pro S.R. 32 a, Si mihi liberet accusare, accusarem alios potius, ex quibus posse crescere. de Ar. 254 b, Crescebat in eos odiũ, à quibus, &c. pro Cl. 33 b, Ex inuidia alterius crescere. I.V. 271 b, De multis mihi crescere licebit: id est, in altiorem locum peruenire. de Fin. 85 a, Vt nihil ad pristinã dignitatem possit accedere. de D. 137 a, Et aduenientes & crescẽtes morbos intelligunt. Quo plus mihi ætatis accedit. l. Aetas. pro S.R. 32 a, Is mihi uidetur amplissimus, qui sua uirtute in altiorem locum peruenit, nõ qui ascendit per alterius incommodum & calamitatem.

Creta, tæ. insula. I. A. 197 a, Est enim nobis Creta notior, quàm Roma Cydæ. pro Plan. 264 a, Is fuit in Creta.

Creta, tæ. terra alba, & tenax. pro Flac. 154 a, Hæc quæ est à nobis prolata laudatio, obsignata erat creta illa Asiatica, qua utuntur omnes in publicis & priuatis literis.

Cretatus, a, um. creta sparsus. At. 24 a, Etenim uidi eos caligæ, ut fasciæ cretatæ, non placebant.

Cretensis, se. Cres. de N. 70 a, Tertius Iupiter Cretensis Saturni filius. I.A. 197 a, Cretensis iudex. & 196 b, Cydam Cretensem, portentum insulæ. & 197 a, Duranatio, scilicet Cretensium.

Creticus, Q. Metellus, quòd Cretam uicerit. At. 17 b.

Creticus, qui est ex longa & breui & longa. Or. 218 a, & de Or. 160 a.

Cretio, onis. hæreditatis aditio. Att. 222 a, Ex eo cognoui cretionem, Cluuio, Vestarium negligentẽ, liberam cretionem, testibus præsentibus sexaginta duobus. Attic. 178 a, Puto enim cretionem simplicem fuisse.

Cretula, læ. diminutiuum à Creta. I.V. 213 a, Signum ita cretula.

Creui, sti. à uerbo cerno. decerno. de Le. 185 a, Quodcũque senatus creuerit, aguntо. 173 b, Quibus diuis creuerint, procuranto.

Cribrum, ri. uas pistorum, ad grana, farinámque purgandam. de Diu. 120 b, Quasi uerò quicquam interesset, mures scuta an cibra corroserint.

Crimen, nis. criminatio. Attic. 140 a, & χαριστίας crimẽ subire non audeo. & 136 a, Ingrati animi crimen hereo. In Verr. 257 b, Inferre crimen proditionis alicui. pro Cor. 66 b, Tum luxuria illius, quæ non crimine aliquo libidinis, sed communi maledicto notabatur. In Ver. 235 b, Laudem imperatoriam crimẽ uestitus amouit. obteri. pro R.P. 127 a, Posthumo crimen uestitus afferret? pro Syl. 180 a, P. Syllæ persona non suscipit crimen tantorum facinorum, ac tam atrocium. pro Rab. 128 a, Hoc decem millium crimen. pro Cæl. 48 a, Duo sunt crimina una in muliere summorum facinorum, ueneni, &c. & 51 b, Maximi facinoris crimen. pro Sex. Rosc. et 49 b, Fingere crimẽ maximi sceleris. pro Sex. Rosc. 30 a, Tanti maleficij crimen. & 37 a, In crimen manda ti iudicium q; infamiæ reuocari. In Ver. 274 b, Facinus sceleris & audaciæ. pro Syl. 169 a, Crimen contaminatis. pro Deiot. 147 a, Veneni. pro Murena, 137 a, Annis. pro Deiot. 147 a, Veneni. pro Murena, 137 a, Habitus. de Orat. 118 a, Siue ex crimine causæ constet, ut habitus. de Orat. 118 a, Siue ex crimine causæ constet, ut cinoris: siue ex controuersia, ut hereditatis; siue ex deliberatione, ut belli: siue ex persona, ut laudis. siue ex disputatione, ut de ratione uituendi. & ibid. At nostra ferè causæ, quæ quidem sunt criminum, &c.

Crimen. facinus, peccatum, fraus, noxa, culpa, delictum, maleficium. de Orat. 127 a, Non continuò si quis populi motus factus est, id C. Norbano in nefario crimine & fraude capitali esse ponendum. In Verr. 254 b, Iustum accusator in magnis criminib. abijciendam putabat. & 250 b, Scio mihi crimini datum iri, pecuniam accepisse. & pro S.R. 29 a, Vita rustica, quã tu probro & crimini puta esse oportere. Ep. 97 b, Sunt enim, qui crimini loco putant esse quòd uiuam. pro Do. 232 a, Id quod mihi hi crimini dabatur, crimen non erat. ad Her. 35 b, Non apertissimæ res erant crimini datæ, non omnes hæ testibus comprobatæ. de Clar. 196 b, Cum accusatione sua Q. Gallio crimini dedisset, sibi eum uenenum parauisse. pro Quint. 2 a, Falsum crimen, quasi uenenatum adhibu

Universidad de Deusto Biblioteca

prædo barbarus atq; immanis,inexorabilis,omni diritate atq; immanitate teterrimus, immemor humanitatis,immãſuetus q maxima aſperitate et immanitate naturæ eſt.)(.Clemẽs,miſericors.At.280 b,Lepidus crudelis in liberos.de Or.126 a,Quiſpiam in alicuius calamitate crudelis. At.139 a,Bellum crudele et exitioſum ſuſcipi à Pompeio intelligebam.ad Her.11 b,Animus ferus,crudelis & inhumanus.Pro S.R.24 b,Mores feros immanemq; naturam alicuius oſtẽdere. I.P. 83 a,Quis hoc fecit ulla in Scythia tyrannus? & ibid.Quod nulla in Barbaria quiſquam tyrannus fecit. Of.43 a,Duri enim hominis, uel potius uix hominis uidetur,periculũ capitis inferre multis. pro Deiot.144 a,Crudelis Caſtor eſt, ne dicam ſceleratum & impium.

Crudelitas, tis. ſæuitia, immanitas, inhumanitas,feritas, acerbitas,atrocitas animi, importunitas,acerbitas morum immanitaſq; naturæ.)(.Clemẽtia. Of.61 a,Eſt enim hominum naturæ, quam ſequi debemus,maximè inimica crudelitas.Qu.F. 304 a, Inimicorum crudelitas nondũ eſt noſtra calamitate ſatiata.de Or.104 a,Et At.239 a,Ii quorum crudelitas noſtro ſanguine nõ poteſt expleri. Is ſuam inſatiabilẽ crudelitatem exercuit, non ſolùm in uiuo, ſed etiam in mortuo. pro Seſt.26 a, Nõ eſt ea medicina, ſed carnificina atq; crudelitas.pro Do.225 a,Vxorem meã uexauiſtis,rapuiſtis,omni crudelitate lacerauiſtis.ad Her.41 b,At iſte ſpumãs ex ore ſcelus,anhelãs ex infimo pectore crudelitatem, contorquet brachium.pro Dom. 22 a, Crudelitas quam in me atq; in meos adhibuiſtis. Of.13 a, Immanitas omnẽ humanitatem repellẽs. At. 152 a, Nihil abeſt à me longius crudelitate. pro Fl. 151 a, Homo crudelitate barbarus.

Crudeliter,durè,acerbè.)(. Diſſolutè. I. C. 120 a, Qui de exitio uerbis tã acerbè tãq; crudeliter cogitarit.Of. 26 b, Illud conſiderandum eſt, ne quid temerè,ne quid crudeliter fiat.At.265 a,Crudeliter eripere aliquid cuipiã.I.C.103 b, Crudeliter animaduertere in aliquẽ.pro Syl.181 a,Crudeliſsimè perire.& ibid.Crudeliter mori.

Cruditas,tis.ſtomachi affectio cũ malè concoxit,uel eſt ſtomachi redundãtia ex ægra concoctione.de Fat.147 a,Cruditas morbi cauſa eſt. de Sen.86 a,& de Fi.69 b, Ep.lib.15.253 b,Decius Sulla mortuus cruditate.et li.9, Cruditate ſatius eſt hic,quàm iſtic fame.

Crudus,a,um.immaturus. de Sen.92 a, Poma ex arboribus ſi cruda ſunt,ui auelluntur:ſi matura & cocta,decidunt. de Fi.69 b, Aſoti,qui in menſam uomant,crudiq; poſtridiè ſe rurſus ingurgitent. pro Cl.53 a,Dico illum cum ad illud prandium crudior ueniſſet, & ſibi tũ non pepercisset,ægrotaſſe,etc.de Or.95 a,Noluit,inquiũt, hodie agere Roſcius,aut crudior fuit.& ib. Nemo uidetur,quia crudus fuerit, ſtultus fuiſſe.

Cruento, as. ſanguine imbuo. Poſtq. 205 b,Ne propter me ciuium uulneribus reſp. cruentaretur. pro Seſt. 20 b,Tribunus plebis templum cruentauit.de Ar.251 b,Secures ſuas cruentari ſcelere uoluit.

Cruentus,a,um. I. A.192 a,Antonius cruẽtus ſanguine ciuium Romanorum. de Or. 124 a, Et tu cum gladio cruento comprehenſus es. pro Mil.108 a, Tu P.Clodij cruentum cadauer eieciſti domo.

Cruor,oris.ſanguis è uulnere ſparſus,& fuſus. Antequã 193 b,Liberos ueſtros ad cædem & cruorem non ſum

paſſus extrahi.pro S.R.21 b,Cruorem inimici quàm recentiſsimum oſtendere.

Crus,ris. tota illa pars,quæ à coxendicis ceruice incipit, & ad extremos pedis digitos pertingit. pro S.R.27 b, Quod ſi luce quoque canes latrent, cum deos ſalutatũ aliqui uenerint,opinor ijs crura ſuffringantur.I.A.233 b,Qui præſtantiſsimos ciues Pollentia expulit, & qui dẽ fracto crure.I.A.252 a, Perire eum non poſſe, niſi ei crura fracta eſſẽt.de N.21 b,Ibes ſunt aues excelſæ,cruribus rigidis,corneo proceroq; roſtro.

Cruſta, ſtæ.I.V.212 a, Vaſis cruſtæ aut emblemata detrahebantur.

Cruſtuminus ager,à Cruſtumio op.& flu.pro Fl.163 a,Cruſtumina tribus. pro Pl. 267 a,& pro Cor.67 a.

Crux,cis.patibulum.I.V.77 b,Verres ciues Romanos in crucem ſuſtulit. & At.108 b,In crucem tolli.de Fi.46 b, Polycrates Samius ab Oronte prætore darii in crucem actus eſt.pro Cl.57 a,Strato in crucem actus eſt exſecta lingua.I.V.238 a,Vt quam damnatis ſeruis crucem fixeras,hanc indemnatis ciuibus Romanis reſeruares? Qu.Fr.300 b,Is crucem ſibi ipſi cõſtituit,ex qua tu eum antè detraxiſti.I.V.78 a,Qui ciues Ro.morte,cruciatu, cruce affecerit.I. P.88 b,Non ego ſi te cruci ſuffixum uiderem,maiore afficerer lætitia ex corporis tui laceratione.I.A.250 b,Hoſtis teterrimus omnib.bonis cruces ac tormẽta minatur.I.V.270 b, Itaq; illa crux ſola poſt conditam Meſſanam illo in loco fixa eſt.& ib.a,In crucem agi.Att.231, Quis enim audeat uiolare,propoſita cruce uel ſaxo? & 230 b,De ſaxo in crucem.

Cubicularis,re.quod ad cubiculum pertinet.de Diuin. 136 a,Quidam ſomniauit,ouum pendêre ex faſcia lecti ſui cubicularis.& Tuſc.230 b, Lectus cubicularis.

Cubicularius,rij.cubiculi miniſter.I.V.149 b, Hũc ueſtri ianitores,hunc cubicularij diligunt.& At.90 b,Nihil per cubicularium.

Cubiculum, li. conclaue, cella,teſtudo.I.V.159 b,Is cũ iſte etiam cubaret,in cubiculum introductus eſt.& Ep. 94 b,de Or.133 a,Quando Galba de triclinio tuo exibis? cum tu, inquit, de cubiculo alieno. & pro Deiot. 147 b, Q.F.318 a,Grande cubiculum autem,& hybernum altum,ualde probaui.& ibi.Nec atriolum habere poterat,adiuncta cubicula, & eiuſmodi membra. Tuſ. 239 b,Cũ fores cubiculi clauſerat,&c.de D.112 b,In eo cõclaui ei cubãdum fuiſſet,qui proxima nocte corruit.

Cubile, lis. lectus. de Na.51 a,Beſtiæ in cubilibus deliteſcunt.I.C.122 a, Nemo inuentus eſt tam miſer, qui non cubile ac lectulum ſuum ſaluum eſſe uelit. de Ar.252 b, Cum quod ineas cubile,non ſentis.Ep.140 a,Pheretibi cubile inire eſt auſus. & ibid. Vſurpata duplex cubilia. Tuſ. pro Clu 20 b,Non limen cubiculi,non cubile filiæ. & 246 a, 183 a,Vt collocet in cubili,ut uulnus obliget. & ueſtigijs odorantes ingreſſus tuos,ſed totis uolutationibus corporis & cubilibus perſecuti ſumus.I.V.147 a, Vt omnes mortales huius auaritiæ,non ſolum ueſtigia,ſed etiã cubilia uidere poſsint.

Cubito,as.ſæpe cubo.pro Cæl.45 a,Qui tecum ſemper puſio, cum maiore ſorore cubitauit.

Cubitus,ti.menſura, quantum à cubito brachij, ad extremam manum eſt. At.207 b, Biennium præterijt, cũ ille

ille καλλιπίδης aſsiduo curſu cubitum nullum proceſſerit.de L.183 b, Nam ſuper terræ tumulum, noluit quid ſtatui,niſi columellam,tribus cubitis non altiorem.

Cubo,as.recumbo, accumbo.I.V.159 b, Is cum iſte etiam cubaret, in cubiculũ introductus eſt. pro S. R.29 a, Cũ pater cœnatus cubitum in idem conclaue cum duob.filijs iſſet.et ib.Duo filij propter patrem cubantes.de D. 112 b,In eo conclaui ei cubãdum fuiſſet,quod proxima nocte corruit. de In.80 b, Alexandrum Pheræum uxor ſua,cũ ſimul cubaret,occidit.de Som.126 b,Deinde cubitum diſceſsimus. de D. 133 b, Alligandi eſſent omnes, qui cubitum irent. Tuſ.188 a,Itaq; narrabat eum grauiter de hoc ipſo cubantem diſputauiſſe.ad Her.22 b, Aegrotus in lecto cubans. pro Mur. 142 a, Cretes,quorũ nemo guſtauit unquam cubans.de Or.141 a,Simonides dicitur ex eo quod meminiſſet,quo eorũ quiſq; loco cubuiſſet,demonſtrator uniuſcuiuſq; ſepeliendi fuiſſe.

Cuias,atis.unde,qua ex gente uel ſecta. Tuſc. 249 a, Socrates cum rogaretur,cuiatem ſe eſſe diceret, mundanum,inquit : totius enim mundi ſe incolam, & ciuem eſſe arbitrabatur.

Cuius,a,um.id eſt,cuius.I. V. 105 a, Vt optima conditione ſit is,cuia res ſit,cuium periculum.& 151 a,162 a.

Cuiuſdammodi. de Fi.133 a Iam uerò animus non eſſe ſolùm,ſed etiã cuiuſdãmodi debet eſſe.de D.li.2,Nũ etiã ſi fiſſũ cuiuſdãmodi fuerit in iecore,lucrũ oſtẽditur.

Cuiuſmodi. Tuſc. 252 b, Vbi enim melius uti poſſumus hoc cuiuſmodi eſt,ocio.de In.44,Legem cuiuſmodi ſit conſeruarit.

Cuiuſmodicũq;.pro Cl.21,Cuiuſmodicunq; mater ſit.

Cuicuimodi. pro S. R. 34, Vereor enim cuicuimodi es Roſcine,&c.At.li.3,Tuq; ad me uelim omnia quàm diligentiſsimè,cuicuimodi ſunt, ſcribas.de Le.li.2,Neq; in populo lex,cuicuimodi fuerit illa.

Cuiuſquemodi.de Fin.64 b,Quum enim fertur quaſi torrens oratio, quamuis multa cuiuſquemodi rapiat,nihil tum teneas,nihil apprehendas.pro Fla.Tabulæ cuiuſquemodi.I.V.Act.6, Homines cuiuſquemodi.

Culcitra,træ.puluinus,lectulus.Tuſc.200 b,Collocemus hunc in culcitra plumea, pſaltriam adducamus,etc.At. 221 b, Silius culcitras non habet.

Culeus, lei. de In. 85 a, Quidam iudicatus eſt parentem occidiſſe, & ſtatim quòd effugiendi poteſtas non fuit, ligneæ ſoleæ in pedes inductæ ſunt,os autẽ obuolutum eſt folliculo & præligatum:deinde eſt in carcerẽ deductus, ut ibi eſſet tantiſper dum culeus,in quem cõiectus in profluentem deferretur, compararetur,&c. Q.Fr. 300 a, Inſuere aliquẽ in culeum.pro S.R.23 b,& 30 a.

Culina,næ.popina.Ep.131 a, Oblitus ne es fungorum illorum,quos apud Niciam? & ingentium culinarum cum Sophia Septimiæ? & Ep.li.15,Vbi igitur,inquies, philoſophia? Tua quidem in culina, mea moleſta eſt.

Culmen,nis. columen.In Arat.187 a,&c.388 b,In cœlũ uictor magnum ſub culmine portat.

Culmus,mi.frumenti calamus, à radice ad ſpicam.de Se. 87 b,Herbeſcens uiriditas,quæ nixa fibris ſtirpium ſenſim adoleſcit, culmoq; erecta geniculato, uaginis iam quaſi pubeſcens includitur.

Culpa,pæ. cauſa,meritum, crimen, reprehenſio.de Vn. 203 a,Ego me,ſi quid poſtea fraudis aut uicij euenerit,

extra omnẽ culpã cauſamq; pono. pro Lig.137 a, Cũ à te non ſolùm liberationem culpæ, ſed etiã errati ueniã impetrauiſſent.de Se.78 b,Sed omniũ iſtiuſmodi querelarum in moribus eſt culpa,nõ in ætate.de L.186 a,Senatori qui nõ aderit,aut cauſa,aut culpa eſto.& 191 b, Nam Caſsio legis culpam Scipio tuus ſuſtinet,quo autore lata eſſe dicitur,tu ſi tabellariam tuleris,ipſe præſtabis.Ep.78 b, Simus igitur ea mẽte, ut nihil in uita nobis præſtãdũ præter culpã putemus.Ep.136 a,Nihil eſt ſapientis præſtare,niſi culpã.At.250 a, Atticæ meæ uelim me ita excuſes,ut omnem culpã in te trãsferas. Att. 122 b,Malo Tyronis uerecundiã in culpa eſſe,quàm liberalitatẽ Curij.Att.101 b,Vt iam ne iſtius quidẽ rei culpã ſuſtineã, quo minus diu fuerim in prouincia, quàm fortaſſe fuerit utile.Qu.F.314 b,Cũ Domitius dixiſſet, ueſtra culpa hæc acciderũt equites Rõ.At.137 b,Iudicans hæc eius opera accidiſſe et culpa.de Or. 181 b,Magis adeò id facilitate quàm ulla alia culpa mea cõtigit. Qu.de Pet.209 a, Hoc ſine maxima culpa negligẽtiæ fieri non poteſt. pro Mar.133 b,Et ſi aliqua culpa tenemur erroris humani,à ſcelere certè liberati ſumus. pro Pl.270 a,Neq; uerò, ut te liberent aliqua culpa,quã tu uereris ne à te ſuſcepta uideatur. de Or. 93 a,De reliquo iã noſtra culpa erit,ſi te dimiſerimus.de Sen.97 b, Sua uicia inſipiẽtes, et ſuã culpã in ſenectutẽ cõferunt. At.129 a,Omnino omnem culpam Domitius in Pompeium confert.& 135 b,At ſolet, cùm ſe purgat, in me conferre omnem illorum temporum culpam.pro Font. 277 b, Transferre culpam in alios. At.211 a,Ego librarios tuos culpa libero,neq; te accuſo.At.285, Brut.Huius rei culpa in te reſidet.de Fi.55 b,Simili ſunt in culpa qui officia deſerũt.Ep.160 b,Nos in culpa ſumus. Epi. 12 b,Multorum eſt & uaria culpa.& 13 a,Vt iam ſit in ijs culpa,qui me defenderunt.de N. 75 b,Vt ſi medicus ſciat eum,qui,&c.magna ſit in culpa.Att.101 b,Suſtinere culpam alicuius rei. Ep.252 b, Horum malorũ culpam fortuna ſuſtinet. Ep.266 b,Non potes effugere huius culpæ pœnam,te patrono. Or. 200 a,Iniuſti oneris impoſiti tua culpa ſit, mea recepti.I.V.165 a,Suſtinere cauſam mortis alicuius.At. 207 b, Magius omnem cauſam ſuſtinet. I. V.263 a,Ego culpam in te fuiſſe demonſtro.I.A.170 b, Cauſa eius belli in perſona tua cõſtitit. Quint.Frat. 290 a, Ea ferre homines moleſtiſsimè debent,quæ ipſorum culpa contracta ſunt.I.V.263 a, Aut omnes extra culpam eſſe,aut uni attribuendam eſſe culpam.Or.215 b, Sed & illi priores erant,& Ephorus in culpa eſt.& 209 b,Vt in eo,in quo reprehendatur, culpam in aduerſariũ cõferat. de In.65 a, Eximere aliquẽ à culpa.pro Mu.141 a,Ille piè fecit,et hic à culpa remotus eſt.pro Cl.44 a,Nõ omnes in culpa ſunt ac ſuſpicione ponendi.Ep.157 a,Dum ſi quid acciderit mihi à reprehenſione temeritatis abſim.pro Pl. 260 a,Cũ te ædilem fieri oportuiſſe dicis,populi culpam,non competitoris accuſas.& ibi. Non competitor à quo es uictus, ſed populus à quo es præteritus,in culpa eſt. I. V.244 a,In hoc genere omnes inſunt culpæ, auaritiæ, maieſtatis,libidinis,&c.de In.68 b,Facti alicuius atrocitatem, aut omnino culpam augere.Off.18 a, Cauendum eſt,ne maior pœna,quàm culpa ſit.de N.78 a,Nec cum Paridis libidinem uidemus, à Deo cauſam requirimus, cum

Universidad de Deusto Biblioteca

culpæ penè uocē audiamus.de Or.105 a,Nunc ille dānatus, nullam aliam ob culpam, niſi propter inſcitiam dicendi.At.138 a,Sed opinor quieſcamus,ne culpam noſtram coarguamus.At.184 a,Ea eſt enim cōtracta culpa,ut,&c. et 176 a,Vicio meo pereo,omnia culpa cōtracta ſunt.pro Rab.90 b,Non enim C.Rabirium culpa delicti in diſcrimen uocauit.pro S.R.37 a,Ergo idcirco turpis hæc culpa eſt,quod, etc.Ep.262 a,Graues ſolent offenſiones eſſe ex grauibus morbis,ſi qua culpa commiſſa eſt. Par. 119 b,Peccare,eſt tanquam tranſire lineas,quòd cum feceris,culpa cōmiſſa eſt.pro S.R. 26 a,Iam profectò intelliges, te inopia criminum, ſummā laudem S.R. uicio et culpæ dare.pro R.P.127 a,Nolite igitur fortunam conuertere in culpam.In Verr. 259 b, Non dicam ne illud quidem, ſi maximè in culpa fuerit Apollonius, tamen,&c.

Culpo,as.culpæ do,culpæ alicuius tribuo,in culpa pono, reprehendo.In Sal.273 a,Non te tui piget homo leuiſſime, cùm ea culpas, quæ in hiſtorijs gloriæ mihi ducis? et ib.b,Bibuli patientiam culpaui.

Culter,tri. Off.37 b, Dionyſius cultros metuens tonſorios,candente carbone ſibi adurebat capillum.

Cultio,onis.cultura.de Se.89 a,Qui ſe agri cultione oblectabant.I.V. 199 a,Cultio agri.

Cultor,oris. Of.22 a,Alij ueritatis cultores, fraudis inimici.

Cultrix,cis.de Fin.134 a.

Cultura,ræ. cultio,cultus.de Sen.88 b,Heſiodus de cultura agri ſcripſit.de Ar.116 b,Sicut in uitibus noua ſarmenta cultura excitantur. contra Rul. 82 b, Ager deſertus à plebe atq; à cultura hominū.Tuſc.177 a,Ager quamuis fertilis ſine cultura fructuoſus eſſe non poteſt. contra Rul. 85 a, Ager nihil ferens niſi multa cultura, magnoq; labore quæſitum.de Fin. 134 a, Adhibere culturam uitibus.de Fin.114 b,Si cultura uitium in uite inſit ipſa,&c.pro Fl.161 a,Ager natura perbonus, & diligentia culturaq; melior.

Cultus,a,um. Tuſcul.177 b,Animi non omnes culti fructum ferunt.pro Qu.R.50 b,Ager nulla ex parte cultus,incultus.)(.Cultiſſimus.de Cl. 194 b, Studium philoſophiæ à prima adoleſcentia cultum, & ſemper auctum nuper reuocaui.I.A.169 b,Poſtea cultus ſum à te, tu à me obſeruatus.

Cultus,tus.Epiſtol.127 b, Dabimus ſermonem ijs qui neſciunt nobis, quocunq; in loco ſimus, eundem cultū,eūdem uictum eſſe.Off.18 b,Eademq; mediocritas ad cōmunem uſum cultumq; uitæ referenda eſt. de Or.87 b, Homines à fera agreſtiq; uita ad hunc humanū cultum ciuilemq; deducere. Off.32 a,Quæ ad uictum cultumq; pertinēt.Off.6 a,Delectant etiam magnifici apparatus uitæq; cultus cum elegantia & copia.de Fi.137 b,Animi cultus quaſi quidā humanitatis cibus. Off.35 b,Quibus reb. exculta hominum uita tantum diſtat à cultu uictuq; beſtiarum.de N.20 a,Cultus & curatio corporis erit adhibenda deo.et 58 a,Oues nullum fructum edere ex ſe ſine cultu hominum & curatione poſſent.de Le. 156 a, Agricolæ cultu ſtirpes diuturnæ ſeminantur. de In.82 b, Tribuere alicui officium & diligentem cultū.

Cum,præpoſitio. de N. 37 b,Homo quæ agit, ea molitur cum labore operoſo & moleſto. pro R.P.123 a,Quod cum ſpe magna ſis ingreſſus,id non exequi uſque ad ex-

tremum.I.V.168 a,Sic habeo ſtatutum cum animo ac deliberatum.pro Clu.32 a,Si cum animis ueſtris longo interuallo recordari illius uitam uolueritis.I.V.153 b,Cōſiderate cum ueſtris animis uoſmetipſi.de In. 64 a,Perſpicere aliquam rem cum conſilio & cura. I. V. 191 a, Cum aratoribus et cum ciuitatib. frumentum æſtimaſſe.At.118 b, Vagamur egentes cum coniugibus & liberis.de Or.124 a,Et tu cum gladio cruento comprehenſus es.Or.218 b,Quo de genere cum exemplis ſuprà diximus.Off.74 b,in Cod. Ger. Is cum prima luce Pomponij domum uenit. de Opt.244 a,Inſcius faciendi,cū aliqua ſolertia iudicādi.Or.214 a, Orationem cum ſeueritate audiri, poetas autem cum uoluptate. pro Cec. 289 b,Cū ferro inuadere in aliquem.pro Clu.28 a,Semper magno cum metu dicere incipio.Off.27 b,Ira procul abſit,cū qua nihil rectè fieri poteſt.I.C.104 a,Hiſce omnibus Catilina cum reipublicæ ſalute & cum tua peſte ac pernicie proficiſcere. de D. 94 b,Conſcenſio in naues cum fuga.Tuſc.241 a,Immiſſi cum falcib. multi locum purgarunt.& 231 b,Omnia rabidè appetenti cum inexplebili cupiditate.Ep.20 a,Iulium cum his ad te literis miſi.Ep.170 b, Quanquam intelligo me cum multis eſſe facturum:tamen, &c. de Am.111 a,Idq; faciunt cum deſiderio,et cū quadam ſimilitudine amoris humani. de Or. 112 b, Quid deniq; cum aliqua uirtute aut fecerit aut tulerit.Qu. Fr.300 b,Facere aliquid cū cauſa.de Sen.77 b,Sæpe mirari ſoleo cū hoc C.Lælio, etc.At.577 a, Quare id quoq; uelim cum illa uideas,ut ſit,qui utamur.At.111 b,Tu ipſe cum Sexto ſcire uelim quid cogites de exeundo. ad Her. 40 a, Venit iſte cum Sago. & ibid. Mulier cum magno fletu.de Ar. 245 b, Reſpōſum aruſpicū,in quo cum alijs multis etiam illud eſt,loca ſacra,&c.de Or.136 a,Cum cæteris tuis laudibus,hæc eſt maxima.

Cum aliquo ſtare,uel facere:id eſt,ab aliquo. I. A. & Ep.74 a, l. Mecum.

Cùm,uel Quum,uel Quom,aduerbium,cauſam & tempus ſignificat. In Sal.273 a,Nō te tui piget homo leuiſſime,cum ea culpas,quæ in hiſtorijs gloriæ mihi ducis? de Or. 122 b, Numa magnus uir habendus eſt, cum illā ſapientiam conſtituendæ ciuitatis duobus propè ſeculis antè cognouit,quàm eam Græci natum eſſe ſenſerūt. I. V.74 a,O præclarā exiſtimationem noſtri ordinis,cū ſocij iudicia de pecunijs repetundis fieri uolunt.de Or. 117 a,Vix annus interceſſerat,ab hoc ſermone, cū iſte accuſauit Norbanū. I.V. 126 b, Vna nox interceſſerat, cū iſte illū ſic diligebat, ut diceres inter eos omnia eſſe communia.pro Cl. 23 a,Dies nondum decem interceſſerant,cum ille alter filius necatur. & 20 a, Mater quæ multos iam annos,& nunc,cum maximè filium interfectum cupit,&c.de Cl.169 a,b,M. Curius, cum Appius de plebe conſulem non accipiebat, patres autores fieri coegit.pro Cl.32 b,Vnus & alter dies interceſſerat,cū &c.I.A.263 a,Fides mea,quam cum ſecutus es,nunquā te conſilij tui pœnitebit. Sal.in Ci. 270 b, Sed cū in te modeſtiam nullam animaduerto,reſpōdebo tibi.de Or. 105 a,Qui nunc cum ille dānatus eſt,tamē dicunt,&c.de Fin.91 b, ad Her.29 b,Bene facitis,cum uenitis,&c. Præclarè facis,cum tenes memoria, etc.Ep.214 a,Tibi gratias ago, cum tantum meæ literæ potuerunt, ut his lectis,

lectis,&c.Epiſt.133 a,& Att.126 b, Gratulor tibi,cum tantum ualeas apud Dolabellam,quantū,&c.Ep. 263 a, Mihi gratiſſimum feciſti,cum eum nobis amicum quàm ſeruum eſſe maluiſti.de Nat.130 a,Sæpe de L.Craſſo uideor audiſſe,cum te togatis omnibus anteferret.Att. 37 a,Cum diceret.Ep.74 a,Cum unum ſit iudicium.Ep.79 a,Præſertim cū poſſem promittere.pro Fl.159 a,Vnum quidē erat tempus,cum L.Flacco portas tota Aſia claudebat,Cappadocem autem illum recipiebat. Att. 193 a, Iam pridem ſcito eſſe,cum unum te pluris quàm omnes illos putem. Attic.147 b , Aliquot enim ſunt anni , cum nos duos elegi,quos præcipuè colerem.Ep.251 a, Multi anni ſunt, cum ille in ære meo eſt.Orat. 213 b , Iam anni quadringenti ſunt,cum hoc accidit.Ep.253 a, Iam biennium eſt,cum uirtuti nuncium remiſiſti.de In.42 a,Fuit quoddam tempus , cum in agris paſſim homines beſtiarum more uagabantur.Att.207 b,Biennium præterijt, cum ille aſſiduo curſu cubitum nullum proceſſerit . pro Mur.143 b,Omnia quæ per hoc triēnium agitata ſunt, iam ab eo tempore,quo à L. Catilina & C. Piſone initum conſilium ſenatus interficiēdi ſcitis eſſe. pro Mur. 127 b, Cum ego uerò tanto interuallo clauſtra iſta nobilitatis refregiſſem,&c.non arbitrabar accuſatores eſſe dicturos,&c.In Ver.231 b, Cum diutius in negocio curàq; fueram,ad Carpinatium reuertebar.de Som.126 b, Cum in Africam ueniſſem , &c. nihil mihi fuit potius, &c.Ep.40 a,Cum eſt allatū ad nos de temeritate eorū, qui,&c grauiter primo nuncio commotus ſum, etc. & 49 b , Poſteaquàm mihi renunciatum eſt de obitu filiæ tuæ,ſanè quàm pro eo ac debui grauiter moleſteq; tuli.

Cùm & tum,præcedit illud,hoc ſubſequitur. ſolet autē utrunq; pro & explicari:aut cùm,pro non ſolùm:tum, pro ſed etiam.Illud etiā obſeruatur,ut cùm minus quiddam,tum uerò,grauius & maius ſignificet.de In. 79 a, Hæc cùm ſummè inutilia,tū multo turpiſſima ſunt. Att. 112 a,Imperatus cùm à militibus, tum à pecunia. Epi. 8 b,Lentulū noſtrum cùm cæteris artibus , tum in primis imitatione tui fac erudias.Ep.223 b,Cùm mihi multa grata ſunt,tum in primis,quod,&c.de Nat.13 a,Id cùm ſæpe,tum cum te audirem paulo antè contigit . Epiſt . 223 b , Ego cùm antea ſtudioſè commendabam Marcilium, tum multo nunc ſtudioſius,quod,&c. Att.2 a,Sanè ſum perturbatus,cùm ipſius Satrij familiaritate,tum Domitij,in quo,etc.Acad.17 a,Ergo de omni ſtatu,conſilioq; totius uitæ,aut certare cum alijs pugnaciter,aut fruſtrari cùm alios,tum etiam meipſum uelim:Epiſtol.264 a, Nam cùm maximā cœpiſſem lætitiam ex patris epiſtola,tum uerò iucundiſſimæ tuæ literæ cumulū mihi gaudij attulerunt.Ep.133 b,Nā cùm te ſemper tantùm dilexerim,quantum,&c.tum his tuis factis ſic incēſus ſum, ut,&c.& 70 b,Ad conſolandum autē cùm illa ualeant quæ collegiſti,&c.tum nihil plus,quàm quod,&c. Ep. 153 a,Nam literæ tuæ, cùm rebus ipſis eſſent & beneficijs in remp. gratiſſimæ , tum erant grauiſſimis uerbis ſententijsq; plenæ.At.104 a,Hoc cùm antea intelligerem,tum uerò proximè iudicaui.Attic.41 b , Niſi mihi dolor meus,cùm omnes partes mentis,tum maximè huius generis facultatem ademiſſet.Ep.234 a, Quare cùm dolore conficior,tum etiam pudore. Attic. 42 a , Itaq; cùm meus me mœror quotidianus conficit , tum uerò

hæc addita cura uix mihi uitam reliquam facit. de Ora. 96 a, Sine quo , cùm in uita nihil quicquam egregium, tum certè hoc quod tu expetis , nemo unquam aſſequetur.Atti.104 b,Ex uictoria cùm multa mala, tum certè tyrannis exiſtet.& ibi. Qui acerrimè cùm cætera, tum hoc iter uituperarent.de Nat.1 a,Cùm multæ res in philoſophia nequaquā ſatis adhuc explicatæ ſunt, tum perdifficilis quæſtio eſt de natura deorum,&c.Epiſt. 144 b,Cum ipſum Furnium per ſe uidi libentiſſimè,tum hoc libētius,quod,&c.Off.61 b,Plena exemplorum eſt noſtra reſpub.cùm ſæpe aliàs,tū maximè bello Punico ſecundo,quæ,&c.Epi.249 a, Nam cùm te ſemper dilexi amauiq;,cum mei amantiſſimū cognoui in omni uarietate rerum mearum , tum patris tui pluribus beneficijs uel defenſus tribus temporibus,uel ornatus ſecundis, neceſſe eſt ut ſim totus ueſter.et 132 b, Velis per te,me hoc muneris,cùm ipſis amicis hominibus,tū municipio Caleno,tum Leptæ dare.de Cl.165 b, Cùm in cæteris ciuitatibus,tum maximè in noſtra. de Cl. 163 b,Quib. cùm rerum geſtarum gloria, tum etiam ſapientiæ laude perfrui licuit.pro Mar.131 b, Ille omnis anteactæ uitæ fructum hodierno die maximū cepit, cùm ſummo conſenſu Senatus,tum præterea iudicio tuo grauiſſimo. ad He. 30 a,Hoc exornationis genus cùm commodum eſt auditu,&c.tum uerò uehemēter comprobat,etc.Ep. 224 a, Nam cùm iamdiu diligerem M.Anneū,deq; eo,etc.tum uerò poſteaquàm mecum fuit,&c. neminem pluris facio.Epiſt.22 b,Primùm tibi,ut debeo gratulor, &c. & cùm gratulor,tum uerò,quibus gratiā agam,non reperio.Tuſ.148 a,Res militaris, in qua cùm uirtute noſtri multum ualuerunt,tum plus etiam diſciplina. Epi. 55 a, Quod cùm in omni re,tum in hoc maximè negocio potes exiſtimare.Ep.47 a, Omnino cùm miſerior res nunquam accidit,tum ne deliberatio quidem difficilior. & 244 a,Quo audito uehemēter ſum commotus, cùm de Syria,tum de mea prouincia,de reliqua deniq; Aſia.

Cum primùm,ut primùm,ubi primùm,ſimulatq;. Att. 52 b,Cum primùm Romā ueni , fuitq; cui rectè ad te literas darem,nihil prius faciendum putaui, quàm , &c. Ep.166 b , Cum primùm poterit iſthuc recurrere , non dubitabit,ne quo loco reip.deſit.Epiſt.153 b, Sed tamen cum primùm poſſe ingredi cœpit,non recuſabat,&c.

Cumprimis, imprimis.In Verr.122 b , Homo domi ſuæ cumprimis locuples . & 104 a , Homo cumprimis honeſtus.

Cumæ,arum.opp.de D.100 a,contra Rul.83 a.

Cumanum,ni.uilla Ciceronis.At.60 a,b. Epiſt. lib. 12.

Cumanus,na,num.in Rul.Cumanus ager.

Cumulatè,plenè,maiore menſura.Poſtquam.204 a, Si parum uobis cumulatè gratias egero, quæſo , &c. Qu. Fr.309 b,& At.141 b,Cumulatiſſimè ſatisfacere alicui. Top.229 b,Cumulatè ſatisfacere alicui. Attic.245 b, Id etiam ad dignitatē meam pertinet,eum non modò perliberaliter à uobis,ſed etiam ornatè cumulateq; tractari. Off 55 a,Aliquid cumulatè eſſe perfectum.de D.108 b,Quæ ut plenè eſſet cumulateq; perfecta, &c. Att. 92 b,Cumulatè publicanis ſatisfactum.Or.201 b,Cumulatius augere aliquod munus,quàm,&c.

Cumulatus,a,um.expletus,perfectus, plenus. de Orat. 211 b,Quid plenius quàm omni rerum genere cumulata

Universidad de Deusto
Biblioteca

oratio⁹de Orat.94 b, Fingendus est nobis detractis omnibus uicijs orator atq; omni laude cumulatus. & 86 b, Omni laude cumulatus orator.Ep.133 b,Vt mirarer locum augendi in eo fuisse, quod mihi iampridem cumulatum esse uidebatur. de Or.110 a, Hoc uicio cumulata est eruditissima illa Græcorum natio.Off.36 b, Quorũ studijs ea quæ natura desiderat,expleta cumulataq; habeamus.pro Sest.22 a,Perfecta cumulataq; uirtus.Attic. 187 a,Domus duplici decore cumulata.de Fin.77 b,Ex altera parte ponebas cumulatum aliquem plurimis & maximis uoluptatibus nullo nec præsenti nec futuro dolore, ex altera antè cruciatibus maximis nulla nec adiuncta nec sperata uoluptate.

Cumulo,as.augeo,adaugeo,expleo,compleo, perficio. Off.23 b, Africanus eloquentia cumulauit bellicam laudem.de Fin. 134 b, Summum bonum, quod cumulatur ex integritate corporis, & ex mentis ratione perfecta. pro S.R.23 b,Sed tamen hæc alijs nefarijs cumulant atque adaugent.I.C.100 a,Alio incredibili scelere hoc scelus cumulasti.Ep.220 b,A te peto,ut ea quæ initiò ostendisti,deinde quæ feci sti, ad exitum augere & cumulari per te uelis.de Or.151 b,Duæ partes mihi supersunt illustrandæ orationis ac totius eloquentiæ cumulandæ.Ep. 20 a,Remunerando cumulandoq; illustrare gratiam. et 332 b, Non possum non confiteri cumulari me maximo gaudio,quod,etc.pro Cæl.45 a, Nunc mihi animus ardet,& meum cor cumulatur ira.

Cumulus,li.accessio,summa,aceruus.pro S.R.19 b, Vt ad illam optimam prædam damnatio S.R. uelut cumulus accedat. At.67 b,Ad summam lætitiam,quam ex reditu tuo capio, magnus ex illius aduentu cumulus accidit.336 b, Ad tua innumerabilia in me unũ merita,quod fieri iam non posse arbitrabar, maximus hoc tuo fœlo cumulus accessit.Ep.22 a,b,Et magnũ beneficium tuum magno cumulo auxeris.cont. Rul. 78 b, Accesserint in cumulum manubiæ nostrorum imperatorum.At. 252 b, Qui quidem etsi per se est amabilis à meq; diligitur,tamen accedit magnus cumulus commendationis tuæ. de Pro.74 a,Ergo ille cumulus dierum hominis est dignitati tributus.pro Cl.33 a, Vt ad cumulum spe maiorum præmiorum ipsius sententia septima decima accederet. At.258 b,Libẽter corrigam,quæ à te animaduersa sunt, & de laudibus Dolabellæ deruam cumulum.Ep.264 a, Nam cum maximam cepissem lætitiam ex humanissimi patris epistola, tum uerò iucundissimæ tuæ literæ cumulum mihi gaudij attulerunt.Epist. 87 a, Peto à te ut ad eam uoluntatem, quam tua sponte erga Cecinnam habituras esses, tantus cumulus accedat commendatione mea, quanti me à te fieri intelligo.

Cunabula,orum. cunæ,rudimenta. de Diu. 97 a, Qui cum esset in cunabulis,educereturq;, &c. contra Rull. 86 a,Qui non in cunabulis, sed in campo consules sunt facti.in Sal.273 a, An ulla alia putas esse rudimenta & incunabula uirtutis?

Cunæ,arum. cunabula,culcitræ infantium. de D. 97 b, Platoni in cunis paruulo dormienti apes in labellis consederunt.de Se.94 b,Vagire in cunis.Tusc.168 b,Si puer occidit in cunis,ne quærendum quidem putant.

Cunctatio,onis.uel contatio,mora,tarditas. Att. 134 b, Audio à bonis uiris hanc cunctationẽ nostram non probari.de Am.104,Studium semper adfuit,cunctatio abfuit. in Verr.32 a, Dicam sine cunctatione quod sentio. Off. 15 a,Abiecta omni cunctatione adipiscendi magistratus sunt.Epist.124 b, Deniq; illud cogita quid offensæ fecerit in ista cunctatione te prius subisse nunc, &c. quàm fuisse.pro Sest.24 a,Nonnunquam cunctatione & tarditate,dum ocium uolunt etiam sine dignitate retinere, utrunq; amittunt.

Cunctator,oris.Epistol.120 b, Nosti Marcellum, quam tardus & parum efficax sit,itemq; Seruius,quàm cunctator. Cælij.

Cunctor,aris.remoror,retardo,differo.)↓.Propero. At. 160 b,Sed assequar omnia,si propero:si cunctor,amitto.aliter, Cuntor. Qu.Frat. 309 b, Quinetiam Publius confirmauit se nomẽ Vatinij delaturum.si Macer Licinius cunctaretur.Ep.52 b,Quibus rebus cognitis, cunctandum non sum in cursu bonorum consiliorum. de Vr. 169 b,Quam ob causam non est cunctandum profecti, non esse cunctandum: sin dubium, non esse contendimus,si exploratum tibi sit, posse te illius regni potiri. At.109 b, An cunctèr & tergiuersèr & in ijs me demorer, qui tenent, qui potiuntur?pro Sest. 21 a, An etiam tua quiescerentis? cunctaremini? timeretis? de Diuin. 92 a, Quam uelis cunctare, tamen tibi est percundum. Tusc. 172 b, Cunctari illum diutius in uita fortunæ, obiectum inutile putabat ipsi.de Or.146 a, Cunctantem & quasi uerecundantem incitare.Epist.79 a, Excitare aliquem cunctantem & diffidentem.Attic.34 a,& de Sen.79 a, Vnus homo nobis cunctando restituit rem.

Cunctus,a,um.totus,omnis,uniuersus.de Nat.46 a, Summo cunctam intuẽs terram de diuina ratione disputemus. de Som.130 b, Cum ad idem, unde semel profecta fuerant, cuncta astra redierint. Antequàm.194 b, Quoniam laborem pro cunctis ferre consueui.de Orat. 100 a, Pro cunctis ciuibus lucem ingenij sui porrigere.Epist.156 a, Cuncta prouincia.de Cl.167, Cuncta Græcia.Ep.42 a, Cunctus populus.I.A.164 b, Quid ergo? in tanta lætitia cunctæ ciuitatis me unũ tristem esse oportebat.contra Rull.47 b,Alexandria,cunctaq; Ægyptus.

Cuneolus,li.de Vn.203 a, Crebris quasi cuneolis insertis unum efficiebant ex omnibus corpus.

Cuneus,nei.quod inseritur in ligno, quo facilius findatur.Tusc.189 a,Hos ille cuneos fabrica crudeli inserens, prorupit artus.

Cuniculus,li. foramen occultum sub terrâ. I. A.184 b, Ipse in templum nescio quà per Gallorum cuniculum ascendit.Qu.Fr. 318 b, Quatuor eius conseruos Venafri cuniculis oppresserat.contra Rull.61 a, Quæ per cuniculum petebatur,ea nunc cuniculis oppugnatur.pro Cæcin. 302 a, Non opinor eos in cuniculum quà aggressi erant,restitui oportere.

Cunus,ni.natura,intercapedo. 140 a, Quid quod uulgò dicitur,cum nos te uoluimus cõuenire, num obscurum est?

Cunque.de Cl. 189 b,Quicquid habuit, quantumcunq; fuit,habuit ex disciplina.Attic. 241 b, Hoc quàlecunq; esset te scire uolui.pro Arch.188 a, Hæc facultas, quantacunq; in me est, &c.nunquam, etc.pro Sest.58 a, Quod iudiciũ cunq; sibi erat,damnabatur.de D. 117 a,

Perinde utcunq;,&c.ita,&c.pro Clu.21 a,Cuiusmodicunq; mater sit.Attic.210 a,Quantuscunq; sum. Attic. 232 a,Quacunq; me commoueo.

Cupa,pæ.uas uinarium latè patens,in quo musta coquuntur,& defecantur,ut inde in dolia reponantur.I.P. 94 a, Panis & uinum à propola atq; de cupa.

Cupedia,sunt cibi suauiores,& lautiores, seu potius eorum appetitus. Tusc.214 b,Ægrotationi autẽ talia quædam subiecta sunt,auaritia,ambitio,mulierositas, perui ecacia,liguritio,uinolẽtia,cupedia,et si qua sunt similia.

Cupidè,studiosè.pro S.R.26 b, Agros suos studiosè colebant,non alienos cupidè appetebant.de Ora.110 a,Hoc si tu cupidius factum existimas,Cæsari attribues:si familiarius utriq; nostrũm. Off.7 b, Cum utrisq; separatim locutus est,ne cupidè quid agerent.I.A.170 b, Quid cupidè à senatu,quid temerè fiebat.

Cupidissimè.aduerb.l.Præmium.

Cupiditas,tis.ἐπιθυμία,auiditas libido,desideratio,desiderium,studium,amor,ardor amoris, cupiditatis sitis, ardor mentis ad gloriam,impetus animi.de In.424 a, Hæc cæca ac temeraria dominatrix animi cupiditas ad se ex plendam uiribus corporis abutebatur.pro S.R.35 b, Cupiditas & auaritia reddit homines cæcos. I. V.146 a, Vos iam coniectura assequi potestis,quam multas cupiditates,quàm uarias,quàm infinitas habuerit. pro Quinct.9 b,Cupiditas atq; auaritia respirasset.pro Syl.151 a,P. Sylla dignitatis habuisse nimis magnam iudicatus est cupiditatem.Ep.32 b,Aut impiam cupiditatem contra salutem tuam habeamus.cont.Rul.62 b, Summa auaritia, infinitaq; omnium rerũ cupiditas.pro Pla. 265 a, Cuius quantam bonoris huius cupiditatem fuisse creditis? At. 194 b, De uoluntate tua uel studio potius & cupiditate ut simul simus,non dubito.de Cl. 193 a, Ardebat autem cupiditate, sic ut in nullo unquam flagrantius studium uiderim.& ibi.b, Admirabili quodam ad philosophandi studio concitatus.I.V.83 a, Cupiditas & studiũ defendendæ ueritatis.& 153 a,Studia cupiditatesq; bonorum.de Cla.194 b,Duo,qui me imitandi cupiditate incitarunt.pro Quin.2 a,Alicuius studio ac cupiditati morem gerere. At.213 a, Intemperans sum in eius rei cupiditate,quam nosti,de Or.96 a,Vos nimis etiã uideo flagrare cupiditate.Indomitæ atq; effrenatæ animi cupiditates.l.Indomitus. At.106 b, De triumpho autem nulla me cupiditas unquam tenuit.de Or.92 a, Frangere cupiditates.de L.182 b, Minima olim istius rei fuit cupiditas. I.P.92 a, Quæ te prædo amentissime nisi prædæ cupiditas tam cæca rapiebat.& ibi.Meditare quibus uerbis in censam illius cupiditatem comprimas atq; restinguas. I. A.240 b, Acerrima illa et fortissima cupiditas imminuta ac debilitata est.pro Do.236 a, Proiecta quædam & effrenata cupiditas.Par.116 b,Nunquam expletur, nec satiatur cupiditatis sitis.I.P.92 a,Cæsar fertur(mihi crede)gloriæ,flagrat,ardet cupiditate triumphi. I. A. 204 a,Cupiditas dominandi præceps & lubrica.Ep.67 a,Ardeo cupiditate incredibili nomen ut nostrum scriptis cẽ lebretur tuis.Ep.69 a,Illa nos cupiditas incẽdit,de qua omnibus scripsi,festinationis, quòd alacres animo sumus, &c.Tusc.157 b, Natura inest mentibus nostris insatiabilis quædam cupiditas ueri uidendi: et ortæ ipsæ locorũ illorum quo facilioremnobis cognitionem rerum cæle

stium,eo maiorem cognoscendi cupiditatẽ dabunt.Epi. 17 b, Præsertim eum sine suspicione tuæ cupiditatis non positis illius cupiditatem refutare.pro Pl.268 a, C.Alsij uoluntas erga Cn.Plancij salutem,quam ille sine ulla cupiditatis suspicione præ se fert.I.V.146 a,Iam coniectura assequi potestis,cuius prædo iste in illa prouincia fuerit,quàm multas cupiditates,quam uarias,quàm infinitas habuerit.de In.82 b,Continentia est,per quam cupiditas consilij gubernatione regitur.I.A.188 a,Vir omni carẽs cupiditate.pro Cl.50 a,Et cæteri, qui sine cupiditate uixerũt.pro Fl.150 b,Testes,qui aut sine ullo studio dicebant,aut cum dissimulatione aliqua cupiditatis. pro Mar.135 b,Qui & sine amore, & sine cupiditate, rursusq; sine odio et sine inuidia iudicabit.pro De.149 a,Is nemini in illa causa studio et cupiditate cẽcedebat. de Or.101 a,Docemur autoritate nutuq; legum,domitas habere libidines,coercere omnes cupiditates.

Cupido,inis.Anteros.I.V.200 b,Cupido ille marmoreus, qui est Thespijs.& 131 b, Vidi argẽteum Cupidinẽ cum lampade.de N.61 a,Ex Venere et Mercurio Cupidinem secundũ natum accepimus.et ibi. Diana,quæ pinnatum Cupidinem genuisse dicitur.& ibi.b,Cupidines multi.

Cupido,pro cupiditate.Tusc.204,Cupido cœpit miseram. Ennij.

Cupidus,a,um.studiosus,appetens,auidus,amans,obseruans.Epi.6 b, Quo quidem tempore cognoui Hortensium percupidum tui,studiosum Lucullum.I.V.111 a,Ille uehementer tui cupidus est.Epist.154 a, Homo pudens & cupidus satisfaciendi reip.de Or.89 a,Græci contentionis cupidiores quàm ueritatis.de Or.93 b, Homo nostri cupidissimus.de Orat.98 a, Si ea sepositâ, ut dicis, essent,tuq; uidere spectandi cupidus esses.Off.31 a, Aliquis cupidus in perspicienda cognoscendaq; rerum natura.de Orat.110 a,Sum cupidus te audiendi. Off.63 b, Emit homo cupidus et locuples tanti,quanti Pythius uoluit.pro Fon.280 b,Cupidus, Moderatus.

Cupio,pis.opto,desidero,aueo,exopto,expeto, appetò, concupisco,cupidus sum,studeo,sitio,studio ardeo, cupiditate ardeo,auidè sum affectus de aliqua re, eloquentiæ laude ducor,cupiditatem habeo,cupiditas me tenet, libidinẽ habeo;cupiditate alicuius rei flagro uel inflammatus sum,cupiditate in aliquam rem immineo,desiderio teneor.studio efferor te uidendi,alacer animo sum, auiditas me tenet,gestio,immineo,cupiditas alicuius rei est,omnes trahimur laudis studio,& optimus quisq; maximè gloria ducitur, studio aliquo incensus sum uel incendor.At.54 b,Cum ad Clodium uentum est,cupijt diẽ cõsumere.I.A.217 b, Ego cõseruare coloniã populi Ro. cupio,tu expugnare studes.de Cl. 196 b, Tibi fauemus, tua uirtute frui cupimus,tibi optamus eam remp. quæ, &c.Ep.3 b,Nam ij Bibuli sententiã ualere cupierunt.et 69 a,Hæc nos uitare cupimus.de Or.83 a,Neq; uerò nobis cupientibus et optantib.fructus ocij datus est.de Ar. 254 b,Qui cupientem Italiam,populũ Ro.desiderantẽ excitauit.I.A.258 b, Cùm semel ad eum, quem cupimus optamusq; uestitum redierimus.Tusc.217 a, Ardenter cupere aliquid.I.C.98 a,Cupio me esse clementẽ.Acad.17 a,Ardere studio ueri reperiendi.pro S.R.43 b, Is mihi causam tradidit,quẽ sua causa cupere ac debere intelligebat. At.259 a, Dolabellæ causa et cupio et debeo.I.V.

145 a, Cupere omnia causa alicuius. Epist. 227 a, Vehe-
menter cupere causa alicuius. Ep. 230 b, Cuius causa om
nia tum cupio, tum mehercule etiam debeo. Epistol. 245
b, Et tibi, cui maxime cupio, satisfaciam. & 26 a, Faueo
Curioni, Cæsari honestißime cupio, pro Pompeio emo-
ri possum.

Cupitus, a, um. de Diuin. 89 a, Nec sese dedit in conspe-
ctum corde cupitus.

Cupressetum, ti. locus cupressis consitus. de Leg. 159 a,
In cupressetis Gnosiorum.

Cur, quid est, quòd, qua ratione, quid est causæ, cur, quid
est, quamobrem. de Orat. 160 a, Quid est causæ cur re-
pudietur? de Orat. 96 a, Causa cur cuperes, non erat.
Attic. 179 b, Iustam causam affers, quòd te uidere hoc
tempore non poßim. de Orat. 131 b, Quin prodis? id est,
cur non prodis?

Cura, ræ. diligentia, solicitudo, studium, angor, solicitudo
animi, angor animi, cogitatio, meditatio, metus, mole-
stia, diurnus & nocturnus metus, acerbitas. de Or. 160
a, Hæc acrem curam diligentiamq; desiderant. de In. 56
a, Quod ipse magna cum cura atq; diligẽtia scripsit. de
D. 99 b, Aegyptij omnẽ curam in siderũ cognitione po
suerunt. Ep. 21 b, De sacerdotio tuo quantã curam adhi
buerim, cognosces, etc. At. 151 b, Tu nunc enitere, ut nos
cura tua & prouidentia iuues. Off. 4 b, Quod in rebus
honestis & cognitione dignis operæ curæq; ponetur.
Ep. 143 b, Te hortor, ut in remp. omni cogitatione cu-
raq; incumbas. Item, Si qua de Pompeio nostro tuendo
cura te attingit. de Som. 131 a, Curæ de salute patriæ o-
ptimæ sunt. Att. 284 b, Studiũ tuũ curaq; de salute mea.
Qu. F. 324 b, Non omnino sumus sine cura anni uenien-
tis. At. 147 b, Quamobrem te rogo, ut in maximis tuis
curis aliquid impertias tẽporis huic quoq; cogitationi.
Off. 33 a, Omnes meas curas, cogitationes in remp. con-
fero. Ep. 130 a, Quanquã tum quidem uel aliæ quæpiam
rationes honestas nobis & curas & actiones darent. I.
A. 235 b, Et cogeris partẽ aliquã in Asiam deriuare cu-
ræ et cogitationis tuæ. de Or. 125 b, In ea cogitatione cu
raq; uersor, ut odorer, &c. Epist. 142 a, Sed caue, existi
mes me, quòd iocosius scribam, abiecisse curam reip. de
Am. 98 b, Quo cũ mihi coniuncta cura de re publica et
de priuata fuit. At. 1 a, Petitionis nostræ, quam tibi sum-
mæ curæ esse scio, huiusmodi ratio est. Epist. 16 b, Tibi
erit idẽ, cui salus mea fuit, etiam dignitas curæ. et 143 b,
Mihi maximæ curæ est, nõ de mea quidẽ uita, sed me pa
tria solicitat. & 119 a, Eos tibi & rẽ, de qua misi, uelim
curæ habeas. Postq. 202 b, Mihi maiori curæ erit, quem-
admodum quidẽ uobis gratiam referam, quàm quemad
modũ inimicorũ iniurias persequar. pro Do. 234 b, Ho
mines soluti & à cura liberati. At. 203 a, De Tyrone mi
hi curæ est. Item: Et de Tyrone uideo tibi curæ esse. Att.
140 a, Hãc rem, curã tibi maiorẽ afferre sentio. Ep. 114
b, Qua tu cura sis, quod ad bellũ attinet, nescio. At. 95 a,
Bibulus maximã belli curam sustinet. de Or. 137 a, Om-
nis cura mea solet in hoc uersari, ut prosim, &c. At. 70
a, Gratißima est mihi tua cura de illo meo primo et ma
ximo mandato. & 172 b, Mihi de augenda dignitate tua
curæ erit. I. V. 216 b, Is pollicetur sibi magnæ curæ fore,
ut omnia ciuitatibus restituerentur. Att. 39 a, Pompeius
de Clodio iubet nos esse sine cura. I. V. 69 b, Hunc ample
xatur, hunc iubet sine cura esse. At. 262 b, Et ipsi dixit uo
sine cura esset. & 245 a, Magna cura & solicitudine
Atticum & me liberaris, si, &c. Tus. 169 a, Nulla cura,
nulla solicitudo reliqua est. de D. 139 a, At ex ipso som-
no plurimæ curæ metusq; nascũtur. de Cl. 165 b, Vos ue-
rò & præsentem me cura leuatis, & absenti magna so-
latia dedistis. Ep. 188 a, Videbaris enim nõ solùm fauere
nobis, sed etiã grauem curã suscepisse, uehemẽterq; esse
de nobis solicitus. Att. 16 a, Cura & angor animi. de Cl.
165 b, Vt eorũ aspectu, omnis quæ me angebat de repub.
cura consederit. de Di. 85 a, Tu tamẽ anxiferas curas re
quiete relaxas. de Sen. 77 a, Cura, Quæ nunc te coquit,
et uersat sub pectore fixa. de Cl. 165 b, Quorũ memoria
in maximis nostris grauißimisq; curis iucũda sanè fuit.

Curantia, tiæ. cura, non curantia, incuria. Qu. F. 310 b,
Quòd me admones de non curantia, suadesq; ut memi-
nerim, &c. ego uerò memini.

Curatio, onis. procuratio, administratio. Tusc. 221 b, Sed
alia quædam ad eum est admouenda curatio. Tusc. 191 a,
Omnibus his nulla'ne est adhibenda curatio? de Nat. 20
a, Cultus et curatio corporis erit adhibẽda Deo. de Nat.
58 a, Oues nullum fructum edere ex se, sine cultu homi-
num et curatione possunt. Off. 17 a, Medici grauioribus
morbis periculosas curationes et ancipites adhibere co-
guntur. de D. 134 a, Aesculapius potest præscribere per
somnium curationẽ ualetudinis. Of. 35 a. et 51 a, b, Vale-
tudinis curatio, nauigatio, etc. pro R. P. 127 a, Rabirius
curationem & quasi dispensationem regiam suscepit.
Ep. 258 a, De medico tu bene existimari scribis, sed pla-
nè curationes eius nõ probo. pro Do. 216 a, Quasi ego
in isto genere omnino quicquam, aut curatione, aut po
testate ualuissem. & 223 b, Ne id quidem per legem Li-
ciniam, ut ipse tibi curationem ferres, facere potuisti. de
Ar. 251 a, Aedes Telluris est curationis meæ. Att. 243 a,
Seruilia pollicebatur se curaturam ut illa frumẽti cura-
tio S. C. tolleretur. Ep. 92 b, De curatione munerum re-
giorum locutus sum cum Oppio. de Nat. 1 b, An dij ab
omni curatione & administratione rerum uacent?

Curator, oris procurator. de Leg. 185 a, Sunto ædiles cu-
ratores urbis, annonæ, ludorumq; solennium. de Opt.
244 b, Demosthenes curator muris reficiẽdis fuit. I. V.
137 b, Aliquem curatorem præficere, qui statuis faciun-
dis præsit. Att. 1 b, Thermus curator uiæ Flaminiæ. con
tra Rul. 69 b, Curatores legib. agrarijs cõstituti sunt de
cẽ uiri. In Vat. 36 a, Legati, curatores, interpretes, etc.

Cures, ium. opp. Sabinorum. Ep. 255 a.

Curia, riæ. sedes ac templũ publici consilij, tribus. de Or.
143 a, Senatus frequens uocatu Drusi in curiam uenit.
de Fin. 91 a, Cato in ipsa curia legere solebat, dum se-
natus cogeretur. pro Mil. 119 a, Curia templum sancti-
tatis, amplitudinis, mentis, consilij publici, caput urbis,
ara sociorum, portus omnium gentium. Attic 85 b, Sca-
ptius inclusum in curia senatũ Salamine obsederat. I. V.
119 a, In curia Syracusis, quem locum illi Buleuterium
uocant. pro F. 158 a, Cum curia uindex temeritatis, mo-
deratrix officij, speculatur & obsidet rostra. Attic. 30 a,
Nulla res me à curia diuellet. de Diu. 86 b, Curia Salio-
rum, quæ est in Palatio. & 113 a, Curia Pompeiana, in
qua Cæsar occisus est. pro Dom. 228 b, Si id XXX
curiæ iußissent, num id iussum esset ratum?

Curialis, lis. tribulis, municeps. Off. 46 b, Cimon in suos
curiales Laciadas hospitalis fuit.

Curiatus, a, um. ut Curiata lex, quæ curiatis comitijs lata
erat. Curiata comitia, quæ in curijs litium causa fieri so
lebant: & quæ curiatim per lictorem conuocabantur,
quorum erant pontifices arbitri. Qu. Fr. 323 a, Appius
sine lege curiata cõfirmat se Lentulo nostro successurũ.
Ep. 17 a, Appius dixit in senatu palàm sese (si licitum es-
set, legẽ curiatam ferre) sortiturũ esse cum collega pro-
uinciã: si curiata lex non esset, separaturũ cum collega,
tibiq; successurũ, legemq; curiatã consuli ferre opus es-
se, necesse non esse. cont. Rul. 72, Consuli, si legem curia-
tam nõ habet, attingere rem militarẽ non licet. & 71 a,
Iam hoc inauditum est, uti curiata lege magistratus de-
tur, qui etc. pro Do. 220 b, Cẽturiata et curiata comitia.

Curiosè, diligenter. At. lib. 9, Cum de eo curiosè quæsis-
set seruus noster Dionysius. de Cl. 176 b, Conquirere ali
quid curiosius.

Curiositas, tis. nimia diligentia. Attic. 29 b, Sum in cu-
riositate ὀξύπεινος.

Curiosus, a, um. nimium in quærendo diligens. de Fi. 70
b, Reperiam multos non tam curiosos, nec tam molestos
quàm uos estis. & 49 b, Offi. 25 b, Peregrini & incolæ
officium est, nihil præter suum negociũ agere, nihil de
alio inquirere, minimeq; in aliena esse repub. curiosum.
pro Dom. 219 b, Curiosum est, ea scire uelle, quæ ad nos
non pertinent. de Nat 12 b, Quis enim non timeat curio
sum & plenũ negocijs deũ? Att. 61 a, Quare ut homini
curioso, ita perscribe ad me. At. 25 a, Tu quicquid inda-
garis de repub. facito ut sciam, tametsi nimis sum curio-
sus, statui enim nihil iam de rep. cogitare. pro Dom. 221
a, Non sum in exquirendo iure augurum curiosus. Att.
89 b, Sumus enim ambo bellè curiosi. At. 75 b, Si me ni-
hilominus nosti curiosum in repub. quàm te. pro Sest. 7
b, Sed hæc obstructio nõ ita obducta est, ut curiosis ocu-
lis perspici nõ poßit. pro Cl. 54 b, Seruulus per curiosus.

Curo, as. do operam, laboro, elaboro, studeo, diligentiam
adhibeo, curam adhibeo, medeor, curationẽ adhibeo, cu
ram in aliqua re pono, cura ac diligentia complector,
diligentiã in aliquã rem adhibeo uel confero, indulgeo,
deseruio, mihi curæ est, procuro, nõ est mihi tanti, nihil
minus curandũ est, de fama nihil laboro. At. 122 a, Eò ad
te scripsi, ut eam epistolam mihi curares referẽdam. Tu
fasciculum, qui M. Curio descriptus est, uelim cures ad
eum perferendũ. Att. 190 a, His uelim meo nomine red-
dendas literas cures. de Diu. 90 b, Alexander ex eo auro
buculam curauit faciendã. Ep. 56 a, Funus ei satis amplũ
faciendum curaui. Ep. 57 b, Ego quæ pertinere ad te in-
telligam, studiosißimè omnia diligẽtißimeq; curabo. Ep.
124 a, Ego quæ ad te pertinere arbitrabor, studiosè dili
genterq; curabo, da operã ut ualeas. Epi. 142 a, Noctes
& dies nihil aliud ago, nihil curo, nisi ut mei ciues salui
sint. Epist. 200 b, Cura ut ualeas. Att. 210 b, Vides quanto
hoc diligẽtius curẽ, quàm aut de Rumone aut de Pollio-
ne. Ep. 114 b, Itẽ de pantheris, ut Cybiratas accersas, cu-
resq; mihi ut uehãtur. Ep. 19 b, Vereor, ne cum ueneris,
nõ habeas iam quod cures. At. 172 a, Omnib. rebus cura
& prouide, ne &c. At. 82 b, Pollicitus sum curaturum
me Bruti causa, ut ei Salaminij pecuniã soluerent. At. 4
b, Quibus nominibus pecuniã Romæ curari oporteret
L. Cincio HS. DCCCC. pro signis megaricis curaui.
Qu. F. 209 b, Redemptori tuo dimidiũ pecuniæ curaui.
At. 179 b, Minutius duodecim sola mihi curauit. At. 2 b,
Signa quæ nobis curasti, ea sunt ad Caietam exposita.
Ep. 259 b, Curio misi, ut medico honos haberetur, et ti-
bi daret, quod opus esset, me cui iußisset curaturum. Ep.
75 b, Erat enim curata nobis pecunia Valerij Mancipij
nomine. At. 103 b, Tartesiũ istum tuum mihi adeunti ur-
bẽ iube sodes nũmos curare. Ep. 57 a, Ego quia curo, at-
tẽdoq;, id tibi affirmo, te in istis molestijs nõ diutius fu-
turũ. pro Cor. 66 a, b, Sacra Cereris per Græcas sem-
per curata sunt sacerdotes. At. 71 b, Curare mãdata ali-
cuius. Top. 226 b, Curare negocia aliena. At. 1 b, Illã ma-
num tu mihi cura ut præstes. de Nat. 59 b, Magna dij cu
rant, parua negligũt. Aca. 30 b, Quis enim potest, cum
existimet à deo se curari, nõ semper diuinũ numen hor-
rere. de Fin. 76 a, Qui animi conscientiam nõ curat. de
Di. 130 b, Sed deos nõ curare opinor quid agat humanũ
genus. Ep. 13 b, Quintus Metellus, qui et summa uolũta-
te cesserit, neq; sanè redire curaret, &c. At. 228 a, Qu.
de emendo nihil curat hoc tẽpore. ad Her. 40 b, Ego pa
triã liberaui, uos liberi esse non curatis. At. 216 b, Id po
pulus curat scilicet. Att.* Nihil minus curãdum est atq;
hoc, &c. Ep. 256 b, Ego omnẽ spem tui diligenter curan
di in Curio habeo. I. P. 82 a, Cum diceres te uiolentis qui
busdam medicaminibus solere curari, At. 84 a, Appius
ἐξ ἀφαιρέσεως prouinciam curauit, sanguinem misit.
de Or. 164 b, Sed iam surgamus, inquit, nosq; curemus.
de Sen. 91 a, Adolescẽtes grauius ægrotãt, & tristius cu
rantur. At. 90 b, Atticã saluere iube, & eam diligenter
cura. in Ant 222 a, Reijcere & curare se. pro Clu. 25 b,
Mulier exclamat se ab eo nullo modo curari uelle, quo
curãte omnes suos perdidisset. Tus. 191 a, Corpora cura
ri possunt, animorũ nulla medicina est. pro S. R. 39 b, In
telligo me errare, qui cũ capiti mederi debeam, reduuiã
curẽ. pro Flac. 146 a, Curare periculũ atq; insidias ali-
cui per aliquẽ. pro Cæl. 49 a, Et quod facinus in alienũ
illatum seuerè acciperet, id omisisset curare in hospite?
Ac. 39 b Itaq; ea nolui scribere, quæ nec indocti intelli-
gere possent, nec docti legere curarent. I. Amarus.

Currens, tis. I. A. 187 a, Quanquam ille non eguit consi-
lio cuiusquam, sed tamen, ut dicitur, currẽtem excitaui.
Epist. 194 a, Nam illum paratum ut uideo, et ingressum
pleno gradu, cohortari non intermittemus, quo indies
longius discendo exercendoq; se procedat. Treb. Qu. F.
298 b, Hæc non eò dixi, ut oratio mea dormientem exci
tare, sed potius ut currentem incitare uideatur. Att. 96
a, Quintus filius currentem animum patris sui sorori
tuæ reconciliauit. Quint. Fr. 15 b, Quare facis tu quidẽ
fraternè, quòd me hortaris, sed mehercule currentem
nunc quidẽ, ut omnia mea studia in hunc conferam. At.
72 a, Sæpe tu me currentẽ hortatus es. et 219 a, b, Quòd
me hortaris, &c. currentem tu quidem, sed, &c. Ep. 252
b, Currentem ut aiunt, incitare. in Cat. 122 b, Non ut te,
qui mihi studio penè præcurris, excitarem.

Curriculum, li. spacium quo curritur. stadium, currus,
cursus. de Am. 104 a, Deflexit enim iam aliquantulum
de spacio curriculoq; mos maiorũ. pro Mur. 135 a, Cum
te de curriculo petitionis deflexisses, animumq; ad accu
sandum transtulisses. de Vn. 202 a, Qui rectè & honestè

Universidad de Deusto Biblioteca

curriculum uiuendi à natura datũ cõfecerit.pro Rab.91 b, Qui ex cõstituto spacio defensionis in semihoræ curriculum coegisti.pro Mur.137 b, Quasi desultorius in quadrigarum curriculũ incurrere.pro Rab. 96 b, Exiguum nobis uitæ curriculum natura circumscripsit, immensum gloriæ.pro Ar.191 a, In hoc tam exiguo tamq; breui uitæ curriculo.I.A.210 b, Omne curriculum industriæ nostræ, in foro, in curia, in amicorũ periculis propulsandis elaboratum est.pro Rab.131 a, Nec fas esse ducebam uersari me in uestro ueteri curriculo, &c. de Se. 82 b, Athletæ in curriculo se exercent.de Sen.84 b, Hæ sunt exercitationes ingenij, hæc curricula mentis.de Cl. 180 a, Qui tantum absit à primo, uix ut in eodẽ curriculo esse uideatur. Or.198 a, Ciceronem oratorem ex Academiæ spacijs extitisse: illa enim sunt curricula multiplicium uariorumq; sermonum. de Clar. 196 b, Tuum enim forum, tuum erat illud curriculũ, &c.et 166 b, Vereor ecquod'nam curriculum aliquãdo sit habitura tua singularis industria.de Legib.174 a, Quod sine curriculo & certatione corporum fiat.I.V.145 a, Si ne minimum quidẽ de meo curriculo, quod mihi semper propositum fuit, decessero.Aca.47 a, Breuia curricula uitæ.de Leg.177 a, Curricula equorũ.In Arat. Sol consistens in Cancro conuertit curriculum de Ar. 248 b, Tui sacerdotij sunt tensæ, curricula, etc.ad Her.24 b, Sic isti cum in artis curriculum descenderunt, aiunt, &c.et ibidem, Sic ut in stadium Rhetoricæ artis prodire nõ audeant.

Curro, ris. cursum conficio, cursum teneo, cursum curro. contra Rul.74 b, Cur non eosdem cursus hoc tempore quos antea cucurrerunt? Off.60 a, Qui stadium currit, eniti debet ut uincat. At.157 b, Curio cucurrit Puteolos.

Currus, rus. uehiculum.de Diuin.138 a, Quidam uisus est in somnis curru quadrigarum uehi. Postquam. 210 b, Equis insignibus & curru aurato in patriam reportari. Tusc.173 a, Cum sacerdotem ad sacrificium curru uehi fas esset. Attic.210 b, Nec est melius quicquam, quàm ut Lucullus sustineat currum, ut bonus sæpe agitator. pro S.R.35 a, Suis manibus in curru Automedontem collocat.pro Cæl.44 b, Claudia, quæ patrem triumphantem de curru detrahi passa non est.

Cursim, cursu.)(. Sensim.I. V.168 b, Ille sensim dicebat, quod causæ prodesset: tu cursim dicis aliena. Attic. 150 b, Quid autem Plancius tam cursim? In Ant.231 a, Alter in Asiam irrupit cursim. At.142 a, Quæ ego serò et cursim arripui, & succisiuis operis, ut aiunt.de Orat.132 a, Tantum licet furtim, si quando & cursim. Tus.q.230 b, Cum amplissima dignitate, ut ad eas cursim perrectura. ad Her.41 b, Cum Gracchus deos inciperet precari, cursim isti impetum faciunt.

Curso, as. frequenter curro.pro S.R.28 a, Postea homines cursare ultrò et citrò non destiterunt.de Sen.80 b, Cum alij malos scandant, alij per foros cursent. Att.143 a, b, Ne cursem huc & illuc uia deterrima.de Diu.83 a, Fuscaq; nonnunquam cursans per littora cornix.

Cursor, oris.de Diuin.138 a, Cursor ad Olympia proficisci cogitans, uisus est in somnis curru quadrigarum uehi.Tusc.187 a, Cursores in stadio exclamant. ad Heren. 24 b, Ladas & Boius cursores.

Cursus, sus. curriculum, lapsus, iter.pro Mur.132 a, Cùm contento cursu hostium classis Italiam peteret.pro Põp.

10 b, Quis unquam tam breui tempore, tantos cursus conficere potuit? de Or.97 a, Qui ingrediuntur ad studium, quiq; iam sunt in cursu.Ep.46 b, Sed etiã perspicis, qui cursus rerum, qui exitus futurus sit.ad Her.23 a, Solis exortus, cursus, occasus nemo miratur, quia quotidie fiunt. Att.42 a, Ille incertus alium cursum petiuit. Att.75 b, Ille tibi non ignotus cursus animi et industriæ meæ.I.A.216 a, Quem enim cursum industria tenere potuisset, sine forensibus causis, sine iudicijs? Att.2 a, Vides in quo cursu sumus.de Nat.76 b, Dionysius cùm secundissimo uento cursum teneret, ridens: Videtis'ne, inquit, &c.At.120 b, Infero mari nobis incerto cursu nauigandum est.Offi.62 a, Naues in cursu frumento onustas uidi.de Nat.64 a, Stellæ cursus certos, & constantes habent.Offic.24 a, Implicari aliquo certo genere cursuq; uiuendi.de Nat.39 b, Partus maturescit nouem lunæ cursibus.de Leg.160 b, Perpetui cursus cõuersionesq; cœlestes.de Som. 128 a, Orbis extimus, in quo infixi sunt illi, qui uoluuntur stellarum cursus sempiterni. & ibidem b, Huncut comites consequuntur alter Veneris, alter Mercurij cursus.de Nat.35 b, Stellæ nũquam cursus sui uestigium inflectunt.de Som.129 a, Illi autẽ octo cursus, &c.de Diu.101 a, Si lacus emissus lapsu & cursu suo ad mare profluxisset.pro Sest.13 b, Vita breuis est, cursus gloriæ sempiternus.de Cla.195 b, Hortensius tamẽ hunc cursum confecit.de Ora.98 a, Tantus cursus uerborum fuit, & sic euolauit oratio, ut, &c.de Or.164 a, Cursus est uocis per omnes sonos. Orat.216 b, Interdum cursus est in oratione concitatior, interdum moderata ingressio. de Or.130 b, Defessus iam labore & itinere disputationis meæ.de Nat.20 a, Ingressus, cursus, accubatio, inclinatio, sessio, &c.I.V.254 a, Tenere eundẽ cursum. Tep. 221 a, Reuocare aliquem è cursu.cont.Rull. 74 b, Qui per rectum cursum regnũ tenere non potuerunt. ad Heren.24 b, Si quis ad Olympiacum uenerit cursum. Epi. 46 b, Neq; solum perspicis ea quæ geruntur, sed etiam qui cursus rerum, qui exitus futurus sit.

Curtus, a, um. decurtatus, mutilus. Orat.213 a, Meæ aures perfecto completoq; uerborum ambitu gaudent, et curta sentiunt, nec amant redundantia.213 b, Nihil inconditum, nihil curtum, nihil claudicans, &c. de Fin. 114 b, Eorum enim omnium multa prætermittẽtium, dum eligant aliquid quod sequantur, quasi curta sententia: at uerò illa perfecta atq; plena, eorum qui, &c.

Curuatus, a, um. de Nat. 14 b, Corpuscula curuata & quasi adunca.

Curulis, le.I.C.118 a, Non deniq; hæc sedes honoris, sella curulis, unquam uacua mortis periculo fuit: id est, sedes consulis.de Ar.250 a, Curulis ædilitas.Epist.192 b, Curulis sella.

Custodia, diæ. carcer, præsidium, uigilia, excubiæ, cõseruatio.de N.58 a, Canum tam fida custodia, tamq; amans dominorũ adulatio.de Cla.196 a, Teneamus eam domi septam liberali custodia, tueamurq; ut adultam uirginẽ castè, &c.pro Mur.139 b, Cum in eiusdem anni custodia te atq; L.Murenã fortuna posuisset.I.P.98 b, Exercitus præsidium populi Rom. custodia prouinciæ.pro Mur.143 a, Deijci de urbis præsidio, et de custodia ciuitatis deturbari.pro Syl.175 a, Cum illæ tabulæ priuata custodia continerentur.I.A.236 a, Id signum cœlo delapsum

lapsum Vestæ custodijs continetur.de Som.128 a, Retinendus & animus in custodia corporis.I.A.212 b, Idcirco in hac custodia tãquam in specula collocati sumus.I. A.213 b, Cuius ego excubias & custodias mei capitis cognoui in consulatu meo.pro Pomp.6 b, Publicanorũ familiæ, quas in portubus et custodijs habent.pro Rab.95 a, Ignauiam suam tenebrarum et parietum custodijs tegere.I.C.98 b, Illam coloniam meis præsidijs, custodijs, uigilijsq; muniui.pro Plan.259 a, Nõ extimesco, ne Cn. Plancio custodia meæ salutis apud uos obsit. pro Mar. 136 a, Nos tibi & excubias & custodias pollicemur.I. A.244 a, Hæc mea sedes est, hæc uigilia, hæc custodia, hoc præsidium statiuum.de Le.175 b, Vt aduigiletur ad custodiam ignis.pro Mil.112 b, Milo uitã suam nunquã in periculũ sine præsidio, & sine custodia prouehebat. I.A.185 a, & I.V.249 b, Dare aliquem in custodiam, id est, in carcerẽ.I.V.265 a, Includere aliquẽ in custodias. At.277 a, Eripere aliquem ex custodia.I.C.113 b, Cẽsuerunt ut P.Lentulus in custodiã traderetur. Qu. Fr.302 b, Is hominem comprehẽdit, & in custodiã Ephesi tradidit.pro R.P.126 a, Is in custodia fuit regia, & uita eius oblata pœnæ est.de Di.91 b, Socrates cũ esset in custodia publica, &c.I.C.101 a, Tu te ipse in custodiã dedisti. & ib. Domi meæ te asseruari iussisti.Tus.174 a, Emittiq; nos è custodia, & leuari uinculis arbitremur.et 63 b, Socrates cum posset educi è custodia, noluit.

Custodio, dis. asseruo, adseruo, tueor, septum custodia teneo, in uigilia alicuius rei maneo, priuata custodia contineo, incolumẽ seruo, obseruo, præsideo, speculor, conseruo.Ep. 82 b, Liber tuus & legitur à me diligenter, et custoditur diligentissimè.At.243 b, Orationẽ tibi misi, eius custodiendæ & proferendæ arbitrium tuũ sit.I.A. 243 b, Hic me non solùm amicorum fidelitas, sed etiam uniuersæ ciuitatis oculi custodiunt. Quint.de Pet.213 b, Fac ut se abs te custodiri atq; obseruari sciãt.I. C.98 b, Multorum te oculi & aures speculabuntur atq; custodient.pro Mil. 114 b, Delecta iuuentus, quæ tuum corpus domumq; custodit.in Ant. 229 b, Vt Brutus prouinciam tueatur, defendat, custodiat, incolumemq; seruet. Or.95 b, Posse percipere animo, et custodire memoria. At.277 a, Aliquem custodiri ut parricidam.de Or. 109 a, Custodire literis, quæ à summis uiris dicta sint.in An. 169 b, Postea custoditus sum à te, tu à me obseruatus. hic pro custoditus, alij legunt, cultus.

Custos, dis. Præses, antistes, conseruator, uindex.I.V.222 a, Clamor à uigilibus faníq; custodib. tollitur.cont.Rul. 69 a, Tribunus plebis præses custosq; libertatis. cont. Rul.71 a, Custos & uindex cupiditatum.I.C.110 a, Nullus est portæ custos, nullus insidiator uitæ.I. A.169 a, Quoties te pater eius domo sua eiecit? quoties custodes posuit ne limen intrares? Item: Qui multorum custodem se profiteatur, eum sapiẽtes sui primum capitis aiunt custodem esse oportere.pro Do.242 a, Custos ac præses templi.pro Sest.15 a, Custos & conseruator urbis.pro Fl.155 b, Hermippus custos T.Aufidio prætore in frumento publico est positus.Postquã.208 a, Tu me comitijs prærogatiuæ primũ custodẽ præfeceras. cont. Rul.70 b, Qui tribus quas uoluit, uocauit nullo custode sortitus. pro Sest.26 b, Senatus Reipub. custos, præses, propugnator.in Ant.188 b, O' præclarum custodẽ

ouium (ut aiunt) lupum.de Finib.110 a, Sapientia custos & procuratrix hominis. Offic.37 a, Malus custos diuturnitatis metus.

Cutis, tis. pellis, coriũ, extremitas.Epi.154 b, Sed nõ possum non exhorrescere, si quid intra cutem subest uulneris, quod prius nocere potest, quàm sciri curariq; possit.

Cybæa, bææ. nauis oneraria.in Ver.293 b, & Act.7, Nauem uerò Cybæam maximam triremis instar pulcherrimam atque ornatissimam palàm ædificatam sumptu publico, &c.

Cybele, les. magna mater, Idæa mater.de Ar.249 a, Hãc matrem magnam accepimus, agros & nemora cũ quodam strepitu fremituq; peragrare. de Sen. 86 a, Sacra Idæa Magnæ matris. de Leg.174 a, Mater Idæa.de Ar. 248 b, Mater dea.aliter Idæa: sic enim nobis corrigendus locus uidetur.

Κύκλος.l. Circulus.

Cybira, æ. opp.I.V.206 a, Epist.213.

Cybiratæ.I.V.206 a.

Cybiraticus, ca, cum.I. V.210 b.

Cybistra, orum. oppidum ad montem Taurum in Cappadocia.Ep.241 b, Att.77 b.

Cycleps, pis.I. V.265 b, Cyclops Aetnam solam & eam partem Siciliæ tenuisse dicitur.

Cydnus, ni, Ciliciæ flumen.I.A.165 b.

Cygneus, a, um. Cygnea uox & oratio.de Or.143 a.

Cygnus, ni.Tusc.163 b, Cygni non sine causa Apollini dicati sunt, sed quòd ab eo diuinationem habere uideãtur: quia prouidentes quid in morte boni sit, cum cantu & uoluntate moriuntur.

Cylindrus, dri. omne quod uolubile est, qualis est columna lapidea, teres, qua terra densatur & æquatur.de N. 6 b, At mihi uel cylindri, uel quadrati, uel coni, uel pyramidis forma uidetur esse formosior. & 35 a, De Fa. 149 a, Qui protrusit cylindrum, dedit ei principiũ motionis: uolubilitatem aũt non dedit. & ibi. Cylindrũ uolui, & turbinem uersari putant. & 148 b, Chrysippus reuertitur ad cylindrũ & turbinem suum, quæ moueri incipere, nisi pulsa nõ possunt. Tus.241 a, In summo sepulchro Archimedis, sphæra erat posita cum cylindro.

Cylenius, a, um.in Ara. Cedit clara fides Cylleniæ: id est, lyra Mercurij.

Cylo, uel Cyllo, onis. cinædus impudica patiens, turpiter ceuens.In Sal.275 a, Quicquid impudicorum, cylonũ, &c. fuit in urbe, &c.

Cylonius, a, um. Cylonis Atheniensis: de quo Thucydides lib.1. de Le.175 a, Nã illud uitiosum Athenis, quòd Cylonio scelere expiato, Epimenide Crete suadente, fecerũt Contumeliæ fanum & Impudentiæ.

Cymba, æ. Off. 63 b, Cymbarum ante oculos multitudo.

Cymbalum, li.I. P.83 b, Neque collegæ tui cymbala & crotola fugi. & ibidem, 84, Domum cantu & cymbalis personare.

Cymeus, fundus Romæ. pro Flac.156 a.

Cynicus, a, um.de Orat.148 b, Ab Antisthene Cynici primùm, deinde Stoici. Offic.30 a, Cynicorum uerò ratio tota eijcienda.

Cynna, næ. quater consul Romanus.Tusc. 238 b, & 239 a, Cynna collegæ sui consulis C. Octauij præcidi caput iussit.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Cynocephalus, li. simiarum de genere, sed maior & ferocior. Att. 89 a, Erat præterea cynocephalus in esse do, nec decrant onagri.

Cynosura, ræ. minor ursa, altera ἄρκτος: duæ enim ἄρκτοι sunt. de N. 46 b, Ex his altera apud Græcos Cynosura uocatur, altera Helice. & Acad. 17 a. l. Helice.

Cynosuræ, oppidum & promontorium in Arcadia. de Nat. 71 a, Cynosuris humatus Aesculapius.

Cyprius, a, um. pro Dom. 224 a, Rex Cyprius. & de Diuin. 91 b, Eudemus Cyprius.

Cyprus. insula. At. 81, Ep. 190 a, & 247. pro Fl. 152 a.

Cyrenæ, arum. urbs. pro Planc. 261 b, Desiderarunt te, inquit, oculi mei, cum tu esses Cyrenis.

Cyrenaicus, a, um. Of. 57 b, Ab Aristippo Cyrenaici atq; Annicerij philosophi nominati. de Orat. 148 b, Ab Aristippo, quem illæ magis uoluptariæ disputationes delectarant, Cyrenaica philosophia manauit.

Cyrenensis. cont. Rul. 67 a, Agros Cyrenenses.

Cyrenæi, Acad. 19 a.

Cyrrhestica, cæ. Syriæ pars proxima Ciliciæ. Att. 77 b. Κυρίας λόξας, L. Sententia.

Cyrus, ri. Quint. Frat. 294 d, Cyrus ille à Xenophon te non ad historiæ fidem scriptus, sed ad effigiem iusti imperij. de Clar. 174 b, At Cyri uitam et disciplinam, legunt, &c.

Cyzicus, ci. urbs Asiæ. I. V. 26 b, & alibi.

Cyziceni, orum. I. V. 231 a, & pro Pomp. 7 b, Vrbem Cyzicenorum.

D A

Litera in numeris ualet quingenta. At. 4 b, HS. DCXX.

Dactylicus, a, um. Or. 215 b, Dactylicus numerus.

Dactylus, li. Orat. 218 a, Dactylus qui est e longa & duabus breuibus. de Or. 160 a, Pedes heroi tres: dactylus, spondeus, anapæstus.

Dæmon, nis. lar. de Vn. 201 b, Dij quos Græci δαίμονας appellant, nostri (ut opinor) lares, si modò hoc rectè cõuersum uideri potest.

Dæmonios, genius, sapiens. de Diu. 105 b, Hoc nimirũ est illud quod de Socrate accepimus, quodq; ab ipso in libris Socraticorum sæpe dicitur esse diuinum quiddã, quod Dæmonium appellat, cui semper ipse paruerit, nũquam impellenti, sæpe reuocanti.

Dalmata, tæ. Epist. 67 d, Dalmatis dij malè faciant, qui tibi molesti sunt.

Dalmatia, tiæ. regio in Illyrijs. Ep. 66 b. ter. Vatinij.

Dalmaticus, a, um. Ep. 66 a, Cæsar de meis rebus gestis Dalmaticis adhuc non refert. Vatinij.

Damnatio, onis. condemnatio, calamitas. At. 102 b, Omnes damnati, omnes ignominia affecti, omnes damnatione ignominiaq; digni. I. P. 98 d, Reorũ acerbissimæ dãnationes.) (Libidinosissimæ liberationes. pro S. R. 19 b, Damnatio Sex. Roscij. pro Cl. 28 b, Quid est illa damnatio iudicatum, nisi, &c. I. V. 129 a, Hanc damnationẽ duci non oportet. ad Heren. 5 b, Ne parua quidem dubitatio potest remorari damnationem.

Damnatorius, a, um. ut damnatorium iudiciũ. in Ver. 159 a.

Damnatus, a, um. pro R. P. 123 b, Causa iudicata atque damnata. & pro Sest. 27 b, Græci à suis ciuibus damnati atq; expulsi.

Damno, as. condemno, improbo, conuinco. (Absoluto. I. A. 157 a, Lex quæ iubet ei, qui de ui, iiſq; ei qui maiestatis damnatus sit, aqua & igni interdici. ad Her. 29 b, Maiores nostri, si quam unius peccati mulierem damnabant, simplici iudicio multorum maleficiorum cõuincebant, putabãt. I. V. 257 b, Næuius iniuriarum damnatus est. I. V. 73 b, Qui ambo peculatus damnati sunt. & ibi. Qui de maiestate damnatus est. In V. 223 b, Vt is eo crimine damnaretur. pro S. R. 37 a, Turpi iudicio dãnari. Tusc. 158 b, Sed plurimi cõtrà nitũtur, animosq; quasi capite damnatos morte mulctant. & 169 b, Capite dãnari. 221. 289 b, Si Lepidus positis armis de ui dãnatus esset. pro Fl. 155 a, Nicomedes qui & furti, & pro socio dãnatus est. ad Her. 31 b, At eum uos iurati capite dãnastis. pro Cl. 19 a, Causa, quæ ipsa opinione hominũ tacita propè cõuicta & damnata sit. de Clar. 193 b, Iam Q. Varius sua lege damnatus excesserat. & de Or. 105 a, Ergo ille quoq; damnatus est, non solùm primis sententijs, sed etiam illis, quas, &c. pro Dom. 224 b, Eos ego potissimùm damnare debui. At. 109 b, Damnare aliquem sceleris. Par. 244 a, Damnare aliquẽ flulticiæ. I. V. 237 b, Damnari nomine cõiurationis. pro Cl. 41 b, Damnari de repetũdis. pro S. Ros. 27 b, Damnatus per arbitrum, & rem restituit, & honestatem omnem amittit. de Clar. 180 b, Damnari ambitus.

Damnum, ni. iactura, detrimentum, incommodum, malum, fraus, pœna. Of. 7 a, Nec cõtra officium est, maiori damnum anteponi minori, ut si, &c. de Cla. 175 b, Damnũ Gracchi immaturo interitu res Romanæ Latinæq; literæ fecerunt. Epi. 161 b, Magnum dominum fictilia bibebant. in Seruio. Ep. 110 b, Quòd declamationibus nostris res, damni nihil facis. At. 12 b, Nihil est damni, si tu uis. de Fi. 146 a, Si mercatura aliquid damni contraxerit. Epist. 10 b, In meis damnis ex autoritate Senatus resarciendis. cont. Rul. 64 b, Non quæro flagitium hominis habebat. At. 1 a, De ijs, qui nunc petunt, Cæsar certatus putatur. Ep. 174 a, Cum quidam de collegijs nostris egrariam curationem ligurirent, disturbaui rẽ. ad Her. 30 b, Hoc nõ enumeratione nostra fiet: id est, ex enumeratione nostra. I. V. 131 b, Nihil ex sacra, nihil de publico attigi. de Or. 89 b, Quicquid erit quacunq; ex arte, quocunq; de genere. Eximi de reis. l. Eximo. Att. 78 a, Mitte ad nos de tuis aliquem tabellarium. cont. Rul. 70 b, Comitia de minore parte populi facta. At. 101 a, Epistola in qua est de periculis reip. I. V. 169 a, Recita decretum de tributis. Qu. Fr. 317 a, O' iucundas mihi tuas de Britannia literas. con. Rul. 27 a, Vt in omnibus meis factis atq; consilijs uestrum de me factũ cõsiliumq; laudetur. de In. 80 b, Deinde, utra lex de genere omni, utra de parte quadam, utra cõmuniter in plures, utra in aliquam certam rem scripta uideatur. de Orat. 115 b, Præcepta de re militari cupiam dare. & 116 a, Cuiusmodi artificium de ipso iure ciuili Crassus componi posse dixit. de Or. 129 b, Oratio Crassi de Colonia Narbonensi, & altera de lege Seruilia. de Diuin. 108 b, Primus liber est de commendata morte, secundus de tolerando dolore, &c. At. 189 b, Liber de minuendo mœrore. de Clar. 167 b, Philosophia de natura. de In. 62 b, Tum Crotoniatæ publico de consilio uirgines unum in locũ cõduxerunt. de Cl. 174 b, Sunt orationes eius ieiunæ, multæ præclaræ de iure. pro Sest. 19 b, Quæ etiã collegæ eius moderatio de me. pro Cor. 64 d, Quis dubitaret de iure pacis & belli omnib. iuris peritissimis imperatores nostros anteferre. de Or. 88 b, Nihil de te ratione uitæ didicisse, nihil quæsisse, nihil scire conuincam. de Diui. 92 a, Somnium de Simonide, qui, &c. & 109 b, Vt Græcis de philosophia literis non egeant. Epist. 178 a, Consiliis tuis, quæ scribis de agris assignandis, ab utriusq; ualde uehementer assentior. Att. 191 a, Non potuit honorificentius à me fieri de nepote. pro Mil. 120 b, Eam de interitu Clodij. & ibidẽ: Lætitia de interitu Clodij: pro Q. 5 b, De re pecuniaria iudicium esse. & ibidem, a, De capite suo priore loco causam dicere. de Or. 207 b, Explicare mentẽ suam de quaq; re. de Or. 200 b, De rebus bellicis canere bellicum. de Cla. 168 b, Sit sanè, ut iubet, de isto. Attic. 208 a, Illa quæ habes de Academicis frustra descripta sunt. & 262 a, Atticus pecuniam numerauit de suo. de Or. 162 a, His de rebus sol me ille admonuit, ut breuior essem. Attic. 139 b, itaq; neq; de otio nostro spero iam, neq;, &c. de Or. 201 a, Non enim declamatorẽ de ludo, aut rabulam de foro quærimus. pro Cl. 52 b, A. Binnius quidam caupo de uia Latina. de Or. 111 a, Hominem audietis de schola, &c. de Cla. 176 a, Is accusator de plebe fuit. de Diu. 128 a, Astrologi de circo. I. A. 173 a, Exultabat gaudio persona de mimo modò egens, repentè diues. Att. 240 a, Ecce aũt de transuerso L. Cæsar, &c. Att. 101 a, Nam de illo altero minus sum admiratus. Att. 148 a, De Dionysio sum admiratus. Att. 201 a, De Othone diffido. At. 140 b, De repub. quotidie magis timeo. At. 42 b, Me metus de fratre in scribendo impedit. de Diuin. 99 b, Apud Hetruscos propter crassitudinem aeris de cœlo multa fiunt. I. V. 220 a, Hæc agebantur de sella ac de loco superiore. & 209 b, De manibus prædam amittere. pro Do. 239 a, Agri de hostibus capti. Qu. Fr. 315 b, De multa nocte uigilare. I. V. 175 a, Recita de epistola reliqua. de Or. 193 a, Philosophus q de sua ui ac sapientia unus omnia penè profitetur. pro Qu. R. 46 b, De quo nomine ad arbitrum adisti, de eo ad iudicem uenisti pro Cec. 296 b, Saxum de terra tollere. pro S. R. 44 a, Excipere aliquem qui de manib. alterius effugisset. & 22 b, De amicorũ sententia Roscius Romam confugit. At. 215 a, Cæsar non est facturus quicquam nisi de meo consilio. pro Cæ. 52 a, Facere aliquid de sententia atq; autoritate alicuius. Tusc. 182 a, Minos leges sanxit de Iouis sententia. Att. 93 b, Puer literas patris aperire solet, idq; de meo cõsilio. & 55 a, Vix tamẽ sibi de mea uoluntate concessum est. & 104 b, Nihil faciam nisi de sententia tua. Epi. 184 b, Facere aliquid de consilio alicuius. At. 40 a, & I. V. 116 b, Capere consilium de sententia alicuius.

De, pro, uel propter. de Or. 100 a, Quod quidem certis de causis aliter existimatur. Orat. 215 b, Quæ de causa fit, ut, &c. At. 32 a, Si qui de ea causa uenierunt. de Ar. 253 b, Corpus nostrum tenuissima sæpe de causa conficitur. Att. 115 b, Is de quo angor & crucior. Epi. 124 a, Intemelij in armis sunt, neq; de magna causa. Ep. 119 a, Eos tibi & rem de qua misi, uelim curæ habeas. de Cl. 42 b, Excipere quibus de causis non liceat, &c. Attic.

150 a, Pompeius misit ad me Magium de pace, quæ uisa sunt respondi. pro Dom. 222 a, Collegia tribunorum tota reperientur, quæ coeãt, de hominum locupletißimorum bonis. Attic.186 b, Sed uelim scire, hodiéne statim de auctione, aut quo die uenias. I.A.155 a, Cum languerem de uia. de Fin.39 a, Fessus de uia. Part. 241 b, Defensor autem de æquitate nitatur. Off.9 a, Regulus de captiuis commutandis Romam missus est.

De, à, uel ab. pro Cec.305 a, Nec minus uertetur, ne contemnere Ebutium, quàm de eo contemptus esse existimaretur. Attic.193 a, Id de Marcello sciri potest. Attic.8 a, Postea Messala cõsul de Põpeio quæsiuit, quid de religione sentiret. & ibidem: Ex eo quæsiuit, placeret'ne ei, &c. et 6 b, De eo mihi Thylius se audisse scribit hæc, esse hominem cum Antonio, &c. Attic.1 b, Accipere aliquid de aliquo: id est, ab aliquo. de Legib. 156 b, Quæro an ita factum, de Mario, ut scribis, acceperis. Attic. 215 a, Is C C iugera de M. Pilio emit. Attic. 186 b, Sed uelim scire hodiéne statim de actione, aut quo die uenias.

Dea, deæ. I. Deus. pro Rab. 91 a, Ab Ioue Optimo Maximo cæterisq; dijs deabusq; immortalibus pacem ac ueniam peto, precorq;, ut, &c. de N.68 b, Qui de dea matre est, Deus sit necesse est. Antequàm.196 b, Dij deæq; immortales, qui, &c.

Dealbo, as. tectoriũ induco. I.V.105 b, Quòd si tãta pecunia columnas dealbari putassem, certè nunquam ædilitatem petiuissem. & ib. Columnæ, quas dealbatas uidetis. Epist.109 a, Duos parietes de eadem fidelia dealbare: prouerbium.

Deambulo, as. ambulo, inambulo. de Le.158 b, Quin igitur ad illa spacia nostra sedesq; pergimus? ubi cum satis erit deambulatum, requiescemus. & 169 a, Satis iam deambulatum est. de Or.132 b, Eamus deambulatũ: & ille, quid opus fuit te? imò uerò inquit, quid opus fuit te?

Debeo, bes. faciendum est mihi, ut, etc. cõuenit, oportet. Attic.273 b, Ciuis talis, qualis & prudẽtißimus & fortuna optima esse debet. Or.203 a, Magni iudicij & summæ facultatis esse debebit moderator ille, &c. Ep.6 a, Qui & te maximè debuerunt & plurimùm iuuare potuerunt. de D.127 a, Oculorum fallacißimo sensu iudicant ea, quæ ratione atq; animo uidere debebãt. At.141 a, Si uolẽt grati esse, debebũt Pompeiũ hortari, ut mihi sit amicus. de Vn.203 a, Quantũ esset, quod deberet accedere. ὅσον δέον προσγενέσθαι. de Or.137 b, Nã principia habere hanc uim magnopere debent, ut poßint, &c. & ibid. Principia causarum propria esse debent.

Debere, ad pecuniam relatum. At.168 a, & Ep. 209 b, Is debet mihi multos nummos. & 224 b, Ille debet mihi pecuniam. I. V.121 a, Debebat Epicrates ullum nummũ nemini. Ep.226 a, Ei Nicenses pecuniam grandẽ debẽt ad sestertiũm octogies. I.A.174 a, Appellatus es de pecunia quã pro domo et pro sectione debebas. et 178 a, Sestertiũm quadragẽties debuisti. At.83 a, Scaptius ait illos putare talenta ducenta se debere. & ib. Quid uos? quantum inquam debetis? respondent C C. I.V.191 a, Cum frumentum deberetur pecuniã poscere. pro Cec. 287 b, Pecuniam alicui ex partitione deberi. Epist.33 b, Pecunia quæ mihi ex publica permutatione debetur. de Or.98 b, Antè petitam esse pecuniã quàm esset cœpta deberi. pro Quint.7 a, Satis est argumenti nihil esse debitum Næuio, quod, &c. I.A. 178 b, Ne iste quidem ex ista syngrapha deberi dicit pro ijs rebus, quæ, &c. pro Quint. R. 49 b, Debeo tibi ex societate nihil, etc. pro Quint.3 a, Nec societas tibi quicquam debet, nec prius tim Quintius debuit. Att.233 b, Calendis Ianuarijs debuit, adhuc nõ soluit. & 234 b, Si mihi Dolabella, quod debet dissoluerit. & 261 a, Illi turpe erit eo nomine quod satisdato debeat, non dissoluere.

Debere, ad alia relatum. de In. 74 b, Hostiæ, quas debuisti. pro Mar.135 a, Cum patriæ, quod debes, solueris. Ep.70 a, Præstitimus patriæ, quantũ debuimus. & 175 a, Tantum tibi debeo, quantum persoluere difficile est. Postq. 201 b, Huic ego homini tantũ debeo quantũ hominem homini debere uix fas est. Ep.20 a, Est animi ingenui, cui multum debeas, ei plurimũ uelle debere. et 131 b, Perficere, ut ne minus respublica tibi, quàm tu reip. debeas. & 10 b, Et quoniã tibi incredibilẽ quendã amorẽ & omnia in teipsum summa & singularia studia deberem reip. quæ te in me restituendo multum adiuuisset, eum certè me animum merito ipsius debere arbitrabar. de Or.95 a, Hoc summũ beneficiũ tibi debeo, quod, &c. de L. 157 a, Debes hoc munus studiosis literarum. At.9 a, Qui mihi laudem illam eo minus deberet, quod, &c. I. A.165 b, Quò etiam maiorem tibi gratiã debeo, qui, &c Ep.122 a, Qui me odisse quia magna mihi debebat beneficia, cœpit. & ibi. Soluere beneficia. Ep.115 b, Id nostræ neceßitudini debere me iudico. et 104, Qui ex me fructus debentur. I. A.192 a, Cui pro diuinis meritis diuini honores debentur. de Or.140 b, Sua cuiq; uirtutis laus debetur. ad Her.37 b, Vita hominis fato debetur. pro Sest. 13 b, Vita neceßitati debetur. I.P.99 a, subire. in Ver. Et pœnam, quæ tãto facinori deberetur, subire. pro mullis 86 a, Nullũ est tãtum malum, quod non tibi pro sceleribus debeatur. & 251 b, Supplicia, quæ debentur hostibus. I. C. 100 a, Misericordia quæ tibi nulla debetur. I. V.241 a, Veneri ac Libero reliquũ tempus deberi arbitrabatur. I.P.80 b, Is mihi ciuicam coronam deberi à repub. dixit. de Or. 109 a. Deberi à me tantis hominum ingenijs putaui, ut, &c. Offic.12 a, Necessaria uitæ præsidia debentur ijs maximè, quos antè dixi. de Fin.89 a, Gratia non debetur ei, qui, &c. Qu.F.195 b, Cõmunis fides quæ omnibus debetur. Epist.230 b, Cuius causa omnia cum cupio, tum mehercule etiam debeo.

Debilis, le. mancus, infirmus, imbecillis, leuis.)(Firmus. I.C.111 b, Aut eos infirmos sine illo ac debiles putabant. pro Mil.120 a, Equites Romani, quorum uires erant debiles. pro Mur. 236 b, Duo corpora esse reipub. unum debile, infirmo capite: alterum firmum, sine capite. pro Sest. 7 b, Si gladium paruo puero, aut si imbecilli seni aut debili dederis. pro Rab.94 b. Qu. Scæuola mancus & membris omnibus captus ac debilis. I.A. 219 b, Mutius senex & debilis ueniebat in curiam. de Diu.92 a, Tum ille etiam debilis factus est. & ibi. Is pedibus suis sanus reuertit. pro Mil.106 a, Occurrebat mancam & debilem præturam suam futuram cõsule Milone. de Cl. 184 b, Qui hac parte animi tam debili esset.

Debilitas, tis. infirmitas. I.P.78 b, Tarditas ingenij, stupor, debilitasq; linguæ. de Fin. 144 b, Bonum integritas corporis, misera debilitas. de Finib. 211 a, Itaq; id agunt

agunt ut à se dolores, morbos, debilitates repellant. de Fin.59 a, Dolores humili animo imbecilloq; ferre miserum est, ob eamq; debilitatem animi multi seipsos penitus perdiderunt. Tusc.208 a, & 231 a, Separatim autem certæ scholæ sunt de seruitute, de debilitate, de cæcitate, &c. & de In.50 b, Morbus, debilitas, &c.

Debilitatio, onis. I. P. 98 b, Debilitatio atque abiectio animi.

Debilitatus, a, um. fractus. Antequàm.197 a, Oppressa est respub. armis, metu debilitata seruili. pro Do. 240 b, Mens debilitata metu concidit. pro Quin.1 b, Vt multis incommodis ueritas debilitata tãdem recreetur. pro Dom.218 a, Ciuitas fracta malis, multa, debilitata, abiecta metu. de Or.95 a, Simul ac me fractum ac debilitatum uidit. pro Flac.156 a, Fractum & debilitatum Græciæ nomen. I. C. 113 a, Recitatis literis debilitatus atque abiectus, conscientia conuictus repentè conticuit. cont. Rul.84 a, Neruis urbis omnibus exectis, urbs ipsa soluta & debilitata relinquitur. I. C.107 a, Si Catilina meis concilijs circũclusus ac debilitatus subitò pertimuerit. I.C.109 b, Naufragorum eiecta & debilitata manus. et 106 b, Debilitatus stupris. pro Dom.221 a, Tuus præcipitans iam & debilitatus tribunatus. de Fin. 58 b, Pleriq; autem uicti & debilitati tradunt se libidinibus constringendos. Postq.202 a, Aut debilitata uirtute, aut fracto animo esse. de Or.126 a, Afflictus, debilitatus, mœrens, &c. Attic.278 a, Minimè decet te animo debilitatum uideri. de Or.107 a, Vereor ne tardem studia multorum, qui desperatione debilitati nolẽt, &c. pro Sest. 30 b, Multis uulnerib. acceptis, ac debilitato corpore & contrucidato, se abijcit exanimatus. de Orat. 121 b, Debilitatus à iure discendo.

Debilito, as. debilem facio, frango, infringo, minuo, comminuo, exhaurio, neruos incido, neruos execo, eneruo, affligo. pro Fl.101 b, Membra uxoris debilitauit lapidibus, fustibus, ferro, manus contudit, digitos confregit, neruos concidit. de Or.87 a, Cum Drusi Tribunatus infringi iam ac debilitari uideretur. Qu.F.290 a, Animũ frangi & debilitari molestia nõ oportet. pro Cæl.50 b, Sed hæc facta illius clarißimi uiri mentio, & uocẽ meã fletu debilitauit, & mentem dolore impediuit. pro R.P. 130 b, Sed me dolor debilitat, includitq; uocem. pro Pl. 281 a, Noli animum meũ debilitare luctu. de Or.160 b, Versus debilitatur in quacunq; eius sit parte titubatũ. pro Cec.293 a, Saucij sæpe homines cum corpore debilitãtur, animo tamẽ non cedunt. pro Mur.143 b, Horũ ego audaciam debilito, sceleri resisto. Postquam.212 a, Quid est quod animum meum frangere aut debilitare poßit? in Vat.32 b, Tribunitios furores debilitare & reprimere. Ep.5 b, Et ipsa die, qua debilitantur cogitationes inimicorum. pro Mu.134 b, Hæc amicorũ studia debilitant. & ib. Eiusmodi candidatorum amici intimi debilitantur. I. A.215 a, Consensus populi, si nos lãguescimus, debilitetur necesse est. de Fin. 135 a, Sic uincunt, læticia se efferunt, uicti debilitantur. pro Deio.144 b, Actio causæ maximè debilitatur loco. Att.70 a, Tua profectio spem meã debilitat. I. A.195 a, Vtrum hoc est confirmare militum animos? an debilitare uirtutem? Tusc. 243 b, Dolor ardentes faces intentat, is fortitudinem, patientiam se debilitaturum minatur. pro Mar. 132 a, Nulla est tanta uis, quæ non debilitari ac frangi poßit. Ep.234 b, Debilitor lachrymis. Item, Debilitari à iure discendo. I. Debilitatus.

Debitio, onis. debitum. At.228 a, Quintus de emendo nihil curat hoc tempore, satis enim torquetur debitione dotis. pro Planc.273 b, Dißimilis est pecuniæ debitio et gratiæ: nam qui pecuniam dissoluit, statim non habet id quod reddidit: qui autem debet, is retinet alienum: gratiam autem & qui refert, habet: & qui habet, in eo ipso quod habet, refert.

Debitor, oris. propriè is est, à quo inuito exigi pecunia potest. Att.114 a, Ticinius debitoribus suis renũciauit, ut eodem fœnore uteretur. Ep.139 b, Hæc est leuior plaga ab amico quàm à debitore. pro Fl.156 b, Fecit eadẽ omnia quæ nostri debitores solent: negauit enim se omnino uersuram illam fecisse Romæ. Off.46 b, Pecunias creditas debitoribus condonare. I.P.98 a, Nónne Fusidium creditorem debitoribus addixisti?

Debitum, ti. debitio, æs alienum, pecunia debita, nomẽ. Att.194 a, Leuatio quædam est si minus doloris, at officij debiti. Orat.314 b, Animus mutila sentit quædam, quib. tanquam debitor fraudetur, offenditur. At.212 a, Ne existimes, qui nõ debita consectari soleant, quod debeatur remissuros. Qu. F.301 b, Itemq; misit ad Apollonienses, ne de bonis quæ Octauij fuissent, diminui pateretur, priusquã Fundanio debitum solutum esset. Antequàm.192 b, Fidei cõducit in loco debitum retribuere. & 193 b, Si meministis quod dedi, non debetis obliuisci, sed retribuere, quod debetis.

Debitus, a, um. meritus, iustus. pro Mil.118 a, Vobis illæ seræ quidem, sed iustæ & debitæ pœnæ solutæ sunt. pro Cor.67 a, Cui munus hoc debitum, & debitam iustámque gratiam refero. de Ora.127 b, Vt etiam iracundiam nõ iniustam, sed meritam ac debitam fuisse defenderes. & 144 a, Alicui debitam gratiam meritamq; referre. Bru.91 b, & I. A.211 a, Iustum ac debitum honorem alicui decernere. I. C.101 b, Vita multis supplicijs iustis debitisq; erepta. At.283 a, Huic habiti à me honores nulli nisi debiti. pro Fl.157 b, Soluere pecuniam alicui iam diu debitam. I. A. 264 a, O fortuna mors quæ naturæ debita, pro patria est potißimùm reddita. Ep.64 a, Reddere officium alicui iamdiu debitum. At. 286 b, Benefacta pro debitis exigimus. de Opt.243 a, Docere debitũ est, delectare honorarium, permouere necessarium. pro Qu. 6 b, Quod debitum non est, id datum non est. pro Cl. 24 b, Pecuniam alicui non debitam soluere.

Decantatus, a, um. peruagatus, peruulgatus. de Or. 121 a, Quæstiones omnes animo percursas, ac propè decãtatas habere debet. At.216.

Decanto, as. canto, celebro, peruulgo. Att. 216 b, Etenim hæc decantata erat fabula. de Orat. 115 b, Græcus doctor, qui alicui peruulgata præcepta decantat. de Finib. 104 b, Quæ quidem res efficit, ne necesse sit ijsdẽ de rebus semper quasi dictata decantare, neq; à cõmentariolis suis discedere. de Diuin. 202 a, Sola enim multorum annorum memoria non decantandi augurij, sed diuinandi tenuit disciplinam. Tus.202 a, Sed & iã decãtauerant fortasse.

Decedo, dis. cedo, discedo, morior.)(Abcedo. Antequàm.195 b, Ego inimicorum amentiæ salutis omnium

causa,

causa, decedam. Cæl. Epist. 111 b, Quod tibi decedenti pollicitus sum, me, &c. Antequàm. 194 b, Si uiolentiæ impetu opprimimur, decedam pro omnibus unus tribunitio furori. pro S. Ros. 30 b, Tametsi uicisse debeo, tamen de meo iure decedam. I. V. 117 a, Prætor ui cogat aliquem de suis bonis omnibus decedere. Att. 251 b, Sed cum uideas, quantum de iure nostro decesserimus, quid hæres? & ibid. Magna est nobis iactura facta iuris. At. 91 b, Vt ex Cypro equites ante certam diem decederēt. cont. Rul. 79 b, Decedere de possessione. Offic. 47 b, Paulùm nonnunquam de suo iure decedere. de Sen. 90 a, Salutari, appeti, decedi, assurgi. pro Cæl. 45 b, Dicit se nulla cupiditate inductum de uia decessisse. pro Flac. 151 b, Senatus nihil à superioribus continuorū annorū decretis decessit. Epist. 24 a, Itaq; constituisse dicuntur, in Cariā ex nostra prouincia decedere. pro Cl. 53 a, An ut de causa eius nihil decederet? ad causam nouum crimen accederet? pro Quint. 3 a, Decedit ex Gallia Romam simul Næuius. de Sen. 92 a, Vetat Pythagoras iniussu Dei de præsidio & statione uitæ decedere. Epist. 17 a, Sunt etiam qui putēt, si decedas, à te relinqui posse, qui prouinciæ præsit. Epist. 26 a, Ego de prouincia decedens quæstorem Cælium præposui prouinciæ. et ibid. Ex prouincia decedere. I. V. 118 b, De prouincia decedere. pro Cor. 56 a, & Epi. 18 b, Qui de ciuitate quā de sententia decedere maluit. Att. 209 b, ἀξυλότυπον id fortè putabam, quòd omnes illi decesserāt. pro Rab. 97 a, Qui iam de uita decesserant. In Sal. 272 b, Qui iā decesserūt. At. 4 b, Pater nobis decessit ad VIII. Calēd. Decemb. At. 7 a, Puer festiuus noster decessit.

Decem & tres. pro S. Rósc. 21 b, Fundos decem & tres reliquit.

Decem & sex. pro sexdecim. pro Cl. 33 a. l. Triginta.

December, bris. l. Dies. l. Mensis.

Decempeda, dæ. eius mensuræ instrumentum, quo terram metiuntur metatores. I. A. 260 a, Saxa peritus metator, urbem iam decempeda sua diuiserat. pro Mil. 115 b, Qui cum architectis, & decempedis uillas multorū hortosq; peragrauit. Acad. 32 a, Solis magnitudinē quasi decempeda metiri.

Decempedator, oris. metator. I. A. 255 a, L. Antonius æquissimus agri publici & priuati decempedator.

Decemprimi, qui δεκάπρωτοι Græcè dicuntur. nomē erat legatiōis Amerinorum: ut quinqueprimi, Agyrinēsiū in Sicilia πεντάπρωτοι à Græcis. pro S. R. Itaq; Decurionum decretū statim fit, ut decemprimi proficiscātur ad L. Syllam. I. V. 162 a, Quinqueprimi accitu istius euocantur. & 263 b, Agyrinenses magistratus & quinqueprimi, &c.

Decemscalmus. uidetur Cicero hoc usus quasi adiectiuo Actuarioli. L. Scalmus.

Decemuiri, rorum. de Or. 90 a, & contra Rul. 69 b, Nostri decemuiri, qui duodecim tabulas perscripserūt.

Decemuiralis, le. ut amplissimum collegium decēuirale. in Verr. 225 b, in Rul. 63 a, Pecunia decemuiralis. de Orat. *.

Decemuiratus, tus. decem uirûm magistratus, et officium. contra Rul. 78 a.

Decenter, decorè. pro Cecin. 299 a, Iura à maioribus decentissimè descripta.

Decentia, tiæ. conuenientia, condecentia, decorū. de N. 55 b, Venustatem, ordinem, & ut ita dicam, decentiam oculi iudicant.

Decerno, nis. statuo, constituo, in animum induco, destino, mihi certum est, consilium est, animo intendo, consilium capio, iudico, censeo, sancio, decretum facio, decretum interpono, creui, sententiam dico uel fero, decerto. Att. 95 b, Decreueram cum eo ualde familiariter uiuere. de Orat. 123 a, Minimè, inquit, Antonius, ac si decreuit philosophari potius, ut Neoptolemus apud Ennium paucis. Att. 99 b, & Epist. 39 b, Supplicationem mihi nunc decreuit Cato. de Fin. 111 b, Cum senatus triumphum Africano decerneret. Epist. 274 b, Itaq; fecit supplicationem decretam: id est, decreui supplicationē. quidam enim sic distinguunt. Epi. 2 b, Crassus treis legatos decernit, nec excludit Pompeiū: censet enim etiā ex ijs qui cō imperio sunt. Ep. 24 a, Sum solicitus, quid nam de prouincijs decernatur. & 41 b, Ad me adire quosdā memini, qui dicerent nimis magnos sumptus legatis quàm gatis decerni. & ibi. Ego censui sumptus legatis decernendos. Attic. 99 a, maximè ad legem Corneliam decernendos. Attic. 99 a, Annuus sumptus mihi decretus est. Ep. 21 b, Itemq; peti ui à te non ut decernatur aliquid noui, quod solet esse difficilius, sed ut ne quid noui decernatur. et 4 a, In primisq; ut quæ Titus Appius de eius re decreuerit, ea cō probes. Att. 282 a, Decernere honores alicui. & 81 a, Nullos honores mihi nisi uerborum decerni sino. Q. Fr. 393 b, Hæc institutio potest sustinere in rebus statuendis decernendisq; eam seueritatē, qua, &c. ad Br. 91 b, Honos debitus dijs immortalibus decretus est. At. 163 b, Res quas Cæsar statuit, decreuit, egit, &c. et 163 b, Coss. de consilij sententia decreuerunt secundum Buthrotios. Attic. 54 b, Nunciat tam populo pontifices secundum se decreuisse. & 204 b, Consules decreuerunt secundum Cæsaris decreta & responsa. Att. 283 a, Decreui ut in fastis ad eum diem Bruti nomen inscriberetur. Quin. Fr. 395 a, Prætor edixit ne ad ludos pecuniæ decernantur. & ibid. Cum ad templum monimētumq; nostrum ciuitates decreuissent. At. 112 a, Posthumus de quo nominatim decreuit senatus ut iret in Siciliā. pro Dom. 228 a, Nullum est in hac urbe collegium, quod nō amplissimè de salute decreuerit. I. V. 100 b, Verres contra edictum suum sine ulla regione decernebat. pro Fl. P. Orbius contra te omnia decreuit. pro Dom. 216 b, Non oportet quicquam uni extra ordinē decerni. Ep. 8 b, Stipendium Cæsari decretum est, & decem legati. de Or. 140 b, Decreta uirtuti præmia. I. C. 119 a, Vos mea diligentia patefactam esse coniurationem decreuistis. I. C. 114 a, Atque hoc idem decretum est in L. Cassium. in Verr. 141 b, Senatus decreuit, populusq; iussit. pro Cæl. 45 b, Si esset aliqua dissimilis istius, quæ haberet palàm decretum semper aliquem, etc. pro D. 218 a, Lex decreta. ad Her. 9 b, De eadem re sæpè alius aliud decernit, aut iudicat. pro Mur. 134 b, Aequalitas decernendi. Attic. 47 a, Nihil impertisti tuæ prudentiæ ad salutem meam, quod aut in meipso satis esse consilij decreueras, aut, &c.

Decernere, decantare. de Orat. 127 a, Pro mea omni fama fortunisq; decerno. Attic. 122 a, Pendeo animi expectatione Corsiniensi, in qua de salute reip. decernitur.

nitur. pro Qu. 1 b, Vno iudicio de fortunis omnibus decernere. At. 163 a, Sed utinā meo solùm capite decernerem. et 102 b, Sic omnia facere omnis debet, ne armis decernatur. de Or. 138 a, Certamē quod ferro decernitur.

Decerpo, pis. delibo, excerpo, aufero. pro Mar. 132 a, Nihil tibi ex ista laude Centurio, nihil præfectus decerpit. de Or. 130 a, Ne qd iocus de grauitate decerperet. Tus. 235 b, Humanus animus decerptus ex mente diuina.

Decertatio, onis. dimicatio, concertatio. in Arat. 235 a, Harum rerum omnium decertatio consulibus commissa est.

Decerto, tas. depugno, dimico. Of. 7 b, Duo genera decertandi sunt, unum per disceptationem, alterum per uim: illud proprium est hominis, hoc belluarū. Ep. 64 a, Cum multis consularibus tanta contentione decertaui, quanta nunquam antea. de Fin. 125 a, Locus ubi Demosthenes & Aeschines inter se decertare soliti sunt. de Pro. 75 b, Cæsar cum acerrimis nationib. Germanorū prælijs felicissimè decertauit. pro Dom. 226 a, Vi & armis contra uim decertare. I. A. 160 a, An decertare mecum uoluit contentione dicendi? pro Pla. 277 b, Iure & legibus disceptando decertare.)(. Armis dimicare.

Decessio, onis. abitus, discessus, diminutio. Epi. 94 b, Is mecum sæpe de tua mansione aut decessione communicat. At. 95 a, Mihi decessionis dies λεληθότως obrepebat. Qu. F. 290 a, Ego tibi spem maturæ decessionis afferebam. pro R. P. 127 b, Non intelligo hoc quale sit, utrùm accessionem decumæ centesima, an decessionem de summa fecerit. & ibid. Decessionem mille talentûm esse factam. de Diui. 115 b, Hæc decessio capitis aut accessio subitóne fieri potest? de Vn. 198 b, Nec enim ulla decessio fieri poterat, nec accessio.

Decessus, us. decessio, mors. de Am. Me ipse consolor & maximè illo solatio, quòd eo errore careo, quo amicorum decessu pleriq; angi solent. I. A. Orat. 2, Decessus è prouincia. Ep. li. 8, Quod ad decessum tuum attinet.

Decet, bat. conuenit, decorū est, dignum est, postulat, petitur, par est, aptum est. de Or. 162 b, Nunc quod aptū sit: id est, quod maximè deceat in oratione, uideamus. Off. 25 b, Quid deceat, et quid aptum sit personis, etc. de Orat. 95 a, Non eum pudendo, sed non faciendo id quod non deceat, impudentiæ nomen fugiendum est. et ibid. b, Quem non decet, hunc ad id quod possit, detrudendum puto. & 116 a, In quibus neq; abesse quicquā decet, neq; redundare. At. 93 b, Quo maiorem spem habeo, nihil fore aliter ac deceat. Or. 293 a, Vt in uita, sic in oratione nihil est difficilius, quàm quod deceat, uidere. & ibidem b, Decere declarat, quasi aptum esse consentaneumq; personæ, quod in omnibus rebus uidet, contráq; item dedecere. Offi. 19 a, Quod decet, honestum est: quod honestum est, decet. & 22 b, Nihil decet inuita, ut aiunt, Minerua, de Diuin. 88 b, Sed exemplis grandioribus decuit uti. in Ant. 205 b, Res confecta est, minus quidem illa seuerè quàm decuit, non tamē omnino dissolutæ. de Opt. 243 b, Si eodē modo putāt dici pro Milone decuisse. Offic. 23 a, Nec uelle experiri, quàm se aliena deceant. & ibid. Id enim maximè quēq; decet, quod est cuiusq; suum maximè. Or. 192 a, Decet hoc nescio quomodo illū. de Pro. 77 b, Hoc decet me, & conuenit ijs rebus quas gessi. de Finib. 103 b, Decet

cariorem esse patriam nobis, quàm nosmetipsos. Tusc. 211 a, Oratorem irasci non decet, simulare non decet. de Leg. 170 b, Fieri sic decet.

Decido, dis. cado. Of. 41 b, Ficta omnia tanquam flosculi decidunt. de Sen. 92 a, Poma ex arboribus, si matura sint, decidunt. de Ar. 256 b, Ne in unius imperium res decidat, admonemur. At 36 a, Decidere ex astris.

Decido, dis. decisionem facio, transigo, pactionem facio. de Arusp. 253 a, Clodius cum propinquis suis decidit, ne reos faceret. pro Quin. 3 b, Decidis statuisq; tu quid ad denarium solueretur. & ibid. a, Per te C. Aquili decidit P. Quintius, quòd liberis Scapulæ dissolueret. I. V. 101 b, Dicebat iste, nisi cum muliere decideretur, in possessionem se ire iussurum. I. V. 125 a, Qui cum reo transigat, pòst cum accusatore decidat. I. V. 159 b, Qui medimnis DCC. decidere uoluit. pro S. R. 30 a, Transigere atq; decidere cum aliquo. & 50 b, Magno tuam dimidiam partem decidisti. & ibid. Tuam partem dimidiam, quemadmodum uis decide. et ibid. De tota re, inquit, decidisti: ergo huc, &c. pro Qu. 3 b, Decidere de omnibus reb. rationibusq; societatis.

Decimus. in Ant. 175 a, Hora diei decima ferè ad Saxa rubra uenit.

Decipio, pis. capio, impono, circumuenio, fraudo, circūscribo, induco, fallo, supplanto, fucū (ut dicitur) facio, in fraudem impello, in errorem induco, uerba do, errorem obijcio, errorem incutio, in fraudem deduco, aucupor, eludo. de Diuin. 132 b, Nam illa amphibologia, quæ Crœsum decepit, uel Chrysippū potuisset fallere. At. 208 a, Nisi forte me cōmunis φιλαυτία decipit. At. 4 b, Quod te de Taiano negocio decepisse scribis, id ego Tadio gratum esse intellexi. de Or. 135 b, Decipere expectationem alicuius. Ac. 17 a, Decipi, capi, falli. pro Fl. 163 b, Cur matris imbecillitatem epistolis aucupatur? Att. 245 a, Verba mihi dari facilè patior, in hocq; me libenter præbeo credulum.

Decisio, onis. transactio. pro Qu. R. 53 a, Dicam decisionem factam esse, quæ facta non est. pro Fl. 162 b, Decisionis arbiter C. Cæcilius fuit. pro Cec. 395 b, Nostra decisio de æquitate.

Decisus, a, um. I. V. Act. 7, Quibus omnibus rebus actis atq; decisis, producuntur è carcere. id est, transactis.

Decius, cij. Tus. 167 b.

Declamatio, onis. domestica exercitatio et umbratilis, & commentatio inclusa, quo in genere pueri apud magistros exercentur. pro Mu. 134 a, Nō placet mihi declamatio potius quàm persalutatio. Tusc. 129 b, Hæc mihi senilis est declamatio. pro Pl. 260 b, Vulgaris & peruulgata declamatio. Item: Declamationis nomen apud nullum autorem antiquum ante ipsum Ciceronem inueniri potest. Seneca.

Declamator, oris. de Or. 155 b, Non eum declamator aliquis ad clepsydram latrare docuerat. pro Pla. 177 a, Non uobis uideor cum aliquo declamatore disputare? Item, Declamator de ludo. l. Rabula.

Declamatorius, a, ū. de Or. 91 a, Declaratur utrùm in hoc declamatorio sit opere iactatus. Qu. F. 323 b, Puer magis illo declamatorio genere delectatur, in quo quoniam ipsi fuimus, patiamur illum ire nostris itineribus.

Declamito, as. de Orat. 107 a, Græci qui annos com-

Universidad de Deusto
Biblioteca

plures sedentes declamitant. Tusc.149 b, Vt enim antea declamitabam causas, quod nemo diutius fecit, sic hæc mihi senilis est declamatio. Ep.265 a, Præterea declamitare Græcè apud Cassium institui, Latinè autè apud Brutum exerceri uolo. de Cl.194 b, Commentor declamitans (sic .n. nunc loquuntur) sæpe cũ M. Pisone, aut cũ aliquo quotidie. I. A.168 b, Quanquam tu quidem uini exhalandi, non acuendi ingenij causa declamitas.

Declamo, as. ualde clamo, exerceor, ludo. de Fin. 125 d, Ad fluuium, aiunt, declamare soliũ Demosthenẽ, ut fremitũ assuescret uoce uincere. I. V.234 b, Ille insanus, qui pro isto contra me uehemẽtissimè declamasset, libellum mihi dat. Ep.43 a, Maiestas est (ut Sylla uoluit) ne in quemuis impune declamare liceret. Attic.227 d, Haud amo uel hos designatos, qui etiam declamare nõ coegerunt. pro S. R.32 d, Quæ mihi uisus est ex alia oratione dedamare. I. A.198 a, Ipse interea decem & septem dies de me declamauit, ut digestio potius quàm declamatio uideretur. de Or.97 a, Exercutatione quasi ludicra prædiscere & meditari.

Declaratio, onis. Epi.255 b, Liber iste, quem mihi misisti, quantam habet declarationem amoris tui.

Declaro, as. significo, demonstro, ostendo, renuncio. Ep. 69 b, Itaq; hoc sæpius dicendum tibiq; non significandũ solùm, sed etiam declarandum arbitror, nihil mihi esse potuisse tuis literis gratius. I. A.202 a, Lepidus gemitu et mœstitia declarauit quantũ haberet odiũ seruitutis. Or.217 b, Quod plurimis locis perorationes nostræ uoluisse nos ea animo cõtendisse declarãt. Off.34 a, Hoc ait tẽpore tantũ nobis declarandũ fuit, cur, etc. At 86 b, Qui declarauit quãti me faceret, cùm sæpe, tũ in Bursa. pro D.132 b, Is nullam beneuolentiã insignẽ in rempub. declarat. de Di.106 b, Homo signis quibusdam cõsequentia declarantibus futura præsentit. de D. 80 b, Volatibus auium cantibusq; ut certissimis signis declarari res futuras. de N.59 a, Multa oraculis declarantur, multa uaticinationibus. Par.125 a, Copiam rerũ declarat satietas rerum & abundantia. de Or.101 a, Actionum genera quædam maiorum consuetudinem uitamq; declarant. de Or. 163 b, Gestus sententiam nõ demonstratione, sed significatione declarans. de D. 88 b, Declarãt illa quidẽ acumẽ interpretis, sed, &c. de Or. 235 a, Cannius exclamat neutrũ illis literis declarari: id est, A.F.P.R. Of.6 a, Declarauit id modò temeritas C. Cæsaris, qui, &c. de Fi.92 b, Plura uocabula idẽ declarantia. Or.203 b, Decere perfectionẽ declarat officij. et ib. Decere declarat quasi perfectũ esse, &c. de Or.147 a, Verba usitata et propria demõstrantia ea, quæ significari & declarari uolemus. de N.27 a, Præsentiã sæpe Dui suam declarant. de Or.100 b, Propriã cuiusq; rei uim definitione declarare. de Vn.102 a, Qui eatenus se nobis declarant, quoad ipsi uolunt. pro Mu. 124 b, Profectò etiam rectius in iudicio cõsulis designatis, is potissimum consul, qui consulem declarauit, autor beneficij populi Romani, defensorq; periculi esse debebit. & ib. Illo die, quo L. Murenã consulẽ renunciaui. cont. Rull. 66 b, Itaq; me non extrema tribus suffragiorũ, sed primi illi uestri concursus, non singulæ uoces præconum, sed una uoce uniuersus populus consulem declarauit. At.38 a, Clodius Tribunus plebis declaratus.

Declinatio, onis. deflectio.)(. Appetitio. de Nat. 66 d, Nullum animal est, in quo nõ & appetitio sit, & declinatio naturalis. pro Cl.48 b, & At.34 b, Neq; hæc tua recusatio confessio sit captæ pecuniæ, sed laboris & periculi declinatio. de Fat.144 b, & de Fin.52 b, Epicuri atomorum declinatio commenticia. de Fat.149 b, Cum attulisset nullam causam, quæ istam declinationẽ efficeret: tamen, &c. I.C. 100 b, Idcirco parua, qualem declinatione, ut aiunt, corpore effugere. de Or.162 d, Declinatio breuis à proposito.

Declino, as. deflecto, decedo, uito, declinationem efficio, de uia deducor.)(. Appeto, ascisco. de Ora.123 d, Sed ad eò reuertatur unde huc declinauit oratio: uides ne, etc. Or.209 b, Vt declinet à proposito, deflectatq; sententiam. Tusc.212 d, Vt bona natura appetimus, sic à malitiam. Tusc.212 d, Vt bona natura appetimus, sic à malitia natura declinamus: quæ declinatio, si cũ ratione fiet, cum natura declinamus: quæ declinatio, si cũ ratione fiet, cum natura declinamus: quæ declinatio, si cũ ratione fiet, cum

Universidad de Deusto Biblioteca

Decumbo,bis.cubo,iaceo.Tuſ.183 b,Mittunt etiã uulneribus confecti ad dominos,qui quærant, ſi ſatisfactũ ijs ſit,ſe uelle decumbere.& ibi.Quis non modò ſtetit, uerùm etiam decubuit turpiter. I.A.190 b, Quod gladiatores nobiles faciunt ut honeſtè decumbant, faciamus nos principes orbis terrarum.I.V.160 b,Cũ Apronius in triclinio,quod in foro ſtrauerat,decubuiſſet.

Decuria,riæ.claßis,ordo iudicum Romæ,à decies centenis iudicibus appellata,qui in ſingulis curijs ſedebant. I.A.156 a,Lex promulgata eſt de tertia decuria iudicũ. & 97 a,& 246 b,I.V.125 a,Hunc hominem iudicum numero habebimus?hic alteram decuriam ſenatoriam iudex obtinebit? & 189 b,Qui nummulis corrogatis de ſcenicorum corollarijs cum decuriam emerunt, ex primo ordine exploſorum ſecundum ordinem ciuitatis uenerunt.pro Clu.39 a,Mulcta ab eo petita eſt ſicut ab Iunio,quòd non ſuæ decuriæ munere, neque ex lege ſediſſet.I.V.108 a,& 153 b,Ex hac decuria noſtra.

Decuriatio,onis.in curias diſtinctio & deſcriptio. pro 268 a,**Decuriatio tribulium**,deſcriptio populi,&c.

Decuriatus,a,um.in curiam aſcriptus. Qu. Fr.300, S.C.factum eſt,ut ſodalitates decuriatiq; diſcederent.pro Dom 215 b,Cum deſperatis ducibus decuriatos ac deſcriptos haberes exercitus perditorum.

Decurio,as.eſt in curiam aſcribere.pro Pl. 268 a, Doce decuriaſſe Plancium, conſcripſiſſe populum, &c. & ibi.b,Tu doce Plancium ſequeſtrem fuiſſe, largitũ eſſe, cõſcripſiſſe,tribules decuriauiſſe.pro Seſt.10 a,Cũ uicatim ſerui cõſcriberentur,decuriarẽtur.I.A.212 b,Nõ rurſus improbos decuriabit? non ſolicitabit agrarios?

Decurio,onis.quaſi ſenator in municipio uel conuentu. pro S.R.22 b,Decurionũ decretũ ſtatim fit, ut decem primi proficiſcantur ad Syllam.pro Cl.26 a,Illũ tabulas publicas Larini corrupiſſe decuriones uniuerſi iudicarunt.pro Seſt. 4 b,Recita quid decreuerint Capuæ decuriones.Item,L.Manlius eſt unà cum reliquis Neapolitanis ciuis Romanus factus,decurioq; Neapoli.

Decurro,ris.Tuſ.151 a,Iam uideo calcem ad quem cũ ſit decurſum,nihil ſit præterea extimeſcendum.

Decurſio,onis.excurſio. Epiſt.171 b, Neceſſe eſt Antonius Apennino alpibuſq; ſe teneat, & decurſionibus per equites,quos habet multos,uaſtet ea loca quæ incurrerit. **Bruti.**

Decurſus,**a,um.confectus.de Sen.**94 b,Nec uerò uelim quaſi decurſo ſpacio à calce ad carceres reuocari. pro Qu.16 b,Biduo DCC millia paſſuum eſſe decurſa. & 15 a,DCC millia paſſuum uis eſſe decurſa biduo.& 18 b,Propè acta iam ætate decurſaq;.Ep.122 b,Cætera porrò & ætate iam ſunt decurſa,&,&c.de Or.97 a,Iſta quæ abs te breuiter de arte decurſa ſunt, audire cupimus:id eſt,curſim indicata.

Decurſus,ſus.**ſpacium,functio.**Ep.31 b,Facilior erit mihi quaſi **decurſus mei temporis**.de Ora.85 a,Decurſus honorum.

Decurtatus,a,ũ.de Or.97 a,Animus mutila ſentit quædam, & quaſi decurtata.

Decus,oris.honor,laus, dignitas, honeſtas, ornamentũ. de Or.101 b,Ego mihi hoc præſidium comparaui, non ſolùm ad uſum forenſem, ſed etiam ad decus atq; ornamentum ſenectutis.I.V.223 a, Decora atq; ornamenta

fanorũ.pro Cec.190 a,Falcula decus atq; ornamentum iudiciorum.I.A.171 a,Cn.Pompeius,qui populi Romani decus ac lumẽ fuit.de Nat.3 b,Hoc magni intereſt ad decus & laudem ciuitatis.At.187 a, Vt cernat duplici decore cumulatã domum. Off.25 a, Ciuitatis dignitatẽ & decus conſeruare.& 4 b,Honeſtatẽ & decus cõſeruare.de Pro.74 b,Sed decus illud & ornamentũ triumphi minuendũ nõ putaui.de Fin.72 a,Vna ſimplex, cuius auctor Zeno,poſita in decore tota:id eſt, in honeſtate.de Fin.73 b,Epicureos niſi arguimus, omnis uirtus, omne decus,omnis uera laus deſerenda eſt.& 139 b,Ad laudem & ad decus nati ſumus.Ep.151 b,Verũ decus in uirtute poſitum eſt.de Fi.76 b, Adeunda ſunt pericula decoris honeſtatiſq; cauſa.Tuſ.194 a,Cum decore atq; … omni me orbatũ laude recordor.de Cl.169 b,Vt hominis decus eſt ingeniũ,ſic ingenij lumen eſt eloquẽtia.de Cl.176 a,M.Brutus in quo magnum fuit Brute dedecus generi ueſtro.de Cl.196 b,Et iiſdem artib.decus omne uirtutis inunxiſti. Of.28 b, Mod° aũt eſt optimus,decus ipſum tenere.de Leg.167 a,Decus quod antiqui ſummum bonũ eſſe dixerunt,hic ſolum bonum dici: item, Dedecus,quod illi ſummum malum,hic ſolum.

Decuſſo,as.in formam X literæ conſtituo. de Vn.199 a,Hanc igitur omnem coniunctionem duplicem in longitudinem diffidit,mediæq; accommodans,mediã quaſi decuſſauit.

Dedecet,bat.indecorũ eſt.)(.Decet,decorũ eſt. Or.29? b,Decere quaſi aptũ eſſe & conſentaneũ perſonæ, & … traq; itẽ dedecere.de Or.96 a, Iis quæ habeas modicè ac ſcienter uti,& ut ne dedeceat.Tuſ.221 a, Oratorem iraſci minimè decet,ſimulare non dedecet.Off.29 b,Vt ſi quid dedeceat in illis,uitemus & ipſi.aliter,In illos.

Dedecoro,as.dedecore afficio,turpifico. Offic. 53 b,Te inanem redire turpiſſimum eſt, dedecorantem & urbis autoritatem & magiſtri.

Dedecus, oris. turpitudo, nota turpitudinis, infamia, probrũ,labes,macula,ignominia,labes turpitudinis,opprobriũ.Tuſ.177 b,Nihil uideri debet peius dedecore. de Leg.167 … I.A.190 b,Nihil eſt deteſtabilius dedecore. de … a,Antiqui decus ſummũ bonũ eſſe dixerunt, itẽ, Dedecus ſummũ malum.ad Her.17 b,Dolor dedecore & infamia leuior eſt.Of.28 a, Ampla domus dedecori domino ſæpe fit,ſi eſt in ea ſolitudo. At.122 b,Vnũ etiam reſtat amico noſtro ad omne dedecus.& 124 b,Sed uereor,ne cum nihil proficiã,etiã dedecori ſim.Offic.34 b, Optima hæreditas à patrib. traditur liberis,gloria uirtutis,cui dedecori eſſe nefas iudicandum eſt. de Di.118 a,Cum ignominia & dedecore mori.I.V.75 a,& Att. 138 b,Admittere dedecus.Of.25 a,Sin aũt libidinũ intemperantia acceſſerit,duplex malũ eſt: quod & ipſa ſine … ctus cõcipit dedecus,&c. Epi.40 b,Admiſſum dedecus cõfitebor.pro Mu.126 b, Sed aliquod aut in Aſia ſuſceptum,aut ex Aſia deportatum eſt flagitium ac dedecus. I.C.100 a,Quæ nota domeſticæ turpitudinis nõ inuſta uitæ tuæ eſt?quod priuatarũ rerũ dedecus nõ hæret infamiæ?pro Cl.19 b, Sine ſummo dedecore uitæ ac turpitudine.At.119 b,Subire periculum cum aliquo fortè dedecore.de Fin.58 b,Incurrere in dedecora. Att.160 a. … I.V.160 b, Nec uerſari inter eos ſine dedecore potero. … Homo in dedecore natus.de Cl.176 a,M.Brutus in quo magnum

magnum fuit Brute dedecus generi ueſtro. pro S.R.29 b,Sumptus effuſi cum probro atq; dedecore. At.256 b, Factum meum flagitij plenum & dedecoris. pro Clu. 30 a,Iudicia uera atq; inſigni turpitudine notata atque oppreſſa dedecore & infamia.ad Heren.35 a,Aliquem ſuis maculæ & dedecori eſſe.

Dedicatio,nis.conſecratio,pro Do. 234 a, Niſi quem fortè illius caſtiſsimi ſacerdotis ſuperſtitioſa dedicatio deterret. pro Do.238 a, An conſecratio nullum habet ius? dedicatio eſt religioſa? pro Do.237,Poſtem teneri in dedicatione templi oportet.

Dedicatus,a,um.de Leg.168 a, Ingeniumq; in ſe ſuum ſicut ſimulacrum aliquod dedicatum putabit.de Na.38 a,Fides & mens,quas in Capitolio dedicatas uidemus à M. Aemilio.& ibi.Virtutis & Honoris templum à Qu. Maximo dedicatum.

Dedico,as.dico,conſecro,religioſum facio, religionẽ in aliquẽ locum infero,aliquẽ locũ religione deuincio.I. V.228 b,Marcellus duo templa dedicaturum ſe Romæ nouerat.I.V.214 b,Vt cum audiſſent ſimulacrum Iouis Opt.Max.dedicatũ,legatos mitterẽt. pro Ar. 189 b, Smyrnæi delubrum Homero dedicauerũt.pro Do. 237 b,Simulacrũ aut aram dedicare.de Le.156 b, Romulus templũ ſibi dedicari in eo loco iuſsit.de Nat.41 b,Conſecrare & publicè dedicare aliquẽ deũ.& 62 a, Aedes Caſtori et Polluci in foro dedicata.pro Do.233 b,Quid quod nunc apud Pontifices agis? te meã domum conſecraſſe,te monumentũ feciſſe,te in ædibus meis ſignum dedicaſſe.de Le.175 a,Bene uerò quòd mens,pietas,fides conſecratur manu, quarũ omniũ dedicata publicè templa ſunt.pro Fl.Ad hæc prædia incẽſa dedicauiſti.

Dediſco,ſcis.quæ didici obliuiſcor.de Or.151 b,Cum iuuentus noſtra dediſceret penè diſcendo. de Clar.169 a, Eloquentia loqui penè dedidicit.& 179 b,Hæc uerba mutari dediſciq; poſſunt.pro Qu. 10 a, Etenim ſi uult bonorum uirorum inſtituto uiuere,multa oportet diſcat atq; dediſcat.Ep.138 b,Dediſcendæ tibi ſunt ſportellæ & artolagani tui. & 141 b, Deinde uereor,ne neſcio quid illud,quod ſolebas, dediſcas, et obliuiſcare cœnulas facere.

Deditio,onis.ſubiectio,cum quis ſe in hoſtis poteſtatem tradit.pro Pomp.10 b,Pompeius eis ſpẽ deditionis non ademit,obſides imperauit.I.A.257 b, Cum locũ tibi relictum non modò ad pacem,ſed ne ad deditionẽ quidẽ feceris.Of.74 a,Atq; huius deditionis ipſe qui debebatur,autor fuit.I.A.193 b,194 a,Maiores noſtri bellicoſiſsimas gentes in deditionem imperij redegerunt.

Dediticius,a,um.deditus.At.274 b,Id ſenatuſconſultũ pleriq; interpretantur etiam ad tuos ſiue captiuos,ſiue dediticios pertinere.

Deditus,a,um.Ep.8 b,Vt te admoneam,quod ipſe literis omnibus à pueritia deditus,experiẽdo magis quàm diſcendo cognoui.de Or.85 b,Puer his ſtudijs mirificè deditus.de Or.85 a,Artes quib.à pueris dediti fuimus. pro Mil.119 b,Vir bonorum uoluntati & autoritati ſe natus deditus.pro Cæ.51 b,Homo grauitati deditus.pro Arch.188 a,Fateor me his ſtudijs eſſe deditum.I.V.160, Is ciues Romanos coluit,ijs indulſit,eorum uolũtati & gratiæ deditus fuit.pro S.R.24 b,Vita uitijs omnib. dedita.pro Dom.238 b,Vir religionibus deditus.Ep.85 a,

Hoc ſum magis Publio deditus,quod,&c.de Fin.114 b, Epicuro deditus.pro Cæl.53 a, Puer deditus diſciplinis & ijs artib.quibus,&c.de Cl.185 a,Qu. Cæpio nimis equeſtri ordini deditus.pro Cæl.47 a,Animus libidini deditus,cupiditate impeditus.de Cla.171 b,Qu. Nobilior iam patrio inſtituto deditus ſtudio literarum. Cæl. 54 b,Hunc addictum,deditum,obſtrictum tibi habebis. At 156 a,Vt igitur hæc ſcirem dedita opera has ad te literas miſit.de Or.161 a,Opera dedita facere aliquid.

Dedo,dedis.addico,trado,do,mancipo,quaſi cõſecro.de Le.170 a,Patria cui nos totos dedere,& in qua noſtra omnia ponere,& quaſi conſecrare debemus. Qu. Fr. 326 a,Abduco equidem me ab omni reipublicæ cura,dedoq; literis.de Or.148 a,Itaq; ei ſtudio ſe excellentiſsimi ingenij homines dediderunt. Off.14 b, Qui doctrinæ ſeſe dediderunt.de Or.86 b,Qui muſicis penitùs ſe dedidit,quin,&c.& 93 a,Cum ſe ad ſcribendum maiore opera dediderit.& 105 a,Primùm Scæuolæ te dediſti.Tuſc.250 b,Dedere ſe alicui arti toto animo. Tuſ. 225 a,Dedere ſe totum alicui.Qu.de Pet.210 a, Dedere ſe uni alicui,& deſerere cæteros.pro Arch.190 b,Dedere aures ſuas alicui:id eſt,eum audire.Or.210 b, Dedere ſe deſidiæ.At.136 b, Ne me totum ægritudini dedam.Tuſ.163 b,Qui ſe totos libidinibus dedidiſſent.& 185 b,Si ſe lamentis dedet.de Fin.78 b,Dedere ſe libidini alterius.pro S.Roſc.29 b,& pro Qu.11 a, Vt inimicorum crudelitati dedatur uita S.R.At.144 b, Dedo pœnas temeritatis meæ. At. 78 b,Saturnalib.manè ſe mihi Pindeniſſæ dediderunt.de Or.100 a, Quem pater patratus dedidiſſet,ei nullum eſſe poſtliminium. & ibid.Cum pater patratus ex S.C.Mancinum dedidiſſet. de In.73 b,Qui porcam tenuerit,dedi oportere.& ib. Imperatore Samnitibus dedito.in Ver.221 b,Eius religione te uinctum aſtrictumq; dedemus. Poſtquam.200 b,Dedere aliquem conſtrictum hoſtibus. pro Mil.101 b,Quem reum ſententijs iudicum tradidiſſet, cum telis militum dedere.

Dedoceo,dedoces.ab eo quod quis edoctus eſt,deduco. ſecus doceo.)(.Doceo.de Fin.53 a,Quod profectò nũquam putauiſſet,ſi à Polyæno familiari ſuo Geometriã diſcere maluiſſet,quàm illa etiã ipſum dedocere.de Or. 115 a,Cum docendus iudex eſt,aut dedocẽdus.de Fin.59 b,Vt coercendi magis quàm dedocendi eſſe uideantur.

Deduco,cis.adduco,reuoco,remoueo,reduco,detraho, deductionem facio.At.78 a,Cicerones noſtri ſunt apud Deiotarum:ſed ſi opus erit,deducentur Rhodum.pro Mur.136 b,Homines coniuratos cum gladijs in campũ deduci à Catilina ſciebam.I.A.252 a,Saxa homo,deductus ex ultimis gentibus.de Di.116 a, Ad eum agnum nõ caſu,ſed duce Deo ſeruus deducitur.pro Flac.147 b, Qui ad hoc iudicium deducti nõ ſunt.de Am.95 b,Ego aũt à patre ita eram deductus ad Scæuolam,ut,&c.de Diui.122 b, Ita Albana aqua deducta ad utilitatem agri ſuburbani.Antequàm.195 b, Neq; eò rem deducã,aut progredi patiar,ut,&c.pro S.R.50 b,Ergo huc uniuerſa cauſa deducitur,utrùm,&c.de Opt.244 b,Si prius expoſuero,quæ cauſa in iudicium deducta ſit. Ac.30 b, Cuius maieſtatem deducitis uſq; ad apium perfectionẽ. I.C.105 a,Sed cum uiderem fore, &c.rem huc deduxi, ut palàm pugnare poſſetis.Epiſt.46 b, Quem in locũ

Universidad de Deusto Biblioteca

res deducta sit uides. & 260 a, Eum in locum res deducta est, ut, &c. de Or. 96 a, Illud quod eò, quò intendas ferat deducatq́;, cognoscẽdum est. de Or. 125 b, Vt is qui audit, ad fletũ misericordiamq́; deducatur. & ibi. Odoror quàm sagacißimè possum, quò iudices deduci oratione facillimè posse uideantur. Aca. 40 b, Nam nos in nostra urbe peregrinantes errantesq́; tanquã hospites, tui libri quasi domum deduxerunt. pro Flac. 153 a, Non deduxi, inquit, Seruiliũ. Ep. 151 a, Cũ magna multitudo ciuium me de domo deduceret. de Se. 90 a, Deduci.)(. Reduci. At. 111 b, Deducere præsidia ex oppidis. At. 130 b, Coß. præsidia deducturi sunt. de Pro. 71 b, Aliquẽ ex prouincia deduci: id est, reuocari. l. Diripio. in Ver. 77 b, Quorum scelerũ pœnis agitatur, à mente consilioq́; deducitur. de N. 56 a, Eloquẽtia deducimus perterritos à timore, & consolamur afflictos. in Ver. 202 b, Deducere aliquem ab humanitate & ab religione. de Or. 87 a, Voluntatem impellere quò uelis, unde aũt uelis deducere. & 140 a, Deduci à tristicia. Quin. Fr. 291 a, Quẽ nulla conditio pecuniæ ab summa integritate continentiaq́; deduxerit. de Fat. 144 a, Epicurus atomos de uia deducit. Qu. de Pet. 211 a, Da operam ut illos de prauitate animi deducas. Epist. 2 b, Quod instituit referre de religione, ab eo deduci non potest. Epist. 235 a, Neq; legis improbißimæ pœna deductus est, quo minus hospitij & amicitiæ ius officiumq́; præstaret. de Clar. 173 a, & At. 25 a, De sententia deduci. ad Her. 17 a, Deduci à uia recta. in Ver. 71 a, Vt cuius diuitiæ me de fide deducere nõ potuissent, ne eiusdem pecunijs de honore deijcerer. in Cat. 110 b, Si quis me de hac animi lenitate deduxerit. Off. 12 b, Vt boni ratiocinatores officiorũ esse poßimus, & addendo, deducendoq́; uidere, quid reliqui summa fiat. deducendo: id est, detrahendo. de Le. 180 b, Partitionis caput scriptum cautè, ut centum nummi deducerentur. & ibid. a, Si in testamento deducta scripta non essent. Item, Coniectura omnis ingenijs hominũ in multas ac diuersas, aut etiã cõtrarias partes sæpe deducitur. Riuos à fonte deducere. l. Deductio. de Or. 159 a, Ne uerba asperè concurrant, ne'ue uastius deducatur. I. A. 179 b, Deducere coloniam. cont. Rul. 63 b, Deducentur, inquit, coloniæ. pro Cec. 288 b, & 303 a, Et de fundo moribus Cecinna deduceretur. l. Citimus.

Deductio, onis. detractio, adductio. I. V. 189 a, Certis nominibus deductiones fieri solebant. At. 59 b, Ne qua deductio fieret, magna ex parte tua potestas erat. de Diu. 101 a, Ex quo illa admirabilis à maiorib. Albanæ aquæ facta deductio est. Topi. 223 b, Riuorũ à fonte deductio: id est, deriuatio. I. A. 172 a, In oppida militũ crudelis deductio. pro Cec. 291 a, Vt ius ac deductio morib. fieret. cont. Rul. 63 b, Deductio coloniarũ in agros aliquos. de In. 46 a, In coniecturali aũt cõstitutione, quia ratio nõ est, nõ potest ex deductione rationis nasci iudicatio.

Deductor, oris. qui honoris causa aliquem deducit. Qu. de Pet. 210 a, Deductorũ officiũ, quod maius est quàm salutatorũ, &c.

Deerro, as. aberro. ad Her. 3 a, Si nullis transitionibus utemur, si non deerrabimus ab eo quod cœperimus exponere. & 40 a, Ait iste eos similitudine loci deceptos angiporto deerrasse. l. Pœnitet.

Defatigatio, nis. laßitudo. I. A. 198 a, Nulla res ei finem

cædendi nisi defatigatio & satietas afferet. de Sen. 84 a, Et corpora quidem defatigatione et exercitatione ingrauescunt, animi autem se exercendo leuantur. de Or. 159 a, Interspirationis enim, non defatigationis nostræ, neq; librariorũ notis, sed uerborũ et sententiarũ modo interpunctas clausulas esse in oratione uoluerũt. de Na. 37 b, & pro Sest. 20 b, Deus morbũ nõ metuens ex defatigatione membrorum. ad Her. 6 a, Ne qua poßit animum tuum defatigatio retardare. de Sen. 95 a, Senectutis defatigationem fugere debemus.

Defatigatus, a, um. languens de uia, fessus de uia. de Di. 101 a, Puella defatigata petijt à matertera, ut sibi concederet, ut in eius sella requiesceret. Epi. 70 b, Vel animo defatigato tuo, qui nunc requiẽ quærit. Ep. 199 a, Quod quam sumus iam defatigati, sed nulla laßitudo impedire officiũ debet. Epi. 155 a, Sed mehercule iam defatigatus de rep. conseruanda. & 199 a, Admodum sumus iam defatigati. ad Heren. 19 a, Animi defatigati ab aduersarijs multitudine uerborum.

Defatigo, gas. defatigationẽ uel laborẽ affero. At. 286 b, Te hortor ne defatigere, neu diffidas semper in præsentibus malis prohibendis, &c. pro Mar. 134 a, Noli igitur in conseruandis bonis uiris defatigari. de Le. 190 a, Defatigare aliquem in aliquo negocio. pro Qu. 7 b, In quo ille tot et tales uiros defatigat? de Or. 124 b, Ne auditor defatigetur similitudinis satietate. & 156 a, Profectò nunquam cõquiescam neq; defatigabor, antequàm percepero, &c. de Cl. 172 a, Egerũt gratias, & ne defatigaretur, orauerũt. Ep. 232 a, Nec animi nec corporis laboribus defatigari. Lent. Ep. 191 b, Hæc & si adhuc nõ magnopere mihi tulisse fructũ animaduerto, tamẽ non despero: nec defatigabor permanere nõ solùm in studio libertatis, sed etiam in labore & periculis. de Cl. 167 b, Laborare & defatigari idem. Item: In quo non modò defici, sed etiam laborare turpe est: id est, defatigari.

Defectio, onis. eclipsis, defectus. At. 48 a, Metuens credo defectionem animi mei. de Sen. 83 a, Et si ista ipsa defectio uirium adolescentiæ uitijs efficitur sæpius, quàm senectutis. Qu. Fr. 305 b, Subita defectio Pompeij, alienatio Coß. in Pison. 97 b, In illa omniũ barbarorũ defectione Macedonica. Tusc. 214 b. Intemperantia, quæ est à tota mente & à recta ratione defectio sic auersa à præscriptione rationis, ut, &c. de Diuin. 103 a, Thales primus defectionẽ solis quæ Astyage regnãte facta est, prædixisse dicitur. & 111 b, Solis defectiones, itẽq; lunæ prædicuntur in multos annos. de Na. 57 a, Defectiones solis & lunæ. de Diuina. 112 a, Vident Mathematici ex constantißimo motu lunæ, quando illa è regione solis facta incurrit in umbrã terræ, quæ est meta noctis, ut eam obscurari necesse sit: quandoq; eam lunã subiecta soli atq; opposita oculis nostris, eius lumen obscuret. de Natu. 46 b, Luna tum subiecta & opposita soli radios eius & lumen obscurat, tum ipsa in umbram terræ, cũ est è regione solis, interpositu interiectuq; terræ repentè deficit.

Defectus, a, um. perfectus. Att. 213 a, Libri ad Varronem non morabantur, sunt enim defecti: tantum librariorũ menda tolluntur. aliter defecti, fortè perfecti, uel descripti. nam antea dixerat se Romam misisse describendos, ut Varroni mitteret.

Defectus,

Defectus, ctus. defectio. de Nat. 36 a, Neq; solum eius species ac forma mutatur, tum crescendo, tum defectibus in initia recurrendo, de luna.

Defectum, ti. pro Sest. Ille ad eos à quibus audiebatur, quotidie aliquid defecti afferebat. de Vatinio.

Defendo, dis. tego, protego, propugno, adsum, præsto, studeo, faueo, pro aliquo dico, pro aliquo uerba facio, causam alicuius suscipio uel ago, sum aduocatus alicui, tueor, iniuria prohibeo, complector, calamitate uel periculo prohibeo. de Or. 123 b, Carneades nullam unquã rem defendit, quam non probarit: nullam oppugnauit, quam non euerterit. Off. 65 a, Oratam Crassus, Gratidianum defendebat Antonius. de Or. 99 a, Armis prudentiæ causas tueri atq; defendere. pro Syl. 168 a, Hortensius Syllam de ambitu defendit. & 183 b, Nullum scelus defendo ac tego. & 176 b, Ego iacentem & spoliatum defendo & protego. pro Mil. 102 b, Defendere uitam ab inimicis. Offic. 5 b, Qui autem non defendit, nec obsistit si potest iniuriæ, tam est uitio, quàm, &c. Off. 66 b, Qui non defendit iniuriam, neq; propulsat à suis. Pla. Epist. 153 a, Ego fratrem mittam qui Italiam à uastatione defendat. Epist. 227 a, Diligentißimè aliquẽ tueri atq; defendere. pro Pomp. 6 b, Defendere aliquem à calamitate. pro Mur. 125 a, Defendere pericula ciuium. in Ant. 216 a, Ego semper ocio studui, pacem defendi. pro Mil. 103 a, Vim ui illatam defendere. Acad. 30 a, Illud autem superius sicut caput & famam tuam defendere necesse erit. Epi. 59 a, Pudor tuus te defendit. pro Qu. 74 a, Ne locum suum, quem adhuc honestißimè defendit, obtineat. Epist. 58 a, Quod sentias aut re efficere, aut deniq; libera oratione defendere. contra Rul. 76 a, Mithridates ab inuicta manu Cn. Pompeij Mæote, & illis paludibus atq; altitudine montium defenditur. de Sen. 88 a, Vua uestita pampinis, nimios solis defendit ardores. Antequàm. 195 b, Pro fortunis meis apud nos loqui non licebit: id est, me defendere. de Ora. 87 b, Arma quibus uel tectus ipse esse poßis, uel prouocare improbos, uel te ulcisci. Epist. 228 a, Aliquem in omnibus rebus tegere atq; tueri.

Defensio, propugnatio, patrocinium. de Or. 105 b, Vtrisq; rei facilis est & prompta defensio. pro Cæl. 39 a, Ad istam omnem orationem breuis est defensio. Epist. 6 b, Nostra propugnatio et defensio dignitatis tuæ. At. 280 b, Quo in iudicio Lepidus defensionem non haberet. Epist. 65 a, Permanere in defensione alicuius suscepta. &, Suscipere defensionem alicuius. 15 a, pro Mil. 104 b, Qui non pœnam confeßioni, sed defensionem dedit. & ibid. In confeßione facti defensionem iuris suscipi posse.

Defensito, tas. de Cla. 173 b, Fannius causas defensitauit. & Off. 24 b, & Aca. 18 a.

Defensor, oris. propugnator, patronus, tutor, aduocatus, adstipulator, custos, qui aliquem in fidem suam recipit, quem aliquis patronum adoptat, qui aliquem habet commendatũ.)(. Oppugnator, aduersarius. de Or. 106 a, Mutius paterni iuris defensor, et quasi patrimonij propugnator sui. pro R. 92 b, Defensor custosq́; libertatis. Postq. 212 b, Alter fuit propugnator mearũ fortunarum, & defensor aßiduus. I. V. 63 a, Adoptare sibi aliquem defensorem sui iuris. Epist. 2 b, Is in omnibus rebus se acerrimũ tui defensorem fore ostendit. pro Mil. 109 a, P. Lentulus propugnator senatus, defensor uestræ uoluntatis, patronus publici consilij. & ibi. Octo tribus plebis illius aduersarij, defensores mei. Postq. 205 a, Parens perpetuus reip. & tutor annuus reipub.

Defenstrix, quæ defendit. in Timæo, de Vniuersitate: testante Prisciano, 245.

Defero, fers, affero, confero, offero, tribuo, refero, renuncio, comporto. pro Fl. 150 b, Lex tabulas ad prætorem triduo deferri iubet. pro Mil. 107 b, Librarium te aiunt eripuisse è domo, ut præclarum inde munus ad aliquẽ deferre posses. pro Clu. 18 b, Si iudicia iam facta domo deferamus ad causas. pro Fl. 157 b, Deferre querelas suas ad aliquem per aliquem. pro Syl. 177 a, Deferre mandata ab aliquo. Aca. 3 a, Ad quamcunq; sunt disciplinam quasi tempestate delati, ad eam tãquam ad saxum adhærescunt. pro Cor. 68 a, Deferre aliquem acerbum nuncium alicui. pro Dom. 217 a, Quem tu ad hunc honorem rogatione tua detulisti. de Pro. 79 a, Populus Rom. mihi omnes honores detulit. pro Mur. 139 a, Hos ad magistros si qua te fortuna Cato detulisset, non tu quidem, &c. de Leg. 184 b, Quod genus imperij primùm ad homines iustißimos deferebatur. in An. 177 a, M. Antonius consul C. Cæsari Dictatori regnũ detulit, Cæsar uti noluit. pro Fl. 149 a, Omnem ei suam autoritatem, gratiam, copias, opes, ad hoc negocium conficiendum detulit. contra Rul. 75 a, Si quis est honos singularis, populus Rom. eũ, cui uelit, deferat. pro Pom. 17 a, Quicquid possum ad hanc rem conficiendã, tibi polliceor & defero. Epist. 56 b, Vltrò mihi Cæsar omnia detulit. & 2 a, Omnes rẽ ad Pompeiũ deferri uolunt. pro Lig. 137 b, Si illud imperiũ esse potuit, quod ad priuatũ clamore multitudinis imperitæ, nullo publico consilio deferebatur. Ep. 54 a, Omnia delata ad unum sunt. pro Pom. 16 b, Deferre omnia ad unũ. i. credere omnia uni. pro Cor. 62 a, Deferre alicui potestatem beneficiorum tribuendorum. Ep. 224 a, Vltrò ei legationem detuli, cùm multis iam petentibus denegassem? Epi. 94 a, Hanc meam uoluntatem ad matrem tuam detuli. & 211 b, Eiq; nec opinanti uoluntatem tuã per literas detuli. Attic. 207 a, Ligarianam præclarè uendidisti: posthac quicquid scripsero, tibi præconium deferã. de Clar. 172 a, Itaq; publicanos causam detulisse ad Galbam. Epist. 75 a, Quanquã iustis de causis rationes deferre properarim. Oct. 330 a, Quæ tibi non antequàm postulares, maiora quàm uelles, plura quàm sperares detulit senatus? Att. 292 a, Qui hoc nõ in beneficij loco, sed in laboris ac muneris non temerè libertis suis deferebant. I. V. 114 a, Deferre aliquid cuipiam loco beneficij. Att. 23 b, Et quoniam Nepos proficiscitur, scire uelim cui nã auguratus deferatur. Epi. 87 b, Vniuersum studium meum & beneuolentiam ad te defero. Ep. 16 b, Atq; istã partem uitæ consuetudinisq́; nostræ totam ad te defero. & ibi. Quantũ literis consequi potero, id omne ad arbitrium tuum conferam. de Nat. 5 a, Ad quẽ tũ Epicurei primas ex nostris hominibus deferebant. de Ora. 129 b, Deferre palmã alicuius rei cuipiã. pro Fl. 146 a, Deferre præmiũ dignitatis alicui. de Cl. 172 a, Tribuere primas alicui. At. 11 b, Defertur res ad senatum. Off. 74 a, Rem ad populum detuli. pro Dom. 239 b, Deferre ad

 pontifices

pontifices.ibidem, Referre ad collegium.pro Sest.28 a,
Cum ad uos iudicia cõmunis exitij detuli.I. A.133 a,Ad
hunc ordinem res optimas deferebat.I.C.119 a,Hæc o-
mnia iudices detulerunt,rei confeßi sunt.de Di.136 a,
Defert ad coniectorẽ quidam somniasse se,&c.pro Pl.
280 b,Is insidias mihi ab inimicis meis paratas detulit.
in Ver.268 b, Ad eum defertur esse,&c.id est,renunci-
atur.Ep.47 a,Te esse solicitum multi ad nos deferunt.
At.38 b,Hoc Curio ad patrẽ detulit,ille ad Pompeium:
res delata ad senatum est.et ibidem,Nisi Curiones rem
antè ad Pompeium detulissent.pro Mil.106 a,Quã uo
cem ad Catonem statim Fauonius detulit. Qu.Fr.297
b,Sic ad nos omnes ferè deferunt, nihil te fieri posse
iucũdius.in Cat.105 a,Sed quàm multos fuisse putatis,
qui quæ ego deferrem non crederent.Att.177 b,Mul-
tos esse arbitror,qui ad Cæsarem detulerint,me pœni-
tere consilij mei.pro Clu.47 b,Qui nostra consilia ad
aduersarios deferunt.contra Rul.87 b,Si quæ apud uos
de me deferunt.pro Cæl.49 b, Deferre nomen alicuius
de aliqua re:id est,accusare, insimulare. & pro Dom.
223 a,& pro Cæl.53 b,Deferre nomen alicuius de am-
bitu.pro S.R.23 a,Deferre nomen alicuius de parrici-
dio. et 29 a,Nomina filiorũ de parricidio delata sunt.
de In.69 a,Cum uenefici cuiusdam nomen esset delatũ.
pro Cæl.49 b,Hic nemini nomen detulit. pro Cor.68
a,Is in consulatu præfectum fabrum detulit. Offi.73 b,
Deferre iusiurandum alicui. Epist.76 a,Scito à me &
tribunos militares,& præfectos, & cõtubernales dũ-
taxat meos delatos esse,in quo quidem me ratio fefel-
lit:liberum enim mihi tempus ad eos deferendos existi
mabam dari:postea certior sum factus, triginta diebus
deferri necesse esse,quibus rationes retulissem.de Nat.
deor.lib.1,22 b,Vt igitur Tiber.Gracchum cum uideor
concionantem in Capitolio uidere. de M.Octauio, de-
ferentem sitellam,&c.

Deferuesco,*scis,deferbui.refrigerari,calorem remitti.*
Tus.226 b,Aut rogandi sunt,ut si quam habent ulciscẽ
di uim,differant in tempus,dum deferuescat ira. Defer
uescere autem certè significat ardorem animi inuita ra
tione excitatũ.Or.206 b, Quantis illà clamoribus di-
ximus de supplicio parricidarũ,quæ nequaquam defer
buisse pòst aliquanto sentire cœpimus.pro Cæl.46 b,
Cum adolescentiæ cupiditates deferbuissent.

Defessus,*a,um.defatigatus.*de Orat.110 b,Animi nostri
forensibus negocijs defeßi gestiunt, ac uolitare cupiũt,
uacui cura atq; labore.& 130 b, Defessus sum labore
atq; itinere disputationis meæ.& 156 b, Quamobrem
nisi fortè iam es defessus, & si tibi graues non sumus,
refer te,&c.19 a,Neq; quisquam est,quin satietate iã
defessus sit.contra Rull.83 b,Aratores cultu agrorum
defeßi.pro Arch.187 b,Vbi aures conuicio defessæ cõ
quiescant.Epist.161 a,Egiq; acerrimè,senatum iam lan
guentem & defessum ad pristinam uirtutem consuetu
dinemq; reuocaui.

Deficio,*cis.desum,descisco,desero.*pro Qu.10 a,Quod
mihi consueuit esse adiumento, id quoq; in hac causa
deficit.I.V.82 a,Vererer ne mihi crimina non suppete-
rent,ne oratio deesset,ne uox uiresq; deficerent.Epist.
51 b,Ea me solatia deficiunt,quæ cæteris, quorum mi-
hi exempla propono,simili in fortuna non defuerunt.

pro Fl.159 a,In hac repub.ad quam opprimendam non
animus eis,sed uires deficiunt et defuerunt.Postquam
198 a,Vt quod odiũ in omnes bonos conceptũ iam diu
continebant,id in meo uno potius quàm in uniuersa ci
uitate deficeret. de Vn. 201 a, Sed quia nondum omne
animal in mundo intus incluserat, ex ea parte deficie-
bat ad propositũ exemplar imaginis similitudo. de Fi.
74 a,Si memoria defecerit,tuum est ut suggeras.Acad.
3 a,Tamen nec illi defecerunt,neq; nos studium exqui-
rendi defatigati relinquemus.Or.197 b, Multi oratores
clari ἐπὶ Δημοσθένους fuerunt,& antea fuerant,nec po
stea defecerunt.Attic.115 a.Deficit enim non uoluntas,
sed spes.de Nat.66 b,Animanteis,cum calor defecerit,
tum interire.At.12 a,Ne P.C. una plaga accepta con-
ciderent,ne deficerent.pro S.Ros.20 a, Sin à uobis de-
serar,tamen animo non deficiam.in Ver.171 b, Leon-
tina ciuitas me defecit.pro Font. 281 a,Si eum in causa
deficerent omnia.de Cla.172 b,Cũ motus omnis animi
tanquam uẽtus hominẽ defecerat.Qu.F.314 b,Omnis
colligo,ut noui scribam aliquid ad te, sed ut uides,res
me ipsa deficit.de Or.101 b,Iam me uires deficere cœ-
perunt.in Ver.250 b,Me non solùm uires,sed etiã uita
deficit.I.V.213 a,Vox me citius defecerit quàm nomi-
na.I.V.119 b,Iam me dies,uox,latera deficiãt si uelim,
&c.pro Cæl.43 a,Dies iã me deficiet,si quæ dici in ea
sententiã possunt,coner exprimere.pro S.R.33 a, Tem-
pus herculè te citius quàm oratio deficeret. de Nat.76
a,Dies me deficiat,si,&c.I.V.72 b,Quàm multa te de
ficiant uides Cæcili.pro Do.149 a,Ea tamẽ illũ studia
defecerunt.de Or.173 a,Prudentia nunquam deficit o-
ratorem.in Cat.106 a,b,Res eos iampridem, fides defi
cere nuper cœpit.Or.197 a, Si quẽ aut natura sua,aut
illa præstantis ingenij uis fortè deficiet.de Or.150 b,Il
quos discentes uita defecit.in Ver.268 a,Dolor me nõ
defecit.Ep.95 a,Vox eum defecit.Ep.56 a,Relinqueba
tur triste quoddam literarum genus, id quoq; defici-
bat me,in quo,&c.de Cla.167 b,In quo non modò de
fici, sed etiam laborare turpe est.pro Clu.56 b, Mulier
abundat audacia,consilio,ratioueq; deficitur.de Ar.
253 a,Ne patres auxilio diminuti deficiantur.pro Syl.
173 b,Nec si à me fortè descìueris,idcirco te à se,& à
republica,& à tua dignitate deficere patitur.in Catil.
103 a,Qui à republica deficiunt,ciuiũ iura non tenent.
in Ver.92 a,Deficere ab imperio ac nomine nostro uo
lebat.pro Pl.277 b,Consules à republica & à bonis o-
mnibus defecerunt.Ep.187 a, Cæteriq; qui una cum il-
lo à republica defecerunt.Ep.26 b,A me q; ipse defice
rẽ.de Fi.81 a,Si utilitas ab amicitia defecerit. de Am.
Difficile est amicitiam manere si à uirtute defeceris.E-
pist.101 b,Quare si planè à nobis deficis,molestè fero.
Tus.163 b,Qui,cum acriter deficientem solem intue-
rentur.de Som.130 a,Olim deficere sol hominibus ex-
tinguiq; uisus est.de Di.105 a,b,Si luna paulo antè so-
lis ortum defecisset in signo Leonis.

Defigo,*gis.colloco,pono,immitto.*pro Ra.92 b,Qui in
campo Martio crucem defigi et constitui iubes. de So.
128 b, Quousq; humi defixa tua mens erit.de Pro.70
b,Hæc audacia quam ille præsens in oculis uestris,men-
tibusq; defixit.pro Dom.214 b,Ea sententia, quam po
puli sermo in animis uestris iam antè defixerat.in Ant.
260 b,

260 b,Qui omnes suas curas in reip.salute defigunt. et
232 a,In omnium possessiones atq; fortunas impuden-
tißimos oculos spe & mente defigit.de Or.197 b,Ali-
quid intueri,in eoq; defixum esse.I.V.67 b,Vt nõ mo-
dò in auribus uestris,sed in oculis omniũ sua furta atq;
flagitia defixurus sim.de Or.144 a,Cum eum in cogi-
tatione defixum esse sensisset,statim recesßisse.et 124 b,
His locis in mẽte et cogitatione defixis.I.A.193 b,Vir-
tus est altißimis defixa radicibus.I.C.100 b, Sicam cõ-
sulis in corpore defigere. de Orat.142 a,In ea mentem
orationemq; defigit.

Defigere. *uerbum mali ominis, à sagis ductum.* de Leg.
lib.2,Quæq; angue iniusta,nefasta, uitiosa, dira ue de-
fixerit,irrita infectaq; sunto.

Definio,*nis.describo,definitione explico,* qd aliquid sit
cõstituo, circũscribo, termino, definitione uniuersam
rei uim explico,perscribo.de Or.123 b, Cum res quæ sit
tota quæritur,definitione uniuersa uis explicanda est.
Or.207,In omnibus quæ ratione docentur et uia, pri-
mum constituendum est,quid quidq; sit:nisi enim inter
eos qui disceptent conuenit,quid sit illud de quo ambi
gitur,nec rectè disseri,nec unquã ad exitũ perueniri po
test:explicanda est sæpe uerbis mens nostra, atq; inuo-
lutæ rei noticia,definiendo aperienda est.& ibid. Erit
igitur hæc facultas in eo,ut definire rem poßit, neq; id
faciat tam presse & angustè,quàm in philosophorum
disputationibus fieri solet.de Leg.170 b,Videamus igi-
tur rursus, priusquàm digrediamur ad leges singulas,
uim naturamq; legis,ne cũ referẽda sint ad eã nobis o-
mnia,labamur interdũ errore sermonis, ignoremusq;
uim sermonis eius,quo iura nobis definiẽda sint.de Fi.
64 b,Omnis aũt in quærendo,quæ uia quadã & rati-
one habetur oratio,perscribere primùm debet,ut qui-
busdã in formulis ea res agatur, ut inter quos disseri-
tur,conueniat,quid sit id,de quo disseritur. de Ora.90
b,Si quis uniuersam & propriã oratoris uim definire,
cõplectiq; uult,hic orator erit,qui, &c.de Orat.113 b,
Aliquid breuiter illustrare,uerbisq; definire.de In.44
a,Definire uim uocabuli alicuius. de Fi.143 a, Perfici-
endi uis ita definitur à Stoicis,ut negent,etc. de Or.153
a,Philosophi causam aut controuersiã appellant, eãq;
tribus literis,aut deliberatione,aut laudatione, defini-
unt.de Fi.101 a,Itaq; id definimus quod sit indifferens
cũ existimatione mediocri.Offi.19 b,Quæ autem pars
subiecta generi est,eã sic definiũt,ut id decorũ esse ue-
lint,quod,&c.& ibi.Atq; illud superius sic definiri so
let,decorũ id esse, quo,etc.de Cl.178 a,Definiendo ex-
plicare rem latentẽ.pro Se.23 a, Sed genus uniuersum
breui circũscribi & definiri potest, omnes optimates
sunt,qui,&c.Of.13 a,Itaq; probè definitur à Stoicis for
titudo,cũ eã uirtutẽ esse dicunt propugnantẽ pro æ-
quitate.de Or.107 a,Res inuolutas definiendo expli-
care.de In.44 b,Definire rẽ uerbis breuiterq; descri-
bere.de In.68 a,Vis uocabuli definiẽda uerbis est.Or.
207 a,Rei,id est,eloquẽtiæ uim ac naturã explicemus.
de Or.44 a,Artẽ definire ex rebus perspectis,planeq;
cognitis,&c.de Or.91 b,In hoc quidẽ certè propè idẽ
nullis ut terminis circumscribat,aut definiat ius suum.
I.P.88 b,Qui mala dolore,bona uoluptate definiũt. de
Or.143 b,Atq; his ferè ipsis definietur uiris. I.A.216 a,

Sedes sibi optimas,hortos, Tusculana, Albana defini-
unt.cont.Rul.72 b, Dat præterea potestatẽ uerbo præ
toriam,re uera regiã definit in quinquennium.Or.202
b,Sæpißimeq; extrema definiunt. ad Heren.17 a, Si u-
namquamq; rem certo naturæ termino definiemus. de
Fi.64 b,Epicurus negat definiri rem placere:sine quo
fieri interdum non potest ut inter eos qui ambigũt, cõ
ueniat quid sit id de quo agatur. pro Ma.135 a, Hic tu
modum uitæ tuæ non salute reip.sed æquitate animi de
finies.de Fa.142 a,Non tamen sequitur ut etiam sedere
eos & ambulare principalibus causis definitum & cõ
stitutum sit.Postquam.203 a,Neq; æquum est tempore
& die memoriam beneficij definire.pro Cor.68 a, Lo
ca quæ regionibus orbẽ terrarũ, rebus illius gestis im-
perium populi Rom.definiuit. Or.202 b,Similiter ex-
trema definire.pro Sest.18 a,Qui imperiũ populi Ro
mani orbis terrarum terminis definiuit. pro Arc. 190
a,Res hæ quas gesßimus orbis terræ regionibus defini-
untur.de Di.127,Illi orbes qui aspectum nostrum defi-
niunt.de Ar.256 a,Quas ego optimatum discordias à
dijs immortalibus definiri putem? Aca.38 b, Tu mores
fingas,fines bonorum cõstituas,officia describas,quam
uitam ingrediar definias,&c.Item,Cur quæ optimo in
re esse debet,huic præcipuè lex iniuriæ definitur? pro
Qu.15 b,Tibi quid facias definit.

Definitè,*finitè.*pro Cor.61 b, Lex Gellia, quæ definitè
potestatem Pompeio ciuitatem donandi dederat.et de
Or.119 a,Definitè de singulis hominibus.

Definitio,*onis.descriptio,*de Or.100 b,Definitio est ea
rum rerũ,quæ sint eius rei,quã definire uolumus, bre-
uis & circumscripta quædam explicatio.& ibi. Defi
nitionibus,quam uim res habeant est exprimendũ. &
ibid.Propriam cuiusq; rei uim definitione declarare.de
Orat.118 b, Inuolutæ rei noticia definiendo aperienda
est:definitio enim est oratio,quæ quid sit id de quo agi
tur,ostendit quàm breuißimè. Top.221 b,Definitio est,
quæ id quod quasi inuolutum est, euoluit. ad Heren. 32
a,Definitio est,quæ rei alicuius proprias amplectitur
potestates breuiter & absolutè.& ibid. Hæc exorna-
tio omnem rei cuiuspiam uim & potestatem dilucidè
proponit,& breuiter explicat.& ibi multa definitio-
nũ exẽpla sunt.de Fi.64 b,Atqui hæc patefactio quasi
rerum opertarũ,cum quid quicq; sit aperitur, defini-
tio est.de Or.102 b,Faciam quod in principio fieri in
omnibus disputationibus oportere censeo,ut quid sit il
lud de quo disputetur,explanetur, ne uagari & errare
cogatur oratio,si ij,qui inter se dissenserint,nõ idẽ esse
illud de quo agitur,intelligent.Of.2 b,Omnis quæ à ra
tione suscipitur de aliqua re institutio, debet à defini-
tione proficisci,ut intelligatur qd sit id de quo dispute
tur.de Or.116 a,In uerborũ definitionibus, neq; abesse
quicquã decet,neq; redundare. Itẽ, Atq; in hoc genere
causarũ nonnulli præcipiũt,ut uerbũ illud, quod cau-
sam facit,lucidè,breuiter uterq; definiat:quod mihi q-
dem perquàm puerile uideri solet.alia est enim,cum in
ter doctos homines de ijs ipsis rebus quæ uersantur in
artib.disputatur,uerborũ definitio:ut cũ quæritur, qd
sit ars,quid sit lex:in quibus hoc præcipit ratio atq; do
ctrina,ut uis eius rei quam definias, sic exprimatur, ut
neq; absit quicquã,neq; superfit.Top.222 b,Definitio-
nes aliæ

nes aliæ sunt partitionum, aliæ diuisionum: partitionũ, cum res ea quæ proposita est, quasi in mẽbra discerpitur: ut si quis ius ciuile dicat id esse, quod in legib. senatusconsultis, rebus iudicatis, iurisperitorum autoritate, edictis magistratuũ, more, æquitate cõsistit. diuisionum autẽ definitio formas omnes complectitur, quæ sub eo genere sunt, quod definitur hoc modo: Abalienatio est eius rei quæ mancipi est, aut traditio alteri nexu, aut in iure cessio, inter quos ea iure ciuili fieri possunt. Topi. 222 b, Definitio est oratio, quæ id quod definitur, explicat qd sit. Definitionũ aũt duo sunt genera prima: unũ earũ rerum quæ sunt, alterũ earum, quæ intelliguntur, &c. Par. 233 b, Definitio genere declaratur & proprietate quadã, aut etiam communiũ frequẽtia, ex quibus proprium quid sit eluceat. Top. 228 a, Cum aũt quid sit quæritur, notio explicanda, & proprietas, & diuisio, & partitio. hæc enim sunt definitioni attributa. additur etiã descriptio, quã Græci καταγραφὴν uocant. de In. 68 b, Breuis & apta & opinione hominũ definitio. de L. 161 b, Ita quæcunq; est hominis definitio, una in omnes ualet. de L. 161 b, Nulla dissimilitudo est in genere: quæ si esset, nõ una omnes definitio contineret. Par. 239 a, Definitio atq; descriptio aut informatio uerbi. pro Sest. 23 a, b, Omnes optimates sunt, qui neq; nocentes sunt, nec natura improbi, nec furiosi, nec malis domesticis impediti. I. V. 65 a, Quid est quæso Metelle iudiciũ corrũpere, si hoc nõ est? At. 285 b, An tu Romæ habitare, id putas incolumẽ esse? pro S. R. 27 a, Quid est aliud legib. abuti, nisi hoc modo accusare? de Or. 135 b, Vellẽ hoc esset, inquit, laborare. de Fi. 65 a, Voluptatẽ hãc esse sentiunt omnes, quã sensus accipiens mouetur, & iucunditate quadam perfunditur. de Diui. 131 b, Hominum & temporum definitione sublata.

Definitiuus, ua, uum. ut definitiua constitutio. de In. 68 a, & 46 a.

Definitus, a, um. certus. Ep. 36 b, Nihil habent quod definitum sit, aut certum. de So. 127 b, Hic certus est in cœlo ac definitus locus. de Or. 109 a, Benedicere autẽ non habet definitam aliquam regionem. ad Her. 1 a, Si recta intelligentia & definita moderatione animi gubernetur. de Or. 121 b, Genera esse definita non solùm numero, sed etiam paucitate. de Or. 112 b, Certum autem in quo quid in personis & in constituta re & definita quæreretur. & 114 b, Vnum de certa definitaq; causa.

Defit, deest. Tus. 200 a, Pol mihi fortuna magis nunc defit, quàm genus. Poetæ.

Defixus, a, um. infixus, hærens in aliquo, positus. pro Fl. 146 b, Totum statũ ciuitatis & omnem spem, &c. in uestra potestate, et in hoc uno iudicio positam esse & defixam. pro Do. 233 b, Porticus furoris Tribunitij defixũ indiciũ ad memoriã omniũ gentiũ sempiternã. de Ar. 257 a, Vitia in aliquo penitùs defixa atq; hærentia.

Deflagratio, onis. exustio, flamma, ardor. pro Plan. 279 b, Cùm mea domus ardore suo deflagrationem urbi minaretur. de Diui. 103 b, Deflagratio futura aliquando cœli atq; terrarum. de Finib. 103 b, Terrarum omnium deflagratio.

Deflagro, as. conflagro, comburor, ardeo. de N. 40 a, Qua nocte natus Alexander esset, eadem Dianæ Ephesiæ templum deflagrauisse. de D. 86 b, Curia Saliorum

deflagrauit. Ac. 30 a, Fore aliquando, ut omnis hic mũdus ardore deflagret. I. A. 177 b, Illæ faces, quibus incensa L. Bellieni domus deflagrauit. Off. 71 a, Phaethõ ictu fulminis deflagrauit. Par. 121 b, Aedes nympharũ manu tua deflagrauerunt.

Deflagratus, a, um. exustus. Tus. 200 a, Fana flamma deflagrata.

Deflecto, ctis. declino, contorqueo. de Ar. 253 a, Nihil tu à patris uirtute, præterquàm quòd à senatu desciuerat, deflexisset. de Am. 104 a, Deflexit enim iã aliquantulũ de spacio curriculoq; cõsuetudo maiorũ. & 114 a, Sed nescio quomodo ab amicitijs sapientum, &c. ad leues amicitias deflexit oratio. I. V. 272 a, Si quis tantulum de recta religione deflexerit, aliter ratione. Off. 34 b, In quo uerbo lapsa consuetudo deflexit de uia, sensimq; eò deducta est, ut, &c. de Di. 88 a, Quosdã amnes in aliũ cursum contortos & deflexos uidemus. At. 145 a, Aetas iam à diuturnis laboribus deflexa ad ocium. Ep. 121 a, Curio de suarũ actionũ cursu tua causa deflexit. Or. 209 b, Vt declinet à proposito, deflectatq; sententiam. pro Mu. 135 a, Cum te de curriculo petitionis deflexisses, animumq; ad accusandum transtulisses. pro Quin. R. 52 b, Qui semel à ueritate deflexit. pro Cecin. 294 a, Si ad uerba rem deflectere uelimus.

Defleo, fles. ploro, deploro. de Cla. 196 a, Sæpe enim inter nos impendentes casus defleuimus. pro Dom. 232 a, Defleui coniugis miseræ dissidium. Epi. 163 a, Illud initium ciuilis belli sæpe defleui.

Defletus, a, um. comploratus. de Orator. 143 b, L. Crassi mors quæ est à multis sæpe defleta. Tus. 166 b, Non liberi defleti, nõ fortunæ omnes à uictoribus possiderentur. I. A. 248 a, Sed hæc satis diu multumq; defleta sunt.

Defloresco, scis. flaccesco, florem uenustatemq; amitto. de Cl. 194 b, Non talis qualem te Brute, iam deflorescentem cognouisti. pro Cæl. 47 a, Quæ natura & celeriter deflorescunt. ad Heren. 32 b, Formæ dignitas aut morbo deflorescit, aut uetustate extinguitur.

Defluo, is. labor, delabor. de Am. 107 a, Ne quid excidat, aut defluat in terram. Tus. 240 a, Iam ipsæ defluebant coronæ. Epistol. 139 a, Vbi salutatio defluxit, literis me inuoluo. Tusc. 161 a, A' quibus mansuefacti & exculti ad elegantiora defluximus. pro Sest. 18 b, Ex octo tribunis plebis, quos habueram, unus me absente defluxit. Or. 205 b, Hoc totum è Sophistarum fontibus defluxit in forum.

Defodio, dis. sepelio, terra obruo. de Or. 124 a, Vt si aurum cui, quod esset multifariam defossum, commonstrare uellent. de Diui. 87 a, Nouaculam illam defossam in comitio, supraq; impositum puteal accepimus. de Diu. 236 a, Respondit coniector thesaurum defossum esse sub lecto: fodit, inuenit aurum, &c.

Defore, defuturus. contra Rull. 84 a, Tamen non defore, qui, &c.

Deformatus, a, um. turpis, forma atq; ornamentis omnibus spoliatus, turpificatus. Attic. 36 a, Sic ego hunc omnibus à me pictũ & politum artis coloribus subitò deformatum uidi. & ibid. Deformatus corpore, fractus animo. ad Heren. 14 b, Mortuus, deformatus, tumore præditus, corpore decoloratus. de Arusp. 249 b, Ludi deformati, inquinati, peruersi, conturbati. & 257 a, Si homi-

nem deterrimũ poeta aliquis fictis conquisitisq; uitijs deformatum uellet inducere. de Orat. 143 a, Deformata ciuitas. I. V. 228 b, Parietes nudos deformatosq; reliquit. pro Qu. 17 b, Aliquis deformatus atque ornamentis omnibus spoliatus.

Deformis, me. turpis.)(Formosus. de In. 50 a, Ep. 54 b, Nec eam diligere minus debes, quòd deformior est, sed misereri potius. pro Cæl. 38 b, M. Cælium nunquam pœnitebit non deformem esse natum. de Or. 131 b, Iocus in rebus turpiculis, & quasi deformibus ponitur. de Fin. 132 b, Motus status'ue deformis. Offic. 25 b, Partes quæ ad naturæ necessitatem datæ, aspectum deformem habent. pro Cæl. 38 b, Deforme est etiam de seipso prædicare, &c.

Deformitas, tis. prauitas, turpitudo. de Or. 97 b, Ne mala consuetudine ad aliquam deformitatem prauitatẽq; ueniamus. de Ora. 131 a, Deformitas & corporis uitium. Epist. 147 a, Dignitas nulla erit, sed summa deformitas. Off. 73 b, Nullum est maius malum turpitudine: quæ si in deformitate corporis habeat aliquid offensionis, quanta illa deprauatio & fœditas turpificati animi debet uideri? de Leg. 166 a, Corporis prauitas. & ibid. Animi deformitas.

Deformo, as. fœdo, turpo, maculo, quasi depingo.)(Orno, exorno. pro Ce. 287 b, Quis igitur ille quem suprà deformaui. de Ar. 256 a, Eius concio, in qua Pompeium ornat, an potius deformat? ad Her. 28 b, Qui sunt qui Italiam deformarũt? Carthaginenses. & 27 a, Aut si qua re deformabimus: ut si cruentam aut cœno oblitã, aut rubrica delibutã inducamus. pro Cæl. 38 a, Ea quæ accusatores deformandi huius causa dixerunt. pro Syl. 181 a, Quæ ita à fortuna deformata sunt, ut tamen à natura inchoata compareant.

Defraudo, as. decipio. Or. 218 b, Ne breuitas defraudasse aures uideatur, ne'ue longitudo obtudisse. Ep. 100 a, Quem antea ne Andabatam quidem defraudare poteramus.

Defricor, aris. ad Her. 27 a, Nam ut fortè hic in balneas uenit, cœpit, postquam perfusus est, defricari.

Defringo, gis. decerpo, frango. pro Cec. 296 a, Qui prætereuntes ramum defringerent arboris. de Or. 153 a, Surculo defringendo usurpare possessionem amissam. ad Her. 41 a, Hic subsellium calce premens, dextra pedem defringit.

Defugio, gis. refugio, recuso. de Orat. 93 b, Non te decet eã disputationẽ defugere. Att. 120 a, Defugere aliquod munus. pro Syl. 173 a, Attende iã quàm defugiam autoritatem consulatus mei. de So. 128 a, Ne munus humanum assignatũ adeò defugisse uideamur. Tus. 151 a, Iniurias fortunæ, quas ferre nequeas, defugiendo relinquas.

Defungor, eris. exantlo, fungor, perfungor. pro S. R. 21 b, Cum ij, qui antea metuebant, redirent, & iam defunctos sese periculis arbitrarentur. Antequàm. 194 b, Illi, quorũ animus est religionis pietate defunctus. Epist. 158 a, Neq; ego pro maximis tuis beneficijs tam uili munere defungor orationis. Ep. 112 a, Et hoc mendacio, si qua pericula tibi impenderent, ut defungeremur optaui. I. V. 156 a, Quis non maximo se affectum beneficio putauit? cùm tribus decumis, pro una defungeretur?

Degenero, as. ueteres maiorum laudes obtero, deflecto.

de Cl. 176 a, Naturale quoddam stirpis bonum degenerauit uitio deprauatæ uoluntatis. I. A. 253 a, Frater tuus qui à uobis nihil degenerat. de Pro. 27 b, Cuius utinam filij nõ degenerassent à grauitate paterna. pro Fl. 151 a, Ab hac perenni contestataq; uirtute maiorum non degenerauit L. Fl. I. V. 184 a, Cõsuetudo & disciplina degenerare non sinit. de Di. 81 a, Panætius degenerauit à Stoicis. Tus. 188 a, A' quo illum degenerare dolebat. de Fin. 127 a, Nanq; horum posteri degenerant, ut ipsi ex se nati esse uideantur. contra Rul. 66 a, Nonnulli digni maiorum loco reperiuntur. pro Sest. 22 b, Quid maioribus nostris reddere debeamus, diligentissimè cogitandum est. I. A. 189 a, Aliquando patrum animum uirtutemq; capiamus. Offic. 23 b, Timotheus belli laude non inferior quàm pater. Offic. 24 b, Maioribus dedecori esse, nefas uitiumq; putandum est.

Dego, gis. ago, uiuo. de Natu. 12 a, Quæ uita deorum sit, quæq; ab ijs degatur ætas. Epi. 180 b, Quod reliquum est uitæ, in ocio Rhodi degam. Offic. 23 b, Id sibi quisq; genus ætatis degendæ constituit, quod maximè adamauit. Of. 72 b, Et omne tempus ætatis sine molestia possit degere. pro Syl. 181 b, Cum Lentulo & Catilina fœdissimam & miserrimam uitam degere. de Finib. 113 a, Degere uitam cum uirtute. de Sen. 77 b, Degere omne tempus ætatis sine molestia. de Fin. 89 b, Degere omnẽ ætatem in tranquillitate. de Am. 112 a, Amicitia nullam ætatis degẽdæ rationem patitur esse expertem sui. pro S. R. 43 b, Degere ætatem inter feras. & 42 b, Degere uitam in egestate. Antequàm. 197 b, Degere uitam in exilio. Off. 3 b, Ad uitam degendam præparare res necessarias. l. Aeuum.

Degusto, as. delibo, gusto, attingo. Attic. 11 a, Altercatio huiusmodi, ex qua licet pauca degustes. Par. 116 b, Degustabis genus hoc exercitationum mearũ, quibus uti consueui. At. 12 a, Tu uelim Fabium odorere, & istum conuiuam tuum degustes. pro Clu. 32 b, Qui aliquid ex eius sermone speculæ degustarat. Tus. 240 a, Vis igitur degustare, &c. uitam, & experiri fortunam meam. At. 218 a, Vellem aliquid degustasses de fabulis.

Dehinc, deinde, postea. de In. 67 a, Quod simul diuerterit, dehinc cœnarit. Tuscul. 178 a, Primùm igitur, &c. Dehinc, &c.

Dehortor, aris. dissuadeo, deterreo, auoco. I P. 100 a, Res ipsa aut me, aut alium quempiam aut inuitabit, aut dehortabitur. ad Her. 17 a, Si ab his dehortabimur. At. 273 a, Ne frustra dehortando conemini.

Deiectio, onis. depulsio. pro Cec. 296 a, Qui illam uim deiectionemq; fecerit.

Deiectus, a, um. pro Qu. R. 46 a, Hæc sunt deiecta, illa in ordinem confectæ.

Deiero, as. iuro. ad Her. 29 b, Iste ornatus auro clamat et deierat.

Deijcio, cis. deturbo, demolior, depello, disturbo, exturbo, præcipito, dimoueo, eijcio, deiectionem facio. pro S. R. 35 a, Habeo etiam dicere quem contra morem maiorum minorem annis XL de ponte in Tiberim deiecerit. Or. 208 b, Nos sæpe aduersarios nostros de statu omni deiecimus. ad Her. 4 b, Is obuolutus & obligatus corio deijciatur in profluentem. pro Mur. 143 a, Deijci de urbis præsidio, & de custodia ciuitatis deturbari,

Universidad de Deusto
Biblioteca

bari.in Ant.215 b,Antonij præsidium Claterna deiecit Hircius.pro Do.218 a,Cum senatum à gubernaculis deiecisses,populum è naui exturbasses.Off.16 b,Tumultuantem de gradu deijci.I.V.70 b,Pollicitus est quantum uellent pecuniæ,si me ædilitate deiecissent.in Ver. 269 a,Hac se cõmemoratione ciuitatis omnia uerbera depulsurum,cruciatumq; à corpore deiecturũ arbitrabatur.pro Mu.124 b,Quintius Tubero prætura deiectus est.in Ver.262 a,Si metum hunc Siciliæ deiecero. Tus.17 a,Vidésne quantum de doloris terrore deieceris? At.261 a,Mihi uidetur στρατύλλαξ ille deiectus de gradu.pro Qu. 4 b,Libellos Sext. Alphenus deiecit. & 14 b,De saltu deijcitur Quintius.in Ant.153 a,Nec uerò usquam discedebam, nec à republica deijciebam oculos. cont.Rul.82 a,Deijci uel dimoueri ex possessione.in Ver.71 a,Vt cuius pecuniæ me de fide deducere nõ potuissent,ne eiusdẽ pecunijs de honore deijcerer. pro Cec.292 a,Eieci ego te,non deieci.pro Cec.289 a, Prætor interdixit,ut unde deiecisset,restitueret.et 209 b,Non deieci,sed obstiti.& ibi.Qui armis pulsus est, non uidetur esse deiectus?I.V.156 b,Si prius illud propugnaculum,quo contra omnes meos impetus usurum se putat,ex defensione eius deiecero.pro Cecin.296 a, Qui ui deiectus est.Ibid.294 a,Dimoueri enim & depelli de loco necesse est eum,qui deijcietur.& ibidem: Deiectus uerò qui potest esse quisquam nisi in inferiorem iocum de superiore motus? Item,Illud uerò nullo modo potest deiectus esse quisquam non modò qui tactus non sit, sed ne æquo quidem & plano loco.

Dein,deinde.de Nat. 47 b, Dein quæ sequuntur. & de Cla.172 b,Dein flaccescebat oratio. & pro Mil.109. & Or.221 a,Dein,pro deinde.

Deinceps,deinde,postea,posthac, continuò, continuus,suum ordinem subsequi.de Or.87 a, Cotta qui tribunatum petebat, & Sulpitius qui deinceps eum magistratum petiturus putabatur.de Fin.94 a, Primùm est officium ut se conseruet in naturæ statu, deinceps ut ea teneat,quæ secundum naturam sint.de Or.160 a, Breues deinceps tres,extrema producta, Pæanem faciunt. Epi.29 b,Sed tamen tres fratres quos deinceps Tribunos plebis per triennium uideo fore,te nolo habere inimicos.de Or.182 b,Tum reliquos ut institui, deinceps persequar.de Nat.44 b,Annales Ennij,ut deinceps legi poßint,effici posse.Top.228 b,Loci autem qui,&c. deinceps est uiuendum.At.279 b,Velim deinceps meliora sint.i.posthac.de Cla.187 b,Res quas Cæsar anno pòst & deinceps reliquis annis administrauisset in Gallia.de Leg.178 a,Deinceps in lege est,ut de ritibus colantur optimi.de Ora.88 a,Sed deinceps omnia plena consiliorum uidemus.Tus.229 b, A' quibus ducti deinceps omnes sapientes habebãtur.Of.9 a,b,& 28 b,De iusticia satis dictum est,deinceps,ut erat propositũ, de liberalitate dicatur.Of.32 b, Prima,&c.secunda,&c. tertia,&c. deinceps gradatim reliqua reliquis debeantur.de Di.131 b,ἀκροστιχὶς cum deinceps ex primis uersus literis aliquid connectitur.de Diuin.94 a, Qui primus,qui secũdus,qui deinceps moriturus.de So.130 b, Deinceps accipere ab alijs & tradere alijs. Tusc.209 b,Vt deinceps qui accubarent,canerent ad tibiam,etc. Postquam.201 b,Opera mea rempub.incolumem magi

stratibus deinceps traditam.de Leg.179 b,Sacra deinceps familijs prodantur & sint perpetua. ad Her.3 b, Cauendum est etiam,ne id quod semel suprà diximus, deinceps dicamus:id est,iterum.de Cla.165 b,Posteaq; deinceps,&c. & 194 a,Deinceps inde multa, &c.in Anton.251 a,Vt senatum funditùs deleas, reliqui boni deinceps à te deleantur.

Deinde,dein,exinde,exin,dehinc,posthac,deinceps,secundo loco.de Diui.125 a,Totius augurij primùm naturam ipsam uidere,deinde inuentionem,deinde constantiã.Ep.35 b,Primùm Appio Claudio, deinde Imperatori, deinde more maiorũ, deinde quod caput est,amico. de In.50 b,Deinde,&c.deinde,&c.quater.de Nat.43 b,Deinde Delphinus,exinde Oriõ. Qu.Fr.327 a,Quas ad te deinde literas mittemus:id est,posthac.

Deintegrò,denuò.At.213 a, Illud uerò uel optimè quòd ita multa mutari uolunt, ut mihi deintegrò scribendi causa non sit. Ep.201 a, Qui in morbum deintegrò inciderunt.I.A.196 a.& Attic.221 b,Eas leges deintegrò ferri placet.

Deiungo,gis.disiungo.de Vn.197 a,Ita necessitas cogit, ut eadem sint ea quæ deiuncta fuerunt.

Delabor,ris.labor,deuenio,deflecto.de Or.195 b,Ex utraq; parte tecti aqua delabitur.& in Arat. Off.16 a, De manibus audacißimorum ciuium delapsa arma ipsa ceciderunt.Qu.F.291 a,E' cœlo diuinum hominem esse in prouinciam delapsum.pro Mar.134 b,Omnia quæ delapsa iam fluxerunt,seueris legibus uincienda sunt. Or.93 a,Insperanti mihi cecidit,ut in istum sermonem delaberer.de Am.110 b,Iam enim à sapientũ familiaritatibus, ad uulgares amicitias oratio nostra delabitur. pro Cæl.40, A' maledictis pudicitiæ ad coniurationis inuidiam oratio est nostra delapsa.At.104 a,Delabi in morbum.Part.230 b,A' maioribus ad minora delabi. de Or.131 b,Delabi in aliquod uitium. Off.46 b,Habenda est ratio rei familiaris,quã delabi sinere flagitiosum est.de Diuin.92 b,Cum tu prouectus subitò, atq; delapsus in flumen nusquam apparuisses.Aca.15 b,Delabitur interdũ,ut dicat opinaturũ,&c.de Fat.148 a, Dũ aũt uerbis utitur suis,delabitur in eas difficultates,ut necessitatem fati confirmet inuitus. Ep.88 a,Nã ipse quotidie mihi delabi ad æquitatem, & ad rerum naturam uidetur. Qu.Fr.293 a, Sed nescio quo pacto ad præcipiendi rationem delapsa est oratio mea,cum id mihi propositum initiò non fuisset.

Delapsus,a,um.ut signum cœlo delapsum.in Anto.256 a.l.Delabor.

Delatio,onis.accusatio.I.V.62 b,Cuicunq; uos delationem dedissetis.Ep.115 b,Inter postulationem & nominis delationem uxor discessit.I.V. 65 a.et pro Clu.22 b, Inanis Delatio nominis.

Delectamentum,ti.oblectamentum. I.P.92 b, Inania sunt ista,mihi crede, delectamenta penè puerorum.

Delectatio,oblectatio,fructus,studium, iucunditas,fructus iucunditatis,animi causa.)(.Fastidium. de Sen. 86 b,Delectationes conuiuiorum nõ corporis uoluptatibus magis quàm cœtu amicorum sermonibusq; metiebar. Tus.213 a,Delectatio est uoluptas,suauitate sensus animum deliniens.Postquam.207,In omni parte corporis aliquam

aliquam delectationem gaudiumq; uersari.de Di.131 b, Fabulæ delectationis habent multum.Ep.95 a,Quæ popularem admirationem habuerunt,delectationem tibi nullam attulissent.de Or.101 a,Mira quædam in cognoscendo suauitas & delectatio.pro Pomp.11 b, Non illũ amœnitas ad delectationem reuocauit.pro Mur. 133 b, Ab delectatione omni negocijs impedior. & ibi. Et in ipsa occupatione delectationes alias multas habere possumus. Off.21 b,Hominis mens uidendi & audiendi delectatione ducitur.de Or.106 b,& 200 b,Res rusticas uel fructus causa,uel delectationis inuisere.Epist.141 b, Magna delectatione & uoluptate te priuasti.de Orat. 157 a,Pòst autem delectatio,iucunditasq; celebrauit.de Leg.172 a,Studij delectationisq; causa scribere leges, non reipub.ut Plato,&c.Epi.89 b,Doctrina & literæ,quæ secundis rebus delectationum modo habere uidebantur,nunc uerò etiam salutem. ad Her.29 b, Hoc habet magnam delectationem.de Nat.6 b,Quæ ista potest esse oblectatio Deo?

Delecto,as.oblecto,ago,duco,capio, delectationem habeo,delectationem affero.de Ora.151 b,Quod non solum delectet,sed etiam sine satietate delectet. Off.20 a, Pulchritudo corporis mouet oculos & delectat. Qu. F.311 b,Literæ tuæ incredibiliter me delectauerunt.At. 116 b,Philotimi literæ me admodum delectauerũt. At. 26 a,Itaq; libris me delecto,quorum habeo Antij festiuam copiam.Epist.8 b,Quia me status hic reipub.non delectat.At.25 a,Interea quidem cum Musis nos delectabimus.Epist.138 a,Tu te istic Atheniano iure delectato,ego me hic Hirciano.de Am.98 b, Itaq; non tam ista me sapientiæ fama delectat,quàm, &c. Att.254 a, Incredibile est quàm me Quintius in omni genere delectarit.At.2 a,Hermathena tua ualde me delectat.Qu. Fr.314 b,Me magis de Dionysio delectat: ipse est enim ueterator magnus.I. V. 61 b, Vt me ab eo delectari facilius quàm decipi putem posse.Or.216 a,Vt ab altero non delectère,alterum oderis.de Clar.181 a,b,Delectatur audiens multitudo & oratione ducitur, et quasi uoluptate quadam perfunditur.

Delector,aris. oblector, ducor,capior,teneor,delectatione uidendi ducor,ex aliqua re fructũ capio,uoluptate afficior,morior in studio faciendi aliquid,pascor,perfruor,gaudeo,lætor. Qu.F.323 b, Puer magis illo declamatorio genere duci & delectari uidetur. in Pis. 89 a, Hisce ego reb. pascor,his delector,his perfruor, quòd Senatus,&c.pro Ar.191 a,Nunc quidem certè cogitatione quadam speq; delector.At.20 b, Multi opinione æquitatis delectantur. Epist.200 b,Nullo prorsus plus homine delector.Epist.33 b, Magis meo facto delector quàm tuo.de Ora. 200 a,Ennio delector,ait quispiam, qui,&c. Qu.F.322 a,Cognosce nunc hominis audaciã, in rep.perdita delectare. de Leg.172 b, In hoc admodũ delector,quod,&c.At.273 b,In quo ualde delector, me antè prouidisse,&c.id est,in Dolabella.de Finib.57 a, Delectari in aliqua re.de Am.108 b,Ne criminibus inferendis delectetur amicus.

Delectus,a,um.contra Rull.75 a, Cum delecta finitorũ iuuentute,&c.pro Do.215 b,Natiuum malum.)(.Delectum malum. pro Dom. 218 a, Vir sæpe ad extrema reipub.discrimina delectus. Antequàm.195 a,Nunc uel

solus delectus ad calamitatem,uel primus uocatus ad tale periculum.

Delectus,ctus.discrimen,ratio,electio.Off.10 a, Tertiũ est propositũ,ut in beneficentia delectus esset dignitatis. Off.10 b,Acceptorum aũt beneficiorum sunt delectus habendi,nec dubium quin maximo cuiq; plurimũ debeatur.I.V.133 b,Iste omnia iura precio exæquauit, omnium rerum delectũ atq; discrimen pecunia sustulit. contra Rul.77 b,Cæteri agri sine ullo delectu decẽuiris addicẽtur.pro Cor. 65 a, Qui imperatoribus nostris in bello delectum uirtutis eripi uellet.de Fin.121 b,Officia tolluntur delectu omni & discrimine remoto.I.A.197 a,Delectus aũt & notatio iudicũ etiã in nostris ciuibus haberi solet.de Or.156 b,Verborũ propriorũ delectus est quidã habẽdus.& de Cla.190 a,Verborum delectus elegans.de Cla.188 a,Verborũ delectum originem esse eloquentiæ.ex Cæsare.de Fi.146 a,Mihi quidem etiam laudatius uideretur,quod eligitur,& ad quod delectus adhibetur.Or.201 b,Quorum ab oratoris iudicio delectus magnus adhibebitur.Of.2 a,Si rerũ aliquẽ delectũ reliquissent. pro Cl.44 a, Quod idẽ facere cẽsores in delectu dignitatis,& in iudicio ciuium, & in animaduersione uitiorũ quî cõuenit?de Fi.55 b,Itaq; harũ rerũ hic tenetur à sapiente delectus,ut reijciendis uoluptatibus maiores alias consequatur.pro Pl.260 b,Populus non delectu aliquo aut sapientia iudicat, sed impetu nonunquam & quadam temeritate. Off.30 a,Habere delectũ ciuis & peregrini,in ipsoq; peregrino priuatim'ne an publicè uenerit.de Pro.70 a,Exercitus ille noster superbißimo delectu & durißima cõquisitione collectus,oĩs interijt.At.115 a,Nullus usquã delectus.nã cõquisitores φαινοπροσωπεῖν nõ audent,nec nomina dãt. I.A.200 b,Delectum haberi sublatis uacationibus.

Delegatio,onis.mandatum,prouincia.At.186 b,Delegatio in mancipe annua die.

Delegatus,a,um.At.27 b, Quoniã putas prætermittẽdum à nobis esse hoc tẽpore cratera illum delegatum.

Delego,as.mãdo,mitto.de Or.120 a,Hæc ipsa, quæ nũc ad me legare uis,ea semper in te præstantia fuerũt. Ep. 111 b,Tamen in hoc te deprecor,ne me arrogantiæ cõdemnes,quòd hunc laborem alteri delegaui.At.320 a, Quintium delegabo,si quid æri meo alieno superabit. pro Dom.216 b,Delegaui amico locupletiori,&c.At. 189 a,Balbi regia conditio est delegandi.

Deleo,es.tollo,extinguo,adimo,abstergeo,induco.Epi. 104 a,Non enim te puto meas epistolas delere,ut reponas tuas.ad Her.22 a,Imagines sicut literæ delentur.At. 240 a,Iam scripseram,delere nolui. pro Sex. Ros.46 a,Hæc delentur statim,illæ seruantur sanctè. pro Flac. 159 a,Nominis propè Romani memoriam cum euestigiò imperij non modò ex ædibus Græcorum,uerùm etiam ex literis esse deletam.in Ver.105 b, Tectorium uetus ex columna deletum esse,& nouum inductũ.)(.Inducere. Att.159 a,Nisi Pompeius uincit,nomen populi Romani deleatur necesse est.Ep.234 a, Delere epistolam lachrymis.pro Mu.142 a, Quorum alteri uno aduentu nostri exercitus deleti sunt.Tus.167 b, Si patria deleatur,non deleat?Postquam.204 b,Qui cum per se rempublicam lacerare non posset,sub alieno scelere deleuit.Of.12 a,et in Cat.121 a,Delere patriam.de Arusp.

251 a, Vrbs hæc, quam delere uoluisti. & Postquam 202 a, in Cat. 123 a, Scipio Numantiam deleuit. pro Sex. Ro. 40 a, Iupiter urbes deleuit, fruges perdidit. Offic. 36 a, Multi deleti sunt homines hominum impetu. cont. Rul. 83 b, Delere aliquod ædificium. de Legib. 183 a, Delere sepulchrum. de Nat. 81 b, Cotta sic disputat, ut Stoicorũ magis argumenta confutet, quàm hominum deleat religionem. Postquam. 200 b, Quæ deliberatio nõ in re delenda, sed in agenda mercede consumpta est. pro Pomp. 7 b, Magnas hostiũ copias multis prælijs esse deletas. in Ant. 153 a, Omnem memoriam discordiarum obliuione sempiterna delendam censui. pro Deiot. 150 b, Hæc nulla unquã uetustas obruet, nulla delebit obliuio. de Am. 97 b, Qui nõ modò præsentia, uerùm etiam futura bella delerit. Qu. F. 327 a, Deleuit mihi omnem molestiam recentior epistola. de Arusp. 244 b, Extinguere & funditùs delere aliquid. in Verr. 59 a, Extinguere atq; delere improbitatem. Off. 52 b, Extincto senatu, deletisq; iudicijs, quid est, &c. de N. 9 b, Homines morte deleti. Tusc. 167 b, Toto animante deleto, & facto interitu uniuerso. & 174 a, Sin autem perimit ac delet omnino, quid melius? At. 11 a, Ius & fas omne delere. pro Sest. 25 b, Qui omnes leges una rogatione deleuit. Octa. 331 a, Tu cruore & flamma omnia delere uis. pro Pomp. 5 a, Delenda est uobis illa macula Mithridatico bello superiore suscepta.

Delenio, nis. delinio, mitigo. Ep. 184 a, Alter nouis commentarijs Cæsaris delenitus est. aliàs delimitus.

Deletrix, cis. quæ delet. pernicies. de Arusp. 255 b, Illa penè deletrix, huius imperij sica.

Deliacus, a, um. ex Delo. pro Sext. Rosc. 40 b, Deliaca uasa: id est, præstantissima. & Aca. 21 a, Gallinarius Deliacus. l. Delos.

Delibatus, a, um. de Cl. 169 b, Flos delibatus populi. aliàs illibatus. l. Libatus, & Illibatus.

Deliberatio, onis. consultatio, consilium, σκέμμα magnum. At. 102 a, Id coràm considerabimus, quale sit: habet enim res deliberationem, etsi ex magna parte tibi assentior. in Ant. 153 a, Deliberationes, quas habebat de republica. At. 228 a, Suscipi nunc meam deliberationẽ, qua solicitor, ita multa ueniunt in mentem in utramq; partem. & ibid. Iam illa consilia priuata sunt, &c. de Or. 139 b, Inciditur enim omnis iam deliberatio, si intelligitur non posse fieri. pro Pomp. 9 a, Vtinam uirorum fortium tantam copiam haberetis, ut hæc nobis deliberatio difficilis esset, quem'nam potissimùm tantis rebus præficeretis? de Fa. 140 a, Maximè nos quidem exquirentes ea cõsilia, quæ ad pacem pertinerent, omnisque ferè nostra in his deliberationibus consumebatur oratio. Off. 62 a, De uiri boni deliberatione & consultatione quærimus. & 54 b, Panætius non uidetur debuisse huiusmodi deliberationem introducere. & 2 b, Triplex est consilij capiendi deliberatio: nam, &c. & ibi. Id quod in deliberationem cadit. de Or. 162 a, Communicatio, quæ est quasi cum ijs ipsis, apud quos dicas, deliberatio. & 118 a, Causa ex deliberatione constans, ut belli. de Or. 86 b, Forenses disceptationes iudiciorũ aut deliberationum. de In. 44 b, Demonstratio & deliberatio, genera sunt causarum.

Deliberatiuus, a, um. ex deliberatione constans. de In.

61 b, Causa deliberatiua. & 43 b, Deliberatiuum genus est, quod positum est in disceptatione et consultatione ciuili, habet in se sententiæ dictionem.

Deliberator, oris. qui de aliqua re deliberat. pro Sest. 19 b.

Deliberatior, oris. Certior. Ep. 61 a, Nec illi quicquam deliberatius fuit, quàm me, &c. euertere.

Delibero, as. consulto, consulo, cõsilior, deliberationem habeo de rep. consilium faciendi aliquid exquiro, consilium capio, cõsidero, uideo, concoquo, inquiro. Postquam. 200 b, Is noctem sibi ad deliberandum postulauit: quæ deliberatio, &c. Offic. 3 a, Cum enim utilitas ad se rapere, honestas contrà reuocare ad se uidetur, fit ut distrahatur in deliberando animus, afferatq; ancipitem curam cogitandi. Off. 2 b, In deliberando sæpe animi in contrarias partes distrahuntur. At. 221 a, & Off. 11 a, Quamobrem ut de maxima re deliberanti, ita mihi des consilium uelim. At. 26 b, De geographia etiam atq; etiam deliberauimus. & ibid. Sed id quoq; uidebimus. Att. 171 b, Si tecum olim coràm potius quàm per literas de salute nostra fortunisq; deliberauissem. Orat. 209 b, Vt sæpe cum ijs qui audiunt, nonnunquam etiam cum aduersario deliberet. At. 119 b, Coràm tecum mihi potestas deliberandi non est. ad Her. 16 b, Vt si senatus deliberet, captiuos redimat an'non. pro Qu. R. 52 b, Tibi diu deliberandum & cõcoquendum est, utrùm, &c. de Fin. 88 b, Qui uoluptatem summum bonum esse decernit, non cum ea parte animi in qua inest ratio & cõsilium, sed cum cupiditate: id est, cum leuissima parte deliberat. Off. 92 b, Nõ est alienum ad ea eligenda, quæ dubitationem afferunt, adhibere doctos homines, uel etiam usu peritos.

Deliberare, statuere, decernere, certum esse. I. V. 76 b, Iste certè statuerat, & deliberauerat nõ adesse. contra Rul. 65 a, Mihi deliberatum & constitutum est, ita gere re consulatũ. I. V. 168 a, b, Sic habuisti statutum cũ animo ac deliberatũ, omnes qui habitarent in Sicilia iudices reijcere? pro S. R. 23 b, Certum est deliberatumq; dicere, &c. pro Qu. R. 25 a, Si iam tibi deliberatum est, quibus abroges fidem iurisiurandi, respõde. Antequàm 196 a, Quamobrem statutum est atq; decretum omnia perpeti. At. 103 a, & 155 a, Mihi certum est ab honestissima sententia digitum nusquam. de Or. 121 b, Mihi certũ est à iudicijs causisq; discedere. At. 205 b, Cæsar hoc scribit, sibi certum esse Romæ manere. Att. 45 b, Nec adhuc stabat, quo potissimùm. in Ant. 265 a, Mihi constat meam coutumeliam non ferre. Item: Mihi dubium non est, quin, &c. l. Dubius. pro Mur. 139 a, Dixisti, quippe iam fixum & statutum est.

Delibo, as. decerpo, quasi libando minuo, degusto. pro Sest. 25 a, Vt omnes undiq; flosculos carpã atq; delibẽ. de In. 76 b, Et tertius si existant, qui, &c. non'ne de sua gloria delibari putant? ad Her. 41 b, Ille nulla uoce delibans insitam uirtutem, condidit tacitus. Ep. 156 a, Putabã posse me nec de laude ieiuni hominis delibare quicquam. de In. 84 a, Quod sit de honestate delibatũ, uirtute aliquando recuperare. de Sen. 83 a, Ex uniuersa mente diuina, delibatos animos habemus. l. Libo.

Delibutus, a, um. unctus, oblitus. de Clar. 184 a, Cn. Octauius, qui deuinctus erat fascijs, & multis medicamentis

mentis propter dolorem artuum delibutus. pro S. R. 41 a, Composito & delibuto capillo, passim per forum uolitare. Sal. in Cic. 270 b, Vxor sacrilega ac periurijs delibuta. Tus. 171 b, Per terram sanie delibutam fœdè diuexarier. ad Her. 23 a, Vt si cruentam rem aut cœno oblitam, aut rubrica delibutam inducamus.

Delicatè. de Or. 148 b, Recubare alicubi molliter & delicatè. Off. 21 b, Delicatè ac molliter uiuere.

Delicatus, a, um. mollis. At. 18 b, Odia illa libidinosæ & delicatæ iuuentutis. de Na. 21 b, Epicurus quasi pueri delicati nihil cessatione melius existimat. de N. 23 a, Delicatæ & obscœnæ uoluptates. pro Mur. 128 b, Asia ista referta & eadẽ delicata. de Cla. 182 a, Adolescẽs delicatus. I. C. 109 a, Puer lepidus ac delicatus. pro Mil. 106 b, Muliebri & delicato ancillarum puerorumq; comitatu. Off. 29 a, In re seuera conuiuio dignum aut delicatũ aliquem inferre sermonem. I. P. 94 b, Is omnia eius adulteria delicatissimis uersibus expressit. At. 30 a, Delicatum conuiuium. Par. 117 b, Delicatæ regum pateræ. aliàs Filicatæ, & rectius. l. Filicatus.

Deliciæ, arum. delectamentum, suauitas, uoluptas, amores, mel. In Ver. 200 b, Quæ ciuitas ibi in amore atq; in delicijs fuit. At. 86 b, Publicanos habeo in delicijs. contra Rul. 73 b, Via Herculanea uendibilis multarum deliciarum. pro Mur. 127 a, Multarum deliciarum comes est extrema saltatio. pro Dom. 225 b, Alier se Catilinæ delicias fuisse dicebat. in Vat. 32 b, Illi quibus erat in delicijs, uix risum tenebant. At. 255 b, Pyliæ salutẽ dices & Atticæ, delicijs & amoribus meis. de Or. 200 b, Longissimè ipsi à talibus delicijs, uel potius ineptijs abfuerunt. de Di. 96 a, Simia quam rex Molossorum in delicijs habebat. & 97 a, Quid amores & deliciæ tuæ Roscius? In Ant. 207 b, Sed redeo ad amores deliciasq; nostras L. Antonium. & 252 a, Quos Antonius deliciarũ causa loris in cõuiuio cædi iubebat. pro R. P. 126 b, Deliciarum & uoluptatis causa quosdam cum mitrella sæpe uidemus. Para. 117 b, Cogitatio supellectilis ad delicias epularum, ad uoluptates. Epi. 116 b, Scito C. Sempronium, mel ac delicias tuas, calumniã maximo plausu tulisse. Or. 150 a, Pueriles deliciæ. Epi. 94 b, Deliciæ tuæ noster Aesopus.

Deliciolæ, larum. At. 5.

Delictum, cti. peccatũ, error. pro Mar. 133 a, Dij pœnas à populo Rom. ob aliquod delictum expetiuerunt. pro Cec. 286 a, Quò delictũ maius, eò pœna est tardior. Of. 29 b, Quæ aũt parua uidentur esse delicta, ab ijs est diligentius declinandum. pro Cec. 299 b, & pro R. P. 124 b, Iniuriarum delictum esse. Ep. 73 b, Homines sapiẽtes delicto suo, non aliorum iniuria, commoueri.

Deligo, as. ligo, uincio. I. V. 220 b, In ea, hominem diuaricari, & deligari: id est, in ea statua.

Deligo, gis. lego, eligo, delectum habeo, delectum adhibeo. de In. 62 b, Ille aũt quinq; delegit, quarum nomina multi memoriæ tradiderunt. pro Mur. 129 a, Dicendi facultas sæpe ualuit in consule deligendo. de Le. 168 a, Bona deligere & reijcere cõtraria. pro S. R. 20 a, Qui ex senatu in hoc consiliũ deiecti estis. pro Pl. 272 a, Populus Rom. delegit magistratus, in quibus, &c. cont. Rul. 70 b, Si uobis ex omni populo deligẽdi potestas esset. & ibi. Quẽ unũ ex cunctis delegissetis. pro Mil. 106 b, In iudicib. legendis. pro Mil. 105 b, Itaq; delegit è florẽtissimis ordinibus ipsa lumina. Of. 42 b, Eorum fore similes, quos sibi ipsi delegerunt ad imitandum. Qu. Fr. 291 b, Quæstorem habes non tuo iudicio delectum.

Delinio, is. mitigo, placatum reddo. pro Clu. 20 b, Ea animum adolescentis pellexit ijs omnibus rebus, quibus illa ætas capi & deliniri potest. pro Mur. 142 a, Fouere hominum sensus, delinire animos, & adhibere uoluptates. pro Cl. 23 a, Mulier non nuptialibus donis, sed filiorum funeribus delinita est. Off. 42 b, Milites blando appellando sermone delinire. I. V. 183 b, Delinire aliquem precio. Ep. 253 a, Iam biennium est, cum uirtuti nunciũ remisisti, delinitus illecebris uoluptatis. de Fin. 55 b, Delinitus blanditijs uoluptatum.

Delinitio, onis. mitigatio. Off. 45 a, Delinitio multitudinis, &c.

Delinitor, oris. blandus, lenisq; moderator. de Cl. 187 a, Iudex cuius delinitor esse debet orator.

Delinitus, a, um. mitigatus. de Or. 88 a, Genus hominũ, disertorum oratione delinitum.

Delinquo, quis. pecco, committo. de Nat. 78 a, Lex, ut condemnetur filius, si pater deliquisset. pro Clu. 44 a, Ne miles in bello propter hostium metũ delinqueret. Tus. 177 b, Philosophus artem uitæ professus deliquit in uita. de In. 66 a, & contra Rul. 86 b, Delinquere in aliqua re.

Deliquesco, scis. dissoluor, liquefio, diffluo. Tusc. 217 a, Nec alacritate futili gestiens deliquescat.

Deliratio, onis. stulticia, error, insania. de Diu. 127 a, O delirationem incredibilem. & de Sen. 84 b, Sic ista senilis stulticia, quæ deliratio appellari solet.

Deliro, is. desipio. Off. 19 b, Falli, errare, labi, decipi tam dedecet, quàm delirare, quàm mente captũ esse. de Nat. 10 a, Exposui ferè non philosophorum iudicia, sed delirantium somnia. de Di. 87 b, In extis totam Hetruriam delirare. de N. 20 a, Desipere, delirare, dementem esse. & 19 b, Omnes'ne tibi delirare uisi sunt?

Delirus, a, um. stultus, insanus, mente captus. de Orat. 115 b, Tum Annibal respondisse fertur, multos se deliros senes sæpe uidisse, sed qui magis quàm Phormio deliraret, uidisse neminem. de Diui. 137 b, An tu censes ullam anum tam deliram fuisse, ut hæc crederet? Tusc. 158 b, Quæ est anus tam delira, quæ ista timeat?

Delitæ literæ, deletæ. ad Caluum, autore Prisciano: Tuli molestè quòd literæ delitæ mihi antè redditæ sunt.

Delitesco, scis. lateo. de N. 51 a, Bestiæ in cubilibus delitescunt. pro Cæl. 50 b, Vt eò mitteret amicos, qui delitescerent, deinde repentè prosilirent. & 51 a, Serui in balneis delituerunt. pro Cec. 296 b, Aequitatis iudiciũ cum erit, caue in ista tam frigida calumnia delitescas. de Na. 56 b, Stella tum delitescens, tum rursum se aperiẽs. Aca. 5 a, Sic Arcesilaus, qui constitutam philosophiam euerteret, & in eorum autoritate delitesceret, qui negassent quicquam sciri posse.

Delium, lij. locus. de Di. 106.

Delius, a, um. I. V. 85 b, de N. 77, Delius Apollo.

Delos, li. pro Pomp. 14 b, Insula Delos tam procul à nobis in mari Aegæo posita. I. V. 216 a, & 85 b, Apollinẽ Deli uiolatum esse. At. 144 a, Non solùm Romæ, sed etiam Deli tuum digamma uideram. l. Digamma.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Delphi,orum.urbs.de N.71 a,Apollinem ex Hyperboreis Delphos ferunt aduenisse.pro Fōt.280 a,Delphos usq; ad Apollinem Pythium.de Di.132 b,Cur isto modo iam oracula Delphis non eduntur.

Delphicus,a,um. I.V.230 b, Mensæ Delphicæ.& de Di.133 a,Oracula Delphica.

Delphinus,ni.piscis marinus,omnium animalium uelocissimus.de Di.138 b,Gubernatores cum exultantes lolignes uiderint & delphinos,tempestatem significari putant.de Natu.16 b,An tu delphinum ullam anteferre censes figuram suæ.

Deltoton,cœleste sidus.in Ara.Deltoton dicere Graij, Quod soliti,simili quia forma littera claret. Δ

Delubrum,bri.templum.I.V.69 a, Verres delubra sanctissimis religionibus confecrata depeculatus est. pro Arch.189 b,Smyrnæi delubrum Homeri in oppido dedicauerunt. I.V.55 b,Simulachra sanctissima deorū ex delubris religiosissimis sublata.de N.77 a,Mēsas argēteas de omnib. delubris iussit auferri.& 68 b,Aras delubraq; Hecates in Græcia uidemus.pro Do.240 a,Cū nouum delubrū in urbis clarissimo loco inchoaret.pro Arch.191 a,Delubrū Musarū colere.de Leg.173 b,Cōstructa à patribus delubra habento.de N.79 a,Pugnare pro templis atq; delubris deorum.l.Templum.

Deludo,dis. ludo, illudo, eludo, derideo.pro S.R.22 b, Deinde aliquanto lenius,nihil agere atq; deludere cœperunt.cont.Rul.81 b,Contemnere maiestatem populi Rom.deludi uosmetipsos diutius ab isto patiemini?

Delumbo,as.debilito,eneruo. Ora.220 a,Nec minutos numeros sequens concidat,delumbetq; sententias.

Demens,tis.de mente ac sanitate deturbatus,emota mēte,insanus,amens.)(.Sanus. Off.17 a,In tranquillo tempestatem aduersam optare,dementis est.I.P.Tragico illo Oreste aut Athamante dementior. I.C.113 a, Tum ille scelere demens,&c.de Arusp.257 b,Inconsideratissima & dementissima temeritas. de Diui.132 a,Quæ perturbatione animi sanus cum esset,timebat ne euenirent,ea demens euentura esse dicebat.de N.20 a, Desipere,delirare,dementem esse.

Demensus,a,um.dimensus ad mensuram. Or.200 a,Vt uerba uerbis quasi demensa & paria respondeant.

Dementer,stulte.in Cat.116 a,Res tanta,tam dementer credita.

Dementia,tiæ.amentia,stulticia.I.C.123 a, Qui ex numero ciuium dementia aliqua deprauati,hostes patriæ semel esse cœperunt.

Demergo,gis.immergo,obruo.de Diui.137 a,Equus in quo uehebar,mecum unà demersus,rursus apparuit.de Di.83 a,Cornix demersit caput,& fluctum ceruice recepit. Off.37 b, Quamuis enim demersæ sint leges opibus alicuius,quamuis tremefacta libertas: tamen, &c. de Sen.93 a,Est enim animus ex altissimo domicilio depressus,& quasi demersus in terram.

Demersus,a,um.immersus.pro Sest.14 a,C. Marius senile corpus paludib. occultauit demersum.pro Sest. 14 a,Patriam demersam exiuli.

Demetatus,a,um.descriptus, distinctus. de Nat.47 b, Atq; ita demetata signa sint,ut in tantis descriptionibus diuina solertia appareat.

Demetior,iris.metior,describo,dimetior.de Nat.57 b,

Solis cursus demetiti, temporum uarietates cognouimus.aliàs Dimetati.

Demeto,tis.meto.de Natu.57 b,Tempestiuè demeter, percipereq; fructus.de Sen.91 b, Demetere & percipere fruges.

Demigro,as.aliò ad habitandum eò,discedo. cont. Rul. 74 b,Demigraturi in illa loca nostri homines sunt propter agrorū bonitatem.pro Dom.233 a,Demigrandum est potius aliquò,quàm habitandum in hac urbe.pro R.P.96 b,Mentes quæ ex hominum uita ad deorum religionem sanctimoniamq; demigrant. in Cat.101 a, A' quo repudiatus ad sodalem tuum M.Marcellum demigrasti.Par.119 b, Mortem'ne mihi minitaris,ut emigrasti.Par.119 b, Mortem'ne mihi minitaris,ut eminimo ab hominibus,an exilium,ut ab improbis demigrandum sit? At.65 a,Multa mihi dat solatia,nec tamē ego de meo statu demigro.in Vat.Struma denig; ab urbe improbo demigrarunt,& alijs iam se locis collocarit. Tusc.164 a,Vetat enim nos Deus iniussu suo hinc demigrare,in Pis.99 a,Quos tu demigrare, & aras & focos relinquere coegisti.

Deminuo,is.diminuo.Ep.209 a,Non ut aliquid de illa commendatione deminuam,sed, etc.aliàs comminuam.

Demiror,aris.ualde miror.cōtra Rul.86 a, Hæc te ferrasse assequi posse demiror.Ep.108 a,Me aūt propter quem cæteri liberi sunt,tibi liberum non uisum demiror.At.237 b,& de Orat.122 b,Istam auditam à te esse omnino demiror.At.229 b, Quod demiror equidem.

Demissè,humiliter.pro Dom.232 a,Vtrum me non respondere,an demissè respondere decuit? Att.34 a, Rō tueor ut oppressis omnibus non demisse,ut tamen rebus gestis parum fortiter. At.284 b,Suppliciter ac demisse agere gratias alicui. Tusc.185 b,& 233 a,Demisse & humiliter loqui.

Demissio,animi abiectio,infractio,debilitatio. Tusc. quæst.193 a.

Demissus,a,um.humilis, fractus, sordidus.pro Cl.29 b, At C.Fabritius à subsellijs demisso capite discesserat. pro Do.229 b,Inuenies eum apud sororem tuam,occultantem se capite demisso.pro Mur.134 b,Videsne ut illum tristem & demissum? iacet,diffidit, &c. pro Syll.181 a,P.Sylla mœrens,demissus,afflictus. pro Font.250 b,Animus demissus atq; humilis.pro Cl.29 a, Erigebat animum demissum,oppressum Oppianicus. de Or.118 a,Demissus,non acer,non pertinax,non litigiosus,non acerbus. At.36 a,Vt ille tum humilis,ut demissus erat. Epi.13 a,Fracto animo & demisso esse,&c. I.V.69 b, Humilis & demissus.)(.Lætus & alacer.

Demitigor,aris.mitigor,lenior. Attic.8 a,Nos quotidie demitigamur.

Demitto,tis.inclino,deprimo,immitto,abijcio. de Or. 133 b,Memmius in forum descendens caput ad fornicem Fabianum demittebat.I.V.* Demittere se ad aurem alicuius.pro Clu.40 b,Illa usq; ad talos demissa purpura. de Fi.135 a,Si uincunt,efferunt se lætitia: uicti debilitantur,animosq; demittunt. ad Her.26 b,In meliorem fulgure uersabimur,si hæc,ut antè dixi, aliquantulū demisimus.de Di.95 b,Cum ipse equū demisisset in flumē.summersus equus nō extitit. Qu.F.290 a, & de Fi. 135 a,Te rogo ne cōtrahas aut demittas animū. ad Her. 21 a,Sin erit in demonstratione sermo,paululū corpō à cernicibus

ceruicibus demittemus.Epist.147 a,Cum in eum casum me fortuna demisisset,ut,&c.

Demiurgus,gi.Turpilij comœdia.Epi.140 a,Itaq; non modò in comœdijs res ipsa narratur,ut ille in Demiurgo modò,&c.

Demo,mis,dempsi,ptum.detrabo. Aca.13 a,Cum aliquid minutatim & gradatim additur, aut demitur.de Fi.69 b,Cui nihil dempsit ius.I.V.164 b,Demit de capite mea damna DC. & 165 b, Quantum de capite dempsisset. At.108 a,Demere solicitudinē alicui.de N.76 b,Dionysius Aesculapij barbam auream demi iussit.de Pet. 206 a,Qui Tanusiorum capita demebant,&c.

Democritus.de Or.88 b,Tusc.165.

Democritius,a,um.de Na.76 b.

Democriteus,a,um.de Diu.114 b,Verùm sint ista Democritea uera.Tusc.186,de Nat.15.

Democritus,ti.nomen philosophi.de Or.150 b,de Na. 25 a,De risu.

Demolior,iris.deturbo,deijcio,disturbo,euerto. Qu.F. 318 a,Diphilus columnas demolietur. in Verr. 141 b, Quæstores statuas demoliendas locarunt.Off.28 a,Hāc Scaurus demolitus acceßionem adiunxit ædibus.Topic. 222 a,Demoliri parietem.Epist.189 b,Partem muri demolitus est.

Demolitio,onis.euersio.I.V.141 b, & Postquam.211 a, Dum ea demolitio fieret, Quæstores non minus triginta adessent.

Demonstratio,onis.de Or.163 b, Gestus sententiam nō demonstratione,sed significatione declarās. I.V.230 b, Illi conuersam iam habent demonstrationem suam. de Orum. Acad.8 a,Argumenti conclusio quæ est Græcè ἀπόδειξις,ita definitur,ratio quæ ex rebus perceptis ad id quod non percipiebatur,adducit.

Demonstratio,pro euidentia.l.Energia.

Demonstratiuus,a,um.epidicticus.de In. 43 b,Causæ tres partes supponimus,iudicialem,deliberatiuam,demonstratiuam.et ibi.Demonstratiuum genus est, quod tribuitur in alicuius certæ personæ laudem aut uituperationem.de Or.200 a,Id genus,quod Græcè ἐπιδεικτικὸν nominatur.& 201 a,In epidictico genere.& ib. De forma dicendi eius generis.de Or.118 b,Si ex persona causa constet,ut laudis.

Demonstrator,oris.de Or.141 a,Simonides dicitur,ex eo quòd meminisset,quo quisq; loco cubuisset,demonstrator uniuscuiusq; sepeliendi fuisse.

Demonstro,as. commonstro,ostēdo,significo,declaro, satis signi do, præ me fero,apertè fero, non dißimulo, profiteor,digitum ad rem intēdo,testificor. I.V.230 a, Nam ut ante demonstrabant quid ubiq; esset: ita nunc ui hæc Cæcilio,simul & illud ostendit,&c. Epist.32 a, Mihi Fabius demonstrauit me à te plurimi fieri.Ep.141 b,Spurina quidem cum ei rem demonstrassem, & uitā tuam superiorem exposuissem,magnum periculū sumere reip.demonstrabat,nisi,&c.Qu.F.291 b,Demonstrare amorem fraternum in aliquem.de Or.96 b,Demonstrare rem:id est,narrare.

Demoror,aris.detineo,remoror. de Ora.130 b,Ne diutius uos demorer,exponā,etc.Lent.Ep.193 a,Nonnul-

lis etiam ipsi magistratus ueniebant in suspicionem detimuisse nos & demoratos esse,dum classis Dolabellæ certior fieret de aduentu nostro.

Demortuus,a,um.mortuus. Attic.259 a,Alij enim sunt aliàs nostriq; familiares ferè demortui.I.V.139 b, Cum esset ex ueterum numero quidā senator demortuus. in Ver.220 a,Sanxerunt ne quis emeret mancipium, nisi in demortui locum.& ibid.Si quis Romæ esset demortuus.ad Her.4 a, Altera lex iubet augurem in demortui locum qui petat,nominare.

Demosthenes,nis.orator.de Or.92 a, de Demosthene multa.de Cla.175 a,Lectitasse Platonem studiosè, audiuisse etiam Demosthenes dicitur. Or.198 a,Demosthenes frequens Platonis auditor.de Or.108 a,Ille cui sine dubio summa uis dicendi conceditur,Athenienßis Demosthenes.& ibi multa de Demosthene. Or.198 b, Vt mirarentur Demosthenē maximè,quo ne Athenas quidem ipsas magis credo Atticas fuisse. Or.206 a,Vsq; adeò difficiles & morosi sumus,ut nobis non satisfaciat ipse Demosthenes,qui quanquam unus eminet inter omnes in omni genere dicendi:tamen nō semper implet aures meas.& ibi.b.Demosthenis imago ex ære in Tusculano Bruti.Tusc.q.lib.4,Demosthenes dolere se aiebat,si quādo opificū antelucana uictus esset industria. Demosthenes Pythiam Φιλιππίζειν dicebat, Di.lib.2. id est,cum Philippo sentire.Tusc.q.lib.5,Leuiculus sanè noster Demosthenes,qui illo susurro delectari se dicebat aquam ferentis mulierculæ,ut mos in Græcia est, insusurrantiq; alteri,Hic est ille Demosthenes.Orator. Demosthenes non tam dicax,quàm facetus. de Di.li.2, Demosthenes annos propè trecentos ante Ciceronem fuit. 1 de Ora.Demosthenes primam suæ artis literam dicere non poterat.Brut.Demosthenes qualis orator. Brut.Demosthenes sententiarū ornamentis & conformationibus omnibus præstat. Or. Demosthenes muros Athenienses refecit pecunia sua. 3 de Or.Brut. Or.Demosthenes omnia actioni tribuit. Or.Ne Demosthenes quidem Aeschini uidetur Atticè dicere. Or.Demosthenis orationum perfectissima est pro Ctesiphonte. 1 de Or.Demosthenis ratio uocis & spiritus exercendi.Br. Ad Demosthenem audiendum concursus ex tota Græcia fieri solitus. 5 de Fi.4,Demosthenem aiunt in Phalerico ad fluctum declamare solitum,ut fremitum assueceret uoce uincere.Off.1, Et Demosthenem existimo, si illa, quæ à Platone didicerat,tenuisset, & pronunciare uoluisset,ornatè splendideq; facere potuisse. de Di. lib.2,Demosthenem scribit Phalereus, cum ῥῶ dicere nequiret,exercitatione fecisse,ut planissimè diceret.

Demoueo,es.remoueo,dimoueo.pro Syl.178 b, Vt nō alteros demouisse,sed utros q; constituisse uideatur.pro Cec.294 b, Aliquis manu demotus & actus præceps.

Demum,tandem. Tusc.249 a,Exilium & quantum demum à perpetua peregrinatione differt? in Sal.272 a,Ea demum magna uoluptas est Crispe Sallusti, æqualem ac parem uerbis uitam agere.

Denariᵘˢ,rij.decima fere aurei nūmi,seu coronati pars: & pondere penè idem quod drachma. Denarius autē dictus fuit,quòd denis assib.ualeret. I.V.136 a, Singulis censoribus denarij trecenti ad statuam prætoris imperati sunt. Off.70 b,Emere denario, quod sit mille denariorum.

Universidad de Deusto
Biblioteca

riorum.aliter,mille denariũ. pro Font.178 d,Quaternos denarios in singulas uini amphoras exegisse. pro Qu.3 b,Decidis statuisq; tu,quid ijs ad denarium solueretur. Asi.Ep.165 b,Antonius quingentos denarios singulis militibus dedit. At.26 b,Vide quid narrent et quæ spes sit denarij.& 257 d,Octauius quingentos denarios dat.I.V.192 b,Speraueram me ad denarios peruenturum.Ep.136 b,Quem tu mihi Popilium? quem denarium narras? & 138 d,Ollam denariorum implere.

Denego,as.nego,inficior,recuso.Ep.67 b,Impudenter facio,qui tibi tantum oneris imponã,potest enim mihi denegare occupatio tua.pro Fon. 277 b,& pro Flac. 146 d,Hoc crimen optimis nominibus denegare possumus.I.V.243 d,Quæ iucunda uidentur esse,naturæ denegarem.de Or.120 d,Et nihil à natura denegatum est. I.A.234 b,Assensero,ambitionẽ induxero in curiam: negauero,suffragio meo tanquam comitijs homini honorem amicißimo denegauero.At.1 d,Aquilium nõ putamus,qui denegat,&c.

Denicales,ium.feriæ,cum mortui causa,familia purgabatur.de Leg.181 d,Nec uerò tam Denicales,quæ á nece appellatæ sunt,quia residentur mortui,quàm cæterorum cœlestium,quieti dies feriæ nominarentur: nisi maiore eos qui ex hac uita migrassent,in deorum numero esse uoluissent.

Deniq;,ad extremum,post omnia.de Orat.137 b,His omnibus consideratis,tum deniq; cogito,&c.de Or. 138 a,Nihil est deniq; in natura rerum omnium,quod,&c. Postquam.201 b,Primùm,&c.tũ,&c.deniq; ad extremum,&c.pro Pomp.11 b,Non deniq;,&c.postremò, &c.pro Qu.18 b,Ne sexagesimo deniq; anno maculanotetur.de Fi.126 d,Mathematici,Poetæ,Musici,Medici deniq;,&c.

Denominatio,figura.ad Her.34. lib.4,Denominatio est quæ à propinquis & finitimis rẽb. trahit orationẽ qua posit intelligi res quæ non suo uocabulo sit appel-

Denominor,aris.ad Her.34 d. (lat.

Denotatus,a,um. perspectus,cognitus,comprehensus. Aca.15 d,Sapientum,de quo omnis hic sermo est, cum ei res similes occurrant,quas non habeat denotatas,retenturum assensum.

Denoto,as.significo,designo.pro Pom.5 d,Qui una die tota Asia,uno nuncio atq; una literarũ significatione, ciues necandos trucidandosq; denotauit.

Dens,tis.de N.53 d,Dentibus in ore constructis manditur,extenuatur & mollitur cibus,eorum aduersi acuti diuidunt escas,intimi autem conficiunt,qui genuini uocantur.Tus.213 d,Terrorem pallor,& tremor,& dentium crepitus consequitur.de Na.71 d,Aesculapius primus dentis euulsionem inuenit.Tus.quæst.237 b,Dentes candiduli.I.P.79 b,Dentes putridi.de Legib.182 b, Quot auro dentes uincti essent.pro Corn.67 d,Dente maledico carpere aliquem.

Denseletæ,populi Macedoniæ.I.P.97.

Densus,a,um. creber,crassus,plenior,concretus,pinguis.de Na.24 b,Loca syluestribus sepibus densa.Att. 190 d,Sylua densa atq; aspera.At.98 b,Vbi illæ densæ dexteræ.

Dentatus,a,um.mordax. Qu.Fr.316 d,Charta dentata res agetur.

Denudo,as.nudo,spolio.de Or.105 d,Spoliare atq; denudare aliquem suo ornatu. Epi.192 d, Denudatis uenditis ciuibus. in Verr.242 d,Ne excitetur Verres,ne denudetur à pectore, ne cicatrices populus Romanus aspiciat.

Denunciatio,onis.indicium,significatio.pro Fla.149 d, Vt eos qui domo exire nolebant,testimonij denunciatione terreret,et pro Pl.272 b,Terrere aliquem denunciatione periculi.de Di.119 b, Quæ est enim ista à dijs profecta significatio,& quasi denunciatio calamitatum? I.A.206 d,Facilè uerò huic denunciationi parebant.pro Mur.136 d,Catilina Sulpitio uim denunciat.pro Sest.11 b,Denunciare iudicium alicui.pro S.R. 36 b,Denunciare testimonium alicui.pro Clu.22 b,Aurius qui antè denunciarat.in Ant.296 b,Testificor, denuncio,antè prædico,nihil eum factum,&c.Epi. 47 d,Monente et denunciante te.in Ver.37 d,Monco, prædico,antè denuncio.de Or.156 d,Plus enim aliquanto attulisti,quàm tibi esset tributum à nobis atq; denunciatum. in Ant.189 d,Quid erat aliud nisi denunciare populo Rom.seruitutem? Epi.66 b,Vt quicquid opus esset,mihi denũciaret.Tus.174 d,Vt à Deo denunciatum uideatur.pro S.R.49 d,Denunciare iudicio,& denunciare in iudicium. pro Mil.111 d,Mortem ab illo denunciatam palàm Miloni & prædicatam.

Denuò,deintegrò.in Ver.136 b,Sicilia te prætore capta denuò est.& 83 b,Recita denuò.ad Her.30 d,Quæ denuò alio orationis membro excipitur.de Cl.182 b,Denuò integrò ordiens.

Deonero,as. exoncro,depono. in Verrem 61 b,Quid cum commiserari & conqueri, & ex illius inimicitiis deonerare

deonerare aliquid & in te trajicere cœperit?

Deorsum.)(.Sursum.de Vn.203 b. l.Sursum.de N.15 d, Directò deorsum ferri.

Depaciscor,ris.depactus sum.paciscor,spõdeo.At.140 d,In quo non extimesco periculum: cum enim tot impẽdeat,cur nõ honestißimè depacisci uelim? pro S. R.36 b,Cũ illo partem suam depacisci.& 37 b, Ipse tria prædia sibi depactus est.I.V.160 b,Neque antè dimissus est quàm ad conditiones eius depactus est.de Inuent. 61 d, Depacisci cum aliquo,ut aliquid fiat.

Depasco,scis.absumo,reseco.de Or.136 d,Quid à pecore eius depasci agros publicos dicebant. de Le. 167 b,De pasci ueterem possessionem Academiæ,ab hoc acuto homine nõ sinemus.de Or.137 b,In summa ubertate inest luxuries,quæ stylo depascenda est.

Depeculator, oris.fur reipub.I.V. 67 d, Depeculator erarij.I.P.200 b,Depeculator,uexator,&c.

Depeculor, aris. est furari & compilare. I. Ver.68 d, Verres in prouincijs omnia fana depeculatus est.& 69 d, I.V.218 b,Cur pro isto,qui laudem honoreq; familiæ uestræ depeculatus est, pugnas?I. V.108 d,Eum omni argẽto spoliasti & depeculatus es.ad Her.32 b,Ciuitates, regna,domos omnium depeculatus est.

Depello, lis.pello,repello,expello,declino,propulso.)(. Appeto, ascisco,assumo. I. C. 114 b, Non facile tantam molẽ mali à ceruicibus nostris depulissem.& pro Flac. 146 d,& pro Dom.225 b,pro Cec.294 d, Dimoueri & depelli de loco.& contra Rull.71 d.Epist.7 b,Scito nos de uetere illa nostra diuturnaq; sententia propè iam esse depulsos.pro Liga.141 d,Depellere aliquem de proposita sententia.in Ant.248 d, De falerno anseres depellantur.de Nat.53 d, Stomachus agitatione linguæ depulsum & quasi detrusum cibum accipit.de Fat. 144 d, Sequitur enim,ut si alia ab alia nunquam depellatur, ne contingat quidem alia aliam.pro Sest.22 d, Qui ab aris,focis,ferrum,flammam depellit,&c.de Clar.192 b,Longi sermonis initium depulsti Attice.pro Quint.2 d, Te la depellere,& uulneribus mederi.pro Cecin.289 d, Quo loco depulsus Cecinna,tamen,&c.de Arusp. 157 b,Qui patriæ cõseruatorem urbe depulit.de Orat.143 d,C.Cotta per inuidiam depulsus tribunatu. de Prouin. 70 d, Virgines uoluntaria morte nefariam turpitudinẽ depulerunt.Antequàm. 194 b, Quem fortuna erexerat ad gloriam,eundem tribuni furor depulit ad calamitatem.pro Domo 216 d,Depulsis & dißipatis copijs hostium.in Catil.115 d,Cũ & simulachra deorum immortalium depulsa sunt,& statuæ ueterũ hominum deiectæ. Epist.183 d,Vt tantummodo odium illud hominis impuri, & seruitutis dolor depulsus esse uideatur. pro Sest. 20 b,Nec alia ulla re ab se mortem, nisi mortis opiniones molestias.& 107 b,Sed si morbum depulero,faciẽ ut spero,illa reuocabo.

Dependo, dis.pendo, soluo. Attic. 5 d, Mihi abiurare certius est quàm dependere. Epist. 11 b, Dependendum tibi est, quod mihi pro illo spopondisti. pro Sest. 27 d, Omnes reip.pœnas præsenti morte dependerunt. in C. 120 d,Latorẽ legis Semproniæ pœnas reip. pependisse. Ep.286 d,Quod spopõderis quemadmodum soluas,nisi is dependi facilè patiatur,pro quo spoponderis? Att.231 b,Puto si quid in homine pudoris est,præstaturum eum ne serò quodammodo dependatur.

Deperdo,dis.amitto,perdo.pro Font. 280 d,Ne quid apud uos de existimatione sua deperderet. pro Cec. 305 d,De iure ciuitatis nihil potuit deperdere.de Pro. 71 d, Qui non solùm bona,sed etiam honestatem miseri deperdiderunt. Tusc. 236 d, Nam qui timebit,ne quid ex his deperdat,beatus esse non poterit.

Depereo,ris.pereo.Topic.222 d,Si seruus,cuius usũfructus legatus est, deperisset. Att.20 b, Enitere, ut scheda nequa depereat.

Depingo,gis.pingo,describo. Acad.13 d,Vt ea declarãt, quæ cogitatione depingimus. de Nat.9 b, Mens nostra quidus cogitatiõe potest depingere. Ora.200 b,Minuta quædam nimisq; depicta.pro S.R.30 b,Quemadmodum uitam huiusce depinxeris.

Deploro,as.lamentor,conqueror.de Senect. 94 b, Non libet mihi deplorare uitam,quod multi & indocti sæpe fecerunt. pro Sest.5 b, Necessariò mihi de ijsdem rebus esse arbitror,si non subtilius disputandum, at certè dolentius deplorandum.de Orat.128 d, Quæ de altero deplorentur,ad suas res reuocare.in Verr.122 d, Socijs ne deplorare quidem de suis incommodis licet.et 157 d,De iniurijs deplorare ac conqueri.Offic.47 d, Deplorare interitum alicuius.Tusc.l.350 d.Deplorare suam cæcitatem.pro Cluent.31 d, Quorum alter eloquentia damnationem illam,alter tacita pietate deplorat.in Cat.119 d, Vt nemo ne ad deplorandum quidem reipub. nomen, atq; ad lamentandam tanti imperij calamitatem relinquatur.in Verr.271 d,Si ad saxa hæc conqueri & deplorare uellem.de Senect.78 d,Sæpe interfui querelis, quas illi deplorare solebant,&c. Attit.32 d,Nam ita deplorat primis uersibus mansionem suam,ut quemuis mouere possit.I. A. 231 b, Quis est qui pro rerum atrocitate deplorare tantas calamitates queat? Attic.153 d,Multaq;, inquam,de C.deplorabo.

Depono,nis.repono,colloco,abijcio,exuo,pono,commodo,credo.)(.Suscipio.pro Cecin.305 d, Derelinquo iam communem causam,populiq; ius in uestra fide ac religione depono. Offi. 61 b, Athenienses statuerunt ut coniugibus & liberis Troœnæ depositis naues cõscenderent.I. Ant.251 b, Cum in gremijs Mimarum mentem mentumq; deponeres.Epist.203 d,Si audierit te ædificationem depositse:id est,abiecisse.pro S.R.20 d,Opprimi me onere officij malo,quàm id quod mihi cum fide semel impositum est,aut propter perfidiam abijcere, aut propter infirmitatẽ animi deponere.pro Cæl 49 b, Obliuiscor iniurias,depono memoriam doloris. contra Rul.87 b,Sin aliter,eam opinionem hoc ipso in loco deposita & abiectam relinquatis. Att.14 d,Animus mollis & ad accipiendam & deponẽdam offensionem.pro Cecin 304 b, Non adimitur ijs ciuitas,sed ab ijs relinquitur atque deponitur.Epist.99 b,Tu modò ineptias istas & desideria urbis depone.pro Quint.8 d, Possumus petitoris personam capere, accusatoris deponere. in A.250 d,Deponere alienum nomen ipse maluit,quàm suũ illis reddere.Ep.25 d,Depõere simultatẽ.pro Cluẽt. 58 d, Deponere inimicitias ueteres. de Amic. 110 b, Deponere amicitias.)(.Suscipere inimicitias.I. A. 220 d,Deponere errorem.Epist. 178 b, Deponere timorẽ.

Universidad de Deusto
Biblioteca

& pro Mil. 102 a, in Pis. 80 b, Deponere prouinciam. Epi. 60 a, Vt primum in concione prouinciã deposui, statim, &c. & At. 21 b, de Or. 128 a, Gloriam partam abijcere atq; deponere. in Ant. 218 b, Prouinciã remitto, exercitum depono. pro Quint. 7 b, Depositis armis de re pecuniaria disceptare. Epist. 51 b, Cuius in sermone & suauitate, omnes curas doloresq; deponerẽ. in Ant. 264 b, Deponere mœrorẽ & luctum. Attic. 25 b, Sed quid ego hæc, quæ cupio deponere & toto animo philosophari? Item: Cũ nostrũ negociũ aut consecerimus, aut deposuerimus. Acad. 39 b, Deponere aliquid de manib. pro Syl. 170 a, Deponere ex memoria insidias factas. & pro Pom. 17 a, pro S.R. 26 a, Deponere studiũ faciẽdi aliquid. Tusc. 149 b, Sic nobis placet, nec pristinũ dicẽdi studiũ deponere, & in hac maiore & uberiore arte uersari. pro Plan. 295 b, Is deposuit simultates, quas mecũ habebat. de Diui. 131 b, Libri Sibyllæ ualeãt ad deponẽdas potius quàm ad suscipiendas religiones. pro Syll. 179 b, Cæcilius deposito onere domestici officij, nihil postea nisi de reipub. commodis cogitauit. cont. Rull. 80 a, Deponere inuidiam, pecuniã condere. Offi. 14 a, Deponere imperiũ.)(. Accipere imperiũ. de Orat. 147 a, Ponere uicia: id est, deponere. de Nat. 28 a, Cõsules imperiũ deponere, cõsules abdicare. Epist. 28 a, Rationes mei quæstoris Apameæ deponere cogitabamus. Q. Fr. 316 b, Tribunitij cãdidati HS. CCCC. apud M. Catonem deposuerũt. I. V. 206 a, Habere aliquid depositum apud aliquem. Attic. 245 a, Apud me item puto depositũ. Offi. 75 a, Deponere pecuniam apud aliquẽ. de Leg. 178 a, Credere pecuniam alicui.

Depopulatio, onis. uastatio. pro Font. 283 a, Prouincia à Thracum depopulatione defensa. de Ar. 244 a, Qui excisionem, inflammationem, euersionẽ, depopulationem, uastitatem meis omnib. tectis atq; agris intulerũt. I. V. 68 b, Aedium, sacrorum, publicorũ operum depopulatio. I. P. 88 a, Agrorum depopulatio. I. A. 199 a, De populationes, uastationes, &c. pro Dom. 243 a, Nõ me bonorum direptio, non uectorum excisio, non depopulatio prædiorum, nõ præda consulum ex meis fortunis crudelissimè capta permouet.

Depopulator, oris. prædator, direptor. pro Do. 215 b, Depopulator fori, obsessor patriæ.

Depopulor, aris. uasto, diripio, depopulationem infero. I. V. 56 b, Verres Siciliam per triennium depopulatus est. I. A. 252 a, Antonius agros depopulatus est.

Deporto, as. affero, exporto, palã porto, porto. pro Do. 235 b, Hoc simulachrũ quidã homo nobilis ad ornatũ ædilitatis suæ deportauit. pro Pom. 15 b, Põpeius bellum in Africa cõfecit, uictorẽ exercitũ deportauit. Ep. 102 b, Nihil ex ista prouincia potes, quod iucundius sit deportare. I. V. 59 a, Illi quidem, ut est hominũ genus nimis acutum & suspiciosum, nõ te ex Sicilia in Verrem deportare uelle arbitrantur, sed quòd ipsãc literis illius prætura & tua quæstura consignata sit, asportare te uelle ex Sicilia literas suspicantur. Item: Vt ante Calẽ. Sext. omnes decumas ad aquas deportatas haberet. Of. 16 a, Deportare triumphũ ex prouincia. Epi. 119 b, Mittam, qui pantheras alant, & eas deportẽt. in Verr. 243 b, Tertia illa tua, quam tecũ deportabas, pro Mur. 126 b, Aliquod aut in Asia susceptũ, aut ex Asia deportatũ

flagitiũ ac dedecus. Ep. 256 b, Mihi placebat si firmior esses, ut te Leucadem deportares, ut ibi te planè confirmares. de Sen. 77 a, Teq; nõ cognomen solum Athenis deportasse, sed humanitatem.

Deposco, scis. omnino posco, appeto, expeto. I. V. 88 b, Cum iste iter hoc sibi ad quæstum suum depoposcisset. pro Flac. 194 b, Hoc non modò non recuso, sed etiã deposco. de In. 88 a, b, Quam uolet sibi rem à magistratu deposcito. I. A. 190 a, Hoc nõ modò non recuso, sed appeto etiã atq; deposco. pro S.R. 34 b, Tẽne has paries tibi depoposcisse? pro Pom. 4 b, Pompeium ad id bellum imperatorem ab omnibus deposci atq; expeti. pro Pomp. 12 a, b, Populus Rom. unum sibi ad communem omnium gentium bellũ, Cn. Pompeium imperatorẽ deposcit. I. C. 105 b, Qui sibi has urbanas insidias cædis atque incendiorũ depoposcerat. In Ant. 248 a, Sed hanc mihi dißipationem pro paterna necessitudine & coniunctione deposco. Attic. 69 a, Hortensio deposceni cætera mea mandata uniuerse mandaui.

Depositum, ti. alicui commendatũ uel creditũ. Offic. 7 a, Vt non reddere depositum, etiam ne furioso promissum facere. & 71 a, Tusc. 194 a, Qui propter auaritiã clàm depositum non reddit, quod est iniustissimæ.

Depositus, a, um. creditus, cõmendatus. contra Rul. 74 b, Misimus qui ab illo pecuniam depositam nostrũ recuperarẽt. I. V. 77 a, Itaq; mihi uideor magnam & maximam, ægram & prope depositam reipub. partem suscepisse: id est, desperatam.

Deprauatè & corruptè iudicare de aliqua re. de Finib. 63 b.

Deprauatio, onis. corruptio, distortio. Offi. 73 b, Deprauatio & fœditas turpificati animi. de Leg. 161 a, Deprauatio consuetudinũ, et opinionũ uanitas. & 177 b, Hæc non interpretatio, sed deprauatio uerbi est. de Or. 132 a, Oris deprauatio non digna nobis. Part. 241 b, & de Diu. 136 b, Deprauatio uerbi.

Deprauatus, a, um. de Diuin. 128 a, Quædam contra naturam deprauatam habere, & ea ab natura restitui atq; corrigi, &c.

Deprauo, as. corrumpo. de Finibus 52 a, Epicurus quæ corrigere uult, deprauare mihi uidetur. At. 157 a, Filios indulgẽtia uidelicet nostra deprauatus est. Brut. 289 a, Multi ad deprauandum parati. contra Rull. 85 b, Nimia rerum copiæ illos deprauabant. in A. 159 a, Mores hac dulcedine corruptelaq; deprauati sunt. pro Ar. 187 a, Eas quæ deprauari non possunt, repudias tabulas. quas dicis solere corrumpi, requiris. de Fin. 71 b, Deprauata mala disciplina.

Deprecatio, onis. detestatio, amotio, demotio, precatio, postulatio. de In. 75 a, Deprecatio est, in qua nõ defensio facti, sed ignoscẽdi postulatio continetur. Par. 241 b, Ad eius facti deprecationem ignoscendi petenda uenia est. et de Or. 162 a, pro Rab. 96 a, Huic afferet deliquam deprecationem periculi ætas illa, qua tum fuit. pro Cluent. 19 a, Vtar eã deprecatione, qua, &c. Postea 199 b, Nõ enim ille deprecatiõe rediit, sed, &c. in Ant. 198 a, Nulla æqtatis deprecatio. pro Qu. R. 52 b, Quis enim deprecatione deorũ, non conscientiæ fide permouetur. Epist. 66 a, & 53 a, De Catilio, nescio quid ad me scripsisti deprecationis diligẽtissimæ. pro Cluent. 19 a,

Aggrediar ad crimen cũ illa deprecatione iudices quã mihi sæpius utendum esse intelligo.

Deprecator, oris. qui reo ueniam & impunitatẽ deposcit, & eximit periculo. At. 175 b, Filium misit non solum sui deprecatorem, sed etiã accusatorẽ mei. & 179 a, pro Pomp. 10 a, Cretenses ad Pompeiũ legatos deprecatores q; miserunt. pro Fl. 146 a, Sperabã iudices horum potius L. Flacci me aduitorẽ futurũ, quàm miserarium deprecatorem. pro Pl. 181 a, Deprecator fortunarum alicuius. pro Sest. 8 b, Deprecator salutis meæ. Epi. 21 a, Post temeritatem nostri Dolabellæ, deprecatorem me pro illius periculo præbeo.

Deprecor, aris. precando impetro, supplico, recuso, detestor, remoueo. I. V. 108 a, Iam qui tot scelera commisit, is nullã ab sese calamitatem poterit deprecari. Tusc. 186 b, Qui nullum supplicium deprecatus est, neq; recusauit. pro Syl. 180 b, Multorum hic uitam est à L. Syla deprecatus. Postquam. 199 a, Pro reditu P. Popilij multi cognati & affines deprecati sunt. et ib. b, Me aũt fratris lachrymæ à nobis deprecatæ sunt. & Epi. 53 a, Lachrymæ fratris deprecantur. Postquam. 212 a, Deprecari aliquem pro aliquo. pro Pl. 281 a, Custodem salutis meæ à nobis deprecor lud. & ibid. Pro uno filio duo patres deprecamur. I. C. 100 b, Vt à me quandam propè iustã patriæ querimoniã detester, ac deprecer. pro Clu. 34 b, Inuidia remota, quam dies mitigauit, oratio mea deprecata est. I. V. 261 a, Deprecari mortem alicuius. & 269 a, Supplicij uim deprecari. cõtra Rull. 86 b, Si quid deliquero, nullæ sunt imagines, quæ me à uobis deprecentur. Ep. 122 a, Deprecari iniuriam ab aliquo. pro R. 97 a, Non supplicium deprecarer, sed præmium postularem. de Or. 92 b, Ad extremum deprecari aliquid & conqueri. de Fi. 64 a, Primum inquam deprecor, ne me putetis, &c. I. V. 264 b, Seruilius & recusare & deprecari. Or. 209 b, Deprecari, supplicare. Ep. 163 b, Neq; est ullum periculum, quod pro libertate aut refugiam, aut deprecer. pro Mur. 138 a, In quo ego accusatore primum illud deprecabor, ne quid L. Mure mæ dignitas illius noceat. pro Corn. 58 a, Deprecandæ maleuolentiæ causa. At. 280 b, Mater & soror deprecatur pro pueris. 247 b, Auaritiæ crimina frugalitatis laudibus deprecari. pro Ce. 290 b, Excusatione summæ stultitiæ, summæ improbitatis odium deprecari. Orat. 143 b, Cum Q. Catulus sibi non incolumem fortunã, sed exilium & fugam deprecabatur. pro Fl. 151 a, Tamẽ ciuis à ciuibus communis humanitatis iure ac misericordia deprecare, ne, &c. in Ant. 158 a, Primum deprecor, ne trascaris. de Or. 149 b, Quæ cum ita sint, paulum equidem de me deprecabor, et petam à uobis, ut, &c. Cæl. Ep. 111 a, Tamen in hoc te deprecor, ne, &c. de Or. 127 a, Omnia semper pro amicorũ periculis, nihil unquam pro me ipso deprecatus sum. pro Font. 281 b, Iratos hostium animos atq; horribiles eorum impetus deprecari. Ep. 198 a, Quos senatus non ad pacẽ deprecandam, sed ad bellum denunciandum miserat. I. V. 250 a, Deprecari aliquid ab aliquo. & 235 b, Tum deprecabitur à uobis. in Ant. 194 b, Pacem uult M. Antonius, arma ponat, roget, deprecetur.

Deprehendo, dis. comprehendo, animaduerto, agnosco, cõperio, de Cl. 187 a, C. Statienus in facinore ma-

nifesto deprehensus pœnas legib. & iudicio dedit. Or. 218 a, Nec deprehẽdetur manifestò, quia à nobis de industria fiat. pro Clu. 21 b, Cum manifestò uenenũ deprehendisset. de Cl. 190 b, Sibi eum uenenũ parauisse, idq; à se esse deprehensum dicebat. de Or. 192 b, Deprehensum me, inqt Antonius, planè uideo. pro Cæl. 40 a, Cũ ego facinora oculis priusquàm opinione, manub. antequam suspicione deprehendi. pro Qu. 11 a, Hominẽ P. Qu. deprehẽdis, in publico conaris abducere, &c. I. V. 148 a, Qui quod uitiũ in altero reprehendit, in eo ipse deprehenditur. in Verr. 111 a, Vt tot res à nobis manifestè deprehenderetur. & 113 a, De gladijs & sicis, quæ apud se erant deprehensæ, respondit, &c. & ibid. Propter uim sceleris manifesti atq; deprehensi. pro Mil. 113 b, Scutorum, gladiorũ, pilorumq; multitudo deprehendi posse iudicabatur. pro Fl. 154 a, Cera deprehensa considerem totius testimonij ficlam audaciam manifestò comprehensam atq; oppressam teneri. Epist. 188 b, Tabellarios deprehendere, literasq; intercipere. et 116 b, Deprehendi cum aliqua muliere. de Orat. 134 a, Deprehendi in adulterio. Or. 204 b, Aliquid manifestè deprehensum apparere. de In. 63 b, Deprehendi in malẽficio. in Verr. 258 b, Deprehendi in manifesto scelere. At. 7 a, P. Clodius deprehensus domi C. Cæsaris.

Deprehensio, onis. pro Cluent. 27 b, Manifesta ueneni deprehensio.

Depressus, a, um. demissus.)(. Sublatus. in Pis. 82 a, Altero ad frontem sublato, altero ad mentum depresso supercilio. I. V. 249 b, Latumiæ opus ingens in mirandã altitudinem depressum. ad Her. 21 a, In conquestione utemur uoce depressa: id est, humili.

Deprimo, mis. affligo, protero, conculco, depello, demitto.)(. Extollo, erigo, effero. I. P. 88 a, Etiam ne uos meã fortunam deprimitis, uestrã extollitis? de Sen. 93 a, Est enim animus ex altissimo domicilo depressus, & quasi demersus in terram. Tusc. 238 a, Tantum propendere illam boni lancem putat, ut terram & maria deprimat. pro Clu. 56 b, Hoc modo sæpe multorum improbitate depressa ueritas emergit. Ep. 140 b, Batuit, inquit, impudenter, depressit multò impudentius. ad Her. 16 b, In quibus extranea causa conficiet deliberationem, in his ea ipsa erit causa ad agenda, aut deprimenda. & 204 a, Si quàm maximè depressa ac sedata uoce principia dicemus. pro Pomp. 7 a, At eodẽ imperatore classem magnam superatam esse atq; depressam. pro Arch. 190 a, L. Lucullo dimicante cum interfectis ducibus depressa est hostium classis.

Depromo, mis. exprimo, profero, expono, eruo. de Or. 119 a, Vt habeant, unde statim possent argumẽta depromere. & 120 a, Illa deprome nobis, unde afferas, &c. de Finib. 108 a, Nam è quibus locis quasi thesauris argumenta depromerentur, uestri ne uspicati quidem sunt. Ep. 205 a, Ei pollicitus sum, me ex intima nostra arte depromptum mirificum genus cõmendationis. Offi. 43 b, Altera ex arca, altera ex uirtute depromitur. de Or. 138 a, Res penè ex intima definitione depromptæ. pro Cl. 29 b, Cum illa uerba ex intimo artificio deprõpsisset, respicite iudices, &c. de Or. 101 a, In causis priuatis depromenda sæpe oratio est ex iure ciuili. & 106 a, Mutius quid attulit, quod de re ciuili depromptũ uideretur?

Universidad de Deusto
Biblioteca

retur. de Orat.107 d, Iuris utilitas ad quamque causam quamuis repentè, uel à peritis, uel de libris depromi potest. pro Pomp.11 d, Pecunia ex ærario deprompta ad bellum administrandum.I.A.186 d, Primùm in Cæsarem maledicta congessit deprompta ex recordatione stuprorum suorum.I.V.182 b, Depromere aliquid domo alicuius.Parad.116 b, Vereor ne cui ex Stoicorũ disputationibus, non ex meo sensu deprompta hæc uideatur oratio.

Depso, sis, depsui. manu subigẽdo emollire ac omnino pinsere: à Græco ἅπτω: id est, mollio, coquo, tingo: etiãsi Latinus obscœnum aliquid significarit Epist.140 b, Batuit, inquit, impudenter, depsit multo impudentius. Atqui neutrum est obscœnum.

Depugno, as. decerto, dimico. Attic.106 d, Cum hoc aut depugnandum est, aut habenda è lege ratio: depugna, inquit, potius quàm seruias. Tusc.210 d, Aiax depugnaturus cum Hectore. de Fin.80 d, Torquatus cum Gallo apud Anienem depugnauit prouocatus.in Ant.198 d, L. Frater, qui Myrmillo Mylasis depugnauerat. Attic.259 d, Calendis Ianuarijs erat fortasse præsidio, aut quidem antè depugnabitur.

Depulsio. onis. expulsio, inficiatio. de Fin. 73 d, Adeptio boni.) . Depulsio mali. I. A.216 b, Seruitutis depulsio. de In.45 d Intentionis depulsio. et ad Her.6 d, Intentio, occidisti Aiacem: inficiatio, non occidi. de Fi.128 d, Voluptatis alij primum appetitum putant, & primam depulsionem doloris. de Vn. 203 b, Supina etiam ora cernuntur depulsione luminum.

Depulsor, oris. expulsor. I. A.165 b, Depulsorq; dominatus, quàm particeps esse maluit.

Depultus, a, um. depulsus. ad Her. 27 d, Nam qui perduellionibus uendit at patriam, non satis supplicij dederit, si præceps in Neptunias depultus erit lacunas.

Deputo, as. puto, constituo, destino, dico, confecro, despondeo. de Diuin. 89 b, Proinde uide ne quẽ tu esse hebetem deputes æquè ac pecus, is sapientia munitum pectus egregium gerat. Accij.

Derelictio, onis. contemptio. Offic. 58 d, Communis utilitatis derelictio, contra naturam est.

Derelictus, a, um. desertus. de Cl. 169 d, Ager incultus & derelictus. et ad Her. 22 d, Locus celebris.)(. Derelictus. I.C.102 b, Aliquis perditus, & ab omni non modò fortuna, uerumetiam spe derelictus.

Derelinquo, quis, desero. I.V. 174 d, Aratores agros desererent, totasq; arationes derelinquerẽt. pro Cecin. 305 d, Derelinquo tam communem causam, populiq; ius in uestra fide depono.

Derepentè. pro Lig. 139 d, Si cũ hoc domi fecimus, tu de repentè irrupisses. & c. de Di 94 b, Sed quid oculis rapere uisa est derepentè ardentibus?

Derideo, es. ludo, deludo.)(. Arrideo. de Orat. 147 b, Quare istos omnes deridete atq; contemnite. Qu. Frat. 316 d, Domitius se derideri putat. pro Fla. * Pergamente deriserunt, quid tu? ludi te non intelligebas? de Opt. 423 b, Aut adhibiti derideãtur: nam si arrideantur, esset id ipsum Atticorum.

Deriuatio, onis. deductio. Offic. 35 b, Adde ductus aquarum, deriuationes fluminum.

Deriuo, as. duco, deduco, traho, mano, accersio. I. A. 235 d, Et cogeris partẽ aliquam in Asiam deriuare curæ & cogitationis tuæ. I. V. 104 b, L. Domitius aliò reflectere in aliquod certamen. ad Her. 37 b, Descendere in magnam dimicationem uitæ. de Ora. 133 b, Descendere in forum. Off. 68 d, Descendere in rostra.

Descisco, scis. desicio, retrahor. I. A. 235 d, Cum à repub. pestiferi ciues desciuerint. & pro Rab. 95 d, de Ar. 153 d, Tibi Gracchus à senatu desciuerat. & 214 d, Desciscere à patribus. At. 25 d, Neq; me unquam pœnitebit, quòd à me ipse non desciuerim. Epist. 26 b, Qui ab exercitata fortuna ad inclinatam & propè iacentẽ desciscerem. & ibid. A meq; ipse deficerem. de Fin. 110 d, Scire cupio, quæ causa sit, cur Zeno ab hac antiqua institutis desciuerit. de Fin. 103 d, Sæpe officium est sapientis desciscere à ueritate, cum sit beatissimus. Aca. 12 b, Desciscere à uita, cum sit beatissimus. Aca. 12 b, Desciscere à ueritate.

Describo, bis. definio, designo, descriptionem facio, distribuo, scribo, exscribo, transcribo. de Or. 103 d, Crassus mihi uisus est oratoris facultatem, non illius artis terminis, sed ingenij sui finibus immensis describere. de In. 44 b, Definire rem uerbis breuiterq; describere. ad Her. 9 b, Primùm igitur uocabuli sententia breuiter describetur. & 14 d, Quadruplator, ut breuiter describam, capitalis: est enim improbus & pestifer ciuis. de Diu. 110 b, Quæ in Geometria describuntur, & c. Mathematicorum sunt, & c. de Sen. 89 b, Dimetiri atq; describere ordines arborum, & c. pro Clu. 36 d, Si ut nos dicimus DCXL millia nummum sexdecim iudicibus darentur, non Archimedes melius potuit describere. de Sen. 78 d, Naturam sequimur ducem, à qua cum cæteræ partes ætatis bene descriptæ sint, nõ uerisimile est extremum actum tãquam ab inerti poeta esse neglectum. Or. 209 d, Hominũ sermones moresq; describere. pro Cæl. 48 d, Si qua mulier sit ciusmodi, qualem paulò antè descripsi, uita institutoq; meretricio. in Pison. 94 d, Non mehercule cõtumeliæ causa describam quenquam, præsertim ingeniosum, & c. pro Fl. 152 b, Flaccus describit pecuniã ad Pompeij rationẽ, quæ fuit accõmodata L. Syllæ descriptioni. in Ver. 248 d, Ciuitatib. pro numero militũ pecuniarum summas describere. pro Fl. 352 b, L. Sylla omnes Asiæ ciuitates proportione in provincias descripsit. Q. Fr. Vectigal, quod Græcis æqua singulos iuger. d. I. A. Quorũ ipsorũ bona quantacunq; erant, statim suis comitib. corporibusq; descripsit. I. C. 99 d, Descripsisti urbis partes ad incendiũ. & 112 b, Vt urbem omnibus ex partibus quemadmodum descriptũ distributumq; erat, incenderent. et 107 d, Docui quemadmodũ esset ei ratio belli describenda. Post quam. 198 b, Quorũ bona suis comitibus cõpotoribusq; descripsit. de Or. 87 d, Quæ mihi uidetur non tã ipsa aquula, quæ describitur, quàm Platonis oratione creuisse. & 122 d, Materiam orationis, cuiuscũq; sit generis, omnib. locis descriptam, instructã ornatamq; cõprehendere. & 90 d, Ius ciuili generatim in ordines ætatesq; descriptũ. in Ver. 241 d, Verres precio, nõ æquitate iura describebat. de Off. 11 d, Quæ descripta sunt legibus, & iure ci uili, hæc ità tenentur, ut sit constitutum. pro Qu. 8 d, Quis nobis ista iura tam æqua describit? & Off. 25 d, Est proprium magistratus iura describere. Qu. de Pet. 223 b, Describere summ cuiq; munus. Att. 254 b, Q. dies

descendere uult Cæsar: ut aut, & c. Tusc. 118 b, Descendere in aliquod certamen. ad Her. 37 b, Descendere in magnam dimicationem uitæ. de Ora. 133 b, Descendere in forum. Off. 68 d, Descendere in rostra.

Descisco, scis. desicio, retrahor. I. A. 235 d, Cum à repub. pestiferi ciues desciuerint. & pro Rab. 95 d, de Ar. 153 d, Tibi Gracchus à senatu desciuerat. & 214 d, Desciscere à patribus. At. 25 d, Neq; me unquam pœnitebit, quòd à me ipse non desciuerim. Epist. 26 b, Qui ab exercitata fortuna ad inclinatam & propè iacentẽ desciscerem. & ibid. A meq; ipse deficerem. de Fin. 110 d, Scire cupio, quæ causa sit, cur Zeno ab hac antiqua institutis desciuerit. de Fin. 103 d, Sæpe officium est sapientis desciscere à uita, cum sit beatissimus. Aca. 12 b, Desciscere à ueritate.

Describo, bis. definio, designo, descriptionem facio, distribuo, scribo, exscribo, transcribo. de Or. 103 d, Crassus mihi uisus est oratoris facultatem, non illius artis terminis, sed ingenij sui finibus immensis describere. de In. 44 b, Definire rem uerbis breuiterq; describere. ad Her. 9 b, Primùm igitur uocabuli sententia breuiter describetur. & 14 d, Quadruplator, ut breuiter describam, capitalis: est enim improbus & pestifer ciuis. de Diu. 110 b, Quæ in Geometria describuntur, & c. Mathematicorum sunt, & c. de Sen. 89 b, Dimetiri atq; describere ordines arborum, & c. pro Clu. 36 d, Si ut nos dicimus DCXL millia nummum sexdecim iudicibus darentur, non Archimedes melius potuit describere. de Sen. 78 d, Naturam sequimur ducem, à qua cum cæteræ partes ætatis bene descriptæ sint, nõ uerisimile est extremum actum tãquam ab inerti poeta esse neglectum. Or. 209 d, Hominũ sermones moresq; describere. pro Cæl. 48 d, Si qua mulier sit ciusmodi, qualem paulò antè descripsi, uita institutoq; meretricio. in Pison. 94 d, Non mehercule cõtumeliæ causa describam quenquam, præsertim ingeniosum, & c. pro Fl. 152 b, Flaccus describit pecuniã ad Pompeij rationẽ, quæ fuit accõmodata L. Syllæ descriptioni. in Ver. 248 d, Ciuitatib. pro numero militũ pecuniarum summas describere. pro Fl. 352 b, L. Sylla omnes Asiæ ciuitates proportione in provincias descripsit. Q. Fr. Vectigal, quod Græcis æqua singulos iuger. d. I. A. Quorũ ipsorũ bona quantacunq; erant, statim suis comitib. corporibusq; descripsit. I. C. 99 d, Descripsisti urbis partes ad incendiũ. & 112 b, Vt urbem omnibus ex partibus quemadmodum descriptũ distributumq; erat, incenderent. et 107 d, Docui quemadmodũ esset ei ratio belli describenda. Post quam. 198 b, Quorũ bona suis comitibus cõpotoribusq; descripsit. de Or. 87 d, Quæ mihi uidetur non tã ipsa aquula, quæ describitur, quàm Platonis oratione creuisse. & 122 d, Materiam orationis, cuiuscũq; sit generis, omnib. locis descriptam, instructã ornatamq; cõprehendere. & 90 d, Ius ciuili generatim in ordines ætatesq; descriptũ. in Ver. 241 d, Verres precio, nõ æquitate iura describebat. de Off. 11 d, Quæ descripta sunt legibus, & iure ciuili, hæc ità tenentur, ut sit constitutum. pro Qu. 8 d, Quis nobis ista iura tam æqua describit? & Off. 25 d, Est proprium magistratus iura describere. Qu. de Pet. 223 b, Describere summ cuiq; munus. Att. 254 b, Q. dies in duspicijs Lepidi descriptos. Qu. F. 308 b, Respondit ei uehementer Pompeius, Crassumq; describsit. de Or. 135 b, Describere aliquid in multa genera. & 150 d, id est diuidere. de Fi. 137 d, Archimedes, qui dum in puluere quædam describit attentius, ne patriã quidam captã esse sensit. de Na. 43 b, Cum solarium uel describũ, aut ex aqua contemplere. Aca. 28 b, Tu mores fingas, fines bonorum & malorũ constituas, officia describas, quam uitam ingrediar definias, & c. ad Her. 39 b, Cum alicuius natura certis describitur fignis. pro Mil. 110 b, Videlicet illi me latronem describebant. Ep. 119 d, Nam hoc quam uehementer ad me pertineat, in ijs, quas tibi illi reddent literis, descripsi. Ep. 195 d, Dicã tuis ut eum librum describant, ad teq; mittant. Aca 4 d, Qui se ab ipso libros dicerent descripsisse. At. 123 d, Eam epistolã multis dedi describendam. & 210 b, Scripsit Balbus ad me, se à te quintum de Finibus librum descripsisse.

Descriptio, onis. designatio, figura, forma, distributio, definitio, dispositio. Off. 228 d, Domus finis est, usus ad quem accõmodanda est ædificandi descriptio. pro Sest. 29 d, Nosse descriptionem ciuitatis à maioribus uestris sapientissime constitutam. contra Rul. 86 b, Vrbis salubritas, descriptio, pulchritudo. pro Syl. 177 d, Tum descriptio totam per urbem cædis atq; incendiorũ cõstituta est. de Na. 47 b, Ita demetata signant, ut tantis descriptionibus diuina solertia appareat. de Som. 130 b, Cum cuncta astra eandem totius cœli descriptionẽ longis interuallis retulerint. de Legib. 184 b, Magistratus, quorũ descriptione omnis reipublicæ moderatio continetur. de Leg. 186 b, Descriptio magistratuum. & ibi. Magistratuum cõpositio. de Leg. 50 d, Solers subtilisq; descriptio partiũ corporis. cont. Rul. 74 d, Vrbs & natura, & sinu, & descriptione ædificiorum nobilis. Of. 35 b, Iuris æqua descriptio, certaq; uiuẽdi disciplina. de In. 52 d, Horũ exempla & descriptiones, in præceptis elocutionis continentur. pro Do. 239 d, Seruorũ omnium uicatim celebratur tota urbe descriptio. de Di. 87 d, Quæ sit ab Actio Næuio per lũuum regionum facta descriptio. de Or. 114 d, Rerum ratio ordinem temporum desiderat, regionum descriptionem. Off. 5 d, Similisq; est priuatarum rerum descriptio. & 20 b, Hæc est enim ferè descriptio officij. de N. 50 d, Solers subtilisq; descriptio partium in figuris animantium. de Nat. 7 d, Anaxagoras primùm omniũ rerũ descriptionẽ & modum mentis infinitæ in hac ratione designari et confici uoluit. Tusc. 156 d, Rationem illi sententiæ suæ non ferè reddebant, nisi quod erat numeris aut descriptionibus explicandum. & 242 b, Descriptio expetendarum fugiendarumue rerum. Aca. 40 b, Descriptio temporũ. de In. 69 d, Nominis breuis & aperta & ex opinione hominum descriptio.

Descriptio, cum & sententiarum lumen. ad Her. 36 d, Descriptio nominatur, quæ rerum consequentium continet perspicuam & dilucidam cum grauitate expositionem, & c. de Or. 162 d, Vel grauissimum lumen augendi descriptio. Topic. 228 d, Descriptio quam Græci κατα γραφὴν uocant, ut qualis sit auarus, qualis assentator, cæteraq; eiusdem generis, in quibus natura & uita describitur. ad Her. 9 b, bis. Deinde factum nostrũ cum uerbi descriptione coniungetur, & c.

Descriptus,

Universidad de Deusto
Biblioteca

Descriptus, a, um. dispositus. Qu. de Pet. 208 d, Hæc ut plane his in rebus descriptum ac dispositum suũ cuiq; munus sit. de Fi. 105 b, Natura, quæ nihil est aptiꝰ, nihil descriptius. pro Dom. 215 b, Cum desperatis ducibus decuriatos ac descriptos haberes exercitus perditorum.

Deseco, as. seco. l. Empirici. Att. 255 a, Tu illud desecabis, & hoc conglutinabis. de Vn. Partes rursus ex toto desecans.

Desero, ris. destituo, relinquo, derelinquo, non adsum, absum, desertum esse patior, prodo, à causa alicuius recedo, negligo, prætermitto. in Ver. 174 a, Aratores agros desererent, totasq; rationes derelinquerent. pro Qu. 9 d, Viri boni multis uadimonijs desertis, sæpe illi si ac destituti hoc faciũt. pro Qu. 8 a, Vadimonium sibi ait esse desertum. At. 121 a, Turpe erit Domitium deserere implorantem eius auxilium. Attic. 60 b, A cæteris oblectationibus deseror, & uoluptatibus pro repub. Quin. Fr. 304 a, Amici partim deseruerunt me, partim etiam prodiderunt. At. 251 b, Certè enim deseremur ocyus à re familiari quàm à republica. pro Sest. 14 b, Non ne si uitam meam deseruissem, rempublicam perdidissem. Of. 6 a, Prætermittendæ defensionis, deserendiq; officij plures solent esse causæ. pro Cecin. 305 a, Is nec suum deseruit, nec quicquam illius audaciæ concessit. & ibid. Ius suum dissolutè relinquere. de Fat. 142 b, Vigila Chrysippe, ne causam tuam deseras. pro Pomp. 10 a, Multas insulas esse desertas. Itẽ: Multas urbes esse relictas. pro Cluent. 56 b, Illi quorum eminet audacia à malicia deseruntur. pro Syl. 178 a, Non enim mihi deserenda est causa amici ueteris. Tusc. 159 a, An tu cum me in summam expectationem adduxeris, deseris? pro Pla. 261 a, Deinde sitientem me uirtutis tuæ deseruisti ac dereliquisti. pro Cæl. 43 b, Si quem offendit huius splendor, si nitor, iam ista deseruerit, de Diui. 89 a, Vires uitæq; corpus meum deserit omne. de Sen. 92 a, Deserere uitam. & in Ver. 258 b, Deserere exercitum. Epist. 5 a, Vereor ne aut eripiatur à nobis causa regia, aut deseratur. Off. 6 b, Vt eos quos tueri debeant, desertos esse patiantur. Tuscul. 230 b, Non sum passurus amicos meos à me desertos. I. A. 181 a, Cur honorem Cæsari tuæ legatum deseri patimur? pro Sext. Rosc. 20 a, Sin à nobis deserar, tamen omnino nõ deficiam. de In. 79 b, Si tum cum spes deseruisset, opitulatus sit. Att. 45 b, Deseri à mente: id est, præ nimio dolore insanire. Ep. 8 a, Multum interest utrum laus minuatur, an salus deseratur. I. A. 225 a, Deserere ac prodere aliquem. Tusc. 172 b, Fama nunquam deseret Curium. At. 48 b, Non deseram preces fratris, nec cæterorum promissa, nec spem uxoris, nec obsecrationem filiæ, nec fideles literas tuas: id est, non frustrabor.

Desertor, oris. Posteq. 200 b, Cum uiderem eos aut proditores esse, aut desertores salutis meæ. At. 124 a, Quid hoc miserius, quàm alterum existimari conseruatorem inimicorum, alterum desertorem amicorum?

Desertus, a, um. relictus, incultus, uastus, uastatus, nudus. de Am. 106 b, Vita inculta & deserta ab amicis, nõ potest esse iucunda. in Pis. 100 b, Introitus in urbem desertus ab amicis. & 91 a, Vt nullius unquam reditus fuerit desertior. Ep. 61 a, Desertus ab officijs amicorum. & 5 b, Desertus & abiectus. Quin. Fr. 320 b, Nihil turpius,

nec desertius. pro Clu. 240 b, Locus à Tribunitia nocte desertus. pro Ce. 285 a, & de Le. 164 a, In agro locisq; desertis. I. V. 271 a, In desertissima solitudine. cont. Rull. 82 b, Ager desertus à plebe atq; à cultura hominũ. Par. 233 b, et ad Her. 7 a, Loci celebres.)(. Loci deserti. Qu. Fra. 294 b, Multas dirutas & desertas urbes per te esse recreatas. pro Cæl. 46 a, Via deserta & inculta, atq; intercluſa in frondibus & uirgultis.

Deseruio, uis. seruio. pro Syl. 172 a, Si officia mea, si operæ, si uigiliæ deseruiunt amicis, & præstò sunt omnibus. Offic. 22 a, Item alij, qui quibus perpetuam, cuiuis deseruiunt, dũ quod uelint, consequantur. de Le. 163 b, Epicurei sibi indulgentes & corporibus deseruientes, &c. Ep. 263 b, Indulge ualetudini tuæ, cui quidem tu adhuc dum mihi deseruis, seruiuisti non satis.

Desideo, es. uel desido, dis. resideo, quasi descendo. de D. 100 a, Labes agri Priuernatis, cum ad infinitam aliquam terra desedisset. de Di. 96 b, Multa oppida corruerint, multis locis labes facta sit, terræq; desederint. Desidere dicuntur terræ, cum facta labe, id est, hiatu, quasi descendunt & demerguntur.

Desiderabilis, le. expetendus. Top. 226 b, Desiderabile.)(. Quo quis facile carere possit. de Fin. 604 a, Nihil desiderabile concupiscunt.

Desideratio, onis. desiderium, cupiditas. de Se. 86 b, Nõ est uoluptatum tanta quasi titillatio in sensibus, sed nec desideratio quidem.

Desideratus, a, um. Postquam. 198 b, Omnia desiderata magis, quàm assiduè percepta delectant.

Desiderium, rij. cupiditas, studium, amor, sitis, ignis. lus desiderij. de Orat. 102 a, Ea si paululo latius dixeris, expleris omnẽ expectationẽ diuturni desiderij nostri. Tusc. 213 b, Desiderium est libido eius qui nondũ adsit, uidendi. de Cla. 165 a, Hortensius extinctus, & auctoritatis, & prudentiæ suæ triste nobis desiderium reliquit. Qu. Frat. 289 b, Annus tertius accessit desiderio nostro & labori tuo. de Am. 111 a, Deinde requirunt atq; appetunt, ad quas se applicent eiusdem generis animantes, idq; faciunt cum desiderio, & cum quadam similitudine amoris humani. in Ant. 169 a, Is desiderium sui dissidijs ferre non potest. de Sen. 88 b, Homerus Lærtæ lenientem desiderium, quod capiebat è filio, colenti agrum fecit. At. 144 b, Nunc emergit amor, nunc desiderium ferre non possum. Epist. 246 b, Voluntas, in qua ineſt aliqua uis desiderij. in Ant. 159 b, 160 a, Populus Romanus desiderium liberatoris sui perpetuo plausu & clamore leniuit. Postquam. 199 b, Qui suo fletu desiderium mei, memoriamq; renouaret. Qu. Fr. 315 b, Facium ut in medio dolore ac desiderio mei læteris. pro Rab. 93 a, Tyb. Gracchus magnum desiderium sui reliquit apud populum Romanum. pro Rab. 95 b, Qui hominis seditiosi imagine desideria imperitorũ misericordia cõmoueret. Postquam. 298 a, Vt aliquando uos memoria mei, desideriumq; teneret. de Sen. 83 b, Ne ille quidem magno desiderio tenebitur urium. Epist. 24 a, 356 mirum desiderium tenet urbis. Epist. 24 b, Spes triumphi in qua satis gloriosè triumpharem, si non essem tã ita in desiderio rerum mihi charißimarum. in Ant. 227 a, Brutus erat in desiderio ciuitatis. Ep. 260 a, Nõ ignoro quantum ex desiderio labores, sed, &c. & 258 b, Tum

discedis à nobis, meq; tanto desiderio afficis, ut unã consolationem mihi relinquas, fore ut utriusq; nostrũm absentis desiderium crebris & longis epistolis leniatur. Ep. 255 a, Vt tolerabilius feramus igniculũ desiderij tui, crebris nos literis appellato. 103 b, Sed magis ut desiderio nostri te æstuare putarem. & 234 a, Valete meæ desideria, ualete. Ep. 233 b, Hem mea lux, meum desiderium. At. 25 a, Satietas nostri.)(. Desiderium nostri.

Desidero, as. desiderio alicuius rei flagro, in desiderio alicuius rei sum, desiderium alicuius rei me tenet, ex desiderio laboro, desiderio uel studio alicuius rei teneor, requiro, postulo, sitio, quæro. de Sen. 82 b, Neq; nunc uires desidero adolescentis, non plus quàm adolescentauri uires desiderabam. At. 117 a, Sim erit bellum, ut uideo fore, partes meæ nõ desiderabuntur. I. V. 222 b, Nec quicquam ex eo fano præter unum perparuulum signum ex ære desideratũ est. Qu. F. 311 a, ἀμφιλαφίαν illam, quam tu soles dicere, bono modo desidero. de Pr. 78 a, Cum uos me ut charißimum filium desideretis. pro Plan. 251 b, Desiderarunt te, inquit, oculi mei, cum tu esses Cyrenis. At. 76 b, Dum hæc quæ longiorem desiderant orationem, summatim tibi perscriberem. de Or. 101 b, Iam illa non longam orationem desiderant, quamobrem, &c. Att. 132 a, Quis ab eis ullam rem laudem desiderat? & 200 a, Quis congressum meũ aut facilitatem sermonis desideraũt? de Cl. 175 a, Vnũ excipio Catonem, in quo perfectißimo Stoico summã eloquentiam non desiderem. Or. 198 a, Antonius multa & in se et in alijs desiderans. At. 11 b, Refertur ad cõsilium, una sola sententia præsidiũ nõ desiderauit. Qu. Fr. 325 b, Nec honores sitio, nec desidero gloriam. pro Ar. 191 a, Virtus nullam aliam mercedem laborũ suorũ desiderat, præter hanc laudis & gloriæ. pro Qu. 10 a, Desiderare uel requirere aliquid ab aliquo. I. V. 150 a, Et reliquos non desideraret solum, sed etiam posceret & flagitaret. Epist. 104 b, Ius ciuile, doctorem usumq; desiderat. Ep. 133 b, Lepidus, quod ego desiderabam fecit, ut, &c. & 76 b, Quãdo id te uideo desiderare. Ep. 28 a, In quo aũt desiderare te significabas literas meas, præ te fers, &c. Ep. 108 b, Intellexi te ex libris meis animum meum desiderare.

Desidia, diæ. inertia, ignauia, languor. contra Rul. 87 a, Qui propter desidiam in ocio uiuunt, tamen in turpi inertia capiunt uoluptatẽ. Tusc. 243 b, Sed nos umbris, delicijs, ocio, languore, desidia animũ infecimus. In Sal. 273 b, Homo desidiæ ac luxuriæ plenus. pro Sest. 26 b, Sed mihi omnis oratio est cum uirtute, non cum desidia. de Cl. 165 b, Confugere in portum, nõ inertiæ neq; desidiæ, sed ocij moderati atq; honesti. Off. 25 a, Languori desidiæq; se dedere. Acad. 45 a, Hinc gignebatur fuga desidiæ. ad Her. 2 a, Inertia, ignauia, desidia, luxuria. & 15 a, Socordia atq; desidia.

Desidiosus, a, um. ocios us. de Or. 151 a, Aliquid quod cũ desidiosa delectatione uestiges. contra Rul. 84 b, Inertissimum & desidiosißimum ocium. ad Her. 34 a, Vt cũ desidiosam artem dicimus, quia desidiosos facit.

Designatio, onis. descriptio. de N. 6 a, Requiro omnem totius orbis designationẽ & apparatũ. At. 57 a, Offendes designationẽ Tyrannionis. de Or. 96 b, Infinitæ rei quæstio sine designatione personarum & temporum.

Designator, oris. qui ludis funebribus præest, quiq; locum et tempus personis designat ad agendum. At. 56 a, Post has ruinas desertus à suis uix iam decimum designatorem, uix Gellium retinet.

Designatus, a, um. in annum proximum, aut consul, aut prætor, aut Trib. pleb. creatus, renunciatus, declaratus. Ep. 170 b, Cũ Tribuni plebis haberent in animo de præsidio consulum designatorũ referre. Att. 6 a, Quod in epistola tua scriptum erat, me iam arbitrari designatũ esse, scito nihil tam exercitum esse nunc Romæ quàm candidatos. cont. Rul. 69 a, Rullus iam designatus Tr. pl. plebis alio uultu, alio uocis sono, alio incessu se meditabatur. At. 38 a, Permagni nostra interest, te, si comitijs non poteris, at declarato illo se Romæ. Item: Consul designatus à populo suffragijs, declaratus autem uel renunciatus ab alio cõsule uoce. pro Cl. 24 a, Designatus Reipub. ciuis: id est, infans in utero matris necatus.

Designo, as. describo, noto, significo, constituo, definio. de N. 74 a, Anaxagoras omnium rerum descriptionem & moderamentis infinitæ uis ratione designari & cõstitui uoluit. de Vn. 203 a, Quæ cum ita designasset, &c. de N. 77 a, Nec domus, nec respublica ratione quadã & disciplina designata uideatur, si in ea nec rectè factis præmia extent, nec supplicia peccatis. I. A. 224 a, Vtiq; locum sepulchro pedes triginta quaq; uersus designat. de D. 98 a, Neq; dij ignorãt, quæ ab ipsis cõstituta & designata sunt. de D. 135 a, Sin uera diuina sunt, falsa autẽ humana, quæ est ista designãdi licẽtia? I. C. 97 b, Catilina notat & designat oculis ad cædẽ unumquemq; uestrũm. & 100 b, Consulares, qui tibi persæpe ad cædem constituti fuerunt. de Or. 94 a, Res aliquas uerbis designare, generibus illustrare, partibus distribuere. & 130 b, Hæc enim ridentur, quæ notant & designant turpitudinem aliquam, non turpiter. contra Rull. 71 b, At quomodo? ut ij decemuiratum haberent, quos plebs de signauerit, oblitus est nullos à plebe designari. de Ar. 256 a, Nam hoc uerbo, nec Clodius, nec quisquam de gregalibus eius designatur. de N. 8 b, Aristoteles quodã loco mundum designauit Deũ. de In. 49 a, Ex qua certum quiddam designatur oratori, in quo animum debeat habere occupatum.

Desilio, lis. celeriter, & quasi saltu descendo. pro Mil. 106 b, Milo de rheda reiecta penula desiluit.

Desino, nis. desisto, cesso, finem facio, omitto, cõquiesco, consido, cado, prætermitto, intermitto. At. 19 a, Cõuentus, qui mitiò celebrantur, iamdiu fieri desierũt. de So. 130 a, Quod sese mouet, nunquam moueri desinit. pro Qu. 5 a, Iste caput petere non desinit. de Or. 113 b, Illud iam mirari desino, hunc, &c. Ep. 179 a, Quem ego ad bellum commune uocare non desino. et 17 b, Non desinã tua decreta defendere. & 141 b, Te ad cœnas ire desisse molestè fero. At. 272 a, Nam mihi stat alere, morbũ desinere. de Fi. 73 b, Rectè contra eos desitum est disputare. Ep. 159 b, Qui primus est Papisius uocari desitus. de Inu. 48 b, Ab eo in quo desitum fit, rursus incipere. Off. 38 a, Desitum est enim uideri quicquam in socios iniquum. Ep. 95 b, Libenter meherculè artem desinerẽ. Acad. 20 a, Desine communibus locis. Or. 218 b, Hæc copia facultatem affert, non semper eodem modo desinendi. Of. 27 b, Vt incipiendi ratio fuerit, ita desinendi mo

Universidad de Deusto
Biblioteca

dus. de Or 162 a, Illa quæ similiter desinunt, aut quæ cadunt similiter. Ora. 216 a, Verba melius in syllabas longiores cadunt. de Cl 189 b, Omittamus lugere. Epi. 194 a, Nam illum cohortari nõ intermittemus, quo in dies discendo longius procedat.

Desipiens, tis. demens. de Di. 119 a, An est quisquam ita desipiens, qui credat, &c. Ep. 37 a, Neq; enim eram tam desipiens, ut, &c. de N. 25 b, Nec enim tam desipiens fuisset, ut, &c. & 29 a, Desipiens arrogantia.

Desipio, is. demẽs sum, deliro. I.V. 260 b, Vtrùm ego desipio, an uos quoq; doletis? Epi 22 b, In quo cum obiurgar[...] quòd nimio gaudio penè desiperem, ita me defendebam, & [...] Ep. 14 a, Populus Atheniensis penè iam desipiens senectu[...] & ibi. b, Desipiente populo. pro Pl. 278 b, Licet me des[...]ere dicatis. de N. 20 a, Desipere, delirare, dementem esse.

Desisto, stis. cesso, intermitto, [...]imitto, discedo. I.V. 132 b, Vt aliquando de rebus ab isto [...]dicatis dicere desistamus. de Cl. 194 a, Cum amici me hor[...]rentur, ut causas agere desisterem, quoduis periculum m[...] adeundum, quàm à sperata dicendi gloria discendum putau[...] Epist. 2 a, Pompeium hortari & orare desistimus, ut, &c. pro Quin. 3 a, Auctionem Quintus uelle facere destitit. Tus. 181 a, Verbo de sẽtẽtia destitisti. Ep. 60 b, Qui agerent cum eo, ut ab illa mente desisteret. Offic. 74 a, Docuit cur sibi à causa desistere necesse esset. pro R.P. 223 b, Vt magis pœniteret cœpisse, quàm liceret desistere. de Clar. 195 a, Nos non desistebamus augere illud, &c. Att. 264 a, Ego id facere non destiti. I.V. 256 a, Rogat eos, ut id facere desistant. Tuscul. 174 a, Vt homines mortẽ timere desistãt. Quint. Fr. 297 a, Nõ desistũt nobis agere quotidie gratias honestissimæ societates. Offic. 55 a, Cum sint docti à peritis, de[si]stunt facilè sententia. Acad. 16 b, & Offic. 55 a, Desistere sententia. Epist. 13 a, Desistere pugna. Desistere causa. Epist. 14 a, Quasi destiterim pristina causa.

Desitus, a, um. l. Desino. de D. 128 b, Nam si esset factitatum, non esset desitum. de Cl. 175 b, Veteres orationes post nostras, à plerisq; legi sunt desitæ.

Despectio, contẽptio. In Hor. Consolabitur eam magnitudo animi & humanarum opinionum alta quædã despectio. ex Non.

Despectus, a, um I.P. 101 a, Abiectus, cõtemptus, despectus ab omnibus.

Despectus, us. ad Heren. 36 a, Ludibrio & despectui omnibus esse.

Desperanter, desperans. Attic. 234 a, Serius proficiscens, quod desperanter tecum locutus est, minimè miror, &c.

Desperatio, onis.)(Spes, bona spes. Att. 120 a, Fuga & maritima opportunitas uisa quæri desperatione. Tuscul. 213 a, Desperatio est ægritudo sine ulla rerum expectatione meliorũ. Attic. 173 b, Desperatio rerũ Pompeij omnium animos occupauit. Ep. 47 b, Tanta est omnium rerum amissio et desperatio recuperandi. I.C. 109 b, Bona spes cum omniũ rerum desperatione confligit. Postquam. 209 a, Qui me à desperatione ad spem reuocauit. Att. 285 a, Ita uerò imbecillitas & desperatio, &c. I.A. 177 a, Quæ propter conscientiam scelerum desperatio uitæ? & 241 b, Desperatio uictoriæ.

Desperatus, a, ũ. ab omni spe derelictus, destitutus, de[...] positus. Aca. 9 b, Illos autem qui omnia incerta dicunt, [...] quasi desperatos aliquos relinquamus. I.C. 105 a, Exer[...] citus collectus ex senibus desperatis, ex rusticis mendi[...] culis, &c. pro Syl. 182 b, Magnus & diuturnus & iam desperatus morbus. I.A. 200 b, Post discessum latronis uel potius desperatam fugam. pro Do. 218 a, Res pene iam desperata. pro S.R. 23 a, Alicui oppresso iam despe[...] ratoq; ab omnibus opitulari. I.V. 66 a, Hoc remedium est ægrotæ ac propè desperatæ reipublicæ. Epi 224 b, In perditis ac desperatis habere aliquod negocium. I.P. 101 a, Despectus à cæteris, à seipso desperatus & reli[...] ctus. pro Mur. 134 a, Desperatas iam pecunias exigere. At. 67 b, Lustrũ iã desperatũ est. & 116 b, Causa publi[...] ca desperata est. Qu. Fr. 289 b, Cum iam ab alijs despe[...] rata res esset. de Leg. 188 b, Quod est enim tã desperatũ collegium, in quo nemo è decem sana mente sit? At. 41 b, Sed mehercule tam obiectam compositionis spẽ non desperatissimam esse puto. & 261 b, Desperatis uetat Hippocrates adhibere medicinam. & 287 b, Rempub. publicam desperatam quoq; sanari puto posse.

Despero, is. diffido, perdidi spem faciendi aliquid, in per[...] ditis ac desperatis habeo, animo cado, hastas abijcio, [...] spe faciendi aliquid absum. de Fin. 137 b.)(Spero, con[...] fido. Ep. 20 a, Tu tamen siue habes aliquam spem de re publica, siue desperas, ea meditare, quæ, etc. de N. 118 a, Non equidem planè despero ista esse uera. de Or. 92 b, & Ep. 33 b, Ego quantũ auguror coniectura, non despe[...] ro fore aliquẽ, qui, &c. At. 3 a, Noli desperare eos meos facere posse. Att. 123 b, Volo circũ uillulas nostras err[...] re, quas me uisurum postea desperaui. Offi. 15 a, In quo considerandũ est, ne aut temerè desperet, propter igna[...] uiam, aut nimis confidat propter cupiditatẽ. Or. 197 b, Nã neq; illud quod est optimũ, desperandũ est, neque, &c. Qu. Fr. 304 b, Siue restituimur, siue desperamur, nihil opus est, &c. I.C. 106 b, Essent illi quidẽ despe[...] randi, sed tamen ferendi. de Amic. 113 a, Cuius aures ita clausæ sunt ueritati, ut ab amico uerũ audire nequeat, huius salus desperãda est. pro Mil. 112 a, Serui desperan[...] tes uitã domini. I.C. 108 a, Desperare honores uel ali[...] quã rẽ: id est, nõ sperare. Ep. 190 b, Rhodij nos & re[...] pub. ualde desperauerunt. pro Mur. 134 b, Vt honorem desperasse uideatur. Epi. 192 b, Desperare de aliqua re. Ep. 159 a, Laterensis suo chirographo mittit mihi lite[...] ras, desperans de se, de exercitu, de Lepidi fide, querẽsq; se destitutũ. Attic. 127 b, Reip. causa, de qua desperaui, pro Cl. 31 a, b, Is eũ promissis suis excitauit & simul sa[...] luti desperare uetuit. Postquã. 211 b, Bonos uiros lugere malui meas fortunas, quàm suis desperare. I.P. 97 b, Qui cũ oppido desperassent, munire arcẽ cœperunt. & 98 b, Diffidens & desperans rebus suis. pro Mur. 134 b, Cũ iã ab Quoniã sibi hic ipse desperat. Qu. Fr. 289 b, Cũ iã ab alijs desperata res esset. Attic. 247 a, Desperaui: id est, prorsus diffisus sum. I. P. 181 b, Desperare ab aliquo.)(& ibid. Habere spem ab aliquo.

Despicatio, onis. despicatus, despicientia. de Finib. 62 b, Vt odio, inuidia, despicationes aduersantur uoluptatib. sic, &c.

Despicatissimus, a, ũ. cõtẽptiss. pro Sest. 10 b, Despi[...] catissimi Tribuni furor, contemptissimi Cõsulis leuitas.

Despicatus,

Despicatus, tus. despicatio. pro Flac. 160 a, Prouerbium, si qui despicatui dicatur, ut Mysorum ultimus esse dicatur.

Despiciens, entis. de Ora. 142 a, Nemo unquam tam sui despiciens, qui, &c.

Despicientia, tiæ. contemptio. Par. 237 a, Magnitudinẽ animi despicientia imitatur in contẽnendis honoribus. Off. 40 b, Hæc animi despicientia admirabilitatem magnam facit. Of. 13 b, Despicientia rerũ externarum. Tus. 169 a, Totam uim bene uiuendi in omnium rerum humanarum contemptione & despicientia ponamus.

Despicio, cis. contemno, despicatui duco. Acad. 33 a, Hos si contemnimus, etiam abiectos putamus, illos certè minus despicere debemus, &c. de Na. 67 a, Nec uerè uulgi inscitiam despicere possum, cum considero, &c. pro S.R. 41 a, Omnes despicere hominem præ se neminem putare. de Finib. 96 a, Omnia quæ cadere in hominem possunt, despicere, & pro nihilo putare. & ibi. Nemo potest id quod malum esse decernit, non curare atque contemnere. I.V. 168 a, Tu sic ordinem senatorium despexisti? & ibi. b, In alterius iniuria sese despectos, dignitatemq; contemptam & abiectam. de Sen. 78 b, Despici ab omnibus.

Despicere. non animaduertere, nõ attendere, oculos deijcere. pro S.R. 22 a, Simulatq; ille despexerit, aliquid huiuscemodi moliantur. Qu. F. 305 b, Si tuam solitudinem communemq; calamitatem nemo despexerit.

Despicere, uidere, animaduertere. de Fi. 121 a, Catuli, qui iam despecturi sunt, cæci æquè ut hi qui modò nati: id est, qui uisuri sunt. de Arch. 251 b, Tollam altius tectum, non ut ego te despiciam, sed ut, &c pro Syl. 174 b, Vt tot res, tantas, tam uarias mea sponte despexerim: id est, animaduerterim.

Despolio, as. spolio, dispolio. I.V. 159 a, Qui dux isti ad despoliandum Dianæ templum fuit. Att. 107 a, Quintius ad bustum Basilij despoliatus est. Epi. 233 b, Illud doleo, quæ impensa facienda est, in eius partem, miseram & despoliatam uenire.

Despondeo, des. paciscor, promitto, destino. Att. 173 b, L. Lentulus Hortensij domum sibi & Cæsaris hortos desponderet. Attic. 12 a, Desponsam homini iam Syriam ademi. At. 207 b, Nunc illam περὶ τελῶν σύνταξιν, Bruto, ut tibi placuit, despõdimus. de Pro. 70 b, Vt prouinciam desponsam, non decretum habere uideatur. de Ar. 244 b, Desponsam iam & destinatam laudem alicui præripere. Epist. 116 a, Cornificius Orestillæ filiam sibi despondit. At. 2 b, & 5 b, Tulliolam C. Pisoni Frugi despondimus. de Orat. 105 b, Cum Seruius Galba Crassi filiam Caio filio suo despondisset. pro Cluen. 55 b, Tum illa despondit ei filiam suam. Epistola 187 a, Exigua est spes reipublicæ, nam nullam non libet dicere: sed quæcunq; est, ea despondetur, anno consulatus tui: id est, promittitur.

Destinatus, a, um. designatus, constitutus. At. 196 b, Ais te putare si addiderimus aliud à quo refugiat cum ab ipso id fuerit destinatum, uenditurum. de Ar. 244 b, Desponsam iam & destinatam laudem alicui præripere. Tus. 176 a, Qui certis quibusdam destinatisq; sentẽtijs quasi addicti et consecrati sunt. Tus. 140 b, Alter præsto fuit ad horam mortis destinatam.

Destino, as. attribuo, designo, decerno, constituo. Off. 61 a, Cum eorum alteri Dionysius diem necis destinasset, & is, qui morti addictus esset, postulasset, etc. pro Sest. 17 b, Qui locus orbis terræ iam non erat alicui destinatus? At. 216 a, Sed si Plancus destinat, tum haberes difficultatem. At. 248 a, At ego iam destinaram. Ep. 106 a, Quod tibi destinaras trapezophoron, si te delectat habebis. Epist. 159 b, Non est annus hic tibi destinatus. ad Her. 5 b, Si prius aperuerimus quid oporteat ab ambobus in causa destinari, quo ratio omnis totius orationis conferatur.

Destituo, is. quod promisi non præsto, desero. I.A. 202 a, Qui ne sorti quidem fortunas nostras destituit, sed libidini cuiusq; nos addixit. At. 16 b, Ita sum destitutus, ut nihil requietis habeam. pro Cl. 32 b, Is queritur se ab Oppianico destitutum. I.A. 179 a, Quid eundem in decemuiratu non destituisti? pro Cl. 35 a, Destitui ab aliquo. pro Qu. 9 a, Viri boni multis uadimonijs desertis sæpe illusi ac destituti hoc faciunt. pro S.R. 37 b, Roscius socios induxit, decepit, destituit, &c.

Destituere, pro statuere, uel constituere. I.V. Porrò alios in publico custodiri, destitui alios in conuiuio. ibid. Qui quia Cleomenem in defendendo filio læserat, nudus penè est destitutus.

Destitutio, onis. derelictio. pro Qu. 3 b, Destitutione illa perculsus Quintius, à Scapulis pauculos dies aufert. pro Cl. 22 a, Vt iudices destitutione iratos illi redderet.

Destruo, is. tollo, deleo, diruo, euerto, diripio, excîdo, excindo, cõuello, uasto, opprimo, extinguo, occîdo, interficio, dissoluo, disturbo, exuro, nullum alicuius rei uestigiũ relinquo, imaginẽ nullam reip. relinquo, ruinam edo, extinguo et funditùs deleo.)(Construo, coagmẽto. de Sen. 92 a, Vt nauem, ut ædificium idem destruit facillimè, qui construxit. Of. 16 b, De euertendis diripiendisq; urbibus. pro Sest. 10 b, Vrbs excisa & euersa.

Desubitò, pro subitò. de Rep. ex Nonio.

Desudo, as. sudo, nitor. de Sen. 84 b, Desudare atq; elaborare in aliqua re.

Desuefactus, as.)(Assuefactus, assuetus. pro Cl. 40 b, Is multitudinem iam desuefactam à cõcionibus, ad ueteris consuetudinis similitudinem reuocauerat.

Desultorius, a, um. qui ex equo in equum facilè desilit, relicto priore, in alterum transit. hic comparatio est, qua Posthumij inconstantiam notat. pro Mure. 137 b, Qui nescio quo pacto mihi uidetur prætorius candidatus in consularem quasi desultorius, in quadrigarum curriculum incurrere.

Desum, es. non adsum, deficio, absum. Quint. Fr. 309 b, 310 a, Huic conuiuio Quintus tuus defuit: id est, non affuit. pro Syll. 169 b, Vt mirari Torquatus desinat, me, qui Antonio abfuerim, Syllam defendere: id est, defuerim, non adfuerim, non defenderim. de Cl. 186 b, Paucæ sententiæ ad consulatum defuerunt. de Or. 91 b, Nobis si ingenium, ut putas, nõ defuit, doctrina certè & ociũ defuit. contra Rul. 74 a, Oratio ad eius rei disceptationem non deerit. de Cla. 175 b, Et uita suppeditauit, & splendor ei non defuit. de Diui. 93 b, Siue deest naturæ quippiam, siue abũdat atq; effluit. de Or. 144 a, Nec in Antonio defuit hic ornatus, nec in Crasso redundauit. Epistol. 64 a, Nunquam mihi tui ornandi uoluntas defuit.

fuit.Ep.153 b,Quod si quis uestrũ non probabit,mihi prudentiam in consilio defuisse sciam,nõ illi erga patriam fidelitatem.pro Mil.121 a,Tibi nullum à me pietatis officium defuit.Epist.14 a,Tantum enitor,ut neq; amicis,neq; alienioribus,opera,consilio,labore desim. Ep.181 b,Quod officium tuum,uel in absentem me,uel in præsentes meos defuit? Epi.227 a,Non putaui fieri posse,ut mihi uerba deessent,sed tamen in C.Lenio cõmendando desunt.ibi.Sed uereor ne iam mihi superesse uerba putes,quæ dixerã defutura.de Cl.Or.176 a,Qui cum remiserant dolores pedum,non deerat in causis. de Ar.252 b,Tibi hominum pœnæ desunt adhuc,non deorum.I.A.173 b,Cur ei bello propter timiditatẽ defuisti? I.A.221 a,Nõ quod L.Philippo aut studium, aut cura defuerit,tanto munere.At.61 a,Nec metuo tamẽ ne mihi sermo desit abs te,quo magnopere delector. pro Fl.159 a,In hac republica ad quam opprimendam non animus eis,sed uires deficiunt & defuerunt.

Detergo,gis.uel detergeo,ges.abstergeo.In Ar.Cũ neq; caligans detergit sidera nubes. Atti. 226 a,Primo anno LXXX detersimus.

Deterior,us.deterrim⁹,peior,durior, durißimus, nequissimus.de Ar.257 a,Deterioris uerbum in eum maximè cadit,qui sit unus omnium mortalium sine ulla dubitatione deterrimus.& ibi.Nullum decus reperiri potest, quod non in deteriore insit.de Opt. 243 a,Quod optimo dißimillimum est: id est,deterrimum. de Or.154 b, Quicquid detraxeris,uitiosius & deterius futurũ est. At.226 b,Rem non fecit deteriorem,haud scio an fructuosiorem. At.143 b,Cursare huc & illuc uia deterrima.de N.43 a,& de Cl.188 b,Si corrigere aliquid uolet,deterius id faciet.I.A.215 a, Res uerbo fieri interdũ deterior solet.I.V.178 a, Nisi hoc statuisses quicquid dixisses,te deterius esse facturum.de N.33 a,Natura nõ optima putanda potius quàm deterrima.I.A.256 a,Deteriores iugulare cupio,meliores uincere.pro Cec.288 a,Esse deteriore iure quàm cæteri ciues.pro Cec.293 b, In iudicijs deterior causa est eorum qui fugiũt.pro Co. 62 a,Nec ideo est Gaditanorũ causa deterior,grauißimis enim & plurib.rebus est fulta.pro Qu.3 b, Deteriore tempore absens auctionatur.de Ar.258 a,Meliore loco esse.& ibid.Deteriore statu esse.Ep.70 b,Ego ualeo,sicut soleo,paulò tamen etiam deterius quàm soleo.de Fi.120 b, Ex his angustijs ista euaserũt deteriora quàm Aristonis.Item 50 b,Quæ tam inculta de malis Græcè Latinè scripta deterius.ad Her.27 b,Vt si qua res honestiori ordini placeat,quæ à deteriore ordine improbetur.ad Her.17 b, Homo deterrimus. de Amic. 107 a,Tertius uerò ille finis deterrimus,ut quãti quisq; se ipse faciat,tanti fiat ab amicis.de Leg.172 a, Theophrastus autor haud deterior mea quidem sententia, &c.de Ar.256 a,Hetrusci libri deteriores,& repulsos hos appellant,quorum & mentes & res sunt perditæ. & 257 a,De repulsis & deterioribus multa.

Determinatio,onis.terminus,cõclusio,finis. de In. 60 a,Conclusio est exitus & determinatio totius orationis.de Nat.46 a,Cœli complexus,extrema ora & determinatio mundi.

Determino,as.termino,concludo.de Orat. 159 a,Et id quod dicit,spiritu non arte determinat.de Diuin.84 a,

Omnia fixa tuus glomerans determinat annus.

Deterreo,es.dehortor,tardo,reuoco,auoco,deduco,repello,remoueo,restingo, auerto, debilito,summoueo, studium alicuius tardo uel restinguo.de Or.94 b,Neq; hæc in eam sententiam disputo ut homines adolescẽtes à dicendi studio deterream.Ep.7 a,Sed ut ego ad certã laudem adhortor,sic à dimicatione deterreo. de Ar. 247 b,Nõ his delector literis,quæ nostros animos deterreant atq; auocent à religione. Att.278 a,Me quidẽ autoritas tua à nimio mœrore deterruit.de Ora.107 b, Illud uereor ne maiorẽ uim ad deterrẽdũ habeat quàm ad cohortandũ. de Cl.189 b, Cæsar sanos homines à scribendo deterruit. At.235 b,Non te Bruti nostri uel ticulus ab ista oratione deterret? Att.284 a, Sceleratos ciues timore ab impugnanda patria deterrere.de Diu. 125 a,Nũ igitur eorũ frequentia Stoici de sententia deterrentur? Br.173 a,Quòd me de statu meo nullis cõtumelijs deterrere possunt. At.280 a,Is nulla re deterreri à proposito potest.Ep.115 b,Deterreri ab officio.Tusc. 168 a,Itaq; nõ deterret sapientẽ mors, quo minus in omne tẽpus reipub.cõsulat.de Cla.197 a,Nec uerò Aristotelẽ in philosophia deterruit à scribẽdo amplitudo Platonis,nec ipse Aristoteles admirabili quadã scientia & copia cæterorũ studia restinxit.pro Qu.2 a,Deterrere aliquẽ ne faciat aliquid. Off.46 a,Eamq; iniuria in deterrenda liberalitate sibi geri putant.de Or.111 b, Debilitatus à iure cognoscendo:id est,deterritus.

Detestabilis,le.execrandus. Of.36 a,Nulla tam detestabilis pestis est,quæ non homini ab homine nascatur. I. A.232 b,Atq; hoc quidẽ detestabile omen auertat Iupiter. Of.12 a,Quo est detestabilior istorum humanitas qui lacerarunt omni scelere rempublicam. Tus.221 a,& 204 a,Iam ægritudinem laudare,unã rem maximè detestabilem,quorum est tandem philosophorũ.Tus.195 b,Res tetra,misera,detestabilis.de Sen.85 b,Nihil tam detestabile tamq; pestiferũ quàm uoluptas. I.A.159 b, Metui,inuidiosum & detestabile est & 172 b,Hic execrandus populo Rom.& detestabilis est.de Am.101 b, Scelus detestabile.I.A.181 a,O' detestabilem hominem.

Detestatio,onis.deprecatio.pro Dom.241 b,Cum pro detestatione tot scelerum, unam aram nefariè consecrarat.

Detestor,aris.deprecor,remoueo.I.A.193 a,O' dij immortales auertite et detestamini quæso hoc omen.I.C. 102 b,Vt à me quandam propè iustam patriæ querimoniam detester ac deprecer. I.A.215 b, Proximi belli ciuilis causam ignoro,detestor exitum.I.P.100 a, Omnes memoriam consulatus tui,facta,mores, faciem denique ac nomen à rep.detestantur. I.Vat.36 b, Omnes te uitam, & cum uiderint,tãquam auspicium malum detestantur.de N.25 b, Quæq; dixerit, inuidiæ detestandæ gratia dixisse. At.146 a,Detestaris hoc diligenter XI. Calend.Mart.id est,quasi ita non esse testaris.

Detexo,xis.pertexo.de Or.123 a,Reperiunt non modò ea,quæ iam non possint ipsi dissoluere, sed etiam quibus antè exorsa & potius detexta propè retexantur. Item in Arat.His non perpetuum detexẽs cõficit orbem. ad Her.14 a,Nunc ego te ab summo iam detexã exordio. At.154 b, Consilium tuum & si non in longinquum tempus differs, tamen suspensum

spensum me detines. Att.48 b,Hactenus Thessalonicæ detentus sum.Lent.Ep.193 a,Nonnullis etiam ipsi magistratus ueniebant in suspicionem, detinuisse nos & demoratos esse,dum,etc. ad Her.23 b,Nunquã est enim quin aliquid memoriæ tradere uelimus, & tum maximè cum aliquo maiore negocio detinemur. de In.79 a, Quare in alienis negocijs detineantur.

Detorqueo,es.deflecto,auerto. pro Cæl.41 b, Volũtas testium,quæ nullo negocio flecti ac detorqueri potest. Offic.40 b,Voluptates animum à uirtute torquent.de Vn.199 a,& Tus.239 b,Eamq; detorsit à latere in dexteram partem.de Or.91 a,Vt ea ipsa nescio quomodo rursus detorqueres,& oratori propria traderes.

Detortus,a,um.de Fin.39 b,Pars corporis imminuta et detorta.)(.Apta,integra.

Detractio,onis.diminutio. Off.59 a,Detractio atq; appetitio alieni.de D.118 b,Statuæ enim ipsæ efficiuntur detractione.de Vn.198 a, Detractio confecti & cõsumpti cibi.At.197 b,Cuius loci detractionem fieri uelit.

Detraho,his.minuo,delibo,derogo,abrogo,deseco,aufero,decerpo,detractionẽ facio.pro Cl.34 b,Nihil potest neq; additum neq; detractum de re familiari latere. pro Cæl.44 b,Claudia patrem triumphantem de currũ detrahi passa non est. Epi.45 a,Ne quid de summo meo erga te amore detractum esse uideatur.I.V.189 a, Scribæ nomine binæ quinquagesimæ detrahebãtur. de Am.107 a,Multæ res sunt,in quib.de suis cõmodis uiri boni multa detrahunt.I.A.108 a,Celeritas de causa detracta est.pro Mar.132 b, Quantum operibus tuis diuturnitas detrahet,tantum afferet laudibus.de D.137 a, Nunc propter intermißionem forensis operæ & lucubrationes detraxi & meridiationes addidi, quibus antea non utebar. de D.105 a, Paruis enim momentis,multa natura aut affingit,aut mutat,aut detrahit.de Fin.55 a,Detractis de homine sensib. reliqui nihil est.pro R. P.129 b,Restituere id quod detractum est ex aliqua re. Ep.5 b,Nihil enim tibi detraxit senat⁹,nisi id quod per eandẽ religionẽ dari alteri nõ potest. & ibi. Si quid ex ijs rebus,quas tibi fortuna elargita est, nonnullorũ hominũ perfidia detraxerit.et 34 b,Si absenti mihi unius mensis labor detractus esset.I.A.225 a,Si quis hanc cõsuetudinem plerisq; in rebus bonos obtrectandi tibi detraxerit.alias,bonis. Aca. 2 b, Ne quid priuatis studijs de opera publica detrahemus.de Pro.69 a, Qui mihi homines ex prouincijs potißimùm detrahendi sunt.cõtra Rul.63 b,Dat de lucro,nihil detrahit de uiuo. I.V. 203 a,Honorem debitum detraxerunt non homini, sed ordini.de Fi.54 a,Detractis homine sensibus.I.V.62 b, Cum ipse de ea facultate,si quam habet, aliquantũ detracturus sit.Ep.60 b,Egi cum Claudia uxore tua, & cum uestra sorore Mutia,ut eũ ab illa iniuria detraherent.In Ver.81 a,Sed de meo iure aliquid & commodo detraho.Postq.299 a,Nõ solùm calamitatẽ mihi detraxisse,sed etiam dignitatem auxisse uidemini. & 202 a, Mihi quod potuit sceleratorũ furor detrahere,eripuit, abstulit,dißipauit.Of.56 b,Detrahere aliquid alteri,et rapere ad se commoda alterius. de Or.135 a,Concedere aduersario idipsum quod tibi ille detrahit. pro Planc. 270 a,Nihil enim,mihi crede,de te detractum, sed aliquid etiã de uirtute significatũ tua. Qu.F.299 a,Sermo

eorum qui de te detrahere uolũt.pro Cæl.38 a, Ea quæ accusatores deformandi huius causa,detrahendæ, spoliandæ dignitatis gratia dixerunt.Aca.5 a, Socrates de se ipse detrahens.Of.27 a, Cum de absentibus detrahendi causa maledicè contumelioseq; dicitur. In Verr.212 a, Vt ipse de me detraham.ad Att.177 b,Ille non cessat de nobis detrahere.de In.66 a,Detrahere de honestate alicuius.& Ep.38 a,Detrahere de fama alicuius.Att.135 b,Cum aliquid de illo detrahatur, nefas esse approbare.pro Pom.5 a,Ne uera laus ei detracta oratione nostra,nec falsa afflicta esse uideatur.de Or.88 a,Ne de C. Lælij gloria detraham.pro Flac.152 a, Minuere gloriam alicuius.pro Rab.94 b,Detrahere de aliquo,& eũ in inuidiam uocare. Anteq.197 a, Neq; Quintus Metellus quicquam de uirtute sua detraxit, quod cessit L. Saturnino,&c.pro Cec.289 b,Detrahere de aliquo. & Offic.5 b,Aliter,alteri.pro S.R.51 b,Nihil mihi detraham,cùm illis exactæ ætatis seuerißimè fructũ,quem meruerũt,retribuam.I.V.204 a, Detrahere aliquid de summa.At.158 b,Rogaui,& si quid posset,ex ea summa detraheret.de D.125 a, Cæsar Deiotaro detraxit Armeniam à senatu datam.de N.76 b,Dionysius Ioui aureum detraxit amiculum. de Or.94 b,Fingere aliquem detractis omnibus uitijs, atq; omni laude cumulatum. Off.39 b,Quo quis callidior est, hoc inuisior detracta opinione probitatis. de Clar.orat.189 b, Commentarij Cæsaris nudi omni ornatu orationis tanquam ueste detracta.pro Cl.55 b,Vt hunc Oppianicum ad hanc accusationem detraheret.pro Mil.190 a,Detrahi in iudicium.de Pro.73 a,At hi illũ inimicum ex Gallia suis sententijs non detrahebant: id est,non reuocabant. de Arusp.250 a, Qui sacerdotem ab aris detraxisti. Itẽ:Detrahere aliquem de cruce.

Detrimentum,ti. dammum. βλάμμα.)(. Emolumentum. de Finib. 104 b,Emolumenta & detrimenta quæ ὠφελήματα,& βλάμματα appellant.de Or.88 a,Plura detrimenta publicis rebus quàm adiumẽta per homines eloquẽtißimos importata.I.A.201 a, Cõsules prouideant,ne quid resp.detrimẽti accipiat.I.V.104 a,Resp. detrimentũ fecit,quod per te imperij ius in ciuitate imminutum est.& ibi.Nõ sine magno reip.detrimẽto. de Fin.60 a,Plusq; in ipsa iniuria detrimenti est,quàm in his rebus emolumenti,quæ iniuria pariũtur. At.265 a, Ne illa peregrinatio detrimentũ aliquod adferret rei familiari,eodẽ magnã partẽ fortunarum traiecit suarum. de Cl.165 a,Nostro incõmodo detrimentoq; doleamus. pro Pom.6 b, Accipere detrimentũ in aliqua re. & 16 b,ut in bello.I.A.179 b,Tua ista detrimẽta sunt,illa nostra.Pl.Ep.154 a,Tamen si quid Lepidus bene sentiens detrimenti cepisset,hoc omne aßignatũ iri aut pertinaciæ meæ,aut timori uidebam.Pl.Ep.159 b, Neq; tamen refugiendo commissuri sumus,ut maius detrimentũ respub.accipere poßit.Of.11 a, Quicquid sine detrimento poßit commodari,id tribuatur cuiq;. Ep.260 b,Senatus consulibus,prætoribus, Trib.plebis,& nobis qui procõsules sumus,negociũ dedit, ut curaremus ne quid respublica detrimenti caperet.pro Mil.115 a,& I.C.98 a,Vt uideret ne quid resp.detrimenti caperet.

Detrudo,dis.depello,deturbo,expello,differo. de Orator.86 a,Oratorem in iudicia & conciunculas tanquã

Universidad de Deusto
Biblioteca

in aliquod pistrinum detrudi & cõpingi uidebam. Of. 23 a, Sin aliquando neceßitas nos ad ea detruserit, quæ nostri ingenij non erunt, &c. de Orat. 95 b, Detrudere aliquem ad id quod facere potest. de N. 53 a, Stomachus agitatione linguæ depulsum, & quasi detrusum cibum accipit. Quin. F. 305 b, In maximum luctum laboremq; detrusus sum. pro Qu. 4 b, Quintius de agro cõmuni à seruis communibus ui detruditur. pro Cec. 294 a, Potest'ne detrudi quisquã, qui nõ attingitur? non'ne, si uerbum sequi uolumus, hoc intelligamus necesse est? eũ detrudi cui manus afferantur? necesse est, inquã, si ad uerbum rem uolumus attingere, neminem statu detrusum, qui nõ adhibita ui manu demotus & actus præceps intelligatur. de Vn. 203 b, Et ita dextra detrusit in læuam partem oculorum, læuáq; in dextram. Epi. 66 b, Quatuor enim turres, & quatuor muros cepi, & arcẽ eorũ totã, ex qua me niues, frigora, imbres detruserũt. Q. F. 314 b, Putãtur detrudi comitia in mẽsem Martiũ: id est, differri. At. 66 a, Putant fore aliquẽ, qui comitia in aduentum Cæsaris detrudat, Catone præsertim absoluto.

Deturbo, bas. demolior, deijcio, detrudo. I. V. 221 a, Timdaridani statuam istius deturbarunt. Par. 129 a, Cum parietes disturbabas. pro Qu. 8 a, De fortunis omnibus P. Quintius deturbandus est. In Pison. 89 b, Suum quemq; scelus de sanitate ac mente deturbat. I. P. 99 a, Illi statuã istius deturbant, affligunt, comminuunt, dißipant. Qu. F. 328 b, Quod si cæmentum bonum non haberem, deturbem ædificium? Par. 121, Deturbare aliquem de poßeßione. Deturbari ex magna spe. Ep. 63 b, Sed hoc scito, tuos ueteres hostes, nouos amicos, uehementer literis perculsos, atq; ex magna spe deturbatos iacere. Ep. 198 b, Deturbari spe. Item: Neq; solum spe, sed certa re iam & poßeßione deturbatus est.

Deuehor, uehor, aduehor. I. A. 254 b, Atq; ego celeriter Veliam deuectus sum.

Deuenio. nis. uenio, peruenio. de Or. 131 a, Quæ cuiusmodi sint, facilius iã intelligemus, cum ad ipsa ridiculorũ genera deuenerimus. I. P. 94 b, Deuenit, aut potius incidit in istum Græculus, &c. Ep. 51 a, Quoniã in eam fortunam deueni, &c. pro Mu. 130 b, Qui oratores euadere nõ possunt, ad iuris studiũ deuenire. Epi. 97 a, Aut deueniendũ in uictoris manus. At. 5 a, Nolebã illum nostrum familiarẽ sermonem in alienas manus deuenire.

Deuexatus, ta. ualde uexatus, afflictus. Ep. 145 a, Per tot annos repub. deuexata.

Deuexus, a, um. deflexus, inclinatus. de Diu. 101 a, Lucus Vestæ, qui à palatij radice in nouam uiam deuexus est. At. lib. 9, Aetas iam à diuturnis laboribus deuexa ad ocium, domesticarum me rerum delectatione molliuit.

Deuincio, cis. obstringo, alligo, constringo, comprehendo. pro Sest. 6 a, Hunc Pompeius omni cautione, fœdere, execratione deuinxit, nihil contra me esse facturum. Off. 74 b, Fœdera, quibus etiam cum hosti deuincitur fides. pro Clu. 55 b, Vt eum nuptijs alligatum, simul & testamenti spe deuinctum haberet in potestate. contra Rul. 63 b, Italiam omnibus uinculis deuinctam & constrictã tenere. Or. 204 b, Nec aceruatim multa frequẽtans una complexione deuinciet. de N. 56 b, Eloquẽtia nos iuris legũq; societate deuinxit. I. P. 85 b, Qui in Italia omnes omniũ gentiũ partes tribus triũphis deuinxit. de Fat. 144 a, Hi mentem hominis uoluntate libera spoliatam fati neceßitate deuinciunt. de Ar. 244 b, Hic maximo se scelere deuinxit. pro Ce. 302 b, Ad duas dissimiles res duo deuincta interdicta sunt. Qu. Fr. 300 a, Hermippũ non solùm sermone meo, sed etiam familiaritate deuinxit. In Ant. 182 b, Cæsar aduersarios clemẽtiæ specie deuinxerat. de Clar. or. 187 a, Verba eligere, collocare, & compreßione deuinciri. Of. 11 b, Sanguinis autem coniunctio & beneuolentia deuincit charitate homines. Epist. 203 b, Ipsum præterea summo officio, & summa obseruãtia tibi in perpetuũ deuinxeris. I. V. 252 b, Cleomenes ab isto donis beneficijsq; plurimis deuinciebatur. pro Pl. 267 a, Tenere aliquẽ deuinctum largitione. Item, Is totam Hortensiorum domũ deuictã consuetudine tenebat. de Cla. or. 133 a, P. Crassus cũ Seruio Galba affinitate sese deuinxit. Qu. F. 300 a, Quem non solùm sermone meo, sed etiã familiaritate deuinxi. Ep. 145 a, Iis studijs, quib. uterq; nostrûm deuinctus est. & 206 b, Tũ uiros primos & homines honestißimos summo beneficio in perpetuũ tibi tuisq; deuinxeris. & 14 b, Cuius officijs me esse deuinctum cõfiteor. & 6 b, Hic tibi tua præstanti in eũ libertate deuinctus est. & 88 b, Nũc tanto sum deuinctus eius beneficio, ut nemini plus debeam. Epist. 87 a, Omnes ferè familiarißimi etiã quasi deuincti meis magnis ueteribus officijs me diligenter obseruant. pro Dom. 239 b, Dæuincire aliquem locum religione: id est, dedicare.

Deuinco, cis. uinco, supero. I. C. 101 a, Tu ad deuincẽdas perfringendasq; leges ualuisti. de Na. 27 a, Cum ad fluuium Sagrã Crotoniatas Locri maximo prælio deuicissent. cõtra Rul. 84 a, Quib. Coß. Capua deuicta atq; capta est. de Nat. 27 b, Classe deuicta. Or. 211 a, Duellius qui Pœnos classe deuicit. contra Rull. 73 a, Nuceriam suis præsidijs deuincent.

Deuinctus, a, um. obstrictus. de Cla. or. 168 b, Nec in impeditis ac regum dominatione deuinctis nasci cupiditas dicendi solet. At. 263 a, Me maximo beneficio deuinctũ semper habebis. pro Cle. 45 a, Eum habere tuis copijs deuinctum non potes. de Pr. 73 a, Nationes nondum legibus & iure certo, nec satis firma pace deuinctæ. pro Mil. 118 b, Pompeium nouo reditu in gratiam quasi deuinctum arbitrabatur.

Deuitatio, onis. fuga, uitatio. Att. 252 a, Facilior & exploratior deuitatio legionum fore uidetur, quàm piratarum, qui apparere dicuntur.

Deuito, as. defugio, uito. I. V. 68 a, Procellã temporis deuitauit. At. 139 b, Ne Cæsar se à me deuitatũ putet. Tus. 188 b, Nullum ab ijs, qui in id certamẽ descendant, deuitari dolorem.

Deuius, a, um. qui de recta uia deflexit, à uia remotus, alienus, aduersus. At. 25 a, Id & nobis erit iucundum, & tibi non sanè deuium. I. P. 93 b, In oppidum deuium Beroam perfugisti. At. 41 a, Sed itineris causa ut diuertar, primùm est deuium, &c. & 56 b, Metellus per itinera deuia ad campum currebat, &c. & 225 b, Trebonius itineribus deuijs proficiscitur in prouinciam. I. A. 180 b, Quid Anagnini? qui cum essent deuij, obuiam ei descenderunt. de Am. 113 b, Quid enim potest esse tam flexibile, tam deuium, quàm animus assentatoris? qui, &c. In Anton. 201 b, Homo amentißimus atq; omnibus

consilijs præceps & deuius. Vita deuia. I. Pœnitet.

Deunx, cis. undecim unciæ, quasi una de asse dempta. pro Cecin. 288 a. I. As.

Deuoco, as. reuoco. de Pro. 75 a, Nihil est quod eum de prouincia deuocent. & ad Her. 6 b, In suspicionem maleficij deuocari. Tuscul. 230 a, Socrates primus philosophiam deuocauit è cœlo.

Deuolo, as. auolo, aufugio. pro Quint. 17 a, Ab afflicta amicitia transfugere, & ad florẽtem aliam deuolare. ad Her. 29 b, Falsi amici simul ac fortuna dilapsa est, deuolant omnes.

Deuoluo, uis. reuoluo. I. A. 211 a, Non auditis sententiam meam flagitari? cui cum pridie frequentes essetis assensi, postridie ad spem estis inanem pacis deuoluti.

Deuoro, as. ligurio, helluor. de N. 53 a, Stomachi partes quæ sunt infrà quàm id quod deuoratur, dilatãtur: quæ autem suprà, contrahuntur. Attic. 57 b, Dudum circumrodo quod deuorandum est. Ep. 177 b, Quocirca Segulium negligamus, qui res nouas quærit, non quòd ueterem comederit, nullam enim habuit: sed hanc ipsam recentem nouam deuorauit. I. A. 208 b, Quapropter Quirites expectate, & paucorum dierum molestiam deuorate. pro Do. 225 a, Cum omniũ locupletũ bona spe & auaritia deuorasses. I. V. 188 a, Non leuiter furta ligurire, sed deuorare pecuniam. I. V. 103 b, Iste qui iã spe & opinione prædã illã deuorasset. et pro Flac. 158 a, Quod erat spe lucrum deuoratũ. & Att. 12 a, Ille legis hæreditatẽ spe deuorarat. I. A. 246 b, Beneficijs Cæsaris deuoratis. de Cl. 191 a, Orationem à multitudine deuorari: id est, non planè intelligi. I. V. 188 a, Deuorare omnẽ pecuniam publicam nõ dubitauit. de Cl. 186 a, M. Piso hominum ineptias & stulticias, quæ nobis deuorãdæ sunt, nõ tulit. pro Sest. 7 b, Verbum ipsum uoluptatis omnibus modis animi & corporis deuorabat. I. P. 90 a, Cum partim eius prædæ profũdæ libidines deuorassent partim, &c. In Sal. 275 a, Patrimonio non comeso, sed deuorato. Item: Quid enim tibi faciam? qui illos libros deuorasti? & alibi, In quo tu accepta tamen & deuorata pecunia Vtinachorum centum talenta eumere non poteras. I. A. 232 b, In omnium poßeßiones atq; fortunas impudentißimos oculos spe & mente defigit.

Deuotio, deuotionis dedicatio consecratio. de N. 61 b, Deciorum deuotionibus placatos esse deos. pro Dom. 242 b, Hanc ego deuotionem capitis mei cum ero in sedes meas restitutus, tum deniq; conuictam esse & commissam putabo. Postq. 198 a, Eius deuotionis me esse cõuictum iudicio deorum, &c. testimonio senatus, confeßione inimicorum maximè lætor.

Deuotus, ta, tum. destinatus, cõstitutus. de Ar. 244 a, Accedit enim, quòd T. Annio deuota & constituta ista hostia uidetur.

Deuoueo, ues. uoueo, destino, dedico, consecro. de N. 27 b, Quidam imperatores se ipsos Dijs immortalibus capite uelato uerbis certis pro repub. deuouerunt. de Diu. 91 a, P. Decius deuouit se, & in aciẽ Latinorum irrupit armatus. & de Fin. 77 b, Num etiam eius collega P. Decius princeps in ea familia cõsulatus, cum se deuoueret, & equo admisso in mediam aciem Latinorum irruebat, &c. I. A. 233 b, P. Decius qui maiorum suorum exempla persequens, pro alieno se ære deuouit. Para. 117 b, Quæ uis patrem Deciũ? quæ filium deuouit? & immisit in armatas hostium copias? Postq. 198 a, Cum me fortunasq; meas pro uestra incolumitate, ocio, concordiaq; deuoui. pro Dom. 242 b, Meq; ac meũ caput hac conditione deuoui, ut, si, &c. pro Dom. 226 a, Quosdam se in medios hostes ad perspicuã mortẽ pro salute exercitus iniecisse. Of. 71 a, Agamemnõ deuouit Dianæ, quod in suo regno pulcherrimũ natũ esset illo anno, immolauit Iphigeniã, qua nihil erat eo quidem anno natum pulchrius.

Deus, dei. diuinus spiritus, diuina prouidentia, numen diuinum, præstans æternaq; natura, diuus, cœlestis, qui in deorum numero est, ille cœlum atq; terras tuens & regens Deus, procreator ille mundi Deus, summi rectoris & domini numen. Tus. 162 a, Nec Deus ipse qui intelligitur à nobis, alio modo intelligi potest, nisi mens soluta quędã & libera, segregata ab omni cõcretione mortali, omnia sentiens & mouẽs, ipsaq; prædita motu sempiterno. de N. 12 b, Roges me quid, aut qualis sit Deus: autore utar Simonide, de quo cum quæsisset hoc idem tyrãnus Hiero, deliberãdi causa sibi diẽ postulauit: cũ idẽ ex eo postridie quæreret, biduũ petiuit: cũ sæpius duplicaret numerũ dierũ, admiransq; Hiero quæreret cur ita faceret: quia (inquit) quãto diutius cogito, tãto mihi res uidetur obscurior. de N. li. 1, Plato sine corpore deũ uult esse, ut Græci dicunt, ἀσώματον. de Ar. 248 a, Quis est tam uecors, qui cum suspexerit in cœlũ, deos esse nõ sentiat. & ibi multa de Deo ac prouidẽtia. de Som. 127 b, Ille princeps Deus, qui omnẽ hunc mũdũ regit. de Som. 128 b, Nouẽ orbibus connexa sunt omnia, quorum unus est cœlestis extimus, summus ipse Deus arcens & cõtinens cæteros. de Somn. 130 b, Deũ igitur te scito esse, siquidem Deus est, qui uiget, qui sentit, qui meminit, qui præuidet, qui tã regit & moderatur id corpus, cui præpositus est, quàm hunc mundũ princeps ille Deus. de Diuin. 139 a, Esse præstantẽ aliquã æternamq; naturã, & eam suspiciendam admirandamq; hominum generi, pulchritudo mundi, ordoq; rerum cœlestium cogit confiteri. de Finib. 108 b, Sed etiam modestiam quandam cognitio rerum cœlestium affert, his qui uideant quanta sit etiam apud deos moderatio, quantus ordo: & magnitudinem animi, deorum opera & facta cernentibus: iustitiam etiam, cum cognitum habeas quod sit summi rectoris & domini numen. de Legib. 161 a, Nulla gens est tam fera, quæ non etiam si ignoret, qualem deum habere deceat, tamen habendum sciat. de D. 105 a, Quanto id deo est facilius, cuius numini parent omnia. de N. 26 b, Iupiter dominator rerum, omnia nutu regẽs, pater diuûmq; hominumq;. de Vniuer. 202 b, Deus, qui omnia genuit, ad alios Deos genitos fatur. de Vniu. 198 b, Sic deus ille æternus, hunc perfectè Deum procreauit. de Nat. deor. 78 b, Nihil est quod Deus efficere non poßit, & quidẽ sine labore ullo. de Diuin. 134 b, Nec frustra & sine causa quid facere, dignum Deo est. de Legib. 175 a, Et quod Thales dixit, homines existimare oportere, Deos omnia cernere, deorũ omnia esse plena. fore enim homines castiores. Of. 72 b, Nũquã nec irasci Deũ, nec nocere. pro S. R. 40 a, Cõmoda qb. utimur lucemq; qua fruimur, spiritũq; quẽ ducimus, à Deo nobis dari atq; impartiri uidemus. Off. 35 a, Dij ratiõe utẽtes. & ibi. Deos placatos pietas efficiet & sãctitas. Att. 226 b, nostri illi He-

Universidad de Deusto
Biblioteca

roes,sed Dij futuri quidã,in gloria sempiterna sunt.de N.37 b,Deos quosdã ex magnis beneficijs fuisse cõstitutos.& 67 a,Piscem Syri uenerantur.et ibi alia multa de deis antiquorum,præsertim Græcorũ,& Romanorũ,& Aegyptiorum.de Sen.94 b,Sic me colite, ut Deum. I.V.259 a,& de N.17 b,Dij manes.Parad.118 a,Cũ tibi sine Deus,sine natura dederit animum,& c. de N.12 b,Tragici poetæ cum explicare argumẽti exitũ nõ possunt,confugiũt ad Deum.pro Pomp.17 a,Testor omnes Deos,& eos maximè qui huic loco temploq; præsidẽt, qui omnium mentes eorum,qui ad rempublicam adeãt, maximè perspiciunt.de Diuin.116 b,Deos ipsos iocandi causa induxit Epicurus perlucidos & perflabiles,& c. de N.71 b,Deos ea facie nouimus,qua pictores & fictores uoluerunt.de N.76 b,Malos felices cõtra deos testimonium dicere.& 78 a, Improborum prosperitates secundæq; res redarguunt uim omnem Deorum ac potestatem. & 59 b,Magna dij curant,parua negligunt.An tequàm.197 a,Testor deos deasq; omnes immortales, me,& c.et 196 b,Dij deæq; immortales,qui,& c. I.V. 77 b,Dij patrij.de In.74 b,Ei Deo:id est, Dianæ. Att. 77 b,Dij boni.& 96 b,Ac te apud eum,Dij boni,quãta in gratia posui. Att.134 a, Quibus optimatibus,Dij boni.Tusc.169 b,Dij boni,quid lucri est emori.I.A.164 a,Quàm id (Dij boni) non decebat.de Clar.170 a,At quẽ uirũ.Dij boni.Att.225 b,O Dij boni,uiuit Tyrannus? de Clar.191 a,O Dij boni,quid quasi nos aliud agimus.Att.153 a,Reliqua,ô Dij,qui comitatus. Att.236 a, O Dij boni, quàm facilè perspiceres timere ociũ.pro Sest.6 b,Alter,ô dij boni,quàm teter incedebat. Offi.33 b,Quid est enim per deos optabilius sapiẽtia?I.A.216 a, Nunquid tale habemus? dij meliora,id enim ipsum agimus,& c.At.133 b,Dij auerrũcent.Item,Contrà igitur? Dij,inquis,auerruncent.Tusc.234 b,Cui,si Dijs placet, uidetur sapiẽs sẽper beatus.I.P.87 b,Appellatus est hic Vulturius illius prouinciæ (si dijs placet) imperator. I. An 190 b,His ducibus Dijs iuuantibus erimus liberi breui tempore. Qu.F.309 b,Dijs hominibusq; plaudentibus.Of.9 a,Dog; uolentib.cũ magnis Dijs. Dijs appro bãtibus & iuuantibus.Ep.105 a,& 156 b,Meq; Dijs iuuantibus ante brumam expectabis.de Sen.94 b, Si quis Deus mihi largiatur,ut ex hac ætate repuerascã. Tusc. 153 b,Harũ sentẽtiarũ quæ uera sit,Deũ aliquis uiderit. At.92 a,Sed hæc deus aliqs gubernabit.At.138 b,Quid tu aũt posis? aut quid homo qsquam?uix iã Deus. Tusc. 170 a,Dij immortales sciunt,hominem puto scire neminem.de Or.124 b,Qui ordo tibi placet,& quæ dispositio argumẽtorum, in quo tu mihi semper deus uideri soles.Postquam.200 a,P.Lentulus,consul,parens,deus,salus nostræ uitæ.pro Sest.28 a,P.Lentulus,cuius ego patrem Deum ac parẽtem statuo fortunæ ac nominis mei. Deus qua facie sit,aut ubi habitet, ne quærendum quidem est,Tusc.q lib.1.Deus qua mente sit futurus,quando ei aliquid ab impijs donatur, uelat Plato dubitare, cum uir nemo bonus ab improbo donari uelit,2 de Leg. Si deus esset animus hominis,cur quicquam ignoraret? de Nat.deor.1.Si mundus est deus,quoniam partes mundi sunt,dei membra partim ardentia,partim refrigerata dicẽda sunt,de Nat.d.1.Sapiẽs est mũdus,& propterea deus,de Nat.d.2.Deus mundum ædificauit,secundum

Platonẽ in Timæo,Tusc.q.lib.1.Deus aliquis mihi meãcinã feciss uideatur,14 Fam. Deus effector mũdi atq; molitor,de Vn.Deus uel effector mundi,si natus est,uel moderator,si semper fuit,Tusc.q.li.1.Deus inclusus corpore humano,Diu.lib.1.Deus is,qui erat, quã mundum crearet,de aliquando futuro Deo cogitans,de Natur.d. Deus nulli naturæ obediens aut subiectus,2 de Natur.d. Deus ille noster Plato,4.ad Attic.Deus Platonis de Timæo,opifex ædificatorq; mundi,de Nat.d.1.Deus Platonicus,de Nat.d.1.Deus præsens & præpotens, de Natura d.2.Tantus & tam præsens habetur deus,Tusc.q. lib.1.Deus qui nos melius,quàm optare auderemus,hic uauit,7 ad Attic.Fors uiderit,aut si quis est deus qui hæcuret,4 ad Attic.Nisi quis nos deus respexerit,16 Familiar. Nisi quis deus,uel casus aliquis subuenerit,16 Familiar. Deus significatur beatus & æternus, de Natura deor.1. Vetat dominans ille in nobis deus iniussu hinc nos sedemigrare, Tusc.q.libro 1.Deus uindex constituitur, ut præsentis pœnæ metu religio confirmetur, 2 de Leg. Mundus, deus uolubilis, de Natura deor.1.Dei formam intelligi non posse censet Aristoteles,de Natura deor.1. Dei formam mutabilem esse uult Heraclides Ponticus,de Natura deor.1.Dei formam quæri non oportere, Socrates apud Xenophontem,de Natura deor.1.Dei notiones nullum est animal quod habeat præter hominem,2 de Legib.Dei specie cogitatione percipi cum sensu,de Natura deor.1.Deo nihil minus gratum, quàm non omnibus patere ad se placandum & colendum uiam,2 de Legib.Deo isti rotundo quæ uita tribuitur?de Natura deorum,1.Deo pie & caste satisfacere,14 Familiar. Deo nihil,quod quidem in terris fiat,acceptius est,quàm cõcilia,cœtusq; hominum iure sociati, quæ ciuitates appellantur,Som.Scip. Deo paret mundus,& huic obediunt maria,terræq;, & hominũ uita iussis suprema legis obtemperat,3 de Legib.Deo probitas grata est,simptus remouendus,2 de Legib.Deo proximum & quissimum id habendum, quod sit optimum,2 de Legib. Deo sponsione uoti obligamur, 2 de Legib. Non modò solũ hominis deo tribuunt imperiij,sed usum etiam uim brorum,arcum, sagittas,hastam,& cætera,de Natura deorum,1.Deo tribuenda est ratio recta constans,2 de Natura deor.Paulò pòst uocat perfectam & absolutã. Deum dixit Thales Milesius eam mentem quæ ex cunctla fingeret,de Natura deorum,1. Deum, qui esse optimus,fas nec est,nec unquam fuit facere quicquam,si pulcherrimum,de Vniuers.Deum Pythagoras censuit esse animum per naturam rerum omnem intentum & commeantem,ex quo animi nostri carperentur,de Natura deor.1. Deum uoluit esse Xenophanes, mente adiuncta,omne præterea quod esset infinitum, de Natura deorum,1.Deum esse mũdum & cœlum & astra & terram, & animos, & eos quos maiorum institutis accolimus, de Natura deorum, 1.Deum esse mundum, omnemq; uim mundi diuina natura contineri,de Natura d. 2.Deum solẽm & animum esse ait Socrates apud Xenophontem,& modò unum,tum autem plures deos cõfituit,de Natura deor.1.Ad deum reuocat Parmenides cupiditatem,bellum,discordiam, de Natura deor.1.Deum, etsi non uidemus, tamen agnoscimus ex operibus eius, Tusc.q.lib.1.Deum non attingit labor, de Natura d.1.

Deum

Deum ipsum cogitatione cõplecti non possumus, Tusc. quæst.lib.1.Contra deum disputare, 3 de Natu.d.Deum non modò aliqua,sed etiam pulcherrima specie esse decet,de N.d.1.Ex quo efficitur,ut is agnoscat deum,qui unde ortus sit,quasi recordetur ac agnoscat, 1 de Leg. Deum omnia nostri causa fecisse docent Stoici,Aca.q. ed.1 lib.2.Fingeret deum lineamentis duntaxat extremis,de N.d.1.Ne in deum quidem cadere,ut sciat quid casu & fortuitò futurum sit,Diuin.lib.2. Deũ certissimũ indicat Cleanthes,ultimũ & altissimũ, atq; undiq; circumfusum,& extremũ omnia cingentẽ,atq; cõplexum ardorem,qui æther nominetur,de N.d.1.Sed nos deum nisi sempiternum intelligere qui possumus,de N. d.1.Aera deum statuit Anaximenes,de Na.d.1.Quis enim deum non timeat omnia prouidentem & cogitantem & animaduertentem,& omnia ad se pertinere putantem,curiosum & plenum negocij deum? de Na.d.1. Nihil à deo significari somnijs,Diuin.li.2. Deo inuito, non sunt dissoluta per eum facta,de Vniu. Nisi iuuante deo tales non fuerunt,Curius, Fabricius, Coruncanus, reliquiq; uiri fortes,2 de N.d.Dij approbẽt uelim quod egeris,2 Fam.Dij approbent quod actum est, 2 Fam.& 6 ad At.Quòd si iam (quod dij omen auertant) fatum extremum Reipub.uenit,& c.3 Phil.Dij Barbarorum, 3 de Nat.d.Dij beneficì sunt,generiq; hominum amici, Diuin.lib.1.& lib.2.Dij bellis præsijsq; nõ caruerunt, ut fabulæ ferunt,2 de Nat.de.Dij commentitij & ficti, 2 de N.d.Magna dij curant,parua negligunt, 2 de N.d. Dij deæq; mihi prius omnia eripuerint,ad Brut.Dij sciant,ut rei militaris,ut belli mẽtionem facere audeas, 1.V.Dij isti malè faciant,11 Famil.Dij faxint quod promittis,15 ad At.& 16.Dij genitales, Tusc.quæst.libr.1. Dij maiorum gentium,Tusc.q.lib.1.Dij illi mortuo,15 ad At.Imprecatio est suppressò uerbo. Ergo habet Antonius quod suis polliceatur.quid nos?nunquid tale habemus?dij meliora.Id enim ipsum agim", ne quid posthac eiusmodi quicquã possit polliceri,8 Phil.Dij minora negligunt,neq; agellos singulorũ,nec uiticulas persequuntur,3 de N.d.Dij ipsi se nobis non offerunt,uim autem suam longè lateq; diffundunt,Diu.li.1.Dij poetici,3 de N.d.Dij præsentes ubi uisi fuerint,3 de Nat.d. Quod dij prohibeant,10 Fa.Pollionis. Dij quales sint, ratione cognoscimus,Tusc.q.li.1.Dij quomodo placandi,pro Clu.Dij,quos tu castissimè coluisti,gratiam nobis non retulerunt,14 Fam.Dij hominum similes,& c. de N.d.1.Dij induti specie humana,fabulæ poetis suppeditauerunt,2 de N.d.Deorum, quos Græci δαίμονας appellant,nostri opinor lares,de Vn.47.Cur pauperta tẽ sumptu ad sacra adhibito deorũ aditu arceamus,2 de Le.Quum essent agri deorũ beneficio multi peruersæ uturitur,3 de N.d.Deorũ beneficio multi peruersæ utuntur,3 de Na.d.Deũ benignitate,10 Fa.Pla.Tanquã descendisset ex deorum concilio, 1 de Na.d.Deorũ cultus quis optimus & castissimus,2 de N.d. Deorum fortunæ & ætates & uestitus, ornatusq; noti sunt,2 de N. d.Deorum honore res sordidas atq; deformes afficere, de Na.d.1.Deorum iram donis placare impius ne audeto,2 de Le.Deorum manium iura sancta sunto.Hos leunto,2 de Le.Deorum natura præpotens & excellẽs,

2 de Natur.de.Est deorum eximia quædam præstansq; natura,de Nat.deor.1. Quæ de deorum,qui cernuntur, quiq; sunt orti natura,præfati sumus,de Vniuer.Quisquam nobilium deorum,3 de Nat,deo.Deorum nomen obtinuerunt eæres,quarũ uis erat tanta,ut sine Deo regi non posset (nempe fides,uirtus,honor,salus,concordia,libertas) de Natu.deor.2.Quot hominum linguæ, tot nomina deorum,de N.d.1.Deorum notionem in hominum animis impressit ipsa natura,de Nat.d.1.Cleanthes quatuor modis formatus in animis hominum putat deorum esse notiones,3 de N.d.Deorum immortalium numine omnia regi,gubernariq; perspeximus, de Arusp.resp.In deorum numero esse maiores uoluerunt eos qui ex hac uita migrassent,2 de Le.In deorum numero Democritus refert imagines,earũq; circuitus,& cætera,de Natur.deor.1.Deorum omnium plures, singuli singulis sacerdotes,2 de Leg. 30 Deorum omnium terra,sacrum domicilium,2 de Leg. Deorum omnium qui intra cælum gignerentur,terram custodem esse uoluit deus,de Vniu.In deorum opinione turpissimè labitur Empedocles,de Na.deor.1.Deorum ortus habeatur,atq; dicatur,ut Oceanum,Salaciamq; cæli satu,terræq; conceptu generatos,editosq; memoremus. ex his Phorcyn,Saturnum,& Opem:deinceps Iouem atque Iunonem,reliquos,quos fratres inter se,agnatosq; usurpare atq; appellare uidemus,de Vni. Deorum progeniem se esse dicebant ueteres & prisci uiri, de Vniuers. Deorum species quadam opinione in oculis est, non solùm in mentibus,2 de Legibus.Deorum speciem, corpus non esse,sed quasi corpus:nec habere sanguinẽ sed quasi sanguinem,dixit Epicurus,de Natura deor.1. Deorum ignotorum turbam magnam congregat Chrysippus,de Natura deor.1.Deorum immortalium ui,natura,ratione,potestate,mente,numine,natura omnis diuina regitur,1 de Legibus.Improborum prosperitates,secundæq; res redarguũt uim omnem deorum ac potestatem,3 de Natur.deor.Deorum uim & naturam tollit Antisthenes,de Natura deorum 1.Deorum uirtus naturã excellit,hominum industria,Top.Dijs immortalibus gratulari nos,quàm tibi, acceptum referre mauis,gaudeo,15 Famil.M.Catonis.Deos frustrà appello, quorum aures atque animus à nobis abhorret,ad Ocla. Deos certos cur Homerus principibus heroum pericula lorum comites adiunxerit, 2 de Natu.deor.Qui canem & felem ut deos colunt, eadem superstitione qua cætæ gentes constrictantur, 1 de Legib. Mala & impia est consuetudo contra deos disputandi, 2 de Natura deor. Deos esse,& consulere rebus humanis, Diuin libro 1. Deos non esse parietibus claudendos, quibus omnia deberent esse patentia ac libera,quorumq; hic mundus templum esset,censuerunt Magi Persarum, 2 de Legibus. Cur deos esse credamus, firmissimum hoc afferri potest,quòd nulla gens tam fera,nemo omnium tam sit immanis, cuius mentem non imbuerit deorum opinio, Tusculan.quæst.libro 1. Deos esse dominos ac moderatores omnium rerum, eoq; quæ gerantur,eorum geri iudicio ac numine, eosdem' que optimè de genere hominum mereri,& qualis quisque sit, quid agat, quid in se admittat, qua mente,qua pietate religiones colat,intueri, piorumq; & impiorum habere ratio-

nem

nem à principio ciuibus persuasum esse debet, 2 de Le. Deos esse dicit Democritus, principia, mentesq;, quæ sunt in uniuerso, de Nat.d.1. Deos Perseus eos dicit esse habitos, à quibus magna utilitas ad uitæ cultum esset inuenta, de Na.de.1. Deos omnia cernere, deorum esse plena omnia, homines existimare oportere dicebat Thales: fore enim oẽs castiores, 2 de Le. Deos octo esse dixit Xenocrates, de Nat.d.1. Deos esse dubitabit Protagoras, nullos esse omnino Diagoras & Theodorus Cyrenaicus putauerũt, de Na.d.1. Deos esse facimus his uocabulis, quibus à nobis nominãtur, de N.d.1. Deos esse natiuos Anaximander putauit, de Natur.d.1. Deos esse quodã pacto negat Democritus, 2 de N.d. Deos esse natura opinamur, Tus.q.l.1. Deos populares esse multos, naturalem unũ dicit Antisthenes, de Na.d.1. Deos esse quibus argumẽtis probetur, de Arusp.respon.16. Deos esse summos cum concedamus, eorumq; mente mundũ regi, & eorum benignitatem hominũ consulere generi, & posse nobis signa futurarum rerũ ostendere, non uideo cur diuinationem esse negem, 2 de Leg. Deos nemo separatim habeßit, ne'ue nouos, sed ne aduenas, nisi publicè adscitos priuatim colunto, 2 de Le. In deos cæremoniæ ac religiones, non metu, sed ea coniunctione, quæ est homini cum deo, conseruandæ, 1 de Leg. Deos nouos, & in his colendis nocturnas peruigilationes sic Aristophanes Poeta uexat, ut apud eum Sabazius, & quidam alij dij peregrini iudicati è ciuitate eijciantur, 2 de Le. Quòd precarer deos, nisi meas preces audire desijssent, 1 ad Qu.Fr. Re tollit, oratione relinquit deos Epicurus, de Nat.d.1. Deos alios in terra, alios in luna, alios in reliquas mundi partes spargens deus quasi serebat, de Vn. Deos suos, aut nouos, aut alienigenas coli, confusionẽ habet religionũ, & ignotas etiam sacerdotibus cæremonias, 2 de Leg. Deos hominesq; testor, 10 Fam. Lepidi. Vereri deos, de Sen. Deos tibi eum honorem fortunare uolo, 15 Famil. intelligit consulatum. Quos, dij immortales, ille, quum omnes artus ardere uiderentur, cruciatus perferebat, 2 de Fi. A' dijs ortis fidem non habere, difficile, de Vni. Non idcirco à dijs nõ optimè nobis esse prouisum, quòd multi eorum beneficio peruersè utantur, 3 de Na.d. Dijs hominibusq; inuitis, 3 ad Qu.Frat. Dijs immortalibus interpositis tum iudicibus, tum testibus ciuium inter ipsos, quàm sancta erit inter eos societas, 2 de Leg.

Dextella, *læ.* parua dextra, deliciæ. Att.235 b, & 236 a, Qu.Fr. Vt scribis est dextella.

Dexter, *a, um.*)(. Sinister. de D.82 b, Iupiter cornicem à læua, coruum à dextra canere iußisset. de D.90 a, Pateram dextra manu tenebat. Ep.Fam.lib.10, Dexterius cornu. Galbæ.

Dextera, *ræ.* dextra. Postquam.209 a, Qui mihi primus afflicto & iacenti consularẽ fidem dexteramq; porrexit. pro Deiot.145 a, Porrigere dexteram alicui. I.V. 267 a, & pro Clu.22 b, & I.A.146 b, Cui supplici nõ illa dextera fidẽ porrexit? de Pro.71 a, Imperator dexteram tendens milites hortabatur. Att.98 b, Vbi sunt illæ densæ dexteræ?

Dextra, *træ.* dextra manus. I.A.231 a, Dextræ, quæ fidei testes esse solebant, perfidia sunt et scelere uiolatæ. I.A. 226 b, Græcia tendit dextram Italiæ, suumq; ei præsidium pollicetur. de Di.98 a, Quid augur? cur à dextra coruus? à sinistra cornix faciat ratum? I.A.244 b, Fuerat lis est circumspectus, quid ad dextram, quid ad sinistram sit. de Vn.203 b, Nam & antè & ponè, ad læuã & ad dextram, & sursum & deorsum, &c. Item, ad dextram.)(. Ad læuam. de D.93 a, Prendisse eam dextram tuam.

Dextrorsum, *ad dextram.* de D.89 b, Dextrorsum orbem flammeum, Radiatum solis liquier cursu nouo, & cætera. Poetæ.

Diadema, *tis.* apex, insigne regni. I.A.176 b, Tu diadema imponebas cum plangore populi. I.A.185 b, Antonius collegæ diadema imposuit. & 225 b, Nisi fortè eos qui diadema posuerunt conseruandos: eos qui nomen regis sustulerunt, deserendos putatis.

Diæta, *tæ.* medicinæ pars, quæ uictu morbos curat. ad Att.56 a, Sed ego diæta curari incipio, chirurgiæ taedet.

Diagoras, *ræ.* de N.78 a, At Diagoras cum Samothraciam uenisset, Atheos ille qui dicitur, atq; ei quidam amicus: Tu qui deos, &c.

Dialectica, *cæ.* disserendi ratio & scientia, ueri & falsi iudicandi scientia, dialecticorum scientia, prudentia disputandi, ars quædam intelligendi quid quamq; rẽ sequatur, & quid sit cuiq; contrariũ. de Cl.194 a, A' Diodoro cùm in alijs reb. tum studiosißimè in dialectica exercebar, quæ quasi contracta & astricta eloquentia putanda est: sine qua etiã tu Brute iudicasti te illam iustam eloquentiam, quam dialecticam dilatatã esse putant, cõsequi nõ posse. Ac.23 a, Dialectica ueri & falsi quasi disceptatrix & iudex. & ibid. Dialectica primo progressu festiuè tradit elementa loquẽdi, & ambiguorum intelligentiã, & concludendi rationem, tum uenit ad soritas, lubricum sanè & periculosum locum. Orat. 207 a, Aristoteles in principio artis Rhetoricæ dicit eam artem quasi ex altera parte respõdere dialecticæ, ut hoc uidelicet differant inter se, quòd hæc ratio dicendi latior sit, illa loquendi contractior. Acad.45 a, Dialectica disciplina: id est, oratio ratione conclusa, huic quasi ex altera parte oratoria uis dicendi adhibebatur. de Finib.67 b, & Or.207 a, Zeno rhetoricam palmæ, dialecticam pugno similem esse uidebat, quòd latius loquerentur rhetores, dialectici aũt compreßius. de Or. 223 a, Ars bene disserendi, & uera ac falsa dijudicandi, quæ uerbo Græco διαλεκτική appellatur. & ibid. de dialectica multa. de Fi.68 a, Dialecticã contemnit Epicurus, quæ una continet omnem & perspiciendi quid in quaq; re sit scientiam, & iudicandi quale quicq; sit, ac ratione & uia disputandi. Acad.23 a, Fundamentum dialecticæ est, quicquid enuncietur (id aũt appellatur ἀξίωμα, quod est quasi effatum) aut uerum esse aut falsum. & ibi. Eadem illa ars, quasi Penelopæ telam retexens, tollit ad extremum superiora. & ibi. multa de rebus dialecticis. & 24 a, de Fini.105 a, Dialectica habet rationem, ne cui falsò assentiamur, ne'ue unquã captiosa probabilitate fallamur: eaq; quæ de bonis et malis di ceremus, ut tenere tuerĩq; poßimus. nam sine hac arte quẽuis arbitramur à uero abduci fallĩq; posse. Tus.243 b, Sequitur tertia, quæ per oẽs partes sapientiæ manat & funditur, quæ rem definit, genera dispartit, sequentia adiungit, perfecta concludit, uera & falsa dijudicat, disserendi ratio & scientia: ex qua cùm summa utilitas existit ad res ponderandas, tũ maximè ingenua delectatio & digna sapientia. de L.168 b, Atq; hæc omnia quasi sepimento aliquo uallabit disserendi ratione ueri & falsi iudicandi scientia, & arte quadã intelligẽdi quid quãque rẽ sequatur, & quid sit cuiq; contrariũ. & ibi de rhetorica & earũ differentia. de Or.90 b, Philosophia in tres partes est distributa: in naturæ obscuritatẽ, in disserendi subtilitatẽ, in uitam atq; mores. Par.236 b, & 242 b, Sunt autem aliæ quasi ministræ comitesq; sapientiæ: quarum altera, quæ sint in disputãdo uera atq; falsa, quibusq; positis quid sequatur, distinguit & iudicat, quæ uirtus omnis in ratione scientiaq; disputãdi sita est: altera autem, &c. de Cl.178 a, Seruius Sulpitius attulit omnium artiũ maximã quasi lucem, &c. & ibi de dialectica multa. Ac.24 b, Epicurus totam dialecticã cõtemnit & irridet. Par.237 a, Prudentiam disputandi, cõcertatio captatioq; uerborum imitatur. Tusc.216 a, E logicis tanquam è scrupulosis cotibus enatauit oratio.

Dialectica, *corum.* de Cl.175 a, Stoicorum in dialecticis omnis cura consumitur. de Fi.99 a, & Off.4 b, Carneades tuus egregia quadã exercitatione in dialecticis. Attic.227 b, Vestorius homo remotus à dialecticis, in arithmeticis satis exercitatus.

Dialecticè. dialecticorum more, tenuiter, subtiliter. de Fin.67 b, Rhetoricè uel dialecticè disputare. Acad.40 b, Multa dialecticè dicta.

Dialectice, *ces.* Top.221 b, Omnis ratio diligẽs disserendi duas habet partes, unam inueniendi, alteram iudicandi. & ibid. Iudicãdi uias Stoici diligenter persecuti sunt eam scientiam, quam dialecticen appellant: inueniendi uerò artem quæ topice dicitur, totam reliquerunt.

Dialecticus, *a, um.* minutus philosophus, disputandi peritus. de D.232 b, Ambigua ad dialecticum referẽda sunt. de D.100 b, Quomodo mentiẽtem dissoluas, quem pseudomenon uocant, aut quemadmodum soriti resistas, dialectici docent. Or.207 a, Disputandi ratio & loquendi dialecticorum sit, oratorum autem dicendi, & ornandi. & ibi. Dialecticorum scientia. pro Do.222 b, Sexte noster bona uenia, quoniam iã dialecticus es, et hoc quoq; liguris, &c. de Diui.134 a, Si uelim geometricum quidam, aut physicum, aut dialecticum explicare. Acad.24 b, Mina erat merces dialecticorum. de Fat.142 b, Vigilante Chrysippe, ne causam tuam in qua tibi cum Diodoro ualente dialectico magna luctatio est, deseras. de Fin.67 b, Dialecticæ captiones. de Or.95 b, Acumen dialecticorũ de Or.118 b, & de D.131 a, De dialecticis. & 125 a. I. Loquax. de D.130 a, & ad He.9 a, Contra dialecticos. pro Mur.142 b, Peruersa & præpostera dialecticorũ sapientia. Part.242 b, Et eadẽ uel angustè disserere, ut dialectici qui appellantur, uel ut oratorem decet, latè exprimere. de Fat.143 a, De connexis & coniunctionibus ridiculis dialecticorum. & ibi. O licentiam iocularem. & de D.93 b, Carneales concertationis studio modò ait hoc, modò illud. Par.116 a, De minuto genere dicendi, & argumentandi dialectiorum, siue Stoicorum. & Tusc.211 a, Conclusiunculæ ad sensus non permanentes.

Dialogus, *gi.* disputatio, sermo in personas distributus. Epist.16 b, Scripsi etiam treis libros in disputatiõe & dialogo. de Cl.184 b, Cum disputatio esset inter eos, ut est consuetudo dialogorum. Or.221 a, Plato in ijs sermonibus, qui dialogi uocantur. At.70 b, Nos Tarẽti, quos cum Pompeio διαλόγους de republica habuerimus, ad te perscribemus. et 244 a, Varronis διάλογον expecto. & 218 b, Hic dialogus sic conclusus est.

Diana, *næ.* Dianæ plures fuerunt. de N.71 a, de N.39 b, Dianã & Lunam eandem esse putant, eadem apud Græcos Diana & Lucifera, & apud nos Iuno Lucina. & Diana dicta, quia noctu quasi diem efficit. In Arat.392 a, Vt quondam Orion manibus uiolasse Dianam Dicitur, &c. I.V.216 a, Dianam Pergæ uiolatam esse. & 217 a, De simulachro Dianæ.

Dianium, *oppidum.* L. Sinope.

Diarium, *rij,* Stipendium militibus in singulos dies propositum. Att.lib.8, Eo modo autem ambulat Cæsar, & ijs diarijs militum celeritatem incitat.

Diarrhœa, *rhœa.* alui purgatio, uentris fluxio. Epistol. 107 b, In eas herbas cum incidissem in cœna augurali, à pud Lentulum tanta me διάρροια arripuit, ut hodie primùm uidear cœpisse consistere.

Dibaphus, *phi.* bis tinctus, purpura. Epist.27 b, Nam Curius noster dibaphum cogitat, sed eũ infector moratur. Att.28 b, Strumam Vatinij sacerdotij διβάφῳ uestiant.

Dica, *dicæ.* iudicium, actio. I.V.212 a, Artagatho imperat, ut aliquid illis, quorum argentum fuerat, nummulorum, dicis causa daret. aliter, dicæ. I.V.116 a, Scribitur Heraclio dica quater. & 117 b, Dicas sortitur, educit ex urna tres iudices.

Dicacitas, *tis.* de Or.128 b, Duo sunt genera facetiarum: alterum æquabiliter in omni sermone fusum, alterum peracutum & breue. Illa superior cauillatio, hæc altera dicacitas appellatur. & 129 a, Or.204 b, Sales, quorum duo genera sunt, unum facetiarum, alterum dicacitatis. de Orat.131 a, Scurrilis dicacitas oratori fugienda est. Attic.7 b, Genere illo moroso, quod etiam sine dicacitate ridetur.

Dicatio, *onis.* cum aliquis se in ciuitatem aliquam dicat & tradit. pro Cò.60 a, Neque solum dicatione, sed etiã postliminio potest fieri ciuitatis mutatio.

Dicatus, *a, um.* Or.201 a, Epidicticon genus gymnasijs & palæstræ dicatum, spretum & pulsum foro.

Dicax, *cis.* paulò nimium facetus, prõptus, paratus. Orat. 205 a, Demosthenes non tam dicax fuit quàm facetus. est autem illud acrioris ingenij, hoc maioris artis. de Or.129 a, Hominibus facetis & dicacibus difficile est habere hominum rationem, & ea quæ occurrant, cum salsißimè dici poßint, tenere. I.A.175 a, Populum in te dicacem etiam reddidisti. de Or.231 a, Vargula et Granius. pro Cæc.5 a, In conuiuijs faceti & dicaces. pro Qu.2 b, Quo impius dicax esset.

Dichoreus, *rei.* Or.217 b, Insistit autem ambitus modis pluribus, è quibus unum est secuta Asia maximè, qui dichoreus uocatur, cum duo extremi chorei sunt: id est, è singulis longis & breuibus.

Dicis causa, *id est, simulandi causa, per simulationem, ad speciem. l. Dica.* Ego tum ibidem dicæ causa, legi posse existimo, ut fit litis causa.

Dico, *as.* nuncupo, προσφωνῶ, consecro, addico. Tuscul. 163 b, Cygnus non sine causa Apollini dicatus est. pro Cor.60 a, Non est huius ciuitatis ciuis, qui se alij ciuitati dica-

ti dica-

Universidad de Deusto
Biblioteca

ti dicare potest.pro Cor.60 b,Dicare se in aliquam ci-
uitatē. Att.Rectum censuisti,ut aliquid dicarē.de L.170
b,Ordire igitur, nam hunc totum tibi dicamus diem. I.
Ver.215 a, Dare, donare,consecrare aliquid Ioui Opt.
Max,& 273 b,Donum Ioui dicatum ac promissum.Ep.
20 b,Huic meæ laudi tuū studium dices. de Orat. 413 b,
Non uidi eorum casus,qui tum adolescentes Crasso se di
carant.ad Cæs. ex Non. Balbum quanti faciam,quamq;
ei me totum dicauerim,ex ipso scies.

Dico,cis.loquor,aio,narro,uerbum uel uerba facio,uer-
ba uel sermonē,uel orationem habeo,usurpo,cōmemo-
ro, ago, expono, explico,profero,memoro, perhibeo,
disputo,dissero,in cōcione uel oratione mea pono.Mor
tem dico,& deos timebat Metrodorus,de Nat. deorum
1.Quamobrem nihil dico de meo ingenio.neq; est quod
possim dicere:neq; si esset dicerem,I. Ver.Non dico for
tasse etiam quod sentio,Tusc.q.lib.2.Causam dicit is qui
unus relictus,ex illorum nefaria cæde restat,pro Rosc.
Amer.Dicit planè quod intelligam,lib.1 de Finibus.Ci-
cero meus modestissimus & suauissimus puer tibi salu-
tem dicit, Attic. lib.5. Ea nos hoc tempore utimur, qui
causam dicimus,pro Rosc.Amer.Dicimus multa incon-
siderate ac temere, de Vniuers. Multi etiam communes
inimici reorum omnium, qui ita semper testimoniū de
ambitu dicunt,pro Planc.Ille sensim dicebat, quod cau-
sæ prodesset:tu cursim dicis aliena,2 Philip.Dixi pro il
lo de ambitu,2 ad Qu.frat.Qui testimonium de coniu-
ratione dixi in alios,pro Sylla.Neq; dixi quicquam pro
testimonio,nisi quod erat ita notū atq; testatum, Attic.
lib.1.6 Verr. Sed tu istuc dixti bene Latinè,parum pla-
nè,2 de Finibus.Sed quibus sententijs dixti,quod & ipsi
probarent,lætati sunt tamen me contra Pompeij uolū
tatem dixisse,Att.lib.4.Vt quisq; ætate & honore ante
cedebat,ita sentētiam dixit ex ordine,6 Verr. Crassus
Consul Pōtifex maximus,Flacco collegæ Flamini Mar
ciali multam dixit,si à sacris discessisset,11 Philip.Diem
mihi(credo)dixerat,mulctam irrogarat,actionem per
duellionis intenderat, pro Mil. Etsi multa præsens in
præsentem acerbè dixerat & fecerat,Att.lib.11.Dicam
paulo altius,4 Verr.Nihil dicā grauius,3 ad Qu. frat.
Dissuasimus nos,sed nihil de me:de Scipione dicam libē
tius,de Amic.Valeat.quid enim dicam, propitius sit, de
Nat.d.1. Dicam quod sentio tamē,Parad. Dicam ut res
est Acad. q.ed.2.lib.1.Dices,quid postea, si Romæ assi-
duò fuit,pro Rosc. Amerino. Dicet aliquis,Quid ergo
tu, &c.3 Tus. 6 Verr. Dic,dic quæso clarius, 3 Verr.
Dic mihi uerum,2 ad Qu.frat.Dicat Senator loco,3 de
Leg.id est,rogatus.Dicerē de me ipse,6 Familiar.Id est
meipsum laudarē. Quum surgeret nemo, neq; sentētiā
diceret, 6 Verrinarum. Quum testimonium secundum
fidem & religionem grauissimè dixissem, ad Qu.frat.
lib.3.5.Quum quidem eo ipso anno contra Seruiū Gal
bam ad populum summa contētione dixisset,de Cl.Or.
Si dicam,docere te uidear,non rogare,13 Fam.Sic loqui
tur, ut Coruncanum pontificem maximum te audire di
cas,de Nat.d.1. Non dixerim facilè,10 Fam. Planci.Iam
uerò in bonis Qu. Opimij uendendis, quas iste prædas,
quàm apertè,quàm improbè fecerit,longum est dicere,
3 Verr. Dicere nunquam non ineptum est, nisi cum est
necessarium,1 de Orat. Dicere à scripto,2 de Inuēt.Di-

cere ad uoluntatem alicuius,Læl. Dicere aliquid acrius
& uehementius,Tusc.q.lib.4.Dicere aliquid constan-
ter,Acad.q.ed.2.lib.1.Dicere aliud atq; sentias,Acad.q.
ed.1.lib.2.Dicere apertè & clara uoce,Tusc.q.lib.5.Di
cere aptè,distinctè,ornatè, Offic.1. Dicere audacter &
apertè,pro Rosc. Com.Dicere bene nemo potest,nisi q
prudenter intelligit, Brutus. Dicere causam apud ali-
quem,1 de Finib.De capite suo priore loco causam dice
re,pro Quint.Dicere certa,Tusc.q.lib.1. Dicere cōtra
omnes,lib.1 de Finib.Dicere contra sensus, cōtraq; per
spicuitatem,Acad.q.edit.1.lib.2.Dicere copiosè, sapien
terq;, Offic.2. Dicere de absentibus, detrahendi causa,
Offic.1. Longum est dicere de Platonis inconstantia, de
Nat deo.1. Dicere de seipso senile est,eiq; ætati concedi
tur,Cat. Sed materia facilius,in te & in tuos dicta dice-
re, 2 Philip. Dicere diem alicui, Officior.3. pro Rosc.
Amer Dicere disertè copioseq;,Acad.q.ed.1.lib.2.Dice
re dotē,pro Cæcin.Dicere ea quæ sunt in prōptu,Acad.
quæst.ed.1.3.Dicere minora enucleatè,de Fin.lib.4.Di
cere grauissimè & copiosissimè.Offic.1.Dicere inuidio
se,eleganter,subtiliter, Acad.quæst.edit.1.lib.2. Dicere me
ius,de Finibus lib.2.Dicere leges,5 in Verr. Dicere men
dacium alicui,de Pet.Cons.Dicere monstra, Tusc.q.lib.
4.Dicere orationem de scripto,pro Planc.Dicere gra
dia ornatè,de Finibus lib.4.Dicere politè,apteq;,de Fi
nibus lib.4 Dicere pro reo,de Finib.lib.4. Dicere sua
rationem contra alienam, 2 Fam.Dicere omnes Roma
cupierunt,non plurimi ausi sunt,pauci potuerunt,Brut.
Dicere Senatui,pro Domo sua:pro,in Senatu,uel apud
Senatum.Dicere sententiosè sine uerborū & ordine
modo,infantia est.Orat. Dicere simpliciter breuiterq;,
Offic.2.Dicere subtiliter contra aliquem,Acad.q.ed.1.
lib.2.Dicere subtiliter magis, quàm dilucidè,Tusc.q. li.
2.Nec temerè dicere,nec astutè reticere, 1 ad Qu.frat.
Dicere falsum testimonium, Acad. q.ed.1.lib.2. Dicere
ualde uehementer & liberè,14 ad Att.Verè dicere,2 de
Leg.Non dicere uisus Antonius,sed uomere,12 Fam.De
cuius excellentia,multa quidem dici quamuis fusè lateq;
possint,Tusc.q.lib.4.Vt sententiæ de summa Reip.libe
rè dici possint,4.Philip. Quid eo miserius dici aut fingi
potest,de Finibus lib.1.Dici non potest quàm ualde gau
deā,7 Fam.Dici uix potest quàm multa sint quæ respō
deatis,pro Quint. Video enim ab eo dici multa seuerè,
multa præclarè, Tusc.quæst.lib. 3.Dici splendidè quæ-
dam non conuersa de Græcis,lib.1.de Finib.P. Vatinius
cliēs ad te uenit,qui pro se causam dicier uult,5 Famil.
Vatinij.Dicendum aliquando est.13 Familiar.pro, tan-
dem dicendum est.Audistis ob ius dicēdum, Qu. Varium
dicere,procuratores suos isti centum & triginta millia
nummûm dedisse,4 Verr.Dicendi ars, pro Rhetorica,
Acad.q.ed.2.lib.1.Dicendi assiduitas artem multum iu-
uat,1 ad Heren.Dicendi assiduitas audaciam alit,1 de In
uent.Dicendi calumniam tempus eximere, 4 ad Attic.
Dicendi copia quid desideret,1 ad Heren. Dicendi cupi
ditas quibus rebus alatur, quas fugiat,Brut.Dicendi di-
sciplina mendacio nixa est,2 de Orat. Dicendi facultas
cæteris artibus multo tardius absoluta,Brut.Dicendi fa
cultatis laus,2 de Orat.Dicēdi facultatem ueteres Græ
ci sapientiam nominabant,3 de Orat.Dicendi genus fo
rense,Offic.1.Dicēdi genera tria,Orat. Dicēdi genera
cur tam

cur tam uaria,2 de Or.Dicendi genera singula singulis
ætatibus,2 de Ora.De optimo dicendi genere iudicium
M.Bruti à Cicerone diuersum,15 ad At.Dicēdi opus ex
quinq; partibus constat,Brut.Dicendi doctrinæ partes
tres,Partit.Dicendi ratio tribus ad persuadendū rebus
est nixa, 2 de Or.Dicendi studiū non cōmune Græciæ,
sed propriū Athenarum,Brut.Dicendi certum tempus
Pompeia lege constitutū,Br.Dicendi usus in omni pa-
cata & libera ciuitate dominatur,2 de Or. Dicēdo uin
cere nō postulo,11 Fam. Matij. Vt non modò Græcarū
literarum rudes,sed etiā docti aliquantū se arbitrentur
adeptos & ad dicendum,& ad iudicandū,1 Off. id est,
in oratoria arte,& in philosophia. Num igitur placet,
cum de eloquētia præcipias,aliquid etiā testimonijs di
cendis quasi in arte tradere? de Ora.a.Quod ne dictu
quidem fas est,de Vn. Qui hoc iudicio partes accusa-
toris obtinet,contra me sit dicturus,pro Quintio.pro
Do.232 a,Dico igitur, & quàm possum maxima uoce
dico,me,&c.pro Qu.1 b,Quid hoc iniquius dici aut
commemorari potest?pro Cl.52 a, Quæ dixi necessariò
pluribus uerbis egi,ut,&c.& ib.bis.At.212 b, Sed etiā
atq; etiam dico,tuo periculo fiet.Epi.186 b,Quod aūt
& in senatu pluribus uerbis disserui, & dixi in concio
ne,in eo uelim fidem meam liberes.de Cl.196 b,Nihil di
co amplius: tantum dico,si mihi,&c.& pro Qu. 12 b,
Vnum illud dico,si propter,&c. de Or.115 a,b, Dicam
enim tibi Catule non tam doctus,quàm expertus. Att.
18 b,Homines beati,hos piscinarios dico,amicos tuos.
de D.128 b,Demosthenes cū Rho dicere nequiret,exer
citatione fecit,ut planissimè diceret. Orat.215 b,Quòd
uersus sæpe in oratione per imprudentiā dicimus.I.V.
208 b,De hoc homine Verri dicitur,habere eū perbo-
na toreumata.de N.68 b,Aristæus oliuæ inuentor dici-
tur.& 70 b,Solē Acantho Rhodi peperisse dicitur.&
ib.Mercurius,qui Argum dicitur interemisse.Ep.115 b,
Pōpeius dicitur ualde laborare.de N.71 a, Aesculapius,
qui primus uulnus obligauisse dicitur.& 78 b,Portēta
& flagitia ab utrisq; dicūtur.de Or.157 b,Vt dicitur:id
est,ut aiūt.At.10 6 a,Ad summā dic M.Tulli, &c.Att.
247 a,Dic mihi,Antonius uult'ne,&c.Atti.246 a,&
247 b,Narro tibi,hæc loca uenusta sunt:id est,dico ti-
bi.At.26 b,Narra mihi:id est,dic mihi. Att.216 a,Sanè
bene narras.Att.24 b,Quod inter nos liceat dicere.de
Or.94 a,Nā quid ineptius est,quàm de dicēdo dicere?
& ib.Quid de illis dicat,quæ,&c.At.56 b,Dicere sen
tentiā de scripto.& I.A.225 a,et de Cl.168 b,& Ep.151
b.)(.Memoriter,& ex memoria.pro D.218 b,Quis a-
pud pop.Ro.de illius dignitate industrius?quis senatui
sæpius dixit?de Finib.130 b,Et si ea quæ adhuc dixisti,
quāuis ad ætatē rectè isto modo dicerētur. de D.110 a,
Dicēdū est igitur mihi ad ea quæ sūt à te dicta.I.A.205
a,Dixi ad ea omnia cōsules,de quib.retulistis.Aca.13 a,
Ad has oēs uisiones permulta dixit.de Le.176 b,Nisi hi
oēs multa ad ueritatē admirabilia dixissent.i.uera præ-
dixissent.At.216 a,Nō temerè dixit Hortēsius ad Quæ
storē,Trib.Mil.&c.pro Qu.5 a,Dicere causam de ca-
pite suo priore loco.pro Corn.56 b, Cum Qu. Metel-
lus causam de pecunijs repetundis diceret. de Clar. 171
b,Cato cōtra Galbam ad populum summa contentione
dixit.de Ora.117 b,Dicere causam contra aliquē apud

Centumuiros pro aliquo.de Clar.169 b, Dicitur etiam
C.Flaminius ad populum ualuisse dicendo.de Clar.or.
171 b,Metellus pro L.Cotta dixit, accusante Africano.
& 192 a,Sed in iudiciū ueniant,ad stantem iudicem di-
cant.de Opt.243 b,De re priuata ad unum iudicem di-
cere.I.V.162 a,Respondebat se ad recuperatores esse di
cturū.Or.202 b,Dicere:id est,eloqui.Tus.149 b,Dice-
re copiosè & ornatè de aliqua re.de Or. 97 a, Dicēdo
homines,ut dicant,efficere.& ib.Peruersè dicere homi
nes,peruersè dicendo cōsequi.Or.297 a, Aliud uidetur
oratio esse,aliud disputatio:nec idē loqui esse,quod di-
cere.Itē:Dicere nihil aliud est nisi omnes,aut certè ple
rasq; illuminare sentētias.de Cl.188 a,Dicere de aliqua
re proposita in utranq; partē.de Or.111 b, Dicere cau-
sas in foro.de Cl.168 b, Orare causam capitis.Ora.184
b,Dicere ex tēpore.I.V.129 a,Dicere aliquid ex supe-
riore loco.At.38 b,Dicere ex inferiore loco. Dicere di
ctū.l.Dictū.At.151 a,Volet Cæsar ut prætor dictatorem
dicat.I.V.106 b,& 107 a, Dicere diem operi faciēdo.
pro Fl.162 b,Doti Valeria pecuniam omnem suā dixe-
rat.& ibi.Quæcunq; sine tutore autore est dicta dos,
nulla est.Tus.213 b,Distinguunt illud etiam,ut sit libi-
do earum rerum,quæ dicuntur de quodam,aut quibus-
dam,quæ κατηγορήματα dialectici appellant:ut habe-
re diuitias,capere honores.

Dicrotum,ti.genus nauigij,biremis.At.73 b, ἄφρακτα
Rhodiorum,& dicrota Mitylenæorum habebam, &
aliquid ἐπίκωπον.Att.libr.16,Nam & ipse Domitius
bona planè habet dicrota.

Dictamus,mi.de N.51 b,Herba, quæ dictamus uocatur,
qua gustata,sagittæ excidere dicuntur ex corpore.

Dictator,oris.magister populi,ut Varro scribit. de Fin.
105 b,de Leg.185 b, Regio imperio duo sunto.& ibi de
dictatore,& magistro equitum multa.I.A,177 a,C.Cæ
sari dictatori perpetuo M.Antonius cōsul populi iussu
regnum detulit.pro Mil.106 b,Iter eo die Miloni erat
Lanuuium ad Flaminem prodendum,quòd erat dicta-
tor Lanuuij Milo. Att.151 a,Volet Cæsar ut Coss.roget
prætor,uel dictatorē dicat.At.248 a,Quinto filio ne-
gocium dedit Antonius,ut eū dictatorem efficeret. pro
Qu.Emisti bona Sex.Alpheni L.Sylla dictatore uen-
dente.At.151 a,Sylla potuit efficere ab interrege ut di-
ctator diceretur.Fr.327 b,Ad interregnum comitia ad-
ducta,rumor dictatoris iniucundus bonis.

Dictatorius,a,um.ut dictatorius gladius.pro Cl.43 a.

Dictata,quæ magistri pueris dictant.Qu.Fr.320 a,Med
in illum pueri omnes tanquam dictata perdiscant.Item:
Ista enim à uobis quasi dictata redduntur, quæ Epicu-
rus oscitans hallucinatus est.de Fi.108 b, Quæ quidem
res efficit,ne necesse sit ijsdem de rebus semper quasi di
ctata decantare.Tusc.108 b,Dionysius Stoicus multos
uersus admiscebat orationi, sed is quasi dictata nullo
delectu,nulla elegantia.de Fin.Nam ista uestra,&c.di-
ctata sunt.

Dictatura,turæ.dictatoris munus.I.A.153 b, Is dictatu-
ram,quæ uim iam regiæ potestatis obsederat, funditus
ex repub. sustulit.Offi.74 b, Quòd is paucos sibi dies
ad dictaturam gerendam addidisset.Qu.Fra.316 a,Erat
aliqua suspicio dictaturæ,nec ea quidem certa.

Dicteria, sunt breuiter, & acutè dicta, Græcis apo-

D phthegma-

phthegmata dicuntur. Macrobius.154. Aldi.l.Dictum.
Dictio, onis. phrasis, oratio, dicendi genus, actio, non uocabulum, aut uerbum unum. de Or.86 b, Græci sepofuerunt à cæteris dictionibus, hanc partem dicendi, quæ, &c. pro Qu.6 a, Totam causæ meæ dictionē in certas partes diuidā. pro Sest.11 b, Is mihi causæ dictionē denunciabat. de Or.90 b, Quæcunq; res inciderit, quæ sit dictione explicāda. de Or.97 a, Etiā si uehementißimè se in his subitis dictionibus exercuerit. & ibi. b, Eruēda deinde dictio est ex domestica exercitatione, & umbratili, &c. & 134 a, Genus facetiarum cum oratorijs dictionibus, tū urbanis sermonibus accōmodatū. de In. 46 b, Aut ab aliqua firmißima ratione nostræ dictionis incipiemus. de Ora.89 b, Fateor in forensibus causis magis aßiduè uersari hanc nostram dictionem.
Dictito, as. frequēter dico. de O.113 b, Ex numero eorū q causas dictitarūt. et pro D.216 b, Boni uiri dictitabant.
Dicto, ctas. dicere quæ alius excipiat. Att.111 a, Si scriberem ipse, lōgior epistola fuisset: sed dictaui propter lippitudinem. At.128 a, Mihi molestior lippitudo erat etiā quàm antè fuerat, dictare tamē hanc epistolam malui, quàm, &c. At.156 a, Eodē die epistolā dictaui, & pridie dederam mea manu longiorem. At.206 a, & 77 a, Non modò Tyroni dictare, sed ne ipse quidem auderem scribere. Qu.F.521 b, Hæc inter cœnam Tyroni dictaui. Att.37 b, Hæc ambulans dictaui recreandæ uoculæ causa. & 236 b, Hæc scripsi seu dictaui apposita secunda mensa. At.213 a, Ergo ego ne Tyroni quidem dictaui, qui totas periochas persequi solet, sed Spinteri syllabatim. de Fi.120 a, Regarem te, inquit, ut diceres pro me tu idem qui illis orationem dictauisses.
Dictum, cti. Off.21 a, Multaq; multorum facetè dicta, ut ea quæ à sene Catone sunt collecta, quæ uocant apophthegmata. pro Fl.161 a, Catonis est dictū, pedib. compensari pecuniam. Epi.16 a, Nullum me minimum dictum, non modò factum pro Cæsare intercesßit, quod ille non ita illustri gratia exceperit, ut ego eum mihi deuinctum putarem. de Or.129 a, Dicere enim, aiunt, Ennium, flammam à sapiente facilius ore in ardente opprimi, quàm bona dictata teneat. Hæc scilicet bona dicta, quæ salsa sint: nam ea dicta appellantur proprio iā nomine. de Or.131 b, Ne quotiescunq; potuerit dictum dici, necesse habeamus dicere. Ep.135 b, Acutè aut facetè dictum. de Or.140 a, Commodè ac breuiter, & acutè dictum. pro Pl.277 a, Vter nostrûm est cupidior dicti. In Ant.168 b, Sed materia facilis in te & in tuos dicta dicere. Epi.59 a, Ob dictum capite & fortunis oppugnari. pro Rab.Post.124 a, Ex dictis testium appellari. & 127 b, Dictis testium recitatis.
Diduco, cis. aperio, dispergo. Or.207 a, Cum autē diduxerat pugnum, & manum dilatauerat, palmæ illius similem eloquentiam dicebat esse. I.A. Ni parte ex aquilonis opacam pellere nubem Cœperit, & subitis auris diduxerit ara. de Orat.144 b, Riuus est diducta oratio, non fontibus. de In.68 a, Diducere aliqua in contrarias partes. & 61 b, Diduci ab aliquo id est, separari.
Diecula, æ. At.83 c, C.Iulius dieculam dixit. Item: Dieculam adderem.*
Dies, diei. lux, lucet. Att.53 b, Postridie in senatu, qui fuit dies Non. Septemb. de Orator.144 b, Inclinato iam in

postmeridianum tempus die. Att.29 a, Dies nullus erat Antij cum essem, quo die nō scirem, &c. At.238 a, Cum lætißimus ille ciuitati dies illuxisset. At.117 b, Diem ex die expectabam, ut statuerem quid esset faciendum. Att. 262 a, Pecuniam ad diē soluere. At.124 b, Alios non sol uere, aliorum diē nondum esse. I.A.177 a, Cum latronibus non solùm de die, sed etiam in diem uiuere. de Orat. 124 a, Si barbarū est in diem uiuere, nostra consilia in sempiternum tempus spectare debent. Tusc.234 b, Nos in diē uiuimus, &c. pro Qu.13 b, A' me nominis, quid inficiatus esset, diem petiuit. Att.64 b, Venit legi dies. At.158 b, Diem pecuniæ Idib. Decemb. esse. pro S.R.39 b, Opinor esse in lege, quam ad diem proscriptiones fi ant, nimirū Calend. Iunias pro Cec.291 a, & 88 b, Cecinna ad constitutam diem tempusq; uenit. Postq.203 a Neq; æquum est, tempore & die morā beneficij definire. pro Cæl.50 a, Dij nonnunquā præsentis fraudis pœnas in diē reseruāt. At.268 a, Emere aliquid in diem. de N.79 a, Dabis nobis aliquē diem ut contra ista dicamus. At. 91 a, Post diem tertium eius diei. Epi.112 b, Ad IIII Non. Septemb. dedi, cum ad eam diem, &c. I.V.97 b, bis. Cum ego diē in Siciliā inquirendi perexiguā postulauissem. I.V.82 b, Ex ea die ad hanc diem quæ fecisti in iudicium uoco. de Fi.59 b, Quibus eorum animi in ctes atq; dies exeduntur. Ep.3 a, Consumere diem altercatione. & 55 b, Ibiq; eum consumpsi diem. Postq.207 a, Qui dies totos de officio disserunt. At.108 a, Dies noctesq; torqueor. In Ver.253 b, Perpotare totos dies. de N.12 b, Et noctes, & dies. I.V.65 b, & de Cl.170 b, Dicere diē alicui. At.94 a, Paucos dies habebam reliquos annui muneris. de Ar.245 a, Diem dixisset, ut fecerat fecissem ut ei statim tertius à prætore dies diceretur. At.6 a, Tulliola tibi diē dat, sponsorē appellat. pro Do. 230 a, Cui dies dicta non est. I.V.109 b, Dicere diem operi faciundo. At.206 a. Multus sermo ad multum diē. Qu.Fr.302 b, Si diem nobis Clodius dixerit, tota Italia concurret. de Clar.172 a, Vnum quasi comperendinatus medium diem fuisse. At.213 a, Equidem credibile non est, quantum scribam die, quin etiam noctibus, nihil est enim somni. At.282 b, Etesiarum diebus aufer me in Italiam retulit. & 29 a, Nos in Formiano esse uolumus usq; ad pridie Non Maias: eò si ante eam diem non ueneris, Romæ te fortasse uidebo. I.V.117 a, Dies pro luce in genere muliebri, contra Vallam. I.C.105 b, & 116 b, Postera die, &c. Hesterna die, &c. Tus 251 a, Multa pri ma die, cū de ipsa morte quæreremus: non pauca etiam postero cum ageretur de dolore, sunt dicta de morte. de Cla.172 a, Socios illa die quæstione liberatos fuisse. At. 165 a, & 204 a, Vel una dies mihi erit utilis. Att.68 a, Q. Vt ea die manerem in Trebulano. pro Pomp.5 a, Qui una die, &c. I.A.187 a, Antonius diē edicti obire neglexit, & ante quartum calendarum Decembris distulit. pro Pl.280 b, O' reliquas omnes dies noctesq; quibus iste, &c. I.A.177 a, Quæ formido illa die? Off.63 b, bis. Inuitat Caninius postera die familiares suos. pro D.311 a, bis. Vter magistratus accuset intermissa die. de Diui. 191 b, Ea ipsa die domum ad uesperū rediit. de N.70 b, Mercurius cœlo patre, die matre natus. de Fi.88 a, Agere diem suum natalem. At.87 b, Ego diē statuo satis laxā. At.95 a, Mihi decesßiōis dies [illegible] obrepebat. Attic.

At.45 b, Dies autem non modò leuat luctum hunc, sed etiam auget. At.213 a, Equidem credibile non est quantū scribā die. Qu.F.307 b, Producta dies in IIII. Iduū Februarij. Qu.Fr.312 a, Si sibi cum populo dies agēdi essent exēpti. Qu.F.319 a, b, Antiquior dies in tuis fuerat ascripta literis quàm in Cæsaris. I.A.181 a, Heri quartus in circo dies ludorum Romanorum fuit. M.Antonius ad populum tulit, ut quintus præterea dies Cæsari tribueretur. de Am.97 b, Ex multis diebus, quos in uita celeberrimos lætißimosq; tulit. Att.66 a, Dare dies alicui. & 23 a, Dare operam alicui. & 3 b, Dare aures alicui. Topic.226 a, Vitium in dies crescit.
Differens, tis. dispar, dißimilis.)(. Congruens, similis. de Fat.141 b, Quid mirum est has dißimilitudines ex differentibus causis esse factas? de Or.100 b, Partes generis communione quadam similes, specie autem differentes. Or.203 b, Aliquid ab indisertis re, plus quàm opinione differens. de L.162 a, Ratio, &c. est communis, doctrina differens, discendi quidem facultate par. de L.193 b, Cū illis re congruentes, genere docendi paulum differētes.
Differentia, tiæ. dißimilitudo, discrimen, uarietas, distinctio, interuallum. Off.19 a, Qualis autem differentia sit honesti & decori, facilius intelligi quàm explanari potest. Off.22 b, Atq; hæc differētia naturarum tantam habet uim, ut, &c. de Fi.69 b, Qui nullam rerum differentiam esse duxerunt. de Fin.128 b, Ita fit ut quanta differētia est in principijs naturalibus, tāta sit in finibus bonorū malorumq; dißimilitudo. pro Cor.65 a, Sit hoc discrimē inter gratiosos ciues, atq; fortes, ut illi, etc. hi, &c.
Differo, fers. reijcio, detrudo, reseruo, sustineo, sustento, profero, extraho, produco, prorogo, morā interpono, tardo, procrastino, moror, celeritatē de causa detraho, cunctor. Epistol.69 b, Sin autem differs me in aliud tēpus, coràm tecum loquar. Epistol.19 a, Quare omnem hanc disputationem in aduentum tuum differo. de Pro. 71 b, Nec toties dilata res esset. Epistol.151 a, Itaque res dilata est in posterum. de Fi.106 b, Cum ego de hac noua lege uideam eodem die accusatori respondere, & tribus horis perorare, in hac me causa tempus dilaturū putas? Att.217 a, Differre rē in diem tertium. Epist. 153 a, Seruilius rogatus rem distulit. de Fin.106 a, Quarū cū una sit, qua mores conformari putātur, differo eam partem, &c. In Vat.34 b, Quod promulgasti misericordiæ nomine, ad crudelitatis tempus distulisti. I.A.187 a, Antonius diem edicti ante diem quartam Calendarum Decembris distulit. de Pro.74 b, Alij tēpus differebāt, alij, &c. pro D.147 b, In posterum inquit, diē distulit. I.V. 62 b, Differre uim doloris in posterū. Att.167 b, Distulimus omnino sermonem in posterum. de Or.110 a, Bonam sermonis partem in alium diem esse dilatam. Attic. 63 b, Res ab ijs à Calen. Iun. dilata est ad III. Nonarum Iun. Att.13 a, Comitia in VI. Calen. Sextilis dilata sunt. I. V.124 a, Transacto aut dilato iudicio. de N.63 a, Eodemq; etiam illa differemus. & ibi. In idem tēpus reseruabo. & Att.151 b, Reseruare in aliud tempus. Att.207 b, Proferre auctionem. At.285 a, Br. Vereor ne in breue tempus dilata sit abs te pernicies. Br.90 b, Si ea, quo die dixi sententiam, perfecta essent, & non in diem ex die dilata. At.154 b, Differre consilia in longinquum tēpus. pro S.R.22 b, Differre quotidie ac procrastinare aliquā

rem. Qu.Fr.308 a, Res in posterū dilata est, Clodius in Quirinalia produxit diē. Qu.Fr.310 b, Cætera præsenti sermoni reseruentur: hoc tamen non queo differre. de Or.193 a, Rem commouisti noua disputatione dignam, quam in aliud tempus differamus. Att.248 a, Quæ differs, ut mecū coràm, expectabo tabellarios. Att. 279 b, Ipsi magnopere autor fui ne differret tempus petitionis suæ. I.A.209 a, Venit tempus ita maturum, ut differri iā hora non poßit. pro Qu. 4 a, Differre uadimonium cū aliquo. I.A.218 b, Cum ille tempus differret, uirgula stātem circumscribit.
Differre, dißimilitudinem habere, dißimilem esse, interesse, abesse, distare, aliud esse, interuallum interiectū esse. Or.203 a, Poetæ quæstionem attulerunt, quid nam esset illud, quo ipsi differrent ab oratoribus. de In.37 b, Hoc genus causæ à superiore hoc differt, quòd in illo, &c. Off.19 b, In eo in quo natura hominis à reliquis animātibus differt. pro Cec.292 b, Quid hoc ab illo differt, ut ille cogatur, &c. ille non cogatur? & ibi. Vt ista re aliquid cum aliqua ex parte differre uideatur. pro Pomp. 6 a, Istorum aduentus in urbes non multum ab hostili expugnatione differt. de Orat.161 a, Inter doctum & rudem non multū differt in iudicando. de Nat. deor.17 a, Nihil inter deum & deū differt. In Anton.220 a, Statui tamen à uobis in tanta atrocitate temporis non differre uestitu. de Fat.141 b, Multaq; alia sunt quæ inter locum & locum differūt. de Cl.178 a, Aetates nostræ nihil, aut non ferè multum differunt. Orat. 214 b, Compositio ab utroque differt. & 202 b, Sed hoc differunt, quòd, &c. cōtra Rull.83 a, Quasi uerò paulum differat ager Campanus & Stellatis. Offic.39 a, Hæc est una res prorsus ut non multum differat inter summos & mediocres uiros. Top.223 a, Sed quid inter se differant, dicendum est. Or.207 b, Rhetorica & Dialectica hoc differunt inter se, quòd hæc, &c. illa autem, &c. & ibi. Zeno demonstrare solebat, quid inter has artes interesset: nam, &c. & ibi. Aliud uidetur oratio esse, aliud disputatio, nec idem loqui esse, quod dicere. Orat.117 a, Multi naturis differunt, uoluntate autem similes sunt inter se. pro Cec.296 b, Quod etiam si uerbo differre uideatur, re tamen est unum & idem, in omnibus causis ualebit. de Opt.243 a, A' perfecto quæ absunt, non genere differunt ut ab Actio Terentius, sed in eodem non sunt pares. & ibi. b, Oratores non generibus inter se, sed facultatibus differunt. de Or.145 b, In ea uirtute ferè melius à deteriore facultate magis, quā genere distinguitur. Tuscul. 214 a, Hæc quæ dico cogitatione quidem inter se differūt, re uerò copulata sunt. Off.20 a, Est autem quid differat in omni ratione habenda inter iusticiam & uerecundiam. I.V.64 a, At uide quid differat inter opinionem meam & tuam. de Nat.5 a, Aliqua inter se magnitudine, & quasi gradibus, nō genere differre. de In. 51 a, Cū genere idem sit, fit aliud, quod quadam parte & specie differat. de Fin.107 b, Peripatetici Academiciq; qui re consentientes, uocabulis differebant. de Fi.107 a, Virtutes omnes similes artium reliquarum, materia tantum ad meliorem partem & tractatione differunt. de Fi.116 b, Atq; Aristonis est explosa sententia dicentis nihil differre aliud ab alio, nec esse res ullas præter uirtutes, inter quas quicquā omnino interesset. & 97 a, Sed eæ de

Universidad de Deusto Biblioteca

Universidad de Deusto Biblioteca

finitiones paulum oppidò inter se differunt. de In. 81 a, & 57 b, Deinde quid res cum re differat, demonstrabitur, ut nō idem uideatur de utraq; existimari oportere. de In.51 a, Occasio cum tempore hoc differt: nam genere quidem utrumque idem esse intelligitur: uerùm, &c. Top.223 b, Differre, distare.)(.Idem ualere.l.Dissimilitudo. Hæc res hanc habet dissimilitudinem ab illa, quòd, &c. Hoc ab illo longè abest.l.Absum.

Differt, bat. aliud est & aliud, distat, interest, abest, refert. de Di.124 a, Solebat ex me Deiotarus percontari augurij nostri disciplinam, & ego illius: dij immortales quātum differebat, ut quædam etiam essent contraria. de Diuin.128 b, Quid inter Aethiopes & Syros differebat corporibus, animis, &c. Offi.66 a, Malitia, quæ uult uideri se esse prudentiā, sed abest ab ea, distatq; plurimùm.

Difficilè, difficulter. de In.83 b, Difficilè fieri id dicimus, quod, &c.

Difficilis, le. laboriosus, operosus, difficilis factu, habens multum difficultatis & laboris, magnus, arduus, spissus, habens difficultatem, in quo multum est negocij uel operis, difficilis ad faciendum, in labore multo positus. pro Pl. 256 b, Sed mihi in hac causa facili & explicata, perdifficilis & lubrica defensionis ratio proponitur. de L. 190 b, Dicam Attice, & uersabor in re difficili, ac multum & sæpe quæsita. I.V.60 b, Intelligo quàm scopuloso difficiliq; loco uerser. de N. Difficile factu est, me id sentire quod tu uelis. de Vn. 201 b, Difficillimè factu est, à dijs ortis fidem non habere. Ep.6 a, Quod scire uis qua quisq; in te fide sit & uoluntate, difficile dictu est de singulis: unū illud audeo, &c. de N.79 a, Natura deorum obscura est, & difficiles explicatus habet. Off.13 b, Sed quo difficilius, hoc præclarius. Off.4 a, Res difficiles & obscuræ. de In. 82 b, Res arduæ ac difficiles. de Or.207 a, Contortas res & difficiles perdiscere. de In. 78 b, Nec fuisse ei graue, nec difficile eam causam excipere, si, &c. de L.179 b, Quo plura & difficiliora scire uideatur. Tus.174 a, & 178 a, Quos enumerare magnū est, ita sunt multi. Att.159 a, Magnum opus est. de Or. 115 a, Magnum opus est, atq; haud sciam, an de humanis operibus longè maximū, dicere, &c. & ib. Non mihi minus operis uidetur, dicere, &c. At.142 b, Res difficiles ad iudicādum. Off.25 a, Hoc difficile est ad loquēdū. Qu.Fr.296 a, Hoc in labore multū positum est. de Ora. 117 b, Nihil est negocij, causam hanc cognoscere. & ib. Causæ in quibus plusculum negocij est. Ora.106 a, Vsq; eò difficiles & morosi sumus, ut, &c. de N. 74, Parens illepidus, & in liberos difficilis. de Sen.78 b, Senes moderati nec difficiles, nec inhumani, tolerabilē agunt senectutem. I.A.201 b, D.Bruti opera difficilimo reipublicæ tēpore esse subuentum. I.A.203 a, b, Summo & difficilimo Reipub. tempore. pro Pomp.15 b, Exercitum difficili reip. tempore conficere. pro Cec.287 a, Temporibus illis difficillimis solutionis.

Difficiliter, difficulter. Ac.13 b, Vt difficiliter à uero internoscatur. ibi. Vt difficiliter internosci possit.

Difficultas, tis. labor, angustiæ, asperitas. Top. 229 a, Quæ fieri sine summa difficultate nō possunt. Ep. 47 a, Nihil cōstrui potest, quod nō incurrat in magnam aliquam difficultatem. de Fa.148 a, Dum autem uerbis utitur suis, delabitur in eas difficultates, ut necessitatem fati confirmet inuitus. de D.102 a, Sed difficultas laborq; discendi disertam negligētiam reddidit. pro Cl.18 a, Res habens multum difficultatis & laboris. Qu. Fr. 296 a, Atq; huic tuæ uoluntati ac diligentiæ difficultatem afferunt publicani. ad Her.19 a, & Att.216 a, Sed si Plancus festinat, tum haberes difficultatem. & de Cl.167 a, Hæc ars magnam habet difficultatem. de Or.94 b, Vt quisq; optimè dicit, ita maximè dicēdi difficultatē pertimescit. de Or. 86 a, Incredilis rei magnitudo atq; difficultas. I.V.61 a, Propter magnitudinem rerum ac difficultatē. At.120 b, In utraq; enim re summa difficultas erit, summus animi dolor. de N.34 b, Ea difficultas induxit imperitos ut errarent. pro Mur.128 a, Seruius multorum difficultatē exorbuit. de In.52 b, Non rei solùm magna utilitas est, sed præcipiendi quoque summa difficultas. pro Quin.2 a, Tot tantisq; difficultatibus affectus atq; afflictus. I.C.100 a, Quæ ad domesticam tuam difficultatem ac turpitudinem pertinēt. Antequàm.194 a, Si eundem in cæterorum periculis haberemus animū, quem in nostris difficultatibus. I.V.246 a, Summa in difficultate nauium. & ibid. Nullis populi Romani difficultatibus. de Or.91 b, Propter nauigādi difficultatem. I.V.91 a, Difficultas uecturæ. I.V.123, Et simul ostendit se in summa difficultate numaria esse. & ibi. Expositis suis difficultatibus, &c. de Pro.78 a, Tristissimum tempus. I.A.220 a, In tanta atrocitate temporis tantaq; perturbatione rerum. pro Cor.61 b, Duris quondam temporibus Reipublicæ. & 59 a, In periculis & asperis tēporibus. I.P.80 a, Impeditus reip. temporibus. pro Cor.67 b, In angustijs ærarij. pro Sest.23 b, Domesticis malis impeditus.

Difficulter, difficiliter, difficilè, ægrè, uix, tristius, durius. de In.83 b, Atq; in his omnibus quid difficulter fieri, & quid facilè fieri possit, oportet considerare.

Diffidenter. pro Cl.18 a, Timidè & diffidenter aliquid facere.

Diffidentia, tiæ.)(.Fidentia. Tuscul.229 b, Metus est diffidentia expectati mali. de In.82 a, & b, Fidentiæ contrarium est diffidentia, & ea re uitium est. Audaciæ non contrarium, sed appositum est, ac propinquum, & tamen uitium est.

Diffido, dis. diffisus sum, quasi despero. Qu.Fr.290 a, Tanta adhibebatur à nobis diligentia, ut rem posse confici non diffiderem. de D.91 b, Eudemus ita grauiter æger fuit, ut omnes medici diffiderēt. Antequàm.194 a, Quis est qui non sibi ac suis diffidat fortunis. pro Mur. 14 b, Vidésne tu illum tristem, demissum? iacet, diffidit, abiecit hastas. de Fi.82 b, Qui autem diffidit perpetuitati bonorum, timeat necesse est. pro Clu.30 b, Is certè potius qui sibi alia ratione diffideret, quàm is qui omni ratione confideret. pro Pomp.8 a, Aliquem fugientem excipere, diffidentem rebus suis confirmare, afflictum erigere, perditum recreare. Att.286 b, Te hortor ne defatigere, neu diffidas semper in præsentibus malis prohibendis. pro Qu. 14 a, Diffido me posse in hac causa cōsistere. Acad.3 a, Inuenire se posse, quod cuperēt, diffisi sunt. Or. 197 a, Experire id nobis, quod te assequi posse diffidas. Qu.Fr.327 b, Si ille dictator sit factus, penè diffidit. Or. 205 b, Eloquentia, quam omnes se assequi posse diffiderent. At.247 a, Quo die audiui, &c. subdiffidere cœpi. de Pro.77 a, Diffidere sibi. Att.201 a, de Othone diffido.

do. I.P.98 b, Diffidens & desperans rebus suis. de Pro. 77 a, Sed homines diffisi sunt ipsi sibi. de D.110 a, Nihil affirmabo, quæram omnia, dubitans plerunq; & mihi ipse diffidens. Ep.23 a, Parthos times, quòd diffidis copijs nostris. Tusc.228 b, Huic incipio sententiæ diffidere. Sulp. Epi.51 a, Plura me ad te de hac re scribere pudet, ne uidear prudentiæ tuæ diffidere.

Diffindo, dis. findo, diuido. de Vn.199 a, Hanc igitur omnem coniunctionem duplicem in longitudinem diffidit. de D.85 a, Saxum diffissum.

Diffisus, a, um. pro Mur.139 a, Ego quoq; diffisus ingenio meo, quæsiui adiumenta doctrinæ.

Diffiteor, eris. nego, inficior. Epist.148 a, Ita nunquam diffitebor, me, &c. Plancij.

Diffluo, is. liquesco, abundo, fluo. de Offi.21 b, Turpe est diffluere luxuria. de Or.154 b, Græci diffluentes ocio. de Clar. or.194 b, Fluuium extra ripas diffluentem coercere.

Diffugio, gis. huc illuc fugio, dilabor. I.A.181 a, Omnes metu perterriti repentè diffugiunt. & Offic.75 a, pro Do.214 a, Ministros partim amissis gladijs, partim ereptis diffugisse. Epist.241 a, Diffugiunt qui sunt metu oblato.

Diffundo, dis. dispergo, dissipo, mano. de Na.54 a, Sanguis per uenas in omne corpus diffunditur. & 31 a, Glacies calore liquefacta et dilapsa diffunditur. de Am.105 b, Virtus ex bonis amicis quasi diffunditur, & incōmodis contrahitur. de Fi.88 b, Error tā longè lateq; diffusus. de Or.10 a, Latè diffundi. Off.50 a, Latius manare. de Or.121 b, Ius ciuile, quod nunc diffusum & dissipatū est, cogere, & ad artē redigere. de Fi.69 b, Quibus uinū diffusum è pleno sit œnophoro. pro Sest. 23 a, Numerus optimatium latè & uariè diffusus est. pro Cor. 37 a, Cn. Pomp. latè longeq; diffusa laus. de N.45 a, Sol diem efficit toto cœlo luce diffusa. de Di.97 a, Dij uim suam longè lateq; diffundunt. de Se.87 b, Terra semen tepefactum complexu suo diffundit. de Leg.162 b, Hæc beneuolentia tam latè longeq; diffusa. de Or.87 a, Platanus ad opacandum aliquem locum patulis diffusa ramis.

Diffusè, dispersè. de Inuen.60 a, Res dispersè & diffusè dictæ.

Diffusus, a, um. sparsus. de Or.161 b, Color diffusus sanguine. de Or.100 b, Quæ ignota quondam omnibus et diffusa latè uidebantur. de Or.160 a, Dithyrambi membra & pedes sunt in omni locupleti oratione diffusa.

Digamma, F. litera. At.144 a, Deli tuū digamma uideram: id est, Formianum uillam, ut quidam intelligunt, quod ab F. litera id nomen incipiat quæ digamma Aeolicum uocatur. Ego uerò, Digramma lego, ut Digramma sit codex in quem soleret Atticus & fructus agrorum, & impensas referre.

Digero, ris. concoquo, mitifico, diuido. Att. 65 a, Stomachus concaluit, ut digerat multa cruda facilius. I.V.88 a, Habeo istius tabulas omnes, quas diligentissimè legi atq; digessi. pro R.P. 126 a, Demetrius remp. Athenis optimè digessit. Qu.F.315 a, Facies scilicet, ut mea mandata digeras, persequare, conficias. de Or.100 b, & 116 b, Si quis omne ius ciuile in genera digerat, quæ perpauca sunt: id est, distribuat. de In.52 b, Qui quid cuiq; conueniat ex hac copia digeremus.

Digestio, onis. I.A.198 a, Vt digestio potius, quàm declamatio uideretur. de Or.162 a, Digestio quæ exornatio est, ea est partitio.

Digestus, a, um. de Or.100 b, Nulli fuerunt, qui illa artificiosè digesta generatim componerent. pro Qu.46 a, Vtrùm cætera nomina in codicem digesta habes?

Digitus, ti. pro Cæl.43 a, Aliquid primoribus labris gustare, & extremis (ut dicunt) digitis attingere. Att.103 a, Mihi certum est, ab honestissima sententia digitum nusquam. I.V.207 a, Neq; ab argento digitum discedere. Qu. de Pet.210 b, Sed ut commonstrarem, & digitum, ut fieri solet, ad fontes intenderem. I.V.104 b, Tollit digitum Iunius Patruus. Para.120 b, Digitis peccata dimetiri. de Fi.36 a, Extendere digitos, aduersamq; manum ostendere.)(.Paulùm constringere, uel planè comprimere digitos, pugnumq; facere.

Digladior, aris. decerto. Off.6 b, Philosophi ea, quæ pleriq; uehementer expetunt, & de quibus inter se digladiari solent, contemnunt. & de Leg.188 a, Tusc.219 a, Digladientur illi per me licet, &c.

Dignatio, onis. dignitas. At.163 a, Et si meus quidem est fortior, eoq; ipso uehementius commouet, nec quicquā nisi de dignatione laborat.

Dignè, pro dignitate. pro S.R.24 a, Postquam.208 a, Quis de tali ciue satis dignè unquam loquetur. Ep.187 a, Is omnium iudicio dignè ac meretur commendatus est. Sen.77 b, Philosophia nunquam satis dignè laudari potest.

Dignitas, tis. honestas, honor, gradus, gradus dignitatis, gradus honoris, amplitudo, splendor, locus, decus, ornamentum, pulchritudo uirilis, forma uirilis, liberalis species.)(.Indignitas. de In.83 a, Dignitas est alicuius honesta autoritas, quæ & cultu, & honore, & uerecūdia digna est. de O.123 b, Maiestas est amplitudo et dignitas ciuitatis. I.C.120 a, Sicut ipsius dignitas, & maiorū eius amplitudo postulabat. Epist.39 b, Tua dignitas atq; amplitudo mihi cara est. pro Fl. Apud quem omnes gradus dignitatis tuæ retinuisti. pro Syl.167 b, Quorū ego opera illū in locū atq; in hanc celsissimā sedem dignitatis atq; honoris ascendi. Ep.146 b, Adeptus es amplissimos dignitatis gradus. pro Pla.265 b, Tenere summū gradū & dignitatis, & gratiæ in aliquo loco. Epi. 150 b, Dignitatē tuā & esse iā, & futurā amplissimam intelligo. Of.25 a, Ciuitatis dignitatem et decus sustinere. pro Do.232 a, Facti alicuius egregij splendorem uerbis dignitatemq; retinere. pro Dom.213 b, Hi tales uiri qui non solùm consilijs suis, sed etiā specie ipsa reipub. dignitatem sustinent. pro Fl.151 b, In imperio atq; in publica dignitate omnia ad splendorē gloriamq; reuocanda sunt. Item: Summam uideo esse in te dignitatē generis, integritatis, industriæ, cæterorumq; ornamentorū omnium. pro Mu.128 b, Summa est in utroq; honestas, summa dignitas. Qu.F.299 b, Species tā gratiosi liberti aut serui, dignitatē nullam habere potest. Ora.210 a, At dignitatē docere non habet. pro Mu.129 a, Ars militaris admirabilem dignitatē habet. pro Mur.131 a, Duæ sunt artes, quæ possent locare homines in amplissimo gradu ciuitatis. I.A.155 b, Aliquis in amplissimo dignitatis gradu locatus. pro Mu.137 a, Qui ex cōmunis maio-

Universidad de Deusto
Biblioteca

rum suorum honoribus unum ascendere gradu dignitatis conatus est. de Am. 97 b, Vt ex tam alto dignitatis gradu ad superos uideatur peruenisse. de Ora. 139 a, In suadēdo nihil optabilius quàm dignitas: id est, honestas. Of. 14 a, Vt nihil à dignitate sapientis discedas. de Or. 121 a, Ac si quid affert præterea hominis aut dignitas aut indignitas, extra causam est. Ora. 125 a, Seruare dignitatem suam parcendo aduersarijs. Ep. 57 a, Ego si dignitas est bene sentire de repub. & bonis uiris probare quid sentias, obtineo pristinam dignitatē meā: sin amīē in eo dignitas est, quod sentias aut re efficere, aut deniq; libera oratione defendere, ne uestigium quidem ullum est reliquum nobis dignitatis. Of. 14 b, Tranquillitas animi affert dignitatem. Qu.F. 218 a, & de Or. 159 b, Pauimenta porticus summam dignitatē habebant. de Ar. 253 b, Sed habet ea molestia quandam dignitatem. Att. 126 a, Tenendam hanc oram puto, quæ dignitatem & opportunitatem habet. de Am. 97 b, Is qui cum dignitate est. de Am. 104 a, Etenim eo loco locati sum⁹, &c. In altiorem locum ascendere. l. Ascendo. pro Syl. 167 a, Dignitatis suæ splendorem obtinere. de Pro. 74 b, Dignitate uerborum & bonos Cæsaris laudi concessus est. Tus. 237 a, Ergo etiam dignitas ei tribuenda est.

Dignitas, *pro pulchritudine, forma & liberali specie.* Off. 26 a, Venustatem muliebrē dicere debemus, dignitatem uirilem. de Inu. 62 b, Quare qua sint illæ uirgines dignitate præditæ, potes ex his suspicari. de Ora. 96 b, Agere cum dignitate & uenustate. Offi. 21 b, In formis alijs dignitas inest, alijs uenustas. de In. 62 a, b, Pueri magna præditi dignitate. Of. 28 b, Vt ea quæ pertinent ad liberalem speciem & dignitatem moderanda sint. Off. 26 b, Formæ dignitas coloris bonitate tuenda est, color exercitationibus corporis. ad Her. 28 a, Sententiarum exornatio est, quæ non in uerbis, sed in ipsis rebus quādam habet dignitatem. ad Her. 20 b, Dignitas est oratio, cum aliqua grauitate & uocis remissione.

Dignor, *is. tribuo, dignū habeo uel existimo.* de In. 76 b, Qui ob egregiam uirtutem tali honore dignati sunt. de In. 82 b, Obseruantia est per quā homines aliqua dignitate antecedentes cultu quodam & honore dignantur. de Or. 145 a, Res dissimiles inter se, quæ tamē consimili laude dignētur. Ac. 45 b, Quæ autē secundū naturā essent, ea sumēda, et quadā æstimatiōe dignāda docebat.

Digno, *as. pro dignor. In Ar. Aeterno cunctas æuo qui nomine dignant.*

Dignus, *a, um. honestus, dignitate præditus, plenus dignitatis, habens dignitatē, qui cum dignitate est, idoneus, egregius, summum dignitatis gradum tenens. pro Arc. 286 b, Omnes eum cognitione et hospitio dignum putauerunt. de Ar. 259 b, Deiotarus sæpe senatu reguli nomine dignus existimatus est. At. 133 a, Suscipe curam et cogitationem dignissimam tuæ uirtutis, ut, &c. de Ar. 256 b, Et hūc unū esse in hac ciuitate dignū huius imperij dicit. de Pet. 205 a, Nō potest qui dignus habetur patronus consulariū, indignus cōsulatu putari. pro Q. 17 b, Qui mœror dignus inueniri in calamitate tanta potest? Att. 14 a, Quid docto homine & amico dignum fuerit: id est, qd docto homini conueniens fuerit. de D. 104, Quod non decorum est, nec dijs dignum. l. A. 210 a, Quo nomine dignus est nemo, nisi qui tanti honoris*

Dijudico, *as. discerno, distinguo, discepto. de Orat. 61 a,* Omnes tacito quodam sensu quæ recta ac prauа dijudicant. de Pet. 210 b, 211 a, Quibus rebus beneuolus & simulator dijudicari possint. Ep. 135 b, Non facilè dijudicatur amor uerus & fictus. de Le. 165 a, Honesta & turpia, natura, non opinione dijudicanda sunt. de Ora. 118 b, 119 a, aut nunquam dijudicari poterit, aut uita dijudicabitur. Offic. 55 b, Vt sine ullo errore dijudicare possimus. Par. 242 b, Vera à falsis dijudicare & distinguere. Acad. 27 a, Nec habent istam artem, qua uera & falsa dijudicent. de Fi. 91 a, Attendes igitur ut soles, & eā cōtrouersiam dijudicabis, quæ, &c. Tus. 153 a, Vtrum igitur inter has sententias dijudicari malumus? an ad propositum redire? pro Cec. 294 a, Qui tam callidè uerbis controuersias, non æquitate dijudicas. & ibid. Iura non utilitate communi, sed literis exprimis. pro Qu. 7 b, De controuersijs uelut dijudicari. Off. 65 a, Rectè dijudicare aliquid id est, de eo sententiam ferre.

Dijungo, *gis. disiungo. Attic. 99 b, Dijungere me ab illo uolo. de Di. lib. 2, Inuenta dijungere.*

Dijunctior. *remotior. At. lib. 12, Totum est aliud posteaquam sum à te dijunctior.*

Dilabor, *ris. diffugio. de Leg. 170 b, Fibrenus diuisus in duas partes, rapideq; dilapsus, citò in unum confluit. I. A. 173 a, Malè parta, malè dilabuntur. Off. 50 a, Præclarissimè constituta resp. dilapsa est. de Nat. 31 a, Glaciem calore liquefactam & dilapsam diffundi. ad Her. 29 b, Vti simul ac fortuna dilapsa est, deuolant omnes. Off. 21 a, Ne elati uoluptate in aliquam turpitudinem dilabamur. de In. 71 a, In relationem criminis dilabi. Tusc. 211 a, Sed intento opus est animo, ne omnia dilabantur, si unum aliquid effugerit. I. A. 248 a, Sunt alij plures fortasse, sed mea memoria dilabuntur.*

Dilacero, *as. de N. 7 b, Distractione humanorum animorum discerpi & dilacerari deum.*

Dilanio, *as. discerpo. pro Mil. 108 a, Te cadauer P. Clodij nocturnis canibus dilaniandum reliquisti.*

Dilapido, *as. dissipo, dissipo, decoquo, consumo. Off. 329 b, M. Antonius publicam dilapidabat pecuniam, ærariū exhauriebat, minuebat uectigalia.*

Dilargior, *iris. contrà Rul. 82 a, L. Sylla, qui omnia sine ulla religione, quibus uoluit dilargitus est.*

Dilatatus, *a, um. de Cla. 194 a, Illa iusta eloquentia, quā disiecticam dilatatam esse putant.*

Dilatio, *onis. prolatio, mora, retardatio, procrastinatio. I. A. 183 b, Quæ est igitur expectatio? aut quæ uel mimima dilatio tēporis? pro Pom. 4 a, Dilatio comitiorum. Dilato, as. collato, latè explico, propago. (. Coangusto, coarcto, angustè refercio. pro Fl. 148 b, Sed nō dilatabo orationem meam, etenim posset esse infinita. de So. 130 b, Vestrā gloria quantis in angustijs se dilatari uult. Of. 15 b, Quorū rebus gestis imperium Lacedæmoniorum dilatatum putatur. de F. 100 b, & Ac. a. 11 b, Vtrūq; eorum fundi quodammodo & quasi dilatati putant. de L. 190 b, Hæc lex dilataia in ordinem cunctum, eo angustiari etiam potest. Par. 116 a, Cato nullum sequitur florem orationis, neq; dilatat argumentum, sed, &c. de N. bat. Or. 207 a, Dilatare manum. de Cl. 188 b, Dilatare literas. de N. 53 a, Dilatari.).(. Cōtrahi, cōprimi. de N. 64 a, Istum enim locum illa uetus Zenonis breuis cōclusio dilatauit. Par. 231 a, Ex uerbo dilatare orationem.).(. Ex uerbo contrahere. Or. 215 a, Angusta quædam atq; concisa, & alia est collatata, & diffusa oratio.*

Dilaudo, *as. prædico. At. 91 b, Libri, quos tu dilaudas. et 92 b.*

Diligens, *tis. attentus, sedulus, diligentiam adhibens, assiduus. l. V. 102 a, Qui in re aduentitia & hæreditaria tā diligens & attentus esset. pro Plan. 259 a, M. Laterensis homo studiosissimus, & diligentissimus seduris meæ. de D. 100, Cares in ostentis animaduertendis diligentes fuerunt. l. V. 138 b, Homo nauus & industrius, experientissimus & diligentissimus arator. pro Cæl. 53 a, Qu. Pompeius castissimus uir æq; omnis officij diligentissimus. Qu.F. Diligentissimus omnium in promerendo, ut sibi magni honores haberentur. 204 a, Quædā etiam negligentia est diligens. At. 197 b, Medici assiduitas, & tota domus in omni genere diligens. de Ora. 134 a, Non amo nimium diligentes. dictum Africani censoris. l. C. 101 a, Quem tu ad custodiendum te diligentissimum fore putasti. de O. 97 a, Assidua diligens scriptura. At. 70 b, Literas Pontino de omnibus rebus diligentes dabis. de In. 82 b, Tribuere alicui diligentē cultū. de N. 46 a, A' deligendo diligens. pro Qu. 2 a, b, C. Quintius sanè suarum rerum paterfamilias & prudens, & attentus.*

Diligenter, *accuratè, exquisitè, studiosè, magna cū cura & diligentia. At. 262 b, Studiosè diligenterq; curare aliquid. Ep. 81 a, Liber tuus & legitur à me diligenter, & custoditur diligentissimè. I. A. 160 a, Et sum à uobis benignè ac diligenter auditus. de D. 81 b, Diligenter etiam atq; etiam facere aliquid. de Cl. 172 a, Iterum multò diligentius meliusq; dixit.*

Diligentia, *tiæ. assiduitas, sedulitas. Attic. 31 a, Terentiæ pergrata est assiduitas tua & diligētia. de Am. 113 a, Omnis in hac re habenda ratio & diligentia est, ut, &c. de Or. 122 a, Diligētia cùm omnib. in rebus, tum in causis defendendis plurimùm ualet: hæc præcipuè colenda est nobis, hæc semper adhibenda, hæc nihil est quod nō assequatur. & ibi. Reliqua quæ sunt in cura, attentione animi, cogitatione, uigilantia, labore, complectar uno uerbo, quo sæpe iam usi sumus, diligentia, qua una uirtute reliquæ uirtutes omnes cōtinentur. de Of. 21 a, Excitāda est animaduersio et diligētia, ut ne qd temerè ac fortuitò, inconsideratè negligenterq; agamus. pro Mu. 144 b, Mea summa & uobis cognita in remp. diligētia. Top. 221 b, Vt mea diligentia mā latorū tuorū, te quoq; ad memoriam rerum nostrarum excitarē. de Or. 108 a, Demosthenes impedimēta naturæ diligētia industriaq; superauit. de Inu. 56 a, Magna cum cura & diligentia scribere aliquid. ad Her. 30 b, Diligentia cōparat diuitias, negligentia corrūpit animū. & 32 a, Diligentia est accurata conseruatio suorum. Ep. 14 a, Conferre diligentiā ad aliquā rem. Of. 28 a, Domus finis est usus, ad quem accommodanda est ædificādi descriptio, & tamē adhibenda dignitatis commoditatisq; diligentia.*

Diligo, *gis, amo, charum habeo. pro Cor. 67 a, Vt eos diligitis & charos habetis, sic, &c. Epi. 11 a, Et eum non solùm beneficio, sed amore etiam et perpetuo quodam iudicio meo diligebam. & 181 a, Dilexi te quo die cognoui, meq; à te dilegi iudicaui. p Co. 68 a, Fidē eius est*

Universidad de Deusto Biblioteca

complexus,officia obseruantiamq; dilexit.de N.13 a,Te ab eo mirificè diligi intelligebam.Epi.74 b,& 168 b, Quos ego ambos unicè diligo.pro Pl.264 b,Hic ab illo dilectus est.Att.197 b,Tuam quidem & in agendis nostris rebus,& in consilijs ineundis,mihiq; dandis,in ipsis literis,quas mittis,beneuolentiam,diligentiã,prudentiam mirificè diligo.de Le.185 a,Colere & diligere aliquem.pro Qu.R.45 b,Vsq; eo ne te diligis, & magnificè circumspicis,ut ita petas? Ep.57 b,Qui me admodum diligunt.& 31 a,Valde hominem diligo. Epist. 133 a,Tantum accessit,ut mihi nunc deniq; amare uidear,antè dilexisse.Ep.222 a,Vt scires eum non à me diligi solùm,sed etiam amari.

Dilorico,as.discindo,aperio.de Or.119 b,Qui in causa peroranda non dubitauit excitare reum consularem, et eius diloricare tunicam.

Dilucescit,bat.lucescit,lucere incipit. I.C.112 a,Ipsi ad me,cum iam dilucesceret, deducuntur.I.A.240 a,Discussa est illa caligo,quam paulo antè dixi, diluxit,patet,uidemus omnia.

Dilucidè,lucidè,perspicuè,clarè,apertè. In Va.Mea lex dilucidè uetat.& Ora.294 a,Dilucidè planeq; dicere. de Or.96 b,Planè & dilucidè loqui.de D.104 b,Quæ est à te explicata dilucidè.

Dilucido,as.declaro.ad Her.17 b,Nam quod in docendo rei dilucidandæ causa dolum appellauimus,id in dicendo honestius consilium appellabimus.

Dilucidus,a,um.apertus,euidens.Or.198 b,Contra tenues,acuti,omnia docentes,dilucidiora non ampliora facientes.de In.48 b, Ac uerbis quoq; dilucidis utendum est.ad Her.3 b,Quò breuior,eò dilucidior erit narratio.& 35 a,Perspicua & dilucida expositio.

Diluculo.summo manè.At.259 b, VI Iduum cum ante lucem surrexissem,ueni diluculo ad pontem Tiretium, qui est Minuturnis.pro S.R.21 b,Primo diluculo nuncius hic Ameriam uenit.

Diluo,is.confuto, abstergo.pro S.R.25 a, Ego qua rationeres tam leues infirmem ac diluam, reperire non possum.pro Mil.115 a,Mors P.Clodij,de qua,si nollem diluere crimen,ut dilui:tamẽ,etc.pro Cæl.44 b,Quæ tu diluas oportet, & falsa esse doceas.I.V.251 a,& de Cl.190 b,Diluere crimina aduersariorum.de In.78 a, Diluere,quæ cõtrà dici possunt.ad Her.13 b,Alterutra pars diluitur.ad Her.20 a,& de Inu.57 a,Diluere contrarias argumentationes.ad Her.35 a,Diluere crimina.)(.Inferre crimina.Tus.198 a,Quæ cogitatio una maximè omnes molestias extenuat & diluit.

Dimano,as.profluo.pro Cæl.38 b,Mens hic forensis labor uitæq; ratio dimanauit ad æstimationem hominũ paulò latius,commendatione ac iudicio meorum.

Dimensio,onis.Tus.160 a,In illo libro pusionem quendam Socrates interrogat geometrica quædam,de dimensione quadrati.

Dimetatus,ta.dimensus.de N.57 b,Eorum enim cursus dimetati,maturitates temporum,& uarietates,mutationesq; cognouimus.

Dimetior,ris,dimensus sum.metior,digero.de Se.89 b, Atqui ego ista sum dimensus,mei sunt ordines,mea descriptio. et ibi.A' quo essent illa dimẽsa atq; descripta. itẽ.De syllabis propemodũ dinumerandis & dimetiẽdis

loquemur.de Se.87 a,Studiũ dimetiendi penè cœli atq; terræ.Par.120 b,Dimetiri peccata digitis,aut uersus pedib.O.215 a,Quẽ dimensa ratio docuit quid acciderit.

Dimicatio,onis.discrimẽ,contentio.Or.201 a,Sed hæc ludorum atq; pompæ,nos autem iam in aciem dimicationemq; ueniamus.pro Pl.265 b,In extremo discrimine ac dimicatione fortunæ,uel fortunarum.pro Syl.181 a,Si qua subeunda dimicatio erit.pro Plan.275 b,Is nec inimicitias,nec uitæ dimicationes pro me sibi defugiendas putauit.pro Cor.56 a,Talis eius in rempub.nostram labor,assiduitas,dimicatio.

Dimico,as.confligo.de Na.27 a,Cum A.Posthumius cũ Octauio Manilio prælio dimicaret. pro Arc.198 a,& 191 a,Qui de uita,gloriæ causa dimicant.Atti.131 a,Vt de omnib.fortunis reip.dimicem.& 102 a,De sua potentia dimicant homines periculo ciuitatis. Off.8 b,Cum Pyrrho de imperio dimicabatur.pro Sest.3 a,Rei de capite dimicantes.Ep.80 b,Alteri dimicant,alteri uictorem timent.Tus.218 a,Conuenit dimicare pro patria.

Dimidiatus,a,um.medius.I.V.34 b,Exemit ex anno unum dimidiatumq; mensem.Tus.282 b,Ferre plus dimidiati mensis cibaria.Tus.241 a,Apparebat epigramma exesis posteriorib. partib.uersiculorũ, dimidiatis ferè.

Dimidius,a,um.Epist.217 a,Hæres ex parte dimidia & tertia est Capito,in sextante alij.pro Dom.220 b,Itaq; populus Rom.neq; Salios habebit,neq; ex parte dimidia reliquos sacerdotes.de N.46 b, Luna maior quàm dimidia pars terræ.pro Do.236 b,Is emit domum propè dimidio carius quàm æstimabat.At.143 a,Rectè non credis de numero militum,dimidio plus scripsit Clodius. I.V.164 b,Addicitur medimnis MM.dimidio ferè pluris quàm anno superiore.Attic.214 b,Ambulatiuncula propè dimidio minoris constabit illo loco. pro Fl.364 a, Habebat iste quosdã discipulos,quos dimidio redderet & stultiores quàm acceperat. pro Qu.R.50 a,Tu istum me Flauio decidisti,utrùm pro dimidia parte,an pro toto. At.171 a,Ex ea pecunia partem dimidiã ferè cogita. I.V.156 a,Emptores accederent ad dimidias partes emendas.bis.& 173 a,Cũ ex eo agro dimidio plus abstulerit,quàm pop.Rom.miserit.I.V.173 a,Si ut quæ dimidiæ essent, decumæ uocarentur, paruo uendidisti.I.V. 101 a,Ex sua cuiusq; parte ne minus dimidium ad fratrẽ perueniret.Fl.152 b,Dimidium eius quo Pompeius erat usus,imperauit.de Or.141 a,Dixit se dimidium eius ei quod pactus esset,pro illo carmine daturũ. Qu.Fr.309 b,Redemptori tuo dimidium pecuniæ curaui.

Diminuo,is.imminuo,minuo,attenuo,detraho,exhaurio,decerpo,derogo,decedo,remitto,leuo,ad pauciora redigo,diripio,diminutionem facio.de Orat.168 b,Ne quid de hoc tam exiguo sermonis tui tempore,uerbo uno meo diminueretur.pro Syl.167 a,Sed quantum de mea autoritate diripuisset,tantum se de huius præsidijs diminuturum sperauit.de Or.154 b,Separatione partium magnitudines sunt artium diminutæ.pro Cec.291 a, Si sententia huius interdicti diminuta aut infirmata sit.de Cl.165 a,Interitu talis auguris dignitatem nostri collegij diminutã dolebã. At.*.Te rogo,ut procuratoribus Flauij remittas de diminuendo. Qu.Fra.301 b,Ne quid de bonis L.Flauij diminuerẽt. ad Her.64 a,Verum tamen maturabimus,& quod negocio diminutũ fuerit,

æqua-

exæquabimus industria.de In.67 a,& de Ora.160 b, Diminuere de aliqua re.

Diminutio,onis.imminutio.)(.Accretio.Ep.50 b, Imperio præterea tanta diminutio facta est,&c.et de Ar. 253,Of.48 b,Neq; de bonis priuatorum publicè diminutio fiat.contra Rul.64 b,Non queror diminutionẽ uectigalium.Tus.162 b,Luna accretione & diminutione luminis quasi fastorum notans dies.contra Rul. 69 a,Diminutio libertatis,& diminutio ciuium.I.C.116 a, de Pro.173 b,Diminutio capitis.de Pro.96 b,Mulctari Imperatorem diminutione prouinciæ, contumeliosum est.

Diminutio,exornatio est,cum aliquid esse in nobis,aut in ijs quos defendimus,aut natura,aut fortuna, dicemus egregium,quod ne qua significetur arrogans ostentatio,diminuitur & attenuatur oratione.ad Her.36 a.

Diminutus,a,um.pro Cec.285 b,Pars aliqua iuris diminuta.Top.223 a,Qui capite non sunt diminuti.de Aru. 253 a,Ne patres auxilio diminuti deficiantur. pro Syl. 177 b,178 a,Prædijs diminutis.

Dimissio,onis.Par.135 a, Dimissiones libertorum ad fœnerandas diripiendasq; prouincias.I.V.253 a, Dimissionem propugnatorum.

Dimissus,a,um.Aca.4 a,In ista philosophia, quæ nunc propè dimissa reuocetur.

Dimitto,tis,amitto,missum facio, remitto, depono, omitto.pro Cor.61 a,Sui quẽq; iuris & dimittendi & retinendi esse dominũ.pro Pl.279 a,Libertatem meam neq; dimisi unquam,neq; dimittam.pro Arc.191 a, Nõ cũ uitæ tempore dimittendã esse cõmemorationẽ nominis nostri.Att.229 b,Ego nõ dimittam istam curam. pro Qu.4 a,Tum Næuius pueros circum amicos dimittit.Of.72 a,Sed dimittamus fabulas,&c.de Fat.141 a,Sed Possidium,sicut æquum est,cum bona gratia dimittamus.I.A.246 a,Si aliquid de summa grauitate Põpeius,multũ de cupiditate Cæsar dimisisset.de Le. 176 a,Augures possunt concilia uel instituta dimittere, habita rescindere.I.C.99 a,Hæc ego omnia uix iam cœtu uestro dimisso comperi.At.9 a,Hoc concursu optimatũ comitia dimittũtur.I.V.123 a,Res illo die nõ perorata,dimittitur iudiciũ.& 234 a,Prætor dimitti iubet senatũ.& 123 a,Dimisso atq; ablegato consilio.& 125 a, Qui honestos homines ableget,consilioq; dimittat. In Vat.30 a,Dimittere consiliũ.de Or.93 a,De reliquo iã tẽ te non sine magno dolore dimittã.de Orat.94 b, & 95 b,Dimittere aliquem à se:id est,amandare.Ep.225 a, & 226 b,pro Syl.178 a,Aliquem dimittere abs se, & mandare in ultimas terras.Or.205 b,Dimittere eũ,quẽ manu comprehenderis.& 206 a,Quoniam Demosthenem totum cognouisti,nec eum dimittis è manibus.Or. 199 b,Consequêris tamen,ut eos ipsos quos contra statuas,æquos placabilesq; dimittas.I.P.89 b, Dimittere exercitum.& ibi.Dimittere familiam.At.96 b, Cæsar exercitum nullo modo dimissurus est.I.V.256 b,Dimittere remiges.Offic.8 a,Cum Pompilio uideretur unam dimittere legionem,Catonis quoq; filiũ,qui in eadẽ legione militabat,dimisit.Ep.126 a,Et si nõ idcirco eorũ usum dimiserã,quòd ijs succenserẽ.de Am.110 b,Dimittere amicitiam alicuius.At.109 b,Dimittere se penitùs

in causam.Aca.20 e,Epicurꝰ rẽ eò dimittit,ut,&c.Ep. 132 a,Quod quidẽ si ita est,minimè miror cœlũ etiã & terras uim suã,si tibi ita conueniat, dimittere. pro Cec. 299 b,Patrimonium unius incommodo dimittitur.

Dimoueo,es.depello,permoueo,remoueo,deijcio.Att. 63 b,Quod in oratorijs libris personam desideres Scæuolæ,non eã temerè dimoui.Antequàm.196 a,Expurgare suspicionem,dimouere. pro Dom.226 a,Similis à repub.labes in posterum dimouebatur. pro Sest. 14 a, Dimouere aliquẽ de cursu suo.& pro Pl.270 a,Dimouere aliquem loco suo.I.V.55 b, Quò ego adiumento sperabam hanc à me molestiam posse dimoueri. contra Rul.82 a,Ex ea possessione Rempub.dimouere,ex qua Syllæ dominatio non deiecisset.Par.118 a,Voluptas mẽtem ex sua sede & statu dimouet.pro Cecin.293 a,Vis, quæ formidine animum perterritũ loco sæpe & certo de statu dimouet.& 264 a,Dimoueri & depelli de loco.I.A.193 b,Virtus nunquam potest dimoueri loco.de In.73 a,Dimouere intentionẽ facti in aliũ.I.V.75 b,Vt ne quis te de uera & certa possit sentẽtia dimouere. de Or.127 b,Odium à nobis dimouere & in alios struere.

Dinumeratio,onis.exornatio quædam uerborum,frequentatio.de Or.162 a.

Dinumero,as.Of.31 b,Etiam si dinumerare se stellas,et metiri mundi magnitudinem posse putet. Or.210 a,De syllabis propemodum dinumerandis & dimetiendis loquamur.At.257 b,Octauius centurias Capuæ dinumerat,iam iamq; uideo bellum.I.V.260 a,Dinumerare pecuniam alicui.

Diocharina,næ.locus.At.219 b.

Diœcesis,sis.procuratio uel gubernatio. At.82 a,Mirifica expectatio Asiæ nostrarũ diœcesiũ.Epi.37 b,Vt me omnium illarum diœcesium,quæ cis Taurum sunt, omniumq; earum ciuitatum magistratus legationesq; cõuenirent.Ep.223 b,Deinde,si quid habebit cum aliquo Hellespontino controuersiæ, ut illam διοίκησιν reijcias.

Diœcetes,tæ.qui procurationem & quasi dispensationem regiam suscepit.pro R.P.126 a, Rabirius Diœcetes fuit regius. & 127 a,Id autem facere non poterat, nisi Diœcetes (hoc enim nomine utitur) qui à rege est constitutus.

Dione,Veneris mater.de N.71.

Dionysia,orum.Bacchi festa,Bacchanalia.I.V.85.

Dionysipolitæ.pop.At.300 a.

Dionysius,sij.Dionysij multi fuerunt.de Na.71 a,de N. 77 a,Dionysius in Tympanidis rogum illatus. & Att. 105 a,b.

Dioscuri apud Græcos multi.de N.70 a.

Διπλῆ nota crat,qua ueteres in margine scriptorum notabant,si quid esset animaduersione dignũ.Duobus aũt modis hæc dipla pingebatur: uno sic ∟,altero huic aduerso sic 7.utraq; autẽ trigoni figura obliqua, sine basi.At.119 a,Vibullij res gestæ sunt adhuc maximæ:id ex Pompeij literis cognosces: in quibus animaduertito illum locum,ubi erit διπλῆ.uidebis de Cn.nostro ipse Vibullius quid existimet.

Diploma,tis.principum & aliorum magistratuum codicilli literæ'ue publicæ, signo regio munitæ, & sanctæ.At.169 b,De diplomate admiraris,quasi nesciò cu-

ius

Universidad de Deusto Biblioteca

ius te flagitij insimularē. & ibi. Ego autē quia scripseras te proficisci cogitare (etenim audieram nemini taliter licere) & ego te habere cēsebam, & quia à pueris diploma sumpseras. I.P.99 a, Mitto diplomata tota in prouīcia data. Ep.89 a, Diploma statim non est datū, quòd mirifica est improbitas in quibusdam, qui tulissent acerbius ueniam tibi dari, quem, &c.

Diræ, arum. furiæ, tristia signa, minæ. de Di.86 b, Etenim diræ, sicut cætera auspicia, ut omina, ut signa, nō causas afferunt, cur quid eueniat, sed enunciant euentura nisi prouideris. & ibi. M. Crasso quid acciderit uidemus, dirarum obnunciatione neglecta.

Directè, directò. Part.232 a, Directè dicere.)(. Inuerso ordine dicere. Ac.18 a, Phœnices eo directius gubernant, quòd, &c.

Directò, directè. de Na.15 a, Directò deorsum ferri. Par. 234 a, Alterum ad fidem directò spectat.

Directus, a, um. rectus. pro Cec.289 a, Eius fundi extremam partem oleæ directo ordine definiunt. de N.53 b, Viæ ab intestinis ad iecur ductæ ac directæ. de Diu.134 b, Iam uerò quid opus est circuitione & anfractu, potius quàm directo? pro Cæl. 46 a, Illud cum labore ad laudem directum iter probo. & ib. Non semper superest uera illa & directa ratio. pro Qu.R.46 b, Quid est in iudicio? directum, asperum, simplex. Part.241 b, Ratio directi, & ueri, & iusti, & (ut dicitur) æqui & boni. Top.222 b, Paries directus. de Fi.60 b, O præclaram beatè uiuendi, & apertam, & simplicem, & directam uiam.

Direptus, ptus. aliter, diremptus. Tusc.163 a, l, Secretio, & interitus.

Direptio, onis. Ep.46 a, Vrbs relicta direptioni atq; incendijs. & 56 b, Vereor in eorum naufragijs & bonorum direptionibus, &c. pro Do.223 b, Direptiones bonorum alicuius. I.C.101 a, Vexatio direptioq; sociorū.

Direptor, oris. I.A.188 b, Direptor & uexator urbis. I.C.108 b. l. Prædator.

Direptus, a, um. pro Pom.8 a, Res quas Mithridates ex tota Asia direptas in suum regnum concesserat. de Fin. 58 a, Sapientia omnium falsarum opinionum temeritate direpta, certissimam se nobis ducem præbet, &c. At. 79 a, Ibi quinq; dies morati, direpto & uastato Amano, inde discessimus.

Diribeo, bes. distribuo, dinumero, discerno, separo. I.P. 106 a, An expectas dum te L X X V tabellæ diribeantur?

Diribitio, onis. distributio. pro Pla.261 b, Nihil iam est, quòd populo supplicetur, nihil quòd diribitio, nihil quòd supplicatio magistratuum, renunciatio suffragiorum expectetur, &c. significat populi distributionem, quæ fieri consueuerat in comitijs, priusquàm suffragia rogarentur: ut populus in suas uel tribus, uel classes distribueretur. Sunt tamen quibus diremptio, pro diribitio, magis probetur.

Diribitor, oris. distributor, si latinè dicitur. erant enim diribitores qui populum Romanum in suas classes, & tribus distribuebant, ad suffragia ordine ferenda. Postquam.210 b, Quando illa dignitate tot rogatores, diribitores, custodes. & I.P.87 a, Vos rogatores, uos diribitores, uos custodes fuisse tabularum.

Dirigo, gis. referre, metiri, æstimare, constituere, ordinare, dirigere, describere, disponere. de Cl.177 a, Antonius nihil non ad rationem, & tanquam ad artem dirigebat. Aca.17 a, Et meas cogitationes sic dirigo, nō ad illam paruam Cynosurā, &c. sed ad Helicen, &c. Or.197 b, Speciem aliquam intuens, in eamq; defixus, ad illius similitudinem artem & manum dirigebat. de Or.160 b, Nec sunt hæc rhythmicorū aut musicorū acerrima norma dirigenda. pro Sest.23 b, Hoc est igitur propositum his reipub. gubernatoribus, quò intueri, & quò cursum suum dirigere debeant. de D.85 b, Diuinatio fallit fortasse nonnunquam, sed tamen ad ueritatem sæpissimè dirigit. Att.228 b, Me sine ad hanc opinionem dirigere puerum. pro Mur.142 b, Hæc omnia ad rationē ciuitatis si dirigas, recta sunt: si ad disciplinæ præcepta perpendas, reperiuntur prauissima. de Or.160 b, Hanc ad legē dirigenda & formanda oratio est. pro Mu.124 b, M. Cato uitam ad certam rationis normam dirigens, et diligentissimè perpendens momenta officiorū omniū. Top.228 b, Dirigere orationem ad animi bona. Or.220 a, Nihil firmum teneo quò iudicium meum dirigam. de Nat.52 b, Ab etesijs uentis maritimi cursus celeres & certi diriguntur. At.287 a, Brut. Si flexerit aduersus alios iudicium suum, quod tanta firmitate ac magnitudine direxerat in exturbando Antonino. de L.172 a, Lex est iustorū, iniustorūq; distinctio, ad illā rerum omnium principē expressam naturā, ad quam leges hominū diriguntur. Of.70, Sed tamen ad extremū utilitate putat officiū dirigi magis quàm honestate. et 68 b, Honestate dirigenda utilitas est. item: Eadē utilitatis quæ honestatis est regula. l. Regula. de Fi.138 b, Fines bonorum, quos utilitate aut uoluptate dirigunt. de Fi.79 b, Epicurei uoluptate omnia dirigentes. de Fi.60 a, Ne ipsarum quidē uirtutum laus reperire exitum potest, nisi dirigatur ad uoluptatem. de D.85 b, Lituo Romulus regiones direxit, tum urbem condidit. de Sen.89, Ordines arborū in quincuncem directi. Ep.150 a, Cum ipse iter ad Mutinam dirigerem.

Dirimo, mis. diuido, distraho. de Na.65 a, Indiuiduū corpus, quod dirimi distrahiq; non potest. pro Syl.168 a, Cum ille tanto scelere commisso omnium officiorum societatem diremisset. Qu.Fr.314 b, Actum est eo die nihil, nox diremit. pro D.218 b, & de Am.101 b, & Off. 56 b, Hanc nostram coniunctionē, hanc iucundissimam uitæ societatem certi homines fictis sermonib. diremerunt. I.A.165 a, Vtinā Cn. Pompei cum C. Cæsare societatem aut nunquam coisses, aut nunquam diremisses. Epist.41 a, Ego autē cum eo citius ueterem coniunctionem diremissem, quàm nouā conciliassem. pro Cæl.44 b, Appius Claudius pacem Pyrrhi diremit. de Leg.167 a, Perparuam uerò controuersiam dicit, & nō eā quæ dirimat omnia. Of.76 a, Callipho & Dinomachus, qui se dirempturos controuersiam putauerunt. de Leg.176 a, Dirimere rem susceptam. de Di.98 a, Cur pulmo incisus in extis dirimat tempus, & proferat diem.

Diripio, pis. prædari, auferre. Attic.143 a, Quem tu locum Græciæ non direptum iri putas? At.119 a, Patriam non seruandam ad reditum nostrum, sed diripiendā inflammandamq; relinquimus. de Or.143 a, Tanquam ab aliquo nefario prædone diriperetur patrimonii dignitatis.

tatis. pro Pom.14 b, Expilare socios, diripere prouincias. I.A.231 a, Omnia uexare & diripere cupiēt. Postquam.208 a, Domus mea diripiebatur. Epi.102 a, Quæ diripuisse ipse, ut uiderentur ab hoste uastata. de Pro. 71 b, Hos uos de prouincijs si non aliquando deducendi essent, diripiendos non putaretis. pro Syl.167 a, Sed quantū de autoritate mea diripuisset, tātū se huius præsidijs diminuturū sperauit. I.P.100 a, An expectē dum de te LXXV tabellæ diripiantur? alias diripiebantur.

Diritas, tis. crudelitas. In Vat.39 b, Quanquam sis omni diritate atq; immanitate teterrimus. Tuscu.196 b, Vt si qua inuecta diritas casu foret, ne me imparatum cura laceraret repens.

Dirumpo, pis. de Amic.112 a, Repentè amicitias exorta aliqua offensione dirumpimus. Qu.Fr.324 a, Cato diruptis tabellis de circulo se subduxit. Ep.95 b, Dirupi penè me in iudicio Galli familiaris tui. & 184 a, Itaq; iam infinito fratris tui plausu dirumpitur.

Diruo, is. excido, excindo, euerto. de In.56 b, Vrbem igitur diruamus. pro Dom.241 a, Diruere, ædificare.

Diruptus, a, um. In Ar.252 a, Homo diruptus dirutusq; Qu. Cælius.

Dirus, a, um. ferus, crudelis, immanis, infestus. de L.173 b, Quæ augur iniusta, nefasta, uitiosa diráue dixerit, irrita infectaq; sunto. de D.115 b, Cū tristissima exta sine capite fuerint, quib. nihil uidetur esse dirius. de D. 86 a, Itaq; sinistra dū nō exqrimus, in dira et in uitiosa incurrimus. et 84 a, Quòd fermè dirū in tēpus cecidere latinæ.

Dirutus, a, um. excisus, euersus. Qu.Fr.294 b, Complures dirutas ac penè desertas urbes per te esse recreatas. I.A.252 a, Homo diruptus dirutusq; Qu. Cælius.

Dis, ditis. l. ditior. diues, πλούτων, Dis pater. de D.96 b, Midam ditissimum fore prædictum est. de N.39 a, Terrena uis omnis atq; natura Diti patri dedicata est, qui Dis est, apud Græcos πλούτων. I.V.225 a, Spelūca, qua ferunt Ditem patrem repentè cum curru extitisse.

Discedo, dis. abeo, proficiscor, cedo, soluo, migro, demigro, subduco.)(. Remaneo. At.101 a, Chrysippus discessit à puero insciente me. & 115 a, Eo die Capua discessi, & mansi Calibus. I.A.218 a, Nō modò ille è Gallia non discessit, sed ne à Mutina quidem recessit. Ep.30 a, Verebar ne antequàm tu in prouinciam uenisses, ego de prouincia discederem. Ep.91 a, Hanc in opinionem discessi, ut mihi tua salus dubia nō esset. & 151 a, Frequens eū senatus reliquit, & in alia omnia discessit. de Fin.118 a, Discedere de sententia. de So.126, Itaq; nunquam ex animo meo discedit illius optimi uiri memoria. I.V.234 a, Itaq; tū de foro cū iā aduesperasset discessimus. I.A. 220 a, Qui ab armis discesserant. Of.14 a, Vt nihil à naturæ statu discedas, nihil à dignitate sapiētis. pro S.R. 20 a, Vt spolijs Sex. Roscij hoc iudicio aucti discedant. de Or.121 b, Mihi certū est à iudicijs causisq; discedere. Or.206 b, Ipse nunquā ab illa acerrima cōtentione discederem. de Clar.194 a, Quod potius mihi periculum adeundū, quàm à sperata dicendi gloria discedendū putaui. de Or.105 b, Cū hic iurisconsultus fuerit superior discessurus. de Cla.185 b, Is omnium qui aderant iudicio discessit probatus. pro Cec.285 a, Superiorem discedere. pro Font.276 a, Videte quò descendā iudices, quàm longè uidear à cōsuetudine mea, à cautione & diligen-

tia discedere. Att.122 b, Modò audiui quartanum à te discessisse. Epist.135 b, Omnia sunt incerta cum à iure discessum est. Off.67 a, Is à fide iusticiaq; discessit. de D. 132 a, Is magnitudine timoris à constantia, atq; à mēte, atq; à seipso discessit. de Cla.190 a, Cælius discessu meo discessit à sese. I.V.215 b, Si istius hæc tanta iniuria impunita discesserit. Ep.115 b, Vxor à Dolabella discessit: id est, cum eo diuortium fecit. Or.202 b, Discedere à re: id est, digredi. I.V.207 a, Neq; ab argento digitū discedere. Ep.14 b, Sic enim te existimare uelim, cū à uobis meæ salutis autoribus discesserim, neminem esse cuius officijs me tam esse deuinctū confitear. Ep.89 a, Cæsaris familiares, cum ab eo discesserint, me habent proximum, &c. Off.24 a, Cum ab hoc dicendi genere discesseris. Tus.166 a, Discedere à uita: id est, mori. de D.100 a, Cū cœlū discessisse uisum est, atq; in eo animaduersi globi. ibi. b, Marsico bello cœlum discessit. et 121 a, Cœli discessus. Tus.152 a, Qui discedere animū censent. Off. 59 b, Qui cùm terra discessisset magnis quibusdam imbribus, in illum hiatum descendit. I.V.209 a, Mouere castra ex aliquo loco, & colligere uasa.

Discedere, p cōsequi. At.l.2, Si possum discedere, ne causa optima in senatu pereat, ego satisfaciam publicanis.

Disceptatio, onis. causa, controuersia, lis, iudicium. Of. 26 b, Cōtentio disceptationibus tribuatur iudiciorum, concionum, senatus. pro Fl.151 a, Disceptatio & cognitio ueritatis. pro Mil.105 a, Ipse lator legis cum esset, controuersia nulla facti iuris, tamen disceptationē esse uoluit. pro Deiot.144 b, Tanta causa, quanta nulla unquam in disceptatione uersata est. Off.7 b, Duo genera decertandi sunt: unum per disceptationem, alterum per uim. contra Rul.77 a, Nulla disceptatione, nullo cōsilio priuata publicare, publica liberare. & 74 a, Vtrùm oratio ad eius rei disceptationē deerit? de O.100 a, Quæcūq; in disceptationē hominū uenire possunt. & 135 b, Res quæ in dicendi controuersiā aut disceptationē uocatur. & 86 b, Forenses disceptationes iudiciorum aut deliberationū. Of.13 b, Ex quo fit, ut neq; disceptationē uinci se, nec ullo publico ac legitimo iure patiantur.

Disceptator, oris. iudex. de Le.185 b, Iuris disceptator, qui priuata iudicet, iudicari'ue iubeat, prætor esto. pro Cec.286 a, Quorum alterum persæpe disceptatore domestico iudicatur. contra Rul.65 a, Populo Ro. disceptatore uti uolo. pro Fl.164 b, Populum Ro. disceptatorem non modò non recuso, sed etiam deposco. pro Cæl.44 b, Vel seuerissimis disceptatoribus M. Cælij uitam me probaturum esse confido. Par.230 b, Disceptator: id est, rei sententiæq; moderator.

Disceptatrix, cis. Ac.23 a, Dialectica ueri & falsi quasi disceptatrix & iudex.

Discepto, as. cōtendo, decerto, disputo, dijudico, cognosco. de Or.125 a, Rei sunt omnes quorū de re disceptatur. de Cl.192 a, Cum de sapientia disceptatur. pro Cor. 68, Qui non de suo facto, sed de publico iure disceptat. I.V.116 a, Vt sibi cū palæstritis æquo iure disceptare liceat. Ep.149 a, In uno prælio forma reip. disceptat. Ep. 58 a, Videbā quanto periculo de iure publico disceptaretur armis. Epi.79 a, Non consilijs, nec autoritatibus nostris de iure publico disceptare. Acad.45 a, Qua de causa definitiones ad omnia, de quib. disceptabatur, habebant.

Universidad de Deusto
Biblioteca

bebant.pro Mil.106 a,Et isti est præpositus quæstioni, qui hæc iustè sapienterq; disceptet.pro Deiot.144 b, Si hanc causam in foro dicerem,eodem audiente & disceptante te.de L.173 b,Feciales bella disceptanto.pro Pl.277 b,Iure & legibus disceptando decertare.)(.Armis dimicare.Tusc.210 a, Cum Academici Stoicorum controuersias disceptarent.

Discerno,is.dijudico,distinguo,dispicio,internosco,secerno,diuido.pro Font.278 b,Quid est igitur,ubi discerni stultus auditor à sapienti iudice possit?de Ar.252 b,Cum uxorem sororemq; non discernis. de Vn.109 b, Animus discernit,quid sit eiusdem generis,quid alterius.& cætera dijudicat,&c.quæ distinctio sit inter ea quæ gignantur,& ea quæ sunt semper eadem.Tus.250 a,Democritus alba & atra discernere nõ poterat.Par. 236 b,Tẽperantia duobus modis in reb.cõmodis discernitur.Ac.7 b,Quo modo ea discerni nõ poterit à falso.

Discerpo,pis.dilacero,dilanio,diuello,diuido. de Na.7 b,Distractione humanorum animorum, discerpi & dilacerari Deũ.Tusc.163 a,Animus nec discerpi,nec distrahi potest.Topic.222 b,Cum res,quæ proposita est, quasi in membra discerpitur.Or.145 a,Aliqua diuulsa & quasi discerpta contrectare.

Discessio,onis.)(.Accessio.Of.54 b,Eorũ neq; accessione melior uitã fit, neq; discessione peior.I.A.188 a, Antonius effugere festinans senatusconsultum de supplicatione per discessionem fecit, cum id factum esset, antea nunquam.I.A.206 a, Hæc sententia sic per triduum ualuit,ut quanquam discessio facta non esset, tamen omnes assensuri mihi uiderentur. & 262 a,Si in has sententias meas consules designati discessionem facere uoluissent.Ep.3 a, Facere discessionem.

Discessus,sus.profectio,abscessus,abscessio,abitus, abitio.Att.120 a,Quid perturbatius hoc ab urbe discessu, seu potius turpissima fuga?I.A.300 a,Post discessum latronis,uel potius desperatam fugam.At,203 a,Vt me leuarat tuus aduentus,sic discessus afflixit.de Sene.95 a, Sed me ipse consolabar,existimans non longinquũ inter nos digressum & discessum fore.Att.145 b,Subitus discessus,& præceps profectio.I.C.98 b,Cum tu discessu cæterorum,nostra,qui remansimus,cæde cõtentus eras.Ep.16 b,Quod rogas,ut mea tibi scripta mittam,quæ post discessum tuum scripserim,sunt orationes quædam,&c.de D.90 a,O' præclarum discessum, inquit,è uita.de Nat.30 a,Solis accessus,discessusq;. de Diuin.121 a,Cœli discessus.

Discidium,dij.diuortium.de Or.148 b,Hinc illud discidium extitit,quasi linguæ & cordis.aliàs,dissidium.

Discindo,dis.dilacero,dilorico.pro Cæl.45 b,Discidit uestẽ,resarcietur.de Or.126 b,Cũ ista feci,quæ tu,&c. ut discinderem tunicam,ut cicatrices ostenderẽ.de D. 87 a,Ita cotẽ nouacula esse discissã.de Am.110 a,Tales igitur amicitiæ dissuẽdæ magis sunt,quàm discindẽdæ.

Discingo,gis.Quint.Fr.314 a,Cæsar,mihi crede in sinu est,neq; ego discingor: id est,non reijcio,aut diffluere patior.

Disciplina,næ.institutum,ratio,institutio,ars,mos,cõsuetudo.pro Cæl.45 b,Dicet aliquis, hæc igitur est tua disciplina? sic tu instituis adolescentes? ob hãc causam tibi hunc puerum parens commendauit & tradidit?

pro Cæl.43 a,Cuius prima ætas dedita disciplinis fuit, iisq; artibus,quibus instruimur ad hũc usum forensem. de D.99 b,Senat⁹ decreuit,ut de principũ filijs sex singulis Hetruriæ populis in disciplinam traderẽtur.I.V. 99 b,Adolescẽtes ei in disciplinã traditi.I.A.161 a,At enim te in disciplinã meã tradideras.Or.198 a,Alia intelligendi,alia discendi disciplina est.pro Po.9 a,Pompeius è ludo atq; pueritiæ disciplina ad exercitum patris,atq; in militiæ disciplinã ꝓfectus est.& 144 a,Rhodiorũ usq; ad memoriã disciplina naualis et gloria remansit.pro Mu.129 a,Illud dico,nullã esse in ea disciplina munitã ad consulatũ uiam.de Di.99 a,Nec quisquã rex Persarũ potest esse,qui non antè disciplinam scientiãq; magorũ perceperit.de N.58 a, Vt exerceamur in uenando ad similitudinẽ bellicæ disciplinæ. I.V.184 a, Erudire aliquẽ ad ciuitatis disciplinam. & ibi.Educari in furis disciplina.& ib.Nõ degenerare à disciplina patris.de N.78,Lacedæmoniorũ disciplinam à Lycurgo datam.& 7 a,Anaxagoras,qui accepit ab Anaximene disciplinam.& 5 a,Trium enim disciplinarum principes cõuenistis.Tus.246 a,Omnes ferè philosophi omniũ disciplinarum.Aca.2 b,Restat unum genus reprehensorum,quibus Academiæ ratio non probatur:quod grauius ferremus,si quisquam ullam disciplinam philosophiæ probaret,præter eam quam ipse sequeretur.de N.77 a,Respiratione quadam & disciplina designata. de Fi.51 b,Non modò quid nobis probaretur,sed etiam quid à singulis philosophiæ disciplinis diceretur,persecuti sumus.Ac.3 a,Et ad quãcunq; sunt disciplinã quasi tempestate delati,ad eam tanquã ad saxũ adhærescũt. de Cl.186 a,M.Piso quicquid habuit,habuit è disciplina,maximeq; ex omnib.Græcis doctrinis eruditus fuit. et 189 b,Quicquid habuit,id totũ habuit è disciplina, instrumẽta naturæ deerãt.de Or.99 b,Homo omniũ disciplina iuris ciuilis eruditissimus.de Cl.173 a,Spurius doctus ex disciplina Stoicorũ. & ibi.P.Crassus habuit quasdam etiã domesticas disciplinas. & 179 a,Colere disciplinã Stoicam.& 189 a,Hermagoræ disciplina ad orandũ inops.& ibi.Disciplina iuris ciuilis.& 179 a, Disciplina discẽdi.de Or.91 a,Sũmus ille doctor istius disciplinæ Apollonius.Or.104 a,Quarum rerũ fateor magnã multiplicẽq; esse disciplinã.Ora.197 a,Omnes bonarum rerũ disciplinæ.de Fi.114 b,Disciplina memoriæ.Ep.83 b,Vt in nostra disciplina est.de D.110 a, Res quarũ est disciplina,ut literæ.Ep.83 a,Ratio uestræ disciplinæ,quam à patre acceperas.Qu.Fr.295 b,Quidã Familia grauis & cõstans disciplina.Offi.24 a,Deprauati parentũ disciplina meliores fiunt.de Fi.71 b,Hominis penè operari mala disciplina.pro S.R.38 b,Hominis rusticani.pro rij ex Amerina disciplina patrisfamiliæ rusticani.pro Fl.140 a,O' morẽ præclarũ,& disciplinã quã à maiorib.accepimus.Br.91 b,Virtutis disciplina melior nulla est.Or.216 b,Exercitatus bona disciplina.Qu.F.293 b, Hæc institutio atq; disciplina potest,&c.pro Dei.149 a,Imitari potius aui mores disciplinamq; debeas. pro Fl.148 a,Nisi nostri mores ac disciplina plus ualerent. pro Rab.96 b,Adeo'ne ignarus es disciplinæ,cõsuetudinisq; nostræ? pro Quint. Ro.49 b,Disciplina quæ erat ab hoc tradita,locabat se nõ minus HS. CCCLIII. pro Dei.147 b,Nihil factũ est,nisi moderatè,nisi quiete,

te,nisi ex hominis grauissimi & sanctissimi disciplina. Ep.8 b,Lentulum in primis imitatione tui fac erudias: nulla enim erit hac præstantior disciplina. Qu.Fr.395 b,Studia & artes quæ sunt nobis Græciæ monimentis disciplinisq; traditæ.

Disciplinabilis,le.ad Her.16 b,Aut si qua in re cohortabimur aliquem,cuius rei aliquam disciplinabilem scientiam poterimus habere.aliàs, disciplinã scientiamq; poterimus habere, & rectius quidem.nam disciplinabilis,nemo unquam Latinorum dixisse legitur.

Discipulus,li.auditor,qui audit aliquẽ, qui se alicui in disciplinam tradit,tyro.Epi.136 b,Hircium & Dolabellam dicendi discipulos, cœnandi magistros habeo. de D.81 b,Panætius doctor Possidonij, discipulus Antipatri.pro Cor.64 a,C.Marius P.Africani discipulus ac miles.de N.61 a,Rudem me discipulũ atq; integrum accipe.de D.90 a,Heraclides auditor & discipulus Platonis.de D.126 b,Eudoxus Platonis auditor. Offi.54 a, Rutilius Rufus, qui Panætium audiuit : id est, Rutilius Panætij discipulus.

Discludo,dis.disiungo,separo.Tus.152 b, Plato duas partes animæ separare uoluit, iram & cupiditatem, quas locis disclusit,irã in pectore, cupiditatem subter præcordia locauit.& 165 a,Plato perturbationes semotas à mente & disclusas putat.

Disco,scis.percipio,disciplinã accipio,cognosco, perdisco,condisco,arripio,complector,audio,accipio, documentũ capio,exemplũ ex aliquo capio,cognitionẽ accipio,cõprehẽdo.de Or.121 b, Crassus,quod disci potuit de iure,didicit.de Se.82 a,Vt ego feci,qui senex Græcas literas didici,quas quidẽ sic auidè arripui,quasi diuturnã sitim explere cupiens.de Or.156 a, Qui nõ citò aliquid discit,nunquã omnino posse perdiscere. Or.212 b,Est enim hæc nõ scripta,sed nata lex:quam non didicimus,accepimus, legimus, sed ex natura ipsa arripuimus,hausimus,expressim⁹.de Or.118 a,Rectè igitur de causa discẽda nihil præcipiũt:id est,cognoscẽda.de Or. 97 b,Perdiscẽdũ est ius ciuile.I.V.99 b,Dũ est unde ius ciuile discatur.de Orat.151 a,Libet semper discere.pro Qu.10 a,Multa discere atq; dediscere.Ep.131 a. & Ac. 33 a,Discere literas apud aliquem.de Se.82 a, Antiqui discebant fidibus.Ep.33 a, Animaduerti enim,& didici ex tuis literis,te,&c.Of.21 b, Hominis mens discendo alitur,& cogitando semper aliquid aut inquirit,aut agit.& 33 b,Si discendi labor est potius quàm uoluptas.

Discolor,oris,diuersus,dispar,dissimilis,uarius.I.V.73 b, Vt discoloribus signis sententiæ iuratorum hominum notarentur.

Discordia,diæ.dissidium,dissensio,seditio,odium.Tusc. 213 b,Discordia est ira acerbior, intimo odio & corde concepta.de Fi.58 a,Ex cupiditatibus odia,dissidia,discordiæ,seditiones, bella nascũtur.de Am.100 b,Empedocles dixit,quæ in rerũ natura,totoq; mundo constarent,quæq; mouerentur,ea cõtrahere amicitiã,dissipare discordiam.& ib.Nulla est domus tam stabilis,nulla ciuitas tam firma,quæ nõ odijs ac dissidijs possit euerti. de Ar.256 b,Nec alius discordiarum solet esse exitus inter claros et potẽtes uiros,nisi aut uniuersus interitus, aut uictoris dominatus,aut regnum.Offi.17 b,Rẽ perniciosissimam in ciuitatẽ inducũt, seditionẽ atq; discor

diam.Qu.F.264 b, Multas esse in oppidis seditiones, multas discordias.pro Mu.135 b, Vt odia occulta ciuiũ, quæ nunc tacitis discordijs cõtinẽtur,in optimi cuiusq; fortunas erumperent.de Ar.254 b,Sit discordiarum finis aliquando.pro Mur. 144 a,Seditionem ac discordiam concitare.I.A.153 a,Sedare discordias.pro Fo.282 a,Summi duces ciuitatis discordijs consumpti.

Discordo,as.dissideo,discrepo,dissentio cũ aliquo, non consentio alicui.de Fi.58 a, Cupiditates intus in animis inclusæ inter se dissident atq; discordant.de Fi.61 a,Animus à seipso dissidens,secumq; discordans.

Discors,dis. dissentiens, discordans.)(.Concors. contra Rul.84 b,Non contentione,non ambitione discordes.

Discrepans,tis.)(.Congruens.de L.162 a,Oratio uerbis discrepans,sententijs congruens.

Discrepantia,tiæ.dissensio,discordia.de Or.135 a,Ridetur etiã discrepantia,quid huic abest,nisi res et uirtus? Of.22 b,In actiones omnemq; uitã nullã discrepantiam cõferre debemus.Top.229 a,Discrepãtia scripti et uolũtatis.de F.99 a,Maiorẽ multò habere Stoicos et Peripateticos rerũ omnino discrepantiã, quàm uerborum.

Discrepo,as.discrepans sum,abhorreo.)(.Cõgruo.Att. 23 a,Id à tuis literis,quas ad me de accessu tuo miseras, discrepabat.Ep.25 a,Ex eo quidã suspicati sunt animorum contentione,non opinionum dissensione me ab eo discrepare.de Or.153 b,Si qua in re discrepauit ab Antonij diuisione nostra partitio.Of.29 a,Quæ multũ ab humanitate discrepant.pro Pl.267 b, Sed factum tuum à sententia legis discrepat.Par.116 a,Quæ tamen multum discrepant ab opinione populari. de Or.161 a,Nõ modò cateruæ atq; cõuentus,sed ipsi sibi singuli discrepantes eijciuntur.de In.80 a,Cum duæ leges inter se discrepãt. Of.68 b,Et quidem sic hæc duo uerba inter se discrepant,ut tamen unũ sonare uideantur.pro Cl.43 a,Iudicia censorũ quãdoq; inter collegas discrepare.de Le.162 a,Oratio uerbis discrepans,sentẽtijs cõgruens. I.V.260 b,Eadem dicit,nulla in re discrepat. & 134 b, Si quid discrepat,eximunt unum diem.de Fi.83 b,Facta Epicuri cũ dictis discrepãt.& 119 b,Hoc discrepat cum illo.)(.Hoc conuenit cum illo.Offic.29 a,Vt in fidibus, aut in tibijs,quãuis paulùm discrepent,tamẽ id à sciente animaduerti solet.Epist.76 a,Nec in eo quicquam à meis rationibus discrepabunt tuæ.Epist.145 b,Nec unquam à tuis consilijs discreparem.Tusc.222 b,Philosophi discrepantes de aliqua re.

Discretè,distinctè.)(.Confusè.de In.52 a.

Discretio,onis.de L.329 D.in Cod.Germ.

Discrimen,nis.differentia,delectus,periculũ,dimicatio, contentio,interuallum.I.V.133 b, Iste omnia iura precio exæquauit,omnium rerum delectum atq; discrimen pecunia sustulit.de N.76 b,Deorum iudicio, si uident res humanas,discrimen esse sublatum.de Fi.121 b,Officia omnia tolluntur,delectu omni et discrimine remoto.pro Pl.260 b,Non est enim consilium in uulgo, non ratio,non discrimen,nõ diligentia,&c.de Fi.74 a,Totumq; discrimen summi boni in ea comparatione positum putat.pro Cor.65 a,Sit hoc discrimen inter gratiosos ciues atq; fortes,ut illi,&c.hi,&c.

Discrimen,periculum,dimicatio,contentio.I.A.209 b, Abducta est resp.in maximũ periculũ,& extremũ pe-

nē discrimen.& 189 a,Res in discrimen adducta est, utrùm ille pœnas reip.luat,an nos seruiam⁹. pro Qu.17 a,Ea res nūc in discrimine uersatur,utrum'ne,&c.pro Pl.270 b,Etenim uerebatur credo angustias, quasi res in cōtentionem aut discrimen posset uenire. Att.280 a, Maximo in discrimine respub.uersatur.pro S.R.21 a, Cum omniū nobilium salus in discrimē uenirēt.de Or. 85 a,Deueni in medium rerū omniū certamē atq; discrimen.pro Mu.144 a,In discrimen extremum uenimus. pro Pom.6 a,& Of.31 a,In periculū ac discrimen uocari.pro Syl.182 a,In extremo discrimine ac dimicatione fortunæ.pro Dom.218 a,Vir sæpe ad extrema reip.discrimina delectus.pro Deiot.144 a, & Epi.90 b,Adducere aliquem in discrimen capitis.pro Mu.137 a,Adduci in discrimen uitæ. pro Sest.3 a,Obijcere se in discrimen pro aliquo.I.V.66 a,& Ep.132 b, Venire in discrimen existimationis suæ.pro Cl.28 a,Venire in iudiciū ingenij et officij.ad Br.90 b, Res existimabatur in extremū adducta discrimē.Epi. 77 a,Res mihi uidetur in propinquū adducta discrimen.& 96 a,Omnis resp. in meo capite discrimen est habitura.I.A.259 a,Discrimen totius huius belli in unius uiri fortissimi uita positū est.Aca.33 b,Erit igitur iā res in discrimē.Ep.12 b,Iecit quidā casus caput meum quasi certaminis causa in mediā contentionē,dissensionemq; ciuilē,quo in discrimine,&c.At.99 a,Nunc incido in discrimen ipsum.de N.59 b,Dij discriminū periculorumq; comites.de Or. 126 a,& de Fi.99 a,In summum discrimen adduci.Att. 75 a,Ostentationes meas in discrimen esse adductas.

Discrimen,*interuallum.* contra Rull.83 b, Duo maria pertenui discrimine separata:id est,interuallo.

Discrimino,*as.distinguo.*I.A.243 b,Hetruriam discriminat Cassia,scilicet uia.

Discrucio,*as.excarnifico.* At.224 b, Discrucior Sestilij fundum à Verberone Curtilio possideri.pro Qu.R.50 a,Quod enim ipse celeriter arripuit,id cum tardè percipi uidet,discruciatur.I.A.255 a,Et si posset,Brutū & Cassium discruciatos necaret.

Discumbo,*bis.accumbo,cubo.* Atti.68 a,Discubuimus omnes præter illam.I.V.89 b,Discubuimus: id est,cœnandi causa.de In.63 b,Cœnati discubuerunt ibi:id est, somni capiendi causa.

Discupio,*pis.* Epist.124 a,Te uidere, & omnia intima conferre discupio.Cælij.

Discus,*sci.* uas est,quo cibi, ut carnes & huiusmodi alia in mensam feruntur:& fortè patina dici potest.Sed hìc Cicero discum intelligit,molem quandam rotundam, è saxo,ferro,uel plumbo factam, cuius iactu certabant,ut uires corporis ostentarent,& exercerent.de Or.110 a, Philosophi,quorū auditores discum audire quàm philosophum malunt, qui simul ut increpuit, philosophū disputantem relinquunt.

Discutio,*tis.dispello.* At.39 a, Modò cædē timueramus, quam oratio fortissimi senis Qu. Considij discusserat, ea quam quotidie timere potueramus,exorta est.pro Do.224 a,Cum eorum aduocationem manibus,ferro, lapidibus discussisti.pro Mu.144 a,Dij faciant,ut hoc periculum,quod,&c.discutiam & comprimam. I.A. 240 a,Discussa est illa caligo, quam paulò antè dixi, illuxit,patet,uidemus omnia. Qu.F.313 b,De Comageno rege,quòd rem discusserā,mirificè mihi blanditur Appius.de Or.163 a,Discutienda sunt ea quæ obscurant, & ea quæ sunt eminentia & prompta sumenda.Ac.32 b,Discutere captiones alicuius.Asin.Ep.165 b,Si ad Lepidum uenissem,omnē cunctationem eius discussissem.

Disertè,*ornatè,politè,apertè,dilucidè.* de Ora.88 b,Denìq; ut prudentibus disertè,stultis etiam uerè decedere uideare. Aca.lib.1,Disertè copiosèq; dicere.In Ver.Disertè scribere.

Disertus,*a,um.ornatè dicens,oratorius.* de Or.88 a,Reliquas utilitates à disertis & ornatè dicentibus esse cōstitutas. de Ora.92 b,Disertos cognoui nonnullos,eloquentē adhuc neminē. Or.198 a,Antonius disertos ait se uidisse multos,eloquentē uerò neminem.de D.102 a, Sed difficultas laborq; discendi disertā negligentiā reddidit.& 125 b, Aliquem esse cōtra se copiosum & disertū.I.A.179 b,Quasi Rhetor ille te disertū facere posset.pro Cæl.41 b,Homo disertus.At.62 b, Disertus epilogus.& Ep.44 a,Disertæ literæ.& At.101 a, Disertissima epistola.de Cl.173 a,Oratio neq; nimis infantis, neq; perfectè diserta.de Or.105 a,Sic orationem illam disertam sibi & oratoriam uideri, fortem & uirilem non uideri. Orat.198 a,Ita & doctis eloquentia popularis,& disertis elegans doctrina defuit.

Disiectus,*a,ū.dispersus.* At.120 a, Nos disiecta manu pares aduersarijs esse non possumus.ad Her. 24 a,Res dispersas & uagè disiectas eligere.Disiecta saxa,in Ar.

Disijcio,*is.dispergo.* pro C.45 a,Dede,disijce,per mea cebit.Sal.in Ciceronem,271 a,Idcirco respublica disiecta est eo tempore.

Disiunctio,*onis.* de Pro.77 b, In disiunctione sententiæ coniuncti tamen amicitia manemus.de Ami.110 a,Statim alienatio & disiunctio facienda est.contra Rul.69 a,Animorum disiunctio dissensionem facit.pro Sest.13 a,In tanta disiunctione meorum.

Disiunctio, *enuntiationis, seu argumentationis genus*, cùm una harum ponitur.aut,uel.de N.15 a,In omnibus disiunctionib. in quibus est aut non ponitur, alterutrū uerum esse.Top.225 b, In disiunctione plus uno uerum esse non potest. Acad.24 b, Disiunctio è contrarijs est. de Fa.147 b,Epicurei dicūt ueras esse ex cōtrarijs disiunctiones.

Disiunctio,*exornatio Rhetorica*,cum eorum de quibus dicimus,aut utrunq;,aut unumquodq; certo concluditur uerbo,&c.ad Her.32 b.

Disiunctus,*a,um.procul remotus,distās.* pro S.R.24 b, Quæ uita est maximè disiuncta à cupiditate,& cum officio cōiuncta.pro Sest.27 a,Græci longè à nostrorū hominum grauitate disiūcti.pro Cæl.48 b,Mores eius longissimè à tanti sceleris atrocitate sunt disiuncti.I.P. 80 a,Tamen ea quæ sunt longissimè disiuncta,comprehēdā.I.P.99 a,Aetolia procul à Barbaris disiuncta gentibus.de Ar.256 a,Quorum mentes lōgè à cōmuni salute disiūctæ sunt.I.V.228 a,Fōs munitione ac mole lapidum à mari disiunctus.de Or.86 a,Quod longissimè est ab imperitorū intelligētia,sensuq; disiunctū.de Am. 104 a,Videre iam uideor pop.Rom. à senatu disiunctū. pro Pom.5 b,Duo loca disiunctissima,maximeq; diuersa.de Ar.Quod ex aliquo disiunctio diuersoq; monstro significatū caueremus,id,&c.Ep.6 a,Quoniam interuallo locorum & temporū disiuncti sumus.Acad.17 a, Nihil est disiunctius ab ea cogitatione,quæ,&c. Acad. 24 b,Omne quod ita disiūctum sit,quasi aut etiam, aut non:non modò uerum esse,sed etiam necessarium.

Disiungo,*gis. diiungo,separo,abalieno,distraho,dissidium uel dissensionem facio,abalienationem disiunctionemq; facio.* Qu.F.296 a,Ordinē de nobis optimè meritum,& à nobis,& à repub.disiungemus. I.V.273 b, Quasi natura & genere disiuncti sint,qui ita dissidēt à nobis.I.A.165 a,Cæsar Pompeium à mea familiaritate disiunxit.Ep.16 b,Nam ab orationibus disiungo me ferè,referoq; ad mansuetiores musas.de N.5 a,Qui honesta à commodis non nomine,sed genere toto disiungerent.de Or.156 a,Sin eos disiungent, hoc erunt inferiores,quòd,&c.pro Syl.178 b,Disiunxit,inquit,eos à colonis.de D.124 b,Disiungere iumenta.

Dispar,*ris. Disparilis, impar,dissimilis, diuersus,uarius.* pro Mu.134 a,Par dignitas,sed dispar fortuna in hoc et in illo fuit.de Pr.72 b,Et in utriusq; pari scelere disparē conditionē facit. Of.22 a,Sunt his alij multū dispares.de D.127 a,Etenim geminorum formas esse similes, uitam atq; fortunam plerunq; disparem.de Sen.93 b,Animus simplex est,nec habet in se quicquā admistū dispar sui atq; dissimile.pro Pl.71 b, Honorū gradus summis hominib.& infimis sunt pares,gloriæ dispares. Or.125 a, Huic autem illa dispar adiuncta ratio orationis. Offi.28 a,O' domus antiqua,heu quàm dispari dominaris domino.de N.18 b,Disparib.temporib.eadē spacia cōficere.& 20 b,At motus in utroq; dispares.de Amic.110 b, Dispares mores disparia studia sequūtur. Of 46 a,Non uno modo in disparibus causis affecti esse debemus. Of. 24 b,Officia non eadē disparibus ætatibus tribuuntur. I.V.245 b,& Ep.8 a,Varium ius ac dispar conditio.de In.66 a,Ex dispari genere culparū. Tus.235 b,In disparis animantis uitam transire.de Fi.66 a, Varietas enim latinum uerbum est,idq; propriè quidem in disparibus coloribus dicitur,sed trāsfertur ad multa disparia,&c.

Disparatum,*ti.quod contradictorium indiserti uocant.* Est aūt disparatum in negantibus positum.de In.51 b, Disparatum est,quod ab aliqua re,per oppositionem negationis separatur:ut sapere,non sapere.

Disparilis,*le.dispar.* de D.97 a, Quæ omnia fiūt ex cœli uarietate,& ex disparili aspiratione terrarum.

Dispartio,*tis.diuido.* de Nat.79 a, A' dijs immortalibus hominibus dispartiri & diuidi somnia.I.A.215 b,Vt fortunas nostras dispartiat parricidis. Offi.41 a,Aequabiliter prædam dispartire.Aca.11 b,Dispartire aliquid in minima.

Dispartior,*ris.dispartio.* de Leg.179 b,Iurecōsulti quod positum est in una cognitione,id in infinita dispartiuntur.

Dispello,*lis.discutio.* Tusc.161 b,Eadēq; philosophia ab animo tanquam ab oculis caliginem dispulit. At.106 a, Pecudes,quæ dispulsæ sui generis sequuntur greges.

Dispensatio,*nis.procuratio, administratio.* In Vat.36 a,Eripueras senatui ærarij dispensationem. pro R.P. 127 a,Rabirius curationem et quasi dispensationem regiam suscepit. At.245 b, Profectionem meam, ut uideo, Erotis dispensatio impedit.

Dispenso,*as.dispono,procuro.* Atti.170 b,Qui nostras res domesticas dispensauit,neq; adest istic,neq; ubi terrarum sit,scio.de Or.96 b,Inuenta non solùm ordine, sed etiam momento quodam dispensare atq; disponere.

Disperditio,*nis.*I.A.189 b, Antonius ad disperditionem urbis uenire conatus.

Disperdo,*dis.dissipo.* contra Rul.61 a,Disperdere ac dissipare possessiones à maioribus relictas. Epi. 66 a,Tot ciues Romanos occidit,arripuit,disperdidit.

Dispereo,*ris.* contra Rul.82 a,An caput uestræ pecuniæ disperire patiemini.

Dispergo,*gis.inspergo,respergo, disijcio, dissipo.* de N. 73 a,Puerum interea obtruncat, membraq; articulatim diuidit,perq; agros passim dispergit corpus. de Or. 100 b,Dum hæc quæ dispersa sunt,coguntur. Aca.30 a, Cur deus mortifera tam multa terra mariq; disperserit. ad Her.31 b,& de In.49 a,Exornationes in causa dispergemus.

Dispersè,*diffusè.*I.V.227 b,Nunc illa omitto,quæ dispersè à me multis locis dicentur.de Inu.60 a, Res dispersè & diffusè dictæ.

Dispersio,*onis.dissipatio.* Atti.143 a,Dispersione enim consulum actio de pace sublata est, quam quidem ego meditabar.

Dispersus,*a,um.disiectus,fusus.* pro Fl.152 a, Prædones toto mari dispari uagabantur.pro Pom.10 b,Bellū tam longè lateq; dispersum.& 8 a,Membrorū collectio dispersa.pro Sest 22 a,Quod ī tempore homines fusi per agros ac dispersi uagabantur. Qu.de Pet.205 a,Vt omnia quæ in dispersa atq; infinita uiderentur esse,ratione & distributione sub uno aspectu ponerentur.ad Her.6 b,Narratio accusatoris suspiciones interiectas et dispersas habere debet.

Dispertio, *tis. dispartio, diuido, distribuo,distinguo.* de Ora.152 a,Redeunt rursus ad coniecturam, eamq; in quatuor genera dispertiunt.de Cl.179 a,Dispertire orationem in mēbra.pro Cl.32 a,Pecuniā illam iudicib. dispertiendam esse.I.V.118 a,Bona uerbo redigēda, re dispertienda.I.C.Cæsar cōiuratos municipijs dispertiri iubet.pro Mu.142 a,Romani homines,qui tēpora uoluptatis laborisq; dispertiunt.de Or.100 b,Deinde eorum generum quasi quædam membra dispertiat.

Dispertitus,*a,um.* Ep.59 b,Mihi tecum ita dispertitum officium est,ut tu,&c.At.145 b,Satius existimo uos dispertitos & in speculis esse.I.V.act.7,A' quib.initia uitæ atq; uictus,legū,morū,māsuetudinis,humanitatis,exēpla hominib.et ciuitatib.data ac dispersa esse dicūtur

Dispicio,*is.despicio,uideo.* de D.125 b, Imbecillus animus uerū dispicere potest.At.35 b,Si dispicere qd cœpero,scribā ad te.At.97 a,Nūc uelim dispicias res Romanas.Qu.Fra. 304 a,& 307 b,Sed ego quid sperem non dispicio.de Fi.134 b,Cum dispicere cœperimus, et sentire quid simus.Tus.157 b,Tamen acie mentis dispicere cupiebant.

Displiceo,*ces.odiosus sum,iniucundus sum.* de Or.97 b, Atq; in ea exercitatione non sanè mihi displicet, adhibet,&c.At.118 a,Mihi quæ adhuc acta sunt, displicent. & ibi.Vereor ne tibi mea cōsilia displiceant.At.210 a, Inhibere illud tuū,quod ualde mihi arriserat, uehementer displicet.Ep.5 a,Est quiddam tertium,quod neq; Selicio,neq; mihi displicebat.de Cla.183 a,Sed mihi pla-

Universidad de Deusto Biblioteca

cebat Atticus maximè,uel dicã minimè displicebat.pro Do.224 a, Non'ne fieri poterat,ut populo de Cyprio rege placeret? de exulibus Byzantijs displiceret?

Dispolio,as.despolio,priuo. Anteq.194 b,Qui sunt assecuti summũ gradũ honoris,nõ dispoliabũtur honore. I.V.209 b,Vt etiam cum cæteris Siculis dispoliaretur.

Dispono,nis.dispenso,distribuo.de Or.96 b,Inuenta nõ solùm ordine,sed etiam momento quodam atq; iudicio dispensare atq; disponere.de Ora.155 b,Pisistratus Homeri libros antea confusos sic disposuit, ut nunc habemus.Or.202 b,Verba ita disponunt, ut pictores uarietatem colorum. Atti.59 a,Postea uerò quàm Tyrannio mihi libros disposuit, mens addita uidetur meis ædibus. I.A.196 a,Sic uerò erant disposita præsidia, ut ab ingreßione fori populus propulsaretur.Ep.163 a, Qui locis omnibus dispositi scrutabantur tabellarios. I.V.86 a,Signa ad columnas & omnibus intercolumnijs disposita sub dio uidimus.ad Her.30 a,Videndum est cuiusmodi rationem in disponendo habere conueniat.

Dispositè,distinctè.I.V.220 a,Non possum dispositè istum accusare.

Dispositio,onis.distributio,ordo,collocatio,οἰκονομία. de In.44 a,Dispositio est rerum inuentarum in ordinem distributio.ad Her.1 a,Dispositio, est ordo & distributio rerum,quæ demonstrat quid quibus in locis sit collocandum.& 19 b,Hæc autem dispositio locorũ tanquam instructio militum,facilè in dicendo,sicut illa in pugnando parere poterit uictoriam. de Orat.124 b, Ordo ac dispositio argumentorum. & ibid. Ratio ordinis & disponendarum rerum.

Dispositus,a,ũ.distinctus.de Or.151 b,Sed ita distinctũ, ut sint quasi in ornatu disposita quædam insignia et lumina. Qu.de Pet.208 a,Fac ut planè ijs in rebus descriptum ac dispositum suũ cuiq; munus sit.pro Mur.131 a, Nunc de studijs ad honorẽ dispositis loquor. pro S.R. 40 b,Aptam et ratione dispositã se habere existimant.

Disputatio,onis.Ep.16 b,Scripsi etiam Aristoteleo more tres libros,in disputatione et dialogo de Oratore, de Or.lib.3,Disputatio,exornationis species.Aca.ed.1.li. 2,Disputatio copiosa,sed paulò abstrusior.ibid.De hac una re unius diei disputatio.de Fi.lib.5, Disputatio litigiosa.de Fi.lib.2,Disputatio splendida.de Fin.lib.1,Disputationi interesse.de Fi.lib.1,Negat opus esse ratione neq; disputatione.Aca.ed.2.lib.2, Non quæro rationes eas quæ ex coniectura pendent,quæ disputationib. huc & illuc trahuntur,nullam adhibent persuadendi dignitatẽ.de Or.85 a,Solesq; nonnunquã hac de re à me in disputationibus nostris dissentire.de Ora.101 a,Infinitæ concertationumq; plenæ disputationes. Offic.40 b,Alia est illa,cum ueritas limatur in disputatione subtilius.

Disputator,oris.dialecticus.Offi.1 b,Demetrius Phalereus disputator subtilis,orator parum uehemens.

Disputo,as.dissero,iure et legibus disceptando decerto, dico.de Na.79 a,Quæ disputaui,disserere malui,quàm iudicare.At.146 a,Multa disputas huic sententiæ cõuenientia.de Or.94 a,Neq; hæc in eam sententiam disputo,ut homines,&c.I.A.250 b,Eas literas dum recito, dumq; de singulis sententijs breuiter disputo,quæso attendite.Ep.37 a,Idq; me arbitror pro tribnnali multis

uerbis disputauisse.Epi.37 a,Qui hæc disputant,id ali- dicũt.Ep.110 a,Quæ sunt à me in secundo libro per Antonij personam disputata. de Ora.127 a,Genus illud de quo antè disputaui.& 97 b,Disputare de omni re in cõtrarias partes.& 110 a,Disputare de aliqua re cum aliquo.de Fi.55 a,Sed & argumentandũ,& accuratè disserendum,& rationibus conquisitis de uoluptate & dolore disputandum putant.de Fi.90 b,Subtile ac spinosum disputandi genus.Tus.233 b,Acutè disputãtis est, uidere quid cuiq; dicendum sit.Tus.194 a, Itaq; nõ inscitè Dionysius ad ea disputat,quæ apud Homerum Achilles queritur,hoc(ut opinor)modo.Tus.237 a,Neq; ego ullam in partem disputo.

Disquisitio,onis.inquisitio,inuestigatio.de Arusp.246 b,Ad facinoris disquisitionem interest adesse quamplurimos.pro Syl.182 a,In magnis disquisitionibus, repentinisq; periculis uitam uniuscuiusq; esse testem. ad Her. 14 a,Pro argumento sumere,quod in disquisitione positum est,uiciosum est.

Disrumpo,pis.diuido,rumpo. Offi.56 a,Si propter suum quisq; emolumentum spoliet aut uiolet alterum,disrumpi necesse est humani generis societatem. de D.117 a,Nubis tenuissimam quamq; partem diuidere atq; disrumpere.In Vat.32 a,C.Cosconius noster, quem disruperis cum ædilitium uides. Att.65 a,Disrumpuntur ij, qui me posse aliquid doluerunt.pro Dom.233 a,Quare disrumpatur licet ista furia,bis seruaui,&c. Att.66 b, Disrumparis licet.At.109 b,Disrumpor dolore.

Dissemino,as.dispergo,dissipo.pro Ar.191 b,Ego uerò omnia,quæ gerebam,iam tum in gerendo spargere me, ac disseminare arbitrabar in orbis terræ memoriã sempiternam. pro Pl.271 a,Vos oro iudices ne fictis auditionibus,ne disseminato dispersoq; sermoni credatis. I. C.119 a,Latius opinione disseminatum est hoc malum, manauit non solùm,&c. I.A.173 b, Tot res tam dispositè,tam distantibus in locis positæ.

Dissensio,onis.dissidium,contentio. Ora.105 a,Quibus in causis omnibus fuit inter peritissimos homines summa de iure dissensio. Qu.F.309 b, Vehemẽter interfuit reipub.nullam in eiusmodi causa dissensionem esse. contra Rul.99 a,Nõ potestatem dissimilitudo, sed animorum disiunctio dissensionẽ facit.pro Syl.178 b, Vt dissidio ac dissensione facta posset,&c. Offic.18 a, Qualis fuit inter P.Africanum & Qu.Metellum sine acerbitate dissensio. & 63 a,Hæc est illa,quæ uidetur utilitati fieri, cum honestis sæpe dissensio quæ iudicanda sunt. At.15 a,Non dissensione ac dissidio uestro,sed uolũtate ac iudicio tuo.de Cla.or.181 a,Itaq; nunquam de bono oratore,aut non bono, doctis hominibus cum populo dissensio fuit.de Fi.123 a,& Ep.8 a,De isto magna dissensio est.de N.2 a,Qui deos esse dixerunt, tanta sunt in uarietate ac dissensione constituti,ut,&c. pro Mar. 15 b,Inter me & alium quempiam dissensio est.contra Rul.88 a, Commouere nouam dissensionem. & 87 a, Tumultus & dissensio ciuium.

Dissentaneus,a,um.)(.Consentaneus.Par.230 a, Vt ad quæ sunt ipsi contrariòue eius,aut similia,aut dissimilia,aut consentanea,aut dissentanea.

Dissentio,tis. dißideo, discrepo, inter me & alium quempiam dissensio est,in alia uoluntate & opinione

sum,in alia omnia eo uel discedo.de Nat.2 a, Res nulla est,de qua tantopere nõ solùm docti,sed etiam indocti dissentiãt.& 3 a.de Or.85 a, Solesq; nonnũquã hac de re à me in disputationib.nostris dissẽtire.Or.218 a, Aristoteles pæana ut optimũ probat , à quo dissentio. pro Fõt.280 a, Galli à cæterarũ gentiũ more ac natura dissentiũt.I.C.116 a,Dissensit M. Lepidus Qu. Catulo.de Fi.81 b,& 132 a,Græci maledictis insectantur eos à quibus de ueritate dissentiũt.de Fin.68 a,Illi inter se dissentiũt.I.A.244 b,Ciues inter se grauißimè dissentientes. Of.67 a,Ego etiã cũ Catone meo sæpe dissensi.ad Her. 4 a,Cũ uidetur scriptoris uolũtas cũ scripto dissentire. de Aru.256 b,Sylla dissensit cum Mario.pro Syl.178 b, Dissentire cum aliquo de aliqua re.Tus.215 a,Viciositas est affectio in tota uita incõstãs,& à seipsa dissentiẽs.de Fin.106 b,Stoicos à Peripateticis nõ uerbis,sed uniuersare & tota sententia dissentire. de Nat. 1 a, Aliquos in magna uarietate ac dissensione constitutos esse.

Dissero,ris.disputo,dico.de N.79 a,Quæ disputaui,disserere malui quàm iudicare.de Or.109 b,Cæsar dicebat te permulta cũ Antonio de eloquẽtia disseruisse.& 89, a,Hæc ego cum ipsis philosophis tum Athenis disserebam.pro Fl.155 a,Sed de hoc teste disseruit & subtiliter & copiosè Qu.Hortẽsius. Epist.186 b, Quod pluribus uerbis in senatu disserui,& dixi in concione.de Fin. 55 a,Sed & argumentandum,& accuratè disserendum,& rationibus conquisitis de uoluptate disserendum putãt. At.137 a,Disserens in utranq; partem. Or.123 a, Dialectica ars disserendi,& uera ac falsa dijucandi.de Fin.li. 1,Disserentiũ inter se reprehensiones non sunt uitupe-rãdæ.de N.d.li.1,Dissero breuius quàm causa desiderat de Am.C.Lælij persona uisa est idonea fuisse, quæ de amicitia ea ipsa dissereret.de Fin.li.2,Vt inter quos disseritur,conueniat.Tusc.lib.1,In utrãq; partem multa disserũtur.de Am.Quæ inter me & Scipionẽ de amicitia disserebãtur.de Fin.li.1.Dissereiur inter principes ciuitatis.Acad.edit.1.lib.2.Et rem idoneã de qua quæratur, & homines dignos quibus cum disseratur,putant.

Dissideo,des.dissedi & dißidi.dissentio,discordo.)(. Cõgruo.I.V.273 b,Quasi natura & genere disiuncti sint, dißident à nobis animo & uoluntate. Antequàm.195 b, Hostes,qui in bello dissidẽt uoluntate,dimicãt armis.de Or.96 a,Ita à sententia scriptum dißideat. Of.34 a,Temeritas,quæ à sapientia dißidet plurimùm.de Cl.185 a, Nisi Quin.Cæpio nimis equestri ordini deditus, à senatu dissedisset. pro Sest.12 b, Consules à Tribuno plebis post interitũ meũ dißidẽt? qui,&c. Ab.33 b,Definitio summi boni,de qua qui dißidẽt,de omni ratiõe uitæ dissidẽt.Attic.7 b,Quinimo inter se leuiter dißident. Att. 105 a,Nõ rectũ me in tantis rebus à Pompeio dißidere. de L.166 b,Hi de re una solùm dißident,de cæteris mirificè congruũt.de Fat.149 a,Aliquos uerbis nõ re dissidere.pro Mar.135 b.Non cõsilijs solùm & studijs,sed armis etiã & castris dissidebamus. de Am. 95 b, Cũ P. Sulpitius capitali odio à Q.Põpeio dissideret.pro Cor, 61 a,Odio quodã atq; dissidio dissidere ab aliquo. Ac, 36 a,Chrysippus cũ Cleãte doctore suo quàm multis rebus dissidet.ad Her.8 b,Cũ uolũtas scriptoris cum scripto dissidere uidetur.In Ant.233 b,Nõ cum homine,sed cũ causa dissideo.de Fin.61 a,Dissidere à seipso, secũq;

discordare.& 106 b,et 58 a, Cupiditates intus in animis inclusæ inter se dißident atq; discordant.de N.2 a,Opiniones uariæ,atq; inter se dissidentes.

Dissidium,dij.dissensio,diuortiũ.pro Cl.58 a,Sæpe fieri diuortia,atq; affinitatũ dissidia uidimus.pro Syl. 178 b,Vt hoc dissidio ac dissensione facta,oppidũ in potestate posset habere. At.15 a,Non dissensione ac dissidio uestro,sed uolũtate ac iudicio tuo.pro Cæl.43 b, Magnũ odiũ uideo cum crudelissimo dissidio extitisse. pro Cor.61 a, Odio quodam atque dissidio dissidere ab aliquo.de Am.110 b,Ne qua amicorũ dissidia fiant. Acad. 47 a,Doce quod & qua de causa dissidiũ factũ sit,ut uideamus satis ne ista sit iusta defectio.de Fin.58 a, Odia, dissidia,discordiæ,&c.de Ar.254 a, Dissidium optimatiũ.pro Dõ.232 a,Defleui cõiugis miseræ dißidiũ.In A. 169 a,Is desideriũ tui dißidij ferre nõ poterat.At.250 a, Iulia nõ uult amplius ferre,constitutũ enim est dißidiũ.

Dissimilis,le.dispar ab aliquo, uel cũ aliquo dißimilitudinem habens.de Or.116 a,Existimãt artificiũ esse hoc quoddã nõ dißimile cæterorũ.de Cl.191 a,P. Crassus dissimilis cæterorũ Crassorũ.Item:Tum excitatũ,si nõ tã acerbũ odiũ,attamen aut odij,aut inuidiæ nõ dißimilis offensio.de Fin.134 a, Stirpiũ educatio quædã & perfectio est,nõ dißimilis animantium. Or.220 a,Numerus omniũ dißimillimus.I.A.171 b,Antonius saturauit de sãguine dißimillimorũ sui ciuium.pro Dom. 237 a, Aliqs mei dißimilis.& ibi. Aliqs similis istius.Ep.146 b,Qui te ab impiorũ ciuiũ tui dißimillimorum societate seiungas.de Fi.109 b,Hoc sic expositũ,dißimile est superiori.At.64 a, Nulla uis est naturæ, ut sui dißimilia poßit effingere.de Cl.183 b,Quid tã dißimile quàm Cotta Sulpitio? pro Syl.186 b,Et erat huic iudicio lõgè dißimilis illa cõtentio.de Fin.139 b, In his uerò ætatibus, quis est tã dißimilis homini,qui non,&c.de Cl.191 b, Quid est tã dißimile,quàm Demosthenes & Lysias.de Cl.191 b, Qui sunt inter se dißimiles,& aliorũ,de Or.145 a,Res dißimiles inter se,quæ tamen consimili laude dignẽtur. de Orat.120 a, Cum inter uos in dicendo dißimillimi sitis.Postquam.203 a,In officio persoluendo dißimilis ratio pecuniæ debitæ est.pro Pl.273 a, Dissimilis est pecuniæ debitio & gratiæ.de D.127b,Eos qui nascũtur eodẽ tẽpore posse in dißimiles incidere naturas propter cœli dißimilitudinẽ.Ep.8 a, Gaudeo tuã dißimilẽ fuisse fortunam.I.C.106 a,Diuersa Catilinæ studia in dißimili ratione.pro Mu.136 b, Quã turbã dißimillimo ex genere distinguebãt homines percußi Syllani tẽporis calamitate.

Dissimiliter.dißimili ratione.cõtra Rul.72 b.et ad Her. 10 a,Res dißimiliter iudicatæ.& de Fin.66.

Dissimilitudo,nis.uarietas,distãtia,differẽtia. de Am. 110 a,Morũ dissimilitudo dissociat amicitias. pro Cor. 61 a,Dissimilitudo ciuitatum uarietatem iuris habet maximam.de D.128 b,Dissimilitudo locorum dissimiles hominum procreationes habet.de Or.107 a,Ius ciuile hãc habet ab illis reb.dissimilitudinẽ,quò uox et gest⁹, &c. iuris autẽ utilitas,&c.Ep.25 a,Genus institutorum meorum dissimilitudinẽ habet cũ illius administratione. de D.128 a,Quarũ rerũ tantæ dissimilitudines sunt,ut alia Romæ,alia Tusculi eueniat sæpe tẽpestas.de Fin. 128 b. Est etiam alia cum ipsis artib.sapientiæ dissimilitudo.de Fat.141 b,Quoniam tãtam natura à natura distat,quid

mirũ est has dissimilitudines ex differentibus caussis esse factas. Offic.21 b,Vt enim in corporibus magnæ dissimilitudines sunt,sic in animis existunt maiores uarietates. & 22 b,Innumerabiles aliæ dissimilitudines sunt naturæ morumq; minimè uituperandorum.de Leg.162 a,Nulla dissimilitudo est in genere.de Clar.191 b,Videat ne ignoret & gradus,& dissimilitudines,& uim,& uarietatẽ Atticorum.

Dissimulãter.obscurè.)(.Apertè.de Or.122 a,Id tamẽ dissimulanter facere,prudentia est.de C.190 a, Numeri non apertè & eodẽ modo,sed uariè dissimulanterq; conclusi.Ep.5 b,Cæteri sunt partim obscurius iniqui, partim non dissimulanter irati.

Dissimulãtia,tiæ.ironia,dissimulatio. de Or.134 a,Socratem opinor in hac ironia dissimulãtiaq; longè lepôre & humanitate omnibus præstitisse.

Dissimulatio,onis.dissimulãtia,ironia.de Or.133 b,Dissimulatio est cùm alia dicuntur ac sentias.& 141 a, Aliquãdo euolutus es illis integumẽtis dissimulationis tuæ. de Or.162 a,Tum illa,quæ maximè quasi irrepit in hominum mentes alia dicentis ac significãtis dissimulatio. Off.64 a,Ex omni uita simulatio dissimulatioq; tollenda est.Ac.5 a,Socrates autẽ de seipso detrahẽs in disputatione,plurimũ tribuebat ijs,quos uolebat refellere:ita cum aliud diceret atq; sentiret,libenter uti solitus est ea dissimulatione,quam Græci εἰρωνείαν uocãt,quã ait etiã in Africano fuisse Fannius.

Dissimulator,oris.de Or. libro 2, Dissimulatores studiorum.

Dissimulo,as.occulto,conniueo. Att.118 b, Dissimulare enim non potero,mihi quæ adhuc acta sunt, displicere. pro Cl.28 b,Neq; id obscurè ferebat,nec dissimulare poterat.pro Domo,237 b,Nõ dissimulo me nescire ea,quæ etiam si scirem,dissimularẽ.pro Plan.274 b,Cæteri uera beneficia etiam minora dissimulant, ne obligati esse uideãtur.pro Sest.10 b,Dissimulare aliquid silẽtio.Ep. 148 a, Multa & simulaui inuitus,& dissimulaui cũ dolore.I.C.103 a,Nõnulli sunt,qui ea,quæ uident, dissimulant.pro Mur.133 b,Etiam illos qui dissimulant, nõ solũ eos qui fatẽtur.Of.21 b,Si quis est paulò erectior,occultat & dissimulat appetitũ uoluptatis.pro S.R.32 b, Tenuitas hominis dissimulari non potest:id est,dissimulando negari.At.16 a, Fingere, dissimulare, & obtegere. Oct.329 b,Vt ista dissimulare possit.

Dissipabilis,le.dissolubilis.de N.65 b,Aer natura cedẽs est maximè & dissipabilis.

Dissipatio,onis.dissolutio.de N.15 b,Epicurus corporũ concretionem fugit,ne interitus & dissipatio cõsequatur.Att.197 a,Dissipatio pecuniæ publicæ.I.A. 248 a, Tãtam ei pecuniam decreuistis,quantã ex bonis patris in prædæ dissipatione inimicus uictor redegisset.In.An. 248 a,Sed hanc mihi dissipationem pro paterna necessitudine deposco.

Dissipatus,a,um.dispersus,dissolutus.pro Sest. 22 a, & Tusc.161 a,Homines dissipatos unum in locum cõgregare.pro Domo,216 a, Depulsis ac dissipatis copijs hostiũ.Att.243 a,Prorsus dissolutũ offendi nauigium, uel potius dissipatum.de Cl.184 a,Curio cùm tardus in cogitãdo,tum instruẽdo dissipatus fuit.Postquam.209 b, Aliquis fractus & propè dissipatus.

Dissipo,as.dispergo,disperdo,dissoluo,diffũdo,cõsumo, conficio,distraho.de Nat.33 b,Ignis quocunq; inuasit, cuncta disturbat ac dissipat.de Or.129 b,Nihil superest, libidines totum dissipauerunt,pro Sest.28 a,Euersa domus est,dissipati liberi,rapta cõiux.I.P. 99 b,Illi statuã istius deturbant,affligunt,comminuunt,dissipant. Postquam.202 a,Mihi,quod potuit sceleratorũ furor detrahere,eripuit,abstulit,dissipauit.Tus.152 a, Qui discedere animum censent,alij dissipari statim,alij diu permanere,alij,&c.de Diuin.96 a,Simia omnia,quæ erãt ad sortẽ parata,disturbauit,& aliud aliò dissipauit.In Vat. 36 a,Subsellia dissipauit,urnas deleuit. de Diuin.112 b, Simia urnam euertit,sortes dissipauit.pro Pom.8 a,Medeam prædicãt in fuga fratris sui mẽbra in ijs locis,quà se parens persequeretur,dissipauisse.Epi. 23 b, Capere, occidere,& dissipare hostes.et 190 a,Dissipare classẽ. Tus.152 a,Animum dissipari, dissolui, & interire. Or. 220 a, Facilius est apta dissoluere, quàm dissipata connectere.contra Rul.61 a,Disperdere ac dissipare patrimoniũ.& 84 a,Effusis ac dissipatis fluctibus uestris. Epi. 53 a,Habemus etiã rationẽ rei familiaris tuæ,quã dissipari nolumus.Ep.56 b, Dissipare fortunas. de Nat. 74 b,Postremò à parco patre quod sumas,quãto dissipas libẽtius.de Am.100 a,Amicitia omnia contrahit, discordia dissipat.pro Plan.27 a,Maledicto nihil facilius emittitur,nihil lati⁹ dissipatur.pro Fl.149 a,Distributis partibus sermo est tota Asia dissipatus, Cn. Pompeiũ, &c. de Or.100 b,Omnia,quæ sunt cõclusa nunc artibus,dispersa & dissipata quondam fuerunt.I.A.261 a,Dissipare famam uel rumorem.I.V.79 b,Cũ istius amici sermones huiusmodi dissipauissent,me,etc.de Or.88 a,Genus hominum in mõtibus & syluis dissipatum.& 121 b,Ius ciuile,quod nunc fusum & dissipatum est,in certa genera cogere,& ad artem facilè redigere.

Dissocio,as.disiungo.de Amicitia,110 a, Morum dissimilitudo dissociat amicitias.de Orat.149 b,Postea dissociati à Socrate, diserti à doctis.Attic. 65 a, Dissociatis animis ciuium.

Dissolubilis,le.dissipabilis.)(.Indissolubilis.de N.65 b, Animal mortale,dissolubile,& diuiduũ est.& 64 a,Coagmentatio dissolubilis.

Dissoluo,uis.rescindo,ære alieno me libero.I.A.156 b,In maximis rebus,id est,in legibus,acta Cæsaris dissolui ferendum non puto.pro Dom.223 a,His uerbis scripta est ista proscriptio,ut seipsa dissoluat.In Ant. 156 a,Ea lege omnes iudiciariæ leges Cæsaris dissoluuntur.pro Syl. 177 b,Dissoluere æs alienum. pro Quint.3 a, Per te C. Aquili decidit Quintius, quod liberis Scapulæ dissolueret. In Ver.187 b,Pecuniam tenere,nequicquam ulli dissoluere.Atti.234 b,Tibi assentior maiorem eius [illegible] fore,si mihi quod debet,dissoluerit.Attic.261 a,Illi turpe erit eo nomine, quod satisdare debeat,procuratores eius non dissoluere. Tuscul.170 a, Ego uerò Lycurgo maximam gratiam habeo, qui me à pœna mulctauerit, quam sine mutatione,& sine uersura possum dissoluere.Off.57 a,Quam si ad se quisq; rapit,dissoluetur omnis humana cõsociatio.Pro Quint.3 a,Facilius est apta dissoluere,quàm dissipata connectere.Orat.220 a,Compositi oratoris bene structam collocationem dissoluere permutatione uerborum.& ibidem,b,Isti ut est in prouerbio,

scopas(ut ita dicam)mihi uidẽtur dissoluere. de Se.92 a,Opus ipsa suum eadem quæ coagmentauit,natura dissoluit.de Vn.202 a,Indissolubiles quidẽ esse non potestis,non tamen dissoluemini.Offi.75 a, Fraus constringit,non dissoluit periurium.pro Cec.286 a,Id iam mala consuetudine dissolutum est.pro Mu.139 b,Misericordia commotus ne sis,etiam in dissoluenda seueritate.de Le.175 b, Quod institutũ peritè à Numa posteriorum pontificum negligentia dissolutum est. contra Ru.73 a,Interea dissoluant iudicia publica, de consilijs aduocent quos uelint.In Verr.246 a,Pecuniamq; ex S. C.& ex lege dissoluerant.de Or.100 b,Ars quæ rẽ dissolutam & diuulsam conglutinaret,& ratione quadã constringeret.pro S.R.37 a,Dissoluere amicitiam. & pro Qu.R.Dissoluere societatem.Tusc.153 a,Dissolui, dissipari,interire.Acad.19 a,Chrysippus multa contra sensus,quæ in consuetudine probantur,dissoluit.de N. 65 a,Illa autem,quæ Carneades afferebat, quem ad modum dissoluitis? de Or.123 a, & ibi.&c.Dialectici multa inueniunt,quæ non possunt ipsi dissoluere. de D.110 b,Quomodo autem mentientem dissoluas, quem pseudomenon uocant,dialectici dicent.

Dissolutè,remissè,indulgenter,negligenter,ignauè. At. 228 a,Et nec crudeliter quicquam eripui, nec dissolutè quicquam remisi.I.V.239 a,Factum clementer.)(.Factum dissolutè.pro Cec.205,Ius suum dissolutè relinquere.I.A.205 b,Res confecta est minus quidem illa seuerè quàm decuit,non tamen omnino dissolutè.

Dissolutio,dissolutum,exornatio est, quæ coniunctionibus uerborum è medio sublatis,separatis partibus effertur,&c.ad Her.33 b.

Dissolutio,onis.de Leg.162 a,Mors est dissolutio naturæ.I.V.231 a,Hi qui post iudiciorum dissolutiones ædiles facti sunt.de Fi.86 a,Quæro aũt quid sit,quòd cum dissolutione:id est,morte,sensus omnis extinguatur.I. A.157 a,Hæc utrùm tandem lex est?an legum omnium dissolutio?pro Cl.18 a,Dissolutio criminum ab oratore quæritur.ad Her.1 b,Confutatio,est contrariorũ locorum dissolutio.Ep.61 b,Si humanitas appellanda est,in acerbissima iniuria remissio animi & dissolutio. Part. 231 b,Dissolutionibus relaxare constructionem.

Dissolutus,a,um.nimium remissus, negligens, effœminatus.Br.91 b,Nec dissolutum à te quicquam homines expectãt,nec crudele.I.V.237 a,Crudelis in animaduertendo,dissolutus in permittendo.I.V.184 b,Verres negligens ac dissolutus.& 176 b,Vir omnium dissolutissimus.pro Qu.6 b,Dissolutus in re familiari ac negligens.& 74 a,Dissolutus,profusus,perditus nepos.Tusc. 221 a,& 218 a,Adolescens perditus & dissolutus.Attic. 274 b,Ne tua liberalitas dissolutior uideatur. Of.20 a, Negligere quid de se quisq; sentiat,non solùm arrogantis,sed omnino dissoluti.pro S.R.23 b,Dissoluto animo esse.pro Fl.150 a,Dissoluta Græcorum consuetudo & impudens licentia.contra Rul.77 a,O` cõsilia dissoluta & perdita.I.V.177 a,Iudiciũ dissolutũ,perditum, nummarium.At.18 b,Nihil populare ac dissolutum.Or.216 a,Alterum nimis uinctum.)(.Alterum nimis dissolutũ. At.243 a,Dissolutum offendi nauigium,uel potius dissipatum.pro Cec.287 a,Dissoluta argentaria.de Fi. 86 a,Quod dissolutum sit,id esse sine sensu.

Dissolutum,ti.dissolutio,de qua proximè.de Or.162 a.

Dissuadeo,des.deterreo.contra Rul.86 b, Quis unquã tam secunda concione legẽ Agrariam suasit,quàm ego dissuasi: si hoc dissuadere est,ac nõ disturbare ac peruertere.Topi.238 a,Dissuadẽtibus aut utilitas labefactãda est,aut efficiendi difficultates efferendæ.neq; alijs ex præceptis,sed ijsdẽ ex suasionis locis.Of.72 a,Non modò non censuit captiuos remittendos,uerùm etiã dissuasit.& 74 a,Cũ præsertim de captiuis dissuasurus esset.

Dissuasio,onis.)(.Suasio.pro Cl.47 a, Dissuasio rogationis eius,quæ contra coloniam Narbonensem ferebatur.ad Her.1 a,Deliberatiuum genus est, quod habet in se suasionem & dissuasionem.

Dissuasor,oris.de Or.133 a,Dissuasor legis.)(.Autor legis.At.282 b,Auster quasi dissuasor consilij mei.

Dissuauior,aris.suauior,osculor. Epi.lib.16.267 a,Ego uos uidebo,tuosq; oculos etiam si te ueniens in medio foro uidero,dissuauiabor.Qu.Fratris.

Dissuo,is.sensim paulatimq; dissoluo.de Am.110 b,Tales igitur amicitiæ dissuendæ magis sunt, quàm discindendæ.Off.34 b,Amicitiam magis decet sensim dissuere,quàm repentè præcidere.

Distans,tis.disiunctus,diuersus.Or.201 b,Naturæ uariæ & uoluntates multum inter se distantia effecerunt genera dicendi.I.A.173 a, Tot res tam dissipatæ,tam distãtibus in locis positæ.

Distantia,tiæ.differentia,discrimen.de Am.110 a,Tanta est inter eos,quanta maxima esse potest,morum studiorumq; distantia.

Distentus,a,um.occupatus,impeditus.Att.246 b,Intelligo te distentissimũ esse,qua de Buthrotijs, qua de Bruto.de N.79 a,Diuina prouidentia distenta cœlum uersans,terras tuens,maria moderans.At. 150 a,Breuitate epistolæ scire poteris eum ualde esse distentum. Quin. Fratris.327 a,Et si distentus tum opera,tum animo sum multo magis.

Distermino,as.separo,disiungo.I.Ara. Quas interuallum binas disterminat unum.

Distinctè,dispositè,distributè. de Ora.147 b,Distinctè, explicatè,abundanter,& illuminatè dicere.Tus.176 a, Qui profitentur se neq; distinctè,neq; distributè, neq; eleganter,neq; ornatè dicere.de L.163 a,Articulatim distinctèq; dicere. Ora.205 b,Partitè,definitè,distinctèq; dicere.I.A.276 b,Num conturbo te? non enim fortasse satis quæ distinctius dicuntur,intelligis.

Distinctio,onis.distributio, interpunctio, dissimilitudo. de Leg.172 a,Lex est distinctio iustorum & iniustorũ. de Vn.196 a,De his igitur,quæ diximus, hæc sit prima distinctio.& 199 b,Animis dijudicat quæ distinctio sit inter ea quæ gignuntur,& ea quæ sunt semper eadem. Of.21 a,Facilis est distinctio ingenui & illiberalis ioci. de Fin.55 b,Facilis & expedita distinctio.de Or.160 a, Numerus in continuatione nullus est,nam distinctio numerum conficit. & 162 b, Eiusdẽ uerbi crebrius positi quædam distinctio.Or.219 b,Oratio nõ spiritu pronunciãtis,nec interductu librarij,sed numero coacta debet insistere.de Fin.62 a,Distinctio ueri & falsi. de Diuin. 135 a,Quæ est tandẽ ista distinctio, quæ uera,quæ falsa habet? de Fa.149 a,Causarũ distinctio ac dissimilitudo. At.273 b,& 274 a,Sed illam distinctionem tuam nullo

Universidad de Deusto Biblioteca

Universidad de Deusto Biblioteca

pacto probo, scribis enim, &c. de N.29 a, Distinctio omnium siderum.

Distinctus, a, um. interpunctus. Or.201 b, Distincta alios & interpuncta, interualla, moræ, respirationesq; delectant. de Som.129 a, Illi autem octo cursus septem efficiunt distinctos interuallis sonos. de Orat.89 a, Oratio artificio quodam & expolitione distincta. pro Fla.151 b, Regio, quæ mari cincta & portubus distincta esset. de Orat.138 b, Narratio distincta personis, interpuncta sermonibus. de Natur.45 a, Cœlum astris distinctū & ornatum. & 46 a, Littora distincta tectis & urbibus. I.V.214 a, Pocula gemmis clarissimis distincta: id est, ornata.

Distineo, nes. impedio, impeditum teneo. pro S.R.22 a, et At.8 b, Sylla tot tantisq; negocijs distentus est, ut respirare liberè non possit. Epist.96 b, Nos hic multitudine & celebritate iudiciorum ita distinemur, ut quotidie uota faciamus, ne intercaletur. At.37 b, Ex eo colligere poteris, quanta occupatione distinear. Epi.201 a, Nam antea distinebar maximis occupationibus. I.A.245 a, Metuendum est, ne imperita multitudo per me pacem distineri putet. pro Pl.276 a, Distineor tamen, & diuellor dolore.

Distinguo, guis. separo, disiungo, secerno, discerno, interpungo, uario. Par.121 b, An tu ciuem ab hoste natura ac loco, nō animo factisq; distinguis? & 120 a, Causa igitur hæc, non natura distinguit. I.V.220 b, Sed ea quo pacto distinguere ac seperare possim, nescio. de Le.160 b, Agnationibus familiarium distinguūtur status. de Fa.145 a, Rursus aūt distinguendum est, & ita dicendum, ipsius indiuidui hanc esse naturam, ut, &c. I.P.94 b, Græcus primò distinguere atq; diuidere illa quemadmodū dicerentur. Of.19 b, Decorū quidem totum cum uirtute cōfusum est, sed mente & cogitatione distinguitur. & ibid. Quod cogitatione magis à uirtute potest quàm re separari. Item: Aliqua non nomine, sed genere toto disiungi. l. Disiungo. de Di.138 a, Quomodo autē distingui possunt uera somnia à falsis. pro Mur.142 b, Populus Romanus distinguit rationem officiorum & temporum, uicissitudinem laboris et uoluptatis. & 136 a, Quam turbam dissimillimo ex genere distinguebant homines percussi Syllani temporis calamitate. de Or.160 a, Numerum in guttis cadentibus, quòd interuallis distinguuntur, notare possumus. pro Cec.295 b, Seruos non numero distinguunt, sed appellant uno familiæ nomine. de Cla.171 a, Oratorum genera distinguere ætatibus. de N.46 a, Aer nocte ac die distinguitur. de N.64 b, Quid inter naturam & rationem intersit, nō distinguitur. Or.202 b, Sophistarum distinguenda similitudo. de Cl.178 a, & Orat.198 a, & de Fin.53 a, Distinguere rem ambiguam. Top.223 a, Secernenda distinguere. Ac.7 a, Artem si subtraxeris, qui distingues artificē ab inscio. At.123 b, Signa cōturbantur, quibus uoluntas à simulatione distingui posset. de Or.131 a, Quî igitur distinguemus bonos à malis. Par.242 b, Vera à falsis diiudicare atq; distinguere. de Or.112 a, Oratoris est formare orationem, eamq; uariare & distinguere, quasi quibusdam uerborum sententiarumq; insignibus. ad Her.28 a, Distinguere orationem uarietate. de Or.113 b, Distinguere historiam uarietate locorum. de In.67 b, Di-

stinguere et illustrare orationem. de N.45 b, Quorum omniū multitudo insatiabili uarietate distinguitur. de Fi.56 b, & 57 a, Omni priuatione doloris putat Epicurus terminari summam uoluptatem, ut postea uariari uoluptas distinguiq; possit, augeri amplificariq; nō possit. de Pro.69 b, Via illa nostra castris Thracijs distincta est & notata. pro Fla.153 b, Hæc oratio describi ac distingui potest, ut Flacco, &c. Lælio autem, &c. de Or.138 b, Narratio distincta personis, interpuncta sermonibus. de N.45 a, Cœlum astris distinctum & ornatum. de Or.160 a, Oratio articulis mēbrisq; distincta.

Disto, as. absum, differo, diuersus sum, interest. de Or.103 a, Multum inter se distant istæ facultates, longeq; sunt diuersæ atq; seiūctæ. Of.35 b, Hominum uita plurimùm distat à uictu cultuq; bestiarum. de Or.133 a, A' quo genere ne illud quidem plurimùm distat. pro S.R.35 b, Multum distat argumentatio tua ab re ipsa atq; à ueritate. Top.223 b, Quanquā enim uocabula propè idem ualere uideantur, tamen quia res differebant, nomina rerum distare uoluerunt. Or.199 b, Quid enim tam distans, quàm à seueritate comitas? Ac.15 b, Cum à ueris falsa non distent. de In.51 b, Contrarium est, quod positum in genere diuerso, ab eodem cui contrariū est, plurimùm distat: ut frigus calori, uitæ mors. Of.114 a, Nulla re longius absumus à natura ferarum.

Distare. interesse, longè positum esse. de Na.59 a, Terræ ab huiusce regionis, quam nos incolimus continuatione, distantes. Tus.241 b, Sidera inter se et altitudine, & humilitate distantia.

Distorqueo, es. de Ora.133 b, Gallus pictus in Mariano scuto sub nodis distortus, eiecta lingua, &c.

Distortio, uel distorsio, onis. de Finibus 133 b, Distortione & deprauatione membrorum. Tus.lib.4. Distorsio membrorum.

Distortus, a, um. contortus. pro Mur.138 b, Solos sapientes esse, si distortissimi sint, formosos. de Fat.143 a, Nulla sunt genera enūciandi, sed nullū est distortius quàm hoc, &c.

Distractio, onis. disiunctio. Offi.59 a, Nulla est nobis societas cum tyrannis, sed potius summa distractio. de N.7 b, Distractione humanorum animorum, discerpi & dilacerari deum.

Distractus, a, um. pro Do.226 b, Vis oriens & congregata.)(Iam distracta & extincta.

Distraho, is. diuello, disiungo, dissipo, deduco. de Nat.65 a, Indiuiduum corpus est, quod dirimi distrahiq; nō potest. pro Qu.9 a, Ad reliquias uitæ lacerādas & distrahendas. pro Syl.178 a, Vt ab his membra diuelli citius & distrahi posse diceres. Offic.54 b, Qui hæc naturæ cohærentia opinione distraxissent. Tus.240 a, Distrahi in contrarias partes. Ep.56 b, Quos aut mors eripuit nobis, aut distraxit fuga. At.130 b, Sed diligentius est uidendum, ne distrahi pares aduersarij esse nō possimus. I.A.165 a, Postea uerò quàm Pompeius se totū Cæsari tradidit, quid ego illū ab eo distrahere coner? At.133 a, Vt Cæsarem et Pompeium perfidia hominū distractos, rursus in pristinam concordiam reducas. Of.2 b, In deliberando sæpe animi in contrarias partes distrahūtur. Ac.34 a, Distrahor, tum hoc, tum illud uidetur. Of.34 a, Fit ut distrahatur in deliberādo animus, afferatq; ancipitem

pitem curā cogitādi. pro Cec.286 a, Omnia iudicia aut distrahendarum controuersiarū, aut puniendorum maleficiorū causa reperta sunt. pro Dom.323 b, Distrahi à complexu suorū. Att.130 a, Antequàm copiæ illius nos à nobis distrahāt. de Or.107 a, Oratoris industriam in plura studia distrahi nolim. pro Planc.271 a, Nemo cū à me diuellat ac distrahat. de Fin.59 a, Vt ab ea nullo modo nec diuelli, nec distrahi possint. Qu. Fr.304 a, Metuebā ne à me distrahi non posses. pro Pom.5 b, Vos ancipiti contentione distracti de imperio dimicaretis. Or.211 a, Distrahere uoces. Epist.52 b, Qui non idem consilium quod tu secuti sunt, eos uideo in duo genera esse distractos. de Or.143 a, Ambitionis labore uita distracta.

Distribuo, is. diuido, partior, tribuo. Att.111 a, Sanè commodè Pompeius distribuit binos singulis patribus familiarum. I.V.248 a, Nonnullos scribis suis, filio cohortiq; distribuit: id est, seruos. I.C.99 a, Fuisti igitur apud M. Leccam ea nocte Catilina, distribuisti partes Italiæ, statuisti quo quemq; loco proficisci placeret. I.C.112 a, Vt urbē omnibus ex partibus, quemadmodū descriptū distributumq; erat, incenderent. Pro Fl.159 a, Athenienses unde fruges & leges ortæ, & in omnes terras distributæ putantur. Episto.46 a, Orbem terrarum distributis imperijs ardere bello. & 183 a, Pecuniæ maximæ distribuuntur. Qu. de Pet.209 b, Postea totam Italiam fac ut in animo ac memoria distributam, comprehensamq; habeas. pro Cl.33 a, HS. quadraginta millia nummûm in singulos iudices distributa, eum sententiarum numerum conficere debebāt. pro Rab.94 a, Ex armamētis publicis arma pop. Rom. C. Mario consule distribuente dantur. de Or.94 a, Res aliquas uerbis designare, generib. illustrare, partib⁹ distribuere. pro Dō.219 b, Oratio quæ est in ius religionis, & in ius reip. distributa. Tus.185 b, Est enim animus in partes distributus duas: quarū, &c. de Fi.67 b, Omnē uim loquēdi in duas tributā esse partes. Ad Her.3 b, Causarū diuisio in duas partes distributa est. Itē: In tres partes à plerisq; distributa sapiētia est.

Distributè. distinctè. Tuscul.176 a, Qui profitentur se neq; distinctè, neq; distributè, neq; eleganter, neq; ornatè scribere.

Distributius tractare. de In.84 b.

Distributio, onis. diuisio, partitio, descriptio. pro Cl.18 a, Mihi certum est, hanc tandem distributionem inuidiæ & criminum seruare. Part.230 b, Nam aut temporum seruantur gradus, aut generum distributiones. de D.117 b, Cœli distributio, & certarum rerum notatio, docet unde fulmen uenerit. Qu. de Pet.212 b, Aberrare à distributione. Ad Her.3 b, Distributio diuiditur in enumerationem & expositionem.

Distributor, oris. I.P.87 a, Vos rogatores, uos distributores, uos custodes fuistis tabularum. aliàs diribitores. l. Diribitio.

Districtus, a, um. strictus, occupatus, distentus. de Ar.258 a, Suffragia districta tenentur à paucis. de Orat.143 a, Quādiu Crassi fuit ābitionis labore uita districta, aliàs, distracta. Qu. Fr.317 a, Sic habeto, nunquam me à causis & iudicijs districtiorem fuisse.

Districtus, eductus è uagina. I.C.211 a, Districtos in rēp. gladios retudimus.

Distringo, gis. cōstringo. Of.75 a, Fraus enim distringit, non dissoluit periurium. Ep.26 a, Rep. nihil est carius, in qua tu non ualde te iactas, districtus enim mihi uideris esse: id est, angi & cruciari. I.V.70 b, Videbam me hoc iudicio districtum & obligatum fore.

Distringere, educere è uagina. Off.74 b, At ille ut ingressus est, cōfestim gladium distrinxit, iurauitq;, &c.

Disturbatio, onis. euersio. Off.61 a, Vt in disturbatione Corinthi, &c.

Disturbo. as. deijcio, demolior, dissipo, peruerto. de Nat. d.33 b, Ignis quocunq; inuasit, cuncta disturbat & dissipat. pro S.R.37 a, Qui fidem lædit, quantum in ipso est, disturbat uitæ societatem. In Arat.198 a, Huc etiam, nisi uenirem, fabros se missurum, & domum meam disturbaturum esse dixit. cōtra Rul.86 b, Si hoc dissuadere est, ac non disturbare atque peruertere. pro Syl.169 b, Ille ambitus iudicium tollere ac disturbare uoluit. pro Syl.180 b, Vi & armis disturbare iudicia. pro Dom. sua 232 b, Disturbari tecta, diripi fortunas. Atti.55 b, Disturbata porticus Catuli, quæ reficiebatur, & ad tectum iā penè peruenerat. & pro Dom.234 a, Disturbare porticum. ad Heren.4 b, Pontes disturbat, cistas deijcit. pro Dom.336 a, Quibus spectantibus, domus mea disturbaretur, diriperetur. Episto.178 a, Cum quidam agrariam curationem ligurirent, disturbaui rem, totamq; integrā uobis reseruaui. de D.96 a, Simia & sortes ipsas, & cætera quæ erunt ad sortem parata, disturbauit, & aliud aliò dissipauit.

Dithyrambicus, a, um. de Optim.243 a, Dithyrambici poetæ.

Dithyrambus, bi. uersus genus, qui uersus, quòd Baccho caneretur (qui & ipse Dithyrambus dictus est) id retinuit nomen, quo uersu usus est Pindarus. de Orator.160 a, Inde ille licentior & diuitior fluxit dithyrambus, cuius membra & pedes sunt in omni locupleti oratione diffusa.

Ditio, onis. imperium, potestas. I.V.65 a, Nationes, quæ in amicitiā pop. Rom. ditionemq; essent. & 213 b, Quæ in eorum regno ac ditione sunt. de Pro.75 b, Cæsar totam Galliam in nostram ditionem redegit. I.V.87 a, Vrbesq; Achaiæ multas sub imperium pop. Rom. ditionēq; subiunxit. pro Qu.1 b, In ditione ac potestate alicuius esse. & 17 b, Si fas est respirare, P. Quintium contra nutum ditionemq; Næuij. contra Rul.81 a, Redigere aliquem in suam ditionem & potestatem. Anteq.296 b, Iupiter Opt. Max. cuius nutu ac ditione sola terrarum gubernantur. I.V.96 a, & contra Rull.74 a, Tenere aliquem in sua potestate & ditione.

Ditior, us. diuitior. de Am.107 a, Ditior mihi & affluentior uidetur esse uera amicitia. Parad.125 a, b, Vt quisq;, quod plurimi est, possidet, ita ditissimus habendus est.

Dito, as. locupleto. Off.31 a, Si contigerit ea uita sapienti, ut omnium rerum affluentibus copijs ditetur. ad Her.40 b, Vrbs triumphis ditata.

Diu. perdiu, multos annos, multos dies, porrò multorum annorum memoria, diuturnus. de Sen.91 b, Quanquam (ô dij boni) quid est in hominis uita diu. Pro Mar.135 a, Quid est enim omnino hoc ipsum diu, in quo aliquid extremum est? de Diuin.101 b, Neque diu uox illa ex-

Universidad de Deusto
Biblioteca

la extitit. Attic. * Aiebant illum primum sanè diu multa contra. In A. 248 d, Sed hæc satis diu multumq; desleta sunt. de Orat. 97 a, Nec ea quisquam nisi diu multumq; scriptitarit, consequetur. & 96 d, Omnia iã ex eo, quæ diu cupio, cognoscam. pro Dom. 225 b, Vis improborũ diu collecta & inueterata, tacito odio iam erumpebat in actum. pro Syl. 181 a, Hæc diu multum & multo labó re quæsita, una eripuit hora. in Ver. 66 d, Quæ singula tim ac diu collecta sunt, uno tẽpore uniuersa perdere. contra Rul. 83 b, De Capua multum est ac diu consultũ. pro Cl. 60 a, Hic satis diu in miseriis fuit, satis multos annos ex inuidia laborauit. Att. 50 d, Perdiu nihil de te audiui. & 61 b, Libri oratorij diu ac multũ in manibus fuerunt. pro Qu. 18 d, Sæpe ac diu iacui, & c. Or. 197 d, Verũ difficilius esset, & c. diu multũq; dubitaui. Epist. 174 b, Qui quidem eas copias, quas diu simulatione rei pub. comparabant, subitò ad patriæ periculum cõuerterunt. de Or. 152 d, Hoc non potest in delectatione esse diuturna: id est, hoc non potest diu delectare.

Diuarico, as. dilatando crura distendo. I. V. 220 b, In ea statua Sopatrum diuaricari ac deligari iubet.

Diuello, lis. distraho, separo. pro Pl. 281 a, Nemo eum à me diuellat ac distrahat. I. C. 109 d, Neque diuelli ab eo possunt. pro Mil. 121 d, Magno dolore à te diuellor. Off. 66 b, Res à natura copulatas errore diuellere. pro Syl. 178 d, Vt ab his membra diuelli citius & distrahi posse diceres. pro Dom. 233 d, A quibus cum summo dolore diuellitur. pro Quim. 4 b, Affinitas filijs istius uiuis diuelli non poterat. I. V. 232 b, Cum tot rerum tanta uarietate diuellerer. de Or. 145 d, Aliqua diuulsa & quasi discepta contrectare. de Aruspi. 258 d, Consensus ordinum est diuulsus. de Finibus, 59 d, Vt ab ea nullo modo nec diuelli, nec distrahi possint. Pro Plãcio, 276 d, Distineor tamen & diuellor dolore.

Diuendo, dis. contra Rul. 62 d, Hic permittit sua lege, ut Decemuiri bona pop. Rom. possint diuendere.

Diuersè, uariè. de In. 59 b.

Diuersor, aris. apud hospitem sum, uersor. In Verr. 99 d, Verres Rubrium delicias suas parum lautè diuersari dicit. In Verr. 90 d, Domus in qua iste diuersabatur. & 108 d, Lyso apud quem diuersatus es. Attic. 89 d, Vedius diuersatus est Laodiceæ apud Pompeium. In Ant. 173 b, Hac te in domo tandiu diuersari non pudet. Tusc. 232 b, Nuper cùm Athenis imperator apud Aristonem diuersarer. Attic. 204 b, Inuito eum per literas, ut apud me diuersetur.

Diuersor, oris. hospes, qui recipitur. de In. 64 d, Caupo cum quibusdam diuersoribus illum, qui antè exierat, cõsequitur.

Diuersoriolum, li. Att. 225 d, Accepti VII. Calendarũ in diuersoriolo tuas literas. Ep. 196 d.

Diuersorium, rij. hospitium. l. A. 280 d, M. Varro uoluit uillam illam esse studiorum suorum, non libidinũ diuersorium. de Ora. 130 b, Requiescam in Cæsaris sermone, tanquam in aliquo peropportuno diuersorio, & ibi. Non nimium liberale hospitium dices: nam te statim extrudam & eijciam. & 135 b, Qui hoc diuersorio sermonis tam libenter acquieturum te esse dicebas. Epi. 92 b, Nam & uilla, & amœnitas illa cõmorationis est, nõ diuersorij. de Sẽ. 94 b, Ex uita ista discedo tãquam ex hospitio, non tanquam ex domo: commorandi enim natura diuersorium nobis, non habitandi dedit. At. 61 d, Cogita in hortis Crassipedis, quasi in diuersorio cœnare. Ep. 106 d, Næ ego multo libentius emerim diuersorium Tarracinæ, ne semper hospiti molestus sim. pro S. R. 414, Officina nequitiæ, diuersorium flagitiorum omnium.

Diuersus, a, um. dispar, distans, uarius, impar, dissimilis, distinctus, contrarius ferè, totus alius, dissimilis. de In. 63 b, Separatim sunt aliæ cuiusq; generis et diuersæ præceptiones. pro Pomp. 5 b, Duo loca distinctissima, maximeq; diuersa. de Som. 129 b, Duo aliqua inter se maximè diuersa. pro Pom. 12 b, Ex tam lõginquis & tam diuersis locis. contra Rul. 83 b, Corinthus duo maria maxime nauigationi diuersa penè coniungit. Qu. Fr. 297 d, Difficile est ea, quæ utilitate & propè natura diuersa sunt, non iuntate coniungere. de Or. 108 d, Cætera quæ cõstant ex uarijs & diuersis studijs. de Cl. 193 d, Hæc uidetur esse à proposita ratione diuersa. & c. 25 b, Epicurus, qui à tetus diuersus est. de Opt. 243 d, Hoc est diuersum à reliquis. de Or. 148 b, Variæ & diuersæ, & in omnem partem diffusæ disputationes. & ibid. Familiæ dissentientes inter se, & multum distinctæ & dispares. de Cl. 188 b, Confluxerunt in hãc urbem multi ex diuersis locis. I. C. 108 b, Diuersa Catilinæ studia in dissimili ratiõe. de Br. 249 d, Quod ex aliquo distincto diuersoq; monstro significatum caueremus. I. A. 178 d, Quæ à diuersis enarrabantur: id est, à diuersis hominibus. de In. 49 b, Hoc ipsi liquam, sicuti diuersam & dissimilem partem ponas, in eadem partitione. I. V. 227 b, Portus qui diuersos inter se aditus habent. Top. 225 d, Longè diuersus. I. A. 204 d, Cæsaris autem longissimè diuersa ratio. pro Pom. 92 b, Varia & diuersa genera bellorum.

Diuerticulum, li. flexio uiæ, anfractus. I. P. 90 b, Quæ tu Meandros, dum omnes solitudines persequeris, quæ diuerticula flexionesq; quæsisti! pro Qu. R. 53 b, Saturius aliud fraudis, & insidiarum in eodem uestigio diuerticulum reperit. Partit. 242 d, Ne diuerticula peccatis darentur.

Diuerto, tis. diuertor, de uia decedo. de D. 92 b, Cum quo quidam iter unà facerent, alter ad cauponem diuertit, alter ad hospitem. pro Deiot. 146 b, Cum domum regis hospitis tui diuertisses. Attic. 196 d, Hortensius ad Varum salutatum diuerterat. I. V. 79 d, Diuertere ad amicos. & de Fin. 125 d, Diuertere ad hospitem. Attic. 22 b, Diuerti ad illum de quo tecum manè. & ibi. Ille ad quem diuerti. Of. 46 b, Cinnã imperauit ullicis suis, ne omnes præberentur, quicunq; Laciades in uillam suam diuertisset. pro Mil. 111 d, Clodius Aritia rediens diuertit ad Albanum. & ibi. Suspicari debuit Clodium ad uillam suam diuersurum. I. A. 148 b, Nunciant se Pompeij conuentus causa diuertisse Massiliam. Epi. 199 d, Sed redeamus ad illud unde diuertimus.

Diuertor, ris. diuerto. Att. 41 d, Sed itineris causa ut diuertar, primum est deuium. pro Fon. 278 d, Qui Cobconuertar, primum est deuium. pro Fon. 278 d, Qui Cobcho diuerterentur, neq; Tholosam ire uellent.

Dues, tis, fortunatus, locuples, copiosus, beatus, effluens, opulentus, pecuniosus, ditior, refertus, omnibus copijs circumfluens, opibus & copijs præditus, omni copiarum genere abundans, diuitijs affluens, cui amplissimæ fortunæ sunt, qui habet quàm plurimum. Para. 124 b, Animus hominis dives, non arca appellari solet, quãuis illa sit plena: dum te inanem uideo, diuitè non putabo. de Or. 160 d, Inde ille diuitior & licentior fluxit dithyrambus. Par. 124 d, Dives est, cui tanta possessio est, ut ad liberaliter uiuendum facilè contentus sit. pro Mu. 138 b, Solos sapientes esse, si mendicissimi sint, diuites. Offi. 45 d, P. Crassus cum cognomine dives, tum copijs. Of. 48 d, Dives, fortunatus, opulentus.). (. Pauper, humilis. & 47 b, Qui se locupletes, honoratos et beatos putant, hi ne obligari quidem beneficio uolunt. de Fi. 105 b, Rectius enim appellabitur dives quàm Crassus, qui nisi eguisset, nunquã Euphratem nulla belli causa transire uoluisset. In Vat. 35 d, Ex pauperrimo dives factus est. I. A. 216 d, Ex mendicis fieri repentè diuites. Para. 124 b, Neminem esse diuitem qui non exercitum alere possit suis fructibus. & 126 b, Hic non modò non copiosus & dives, sed etiam inops & pauper æstimandus est. pro Qu. R. 52 b, Vir copijs rei familiaris locuples et pecuniosus. contra Rul. 82 b, Copijs & opibus affluens. I. C. 108 d, Omnibus rebus ornatus & copiosus. pro Fl. 161 d, Aliquis pecunia princeps suæ ciuitatis.

Diuexo, as. uasto. I. A. 231 d, Omnia diuexare & diripere cupiens. 250 b, Diuexat agros, & c.

Diuido, dis. partior, dispartior, distribuo, dispertio, partibus distribuo, seco, digero, distinguo, tribuo, discrimino, distraho, segrego, describo, conijcio, cõsumo, excludo. At. 79 d, Amanus Syriã à Cilicia aquarum diuortio diuidit. de N. 65 d, b, Omne corpus secari ac diuidi potest. de L. 170 d, Fluuij diuisus æqualiter in duas partes, latera hæc insulæ alluit. pro Syl. 175 d, Diuisi illas tabulæ toti Italiæ, diuisi in oës prouincias. de L. 175 d, Nos legẽ bonã à mala nulla alia nisi naturali norma diuidere possumus. Or. 207 d, Ambiguè dicta diuidere & explanare oportet. & 209 b, Diuidere in partes. de Ora. 216 d, Pòst diuidere causam, aut proponere. Or. 207 b, Partiri ac diuidere genus uniuersum in species certas, ut nulla neq; prætermittatur neq; redúdet. de N. 60 b, Religio in sacra & in auspicia diuisa est, tertiũ adiunctum est, etc. Par. 232 b, Quæ ad faciendam fidẽ pertinent, ea in confirmationem & in confutationẽ diuidúntur. Tusc. 236 d, Aristoteles bona diuisit tripartitò. de Fi. 53 d, Epicurus nihil diuidendo & partiendo docet. de Fi. 70 d, Quomodo autem philosophus loquitur? tria genera cupiditatum, naturales & necessarias, naturales nõ necessarias, nec naturales, nec necessarias primùm diuisit inelegantèr: duo enim genera, quæ erant, fecit tria: hoc est non diuidere, sed frágere rẽ. q si diceret cupiditatũ esse duo genera, naturales & inanes, naturalium quoq; duo, necessarias et nõ necessarias, cõfecta res esset: utiosum est enim in diuidẽdo partẽ in genere numerare. de Or. 116 d, Hæc sunt quidẽ cõcinnè distributa, sed nõ peritè. de In. 49 b, Hoc igitur uitandũ est, ne cuius genus posueris, eius ut diceris, eius sicuti diuersam partẽ ponas in eadẽ partitiõe. At. 207 b, Academiã ex duob. libris cõtuli in quatuor. Diuiduus, a, um. de Vn. 198 b, Idq; interiecit inter indiuiduum, & id quod diuiduum esset in corpore. ibidem: Materia quæ diuidua gignitur. de Nat. 65 b, Dissolubile & diuiduum est omne animal mortale.

Diuinans, tis. prædicens futura. de D. 118 d, Quædam ea

su eueniunt, ut prædicta sunt à diuinantibus.

Diuinatio, nis. uaticinatio, augurium, prædictio, præsensio uel scientia rerum futurarum, auguratio, ariolatio, oraculum, cõiectura. Ep. 45 d, Quod tamen ipsum, nescio qua permotus animi diuinatione nõ despero. Epi. 83 b, Quære, quãdo ut augures & astrologi solent, ego quoq; augur publicus ex meis superiorib. prædictis cõstitui apud te autoritatem augurij et diuinationis meæ, debet habere fidẽ nostra prædictio. de D. 135 b, Chrysippus diuinationem definit his uerbis, uim cognoscentem & uidentẽ, & explicãtem signa, quæ à dijs hominibus portendantur: officium autem eius esse, prænoscere deinde erga homines mente qua sint, quidq; significẽt, & c. de L. 176 d, Diuinationẽ, quã Græci μαντικὴν appellant, esse censeo, & huius hanc ipsam partem, quæ est in auibus, cæterisq; signis disciplinæ nostræ. de D. 111 d, Diuinatio est earum rerum, quæ fortuitæ putantur, prædictio atq; præsensio. de D. 80 d, Diuinatio quam Græci μαντικὴν appellant: id est, præsensio & scientia rerum futurarum. de Diu. 95 d, b, Potest aũt quis cum diuinationem habeat, errare aliquando. & 96 b, Fiunt certæ diuinationũ cõiecturæ à peritis. de D. 81 & 82 d, Xenophanes diuinationẽ simpliciùs sustulit. de Na 12 b, Sequitur μαντικὴ uestra, quæ Latinè diuinatio dicitur. pro Cl. 37 b, Iã ista diuinatio est, qua si licet uti, uide ne mea cõiectura multo sit uerior. de Nat. 59 b, Multa diuturnus usus ita notauit, ut artẽ diuinationis efficeret. pro S. R. 34 b, Eò rẽ adducã, ut nihil diuinatione opus sit.

Diuinatio quoq; genus erat causæ, cum de constituẽdo accusatore quærebatur. unde Diuinatio Cic. in Verr. Qu. F. 322 b, Apud Catonem erat diuinatio in Gabiniũ futura inter Memmium, et T. Neronem, et C. Antoniũ, putabamus fore ut Gabinio daretur. Ep. 117 d, De diuinatione Appius cum calumniam iurasset, cõtendere ausus non est, Pylioq; cessit. Ad Her. 4 b, In publicis quæstionibus cauetur legibus, ut antè si reo commodum sit, iudicium de accusatore fiat, utrum illi liceat accusare, nec ne. Item: Constituere accusatorem uel patronũ causæ, uel locum reo. l. Constituo.

Diuinè, diuinitùs. Att. 157 d, Nunquam de republica nisi diuinè cogitaui. de Diuin. 106 d, Multa diuinè præsensa reperiri: id est, diuinitùs.

Diuinitas, tis. de Or. 116 b, Quorum alterum diuinitatis mihi cuiusdam uidetur, alterum humanitatis. de Di. 125 d, Placet igitur humanitatis expertes habere diuinitatis autores. Or. 202 b, Theophrastus diuinitate loquẽdi nomen inuenit. de Nat. 8 b, Aristoteles menti tribuit omnem diuinitatem. de D. 113 b, Diuinitas, unde animos haustos, aut acceptos, aut libatos habemus. de N. d. li. 1, Diuinitatem dedit Soli & Lunæ, reliquisq; sideribus, animoq; præterea. Eodem, Diuinitatem tribui putat stellis errantibus Heraclides Ponticus. Eodem, Diuinitatem omnem tribuit astris Cleantes. de Vn. & de Orat. lib. 2, Ex diuinitate sua animum genuit Deus.

Diuinitùs, diuinè, diuino numine. At. 22 d, Ille locus mihi diuinitùs est à me diuinitùs: id est, diuina quadã solertia. Att. 32 b, Varro satis mihi facit, Põpeius loquitur diuinitùs. pro Syl. 175 d, Multa prouidit diuinitùs. de Orat. 102 d, Aliquid ad nos diuinitùs dilatum: id est, à Deo. Partic. 237 d, & de Oratorib. 78 d, Quæ diuinitùs accidunt.

de Or,

Universidad de Deusto
Biblioteca

de Or.li.1. Diuinitus à Platone disputata.pro Dom. Diuinitus inuenta & instituta. Postquam. Diuinitus mereri de aliquo. Fam.lib. 1, Diuinitus scripta:id est, diuino quodam ingenio.

Diuino,as.uaticinor,auguror,conijcio,futura significo, in posterum præsentio,præsagio,ariolor,oraculũ edo, coniectura prospicio. At.257 b,Non equidem hoc diuinani,sed aliquid tale putaui fore.pro Qu.11 a,Nemo diuinare potest te postulaturum. Qu.F.107 b,Quod futurum est latrocinio Tribunorum nõ diuino.de Di.99 a, Veteres ut sapere,sic diuinare regale ducebant.Epi. 45 a,Quasi diuinarem tali in officio fore,mihi aliquando expetendum studium tuum,sic, &c. & 79 a, Diuinare futura.Br.289 b,Diuinare de aliqua re.Item: Non ariolari, &c. sed coniectura prospicere. l.Ariolor.de Diui.90 a,Est quiddam in nobis præsentiens atq; diuinans.I.V.112 a,Diuinare,conijcere,augurari.de Di. 94 a,Morientes diuinare.& ibid. Animi futura augurãtur.& 80 a,Omnes significari futura, & à quibusdam intelligi prædicíq; posse censent.

Diuinus,a,um.cœlestis,θειῶδης,memorabilis,singularis,inauditus,incredibilis,diuinans. de Fat.73 a,Homo diuinum atq; cœleste animal,&c.de Or.88 a,Homo diuinus in dicendo.Qu.F.310 b,Idib.Maijs senatus frequens diuinus fuit in supplicatione Gabinio denegãda.de O.95 a,Hæc in te Sulpici diuina sunt. Postquam. 199 b,Cn.Pisonis diuina quædam & inaudita auctoritas,atq; uirtus.In Ant.200 a,Ille cœlestes diuinæq; legiones Martia & quarta.pro Mil. 117 b,Qui nullam uim cœlestem existimat numen'ue.Item: Patera,qua ad res diuinas utebãtur.I.V.203 b,Res illum diuinas apud eos deos in suo sacrario propè quotidie facere uidisti. I.A.188 b,Sors diuina.de D.97 b, Melancholicos habere aliquid in animo præsagiẽs atq; diuinũ existimat Aristoteles. & 103 b,Nec Pherecydes potius diuinus habebitur quàm Physicus.de Fa.143 a,Hoc loco Chrysippus æstuãs, fulti sperat Chaldæos cæterosq; diuinos. I.V.244 a,O' diuina senat⁹ admurmuratio: id est, quæ diuinabat. Homo diuinus in dicendo,1 de Or.Diuinus ille cœli sensus in celeritate tanta conseruari quomodo potest,de N.d.1.Diuina bonitas erga homines,de N.d. 2.Diuina illius in me liberalitas,1 Fam.Diuina memoria,4 Aca.Diuina solertia,de Nat.d.1.Consilium diuinum,pro Le.Manil.Diuinum & fortuitum,opponuntur,7 Fam.Diuinæ cuiusdam uirtutis esse uidetur,1 ad Quint.Fra.Cum numini diuino omnes naturæ,cœlum, ignes,terræ,maria,parerent,de N.d.1.Quendam è cœlo diuinum hominem esse in prouinciam delapsum putent,1 ad Qu.Fr.Diuinam uim in ratione esse positam ait Chrysippus,de N.d.1.Sine aliquo afflatu diuino nemo unquam fuit uir magnus,2 de N.d.Homo diuina & incredibili fuga.pro Mil.Diuina tua mente prospexisti, 12 Fam.Lentuli.Omnis mundi uis,diuina natura continetur,de N.d.2.Quasi diuino cõsilio isti negocio præpositum esse,13 Fam.Diuino ingenio esse,Acad.q.ed.1. lib.2.Diuini animi hominum,de Am.Diuini uiri,14 ad At.Diuina animantia infixa cœlo sidera,de Vniu.Diuinas esse quatuor naturas censet Empedocles,ex quibus omnia constare uult,de N.d.1.Nefas esse duxi,&c. Vt de tuis diuinis in Rempub.meritis fileretur,11 Fam.

Diuinis laudibus ornauit res nostras,2 Fa.Itaq; appropinquante morte anima multo est diuinior,1 de Diuin. Quid hoc somnio dici diuinius potest,1 de Diui.Diuinæ aquarum diuortio diuidut.Epi.23 a,Qui mõs mihi cum Bibulo communis est,diuisus aquarum diuortijs.

Diurnus,a,um.quod ad diem pertinet,aut fit de die.contra Rul.67 a,Quæ mihi nullam partem neq; diurnæ, neq; nocturnæ quietis impartiunt. Off 69 a,Diurni nocturniq; metus.& de Sen.94 a,Diurni nocturniq; labores.de In.51 a, Annuum,menstruum,diurnũ,nocturnum spacium.

Diutinus,a,um.diuturnus. Of.23 a,Multa passus est Vbisses in illo errore diutino.aliter,Diuturno.Ep.171 b, Libertatis desiderio,& odio diutinæ seruitutis.

Diutissimè,longissimo tempore. Quin.Fr.290 a,Vt te quàm diutissime iucunda opinione oblectarem. I.P.99 a,& Am.96 a,Quod te quam diutissimè torsit.

Diuturnitas,atis.longinquitas temporis uel temporum, numerus dierum.de L.174 b,Nam illud uel aspersione aquæ,uel dierum numero tolliur,animi labes diuturnitate uanescere nõ potest.de N.26 b, Non stabilis opinio permaneret,nec confirmaretur diuturnitate temporis.de Or.95 b,Diuturnitas memoriæ.de Orat.88 a, Diuturnitas pacis ocium confirmauit. Atti.115 b,Nihil 94,Quod imperij diuturnitati modum statuendum ueteri exemplo putauistis.Ep.72 b,Diuturnitas maximos luctus uetustate tollit.de Fin.83 a,Negat Epicurus diuturnitatem temporis ad beate uiuendum aliquid afferre.de Fi.57 a,Dolor in longinquitate leuis,in grauitate breuis esse solet,ut eius magnitudinem celeritas,diutur nitatem alleuatio consoletur.

Diuturnus,a,um.longus,diutinus,longinqui temporis, longinquus. Of.41 b,Nec simulatum quicquam potest esse diuturnum.de Se.91 b,Nihil mihi diuturnum uidetur,in quo est aliquid extremum. de D.114 a,Et quàm diuturna ista obseruatio fugit! aut quàm lõginquo tempore obseruari potuit?de Sene.82 a, Diuturnam sitim expleui.pro Pomp.10 b,de In.82 b,Diuturna perpessio rerum difficilium.de Or.152 a,Hoc non potest in delectatione esse diuturna.pro Mar.Diuturnum silentium. pro 59.181 b,Diuturnus morbus.pro Pom.12 b,& de Pro.70 a,Diuturna pax,

Dius,1.V.86 a,Sub dio:id est,sub aere.

Diuulgatus,a,um.peruulgatus,peruagatus,celebratus, sermone tritus,sermonib. celebratus.Ep.160 b,Te adipiscendi magistratus leuissimi et diuulgatissimi,si ita atanto is laudib.pro Pl.268 b,Vulgaris & peruagata declamatio.pro Fla.160 a,Quid in Græco sermone tam uulgatum, tritum & celebratum est? I.A.171 b,In re-32 b,Manarat sermo in consilio.de Am.95 b, Sermo,q tum ferè erat multis in ore.pro Clu. 18 b,Res agitata in concionibus,iactata in iudicijs,commemorata in senatu.& 24 b,Res clara atq; omnium sermone celebrata. pro Cla.34 a,& pro Dom.241 b, Res patefacta & in forum prolata.pro Mur.129 b,Rebus prolatis. & 130 b,Ratio dierum peruulgata & cognita.contra Ru.Cõ plett sunt animi,auresq; omniũ,me,&c pro Cæl. 52 b, Audita & pudgata & percelebrata sermonib.res est.

Diuulgo,gas. foras do,edo,in mediũ profero, in uulgus indico,in apertũ refero,celebrò,percrebresco,peruulgo,palàm recito. Ora.207 a,Hunc librũ etiam si minus uestra commendatione,tuo tamẽ nomine diuulgari necesse est.pro Fon.278 a,Inimici hanc rem sermonibus diuulgare uoluerunt. At.199 b,Volo eũ librum diuulgari.Itẽ: Hermodorus,qui solitus est Platonis libros diuulgare. At.232 b,Liber ἀνέκδοτος. I.A.162 a,Hæc nullo pacto diuulgãda sunt.Br.91 a,Nõ supprimẽda res erat,sed diuulgãda.Ep.89 a,Quare uisum est occultius agendũ,neq; ullo modo diuulgandũ,de te iã esse confectum.Postq.206 a,Cuius primum tempus ætatis palàm fuisset ad omnes libidines diuulgatum. I.V.120 a,Res percrebruit,in ore atq; in sermone omnium cœpit esse. pro Cæl.38 b,Quæstus forensis in medium profereb atur.contra Rul.68 b,Lex in publicum proponitur.

Diuulsus,a,um.distractus,disiunctus.de Or.100 b,Ars, quæ rem dissolutam diuulsamq; conglutinaret,& rationе quadam constringeret.

Diuus,a,um. Deus,homo diuinus.de Leg.173 a, Ad diuos adeunto castè.de N.27 a,& de D.85 a,Præsentiam sæpe diui suam declarant.I.A.181 a,Est ergo flamen diuo Iulio M.Antonius.de Le.173 a,Diuos eos,qui cœlestes semper habiti,colunto.

Do,das.impertio,largior,defero,numero,soluo, dono. de Vn.198 a,b, Ad hanc conuersionẽ quæ pedibus,& gradu nõ egeret,ingrediendi membra non dedit Deus.contra Rul.69 b,70 a,Domitius quod per ceremonias populi fieri nõ poterat,ratione assecutus est, ut id quoad liceret,populi ad partes daret.de N.75 a,Si rationẽ hominibus dij dederunt,& malitiam dederunt.pro Po.13 a,Hoc tantũ boni quod à dijs immortalibus oblatum et datũ est.pro S.R.40 a,Commoda quibus utimur,à deo nobis dari atq; impertiri uidemus.I.V.252 b,et pro Domo sua,Dare potestatẽ,honorẽ,autoritatẽ et ornamẽta alicui.de N.73 a,Dare pernicię,mœrores,luctũ,exitiũ, exiliũ alicui in uersu.de Or.94 b,Hæc turba et barbaria forensis dat locum uel uiciosissimis oratorib. Para. 121 a,Iniuria tua dedit mihi reditum gloriosum,nõ exitũ calamitosum.Ep.2 b,Is se acerrimũ tui defensorẽ fore ostẽdit,quod dat accipimus.de Or.120 b,Si se dãt,& sua sponte,accipio quod datur.de Fi.82 a,Hoc & si multis modis reprehẽdi potest,tamẽ accipio quod dat.At.9 a:Et tamẽ ab illo apertè,tectè,quicquid est datũ,libẽter accepi.Ep.50 b,Da hoc illi mortuæ,da cæteris amicis. de Fi.82 b,Atq; hoc dabitis,ut opinor. At.116 b,Ne me dẽ incertæ & periculosæ fugæ.I.V.241,Dare se labori atq; itineribus.pro S.R.21 b, Dare se rei familiari, uitæq; rusticæ.At.27 b,Ego me do historiæ.At.75 b,Dare æstuos menses rei militari,hybernos iurisdictioni.At.13 a, & 69 b,Dare operam alicui.At.3 b,Dare aures alicui. et 66 a,Dare dies alicui.I.A.235 b,Dare tempus alicui rei.Attic.138 a,Video ut se huic dent,ut daturi sunt.& 109 b, An ijs me dem,qui potiuntur.Ep.22 a,Da te homini.de So.130 b,Neq; sermonib. uulgi te dederis.Ac. 41 a,Da quæso te huic etiam generi literarũ.de N.3 b, Dare se ad aliquam rem faciendã. At.245 a,His literis scriptis me ad σωτᾶρας dedi.de Fi.115 a, Dare se ad laudendũ.de L.158 a,Si te ad ius respondendum dedisses.et ibi.Cicero se ad dicendũ dedit.de Cla.193 b,L. Scæuola

Universidad de Deusto
Biblioteca

nemini se ad docendũ dabat. contra Rul. 68 a, Quũ familiariter me in eorũ sermonẽ insinuarẽ ac darẽ. I.V. 143 a, Is bene penitùs in istius familiaritatẽ sese dedit. I.P. 94 a, Is dedit se in consuetudinem, &c. Qu. de Pet. 207 a, Qui ad meã gloriã augendã tãto studio te dedisti. At. 212 a, Da te in sermonẽ. Ep. 202 b, Dare se ad lenitatẽ. pro S.R. 38 a, Is se in cruciatum dari cupit, dũ hac de re quæratur. Tus. 244 a, Dare se in tormẽta. de Or. 134 b, Dare patronũ alicui. At. 263 b, Cõsules Plancum dederunt: id est, iudicẽ uel arbitrum. Part. 241 a, Ea litera de accusatore solet dari iudici: id est, trãsferri in iudicem. At. 73 a, Dare literas. Item: Huic toties ne me literas dedisse Romã, cũ ad te nullas darem? at uerò post hac frustra potius dabo, quàm si rectè dari potuerint, committam ut non dem. Att. 217 b, Datur mihi epistola à sororis tuæ filio. At. 70 a, & 221 a, Fesulanus mihi literas tuas dedit: id est, reddidit. I.C. 111 b, Dare literas alicui ad aliquẽ. At 122 a, Epistola quam de nocte daturus eram. & 76 a, Tu autem sæpe dare tabellarijs publicanorum poteris per magistros scripturæ. & ibi. Tardè tibi reddituro dabam familiari homini ac domestico. et 75 b, Dederam Ephesο pridie, has dedi Trallibus. Att. 126 b, & 130 b, Dare mandata alicui ad aliquẽ. In Vat. Dare gladiatores. Qu. Fra. 327 b, Dare munus populo. In Ver. 59 b, Dare aliquid crimini. & de In. 71 b, & 73 b, In Ver. 78 b, & 259 b, Veritus est ne sibi crimini daretur. eos, etc. Ep. 179 a, Dare aliquid uicio. de Fi 115 a, Obliuiscemurq; quæ uirtuti ipsi principia dederimus. Aca. 40 b, Da, pro dic. Sed da mi nunc, satis'ne probas? Do hoc naturæ meæ, 14 ad Attic. id est, in hac re naturæ meæ obsequor. Sed do hoc uobis & concedo, esse multos, &c. 5 Ver. Quod tu mihi das. Aca. q. ed. 1. libr. 2, hoc est, concedis, ut fit in disputando. Cognitionem Consulibus dat lex, ad At. lib. 16. de Arusp. resp. Tulliola tibi diem dat, sponsorem appellat, ad Att. lib. 1. Hodie non descendit Antonius, cur? dat natalitia in hortis, 2 Philip Dat amico suo cuidam negocium, qui tum magister erat eius societatis, ut diligenter caueret, In Ver. de Arusp. resp. Operas in scriptura pro magistra dat, ad Silium lib. 13. 4 in Ver. Sibi enim bene gestæ, mihi conseruatæ reipub. dat testimonium, ad At. lib. 2, & lib. 7. Id quoq; damus, & libenter quidem, de Nat. deor. 1. Quid consilij datis, 4 Aca. Vos autem quid mali datis, de Natura deor. 1. Videamus partes, quarum est aspectus illustrior, quæ quò sunt excelsiores, eò dant clariora indicia naturæ, 5 de Finib. Re & ueritate nobis milites sine ulla recusatione, summo etiam cum studio, nomina dant, Philip. Hoc est, seipsos scribendos offerunt, & curant nomina sua inscribenda. Si se dant, &c. accipio quod datur, & ad id unde aliquis flatus ostenditur, uela do, 2 de Or. Dant sese in fugam istius præclari Imperatoris nocturni milites, In Verrem. Vnum omnia posse, disrumpuntur ij qui me aliquid posse doluerunt. multa mihi dant solatia, ad At. lib. 4, de Claris orator. Nullas dant uias nobis ad significationum scientiam, 2 de Diuinat. Deniq; etiam sermonis ansas dabat, quibus reconditos eius sensus tenere possemus, pro Sest. Is cœnam isti dabat apud uillam in Tindaritano, 6 Verrin. Sed uide audaciam, etiam Hircio cœnam dedi sine pauone, ad Pætum libro 9. Dedi Antiocho operam dili-

gentius, ut causam ex eo totam cognoscerem, Ac. q. ed. 1. lib. 2. Iam Clitomacho Philo uester operã multos annos dedit, 4 Aca. Dedit operam, ut Halesinus ad se Dionem continuò ueniret, &c. 4 Ver. In quam exercitationem ita nos studiosè operam dedimus, ut, &c. 1 Tuscu. Nec reddit quæ dedi eius filio mutuo, & utitur excusatione temporis, ad Att. lib. 10. pro Leg. Agr. Sapienter igitur, quòd manus dedisti, quodq; etiam ultrò gratias egisti, ad Attic. libro 16. Sed maximè eorum incolumitatẽ, quibus salutem dedisti, pro Dei. pro Plancio, & pro Ligario, 1 de Orat. Mulieri crudelissimæ seruum fidelissimum non in quæstionem tulit, sed planè ad supplicium dedit, pro Clu. Dedit diuinitatem soli & lunæ, &c. de Nat. d. 1. Qui, ut aliud nihil, hoc tamẽ profecit: dedit illi dolorem, ad Attic. lib. 7. Annis enim ferè CCCCX post Romam conditam Liuius fabulam dedit, 1 Tusc. 3. Brut. Nam qui non pœnam confeßioni, sed defensionẽ dedit, is, &c. pro Mil. Oculos autem natura nobis, ut equo et leoni setas, caudam, aures ad motus animorũ declarandos dedit, 3 de Or. Cohors tota illa tua, quæ plus mali Siciliæ dedit, quàm si centum cohortes fugitiuorum fuissent, 4 Ver. Quo tempore quidem signi satis dedit, si quid esset quod posset dicere, se tacere nõ posse, 3 Ver. Cui magnam dedimus pecuniam mutuam, ad Att. lib. 11. Ipsis piratis lucis usuram tam diuturnam dedisti, 6 Verr. Scilicet uerba dedimus: decepimus: ignorabat legio Martia quarta, nesciebant ueterani quid ageretur, 13 Philippic. Itaq; ipsi (ne dicam mihi) populo Rom. pœnas dederunt: me saluum adhuc respub. conseruauit, 12 Philip. & Antequàm. Sed me illorum sententiæ minus mouebant, minus multa dederãt illi Reip. pignora, ad At. lib. 8. Quare quoniam hoc à me sic petis, ut quæ tua potestas est, ea neges te inuito usurum, puero quoq; hoc à me dabis, si tibi uidebitur, ad At. li. 14. Sed si quid res dabit tibi facultatis, id me maxime cõsolari poterit, ad Att. lib. 11 Dabimus hoc Pompeio, ad Att. lib. 1. Hoc est, Pompeij causa faciemus. Dabitis enim professo, Acad. q. ed. 2. li. 1. pro, permittetis, concedetis. Da hoc illi mortuæ, da cæteris amicis ac familiaribus, qui tuo dolore mœrent: da patriæ, ut si quare opus sit, opera & consilio tuo uti poßit, Sulp. lib. 4. Sanè si nudus es, da iugulum, 2 Tusc. Certè optabilius Miloni fuit dare iugulum P. Clodio, pro Mil. Da melius, 16 ad At. Vnum inquam da mihi ex illis aratoribus, qui uel ad statuã, &c. 5 Ver. Quare da te homini: complectetur, mihi crede, 2 Fam. id est, insinua te in eius amicitiam. Nõ habui, cui potius id negocij darem, quàm tibi, Ruffo li. 5. Qui tibi ubi beneficium daret, prius iniuriam fecit, ad At. lib. 10, post Red. in Sen. pro Rab. Posth. pro Marc. & pro Syll. Os. 2, 6 Fam. & 13. Domitius, quod per cæremonias populi fieri nõ poterat, ratione assecutus est, ut id, &c. quoad liceret, populi ad partes daret, 2 de Leg. Agr. Cuius igitur audita uirtus dubitationis locũ non daret, pro Cor. Balbo, Qui negare noluit esse in eodẽ numero Syllam, quo plus spei Gallis daret, pro Syl. Quærebant quæ in uerba Recuperatores daret, 5 Verr. Non committam, ut, si defugerim, tibi causam aliquam dem recusandi, 1 de Orator. Negas sine Deo posse quicquam: ecce tibi è transuerso Lampsacenus Strato, qui det isti Deo immunitatem magni quidem muneris, Acad. q. ed. 1. libr. 2, & 1 Philip.

1 Philipp. Atticæ, quoniam (quod optimum in pueris est) hilarula est, meis uerbis suauium des, ad Attic. lib. 16. In uiam quòd te des hoc tempore, nihil est, Terentiæ, lib. 14. Quinetiam necesse erit cupere, & optare ut quàm sæpißimè peccet amicus, quo plures det sibi tãquam ansas ad reprehendendum, de Amic. Ad extremum det manus, uinciq; patiatur: ut is qui illusus sit, plus illusisse uideatur, de Amic. Sermoni reliquo demus operam sedentes, 2 de Legibus. Quam igitur sententiã demus? 1 de Leg. Quæso à uobis, ut in hac causa mihi detis hanc ueniam, accõmodatam huic reo, &c. pro Archia. id est, Indulgeatis, concedatisq; mihi hoc, si fortè peccauero. Ea uerò ipsa nulla ratione melius frui potui, quàm si me ad totam philosophiam pertractandam dedissem, de Natura deor. 1. Ego si hoc optimum factu iudicarem, P. C. Catilinam morte multari, unius usuram horæ gladiatori isti ad uiuendum non dedissem, in Catil. Quinetiam memini, quum in accusatione sua, Qu. Gallio crimini dedisset, sibi eum uenenum parauisse, &c. de clar. Ora. Eloquentia uarietate, copia, quam se cunq; in partem dedisset, omniũ fuit facilè princeps, 3 de Orat. Qui uxori suæ Cluẽtiæ quum ipse poculũ dedisset, pro Cl. Lælius si digito quẽ attigisset, pœnas dedisset, 5 Tus. Neque sermonibus uulgi dederis te, neque, &c. Somnio Scip. Postremò quum, &c. dederit aliquid temporis ad ludum ætatis, atque ad inanis hasce adolescentiæ cupiditates, reuocet se aliquãdo, &c. pro Cælio. Qui tantis de rebus huic mandata dedit, Attic. lib. 7. Qui dederit se motibus animi, iniustè uixerit, de Vniu. Quis enim tibi dederit aut deum omnia posse, aut ita facturum esse si poßit? Acad. q. ed. 1. lib. 2. Tu ad me uelim proximis literis, ut se initia dederint, perscribas, ad Att. lib. 3. Dare aliquem ad alterius iniurias, 5 in Verr. Sed aliquid crastinus dies ad cogitandum nobis dare pollicetur, ad Attic. lib. 15. Ad salutem communem aliquid dare, 6 Verr. Dare animum suum mœrori, 3 ad Att. Arbitrum illum adegit, qui sibi dare facere oporteret ex fide bona, 3 Offic. Dare auctoritatem alicui, 3 Philip. & 8. Audaciam. pro Ligar. Noli putare mi Cicero, me hoc auribus tuis dare, 12 Fam. C. Trebonij: id est, in hoc tibi assentari, uel hoc assentationis causa tibi dicere. Dare bellum, 11 Philip. Dare beneficium, nécne, in nostra potestate est, Offic. 1. Causam dicendi iustam & necessariam, de Arusp. resp. Ceruices, pro Rosc. Amer. 18. pro Sest. Philipp. 12. Itaque mihi uideris, Latinè docere Philosophiam, & ei quasi ciuitatem dare: quæ quidẽ adhuc peregrinari Romæ uidebatur, 3 de Fin. Concionem alicui, 4 ad At. pro Flacco. Cogitandum alicui, 14 ad Attic. Cognitionem rei alicuius, 16 ad Attic. Cognitorem, 2 ad Heren. Consilium fidele deliberanti, Offic. 1. Consilium uerum dare gaudeamus liberè, de Amic. 2 Famil. Consulatum, pro Muræ. Contentionem reiectionis, in Vatin. Crimen suspicioni, 11 Philipp. Dare defensionem, pro Milon. Delationem, 1 in Verr. Demonstrationem, Top. Documenta, pro Milõ. Dare epistolam de phaselo, 1 ad Atticum. Excusationem, 6 In Verr. Expectationem, 2 ad Attic. pro, Mouere expectationem. Dare alicui facultatem sui irridendi, Diuin. lib. 2. 5 Philipp. Gloriam, In Pis. Dare hæreditatem, 3 In Verr. Dare imperium, 5 Philip. & 11. Dare in custodiam, 7 In Verr. In Catil. & 3 Philipp.

In quæstionẽ, pro Rosc. Amer. Iudiciũ alicui, 1 In Verr. & pro Cecin. 13 Fam. hoc est, iurisdictionem. Dare lætitiam alicui, pro Planc. Laudi, uitio, contraria. Offic. 1. 1 Tusc. pro Clu. Legem & disciplinam uiuendi populis, 3 de Leg. Librum perferendum ad aliquem, ad Att. li. 2. Pueris licentiam ludẽdi, 1 Offic. pro Domo sua. Litem, pro Rosc. Com. Is quærit ex me num consueuissem Siculis locum gladiatoribus dare, ad Att. lib. 2. Quacunque enim imus, quacunq; mouemur, uidetur quasi locum dare & cedere, 2 de Nat. d. Dare locum respondendi, 3 de Nat. d. Dare mancipio, 13 ad Att. Mandata alicui ad aliquem, ad Att. lib. 8. 5 Philip. & Materiam inuidiæ, 11 Philipp. Materiã sermonis, ad Qu. Frat. Alicui medicamentum, Offi. 3. Mercedem, pro Do. sua. pro, Dare pœnas. Mentem, pro Milo. id est, in animum immittere. Merita, Læl. Munus gladiatorium alicui, pro Sest. id est, in eius memoriam. Dare operã funeri, 15 ad Attic. Liberis dare operam, re honestum est, nomine obscœnum, 1 Offic. Hoc est, liberis procreandis. Operam rebus diuinis, 2 de Leg. Operam ualetudini, 1 de Orat. Optionem, Acad. q. ed. 1. lib. 2. Offic. 3. Dare partes, pro Rab. Posth. Alicui plausum multiplicem, Cat. 4. ad Att. & 3 ad Qu. frat. Potestatem & fortunam aliquid faciendi, 3 Philip. Potestatem ut quid fiat, 3 ad Att. Præcepta, in Pis. Præsidium, 11 Philipp. Primas, secundas, tertias alicui rei, 3 de Orat. 8 Philip. Principatum alicui, πρωτεῖα διδόναι, Offic. 2. Primùm erit hoc quasi prouincias atomis dare, quæ rectè, quæ obliquè feruntur. 1 de Fi. Dare rationem, 3 In Verr. Rationem sui consilij, 4 ad Heren. Reditum regis Consuli, pro Rab. Posth. Recordationes, 5 Fam. Dare se ad aliquam rem faciẽdam, de Nat. deor. 3 ad Attic. Se ad defendendos homines, 1 In Verr. Se ad legendos libros, de Nat. d. 1. Se alicui, 2 de Orat. pro Milo. & pro Rab. Posth. Se gemitui lamẽtabili, imbecillo, abiecto, flebili, Tusc. quæst. lib. 2. Se in conspectum alicuius, 7 Verr. 1 de Diuin. Se in tormenta, 5 Tuscul. Se iucunditati, 1 Offic. Se petitioni, 13 Fam. Se philosophiæ excolẽdum, 4 Tusc. Se populo ad coronam, 5 In Verr. pro Sestio, in Pisonem. Se prouinciæ uel rei militari, atque ibi piratarum contumelias perpeti, de Arusp. resp. Se amicorum salutationi, 7 Fam. de Somno, 1 Tuscul. Se uadem ad mortem pro amico, de Fin. lib. 2. Se uoluptatibus, de Senect. Dare Senatum alicui, de Arusp. resp. Sermonem alicui, 9 Fam. Signum, 3 Philipp. pro, ostendere uel probare. Addo etiam illud, multa iam mihi dare signa puerum & pudoris & ingenij, 3 de Fi. Significationem, Top. & Ora. Virtutis specimẽ, 1 Verr. Studium suum artibus, 4 Fam. Dare tabellam de aliquo, pro Flac. Tempus ad ludum ætatis, pro Cælio. Testes, pro Quint. 6 In Verr. & 7. Testimonium dignitati alicuius, pro Plan. Dare ueniam ad ignoscendum, in Piso. Alicui uenenum, Offi. 1. pro Clu. Veritati uel amicitiæ, 15 Famil. Vestitum & arma, 10 Philipp. Vicarium, 12 Philipp. Vitam, 2 Philipp. Vitio, uel culpæ, pro Rosc. Amer. Vrbem diripiendam, 14 Fam. Deos gallis signum dedisse cantandi, Diuin. lib. 2. Quanquã enim quod præsens tanquam in manu datur, iucundius est, tamen hæc in posterum gratiora, 2 Offic. Datur opera de illo, 10 ad Atti. Ad eas enim res ab Epicuro præcepta dantur, 2 de Fin. Is accusatur, ficti testes in eum dantur, 6 Verr.

2 de Fi.Si dabitur quies,2 ad Att. Quænam unquam ob mortẽ Myrtili pœnis luendis dabitur ſatietas ſupplicij, 3 de Nat.Hæc detur cura Cenſoribus, 3 de Leg. Hoc eſt negotium,hoc illis cõmittatur. Detur id uobis, de Nat. d.1.id eſt,concedatur. Caſsio uerè ſententia mea dominatum & principatũ dari,11 Philipp.Et tamen quid attinet luxurioſis ullã exceptionẽ dari,aut fingere aliquos, &c.2 de Fin. Is ſe in cruciatũ dari cupit, dum hac de re quæratur,pro Roſc. Amer.Dari in ſeruitutem,ad Oct. Neq; ijs à Senatu reſponſum dari patitur, ad Attic.li.1. Sed tum dari foras ſcripta, cum utriq; noſtrûm uidebitur,13 ad Att.Eſt enim quatenus amicitiæ dari uenia poſſit,de Amic.5 de Finib.2 de Offic. Virtuti opera danda eſt,de Amic.Dãda palma docto oratori,3 de Orat.Quãtum autem conſuetudini famæq; dandum ſit,&c.Tuſc. q.lib.1.Cæteris autem,ſi errorem ſuum depoſuerint, & in Reipub. gratiam redierint,ueniam & impunitatem dandam puto,8 Philipp.Conuenit autem cùm in dando munificum eſſe,tum in exigendo nõ acerbum,Off.2. Veſtorio dandi ſunt dies,ad Att. lib. 4.Ingredientibus conſiderandum fuit quid ageremus,nunc quidem iam quocunq; feremur, danda nimirum uela ſunt,in Orat. Vt in dandis recipiẽdisq; meritis, quod quiſque minus per ſe poſſet,id acciperet ab alio, uiciſsimq; redderet,de Am. Siquis eum pulſaſſet,edixit ſe iudiciũ iniuriarum nõ daturum,&c.4 Ver.Spero celeriter eũ pœnas daturum, Lentulus Ciceroni,lib.12.Quamobrẽ opinione confido ſceleratiſsimũ latronẽ pœnas daturũ,Lentuli. 12.Nõ intelligũt idcirco eſſe ea propter ſe expetenda, quòd nulla utilitate obiecta delectentur animi,atque ipſa ſciẽtia etiã ſi incõmoda datura ſit,gaudeant,5 de Fin.Quibus quum à cuncto conſeſſu plauſus eſſet multiplex datus,dixiſſe ex eis quẽdam, Athenienſes ſcire quæ recta eſſent, ſed facere nolle,de Senectu.Huic quoque ergo à maioribus noſtris eſt in tota dignitate principatus datus,2 Offic.Eodem igitur die Tyrijs eſt Senatus datus frequens, ad Qu.Frat.lib. 2.Virtutum amicitia adiutrix à natura data eſt,non uiciorum comes.de Amic.Data IIII.Calen.Quint.Data eſt mihi facultas,ut meo arbitratu facerẽ,1 de Fin.Quod non prius quàm datum, ademptum ſit,4 Fam.Ser.Sulpitij.Tantum boni à dijs immortalib. oblatum & datum,pro Lege Manil.Et tamen ab illo apertè,tectè,quicquid eſt datum,libẽter accepi,ad Atti. Ne legi quidem quicquam per tribunum plebis laxamẽti datum eſt,pro Cluent.Ego planè uellem me arbitrum inter antiquam Academiam & Zenonem datum, 1 de Leg.Non M.Attilium,qui ad ſupplicium eſt profectus, ut fidem hoſti datam conſeruaret,de Senect. 2 de Finib. 2 Off.Ferebat grauiter illam ſibi ab iſto prouinciam datam, 6 Ver. Datum III. Iunij, Terentiæ, lib.14.Datum pridie Idus Iunij,ad Tironem,lib.16.Datam ad III. Non.Octob. Theſſalonicæ, Epiſtol. Hoc tantum boni quod à dijs immortalibus oblatum & datum eſt, pro Pomp.Ne Marco quidem Seio uitio datum eſt, quòd in caritate aſſe modium populo dedit,2 Offic. Ad ſepulturam corpus uitrici ſui negat à me datum,2 Philip. Alterum Conſulatũ à Rep.ne data quidem occaſione repulimus,& At.lib.7.Data opera paraui,8 Fam.Cælij.Apud amicos multa depoſita,multa alijs data atque donata,6 Verr. Accepi literas tuas Corcyræ datas,Epiſto.Itaque ut comperi legatos,&c.atq; huic eſſe ad Catilinã datas literas,etc.3 in Catil. Accepi literas tuas datas Placentiæ,ad Quint.Frat.lib.2.

Doceo,ces.trado,inſtituo,ad faciendum aliquid inſtituo, præcipio,erudio,edoceo, præcepta do, optimarũ artiũ uias trado,ætatem puerilem ad humanitatem informo, hæc uox huius præceptis confirmata diſciplinam trado.pro Quin.Rab.49 b,de Or.128 b,Aut ſi quæ eſt ars ſalis,eam nos tu potiſsimũ docebis.I.P.95 a,Quid nunc te aſine literas doceam?non opus eſt uerbis,ſed fuſtibus. de Orat.126 b,Quamobrem hoc uos doceo Sulpici,ut in dicendo iraſci, ut dolere poſsitis.pro Qu.14 b,Docet me eiuſmodi rem & factum ſimul Sex. Næuij,quod ſi ſolùm proferretur,ſatis eſſe deberet.pro Põp.74,Deinde nos idem iſte Mithridates docuit,id quod certè calamitate docti memoria retinere debemus.de Leg.179 b,Iureconſulti ignoratione docendi(nam non ſolùm ſcire aliquid artis eſt,ſed quædam etiam ars docendi)quod poſitum eſt in una cognitione,id in infinita diſpartitum tur.de Sen.82 b,Senectus adoleſcẽtes docet,inſtituit,ad omne officij munus inſtruit.pro Mil.193 a,Ad hanc legem non docti,ſed facti,non inſtituti,ſed imbuti ſumus. Offic.55 a,Itaq; cũ ſunt docti à peritis, deſiſtunt facilè ſententia.Att.118 b,Nihil arbitror fore quod reprehendas,ſi qua erunt,doce me.Att.257 a, Docui literis, hoc fieri nõ poſſe.Epi.34 a,Cũ interea ne literas quidẽ ullas accepi,quæ me docerent quid ageres.pro S.R.33 b,Vt mori mallet,quàm de his rebus Syllã doceri.pro D.219 b, Docere pontificũ collegiũ de rebus diuinis.de Orat. 118 a, Eqdẽ ſoleo dare operã,ut de ſua quiſq; re me ipſe doceat.& 156 b,& 115 a, Cum docendus iudex eſt,aut dedocendus. I.V.226 b,Docere iudicem de iniurijs ſuis. de Clar.182 b,Doceri de aliqua re.& pro S.R.39 b,Aliquem doceri ab aliquo de aliqua re.Epi.61 b, De rationibus prouinciæ quid uellẽ fieri,ut is uos doceret & cõmonefaceret.Orat.200 b,In quo cum doceret eos, qui, &c. domus eius officina habita eloquẽtiæ eſt. contra Rul.88 a,Vt doceam te in his tacere rebus.de Orat.116 a,Docilem non cum polliceor me demonſtraturum,ſed cũ doceo,& explano. Offi.26 b, Altera quæ docet & explanat quid faciendum fugiẽdumq; ſit.de Orat.115 a, Dicam enim tibi Catule non tam doctus,quàm (id quod eſt maius) expertus.pro Plan.276 b, Locus ille nutus ubi quiſq; altius aut doctus eſt. Off 31 a,Erudire atq; docere aliquem.de D.109 a,Docere atq; erudire iuuentutẽ.de Orat.95 a,Docere mercede.I.A.161 a,Iã inuideo magiſtro tuo,qui te tanta mercede nihil ſapere docuit. Qu.Fr.309 b,Tyrannio docet apud me.pro Flac.155 a, Tradere artem docendi.Epiſtol.140 b,Socratem fidibus docuit nobiliſsimus fidicen.de Orat.95 b,Docere, tradere,inculcare.de Or.102 b, Hæc nõ aliqua mihi doctrina tradita ſunt,ſed,&c.Att.121 b, Ciceronesq; noſtros meo potius labore ſubdoceri, quàm me aliũ magiſtrũ quærere.de Clar.104 b,Vir inſtituendo docendoq; prudẽs.de Fi.104 a,Natura impellimur,ut prodeſſe uelimus quã plurimis,in primisq; docẽdo,rationibusq; prudentiæ tradendis,itaque nõ facilè eſt inuenire,qui quod ipſe ſciat, non tradat alteri:ita non ſolùm ad diſcendũ propenſi ſumus, uerùm etiam ad docendum. de Or. 243 a,Docere,delectare,permouere animos audientiũ. de Orat.119 b,Conciliare,docere,mouere.

Dochimus,mi. pes oratorius v – – v –.Orat.218 b,ut, Amicos tenes.

Docilis,le.qui facilè libenterq; docetur & intelligit, aptus ad diſciplinã.)(.Indocilis.de Or.116 a, Iubent enim exordiri ita,ut eũ qui audiet,beneuolũ nobis faciamus & docilẽ,& attentũ.& 138 b,de Or.116 a,Docilem aũt facio,nõ tũ cum polliceor me demonſtraturũ, ſed tum cum doceo & explano.ad Her.2 a,Docilis eſt, qui attentè uult audire.Tuſ.178 a,Præbere ſe docilẽ ad aliquam ſententiam.Ep.105 a,O medicũ ſuauem,meq; docilem ad hanc diſciplinam.

Docilitas,tis.diſcendi facilitas.pro Seſt.22 a,Ii perfecto genere humanæ docilitatis atq; ingenij diſsipatos unũ in locum congregauerunt.de Fin.133 a,Prioris generis eſt docilitas,memoria:quas uirtutes qui habent, ingenioſi uocantur.

Doctè,peritè,literatè.in Sal.273 a,Satis doctè ac peritè feciſti.

Doctor,oris.magiſter,præceptor,interpres.de Orat.87 a,Ea,quæ Græci dicendi artifices & doctores reliquerunt.de Orat.19 a,Summus ille doctor iſtius diſciplinæ Apollonius.& 95 a,Cum mercede doceret.Or.207 b, Iudicem me eſſe,non doctorẽ uolo.de D.81 a, Panætius Poſsidonij doctor,diſcipulus Antipatri.de Ora.148 a, Neq; diſiuncti doctores,ſed ijdem erant uiuendi præceptores atq; dicendi.Or.148 a,& Of.1,Doctor ſapientiæ.Epiſt.104 b,Libri iuris ciuilis quanquam plurimi ſunt,doctorem tamen lumenq; deſiderant.

Doctrina,næ.eruditio,literæ.I.V.194 a,Homo omni doctrina & uirtute ornatiſsimus.de Ora.85 b,Qui in artium ſtudijs liberaliſsimis ſunt doctrinisq; uerſati. Ora. 200 a,& pro S.R.25 b,In maximis occupationibus nũquam intermittis ſtudia doctrinæ.pro Cæ.42 a,Studiũ doctrinæ atq; humanitatis.de Ora.154 a,Noſtra eſt omnis iſta prudentiæ doctrinæq; profeſsio.de Cl.186 a, M.Piſo quicquid habuit ex diſciplina,maximeq; ex omnibus qui fuerunt,Græcis doctrinis eruditus fuit. Ep. 48 a,Is aũt ſummè omnium doctrinarũ ſtudioſus fuit. de Or.110 b,Res quæ doctrina aliqua continetur.Epi. 49 a,Me omnis ars & doctrina liberalis,& maximè philoſophia delectat.pro Arc.187 a,et 188 a,Relaxare animũ doctrina.& ibi.Excolere animum doctrina.Ac. 14,Magnum optimarum artiũ ſtudiũ, & omnis liberalis & digna homine nobili à Lucullo percepta doctrina.de Or.132 b,Ambigui genera,de quibus eſt doctrina quædã ſubtilior.de Or.198 a,Ab alijs rerũ, ab alijs uerborum doctrina quæritur.Part.139 a, Doctrina dicẽdi in tres partes diſtributa eſt.Or.212 b,Quòd ſi indocta conſuetudo tam eſt opifex ſuauitatis, quid ab ipſa tandem arte & doctrina poſtulari putamus? pro Mur.138 a,Ego quoq; in adoleſcẽtia diffiſus ingenio meo quæſiui adiumenta doctrinæ.de Ar.188 b,Sæpius ad laudem atq; uirtutem naturam ſine doctrina,quàm ſine natura ualuiſſe doctrinam.de Le.177 b,Ciuitates malis ſtudijs malisq; doctrinis euerti.de Or.118 b, Eiuſmodi definitio genere ipſo doctrinã redolet, exercitationẽq; penè puerilẽ.& 154 a,Inſtitutus liberaliter educatione doctrinaq; puerili.& 102 b,Hæc nõ aliqua mihi doctrina tradita ſunt.& 107 a,Ius ciuile ſummatim percipi ſine doctrina poteſt.Of.30 b,Doctrina rerum honeſtarum: id eſt,ipſum docere res honeſtas.

Doctus.a,ũ.literatus,doctrina excultus,eruditus, intelligens,literis perpolitus,homo abundanti doctrina,doctrina atq; optimarum artium ſtudijs eruditus, uir præclara eruditione atq; doctrina ornatus.de Orat.91 b, Quid mihi tanquã Græculo ocioſo & loquaci fortaſſe docto & erudito,quæſtiunculam ponitis?de Or.124 b, Hæc apud doctos ſemidoctus ipſe percurro. et 111 a,Ea quæ ſcribo,neq; ab indoctiſsimis neq; ab doctiſsimis legi uellẽ.de N.13 b,Simonides nõ ſolùm poeta ſuauis,ſed etiã doctus fuiſſe traditur.Or.108 a,Ita & doctis eloquẽtia popularis,et diſertis elegãs doctrina defuit.de C.181 a,In quo nunquã fuit populo cũ doctis intelligẽtibusq; diſſenſio.Tuſ.148 b,Antiquiſsimũ è doctis genus poetarum.de D.80 a, Gẽs humana atq; docta.)(.Immanis atq; barbara.pro Cæl.42 a,Adoleſcens humaniſsim⁹ et doctiſsimus rectiſsimis ſtudijs atq; artibus præditus T. Coponius.pro Cæ.49 a,Vir illa humanitate præditus, illis ſtudijs,artibus atq; doctrina.pro Cor.55 a,Viri literati ac ſtudijs doctrinisq; dediti.de Cl.179 b,M.Gratidius doctus Græcis literis.& ibi.Doct⁹ & Græcis literis & Latinis.& 196 b,Of.1 a,Vt nõ modò Græcarum literarũ rudes,ſed etiã docti aliquãtũ ſe arbitrãtur adeptos.de Cl.173 a,Vir doctus ex diſciplina Stoicorũ. & 174 b,Doctus uir & Græcis literis eruditus.de Cl.175 b,Tritæ noſtrorũ hominũ aures & erudita ciuitas. de Or.136 b,Quidam doctus homo,et in primis eruditus.

Documentum,ti.admonitio,præceptum, exemplum, monumentum.pro R.P.127 a,P.Rutilius, qui documentum fuit hominib. noſtris uirtutis,antiquitatis,prudẽtiæ.I.A.231 b,Ex quo nimirum documentum nos capere fortuna uoluit,quid eſſet uictis extimeſcẽdũ. pro D. 138 b,Homo omnium ſcelerum flagitiorumq; documentum.At.284 a,Vt in poſterum documentum ſtatuerem ne quis,&c.pro Mil.105 b,Iã ab adoleſcentia dederas documenta maxima,quàm cõtemneres populares inſanias.cõtra Rul.65 b,Habere aliquem ſibi documento.

Dodona,næ.Epiri urbs.de D.100 a,Aut à Dodona oraculum petebant.

Dodonæus,a,um.de D.96 a,Cum oraculum à Ioue Dodonæo petijſſet.& 80 b,Dodonæum oraculum. Att.25 a,Quercus Dodonæa.

Dodrans,tis.nouem unciæ quaſi de aſſe dempto quadrante,& ſignificat totius integræ rei tres partes. At. 19 a, Qu.Frater qui Argiletani ædificij reliquum dodrantem emit.

Dogma,tis.decretum quaſi dictatũ,præceptum, θεώρημα.Aca.33 b,Scelus enim dicebas eſſe Luculle, dogma prodere.Aca.8 a,Sapientia neq; de ſeipſa dubitare debet,neq; de ſuis decretis,quæ philoſophi uocãt δόγματα,quorum nullum ſine ſcelere prodi poterit: cũ enim decretũ proditur,lex ueri rectiq; proditur. & 86 b,Vt prouerbia nõnulla ueriora ſint, quàm ueſtra dogmata. pro Mur.139 b,Zenonis ſententiæ ſunt et præcepta huiuſmodi,Sapientẽ gratia nunquam moueri,&c.de Fa. 143 a,Præcepta appello,quæ dicuntur Græcè θεωρήματα.Præceptum medicorum,ſi cui uenæ ſic mouentur,is habet febrem.I.Vena.de Fat.142 a,Sunt igitur Aſtrologorum præcepta huiuſmodi: ſi quis uerbi cauſa,oriẽte

canicula natus est,is in mari non morietur.

Dolens,*tis.dolenter*.Parad.122 b.

Dolenter,*dolens*.de Or.128 a,*Casus humanarum mise-riarũ grauiter accipiuntur,si dicũtur,dolentur*.& Or. 209 a,Ep.159 a,*Dolenter mehercule magis,quàm ini-micè facio*.I.A.218 a,*Dolẽter hoc dicam potius, quàm contumeliosè*.pro Do.232 b,*Atq; ita ut dolenter absis*.

Doleo,*es.dolorem capio uel accipio,condoleo,indoleo, mœreo,angor,dolenter fero,angor animo, dolore ar-deo,ingemisco,acerbè fero,dolorẽ animo capio,mole-stiam capio,in dolore et mœsticia sum,dolor mihi acci dit,in dolore sum uel mœrore potius,dolori esse*.de Or. 104 b,*Nemo ingemuit,nihil cuiquam doluit, nemo est questus,nemo remp imploraüit,nemo supplicauit*.pro Mu.134 a,*Cui placet,obliuiscitur:cui dolet, meminit*. pro Cæl.45 a,*Si egebis,tibi dolebit*.At.288 b,*Dolet mi hi,quo tu non stomacharis*. Epi.70 b, *Doleo qa doles & angere*. At.251 b,*Dũmodo doleant aliquid,doleant quidlibet*.Br.165 a,*Si id dolemus,quod eo iam frui no-bis nõ licet,nostrũ est id malũ*.At.186 b,*De Atticæ fe-bricula scilicet ualde dolui*.Ep.64 a,*Quædã pestes ho minũ laude aliena dolentiũ*.pro Fl.158 a,*Non .n.omnia quæ dolemus,eodem iure queri possumus*.At.278 a,*Et est dolẽdũ in tã graui uulnere*.Oct.329 b,*Quis ista aut dißimulare posit,aut nõ dolere?* & pro Sest.28 a,*Qui meũ casum luctũq; doluerunt*.Tus.206 b,*Quid ergo? il lud quod Alcibiades dolebat,nõ ex animi malis uitijsq; constabat*.In Vat.35 a,*Quis tum nõ ingemuit? non do-luit Reip.casum?*pro Cæl.42 a,*Qui ex omnibus maxi-mè Dionis mortẽ doluit*.Ep.197 a,*Hæc à te ulciscenda sunt,etiã si nõ sint dolenda*.& 122 a,*A te peto,ut meas iniurias perinde doleas,ut me existimas & dolere, & ulcisci tuas solere*.& ibi.*Doleo dolorẽ tuum*.Att.133 a, *Vt meã uicẽ doleres,cũ me uideres derideri*.& 118 b, *Pompeius,cuius ego uicẽ doleo*.I.V.99 a, *Si alienam ui cem pro nostra iniuria doleremus*.At.92 b,*Curionis & Pauli meorũ familiariũ uicem doleo*.At.92 b,*Equidem doleo nõ me tuis literis certiorem fieri*.At.58 a,*Nosq; malo solatio,sed nonnullo tamẽ cõsulamur, quòd ipsius uicem minimè dolemus*.& 95 b,*De Hortensio te certò scio dolere*,pro Pla.66 a, *Omnibus illa iniuria dolori fuit*.Qu.F.305 a,*Illud mœreo,quod, &c.id est, doleo*.

Dolium,*lij.uas amplum,in quo uinum in annum recon-ditur*.de Cla.192 b,*Qui hoc sentiat,si is potare uelit,de dolio sibi hauriendum putet?*

Dolo,*as.edolo*.de D. 226 b, *Quis robur illud cecidit ? quis dolauit?*de Or.113 b,*Dolare aliquod opus*.de Ora. li.2,*Dolare orationem*.Ac.lib.4,*Nõ enim è saxo scul-ptus,aut è robore dolatus*.de homine loquitur.

Dolopes,*pum.pop*.I.P.99 a.

Dolor,*oris.mœror,acerbitas,lachrymæ, acerbus sensus animi uel corporis,animi cruciatus,sensus*. Attic.120 b, Tus.182 a,*Dolor autem motus asper in corpore à sensi bus alienus.In utraq; re summa difficultas erit,summus animi dolor*.Tus.213 a,*Dolor est ægritudo cruciãs*.At. 142 b,*Plus apud me ualere beneficij gratiam,quàm in iuriæ dolorem uolo*.de Pro.78 a,*Ego dolorem & ini-micitias meas reip. concessi*.I.A.217 b,*Quanquam pro prios dolores suarum rerum omnes habebant, tamẽ hu ius ciuitatis miserijs non poterant non commoueri*. de

Pro.79 a,*Sed ego in hac sententia dicenda non parebo dolori meo,nec iracundiæ seruiã*.& ibi. *Tamen aliquã dolori meo ueniã tribueretis*. pro Clu.19 b,*Huic nihil potest offensionis accedere, sine acerbißimo animi sen su & dolore*.de Aru.247 b,*Animi quidã dolor homi-nes aliquando effert ad gloriã in refutandis maledictis improborũ*.Att.175 b,*Sed augeo cõmemorando dolo-rem,et facio etiam tibi*.pro Do.232 b,*Accepi magnum atq; incredibilem dolorem*.& Epist.47 b,*Est omnino uix consolabilis dolor*. Atti.124 a,*Sed hæc omittamus, augemus enim dolorẽ retractando*. & 45 b,*Ne scindã dolorem meum*.& 49 a,*Augere mœrorem*.de Or.127 a,*Et eorum dolorẽ qui lugebant suos,oratione refrica-bam*.& ibi.*Nihil mihi ad dolorẽ acerbius accidere po terat*.pro Dom. 242 b,*Vt perpetuum dolorem [illegible] à meis sustinerem*.I.C.118 a,*Mihi hæc conditio cõsula-tus data est,ut omnes acerbitates, omnes dolores cruci atusq; perferrem*.pro Cæl.44 a,*Minimum enim dolo-rẽ capiet,qui illam nõ uidebit*.de Cl.165 a,*Opinione o-mniũ maiorẽ animo cepi dolorem*.& Ep.5 b,*Summus dolor,quem in rebus tuis capio*.de Clar.176 a,*Is cũ re miserant dolores pedum,non deerat in causis*.Qu.Fra. 305 a,*Sed omnis dolor est,quod,&c*.et 300 b,*Atq; his dolor est,quod,&c*.& 315 b,*Faciã ut in medio dolore ac desiderio mei læteris*.pro Mu.145 a,b, *At habet ma gnum dolorem,unde cũ honore decesseris, eôdem cum ignominia reuerti*.de Or.203 b, *Quid esset iracundia, feruor'ne mentis,an cupiditas puniendi doloris?*de A-rusp.152 b,*Hominibus iniuria tui stupri illata in ipsos, dolori non fuit*.& 254 a,*Causa grauis & cum aliquo animi & iuris dolore cõiuncta*.I.V.258 b, *Ille facile do lorem corporis patiebatur*.pro Sest.14 a,*Hunc dolorẽ perpeti malui, quàm,&c*.pro Cæl.50 a,*Vidi enim & illum hausi dolorem,uel acerbißimũ in uita,cum,&c*. I.V.210 b,*Hæ res magnũ & acerbum dolorem commo uent,mulierculis præsertim*.Ep.50 b,*Nullus dolor est, quem non longinquitas temporis minuat atq; molliat*. At.138 b,*Obsecro te,eripe mihi hunc dolorem*.& ibid. *Non angor,sed ardeo dolore*.& 85 b, *Accipiam equi-dem dolorem,mihi illũ irasci*.& 110 a,*Hoc tamen pro-fecit,dedit illi dolorẽ*.I.V.231 b, *Existimare uos hoc uo-lo,mirũ quendam dolorem accidere ijs,ex quorum ur-bibus hæc auferantur*.At.4 a,*Terentia magnos artu-lorum dolores habet*.Oct.329 a,*Nulla remedia tam fa-ciunt dolorem,quàm quæ sunt salutaria*.Tus.246 b,*Si uoluptas dolorem effectura sit*.de Fin.53 b,*Vt omittam dolorem,quem optimus quisq; pro patria & pro suis suscipit*.& 56 b,*Aliquẽ in uoluptate esse aut in dolo-re*.Ep.51 b,*Sed opprimor interdum,& uix resisto do-lori*.Ep.52 a,*Nec eum dolorem,quem à Repub.capio, domus iam consolari potest,nec domesticum Resp*.Ep. 72 a,*Exhaurire alicui uniuersum dolorem*.& 50 a,*Mi nuere dolorem*.)(.*Augere dolorẽ*.& 70 a,*Abijcere o-mnem dolorẽ*.Ep.81 a,*Hoc loco uides me augere dolo-rem tuum,quẽ consolando leuare debeam*.Ep.62 a,*Cu-ius in sermone et suauitate omnes curas doloresq; depo nerem*.Ep.47 a,*Vehementer esse solicitum,& in com munibus miserijs præcipuo quodam dolore angi*.& 81 b,*Quãto fuerim dolore meministi,in quo,etc*.I.A.134 b, *Magno in dolore sum, uel mœrore potius, quem acce-*

pimus ex crudeli morte Trebonij.& 238 b,*Quàm acerbißimum alicui dolorem inurere*.Epi.4 b,*Afficior summo dolore,eiusmodi tempora,&c*.Tus.186 b,*Et ta men fuisse acrẽ morsum doloris idem Marius ostendit, crus enim alterum non præbuit:ita & tulit dolorem ut uir,& ut homo maiorem ferre sine causa necessaria no luit*.At.190 b,*Recordationes effugio,quæ quasi morsu quodam dolorem efficiunt*.At.45 b,*De luctu & dolo-re*.& ibi.*Dies leuat luctum*.& ibi.*Cæteri dolores mi-tigantur uetustate*.

Dolosè,*maliciosè,ex insidijs,ex occulto*.Of.64 a,*Do-losè & maliciosè agere aliquid*. & 22 a,*Ex occulto a-gere aliquid*.

Dolosus,*a,um.maliciosus*.pro R.P.123 b,*Ptolemæus do losis consilijs regno pulsus*.

Dolus,*li.fraus,fallacia,machina,insidiæ subesse aliquid*. de N.74 b,*Doli,machinæ,fallaciæ,præstigiæ,sine rati one esse nõ possunt*.& ibi. *Cõmoliri dolos & fallacias ad aliquem in uersu*.Top.234 a,*Dolus malus est,cum aliud agitur,aliud simulatur*.Of.64 b,*Simulatio et dis-simulatio dolus malus est*.et 60 b,*Pacta semper ne sint seruãda,quæ nec ui,nec dolo malo,ut prætores dicere solent,facta sint*.de N.75 a,*Iudicia de fide mala,& iudi cium de dolo malo*.& ib. *Quæ ex exempto & uendito cõtra fidem fiunt*.Top.226 b,*Bona fide*.)(.*Dolo malo*. Of.64 a,*Aquilius protulit formulas de dolo malo*. & ibi.*Iste dolus legibus erat uindicatus*.& ibid.*Iudicia in quibus ex fide bona agitur*.de N.75 a,*Iudicium de dolo malo,quod Aquilius protulit,quẽ dolũ idem Aquilius tum teneri putat,cum,&c*.ad Her.16 b,*Dolus consu-mitur in pecuniam,pollicitationes,dißimulationes,ma turationes,mentiones,&c*. & 40 b,*Dolis maliciosa Carthago*.& 17 b,*Nã quod in dicẽdo rei dilucidandæ causa dolũ appellauimus,id in dicẽdo honestius cõsiliũ appellauimus*.At.1 b,*Agere cœpit cum eius fratre de ijs rebus,quas eum dolo malo accepisse de Vario diceret*. pro Fla.161 b,*Adductus est in iudiciũ Polemocrates de dolo malo,& de fraude à Dione huius ipsius tutelæ no-mine*.pro Do.228 b,*Illud in primis ne qua calumnia,ne qua fraus,ne quis dolus adhibeatur*.Off.62 a,*Sine insi-dijs agere quodpiam*.

Domesticus,*a,ũ.familiaris, intestinus,uernaculus,pri-uatus,intimus*.)(.*Externus, alienus*.I.V.35 a,*Quis un-quã in luctu domestico,in funere familiari cœnauit cũ toga pulla?*Of.38 a,*Externa libẽtius in tali re,quàm do mestica recordor*.Ep.59 b,*Ego urbem à domesticis in-sidijs,& ab intestino scelere defendi*.I.V.179 b, *Dome sticum atq; uernaculũ crimẽ: id est, Romæ nõ in pro-uincia paratũ*.& 84 a,*Occultũ,intestinũ ac domesti-cũ malũ*.ad Her.24 a,*Domestico & sui ipsius testimo-nio abuti*.de Or.116 b,*Stulticiæ suæ quàm plurimos te stes domestico præconio colligere*.de Ar.248 a,*Huius gentis ac terræ domesticus natiuusq; sensus*. Tus.148 a, *Res domesticæ & familiares*.pro Sest.23 b,*Domesticis malis impediti*.)(.*Bene de rebus domesticis constituti*. *Difficultate domestica laborare*.l.*Difficultas*.*Domesti cus amor*,1 ad Atti.*Domesticus sanguis*,de Arusp.resp. *Domesticus usus & cõsuetudo*, pro R. Am.*Domestica crudelitas*.pro R.Am.*Domestica disciplina*, Aca.q.e l. 2.lib.1.*Domestica dissensio*,8 Fam.Cælij : id est, *ciuiles*

discordiæ.*Domestica inhumanitas*,pro Deiot.*Domesti cum lenocinium*,5 Ver. *Valde iam lautus es,qui graue-re literas ad me dare,homini præsertim propè dome-stico*,7 Fam.*Domesticum consilium capere*,16 ad Att. *Domestica sede iucundior locus*,4 Fam. *Domestici & alienigenæ*,pro Fonteio.*Domesticæ epistolæ*,ad Br.Id est,*domo missæ,& de rebus domesticis scriptæ*. *Dome sticæ res & forenses:publicæ & priuatæ,opponuntur*, 1 ad At.*Domesticæ tricæ*, 10 ad Atti.*Domestica exem-pla*,2 de Natur.d.*Vnde hoc tam insolens domesticarum rerum fastidium*,lib.1.de Finib.*Intra domesticos parie-tes dicere*,pro Deio.*Paucis enim diebus eram missurus domesticos tabellarios*, Curioni libr.2.Id est, *priuatim, & meo nomine*.*Externa libentius in tali re,quàm do-mestica,recordor*,2 Offic.*Ergo & domestica feremus, ut censes: & publica paulò etiam fortius, quàm tu ipse qui præcipis*,Luceio lib.5.*Ne domesticis quidem exem plis docti*,de Nat.d.2.*Domesticis rebus & cupiditati-bus suis peropportunam uictoriam fore putabant*,2 Fa-mil.

Domicilium,*lij.domus,habitatio,sedes,tectũ*.de N.45 a,*Si essent qui sub terra habitarẽt bonis et illustrib.do-micilijs*.contra Rul.83 b,*Vt aratores cultu agrorũ de-feßi urbis domicilijs uterentur*.pro Arc.186 c,*Cum hic domiciliũ Romæ multos iã annos haberet*. contra Rul. 85 b,*Coloni Capuæ in domicilio superbiæ atq; in sedi-bus luxuriæ collocati*.Postq.207 b, *In qua urbe domi-ciliũ quondã superbiæ fuit*.Tus.153 a, *In cœlũ quasi in domiciliũ suũ peruenire*.pro Ar.187 a,*Sedem omnium rerũ & fortunarũ suarũ Romæ collocauit*.& ibid. *At domiciliũ Romæ habuit*.pro Cor.57 a,*Pompeij gloriæ domicilium communis imperij finibus terminatur*.I.P. 96 a,*Qui familiaritatis licentia suorũ probißimorum sermonũ domiciliũ in aurib.uestris eius impulsu collo-cauerunt*.de N.163 a,*Humanã figuram domicilium mẽ tis esse*.Ep.263 a,*Cui uerbo domiciliũ est propriũ in of ficio*.pro Do.238 b,*Consecrantur ædes, non priuatorũ domicilia*.pro Ar.186 b, *Si in Italia domiciliũ habuis-sent*.I.V.110 a,*Sedes ac domiciliũ collocare*. de Sen. 90 a,*Lacedæmone esse honestißimum domicilium senectu tis*.& 93 a,*Est enim animus cœlestis ex altißimo domi cilio depressus in terrã*.pro Rab.93 a, *Quem censoriæ leges urbis domicilio carere uoluerunt*. Epi.108 a,*Erat enim multo domicilium huius urbis aptius humanitati tuæ*.de Clar.188 b,*Firma tecta,in domicilijs habere*. de Or.92 a,*In hoc domicilio imperij & gloriæ*.

Domina,*næ.princeps,regina*. Offi.57 b,*Hæc enim uir-tus est domina & regina uirtutum*.& 40 b, *Volupta-tes blandißimæ dominæ*. pro Marc.132 a,*Fortuna do-mina rerum humanarum*.I.P.80 a,*Sit sanè sors domi-na campi*.Parad.123 b,*Cupiditas honoris quàm est im-periosa domina*.de Leg.182 a,*Et in ea lamina scriptum Domina honoris*.

Dominatio,*onis.dominatus,tyrannus,regnum*.Att.110 b, *Idem fecero, quod in Cinnæ dominatione & Marij tyrannide Philippus*. I. A. 190 a,*Non modò crudelis & superba dominatio nobis, sed ignominiosa etiam et flagitiosa est ferenda*.Epi. 163 a,*Vita sub dominatione misera est*. ad Her.30 a,*Ne fortuna magnam in nos ha-beat dominationem*.I.V.108 a,*Dominationẽ expectãt*,

Universidad de Deusto Biblioteca

Universidad de Deusto Biblioteca

rerum potiri uolunt.contra Rul.64 a,Nouam dominationem sibi comparare.At.115 a,Nihil Cæsari minus expedit ad diuturnitatem uictoriæ & dominationis. & 125 a,Dominatio quæsita ab utroq; est.I.V.72 b,Dominatio regnumq; iudiciorum.de In.82 b, Rationis in libidinem dominatio.

Dominatrix,*cis.domina*.de In.42 a, Dominatrix animi cupiditas.

Dominatus,*tus. dominatio, principatus.*)(.*Seruitus.* de D.57 a,Terrenorũ cõmodorũ omnis est in homine dominatus.de N.31 a,Dignißimus potestate & dominatu omnium rerum.pro Deiot.149 b,In dominatu seruitus fit,in seruitute dominatus.de D.61 b, Vrbs ab Alexandro tyranno crudeli dominatu premebatur.I.A.238 a,Caßio mea sententia dominatum et principatũ dedi. Para.123 b,Dominatus cupiditatum.& ibi.Iudex uerò quantum habet dominatum.Of.33 a. Cum dominatu unius omnia tenerentur.pro R.P.128 b, Dominatus est, inquit, Alexandriæ, imò uerò in superbißimo dominatu fuit.pro Do.226 b,Aliquem nouo dominatu pulsum esse.de Or.129 b,& pro Do.235 b, L.Brutus populum Romanum dominatu regio liberauit.de Fin.115 a,Cum autem assumpta ratio est,tanto in dominatu locatur, ut omnia illa prima naturæ, huius tutelæ subijciantur. Tus.239 a,Occupare dominatum.

Dominor,*aris.rerũ potior,regno,teneo,dominatũ teneo,dominatũ teneo,dominatu premo,imperiũ in aliquos teneo.*de F.32 a,Cleantes solẽ dominari & rerum potiri putat.pro R.P.128 b,Dominatus est,inquit, Alexãdriæ,imò uerò in superbißimo dominatu fuit.In hoc exemplo, Alexandriæ urbis,genitiuus est, non datiuus: ut at si dicas,Cæsar dominatus est Romæ:id est,in urbe Roma.Or.218 a,Vbi libido dominatur, innocẽtiæ leue præsidiũ est.de Se.85 a,Libidine dominante,tẽperãtiæ locus non est.de Or.87 a,Hæc una res in ciuitatib. semper floruit,semperq; dominata est.I.V.58 b, & 104 a, Dominari in iudicijs.Orat. 204 a,Atq; hæc in oratore dominabũtur.Tucs.164 a,Vetat enim dominans ille in nobis Deus.de Or.111 b,Vsus dicendi in omni pacata et libera ciuitate dominatur.pro Qu.17 b,Improbos in capite fortunisq; hominũ honestißimorũ dominari. & 18 a,Dominari in bonis alicuius.Qu.Fr.290 b,Neq; eiusmodi partẽ reip.geris,in qua fortuna dominetur.Ep. 55 b,Casus & fortuna in bonis dominatur.pro Cec.298 a,Nimia potẽtia in ciuitate dominatur. de Se 84 b,Senectus honesta est,si nemini mãcipata est,si usq; ad extremũ spiritũ dominatur in suos.de Sen.84 b,Tenebat non modò autoritatẽ,sed etiã imperium in suos.Off.28 a,O'domus antiqua,heu quàm dispari dominaris domino.I.A.180,O' tecta misera quàm dispari domino quã quàm,&c.sed tamen quàm à dispari domino tenebantur.pro Mi.116 b,Dominãte homine furioso.Of.43 b, Vt nos adolescẽtes cõtra L. Syllæ dominãtis opes fecimus.pro Clu.31 b,Bestiæ fame dominante,pleruq; ad eũ locum,ubi aliquando pastæ sunt,reuertuntur.

Dominus.*rex,princeps,tyrãnus,imperator.* Of.68 b, Ecce tibi qui rex populi Rom.dominusq; omnium gentiũ esse cõcupierit.de Le.189 b,Senatus est dommus publici consilij.pro Do.231 a, Populus dominus regũ, uictor atq; imperator omnium gẽtium.I.A.207 b,Populus Romanus uictor dominusq; omnium gentium.pro Pla.261 a,Hinc princeps populus & omnium gentium dominus atq; uictor.contra Rul.70 a,Hos omnium rerum dominos habebimus.I.V.163 a, Aratorũ dominus & rex.de Fi.61 a,In discordia dominorũ domus beata esse nõ potest.Aca.32 a,Cogimur dissensione sapientũ dominum nostrum ignorare.de Vn.198 b, Deus animũ ut dominum atq; imperatorem obedienti præfecit corpori.At.191 b,In omni mutatione dominorum,qui innumerabiles fieri possunt in infinita posteritate. Tusc. 192 b,Qui ita sit affectus,eum dominũ esse rerum suarum uetãt XII tabulæ.pro S.R.31 b,Ne tam diu quidẽ dominus erit in suos,dum ex ijs de patris morte quæratur? de Se.87 a,Libẽter uerò istinc tanquã à domino agresti ac furioso profugi.de N.76 ij,Dionysius tyrannus opulẽtißimæ ciuitatis.Tus.158 b,Liberatos enim se per eũ dicũt grauißimis dominis,terrore sempiterno, & diuturno ac nocturno metu.de Fi.108 b,Deus summus rector & dominus.de Leg.172 a,Dominus esse omniũ rerũ & moderatores deos.pro Co.61 a,Sui quęq; iuris & dimittendi & retinendi esse dominum.de Sen. 89 a,Semper boni & aßidui domini referta cella uinaria,olearia,penuaria est.pro Do.234 b,Cum uir bonus dominum se in suis ædibus esse uoluisset. I.V.35 a,Cum ipse epuli dominus Qu.Arrius albatus esset. I.A.149 b,Nam si ipse seruire poterat,nobis dominum cur imponebat?de Or.134 b,Nasica sensit ancillã domini iussu dixisse,&c.Of.28 a,O' domus antiqua,heu quàm dispari dominaris domino.de N.58 a,Canum tam fida custodia,tam amans dominorum adulatio. Offi.28 a,Non domo dominus,sed domino domus ornanda est.

Domiporta,*tæ.*de D.136 a,Terrigenam,tardigradam, domiportã, sanguine cassam.I.Cochlea.exemplum hoc est obscuræ circuitionis,seu descriptionis.

Domitia uia,pro Font.277 b.

Domitor,*oris.*Offi.18 b,Equos propter crebras præliorum contentiones ferocitate exultantes, domitoribus tradere solemus,ut his faciliorib. poßimus uti.pro Mil 108 b,Milo domitor armorum Clodij.

Domitus,*tus.*de N.56 b,Efficimus etiam domitu nostro quadrupedum uectiones.

Domo,*as.cõdocefacio,edomo.*Of.35 b,Sine hominũ opera,aut pascere equos,aut domare nõ possemus.pro Se. 18 a,Qui seruitia uirtute uictoriaq; domuit.de Pr.73 b, Omnes has nationes frangi domariq; cupiũt. & ibi.C. Pontinus Allobroges domuit.pro Mar.132 a,Domuisti gẽtes immanitate barbaras.de Or.101 a, Docemur autoritate nutuq; legũ, domitas habere libidines, coercere oẽs cupiditates.de N.58 b,Belluæ domitæ & cõdocefactæ.pro Syl.167 a,Improbi ciues domiti atq; uicti. pro Fo.276 b,Galli subacti & bello domiti.de Pro.78 a,Domitis gentibus finitimis,barbariaq; compressa.

Domus,*mi,& mus.ædes,domicilium,tectũ,dij penates, lares,lar familiaris,lares familiares, sedes, foci patrij, aræ fociq;.*pro Do.235 a,Nihil sanctius,nec omni religione munitius, quàm domus uniuscuiusq; ciuiũ: hic aræ sunt,hic foci,hic dij penates,hic sacræ religionis et cærimoniæ cõtinentur:hoc perfugiũ est ita sanctũ omnibus,ut inde abripi neminem fas sit.pro Do.242 a,Domus,sedes,aræ,foci,dij penates.pro De.145 a,Domus, dij penates,aræ fociq;.I.A.174 b,Cn. Pompeij liberi repetebant deos penates patrios,aras, focos,larem suũ familiarem.I.P.99 a,Quos tu demigrare,& aras,& focos relinquere coegisti.pro Qu.16 a,Alicui manus allatas esse ante suos lares familiares. Off.85 a, Ornanda est dignitas domo,nõ ex domo dignitas tota quærenda. ibid.Non domo dominus,sed domino domus honestãda est.& ibid.Domus finis est usus,ad quem accõmodãda est ædificãdi descriptio.& ibid.Cn.Octauius præclarã ædificauit in palatio,& plenam dignitatis domum.I.C. 118 a,Domus commune perfugium.I.V.200 b, Domus amicis apertißima et perhospitalis. At.246 a, Nescio quomodo οἶκος φίλος: itaq; me referunt pedes in Tusculanum.Qu.Fr.299 a,Iam tibi Asia,sicut unicuiq; sua domus,nota esse debet.I.P.82 b,Me domo mea expulistis,Pompeium domũ suam cõpulistis.pro Flac. 149 a, Qui domo exire uolebãt.& ibi.Qui domi stare nõ poterant.Or.205 a,Ridicula ex tempore ficta uel domo allata.Att.26 b,Clodius in domo Cæsaris quondam unus uir fuit.At.26 b,Clodius deprehẽsus domu Cæsaris.I. V. 71 a,Siculis denunciatum est domum ad illum ut uenirent.de Fin.147 b, Sed tempus est,si uidetur, & recta quidẽ ad me,quod cum ille dixisset,ad Pomponiũ perreximus omnes. Epi. 216,Apud eum sic fui tanquam domi meæ.I.V.250 b,Is domi apud me est. Att. 71 b, Cum Pompeio & apud Pompeiũ fui.I.V.86 a, Apud istũ in ædibus.I.V.214 a,Ego uerò neq; ueni, & domo me tenui.& ibi.Scio me domi mãsisse.At.54 b,Venonius domum Veidij uenit.Off. 74 b,Is cũ prima luce Pomponij domũ uenit.Tusc.250 a,Diodorus multos annos nostræ domi uenit.Epi.250 a,Balbus rectè à porta domũ meã uenit:neque hoc admiror,quod nõ ad tuã potius, sed illud quòd nec ad suam.ad Her.34 a,Qui nuper alienæ domui,non ausim, &c. de D.90 a, Quæ ipsa domi Phalaridis cõsecrauisset.Ep.39 a,Nónne mauis sine periculo domi tuæ esse,quàm cum perculo alienæ?Ep. 222 a,Quem tibi sic commendo ut unũ ex domo nostra.Ep. 135 a,Tu uelim cum fabris domum perspicias: si enim nihil est in parietibus aut in tecto uicij, cætera mihi probabuntur.pro Dom.136 a,Is duas magnas & nobiles domos coniungere uoluit.Ep.64 a, Vt domus tua tota cognosceret,&c.

Domus illa æterna,ad Oct.ubi uidelicet agũt beatæ animæ. Ampla domus,1 Off. Quocum domus fuit & militia communis,Lęl.Domus clari hominis,in quam & hospites multi recipiendi sunt, & admittenda hominũ cuiusq; generis multitudo,qualiter comparata esse debeat,Offi.1.Domus in imperio est,de Arusp.respõ.Domus magna pulchráq;,de Na.d.2 Tota domus superior uacat,12 ad Att. Affigere domum alicuius.pro Domo sua.Disturbare ac diripere domum alicuius.pro Domo sua.Extra domum gratiosus,2 ad Quint.Frat.Domum & familiam perfringere,4 ad Heren.Domum conijcere aliquem,pro Domo sua.Domũ deducere, Aca.q.ed. 2.lib.1.Domũ denuntiare,pro Quint. Domum aliquid literarum dabis,15 Fam.Domũ aliquem expectare,8 ad At.Statim Luculli,&c.cum domum suam receperunt, pro Archia.Domũ alicuius uentitare in summis officijs ducebatur,11 Fã.Domũ uocare,pro Rosc.Amer. Odiosum est,cũ à prætereuntibus dicitur, ô domus antiqua, heu quã dispari dominare domino, Off.1.De domo me deduceret,10 Fam.Eũ tibi igitur sic commendo, ut unũ ex nostra domo,Apuleio,li.13.Adiunxit illa,ut eos qui domo exire nolebãt,testimonij denũciatione terreret, pro Flac.Domo se non cõmouerunt,9 Fam.Domo consilium petere, 2 Philipp. Domo se recipere, 11 ad Att. Propter metum dimicationis & sanguinis domo se tenere,Post redit.Clamor interea fit tota domo inter seruos Rubri atq; hospitis,&c.3 Ver. Duas & magnas & nobiles domos coniungere,pro Do.sua.Est enim ualde decorum,patere domos hominum illustrium illustribus hospitibus,Off.2.

Donatio,*onis.*I.A.293 a, Quos non bonorum donatio, non agrorum aßignatio satiauit. et de L.180 a,de Opt. 244 b,& pro Sex.Ros.22 b, Eaq; donatio in theatro facta est.

Donec,*dum,quoad,usq; eò,dũ,tandiu dum, usq; ad eum finem dum,usq; eò,quoad.*Ep.67 b, Ad properationem meam quiddã interest,non te expectare donec ad locũ uenias.Aca.6 b,Multaq; facimus usq; eò dum aspectus ipse fidem faciat sui iudicij.de N.52 a,Vsq; ad eum finẽ, dum poßim se ipsa defendere.

Dono,*as.condono,largior,munere afficio, munus do,dona & munera do,munus affero, donũ affero, stipendio afficio,muneribus amplißimis orno,permitto.*I. V.190 a, Qui Rubrium corona, & phaleris, & torque donasti.et Ep.69 a,Cum ipsi corona donarentur. de N.58 a, Nisi fortè dubiũ est,quin hominibus hæc omnia natura donauerit. de Fi. 94 a,Cauda pauoni à natura donata est ornãdũ.de Or.94 a,Hæc quidem inseri & donari ab arte non possunt.de Fi.94 a, Alia uidentur à natura propter eorum usum tantum esse donata.de Ar.144 b, Aliquem quasi diuino munere donatum reip.uideri.de N.27 a,P.Vacienus,& agro à senatu, & uacatione donatus.I.P.80 b,Mihi populus Rom. non unius diei gratulationem, sed æternitatẽ immortalitatemq; donauit. pro Ar.186 b,Itaq; eũ Tarẽtini ciuitate cæterisq; præmijs donauerunt.pro S.R.36 a, Donari ab aliquo maximis præmijs.I.C.101 b,Vtinam tibi istam mentem dij immortales donarent.pro S.R.22 a, Is non pauca suis adiutoribus largè effuséq; donabat. Qu.F.329 b, Minuebat uectigalia,donabat ciuitates ex cõmentario. de L. 176 a,Vir nemo bonus ab improbo se donari uult.Tus. 249 a,Munera ista ciuibus tuis dona. Epi.62 a,Tu tuas inimicitias,ut reip.donares,te uicisti: id est, permitteres.At.277 a,Dyrrhachini sibi donatum æs alienum à Cæsare dicunt.I.V.114 a,Donare aliquem annulo aureo.& 190 a,Aduocare concionem donandi causa. de Opt.544 b,Corona aurea donari.

Donum,*ni.munus.*de Leg.386 a,Donum ne capiunto, néue danto,néue petenda,néue gerenda,néue gesta potestate.de Or.135 a,L.Cincius legẽ de donis & muneribus tulit.pro Clu.31 b,Tantum donis datis muneribusq; perfecerat,ut,&c. de Orat.94 b,Omnia sunt enim illa dona naturæ.Tusc.161 b,Philosophia donum deorum. de N.75 a,Donũ hoc diuinũ rationis & cõsilij.pro A. 198 a, Poetæ quasi deorũ aliquo dono atq; munere cõmendati nobis esse uidentur.I.A.139 a, Nõ intermittis quasi donum aliquod quotidie efferre reip. pro Cl. 31 b,Dona nuptialia.I.V.lib.7, Donũ facere. Tus.lib.5,

Quasi

Universidad de Deusto
Biblioteca

Quasi dona fortunæ.pro Clu.Tantum donis datis muneribusq; perfecerat,ut etsi.de Leg.lib.2 Donis placare Deorum iram impius ne audeto.l.Ebur.

Dores,tertium genus uerè Græcorum,pro Flac.159 b.

Dormio,mis.somnum capio,sopitus sum,quieti me trado,cubo.de D.133 a,Cõtrahi aũt animũ Zeno,& quasi labi putat atq; concidere,& ipsum esse dormire,et ib. b,Si ea dormientes agerent quæ somniarent,alligandi essent omnes, qui cubitum irent.Att.167 a,Puella eius manè primùm dormit ad horas treis. de D.137, Vigilantis animus sustinetur membris,& corpore,et sensibus: cùm autem hæc subtracta sunt,defertus animus languore corporis,tũ agitur ipse per sese,itaq; in eo,& c. & ibi.Dormientis animus imbecillus & remissus.Epi.106 b,Capius(opinor)olim,Non omnib.dormio:sic ego nõ omnibus,mi Galle,seruio.de In.63 b,Postquam illos actius,ut fit,iam ex lassitudine dormire sensit,& c.de D. 93 a, Arctè & grauiter dormire. & 94 a,Iacet enim corpus dormientis ut mortui. Qu.F.198 b,Dormiẽtem excitare.de So.126 b,Deinde me arctior quàm solebat, somnus complexus est.de D.93 a,Si ad quietem integri iremus.de D.89 b,Cum iam quieti corpus nocturno impetu dedi sopore placans artus languidos.

Dormito,as.ositor.At.31 a, Cœnato mihi etiam dormitanti pridie Calend.Maias epistola est illa reddita, in qua de agro Campano scribis.de D.93 a,Cum magnam partem noctis uigilasses,ad lucem denig; arctè & grauiter dormire cœpisses.de Ora. 121 b,Et istam oscitantẽ dormitantemq; sapientiam, Scæuolarum & reliquorũ beatorum ocio concedamus.

Dorylenses,pop.pro Fl.154.

Doryphorus,ri.militaris Polycleti statua.significat autem satellitem,uel armigerum. de Clar.192 b,Polycleti Doryphorum sibi Lysippus aiebat magistrum fuisse. Or.197 a.

Dos,tis.de Leg.178 a,Clisthenes Iunoni Samiæ filiarum dotes credidit.Att.228 a, Quintus torquetur debitione dotis.pro Qu.18 a,Ipse filiæ nubili dotem conficere nõ potest.l. A.133 a,His quasi præter dotem,quam in ciuilibus malis acceperant,agrum Campanum est largitus Antonist.pro Fl.162 b, Quæcunq; sine tutore autore est dicta dos,nulla est.& ibi.Doti Valeriæ pecuniam omnem suam dixerat.de Orato.103 a,Cuius artem cum indotatam atq; incomitatam & incomptam uideres, uerborum eam dote locupletasti & ornasti.

Dotalis,le.At.247 b,Mercedes dotalium præditorum. Oct.331 a,Dotale matrimonium.

Dotatus,a,um.)(.Indotatus.Atti.228 a,Villa quo intro ducatur dotata Aquila.

Drachma,mæ.unciæ pars octaua,denarius.l.Denarius. pro Fl.153 a,Dixit publicè datum drachmarum CC & sex milia.& Ep.28 b,de D.108 a, Quibus diuitias polli cetur,ab his drachmas ipsi petunt.Epist. 190 a,Ternis tetradrachmis triticum penes Dolabellam est.

Draco,onis.serpens.de D.121 a,Vidimus immani specie totumq; draconem terribilem,& c.& 123 a,& 36 b, Draco is quem mater Olympia alebat.l. A.248 a,Seruus domini patrimonium complexus,quasi thesaurum draco.ad Her.40 a,Iste quotidie per forum tanquam ubatus draco serpit.

Drepanitanus,a, um.ex Drepano promontorio.l.V. 137 a.

Druides,dum.sacerdotes,uates, & sapientes quondam Gallorum,de quibus Cæsar de bello Gallico,lib.6.de D. 99 a,Et in Gallia Druides sunt.

Dubiè.de D.106 a,Potest accidere ut aliquod signum dubiè datum,pro certo sit acceptum.

Dubitanter,timidè,diffidenter.)(.Fidenter,non dubitanter.de In.63 a,Sine ulla affirmatione quærentes,dubitanter unumquodq; dicemus.de Clar.172 a,Verecundè dubitanterq; facere aliquid. Oct.329 a,Spes posteritatis,qua sublata non dubitanter occidam.de N.b,Dubitanter.)(.Fidenter.

Dubitatio,exornatio est,cum quærere uidetur orator, utrùm de duobus potius,aut quid de pluribus potissimùm dicat,& c.ad Her.33 a,de Or.162 a.

Dubitatio,nis.hæsitatio,scrupulus,aporia.Ep.334,Minerũ meorum ratio te nonnullã in dubitationẽ uidetur adducere.pro Cl.21 b,Nec in causa ulla dubitatio esse potest.I.C.119 a,Illi sine dubitatione dãnati esse uidentur.de Or.160 b,Pro his omnibus sine ulla dubitatione respõdeo.At.262 b,Cõsules probauerũt causas sine ulla dubitatione.& 257 b,Nũquã in maiori ægritæ fit.pro Cec.285 b,Vestra in iudicãdo dubitatio.& 286 b,Iuris dubitatio tardiorẽ me facit ad iudicandũ. pro Cl.32 b, In ea obscuritate & dubitatione omnium Camillo placuit pronunciare.cont.Rul.Si fœdus illud habet aliquã dubitationẽ.Off.36 a,Nihil hic locus habet dubitationis,quin,& c.54 a,De quo alterũ potest habere dubitationẽ,an,& c.et 29 b,Ad ea eligẽda quæ dubitationẽ afferunt,adhibere homines usu peritos.de N.14 a,Cum pœnam ne dubitatio quidem effugere potuisset.de Or. 127 a,Qui timor? quæ dubitatio? quanta hæsitatio,tractusq; uerborum?Ep.52 b,Hoc mihi affert dubitationẽ de N.58 a,Nisi forte illud dubitationẽ affert, quin,& c. Att.188 a,Tollere omnẽ dubitationẽ alicui.de Ar.246 b,Primùm explicabo,& c.si id facere uere & sine cuiusquam dubitatione potero: sin scrupulus tenuissimus resídere aliquis uidebitur,religioni parebo.& 257 a, Aliquis sine ulla dubitatione deterrimus. Offic.53 b,Si quando dubitatio accidit,quale sit id de quo cõsideretur.de Fi.130 b,Quod quanquã dubitationẽ non habet, est enim infixum in natura,cõprehenditur suis cuiusque sensibus,sic ut contrà si quis dicere uelit,non audiatur tamen,& c. pro Cl. 33 b,Hic tum iniectus est hominibus scrupulus & dubitatio,quid nam esset actum.

Dubito,as.addubito,hæreo,ambigo,quæro,timeo,mihi in dubium uenit,dubiũ mihi est,dubium habeo,pendeo animi,mihi ipse diffido,ambiguum habeo,in dubiũ uenio.de Na.5 b,Tum ille fidenter sanè nihil tam uereor, quàm ne dubitare de aliqua re uideretur.& 46 a,Nemo de diuina ratione dubitaret.pro Ce.392 a,Nõ de rebus dubitatur,sed de uerbis quæritur.pro Si.177 a,Cornelius etiã de iudicando dubitat.Tu.163 b,Nec uerò de hoc quisquam dubitare posset,nisi idem,& c.67 b,Turpe est dubitare philosophos, quæ ne rustici quidẽ dubitãt.Ep.76 a,Illud caue dubites quod ego,etc.l.C.110 a, Itaq; homo mitissimum non dubitat P.Lentulũ uinculis mãdare.pro D.241 b,Identidẽ se ipse reuocans dubitãs,timẽs,hæsitãs.de D.110 a, Nihil affirmãdo,

quæram omnia,dubitans, plerunq; mihi ipse diffidens. Ac.14 a,Dubitant,hæsitant,reuocant se interdum. At. 264 b,Non dubito quin mirere,qui tecum de eadem re sæpius agam.& 90 a,Dionysius nõ dubitabat, quin ei crederemus.pro Mil.113 b,Arbitror cum non dubitaturum,quin cum suo periculo salutẽ patriæ afferat.pro Mar.133 b,Non dubito quin multos,si fieri posset,& Cæsar ab inferis excitaret.Ep.248 b,Non dubito,quid præsentes sentiant. Atti.154 b,Non dubito,quid nobis agendum putes. de Ora.100 a,Macimus in senatum introire non dubitauit.

Dubius,a,um.incertus,anceps,cõtrouersus,lubricus,suspiciosus,uarius,habẽs aliquid quæstionis, habẽs dubitationem,quod dubitationẽ afferri,habens deliberationẽ,res controuersa & plena dissensionis inter doctissimos,ancipiti cogitatione distractus. de N.61 b, Rẽ minimè dubiam argumentando dubiã facis.& pro Fl.156 b,Res minimè dubia,de Ar.248 a,Ne plura de re mihi loquæ dubia.de D.130 a,Quæ dubia sunt,ea sumere pro certis atq; concessis. & ibi. Id sumere pro certo quod dubiũ cõtrouersumq; sit.pro Ma.140 a,Ridiculũ est,quod est dubiũ, id relinquere incertũ. quod nemini dubiũ potest esse,iudicare.de Inu.55 b,Eorũ igitur quæ cõstant exempla ponemus,illorum quæ dubia sunt rationes afferamus. Off.36 a,Vti in re non dubia testibus nõ necessarijs.pro D.215 a,Res erat nõ in opinione dubia,sed in præsentia,atq; ante oculos proposito periculo.de Or.92 b,Quæ ab oratoribus tractãtur dubia esse & incerta.Ibi.105 b,Tũ ille confirmabat ita se rem habere,nec dubium esse posse.de Fi.121 b,Dubium est, eccquæ nam fieri possit accessio. Att.127 a,Cum nobis non dubium esset, quin Brundusium cõtenderemus. & 219 a,Prorsus ex his literis non uidebatur esse dubiũ,quin, & c.de Or.111 b,Nõ est dubiũ,quin si quis hoc animad uerterit,id possit notare.Par. 133 b, Non dubium est id quidẽ,quin definitio,& c.At.115 b,Mihi dubiũ nõ est, quin,etc.pro Cec.290 b,At cõtrouersia nõ erat, quin uerum diceremus.Att.173 b,De hac re mihi dubium non est.pro Ce.288 a,De ciuitate in dubium uenire.At. 179 b,Alij non ueniunt in dubium de uoluntate.pro Qu.b, Qu.12 a,Res in dubium uenire non potest. pro Pom.9 a,Quæres est,quæ cuiusquã animum in hac causa dubium facere possit? Aca.8 b,Hæc aũ habere dubia,abhorrere à sapientia est.pro Cecin.290 b, An in coacta multitudine,in armis,in telis,& c.dubium uobis fuit,an esse uis aliqua uideretur,nec ne? Ep.7 a,Si dubium tibi est,posse te illius regni potiri,non est conandum: si exploratum,non est cunctandum. ei 58 b,Cognoui autem in dubium.& Part.233 b,& Ep.163 b,de Orator.121 b, Quæ in dubium uocarentur,& c. At.263 b,Acta Cæsaris in dubium uentura uidentur.pro Cec.389 b, Omnia in dubium incertumq; reuocari. Ad incertum reuocari minimè dubitandum in contentione poni.pro Cl.29 b, Dubij & uarij casus.

Sine dubio.sine cõtrouersia.de N.64 b,Et Chrysippus & callidus.de Fi.131 a,At.17 b,Heluetij sine dubio sunt

in armis.Ep.29 b,Et hercle sine dubio erit ignominia.

Ducenti,orum.contra Rul.72 b.l.Stipator.

Ducenties.I.A.168, Ego enim amplius HS ducenties acceptum hæreditatibus retuli.

Duco,cis.deduco,profero,produco,protraho,deriuo,trahо,sumo,capio,mano,existimo,facio seu æstimo,afficior,delector,& alia quædã. I.C.109 b, Nõ suas secum mulierculas sunt in castra ducturi? Att 116 a,Cohortes ex Piceno Lentulo & Thermo ducentib. cum Domitij exercitu iunctas esse. I.A.156 b,Viri fortissimi qui ordines duxerũt.pro Mu.128 a,Qua legatione duxit exercitũ,signa cõtulit.de Arusp.156 b, Ad quẽ metũ,si deorũ monitis non duceremur,tamen ipsi nostro sensu cõiecturaq; raperemur.Qu.Fr.318 b, Ducere aquam per fundum alterius.de F.93 b,Ex quo intelligi debet, principiũ ductum esse à se diligendi sui. I.V.31 b,de N.37 a, Ducere principiũ ab aliquo uel ab aliqua re. At.143 a, Belli initium ducetur à fame. Officior.12 b,Ab ijs rebus quemadmodum ducatur honestum, satis ferè diximus. Off.30 b,Sed ab ijs partibus,quæ sunt honestatis,quẽadmodum officia ducerẽtur,satis expositũ uidetur. pro D.144 a,Qui commendationum meuntis ætatis à se ire lere duxerit.de In.65 b,Ducere, trahere, sumere suspicionem in aliqua re,& elicere.67 a,Or.209 b,Ab eodem uerbo ducere sæpe orationem:id est,incipere. Or. 197 b,Ac uideo hanc primùm ingressionẽ meam nõ ex oratoris disputationib. ductã, sed à media philosophia repetitam.de Or.138 a,Neq; attẽdit eos ipsos,unde hoc simile ducit,aliter facere.de Cl.166 b, Hinc Pomponij ductus est sermo.& ib.Ab isto initio tractus est sermo. de Fi.124 a,Vt non sine causa ex his memoriæ ducta sit disciplina.de Cl.184 b, Omnis ille sermo ductus è percunctatione filij.Or.197 b, Aliquis è quo similitudinẽ duceret.pro Qu.R.53 a,Vnde hoc totum ductum & cõflatum iudicium est.Or.201 a,Ex quo manant communes loci: id est,ducuntur.Ep.83 b,Quarũ alteram duco è Cæsare ipso,alterã,& c.de N.36 a, Ex quatuor temporum mutationibus omnium,quæ in terra mariq; gignuntur,initia causæq; ducũtur.& 53 b,Vitæ ab intestinis ad iecur ductæ ac directæ. Tus.163 b,Contumacia à magnitudine animi ducta, non à superbia. In Ar. Huic spacio simili ductum latus extat utrunq;.Ep.6 a,& 52 a,Quæ ne tu quidem unquam timenda duxisti. Item, Quæ non aliena esse ducerem à dignitate tua.In Sallust. 273 a,Nũc ea reprehendis quæ antea gloriæ mihi duxeras.de Or.193 a,Nec in hoc ironiã duxeris esse. et 100 a,Mulier,quæ in cõcubinæ locũ duceretur. de Of 30 a, Nec quenquam hoc errore duci oportet.Tus.184 a,Ita me ad credẽdũ tua ducit oratio.l.V.219 a,Precio quæfluq; duci. At.44 b,Meq; temporis non longinqua fore ductum esse molestè feram.de Fi.128 a, A' quo totius uitæ ducat exordium.cont.Rull.69 b,Tunc quàm ob causam initiũ rerum ac legum suarum hinc duxerit, ut po.Rõ.suffragio priuaretur.pro Qu.9 a Hinc acerbissimum uiuo uidentiq; funus ducitur. Par.118 b,Tanquam in gyrũ rationis duci oporteret. Ac.46 b,Ex quo etiam nomen hoc duxerat.Br.277 b,C.Nasennius Cretensi bello Metello imperatore octauum principẽ duxit.Anteq.197 a,Vti liberum spiritum ducendi nullam habeat potestatem. Ad Herennium 30 b,Et tamen

cum

cum ita uiuit, neminem præ se ducit hominē.I.V.229 a, Hanc damnationē duci nō oportet.& 261 a,Ipsi in hostiū loco numeroq; ducemini.et 248 b,Ducere aliquos in hostiū numero.pro Arc.188 a,Pericula mortis parui esse ducenda.de Fi.69 b, Lælius eò dictus est sapiēs, non quòd intelligeret quid suauißimum esset, sed quia parui id duceret.de Fi.96 a,Ducere omnia humana infra se.pro Fl.190 a,Si quis despicatui ducitur.pro Qu. 9 b,Officij rationem atq; existimationis duci cōuenit. pro Sest.7 b,Officij rationem in omni uita,nō cōmodi esse ducendam.At.128 a,Duxi meam mecum rationem. I.V.101 a,Debere eū aiebat suā quoq; rationē ducere, multa sibi opus esse,&c.p S.R.40 a,Non ullius rationē sui commodi ducit.Or.207 a,Qui eloquentiæ laude ducitur.pro Rab.96 b,Qui in periculis cum laude & uirtute uersantur,spe posteritatis fructuq; ducūtur.Tu. 229 b,Alij emendi quæstu et lucro ducuntur.I.V.137 b, Qui statuarū honore & gloria ducitur. pro S.R.38 b, Ita credo literis eorū Chrysogonus ducitur.de Cl.181 b, Is beneuolentia ductus mihi tribuebat omnia. pro Mu. 139 a,Non re ductus es,sed opinione.206 b,Ducere animam de cœlo.de N.53 a,Aspera arteria excipit animam eam,quæ ducta est spiritu,eademq; à pulmonibus respirat.Ep.143 b,Vt optandum sit,ut poßimus ad id tēpus reip.spiritum ducere.pro Pom.10 a,Atq; eos portus, quibus uitam & spiritum ducitis:id est,uiuitis. ad Her. 34 a,Ducere spiritum præ cura.de Natur.29 b,Aer ille quem spiritu ducimus:id est,haurimus. Br.289 b,Bellū ducetur:id est,producetur.I.V.82 a,Ducere tempus:id est,differre.pro Sest.4 a,P.Sestius duxit C.Albini filiam.pro Mil.115 b,Ducere parietem per uestibulum alicuius.At.91 b,Vt fœnus quaternis centesimis ducant.et 85 a,Soluere centesimis ductis cum renouatione singulorum annorum.At.91 a,Centesimis ductis non perpetuis,sed renouatis quotannis.de D.87 b,Oracula, quæ æquatis sortibus ducuntur.& ibi.Sortes duci. pro Fla. 155 b,Heraclides,quem iudicatū hic duxit Hermippus. & 156 b,Heraclides cum iudicatū nō faceret, addictus Hermippo,& ab hoc ductus est,et postea missus, &c. Ep.Asinij ad Cic.Balbus quæstor magno pondere auri,maiore argenti coacto de publicis exactionibus ne stipendio quidem militibus reddito duxit se à Gadib.id est,abduxit,latenter abijt.

Ductor,oris.dux,qui ordinem ducit.Tus.167 b, Quoties ductores nostri ad non dubiam mortem concurrerunt?

Ductus,ctus.Ep.43 b,Omnes uires ciuitatis se ad Pompeij ductum applicauerunt. pro Pomp.15 b,Pompeius rem optimè ductu suo geßit.de Ar.244 a,Qui suo ductu & imperio cruento non potuerunt, &c. Off.35 b, Adde ductus aquarum,deriuationes fluminum. de Leg. 191 a,Ductus aquarum.

Dudum,de breui tempore ferè dicitur,quandoq; etiā de lōgiore.At.57 b,Dudū enim circumrodo, quod deuorandum est.de Or.133 a,Dixi dudū materiam aliā esse ioci,aliā seueritatis. de Fat.148 b, Ratio, quam dudum diximus. de Clar.177 a,& 188 a,Cum uix ut dudum ad Demosthenē, sic nunc ad Crassum peruenimus.At.184 b,Quæ dudū ad me,& quæ etiā antè Tulliam scripsisti,ea sentio esse uera.At.227 a,Id erat quondam quasi necesse,nunc quoquo modo res se habet, non est item quàm dudum.

Duellius,lij.Orat.211 a,Duellius, qui Pœnos classe deuicit,&c.

Duellum,li.bellum.Or.211 b,Antiqui nomina contrahebant,quo essent aptiora:ut,duellum bellum, duis bis. de Le.179 a,Iam æs atq; ferrum duelli instrumenta,nō fini. & 173 b,Quiq; agent rem duelli,quiq; populare auspicium præmonento.

Dulcedo,is.dulcitudo.At.286 b, Vos quibus uirtus aliena dulcedinē uiuendi minuere nō potuerit. pro Ar.190 b,Milites dulcedine quadā gloriæ cōmoti,magno illud clamore approbauerunt.Anteq.192 b,Si liberūm cōceptam dulcedinem animo inclusam continetis.de Leg. 165 b.Quæ naturâ bona sunt,quia dulcedine uoluptatis & scabie carēt,nō cernimus satis.& 177 a,Mores hac dulcedine corruptelaq; deprauati.de Fi.73 a,Voluptas quæ maxima dulcedine sensum mouet.& 88 b,Cum omnes sensus dulcedine omni quasi perfusi mouerentur. Ep.179 b,Neq; pecuniæ dulcedine captus sum.Qu.Fr. 300 a,Quasi dulcedo iracūdiæ.de Orat.157 b,Dulcedo orationis.ad Her.30 b,Auiū dulcedo ducit ad auium.

Dulcesco,scis.de Sen.88 a,Vua primò est peracerba gustatu,deinde maturata dulcescit.

Dulciculus,a,um.dimin.à dulci.Tus.200 b, Damus sanctellam dulciculæ potionis.

Dulcis,ce.sapor suauis,suauis,charus,iucundus.)(.Amarus.de Of.1 b,Demetrius Phalereus,orator parum uehemens,dulcis tamen,ut Theophrasti discipulum possis agnoscere.

Dulce,subst.de N.65 b,Omne enim animal sensus habet. Sentit igitur,& calida & frigida,& dulcia & amara.

Dulcior,& dulcius,dulcißimus,ma.de Cl. Oratione Lælij nihil esse dulcius.At.224 a,Nunc epistolæ tuæ quid respondeam,nisi eam fuisse dulcißimam?Att.91 b,Nihil inquam in isto,Brutum amasti dulcißime Attice.& de L.189 a,Dulcißime frater,dulcißimè scribere.de Cl. or.171 a.

Dulciter,suauiter,iucundè.de Finib.68 a,Voluptas,qua sensus dulciter ac iucundè mouetur.

Dulcitudo,nis.dulcedo.de Orat.152 a,Gustatus præter cæteros sensus dulcitudine commouetur.de Orat.lib.3. Dulcitudo orationis.

Dum,dummodo,donec,quandiu.ut, de D.142 b,Virtus, quæ uetat spectare fortunam,dū præstetur fides.Ante. 197,Si mea pericula neglexi,dum timorē à patria propulsarem:id est,ut,de Or.93 b,Ista concione, dum mihi liceat fateri nescire,quod nesciam.Att.85 a,Quot uis præfecturas sume,dū ne hic negotiēris.Epi.172 a,Dum ne:id est,dūmodo ne.I.V.208 b,Nihil ei lōgius uidebatur,quàm dū illud uideret argētū.pro Qu.4 b,Hæc dū Romæ gerūtur, Quintius interea,&c.I.V.201 b,Nihil dū etiā istiusmodi suspicabar.At.135 b,Brundusio nihil dū erat allatū.I.V.174 b,Nū expectatis dum L.Metellus,&c.Tus.* Expectas fortasse dū dicat,patietur? At. 276 b,Noli expectare dum tibi gratias agam. de N.52 a,Vsq; ad eum finem,dum poßint se ipsa defendere.Ep. 151 a,Nihil dum enim scribā.& 186 b,Nihil dum audieramus ubi esses.pro Mil.111 a,Sustinuisse hoc crimē primū ipse ille latronū occultator locus,dū neq; muta solitudo iudicasset, neq; cæca nox offendisset Milonē.I.V. 201 a,Vti aliquā re tam diu dū uelis. pro Fl.154 a,Qui ualuit tā diu dū hic prodiret.At.1 a,De Aufidio non puto te expectare dū scribā.At.136 a,Vix dū. l. Vix dum.

Dumetum,ti.locus spinis abundans enatis.Tusc.241 a, Septum undiq; & uestitum uepribus & dumetis indagaui sepulchrum.Ac.28 a,Stoicorum dumeta: id est,acutæ & spinosæ disputationes.

Dummodo,modò ut, si modò,modò ne. Attic.106 a, Quod nunquàm dummodò ociosi essent, recusarunt. & 202,Dūmodò ne ijsdem uerbis: de Or.160 a, Dummodo ne continuum sit.Off.68 a,Qui omnia honesta negligunt,dummodo potentiam cōsequātur. Ep.94 b, & 238 a, Modò ut tibi constiterit fructus ocij tui.Ep. 148 b,Si mōdò:id est,dummodo.Ep.172,& At.85 a,et l.A.206 b,Dum ne:id est,dummodo ne. At.126 a,Ego si cui adhuc uideor segnior fuisse,dum ne tibi uidear,non laboro.Ep.172 a,Interpellent me,quo minus honoratus sim,dum ne interpellent,quo minus,&c.

Dumus,mi.spina.Tusc.241 a,Animaduerti columellam non multum è dumis eminentem.

Duntaxat.I.P.86 b,Atq; ille discessus,dolor meus duntaxat,uestrū quidē scelus ac dedecus haberetur.de Or. 119 b,Hæc artē quidem & præcepta duntaxat requirunt.de Am.106 a,Coluntur aūt simulatione amicitiæ duntaxat ad tempus. At.57 a,Nos animo duntaxat uigemus.pro Deiot.144 a,Quod ipsum etsi non iniquū est in tuo duntaxat periculo,tamen,&c.de Fin.69 a.

Duo gemini, bini, duplices. Duo Decij, Octauio.I.V.113 a,Horum pater abhinc duo & uiginti annos est mortuus.Duo,pro duos. Vir.194 a, Si duo præterea tales Idæa tulisset Terra uiros.duo,pro duos. Epi.32 b,Duos duarum ætatum plurimi facio Cn.Pompeium,& M. Brutū.Ora.211 b,Videō sepulchra duo duorū corporū. ex Accio.& ib. Mulier una duûm uirûm. de Cla.179 a, Oratio,qua anno duodequinquagesimo usus est.I.P.88 a,Vos geminæ uoragines,scopuliq; reip. Att.139 a,Consilium nobis certè non defuisset δύο τε δύ' ἐρχομένω.

Duodecies.in Sallustium,Sestertio duodecies cum Cæsare paciscitur. I.V.4,Furta prætoris quæ essent HS duodecies.

Duodecim.de Leg.182 a,Discebamus enim pueri duodecim,ut carmen necessarium.& 161 a,Quid?qui post duodecim in urbe sepulti sunt.de Leg.lib.2,de Or.lib.2, Duodecim tabulæ

Duodenus,a.In Rul.83 a,Et in eo duodena describit in singulos homines iugera.

Duodetricies.I.V.184 a,HS.duodetricies in annos singulos Verri decernebantur.

Duodequinquagesimus annus.de Clar.179 b.

Duodeuiginti,& duodequadraginta.l.Vndeuiginti.

Duplex,cis.geminus.l.Coagmentatus.ad Her.22 a, Duplices similitudines esse debent:unæ rerum,alteræ personarum.Tus.163 b,Itaq; disseruit duas esse uias, duplicesq; cursus animorum è corpore excedentium. Orat. 216 a,Par,duplex,sesquiplex.In Ar.Præter quadruplices stellas in fronte locatas.de D.133 b,Gemino lucernæ lumine declarari dissensionem.

Dupliciter,bis,bipartitò.Or.287 b, Is se maledictis nō abstinet,ijs quidem, quæ in ipsum dupliciter recidunt.

Epist.138 a, Dupliciter delectatus tuis literis:& quod, &c.& quod,&c.& 136 a,Qua culpa mihi uideor dupliciter carere.ad Heren. 4 a,Simpliciter & singulari modo.)(.Dupliciter & bipartitò.Aca.26 a,Quæ cum exposuit,adiungit,dupliciter dici,assensus sustinere sapientem:uno modo cum,&c.altero cum,&c.

Duplico,as.gemino,itero. de D.117 a,Facile fuit, quas nos habemus duplicare.& pro D.232 a,At id nec propositum ullum fuit,& si fuisset,duplicata gloria discessissem.Ep.70 b,Duplicari solicitudines.At.78,Exercitum Deiotari aduentu cum omnibus suis copijs duplicaturi eramus.Par.231 b, Verba geminata & duplicata,uel sæpius iterata. Or.209 a,Cum duplicantur iteranturq; uerba.Part.231 b, Verba duplicata & idem significantia.& 234 b,Verba iterata,duplicata.

Duplus,a,um.altero tāto maius.de Vn.199 a,Vnā principiò partem detraxit ex toto,secundam autem primæ partis duplam,deinde tertiam quæ esset secundæ sesquialtera,deinde quartam quæ secundæ dupla esset, quintam inde quæ tertiæ tripla,tum sextam octuplam primæ,postremò septimam,quæ septem & uiginti partibus antecederet primæ.pro Fl.156 b, Prætor iudicauit, ut si iudicatum negaret,in duplum iret.Of.64 b, Subire pœnam dupli.In cod.Germ.I.V.168 a,Duabus partibus amplius sustulisti,quàm Romam misisti. Orat.215 b,Duplo maius & altero tanto maius idem. de Vn.199 a,Duplum & triplum interuallum.

Dupondius,dij. à duobus ponderibus, dictum dupondium Varro scripsit, quòd unum pondus aßipondium dicebatur,ideo quòd as erat libræ pōdus.Sed apud Cic. pecuniola est,siue numus duob. aßibus ualens.pro Qu. 9 b,Si dupondius tuus ageretur.Sic enim legit Rufinianus in figura quæ communicatio dicitur.

Durius,aduerb.crudelius,grauius.At.274 b,Nihil dissērui durius.& At.2 a,Durius accipere aliquid.Fam.lib. 11,Durius quàm te facta sunt nonnulla proferuntur.

Duresco,scis.durum fieri. de N.31 a, Aquilonibus reliquisq; frigoribus durescit humor.

Duriense bellum.pro Cor.55.

Duritas,tis.duritia,acerbitas.Or.201 b,Duritas & seueritas & quasi mœsticia orationis.de Se.90 b, Quanta in altero duritas?in altero comitas?In Vat. 30 b,Duritas.aliter Diritas.

Duriter.ad Her.274 a,Verba duriter aliunde translata.

Duritia, tiæ. durities. pro D.232 b,Animi duritia sicut corporis,quod cū uritur non sentit, stupor potius est quàm uirtus.Par.237 a,Patientiā duritia immanis imitatur.de Or.148 b,Qui patientiam & duritiam in Socratico sermone adamarat.Tus.243 a,Duritia uirilis.

Durities,ei.duritia.pro Do.233 a, An ego tantam animi duritiem habere poßim,ut possem,&c.

Duro,as.sto,maneo,diuturnus sum,stabilis permaneo.de Sen.92 b,Iam sensus moriendi, si aliquis esse potest,is ad exiguum tempus durat,præsertim in sene.Of.45 a, Ipsa illa delinitio multitudinis,ad breue exiguumq; duratura est tempus.de Le.156 a,Multa diutius commemoratione manent,quàm natura stare potuerunt. pro Cl.24 b,Quæ nuptiæ non diuturnæ fuerunt. I.C.123 a, b,Memoria tantorum periculorum in omnium gentiū sermonibus ac mentibus semper hærebit.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Durus,a,um.crudelis,asper,agrestis. de Cla.75 a,Vir ut uita,sic oratione durus,incultus,horridus. Offic.43 a, Duri hominis uel potius uix hominis uidetur periculũ capitis inferre.Bru.91 a,Duri fuimus in Dolabella.I.V. 290 a,Durus,ferreus,inhumanus. pro Cæl.45 a, Senex durus,& pene agrestis. Ora.210 b,Durum agrestemq; se præbere. At.328 b,Duriorem se præbere miseræ & afflictæ fortunæ alicuius.)(.Facilem se præbere.de Fin. 124 a,Horridiores euadunt,asperiores,duriores & oratione & moribus.At.235 b, Attilius poeta durissimus. pro Mur.138 b,Accessit his tot doctrina non moderata nec mitis,sed paulò asperior ac durior.pro Arch.189 a, Quis tam animo agresti ac duro est.de In.48 a,Nam ipse durus est præter æquum & bonum. pro Ar.289 b, Marius qui durior ad hæc studia uidebatur.pro D.216 a,Annona in meo reditu facta erat durior?et 231 b, Hæc durissima reip.tempora.Par.123 b,Durissima seruitus. pro R.P.125 a,Prouidere ne duriorem uobis conditionem statuatis.Par.123 b,Cupiditas honoris quàm dura est domina.de Ora.134 b,Neminem puto esse tam durũ,cui non oratio tua miseranda uisa sit. Of.8 b,Quanquam id nomẽ durius effecit iam uetustas. de Cl.190 b, Verbum durum,insolens,humile.

Duûmuiri,orum.Or.211 b,Planè duorum uirorum iudicium,aut triumuirorum capitalium,aut decemuirorum litibus iudicandis dico nunquam,atqui dixit Accius sepulchra duorum corporum.contra Rul. 69 b, Triũmuiri,quinqueuiri,decẽuiri,&c.pro Cl.22 b, Quatuoruiri,quos municipes fecerant.Septemuiralis,et Septẽuiratus,uide locis suis.

Duûmuiratus,duûmuiri officium.pro Sest.6 a.

Dux,cis.qui duxit exercitum,ductor,imperator,prætor, princeps,signifer,qui ordines ducit,præfectus,autor.I. V.254 a,Dux præfectusq; classis. Atti.257 a,Planè hoc spectat Octauius,ut se duce,bellum geratur.Epi.142 a, Summum me ducem literæ tuæ reddiderunt.planè nesciebam te tam peritum esse rei militaris.de Se.83 a,Sed tamen ille dux Græciæ,&c.pro Fl.151 b,Prætor,dux & imperator.pro Font.283 a,Induciomarus dux Allobrogum.pro Do.231 a,Præbere aliquem ducem exercitui. pro Pl.275 a,Qui causæ nostræ duces & quasi signiferi fuerũt.pro Mu.136 a,Dux & signifer calamitosorũ. de Am.101 b,Cum duobus ducibus de imperio in Italia decertatũ est Pyrrho & Annibale.I.C.98 a,Imperator eorum castrorum,duxq; hostiũ. & I.V.78 a,Duces hostium.de Am.104 a, Nec maior pœna statuenda est ijs, q secuti erũt alterũ,quàm ijs qui ipsi fuerint impietatis duces.& 103 b, Nec se comitẽ illius furoris, sed ducem præbuit.et ibi.Nec paruit illius temeritati,sed præfuit. & 99 a,Natura optima rectè uiuendi dux.de Fin.63 b, Magistra ac duce natura. Of.56,Naturam debemus ducem sequi.I.C. 155 b,Dijs immortalibus ducibus, hanc uoluntatem suscepi.de Or.148 b,Autor publici cõsilij, dux regẽdæ ciuitatis,sententiæ princeps in senatu.Epi. 146 b,Præbere se autorem,principem & ducem senatui.I.V.159 a,Dux & magister ad faciendum aliquid. Attic.115 a,Duces improuidi & negligentes.de Arusp. 257 a,Sed tamen eorum omnium hic dux est atq; princeps.de Or.85 b,Belli duces præstãtissimi.pro Mur.145 a,Murena multos annos legatus fuit, exercitus duxit, maximas res gessit.de D.105,Ad hostiam deligendã potest dux esse uis quædam sentiens.& 116 b,Ad hostiam deligendam ducem esse uim quandam, &c.de D.115 b, Vt ad rem gerendam non superstitionem habeas,sed rationem ducem.Tus.154 a,Mors claris uiris & feminis dux est in cœlum.pro Pomp.10 b,Cn.Pompeio duce tanti belli.At.106 a,Dux tanta autoritate.

Dynæi.pop.At.50 b.

Dynastes,stæ.princeps,& quiuis magistratus.Att.28 a, Si erit nebulo iste cum ijs Dynastis in gratia. I.A.237 a,Cæteri reges,tetrarchæ,dynastæ.

Dypilus,li.locus.de Fin.114 a.

Dyrrachini,pop.pro Sest.34.

Dyrrachium,chij.opp.At.129 b.

Δυσχρηστήματα.l.Commoda.

Dysenteria,riæ.tormina.Ep.107 b,Sanè δυσεντερίαν pertimuerã.et ib.δυσεντερικὰ πάθη,morbus edacitatis.

Dysuria,riæ.urinæ difficultas,στραγγουρία.Quomodo autem dysuria & stranguria distinguantur, à Galeno & Celso discendum est.Ep.107 b, Δυσεντερικὰ πάθη,morbus turpioris intemperantiæ. Atti.164 b,δυσουρία tua mihi ualde molesta.

E. E A.

E Litera.de Orat. 147 a, Vt iota literam tollas,& e plenissimum dicas.

E,ex.de Or.86 a,Cæterarũ artiũ studia ferè reconditis è fontib.hauriũtur. de Cl.289 b,Quicquid habuit,id totũ habuit è disciplina.de Nat.75 b,Posse acerbos è Zenonis schola exire.Atti.116 a,E' Philotimo literas accepi. de Cl.179 b,Qu.Vectius Vectianus è Marsis.Orat.210 b, Eunuchi è Syria Aegyptoq;.Aca.26 b,E' saxo sculpt. pro Pl.279 b,Lapidem è sepulchro uenerari pro Deo. Or.214 b,E' poeticis numeris.& ib.Ex poeticis numeris.Or.215 b,E' breuibus.& ib.Ex longis.

E,pro,utilitatem significans.Or.212 a,Ex usu dicunt,& è rep.quod in altero uocalis excipiebat,in altero esset asperitas,nisi literam sustulisses.I.A.189 a,E' rep.id est, ex utilitate reip.Item:Senatusconsultum è repub.factũ. I.A.224 a,Senatus cẽset,atq; è repub.existimat,ædiles, &c.At.273 b,Facis ex tua dignitate & è repub.In An. 229 b,Brutum bene & è repub.& sua maiorumq; suorum dignitate consuetudineq; fecisse.I.A.191 a, Aliquẽ rectè atq; ordine exq; rep.fecisse.& ibi. Vt consules de his rebus ad senatum referant,ita uti de rep. fideq; sua censuerint.& 201 b,Id eum rectè & ordine,exq; rep. fecisse.Ep.207 a,Ea prædia,si dicam non esse è rep. diuidi,docere te uidear,non rogare.

Ea re.propterea,ob eam rem.At.123 a,O' rem turpem & ea re miseram,sic enim,&c.Epi 127 a,Is metuit,& ea re fugit.I.A.191 a,Deinde ea re non uenit in mentem quia nihil attinuit.Off.62 b,Id ea re quia turpe est,nõ est faciendum.Ep.221 b,Ea re utrunq; scripsi,ut,&c.de In.74 b,Et ea re traduci non potuerunt.

Eatenus.hactenus,usq; dum,usq; ad eum finem, usq; eò, quoad,usq; eò ne. Qu.Fr.291 b, Ferre aliquem eatenus quoad per se negligat,&c.& infrà,Comites autem dũtaxat finib.ijs præstabis,quos antè præscripsi. de Opt. 245 a,Verba persequens eatenus,ut ea non abhorreãt à more nostro.de Le.158 b,Sed hoc ciuile eatenus exercuerunt,

quoad populo præstare uoluerunt. de Vn. 202 a,Dij eatenus nobis declarantur,quo ipsi uolunt.

Eblandior,ris.blãdicijs quasi extorqueo.At.263 b,Enitere,elabora,uel potius eblandire,effice,ut Plãcus,&c. pro Pl.261 a,Domitijs ædilitijs studiũ esse populi, non iudicium:eblandita illa,non enucleata esse suffragia.

Ebrietas,tatis.Tus.214 b,Inter ebrietatem & ebriositatem interest: aliudq; est esse amatorem, aliud amãtem.

Ebriositas,tis.affectio uel habitus,cũ quis & citò & facilè ebrius fit.Tus.214 b.l.Ebrietas,proximè suprà.

Ebriosus,a,um.de Fat.142 a,Stilponem ferunt & ebriosum & mulierosum fuisse.Ac.14 a,Vtimur exemplis furiosorum,ebriosorum,&c.

Ebrius,a,ũ.temulentus,uinolentus,uino languidus,uino obrutus,uino confectus.)(.Sobrius, siccus.pro Mil.113 b,Seruos Milonis apud se ebrios factos dixit.I.A.180 a, Personabant omnia uocib.ebriorũ.de D.133 b, Quid dicam insanis?quid ebrijs?quàm multa falsa uidentur?

Ebullio,lis.propriè efferuesco,metapho.quasi iacto uel ostento.Tusc.199 b, Qui si uirtutes ebullire uolent & sapientias,nihil aliud dicent,nisi,&c.de Fi.143 b,Dixerit hoc Epicurus,semper beatum esse sapientem,quod quidem solet ebullire nonnunquam.

Ebur,oris.dens elephantis.de L.178 a,Ebur ex inani corpore extractum,haud satis castum donum Deo.Par.118 a,& I.V.201 b,Marmorea tecta ebore & auro fulgentia.de Clar.188 b,Mineruæ signum ex ebore pulcherrimum Phidiæ.

Eburneus,a,um.& eburneolus.I.V.200 a, Signum æneum,marmoreum,eburneum.de Or.164 a,Eburneola fistula.

Ec.num uel an in cõpositione.I.V.122,139,Ecquis? ecqui, ecquæ.I.V.293 b,At.23 b,Sed heus tu,ecquid uides Cal. uenire? & de Ar.251 b,Ecquid scis,&c.Ep.102 b, Ecquid in Italiam uenturi sitis,fac sciem. At.128 b, et Ep. 124 a,Deinde fingas,quem me esse deceat: & ubi me plurimum prodesse reip.sentias,ecquæ pacifica persona desideretur,an in bellatore sint omnia.de Fin.121 b, Dubiũ est,ecquæ'nam fieri poßit acceßio.de In. 67 a, Ecquæ lex,ecquod artificium,&c. ecquo ab alio fieri potuerit.Ac.39 a,& 21 a,& Tus.151 a, Percunctantib. nobis ecquid Roma fortè noui.Par.234 a,Quid illa, ecquo'nam modo,ecquo'nam loco artis indigent? & 235 a,Vt cum quæritur,ecquis'nam, &c. pro Mur.150 b,Eccui autem non proditur reuertenti?I.A.166 a,Eccui potestas in forum introeundi fuit?

Ecbatana,orum.pro Pomp.5 b,Quæ tamen lectio nonnullis hominibus doctis minus probatur.Neq; enim Mithridates Mediæ,sed Ponto Cappadociæq; imperauit.

Ecquando.I.V.117 a,Ecquando te rationem factorum tuorum redditurum putasti? ecquando de his rebus tales uiros adiutores existimasti?At.lib.13,Brutus ecquid agit?ecquando?

Ecquò.aduer.I.A.151 b,Ecquò te tua uirtus prouexisset? ecquò genus,&c.

Ecce.aduer.rem improuisam subitamq; demonstrans.At. 15 b,Ecce aliæ deliciæ equitum uix ferendæ. Att.208 b, Ecce tuæ literæ de Varrone.pro Cl.20 b,Ecce autem subitũ diuortiũ.de Pro.78 a,Ecce illa tempestas,&c.I.V. 334 b,Ecce aũt noua turba atq; rixa. At.89 a,Ecce aũt alia pusilla epistola.At.121 a,Sed ecce nuncij scribente me hæc ipsa noctu in Caleno.& ibi.Ecce literæ Cæsaris ad Corfinium.& 123 a, Ecce subitò literæ Domitij ad illũ.& 116 b.Ecce postridiè Caßij literæ.de Ar.254 b,Ecce ijsdem autoribus restituti sumus.At.240 a, Ecce autem de transuerso L.Cæsar ut ueniam ad se rogat. Off.69 b,Ecce tibi qui rex pop.Rom.esse concupierit. At.30 b,Ecce ex altera parte Sebosus, &c. I.V. 69 b, Ecce autem repentè,&c.pro Cec.290 b,Cum subitò ecce idem,&c.pro Cl.33 a,Ecce tibi eiusmodi sortitio, ut in primis Bulbo esset iudicandum.ad Her.27 a,Ecce tibi iste,&c.de Or.117 a,Ecce tibi exortus est Isocrates. de Fin.85 a, Ecce miserum hominem,si dolor summum malum est,dici aliter non potest.

Ecdicus,ci.Ecdici dicuntur municipiorum tribuni: uel quæstores,qui eos persequuntur,qui reipub.pecuniam debent.Ep.224 b,Dixerat mihi Euthydemus se curaturum,ut Ecdici Milasij Romam mitterentur,ter usurpatum est.

Echineis.insula in Aegeo.In Arat.

Eclipsis, psis. defectio.ad Heren.23 a,Eclipsis solis & lunæ.

Eclogarij,orum.At.255 a,Sed notẽtur Eclogarij: id est, nomina eorũ qui in libris de gloria loquẽtes inducuntur,notẽtur minio,aut simili colore,ut internoscantur.

Econtrariò.de Finib.133 a,Econtrariò moderati habitus,&c.

Eculeus,lei.genus tormenti,ut rota.I.A.232 a,Ponite ante oculos uincula,uerbera,eculeum,carnificem, tortoremq; samarium.pro Mil.12 b,& pro Deiot.144 b,Facti enim in eculeo quæstio,iuris in iudicio.de Fin.99 a, & 112,& Tus.230 b,231 a,Eculeo torqueri.

Edacitas,tis.uitium uentris et gutturis. Qu.F.328 b,Sine matre edacitatem pueri pertimesco.Ep 107 b,Epicurei δυσεντερικὰ πάθη morbum edacitatis putant.

Edax,cis.Ep.138 b,Cum homine edaci tibi res est.pro Fl. 154,Edacem hospitem amisisti.

Edera,ræ.Quin.Fr.319 a,Topiarium laudaui,ita omnia conuestiuit edera.bis.

Edico,cis.indico,proscribo,expono.Edicere non solùm prætoris est,sed etiã consulis.I.P.83 a,I.V.122 a,Si quis eum pulsasset,edixit sese iudicium iniuriarum nõ daturum.Off.68 a,Edicta quod communiter compositum fuerat,solus edixit.pro Qu 15 b,Quid est causæ quin si longè aliter possedit quàm prætor edixit,iste ex edicto non possederit.I.P.83 a,Consul edicit,ut senatus senatusconsulto ne obtemperet.At.17 b,Ne absens cẽseare, curabo edicendum & proponendũ locis omnibus.I.V. 104 b,Iste locare incipit nõ proscripta,neq; edicta die. I.A.206 a,Iusticium edici,saga sumi dixi placere.& de Ar.237 a,Iusticiũ edici.At.174 a,Antonius edixit, ita ut me & Læliũ exciperet.Qu.F.307 a,Comitia edicta sunt ad XI Calend.Febr.de Na.77 a,Edixit ut quisq;, &c.Qu.F.295 a,Prætorem edicere,ne fiat aliquid. de L.174 a,Suade igitur istam ipsam legem, ut ego poßim edicere,&c.de In.70 b, Quæ prætores edicere consueuerunt.de Amic.107 a,Alius igitur finis amicitiæ cõstituendus est, si prius quid Scipio reprehendere solitus sit,edixero.de Orat.209 b, Nullus locus ferè ab eo sine confirmatione sententiæ edicitur. aliter inducitur.

de Fi.80 a,Est enim tibi edicendum, quæ obseruaturus sis in iure dicendo.

Edictum,cti.interdictum.I.V.95 b,Hi qui decretis edictisq; tuis in te concitati sunt.I.V.98 b,Qui plurimùm tribuunt edicto prætoris,edictum legem annuam dicũt esse.I.V.132 b,Qui Romæ totum edictum & omnia decreta uendidit.Offic.69 a,Edictum quod communiter compositum fuerat,solus edixit.I.A.223 a,Senatum censere,ædiles curules edictum quod de funeribus habeãt, Seruij Sulpitij funeri remittere.pro Quin.11 a,Quod prætor non fieri,sed ex edicto suo fieri iubet.Epi.224 a,Pecuniam neq; ex edicto,neq; ex decreto depositam habui.pro Qu.13 a,Si ex edicto possedisti,quæro cur bona non uenierint.et 15 b,Qui ex edicto meo in possessionẽ uenerit.pro Fl.160 a,Flaccus sanxit edicto ne frumentum ex Asia exportari liceret. pro Pomp.15 a, Edictum et intercessio tribunorum.I.V.155 a,Edictum, ut ne quis cum telo seruus esset.

Edisco,scis.memoriæ mando.de Or.97 b,Exercenda est etiam memoria,ediscendis ad uerbum quàm plurimis & nostris scriptis & alienis.pro Mur.129 a,Qui singulis diebus ediscendos fastos populo proposuerit.Ac.34 a,Est enim non magnus,sed aureolus,& ad uerbum ediscendus libellus.Tus.180 b,Non leguntur modò, sed ediscuntur.de Fi.68 b,Quis uestrũm non edidicit Epicuri κυρίας δόξας. Ep.92 a,Lepta suauissimus ediscat Hesiodum,& habeat in ore,&c.de Or.106 b,& 105 a,Qui istam artem facillimam non ediscunt.

Edissa urbs,& portus.I.V.253 b.

Edissero,ris.expono.de Le.38 a,Neq; necesse est edisseri à nobis,quæ finis funestæ familiæ.

Editio,onis.pro Pla.267 a,Ista editio summam habet acerbitatem.

Edititius,tij.qui ab una tantum parte iudex electus est. pro Pl.267 b,Nec quicquam aliud in hac lege nisi edititios iudices es secutus. Item,pro Mur.135.

Editus,a,um.I.V.225 a,Locus præcelsus atq; editus. Off.21 a,Hercules Iouis satu editus.

Edo,dis,edidi,editum.emitto,foras do uel profero,in apertum profero,expromo.pro Syl.175 a,Illas tabulas describi ab omnibus statim librarijs,diuidi passim & peruulgari, atq; edi populo imperaui. Ac.4 a,Nec se tenuit,quin cõtra suũ doctorẽ librũ etiã ederet. de L.173 b, Leges autem edentur à me non perfectæ,&c.Ep.16 b, Quos iampridẽ ad te misissem,si esse edẽdos putassem. de Cl.166 b,Vt illos de rep.libros edidisti.de Or.95 a, Qui nihil possunt dignũ hominũ auribus efficere atq; edere.At.32 a,Is me rogat ut annales suos emendem & edam.& 255 a,Eas epistolas perspiciam,corrigam,tum deniq; edẽtur.& 219 b,Dic mihi, placétne tibi primùm edere iniussu meo?de Or.138 a, Nã nõnulli cum prooemium meditati ediderũt,sic ad reliqua trãseunt,ut, etc. de Le.157 a,Scriptores qui nondum ediderunt,de quibus existimari nõ potest.et 193 b,Qui magistratu abierint,apud Censores edant,exponãt,quid in magistratu gesserint.pro Q.31 b,Iudiciũ quin acciperet,in ea ipsa uerba,quæ Næuius edebat,nõ recusasse.& 12 a,Se iudicio id quod edat accipere.de Or.100 b,Deinde posteaquàm est editum,expositis à Cn.Flauio primùm actionib.nulli fuerunt.& I.V,207 a,Nec scriptũ habeo,nec

possum edere.pro Cl.56 b,Tabellæ recitatæ uobisq; editæ sunt.pro Qu.14 a,Sociũ tibi in eius bonũ edidisti Quintium.At.75 a,Edere rationem alicuius rei cupio. & 102 b,Edere rationes alicui.Tusc.173 b,Qui nascitur,in lucem edi dicitur.Tusc.190 a,Simulatq; editi in lucem & suscepti sumus.de Nat.52 a,Crocodilos cum in terra partũ ediderint,obruere oua.Qu.Fr.300 a,Edere exemplum seueritatis alicubi.de Natur.58 a,Oues nullum fructum edere ex se sine curatione hominũ possunt.de Orat.110 b,Ager,qui meliores fœtus possit & grandiores edere.At.264 a,Hæc ex oraculo Apollinis edita tibi puta.Off.49 b,Apollo Pythius oraculo edidit,Spartã nulla re alia nisi auaricia esse perituram.de D.114 a,Illud naturale genus diuinandi concitatione mentis edi,et quasi fundi uidebatur.pro Syl.175 b,Tibi familiari meo prius edituri fuerunt iudiciũ scribæ mei, si uoluisses,quàm in codicem referrent.I.C.113 a,Post autem aliquanto Vulturnij iam iudicio exposito atq; edito surrexit.pro Do.216 a, Is meum nomen operarijs ediderat,imperitis iniecerat.pro Pl.266 b,Non intelligo,cur uno in genere tribus edi uoluerit: id est,ab accusatore.pro Pl.267 b,Clarissimi ciues nomen editi iudicis non tulerunt.I.A.243 a,Cuius in complexu libenter expressum uitæ spiritum ediderim.de Fi.69 b,& de D.119 a,Edere clamores.de Le.163 b,Edere magnam ruinam.Qu.Frat.312 a,Memini nos miros risus edere.pro Sest.16 a,Edere scelus in aliquem.I.A.250 b,Edere facinus.de Ar.257 a,Infinita sunt scelera quæ ab illo in patriam sunt edita.pro Sest.21 a,Edere animam.

Edo,es,esum.comedo,cibum capio.de Am.109 a,Multos modios salis simul edendos esse,ut amicitiæ munus expletũ sit.At.222 a,Itaq; & edit,& bibit ἀδεῶς & iucundè,opiparè sanè & apparatè.de Or.130 a,Catulus secum alios aiebat esse oportere.de N.27 b,Mergi pullos in aqua iussit ut biberent,quoniam esse nollẽt.Tus.247 a,Nunquam sitiens biberat,nec esuriens ederat.de Fin.69 a,Primùm ita non religiosi ut edant de patella.

Edoceo,ces.doceo.Postquam.210 b, Qui meam causam prudentib.cõmendarit,imperitos edocuerit.Sal.in Cic.271 a,Quem Minerua omnes artes edocuit. Tus.208 b, Edocuit tamen ratio,&c.ad Her.13 a,Id magis uerisimile aiunt,quod usus rei ab se experiendo edocet.

Edolo,as.dolo.At.220 a, Omisi ea quæ in manibus habebam, quod iusseras edolaui.

Edomo,as.domo.de Fat.142 a,Viciosam naturam ab eo sic edomitam & compressam esse doctrina, ut, &c.

Ἡδονὴ.l.Voluptas,& Voluptarius.

Edormio,mis.I.A.166 a,Edormi crapulam, & exhala. Aca.14 a,Cumq; edormierunt,illa uisa quàm leuia fuerint,intelligunt.

Educatio,onis.institutio,disciplina.de Or.154 a,Institutus liberaliter,educatione doctrinaq; puerili. de Legi. 160 a,Id difficile factu est, nisi educatione quadam & disciplina.de Fin.103 a,Fœtus & educatio bestiarum. pro Sest.28 b,Partus & educatio ferarum.

Educator,oris.de Nat.43 a,Omnium rerum sator,educator & altor mundi est.& pro Plan.276 b,Educator alicuius.

Educatrix,cis.nutrix.de Le.168 b,Earum rerum parens est educatrixq; sapientia.

Educo,

Educo,as.educaui & eduxi.alo,nutrio,instituo.I.V.160 b,Qui à parẽtibus suscepti educatiq; sunt.de Or.119 b, Non est boni parentis quem procrearit & eduxerit, eum non & uestire & ornare.I.V.245 b, Habemus hominem in fæcialium manibus educatum.de Orat.96 a, Homo ingenuus liberaliterq; educatus. & 201 a,Educata huius nutrimentis eloquentia est.de In.50 b, Apud quos,quo more,cuius arbitratu sit educatus.de Or.141 b,Sed ut ea quæ orta sunt educet atq; confirmet. de Fi.87 b,Vt in gignendo,in educando.de Cl.183 b,Filius nõ tamen in gremio quàm in sermone matris educatus.

Educo,cis.extraho,duco,libero.de Or.100 a,P.Rutilius Macinũ de senatu iussit educi.I.C.99 b, Educ tecũ omnes tuos.Qu.F.324 a,Si nobiscum eũ rus aliquò eduximus.de Or.154 a,Quantis ex angustijs oratorẽ educere ausus es.cont.Rul.70 a,Sortiri tribus,& educere quas uelis.I.V.171 b,Cũ in ius ipsum eduxi, expressi, ut cõficere tabulas se negaret.de D.101 a,Si lacus ita esset eductus,ut ad mare peruenire nõ posset.de D.95 b,Educere exercitum in expeditionem.At.7 a,Eum per manũ seruulæ seruatum & eductũ.de In.63 b,& I.C.112 a, Educere gladium è uagina.de Or.lib.2,Neq; enim boni neq; liberalis parentis,quem procrearit, & eduxerit, eũ non & uestire & ornare.Eodẽ li.1,Educere in medium agmen.I.V.Or.5, Educere in ius.Qu.F.lib.3,Educere rus.de D.lib.1,Educere in aciem copias. de Or.li.1,Educere dictiones in aciem forensem. Eod. Ducere in castra,in puluerẽ oratorem.Tus.li.1,Educi è custodia.

Effaris.uel re,tur.eloquor,enuncio.In Sal.275 b,Mihi ratio habenda est,ut ea dicam,quæ honestè effari possim. pro D.242 a,Nec ullũ uerbũ solenne potuit effari.Ac.24 b,Quod ita effabimur,aut uiuet cras,&c.de D. 89 a,Hæc pater effatus,&c.de Or.157 a, Effari et nũcupari latinè dici posse.At.220 b,Effari tẽplũ.Itẽ:Opinor augures nihil habere ad templum effandum.de Le.173 b,Vrbẽ & agros & templa liberata et effata habento.

Effatum,ti.pronunciatum.Ac.23 b,Nempe fundamentũ dialecticæ est,quicquid enunciatur (id aũt appellatur ἀξίωμα,quod est quasi effatũ) aut uerũ esse aut falsum. de Leg.173 b,Alterum genus sacerdotum, quod interpretetur fatidicorum & uatum effata incognita:id est, prædictiones.

Effectio,onis.effectus,efficientia,non actio. de Fin.99 b, Quemadmodum opportunitas nõ fit maior productione temporis,sic recta effectio (κατόρθωσιν enim ita appello,quoniam rectũ factũ κατόρθωμα) igitur effectio crescendi accessionem nullam habet.Aca.49,de Fi.95.

Effector,oris. perfector,architectus,molitor.de Vn.167 b,Effector mundi & molitor Deus.& Tus.163 a,Effector tanti operis ac muneris.de D.120 a,Magna stulticia est earum rerum deos facere effectores.de Vn,202 a, Horum operum ego parens effectorq; sum. Atti.124 b, Effector alicuius operis.de Or.97 a,Stylus optimus dicendi effector & magister.

Effectrix,cis.de Fin.76 a,Pecunia est effectrix multarũ & magnarum uoluptatum.de Vn.201.

Effectus,a,um.ut locus ab effectis rebus,Top.222 b.

Effectus,ctus.quod effectum est,euentus quandoq;.de Fi.97 a,Sic in libidine peccatum est etiam sine effectu.& ibi.Nam ut peccatum est patriã prodere,parẽtes uiolare,

re,quæ sunt in effectu:sic timere,sic in libidine esse,peccatum est,etiam sine effectu.de D.318 a;Radices quarũ causam ignoramus,uim & effectum uidemus.Tusc.175 b,Effectus eloquentiæ,est audientium approbatio.Top.226 b,Vt enim causa effectum indicat,sic quod effectũ est,quæ fuerit causa,demonstrat.

Efferatus,a,um.immanis.de N.14 a, Multas esse gentes sic immanitate efferatas,ut,&c.Tusc.216 a,Sunt enim multa efferata & immania.

Effero,as.quasi ferum facio.de N.46 b,Homines nõ patiuntur terram immanitate belluarum efferari.

Effero,fers,extuli,elatũ.edo,profero,afficio,pronuncio.)(.Affero.de Cl.166 a,Ager,qui multos annos quieuit, uberiores efferre fruges.I.V.172 a,Cũ ager id quod perraró euenit cũ decimo extulisset.& 193 a,Id perdere aratorẽ quod agri segetesq; extulissent.de N.43 a,Quæ efferũt aliquid ex se,perfectiora sunt quàm ea quæ ex his efferũtur.Att.97 a,& 101,Bibulus pedẽ porta non plus extulit quàm domo sua.pro S.R.18 b,Vt quã existimationẽ & honestatẽ in iudiciũ tuũ attulit,eã liceat ei secũ ex hoc loco efferre.I.C.112 a,Qui ex ædib.eius, si quid telorũ esset,efferret.& ibi. Maximum sicarum numerum extulit.Epi.104 a,Iam ista tua culpa est,qui uerecundiam tecum extuleris,& nõ hinc nobiscum reliqueris.I.C.124 b,Quòd uerò non cruentũ mucronem, ut uoluit,extulit, quando tandem,&c. de Or.129 b,& pro Fl.154 b,Cum casu in eadem causa cum funere efferretur anus Iunia.At.226 b,Si Cæsar funere elatus esset.& 238 a,Cn.Lucullus matrem efferebat.pro Dom.221 b,Cũ tua rogatione funere elata Resp.est. de N.76 a,Cur Maximus filium extulit consularem?id est, ad funus tulit.de Le.183 b,Efferri ante lucem:id est, ad sepulturam.de Or.140 b,Cum pupillum filium ipse penè in humeros suos extulisset.pro * 184 a,Patriã demersam extuli.I.C.103 a,Populus Rom.qui te per omnes honorum gradus ad summum imperium extulit.pro Qu.R.50 a,Quæ res extulit eum? una commendatio huius. Antequàm.194 b,Quem paulò antè fortuna erexerat ad gloriam,uirtus extulit ad laudẽ,eundem Tribuni furor depulit ad calamitatẽ.pro Cor.58 a,Hi quos fortuna extulit,aut,&c.de Arusp.247 b,Si me efferret aliquando ad gloriam in refutandis maledictis improborũ animi quidã dolor,quis non ignosceret?Itẽ:At te ipsum Cato & nũc animi quodã impetu concitatũ,et ui naturæ atq; ingenij elatũ,iã ætas mitigabit.de Ar.244 a,Dolore efferri,& iracũdia lõgius digredi quàm deceat.pro Cæl.41 b,Læsi dolent,irati efferuntur.pro D.241 b,Efferre animos.de Pro.76 a,Quæ quanquã sunt abscissæ,tamen efferent se aliquando,& ad renouandũ bellum reuirescent.contra Rul.85 b,Sed certò non continebuntur,progredientur longius,efferentur.

Efferre,affici.pro Deio.148 b,Efferri læticia.de Fin.153 a,Si uincunt,efferunt se læticia:uicti debilitantur, animosq; demittunt.Tus.217 a,Efferre se insolẽter. & 219 a,Et efferri ira.Ep.23 a,Comitia ista præclara,quæ me læticia extulerunt.& 151 a,Et gaudio sum elatus.& 211 b,Et elatus læticia.Pa.118 a,Aliquid se gloria et prædicatione efferens.At.5 a,Efferri studio in aliqua re. l. Elætus.de Sen.94 b,Efferor studio te iuuãdi.In Sal.274 a,Cupiditatib.infinitis efferri.de Cl.192 a, Efferre ali-

 quem in

Universidad de Deusto Biblioteca

quem in cœlum laudibus. pro Mure. 17 a, Contempsisti L. Murenæ genus, extulisti tuum. de Ora. 147 b, Efferre aliquem uerbis. Epi. 133 a, Efferre aliquem summis laudibus in cœlum.

Efferre, proferre in uulgus, promere, pronũciare. de Or. 94 a, Peto à uobis, inquit, ne has meas ineptias efferatis. Or. 203 a, Res alio atq; alio elata uerbo. & 211 b, Efferre sententiam grauem incõditis uerbis. Item: Eadem enim sunt elata primùm à pluribus, &c. ad Here. 39 b, Verba, quæ similiter iisdem casibus efferuntur.

Efferuesco, scis, efferbui. ebullio, erumpo. de N 31 b, Aquæ, quæ efferuescunt subditis ignibus. de Pro. 70 b, Totus Pontus armatus, efferuescens in Asiam, atq; erumpens. Ep. 127 a, Censeo latendum tantisper ibidem, dum efferuescat hæc gratulatio. pro Cæl. 53 b, Si nimium efferbuisse uidetur huius in gerendis inimicitijs uis, ferocitas, pertinacia. pro Pl. 261 a, Sic campus atq; illæ undæ comitiorum ut mare profundum & immensum, sic efferuescunt quodam quasi æstu, ut, &c. de Clar. 187 a, Pontidius efferuescens in dicendo. de Ora. 116 a, Verba efferuescentia.

Efficacitas, tis. Tuscu. 215 b, Itemq; uiribus corporis & neruis & efficacitati similes, similibusq; uerbis animi uires nominantur. Qu. de Pet. 206 b, Qui tantum habet in libidine artis & efficacitatis, ut, &c.

Efficax, cis. qui multum habet efficacitatis. Ep. 120 a, Nosti Marcellum quàm tardus et parum efficax sit, itemq; Seruius quàm cunctator.

Efficiens, tis. conficiens quod efficit. de Di 106 b, Nihil est futurũ, cuius nõ causas id ipsum efficientes natura contineat. de Fat. 146 a, Sed causas id efficientes nõ habebat. Off. 14 a, Causa autem & ratio efficiens magnos uiros est in priore. Off. 75 b, & de Fin. 68 b, Cyrenaici uirtutem censuerunt esse laudandam, quòd efficiens esset uoluptatis. Acad. 43 b, Philosophi uirtutem diuidebant in res duas, ut altera esset efficiens, altera autẽ quasi huic se præbens, eaq; efficeretur aliquid, in eo quod efficeret, uim esse censebant: in eo quod efficeretur, materiam quandam. Efficientem hic, pro forma usurpauit. Top. 225 b, Res effectæ ab efficientibus causis. Top. 225 b, Res efficientes, quæ causæ appellantur. Tus. 195 a, Origo, &c. id est, causa efficiens. Top. 238 a, Efficiens causa: aliter, Conficiens. de Fin. li. 3. 101 b, Bonorũ alia ad illud ultimum pertinentia: sic enim appello quæ τελικὰ dicuntur: alia efficientia, quæ Græcè ποιητικά: alia utrunq;.

Efficienter. de Fat. 147 a, Quod cuiq; efficienter antecedat.

Efficientia, tiæ. uis efficiendi. de Fat. 144 a, Interest inter causas fortuitò antegressas, & inter causas cohibentes se efficientiam naturalem. de N. 45 a, Cùm aspexissent solem, eiusq; tum magnitudinem pulchritudinẽq;, tum etiam efficientiam cognouissent, quòd is diem efficeret toto cœlo luce diffusa.

Efficio, cis. facio, re ipsa facio, efficiẽs sum, effector sum, persequor, concludo, conflo, effero. Att. 204 a, De pecunia uerò, uideo à te omnem diligentiam adhiberi, uel potius iam adhibitã esse: efficis enim: à te hortos habeo. Top. 226 a, Causæ quæ sine ulla appetitione animi, sine uoluntate suum quasi opus efficiũt. At. 98 b, Feci igitur atq; effeci ut neuter quẽquam omnium pluris quàm me faceret. de Or. 119 b, Hoc ille in nostros mores induxit, solus auxit, solus effecit. de Ora. 95 a, Qui nihil possunt dignũ hominũ auribus efficere atq; edere. de Am. 107 a, Sed potius debet eniti & efficere, ut excitet, &c. de N. 12 a, Vt innumerabiles mundos natura effectura sit, efficiat, effecerit. At. 263 b, Enitere, elabora, uel potius eblandire, effice. Orat. 229 a, Maius opus institutum est, quàm effici potuerit. Of. 4 a, Quibus ex rebus cõflatur & efficitur id quod quærimus honestum. Ep. 35 a, b, Sic habeto, quicquid arte effici potuerit (nõ enim, etc.) sed tamẽ quicqd elaborari aut effici potuerit ad istorũ beneuolentiã conciliandã summo studio me consecutum esse. Ora. 206 b, Nam in me quidem iampridem effectũ quod futurum fuit. At. 213 a, Heri effeci epistolã ad Cæsarẽ, tibi enim placebat. Ep. 115 a, Nec adhuc frequentẽ senatum efficere potuit. Att. 85 a, Ea uix in fœnus Pompeij, quod satis sit, efficiunt. & ibi. Nec id satis efficitur in usuram menstruam. At. 260 a, Hoc nec institui, nec effici potest sine tua ope. Qu. F. 297 b, Caueamus quantũ efficere & cõsequi possimus, ne, &c. de Diu. 129 a, In latere & cæmento ex quibus urbs effecta est. de N. 41 a, Hinc omnia effingis atq; efficis. Of. 54 b, Si uirtus efficiens utilitatis esset I. A 250 b, Quæ L. Antonius in Parmẽsiũ uxorib. effecerit. de Fi. 56 b, Doloris amotio, successionẽ effecit uoluptatis. Ep. 1 a, Ego quia non idẽ in tua causa efficio, uitam mihi acerbam puto. Ep. 58 a, Quod sentias, aut re efficere, aut deniq; libera oratione desẽdere. de F. 131 a, Vsus progrediens familiaritatẽ effecit. de L. 159 a, Cuius muneris colẽdi efficiendiq; causa nati sumus. At. 10 a, Tu mãdata effice, quæ recepisti. Par. I. A. 181 a, Statimq; illa mirabilia facinora effecit. Par. 116 a, Cato minutis interrogatiũculis quasi pũctis, quod proposuit, efficit. Of 32 b, Quare hoc quidem effectum sit in officijs deligendis, hoc genus officiorũ excellere. quod, &c. de Fi. 53 a, Efficere & concludere rationem. ad Her. 39 b, Effictio

Effictio, onis. ornatio sententiarum. ad Her. 39 b, Effictio est, cum exprimitur et effingitur uerbis corporis cuiuspiam forma, &c.

Effigies, ei. species, imago, simulachrum. de Fi. 76 b, Filij effigies moris, sermonis, animi mei. de F. 76 b, Reliquit effigiem & humanitatis & probitatis suæ filiũ. Qu. F. 294 a, Cyrus ille à Xenophonte non ad fidem historiæ scriptus, sed ad effigiem iusti imperij. pro Ar. 191 b, Cõsiliorum relinquere & uirtutum nostrarũ effigiẽm multo malle debemus summis ingenijs expressam & politã. de Or. 103 a, Plurima in XII tabulis antiquitatis effigies I. V. 141 a, Effigies simulachrũq; Mithridatis. de N. 21 b Hominis effigies & imago. Qu. F. 303 a, Quædam effigies spirantis mortui. de Ora 141 a, Res autem ipsas rerum effigies notaret. Tusc. 190 b, Eminens effigies uirtutis. & ibi. Adumbrata imago gloriæ.

Effingo, gis. exprimo. pro S. R. 26 a, Vt effictos mores nostros in alienis personis, & expressam imaginẽ nostram uitæ quotidie uideremus. de Orat. 135 a, Mores oratoris effingit oratio. de L. 161 a, Tum natura speciem ita formauit oris, ut in ea penitùs reconditos mores effingeret. Tus. 161 a, Quæ porrò tã immẽsa magnitudo, quæ illa tam multa possit effingere? de N. 14 a, Hinc omnia effingis atq; efficis. de D. 85 a, Aspersa temerè pigmẽta in

tabula oris lineamẽta effingere possunt. de N. 64 a, Natura sui dissimilia nõ potest effingere. de Or. 141 a, Effingere animo, quæ memoria tenere uelis. & b, Ea animis effinguntur nostris. ad Her. 39 b, Exprimere & effingere formam alicuius. Ac. 6 a, Visum igitur impressum effictumq; unde esset, &c.

Efflagitatio, onis. petitio, postulatio. Att. 287 a, Efflagitatio omnium, &c. & Plan. Ep. 159 a.

Efflagitatus, tus. efflagitatio. I. V. 251 a.

Efflagito, as. magnopere postulo. pro Mil. 119 b, Eorum nos magis miseret, qui nostram misericordiam non requirũt, quàm qui illã efflagitant. Qu. Fr. 313 a, Epistolã hãc conuicio efflagitarũt codicilli tui. I. V. 56 a, Iudiciorũ desiderio tribunitia potestas efflagitata est. At. 287 a, Quoniã efflagitas, coactu tuo scribã. I. V. 88 b, Cũ iste à Dolabella efflagitasset, ut, &c. Antequã. 194 a, Auxilium ab alienis efflagitabis, cum ciues uestros deseratis?

Efflo, as. emitto, ago. pro Mil. 111 a, Clodius Cyrum animã efflantem reliquit. Ac. 12 a, Nam & agere animam & efflare dicimus. de D. 102 a, Abijcit efflantem, & laceratum affligit in unda.

Effloresco, scis. splendesco, eluceo, eniteo, existo, mano. de Or. 86 b, Ex rerum cognitione efflorescat & redundet oportet oratio. de Am. 115 a, Vtilitas efflorescit ex amicitia, etiamsi tu eam minus secutus sis. de Or. 190 a, Pòst anapæstus procerior quidã numerus effloruit. pro Cæl. 35 b, Amputanda multa sunt illi ætati, si quidẽ efflorescit ingenij laudibus. de Orat. 138 a, Et apparebit eas penitus ex ea causa, quæ tum agatur, effloruisse. de Fin. 63 a, Cum autem usus progrediens familiaritatem effecerit, tum amorem efflorescere, &c.

Effluo, is. elabor, excido, affluo, mano, abeo. de Or. 136 b, Quod semel esset infusum, nũquam effluere posset. At. 201 b, Cõsiderabis etiam de Tusculano, ne æstas effluat. de D. 93 b, Siue deest naturæ aliquid, siue abundat atque effluit. pro Dom. 237 b, Etsi effluunt multa ex nostra disciplina, quæ etiam ad nostras aures sæpe perueniãt. de D. 100 a, Quondã lactis imber effluit. de Se. 78 a, Præterita ætas, quamuis longa, cum effluxerit, non potest consolari stultum senem. de Clar. 184 a, Huic minimum est ex tempore recenti, solitam effluere mentem. de Sen 91 b, Cum enim id aduenerit, tunc illud quod præterit, effluxit. I. V. 213 a, Hoc modo me commonuit Pisonis annulus, quòd totus effluxerat: id est, exciderat. Epist. 102 a, Antequàm planè ex animo tuo effluo. de Fi. 57 b, Nec præteritas uoluptates effluere patiatur. Tuscul. 187 b, Cùm unà cum sanguine uitam effluere sentiret. de Vn. 203 a, Influere.)(. Effluere.

Effodio, dis. eruo. Offic. 35 a, Nec ferrum, aurum, æs, argẽtum effoderetur penitùs abditum, &c. de N. 78 b, Hi duos oculos oræ maritimæ effoderunt. pro Mar. 132 b, Omnium Marcellorum meum pectus memoria effodit.

Effœminatè. muliebriter. Off. 4 a, Cauetq; ne quid indecorè, effœminatè, muliebriter. Off 4 a, Cauetq; ne quid indecorè effœminateq; faciat.

Effœminatus, a, um. qui animum gerit muliebrem. Offi. 26 a, Ne quid effœminatum aut molle, aut ne quid durum aut rusticũ sit. pro Mil. 119 a, Homo effœminatus. I. A. 185 b, Impudicus & effœminatus. Tusc. 223 b, Vidẽdum est in utrisq; ne quid humile, summissum, molle, effœminatũ, fractum abiectumq; faciamus. pro Plan. 277 b, Illa uox furialis nefarijs stupris effœminata.

Effœmino, as. eneruo, mollio. Tusc. 169 a, Nam nunc quidem cogitationibus mollissimis effœminamur. de F. 84 b, Fortitudinis quædam præcepta sunt, quæ effœminari uirum uetant in dolore. de N. 39 a, Effœminarunt autem eum, Iunoniq; tribuerunt, quòd nihil est eo mollius: id est, aerem.

Effœtus, a, um. exhaustus, confectus, debilis. de Se. 83 a, Intemperans adolescentia, effœtum corpus tradit senectuti.

Effrenatè, temerè. de Sẽ. 85 a, Voluptatis auidæ libidines temerè & effrenatè ad potiundum incitantur. Tusc. 192 a, Effrenate ferri. At. 263 a, Libertatis auida legio effrenatius in aciem hostium irrupit.

Effrenatio, onis. impotentia, insolentia. I. A. 198 b, Quæ effrenatio impotentis animi?

Effrenatior. de Orat. 162 a, Vox quædam libera, atque etiam effrenatior.

Effrenatus, a, um. proiectus, præceps, indomitus, profusus, impotẽs. Off. 18 b, Homines secundis rebus effrenatos sibiq; præfidentes, quãquam si in gyrum rationis & doctrinæ duci oportet. pro Cl. 29 b, O' libidinem effrenatam & indomitam. I. A. 244 b, Noui hominis furorem, noui effrenatam uiolentiam. I. V. 88 a, Indomitæ atq; effrenatæ cupiditates. I. C. 102 a, Quò te ista tua cupiditas effrenata ac furiosa rapiebat. de Or. 111 b, Languentis populi incitatio, & effrenati moderatio. de Ar. 243 b, Effrenatus & præceps furor alicuius. pro Cæl. 44 b, Mens & effrenata & præceps. pro D. 236 a, Proiecta quædam & effrenata cupiditas. Tus. 212 b, Libido efficit effrenatam appetentiam.

Effringo, gis. frango, deijcio, perfringo. I. V. 211 b, Effringi fores, reuelli claustra. & 222 a, Conuulsis repagulis, effractisq; ualuis. pro Mur. 132 a, Ianua qua effracta & reuulsa tota pateret prouincia. pro Cæl. 45 b, Fores effregit, restituentur.

Effugio, gis. euito, elabor, euolo. pro Pom. 8 a, Rex ipse è manib. effugit. ad Her. 7 b, Aut eum effugisse alias rationes cõmodiores propter cupiditatẽ. Q. Fr. 205 b, Quod ad effugiendos intolerabiles dolores fuit aptissimũ. I. V. 97 a, In qb. nõ dubito quin offẽsionẽ negligẽtiæ uitare atq; effugere nõ possim. de Or. 180 a, Theophrastus molestè tulit, se nõ effugere hospitis speciẽ, cũ ætatẽ ageret Athenis. At. 256 b, Effugere uituperationẽ. Ep. 49 a, Et effugere offensionẽ alicuius. p Fl. 147 b, Et is est reus auaritiæ, q in maledicẽtissima ciuitate in suspiciosissimo negocio maledictũ omne, nõ modò crimẽ effugit. de Or. 122 a, Nihil te effugiet, atq; omne quod erit in re occurret, atq; incidet. de Fi. 56 b, Dolorũ effugiẽdorũ gratia.

Effugium, gij. refugiũ, profugiũ. de N. 50 a, Quasdã animantes habere effugia pennarum. I. V. 270 a, Non modò effugium, sed ne moram quidem mortis assequi potuit.

Effundo, dis. profundo, emitto. de Or. 98 a, Effudi uobis omnia quæ habebam. pro Flac. 154 b, Testis effudit quæ uoluit omnia. de Orat. 167 b, Hæc enim ætas effudit hãc copiã. Ora. 291 b, Segetes fœcũdæ effundũt herbas inimicas frugibus. Ep. 15 b, Quod ego odiũ effudisse me omne arbitrabar. At. 274 a, Magno timore perculsa ciuitas tota ad te se cum cõiugibus & liberis effundebat.

Universidad de Deusto Biblioteca

Universidad de Deusto Biblioteca

pro Fl.160 b,Vox in coronā turbamq; effunditur.Epi. 198 b,Effundere furorē in aliquē.de Ar.251 b,Qui omnes iudices Tribunus è carcere in forum effudit. I. P. 82 b,Quòd in me carcerē effudistis.de N.49 a,Mare,mediū terræ locū expetens conglobatur undiq; æqualiter, neq; redundat usquā,neq; effunditur.Att.283 a,Per eos ipsos dies effudi(si ita uis)honores in mortuos.pro Pl. 281 a,Effudi plurimas lachrymas.At.256 b, Brutus effudit illa omnia,quæ tacuerat.I.A.184 a,C.Cæsar patrimoniū suū effudit,quanquā nō sumus usi eo uerbo,quo decuit:nō enim effudit,sed in salutem reipublicæ collocauit.pro Deiot.145 b,Consules ex Italia profugisse,cūctum senatum,totam Italiam esse effusam.Att.60 a,Pōpeius in nos suauissimè est effusus.Off.44 a,Effundere patrimonium.pro S.R.19 b,Per luxuriā effundere & consumere omnes fortunas. & 29 b, Sumptus effusi cū dedecore.Item,C.Grachus cum largitiones maximas fecisset & effudisset ærarium, uerbis tamen defendebat ærarium.cōtra Rul.84 a, Effusis ac dissipatis fructibus uestris.Par.119 b,An temperantem eum dices,qui se in aliqua libidine continuerit,in aliqua effuderit?

Effusè,largè,prolixè. pro S.R.22 a,Largè effuseq; donare alicui.& pro Cæl.45 b,Tuscul.212 a, Cum & inaniter & effusè animus exultat,tum illa lætitia gestiēs,uel nimia dici potest.I.P.81 a,Id nemo tam effusè petulans conatus est.

Effusio, nis. φθορά, largitio,corruptela,eruptio.de Of.li. 2, Effusiones pecuniarum. pro S.R. In hac uita iudices quos sumptus quotidianos,quas effusiones fieri putatis? Par.237 a,Liberalitatem effusio imitatur.At.102 a,Pro ipsius in alios effusione.Effusio aliter accepta.Tus.242 a,Eodem uicio est effusio animi in lætitia,quo in dolore contractio.de N.31 a, Aquæ effusio.I.P.90 b, Quid dicam aduentus meos?quid effusiones hominum ex oppidis?quid concursum ex agris?

Effusus,a,um.prodigus,profusus. pro Cæl. 40 a, Quis in largitione effusior?

Effutio,tis.inaniter fundo.de N.45 a,Quidam temerè de mūdo effutiunt.Tusc.245 b,Nec hoc sic agit,ut ex tempore quasi effutire uideatur.de N.18 a, Quàm bellum erat confiteri potius nescire,quod nescires,quàm ista effutientem nauseare. de D.132 a, Quorum partim ficta sunt apertè,partim effutita temerè.

ἡγεμονικόν. l.Principatus.

Egens,tis.indigens,qui eget,qui in egestate est, cui quæsito opus est.)(.Locuples.At.85 a, Nihil illo regno spoliatius,nihil rege egentius.At.226 b,Serui & egentes in tecta nostra cum facibus immissi.pro S.R.22 a, Qui in sua re fuisset egentissimus,erat(ut fit)insolens in aliena. pro Fl.153 b,Asclepiades fortuna egens.Ep.93 b,Ipse egens rebus omnibus.ad Her.29 b, Egens æquè est is qui non satis habet,ut is cui nihil satis potest esse.At.140 a, Egestates tot egentissimorum hominum.& 118 b,Vagātur egentes cum coniugibus & liberis.

Egeo,es mihi opus est,mihi quæsito opus est,indigeo.)(. Quàm plurimum habeo,abūdo.de N.49 a,Quæ ut fierent,ratione eguerunt. & 55 a, Cum oculis ad cernendum non egeremus.Top.226 b, Quæ se ipsis contenta sunt,meliora,quàm quæ egent alijs.de Cl.186 b,C. Macer authoritate semper eguit. Offic.10 b, Etiam si ille

his nō eget.Tus.176 a,Ne bibliothecis quidem Græcis egebimus.de D.109 b,Vt Græcis de philosophia literis non egeant. Quint.Fr.325 b,Incredibile est quàm egeā tempore.Ep.153 a,Tu quanquam consilio non eges,uel abundas potius,&c. Of.35 a,Earum rerum quibus abūdaremus exportatio, & earum quibus egeremus inuectio.Epist.82 b,Egere auxilio alicuius.& 71 b,Et egere consolatione.Attic.116 a,Rectè sic censeo,cedendum de oppidis ijs,egeo cōsilij:quod optimum factu uidebitur facies.Ep.127 b,Grauitas morbi facit,ut medicinæ egeamus.ad Her.41 a,Egent longæ orationis.pro Quin. R. 48 b,Egebat,imò locuples erat.Attic.284 b, Themistoclis liberi eguerunt. Antequàm.195 a, Quondam felix, &c.nunc ab amicis circumuentus, eget indignè. Offic. 11 a,Eorum qui egēt,infinita est multitudo.de Am.100 a,Amici egentes abundant.Attic.261 a, Illi opera mea nihil opus est.

Egere,confirmationis.ad Her.24 a.

Egestas,tis.inopia,indigentia,mendicitas,domestica difficultas.)(.Abundantia,copiæ.Parad.124 b,Ista paupertas uel potius egestas & mendicitas tua.At.140 a,Egestates tot uehemētissimorum hominum.Postquam.206 a, Qui egestatem & luxuriam domestico latrocinio sustentauit.pro S.R.42 b,& 32 b,Degere uitam in egestate.I.C.109 b,Copiæ cum egestate confligunt.de In.58 b, Si propter inopiam in egestate estis,pecunias non habetis.I.P. 84 a, Non capiunt angustiæ pectoris tui, non egestas animi recipit tantam personam.

Egialeus, ei. uiri nomen apud Pacuuium comicum. de Nat.69 a.

Eggyna.ciuitas.I.V.170 a.

Εγκελεύσματα. uide Cohortatio.

Ego,mei.I.C.118 a,Ego sum ille consul,qui,&c. pro Syl. 170 b, Atq; idem ego,neq;,&c. I.C. 98 b, Si ego idem in Senatu,&c.At.152 a,Nihil malo quàm & me meisimilem esse,& illos sui.

Egredior,ris.exeo,prodeo.pro Quin. 6 b, Certos mihi fines terminosq; constituam,extra quos egredi non possim.& ibi.Si extra hos cancellos egredi conabor,quos mihi ipse circundedi. de Ar.243 b, Cum egredientem insequi cœpissem.I.P.90 a,Cum senatum egressum uidi ad complectendum conseruatorem suum.Tusc.151 a, An tu egressus porta Capena,putas,&c.At.96 b, Tarquinius simul è portu egressus est, &c. & 208 b, Nos pedem è uilla adhuc egressi non sumus.I.C.104 b,Egredi urbe.pro Lig.137 b,Roma est egressus ad bellum.pro Qu.4 a,Roma egreditur Quintius,&c.Ep.241 b,Ex prouincia egredi.I.V.212 b, Egredi è naui.de Cl.171 b, Egredi à proposito ornandi causa.

Egregiè, bene, ualde, præclarè. de Or.133 b,P.Cornelius egregiè fortis & bonus imperator.Qu.Fr.293 a,Seruius egregiè fidelis.de Clar.167 b, Egregiè subtilis scriptor. Att.235 a,Dolabellam ualde tibi placere uideo,mihi quidem egregiè.de Clar.188 b,Pauci possunt egregiè pingere.At.37 a,Egregiè gratum.de Or.101 b,Egregiè cordatus homo Catus Aelius Sextus.

Egregius,a,um.excellens,præstans,præclarus.I.A.153 a, Præclara tum oratio Antonij, egregia etiam uoluntas. de Or.95 b,Egregia & præclara indoles.& 85 b,Minimam copiam poetarum egregiorum extitisse.de Clu. 172 a,

172 a,Lælius in laude bellica egregius.de Or.103 a,Vir in procuratione ciuitatis egregius.de N.21 a.Egregium opus.ad Her.23 a,Egregia pulchritudo,unica turpitudo.de Fi.78 a,Egregius color,integra ualetudo.Epi.22 a,Ciuis egregius.

Egressus,profectio.I.P.86 a,Qui frequentia sua egressum uestrum in prouincia ornauerunt, & celebrauerunt.

Eheu,doloris nota.Antequàm.197 b,Eheu conditionem huius temporis.

Eho,admonentis uox.Ora.211 b,Eho tu cognatum tuum non noras?ad Her.13,de In.59,Or.201.Ennij.

Eiectio,onis.At.33 a,Tenemur undiq;,neq; iam quo minus seruiamus,recusamus: sed mortem & eiectionem, quasi maiora timemus,quæ multo sunt minora.

Eiectus,a,um.ut eiectū cadauer.I.P.83 a.l.Cadauer.pro S.R.19 b,Damnatus & eiectus:id est,in flumen proiectus.pro Qu.11 b,Eiectum hominem.

Eiero,as.eiuro.de Or.135 a,Non ego mihi illum iniquum eiero,uerùm omnibus:id est,testor,reijcio.

Eijcio,is. expello,exturbo,extrudo,detrudo,deijcio,extermino,effundo,profundo,moueo. de Ora.130 b,Non nimium liberale hospitium meum dices:nam te in uiam statim extrudam & eijciā.pro Mi.121 b,Ex urbe expelli,exterminari,eijci.de Or.143 b,C.Cotta eiectus est è ciuitate.& ib.a,pro Qu.4 b,Expelli atq; eijci è prædio.Qu.F.312 a,Furium Flaccum Capitolini et Mercuriales de collegio eiecerunt.I.C.103 b, Quid si se eiecerit,secūq; suos eduxerit?& 106 b,A me in exiliū eiectus est Catilina.de Or.133 b,Gall° pictus eiecta lingua, buccis fluentib.I.A.246 a,Eumq; ex numero hominū eijciendum,ex finibus humanæ naturæ exterminandū puto.Or.206 a,Ita postremò eijciuntur,ut ne ad saxa quidem mortui conquiescant.pro S.R.27 a,Amorem illum penitùs insitum eijcere ex animo. Ep.234 a,Eijcere nos magnum fuit,excludere facilè est.

Εἱμαρμένη.uide Fatum.

Εἴρων.l.Simulator.

Eiulatio,onis.eiulatus.de Leg.182 b,Lessus,quasi lugubris eiulatio.

Eiulatus,tus.eiulatio.de Ar.252 b,Non sunt illi gemitus & eiulatus Philoctetæ tam miseri,quàm,&c.Tus. 187 a,Eiulatus ne mulieri quidem concessus est.

Eiulo,as.ploro.Tus.178 b,Aspice Philoctetam magnitudine dolorum eiulantem.

Eiuro,as.eiero,iuro,reijcio,detestor.I.V.178 b,Negociatores putant esse turpè,id forum sibi iniquum eiurare,ubi negociētur.prætor prouinciam suam totam sibi iniquam eiurat.I.A.242 b,Itaq; ut alacres illi inter se quasi uicissent,gratulabantur : sic me iniquum eiurabant,de me querebantur.Epi.136 b,Tu autem,quod mihi bonam copiam eiures,nihil est.

Eiusdemmodi,eiusmodi.I.V.114 b, Eiusdemmodi totum ius prætorium, eiusdemmodi omnis res iudiciaria fuit.& Ac.19 b,Vt doceret nullum tale esse uisum à uero,ut non eiusdemmodi etiam à falso possit esse.

Eiusmodi, talis, eius generis,generis eiusdem,eiusdem modi.pro Pom.4 b,Genus belli est eiusmodi,quod maximè uestros animos excitare debet.Ac.10 b, Si id tale esset ab eo quod est,ut eiusmodi ab eo quod nō est,pos-

set esse.Ep.55 b,bis.Reliqua sunt eiusmodi,ut,&c. Epi. 5 a,Sed tamen in eiusmodi rerum perturbatione,quanquam omnia metuenda sunt,nihil magis quàm perfidiā timemus.Or.207 a,Nam cum compresserat digitos,pugnumq; fecerat,dialecticam aiebat eiusmodi esse.

Eiusmodi,pro adeò.pro Cæl.Quod quanquam nec sapienter,et me inuito facit,tamen est eiusmodi cupidus, ut magis insectari,&c.

Elabor,ris.excido,euado.de Or.127 a,Nihil unquam uidi quod tam è manibus elaberetur,quàm mihi tum elapsa est illa causa.pro Dom.227 a,Frater meus ex uestro ferro ac manibus est elapsus.Epi.172 a,Dabo operā ne Ventidius elabatur.Qu.F.324 a,Quid essem,si me agēte esset elapsus?I.C.100 b,Quoties tibi sica excidit casu aliquo,& elapsa est.pro Do.234 a,Ex ore isto religionis uerbum excidere atq; elabi potest? de Nat.51 b, Cum animal ex utero elapsum excidit.de D.90 a, Cum se conuoluens sol elaberetur & abiret.de So.131 a,Eorum animi corporibus elapsi circum terram ipsam uolutantur.I.V.137 a,& de Se.85 b,Ex tot tantisq; criminibus elapsus est.At.11 b,Statum illum quem, &c. elapsum scito esse de manibus.Item:Et cum extraordinaria pecunia crimen subterfugere uelles,satis te elapsurū omni suspicione arbitrabare.ad Her.23 a,Vsitatæ res è memoria elabuntur.Tus.153 b,Cum posui librum,assensio omnis illa elabitur.

Elaboratio,onis.labor,nimia cura.ad Heren.31 a,Hæc non uidentur reperiri posse sine elaboratione, & operæ consumptione.

Elaboratus,a,um.exornatus,excultus,politus.de Clar. 194 a,Diligenter elaborata etiam quàm elucubrata oratio.pro Cæl.47 a,Oratio & cura & uigilijs elaborata.Or.200 a,Ornati elaboratiq; uersus.Orat.204 b. Elaborata concinnitas.pro Pom.4 a, Perfectum ingenio,elaboratum industria.

Elaboro,as.laboro,operam do,contendo,enitor, elucubror,excudo.de Or.136 a,Non tam ut prosim elaborare soleo,quàm ut ne quid obsim.& 85 b,Qui non aliqua in re una separatim elaborauerunt.& 87 a,Neque in uniuerso genere singulos elaborasse,sed,&c.contra Rul.79 b,Nullum est tam asperum saxetum, in quo agricolarum cultus non elaboret.de Orat.86 b,Ex illis rebus uniuersis eloquentia cōstat,quibus in singulis elaborare permagnū est.At.72 b,Quod superest,elaboratur in hoc à me,sicut tibi sensi placere.I.A.210 a,Omne curriculū industriæ nostræ in foro elaboratum est. Tuscul.149 a,In quo eo magis est elaborandum,quod, &c.pro Mar.135 a,In hoc tibi elaborandum est,remp. ut constituas. de Sen.84 a,Desudare & elaborare in aliqua re.pro Mur.128 a,Elaborare in aliqua scientia. Or.201 b,Elaborāt alij puro quasi quodam genere dicendi.& 205 b,Qui in illo subtili elaborauit,&c.Epi. 45 a,Hæc mihi ampliora multo sunt, quàm illa ipsa ꝑpter quæ elaborātur.de Se. 42 a,In literis elaboraui. Qu.de Pe.208 b,Elaborare & eniti causa alicuius.Br. 281 b,Sacerdotū comitia mea summa cōtētione in alterum annum sunt reiecta,quod ego cùm Cic. causa elaboraui,tum Domitij,&c.Att.263 b,Enitere,elabora,uel potius eblandire,effice ut Plancus,&c. Qu.Fr.298 a, Contende quæso atq; elabora,ut,&c.Epist. 21 a,& 19 b,&

b & 30 a, & 231 b, Mibi est in petitione Milonis non
modò contentione, sed etiam dimicatione elaborandũ.
Or.200 a, De industriaq; non ex insidijs elaboratur, ut
uerba uerbis quasi demensa & paria respondeant. Ep.
135 a, b, Sic habeto, quicquid arte effici potuerit (nõ iã
satis) &c. sed tamen quicquid elaborari, aut effici po-
tuerit ad istorum beneuolentiam cõciliandam, summo
studio me cõsecutum esse. Tus.171 a, Qui se ostenderit
de hoc toto genere nihil elaborare: id est, curare. de Cl.
167 a, Græcia omnes artes uetustiores habet, quàm
hæc est à Græcis elaborata dicendi uis: id est, exculta.

Ἐλάχιστον. l. Minimus.

Elapsus, a, um. pro Mur.144 a, Si hæc elapsa de manib.
nostris in eum annum, qui consequitur, redundarint.

Elargior, ris. largior. Ep.5 a, Ex ijs rebus, quas tibi fortu-
na elargita est.

Elatio, onis. præstantia.)(. Submißio. Top.227 a, Parium
comparatio nec elationem habet, nec submißionem. de
D.67 b, Læticia, quasi gestientis animi elatio uolupta-
ria. Off.13 a, In hac elatione & magnitudine animi fa-
cillimè pertinacia & nimia cupiditas principatus in-
nascitur. de Cla.170 b, Horum sententijs officit Theo-
pompus elatione atq; altitudine orationis suæ.

Elatus, a, um. contra Rul.85 b, Quibus illi rebus elati &
inflati nõ continebuntur. Of.12 b, Quod animo magno
& elato factũ sit. Or.298 a, Principia uerecũda nõ ela
tis intẽsa uerbis. de D.90 b, Ille aũt elatus cupiditate re
spexit. Tus.231 b, Elatus inani læticia exultãs, temerè ge
stiens. de N.13 a, Sed elatus studio uereor ne longior fu-
erim. Or.203 b, Res alio atq; alio elata uerbo.

Elatè. Tus.233 a, Elatè et amplè loqui.)(. Humiliter demis
seq; sentire. de Opt.243 b, Elatè dicere.)(. Submisse.

Elatius, nomen. de Cl. Or. Nihil tam ornatum aut uerbo-
rum grauitate, aut sententiarum, quo quicquam esset e-
latius.

Electè. distinctè, disertè.)(. Permistè. de Inu.52 b, Electè
gerere.

Electio, onis. lectio, selectio. Orator.203 a, Iudicium ele-
ctioq; uerborum. & de Fi.116 b, Initia quorum ex ele-
ctione uirtus poßit existere. & ibid. Non enim in sele-
ctione uirtus ponenda est.

Elector, oris. ad Heren.25 a, Postremò in eo uim artificij
consumant, ut ipsi ab alijs potius eligendi, quàm aliorũ
boni electores existimentur.

Electus, a, um. lectus. pro Quint.1 b, Vir electißimus no-
stræ ciuitatis. I.V.95 b, Prudentißima electißimaq; fœ-
mina.

Elegans, tis. luculentus, concinnus, politus. de Or.131 a,
Perspicitis hoc genus quàm sit facetum, quàm elegans,
quàm oratorium. de Clar.192 a, Faceta & elegans iro-
nia. de D.53 b, Epicurus sentit nihil unquam elegans, ni
hil decorum. Tus.191 a, A quibus mansuefacti & excul
ti ad elegãtiora defluximus. Ep.105 a, b, Homo in omni
iudicio elegantißimus. de Fi.69 b, Vir mundus & ele-
gans. de Cla.161 b, & Of.21 a, Politus, urbanus, elegans.
de Cl.167 b, Lysias subtilis scriptor atq; elegans. et 170
a, Acutus, elegans, facetus, breuis. Or.204 b, Vt in epula
rum apparatu à magnificentia recedens, nõ se parcum
solùm, sed etiam elegantem uideri uolet, eliget quibus
utatur. pro S.R.58 b, Pueri ex tot elegantißimis familijs

electi. pro Pla.279 a, Perelegans & persubtilis oratio.
de Cla.186 b, Torquatus elegans in dicendo. Att.259 b,
Eleganißima epistola. l. Parcus.

Eleganter. ornatè, politè, enucleatè.)(. Ineleganter. Tus.
176 a, Qui profitentur se neq; distinctè neq; distributè,
neq; eleganter, neq; ornatè dicere. de Clar.172 a, Cau-
sam pro aliquo politè eleganterq; dicere. & ibid. Dili-
gentius meliusq; dicere. At.222 a, Liberti lautiores ele-
ganter accepti. de Cla.118 a, Cæsarem omnium ferè ora
torum latinè loqui elegantißimè. Ep.69 b, Quæ elegan
ter copioseq; collegisti.

Elegantia, tiæ. mũdicia, lauticia, Latinus atticismus. At.
103 a, Terentius, cuius fabulæ propter elegantiã sermo
nis putabantur à Lælio scribi. de Ora.111 a, Catulus cu
Græci ipsi solent suæ linguæ subtilitatẽ elegantiãq; cõ
cedere. de Cla.188 b, Itaq; ad hanc elegantiã uerborum
latinorum adiungit illa oratoria ornamenta dicendi. de
Or.85 a, b, Tu autem eloquentiã ab elegantia doctrinæ
segregandã putas? Or.204 a, Elegantia & mũdicia ora
tionis. de Cl.18 a, Loquẽdi elegãtia. de Fi.90 a, Politior
elegantia. Ep.48 b, Scriptorũ tuorũ subtilitas & elegã
tia. de Fi.70 a, Epicurus cõtemnit elegantiã differendi,
confusè loquitur. & ib. b, In hac diuisione rẽ ipsam pro
bo, elegantiã desidero. ad Her.27 b, Elegantia est, quæ
facit ut unumquodq; purè & apertè dici uideatur. eius
partes sunt latinitas & explanatio. Ep.138 b, & 139 a,
Verius tuus & Camillus qua mũdicia homines? quæ ele
gantia? et ibi. Lauticia. de L.184 a, Quid .n. est elegã
tua dignius? Atti.5 a, Elegantia hominis. pro Syl.181 a,
Vos qui cum summa elegantia atq; integritate uixistis.

Elei. pop. de D.114.

Elementum, ti. initium. Aca.44 a, Ergo illa initia, &
ut è Græco uertam, elementa dicuntur: è quibus aer &
ignis mouendi uim habẽt, & efficiendi, reliquæ partes
accipiendi & quasi patiendi, aquam dico & terram. de
N.65 b, Omne corpus aut aqua, aut aer, aut ignis, aut
terra, aut quod concretum ex his. de N.12 a, Nam locus
his etiã naturis, quæ sine animis sunt, suus est cuiq; pro
prius: ut terra infimum teneat, hanc inundet aqua, supe
rior aer, ignibus altißima ora reddatur. pro S.R.39 a,
Cœlum, sol, aqua & terra, ex quibus omnia nata esse di
cuntur. de Or.98 a, & 112 b, Hæ quæ isti forsitan puero
rum elementa uideantur. Aca.35 b, Quod in elementis
dialectici docent. Aca.23 a, Dialectica, quæ primo pro-
gressu tradit elementa loquendi, &c.

Elephantus, ti. & elephas, antis. de N.20 b, Elephanto
belluarum nulla prudentior. de N.50 b, Manus etiam da
ta elephantis, quia propter magnitudinẽ corporis diffi
ciles aditus habebant ad pastum. I.A.231 b, Romani ne
potem Antiochi elephantos alere prohibuerunt. I.A.
20 b, Equites, sagittarios, elephantos in suam potestatẽ
redegit. de Sen.82 b, Nec adolescens uires tauri aut ele-
phantis desiderabam. pro Cæl.46 a, Qui hæc ex mini-
mis tanta fecerunt. & 45 a, Verbis paruam rem magnã
facere. Item: Facere arcem ex cloaca.

Eleuo, as. leuo. subleuo, minuo. de Am.112 b, Suspiciones
& offensiones in amicitia tum euitare, tum eleuare, tũ
ferre, sapientis est. Tus 198 a, Nihil est quod tam obtun
dat eleuetq; ægritudinem, quàm, &c. de In.57 a, Re-
prehensio est, per quam argumentando aduersariorum
con-

confirmatio diluitur, aut infirmatur, aut eleuatur. aliàs
alleuatur. de Orat.130 a, Quod est ab aduersario obie-
ctum, lepôre magis eleuandum quàm contentione fran
gendum uidetur. Epist.70 b, Non intelligis duplicari so
licitudines, quas eleuare tua te prudentia postulabat. de
Or.230 b, Mouere risum oratoris est, quod frangit ad-
uersarium, quod impedit, quod eleuat, quod deterret,
quod refutat, &c.

Eleusin, ciuitas in Attica prouincia non longè ab Athe-
nis. Att.95. de Nat.24.

Eleutherocilices, pop. Att.79 Ep.245.

Elicio, cis. educo, extraho, allicere. de N. 31 a, Lapidum
conflictu atq; tritu elici ignem uidemus. de N.56 b, Nos
è terræ cauernis ferrum elicimus. & ibi. Manus aptæ ad
neruorum eliciendos sonos. de Sen.88 a, Terra semen te
pefactum complexu suo diffundit, & elicit herbescentẽ
ex eo uiriditatem. de Or.97 b, Et quicquid erit in una-
quaq; re probabile, eliciendum atq; dicendum. pro Cor.
59 a, & 62 b, Propositis præmijs elicere ex ciuitatibus
sociorum optimum quẽq; ad subeunda pericula pro no
bis. Tusc.132 b, Elicere aliquem præmio, ut agat aliquid.
At.99 a, Tamen dabunt operam ut eliciant sententiam
meam. de Or.190 b, Dolor & ardor animi, qui etiam
ex infantium ingenijs elicere uoces & querelas solet. de
In.53 b, Si tacebitur, elicienda est responsio. Ac.3 a, Ne-
q; nostræ disputationes quicquam aliud agunt, nisi ut in
utramque partem dicendo & audiendo eliciant & tan
quam exprimant aliquid, quod aut uerum sit, aut ad id
quàm proximè accedat. de In.42 a, Si quis opportuni-
tatem, quæ in animis inesset hominum posset elicere, &
præcipiendo meliorem reddere. de D.63 a, Quis igitur
elicere causas præsensionum potest? Tusc.174 a, Vt ho
stiũ sanguis eliciatur suo pro Cæl.50 a, Nónne ipsam do
mum metuet, ne quã uocem eliciat? de Or.93 a, Verbum
ex eo nunquam elicere potui de ratione dicendi. I. V.31
b, Elicere animas inferorum. de Or.109 b, Tu quem ego
toties omni ratione tentans ad disputandum elicere nũ
quam potui. Qu. Fr.300 a, Elicere aliquem blãditijs ad
iudicium. de In.67 a, Ex quibus elicitur aliquid suspicio
nis. At.35 b, Vt aliquas abs te epistolas eliciam. & 109
b, Tuas uolo elicere literas. At. 37 a, Multa ab ipso Pu-
blio elici, multa cognosci poterunt.

Elido, dis. frango, incido. Tusc.280 b, Poetæ neruos om-
nes uirtutis elidunt. Tusc.208 b, Stirpes ægritudinis trũ
co euerso omnes elidendæ sunt Tusc.208 b, Hæ sunt illæ
fibræ stirpium, quas initiò dixi, persequendæ & omnes
elidendæ, ne ulla unquam poßit existere. & 231 a, Qui
rebus his fractus ægritudine eliditur.

Eligo, gis. lego, deligo, carpo, excerpo, opto, adopto. Att.
147 b, Aliquot enim sunt anni cum uos duos elegi, quos
præcipuè colerem. Or.215 b, Elegit ex omnibus Isocra
tis libris uersus fortasse XXX. Hieronymus Peripate-
ticus. I.V.61 b, Facere alicui potestatem optionemq;, ut
eligat utrum uelis. de In.62 b, Eligere à multis commo-
dißimum quodq;. I.A.225 a, Ac permitto, ut de trib. An
tonijs eligas, quem uelis. de Am.108 a, Sunt igitur con-
stantes eligendi amici. contra Rul.85 a, Isti ab Rullo con
quisiti atq; electi coloni. Offic.53 a, Non solùm ex malis
eligere minima oportet, sed etiã excerpere ex his ipsis
si quid inest boni. pro S. R.38 b, Puerulí ex tot elegan-

tißimis familijs lecti. pro Dom. 213 a, Eligere amplißi-
mos uiros ad sacerdotia. Epi.204 b, Legere aliquem in
senatum. Ep.91 b, Cum qui hodie aruspicinam facerẽt,
in senatu Rom. legerentur.

Elimo, as. perpolio, limo. Att. 256 a, Velim χόλιον ali-
quod elimes ad me. Acad.17 a, Sed ad Helicem & claris
simos septentriones: id est, rationes has non latiore spe-
cie, non ad tenue elimatas.

Elinguis, gue. mutus. de Cl.173 b, Fannius nunquam est
habitus elinguis. pro Flac.150 b, Conuicit, elinguem red
didit. l. Mutus.

Elis, dis. urbs Peloponnẽsi. de D.99 a.

Eloco, as. loco. I.V.259 a, Xenophon fundum elocatum
esse dicebat. pro Fl.160 b, Nunc uerò hoc magis, quòd
illa gens est uicta, quòd elocata, quòd seruata.

Elocutio, onis. explicatio. de Orat.86 b, Oratio, quæ ni
si subest res ab oratore percepta & cognita, inanẽ quã
dam habet elocutionem, & penè puerilem. de In.44 a,
Elocutio est idoneorum uerborum & sententiarum ad
inuentionem accommodatio. Ad Heren.34 a, Circuitio
est oratio, rem simplicem assumptam circunscribẽs elo
cutione. & 27 b, Elocutio commoda & perfecta tres
res in se habere debet, elegantiam, compositionem, di-
gnitatem.

Elogium, gij. dictum, siue sententia laudem alicuius uel
uituperationem, uel aliquid aliud declarans. de Se.90 a,
Attilius Calatinus, in quem illud elogium unicum pluri
mæ consentiunt gentes, populi primarium fuisse uirum.
de Fi.89 a, Neminẽ uidebis ita laudatum, ut artifex cal-
lidus comparandarum uoluptatum diceretur, non elo-
gia monumentorum id significant, uelut hoc ad portam
uno ora, cui plurimæ consentiunt gentes, populi prima
rium fuisse uirum. Tusc.154 b, Quid ipsa sepulchrorum
monumenta, quid elogia significãt? nisi nos futura etiã
cogitare? pro Mur.142 a, Qu. Maximus cum P. Africa
num supremo eius die laudaret, dixit necesse fuisse, ibi
esse terrarum imperium, ubi ille esset. Item: At hoc nus-
quam opinor scriptum fuisse in illo elogio, quod te con
sule in sepulchro reip. incisum est, uelitis, iubeatis, &c.
In Sal.274 b, Si illud censorium elogium Appij Claudij,
& L. Pisonis, quo usus est quisque eorum, pro lege pa-
làm uniuersis recitarem, nónne tibi uiderer æternas inu
rere maculas? pro Cl.45 b, Quod elogium recitasti de
testamento Cn. Egnatij, idcirco se exhæredasse filium,
quòd is ad Oppianici damnationem pecuniam accepis-
set. de Sen. 92 a, Solonis quidem sapientis elogium est,
quo se negat uelle suam mortem dolore amicorum la-
mentisq; uacare.

Eloquens, tis. rhetor, copiosus ad dicendum, copiosè sa
pienterq; dicens, in dicendo suauis, ornatus, non infans,
non indisertus, Plato singulari suauitate orationis. Or.
206 a, Is est eloquens, qui humilia subtiliter, & magna
grauiter, & mediocria temperatè potest dicere. ibid.
Parua submißè, modica temperatè, magna grauiter di-
cere. Item: Erit igitur eloquens, is qui in foro causisq;
ciuilibus ita dicet, ut probet, ut delectet, ut flectat:
probare neceßitatis est, delectare suauitatis, flectere
uictoriæ. Orat.208 a, Is erit eloquens, qui ad id quod-
cunq; docebit, poterit accõmodare orationem. Or. 198
a, Antonius disertos ait se uidisse multos, eloquentem
uerò

Universidad de Deusto Biblioteca

uerò neminem.& de Or.92 b,Disertos cognouit nonnullos,eloquentem adhuc neminem.& ibid.Quid eloquens uere,quid disertus sit.Orat.202 b, Perfectus orator & Græcè ab eloquendo rhetor,& Latinè eloquẽs dictus est.de Or.90 a,Socrates dicere solebat,omnes in eo quod scirent,satis esse eloquẽtes.Offi.43 a, Magna est enim admiratio copiosè sapienterq; dicentis, quem qui audiunt,intelligere etiam & sapere plus quàm cæteros arbitrantur.de Or.89 a, Peripatetici, qui eloquẽtes & in dicendo suaues,& ornati fuerunt.de N.26 a, Nec timuissem sine ista philosophia rhetorem quamuis eloquentem.Ad Her.40 b, Cum res muta aut informis fit eloquens & formata.

Eloquentia,iæ.eloquendi uis,dicendi ratio,dicendi grauitas & copia,summa copia & singularis facultas dicẽdi, quæ tanta ubertas ingenij,quæ tanta dicendi copia, quod tam diuinũ atq; incredibile genus orationis? nullum tantum est flumen ingenij,nulla dicendi aut scribẽdi tanta uis tantaq; copia,quæ,&c.Par.236 b,Nihil aliud est eloquentia,quàm copiosè loquens sapientia. de Or.147 b,Est enim eloquentia una de summis uirtutibus.& 148 b, Stoici eloquẽtiam uirtutem ac sapientiã esse dixerunt.Item,Eloquentiã rem unam esse omnium difficillimam,quibus enim ex quinque partibus cõstare dicitur,earum unaquæq; est ars ipsa per sese.de Or.86 b,Ex illis rebus uniuersis eloquentia constat,quibus in singulis elaborare permagnum est.& 97 a,Non esse eloquentiã ex artificio,sed artificium ex eloquẽtia natũ. de Clar.169 a,Vt hominis decus est ingenium, sic ingẽnij lumen eloquentia.& 191 a,Multitudo & forum,cui nata eloquentia est.& 168 b,Pacis est comes,ocijq; socia,& iam penè constitutæ ciuitatis quasi alumna quædã eloquentia. Or.210 a, Eloquentia primas tenuit semper urbanis pacatisq; rebus,secundas iuris scientia.Or. 210 a,Eloquẽtia illi ipsi,qui consecuti sunt,tamen se ualere dissimulant,propterea quòd prudentia hominibus grata,lingua suspecta.de Opt.243 a, Eloquentia cõstat ex uerbis & sententijs.Tusc. 175 b, Popularis enim est illa facultas,& effectus eloquentiæ est audientium approbatio.Tusc.161 b, Eloquentiam non sine ui quadam maiore fluere,abundantẽ sonãtibus uerbis, uberibusq; sententijs.de In.42 a,Hæc ars quæ uocatur eloquentia siue ars,siue studiũ,siue exercitatio,siue facultas à natura profecta.de Nat.56 b,Domina rerum,ut uos soletis dicere,eloquendi uis.& ibi,de opportunitate eloquentiæ. Offic.31 b,Eloqui copiosè,modò prudenter, melius est,quàm uel acutissimè sine eloquentia cogitare.Of.42 b,Contentio orationis maiorem uim habet ad gloriam, ea est enim quam eloquentiam dicimus.& 43 b, Quid tam inhumanum,quàm eloquentiam à natura ad salutem hominum & ad conseruationem datam, ad bonorũ pestem perniciemq; cõuertere.& 46 b, Quid enim eloquentia laudabilius & præstabilius,uel admiratione audientium,uel spe indigentium,uel eorum qui defensi sunt gratia? Tusc.149 b, Aristoteles prudentiam cũ eloquentia iungebat.de Or. 85 a, Tu autem eloquentiam ab elegãtia doctrinæ segregandam putas.& 86 a, Athenis studia eloquentiæ uiguerunt.de Fin.52 a,Et tamen à philosopho,si afferat eloquentiam,non asperner: si nõ habeat,non admodum flagitem.de Na.55 b, De quo dũ

disputaram , tuam mihi dari uelim eloquentiam. Top. 228 a,Eloquentia.)(.Infantia.

Eloquor,ris.dico,effero,enũcio,exprimo,effaris.Part. 230 a,In rebus inuenire,in uerbis eloqui dicitur.Tusc. 149 a,Fieri autẽ potest,ut rectè quis sentiat,& id quod sentit,politè eloqui non possit: sed mandare quenquam literis cogitationes suas,qui eas nec disponere,nec illustrare possit,nec delectatione aliqua allicere lectorem, hominis est intemperanter abutentis & ocio & literis. de Cl.188 a,Præclarè eloqui cogitata mẽtis.de Orat. 39 a,Oratoris est compositè,ornatè,copiosè eloqui. Orat. 202 b,Dicendi,id est,eloquendi maxima uis oratori cõceditur.de Or.123 a, Omne quod eloquimur,sit ut id aut esse dicamus,aut non esse.Epi.140 b,Memini in senatu disertum consularem ita eloqui, hanc culpam maiorẽ an illam dicam? de Fi.74 b, Veretur q; quicquam aut facere,aut eloqui,quod parum uirile uideatur. Of.31 b, Eloqui copiosè,modò prudẽter,melius est,quàm uel acutissimè sine eloquentia cogitare; quòd cogitatio in se ipsa uertitur.de Or.102 b, Nullum est periculum ne quid tu eloquare nisi prudenter. Qu.Fr.325 b, Qui omnes isto eloquendi & exprimẽdi genere superasti. de Orat. 62 b,Exercitatio eloquẽdi celeritatem incitat. Or. 202 b, Græcè ab eloquendo rhetor, Latinè eloquens dictus est.de N.56 a,Eloquendi uis: id est, eloquentia.Ad Her. 304 , Eloqui rem aliquam per cõtinuationem. Or.209 b,Muta quædam eloquentia inducere.& ad Her.40 b, Cum res muta fit eloquens.

Elorinus,na.ex Eloro Siciliæ urbe.I.V.170 a.

Eluceo,es.appareo,exto,emineo, excello, uigeo. de A. 115 a, Amicitia magis elucet inter æquales. Off.4 b, Excellẽtia magnitudoq; in utilitatibus despiciendis elucet. de Or.113 b, Nemo studet eloquẽtiæ, nisi ut in causis & in foro eluceat. Or.209 b, Hoc in genere eluceat oportet omnis eloquentiæ magnitudo.pro Fon.278 b, Quid est igitur ubi elucere possit prudentia? Of.20 b, Ex quo eluceat omnis constantia. Par.233 b, Ex quibus propriũ quid sit eluceat. Ep.47 b, Existimãt quasi lumẽ aliquod elucere sãctitatẽ tuã. Ep.149 b, Quare sit modò aliqua resp. in qua honos elucere possit, omnibus (mihi crede) honoribus abundabis. pro S.R.32 a, Tenuitas huius eo magis elucet,quo magis occultatur. Off.21 a, In ipso iṅco aliquod probi ingenij lumen eluceat. pro Cæl.47 a, Atq; in eo ingenium eius elucere uidebatis. de Ami. 105 b, Si qua significatio uirtutis eluceat. de Or. 128 a, Inter flammas circulus elucens splendidissimo candore. de Cla.195 a, Di

Elucubratus,a,um.elaboratus,politus.de Cla. oratio. [ligenter etiam quàm elucubrata oratio.] Att. 114 b, Epistolam

Elucubror,aris.elaboro,excudo. Att. 114 b, Epistolam quam eram elucubratus,ad te non dedi.

Eludo,dis.irrideo,fallo.Ac.31 a,Sed uos ab illo irridemini,& ipsi illũ uicissim eluditis.pro S.R.39 b, & de Ar. 249 a, Nos ab isto nebulone facetè eludimur. I. V. 72 a, Ita magnas accusatoris minas magnamq; iudicij expectationem ad nostrum arbitriũ libidinemq; eludemus. I. V.58 b,& 61 b, Pueri quos adhuc elusit. de Op.244 b, & pro Mi.107 b, Quasi rudibus Isocratis eludit oratio. de Di.138 a, Quæ est ista ars coniectoris eludentis ingenio. de Leg.180 b, Sed quod idem iuris ciuilis est, spernitis,& scientia illa eluditis. I.A.175 b, Dolabella qui tũ est

est impulsus,elusus,inductus.I.C.97 b, Diu nos etiam furor iste tuus eludet.

Elugeo,es.lugeo,defleo.Epist.139 a,Inde corpori omne tempus datur: patriam eluxi iam & grauius et diutius, quàm ulla mater unicum filium.

Eluo,is. diluo,deleo,abstergeo. I.A.242 a, Vt centurionum profusus sanguis eluatur,nũ elui crudelitatis prædicatio poterit? & 156 b, Sordes eluere.pro Sest. 17 a, Macula quam nemo iam posset eluere. & de Leg.174 b.l.Vanesco.

Eluuies,ei.labes,macula,contagio.pro Dom.224 a,Labes atq; eluuies ciuitatis.

Eluuio,onis.terræ hiatus, uorago aquarum ui facta. de So.130 a,Eluuiones exustionesq; terrarum,quas accidere tempore certo necesse est. Off.36 a, Causæ eluuionis,pestilentiæ,&c.

Emancipo,as.quasi manu mitto,à patria potestate libero.pro Do.210 b, Adoptatum emancipari statim,ne sit eius filius qui adoptarit.cur ergo adoptatur? Liberos propriè emancipari,seruos manumitti dicemus.

Emando,as.amando,mitto.Atti.103 b,De Ciceronibus nostris dubito quid agam: nam mihi interdum emandandi uidentur in Græciam.aliàs, Amandandi.

Emano,as.exeo,effluo.de In.63 a, Alij ex alio fonte præceptores dicendi emanauerunt. pro Cæl.41 a, Quæro ex quo iste fonte senator emanet.de Or.149 a, Ab Arcesila recentior Academia emanauit.pro S.R.19 a, Oratio mea nequaquam similiter exire atq; in uulgus emanare poterit.de L.164 a, Metuo ne hoc emanet. At. 115 a, Mala enim nostra istinc emanant. At.44 b, Orationem ita cõpresserã,ut nunquã emanaturũ putarẽ.de Ora.120 b, Partes duæ sunt,quæ generibus,ex quibus emanãt,subijciũtur.de In.55 a, Ex quo omnis uis emanat argumentationis. Or.261 a, Ex quo emanant,qui communes appellantur loci. Qu.de Pe. 207 b, Nam ferè omnis sermo ad forensem famam ab his emanat autoribus. de Cl.185 a, Vereri te arbitror,ne per nos hic sermo tuus emanet. I.V.76 b, Quæ fama nõ idcirco solùm emanarat. Ep.115 b, Deniq; inuidiosum tibi sit,si emanarit. de D.121 a, Sub platano umbrifera fons unde emanat aquæ.

Emathium,thij.Attici uilla.de L. 170.

Emax,cis.qui libenter & sæpius emit,emendi cupidus. Par.125 a, Non esse emacem,uectigal est.

Embænetica,cæ.nauicularia.Ep.112 a, Qu. Pompeium Baulis Embæneticam facere. Cælij.

Emblema,tis.Signa & ornamenta uasorum,quæ detrahi possunt,emblemata dicuntur,nec non etiam aliarum rerum. I.V.212 a, Vasis crustæ aut emblemata detrahebantur. I.V.211 a, Duo pocula cum emblematis.& ibid. Emblemata auellenda curauit. I.V.208 a, Scaphia cum emblematis Lilybæi empta.& 210 a, Thuribulum aulso emblemate remisisti.

Emblema,cũ de pauimentis aut tabulis intelligitur, est opus ex tesserulis,uel è lapidibus,uel ex ligno minutatim cõfectis & cõcisis,uarijs coloribus distinctis et notatis compositũ,uarias rerũ formas et effigies ostẽdens. Idcirco uermiculatum uocatur,quòd sit minutatim sectum & uariè distinctũ.de Or.158 b, et 210 b, Quàm lepidæ lexis cõpostæ ut tesserulæ omnes Arte pauimento atq; emblemate uermiculato. Ex Lucil.& de Cl.190 a.

Embolium,ij. interpositio. pro Sest.25 a, Qui omnia sororis embolia nouit. At.314 b, Emboliũ mirificũ cogito. Budæus embolimon, & embolima legit in Cõment.

Emendatè,latinè.de Opt.243 a, Purè & emendatè loqui,quod est,latinè.

Emendator,oris.corrector.de Cl.188 b,& pro Cor.58 b, Sisenna quasi emendator sermonis usitati esse uolebat. I.A.168 b, Iam de ipso emendatore & correctore nostro dicam.

Emendatrix,cis.de Leg.167 b, Lex est emendatrix uitiorum. Tus.224 b, O præclaram emendatricem uitæ poeticam,quæ amorem flagitij,&c.

Emendatio,onis.de Fi.111 a, Nec uidelicet est correctio philosophiæ ueteris & emendatio. Ac.li.3, Felicior emendatio temeritatis. Lact.Firm.Inst.Di.lib.6.c.24.

Emendatus,a,um.de Cl. 187 b, Locutio emendata & latina.

Emendo,as.corrigo. Or.211 b, Serò à quibusdam emendatur antiquitas,qui hæc reprehendunt? nam,&c.pro Mu.138 b, Consilium tuum uituperare non audeo, nonnulla in re forsitan cõformare,& leuiter emendare possim. At.32 a, Me rogat,ut annales suos emendẽ & edã. de Cl.118 b. Cæsar rationem adhibens,consuetudinẽ uitiosam & corruptam,pura & incorrupta consuetudine emendat. Am.107 b, Cùm emendati mores amicorum sint,tum,&c. Acad.4 b, Certè enim recentissima quæq; sunt correcta & emendata maximè. de Leg.190 a, Vt uitijs principum infici solet tota ciuitas, sic emendari & corrigi continentia.

Ementior,ris.mentior.de Op.244 b,& pro S.R.39 b, pro Plan.274 b, Aeschines legationem ementitus est. Par.234 a, Alij ementiti sunt in eos quos oderant.pro Cor.55 b, Ementiri genus suum.et ib. Non furatus est ciuitatem,non genus suum ementitus? de D. 83 a, Videmus hæc signa nunquam, ferè ementientia. I.A.176 a, Ementitus est auspicia. et 177 a, Quod me de ementitis auspicijs putares esse dicturum. Tus.203 a, Quantum sit ementita opinio,apparet.pro Do.223 b, Me non ementitum esse autoritatem eius ordinis.

Emereo,es.mereo,stipendia facio. At.91 a, Annuæ mihi operæ ad III Cal.Sextil.emerentur.de Se.87 a, Animũ tanquam emeritis stipendijs ambitionis,secum esse: id est,confectis stipendijs.

Emergo,gis. exeo, euado, existo.)(.Mergo, demergo. pro Põ.5 a, Mithridates nõ se Cappadociæ latebris occultare uult,sed emergere è patrio regno. de Nat.51 a, Aues,quæ se in mari merserant,emerserunt.pro Cl. 56 b, Hoc uno modo sæpe multorũ improbitate deprehensa ueritas emergit.pro Cæl.43 b, Qua ex uita emersit, totumq; se eiecit atq; extulit.& 48 a, Emersi iam è uadis,&c.de Fin.100 a,& 120 b, Emergere ex aqua. de Ar.255 a, Respirare à metu cædis,emergere à fluctibus seruitutis. In Vat.33 b, Emergere ex mendicitate. I.V. 78 a, Emergere ex peculatus iudicio.& 184 b, Filium emergere ex paternis probris.& 230 a, Cùm multa ex illo mari bella emerserint,& multa in pontũ inuecta sint. At.71 b, Incõmoda ualetudo,qua iã emerserã. et 72 b, Meũ consilium reprehẽdo,quòd non aliqua ratione ex hoc negocio emerseram. Of.37 b, Quamuis enim demersæ sint leges,quãuis tremefacta libertas,tamẽ emer

gunt hæc aliquando. At.29 b, Emerseram commodè ex Antio in Appiam. & 144 b, Nunc emergit amor, nunc desiderium ferre nõ possum. & 90 b, Hac autem re incredibile est quantum ciuitates emerserint. Of.22 b, Ex quo magis emergit quale sit decorum illud, &c. de Di. 95 b, Ab infima ara subitò anguis emersit. et 122 b, Dionysij equus emersit ex flumine. & 137 a, Tibi autem de me cum solicitudine cogitanti, subitò sum uisus emersus ex flumine. de Sen.88 a, Cum uiriditas herbescens è uaginis emerserit. pro Sest.7 b, Homo emersus subitò ex diuturnis tenebris lustrorum ac fluprorum. In Vat.32 b, Homo emersus è cœno. de N.48 a, Vt sese emergens, ostendit Scorpius altè. de Ar.256 b, Ista serpens, quæ tũ hic delitescit, tum se emergit. de Vn.201 b, Quibus temporibus stellæ à nostro aspectu oblitescant, rursusq; emergant. & ibi. Stellæ emersæ.

Emeritus, a, um. qui iam stipendio confecto est. At.95 a, Nos annuum tempus propè iam emeritũ habebamus.

Emetior, ris. de Cl.166 a, Ego uoluntatem tibi profectò emetiar, sed rem ipsam nondum posse uideor: id est, cumulatè præstabo.

Emigro, as. discedo, migro, excedo. I.V.241 b, Ex illa domo sic emigrabat, ut, &c. & 216 b, Emigrare domo. de Leg.180 a, Emigrare è uita.

Eminens, tis. editus, excellens.)(Lacunosum. de Nat.16 a, Species deorum, quo nihil concreti habeat, nihil solidi, nihil expreßi, nihil eminentis. de Natu.35 a, Figura nihil habens incisum angulis, nihil eminens, nihil lacunosum. de N.55 a, Genæ leuiter eminentes. In Vat.29 b, Oculi eminentes. de Or.163 a, Discutienda sunt ea quæ obscurant, & ea quæ sunt eminẽtia & prõpta sumẽda.

Eminentia, tiæ. Ac.6 b, Multa uident pictores in umbris & in eminenti, quæ nos non uidemus. de Nat.22 a, Res nullam habens soliditatem nec eminentiam.

Emineo, nes. exto, excedo, eniteo, appareo. pro S.R.38 b, Quod quo studiosius ab ipsis opprimitur & absconditur, eò magis eminet & apparet. de Orat.152 a, Quo magis id quod erit illuminatum, extare atq; eminere uideatur. de D.99 b, Cũ ex terra nihil emineret, quod cõtemplationi cœli posset efficere. Or.206 a, Demosthenes unus eminet inter omnes in omni genere dicendi. pro Cl.56 b, Illi quorum eminet audacia atq; proiecta est à consilijs, maliciæ deseruntur. In Vat.268 b, Toto ex ore crudelitas eminebat. aliter, emanabat. Tusc.188 b, Amplitudo animi maximè eminet contemnendis doloribus. Ora.204 a, Sententiarum ornamenta sunt illa quidem permulta, sed quæ emineant pauciora. de Som.131 a, Si iam tum cùm erit inclusus in corpore, eminebit foràs, & ea quæ extrà erunt contemplans, quàm maximè se à corpore abstrahet. Tus.162 b, Globus terræ eminens è mari. Tus.241 a, Animaduerti columellam nõ multum è dumis eminentem. ad Her.26 a, Ne poßit ars eminere: id est, apparere.

Eminus, è longinquo.)(Cominus. de Sen.81 a, Eminus hasta, cominus gladio uti.

Emissarius, rij. excursor, uexator, calumniator. I.V.112 b, Turpio quidam istius excursor, & emissarius, homo omniũ ex illo conuentu quadruplatorũ, deterrimus. & 257 b, Hunc præcursorem habere solebat et emissariũ. I.V.167 b, Illis emissarijs hæc tibi omnis pecunia quæsita est. Ep.96 a, & 117 a, & 263 b, Persuaseratq; non nullis inuidis meis, se in me emissarium semper fore.

Emißio, nis. iactus, ictus, coniectio. de D.121 a, Emissio fœminæ anguis mortem afferebat Graccho. Tus.187 a, Tormenta eò grauiores emißiones habent, quò sunt contenta atq; adducta uehementius.

Emißitiæ, arum. quisquiliæ, sordes, quod proijcitur uel eijcitur in nuptijs, aut alijs solennib. actis, ut qui nõ ingrediũtur in ædes, aliquid habeant honoris causa. de L. 188 a, C. uerò Gracchus ruinis & emißitijs, quas ipse se proiecisse in forum dixit, quibus digladiarentur inter se ciues. nónne omnem reipub. statum permutauit?

Emitto, tis. edo, erumpo, euomo. I.V.240 b, Quarã cur hunc eundẽ repentè de carcere emitti iusserit. I.C.105 b, Vt abs te nõ emissus ex urbe, sed immissus in urbẽ esse uideatur. Tus.164 a, bis. Cum illuc ex his uinculis emißi feremur. pro Pla.265 b, Emissus aliquis è carcere. pro Cæl.43 a, Emittere aculeos in aliquẽ. & 51 b, Emittere aliquẽ è manib. At.62 b, * Lacus Velinus à M. Curio emissus. pro Pl.271 a, Maledicto nihil facilius emittitur, nihil citius excipitur. de Orat.129 a, Facetè dicta statim ut emissa sunt, hærere debẽt. & 128 b, Argumẽtatio ipsa cõfirmat, quæ simul atq; emissa est, adhærescit. ad H.40, * Quod si nũc hæc urbs inuictißima uocẽ emittat, nõ hoc pacto loquatur. de Ar.244 a, Emittere telũ, et cõijcere telũ. de D.117 a, Si nubiũ cõflictu ardor expressus se emiserit, id fulmẽ est. Epi.110 b, Si quando aliquid dignũ nostro nomine emisimus: id est, edidimus.

Emo, mis. coemo, mercor, paro, comparo, cauponor, redimor, pecuniã in aliqua re colloco. At.158 b, Mihi Philotimus dixit, sese CCL. emere de Canuleio diuersorium illud posse: minoris etiã empturũ, si Vestinũ rogasset. Offic.63 b, Emit homo cupidus & locuples tanti quãti Pythius uoluit. At.215 a, Is CC iugera de M. Pilio emit. pro S.R.19 a, b, Bona huius de L. Sylla duobus millibus nummûm sese emisse dicit Chrysogonus. pro Do. 236 b, Emit domum propè dimidio carius quàm æstimabat. At.268 a, Cũ illa fundũ secunda fortuna emisset, ille diem, neq; post calamitatẽ uersurã facere potuisset, ille se interposuit. Ep.63 a, Emi eã ipsam domũ millib. nũmûm XXXV. de N.75 a, Quæ ex empto & uẽdito contra fidẽ fiũt. I.V.202 b, Profectò hinc natũ est, malo emere quàm rogare. At.214 b, Emere magno uel paruo. At. 8 b, Tantũ quòd ea emptione et nos bene emisse iudicati sumus. de Se.19 a, Ex his princeps emitur ab inimicis meis. I.P.87 a, Præter deos de lapide emptos trib. plebi. pro Cl.38, Oppianicũ iudici ad emẽdas sẽtẽtias pecuniã dedisse iudicatum est. At.261 a, Emere aliquid pecunia.

Emolumentum, ti. accessio, utilitas, commodum, ὠφέλημα. l. Detrimentũ. & de Fi.96 b, pro Mil.107 b, Boni nullo emolumento impelluntur in fraudem, improbi sæpe paruo. Ep.100 b, Si id tibi esse emolumento sciã. de Or.87 b, Vt & uobis honori, & amicis utilitati, & reipublicæ emolumento esse poßitis. & 140 b, Sine præmio, & emolumento facere quippiam. pro Font. 279 b, Ob aliquod emolumentum suum cupidius aliquid dicere. Offi.59 a, Emolumenta rerum fallacibus iudicijs uident, pœnam legum non uident. de Fi.77 a, Cuius mors emolumentum tibi factura est. Offi. Si propter suũ quisq; emolumentũ spoliet alterũ, necesse est, &c. de Fin.60 a, Plusq; in ipsa iniuria detrimenti est quàm in his rebus emolumenti, quæ iniuria pariuntur.

Emorior, ris. morior. de Or.106 a, Scæuola, qui excogitasset nasci prius oportere quàm emori. Epi.26 a, Pro Pompeio emori possum. pro Pl.278 b, Tus.151 b, Emori cum pernicie reipub.

Empedocles, clis. de Orat.103 b, Empedocles physicus egregium poema fecit. de Am.100 b, Agrigentinũ quidem doctum quendam uirum carminibus uaticinatum ferunt, &c. & ibid. Opinio Empedoclis de amicitia & discordia, &c.

Empedocleus, a, um. Qu.F.313 b, Tus.156.

Empirici medici, qui se ab experientia sic nominarunt, hi in usu & experimentis medicinam ponunt. Aca.30 b, Itaq; medici ipsi, quorum intererat ea nosse, aperuerunt, ut ea uiderent: nec eo tamen aiunt empiricis notiora esse illa, quia poßit fieri, ut patefacta & desecta mutentur.

Emporium, rij. mercatus, uel locus eius. At.69 a, Cum per emporium Puteolanorum iter facerem.

Emptio, onis. coemptio. pro Cec.188 a, Hac emptione facta pecunia soluitur à Cæsennia. At.8 b, Tãtum quod ea emptione & nos bene emisse iudicati sumus.

Emptor, oris. pro Cec.188 b, Fundus, cuius iste emptor fuit mandato Cæsenniæ. Offic.62 a, Vt ne quid omnino quod uenditor norit, emptor ignoret. Qu.F.307 a, Tusculano emptor nemo fuit. pro Qu.9 a, Bonorum emptores. I.A.178 b, Omnino ullius rei nemo fuit emptor, cui defuerit hic uenditor.

Emungo, gis. abstergo. ad Her.414, Quiesce tu, cuius pater cubito se emungere solebat.

En. demonstrandi aduerb. sed habet etiam uim indignationis. hac causa. Post.201 a, En ego tot testimonijs restitutus, &c. I.V.260 b, En quod Tyndaritani libenter prædicent. & 246 a, En fœderũ interpretes, &c. Ep.210 a, En hic ille est, de illis maximè, qui, &c. pro Cl.56 b, En hoc illud est, quod antè dixi, mulier, &c. pro Dei.146 b, En crimen, en causa, cur regem fugitiuus, dominũ seruus accuset. pro Sest.16 b, En cur cæteri reges stabilem esse suam fortunam arbitrentur. I.A.178 b, En cur magister eius ex oratore arator factus sit. aliter, hem. I.A. 197 a, Hæc causa, cur lex tam egregia maximo imbri in ter tonitrua feratur: id est, en cur, &c.

Ἐνάργεια, as. demonstratio. ad Heren.41 a, Demonstratio est, cũ ita res uerbis exprimitur, ut geri negotiũ, & res ante oculos esse uideatur. Itẽ de Ora.161 b, Illustris explanatio, rerũq; quasi gerãtur, sub aspectũ penè subiectio. Item dicitur illustratio à Cicerone, teste Quintil. li.6. ca.3. Item euidentia & perspicuitas. l. suis in locis.

Enarro, as. explano, narro. de D.98 a, Cumq; senatui somnium enarrauisset, pedibus suis saluus reuertit. de In. 48 b, Nam sæpe satis est quod factum sit dicere, non ut enarres quemadmodum sit factum. pro Mar.181 a, Nulla dicendi tanta uis, quæ non dicam exornare, sed enarrare res tuas gestas poßit.

Enascor, ris. nascor. Attic.171 a, Ex multis curis est una enata.

Enato, as. eno. Tusc.245 b, Reliqui, qui, &c. enatant tamen, &c.

Enauigo, as. euado. Tuscul.q.216 a, E logicis, tanquam è scrupulosis cotibus enauigauit oratio.

Endymion, onis. Tusc.168 a, Endymion uerò, si fabulas audire uolumus, nescio quando in Latmio obdormiuit, &c.

Enectus, a, um. exhaustus. de D.123 b, Auis fame enecta in offam pultis inuadit. Tusc.150 a, Siti enecta Tantalus. de D.93 b, Ea parte animi nec inopia enecta, nec satietate affluenti. Att.84 a, Sic Appius cum ἐξ ἀφαιρέσεως prouinciam curarit, sanguinẽ miserit, quicquid potuit detraxerit, mihi tradidit prouinciam enectam, & προσανατρεπομένην. de D.137 b, Enectus.)(Plenus.

Eneruatus, a, um. debilitatus, effœminatus. pro Sest.8 a, Homo eneruatus & exanguis. & Tus.117 a, Mollis & eneruata oratio. Tusc.170 a, Eneruata muliebrisq; sententia.

Eneruo, as. debilito. de Se.93 b, Sed tamen non planè me eneruauit, non afflixit senectus. At.31 b, Tantum abest ut eneruetur oratio compositione uerborum, ut aliter in ea nec impetus ullus, nec uis esse poßit. Itẽ, Ego usq; eò sum eneruatus, ut, &c. I.P.97 a, Afflictus, infirmus, & eneruatus reus.

Engonasis, sis. Nixus, Hercules. de N.47 b, Engonasim uocitant, genibus quia nixa feratur. In Ara. Ille uagans uulgato nomine Nixus.

Engumi. pop. I.V.223.

Enim. nam, nanq;. de Nat.7 b, Terra enim profectò pars mundi est. Item: Nihil habebam quod scriberem, de rep. enim nihil scribere possum, neq; enim quod sentio libet dicere. I.V.125 b, Attendite enim diligenter, cognoscetis, &c. At.179 b, & 188, * enim peruellem. de In.68 b, At enim, qui, &c. I.V.106 a, At enim si. & Or.147 b, Verùm enim oratori, &c.

Enimuero, uerùm enim, at enim. At.247 a, Hoc enimuero nunc discere aueo, hoc ego quid sit interpretari non possum. I.V.89 b, Enimuero ferendum hoc non est. de Or.98 a, Enimuero inquit Crassus, &c. Qu.Fr.295 a, Enimuero si unus homo, &c. quanta tamen pecunia, &c. I.V.160 b, Enimuero iste ridere, &c. I.V.234 a, Ille enimuero negat, & ait, etc. & 256 b, Illi enimuero se ostendunt quod uellet esse facturos.

Eniteo, tes. clareo, emineo. At.21 b, In Philippicis orationibus enituit Demosthenes. de Cl.184 a, Craßi magis enitebat oratio. de Or.120 a, In quibus hoc maximè enituit, quod tibi omnes dant acumẽ. pro Mur.131 b, Quo quidẽ in bello uirtus enituit egregia M. Catonis. pro Fl. 149 b, Athenæ nõ solùm in Græcia, sed propè cunctis gentib. enitebant. de In.62 b, Fortasse magis hoc suo in genere opus nostrũ, quàm ille in sua pictura nobilis eniteret. Tus.177 b, Et si in segetẽ sunt deteriorẽ datæ fruges, ipsæ tamẽ suapte natura enitent. de In.42 b, Studia recta ab optimis cõcelebrata enituerunt. ad Her.255 b, Nõ posse unũ in omnibus elocutionis partibus enitere.

Enitesco, scis. splendesco. ad Her.38 a, Quæ cum summa laude prodita, uetustate quotidie magis enitescit.

Enitor, ris, enisus sum, elaboro, connitor, cõtendo. At.151 b, Tu nunc omni amore enitere, ut nos iuues. Qu.F.328 a, In quo enitar non minus quàm sum enisus in nostro. Offi.60 b, Qui stadium currit, eniti & contendere debet quàm maximè poßit, ut uincat. Itẽ, Omnibus meis facultatibus enitendum mihi est. de Am.107 a, Sed po-

Universidad de Deusto
Biblioteca

tius debet eniti & efficere, ut, &c. Atti.263 b, Enitere, elabora, uel potius eblandire, effice, ut, &c. Epist.132 b, Eniti, cōtendere, perficere aliquid. Att.230 b, Omni ope & opera enitar, ut, &c. & 255 a, Quod quidem certè enitar. I.A.165 a, Nihil prætermisi, quantum facere enitiq; potui, quum Pompeium à Cæsaris coniunctione auocarem. Ep.145 b, Quantum uiribus eniti, consilioq; prouidere, autoritate monere potero. Ac.2 b, Vt plurimus prosimus, enitimur. Ep.40 b, Illud pugna & enitere, ne, &c. & 14 a, Tantum enitor ut amicis nō desim. de Or.136 a, Eniti in aliqua re. Qu. de Pet.208 b, Elaborare & eniti alicuius causa.

Enixè, cupidè, conatu maximo. pro Sest.11 a, Meam causam omnes boni enixè susceperant.

Enna, ciuitas mediterranea. I.V.92 b.

Ennenses siue, ut Plinius, Hennensis. I.V.192 b.

Ennius, nij. Orat.200 a, Ennius non discedit à communi more uerborum.

Eno, as. enato. de Fin.103 b, Isq;, qui enat è concha, pinoteres dicitur.

Enodatè. explicatè. de In.49 a, Quæ illius erunt, leuiter attingendo, sua diligenter & enodatè narrando. de Fin.130 b, Hæc igitur nobis explicanda sunt, sed si enodatius, uos ignoscetis. huius enim ætati, & huic nunc hoc primum fortasse audienti seruire debemus.

Enodatio, onis. explicatio. de N.71 b, Explicatio fabularum, & enodatio nominum. Top.223 a, Notio, est cognitio enodationis indigens.

Enodatus, a, um. de In.63 a, Aristoteles nominatim cuiusq; præcepta magna conquisita cura perspicue conscripsit, atq; enodata diligenter exposuit.

Enodo, as. explico. de Nat.72 a, In enodandis nominibus laboratis. ad Her.9 a, Deinde contrariæ legis enodabimus uoluntatem, & eam trahemus ad nostræ causæ commodum.

ἔννοια. Aca.lib.2, ἐννοίας enim noticias appellare tu uidebare. ead. Noticiæ rerum quæ Græci tum ἐννοίας, tum προλήψεις uocant. de Fin.lib.3, Intelligentia, uel noticia potius quam appellant ἔννοιαν illi. l. προλήψεις.

Ensis. gladius. in Arato, de N.58. Ennij.

Ἐντελέχεια. uide Continuatus.

Entellini, pop. I.V.170, & 193.

Enthymema, tis. contrarium, contentio, cōclusio ex repugnantibus sententijs. Top.225 a, Ex hoc illa rhetorū sunt ex contrarijs conclusa, quæ ipsi enthymemata appellant: non quòd nō omnis sententia proprio nomine enthymema dicatur, sed ut Homerus propter excellentiam commune poetarum nomen efficit apud Græcos suum: sic cum omnis sentētia enthymema dicatur, quia uidetur ea, quæ ex contrarijs cōficitur, acutißima, sola propriè cōmune nomen poßidet. eius generis hæc sunt: hunc metuere, alterum in metu non ponere: eam quam nihil accusas, damnas: bene quam meritā esse autumas, dicis malè mereri: id quod scis, prodest nihil: id quod nescis, obest. hoc differendi genus attingit omnino uestras quoq; in respondendo disputationes, sed philosophorū magis, quibus est cum oratoribus illa ex repugnantibus sententijs communis conclusio, quæ à dialecticis tertius modus, à rhetoribus enthymema nuncupatur.

Ἐνθουσιασμός. l. Afflatus.

Enucleatè. de F.107 b, Qui grādia ornatè uellent, enucleatè minora dicere. de Fin.145 b, Enucleatè dicere de aliqua re. Or.199 a, Eleganter & enucleatè dicere. de Cl.175 a, Enucleatè & politè dicere. & 167 b, Subtiliter, pressè, enucleatè. Qu.F.323 a, De aqua et uia nihil prætermisi quadā epistola, quin enucleatè ad te perscriberē.

Enucleatus, a, um. de Or.145 b, Genus dicendi acre, acutum, enucleatum. Or.203 b, & 205 a.

Enucleo, as. exactè explico. Par.234 b, Nec quicquam in amplificationibus nimis enucleandum est, minuta est enim omnis diligentia. Tusc.232 b, Hæc nunc enucleare non ita necesse est. pro Pl.261 a, Eblandita illa, non enucleata esse suffragia.

Enudo, as. de L.161 a, Natura homini rerum plurimarū obscuras & necessarias intelligentias enudauit. aliter, enodauit, & rectius.

Enumeratio, onis. de L.188 b, Sed est iniqua in omni re accusanda, prætermißis bonis, malorum enumeratio. de Cl.577 a, & pro Cl.31 a, Quandiu in eorum enumeratione uersamur. de In.51 b, Enumeratio est, in qua pluribus rebus expositis & cæteris infirmatis, una reliqua necessariò confirmatur. & 60 a, & ad Her. li.2, Enumeratio, quæ pars conclusionis est, per quam res dispersè & diffusè dictæ, unum in locum coguntur, & reminiscendi causa unum sub aspectum subijciunt. Enumeratione quando utendum, & quot partibus constare debeat, ad Her.lib.1.

Enumero, as. persequor, consequor, numero, recenseo. Postqu.198 b, Quis uestra in me beneficia nō modò augere aut ornare oratione, sed enumerare aut consequi poßit? Ep.121 a, Quæ ne singula enumerem, totam tibi domum commendo. Att 41 b, Non faciam ut enumerem miserias omneis. pro S.R.26 b, Dicere atq; enumerare causas omnes oportebat. pro S.R.40 b, Enumerare possum, ad eum pastum capessendum, &c. quæ sit in figuris animantium, & quàm solers descriptio partium, quamq; admirabilis fabrica membrorum. pro S.R.40 b, Enumerare precium.

Enunciatio, onis. pronūciatio, enunciatum, effatum, pronunciatum, axioma. de Fat.144 a, Omnis enunciatio, quod ἀξίωμα dialectici appellant, aut uera aut falsa est. de Fat.140 a, Explicanda uis est ratioq; enunciationū, quæ Græci ἀξιώματα uocant.

Enunciatum, ti. effatum, enunciatio. de Fat.144 a, Omne enunciatum aut uerum aut falsum esse. & 145 b.

Enuncio, as. pronuncio, propono, effero, dico, significo. Ac.23 b, Nempe fundamentum dialecticæ est quicquid enūciatur (id aūt appellatur ἀξίωμα, quod est quasi effatum) aut uerum eße aut falsum. ad Her.20 a, Continuatio est orationis enūciandæ acceleratio clamosa. de Fat.143 b, Multa genera sunt enunciandi, sed nullum distortius quàm quo Chrysippus utitur. & 144 a, Quod ita enūciatur, descendit in Academiam Plato. de Or.258 b, Cūres enūciatur ornatius. Pla. Epi.147 b, Nō enim præteritam culpam uideri uolo redemisse, sed optimè meis cogitata iāpridem maturo tempore enunciare. de Or.94 b, Ac si quæritis planè quid sentiam, enūciabo apud homines familiarißimos, quod adhuc sēper tacui & tacendum putaui. pro S.R.38 a, & contra Rul.85 a, Qui sociorum cōsilia aduersarijs enunciauit. pro S.R.59 b,

Enun-

Enunciare consilia alicuius alteri. Tus.181 b, Enunciare commissa. pro Mur.129 b, Id enunciatis uestris mysterijs totum est contemptum. de Or.102 b, Enunciare mysteria dicendi. de D.86 b, Diræ enunciant euentura, nisi prouideris: id est, significant. Atti.157 a, Coßinius ualde mihi bonus homo uisus est, & talis qualem esse eū tuæ mihi literæ enunciarant: id est, significarant.

Eo, is. uado, uenio, iter facio, iter habeo, iter mihi est, aliquò proficiscor, pergo, cōcedo, uestigia pono, uestigiū in aliquo loco facio, iter cōtendo, iter cōfero. Att.155 a, Dicā senatui nō placere in Hispanias iri. pro Cl.28 b, In consilium iri oportebat. & ibid. Itum est in consilium. Epi.162 b, Posteaquàm itum est ad arma. In Vat.86 a, Quādiu alium prætorem cum ijs iudicibus, quos, &c. de te in cōsiliū iturum putasti? et 82 b, Si post Cal. Ian. in consilium iretur. I.A.175 b, Celeriter isti & redisti. pro Cl.92 b, I lictor, colliga manus. I.A.207 a, & 158 a, Est enim ita decretum, ut ad saga iretur, ibitur. Qu.Fr.324 a, Patiamur illū ire nostris itineribus. I.C.101 b, Ire in exiliū, & proficisci in exiliū. Ep.3 a, Perficiebāt .n. in Hortensij sentētiā multis partib. plures ituros. & ib. Frequentes ierūt in alia omnia. & 151 a, Frequēs eū senatus reliquit, & in alia omnia discesßit. At.26, Equidē antequā tuas legi literas, in hominē ire cupiebā. pro Fl.156 b, Prætor decreuit, ut si iudicatū negaret, in duplū iret. I.V.101 b, Dicebat iste, nisi cū muliere decideretur in posseßionē se iri passurū. I.A.256 b, Si me rectis sensibus euntē dij adiuuerint. de Am.104 b, Quod quidē ut res ire cœpit, haud scio an aliquando futurum sit. At.231 a, Incipit res melius ire quàm putaram. & 235 b, Prorsus res ibat. de Or.109 b, Cæsar dixit mihi à se Scæuolā hinc euntem esse cōuentū: id est, uenientē. At.168 b, Is dixit se nobiscū ire nō posse. At.105 a, Tantū illud seruemus, ne quē istuc euntē sine literis dimittamus. Q. F.319 a, Ad Pomponiam scribas uelim, cùm aliquò exibimus, ut eat nobiscū, puerumq; ducat. Ep.174 a, Quacunq; iuit, ergastula soluit. pro S.R.34 b, Quæ res eum nocte una tantum itineris contendere coegit.

Eò, idcirco. Att.5 b, Vindemiolas meas eò reseruo, ut illud subsidium senectuti parem. de Or.160 b, Quod eò sæpius testificor, ut, &c. & ib. Sed eò te non interpellaui, ne, &c. Ep.229 a, Eò pluribus scripsi, ut, &c. de Fi.129 b, Eò separanda fuit, &c. quia, &c. ad Her.17 b, Eò fecit, non quòd, &c. sed, &c. Ep.147 a, Sed usq; mihi temperaui, dum perducerem eò rem, ut dignum aliquid cōsulatu meo efficerem. ad Her.3 a, Si non ad extremum, sed usq; eò, quò opus erit, prosequemur.

Eo magis, hoc magis, eo plus, præsertim, eo minus, hoc minus. At.136 b, Ille cōfidebat, & eo magis, quod, &c. & 179 b, & 31 b, de Am.96 b, Eoq; magis: id est, præsertim. & 109 b, Off.15 b, In magnis animis id plerunq; contingit, eoq; magis, si, &c. At.38 b, id est, præsertim. At.177 b, Eo maximè, quod, &c. I.V.223 a, Atq; eo etiam magis, quod, &c. At.264 a, Nunc mi Capito, scio enim quantum semper apud eos, quibuscum sis, posse soleas, eo plus apud hominem facillimū Plancum enitere, ut, &c. Att.179 b, Eo minus scilicet, quod, &c. Att.177 a, Hoc minus, quod, &c. Epi.63 b, & 179 b, Et eo minus, quod me frigus Dalmaticū illinc eiecit. pro S.R.32 b, Tenuitas huius eo magis elucet, quo magis occul-

tatur. Tusc.187 a, b, Vt balistæ lapidum eo grauiores emißiones habent, quo sunt cōtenta uehementius: sic plaga hoc grauior, quo est missa contentius. I.C.105 b, Mementote non tam illum esse nobis, quàm hos pertimescendos: atq; hoc etiam magis sunt timendi, quòd, &c. At.30 a, Quanto magis, &c. eo celerius, &c.

Ephebus, bi. puber. de Na.17 a, E gregibus epheborum uix singuli reperiebantur pulchri. pro Fl.257 a, Quem tu ephebum cognouisti. de Or.138 a, Nam is postquam excesßit ex ephebis.

Ephemeris, dis. liber, seu commentarius, in quem quotidianæ actiones referuntur. pro Qu.10 b, In memoriā redijt Quintius, quo die Roma in Galliā profectus sit, ad ephemeridem reuertitur, inuenitur dies profectionis, pridie Cal. Febr.

Ephesius, a, um. de Diu.90 a, Ephesiæ Dianæ templum. I.A.186 a, Trallianam, aut Ephesiam putes dicere.

Ephesus, si. urbs in Asia. At.74 b, Ephesum uenimus ad XI Cal. Sextil.

Ephippia, orum. stragula quibus insternuntur equorū ornamenta, præsertim uerò ea quam uocant sellam. de Fin.93 a, Puto concedi nobis oportere, ut Græco uerbo utamur, si quando minus occurret latinum, ne hoc ephippijs & acratophoris potius quàm proegmenis & apoproegmenis concedatur.

Ephori, orum. quasi Tribuni apud Lacedæmonios. de L.187 a, Quare nec ephori Lacedæmone sine causa à Theopompo oppositi regibus, nec apud nos consulibus tribuni. Off.50 a, & Tus.170 a, Lacedæmonij Lysandrum ephorum expulerunt.

Epicheirema, tis. ratio, argumentum, argumentatio. ad Her.6 b, Argumentationes, quas Græci ἐπιχειρήματα appellant. At.9 a, Si unquam mihi ἐπιχειρήματα suppeditarunt illo tempore, quid multa?

Epicrates. id est, Pompeius. At.24.

Epictetus. id est, Phrygia. Ep.45.

Epicureus, a, um. uoluptarius. de Nat.5 a, Caius Velleius ad quem tum Epicurei primas deferebant. de Cl.276 a, b, T.Albitius.

Epicurus, ri, à succurrendo et subueniendo dictus, quod Græci dicunt ἐπικουρεῖν, quò alludens Cicero in Acad. dixit, Nam qui uoluit subuenire erroribus, Epicurus is est. Off.75 b, Cyrenaicis obsoletis floret Epicurus. de D.116 b, Ep.138 b, In Epicuri nos aduersarij nostri castra coniecimus. de Leg.167 a, Qui me ex nostris penè conuellit hortulis, deduxitq; in Academiam perpauculis paßibus.

Epicus, ci. heroicus. de Opt.24 a, Ennius summus poeta epicus. Eodem, Tragici, Comici, Epici, Melici etiam ac Dithyrambici.

Epidaurus. ciuitas in Peloponneso. de N.76 b, Ep.55 b, Sulpitius.

Ἐπιδεικτικὸν dicendi genus. l. Demonstratiuus.

Ἐπιγεννηματικὸν. l. Posterus.

Epigoni, orum. Accij tragœdia. Tusculan.188, Item de Opt.244 b.

Epigramma, tis. pro Ar.190 b, Epigramma in eū fecit, tantummodo alternis uersibus lōgiusculis. At.13 b, Epigrammatis tuis, quæ in Amalthea posuistis, cōtenti erimus. In Vat.229 b, Epigramma græcum nobile incisum

habuit

Universidad de Deusto
Biblioteca

habuit in basi. Tus.166 a, Callimachi quidem epigramma in Ambraciotam Cleombrotum est.

Epilogus, gi. peroratio, conclusio. de Cl.276 a, Peroratio qui epilogus dicitur. de Or.134 b, Orator in epilogo misericordiam mouet. Tus.173 a, Num etiam rhetorum epilogum desideramus? pro Pl.277 a, Vt miserabiliores epilogos possem dicere. ad Her. 15 a, Conclusiones, quæ apud Græcos ἐπίλογοι nominantur, tripartitæ sunt: nam constant ex enumeratione, amplificatione, & commiseratione. de Fin.111 a, Patronus causæ in epilogo pro reo dicens.

Epimenides. uates. de D.87.

Epiphanea. urbs. Ep.244.

Epiphora, ræ. oculorum morbus, humoris destillatio, lachryma. Ep.266 a, Balbus ad me scripsit tanta se epiphora oppressum, ut loqui non posit. locus est.

Epiroticus, a, um. At.203 b, At.80, Ep.211.

Epirus, regio. At.3 a, Bruti.

Episcopius, a, um. Attic. 231 a, Conscendens ab hortis in phasellum episcopium.

Episcopus, pi. At.109 a, Vult enim me Pompeius esse, quem tota hæc maritima ora habeat ἐπίσκοπον: id est, speculatorem & custodem.

Epistola, læ. literæ, codicilli. Qu.F.296 b Hoc est epistolæ proprium, ut is ad quem scribitur, de ijs rebus quas ignorat, certior fiat. Item, Epistolarũ genera multa esse non ignoras: sed unum illud certissimũ, cuius causa inuẽta res ipsa est: ut certiores faceremus absentes, si quid esset, quod scire aut nostra, aut ipsorũ interesset & ib. Reliqua sunt epistolarum genera duo, unũ familiare et iocosum, alterum seuerum & graue. Ep.139 a, Quid simile habet epistola aut iudicio aut concioni? Att.75 b, Habes epistolã plenã festinationis & pulueris, reliquæ subtiliores erunt. Off. M. quidem Catonis senis epistola ad M. Filiũ, in qua scripsit, se audisse eũ missum factum esse. At.19 b, Ei nunc epistolæ his literis respondeo. Of. 42 b, Extant epistolæ Philippi ad Alexandrũ. I.A.175 a, Confestimq; ad eam deducitur, eiq; epistolã tradidit. At.95 a, Facere longiorem epistolam. & 29 a, Epistola ponderosa plena omniũ rerũ. At.89 a, Ecce autem pusilla epistola, quam non relinquã ἀναντιφώνητον. Ep. 139 a, Texere epistolas quotidianis uerbis. At.93 b, Qu. Cicero puer legit, ut opinor, epistolam inscriptã patri suo. Ep.252 a, Hæc tertia iam epistola antè te oppreßit, quàm tu schedulam aut literam. & ibid. Ego si semper haberem cui darem, uel ternas in hora darem.

Epitaphium, phij. Platonis liber, & sepulchri inscriptio. Tus.235 a, Videtur'ne omnẽ hic beatã uitam in una uirtute ponere? quid uerò in epitaphio? quomodo idẽ? At.196 a, Vetus illud ἐπίγραμμα quẽadmodũ scripsisti, uel ἐπιτάφιον putabo. de L.183 b, Nec è lapide excitari plus, nec imponi, quã quod capiet laudẽ mortui incisam quatuor heroicis uersibus, quos lõgos appellat Ennius.

Epitome, es, & epitoma, æ. quod alij autores, ijq; boni compendiũ appellarunt: id est, libros, qui capita modò & summas rerum complectuntur. At.206 a, Epitomen Bruti Cælianorũ uelim mihi mittas. At. 187 b, In Bruti epitoma Fannianorum scripsi, quod erat in extremo. & ibi. Conturbor enim epitome Bruti Panniana.

Epoche, ches. Ac.15 b, Ex his illa necessariò est ἐποχὴ: id est, assensionis retentio.

Eporœdia, urbs. Ep.177.

Ἐπῳδός. l. Insinuatio.

Epotus, a, um. potus. pro Clu.53 a, Quem statim epoto poculo mortuum esse dixistis. & 54 a, Venenum epotum.

Epulæ, arum. cibi. I.V.35 a, Ita enim illud epulum est funebre, ut munus sit funeris, epulæ quidem ipsæ dignitatis. de Fi.86 a, Itẽq; omnibus mensibus uicesimo die lunæ dent ad eorum epulas, qui unà secum philosophati sunt. Top.222 b, Sed quoniã auidũ hominem ad has discendi epulas recepi, sic accipiam, ut reliquiarum sit potius aliquid, quàm te hinc patiar non satiatum discedere. de Ar.248 a, Libationes epulæq; ludorum. de D.93 b, Mens saturata bonorum cogitationum epulis. Tusc. 240 a, Mensæ conquisitißimis epulis extruebantur. de Fin.59 b, In quibusdam nec libidinum, nec epularũ, nec reliquarum cupiditatum modus.

Epularis, e. de Sen. 86 b, Accubatio epularis amicorum. & de Or.149 b, Ludorum epulare sacrificium.

Epulatio. in Oeconomico Columella.241.

Epulo, onis. præfecti epularum, qui epulas Ioui cæterisq; dijs instituendi potestatem habebant. de Or.149 b, Pontifices ueteres propter sacrificiorum multitudinẽ tres uiros epulones esse uoluerunt. de Ar. 248 b, Epulones Iouis Opt. Max.

Epulor, aris conuiuor, epulas do. At.72 a, Cum opiparè epulati essemus hilarem in modum. & pro Fl.149 b. de Sen.86 b, Epulabar igitur cum sodalibus omnino modicè. de Ora.141 a, Hoc interim spacio conclaue illud, ubi epulabatur Scopas, concidit. Epi.143 a, Deinde ne amicis nihil tribuamus, epulamur unà, non modò non contra legem, sed etiam intra legem. de Fi.83 b, Tenuißimo uictu non minorem uoluptatem percipi, quàm rebus exquisitißimis ad epulandum. Tus.173 a, & de Fin. 67 b, Pòst epulatos cum matre adolescẽtes somno se dedisse. pro Do.225 b, Consules epulabantur, &c.

Epulum, li. conuiuium publicum. pro Mur. 142 a, Cum epulũ Qu. Maximus Africani patrui sui nomine populo Rom. daret. I.P.93 b, Conuiuiũ publicum non dignitatis causa inibit. de Cl.171 a, Carmina in epulis cãtitata solita à singulis conuiuis de uirorũ clarorum laudibus. Tus.148 b, Solitos esse in epulis canere conuiuas ad tibicinem de clarorum hominum uirtutibus. Tus.149 a, Themistocles cum in epulis recusasset lyram, habitus est indoctior. In Vat.35 a, Vt in epulo Qu. Arij cum toga pulla accumberes. & ibi. Epulum funebre. pro Flac. 164 a, Sepulchrum L. Catilinæ multorum conuentu & epulisq; celebratum est.

Equa, equæ. de Di.119 b, Is quomodo equa pariat, ignorat. Verrina quarta, Greges nobilißimarum equarum abacti.

Eques, tis. qui equo meret, uir ordinis equestris. pro De. 149 a, Cum is in illo nostro exercitu equitaret, cum suis deiectis equitibus. At.130 b, Equitum & peditum copiæ. pro Cluen.50 a, Equites ordini senatorio dignitate proximi. pro Qu.R.52 a, Cluuius, quem tu si ex cẽsu spectas, eques Rom. est. pro Pont. 279 b, Illi equites Rom. quos nos uidimus qui nuper in rep. & in iudicijs maximis floruerunt. pro Mur.146 b, Equites Rom. iudicabũt, principes eius ordinis quinquaginta. de Or.127 a, Equites

Equites Rom. apud quos tũ iudices causa agebatur. Antq.197 b, Equites Rom. quorum uirtute nomen Romanum uictoriam cum laude poßidet coniunctam, quorũ factis gloriantur ciues, lætãtur socij, gemũt hostes, etc. pro Do.228 a, Ordo equester: id est, publicani, & equites. pro Pl.261 a, Equites, equestris splendor, idem.

Equester uel equestris, stre. Turmalis. pro Pla.277 b, Equester ordo. & pro S.R.42 a, Equestris splẽdor. & I. V.218 b, Equestris pugna Agathoclis regis. de Fi. 88 a, Equestres, pedestresq; copiæ. cõtra Rul.62 b, Cicero equestri loco ortus. Qu.F.300 b, Homo leuis, sed tamen equestris incessu Catienus. I.V.139 a, Statuæ equestres inauratæ. I.A.223, 207 a, Statua ænea pedestris uel equestris. I.A.207 b, Aspicite equestrem illam statuam. & ibid. Altera statua equo publico.

Equidem. ego quidem, ego uerò, & quidem, quidẽ. At. 92 b, Equidem doleo non me his literis certiorem fieri, &c. At 145 b, Ego quidem tibi nõ sum autor, &c. Ep. 23 a, Equidem nunquam domum misi unam epistolam, quin esset ad te altera. de Le.169 a, Equidem, qui nunc primum huc uenerim, satiari non queo, &c. Epi.80 b, Equidem cum hæc scribebam, putabam, &c. Att.219 b, Quod admiror equidẽ. de N.67 a, Nec uerò uulgi atq; imperitorum inscitiam despicere possum, cũ cõsidero, &c. id est, equidem non possum. pro Pla.265 b, Emissus aliquis è carcere, equidem emissus (ut cognoscis) optimi adolescentis rogatu. Atti.213 a, Equidẽ id erat primum. de D.138 a, Huic equidẽ Antipho, tu uerò, inquit, &c. At.40 b, Adhuc equidem ualde me pœnitet, &c. Tusc. 247 b, Vestræ equidem cœnæ iucundæ sunt. de Fi.91 b, Sic equidẽ sæpius ista loquemur inter nos. At.213 a, Equidem credibile non est, quantum scribam die. de Or. 121 a, Et quidem, inquit Catulus, haudquaquã: id est, difficile Crasso, qui, &c. de Fi.147 a. Et quidẽ Arcesilas, &c. Ac.13 b, & Tus.238 a, Et quidem sunt, &c. Ep.120 a, Ego quidem habui, &c.

Equinus, a, um. Tus.240 a, Gladius è lacunari seta equina appensus.

Equitatus, tus. equitũ manus & turmæ. At.149 a, Hunc ita paratum uideo equitatu, peditatu, &c. At.91 b, Sed iam quid opus equitatu. Ep.95 a, Armatura uaria peditatus & equitatus. & I.A.195 b. l. Peditatus.

Equito, tas. equo uehor uel aduehor, in equo uehor, equo iter facio, in equo sedeo. pro Do.149 a, Cũ is in illo nostro exercitu equitaret cum suis delectis equitib. de N. 62 b. Eos qui semel cremati essent, equitare posse. Offi. 42 b. Equitando, iaculando, &c. I.V.209 b, Iactabit se, & his equitabit equuleis, emi, pecuniam solui.

Equuleus, lei. equulus. Tus.205 a, Vt iniectio equulei freno repentè tactu exagitantur nouo. I.V.209 b, Iactabit se & in his equitabit equuleis, emi, pecuniam solui. & ibi. Equulei argentei nobiles. l. Eculeus.

Equulus, li. iunior equus, equuleus. de N.33 b, Vt in equo quàm in equulo.

Equus, qui. de Am.109 a, Nemo est qui nõ equo, quo cõsueuit, libentius utatur, quàm intractato & nouo. pro Mil.106 b, Obuiam fit ei Clodius expeditus in equo. In Vat.241 a, Eam nemo unquam in equo sedentẽ uidit. de N.27 a, Castor et Pollux ex equis pugnare nisi sunt. At.222 a, Cum Cæsar præteriret, omnis armatorum co-

pia, dextera, sinistra, ad equum, nec usquam alibi. At.255 a, Vtrunq; sinum pedibus et equis transmisimus. I.P.92 b, Legati in equis & tribuni. de D.157 a, Equus in quo uehebar, mecum unà demersus, rursus apparuit. de D. 92 b, Cum tu equo aduectus, &c. I.A. 156 b, Qui equo meruisset. de Se.83 b, Cum ingressus iter pedibus est, in equum omnino non ascendit, cum equo non descendit. pro Deiot.149 a, Deiotarum cum plures in equum sustulissent, uix hærere in eo senex poterat. At.89 a, Rheda equis uecta. pro Cl.54 b, Is ex equo cecidisse dicitur, & latus offendisse uehemẽter. pro Mur.126 b, Sedere in equis triumphantium prætextati potißimùm filij solebant. Postquam.210 b, Equis insignibus & curru aurato in patriam reportari. Epist.259 b Equum & mulum Brundusij tibi reliqui. Off.[illegible] b, Equos propter crebras contentiones præliorum ferocitate exultantes domitoribus tradere solent, ut his facilioribus poßint uti. Qu. Fr.315 b, Sic ego te sæpe excitante cursu corrigam tarditatem, tum equis, tum uelis. Off.75 b, Velis equisq; ut dicitur. Acad.23 b, Ego enim ut agitator callidus, priusquam ad finem ueniam, equos sustinebo.

Equus, pro saxo unde præcipitatus est Daphytas. de Fato, Quid enim si Daphytæ fatum fuit de equo cadere atq; ita perire: ex hoc ne equo qui cum equus non esset, nomen habeat alienum?

Erana, urbs. Ep.245.

Ercíscor, l. Herciscor.

Erebus, bi. De Erebo & nocte eorumq; filijs. de N.68 b.

Erectus, a, um. de Nat.54 a, Deus homines humo excitatos, celsos et erectos constituit. Or.202 a, Status erectus & celsus. pro Fon.280 b, Is uagatũr lætus atque erectus paßim toto foro. de Or.100 a, Aliquẽ erectũ & celsum huc & illuc uagari. de Sen.92 b, Alacri animo & erecto proficisci ad mortẽ. Tus.236 b, Vir celsus et erectus, & omnia quæ accidere poßũt, parua ducẽs. I.A.193 b, Ardens & erectus ad libertatem recuperandam. Offi. 21 b, Si quis est paulò erectior, &c. I.A.191 b, Nũc uerò multo sum erectior, quòd, &c. I.A.278 b, Erectior senatus cohortationibus uestris excitatus. Ad Her.11 b, Feras bestias uidemus alacres & erectas ualere, ut alteri bestiæ noceant. pro Deiot.150 b, Magno animo & erecto esse. At.178 a, Sum erectior animo.

Ereptio, ablatio. I.V.202.

Ereptor, oris. dereptor. pro Qu.5 a, Iste bonorũ possessor, expulsor, ereptor. pro Do.229 b, Ereptor ciuitatis. pro Sest.24 b, Et ereptor libertatis.

Eretricus, ca. Tusc.250 a, Asclepiades Eretricus philosophus. de Or.148 b.

Eretrias. ab Eretria urbe. Ac.33 a, À Menedemo, quòd is Eretrias fuit, Eretrici philosophi appellati, quorũ omne bonum in mente positum, in mentis acie qua uerum cerneretur. aliàs, Eretriaci.

Erga, præpositio. aduersum, aduersus, in. de N. 37 b, Id nõ sine diuina bonitate erga homines fieri arbitrantur. At. 292 a, Tua uoluntas erga me, meaq; erga te par atq; mutua. de Am.106 b, Vt eodem modo erga amicum affecti simus, quo erga nosmetipsos. de Am.107 a, Vt quemadmodũ in se quisq;, sic in amicũ sit animatus. de Or.127 a, In meis morib. erga meos necessarios declarãdis mãsuetißimus uisus sum. de D.242 a, Tuum erga dignita-

Universidad de Deusto
Biblioteca

tem meam studiũ & iudiciũ. At.119 b, Merita Pompeij summa erga salutẽ meã. pro Qu.24 a, Studiũ quod habes erga propinquũ tuũ. Of.10 b, Habere beneuolentiam erga aliquem. pro Do.219 b, & Ep.1 a, Cn. Pompeij merita erga me. pro Pl.281 a, Vestra erga me uoluntas cõmutata est. de Or.125 a, Animos iudicum cõciliari ad beneuolentiã erga Oratorẽ. de Fin.56 a, Torquati nostri, quos tu paulo antè tum memoriter, tum etiam erga nos amicè & beneuolè collegisti. I.A.203 a, Summo studio optimoq; in remp. consensu. I.P.86 a, Cepi fructum immortalem uestri in me amoris & iudicij. 55 a, Seruus domino beneuolus: id est, erga dominũ. de Sõ. 128 a, Pietas in parentibus: id est, erga parentes.

Ergastulum, li. mancipiorum carcer. pro Clu.21 a, M. Aurius in Qu. Sergij manus incidit, & apud eum fuit in ergastulo. & pro Ra.95 b. l. Compes. Epi.174 a, Quacunq; iuit, ergastula soluit.

Ergo. igitur, causa. Tus.150 a, Nemo ergo non miser, prorsus nemo. de In.78 a, Ergo is qui scriptum defendet, his locis plerunq; omnibus poterit uti. Aca.19 a, Num ergo is excæcat nos, aut orbat sensibus? At.50 b, Si quid contra alias leges, eius legis ergô factum sit. de Fin.129 b, Ergo hinc capiamus exordiũ. de L.183 a, Mulieres genas ne radunto, néue lassum funeris ergô habento. de Opt. 244 a, Atq; ita prædicaretur, eũ donari uirtutis ergô.

Erichtheus, chthei. rex Atheniensium. pro Sest.12 b, Erichthei filiæ. de N.69, de Fin.130.

Ericius, mons in Sicilia. in Ver. act.4.

Ericina, Venus. I.V. act.3.

Eridanus, ni. fluuius, & ut communis est opinio, Padus in Italia. in Arato.

Erigo, gis. extollo, excito. de Fin.134 b, Cum autem paulum firmitatis accesserit, & animo utuntur, & uiribus, conituntur̃q; ut se erigant, & manibus utantur. de Fi. 134 a, Ars agricolarum, quæ circuncidat, amputet, erigat, extollat, adminiculetur. de Leg.161 a, Natura cum cæteras animantes abiecisset ad pastum, solum hominẽ erexit, ad cœliq; conspectum excitauit. de Or.125 b, Inclinantem erigere.)(. Stantem inclinare. de Orat. 111 a, Paulùm se erexit & addidit historiæ maiorem sonũ uocis Antipater. Antequàm.194 b, Quem paulo antè fortuna erexerat ad gloriam, uirtus extulit ad laudem, eundem tribuni furor depulit ad calamitatẽ. pro Pl.266 a, Vbi illa antiqua libertas, quæ malis oppressa ciuilib. extollere iam caput, & aliquando recreata se erigere debebat. At.131 a, Possumus etiam nunc rempub. erigere, si cõmuni consilio rem administrabimus. pro De.151 a, Quibus literis se magis etiam erexit, ab omniq; solicitudine abstraxit. At.282 b, Erexerat se ciuitas in retinẽda libertate cõsentiens. pro Cl.29 a, Erigebat animũ iã demissum et oppressum Oppianicus. pro Cl.60 a, Qui erigere animũ & paulùm respirare à metu cœpit. I.V. 196 a, Erigere & recreare aliquem afflictum. pro Do. 218 a, Is ciuitatem ad spem libertatis erexit. contra Rul. 83 b, Vt recreatus exurgere atq; erigere se posse. de Fi. 60 b, Iis bonis erigimur quæ expectemus. Qu.F.204 a, Nunc si potes, erige te et cõfirma. pro Syl.173 a, Erigite mentes auresq; uestras, & me de inuidiosis rebus, ut ille putat, dicentem attendite. I.V.81 b, Quo tẽpore igitur aures iudex erigeret, animumq; attẽderet? Aca.3 b,

Ad audiendum animos ereximus. Or.208 a, Aut erigatur, aut paret se ad discendum. pro Sest.18 b, Vt erigere oculos & uiuere uideretur. ad Her.24, Imò erigit omnium cupiditates, & acuit industriam. & 414 a, Oculis ardentibus, erecto capillo, &c. de N.48 b, Hic sese infrnis è partibus erigit hydra. de Sen.87 b, Culmoq; erecta geniculato, uaginis includitur.

Eriphyle, les. uxor Amphiari, quæ pulchritudine monilis incensa, salutem uiri prodidit. I.V.208 b, & de In.59 b, Eriphyle auro uiri uitam uendidit.

Eripio, pis. aufero, adimo, extorqueo. contra Rul.70 a, Id totum eripere nobis atq; ex manibus extorquere conatus est. de D.125 a, Cæsar Deiotaro regnum eripuit. pro Ar.189 b, Vrbem illam ex totius belli ore ac faucibus ereptam esse atq; seruatam. pro Mur.143 b, Nunquã est cùm ego non ex istorum insidijs eripiar atq; euolẽ. pro S.R.43 b, Vita Sext. Roscij erepta de manib. sectorum. pro Sest.15 a, Cum ego me è cõspectu uestro eripuissem. I.C.101 b, Vita multis supplicijs erepta. de D.113 b, Eripere aliquem à morte. pro Clu 32 a, Si quis eũ casus ex periculo eripuerit. de Am.112 a, Eripere alicui potestatem hominis aspiciendi. I.C.101 a, Hunc mihi timorem eripere. At.12 a, Omnem illi παῤῥησίαν eripui. Ep.54 a, Sed uereor ne eripiatur à nobis causa regia. de Or.104 a, Eripite nos ex miserijs, eripite, &c. Att.138 b, & 157 b, Eripe mihi hunc dolorem. de N.3 a, Philosophia quæ lucem rebus eriperet. Para.126 a, Virtus nec eripi, nec surripi potest.

Erogatio, onis. distributio. Att.139 a, In primis erogatio pecuniæ.

Erogo, curo, distribuo. In Vat.35 a, Erogasti pecunias ex ærario tuis legibus. pro Flac.152 a, Pecunia in classem est erogata. Qu.F.295 a, Quanta tamen pecunia pẽderetur, si omniũ nomine quicũq; Romæ ludos facerent, erogaretur. Att.82 a, Qua ex insula nullus nummus me obtinente, erogabitur. I.V.185 a, Pecunia publica ex ærario erogata, ex uectigalibus populi ad emendum frumentũ attributa. & 245 b, Ostendã multas pecunias isti erogatas in operum locatione falsas esse perscriptas.

Erraticus, a, um. errans & uagus. de Sen.88 a, Vitam coercet ars agricolarum.

Erratio, onis. error. de N.37 a, In cœlo nec fortuna, nec temeritas, nec erratio, nec uanitas inest. de Vn.198 a, Deus motum cœli ab omni erratione liberauit.

Erratum, ti. mendum, error. contra Rul.67 a, Mihi errato nulla uenia, rectè facto exigua laus proponitur. pro Cl.45 a, Syl.170 b, Peterẽ ueniã errato L. Cecilij. pro Syl. Nullum ob totius uitæ, non dicam uitium, sed erratum. At.255 b, Agnoui erratum meum. & 88 a, Nam illud de Flauio si secus est, commune erratum est. Epist.264 b, Tantum enim mihi dolorem cruciatumq; attulerunt errata ætatis meæ, ut non solùm animus à factis, sed aures quoq; à commemoratione abhorreant. At.224 a, Caniniũ uolui, sed μνημονικὸν ἁμάρτημα. & 219 a, Quod appelletur L. Cursidius in oratione Ligariana, erratũ est meum, sed, ut aiunt, μνημονικὸν ἁμάρτημα. Epi.76 b, Nõ meum erratum, sed tuum.

Erro, as. uagor, labor, pecco, offendo, prolabor, per errorem labor, errore ducor, in errore uersor, error mihi obiectus est, de uia decedo, consilio labor, errore ca-

ptus sum, in errorẽ rapior, in ijs perniciosus est error, qui, &c. de Or.102 b, Ne uagari & errare cogatur oratio. & Or.204 a, Vt ingredi liberè, non ut licenter errare uideatur. Ac.17 a, Eo fit, ut & errem et uager latius. de Nat.26 a, Errãs & uaga sententia.)(. Stabilis & certa. & 36 a, Maximè uero admirabiles sunt motus earũ quinque stellarum, quæ falsò uocantur errãtes. Atti.123 b, Ego Arpini uolo esse pridie Calend. deinde circũ uillulas nostras errare. I.A.240 a, Cuiusuis hominis est errare, nullius nisi insipiẽtis perseuerare in errore. de Ar. 252 a, Sacrificium tam occultum, quod non modò curiosos oculos excludit, sed etiam errãtes: id est, imprudentes. I.A.164 b, In eo non tu quidem tota re, sed temporibus errasti. Tusc.156 a, Errare malo cum Platone, quàm cum istis uera sentire. Orat.201 a, Me autem qui Isocratem non diligunt, cum Socrate & Platone errare patiãtur. pro Cor.68 b, Videte ne utilius nobis & honestius sit illis ducibus errare, quàm hoc magistro erudiri. de Orat.116 a, Quod autem putant, &c. ualde mihi uidentur errare, omninoq; in hoc omnis est error, quod, &c. Or.215 b, Sed & illi priores erant, & Ephorus in culpa est. I.V.183 b, Sed in hoc errat uno, quod, &c. p Cecin.291 a, Fac in hoc errare me. de N.64 b, Hæc omnia in eodem errore uersantur.

Error, oris. erratio, erratum, peccatum, lapsio, prolapsio, fraus, falsa opinio, culpa, flagitiũ. de N.40 a, Quæ res genuit falsas opiniones erroresq; turbulentos, & superstitiones penè aniles. de L.178 b, Opinionib. uulgi rapimur in errorẽ. Tus.171 a, Sed plena errorũ sunt omnia. & 190 b, Errorẽ cum lacte nutricis suximus. et 242 b, Aegyptiorũ mentes imbutæ priuatis erroribus. pro Syl. 174 b, Vos mihi in tantis tenebris erroris & inscitiæ, clarissimum lumẽ prætulistis. pro Sest.7 a, Aliquis falsa opinione & errore hominum commendatus. I.P. 92 b, Honores in quibus homines errore ducuntur. pro Cor. 60 b, Quo errore ductos uidi egomet multos, &c. I. A. 220 a, Deponere errorẽ. Off.30 a, Nec quenquã hoc errore duci oportet, ut arbitretur, &c. & 34 b, Quorũ error eripiẽdus est, omnisq; opinio, &c. At.41 b, Coarguere errorẽ alicuius. At.157 b, Eripe mihi hũc errorẽ. pro Cec.286 b, Si quis error nobis in tanta re sit obiectus. de N.1 b, Versari in summo errore, & in maximarũ rerũ ignoratione. I.A.140 b, Pãsa eodẽ captus errore quo nos. cõtra Rul. 90 a, Hoc uos in errore uersari diutius nõ oportet. & 67 a, b, Versatur .n. magnus error. pro Mur.129 a, Non patiar te in tanto errore uersari. Ac.29 a, Est ne quisquam tãto inflatus errore, ut sibi se illa scire persuaserit. de Orat.133 a, Natura enim nos noster delectat error. Offi.68 b, Auertere aliquẽ ab errore. de Cl.192 b, Inducere aliquem in errorẽ. I.P.92 a, In errorẽ induci. Qu.Fr.328 b, Lapsus est per errorem. de D.120 b, Sæpe etiam errorẽ creat similitudo. & 121, Eumq; errorẽ, quẽ tibi rei nouitas attulerit, naturæ ratione depellito. de Or.116 a, Omninoq; in hoc omnis est error, quod, &c. pro Cec.298 b, Nonnũquã honesto ac probabili nomine bono uiro iudici error obijci solet. Ep.262 a, Graues solẽt offẽsiones esse ex grauibus morbis. si qua culpa commissa est: id est, error. de N. 14 b, Ista enim flagitia Democriti, esse corpuscula quædam leuia, &c. id est, errores.

Erubesco, scis. rubeo, pudet. de Legib.166 a, Vt bonum morem colligant erubescunt, & pudet impudica loqui. & 164 a, O rem dignam in qua omnes erubescãt. pro Qu.R.46 a, Erubescit: quid respondeat, nescit. In Sal. 274 b, Sallustius confessus est uobis audientibus adulterium, nec erubuit ora uestra. I.Vat.36 b, Affines te erubescunt. de N.23 a, Epicurus uoluptates non erubescens, persequitur omnes nominatim. Attic.254 b, Circunspicite, sed antequàm erubesco. Epi. 67 a, & de Fin. 79 b, Epistola enim non erubescit. Ad Heren.7 b, Erubuisse, expalluisse, titubasse.

Eructo, ctas. ructo, iacto, crepo, erumpo. I.C.106 b, Socij Catilinæ accubantes in conuiuijs eructant sermonibus suis cædem bonorũ. I.P.82 a, Vnde tu nos turpissimè eructando eiecisti?

Erudio, dis. doceo, instituo, expolio, imbuo, instruo, ad humanitatem informo, erudire aliquẽ aliqua re, in aliqua re, de aliqua re, ad aliquam rem. de Or.109 b, Nec uerò rhetoricis quibusdã libris insequor, ut erudiam. Qu.F. 300 b, Qu. filius puer optimus eruditur egregiè. de Or. 107 a, Erudire aliquẽ in iure ciuili. & 90 b, Homo eruditus in philosophia. Qu.F.291 b, His autem in rebus iãte usus ipse profectò erudiat. Ep.8 b, Lentulum nostrum cùm cæteris artibus, quibus studuisti semper ipse, tũ in primis imitatiõe tui fac erudias. de Cl.174 a, & de Fin. 49 a, Gracchus fuit literis Græcis eruditus. de Amic.98 a, Qui magnam Græciã institutis & præceptis suis erudierunt. de Fin.51 b, & de N. 64 a, Homo omni doctrina eruditus. de Fi.161 b, Philosophia nos primùm ad deorũ cultũ, deinde ad ius hominum, tum ad modestiam magnitudinemq; animi erudiuit. I.V.184 a, & de Or.146 a, Instituere & erudire filios ad maiorũ instituta. Qu. Fr.293 a, Græci diuturna seruitute ad nimiã assentationẽ eruditi. Epi.24 b, Obuiæ mihi uelim sint literæ tuæ, quæ me erudiãt de omni rep. ne hospes planè ueniã. Tus. 182 a, Erudire iuuentutem laboribus. Off.31 b, Neq; solũ uiui atq; præsentes studiosos dicendi erudiũt atq; docẽt, sed hoc idem etiam post mortem monumentis literarum assequuntur. de Cl.191 a, Erat autem cùm institutus optimè, tum etiam perfectè eruditus.

Eruditio, onis. doctrina, institutio. Q.Fr.320 b, De Ciceronis tui eruditiõe, quod labores nihil est. Of.24 a, Vir præclara eruditione atq; doctrina. de D.135 b, Ad hæc opus est ingenio præstãti & eruditiõe perfecta. de Or. 108 b, Vir omnino omnis eruditionis expers. de Fin. 63, Epicurus nullam eruditionem esse duxit, nisi quæ beatæ uitæ disciplinam iuuaret. Ac.39 b, Quæ sine eruditione Græca intelligi non possunt.

Eruditius, aduerbium. de Se.77 b, Qui si uidebitur eruditius disputare, quàm consueuit ipse in suis libris.

Eruditus, a, um. doctus, perpolitus, philologus. de Or.93 b, Quid mihi nunc tanquam Græculo ocioso, & loquaci, & fortasse docto atq; erudito quæstiũculam ponitis? de Fin.54 a, Eruditus est, qui omnibus bonis artibus politus est. Qu.Fr.294 a, Vir doctrina atq; optimarum artium studijs eruditus. Tusc.140 a, Eruditus & doctrina excultus. de N.3 b, Cõplures Græcis institutionibus eruditi. Attic.66 b, Ex quibus nullos puto te literis aut musicis eruditos expectare. de Or.99 b, Homo omnium disciplina iuris ciuilis eruditissimus. pro Cor.94 b, C. Ma

rius stipẽdijs & legationibus bellicis eruditus.de D.128 b, T. Tarutius in primis Chaldaicis literis eruditus.de Orat.135 b, Quidam Socraticis disputationibus eruditi. Par.116 b, An alia quædam esset erudita, alia popularis oratio.pro Ar.188 b, Quid illi, ista ne literatura eruditi fuerunt? pro Pl.263 b, Aliquis eruditus artificio simulationis.pro Fon.283 a, Homo non literis ad rei militaris sciẽtiã, sed reb. gestis & uictorijs eruditus.pro Ar. 186 a, Vrbs eruditissimis hominib. liberalissimisq; studijs affluens.de Ora.111 a, Hominem audietis de schola atq; à magistro & Græcis literis eruditum.de Cl.174 a, Doctus, & Græcis literis eruditus. At.190 b, Erudita tẽpora Ciceronis. Par. 123 a, Nã nos quoq; oculos eruditos habemus.Ep.79 b, Animus eruditus, qui semper aliquid ex se promat, quod alios delectet. Tusc.176 a, Qui liberaliter eruditi adhibita etiã differẽdi elegantia, ratione, & uia philosophantur.ad Her. 40 b, Disciplinis erudita Corinthus.de Or.85 a, Eruditissimorum hominum artes.Ep.202 b, Vir liberali doctrina politissimus.

Erumpo, pis.exeo, euado, euomo, efferuesco, exardeo, eruptionẽ facio.pro Dom. 225 b, Omnis improborũ uis diu collecta & inueterata cõpresso odio erumpebat in actum.pro Mar.135 b, Vt odia occulta ciuium in optimi cuiusq; fortunas erumperent.I.V.225 a, Ignes qui ex Aetnæ uertice erumpunt. Quint. Frat.318 a, Vaporarium, ex quo ignis erumpit.de Diuin.126 a, Itaq; perfracto saxo sortes eruperunt. pro Sest.4 b, Cùm illa coniuratio ex latebris erupisset.de Ar.244 a, Videbam illud scelus non posse arceri ocij finibus, sed erupturũ aliquãdo ad perniciem ciuitatis.pro Syl.179 b, Furor biennio antè conceptus erupit in meo consulatu.I.C.104 b, Abijt, excessit, euasit, erupit. Atti.92 b, Bellum magnum uidetur in Italiã erupturũ.de Or.130 b, Quomodo risus existat atq; ita repentè erumpat. At.252 b, Ne in me stomachũ erumpant, cùm sint tibi irati.de Pro.70 b, Byzãtij totũ pontum armatum efferuescentem in Asiam atque erũpentem ægrè repulsum & ceruicibus suis interclusum sustinuerũt.In Arat. Aestiferos ualidis erumpit flatibus ignes. Qu.Fr.299 b, Statius sentire potuit sermones iniquorum in suum potissimùm nomen irrumpere.I.A.238 a, Postremò erumpat aliquando uera & me digna uox. de Am.110 b, Erumpũt sæpe uicia amicorũ, tum in ipsos amicos, tum in alienos. Att.35 b, Hæc dominatio quorsum eruptura sit, horremus.

Eruo, eruis.eripio, extraho.Epi.65 b, Profectò tibi illum reperiam, nisi in Dalmatiam aufugerit, & inde tamen aliquando eruam. pro Mur.227 b, Ex annalium uetustate eruẽda est memoria nobilitatis tuæ. Tus.154 a, Si quæ Græci scriptores prodiderunt, eruere conor.de Orat. 122 a, & 141 b, Scrutari locos, ex quibus argumẽta eruamus.de Orat.124 a, Reliqua cura & cogitatione eruũtur.contra Rul.61 b, Aliquid indagare, inuenire, ex tenebris eruere.de Fin.108 b, Eruere obruta. At.214 b, Si cunde potes, erues. Att.198 a, Fanum fieri uolo, neque hoc mihi erui potest.

Eruptio, onis. At.111 b, His eruptionẽ facturi dicebãtur. & 373 b, Bruti eruptio.

Erutus, a, um. de Dom. 92 b, Aliquem mortuum erutum esse. & de Fin. 108 b, Sententiæ nescio unde ex abdito erutæ.

Erycina. Venus. I.V.63, & 81 b.

Erycus, ci. mons Siciliæ. I.V.112 b.

Erymanthius, a, um. ab Erymantho monte & fluuio. l.Aper.

Erythræ. pop. I.V.86 a.

Erythrea Sibylla. de N.87.

Esca, scæ. cibus. de D.27 b, Dij nec escis, nec potionib. fruuntur. de N.58 a, Si modò quid habet præter escã? de D.104 a, Sus uerò tẽperatis escis modicisq; potionibus est affectus. de Sen.86 a, Plato escam malorum uoluptatẽ appellat, quòd ea uidelicet homines capiantur, ut hamo pisces. de Fin. 83 b, Negat enim tenuissimo uictu, id est, contemptissimis escis & potionibus minorẽ uoluptatem percipi, quàm rebus exquisitissimis ad epulandum.

Esculentus, a, um. esca, escas redolẽs. de N.54 b, Et pars oris, qua esculentis & poculentis iter natura patefecit. I.A.172 b, Antonius uomens frustis esculentis, uinum redolentibus totum tribunal impleuit. de Nat.51 a, Eligere quæ sint esculenta.

Esquilina porta. I.P.91 b.

Essedum, di. genus uehiculi. Atti.89 a, Vedius uenit mihi obuiam cum duobus essedis & rheda equis iuncta & lectica. I.A.171 b, Vehebatur in essedo Tribunus pl.

Essedarius, rij. essedi auriga. Ep.99 a.

Esto. uox cõcedẽtis. pro Deiot.149 b, Esto, cõcedatur hæc quoq; acerbitatis magnitudo. I.A.175 b, Esto hoc imperitẽ, nec enim, &c. I.V.62 a, Esto, ipse nihil est, at uenit, etc. pro S.R.30.b, Esto, causam proferre non potes tam etsi, &c. I.V.251 a, Verum esto. de Finib.77 b, Esto fecerit, si ita uis.

Estunto, imperantis. de Leg.185 b.

Esuries, ei. fames. Ep.112, Vt ego misererer eius esuriei, nõ sum commotus. Cælij.

Esurio, ris. Epist.125 b, Nostri milites facilè algere & esurire consueuerunt. I.V.253 b, & de D.96 b, Ecce autem ebrio Cleomene esurientibus cæteris, nũciatur nauesq; se in portu. Tusc.247 a, Nunquam uidelicet sitiens biberat, nec esuriens ederat.

Et, que, etiam, iam uerò etiam, item, itemq;. de Or. 85, Mathematici recõdita in arte, & multiplici subtiliq; uersantur. de Or.106 b, Virtus hominibus instituendo & persuadendo, non minis & ui ac metu traditur. I.C.106 a, Frigore, & fame, & siti, ac uigilijs perferendis. Off. 14 a, Tum etiam ægritudine & uoluptate animi & iracundia uacare. pro Dom.227 b, Senatus est summũ populi Rom. populorumq; & gentium omniũ ac regum consilium. Item: Alterumq; & tertium poscitur. l. Qu. Tus.243 a, Academici balbutire desinãt aliquãdo, aperteq; & clara uoce audeãt dicere, &c. Of.22 a, Quod in Q. Mutio Catulo, & in patre, & in filio, idemq; & in Q. Mancino uidimus. de Or.88 a, Quorum pater & sæpe aliàs & maximè censor saluti reip. fuit. pro Ce.295 b, Non alia causa est æquitatis in uno & in pluribus. pro Cæl.52 a, Lux longè alia est solis & lychnorum. & 43 a, Res tamen ipsa & grauiter accusari potest.

Etenim. nam, sedenim, nunc, quippe. de Diuin. 137 b, Etenim ex diuisione hoc secundum est, quæ est, &c. id est, nunc hoc, &c. I.V.143 a, Etenim rem totam breuiter cognoscite. & 138 a, Etenim sic considerate. I.V.158 b, Etenim quoniam numerum iniuriarũ nobis nõ possum expone-

exponere: sigillatim aũt de uniuscuiusq; incommodo dicere infinitũ est, genera ipsa iniuriarũ quæso cognoscite: id est, nunc, quoniã, &c. pro Rab.97 a, Etenim si Scæuæ seruo, &c. id est, nam si, &c. & 96 b, Etenim Quirites, &c. id est, nam Quirites, &c. de Fi.55 a, Etenim, quoniam detractis, &c. id est, nanq; quoniã, &c. & ibi. Etenim quid percipit præter uoluptatẽ? pro Fl. 154 a, Neq; in toto Aemonensium testimonio commouebor, etenim quibus ego istam laudationem remittã: id est, quippe quibus, &c. de Cla.166 b, Et dicere enim bene nemo potest, &c. id est, etenim dicere, &c.

Etesiæ, arum. uenti stati, qui quotannis post caniculæ exortum flant diebus XXXX. de Na.52 a, Venti Etesiæ, tempestiui et salutares non modò hominibus, sed etiam pecudibus ac stirpibus: quorum flatu nimij temperantur calores, & ab ijsdẽ maritimi cursus celeres & certi diriguntur. At.282 a, Etesiarum diebus auster me in Italiam retulit. & 96 b, Rhodo Athenas euntibus Etesias ualde reflare posse. Ep.198 b, In Græciam desperata libertate rapiebar, cum me Etesiæ prosequi noluerunt, austerq; aduersus maximo flatu me Rhegium retulit. Ep.26 b, Ego nisi quid me Etesiæ morabuntur, celeriter uos uidebo. Or.211 a, Hoc motu radiantis Etesiæ in uada ponti.

Ethice, ces. pars philosophiæ ad mores pertinens, uel de moribus, uel moralis. de Fat.140 a, Quia pertinet ad mores, quos ἦθη Græci uocant, nos eam partem philosophia de moribus, appellare solemus, sed decet augentem linguam latinam, appellare moralem.

Ethicus, a, um. Or.208 b, Alterum est quod Græci ἠθικὸν uocant, ad naturam & ad mores, & ad omnem uitæ cõsuetudinem accommodatum.

Ethologus, gi. de Or.131 a, Vitanda est minorum ethologorum similitudo.

Ethrusci, pop. de D.114.

Etiam, &, iuẽ, uel. Ep.142 b, Authoritate tua nobis opus est, & cõsilio, & etiã gratia. Ep.48 b, Vno te uicimus, quod te Marcelli collegæ tui salute paulò antè quàm tu, cognouimus, etiam mehercule, quod quemadmodũ ea res ageretur, uidimus. pro D.220 a, Adoptat annos uiginti natus etiã minor senatorẽ. Qu.F.388 a, Cùm multa maledicta, uersus etiã obscœnissimi in Clodiã dicerẽtur. de Or.88 b. Erat etiã Methrodorus, &c. multi erãt præterea alij, &c. At.52 b, Cognoui te, &c. etiam, &c. eundẽq; te, &c. de Or.99 b, Etiã illa cognorã, &c. audiuerã etiã, &c. quin etiã, &c. I.V.256 b, Credo hasce tabellas ei nihil profuturas, etiam plus suspicionis in eo crimine futurũ. Or.220 b, Vt ea qui utãtur, nõ stulti homines haberi possint, etiã plerũq; prudẽtes. I.V.192 a, Facinus fortasse adhuc in nullo etiã uindicatũ. de Cl. 189 a, Voce, motu, forma etiã magnifica. de Cl.189 a, Orator probabilis, iam uerò etiam probatus ex hac, &c.

Etiamsi, etiã ut. pro quamuis, licet. Att.106 a, Ego bonos uiros sequar, etiamsi ruent. de Fi.128 b, Etiamsi id assequi nequeas, tamen, &c. At.240 b, Etiam ut nullum periculum sit, etc. Ep.14 b, Etiamsi non in nos is esset qui est. Ep.178 a, Tuis enim opibus, etiamsi timidi essemus, tamen omnem timorem abijceremus.

Etiam nunc, nunc etiam, etiam num, pro adhuc. At.48 a, Aut ad te cõferam me, aut etiam nunc circum hæc loca

commorabor. Att.43 a, Me etiam nunc istorum beneficiorum expectatio hîc tenet. At.131 a, Da operam, si ulla ratione etiam nunc efficere potes, ut te explices. Or. 207 b, De materia loquor orationis etiam nũc, nõ ipso de genere dicendi. pro Mur. 130 a, Etiam nunc statuere non possum, utrum, &c. Epi.76 a, & 170 a, Quod etiam nunc corrigere possum. Att.29 a, Sed tota res etiã nunc fluctuat. Ep.165 a, Etiam nunc Balbus in prouincia esset. & I.V.105 b, & de Orat.109 a, & At.137 b, Ep.41 a, 76 a, 149 b, 210 a, I.V.128, Cum isti etiam tum de Sthenio integra tota res esset. pro Arch.189 a, Etiã cum, &c. I.V.107 a, Quæremus etiam quid, &c. & ib. Is mihi etiam quæritur, &c.

Etiam atq; etiam. pro magnopere, magis ac magis, magis magisq;. pro Pom.15 a, De qua ut arbitror isti ipsi, qui minantur etiam atq; etiam, quî id liceat, cõsiderabunt. Att.131 a, Etiam atq; etiam te hortor, ut, &c. I.V.62 a, Vide modò, etiam atq; etiam considera. I.V.60 b, Tu quemadmodum existimes, uide etiam atq; etiam. Epi.83 a, Etiam atq; etiam puto, &c. Qu.F.301 b, Te uehementer etiam atq; etiam rogo. At.133 b, Etiam atq; etiam se auertere, &c. de D.81 a, Diligenter etiam atq; etiam facere aliquid. Tus.190 a, Animi medicina nec tam multis grata, pluribus etiam suspecta.

Etiam, affirmantis aduerbium.)(.Non. Aca.24 b, Omne quod ita disiunctum sit, quasi aut etiam aut nõ, non modò uerum esse, sed etiã necessarium. Ac.26 a, Vt sequens probabilitatem ubicunq; hæc aut occurrat aut deficiat, aut etiam aut non respondere possit.

Et uerò etiam. i. atq; etiam. l. Verò.

Et quidem. l. quidem. de Diui.130 b, Et quidem cur ita opinetur, rationem subijcit. de Cl.191 b, Et quidem duo fuerunt, &c. I.A.168 b, Duo millia iugerũm ei assignasti, & quidem immunia. & ibi. a, Et quidem uide, quàm te amem, &c. & 169 a, Certa flagitij merces, nec ea parua. de D.139 a, Philosophi, nec ij quidem contemptissimi. & 137 b, Sed draconem loquentem uisus est audire, & quidem, quo maius sit, cum radiculam in ore teneret, locutus est. I.A.175 a, Atq; etiam me aspicis, et quidem tu uideris iratus.

Etsi, tametsi. Ep.253 b, Præposteros habet tabellarios, etsi me quidẽ non offendunt, sed tamen, &c. At.128, Id enim etsi erat deliberationis, tamen obire non potui. Att.70 a, Etsi in ipso itinere discedebant tabellarij, tamen surripiendum aliquid spacij putaui, ne me immemorem tui putares. Qu.F.289 b, Etsi non dubitabam, quin, &c. tamen, &c. Etsi quamuis, &c. l. Quamuis.

Et uerò. l. Verò.

Etymologia, giæ. notatio, ἔτυμον, uocabulum. Aca.45 a, Verborum etiam interpretatio probabatur, qua de causa quæq; essent ita nominata, quam etymologiã appellabant. Part.233 b, In primisq; commouet explicatio uocabuli ac nominis. Top 223 b, Ἐτυμολογία, id est, uerbum ex uerbo, ueriloquium: nos autẽ nouitatem uerbi non satis apti fugientes, genus hoc notationem appellamus, quia sunt uerba rerum notæ. Epist.292 a, Docui enim te fides ἔτυμον quod haberet. Tusc.145 a, Studium sapientiæ, quæ philosophia dicitur. Neoptolemus. l. Interpretatio. de Diuin.99 b, Portentorum uim uerba ipsa prudenter à maioribus posita declarant: quia enim

por-

Universidad de Deusto Biblioteca

Universidad de Deusto Biblioteca

portendunt, &c. portenta dicuntur. de Or.123 b.

Euado,dis.fio,exeo,euenio,erūpo,euolo I.V.184 a, Tū eiusmodi euasisti,in furis & diuisoris disciplina educatus.de Clar.193 a,In dicendo pauci digni nomine euadunt.& 176 b,Is perfectus Epicurus euaserat. & 18 a, Is simili ratione summus euaserat.de Or.95 a,Quos iudicabat non posse oratores euadere.de Le.178 b,Sed nimis sæpe secus aliquos uidemus euadere.Qu.de Pet.210 a,Minutatim ex cōmunibus proprij euadūt.Or.105 b, E' philosophorum scholis tales fere euadūt.de Fi.121 b, Ex his angustijs ista euaserunt deteriora. de Fin.124 a, Quæ rursus dum sibi euelli ex ordine nolunt, horridiores euadunt,asperiores,duriores & oratione & moribus.At.277 b,Bibulū noli dimittere ex sinu tuo, tantū iam uirū ex quanto,crede mihi,potest euadere,qui uestris paucorū respondeat laudib.de Se.93 b,Cū animus ex corpore euasisset. I.C.104 b, Abijt,excessit,euasit, erupit.de Natu.45 a,Ex abditis sedibus euadere in loca clara.pro Cæ.51 b,Euasissent subitò ex balneis mulieris amici:id est,erupissent.Tus.q.257 a,Accedit ut eo facilius animus euadat ex hoc aere,eūq; perrumpat,quod, &c.de Diuin. 111 a, Aegrotus euasit ex morbo, nauis euasit ex periculo,exercitus euasit ex insidijs.Tusc.q. 169 b,Euadere ab improbis iudicibus.In Verrem 78 b, Euadere ex iudicio & emergere.l.Emergo.de D.133 b, Aliquando id quod somniamus euadere. de Diuin.138 b,Cum eadem somnia & alijs aliter euadant,& ijsdem non semper eodem modo.& ibid.Cui somnium euasit. de Diuin.131 a,Multa uera,inquit,euadunt. & ibid. Aliquid sicut prædictum est euadere.At.234 b,Nihil antè de profectione constituam, quàm ista, quò euasura sint,uidero.At.153 a,Antea uideamus,hoc quorsum euadat.et 113 b,Hæc intelligentur quorsum euasura sint. Atti.261 b,Quoad audiamus hæc,quæ commota sunt, quorsum euadant.

Euagor,aris.Of.20 b,Nam qui appetitus longius euagantur,& tanquam exultantes siue cupiendo, siue fugiendo,non satis à ratione retinentur, hi sine dubio finem & modum transeunt.

Euanesco,scis.uanesco,ad nihilum recido, è cōspectu omnium me aufero,exaresco, obsolesco, in nihilū occido,planè refrixi.de Ora.117 b,Omnis eorum memoria sensim obscurata est & euanuit.At.43 b,Sin ut scribis ista euanuerint,aliud aliquid uidebimus.At.44 b,Posteaquàm extenuari spem nostram & euanescere uidi. At.287 a,Non modò reliqui temporis gloriam eripueris tibi,sed etiam præterita euanescere coges.Tuscul.q. 245 a,Nam Pyrrhonis & Herilli sententiæ euanuerūt. de Di.88 b,Potest autem uis illa terræ euanuisse uetustate.de Diu.132 b,Hoc loco cum urgerentur,euanuisse aiunt uim loci eius.de Di.132 b,De uino aut salsamento putes loqui,quæ euanescunt uetustate.de Clar.orat.195 b,Cum iam penè euanuisset Hortensius.contra Rul.83 b,Corinthi uestigium uix relictum est.& ibid.Imaginem nullam reipublicæ relinquo.pro Rabir.92 b,Quæ uerba iampridem tenebris uetustatis oppressa sunt.pro Fl.156 a,Nominis Romani memoriam cum uestigio imperij non modò ex ædibus Græcorum sed etiam ex literis esse deletam.pro S.R.30 a,Aliquid ex rerum natura sublatum esse.

Euangelia.præmia quæ dantur ob iucundum nuncium et supplicationes, quæ ob rem bene gestam decernuntur.At.24 a,Primùm ut opinor,εὐαγγέλια. Attic.29 a, Epistolis tuis εὐαγγέλια quæ reddam,nescio.& 218 a, Ita ne nunciat Brutus illum ad bonos uiros εὐαγγέλια sed ubi eos? nisi fortè se suspendit.

Εὐκαιρία. lege Occasio & Opportunè & Opportunitas.

Euchius,chij.Bacchus.l.Bacchus.

Εὐχρηστήματα.l.Commodat.

Euclides,Socratis discipulus Megareus,Ac.32 b.

Eudæmon,onis.i.Arabia.At.147.

Εὐδοξία.lege Fama.

Eueho,his.de Cl.169 a,Vt semel è Piræo eloquentia euecta est.I.V.86 b,Signa plostris euecta asportataq;.

Euello,lis.extirpo.de D.139 a,Timidè fortasse signifer euellebat,quod fidenter infixerat.de Fi.85 a,Euelli iussi hastam.pro S.R.19 b,Hunc mihi ex animo scrupulū euelle.At.165 a,Euellere radices. & 239 b,Excisa est arbor,non euulsa,itaq; quàm fructificetur uides.pro Sest. 16 b,& de Ora.143 a,Euellere linguam alicui.Or.205 b,Inserere nouas opiniones,& euellere insitas.de Ora. 104 b,Tamen omnem eorum importunitatem ex intimis mentibus euellisset uis orationis tuæ.pro Sest.104 a, Consules non modò ex memoria, sed etiam ex fastis euellendi.

Euenio,nis.euado,obuenio,cado,fio,obtingo,concurro, conficior,accidit,usuuenit.procedo,exitum habeo,intercedo.de Na.49 b,Ex quo euenturum nostri putant, ut ad extremū omnis mundus ignosceret.de N.39 b,Magnis uiris prosperè eueniūt semper omnes res.& 76 a, Multis bonis malè euenire,multis improbis optimè.de Di.219 a,Quota enim quæ res euenit prædicta ab his? & 120 a, Alia Romæ,alia Tusculi euenit sæpe tempestas.de Or.129 a,Fortè euenit,ut in Priuernati essemus. de D.80 a,Vt prædici posset quicquid cuiq; euenturū, & quo quisq; fato natus sit.I.C.124 a,Illē ego sum precatus,ut ea res uobis faustè,feliciter,prosperéq; eueneritrit.Epist.44 b,Velim tibi prosperè euenire quæ facta sunt.pro S.19 a,Quibus utinam ipsis euenisset ea,quæ tum homines precabantur.de D.130 a,Nescire ea quæ euētura sunt,melius est quàm scire.de D.119 b,Omnia ferè contrà ac dicta sunt,euenēre.et 86 a, Auspicia quæ alicui secunda euenerunt.de Diuin.106 a,Vt cum euenerit,ita cadet,ut prædictum sit.pro Quint. 8 b,Nam quid homini potest turpius accidere? quid uerò miserius aut acerbius usuuenire? quod tantum euenire dedecus? Tusc.266 a,At certè ei melius euenisset. Epi.93 a, Timebam ne euenirent ea quæ acciderunt.Tusc.149 b, Illi quibus iam euenit,ut morerentur,& quibus euenturum est miseri.de In.51 b,Quæri solet,quid ex quaq; re euenerit,eueniat,euenturumq; sit.& 54 b, Quare euenit,ut res,&c.id est,quare fit.de In.46 b,Quod eueniet,si facies,&c.At.255 b,Id euenit ob eam rē,quod, &c.pro Pla.262 a,Nibil ut plerunq; euenit,præter opinionem accidet.de Fin.60 a,Incommoda quæ eueniunt improbis.At.275 a,Nibil nobis aduersi euenire potest.pro Rab.113 a,Quod malè cecidit,bene consultum putares.Ep.23 a,Ex quo uereor,ne idē eueniat in meas literas.

Euentum,

Euentum,ti.euentus,exitus,casus,res,fortuna.de D. 82 b, Rerum euenta magis arbitror quàm causas quæri oportere. Top.226 b, Causarum cognitio cognitionem euentorum facit.At.137 b,Causæ euentorum magis mouent quàm ipsa euenta.pro Mil.122 b,Hoc pleriq; facimus, ut consilia euentis ponderemus: & cui bene quid processerit,multum illum prouidisse:cui secus,nihil sensisse dicamus.de D.129 a,Chaldæorum prædicta quotidie re & euentis refelluntur.I.P.100 b,Non euētis, sed factis cuiusq; fortunā ponderari.Ep.8 a, Ego te ex nostris euentis cōmunibus admonendum putaui. & 68 a, b, Vtà continentibus tuis scriptis secernas hanc quasi fabulam rerum euentorumq; nostrorum.

Euentus,tus.euentum,exitus.de Inuen.51 b,Euentus est alicuius exitus negocij.Attic.142 a,Consilia ex euentu, non ex uoluntate à plerisq; probari solent. Att. 148 b, Casus consilium nostri itineris iudicabit.de Or. 114 a, Consilia primùm,deinde acta,postea euentus. pro Qu. 15 b,Spem maleficij præsentis in incerto reliqui temporis euentu collocare.pro R.93 b,Harum rerum non solus euentus atq; perpessio,sed etiam expectatio indigna homine libero est.de Arus.244 b,Scipio Carthaginem quasi fatali euentu solus euertit.pro Cor.56 b, Ipse casus euentusq; rerum,non duces, sed comites eius consiliorum erunt.I.A. 295 a, Sed spei fructum rei conuenit & euentui reseruari.de Leg. 178 b, Sceleris est pœna tristis,& præter eos euentus,qui sequuntur,per seipsa maxima est.de D.92 b,Mibi à peritis in Asia prædictū est,fore eos euentus rerum qui acciderunt. de D. 113 a, Si ab adolescentia scisset, quos euentus senectutis esset habiturus.de Orat.95 a, Euentum dicendi ex sententia procedere.& 94 b,Varios euentus orationis pertimescere.Attic.139 a,Fortiter ferre aliquem euentum. Epi. 93 b,Nunc nibil timeo, & ad omnem euentum paratus sum.Ad Heren.26 b,Qui sciunt quid alijs acciderit, facilè ex aliorum euentibus suis rationibus possunt prouidere. I. C. 100 b, Ab euentu suo ista subsellia uacua facta sunt: id est, ab euentu. pro Sest. 5 a, Communis mars belliq; casus est incertus.de D.82 b, Significatione euentus.

Euerriculum,li.retis piscatorij genus à uerrendo dictum.In Verrem,212 a,de Nat.75 a,In euerriculum malitiarum omnium iudicium de dolo malo.

Euersio,onis.ruina,casus,pernicies.de Finib.131 a,Quæ sine dubio uitæ sunt euersio.de S.85 a,Hinc rerum publicarum euersiones.I.A.153 b,Euersio illius execratæ columnæ. de Ar. 244 a, Inferre euersionem tectis atque agris. Aca.25 a,Omnis uitæ euersio.

Euersor,oris.Part.259 b, Ciuis euersor ciuitatis. & pro Sest.5 b,& pro Dom.133 a,Euersor huius imperij.

Euersus,a,um.pro Sest.10 b,Vrbs excisa & euersa.Att. 76 b,Euersam in perpetuum prouinciam nos inuenisse scito.

Euersus,sa,sum.ab euerror,euerreris, ut apparet. I. V. 91 b,O' Verrea præclara, &c. quod fanum denique? quod non euersum atq; extersum reliqueris?

Euerto,tis.exturbo,euersionem infero.Att.283 b, Lepido statuam in rostris statuimus, ijdem illam euertimus. de Am. 100 b, Nulla domus tam stabilis, nulla ciuitas tam firma est,quæ non odijs atq; dissidijs,funditus possit euerti.de Finib.81,Ista præcepta quæ probas, funditus euertunt amicitiam.de Arusp. 244 a, Scipio solus Carthaginem euertit.At.16,Ille annus duo firmamenta reip.per me unum constituta euertit.pro Dom. 220 a, Funditus euertisti ciuitatem.de Or.99 a, Qui duorum scalmorum nauiculam in portu euerterit. Paradox. 119 a,& de Finib.123 b,Auri,nauem euertat gubernator an paleæ,in re aliquantum, in gubernatoris inscitia nihil interest.de Cl.164 a,Huius uita & mores omnem commendationem ingenij euertunt.Ep.61 a,Is me decreuerat non iudicio atq; disceptatione,sed ui atq; impressione euertere.At.261 a,Is quantum in ipso fuit,remp.euertit.I.V.85 a,Euertere aliquem omnibus fortunis.& 118 a,Exturbare aliquem bonis patrijs.de Fin.91.*. Quasi uirtutis lumen extinxeris, & uirtutem penitùs euerteris. I. P. 98 a, Euertisti miseras funditus ciuitates. pro Qu.12 b,Aliquis afflictus, euersus. pro S. R. 37 b, Sed hunc funditus euertit bonis.Acad.6,Vt retineamus eam definitionem,quam Philo uoluit euertere. Orat. 208 a, Sua confirmare,aduersaria euertere.

Euestigiò.repentè.Epi.56 a, Euestigiò eò sum profectus prima luce.I.V.56 b, Sed repentè euestigiò ex homine, &c.factus est Verres.

Euidens,tis.clarus,apertus,perspicuus,dilucidus.Aca. 5 b, Pleriq; definitiones euidentium rerum non improbant.& 12 a,Euidentes et perspicuæ res.de N.61 b,Euidens est,de quo inter omnes conueniat.& 26 b, Quid enim est hoc euidentius?de Amic.101 a,Quod in homine multo est euidentius.Top. 229 b, Narratio euidens, id est,dilucida.de Vniuer.200 b, Mensura euidens. pro Cæl.42 a,Argumentis agemus,& signis omni luce clarioribus crimina refellemus.

Euidentia,tiæ.perspicuitas. Acad. 5 b, Nibil est clarius ἐνάργεια ut Græci, perspicuitatem aut euidētiam nos, si placet,nominemus.& ibi.Sed tamen orationem nullam putant illustriorem ipsa euidentia reperiri posse.

Euigilo,as.uigilo,incumbo,elaboro.Parad.118 b,In quo euigilarunt curæ & cogitationes meæ.At.148 a,Honesta atq; expedita tua consilia,quàm euigilata tuis cogitationibus.et 282 a, Messala tanta est industria,tantoq; euigilat studio,ut,&c.

Euinco,cis.conuinco.I.V.76 b,Verres tam nefarijs criminibus,tam multis testibus euictus.

Euisceratus,ta,tum.uisceribus exemptus,confossus, discerptus.de Diu.136 a,Euiscerata,inanima,cum animali sono.ex Pacu.I.P.88 b. & Tusc. 171 b, Vt tu uspiam saxis fixus asperis,euisceratus latere pēdēres,ut ait ille, saxa spargens tabo.Item ibidem,179 b,Ennij.

Euitatio,nis.Ad Her.6 b,Euitatio incommodorum.

Euito,as.uito,effugio.Orator.216 a, Vt uersum fugimus in oratione, sic ij sunt euitandi continuati pedes. de Finibus, 129 a, Ne uitationem quidem doloris ipse per se quisquam in rebus expendendis putauit, nec sic etiam euitare posset.

Euitari uitam,id est,eripi,auferri.de Orat.163 a,& Tus. 166 b,& 200,Hæc omnia uidi inflammari, Priamo ui uitam euitari.

Eulogium,gij.l.Elogium.

Eumenides,furiæ.de Nat.68 b,Eumenides, quæ si deæ sunt, quarum & Athenis fanum est, & apud nos, ut

Universidad de Deusto Biblioteca

ego interpretor, lucus furiæ, furiæ deæ sunt, speculatrices credo uindices facinorum & sceleris.

Eumolpidæ.de Leg.177 a, Quid ergo aget Inachus, Eumolpidæq; uestri et augusta illa mysteria? siquidem sacra nocturna tollimus?

Eunuchus, chi.exectus, castratus. Orat.210 a, Eunuchi è Syria Aegyptoq;.

Euocatio, onis.ad Her.19 b, Euocationes hominum.

Euocator, oris.I.C.102 b, Euocator seruorum & ciuium perditorum.

Euocatus, ta, tum.miles auxiliarius et externus, ex diuersis locis uocatus.Ep.244 a, Euocatorum firma manus. & 162 a, & 34 b.

Euoco, as.elicio, exuscito, excito. I. V. 162 a, Ita Agyrio quinq; primi accitu istius euocantur. At.82 a, Nam uocari ex insula Cyprios non licet. I. V. 81 b, Verres statim Messana literas dedit, Dionem euocauit. Att. 119 a, Non expulsi, sed euocati è patria. pro De.146 a, Et uenit uel accersitus ut socius, uel euocatus, ut is qui senatui parêre didicerat. de Or.141 a, Iuuenes stant ad ianuã duo, qui te magnopere euocant. Att.38 a, Sic te euocabam, ut nihil acrius. de Fin. 85 b, Probitas præmiorum mercede euocata. pro De.151 a, Misericordia tua occurrere solet supplicibus, nullius oratione euocata.

Euolo, as.auolo, effugio. I.V.253 a, Euolarat iam è conspectu ferè fugiens quadriremis. I.V.78 b. & pro Mur.143 b, Confringat iste sanè ui sua cõsilia senatoria, quæstiones omnium perrumpat, euolet ex uestra seueritate. Ep. 190 b, Quin hinc ipse euolare cupio. pro Deiot.149 b, Vbi id quod intus est atq; nostrum, impunè euolare potest. de Cl.190 a, Itaq; tantos processus faciebat, ut euolare, non excurrere uideretur. de L.165 a, Aquila euolauit ex arbore. I. A.193 b, Liceat ex hac flamma euolare. de Pro.17 b, Quam pœnam tum euolauerunt. i. effugerunt. de Som.127 b, Qui ex corporum uinculis tãquam ex carcere euolarunt. de D.103 b, Quorum animi spretis corporibus euolant, & excurrunt foras. pro Sest. 8 b, Consul exanimatus euolat è senatu. de Or.98 a, et 110 b, Tantus cursus uerborum fuit, & sic euolauit oratio, ut, &c. Ep.7 b, Quem illi esse in principibus facilè sunt passi, euolare altius certè noluerunt.

Euoluo, uis.explico. pro Cl.49 a, b, Cuius ego criminis neq; principium inuenire, neq; euoluere exitũ possum. Off.67 a, Si quis uoluerit animi sui complicatam notionem euoluere. In Arat. Quare ergo nunc nequeo totos euoluere cursus. At.146 a, Totam hanc deliberationem euoluis accuratius in literis VIII. Cal. Mar. datis. To.221 b, Euoluere id quod inuolutum est. de Or.162 b, Euoluere aliqua: id est, explicare & exponere. & 141 a, Aliquando te euolutum nudatumq; uideo illis integumẽtis dissimulationis tuæ. Aca.28 b, Euoluere naturam omniũ rerum. At.145 a, Euolui uolumen epistolarum tuarum. Tusc.153 b, Euolue diligenter eius librum, qui est de animo. de Fin.63, In poetis euoluendis tempus consumere.

Euolutio, onis.lectio. de Fin.53 b, Quid historiæ cognitio? quid poetarum euolutio? quid tanta tot uersuum memoria uoluptatis affert?

Euomo, mis foras proijcio. I.C.104 b, Quod tantam pestem euomuerit, forasq; proiecerit. de N.51 a. & I. A. 198 a, Conchas concoquere & eas postea euomere. pro

Mil.116 b, Non uereor, ne odio inflammatus hæc in illum euomere uidear. de Am.122 b, Apud aliquem euomere uirus acerbitatis suæ. I.P.99 a, In quo tu acceptã tamen & deuorata pecunia Vticanorum centum talenta euomere non poteras.

Euphrates, tis. fluuius. de Nat.52 b, Mesopotamiam fertilem efficit Euphrates, in quam quotãnis nouos agros inuehit.

Euripides, dis. Ep.259 a, Ego singulos Euripidis uersus, singula eius testimonia puto.

Euripideus, dea, Tusc.203 a, Euripideum carmen.

Euripus, pi. de Leg.269 b, Ductus aquarum, quos isti Euripos uocant. de Nat.64 a, Quid Chalcidico euripo in motu identidem reciprocando putas fieri posse constantius? pro Muren.132, Quod fretum, quem euripum tot motus, tantas tam uarias habere putatis agitationes Am. fluum? l. Nilus.

Europa, pæ. è tribus mundi partibus una, sed minor. de N.64 b, Europam Lybiamq; rapax ubi diuidit unda. et pro Fl.159 b.

Eurotas, tæ. fluuius. Tusculan.182. 247. Inuent. 74. Attic.242.

Eurus, euri, uentus ab ortu flans. At.252.

Euulsio, onis. de Nat.71 a, Aesculapius primus dẽtis euulsionem inuenit.

Εὐθυμία. animus terrore liber. de Fin. 145 a, Democritus ex illa inuestigatione naturæ consequi uolebat, ut esset bono animo: id enim illi summum bonum εὐθυμίαν & sæpe ἀκακίαν appellat, id est animum terrore liberum.

Εὐταξία. l. Ordo, collocatio, dispositio.

Euxinus pontus. de Or.99 a.

Ex. de, à, ab. de Vniu.197 a, Vinculorum id est aptissimum, quod ex se, atq; de ijs quæ astringit, maximè unum efficit. pro Arch. 190 a, Ennius in sepulchro Scipionum constitutus ex marmore. I. V.119 a, Statua ex ære facta. & 216 b, Simulachrũ ex ære. & 214 a, Poculum ex auro. de D.90 b, Alexander ex eo auro buculam faciendam curauit. de Nat.67 a, Temperantia constat ex prætermittendis uoluptatib. Off.32 a, Ea uirtus quæ constat ex hominibus tuẽdis. i. ex societate generis humani. & 16 a, Quanquam hæc quidem res, nõ solùm ex domestica ratione est, attingit enim & bellicam. At.128 b, Ex literis Pompeij non dubitabam, quin, &c. & 125 b, Accepi tuas literas, ex quibus cognoui, &c. & 280 b, Veterem ex tuis literis complexus sum. et 111 b, De quibus antè ad te falsum ex Torquati literis scripseram. & 267 a, Atq; hoc poteris ex superioribus meis literis recordari. & 251 a, Tu ex meis literis quãdo respõdeas meditare. Qu. Frat.506 b, Noli, inquit, ex taciturnitate nostra Lupe quid aut probemus aut improbemus, iudicare. Qu. Fr. 306 a, b, Ex superiorũ temporũ cõuicijs, ex præsenti silẽtio, quid senatus sentiret, se intelligere dixit. et 300 a, Zeuxis, quẽ ego et ex suis ciuib. et ex multis alijs quotidie magis cognosco nobiliorẽ esse propè, quàm ciuitatẽ suã. pro S.R.21 a, Spero ex hoc ipso nõ esse obscurũ, ad quẽ, &c. de Or.93 b, Ex magna hominũ frequẽtia dicere iubebat, si quid quæreret. & 92 b, Ex cõmuni quadã hominũ opinione dicere. Off.66 a, Ex alterius inscitia prædari. I.A.205 b, Res ex Ca.Ia. agitata, paulo antè cõfecta est. I.A.262 a, Ex Ca.Ian. ad hãc horã uigilaui. At. 138 b,

138 b, Ex ea die Septentriones uenti fuere. pro Qu.4 a, Ex eo tempore res esse in uadimonium cœpit. At.251 a, Sumptus ex Cal. April. ad H S. LXXX. accommodetur. pro Domo, 227 a, Ex Calendis Ianuar. quoad perfecta res est, de me retulisti. At.76 b, Futurus sum extra urbem ex Idibus Ian. I. A. 153 a, Nec uerò usquam discebam, ex eo die, quo in ædem Telluris conuocati sumus. de Cl. 194 b, Cotta ex consulatu profectus est in Galliã. I.V.71 b, Tribuni militares ex Calend. Ian. nõ iudicabunt. contra Rul. 77 a, Infinito ex tempore non ut antea ab Sylla & Pompeio Coss. Off.42 b, Ex qua ætate qui exercentur, laude affici solẽt. pro Sest.3 a, Si quis antea iudices mirabatur, &c. ex hoc tempore miretur potius, etc. pro Do.231 b, Tantũ ex uetere illa coniuratione odiũ continebat. de Leg. 160 b, Ex tot generibus nullum animal est, &c. & ibi. De ipsis hominibus nulla gens est, quæ, &c. de Am.108 a, Hunc ex maximè raro hominum genere iudicare debemus. de Or.98 b, Homo ex numero disertorum postulabat, &c. pro Ar. 188 b, Ex hoc esse hunc numero, quẽ, etc. pro Mur.142 a, Fuit eodẽ ex studio uir eruditus apud patres nostros Q. Tubero. I.V.131 b, Nihil ex sacro, nihil de publico attigit. Off. 39 b, Honestum illud maximè perlucet ex ijs quas commemoraui uirtutibus. contra Rul.70 b, Si uobis ex omni populo deligendi potestas esset. et ibi. Quẽ unum ex cunctis delegissetis. Anteq.197 a, Quæcunq; administraui, ex uestra autoritate, & patrũ conscriptorũ uoluntate feci. I.P.86 b, Illud etiã accidit præter optatum meum, sed ualde ex uoluntate. contra Rul. 79 a, Ex sua uolũtate facere, etc. I.V.65 b, Duo consules erunt ex illius uolũtate. pro Qu.R.46 a, C. Piso ex aduersarijs pecuniam non peteret. pro Qu.5 b, Ex sponso agere. pro Quin.8 b, Ex officij ratione, atq; ex omniũ consuetudine factũ alicuius considerare. de N.75 a, Quæ ex empto aut uendito, conducto aut locato fiunt. Par. 240 b, Fides ex fortuna ponderanda non est. pro S.R. 74 a, Ex unius iudicio factũ alterius considerare. pro Qu.1 b, Si ex opibus, nõ ex ueritate causa pendetur. de Orat.153 a, Ex iure ciuili surculo defringendo usurpare possessionẽ amissam. pro Mur.129 b, & 131 a, Ex iure manu consertum. pro Cl.39 a, Iudex qui nõ ex lege sedisset. pro Sex. R.22 b, Ex sua natura cæteros fingere. de Ar.248 a, Domus mea ædificatur ex autoritate senatus, pecunia publica. At.273 b, Facis ex tua dignitate & è repub. et 72 a, Statues ut ex fide, fama, req; mea uidebitur. de Diu. 90 a, Somnia quæ Magi Cyro interpretati sunt ex Dionysij Persici libris. At.80 b, Te ex sententia nauigasse gaudeo. pro Cor. 67 b, Nauigium ex tempestate moderari. de Or.121 a, Non ex reis, sed ex rebus numerare causas. pro Qu.R.52 b, Non ex pactione uerborũ, sed ex malicia & perfidia dij hominibus irasci solẽt. de Claris Or. 190 b, Ex te nos duplex afficit solicitudo. pro Rab. 126 a, Demetrius et ex repub. Athenis, quam optimè digesserat, & ex doctrina nobilis & clarus. pro S. Ros.32 a, Quæ mihi iste uisus est ex alia oratione declamare. pro Qu.R.54 a, Ex iurisperitorum consilio & autoritate restipulari ab aliquo. pro Font. 279 a, Aliqui ciuilibus studijs atq; ex obtrectatione domestica inimici. Off.38 a, Alexãder Pheræus ex insidijs interijt. & 27 a, Ex insidijs capi. de Clar.173 a, Spurius doctus ex disciplina

Stoicorum. At.207 b, Totam Academiam ex duobus libris contuli in quatuor. Para.124 b, Populus Romanus ex tãtis uectigalibus iampridem uix potest alere exercitum. Or.207 a, Rhetoricã quasi ex altera parte respondere Dialecticæ. At.117 b, Diem ex die expectare. I. V. 18 b, Ex interuallo regustare aliquid. Att. 159 b, Aenigma Opiorũ ex Velia. Off.65 a, Pater sæpe ex filio est nominandus. Ep.259 b, Vereor ne ex Calend. Ian. magni tumultus sint. et 214 b, Negocia mea quæ sunt in Achaia, ex eo quòd hæres sum M. Mindio. et 203 a, Is non est ex istis. et ibi. Aulus unus ex meis intimis. et 196 a, Ex re & ex tempore constituere aliquid. & 185 a, Ex opinione hominũ scribo quæ scribo. Tusc.239 b, Ex turri alta cõcionari. & 234 b, Ex aliqua re spectare aliquẽ: id est, æstimare. Epi.177 a, Ex hoc pendẽre totum negocium, ut plurimum lucri fiat. et 2 b, Treis legatos ex ijs qui priuati sunt, &c. Tusc.225 a, Ex præceptis sapientum uiuere, id est, ut præcipiunt sapientes. Ep.31 b, Eaq; me ex tuis mandatis monuit. & 34 a, Ex literis tuis intellexi. At.34 a, Ex literis alicuius aliquem in amicitiam recipere. Ep.32 b, Ex illius sermone ad te scribam plura. & 137 a, Ex aliquo scire, ex aliquo quærere. de In. 44 a, Ex ore alterius loqui. Tusc.160 b, Ex quo. ad Her. 5 b, Ex testamento iuberi, & ex plebisscito uetari aliquid facere. ad Her.23 a, Ex arte scribere. de In.44 a, Ex arte dicere. & 45 a, Ex se et ex natura considerare aliquid. & ibi. Ex se nihil firmi dare ad recusationem. & ibi. Ex eadem parte eodem in genere. de Nat.32 a, Ipsum ex se sua sponte moueri. & 31 a, Quæq; ipsa ex se generata stirpibus continentur. de In.50 b, Ex tẽpore: id est, subitò. de In.55 b, Ex utilitate cõmuni leges interpretari, nõ ex scriptione quæ in literis est, et ad utilitatem communẽ. & ibi. de In.55 b, Ex legibus optimè respub. administratur. et ibi. Ex se intelligi propositio dicitur, cùm approbationis nõ indiget. de In.56 a, Ex lege iurati iudices iudicẽt. de Op.244 b, et 245 a, Ex Græco, uel è Græco, uel à Græco cõuersa oratio. Ex uita, uel è uita, uel à uita excedere. l. Excedo. At.252 b, Ex Zenone cognoscam.

Exactio, onis. pensio, tributum, stipendium, uectigal. At. 67 a, Ne extrema exactio nostrorum nominum expectetur. Ep.164 a, Magno pondere auri coacto de publicis exactionibus. et 37 b, Illa acerbissima exactio capitum atq; ostiorum. et de L.180 b, Exactio pecuniarum. pro Do.223 b, Quid operum publicorum exactio? quid inscriptio nominis tui?

Exactio, nis. id est, expulsio. de Or.88.

Exactus, a, um. completus. I.V.85 b, Latonam iam ad pariendum uicinam tẽporibus exactis fugisse Delum. Tus. 168 b, Eorum autem qui exacta ætate moriuntur, fortuna laudatur. & I.V.239 b, Pater exacta ætate. I.C. 112 a, Tertia ferè uigilia exacta. de Nat. 77 a, Per præconem uendidisse, exactaq; pecunia dixisse, ut, &c. id est, collecta & accepta. de Or.88 a, Quid exactis regibus, id est, expulsis.

Exacuo, is. acuo, cohortor. Attic.198 a, Velim cohortere & exacuas Clodium. de Legib.168 a, Cùm homo exacuerit illam ingenij aciẽ ad bona diligenda, et reijcienda contraria. de Leg.188 a, Clodius ad statũ nostrũ labefactandum mucronem tribunitium exacuit. de Or.95 b, Ad nos exacuẽdos accommodaui orationem meam.)(,

Universidad de Deusto Biblioteca

Deterrere.Ep.158 a, Solicitudinesq; meas quotidie magis tua merita exacuunt.

Exaduerſus.aduerbium, pro eregionè, ex aduerſo. de Diuin.101.

Exædificatio,onis.conſtructio,compoſitio.de Oratore,114 a.

Exædifico,as.ædifico.I.V.245 a, Nauis publicè gratis coactis fabris operisq; imperatis exædificari atq; effici potuit.de Ora.98 a, Te rogo ne grauere exædificari id opus quod inſtituiſti.de Legib.178 b, In noſtris ſedibus exædificatum templum licentiæ.Ac.32 a, Ne exædificatum quidem hunc mundum diuino conſilio exiſtimo.

Exæquo,as.æquo,æqualē uel parem facio.I.V.133 b,Iſte omnia iura precio exæquauit, omnium rerū delectum atq; diſcrimen pecunia ſuſtulit.et de Fin.92 a,Exæquare omnia.Poſtquam.203 a,Superiorē eſſe cōtra improbos minus eſt negocij, quàm bonis exæquari. In Arat. Exæquare unum cum alio.de Am.109 b,Qui in amicitiæ neceſſitudine ſuperiores ſunt, exæquare ſe cum inferioribus debēt.ad He.30 a, Pauci pluribus exæquari nō poſſunt.Epiſt.218 b, Sed uereor,ne quia complures tibi præcipuè commendo,exæquare uidear ambitione quadam cōmendationes meas. Att.62 b, Pecunia omniū dignitatē exæquat.ad Her.30 b,Vt longitudo & plenitudo harum,multitudinē alterius aſſequatur & exæquet.

Exaggeratio,onis. elatio. Tuſcul. 188 b, Exaggeratio quam altiſſimi animi.

Exaggeratus,a,um.erectus,cumulatus,amplus. Parad. 124 a, Qui animo excelſo,& alto,& uirtutibus exaggerato eſt.Or.225 b,Alia & exaggerata oratio.)(.Humilis & abiecta.

Exaggero, as. amplifico, uerbis aliquid magnum facio.)(.Extenuo. de Orat. 105 a, Veritus es niſi iſtam artem exaggeraſſes, ne operam perdidiſſes. pro Plan. 274 a, At enim nimis ego magnum beneficium Plancio facio, &,ut ais,id uerbis exaggero.de Orat.135 b,Id complector,exorno,exaggero.& 152 b, Exaggerare & amplificare orationem.de Clar.Or.170 b, Hæc poſteriorum quaſi exaggerata altius oratio.I. C. 122 a, Benignitate deorū auctas exaggeratasq; fortunas nox una penè deleuit.Off.19 a, Rem familiarē omni ratione exaggerare. Tuſ.200 a,& 238 a,Exaggerare aliquid.)(. Extenuare.

Exagitator,ris.uexator.Or.200 b,Plato exagitator omnium rhetorum.

Exagitatus,a,um. Ep.2 b, Vt in rebus multa antequàm tu profectus es ab ipſo rege,et ab intimis Pompeij clàm exulceratis,deinde palàm à conſularibus exagitatis,& in ſummam inuidiam adductis,ita uerſamur.

Exagito,as.uexo,diuexo,inſector,exerceo,iacto. de Or. 148 a,Inuenti ſunt.qui hanc dicendi exercitationē exagitarent atq; contemnerent. At.12 a, Inſectari & exagitare aliquem.Orat.199 a, Quo'nam igitur modo audiretur Phryx Athenis,cum etiam Demoſthenes exagitetur ut putidus.& 210 b, Quod apud Lucilium ſcitè exagita in Albutio Scæuola.Attic.41,Ne & meum mœrorem exagitem,& te in eundē luctū uocem.pro Syl.178 b,Colonorum diſſenſio delata ad patronos eſt,cum multos annos eſſet exagitata.Or.198 a, Horū enim diſputationib.et exagitatus maximè orator eſt,et adiutus.Poſtquam.208 b,Cauſam ſenatus exagitatam eſſe concionibus improborū.de Som.131 a, Nec in hūc locū niſi multis exagitati ſeculis reuertūtur:id eſt,exerciti,et agitati.

Exalbeſco,ſcis.expalleſco,extimeſco.de Or.93 a,Equidem in me ipſo ſæpe experior, ut exalbeſcam in principio dicendi.& 165 b.Ac.13 a,Tremere & exalbeſcere.de Fin.131 b,Exalbeſcere metu. re obiectare terribili.

Examen,nis.apum congregatio.Off.31 b,Apum examina fingunt fauos.de Ar.249 b,Si examen apum ludis in ſcenam ueniſſet.

Examino,as.perpendo,expendo,pondero,excutio, diſputo,exquiro,in manibus iacto,& excutio.de Or.133 a,Sed ea probanda,quæ non aurificis ſtatera, ſed quadam populari trutina examinantur. pro Planc. 276 a, Sed ego hoc meis ponderibus examinabo,quid cuiq; debeam.Or.199 a, Diligenter examinare uerborum omnium pondera.Tuſ.157 b, Cum enim ſui ſimilem & leuitatem & calorem adeptus eſt,tanquam paribus examinatus ponderibus, nullam in partem mouetur. pro Font.278 b, Ad unamquamq; rem examinandam, momentoq; ſuo ponderandam.

Examinatus,a,um.expenſus.Tuſculan.157 b, Animus tanquam paribus examinatus pōderibus nullam in partem mouetur.

Exanguis,gue. exanimatus. de Ar. 242 b,Ille exanguis & æſtuans ſe è curia repentè prorupit.I. P. 98 b, Cum tu,quod tibi ſuccederetur,exanguis & mortuus concidiſti.I.V.202 a, Exanguium corpora mortuorum. pro Seſt.20 b, Aliquis extremo ſpiritu exanguis & confectus.& 8 a,Homo eneruatus & exanguis. Qu.Fr.308 a,Ille furens exanguis interrogabat,&c.Tuſcul.196 a, Lachrymæ perdere humore exangueis genas. ad Her. 27 b,Aridum & exangue genus dicendi.

Exanimatio,onis.Offic.26 b,Sic cauebimus,ne in perturbationes atq; exanimationes incidamus. Tuſculan. quæſt.213 a,Exanimatio eſt metus ſubſequens,& quaſi comes pauoris.

Exanimatus,a,um.exanguis,metu conturbatus.I.C.118 b,Meam mētem domum ſæpe reuocat exanimata uxor, metu abiecta filia.I.V.147 a,Itaq; illum mutum, exanimatum,& uix uiuum relinquo.de Or.146 b, Nolo uerba exiliter exanimata exire. pro Mil. 113 a, Milo nullo metu perterritus,nulla conſcientia exanimatus.Ep.124 b,Miraris me tanta perturbatione ualetudinis tuæ tam grauiter exanimatum fuiſſe?

Exanimo,as.perturbo,perterrefacio.At.162 b, Aduetus Philotimi exanimauit omnes qui mecum erāt.pro Mil. 118 b,Me quidē exanimant & interimunt hæ uoces Milonis.Par.116 a,Te metus exanimat iudiciorū.At.173 b, Tulliæ meæ morbus me exanimat.de Orat.95 a,Adoleſcētulusq; in initio dicendi ſic exanimatus ſum,ut,&c. Ep.124 b,Exanimatus ſum tuis literis,&c.de Fin.85 a, Cùm graui uulnere exanimari uideret ſe. Tuſc.243 b, Deniq; ut exanimarentur, priuſquā ſe uictos faterētur.

Exantlo,ab ἐξαντλεῖν,exhaurire, ſignificat enim excipio,perfungor,haurio.de D.122 a, Tot nos ad Troiam belli exantlabimus annos.Tuſc.174 b,Quod cū exantlauiſſet omnes labores, tum incideret in mortis malum ſempiternum.

Exantlatus,a,um.Tuſcul.179 a, Quæ corpore exantlato atq; animo pertuli.Ac.27 a, Herculis labor exantlatus à Carneade.

Vnum pro omnibus haurire indigniſſimam calamitatem.l. Haurio. Excipere multos labores.l.Excipio. Perfungi periculis.l.Perfungor.

Exardeſco,is.exarſi,inflammor.de Ora.125 a, Materia facilis ad exardeſcendum.de Am.115 a, Mirabilis quædam exardeſcit beneuolentiæ magnitudo.de A.115 a,Ex quo eorum exardeſcit amor,&c.Tuſc.187 b,Ira exardeſcit,libido concitatur.I.V.89 a, Homo ut hæc audiuit,exarſit ad id quod nūquam uiderat,id eſt,amore captus eſt.Ep.15 a,Exarſi non ſolùm præſenti iracundia, ſed,&c.At.35 a,Nunc uerò ſibilis uulgi,&c. uereor ne exarſerit.I.V.118 b,Homo exarſit iracundia & ſtomacho.de Or.145 a,Philippus grauiter exarſit,id eſt,iratus eſt.Tuſ.244 b, Ingenium Carneadis exarſit contra Stoicorum diſciplinam.Br.90 b,Is in cauſa Bruti exarſit incredibili dolore.Orat.206 a, In omni genere amplificationis exarſimus.I.A.194 a,Hodie longo interuallo ad ſpem libertatis exarſimus.et 228 b,Tota Italia libertatis deſiderio exarſit.et 231 a, Ipſi enim ſponte ueſtra exarſiſtis ad libertatis recuperandæ cupiditatem. pro R.P.124 b, Quanquam tum propter multorum delicta etiam ad innocentiū periculum tempus illud exarſerat. pro Syl. 181 b, Ex multis uitijs repentè iſta tanta importunitas inauditi ſceleris exarſit . de Amic. 110 b, Niſi quædam admodum intolerabilis iniuria exarſerit. de Diu.94 b,Præſagitio,etc.qui ſi exarſit acrius,furor appellatur.de Aruſp.254 a,Ego illam flammam excepi, pro patria ſolus exarſi.

Exareſco,ſcis.exſiccari,exhauriri,abſumi.)(.Reuireſco. de D.88 b, Vt quoſdam exaruiſſe omnes uidemus. & I. P.97 a, Si omnes exaruiſſent. de Cl. 166 a, Sic omnis fructus repreſſus, exuſtusq; flos ſiti ueteris ubertatis exaruit.At.167 a, Miror eius lachrymas diuturna miſeria non exaruiſſe.de Clar.171 b, Itaq; exaruerunt, uix tam ut appareant.Ep.138 a,Deinde ipſa illa, ſi qua fuit in me facultas orationis, niſi me ad has exercitationes retuliſſem, exaruiſſet. & 106 b, Vides enim exaruiſſe iam ueterem urbanitatem. ad Her. 24, Aliquando rei publicæ rationes quæ malicia nocentium exaruerunt, uirtute optimatum reuireſcunt.

Exaro,as. arando effodio. de D. 119 a, An eſt quiſquam ita inſipiens,qui credat exaratum eſſe Deum? & 125 a, Exaratus puer.de Leg.182 a, Cùm multa in eo loco ſepulchra fuiſſent,exarata ſunt.

Exarare,colligere.I.V.Act.3,Iis plus frumenti importabatur,quàm quantum exararant.Eadem: Hæ literæ Iudices L.Metelli quas audiſtis,hoc quantum eſt, ex Sicilia hornotimi exarauerunt.Sæpe in iiſdem Verrinis hoc modo utitur.

Exarare,ſcribere.Att.217 a, Ante lucem cum ſcriberem contra Epicureos,de eodem oleo & opera exaraui, neſcio quid ad te. & 185 a, Hoc literarum exaraui egrediens è uilla ante lucem. & 255 b, Itaque ſtatim nouum præmium exaraui.Epiſt.196 a, Hæc cum eſſem in ſenatu exaraui.& 142 b,Cum ad te harum exemplum in codicillis exaraui.

Exaturo,as.uel exſaturo,as.l.Exſaturo.

Exaudio,dis.audio.I.C.121 b,Sed quæ exaudio,diſſimulare non poſſum. pro Syl. 173 b, Vt idem omnes exaudiant,clariſſima uoce dicam.& ibid.a, Maxima uoce,ut

omnes exaudire poſſint,dico,&c.de Diuin.95 b, Cum aliquantulum progreſſus eſſet, ſubitò exaudiuit hinnitum.Attic.9 a,Tanti ſonitus fuerunt, ut ego eo breuior ſim,quòd eos uſq; iſtinc exauditos putem.& 59 b, Vix enim mihi exaudiſſe uideor.Aca.6 b, Multa exaudiunt in eo genere exercitati.de Finibus,63 b, Qui exaudita quaſi uoce naturæ,ſic,&c.ad Heren.7 b,Num qui clamor exauditus ſit.I.C.102 b,Quorum uoces paulo antè exaudire potuiſti.Orat.115 b,Sed non attendimus, neq; exaudimus noſmetipſos.At.220 b,Heri in ſtrepitu mihi uideor exaudiſſe,cum diceres,&c.

Excæco,as.ſenſu uidendi orbo.Ac.19 a,Num ergo is excæcat nos,aut orbat ſenſibus?

Excandeſcentia,eſt ira naſcens et modò exiſtens,quæ Græcè dicitur θύμωσις.Tuſc.213 b.

Excandeſco,ſcis.exardeſco.Tuſc.218 a,Hæc nullam habent uim,niſi ira excanduit fortitudo.Ep.122 a, Id poſtquam reſciit, excanduit, & me cauſam inimicitiarum quærere clamitauit.

Excarnifico,as.diſcrucio.de N.76 b,Democritum à Cyprio tyranno excarnificatum accepimus.

Excauo,as.cauo.I.V.214 a,Trulla excauata,cum manubrio aureo.

Excedo,dis.exeo,emineo.Att.282 b,Vos fortaſſe ſapientius exceſſiſtis urbe,quàm liberaueritis.Ep.165 a, Finibus prouinciæ meæ nunquam exceſſi.I. A.154 b,Excedere ex urbe.I.C.104 b,Abijt,exceſſit,euaſit,erupit. Poſtquam.205 a,Cum is exceſſiſſet, qui cædi et flammæ uobis autoribus reſtiterat.In Ant.218 b,Niſi prius ſibi reſpondiſſet,quàm ex illa circumſcriptione excederet. de Diu.91 b, Cum animus Eudemi ex corpore exceſſerit. pro Arch.186 a,Vt primùm ex pueris exceſſit Archias. de Orat.138 b,Nā is poſtquam exceſſit ex ephebis,&c. de Cl.189 a, Sed ad eos qui uita exceſſerūt reuertamur. Off.31 a,Excedere è uita.& de Cl.171 b.Tuſ.154 a,Excedere à uita.Parad.123 b,Quid cum cupiditatum dominatus exceſſit?de Vn.197 b, Sic in omni mundo omnes partes collocatæ ſunt, ut nulla pars huiuſce generis excederet extrà.I.S.174 b,Ea pars, quò tāquam in unam uoraginem cœtus omnium uitiorum exceſſerat.

Excellens,tis.præſtans,præſtabilis,præcellens,antecellens,eximius,egregius, excellenti animo ac uirtute uir.)(.Vuulgaris.de Cl. 199 b,Virum excellentem præclarè tum illi homines florem populi eſſe dixerunt. de D. 135 a,Dij immortales rerum omnium præſtantia excellentes.de N.1 b, Vt una excellentiſſima uirtus iuſticia. pro S.R.5 a,b,M. Petrei excellens in amore reip.uirtus. de In.62 a,Excellens muliebris formæ pulchritudo. Tuſc. 148 b,Excellens in omni genere uirtus. pro Ar. 189 a, Excellenti animo ac uirtute uir.de Cl.196 b,Galba fuit inter tot æquales unus excellens.Ac.41 b,Vir excellens omni genere laudis.de Cl.189 b, Excellēs in aliqua arte. de N.13 a,Et piè ſanctéq; colimus naturam excellentem atq; præſtantem.Ep.48 a,Tua ſcientia excellens ac ſingularis.Anteq.196 b,Dij,qui excellenti tumulo ciuitatis ſedem Capitolij in ſaxo incolitis conſtitutam.

Excellenter.magnificè,excelſè.Offic.13 a,Quæ magno animo fortiter excellenterq; facta ſunt.

Excellentia,tiæ.præſtantia.Off.20 a,Nobis autem perſonam impoſuit ipſa natura,magna cum excellētia præ

Universidad de Deusto
Biblioteca

stantiaq; animantium reliquorum. de Ami. 109 d, Sæpe enim excellentiæ quædam sunt, qualis erat Scipionis in nostro (ut ita dicam) grege. Off. 19 b, Decorum. i. quod consentaneum est hominis excellentiæ. Off. 4 b, Animi excellentia magnitudoq; κατ' ἐξοχὴν. l. Enthymema.

Excello, lis. præsto, antecello, anteslo, emineo, eniteo, princeps sum. de Clar. 172 d, Mos est hominum, ut nolint eundem pluribus rebus excellere. et 184 a, Tus. 174 a, Sed ab ea una uirtute quæ cæteris excellat, omnes nominatæ sunt. de In. 62 a, Zeuxis longè cæteris pictoribus excellebat. de Orat. 228 b, In iocis tu longè alijs mea sententia excellis. & ibid. Attici in eo genere præter cæteros excellunt. Orat. 197 b, In oratoribus uerò admirabile est, quantum inter omnes unus excellat. Ora. 156 d, Si quærimus quod unum excellat, ex omnibus doctis oratori palma danda est. de In. 42 b, Excellere inter aliquos. de Leg. 166 d, Qui singulis uicijs excellunt, aut etiam pluribus. de D. 99 a, Telmesus in Caria est, qua in urbe excellit aruspiciũ disciplina. de D. 88 d. Igitur oraculum illud nunc minore gloria est, quia minus oraculorum ueritas excellit. de Am. 116 d, Nõ enim tu possis, quantumuis licet excellas, omnes tuos ad honores amplissimos perducere. Epi. 177 b, Excellere in aliquo genere uirtutis. Ac. 2 a, Excellere ingenio & doctrina. de Or. 103 b, Qui in aliqua arte aut facultate excellit.

Excelsè. altè, excellenter. Or. 207 b, Excelsius & magnificentius dicere.

Excelsitas, tis. celsitas, altitudo. Offi. 56 b, Etenim multo magis est secundum naturam excelsitas animi & magnitudo, quàm uoluptas, &c. Nonius. aliter, celsitas.

Excelsus, a, um. altus, sublimis. Att. 66 b, Septa marmorea facturi sumus, eaq; cingemus excelsa porticu. In Ve. 217 d, Hæc erat posita Segestæ sanè excelsa in basi. pro Mil. 111 b, Atqui excelso loco superiorè se fore putabat Milo. de Som. 127 d, Ostendebat autè Carthaginem de excelso, pleno stellarum, illustri & claro. de Nat. 21 b, Ibes sunt aues excelsæ, cruribus rigidis, & c. I. V. 217 d, Erat admodum amplum et excelsum signum cum stola. In Ara. Excelsi colles. Attic. 88 d, Statua quæ ad Opis per te posita in excelso est. I. C. 115 d, Simulachrum Iouis maius facere, et in excelsum collocare. de Opt. 244 d, Ii quos nihil excelsum magnificumq; delectat. pro Mur. 138 b, Vir magnus & excelsus. Or. 207 b, Orator grandis, & quodammodo excelsus. Tusc. ul. quæst. 177 a, Vir altus & excelsus et humana despiciens. Off. 16 d, Animus excelsus & magnificus. & 4 d, Animi excelsi atq; inuicti magnitudo ac robur. Epist. 19 b, Excelso & illustri loco sita est laus tua. ad Her. 18 b, Parem aut excelsiorem fuisse.

Exceptio, onis. adiũctio. de Am. 107 b, Tum sit inter eos omnium rerum sine ulla exceptione communitas. Epist. 82 d, Quotiescunq; filium tuum uideo, polliceor & studium quidem meum et operam sine ulla exceptione, aut laboris, aut occupationis, aut temporis: gratiam autem & autoritatem cum hac exceptione, quantum ualeam, quantumq; possim. contra Rul. 70 b, Optimæ leges hac lege sine ulla exceptione tollentur. de Fin. 69 d, Quid attinet luxuriosis ullam exceptionem dare? pro Cor. 61 d, Quòd si exceptio facit ne liceat, ibi inesse est licere. cõtra Rul. 62 b, Sunt in tota lege exceptiones duæ, ex-

cepit enim, etc. de In. 69 d, Prætorijs exceptionibus nulla excluduntur actiones. et ibi. Excepto, extra quam in reum capitis præiudicium fiat. pro Cec. 289 d, Prætor interdixit sine ulla exceptione, tantum ut unde deiecisset, restitueret. de Or. 98 b, Vt illi unde peteretur, mitis atq; usitata exceptio daretur, cuius pecuniæ dies fuisset. de Or. 98 b, Vt petitor rursus cum peteret, tu exceptione excluderetur. de In. 53 b, Exceptio, extra quã si quis. & c. At. 87 b, Habeo exceptionẽ ἐπὶ διανεμήσει, extra quam si, &c. de In. 83 a, Homines ut cibo utuntur non necesse est, nisi cũ illa exceptione extra quam si nolint fame perire. & ibi. Homines mortales necesse est inuite perire. & ibi. Homines mortales necesse est inuite fame perire. & ibi. Homines mortales necesse est inuite perire sine adiuncto, id est. sine exceptione. ad Heren. 4 b, In priuatis actionibus, prætoriæ exceptiones sunt. I. V. 252 a, Tametsi, rectè sine exceptione dixeram. de Or. 80 a, Quædam tacitis exceptionibus cauentur. de Or. 121 b, Nunquã ego cuiquam tam præcise negaui, quam hic mihi plane sine ulla exceptione præcidit. Quin. 357 a, Non patiar te cum exceptione laudari.

Excepto, as. excipio, extraho. Par. 123 d, Aliquis barbatulos mulos exceptans de disciplina & pertædans.

Exceptus, a, um. extra, præter. Ep. 2 b, Is hac regia cæpta, pollicetur se, &c. et 67 d, Mihi solitudo iucundior est, quàm sermones eorum qui frequentant domum meam, excepto uno, aut ad summum altero. de Or. 88 d, Omnes, exceptis Crasse uobis duobus. Posquam. 253 b, Duos consules improbos nunquam, excepto illo Cesonio, tempore fuisse. I. V. 99 b, Tantum quod, etc. de Or. 101 d, Cum ab hoc discesserit, nemo erit, &c. id est hoc excepto, &c.

Excerpo, pis. decerpo, deligo. Of. 53 d, Non solum ex bonis eligere minima oportet, sed etiam excerpere ex bonis ipsis si quid ineſt boni. de In. 62 d, Quod quisq; compendij fecerit, excerpsimus. de Or. 112 b, Non enim si est facilius, eo de numero est excerpendum.

Excessus, sum. de Leg. 156 b, Romulus post excessum Proculo Iulio dicit, &c.

Excetra, træ. hydra. Tusc. 179 b, Hæc dextra Lernam et excetram maclata excetra placuit.

Excido, dis, elabor, fluo, desiuo. I. A. 240 b, Excident gale

Universidad de Deusto Biblioteca

rem. pro Mu.136 b, Excitare incendiū in fortunas alicuius. de D. 120 a, Galli uictores alacritate ad canendū excitantur. Ac. 23 b, Excitare aliquē ex somno. Ep.262 a, Excita ex somno tuas literas. Q F.298 b, Dormientē excitare, currentē incitare. Of. 65 b, Excitare atq; agitare feras. At.278 b, Erectior senatus erat, non sentētijs solùm nostris, sed etiam cohortationib. excitatus. Off. 36 b. Hoc cognito, dicendū est, quónam modo hominū studia ad utilitates nostras allicere atq; excitare possimus. Ep.256 a, In excitando autem & in acuendo plurimum ualet, si laudes eū, quem cohortere. Pl.Ep.154 b, Quæ si aduentus meus represserit, agā gratias fortunæ cōstantiæq; meæ, quæ ad hanc experientiam excitauit. Attic.96 a, Eum ualde tuæ literæ excitarunt. Ep.79 a, Quem autoritate tua cunctantem et diffidētem excitare solitus es. Of. 4 a, Facies honesti quæ si oculis cerneretur, mirabiles amores excitaret sui. de Fi.75 b, Sapientia ardentes amores excitaret sui, si uideretur. Ep.43 a, Excitare risū. et 140, Excitare clamorē. Or.218 a, Magnus clamor cōcionis excitatus est. de Cla. 195 a, Excitare summā hominū admirationē. Offic. 43 a, Quæ in multitudine habetur oratio, ea sæpe uniuersam excitat gloriā. pro Sest.25 b, Excitare fletum alicui. et ib. Tātus ex omnibus spectaculis plausus excitatus. & 12 a, Hanc ei suspicionem quidam nuncijs excitarūt. de Ar.244 a, Tum uidi ac multo antè prospexi quāta tēpestas excitaretur, quāta impenderet procella reip. pro Mar.133 b, Dij, qui facilè tantū bellū excitauerūt. Or.200 a, Excitare alicuius memoriā charā alicui. Of.49 a, Tantū Itali cū bellum propter iudiciorū metum excitatū est. pro Mu.133 a, Tempestates cōmoueri, cōcitari, excitari. de Or.125 b, Omnia dicēdo excitanda sunt, nihil adiuuāte natura. de Or.86 b, In eorū qui audiunt mētib. sedādis, aut excitandis. pro Pom. 4 b, Genus belli est eiusmodi, quod maximè uestros animos excitare atq; inflāmare debet. de Or. 102 a, Motus in animis hominū dicēdo excitare uel sedare. Of.21 a, Appetitus omnes cōtrahendi sedādiq; sunt, excitandaq; animaduersio, &c. de Orat. 124 a, His locis in cogitatione defixis, & in omni re ad dicēdum posita excitatis. de Cl.166 a, pro Ma.134 a, et pro Do.232 b, Excitare iacentem. de Am.107 a, Excitare animum abiectum & iacentem. At.12 a, Cōfirmare & excitare afflictos & abiectos, & eos ad pristinā dignitatē reuocare. pro R.P.130 b, Possem excitare multos reductos testes liberalitatis meæ. de Or.106 b, Dicēdo excitare aliquē à morte. Ora.204 b, & Top.224 b, & I.V.262 a, et I. C.108 b, Excitare mortuos ab inferis. Post.209 b, Excitare aliquē ab inferis uel ab Acherōte. pro Fon.281 a, Ita uerò C Marius excitandus erit ab inferis, qui, &c. de Or.119 b, & 126 b, Excitare reū cōsularē, & cicatrices aduersas senis iudicib. ostendere. de Cl.195 a, Ab inferis locupletissimos testes excitare. de N.49 b, Vapores, qui à sole ex aquis excitātur. Itē: Excitari humo l. Excitatus. de L.183 b, Nec è lapide excitari plus nec imponi, quā quod capiat laudē mortui in

Excitus, a, um. experrectus. de D.88 b, Ennij. (cisam.

Exclamatio, onis. acclamatio. ad Her. 28 b, Exclamatio est, quæ conficit significationē doloris, aut indignationis alicuius, per hominis, aut urbis, aut loci, aut rei alicuius compellationem : hoc modo, Te nunc alloquar

Africane, cuius, &c. & 20 a. Acutæ uocis exclamationes uitare debemus. Or.299 b, Exclamatio uel admirationis uel conquestionis.

Exclamo, as. de N.4 b, Itaq; mihi licet exclamare, ut Statius in Synephebis. pro Deum, &c. Tus.187 a, Qui uolunt exclamare maius, toto corpore contentione uocis asseruiunt. de Som. 127 a, Hic cum exclamasset Lælius, &c. de Or.112 a, Non possum quin exclamem, etc. I. A. 166 a, Brutus nominatim Ciceronem exclamauit.

Excludo, dis. prohibeo, portas alicui claudo, excipio. pro Cor.63 a, Gaditani Pœnos mœnib. excluserūt. At. 130 a, Priusquā Cæsar aut tuū iter impedire, aut te à me excludere posset. pro Cl.24 a, Ne partu eius ab hæreditate fraterna excluderetur. cont Rul.78 a, Qui honore Decemuiratus excluditur nominatim. Anteq.196 b, Aliquem supplicem à se absterrere et excludere. de Ar. 254 a, Quod anno antè senatus excluserat. de N.75 a, Ratio quæ uitia culpāq; excluderet. de Or.89 b, Repelli oratorē à gubernaculis ciuitatū, et excludi ab omnium rerū scientia. At.136 b, Quæ soluto animo familiariter scribi solent, temporib. his excludūtur. Att. 127 b, Qui regionibus exclusi intra præsidia aliena uenissent. pro Cor.59 b, In socios uerò incuriosum est, ijs præmijs exclusos esse eos, quæ patent stipendiarijs. de Cl.196 a, Pacis spem à publico cōsilio esse exclusam uidemus. Br.91 a, Dolabellam à Rhodijs exclusum. Q.F.294 b, Nullius inopiam ac solitudinē domo tua et cubiculo esse exclusam. 19 a, Nec excludentes ab eius usu suos, potiusq; & amicis impartientes & reip. I. A.200 a, Exclusit eum à rep. distraxit, segregauit, scelus illius, etc. I. V.259 b, Matres ab ertremo cōplexu liberûm exclusæ. Epi.71 b, Sed nescio quomodo ipsæ illæ excludere me à portu et profugio uidentur. I. V.213 a, Hi exclusi temporibus populi Rom. agere quæ uoluerant non potuerunt. et 106 a, Angustijs temporis excluduntur omnes. pro Cec.230 a, Aliquem uerbo excludi. I. A.174 a, Itaq; exclusis tuis uocibus, ad te milites misit. de Or.98 b, Vt petitor rursus cū peteret, ne exceptione excluderetur. de In.69 a, Prætorijs exceptionibus multæ excluduntur actiones. Ep.2 b, Crassus treis legatos decernit, nec excludit Pompeiū. de N.50 b, Ex ouis pulli orti, relinquunt matres, à quibus exclusi fotiq; sunt. de N.52 a, & de Or.150 a, Gallinæ ex ouis pullos excludunt: id est, pariunt, emittunt.

Excogitatio, onis. Tus.161 a, Illa uis, quæ inuestigat occulta, quæ inuentio atq; excogitatio dicitur. de Or.119 b, Hæc excogitationem non habent difficilem.

Excogito, as. cogitando inuenio, machinor, findo, meditor. de N.12 a, Vita, qua nihil beatius excogitari potest. At. I. V.135 b, Mira quædam excogitare genera furandi. At. 130 a, Ad hæc igitur cogita, uel potius excogita. et 281 a, In quo tuo consilio egeo, & si nihil excogitas. de Or. 94 a, Motus animi atq; ingenij celer ad excogitandū. pro Cec. 24 b, Ratio excogitata Larini est. I. C.105 b, Quicquid sceleris fingi, aut excogitari potest. I. A. 217 b, Excogitare quæ tua ratio sit, Calenæ nō possum. Ac. 18 a, Excogitauit aliquid, eadem dici, quæ Stoici.

Excolo, lis. exorno, expolio. Or.199 b, An uictus hominum Athenjensiū beneficio excoli potuit, oratio nō potuit? Par.116 a, Nibil est tam horridum, quod non splendescat oratione, & tanquam excolatur. Or.201 b, Ingenia quæ

nia quæ disciplina exculta sunt. pro Ar.188 a, Nisi animos nostros doctrina excolamus. Of.35 b, Quib. rebus exculta hominum uita plurimùm distat à uictu bestiarum. Qu.Fr.317 b, A' propensis in hanc partem uehementer excolimur & amamur.

Excors, dis. amens, uecors. de N. 26 b, Quæ anus tam excors inueniri potest, quæ extimescat? Tusc.150 a, Quis tā excors est, quē ista moueāt? de Am.124 b, Apertè adulantē nemo non uidet, nisi admodum est excors. pro Dom.223 a, Neq; tu eras tā excors tamq; demens, ut nescires, &c. I. A.195 b, Hoc qui non uidet, excors est. de D.216 a, An quod aspexit uestitu purpureo excordem Cæsarem, ipse corde priuatus est?

Excrucio, as. conficio, exanimo, interimo. At. 170 a, Nō loquor plura, ne te quoque excruciē. ipse conficior uenisse tēpus, &c. Ep.234 a, Cōficior enim mœrore meæ Terentiæ, nec me meæ miseriæ magis excruciāt quàm tuæ. pro Pom.5 b, Aliquē uinculis ac uerberibus, atque omni supplicio excruciatum necare. de Fin.59 b, Libido et ignauia animatum excruciant. I. V.act.3, Hominē fumo excruciatum semiuiuum reliquit.

Excubiæ, arum. diurnæ nocturnæq; uigiliæ. pro Ma. 136 a, Nos tibi excubias & custodias pollicemur. I. A.213 b, Cuius ego excubias & custodias mei capitis cognoui in consulatu meo. pro Mil.114 b, Si excubiæ, uigiliæ, etc. pro Pl.280 b, O' excubias tuas Cn. Planci miseras.

Excubo, as. uigilo, uigilans sum. I. A. 208 a, Quamobrē Quirites quantum potero excubabo uigilaboq; pro uobis. de D.103 a, Vt tecta relinquerēt, & armati in agro excubarent. de D.100 a, Lacedæmonij non cōtenti uigilantibus curis in Pasithææ fano somniandi causa excubabant, quia uera quietis oracula ducebant. Tus.217 a, Qui semper animo sic excubat, ut ei nihil improuisum possit accidere. At.147. & Tusc.217 a, Et tamen omnis spes salutis in illis est, et ego excubo animo, nec partē ullā capio quietis. Pl. Ep.148 a, Ex quo intelligi potest curā reip. summè defendēdæ iāpridē apud nos excubare.

Excudo, dis. componere, elucubrare. Att.249 b, Tibi de gloria excudam aliquid ἡρακλείδειον, quod lateat in thesauris tuis.

Exculpo, pis. At.214 a, Tamen nescio quid è quercu exculpseram, quod uideretur simile simulachri.

Excultus, a, um. de Cl.173 a, C. Tuditanus omni uita atq; uictu excultus atque expolitus. Tuscul.161 a, A' quibus mansuefacti et exculti à necessarijs artib. ad elegātiora defluximus. Tusc.149 a, Nec qui id nesciebat satis excultus doctrina putabatur. & 236 a, Humanus animus si est excultus, &c. fit perfecta mens.

Excurro, ris. At.168 b, Ego dum naues & cætera parantur, excurro in Pompeianum. & 231 b, Cupio excurrere in Græciā. et 1 b, Fortasse excurremus mense Septēbri legati ad Pisonē. I. V.79 b, Excurrat aliquis, qui hoc tantum mali filio suo nunciet. Ep.35 b, Mandaui utriq;, ut antè ad me excurrerent, ut tibi obuiā prodire possē. cont. Rul.83 b, Excurrere ex Africa, & imminere populo Rom. I. V. 110 a, Habent propinquam prouinciam, quò facilè excurrunt. de D. 102 b, Quorū animi spretis corporibus euolant & excurrūt foras. pro Mur.128 a, Campus in quo excurrere uirtus & cognosci possit. de Cl.190 a, Itaq; tantos processus faciebat, ut euolare, nō

excurrere uideretur. Or.213 b, Orationē nō claudicare nec insistere, sed cū sententia pariter excurrere. & 214 b, Productiora alia & quasi moderatius excurrentia. At.70 b, & 71 a, Summa excurrens DCCCXX.

Excursio, onis. decursio; latrociniū, incursio. de Pro. 69 b, Via illa excursionibus barbarorum est infesta. & de In.79 b; de D.113 b, Sed hæc fuerit nobis tāquā leuis armaturæ prima excursio, nūc cominus agamus. pro D. 147 b, Tueri fines suos ab excursionib. hostiū & latrocinijs. pro Pom. 6 b, Cùm una excursio equitatus perbreui tempore totius anni uectigal ferre possit. de Sen. 81 a, Nec enim excursione, nec saltu uteretur, sed, &c.

Excursor, oris. I. V.112 b. I. A.194. l. Emissarius.

Excusatio, onis. purgatio, satisfactio, causa. de Ora.95 a, Stultitiæ peccatū excusationem nō habet. de Sen.90 b, Morositas tamen & hæc uitia, quæ dixi, habēt aliquid excusationis, nō illius quidē iustæ, sed quæ probari posse uideatur. I. V.229 b, Nā Sappho, quæ sublata de Prytaneo est, dat tibi iustā excusationem propè ut cōcedendum atq; ignoscendū esse uideatur. de Or.126 b, Vix mihi tenuis quædā uenia dabatur excusationis, quòd tamē eum defenderē, qui mihi quæstor fuisset. At.128 b, Nihil prætermissū est, quod nō habeat sapiētē excusationem, nō modò probabilē. I. A.197 a, Qui habent legitimā excusationē, exilij causa solū uertisse. Or.210 a, Quibus si nihil aliud respōderē, etc. iusta esset excusatio. pro Cæl. 37 b, Sed ego Atracinio ignosco, qui habet excusationē uel pietatis, uel ætatis, uel necessitatis. Of.47 b, Vtendū est excusatione aduersus eos quos inuitus offendas quacunq; possis, quare id quod feceris necesse fuerit, nec aliter facere potueris. I. P.82 a, Vti excusatiōe ualetudinis. pro Cæ. 47 b, Defendere uitia alicuius excusatiōe adolescētiæ. pro R.P.126 a, Necessitatis excusatio Rutiliū facilè defendit. de Ar.244 b, Si aūt id nō uidet, periculū est, ne se stuporis excusatiōe defendat. pro Syl.172 a, et I.P.87 a, Me neq; honoris, neq; ætatis excusatio uēdicat à labore. pro Syl.176 a, Illæ ualēt apud me excusationes iniuriæ tuæ, iratus animus tuus, ætas, amicitia nostra. de Am.104 a, Turpis excusatio est et minimè accipiēda cū cæteris peccatis, tū si qs cōtra rēmp. se amici causa fecisse fateatur. I. P.81 a, An potest ulla esse excusatio cōsuli malè sentiēti? I. A.211 b, et 222 a, Ser. Sulpitij excusatio legatiōis obeūdæ. de Am.104 b, Talis improborū consensio, excusatione amicitiæ tegēda nō est. pro Cec. 290 b, Excusatiōe summæ stultitiæ, summæ improbitatis odiū precari. pro Rab. 91 b, Cū ad iudicij morā familiaris funeris excusatio quæreretur. At.195 a, Dubito an excusationē aliquā ad Siliū parē. et ib. b, Quærenda est excusatio. ad Brut. & 138 a, Hanc eram ipsam excusationē relicturus. ad Cæsarē, 165 a, Is mihi non reddit quod ei dedi mutuū, et utitur excusatione tēporis. Itē: Cōferre causam in tēpus. de Or.134 a, Cū Metellus excusationē oculorū à me nō acciperet. pro Mu. 130 a, Morbi excusationi pœna addita est. et 195 a, Nullæ istæ excusatiōes sunt, meus amicus est, etc. de Am.103 b, Nulla est excusatio peccati, si amici causa peccaueris. Ora. 219 b, Nobis in scribēdo atq; in dicendo, necessitatis excusatio nō probatur. de N. 78 a, At deo ne excusatio quidē est insciētiæ. de In.74 b, et 75 a, Quibus in simili excusatione nō sit ignotū. I. P.87 a, Nemini ciui ulla, quo

minus

minus abesset, satis iusta excusatio uisa est. Epist.198 b, Quòd te mihi de Sempronio purgas, accipio excusationē. & 199 a, Accipio excusationē tuam de Sempronio. At.58 b, De Philoxeno ignosco: id est, excusationē accipio. & Att.74 a, Ep.145 a, Ego aūt præteriti temporis excusationē affero. & ibi. Afferre excusationē cessationis. de Am.103 a, Hanc ut sibi ignoscerem causam afferebat, quod, &c. Ep.86 a, Vtriq; rei excusationē tuæ uitæ cōsuetudo dat. & 180 a, Errare cum excusatione posse. & 266 b, Vti excusatione iusta & idonea. & 25 b, Accipere excusationem, et Accipere causam. 264 a. de L.158 a, Atqui uereor ne istam causam nemo noscat. I.P.82 a, Quam nos causam accepimus: id est, excusationem.

Excusatus, a, um. I.V.97 a, Hic omnibus me uehementer excusatum uolo, non negligentia mea fore, ut, &c.

Excuso, as. purgo, excusatiōe utor, excusationem affero, satisfacio, culpam in alium confero uel transfero, crimē remoueo, culpa libero, à culpa eximo, excusatione alicuius rei tego, adumbro.)(. Accuso. Att.250 a, Atticæ meæ uelim me ita excuses, ut omnem culpam in te transferas. Q.F.307 a, Primùm me tibi excuso, in eo ipso in quo te accuso. me.n. &c. I.A.197 a, Si Lysiades citatus iudex nō respōderit, excuseturq; Areopagites esse, accipiet'ne excusationē is, etc. et ibi. Sunt item lecti iudices, qui fortasse excusabūtur. At.249 b, Varroni memineris excusare tarditatem literarū mearum. I.A.214 a, Quanquā is quidem antequàm sententiam diceret, propinquitatē excusauit. de Am.108 a, Quidam excusari se arbitrātur, quia non sine magna causa peccauerint. pro Lig.140 b, Is cùm morbo impediretur, statuerat se excusare. de Or.132 a, Cum eum gregales requirerent, excusauit Vespa Terentius, quòd eum brachiū fregisse diceret. At.189 a, Sed cura, ut excuser morbi causa in dies singulos: quod si erit durius, ueniam ipse, & perpetuum morbū iurabo. & 190 a, Apud Apuleiū, quoniā in perpetuū non placet, in dies ut excuser uidebis. & 189 a, De me excusando apud Apuleium dederā ad te pridie literas. & 190 a, Martianus ad me scripsit, me excusatum esse apud Apuleium à Torquato et Strabone. & 149 b, Viris bonis me non nimis excuso. & 183 b, An his illuc eūtibus mandē ut me excusent. de Cl.173 b, C.Lælius se excusans dixit, &c. At.174 b, Quòd te excusas, ego uerò tuas causas nosco. Ep.175 a, Collegæ mandasti, ut te mihi per literas excusaret. Cæl. Ep.111 b, Sed ipsum uolumen, quod tibi misi, facilè ut ego arbitror, me excusat.

Excussus, a, um. de Ar.252 b, Iudices te dimiserunt excussum & exhaustum.

Excutio, tis, excussi. exquiro, inuestigo, agito, explico. Tus.167 a, Hoc igitur probè stabilito & fixo, illud excutiendū est, ut sciatur, &c. Pro Cæl.52 a, Quamobrem excutiemus omnes istorum delicias, omnes ineptias, si prodierint. pro Plan.265 a, Aspicitur, non attrectatur: procul apparet, nō excutitur, nō in manus sumitur. contra Rul.78 a, Decemuiri qui nostros imperatores excutiant. pro S.R.34 b, Nihil est quod metuas, non excutio te: si quid fortè ferri habebas, non scrutor, &c. Qu.Fr.291 b, Scrutari omnes sordes, & excutere unumquemq; comitum. Par.241 a, Explicare & excutere aliquod uerbum. pro Mu.130 a, Res peruulgata atq; in manibus iactata & excussa. Of.68 a, Explica atque excute intelli-

gentiam tuam, ut uideas, &c. Asin.Ep.163 b, Tabellarij sexcentis locis excutiuntur.

Excutio, eripio, eijcio, remoueo. pro Mur.131 a, Omnia ista nobis studia de manibus excutiuntur. pro Dom.228 a, Quare illa calamitas excussit hoc genus totum maledicti. pro Syl.179 a, Noli aculeos orationis meæ, qui reconditi sunt, excussos arbitrari. de N.44 b, Excutere aliquid in terram. pro Syl.171 b, Excutiam tibi istam iactationē. Tus.173 a, Hāc excutere opinionē mihimet radicitùs nolui. Ep.131 a, Adeon' tu mihi excussam seueritatē putas, ut ne in foro reliquiæ pristinæ frontis appareant?

Execo, as. seco, reseco. pro Cl.55 b, Ipse armarij fundum execuit, & nummos abstulit. de Nat.38 b, Vetus opinio est, exectum esse Cœlum à filio Saturno. pro Sest.164 a, Hi medentur ciuitati, qui execant pestem aliquam tanquam strumam ciuitatis. pro Cl.57 a, Strabo in crucem actus est execta lingua. contra Rul.84 b, Neruis omnibus exectis. At.22 b, Non minus esset probanda medicina quæ sanaret uiciosas partes, quàm quæ execaret.

Execrandus, a, um. detestabilis. I.A.172 b, Hic execrandus populo Rom. & detestabilis est.

Execratio, onis. preces malæ. pro Sest.19 a, Exierunt malis omnibus et execrationibus duo Vulturij. pro Sest.6 a, Hunc Pompeius omni cautione, fœdere, execratione deuinxerat, nihil cōtra me esse facturum. I.V.257 a, Vbi fides? execrationes? Of.62 b, Quod Athenis execrationibus publicis sancitum est. & de Or.135 b. L.Minatio. & 162 a, At.33 a, Habet etiā Cāpana lex execrationē in cōcione candidatorū. I.P.88 b, Thyestea ista execratio est.

Execratus, ta, tum. I.A.153 b, Euersio illius execratæ columnæ.

Execror, aris. malè precor. I.V.101 a, Alij Sacerdotem execrabantur, qui Verrem tam nequam reliquisset. I.P.101 a, Omnes te oderunt, tibi pestem exoptant, te execrantur. I.P.86 b, Quòd tibi proficiscenti euenit, ut omnes execrarentur, malè precarentur. de L.162 b, Rectè Socrates execrari eum solebat, qui, &c. Of.54 a, Itaque accepimus Socratem solitū execrari eos, qui, &c. Tus.262 b, Execratur apud Ennium Thyestes, primùm ut naufragio pereat Atreus. Or.209 b, Vt optet, ut execretur. de N.39 a, ex En. Cui, quod in me est execrabor hoc, quo lucet, quicquid est.

Exectio, onis. excisio. pro Cl.55 b, Cùm illa exectio fundi in armario animaduerteretur. I.V.58, Exectio linguæ.

Executio, onis. persecutio. ad Her.9 b, Quæritur in translatione primùm, num aliquis eius rei actionem, petitionem, aut executionem habeat, quam non oportet.

Exedo, dis, & exes. consumo, conficio, corrodo. Tus.196 b, Aegritudo lacerat, exest animum, planeq; conficit. Tus.231 b, Quem nullæ ægritudines exedunt. de Fin.59 b, Solicitudines, quibus hominum animi dies & noctes exeduntur. de D.116 a, Cor est in extis, iam abscedet, deus id eripiet, uis aliqua conficiet, aut exedet.

Exedra, dræ. locus ubi sint sedes multæ paratæ, præterea nihil, quas uacuas aulas uocāt. de Or.14 a, Cotta in eam exedram uenit, in qua Crassus lectulo posito recubuisset. de N.5 a, Offendi eum sedentem in exedra. de Fi.135 a, Tamen ego illa moueor exedra.

Exedria, pro exedris. Ep.106 a, Exedria quædam mihi noua sunt instituta, in porticula Tusculani.

Exem-

Exemplar, ris. exemplū, codex, species quā artifex imitatur, & quam sibi proponit ad imitandū, ad quod efficitur aliquid. Itē: Asin.Ep.146 a, Ex literis, quas Pansa mihi misit, cognosces omnia, nam earū tibi exēplar misi. At.57 b, Vrgebar ab eo cui misi, & non habebam exemplar. pro Mu.140 a, Ad imitādū uerò tā mihi propositū exēplar illud est, quàm tibi. de Vn.195 b, Qui aliquod munus efficere molitur, si eam speciē, quæ semper est eadē, intuebitur, atq; eā sibi proponet exēplar, præclarū opus efficiat necesse est. et ib. Vtrum fabricator ille tanti operis imitatus sit exemplar, quod semper unū & idem est. de Vn.196 a, Si ergo generatus est mūdus, ad id est effectus, quod ratione sapiētiaq; cōprehenditur. et 197 a, Mundus factus est ad exemplum. de Vn.201 a, Ex ea parte deficiebat ad propositū exēplar imaginis similitudo. de Am.100 a, Amicū qui intuetur, tanquā exemplar aliquod intuetur sui. pro Ce.290 a, Falcula exēplar antiquæ religiōis. In Sal.274 b, Eius enim partis exemplar erat Sallustius, quo, &c. Orat.197 b, Vnde illud ut ex ore aliquo quasi imago exprimatur.

Exemplum, pli. exemplar, imago, factum, autoritas, documentū, specimē, clarissimis monumentis testata consignataq; antiquitas. Att.116 b, Cæsaris literarum exemplum tibi misi. At.122 a, Earum literarum exemplū infrascripsi. Ep.48 a, Sæpius ad aliquem literas uno exēplo dare. et 135 a, De quo tu mihi antea scripseras bis eo de exēplo. contra Ru.76 b, Literarū exemplū compositū esse arbitror. P. Seruilius Cn.Pōpeio, etc. At.138 a, Capua literæ sunt allatæ hoc exēplo: Pōpeius mare trāsijt, &c. de Or.100 b, Hisce ego reb. exempla adiungerē, nisi cernerē, &c. Off.2 b, Superioris generis huiusmodi exēpla sunt: omnia'ne officia perfecta sint. nunquid. et de In.69 b, Exemplum trāslationis in causa nobis positum sit huiusmodi, cū, &c. de In.81 b, Supponere exemplū uniuscuiusq; rei. Top.225 a, Exēpla posui ex iure ciuili. de Or.162 b, Quæ tu crasse sine definitionibus & sine exemplis effudisti. ad Her.24 b, Hoc interest inter exemplum et testimoniū: exemplo demonstratur id quod dicimus, cuiusmodi sit, testimonio esse illud ita ut nos dicimus cōfirmatur. de D.88 b, Sed exemplis grādiorib. decuit uti. I.A.246 b, Exēpli causa paucos nominaui. Par.117 a, Sed hæc uideri possūt obscuriora, cū sine appositiōe exēplorū lentius disputantur, uita atq; factis illustrāda sunt, summorum uirorū hæc quæ uerbis subtilius quàm satis est, disputari uidētur. de Inuēt.55 a, Vt certum quiddam & breue exēpli causa ponamus. pro Mu.130 a, Vt qa in alicuius libris exēpli causa id nomē inuenerāt, putarūt, &c. de In.55 b, Eorū igitur quæ cōstāt, exēpla ponemus: horū quæ dubia sūt rationes afferemus. et 56 b, Id ut perspiciatur aut scribamus, aut in quolibet exēplo de ijs q̄ præposita sunt, hoc idem exerceamus. de In.58 b, Perspicuo & grandi uitio præditum posuimus exemplū. de In.29 b, Exemplum est, quod rē autoritate aut casu alicuius hominis, aut negocij confirmat aut infirmat, horum exēpla & descriptiones in præceptis elocutionis cognoscētur. ad Her.39 a, Exemplū est, alicuius facti aut dicti præteriti cū certi autoris nomine propositio: exemplum rem ornatiorem facit, cum nullius rei nisi dignitatis causa sumitur: apertiorē, cum id, quod sit obscurius, magis di-

lucidum reddit: probabiliorem, cum magis uerisimilem facit: ante oculos ponit, cū exprimit omnia perspicuè, ut res dicta propè manu tentari possit. de D.110 a, Exēpla clara & illustria. de Pro.73 a, Cū ego meorū factorū exempla ex summis uiris petā. pro Cor.61 a, Autoritate & exēplo alicuius facere aliquid. et de Ar.24.6 b, pro Pl.278 b, Peremptū esset mea morte id exemplum, qualis futurus in me retinēdo fuisset senatus. de D.94 a, Diuinare aūt morientes, etiam illo exemplo cōfirmat Possidonius, quo affert Rhodiū quendā, &c. I.A.155 a, Iun. Brutus, qui rempub. regio dominatu liberauit, & ad similē uirtutē, et simile factū stirpem suam excitauit. Of.38 b, Ad exemplū amissi imperij, portari in triumpho Massiliam uidimus. pro Se.5 b, Cuius oratio uidebatur reip. capessendæ autoritatem disciplināq; præscribere. et 6 b, Vnū aliquem te ex barbatis illis exemplum imperij ueteris, imaginē antiquitatis diceres intueri. In Sal.271 b, Vt ego sim posteris meis nobilitatis initiū et uirtutis exemplum. pro Deiot.149 a, Is uir unde pudoris pudicitiæq; exēpla peterētur. Ep.13 a, Exemplū præclarissimū uindicādæ religionis sustulerūt. In Sal.272 b, Sallustius omniū maiores ad unum exemplū et regulā quærit. de L.190 b, Non tātum mali est peccare principes, quantum illud, quòd permulti imitatores principū existūt. & ib. Perniciosè merentur de republica uiciosi principes, quod nō solùm uicia concipiunt ipsi, sed ea infundunt in ciuitatem: neq; solùm obsunt quod illi ipsi corrūpuntur, sed etiam quòd corrumpūt, plusq; exemplo quàm peccato nocēt. Or.213 b, Habet autē ut in ætatib. auctoritatem senectus, sic in exemplis antiquitas. de Or.104 b, Cùm esset ille uir exemplū, ut scitis, innocentiæ. pro S.R.23 a, In qua mulierē etiā nunc quasi exēpli causa, uestigia antiqui officij remanēt. I.A.186 a, Quod in iuuētute habemus illustrius exemplum ueteris sanctitatis? de Or.209 a, Si exempla sequimur, à Demosthene sumamus. Q.F.300 a, Edere exemplū seueritatis alicubi. pro M.149 a, Domesticū te habere dixisti exemplū ad imitandum. & ib. Est illud quidem exemplū tibi propositū domi. Of.21 a, Suppeditāt aūt & campus noster, et studia uenādi honesta exēpla ludēdi. pro Fla.151 a, Tamē hæc in imitatione, atq; in exēplo pertimescēda uidētur. & ib. Ne periculosam imitationē exēpli reliquis in posterū proderetis. Ep.134 a, Liberasti ciuitatē metu, neq; solùm ad tēpus maximā utilitatem attulisti, sed etiam ad exemplū facti. pro Fl.151 b, In hoc ego reo, ne quod perniciosum exēplum prodatur, pertimescā? pro Syl.176 b, Et tamen id ueteri exēplo atq; instituto optimi cuiusq; faciebāt. Or.101 b, Monumentū rerū gestarum, uetustatis exempla, oratori nota esse debent. de In.62 b, Nō unū aliquod proposuimus in exēplū, cuius omnes partes exprimerētur. Or.208 a, Cōmemoratio antiquitatis, exemplorūq; prolatio. pro Cl.45 b, Qua de re tota si unum factum ex omni antiquitate protulero, plura non dicam, nō enim exemplū, &c. I.A.153 a, Atheniensiū renouaui uetus exemplū. Ep.47 b, Quod exēplo fingit, iure fieri putāt. Of.65 b, Imagines enim illæ ferūtur ex optimis naturæ principijs, & ueritatis exemplis. de In.62 b, Vt mutum simulachrū ex animali, exemplo ueritatis trāsferatur. de Le.179 a, Itemq; cætera huius exempli dona sunt. de Am.111 a, Nec ipsi sibi

exem-

Universidad de Deusto
Biblioteca

exemplo sunt, hæc uis amicitiæ qualis & quanta sit. de Am.102 b, Atq; harum rerum exemplũ ex similitudine capiebat imeuntis ætatis, quod, etc. Of.55 a, Nec uerò ab his iusticiæ, tanquam à sapiente petitur exemplum. I. A. 182 a, Quod si illi è conspectu nostro se abstulerunt, at exemplum factireliquerunt. & ibi. Cum ipsum factum per se præclarum est, tum expositum ad imitandum. & 225 a, Et proponis illi exempla ad imitandum. ad Her. 26 b, Aut si aceruos se dicant tritici habere, & eorum exẽplum pugno non habeant.

Exeo, is. egredior, prodeo, progredior, pedem effero, foras me do, procedo, excedo, emergo, erũpo, emano, mano, euolo, euado, orior, nascor. de Or. 129 a, Mimimè mirũ est te suadere, modò enim existi de balneis. de Or. 113 a, Quando tandẽ Galba de triclinio tuo exibis? Cum tu, inquit, de cubiculo alieno. Of. 11 b, Qui cũ una domo iã capi non posśint, in alias domos tanquam in colonias exeunt. Of. 24 a, Herculẽ ferũt exisse in solitudinẽ, atq; ibi sedentem diu secũ, & c. I. V. 31 a, Aliquẽ exire legatũ in aliquam prouinciã. I. V. 121 a, Cum omnes boni perspicerent ad istũ nõ modò illos nũmos, qui per simulationem ab isto exierãt, reuertisse. At. 28 a, Cũ de cõsularib. mea prima sors exisset, & c. de Cl. 189 a, Nihil nõ cõsideratũ exibat ex ore. pro S. R. 19 a, Nequaquam tamẽ similiter oratio mea exire, atq; in uulgus emanare poterit. Attic. 208 a, Libri quidẽ exierũt, ut in tali genere ne apud Græcos quidem simile quicquã. Tus 192 a, Exisse ex potestate dicimus eos, qui effrenati feruntur aut libidine, aut ira cundia. ibid. Qui igitur exisse ex potestate dicuntur, idcirco dicũtur, quia nõ sunt in potestate mẽtis, cui regnũ totius animi à natura tributum est. pro D. 229 b, Exire è patricijs. i. fieri plebeiũ per adoptionẽ. de D. 91 b, Quinto autem anno exeunte, cum esset spes, & c. Ep. 11 a, Exire domo. et 46 a, Exire ex urbe. I. P. 86 b, Exire patria. & Attic. 27 a, Exire de naui. Offic. 68 a, Exire de uita.

Ex eo. ex eo quòd, ex eo quia.)(Ex quo. de D. 121 b, Attulit in caueã pullos is, qui ex eo nominatur pullarius. de Orator. 119 b, Si quid in me est, ex eo est, quòd, & c. de D. 123 a, At paulo pòst audita uox est monentis, ut, & c. Ex eo Aio loquenti ara consecrata est. de Or. 135 a, Scaurus nonnullã habet inuidiã, ex eo quòd aliorũ bona sine testamẽto possidet. de Fi. 122 b, & 70 b, Præpositũ ex eo credo appellatum est, quòd præponatur alijs. Att 97 a, Cognoui ex eo, quòd ita scripseras, te Romã uenisse, etc. Att. 9 a, & de Or. 141 a, Posteaquàm uidit illum excepisse laudẽ, ex eo quòd hi suspicarentur, & c. id est, propterea quòd, & c. de Cl. 168 b, Cum ex eo quia quasi committeret contra legem, sæpe in iudicium uocaretur.

Exequiæ, arum. funus, pompa, iusta, iusta funeris, supremi diei celebritas. litatio, parentatio pro Qu. 9 a, & de Im. 62 b, Funus, quò amici conuenirent ad exequias cohonestãdas. pro Cl. 60 a, Mater exequias illius funeris prosecuta est. de Le. 278 b, Qui sepultura & iustis exequijs caruerunt. pro Mi. 108 a, Cadauer P. Clodij spoliatũ imaginibus, exequijs, pompa, laudatione, & c. pro Mil. 108 a, Clodius sine imaginibus, sine cantu, sine ludis, sine lamentis, sine laudationibus, sine funere, spoliatus illius supremi diei celebritate ambitus est abiectus. Att. 238 a, Dare operam funeri. Att. 228 a. Lucullus matrem efferebat. Cæsar funere elatus est. l. Funus.

Exequor, ris. cõficio, explico, persequor, imitor. Tus 199 b, Conturbatus animus nõ est aptus ad exequendum munus suum. At. 177 a, Ne si sit quidẽ quod ad te debeã scribere, facilè id exequi possem. I. A. 22 a, Exequi mandata alicuius. Of. 16 a, In exequẽdis negocijs rationi obedire. At. 46 a, Exequi sua officia & studia. de Se. 83 b, Missa senex omnia regis officia & munera exequitur. 92 a, Quo ad munus officij exequi et tueri possis. pro P. 123 a, Difficile est quod cũ spe magna sit ingressus, id non exequi usq; ad extremũ. de Se. 81 b, Quod si exequi nequeas, possis tamẽ alijs præcipere. et 84 b, Quæ si exequi nequirẽ, tamẽ, & c. I. A. 171 a, Omnes consulares, per ualetudinem exequi fugam illam potuissent. I. V. 117 a, Tamẽ antiquum modũ sationis nulla ex parte exequi potuit. At. 148 a, Cur non omnes factũ illius exequimur? de Vn. 296 a, Non igitur dubium est, quin æternam tem maluerit exequi. I. S. 274 a, Neq; tu si quis in parricidia peccasti, exequar. Ep. 181 b, Nam præter hæc habeo multa occultiora, quæ uix uerbis exequi possim.

Exerceo, ces. colo, excolo, facio, facilito, tracto, exercitatione utor, uersor in aliqua arte, uersor in exercitatione dicendi, ludo, consuetudinem atq; exercitationẽ capio, solicito, ango. Att. 282 a, Messala graui iudicio multa arte se exercuit in uerissimo genere dicendi. de Or. 9 a, Pleriq; in hoc uocẽ & uires exercent suas. et ib. Vatinium. de Cl. 185 b, Is me adolescẽtẽ multos annos in foro exercuit. de Cl. 196 a, Pammenes exercuit eiusdẽ laudis exercuit. de Cl. 196 a, Pammenes exercuit Brut. de Cla. 187 b, Is se se quotidianis cõmentationibus acerrimè exercuit. et 194 a, A Diodoro cùm in aliquibus, tum studiosissimè in dialectica exercebar. Or. 20 a, Aristoteles adolescentes in thesi, non ad philosophorum morem tenuiter disserendi, sed ad copiam rhetorum utrãque partẽ exercuit. de Cla. 164 b, Apud Demetrium studiosè exerceri solebã. de Or. 97 b, Exercere se ad uarius alicuius. Ep. 8 a, Adhæc te exerceas, hæc cogites, pro Pom. 9 b, Quod genus belli est, in quo illum non exercuerit fortuna reipublicæ? de N. 58 b, Vt exercentur in uenando. I. V. 212 b, Prætor armis exercetur. Attic. 80 b, Pueri amant inter se, discunt, exercentur. de Or. 19 a, Cùm cæteris in campo exercentib. ipse in herba recubebat. Tus. 123 b, Subduc cibum unum diem athletæ, nuem ipsum, cui se exercebit, implorabit. Tus. 228 b, Fortuna me in multis uarijsq; casib. exercuit. de Sen. 80 b, Athletæ in curriculo se exercentes. Tusc. 187 a, Fecunda idem cum exercẽtur athletæ. Off. 16 a, Exercenda est corpus, & ita efficiendũ, ut obedire rationi possit. de Som. 131 a, Exercere animã in optimis rebus. I. C. 101 a, Ad hanc te amentiam natura peperit, uoluntas exercuit. fortuna seruauit. de Se. 81 a, Exercere memoriã. ad Her. 22 a, Exercere ingeniũ. I. V. 265 a, Exercere crudelitatem suam in aliquo. I. V. 232 a, Exercere crudelitatem suam in aliquo. I. V. 234 a, Exercere inimicitias nimiũ familiariter. At. 274 a, Exercere iracundiam in superatos. pro Pom. 6 b, Quis auderet exercere iracundiam in superatos. pro Pom. 4

Universidad de Deusto
Biblioteca

dum cõuiuijs crapulã exhalassent.I.A.168 b, Quanquã tu quidem uini exhalandi, non acuendi ingenij causa declamitas. & 166 a, Edormi crapulam & exhala.

Exhaurio, ris. exinanio, exsicco, eijcio, cõsumo, debilito. In Sal.275 a, Ex Africa tantũ hic exhausit, quantum potuit in naues contrudi. I.P.90 a, Prædam, quam ex urbibus sociorum exhauseras, deuorasti. de Sen.80 b, Cum alij per foros currant, alij sentinam exhauriant. Att. 18 a, Exhaurire sentinam urbis. In Vat.29 b, Aerarium exhaurire, remp. compilare. I.A.196 a, Immanes quæstus, quos M. Antonij tota exhausit domus. I.A.172 b, Tantum uini in Hippiæ nuptijs exhauseras, ut tibi necesse esset uomere. I.C.99 b, Sin exieris, exhaurietur ex urbe tuorũ comitũ magna et perniciosa sentina reip. I.C.105 b, Vno mehercule Catilina exhausto releuata mihi resp. uidetur. contra Rul.80 a, Vrbanã plebem nimiũ posse, exhauriendã esse. de Or.152 a, Actio cõsumpta superiore motu & exhausta. Att.55 a, Amicorũ benignitas exhausta est in ædificãdo. I.P.98 a, Ciuitates omnib. rebus exhaustæ. Qu.F.29 a, Prouinciã sumptu exhauriri. Oct. 329 b, Antonius publicam dilapidabat pecuniam, ærarium exhauriebat, minuebat uectigalia. cõtra Rul.86 a, Cum omnem pecuniam ex ærario exhausissetis. Qu.Fr. 299 a, Exhaustus enim est sermo hominum, & multæ emissæ iam eiusmodi uoces. Ep.72 a, Nõ facilè exhauriri tibi istum dolorẽ posse uniuersum puto. & 133 b, Libentiusq; omnes meas laudes ad te transfuderim, quàm aliquam partem exhauserim ex tuis. pro Cl.24 a, Is exhausto illo poculo mortis, est mortuus. Att.36 a, Tantus fuit amor, ut exhauriri nulla posset iniuria. pro Sest. 13 b, M. Crassus eadẽ sibi manu uitã exhausit, qua mortem sæpe obtulit hostib. & 20 b, Plaga illa una extremo defuit: quæ si accessisset, reliquũ spiritũ exhausisset. At.16 a, b, Multa sunt quæ me solicitãt angũtq;, quæ mihi uideor aureis nactus tuas, unius ambulationis sermone exhaurire posse. At.98 b, Reliquũ est, ut mãdata nostra exhaurias. & 71 a, Mandaui omnia, quæ tu exhauries.

Exhaustus, a, um. consumptus, exinanitus. At.84 b, Prouincia sumptibus et iacturis exhausta. de Pro.70 a, Byzantij exhaustis sumptibus bellisq; maximis. I. V. 164 b, Aratores funditùs euertebantur, et eo magis quòd superioribus annis exhausti erant ac penè perditi. I. V. 184 b, Aerarium inops & exhaustum. de Pro.69 a, Vt exhaustas domos replere possent. ad Her. 27 a, Scurra exhausto pudore. de Ar.252 a, Iudices te dimiserunt excussum & exhaustum.

Exhibeo, es. profero, do, ostendo. pro Fl.153 b, Cedo tabulas, non deportaui: fratres exhibe, non denunciaui. pro Mil.10 b, Exhibe quæso Sexte Clodi, exhibe librarium illud legum uestrarum, quod, etc. I.V.148 a, Misit complures, ut omnia sibi integra quàm primum exhiberentur. pro Sest.24 b, Ipse non solùm autorem meæ salutis, sed etiam supplicem populo Rom. exhibuit. Attic.78 a, Sed iam exhibeo pupillum, neq; defendo. Acad. 42 b, Qui philosophiam iam professus sim populo nostro exhibiturum. I.A.207 a, Horam exhibere ullam in tali ciue liberando non possumus. aliter, eximere ullã. de Nat. 11 a, Quod æternum beatumq; sit, id nec habere ipsum negocij quicquam, nec exhiberi alteri.

Exhibere, facessere. Off.74 a, Quod audisset adolescẽs filium negocium exhiberi patri, accurrisse Romam. At. 21 b, Exhibere molestiam alicui.

Exhilaratus, ta, hilaratus. Ep.42 b, Miraris tam exhilaratam esse seruitutem nostram?

Exhorresco, scis. horrore perfundor. de Orat.147 b, In quo igitur homines exhorrescunt? quẽ stupefacti dicentem intuentur? in quo exclamant? de Fin.58 a, Exhorrescere metu. Ep.154 b, Sed non possum non exhorrescere, si quid intra cutem subest uulneris.

Exhortatio, onis. Pl.147 a.

Exhortor, aris. de Sen.85 b, Cum esset consul in Gallia, exhortatus est in conuiuio à scorto, ut, &c. Si uera hæc lectio est, habes hic exhortor in patiendi (ut aiunt) significatione. Sed ego, exoratus, integram esse lectionem arbitror. Ac.* Exhortari ad uirtutis studium.

Exigo, gis. ad dissolutionem cogo, postulo, flagito, extorqueo. de Cl.166 a, Ego uerò expectabo ea quæ pollice-ris, neq; exigam, & erunt mihi grata, si solueris. Ep.153 a, Sed non urgeo, longiores enim expectabo, uel potius exigam. I.V.60 a, Mancipes à ciuitatibus pro frumento pecunias exegerunt. pro Mur.134 a, Desperatas iam pecunias exegerunt. de Or.120 a, Quo facilius id à te exigam, quod peto, nihil tibi à me postulanti negabo. pro Font.271 a, Quaternos denarios in singulas amphoras portorij nomine exegisse. pro R.P.128 a, Posthumus exegit quod tradiderat. Qu.F. 296 b, Exigere uectigal.)(. Pendere uectigal. Epi.35 a, Et simul querebare, quod eos tributa exigere uetarẽ. et 20 a, Ne id quod petat exigere magis quàm rogare, & in mercedis potius quàm beneficij loco numerare uideatur. & 9 a, Teneor [illegible] dũ à Dolabellæ procuratorib. exigam primã pensionẽ. Ep.208 b, & de L.180 a, Ad pecunias, quæ à colonis debẽtur, exigẽdas, legatos equites Romanos misimus. Ep. 115 a, Si ad illã summã ueritatẽ ius exegeris. de Fi. 80 a, Omnibusq; ex rebus uoluptatẽ quasi mercedẽ exigit. Tusc.168 b, Atqui ab hoc acerbius exigit natura, quod dederat. de Opt.244 a, Vt intelligant quid ab illis exigãt, qui se Atticos uolunt. de L.156 b, Qui à poeta ut à teste ueritatẽ exigãt. de Am.102 a, Liberales sumus non ut exigamus gratiã, nõ enim beneficiũ fœneramur, sed, &c. Off.46 a, b, Cõuenit aũt tum in dando munificum esse, tum in exigendo non acerbũ. Att.286 b, Beneficia pro debitis exigimus. Off.90 a, Vti seruis ut mercenarijs ad operã exigendã. de Or.130 a, Exigere collectã à cõuiua. I.V.81 b, Exigere nomina sua. Att.53 a, Exigere fructus prætermissos. Off.71 a, Exigere promissa. de Fi. 89 b, Exigerẽ ex te, cogeremq; ut respõderes. Q. de Pet. 212 a, Demõstres quàm molestè feras, alijs te id reb. exacturũ esse psuadeas: id est, quasi cumulatè cõpensaturũ.

Exigere, expellere. I.A.173 b, Is uxorẽ suam suas sibi res habere iussit, ex XII tabulis causam addidit, exegit. de Or.126 b, Reges ex ciuitate exigi.

Exiguè. tenuiter, exiliter. de Or.156 a, Cum de duabus primis celeriter exigueq; dixisses. de Am.107 a, Nimis exiguè & exiliter ad calculos reuocare amicitiam. Pl. Ep. 149 a, Nihil aut serò aut exiguè à patria ciui tributum potest uideri. At.180 a, Epistola exiguè scripta.

Exiguitas, tis. exilitas. de Finib.113 b, Istæ ipsæ obscurationes, quæ propter exiguitatem uix aut ne uix quidem appareant. Cæl. Episto.120 a, Nunc exiguitas copiarum recessum

recessum non dimicationem mihi tuam præsagiebat.

Exiguus, a, um. exilis. de D.119 a, Possum suspicari contractum morbo aliquo bouis exile, & exiguum, & uietum cor fuisse. Par.125 b, Ille sumptus non modò ad fructum, sed etiam ad fœnus est exiguus. Epist.63 b, Quanquam literæ tuæ exiguam significationem tuæ erga me uoluntatis habebant. de Or.149 b, Ex ingenti quodam oratore immensoq; campo in exiguũ sanè gyrum compellitis. de Or.108 b, Tu autem exiguis quibusdam finibus totum oratoris munus circundedisti. pro Qu.14 a, P. Quintius cui tenues opes, nullæ facultates, exiguæ amicorum copiæ sunt. de Or.86 b, Exiguum oratorum numerum inueniri. & 59 b, Tenui quodam & exiguo sermone disputare. cõtra Rul.67 a, Cui errato exigua laus proponitur. pro Rab.92 a, Exiguum & angustum tempus. de L.157 b, Exiguo tempore absoluere aliquid. de Or.92 b, Exigui temporis opinio. pro Deiot.148 a, Magnæ copiæ.)(. Exiguæ copiæ.

Exilio, lis. prosilio, euado, proripio. Ep.153 a, Mihi crede tuis & illius literis perlectis, exilui gaudio. I.V. 269 b, Cùm populi Romani clamore perturbatus exiluisti. & 250 a, Exiluit conscientia sceleris excitatus.

Exilis, le. tenuis. de D. 114 b, Iecur nitidum atq; plenum.)(. Iecur horridum & exile. contra Rul.76 b, Solum exile & macrum. pro Muren.135 a, Commoti animi tenuium, exiliunt in ordinem nostrum. de Orat.123 a, Genus sermonis exile, aridum, concisum, minutum.)(. Liquidum, fusum, profluens. de Cl.171 b, Exiliores orationes. de Or.91 b, Spinosa & exilis oratio.

Exilitas, tis. tenuitas, ieiunitas. de Orat.89 a, et de Cl. 161 a, Qui discernes eorum, quos nominaui ubertatem in dicendo & copiam, ab eorum exilitate, qui hac dicendi elegantia non utuntur?

Exiliter. tenuiter, ieiunè. de Or.89 a, Videmus ijsdem de rebus ieiunè quosdam et exiliter disputasse. de Or. 146 b, Verba exiliter exanimata exire. de Cla.147 a, Orationes exiliter scriptæ. I. Calculus.

Exilium, lij. patriæ, aut alicuius ciuitatis priuatio, pœna exilij, in exilio esse, proscriptio, extermino.)(. Restitutio, restituo, reduco. de Or.99 b, Qui Romam in exiliũ uenisset, cui Romæ exulare ius esset, &c. Par.119 a, Exilium terribile est illis, quib. circumscriptus est habitãdi locus. Par.121 b, Exiliũ est pœna scelerũ. & ibid. Leges uolũt sceleratos exilio affici. pro Cec.304 a, Exiliũ nõ supplicium est, sed perfugium portusq; supplicij. & ibid. In nulla lege nostra reperietur, maleficiũ nullum exilio est mulctatũ. & ibid. b, Cum is profugit, receptus est in exilium: hoc est, in aliam ciuitatẽ. pro Mur.145 a, Quẽ noua pœna legis & domo & patria priuat. I. C.101 b, Egredere ex urbe Catilina, in exiliũ proficiscere. et ibi. In exilium. pro Mur.145 a, Ibit igitur in exilium miser. I.C.106 b, Eijci in exiliũ. At.151 a, Ab illo patriæ proditores de exilio reductos esse. Anteq. 107 b, Proijcitur Tullius in exiliũ. I.A.162 a, Reducere aliquem de exilio. Post.210 b, In patriam reduci. pro Syl.181 a, Et cùm lege retineretur, ipse se exilio penè mulctauit. I.A.197 a, Aliquem exilij causa solum uertisse, nec postea esse restitutum. de N.76 a, Cur P. Rutilius in exilio est? Att.167 b, Damnati restituentur, in exiliũ ibo. de Or.113 b, Aliquẽ in exiliũ pulsum esse. pro Cl.23 a, & cõtra Rul.* Mulctare aliquem exilio. de Fin. 76 a, Profectus est in exilium Tubulus statim. Tusc.248 b, & 249 a, De exilio multa et pulchra. I.V.84 a, Exportari in ultimas terras.

Eximiè, egregiè. pro Arch. 189 b, C. Marius eximiè L. Plocium dilexerit.

Eximius, a, um. egregius, præstans. pro Pom.4 b, Dicendum est enim de C. Pompeij singulari eximiaq; uirtute. & de Pro.76 b, et pro S.R.39 b, Syllæ eximia uirtus. de Or.120 a, Sed hæc ipsa, quæ nunc ad me delegare uis, ea semper in te eximia & præstantia fuerunt. pro S.R. 315 b, Viri fortes quorũ opera eximia in rebus gerẽdis extitit. Off.14, Ea quæ eximia plerisq; et præclara uidẽtur, parua ducere. de Fi.57 b, Istæ uestræ eximiæ pulchræq; uirtutes. I.V.252 a, Erat Nice facie eximia, ut prædicatur, uxor Cleomenis, &c. de D. 91 a, Fœmina eximia pulchritudine. Ep.82 b, Eximium ingenium.

Eximo, mis, emi, emptum, excludo, aufero, excipio, libero. De Am.100 a, Si exemeris ex rerũ natura amicitiã, nec domus ulla, nec urbs stare poterit. L. P. 100 a, Nulli conijcientur in hunc ordinem, nulli eximentur. Qu.Fr. 312 a, Si sibi cum populo dies agendi essent exẽpti. At.56 b, Metellus calumnia dicendi tẽpus exemit: id est, cõtriuit, cõnsumpsit. Qu.F.306 b, Clodius rogatus diẽ dicendo eximere cœpit. Tusc.181 a, Illud quod me angit, non eximis. I.V.134 b, Eximere unũ diẽ ex mẽse. Or. 204 a, Eximere aliquẽ è uinculis. de In.65 a, Eximere aliquẽ à culpa. pro S.R.22 b, Ille confirmabat sese nomẽ Sex. Roscij de tabulis exempturum. & 23 a.)(. Referre aliquem in proscriptos. Ep.63 a, Qui ex obsidione fœneratores exemerit. I.A.179 b, Agrũ de uectigalib. eximi. I.V. 128 b, Ob eã causam ne tu ex reo eximerere, si ego nõ adessem ad diẽ. I.V.209 a, Absentẽ de reis eximit. de Or. 133 b, Eximere aliquem ex ærarijs. Att.268 b, Eximere aliquem de proscriptorum numero. in uita Attici.

Exin. exinde. de Diuin.92 a, Exin cuidam rustico, &c. de * 48 a, & de Orat.211 a, Exin contortis aries cum cornibus hæret.

Exinanio, nis. exhaurio. I.V.56 b, Verres fana spoliasse, domos exinanisse dicitur. I.V.174 a, Agros uastare atq; exinanire. I.V.248 b, Nox illa tota, exinanienda naui consumitur. et 257 a, Nauis exinanita. contra Rul.80 b, Regibus atq; hominibus exinanitis.

Exinde. deinde, exin. de D.46 a, Exinde mari finitimus aer die ac nocte distinguitur.

Existimatio, onis. autoritas, honestas, fama, opinio, commendatio. de Or.124 a, Bona existimatio diuitijs præstat. Antequàm.196 a, Vtiq; ea maneat opinio et existimatio, quæ uirtute parta, non quæ infelicitate illata est. Ep.74 b, & 75 a, Nihil feci sciẽs, quod sit cõtra aut rẽ, aut existimationẽ tuã. pro Fl.157 a, Homo egens, sordidus, sine honore, sine existimatione, sine sensu. de Orat. 127 a, Nihil mihi ad existimationẽ turpius, nihil ad dolorem acerbius accidere potuit. pro Q.R. 47 b, Iudicia summæ existimationis, & penè dicã capitis. I.V. 120 b, et 143 a, Qua in re ipsius prætoris caput existimatioq; agitur. de Or.126 a, Cum agitur ingenij nostri existimatio. pro Syl.182 a, Quod ad tẽpus existimationis partæ fructus reseruabitur. Pro Fl. 153 a, Asclepiades fortuna egẽs, uita turpis, existimatione dãnatus. pro De. 148 b, In ea existimatiõe et ætate saltauit. pro Cæl.38 b, Meus

hic forensis labor dimanauit ad existimationem hominum. Ep.230 a, Violare existimationem alicuius. At.2 a, Venire contra existimationem alicuius. pro Pl. 260 a, Offendere existimationem alicuius. Epist.138 b, Vt cum me hospitio recipies, existimationem te aliquam putes accipere. ad Her.27 a, Perdere existimationẽ. pro Qu. R.47 a, Cuius existimatio sanctißima est. pro Cec. 286 b, Turpis existimatio. de In.66 b, & 82 a, Existimatio bona et mala. I.V.191 b, In hoc genere facilior est existimatio, quàm reprehensio. de Pro.77 b, Quo minus sæpe aut interpeller à nonnullis, aut tacita existimatione reprehendar. pro Cl.29 a, Oppianicus re & existimatione iam, lege et pronunciatione nondũ condemnatus. pro Fon 282 b, Tũ continuæ præturæ, quæ et cæteris ornamẽtis et existimatione innocẽtiæ maximè floruerũt.

Existimator, oris. iudex, opinator. de Cl.195 a, Tantum detraxit, quantum non quiuis unus è populo sed existimator doctus & intelligens posset cognoscere. Or.207 a, Existimator alicuius artificij, non magister. & ibi. b, Iudex non doctor. de Cl.182 b, Intelligens dicendi existimatio iudicat. & 188 a, Huius generis acerrimus existimator. de Or.150 b, & de Cl.277 b, Non stultus alieni artificij existimator.

Existimo, as. puto, reputo, sentio, opinor, duco, iudico, habeo, ille habet opinionem iusticiæ. Off.40 b, et 41 a, I.V.191 b, Eum qui hoc fecit, auarũ possumus existimare. de Or.109 a, Crassus existimari uolebat non dedisse. pro Cec.237 a, Is domi suæ honestus in primis existimatus est. Ep.256 a, Cum uerò ea sine summo amore cogitare non potueris, nõ possum existimare plus quenquã à seipso quàm me à te amari. Ep.5 a, et ibi. Tuæ sapientiæ est, existimare omnẽ amplitudinẽ & dignitatem in uirtute tua esse positã. Ep.5 a, Quorũ utrum minus uelim non facilè possum existimare. Att.274 b, & 275 a, Quãta sim lætitia affectus cognitis rebus Bruti nostri, facilius est tibi existimare quã mihi scribere. Ep. 256 a, De ingenio eius ualde existimaui bene. Ep.258 a, & At. 152 b, De medico & tu bene existimari scribis, & ego sic audio. At.90 a, Dionysius de Dicæarcho bene existimabat. de Or.138 a, Iudices beneuolos et bene existimantes facere. Off.58 a, Homo ipse de se bene existimãs, seseq; diligẽs. I.V.67 b, Verres de omnib. bonis malè existimat. Off.40 a, Malè existimare de aliquo. Ep.38 b, Si mulq; nõ de meis peius quã de te existimat. de L.157 a, Scriptores qui nõdũ ediderunt, de quib. existimare non possumus. Tusc.228 b, Sed in hoc me ipse castigo, quòd ex aliorum et nostra fortasse malicia, nõ ex ipsa uirtute de uirtutis robore existimo. de Or.109 a, Artes de quib. aliquid existimare poßẽ. de Or.133 b, P. Cornel. homo (ut existimabatur) auarus et furax. de Cl.171 b, Orationes ex quib. existimari de ingenijs potest. Epi.7 a, Vt ex euẽtu homines de tuo cõsilio existimaturos uideremus. Or.204 a, Orationis subtilitas imitabilis uidetur esse existimãti sed nihil est experiẽti minus. pro Fon. 278 b, Ad unãquamq; rẽ existimandã, et momẽto suo põderandã. pro Cæl. 27 b, Si existimare uerè de omni hac causa uolueritis. At.110 b, Ne me existimaris ad manendũ esse propensiorem. de Or.118 a, Nonnulli dum operam suam multam existimari uolũt, uolitant, etc. Or.201 b, Quod si, etc. quid tandem in causis existimandum est? quibus,

&c. de Cl.177 a, Ego sic existimo, hos oratores, &c. In Sal.275 b, Define ununquenq; moribus tuis existimare. de Cl. 186 b, Torquatus elegans in dicendo, in existimando admodum prudens. de Ar.250 b, Deiotarus sæpe à senatu regali nomine dignus existimatus est. pro Do. 216 b, Proinde quasi isti de Cn. Pompeio aliter atq; ego existimo sentiant. contra Rul. 84 a, Quod si maiores nostri existimassent quenquam, &c. pro Cl.51 b, Maximè existimare conscientiam mentis suæ.

Existo, stis. extiti. sum, appareo, subitò uel repentè appareo, erumpo, exorior, emergo. de Or.190 a, Talem uerò existere eloquentiam, qualis fuerit in Crasso, non potuisse confirmo. Off.28 b, Vt in corporibus magnæ dissimilitudines sunt, sic in animis existunt etiam maiores uarietates. Ep.43 a, Nec tam gloriosum existunt tui iudicij extitisse, sed tam prauam inimicorum tuorum mentem fuisse mirabar. Ep.115 a, De Gallijs cõstituetur. erit qui intercedat, deinde alius existet, qui impediat, &c. Antequàm. 174 a, Itaq; quod putaui fore gaudium, id extitit exitiũ. de N.43 a, Vt si quis dicat, dentes & pubertatem natura existere, ipsum autem cui ea existant, non constare natura. Attic.165 a, Eo magis timeo ne in filium existam crudelior. de Ora.128 b, Quidam sic insulsi extiterunt, ut nihil aliud eorum nisi ipsa insulsitas rideatur. pro S.R.19 a, His de causis ego huic causæ patronus extiti. de Clar.167, Huius ex uberrimis sermonibus extiterunt doctißimi uiri. Ep.12 a, Cuius ego fautor & adiutor extiti. Epist. 20 a, Tua in me clarißima & maxima beneficia extiterũt. & 64 a, Quantum meum studium extiterit dignitatis tuæ tuẽdæ, non dubito quin, &c. Ep.95 a, In aliquo admiratio magna uulgi, delectatio nulla extitit. Tusc.142 a, Ex qua cùm summa extitit utilitas ad res ponderandas, tum maximè ingenua delectatio. Ep.146 b, Qui animo in remp. extitit consulari. pro Arch.190 a, Nisi ilias extitisset illa, idem, &c. de In. 51 a, Res, quæ in præsentia existunt. pro R.P.122 b, Si ex titisset in rege fides, nihil sapientius Posthumo. de Ora. 85 b, Cur plures in omnibus artibus, quàm in dicendo admirabiles extitissent. de Or.85 b, Quo in genere multi perfecti homines extiterunt. et ibi. Minimam copiam poetarum egregiorum extitisse. de Am.109 a, Existitam tem hoc loco quæstio subdifficilis, num quando, &c. de Am.100 b Itaq; si quando aliquod officium extitit amici in periculis adeundis, &c. quis id non laudet. de Ora. 130 b, Quo pacto concitetur risus, ubi sit, quomodo existat, atq; ita repẽtè erumpat. pro S.R. 30 b, Ex luxuria existat auaritia necesse est, ex auaritia erũpat audacia, etc. Of.50 a, Ex quo tantæ discordiæ secutæ sunt, ut tyrãni existerẽt, et optimates exterminarẽtur. At.104 b, Ex uictoria cũ multa mala, tũ certè tyrannus existet. pro Cor. 64 b, Existat ille uir parũper cogitatione uestra, quoniã re nõ potest, &c. pro Cæl.44 a, Existat igitur ex hac ipsa familia aliquis, & potißimũ cæcus ille, etc. qui si extiterit, sic loquetur, &c. de N.3 a, Partim admirantiũ, ut hoc philosophandi nobis subitò studiũ extitisset. I.V.84 a, Hoc malũ nõ modò nõ existit, sed etiam opprimit, antequã poßit perspici. I.V.95 b, Quid expectas? an dum ab inferis ille Maleolus existat? I.V.224 a, Speluca, quã ferũt Ditẽ patrẽ repẽtè cũ curru extitisse. de N.11 a, Cũ species innumerabilib. indiuiduis existat. & 57

& 57 a, Ex quibus uita beata existit. & 4 b, Ex quo existit & illud, &c. de Or.127 a, Poeta nemo existere potest sine quodam afflatu, &c. de D.122 b, At in eius capite corona extitit, & quidem subita. & 92 b, Cum delapsus in flumen nusquam apparuisset, repentè lætus extitit. & 93 b, Summersus equus uoraginibus non extitit. & 122 a, Anguis ab ara extitit. & ibid. Anguis ille, qui Syllæ apparuit immolanti. & 96 b, Lysandri statuæ, quæ Delphis stabat, in capite corona extitit ex asperis herbis. & 191 b, Cum terræmotus factus esset, uox ab æde Iunonis ex arce extitit ut sue plena, procuratio fieret. & ibid. Neq; diu uox ulla extitit.

Exitiabilis, le. Att. lib.10.156 b, Bellum exitiabile.

Exitialis, le. exitiosus. I.V.226 a, Perditæ ciuitates hos solent exitus exitiales habere.

Exitiosus, a, um. perniciosus. pro Pl. 378 a, Quibus armis à seruis cædem fieri senatus reip. exitiosum fuisset. Epist. 70 a, Sed quod & fieri posse & exitiosum fore si euenisset, uidebam. I.C. 119 a, Tam exitiosam haberi coniurationem. de Arusp. 244 a, Exitiosum prodigium, &c.

Exitium, tij. pernicies. I.C.99 a, Qui de nostro interitu, & huius urbis exitio cogitent. et 120 a, De pernicie rei pub. & de exitio urbis cogitare. Qu. F.305 b, Me miserum, ego omnibus meis exitio fui.

Exiturus, ra, rum. Epist. Fam. lib.15, Non plus quàm has quas nunc legis, existimaui exituras.

Exitus, tus. euentus, casus, finis. de Cl.176 a, L. Bestia bonis initijs orsus tribunatus, tristes exitus habuit consulatus. Ep.27 b, Sed ego fortaßis uaticinor, & hæc omnia meliores habebunt exitus. Attic.279 b, Si contigerit nostris rebus exitus, quẽ optamus. Ep.23 b, Hæc æstas hũc habuit exitum sanè felicem. de D.119 b, Responsa aruspicum, quæ aut nullos habuerunt exitus, aut contrarios. I. A.202 b, Eugam quærebamus omnes, quæ tamẽ exitum non habebat. de Fat.149 a, Vtriq; ad eundem exitum ueniunt. Or.207 b, Nunquam ad exitum perueniri potest. Ep.156 b, Cùm ea quæ consulebãtur, ad exitum non perueniret. Or.212 b, Verba, quæ casus habent in exitu similes. de Or.92 b, Artem rebus in unũ exitum spectãtibus, & nunquã fallentibus contineri. Tusc.231 a, Atqui profligata iam hæc, et penè ad exitum adducta quæstio est. Ep.44 b, Expedire exitũ instituta rei. & 49 b, Sed etiam qui cursus rerum, qui exitus futurus sit. pro Pom. 4, Principium orationis.)(. Exitus orationis. Tusc.168 a, Quomodo initium nobis rerum omniũ ortus noster affert: sic exitum mors. Br.91 b, & de D.113 a, Ea quoq; habuit exitum optabilem. Ep.68 a, Viri excellentis ancipites uarijq; casus, si notabili exitu concluduntur, explетur animus uoluptate. de N.78 a, Boni bonos habent exitus. I.V.238 a, Perditæ ciuitates hos solent exitus exitiales habere. pro Mur.143 a, In exitu est iam consulatus. pro Cæ.51 b, Mimi ergo est exitus, nõ fabulæ, in quo cũ clausula nõ inuenitur, fugit aliquis è manibus. At.102 b, Armorũ exitus semper incerti. pro Sest.5 a, Cõmunis mars belliq; casus est incertus. pro Mar.133 b, Incertus est exitus et anceps fortuna belli. At.261 a, Exitũ expectare debemus. de L.189 a, Atq; hoc rei exitus indicauit. q̃s enim, etc. Ep.148 a, Vt quæ reip. polliceremur, exitu præstarem⁹. de Fi.60 a, Ne ipsarũ qdẽ uirtutũ laus repe

rire poterit exitũ, nisi dirigatur ad uoluptatẽ. de* 61 a, Quoad audiamus hæc q̃ cõmota sunt, quorsum euadãt.

Exlex, qui lege aliqua nõ tenetur. pro Cl.37 a, Non quòd illi Syllam exlegem esse putarent.

Exolesco, scis. quasi inueterasco. In Sal. 274 b, Posteaquam ætas tua iam ad ea patiẽda, quæ alteri facere collibuisset, exoleuerat.

Exoletus, ti. quasi emeritus, catamitus. pro Mil.112 a, Clodius semper secum scorta, semper exoletos, semper lupas ducebat.

Exoluo, uis. soluo, dissoluo. I.V.159 b, Ille tantum decumanis quantũ iste imperauit, exoluit. Of.53 b, Nec exoluit quod promiserat. Att. 255 b, Nomina mea per deos expẽdi, exolui, bella reliqui. Ep.95 b, Si me occupationibus relaxaro: nam ut planè exoluam, non postulo.

Exoptatus, a, um. expectatus. pro S.R.21 b, Exoptatum nuncium alicui afferre. Att. lib.5, Nihil exoptatius aduentu meo. Item lib.4, Exoptatißima gratulatio.

Exopto, as. Ep.52 a, Multis de causis te exopto quàm primùm uideri. et 21 a, Vt sempiternæ laudi tibi sit iste Tribunatus exopto. I.P.100 b, Omnes te oderunt, tibi pestem exoptant, te execrantur. At.148 a, Torqueor infelix, ut iam Mutianum exitum exoptem. Qu. Fr. 302 b, Nunc ea cognosce, quæ maximè exoptas. Epist.20 b, Si unus ex omnibus exoptandus esset.

Exorabilis, le. placabilis.)(. inexorabilis. At.2 b, et Qu. Frat.298 a, Ille est minus exorabilis. & pro Dom.222 a, Exorabilis iracundia.

Exorbeo, es. haurio, helluor. de Or.104 a, Ne iniquo iudicio exorbeatur sanguis meus. I.A.173 b, Gustaras ciuilem sanguinem uel potius exorbueras. Tusc.179 a, Iam decolorem sanguinem omnem exorbui. Item: Quæ unquam Charybdis tantos haurire gurgites posset, quantas iste Byzantinorum prædas exorbuit? pro Mur.128 a, Seruius multorum difficultates exorbuit.

Exordior, iris. ordior. exordiũ capio, principium duco. de Or.94 b, Qui non timidè ad dicendũ accedent, neq; in exordienda oratione perturbantur, penè uidẽtur impudentes. de Diu.129 a, Quæ, cum ille dixisset, tum ego rursus quasi ab alio principio sum exorsus dicere, Non ignoro Quinte, &c. de Or.123 a, Ea quibus antè exorsa, & potius detexta propè retexantur. de Or.116 a, Iubent exordiri ita, ut eũ qui audiat, beneuolũ nobis faciamus, et docilẽ, & attentum. & 121 b, Pertexe modò Antoni quod exorsus es. & 11 b, Exorsus es non gloriosè magis, ut tu putas, à ueritate, quàm à nescio qua dignitate. Or.138, et 160 a, Exordiri ab ipsa re. ad He.2 b, Exordiri causam à dicto aduersarij. pro Cæl.45, Quæ clamore exorsa uerbis, paruam rem magnã facit. de Fin.54 b, Tunc dicere exorsus est, Primùm igitur, inquit, &c.

Exordium, dij. principium, exorsus, procœmium. de Or. 95 a, Animaduerti summos oratores in dicendi exordio permoueri. de Vn.196 a, Difficilimum est in omni conquisitione rationis exordiũ. Tus.149 b, Ergo ita nascetur exordiũ. pro Cl.28 a, Semper equidẽ magno cũ metu dicere incipio, quotiescunq; dico, toties mihi uideor in iudicium uenire nõ ingenij solùm, sed etiam uirtutis atq; officij. Or.208 a, Principia uerecunda, non elatis intensa uerbis, sed acuta sententijs, uel ad offensionẽ aduersarij, uel ad cõmendationem sui. de Or.137 b, Exor-

Universidad de Deusto
Biblioteca

dium aut exile, aut nugatorium, aut vulgare atq; commune. de L. 157 b, Ego ab ultimis temporibus scribendi exordium capiendum censeo. de Fin. 119 d, Ergo hinc capiamus exordium, omne animal, &c. I. A. 201 d, A' Bruto igitur exordium capiamus. de Fin. 128 b, A' qua tot ius uitæ ducat exordium. de Vn. 199 b, Sese q; ipsa uersans sempiternæ uitæ induxit exordium. de Fat. 147 b, Ne' ue inde nauis inchoandæ cepisset exordium. de In. 42 b, Exordium mali.

Exorior, ris. orior, exisio, erumpo, exardesco. de D. 127 b, Post solstitium canicula exoritur. pro Syl. 182 a, Nouæ quædam illa immanitas exorta est. pro Cl. 30 a, Repentè est exorta mulieris importunæ nefaria libido. de Nat. 58 a, Ferrea tum uerò proles exorta repètè est. contra Rul. 89 a, Et repentinus Sylla nobis exoritur. Epist. 4 b, Subitò exorta est nefaria Catonis promulgatio. Tusc. 234 b, Qua gloria commotus Epicurus exoritur. de Fin. 140 a, Honestum, quod ex his uirtutibus exoritur. Off. 62, Exoritur Antipatriratio ex altera parte. de Op. 244 a, Sed exorietur Thucydides. Attic. 117 a, Ego nunc paulum exorior, & maximè his literis, quæ Roma afferuntur. cont. Rul. 84 a, Anté extingui atq; opprimi, quàm planè exortum ac natum esset.

Exornatio, onis. ornamentum, ornatus, conformatio, lepor, concinnitas, festiuitas quædam. de In. 63 b, Exponere aliquid simpliciter sine ulla exornatione. de Ora. 132 a, Nam quod quibuscunq; uerbis dixeris, facetum tamen est, re continetur, quod mutatis uerbis salem amittit, in uerbis habet laborem omnem. Orat. 209 b, Ornamenta quasi conformationes sententiarum. & ibidem, de exornationibus uerborum & sententiarum. de Opt. 244 d, Sententiarum formæ tanquam figuræ. ad Her. 28 a, Dignitas est elocutionis forma, quæ reddit ornatam orationem uarietate distinguens, hæc in uerborum & sententiarum exornationem diuiditur. Item: Verborum exornatio est, quæ ipsius sermonis insignita continetur perpolitione: sententiarum exornatio est, quæ non in uerbis, sed in ipsis rebus quandam habet dignitatem.

Exornator, oris. de Orat. 111 d, Cæteri non exornatores rerum, sed tantummodo narratores fuerunt.

Exorno, as. expolio, illumino.)(. Deformo. I. V. 214 d, Exornat amplè magnificè q; triclinium, exponit plurima ac pulcherrima uasa argentea. Tusc. 230 a, Pythagoras exornauit eam Græciam, quæ magna dicta est, præstantissimis artibus. de Or. 156, Illustrare & exornare orationem. Tusc. 177 b, Exornare aliquem falsa gloria. de Or. 135 b, Id amplector, exorno, exaggero. de Ar. 254 d, Mulieres eum ita exornatum deprehenderunt. I. V. 125 b, Domus exornata & instructa.)(. Nuda & inanis. de In. 55 b, Clarum & exornatum trophæum. Ad Her. 23 d, Id accidet, si imagines aliqua re exornabimus, ut si coronis aut uestæ purpurea, aut si qua re deformabimus, ut si cruentam aut cœno oblitam inducamus.

Exornare, pro subornare. de In. 29 a, Et utrum'ne aliquem exornari oportuit qui ista prohiberet, ac fieri nõ sineret, an non?

Exoro, as. impetro, placo. de Ora. 96 d, Nunc te iam exoremus necesse est, ut nobis explices, &c. Item, Brutus et Cassius utinam quàm facilè à te de me impetrare possũt,

ita per te exorentur, ne, &c. de Or. 109 b, 110 d, Ita me frater exorauit, ut huc secum uentrem. pro Deiot. 145 a, Cùm facilè exorari Cæsar, tum semel exorari solet. I. A. 217 b, & de Pro 78 a, Antea deterrere te, ne populares esses non poteramus, nunc ut sis popularis exorare non possumus. de Sen. 85 b, Is exoratus est à Scipione, ut se curi feriret aliquem, &c. Ep. 264 b, Exoro enim, ut me cum cœnet. pro Qu. R. 52 b, Quem ego ut mentiatur iu ducere possum, ut peieret facilè exorare potero. Offat. 336 b, Ille ea exorabat, quæ uolebat, auferre, tu exoraques. Post. 203 a, Bene meritos quin colat, exorari fas non est. I. V. 104 d, Negat illa posse hominem exorari. pro Mur. 138 b, Viri non esse, neq; exorari, neq; placari. pro Cl. 52 a, Pòst exornatus, poposcit, &c.

Exorsus, sus. exordium. pro Pom. 5 b, Quoniam is est exorsus orationis meæ.

Exortus, tus. ortus.)(. Occasus. ad Her. 23 d, Solis exortus, cursus, occasus nemo miratur, quia quotidie fiunt.

Exotericus, a, um. Att. 63 b, Aristoteles in libris, quos exotericos uocat, &c.

Expalesco, cis. exalbesco. ad Her. 7 b, Erubuisse, expalluisse, titubasse.

Expectatio, onis. spes. contra Rul. 79 b, Nolo subesse & incertam plebem Rom. obscura spe et cæca expectationè pendère. At. 45 d, Ex tuis literis plenus sum expectatione de Pompeio. & 30 d, Quantam tu mihi moues expectationem de sermone Bibuli. At. 26 b, Quanta mea fuit expectatio tui. Ep. 19 d, Summa fuit expectatio tui. Ep. 19 d, Summa scito in expectatione te esse. Tusc. 156 a, Cum me in summa expectatione duxeris. At. 48 d, Afferre expectationi alicui. Acad. 4 b, Facere expectationem sui. Ep. 19 b, Vincere expectationem. & 245 b, Sum in expectatione omnium rerum. pro Cl. 32 a, Summa omnium expectatio, quid nam sententiæ ferent nummarij iudices.

Expectatus, a, um. exoptatus. At. 56 d, Aduẽtus tuus mihi suauissimus, expectatissimus q; erit. Ep. 145 b, Intellexi te laborare, ut ad me tuæ expectatissimæ literæ perferantur. Ep. 257 d, Charus omnibus expectatus q; uenies. & 55 d, Venies, mihi crede, expectatus. de Sen. 91 a, Aliquis expectatus ad amplissimam dignitatem i id est, de quo spes est, eum fore clarissimum.

Expecto, as. præstolor, spero. At. 117 b, Diè ex die expectabam, ut statuerem quid esset faciendum. & 121 b, Expecto ut sciam quid respõdeas cõsultationi meæ. I. A. 358 b, Hanc rẽ auitissimè ciuitas expectat. At. 264 b, Quod cũ magna spe expectauimus. Ep. 253 d, Longiores expe diabo, uel potius exigam. et 170, Non expectant solùm, sed postulant. Ac. 8 d, Neq; hoc loco expectandũ est, dũ de remo inflexo respondeam I. A. De Ausidio, nõ puto te expectare dum scribam, &c. de In. 73 a, Non necesse est expectare, quin mox sit. b, &c. Ep. 256 d, Reliquũ est ut tuam profectionem amore prosequar, reditũ spe expectem, absentem memoria colam. At. 2 a, Nos hìc te ad mẽsem Ianuarium expectamus ex quodã rumore, etc. Epi. 90 a, Omnia uolo à me & postules & expectes. Att. 35 b, Si homines transitum tempestatis expectare potuissent. & 71 b, Sed cursum expectabamus.

Expectoro, as. è pectore eijcio, expello. de Or. 137 b, Pastor sapientiam mihi omnem ex animo expectorat. &

Expedio, is. conficio, libero, uindico, explico, extrico.)(. Impedio. Att. 39 b, Aut nos expedies omni molestia, aut eris particeps. I. P. 95 b, Imò habeo gratiã, hærerè enim nisi iu me expedisses. Epi. 239 b, Sed me multa impediunt, quæ ne nunc quidem expedita sunt. Epi. 219 b, Peto à te ut eum expedias. & 138 b, Me aliud ex alio impediuit; si me expediero, &c. Epist. 129 d, Nam non exprædituꝝ successio, quando Galliæ, &c. Epistol. 92 d, Non desinam cum Galba communicare, si quid expedire potuerit. Att. 70 a, Sed non dubito quin S. C. expeditum sit. Atti. 65 d, Iudicia reliqua impendent, nondum est planè expeditum. Epist. 214 b, Peto à te ut eius negocia explices & expedias, tum iure & potestate quam habes, tum etiam auctoritate & consilio tuo. de Finib. 62 d, Si remotis sensibus, ne ipsum quidem expedire possunt quod disserunt. Epist. 44 b, Expedire exitum institutæ rei. de Cla. 178 d, Expediendis conficiendisq; rebus uincere alios. I. V. 129 d, Expedire se ex laqueis.)(. Induere se in laqueos. de Arusp. 247 b, Sed quoniam mea causa expedita est, uideamus nunc quid aruspices dicant. pro Mi. 103 b, Si uita nostra in aliquas insidias incideret, omnis honesta ratio esset expediendæ salutis. pro Cæl. 41 b, Cum Licinius uenisset, pyxidem expediret, manu porrigeret, etc. pro R. P. 126 b, Sapiẽtis est eũ stultitia sua impeditus sit, quoquo modo possit expedire. I. V. 129 b, Videte, ut dũ expedire sese uult, induat. Att. 255 b, Quod satisfacio debeo, peto à te ut antè prouideas planè expedias, et solutum relinquas. Qu. Frat. 316 b, Ad expediendum te, si causa fuerit, commorère. de Sen. 89 d, Breui expediam, agro bene culto, &c. At. 251 d, Nihil expedio, nisi, &c. id est, extrico. Attic 81 d, Dum hic nodus expediatur. & 49 d, Expedire se ab omni occupatione.

Expedit, bat. utile est, conducit. Attic. 115 b, Nihil Cæsari minus expedit ad diutiurnitatem dominationis. pro Ce. 288 d, Pecuniam in prædijs collocare expedit. pro Mar. 135 b, Multi dubitabant, quod sibi expediret. cont. Rul. 79 b, & 70 b, Idem expedit & tibi & mihi. Off. 67 d, Facere quod utile sit, quod q; expediat. Epi. 74 b, Quid rectum sit apparet, quid expediat obscurũ est. I. A. 240 d, Omnibus bonis expedit saluam esse remp. Atti. 130 b, Neq; ex omnibus oppidis contrahere copias expedit, ne receptum amittam.

Expeditè. planè. de Cl. 186 b, C. Censorinus quod proposuerat explicans expeditè. de In. 70, & 82.

Expeditio, onis. ad Her. 41 d, Habet paucis comprehensa breuitas multarum rerum expeditionem. de D. lib. 1, Educere exercitum in expeditionem.

Expeditus, a, am. promptus. paratus, facilis. de Am. 68 a, Reditus ad cœlũ optimo cuiq; expeditissimus est. Att. 39 d, Quare aduola, expedita mihi erũt omnia, si te uidebo. Qu. F. 316 b, Sic habeto, nihil nobis expeditis fore fortunatius. pro Qu. 4 a, & 15 b, Expelli atq; eijci è prædio. pro Cl. 20 b, Expulsa atq; exturbata filia. & 57 b, Cupiditate matris expulsa ex matrimonio sua. pro Mil. 111 b, Ex urbe expelli, exterminari, eijci. Att. 119 d, Non expulsi, sed euocati è patria. pro Mil. 111 d, Multi à Clodio bonis expulsi.

Expendo, dis. perpẽdo, exquiro, examino. pro R. P. 129 a, Hæc laus non poetarum carminib. celebrata, sed prudentium iudicio expenditur. de Orator. 137 b, Equidem cum colligo argumenta causarum, nõ tam ea numerare soleo, quàm expẽdere. pro Fl. 158 b, Vos, qui in iudicijs testem diligenter expẽditis. de Cl. 181 d, Nos qui hæc aꝛte aliqua uolumus expendere. Of. 23 d, Quæ contẽplatos expẽdere oportebit, quid quisq; habeat sui. Orat. 201

Universidad de Deusto
Biblioteca

a, Nec uerò utetur impudenter hac copia, sed omnia ex pendet ac seliget. Postquã.207 a, Iidem expendunt atq; æstimãt uoluptates. I.V.240 a, Deinde hæc expẽdite ac æstimate pecunia. pro Fl.160 a, Ante pedes prætoris in foro expensum est auri pondo centum paulò minus per Sex. Cæsium. Tus.179 b, Expendere pœnas alicui.

Expensus, a, um. datus.)(, Acceptus. l. Acceptus. I.V.95 a, Expẽsa Chrysogono HS. sexcenta, accepta pupillo Maleolo retulit. & ibi. Chrysogono expensa lata sunt. Att. 24 b, Ne tu expẽsum munerib. ferres. At.247 b, Videas enim unde numeri sint, mihi feras expensum. I.A.108 a, Quis unquam in illo Iano inuentus est, qui L. Antonio mille nummûm ferret expensum.

Expergefacio, cis. ex somno aliquem excito. I.V.242 b, Si fortè expergefacere te posses. ad Heren. 34 a, Hic Italiã tumultus expergefecit terrore subito. I.A.166 a, An faces admouendæ sunt, quæ te excitent, tantæ causæ indormientem.

Expergiscor, ris. experrectus sum, excitor à somno, uel de somno excitor, somno soluor. l. Experrectus. Atti.38 a, Si dormis, expergiscere. Aca. 14 a, Itaq; simul experrecti sumus, uisa illa contemnimus. de D.93 a, Cum autem expergefactus esses, hora secũda ferè te sibi somniũ narrauisse. In Sal. 274 a, Sed nõ ita experrecti sumus, ut à te caueri possimus. At. 217 b, Deinde cùm somno repetito simul cum sole experrectus essem, datur mihi epistola à sororis tuæ filia.

Experiens, tis. expertus. I.V.158 b, Homo nauus & industrius, experientissimus ac diligẽtissimus arator. & 208 a, Pro Cl. 22 a, A. Aurius uir fortis & experiens.

Experientia, tiæ. periclitatio, usus, exemplũ. Pla. Ep.115 b, Quæ si aduentus meus represserit, agam gratias fortunæ constantiæq; meæ, quæ ad hanc experientiam excitauit. pro R.P. 129 b, Experientia patrimonij amplificandi. de Ora.127 b, Docuit enim iam nos longa uita usus q; rerum maximarum, ut teneremus, &c. de Am.102 b, Atque harum rerum exemplum ex similitudine capiebat ineuntis ætatis.

Experimentum, ti. argumentũ. Tusc.206 b, Sed nimirũ hoc maximum est experimentum, cum constet, &c.

Experior, ris. periclitor, periculum facio, usu tractando cognosco, tento, ago in iure. Att. 101 a, Itaq; omnia experiar, &, ut spero, assequar. Or.197 a, Experiri id noli, quod te assequi posse diffidas. Ep.10 a, Te autem & si mallem in meis rebus expertum, quàm etiam in tuis: tamen, &c. et 317 b, Ego quod in me ipso experiri potui, ad te refero. Orat.197 a, Par est omnes omnia experiri, qui res magnas & magnopere expectandas concupiuerunt. pro Fla.160 a, Si quid cum periculo experiri uelis, in Caria id potissimùm esse faciendum. de Am.108 a, Et iudicare difficile est sanè, nisi expertum, experiendum autem est in ipsa amicitia. de Diuin.128 b, Babylonij CCCCLXX. millia annorum in periclitandis experiundis q; pueris quicunq; nati essent, posuerunt. pro Se. 26 b, Alicui magnos esse experiundos & subeundos labores. pro Cæl. 50 a, Vim ueneni aiunt Cæliã esse expertum in seruo quodam ad rem ipsam parato, cuius perceleri interitu esset ab hoc cõprobatum uenenum. Att.135 b, De Bruto etiam experti sumus, quod nuper in edicto tuo scripseram rogatu tuo. I.A.140 b, De me experior,

de Cl.185 b, Te arbitror malle ipsum tacere, quàm taciturnitatem nostrã experiri. At.145 a, Nunc sine periculo experiendum erit, experiar certè ut hinc auolem. Ep. 47 b, Quod ego experiens, quotidie probo. Att.286 b, Experiar & tentabo omnia. At. 263 b, Facilè patior eb latũ tempus, in quo amorem experiar tuum. pro Fl.263 b, Omnia quæ dico de Plancio, dico expertus in nobis. pro Dom.215 a, Neq; in conectura prospiciebamus, sed iam experti uidebamus.

Experiri, ad forum & iudicia relatum, pro agere in iure. pro Qu.12 b, Fuit procurator, qui cũ experiri posset. et 13 b, Ego experiri non potui. pro Cec.291, Qui ad constitutũ experiundi iuris gratia uenisset. pro Qu.6 b, Experiri summo iure. pro Qu.R.49 a, Iudicio graui experiri nolebas. pro Cæl.41 b, Qui nunquã ne cõgressu quidem & constituto cœperunt de tantis iniurijs experiri.

Experrectus, a, um. l. Expergiscor. pro S.R.42 a, Nobilitas experrecta rempub. recuperauit. Antequàm.195 a, Ne rei crudelitas in me experrecta in uos conualescat, præcauete.

Expers, tis. non particeps, uacuus. de Orat.168 b, Antonium omnino omnis eruditionis expertem atq; ignarũ fuisse. de Or. 108 a, Censebam oratorem nullius ornamenti expertem esse oportere. Atti. 123 a, Pompeius omnes nos προσηγορήτας expertes sui tanti ac tam insitati cõ filij relinquebat. de Le.160 b, Cũ cætera sint omnia rationis expertia. Off.11 a, & Oct.329 b, Feræ rationis et orationis expertes. Epist. 58 b, & de Finib.72 b, Teomnium periculorum uideo expertem fore. Or.298 b, Vtriusq; particeps, uel utriusq; potius nõ expers. de Am. 112 a, Amicitiam nullam ætatis degendæ rationem patitur esse expertem sui. de D.125 a, Placet igitur humanitatis expertes habere diuinationis autores. pro Cor.38 b, Homo Facere aliquẽ expertẽ alicuius rei. pro Sest.13 b, Expers rationis expers consilij & ingenij. Top.226 b, Expers rationis)(. Ratione utens.

Expertus, a, um. pragmaticus, habens usum multarum et magnarum rerum, usu bellorum gerendorum exercitus, multarum rerũ peritus. de Or.115 a, Dicam enim tibi Catule, non tam doctus quàm (id quod maius est) expertus, etc. pro Mi.114 b, Hoc quàm crebrò accidat, experti debemus scire. pro Cor.58 a, Cuius audita uirtus dubitatione locum non daret, huius præsens experta atq; perspecta obtrectatorum uoce lædetur? de Am.108 a, Et iudicare difficile est sanè nisi expertum.

Expetendus, a, um. optabilis. de Or.197 a, Qui res magnas, & maximè expetendas concupiuerũt. de Or.104 a, Quæ uulgo expetenda & optabilia uidentur. de Am. 111 a, Ea quæ putãt homines expetẽda, honestas, gloria, tranquillitas animi atq; iucunditas. de Fin. 117 b, Quod optabile est, id esse expetendum.

Expeto, tis, opto, cupio petò, ascisco. I.V.225 b, Atheniensium sacra summa cupiditate expetũtur. de Orat. 96 a, Sine quo hoc quod tu expetis, nunquã assequère. Att. 290 a, Nostram gloriam tua uirtute augeri expeto. de Cla. 183 a, Antonius, qui maximè expetebatur, facilis in causis reijciẽdis fuit. pro Pom.9 b, talis ab hoc auxiliũ magnopere expetiuit. pro Fl.164 a, Nũc à Flacco, Lentuli pœnæ per uos expetuntur. pro Mar.133 b, Deos pœnas ab aliquo ob aliquod delictũ expetere. de Ar.254 a, Expetere

Expetere pœnas domestici sanguinis. pro Põ.14 b, Ne legaretur A. Gabinius Pompeio expetenti ac postulãti. pro Ar.188 a, Nihil esse in uita magnopere expetẽdum, nisi laudem atq; honestatem. Of.6 b, Ea quæ pleriq; uehementer expectant, contemnere. Ep. 42 a, Quæ tamẽ omnia in expetenda amicitia tua secutus sum. & 173 b, Erichthei filiæ cupidè mortem expetiuerũt. de Or.124 a, Si pecunia tantopere expetitur, quanto gloria magis est expetenda. de Fi.72 a, Itaq; Epicurus semper hoc utitur, ut probet, uoluptatem natura expeti, quod, &c. & ib. Qui potiatur expetitis corporis uoluptatibus. de Fi. 55 a, Voluptatem ipsam per se esse expetendam, et dolorem ipsum per se esse fugiendũ. & 133 a, b, Ea enim uita expetitur, quæ sit animi corporisq; expleta uirtutibus. & 58 b, Nunc sapientia expetitur, quòd est tanquam artifex comparãdæ uoluptatis. I.P.83 b, A me quidẽ etiã pœnas expetistis, quibus coniuratorũ manus mortuorũ expiaret. de Ora. 142 a, Si sapiẽtia tãtopere expetitur, &c. pro Mil.111 a, Ille nocturnus ad urbem aduentus uitandus potius quàm expetendus fuit. pro Pom.4 b, Pompeium ab omnibus ad id bellum imperatorẽ deposci atq; expeti. At.91 b, Nec me κενὸν in expetẽdo cognosces, nec ἄτυφον inabijciẽdo. de In.72 a, Expetere.)(. Vitare. Or.202 b, In concionibus tracta quædam & fluẽs expetitur oratio. pro Deio.149 b, Expetere uitã alicuius. Item: Non expetere uitam, non capitis arcessere.

Expiabilis, le. placabilis. I.A. 246 a, Bellum expiabile, aliàs inexpiabile.

Expiatio, onis. prouratio. de Ar.247 b, Dijs uiolatis expiatio debetur. de Le.163 b, Scelerum in homines atque impietatum nulla expiatio est.

Expilatio, onis. Of.. 9 a, Expilatio direptioq; sociorũ. & 59 a, Expilatione & direptiones sociorum.

Expilator, ris. Quint.291 a, Cum domus hospitem, non expilatorem recepi.

Expilo, as. de Na.76 b, Dionysius fanum Proserpinæ Locris expilauit. de O.154 a, Hæc sumẽda sũt nobis ab ijs ipsis, è quibus expilai sumus. pro Cl.56 a, Expilato aerario, pecunia ablata. I.V.214 a, Regem spoliatum expilatumq; dimisit. pro Pom. 14 b, Expilare socios, diripere prouincias.

Expingo, gis. Tus.:501 b, Qui motus hominum, qui ferarum non ita ab Homero expictus est, ut quæ ipse nõ uiderit, nos uideremus effecerit?

Expio, as. procuro. plico, macto. At.15 a, Quare quæ uiolata sunt, expiabũtur. pro S.R.30 a, Quare, quo omnia quæ uiolata sunt, expiari putantur. pro Rab. 92 b, Qui expiandũ forum ab illis nefarijs sceleris uestigijs esse dico. de Ar.245 b, Sed primùm expiabo religionẽ ædium mearum. & 249 a, Eaq; errata expiãtur. pro Mi.115 b, Cuius supplicio senatus religiones expiandas sæpe censuit. I.V.226 a, Cereris numẽ stius supplicio expiari uolebant. de Leg.173 b, Sacrum commissum, quod expiari nõ poterit, impiè cõmissum est: quod expiari poterit, publicè sacerdotes expiãto. I.P.38 a, Tua scelera dij immortales in nostros expiauerũt. A.158 b, Expiato foro, dissipato concursu impiorũ. de L.163 a, Nam et ijs sine illius suffimentis expiati sumus. de Ar. 251 b, Is nomẽ populi Romani tanto scelere contaminauit, ut id nulla re possit, nisi ipsius supplicio expiari. I.P.83 b, A me q-

dem etiam pœnas expetistis, quib. coniuratorum manes mortuorum expiaretis. de D.135 b, Quæ dij significent, quemadmodumq; ea procurentur atq; expientur.

Expiratio, onis. exhalatio. de Nat.43 b, Terræ expirationibus aer alitur, & æther & sidera.

Expiscor, aris. indago, inquiro. I.P.94 b, Itaq; iste simul atq; audiuit à philosopho uoluptatem tantopere laudari, nihil expiscatus est. Ep.138 a, Nescis me ab illo omnia expiscatum. l. Arabarches.

Explanatius. planius, apertius. Or.207 b, Definire aliquid cùm explanatius, tum etiam uberius.

Explanatio, onis. explicatio, enodatio, interpretatio. de Or.161 b, Cõmoratio una in re permultũ mouet, & illustris explanatio. de D.104 b, et 135 b, Quia erãt multa obscura & ambigua, explanationes adhibitæ sunt interpretum. de D.135 b, Dij nobis obijciũt, quorum neq; scientiam, neq; explanationem habeamus. de Ar.248 a, Portentorum explanationes Hetruscorũ disciplina continentur. de Ar. 246 a, Religionis explanatio, uel ab uno pontifice perito rectè fieri potest. ad Her.27 b, Explanatio est, quæ reddit apertã et dilucidam orationem. & 29 a, Vniuscuiusq; propositionis explanatio.

Explanator, oris. interpres, explicator. de D.104 a, Sũt enim explanatores, ut grammatici, poetarum.

Explano, as. interpretor, interpretationem uel explanationem facio, interpretatione explico, illustro, exempla appono, uita factisq; illustro, expono, perspicuũ facio, planũ facio, explico, apio, patefacio. de N.60 b, de Or. 152 b, Ego uerò, si quid explanari tibi uoles, respondere nolo. At.207 a, Planè quid sit non intelligo, explanabis igitur. et 229 b, Explanabis igitur hoc diligẽtius. de Le. 71 a, Sed antè, &c. uim istius cœlestis legis explana. Of. 20 a, Altera quæ docet & explanat quod faciendum fugiendumq; sit. de Ora.116 a, Docilem autem facio, non tum cum polliceor me demonstraturum, sed tum cũ doceo & explano. Off. 19 a, Hoc facilius intelligi quàm explanari potest. de Orat.235 a, Quæ conectura explanatur longè aliter atq;. de Cl.178 a, Explanare rem obscuram interpretando. Orat.204 a, Verbum quod optimè sonat, & rẽ maximè explanat. de Fin. 115 b, Nondũ autem explanatũ satis erat, quid maximè natura uellet, explanetur igitur. et 77 a, Explanare aliquid apertius. Epist.30 b, Quapropter ille tibi omnia explanabit: id est, exponet. de Finib.42 b, In lingua ponebat explanatam uocum impressionem.

Expleo, ples. impleo, compleo, saturo, satio. de Na.38 b, Saturnus annis insatiabiliter expletur. de Vn. 196 a, Deus expleuit mundum omnibus bonis. pro Domo, 225 b, Nec illi cæmentis ac tegulis meorum tectorũ se famẽ suam expleturos putauerunt. pro Syl.184 b, Te iã Torquate expletum huius miserijs pigeat, etc. de Or 104 a, Quorum crudelitas nostro sanguine nõ potest expleri. de Fi.133 a, b, Ea enim uita expetitur, quæ sit animi corporisq; expleta uirtutibus. et 97 b, Quicquid enim à sapiente proficiscitur, id cõtinuò debet expletum esse omnibus suis partibus. de N.33 a, Perfectum expletumq; omnibus suis numeris & partibus. Or.220 a, Neq; infarciens uerba quasi rimas expleat. & 200 b, Explere sententias meliorib. numeris. et 219 a, Nihilo tamen aptius explet concluditq; sententias. de Ora.102 a, Ea si paulò

latius

latius dixeris, expleris omnem expectationem diuturni desiderij nostri. I. V. 169 b, Vt aliquando expleti ac saturati discederent. Ep. 18 a, Non enim uereor ne non scribendo te expleam. de Se. 82 a, Explere diuturnam sitim. pro Cæl. 47 b, Explere libidinẽ. Par. 238 b, Explere cupiditates, satiare odiũ. pro S. R. 43 a, Explere auaritiam suam pecunia. ad Herẽ. 34 b, Explere inimicitias, & saturare odium. de Ar. 253 b, Explere intemperantiam alicuius. Brut. 286 a, Iis, qui illud malum exciderint, nihil quo expleri poßit eorum meritum, tribui unquam poterit. de Fin. 73 b, Explere cumulatè uitam beatam. Offic. 38 b, Hãc igitur partem relictã explebimus. de Am. 109 a, Vt amicitiæ munus expletum sit. Ep. 266 b, Noli cõmittere, ut excusatione potius expleas officium scribendi, quàm aßiduitate literarũ. de Cla. 178 a, Sic expleuit, quod utriq; defuit.

Expletio, onis. de Fin. 134 a, Expletio naturæ.

Expletus, a, um. plenus, perfectus. de Fin. 74 b, Expleta & perfecta forma honestatis. Item: Quorum studijs, ea quæ natura desiderat, expleta cumulataq; habemus.

Explicatè, enodatè. de Or. 147 b, Explicatè & distinctè dicere.

Explicatio, onis. I. A. 209 b, Quarum rerũ facilis explicatio uidetur. de D. 135 a, Vtrum philosophia dignius sagarum superstitione ista interpretari, an explicatione naturæ. de Or. 119 b, Explicatio illustris et perpolita. de N. 71 b, Explicatio fabularũ & enodatio nominum. de D. 106 b, Sed est quasi rudẽtis explicatio. I. Etymologia, & Interpretatio.

Explicator oris. explanator, interpres. de Orat. 196 b, Rerum explicator. de In. 63 a.

Explicatrix, cis. Acad. 45 a, Huic quasi ex altera parte oratoria uis dicendi adhibebatur, explicatrix orationis perpetuæ, &c.

Explicatus, a, um. de Or. 85 a, Veteris cuiusdã memoriæ non satis explicata recordatio. pro Plan. 219 b, Sed mihi in causa facili et explicata, perdifficilis et lubrica defensionis ratio proponitur. de Or. 141 b, Locis est utẽdum multis, illustribus & explicatis. Br. 91 b, Mihi non erat explicatũ quid agerẽ. Att. 139 b, Literæ tuæ, quib. nihil potest esse explicatius, nihil perfectius. de Pro. 76 b, Rẽ propè iam explicatã perturbare atq; impedire. Off. 17 a, Eoq; magis si plus adipiscare re explicata boni, quàm addubitata mali. Ep. 78 b, Explicata & explorata ratio salutis. de Vn. 196 a, Explicata cognitio. cont. Rul. 85 b, Capua planißimo in loco explicata.

Explicatus, tus. explicatio de N. 79 a, Natura deorũ obscura est, & difficiles explicatus habet.

Explico, cas. expono, dilato, in medio pono, enodo, euoluo, aperio, dico, recito, uerbis rẽ amplector, exitum reperio, extrico, expedio. Attic. 119 b, Quid in utramque partem mihi in mentẽ ueniat, explicabo breui. de Diu. 81 a, Chrysippus totam de diuinatione duobus libris explicauit sententiã. Item: Perfice ut Crassus quæ coarctauit et perangustè refersit, in oratione sua dilatet nobis atq; explicet. I. A. 211 a, Quæ tria dum explico, quæso attendite. Of. 2 b, Præcepta Stoicorum, de quib. est nobis his libris explicandũ. Tus. 183 a, De omni animi perturbatione explicabo. de Or. 90 b, Quæcũq; res inciderit quæ sit dictione explicãda. de D. 134 a, Si uelim grammaticum aut physicum quiddã explicare. pro Fl. 155 b, Nisi mihi totam rationẽ omni et personarũ genere & literarũ explicaris. de Fi. 97 a, Explicare aliquid definitiõe. Att. 244 b, Nos τὰς περὶ τοῦ καθήκοντος magnificè explicamus. Top. 221 a, Aristotelis Topica, quæ sunt ab illo plurib. libris explicata. cõt. Rul. 68 b, Is explicat orationẽ sanè longã. pro S. R. 35 a, Veniat modò, explicet suum illud uolumẽ, quod, &c. de Fi. 68 a, Aperiendum est igitur quid sit uoluptas, aliter enim explicari quod quæritur non potest, quàm si explicauisset, non tam hæsitaret. Att. 69 b, Laxare aliquod ædificium, & explicare illud usq; ad aliquem locum. et 214 b, Si Pabrius nobis nomen illud explicat, noli quærere quantum. et 102 a, Eiusq; rei causam uerè explicas. I. A. 228 a, In legibus interpretandis et æquitate explicandis. de Diuinat. 88 b, Sõnia Antiphonis interpretatione explicata. Ep. 214 b, Alicuius negocia explicare, et expedire. At. 74 b, Negocia nostra amabo te, explica Att. 131 a, Quare da operã ut te explices et huc quàm primũ uenias. & 190 b, Nihil uidi unquã quod minus explicar. poßit. & 110 b, O rem, inquis, inexplicabilem, atqui explicãda est. et 71 a, Sed anteqàum proficiscare, utiq explicatum sit illud HS XX. et DCCC. Offic. 68 a, Explica atq; excute intelligentiam tuam, ut uideas, et. I. V. 59 a, Vitã alterius totam explicare, atq; eam in oculis cõspectuq; omnium exponere. de V. 201 b, Hæ si uerbis explicare conemur, frustra laboremus. At. 16 a, Explicari res nõ potest. de N. 1 a, Multæ res in philosophia nequaquam satis adhuc explicatæ sunt. de Cl. 186 b, Explicare expeditè quod proposueris. et 179 a, Capita multa exposita, nec explicata. I. V. 149 b, Explicare aliqd apertißimè & planißimè. Off. 67 a, Si quis uoluerit complicatam animi sui notionem euoluere. Par. 241 a, Explicare et excutere aliquod uerbũ. de F. 54 a, Illa potius explicetur incredibilis fabrica naturæ. Epi. 67 b, Explicare causas rerum. de Or. 93 a, Nunquam te, nisi omnia quæ percũctati erimus, explicaris, dimittemus. de Cl. 166 b, Explicare ordines temporũ. de D. 109 b, Explicare philosophiã. pro Fl. 148 a, Explicare se dicendo. de Fi. 64 a, Explicare sententiam suam. Or. 207 b, Explicare cogitationem suam de quaq; re. At. 159 a, Explicare quid sit optimũ factu. de suas literis. Ep. 69 b, Explicare orationes explicabam, quibus lectis hoc assequebar, ut cùm ea quæ legerem Græcè, Latinè redderem, nõ solùm optimis uerbis uterer, sed etiam, &c. Ep. 142 a. κύρω παιδείαν quã cõtriueram, legendo totam in hoc imperio explicaui. de Or. 98 a, Tanquam in aliquam locupletem domũ uenerim nõ explicata ueste, neq; proposito argento, neq; signis ac tabulis propalàm collocatis. pro Põ. 9 b, Siciliã undiq; cinctã periculis, celeritate consilij explicauit. de D. 116 b, Cur igitur uos inducitis in eas captiones, quas nunquam explicetis? pro Cæl. 52 a, Qui se profectò nunquam, si in istum locum processerint, explicabũt: id est, expedient, extricabunt.

Explodo, dis. eijcio, exibilo. de Orat. 108 a, Aesopum, si paulũ irraucuerit, explodi uideo. Part. 120 a, Histrio si paulò se moueat extra numerum, exibilatur & exploditur. pro Q. 50 a, Erotes comœdus non modò sibilis, sed etiam cõuicio è scena explodebatur. Qu. F. 331 b, Multa dixi in ignobilem regem, quibus totus est explosus. Offic. 24 a, Aristonis & Pyrrhonis explosa sentẽtia. de Fi. 29 b, Iam explosæ eiectæq; sentẽtiæ Pyrrhonis et Herilli. pro Clu. 35 b, Id quod tum explosum & eiectũ est. de D. 126 b, Sed hoc quidem genus diuinationis uita iam communis explosit.

Exploratè, certè, planè. Plan. Ep. 148 a, b, Non solùm bene sperare de nobis homines, sed exploratè iudicare uolumus. de Na. 1 a, Exploratè perceptum esse & cognitum. Ep. 159 a, Exploratè nauigare.

Exploratus, a, um. certus, explicatus.)(Dubius. Att. 47 a, Fac ut omnia à me perspecta et explorata perscribas. I. A. 128 b, Magna spe et propè explorata libertatis causam suscepimus. Offic. 75 b, Spes alicuius explorata. de N. 14 a, Non est igitur tã explorata ista ratio quàm uidetur. Ep. 78 b, Explorata nobis est uictoria. pro Mur. 136 a, Sic ut ei iam exploratus et domi conditus cõsulatus uideretur. At. 62 a, Vt non libeat cuiquam dare, nisi de quo exploratum sit, tibi eum redditurum. Epi. 27 b, De quo mihi exploratum est ita esse, ut tu scribis. Postquam. 201 a, Cum mihi esset exploratißimũ, P. Lentulũ proximo anno cõsulem futurum. Ac. 14 b, Cui poßit exploratum esse de sua salute? At. 287 a, Quid enim exploratius esse potest, quàm illius animus in remp. Epist. 131 b, Cum mihi erit exploratum, te libẽter esse risurũ, scribam ad te pluribus. de N. 160 b, Quid si ne id quidẽ exploratũ est, fore ut mihi liceat. Att. 152 a, & 261 a, Brundusium pergere cogito: felicior enim & exploratior deuitatio legionũ fore uidetur, quàm piratarum, qui apparere dicuntur. & 119 b, Dixi me nullo modo facere posse, nisi mihi exploratũ esset, eũ Tyrannoctonis amicum fore. de Se. 91 a, Quis est tam stultus cui sit exploratum, se usq; ad uesperum esse uicturum?

Exploratum habere: id est, compertum, perspectum, cognitum. de Na. 12 a, Deus habet exploratum fore se semper. I. A. 212 a, Poteritis igitur exploratã habere pacẽ, cum in ciuitate Antonium uideatis? At. 275 b, Si exploratũ habere cœpero, Cæsarem hominibus extraordinarijs fore contentum. & 141 b, Cæsarẽ hoc idem probaturum, exploratum habeo. de D. 121 a, Illud exploratum habeo, nihil fieri posse sine causa. At. 47 b, Literæ à ti more exploratæ.

Exploro, as. indago, exquiro, obseruo. I. V. 244 b, Quæ quidem prospectare iam exilium et explorare fugam uidebatur. de Or. 173 b, Vide quæso ea quæ restant, & explora cum istis. ad Bru. 286 b, Futura quoq; nisi antè sit occursum, explores, ne se insinuent. At. 97 a, Sed explorarem totam. pro Pom. 10 b, Pompeius Siciliam adijt, Africam explorauit.

Explosio, onis. Epist. 121 b, Ludorum explosiones et funerum, Cælij.

Expolio, lis. excolo, exorno, perpolio. de In. 62 b, Nibil simplici in genere omni ex parte perfectũ natura expoliuit. de Diuin. 118 b, Cum aut ad lineamẽta oris peruentum est, tum intelligas illud quod iã expolitum sit intus fuisse. de Orat. 155 b, Plato Syracusium Dionem doctrinis omnibus expoliuit. et 112 a, Nox te, inquit, nobis Antoni expoliuit. ad Her. 11 a, Difficillimum uerò est inuentum expolire. de In. 56 b, Neque eadem ratione expolire partitiones.

Expolitio, onis. exornatio, explicatio. Or. 215 a, In uerbis inest materia quædam, in numeris expolitio. de Or. 89 a, Oratio ornata & artificio quodam et expolitione distincta. de In. 56 b, Argumentatio est inuenti artificiosa expolitio. Quin. Fr. 323 a, Expolitiones utriusq; nostrûm sunt in manibus, sed tua ad perfectum.

Expolitio. exornatio quædam sentẽtiarum. ad Her. 37 a, Expolitio est, cum in eodem loco manemus, & aliud atque aliud dicere uidemur, &c. ibidem pulcherrima.

Expolitus, a, um. de Cl. 173 a, Tuditanus omni uita atq; uictu excultus atq; expolitus.

Expono, nis. enarro, edissero, explico, edico, edo, diuulgo, expromo, exprimo. pro S. R. 20 b, Ab initio res, quẽ admodum gesta sit, uobis exponam. pro Mi. 106 a, Exponere rem gestam. Am. 96 a, Quas sententias in hoc libro exposui meo arbitratu. de Am. 95 b, Is exposuit nobis sermonem de amicitia, &c. Or. 198 a, Ille sermo noster, qui est expositus in Bruto. Epist. 10 a, Quod tibi ut planius exponam, paulò altius repetã. et 12 a, Summam feci cogitationum mearum omnium, quã tibi si potero breuiter exponam. Or. 200 a, Difficile est formam exponere optimi. I. P. 81 a, Exposui breuiter consulatum meum, audi nunc, &c. de Or. 104 b, Quam orationem in Orginibus suis exposuit ipse Cato. Epi. 59 b, Hoc in sermone, cum à me exponeretur, quæ mea expectatio fuisset orationis tuæ, uisa est oratio non iniucunda. Or. 17 b, Si exponenda narratio est. de Inuen. 63 a, Exponere præcepta diligenter enodata. I. C. 113 b, Exponere aliquid ex memoria. de Or. 150, Qui artes rhetoricas exponunt. pro Cæl. 44 b, & Ep. 68 b, Reddere & exponere rationem alicuius facti. Off. 72 a, Exponere mandata. de Orã. 115 a, Si mandata sint exponenda in senatu ab imperatore. de Fi. 77 a, Exponere mandata alicuius alicui. Antequàm. 195 a, Animus præcluditur ad exponendam rei indignitatem. de Fin. 93 a, Equidem soleo, quod uno Græci, si aliter non possum, idem plurib. uerbis exponere. Part. 233 b, Dictum de altero est, expone nunc de reprehendendo. de Or. 93 b, Hoc de quo modo exposuit Antonius. Ep. 24 a, Ego autem cũ illa sequor, quæ paulo antè proposui, tum hoc non in postremis, de quo cœperam exponere. de Cl. 179 a, Capita multa exposita, nec explicata. de L. 193 b, Qui magistratu abierint, apud cẽsores edãt et exponãt, quid in magistratu gesserint. pro Cl. 24, Totã causam iudices explicemus, atq; ante oculos expositã cõsideremus. I. V. 59 a, Vitã alterius totã explicare, atq; eam non modò in animis iudicum, sed etiam in oculis conspectuq; omnium exponere. I. C. 113 a, Pòst autem aliquanto toto Vulturtij iam indicio exposito atq; edito surrexit, &c. I. A. 182 a, Vitã suam exponere ad imitandum iuuentuti. I. V. 207 b, & 214 a, Ab hoc abaci uasa omnia ut exposita fuerant, abstulit. pro M. 142 a, Atq; ille strauit lectulos, et exposuit uasa Samia. Tus. 199 b, Expones quæ spectat florida & uaria? Att. 2 b, Signa quæ nobis curasti, ea sunt ad Caietam exposita. Offic. 62 a, Frumentum aduexi, exposui, uendo meum, &c. At. 70 b, 71 a, Exponere & numerare pecuniam. Par. 233 b, Ingenijs hominum criminosorum exposita est uita innocentium. pro Qu. 13 b, Quasi eximio præmio sceleris exposito.

Exportatio, onis.)(Inuectio. Offic. 35 a, Earum rerum

Universidad de Deusto Biblioteca

rum quibus abundaremus exportatio, & earum quib. egeremus inuectio. I.V. 146 a, His exportationib. quæ recitatæ sunt.

Exporto, *as.*)(. inueho. pro Fl. 149 b, Qui in fame frumentū exportare ausus est. pro Fl.160 a, Cū frumentū quotannis ex Italia, atq; ex omnibus prouincijs exportaretur. pro Pom. 6 b, Asia fertilis multitudine earum rerum quæ exportantur. I.V.144 b, Exportare aliquid ex urbe. I.V.84 a, O' portentū in ultimas terras exportandum. In Vat.31 a, Vt inde aurum exportari, argentumq; prohiberes.

Exposco, *scis.* pro Mil.119 b, Misericordiam ipse nō implorat, ego autem repugnāte hoc imploro & exposco.

Expositio, *onis.* ad Her.6 b, Narratio defensoris simplicem & dilucidam expositionem habere debet. de Ora. 162 a, Expositio sentētiæ suæ. ad Her. 36 a, Perspicua et dilucida expositio.

Expositus, *a, um.* de Or.100 b, Expositæ à Cn. Flauio primùm actiones. I.V.207 a, Cum essent triclinia strata argentumq; expositum in ædib. pro Qu.17 b, Domus patens atq; adeò exposita cupiditatibus. de Or.163 a, Colores pictori expositi ad uariandum.

Expostulatio, *onis.* criminatio, quædā accusatio.)(. Purgatio. Epistol.35 a, Nunc cognosce æquitatē expostulationis tuæ. Qu.F. 306 a, Contumeliæ in Gellium, expostulationes cum absente Pompeio. pro Cl.52 a, Cū esset expostulatio facta. pro Do.216 a, Flagitabar bonorum expostulatione, &c.

Expostulo, *as.* exposco, expostulationē facio.)(. Purgo. I.V.156 b, Omnes de nostris iniurijs expostulāt. Ep.41 a, De qua alienū tempus est mihi tecū expostulādi, purgandi autem mei necessariū. Ep.28 b, Sed locus uidetur esse tecū expostulādi. et 61 a, Facilis à te existimari debeo, qui nihil tecū de ijs ipsis reb. expostulem. pro Syl. 175 b, Aut quoniā tā facilè inueheris in amicos, cur non iracundius aut uehementius expostulasti? pro Pl.271 a, Sed uenio ad L. Caßium, cuius ex oratione ne illum quidem Iuuentium tecum expostulaui. pro Q.R.53 a, Vix medius fidius in Fannia Ballione hoc expostulare auderes, & impetrare posses.

Expressè. planè, apertè. ad Her.26 a, Expreßè conscripta ponere oportet exempla.

Expressus, *a, um.* effictus, uerus, illustris.)(. Adumbratus. de N.16 a, Species deorū, quæ nihil cōcreti habeat, nihil solidi, nihil expreßi, nihil eminentis. Ep. 8 a, Hæc uides quanto expreßiora, quātoq; illustriora futura sunt. pro Pl. 265 a, Hæc sunt iudicia solida & expressa, hæc signa probitatis. pro S.R. 28 b, Expressa sceleris uestigia extāt. pro Cæ. 39 b, Expressa signa uirtutis.)(. Adūbrata, &c. Tus.190 b, Res solida & expressa, nō adumbrata. Offic.65 b, Sed nos ueri iuris germanæq; iusticiæ solidam & expressam effigiem nullam tenemus, umbra & imaginibus utimur. et 27 a, Sonus erat dulcis, literæ neq; expressæ, neq; oppressæ. pro Fl.157 b, Fateantur in persona Meandri, expressam esse faciem ciuitatis. pro Arch.188 b, Multas imagines fortißimorum uirorū expressas scriptores nobis reliquerunt. de D.123 b, Hoc auspicium diuini nihil habere potest, quod tam sit coactū & expressum. & 117 a, Si nubiū conflictu ardor expressus se emiserit.

Exprimo, *mis.* expono, eloquor, cōsequor, oratione complector, imitor, effingo. Quint. Fr.325 b, Tu qui omnes isto eloquendi et exprimēdi genere superasti. Or.213 a, Oratio ad exprimēdos animi sensus reperta. Ac.19 a, Nemo superiorū non modò expresserat, sed ne dixerat quidem, posse hominē nihil opinari. de Or.146 b, Nolo exprimi literas putidius, nolo obscurari negligentius. pro Rab. 91 b, An de tabulario incēso longa oratio est exprimenda. de D. 93 b, Hæc uerba ipsa Platonis expreßi, igitur, &c. pro Ar.189 b, Bellum Mithridaticum totum ab hoc expressum est. de Diuin. 97 a, Atq; hanc speciē Praxiteles cælauit argento, & noster Archias expreßit uersibus. Itē: Cur non ipsius cōfeßionem multorum oculis, facinoris deniq; uoce tanti sceleris crimē expresserint? At.151 b, Omnē illius meumq; sermonē omnib. uerbis expressum tibi statim mittam. de Ar.258 a, Poeta fingendo exprimens Scyllā aut Charybdim. At. 124 a, Ille uir quē nostris libris satis diligenter, ut tibi quidem uidemur, expreßimus. de Orat. 144 a, In libris Platonis ferè omnibus Socrates exprimitur. de Or.125 a, Exprimere oratione mores alicuius. Acad.414, Qui non uerba, sed uim Græcorum expresserunt poetarū. de Or.86 b, Omnis uis ratioq; dicendi in eorum qui audiunt mentibus, aut sedandis, aut excitandis, exprimenda est. Epist. 43 b, Exprimere formam reipub. et temporum. de Or.116 a, Exprimere quandam formam dicendi. pro Ce.294 a, Qui iura non utilitate communi, sed literis exprimis. ad Her. 39 b, Exprimere & effingere formam alicuius. de D.96 b, Exprimere quædam uerba imitando. Or.202 b, Perfecti oratoris species exprimenda est. de Fin.93 a, Nec tamen exprimi uerbū è uerbo necesse erit, ut interpretes indiscreti solent: id est, exponi. et 49 a, Fabulæ ad uerbū de Græco expressæ. de Or. 162 a, Manus digitis subsequens, uerba non exprimens. & ibid. b, Gestus scenicus, uerba exprimens. pro Arch. 191 b, Reliquêre effigiem uirtutum nostrarū summis ingenijs expressam & politam. de Leg. 162 a, Lex est iustorum iniustorumq; distinctio, ad illam rerum omniū principem expressa naturam, ad quam leges hominum diriguntur. pro R.P.123 a, Filius liberalitate uitam patris expreßit. de Or.117 a, Exercitatio, qua illum, quem antè delegeris, imitando effingas atq; exprimas. & 147 a, Aliquod uiciū imitatione ex aliquo expressum. pro S.R.26 a, Vt effictos nostros mores in alienis personis expressamq; imaginem nostram uitæ quotidianæ uideremus. pro Qu.R. 48 a, Persona illa impura, inuisa, in huius moribus, natura, uitaq; est expressa. pro Mil.103 a, & Orat.212 a, Hanc legem à natura ipsa arripuimus, hausimus, expreßimus. Or.197 b, Vnde illud quasi imago exprimatur.

Exprimere. elicere, extorquere. Attic.36 b, Multa cum seditiosißimè diceret, uocem exprimere nō potuit. At. 19 a, & 194 b, Si tuis blanditijs tamen è Sicyonijs nūmulorum aliquid expresseris. I.V.143 b, Nullam pecuniam statuarum nomine, nisi ui expressam & coactam. I.V.171 b, Cum in ius ipsum eduxi, expreßi, ut conficere tabulas se negaret.

Exprobro, *as.* abijcio, probro, uitio & culpæ do, uerto, etc. I.V.262 a, Nū tibi casus bellicos exprobrare, aut obijcere uideor? pro S.R.25 b, Nō enim hoc exprobrandi causa,

sed commouendi gratia dicam. I. S. 274 b, Exprobrare languorem alicui. de Am.109 b, Quorū plerique aut querūtur semper aliquid, aut etiam exprobrāt. & ibi. Odiosum sanè genus hominū officia exprobrantiū. de Or.137 a, Quid si quæ uicia sunt in iudicibus, ea tu in aduersarijs exprobrando non intelligas te in iudices inuehi. Epist.71 b, Nescio quomodo illæ ipsæ literæ quasi exprobrare mihi uidentur, quòd in uita maneam.

Expromo, *mis.* profero, expono. Epist.67 a, Quæ nunc expromam absens audacius. de Leg.173 a, Sed iam exprome, si placet, leges istas de religione. Att.29 b, Deinde suum exprompsit odium. pro Dom.225 a, Sed ego uestram crudelitatem expromo? pro Mil. 108 a, In meo inimico crudelitatem exprompsisti tuam. Qu. Fra. 295 b, Vt apud eos ipsos, quod ab ijs didicerimus, uelimus expromere. Orat. 208 a, Causa in qua uis eloquentiæ poßit expromi. de D.139 a, Conferre causas, & quid in quamq; sententiam dici poßit expromere. I. C.109 a, Quorum omnis industria uitæ, et uigilandi labor in antelucanis cœnis expromitur.

Expugnatio, *onis.* pro Pom. 6 a, Ipsorum aduentus in urbes sociorum non multum ab hostili expugnatione differt. At.184 a, Nocturnæ expugnationes.

Expugnator, *oris.* Vrbis expugnator, de In.59 a. Expugnator pudicitiæ, I.V.Or.3.

Expugno, *as.* căpio. Parad 110 b, Sapientis animus nunquam uincitur, nec expugnatur. de Cl.188 a, Qui Ligurum castella oppugnauerunt. pro Cl.24 b, Hoc se Auillo tanquam aliqua machina admota, sperabat se capere Asinij adolescentiam, & fortunas eius expugnare posse. pro Cæl.47 b, Expugnare pudicitiam. I.V.134 b, Certa aliqua ratione expugnare, id est, conuincere. & 85 a, Dij immortales quanta iste cupiditate, quibus allegationibus illam sibi legationem expugnauit.

Expulsio, *onis.* Part.125 a, Expulsiones uicinorum.

Expulsor, *oris.* pro Qu. a, Iste bonorum possessor, expulsor, ereptor.

Expultrix, *cis.* Tusculan.228 b, Philosophia expultrix uitiorum.

Expurgo, *as.* quasi expio. de Cl.188 b, Quo magis expurgandus est sermo. Antequàm.196 a, Expurgare, suspicionem dimouere.

Exputo, *as.* excogito, reputo. Epistol. 159 a, Et rursum quæ mens cum à tanta gloria auocarit, & ad cogitationem consulatus bimestris transtulerit, exputare nō possum. Planci.

Exquiliæ, *arum.* mons Romæ. de L.175 a.

Exquilina porta. de Or.134 a.

Exquiro, *ris.* quæro, requiro, perquiro, inuestigo, perscrutor. Att.109 b, A' te nihil dū certi exquiro, sed quid uidetur. Att.211 a, De Varrone non sine causa, quid tibi placeat, tam diligenter exquiro. & 114 a, Sed hæc non nimis exquiro à Græcis. pro Deiot. 151 b, Exquire de Blesamio, nunquid, &c. pro Pom.13 b, Omißis autoritatibus ipsa re & ratione exquirere ueritatem. Off.26 b, Cogitatio in uero exquirendo maximè uersatur. & de Fi.51 a, Quid uerißimum sit exquirere. pro Flac.148 a, Vos qui mores exquirēdos putatis. I.V.202 a, Noli facta Verris, ad antiquæ religionis rationem exquirere. Off. 30 a, Quid in aliquo peccatum sit, exquirere. Tusc.241

a, Mens agitandis exquirendisq; rationibus alitur. pro Dom.221 a, Non sum in exquirendo iure augurū curiosus. de D.114 a, Sed soli sumus, licet uerū exquirere sine inuidia. de Fat.140 a, Maximè nos quidem exquirentes ea consilia, quæ ad concordiam ciuium pertinerent. At. 121 a, Hæc scripsi sedato animo, nullum meum iudicium interponens, sed exquirens tuum. I. A.192 a, His senatus arbitratur singulares exquirendos honores. de Diu.117 b, Cum ex te causam uniuscuiusq; diuinationis exquirerem. & 118 a, Causam quærere. de Nat.45 b, Exquirere causas rerum. I.V. 135 a, Exquirere aliquid palàm. pro Cec.295 b, Exquirere uerba interdicti.

Exquisitè. accuratè, diligenter. de Cl.190 b, Accuratè exquisiteq; facere aliquid. Tusc.173 b, Rationes à philosophis exquisitius colliguntur.

Exquisitius, *aduerbium.* de Cl.195 a, Qui uideretur exquisitius, quàm uulgus hominum, studuisse literis. Tusc. 1, Colligere exquisitius rationes.

Exquisitior, & exquisitius. *nomen.* de Clar.195 a, Exquisitius & minimè uulgare orationis genus.

Exquisitus, *a, um.* accuratus, lectus, excellens. de Orat. 107 a, Quanquam ipsi omnia, quorum negocium est, consulta ad nos & exquisita deferunt. de Cl.166 b, & de Fin.49 a, Tua exquisita doctrina & singularis industria. de Fin.55 a, & Ep.57 a, Exquisitis rationibus confirmare aliquid. de D. 81 a, Philosophorum exquisita quædam argumenta, &c. de Or.124 a, Quod autē, &c. non est exquisitæ artis præscribere, sed mediocris ingenij iudicare. de Clar. 191 a, Accuratum & exquisitum dicendi genus. Or.212 b, Verba bene sonantia, sed non ut poetæ exquisita ad summum, sed sumpta de medio. Off. 26 a, Mundicia odiosa & exquisita nimis. de Clar. Or. 174 a, Gracchus semper habuit exquisitos è Græcia magistros. Off.27 a, Nihil fuit in Catulis, ut eos exquisito iudicio putares uti literarum. de Orat.88 a, Multæ literæ & exquisitæ Cæsaris. I.P.84 a, Nihil apud hunc lautum, nihil elegans, nihil exquisitum. I.A.192 b, Laudantur exquisitißimis uerbis legiones. de Clar. 190 a, Reconditæ, exquisitæq; sententiæ. Off. 72 a, Nec uerò ignorabat se ad exquisita supplicia proficisci.

Ex quo. quo, qua ex re, quocirca, unde. de Finib.52 a, Atomi ita feruntur, ut concursionibus inter se cohærescant, ex quo efficiuntur omnia. de Fat. 149 a, Ex quo facile intellectu est, uerbis eos, non re dißidere. pro Qu. 4 b, Qua ex re intelligi facilè potuit, &c. de Amic. 100 a, Ex quo quātum boni sit in amicitia iudicari potest. Of. 8 a, Ex quo intelligi potest, nullum bellum, &c. de D.93 a, Ex quo etiam Pythagoricis interdictum putatur, etc. de Diu.87 a, Ex quo factum est ut rex, &c. de Diu. 87 a, Ex eo euenit, ut rex, &c. de Diuin. 94 a, Ex quo illud est Caleni, etc. Off.7 b, Ex quo illud, Summum ius, summa iniuria. & 5 a, Ex quo fit, ut Ager Arpinas, Arpinatium dicatur, &c. & ibi. Ex quo, quia suum cuiusq; fit, &c. quod cuiq; obtigit id quisq; teneat. de N. 4 b, Ex quo existit & illud, etc. Off.3 b, Ex quo animi magnitudo existit, &c. et ibi. Ex quo intelligitur, &c. de Or.122 b, Ex quo quidam ferunt, etc. de N.137 a, Ex quo etiam illud assequor, &c. & ibi. In quo ego existimor, &c. de Clar.169 b, Ex quo nulla suspicio est, &c. pro Mar. 133 a, Ex quo nemo erit, etc. id est, quocirca. & Tus. 176 a,

& 231 b. Ad Her. 64, Quare genera constitutionum aperuimus, ex quo simul ostendebatur, quomodo, &c. Orat.200 b, Quo magis sunt Herodotus Thucydidesq; mirabiles, &c. id est, ex quo.

Exsaturo, as. uel exaturo, as. expleo. I. V. 249 a, Pascere oculos et exaturare animum cruciatu alicuius. Tus.148 a, Exsaturata libido.

Exsacrificare, sacrificare. de D.89 a, Ennij.

Exscribo, bis. describo. Epi.265 b, Multum mihi eripitur operae in exscribendis hypomnematis. I. V.147 a, Tabulas in foro summa hominum frequẽtia exscribo. et 96 a, Proinde quasi exscribendi potestatem non haberet.

Exsibilo, as. explodo. Parad.120 b, Histrio si paulò se moueat extra numerum, exsibilatur & exploditur.

Exsicco, as. exhaurio. Ep.266 a, Ne lagenae dicerẽtur inanes fuisse, quae furtim essent exsiccatae. de Cl.192 a, Exsiccatum genus orationis, id est, extenuatum.

Exspolio. as. pro Deiot. 148 a, Deiotarus auctionatus est, seseq; exspoliare maluit, quàm pecuniam tibi non subministrare. de Finib.73 b, Vt uirtutem earum rerum selectione exspoliarent. Att. lib.10, Exspoliare Pompeium exercitu & prouincia.

Exsuscito, as. expergefacio. pro Mur.129 a, Te gallorum cantus exsuscitat. Item: Animus aut renouatur ad ea quae restant, aut omnibus dictis exsuscitatur. Off.3 b, Quae cura exsuscitat etiam animos, &c. Att.287 a, Tu te exsuscita. ad Her.20 a, Cum sermone animum eius retinet, & exsuscitat clamore. et 22 b, Si naturalem memoriam exsuscitauerimus hac notatione. & 23 a, Docet ergo se natura uulgari & usitata re non exsuscitari, nouitate uerò, & insigni quodam negocio commoueri.

Exsuscitatio, onis. commotio. ad Her.37 b.

Exta, orum. praecordia. de In.31 b, Puerorũ extis deos manes mactare. de D.114 b, Gallinaceum fel, sunt enim qui uel argutissima haec exta esse dicant. de D.82 b, Exta pecudum, aut monstra, aut fulgura interpretantium. Top. 227 b, Praesentio per exta.

Extabesco, scis. totus liquefio, contabesco. Tusc. 166 b, Corpus macie extabuit. et de N.27 b, Opiniones nouas diuturnitate extabuisse.

Extemplò. illicò. pro Qu. R.46 a, Quid fingat extemplò non habet. & in Arat.

Ex tempore. subitò, extempore, ex improuiso.)(. cogitatè, accuratè, meditatus. de Orat.131 b, Illud egregium & ex tempore: manus laua, inquit, & coena. Item: Itaq; bis de rebus ex tempore & coràm. pro Arch.189 a, Saepe ego hunc uidi cum literam scripsisset nullam, magnum numerum optimorum uersuum de his ipsis rebus, quae tum agerentur, dicere ex tempore. de Orat.191 a, Antipater Sidonius solitus est uersus ex tempore fundere. de D.95 b, Alia autem subitò ex tempore coniectura explicantur. de Clar.184 b, Ex tempore dicere. Off.39 b, Capere consilium ex tempore. Or.205 a, Ridicula ex tempore ficta non domo allata. pro Flac.153 b, Graecos ex tempore, quod opus sit, obsignare dixit. At.154 b, Quae partim parari & iam cogitari, partim ex tempore futura censes. de In.47 b, Res ex tempore nata. Tusc.145 b, & de In.50 b, Ex tempore effutire, &c. At.86 b, Te enim sequor σχεδιάζοντα: id est, ex tempore agentem.

Extensus, a, um. extentus. Acad.36 a, Nam cum extensis

digitis aduersam manum extenderat, uisum inquiebat huiusmodi est.

Extentus, a, um. extensus, proiectus. de Or.131 a, Cum extento brachio paululum etiam de gestu addidit.

Extenuatio, onis. de Orat.161 b, Dissinctè concisa breuitas & extenuatio.

Extenuatus, a, um.)(. Concretus. de N.46 a, Aer extenuatus in sublime fertur, concretus autem in nubem cogitur. Brut. Epist.174 a, Recurri ad copiolas meas, si enim eas uerè appellare possum: sunt enim extenuatissimae, & inopia omnium rerum pessimè acceptae.

Extenuo, as. minuo, attenuo, deprimo.)(. Adaugeo, exaggero, amplifico. Attic.44 b, Posteaquam extenuari spem nostram & euanescere uidi. Tusc.198 a, Quae cogitatio omnes molestias extenuat. I. V.36 b, Nam locupletissimi cuiusq; sensus extenuarant, tenuissimi auxerant. de N.53 a, Extenuare & mollire cibum dentibus. de Or.152 b, Amplificare rem ornando.)(. Extenuare et abijcere. & Off.48 a, Neq; enim uerbis auget suum munus, sed etiam extenuat. pro Mar.134 a, Verbis extenuare aliquid. ad Her.6 b, Aut causam uehementer extenuabit. de In.71 b, Extenuare.)(. Adaugere.

Exterebro, as. exterebrando extraho, perterebro. de D. 90 b, Itaq; ex eo auro, quod exterebratum esset, bucculam curauit faciendam.

Exterminator, oris. expulsor. pro Dom.242 a, Resp. ab seruabatur ante oculos exterminatoris sui.

Extermino, as. expello, eijcio. de N.14 a, Protagoras urbe atq; agro est exterminatus. I. C.111 b, Cum ex urbe Catilinam eijciebam, cum illũ exterminari uolebam. pro Mil.221 b, Ex urbe expelli, exterminari, eijci. pro Flac. 151 a, Huius uirtute reges exterminati sunt. pro Dom. 242 a, Resp. erat exterminata mecum. Postquam. 201 a, & 211 b, Itaq; resp. exterminata, mihi locum in hac urbe esse non putaui. pro Sest.4 b, Idem C. Marcellum exterminandum ab illa urbe curauit: aliter, cum illa. pro Sest.9 a, Exterminabit ciues Romanos consul à suis dijs penatibus? I. A.246 a, Hunc ex finibus humanae naturae exterminandum puto. pro Cor.65 b, Atq; utinam, qui ubiq; sunt propugnatores huius imperij, possent in hanc urbem uenire, et contrà oppugnatores reip. de ciuitate exterminari. de Pro.66 b, Vt nõ antè attigerint, quàm autoritatem uestram hunc ordinẽ condemnarint, quàm autoritatem, quippe ex ciuitate exterminarint. Off.61 a, Malè etiam, qui peregrinos urbibus uti prohibent, eosq; exterminant.

Externus, a, um. extrarius, extraneus, exterus, alienigena, extrinsecus accedens, aduentitius, peregrinus, quod est extrà, uel extrinsecus.)(. Domesticus. In Verrem, 227 a, Neq; haec externa nobis est religio, neq; aliena. de Nat.58 a, Canum amor in dominos & odium in externos. de D.233 a, Animos externa & aduentitia uisione pulsari. de Nat.31 a, Externus & aduentitius tepor. de Som. 131 b, Inanimatum est omne quod impulsu agitatur externo. Attic.278 b, Nec externis hostibus magis quàm domesticis laboramus. Off.46 b, Apud populos externos. & ibi. Externi homines. de Nat.7 a, Mens cingitur corpore externo. Ep.54 b, In externis locis minor est ad facinus uerecundia. Tus.233 b, Fortuna dominatrix rerum externarum, & ad corpus pertinentium. Top.228 b, Externa commoda.

Extero,

Extero, is. cõminuo, digero, cõficio. de N.53 b, Aluum subiectam stomacho calorẽ multum habere exterẽdo cibo.

Exterreo, es. perterreo. de Diuin.97 a, Off.40 b, Dolorum cum admouentur faces, praeter modum pleriq; exterrentur. de Diu.88 b, Talia commemorat lachrymans exterrita somno.

Exterus, a, um. externus. pro Font.281 a. et I. V.57 b, Exterae nationes & gentes. I. C. 110 b, Exterus hostis atq; longinquus.

Extimesco, scis. pertimesco. At.139 b, Vnum illud extimescebam, ne quid turpiter facerem. & Plan.250 a, Ep. 143 a, Nihil est quòd aduentum nostrum extimescas. At. 258 a, Cerulas enim tuas miniatulas extimescebam. I. A. 209 b, Ab Antonio maius periculum quàm ullis nationibus extimescendum est. de Fat.145 b, Nec ob rem fatum, aut necessitas extimescenda est. pro Deio.144, De fortunis communibus extimescebam.

Extimus, a, um. extremus.)(. Intimus. de Som.128 a, Orbis coelestis extimus, &c.

Extinctor, oris. I. P.85 a, Non extinctor, sed autor incendij. de Ar.255 a, Extinctor belli domestici. pro Dom.233 b, Extinctor coniurationis. pro Syl.184 a, Ne extinctor patriae, ne proditor appelletur.

Extinctio, onis. interitus. Tusc.174 a, Supremus ille dies non extinctionem, sed commutationem affert loci.

Extinctus, a, um. mortuus. de Cl.165 a, Vir egregius, alienissimo reip. tempore extinctus.

Extinguo, guis. restinguo, opprimo, deleo, interitum alicuius facio. de Nat.30 b, Refrigerato autem et extincto calore, occidimus ipsi & extinguimur. Offi.92 a, Itaq; adolescentes mori sic uidentur, ut cum aquae multitudine uis flammae opprimitur: senes autẽ sic ut sua sponte, nulla adhibita ui consumptus ignis extinguitur. de Or. 142 b, Illa uirtus L. Crassi morte extincta subitò est. pro Cor.62 a, Cum duo fulmina nostri imperij subitò in Hispania extincti occidissent. et 58 a, Mors extinguit inuidiam. pro Cael.52 b, Memoria tanti flagitij non extincta illa quidem, sed repressa uetustate. pro Cael.54 b, Nolite hunc natura ipsa occidentẽ uelle maturius extingui uulnere uestro. de Clar. Or.173 a, Cum ardor animi, consedit omnis illa uis, et quasi flamma oratoris extinguitur. pro S. R.24 a, Extinguere atq; opprimere potentiã alicuius. contra Rul. 84 a, Antè extingui atq; opprimi, quàm planè exortum ac natũ esset. de Ar.244 b, Extinguere et funditùs delere aliquid. de Or.90 a, Animorum motus inflammare uel extinguere. In Verrem, 59 a, Extinguere et delere improbitatem. In Ant.208 b, Omnes unum studetis, M. Antonij conatus auertere à Republica, furorem extinguere, opprimere audaciam. pro Domo, 233 a, Extinctum iam est illud maledictum crudelitatis. Offic.52 b, Extincto enim senatu, deletisq; iudicijs, quid est, &c. de Am.110 b, Vt extinctae potius amicitiae, quàm oppressae uideãtur. Ep.47 b, Omnes ciues sic existimant, quasi lumen aliquod extinctis caeteris elucere sanctitatem tuam. pro Cael.56 b, Sin autem iam suberat simultas, extincta erat consuetudo, dissidium extiterat, &c. de Amic.103 a, Familiaritates extingui solere. Epi. 179 b, Causam dissensionis nascentem extingui summè studui. & 2 b, Gratiam autem nostram extinguit hominum suspicio. de Pro.73 b, Inimicitias in fortissimis uiris

solùm extinxit Reip. dignitas, et ipsorum, sed etiã, &c. pro Mil.115 b, Quae aedem nympharum incendit, ut memoriam publicam recensionis, tabulis publicis impressam extingueret. de Sen.84 a, Animus & mens nisi tanquam lumini oleum instilles, extinguũtur senectute. I. V. 143 b, Vt si posset, quae antea scripserat, ea planè extingueret. In Ver.85 b, Fuit illa cupiditas tãta, quae tantam extingueret religionẽ? I. C.120 a, Qui delere imperium, qui populi Romani nomen extinguere conati sunt. pro Mil.102 b, Alicuius non salutem modò extinguere, sed etiam gloriam per iudices infringere. Epist.159 b, Quae ad extinguendas reliquias belli pertinent. de Ar.253 a. et Plan.157 b, Extinguere bellum domesticum. ad Here.32 b, Formae dignitas aut morbo deflorescit, aut uetustate extinguitur. I. V.258 b, Non posse Verrem testes interficiendo crimina sua extinguere.

Extirpo, as. extraho, euello. de Fat.142 a, Vicia ex naturalibus causis nata extirpari, ac funditùs tolli nõ possunt. de Amic.105 a, Nisi ex eius animo extirpatam humanitatem arbitremur. Tusc.218 a, Nos perturbationes extirpandas putamus.

Extispex, cis. aruspex. de Diuin.86 a, Ars extispicum, & 114 a.

Exto, as. appareo, consto, sum. Att.25 a, Sed tamen ut iubes curabo, uti huius peregrinationis tibi opus extet. At.26 b, Deniq; aliquid aliud extabit, ne tibi planè cessasse uidear. Att.244 b, Extabit opera peregrinationis huius. de Clar.169 b, Quẽ uerò extet, & de quo sit memoriae proditum, eloquentẽ fuisse, & ita esse habitum, primus est M. Cethegus. de Clar. Or.167 b, et 170 a, De madis nulla extant scripta. de Or.117 a, Alicuius scripta constare: id est, extare. l. Consto. de Clar. Or.192 a, Cedò quaeso orationes, sunt enim, &c. Offic.42 b, Extant epistolae Philippi ad Alexandrum, quibus, &c. pro Cor.27 a, Vbiq; extant huius fortitudinis expressa exempla. de Inuent.56 a, Si literae non extarent, magnopere eas requireremus. Epist.6 b, Senatusconsultum nullum extat, quo reductio regis tibi adempta sit. de Inuent. 51 a, Res quarum monimẽta certa in literis extant. pro Plan. 273 a, Non minus ocij quàm negocij rationem extare oportere. de D. 95 a, Sine oculis non potest extare officium & munus oculorum. de D.130 b, Sine diuinatione non potest officium & munus diuinationis extare. de L.191 a, Grauiora iudicia de potentissimis hominibus extant uoces quàm tabellae. Ep.175 b, Sed is ambitus extat, etc. & 60 a, Dum id senatusconsultum extabit, officium meum in te obscurum esse non poterit. pro Plan. 259 a, Multa extant in me tua merita. Epi.9 b, Quae si erunt allatae, nostrum studium extabit in conueniendis magistratibus. Or.216 b, Non item in oratione, ut in uersu extat numerus. I. V.266 a, Sed scriptum extat in ijsdem literis, ἐδεικνύσθωσαν. de Orat.91 a, Tamen apparet atq; extat utrum simus earum rerum rudes, an didicerimus. de Or.152 a, Quo magis id quod erit illum natum, extare atq; eminere uideatur.

Extollo, lis, extuli. effero, erigo, animos tollo, insolentem facio.)(. Deprimo, submitto. Ora.211 b, Neq; tuum unquam in gremium extollas liberorũ ex te genus. I. P. 88 a, Etiam' ne uos meam fortunam deprimitis, uestram extollitis? Antequàm.102 b, Quem uirtutis gloria ad

cœlum extulit, eundem inimicorum inuidia indignißimè oppressum deprimit ad supplicium.pro Domo 237 a, Quem percussum ipsa Respublica suis manibus extollere.pro Mar.132 a, Extollere aliquem iacentem. In Ant.165 a,Altè extollere manum,&c.uel pugionem uel quippiam aliud.Tusc.187 a, Sic urgetur, ut se nequeat extollere.pro Plan.200 a,Vbi illa antiqua libertas? quæ malis oppressa ciuilibus,extollere iam caput,et aliquando recreata se erigere debebat? de Am.109 b, Vt hi qui superiores submittere se debent, sic quodam modo inferiores extollere.de Fin.134 a,Erigere et extollere uites. Par.237 a,Extollere animum.l.Magnitudo.in Sal. 275 a,At herculè egregia facta tuorum te extollunt.Ep.199 a,Quem tu ad cœlum laudibus extulisti.ad Her.2 a, & de In.47 a,Extollere aliquem laudando. de Arusp. 255 a,Laudibus aliquem cœlum extollo . pro Planc. 270 b, Dum Plancij in me uerbis meritum extollerem, me arcem ex cloaca facere dixisti.l. Cloaca.

Extorqueo,ques.exprimo,aufero,eripio.Att.89 a,Iam uos à Cæsare per Orodem talenta Attica L extorsistis. pro Cluen.34 a, Pecunia omnis ab eo extorta atq; erepta est.Oct.33 b, Ille ea exorabat quæ uolebat auferre, tu extorques.de Or.118 b,Definitio primùm reprehenso uno uerbo,aut addito,aut dempto, sæpe extorquetur è manibus.de Clar.165 b,& pro Clu.28 a, Extorquere arma è manibus iratorum ciuium.Ora.212 a, Cum mihi extorta ueritas esset,conceßi,etc.de Sen.95 a, Nec mihi hunc errorem,dum uiuo,extorqueri uolo. Tusc.151 a, Quoniam extorsisti,fateor ita esse,etc.pro Mil. 105 a, Extorta est confitenti sica de manibus.3.I.C.104 b, & 100 b,Extorquere ferrum alicui de manibus.de Pro.70 a,Postquam nihil exprimere ab egentibus, nihil ulla ui à miseris extorquere potuit.pro Lig.139 b,Qua qui utetur,suam citius abijciet humanitatẽ,quàm extorquebit tuam.I.P.98 a,& I.V.58 a,Vi extorquere aliquid.et 134 b,Certa aliqua ratione expugnare.de Or.115 b, Sententias de manibus iudicum ui quadam extorsimus. de Fin.67 b,Hoc est uim afferre Torquate sensibus,extorquere ex animis cognitiones uerborum.

Extorris,re,exul.I.V.174 b, Hinc centum patres familiâs extorres profugerunt.

Extra.extrinsecus,præter.de Nat.56 a, Sensibus & animo ea quæ extrà sunt,percipimus.de Som.131 a,Eminere foras,& ea quæ extrà sunt,contemplari,et quàm maximè se à corpore abstrahere.de Vn.197 b, Si in omni mundo omnes partes collocatæ sunt,ut nulla pars huiusce generis excederet extrà.de Fin.79 a,Et in corpore, & extrà quædam bona sunt.de Nat.67 a, Sum futurus extra urbem ex idibus Ianuarijs.de L.182 a, Extra portam Collinam ædes Honoris est.Tusc.230 a,Sola'ne uita beata relinquitur extra ostium limenq; carceris? Academ.18 b, Quid enim potest esse extra uniuersa? De Diuinat.95 a, Ex quo intelligitur esse extra diuinum animum,humanus unde ducatur.pro Syl.174 b, Hic extra coniurationẽ est:id est,in coniuratis nõ est. In Ant. 305 a, His militiæ uacationem esse placet extra tumultum Gallicum.de Vn.203 a,Extra culpam ponere se.At.184 b, Multa occultari possunt, & extra ruinam sint eam quæ impendet.Or.215 b,Nullus est numerus extra poeticos.pro Cec.303 a,Id extra causam est.de Diuin.113 b,

Nihil fieri extra fatum.I.C.100 a,Nemo est extra istam coniurationem perditorum hominum, qui te non metuat.I.V.60 b,De te hoc extra hanc contentionem nostram familiarem,tecum loquar.pro Dom.235 a, Ciuis est nemo in tanto populo extra contaminatam illã manum,qui,&c.de Or.146 b,Vox extra modum absona: id est,præter modum. Off.28 b, Cauendum est etiam si ipse ædifices,ne extra modum sumptu et magnificentia prodeas.de D.94 b,Extra me:id est,præter me. Ep.96 b,Deinde extra ducem paucosq; præterea(de principibus loquor)reliqui,&c.de In.54 b,& 55 a,Hoc separatum quiddam est extra illud,id est,ab illo.

Extra quam,formula exceptionis. At.87 b, Habeo exceptionem ἰσοδυναμοῦσαν extra quam si negocium gestum est,ut eo stari non oporteat.de In.53 b,Addat exceptionem hãc,extra quam si quis Reip.causa exercitũ nõ tradiderit,&c.et 69 b,Postulat is qui cũ agitur,è Prætore exceptionẽ,extra quam in reũ capitis præiudiciũ fiat.

Extraho,his.extirpo,euello,differo.de N.25 a,Epicurus ex animis hominum radicitùs extraxit religionem. Ac. 27 a,Carneades ex animis nostris assensionem extraxit. pro S.R.21 b,Extrahere telum è corpore.pro Sest.3 a, Vrbẽ senatus atq; omnes boni deprehensis atq; oppressis domesticis hostibus, me duce ex periculis maximis extraxissent.Ep.4 a, Res ab aduersarijs nostris extracta est uarijs calumnijs.Quin.Fra.307 b,Per obtrectatores Lentuli res calumnia extracta est.

Extraneus,a,um.extrarius. Antequàm.193 a, Pax concordia extraneis gignetur, cum iam domesticis non insideat? Inuent.84 b,Res extraneæ.ad Here.34 b,& 16 b,Extranea bona.)(.Animi & corporis.& 54 a,Extranea causa.

Extraordinarius,a,um. extra ordinem.)(. Legitimus. Att.72 a, Summa abstinentia munus hoc extraordinarium traducemus.I.A.234 a, Extraordinarium imperium semper populare atq; uentosum est.& ibidem.& pro Dom.218 a, De extraordinario imperio. I. A. 234 b,At enim Cæsari imperium extraordinarium mea sententia dedi,sed ille mihi præsidium extraordinarium dederat.de Cl.185 a,Cõsulatus petitio extraordinaria.& contra Rul. 279,& 288 a,Honor extraordinarius. At.375 b,Extraordinarios honores accipere.I.A.236 a,Imperium extra ordinem alicui dare.pro Pom.216 b, Cn. Pompeio plurima bella extra ordinem commissa.& ibi.Non oportet quicquam uni extra ordinem decerni.pro Dom.218 a,Prouincias extra ordinem sine sorte nominatim Reipublicæ pestibus dedisti.& 217 b,Quod idem in postremum de extraordinarijs potestatibus libertatẽ ademisset.Ep. 116 b,Si extraordinarius nemo reus accessisset. In Verrem,149 b,Hic cum uenit,extra ordinẽ uocatus, solemniter introducitur.In Ver.96 b.et pro Quin.R.45 b,Extraordinaria pecunia : id est,quæ in codicem relata nõ est. In Ver.243 a, Vt omnia semper quæ iudicanda uidetur esse,non modò his extraordinarijs cupiditatibus,sed etiam ipsi naturæ ac necessitati denegarem.

Extrarius,traria,trarium.extraneus. ad Her. 9 b, Cum ipsam rem,quam nos fecisse confitemur,iure factam dicemus,sine ulla assumptione extrariæ defensionis.

Extremitas,tatis.Orat.de Vn. 198 a, Globosum, quod

σφαιροειδὲς Græci uocant,cuius omnis extremitas paribus à medio radijs attingitur.de Fin.86 a, Regiones, quarum nulla esset ora,nulla extremitas . de Vn. 199 b, Si animus extremitatem cœli à suprema regione rotundo ambitu circumiecit.Tusc.205 a, Ille omnem infinitatem peregrinabatur,& in nulla extremitate cõsisteret.

Extremus,a,um.postremus,ultimus,nouißimus.)(.Intimus.pro Clu.56 b,De furto, si non eo loco quo debuit, ne in extrema quidem aut media,aut aliqua deniq; parte quæstionis,uerbum fecit nullum.de Nat.39 a,Itaq; in ea Dea,quæ est rerum custos intimarum, omnis precatio et sacrificatio extrema est.de D.127 b, Cœlũ ipsum, quod extremũ atq; ultimum mundi est.& 129 b,Quod finitum est,id habet extremum. de D. 30 a, Quod non habet extremum,infinitum sit necesse est.de Leg. 181 a, Februarius mensis extremus anni.In Sal.274 a,In extrema fortuna stare.Ep.166 a,Descendere ad extrema.Ep. 168 a, Si peßimus casus fuerit,ad nouißima auxilia descendamus.de Clar. 185 b, Manus extrema non accesit operibus suis:id est,non recognouit opera sua.I. V. 259 b,Excipere extremum spiritum alicuius.In Arato,Extrema nocte,& à prima nocte.de Or.138 b,Est id quidẽ in totam orationem confundendum, nec minimè in extremam.At.225 a,Literæ quibus in extremis erat,sibi insidias fieri.At.219 a, Epistola in qua extrema scriptum erat,&c.Qu.Fr.310 a,Iouis oratio,quæ est in extremo illo libro.& Off.54 a,In extremo tertio libro.de D.82 a,Vt in extremo tertio scribis.de Or.88 b, Quod uerò in extrema oratione,quasi tuo iure sumpsisti,&c. Ep. 34 a,& At.195 a,In prima prouincia.Epist.244 a, In Cappadocia extrema.pro Mur.140 b, In ultima urbe. At.117 b, Sed in ea Pompeij epistola erat in extrema ipsius manu,ut censeo,&c.At.88 b,In extrema ferè parte epistolæ.Qu.Fr.299 a, In extrema parte & conclusione muneris ac negocij tui diligentißimus sis.I.A.256 b,Sed iam se colligit, & ad extremum incipit philosophari.At.37 a,Ad extremũ,manus dedit.Att.278 b, Cui consuli non animus ab initio,non fides ad extremum defuit.de N.49 b,Ad extremum omnis mundus ignoscet. de Or.116 a,& Par.241 a,& de Or.123 a,Primùm,etc. deinde,&c.pòst,&c.tum ad extremum,&c.

Extrico,as.explico,expedio.Epi.65 b, De Dionysio tuo nihil adhuc extrico.Vatinij.

Extrinsecus.extrà,foris.de Or.123 b, Extrinsecus autẽ assumuntur,cùm ea quæ sunt foris,neq; inhærent,in rei natura colliguntur.et ibi. Aut ex sua sumi ui,aut assumi foris.Top.221,& 222 b,Alij loci assumũtur extrinsecus. de Ora.138 a,Hæc autem non extrinsecus aliunde quærenda.de N.25 a, Imagines uniuersum mundum complectentes extrinsecus.& 55 a,Pulmones extrinsecus spiritum adducunt. Academ.13 a,Vt si quis exalbesceret,uel ipse per se motu mẽtis aliquo,uel obiecta terribili re extrinsecus.et ibi.Tremor intestinus.)(. Tremor oblatus. de Fat.148 b, Assensio fieri nõ potest,nisi commota uiso,neq; ulla ui extrinsecus excitata.de Vn. 198 b, Deus animum circundedit corpore, & uestiuit extrinsecus. Acad.31 b, Imagines extrinsecus in animos nostros per corpus irrumpũt.de D.137 a,Nullæ imagines obrepunt in animos animantium extrinsecus.de D.94 a,Inest igitur in animis præsagitio extrinsecus iniecta, & inclusa

diuinitùs.& 90 b,Cum Annibal columnã auream uellet auferre,dubitauit utrum ea solida esset,an extrinsecus inaurata.de Finib.141 a, Hæc quæ sunt extrinsecus. & ibi.Omnia illa,quæ sunt extrà.de Diu.95 a,Animos hominum quadam ex parte extrinsecus esse tractos & haustos.& 120 b, Et humor allapsus extrinsecus, ut in tectorijs uidemus austro,sudorem imitari potest.& 129 b, Quod habet medium,id cernitur ex alio extrinsecus. & ibid.bis. Quod habet extremum, id cernitur ex alio extrinsecus.& 137 a,Quia nulla causa accedat extrinsecus.de Fin.134 a,Et nunc quidem, quod uitem tuetur, est id extrinsecus:id est,non in ipsa uite.Tusc.22 a,Corporum adiumenta adhibentur extrinsecus ; animorum salus inclusa in ipsis est.Ep. 69 b,Non aliunde pendẽre, nec extrinsecus,aut bene aut malè uiuendi suspensas habere rationes.de Nat.69 a,Nullum est corpus quod effugiat accipiendi aliquid extrinsecus: id est,quasi ferendi patiendiq; neceßitatem.

Extructio,onis.In Ant.264 b,Eosq; nec inhumanos esse,sed cõtectos publicis operibus,eaq; extructione,quæ sit ad memoriam æternitatis ara uirtutis.de Nat. 59 b, Extructiones tectorum.

Extructus,a,um.de Sen.86 a, Senectus caret epulis extructisq; mensis & frequentibus poculis.

Extrudo,dis.eijcio.I.V.243 b, Itaq; domo tua Chelidonem extrudere noluisti.Att.252 a, Sed quoniam furore illo extrudimur, Brundusium pergere cogito. & 45 a, Sed iam extrudimur,non à Planco(nam is quidem retinet)uerùm ab ipso loco minimè apposito ad tolerãdam in tanto luctu calamitatem.& 281 a,Cum ad me de Ciceronis abs te discessu scripsisses, statim extrusi tabellarios.Epist.136 b,& 99 a,Pollucem si non est profectus, quamprimùm fac extrudas.de Or.130 b, Extrudere & eijcere aliquem hospitio.

Extruo,is.excito,ædifico.Attic.23 b, Magnum aceruum Dicæarchi mihi ante pedes extruxeram . I . A . 364 a, Cum uobis immortale monumentum suis penè manibus senatus populusq; Romanus extruxerit.pro Domo,238 a, Is ad cœlum extruxit uillam in Tusculano . & 133 a, Domus mea euersa ab inimico meo,& ab eodem extructa.& posita in oculis ciuitatis.pro Mil.115 b,Extruere ædificium in alieno. I. P. 90 a, Permutationes ad hunc Tusculanum montem extruendum. de Fin. 106 a, Vsq; ad illum & Cyro extructum rogum.& ibi.Fundata & extructa disciplina.de Leg.183 b, Plato uetat sepulchrũ extrui altius,quàm,&c.Tusc.240 a, Mensæ conquisitißimis cibis extruebantur.I. P. 94 a, Mensa extructa multa carne.de Fi.141 b,Age, nunc extrue animo altitudinem excellentiamq; uirtutum.

Exturbo,as.per uim eijcio,expello,deijcio,euerto. Att. 134 a,Quæro qui sint isti optimates,qui me exturbent, cum ipsi domi maneant . pro Domo, 218 a, Cum senatum à gubernaculis deiecisses, populum è naui exturbasses. Antequàm.195 a,E ciuitate ciuis exturbatur,innocens expellitur.pro Syl.180 b, Exturbare homines è posseßionibus.contra Rul.82 a,Exturbari et expelli ex agris.I.V.118 a,Exturbare aliquem bonis patrijs,id est, euertere.pro Quin.17 b, Miserum est exturbari fortunis omnibus.pro Cluen.20 b,Exturbari domo,& expelli domo.I.V.215 b, Antiochus præceps è prouincia ex-

Universidad de Deusto Biblioteca

turbatus est.pro Quin.9 a,Ex numero uiuorum exturbari.Quint.Frat.305 b,Multa conuenerunt,quæ mentem exturbarent meam. Brut.287 a, Cicero iudicium suum direxit in exturbando Antonio.

Exul,lis.eiectus,ui eiectus,extorris,eiectus in exiliũ,exilio multatus,eiectus à patria,eiectus Roma,qui in exilio est,è ciuitate eiectus,qui domi stare non potest, qui exilio affectus est.pro Domo,227 b, Exul est ipsum per se nomen calamitatis,non turpitudinis.Par.121 b,Quos leges exilio affici uolũt,exules sunt, etiam si solum non mutarunt.pro Cluen.54 b, Cum uagus & exul erraret, atq; undiq; excluderetur Oppianicus,&c.de Or.115 b, Cum Annibal ad Antiochum uenisset exul.Ep.183 a,Tabulæ figuntur,immunitates dantur,exules restituuntur. In Ant.153 a,Restituere exules.pro Flac.164 a, Reuocemus eiectos.pro Sest.15 b,16 a,Reducti exules Byzantium condemnati.pro D.223 b,Vt exules Byzantium reducerentur.At.167 b,Si damnati restituẽtur,ego in exilium ibo.& 108 b,Exulum reditus. & ibid. φυγάδων κάθοδοι.ad Her.14 b,Exules & ui eiecti,idem.

Exulcero,as.ulcus facio,corrumpo.de Ora.136 b, Quæ sanare nequeunt,exulcerant.de Clar.Or.178 b,Ea non modò non exulcerat gratiam uestram,sed etiam conciliat. pro Domo, 219 a, Ille tot suspicionibus certorum hominũ,et scelere exulceratus.pro Deiot.145 a, Vt in exulcerato animo,facilè fictum crimen incideret. Epist. 2 b,Vt in rebus multo antequàm profectus es ab ipso rege,& ab intimis Pompeij clàm exulceratis,deinde palàm à consularibus exagitatis,& in summam inuidiam adductis uersamur.

Exulo,as.exul sum, exilij causa solum uertere uel mutare.de Or.99 b,Qui Romam in exilium uenisset,cui Romæ exulare ius esset, si se ad aliquem quasi patronum applicuisset.Par.121 b, Et me exulẽ tuo nomine appellas, cum omnes meo discessu exulasse Rempublicam putent?de D.119 a,Annibal apud Prusiam regem exulans. Part.121 b, Familiaris tuus de te priuilegium tulit, ut si in opertum Bonæ deæ accessisses,exulares.Ep.53 b, Hic locus ad exulandum est aptissimus.

Exulans,tis.de D.lib.1,Quum Annibali exulanti,depugnari placeret.Tuscul.lib.3,Telamonem pulsum patria exulantem atq; egentem.& lib.5, Iure exulantem,consolari non oportet.

Exultatio,onis.de Ar.252 b,Illa exultatio Athamantis.

Exulto,as.immoderatè iactor,gaudio triumpho,uoluptate uel lætitia nimia gestio.At.87 b,Græci exultãt,quòd peregrinis iudicibus ut suis utuntur. Attic.22 a, Alacris exultat improbitas in uictoria.At.101 a,Cæsar quomodo exultat,Catonis in me ingratissimi iniuria.Orat.199 a,Post sensim incedens,exultat audacius.In Ant.173 a, Exultare gaudio.At.248 a,Quintus pater exultat lætitia.de Ar.243 b,Hominem furentem exultantemq; continui.pro Cluen.20 b,Palàm exultare lætitia & triumphare gaudio cœpit.I.C.102 a,Exulta impio latrocinio. Att.224 b,Exultant lætitia in municipijs.Topic.228 b, Comprimere exultantem lætitiam.de Ora.158 a,Exultantem et præsidentem tibi reprimient ualidæ legum habenæ.pro Sest.23 a,Qui furorem exultantem repressit. Off.18 b,Equos ferocitate exultantes,domitoribus tradunt,ut his facilioribus possint uti.pro Sex.R.21 a, Roscius exultabat uictoria nobilitatus.pro Cor.67 a,Exultare in ruinis alterius.Tus.189 a, Cymbri in prælijs exultant,lamentantur in morbo.de Sen.79 a,Fabius Annibalem iuueniliter exultantem, patientia sua molliebat. de Diu.138 b, Delphini exultantes, tempestatem futuram significant.de Diuin.93 a,Exultare,immoderatéq; iactari.Tus.231 b, Elatus inani lætitia,exultans,temerè gestiens.I.A.261 a,Lætitia inflatus atq; insolẽs.I.C.104 b,Hoc in quo exultat & triumphat oratio mea.Aca.28 a,Campus in quo possit exultare oratio. de Finib. 60 a, Oratione exultare.

Exuo,is.spolio.I.V.266 b,Si ex his laqueis te exueris, in illas tibi maiores plagas incidendum est. Att.204 b, Sed iam ad ista obduruimus,& humanitatem omnem exuimus.pro Lig.139 a, Non'ne omnem humanitatem exuisses? de Fin.132 b, Vt si aut manibus ingrediatur quis, aut non antè,sed retrò fugere,planè se ipse,et hominem ex homine exuens,naturam odisse uideatur.Tus.242 a, Mens exuta uicijs.

Exuperantia,tiæ.Tusc.248 b,Populus omnem exuperantiam uirtutis odit.

Exuperatio,onis.superatio,ὑπερβολή.ad Her.41 a,& 2 b, Significatio per exuperationẽ fit, cum plus dictum est,quàm petitur ueritas,augendæ suspicionis causa.

Exupero,as. supero.de D.113 b,Quod fore paratum est, id summum exuperat Iouem.Postquam.203 a,Dum anima exuperabo mea:id est,dum uiuam.

Exurgo,gis.surgo,erigo.pro Cl.53 b,Tu autem nisi molestum est,paulisper exurge.de Or.108 b, Tum Scæuola,cum exurgeret,simul arridens,inquit,etc. Cassij. Ep. 254 b, Pansam nostrum secunda uoluntate hominum, exurrexisse gaudeo.contra Rul.83 b,Ne recreatus exurgere atq; erigere se posset.pro Plan.281 a, Huc exurge tamen quæso,retinebo,et complectar.I.A.255 b,Si esset iugulata,nunquam exurgeret.

Exuro,ris.cõburo.)(.Inuro.I.V.60 a,Adrianus domi suæ uiuus exustus est.pro Pom.4 b,Bithyniæ uicos exustos esse complures.de Clar.166 a, Sic omnis fœtus repressus,exustusq; flos ueteris ubertatis.de N.61 a, Mihi quidem ex animo exuri non potest,esse deos.)(.Inurere.

Exustio,onis.de Som.130 a,Eluuiones, exustionesq; terrarum,quas accidere tempore certo necesse est.

Exuuiæ,arum.spolia.pro Pom.14 b,Cum hũc locum nobis maiores nostri exuuijs nauticis et classium spolijs ornatum tum reliquissent.

F

F Litera Digamma.I.Digamma.

Faba.de Diu.93 b, Ex quo etiam Pythagoricis interdictum putatur, ne faba uescerentur, quòd habet inflationem magnam is cibus.& 133 a, Faba quidem Pythagorici utiq; abstinuere, quasi uerò eo cibo mens,non uenter infletur.

Fabella,læ.fabula.de Ora.132 a,Si quando quid tanquam aliqua fabella narratur.& pro Cæl.51 a,Fabella uetus.

Faber,bri.opifex, artifex. I. V. 245, Capitolium factum est publicè gratis,coactis fabris, operisq; imperatis. de Clar.188 b,Ego me Phidiam esse mallem,quàm uel optimum fabrum tignarium. Epist. 127 a, Si quis adhibere uolet,non modò ut architectos, uerùm etiam ut fabros ad

ad ædificandam remp.poterimus & nos libẽter accurrere.Ep.135 a,Tu uelim ut scribis,cum fabris domũ perspicias: si enim nihil est in parietibus,aut in tecto uitij, cætera mihi probabuntur.I.V.106 a, Quantum paucæ operæ et mercedes fabrorum tulerunt. pro Plan.272 a, Si mancipiũ pro fabro,aut pro textore emimus.Or.211 b, Fabrũm & procũm audeo dicere,non fabrorum & procorum. At.141 a,Iam duo præfecti fabrûm Pompeij in meam potestatem uenerunt. Erratum fabrile: id est, opificis,statuarum.I.Fabrilis.

Fabianus,à Fabio.I.Fornix.

Fabrateria,riæ.opp.Ep.141 b.

Fabrè. artificiosè,scitè,affabrè.I.V.125 a, Argentum fabrè factum.

Fabrica,cæ.ipsa fabricatio,ars fabrilis.de N.12 a,Natura effectum esse mundum, nihil opus fuisse fabrica. de D. 104 b, Materia deinde quid iuuaret? nisi confectionis eius fabricam haberemus? Of.12 b,Hanc naturæ tam diligentem fabricam imitata est hominum uerecundia.de N.70 b,Vulcanus qui Lemni fabricæ præfuisse dicitur. & 32 b,Vt pictura & fabrica,cæteræq; artes.& 54 a, Illa potius explicetur incredibilis fabrica naturæ.& 5 b, Quib. oculis intueri potuit uester Plato fabricã illã tanti operis? quæ construi à Deo atq; ædificari mundum fecit? & 56 b,Omnis fabrica æris & ferri. et 50 a, Enumerare possum, quæ sit in figuris animantium, & quàm solers subtilisq; descriptio partium,quamq; admirabilis fabrica membrorum.

Fabricatio,nis.fabrica.de N.53 a,Si erit tota hominis fabricatio perspecta. de Or.158 a,In uerbo quandam habet fabricationem.

Fabricator,ris.ædificator,architectus,artifex,machinator.de Vn.195 b,Ille fabricator tanti operis. Aca.30 b, Minutorum opusculorum fabricator.

Fabrico,as.fabricor,architector.Off.30 a,Pictores et ij qui fabricant. Acad. 5 b, Nihil est clarius ἐνάργεια, ut Græci:perspicuitatem aut euidentiam nos, si placet,nominemus,fabricemusq;,si opus erit, uerba. de Vn. 198 a,Mundus globosus est fabricatus.

Fabricor, aris, fabrico, architector. Ac.21 b,Esse aliquã uim cum prudentia & cõsilio scilicet,quæ finxerit, uel ut tuo uerbo utar, quæ fabricata sit hominem, qualis ista fabrica est?ubi adhibita.est? &c.& 9 a,Quãto artificio natura fabricata esset, primùm animal omne,etc. de N.3 a, Vt ea ipsa dij immortales ad usum hominũ fabricati penè uideantur.de Or.159 a,Itaq; incredibiliter hoc natura fabricata est. & ibid. b, Capitolij fastigium non uenustas, sed necessitas ipsa fabricata est.pro R.P. 123 b,Is qui fabricatus gladium est.de D.117 a,Cyclopas Ioui fulmen fabricatos esse in Aetna putant.

Fabrilis,le. Attic.88 a,Erratum fabrile: id est, opificis statuarum.

Fabula,læ. res commentitia, scena,comœdia,tragœdia, apologus,argumentum.de Diuin.131 b, Num igitur me cogis etiam fabulis credere? quæ delectationis habeant quantum uoles,uerbis,sententijs,numeris,canticis adiuuentur,autoritatem quidem nullam debemus,nec fidem commentitijs rebus adiungere.de Cla.171 a,Liuius, qui primus fabulam docuit.& Tusc.148 b,Liuius fabulam dedit.de Clar.171 b,Ennius cum Thyestem fabulam docuisset,mortem obijt. Qu.Fr.317 a,Quanquam à te actam fabellam uideo esse festiuè. pro Clu. 35 b,Stalenus à P.Cethego admonitus,istã dedit cõciliationis & gratiæ fabulam.I.A.167 a,Non solùm unum actum,sed totam fabulam confecissem.At.216 a, De Varrone loquebantur,Lupus in fabula.& ibi. b, Etenim decantata erat fabula.de Se.90 b, Quibus qui splendidè usi sunt, ij mihi uidentur fabulam ætatis peregisse,nec tanquam inexercitati histriones in extremo actu corruisse.et 91 b, Nec histrioni ut placeat peragenda est fabula,modò in quocunq; fuerit actu probetur. pro Mi.103 a,Itaq; non sine causa fictis fabulis sapientissimi homines memoriæ prodiderũt, Orestem, &c.de Diu.125 a,Commentitiæ fabulæ.de In.48 a,& ad He.a,Fabula est in qua nec ueræ,nec uerisimiles res continentur.de In. 47 b,Apologus,uel fabula, uel irrisio.

Facesso,sis,abeo.pro Flacco,264 b,Vis absit,ferrum remoueatur,operæ facessant,seruitia sileant.de L. 263 b, Atq; etiam Epicureos ab omni societate reipub. paulisper facessant rogemus.

Facesso.contraho,exhibeo,creo.pro Cl. 51 b,Si cui fortè hac lege negociũ facessetur. I.V. 233 a,Cum audissent ei negocium facessitum. I.V.61 b, Isti profectò metuere incipies,ne innocenti periculum facesseris.Epi.40 a, Facessere negocium alicui.

Facetè.salsè,concinnè,ridiculè,uenustè.de O.106 a,Colligere multa,non modò acutè,sed etiam ridiculè ac facetè. & 131 b,& 129 a,& Epist.135 b,Dicere aliquid facetè.pro S.R.36 b,Facetè eludi ab aliquo.

Facetiæ,arum.iocus,sal,lepos,cauillatio,dicacitas,urbanitas,festiuitas,argutia.de Or.128 b,Duo sunt genera facetiarũ, alterũ æquabiliter in omni sermone fusum,alterum peracutũ & breue,illa à ueteribus superior cauillatio,hæc altera dicacitas nominata est.Or.204 b,Sales quorum duo genera sunt,unum facetiarum,alterum dicacitatis utetur utroq;, sed altero in narrãdo aliquid uenustè,altero in iaciendo mittendoq; ridiculo. de Or. 131 b,Quod facetè dicatur,id aliàs in re, aliàs in uerbo habere facetias. Ep.134 b,Mirificè capior facetijs his,maximè nostratibus. de Or. 106 a, Multo maiorem partẽ sententiarum sale tuo & lepôre,& politissimis facetijs pellexisti.de Cl.176 b,P.Scipio omnes sale facetijsq; superabat. Off.27 a,Sale conditus & facetijs Cæsar,&c. de Cl.186 b,Festiuitas, facetiæ, urbanitas, lepor,suauitas.& 177 b, Facetiarum & urbanitatis oratorius non scurrilis lepos.de Cl.179 b,Huius orationes multum argutiarum & urbanitatis habent.de Or.86 b,Lepos quidam facetiæq;,& eruditio libero digna.de Or.89 a, Libandus est etiam ex omni genere urbanitatis facetiarũ quidem lepos. At. 7 b,Aliquis facie magis quàm facetijs ridiculus. de Or.128 b,De iocis & facetijs.

Facetosus,sa,sum.iucundus.de Fi.86 b,In quantam hominum facetosam urbanitatem incurratis,nõ dico. pro facetosam, sunt qui legant,facetorum,quod placet.

Facetus,a,um. salsus, urbanus, uenustus, scitus, concinnus,festiuus, argutus, dicax. Facetus & dulcis,festiuusq; sermonis, & in omni oratione simulator Socrates.de Orat.129 a, Natura fingit homines, & creat imitatores & narratores facetos,& uultu adiuuante & uoce, & ipso genere sermonis.& ib. Antè illud facetè dictũ

emiſſum hærere debet, quàm cogitari potuiſſe uideatur. de Cl.191 a, Faceta & elegans ironia. I.A. 164 a, At etiam quodam loco facetus eſſe uoluiſti. Item: Aliquid enim ſalis ab uxore mima trahere potuiſti. Ep.255 b, Primū quod tibi facetū uidetur, quicquid ego dixi, deinde quòd illa ſiue faceta ſint, ſiue ſic fiunt narrante te uenuſtiſsima. Or.298 b, Alij in eadem ieiunitate cōcinniores: id eſt, faceti. de Cla.170 a, Acutus, elegans, facetus, breuis. & 180 a, Cum aculeo & maledicto facetus. Of.21 a, Genus iocādi elegans, urbanum, ingenioſum, facetum. pro Dom.231 b, Et homo facetus inducis etiam ſermonē urbanum & uenuſtum. de Or.132 b, Vir ſalſiſsimus: id eſt, facetiſsimus. & ibid. Quod ſi admiſtum eſt etiam ambiguum, fit ſalſius. & 87 b, Sermo facetus, ac nulla in re rudis. & 129 a, Eſſe ſalſum & facetum.

Facies. os, ſpecies oris. de Or.95 b, Quæ nobis nō poſſumus fingere, facies, uultus, ſonus. de D.137 b, Hominis figura, ut cum Homeri faciem cogito. I.A.168 b, Velim mihi dicas, L. Tarſucius qua facie fuerit, qua ſtatura. Offic. 4 a, Formam & tanquam faciem honeſti uides. pro Fla. 157 b, Fateantur & Meandri perſona expreſſam eſſe faciem ciuitatis. I.A.218 b, Legatus enim ſenatus faciem ſecum attulerat. pro Fla.161 a, Affers faciem nouam nomen uetus, &c. I.P.96 b, Virtus quam tu ne de facie quidem noſti.

Facilè. libenter, planè, prorſus, nullo negocio, nullo labore, citò, procliuius, facile factu eſt, nihil negocij eſt.)(. Aegrè, triſtius. Or.208 a, In perfacili cognitione uerſari. id eſt, facilè cognoſci. pro Cæl.41 b, Volūtas teſtiū, quæ facillimè fingi, nullo negocio flecti poteſt. Antequā.194 b, Qui ſperant, facilius et procliuius ad laudē nobilitatis peruenient. At.229 a, Cū id nullo negocio facere poſſes. pro S. R. 21 b, Perfacile & nullo negocio. Tuſ.195 b, Sed te aberrare propoſito facilè patiebar. de Ora. 97 a, & 113 b, Subitā orationē cōmentatio facilè uincit. Epiſt.5 b, Cæteris iniurijs, quæ propoſitæ ſunt à Catone, facilè, ut ſpero, reſiſtemus. de Or. 130 a, Quis enim hæc uel nō facilè, uel certè aliquo modo poſſet ediſcere? Ep.87 b, Tu qui eſſes ordinis tui facilè princeps de Or.146 b, Facilè uincit, & facilè ſuperat. Tuſc.165 b, Africani fratris nepos uita omnium perditorum ita ſimilis, ut eſſet facilè deterrimus.

Facilis, le. lenis, procliuis, expeditus, explicatus, exorabilis, indulgēs, minus operis, ludus eſt, nihil eſt negocij.)(. Faſtidioſus, difficilis. de Or.105 b, Vtriuſq; rei facilis eſt & prompta defenſio. pro Cec. 286 b, Potuiſti ad tuum ius faciliore ac cōmodiore iudicio peruenire. de Or. 92 b, Carneades dicere ſolebat, me ſibi perfacilem in dicēdo, te autem perpugnacem in diſputando eſſe uiſum. Quin.F.296 a, Facilē ſe in hominibus audiendis admittendiſq; præbere. Ep.61 a, Lenis à te & facilis exiſtimari debeo. de Cl. 180 b, T. Iunius fuit facilis & expeditus ad dicendum. de Fi.55 b, Facilis & expedita diſtinctio. Epi.95 b, Quod ſi tam facilem populum haberē, quàm Aeſopus habuit, libenter mehercule artem deſinerē. de Cl. 72 a, Antiqui faciles in ſuum cuique tribuendo. de N.74 b, Facilis pater.)(. Difficilis. Top. 226 b, Facilis, procliuis idem. Par.238 a, Facile, procliue, iucundum. de Or.115 a, Hoc mihi crede, ludus eſt homini non hebeti, &c. id eſt, facile factu. de Orat.125 b, Materia facilis ad exardeſcendū. I.A. 168 b, Sed materia facilis, in te dicta dicere. pro Cæl.50 b, Quæ omnia facilē habent rationem reprehendēdi. de D. 130 b, Etiamſi faciles nos habuerit ad concedendum. de Clar.183 a, Antonius facilis in cauſis recipiendis erat, faſtidioſior Craſſus, ſe tamen recipiebat. de Or.208 a, Nam ipſæ quidem res in perfacili cognitione uerſantur. Qu.F.296 a, Hoc non eſt poſitum in labore aliquo. pro Pomp.12 a, Facilis aditus ad eum priuatorum, liberæ querimoniæ de aliorū iniurijs eſſe dicuntur. pro Dom.222 a, Deinde exorabilis populus, facilis ſuffragatio pro ſalute. pro Pl.259 b, Sed mihi in cauſa facili & explicata, perdifficilis & lubrica defenſionis ratio proponitur. pro Cor. 62 b, Comes, benigni, faciles, ſuaues homines, &c.

Facilitas, tis. lenitas, humanitas. de Or. 102 b, Quæ ſi uobis nō probabuntur, ueſtram iniquitatem accuſatoris, qui ex me quæſieritis, quæ ego neſcirem: meam facilitatem laudatote, cū uobis non meo iudicio, ſed ueſtro ſtudio inductus non grauitate, reſpondero. pro Pom.124, Qui dignitate principib. excellit, facilitate par infimis eſſe uidetur. Attic.200 a, Quis congreſſum meum, quis facilitatem ſermonis deſiderauit, Ep. 214 b, De quo pro tua facilitate & humanitate purgatū ſe tibi ſcribit eſſe. Qu.F.293 b, Facilitas in audiendo, lenitas in decernendo. de Orat. 110 a, Magis adeò id facilitate mea, quàm alia ulla culpa mea contigit. Epi.183 b, Sed immoderatè facilitate noſtra abutuntur. Of.28 a, Exercenda etiā eſt facilitas & altitudo animi quæ dicitur. de Or.125 a, Facilitas ſignificandi.

Facinoroſus, a, um. ſceleſtus, flagitioſus. Antequàm.195 a, Nemo tam perdita autoritate facinoroſa inuentus eſt uita, qui, &c. de Orat.130 b, Facinoroſus maiore quadam ui quàm ridiculi, uulnerari uolunt. pro Cæl. 40 a, Cum facinoroſis audacter uiuere. de Le.164 a, Iniurioſa & facinoroſa uita. Facinoroſiſsimus, a, um. I. A. 251 b, Vitam facinoroſiſsimis manibus ereptam.

Facinus, oris. factum inſigne, tam bonum quàm malum, flagitium, ſcelus. I. V. 270 b, Facinus eſt uinciri ciuem Romanū, ſcelus uerberari, propè parricidiū necari, quid dicam in crucem tollere? pro Mil. 120 b, Miloni facinoris ſuſpicio, non facti crimen obſtat. de Fi. 84 b, Si enim ita eſt, uide ne facinus facias, cum mori ſuadeas potius. de In.61 a, Volūtario facinori ueniā dari non oportere. 54 b, In externis locis minor eſt ad facinus uerecūdia. pro Rab.94 a, Et id facinus pulcherrimum eſſe arbitraretur. I.A.181 a, Statimq; illa mirabilia facinora effecit, et 255 b, Rectiſsimū facinus. Ep.22 b, Facere magnum facinus. & 49 b, Committere facinus. ad He.41 b, Facinus præclariſsimum. Att.275 b, Poſtea illud cōſciui facinus, cædemq; delicti. pro Mil.115 b, Is cui nihil unquam nefas fuit, nec in facinore, nec in libidine. de N. 68 b, Furiæ uindices facinorū & ſceleris. I. V. 274 b, Facinus ſceleris & perfidiæ. pro S.R.24 b, Sceleſtū ac nefariū facinus. de Cl.181 a, Deprehendi in manifeſto facinore. de N.4 b, Fieri in ciuitate facinora capitalia. I. C.102 b, Obire facinus. cont. Rul, 81 b, Homines ad uim, facinus, cædemq; ...

Facio, cis. ago, molior, efficio, exequor, efficiens ſum, effector ſum, fabrico uel fabricor, gero, elaboro, conficio, perficio, creo, tranſigo, præſto, conflo, reddo, adopto, deligo, celebro, comparo, ſacrifico, infero, produco, induco, committo, conuenio, exerceo, duco, æſtimo.

Sed augeo commemorando dolorem, et facio etiā tibi. At.l.11, Facio fraudem S.C. inde domū cœnatus, ut ſim manè præſtò Miloni: ibi te igitur uidebo & promouebo, At.li.4. Facio iniuriā fortiſsimo uiro mortuo, in Piſ. Facio me alias res agere, 15 Fam. Duos duarum ætatum plurimi facio Cn. Pompeium & M. Brutum, Epi. Nollem accidiſſet tempus, in quo perſpicere poſſes, quanti ego te, quanti Pompeium, quem unum ex omnibus facio, ut debeo plurimi, quanti Brutum facerem, Epi. Ita uiuam, ut maximos ſumptus facio, At.lib.5. Quod quidem aut facis, aut perbellè ſimulas: quod tamē in modū procedit, 16 Fam. Datus eſt tibi ille, condonatus eſt ille, non facis finem, ferre non poſſumus, pro Plan. Facis ex tua dignitate & è Repub. ad At. Nam ſi te interioribus amicis tuis anteponis, ualde magnum facis, ad Qu.F. In eo libro ubi ſe cū Curione colloquentē facit, de Cl. Or. Facit enim de ſe coniecturam: cuius, &c. 2 de Or. Cōuicium Piſoni Conſuli mirificum facit, At.li.1. Plato facit Socratem diſputantem, de N.d.8.a. Varronis ſermo facit expectationem Cæſaris, 3 ad Att. Credit ijs quæ dicuntur. qui odit oratorē, uera putat, aſſentitur, probat, fidem facit oratio, in Br. Plato facit Iſocratem laudari à Socrate, de Opt.244 a. Minus igitur lucri facit, pro Fl. Siratio mecum facit, 1 de Diuin. Nam qui ad uirtutem adiungunt uel uoluptatem, quam unam uirtus minimi facit, &c. 2 de Fin. Plato facit mundum ædificari à deo, de Na. Facit ſibi quiſq; nefas, in Phil. At enim hic etiam dolore at eum nihil facit, 2 de Fin. Sub. fruitur. Emit homo cupidus & locuples, tanti quanti Pythius uoluit: & emit inſtructos, nomina facit, negocium conficit, 3 Off. Sic oratio nec plagam grauem facit, niſi petitio fuerit apta, in Or. Nec pluris facit Camillus hoc ciuile bellum nunc, quàm illo uiuo ego fecerim Romam captam, Tuſ. Poema porrò facit ita feſtiuum, ita concinnum, ita elegans, nihil ut fieri poſsit argutius, in Piſ. Non ullam rem aliam extimeſcens, quàm eandem quæ mihi quoq; facit timorem, Plan. lib.10 Epiſt. Et neſcio quo modo is qui autoritatem minimam habet, maximam uim cum illis populus facit, &c. 2 de Fin. Facimus deos eſſe his uocabulis, quibus à nobis nominantur, de Na. Sed ne literam quidem unam facimus niſi forenſem, 4 Acad. Quo tandem igitur ore mentionem corrupti iudicij facitis, pro Cl.4 Ver. pro Roſc. Amer. pro Qu. Nulla enim remedia, quæ uulneribus adhibentur, tam faciunt dolorem, quàm quæ ſunt ſalutaria, ad Octau. Heluetij ſine dubio ſunt in armis, excurſioneſq; in prouinciam faciunt, At. li.1. Statim complures cum telis faciunt de loco ſuperiore impetum. pro Mil. Impetum faciunt in Fabricium, pro P. Seſtio. Tuæ quidē literæ quò ſæpius à me leguntur, hoc ſpem faciunt mihi minorē, 3 ad Att. Quam tu coniecturam faciebas ex literis Meſſalæ, Att.lib.13. pro Rab. perd. reo. Vt feliciter uir auctionem faciebat, in Phil. 4 Verr. & 6. Itaq; Hortenſius utroq; genere florens, clamores faciebat adoleſcens, de Cla. Or. Nudauit ſe in ſanctiſsimo templo, quoniam uita talis & ciuis et uiri fidem non faciebat, pro Mi. Sua enim uitia inſipientes, & ſuam culpam in ſenectutem conferunt, quod nō faciebat is, cuius modò mentionem feci, Ennius, &c. de Senect. Quanquam te bonum timor faciebat, in Ant.

Quòd ſi hoc, qui teſtamentū faciebat, cauere uoluiſſet. 2 de Le. Vt quum de illo ægroto uota faciebant, At. lib. 8. de Aruſp. reſponſ. Quæcunq; adminiſtraui, ex ueſtra autoritate & uoluntate feci. Antequàm, Itaque feci de Fabio ut ſcribis, ad Attic. Feci finem offerendi mei, in Rul. Feci igitur, atq; effeci omni obſequio, 7 ad Att. Et me unum ex ijs feci, qui ad aquas ueniſſent, pro Planc. Etiam Domitio ipſi multa iā feci, quæ uoluit, quæq; à me petiuit, ad Qu. Fr. Feci ut eſſent nota noſtris, Acad. quæſt. ed.2. lib. 1. προσφραγιστικῶς: pro, noſtris expoſui. Feci plus quàm uellem, Aca. quæſt. ed.1. lib.2. Nam ego te, ex quo tempore tu me diligere cœpiſti, quotidie pluris feci, Epi. Si quid de his rebus dicere uellet, feci poteſtatem, in Cat. Feci igitur ſermonem inter nos habitum in Cumano, quum eſſet unà Pomponius, &c. ad Varronem, lib. 9. Summam feci cogitationū mearum omniū. Lentulo, lib.1. Feci ut darem, 11 ad Att. pro dedi. Quod fuit uiri optimi, feciſti, ut ne cui innocenti, &c. pro Cl. Grauiſsimum uerò iudicium de mea fide & de conſtantia feciſti, &c. Appio, li.11. Sanè quidem ſicut de religionum iure feciſti, de Diuinatione. Atq; ipſe uariū & elegans omni ferè numero poema feciſti, Aca. quæſt. ed.2. lib.1. Quòd domi te incluſiſti, ratione feciſti, At. lib.12. Ex hoc ipſo loco permulta idem contra legem uerba feciſti, pro Lege Manil. pro Roſ. Amer. & 2 de Di. Bene fecit Silius, qui tranſegerit, At. lib.12. Attic. lib.7. Apud oppidum Cibyſtra caſtra feci, 15 Fam. Reſp. detrimentū fecit, quòd per te imperij ius una in ciuitate imminutū eſt, 6 in Ver. Menelaus ægrè id paſſus, diuortium fecit, At. lib.a. & Top. Et ibi de integro funus iam ſepulto filio fecit, pro Cl.4 Fam. Ser. Sulpitij. Hoc ipſo ferè tempore, Strato ille medicus domi furtum fecit, & cædem eiuſmodi, pro Cl. Attic. lib.6. Viros bonos & honeſtos complureis fecit hæredes, 3 Offic. 3 Ver. pro Cec. Sed fecit humaniter Licinius, quòd ad me miſſo Senatu ueſperi uenit, &c. Qu. F. lib.2. Si hic qua ratione initiū fecit, eadem cætera aget ſyncerè, tēperatè, prudēter, ualde uidero, At. lib.9. At eam tibi C. Verres fecit iniuriā, 1 in Ver. Iſocrates fecit Panegyricum, Orat. Omnia infirma ſummis paria fecit, turbauit, miſcuit, 3 de Le. Perſpicua ſua conſilia, conatuſq; omnib. fecit, 2 Ver. Quid enim ille unquam arbitrio ſuo fecit, 6 Phil. Glabrionē id, quod fecit, facere lætatus ſum, ut teſtem dimitteret, &c. in Ver. Labienus rem meliorem fecit, Terentiæ, li. 14. Tamen Habitus Oppianicum reum ſtatim nō fecit, pro Cl.4 ad At. Ille autem ex Myrmillone dux, ex gladiatore imperator, quas fecit ſtrages, ubicūq; poſuit ueſtigia, 3 Phil. Vulcanū eum quem Alcamenes fecit Athenis, de Na. deor. Gratulatio, quā tuo nomine ad omnia deorum templa fecimus, Ep. Et id, quoniam impenſam fecimus in macrocolla, facilè patior teneri, At. li.13. 6 Phil. Honorem mortuo, cui iniuriam uiuo fecimus, faciamus? 9 Phil. De quo homine uos, &c. tanta & tam præclara iudicia feciſtis, pro Lege Manil. In meis calamitatib. aliquam ferre opem, ut ſæpe multorum in periculis feciſtis, Antequā. Damnū enim illius immaturo interitu res Romanæ, Latinæq; literæ fecerūt, de Cl. de Ora. Fœdus fecerunt cum Tribuno plebis palàm, ut ab eo prouincias acciperēt, quas ipſi uellēt, &c. pro Seſt. Of.3 in Vat. Neq; id actores prius uiderūt, quā ipſi poe

tæ quàm deniq; illi etiam, qui fecerunt modos, de Orat. Quatuor uiros municipes fecerũt, pro Cl. Illi enim nusquã picti sunt, qui naufragiũ fecerunt, in mariq; perierũt, 1 de Na. Qui cupidè profecti sunt, multi naufragia fecerunt, ad Tiro. li.16. Pacẽ fecere cum Samnitibus Romani, 3 Of. 12 Ph. Quòd Trib. pleb. uerba fecerũt, ut Senatus Cal. Ianuarijs haberetur, in Ph. Si ædes exesæ corruerũt, uitium ue fecerunt, &c. hæres restituere nõ debet, nec reficere, in Top. Feci hoc, quod ne adolescẽs qdẽ fecerã, ut his de rebus disputarẽ, de Or. Decem enim naues iussu L. Murenæ populus Milesius ex pecunia uectigali populi Romani fecerat, 3 Ver. Tum quum planè compresserat, pugnũq; fecerat, comprehensionẽ illam esse dicebat, 4 Aca. Præterea pecunias occuparat apud populos, & syngraphas fecerat, &c. 3 Ver. Testamẽto quod Romæ Paulo & Marcello Coss. fecerat, hæres ex parte dimidia et tertia est Captio, ad Plancũ, li.13. Qui in conuẽtu bonorũ uirorũ uerba de salute mea fecerãt, pro Domo sua. Ego uerò inquam si potero, faciã uobis satis, de Cl. Ora. 12 ad At. Neq; tamen tam multa uerba faciã, pro Qu. Faciam ut potero Læli, de Senect. Nõ facies fidẽ scilicet, quũ hæc disputabis, in Pis. Alienæ igitur, inquies, culpæ me reũ facies, ad Bru. Si ne tum quidem faciet finẽ uitiorũ, de Vn. 1 Tusc. Tu nos fac ames, 5 Fam. Vatinij. Fac cogites, 11 Fam. Bruti & Caßij. Verborum ordinẽ immuta, fac sit, cõprobauit filij temeritas, ad Qu. frat. Facito ut sciam, At. lib. 2. Fecissem disputantes, 13 ad At. Id est, induxissem. Dixisti huius te cupiditati obsequi, sicut ego feciße in collega meo, in Pis. Si mehercule hæc tecum duo uerba fecisses, Quid ago? respirasset cupiditas, pro Qu. Et quidẽ C. Gracchus quũ largitiones maximas fecisset, & effudisset ærariũ, etc. 3 Tusc. pro Mur. C. Memmius candidatus pactionem in Senatu recitauit, quam ipse suus competitor Domitius cum Consulibus fecisset, ut, &c. At. li. 4. Egestate & improbitate coactus piraticã ipse fecisset, post Red. Medico tria millia iugerûm, quasi te sanum fecisset, rhetori duo, quasi disertũ facere potuisset, 2 Ph. Quũ is spõsionẽ fecisset, Ni uir bonus esset, 3 Off. pro Ce. Istos, quib. ociosi negociũ fecissemus, ociosißimos reddã, pro Lege agr. Magnã etiã perditi hostes acceßionẽ sibi fecissent, Plancus ad Ciceronẽ, li.10. Cædẽ infinitã ciuiũ fecissent, in Cat. At. li.10. pro Mi. Quid facerẽ, 11 ad Att. Nã antè quàm uerbũ facerẽ, de sella surrexit, atq; abijt, 6 Ver. Quæ mihi facultas, ut id meo arbitratu facerẽ, ante hoc tẽpus nunquã est data, 1 de Fi. Quid enim faceret huic conclusioni, Si lucet, lucet. lucet aũt, lucet igitur, 4 Ac. Posse aliquẽ inueniri oratorẽ, qui aliquid mali faceret dicẽdo, obessetq; ei quẽ defenderet, Or. Castra in Lycaonia apud Iconiũ faceret, Catoni lib. 15. An mihi nutus tuus non faceret fidẽ, At. Vt quoniã aurib. uestris propter incredibilẽ magnitudinẽ sceleris minorẽ fidem faceret oratio mea, in Catil. Quũ iudicatũ nõ faceret, pro Fla. Quũ uerbis se locupletẽ faceret, haberet nihil præter illã impudentiã quã uidetis, pro Fla. Quũ de tota lite pactionem faceret, pro Com. R. & de Pro. Cons. Primùm quis Antonio permisit, inquit, ut et partes faceret, et utrã uellet, prior ipse sumeret, 2 de Or. Feci igitur atq; effeci, ut neuter quẽquã omniũ pluris, quã me, faceret, ad At. Dein subito uultu Milonis perterri-

tus fugeret ad Tyberim: uos et omnes boni uota faceretis, ut Miloni uti uirtute sua liberet, pro Mi. in Cat. Tusq. li. 5. Quum duo quidã Arcades familiares iter unà facerent, 1 de Di. Iidemq; bustũ in foro facerent, qui illam insepultã sepulturã effecerant, 1 Phil. Neq; enim erat ferendum, quum qui hodie haruspicinã facerẽt, in Senatu Romæ legerẽtur, ad Leptam, lib. 6. Quanta tandem pecunia pẽderetur, si omnium nomine quicunq; Romæ ludos facerent, ad Qu. F. Alios qui à prædonibus erãt capti, quum mercaturas facerent, ut, &c. 7 Verr. Parad. Ipsisq; magnopere autorẽ fuisse, ut aliquando cõtrouersiarum aliquem facerẽt modũ, 1 de Leg. 10 Fam. Quòd quũ Gabiniũ de ambitu uellet postulare, neq; Prætores dieb. aliquot adiri possent, uel potestatẽ sui facerent, ad Qu. F. lib. 1. Rescripsit, eos qui facerent præconiũ, uetari esse in Decurionibus, Leptæ, li. 6. Hoc est, qui præcones essent. Nã uerba ipsa sponsionis facerent mecum, si uellẽ diligenter attendere, pro Cec. Diodoro quid faciã Stoico, 4 Aca. Quid tu huic homini facias, pro Cec. Vide ne facinus facias, cùm mori suadeas, de Finib. lib. 2. Quin prodis, mi Spuri, ut quotiescunq; gradũ facias, quoties tibi tuarũ uirtutũ ueniat in mentẽ, 2 de Or. Atquum est me à te impetrare, ut cohortes quæ ex Piceno & Camerino uenerũt, quæ fortunas reliquerunt, ad me missum facias, At. lib. 8. Et si quando me uis peierare, ut paululũ tui cõpendij facias, paratũ fore scito, pro Ros. Com. Multaq; facimus usq; eò, dum aspectus ipse fidẽ faciat sui iudicij, 4 Aca. Vt nullã reliquã faciat eius opinionem, de Na. d. 1. Retinete igitur in prouincia diutius eum qui de socijs cum hostibus, de ciuib. cum socijs faciat pactiones, de Pro. Cons. Defensor autẽ de ea quam proposui æquitate nitatur, et ea quum secum faciat, nõ re, sed deprauatione uerbi sese urgeri queratur, in Par. Nõ modò ut sumptũ faciat in militẽ, nemini uis afferre tur: sed ne cupiẽti quidẽ cuiquã pmittitur, pro L. Ma. Quid hoc homine faciatis, 3 Ver. 14 Fam. Id est, facere debeatis. Ac ne me existimaris ad manẽdum esse propẽsiorẽ, quòd plura in eam partẽ uerba fecerim, Att. li. 8. Feceris mihi gratũ, si antè eò ueneris, At. Per mihi per inquam gratum feceris, At. lib. 1. Equidẽ pro eo, quantum te facio, quicquid feceris, approbabo, Ep. Vt sementem feceris, ita metes, inquit, 2 de Or. Doceo gratiosum esse tribulib. Planciũ, quòd multis benignè fecerit. pro, multis spopõderit, pro Pl. Quas iste tũ cædes, quas lapidationes, quas fugas fecerit, pro Domo sua. Dubitamus quid iste in hostium præda molitus sit, qui manubias sibi tantas ex L. Metelli manubijs fecerit, 3 Ver. Quum magnas fecerit, copias pararit, &c. pro Ce. 7 in Ver. Cuius uerò pater fuerit argẽtarius, adstipulator pater, uterq; uerò prætorium quæstũ fecerit, ad Octa. pro Sest. Qui illam uim, deiectionemq;, tuo rogatu aut tuo nomine fecerit, pro Ce. Facere absurdè, de Pet. Cons. Facere accessus & recessus, 9 Fã. Facere acceßionẽ & decesßionẽ de summa, pro Rab. Posth. Aes alienum facere, At. lib. 13. A se aliquid facere, de Or. Facere aliquid alterius cõmendatione, 13 Fam. Facere aliquid contra morẽ consuetudinemq; ciuilem, Offic. 1. Facere aliquid humanius, Tus. q. lib. 3. Facere aliquid humile, summissum, molle, effœminatũ, fractum, abiectum, Tus. q. lib. 4. Improbè aliquid facere, 2 de Fi. Facere aliquid in quempiam, 13 Fam. Facere aliquid

aliquid indecorè, libidinosè, effœminatè ue, Off. 1. Facere aliquid irritũ, 4 in Ver. Facere aliquid quàm parcissimè, 6 Fam. Facere aliquid studiosè ac libẽter, de Petit. Cons. Amicè facere, de Amic. Facere animũ alicuius dubium, pro Lege Man. Facere audientiã, 1 in Ver. Cat. 4 ad Her. 2 de Or. Facere autoritatem, pro Leg. Manil. Facere bellum alicui, pro Syl. in Cat. et pro Mil. & pro Font. Facere cædem uicinorũ, pro Syl. Neq; castra propter anni tempus & militũ animos facere possum, At. li. 8. Facere causam, 2 de Or. Facere cautiones pecuniarum, pro Domo sua. Facere certiorem, pro Qu. Facere coemptionem, 1 de Ora. Cœnas facere, At. lib. 9. Facere cœnulas, 9 Fam. Facere coitionẽ, pro Pl. Facere comitia, 4 ad At. 2 Ver. Facere commemorationem, 13 Fam. Quos cõcursus facere solebat? quàm se iactare, etc. pro Deiot. Verùm ut ex uno de cæteris coniecturam facere poßitis, 3 Ver. Quo facilius uos coniecturã de triẽnio, & de tota Sicilia facere poßitis, 5 Ver. & 4 pro Mur. Facere cõstitutũ cum aliquo, pro Cæl. Facere alicui cõsuetudinẽ cum alio, 13 Fam. Iuno sospita, cui omnes Cõsules facere necesse est, pro, sacrificare, pro Mu. 245 b. Facere consultò, de Nat. 1. Facere contentionẽ alicuius rei, in Piso. pro Pl. & 8 Phil. Facere contra aliquem, de Fi. Facere contra iusiurandum ac fidem, Offic. 3. Leges quas contra, præter te, nemo unquã est facere conatus, in Vati. Facere contra Remp. amici causa, Off. 3. Cõtrouersiã facere dicuntur uerba, in Or. Quid est porrò facere contumeliã? quis sic loquitur, 3 Phil. Facere cõuicium alicui, 10 Fam. pro Cl. Facere cõuiuia, de Pet. Cõs. Facere ciuib. omnibus consilij sui copiam, 3 de Or. Facere sibi crimen, pro Fla. Facere decretum secundũ aliquem, 16 ad At. pro Mil. Facere intemperãter in domesticũ dedecus, 2 Phil. Facere deductiones ex pecunia, 5 in Ver. Facere discesßionem in sententiam, 14 Phil. 6 in Ver. & 6. Phil. 1 Fam. Facere diuortium cum aliqua, 2 Phil. Facere donum, 7 in Ver. Facere emolumentũ, 2 de Fi. Facere emptiones & proscriptiones prædiorũ, pro Fla. Facere longiorem epistolam, ad At. Facere exercitum, 5 Phil. Expectationem sui facere, 4 Acad. Facere magnum facimus, Ep. Difficile est enim finẽ facere pretio, nisi libidini feceris, 6 Ver. Aca. q. ed. li. 2. & Tusc. q. li. 1. Facere aliquem firmum, 6 Phil. Fœdus quoddam facere inter se, 2 de Fin. Facere quid frustra, ac sine causa abhorret etiam ab hominis constantia, Di. li. Facere fucum, de Petit. Cons. Deinde etiam gratum se mortuis facere, si grauiter eos lugeant, arbitrantur, 3 Tus. Facere gratulationem cuipiam, 4 ad At. 5 in Ver. Facere hospitium cum aliquo, pro Cor. Balb. Facere magnam iacturam causæ, Diu. lib. 2. Facere iacturam gloriæ, Off. 1. Iacturam in unius mulierculæ animula facere, Epist. lib. 4. Sulpitij. Facere iacturam rei familiaris, 2 de Fin. Facere ignẽ ex lignis uiridibus, 3 Ver. Facere illac, 7 ad Att. Hoc est, stare ab illis partibus. Imperitè facere, 1 de Leg. Facere impetum in aliquem iniustè, Off. 1. Tusc. q. li. 4. & pro Lege Manil. Facere impetũ in hostem armatum, de Fi. li. 1. Facere impetus, pro Domo sua. Facere incendium, Parad. Facere incestum, 1 de Inu. Facere indicium, 3 in Ver. Inducias facere, 8 Phil. Facere aliquem infamem, in Ver. Facere initium armorũ, At. lib. 7. 5 Phil. Facere initium cædis à me, 5 Phil. pro Cl. Face

re initium confligẽdi, 14 Phil. Facere insidias, 2 in Ver. pro Mil. & pro Syl. Facere intercapedinẽ scribẽdi, 16 Fam. Ciceronis filij. Quũ exercitu lustrato iter in Ciliciam facere cœpissem, Catoni, li. 15. Iter in Ciliciã facere institui, Senatui Populoq; Romano, li. 15. Actio maluimus iter facere pedib. qui incõmodißimè nauigassemus, At. lib. Facere iter quacũq;, 3 in Ver. Iter secundũ mare facere, Att. lib. 16. Facere iusta itinera, 3 ad Attic. Quum iratum aduersario iudicẽ facere uellet, 1 de Or. Facere iudiciũ de aliquo, 5 Phil. Vt primùm per ætatẽ iudicium facere potueris, quãti quisq; tibi faciendm esset. ad Pl. lib. 13. de Or. 51. pro Qu. & pro Fla. bis. Facere iudicium in reũ, pro Rab. Posth. Facere iusta alicui, pro Fla. Facere læticiã, lib. 1. de Fi. Facere legem, 5 Ph. Facere locationem, 5 in Ver. Nihil opus est hoc exẽplis longius facere, est enim perspicuum, &c. 5 de Fi. Facere aliquẽ loquentẽ, Ora. Ludos facere absens malebat, At. Ludos uerò non facere quid fœdius, Att. lib. 15. Noli putare pigritia facere me, quòd non mea manu scribã, ad At. Facere Megalesia, de Arusp. respons. Facere mentionem alicuius, Acad. q. ed. 1. lib. 2. Facere mirationem, Di. lib. 2. Multaq; facere impurè atq; tetrè, cum temeritate atq; imprudentia, Diu. li. 1. Facere multa laudabilia, de Finib. lib. 3. Facere mutationem morum institutorumq;, Off. 1. Facere mutationẽ uestis, pro Sest. Nihil facere, nisi quod expediat, Tus. q. lib. 3. Facere nomẽ, 3 in Ver. 7 Fam. Facere non possum plusquàm feci, 11 Fã. Facere non possum, quin ad te mittã, ad At. Facere non potuisti, ut non mitteres, 11 ad At. pro, quin mitteres. Facere hoc officium, 9 ad Att. Facere omnia amici causa, Læl. Facere summa omnia de re aliqua, 15 ad At. Scis Appiũ Censorẽ hìc ostẽta facere de signis et tabulis. Epi. lib. 8. Cælij. Peculatum facere, pro Rab. perd. Quærere ipse secũ & cogitare cum suis cœpit, quibus nã reb. in ea prouincia maximã uno anno pecuniã facere posset, 4 Ver. P. Seruilius quinquẽniũ exercitui quũ præesset, & ista ratiõe innumerabilẽ pecuniã facere posset, etc. 3 Ver. Facere periculũ diligẽtiæ, 2 Ver. Facere periculũ sui, 1 Ver. Facere permutationẽ cũ alio, 5 ad At. Facere quod nõ peßimè facias, uel non facere quod non optimè poßis, humanitatis est, 2 de Orat. Quum præsertim planum facere multis testibus poßim, &c. 2 Ver. Rosc. Amer. pro Ros. Com. Facere populiscitum, Or. Facere omnibus sui cõueniendi potestatem, 8 Phil. Itaq; quod pro meo iudicio facere potui, ut laudarẽ, &c. feci. Ep. Facere prædas, 3 I.V. Facere præliũ, pro Dei. et 14. Ph. Facere pro aliquo, pro Domo sua. Facere progressus, Tus. q. li. 4. Prolixè cumulateq; facere, pro Flac. Vt nõ reddere depositũ, etiã ne furioso promißũ facere, etc. 1 Off. 1 Phil. Facere promissa stare cõuentis, reddere deposita, cõmutata utilitate fiunt inhonesta. 3 Of. Facere quæstũ furtis, 7 Ver. Facere ratum. Diu. li. 1. Rectè facere, & bene sentire, ad bene beateq; uiuendũ satis, 6 Fã. Facere redẽptionẽ, 2 in Ver. Facere reiectionẽ iudicũ, 2 in Ver. Facere reliqua, 13 ad At. Rem & sententiã interdicti mecũ facere fatebatur, pro Ce. Facere rem unã ex duabus, 2 de Fin. Res illius diuinas apud eos deos in suo sacrario propè quotidie facere uidisti, 7 Verr. 3 de Na. Facere sacellũ, de Arusp. resp. Maiores, qui hũc honorẽ mulieri Larentiæ tribuerũt, cuius uos põtifices ad

aram in Velabro facere soletis,ad Bru.Sacrificium publicum cum læna facere, de Clar.Orat.pro Cor.Balbo. Scelus eos nefarium facere, &c. dicunt,1 de Orat. pro Rof. Amer.& 3 in Verr.Aca.q.ed.1.lib.2.Cùm furialis illa uox secum illos facere personabat,pro Pla. 277 b. Lucium Caßium dixerūt commemorasse cum cæteris, Antroniū secum facere, pro Sylla.Caßius si respondisset idem sentire, & secū facere Syllam:tamē mihi,etc. pro Sylla.Volet enim,credo,Cæsar S.C.facere,ad Att. Facere societatem rerum, pro Qu. Facere spacia, 1 de Orat. Demosthenes si illa,quæ à Platone didicerat,tenuisset,& pronūciare uoluisset,ornatè splendideq; facere potuisset,1 Off.Facere acceptam sponsionem,5 in Ver.Sponsionem facere cū lictore suo,H S duobus milib.7.Ver.Qui,quum de re agendi nullo recusante potestas fuisset,sponsionē de probro facere maluerit,pro Qu.Iubet P. Quintium sponsionem cum Sex.Næuio facere,si,&c.pro Qu.Facere alicui stomachū, 1 Fam. Facere stuprum cū sorore,pro Mil.Facere summam pecuniæ,in Rul.& 4 in Ver.Facere suspicionem,pro Fl. Facere syngrapham cum aliquo, de Arusp.pro Domo sua,pro Rab.Posth.2 Ph.Facere ad omnia deorum templa,11 Fam. Topiariam facere,Quint. Fra.lib.3.Facere tributum, 5 in Ver.Facere tripudium solistimum dicuntur pulli,Diu.lib.3.Quod facere turpe non est,modò occultè,id dicere obscœnum est,Off.1.Vtrum igitur mauis,statim'ne nos uela facere,an quasi è portu egredientes,paululum remigare, 4 Tus.Iam Apollo uersus facere desierat, 2 de Diu. Facere uersus in cupiditatem alicuius, 7 Verr. ad Quint. Frat. Facere uersuram ab aliquo, pro Font.1. & 4 in Verr.Vestigium facere in possessionem,pro Cec. Hic uos aliud nihil orat, nisi ut rectis oculis hāc urbem sibi intueri atq; in hoc foro uestigium facere liceat, pro Rab.Posth. Etsi non potuisti ullo modo facere,ut mihi illam epistolam nō mitteres: tamen mallem nō esse missam, Attic.Id est, quin mitteres. Non respondit tamen unà facere Syllam,pro Syl.Is quem ille argentariam Lepti fecisse dicit, 7 Verrin.3 Of.pro Ce. Sed quid,quòd audio Spintherem fecisse diuortium,At.lib.11.Quid dices?an id quod dictitas,iniuriam tibi fecisse Verrem,1 Ver. Sed mihi uenit in mentem multum fore sermonem,me iudiciū iam de publica causa fecisse, 7 ad At. Vtrunque ex utriusq; persona uerisimile uideretur, & Fannium per maliciam fecisse,et Roscium per imprudentiam deceptū esse, pro Com.Ita sum leuatus, ut Deus mihi aliquis medicinā fecisse uideatur,Terentiæ,li.14.Dic pactionem fecisse ut absolueretur,nō pepigit,pro Com. Alienatio,disiunctioq; facienda, de Am. Funus ei satis amplum faciendum curaui, Sulpit.ad Ciceronem, li.4.Horum nihil faciendum est,ad Qu.Frat.Quod agendum & faciendum est, non recuso,in Anton. Atque illud quod faciendum primùm fuit,factum atq; tractatum est, in Catil.Faciendum tibi est, ut magistratibus lege constitutis,de potestate,tū de iure disputes, 3 de Leg. Siue per Epirum iter esset faciendum,&c. At.li.3.Faciendum nobis erit,ut ab eo discedamus, 2 ad Att. Promissum potius non faciendum, quàm tam tetrum facinus admittendum fuit, 3 Off. Faciendum mihi putaui ut responderem,3 Fam.pro,Putaui mihi respondendum,ne posset aliquādo ad bellū fa-

ciendum locus ipse adhortari,1 Off.7 Ver.Fidei faciendæ causa,de Or.Medicinæ faciendæ locus non erit,pro Qu. At ego,quum casu dieb. ijs itineris faciendi causa decedēs è prouincia, Puteolos fortè uenissem,pro Pl.In locis,quos ad fidem orationis faciēdam adhiberi dixit, de Or.De Publio autem quod præscribi oportet,morā nō puto esse faciendam, At.li.16.Neq; ipse satis firmus esset ad castra facienda, Att.lib.8.Nā ut ijs qui honestè rem quærūt mercaturis faciendis,operis dandis,publicis sumendis, intelligimus opus esse quæsito,in Parad. Quoties ille tibi potestatem optioneq; facturus sit,ut eligas utrum uelis,factum esse,nec'ne,1 Ver.Neq; est facturus quicquam nisi de meo consilio,At.lib.13.Facturum eum puto,ut præsidia deducat,7 ad At.Id est,Puto eū deducturū, Armenium regē in Cappadociam impetum esse facturum,Cat.li.15.Iurauitq; se illum statim interfecturum, nisi iusiurandum dedisset,se patrē missum esse facturum,3 Off.Accepi Auianij literas,in quibus hoc inerat liberalißimum,nomina se facturū, cum uenisset, qua ego uellem die,Gallo,lib.7.Ille se affirmare postero die, morā nullā esse facturū pro Sest. Quid existimare eos qui audiebant, arbitrabare,etc.Nauicu-lariam te,quū Romam uenisses,esse facturum, 7 Verr. Facturum te quod oportet. ad Bru.29.Bruti. Quod ut tua sponte facturū esse certò scio, honoris nostri causa libenter,prolixè,celeriter facias. At.li.16.Idē affirmat uerbum de me illum non esse facturum,At.lib.2.Scandilius uerò negat sese apud Artemidorum Recuperatorē uerbum esse facturum,5 Verr.Quid si docebo, iudices, eos qui CCCC. millia lucrifaciunt, damnum facturos fuisse.in Verr.Ais uadimonium desertum,quæsiuit à te statim ut Romam redijt Quintius,quo die uadimonium istuc factum esse diceres, pro Quintio. Id faciens,interdum mihi peccare uideor:interdum peccaturus esse, nisi faciam,12 ad At.Qui quum per agrum Leontinum iter faciens, equum ipse demisisset in flumen,1 de Diu. Rectè facienti gratia habenda, 2 de Fin. Scribit Eudemum Cyprium familiarem suum, iter in Macedoniā facientē Pheras uenisse,1 de Diu.Quidam omnia docentes, & dilucidiora non ampliora facientes, Orat.193 b.Difficile factu est à dijs ortis fidem non habere:quanquam nec argumentis, nec rationibus certis eorum oratio confirmatur,de Vn.

Facere cum aliquo,& ab aliquo:id est,cōuenire.)(Facere contra aliquem.pro Ce.305 a,Autoritas sapientißimorū hominū nobiscū facit. At.96 b,Cū Cæsare Lentulus cōsul facit.pro Ce. 300 a,Rem & sententiā interdicti mecum facere fatebatur.Par.241 b,Defensor autem de æquitate nitatur:& ea quū secū faciat,nō re sed deprauatione uerbi se urgeri queratur.I.V.99 b,Faciebant omnia cum Pupilla.pro Qu.17 a, Veritas cū hoc facit.pro Syl. 174 a,Facere cum aliquo,& idē sentire. pro Pl. 277 a, b, Cum furialis illa uox secū illos facere personabat.de D. 133 a,Demosthenes φιλιππίζειν Pythiam dicebat :id est, quasi cum Philippo facere.de In. 59 a,Hoc nihilo magis ab aduersarijs quàm à nobis facit.ad Her. 9 a, Att.107 b, Sic iudico omnes ignominia affectos illic facere:id est, Cæsari f. uere.In Vat.32 b,Leges quas contra, præter te, nemo unquam est facere conatus.de Fin.73 b,Populus cum illis facit. Facere

Facere contra aliquem.de Fin.lib.2.et in Vat. Facere contra leges.

Fac cum infinito,concedentis est,pro esto.I. A. 161 a, Fac potuisse.Epist.126 a,Verùm fac esse omnia.Tusc. 193 a, Sed fac igneam,fac spirabilem,nihil ad id quod agimus. Ter.136 b,Verum pone esse uictum eum:id est,fac.Tus. lib.1,Sed fac ut isti uolunt, animos non remanere post mortem.Eodem,Fac totum dolere corpus. Eodem, Fac enim animum interire ut corpus.de Nat.d.libro 1, Fac id mihi esse persuasum. Eodem,Fac imagines esse,quibus pulsentur animi.I. V. Fac ita esse, tamen ferendum non est.I.A.Or.5,Sed fac ita non esse,num Latinè scit? de Or.de N.d.lib.3.At.li.14,Sed fac esse,nihil superest. Epist.lib.7,Fac qui ego sum,esse te.Att.lib. 7, Tradam igitur isti me? Me fac posse tutò.multi etiam hortantur, num etiam honestè? I.A.13, Facite hoc meum consilium legiones nouas non improbare.

Factio,onis.partes,secta,ratio.de Clar.179 a,Inuidia concitatur in iudicium et in accusatorum factionem. Qu.F. 320 b,Fabinium tres adhuc factiones postulant. At. 108 a,Tenuisti prouinciam per decem annos, non tibi à senatu,sed à teipso per uim & factionem datos.ad Her.4, In inuidiam trahemus,si uim,si potentiam, factionem, diuitias,etc.proferemus. At.281 a, Animi hominum infensi partibus.I.C.121 a,Partium quædam contentio tum in repub.uersata est.Quint.de Pet.206 a,Homo nullarum partium.pro S. R. 21 a, Sex. Roscius eam partem causamq; defendit.pro Quint. 12 b, Studium partium. I.A.200 b,Alteri uicti sunt,alteri sunt è medijs partibus Cæsaris.pro Cor.67 a,Qui neminem unquam alterius rationis,ac partis offendit.Top.224 b,Tabulæ, quas is instituisset,cui testamenti factio nulla esset.

Factiosus,a,um.seditiosus.Off.13 b,Existunt in republica plerunque largitores & factio,ut opes quàm maximas consequantur.ad Heren.13 b, Si quis potens & factiosus,&c.

Factito,as.exerceo,usurpo.de Cla.170 b,Quod ne Græci quidem ueteres factitarunt.de Clar.176 a,M. Brutus accusationem factitauit.de D.128 b,Si esset factitatum, non esset desitum.Orat.210 a,Ad alterum factitatum est alterum nouum. Offic.51 a, Hæc apud maiores nostros factitata.I.A.168 b, Quem palàm hæredem semper factitauerat.Or.210 b, Ille uersus qui uetat artem pudere proloqui quam factites.

Factum,ti.praxis.At.152 a,Meum factum abs te probari gaudeo.pro Do.232 a,Illud pulcherrimum factum,quod ex autoritate senatus gessi.Epi.16 a,Nullum meum minimum dictū,non modò factum,pro Cæsare intercessit, quod non ille,&c.pro Cæl 42 a,Qui nō modò à facto, sed etiam à conscientiæ suspicione abest.I.A.282 a,Cùm ipsum factum per se præclarum atq; diuinum est, tum expositum ad imitandū.pro Syl.180 b,Ecquod eius factum aut commissum, quod cuiquam paulo minus consideratum uideatur factū? Antequàm.195 b,Illorum aut in me maledicta,aut in uos scelerate facta. de Fin. 56 b, Facta illustria & gloriosa.Ep.153 a,Factum egregium.

Factus,a,um.natus,comparatus,aptus,constitutus. Offi. 21 a,Neq; enim ita generati à natura sumus,ut ad ludum facti esse uideamur, sed ad seueritatem. pro Mil. 103 a, & Orat.212 a,Ad quam legem non docti,sed facti: non

instituti,sed imbuti sumus.Att.234 a,Erotem ad ista expedienda factum mihi uidebar reliquisse.de Clar.190 b, Siue quòd natura non esset ita factus.Ora.216 a,Sed ita facti sunt illi pedes,ut in eis singulis modus insit.

Factus,elaboratus.I.V.248 b,Argentum factum atq; signatum.de Orat.160 a, Oratio, quæ quidem sit polita atq; facta.In Ver.206 a,Phaleræ pulcherrimè factæ.& 208 a,Argentum optimè factum.& 209,Argentum benè factum.& 210 b,Hæc omnia antiquo opere & summo artificio facta.et 208 b,Pocula Mentoris manu summo artificio facta.

Facultas,tis.Δύναμις,cōmoditas.pro Pom.7 a, Nec ijsdem redimendi facultas erit propter calamitatem, nec alijs uoluntas propter timorem.pro S.R.33 b,Videamus nunc ecquæ facultas suscipiendi maleficij fuerit.& ibidem: Age nunc,cæteras quoq; facultates consideremus. pro Qu.3 a,Romæ mihi nummorū facultas est,quam si sapies,cōmunem existimabis.Or.207 b,Erit igitur hæc facultas in eo,quem uolumus esse eloquētem.At. 127 b, Nec eius rei facultatē,si qua erit,prætermittā.pro Arc. 185 b,Alia quædam in hoc facultas est ingenij.Att. 276 b,Quòd si statueris in Asiam tibi eundum, nulla erit ad comitia nostros accersendi facultas.Off.9 b,Videndum est,ne maior sit benignitas quàm facultas. pro Mil. 110 a,Miloni nulla facultas manendi,exeundi non causa solùm,sed etiam neceßitas fuit.Ep.57 a,At ea quidem facultas uel tui,uel alterius consolandi in te summa est, si unquam in ullo fuit.Epist.145 b,Neq; si facultas optabilis mihi quidem tui præsentis esset,unquam à tuis consilijs discreparem.de In.58 a,Quare illa nobis alio tēpore si facultas erit,explicabūtur.de Or.113 a, Non deerit ipsi facultas ex cæteris rebus comparata.Att.105 a,Hic mihi sui cognoscendi penitùs etiam istam facultatem dedit.pro Font.278 b,Ne irato testi facultas ad dicendum data uideatur.de Or.140 a, Opes superbiæ & libidini facultatem & materiam dare.de In.80 b,Si causa dabit facultatem.pro Fl.150 a, Libenter arripere facultatem lædendi quæcunq; detur.de N.61 a,Si modò eam facultatem tibi causa dabit.pro Cecin.298 b, Nonnunquam improbo iudici facultas datur, ut cum sciens perperam iudicarit,tabulas secutus esse uideatur.de D.116 b,Doleo tantam te omnibus irridēdi tui facultatem dare.pro Clu.19 b,Tamen multæ mihi postea ad satis faciendum facultates dabuntur.Ep.155 a,Gloria, cuius dij maximā facultatem tibi dedêre. Att.* His ego duobus generibus facultatem ad se ære alieno liberandos dedi. de Fin. 64 a, Quæ mihi facultas ad hoc tempus nunquam est data. pro Quin.2 b, Quin. Hortensius cui summam copiam facultatemq; dicendi natura largita est. pro Rab. 93 a, Vtinam mihi hanc facultatē causa cōcederet, ut possem hoc prædicare,etc.de Or.97 b,Qu.Varius illa ipsa facultate,quamcunq; habet,magnam est gratiam consecutus.Or.207 a, Eloquens facultatem habet, quæ est eius propria,fusè lateq; dicendi.Ep.7 a,Si res facultatem habitura uideatur,ut Alexandriam tenere poßis.& 151 b, Virtus maximè illustratur magnis in remp.meritis,quā facultatē habes maximam.& 168 b,Sed alius nemo facultatem habet decipiendi nos.Off.15 a,Ad rem gerendam qui accedet,non modò cōsideret,quàm illa res honesta sit,sed etiam ut habeat efficiendi facultatē.At.3 b,

Universidad de Deusto
Biblioteca

Cum & ocij ad scribẽdum plus, & facultatẽ dandi maiorem habueris. pro Pomp. 17 a, Nihil est, quod de perficiendi facultate dubitemus. cõtra Rul. 72 b, Cætera uectigalia belli facultatibus affluntur, hoc uectigali etiã belli facultates sustentantur. Off. 2 a, Tum autẽ consultant, cõducat id nec ne ad facultates rerum atq; copias, ad opes, ad potentiam. Qu. F. 328 b, Nihil quod ad commodum meũ pertineat, sine maximo tuo commodo & maxima tua facultate mi frater cogitaris. I. A. 168 b, Vt semper nouus ueniam, quam facultatẽ mihi multitudo istius uitiorum largitur. pro Mur. 134 a, Respublica dedit ei facultatem liberalitatis, qua usus est, etc. I. C. 112 a, Facultatem mihi oblatam putaui, ut quod, etc. pro Clu. 33 b, Is oblatam sibi facultatem putauit, ut posset, &c. pro Mur. 126 a, Vera maledicendi facultas. Orat. 203 a, Magni igitur iudicij & summæ facultatis esse debebit moderator ille, &c. At. 14 a, Nisi mihi dolor meus, tum omnes partes mentis, tum huius generis facultatem ademisset. de Or. 140 a, Virtutes quæ in ingenij aliqua facultate positæ sunt. et 218 b, Omniũ rerũ in contrarias partes facultas ex eisdem suppeditatur locis. et 93 a, Omnium ac facultas discendi maior & maturior. & 96 a, Quoniam ex me non de oratoris arte, sed de hac mea, quantulacunq; est, facultate quæritis: id est, de eo quod ego in dicendo præstare possum. de Opt. 243 b, Vim eloquentiæ non rei natura, sed sua facultate metiri. & ibi. Melius à deteriori facultate, quàm genere distinguitur, de Orat. 96 b, Omnis uis ac facultas oratoris in quinq; partes distributa est. de Orat. 111 a, Studium dicendi, res facultate præclara, arte mediocris. de Cla. 185 b, Huius omnis facultas ex historia ipsius perspici potest. Of. 44 b, Theophrastus talium sumptuũ facultatẽ, fructum dimittendarum putat. de In. 66 b, In occasione commoditas ad faciendum idonea, in facultate copia & potestas earum rerũ, propter quas aliquid facilius fit, considerandæ est. de In. 64 b, Aut potestas alijs defuisse demonstrãda est, aut facultas potestatis, si aut nescisse, aut nõ affuisse, aut conficere aliquid nõ potuisse dicetur: facultas, si ratio, adiutores, adiumenta, & cætera quæ ad rem pertinebunt, defuisse alicui demonstrabuntur. Part. 240 b, Facultatum autẽ infirmatione utetur, si aut uires, aut animum, aut copias, aut opes abfuisse demõstrabit, aut alienum tempus aut locum non idoneum. de Or. 103 b, Qui in aliqua arte & facultate excellit. et 4, Oratoris facultas. de Or 92 b, Quibus in rebus orator uersatur facultas. & 90 a, Illustrare autem oratione, si quis ipsas artes uelit, ad oratoris ei confugiendũ est facultatem. et ibid. Asclepiades in eo ipso quod ornatè dicebat, nõ medicinæ facultate utebatur sed eloquentiæ. de N. 59 b, Facultas disserẽdi à Rhetoricis exercitationibus accepta. & 135 b, Ex utraq; parte facultates & copias cognoscere. Ep. 241 b, Cura magis & diligentia, quàm facultate & copia facere aliquid. Item: Materies digna facultate & copia tua. de N. 4 b, Cuius rei tantæ tamq; difficilis facultatem cõsecutum me nõ profiteor. secutũ esse præme fero. At. 43 b, Tãtæ facultates ingenij, consilij, gratiæ. pro Syl. 175 a, Viri summa uirtute & fide, cuius generis in senatu facultas maxima. Antequàm. 195 a, Consularis homo non minimis facultatibus usus. de Or. 148 a, Habere summam facultatẽ uacui ac liberi tẽporis, de

N. 77 b, Spei, salutis, opis, uictoriæ facultas à dijs expetenda est. de Or. 87 b, Vtrũq; collaudandũ uidere, quod tantam iam essent facultatẽ adepti, ut cũ maioribus natu tu compararẽtur. de Or. 88 b, Hoc amplius si quid poteris, non id mihi uidebitur orator, sed Crassus sua quæ propria, nõ cõmuni oratorũ facultate posse. Off. 1 a, Vt par sis in utriusq; orationis facultate. I. V. 115 b, Prout Thermitani hominis facultates ferebãt. de In. 63 a, Quo ad facultas tulit: id est, quoad potuimus. de In. 52 b, Ac fons quidem cõfirmationis, ut facultas tulit, apertus est. & ibid. Vt facultas tulit, feci, etc. pro Dom. 243 a, Horum ego bonorum facultatem nunquam et copiam expetiui. Off. 36 b, Quibus autem rationibus hanc facultatem assequi posimus, ut hominum studia complectamur, dicemus. & 35 b, Effectumq; est, ut dando & accipiendo, & permutandis facultatibus, et cõmodis, nulla re egeremus. pro Rab. 93 a, Quæ si in illo minima fuissent, tamen præ tuis facultatibus maxima putarentur.

Falcarij, milites dicebantur falcibus quibus fossam armati. I. C. 99 a, Dico te priori nocte uenisse inter falcarios in M. Leccæ domum. I. V. 177.

Falernus, a, um. Campanus. de Clar. 191 b, Falernum agrum. pro Cl. 54 b, & in Rul. 88 b, Falernus ager.

Faliscus ager. contra Rul. 79.

Fallacia, ciæ. fraus, præstigiæ, dolus, laqueus. de Or. 216 a, Nihil opus est simulatione & fallacijs. pro R. P. 128 a, Illinc omnes præstigiæ, illinc omnes fallaciæ. pro Clu. 38 a, Exagitabantur omnes eius fraudes atque fallaciæ. de Diu. 126 a, Tota res est inuenta fallacijs, aut ad quæstum, aut ad errorem. pro Qu. R. 484, Hic ex fallacijs, mendacijs constare totus uidetur. At. 1 a, Frustrat unus Galba sine fuco et fallacijs. de Nat. 74 b, Dei, machinæ, fallaciæ, præstigiæ, sine ratione esse non possunt. pro Cecin. 301 a, Acquitatem rei uerbi laqueo capi non oportet.

Fallaciloquentiæ. plur. de Fin. 121 b, Acciss.

Fallaciter. malitiosè, dolosè. pro Dom. 228 b, Maiores nostri, qui non fictè & fallaciter populares, sed uere & sapienter fuerunt. Offic. 65 b, Ratio hoc postulat, ne quid fallaciter, ne quid insidiosè, ne quid simulatè. de Diu. 87 b, Fallaciter portenta interpretari. de Arus. 113 a, Fallacissimè se alicui uenditare. Partit. 337 b, Fallaciter imitando.

Fallax, cis. fraudulentus. pro Fl. 262 b, Vicinitas non fallax, non erudita artificio simulationis. pro Rab. P. 129 a, Fallaces & ficosæ merces. Attic. 278 b, Quidam Cæsarem fallacibus interpretibus ac nuncijs lusisse. lerunt in spem certissimam consulatus. de D. 127 a, Doctorum fallacissimo sensu iudicant ea, quæ ratione atque animo uidere debebant. Off. 59 a, Emolumenta rerum fallacibus iudicijs uident. de Am. 109 a, Vt tanquam in herbis nõ fallacibus fructus appareat. Ac. 59 a, Sophismata, sic enim appellantur fallaces conclusiunculæ. de N. 75 a, Malicia est uersuta & fallax nocendi ratio. de D. 88 a, Astrologi uani, fallaces. pro Mil. 120 a, O fallaces, ô cogitationes inanes meæ. I. A. 240 b, ὦ ματαιότης fallax. Fallo, lis. decipio, induco, fraudo. pro S. R. 37 b, Rosciasa & fallax. At. 164 b, ψεύδομαι fallax.

Fallo, lis. decipio, induco, fraudo. pro S. R. 37 b, Rosciasa & fallax. At. 164 b, ψεύδομαι fallax.

Fallo, lis. decipio, inducere

nire famæ tuæ. Accipere fama & auditione factum esse aliquid, 2 de Natur. Si quid ipsi audistis communi fama atq; sermone de ui, de armis, etc. pro Flac. Ex uetere fama Græciæ hæc collecta sunt, 3 de Nat.

Fames, *mis. cibi appetitus, esuries, inedia.* At.82 a, Etiam fames, qua nihil miserius est, quæ tum erat in hac mea Asia, mihi optanda fuit. de Fi.56 b, Cum cibo & potione fames, sitisq; depulsa est. de Fin.83 a, Cibi condimentum est fames. Tus.247 a, Obsonare ambulando famem. At.11 b, Fuerunt quos fames magis quàm fama commouerit. pro Dom.225 b, Nec illi cæmẽtis ac tegulis tectorum meorum se famem suam expleturos putauerunt. de Diu.123 b, Auis fame enecta, in offam pultis inuadit. pro Clu.31 b, Bestiæ fame dominante, plerunq; ad eum locũ ubi pastæ aliquando sunt, reuertuntur. pro Flac.149 b, Qui in fame frumentũ exportare erat ausus. Qu. Frat. 308 a, Quis esset qui plebem fame necaret. At.85 b, Senatores quinq; fame necati sunt. I.C.102 b, Patiẽtia famis & frigoris. Ep.138 b, Integram famẽ ad ouũ affero.

Familia, *liæ. agnatio, cognatio, stirps, locus, secta.* Errant qui putant familiam & genus, & gentem, & gentiles, & agnatos, & stirpem, idem esse, & eiusdem rei uocabula. Hæc enim sic inter se differunt, ut totum & pars, siue ut genus & species. Nam genus, gens, gentilis & gentilitas totũ sunt: continentq; quasi partes familiam, stirpem, agnationem. Sic autem inter se comparantur: Genus, stirps: gentilitas, agnatio: nomen, cognomẽ. nam gens ad nomen: ut Cornelius, unde Cornelia gens familia ad cognomẽ, quæ familiæ unius gentis inter se distinguuntur: ut Scipiones, Lentuli, Dolabellæ, Syllæ, Cinnæ: quæ omnia, Corneliæ gentis cognomina familiæq; sunt. de Nat.57 b, Homines coniugum, & liberorum, et familiarum suarum causa frumẽtum condunt. pro Cec. 295 b, Familia, quæ constant ex seruis pluribus. de Cl. 272 a, Cum insimularetur familia, partim etiam liberi. pro Cec.995 b, Vnus homo familia non est. pro R.P.222 b, Qua in familia laus aliqua fortè floruerit, eam ferè, qui sunt eius stirpis, cupidißimè persequuntur. de Leg. 160 b, In ciuitatibus ratione quadam agnationibus familiarum distinguũtur status. pro Cl.20 b, Familia, cognatio, nomen. de Clar.188 a, Vt dudum de Læliorum & Mutiorum familijs audiebamus. pro Mur.127 b, Vetus & illustris familia. ibid. a, Sunt amplæ & honestæ familiæ plebeiæ. de Or.109 b, Vnum putasti satis esse in una familia Rhetorem.

Familia, *pro secta.* de Ora.148 b, Proseminatæ sunt quasi familiæ dissentientes inter se. de Or.88 b, Tum singulæ familiæ in te impetum facerent. de In.63 a, Ex his duabus diuersis sicuti familijs. de Diuin.109 a, À Peripateticorum familia. pro Syll.177 b, Gladiatorum familiæ.

Familia, *liæ. pro tota patris familiæ possessione.* de Ora. 105 b, Qui quibus uerbis hercisci oporteat nescit, idem hercisundæ familiæ causam agere non potest. pro Cecin.288 b, Arbitrum familiæ hercisundæ: id est, possessionis, seu hæreditatis diuidundæ. Est etiam nomen actionis familiæ hercisundæ, ut habetur Digest. lib. 10, eodem titulo.

Familiaris, *re. familiaritate coniunctus, necessarius, intimus, domesticus, qui in intima familiaritate alicuius uersatur, usu coniunctus.*)(. Alienus. Att.264 b, Homo

familiarißimus, et mihi omnibus rebus coniunctus. Ep. 31 a, Is est ex meis domesticis atq; intimis familiaribus. I.A.161 a, An ego non uenirẽ contra alienũ pro familiari & necessario meo? pro Qu. R. 53 a, Familiaris.)(. Alienus. Qu.Fr.305 a, Intimus. proximus, familiarißimus quisq; sibi pertimuit. Epist.99 b, Cæsar ad me scripsit, nondum te sibi satis esse familiarẽ propter occupationes suas, sed certè fore. Off.40 b, Habere amicos, quibus cum poßis familiares conferre sermones. I.V.35 a, Quis unquam in luctu domestico, in funere familiari, cœnauit cum toga pulla? pro Rab.91 b, Funus familiare. Tusc.148 a, Res familiaris & domestica. ad Heren.14, Et si negocijs familiaribus impediti, uix satis, &c. pro Cæl.50 b, et I.A.175 b, Fieri familiarẽ alicui. de Am.103 b, Vidimus Pub. Aemilium C. Luscinio familiarẽ fuisse. Qu.Fr.315 a, Ipse est enim ueterator magnus, & perfamiliaris Philist. de Orat.149 a, Is qui familiarior nobis propter scriptorũ multitudinẽ nobis est Demosthenes.

Familiaritas, *tis. usus, consuetudo, neceßitudo, coniunctio, uictus.* Ep.212 a, Cum Lysone Patrensi est mihi quidem hospitium uetus, quam ego neceßitudinem sanctè colendam puto: sed ea causa etiam cum alijs compluribus, familiaritas tanta cum nullo hospite, & ea cum officijs eius multis, tum etiam cõsuetudine quotidiana sic est aucta, ut nihil sit familiaritate nostra coniunctius. Offic.11 b, Consuetudines præterea & familiaritates, multæq; cum multis res rationesq; contractæ. & ibid. Cum boni uiri moribus similes sunt familiaritate coniuncti. Att.18 a, Itaq; in sinu & in familiaritate adolescentis & cum eo, ut res indicat, congressus est. Ep.311 a, Nihil est familiaritate nostra cõiunctius. pro Dei.351 a, Consuetudo familiaritatem affert. Off.39 a, Familiaritates habere fidas amantium nos amicorum. Epi.100 b. I.V.143 a, Venire in familiaritatem alicuius. Qu.Fr. 300 a, et I.A.175 a, Recipere aliquem in familiaritatem suam. pro Cor.67 a, Versari in familiaritate alicuius. pro Syl.169 a, Cum mihi summus tecum usus esset. & I.V. Or.87 a, Antonius summa familiaritate cõiunctus. I.V. 143 a, Is bene penitus in istius familiaritatem sese dedit. Qu.Fr.292 a, Qui in tuam familiaritatem penitus intrarit. pro Clu.31 b, Is sese ad Staleni familiaritatẽ applicauit. pro Quint.2, Tamen inductus consuetudine et familiaritate Quintius, fecit, &c.

Familiâs. *ut paterfamiliâs: id est, dominus & administrator rei familiaris.* pro Qu.24, C. Quintius suarum rerum paterfamiliâs & prudens et attentus. de Rep. libro 5, teste Nonio: Bono patrifamiliâs, colendi, ædificandi, ratiocinandi quidam usus opus est. pro S.R.354 a, Patrifamiliâs. I.V.245 a, Patresfamiliâs. & 26 a, Patribusfamiliarum.

Familiariter. *liberè, amicè.* Att.95 b, Decreueram cum eo ualde familiariter uiuere. I.V.59 b, Cum aliquo familiarißimè atq; amicißimè uiuere. Att.136 b, Quæ soluto animo familiariter scribi solent, temporibus his excluduntur. pro Cæl.49 b, Licẽtius, liberius, familiarius cum aliquo uiuere. de Or.110 a, Hoc si tu cupidius factũ existimas, Cæsari attribues: si familiarius, utriq; nostrum.

Famosus, *a, um. infamis.*)(. Clarus, nobilis, honoratus, qui magnum nomen in autoribus habet, qui est in magno nomine et gloria. de Or.134 b, Nam me ad famosas

uetuit mater accedere. Poetæ. de repub. lib.4. teste Nonio: Atq; etiam si qua erat famosa, ei cognati osculum non ferebant.

Famula, *læ. ancilla.* Tuscul.164 a, Res familiaris est ministra & famula corporis. Tuscul.228 a, Si uirtus famula fortunæ est.

Famularis, *re. seruilis.* Tusc.174 a, Famularis uestis. aliàs familiaris.

Famulatus, *tus. seruitus.* de Am.109 b, Qui aliquandiu propter ignorantiam stirpis & generis in famulatu fuerunt. Offi.75 b, Quàm miser uirtutis famulatus seruientis uoluptati.

Famulor, *aris.* de rep. Est enim genus iniustæ seruitutis, cum hi sunt alterius, qui sui possunt esse: cum autem hi famulantur, qui, &c. apud Non.

Famulus, *li. pedissequus.* Of.37 b, Heris sit sanè adhibenda sæuitia in famulos, si aliter teneri non possunt. de Am.106 b, Parare pecuniam, equos, famulos, &c. Tusc. 185 b, Ergo hos ut famulos uinclis arceamus. de Le.174 a, Famuli Ideæ matris.

Fanaticus, *a, um. delirus, furens.* de D.133 a, Isti philosophi superstitiosi, & penè fanatici. pro Dom.234 a, Homo fanaticus.

Fandus, *a, um.* de D.94 b, Neque me Apollo fatis fandis inuitam ciet. Poetæ.

Fanum, *ni. templum, locus religiosus.* de Leg.175 a, Athenienses contumeliæ fanum et impudentiæ fecerũt. de In. 62 a, Crotoniatæ templum Iunonis religiosißimè colebãt. & ibi. paulo pòst, Propter fani religionẽ: cũ de eodem templo loqueretur. pro Rab.96 b, Pro fanis atq; delubris propugnare. de Fi.78 a, & Tus.173 a, Ita non superstitiosus erat, ut illa plurima in sua patria sacrificia & fana contemneret. Ep.75 b, Vt pecunia in fano poneretur. item: Fanum, templum, ædes, sacra. l. Aedes.

Farcitus, *ta, tum.* I.V.241 a, Puluinus perlucidus, Melitensi rosa farcitus.

Fariam. *l.* Bifariam, & multifariam.

Faris, *uel fare, fatur. loqui.* de D.94 b, Tum enim ferũt ex oraculo hæc fatam esse Pythiam. de Vn.202 b, Tum ad eos, is deus qui omnia genuit, fatur: hæc uos, &c. Tusc. 250 b, Epicurei nostri Græcè fari nesciũt, nec Græci Latinè. pro Q.15 a, Nulla interceßit postulatio, mitto æqua, uerùm ante hoc tempus ne fando quidem audita. de N.17 b, Ne fando quidem auditum est, ibim, &c.

Fartor, *oris. qui lucanicas facit & farcit, siue qui aues farcit & saginat.* Offic.30 b, Cetarij, lanij, coqui, fartores, piscatores, &c.

Fartus, *ta, tum. farcitus.* Tus.180 a, Tum iecore opimo farta & satiata affatim, &c. Orat.212. Poetæ.

Fas. *ius, quod licet.* cõtra Rul.69 b, 60 a, Vt id quoad posset, quoad fas esset, quoad liceret, populi ad partes daret. pro Dom.220 a, Factus es filius contra fas, cuius per ætatem poteras esse pater. pro Mil.10 a, Clodium nihil delectat, quod aut per naturam fas sit, aut per leges liceat. pro Do.238 b, Ne enim id fieri fas erat. de Ar.251 b, Oratores contra ius fasq; interfectos. Att.11 b, Ius & fas omne delere. pro Dom.232 a, Cum hoc mihi uni dicere fas fuisset. pro Cl.20 a, Socrus generi sui, cõtrà quàm fas erat, amore capta. pro Mur.143 a, Ciues, si eos hoc nomine appellari fas est. Tusc.236 a, Si hoc fas est dictu.

Fasceolæ, *larum. sunt crurum integumenta, quibus ornatus causa crura inferiora uinciebant.* de Ar.354 a, Muliebres soleæ purpureæq; fasceolæ. aliàs fasciolæ, et quidem melius.

Fascia, *fasciæ.* Att.24 a, Etenim mihi eius caligæ ut fasciæ creatæ non placebant. de Cl.184 a, Cn. Octauius qui deuinctus erat fascijs, et multis medicamentis propter dolorem artuum delibutus. de Diu.136 a, Quidam somniauit ouum pendère ex fascia lecti sui cubicularis.

Fasciculus, *li.* Qu.F.314 a, Fasciculus ille epistolarum, in quo fuerat & mea & Balbi, totus mihi aqua madidus redditus est. At.203 a, Eas epistolas in eundem fasciculum uelim addas. & 74 a, Accepi fasciculum in quo erat epistola Pyliæ. et 30 a, Fasciculus literarum. Tusc. 199 b, Fasciculum ad nares admouebis?

Fascis, *scis.* At.120 b, Age iam has cõpedes, fasces inquam, hos laureatos, hæc ferre ex Italia quàm molestum est. contra Rul.85 a, Lictores prætoribus anteibant cum fascibus duobus. I.V.240 a, Fasces prætoribus præferri. & 111 a, Quæstores cum fascibus mihi præstò fuerunt. pro Do.218 a, Nullus locus orbe terrarum uacuus extraordinarijs fascibus & imperio Clodiano fuisset.

Fasti, *orum. libri in quibus cuiusq; diei anniq; gesta continentur.* Att.86 a, Flauius anni filius protulit fastos: nam occultatam putant quodam tempore istam tabulam, ut dies agendi peterentur à paucis. pro Mur.129 b, Posset agi necne, pauci quondam sciebant: fastos enim uulgò non habebant. & ibidem: Scriba quidam Cn. Flauius singulis diebus ediscendo fastos populo proposuit, & ab ipsis cautis Iurisconsultis eorum scientiam compilauit. de Pro.78 b, Non omnibus fastis legem ferri licere. In Pis.86 a, Hanc legem ulli fasti ferre possunt? Att.283 a, Decreui ut in fastis ad eum diem Bruti nomen ascriberetur. et ibidem: Quod ego cum dabam Bruto, notam esse in fastis gratißimæ uictoriæ memoriam uolebam. I.V. 235 a, Cum diem festum ludorum de fastis suis sustulissent. I.V.135 a, Eximere dies de fastis. pro Sest.10 a, Consules non modò ex memoria, sed etiam ex fastis euellendi. Attic.59 b, Longæ paginulæ in codicillorum fastis. Tuscul.162 a, Luna accretione & diminutione luminis quasi fastorum notans & significans dies. Ep.68 a, Etenim ordo ipse annalium mediocriter nos retinet, quasi enumeratione fastorum.

Fastidio, *dis. fastidio afficior, offensionem atq; fastidium ad aliquam rem habeo.* pro Mil.109 b, Qui non modò improbitati irascuntur candidatorum, sed etiam rectè factis sæpe fastidiunt. aliter, In rectè satis. l. Pertædet.

Fastidiosè. *ambitiosè, lentè.* de Or.107 b, Quod ego non tam fastidiosè in nobis, quàm in histrionibus spectari puto. pro Planc.273 a, Tum ego stomochans fastidiosè inquam, &c. de Orat.64 b, Diligenter ac propè fastidiosè iudicare aliquid. At.21 a, Lentè & fastidiosè probare aliquid. de Orat.142 a, Pudentius uel inuitius, uel etiam fastidiosius facere aliquid.

Fastidiosus, *a, um.* de Cl.153 a, Antonius facilis in recipiendis causis erat, fastidiosior Crassus, sed tamen recipiebat. de Cl.187 b, M. Memmius fastidiosus literarum Latinarum. ad Her.36 b, In æquos & pares fastidiosus. & 31 b, Aurium sensus fastidiosißimus.

Fastidium, *dij. offensio.* de Ora.121 a, Non sunt tanti ulla

eius merita, quanta insolentia hominis, quantumq; fastidium. I. A. 228 a, Quorum si essent arrogantes, non possem ferre fastidium. & 243 a, b, Nec id fit fastidio meo, sed charitate reipub. In Sal. 272 a, Ego dabo operam, ut pro me minimo cum fastidio respondeam. de Ora. 151 b, Ab aliquo celerrimè fastidio quodã & satietate abalienari. & 161 a, Vt neq; ij satientur, qui audient, fastidio similitudinis. de Orat. 107 b, Quæ recta sunt probari, quæ praua sunt fastidijs adhærescere. de Opt. 144 b, Quod igitur est eorũ in orationibus à Græco conuersis fastidiũ: nullũ cum sit in uersib. de Opt. 244 a, Qui intelligentiã ponunt in audiendi fastidio. Tusc. 213 b, Eaq; quæ eis morbis contraria, quæ habent ad res certas uitiosam offensionem, atq; fastidium. de Fin. 51 a, Insolens domesticarũ rerũ fastidiũ. de In. 47 b, Cibi satietas et fastidiũ. de Fi. 50 a, Rudẽ enim esse omnino in nostris poetis, aut inertissimæ segniciæ est, aut fastidij delicatissimi.

Fastigium, gij. columen, conus, finis. de Orat. 159 b, Capitolij fastigium illud, cæterarumq; ædium non uenustas, sed necessitas ipsa fabricata est. Qu. Fr. 320 a, Tectum multorũ fastigiorũ. I. A. 181 a, Diuus Iulius habuit puluinar, simulachrum, fastigiũ, flaminẽ, etc. Off. 59 a, Imponere fastigium operi inchoato.)(. Iacere fundamenta.

Fatalis, le. ex omni æternitate definitus & constitutus. Postquam. 202 a, Quoniam nobis quasi aliqua fatali necessitate cum fortuna belligerandũ fuit. pro Mar. 136 a, Respub. perfuncta est hoc misero fataliq; bello. de Fat. 144 a, Causæ fatales. & ibid. Causæ cohibentes in se efficientiam naturalem. et ibi. Aeternæ causæ naturæ necessitate manantes. de Som. 127 a, Cum hi duo numeri circuitu naturali summam tibi fatalem confecerint. Ac. 44 b, Fatalis & immutabilis continuatio ordinis sempiterni. de Diu. 123 b, Hæc possunt prouideri, quia certa sunt, & fatalia. de Fat. 146 b, Tam enim fatale est me dicum adhibere, quàm conualescere. de D. 113 a, Nõ igitur fatales exitus habuerunt. de Ar. 244 b, Scipio quasi fatali euentu solus Carthaginẽ euertit. Postquam. 204 b, Ille annus, quẽ ego mihi quàm patriæ malueram esse fatalem. I. A. 162 b, Quod fuit illorum utriq; fatale. pro Sest. 6 b, Sed fuit profectò quædam illa reipub. fortuna fatalis, ut ille, &c. de Cl. 187 b, In hoc communi nostro & quasi fatali malo. I. C. 188 b, Meus consulatus ad salutem reipub. propè fatalis fuit. & 112 b, Hic annus fatalis est ad interitum huius urbis. I. P. 81 a, P. Clodius fatale portentum reipub. de Fat. 141 a, Vis est nulla fatalis. de N. 12 b, & 10 a, Fatalis necessitas rerum futurarum. Part. 236 a, Quæ cuiq; accidunt diuina atq; fatalia. I. A. 209 a, Fuit aliquis fatalis casus, ut ita dicam, &c. nunc si quis erit, erit uoluntarius.

Fataliter. necessariò. de Di. 112 a, Omnia quæ fiunt, quæq; sunt, ex omni æternitate definita esse fataliter.

Fateor, eris. confiteor. Ep. 157 b, Laterẽsis nostri animum in rempub. singularem semper fatebor. pro Cecin. 289 b, Non solùm fateri, sed etiã profiteri aliquid. pro Rab. 93 b, Quamobrem fateor atq; etiam profiteor, & præ me fero, perduellionis iudicium à me fuisse sublatum. de Clar. 171 a, Tu qui à Næuio uel sumpsisti multa, si fateris: uel si negas, surripuisti. Part. 234 a, Mori maluit falsum fatendo, quàm inficiando dolere. de Nat. 58 a, Hominum causa earum rerum copias comparatas fatendũ est. Antequàm. 195 b, Qui de scelere fatetur. et de In uent. 72 a, Fateri de aliqua re. contra Rul. 77 b, Quæ est ista æquitas? hunc agrum excipere nominatim, qui publicus esse fateatur.

Fatidicus, ca. quem Liuius fatiloquum dicit. de L. 173 b, Fatidicorum & uatum effata incognita interpretari. de N. 5 b, Anus fatidica Stoicorum πρόνοια.

Fatigatus, a. Top. 227 a, Fatigatus igne.

Fatuitas, tis. stulticia. de In. 74 b, Postea definitionibus ostendere non hanc imprudentiam aut casum, sed inertiam, negligentiam, fatuitatem nominari oportere.

Fatum, ti. uis fatalis, fatalis fortuna, fatalis necessitas, quam Græci εἱμαρμένην dicunt. de Nat. 12 b, Aeternis causis naturæ necessitate manãtibus uerum esse aliquid, &c. de Fat. 144 a, et ibi. Fati necessitas, quod à Deo constitutum & designatum est ut eueniat, causarum series sempiterna, causæ æternæ rerum futurarum, causæ immutabiles et æternæ, causæ inclusæ in rerum natura atq; mundo. de D. 106 b, Fieri igitur omnia fato, ratio cogit fateri. fatum autẽ id appello, quod Græci εἱμαρμένην, id est, ordinem seriemq; causarum: cùm causa causæ nexa rem ex se gignat, ea est ex omni æternitate fluens ueritas sempiterna. & ibi. Fatum est causa æterna rerum, cur ea quæ præterierint, facta sint: & ea quæ instant, fiant: & ea quæ consequuntur, futura sint. de Nat. 12 b, Hic uobis extitit primùm illa fatalis necessitas, quam εἱμαρμένην dicitis: ut quicquid accidat, id ex æterna ueritate, causarumq; continuatione fluxisse dicatis. & 63 b, Quod semper ex omni æternitate uerũ fuerit, id esse fatum. de Fat. 148 a, & de Nat. 12 b, Omnia fato fieri, in qua sentẽtia Democritus, Heraclitus, Empedocles, Aristoteles fuit. de D. 112 a, Omnia fato fieri, nihil fieri contra fatum. de Fat. 147 a, Stoici fato omnia fieri dicunt. Top. 225 b, Ex hoc genere causarum ex æternitate pendẽtium fatum à Stoicis nectitur. de D. 112 a, Omnia quæ fiant futura ue sint, fato contineri. & ibid. Anile sane et plenum superstitionis fati nomẽ ipsum. de D. 112 b, Ruina igitur oppressus esset, at id neq; si fatum fuerat, effugisset: neq; si non fuerat, in eum casum incidisset. et ibi. Mutari enim fata non possunt. & ibi. Sin autem id potest flecti, nullum est fatum. de Fat. 141 a, Daphnitæ fatum fuit de equo cadere, atq; ita perire. & 146 a, Si fatum tibi est ex hoc morbo conualescere. de D. 128 b, L. Tarutius urbis nostræ fata canere nõ dubitabat. de Diu. 94 b, Neq; me Apollo fatis fandis dementẽ inuitã ciet. I. C. 112 b, Lẽtulus aũt cõfirmauit ex fatis Sibyllinis, aruspicumq; responsis, se esse tertium illum Corneliũ, &c. de Som. 127 a, Sed eius temporis ancipitem uideo, quasi fatorum uiam. de Diu. 100 a, Ex fatis, quæ Veientes scripta haberent, Veios capi non posse. & 80 a, Prædicere quid cuiq; euenturum, & quo quisq; fato natus sit. pro Cor. 67 a, Fuit hoc meum fatum, ut in me, &c. de Diu. 84 b, Atq; hæc fixa graui fato & fundata tenentur. & 113 b, Quod fore paratum est, id summũ exuperat Iouẽ. Octauio, 330 b, At ea fata patriæ Paridem futurum prædicabant. pro Font. 283 b, Ea conditione atq; eo fato natum esse me, &c. pro Mil. 107 a, Milo hoc fato natus, ut ne se quidem seruare potuerit, quin unà rempub. seruaret. pro Mar. 133 a, Omnes qui ad illa arma fato sunt, nescio quo reipub. misero funestoq; cõpulsi. At. 240 b, Ego

Ego quid faciã? aut quo me fato gerã? I. A. 160 b, Quõnam meo fato fieri dicã, ut, &c. Epi. 85 a, Qua quidem in re singulari sum fato. I. A. 190 a, Iam fatum extremũ reipublicæ uenit. de Vn. 202 a, Nec uos ulla mortis fata unquam perimẽt. I. A. 154 b, Si quid mihi humanitùs accidisset, multa enim impendẽre uidebantur præter naturam, præterq; fatum. pro Do. 242 b, In illo penè fato reipublicæ. Qu. Fr. 305 a, Vt meo fato & tu & omnes mei corruistis. At. 148 a, Miseros nos, cur non omnes fatum illius unà executi sumus? I. C. 160 b, Quibus ego cõfido impẽdẽre fatum aliquod et pœnam, iamdiu improbitati debitam. de Cl. 196 b, Sic Hortẽsij uox extincta fato suo est, nostra publico. I. C. 114 b, Neq; tãto ante exitium ac fati diem reipub. denũciasset. ad Her. 37 b, Vita hominis fato debetur. At. 16 a, Si nostrum fatum aut fortunã conquereremur. pro Mu. 135 b, Illud fati est, hoc cõsilij. I. C. 115 a, Nisi dij immortales omni ratione placati, propè fata ipsa flexissent.

Fatuus, a, um. stultus. pro Deiot. 147 b, Nõ modò nequã & improbus, sed & fatuus & amẽs. At. 95 b, Puer fortasse fatuus, & nõ grauis nec continens. de Orat. 117 b, Hoc præceptum est magis monitoris nõ fatui, quàm acuti magistri. de Fin. 79 a, Nisi planè fatui sint. Epistol. 160 a, Ne cum periculo fatuus sis. de Ora. 134 a, Homo fatuus, &c.

Fauces, ium. angustiæ gutturis. cont. Rul. 83 b, Corinthus erat posita in angustijs atq; in faucibus Græciæ. de Or. 104 a, Omitto fauces ex quib. te eripi uis. pro Ar. 189 b, Vrbem ex omni impetu hostiũ, ac totius belli ore ac faucibus ereptam esse atq; seruatam. Qu. F. 293 b, Thuscenius cuius tu ex impurissimis faucib. inhonẽstissimã cupiditatẽ eripuisti. I. V. 180 a, et pro Qu. 4 b, Aemilius sedens in faucib. macelli. de N. 45 a, Patefactis terræ faucibus. pro Cl. 35 b, Faucibus premi.

Faueo, ues, faui. studeo, amo, complector.)(. Inuideo. de Orat. 127 b, Inuidetur enim cõmodis hominũ ipsorum, studijs autem eorum cæteris cõmodandi fauetur. de Of. 42 a, Non modò nõ inuidetur illi ætati, uerùm etiam fauetur. Att. 203 a, Rescripsi Patrono, illi nihil opus esse, me tamen ei fauturũ. de Cla. 196 b, Tibi fauemus, te tua frui uirtute cupimus, tibi optamus eam rempub. in qua, &c. Epi. 187 a, Fauebam & reipub. cui semper faui, & dignitati ac gloriæ tuæ. & 6 b, Qui mihi semper tuæ laudi fauere uisus est. Ep. 33 b, Non magis mihi faueo in amicitia nostra tuẽda, quàm tibi. et 155 a, Nõ multò plus faueo patriæ, quàm tibi. et 246 b, Huic meæ uoluntati in qua inest uis desiderij, ut faueas, adiutorq; sis, uehementer te rogo. pro Pl. 263 a, Cuius honori agri propè dicam ipsi montesq; fauerunt. pro Lig. 138 a, Cuius ego industriæ gloriæq; faueo. At. 100 b, Fauere honori alicuius. In Sal. 273 b, Ego uirtutib. Cæsaris faui. Tus. 170 a, Ita isti faueo sententiæ. pro Pl. 262 b, Qui fauent nobilitati. Antequã. 196 b, Fauete innocẽtiæ. de D. 101 b, Rebusq; diuinis, quæ publicè fierẽt, ut fauerent linguis imperabantur. de D. 125 b, Iam illa fauete linguis, etc. In Ant. 164 a, Ego fauisse me tibi fateor. de D. 120 a, Galli silẽtio noctis, ut ait Ennius, fauent faucibus, rursus cãtu plausuq; premunt alas. pro Q. R. 49 b, Qui diligebãt hunc, illi fauebant. pro Pl. 259 a, Inuidos huic accusationi esse fauturos. Or. 209 a, pro Pl. 260 a, et 270 b, Inuidere.)(. Fauere. de Cl. 18 a, Fauere.)(. Odisse. At. 26 b, & pro Pl. 263 b, Studere alicui.

Faunus, ni. de N. 62 b, Fauni uocem equidem nunquã audiui. et de D. 101 a, In prælijs Fauni auditi. et 104 a, Versus quos olim Fauni uatesq; canebant.

Fauonius, nij. Græcè zephyrus, uẽtus ab occasu flans. I. V. 241 a, Veris initium non à fauonio notabat, sed cũ rosam uiderat, tum incipere uer arbitrabatur. Acad. 26 b, Mare fauonio nascente purpureum uidetur.

Fauor, oris. gratia, studiũ, iactatio, aura, iactatio cursusq; popularis, prosper flatus fortunæ. pro Quint. R. 49 b, Quam expectationem, quod studium, quem fauorem secum in scenam attulit Panurgus? Item: Aura popularis, iactatio popularis, delinitio multitudinis. Item de Leg. 171. & I. V. 29.

Faustè, fortunatè. pro Mu. 124 b, Idem ego precatus sum, ut ea res uobis faustè, feliciter prosperèq; eueniret.

Faustus, a, um. Tus. 247 b, Horribilem cũ diem alijs nobis faustũ putemus. pro Fl. 165 b, O' nox illa fausta huic urbi. de D. 101 a, Antiqui omnib. rebus agẽdis, quod bonum, faustum, felix, fortunatumq; esset, præfabantur. et 102 b, Faustaq; signa suæ laudis reditusq; notauit.

Fautor, oris. studiosus, studens. pro Pl. 270 b, Multi sunt cupidi tui, multi fautores laudis tuæ. Ora. 210 a, Non inuidi solùm, sed fautores etiam laudum mearũ. pro Plan. 259 a, Cum multos & bonos uiros eius honori uiderem esse fautores. Epi. 12 a, Cuius ego ab adolescẽtia fautor & adiutor extiti. & 198 b, Ego tuorum consiliorũ auctor, dignitatisq; fautor, &c. Epi. 151 b, Me tuæ dignitatis non modò fautorem, sed etiam amplificatorẽ cognosces. pro S. R. 21 a, Hic nobilitatis fautor fuit. Att. 12 a, Studiosus ac fautor alicuius.

Fautrix, cis. pro Pl. 263 b, Nostra illa fautrix suorum regio. de Finib. 62 b, Amicitiæ fautrices fidelissimæ uoluptatum.

Fauus, ui. Of. 31 b, Atq; ut apũ examina, non fingendorum fauorum causa congregantur, sed cùm cõgregabilia natura sint, fingunt fauos: sic homines, &c.

Fax, cis. tæda. I. A. 177 b, Illæ faces, quib. incensa L. Bellieni domus deflagrauit. I. P. 80 a, Ego faces iam accẽsas ad huius urbis incendium extinxi. & 85 a, Cum ardentes faces furijs Clodianis ministrabas. de Arusp. 252 b, Cũ ardentes faces in uicinorum tecta iactas. Attic. 226 a, Serui cum facibus in tecta nostra immissi. I. C. 103 b, Malleolos ad incendẽdam urbem facesq; comparare. pro D. 215 b, Prouidendum fuit, ne in hãc materiam seditionis ista funesta fax adhæresceret. I. V. 217 a, Dextera ardentem facẽ præferebat. Ac. 22 b, Diana facẽ iacit à læua. I. C. 100 a, Cui tu adolescẽtulo nõ ad libidinem facem prætulisti? I. A. 169 b, Antonius omnium Clodij incẽdiorum fax. Off. 40 b, Dolorũ cum admouẽtur faces, præter modũ plerique exterrentur. de Orat. 127 b, Neq; paruis in rebus adhibendæ sunt hæ dicẽdi faces. pro Clu. 20 b, Faces nuptiales. de Na. 28 b, Faces cœlestes uisæ. I. C. 115 a, Visæ iam nocturno tempore faces.

Faxit, faxint. futuri temporis, pro faciat, faciãt. I. V. 165 b, Dij immortales faxint, ne sit alter, &c. de Senect. 92 b, Nemo me lachrymis decoret nec funera fletu Faxit, cur? uolito uiuu' per ora uirûm. Epistol. 234 b, Dij faxint, ut tali genere mihi frui liceat. Attic. 251 a, Dij faxint, ut fa

ciat ea quæ promittit. et 250 a, Quod promittis, dij faxint. de Le.173 a, Qui secus faxit, Deus ipse uindex esto: id est, faciet, uel fecerit.

Febricula, *læ.commotiuncula.* Attic.97 a, Erat in extremo, tum te febriculam habentem scripsisse. Epist.156 b, Qui ex labore in febriculam incidit aßiduam & satis molestam. Attic.lib.12, De Atticæ febricula, scilicet, ualde dolui.

Febris, *bris.* I.C.103 b, Qui æstu febriq; iactantur, si aquã gelidam biberint, prius releuari uidentur, deinde multò grauius uehementiusq; afflictantur. de Fat.143 a, Si cui uenæ sic mouẽtur, is habet febrem. Ep. 107 a, b, Cum decimum iam diẽ grauiter ex intestinis laborarẽ, nec probarem me nõ ualere, quia febrim nõ habebã, fugi in Tusculanum. de Or. 143 a, Ex quo sudore cũ cohorruisset, eum febri domũ redijt. At.108 b, Diem tuum ex epistola quadam tua, quam incipiente febricula scripseras, mihi notaueram. et 105 b, Tua λῆψις quem in diem incurrat, nescio. et 272 b, Si cum biduum cibo se abstinuisset, subitò febris decessit. et 71 b, Incommoda ualetudine emerseram, utpote cũ sine febri laborassem. et 97 a, Cognoui ex eo quod ita scripseras te Romã uenisse cũ febri. Ep. 262 a, Aegypta mihi nunciauit, te plenè febri carere, et bellè habere. At.100 a, Alteram quartanam decesßisse. et ibi. Tyronem ab altera relictum audio. de N.64 b, Tertianæ, quartanæ febres, quarum reuersio & motus constans est. Att.104 a, Aliquando ἀπόρρητε quartã istã. Tus. 167 a, Inest enim uelle in carendo, nisi cum sic tanquam in febri dicitur.

Februarius, *ij.intercalaris uel intercalarius mẽsis.* de L. 281 a, Februarius mẽsis extremus anni. pro Qu.R.a, Ante diẽ IIII. Cal. Februarij. i. Cal. intercalares. l. Intercalaris. I.V.124 b, et Qu.F.314 b, Mensis Februarius postulatis, & legationibus prouinciarum audiendis dabatur, ex lege Gabinia.

Fecialis, *lis.ijdem & sacerdotes et oratores, feciales dicebantur.* de Le.143 b, Fœderum, pacis, belli, induciarum, oratores feciales, iudices IIII. sunto. I.V.245 b, Dij approbent, habemus hominẽ in fecialiũ manib. educatum.

Fecialis, *le.quod à fecialib. factũ constitutumq; erat.* Off. 8 a, Belli quidẽ æquitas sanctißimè feciali populi Romani iure perscripta est. ib.74 a, Cum iusto enim & legitimo hoste res gerebatur, aduersus quem et totum ius feciale, & multa sunt iura communia.

Fel, *lis.flaua bilis.* de D.114 a, Gallinaceum fel, etc. quid habet naturale, quod declarare poßit, quid futurum sit?

Feles, *lis. uel felis. domestica bestia, muribus infesta.* de L. 162 a, Qui canem & felem ut deos colunt, de N.27 b, et 60 a, Crocodilum & ibin, & felem non uiolari ab Aegypto. Tus.143 b, Feles, canis, crocodilus.

Felicitas. *beatitudo, prosperitas, secundæ res.*)(. *Afflictæ fortunæ.* I.A.17 a, Antonius fuit felix, si potest ulla in scelere esse felicitas. pro Pom. 13 a, Felicitas, quã præstare de seipso nemo potest, meminisse & cõmemorare de altero possumus. pro Syl.* Aliquid casu magis & felicitate ab aliquo, quàm uirtute et cõsilio gestũ esse. de Cl. 165 a, Summa alicuius felicitas. pro Font.282 b, Felicitas Fõteij in re militari. de Cl.166 a, Felicitas ipsius, qua semper usus est. Quin.Frat.315 a, Felicitas L. Syllæ. ad Heren.30 b, Illi fortuna felicitatem dedit, huic industria uirtutem comparauit. Postquã.198 a, Prospera, æquabilis perpetuaq; fortuna, secundo uitæ sine ulla offensione cursu. de Sẽ. 130 a, Hic locus in quo omnia sunt magnis & præstantibus uiris.

Feliciter. *prosperè, fortunatè, faustè.* I.V.127 b, Satis feliciter anni iã aduerso tempore nauigauit. pro Mur.234 a, Idem ego probatus sum, ut ea res fauste, feliciter, prospereq; eueniret. de Pro.75 b, Cæsar cum acerrimis nationibus Germanorum prælijs felicißimè decertauit. I. A. a, 202 Respub. bene & feliciter gesta.

Felix, *cis.beatus, fortunatus, uictor, florens, cui bene est.* de D.101 a, Antiqui omnibus rebus agendis, quod bonum, faustum, felix, fortunatum esset, præfabantur. Q.Fr.295 b, Asia in te retinẽdo fuit felicior, quàm nos in deducendo. de Cla.170 a, Sed ille Græcus ab omni laude felicior. I. A. 172 a, Cæsar Alexandriã se recepit felix. pro S. R. Quãuis Sylla felix sit, sicut est, tamen, etc. de Fi.144 a, Q. Metellus beatus. & 146 b, Polycratem Samiam felicem appellãt. pro Fõt.282 a, Felix ad casum fortunãq;. pro Mi.119 b, Valeãt, inquit, ciues mei, sint incolumes, sint florentes, sint beati.

Femen, *nis. cruris seu coxendicis pars interior,* et inferior. I.V. 211 b, Signum Apollinis pulcherrimum, cuius in fulmine literulis minutis argenteis nomen Myronis erat inscriptum. de Nat. 21 a, Redundans pedibus, feminibus, cruribus, &c.

Femur, *oris. cruris uel coxendicis pars exterior.* de Clar. 190 b, Frons non percussa, non femur, nulla pedis supplosio.

Fenestra, *stræ.lumẽ, locus apertus ad lumen accipiendũ.* At. 24 a, Fenestrarum angustias quòd reprehẽdis, scito te κύρου παιδείαν reprehendere. & ibi. Radiorum ratio latis luminibus nõ tã esse suaues. Tus.158 a, Sensus uiæ quasi quædam sunt ad oculos, ad nares, ad aures, à sede animi perforatæ. & ibi. Eæ partes, quæ quasi fenestræ sunt animi.

Fera, *feræ.bestia, fera bestia.* ad Her.11 a, Off.11 a, Feræ rationis et oratiõis expertes. Aca.27 b, Vt fera & immanis bellua. pro S. R.30 a, Noluerũt feris corpus obijcere, ne bestijs quoq;, quæ tãtum scelus attigissent, immanioribus uteremur. Off.65 b, Excitare & agitare feras.

Feralia, *orum.dies erant dijs manib. consecrati,* quòd ad tumulos epulas ferrent, ibiq; cœnas & epulũ agitarẽt. At.132 a, Video Cæsarem à Corfinio post meridiem profectum esse feralibus.

Ferax, *cis.uber, fœcundus, fertilis, frugifer.* I.V.170 a, Agri sunt feraces. & Or.201 a, Nihil feracius ingenijs. Itẽ: Nullus in philosophia locus est feracior nec uberior, quàm de officijs.

Ferculum, *li.* Offic.26 b, Cauendum est, ne tarditatibus utamur in gressu mollioribus. ut pomparum ferculis similes esse uideamur. Fortasse melius hic ferculus, li. ut basiulus, li. diceretur. nã non est dubium quin hoc loco, pro ijs qui uasa simulachraq; deorũ & id genus alia, in pompa seu triumpho ferunt, accipiatur: nõ ut plerіq; omnes existimant, pro epulis aut pulpitis, seu alijs quibusuis rebus: nam de incessu loquitur tardiore, qualis eorum esse solet hominum quos id genus pompas ferre uidemus.

Ferè. *fermè, propè, propemodum, propè dicam plerunq;.* de Ora. 110 b, Lælius semper ferè cum Scipione solitus erat rusticari. Epi.87 b, Omnes ferè familiares Cæsaris me colunt & obseruant. pro Clu.26 b, In quib. quantus splendor sit, quàm propè æquabilis, quàm ferè omniũ constãs et moderata ratio uitæ, nemo uestrûm ignorat. de In.52 a, Probabile est, quod ferè fieri solet. de Le.369 b, Pater meus hic ferè ætatem egit in literis. Offic.13 a, Statuas uidemus ornatu ferè militari. Offic.12 b, Quemadmodum ab his reb. ducatur honestum, satis ferè diximus. Att. 89 a, Hæc ferè sunt in illa epistola, &c.105 a, Nec adhuc ferè inueni, qui nõ, &c. de N.79 a, Hæc ferè dicere habui de natura deorum. pro Pom.8 b, Hoc iam ferè sic fieri accepimus, ut, &c. Attic.235 a, E' Pompeiana naui aduectus sum in Luculli nostri hospitium VI. Iduum, hora ferè tertia. & ibi. A' Lucullo postridie eadem ferè hora qua ueni. Att.112 b, Hora ferè nona. I. P. 82 a, Idem illo ferè biduo productus in concionem, etc. Pro Sest. 14 a, Deniq; ex bellica uictoria nõ ferè quàm est inuidia ciuium cõiecuta. ad Heren. 11 a, Ferè nõ difficile est.)(. Difficilimum uerò est, &c. Epist.16 b, Nam ab orationibus disiungo me ferè, referoq; ad mansuetiores musas. de Cla.178 a, Aetates nostræ nihil, aut non fermè multum differũt. de Am.95 b, Sermo qui tum ferè erat multis in ore. de Inuen.63 a, Vt ferè fit: id est, ut fermè semper fit.

Ferendus, *a, um. tolerandus.*)(. *Intolerandus.* I. C.115 b, Quibus ego, si me restitisse dicam, nimiũ mihi sumam, nec sim ferendus.

Ferentani. *pop.* pro Cl.59 a, Adsunt Ferentani, homines nobilißimi, &c.

Feriæ, *arum. dies festus, cœlestium dies quieti.* de L.175 b, Feriarum festorumq; dierum ratio in liberis requietem habet litium & iurgiorum, in seruis operũ & laborũ. de Le.175 a; Ferijs iurgia amouento, eaq; in famulis (operibus patratis) habento. de Legib.181 a, Nec uerò tam Denicales, quæ à nece appellatæ sunt, quia residũt mortui, quàm cæterorum cœlestium quiete dies feriæ nominarentur, nisi maiores eos qui ex hac uita migrassent, in deorũ numero esse uoluissent. Off.63 b, Quærit ex proximo uicino, num feriæ quædam piscatorũ essent. Qu. Fra.325 a, Nouendiales feriæ, quæ fuerunt Tuditano et Aquilio Coß. de N.5 a, Cùm ferijs Latinis ad C.Cottã familiarem meum uenissem. At.219 a, Dies feriarum mihi additos uideo. de Le. 181 b, Contrà censet habendas triduum ferias. de D.101 b, Imperare ferias. de Ora.150 a, Tantum tribui doctrinæ temporis, quantum mihi puerilis ætas, & forenses feriæ concesserunt.

Feriatus, *a, um. ociosus.* de Na.21 b, Epicurei deum feriatum uolunt cessatione torpere. de Ora.148 a, Aliquem feriatum esse. Ep.104 a, Ne putes in Asia feriatum illũ à studijs futurum.

Ferinus, *a, um. quod ferarum & belluarum est,* ut uictus ferinus. de In. 42 a.

Ferio, *feris. percutio, peto, ico.* pro Cor.65 b, Hostem, qui feriet, mihi erit Carthaginẽsis. pro Cæl. 50 a, Ferire parietem. de Or.115 a, Aduersarius qui sit et feriendus, & repellẽdus. At.1 a, Puto te in hoc risisse aut ingemuisse, ut frontem ferias. I.V.91 b, Instat, ut securi ambo feriantur. de Or. 140 b, Sed tamen in laudando iungẽda sunt etiam hec genera uirtutum: feriunt enim aurem hominum. Offic.15 a, Quo minus patent multa in corũ uita, quæ fortuna feriat. Or. 219 a, Binis aut ternis ferire uerbis. pro R.P.123 b, et de In.73 b, Ferire fœdus cũ aliquo. pro Do.239 a, Fœdera feriebantur prouinciarum. pro Cæl.44 a, Ideo'ne ego pacem Pyrrhi diremi, ut tu amorum turpißimorum quotidie fœdera ferires? Epi.253 a, His autem spectris etiam si oculi possent feriri, animus qui poßit, non uideo.

Feritas, *tis.immanitas.*)(. *Mãsuetudo animi.* Of.32 b, Magnitudo animi remota cõmunitate coniunctioneq; humana feritas sit quædam & immanitas. pro Sest. 22 b, Eosq; ex feritate illa ad iusticiam mãsuetudinẽq; trãstulerunt. Of.58 a, Feritas et immanitas belluæ in figura hominis. de D. 93 a, Pars animi in qua feritas quædam sit & agrestis immanitas.

Fermè. *ferè.* de Cl.179 a, Vt eò nihil fermè quisquam posset addere. ad Herẽ.37 a, Hæc exornatio in coniecturali cõstitutione causæ fermè semper necessaria est. At.274 a, Mihi quidem ætas acta fermè est. Tus.249 b, Sapiẽtis enim cogitatio non fermè ad inuestigandum adhibet oculos aduocatos. de D.84 a, Quod fermè dirum in tempus cecidere Latinæ.

Fero, *fers, tuli, latum. porto.* I. A.180 b, At iste operta lectica latus est per oppidum. Qu. F.310 a, Cœnatus in hortos ad Pompeium lectica latus sum.

Ferre. *opinari, sperare, conijcere.* At.39 b, Nos, ut opinio, & spes, & cõiectura nostra fert, tuti sumus: id est, ut opinamur, & speramus, & cõijcimus. de Cla.167 b, & pro Fon.282 a, & Ep. 16 a, pro Cl.26 b, Vt opinio mea fert. pro Do.219 b, Plura dixi, quàm aut opinio mea tulerit, aut uoluntas mea.

Ferre. *uelle, requirere, postulare.* I.V.274 a, Sicut opiniones hominum & religiones ferũt. I.V.257 a, Ita sui periculi rationes ferunt & postulãt. & 159 b, Tantum relictum est, quantum Apronij libido tulit: id est, quantũ Apronio libuit. & 160 a, Quantum Apronij uoluntas tulit. et 125 b, Prout Thermitani hominis facultates ferebãt. I. A. 294 a, Si res ita tulisset: id est, Si opus fuisset. Ep.45 a, Velim ita fortuna tulisset, ut, etc. & 7 b, Quid res, quid tempus, quid causa ferat, tu perspicies. pro Ce. 199 b, Si tempus ita ferret: id est si ita opus esset. Epist. 245 a, Si ita tempus feret. Epi.60 a, Meæ enim rationes ita tulerunt. et 156 b, Si occasio tulerit. pro Quin.10 b, Vereor ne grauioribus utar uerbis, quàm natura mea fert. pro Ce.301 a, Hoc si uobis uersutius, quàm mea consuetudo defendendi fert, uidebitur, &c. At.278 a, Grauius quàm consuetudo tua ferebat. Quin.Fra.305 b, Ad me, ut tempora nostra, non ut amor tuus fert, uere perscribe. pro Cluent.35 a, Vt ætas illa fert. de Somn.129 a, Natura fert, ut, &c. id est, natura comparatum est. contra Rullũ, 81 b, Si ita commodum uestrum fert. pro Põ. 17 b, Si uestra uoluntas feret. I. P.80 b, Ita existimabam tempora reip. ferre.

Ferre, *dicere, prædicare.* de Or.88 b, Vt temporib. illis ferebatur. & ibi. Hominem, ut ferebãt, acerrimũ. de Or. 89 a, Si ornatè locutus est, sicut fertur, & mihi uidetur Physicus ille Democritus. de N. 71 a, Apollinem ex hyperboreis Delphos ferunt aduenisse. Or.209 b, Sæpe suprà feret, quàm fieri poßit: id est, efferet.

Ferre, *reportare, obtinere, consequi, auferre.* pro Quint. R. 52 b, Cognitor si fuisset tuus, quod uicisset iudicio, ferres

Universidad de Deusto Biblioteca

ferres tuum. & ib. Quem ego si ferrē iudicem, refugere non deberet. Ferre tribum, ferre centuriam prærogatiuam, ferre suffragia dicitur is, qui tribum uel cēturiam habuit sibi suffragantem. pro Planc.268 a, An tandem una centuria prærogatiua tantum habet autoritatis, ut nemo unquam prior eam tulerit, quin renunciatus sit? id est, quasi abstulerit. pro Planc. 270 a, Dubitatis, inquit, quin coitio facta sit? cum tribus plerasq; cum Plotio tulerit Plancius? an unà fieri potuerunt, si unà tribus nō tulissent? at nonnullis punctis penè totidem, etc. I.A.161 a, Aut tum cum es factus, unam tribum sine Curione ferre potuisses? pro Planc.270 b, Questus es plures te testes habere de Volitinia, quàm quot in ea tribu puncta tuleris. & ibid. Aut te ne gratuita quidem eorū suffragia tulisse.

Ferre suffragium, etiam est suffragari. pro Do. 222 b, Perditos homines de capite alicuius suffragium ferre. Att. 27 a, Idemq; refert, ut uniuersus populus campo Martio suffragium de re Clodij ferat.

Ferre rursum, pro reportare, &c. pro Pl. 279 a, Ego fructus ex rep. magna acerbitate permixtos tuli. At. 62 b, Ne diutius pendeas, palmā tulit. pro S.R. 36 a, Qui ab eo partem prædæ tulerunt. I.C.191 a, Cū à me quoq; id responsum tulisset. de Or. 134 a, Cū ipse consul esset factus, ille repulsam tulisset: id est, præteritus esset. de Cl. 281 a, Ex his Cotta & P. Sulpitius cùm meo iudicio, tū omniū facilè primas tulerunt. Att.24 a, Cætera si reprehenderis, non feres tacitum.

Ferre. cōstituere, sancire, uel ut cōstituatur, uel sanciatur aliquid. pro Cor. 60 a, Ferre ad populum de aliqua re. Off.48 b, Perniciosè etiam Philippus in Tribunatu cū legem agrariam ferret. & pro Sest.11 a, Lex per uim lata. pro Cor. 61 b, Nihil unquam de isto fœdere ad populum, nihil ad plebem latum esse dico, neq; pœnam, neq; legem latam esse dico. At.120 a, Pompeius contendit, ut decem tribuni plebis ferrēt, ut absentis ratio haberetur, quod idem ipse sanxit lege quadam sua. & 105 a, Cū ut absentis ratio haberetur, ferebamus. At.106 a, Illud unà datum est, annorum X imperium, et ita latum placet. de Fi.75 b, Vt P. Scæuola trib. pleb. ferret ad plebem, uellētne de ea re quæri, etc. pro Ce.304 b, Deinde quod Sylla ipse ita tulit de ciuitate, ut non sustulerit horū nexa, etc. pro Mi.104 b, Num igitur ulla quæstio de Africani morte lata est? certè nulla. de Orat. 104 b, Quòd is L. Scribonio quæstionē in eū ferēte populo misericordiā concitasset. pro Mil. 105 a, Num quæ rogatio lata? num quæ noua quæstio decreta? Parad.121 b, Familiaris tuus de te priuilegiū tulit, ut si in opertū Bonæ Deæ accessisses, exulares. pro Syl.179 a, Nihil de iudicio ferebat, sed pœnā ambitus eam ferebat, quæ fuerat nuper superioribus constituta. pro Cl. 48 a, Vos autem iudices de hominum fortunis sententiam fertis.

Ferre. offerre afferre, dare. pro S.R.23 a, Hāc conditionē misero ferunt. Ep.15 b, Cùm ea cōtentio mihi magnum foris fructum tulisset. At. 117 a, Nō quia rectum esset, sed quod multo rectius fuit, id mihi fraudem tulit. At.118 a, Quemcūq; fors tulerit, casum iubeā. de Cla.186 a, Hæc ætas primum Athenis oratorem propè perfectum tulit. l.Famosus.

Ferre. portare, alio quodam usu, uel excurrere, agitari. de

Or.69 a, Illud quod eò quò intēdas ferat deducatq; cognoscēdum est. Or. 205 b, Ferri magno cursu et sonitu. & 208 b, Rapidè ferri. Or.219 b, Ne infinite feratur ut flumen oratio. pro Qu.6 b, Qui usq; eò feruet ferturq; auaritia, ut, etc. pro Cl. 59 a, Quam cæcam crudelitate & scelere ferri uidetis.

Ferre. sufferre, perferre, tolerare, pati. Att. 93 b, Qui potentissimorum hominum potentiā nunquā tulerim, feram huius assecle? I.C.101 a, Illa superiora quanquā ferenda non fuerunt, tamen ut potui, tuli. I.A.243 a, Non ferrent, inquam, oculi Saxam, Caphonem. et 219 a, Huius desiderium ciuitas ferre non potest. de Clar. 189 a, Sed cogitandi nō ferebat laborem. Aca.18 b, Ferres me, si ego idem dicerem? Tus.218 b, Qui ignominiam & infamiam ferunt sine dolore. At.69 b, Nondum satis huc erat allatū, quomodo Cæsar ferret de autoritate perscripta. Ep.49 b, Saneq; pro eo ac debui, grauiter molesteq; tuli 211 b, Mulieres aūt uix humanæ, quæ inimico animo ferant. & 140 a, Nihil inquam, ille minus obscurè tulit: id est, præ se tulit. pro Clu.28 b, Obscure ferre aliquid. pro Plan.266 a, Apertè ferre aliquid. At.327 b, Læticiam apertissimè tulimus omnes: id est, ostendimus. de Ora.140 b, Ferre sapienter casus aduersos. At. 30 a, & de Or. 152 b, Neminem adhuc offendi, qui hæc tam lentè quàm ego fero ferret. I.V.261 b, & de Or.121 b, Aequo animo ferre atq; concedere aliquid. pro Plan. 256 a, Acerbè fero. Att.25 a, & pro Clu.29 b, Acerbissimè ferre aliquid. I.V.55 b, & 107 a, Tuli grauiter & acerbè, me, etc. I.V.129 b, Nihil mihi indignius ferendū uidetur. Tus.217 b, Modicè & immodicè ferre aliquid. Epist.78 b, Pacatè & moderatè ferre. de Orat.112 b, & contra Rul.64 a, Moderatè ferre aliquid: id est, non intemperanter. & Ep.58 a, Modicè ferre aliquid. I. Mollicè de Sen.77 a, Id & molestè & sapiēter, sicut omnia, & ferre, & laturum esse certò scio. Off.18 a, Immoderatè ferre res aduersas. I.V. 68 b, Mediocriter ferre aliquid. At.85 a, Clemēter ferre aliquid. & 58 a, De Lentulo scilicet fero ut debeo. Epi. 72 a, Ferre aliquid grauiter. At.106 b, & 15 a, Grauiter ferre de aliquo. & I.V. 63 a, Valde grauiter ferre aliquid. Att.2 b, & 65 a, Humaniter ferre: id est, æquo animo. Qu.Fr.300 b, Quàm humanissimè ferre peruersitatē alicuius. Att. 65 a, Bellè ferre aliquid. de Diuin. 95 b, & Tuscul.222 a, Vt si quis ægrè ferat se pauperē esse. At.16 b, Aegrè pati. Attic.15 b, & 249 b, Molestè ferre. & Postquā.210 b, Quid impedisset grauiter molesteq; laturos? Atti. 96 b, Molestè ferre de aliquo. Qu.Fr. Molestissimè fero. & I.V.225 b, Permolestè tulisse. pro Clu. 27 a, Molestè pati. Epist.58 b, Ferre aliquid fortiter & 51 b, Toleranter ferre aliquid. Att. 139 a, Fortius ferre dolorem. & 278 a, Ferre dolorem melius. pro Quin.R.47 a, & pro Cal.49 a, Leuiter ferre aliquid. Quint.Frat.328 a, Leuissimè ferre aliquid. Epistol 74 a, Quàm leuissimè ferre aliquid. de Senect. 77 b, Cato facilè senectutem ferebat. & 78 a, Quod ferendum est mollius sapienti. de Amicit.100 a, Aduersas res amicorū grauiter ferre. Ep.78 b, et At. 249 b, Aequo uel iniquo animo ferre. Sal in Cic.179 b, Grauiter & iniquo animo maledicta tua paterer M. Tulli, si, etc. I.A.222 a, Is autorē senatus extinctū lætatus atque insolēter tulit. Ep.9 a, Patienter ferre potentiā alicuius

cuius. de In.72 a, Indignè pati. Orat.112 b, Aequo animo pati. Epistol. 195 b, Periniquo patiebar animo, te à me digredi. I.V.48 b, Patior non molestè, &c. At.135 b, Accipere aliquid asperè. de Orat. 128 a, Accipere aliquid grauiter. pro Cæl.49 a, Seuerè accipere facinus in aliquem illatum. Qu.Fra. 296 b, Aequo animo facere aliquid.)(. Iniquo animo facere aliquid. de Sen. 94 a, Aequissimo animo mori. & ibid. 94 a, Iniquissimo animo mori. de Am.113 a, Patiēter accipere admonitionem. & ib. Non repugnanter accipere. pro Mi.108 a, Quo tandem animo hoc tyrannum tulisse creditis? & 116 b, Timeo quo'nam modo id factum feras. I.A.227 b, Timere se dicunt, quo modo ferant ueterani, exercitum Brutum habere. At.37 a, Si fidem non seruabis, ita laturus sum, ut, &c. pro Qu. 18 b, Ne per te ferat, quo minus, &c. id est, ne per te stet. de Am.113 a, Obiurgari molestè ferunt, molestiam capiunt, dolent.

Præ se ferre. I. Præ me fero. Ac.45 a, Is præ se probitatem quandam fert.

Ferre, efferre, celebrare, summopere laudare. At.99 a, & Ep.160 a, Quibus te omnes in cœlum iure & uerè ferunt. pro Arch. 199 a, Quorum ingenijs hæc feruntur, ab his populi Rom. fama celebratur. de Cla. 167 a, Eius scripta quædam feruntur.

Ferre in oculis. pro eo quod est amare, & charū habere. l.Oculus. ferre, gignere. parere, producere, ferre, acceptum habere. de Leg.183 b, Terra fruges fert. Ep.114 a, Ferre aliquid expensum alicui. l.Acceptus.

Ferocia, ciæ. ferocitas de Se.82 b, Infirmitas puerorū est, ferocia iuuenum. de Ar.241 b, Omnem impetum gladiatoris ferociamq; compressi. contra Rul.85 b, Quos illorū animos, quos impetus, quam ferociam fore putatis? & 84 b, Illa Campana arrogantiaq; atq; intolerantia, ferocia. de Rep. lib. 5, teste Nonio: Qui comperit eius uim & effrenatam ferociam.

Ferocitas, tis. ferocia. Of.41 a, Lælius ferocitatē Viriati repressit. In Vat.26 a, Vt ferocitatem istam tuam cōprimerem et audaciam frangerem. pro Deio. 146 b, Cuius tantæ ferocitatis uictorem orbis terrarū non extimescere. pro Ma.133 b, Ferocitatem uictoriæ extimescens. de D.125 b, Ferocitas Troianorum.

Ferociter, superbè. pro Pl.266 a, Maledicta in aliquem asperè & ferociter, & liberè dicta. et Qu.F.314 b, Cn. noster Lamia multo ferocius.

Ferox, cis. uehemens. At.165 a, Non facit indulgētia mendacem, aut auarum, aut non amentem suorum, ferocem fortasse ac arrogantem & infestum facit. In Vat. 29 b, Nimium es uehemēs feroxq; natura. Ep 54 b, Victoria reddidit hominem ferociorem impotentioremq;.

Ferramenta. ferrea instrumenta. I.C.113 a, Cethegus dixit se bonorum ferramentorum studiosum fuisse: id est, gladiorum & sicarum. pro Syl. 177 b, Sed tamē munere seruili, obtulit sese ad ferramenta prospiciēda. Top. 215 b, Vt materiæ ferramenta. de Nat. 5 b, Quæ ferramenta? qui uectes?

Ferreus, a, um. durus. Quin F.303 b, Quem ego ferus ac ferreus è complexu dimisi meo. Att.224 b, O te ferreū qui illius periculis nō moueris. I.C. 118 b, Nec tamē ego sum ille ferreus, qui, etc. I.V.260 a, Durus, ferreus, inhumanus. In Pisonem, 93 a, Ferreum os: id est, impudens.

Ferrum, ri. metalli genus durissimū. de L.179 a, Iā æs atq; ferrum duelli instrumenta sunt, nō fani. de N.69 b, Nos è terræ cauernis ferrum illud elicimus, rem ad colēdos agros necessariam. I.A.257 b, Antō. patriæ igni ferroq; minitatur. pro Ce.289, In aliquē aduenientē cū ferro inuadere. et 292 a, Homines instructi & certis locis cum ferro collocati. pro S.R.33 a, Quis tibi nō est uulneratus ferro Phrygio? id est, Romano & ciuili. nā à Phrygib. siue Troianis oriūdi sunt Romani, uel ferro Phrygio: id est, seruili, propter quod Marius seruitia ad libertatem uocauit, ut eorū manu contra Syllanos uteretur.

Fertilis, le. ferax, fœcundus, uber, frugifer, fructuosus, optimus, opimus, fertus. pro Pō.6 b, Asia opima est & fertilis, ut & ubertate agrorū, & uarietate fructuū, & magnitudine pastionis, & multitudine earū rerū quæ exportantur, facilè omnib. reb. terris antecellat. de Na. 52 b, Proferre possū multos fertiles agros, alios aliorū fructuum. Of.10 b, Imitari agros fertiles, qui multo plus afferunt, quàm acceperūt. cont. Rul.85 a, Campani semper superbi bonitate agrorum, et magnitudine fructuū. de D.100 a, Qui agros saluberrimos, maximeq; fertiles incolunt. pro D.217 b, Syria optima et fertilis. I.V.174 a, Agri lati & fertiles. cont.Rul.76 a, Agri optimi & fertiles. & 74 a, Agri iucundi & fertiles.

Fertilitas, tis. ubertas agrorum, abundantiaq; rerum omnium, bonitas agrorum, fœcunditas. de D.107 b, Quæ sit uel sterilitas agrorum, uel fertilitas futura. Tusc. 182 b, Fertilitas barbara.

Fertus, a, um. Orat.112 b, Frugifera & ferta arua Asiæ tenet. poetæ.

Feruentior. Off.10 a, Fortis animus, in homine non perfecto nec sapiente feruentior plerunque est: id est, uehementior, impotentior.

Feruenter, uehementer. Epi.116 b, De damnatione feruenter loqui est cœptum.

Feruentissimè. Ep.116 a, Cælij.

Ferueo, es. ebullio. I.V.89 b, Aqua deniq; feruenti à Rubrio ipso Philodamus perfunditur. de Ora.157 a, Feruet æstu pelagus. pro Qu. 6 b, Qui usq; eò feruet ferturq; auaritia, ut, &c.

Feruidus, a, um. ardens.)(. Frigidus. de Nat. 31 b, Natura ignis tota feruida est, & alijs naturis uitalem impertit calorem. de Cl.187 a, Feruidum quoddam & petulans, & furiosum genus dicendi. & ib. Feruida oratio. de Cl. 174 a, Appij uolubilis, sed paulò feruidior erat oratio: id est, uehementior.

Feruor, oris. ardor, calor, æstus. de N.32 a, Mūdi feruor ille purior perlucidiorq;. de Or.103 b, Iracundia est feruor mentis. de Sen.86 b, Sed erat quidam feruor ætatis, quo progrediente, &c. de Pro. 75 a, Feruor maris. & de Nat. 74 a, Oceani feruor.

Ferus, a, um. immanis, immansuetus, barbarus.)(. Mitis, mansuetus, cicur. de Nat.46 a, Varia genera bestiarū, uel cicurum, uel ferarum. et de Am.111 a, de Na.58 b, Immanis & fera bellua. I.V.19 a, Hostis nimiū ferus et immanis. de Le.160 b, Gens immansueta atq; fera. At.105 a, & Tus.154 b, Gentes feras armatas in Italiam adducere. pro S.R.30 b, & de In.43 b, Homo ferus & agrestis. de Or.87 b, Fera agrestisq; uita. pro S.R.24 b, Mores feros, immaneq; naturā alicuius ostēdere. I.A.188 a,

Quæro cur tam subitò mansuetus in senatu fuerit, cum in edictis tam fuisset ferus? Qu.Fr.303 b, Quem ego ferus ac ferreus è complexu dimisi meo.

Fessus, a, um. defessus, languens de uia. At.242 a, Plorando fessus sum. pro Pl.264 a, Fessus inedia fluctibusq;. Ac. 39 a, & de Som. 226 b, Et nisi de uia fessus esset, continuò ad nos uenturum fuisse.

Festinanter. festinans, properans, omni festinatione. At. 41 b, Pridie Cal. Maij Brundusij proficiscens festinanter. de Fi.143 a, Nimium festinanter facere aliquid. Att. 94 b, Hæc festinans scripsi.

Festinatio, onis. properatio. I.A.184 b, Mea autem festinatio, non solùm uictoriæ auida est, sed etiam celeritatis. & 259 a, Ne deorum immortalium beneficium festinatione præripuisse uideamur. Ep.198 b, At inde uẽtis remisq; in patriam omni festinatione properaui. Epist. 67 a, Tamen ignoscas uelim huic festinationi meæ. & de Or.162 b, & At.204 a.l. Immaturitas. At.75 b, Habes epistolam plenam festinationis & pulueris. pro S. R.54 b, Quid hæc tãta celeritas festinatioq; significat? Off.26 b, Aut ne in festinationibus suscipiamus nimias celeritates. Att. 204 a, & de Or.162 b, Cuius festinationem mihi tollis, quoniam de ætate polliceris, uel potius recipis.

Festino, as. propero, maturo, celero, accelero. Attic.92 a, Sed lucet, urget turba, festinat Philogenes. Epist.197 a, Plura scripsissem, nisi tui festinarẽt. et 15 b, Solẽt nautæ festinare quæstus sui causa. I. A.153 b, Ad singulare Antonij factum festinat oratio. & 169 b, Ad reliqua enim festinat animus. & 222 a, At ille properans festinansq;, &c. Att. 94 b, Hæc festinans scripsi.

Festinus, a, um. properans. At.142 b, Festino enim simillimus decurro, &c.

Festiuè. bellè. pro Deiot. 147 a, At quàm festiuè crimen contexitur. At.61 b, Soles enim tu hæc festiuè odorari. Ac.23 a, Dialectica festiuè tradit elementa loquendi. de D.115 b, & 130 b, Festiuè dissoluere aliquid. de Or. 152. & Qu.Fr.317 a, Bellè & festiuè dicere.

Festiuitas, tis. lepor, iucunditas. de Or.129 b, de Or.106 a, Dicẽdi uis egregia, summa festiuitate et uetustate cõiuncta. ad Her.3 a, Narratio debet habere sermonis festiuitatem. de In.47 b, Festiuitas, splendor, cõcinnitudo in oratione. de Or.129 a, In illo genere perpetuæ festiuitatis ars non desideratur. Epi.134 b, Moriar si præter te quenquam reliquum habeo, in quo possim imaginem antiquæ & uernaculæ festiuitatis agnoscere, ad hoc lepôres, &c. et 214 a, Gorgias his festiuitatibus (sic enim ipse censet) insolentius abutitur.

Festiuus, a, um. lepidus, facetus, uenustus. Attic.7 a, Puer festiuus Anagnostes noster decesserat. de Or.234 b, et I. A.197 a, Egilius festiuus homo. pro Fla.163 b, Nunc deniq; materculæ suæ festiuus filius. I.V.211 a, Festiuum acroama. At.26 a, Itaq; libris me delecto, quorum habeo Antij festiuam copiam. Para.123 a, Nónne igitur sunt ista festiua? sit, nam, &c.

Festus, a, um. dies festus, feriæ. I. V. 139 b, Huius nomine dies festi agitantur pulchra illa Verrea, non quasi Marcellea, sed pro Marcellis, &c. et 225 a, Syracusani festos dies anniuersarios agunt. & 119 a, Marcellea tolluntur, quem illi diem festum, cum recentib. beneficijs M. Mar-

celli debitum reddebant, tum generi, nomini, familiæ Marcellorum maxima uoluntate tribuebant. & ib. Mutia, honor hominis deorum religione consecratis. pro Cluen. 23 a, Quod facere antè nisi ludis publicis, aut festis dieb. non solebat. I.V.235 a, Cum diem festum ludorum de fastis suis sustulissent, celeberrimum & sanctissimum. & ibi. Iidem diem festum Verris nomine agerẽt. pro Arch. 188 a, Celebrare dies festos ludorum. de Ar. 249 a, Dies illi pro festis penè funesti extiterunt. pro Sest. 26 a, Cum itinere toto urbes Italiæ dies festos agerent, aduentus mei. I.P.90 b, Quid dicam eos dies, qui quasi deorum immortalium festi atque solennes sunt aduẽtu meo redituq; celebrati? pro Mi.120 b, Omitto Hetruriæ festos, & actos et institutos dies. Quint.Fr.306 a, & Par.233 a, & de In.51 a, Senatus fuit frequentior, quàm putabamus esse posse mense Decembri sub dies festos. de Finib.141 b, Quem Tyberina dissensio festo illo die tanto gaudio affecit. I.C.116 a, Quamobrem Quirites celebratote illos cum coniugibus et liberis uestris. I.C.111 a, Hic dies apud uos posterosq; uestros in honore esse debet.

Fesulæ. oppidum. I.C.108 a, & 114.

Fesulanus, a. I.C.197.

Fesulanus ager, Att.70 a.

Fex fecis. sentina, sordes, labes, eluuies. Quint.Frat.311 b, Perditissima atq; infima fex populi. Att.12 b, Apud sordem urbis & fecẽ. & pro Flac.149 b, Fex ciuitatis. At. lib.2, Fex Romuli. de rep. Romana dicitur. I.V.ac.3, Ex ea fece legationis, quæstoriæq; tuæ procurationis illa sunt nomina. Ep.lib.7, Tanta fex est in urbe, ut nihil sit tam ἄκυρον, quod non alicui uenustum esse uideatur. de Cl.187 a, De fece haurire.

Fibra, bræ. fibræ sunt uelut capilli in extis animalium, in radicib. stirpium, & in alijs rebus. de Diuin.83 a, Quid fissum in extis, quid fibra ualeat, accipio. Tus.193 a, Nõ solùm ramos amputare, sed etiam radicum fibras euellere. de Se.87 b, Viriditas herbescẽs, quæ iuxta fibras stirpium sensim adolescit.

Fiber, bri. Castor. Cic. in Scauriana: id est, Isidoro Etymol. lib.12. cap. 2, Fibri redimunt se ea parte corporis, qua maximè expetuntur.

Fibrenus. fl. de Leg.169.

Fictè. simulatè.)(. Verè. pro Do.228 b, Maiores nostri qui non fictè & fallaciter populares, sed uerè & sapienter fuerunt. Ep.45 a, Fictè reconciliata gratia. Q.F.293 a, Fictè & simulatè loqui.

Fictilis, le. quod ex terra uel ex alia materia fictum est. de N.15 a, Hoc intelligerem quale esset, si id in cereis fingeretur, aut fictilibus figuris. At.87 a, Quid te in uasis fictilibus appositurum putem? Parad. 117 b, Fictilis urna. de D.83 b, Summanus, qui tum erat fictilis.

Fictor, oris. qui signa ex ære uel alia quapiam materia fabricat. de Na.17 b, Deos ea facie nouimus, qua pictores fictoresq; uoluerunt.

Fictrix, cis. de N. 78 b, Diuina prouidentia fictrix & moderatrix materiæ.

Ficulensis, se. At.197, Ficulense suburbanum.

Fictus, a, um. commentitius, simulatus, adumbratus.)(. Verus, uoluntarius. pro Mur.130 a, Quæ tota ex rebus fictis commentitijsq; constaret. de N.40 a, Commentitij & fi-

& ficti dei. Offic.59 b, Ficta & commentitia fabula. de Am.114 a, Res fictæ et adumbratæ. pro Cecin.287 b, Ficto officio & simulata sedulitate.

Ficus, ci. pomus fici. pro Flac.154 b, Homini Phrygi, qui arborem fici nunquam uiderat, fiscinam ficorum obiecisti. de Sen.88 a, Terra quæ ex fici tantulo grano, tantos truncos ramosq; procreat.

Ficus, cus. arbor fici. de Or.134 b, Quo in genere est illud Siculi, cui cum familiaris quidam quereretur, quòd diceret, uxorem suam suspẽdisse se de ficu: amabo te, inquit, da mihi ex ista arbore, quos seram surculos.

Fidelia, liæ. uas Samium ad plurimos usus. Epistol.109 a, Duos parietes de eadem fidelia dealbare.

Fidelis, le. fide præditus, qui fidem suam præstat. Att.188 b, Sunt fidelissima & maxima auxilia Gallorũ. Qu.Fr. 263 a, Græcorum familiaritates parum fideles sunt. pro Mil. 116 a, Appius homo mihi coniunctus fidelissima gratia. pro Font.276 b, Massilienses fortissimi & fidelissimi socij. de Am.106 b, Amicitia fidelis. pro Cæl. 40 a, Firmus & fidelis amicus. I.A.237 b, Deiotarus fidelis populo Romano. de Ar.250 a, Deiotarus, quem unum habemus in orbe terrarum fidelissimum huic imperio. contra Rul.67 b, Fidele consilium deliberanti dare. pro Clu.5 a, Minus fidele cõsilium alicui dare. pro Mil. 107 a, Seruus, qui animo fideli in dominum est. Qu.Fra.293 b, Seruus egregiè fidelis. pro R.S.37 a, Nemo credit nisi ei quem fidelem putat. pro Cec.287 b, Magis opportuna opera nonnunquã quàm aliquãdo fideli. Qu.Fr.303 b, Coniunx fidelissima. Ep.263 a, Sed heus tu, qui κανὼν esse meorum scriptorum soles, unde illud tam ἄκυρον, ualetudini fideliter inseruiendo? unde in istum locũ fideliter uenit, cui uerbo domicilium est propriũ in officio, migrationes in alienũ multæ: nã & doctrina et domus, & ars, & ager etiam fidelis dici potest, ut sit (quomodo Theophrasto placet) uerecunda translatio. Of.11 a, Qui singulari extiterit in rempub. nostram officio & fide.

Fidelitas, tis. Ep.212 b, Asclaponis medici tum consuetudo mihi iucunda fuit, tum etiam ars quam sum expertus in ualetudine meorum, in qua mihi tum ipsa sciẽtia, tum etiam fidelitate beneuolentiaq; satisfacit. pro Plan.274 b, Vita mea, quæ amicorum fidelitate conseruata est. I. A.243 b, Vbi me non solùm amicorum fidelitas, sed etiam uniuersæ ciuitatis oculi custodiunt. At.152 b, In hac enim fortuna perutilis eius & opera & fidelitas esset. Qu.Fra.299 b, Fidelitatem alicuius summam. Ep.153 a, Non illi erga patriã fidelitas defuit. Ep.261 b, Quo tempore ego maximè operã & fidelitatẽ desideraui tuam. Ep.120 b, Et is, ut opinor, tibi in Alexãdrino bello quantum studio & fidelitate consequi potuit, non defuit.

Fideliter. Epi.262 a.l. Fidelis. At.247 b, Mercedes prædiorum, quæ si fideliter Ciceroni curabuntur, nihil ei deerit. Offi.19 a, Viuere multipliciter, fideliter, uitæq; hominum amicè. l. Fidelis.

Fidenæ, arum. urbs Latinorum mediterranea. cõtra Rul. 85 b. I.A.221 b.

Fidens, tis. Tus.193 a, Qui fortis est, idem est fidens: nam confidens mala consuetudine loquendi in uitio ponitur. Off.56 a, Animus prudẽtia consilioq; fidens. Tus.172 a, Fidenti animo, si ita res feret, gradietur ad mortem. At. 96 a, Puer bene sibi fidens. de Diuin.122 a, Tum Calchas

hæc est fidenti uoce locutus.

Fidenter. audacter.)(. Diffidenter, dubitanter, timidè. de Nat.5 b, Tum Velleius fidẽter sanè, ut solent isti, nihil tam uerẽs, quàm ne dubitare aliqua de re uideretur. At. 28 b. & de Fin.69 a, Paulo uellem fidẽtius respondisses. de Or.105 b, Tum ille fidenter homo peritissimus, confirmare ita se rem habere. de Diuinat.122 b, Timidè fortasse signifer euellebat, quod fidenter infixerat. Aca. 71 b, Deinde quomodo suscipere aliquam rem, aut agere fidenter audebit?

Fidissimè. Ep.27 a, Quæ mihi à te ad timorem fidissimè atq; amantissimè proponuntur.

Fidentia, tiæ. securitas, fiducia, confisio.)(. Diffidẽtia. de In.82 b, Fidentia est, per quam magnis & honestis in rebus multum ipse animus in se fiduciæ certa cum spe collocauit. de In.83 a, Audacia non cõtrarium est fidentiæ, sed appositum ac propinquum, & tamen uitiũ est. Tus. 226 b, Et si fidentia, id est, firma animi confisio, scientia quædam est opinio grauis, non temerè assentiens.

Fides, ei. constantia promissorum, autoritas, Dea. Off. 5 b, Fundamentum iusticiæ est fides, id est, dictorum conuentorumq; constantia & ueritas. ibi. Credamusq; quia fiat quod dictum est, appellatam fidem. Par.236 b, Fides est iusticia in rebus creditis. Of.73 a, O' fides alma, apta pennis, & iusiurandum Iouis: qui igitur iusiurandũ uiolat, is fidem uiolat, quam in Capitolio uicinã Iouis Op. Max. maiores nostri esse uoluerunt. Off.73 b, Fregistis fidem? neq; dedi, neq; do fidem infideli cuiquam. & ibi. Nullam esse fidem, quæ infideli data sit. Off.66 a, Qu. Scæuola fidei bonæ nomen existimabat manere latius, idq; uersari in tutelis, fiducijs, mandatis, rebus emptis, uenditis, conductis, locatis. Top.226 b, Bona fide.)(. Dolo malo. de N.75 a, Iudicia de fide mala, & iudicium de dolo malo. Off.65 b, Vti ne propter te, fidem'ue tuam captus fraudatus'ue sim. de Arusp.251 a, Fidem iusiurandumq; negligere. pro Domo, 22 a, Gabinius fregit fœdus.)(. Piso in fide mansit. pro Flac.148 a, Testimoniorum fidem & religionẽ nunquam ista natio coluit. pro Quin. Rosc.52 b, Fides & religio iudicis. In Vat. 31 a, Tum quæro, seruatis'ne in eo fidem, &c. id est, an feceris quod dixisti. pro Cornel.57 a, Græci uoluerunt religione uideri potius quàm ueritate, fidem esse constrictam. At.66 a, O' constantiam promissi, & fidẽ miram. pro Flac.165 b, Tua fides optima & spectatissima. I. V. 267 a, Cui supplici non illa dextera fidem porrexit. I. C.109 b, Hinc fides pugnat, illinc fraudatio. & 106 a, Res eos iampridem, fides deficere nuper cœpit.

Fidem facere uel constituere, confirmare, probare: nam fides pro argumentatione uel confirmatione ponitur, quæ ab Arist. in Rhet. πίστις dicitur. Par.230 b, Quoniã de fide respondisti, uolo audire de motu. et ibi. Fides est firma opinio. Hîc uides lector fidẽ pro persuasione positam esse: nam quid est aliud persuasio, quàm firma opinio? hæc enim illa est seu fides seu persuasio, seu firma opinio, quæ in auditoris animo gignitur et creatur oratione. hæc in oratore ipso, aut eius oratione ratio est rei dubiæ faciẽs fidem in auditore: si admittitur, persuasio appellatur. ibi. Nã est in proposito finis, fides: in causa, & fides & motus. cõtra Rul.70 b, Fac fidẽ te nihil nisi populi utilitatẽ quærere. At.142 b, Et tibi fidem

faciemus, nos ea suadere, quæ tibi putemus esse utilia.
Top.221 b, Argumentũ est ratio rei dubiæ fidem faciẽs.
Par.232 b, Narratio est fundamentum constituẽdæ fidei.
At.106 b, & 257 b, An mihi nutus tuus nõ faceret fidẽ?
Att.254 a, Quod nisi mihi fidem fecisset, nõ fecissem id
quod dicturus sum. Ac.6 b, Multaq; facimus usq; eò, dũ
aspectus fidẽ faciat sui iudicij. de Cl.181 a, Probat, fidem
faciat oratio. I.C.111 a, Quoniam minorẽ fidem faceret
oratio mea. I.P.92 b, Non facies fidem scilicet, cum hæc
disputabis? Habere fidẽ alicui, etc. id est, credere.)(.De-
rogare fidẽ, &c. Ep.75 a, & 104 a, & 105 b, et Ac.22 a,
I.V.266 a, & 135 a, Populus tibi maximã fidem rerum
suarum habet. At.217 a, Fidem alicui habẽdam non esse.
de In.56 b, Habere fidem orationi alicuius. Epist. 52 b,
Quare debet habere fidem nostra prædictio. Att. 119 a,
Considerãdum est quanta Cæsari fides sit habenda. Ac.
15 b, Quæ fidem nullã habebũt, sublata ueri et falsi no-
ta. Off.39 b, Nam & his fidẽ habemus, quos plus intelli
gere quàm nos arbitramur. pro Fl.150 b, Nũc uerò quã
autoritatem, aut quam fidem habere possunt? Ep.3 a, Si
esset in ijs fides, in quibus summa esse debebat, nõ labo-
raremus. de D.133 b, Insanorum uisis fides non est haben
da. & 81 a, Dicæarchus ijsdem rebus fidẽ tribuit: id est,
autoritatem. de D.232 a, Nec autoritatem, nec fidem re-
bus cõmentitijs adiungere debemus. pro Syl.168 b, Tri-
buere fidem testimonio alicuius. de Or.123 a, Suspicio ar
tificij imminuit, & oratoris autoritatem, & orationis
fidem. Or.208 a, Hoc & autoritatem orationi affert et
fidẽ. pro Fon.279 b, Suspicio inimicitiarum derogat fi-
dem in testimonio dicẽdo. pro Qu.R.52 a, Si iam tibi de
liberatũ est, quib. abroges fidẽ iurisiurandi, respõde. Ac.
10 a, Quia his uisis, inter quæ nihil interest, æqualiter
omnib. abrogatur fides. At.248 b, Infirmare fidẽ alicui.

Fidem dare. promittere.)(.Fidem uiolare, &c. de Fin.78
a, Dare fidem alicui. Item: Cum Regulus propter fidem
quam dederat hosti, ex patria Carthaginem reuertisset.
Off.9 a, Regulus ad supplicium redire maluit, quàm fi-
dem hosti datam fallere. pro Rab.96 b, Si fides Saturni
no data est, nõ eã Rabirius, sed C.Marius dedit: idemq;
uiolauit, si in fide nõ stetit. Ep.12 b, Melius in hanc men-
tẽ impulit Pompeij fides, quam de me Cæsari dederat,
& fratris mei quam Pompeio. At.37 a, Cum Pompeius
diceret se fidem recepisse de me, hanc si ille non serua-
ret, ita laturum, ut, &c. pro S.R.36 b, Istius fide ac po-
tius perfidia deceptus sum. pro Quin.R.47 b, Perfidio
sum et nefarium est, fidem frangere. pro S.R.37 a, Qui
fidem uiolat, oppugnat omnium commune præsidium.
de Cla.172 b, Lusitani contra interpositam fidem inter-
fecti. Attic.38 b, Postulare fidem publicam. I.C.112 b, Fi-
dem ei publicam iussu senatus dedi. pro Ar.187 a, Gabi-
nij leuitas & calamitas & omnium tabularum fidem re
signauit. pro Pom.7 a, Romæ solutione impedita fidem
concidisse. pro R.P.123 a, Fide sustentare amicos.

Fide se abducere, id est, liberare & eximere, fidem libera
re: id est, promisso satisfacere. Fidem præstare: id est,
seruare. pro Fla.162 b, Vt fide se abduceret. pro Fla. 156
a, Heraclides Hermippum percussit, &c. nam eius fide
sumpsit à Fusijs. & ibid. Hermippus Fusijs satisfacit, et
fidem suam liberat. Ep.186 b, Quod autẽ in senatu plu
ribus uerbis disserui, in eo uelim fidẽ meã liberes. de D.

224 b, Virtus, quæ uetat spectare fortunam, dum præsta-
tur fides. At.256 b, Nihil debet qui consiliũ dat, præsta-
re præter fidem. & 82 b, Vt ei fidem meam præstarem.
Ep.7 b, Si rex amicis tuis, qui pecunias ei credidissent,
fidem suam præstitisset. Top.224 a, Qui fiduciam acce-
pit, debet fidem præstare. pro S.R.42 b, Is tibi optima
fide sua omnia concessit. At.87 b, Ex fide bona multa. I.
C.108 a, Aliquid de possessione detrahere & fidem re-
quirere: id est, præstare uel liberare. I.A.248 a, Non te-
nuit omnino colloquium illud fidem, à ui tamẽ, &c. Ep.
4 b, Meam erga te fidem & beneuolẽtiam expertus es.

Fides, pro tutela uel patrocinio ac defensione. pro Font.
282 b, At ita ut commissus sit fidei, permissus potestati.
Off.25 b, Iura fidei magistratuum commissa sunt. Epi.
227 b, Ea societas uniuersa in mea fide est. pro Plan.280
a, Municipia, quæ in fide mea erant. pro Ar.191 b, Peto
à uobis, ut eum in uestram accipiatis fidem. Antequàm.
196 a, Recipere aliquem in fidem suam. ad At.245 a, Re
cipere aliquem in fidem suam, & eum commendatum
habere. pro S.R.34 a, Esse in fide & clientela alicuius.
& 36 a, Conferre se in fidẽ & clientelam alicuius. Off.
8 a, Qui nationes deuictas bello in fidẽ cepisset. Att. 85
b, Ciuitatẽ in Catonis fide locatã funditùs perdidissem.
de Fin.63 b, Si tota oratio nostra omnem sibi fidem sen
sibus cõfirmat: id est, incorruptis atq; integris testibus.

Fides, dis. lyra. de Diuin.115 a, Iam neruos in fidibus alijs
pulsis resonare alios. de L.177 b, Seuera illa Lacedæ-
mon neruos iussit, quòd plures quàm septem haberet in
Timothei fidibus, inde demi. de Sen.82 a, Discebant e-
nim fidibus antiqui. de Or.163 a, Omnes uoces ut nerui
in fidibus, ita sonant, ut à motu animæ sunt pulsæ. et 161
a, Vt epularum solennium fides, et tibiæ indicant. de Cl.
192 b, Ex neruorũ sono in fidibus quàm scienter ij pulsi
sint, intelligi potest. Tusc. 149 a, Epaminundas fidibus
præclarè cecinisse dicitur. In Ar. Cecidit clara fides Cyl
lenia. de Finibus, 123 a, Vt in fidibus plurimis, si nulla ea
rum ita contenta numeris sit, ut concẽtum habere pos-
sit, omnes æquè incontentæ sunt. et ibi. Aequè enim con
tigit omnibus fidibus, ut incontentæ sint: illud non con
tinuò, ut æquè incontentæ.

Fidicen, nis. qui lyra canit, lyricus. de N.64 a, Mundum
fidicinem etiam esse & tibicinem. Ep.140 b, Socratem
fidibus docuit nobilissimus fidicen.

Fidicula, læ. parua lyra. de N.30 b, Fidiculæ numerosè so
nantes, & tibiæ modulatè canentes.

Fido, dis. confido. de N.19 b, His ne fidentes somnijs con-
tra Pythagoram Platonemq; dixistis? Att.106 a, Istum
relinquendum puto, dubitantem magis quàm fidentem
rebus. de Or.158 a, Exultantem te & præfidentem tibi
repriment ualidæ legum habenæ.

Fiducia, ciæ. spes, periculũ. Qu.Fr.214 a, Nihil est quod
posthac artis nostræ fiducia conturbet. I.V.73 a, Habeo
hominem præpotentem, cuius fiducia prouinciam spo-
lio. I.V.272 a, Quæ facio, tua fiducia facio. de Am. 106
b, Vita tyrannorum, in qua nulla stabilis beneuolentiæ
possit esse fiducia.

Fiducia, pactum est cum conditione redimendi redhiben
diq; quod uenditum est. Top.224 a, Qui fiduciam acce
pit, debet præstare fidem. pro Fl.157 a, Pecuniam adole
scentulo grandi fœnore, fiducia tamen accepta occupa-
uisti

uisti. et ibi. Hanc fiduciam commissam tibi tenes hodie,
ac possides. pro Cec.286 a, Per fiduciæ rationẽ frauda-
re quempiam. Off.64 a, In arbitrio rei uxoriæ hæc uer
ba maximè excellunt: melius, æquius, in fiducia, Vt in-
ter bonos bene agier. pro Qu.R.47 b, Tria iudicia, fi-
duciæ, tutelæ, societatis. de N.75 a, Iudicia fiduciæ.

Fidus, a, um. fidelis. de Am. 106 a, Intellexit, quos fidos
amicos habuisset, quosq; fidos. de N. 58 a, Canum tam
fida custodia. Off.39 a, Fidæ familiaritates amantiũ nos
amicorum. Ep.235 b, Mea Terentia fidissima atq; opti-
ma uxor. I.A.205 a, Mutina colonia nostra fidissima.

Figo, gis. fixi, fixum. immittere, firmare, affigere, imprime
re. I.A.259 b, Et dubitare utrum mucrones in ciue, an in
hoste figãtur. de Aruf.253 b, Deorum tela in impiorum
mentibus figuntur. pro Sest.25 b, Quis est ita Italiæ lo-
cus in quo non fixum sit in publicis monumentis studiũ
salutis meæ? de D. 97 a, Arma quæ fixa in parietibus
fuerant. de Diuin.122 b, Eaq; scuta, quæ fuerant sublimẽ
fixa, sunt humi inuẽta. Att.227 a, Antonius fixit legem,
qua Siculi ciues Rom. fierent. I.A.153 b, Ne qua tabula
huius decreti Cæsaris figeretur. Epi.177 a, Ne qua post
Idus Martias immunitatis tabula figeretur. Ep.183 a, Ta
bulæ figuntur, immunitates dantur. I.V.238 a, Vt quam
damnatis seruis crucem fixeras, hanc indemnatis ciuib.
Rom. reseruares. & 246 a, Beneficium, ut dicitur, tra-
bali clauo figere. pro Sest.5 b, Cuius ego nuper in Mace-
donia uidi uestigia, non impressa leuiter ad exigui præ-
dicationem temporis, sed fixa ad memoriam illius pro-
uinciæ sempiternam. Epi.20 b, Ego omnia mea studia,
omnem operam, industriam, cogitationem, mentem de
niq; omnem in Milonis consulatu fixi, & locaui. Orat.
205 a, Figere aduersarios: id est, configere, uulnerare.

Figura, ræ. forma, species. I.V.26 a, Himera in muliebrem
figuram habitumq; formata. & 126 a, Eum multò ma-
gis figura & lineamenta hospitæ delectabant. pro S.R.
18 b, Esse aliquem humana specie ac figura, qui tantum
immanitate bestias uicerit. Offic 59 a, Feritas belluæ in
figura hominis. pro Qu.R.48 a, Tacita corporis figu-
ra coniecturã affert. de Leg.161 a, Natura homini figu-
ram corporis habilem et aptam humano ingenio dedit.
de Vn.202 b, Et si ne tum quidem uitiorum finem faciet,
grauius etiam iactabitur, & in suis moribus simillimas
figuras pecudum & ferarum transferetur. & ibi. Qui
intemperatè uixerit, eum secundus ortus in muliebrem
figuram transfert. de Or.94 b, Conformatio quædam et
figura totius oris & corporis. de Finib.132 b, Corporis
nostri partes, totaq; figura, & forma, & statura quàm
apta ad naturam sit, apparet. de Nat.19 a, Non ab homi
nibus formæ figuram peruenisse ad deos. de Nat.11 a &
b, Forma, figura, & species. 21 b, Facies et effigies, ima-
go. de Inuen.51 b, Figura negocij. ad Heren.21 a, Figura
uocis. de Nat.6 b, Forma rotunda: id est, figura. de Nat.
21 a, Habitus oris: id est, forma uel figura. de Diu. 137 a,
Hominum figuræ. de Orat.217 a, Exprimere quandam
formam figuramq; dicendi. Ora.107 a, Optima species
& figura dicendi.

Figuro, as. effingo, formo. de Vn.198 a, Deus mundum ea
forma figurauit, qua una omnes reliquæ formæ conclu
duntur. & ibi. Deus motum dedit cœlo eum, qui figura-
tus sit aptissimus. de N.58 a, Boum terga nõ sunt ad onus

accipiẽdum figurata, ceruices autem natæ ad iugum. de
Finib.132 b, Et ita figuratum corpus est, ut excellat alijs.
de Nat.23 a, Atomi formare, figurare, colorare, anima-
re non possunt.

Filia, liæ. pro Cl.55 b, Tum despondit ei filiam suam illam,
quam ex genero susceperat.

Filicatus, ta. quod filicis herbæ speciem habet. de Offic.
117 b, Minus'ne gratas dijs immortalibus capedines ac
fictiles urnulas fuisse, quàm filicatas aliorum pateras ar
bitramur?

Filiola, læ. de D.101 b, Is filiolam suam animaduertit tri-
sticulam. Epist.235 b, Mea charissima filiola.

Filiolus, li. At.2 a, Filiolo me auctum scito, salua Terẽtia.

Filius, lij. liberi, gnatus, natus, procreatus, charissima pro
creatio, spes parẽtis, partus, progenies. At.208 a, Acer-
bum est, parentum scelera filiorũ pœnis lui: sed hoc præ
clarè legibus comparatum est, ut charitas liberorũ ami-
ciores parentes reipublicæ redderet. Postquam. 168 a,
Nihil dulcius hominum generi à natura datũ est, quàm
sui cuiq; liberi: mihi uerò propter indulgentiam meam,
& propter eorum excellens ingenium, uita sunt mea
chariores. de Na.78 a, Lex ut condemnaretur filius, aut
nepos, si pater aut auus deliquisset. pro Syl.170 b, Quo
rum alter apud me parentis grauitatem obtinebat. pro
Domo, 220 b, Qui tibi loco filij per ætatẽ esse poterat.
Postquam.22 b, Vnus frater, qui in me pietate filius, con
silijs parens, amore, ut erat, frater inuẽtus est. pro Cæl.
38 a, Equitis Romani esse filium criminis loco poni. de
Fin.76 b, Filius effigies probitatis paternæ. Epist.84 b,
Filius imago animi & corporis paterni. & 72 a, Amit-
tere uel perdere filios uel liberos. pro Cl.24 b, Spes illa
quam mulier in aluo commendatam à uiro continebat.
At.93 b, Hortensius filius fuit Laodiceæ. At.100 b, στορ-
γὴν φυσικὴν esse πρὸς τὰ τέκνα. pro Quin. R. 50 a,
Ex improbo patre probum filium nasci. Att.258 a, Is ex
C.Fadij filia liberos habuit. de Fin. 103 a, Vt natura &
procreari uellet, & diligi procreatos non curaret. pro
Cæl.54 b, Liberorum iucunditas. Filius iudicio & uo-
luntate, pro adoptiuo, ut uocant. Cic. pro Sext. Rosc.

Filiusfamiliâs. pro Cæl.45 a.

Filum, li. linum, orationis contextus. Ep.132, Sed ego uete
ri amico munusculũ mittere uolui leui lense, crasso filo,
cuiusmodi ipsius solent esse munera. de Am.100 b, Quã
quam etiã à Græcis sæpe audiui, sed aliud quoddam ex-
petimus filum orationis tuæ. de Or.114 a, Omnes etiam
tum retinebant illum Periclis succum, sed erant paulò
uberiore filo. & 152 b, Hæc formanda filo ipso & gene
re orationis. Or.20 a, Argumentandi tenue filum.

Fimbriæ, briarum. uestium & aliarum rerum extremi-
tas, quasi fibræ. I.P.84 b, Erant illi compti capilli, &
madentes cincinnorum fimbriæ.

Findo, dis. diffindo, aperio, diuido. de Leg.170 a, Hoc qua
si rostro funditur Fibrenus, et diuisus æqualiter in duas
partes latera hæc alluit, rapideq; dilapsus citò in unum
confluit. In Arat. Quorum nequeunt radices findere ter
ras. l. Fissum.

Fingo, gis. formo, informo, excogito. de Nat.15 a, Hoc in
telligerem quale esset, si id in cereis fingeretur, aut ficti
libus figuris. de Or.19 a, Et qui aliquid fingunt, etsi tum
pictura nihil utuntur, tamẽ utrum sciant pingere, an n

sciant, non obscurum est. de Orat.159 a, Sed uerba nos sicut mollissimam ceram, ad arbitrium nostrum formamus & fingimus. de N.69 b, Omnia, quæ cogitatione nobismet ipsis fingere possumus. de Or.95 b, Quæ nobis non possumus fingere, faces, uultus, sonus. de Senect. 85 a, Finge animo aliquem, &c. pro Mil.116 b, Fingitis animis, liberæ enim sunt cogitationes nostræ, et quæ uolunt sic intuentur, ut ea cernimus, quæ uidemus: fingite igitur cogitatione imaginem huius cõditionis meæ, etc. Tus.241 b, Fingere aliquid animo et cogitatione. de Or. 94 b, Quidam sunt ita habiles, &c. ut non nati, sed ab aliquo deo ficti esse uideantur. pro Mur.138 b, Finxit te ipsa natura ad honestatem. Tus.162 a, Nihil est in animis, quod ex terra natũ aut fictum esse uideatur. de Or. 129 a, Natura fingit homines, & creat imitatores & narratores facetos, &c. de Leg.192 a, Autor enim moderatur & fingit non modò mentem et uoluntatem, sed penè uultus eorum apud quos agit. de Or.199 a, Omnes qui probari uolunt, uoluntatem eorum qui audiunt intuentur, ad eamq; & ad eorum arbitrium & nutum totos se fingũt. Or.197 b, Atq; ego in summo oratore fingendo, talem informabo, qualis fortasse nemo fuit. Off. 31 b, Apum examina fingunt fauos. de Clar.175 a, Peripateticorum institutis cõmodè fingitur oratio. de Clar. 190 a, Nihil tam flexibile, et quod magis ipsius arbitrio fingeretur. I.V.206 a, Fingere è cera. Aca.4 a, Ex materia, quam fingit formatq; effectio. Epi.98 b, Alexander ab Apelle pingi, à Lysippo fingi uolebat. Acad.21 b, Vis quæ finxit & fabricata est hominem.

Fingere. componere, construere, iudicare, confringere, comminisci, conflare, simulare. de Orat.110 b, Volucres uidemus fingere atq; construere nidos. I.P.92 a, Hic homulus ex argillo et luto dictus. de D.100 a, Agri fertiles, quibus multa propter fœcunditatem fingi gigniq; possunt. de D.127 a, Ex eoq; ingenio, mores, casus cuiusq; euentusq; fingi. de Fin.80 b, Fingere sibi uultum & incessum. Ep.83 a, Fingere ex euẽtis. Par.122 a, Suis quisq; fingitur moribus. pro S. R. 22 a, Ex sua natura cæteros fingere. pro Mil. 102 a, Nihil nobis duobus laboriosius dici aut fingi potest. pro D.228 b, Quid te aut fieri, aut fingi dementius potest? At.16 a, Fingere, dissimulare & obtegere. Ep.44 a, De me autem suscipe paulisper meas partes, & eum te esse finge qui ego sum. pro S.R.37 b, Fingi maleficium nullum potest, quòd iste, etc. pro Qu. 10 a, Hæc causa à te per summam causam ficta est. I. V. 179 b, Componere crimen. I.V. 179 b, Fingere crimen. Off.59 b, Fictæ & commentitiæ fabulæ.

Finiens, tis. horizon. l. Horizon.

Finio, nis. definio, perficio, pertexo, cõficio, absoluo, transigo, finem facio, claudo, concludo, termino, modum statuo, finem affero, in exitu sum, compleo, confido, conquiesco, peroro, fastigium impono, perfungor, extrema persequor, modum facio, terminum habeo, absolutionẽ perficio, usq; ad finem exequor, modum uel finem constituo, modũ definio, ad exitum perduco.)(. Exordior, fundamenta iacio, propago. de Leg.173 b, Ad eam rationem cursus annuos sacerdotes finiunto. & 138 b, Demetrius sepulchris nouis finiuit modũ. At.120 a, Pompeius M.Marcello cõsuli finienti prouincias Gallias Cal. Martijs restitit.)(. Propagare prouinciam. de Nat.56 a, De-

inde in ore sita lingua est, finita dentibus. de Or.160 b, Nec solùm componentur uerba ratione, sed etiam finientur. Or.202 b, Similiter extrema definiũt. Or.213 b, Sentẽtia uerbis aptè comprehensa & conclusa. de Fin.78 a, Cupiditates non Epicuri diuisione finiebant, sed sua satietate.

Sententiæ uerbis finiantur. Or.212 b,

Finis, nis. modus, terminus, exitus, regio, qui es ultimus, extremum. de Fin.lib.3, Sentis enim credo, me iam diu, quod τέλος Græcus dicat, id dicere tum extremum, tum ultimum, tum summum, licebit etiam finem pro extremo aut ultimo dicere. I. V. 132 b, Nos modum aliquem & finem orationi nostræ faciamus. Off.20 b, Finem et modum trãsire. I.V.251 b, Idemq; dies & uictoribus imperij, & uictis finem fecit. At.263 a, Vt nostræ solicitudinis quamprimùm finem facere possimus. de Or.129 b, Finem scribendi facere. At.264 a, Non faciam finem rogãdi. Br.90 b, Finẽ feci eius ferendi. Ep.193 a, Nullũ finẽ facio, mihi crede, Cassi de te cogitãdi. pro Sest.26 a, Sed ut extremũ habeat aliquid oratio mea, et ut ego antè dicendi finẽ faciã, quam uos me attentè audiendi, concludam illud de optimatibus. At.156 b, Finẽ inter nos scribendi de his rebus fieri tempus est. Epist.153 a, Reperire finẽ maiorũ. pro Qu.9 a, Certos mihi fines terminosq; constituam, extra quos egredi non possim. de Or. 103 a, Crassus mihi uisus est, oratoriã facultatẽ non artis illius terminis, sed ingenij sui finibus immẽsis describere. pro Cec.289 a, Ingrediens intra finem eius loci, quem oleæ terminabant. Qu.Fr.294 b, Qui earũ ciuitatum fines incolunt. Off.7 b, Itaq; illorũ agri fines, sicut ipsi dixerant, terminauit. Top.224 a, Finibus regendis adijcere arbitrũ. de Leg.167 b, Nec Manilia lege singuli, sed ex his tres arbitri fines regemus. pro Mur. 129 a, Regere fines. Off.49 a, Vnius imperatoris præda finem attulit tributorũ. I.V.77 a, Vt finis aliquando iudiciariæ controuersiæ constitueretur. I.A.205 b, Etiam si ille dies uitæ finẽ mihi allaturus esset. I.P.87 a, Obtinuisti prouinciã ijs finibus, quos lex cupiditatis tuæ, non quos lex generi tui pepigerat. de Pro.75 a, Finiũ imperij propagatio. I.P.90 a, Cum fines prouinciæ tãtos haberet, quantos optauerat. I.C.117 a, Quorũ alter finẽ uestri imperij nõ terræ, sed cœli regionibus terminaret. pro Deiot. 147 b, Tueri fines suos ab excursionibus hostiũ. Or.210 a, Vix suas regiones finesq; defendere. de Ar.244 b, Videbam illũ nõ posse arceri ocij finibus. Quin.Fr.291 b, Comites autẽ duntaxat finibus his præstabis, quos antè præscripsi. pro Ar.190 a, Lingua Latina suis finib. exiguis sanè cõtinetur. de So.130 b, Quãdo finẽ habet morbus, uiuẽdi finẽ habeat necesse est. pro Cl.19 a, Quod in hoc uno falsæ infamiæ, finis aliquis atq; exitus reperitur. de Or.97 b, Oratio lecta ad eũ finem, quẽ memoria possem comprehendere. i. eatenus, quoad. pro Cel.39 b, Quẽ ergo ad finẽ putas custodiendã illam ætatẽ fuisse? Ep.142 b, Excruciẽ ne me? quid assequar? deinde, quem ad finem? I. V.251 a, & I.C.97 a, Piratam tenuisti, quem ad finem? id est, quamdiu. pro Mur.126 b, Finis stipendiorum, patris uictoria & triumphus fuit. Offic.11 a, b, Vulgaris liberalitas referenda est ad illum Ennij finem, nihilominus ut ipsi luceat. de L.166 b, Finis bonorum, quò referuntur & cuius causa faciẽda sunt omnia. Off. 28 a, Domus finis est usus. de L.181 a, Quæ finis funestæ familiæ.

familiæ. attẽde finẽ in genere muliebri. de In.82 b, In iuridiciali genere finis est æquitas. et 21 b, Finis, quò referri omnem rationem oportet. et 43 b, Finis causa aliquid facimus. de Fin.95 a, Nec enim gubernationi aut medicinæ similem sapientiam esse arbitramur, sed actioni potius histrionum et saltationi, ut in ipsa arte insit, nõ foris petatur extremum: id est, artis effectio. Tusc. 245 a, Opiniones de finibus bonorum & malorum. Ep.94 b, Finis & terminus. de N.75 b, Bono cõsilio dare aliquid.

Finitè. definitè. de Fin.70 b, Ergo & auarus erit, sed finitè: & adulter, uerùm habebit modum.

Finitimus, a, um. uicinus, propinquus, appositus, confinis, proximus. pro Po.5 b, Is Bosphoranis finitimis suis bellum inferre simulauit. pro Pom.4 b, Regnum Ariobarzanis, quod finitimum est uestris uectigalibus. pro Syl.178 a, Cum cæteri deficerẽt finitimi uicini. pro Pla. 263 b, Arpini sunt finitimi Atinatibus. de Or.125, Motus, qui finitimi sunt, & propinqui his. & 90 b, Finitimus oratori poeta est. de N. 46 a, Mari finitimus est aer. Top.228 b, Cui generi finitimũ est illud, etc. Or. 202 b, Huic generi historia finitima est. de In.83 a, Pertinacia perseuerantiæ finitima est. Tusc.223 a, Aegritudini finitimus est metus. Ac.17 b, Ita finitima sunt falsa ueris. ad Her.29 a, Est autem cauendum, ne dum hæc genera consectemur, in finitima & propinqua uitia ueniamus.

Finitor, oris. decẽpedator, metator, qui agrorũ terminos constituit. cõtra Rul. 73 a, Finitorem mittant, ratum sit quod finitor uni ulli, à quo missus erit, renunciauerit. contra Rul. 75 a, & 76 b, Delecta finitorum iuuentus.

Finitus, a, um. definitus. Part. 235 a, Quæstionum genus finitum temporibus & personis.

Fio, fis. cõsto, cõflor, euado, euenio, accido. At.13 a, Quod præmonui fit, ut Cæsar cõmittere præliũ nolit. pro Mil. 106 b, Obuius fit ei Clodius expeditus in equo. Att.191 a, Non potuit honorificentius à me fieri de nepote. Att. 109 b, Si ita factum esset, ut ille senatum Romæ offenderet, magno usui nostræ causæ fuisset. Off.214 a, Cum (ut fit) fortuitò aliquid dicerent. pro Do.228 a, Quid te autem fieri aut fingi potest demẽtius? de D.112 a, Nihil fieri potest, nihil accidere, nihil euenire, nisi quod, &c. de D.101 b, Quod sexennio pòst factum esse uidemus. Or. 215 b, Alter ex longis cõstat, alter è breuibus fit. ad Her. 9 b, Et sæpe fit, ut de eadem re aliud alij iudici uideatur.

Firmamentum, ti. stabilimen, robur, uires. pro Pom. 5 b, Altera pars quæ multò plus firmamenti ac roboris habebat. pro Cl.18 b, Falsitas parum firmamenti ac uirium habet. pro Pom.7 a, Hic ordo firmamentum cæterorum ordinum est. At.16 b, Duo firmamenta reip. per me constituta. Tusc.210 b, Id illi firmamentum disciplinæ esse putant. de Am.108 b, Firmamentum autem stabilitatis eius quam in amicitia quærimus, est fides. pro Mur.137 b, Venio nunc ad M.Catonem, quod est firmamentum ac robur totius accusationis. pro Fla.163 b, Tu certè uenire coegisses, si ullũ firmamentũ in illo teste potuisses. de In.46 a, Firmamentũ est firmissima argumentatio defensoris, et aptissima ad iudicationem, de firmamẽto causarũ. uide ad Her.5 b. Par.239. pro Plan.263 b, Flos equitũ Romanorũ ornamentũ ciuitatis, firmamẽtum reip. publicanorũ ordine cõtinetur. I. A.185 b, Flos Italiæ, firmamentũ imperij nostri, ornamẽtũ dignitatis.

Firmatus, a, um. pro Cæl.46 b, Firmata iam ætate.

Firmè, firmiter. de Fin.96 b, Assensus suos firmè sustinere. & 65 b, Firmè & grauiter. & 65 a, Satis firmè. At. 167 b, Asseuerare aliquid firmissimè. pro Arch. 192 a, Quæ firmè à me, &c. de Fin.65 a, Habere aliquid bene cognitum, & satis firmè conceptum animo.

Firmitas tis. firmitudo, quasi soliditas. de Nat.11 b, Nec soliditate quadam, nec ad numerum, ut ea quæ ille propter firmitatem στέρεμνια appellat. I. A. 172 b, Gladiatoria totius corporis firmitas. At.100 a, & pro Sest.22 b, Constantia & firmitas animi. Am.99 b, Sed ea non satis habent firmitatis. Aca.17 a, Quid loquar de firmitate sapientis? Ep.173 b, Si aliquid firmitatis nactus sit Antonius. I. A.159 a, Sed noui firmitatem tuam.

Firmiter, firmè. de rep. teste Prisciano.169.

Firmitudo, nis. firmitas. Ep.69 b, Firmitudo grauitasq; animi. ad Heren.19 b, Firmitudo uocis. At.154 b, et 179 a, Firmitudo animi. de Inuent.69 a, Per se minus habent firmitudinis.

Firmius, aduerb. Top.329 a, Lege in controuersijs, nihil firmius.

Firmo, as. sancio, stabilio, firmũ facio. pro Syl.173 a, Qui filium suum uita priuauit, ut in cæteris firmaret imperium. de Or. 164 a, Et illud idem ad firmandam uocem est salutare. de Ar.520 b, Tabulis hoc censorum, memoria multorum firmabo et docebo. Off.41 a, Iusticia etiã latronum opes firmat & auget. At.279 a, Contra arma Antonij præsidia firmaui. de Or.128 b, Oratio in qua remissio lenitatis quadam grauitate et contentione firmatur. de Fat.142 a, Vis & natura fati ex diuinationis ratione firmatur. de In. 55 a, Firmare aliquid rationibus. pro Cl.20 a, Animus adolescentis nondum consilio & ratione firmatus. pro Cæl.46 b, Eximiæ uirtutes firmata iam ætate extiterunt. pro D.222 b, Hoc iure firmato. Ep.7 a, Vt cum prouinciam pace præsidijsq; firmatis Ptolemæus redeat in regnum. Tus.182 a, Corpora iuuenum firmari labore uoluerunt. de D.80 a, Vetus opinio omnium gentium firmata consensu. pro Cæl. 54 b, Hic nũc primùm florescens firmata iam stirpe uirtutis.

Firmus, a, um. stabilis, ratus, fixus, constans, immortalis, multum firmamenti & uirium habens, quod nunquam ulla ui labefactari potest, nũquam dimoueri loco. Off.2 a, Præcepta firma, stabilia, coniuncta naturæ tradi non possunt. I. A.267 b, Acta Cæsaris firma & rata sunt. I. A.156 a, An in chirographis acta Cæsaris firma erunt? Qu. de Pe.209 a, Firma & perpetua amicitia. I. A. 208 a, Itaq; senatũ sua sponte bene firmũ firmiorem uestra autoritate fecistis. de Arusp.258 a, Ciuitas ita firma et ualẽs, ut ciuiũ iniurias ferre possit. de Cl.174 b, Opinio firma et stabilis de aliqua re. Or.220 b, Tenere aliquid firmũ: id est, certũ. At.254 a, Iudicabis hoc quod dico, firmũ fore. At.279 b, Firmos omnino et duces habemus ab occidẽte, & exercitus. de Cl.190 a, Argumẽta firma ad probandũ. At.129 a, Domitius nõ satis firmus est ad castra facienda. pro Cor.67 b, Aliquis firmus in sentẽtia. Ep.152 b, Firmus ab æquitatu. pro Cæl.40 a, Firma & fidelis amicitia. Ac.35 a, Verũ illud ratũ, firmũ, fixũ fuisse uis. pro Cl.45 a, Hoc fixũ & in perpetuũ ratũ esse oportet. Ac.8 a, Decretum nõ solùm nõ esse falsum, sed etiam stabile, fixum, ratũ esse debet. Ep.181 a, Nondum

Universidad de Deusto
Biblioteca

satis firmo corpore cum esses. Epist.256 b, Mihi placebat si firmior esses, ut te Leucadem deportares.

Firmum. opp. At.130.

Firmanus, a. Att.59 b, Firmanus Gauius. I.A.213 a, de D. 128 b, Tarutius Firmanus.

Fiscina, næ. canistrum. pro Fla.154 b, Homini Phrygi, qui nunquam arborē fisci uiderat, fiscinam ficorū obiecisti.

Fiscus, sci. Asconius ait, fiscum esse sacculum ad maioris pecuniæ summam capiendam, & pecuniam publicam. I. V.70 b, Reperiebam fiscos complures cum pecunia Siciliensi, à quodam senatore ad equitē Romanum esse translatos. I.V.192 b, Nummos in cistam transferre ex fisco. & 189 b, Viator ac Venerius, qui fiscum sustulit.

Fissio, onis. de Nat.58 a, Cum terræ subigerentur fissione glebarum.

Fissum, si. fissio, rima, quod biat. l. Findo. de D.73 a, Quid fissum in extis, quid fibra ualeat accipio. et 104 b, Non placet Stoicis singulis iecorum fissis interesse deum. & 111 b, Fissum iecoris. idem de N.62 b.

Fistula, læ. musicum instrumentum diuersum à tibia. Item ductus aquarum, quos tubos ueteres etiam uocarunt. l. Tubus. de Or.164 a, Seruus cum eburneola fistula, qui inflaret eum sonum, quo dominum suum excitaret. & ibi. Gracchi fistula. At.13 a, Pastoria fistula. pro Rab.97 a, C. Marius fistulas, quib. aqua suppeditabantur, Iouis Opt. Max. templis ac sedibus præcidi iusserat.

Fistulator, oris. de Or.164 b, Sed fistulatorem domi relinquetis: id est, qui fistulam inflet.

Fixus, a, um. firmus. pro R.P.126 b, Quamobrē illud maneat ac fixum sit, quod neq; moueri neq; mutari potest. pro Cor.68 b, Postremò illud fixum in animis uestris tenetote uos, &c. pro Cl.43 b, Tamen non ita fixum esse deberet, ut conuelli non liceret. I.A.156 a, An si cui quid ille promiserit, id erit fixum. pro Mur.139 a, Dixisti quippe, iam fixum & statutū est. At.172 a, Et simul scito labare meum consiliū, quod iam satis fixum uidebatur. Ac.8 a, Decretum non solùm non esse falsum, sed etiam stabile fixum, ratū esse debet. Tus.239 a, Stabile et fixum bonū. Ep.167 a, Quæ perpetuò animo mea fixa manebunt. I.P.88 b, Vt tu uspiam satis fixus asperis pendēres. At.142 b, Fortibus oculis spectare aliquem.

Flabellum, li. instrumentum quo æstate uentum excitamus refrigerãdi gratia. pro Fl.157 b, Cuius lingua quasi flabello seditionis, illa est egentium concio uentilata.

Flabilis, le. spirabilis. Tus.162 a, Nihil est in animis, ne humidum quidem aut flabile, aut igneum.

Flaccesco, scis. languidus fio. de Cl.173 a, Dein cum ociosus stylum prebenderet, motusq; omnis animi tanquam uentus hominem defecerat, flaccescebat oratio.

Flacci, qui aures habent magnas, & languidas. de N.17 a, Sili, flacci, frontones; capitones.

Flagellum, li. uirga, uerber. pro R.92 b, Portia lex uirgas ab omnium ciuium Romanorum corpore amouit, hic misericors flagella retulit.

Flagitiose. At.93 b, & de Or.104 b, et ad Her.2 a, Hortensius fuit cum gladiatoribus flagitiosè ac turpiter.

Flagitiosus, a, um. flagitijs contaminatus, fœdus, turpis. de Fin.83 b, Vitiosa & flagitiosa uita. Off.26 a, Quæ turpia non sunt, uerbis flagitiosa dicamus. Brut.91 a, Neq; minus turpe, aut flagitiosum, &c. In Ver.135 b, Flagitiosæ libidines. pro S.R.22 b, Flagitiosa possessio.

Flagitium, tij. crimen proprium cum turpitudine & dedecore coniunctum. de Sen.85 a, Stupra uerò et adulteria, & omne tale flagitium uoluptatis illecebris excitari. Att.256 b, Id erat meum factum, flagitij scilicet plenum, & dedecoris. pro S.R.26 a, Qui præesse agro colendo flagitium putes. Ad Her.7 a, Illum antè occultasse sua flagitia, se planum facturum ab eo maleficium non abesse. de Cla.184 b, Tantam'ne fuisse obliuionem, inquit, in scripto præsertim, ut ne legens quidem unquam senserit, quantū flagitij commisisset. pro S.R.32 b, Multa scelera et flagitia fieri. I.C.100 a, Quæ libido ab oculis, quod facinus à manibus tuis unquã, quod flagitium à toto corpore unquam abfuit? pro Cl.44 a, Si à multis esset flagitium rei militaris admissum. de N.14 b, Istæc enim flagitia Democriti: id est, errores turpes.

Flagito. as. ardenter peto. I.V.250 a, Tamen in tanto conuentu nemo erat, quin reliquos non desideraret solùm, sed etiam posceret & flagitaret. de Leg.156 b, Postulatur à se iamdiu uel flagitatur potius historia. pro Qu.a b, Tametsi causa postulat, tamen quia postulat non flagitat, præteribo. pro Pl.269 a, Insector, posco, atq; adeò flagito crimen. Ep.129 b, Tamen ego expectatione promissi tui moueor, ut admoneam te, non ut flagitem. & ibi. Etsi munus flagitare, &c. pro Font.276 a, Insector, inquam, & ultrò atq; insto accusatori iudices, insector, inquam, & flagito testes. pro Rab 92 a, Illa altera pars consulis auxilium implorat & flagitat. de Or.144 a, Etsi admonitum uenimus te, non flagitatum. I.A.200 a, Vt primùm conuocari senatus haberi potuit, semper flagitaui ut conuocaremur. Ep.153 a, Flagitare senatus instituit Cornutū, ut referret de tuis literis. I. A.205 a, Facilius apparabitis ea quæ tēpus et necessitas flagitat. Ep.57 a, Quid affert tua uita, tua studia à te flagitent, tu uidebis. de Fin.52 a, Etsi [illegible] men à philosopho, si afferat eloquētiam, non aspernemur, si non habeat, nō admodum flagitem. pro Pl.260 a, Dicendum est id quod ille me flagitat, Laterensem, &c. de Or.125 b, Hæc sunt illa, quæ me ludens Crassus modò flagitabat. pro Do.216 a, Illi me frumentum flagitabant.

Flagrantia, tiæ. ardor. pro Cæl.47 b, Flagrantia oculorū.

Flagro, as. conflagro, ardeo. de Diu.95 a, Et noctu flagrantes onerarias, quas milites incenderent, uidebatis. At.71 a, Non dici potest quàm flagrem desiderio urbis. At.105 b, Dionysium flagrantem desiderio tui, mitto ad te. de Or.96 a, Vos etiã nimis flagrare cupiditate uideo. I.V.217 a, Flagrare cupiditate & amētia. pro Clu.20 a, Mulier ita flagrare cœpit amētia, sic inflãmata ferri libidine, ut eam, &c. pro Cæl.39 b, Flagrabant uitia libidinis apud illum. At.67 a, Consules flagrant infamia. Tus.225 a, Ibicus Rhegynus amore flagrauit. I.V.67 b, Cùm infidia et infamia non recenti, sed uetere ac diuturna flagraret. & 216 a, Conuiuia, quæ stupris flagitijsq; flagrabunt. de Or.86 a, Incredibili quodam nostri homines dicendi studio flagrauerunt. pro Mur.139 b, Cato recentibus præceptorum studijs flagrãs. At.133 b, Totam enim Italiam flagraturã bello intelligo. de Or.143 a, Non uidit bello flagrantem Italiam, non ardentem inuidia senatum. de Ar.252 b, Os flagrantis mulieris. de Or.124 a, Neque facile est, ut oderit eum, quem tu uelis, nisi te ipsum flagrantem odio antè uiderit. de Fat.140 b, Oratoria

studia, quibus etiam te incendi, quanquam flagrantissimum acceperam. Tusc.218 b, Flagrans cupiditas.

Flamen, nis. flatus, spiritus, sacerdos, unius alicuius dei antistes. de N.48 a, Quem summa ab regione aquilonis flamina pulsant. In Arat. Inferior paulo est aries, & flamen ad austri Inclinatior, &c. & ibi, Flamina uenti & spiritus austri.

Flamen pro sacerdote. de L.173 b, Diuis alijs alij sacerdotes, omnib. pontifices, singulis flamines sunto. pro D.220 b, & I.A.181 a, Itaq; populus Ro. breui tēpore neq; regē sacrorum, neq; flamines, neq; salios habebit. de Cl.169 b, Cum M. Pompilius sacrificium publicum cum læna faceret, quòd erat flamē Carmētalis. de Ar.246 a, L. Lentulus flamen Martialis. & ibid. Flamen Quirinalis. pro Mil.106 b, Eo die Miloni iter erat Lanuuium ad flaminē prodēdū, q erat dictator Lanuuij Milo. I.A.257 b, Antonius Cæsaris flamē est. I.A.281 a, Est ergo ut Ioui, ut Marti, ut Quirino, sic diuo Iulio M. Antonius. & ib. Cur non inauguratur? nam flamines inaugurabantur.

Flaminia, niæ. I.A.243 b, Tres uiæ sunt ad Mutinam, à supero mari Flaminia, ab infero Aurelia, media Cassia.

Flaminia, orum. flaminum sacra. I.A.256 a, Cuius homo ingratissime flaminia cur reliquisti?

Flaminiana ostenta. de D.122 b.

Flamma, mæ. de N.47 b, Magnus leo tremulam quatiēs è corpore flammam. de Or.129 a, Quidam dicere aiūt, Ennium, flammam à sapiente facilius ore in ardente opprimi, quàm bona dicta teneat. I. A.257 b, Prius undas flammamq;, ut ait poeta nescio quis. de Or.143 b, Sulpitius autem, qui in eadem uitæ flamma fuisset, &c.

Flammatus, a, um. de D.83 b, Principio æthereo flammatus Iuppiter igni. Poetæ.

Flammeus, a, um. igneus. de N.49 b, Sunt autem stellæ naturà flammeæ.

Flammifer, a, um flammeus, ardens. Acad.22 b, Abige à me flammiferam hanc uim, quæ me excruciat. Poetæ.

Flammula, læ. Aca.20 a, Cum oculum torsisset, duas ex lucerna flammulas esse uisas.

Flatus, tus. spiritus, flamen. de Or.125 b, Et ad id unde aliquis flatus ostenditur, uela do. In Arat. Aram, quam flatu permulcet spiritus austri. In Arat. Aestiferos ualidis erumpit flatibus ignes. Of.36 b, Cùm prospero flatu fortunæ utimur, ad optatos exitus prouehimur.

Flauius. Attic.86 a, Nec uerò pauci sunt autores Cn. Flauium scribam fastos protulisse.

Flauus, a. color fuluo clarior & albior. Academ.26, Flauum mare.

Flebilis, le. pro Pl.280 b, O' flebiles uigilias. I.A.23 b, Misera & flebilis species: id est, fletu digna, miserabilis.

Flebiliter, miserabiliter. Tus.166 b, Nec flebiliter illa cauerentur. & 185 b, & 183 b, Perquàm flebiliter Vlysses lamentatur in uulnere.

Flecto, ctis. xi, xum. inflecto, moueo, torqueo, detorqueo, contorqueo. de L.265 b, Qui teneros & rudes cū acceperunt, inficiunt, & flectunt ut uolunt. de L.161 b, Opinionū uanitas imbecillitatē animorū torquet et flectit, quocunq; cœpit. de D.105 a, Omne animal membra quò uult flectit & contorquet. pro Cæl.40 a, Versare suam naturã & regere ad tēpus, atq; huc et illuc torquere et flectere. pro Cor.63 a, Gaditani ab omni studio sensuq; Pœnorū mentes suas ad nostrū imperiū nomenq; flexerunt. de Or.128 a, Oratio quæ suscipitur ad cōmutandos animos, atq; omni rationi flectendos. I.C.115 a, Flectere fata. I.A.159 b, Flectere aliquem oratione. Br.287 a, Flectere iudiciū suū aduersus aliquē. pro Syl.170 a, Quib. reb. ita flectebar animo, atq; frãgebar, ut, &c. At.72 a, Sed Leucatem flectere molestum uidebatur. de D.128 a, Qui nauigãt in flectēdis promōtorijs uentorū mutationes maximas sæpe sentiūt. At.182 a, Ex Oppij sermone intellexi, quæ istorū uia esset, sed ut eam flectas, te rogo.

Fleo, fles. fletum facio, lachrymo. de Or.106 b, Lapides mehercule omnes flere ac lamentari coegisset. I.V.91 b, Flebat uterq; nō de suo supplicio, sed pater de filij morte, de patris filius.

Fletus, tus. eiulatus. pro Pl.275 b, Nō modò lachrymulã, sed multas lachrymas & fletum, cum singultu uidere potuisti. I.V.210 b, Fletus mulierum & lamentationes fieri solitas pro hisce rebus. At.175 a, Non possum præ fletu diutius in hoc loco cōmorari. pro S.R.22 a, Vt tota urbe fletus gemitusq; fieret. de Orat.104 b, Recordatione alicuius fletum populo mouere. Tusc.154 b, Lugubris lamentatio fletusq; mœrens. pro Cl.20 a, Quotidianæ querimoniæ, assiduus fletus.

Flexanima, æ. suada. de Or.125 b, & de D.97 a, Illa quæ à bono poeta dicta est flexanima atq; omnium regina rerum oratio.

Flexibilis, le. tenerū, molle. de N.78 b, Materia omnium rerum flexibilis & cōmutabilis. Or.201 b, Oratio mollis & tenera, & ista flexibilis, ut sequatur quocūq; torqueas. de Or.156 a, Tenerū, flexibile, quod facilè sequatur quocunq; ducas. de Cl.190 a, Nihil tam tenerum, nihil tam flexibile, nihil quod magis ipsius arbitrio fingeretur. Am.113 b, Assētatoris animus flexibilis ac deuius. pro Mil.109 b, Molle, tenerum, flexibile. Attic.164 b, Nihil fallax, nihil flexibile non ad bonitatem. de Nat.55 b, Vox flebilis.)(. Vox dura.

Flexiloquus, a, um. dubius, ambiguus. de Diu.132 a, Oracula flexiloqua & obscura.

Flexio, onis. flexus, anfractus, conuersio. I. P.99 a, Quos tu meandros, dum omnes solitudines persequeris, quæ diuerticula flexionesq; quæsisti? de L.177 b, Ceruices oculosq; pariter cū modorum flexionib. torqueant. Orat.202 a, Cum alter alteri obijcit uocis flexiones. & ibid. Virilis laterum flexio. de Vn.201 b, Flexiones deorum. aliàs, fusiones.

Flexuosus, a, um. tortuosus. de N.55 a, Auditus flexuosum iter habet.

Flexus, a, um. inflexus, incuruus. de Fin.132 b, Fracti flexiq; motus.

Flexus, xus. At.259 b, Pons Tiretius, in quo flexus est ad iter Arpinas. de Nat.55 a, Aures habent introitum cum multis flexibus. de Or.85 a, Flexus ætatis. pro Cæl.53 a, In hoc quasi flexu ætatis.

Flo, flas. At.100 a, Ita bellè nobis flauit ab Epiro lenissimus auster & mitis.

Floccifacio, cis. contemno, nihili facio. At.62 a, Ex quo intellectum est, tres Areopagitas totam remp. flocci nō facere. At.221 b, Neq; tamen floccifacio.

Floccifacteō. At.13 b, Quare, ut opinor, φιλοσοφητέον, id quod tu facis: & istos consulatus non flocci facteon.

Vox est Latina, Græcorū more inflexa. alludit enim ad φιλοσοφητίον. quasi dicat, nō debemus facere flocci, et dignos existimare istos consulatus, in quibus assequendis tātum studij laborisq; ponamus. l. Victorij castigat.

Flora, ræ. dea. I. V. 243 a, Flora mater, &c.

Florens, tis. integer, felix.)(. Afflictus. Par. 119 a, Qui te beatum, qui te florentem putas. de Ora. 128 a, Inuidetur enim præstanti florentiq; fortunæ. pro Do. 223 a, Cum tu florēs ac potens per medium forum uolitares. pro S. R. 21 a, Roscius florēs gratia atq; hospitijs nobilissimorum hominum. pro Qu. 17 b, Ab afflicta amicitia trāsfugere, atq; ad florentē aliam deuolare. pro Plan. 277 b, Quos ego florētes atq; integros sine ferro uiceram. de Or. 358 a, Modus autem nullus est florentior. pro S. R. 26 b, Itaq; ex minima tenuissimaq; R. P. maximam & florentissimam nobis reliquerunt.

Floreo, res. uigeo, floresco, caleo, eniteo, emineo, excellēs sum. de Di. 83 a, Hæc arbor una ter floret: id est, lentiscus. Off. 75 b, Cyrenaicis obsoletis floret Epicurus. pro Pl. 272 a, Quæstura mea floruit. Tus. 140 a, Ergo in Græcia musici floruerūt. I. V. 262 a, Hic sua patria multis uirtutib. ac beneficijs floruit. de Or. 142 a, Crassus priuatis beneficijs et ingenij laude floruit. de Cl. 167 a, Pericles floruit omni genere uirtutis. de Or. 155 b, Cū Isocrates discipulorū nobilitate floreret. Epist. 10 a, In sententijs senatorijs, et in omni actione atq; administratione reip. floruissemus. pro Cl. 40 a, Qui omnes in iudicijs publicis iam tum florente repub. floruerunt. Aca. 1 a, Florere in foro. pro Flac. 151 a, Quod maximè florere in generis sui gloria uiderat, prætor adamauit. pro Sest. 26 a, Accessus meus ad urbem incredibili hominum gratulatione florebat. pro Cæl. 50 a, Qu. Metellus cum in rep. floreret integerrima ætate, optimo habitu, maximis uiribus ereptus est uniuersæ ciuitati. Ep. 25 a, Homo florens ætate, opibus, honoribus, ingenio, liberis, propinquis, affinibus, amicis. Acad. 5 a, Arcesilas floruit tum acumine ingenij, tum admirabili quodam lepôre dicendi. & ib. b, Et qui illum audiuerant, admodum floruerunt. de Or. 85 a, Cum & honoribus & rerum gestarum gloria florerent. pro Font. 282 b, Tum cōtinuæ præturæ, quæ & cæteris ornamentis, & existimatione innocentiæ maximè floruerunt. de N. 3 a, Doctissimorum hominum familiaritates, quibus semper domus nostra floruit. pro Qu. 15 a, Tu qui inter illos florebas. Ep. 57 a, Studia et artes, quibus à pueritia floruisti. & 133 a, Florere laudibus. At. 274 a, Florere honoribus & gratia. I. V. 65 a, Iure tum florebat populi Rom. nomen. Ep. 176 a, Florente Antonio.

Floresco, scis. floreo. de Cl. 165 a, Hortensio florescente Crassus est mortuus. de Orat. 143 b, Sulpitio ad summam gloriam eloquentiæ florescenti ferro uita erepta est. pro Cæl. 54 b, Hic nunc florescens firmata iam stirpe uirtutis. de D. 115 a, Pulegium aridum florescere dicitur ipso brumali die.

Floridior, oris. de Cl. 191 b, At est floridior, ut ita dicam, quàm Hyperides.

Flos, oris. lux, decus, honor, ornamentum. de Se. 88 a, Florum omnium uarietas. & 89 b, Suauitates odorum, qui afflantur è florib. I. V. 225 b, Lectissimi flores omni tempore anni. de Cl. 193 a, Flos et color pigmentorum. I. A. 161 a, Gratia non uirtutis specie, sed ætatis flore collecta. & 167 b, Omnis præterea flos nobilitatis & iuuentutis. de Cl. 169 b, Virum excellentem præclari tum illi homines florem populi dixerunt. de Cl. 169 b, Flos delibatus populi. Ora. 200 a, Versarisq; in optimorū ciuium uel flore uel robore. pro Pl. Flos equitum Romanorum. pro Fl. 159 a, Aspiciant hunc florem legatorum & laudatorum Flacci, ex uera et integra Græcia. I. A. 185 b, Flos Italiæ, firmamentum imperij nostri, ornamentum dignitatis. Parad. 116 a, Flos orationis.

Flosculus, li. Off. 41 b, Ficta omnia celeriter tanquam flosculi decidunt. pro Sest. 25 a, Non sum tam insolens in dicendo, ut omni ex genere orationem aucuper, & omnes undiq; flosculos carpam.

Fluctigerus, ra, rum. quod fluctu geritur. l. Paro.

Fluctuans, tis. de Vn. 196 b, Quietus & tranquillus.)(. Immoderatè agitatus & fluctuans.

Fluctuo, as. fluctibus iactor, uacillo, fluito. Att. 29 b, Tota res etiam nunc fluctuat. Ac. 8 b, Non debere eos in suo decreto, sicut in cæteris rebus fluctuare. ad Her. 274 a, Id genus orationis, quod appellamus fluctuans & dissolutū, eo quòd sine neruis & articulis fluctuat huc et illuc. Or. 206 b, Qui tam commune quàm mare fluctuantibus? litus eiectis? I. V. 254 a, Cleomenes nauem in solo fluctuantem reliquerat. At. 19 b, Fluctuans sententia.

Fluctus, ctus. unda, procella. pro Fl. 159 b, Massilia, quæ barbariæ fluctibus alluitur. Or. 206 b, Ita iactantur fluctibus, ut nunquam alluantur. Ep. 336 a, Fortunam tanquam fluctū à saxo frangi oportere. At. 74 a, Nihil est quod minus fluctum ferre possit. de Fi. 125 a, Ad fluctum aiunt declamare solitum Demosthenem, ut fremitū assuesceret uoce uincere. de In. 81 b, Sedatis fluctibus & tempestate iam commutata. pro Mur. 132 a, Motus & agitatio fluctuum. pro Mi. 162 a, Et quidem cæteras tempestates & procellas in illis duntaxat concionum fluctibus semper putaui Miloni esse subeundas.

Fluito, as. fluctuo. pro Sest. 13 a, Hæc reipub. nauis ereptis senatui gubernaculis fluitans in alto tempestatibus seditionem, &c.

Flumen, nis. fluuius, amnis profluens. de In. 74 b, Vt qui trans flumen essent, uidere possent. de D. 96 b, Flumina in cōtrarias partes fluxerunt, atq; amnes mare influxit. de Arusp. 257 b, Nauis in flumine publico uulgata omnibus. de In. 78 a, In Eurotæ fluminis magnitudine. de Or. 114 a, Flumen orationis & uarietas. de Orat. 125 b, Flumen grauissimorum & optimorum uerborum.

Flumentana porta. At. 103.

Fluo, is. labor, mano, defluo. de Diu. 96 b, Flumina in contrarias partes fluxerunt, & amnes mare influxit. de In. 74 a, Fluuius Eurotas, qui propter Lacedæmonē fluit. de Diu. 100 b, Quid quòd fluuius atratus sanguine fluxit? de N. 10 a, Quæ natura fluunt atq; manant ut aqua. de Fi. 87 a, Fluit igitur uoluptas corporis: id est, labitur & præterit. Ora. 197 b, Cætera fluere, labi, nec diutius esse uno & eodem statu. pro Mur. 240 b, Excident gladij, fluent arma de manibus. Tus. 209 a, Pythagoræ autem disciplina, cum longè lateq; flueret, permanauisse mihi uidetur in hanc ciuitatem. Tusc. 186 a, Cum uoluptate liquescimus, fluimusq; mollicia. de Na. 36 a, Multa à luna manant & fluunt. de Cl. 182 b, A. Cotta & Sulpicio

picio hæc omnis fluxit oratio. de N. 69 a, Ne illud quidē est hæc unde fluxerunt. et ib. Hæc omnia ex eodē fonte fluxerunt. de Na. 3 a, Multorum sermonem de libris nostris fluxisse uideo. de Fi. 72 a, Atq; ab isto capite fluere necesse est omnem rationem bonorum & malorū. Of. 18 a, In rebus prosperis, & ad uoluntatem nostram fluentibus. de Or. 133 b, Gallus pictus eiecta lingua, buccis fluentibus. I. P. 84 b, Buccæ fluentes. pro Mar. 134 b, Omnia quæ delapsa iam fluxerunt, seueris legib. uincienda sunt. de Cla. 190 a, Oratio ita liberè fluebat, ut nusquam adhæresceret. Or. 202 b, Tracta quædam & fluens oratio. de Or. 160 b, Ne fluat, ne uagetur oratio. Att. 145 a, Videamus illius consilia quorsum fluant. de Sen. 83 a, Ex Nestoris lingua melle dulcior fluebat oratio. Epistol. 129 a.

Fluuiatilis, le. de N. 50 b, Bestiæ aqualites ut fluuiatiles testudines.

Fluuius, uij. flumen, amnis, profluens. Tusc. 168 b, Apud Hipanim fluuiū, qui ab Europæ parte influit in Pōtum. de D. 100 b, et 120 b, Quid quòd fluuius atratus sanguine fluxit? de In. 24 a, Fluuius Euratas is, qui propter Lacedæmonem fluit. de N. 27 a, Fluuius Sagra. de D. 88 b, Quosdam exaruisse amnes uidemus, aut in alium cursum contortos & deflexos.

Fluxio, onis. cursus. de Diuin. 103 a, Vt aquarum fluxiones.

Fluxus, a, um. incertus, inconstans. At. 278 b, Nōnulla in Hirtio huius belli fortuna ut in secundis fluxa, ut in aduersis bona. & 54 a, li. 4. Res nostræ, ut in secundis, fluxerunt in aduersis, bonæ.

Foculus, li. pro Do. 238 a, C. Attinius bona Qu. Metelli cōsecrauit foculo posito in rostris, adhibitoq; tibicine.

Focus, ci. lar, locus ubi ignis fouetur. de Sen. 88 b, Curius ad focum sedens, &c. de N. 39 b, & Att. 108 b, Vesta à Græcis ἑστία dicitur, cuius uis ad aras et focos pertinet. Ignis foci publici sempiternus. l. Vestalis. de D. 122 a, In Selonio apud focū angues nundinari solent. pro D. 234 b, Vniuscuiusq; nostrûm sedes, aras, focos, deos penates subiectos esse libidini tribunitiæ. pro S. R. 22 a, Eijcere aliquē domo nudū, atq; focis patrijs dijsq; penatib. præcipitē exturbare. de N. 79 a, Pro aris & focis pugnare.

Fodico, as. Tusc. 198 a, Non est enim in nostra potestate fodicantibus his rebus quas malas esse opinemur.

Fodio, dis. perfodio, effodio, fodico. de Or. 124 a, Quibus cognitis ille sibiipsi foderet, & aurum defossum inueniret. de D. 135 a, Respondi coniector thesaurū defossum esse sub lecto: fodit, inuenit auri aliquantum. de Fin. 49 b, Fodere, aut arare. Tusc. 182 a, Pungit dolor, uel fodiat sanè. I. A. 186 b, Num expectas dum te stimulis fodiam? hæc te lacerat, hæc cruentat oratio.

Fœcunditas, tis. ubertas, fertilitas. de N. 57 a, Nos aquarum inductionib. terris fœcunditatem damus. de N. 28 b, Cœli temperatio, fœcunditas terrarum. de Di. 100 a, Agri uberrimi maximeq; fertiles, in quibus multa propter fœcunditatē fingi gigniq; possunt. I. A. 171 b, O' miseræ mulieris fœcunditatem calamitosam. de Or. 116 b, Volo enim se efferat in adolescente fœcunditas.

Fœcundus, a, um. ferax, uber, fertilis. de N. 58 b, Sue nihil genuit natura fœcundius. de Se. 88 a, Fossionibus fit terra fœcundior. de Ar. 253 b, Quæsturamq; illam maximè fœcundam atq; uberem in totum ad se redegit. de D. 85 a, Fœcundum pectus. Or. 198 a, Periclem ab Anaxagora uberem & fœcundum fuisse.

Fœdissimè, turpissimè. Attic. 140 a, Causa agetur fœdissimè.

Fœderatus, a, um. fœdere & amicitia coniunctus.)(. Sine fœdere. de Orat. 100 a, Si quis apud nos seruisset ex populo fœderato, seseq; liberasset. pro Cor. 58 b, Populi socij, Latini fœderati fundi. I. V. 150 b, & 141 a, Fœderatæ ciuitates duæ sunt, Mamertina & Taurominitana. & 205 b, Fœderatus atq; pacatus.

Fœdifragus, a, um. qui fœdus frangit, impius. Off. 8 b, Pœni fœdifragi. & 72 b, Frangere fidem.

Fœditas, tas. turpitudo, macula. Of. 73 b, Deprauatio & fœditas turpificati animi. de N. 51 b, Odoris fœditas intolerabilis. I. A. 242 a, Cuius scelere in hac uestitus fœditate sumus. de Fin. 98 a, Nisi eos per se fœditate sua turpitudo deterreat.

Fœdo, as. maculo. I. P. 91 a, Romam uerò ipsam fœdauit aduentus tuus. de Ar. 255 b, Qui togatum domestici belli extinctorem nefario scelere fœdauit. de Ar. 251 a, A' Sex. Serano sanctissima sacella omni turpitudine esse fœdata scimus.

Fœdus, a, um. turpis, flagitiosus. Off. 25 a, Luxuria uerò cùm omni ætati turpi, tum senectuti fœdissima est. de Aru. 256, An ille fœdior atq; inquinatior in Cn. Pōpeio accusando fuit? Qu. F. 328 a, Exitiū iudicij fœdū et perniciosum leuissimè tuli. At. 125 a, Nihil fieri potest miserius, nihil perditius, nihil fœdius. At. 117 b, Bellum fœdissimum futurum puto. I. P. 86 b, Immanissimum ac fœdissimum nostrum. At. 247 a, Genus mortis fœdum.

Fœdus, ris. pactio, fides, amicitia regum & populorum, lege & religione sancita. de In. 73 b, In eo fœdere quod factum est quoniam cum Samnitibus. & ib. de modo feriendi fœderis, & de porca. pro Sest. 8 a, Facere fœdus cum aliquo. de Fi. 82 a, Facere fœdus inter se. pro Cor. 62 a, L. Martius cū Gaditanis fœdus icisse dicitur. I. P. 85 b, Tu scilicet homo religiosus, fœdus, quod meo sanguine in pactione prouinciarū iceras, frāgere uoluisti. pro Sest. 8 a, Id enim fœdus meo sanguine ictum sanciri posse dicebāt. Post. 200 b, Cum prouinciarū pactiones, cū omnia cū omnib. fœdera sanguine meo sancirentur. pro R. P. 123 b, Ferire fœdus cū aliquo. pro Cor. 57 a, et ad He. 28 b, Fœdera negligere, uiolare, rūpere. pro Do. 266 b, Gabinius postea fregit fœdus, Piso tamē in fide mãsit. pro D. 239 a, Fœdera feriebantur pecuniarū. I. A. 177 a, Nulla societas optimis ciuib. cū importunissimo hoste fœdere ullo confirmari potest. Off. 74 b, Fœdera quibus cū hoste deuincitur fides. pro Cor. 56 b, Contra fœdus facere. i. contra pop. Romani religionē & fidē. I. A. 246 b, Oratū religiosumq; fœdus, quod cū his fecerimus. & ibi. Violare fœdus. de Le. 172 b, Cū intelligat quātæ salutis sint fœdera religionū. I. V. 245 b, In publicis religionibus fœderum. pro Sest. 10 a, Pacto iā fœdere prouinciarū. pro Ce. 294 b, Quod fœdus aut pactio. I. V. 150 b, Quinq; ciuitates sine fœdere immunes ac liberæ. cont. Rul. 62 b, Excipit in uendendis agris eos agros, de quibus cautum sit fœdere. pro Ar. 186 b, Heraclea, quæ est ciuitas æquissimo iure & fœdere.

Fœmina, næ. mulier.)(. Mas. de Nat. 20 a, Et deos mares & fœ-

Universidad de Deusto Biblioteca

& fœminas esse dicitis. de Na.51 b, Aliæ bestiæ mares, aliæ fœminæ sunt. de Di.121 a, Emißio fœminæ anguis. Itē: Emißio maris anguis. de L.181 b, Porcus fœmina. de N.51 b, Et in mari & in fœmina cōmiscendorū corporū miræ libidines. Tus. 154 a, Mors in claris uiris et fœminis dux in cœlū solet esse. de D. 91 a, Socrates dixit se uidisse in somnis pulchritudine eximia fœminā, quæ &c. I.A.186 b, Tuæ coniugis bonæ fœminæ, locupletis quidē certè, Bombalio quidā pater fuit. Ep.64 a, Præstantißima omniū fœminarū uxor tua. & 66 b, Quòd mihi fœminā primariā Pompeiā uxorē tuā cōmendas, locutus sum cū Sura. Br.288 b, Rogatus sum à prudentißima & diligētiß. fœmina matre tua, ut, &c. I.A.186 b, Hæc sanctißima fœmina, atq; optima. pro Ce.287 a, Probatißima fœmina. de L.175 b, Vt sentiant mulieres in natura fœminarum omnium Deum castitatem pati.

Fœmineus, a, um. ad Her. 21 a, Fœmineus plangor.

Fœneratio, onis. fœnoris exercitatio, pecuniæ nundinatio. pro Fl.158 a, Pecunia ab honorib. translata in quæstum & fœnerationem. de Fi.89 a, Nec enim si tuā ob causam cuiquam cōmodes, beneficium illud habendum est, sed fœneratio. I.V. 143 a, Ea autem fœneratio erat huiusmodi. & 186 a, Fœneratio pecuniæ publicæ.

Fœnerator, oris. qui fœnus exercet. Off. 30 a, Primùm improbātur hi quæstus, qui in odia hominū incurrūt, ut portitorū & fœneratorum. Att.85 b, Idq; etiam acerbißimis fœneratoribus probaretur. Epist. 63 a, Nec putāt ei nummos deesse posse, qui ex obsidione fœneratores exemerit.

Fœneror, aris. fœnori do. I.V.143 b, Idē pecunias istius suo nomine fœnerabatur. & 185 a, Pecuniam binis centesimis fœneratus est. Parad.125 a, Dimißiones libertorū ad fœnerandas & diripiendas prouincias. Off.51 b, Cum ille qui quæsierat, dixisset, quid fœnerari? tum Cato, quid hominem, inquit, occidere? de Am.102 a, Liberales sumus, non ut gratiam exigamus, neq; enim beneficium fœneramur, sed, &c.

Fœneus, a. Simulachra effigiesq; hominum ex fœno fieri solebāt, quib. obiectis ad spectaculū præbendū tauri irritarētur. Cic. pro Cornel. de maiestate, Prospectat uidelicet Cominius quid agatur, uidelicet homines fœneos in mediū ad tentandū periculum proiectos. As. Pæd.

Fœnicularium, rij. At.188 b, Scribe uirū Cæsar in fœnicularium, an in Martium campum cogitet.

Fœnum, ni. de Or. 130 a, Crassum cum Catulus nuper audisset, fœnum alios aiebat esse oportere.

Fœnus, oris. usura. I.V.143 a, Idem pecuniam illis fœnori dabat. At. 83 b, Senatusconsultum factum est, ut centesimæ perpetuo fœnore ducerētur, renouato in singulos annos fœnore. At.93 a, Scaptius cētesimis renouato in singulos annos fœnore cōtentus nō fuit. At.62 b, Fœnos ex triēte Id. Qu. factū erat beßib. & 87 b, Itaq; & Græci soluunt tolerabili fœnore, & publicanis res est gratißima. At.261 b, Non modò magno, sed etiā iniquißimo fœnore uersurā facere coactus est. pro Fl.157 a, Pecuniā adolescētulo grādi fœnore, fiducia tamē accepta occupauisti. et 185 b, Graui fœnore. I.V.186 a, Accipere fœnus ab aliquo. pro Cæl.46 b, Fœnore trucidari. I.V.172 a, In iugere agri Leontini medimnū ferè tritici seritur: perpetua & æquabili satione ager efficit,

cū octauo bene ut agatur, uerū ut omnes dij adiuuēt cū decimo: quod fit quādo accidit, tū fit ut tantum decumæ sit, quantum seueris. & ibi. Cum ager, id quod perrarò euenit, cū decimo extulisset, quæ erat ratio Decumani?

Fœtidus, a, um. putidus. I.P.82 a, Os fœtidum.

Fœtor, oris. putidus & malus odor. I.P.84 a, Hic autem iacebat in suo Græcorum fœtore & uino.

Fœtus, a, um. grauidus. de Na.57 b, Terra fœta frugib. & uario leguminum genere.

Fœtus, tus. partus, fructus. de N.52 a, Quæ multiplices fœtus procreāt, his mamarū data est multitudo. de D. 88 a, Irridetur partus hic mulæ. & ibi. Fœtus exitiū in sterilitate naturæ. de N. 52 a, Oua piscium facile aqua et sustinētur, & fœtū fundunt. & ibid. Crocodili cū in terra partū ediderunt, obruunt oua. Tuscul. 241 b, Ex quo triplex ille animi fœtus existit. de Fin.303 a, Bestiarū in fœtu & educatione laborem cum cernimus, naturæ ipsius uocē uidemur audire. de Cl.181 a, Nec ulla ætate uberior oratorum fœtus fuit. de L.161 a, Quæ frugib. atq; baccis terræ fœtu profunduntur. Br.166 a, Sic omnis fœtus repressus, exustusq; flos siti ueteris ubertatis. de Or. 120 b, Ager nō semel aratus, sed nouatus & iteratus, quo meliores fœtus et grandiores posit edere.

Fœtura, ræ. de Leg.173 b, Vbertatem lactis, fœturæq; seruanto.

Folium, lij. de Or. 159 b, In arboribus truncus, rami, folia. At.133 a, Nec me Coß. mouent, qui ipsi pluma aut folio facilius mouentur. de D. 121 b, Qui platani in ramo foliorum tegmine septos Corripuit pullos. In Arat. Arbusta ornata tegmine foliorum. I.P. 100 b, Arida folia

Folliculus, li. paruus saccus quo caput obuoluebatur parricidarū, ne statim capti, pòst cœlū aspicerēt. de In. 81 a, Os autem obuolutum est folliculo. ad Her.5 a, Et folliculo lupino os obuolutum est.

Follis, lis. instrumentum uentosum, ad ignem excitandū. de N. 12 b, Formæ quas uos effici posse sine follibus & incudibus non putatis.

Fomentum, ti. quasi remedium & delinitio. Tus.188 a, Hæc sunt solatia, hæc fomenta summorum dolorum. de Fi. 83 b, Dolor fortitudinis fomentis mitigari solet.

Fons, tis. puteus, principiū, origo, caput. I.V.220 b, Syracusis est fons aquæ dulcis, cui nomē Arethusa est, incredibili magnitudine, plenißimus pisciū. de Or.119 a, Tardi ingenij est riuulos consectari, fontes rerum non uidere. Q.F. Poema ad Cæsarem quod cōposueram, incidi, si quid habeo spacij, tibi quod rogas, quoniā ipsi fontes iā sitiūt, scribā. Ac.40 b, Vt ea à fontib. potius hauriant, quā riuulos cōsectētur. de N.69 a, Hæc enim omnia ex eodē fonte fluxerūt. Top. 223 b, Riuorū à fonte deductio. pro Mur.126 a, Cū tui fontes uel inimicis tuis pateāt, nostros etiā amicis clausos esse. de Or.102 a, Ea quidē fontes unde hauriretis, atq; etiā itinera ipsa putaui esse demonstranda. At.279 a, Nec sceleratißimorum consiliorum fontes haurire dubitaui. de Or.88 b, Iā ab illo fonte & capite Socrate. & 121 a, Si quis legum fontes & capita uiderit. Tus. 149 b, Multo studiosius philosophiæ fontes aperiemus. de Or.92 b, Omnes omnium rerum fontes animo ac memoria continere.

Foramen, nis. Tuscul. 158 a, Quanquam foramina illa, quæ patent ad animum à corpore, callidißimo artificio

natura fabricata est: id est, uiæ quædam, & quasi fenestræ sensuum.

Foràs, extrà. pro Cæl.49 b, Domus in qua nihil geratur, quod foràs proferendum sit. I.C.104 b, Quòd tantam pestem euomuerit, foràsq; proiecerit. At.221 a, Sed ea scripta timui foràs dari. de Som. 131 a, Si iam tum, cùm erit inclusus in corpore, eminebit foràs.

Fore, esse futurum. pro Mil. 116 b, In his singulis ita semper existimabitis, uiuo P. Clodio nihil horū uos uisuros fore. At. 117 a, Sin erit bellum, ut uideo fore, partes meæ non desiderabuntur. At. 117 b, Dionysio dum existimabam uagos nos fore, nolui molestus esse. At.263 b, Nunquam putaui fore ut supplex ad te uenirem. et 93 b, Spero nihil fore aliter ac deceat. et 177 a, Præsertim cū ne spes quidem ulla ostendatur fore melius. Epist.108 b, Ne spes quidem melius aliquando fore relinquitur. pro Syl. 179 a, Cæcilius agrariæ legi intercessorem fore perpessus est. Ep.62 a, Omnib. in rebus me fore in tua potestate tibi confirmo. Epi.99 b, Scripsit ad me Cæsar nondū te sibi satis esse familiarem, sed certè fore. Ep.213 a, Qui etsi suis libris ualde confideret, tamen existimauit mea commēdatione aliquid acceßionis fore. de Or.164 b, Tu fore dicis, ego uerò esse iam iudico. Ep.5 a, Quæq; mihi uidentur fore. At.23 a, Pomponia nunciari iußit, te mense Quintili Romæ fore. Attic.278 b, Is ad Cal. Septembres Athenis non uidetur fore. Qu.F.327 b, Hircius auctus fore uidetur. At.155 a, Puto fore ut attraharis. Item: Puto te attractum iri.

Forem, res, ret. essem, esses, esset. Att.115 b, Mihi dubium non erat, quin ille iam iamq; foret in Apulia. de Fato, 315, D. in cod. Ger. Hoc modo uiator bene uestitus, causa foret cur à grassatore spoliaretur. de Fin.78 a, Et quæ rebus quis aut hoc miserior, aut superiore illo beatior foret.

Forensis, se. iudicialis, publicus. Par.116 a, Cato locos graues ex philosophia tractabat, abhorrētes ab hoc usu forensi et publico. de Cl.191 b, Thucydides hoc forēse concertatoriū, iudiciale non tractauit genus. Or.213 a, Oratio iudicialis et forēsis. Ep.65 a, Forēsis.)(Domesticus.

Fores. ianua, ostium, aditus. I.V.89 b, Seruis suis imperat Rubrius, ut ianuam clauderent, & ipsi ad fores aßisterent. & Tus. 244 a, Extra fores limenq; carceris. de N. 39 b, Fores in liminib. profanarum ædium ianuæ uocantur. Tus.239 b, Cum fores cubiculi clauserat. Off. 54 b, Equus æneus, cuius in lateribus fores essent, quib. apertis, &c. pro Cæl.45 b, Fores effregit, restituentur.

Fori, orum. nauium tabulata. de Sen.80 b, Cum alij malos scandant, alij per foros cursent, alij, &c.

Foris. extrinsecus, in luce atq; oculis ciuiū.)(Intus & domi. de Or. 123 b, Argumenta aut ex sua sumi ui atq; natura, aut aßumi foris. & ibid. Extrinsecus autem, cùm ea quæ sunt foris, neq; inhærent in rei natura, colliguntur. Off.15 b, Parua sunt foris arma, nisi est consilium domi. pro Syl.170 a, Ille relictus intus, expectatus foris. Qu.F. 321 a, Cicero tuus ad nos uenit, cùm Pomponia foris cœnaret. Epist.102 b, Ego si foris cœnitarem, &c. de Fi.95 a, Vt in ipsa arte insit, non foris petatur extremum. I.V. 195 b, Non quæram foris. Part. 234 a, Sed foris adse delata: id est, de foris, ut fiunt. de In.71 a, Aliquo foris adiuncto argumento.

Forma, mæ. species, figura, notio, character. de Nat. 7 a, Quasi aer sine ulla forma esse poßit, cū præsertim Deū pulcherrima specie esse deceat. pro Cæl.38 a, Adolescens in quo forma & species sit liberalis. contra Rul.72 b, Formam adhuc habetis & speciem ipsam tyrannorum; insignia uidetis potestatis. de Fin. 132 b, Corporis nostri partes, totaq; figura, & forma et statura, quàm apta ad naturam sit, apparet. de N.11 b, Quæ compositio membrorū, quæ cōformatio lineamētorum, quæ figura, quæ species humana potest esse pulchrior. & ib. a, Omnium animantium formā uincit hominum figura. & ib. a, Forma & species deorū. Of.4 a, Formam quidem ipsam et tanquam faciē honesti uides. pro Cl.59 b, Ea sibi præter formam nihil ad similitudinē hominis reseruauit. de Fi. 141 b, Gloria, quæ habet formam honestatis & similitudinē. de Fi.74 b, Cuius similitudine perspecta in formarum specie à dignitate transitum est ad honestatem, etc. Off. 21 b, In formis alijs dignitas inest, alijs uenustas. de N.9 b, Cleāthes fingit quandā formā et speciē deorum. de N. 19 a, Nō ab hominib. formæ figurā peruenisse ad deos. Tus.250 a, Quæ species formæ? I.V.229 a, Cognitio formarū ex pictura. pro Flac.148 a, Si formā hominis, si nomen, si tribū nostis. Tus.182 b, Qui Græciæ formam rerumpub. dederunt. At.92 b, Formam igitur mihi totius reip. uelim mittas. Ep.43 b, Forma temporum & reipub. expressa. & 22 a, Videre formam, et ex ea quale ædificium futurū sit cognoscere. de Diu. 118 b, In nubib. nunquid animaduertisti leonis formam aut hippocētauri? & 84 a, Terribiles formæ nocturno tempore uisæ. Offic.26 b, Formæ dignitas, coloris bonitate tuenda est. & ibi. a, Ergo & à forma uirili remoueatur omnis uirorum dignus ornatus. & 25 b, Natura formā nostrā, reliquamq; figuram, in qua esset species honesta, eam posuit in promptu. de N. 44 b, Formæ unius & uiginti literarum, uel aureæ, uel qualeslibet. de Or.100 b, In geometria lineamenta, formæ, interualla, &c. Off.22 a, Vt ad officij formam reuertamur. de Cl. 192 b, Forma ingenij admodū impolita & planè rudis. & 196 a, Ingenij quædam forma lucebat, & exercitatione perfecta erat. Or. 200 a, Laudationū, scriptionum, et historiarū & suasionum formæ. de Or. 117 b, Exprimere quandā formā, figurāq; dicendi. Or.203 b, Non modò partes orationis, sed causæ totæ aliæ alia forma dicendi sunt tractādæ. de Or.146 a, Penè innumerabiles sunt quasi formæ figuræq; dicēdi, specie dispares, genere laudabiles. de Or.153 b, Cum quæritur, quæ forma & quasi naturalis nota cuiusq; sit: ut si quæratur auari species, seditiosi, gloriosi. Off. 68 a, Species, forma, & notio boni uiri. de N.6 a, Vnde illæ quinq; formæ, ex quibus reliquæ formantur. Top.222 a, Forma à genere nunquam seiungitur. et 223, Forma & species idē. Item: Forma est notio, cuius differentia ad caput generis, & quasi fontem referri potest. & ibid. Nolim specierum & speciebus dicere, at formis & formarum uelim. de N.6 b, Forma rotunda: id est, figura. de Nat. 21 a, Habitus oris: id est, forma uel figura. Tusc. 240 a, Puer egregia forma. Epist. 15 a, Si laudabit hæc illius formam, tu huius contrà. ad Her.21 b, Imago, forma, nota, simulachrum. I. Idea.

Formatus, a, um. forma præditus. ad Heren. 40 b.)(Informis.

Formiæ,

Formiæ, *arum.opp.*At.30 *a.*

Formianum, *uilla.* Att.25 *a, Tu si in Formiano non erimus, si nos amas, in Pompeianum uenito.*

Formica, *cæ.* de N.63 *a, In formica non modò sensus, sed etiam mens, ratio, memoria est.*

Formido, *das. metuo, aliqua formido mihi posita est.* I.A. 172 *a, Vnus inuentus est, qui id auderet, quod omnium fugisset & formidasset audacia.* Or.217 *b, Quo etiam sanctitas formidanda est magis.* Ep.120 *a, Neq; prius formidare desinam, quàm, &c.* At.134 *a, Huius insidiosa clementia delectatur, illius iracundiam formidat.* Q.F.322 *b,* ἀπότευγμα *formido.* de Fi.75 *b, Formidare omnia.*

Formido, *nis.* Tusc. 213 *a, Formido est metus permanens.* pro S.R.19 *a, Forsitan quæretis, qui iste terror sit, quæ tanta formido.* At.14 *b, Vidi hominem XIIII. Cal. Feb. plenum formidinis.* & 132 *a, Post has fugas & formidines.* pro Q.8 *a, Minas iactare, formidines opponere.* de Fi.62 *a, Horribilis formido.* de Pro.78 *a, Subita atq; improuisa formido.* I.C.119 *b, Vt aliqua in uita formido improbis esset posita.*

Formidolosè. *timidè.* pro Sest.32 *a.*

Formidolosus, *a, um. horribilis.* pro Cl.19 *a, Confessus uester, quem illi horribilẽ A. Cluentio et formidolosum fore putauerunt.* I. V.235 *b, Dubijs formidolosisq; temporibus.* I.P.92 *a, Formidolosissimum bellum.*

Formo, *as. figuro, fingo, effingo.* de N.6 *a, Vnde uerò illæ quinq; formæ, ex quib. reliqua formatur?* Ac.29 *a, Ignis qui moueat terram, quæ ab eo formetur.* & 4 *a, Ex materia quam fingit formatq; effectio.* de Or.159 *a, Sed uerba nos sicut mollissimam ceram formamus & fingimus.* de Or.141 *b, Verba quæ formari similitudine nulla possunt.* I.V. 16 *a, Erant signa complura ex ære, in his mira pulchritudine ipsa Chimera in muliebrem figurã habitumq; formata.* de Or.112 *a, Oratoris est formare orationem, eamq; uariare & distinguere.* de Ora.160 *b, Hanc igitur ad legem cùm exercitatione tum stylo formanda nobis oratio est.* de D.127 *a, Perinde utcunq; tẽperatus sit aer, ita pueros oriẽtes animari atq; formari.* pro Sest. 6 *b, Capua, qua ipsa tũ imaginis formandæ causa duumuirũm agebat.* de N.62 *b, Formatas in animis nostris deorum notiones esse.* de D.137 *a, Quæ nunquam uidimus, ea tamen formata in animo habemus.* de N.23 *a, Atomi formare, figurare, colorare, animare nõ possunt.* de Or. 146 *a, Non possunt ea, quæ inter se discrepant, iisdem præceptis atq; in una constitutione formari.*

Formositas, *tis. pulchritudo, forma.* Off.25 *b, Decorum positum est in tribus rebus, formositate, ordine, ornatu ad actionem apto.*

Formosus, *a, um. pulcher, qui eximia facie est.* de In.50 *a, Formosus an deformis.* de In.62 *a, Zeusis quæsiuit ab eis, quas'nam uirgines formosas haberent.* de N.6 *b, Formosus & pulcher.*

Formosior. de N.d.l.1, *Formosior Cylindri forma, quàm quadrati, uel coni, uel pyramidis.*

Formosissimus. de Inu.62 *b, Præbete igitur mihi quæso, inquit, ex istis uirginibus formosissimas.*

Formula, *læ. præscriptum, norma, nota.* de Or.118 *a, Hæc est enim in ludo causarum ferè formula, lex peregrinũ uetat, &c.* Offic. 64 *a, Aquilius protulit de dolo malo formulas.* & ibid. *Dolus malus est cum est, aliud simu-*

latum, aliud actum. de Clar.190 *a, Quod in iurisconsultorum includitur formulis.* Epist. 215 *a, Et ut uos soletis in formulis, sic ego in epistolis de eadẽ re alio modo.* & 105 *a, Formula fiduciæ, ut inter bonos bene agier.* de Fi nib.64 *b, Primùm præscribit, ut quibusdam in formulis agatur ea res de qua differitur.* Off.65 *a, Formula quædam constituenda est, quam si sequemur in comparatione rerum, ab officio nunquam aberrabimus.* & ibi. *Erit autẽ hæc formula Stoicorum rationi disciplinæq; maximè consentanea.* de L.157 *b, Stipulationum & iudiciorum formulas componere.* pro Qu. R.49 *a, Sunt iura, sunt formulæ de omnibus rebus cõstitutæ, ne quis aut in genere iniuriæ, aut ratione actionis errare possit.* pro S. R.49 *a, Expressæ sunt publicè à prætore formulæ, ad quas priuata lis accõmodetur.* pro Mu.129 *b, Iurisconsulti notas quasdam cõposuerunt, ut, etc. i. formulas, etc.* ib. de iuriscõsultorũ formulis. Or.203 *b, Sequitur ut cuiusq; generis nota quæratur & formula.* et 200 *a, Quid est quod præscriptũ aliquod aut formulã exprimas? de* Or.124 *b, Plura iudicant homines odio aut amore, &c. quàm ueritate, aut præscripto, aut iuris norma aliqua, aut iudicij formula.* de Opt. 244 *b, Causa ipsa abhorret ab illa quidẽ formula consuetudinis nostræ.* & ibi. *Et ad quã eos quasi formulã dicẽdi reuocent.* pro Q. *Postulat ut sibi Quintius iudicatum solui satisdet, ex formula quod ab eo petat, quoniã, etc.* pro Fl.153 *b, Nisi uerò hactenus ista formula testimonij atq; orationis tuæ describi ac distingui potest.* pro Q.R.46 *b, Aliquem in antiquissimã formulã spõsionis cõcludere.* de Cl.182 *a, De testamẽtorũ iure, de antiquis formulis.* I. V.138 *b, Postulationũ formulæ usitatæ.* de Or.99 *b, Testamentorũ formulæ.* pro Do.237 *b, Si uerba ad religionẽ deorũ immortalium composita, ad perniciem ciuium trãstulerit.*

Fornax, *cis.* de N.22 *a, Sunt quædam bestiæ, quæ appareant in ardentibus fornacibus sæpe uolitantes.*

Fornicatus, *a, um. qui fornicem habeat, uel cum fornice, ut paries fornicatus.* Top.22 *a.*)(*Solidus.*

Fornix, *cis. camera, arcus.* de Ar.148 *b,* I.V.69 *b, Videt ad fornicem Fabianum in turba Verrem.* de Ora.133 *a,* pro Pl.262 *a, Fornix Fabius.* & de Orat.133 *b, Fornix Fabij.* Top.222 *a, Præstare quod fornix fecerit.* I.V.139 *b, Huius fornix in foro est, in quo nudus filius stat.* ad Her.21 *b, Vt ædes, intercolumnium fornicem.*

Fors, *fortuna.* At.227 *b, Sed hæc fors uiderit, quæ talibus in reb. plus quàm ratio potest.* At.60 *b, Sed de illa ambulatione fors uiderit, aut si quis est, qui curet Deus.* et 111 *b, Sed hæc ut fors tulerit.* & 118 *a, Quemcunq; fors tulerit casum.* I. P. 80 *a, Sit sanè fors domina campi.*

Fortè fortuna. de D.112 *a, Aliquid aut casu aut fortè fortuna fieri.*

Forsitan. *fortasse.* de Orat.125 *b, Maior ars aliqua forsitan esset requirenda.* & At.190 *a,* pro S.R.19 *a, Forsitan quæratis, &c.* Cæl.Ep.113 *a, Forsitan cum locupletiore referam.*

Fortasse. *forsitan, si fortè.* Ep.26 *b, Quod est igitur mihi triste consilium? ut discederem fortasse in aliquas solitudines?* & 27 *b,* de Orat. 93 *b, Græculus ociosus & loquax, fortasse doctus & eruditus.* Orat.215 *b, Elegit ex omnibus Isocratis libris uersus fortasse triginta Hieronymus.* At.1 *b, Et Fortasse cum Romæ à iudicijs forum refri-*

xerit, excurremus mense Septembri, &c. At. 95 *b, Puer fortasse fatuus.*

Fortassis. *fortasse.* Epistol. 27 *b, Sed ego, fortassis uaticinor.*

Fortè. *casu, fortuna.* de Orat.129 *a, Fortè euenit ut in Priuernati essemus, &c.* & pro Cl.47 *a.* de Orat.126 *a, Ac ne fortè hoc magnum ac mirabile uideatur.* I.V.55 *a, Si quis fortè miratur, &c.* Qu.Fr. 300 *a, Ne fortè me in Græcos tam ambitiosum factum esse mirere.* pro Plan. 273 *a, Cum casu diebus iis, &c. Puteolos fortè uenissem, cum, etc.* pro Flac.150 *a, Nisi fortè, &c.* de Off.58 *a, Nisi fortè illud, &c.* de Orat. 147 *a, Et aliquem si fortè motum, id est, fortasse.*

Forticulus, *la, lum, diminut. à forti.* Tusculan. 185 *a. l. Tormina.*

Fortis, *forte. magnanimus, strenuus, acer, constans, potens, robustus, ualens, inuictus, magnus, animosus, excellens, multum roboris habens, in quo multum est roboris ac uirtutis, qui animo excelso & alto & uirtutibus exaggerato est, maximi animi, qui omnia in se posita esse ducit, & humanos casus uirtute inferiores putat.* de Am.96 *b,* pro S.R. 41 *a, Viris fortibus quorum opera eximia in rebus gerendis extitit, honos habitus est.* Tus.177 *a, Fortes fortuna adiuuat, ut est in prouerbio.* pro Mil.115 *a, Et unius post homines natos fortissimi uiri magnitudinem animi desideres.* I.V.136 *b, Vir fortissimus & innocentissimus S. Peduceus.* At.127 *b, Quod doleo uiris fortissimis accidisse.* pro S.12 *b, Vir fortis & acris animi magniq;.* pro Mil.119 *b, Vir fortis et animosus, et acriter morti se offerens. Fortis ad uindicandum. l. Sagax.* pro Fon.283 *a, Fortis ad pericula.* de Clar.175 *a, Constans & fortis uir.* pro S.R.32 *b, Vir contra audaciã fortissimus.* I.V.171 *a, Adolescens bonus et fortis.* de Nat. 55 *a, Fortis.*)(*Ignauus.* pro Font.282 *b, Vir maximi animi.* Offic.40 *b, Qui hæc magno & excelso animo despiciunt.* de Or.116 *b, Animus acer et præsens.* Off.10 *a, Fortis animus & magnus.* de Sen.92 *a, Senectus animosior est quàm adolescentia, & fortior.* Att.132 *a, Quod unquam eorum in rep. forte factũ extitit?* de Or. 163 *b, Inflexio laterum fortis & uirilis.* de Or.105 *a, Sic illam orationem disertam sibi & oratoriam uideri, fortem et uirilem non uideri.* de Or.125 *a, Oratio fortis, acris, uehemens.*)(*Placida, submissa, lenis.* de Or.145 *a, Forte et uehemens genus dicendi.* de Or.145 *a, Fortissimo animi impetu, plenissima & maxima uoce, summa contentione corporis.* I.C.113 *b, Dictæ sunt à principib. acerrimæ et fortissimæ sententiæ.* I.A.240 *b, Acerrima illa et fortissima cupiditas, imminuta et delibata est.* Of.16 *b, Fortis animi est & cõstantis, nõ perturbari in reb. asperis.* Tus.177 *a, et 236 b, Excelsus, alt⁹, humana despiciẽs.* At. 242 *b, Hoc loco Cass. fortib. sanè oculis matrẽ spectare.*

Fortiter. *animosè, uiriliter, constanter, neruosè, acriter, strenuè, magno animo.* Att.227 *b, Quicquid acciderit, fortiter ac sapienter ferre.* pro Quint.5 *b, Dolabella iniuriam facere fortissimè perseuerat.* Att.247 *a, Atq; mi Attice fortiter hoc uelim accipias, ut ego scribo.* Off.13 *a, Quæ animo magno & fortiter excellenterq; facta sunt.* de Pro.77 *b, Quàm sapienter non disputo, constanter quidem & fortiter certè.* I. A.192 *a, Animosè et fortiter facere aliquid.* pro Fla.168 *b, Cum hostibus for-*

titer bellum gerere. At.130 *a, Quemuis euentum fortius feram quàm hunc dolorem.*

Fortitudo, *nis. magnitudo animi & robur, animi excelsi atq; inuicti magnitudo & robur, animi excellentia magnitudoq;, elatio & magnitudo animi, animi excellentis magnitudo et præstantia, præsentia animi, robur animis, fortis animus & magnus, uis animi, acer et præsens animus, magnus animus et excelsus, excelsitas et magnitudo animi, excellens animus & humana contemnens, magna in hoc certè uis & incredibilis animus robusti animi est, magnæq; constãtiæ.*)(*Ignauia, timiditas, inertia, nequitia.* de In.82 *b, Fortitudo est considerata periculorum susceptio & laborũ perpessio.* Off.76 *a, Fortitudo est dolorum laborumq; contemptio.* Item Off.13 *a, Itaq; probè definitur à Stoicis fortitudo, cum eam uirtutem esse dicãt propugnantem pro æquitate.* Tus.236 *b, Fortitudo est animi affectio in adeundo periculo, & in labore ac dolore patiens.* Off.73 *a, Magnitudinis animi & fortitudinis proprium est, nihil extimescere, omnia humana despicere, nihil quod homini accidere possit intolerandum putare.* Tus.184 *b, Viri propria maximè est fortitudo, cuius munera duo maxima sunt, mortis dolorisq; contemptio.* de N.67 *a, Fortitudinem omnem aut in dolore, aut in labore, aut in periculo spectari.* Tus.220 *b, Fortitudo est igitur animi affectio, legi in perpetiendis rebus obtemperans, uel conseruatio stabilis iudicij, in eis rebus quæ formidolosæ uidẽtur subeundis & repellendis: uel, scientia rerum formidolosarum contrariarumq;, aut omnino negligendarũ, conseruans earum rerum stabile iudicium.* Tus.220 *a, Fortitudo est, inquit Chrysippus, scientia perferendarum rerum, uel affectio animi in patiendo ac perferendo, summæ legi parens sine timore.* Tus.181 *b, Quid fortitudini comitibusq; eius, magnitudini animi, grauitati, patientiæ, rerũ humanarum despicientiæ, quomodo respondebis?* Part. 236 *b, Quæ uenientibus malis obstat fortitudo.* Anteq. 193 *a, Qui non militũ præsenti fortitudine, sed sua eximia animi uirtute hostilem ciuium mentem uindicauit.* pro S.22 *a, Hoc sentire prudentiæ est, facere fortitudinis: sentire uerò & facere, perfectæ cumulatæq; uirtutis.* I.C.103 *a, Non est uehemẽtius seueritatis ac fortitudinis inuidia, quàm inertiæ ac desidiæ pertimescenda.* pro Pom.9 *b, Labor in negocijs, fortitudo in periculis.* Off. 16 *a, Sunt ergo domesticæ fortitudines non inferiores militaribus.* Off.4 *a, et de Or.140 a, Animi excelsi atq; inuicti magnitudo ac robur.* Off.16 *a, Animus excelsus & magnificus.* et 12 *b, Quod animo magno elatoq;, humanaq; despiciẽte factum sit, id splendidissimum uideri.* & 56 *b, Magnus animus & excelsus.* et 14 *a, Excellens animus & humana cõtemnens.* et ibi. *Hoc robusti animi est, magnæq; constantiæ.* & 56 *b, Excelsitas & magnitudo animi.* pro Mil.113 *a, Acer & præsens animus.* pro Cæl.45 *b, et pro Mil.121 b, Robur animi.* ad Her.16 *b, Fortitudo est rerum magnarum appetitio, & rerum humilium contemptio, et laboris cum utilitatis ratione perpessio.* Part.237 *a, Fortitudinem audacia imitatur.*

Fortuitò. *fortuitu, casu, temerè.*)(*Consultò.* Orat.215 *a, Superior ætas numero caruit, nisi si quando temerè ac fortuitò.* contra Rul.69 *b, Paucas tribus non certa conditione iuris, sed fortis beneficio fortuitò ad usurpandũ*

libertatem uocare.de Diuin.107 a,Aliquid casu & fortuitu factum esse.de Orat.94 a,Fortuitò in aliquem sermonem incidere. Orat.214 a,Cum,ut fit, fortuitò dicerent,&c.Epist.64 b, Non repentina aliqua uoluntate, neq; fortuitò incidere ad aliquid agendum.de Fin.132 a, Hoc ita est fortuitò.

Fortuitu,fortuitò, casu. I. A.225 a, Quod uerbum tibi non excidit,ut sæpe fit,fortuitu,sed scriptum, meditatum,cogitatum attulisti. Off.21 a, Temerè ac fortuitu, inconsideratè,negligenterq; facere aliquid. Ad Heren. 4 a,& de D.121 a,et 112 a, Casu et fortuitu nauis in portum incolumis delata est.

Fortuitus,a,um.quod in fortuna positum est. Epi. 98 b, Vt illud nescio quid non fortuitum,sed diuinum uideretur. de N.14 b, Ex his factum esse mundum concursu quodam fortuito.de Or.97 a,Subita et fortuita oratio. de N.77 b,Si quippiam nacti sumus fortuiti boni.Top. 227 a,Concursio rerum fortuitarum.Acad.4 a,Fortuita atomorum concursio.

Fortuna,fortunæ.sors,fors,hera,casus,temeritas, euentus,conditio.de D.111 b,Quid est enim aliud fors? quid fortuna? quid casus? quid euentus? nisi cum sic aliquid cecidit,sic euenit,ut non cadere atq; euenire, uel aliter cadere,atq; euenire potuerit? de D.112 a, Nihil est tam contrarium rationi atq; cõstantiæ,quàm fortuna.de N. 71 b,Fortuna ab inconstantia et temeritate seiungi non potest.de N.34 b,Fortuna, quæ amica uarietati respuit constantiam. pro Mil. 114 b, Vide quàm sit uaria uitæ commutabilisq; ratio, quàm uaga uolubilisq; fortuna. de D.131 a,Varietas est propria fortunæ. de Am. 106 b, Non solùm ipsa fortuna cæca est, sed eos etiam plerũq; effecit cæcos,quos complexa est.Part.122 a, Cui quidẽ, quæ maximã uim habere dicitur fortuna ipsa cedit.pro Mar.133 a,Fortuna domina rerũ humanarum.Aca.44 b,Fortuna effecit multa improuisa nobis, propter obscuritatẽ ignorationemq; causarũ.de D.126 b, Nusquã fortunatiorem,quàm Præneste fortunã esse. ad Her. 13 a, Fortunam insanam esse & cæcam & brutam perhibent philosophi, saxoq; instare globoso prædicant uolubili.et ibi multa de fortuna ex Pacu.Tus.233 a, Vitam regit fortuna,non sapientia.Itẽ:O falsam & uolucrem fortunam.&ibi. In quo ne tum quidem fortunæ rotam pertimescebat.I.A.259 a,Ne uim fortunæ stulticia contempsisse uideamur.de N.77 b, Fortunam à deo petendam,à seipso sumendam esse sapientiam. de Pro. 76 a, Aliquis fortunæ muneribus amplißimis ornatus,sæpius eius deæ periculum facere non debet.pro Sest. 6 b, Sed fuit profectò quædam illa reipublicæ fortuna fatalis, ut ille,etc.de N.19 a,Illud quæro quæ fuerit tanta fortuna, quis iste tantus casus,ut,&c.I. A. 248 a, Quis hoc non uidet?quod fortuna,quæ dicitur cæca,uidit?Offic.36 b, Magnam esse uim in fortuna in utramq; partem,uel ad secundas res,uel aduersas,quis ignorat?Qu.F.290 b,Intelligerem etiam fortunæ potestatẽ in nos prorogatam: nunc uerò ea pars tibi reip. commissa,in qua nullã,aut perexiguam partẽ fortuna tenet.Postquam.198 a,Prospera, æquabilis perpetuaq; fortuna secundo uitæ sine ulla offensione cursu.de Ar.256 b,Vtrisq; horũ secunda fortuna regnum est elargita,aduersa mortẽ.Ep.5 a, Ex ijs rebus quas tibi fortuna elargita est.pro Sest.16 b,En

cur cæteri reges stabilẽ esse suam fortunam arbitrẽtur? I.P.87 b,Nunc meã spoliatam fortunam conferam cum florente fortuna imperatoris.de N.78 a,Ad prosperam aduersamq; fortunam qualis sis nihil interest. Epi.314, Ferre pulcherrimè secundam fortunã & aduersam.At. 121 a,In superbũ se præbuit in fortuna,quã putauit nostram fore,cuius fortunæ nos, quantũ humano consilio effici poterit,motum ratione quadam gubernabimus.et 275 a,Miserorum fortunam insectari.Ep.11 a,Mala & afflicta fortuna.pro Syl.174 a, Afflicta fortuna alicuius.pro Clu.19 a,Alicuius misera, multumq; iactata fortuna.Off.36,Hæc igitur ipsa fortuna cæteros casus rariores habet.pro Do.242 a,Caduca semper hæc esse duxi,non uirtutis & ingenij,sed fortunæ et temporũ munera:quorum ego bonorum,non tam facultatẽ unquam & copiam expetendam putaui,quàm in utendo rationem,et in carendo patientiam. Antequàm.194 b, Quẽ paulo antè fortuna erexerat ad gloriã,etc.de Or.126 b, Cum imperatorem ad communẽ imperatorũ fortunam defendendam excitarẽ. Off.12 a, Propinqui quibus communis plerunq; fortuna est.At.278 b,Nõnulla in Hirtio huius belli fortuna,ut in secũdis fluxa,ut in aduersis bona.pro Fon.283 a, Felix ad casum fortunamq; belli.pro Pom.13 a,Fuit profectò quibusdam summis uiris quædã ad res magnas bene gerẽdas diuinitùs adiuncta fortuna. pro Mur.134 a, Par dignitas ad consulatus petitionem, dispar fortuna prouincialium negociorum,in hoc et in illo fuit.& 139 a, Hoc ad magistros, si quid te fortuna illo fuit.& 139 a, Hoc ad magistros, si quid te fortuna offendit? At.273 b,Ciuis qualis & prudẽtißimus et fortuna optima esse debet.& 231 b,Omne consilium in fortuna positum uideretur.Postquam.199 a,b,C. Marius subijt indignißimam fortunam præstantißima gloria sua.Att.156 b,Fortuna qua illi florentißima,nos duriore conflictati uidemur.& 138 b,Quorum ego causa timidius me fortunæ committebam. pro Fl.153 b, Asclepiades fortuna egens,uita turpis.pro Syl.184 a,Orat uos,ut se aliquando si non integra fortuna, at afflicta patri suo gratulari sinatis. In Sal.274 a, Sallustius bis ad iudicis subsellia attractus extrema fortuna stetit.Q.de Pe.206 b,Quãto melior tibi fortuna petitionis data est,quàm C.Cælio de D.88 b, Interpretes responderunt eum clarißimam Græciæ diuturna cũ fortuna fore.Ep.8 a,Gaudeo tuam dißimilem fuisse fortunam.de Or.94 a,Scæuola, quem nunc mearum ineptiarũ testem fortuna cõstituit.ad At. 94 a,Sed hõc fortuna uiderit, quoniã consilio nõ multum uti licet.et 226 a,Sed hæc fortuna uiderit,quoniam ratio non gubernat.Ep.54 b, Nam adhuc et factum tuũ probatur,et ut in tali re,fortuna laudatur.I.V.92 b,Lapsaceni Romanorum cõditione socij,fortuna serui.pro Mil.119 b,Conditio atq; fortuna hominum infimi generis.Off.9 a,Est autem infima conditio & fortuna seruorum.I.P.90 b, Mulieres omnis fortunæ ac loci.de Fin. 137 b,Homines infima fortuna.Epist.204 b,Graue est, cum superior factus sit ordine,inferiorẽ esse fortuna.et ibi. Solatia,quæ cæteris simili in fortuna non defuerũt. de Am.107 a,Amplificare fortunam.de Fro.71 a,et 70 b,Esse infelicẽ,fortunæ est: esse deteriorẽ,improbitatis est.Of.42 a,Aut aliquo casu et fortuna.Tus.233 b,Bona corporis,et quæ extra corpus in casu sunt atq; fortuna. Item:

Item:Fortuna L. Syllæ et Timothei.l.Plut.in uita Syllæ.

Fortunæ,narum.bona,pecunia.pro Dom.218 a,Imminebat tuus furor omnium fortunis & bonis. Postq.211 b, Bonos uiros lugere malui meas fortunas, quàm suis desperare.pro Syl.179 b,P.Sylla & secundas fortunas amittere coactus est,& in aduersis sine ullo remedio permanere.pro Qu.R.50 b,Tum omnium possesiones erant incertæ,nũc omnium fortunæ sunt certæ.Ep.52 b, Nihil tibi deesse arbitror ad tuas fortunas obtinendas. Tus.150 b,M.Crassus, qui illas fortunas morte dimisit. Ep.87 b,Itaq; si quis mihi erit aditus de tuis fortunis,id est,de tua incolumitate agendi,agam ipse per me,etc. et 33 a, Tamen impetum prædonum in tuas fortunas fieri nolo.Ep.70 b,Dignitate tua et fortunis frui poteris.de Or.127 a, Ego pro mea omni fama fortunisq; decerno. Bru.286 a,Vir honoribus amplißimis fortunisq; maximis.pro Rab.91 a,& de In.55 b,Succurrere saluti fortunisq; communibus.pro S.R.19 b, Pecunia fortunæq; alicuius.& ibi.Pecunia tam plena atq; præclara.Item:Patrimonium tam amplum & copiosum.At.73 a,Ne prouincia nobis prorogetur per fortunas,prouide. & 49 a,Ad quæ recuperanda,per fortunas incumbe.& 57 a, Per fortunas illud præmuni quæso,ut simus annui.

Fortunatè.feliciter.Br.165 b,Fortunatè beateq; uixisse. & de Fin.95 b,Fortunatè uiuere.

Fortunatus,a,um. felix, cuius nunc uenti ualde sunt secundi.de Or.141 a,Scopas fortunatus homo et nobilis. pro Quin.14 b,O hominem fortunatum.I.C.105 b,O fortunatam rempublicam,si quidem,etc. Quin.Fr.316 b,Nihil nobis est fortunatius.Tuscul. 202 b,Qui senem fortunatum esse dixit.de D.126 b, Nusquam fortunatiorem,quàm Præneste fortunam esse. de Sen. 83 a, Mihi uerò illi comitatu nobilium iuuenum fortunati uidebantur.pro Mur.136 a,Integer & fortunatus. de Clar.196 a, Fortunatus exitus illius. Item: Si fuisset in discipulo comparãdo meliore fortuna.pro Cor.56 b, Cum etiam ipse casus euentusq; rerum non duces, sed comites eius consiliorum fuerint, in quo uno summa fortuna cum summa uirtute certauit.

Fortuno,as.seruare & augere.Ep.18 b, Tibi patrimonium dij fortunent.& 249 a, Eum honorem tibi deos fortunare uolo.

Forum,ri.macellum,iudicia publica,& locus ubi iudicia exercentur.pro Cluen.52 b, L. Clodius Pharmacopola circumforaneus,qui properaret, cui fora multa restarent,simulatq; introductus est,rem conficit.Attic.76 b. Epist.34 b, Appius in ultimam prouinciam se coniecit Tarsum usq;,ibiq; forum agit,id est, iudicia exercet. I. V.255 b,Iura Siculorum,quæ habent,ne extra suum forum uadimonium promittere cogantur.& 143 a, Secta ri aliquem circum omnia fora.contra Rul.67 b,Sublate erat de foro fides.Ep.64 b,Vt primùm attigi forum. Forum Vocontij,Forum Iulij.Ep.153 b,Forũ Aurelium. I.C.102 a,Forũ Corneliũ.Ep.185,Forũ Gallorũ.Ep.162 Forum Vocontium.Ep.166,Oppida locaq; sunt omnia. Forum,pro uestibulo.de L.182 b,Lex,forum,id est, uestibulum sepulchri bustum'ue usucapi uetat.

Fossa,se.Epist.245 b,Oppidum uallo & fossa circundedi.Tusc.239 b, Cum fossam latam cubiculari lecto circundedisset.pro Cecin. 291 b, Prætor, qui de fossis &

de cloacis interdicit. I. P. 97 a, Rheni fossa gurgitibus illis abundans.

Fossio,nis.ipsa fodiendi actio.l.Fißio.de Sen.88 a, Quid agri foßiones, repastinationesq; proferam? de D. 31 a, Recenti foßione terram fumare calentem.

Fouea,ueæ.I.A.103 b,Bellua, quæ quoniam in foueam incidit,obruatur.

Foueo,ues,foui,fotum.tegere,alere,tueri,retinere.de N. 51 a, Aues cum ex ouis pullos excluserunt, pennis eos fouent,ne frigore lædantur.de N.50 b,Ex ouis pulli orti matres relinquunt,à quibus exclusi fotiq; sunt.Att.176 a,Illum tamen non modò fouit,sed et tantam pecuniam illi dedit,honoris mei causa.Epist.12 a,Inimicum meum sic in manibus habebant,sic fouebant,sic osculabantur. Qu.Fr.319 b, Scribis de Cæsaris summo in nos amore, hunc tu fouebis, & nos quibuscunq; poterimus rebus augebimus.pro Mur.142 a, Gubernacula reipub.petas, fouendis hominum sensibus & deliniendis animis, & adhibendis uoluptatibus?Qu.F.304 b, Hortensius per Pomponium tibi fouendus est. At.244 b, Vectenum,ut scribis,& Faberium foueo. Att.190 b, Nam dum illud tractabam,quasi fouebam dolores meos.

Fractus,a,um.infractus,debilitatus,afflictus.pro Do. 232 b, Qui me animo nimis fracto esse atq; afflicto loquebantur.& 218 a, Ciuitas fracta malis, muta, debilitata, abiecta metu.Postquam.209 b,Aliquis fractus et propè dißipatus.et 202 a, Aut debilitata uirtute,aut fracto animo esse.pro Fl.159 a, Fractum & debilitatum Græciæ nomen. At.193 a, Afflictus & fractus animus.de Cl.192 b,Fractum & minutum & puerile.

Frænum.l.Frenum.

Fragilis,le.caducus.)(.Stabilis,firmus.de Som.130 b,Sic fragile corpus animus sempiternus mouet. de Leg.160 b,Corpus fragile & caducum.de Finib.81 b,Quis enim confidit semper sibi illud stabile & firmum permansurum,quod fragile & caducum sit. Epist.151 b, Breue, fugax,caducum.de Sen. 90 b,In fragili corpore odiosa omnis offensio est.de Am.115 a,Res humanæ fragiles caducæq; sunt.

Fragilitas,tis.Tuscul.228 b, Imbecillitas fragilitasq; humani generis.pro Mar.134 b, Casus humanos & incertos euentus ualetudinis,& naturæ communis fragilitatem extimesco.

Fragmentum,ti.rei fractæ pars,frustum.pro Sest.20 b, Hunc adoriuntur fragmentis septorum & fustibus.& de N.42 a,Vt gleba aut fragmentum lapidis.

Fragor,oris.rei fractæ sonitus,strepitus.ad Her.33 b,Fragor ciuitatis auditus est.

Francones,num.pop.At.226 a,Sueui,Francones.

Frango,gis.infringo,perrũpo,confringo,cõminuo, infirmo,contũdo.I.V.212 b, Annulus aureus, quẽ habebat, fractus est et comminutus.de N.51 a, Itaq; alter alterius oua frangit.de Pro.75 b, C. Pomptinius ortum repentè bellũ Allobrogum prælijs fregit,eosq; domuit.Off. 41 a,Viriatus Lusitanus,quẽ C.Lælius fregit & cõminuit. I.A.252 b,Contudi & fregi exultãtis latronis audaciam. pro Mar.132 a,Nulla est tanta uis,quæ non debilitari et frangi poßit.Epist.191 a, Primus ego leges Antonianas fregi.Anteq.192 b,Qui hostiũ fregerũt furorẽ.I.P. 86 a,Hominis furorem & petulantiã fregi.et 85 b,Itaq; in

illo tumultu fracti fasces, etc. Offic.14 a, Non est autem consentaneum qui metu non frangatur, eũ frangi cupiditate. pro Mil.116 a, Concussa hominum licentia, et cupiditatibus fractis. Ep.151 a, Frangere et abijcere aliquẽ. pro Syl.169 b, Fractus & afflictus calamitate. pro Ar. 191 a, Nec tantis se laboribus frangeret. de Orat, 108 b, Scæuola paulum requiescet, dum se calor frangit. At. 55 a, Qu. Fratris domus primo fracta coniectu lapidũ. Ep. 136 a, Tanquam fluctum à saxo frangi oportere. de Or. 143 a, O' inanes nostras contentiones, quæ in medio spacio sæpe franguntur. Qu. Fr.290 a, Animos frangi & debilitari molestia non oportet. de Cl.173 a, Frangere aliquẽ patiẽtia. de L.190 b, Frangere libidines alicuius. de Orat.92 a, Frangere cupiditates. pro R.P.127 a, Vis quæ summas frangit infirmatq; opes. Epi.49 a, Fregit hoc meum consiliũ et Cæsaris magnitudo animi, etc. de Or.95 a, Simulac me fractũ et debilitatũ metu uidit.)(Esse erecto animo. I.A.167 b, Nec frãgor animo. de Or. 140 b, Non fractũ esse fortuna. Ep.53 b, Sin te tanta mala frangunt. pro Qu.R.47 b, Frangere fidem. Ep. 51 b, Frangere seipsum. I.P.85 a, Frangere fœdus. Epist.4 a, Quòd illam sententiam Bibuli de tribus legatis pridie eius diei fregeramus. de Or.132 a, Excusauit Vespa Terentius, quòd eũ brachium fregisse diceret. I.A.233 b, Et quidẽ fracto crure. I.V.266 a, Ceruices in carcere frangebantur indignissimè ciuium Romanorũ. in Vat.34 b, Fregisti ceruices in carcere ipsi Vectio. Postq.208 a, Aliquem iudicio esse frangendum, uim ui esse superandam.

Frater, *tris. germanus.* pro D.337 a, Cum se fratrem uxoris tuæ fratri tuo germano antelatum uideret, pro Plan. 264 a, L. Torquatus Cn. Plancij frater patruelis & socer. pro Cæl.45 b, Vicinum eius mulieris miraris malè audisse? cuius frater germanus sermones iniquorum effugere non potuit. Item, Sorores patrueles. l. Soror.

Fraterculus, *li.* In Ver. Act.5, Volo mihi fraterculo tuo credas.

Fraternè. *germanè.* Qu.Fr.316 b, 'Germanè Frater neq; rescribam. & 302 a, Huic epistolæ non fraternè scriptis, fraternè debes ignoscere.

Fraternus, *na, num.* pro Quint.3 a, Pro fraterna illa necessitudine. Qu.Fr.291 a, Demonstrare amorem fraternum in aliquem.

Fratricida, *ræ.* pro Dom.218 a, Parricida, fratricida, sororicida.

Fraudatio, *nis.* pro Quin.12 a, Qui fraudationis causa latitant. & 13 b. I.C.109 b, Hinc fides, illinc fraudatio.

Fraudator, *fraudatoris. inficiator.* I.A.252 a, Trebellius fraudator creditorũ. pro Fl.154 a, Vna & eadẽ est omnibus in locis fraudatorũ & inficiatorum impudentia.

Fraudo, *as. fraudem facio, fallo, destituo, ludifico.* I.V.151 b, Ne grano quidẽ uno potest arator sine maxima pœna fraudare decumanum. At.1 b, Cum Cæcilius à P. Vario magna pecunia fraudaretur. Off.51 a, Fraudani enim spe sublata soluẽdi necessitas consequitur. pro Qu. 9 a, Viri boni cum palàm fraudantur, timidè tamen huc descendunt. pro Quin.13 b, Is uadimonium mihi deseruit, me fraudauit, ego experiri nõ potui. et 14 a, Is qui te in hæreditaria societate fraudarat. de Ar.253 b, Clodius improbissimè fraudauit populum. pro S.R.42 b, Is nulla in re te fraudauit. pro Qu.R.47 b, Qui socium

fraudauerit & fefellerit. pro Cec.286 a, Qui per tutelam aut fiduciæ rationem fraudauit quempiam. pro Fl. 156 a, Cum multos minutis mutuationibus fraudasset. In Ant.207 b, Fraudare creditores, domo profugere. Ora. 254 b, Quibus rebus animus tanquam debito fraudatur, offenditur. pro Qu.R.48 b, H S. L III. fraudare aliquem. de Fin.146 a, Fraudare aliquem suo ueteri nomine. Off.63 b, Vti ne propter te captus fraudatus ue sim.

Fraudulentus, *a, um. fallax, dolosus.* contra Rull. 85 a, Carthaginenses fraudulenti et mendaces. Item: Num me malitiosum? negas: fraudulentum? at id quidem iam arrogas tibi. Off. 68 b, Venditio fraudulenta. ad Her. 14 a, Homo fraudulentus.

Fraus, *dis. dolus, malicia, fallacia, machina, insidiæ, error, præstigiæ, calumnia, circunscriptio, pœna, damnũ, scelus, crimen.* Offic.9 a, Duobus modis, id est, aut ui, aut fraude fit iniuria. fraus quasi uulpeculæ, uis leonis uidetur, utrunq; alienissimum ab homine est, sed fraus odio digna maiore. pro Clu.38 b, Exagitabantur omnes eius fraudes atq; fallaciæ. pro Quin.10 a, Per summam fraudem & maliciam fingere aliquid. de Or.111 b, Eadem facultate fraus hominum ad perniciem et integritas ad salutem uocatur. Tusc.163 b, Qui in repub. uiolanda fraudes inexpiabiles concepissent. pro Rab.96 a, Rabirius fraudem capitalem admisit. pro Cl.26 b, & pro D.238 a, Hæc res nemini unquam fraudi fuit. pro S.R.26 a, Id erit tibi maximè fraudi. At.83 a, Fit S.C. ut ne ue Salaminijs, ne' ue qui eis dedisset, fraudi esset. At.83 a, & 61 a, Quod multo rectius fuit, Facere fraudẽ alicui. et 117 a, Quod multo rectius fuit, id mihi fraudẽ tulit. et 180 a, Pacis ego spe in hanc fraudẽ incidi. In An. 201 a, Censeoq; ut ijs, qui in exercitu Antonij sunt, ne sit ea res fraudi, si ante Cal. Feb. ab eo discesserint. et 201 a, Filio pietas erga patrem fraudi esse non debet. & 220 a, Eisq; fraudi ne sit, quòd cum M. Antonio fuerint. Item: Id maiori illi fraudi quàm tibi futurum. I.A.241 b, Fraus peculatus: id est, crimen. pro Cel. 50 a, Dij nonnunquam præsentis fraudis pœnas in diem reseruãt. de D.81 b, Impia fraude obligari. Item: Anili superstitione obligari. de Or.105 a, & 127 a, Fraus capitalis. de Or.102 a, Scelus ac fraudẽ nocentis supplicio constringere. I.P.88 b, Suscipere fraudẽ. de Or.164 a, Deleo illos uiros in eã fraudẽ in rep. esse delatos. pro S.R. 28 a, Hæc te opinio falsa in istam fraudẽ impulit. I.P.79 b, Hic in fraudem homines impulit. Ep.157 b, Deducere in fraudem. de L.182 b, Quot auro dentes uincti essent, ast si simul cum illo sepeliet uret' ue, sine fraude esto.

Fregellæ, *arum. ciuitas* ad Her.28 & 32.

Fregellanus, *a.* ad Her.26. de In.44. contra Rul.84, Bellum Fregellanum. de Fin.138.

Fremebundus, *a, um. indignatione plenus, furens.* de Natur.d.43 b.

Fremitus, *tus. strepitus.* de Ar.248 a, In agro Latiniensi auditus est strepitus cum fremitu. et b, Horribilis fremitus armorum. de Ar.245 b, Responsum aruspicum de fremitu. pro Flac.151 a, Fremitus egentium. Tusc.250 b, Fremitus murmurantis maris. de Fin.125 a, Vt fremitum fluctus assuesceret uoce uincere.

Fremo, *mis. indignor.* de Orat.101 a, Fremant omnes licet, dicam quod sentio. Att.27 a, Arius consulatum sibi ereptum fremit.

Fren-

Frendeo, *des. uel frendo, dis. fremo, sæuio.* Tusc.179 b, Nemæus leo frendens.

Freno, *nas. reprimo, domo, retineo.* pro Mil.116 a, Ego Clodij furores, quos nullis legibus frenare poteramus, hoc ferro à ceruicibus repuli. I.V.177 a, Cum eius animum non negligẽtia tardaret, sed conscientia frenaret.

Frenum, *ni. in multitudine, frena, orum. & freni, orum. instrumentum quo in ore equi immisso, equum moderamur.* pro Mil.213 b, Frenorum, sparorũ, pilorumq; multitudo. Par.223 b, Equus, equa, quæ frena recipere solet. de Or.146 a, Isocrates dicebat se calcaribus in Ephoro, cõtrà aũt in Theopompo frenis uti solere. de Cl.183 a, Alteri calcaria adhibere, alteri frenos. At.86 b, Alter frenis eget, alter calcaribus. Ep.178 b, Si frenũ momorderis, peream si te omnes ferre poterũt. I.A.150 a, Mutinamq; illi exultanti tanquam frenos furoris iniecit.

Frequens, *tis. creber, multus, plenus, celeber.* de Or.159 a, Iambum & trocheum frequẽtem segregat ab oratione Aristoteles. de Or.162 b, Refert etiã qui audiant, frequentes, an pauci, an singuli. de Clar.184 b, Lex populi frequẽtis suffragijs abrogata est. Qu.Fr.306 a, Frequentes fuimus omnino ad ducentos. Ep.151 a, Senatus continuò est conuocatus, frequensq; cõuenit. Ep.172 b, Frequens numerus armatorum. Epist.163 a, Saltus Castulonensis nunc frequẽtioribus latrocinijs infestior factus est. de Diuin.93 a, Idq; frequentissimo theatro incredibili plausu comprobatum est. pro S.R.21 a, Eo tempore Roscius erat Romæ frequens, atq; in foro & in ore omnium quotidie uersabatur. Or.198 a, Demosthenes frequens fuit Platonis auditor. & 213 a, Nos in hoc genere frequentes, etc. de Arus.246 b, Nunquam tam frequens collegium iudicauit. pro Planc.263 a, Huius præfectura plena est uirorum fortissimorum, sic ut nulla tota Italia frequẽtior dici possit. I.A.108 b, Frequens municipium. Antequàm.194 a, Si putaremus, &c. frequentes profectò talibus conatibus obuiam ire niteremur. In An. 213 a, Equites Romani, qui frequentissimi in gradibus concordiæ steterunt. I.V.67 b, Multus & frequens, ferè idem. de Sen.84 b, Venio in senatum frequens. de Orat. 106 a, Frequens enim te audiui atq; affui.

Frequentatio, *onis. crebritas, multitudo, coaceruatio, dinumeratio.* Par.241 a, Frequentatio argumentorum & coaceruatio uniuersa. & 234 b, Consequentium frequentatio. ad Her.30 a, Densa & continens frequentatio uerborum. & 36 b, Frequentatio est, cum res in tota causa dispersæ coguntur in unum locum, quo grauior, aut acrior, aut criminosior oratio sit.

Frequentatus, *ta, tum. celebratus, usitatus.* de Claris oratoribus, 195 b, Alterum genus est non tam sententijs frequentatum.

Frequenter. *frequẽs, crebrò.* Or.204 b, Translatio, qua frequentissimè sermo omnis utitur. ad Her.41 b, Vt frequenter & assiduè consequamur artis rationem.

Frequentia, *tiæ. crebritas, multitudo.* I.V.204 b, Cũ maxima frequentia à multitudine domum reducebatur. & 147 a, Tabulas in foro summa hominum frequentia exscribo. Qu. de Pet.205 b, Quotidiana amicorum assiduitas & frequẽtia. Tusc.241 a, Est enim ibi magna frequentia sepulchrorum. At.93 b, De epistolarum frequentia nihil te accuso. pro Mil.101 b, Non enim corona con-

sessus uester cinctus est, ut solebat, non usitata frequentia stipati sumus. I.P.86 a, Qui frequentia sua egressum uestrum ornauerunt, ac celebrauerunt. pro Plan. 263 a, Non enim tribum Terentinam, de qua, &c. sed solidam & robustam, & assiduam frequentiã præbuerunt. pro Flac.154 b, Cum hic Dorylensis efferretur magna frequentia consessuq; uestro. de Or.113 a, Thucydides creber est rerum frequentia. & 101 b, Quin. Mutij ianua magna quotidie ciuium frequentia celebratur. At.53 b, Similis & frequentia, et plausus me usq; ad Capitolium celebrauit. I.V.177 b, In foro celeberrimo, tãta frequentia, &c. Part.233 b, Frequentia communium.

Frequento, *tas. celebro, quasi impleo, coaceruo.* de Or. 157 a, Verbi translatio instituta est inopiæ causa frequẽtata delectationis. de Or.161 b, Distinguenda et frequentanda est omnis oratio luminibus uerborum. Or.204 b, Aceruatim multa frequẽtare. At.17 a, Sentinã urbis exhauriri, & Italiæ solitudinẽ frequentari posse arbitrabar. de In.51 a, Vniuersa ciuitas frequentat ludos. Ep.77 a, Sermones eorum, qui frequentant domum meam. Or. 205 b, Hæc frequẽtat Phalereus maximè. Off.58 a, Et maximè si domus aliquando alio domino solita est frequẽtari. Off.35 b, Vrbes sine cœtu hominũ non potuissent nec ædificari, nec frequẽtari. pro Do.231 a, Quẽ tu populũ nisi tabernis clausis frequentare nõ poteras. ad Her.23 a, Tu primas quasq; partes in animo frequenta.

Fretum, *ti. locus angustus in mari, maris æstus.* I.V.107 b, Cum ab Italia freto disiunctus esses. de N.64 a, & I. V.112 b, Fretum Siciliense. I.V.236 b, Ratibus coniunctis freto ad Messanam transiri. Tusc.258 a, Qui Oceani freta illa uiderunt, Europam Libyamq; rapax ubi diuidit unda. In Vat.31 b, Venisti ad fretum per Mauritaniam. de Diu.155 a, Quid de fretis aut maritimis æstibus plura dicam? quorum accessus & recessus lunæ motu gubernantur? At.556 b, Brutus erat cum suis nauibus apud Heletem fretum, citra Veliam millia passuum III. pedibus ad me statim. At.255 a, Si oneraria statim' ne frẽto an Syracusis. pro Mar.132 a. l. Euripus.

Freta, *orum. pl.* de N.30, Fretorumq; angustiæ, &c.

Fretus, *a. um, confisus, nixus, fultus.*)(. Diffisus. de Nat. 11 b, Tamẽ fretus intelligẽtia uestra dissero breuius quàm causa desiderat. de Ora.118 a, Quæ duo pleriq; ingenio freti simul faciunt. Antequàm.194 a, Partim innocentia freti, partim nobilitate nixi, partim potentia fulti, &c. Qu. de Pet.208 a, Partis ac fundatis amicitijs fretum ac munitum esse oportet. Epistol.36 a, Fretus conscientia officij mei.

Frigeo, *ges. algeo, conglacio.*)(. Caleo. de N.38 a, Ex quo illud Terentij, Sine Cerere & Baccho friget Venus. Ep. 100 a, Valde metuo ne frigeas in hybernis. et 174 b, Planè iam Brute frigeo. ad Here.28 b, In re frigidissima cales, in feruentissima friges. I.V.121 a, Cùm omnia iudicia frigerent, insimulare cœperunt Epicratem. Epist.116 a, Quod tibi suprà scripsi Curionem frigere, iam calet. Quint.Fr.327 b, Hic quidem friget. & ibid. Sed tota res timetur ac refrigescit. I.A.208 a, Iacent beneficia Nuculæ, friget patronus Antonius. de Clar.181 a, Tibicen sanè frigens ad populum.

Frigesco, *scis. algeo, obrigeo.* Epist.115 b, Nos hic frigore frigescimus. Cælij.

Frigidus,a,um.gelidus, algidus. I. V. 220 a, Erat hyems
summa,tēpestas perfrigida, imber maximus. de L. 170
b, Fibrenus præcipitat in Lirem,eumq; multo gelidio-
rem facit:nec enim ullum hoc frigidius flumen attigi.ad
Her.28 b,In re frigidißima cales,in feruentißima friges.
de Clar.186 a, Acumen M. Pisonis sæpe stomachosum,
nonnunquam frigidum.pro Cec.296 b,Aequitatis iudi-
cium cum erit, caue in ista tam frigida tamq; ieiuna ca-
lumnia delitescas. Or.205 a, Ridicula domo allata ple-
runq; sunt frigida.de Clar.180 b, Lentus in dicendo &
pene frigidus.de Orat.132 b, Verba frigidiora uitanda.
Qu.Fr.323 b,Accusator frigidus.

Frigus,oris.uis frigorū.Qu.Fr.313 b, Pridie Iduum cum
Appius senatum infrequentem coegisset, tantum fuit
frigus,ut populi conuicio coactus sit nos dimittere.pro
S.R.40 a,Firgus intolerabile.)(.Nimius calor.Qu.Fr.
314 a,Frigus impendebat maximū,quo periculum erat
ne Appio suæ ædes urerentur.Terra frigore obriguit.l.
Obrigeo.de Vn.203 b,Causæ quæ uim habent caloris et
frigoris.I.V.240 b,Ad magnitudinem frigoris hoc sibi
remedium comparat.Epist.259 a,Vix in ipsis tectis fri-
gus uitatur,nedum in mari.Off.35 a,Tecta quibus et fri
gorum uis pelleretur,& calorum molestiæ sedarentur.
pro R.P.129 b, Hanc uim frigorum hyememq; nos uix
huius urbis tectis sustinemus.In Ar. Tum gelidum uali-
do de pectore frigus anhelans Capricornus, &c. In Ar.
Tum fixum tremulo quatietur frigore corpus.

Fritus,tus.id est,fremitus,strepitus.de N. 43 b, Tanta
moles labitur Fremebunda ex alto ingenti sonitu et fri-
ritu. Actij poetæ.aliter tamen,strepitu & fremitu.

Friuolus,a,um.nugatorius.ad Her.27 b,Friuolus hic qui
dem iam & illiberalis est sermo.

Frondesco,scis.frondes emittere.Tusc.235 b,Alia uerno
tempore tepefacta frondescunt.Tuscul.162 b, Arbores
frondescere.

Frondes, dium. arborum sunt folia. pro Cæl. 46 a, Via
deserta & inculta atque interclusa iam frondibus &
uirgultis.

Frons,tis.supercilium. Ad Qu.Fr. Frons hominum sæpe
mentitur.de Off.li.1,Frons semper eadē.I. P. Frons dijs
irata.Tusf.lib.3,Frons trāquilla & serena.pro Sest.Fron
tis contractio,grauitatis indicium.At.72 b,Hæc ipsa fe-
ro equidem,fronte (ut puto) & uultu bellis,sed angor
intimis sensibus.At.229 a,Ex fronte(ut aiūt)meum er-
ga te amorē perspicere potuisses.Att.1.a,Puto te in hoc
aut risisse,aut ingemuisse, ut frontem ferias. de Cl. 190
a,Frons non percussa,nō femur.de Pro.70 b,Libidines,
quas fronte & supercilio,non pudore & temperantia
contegis.pro Rab.128 a,At si uerum tunc cum uerißima
fronte dixerunt,nūc mentiuntur.de Fin.81 a,Vt in fron
te ostētatio sit,intus ueritas occultetur.Ep.131 a,Adeón
tu mihi excussam ueritatem ueterem putas,ut ne in foro
quidē,reliquiæ pristinæ frontis appareant? Postquam.
207 b,Tu'ne ausus ista fronte,non uita,etc.Qu. de Pet.
211 a,Frons est animi ianua.pro Cl.32 b,Cōtrahere fron
tē.I.A.189 b, Antonius à tergo,à fronte,à lateribus te-
netur.de Pet.Cons.Fronte et oratione,magis quàm ipso
beneficio req; capiuntur homines. At.lib.14.,Non enim
solùm ex oratione,sed etiam ex uultu & oculis et fron-
te(ut aiunt)meum erga te amorem perspicere potuisti.

de Amic.Fronte occultare sententiam.Ep.lib.1, Fronte
atq; uultu simulatio facillimè sustinetur.At.lib.4, Pom
peius fremit,etc.sed utrum fronte an mente, dubitatur.
pro Plan.Frontes aperire.

Frontones,qui tumida magnaq; fronte prædití sunt. de
Nat.17 a.

Fructuarius,a,um.uectigalis.Ep.119 b,Agros,quos fru-
ctuarios habent ciuitates,uult immunes esse.Celij.

Fructuosus,a,um.frugifer,utilis.Tusf.177 b,Ager quam
uis fertilis, sine cultura fructuosus esse non potest. Off.
46 b,Est enim nō modò liberale paulum nonnunquam
de iure suo decedere,sed interdum etiam fructuosum.de
Orator.140 a, Omnes hæ uirtutes fructuose putantur.
& ibid.b,Ea uirtus quæ est fructuosa alijs. Attic.226 b,
Rem non fecit deteriorem,haud scio an iam fructuosio-
rem.pro Quint. 2 b, Erat ei res rustica sanè bene culta
& fructuosa.pro S.R.25 a,Prædia pulchra & fructuosis-
sa.contra Rull.62 a, Ager Corimbius & fructuosi uobis sunt,
mus.pro Pomp.6 b,et 7 a,Eos qui fructuosi uobis sunt,
conseruare. Antequàm.192 b, Beneficia solent esse fru-
ctuosa à quibus profecta sunt.In Ant.179 b,Quæ ratio
nes in populi Romani patrimonio glandiferæ & fru-
ctuosæ ferebantur.

Fructus,ctus.fruges,fœdus,partus,delectatio, uoluptas,
utilitas. Contra Rull. 83 b, Vt esset locus comparandis
condendisq; fructibus.de Sen.81 b,Serere,percipere &
condere fructus. contra Rull. 82 b, Asia multos annos
nobis fructum Mithridatico bello non tulit.Att.171 a,In
quos enim sumptus abeunt fructus prædiorum? de Cla-
ris Or.166 a,Nec ex nouis fructibus est unde tibi reddā
quod accepi.cōtra Rull.82 a,Ager bellis infectus,fructi
bus uarius,cœlo ac loco calamitosus. Antequàm.192 b,
Serere beneficium,ut metere poßis fructum.de Or.206
b,Res rusticas uel fructus causa, uel delectationis inuise
re.de Leg.161 a, Pecudes partim esse ad usus hominum,
partim esse ad fructum, partim esse ad uescendum pro-
creatas.Item:Multo maiorem fructum ex populi existi-
matione illo damnato cepimus, quàm ex eius,si absolu-
tus esset,gratia cepissemus. At.174 a, Quo quidem die
magnorum meorum laborum,multarū uigiliarum fru-
ctum cepi maximum.& 104 a, Tyro mirabilis utilita-
tis fructum mihi præbet.de Nat.58 a, Oues nullum fru-
ctum edere ex se sine cultu hominum possunt. de Se. 90
a,Honestè acta superior ætas, fructus autoritatis capit
extremos.& 91 b, Tempestiuè demetere & percipere
fructus.Par.124 b,Neminem esse diuitem, nisi qui exer
citum alere poßit suis fructibus.pro Planc. 279 a, Ego
fructus ex republica non ut oportebat,lætos & uberes,
sed magna acerbitate permixtos tuli.pro Cæl.54 b,Om
nium huius laborum nos potißimum fructus uberes diu
turnosq; capietis.I.P.86 a, Cepi fructum immortalem
uestri in me amoris et iudicij.pro Sest.18 a, Gener meus
cui fructus pietatis suæ neq; ex me, neq; à populo Ro-
mano ferre licuit. de D.113 a, Atq; etiam omnē fructum
uitæ superioris perdidissent.I.P.91 b, Gloria est fructus pe
uirtutis.Off.46 b,Posse liberalitate uti,nimirum est pe
cuniæ fructus maximus.I.C.106 a,Catilina alijs fructū
libidinum pollicebatur,alijs,&c.de Clar.184 b,L.Fu-
sius ex accusatione M. Aquilij diligentiæ fructum cepe
rat.Of.35 b,Nec ex his tempestiuos fructus capere pos-
semus.

semus.Epist.251 b,Fructus,qui ex literis percipitur.pro
Syl.167 a,Modestiæ fructum aliquem percipere.de Ar.
243 b, Ex tuis literis cepi fructū maximum. de N. 25 a,
Si ad fructus nostros, non ad illius cōmoda referremus.
pro Rab. 96 b, Qui spe posteritatis fructuq; ducitur.I.
C.108 a, Certare cum usuris fructib. prædiorum. I. C.
117 a,Mihi iam ad uitæ fructū nihil potest aequiri. Par.
125 a, Est enim diuitiarum fructus in copia, copia autē,
&c.Off.44 b,Theophrastus taliū sumptuum faculta-
tem fructum diuitiarum putat. Offic. 35 a, Frugum fru-
ctuumq; reliquorum perceptio & conseruatio. Offic.
46 a,Quod autem tributum est uiro bono & grato, in
eo cum ex ipso fructus est, tum etiam ex cæteris. Quin.
Frat. 296 b,Asia parte aliqua suorum fructuum,pacem
sibi sempiternā redimat atq; ocium. de Fi.31 a,An par-
tus ancillæ in fructu sit habendus. Epistol.10 a,Qui tibi
ex me fructus debentur, eos uberiores & præstantiores
capere potuisses. Epist. 165 a, & 13 b,Ferre fructum ex
aliquo. contra Rul. 66 b, Hoc ad animi mei fructū atq;
leticiam duco esse permagnum. Pro Syl. 184 b, Cuius
ex miserijs uidendo fructum caperes maiorem, quàm
audiendo.pro Arch.190 a, Magnum gloriæ fructum ex
rebus bene gestis percipi. Antequā. 191 a, Repetere of-
ficij præmium & fructum.pro Domo, 233 a,Vtriusque
temporis fructum tuli maximum.de Am. 112 a,Solitudo
aufert fructum uoluptatum. Attic. 186 a,Si quæris quid
putem,ego fructum puto.pro Mur.135 b,Quib.incom-
modo morbi,etiam cæteri uitæ fructus relinquendi. Tusf.
174 b, Fructus uberrimus. de Nat. 77 b, Vbertas fru-
gum & fructuum. Antequā. 192 b, Iucundißimus fru-
ctus libertatis. pro Muren. 133 b, Fructus iucunditatis.l.
Vsufructus.

Fructus, à fruor. Cic. in Hortensio, Amœnitate summa
fructus est.

Frugalis,le. frugi.de Orat. 135 b, Cum optimus colonus,
parcißimus, frugalißimus esset.pro Fla. 161 a,Homines
tota Asia frugalißimi,sanctißimi.Attic. 11 a,Frugalißi-
mus.)(. Nequißimus.

Frugalitas,tis.pro Deiot.148 b,Omnes sunt in illo rege
uirtutes, sed præcipuè singularis & admiranda frugali
tas,& si hoc uerbo scio laudari reges nō solere. pro De
iot.148 b,Ego frugalitatem:id est,molestiam & tempe
rātiam uirtutem esse maximam iudico. Tusf.149 a,Tres
uirtutes, fortitudinem, iusticiam, prudentiam frugalitas
complexa est.& ibid.Eius enim uidetur esse proprium,
motus animi appetentis regere & sedare, semperq; ad-
uersantē libidini moderatā in omni re seruare constan-
tiam.& ibid.Frugalitas,ut opinor,à fruge.& 193 b,De
frugalitate & frugi,multa.

Frugaliter,modestè,moderatè.)(. Nequiter.pro Do.235
b,Itaq; omnia ornamēta fanorum sanè frugaliter domū
suam deportauit. de Fin.70 a,Frugaliter loqui.

Fruges, gis. uel frux, gis. frugum nomine,omnes fructus
terræ intelliguntur.de N.38 a,Fruges Cererem appella
mus, uinum autem Liberū.de Or.201 b,Segetes fœcūdæ
herbas effundunt inimicas frugibus. de Leg. 161 a, Quæ
frugibus atq; baccis terræ fœtu profunduntur. Tusf.177
b,Et si in segetem sunt deteriorē datæ fruges, ipsæ tamē
natura sua enitent.162 b,Segetes largiri fruges, florere
omnia.de Fin.114 b,Fruges cum ad spicam peruenerūt.

I.V.225 a, Fruges in ea terra primùm repertæ putātur.
de Nat. 57 a, Nos fruges serimus, nos arbores.& ibid.
b, Terra fœta frugibus & uario leguminum genere. de
Diu. 83 a, Lentiscus ter fruges fundens.de Senect. 88 a,
Cū uiriditas herbescens è uaginis emerserit, fundit fru-
gem spicæ ordine structam.de Senect.78 a, Baccæ arbo
rum,terræq; frugaces.de D.104 a,et de L.173 a, Fruges
terræ,baccæ arborum. de N. 77 b, Vbertas frugū et fru
ctuum.pro Domo, 216 b,Frugum copia.)(. Frugum in-
opia.Post.202 a, Frugum ubertas et copia.Of.35 a,Fru-
gum fructuumq; reliquorum perceptio & conseruatio.
pro Cæl.53 b, Quæ stadia in adolescētia tanquā in her-
bis significant quātæ fruges industriæ sint futuræ. Of.12
b, Vt uicinum citius adiuueris in frugibus percipiendis
quàm fratrem. Or.199 b, Quæ est in hominibus tanta
peruersitas, ut inuentis frugibus glande uescātur.pro S.
R.30 b,Non omnem frugē, neq; arborem in omni agro
reperire poßis.pro Cæl.43 a,Emersisse aliquādo, & se
ad frugem bonam, ut dicitur,recepisse.

Frugi.moderatus, modestus, temperans,abstinens,inno-
cens.)(.Nequam,nihili.Tusf.194 a,Qui sit frugi igitur,
uel si mauis moderatus et temperās, eum necesse est esse
constantem.Tusf.193 b,& 194 a,Græci fruges homines
χρησίμους appellant: id est, tantummodo utiles,at fruga
litas patet latius. & ibid. Nec qui propter metum præ-
sidium reliquit, quod est ignauiæ:nec qui propter auari
tiam clàm depositum non reddidit, quod est iniusticiæ:
nec qui propter temeritatem malè rem geßit, quod est
stulticiæ, frugi appellari solet. pro Font. 282 a,L. Piso,
qui tanta uirtute atq; integritate fuit, ut etiam illis opti
mis temporibus,cum hominem inuenire nequam nemi-
nem posses,solus tamen frugi nominaretur. de Fin.83 b,
Viuit ut Gallonius,loquitur ut frugi ille Piso.Tusc. 216
b,Homo frugi omnia rectè facit.Ep.229 a,& 63 a, Ho-
mo frugi & modestus.Att.277 a,Modestus homo et fru
gi.et 214 a, Modestus & frugi uir. pro Cl. 27 a, Seruus
frugi atq; integer.de Orat.131 b, Seruus frugi.)(. Seruus
nequā.I.V.162 a,Homines satis fortes,& satis planè fru
gi ac sobrij.At.59 b,Homo bene frugi.aliter,bonæ fru-
gi.Ep.264 b, Frugi & seuera uita.I.A.173 b, Antonius
frugi factus.

Frugifer,a,um.Tusf.177 b,Agri nō omnes frugiferi sunt.
Offic.53 a, Tota philosophia frugifera & fructuosa est.
Or.212 b,Frugifera & ferta arua Asiæ.de N.58 b, Spa-
cia frugifera atq; immensa camporum.

Frumentarius,a,um.de Cla.184 b, Lex Sempronia fru
mentaria.I.V.166 b,Frumentarium lucrū. et 150 a,Cau
sa frumentaria. Attic. 143 a. & pro Domo, 215 a, Fru-
mentariæ prouinciæ. Off.62 a,et 65 a,Frumentarius: id
est,mercator frumentarius.ad Her.4 b,Lex frumētaria
de semißibus.

Frumentor,aris.frumentum colligo.Cn.Pomp. Att.130
b,Neq; solus cū ista copia sustinere poteris,ut frumen-
tatum eas.

Frumentum,ti.triticum.Or.204 a,Luxuriosa frumen-
ta.pro Dom.215 a,Frumentum prouinciæ frumentariæ.
At.82 a, Ciues Romani, qui frumentum compresserant,
magnum numerum populis pollicentur.I.P. 98 a, Qui
modus tibi fuit frumenti æstimandi? qui honorarij?

Fruor. potior, fructum uoluptatemq; percipio.)(. Ca-

reo. At. 22 a, Neq; nos te fruimur, et tu nobis cares. de N. 38 b, Quorum animi cum æternitate fruerētur, dij ritè sunt habiti. et 22 a, Vtatur suis bonis oportet, et fruatur, qui beatus est. Tus 199 a, Eum esse beatum, qui præsentibus uoluptatibus frueretur, consideretq; se fruiturum, aut in omni, aut in maiori parte uitæ. de Fi. 49 b, Fruenda etiam sapientia est. Ep. 137 a, Nihil timeo, fruor dum licet, opto ut semper liceat. Qu. Fr. 315 b, Suauitatis nostræ fruenda causa. pro Mil. 113 a, Nobis hæc fruenda relinqueret. Off. 41 a Fruendæ iusticiæ causa uidentur olim bene morati reges constituti. Br. 285 b, Potuimus beneficijs atq; honorib. frui, quantis uellemus. de Or. 200 a, Numerus liberiore quadam fruitur licentia. pro S.R. 25 a, Filius certis fundis patre uiuo frui solitus est. pro S.R. 40 a, Commoda quib. utimur, lucēq; qua fruimur, spiritumq; quem ducimus, à Deo nobis dari uidemus. de Na. 57 a, Quibus rebus fruimur atq; utimur. de Somn. 127 b, Omnib. qui patriam conseruauerint, adiuuerint, auxerint, certū esse in cœlo ac definitum locum, ubi beati æuo sempiterno fruuntur. de Se. 87 a, Satiatis uerò iucundius est carere quàm frui. de Am. 98 b, Sed tamē recordatione nostræ amicitiæ sic fruor, ut beatè uixisse uidear, quia cum Scipione uixerim. de L. 172 b, Ea quæ gignuntur nobis ad fruendū. pro Ce. 287 a, Vsumfructum omnium bonorū suorum Cæsenniæ legat, ut frueretur unà cum filio. & ibi. Vt frueretur bonis cum filio. lege, Vsusfructus. pro Domo, 226 a, Hodie Volaterrani fruuntur nobiscum simul hac ciuitate. de Ar. 258 a, Vectigalibus non fruuntur, qui redemerunt. Postq. 198 a, Incredibili, qua nunc uestro beneficio fruor lætitiæ uoluptate caruissem. & ibid. Non tam id sentiebam cum fruebar, quàm nunc cum carebam. & ibi. b, Amicitiæ, quid haberent uoluptatis carendo magis intellexi quàm fruendo. I. A. 212 b, Si pace frui uolumus, bellum gerendum est. de Fin. 74 a, Vterq; enim summo bono fruitur. Epist. 16 a, Frui gratia & operibus alicuius. & 17 b, Frui libertate propria de Fin. 73 b, Frui uoluptatibus. de Fin. 61 b, Sapiens fruitur præsentibus. & ibid. Præsentibus potitur. pro Cl. 53 b, Idcirco illum uita frui noluit. cont. Rul. 72 b, Conficere pecuniam de uectigalibus non fruendis, sed alienandis. & 76 a, Agri Bithyniæ regij, quib. nunc publicani fruuntur. I. C. 119 b, Eos frui uita & cōmuni spiritu non puto oportere Off. 21 b, Diligenter tenendum esse modum uoluptatis fruendæ. pro Syl. 172 a, Mihi liceret eius urbis quam conseruassem conspectu, tranquillo animo & quieto frui.

Frusinas, atis. Att. 172 a, Frusinates. ibid. 179 b.

Frustra, sine causa, nequicquā, inutiliter, perdere operā, opera et oleū perit. de D. 134 b, Nec frustra ac sine causa quid facere dignū deo est, quod abhorret etiam ab hominis constantia. Off. 17 a, Fugiendum est, ne offeramus nos periculis sine causa. de Fat. 144 a, Vnum, ut sine causa fiat aliquid. de Ora. 121 b, Neq; auxilium suum frustra implorari patietur. de Vn. 201 b, Hæc si uerbis explicare conemur, earum rerū frustra suscipiatur labor. pro Qu. R. 51 b, Frustra tempus contero. Att. 208 a, & 156 a, Illa quæ habes de Academicis, frustra descripta sunt.

Frustratio, onis. uanus conatus, labor inanis, error. Plan. Epist. 157 b, Quo magis me petiuerunt, tanto maiorem his frustratio dolorem attulit.

Frustror, aris. Academ. 17 a, Ego de omni statu totius uitæ, aut certare cum alijs pugnaciter, aut frustrari cum alios, tum etiam me ipsum uelim. Epistol. 190 a, Si Syriæ spes eum frustrata esset. Attic. 191 a, Cocceius uide ne frustretur.

Frustum, sti. fragmentū. de D. 86 a, Necesse est offa obiecta cadere frustum ex pulli ore, cum pascitur. I. A. 194 Is uomens frustis esculentis totum tribunal impleuit.

Fruticor, aris. surculos emittere, reuirescere. At. 239 b, Excisa est arbor non euulsa, itaq; quàm fruticetur uides.

Fucatus, a, um. fucosus. de Clar. 167 b, In qua naturalis inesset nō fucatus nitor. Or. 204 a, Fucati medicamenta candoris & ruboris omnia repelluntur. pro Planc. 163 b, Vicinitas non fucata, non fallax, non erudita artificio simulationis. pro Mur. 130 a, Iisdem ineptijs fucata sunt illa, quando te in iure conspicio. pro Planc. 265 a, Hæc sunt expressa signa probitatis, non fucata specie forensi. de Amic. 113 b, Simulatus, fucatus.)(. Sincerus, uerus. l. Infucatus.

Fucosus, a, um. fucatus. At. 16 a, Ambitiosæ fucosæq; amicitiæ. & pro R.P. & Quin. de Pet. 210 a, Merces fallaces & fucosæ.

Fucus, ci. pigmentū, ornatus peregrinus et accersitus, fallacia, fraus. de Or. 161 b, Color nō sanguine diffusus, sed fuco illitus. de Cl. 179 a, In his omnib. inest quidam sine ullo fuco ueritatis color. At. 1 a, Prēfat unus P. Galba sine fuco et fallacijs. Q. de Pet. 210 a, Si eū qui tibi promiserit, fucum, ut dicitur, facere uelle senseris. de Or. 125 b, Sententiæ ueræ, nouæ, sine pigmentis focoq; puerili. de Or. 152 a, Cincinni poetæ ac fucus.

Fuga, gæ. Attic. 115 a, Mitto illam fugam ab urbe turpissimam. I. V. 222 b, Dant sese in fugam milites. I. A. 200 b, Post discessum latronis, uel potius desperatam fugā. pro Cec. 289 a, Omnes se in fugam conferunt. pro Cel. 51 a, Licinius in fugam se coniecit. Qu. Fr. 308 a, Factus est à nostris imperus, fuga operarum. de Fin. 55 b, Laborum ac dolorum fuga. At. 116 b, Dare se incertæ & periculosæ fugæ. At. 116 b, in fuga omnes sunt. & 117 a, Fuga quæ parabatur, repressa est. Or. 211 a, Axilla ala factus est, fuga literæ uastioris.

Fugatus, a, um. pulsus, à fugo, as. de Ar. 245 b, Ab altaribus religiosissimis fugatus. & Off. 75 a, Hostes fusi ac fugati.

Fugax, cis. fluxus, ignauus, timidus, qui libenter fugit et declinat pericula. Epi. 151 b, Hæc breuia, fugacia, & caduca existima. In Sal. 173 b, Ego fugax Crispe Sallusti. Sal. in Cic. 271 a, Pedes fugaces.

Fugio, fugis. in fugam me do, in fugam me conijcio, in fugam me confero fugæ me do, in fuga sum, uito, declino, abhorreo, aspernor. Off. 6 a, Ne uerò rei familiaris amplificatio nemini nocēs uituperāda est, sed fugienda semper iniuria est. Item: Ita dum inertiæ uituperationē, quæ maior est, contemnunt, assequuntur etiam illam, quæ magis fugiūt, tarditatis. I. V. 169 b, Sentio iudices moderandum mihi esse iam orationi meæ, fugiendamq; uestram satietatem. Att. 282 b, Stoici negāt fugere sapiētis. Or. 216 a, Eaq; dum animis attentis excipiunt, fugit eos & præteruolat numerus. Off. 26 a, Et ab omni quod abhorret ab aurium oculorumq; comprobatione fugiamus. Ora. 215 b, Vitium longa animi prouisione fugiendum. Attic. 190 b,

Dum recordationes fugio, quæ quasi morsu quodam dolorem efficiunt. Par. 255 a, & Att. 128 a, Fugere, uitare, declinare aliquid. pro Pom. 9 b, Nulla res est in usu militari posita, quæ huius uiri scientiam fugerit. At. 114 a, De Dionysio. & 74 b, Cui rei fugerat me rescribere. de Or. 107 a, Nō fugisset hoc Græcos homines. de Fin. 120 b, Illos autem id fugerat superiores. de In. 43 a, Quod nostrum illum non fugit Catonem. I. V. 205 b, Verùm hoc amentē hominem fugit. At. 201 a, Illud alterum quàm sit difficile, te nō fugit. Tus. 153 a, Nisi quæ me fortè fugiunt. Off. 70 a, Qui uinum fugiens uendit sciēs. de Vniuer. Fugientem materiam cum ea coniunxit. de Fin. lib. 5, Fugientes laborem.

Fugitiuus, a, um. propriè seruus qui à domino fugit. I. A. 233 b, Dolabella habet legionē, habet fugitiuos. I. V. 226 b, Neq; tam fugitiui illi à dominis, quàm tu à iure & legibus. Vat. Epi. 65 b, Dicitur mihi tuus seruus fugitiuus Vardaci esse. Tus. 240 b, Viuebat cum fugitiuis. I. V. 162 a, Athenio princeps fugitiuorum.

Fugito, as. pro S.R. 31 a, Qui quæstionem fugitant.

Fugo, as. fugam facio, pello, repello. pro Ce. 29 a, Qui armis pulsus fugatusq; est. & ibid. Armis repulit, fugauit, auertit. de Ar. 245 a, Fugare aliquem lapidib. & ferro. Oct. 330 b, Hostis à te fugatus est. At. 277 a, Hostes cæsos fugatosq; esse. I. A. 206 a, Fugata concione.

Fulcio, cis, fulsi, fultū. sustento, sustineo. de Ar. 258 a, Etenim uix hæc si undiq; fulciamus iā labefacta, uix, inquā, innixa in omnium nostrum humeris cohærebunt. Postquam. 208 a, Horum consulum ruinas, cōsules uestra uirtute fulsistis. de Sen. 88 a, Vitis quæ natura caduca est, nisi fulta sit, ad terram fertur. I. A. 170 a, Cum labentem & propè cadentem rempub. fulcire cuperetis pro R.P. 129 a, Eum labentem accepit, corruere nō sinit, fulsit, sustinuit re, fortuna, fide. Ac. 19 a, Chrysippus, qui fulcire putatur porticum Stoicorum. Tuscul. 203 b, Omnibus modis fulciendi sunt qui ruunt. Antequā. 194 a, Partim innocētia freti, partim nobilitate nixi, partim potentia amicorum fulti. Off. 69 b, Imperium quod debet beneuolentia fultum esse. At. 83 b, Thermum, ut scribis, creberrimis literis fulc o. de N. 31 a, Partes mundi, quæ maximo calore fultæ sustinentur.

Fulgeo, ges. fulsi. splendeo, fulguro. I. C. 105 b, Qui nitent unguentis qui fulgent purpura. aliter, nident. In Arat. Ille quæ fulgēt luces ex ore corusco. Par. 118 a, Marmorea tecta ebore & auro fulgentia. In Ar. Lacteus circus nimio cādore fulgens. In Vat. 33 a, Ioue fulgēte, cum populo agi nefas esse. de D. 139 a, Si fulserit, si tenuerit, si tactum aliquid erit de cœlo. de N. 39 a, & Or. 199 a, Iupiter in cœlo fulgens & tonans. aliter, Iouem fulgere et tonare. I. Fulguro.

Fulginates. pop. pro Cor. 64 b.

Fulgor, oris. splendor. I. V. 216 a, & de N. 47 a, Fulgore auri collucere & illustrari templū. de N. 47 a, Hic illa eximio posita est fulgore corona. de D. 125 b, Prospera Iupiter bis dextris fulgoribus edit. de Som. 128 b, Ille fulgor qui dicitur Iouis. Quomodo fulgores & tonitrua existant, uide uocabulum Tonitrui.

Fulgur, ris. fulgor. Plin. Fulgetrum, & fulgetrā uocat. de Diu. 83 b, Quid de fulgurum ui dubitare possumus? & 81 a, Exta pecudum fulgura interpretātium. de L. 173 b,

Cœli fulgura regionibus ratis temperanto. Flamma inter nubes coruscat. I. Corusco.

Fulgurator, oris. fulgurum spectator, uel interpres. de D. 151 a.

Fulguro, as. fulgeo, corusco. Or. 199 a, Pericles ab Aristophane poeta fulgurare, tonare, permiscere Græciam dictus est. de D. 117 a, Ioue tonāte & fulgurante comitia populi habere nefas.

Fulguralis, le. ad fulgura pertinens. de Diu. 95 b, Quod Hetruscorum declarant aruspicini, & fulgurales, & rituales libri.

Fuligo, nis. fumi nigra materies, caligo, tenebræ. I. A. 177 b, Dein tamen quasi fuligine abstersa, præclara senatusconsulta fecisti.

Fulix, cis, non fulex. auis marina, quam Virg. Fulicam appellat. de D. 83 a, Rauca fulix.

Fulmen, nis. aeris ardor, fulgur, fulgor. Of. 71 a, Sublatus est insanus, & antequàm cōstiit, ictu fulminis deflagrauit: id est, Phaethō. de D. 117 a, Quòd homines tonitrua & fulminum iactus extimuisset. I. C. 115 a, Fulminum iactus. de D. 117 a, Si nubium conflictu ardor expressus se emiserit, id esse fulmen. & ib. Non enim te puto esse eū, qui Ioui fulmē fabricatos esse Ciclopas in Aethna putes. & ibid. Quomodo toties Iupiter iaceret fulmē, cū unū haberet? & ibi. Comitiorum solum uitiū est fulmen. & ibi. Iupiter multa fulmina frustra emittit. Tuscul. 179 b, Iace obsecro in me uim coruscam fulminis. de Diuin. 119 a, Romulus lactens, fulmine ictus. & 123 b, Fulmen sinistrum auspicium optimum habemus, præterquàm ad comitia. I. A. 179 a, Cur ea comitia nō habuisti? an quia tribunus fulmen sinistrum nunciabat? & 197 a, Hæc causa cur lex inter fulmina & tonitrua ferretur. de Na. 77 a, Hunc igitur nec Iupiter fulmine percußit. & 71 a, Mercurius fulmine percussus dicitur humatus esse Cynosuris. de D. 84 a, Aut cū terribili percussus fulmine ciuis, Luce serenāti uitalia lumina liquit. I. C. 115 a, Cū & legū æra fulminis ictu liquefacta sunt. pro Cor. 63 b, Cū duo fulmina nostri imperij subitò in Hispania Cn. & P. Scipiones extincti occidissent. Or. 198 b, Quidam nec acumine posteriorum, nec fulmine utens superiorum. Tusc. 189 b, Non modò stimulos doloris, sed etiam fulmina fortunæ contemnamus. I. Crispi sulcans.

Fulminaster, seu Fulminiaster. At. 202 a, Sic enim habēt exemplaria quædam: quod mihi magis placet, quàm fulviaster: significat enim Philotimū, quæ scribat de bello, semper augere, adeò ut fulgurare, fulminaq; iacere uideatur: unde iocò eum fulminastrū appellat: hoc est, fulmen quoddam paruum, seu (ut ita dicam) fulminatorem ridiculum.

Fultus, a, um. subnixus. I. Fulcio. pro Corn. 62 a, Neq; ideo est Gaditanorum causa deterior, grauißimis & plurib. rebus est fulta. Ep. 185 b, Magnis subsidijs fulta respublica est. Att. 218 a, Hic autem ut fultū est. aliter, Fulcrū.*.

Fuluiaster. Att. 202 a, Solet omnino esse fuluiaster. aliàs, Fulminaster. I. Fulminaster.

Fuluus, a, um. color qualis est auri. de Leg. 156 a, Nuncia fulua Iouis miranda uisa figura.

Fumo, as. fumum emitto, ardeo. pro Sest. 7 b, Et quòd ita domus ipsa fumabat, ut multa eius sermonis indicia redolerent. de Nat. 31 a, Vos me primum ictum pro uobis fuman-

Universidad de Deusto Biblioteca

Universidad de Deusto Biblioteca

fumantemq; uidisti, Terram fumare calentem.

Fumosus, *a, um.* I.P. 79 b, Obrepsisti ad honores errore hominum, commendatione fumosarum imaginum.

Fumus, *mi.* I.P. 82 a, Paulisper stetimus in illo ganearum tuarum nidore atque fumo. In Verrem act. 3, Fumo excruciare.

Funale, *lis.* cereus, seu fax ex fune & cera. de Sen. 56 a, C. Duillus delectabatur crebro funali & tibicine.

Functiò, *onis.* actio. I. V. 150 a, Vt ijs iucundior esset muneris illius functio. Tusc. 182 a, Labor est functio quædam, uel animi, uel corporis grauioris operis & muneris.

Funda, *dæ.* in ioculari libello, teste Quintiliano, 397.

Fundamentum, *ti.* solum, sedes, gradus, aditus. pro Pl. 265 a, Pietas fundamentum est uirtutum omnium. Off. 5 b, Fundamentum iustitiæ est fides. pro Corn. 61 a, Hæc sunt enim fundamenta firmißima nostræ libertatis. Par. 232 b, Narratio est quædam quasi sedes & fundamentū constituendæ fidei. de Or. 156 b, Fundamentum eloquentiæ, est uerborum usus & copia bonorum. de Nat. 10 b, Quod igitur fundamentum huius quæstionis est, id præclarè iactum uidetis. I. A. 191 b, Hodie fundamenta sunt iacta reliquarum actionum. de Sen. 90 a, Senectus quæ fundamentis adolescentiæ constituta est. I.P. 81 a, Ergo his fundamentis positis consulatus tui, triduo postquā, &c. de D. 108 b, Fundamentum philosophiæ positū est in finibus bonorum & malorum. pro Pl. 265 a, In quo templo, quantum in me fuit, ieci fundamenta pacis. pro Cl. 23 b, Hoc utar initio et quasi fundamēto defensionis. pro Sest. 4 a, Quib. initijs ac fundamentis hæ tātæ laudes excitatæ sint. de Fi. 79 b, Virtutum omnium fundamenta uos in uoluptate, tanquam in aqua ponitis. pro Mu. 127 a, Bene habet, iacta sunt fundamenta defensionis. Ac. 10 b, Sed paulo antè iacta sunt fundamenta. pro Fl. 147 a, Nisi fortè cui causæ fundamenta iaciantur non uidetis. I. A. 153 a, Quantum in me fuit, ieci fundamenta pacis. Ep. 12 b, Fundamēta iacta confirmandi senatus. & 161 b, Fundamenta ieci salutis tuæ. At. 287 b, Vindex illius mali autor extitit alterius fundamētum et radices habituri altiores. Bruti. pro Mar. 135 a, Tantum abes à perfectione magnorum operum, ut fundamenta quæ cogitas, nondum ieceris. Off. 7 a, Referri enim debet ad ea, quæ in principio proposui fundamēta iustitiæ, primùm ut ne cui noceatur, deinde ut cōmuni utilitati seruiatur. pro Mil. 116 a, Agere fundamenta. Item: Fundamento tota domus nititur. I. Nitor.

Fundanus ager. contra Rul. 79.

Fundatus, *a, um.* I. Fundo. pro R.P. 122 b, Fundatæ atque optimè constitutæ opes. pro Do. 232 b, Subita fundatißimæ familiæ ruina. At. 11 b, Status ille reipublicæ, qui fixus & fundatus uidebatur. Qu. de Pet. 208 b, Partis ac fundatis amicitijs fretum ac munitum esse oportet.

Fundi, *orum.* oppidum. At. 224 a, Pridie Iduum Fundis accepi tuas literas cœnans.

Funditùs, *prorsus.* de Or. 161 a, Nec earum rerum quem quam funditùs natura uoluit esse expertem. de Fi. 81 a, Præcepta ista funditùs euertunt amicitiam. de In. 53 b, Ille hostis funditùs uicit. At. 85 b, Ciuitatē funditùs perdidissem. pro Do. 220 a, Ciuitatē funditùs euertisti. Ep. 79 b, Funditùs interire. Or. 218 a, Ne spondeus quidem funditùs est repudiandus. & 217 b, Funditùs tollit fidem.

Fundo, *as.* constituo, fundamentum iacio, uel pono, uel ago, stabilio, nitor. pro Corn. 61 a, Illud maximè uestrum fundauit imperium. Par. 117 a, Qui hanc rempublicam tuam præclarè fundatam nobis reliquerunt. pro Fla. 151 a, Nihil religione testatum, nihil ueritate fundatum reperietur. I. C. 122 b, Magnis laboribus fundatum imperium, multa uirtute stabilita libertas. de Fin. 106 a, Tam accuratè fundatam & extructam disciplinam non est facile perdiscere.

Fūdo, *dis.* effundo, promo, emitto, diffundo, dispergo. de Na. 52 a, Oua piscium facilè aqua sustinētur, fœtum fundunt. de D. 90 a, Fundere sanguinem è patera. de Or. 161 a, Fundere uersus ex tempore. Or. 217 b, Fundere orationem numerosè & uolubiliter. Tusc. 171 a, Cum iam bonos septenarios fundat ad tibiam. de Fi 100 b, Vtrunque eorum fundi quodammodo & dilatari putāt. & 140 b, Iustitia ipsa se fundit usu in cæteras uirtutes. de N. 46 a, Aer fusus & extenuatus in sublime fertur, concretus autē in nubes cogitur. de N. d. li. 2. de Diuin. lib. 1, Fundo physicorum oracula. de Senect. Fundere frugem. de Na. deor. li. 2, Fundit maxima largitate legumina terra. Tusc. lib. 5, Fundere flores, fruges, baccas. de Fin. lib. 5, Iustitia se fundit usu in cæteras uirtutes. in Orat. Se latius fundet orator. de D. lib. 1, Fundere cātus è gutture tremulo. Tusc. li. 1, Fundere carmen graue plenumq;. Tusc. li. 2, Fundere uastum clangorem. de Or. li. 3, Fundere incōditè. Tusc. lib. 5, Fundere inanes sonos. de Fi. lib. 4, Fundere uerba more poetarum. Tus li. 2, Elicere & fundere uocem. Tus. lib. 3, Fundere inanes uoces. de Se. Funditur in omnes partes uitis. de Fi. lib. 5, Semper enim ex eo quod maximas partes continet, latißimeq; funditur, tota res appellatur. de D. li 1, Sed illa quæ instinctu inflatuq; diuino funduntur, scilicet oracula. de Vn. In qua omne animum, uniuersæ naturæ temperans permiscebat: superisq; permistionis reliquias fundens, æquabat.

Fundere. dißipare, disperdere, sternere. pro Mur. 138 b, Murena magnas hostiū copias fudit. pro Rab. 96 b, Cū innumerabiles hostium copias in Italia fudisset. de Fin. lib. 1. & pro Mur & pro Rab. Fundere exercitum.

Fundum, *di.* uasis pars ima. Off. 44 a, Largitio fundum non habet. Item: Ipse armarij fundum execuit, & auri quinq; pondo abstulit.

Fundus, *di.* prædium, possessio, regnum. de Or. 106 b, Cui nostrûm non licet fundos suos obire? aut res Rusticas uel fructus causa, uel delectatiōis inuisere? de Or. 139 a, Testificatur pater, se tibi Priuernatē fundū reliquisse. & ib. Cum in Priuernati essemus. Par. 125 b, M. Manilius habuit ædiculas in Carinis, & fundum in Labicano. Epi. 229 a, In ea controuersia, quam habet de fundo cum quodam Colophonio. Epist. 237 a, Fundo Arpinati bene poteris uti. Att. 228 a, Ad lacum, quod habeo, uenditurus sum.

Fundus populus, non discedit à priori significatione: est enim possessio et regnum eius, cuius fundus factus est. Id quomodo fiat, docet Cicero pro Cor. 58 b, Totum in eo fuit positum semper ratione atq; sententia, ut cum iussisset prætor aliquid, si id asciuißet socij populi ac Latini, & si ea lex quā nos haberemus, eadem in populo aliquo tanquā in fundo recedisset: ut tum lege eadē is populus teneretur: non ut de nostro iure aliquid minueretur, sed

ut illi populi aut iure eo quod à nobis esset cōstitutum, aut aliquo commodo, aut beneficio uterentur. & ibid. 59 a, & 64 b, Populi, Socij, Latini, Fœderati, Fundi.

Funebris, *bre.* lugubris. de Ora. 140 a, Laudationes scribuntur ad funebrem concionem. In Vat. 31 a, Epulum funebre. de L. 182 a, Vestimentum funebre. ibid. Funebria cætera quibus luctus augetur, duodecim sustulerunt.

Funesto, *as.* quasi funere inquinare, fœdare. pro Rab. 92 b, Funestari concionē contagione carnificis ueto. pro Font. 208 a, Galli humanis hostijs deorum aras & templa funestant. pro Mil. 119 a, & de Fin. 83 b, Curiam inflammari, incendi, funestari.

Funestus, *a, um.* inquinatus, perniciosus. Att. 137 b, Maiores nostri funestiorē esse uoluerunt diem Alliensis pugnæ, quàm urbis captæ. I. C. 102 a, Hoc tibi perniciosum esse confido, & funestū futurum. & 115 b, Qui deorum tēplis sunt funestos ignes inferre conati. Antequā. 169 b, Qui in suo magistratu funestā facem à uestris repulit templis. I. V. 260 b, Colonos agrorum ad huius securim funestā esse seruatos. pro Sest. 8 b, O' diem illum funestum senatui. pro D. 213 a, Pestifer ac funestus tribunatus. pro Fl. 165 b, Nox funesta alicui. pro Qu. 18 b, Funestum est iugulari. pro Do. 215 b, Funesta fax. & 213 b, Funesta reip. pestis. de L. 18 a, Funesta familia. Epi. 148 a, Funesta uictoria: id est, cruenta.

Fungor, *ris.* efficio, colo. de A. 100 a, Valetudo opportuna est, ut dolore careas, & munerib. fungare corporis. de Cl. 170 a, Lysias est functus omni ciuiū munere. de D. 95 a, Possunt aliquando oculi non fungi suo munere. At. 287 a, Fungere officio, quo tu functus es in meo luctu, teq; per literas cōsolarer, nisi, etc. Off. 48 a, Neq; enim uerbis auget suū officiū, si quo fortè fungitur. Tusc. 172 a, Nemo parū diu uixit, qui uirtutis perfecto functus est munere. pro Cæl. 41 b, Fungi officio: id est, facere quod debemus. de L. 158 a, Vt consulentib. respondeas, senectutis grato atq; honesto fungerer munere. Tusc. 193 b, Conturbatus oculus non est probè affectus ad suum munus fungendū. At. 1 b, In omni munere candidatorio fungēdo. de Cl. 187 a, Qu. Arrius omni iam fortuna prospere functus. I. V. 193 a, Quid aratorem ipsum muneris in remp. fungi ac sustinere uelitis. Offic. 42 a, Qui adipisci ueram iustitiæ gloriam uolent, iustitiæ fungātur officio. Of. 45 b, P. Crassus functus est ædilitio maximo munere. & ibi. Magnificentißima ædilitate functus est. Br. At. 280 a, Dignitatem perfuncturus es. Fungi opere aliquo & munere. I. Functio.

Fungus, *gi.* Epist. 31 a.

Funiculus, *li.* de In. 81 b, Et inde funiculo nauim moderetur. & ibid. Funiculus à puppi religatus.

Funus, *ris.* exequiæ, supremi diei celebritas, exequiæ funeris. pro Cl. 23, Mater tibi de integro funus iam sepulto filio fecit. & 60 a, Mater exequias funeris filij prosecuta esset. Qu. Fr. 237 a, Serrani funus perluctuosum fuit, ad IIII. Calend Decēbris. pro Qu. 9 a, Funus, quo amici conueniūt ad exequias cohonestandas. At. 238 a, Ibi Pyliam uidi, uenerat enim in funus, cui funeri ego quoque operā dedi. pro Qu. 9 a, Huic acerbißimum uiuo uidentiq; funus ducitur. de Or. 135 a, Cum funus quoddam duceretur, accusator inquit, mortuus rapitur, uide, &c. de Or. 125 b, Cū casu in eadem causa cum funere efferre

tur anus Iunia. Att. 226 a, Si Cæsar funere elatus esset. I. V. 260 a, Non palàm uiuorū funera locabantur. I. V. 263 a, Dico mercedem funeris ac sepulturæ constitui ne fas fuisse. pro S.R. 22 a, Soluere iusta paterno funeri. de L. 182 b, Inducere funus. In Vat. 35 a, Quis unquam in luctu domestico & in funere familiari cœnauit cum toga pulla? & ibid. Ita enim illud epulum est funebre, ut munus sit funeris, epulæ quidē ipsæ dignitatis. pro Domo, 221 b, Cum tua rogatione funere elata respub. est. Postquam. 208 a, Nondum palàm factum erat cōcidisse rem publicam, cum tibi arbitria funeris soluebātur. de Pro. 78 a, Casum illum meū funus esse reipublicæ, sed funus iustum & indictum. pro Do. 221 b, Funestum funus. I. A. 224 a, Senatui placere eum quàm amplißimè supremo die suo efferri. periphrasis est amplis. funeris. & ibid. Aediles curules edictum quod de funerib. habebūt, Sulpitij funeri mittere. de Se. 92 b, Nemo me lachrymis decoret, nec funera fletu Faxit, cur? uolito uiuu' per ora uirûm. Epist. 56 a, & de In. 51 a, Ibiq; funus ei satis amplum faciendum curaui.

Fur, *furis.* plagiarius. de Finibus, 142 a, Fures earum rerū quas cœperunt, signa commutant. pro Mil. 103 a, XII. tabulæ nocturnum furem quoquo modo, diurnum autē si se telo defenderit, interfici impunè uoluerunt. pro S.R. 27 b, Canes publicè alūtur in Capitolio, ut significent si fures uenerint. de Or. 129 a, Is à Philippo interrogatus quid latraret, furem se uidere respondit. Qu. F. 300 b, Licinium plagiarium cum suo pullo miluino tributa exigere. I. V. 86 b, Aspendius citharista. pro D. 223 a, Fur aut sicarius.

Furacissimus, *a.* apud Asconium, 78.

Furacissimè. In Vat 31 a, Dum omnium domos, apothecas, naueis furacißimè scrutareris.

Furax, *cis.* fur, uel qui à furtis abstinere manus nō potest. de Or. 131 b, Ridiculum est illud Neronianum uetus in furace seruo, solum esse cui domi nihil sit obsignatum & occlusum. de Ora. 133 b, Cornelius homo auarus & furax. I.P. 95 b, Furaces manus.

Furca, *cæ.* crux. de D. 92 a, Seruus per circum cum uirgis cæderetur, furcam ferens, ductus est.

Furcifer, *ri.* scelestus, furcam ferens. In Vat. 32 a, Id tu furcifer tibi sumes? & I.P. 82 a, & pro Deiot. 148 a.

Furens, *tis.* furibundus, maximo furore & scelere inflammatus, insanus, uesanus, effrenatus, præceps, mente permotus, uiolentus. I.P. 90 a, Qui mentis suæ compos non est, qui mentis suæ non est. Par. 118 a, Cui mens ex sua sede & statu dimota est. pro Mil. 118 a, Præceps amētia. Tus. 226 a, Iratos propriè dicimus exisse de potestate, id est, de consilio, de ratione, de mente. Antequàm. 197 a, Qu. Metellus cessit L. Saturnino furenti. de Ar. 154 b, Alicuius furentis ac uiolenti impetus.

Furenter. furiosè. Attic. 86 b, Pueri aiunt eum furenter irasci.

Furia, *riæ.* furina. Qu. Frat. 320 a, Cæsar tibi amantißimè petenti ueniam non dedit, uti illum ad illam furiam uerbū rescriberes. pro Sest. 10 a, Illa furia ac pestis patriæ. pro Sest. 11 b, Illa furia clamat, &c. de N. 68 b, Eumenides, quæ si deæ sunt, quarum & Athenis fanum est, & apud nos, ut ego interpretor, lucus furinæ furiæ deæ sunt, speculatrices credo & uindices facinorū & sceleris.

Universidad de Deusto
Biblioteca

ris.de L.164 a, Furiæ agitant & insectantur impios nō ardentib. tædis, sicut in fabulis, sed angore conscientiæ & fraudis cruciatu.I.P.89 b, Homines impulsu deorum terreri furiarum tædis ardētib. pro S. R. 29 b, Hæ sunt impijs aßiduæ domesticæq; furiæ, quæ parentum pœnas à consceleratis filijs repetant. pro S.R.29 a, Tamen eos agitant furiæ, neq; consistere usquam patiuntur. & ib. Agitari et perterreri furiarum tædis ardentib. pro Syl. 101 b, Itaq; eos ad perficiendum scelus furiæ quædam in citarūt.I.V.259 a, Sceleratorum furias in tuum iudicium esse uenturas. pro Do.213 b, Quæ te tanta pœna tuorum scelerum uexat? ut arbitrere, &c.

Furialis, le. de Ar.252 b, Tu cum furiales in cōcionib. uoces mittis, non sentis, &c. pro Plan.277 b, Furialis illa uox.

Furibundus, a, um. furens. Anteq. 196 b, Cedā priuatus furibundo magistratui. & ib. Annibalis furibunda mēs. de D.80 b. Vatum furibūdæ prædictiones. Philip.13, Cæsaris enim incredibilis ac diuina uirtus latronis impetus crudeles ac furibundos retardauit.

Furina, næ. furia. de N.68 b, At.318. l. Furia.

Furiosè. furenter. At.122 a, Et si solet eum, cum aliquid furiosè fecit, pœnitere.

Furiosus, a, um. furens, furibundus, uesanus, mente incitatus. I. C.102 a, Quò te ista tua cupiditas effrenata & furiosa rapiebat. pro Domo, 224 a, Hæc furiosa uis Trib. pleb. facilè superari frangiq; potuit. I.P.89 b, & pro S. R.24 a, Vecors, furiosus, mente captus, tragico illo Oreste aut Athamante dementior. pro Domo, 213 b, Homo uesanus & furiosus. de Cl. Or. 187 a, Feruidū quoddam & petulans, & furiosum genus dicendi. Aca. 22 a, Dormientium, et uinolentorū, et furiosorum uisa. Ep.150 a, Pars exercitus non minus furiosa est, quàm qui cum Antonio fuerunt.

Furo, ris. insanio, bacchor, uaticinor, maximo furore & scelere sum inflammatus, uis quædā abstraxit me à sensu mentis, à constantia atq; à mente, atque à seipso discessit. I.V.108 b, Vsq; eò commotus est, ut insanire omnibus ac furere uideretur. de Arusp 352 b, Cum bacchari, cum furis. de Cla.190 b, Eos furere & bacchari arbitrabatur. Ora.205 b, Furere apud sanos, & quasi inter sobrios bacchari uinolētus uidetur. Aca.4 b, Empedocles interdum mihi furere uidetur. de Ora.126 a, Mihi Telamon iratus furere luctu filij uidetur. Qu.Fr.306 b, Clodius furebat à Racilio se contumaciter urbaneq; uexatum. Epist. 123 a, Nunc furit Domitius tam gauisos homines suum dolorem. At.234 b, Pansa furere uidetur de Clodio. Off.22 a, Solon furere se simulauit. de D. 97 b, Qui ualetudinis uitio furunt, et melāncholici dicūtur. I.P.90 a. Hic acerrimè furit. Quin.F.308 a, Ille furens & exanguis interrogabat suos, quis, &c. I.C.104 b, Catilina furens audacia, scelus anhelans. de Ar.243 b, Hominem furentem exultantemq; continui. Tuf. 231 b, Inflammatus & furens libidinibus.

Furor, oris. ardor, impetus, insania. I.C.120 b, Versatur ante oculos aspectus Cethegi & furor in uestra cæde bacchantis. de D. 94 a, Inest igitur in animis præsagitio, quæ si exarsit acrius, furor appellatur. de D. 97 b. Negat sine furore Democritus quēquā poetā magnū esse posse. I.P. 99 a, Hic furore atq; insania pœnas pēdit. de Ar. 143 b, Effrenatus et præceps furor alicuius. Ep.150 a, Si decima legio ad eundem furorem redierit. pro D. 242 a, Istius inflammatus atq; ignitus furor. Tus. quæst. 192 b, Furorem autem esse rati sunt, mētis ad omnia cæcitatem. Ac.22 a, Cuius furor considerit. pro Cl.4 a, Nouratis animos eius & spiritus tribunitios.

Furor, aris. furtum facio, cōpilo, expilo, eripio, surripio, clàm eripio, clàm de medio remoueo, in meam rem aliena conuerto, bonis alienis manus affero, de medio remoueo, auerto, interuerto. I.V.88 a, Verres solet hæc quæ rapuit & furatus est, dicere se emisse. Of.41 a, Qui cui piam furatur aliquid, aut clàm eripit. de N.57 b, Bestiæ furantur aliquid ex ijs, aut rapiunt. Att.21 a, Nam si ego tuum antè legissem, furatum me abs te esse diceres. I.V. 274 b, Auertere aliquid: id est, furari.

Furtim, clàm.)(. Palàm, liberè. Att.56 b, Metellus furtim in campū currebat. de Or. 132 a, Tantum licet furtim, si quādo & cursim. Ep.266 b, Lagenæ, quæ furtim essent exiccatæ. contra Rul.74 a, Occultè latêre, recondituм esse, furtim tradi, &c. pro Do.241 b, Furtim facere aliquid. de N. 57 b, Furtim.)(. Palàm, liberè.

Furtiuus, a, um. occultus. I.P. 100 b, Furtiuum iter per Italiam.

Furtum, ti. cōpilatio, rei alienæ fraudulēta tractatio. pro Cl. 55 b, Ille medicus domi furtū fecit & cædē huiusmodi. de N. 74 b, Consilio tuo furtum factum esse aio. Att. 90 b, Mira erant in ciuitatib. furta Græcorum. Qu.Fr. 294 b, Plura oppidorum & furta & latrocinia esse debere pulsa. Pro Qu.49 b, Res erat manifesta, furtū erat aperte tum, cuius rei furtum factū erat? Epistol.266 b, Nefartum cessationis quæsisse uidearis.

Furunculus, li. I.P.93 b, Iste tantummodo improbus, crudelis olim furunculus, nunc uerò etiam rapax. de Nat.

Fuscina, næ. telum tridens ad piscandum aptum. de N. 21 b, Dant enim arcum, sagittas, clypeum, fuscinam, fulmen, &c. & 44 a, Aut fortè Triton fuscina euertis fluctus. Accij.

Fuscus, a, um. pro Sest. 6 b, Purpura plebeia ac penè fusca. In Arat. At pars inferior delphini fusca uidetur. de Diuinat.83 a, Fusca cornix. de Nat.55 b, Vox canora. Vox fusca.

Fusè. dispersè, diffusè. de Leg.163 a, Quæ fusè olim disputabantur & liberè, ea nunc articulatim distinctèq; dicuntur. de N.30 a, Vberius ac fusius disputare aliquid. Or.207 a, Fusè lateq; dicere.

Fusio, onis. de Na. 9 b, Chrysippus mundū deū dicit esse, & eius animi fusionem uniuersam. de Vniuers.201 b, Fusiones autem deorum. nam apud Platonem est, χύσεις. l. Flexio.

Fustis. Epist.118 b, Quid si filius meus fustem mihi impingere uolet? In Verrem, 222 a, Qui primò cum obsistere conarentur, malè mulctati clauis & fustibus repelluntur. I. P. 95 a, Non opus est uerbis, sed fustibus. Attic. 56 a, Clamor, lapides, fustes, gladij, & hæc improuisa omnia.

Fustuarium, rij. uerberatio, fustiū castigatio, ut Modestinus ait. I. A.186 a, Nam si Antonius consul, fustuarium meruerunt legiones, quæ consulem reliquerunt.

Fusus, a, um. dispersus. l. Fundo. de Orat. 128 b, Genus facetiarum æqualiter in omni sermone fusum. Or.206 b, Hæc in omnia genera fusa oratio. de Or.137 b, Sanguis in corporibus fusus. et 123 a, Genus sermonis liquidum, fusum, profluens.)(. Exile, aridum, concisum, minutum. Of.20 a, Decorum quàm latè fusum sit apparet. I.A.258 b, Exercitum hostium cæsum fusumq; cognoui. Off. 75 a, Hostes fusi ac fugati. pro Sest. 22 a, Homines fusi per agros ac dispersi.

Futilis, le. leuis, uanus. de Diu.88 a, Aruspices uanos futilesq; esse dicamus. Tuf.217 a, Alacritate futili gestiēs. et 231 b, Futiles lætitiæ. de Fin.98 a, Quis non odit sordidos, uanos, leues, futiles? de Nat.5 b, Commentitiæ futilesq; sententiæ.

Futilitas, tis. uanitas. de Nat.40 a, Hæc plena sunt futilitatis summæq; leuitatis.

Futurus, a, um. consequens, insequēs, posterus, reliquus, impendens, quod euenturum est, uenturum, quod sequitur. Att.93 b, Sed illum eum futurum esse puto, qui esse debet. I.A.153 b, Alia porrò propria Dolabellæ, quæ nisi collega abfuisset, credo eis fuisse futura communia. Ep. 54 a, Eum magis censemus communem in uictoria futurum fuisse? de N.25 a, Homines futuros beneficos et benignos fuisse. I.C.102 a, Quā sibi perniciosam esse confido & funestam futuram. de D.137 b, An tu cēses ullam anum tam deliram futuram fuisse, ut somnijs crederet? nisi, &c. In An.221 a, Non dubito quin reditus eius & nobis gratus fuerit, & reip. salutaris futurus. de Fin.84 b, & 63 a, Futurum atq; impendens malum. et 63 a, Futurum, consequens, & posterum tempus. de Sen. 93 a, Memoria præteritorum, futurorū prudentia. pro Mil. 125 a, Prouidere quod futurum sit. Off.39 b, Prospicere futura. de N. 62 a, Sæpe ne utile quidem est scire quod futurum sit: miserum enim est nihil proficientem angi. Pro Clu.19 b, Si in præsentia non potero, multæ mihi ad satisfaciēdum reliquo tempore facultates dabuntur. de D.88 a, Secula reliqua. pro Rab.96 b, Sapientißimi cuiusq; animus præsentit in posterum. cōtra Rul. 78 a, In posterum hæc lex imperatoribus uestris cōstituitur. contra Rul.84 b, Multum in posterum prouidere. I. C. 103 a, In posteritatem tibi aliquid mali redundabit. de Sen.91 b, Præteritum tempus nunquam reuertitur, nec quid sequatur sciri poteſt. de D.130 a, Magnus Dicæarchi liber est, nescire quæ euētura sunt: melius esse quàm scire. de Diu.98 a, Neq; dij ignorāt ea quæ ab ipsis constituta & designata sunt. Ep.80 b, De futuris rebus.

GA

GAbinus, na. pro Plan.263 b, Gabina ciuitas.

Gades, dium. Insula Hispaniæ, & in ea urbs. pro Corn.63 a, Gades Herculis itinerum ac laborum terminus. et ibi. de Gaditanis.

Galatæ, arum. Asiæ populi. Att.95 a, Galatarum auxilia.

Galea, leæ. capitis armatura. I.V.223 a, In hoc fano loricas galeasq; æneas P. Scipio posuerat.

Galeatus, a, um. ut galeata Minerua. de N.21 b.

Galleotæ, temporibus Philistini nominabantur in Sicilia interpretes portentorum, de D.88 b.

Gallia, liæ. de Pro.76 b, Alter ulteriorem Galliam decernit, alter citeriorem. At.120 a, M. Marcello Coß. finienti prouincias Gallias Cal. Martijs ipse restitit. & ibid. Gallia ulterior. Epist.115 a, Propter Galliarum controuersiam. pro Mur.145 a, Gallia transalpina. I. A. 219 a, Gallia comata.

Gallicanus, a, um. Gallicus. pro Qu.3 a, De tota illa re atq; ratione Gallicana inter se communicant. I. C. 120 a, Ager Gallicanus Picenusq;.

Gallicæ, arum crepidæ, soleæ. I. A.175 a, Nullis nec Gallicis, nec lacerna. Sic enim legendum est, non caligis, teste Gellio, lib.13. cap.21.

Gallicus, a, um. Gallicanus. de D. 97 b, Brennus eiusq; Gallicæ copiæ. pro Sest.4 a, Pisauri et in alijs agri Gallici partibus. I.C.105 a, In agro Piceno et Gallico. de Cl. 169 b, Ager Gallicus & Picenus.

Gallina, næ. de N. 50 a, Anatum oua gallinis supponimus. Ac.15 a, Quæ id ouum gallina peperisset, dicere solebant. de D.120 a, & de Sen.89 a, Hoc igitur per Gallinas Iupiter tantæ ciuitati signum dabat?

Gallinaceus, a, um. pro Mur.138 b, Qui Gallum gallinaceum suffocauerit, &c. & de D.96 a, Gallos gallinaceos canere cœpisse. de D.114 a, Gallinaceum fel.

Gallinaria sylua, Romæ. Ep.141.

Gallinarius, narij. qui gallinas curat. Acad. 21 b, Quoniam Gallinarium inuenisti Deliacum, qui oua cognosceret.

Gallogræcus. de Ar.250 a, Brogitarus Gallogræcus.

Gallonius. præco, & insignis helluo. de Fin.83 b, Viuit ut Gallonius, loquitur ut frugi ille Piso. pro Quin.17 b, Quæstus & sumptus Gallonij. & 69 b, 70 a.

Gallus, li. auis nota. de D. 120 a, Galli uicti silere solent, canere uictores. & ibi. Cur ante lucem galli cantant. de D. 96 a, Nam auis illa uicta silere solet, canere si uicit. & ibi. Gallos gallinaceos sic aßiduè canere cœpisse, ut nihil intermitterent. de D.120 a, Galli silentio noctis (ut ait Ennius) fauent faucibus, rursus cantu plausuq; premunt alas. et ibid. Cùm hoc animal tam sit canorum sua sponte. pro Mur.138 b, Qui gallum gallinaceum suffocauerit. & 128 b, Te gallorum, illum buccinarum cantus exuscitat. ad Her.39 b, Gallus è Phrygia.

Gallus, li. ex Gallia transalpina. de Orat.133 b, Gallus captiuus sub nodis distortus, eiectus lingua, buccis fluentibus. pro Fon.280 a, Galli humanis hostijs deos placant. de Ar.248 a, Galli robore, Hispani numero, Pœni calliditate, Græci artibus ualent. pro Cor.61 a, Fœdera nonnullorum ex Gallia Barbarorum.

Gamelion. mensis Ianuarius, Iunoni sacer propter nuptias. de Fin.86 a.

Ganeę, nearum. lustra, loca libidini et helluationib. apta. I.P.82 a, Paulisper stetimus in illo ganearum tuarum nidore atq; fumo.

Ganeo, onis. helluo. I. C.205 a, 106 a, Quis ganeo? quis nepos? etc. pro Sest.25 a, Egētißimus ganeo. Postquam. 206 b, Cincinnatus ganeo.

Ganges, fluuius Indiæ maximus. de Som.129.

Gargettius. id est, Epicurus. Ep.253.

Garrio, is, garrire. est auiū, sed usurpatur pro loqui, idq; sine delectu. Att.186 a, Cum coràm sumus, & garrimus quicquid in buccam uenit. Attic.92 a, Cupiebam etiam nunc plura garrire, sed lucet, urget turba. de N. 22 b, Tanta est impunitas garriēdi. de Or.110 b, Philosophos in gymnasijs garrire.

Garralus,a,um.loquax.ad Heren.9 a, Vt huius infantiæ garrulam disciplinam contemneremus.

Gaudens,tis.At.25 a,Animo æquo,imò uerò etiam gaudenti ac libenti.

Gaudeo,des.lætor,exulto,triumpho,læticia exulto,gaudio exulto,gaudio triumpho,gaudio afficior, lætè fero, fruor.de Leg.184 a,Sanè gaudeo, quòd te interpellaui. Att.140 b,Quæ adhuc fecimus,probari ualde gaudeo, si est nunc ullus gaudendi locus.Quin.Fr.313 b,Gaudeo tibi iucundas meas esse literas.& 319 b,Quòd scribis te à Cæsare quotidie plus diligi,immortaliter gaudeo.pro S.R.41 a,Quæ perfecta esse gaudeo,uehementerq; lætor.At.263 a,Id tu nos obtinuisse non modò facilè patiare,sed etiam gaudeas.et 152 a,Meum factum probari abs te triumpho & gaudeo. pro Mar.133 b, Quare gaude tuo isto tam excellenti bono, & fruere cùm fortuna & gloria,tum etiam natura & moribus tuis. de Fin.56 b, Cum priuamur dolore, ipsa liberatione & uacuitate omnis molestiæ gaudeamus.Cæl.Epist.123 a,Nunc furit tam gauisos homines suum dolorem.Ep.112 b, In theatrum Curionis Hortensius introijt, puto ut suum gaudium gauderemus.& 10 a,In molestia gaudeo.Tusc.201 b, Quoniam hæc plausibilia non sunt, ut in sinu gaudeant gloriosè loqui desinant.de Off.56 b,Cùm intellexero te hoc scientiæ genere gaudere.& ibid.Lætari.

Gaudium,dij.læticia fructus.Tusc.lib.4, Nam cùm ratione animus mouetur placidè atq; constãter,tum illud gaudium dicitur: cum autem inaniter & effusè animus exultat, tum illa læticia gestiens, uel nimia dici potest, quam ita definiũt,sine ratione animi elationem.I.C.102 b,Hic tu qua læticia perfruere? quibus gaudijs exultabis?quanta in uoluptate bacchabere?Antequàm.194 a, Itaq; quod putaui fore gaudium, id extitit exitium. de Fin.141 b,Gaudio compleri,affici,perfundi.

Gaurus,mons.contra Rul.73 b.

Gaza,zæ.uox Persica,ærarium,pecunia, thesaurus, regiæ opes,bona fortunæq;.pro Pomp.16 b,Qui ab auro gazaq; regia manus abstinuisset.Off.49 a,Omni Macedonum gaza,quæ fuit maxima, potitus est Paulus. pro Dom.225 a,Omnium locupletum fortunæ, omnium prouinciarum fructus,omnium regum bona.Par.125 b, Pecunia,uectigal,diuitiæ,fructus.

Gedusanus ager.contra Rul.76 a.

Gella,oppidum Siciliæ.6 I.V.

Gelenses,pop.I.V.217.

Gelidus,da,dum.frigidus,alsior.de Leg.170 b, Fibrenus præcipitat in Lirem, eum multo gelidiorem facit, nec enim ullum hoc frigidius flumen attigi. de Nat.45 b, Adde huc fontium gelidas perennitates. I.C.103 b, Si aquam gelidam biberint.

Geminatio,onis.exornatio uerborum.de Or.162 a,Geminatio uerborum habet interdum uim. lepôrem alias.

Gemino,as,duplico.In Ar.Persæpe ut parum tranans geminauerit orbem.de N.28 b,Sol geminatus, id est, duo soles.Par.231 b,Verba geminata atq; duplicata.

Geminus,a,um.similis, duplex. pro S.R.38 a, Par est auaritia,similis improbitas,eadem impudentia,gemina audacia.pro Quin.Rosc.54 a,Simillima & maximè gemina societas hæreditatis est.I.V.182 b, Cõsorti quidem in lucris atq; furtis gemino & simillimo nequitia, improbitate,audacia.In Arat. Quæ uolat et serpens geminis secat aera pennis.pro Sest.21 a, Cum quærerent alij Numerium,alij Quintium,gemini nominis errore seruatus est.de D.133 b, Gemino lucernæ lumine declarari dissensionẽ.I.P.88 a, Vos geminæ uoragines, scopulique reip.de Or.160 a,Aliæ sunt geminæ percussiones, quibus,ec.pro Clu.26 b,C.et L.Fabricij fratres gemini fuerunt.& de Diu.127 a,Fratres gemini.Acad.15 a,Seruilij gemini. & ibid. Vt mater internoscit geminos consuetudine oculorum,sic tu internosces, si assueueris. de Nat.47 b, Et natos geminos inuises sub caput arcti.& ibid.Sub læua geminorum.

Gemitus,tus.suspirium, uox dolore expressa.pro S.R.22 a,Vt tota urbe fletus gemitusq; fieret.Postquam.208 a, Saltem dum conticescat lamentatio et gemitus urbis. de Ar.252 b,Non sunt illi gemitus & eiulatus Philoctetæ tam miseri.I.A.176 b,Gemitus et plangor toto foro.

Gemma,mæ. lapillus preciosus omnis, siue perlucidus, siue non.I.V.200 a, Nego ullam gemmam aut margaritam fuisse,quin abstulerit.et 214 a,Pocula ex auro gemmis distincta clarißimis. & ibid. Vas uinarium ex una gemma pergrandi.de Sen.89 b, Cyri ornatus Persicus multo auro multisq; gemmis.ad He.39 a,Corona aurea magnis fulgentibus gemmis illuminata.

Gemma, qui oculus & germen in stirpibus ab alijs dicitur.de Sen.88 a,In uitibus ineunte uere existit tanquam ad articulos sarmentorum ea quæ gemma dicitur.

Gemmeus,a,um.I.V.214 a,Trulla gemmea.

Gemmo,as.quod Colum.& Plin.dicunt geminare.Cra. 204 b, Siquidem est rusticorum gemmare uites, sitire agros,lætas esse segetes.de Or.Gemmare uites, luxuriare esse in herbis,&c.

Gemo,mis.gemitum facio,ingemo,ingemisco.At.236 b, Hæc me species cogitatioq; perturbat,ne gemam. Antequàm.197 b,Equites Rom.quorum factis gloriantur ciues,lætantur socij,gemunt hostes.pro Planc.280 b,Hos pro me lugere,hos gemere uidebam.pro Sest.18 a,Hæc gemebant boni,sperabant improbi.I.P.85 a, Quorum nemo te aspexit, qui non gemeret desiderio mei. Postquam.206 b, Quo minus occultè uestrum malum gemeretis. Att.33 a,Hic status una omnium uoce gemitur.& 34 a,Grauiter gemes istam uirtutem.

Genæ,narum.sunt oris partes eminentiores,oculis subiectæ,quæ malæ quoq; dicuntur.de Nat.55 a, Genæ ab inferiore parte tutantur oculos, subiectæ leuiterq; eminentes.Tusc.204 a, Mulicbres lacerationes genarum. de Leg.182 a,Mulieres genas ne radunto.I.P.70 b,Pilosæ genæ,dentes putridi.Tus.196 a, Lachrymæ perdere humore exangues genas.

Genealogi,gorum.sic enim legendum est,non genealogijs.sunt qui de ortu & originibus scribunt.de Nat.68 a,Dij,qui à genealogijs antiquis nominantur.

Gener,ri.filiæ uir.At.55 a, Is abiecta toga se ad generi pedes abiecit.

Generalis,le.cõmunis,uniuersus,confusus,latè manans, ad multos pertinens, latè patens. Offic.19 b, Generale quoddam decorum intelligimus, quod in omni honestate uersatur:aliud huic subiectũ,quod pertinet ad singulas partes honestatis.de In.44 a,& 45 a,et 69 b, Cum de genere negocij cõtrouersia est, constitutio generalis uocatur.

uocatur.Off.66 a, Fidei bonæ nomen manat latißimè, idq; uersatur in multis iudicijs.pro Sest.3 b, Sed quoniã singulis criminibus cæteri responderunt, dicam ego de omni statu P.Sestij,de genere uitæ,&c.et ibi.Contendãq; in hac cõfusa atq; uniuersa defensione,ut nihil,etc.

Generaliter. communiter, una comprehensione omnia complecti,γενικῶς.de In.52 a,Nam tempus quidem generaliter definire difficile est.At.8 b,Vt omnia illius ordinis cõsulta γενικῶς laudaret.de In.80 b, Deinde utrã lex de genere omni,utra de parte quadã, utra cõmuniter in plures,utra in aliquã certam rẽ scripta uideatur.

Generatim.per singula genera,generaliter.I. V.143 b, Ergo ab uniuersa prouincia,generatimq; à singulis eius partib.diligitur.& 136 b, Nã aut publicè ciuitates istos honores habẽt,aut generatim homines,ut aratores,mercatores,nauicularij.I.P.98 a,Quid auaritiæ,quæ criminibus infinitis implicata est, summam nunc explicem? generatim ea,quæ maximè nota sunt,dicam. Or.201 a, Orator percurret omnes locos,utetur aptis generatim. de Or.90 a, De iure generatim in ordines ætatesq; descripto.& 121 b,Sed hæc Crassus aliquando uobis expediet,& disponet descripta generatim. & 100 b, Nulli fuerunt,qui illa artificiosè digesta generatim componerent.Ac.12 b, Exponã igitur generatim argumenta eorum.Att.173 a,Non nominatim,sed generatim proscriptio est informata.I.V.265 a, Nam quid ego de cæteris ciuium Rom.supplicijs sigillatim potius quàm generatim atq; uniuersè loquar? his duobus exẽplis perspicuũ est,generatim pro generaliter usurpari.de Or.112 b,Infinitum mihi uidetur id dicere, in quo aliquid generatim quæreretur,hoc modo: Expetenda'ne esset eloquẽtia,expetẽdi'ne honores.de In.64 a,Vt si amicitiæ quid causa factũ dicetur,si inimici ulciscendi,si metus, si gloria,si deniq;,ut omnia generatim amplectamur,alicuius retinendi,augendi,adipiscendi'ue commodi causa,&c.

Generator,oris,genitor.de Vn.201 b, Qui nosse generatores suos optimè poterant.

Genero,as.gigno.de Leg.161 b,Hominem generauit & ornauit Deus.de Vn.195 b, Semper'ne fuerit mundus, nullo generatus ortu,an ortus sit.Tus.242 a,Initia, unde omnia sint orta,generata,concreta.Off.5 b, Homines hominum causa esse generatos.In Ant.192 a, Mars à quo populum Romanum generatum accepimus. Off. 21 a,Neq; enim ita generati à natura sumus,ut ad ludum & iocum facti esse uideamur.

Generosus,a,um. qui altiore animo est, magnanimus, præstans,magnificus,clarus Off.69 a,Cum de imperio certamen esset cum rege generoso ac potenti. de Clar. 183 a,O' generosam stirpem.de D.84 b,Ciuili generosa stirpe profectus.Tus.178 a, Quod natura ipsa,et quædam generosa uirtus statim respuit.de Am.101 b,Humilem sanè relinquunt, & minimè generosum, ut ita dicam,ortum amicitiæ.de Cl.189 b,Voce,motu,forma etiam magnifica & generosa quodam modo.Par. 119 b, Virgo generosa & nobilis.)(Ignota.

Genialis,le.nuptialis,uoluptuarius.pro Cluen.20 b,Lectus ille genialis, quem biennio antè filiæ suæ nubenti strauerat.

Geniculatus,a,um. è geniculo: id est, geniculis distinctus.de Sen.87 b,Culmus geniculatus.

Genitalis,le.indigenitalis,gentilitius.l.Aeuum.

Genitiuus,casus.In Or.Genitiuorum pluralium neutrorum secundæ declinationis syncopa.

Genitor,oris.generator.de Vn.199 b,Quo nihil ab optimo genitore melius procreatum est.& 293 a,Imitantes genitorem & effectorem sui.de Diu.121 b,Genitor Saturnius, &c.

Genitrix,cis.de Diuinat.131 b,Nona super tremulo genitrix clangore uolabat.Poetæ.

Gens,gentis.genus,natio.de N.78 b.79 a,Deum non curare singulos homines, nec ciuitates, nec nationes & gentes. Off.11 a, Propior est eiusdem gentis, nationis, linguæ.I.C.121 b, Qui id egerunt ut gẽtem Allobrogum in uestigijs huius urbis collocarent.pro Font.281 a,Exteræ nationes et gentes.pro Pom.9 b,Gentes ac nationes.I.C.99 a,O' dij immortales ubi nam gẽtium sumus. At.92 a, Quippe res est in manibus, tu autẽ abes longè gentium.Item: Nostri τυραννοκτόνοι longè gẽtium absunt.I.V.265 a, Vbicunq; terrarum et gentiũ. pro Flac. 146 a,Gens Valeria.de Orat.99 b, Marcelli ac liberti filio stirpe,Claudij eiusdem hominis hæreditatem gente ad se redisse dicebant.de Fin.32 a,Cleanthes quasi minorum gentium Stoicus.Tus.154 a, Dij maiorum gẽtium. Ep.139 b,Patricij minorum gentium.Acad.32 a, Maiorum uel minorum gentium esse.l.Familia.

Gentilis,le.Top.223 a,Gentiles sunt, qui inter se eodem sunt nomine ab ingenuis oriundi, quorum maiorum nemo seruitutem seruiuit,qui capite non sunt diminuti.de In 80 b,Si furiosus est,agnatorum gentiliumq; in eo pecuniaq; eius potestas esto.& ad Her.4 b,5 a,Tus.156 a, Antiquus sanè fuit enim meo regnãte gentili.de Cl.174 a,Tum etiam gentilis Brute M.Pennus.de Vn.Homines deorum immortaliũ quasi gentiles sunt.I.V.147 a,Responde mihi nunc Verres, quem esse hunc tuum penè gentilem Verrutium putas?

Gentilitas,tis.genus,gens.de Or.99 b, In ea causa fuit oratoribus de toto stirpis ac gentilitatis iure dicendum.

Gentilitius,a,um.gentis et generis commune.de Arusp. 251 a, Qui sacrificia gentilitia illo ipso in sacello factitarunt.

Genu,nu.genus,nodus in quo fæmora desinũt, cuius pars posterior,poples dicitur.Postquam.208 a, Tu affinem tuam, filiam meam superbißimis uerbis à genibus tuis repulisti.Tusc.187 a,Genu M.Antonium uidi,cum contentè ipse pro se diceret, terram tangere. Genu nixus, qui genu flexo connititur.l.Engonasis.

Genuarius,rij.numus Genuæ cusus, quæ erat in Cæsaris prouincia.Att.89 a,Sed heus tu,Genuarios à Cæsare per Herodem talenta Attica L extorsistis?

Genus,genu.l.A.Atq; inter flexum genus,&c. et læuum genus.& ibidem sæpius,poetica licentia.

Genuinus,ni.de N.53 a, Dẽtium aduersi acuti diuidunt escas,intimi autem conficiunt,qui genuini uocantur.

Genus,ris.natura,ratio,cõmune genus, genus primum, genus uniuersum,res uniuersa,species,modus.Top.223, Genus est notio ad plures differentias pertinens: forma est notio, cuius differentia ad caput generis, & quasi fontem referri potest.de Oratore,100 b, Genus, id est, quod sui similes communione quadam, specie autẽ differentes duas aut plures complectitur partes. de Inuent.

49 b, Genus est, quod plures partes amplectitur, ut animal pars est, quæ subest generi, ut equus: sed sæpe eadem res alij genus, alij pars est, ut homo animalis pars est, Thebani aut Troiani gentis. et 51 b, Genus est quod partes aliquas amplectitur, ut cupiditas pars est, quæ subest generi, ut cupiditati amor, auaritia. & ibidem a, Quare cùm genere idem sit, fit aliud, quod quadam parte & specie differat. de Orat. 146 a, Formæ dicendi specie dispares, genere laudabiles. Orat. 199 b, Virtutes specie dispares prudentia coniungi. de Ora. 145 b, In ea uarietate oratorum ferè melius à deteriore facultate magis quàm genere distinguitur. pro Sest. 23 a, Sed genus uniuersum breui circumscribi & definiri potest. de Orat. 207 b, Idem genus uniuersum in species certas partietur et diuidet. de Amicitia, 10 a, Amicitia nullam ætatis degēdæ rationem, patitur esse expertem sui. de Leg. 161 b, Prima & inchoata intelligentia: id est, primum genus. de Orat. 119 a, Et idem de cæteris rebus eiusdem generis uel separatim dicere solemus de genere uniuerso, uel definitè de singulis temporibus, hominibus, &c. de Inuen. 80 b, Lex scripta, uel de genere omni, uel de parte quadam. de Or. 121 a, Argumenta reuocentur oportet ad genus & ad naturam uniuersam. & ibid. Oratio ad uniuersi generis disputationem referatur, necesse est. & ibid. Generum uniuersæ quæstiones. & ibid. b, Perpetui iuris & uniuersi generis quæstio. pro Flac. 151 a, Quærendum est ergo de cōmuni genere testium. de Or. 114 a, Generū infinitæ quæstiones. de Or. 121 b, Genera esse definita non solùm numero, sed etiam paucitate. de Or. 100 b, Si quis omne ius ciuile in genera diuidat, quæ per pauca sunt. de Ora. 94 a, Res aliquas uerbis designare, generibus illustrare, partibus distribuere. Ac. 13 b, Nihil de suo genere in aliud genus transferri potest. Off. 42 a, Mihi hæc oratio suscepta non de te est, sed de genere toto. Off. 45 b, Tota igitur ratio talium largitionum genere uitiosa est, temporibus necessaria. de Fin. 97 b, Sed ea æstimatio genere ualet, non magnitudine. Tus. 235 b, Natura quicquid genuit, in suo genere perfectū esse uoluit. de N. 34 a, Sol efficit ut omnia floreant, & in suo quæq; genere pubescant. Tus. 195 b, Perturbationes genere quatuor sunt, partibus plures. de Or. 123 b, Genera & partes generibus subiectæ. de In. 69 a, Non in omnē causam, sed in omne genus causæ incidunt. et 75 a, Qui diligenter omnium causarum uim et naturam cognouerit, cùm genere primo, tum etiam forma eas intelligat dißidere. Top. 224 a, Vltimum genus, id est, quod uocāt generalißimum. de Or. 153 b, Explicatis his generib. & modis disceptationum. I. V. 112 a, Vt intelligatis eum Romæ quæsisse, non modò genera furandi, sed etiā nomina. Tus. 232 b, Diuitiæ genere, nō numero cernuntur. de Opt. 243 a, Oratorē genere non diuido, perfectum enim quæro. & ibid. Vtrum id fit non genere, sed gradu. pro Pom. 9 a, Bellum genere ipso necessarium, magnitudine periculosum, &c. pro Dom. 228 a, Tantus splendor generis hominum, ætatum, ordinum. pro Cor. 57 b, In omni genere & uarietate artium excellere. de Or. 104 a, Teneat oportet uenas cuiusq; generis, ætatis, ordinis. I. A. 197 a, Num ex iudicū genere & forma. et 196 b, Si hoc genus in unū redigatur: id est, si omnes hæ pecuniæ cōgregentur. I. A. 206 a, Semper eum duo genera, lenonum et latronū delectarunt. pro Sest. 21 a, Non sum tam insolens in dicēdo, ut omni ex genere orationem aucuper. pro Pla. 268 a, In hoc genere & fuimus ipsi & alij cōplures. Ep. 57 a, In hoc toto genere plura faciā quàm scribere audeo. & Tus. 171 a. Quin. Fr. 300 a, Qua de re & de hoc genere toto pauca cognosce. I. V. 62 b, Sed de isto custode toto sic uobis breuiter respondebo. Bru. 91 b, Tuum consilium Brute de toto genere belli. & ibi. a, Quid sentiam tota de constitutione huius belli, &c. Qu. Fr. 307 b, Te quotidie in omni genere desidero. At. 254 a, Is me in omni genere delectauit. Att. 197 b, Tota domus in omni genere diligēs. Tus. 192 b, Quo in genere Athamantē furere dicimus. de Amic. 108 a, Sunt igitur constantes eligēdi amici, cuius generis magna penuria est. Att. 5 a, Quo in genere magno studio efferimur, de Orat. 110 a, Qui in aliquo genere inconcinnus est, is ineptus dicitur. de Orat. 135 a, Huius generis plenus est Næuius. At. 98 a, Prudētia tua, quam in omni genere iudico singularem. Or. 205 b, Genus hoc Græci appellant ἀλληγορίαν, nomine rectè, genere melius esse, qui ista omnia translationes uocat. & 198 a, Neq; uerò sine philosophorum disciplina genus & speciē cuiusq; rei cernere, neq; eam definiēdo explicare, nec tribuere in partes possumus. Tribuere rem uniuersam in partes: id est, genus. l. Tribuo. de Opt. 243 a, A' perfecto qui absunt, non genere differūt, ut Actio Terentius, sed in eodē non sunt pares. Or. 201 a, Orationis genus sonans est in illo epidictico genere. de L. 160 a, Ex tot animantiū generibus atq; naturis. de Nat. 45 b, Varia genera bestiarū, uel cicurum uel ferarum. de Cla. 176 a, Licinius genere toto feruidior. Quin. Fr. 324 b, Tibi istius generis in scribendo priores partes tribuo quàm mihi. Off. 24 a, Implicari aliquo certo genere cursu uiuēdi. de Or. 158 a, Ex quo genere hæc sunt. & 192 b, Et eius generis homines. & 103 a, Ex eo genere. At. 207 a, Orationes, aut aliquid id genus soleo scribere. de Inuent. 83 b, Quod genus, fidentiæ cōtrarium esse est, &c. & 82 b, Quod genus, pactum, par, iudicatum. & ibid. Quod genus, uirtus, scientia, ueritas est. & ibi. Quod genus, fidentiæ cōtrarium est diffidentia. & ibi. Quod genus, fi dicam, ... 83 a, Quod in genere est gloria. ad Her. 15 b, Quod genus hi sunt, qui, &c. & 3 a, Quod genus, si dicam, ... &c. & 9 b, Quod genus ut eas, &c. & de Inuen. 47 b. de Fin. 107 a, Cæteraq;, quæ sunt generis eiusdem. Off. b, Et quæ sunt generis eiusdem. et 4 b, Et ea quæ sunt his similia. de Fin. 69 b, Istius generis asotos.

Genus, pro gente, & nomine. de Clar. Or. 183 b, Scipionis genus est ex ipsius sapientiæ stirpe generatum. I. A. 193 b, Virtus, quæ propria est Romani generis atq; nominis. In Verrem, 273 a, Qui nobili genere nati sunt. pro S. R. 20 b, Aliquis genere ac nobilitate suæ ciuitatis facilè primus. de Or. 135 a, Quidam malo genere natus. pro Cec. 296 a, Serui tuæ familiæ & genere, & nomine continentur. pro Mur. 127 a, Contempsisti L. Murenæ genus, extulisti tuum. pro Flac. 147 b, Natio Græcorum, &c. à genere isto, &c. in illo numero, etc. de In. 50 a, Hominum genus in sexu consideratur, uirile an muliebre sit. l. Familia.

Geographia, phiæ. Att. 25 a, De geographia dabo operam, ut tibi satisfaciam.

Geometra, metræ. geometres. Off. 58 b, Geometræ solent non omnia docere, sed postulare, ut sibi quædā concedantur, quo facilius, quæ uelint, explicent. Acad. 28 a, Geometriæ prouideant, qui se profitentur non persuadere, sed cogere. de Finib. 90 b. et de D. 110 b, & de Fat. 143 a, Geometræ, musici, grammatici, &c.

Geometres, træ. geometra. Ac. 7 a, Quomodo geometres cernere ea potest, quæ, &c.

Geometria, æ. geometrica. Tusc. 149 a, In summo apud Græcos honore geometria fuit. de Orat. 155 a, Geometriam Euclides & Archimedes tractauerunt. de D. 110 b, Quæ in geometria describuntur, mathematicorum sunt, nō ariolorum. de Fin. 53 a, Discere geometriam ab aliquo. de Or. 100 b, In geometria lineamenta, formæ, interualla, magnitudines. Off. 4 b, S. Pompeius, &c.

Geometrica, orum. Tusc. 160 a, Quasi geometrica didicisset.

Geometricus, a, um. Tusc. 106 a, In illo libro pusionem quendam Socrates interrogat quædam geometrica de dimensione quadrati. de D. 134 a, Si uelim geometricum quiddam aut physicum, aut dialecticum explicare. Ac. 29 b, Quod si geometricis rationibus non est crediturus, quæ uim afferunt in dicendo, næ ille longè aberit, ut rationibus credat philosophorum. de Finib. 126 b, Vt multa non modò probabili argumentatione, sed etiam necessaria mathematicorum ratione concluderent. At. 187 b, Sed tu me γεωμετρικῶς refelleras.

Gerens, tis. pro Qu. 11 b, Aliquis locuples, & sui negocij bene gerens. I. C. 109 a, Malè gerendo negocio.

Germanè. fraternè. Quin. Frat. 316 a, Ego tibi germanè fraternéq; rescribam.

Germani, pop. At. 125. pro Cor. 61, de Pro. 75. I. P. 97.

Germanitas, tis. communio sanguinis, quam barbari fraternitatem dicunt, Verg. & Liu. consanguinitatem. pro Lig. 142 b, Moueat te horum pietas, moueat Germanitas. de Ar. 253 b, Clodius in domesticis est germanitatis stupris uolutatus.

Germanus, a, um. ex eodem genere et stirpe eadem orti, præsertim fratres & sorores. In Ver. 102 b, C. Fannius frater germanus Quin. Ticinij. & pro Domo, 237 a, de Fin. 124 a, L. Cicero frater noster, cognatione patruelis, amore germanus. pro Mil. 115 b. & de D. 89 a, Clodius cum sorore germana nefarium stuprum fecit. pro Fon. 283 b, Cum præsertim uirgo germana fratrē complexa teneat. Part. 237 b, Coniuges, liberi, germani parentes. In An. 233 b, Nisi fortè iure, germanum Cimber occidit. locus est ex ambiguo.

Germanus. pro uero & sincero. Off. 65 b, Sed nos ueri iuris germanæq; iustitiæ solidā & expressam effigiem nullam tenemus. de Legibus, 169 a, Hæc est mea germana patria, hic enim ortus sum. contra Rull. 85 b, Illi ueteres germaniq; Campani. de Cl. 192 b, Hæc germana ironia est. de Or. 123 a, Inter Aristotelem & hos germanos huius artis magistros hoc interest, &c. Orat. 199 b, Hi cum mutila quædam et biantia locuti sunt, germanos se putant esse Thucydidis. pro Cæl. 42 b, Germani lupercì. Att. 17 a, Sub lustrum autem censeri, germani negociatoris est: id est, uerè negociatoris. Att. 58 a, Ast, num germanum fuisset?

Germanus pro simili & congruenti. Par. 252 a, Memoria literaturæ germana quodammodo, et in dißimili genere similis. I. R. 82 b, Illud uerò germanum consilijs Catilinæ & Lentuli, quòd me domo expulistis. Acad. 33 b, Erat Antiochus, si perpauca mutauisset, germanißimus Stoicis: hæc est uera lectio, etiam si quidam corruptè legunt, grauißimus Stoicus.

Gero ris. administro, tracto, facio, transigo, tueor. Ep. 5 b, Quæ gerantur accipies ex Pollione. et 8 a, Quanquam te ita gerere uolo quæ per exercitum gerenda sunt. & 131 a, Nihil enim Romæ geritur, quod te putem scire curare. & 14 b, Qui mihi quascunq; res gerat, tuēdus est. pro S. R. 41 a, Viri fortes, quorū opera eximia in rebus gerendis fuit. pro Domo, 232 a, Illud pulcherrimum factum, quod ex autoritate senatus geßi. Off. 3 b, Quæ cura exuscitat animos, & maiores ad rem gerēdam facit. At. 204 b, Si ipse negocium meum gererem, nihil gererem nisi consilio tuo. pro S. R. 37 a, Qui rem mandatam malitiosius geßisset. Ep. 100 b. et pro Mur. 231 a, Vi geritur res. pro Qu. 3 a, Res quæ libidine, non ratione geruntur. & 2 a, A' principio quemadmodum res gesta et contrà sit, exponam. pro Qu. 4 a, Hæc dum Romæ geruntur, interea, &c. de Or. 161 b, Res quasi gerantur, sub aspectum penè subiicere. et 131 b, Vt ijs qui audiunt, tum geri illa fieriq; uideantur. et 140 a, Sapientia omnes res humanæ geruntur. pro Qu. 7 b. et de Finib. 138 a, Quid negocij geritur in quo ille tot & tales uiros defatigat? pro Qu R. 50 b, Tu tuum negocium geßisti bene. pro Qu. 11 b, Sui negocij bene gerens. Offic.* Nostro more malè rem gerentibus partibus, bonis interdici solet. I. C. 109 a, Malè gerendo negocio. de Fin. 137 b, Maximè ij res gestas audire & legere uolunt, qui à spe gerendi absunt confecti senectute. At. 78 a, Caßius insecutus hostes rem bene geßit. Epist. 250 a, Gerere rempublicam. Postquam. 203 b, Bene gerere rempublicam. pro S. R. 46 b, Cum solùs rempublicam gereret, orbemq; terrarum gubernaret. pro Domo, 232 a, Illud pulcherrimum factum, quod ex autoritate senatus geßi. In Ant. 202 a. b, Rempublicam ab aliquo bene et feliciter gestam esse. At. 257 b, Gerere rem palàm. de Finib. 138 a, Gerere aliquid priuatim. At. 251 b, Gerere, regere, gubernare. de In. 50 b, Gerere & administrare aliquam rem uel negocium. de Fin. 104 b, Vt sapiens uelit gerere & administrare rem. Ep. 204 b, Neq; tamē te impedio, quo minus susceptum negocium pro tua fide et diligentia ex uoluntate Cæsaris, qui tibi rem magnam difficilemq; commisit, gerere poßis. Ep. 7 a, Gerere aliquam rem ex sententia. & 21 b, Gerere rem feliciter, et ex sentētia. pro Qu. 2 b, Qui magna fide societatem gerunt. de Legib. 193 a, Comitia illa sunt armis gesta seruilibus. pro Sest. 20 a, Vt suis munitus tuto in foro magistratum gereret. pro Sest. 11 a, C. Marius sextum iam consulatum gerens. & 6 b, Gerere duumuirûm Capuæ. I. V. 136 a. & ad Her. 18 b, Gerere potestatem: id est, magistratum.

Gerere pro referre, uel repræsentare. Off. 25 a, Magistratus gerit personam ciuitatis. et 55 a, Illi septem ex medio rum officiorum frequentia, similitudinem quandam gerebant speciemq; sapientum. & 68 a, In hominis figura immanitatem gerere belluæ.

Gerere pro habere, uel ostendere. Offi. 12 b, Vos enim iuuenes animum geritis muliebrem. Par. 123 a, Gerere igitur animum laude dignum.

Gerere, pro habere, præbere, tractare, adhibere, probare. At.87 a, Ille ualde se honestè gerit. & 37 a, Nunc ita nos gerimus, ut, &c. & 130 a, Qui hic potest se gerere non perditè? Off.18 b, Quanto superiores sumus, tanto summißius nos geramus. Att.77 a, Sic in prouincia nos gerimus, quod ab abstinentiam attinet, ut nullus teruntius insumatur in quenquam. Off.20 a, Natura nos docuit non negligere, quemadmodum nos aduersus homines geramus. pro Ar.187 b, Gerere se pro ciue. Ep. 181 b, Quo'nam modo me gererem aduersus Cæsarem, usus consilio tuo sum. Tus.185 a, Turpißimè se gerere. Att.* Prudenter se gerere. At.33 a, Et ad me ab eo quasi ὑποθήκας afferes quemadmodū me geram. Ep.209 a, Quo in munere ita se tractauit, ut, &c. pro L. 137 a, Qui in legatione omnibus ita se probauit, ut etc. I.C.117 a, Deinde ita me in rep. tractabo, ut, etc. Qu.Fr.294 a, Bene se adhibere in potestate. pro Sest.3 b, Gerere bellū cum aliquo. Ep.38 a, Gerere amicitiam. Liber de amicitia gerenda. I.V.65 b, Gerere graues inimicitias cū aliquo: id est habere, uel exercere. At.228 b, Gerere simultatem cū aliquo. pro Deiot.149 b, Tamen hominū more inimicitias gerere poteratis. Præ se gerere: id est, præ se ferre. de In.82 a, Præ se gerere quandā utilitatē. et 65 b, Nā affectionis ratio perspicuā solet præ se gerere cōiecturā.

Gerere morem alicui, pro obsequi. de N.d.lib.1.pag.26 a, Tum Balbus, geram tibi morem, et agam quàm breuißimè potero. Tus.lib.1.pag.151 b, Geram tibi morem: et ea quæ uis, ut potero, explicabo. ad Her.13 b, Morem gero, obsequor, obtempero.

Gesta, orum. acta. post Red.207 b, Tu'ne ausus es isto oculo, non dicam isto animo, ista fronte, non uita, tanto supercilio, non enim possum dicere tantis gestis, cum Gabinio consociare consilia pestis meæ? &c.

Gestiens, tis.)(Perterritus. de N.56 a.

Gestio, stis. gestu corporis desiderium aliquod ostendo, prægestio, studio efferor tui uidendi, in foro salto, tanta lætitia auctus sum, ut mihi non constem. de Fin.67 a. de N.16 b, Quod ni ita esset, cur non taurus æquè contrectatione gestiret? I. A.194 a, Antonius senatū delere gestit. At.60 b, Gestio scire ista omnia. pro Mar.132 b, Parietes huius curiæ tibi gratias agere gestiunt. Ep.93, Nihil est cur aduenietib. te offerre gestias. de Fi.108 a, Nil erat quod Zeno mutare gestiret. At.27 a, Gestit animus aliquid agere in rep. de Pro.76 a, Si in capitolium inuehi uictor cū insigni illa laurea gestiret. Off.20 b, Qui nimia uoluptate gestiūt. Tus.212 a, Cum et inaniter et effusè animus exultat, tum illa lætitia gestiēs uel nimia dici potest. et 231 b, Elatus inani lætitia, exultans, temerè gestiens. et 112 b, Lætitia ut adepta iam aliquid cōcupitum efferatur ac gestiat. de Fin.67 a, Lætitia gestire. de Or. 110 b, Animi nostri forensib. negocijs defeßi gestiūt, etc.

Gestio, onis. actio, tractatio. de Inuent. 66 b, Deinde est ipsius negocij gestio pertractanda. & 50 b, In gestione negocij.

Gesto, as. fero, porto. In Ant.251 b, Idq; caput gestari iußit in pilo.

Gestus, a, um. Orat.199 b, Thucydides res gestas & bella narrat. & Off.12 b, Nemo non quasi mercedem rerum gestarum desiderat gloriam. Item pro Cor. sæpe.

Gestus, stus. motus corporis, actio. At.86 a, Illud de gestu

histrionis tu scelestè suspicaris, ego ἀφελῶς scripsi. de Or.95 a, Qui in gestu semel peccarit, non continuò existimatur nescire gestum. Off.26 a, Histrionum nonnulli gestus ineptijs non uacant. de Or.95 b, & 130 a, Gestu penè summorum actorum. & pro Qu.14 a, Miror eorum impudentiam, qui agunt in scena gestum inspectante Roscio. pro R.P.128 a, Humeris gestum agebant. Or. 204 a, Lumina, quæ Græci, quasi aliquot gestus orationis σχήματα appellant. de Orat. 107 a, Vox & gestus subitò sumi, & alicunde arripi non potest. Ac.36 a, Et hoc quidem Zeno gestu conficiebat, nam extensis digitis aduersam manū ostendebat, ac uisum dicebat huiusmodi est. Or.132 a, Cum extento brachio paululū etiam de gestu addidit. Par.120 b, Vita quæ mihi gestu moderatior, omni uersu aptior esse debet. pro Cæl 57 a, Gratificatur omni gestu accusator, significat enim, &c. In Vat.36 a, De gestu intelligo quid respondeas, de Or.152 a, Nunquam agit hunc uersum Roscius eo gestu, quo potest. pro Qu.R.48 b, Non eodem tempore, & gestum, & animam ageres? ad Her.21 a, In gestu conuenit uenustatem conspiciendam, nec turpitudinem esse, ne aut histriones, aut operarij uideamur esse. & ibid. Si utemur amplificatione paulò tardiore, & consideratiore gestu conueniet uti. & ibid. Sedatus & constans gestus.

Getæ, pop. Att.145.

Gigas, tis. Titanes. de Nat.40 a, Dij cum Titanis & cum Gigantibus bellum gesserūt. de Ar.248 a, Gigantes illi, quos poetæ ferunt, bellum dijs immortalibus intulisse. de Sen.248 a, Nam quid est aliud Gigantum more bellare cum dijs, nisi naturæ repugnare?

Gigno, gnis. genero, creo, pario, procreo, suscipio. de N.12 a, Omnia quæ natura gignit, maturata pubescunt. & de Fin. 132 a, paulò suprà, Et reliqua quæ terra pariat. & de Fin.132 a, Ea quæ terra gignit. Off.5 b, Quæ in terris gignuntur, ad usum hominum omnia creari. de N.52 a, Pisces, ut aiunt, oua cum genuerint, relinquūt. de Or.121 b, Sibi filius gignitur, &c. de Fin.53 b, Ad maiora quædam nos natura genuit. et 87 b, Vt in gignendo, in educando. de N.68 a, Hercules hic ex Latona quem Iupiter genuit. de D.128 a, Seminum uis, quæ ad gignendum procreandumq; plurimùm ualet. Tus.215 a, Morbus & ægrotatio ex totius ualetudinis corporis conquassatione et perturbatione gignuntur. ad Her.25 a, Parere, gignere, proferre. & 24 b, Gignis nobis nouas præceptiones. de Clar. 188 a, Qui nō illustrauit modò, sed etiam genuit in hac urbe dicendi copiam. Antequàm.193 b, Pax & concordia extrancis gignetur. I.A.264 a, Vt idem Deus urbem hanc gentibus, uos huic urbi genuisse uideatur. Or.197 b, Plato ideas gigni negat. de Nat.2 a, Cum ipse sui generis initiū ab se gigni & propagari nellet. de Vn.199 a, Cum Deus animum ex sua mēte & diuinitate genuisset. Tus.200 a, Tum opiniones ueræ firmæq; gignūtur. pro Cæl.47 a, Multa nobis blandimēta natura ipsa genuit.

Glacies, ei. de Nat.31 a, Glaciem calore liquefactam & dilapsam diffundi.

Gladiator, oris. lanista, myrmillo, machærophorus. de Orat.116 a, Ars ludicra armorum, & gladiatori, et militi prodest aliquid. I.A.202 a, Quem gladiatorem non ita appellauit, ut interdum etiam M. Antonius gladiator appellari solet, sed appellant ij, qui planè & latinè loquuntur,

loquuntur, myrmillo in Asia depugnauit. pro S.R.21 a, Vetus ac nobilis gladiator. pro S.R.20 a, Homines sicarij atq; gladiatores. I.V.180 a, Qui à scurris potius semper gladiator, quàm scurra appellatus sit. pro S.R.38 a, Num ille lanista omnino iam à gladiatore ceßisse uidetur? I.P.83 b, Si mihi cum illo bustuario gladiatore decertandum fuisset. I.A.174 b, Tam bonus gladiator rudem tam citò accepisti? Or.219 b, Athletæ & gladiatores. pro Syl.177 b, Gladiatorum familiæ.

Gladiatoribus absolutè, pro ludis funebribus siue gladiatorum munere. Att. 22 a, Is quærit ex me, num consuessem Siculis locum gladiatoribus dare. & Att.34 a, Item Famil. Epi.164 b, & In Ant.159 b, & 224 a, Item Att. 38 b, Vt in foro, gladiatoribus Gabinij Pompeium adorirentur. malè legunt hic quidem, cum gladiatoribusnam tempus significat ludorum, quo gladiatores à Gabinio exhibebantur.

Gladiatorius, a, um. de Or. 138 a, In ipso illo gladiatorio uitæ certamine. pro Mu.141 b, Si uirgo Vestalis huius propinqua locū suum gladiatorium conceßit huic, &c. pro Mi.119 b, Pugna gladiatoria. I. C.106 a, Ludus gladiatorius. Tus.219 a, Gladiatoria iracundia. Ars ludicra armorum. l. Gladiator.

Gladius, dij, sica, pugio. de Orat. 124 a, Et tu inimicus eius cum gladio cruento comprehensus es. In Cat.111 a, Iidem gladios in rempublicam districtos retudimus. & ibid. Mucrones gladiorum à iugulis nostris reiecimus. pro Mar.133 b, Gladium uagina uacuum in urbe nō uidimus. de Inuent.63 b, Educere gladium è uagina. et At. 56 a, Eductis gladijs. Of.74 b, Distringere gladium. In Ant.164 b, Gladio stricto insequi aliquem. de Inu.63 b, 64 a, Recondere gladium in uaginam. I. C.112 a, Ex ædibus Cethegi maximum sicarum numerum gladiorumq; extulit. Tus. 240 a, Fulgentem gladium è lacunari seta equina appensum demitti iußit. Attic.10 b, Gladio plumbeo iugulatum iri. pro Sest.7 b, Vt si gladium paruo puero dederis. pro Cec. 301 a, Suo quemadmodum dicitur, gladio confici.

Glandifer, a, um. In Ant.179 b, Quæ arationes glandiferæ & fructuosæ ferebantur. de Leg.156 a, Glandifera quercus.

Glans, dis. quercus arboris nux. de Ar.244 b.

Glarea, reæ. arena, uel lapides minutißimi in littoribus. Qu. F.318 b, Eo loco puluis non glarea iniecta est.

Gleba, bæ. cespes terræ. de L. 181 b, Iniecta gleba tumulis & humatus est, et gleba dicitur. I.V.153 b, Iniquos decumanis omnes dicebat esse, qui unam agri glebā poßiderent. contra Rul.88 a, & 80 b, Non adimitur cuiquam gleba de Syllanis agris. pro Ce.296 b, Glebis, aut saxis, aut fustibus aliquem de fundo præcipitem agere. & ibi. Non esse arma cespites neq; glebas.

Glisco, scis. cresco. In Hort. Ad iuuenilem libidinem copia uoluptatum gliscit, ut ignis oleo. Γλίσχρως. l. Minutatim.

Globosus, a, um. rotundus. de Vn. 198 a, Mundus globosus est fabricatus, quod σφαιροειδὲς Græci uocāt. de N. 49 a, Mundus globosus est. de N. 35 b, Mundi uolubilitas, quæ nisi in globosa forma esse nō potest. de N.45 b, Terra solida et globosa. de Sō. 128 a, Stellæ globosæ & rotundæ. ad Her. 13 a, Saxum globosum: id est, rotundū.

Globus, bi. σφαῖρα. de Nat.35 a, Duæ formæ præstantes sunt: ex solidis globus, sic enim σφαῖραν interpretari placet: ex planis circulus uel orbis, q κύκλος Græcè dicitur. de Som.128 a, Ille globus quem in hoc templo medium uides, quæ dicitur terra. & ib. Stellarum globi terræ magnitudinem facilè uincunt. Tusc.162 b, Tum globum terræ eminentem è mari. de D.100 a, Cum cœlum disceßisse uisum est, & in eo animaduersi globi.

Glomero, ras. colligo, inuoluo, implico. de Diuin. 84 a, Omnia fixa tuis glomerans determinat annus. & Tus. 180 a, Clades uetusta seclis glomerata horridis.

Gloria, riæ. claritates, splendor, lux, amplitudo. de Inuēt. 83 a, Gloria est frequens de aliquo fama cum laude. pro Mar. 135 a, Gloria est illustris & peruagata multorum & magnorum uel in suos ciues, uel in patriam, uel in omne genus hominum fama meritorum. Off.39 a, Summa igitur et perfecta gloria constat ex trib. his, si diligit multitudo, si fidem habet, si cum admiratione quadam honore nos dignos putat. Tuscul.190 b, Gloria est consentiens laus bonorū, incorrupta uox bene iudicantium de excellente uirtute, & ibi multa pulchra de gloria. pro Mi.120 b, Gloria est cuius gradibus homines uidentur in cœlum ascendere. & ib. Ex omnibus præmijs uirtutis, amplißimum præmium est gloria. I.P.91 b, Leuis est animi, lucem splendoremq; fugientis, ueram gloriam, qui est fructus ueræ uirtutis, repudiare. Off. 13 b, Vix inuenitur, qui laborib. susceptis periculisq; aditis non quasi mercedem rerum gestarum desideret gloriā. In Ant. 201 a, Neq; enim ullam mercedem tanta uirtus præter hanc laudis gloriæq; desiderat. Tusc.172 a, Gloria uirtutem tanquam umbra sequitur. Attic.226 b, Illi non heroes, sed dij futuri quidem in gloria sempiterna sunt. pro Arch.190 b, Trahimur omnes laudis studio, et optimus quisq; maximè gloria ducitur. philosophi etiam in libris, quos de contemnenda gloria scribunt, nomen suum inscribūt: in eo ipso in quo prædicationē nobilitatemq; despiciunt, prædicari de se ac nominari uolunt. de Or.124 a, Si pecunia tantopere expetitur, quanto gloria magis est expetēda? Anteq. 193 a, Si dulcis est gloria, consequere uirtutem. pro Pl.271 b, Is gloria maximè excellit, qui uirtute plurimū præstat. pro Sest. 13 b, Vita breuis est cursus gloriæ sempiternus. Anteq.196 a, Nam uitam si eripiunt, non adimant gloriā immortalem. I.C.123 a, Sic in æterna gloria Marius, qui, &c. de Or. 115 b, Annibalis nomē erat magna apud omnes gloria. Off.69 a, Hic in maxima gloria est. pro Flac.151 b, in Imperio atq; in publica dignitate, omnia ad gloriam splendoremq; reuocantur. de Cla. 186 b, Cn. Pompeius maiorem dicendi gloriam habuisset, nisi, etc. I.A.182 a, Illi eā gloriā cōsecuti sunt, quæ uix cœlo capi posse uideatur. Ep.36 a, Vt mihi nihil neq; ad honorem, neq; ad gloriam acquirendam deesse putarem. I.P.93 a, Mihi illa omnia immortalem gloriam dederunt, tibi sempiternam turpitudinem inflixerunt. Epi. 68 b, Vt me sempiternæ gloriæ per eum commendari uelim, qui non ipse quoq; in me commendando propriam ingenij gloriam consequatur. de Amic.101 a, Qui ob amicitiam summa fide seruatam maximam gloriam ceperit. Partit. 118 a, Qui gloria se & prædicatiōe effert. In An. 158 a, Ea autem est gloria & laus rectè factorum & magnorum in

Universidad de Deusto Biblioteca

Universidad de Deusto Biblioteca
14

rempub. meritorum. I. A.159 a, Charum esse ciuibus, bene de rep. mereri, laudari, coli, diligi, gloriosum est. de Fi.142 b, Gloria quæ habet formam honestatis & similitudinē. Of.9 & 13 b, Amplissimus animus et gloriæ cupidus. de Or. 122 b, Vt gloria clarus, autoritate grauis. At.274 a, Solida ueraq; gloria. I. A 204 a, Vera, grauis & solida gloria. pro Pl.271 b, Honorū gradus summis hominib. & infimis sunt pares. gloriæ dispares. pro R. P. 128 b, Quod genus est tandem istud ostentationis & gloriæ: Epist.101 a, Moriar ni (quæ tua gloria est) puto te malè à Cæsare consuli, quàm inaurari. At.249 b, De gloria excudā aliquid ἡρακλείδειον, quod lateat in thesauris tuis. At.255 b, De gloria librum ad te misi.

Gloriatio, onis. de Fin.69 a, Ex quo efficitur, gloriatione, ut ita dicam, dignam esse beatam uitam. & 117 b.

Gloriola, læ. Epist.69 a, Vt nosmetipsi uiui gloriola nostra perfruamur. & 98 b, Etiā hisce eum ornes gloriolæ insignibus.

Glorior, aris. prædico, de me prædico, gloria me & prædicatione effero. Antequàm.197 b, Equites Rom. quorum factis gloriātur ciues, lætātur socij, gemunt hostes. Or. 213 a, Quidam nominib. ueterum gloriantur. de N. 77 b, Propter uirtutē iure laudamur, & in uirtute rectè gloriamur. Tus.258 b, Non pudet philosophiā in eo gloriari? pro Lig.140 b, Sed hoc non concedo, ut quib. reb. gloriemini in uobis, easdem in alijs reprehendatis. Off.47 b, & de Fi.117 b, Nobis quoq; licet in hoc quodāmodo gloriari. de Fin.96 a, Nemo de misera uita gloriari potest. pro Pl. 163 a, & Par.118 a, In Vat.35 a, Tu de tuis diuitijs intolerantissimè gloriaris. de Cla 170 b, At ipse de se nec mentitur in gloriādo. pro D.231 b, De reb. suis gestis gloriari. Sal. in Cic.271 a, Quasi uerò togatus & non armatus ea quæ gloriaris, confeceris. pro Cæl.47 a, Defendendi causa hæc, nō gloriandi loquor. de Ar.245 a, Et sua concio risit hominē, quomodo ipse gloriari solet, ducentis confixū senatusconsultis. de Ar. 247 a, Ne nimis gloriari uidear. de Sen.94 a, Vt de me aliquid more senum glorier. At.12 a, Non enim mihi uideor insolenter gloriari. de Se.81 a, Equidem posse uellem idem gloriari quod Cyrus, sed tamen hoc queo dicere, me. Offic. 16 a, Licet enim mihi M. Fili apud te gloriari, ad quem, &c. de Fin.75 a, Quæ cum diceres, &c. tu ipse mihi gloriari uidebare. I.P.79 b, Hic mihi etiam gloriabitur, se omnes honores sine repulsa obtinuisse? Tusc. 233 a, Gloriari contra aliquem. de Ora.132 a, Cum quidā omnes prouincias se peragrasse gloriaretur. de N.15 b, Mali ædificij dominus glorians se architectum non habuisse.

Gloriandus, da. Tusc.238 a, Nec in misera uita quicquā est prædicabile aut gloriandum. & ibid. Et est in aliqua uita prædicabile aliquid & gloriandum ac præ se ferendum. & ibid. Beata uita glorianda, & prædicanda, & præ se ferenda est.

Gloriosè. magnificè, elatè. pro Mil.115 a, Gloriosè mentiri. & pro Do. 131 b, De seipso gloriosius loqui. & de Or.111 b, Exorsus es enim non gloriosè.

Gloriosissimè. aduerb. Attic.223 b, Nostri autē ἥρωες, quod per seipsos confici potuit, gloriosissimè & magnificentissimè confecerunt.

Gloriosus, præclarus, qui in maxima gratia est & gloria, ostētator. de Ar. 255 b, Mihi exire domo mea ad rationē reip. gloriosum fuit. de D.92 b, In illa fuga nobis gloriosa, patriæ calamitosa. pro De. 151 b, Quæ si in priuatis gloriosa sunt, quāto magis cōmemorabūtur in regib. I. A. 156 b, Idq; reip. præclarū fuisse tam multos, tum multo ipsis gloriosius est. de D. 109 b, Magnificū etiā illud, Romanisq; hominibus gloriosum, ut, &c. et 91 a, Cuius mors ita gloriosa fuit, ut eā cōcupisceret filius. Ep. 133 a, Mihi uerò gloriosum est habere, &c. de Fi.56 b Facta illustria & gloriosa. At.129 a, Nō solum gloriosis consilijs utamur, sed etiam paulò salubriorib. de Or.101 a, Siue quem ista præpotēs & gloriosa philosophia delectat. pro Fla.157 a, Vbi illa magnifica & gloriosa ostētatio ciuitatis. pro Fl. Verū esto, gloriosus fuisti. Off. 29 a, Deforme est, cū irrisione audientium imitari militē gloriosum. de Am.114 b, Miles gloriosus.

Glutidæ. angues. de D. 99 a, Familiam glutidarum aruspicinæ nobilitate præstantem.

Glutinator, ris. qui schedulas ex quib. indices librorum conficiūtur, tabulis seu chartis applicet. At.57 b, Et uelim mihi mittas de tuis librariolis duos aliquos, quibus Tyrannio utatur glutinatoribus.

Gnarus, a, um. peritus, sciens. Or.198 a, Pericles gnarus quibus orationis modis animi moueantur. pro Sest.6 a, Gnarus & prudens impudentium malorum. de Clar. 185 b, L. Sisenna gnarus reip.

Gnatus, ti. filius. pro Pl.271 b, Quanquam ad præcepta ætas non est gnati. & de D.89 a, O' gnata, &c. alijs co gnata. Poetæ.

Gnidius, a, um. Gnidus oppidum est Cariæ, ex quo Gnidius. de Di. 85 a, Venus Gnidia. In Vat.231 b, Quid Gnidios? &c.

Gnosius, a, um. uel Cnosius, à Gnoso Cretæ urbe. de L. 159 a, In cupressetis Gnosiorum.

Gorgias, Leontinus orator. de Or.93 b.

Gorgon, is. Medusa. I.V.229 a, Gorgonis os pulcherrimum cinctum anguibus.

Gorgona, æ. aliàs gorgonophora: id est, Pallas Gorgonis caput in scuto ferens. Anteq. 196 b. I Pallas.

Gortynius, a. à Gortyna opp. Cretæ. I.A.197 a, Gortynius iudex.

Grabatus, ti. lectulus. de Di.135 a, Deos immortales concursare omnium non modò lectos, uerumetiam grabatos, & his obijcere uisa, &c.

Gracchanus, na. de Cl.176 a, Iudices Gracchani.

Gracilitas. corporis habitus tenuior, subtilitas. de Clar. 170 a, Qui non tam habitus corporis optimos, quàm gracilitates cōsectentur. de Cl.194 a, Erat in nobis summa gracilitas & infirmitas corporis, procerum & tenue collum, qui habitus &c.

Gradatim. gradibus, per gradus. Postq.199 a, Honores quos eramus gradatim singulos assecuti, nunc à uobis uniuersos habemus. Par.234 b, Quæ ascendunt gradatim ab humilioribus uerbis ad superiora. de Orat.146 a, Hinc gradatim ascendere uocem utile et suaue est. de N.59 a, Licet enim contrahere uniuersitatē generis humani, eamq; gradatim ad pauciores, postremò deducere ad singulos. Or.209 b, Cum gradatim sursum uersus reditur. Acad. 13 a, Cum aliquid minutatim & gradatim additur aut demitur. Aca.23 a, Minutatim & gradatim interrogare. Tusc.160 a, Gradatim respondens eò peruēni. Epist. 134 a, Ita pedetentim & gradatim tum accessus ad causam, tum recessus. de N. 19 a, Gradatim aliquò peruenire.

Gradatio, nis. exornatio quædam rhetorica. de Ora.162 a, Est enim gradatio quædam. ad Her.32 a, Gradatio est, in qua non antè ad consequens uerbū descenditur, quàm ad superius conscensum est, &c.

Gradiens, tis. Tusc. 235 b, Serpentes quasdam, quasdam esse gradientes: id est, bestias.

Gradior, eris. ambulo, eo, ingredior. de Na.50 a, Iam uerè alia animalia gradiendo, alia serpendo ad pastum accedunt. Tusc.172 b, Quorum qui similitudinem aliquam arripuerit, fidenti animo gradietur ad mortem.

Gradus, dus. gradus propriè sunt, quibus in aliquem locum ascendimus: ex translatione autem & locum & dignitatem & momentum & ordinem & progressum quendam gressumq; significant. At.53 a, Gradus templorum ab infima plebe cōpleti erant. pro Sest.10 a, b, Gradus eius templi tollebātur. pro Dom.224 a, Cum gradus Castoris conuellisti. pro Cl.37 a, Gradus illi Aurelij tum noui quasi pro theatro illi iudicio ædificati uidebantur, quos accusator concitatis hominib. compleuit. & pro Fl.160 a, & I.A.197 b, Epist.85 b, Quemadmodū scalarum gradus, si alios tollas, alios incidas, nonnullos malè hærentes relinquas, ruinæ periculum struas, non ascensum pares: sic, &c. Of.32 b, In ipsa cōmunitate sunt gradus officiorum, ut prima dijs, &c. secunda parentibus, &c. tertia patriæ debeantur. de N.32 b, Quartus autem gradus est eorum qui, &c. Part. 238 b, In omnibus causis tres sunt gradus, &c. de Ora.164 b, Est quiddam in remissione grauissimum, quo tanquam sonorum gradibus descenditur. Orator.202 a, Orator omnes sonorum tum intendens, tum remittens, persequetur gradus. de Na.19 a, A' beatis ad uirtutem uideo te uenisse gradibus. In Ca. 103 a, & pro Pl.271 b, Ad summum imperiū per omnes honorum gradus efferri. I.A.203 b, Vt gradus essent petitionis inter æquales. pro Mil.106 a, Qui non honoris gradum spectat ut cæteri. In Ant. 225 a, Tibi summus honoris gradus est. pro Marc.127 b, Pater facilem huic gradum consulatus adipiscendi reliquit. I.V.168 a, Quæstura primus gradus honoris. Off.72 a, Tenere consularis dignitatis gradum. pro Plan. 266 b, Summum in aliquo loco gradum tenere & dignitatis & gratiæ. de Cl.189 a, Gradus tuos et quasi processus dicendi studeo cognoscere. Ora.218 a, Stabilis quidam & non expers dignitatis gradus. de Cl. 181 a, Eosdem gradus oratorum antea fuisse. Part. 230 b, Seruare gradus temporum. de Cl.175 b, Nunc reliquorum oratorum ætates & gradus persequamur. pro Pomp. 15 b, Cuius ætas à senatorio gradu longè abest. & Epistol.45 b, Gradus ætatis. I.A.155 b, In altissimo dignitatis gradu locatus. Antequàm. 194 a, Qui sunt assecuti summum gradum honoris. Postquam. 204 a, In altissimo gradu dignitatis collocati sumus. pro Cl.49 b, Altiorem gradum dignitatis assequi. pro Sest. 74 a, Cum is præter spem in altissimo gradu alienis opibus positus esset. pro Mur. 231 a, Locari in amplissimo gradu dignitatis. I.V.286 b, Gradus peccatorum in uno furto. Att.116 b, Causa publica desperata quasi hic gradus mei reditus est, quòd mulieres reuerterunt. contra Rul.73 b, Sed attendite animos ad ea quæ sequuntur, hunc quasi gradum quendam atq; aditum ad cætera iactum intelligitis. de Arusp.253 b, Atq; P. Clodio gradus ad rempub. hic primus est aditus ad popularem iactationem & ascensus. I.V.109 b, Itaq; maioribus in Africam ex hac prouincia gradus imperij factus est. pro Cor. 63 a, Vt sibi locus sit, his gradibus ascensus etiam ad ciuitatem. pro Do. 228 a, Quibus tanquam gradibus in cœlum mihi uideor ascendisse. pro Mur. 137 a, Ascendere unum gradum dignitatis. Offic. 46 a, Ad altiorem gradum ascendere. de Arusp. 258 a, Deteriore autē statu ut simus, unus est inferior gradus aut interitus, aut seruitutis. pro Corn. 58 a, Aliqui ex infimo genere & fortunæ gradu. pro Qu.11 a, Qui primus erat officij gradus, seruatus est à procuratore diligenter. de Cl.191 a, Is ad summam amplitudinem peruenit ascendens gradibus magistratuū. Br.90 b, Qui esset eo, quo ego sum gradu senatus populiq; iudicio collocatus. Aca.2 b, Quos populus Rom. in hoc gradu collocauit. pro S.R.41 a, Suum cuiq; honorem & gradum redditum esse gaudeo. de Cl.191 b, Videat ne ignoret & gradus, et dissimilitudines, & uim, & uarietatem Atticorum. de Fin.144 b, Gradus ista res non habet. Epistol.179 b, Fateor me ad istum gradum sapientiæ non peruenisse. de Fi. 177 b, Deinde reliqui gradus. pro Mur. 135 b, Vt omnes, & dignitatis, & gratiæ gradus tollerentur. de Fin. 134 a, Multis gradibus ascendere. Epist.8 a, Obtinere summū & altissimum gradum ciuitatis.146 b, & amplissimum. Ep.87 b, Omni gradu amplissimo dignissimus. de Or.150 b, Cum omnis gradus ætatis recordor tuæ. de Fin. 99 b, Et gradus unus in ea uia, quæ est hinc in Indiam. Off.11 b, Gradus plures sunt societatis hominum. & 12 b, Non ijdem erunt necessitudinum gradus, qui & temporum. I.A.208 b, Quis ciuis præsertim hoc gradu, quo me esse uoluistis, &c. de Vn. 198 b, Ad hanc cōuersionem, quæ pedibus & gradu non eget, ingrediendi membra non dedit deus. I.V.107 b, Vnoquoq; gradu de auaritia alicuius commoneri. de Ora. 131 b, Vt quotiescunq; gradum facias, totiens tibi tuarū uirtutum ueniat in mentem. Off.16 b, & At.261 b, Tumultuantem de gradu deijci, ut dicitur. de Op.243 a, Aliud alio melius fit non genere, sed gradu.

Græcè. Off. 75 b, Acilius ille, qui græcè scripsit historiā. de Or.97 b, Cùm ea quæ legerem Græcè, latinè redderem. Tusc.151 a, Scis enim me Græcè loqui in latino sermone non plus solere quàm in Græco latinè. de Or. 133 b, M. Cicero senex, &c. dicebat, ut quisque optimè græcè sciret, ita esse nequissimum. pro Flac.148 a, Qui græcè nesciuit.

Græcia, ciæ. pro Dom. 225 a, Cum alteri totam Achaiam, Thessaliam, Bœotiam, Græciam, Macedoniam, omnemq; Barbariam condonasses. pro Flac.159 b, Hæc cuncta Græcia, in qua sunt Athenienses, Aeoles, Dores, paruum quendam locum Europæ tenet, Asiæ maritimam oram bello superatam cinxit urbibus, &c. & ibid. Græciæ laudibus. contra Rul. 83 b, Corinthus erat posita in angustijs & faucibus Græciæ. de Amic. 98 a, Philosophi, qui in hac terra fuerunt, magnamque Græciam institutis & præceptis suis erudierunt. de Oratore, 122 b, Referta quondam Italia Pythagoreorum fuit, tum cùm erat in hac gente magna illa Græcia.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Tuscul. lib.2, Verborum inops interdum Græcia.

Græcostasis, sis. locus Romæ, ubi nationum consistebãt legati: à Græcis tamen appellatus. Qu. Fr.306, Deinde eius opere repentè à Græcostasi & gradibus clamorem satis magnum sustulerunt.

Græculus, a, um. pro Fl.151 d, Motus temerarius græculæ concionis. Post quam. 207 d, Cum græculis philosophari. & I.P.94 b, Græculus assentator. & pro Mil.112 d, Comites Græculi quocunq; ibãt. Græculus ociosus et loquax. l. Græcus.

Græcus, a, um. Græius. pro Fl.159 b, Tria Græcorum genera uerè, Athenienses, Aeoles, Dores. de Fin.78 b, Sint ista Græcorum, quanquam ab his philosophiam & omnes ingenuas disciplinas habemus. de Cl.171 d, C. Sulp. Gallus maximè omniũ græcis literis studuit. de Ora.155 a, Hæc politissima doctrina transmarina & aduentitia: id est, Græcorũ. de Cl.194 d, Græca oratio plura ornamẽta suppeditans cõsuetudinẽ similiter latinè dicẽdi affert de Ar.248 d. Græci artibus, Hispani numero, Galli robore, Pœni calliditate ualent. pro Arc. 190 d, Nam si quis minorẽ gloriæ fructũ putat ex græcis uersibus percipi, quàm ex latinis, uehemẽter errat, propterea quòd græca leguntur in omnibus ferè gentibus, latina suis finibus exiguis sanè continentur. de Cl. 179 b, Quò latinus orator sine græcis literis peruenire potest. de Cl.188 b, Cotta se ualde dilatandis literis à similitudine græcæ locutionis abstraxerat. de Orat.110 d, Hoc uicio cumulata est eruditissima illa græcorum natio. & 115 b, Græcorũ doctrina periculo. et 109 d, Crassus contẽnere, Antonius ne nosse quidem Græcos uidebatur. Qu. Fra.292 b, Græci fallaces & leues, & diuturna seruitute ad nimiã assentationem eruditi. & ib. Græci omnes uias pecuniæ norunt, omnia pecuniæ causa faciunt. & 293 d, Græcorum familiaritates parum fideles sunt. & ib.b, Paconius nescio qs homo, ne Græcus quidẽ, ac Mysius, aut Phrygius potius. pro Fl.151 d, Homo leuitate græcus, crudelitate Barbarus. pro Fl.161 d, Græcorum luxuria & leuitas. de Or.93 b, Græci alicuius quotidiana loquacitas sine usu. de Or.93 b, Quid mihi, inquit Crassus, tanquam alicui græculo ocioso & loquaci quæstiũculam, de qua meo arbitratu loquar, ponitis? de Orat.104 d, Qui audiunt, aliquem ineptum aut græculum putare. de Or.98 a, Verbi enim controuersia tamdiu torquet græculos, homines contentionis cupidiores quàm ueritatis. ad Her.1 a, Græci scriptores inanis arrogantiæ causa ne parum multa scisse uiderẽtur, ea conquisiuerunt, quæ nihil attinebant, ut ars cognitu difficilior putaretur. de Fin. 91 d, Latina lingua uberior quàm græca. de D.93 b, Hæc uerba ipsa Platonis expressi: id est, in latinum uerti. I.V.234 a, Apud Græcos græcè locutus sum pro Mur. 147 b, & 148 d, Pro græcis et cõtra græcos multa. I.V.89 b, Græcorum bibendi mos. Epistol. 95 d, Cum græcos ludos itames, ut ne ad uillam quidem tuam uia græca tire soleas. de Fin.50 b, C. Marius μισέλλην. (. Albutius φιλέλλην. Ac.2 d, M. Cato literas græcas in senectute didicit.

Graiugena, næ. de N.44 b, Graiugena de isto, aperit ipsa oratio. Pacuuij.

Graius, a, um. græcus. de Nat.44 d, Quasi uerò non graius hoc dicat. de Natur. d. 70 d, Dioscuri apud gratos multi.

Gramen, nis. herba. de Finibus, 82 d, Si tua sint Puteolis gramina.

Gramineus, a, um. I.V.229 b, Act.6, Etiam'ne gramineas hastas? ego Cælius lego grauissimas: nam de iisdem hastis subijcit Cicero: In quibus neq; manu ficticia quàm, neq; pulchritudo erat ulla, sed tantum magnitudo incredibilis.

Grammatica, cæ. ars grãmatica. de Fin.91 d, Verba qui ij qui grammatici uocantur. de Orat.85 b, ne Or.100 b, In grammaticis poetarũ pertractatio, historiarũ cognitio, uerborũ interpretatio, pronunciandi quidam sonatio, uerborũ interpretatio, pronunciandi quidam sonatio, uerborũ interpretatio, pronunciandi quidam sonat

Universidad de Deusto Biblioteca

quo.& Epist.42 a,& At.10 a, de Sen.89 a, In gratiam cum uoluptate redeamus.& At. 64 a,Epi.45 a, & 59 a,Reconciliata gratia.24 b,Cum Cæsare redimus in gratiam.de Ar. 256 a, Quid existimatis eũ,si reditus ei gratiæ patuerit, esse facturum, qui tam libenter in opinionem gratiæ irrepat? I.V.75 a, Esse in gratia cum aliquo. & At.28 a,I.V.80 a, Cuius damnatione totus ordo cum populo Rom. & in laude, & in gratia possit esse. Epistol.10 b,Mecum Cæsar est in gratia. & 15 a, Mihi cum illo magna gratia est. At.79 b,Erat in Syria nomen nostrum in gratia. Offic. 69 a, Qui in maxima gratia est apud omnes.Cæl Ep.116 a,Amabo te,si quid,quod opus fuerit, Appio facies, ponito me in gratiam. Attic. 74 a, Apud Patronum te in maxima gratia posui. At.96 a,Ac te apud eum,dij boni, quanta in gratia posui. Att.88 b, Neq; apud eum magna in gratia posuit. Attic.2 b, Sallustium præsentem restituere in eius ueterem gratiam nõ potui.de Pro.73 b, Hic me meus animus in remp.pristinus,cum C.Cæsare reducit, reconciliat,restituit in gratiam & 74 a, Cur igitur expectem aliquem,qui me cũ illo in gratiã reducat? pro R.P. 125 b,Reduci in gratiam cum aliquo.& ibi. Recipere aliquem in gratiam ex inimicitijs. de Or.155 a,Colligere gratiam ex priuatorũ negocijs.At.2 a,Omnes gratias non modò retinendas, sed etiam acquirendas putant.de Or.94 b,Quin.Varius illa ipsa facultate, quãcunq; habet, magnam est gratiam consecutus.Epist. 26 b,Effundere gratiã collectam. pro Dom. 222 b, Illi quorum uita remota ab hoc honore populari, & ab hac illustri gratia est. Quin.de Pet.807 b, Homines excellenti gratia ad cõficiendas centurias. I.P. 80 a, Ego illos nulla senatus mala gratia, comitiorum ratione priuaui. de N.11 a, Neq; ira, neq; gratia teneri.Ep. 151 a,Efficere aliquid gratia. Epist. 67 b, Flecti à gratia, uel à uoluptate. Ep.68 b, Nec Alexander ille gratiæ causa ab Apelle potissimùm pingi uoluit.Ep. 2 b,& 3 b,Gratiam autem nostram extinguit hominum suspicio. pro Mil.109 b, Quem igitur, cum omniũ gratia noluit, hũc uoluit cũ aliquorum querela occidere.de Fat.141 a,Sed Possidonium, sicut æquum est, cum bona gratia dimittamus. Off. 10 a,& At. 9 a,Si non ineunda, sed referenda sit gratia. At. 108 a, Inire summam gratiam cum omnibus.I.V.233 a, Inire gratiã ab aliquo.& 131 b, Inire gratiam ab omnibus aliquo facto. pro Dom. 229 b,Ferre legem alicui per gratiam.pro Mi.116 a, Appius homo mihi coniunctus fidelissima gratia. In Ver. 172 a, Beneficij gratiæq; causa concedere aliquid.& 191 a, In beneficijs gratiæq; loco petere aliquid.de Am.102 a,Liberales sumus, non ut exigamus gratiam.non enim beneficium fœneramur.de Fi.89 a,Tollitur beneficium & gratia.Epi. 20 a,b,Cum præsertim considerem nullam esse gratiã, quam uel nõ capere animus meus accipiendo,uel remunerando cumulandoq; illustrare possit.de Fi.56 b, Dolorum effugiendorum gratia. de N.18 a,Tãtumq; abest ut hæc bestiarum causa parata sint,ut ipsas bestias hominũ gratia generatas esse uideamus.

Gratificatio, onis. gratia, beneficium. pro Mur.134 a, Coniungitur impudens gratificatio cum acerba iniuria. & contra Rul.88 a,de N.25 a, Cum imbecillitatem, gratificationem & beneuolentiam ponitis.

Gratificor, aris. beneficium do,rem gratam facio.de Na.

25 b, Deus nihil cuiquam tribuens,nihil gratificans,omnino nihil curans. Off.9 b,& cont. Rul.87 b,Qui gratificantur cuipiam,quod obsit illi,&c.de Fin. 134 b,& 135 a, Deq; eo quod ipsis superat, alijs gratificari uolunt.Ep.2 b, Quod Pompeio se gratificari putant.de L. 192 a,Honestè gratificari cuipiam.Ep.115 b,In hanc partem porrò tutũ tibi erit,si quid uolueris,gratificari.Ep. 17 b, Cur tibi hoc non gratificer,nescio. pro Cor.57 a, Gratificatur mihi gestu accusator, ne; cientem Cn. Pompeium fecisse significat. Off.43 b, In utroq; inest gratificandi liberalis uoluntas.

Gratiosus, a, um. qui apud omnes plurimum gratia potest.pro Pl.268 b,Iam doceo gratiosum esse suis tribulibus Plancium.I.V.155 a,Splendidi homines, et alijs prætoribus gratiosi.pro Cæl.41 b,Homo potens,gratiosus, disertus. Quin. de Pet.207 b,Vir ad ambitionem gratiosus.pro Qu.1 a,Cum aduersario gratissimo contendere. pro Mur.135 b,& Qu.de Pet. 208 b.Homines in suis ciuitatibus & municipijs gratiosi. Att.340 a,Cicero erat gratiosus apud Cæsarem.pro Mur.141 b, L.Natta in equitum centurijs uoluit esse, & ad hoc officiũ necessitudinis,& ad reliquum tempus gratiosus. Off.63 b,Tum Pythius, ut argentarius, qui esset apud omnes ordines gratiosus. At.259 a,Syracusas commodius epistolas mittere potero, si Valerius Mitres ad me nomina gratiosorum scripserit.pro Pl.268 b,Ego Planciũ & ipsum gratiosum esse dico, & habuisse in petitiõe multos cupidos sui & gratiosos.de Cl. 192 a, Gratiosi scribæ sint in dando & cedendo loco. Ep.4 a, Is uehementer confidit his meis literis se apud te gratiosum fore. Ep. 204, Iuuentutis & gratiosorũ in suffragijs studia, propter ipsius excellentẽ in eo genere gratiam,nostram suffragationem, si minus potentum, at probatam tamen,& iustã, & debitam,et propterea fortasse etiam gratiosam.Ep.76 b, Quando de Logeio parum gratiosum est.

Gratis, gratuito, sine solutione uel pecunia.)(.Pretio.I.V. 100 b, Ne gratis in prouincia malè audires. In Vat.97 a, Is repentè,ut Romam uenit, gratis prætor factus est.de Fin. 82 a, Virtutes omnes gratis per se diligant. I.V.245 b,Nauis mihi cõstat gratis. pro Clu. 32 a. b,Seruire gratis alicui. Qu.Fr.219 a,Id me scis antè gratis tibi esse pollicitum.pro Quin.R.49 b,Communem esse factum gratis, qui precio proprius fuisset. Off.50 b, Habitare gratis in alieno.

Gratuitò, gratis.pro Arc.187 b, Multis gratuitò ciuitatem impartiebantur. Offic. 47 a, Multorum causas & non grauatè,& gratuitò defendere.

Gratuitus, a, um. sine præmio & mercede.)(. Mercenarius conductus. Q.F.317 a,Comitia, si gratuita fuerint, plus unus Cato fuerit, quàm omnes leges.& At.63 a, et pro Mur. 140 b,pro Pl.276 b, Tu ne gratuita quidẽ eorum suffragia tulisti. de Le.165 b, Quid liberalitas gratuita'ne est, an mercenaria? si sine præmio benigna est, gratuita: si cum mercede, conducta.de Na.25 b,Hominũ charitas & amicitia gratuita est.de Fi. 83 b, Innatã esse homini probitatem & gratuitam, non inuitatam uoluptatibus, nec præmiorum mercedibus euocatam. pro Fon 180 b, Mercenarius.)(. Gratuitus.

Gratulatio, onis. læta supplicatio, lætitia publica, gratiarum actio.)(. Lamentatio. Attic.14 b,Fuit enim mihi sæpe

sæpe & laudis nostræ gratulatio tui iucunda,et timoris consolatio grata.et 14 a, Mihi facta statim est gratulatio.I.V.70 a, Nũciatur mihi maximam gratulationem huic esse factam,et 217 a, Diana summa cum gratulatione ciuium et lætitia reponitur.I.P.80 b,Mihi pop. Ro. non unius diei gratulationem,sed æternitatẽ immortalitatemq; donauit. At.274 b, Sed tamen omnium ordinum consensus gratiarũ actio congratulatioq; me commouet.I.C. 123 a, Cæteris semper bene gestæ, mihi uni conseruatæ reip.gratulationem decreuistis. Ep. 176 a, Gratulationem tuo nomine ad omnia deorũ templa fecimus.de Pro.74 a,Gratulatio dijs immortalibus:id est supplicatio.pro Mur.126 b, Hic parenti suo gratulationi in uictoria fuit.pro Dom.225 b,Cõsules epulabantur, et in coniuratorum gratulatione uersabantur.pro Mil. 120 b,Nos in hominum cœtu gratijs agendis,& gratulationibus habendis,& omni sermone celebramur.pro Mar.132 b, Hunc igitur diem tuis maximis & innumerabilibus gratulationibus iure antepones. Attic. 138 a, Quicquam tu illa fuisse putas præ ijs gratulationibus? At.137 a,Ne gratulationibus obtulisse uideamur.

Gratulator, oris. de Fin. 87 b, Ita fit ut gratulator lætior sit,quàm is gratuletur.

Gratulor, aris. congratulor, lætor, gratulationi cuipiam sum, gratulationem facio, gratulationem habeo. Ep. 8 b, Quòd mihi de filia et de Crassipede gratularis, agnosco humanitatẽ tuam. Att.152 b,Vt tibi de reditu nostro gratularer. Ep.7 b, Quòd mihi de nostro statu, de Milonis familiaritate,& leuitate et imbecillitate Clodij gratularis, minimè miramur, te,&c. et 44 a,Gratulor tibi de iudicio ambitus,neq; id,&c.sed illud, &c. Epist. 122 b,Gratulor tibi affinitate uiri optimi.At.79 a,Qui mihi gratulatus es, illius diei celebritate. In Sal. 273 a, Cum populus Rom. frequens aduentu meo gratulatus est.ad Brut.91 a,De Cassio lætor & reip.gratulor,mihi etiam,qui,&c. Att. Gratulor nobis Qu. Filium exisse. Ep. 43 a, Complexus igitur sum cogitatione te absentem,epistolam uerò osculatus, & ipse mihi gratulatus sum.I.A.166 a,Brutus Ciceronis recuperatam libertatem est gratulatus.I.V.69 b, Et ei uoce maxima uictoriam gratulatur.Epist.242 a,Cum ei ego gratulatus essem,idq; me gaudere dixissem,discessit,&c.et 19 b,Vnũ illud nescio, gratuler'ne tibi, an timeam.Ep.251 b, Alter fructus gratulationis est,& is quidem exilior, quàm si tibi te ipsum intuẽs gratularer: sed tamẽ,et feci antè & facio nũc,tibiq; cũ pro rerũ magnitudine,quas gessisti, tũ pro opportunitate tẽporis gratulor,quòd te de prouincia decedentẽ summa laus, et summa gratia prouinciæ prosecuta est.et 19 b,Tamẽ quòd abes gratulor.pro Do.217 b, Gratulor tibi, quòd, etc.pro Pl.278 b,Ego tibi in hoc gratulor.I.P.90 b,Oẽs publicè ad me uenerũt gratulatũ.I.A.158 b,Mihi et gratias agebãt boni uiri,et nomine tuo gratulabãtur.et 242 b,Illi alacres et læti inter se quasi uicissent,gratulabãtur.At.254 a, Magis est quod gratuler tibi quàm quod te rogẽ.de Or.123 b, Cum uos nõ modò frequẽtes,sed læto uultu gratulãtes uiderit.

Gratus, a, um. qui meritam alicui gratiam memori mẽte persoluit, qui beneficia accepta meminit, non ingratus, optatus, acceptus, multum te amo, tuam diligentiam diligo. I. Iucundus. de Leg.66 a, Gratus est, qui in referen-

da gratia non commodũ, sed eum ipsum rei refert gratiam, cernit.Epi.62 b, Tu quàm gratus erga me fueris, ipse existimare potes. Postq.209 a, Vt erga authores salutis meæ satis gratus iudicarer.et ibi. Nemo gratiarum immemor, est gratus inuẽtus.I.A.225 b, Laus Bruti, quæ gratissima memoria omniũ ciuium inclusa nondum autoritate publica testata est. pro Plan.278 b, Si bene de me meritis gratum me præbeo, non desino incurrere in crimen hominis nimium memoris, nimiumq; grati. At. 147 b,Vt tuo beneficio uir gratus & pius esse in maximi beneficij memoria possim. At.283 a,Facilius in timore benigni, quàm in uictoria grati reperimur. Ep. 4 b, Vt quàm gratissimus erga te esse cognoscerer. Epi. 172 a, Gratiorem me esse in te posse quàm isti peruersi sint in me, exploratum habes. contra Rul. 70 a, Gratus ac memor beneficij. At.275 b, Gratus animus & liberalis. Ep.154 b, Re ipsa atq; animo gratissimus. & 214 b, Is magnis meis beneficijs ornatus in cõsulatu meo memor et gratus fuit. Anteq.192 b, Liberale officium est serere beneficium, ut metere possis fructum, fidei conducit, in loco debitum retribuere. illic enim animi uoluntas propensa comprobatur, hic memoria collaudatur. pro Pla. 276 b, Qui meritam dijs immortalibus gratiam iustis honoribus, et memori mente persoluunt. I.A.263 b, Alicuius uirtutem grata memoria prosequi. & 191, Grato animo prosequi nomen alicuius: id est, esse gratum erga aliquem. Tusc.237 a, Quod approbaris, id gratum acceptumq; habendũ. I.V.56 a, Quid est quod omnibus gratius, optatius, aut magis accommodatum esse possit? Ep. 15 a,b, Cuius officia iucundiora scilicet sæpe mihi fuerunt, nunquam gratiora. At.52 a, Ista ueritas etiamsi iucunda non est, mihi tamẽ grata est. Ep.71 a, Amor tuus, non ille quidẽ mihi ignotus, sed tamen gratus & optatus: dicerem iucundus, nisi id uerbum in omne tempus perdidissem. Ep.221 b.& At.14 b, Tale enim tuum iudicium non potest mihi non summè iucundum, quod cum ita sit, esse gratum necesse est. Qu.Fr.320 a, Id mihi per gratum perq; iucundum erit. At. 220 a, Me & Cæsari, & sibi uehementer gratum esse facturum. de L. 178 a, Velim hoc quod loquar, tibi gratũ uideri potius quàm graue. Ep.177 b, Te tamen mi Brute sic amo, ut debeo, quòd istud quicquid esset nugarum, me scire uoluisti.

Grauatè. difficulter, ægrè. de Orat.102 b, Meam facilitatem laudatote, cùm uobis nõ meo iudicio, sed uestro inductus non grauatè respondero. Off.63 b, Grauatè ille primò. quid multa? impetrat. & 47 a, Multorum causa non grauatè & gra.uitò defendere. pro Cor.62 b, Benignè, non grauatè, comiter, &c.

Grauedinosus. a, um. ad grauedinẽ procliuis. Tusc.214 b, Sunt alij ad alios morbos procliuiores, itaq; dicimus grauedinosos quosdam, quosdam torminosos, non quia iam sint, sed quia sæpe sint.

Grauedo, nis. Græcè κόρυζα dicitur, parum tamẽ differt à destillatione hic capitis morbus, teste Cor. Celso. Att. 169 a,b, Tu quoniam quartana cares, & nouum morbum remouisti, sed etiam grauedinem. & 258 b, Grauedo tua mihi molesta est. et 260 a, Grauedini quæso omni ratione subueni.

Grauiditas, tis. de N.49 b, Luna à sole illuminata grauiditates & partus affert.

Grauidatus, ta. grauidus factus. de N.42 b, Terra grauidata seminibus omnia parit & fundit ex sese.

Grauidus, a, um. prægnans, plenus, fœtus. pro Cl.23 b, Cum mulier esset grauida, etiam appropinquare partus uideretur. I.V.85 b, Latona grauida, & iam ad pariendum uicina. de D. 84 b, Verba grauida uitali rore. & ibi. a, Aut cum se grauida tremescit corpore tellus.

Grauis, ue. ponderosus, seuerus, tristis, serius, habens grauitatem, grauitati deditus, uehemẽs, austerus, molestus.)(. Gratus. de N.76 b, Atq; in eo cauillatus est, æstate graue esse aureum amiculum. de Som.128 b, In terram feruntur omnia suo motu pondera. Off.59 a, Honestas omni pondere grauior est habẽda quàm cætera omnia. Off.21 a, Cum grauibus serijsq; rebus satisfecerimus. de Or.88 a, Homo prudens & grauis. et 122 b, Vir autoritate grauis. pro Deiot.144 b, Quæ mihi ad spem obtinendæ ueritatis grauißima sunt. pro S.R.37 a, Hoc minimè uidetur graue ijs, qui minimè ipsi leues sunt. pro Qu.R.45 b, Quod apud omnes leue et infirmum est, id apud iudicem graue & sanctum esse ducetur? Postq.202 a, Nomen uestrum mihi graue & sanctum est. I.C.98 a, Senatusconsultum uehemens et graue in aliquẽ. pro Pl. 262 a, Hoc perquàm graue est dictu. & ibi. Quod mihi grauißimum esset dicere. pro Cor.59 a, Est enim in populum Rom. graue, non posse, etc. de In.78 b, Nec fuisse ei graue nec difficile, eam causam excipere, quæ, &c. Ep.39 b, Graue est homini pudenti petere aliquid magnum ab eo de quo se bene meritum putet. Att.3 b, Non mihi graue duxi rescribere ad te. Ep.230 a, Si tibi graue non erit. & 231 a, Nunquam grauis tibi esse uolui. Top. 221 a, Vereor ne tibi grauis sim. de Sen.77 b, Quòd senectutem tuam nunquã tibi grauem esse senserim. I.V.178 a, Eum ne uerbo quidẽ grauiore appellasses. de Leg.178 a, Velim hoc quod loquor, tibi gratiam uideri potius quàm graue. Qu.Fr.317 a, Atq; id anni tempore grauissimo & caloribus maximis. Ep.72 a, Hoc grauißimo et pestilentißimo anno. At.228 a, Quod reip. defuerit tam graui tempore. de Cl.170 a, Cato grauis in laudando. de Or.129 b, Omnium grauißimum & seuerißimum esse. de Cl.191 a, Grauis sine arrogantia. de Orat.164 b, Est quiddam in remißione grauißimum, quo tanquã sonorum gradibus descẽditur. de Or.107 a, Vocẽ ab acutißimo sono usq; ad grauißimum sonũ recipere. pro Cl. 20 b, Statuit sibi nihil grauius faciendum, quàm ut, &c. de N.30 b, Cibus grauis: id est, difficilis ad concoquendum.

Grauitas, tis. seueritas, pondus.)(. Autoritas tenuis, persona leuis, humanitas. Att.154 a, Et grauitatem in congressu nostro tenui. Epist.72 b, Tuenda est tibi grauitas. Att.155 a, Tu cum Sexto seruasti grauitatem eandem, quam mihi præcipis. de Cl.195 b, Hæc genera discẽdi in senibus grauitatem non habent. At.145 a, Illud me præclarè admones, cum illum uidero, non nimis indulgẽter, & ut cum grauitate potius loquar. de Or.115 a, Sententiarum grauitate, uerborum ponderibus est utẽdum. de Clar. Verborum grauitas. de Am.113 b, Quanta illi fuit grauitas, quanta in oratione maiestas. Off.23 a, Catoni incredibilem tribuit natura grauitatẽ. pro Cæl.51 a, Homo grauitati deditus. Tusc.185 b, Personæ grauitas. At. 183 b, Corpore uix sustineo grauitatem cœli huius. & ibid. a, Grauitas loci. de N.75 a, Grauitas morbi. de N.

49 a, Tantæ contentio grauitatis & ponderum. de Fat. 145 a, Atomos grauitate & pondere moueri. de In.47 b, Exordium sententiarum & grauitatis plurimum debet habere. & 62 a, In quo grauitas et autoritas est, plus proficit ad misericordiam commouendam.

Grauiter, ægrè, molestè, seuerè, priscè.)(. Remißè, leniter, urbanè, acutè, leuiter. de Ar.55 a, Id grauiter equidem, sed aliquanto leuius ferebam. de Or.128 a, Grauiter accipere aliquid. I.A.244 b, Ciues inter se grauißimè dissentientes. Ep.71 a, Grauiter accusare aliquem. I. C.100 b, Si me meis ciuibus suspectũ tam grauiter atq; infensum uiderem. Ep.17 b, Grauiter inimicus. At.204 b, Dionysius grauiter queritur. pro Cl.20 b. et pro S.R. 20 a, Grauißimè conqueri de aliqua re cum aliquo. Off. 74 a, Grauiter ægrotare. Orat.199 b, Thucydides res gestas narrat, grauiter sanè et probè. pro Cæl.44 a, Grauiter, seuerè, priscè agere cum aliquo.)(. Remißè, leniter, urbanè. de Som.129 a, Natura fert, ut extrema ex altera parte grauiter, ex altera autem acutè sonent.

Grauatus, ta, tum. onustus, grauis. de Diu.83 a, Iam uero semper uiridis semperq; grauata Lentiscus, triplici solita grandescere fœtu.

Grauor, aris. grauatè aliquid facio. graue mihi duco, pigror. de Or.93 b, Ego uerò, inquit, istis obsequi studeo, neq; grauabor breuiter meo more, quid quaq; de re sentiam dicere. & 98 a, Te rogo ne grauere exædificare id opus quod instituisti. pro Cl.31 b, Is primò grauari cœpit, quod, &c. de Am. 98 b, Ego uerò non grauarer, si mihi ipse confiderem. Ep.102 a, Qui grauere literas ad me dare. pro Mur.140 b, In ea non esse grauatos homines prodire hora tertia in campũ. Top.221 a, Ne si ego grauarer, &c. de Or.142 a, Non essem tam inhumanus, uti eo grauarer, quod uos cupere sentirem.

Gregalis, le. sodalis, ex eodem grege. pro Dom.228 a, Quod uos gregales Catilinæ de me dicere solebatis. de Arusp.256 a, Nec Clodius, nec quisquam de gregalibus eius, aut consiliarijs, &c. de Or.132 a, Gregales cum in campum non uenisse requirebant. Epi.110 a, Nos enim nobis quidem ipsi displicemus, gregalibus illis, quibus te plaudentem uidebamus, amißis.

Gregarius, a, um. collectitius, uulgaris. pro Plan.274 b, Gregarij milites.

Gregatim. per greges. I.V.266 a, Videtis ciues Romanos gregatim coniectos in latumias.

Gremium, mij. sinus, complexus. de Cl.183 b, Filius in gremio matris educatus. de D.126 a, Puer lactens in gremio matris sedens, mammam appetens. ad Her.36 b, Liberi è gremijs parentum diripiuntur. de L.183 a, Vt sinus & gremium quasi matris mortuo tribueretur. pro Cl.20 b, Soror in amantißimi sui fratris manibus et gremio consenescebat. I.P.81 b, Hæc sunt in gremio sepulta consulatus tui. pro Cæl.50 a, Q. Metellus abstrahebatur è sinu gremioq; patriæ. I. P.99 a, Aetolis procul à barbaris disiuncta gentibus, in sinu pacis posita, medio ferè Græciæ gremio continetur. de Sen.87 b, Terra gremio mollito & subacto semen sparsum excipit.

Gressus, sus. incessus, ingressus. Offic.26 b, Cauendum est, ne tarditatibus utamur in gressu mollioribus, alias, ingressu.

Grex, gis. congregatio, cœtus, turba. Attic.106 a, Pecu-

des, quæ dispulsæ sui generis sequuntur greges, ut bos, armenta. I.A.189 b, Antonius cædit greges armẽtorum, reliquiq; pecoris, quodcunq; nactus est. pro S.R.33 a, Verùm ego forsitan propter multitudinẽ patronorum in grege annumerer. pro Syl.181 b, In hunc igitur gregem P. Syllam, ex his honestißimorum hominum gregibus reijcietis? In Sal.274 b, Is iam unus ex illo grege uidebatur. At.16 a, & de Fin.62 b, Greges amicorum. de Or.88 b, Philosophorum greges. I. Equa.

Grunitus, tus. uox est porcorum. Tus.250 b, Nec grunitum audiunt, cum iugulatur sus.

Grus, is. de N.51 a, Grues cùm loca calidiora petentes, maria transmittunt, trianguli formam efficere. & ibi. Grues in tergo præuolantium capita reponunt.

Gubernaculum, li. clauus, administratio, munus, officium. de In.81 b, Hic iste naufragus ad gubernaculum accesßit. pro Sest.74 a, Clauum tanti imperij tenere, & gubernacula reip. tractare. pro Do.218 a, Cum senatum à gubernaculis deiecisses, populum è naui exturbasses. pro S.R.261 b, Qui omni tẽpore ad gubernacula reip. sedere debebant. Br.91 b, Vt gubernacula reip. prenderem. de Or.89 a, Oratorem repelli à gubernaculis ciuitatum. At.27 a, Non abiectis, sed ereptis gubernaculis. de Or.103 a, Gubernacula ciuitatum regendarum. Epi. 267 a, Qui nisi à gubernaculis recesserint, maximum ab uniuerso naufragio periculum est.

Gubernatio, onis. administratio, procuratio. de Orat. 154 b, Orbis terræ gubernatio & summi imperij procuratio. In Vat.36 a, Populus nunquã hæc à summi consilij gubernatione auferre conatus est. de Fin.95 a, Non enim gubernationi aut medicinæ similẽ sapientiam arbitramur. Att.281 b, Magnam gubernationem tui consilij res desiderat. In Cat.115 a, Vix uidetur humanis cõsilijs tantam molem rerum gubernatio consequi potuisse. pro Dom.239 a, Tempus illud erat in gubernatione positum senatus. de Inuent.82 b, Cupiditas consilij gubernatione regitur.

Gubernator, oris. rector, moderator, rector reip. et publici consilij author. de Se.80 b, Gubernator clauum tenens sedet in puppi. de In.54 a, Nauis, quæ scientißimo gubernatore utitur. & Par.119 a, Si nauem auri euertat gubernator. I.A.214 a, Summi gubernatores in magnis tempestatibus nonnunquam à uectoribus admoneri solent. pro Rab.96 a, Custos gubernatorq; reip.

Gubernatrix, cis. regina. de Or.88 a, Eloquentia gubernatrix ciuitatum.

Guberno, as. administro, procuro, rego, gero, moderor, clauum imperij teneo, gubernacula reip. tracto uel teneo, nauem tractam teneo, ad gubernacula reip. sedeo. Epist.21 a, Teq; hortor, ut omnia gubernes ac moderere prudentia tua. At.212 b, Velim ergo totum hoc ita gubernes, ut ne minima quidem re ulla commodum Bruti impediamus. pro S.R.40 b, Cum solus remp. gereret, orbemq; terrarũ gubernaret. pro Mil.10 a, b, Clodius contulit se ad Milonis competitores, sed ita, totam ut petitionem ipse solus etiam inuitis illis gubernaret, tota ut comitia suis (ut dictabat) humeris sustineret. Epist.28 a, Sed tamẽ iter meum resp. & rerũ urbanarum ratio gubernabit. pro Syl.282 a, Tormenta gubernat dolor, & moderatur natura cuiusq;, etc. regit quæsitor. pro Rab.

91 a, Dij quorũ ope et auxilio hæc resp. gubernatur. At. 92 b, Sed hæc deus aliquis gubernabit. et 226 b, Sed hæc fortuna uiderit, quoniam ratio nõ gubernat. de N.12 a, Siue in ipso mundo deus est aliquis, qui regat, qui gubernet, qui omnia conseruet. At.121 b, Fortunæ motum ratione quadã gubernare. & 278 b, Cæsarẽ meis consilijs adhuc gubernatum quidam corruperunt. Off.18 a, Qui inter se contenderent uter potius remp. administret, ut si nautæ certarent quis eorum potißimùm gubernaret. pro S.R.37 a, Commune commodũ mutuis officijs gubernatur. At.251 b, Gerere, regere, gubernare. Par.236 b, Gubernare, regere, moderari. de Fin.73 b, Gubernare uitam. Aca.17 a, Eoq; directius gubernant: id est, naues.

Gula, læ. abdomen, guttur, fistula per quam cibus potusq; in stomachum descẽdit. I.V.204 b, Quem obtorta gula in uincula abripi iußit. Att.215 b, O gulam insulsam. In Sal.174 a, Posteaquàm immensæ gulæ, impudicißimi corporis quæstus sufficere non potuit.

Guma, mæ. de Fin.69 b, Compellans gumas ex ordine nostro. Lucilij.

Gurges, tis. uorago, helluo. I.V.152 a, Immensa aliqua uorago aut gurges uitiorum turpitudinumq; omnium. pro Dom.237 a, Ille gurges helluatus est simul tecum reip. sanguinem. de Ar.258 a, Quæ unquam Charybdis tantos haurire gurgites posset, quantas iste Byzantiorum prædas exorbuit? de Or.129 a, Pater norat hunc gurgitẽ. I.P.88 a, Ille gurges atq; helluo natus abdomini suo, non laudi atq; gloriæ. I.A.232 b, Habet secum L. fratrem quem gurgitem? quam uoraginem? pro Sest.25 a, Gurges et uorago patrimonij. I.A. Ead. profundißimus libidinum gurges. I.A. Quos tenet Aegeo defixa in gurgite echineis. I. P.94 a, Rheni fossa gurgitibus illis redundans. de N.47 a, Rapido cum gurgite flumen. de D.83 a, Fulix fugiens è gurgite ponti.

Gurgustium, stij. locus, seu taberna obscura, et angusta. de N.6 b, Ante uidelicet in tenebris tanquam in gurgustio habitauerat. I.P.82 a, Nescio quo è gurgustio prodire, capite inuoluto.

Gustatus, tus. gustus. de N.54 b, Gustatus, qui sentire eorum quibus uescimur, genera debet, habitat in ea parte oris qua esculentis & poculentis iter natura patefecit. & 55 a, Gustatus ore continetur. de Or.152 a, Gustatus, qui est sensus ex omnibus maximè uoluptarius, & qui dulcitudine præter cæteros sensus commouetur. de N. 58 a, Pomorum iucundus non gustatus solùm, sed odoratus etiam & aspectus. Acad. 6 b, Nihil necesse est de odoratu & gustatu dicere.

Gusto, as. degusto, libo, attingo. Epi.107 b, Cum quidem biduum ita ieiunus fuissem, ut ne aquam quidem gustarem. de N.51, Capræ dictamum quærunt, quam cum gustauerunt, sagittæ quibus confixæ sunt, excidunt. pro Mur.142 b, Cretes, quorum nemo gustauit unquam cubans. I.A.173 b, Gustaras ciuilem sanguinẽ, uel potius exorbueras. de N.6 a, Primis, ut dicitur, labris gustare physiologiam, et attingere. I. Labrũ. de Or.96 b, Quædam de actione breuia, sed magna cũ exercitatione præcepta gustaram. de Or.122 b, Istorum omnium summatim causas & genera ipsa gustaram. I.P.92 a, Pompeius non gustarat istam tuam philosophiam. Ep.197 b, Nullam partem reip. gustare potuisti. de Fin.61 a, Gustare

Universidad de Deusto Biblioteca

partem aliquam uoluptatis.pro Arc.189 a,Sed ipsi hæc neq; attingere,neq; sensu nostro gustare possemus.pro Cæl.43 a, Qui primoribus labris aliquid gustant,et extremis,ut dicitur,digitis attingunt.

Gustus,stus.gustatus.de Se.88 a, Vua & succo terræ & calore solis augescens primò est peracerba gustui. I. A. 182 a,Libidinosi,auari,facinorosi, ueræ laudis gustum non habent. & ibid. Quidam morbo aliquo & sensus stupore suauitatem cibi non sentiunt.

Gutta,tæ.de Ora.160 a, Numerum in cadentibus guttis, quòd interuallis distinguuntur,notare possumus. Tusc. 180 a, Ex quo liquatæ solis ardore excidunt guttæ . de N.28 b, Guttæ imbrium quasi cruentæ.

Guttur,ris.gula.de D.83 a, Haud modicos tremulo fundens è gutture cantus.pro Cæl.47 b, Vicium uentris & gutturis.

Gyarus.insula.Att.74 b,De Gyaro dedi literas.

Gyges,gis.rex Lydiæ. Offic. 67 b , & 59 b , Gygis annulus.

Gymnasiarchus,chi.gymnasij præfectus.I.V.221 b,Demetrius Gymnasiarchus,qui eo loco præerat.

Gymnasium,sij.locus ad exercendum,ut palæstra,schola.de Ora.89 b, Clamabunt credo omnia gymnasia,atq; omnes philosophorum scholæ,sua hæc esse omnia propria.de Or.93 a,Magnam habeo huic palæstræ & Tusculano tuo gratiam, & longè Academiæ illi ac Lycæo tuum hoc suburbanum gymnasium antepono. de D. 81 b, Cum ambulandi causa in Lycæum uenissemus, (nam id superiori gymnasio nomen est.)Par.116 a , Quæ uix in gymnasijs et in ocio Stoici probāt.I.A.221 b, Is Laodiceæ in gymnasio à quodam Leptine est interfectus. Ser.Ep.56 a, Nos in nobilissimo orbis terrarum Gymnasio Academiæ locum delegimus.de Fin.124 a, Gymnasium,quod Ptolemæum uocatur.

Gymnicus,a,um.de In.72 b, Gymnicum certamen . & Tusc.188 b, Ludi gymnici.

Gynæceum,cei.locus in ædibus sepositus,ubi solæ mulieres uersabantur.I.A.178 b , Syngrapha sestertij centies,&c.facta in gynæceo.

Gypsatissimus,a,um.candidissimus,tenacissimus,quale gypsum est.Ep.99 a,Medea manibus gypsatissimus.

Gyrus,ri.circulus,ambitus.de Or.149 b,Ex ingenti quodam oratorem immensoq; in exiguum sanè gyrum compellitis.Offic.18 b , Homines secundis rebus effrenatos sibiq; præfidentes tanquam in gyrum rationis et doctrinæ duci oportet.

Gytheus,est fluuius Laconum, qui in Argolicum sinum fluit. Off.61 b.

HA

H Aspirationis nota.Or.212 a,Maiores nunquam nisi in uocali aspiratione utebantur. loquebantur enim sic ut dicerent, pulcros, Cætegos,triumpos, Cartaginem. et infrà, Orciuios tamen,et Matones,Otones,sepulcra,coronas,lacrymas dicimus,quia per aurium iudicium semper licet.

Habenæ, arum. lora sunt quæ freno utrinq; adligantur ad equum regendum.de Orat.104 a , Cui populus ipse moderandi & regendi sui potestatem , quasi quasdam habenas tradidit . de Am. 104 b , Commodissimum est

quàm laxissimas habenas habere amicitiæ , quas uel adducas cum uelis,uel remittas.

Habeo,bes.possideo,utor,mihi non deest, penes me est. particeps sum.de Diuin.128 a, Eodem temporis puncto nati dissimiles & naturas & uitas & casus habent. & ibi.b, Dissimilitudo locorum, dissimiles hominum procreationes habet. & 122 a , Dionysij equus habuit apes in iuba.& 95 a,Pars animi, quæ sensum , quæ motum, quæ appetitum habet.de Pro.71 a, Deinde adductus eius in Syriam primus,equitatus habuit interitum.de Orat. 92 a,Demosthenes summam prudentiā summamq; uim habuit dicendi . 119 b , Neminem omnium tot ac tanta, quanta essent in Crasso habuisse ornamenta dicendi.& ibid.Itemq; illa,&c. excogitationem non habent difficilem.I.A.188 b,Is dixit se usq; ad Cal. Maias ad urbem exercitum habiturum.At.129 a, Domitius suas XII. cohortes trib.in oppidis distributas habet.et 220 a,Omitto ea quæ in manibus habebam.et 90 b, Phliasios dici sciebam.& ita fac ut habeas:nos quidē sic habemus: id est, sic in nostro codice scriptū est.At.257 b,Octauius omnes bonos secum habiturus est.pro S.R.43 a, Fœmina, quæ patrem habuit clarissimum uirum. Att.253 b, Hæc nauigatio habet quasdam suspiciones periculi. de Orat. 198 a, Eloquentia forensis iactationem habuit in populo.Or.197 b,Hæc ingressio mea, aut reprehensionis aliquid , aut certè admirationis habitura est . de Cl. 195 b, Hæc genera dicendi in senibus grauitatem non habent. Or.106 b,Eaq; hanc habent,quam probo , uarietatem. Qu.Fr.303 a,Magnum fac animum habeas et spem bonam.de Or. 135 a , Scaurus nonnullam habet inuidiam, ex eo quòd aliorum bona sine testamēto possidet:id est, sustinet inuidiā.I.V.274 b, Dijs bellum iste semper habuit indictum.de N.5 a, Lucilius , qui magnos progressus habebat in Stoicis.pro Lig.137 b , Profectio uoluntatem habuit non turpem,remansio etiam necessitatem honestam.de Leg.181 b , Nam priusquàm iniecta gleba est,locus ille nihil habet religionis.I.A.221 b,Vt Antiochum classes habere prohiberet.Off. 42 a,Tua ætas incidit in id prælium , cuius altera pars sceleris nimium habuit,altera felicitatis parum.

Habere.pro existimare,ducere,iudicare,ponere, uel reponere. de Sen . 91 b , Omnia quæ secundum naturam fiunt,sunt habenda in bonis.de Cl.173 a , Tum eius elegans est habitum orationis genus.Epist.67 a, Dalmatæ semper habiti sunt bellicosi.Ep.54 a , Tempori cedere: id est,necessitati parēre sapientis semper est habitum.de N.26 b, Natura insculpsit in mentibus nostris, ut deos æternos & beatos haberemus.& 77 b, Atq; hoc quidē omnes mortales sic habent, prosperitatem uitæ à dijs se habere. Tuscul.349 a, Themistocles,cum in epulis recusasset lyram,habitus est indoctior.de Fin.56 b,Maximam illam uoluptatem habemus.de Cl.170 a, Eum non ut peruetérem habemus.At.71 a,Hoc uelim in maximis rebus et maximè necessarijs habeas.At.93 b , Hunc ego si in præfectis habuissem,quē tu me hominem putares? de Clar.173 a, Eodemq; in genere est habitus M. Octauius.& ibi.b,Fannius in mediocribus oratoribus habitus est.& 171 a,Hic oratorum in numero est habitus.de Fin.51 a, An partus ancillæ in fructu sit habendus. Att. 193 a,Habe tuum negocium: id est,tanquam tuum negocium.

cium.et 204 a,Iam istuc pro facto habeo.Ep.75 a, Nisi in prouincias relictas rationes pro latis haberem.de N. 9 a,Habere aliquem in numero sapientum . de In. 81 a, Quo in numero hoc, & quo in loco illud haberi conueniat.pro Ar.191 b,Isq; est eo numero , qui semper apud omnes sancti sunt habiti,atq; dicti.Offi. 41 a, Ille habet opinionem iusticiæ:id est,habetur iustus.

Habere.pro facere,tractare.At.70 b, Habere διαλόγους cum aliquo.& 28 a , Habere dialogum. de Clar.179 a, Nulla est altercatio clamoribus unquam habita maioribus.Quin.Fr.299 a, Statius interuenit nonnullorum querelis,quæ apud me de illo ipso habebātur. pro Mar. 141 a , Quæstiones in senatu habitæ . pro Mur . 138 a, Quoniam non est nobis hæc oratio habenda , aut cum imperita multitudine, aut in aliquo cōuentu agrestium. de Or.126 b,Habere uerba. l. Verbum. Habere sermonem.l.Sermo.

Habere,alijs quibusdam modis.Substātiuis iunctum.pro Sest.18 b, Eos uoluntatem semper eandem , libertatem eandē non semper habuisse.pro Dom.230 a,In illo pœna legitima turpitudinem non habuit.I.C.119 b , Habere uidetur ista res iniquitatem,si imperare uelis:difficultatem,si rogare.pro Pl.267 a,Habere magnas necessitudines in aliqua tribu.pro Dom.238 a,b , Domus tua & quicquid habes aliud, est Cereri consecratum . Off. 43 b,Habere aliquid religioni.Attic.15 b, Habeo in animo consulatum statim petere.Plan.Ep.154 a,Quid in animo habuerim cum Lernus discessit à me , ex eo potuisti cognoscere.& 71 b,Illa consolatio quam semper in ore atq; in animo habere debemus. Off.69 a , Hunc quas tu conscientiæ labes in animo censes habuisse? I. V. 118 a, Clamare cœperūt,sibi ut haberet hæreditatem.In Ant. 173 b,Ille suam illam suas res sibi habere iussit. I. V. 124 b,Habeatis sanè uobiscum istum,&c.

Habere.pro esse,aut esse loco,uel in loco , uel statu. Att. 217 a,Scire igitur aueo,quomodo res se habeat . de Or. 134 a,Sic profectò res se habet,ut,&c.& Ep. 33 a, Ea res sic se habet.pro Quint.1 a , Verùm ita se res habet, ut,&c.I.V 133 b,Quæ cū ita se res haberet,tamen,&c. & 3 b, Alio loco,ut se tota res habeat demonstrabitur. de Orat.94 a,Præclarè enim se res habeat,si,&c.I. V. 139 a,Omnino præclarè te habes,cum,etc.de Fat.142 a, Nam nihil esset in potestate nostra,si res ita se haberet. Epist.45 a,Rem uides,quomodo se habet. Epist. 124 b, Domitij se malè habēt.Att.74 a,Cum ego me non bellè haberem.Offic.37 a,Malè enim se res habet, cum quod uirtute effici debet,id tentatur pecunia. de Orat. 137 b, Malè se res habet,quæ,&c.et 121 a, Quomodo nunc se istorum artes habent. At.27 b,Bene habemus nos.

Habere cum adiectiuis,in quibus mira est uarietas.Epist. 255 a,Quantum ex tuis literis habeo cognitum.et 211 a, Eum nondum habes satis cognitum. I. V. 248 b , Hodie omnes sic habent persuasum,istum,&c.Ep.167 b, Habere uitam alicuius perspectam.& 251 a,Habere procurationem rerum alicuius susceptam.In Ver.56 b , Siculi ad meam fidem quam habent spectatam iam & diu cognitam,confugiunt.& 155 a , Vt omnes ante Cal. Sext. decumas ad aquam deportatas haberent.& 230 b,Itaq; sibi conuersam iam habent demonstrationē suam.de Cla. 177 b, Satis mihi uidebar habere cognitum Scæuolam,

ex ijs rebus,quas,&c.Or.207 b, Orator habeat omnes philosophiæ notos & tractatos locos.de Or.191 a,Docemur autoritate legum,domitas habere libidines,coercere omnes cupiditates.Quin.Fr.293 b,Ex quibus non nullas simultates susceptas habemus.Att.119 a,In eo positas omnes nostras spes habemus.Ep.173 a, Non habeo ambiguum.Ep.158 b,Habeo expertum.de Or.122 b , Vt habeant paratum,quid quaq; de re dicant. At.154 a,Et boni ciues mare infestum habebimus.de Cl.179 a, Scæuolæ dicendi elegantiam ex ijs orationibus , quas reliquit,habemus cognitam.Ep. 79 b , Ita statutum habeas, me, &c. Att. 273 a , Clodij animum perspectum habeo cognitum,iudicatum.de Natur.70 b,Mercurius , quem Aegyptij nefas habent nominare. At.275 b,Cum exploratum habere cœpero, Cæsarem,&c.Orat.208 a , Erit etiam ei perspectum nihil posse,&c.pro Qu.R. 46 b, Cur hoc nomen in aduersarijs scriptum habebas? Orat. 207 a,Qui ea multo quàm nos habes notiora.Qu. 328 b, Quod me hortaris ut absoluam, habeo absolutum.de N.26 b,Habere aliquid cognitum comprehensumq; animo.Ac.25 a,Aliquid comprehensum animo habere atq; perceptum.I.V.270 b,Habuisse aliquem uinctum clausumq; custodijs.& 204 a, Habere aliquid reconditum: id est,tenere.& 73 b,Habere tempus distributū,ut prima pars,&c.et 87 b, Diligētius habere dico Seruilium prædam populi Rom. quàm te tua facta notata atq; descripta.& 130 a,Ita in tabulis scriptum habes. At. 83 b, Hoc quid intersit certè habes subductū.I.A.248 b,Quorum habetis cognitam uoluntatem in remp . & 204 a, Omnes habeo cognitos sensus adolescentis, nihil est illi rep.charius.de D.138 a,Hæc et innumerabilia quæ collecta habent Stoici.pro Cæc.45 a,Eum habere tuis copijs deuinctum non potes.contra Rul.69 a , Non enim bellum nesciò quod habet susceptum consulatus cum tribunatu.pro Pom.7 a,Pecunias contulerunt.& ibi.Pecunias collatas habent.Quin.de Pet.209 a,Omnes centurias multis et uarijs amicitijs cura ut cōfirmatas habeas. & ibi.b,Postremò totam Italiam fac ut in animo ac memoria tibi distributā comprehensamq; habeas.I.A.204 b,De Cæsare satis hoc tempore dictum habeo: id est,de Cæsare satis dixi.Ep.144 b, Ego Plance necessitudinem constitutam habui cum domo uestra.Attic.lib.12, Constitutum habere cum aliquo. I. V. 124 b , Habere fidem precio addictam.et 125 a,Habere fidem alteri addictam pecunia.Epistol.69 b,115 a,Quæ habes instituta , perpolies.In Ver.201 a, Dum forum habuit dijs immortalibus ornatum.Epistol.26 b , Quæ non animum magis solicitum habent,quàm tuum . & 90 a , Cæsar diutius uelle uidetur eos habere solicitos,à quibus se putat diuturnioribus esse molestijs conflictatum . Epistol . 96 b, Solicitum autem te habebat cogitatio tum officij , tum etiam periculi.pro Flac.161 a,Cur unus tu Apollonienses miseriores habes, quàm aut Mithridates , aut etiam pater tuus habuerit unquam.l.Infestus.Sic habeto,&c. pro,sic tibi persuade:uel,hoc scito.pro Cæl.38 a , Hi sic habeant, quæcunq; in equite Rom.dignitas esse potest, eam semper in M. Cælio habitam esse summam,hodieque haberi ab omnibus.Epistol.216 b, Id primùm ergò habeto,me,&c.& 45 a,b, Illud uelim sic habeas, quod intelligas,&c.Epistol.21 a, Vnum hoc sic habeto , &c.

Epist.23 d, Atqui sic habeto. Epi.22 d, Tantum habeto, ciuem egregium esse Pompeium. Att.243 d, Tantum dico. & 41 b, Hoc confirmo. Non habere, &c. pro nescire, nihil esse. At.114 b, Nec de me laboro, de pueris quid agam non habeo. Epist.22 d, Neq; tamen adhuc habeo, quod te accusem. pro Mur. 129 b, Quid huic respondeas non habebis. de N.72 d, De quibus habeo ipse quid sentiam, non habeo autem quid tibi assentiar. I.V.221 b, Nec quid facerem habebam.

Habere cum infinito, pro posse, uel esse. Attic. 37 b, De repub. nihil habeo ad te scribere. de Nat.79 d, Hæc ferè obijcere habui de natura deorum. de Am.115 b, Hæc habui de amicitia quæ dicerem. pro Cor.61 b, Quid habes igitur dicere de Gaditano fœdere eiusmodi? Acad.21 d, Quid enim dicere habeant? Par. 234 d, Non habebimus necesse semper concludere. Attic.155 b, Eo minus habeo necesse scribere, quid sim facturus. de Orat.131 b, Ne quotiescunq; potuerit dictum dici, necesse habeamus dicere. Ep.5 d, De causa regia tantum habeo polliceri, mè tibi abjenti cumulatè satisfacturum. I.A.175 b, Habebat hoc omnino Cæsar, &c. id est, hoc erat proprium Cæsaris, uel hic erat mos & consuetudo Cæsaris. Att.25 b, Nunc uerò cum omnibus musis rationem habere cogito.

Habere, substantiuis iunctum alia atq; alia ratione. de N. 13 d, Quanquam non tam dicendi mihi ratio habenda fuit, quàm audiendi. de Am. 113 d, Omnis hac in re habenda ratio & diligentia est. primùm, ut, &c. de L.176 d, Habere concilium, ut habere comitia. pro Clu. 37 d, Habere modum. Attic 276 d, Habere rationem absentis. I.V.250 d, Habere rationem dierum. I.V.153 d, Habere censum, & habere æstimationem. l. Census. I. V. 273 b, Habere animos aliquorum inimicos. Epist.17 d, Habere prouinciam uel imperium. In Vat.243 a, b, Habere multum negocij atq; oneris. de Or. 156 d, Habere sapientiam iunctam eloquentiæ. et 132 b, Cum ille haberet filium delicatiorem. I.V.73 d, Habere de rep. cum aliquo: id est, agere. I. V. 250 d, Vtis uictu cæterisq; rebus quàm liberalissimè commodissimeq; habeatur: id est, tractetur, accipiatur. de Diuin.100 d, Nostri nihil in bello sine extis agunt, nihil sine auspicijs domi habent. At. 51 b, Vt se initia dederint, id est, habuerint. Ep.144 b, Habere rem communem cum aliquo. de Leg.173 d, Separatim nemo habessit deos: id est, nemo habeat.

Habere. pro habitare. pro S.R.40 b, Qui in Salentinis aut in Brutijs habent, unde uix ter in anno audire nuncium possint. Ep.99 d, Quæ Corinthum arcem altam habebant matronæ. Attic. 28 d, Video iam quò inuidia transeat, & ubi sit habitura. alias, habitatura.

Habessit. pro habeat, uetustum uerbum. de Leg.li.2, Separatim nemo habessit deos.

Habilis. de de Orat.94 b, Sunt autem quidam ita naturæ muneribus in ijsdem rebus habiles, ita ornati, ut non nati, sed ab aliquo Deo ficti esse uideantur. de L. 161 d, Natura homini figuram corporis habilem et aptam humano ingenio dedit. de Fin.118 b, Res aptæ, habiles, & accommodatæ ad naturam. de Or.105 d, Calceis Sicyonijs nō uterer, quamuis essent habiles, et apti ad pedem.

Habilitas, tis. agilitas. de Leg. 161 b, Omitto habilitates opportunitatesq; reliqui corporis.

Habitabilis, le. Tusc.158 d, Regio habitabilis. et de Som 123 b, Duo sunt habitabiles, quorum australis, &c.

Habitatio, onis, usus. Epist.203 d, Peto à te, ut ei de habitatione accommodes. & pro Cæl.40 b, Sumptus ad habitationem dixistis, XXX. millibus dixistis eum iectus est habitationis, XXX. millibus dixistis eum habitare.

Habitator, oris. incola. Qu.Fr.390 d, Tuam domum in Carinis mundi habitatores Lamiæ conduxerunt. de N. 54 d, Homines incolæ atq; habitatores, &c. & 44 d, Habitator in hac diuina domo.

Habito, as. colo, domicilium habeo, fum. I.V.208 b, Is Libybæi multos iam annos habitat. In Vat. 228 d, Collyburq; ea pars urbis, & habitatur frequentissimè. & de D.127 b, Omnis terra quæ incolitur. Attic. 41 d, Deinde sine te natura castellum munitū habitanti mihi praedesset, transeunti non est necessarium. In Vat.123 b, Cum apud eum non modò Thermis sæpenumero fuisses, sed etiam habitasset. de Nat.45 d, Si essent, qui sub terra habitarent bonis & illustribus domicilijs. pro Cæl.40 b, Cuius in ædiculis habitat decem millibus. In Sal.274 d, Habitare in domo alterius uel sua. I.V.168 b, Omnes qui habitarent in Sicilia. Acad.31 d, Habitari ait Xenophanes in luna. contra Rul.86 b, Habitare in cauere. de Natur. 6 b, Habitare in gurgustio. & Habitare melius. de Somn.126 d, Vides habitari in terra rarâ & angustis in locis. pro Dom. 233 d, Demigrandum potius aliquò, quàm habitandum in hac urbe. In Ant.182 b, Stultè Aquinates, sed tamen in uia habitabant. pro Cæl.40 b, Sumptus unius generis obiectus est habitationis, triginta millibus dixistis eum habitare. pro Dom. 236 d, Iste habitare laxè & magnificè uoluit. & Attic. 269 b, Neq; tamen non in primis bene habitauit. Tusculan.241 b, Habitare & pernoctare cum aliquo. I.V. 89 d, Filia cum patre habitat. Attic. 235 b, Viuere & habitare cum aliquo. de Sen.94 b, Commorandi natura diuersorium nobis, non habitandi dedit. pro Cl.24 d, & Epistol.135 d, & I.C.101 d, Habitare apud aliquem. Acad.29 d, Diodorus, quem à puero audiui, qui mecum uixit tot annos, qui habitat apud me. de Cl.194 d, & pro Cæl.48 d, Diodorus habitauit apud me uxoriūs. de Fin.84 d, Qui potest igitur habitare in beata uita summi mali metus? Or.201 b, Alioqui quo'nam modo ille in bonis hærebit & habitabit suis? de Or.123 d, Illi autem qui habitarent in Sicilia. Acad.31 d, Habitari ait Xenophanes in luna. contra Rul.86 b, Habitare in cauere. de Natur. 6 b, Habitare in gurgustio. & Habitare melius. de Somn.126 d, Vides habitari in terra rarâ & angustis in locis. pro Dom. 233 d, Demigrandum potius aliquò, quàm habitandum in hac urbe. In Ant.182 b, Stultè Aquinates, sed tamen in uia habitabant. pro Cæl.40 b, Sumptus unius generis obiectus est habitationis, triginta millibus dixistis eum habitare. pro Dom. 236 d, Iste habitare laxè & magnificè uoluit. & Attic. 269 b, Neq; tamen non in primis bene habitauit. Tusculan.241 b, Habitare & pernoctare cum aliquo. I.V. 89 d, Filia cum patre habitat. Attic. 235 b, Viuere & habitare cum aliquo. de Sen.94 b, Commorandi natura diuersorium nobis, non habitandi dedit. pro Cæl.40 b

Universidad de Deusto Biblioteca

hærens ad radices linguæ. Fam. li. 6, Malè hærentes scalarum gradus.

Hærere. pro dubitare, seu dubium esse & uacillare. de N. 72 a, In multis enim nominib. hærebitis. At. 130 b, Hærebitis. de Or. 123 b, Hærere in aliqua re. & Qu. Fr. 322 a, Hærere in re. de Or. 99 a, Hærere in iure. Acad. 4 b, Philosophi cum hærent aliquo ioco. de Fin. 53 a, In quo etiam Democritus hæret. I. A. 174 b, Hærebat nebulo, quò se uerteret, non habebat. de Vn. 200 b, Incurrere in aliquam rem, & in ea hærere atq; impediri. Att. 130 a, Cauendum enim puto esse ne implicatus hæream. de Fi. 92 a, In cæteris subueniens, si me hærentem uideris. At. 218 a, Valde in scribendo hæreo. Q. F. 30 b, In hac causa mihi aqua hæret. Off. 76 a, Sed aqua hæret, ut aiunt. de Fi. 144 b, Venit ad extremum, hæret in salebra. pro uerbia tria hæc sunt. Vide Erasmi Adagia.

Hæres, dis. Ep. 214 b, Lucius hæres est Marco fratri suo. Ep. 217 a, Hæres ex parte dimidia est & tertia Capito, in sextante sunt hi, qui, etc. Ep. 199 a, Qu. Turius hæredes fecit similes sui, Cn. Saturnium & Sex. Aufidium. et 226 a, Instituere aliquē secūdum hæredem filio suo. Of. 66 b, In testamēto scripsit hæredes secum M. Crassum, & Qu. Hortensiū. I. A. 172 a, Antonius in Cn. Pompeij locū successit hæres. I. A. 168 b, Quem palàm hæredem semper factitarat. & ibi. Igitur fratrem exhæredans, te faciebat hæredē. pro Cl. 24 a, Mulier ab hæredib. secundis accepta pecunia, partum sibi ipsa medicamētis abegit. pro Ce. 288 a, Testamento facto mulier moritur, facit hæredem ex deunce & semuncia Cecinnam, ex duabus sextulis M. Fulciniū, Ebutio sextulam aspergit. Att. 220 a, Cæsar opinor ex uncia, sed Lepta ex triente. pro Mi. 111 a, Cyrus testamentū palàm fecit, & illum, et me hæredem scripsit. Of. 70 b, Scribere aliquem hæredem. de Ora. 99 b, Posset'ne paternorū bonorū exhæres esse filius, quem pater testamēto neq; hæredē neq; exhæredem scripsisset nominatim. de Ora. 99 b, Qui esset secundum Posthumum hæres institutus. pro Cluent. 22 a, Instituere aliquem hæredem. pro Quin. 3 a, Relinquere aliquem hæredem testamento. I. V. 99 a, Facere aliquem hæredem testamento. de Inuēt. 70 a, Possessio hæredum secundorum est. & ibid. Qui patris pupilli hæredes secundi sunt. pro Cl. 25 b, Auia tua, cui tu es hæres. In Sallust. 274 b, Qui patre nōdum mortuo pro hærede gesserit omnia.

Hæresis, sis. secta. Parad. 116 a, Cato in ea hæresi est, quæ nullum sequitur florem orationis. Att. 229 b, De hæresi Vestoriana, & Perionum more Puteolano, risi satis. Epist. 253 a, Postulabimusq; ex qua hæresi in hominib. armatis deiectus sis, in eam restituere. & ibidem, In ista ipsa αἱρέσει.

Hæsitantia, tiæ. titubatio, hæsitatio. I. A. 186 b, Qui propter hæsitantiam linguæ cognomen ex ignominia traxerit.

Hæsitatio, onis. dubitatio. Epi. 44 a, Noli ignoscere hæsitationi meæ. de Or. 127 a, Quæ dubitatio? quanta hæsitatio, tractusq; uerborum?

Hæsito, as. dubito, timeo, titubo. de Fi. 68 a, Aperiendum est igitur quid sit uoluptas, quā si explicauisset, nō tam hæsitaret. Ac. 39 b, Itaq; nō multum hæsitans respondebo. Ac. 5 a, Illi tum in nouis rebus quasi modò nascētes

hæsitauerūt. & 14 a, Dubitant, hæsitant, reuocant se interdum. I. C. 107 a, Cum hæsitaret, cum teneretur, quæsiui, &c. de Or. 88 a, Carbo hæsitās in maiorū institutis, rudis in iure ciuili. de Or. 103 b, Quis enim unquā, &c. hæsitauit ob eam causam, quod, &c. pro D. 240 b, Hæsitantibus uerbis dicere aliquid. de Orat. 94 b, Quidam lingua hæsitans, & uoce absonus.

Halessa, urbs. I. V. 112 a, & 146 a.

Halesinus, a. pro Font. 281.

Halethes, fl. apud Veliam. Ep. lib. 7, Has paternas possessiones tenebis: neq; Halethen nobilem amnē relinques.

Halicarnasseus, a. de D. 126 b, Scylax Halicarnasseus.

Halicienses, pop. I. V. 122 b.

Haluntinum, oppidum Siciliæ. I. V. 211.

Haluntinus, a. I. V. 170 b, Haluntina ciuitas.

Halicarnassus, si. urbs Cariæ. Quint Frat. 294 b, Tusc. 206.

Halis, lis. fluuius. de D. 152 b.

Halitus, tus. spiritus. Tusculan. 179 b, Efflare extremum halitum.

Hallucinor, aris. aut potius Allucinor, aberro. Qu. Frat. 313 a, Epistolæ nostræ debent interdum hallucinari. At. 250 b, Ego tamen suspicor hunc, ut solet, hallucinari. de Nat. 15 b, Ista enim à uobis tanquam dictata redduntur, quæ Epicurus oscitans hallucinatus est.

Hamatus, a, um. aduncus. Aca. 39 b, Hamatis uncinatisq; corporibus.

Hamus, mi. de Senect. 86 a, Plato escam malorum, uoluptatem appellat, quòd ea uidelicet capiantur, ut hamo pisces.

Hara, ræ. stabulum porcorum. I. P. 87 a, Epicure noster, ex hara producte, non ex schola, &c.

Hariolus, Haruspex, & alia. l. Ariolus, & Aruspex.

Harmonia, niæ. concentus. Tusc. 152 a, Velut in cantu & fidibus, quæ harmonia dicitur. Tusc. 156 b, Harmoniam autem ex interuallis sonorū nosse possumus, quorū uaria compositio etiam harmonias efficit plures. de N. 65 a, Nisi putamus ad harmoniam canere mundum, ut Pythagoras existimat.

Hasta, stæ. telum. de Fi. 85 a, Euelli iussit eā, qua erat transfixus, hastam. de Or. 106 a, Amentatas hastas torquere, et 138 a, Iactare hastas leniter. de Se. 81 a, Eminus hastis, Abijcere hastas. Of. cominus gladio uti. pro Mu. 134 b, Abijcere hastas. Of. 38 a, Est enim ausus dicere hasta posita, quum bona in foro uenderet, & bonorū uirorū & locupletiū, & certè ciuiū, prædam suam uendere. I. A. 172 a, Hasta posita pro æde Iouis Statoris, bona Cn. Pompeij uoci acerbissimæ subiecta præconis. Of. 50 a, Hastam in foro ponere, & bona ciuium uoci subijcere præconis. cont. Rul. 76 b, Rullus in ponto hasta posita, cum suis formosis finitoribus auctionans. cont. Rul. 62 a, Num obscurè uidentur propè hasta præconis insectari Cn. Pompeij exercitū. I. A. 195 a, Quos non illa infinita Pompeij hasta satiauit. Att. 186 I. A. 180 a, Quis hastam illius uenditionis uidit? Att. 186 b, Tres habet conditiones, aut emptionem ob hastam, &c. l. Gramineus.

Hastatus, ta, tum. qui hasta pugnat. de Diuinat. 122 b, Quod euelli primi hastati signum nō potuerit. de D. 96 b, Cum signifer primi hastati, signum non posset mouere loco, &c.

Hastile,

Hastile, lis. pro Rab. 94 b, Qu. Scæuola confectus senectute, præpeditus morbo, hastili nixus, &c.

Haud. non. de Fi. 125 b, Quem haud scio an rectè dixerim principem philosophorum. pro Cl. 53 a, Haud hæres est Cluentius. Off. 15 a, Tibi non minus, haud scio an magis etiam hoc faciendū est. de Am. 206 a, Atq; haud scio an ne opus sit quidē, nihil unquam omnino deesse amicis. de Nat. 73 b, Haud scio an melius fuerit. de Arc. 243 b, Haud potest grauioribus à me uerbis uulnerari, quàm, &c. de Se. 94 b, Quò quidem me proficiscentem haud sanè quis facilè retraxerit. At. 210 a, Vide quàm philosophos haud nos frustra existimas.

Haudquaquam, nequaquam. de Or. 88 a, Quorum pater homo prudens & grauis, haudquaquam eloquens, saluti reipublicæ fuit. & 121 b, Haudquaquā: id est, difficile Crasso. de Am. 108 b, Suauitas sermonum atq; morum haudquaquā mediocre condimentum amicitiæ. de Vn. 202 a, Haudquaquam boni est, ratione uinctum uelle dissoluere.

Haue. pro salue. Epist. 125 a, Ac simulatq; haue mihi dixit, statim quid de te audisset, exposuit.

Haurio, ris. hausi, haustum. traho. de Clar. 191 b, Qui hoc sentiat, si is potare uelit, de dolio sibi hauriendū pauet. pro Cecin. 300 a, Quicquid inde haurias, purum liquidumq; te haurire sentias. de Diu. 114 b, Aqua ex puteo hausta. de D. 103 a, Natura deorum, à qua haustos animos & libatos habemus. de Diuin. 95 a, Animos hominum quadam ex parte extrinsecus esse tractos & haustos. pro Ar. 188 a, Illa quidē certè, quæ summa sunt, ex quo fonte hauriam sentio. Off. 2 b, E fontib. Stoicorum, iudicio arbitrioq; nostro, quātū quoq; modo uidebitur hauriemus. de Or. 102 a, Equidē uobis fontes unde haurietis, putaui esse demonstrandos. Aca. 40 b, Vt ea è fontib potius hauriant, quàm riuulos consectentur. Ep. 84 a, Eodem fonte se hausturū intelligit laudes suas, è quo sit leuiter aspersus. de Cla. 187 a, Tum Atticus, tu quidē de fæce, inquit, hauris idq; iamdudum. de Or. 86 a, Cæterarum artium studia ferè reconditis atq; abditis, è fontibus hauriuntur. contra Rul. 72 b, Sumptum haurit ex ærario, suppeditat socijs. Tusc. 23 b, Quoq; affluentius uoluptates undiq; hauriat. de Cl. 196 b, Artes, quas cum domo haurire non posses, accersiuisti ex urbe Athenarum. pro Mil. 103 a, & Or. 212 b, Hanc legem à natura ipsa arripuimus, hausimus, expressimus. pro Cæl. 50 a, Vidi enim, uidi & illum hausi dolorem uel acerbissimū in uita, cum, etc. Tus. 166 b, In propagatione uitæ quot, quantas, quàm incredibiles hausit calamitates? pro Do. 219 a, Vnus pro omnibus hausi indignissimam calamitatem. pro Sest. 17 b, Luctum nos hausimus maiorem, ille animi nō minorem. de Ar. 258 b, Quæ unquā Charybdis tantos haurire gurgites posset, quantas iste Byzantiorum prædas exorbuit? I. A. 232 a, Quid eum nō sorbere animo, nō haurire cogitatione, cuius sanguinem non bibere censetis?

Haustus, a, um. de Diu. 113 b, Diuinitas, unde animos haustos, aut acceptos, aut libatos habemus. de Fi. 63 b, Omnia dixi hausta è fonte naturæ.

Haustus, stus. cùm aqua non ducitur, sed hauritur, ut ex puteo. pro Cecin. 299 a, Aquæductus, haustus, iter, actus.

Ἑαυτὸν τιμωρούμενος. l. Puniens.

Hebdomas, dis. uel dos, septem dies, uel septenarius. Ep. 259 b, Symphoniam Lysonis uellem uitasses, ne in quartam hebdomadam incideres.

Hebes, tis. tardus, pinguis, natura tardior, obtusus, retusus.)(Acutus. de Diuin. 129 b, Epicurus, quem hebetem & rudem dicere solent Stoici. & de Finib. 68 a, Epicurus paulò hebetior. Attic. 152 b, Tu cogita quid deinde, nam me hebetem molestiæ reddiderunt. Aca. 44 a, Sensus hebetes, tardi, & pingues. pro Planc. 273 a, Populum Rom. aures hebetiores, oculos acres et acutos habere. de Aruspic. 244 a, Non dubito quin ea tela leuiora atq; hebetiora sint, quàm, &c. Orat. 218 a, Spondeus, quòd est è longis duabus, hebetior uidetur & tardior. de Natur. 29 b, Hebetiora sunt hominum ingenia propter cœli pleniorem naturam. Attic. 120 a, Bonorum erat aliquis dolor, sed hebes. de Orat. 106 b, In communi uita non hebetem esse, nec rudem. Ep. 122 b, Hebes ad intelligendum, quia utile est. de Diu. 89 b, Hebes æquè ac pecus.

Hebesco, scis. obtundor, retundor. I. C. 98 a, At nos uigesimum iam diem patimur herbescere aciem horum autoritatis. Tusculan. Sic mentis acies seipsam intuens nonnunquam hebescit. Acad. 2 b, Hebescere & languere in ocio.

Hecate, tes. de Na. 68 b, Hecate, quæ matre Asteria est, sorore Latona.

Hecuba, bæ. Priami uxor. Tusc. 204 a.

Hedone, nes. l. Voluptas.

Hedui, pop. At. 17.

Helenus. uates. de N. 17. de D. 98.

Heletes, fluuius. At. 156. Ep. 105.

Helice, ces. altera arctos, maior ursa, septētrio, duæ enim ἄρκτοι sunt. Ego uerò ipse, & magnus quidem sum opinator, non enim sum sapiens: et meas cogitationes dirigo, non ad illam paruulam Cynosuram, qua fidunt duce nocturna Phœnices in alto, ut ait Aratus, eoq; directius gubernant, quòd eam teneant. Quæ cursu interiore, breui conuertitur orbe, sed ad Helicen, & clarissimos septentriones: id est, rationes has, latiore specie, non ad tenue elimatas, eo fit ut errem, & uager latius. Aca. 17 a, & de N. 70 b.

Heliopolis, lis. urbs Aegypti. de N. 70 b.

Hellespontus, ti. primæ maris angustiæ ex Aegeo nauigantibus, quibus Asia ab Europa disiungitur: relinquiturq; Abydos, urbs Asiæ, Sestos Europæ. Or. 212 b, Qua pontus Helles, &c. & de Fin. 88 a, Hellesponto iuncto Athoq; perfosso.

Hellespontius, ia. Ep. 223 b.

Hellis, dis. urbs. I. A. 236 a.

Helluatio, onis. Postquam. 207 a, Cur in lustris & helluationibus huius saltatoris uirtus tandiu cessauit?

Helluo, onis. ganeo, gurges. I. P. 88 a, Ille gurges atq; helluo natus abdomini suo, non laudi atque gloriæ. contra Rul. 61 a, Impurus helluo turbat rempub. Postquā. 207 a, Helluo immanis. pro Do. 218 a, Helluo spurcissimus. Epist. 263 b, Helluo nequissimus. pro Sest. 8 b, Helluo patriæ, helluo patrimonij. de Fin. 91 b, Helluo librorum M. Cato.

Helluor, aris. pro Domo, 237 a, Ille gurges helluatus est simul

est simul tecum reip. sanguinem. pro Sest. 24 b, Quid tu meo periculo gurges ac uorago patrimonij helluabare? & de Pro. 72 a.l. Siparium.

Heluellæ. larum. herbæ latæ quædã. Ep. 107 b, Nam dũ uolũt isti lauti terra nata, quæ lege excepta sunt, in honorem adducere, fungos, heluellas, herbas omneis ita condunt, ut nihil posit esse suauius.

Heluetij, orum. pop. pro Cor. 61 a, & de Prouinc. 75 b.

Hem. indignationis uox. Ep. 233 b, Hem mea lux, meũ desiderium. Ep. 50 a, Hem nos homunculi indignamur, si, &c. pro R. P. 130 a, Hem Posthume, tu'ne es Curij filius? I. A. 201 a, Hem, ad quem legatos mittamus? cui bellum moramur inferre? & 187 b.

Hemicyclus, cli. sedes, solium. de Am. 95 b, Augur domi in hemicyclo sedens.

Hera, æ. fortuna, domina. Of. 9 a, Vos ne uelit an me regnare hera, quid'ue ferat sors, uirtute experiamur. Item: Hera mea. pro Cæl. 41 a, Nunquam hera errans hanc molestiam nobis exhiberet. Ennij.

Heraclea urbs. I. V. 133 b, pro Archia, 186.

Heracliensis, e. I. V. 170 a, pro Ar. 186.

Heracleotæ, pop. Ep. 224 b, Heracleotæ & Bargiletæ, qui item debent, &c.

Heracleotes Zeusis, nomen pictoris clarißimi. de Inu. 62 a.

Heracleotes, etiam est cuiusdam philosophi, Dionysij nomine, cognomen. Ac. 18 a.

Heraclea pocula. I. V. 208 b. l. Toreuma.

Heraclitus, ti. Philosophus quidã, qui cognomẽto Σκοτεινὸς perhibetur. de Fi. 67 a, de N. 16 a, Nec consultò dicis occultè ut Heraclitus. & 66 b, Heraclitus quid diceret, intelligi noluit.

Herba, bæ. de N. 58 b, Quædam stirpes & herbæ, quarum utilitates longinqui temporis usu & periclitatione percepimus. de Ar. 135 b, Lepidus in herba recumbebat. de Am. 109 a, Vt tanquam in herbis non fallacibus fructus appareat. de D. 96 a, Corona ex asperis herbis & agrestibus. de D. 122 b, Herbam asperam credo auium congestu, non humano satu.

Herbesco, scis. de Se. 87 b, Terra semen tepefactum uapore, & complexu suo diffundit, & elicit herbescentem ex eo uiriditatem. uetus lectio, compressu.

Herbigrada, cochlea. de Nat. 136 a, Terrigenam herbigradam domiportam sanguine cassam. Pacuuij. aliàs, tardigradam.

Herbita, urbs. pro Cec. 289.

Herbitenses, pop. I. V. 140.

Herbula, læ l. Seselis.

Hercíscor, eris. uel sine aspiratione Ercisc or, partior, diuido. de Or. 105 b, Qui quibus uerbis hercisci oporteat nescit, idem herciscundæ familiæ causam agere non potest. pro Ce. 288 b, Ebutius nomine hæredis arbitrum familiæ herciscundæ postulauit. l. Familia.

Herclè. herculè. Ep. 29 a, Et herclè sine dubio erit ignominia. & de Orat. 121 b, Nam herclè, inquit, Antonius, &c. Attic. 238 a, Herclè dederam ad te literas exiens è Puteolano. de Leg. 184 a, Bene herclè faciunt. I. C. 105 b, Meherclè.

Herculanea uita. contra Rul. 73, Adiungitur etiam illa uia uendibilis Herculanea.

Herculanensis, se. Epist. 142 b, Fundus Herculanensis.

Herculè, iurandi uox. de Am. 103 a, Et herculè ita fuit. I. V. 123 b, Nam herculè, inquit, etc. At. 26 b, Herculè uerum, ut loquar. & Ep. 125 b, Et herculè confecta omnia. Attic. 263 b, Sed herculè facilè patior datum tempus, in quo amorem experirer tuum. Att. 76 b, Meherculè etiã aduentu tuo reuiuiscunt iusticia, abstinẽtia, &c. Ep. 24 a, Mihi meherculè magnæ curæ est ædilitas tua. Or. 212 a, Libentius dixerim meherculè, quàm mehercules.

Hercules, lis. de N. 67 b, Plures Hercules tradunt nobis ij, qui interiores scrutantur literas. & ib. Multa de uarijs Herculib. de Or. 115 a, Polycletus Herculem finxit cum pelle & hydra.

Hercules. herclè, herculè. pro Pl. 272 b, Verè mehercules dicam sic tum, &c. de Cl. 170 a, Et hercules hæ quidem extant. I. C. 107 b, Sic mehercules, hoc, &c. Epist. 150 b, & 112 b, Cupio mehercules, &c. Ep. 113 b, Et hercules nisi, etc. Ora. 212 a, Libentius dixerim mehercules quàm mehercules.

Heri. hesterno die. Epi. 167 b, Heri uesperi apud me Hircius fuit. At. 130 a, Heri aliquot adolescentuli coimus in Piræum. Tus. 222 a, Rationes quibus heri usi sumus. At. 220 a, Lepidus ad me heri uesperi literas misit.

Herillus, li. philosophus, qui in cognitione & scientia summum bonum posuit. Acad. lib. 2, de Fin. 2, 4 & 5. Item de Offic. 2 a, Tusc 245 a.

Herillij, lorum. ab Herillo dicti. de Or. 148 b.

Hermagoras, ræ. de Cl. Orat. 189 a. l. Inops. Item de Inuent. 43 b.

Hermathena, næ. ex Mercurio & Minerua compacta statua. At. 2 a, & 3 a, Quod ad me de Hermathena scribis, per mihi gratum est, & ornamentũ academiæ proprium meæ, quòd & Hermes commune omniũ, & Minerua singulare est eius gymnasij.

Hermæ. m. g. Mercurij statuæ. At. 5 a, Hermas, de quibus ad me scripsisti, uehementer expecto. de Leg. 183 a, Nec Hermas hos quos uocant, licebat imponi. At 4 b, Hermæ tui Pètelici, cũ capitib. æneis, me admodũ delectã.

Hermeraclæ. statuæ ex Mercurij & Herculis forma compactæ. At. 5 b, Signa nostra, et Hermeraclas, ut scribis, cum commodißimè poteris, uelim imponas. aliàs, Hermerotas: id est, ex Mercurij et Cupidinis formis coniunctas statuas. nam ἔρως, Cupido, seu amor dicitur.

Hermes, etis. Mercurius. l. Hermathena.

Hermodorus, ri. Att. 210 a, Hermodorus, qui Platonis libros solitus est diuulgare.

Hernici, pop. pro Cor. 61 b de Offic. 8.

Herodotus, ti. de Le. 156 b, Herodotus, pater historiæ. de Or. 113 b, Herodotus, qui princeps genus hoc ornauit: id est, scribendæ historiæ.

Heroicus a, um Tus. 229 a, Heroicis ætatibus Vlysses & Nestor habiti fuerunt sapientes. de Nat. 70 b, Quarium sol, quem heroicis temporib. Acantho Rhodi reperisse dicitur, &c. et 74 a, Medea & Atheus heroicæ personæ. de Diuin. 80 a, Vetus opinio est iam usq; ab heroicis ducta temporibus. de Le. 183 a, Quatuor heroicis. At. 290 b, Quid quasus, quos longos appellat Ennius. At. 290 b, Quid quæris? heroica.

Ἡρῷον, ου, τὸ, id est, uestibulum sepulchri, bustum'ue. de Le. 182 b.

Heros,

Heros, herois. princeps, diuus. Att. 224 a, Colloquium cũ heroibus pro re nata non incommodum. de Or. 126 a, Heroum ueteres casus fictosq; luctus imitari atq; adumbrare dicendo. Att. 57 a, Ignari quantum in illo heroe esset animi. & 15 b, Heros ille noster Cato. Att. 243 b, Octauius uidetur erga nostros ἥρωας ita fore, ut nos uelimus animatus.

Heroicus, a, um. de Or. 160 a, Heroici pedes treis, dactylus, anapæstus & spondeus. & b.

Herus, ri. dominus. Off. 37 b, Sed heris sit sanè adhibenda seuitia in famulos, si, &c. pro Corn. 65 a, Idem herus IX. Gaditanos.

Herylij, philosophi, non Erylij.

Hesiodius, a, um. Bru. 166 a, Illud Hesiodum laudatur à doctis, quod eadem mẽsura reddere iubet, qua acceperis, aut etiam cumulatiore, si poßis.

Hesiodus, di. poeta græcus. Off. 10 b, Ea quæ acceperis, utenda, maiore mensura (si modò poßis) iubet reddere Hesiodus.

Hesperides, dum. de N. 68 b, Hesperides. Erebo, & Nocte natæ.

Hesperos, Veneris stella. de N. 36 b, Infima est quinq; errantiũ, terræq; proxima stella Veneris, quæ φωσφόρος Græcè, Lucifer Latinè dicitur, cũ antegreditur solem: cum sequitur autem, Hesperos.

Hesternus, a, um. de N. 40 b, Velut à teipso hesterno die dictum est. Aca. 3 a, Iam enim hoc uerbum satis hesterno sermone triuimus. de Ora. 150 a, Disputatio hesterni & hodierni diei. In Catil. 105 b, Patefeci in senatu hesterna die.

Hetruria, riæ. Italiæ regio florentißima. de Ar. 249 b, Aruspices ex Hetruria accipiendos puto. de D. 99 a, Hetruria scientißimè interpretatur, quid quibusq; ostendatur portentis. & I. C. 105 b, & Ep. 162 b.

Hetruscus, a, um. Thuscus. de Ar. 248 b, Hetruscorum disciplina. & 256 a, Hetrusci libri. & de D. 99 b, Hetrusci religione imbuti studiosius & crebrius hostias immolabant. Hetrusci prædones. l. Homo.

Heu. eheu. I. A. 211 b, At legatos misimus, heu me miserũ, cur cogor, &c. Tus. 225 b, Heu me infelicem. Of. 28 a, O' domus antiqua, heu quàm dispari dominaris domino.

Heus. ô, uocandi, seu attentionem postulãdi. At. 243 a, Et heus tu, ne fortè sis nescius, Dolabella me sibi legauit. At. 67 b, & 89 a, Sed heus tu, scripserã ne tibi me esse legatũ Pompeio. Ep. 10 b, Sed heus tu quid agis? & 263 a, Sed heus tu, quæruλω esse soles, &c. At. 13 a, Sed heus tu uides'ne, &c. Q. F. 317 a, Sed heus tu, cælari uideor à te, quomodónam mi frater de nostris uersib. Cæsar? pro Mil. 117 a, Heus ubi Ruscio? ubi Casca? ad He. 27 a, Heus adolescens.

Hexameter, tri. sex pedũ uersus, qui et senarius dicitur, præsertim in lyricis. Or. 218 b, E' quatuor igitur, quasi hexametrorum instar uersuum quod sit, cõstat ferè plena comprehensio.

Hiatus, tus. labes, eluuio. de Nat. 50 a, Quædam animalia cibum oris hiatu & dentib. ipsis capessunt. de Na. 28 b, Repentini terrarũ hiatus. Of. 59 b, Ille Gyges, qui cum terra discessisset magnis quibusdam imbribus, in illum hiatum descendit, &c.

Hiatus. per translationem', est in orationis cõpositione,

uocalũ quarundam uastior concursus, ex quo tum hians, tum hiulca dicitur oratio: ut, In Actæo Aracyntho & Neptuno Aegeo. Or. 40 a, Habet enim ille tanquam hiatus concursu uocalium, molle quiddam. l. Hio, & hiulcus.

Hic, hæc, hoc. pro Fl. 156 b, Cum iudicatum non faceret, addictus Hermippo, & ab hoc ductus est. pro Dom. 215 b, Hunc istũ ocij & pacis hostem, &c. pro Fl. 157 b, Huic illi legato. Ep. li. 12, Hoc libertatis Trebonij. et li. 2, Hoc literarũ. ad At. li. 1, Noui est in lege hoc, ut qui, &c. Ep. li. 6, Siue hoc, siue illud. de Vniuer. Hoc posito, quod sequitur uidendum est. de Le. lib. 2, Atq; etiam hoc, quod est partitio, dãt Scæuolæ. I. V. 4, Iucunda suburbanitas, huiusce prouinciæ. Epist. 149 a, Cum hæc leges: id est, quæ scribo. Hoc est, ἀντὶ τοῦ τουτέστι. l. Hoc est.

Hîc. aduerbium. Ep. 37 a, Hîc ego multa simul cogitaui. et 71 b, Hîc tu miraris? &c. pro Cl. 29 a, Hîc tũ Fabricius, &c. I. P. Hîc uos etiã crudeliores, &c. Q. F. 322 b, Hîc ô Dij. l. O'.

Hiccine. pro hic ne? Epi. 23 a, Hiccine est ille, qui urbem? In Ver. 248 a, Hunccine hominem? hanccine impudentiam iudices? hanccine audaciam? pro Mil. 121 b, Hiccine uir? &c.

Hierosolyma, mæ. urbs Iudæorum quondam, totius Orientis lumen. pro Fla. 160 a, Cum aurum Iudæorum nomine ex Italia Hierosolymam exportari soleret.

Hierosolyma, orum. idem. pro Fla. 160 a, Cn. Pompeius captis Hierosolymis uictor ex illo fano nihil attigit.

Hierosolymarius, a, um. Att. 28 a, Hic Hierosolymarius traductor ad plebem.

Hilarè, hilariter. de Orat. 135 b, Ego hilarè à te acceptus sum, de Fin. 246 a, & Ep. 15 a, Hilarè uiuere.

Hilaris, re. hilarus, promptus. Qu. F. 314 a, Te hilari animo & prompto ad iocandum esse ualde gaudeo. Tusc. 170 a, Hilaris & lætus uultus. pro Cl. 32 b, Hilari uultu.

Hilaritas, tis. festiuitas, iucunditas. de Or. 106 a, Itaq; hilaritatis plenũ iudicium ac læticiæ fuit. At. 200 a, Hilaritatem illam', qua hanc tristiciam temporum condiebamus, in perpetuum amisi. Epi. 131 b, Sed tamen hilaritas illa nostra & suauitas, quæ te præter cæteros delectabat, erepta mihi omnis est. Of. 22 a, Erat in C. Lælio multa hilaritas. Of. 29 b, Superciliorum remißio, aut cõtractio, mœsticia, hilaritas, &c. Or. 202 b, Hilaritas.)(. Tristicia, mœsticia. ad He. 21 a, Hilaritas.)(. Tristicia, mediocritas uultus.

Hilariter. hilarè. ad Her. 20 b, Deinde modò acriter, tum clementer, mœstè in omnes partes commutabimus pronunciationem.

Hilaratus, a. exhilaratus. de Clar. 168 b, Periclis suauitate maximè hilaratæ sunt Athenæ. de Natura, 46 b, Accessus solis lætificat terram, ut cum cœlo hilarata uideatur.

Hilaro, as. de Finib. li. 2, Omnes enim iucundum modum, quo sensus hilaretur, Græcè ἡδονὴν, Latinè uoluptatem uocant.

Hilarulus, a, um. hilarus, a, um. Att. 259 a, Attica hilarula est.

Hilarus, a, um. hilaris. Attic. 97 b, Hilara sanè Saturnalia. & de Fin. 146 a, Hilara uita. Attic. 255 b, Hunc tu lege in Arcano conuiuis tuis, sed si me amas, hilaris & be

ne acce.

Universidad de Deusto Biblioteca

ne deceptis, ne in me stomachum erumpant, cum sint i- rati tibi. At.117 a, Literæ hilariores. I.P.81 b, Hilariorib. oculis intueri, &c.

Hilum, li. exigua res, uel nihil potius, quale niger in faba oculus. Tusc.150 a, Sudans nitendo nec proficit hilum. Poetæ.

Himera, ræ. urbs. I.V.217 a, & 126 a.

Hinc. ex hac parte, hoc nimirum est illud quod, &c. Att. 115 a, De malis nostris tu prius audis quàm nos: hinc e- nim emanāt boni aūt hinc quod expectes, nihil est. I.C. 190 b, Ex hac parte pudor pugnat, illinc petulātia, hinc pudicitia, illinc stuprum. de Fin. 99 b, Via, quæ est hinc in Indiam. In Ver. 97 b, Ex Sicilia testes erāt ij, qui, etc. Hinc homines illustres. In Cat. 122 a, Quidam hinc nati, &c. de Or. 109 b, Scæuolā hinc euntem conueni. cont. Rul. 85 a, Nos hinc Roma, qui ueneramus. de Nat. 14 a, Hinc omnia effingis: id est, ex atomis. pro Cl. 58 a, Hinc illæ infinitæ quæstiones. Of. 58 b, Hinc sicæ, hinc uene- na, hinc falsa testamēta nascūtur, hinc expilationes di- reptionesq; sociorū. & ibid. Ab eodem scelere triennio pōst habitæ quæstiones. & ib. Ex eodem furore etiā illa erectio, &c. & ibi. Eiusdem amentiæ falsæ conscriptio nes. Tusc. 204 a, Ex hac opinione sunt illa uaria, &c. hinc ille Agamēnon Homericus, & idē Accianus, &c. ex hoc euenit, ut in doloribus, &c. pro Fla. 160 a, Hoc nimirum est illud, &c.

Hinnitus, tus. de Diuinat. 95 b, Equi exaudiuit hin- nitum.

Hio, as. hiare, est apertum esse, maleq; cohærere, & disiun ctum esse. de Fi 65 b, Omnes iucundum motum quo sen sus hiarent, Græcè ἡδονὴν, Latinè uoluptatem uocant. aliter, Hilarentur. Or.199 b, Mutila quædam & hiātia loqui. Part.231 a, Disiuncti atq; hiantes concursus litera rum. Or.211 a, Poetæ qui ut uersus facerēt, sæpe hiabāt, ut Næuius. ad Her.27 b, Crebræ uocaliū concursiones, quæ uastam & hiantem orationem reddūt. I.V. 149 b, Huic homini, si cuius domus patet, utrum ea patêre, an hiare ac poscere aliquid uidetur? I. V.135 b, Verres aua- ritia hiante atq; imminenti fuit.

Hippocentaurus, ri. monstrum poeticum & fictum. de Nat. 22 a, Quid intersit ut de Hippocentauro, an de Deo cogitemus? & de D.118 b, Tusc.167 b, Hippocen- taurus, qui nunquam fuit.

Hippocrates, tis. de Ora.154 b, Hippocrates ille Cous. Att. 261 b, Desperatis uetat Hippocrates adhibere me- dicinam.

Hipponacteus, a. Epi. 106 b, Præconium hipponacte- um. Or. 215.

Hirpinus, na. contra Rul.88 b, Ager Hirpinus. de Diui- nat.97.

Hirsutus, a, um. horridus, asper. de Nat.50 a, Animantes quædam spinis hirsutæ.

Hirudo, nis. quam sanguisugam uulgus uocat. At.13 a, Il- la concionalis hirudo ærarij.

Hirundo, nis. auis. ad Her.39 a, Hirundines æstiuo tem- pore præstò sunt.

Hisco, scis. os aperio. I.A.181 b, Respondere ne ad hæc aut omnino hiscere audebis?

Hispalis urbs. At.209. Ep.164. Pollionis.

Hispania, niæ. Epi.254 b, Quid in Hispania geratur, re-

Historia [illegible] *testis tempo- rum*, [illegible] *tempus* [illegible] *rerum quæ per plures æternitates partes vel geruntur vel accidunt series et conditio. Lux veritatis*, [illegible] *veritas: confer de Inocat.* [illegible] *vita memoria*; [illegible] *magistra vitæ*, [illegible] *nuncia vetustatis*, [illegible]

scribe. At.253 b, Vlterior Hispania. & pro Cor.61 b, Et duæ Hispaniæ.

Hispaniensis, se. Ep.27 b, Neq; ego hunc Hispaniensem casum expecto, de quo mihi exploratum est. de Nat.64 b, Aestus maritimi Hispanienses uel Britannici. pro Pomp.9 b, Hispaniense bellum.

Hispanus, a, um. I.A. 192 a, Cæsar exercitum inuictū ex Hispanis militibus conduxit. de Ar.248 a, Nec numero Hispanos, nec robore Gallos, nec calliditate Pœnos, nec artibus Græcos superamus.

Hister, stri. uel Ister, stri. Danubius. l. Accolo.

Historia, riæ. annales, memoria publica, memoria rerum ueterum, commemoratio antiquitatis, monumēta rerū ueterum, monumēta temporum, locorum, hominum, re rum gestarum, omnium seculorum memoria. de Or.114 a, Prima est historiæ lex, ne quid falsi dicere audeat: de- inde, ne quid uerè non audeat, ne qua suspicio gratiæ sit in scribendo, ne qua simultatis. de Or.111 b, Historia te- stis temporū, lux ueritatis, uita memoriæ, magistra ui- tæ, nūcia uetustatis. Or. 202 b, Historia, in qua & nar- ratur ornatè, et regio sæpe aut pugna describitur: inter ponuntur etiam conciones & cohortationes, sed in his tracta quædam & fluens expetitur, non hæc cōtorta et acris oratio. de Cl.189 a, Nihil est in historia pura et il- lustri claritate dulcius. Or. 207 b, Cognoscat etiā re- tor rerū gestarū & memoriæ ueteris ordinem, quē la- borem nobis Attici nostri leuauit labor, qui cōseruatis notatisq; temporibus, annorum septingētorum memo- riam uno libro colligauit. et ib. Nescire autem quid an- tequàm natus sis acciderit: id est, semper esse puerū. de Cla. 170 a, Quanquam his laudationib. historia rerum nostrarum est facta mendosior: multa enim scripta sunt in eis, quæ facta nō sunt. de D.122 b, Simiæ Dodonææ im probitatem historijs Græcis mandatū esse demiror. de Oratore, 113 a, Sūmi oratoris in dicēdo est, scribere hi- storiam. & ib. Describenda historia. de Orat. Historia nihil aliud erat, nisi annalium confectio. Epi. 67 b, Vi- debam Italici belli historiā iam penè à te esse perfectā. de Clar. 195 a, Memoriam rerum Romanorum tenere: id est, historiam. pro Mu. 131 b, Monumenta rerum ue- terum. pro Fon.282 b, Monumenta rerum gestarum. de Le.156 b, Herodotus pater historiæ. & ibidem, de histo ria multa.

Historicus. rerum explicator, rerū pronūciator. Top. 227 b, Philosophi, poetæ et historici. pro Mu.127 b, Ho mines literati & historici. & 199 b, Thucydides rerum pronūciator syncerus. Item: Rerum explicator prudēs, seuerus, grauis.

Histrio, onis. ueritatis imitator, comœdus, tragœdus, sce nicus artifex. de Orat. 76 b, Actio sola per se quanta sit, histrionum leuis ars & scena declarat. Parad. 120 b, Histrio si paulò se moueat extra numerum, aut uer sus pronūciatus est una syllaba longior aut breuior, ex sibilatur. de Fi. 95 a, Histrioni actio, saltatori motus est certus datus. de Sen.91 b, Nec histrioni ut placeat, per- agenda est fabula, modò in quocunq; fuerit actu probe- tur. Of.23 a, Scenici nō optimas, sed sibi accommodatissi mas fabulas eligunt. i. histriones. pro Qu. R.50 a, Qui ne in nouissimis quidem erat histrionib. ad primos per uenerat comœdos. de Ora.126 a, Oculi hominis histrio nis. de

nis. de Or.180 a, Roscius & Aesopus histriones clari. et pro Sest.25 a, Summus artifex: id est, Roscius. de Sen.87 a, Turpius Ambiuio.

Hiulcè. de Orat. 147 a, Asperè, uastè, rusticè, hiulcè loqui.

Hiulcus, a, um. hians. Ora.211 a, Extremorum uerborum cum insequentibus primis concursus aut hiulcas uoces efficit, aut asperas. de Orat. 158 b, Ne asper uerborum concursus sit, ne'ue hiulcus. l. Hiatus.

Hoc, eò. de Or.156 a, Sin eos disiungunt, hoc erunt infe- riores, quòd, &c. Attic.12 b, 13 a, Atq; etiam hoc magis, quòd, &c. Att.141 a, Consilio tuo utar libenter, & hoc libentius, quòd, &c. id est, eo libentius. Ep.148 b, Certè hoc maius habes testimoniū amoris mei, quo maturius, etc. Ep.48 b, Atq; hoc ipso melior est, quàm, etc. quòd, &c. & 57 b, Hoc scribo parcius, quòd, &c. l. Eò.

Hoc est, id est. pro Cec.288 b, Fundus, quem quadrien- nium, hoc est, ex eo tempore fundus uenijt, pōssedi. pro Mil.106 a, Ad præturam gerendam, hoc est, ad remp. euertēdam. pro Cec.299 a, Vsucapio fundi, hoc est finis solicitudinis. pro Cec.304 b, In exiliū, hoc est, in aliam ciuitatem. pro Syl. 176 a, Honos amplissimus familiæ uestræ, hoc est, consulatus parentis tui. I. A. 175 b, At quàm crebro usurpat & consul Antonius, hoc est, dice re & consul & improbissimus. Ep. 69 a, Quod si à te non impetro, hoc est, si qua te res impedierit. I.V. 56 b. & pro Quint.13 b, Hoc est, de uoluntate, &c.

Hodie. hoc die, hodierno die, nunc, hoc tempore. I.V. 72 a, Nonæ sunt hodie sextiles, hora nona conuenire cœpi stis. In Ara.260 b, Per idus Quintiles, qui dies hodie est. Acad. 1 b, Vt hodie stet Asia Luculli institutis seruan- dis. Epistol. 140 a, At hodie penis est in obscœnis. pro Flac.161 a, & pro Cæl.38 a, Hodie, pro, nunc. Attic. 138 b, Hoc die.

Hodiernus, a, um. de Orat.150 a, Disputatio hesterni et hodierni diei. I.A.192 b, Quod ex hodierno eius edicto perspicere potuistis. I.C.115 b, Neq; à nobis ante hodier num diem collocatum est.

Homericus, ca, cum. Tuscul. 204 a, Agamemnon Ho- mericus.

Homerus, ri. poeta. qui Lycurgi temporibus fuit. Tusc. 230 a, Traditum est Homerum cæcum fuisse. Offic.71 b, Homerus optimus author. de Clar.168 a, Homerus cu- ius etsi incerta sunt tempora, tamen annis multis fuit ante Romulum. de Ora.155 b, Pisistratus Homeri libros antea confusos sic disposuisse dicitur, ut nunc habemus. pro Arch.189 b, Homerum Colophonij ciuem esse di- cunt suum, Chij suum uendicant, Salaminij repetunt, Smyrnæi suum esse confirmant, itaq; etiam delubrum eius in oppido dedicauerunt.

Homicida, dæ. In Anton. 186 b, Fateor eos plusquàm sicarios, plusquàm homicidas, plus etiam quàm parri- cidas esse.

Homicidium, dij. cædes. I. A.166 a, Statue, utrum illi, qui, &c. homicidij rei sunt, an uindices libertatis.

Homo, nis. mortalis, mortales, persona. De Rep. li.3. teste Augustino, li.4. contra Iulianum: Homo nō ut à matre, sed à nouerca natura editum in uitam corpore & nudo & fragili et infirmo: animo autem anxio ad molestias, humili ad timorē, molli ad labores, prono ad libidines:

in quo tamen inesset tanquam obrutus quidam diuinus ignis ingenij & mentis. In Hortensio, teste Augustino, libro 4. contra Iulianum: Humanæ uitæ erroribus & ærumnis fit, ut interdum ueteres illi siue uates sint in sa cris initijsq; tradendis diuinæ mentis interpretes, qui nos ob aliqua scelera suscepta in uita superiore pœna- rum luendarum causa natos esse dixerunt, aliquid dixis- se uideantur: uerumq; sit illud quod est apud Aristote- lem, simili nos affectos esse supplicio atq; eos, qui quon dam quum in prædonum Hetruscorum manus incidis- sent, crudelitate excogitata necabātur: quorum corpo- ra uiua cum mortuis, aduersa aduersis accommodata, quàm aptissimè colligabantur, sic animos nostros cum corporibus copulatos, ut uiuos cum mortuis esse con- iunctos. Huius supplicij autorem fuisse Mezentium, cē- cinit Vergilius octauo Aeneidos:

Mortua quin etiam iungebat corpora uiuis,
Componens manibusq; manus atq; oribus ora,
(Tormenti genus) & sanie taboq; fluenteis
Complexu in misero longa sic morte necabat.

de Legibus, 160 a, Animal hoc prouidum, sagax, multi- plex, acutum, memor, plenum rationis & cōsilij, quem uocamus hominem. Off.3 a, Homo, qui rationis est par- ticeps. de Leg.162 a, Natura cæteras animantes abiecit ad pastum, solum hominem erexit, ad cœliq; quasi co- gnationis & domicilij pristini conspectum excitauit. de Nat.33 a, Homo ortus est ad mundum contemplan- dum et mirandum. de Natur.54 a, Deus homines humo excitatos, celsos et erectos constituit, ut deorum cogni- tionem, cœlum intuētes, capere possent. de Vniuers.202 a, Homines deorum immortalium quasi gentiles sunt, et diuini generis appellantur, & omnium animantium te- nent principatum. Officior.5 b, Homines hominum cau sa generati sunt, ut ipsi inter se alij alijs prodesse possint. Tusculan.186 a, Ita & tulit dolorem ut uir, et ut homo maiorem ferre sine causa necessaria noluit. pro Rab.96 a, An'non intelligis quos homines, & quales uiros ar- guas? Epi.50 b, Quoniam homo nata fuerat: Sulpicij de Tullia Cicer. filia. pro Clu.59 b, Mater, cuius ea stul- ticia est, ut eam nemo hominem appellare possit. pro Domo, 232 a, An poteram inficiari me esse hominem, et communem naturæ sensum repudiare? Offi.57 a, Quid cum eo differas, qui hominem ex homine tollat? In Ant. 246 a, Eumq; ex numero hominum eijciendum, ex fi- nibus humanæ naturæ exterminandum puto. Officior. 43 a, Diri enim hominis, uel potius uix hominis uide- tur, periculum capitis inferre multis. Qu. Frat. 300 a, Hominum ingenia ad fallendum parata. de Arusp. 244 b, Stipes ille, qui quorum hominum esset, nesciremus: nisi se Ligurem ipse esse diceret. Att. c.103 a, Aueo scire quid hominis sit. & 92 a, Nescio quid sit hominis. Att. 253 b, Nescio quid eius sit. Epistol. 36 a, Homo summa prudentia, multa etiam doctrina. & 26 a, Homo inso- lens. de Orat. 34 a, P. Mummium cuiuis tempori homi nem esse. & 94 a, Homo adolescens. Homo se non unis mœnibus circundatum, popularem alicuius loci, sed ci- uem totius mundi, quasi unius urbis, agnoscat. 1 de Legi bus, Quoniam homo est. 10 ad Att. id est, errauit ut ho- mo, & nihil noui ei accidit. Si homo uis esse, recipe tē ad nos, 4 ad Att. Homo in primis acutus, de Natur. d. 1

Universidad de Deusto Biblioteca

Acad.quæstion.edition.1.lib.2. Homo amicissimus, Aca. quæst.edit.1.lib.2. Homo apertus, simplex, ingenuus, iustus, Officio.3. Academ.quæstion.edition.1.lib.2. Homo bellus & humanus, de Finibus, lib.2. Homo clarus, nobilis, Academic.quæst.edit.1.lib.2. Homo cum hominibus humana societate coniunctus, Acad. quæst. edit. 2. lib.1. Homo & studijs ijsdem, et uetustate amicitiæ cum aliquo coniunctus, Academic.quæst.edit.2.lib.1. Homo quasi contemplator cœli ac deorum, ipsorumq; cultor, Tusculan.quæst.lib.1. Contemptor & abiectus homo, Lentulo, lib.1. Figulo, lib.4. Homo cum primis prudens atq; doctus, Diuin.lib.1. Homo doctus, & copiosus, & paratus, Academ.quæst.edit.1.lib.2. Democritus homo eruditus, in Geometriaq; perfectus, lib.1 de Finibus. Homo omni doctrina eruditus, lib. 1 de Finib. Homo frugi omnia rectè facit, Tusculan.quæstio.lib 4. Homo gratiosus apud aliquem, de Petit. Cons. Homo gratiosus in foro, nauusq;, de Pet.Cons. Homo illustris honore ac nomine, de Petit.Cons. Homo iners atq; inutilis, Officiorum 3. Homo infans atq; impotens, de Finibus, 1. Homo non infans, 9 ad Attic. Homo ingenuus & liberaliter educatus, de Finibus, lib.3. Homo insulsus, Tusculan. quæst.lib.1. Homo natura lenissimus, Academic. quæst. edit.1.lib.2. Homo leuis atq; fallax, Læl. Homo moderatus & temperans, Tusculan.quæst.lib.3. Homo ad duas res, ut ait Aristoteles, intelligendum et agendum est natus, quasi mortalis deus, de Finib.li.2. Homo ad ciuilem societatem natus, 1 de Legibus. Homo ad tuendos conseruandosq; homines natus, de Finib.lib.3. In unius mulierculæ an mula si iactura facta est, tantopere cōmoueris? quæ si hoc tempore non suum diem obijsset, paucis pòst annis tamen ei moriendum fuit, quoniam homo nata fuerat, Sulpitij libro 4. Id est, humana sorte et conditione: quasi dicat, mortalis. Est enim uis tanta naturæ, ut homo nemo uelit, nisi hominis similis esse, 1 de Nat. deor. Homo nobilissimus, Tuscul. quæst. lib.1. Homo nouus, de Petit. Cons. Homo qui rectè & honestè curriculum uiuendi à natura datum confecerit, ad illud astrum, quò, quum aptus fuerit, reuertetur. Qui autem immoderatè & intemperatè uixerit, eum secundus ortus in figuram muliebrem transferet, etsi ne tum quidem finem uitiorum faciet, grauius etiam iactabitur, & in suis moribus simillimas figuras pecudum & ferarum transferetur: neq; malorum terminum prius aspiciet, quàm illam sequi cœperit conuersionem, quam habebat in se eiusdem & unius simul innatam, de Vniuers. Homo qui se ipse norit, aliquid sentiet se habere diuinum, ingeniumq; in se suum sicut simulachrum aliquod dedicatum putabit, tantoq; munere deorum semper dignum aliquid & faciet & sentiet, 1 de Legib. Homo qui nihil timet, nisi uel testem, uel iudicem quid faciet in tenebris? quid in deserto loco, nactus quem multo auro spoliare possit imbecillum atq; solum? 1 de Leg. Quid homo quisquam possit? uix iam deus, 9 ad Att. Homo opiniosissimus, Acad. quæst.edit.1.lib.2. Ipse autē homo ortus est ad mundum contemplandum, et imitandum deum, de Nat.deor. Homo pars quædam ciuitatis & uniuersi generis humani secundum ueteres Academicos, Academic.quæst edit.2. lib.1. Homo est mundi pars, de Nat.deor.2. Homo nullo modo perfectus, sed quædam particula perfecti, de Nat. deor.2. Homo ualde studiosus & diligens, Acad. quæst. edit.1.2. Homo summa potentia, summaq; fortuna, Tusculan.quæst.lib.3. Summissus & abiectus homo, 1 Off. Homo uersutus, obscurus, astutus, fallax, malitiosus, callidus, ueterator, uafer, Off.3. Homo uoluptarius, Tusc. quæst.lib.2. Homo ad nullam partem utilis, Off.3. Non homo, sed litus atq; aer, & solitudo mera, 1 ad At. Qualis homo ipse, talis est eius oratio, Tusc.quæst.lib.5. Nihil minus hominis, quàm non respondere in amore iis, à quibus prouocere, ad Brutum,1. Quædam non hominis, sed feræ nescio cuius immanis monstra, 5 ad At. Repentè Cæsar præter spē dixit se senatui roganti de Marcello, ne hominis quidem causa negaturum, ad Sulp.lib. 4. Hominis quæcunq; est definitio, una in omnes ualet, 1 de Leg. Hominis figura omnium animantium formam uincit, de Nat.deor.1. Hominis in primis propria est ueri inquisitio atq; inuestigatio, Officio.1. Ab hominis natura repetenda est iuris natura, 1 de Legib. Hominis naturæ aptissimū, quod uerum, simplex syncerumq;. Officio.1. Hominis uitam, cùm coniecturis res agitur, quomodo spectare oporteat, 2 ad Heren. Hominis utilitati agri omnes & maria parentia, Tusc.lib.1. Homine nihil tam teirum, nihil tam aspernandum, nihil homini indignius, quàm quod est turpe, Tus.quæst.lib.2. Homini rationem addidit natura, amplius quàm bestijs, quæ regenerentur animi appetitus, de Nat.deor.2. Homini constanti nullo casu cōtingere potest, ut illa intermissio fiat officij, Læl. Homini datur ascensus in cœlum ob meritum uirtutem, pietatem, fidem, 2 de Legib. Quòd homini sumine nihil esset pulchrius, fortasse simulachrorum superstitionem inuenit, de Nat.deor.1. Nisi fortè regium tibi uidetur ita uiuere, ut non modò homini nemini, sed ne cupiditati quidem ulli seruias, pro Syll. Quum persuasum sit nihil hominē aut admirari, aut optare, aut expetere oportere: null q; neq; homini, neq; perturbationi animi, nec fortunæ succumbere, Off.1. Hominem hominis incommodo suum augere commodum, magis est contra naturam, quàm mors, quàm paupertas, quàm dolor, &c. Off.3. Hominem te & uirum esse meminisses, id est, ut communem incertumq; casum, &c.5 Fam. Aequum est meminisse, & me, qui differam, hominē esse, & uos, qui iudicatis, ut si probabilia dicētur, nihil ultra requiratis, de Vniuer. Hominem solum erexit natura, cùm cæteras animātes abiecisset ad pastum, etc. hominis oris speciem ita formauit, ut in ea penitùs reconditos mores effingeret, 1 de Legib. Hominem ex homine exuere, 5 de Finibus. Inter hominem & belluam quid intersit, Off.1. Hominem certum de comitibus meis misi, 8 ad At. Hominem hunc omnino numerare non decet, quem astrorum ordines, quem dierū noctiumq; uicissitudines, quē mensium temperatio, quemq; ea quæ gignuntur nobis ad fruendum, non gratum esse cogunt, 2 de Leg. Hominē occiderit oportet, qui uestra opera uti uelit, 2 Fam. Hominem natura non solùm celeritate mentis ornauit, & sed etiā sensus tanquā satellites attribuit, ac nuncios, & rerum plurimarum obscuras ac necessarias intelligentias enudauit, quasi fundamēta quædam scientiæ, figuramq; corporis habilem & aptam humano ingenio dedit, de Leg. Hominem se præbuit in his malis, 15 Fam. Homine probiorem, meliorem uirum, prudentiorem esse nemi-

nem, 7 Fam. Quod tuum iudicium nisi mea summa bēneuolētia erga te, omnibusq; meritis comprobaro, ipse me hominem non putabo, ad Oppium.lib.11. Hominem te non putabo, si hoc feceris, 2 ad Quin.Frat. Hominem mortuum, inquit lex in duodecim tabulis, in urbe ne sepelito, ne'ue urito, 2 de Leg. Hominem principium reliquarum rerum esse uoluit deus, 1 de Legib. L. Cæsarem uidi Minturnis ad VIII. Calend.Feb. manè cum absurdissimis mandatis, non hominem, sed scopas solutas, etc. 7 ad Attic. Ab homine ignoto & sordido Gabinio lata lex tabellaria, 3 de Legibus. Loquor autem de docto homine & erudito, cui uiuere est cogitare, Tuscul. quæst. lib.5. Quot homines, tot sententiæ, lib.1 de Finibus. Sunt enim quidam homines non re, sed nomine, Officior. 1. Homines à bestijs quid differant, 1 de Inuent. Homines à feris sermone potissimùm differunt, 1 de Orat. Perpetuis cursibus, conuersionibus cœlestibus extitisse quandam materiam serendi generis humani: quod sparsum in terras atq; satum, diuino auctum sit animorum munere. Nam quòd aliquibus cohærent homines, è mortali genere sumpserunt, quæ fragilia essent & caduca: animum esse ingeneratum à deo, 1 de Legib. Homines quibus rebus maximè moueantur, Part. Homines, si quomodo est natura, sic iudicio humani nihil à se alienum putarent, coleretur ius æquè ab omnibus, de Leg. Homines uisi sumus, 12 ad At. Homines deorum agnatione et gente tenentur, 1 de Leg. Homines cum dijs lege consociati putandi sumus: inter quos est communio legis, inter eos communio iuris est: quibus autem hæc sunt inter eos communia, & ciuitatis eiusdem habendi sunt, 1 de Legibus. Homines quasi cultores terræ constituti, 2 de Nat. deor. Homines excellenti gratia, de Pet.Cons. Homines sibi indulgētes, atq; omnia quæ sequātur in uita, quæq; fugiant, uoluptatibus & doloribus ponderantes, ab omni societate Reipub. cuius partem nec norunt ullam, nec unquam nosse uoluerunt, facessant, 1 de Legib. Homines multò magis mala fugiunt, quàm bona sequuntur. Part. Immortales esse ullos negabant, qui homines aliquando fuissent, de N. d. Homines hominū causa generati sunt, ut ipsi inter se alij alijs prodesse possint, Off.1. unde prouerbium, ἄνθρωπος ἀνθρώπου δαιμόνιον. Homines hac lege sunt generati, qui tuerentur terram, Som.Scip. Homines humiles, & amplissimi uiri, 9 ad Attic. Balbi & Oppij. Homines iusti natura facti ad participandum alium ab alio, communicādumq; inter omnes, 1 de Leg. Homines mediocres, his non ita ualde mouētur, de Nat. deor.1. Homines municipales & rusticani, de Pet.Cons. Homines perditi, Tusc.quæst.li.2. Homines perfecti pleneq; sapientes, Off.1. Homines præstantissimis ingenijs, de Fin.lib.2. Homines probi non solēt amicis impendentes calamitates prædicere, quas illi effugere nullo modo possint, de D.lib.2. Homines proterui ac molles, de Fin. lib.5. Homines seueri et graues, Off.1. Homines tenues, Tus.q.lib.5. Homines infima fortuna, nulla spe rerum gerendarum, de Fin.lib.5. Ad hominum commoditates & usus tantam rerum ubertatem natura largita est, ut ea quæ gignuntur, donata consultò nobis, non fortuitò nata uideantur, 1 de Legib. Hominum coniunctio & naturalis societas inter ipsos, 1 de Leg. Hominū à bestijs differentia, de Finibus.lib.3. Hominum genus ad honestatē natū, malo cultu, prauisq; opinionibus corruptum est, Part. Hominum genus omne inter se sociatum, 1 de Leg. Hominum duo genera, Part. Hominum interitu, sententiæ quoq; non occidunt, de N. d. Hominum mos est, ut nolint eundem hominem pluribus rebus excellere, Bru. Hominum more inimicitias gerere, pro Deiot. Stipes ille, qui quorum hominum esse nesciremus, nisi se Ligurem ipse esse diceret, de Arusp. Non hominū uitia collegi, sed rerum, 14 ad At. Homines plurimùm hominibus & prodesse & obesse, Off.2. Homines meliores efficit rectè uiuendi ratio, de Leg. Homines ad iustitiā esse natos, neq; in opinione, sed natura constitutum esse ius, 1 de Leg. Homines nos esse meminerimus, ea lege natos, ut, &c. 5 Fam. Homines tribus modis deorum appulsu somniare, iuxta Posidonium, Diu.lib.1.

Homologia. I. Conuenientia.

Homulus, li. I. P. 92 a, Hic homulus ex argilla & luto fictus.

Homuncio, onis. Academ. 34 a, Deus ille, &c. homuncio hic, &c.

Homunculus, li. Tusc. 151 b, Homunculus unus è multis. et 240 b, 241 a, Humilis homunculus. de N. 25 b, Homunculis similem Deum fingere, Ep. 50 a, Hem, nos homunculi indignamur: aliter, homuniculi. Vide Victorianas castigationes.

Honestas, tis. honestum, καλὸν, dignitas, decus, laus.)(. Turpitudo. Off. 59 a, Honestas omni pondere grauior est habēda, quàm cætera omnia, quod Aristoteli placet. Off. 2 a, In officio colendo sita est uitæ honestas omnis, & in negligendo turpitudo. de Senect. 86 a, Est profectò aliquid natura pulchrum atq; decorum, quod sua sponte petitur, quodq; spreta & contempta uoluptate optimus quisq; sequitur. i. honestas. Of. 72 b, Nunquam possumus nisi in laude, decoro & honestate utilia reponere. At. 208 b, O' hominem amentem & miserum, qui ne umbram quidem unquam τοῦ καλοῦ uiderit: ubi enim est dignitas, nisi ubi honestas? Off. 4 b, Honestatem et decus conseruare. pro Qu. 18 b, Quam existimationem, quam honestatē in iudicium attuli, &c. pro R.P. 129 b, Aliquis honestate spoliatus. pro Rab. 95 b, Virtus et honestas & pudor cum Coss. esse cogebat. pro Mur. 145 a, Nolite eum antè partis honestatibus, atq; omni dignitate fortunaq; priuare. pro Sest. 24 b, Causa in qua omnes honestates ciuitatis, omnes ordines unà cōsentiunt. I. A. 211 b, Autoritas senatus, decus, honestatē, laudem, dignitatē desiderat. de Fi. 72 a, Vna simplex posita in decore tota, id est, honestate. Tus. 187 b, De honestate pulchra. Honestas cū utilitate in deliberatiuo genere finis est, 2 de In. Honestas in demōstratiuo causæ genere finis est, 2 de Inuen. Honestas laudationū finis, Top. et Part. Honestas in uoluptate contēnenda consistit, Aca. q. edit. 1. li. 2. Omnis honestas manat à partibus quatuor, quarū una est cognitionis, altera cōmunitatis, tertia magnanimitatis, quarta moderationis, Of. 1. Honestas sola in uita expetēda, ut Zenoni uisum est, Of. 3. pro Arc. Honestas dictorū atq; factorū, de Fi. li. 2. Honestas hominis. pro Fl. Honestas testudinis, 3 ad Qu. Fr. Honestatis si quasi lumē aliquod aspexerimus, nihil est quod, ut eo potiamur nō parati simus & ferre & perpeti, Tus. q. li. 2. Honestatis natura sumus studiosissimi, appetentissimiq;, Tusc. q. lib. 2. Honestatē amittere, pro Rosc. Amer. Honestatē &

Universidad de Deusto
Biblioteca

facultates tuas augeas, 7 Fam. id est, dignitatē. His enim rebus, quæ tractantur in uita, modum quendam et ordinem adhibentes, honestatem & decus conseruabimus, Off. 1. Honestatem cum uoluptate, tanquam hominem cum belua copulare, Acad. q. edi. 1. li. 2. Qui honestatem cum primis naturæ commodis coniunctam, summum bonum ponunt, inuidiosum uoluptatis nomen fugiunt, sed in uicinitate uersantur, Acad. q. edi. 1. lib. 2. Honestate una uitam contineri beatam, Tusc. q. lib. 5. Honestate spoliatus. pro Rab. Posth. Nolite per deos, etc. eum etiā cæteris antè partis honestatibus atq; omni dignitate, fortunaq; priuare, pro Mur.

Honestè. decorè, laudatè. Antequàm, 193 a, Honestè & laudatè acta uita. & Attic. 87 a, Illi ualde honestè se gerunt. Qu. Fr. 320 b. & Sal. in Cic. 271 a, Id tectum nunc honeste uergit in tectum inferioris porticus. de Off. lib. 3. Honestius hic quàm R. Pompeius.

Honesto, as. decoro, orno.)(.Contamino. Of. 73 a, Quæcunq; homines homini tribuunt ad eum augendum atq; honestandum. Off. 28 a, Non domo dominus, sed domino domus honestanda est. Postq. 204 a, Senatus à quo sæpe magnificentißimis decretis sumus honestati. I. C. 103 a, Qui Saturnini sanguine non modò se non contaminauerunt, sed etiam honestauerunt. pro Mur. 142 a, Si interdum ad forum deducimur, si uno spacio honestamur. pro Dom. 229 b, Vt acta tui præclari tribunatus hominis dignitate honestes. pro Rab. 95 b, Imagine mortē alicuius honestare. I. C. 123 a, Tanta laus, quanta uos me uestris decretis honestauistis. & ibid. iterum. de inuent. 76 b, Honestare beneficium. ad Her. 11 a, Rei honestandæ & collocupletandæ causa.

Honestus, a, um, rectus, dignus, decorus, honoratus, quod cū uirtute est, æquus.)(.Inhonestus, iniquus. Qui honorem sententijs & suffragijs adeptus est, is mihi & honestus & honoratus uidetur, de Clar. Conuentus honestus Syracusis, 5 Verr. Numerius Suffucius honestus homo & nobilis, pro Muræna. Honestus uir, 12 Fam. Honesta ciuitas, 5 Ver. Ampla & honesta familia, pro Mur. Aequa & honesta postulatio, pro Sext. Rosc. Honesta utilitas, 3 ad Herennium. Conuiuium moderatum atq; honestum, pro Murena. Honestum genus causæ, 1 ad Heren. & 1 de Inu. Honestum municipium, 13 Fam. Honestæ utilitatis species, 3 ad Heren. Cæsarem honestum esse cupio, 2 Fam. Cupimus in libera rep. magnum atq; honestum te esse, 11 Fam. M. Bruti & Caßij: id est, tueri dignitatē tuam. Si minus cum honesto aliquo homine, cuius authoritate nauicularius moueatur, 16 Fam. Qui quum esset bonis parentibus atq; honesto loco natus, &c. Tusc quæstion. Honesto & probabili nomine errorem obijci, pro Cecinna. Moderator reipub. beata ciuium uita proposita est, ut opibus firma, copijs locuples, gloria ampla, uirtute honesta sit, 8 ad Attic. Multa quæ honesta naturà uidentur esse, temporibus fiunt inhonesta, Off lib. 3. Cuius discessus omnibus honestis luctuosus tandē uisus est. Postquam. 209 b. Post tuum discessum is dies primus nobis honestißimus fuerat in Senatu, Lent lib. 1. id est, habitus est in magno honore. Is pro eorum honestate repugnabat. propter quos honestißimus ipse inter suos numerabatur, pro Sexto Roscio. Vir honestißimus, uita rustica honestißima, pro

Sexto Roscio. Optimi & honestißimi ciues, de Arusp. resp. Quid est aliud omnibus omnia peccata & maleficia concedere, nisi hoc, hominem honestißimorum testimonijs et uirorum bonorū tabulis non credere? 3 Ver.

Honestum. Quod autē totum aut aliqua ex parte propter se petitur, honestum nominabimus, 2 de Inuent. Honestum aut ipsa uirtus est, aut res gesta uirtute, de Finibus libro 5. Honestum id intelligimus quod tale est, ut detracta omni utilitate, sine ullis præmij fructibus, per seipsum poßit iure laudari, 3 de Fin. 74 a. Honestum etiam si nobilitatum non sit, tamen honestum sit: quodq; uerè dicimus, etiam si à nullo laudetur, laudabile esse natura, Off. 1. 4 a. Omnino illud honestum, quod ex animo excelso magnificoq; quærimus, animi efficitur, non corporis uiribus, Off. 1. Honestum omne sua sponte est expetendum, 1 de Leg. Nihil honestum esse potest quod iusticia uacat, Off. 1. Nihil bonum, nisi quod honestum, 10 ad At. Nihil utile, nisi quod rectum honestumq; sit, 5 Fam. Neq; quicquam nisi honestum & rectum alter ab altero postulabit, de Amicitia. Quid honestum mihi sit, quid liceat, quid expediat, 14 ad Atticum. Quicquid honestum est, id utile censuerunt Stoici, Off. 3. Quod honestum, id solùm bonum, Tusc. q. lib. 5. Para. Quod honestum est, decet, Off. 1. Honestum quod ducatur à conciliatione naturæ, Zeno statuit finē esse bonorum, Ac. q. ed. 1. lib. 2. Honestum quod ex uirtutibus exoritur, & in his hæret, per se esse expetendum, de Fin. lib. 5. Quod honestum est id est maximè propter se expetendū, Of. 3. Quod honestū, id iustum, Off. 2. Quod decorum, honestumq; est, id per se nobis placet, animosq; omnium natura & specie sua commonet, Off. 36 b. Omne quod honestū est, id quatuor partiū oritur ex aliqua, Off. 1. Partes uerò illæ sunt quatuor uirtutes, iusticia, prudentia, fortitudo, modestia seu temperantia. Honestū quod propriè uereq; dicitur, id in sapientibus est solis, neq; à uirtute diuelli unquam potest, Off. 3. Honestum, etiam si in alio cernimus, tamē nos mouet, atq; illi, in quo inesse uidetur, amicos facit, Off. 1. Honestū & utile pugnare aliquando uidentur, 16 ad Att. Honesti forma, si oculis cerneretur, ut ait Plato, mirabiles amores excitaret sapientiæ, Off. 1. Tanta uis est honesti, ut speciem utilitatis obscuret, Off. 3. Honesto nihil honestius, de Fin. lib. 4. Honesto detracto, quid poterit beatum intelligi? Tus. q. lib. 5. Recta & honesta quæ sint, libro 1 de Fin. Honesta & uirtute ponenda, in uitijs turpia, 1 de Leg. Honesta & turpia ad naturā sunt referenda, 2 de Leg. Honestis similia sunt quædam non honesta, et bonis non bona, et artificiosis minimè artificiosa, Acad. q. edit. 1. lib. 2.

Honor, ris. & honos, ris. ornamētum, gloria, laus, decus, amplitudo, dignitas, honestas, gradus magistratus. de Leg. 182 a, Hostis extra portam Collinam, ædem Honoris, aram in eo loco fuisse, memoriæ proditum est: ad eam cùm lamina esset inuēta, et in ea scriptum Lamina Honoris, ea causa fuit ædis huius dedicādæ. de Cl. 291 a, Honos est præmium uirtutis, iudicio studioq; ciuiū delatus ad aliquem. Tus. 148 b, Honos alit artes, omnesq; incendūtur ad studia gloriæ, iacētq; ea semper, quæ apud quosq; improbantur. At. 2 a. βίος ἀγαθὸν ἡ τιμή. Para. Qu Fr. 296 a, Sēper putaui 237 b, Laus, honor, gloria. honores, si uulgares eßēt, uiles: si tēporis causa cōstituerentur

leues. Epist. 49 b, Is qui uerè appellari potest honos, non inuitamētum ad tempus: sed perpetuæ uirtutis est præmium. & 246 b, Mores atq; uitam spectari solere in honoribus habendis, uel non habendis. Ant. 194 a, Qui sunt assecuti summum gradum honoris, non dispoliabuntur honore. pro Domo, 222 b, Illi quorum uita remota ab hoc honore populari, ab hac illustri gratia est. Ep. 75 a, Habere honorē alicui. pro Fl. 155 a, Cui nullus honos in sua ciuitate habitus est unquam. pro Cæl. 38 a, Nemini unquam præsenti Puteolani maiores honores habuerunt, quàm M. Cælio. I. A. 191 a, Vt pro tantis eorum in remp. meritis honores eis habeantur, & gratiæ referantur. pro S. R. 41 a, Viris fortibus honos habitus est. de N. 68 a, Vide ne uirtutibus hominū isti honores habeantur, nō immortalibus. At. 101 a, Chrysippū libenter uidi, & in honore habui. At. 181 a, Vereor ne Cæsari nullus honos à senatu habeatur. At. 283 a, Huic habiti à me honores nulli quidem Brute nisi debiti, nulli nisi necessarij. Qu. Fr. 295 b, Aliquē esse diligentē, ut sibi honores habeātur. Ep. 259 b, Curio misi, ut medico honos haberetur. de Clar. 196 a, Amplißimos uel maximos honores alicui rei esse habitos. de Fin. 105 a, Tribuere honorem alicui. Qu. Fr. 296 a, Tribuere honores meriti alicuius. pro Pla. 272 b, Tribuere magnū honorem alicui. pro S. R. 41 a, Suum cuiq; honorē et gradum redditum esse gaudeo. I. V. 142 b, Mihi honorem illum non solum datum, sed etiam creditum ac commissum puto. I. V. 219 b, Mandare honorēs hominibus nouis. I. A. 181 a, Cur honorē Cæsari tua lege datū deferi patimur? Ep. 149 b, Is enim honos mihi uideri solet, qui non propter spem futuri beneficij, sed propter magna merita claris iuris defertur & datur. pro S. R. 31 a, Serui apud eū sunt in honore & precio. de Or. 105 a, Hæc ars summo in honore semper fuit. Tus. 149 a, In summo apud Græcos honore geometria fuit. de Cl. 176 a, Hic epilogus tanto in honore pueris nobis erat, ut eum etiā ediscere mus. de N. 5 a, Philosophiæ quæ in honore sunt. de Cl. 167 a, Gorgias magno in honore fuit. pro S. R. 18 b, Qui apud uos in honore tāto sunt. I. C. 111 a, Hic dies apud uos in honore esse debet. Tus. 148 b, Honorē poetis nō esse. de Cl. 168 a, Iam tū honos erat eloquētiæ. Off. 45 b, Honori summo nuper nostro Miloni fuit, quod, etc. pro Mil. 120 b, Beatos esse quib. ea res honori fuerit à suis ciuibus. Ep. 107 b, Adducere aliquid in honorē. At. 82 a, Ob hæc beneficia nullos honores mihi, nisi uerborū decerni sino. & 283 a, Tribuere laudē uerborū alicui. et ibi. Decernere honores alicui. et 275 b, Accipere honores extraordinarios. & 279 a. At. 135 b, Recipere honorem ab aliquo, id est, uerbi gratia, ut sis legatus alicui. de Or. 105 a, Amplis. honoribus et præmijs decorari. I. V. 231 b, Qui honos apud Syracusos est amplis. de Or. 105 a, Qui honos apud Græcos maximus haberetur. Or. 208 b, Ornatus ille propter quē ascēdit in tantū honorē eloquentia. de Clar. 187 b, Ascēdere ad honores. pro Syl. 183 a, Nemo ex illo honoris gradu. Att. 101 a, Honore augeri. de N. 77 b, Honoribus aucti, aut re familiari. de Ar. 257 a, Honorē augeri cupiā. Honore augeri aliquē. pro Fl. 157 a, Homo sine honore, sine existimatione, sine cēsu. de In. 61 a, Homines honore usi: id est, qui magistratum gesserūt. I. A. 220 a, Quanquā hoc honore usi togati esse so-

lēt, cū est in sagis ciuitas. Ep. 9 a, Cùm honorib. amplißimis perfuncti essemus. Ep. 43 b, Cursus honorum. pro Deio. 146 a, Cæsar Deiotarū amplißimo regis honore & nomine affecit. et ibi. Deiotarus honore amplißimo ornatus. pro S. R. 43 a, Magno honore filius ex patris dignitate afficitur. de N. 9 b, Res sordidas deorū honore afficere. I. A. 222 a, Honorē mortuo, cui iniuriā uiuo fecimus, faciamus. Ep. 149 b, Sit modò aliqua resp. in qua honos elucere poßit, omnib. mihi crede, amplißimis honorib. abūdabis. Ep. 140 b, Præfari honorē. Itē, Nos aūt ridiculè si dicimus, ille patrem strangulauit, honorē nō præfamur: sin de Aurelia aliquid, aut Lolia, honos præfandus est. pro Qu. R. 47 b, Hūc uirum bonū esse dixisti, et honoris causa appellasti, quod nemo nisi aut honestißimo, aut amicißimo facere consueuit. pro S. R. 19 a, Vir fortißimus et clarißimus L. Sylla, quē honoris causa omnino. I. A. 166 a, Qui stillantē præ se pugionē tulit, is à te honoris causa nominatur. et ib. b, Cur honoris causa à te sunt appellati? I. V. 69 b, Curio, quē ego hominē honoris potius, quā ignominiæ causa nominatū uolo.

Honorabilis, le. honoratus. de Sene. Hæc enim ipsa sunt honorabilia quæ uidentur leuia atq; communia, salutari, appeti, deduci.

Honorarium, rij. munus quod honoris causa datur. I. P. 98 a, Qui modus tibi fuit frumenti æstimandi? aut honorarij? si quidem potest ui & metu extortum honorarium nominari. de Opt. 243 a, Docere debitum est, delectare honorarium, permouere necessarium.

Honorarius, a, um. pro Cec. 286 a, Hoc nō honorariam operam amici sed seueritatem iudicis requirit. Tus. 251 b, Quorum controuersias solebat tanquam honorarius arbiter iudicare Carneades.

Honoratè. honorificè. I. A. 237 b, Multa & honoratè et honorificè de aliquo prædicare. aliter, ornatè, non honoratè, & melius.

Honoratus, a, um. qui in honore & precio est apud aliquos. de N. 77 b, Diues, honoratus, incolumis.)(. Inglorius. Attic. 184 a, Dionysius apud me honoratior fuit, quàm apud Scipionem Panætius. Off. 28 a, Homo honoratus et princeps. pro Pl. 262 b, Præfectura honorata et suburbana. de Cl. 191 a, Qui honorem sententijs & suffragijs adeptus est, is mihi & honestus, & honoratus uidetur. Or. 199 b, Thucydides fuit honoratus & nobilis. de Sen. 81 b, Clarus & honoratus uir.

Honorificè, honoratè. I. A. 213 a, Respondendum honorificè est Marrucinis. & 237 b, Multa et ornatè & honorificè de aliquo prædicare. & Qu. de Pet. 211 b, Largè ac honorificè promittere aliquid.

Honorificentius, et honorificentißimè. At. 191 a, Non potuit honorificētius à me fieri de nepote. Ep. 215 a, Nec liberalius, nec honorificentius tractari potuisse. Ep. 84 a, Cæsar nunquā nisi honorificētißimè Pompeiū appellat. At. li. 14, 231 a, Vt me à te cū his uerbis scripseris, liberalißimè atq; honorificentißimè tractatū existimem.

Honorificus, a, um. decorus, dignus. At. 83 a, Quod imperiū uidebatur illi ætati honorificum. I. A. 168 a, Nunquam ab eo mentio de me, nisi honorifica. I. V. 29 a, Verbum honorificum. At. 7 b, Honorificus in aliquem. Off. 48 b, Est enim ualde decorū, in externos hospitalē esse.

Honoro, as. honorem habeo, honorem adhibeo, hone-

sto, in honore habeo, honorem facio, honorem debitum alicui præsto, honore afficio, honorem tribuo, apud me in honore & precio est, honore augeo, honore amplissimo orno, honorificis uerbis prosequor. de D. 98 b, Amphiaraum sic honorauit fama Græciæ, Deus ut haberetur. I.A.165 a, Hic me non solùm meis laudibus ornat, sed etiam honorat alienis. I.A.202 a, & 203 a, Eundem ordinem tenebo in uiris fortibus honorandis. I. A. 221 a, Nemo tum uirtutem non honorabat. de Leg. 612 a, Beati qui honorati sunt, uidentur, miseri autem, qui inglorij I.A. 222 a, Mortem eius non luctu publico solùm, sed etiam monumentis esse honorandum puto. pro S.R 43 a, Magno honore filius ex patris dignitate afficitur. pro Dom.228 a, Quem populus Rom. à porta domum sua celebritate læt ci q; comitatum honestauit.

Hora, ræ. Quin. Fra.308 a, Ea res acta est, cùm hora sextu uix Pompeius perorasset, usq; ad horam octauam. et ibi. Hora ferè nona Clodiani consputare cœperunt. I. A. 275 a, Cùm hora diei decima ferè ad Saxa rubra uenisset. pro Mil.106 b, Fit obuiam ei Clodius hora ferè undecima, aut non multo secus. I. V. 72 a, Nonæ sunt hodie sextiles hora nona conuenire cœpistis. I.P.82 a, Cum ad te quinta ferè hora uenissem. pro Qu.4 b, Vt ad tabulam Sextiam sibi asint hora secunda postridie. Brutus ad Cic.lib.2, Hora ante præsidiũ meum Pollentiam ueni ad At.lib. 12, Neq; enim illa hora tui mihi est operis ignota. Ep.lib.9, Hora nona accubueram. Philip.6, Horam eximere. Philip.5, In horam uiuere. I.V. Act.3, Nequam ego horam de meis legitimis horis remittam. I.A. Ab hora tertia bibebatur, ludebatur, uomebatur. I. V. Act.6, Hora amplius iam in demoliendo signo permulti homines moliebantur. Fam.lib.15, In hora ternas epistolas dare. ad At.lib.12, Horæ quibus expectabam, longæ uidebantur. ad At li.4, Cum horas tres ferè dixisset, coactus est aliquando perorare. At.lib.10, Ad horas tres dormijt. I.V. Act.3, Vti suis horis. Eadem, Quum horis nostris nos essemus usi.

Horatius Cocles. de Leg.171.

Horizon, tis. finiens. de Diu.127 b, Illi orbes, qui cœlum quasi medium diuidunt, et aspectum nostrum definiunt, qui à Græcis ὁρίζοντες nominantur, à nobis finientes rectißimè nominari possunt, uarietatẽ maximam habent, alijq; in alijs locis sunt.

Horme, es. l. Appetitio, & Appetitus, & ὁρμή.

Hornotinus, a, um. huius anni. I.V.157 a, Hoc quantum est ex Sicilia frumenti hornotini exarauerunt.

Horologium, gij. solariũ. Ep 265 b, Horologium mittam & libros, si erit sudum.

Horrendus, a, um. horrificus, horribilis. Tusc.175 a, Nihil habet mors quod sit horrendum.

Horreo, es. coborreo. formido, timeo. I.V.250 b, Cum esses in imperio, iam tum iudicium & crimen horrebas. Att.136 a, Ingrati animi crimen horreo. de Orat. 125 b, Quæ ego cum à te tractãtur in causis, horrere soleo. de Fin.37 a, Horrere diuinum numen. Tusc.245 a, Horrere & reformidare dolorem. At.134 a, Horrere minas alicuius. de Arusp.252 b, Quod sacrificium nemo unquam uir aspicere non horruit. At 35 b, Hæc dominatio quorsum eruptura sit, horremus. pro Dom.241 a, b, Horrere animo. Ep.96 b, Vt ipsam uictoriam horrerem. Qu.

Fr.296 b, Quare nomen publicani, neq; ij debent horrere, qui semper uectigales fuerunt. I A.210 b, Periculo sẽ dico, quemadmodum accepturi sitis, horreo. de Fin. 59 b, Quod si quis satis opibus hominũ sibi contra conscientiam septi esse & muniti uidentur, deorum tamen numina horrent. de Nat. d. 30 a, Vno tempore florere, deinde uicißim horrere terram.

Horresco, scis. perhorresco. de Fin.152 a, Qui sibi iniecto terrore mortis horrescunt.

Horreum, rei. cella. In Verrem, 151 a, Neq; in segetibus, neq; in areis, neq; in horreis. contra Rull. 84 a, Illi Capuam cellam atque horreum agri Campani esse uoluerunt.

Horribilis, le. horrendus, hòrrificus, formidabilis. At.96 b, Hæc spero falsa, sed certè horribilia. de Orat. 107 b, Illud uerò fuit horribile, quod, &c. de Ar.248 a, Exauditus est strepitus quidam reconditus, & horribilis fremitus armorum. Att. 124 a, Cæsar monstrum horribili uigilantia, celeritate, diligentia. de Fin.62 a, Horribilem, formido. I.C.99 b, Hanc tam tetram, tam horribilem, tam infestam reipub. pestem effugimus. pro Font.281 b, Iratus animus atq; horribilis impetus cuiuspiam. Ep.77 b, Horribile ac pertimescendum. de Or.143 b, Horribiles & miseri casus aliquorum. Att. 223 b, Horribile est quæ loquantur, quæ minitentur. pro Qu.81 a, Horribile est causam capitis dicere. do Som.128 b, Tum rutilus horribilisq; terris Mars.

Horridè, asperè, duriter. Or.199 a, Incultè et horridè dicere uel uiuere. pro Qu.10 b.

Horridulus, a, um. Attic. 21 a, Quanquam illa tua mihi horridula & incompta uisa sunt. Ora.211 a, Orationes horridulæ.

Horridus, a, um. incultus, asper, durus.)(. Nitens, nitidus. pro Qu. 17 b, Vita horrida atq; arida mihi cordi est. Post.207 a, Cum eum incultum, horridum, mœstumq; uidisses. de Cl.175 a, Vir ut uita, sic oratione durus, incultus, horridus. de Cl.170 b, Antiquior est eius sermo, & quædam horridiora uerba. Or.198 b, Aspera, tristis, & horrida oratio. de Or.147 b, Oratio de horridis rebus nitida, de ieiunis plena, de peruulgatis noua. de Cl. 186 b, Nitens oratio.)(. Inculta, horrida. de D.114 b, Iecur horridũ et exile. pro Cæl. cur nitidũ atq; plenũ.)(. Iecur horridũ et exile. pro Cæl. 44 a, Barba horrida. pro Mur.131 a, Horridus miles.

Horrifer, a, um. horrificus. Orat.211 a, Horriferum portentum. Poetæ.

Horrificus, a, um. pro Domo, 225 a, Horrificum bellum. & in Arat.

Horrisonus, a, um. In Arat. Et magis horrisonis aquilonis tangitur alis. Tusc.180 a, Horrisonum fretum.

Horror, oris. metus, frigus, ut in febri. Att.122 b, Dij immortales quis me horror perfudit. Att.188 a, Atticam doleo tandiu, sed quoniam sine horrore est, spero esse ut uolumus.

Hortensius, sij. Orator Ciceroni coæuus. Or.209 a, Dicebat melius quàm scripsit Hortensius.

Hortensianus, a, um. At.li.4.58 b, Quod me admonens, ut scribam illa Hortensiana, etc. Consolationem philosophiæ intelligit, quod opus Hortensium appellauit.

Hortatio, onis, cohortatio. Quin. Fra.298 a, Non hortatione, neq; præceptis, sed precibus tecum fraternis ago. Ep.133

b, Quod cum ita sit, hortatio non est necessaria, gratulatione magis utendum est.

Hortator, oris. suasor, consuasor, autor. de Orat.105 a, Cum eius studij tibi et hortator et magister esset domi. I.A.235 a, Quanquã hortatore non egetis, ipsa enim uestra sponte exarsistis ad libertatis recuperãdæ cupiditatẽ. Post. 199 b, Adiutor, autor, hortator ad aliquid agẽdum. pro S.R.36 b, & Par.28 b, Hortator, autor, intercessor non faciendi aliquid.

Hortatus, tus. hortatio. Ep.217 b, Id feci aliorum consilio, hortatu, autoritate.

Hortor, aris. adhortor, suadeo, sum autor, cohortor, excito, impello, autoritate alicui ad aliquid faciẽdũ do, acuo. Ep.204 a, Hæc eò spectãt, ut te horter & suadeam, reliqua sunt quæ pertinẽt ad rogandum. Att.102 a, Ipsum tamẽ Pompeium separatim ad cõcordiam cohortabor. pro Ar.191 a, Quib. auditis eum ad perficiendum hortatus sum. de Or.95 a, Impellere, exhortari aliquẽ ad aliquã artẽ. de Pro.71 a, Hortari milites ad laudẽ. At.126 b, & Off. 1 b, Magnopere te hortor, pro tuo singulari perpetuoq; studio, ut, &c, At.111 b, Pacẽ quidẽ hortari non desino. Qu.F.29 a, Sed quid ego te hæc hortor? aliter deest hæc. I.C.99 b, Sin exieris (quod te iã diu hortor) exhaurietur, &c. Ep.54 a, Iisdem igitur de rebus etiam atq; etiam hortor, quibus superiorib. literis hortatus sum. de Fi.125 b, Te hortor, currentem quidem, ut spero. Ep. 256 a, In excitando & acuendo plurimũ ualet, si laudes eum quẽ cohortere. Ep. 133 b, Quare quid est quod ego te horter, ut dignitati & gloriæ seruias? proponã tibi claros uiros, quod facere solẽt, qui hortãtur. Ep.256 a, Consilium quod hortandi causa laudaui.

Hortulus, li. de Nat.24 b, Democriti fontibus Epicurus hortulos suos irrigauit. pro Cl.254 a, Asinius autem breui illo tẽpore quasi in hortulos iret, in arenarias quasdam extra portam Esquilinam perductus occiditur. de Fin. 124 b, Platonis hortuli.

Hortus, ti. & Horti, orum. pro Cæl.45 a, b, Epist.263 b, Phædrum excita, ut hortum ipse cõducat, sic olitorem commouebis. de Se. 89 a, Iam hortum ipsi agricolæ succidiam alteram appellant. Offic.63 b, Dictitabat se hortulos aliquos uelle emere, quò inuitare amicos, & ubi se oblectare sine interpellatorib. posset. pro R.P.126 b, Deliciarum causa uoluptatis quosdam in hortis aut sub urbanis suis cum mitrella sæpe uidemus. Qu.Fr. 320 b, Nunc domus suppeditat mihi hortorum amœnitatem. Attic.191 b, Cogito trans Tyberim hortos aliquos parare. de Fi. 124 b, In hortis Epicuri, quos modò præteribamus. de N.19 b.

Hospes, tis. is apud quem alius diuersatur, aut qui ipse diuersatur apud alium. de D.123 a, Deiotarus Cæsarẽ eodem tempore & hostem & hospitem uidit. Off. 76 b, Quanquam tibi hi tres libri inter Cratippi cõmẽtarios tanquam hospites erunt recipiendi. pro Mil. 107 b, An uerò tu solus ignoras? tu hospes in hac urbe uersaris? pro Ra.96 b, Adeo'ne hospes huius urbis? adeo'ne ignarus es disciplinæ cõsuetudinisq; nostræ? ut peregrinari in aliena ciuitate, non in tua magistratum gerere uidearis? At. 93 a, Est enim aliquid aduenientem non esse peregrinum atq; hospitem. cont. Rul.85 a, Nos autem iam non hospites, sed peregrini atq; aduenæ nominabamur.

de Or.103 b, Fateor oratorẽ nulla in re tyronem ac rudẽ, nec peregrinum atq; hospitem esse debere. & 92 a, Qui nuper Romæ fuit Menedemus hospes meus. pro Deio.145 a, Per istam dextrã, quã hospes hospiti porrexisti. Off.28 a, Domus in quam & hospites multi recipiendi, & admittenda hominũ cuiusq; generis multitudo. Ep.138 b, Habuisses non hospitem, sed contubernalẽ. & 83 a, Ex multis hospitibus, qui ad me ex Asia uenerunt, audiui te, &c. de D. 91 a, Diuertere ad hospitem. de Fi.125 a, Non antè ad hospitem diuerti, quàm, &c. ad Her.40 a, Habere hospites domi. Epist.143 a, & 212 a, Accipere hospitem. In Ver.89 a, Recipere hospites. ad Her.38 b, Deinde casu ueniũt hospites homini. pro Cla. 52 a, A. Binnius quidam caupo multorum hospuum.

Hospita, tæ. In Vat.113 a, Seruilia Dionis hospita. & 127 a, Attic.68 b, At illa, Ego ipsa sum, inquit, hospita. I.V. Act.4, Contẽnere etiam signum illud Himeræ iam uidebatur, quòd eum multò magis figura & lineamenta hospitæ delectabant.

Hospitalis, le. qui libenter hospites recipit. Off.46 a, Cimon in suos curiales Laciadas hospitalis fuit. cont. Rul. 75 a, Illa ipsa sedes hospitalis, in quã erit dedecus. I. V. 211 a, Non dubitauit illud insigne penatiũ hospitaliũq; deorum ex hospitali mensa tollere. pro Cæl. 48 b, Tua hospitalis illa Venus. I.V.89 a, Homo, qui semper hospitalißimus amicißimusq; nostrorum hominum fuisset. et 206 b, Domus omnibus apertißima & perhospitalis. Qu.Fr.313 b, Sed non faciam, ut illum offendam, ne imploret fidem Iouis hospitalis. pro Deiot.147 a, Si te palàm interemisset, Iouis quidẽ illius hospitalis numẽ nunquam celare potuisset. de Fin.104 a, Iupiter hospitalis.

Hospitalitas, tis. Of.46 b, Rectè à Theophrasto est laudata hospitalitas: est enim ualde decorũ, patẽre domos hominum illustrium illustribus hospitibus.

Hospitium, tij. diuersoriũ, familiaritas, amicitia, domus quæ gratis et libenter amicis patet, sedes hospitalis. Epistol.212 a, Cum Lysone est mihi hospitium uetus. At.223 a, Pyliæ paratum est hospitium. Qu.F.293 a, Optimum quẽq; hospitio amicitiaq; coniungi dico oportere. pro Cor.63 a, Gaditani cum L.Cornelio publicè hospitium fecerunt. & ib. b, Facere hospitium cum aliquo. I.V. 233 b, Decernũt statim ut L. Fratri hospitiũ publicè fieret. pro S.R.21 a, S.Roscius florens gratia atq; hospitijs nobilißimorum hominum: nã cum Scipionibus erat ei nõ modò hospitiũ, sed etiã domesticus usus & consuetudo. I.C.123 b, Pro clientelis hospitijsq; prouincialib. de D. 125 a, Cæsar à Deiotaro magnificẽtißimo hospitio acceptus est. I.A.244 a, Tota familia occurret, hospitio inuitabit. pro De.145 a, Tu illius domũ inire, tu uetus hospitiũ renouare uoluisti. pro D.151 a, Deiotarus, quo cũ amicitiam resp. cõciliauit, hospitiũ uoluntas utriusque cõiunxit. I.V.126 b, Renunciare hospitium alicui, et domo emigrare. de Or.130 b, Atqui non nimiũ liberale hospitiũ meũ dices. nam te simulac, &c. extrudã et eijciã. Att. 32 b, Te hospitio agresti accipiemus. I.V.113 a, Pro hospitio quod mihi cũ eo est. de Se.94 b, Ex uita ista discedo tãquã ex hospitio, nõ tanquã ex domo: cõmorandi enim natura diuersorium nobis, non habitandi dedit.

Hostia, stiæ. uictima. de L. 175 b, Quibus hostijs immolandum, cuiq; deo, cui maioribus, cui lactantibus, cui

maribus, cui fœminis. cont. Rul.85 a, Erant hostiæ maiores in foro cõstitutæ, quæ ijs prætoribus de tribunali, sicut à nobis consulibus de consilij sententia probatis, ad præconem & tibicinẽ immolabãtur. de L.173 b, Quæ cuiq; Diuo decoræ gratæq; sint hostiæ prouidendũ. de Do.99 b, Hetrusci religione imbuti, studiosius & crebrius hostias immolabãt. de D.101 a, Cũ cẽsor populum lustraret, bonis nominib. qui hostias ducerẽt eligebantur. pro Fon. 280 a, Humanis hostijs deos placare. pro Cl.58 b, Hostiæ cæsæ ad scelus perficiendũ. de In.74 a, Præbere hostias ad sacrificiũ. At.2 b, Adducere hostias ad montem Albanum.

Hostiensis, se. pro Pom. 10 a,b, Nam quid ego Hostiẽse incommodum querar? At.194. pro Mur.128.

Hostilia, curia Romæ. de Fin.124.

Hostilis, le. inimicus, infestus. de In.61 b, Hostili in terra turpiter iacuit insepultus. Att.275 a, Hostilis animus in rẽp. Item: Ea in hũc hostili odio est. pro R.95 b, Homo hostilem in modũ seditiosus. Offic.75 b, Pactiones bellicas & hostiles perturbare. Anteq.192 b, Hostilis ciuium mens. de Pro. 70 a, Hostilem in modum uexari.

Hostiliter. hostilem in modum, inimicè, infestè, iniquo animo. In Anton.199 a, Quid ille fecit hostiliter, quod hic non faciat?

Hostis, stis. perduellis, inimicus, qui contrà arma fert, qui bellum reip. indixit. Off.8 b, Equidem illud etiam animaduerto, quòd qui proprio nomine perduellis esset, is hostis uocaretur, lenitate uerbi tristiciã mitigante: hostis enim apud maiores nostros is dicebatur, quem nunc peregrinũ dicimus. I.V.112 a, & 116 b, Verres communis hostis omniũ prædoq; fuit. In Ant.263 a, Hircius hostes prostrauit, fudit, occîdit. pro Do.226 a, Iste non hominib. sed uirtutibus hostis semper fuit. In Ant. 172 b, Quis tã dijs hominibusq; hostis? qui auderet, &c. Offic.46 a, Eumq; qui faciat, communem hostem tenuiorum putant. de Fin.131 a, Quotiescunq; dicetur malè de se quis mereri, sibiq; esse inimicus atq; hostis. I.V.120 b, Ille aspicere te nõ posset, inimicus & hostis esset. de In. 61 a, Inimicis atq; hostibus ea displicent. pro Mil. 109 a, & de Am.103 b, Cn. Pompeius Clodij hostis. Att.248 a, Ex eo sibi illum hostem: id est, inimicũ. Ep.42 b, Si tibi, cui sum amicissimus, hostis essẽ, placarer tamen, &c. I.V. 119 a, Hostis nimis ferus & immanis. In Cat.105 a, Hostis tam capitalis.

Huc. Ep.8 a, Huc te pares, hæc cogites, ad hæc te exerceas. I.C.105 a, Rem huc adduxi, ut, &c. Offic. 20 a, Pars, quæ hominem huc et illuc rapit. de Or. 100 a, Aliquem erectum et celsum huc atq; illuc intueri. Att. 143 b, Ne cursem & huc & illuc deterrima uia.

Huccine. I.V.269 a, Huccine tandem omnia reciderunt?

Hui. admirantis & optantis interiectio. At. 95 b, Videbam sermones, hui fratrem reliquit. & 73 b, Hui toties ne me literas dedisse Romam, cũ ad te nullas darem? At. 216 b, Hui si scias quãto periculo tuo, &c. & 250 b, Sed quis hui nõ dicat? Ep.124 a, Hui uereor ne, &c. Ep.254 b, Hui quàm uelim scire, utrum, &c.

Huiusmodi. id genus, huius exempli. de Leg. 570 a, Ep. 233 b, Nec miror, sed mœreo casum huiusmodi. Topic. 224 b, Et cætera generis eiusdem. At.207 b, Antea orationes aut aliquid id genus scribebam.

Humanè. humaniter. Att.249 b, Sestius quod Puteolis prosequitur, humanè: quod queritur, iniustè. & I.A.255 a, At.201 b, Fecisti humanè. Tusc.li.2, Morbos toleranter atq; humanè ferunt.

Humanitas, tis. humanam naturam, uel ipsam naturam hominum & speciẽ significat. pro S.R. 28 b, Magna est enim uis humanitatis, multum ualet communio sanguinis, reclamitat istiusmodi suspicionib. ipsa natura, &c. pro Fl.151 a, Tamen ciuis à ciuibus cõmunis humanitatis iure ac misericordia deprecarer, ne, etc. pro Syl.179 a,b, Peterem ueniam errato meo ex intimis uestris cogitationib. & ex humanitate communi. pro Quin. 94 Hæc in homines alienissimos, deniq; inimicissimos, uiri boni faciũt, & hominũ existimationis, & cõmunis humanitatis causa, ut cum ipsi nihil alteri scientes incommodarint, nihil ipsis iure incommodi cadere possit. pro D.232 b, Tam amans tuorũ ac tui, quàm communis humanitas postulat. de Or. 89 b, Quæ nisi naturas hominum, uimq; omnem humanitatis, causasq; eas quib. mentes aut incitantur aut reflectũtur, penitus perspexerit, dicendo quod uolet, perficere non poterit.

Humanitas. facilitas, lenitas, placabilitas, mansuetudo, mãsuetudo, comitas, urbanitas, suauissimi mores, benignitas, mãsuetudo morum ac facilitas, suauitas sermonũ atq; morũ, lepos, altitudo animi quæ dicitur. Epistol.61 a, Cognosce nunc humanitatem meam, si humanitas appellanda est in acerbissima iniuria remissio animi ac dissolutio. Epistol. 57 a, Obtinemus ipsius Cæsaris summam erga nos humanitatem. Attic.104 a,b, Tyronem propter humanitatem & modestiam malo saluum, quàm propter usum meum. At.68 b, Humanitas in meo iudicio illo defuit. de Or. 87 a, Tanta in Crasso humanitas fuit, etc. Qu.Fr. 294 b, Clementia, mansuetudo, humanitas. pro S.R.25 b, Natura tibi dedit, ut humanitatis non parum haberes. Qu. Fr.295 a, Nos ei generi hominum præfuimus, non modò in quo ipsa sit, sed etiam à quo ad alios peruenisse putatur humanitas. & ib. Tribuere humanitatem alicui. Att. 262 b, Tua singularis humanitas suauissimiq; mores. Offic.18 a, In liberis uerò populis & in iuris æquabilitate exercenda etiam est facilitas, & altitudo animi quæ dicitur, ne si, &c. & 36 b, Tanta pœna eos afficiamus, quantũ æquitas humanitasq; patitur. de Or.139 a, Nullum est uitæ tempus, in quo non deceat lepôrem humanitatemq; uersari. pro Mur.139 b, Nemo Catone proauo tuo commodior, comior, moderatior fuit ad omnem rationem humanitatis. pro Syl.182 b, Tamen humanitate adductus eum defendit. pro Syl.83 a, In uestra mansuetudine atq; humanitate totã causam repono. de L.184 a, Difficilima illa societas grauitatis cũ humanitate. Ep. 199 b, Vt summa seueritas summa cũ humanitate iũgatur. et 214 a, Facilitas et humanitas tua. et 216 b, Of.13 a, Non modò id uirtutis non est, sed potiùs immanitatis, omnem humanitatem repellitis. de Am. 109 a, Amicitia remissior esse debet, et liberior, & dulcior, & ad omnem comitatem facilitatẽq; procliuior. de Or. 116 b, Quorum alterum diuinitatis mihi cuiusdam uidetur, alterum humanitatis. de D. 125 a, Placet igitur humanitatis expertes habere diuinitatis autores?

Humanitas. pro ea quam Græci παιδείαν uocant, nos eruditionem etiã & doctrinã appellamus. de Or. 115 a, Ho-

Homo nõ hebes, neq; inexercitatus, neq; communiũ literarum & politioris humanitatis expers. Qu. Fr.295 b, In uirtute atq; humanitate percipiẽda. pro Ar.165 b, Omnes artes, quæ ad humanitatem pertinent, habent quoddam commune uinculum, et quasi cognatione quadam inter se continentur. pro Ar.186 a, Artes, quib. ætas puerilis ad humanitatem informari solet. Q. de Pet. 210 a, Deinde habebis tecũ ex iuuentute optimũ quẽq; & studiosissimum humanitatis. Epist.262 b, Literæ & humanitas. de Or.122 a, Vir humanitate politus. & 107 b, In omni recto studio atq; humanitate uersari. I.V.223 a, Tu sine ulla arte, sine humanitate, sine ingenio, sine literis solus iudicas? pro Mur. 138 b, De studijs humanitatis. pro Ar. 188 b, Hæc studia adolescẽtiam agunt, senectutem oblectant, secundas res ornant, aduersis perfugium et solatiũ præbent, delectant domi, non impediũt foris, pernoctant nobiscum, peregrinãtur, rusticantur. pro Cæl. 42 a, Studium doctrinæ atq; humanitatis. & ibid. Adolescens humanissimus & doctissimus. & ibi. a, Qui in hac suauitate humanitatis, qua propè iam delectantur homines, uersari periucundè solet.

Humaniter, humanè, benignè. Quin.F. 306 b, Sed fecit humaniter Licinius, qui ad me uenit. Ep.95 b, Humaniter uiuere. Att.2 a, Sin aliter acciderit, humaniter feremus. At.228 b, Si humaniter, & sapienter, & amabiliter in me cogitare uis.

Humanitùs, humano more, ut solet, ut ferè fit. I.A.154 b, Si quid mihi humanitùs accidisset, multa autẽ impendere uidebantur præter naturam, præterq; fatum.

Humanus, a, um. affabilis, benignus, comis, blandus, cõmodus, urbanus, cuius uita lenior, mores sunt faciles. de Som.129 a, Qui in uita humana diuina studia coluerũt. & 128 a, Ne munus humanum assignatũ à deo defugisse uideamini. de D.80 a, Gens humana atq; docta.)(Immanis atq; barbara. Att.263 b, Vir facillimus atq; humanissimus. de Se.89 b, Comes, benigni, faciles, suaues homines, qui, &c. & ibi. Cyrũ omnib. in rebus comẽ erga Lysandrũ & humanũ fuisse. de Or.87 b, Homines à fera agrestiq; uita ad humanũ cultũ ciuilemq; deducere. pro S.R.28 b, Aliquis humana specie ac figura, qui immanitate bestias uicerit. At. 247 b, Sed humana ferẽda. & 244 a, Sed hæc quidẽ humana. & 211 a, Possum falli ut humanus. et 188 b, Tuus dolor humanus is quidẽ est. I.V.223 a, Homo doctissimus atq; humanissimus. Par.231 b, Animus humanus ac liberalis. Tuscul.231 b, Humanus animus. Offic.35 a, Humanum genus. & de Fin. 107 a.

Humatio, onis. sepultura. Tuscul.170 b, Aliquid etiã de humatione & sepultura dicendum existimo.

Humatus, a, um. sepultus. de L.181 b, Et quod nunc communiter in omnibus sepultis est, ut humati dicantur, id erat proprium tum in ijs, quos humus iniecta contegeret.

Humerus, ri. ceruices. de N.58 a, In bobus uires humerorum & latitudines ad aratra extrahenda. Tuscul.182 a, Nam scutum, galeam, gladiũ in onere nostri milites nõ plus numerãt, quàm humeros, lacertos, manus. I.V.217 a, Sagittæ pendebãt ab humero. Sal. in Cic.271 b, Italia Ciceronem exulem humeris suis reportauit. de Or 104 b, Cùm Galba pupillum penè in humeros extulisset. de Se.83 a, Cum humeris bouem sustineret uiuum. pro Mi.

206 a, Clodius totam petitionem solus gubernat, & humeris suis sustinet. de Ar. 258 a, Vix hæc innixa in nostris humeris cohærebunt. pro Fla.164 a, Resp. quã uos uniuersam in hoc iudicio uestris humeris, uestris inquã humeris iudices sustinetis. pro Do. 243 a, Remp. in hac causa uestris ceruicibus sustinetis.

Humidus, a, um. quod humorẽ habet. Tus.150 b, Terrena & humida suopte nutu in terram ferũtur. de N.66 a, Natura animantis uel terrena, uel ignea, uel animalis, uel humida. In Ver.85 a, Ignem ex lingua uiridibus atq; humidis fieri iussit. In Arat. Humida aurora.

Humifer, a, um. de D. 83 a, Naribus humiferum duxere ex aere succum Poetæ.

Humilis, le. contemptus, abiectus, demissus, summissus. Tus.235 b, Vites, & ea quæ sunt humiliora, neq; se tollere à terra altius possunt. de L.153 b, Quæ & cõscripta sunt à multis, & sunt humiliora quàm ea, quæ à nobis expectari puto. de Am. 102 a, Qui suas cogitationes omnes abiecerũt in rẽ tã humilẽ tãq; contemptã. Postq. 206 a, Aliquorũ mẽtes angustæ & humiles. de Am. 101 b, Humilis sanè & minimè generosus, ut ita dicã, ortus amicitiæ. pro Ar.187 b, Homo mediocris, & aut nulla, aut humili aliqua arte præditus. Att.229 b, Semper statui, nõ esse insectãdos inimicorũ amicos, præsertim humiliores. pro Qu. 18 a, Indignum est uinci ab inferiore atq; humiliore. de Am.109 b, Qui parentibus nati sunt humilib. I.A.176 a, Quis unquã apparitor tã humilis, tam abiectus? At.36 a, Vt ille tamẽ humilis, ut demissus erat. de Or.190 a, Verbũ durũ, insolens & humile. Or. 215 b, Oratio humilis, abiecta.)(. Alta & exaggerata. de Cl.166 b, Nemo est tam humilis, quin, &c. Att.121 b, Nunquã ego cuiquã tã humili, tã sordido, tã alieno, tã præcise negaui. de Fin. 59 a, Humilis & imbecillus animus. de In. 47 a, Humilis ac supplex precatio. & 61 b, Oratio. Or. 215 a, Demissus et humilis sermo. pro Fon. 280 b, Animus demissus atq; humilis. Or.203 b, Sũmissus et humilis. I.V.69 b, Humilis atq; demissus.)(. Alacer et lætus. At.142 a, Vir humilis.)(. Vir amplissimus. de D.98 b, Humilis et obscurus uir.)(. Clarus et præstãs de In. 43 a, Humilis et infirmus homo. de Fi.158 b, Qui altiore animo sũt, nihil abiectũ, nihil humile cogitãt. p Pl.269 a,b, Fracto animo atq; humili supplicare alicui.

Humilitas, is. abiectio, cõtemptio, ignobilitas. Tus.241 b, Sidera inter se altitudine et humilitate distãtia. de D. 127 a, Docet enim ratio mathematicorũ quanta humilitate luna feratur, terram propè cõtingẽs. de Na. 50 a, Atq; etiam aliorũ ea humilitas est, ut cibum terrestrem rostris facilè contingant, quæ antè, etc. Tus.234 a, Aderit paupertas, ignobilitas, humilitas. pro Cl. 40 b, Humilitas hominis. i. ignobilitas. Tus. 196 b, Habet ardorẽ libido, humilitatem metus. pro S.R.41 a, Humilitatem cum dignitate de amplitudine contendere. Antequàm. 195 a, Obijcere humilitatẽ generis alicui. I.A.251 a, Despicere humilitatẽ alicuius. pro Qu.1 b, Nihil humilitatẽ cuiusquã uirtus iudicis cõsoletur. de Or. 104 b, Hæc Rutilius ualde uituperabat, & huic humilitati dicebat mortẽ anteponendam. Off.42 a, Quorum prima ætas / propter humilitatẽ & obscuritatem in hominum ignoratione uersatur. de In. 62 a, Humilitas & obsecratio.

Humiliter, demissè, summissè, humili animo imbecilloq;.

Universidad de Deusto
Biblioteca

loq;. Tusc.ul.233 d, Elatè & amplè loqui.)(Humiliter, demissè sentire.

Humo, as. sepelio. de D.92 a, Simonides quendam mortuum uidit, eumq; humauit. de Na. 71 a, Is fulmine percussus dicitur humatus esse Cynosuris. de D.98 b, Locus in quo quis humatus est. de Or.141 a, Quos cũ humare uellẽt, nõ potuerũt obtritos internoscere. Tusc.155 b, Corporib. in terrã cadentib. ijsq; humo tectis, ex quo dictum est humari. Tusc.172 a, Magnorũ mos est, nõ humare corpora, nisi à feris sint antè laniata. l. Cecrops.

Humor, ris. aqua, liquor. de N.65 b, Humor ita mollis est ut facilè comprimi collidiq; possit. de Na.37 b, Nec; dij his esceis potionibusq; fruuntur, ut nimis acres, aut nimis cõcretos humores colligant. de D. 120 b, Et humor allapsus extrinsecus, ut in tectorijs uidemus, austro potest sudorem imitari. de Na.34 a, Astra terrenis marinisq; humoribus longo interuallo extenuatis ali. & 29 b, Humor & calor, qui est infusus in corpore. & ibid. Aliud ab humore sumpsimus. & 32 a, Frigoribus durescit humor. & 55 a, Nares habent humorem.

Humus, mi. terra, gleba, tellus. de Sen. 89 b, Humus subacta atq; pura. de L.181 b, Quos humus iniecta cõtegit. Corpora humo tegere. l. Humo. de Or. 144 b, Hoc uidetur esse altius, quàm ut id nos humi strati suspicere possimus. l. C.102 b, Iacère humi.

Hyades, dum. quinq; stellæ in capite tauri. de N.48 a, Has Græci stellas hyades uocitare sueuerunt à pluendo, ὕειν enim est pluere, nostri imperitè succulas, quasi à suibus essent, non ab imbribus, nominant.

Hyberna, orum. loca in quibus milites hyemare solẽt, & hyeme cõquiescere. de Pro.70 a, Quò ille cohortes in hyberna misit. l. P.98 b, Cũ hyberna legato præfectoq; tradidisses, euertisti miseras ciuitates. Ep.245 b, & 100 a, & 163 b, Exercitum in hyberna admisi.

Hyberno, as. hyemo. pro Pom.11 a, Iam uerò quomodo milites hybernent, quotidie sermones proferuntur. Ep. 103 b, Vbi sis hybernaturus, & quæ spe aut conditione, scire uelim.

Hybernus. na, num. hyemalis. l.V.240 b, Tẽporibus hybernis ad magnitudinem frigorum præclarum sibi hoc remedium cõparat. Att.248 b, Hyberna nauigatio odiosa est. l.V.241 a, Hyberni mẽses, In Arat. Hyberna nox. de Sen. 86 b, Ignis hybernus.

Hyblenses. pop. l.V. 160 b, Iam uerò ex Hyblensium pactionibus intelligetis, &c.

Hydra, dræ. excetra, anguis. In Arat. Hydra tenet flexu crateram, coruus adhæret. de Nat.48 b, Hic sese infernis é partibus erigit hydra. de Or. 115 d, Hercules cum pelle & hydra.

ὑδραύλις. musicum instrumentum, quod organon uocant, ut Athenæus docet. Tusc. 199 b, ὑδραύλεως hortabere, ut audiat uoces potius quàm Platonis?

Hydria, driæ. urna. l.V.118 d, Hydriæ argẽteæ scyphi cõplures. l.V.134 d, Vt quot essent renunciati, tot in hydriam sortes conijcerentur. et Act.6, Hydriæ grãdes in fano positæ. eadem: Cum iste ab sese hydriam Boeti manu factam per potestatem abstulisset.

Hydrus, untis. oppidum in extrema Apulia. Att. 248 & 254. Ep.259.

Hyemalis, le. hybernus. de Do. 115 d, Arboresq; ut hye-

mali tempore, & c. tempestiuè cædi putant. Epist.92 b, Nauigatio hyemalis, & minimè portuosa. Tusc.243 b Nudi hyemalem uim perferunt.

Hyemo, as. hyberno. Ep.99 b, Cupio scire ubi sis hyematurus. In Vat.224 b, Vbi piratæ quotannis hyemare solent. At.89 b, Non spero te istic libenter hyemare pro Fon.277 a, Cn. Pompeius hyemauit in Gallia. Att.81 a, Hostes hyemant in Chirestica. At.252 a, Quoniam scribis hyematurum te in Epiro, & 89 b, Facies me certiorem quomodo hyemaris.

Hyems, mis. hybernum tempus, hyemale tempus, uis frigorum, durum anni tempus. l.V.220 a, Erat hyems summa, tempestas perfrigida, imber maximus. l. A. 221 a, Non illum uis hyemis retardauit, quo minus, &c. pro Ra.129 b, Hanc uim frigorum hyemẽsq; quam nos uix huius urbis tectis sustinemus, excipere. de Se.86 b, Refrigeratio in æstate, & uicissim in hyeme, aut sol, aut ignis hybernus. pro Plan.280 a, Nam mariti mos cursus præcludebat hyemis magnitudo. de Diu. 99 b, Arabes campos & montes hyeme & æstate peragrant. Qu.F. 309 a, Nunc est hyems. Att.165 b, Diro anni tempore id est, hyeme. pro R. P. 120 b, Hyeme omnia bella tiere gentium conquiescunt.

Hymnis, dis. poeta. de Fin.69 a, Vt illud in ore habeant ex Hymnide.

Hymettus, mons in Attica. de Fin.88 a, Vel se ex Hymetto afferre uoluisse diceret.

Hypallage, ges. metonymia. Or.205 a, Hypallagem Rhetores, quia quasi summutantur uerba pro uerbis, metonymiam Grammatici uocant.

Hypanis, fluuius, qui ab Europæ parte in pontum Euxinum influit, Tusc.lib.1.168. l. Bestiola.

Hyperatticus. ualde Atticus, nimis Atticus, & ὑπέρατ-τικος: id est, atticissimus, ut ita dicam. At.238 a, Quæ quã uereor ne cognomine tuo lapsus, hyperatticus sis in iudicando, &c.

Hyperbole, les. superlatio, exuperatio. Top.224 b, In hoc genere cõcessum est, ut aliquid, quod fieri nullo modo posit, augendæ rei gratia dicatur, aut minuẽdæ, quæ hyperbole dicitur, & multa mirabilia alia. Or.209 b, Sæpe suprà feret, quàm fieri posit. At. 82 a, ὑπερβολικῶς. Q.F.316 b, Non dico ὑπερβολικῶς. At.94 a, Extremum hyperboles, & c. l. Lamentatio.

Hyperborei, orum. populi in extremâ Scythia. de N.71 a, Apollinem ex Hyperboreis ferunt aduenisse.

Hyperides, acumine in dicendo insignis. de Or. lib.2, & 1. & in Bruto.

Hyperion, onis. pater Solis. de N.70 b.

Hypodidascalus. qui sub primario magistro, secundo loco in schola docet, quem coadiutorem uulgò uocãt. Ep.138 a, Sed alibi erit in ludo tanquam hypodidascalo proxima, eam puluinus sequetur.

Hypõnema, tis. cõmentarium. Ep.265 b, a, Cic. filius, Multũ mihi eripitur operæ in exscribẽdis hypomnematis.

Hypomnematismos. l. Monimentum.

Hyponacteus, a, um. ut Hyponacteus senarius, ab Hyponacte inuentore. Or.116 b.

Hypotheca, cæ. pignus. Epi. 224 b, Posterea Phyloties Alabadensis ὑποθήκας Cluuio dedit. & paulò infrà, De hypothecis decedere, & eas alteri tradere, aut pecuniam

cuniam soluere. Att.33 a, Pro documentis & præceptis positum.

Hypothesis, sis. materia, argumentum, genus quæstionis. Top.227 b, Quod Græci ὑπόθεσιν uocant, nos causam. Att.236 b, ὑπόθεσιν hanc habent, eamq; præ se ferunt: clarissimum uirum interfectum, rẽpublicam perturbatam. Attic. 94, ὑπόθεσις & materia idem. l. Causa & quæstio.

Hyrcania, regio. Tusc.ul. 172, In Hyrcania plebs publicos alit canes, optimates domesticos, sed pro sua quisq; facultate parat à quibus lanietur: eamq; optimam illi censent sepulturam.

Hysteron proteron. conuerso ordine. l. Respondeo.

I A

Litera in numeris, unũ ualet: si uerò literæ X, antèponatur, unũ tollit hoc modo IX. nouem enim ualent.

I, litera, iota. de Orat. 147 a, Quare ii nonnunquam imitaris, ut iota literam tollas, et e plenissimum dicas, non mihi oratores antiquos, sed messores uideris imitari.

Iacchus, id est, Bacchus. I.V. 131 b, Vt ex marmore Iacchum, aut Paralum pictum, aut ex ære, Myronis bucolam. de Leg. lib.2, Iacchus quid agat?

Iacens, tis. cubãs, abiectus. l. A. 240 a, Si iacẽs id nobis cũ ageret, audirẽ fortasse. & de Or.189 a, Cũ uerba iacẽtia sustulimus è medio. & de Ar.253 b, Homo afflictus & iacens. de Am. 107 a, Animũ abiectũ et iacentẽ erigere. iaceo, ces. prostratum & abiectum esse, nõ honorari, nõ coli, squalere. (C. Vigeo, floreo. l.V.262 a, Mater mihi ad pedes miserè iacuit. & pro Q.R. 18 a, Illi quorum sæpe ac diu ad pedes iacui stratus, obsecrans, &c. Q.F. 112 a, M. Furius ad pedes uniuscuiusq; iacens. l. A.196 a, Cum pater Curio mœrens iacebat in lecto. l.C.102 b, Iacere humi. l. A.227 a, Qui in pace iacere, quàm in bello uigere maluit. Off.66 b, Cũ C. Marius septimũ annũ post prætura iaceret. l.V. 97 a, Absens nõ in obliuione iacuisset. de Or.114 a, Eodem silentio multa alia officia oratorũ iacuerũt. Ep. 72 b, Quòd priora tẽpora in ruinis reip. nostris iacuerũt. Tusc.148 b, Iacent ea semper, quæ apud quosq; improbãtur. pro Mur. 12 a, Multi uiri antiqui his recentibus Marijs cõmemorandis iacebant. At.115 b, Cũ autem noster (ô rẽ miseram) ut totus iacet. & 157 a, Iacet in mœrore meus frater. l.P.98 b, Iacere in foribus. ac luctu. pro Q.R. 50 b, Nunc iacent precis prædiorum. Off. 121 a, Cum leges in ciuitate nihil ualebant, cum iudicia iacebant. de D.130 b, Iacet igitur tota conclusio. At.116 b, Quòd quæris quid hic agatur, tota Capua et omnis hic delectus iacet. pro Q.R.46 a, Cur tãdiu iacet hoc nomen in aduersarijs? & 45 b, Quomodo tibi tanta pecunia extra ordinem iacet?

Iacio, cis, ieci. immitto, obijcio. pro Quin.24, Cum etiam aduersarius telum nullum iecerit. pro Cec.296 b, Iacere sexta. pro Mil.109 b, Iacere lapides. Attic.150 b, Ab utroq; portus cornu moles iacimus. pro Syl.171 a, Iacere contumeliã in aliquẽ. Par. 121 a, Iacere & immittere iniuriam in aliquem. Pla.265 a, Iacis adulteria. Or.205 a, Iacere ac mittere ridicula. Par.234 a, Deinde id quod proponendum fuit, iacit ad extremũ. contra Rul.73 b,

Hunc quasi gradũ quendã, atq; aditũ ad cætera iactum uidetis. pro Fla.147 a, Nisi fortè cui causæ fundamenta iacĩuntur non uidetis. Epist.12 b, Casus quidã iecit caput meum in mediam cõtentionem dissensionemq; ciuilem. pro Mu.147 b, Quæ est unquã iacta non suspicio, quæ; & cætera: sed iracũdiæ uox aut doloris. pro Sest. 13 a, Iecissem me potius in profundũ, quàm, &c. de D.117 b, Iupiter in mediũ mare fulmen iecit. At.38 a, Iacere atq; denũciare nõ mediocres terrores. & 249 a, Sed tamen nonnullos interdum iacit igniculos uiriles.

Iactatio, onis. ostentatio, aura, commotio, agitatio. Orat. 198 a, Eloquentia forensis iactationem habuit in populo. pro Cl. 37 b, Cũ homines se nõ iactatione populari, sed dignitate atq; innocẽtia tuebãtur. de Ar.253 b, Atq; hic est primus aditus ad iactationẽ popularem. de Pro. 77 a, Si ex illa iactatione cursuq; populari, bene gesta rep. referũt aspectũ in curiã. pro Mar.127 b, Ex magna iactatione maris terrã intuẽs. Or.204 b, Actio modica iactatione corporis. Tusc.213 a, Iactatio est uoluptas gestiens & se efferẽs insolẽtius. Ep.177 a, Iactatione uerborum & denunciatione periculi terrere aliquem.

Iactatus, ta, tum. exercitatus, uersatus, agitatus. de Orat. 91 a, Declaratur utrũ in hoc declamatorio sit opere iactatus. pro Mur.190 a, Res peruulgata atq; in manibus iactata & excussa. pro Qu.24, Aequitas multis iniurijs iactata atq; agitata. & 18 a, Multis uexatus contumelijs, plurimis iactatus iniurijs.

Iacto, tas. agito, impello, equito, ebullio, magnificè loquor, glorior, uerbis me locupletẽ facio, gloria me & prædicatiõe effero, me ostẽto, de me prædico. de In.74 a, Cũ nauiæ aduersa tempestate in alto iactarentur. pro Pla.262 b, Si quando iactor in turba, non illum accuso, qui, &c. pro S.R. Iactari fluctibus. de Cl.184 a, Iactare è sede est, frequenter mouere & agitare. I.C.103 b, Cum æstu febrij; iactantur. de Ora.99 a, Iactare se in causis Centumuiralibus. Quint.Frat.326 a, Forensi labore iactor. pro Fla.356 b, Cum ipse se in illa ratione iactaret. de Ora.138 a, Iactare hastas leniter. & Tusc.ul.183 b, de D.93 a, Exultare immoderateq; iactari. pro Pla. 261 a, Qui in hac tẽpestate populi iactantur & fluctibus. Ep. 5 b, Pompeius clamore cõtionis iactatus est. de Ar 252 a, Cum ardẽtes faces uicinorum tecta iactas. In Vat.158 a, Ne putemus patronum tuum in hoc crimine ceruicula iactaturum, & populo se ad coronam daturum. l. C.121 a, & Attic.6 a, Iactantur enim uoces, quæ peruenĩunt ad aures meas. pro Sest. 14 b, Iactare & opponere terrorem alicui. pro Quin.8 a, Minas iactare, pericula intendere, formidines opponere. Ep.116 a, Legem iuriam alimentariamq; iactauit. I.C.108 b, Qui se insperatis pecunijs sumptuosius insolentiusq; iactant. de Orat.128 a, Superioribus inuidetur sæpe uehementer, & eo magis, si intolerantius se iactant. de Orat. 130 b, Miseros illudi nolunt, nisi si se fortè iactant. pro Fl.156 a, Is se uerbis locupletem facit, cum habeat nihil. Attic. 136 a, Is ad me uenit nihil nisi classes loquens & exercitus: arripiebat Hispanias, tenebat Asiam, &c. In Ver. 210 a, Iactare se de aliquare. & 209 a, & Att. 28 a, ad Heren. 30 b, Hic qui se magnificè iactat atque ostentat. Off.28 a, Deforme est de seipso prædicare, falsa præsertim, & cum irrisione audientium imitari militem gloriosum.

riosum. Att. 22 a, In eoq; se in concione iactauit, nihil ei noui accidisse. Offic. 67 b, Iactabatur enim temporibus illis nummus.

Iactura, *ræ. damnum.* At. 196 a, Si qua etiam iactura facienda sit in repræsentando. & 84 b, Prouincia sumptibus & iacturis exhausta. Att. 208 a, Tu illam iacturam feres æquo animo. pro Fl. 148 b, Quæ iactura, qui sumptus. Attic. 23 a, Fuit tamen retinendi ordinis causa facienda iactura. & 251 b, Cùm tanta sit nobis iactura facta iuris. Ep. 50 b, In unius mulierculæ animula iactura facta est. de Fin. 81 b, Facere iacturam rei familiaris. pro Plan. 260 a, Non solùm huius dignitatis iactura facienda est, sed, &c. & 270 b, Quos dicis iacturam suarum tribuum fecisse. de D. 115 b, Concedam hoc ipsum si uis, & si magnam iacturam causæ fecero. Offic. 70 a, Equi preciosi iacturam facere.

Iactus, *tus. coniectus.* I. C. 115 a, Fulminum iactus. & de Diu. 117 a.

Iaculor, *aris. iacio, telum conijcio, telum emitto, immitto, telum in corpus immitto.* Offic. 42 a, Quo in bello magnam laudem consequebare, equitãdo, iaculando, omnia tolerando. de Do. 133 b, Quis est enim, qui totum diem iaculans non aliquando collineet?

Iaculum, *li. telũ.* Tus. 170 b, Solem præ iaculorũ multitudine & sagittarum umbra non uidebitis. de Fin. 111 a, Si Annibal ad portas uenisset, murumq; iaculo traiecisset.

Ialysus, *si. solis apud Rhodios nomen, qui & Camirus, et Lindus dictus est.* de N. 70 b, Quartus solis, quem heroicis temporibus Acantho Rhodi peperisse dicitur, Ialysum, Camirum, Limidum. I. V. 251 b, Orã. 197 a, At. 36 a, Ialysus, Protogenis opus. de quo Plin.

Iam. At. 2 b, Nuper quidem cum te iam aduentare arbitraremur, repentè abs te in mensem Quintilem reiecti sumus. Attic. 4 a, Domum Rabirianam Neapoli, quam tu iam dimensam & exædificatam animo habebas, M. Fonteius emit HS. CCCXCIII. de D. 85 b, Iam quid ego commemorem, &c. I. V. 79 a, Iam illo tempore, cũ, etc. Epist. 27 a, Iam ab illo tempore cum uenisti in Italiam. Ora. 216 b, Iam à principio uidendum est, &c. pro Cor. 61 a, Iam à principio Romani nominis. de Or. 88 b, Iam ab illo fonte & capite Socrate. Epist. 17 a, Iam à prima adolescentia. de Orat. 181 a, Iam inde ab adolescentia. de Pro. 75 b, Iam inde à principio huius imperij. de Nat. 50 b, Iam inde ab ortu. Orat. 208 b, Exercitatio iam inde ab Aristotele constituta. pro Fl. 157 b, Patronus alicuius iã inde à patre atque maioribus. In Vat. 31 b, Ac tibi iam inde præscribo, ne, &c. de Diu. 80 a, Iam usque ab heroicis temporibus. Ep. 27 a, Iam illo tempore, cum, &c. pro Mur. 143 a, Omnia quæ per hoc biennium agitata sunt, iam ab eo tempore, quo L. Catilina consilium iniuit, &c. in hoc tempus erumpunt. Epist. 60 & 59 b, & 524 b, Iam illud, &c. I. A. 164 a, Iam illud cuius est non dico audaciæ, sed stulticiæ, clivi Capitolini mentionem facere? de In. 70 b, Iam iura legitima ex legibus cognoscere oportebit.

Iam, *antea.* At. 263 a, Iam antea petiui abs te, &c. & Off. 38 a, Iam antea, &c.)(. Pòst uerò, &c.

Iam, *iamq;.* Atti. 115 a Illum ruere nunciant, iã iamq; adesse. & 257 b, Iam iamq; uideo bellum. Tuscul. 151 a, Cogitandum est iam iamq; esse moriendum. de Fin. 100 a, Iam iamq; possint emergere. Att. 105 a, Eadem quotidie, quæ iam iamq; contrita sunt.

Iambus. *pes in carmine, constans breui & longa.* de Orat. 159 b, Nam cum sint numeri plures, Iambũ & Trochæum frequentem segregat ab oratore Arist. de Nat. 78 b, Hypponactis Iambus. In Orat. Iambus pes, duplex. ibid. Iambus pes nimis è uulgari sermone. ibidem Iambus pes in uersum maximè cadit. ibid. Iambus in oratione uitiosus, si extremus ponatur. ad Att. li. 6, Iambus Archilochi.

Iambicus. Orat. 215 b, Iambicus uersus orationi similimus.

Iam nunc. Attic. 5 a, Hermæ tui pentelici cum capitibus æneis, de quibus ad me scripsisti, iam nunc admodum delectant. I. V. 61 b, bis. Iam nunc. pro iam tunc.

Iampridem. *iamdiu.* Att. 178 b, De fundo Frunsinati redimendo iampridem intellexisti uoluntatẽ meã. Ep. 44 a, Nihil iam sum pridẽ admiratus magis. Att. 25 a, Cupio equidem, & iampridẽ cupio Alexandriã uisere. & Ac. 39 a, Iampridẽ institui, &c. Or. 206 b, Nã in me quidem iampridẽ effectum est quod futurum fuit. Ep. 43 b, Aliter iampridem princeps iuuentutis, celeriter, ut spero, ciuitatis. I. V. 69 a, Iampridẽ de tempore non ita remoto. 68 b. & 68 a, & 75 a, & de breui tempore. 68 b.

Iam tum. *cum etiã, adhuc.* Att. 6 a, Quæ iã tum aderat, offendere eius animum intelligebã. pro Cl. 40 a, Qui omnes in iudicijs publicis iã tum florẽte rep. floruerunt.

Iam uerò. de Orat. 116 a, Iam uerò narrationem quod iubent uerisimilẽ esse, rectè nos admonẽt. pro Pom. 9 b, Iam uerò uirtus Cn. Põpeij &c. de Cl. 189 a, Orator probabilis, iã uerò etiã probatus, &c. I. V. 132 b, Iam uerò priuatim plurimi, &c. de Cl. 170 a, Iam uerò origines eius, &c. I. V. 68 b, Cuius, &c. simul, &c. iam uerò, &c.

Iamdiu. *iampridem, aliquot iam per annos, multorum iam dierum interuallo.* I. V. 224 b, Per eos ipsos deos de quorum religione iamdiu dicimus. Attic. 19 a, Conuentus, qui initiò celebrabantur, iamdiu fieri desierunt. pro Flac. 157 b, Soluere pecuniam alicui iamdiu debitam. de In. 51 a, Res iamdiu gestæ, & à memoria nostra remotæ. Epist. 25 b, Nam iamdiu nihil noui ad nos, afferebatur. & 56 b, Quærenti mihi iamdiu quid ad te potissimum scriberem, &c. et 251 a, Ego te iamdiu Cecina, 287 a, Ebutius iste qui iamdiu Cæsenniæ uiduitate aleretur. de Diuin. 132 a, Cur isto modo oracula Delphis non eduntur? non modò nostra ætate, sed iamdiu? de Leg. 156 b, Postulatur à te iãdiu historia. I. C. 101, Quorum ego uix à te iamdiu manus contineo. Ep. 99 b, Iamdiu ignoro quid agas. & 227 a, Nam cum iamdiu diligerem M. Anneum, tum uerò postea quàm mecum fuit, neminem pluris facio. Qu. F. 323 a, Dierum iam amplius L. interuallo nihil à te literarum. de Fin. 95 b, Sentis enim credo me iamdiu, quod τέλος Græcus dicat, id dicere extremum, &c. In Vat. 69 a, & I. C. 101 b, Iamdiu, & iampridem, ferè idem.

Iamdudum. At. 106 a, Ἐμπολιτεύσομαί σοι iamdudũ, & facerem diutius, nisi me lucerna deficeret. & pro Cl. 30 b, & Par. 234 a, & de Or. 111 a Epist. 44 b, Vides sudare me iamdudum. de Am. 111 b, Ea quæ iamdudum tractabamus stabilitas.

Ianiculum. *opp.* contra Rul. 63 & 80.

Iani-

Ianitor, *oris. ianuæ custos seu præfectus.* I. V. 149 b, Hunc ianitores, hunc cubicularij diligunt. contra Rull. 72 b, Ianitores ducentos in annos singulos constituit, eosdem ministros et satellites potestatis. I. V. 239 b, Aderat ianitor carceris.

Ianua, *nuæ. ostium, aditus.* I. V. 89 b, Seruis suis imperat Rubrius, ut ianuam clauderent, & ipsi ad fores aßisterent. de Orat. 101 b, Quin. Mutij ianua atq; uestibulum quod quotidie frequentia hominum celebratur. de Nat. 39 a, Fores in liminibus profanarum ædium, ianuæ uocantur. de D. 122 b, Ianua clausa subitò se aperuit. pro Plan. 260 b, Qua nolui ianua sum ingressus in causam. pro Mur. 132 a, Eam urbẽ sibi Mithridates Asiæ ianuam fore putauit, qua effracta & reuulsa, tota pateret prouincia. Off. 52 a, Quidam optimi uiri ad medium ianuæ sedentes. quidam hoc loco de Iano medio intelligunt. de Or. 102 a, Ab hoc aditu ianuaq; patefacta. & 134 b, Ianua & ostium ferè idem.

Ianuarius, *ria, um.* pro Fl. 164 b, Calendis Ianuarijs.

Ianuarius, *rij.* contra Rull. 61 b, Mensis Ianuarij.

Ianundæ *augures.* de D. 99.

Ianus, *ni.* de Nat. 39 b, Ianum in sacrificando principem esse uoluerunt, quod ab eundo nomen est ductum. I. A. 212 a, L. Antonius patronus Iani medij. & 208 a.

Iapides, *dum. pop.* pro Cor. 61 a, Iapidum fœdere olim cautum, ne quis eorum ciuis Rom. fieret.

Ibi. *in eo loco.* pro Pomp. 10 b, Qui cum prædonibus antea ibi bellum gesserat. & Epist. 78 a, Nemoq; est quin ubi uis, quàm ibi ubi est, esse malit. et 17 b, Vt ibi esse malis, ubi, &c. quàm istic, &c. I. A. 250 a, Redijt ad milites, ibi illa pestifera cõcio Tyburi. pro Dom. 137 b, Ibi enim positis est, ubi templi aditus est. pro Cec. 290 a, Illos armatos ibi fuisse. & ibi. Ibi tum Cecinna postulauit, &c. I. A. 175 a, Atq; ibi perpotauit usq; ad uesperum. Tusc. 249 a, Demaratus fugit Tarquinios Corintho, & ibi suas fortunas constituit.

Ibidem. *in eodem loco.* pro Quin. 15 b, Quod ibidem recte custodire potuerũt, id ibidem custodiant. de In. 63 b, Quare cum in quandam tabernam diuertissent, simul cœnare, & in eodem loco summum capere uoluerunt, cœnati discubuerunt ibidem, etc. de In. 81 b, In naui ibid. de In. 43 b, Ibidem opperiar. pro S. R. 20 b, Hic ibidem, &c. Orat. 211 a, Et ibidem. Arc. 29 b, Ibidem illicò puer ad te cum epistolis. pro Cecin. 289 a, Læsit in eo Cecinna, sublevauit ibidem: id est, in eodem. de Fin. 52 b, Deinde ibidem homo acutus, &c. & Acad. 12 a, Deinde ibidem. Tuscul. 251 a, Mors ibidem est. & Epistol. 92 b, Ibidem opperiri.

Ibis, *bis. auis Aegyptia, ciconiæ similis.* de N. 21 b, Ibes maximam uim serpentum conficiunt, cum sint aues excelsæ, cruribus rigidis, corneo proceroq; rostro. de N. 17 b, & Tusc. 243 b, Crocodilum, & ibim, & felem non uiolari ab Aegypto. de N. 51 a, Ibes Aegyptiæ.

Icirco, *uel idcirco. ideo, ob eam rem, uel ea re.* I. V. 201 b, Iccirco nemo superiorum attigit, ut iste tolleret? de In. 50 a, Iccirco iudices, quia ueram causam habebam, breuiter peroraui.

Ichneumon, *onis. murem Indicum hodie uocant.* de N. 21 b, Possum de Ichneumonum utilitate, de crocodilorum, de felium dicere.

Icilienses *populi.* In Ver. 170 a, Iciliensium incommoda.

Ico, *cis. ferio, ictum facio.* pro Corn. 62 a, L. Martius cum Gaditanis fœdus icisse dicitur. I. P. 88 b, Tu scilicet homo religiosus, fœdus, quod meo sanguine in pactione prouinciarum iceras, frangere noluisti. pro Sest. 8 a, Id enim fœdus meo sanguine ictum sanciri posse dicebant. de Diu. 136 a, Cum Ptolemæus telo uenenato ictus esset. de Aruspic. 254 b, Vos me primum ictum pro uobis fumantemq; uidistis.

Iconium, *nij. opp.* Att. 79 a, Ep. 33.

Ictus, *ctus. petitio.* de Finib. 71 b, Nec ullum habet ictum, quo pellat animi statum. pro Cecin. 203 a, Ictu cominus & coniectione telorum magnas sæpe copias pulsas esse. ad Heren. 29 a, Ictus enim fit, & uulnerantur arteriæ. contra Rull. 67 b, Sublata erat de foro fides, non ictu aliquo nouæ calamitatis, sed, &c. Tuscul. 179 a, Centaurus ictus corpori infixit meo. Postquam. 208 a, Cum ego unà cum republ. consulari ictu concidissem. pro Mil. 114 a, Vulnus in latere quod acu punctum uideretur, pro ictu gladiatoris putari. Offi. 36 b, A' bestijs ictus, morsus, impetitus. et 71 a, Phaethon ictu fulminis deflagrauit.

Id. *id temporis, id ætatis, id quo, idq;, atq; id.* de Or. 108 a, Et nos ipsi quoniam id temporis est, ualetudini operam demus. Att. 216 a, Is uenit ad me, et quidem id temporis, ut retinendus esset. I. C. 99 a, Quos ego ad me uenturos id temporis esse prædixeram. de Finib. 114 a, Maximè quòd is locus ab omni turba id temporis uacuus esset. pro Mil. 106 b, Milo profectus est id temporis, cum iam Clodius Romam redire potuisset. et 11 a, Qui conuenit? præsertim id temporis? pro Dom. 237 a, Et si id est ætatis, ut nondum scientiam consecutus sit. de Orat. 102 b, Hominibus id ætatis tantum onus imponere, &c. Epist. 250 a, Cum id ætatis sim. pro S. R. 29 a, Duo filij id ætatis. Epistol. 93 a, Id ætatis iam sumus, ut omnia fortiter ferre debeamus. de Diu. 86 b, Aut si ualuit, id ualuit, ut peccatum in eo hæreat. de Orator. 102 b, Epaminundam & Annibalem, & eius generis homines. Att. 54 a, Postridie S. C. factum est, id quod ad te misi. de Ora. 143 a, Et eundem, id quod in autoritatibus perscriptis extat, scribendo affuisse. Epist. 3 a, Diem consumi uolebant, id quod factum est. Epist. 138 a, Demus modò operam, ne tam necesse nobis sit, quàm illi fuit, id quod agimus. de Or. 91 a, Siue id quod constat, Platonis audiendi studiosus fuit. & 108 a, Id quod eius scripta declarant. Attic. 131 a, Id quod neutrum nobis hoc tempore contingit. de Orat. 151 b. & pro Syl. 167 b. l. Is. Ea quæ, pro, quæ. pro Clu. 47 a, Eorum initia cum recitarentur, ea quæ uobis nota esse arbitror, &c. de Orat. 131 a, Sed demus tibi istas duas sumptiones, ea quæ λήμματα appellant dialectici. de Clar. 190 a, Illud quod, pro, id quod. Tusc. 221 b, Quod id, pro id quod. pro Plan. 260 a, Vel quod, pro, id quod. I. A. 231 a, Idq; per biduum. Offic. 1 a, Idq; Athenis. Orat. 197 a, Quæris igitur, idq; iam sæpius. Qu. Fr. 317 a, Atq; id anni tempore grauißimo. de Orat. 153 a, Alterum genus obtinent, atq; id ipsum lacinia. pro Clu. 20 a, Ea primo, neq; id ipsum diu continebatur. de Fat. 145 b, Motus uoluntarius est in nostra potestate, nec id sine causa, etc. Or. 98 a, Imò id mehercule inquit ipsum attendo. Ep. 3 b, Atq; id ipsum consulibus inuitis. de D.

S 126 b,

Universidad de Deusto Biblioteca

126 b, Fani pulchritudo Præneſtinarum etiam nunc ſortum retinet nomen, atq; id in uulgus. quis enim, &c. de Clar. 187 a, Tu quidem de fæce hauris, idq; iamdudum.

Idæi digiti, ij ſunt qui & Idæi Dactyli in Creta & Corybantes uocantur, ſacerdotes magnæ matris Ideæ, quæ Cybele dicta eſt. de N. 67 b, Tertius Hercules eſt ex Idæis digitis natus, cui inferias afferunt.

Idæus, a, um. Attic. 16 b, Paſtor Idæus: id eſt, Paris. & de Se. 86 a, Sacra idæa magnæ matris: id eſt, Cybeles. Idæa mater, de L. 174 a.

Idcirco, uel iccirco, ideo. At. 129 a, Sin autē id actum eſt, & iccirco arma ſumpta ſunt, ut, &c. tum uerò, &c. At. 129 a, Ego quòd exiſtimabam diſperſos nos, &c. idcirco ad L. Domitium literas miſi. I. V. 231 b, Verum illud eſt, quamobrem hæc commemorarim, quod, &c. Attic. 5 a, Propter hanc dubitationem, quod, &c.

Idea, deæ. forma, ſpecies, ſpecies rerum, prima & inchoata intelligentia. Top. 223 a, In diuiſione formæ ſunt, quas Græci ἰδέας uocant: noſtri, ſi qui hæc fortè tractant, ſpecies appellant, &c. Orat. 197 b, Has rerum formas Plato appellat ideas, eaſq; gigni negat. et ait ſemper eſſe ac ratione & intelligentia contineri: cætera naſci, occidere, fluere, labi, nec diutius eſſe uno & eodem ſtatu. Acad. 44 b, & Tuſc. 160 b, Mens ſola cernit quod ſemper eſt ſimplex, & uniuſmodi, & tale quale eſt: hanc Græci ideam uocant, nos rectè ſpeciem poſſumus dicere. Orat. 206 a, Redeo ad illam Platonis rei formam & ſpeciem, quam & ſi non cernimus, tamen animo tenere poſſumus. de Vn. 201 a, Quot & quales animalium formas in ſpeciem rerum intuens poterat cernere.

Idem, eadem, idem. hic ipſe, is ipſe, unus, par, perpetuus, geminus. de Vn. 201 a, Vnum quod ſemper eſſet in eodem æquè, & idem in omnibus, atq; uno modo celeraret. Epiſt. 126 b, Caninius idem tuus, & idem noſter. Or. 211 b, In templis iiſdem, at eiſdem erat uerius, nec tamen eiſdem Opimius malè ſonabat iiſdem. pro Dom. 7 a, Eadem Aſia, atq; idem iſte Mithridates uos docuit, &c. de Am. 111 a, Amicus eſt tanquam alter idem. pro Dom. 223 b, Hoc unum et idem uidetur eſſe atq; illud, quod de me ipſo nominatim tuliſti. & ibid. Tam herculè eſt unum, quàm quod idem tu lege una tuliſti. & 227 a, Lex quam idem iſte tulerat. & 231 b, Tu iure eandem ſororem & uxorem appellare potes. Offi. 40 a, Nemo poteſt, qui non idem prudens ſit, iuſtus eſſe. de Ar. 248 b, Tua tum eadem uirtus fuit, quæ priuato quondam tuo proauo. pro Seſt. 24 b, Cedo nunc eiuſdem illius inimici mei de me eodem concionē. de D. 124 b, M. Marcellus ille quinquies conſul, idem imperator, idem augur optimus. I. A. 168 a, Idem mœſticiam meam reprehendit, idem iocum. & 197 a, Vt ei cum M. Curio confeſſore eodem & colluſore facillimè conuenire poſſit. pro Cæl. 52 a, Non idē iudicum comeſſatorumq; conſpectus. de Pro. 76 a, Imperij noſtri terrarumq; illarum idem eſt extremum. de Inuen. 46 a, Quæſtio eadem in coniecturali conſtitutione, quæ iudicatio. I. V. 161 a, Serui eiſdē moribus ſunt, quibus & dominus. Orat. 215 b, Eoſdem eſſe oratorios numeros qui ſunt poetici. I. V. 243 b, Idem, qui ſemper fueris, inuentus es. I. C. 98 b, et Or. 204 b, bis, Ego idem, &c. de N. 39 b, Dianam et Lunam eandem eſſe putant. I. V. 225 a, Libera, quam eandem Proſerpinam uocant, de N. 38 b, Romulus quem quidem eundem eſſe Quirinum putant. Orat. 197 b, Nec diutius eſſe uno & eodem ſtatu. In Ver. 222 a, Vno eodem tempore: id eſt, uno & eodem. Att. 159 a, Nec tuam rationem eandem eſſe duco, quàm meam. I. V. 222 b, Ei te eundem uinctum dedamus. Tuſcul. 191 b, Hos eoſdem motus, &c. de Orat. 89 b, Ab hiſce iiſdem permotionibus. I. V. 122 b, Huic eidem Sopatro iidem inimici. & ibid. Idem hic Sopater. de N. 9 a, Hic idem: id eſt, Strato. Antequàm. 195 a, Hoc idem, &c. I. V. 87 a, In iiſdem illis locis. de Orat. 91 a, Eoſdem illos ſermones ad Varronem traduximus. I. V. 70 b, Eadem illa nocte. I. V. 166 a, Eidem illi Decimo. Attic. 12 a, Idem ego ille, &c. idem inquam ego, &c. Poſtquam. 211 b, Ipſe ille animus idem meus, &c. Att. 52 b, Te, &c. eundem te, &c. Parad. 228 b, Si quæratur, idem'ne ſit pertinacia & perſeuerantia. At. 143 b, Iſte omnium turpiſſimus eſt idem, qui ſemper in republica fuit. I. C. 117 a, Earum rerum, quas geſſi, non eſt eadem conditio et illorum, quod mihi, &c. illi, &c. pro Clu. 34 b, Non quòd res alia eſſet, imò eadem. pro Cecin. 296 b, Quod etiam ſi uerbo differat, re tamen eſt unum, et idem in omnibus cauſis ualet. & ibid. a, Non idem eſt Seruilius, quod ſimilia. pro Syl. 196 a, Hoc idem ualere debet, ac ſi pater iudicaret. pro Quin. 2 a, Cum adhuc ei non ius par, non agendi poteſtas eadem, non magiſtratus æquus reperiri potuerit. pro Syl. 168 a, Et de hoc, et de cæteris iudicium meum, & horum par atque unum fuit. pro Mur. 128 b, Or. Vtriuſq; dignitatē pari atq; in eadem laude pono. Or. 198 b, Fuerunt quidam, qui iidem ornatè & grauiter, iidem uerſutè ac ſubtiliter dicerent. de Clar. 195 b, Caſæ ſimilimæ inter ſe, uel potius eædem. de Clar. 290 a, Oratio ſplendida & grandis, & eadem in primis faceta. pro Mur. 128 b, Aſia iſta referta, et eadem delicata. de Cl. 172 a, Eſt mos hominum, ut nolint eundē pluribus rebus excellere. de N. 26 a, Næ ego incautus, qui cum Academico, & eodē rhetore congredi conatus ſim. Att. 91 a, Nunc iſta habet iuris idem quod cæteræ, nihil præcipui. de N. 70 b, Mercurius is qui ſub terris habetur idē ab Trophonius. At. 110 b, Eadē poſtulantur à uobis, quæ ab ampliſſimis ciuibus. de N. 76 a, Vir innocentiſſimus, idemq; doctiſſimus. et 79 a, Sed quomodo iidem dicitis, nō omnia deos perſequi? qui iidē uultis, &c. de Or. 91 a, Finitimus oratori poeta, multis ornandi generibus ſocius, ac penè par: in hoc quidē certè propè idē, nullis ut terminis circumſcribat aut definiat ius ſuū. pro Syl. 170 b, Vt me quē boni conſtantem ſemper exiſtimaſſent, eundem ne improbi quidem crudelem dicerēt. de Or. 103 a, Oratorem equidem non facio eundem quem Craſſus. et ibid. b, Eadem ratione. id eſt, ſimiliter. de Or. 153 b, Cum quæritur, idem'ne ſit, an aliquid interſit. & 159 a, Muſici qui erant quondā iidem poetæ. & 164 a, Nos eiuſdem linguæ ſocietate coniuncti ſumus: id eſt, nos eadem lingua ſumus. pro Mil. 119 b, Vultus ſemper idem, uox, oratio ſtabilis & non mutata. Offic. 18 b, Præclara eſt æquabilitas in omni uita, et idē ſemper uultus, eademq; frons, ut de Socrate & de C. Lælio accepimus. & Tuſ. 197 a, Vultus Socratis ſemper idem. I. C. 108 a, Quibus præcipiēdum uidetur, unum ſcilicet atq; idem quod cæteris. Or. 206 b, In cauſis perpetuum & eundē ſpiritum ſine ulla commutatione obtinere, et pro Fla. 159 a, Qui

iam tot annos unis moribus, & non mutatis legibus uiuunt. ad He. 33 a, Eiuſdem unius aut plurium uerborum. Acad. 34 b, Hos enim quaſi eoſdem eſſe uultis. Epiſtol. 44 a, Eum te eſſe finge, qui ego ſum. de Finib. 197 b, Iidem abeunt qui uenerant. Ep. I. V. 76 b, & 249 b, Eundem aliquem eſſe qui fuerat. & 230 b, Per eundem me. de Inuent. 51 a, Vtrunq; genere idem eſt. de Clar. 173 b, Vnus enim ſonus eſt totius orationis, & idem ſtylus. de Leg. 156 a, At quam Vlyſſes Deli ſe palmam uidiſſe dicit, hodie monſtrant eandem. Offic. 5 a, Beneficentia, quam eandem uel benignitatē uel liberalitatem appellare licet. pro Clu. 38 a, Hoc dico, eandem fuiſſe P. Comminio controuerſiam cum Staleno, quæ nunc mihi eſt cum Actio. Offic. 12 b, Non iidem erunt neceſſitudinum gradus, qui & temporum. et 13 a, Itaq; uiros fortes eoſdem bonos eſſe uolumus. et 56 a, Peripatetici noſtri, qui quondam iidem erant qui Academici. & 66 b, Eadem utilitatis quæ honeſtatis eſt regula. Epi. 85 a, Eo quidam ipſo tempore. At. 197 b, Quod idem tibi placet. de Fin. 95 b, Quod idem in cæteris artibus non contingit. de Fin. 99 b, Quod idem Peripatetici non tenent. Tuſ. 242 b, Idem iſte ſapiens. Ep. 177 b, Iidem illi qui ſolent, &c. de Fin. 66 a, Hoc eſt idem quod illud. Att. * Hoc eſt ferè idem quod illud. Aca. 21 a, Nihil eſt idem quod eſt aliud. Acad. 16 b, Cum idem negares quicquam certi poſſe reperiri, idem te comperiſſe dixiſſes. Top. 224 b, Et cætera generis eiuſdem. & 228 a, Comparatio de eodem & alio. & 23 b, De eodem & altero.

Identidem, frequenter. pro S. R. 32 b, Caſſius in cauſis identidem quærere ſolebat, cui, &c. de In. 72 a, Appellare nomen alicuius identidem. pro Dom. 241 b, Identidem ſe ipſe reuocans. Att. 212 b, Reuoluor identidem in Tuſculanum. ad Her. 11 a, & 23 a, Neq; eōdem identidem reuoluamur. de N. 64 a, In motu identidem reciprocando. & 55 a, Idq; prouidit natura, ut identidem fieri poſſet cum maxima celeritate. pro R. P. 128 a, Recitabatur identidem Pompeij teſtimonium. Tuſc. 204 a, Scindens dolore identidem intonſam comam. de Fin. 80 a, Hoc enim identidem dicitis. ad Heren. 41 b, Nunc identidem noſmetipſi nobis inſiſtemus.

Ideo, idcirco. I. V. 201 b, Ideo Claudius retulit, ut iſte auferret? de In. 49 b, & 46 b, et 44 b, Hæc ideo diligentius inducitur præſcriptio, ut poſſit, &c. Epiſt. 9 b, Re quidem ipſa ideo mihi non ſatis facio, quod, &c. pro Cæl. 41 b, Non ſi iuſta cauſa eſt oppugnandi, ideo quoq; iuſtum eſt, uos, &c.

Ideo quòd, propterea quòd, idcirco quòd. In Vat. 191 b, Ideo quòd, &c. & 107 a, & pro Cecin. 286 a, ad Her. 33 b, & de In. 44 b, Mihi tecum præcertatio non eſt, ideo quòd, &c.

Id eſt, quod eſt, hoc eſt, inquam. Att. 106 a, Aſſentiar Cn. Pompeio, id eſt, T. Pomponio. & 64 b, Senatus hodie futurus erat, id eſt, Cal. Octob. Off. 9 a, Duobus modis, id eſt, aut ui, aut fraude fit iniuria. Attic. 129 a, Num cui ſuccenſeant, quod dico, num cui, id eſt, num Pompeio? de Opt. 243 a, Loqui purè & emendatè, quod eſt Latinè. contra Rul. 81 a, Maxima multitudo, id eſt, tota Italia. de Or. 94 a, Cum ei ita dicerem, me uelle eſſe ineptum, id erat petere blandius. Offic. 44 a, Qui opera, id eſt, uirtute & induſtria benefici ſunt. & 33 a, Virtus, quæ

conſtat de hominibus tuendis, id eſt, ex ſocietate generis humani. Epiſt. 28 a, & 48 b, Prætor quæſtores urbanos, id eſt, populum Rom. Ep. 55 a, Neq; ſolùm nobis, id eſt, tuis, ſed prorſus omnibus. Att. 120 b, Has compedes, faſces inquam hos laureatos.

Idiota, tæ. illiteratus, imperitus. In Vat. 200 b, Quiuis noſtrûm, quos iſte idiotas appellat.)(. Homo ingenioſus atq; intelligens. I. P. 93 a, Illi idiotæ, ut tu appellas, &c. & ibid. b, Sed planè animi ſui cauſa ludos nobis idiotis relinquet.

Idolum, li. ſimulachrum, ſpectrum, imago. de Finibus, 53 a, Atomi, inane, imagines, quæ idola nominantur. uide Spectrum.

Idoneè, aptè, commodè. de In. 46 b, Exordium eſt oratio animum auditoris idoneè comparans ad reliquam dictionem.

Idoneus, a, um. aptus, commodus, tempeſtiuus, conſtitutus, dignus. de In. 66 b, In occaſione commoditas ad faciendum idonea. At. 26 a, Ad lacertas captandas tempeſtates non ſunt idoneæ. I. V. 156 a, Tibi fortaſſe idoneus fuit nemo, quem imitarere. At. 132 a, Non mihi ſatis idonei ſunt authores, hi qui à te probantur. de Orat. 97 b, Cum minus idoneis uerbis uti conſueſcerem. Brut. 91 b, Res quæ ne laude quidem ſatis idonea affici poſſit. pro S. R. 29 b, Serui conſcij, tempus idoneum. pro Cl. 21 a, Non eſſem ad ullam cauſam idoneus, iudices, ſi, &c. pro Cor. 56 b, Minus idoneum hominem præmio afficere. de Cl. 169 b, Autor idoneus Q. Ennius. pro S. R. 19 b, Indigniſſimum eſt uos idoneos habitos, per quorū ſententias talis iniuria decernetur. pro Dom. 240 a, Nemo'ne horum idoneus tibi uiſus eſt, ut cum eo dedicationem communicares? pro Pom. 14 b, Pompeius idoneus non eſt qui impetret? Off. 29 a, Modeſtia eſt ſcientia opportunitatis idoneorum ad agendum temporum. Off. 44 a, Sæpe idoneis hominibus indigentibus de re familiari impartiendum. & 46 a, In deligendis idoneis iudicium & diligentiā adhibere. de Am. 96 a, Idonea mihi C. Lelij perſona uiſa eſt, quæ de amicitia loqueretur. de Leg. 160 b, Quædam ratio, de qua dicitur idoneo loco. Aca. 5 b, Res eſt idonea, de qua quæratur. & 6 a, Homines digni, quibus cum diſſeratur. Ep. 92 b, Falernum mihi ſemper idoneū uiſum eſt diuerſorio. ad Her. 17 a, Hæc res non eſt idonea dignitate tua. de In. 48 b, Idoneum tempus, locus opportunus. de Fin. 139 a, Idoneus ad aliquid agendum. ad Her. 22 b, Imagines ad monendū idoneæ. ad Her. 1 b, Cum ſtatim auditoris animum nobis idoneum reddimus ad audiendum. et ibi. Idonea uerba. de Leg. 171 a, Lex apta & idonea ad iubendum & uetandum.

Idus, iduum. octo dies dicuntur, qui ſingulis menſibus nonas ſequūtur: ſic dicti, quòd menſem diuidant. nam Iduare Hetruſca lingua, diuidere eſt. Ep. 2 b, Nam hæc idibus manè ſcripſi. ad Att. lib. 14, Idus Martiæ. ad Brut. Idus Martiæ memorabiles. ad Att. lib. 15, Iduum Martiarum ſtulta eſt iam conſolatio. ad Brut. Idibus Martijs ſeruitutem à ſuis ciuibus repulit Brutus, nimirum interfecto Cæſare. ad At. lib. 14, Modo numeret Idibus.

Iecur, oris. de N. 21 a, Cerebrū, cor, pulmones, iecur. & 53 b, Quædā à medio inteſtino uſq; ad portas iecoris (ſic enim appellatæ) ductæ uiæ. de D. 104 b, Singulis iecorum fiſſis non intereſſe deū. & 115 a, Caput iecoris. Tuſ.

180 a, Tū iecore opimo farta et satiata affatim. L. Fisū.

Iecusculum, li. paruum iecur. de D. 115 a, lege Masculus.

Ieiunè, tenuiter, exiliter. Or. 208 a, Satura ieiunè dicere. & de Orat. 89 a, Videmus iisdem de rebus ieiunè quosdam & exiliter disputauisse.)(. Copiosè. de Fin. 94 a, Ieiunius dicere aliquid. Acad. 28 a, Ieiunè agere.

Ieiunitas, tis, tenuitas.)(. Vbertas & copia. de Cl. 182 b, Cauēda est oratori inopia & ieiunitas. de Or. 109 b, Ieiunitas bonarum artium eorum, qui de dicendi ratione scripserunt. de Cl. 191 a, b, Ieiunitas, & siccitas, & inopia. Orat. 198 b, Alij in eadem ieiunitate concinniores. Tusc. 175 b, Verborum ieiunitatem & famem se malle, quàm ubertatem & copiam dicerent.

Ieiunus, a, um. qui nihil edit, aridus, tenuis. Epist. 107 b, Cum quidem biduum ita ieiunus fuissem, ut ne aquam quidem gustarem. de Cl. 168 b, Theodorus in arte subtilior, in orationibus ieiunior. de Or. 144 a, Antonium ieiuniorem, Crassum pleniorem fuisse. de* 114 b, Ieiuna cōcertatio uerborū. At. 13 a, Misera et ieiuna plebecula. Or. 206 b, Ieiunas igitur huius orationis aures ciuitatis accepimus. Off. 32 a, Soliuaga cognitio et ieiuna uideatur. I. A. 261 b, Quidam nimis ieiuno animo et angusto.

Iens, euntis. At. 250 b, Nonis Quint. ueni in Tusculanum, iens ad Brutum. & 60 a, Iens in Pompeianum, bene manè hæc scripsi.

Igitur, ergo. Or. 206 b, Ieiunas igitur huius orationis aures ciuitatis accepimus. pro Lig. Habes igitur Tubero, &c. Ac. 6 a, Ordiamur igitur à sensibus. Ac. 19 b, Quid ergo esset id? uisum credo. quale igitur uisum.

Ignarus, a, um. imprudens, inscius, rudis, imperitus, indoctus, nec opinans. de N. 37 a, Vt plerique dicunt physicæ rationis ignari. Orat. 207 b, Oratorem ne physicorum quidem esse ignarū uolo. Postquam. 208 a, Ignarus sum quid agatur. pro Sest. 16 b, Ignari quid uirtus ualeret. Top. 227 b, Pueri sæpe indicarunt aliquid ad quod pertineret ignari. At. 73 a, Nunquam tandiu ignarus rerum mearum fui. & Ep. 105 b, Ignarus instituti mei. de Or. 88 a, Homo ignorans legum. lege Expers. de Orat. 92 a, Tuscul. 175 b, Non sum ignarus, quibus ea rebus consequaris. de Or. 162 b, Ea requiruntur à me quorum sum ignarus, &c. de Ar. 243 b, Attamē ignarus ille, qui consules essent, æstuans se è curia repentè proripuit. de Or. 90 b, Homo ignarus faciundæ orationis.

Ignauia, uiæ. inertia.)(. Fortitudo. de In. 82 b, Fortitudini contraria est ignauia, iusticiæ iniusticia. Tuscul. 193 a, et Ep. 27 a, Recipiat idem necesse est timiditatem & ignauiam. Qu. Fr. 313 a, Vtinam nihil detis, ut potius uestra iniuria quàm ignauia mea cessem. pro Rab. 95 a, Ignauiam suam tenebrarū ac parietem custodijs tegere. Epi. 196 a, Nec tua ignauia etiam inertiam afferret. ad Her. 2 a, Inertia, ignauia, desidia, luxuria.

Ignauè.)(. Contentè. Tusc. 187 a, Ne quid abiectè, ne quid timidè, ne quid ignauè, ne quid seruiliter, muliebriter'ue faciamus.

Ignauiter, ignauè. At. 241 a, Quæris an ego, cum omnes calleant, ignauiter aliquid faciam. Hircius.

Ignauus, a, um. iners.)(. Fortis. de Nat. 85 b. de Sen. 84 a, Iners, ignaua, & somniculosa senectus. pro Cec. 293 b, Pœna ignauis ab imperatoribus cōstituitur. de Fat. 146 a, Illa ignaua ratio quæ dicitur, appellatur quidem à

philosophis ἀργὸς λόγος. & ibi. Rectè hoc genus interrogationis ignauum & iners nominatum est.

Ignesco, scis. conflagro, ardeo. de N. 49 b, Ad extremum omnis mundus ignescet.

Igneus, a. ad Her. 54 a, Ardor igneus. de Nat. 31 a, Genus igneum. & 33 b, Sol igneus. Tus. 156 b, Pars ignea. et 162 a, In animis nihil est igneum. & 163 a, Aetherea natura ignea. Topic. 226 a, Igneum fulmen. De N. d. li. 2, Omne quod est calidum & igneum, cietur et agitur motu suo. Eod. Calidum illud atq; igneum in omni fusum est natura. & li. 3, Ad igneam uim omnia referebat Heraclitus. de N. d. li. 2, Cor animantis euulsum, ita mobiliter palpitabat, ut imitaretur igneam celeritatē. Eod. 30 b, Igneo motu uenæ & arteriæ micare non desinunt. Eod. Igneæ formæ in æthere cursus ordinatos definiunt. Eod. Tota ignea & calida esse sidera, Cleanthes affirmat.

Igniculus, li. de L. 162 b, Tanta est corruptela malæ consuetudinis, ut ab ea tanquam igniculi extinguantur à natura dati. de Fi. 139 a, Natura homini dedit talem mētem quæ omnem uirtutem iam posset accipere: ingenuitq; sine doctrina noticias paruas rerum maximarū, et quasi instituit docere, & induxit in ea, quæ inerant tanquam elemēta uirtutis. Tus. 190 a, Natura paruos nobis dedit igniculos. de Fin. 128 b, Quasi uirtutum igniculi et semina. At. 249 a, Sed tamen interdum nonnullos iacit igniculos uiriles. Ep. 255 a, Quò tolerabilius feramus igniculum desiderij tui. At. 286 a, Igniculus matutinus.

Ignifer. in Arato.

Ignis, gnis. flamma, incendium. de N 31 a, Lapidum conflictu atq; tritu elici ignem uidemus. de N. 31 b, Ignis omnibus rebus uitalem impertit calorē. et 49 b, Quod astrorum ignis et ætheris flamma cōsumat. pro Qu. Ros. 47 b. Ignis in aquam coniectus, continuò extinguitur & refrigeratur. de D. 83 b, Aethereo flammatus Iupiter igni. de Or. 123 b, Nulla materia nisi admoto igni, ignem concipere potest. Off. 11 a, Pati ab igne, ignem capere. de N. 66 b, Omnem uim esse ignem. & ibi. de Heraclito, & de calore, et de igne, qui permanere non potest nisi alitur, & omnem ignē pastu indigere. Aca. li. 2, Ignis principiū uniuersi esse sensit Parmenides. De N. d. li. 3. Ignis & aer omni impulsu facillimè pellitur. Tus. li. 1, Ignis et aer sursum rectis lineis in cœlestem locum subuolant. de N. D. lib. 2, Ignis artificiosus. de Sen. Et uicissim aut sol aut ignis hybernus. de Vniuer. Ignis oculorum cum eo igne qui est ob os offusus, se confudit & cōtulit. de Leg. lib. 2, Ob ignis periculum, ne homo in urbe ureretur, uetuit lex X I I. tabularum. Eodem, Ignem foci publici sempiternum in urbe uirgines Vestales custodiunto. de Vniuer. Ignem & terram iungebat Deus, mundum efficere moliens. pro Rabir. Posthu. Cum odium non restinguereris, huic ordini ignem nouum subijci non finistis. de Vniuer. Igni uacuum uideri nihil potest. de Nat. d. lib. 1, Cœlum, ignes, terra, naturæ omnes parent diuino numini. de Somn. Scip. Animus datus est, ex illis sempiternis ignibus, quæ sidera & stellas uocat. de N. d. lib. 2, Subiectis ignibus efferuescunt aquæ.

Ignitus, a. pro Dom. 242 a, Inflammatus atque ignitus furor. aliter, & (ut mea opinio fert) rectius, ignotus legeretur.

Ignobilis, le. humilis, ignobili loco natus, infimo loco

natus, obscuris ortus parentibus, unus de multis, de populo, humili atq; obscuro loco natus, inferiore genere ortus, ex infimo genere & fortunæ gradu, homo tenuis & obscuro loco natus, cuius uis & fortunæ conditio infima est, cuius stirps & genus ignoratur, qui parentibus natus est humilibus, homo ignotus & sordidus, obscurus, abiecta & obscura familia, nullo splēdore uitæ, nulla commendatione famæ, nulla commēdatione maiorum, homo per se cognitus, ignobilis, sine uirtute, sine ingenio, uita etiā contempta & sordida, omniū infimus & sordidissimus, humilis sanè & minimè generosus (ut ita dicam) ortus amicitiæ, inferiori genere hominū, & infimorū hominū filij, quibus nec pater nec mater sit, terræ filius, minorū gentiū.)(. Nobilis, clarus, præstans, rerū multitudine nobilitatus. Part. 233 a, pro Clu. 40 b, Si quis autem hoc uno nititur, quòd sit ignobilis, procedit, &c. Tus. 202 b, 203 a, Inglorius atq; ignobilis senex. de Claris Or. 194 b, Demetrius nō ignobilis dicēdi magister. pro Cec. 287 a, Qui Romæ argentariā non ignobilem fecit. In. Ver. 241 a, Mulier ex familia nō ignobili.

Ignobilitas, tis. humilitas, humilitas generis, obscuritas, conditio atq; fortuna hominum infimi generis.)(. Nobilitas. pro S. R. 33 a, b, Iam quos nemo propter ignobilitatem nominat, sexcenti sunt. Tusc. Aderit enim paupertas, ignobilitas, humilitas, etc. pro Mur, 127 b, Obijcere ignobilitatem generis alicui. I. A. 186 b, De ignobilitate & nobilitate generis.

Ignominia, niæ. infamia, dedecus, contumelia, macula, nota, probrum, labes. pro Qu. 18 b, Dedecore, macula turpissimaq; notari. & I. A. 213 a, Notare aliquem ignominia. pro Qu. 12 a, Omnia alicuius uitæ ornamēta per summum dedecus & ignominiam diripi. Tus. 218 b, Ferre ignominiam et infamiam sine dolore. pro Rab. 96 a, Labes ignominiaq; mortis. I. V. 199 a, Calamitatem ad quempiam per summam iniuriam ignominiamq; peruenire. de D. 113 a, Cum ignominia & dedecore mori. pro Qu. 18 a, Imponere iniuriam alicui sine ignominia. pro S. R. 37 a, Qui ignominia mortuum affecerit. pro Qu. 184, Ignominijs omnibus appetitus.

Ignominiosus, a. I. A. 190 a, Dominatio ignominiosa.

Ignorabilis, le. quod ignorari potest, uel ignoratus. de In. 74 b, Quod non ignorabile, non fortuitum, non necessarium fuerit.

Ignorans, tis. ignarus. Att. 284 b, Iuuat enim magnificè loqui, et certè decet aduersus ignorantes, quid pro quoque timendum aut à quoq; petendum sit. I. V. 223 a, Hæc igitur et horum similia iura ignorantem uagari celsum & erectum, &c. flagitiosum in primis putandum est. Homo sine ulla bona arte, sine humanitate, sine ingenio sine literis.

Ignorantia, tiæ. ignoratio, inscitia, inscientia. pro Flac. 156 a, Vbi adolescentes nihil possent discere, nisi ignorantiam literarum. pro Sest. 11 a, Res frumentaria ad M. Scaurum per ignorantiam translata. de Amic. 109 b, Qui aliquandiu propter ignorantiam stirpis in famulatu fuerunt.

Ignoratio, onis. ignorantia.)(. Scientia. pro Syl. 174 b, Nam cuius scientiā de omnibus constat fuisse, eius ignoratio de aliquo purgatio debet uideri. de Diuin. 118 b, Causarum ignoratio in re noua mirationē fecit, eadem

ignoratio, si in rebus usitatis sit, non miramur. de Nat. 1 b, Versari in summa rerum omnium ignoratione. pro Clu. 40 a, Ignoratio sui. At. 115 b, & Ignoratio suarum copiarum. de Finib. 99 a, Peripateticorum consuetudo dicendi non satis acuta propter ignorationem dialecticæ. de L. 159 b, Ignoratio iuris.)(. Scientia iuris. Or. 203 a, Decori ignoratione in oratione sæpissimè peccatur. Acad. 44 b, Obscuritas & ignoratio causarum.

Ignōro, as. sum ignarus, sum nescius, prorsus ignoro, nec usu nec ratione aliquid cognitū habeo. Am. 106 a, Top. 221 a, Rhetor ille Aristotelica se ignorare respondit. pro Mil. 107 b, At uerò tu solus ignoras? tu, &c. Attic. 75 a, Scrupulus, quem non ignoras. Orat. 219 a, Quòd quidem tu minimè omnium ignoras. de Amic. 110 b, Cum ignorante rege uter eorum esset Orestes, Pylades, &c. de Clar. 180 a, Octauij eloquentia, quæ fuerat ante consulatum ignorata. pro Rab. 127 b, & Acad. 24, & ad Her. 16 a, Si ita putes, & causam, & me uehementer ignoras. Att. 132 b, Domitius ignorat de filio. de Fin. 65 a, Quid ergo? istam uoluptatem Epicurus ignorat? de N. 75 b, Non enim ignoro, &c.

Ignosco, scis. parco, concedo, ueniam do, remitto. At. 109 b, Velim mihi ignoscas, quòd ad te scribo tam multa toties. & 264 a, Ignosce mihi, quòd, &c. contra Rul. 75 b, & Ep. 55 a, Et mihi quæso ignoscite, &c. de Ar. 252 a, Quam Deam iste idcirco bonam ducit, quòd in tanto sibi scelere ignouerit. I. A. 259 b, Quod nulla barbaries posset ignoscere. aliter, agnoscere. Attic. 283 b, Sceleris pœnam prætermittere. id enim est quod uocatur ignoscere. I. P. 101 a, Cui maximorum scelerum uenia nulla ad ignoscendum dari potest. Part. 241 b, Ad eius facti deprecationem ignoscendi petenda uenia est. At. 179 a, Illi quibus ignotum non est, &c. de In. 74 b, 75 a, Quibus in simili excusatione nō sit ignotum. ad Her. 11 a, Si tali de causa alijs quoq; ignotum sit. I. A. 155 b, Sed hoc ignoscant dij immortales uelim, &c. Attic. 2 a, Abs te peto, ut mihi hoc ignoscas. ad Cæs. Iun. apud Non. Qui & præteritis ignoscis, &c. Epist. 44 a, Si facilè inueneris quid dicas, noli ignoscere hæsitationi meæ.

Ignoturus, a. um in Catone maiore, teste Prisciano.

Ignotus, ta, tum. qui in hominum ignoratione uersatur, obscurus. Attic. 75 b, Ille tibi non ignotus cursus animi mei. de Orat. 99 b, Ius applicationis, obscurum sanè & ignotum, patefactum est. I. C. 116 a, Res tanta & ignotis & Barbaris credita. de Cl. 187 a, Ignotus homo, etc. pro Fl. 154 b, Ignotissimus Phryx. Attic. 137 b, Res in uulgus ignota.

Ilia, orum. sunt uentris intestina & uiscera. I. V. 31 a, Cum mihi responderis, &c. ita dolenter, ut aliquando ista ilia quæ sunt inflata, rumpantur. Sic Verg. in Melibœo, Inuidia rumpantur ut ilia Codro.

Ilias, dis. Homeri de bello Troiano, & Ilij excidio opus. pro Arc. 190 a, b, Nam nisi Ilias extitisset illa, idem tumulus qui corpus Achillis contexerat, nomen etiam obruisset. At. 125 a, Non multo, inquam, secus possum uaticinari, tanta malorum impendet Ἰλιάς. prouerbium.

Ilium, lij. de Diuin. 85 b, Achiui ita profecti sunt ab Ilio, &c.

Illabor, ris. influo. de N. 53 a, In stomachum primò illabuntur ea quæ accepta sunt ore. de L. 177 b, Sensim per-

Universidad de Deusto
Biblioteca

nicies illapsa in ciuium animos. de Fi. 57 a, Voluptas ad sensus affluit & illabitur.

Illachrymo, as. Tusc. 179 b, Perge, aude nate, illachryma patris pestibus. poetæ.

Illachrymor, aris. de N. 76 b, Quid dicam de Socrate? cuius morti illachrymari soleo Platonem legens. de Sen. 82 b, Illachrymansq; dixit, &c.

Illaqueo, as. irretio. de Ar. 245 a, Illaqueatus legum periculis.

Ille, a, ud. de Or. 88 b, Qui cum illis unà ipsum illum Carneadem diligentius audiuerat. de Or. 88 b, Mnesarchus auditor Panætij illius tui. pro Pomp. 8 a, Medea illa ex Ponto quondam profugisse dicitur. de Or. 93 a, Et longè Academiæ illi tuum hoc gymnasium antepono. Epi. 67 b, Aqua te flecti non magis potuisse demonstras, quàm Herculem Xenophontium illum à uoluptate. de Orat. 161 a, Antipater ille Sidonius, ille quem tu probè meministi, solitus est, &c. Off. 22 b, Contraq; pater eius ille, qui, &c. de Diu. 121 a, Chrysippus ipse, ille diuinationis autor. pro Sest. 11 a, Habet inimicum C. Marium, sextum iam illum consulatum gerētem. de Or. 113 b, Deniq; à philosophia profectus princeps Xenophon Socraticus ille, &c. de Or. 106 b, Nam ipsum quidē illud etiam sine cognitione iuris, quàm, &c. Postquam. 211 b, Ipse ille animus idem meus, &c. pro Mar. 132 a, Illa ipsa rerum humanarum domina fortuna. At. 144 a, Qui circum eum illum sunt. Attic. 23 a, Ego illè ipse uindex æris alieni. de Orat. 124 a, In illo ipso loco comprehensus es. pro Fl. 157 a, Huic illi legato, &c. I. C. 97 b, Fuit illa ista quondam in hac rep. uirtus. Off. 59 b, & de D. 121 a, Philosophi quidam minimè mali illi quidem, sed, &c. Item: Rumores satis illos quidem constantes, sed, &c. ad Bru. 283 b, Quod ab tuis familiaribus optimis illis quidē uiris, sed, etc. Ep. 22 b, Quid quæris? dum illum rideo, penè sum factus ille. & ibi. Itaq; cum primùm audiui, ego ille ipse factus sum: scis quem dico.

Illecebra, bræ. inuitamentū, incitamentum, lenocinium, stimulus, blandimentum. I. C. 106 a, Iuuentutis illecebra. de Leg. 162 a, Voluptas est illecebra turpitudinis. pro Mil. 110 a, Impunitatis spes maxima est illecebra peccandi. pro Cæl. 39 b, Erant apud illum illecebræ libidinum. Tuscul. 210 b, Illecebræ blandæ uoluptatis. Epist. 253 a, Deliniri illecebris uoluptatis. I. A. 100 a, Adolescentem corruptelarum illecebris irretire. de Som. 130 b, Suis te illecebris oportet ipsa uirtus trahat ad uerum decus. pro Sest. 26 b, Viciorum illecebræ. de Se. 85 a, Voluptatis illecebræ.

Illepidus, a, um. infacetus, putidus. de Nat. 74 b, Parens auarus, illepidus, in liberos difficilis.

Illibatus, a. intactus, purus. de Cl. 169 b, Flos illibatus populi. aliâs, delibatus: sed rectius, illibatus. Ennij. pro Sest. Vt eorum ueteres illibatasq; diuitias in profundissimum libidinum suarum gurgitem profundat.

Illiberalis, le. ignobilis, sordidus, auarus. Offic. 30 a, b, Quæstus illiberalis ac sordidus. & ad Heren. 20 a, de Orator. 97 a, Res ad cognoscendum non illiberalis. Offic. 21 a, Genus iocandi illiberale. de Fin. 49 b, Sed eum ab illiberali labore deterret. Epistol. 203 a, Illiberalis in aliquem.

Illiberalitas, tis. sordes, auaritia. Attic. 122 a, Malo Tyronis uerecundiam in culpa esse, quàm illiberalitatem Curij.

Illiberaliter, sordidè, auarè, ingratè. Att. 255 b, Nihil ab eo neq; indiligenter, neque illiberaliter. & li. 3. Cætera æstimarunt ualde illiberaliter.

Illicio, cis, xi, ctum. allicio, allecto, induco. de N. 73 a, Qui non sat habuit cōiugem illexisse in stuprum. de Am. 105 b, Similitudo illicit ad amicitiam. Tus. 211 b, Libido ad id quod uidetur bonum illecta & inflammata rapitur.

Illicitum, non licitum. pro Cl. 33 *. Multitudinem illicitum est contradicere.

Illicò, continuò. pro Mur. 129 a, Simulatq; increpuit suspicio tumultus, artes illicò nostræ cōticescūt. pro Qu. 8 b, Illico ne ad prætorē ire cōuenit? pro Cl. 25 a, Aiulius illicò cōualescit. Ep. 116 b, Magna illicò fama surrexit. de Fat. 145 b, Nec si omne, etc. sequtur illicò, causas, &c. de Ar. 256 b, Iam ista serpens compressa atq; illisa morietur.

Illisus, sa. sum. contusus, confractus. de Ar. 256 b, Iam ista

Illigatus, a, um. implicatus, irretitus. de Or. 114 a, Philosophi angustis & concisis disputationibus illigati.

Illigo, as. implico, irretio. I. V. 221 b, Simulachra scitè in aureis poculis illigabat. de Orat. 159 a, Orator illigat sententiam uerbis. Orat. 205 b, Genus dicendi in quo omnes illigantur uerborum lepôres. Acad. 2 b, Illigare personas graues. Orat. 218 a, Pæan commodissimè in solutam orationē illigatur. I. P. 88 b, M. Regulus, quem Carthaginenses resectis palpebris religatum in machina uigilando necauerunt.

Illinc. Att. 140 a, Sed cum eadem metuam ab hac parte, si illinc beneficium non sit, &c. I. A. 175 a, Omnem amorē abiecit illinc, atq; in hāc transfudit: id est ab illa. de Ar. 253 b, Pòst exercitu sollicitato fugit illinc. Attic. 107 a, Illinc Spintherem expecto. l. Hinc.

Illitus, ta, tum. inductus, inunctus. de Orat. 161 b, His tribus figuris insidere quidam uenustatis non fuco illitus, sed sanguine diffusus debet color.

Illiquefactus, a, um. liquefactus. Tusc. 212 a, Ad perfundendum animum tanquam illiquefactæ uoluptates.

Illiteratus, a, um. idiota. de Orat. 111 a, Vir bonus & non illiteratus. pro Fl. 147 b, Illiteratus.)(. Doctus. Epist. 136 a, Incidūt in sermone uario multa, quæ fortasse illis nec illiterata, nec insulsa esse uideantur.

Illotus sermo. in Sal. 272 a, Neq; qui tam illoto sermone utitur, uita honestior est.

Illiusmodi. I. V. 65 b, Non imperitos adolescentulos, aut illiusmodi quadruplatores, &c. At. lib. 7. Vel potius mori millies, quàm semel illiusmodi quicquam cogitare.

Illò. Ad Her. Tu illò plures mittas oportet. I. V. An illò nō saxum materia aduecta est? At. Illò quum peruenire non liceat, &c.

Illuc. de Or. 100 a, Huc atq; illuc intueri, &c.

Illuceo, es. eluceo, appareo. de Finib. lib. 4. Comitatem in maximis ingenijs maximè illucere.

Illucesco, scis, illuxi. illuceo, exorior, appareo. pro Mil. 114 b, Erit, erit illud profectò tempus, & illucescet aliquando ille dies, cùm tu, &c. Attic. 283 a, Cùm lætissimus ille ciuitati dies illuxisset. de N. 45 a, Cùm tertio die sol illuxisset. I. P. 8 b, Qui dies post occasum nostræ reip. primus illuxit. Aca. 18 a, Quis enim iste dies illuxerit, quæro, de D. 91 a, Cùm aūt is dies illuxisset, magna se ditio,

ditio, etc. contra Rul. 65 a, Cū populo Romano uox et autoritas consulis repentè in tantis tenebris illuxerit. Off. 329 b, Quæ non insequens hora antecedente calamitosior populo Romano illuxit? I. A. 158 b, Quē potes recordari in uita tibi illuxisse diem lætiorem. Tusc. 173 a, Dies qui ut illuxit, &c.

Illudo, dis. ludo, ludificor. de Orat. 92 a, Carneades rhetorum præcepta illudere solebat. et 130 b, Miseros illudi nolunt. & 106 a, Cum illud nimium acumen illuderes, & admirarere ingenium Scæuolæ, quæ excogitasset, nasci prius oportere quàm emori. & 158 b, Illudere in aliquem. pro Dom. 234 a, Hic illudit autoritati uestræ. pro Sext. R. 27 a, Alicuius miseri fortunis, aut alicuius dignitati illudere. Epistol. 150 b, Illuseras heri inter scyphos.

Illuminatè. ornatè, splendidè. de Orat. 147 b, lege Distinctè.

Illumino, as. orno, distinguo, lucem uel lumen affero, lumen præfero, lumina præfero, collustro, illustro. de Or. 162 a, & Orat. 204 b, Hæc sunt ferè quæ sententijs orationē illuminent. de Or. 145 a, & 152 a, Illuminare orationem ijs luminibus, quæ, &c. quibus orationem ornari & illuminari puto. de N. 49 b, Luna à sole illuminata grauiditates et partus affert. ad Her. 39 a, Corona aurea magnis fulgentib. gemmis illuminata. de Or. 105 a, Quod tanquam stellis quibusdam notat & illuminat orationem.

Illusio, onis. irrisio. de Orat. 161 b, Et huic adiuncta illusio.

Illustratio, onis. fulgor, splendor. de Nat. 18 b, Solis illustratio. Item quam Græci ἐνάργειαν dicunt, Cic. illustrationē appellauit, teste Quintil. libro 6. capite 3. lege Ἐνάργεια.

Illustris, stre. clarus, nobilis. I. V. 79 b, Et hinc homines maximè illustres, qui & ipsi noti sunt, & alios optimè norūt. Qu. de Pet. 210 b, & de Cl. 171 a, Homo illustris honore ac nomine. de Cla 175 b, Sanè illustris orator. I. V. 243 b, Tā illustre ac nobile domiciliū. & 93 a, Tam illustris ciuitas. de Diu. 126 b, Quis enim uir illustrior utitur sortibus. de N. 5 a, Bonum et illustre domicilium. Off. 15 b, Nomen Themistoclis illustrius est quàm Solonis. Antequam. 196 b, Illustrissimum orbis terrarū monumentum. pro Dom. 222 b, Illi quorum uita remota ab hoc honore populari, et ab hac illustri gratia est. et 230 a, In eius uita nihil est ad laudem illustrius, quàm calamitas. de Sen. 84 b, Defendi multas causas illustres. I. A. 244 b, Quis audeat luci? quis bene comitatum? quis illustrem aggredi? de N. 4 b, Habere uisum quendam insignem & illustrem. Ep. 181 b, Hæc quæ testata sunt et illustria. ad Her. 22 a, Illustris locus.)(. Obscurus. Att. 58 b, Ne illius iniuriam faciam illustrem. Epi. 8 a, Hæc uides quanto expreßiora, quantoq; illustria futura sint. Acad. 23 b, Illustribus igitur rebus insistis. de Fin. 56 b, Facta illustria & gloriosa.

Illustrius. aduerb. Epist. 155 a, Vidi me à te amari semper quidem, sed nunquam illustrius: id est, clarius.

Illustro, as. illumino, collustro. I. V. 216 a, Fulgore auri collucere, illustrari tēplum. de Ora. 99 b, Patefacere & illustrare obscura. & de Am. 114 b, Patefacere & illustrare ueritatem. de Inuēt. 67 b, Distinguere et illustrare orationem. de Or. 90 a, Illustrare artes oratione. Or. 205 a, Translata uerba quasi stellæ illustrant orationē. de Cl. 185 b, Genus hoc scriptionis nōdum est satis Latinis literis illustratum. Aca. 39 b, Illustrare philosophiā Latinis literis. & Tusc. 149 a, I. C. 113 b, Cōsilia inita cōtra nos illustrabūtur, ut ab omnib. perspici poßint. pro Arch. 189 b, Qui libri populi Romani nomen illustrāt. pro Dom. 228 b, In isto tuo maledicto probrum non modò mihi nullum obiectas, sed etiā laudem illustras meā. Off. 43 a, P. Sulpitij eloquentiam accusatio illustrauit. pro Cæl. 51 b, Signa quib. ueritas illustrari solet: id est, probari. Epist. 6 a, Illustrabit, mihi crede, tuam amplitudinem hominum iniuria. Epist. 70 b, Illustrare aliquem laudibus.

Illuuies, ei. sordes. Tusc. 196 a, Pectus illuuie scabrum.

Illyricum, ci. regio. At. 159 a, Pompeius per Illyricū proficiscitur in Galliam. & 161 b.

Illyricus, rica. pro Pomp. 10 b, Mare Illyricum. de Officijs 41.

Im, pro eum, uetustum est. de Legib. lib. 182 b, Quo auro dētes uincti essent, ast im cū illo sepel. re, urereue se fraude esto. Hic etiam, se, pro siue usurpatum est.

Imacarenses, nō Macarenses. pop. I. V. 169 a, Imacarenses iam omni frumento ablato, iam omnibus, &c.

Imacarensis, e. I. V. 157 b, Ager Imacarensis.

Imago, nis. simulachrū, species, exemplar. de N. 22 b, Fac imagines esse, quibus pulsentur animi, species dūtaxat obijcitur quædam. de D. 136 b, Nulla species cogitari potest, nisi pulsu imaginum. & ibi. Imagines fluere à corporibus solidis & à certis figuris. Ac. 31 b, Imagines extrinsecus in animos nostros irrūpūt. de Fi. 53 a, Atomi, uanæ imagines, quæ idola nominātur. pro S. R. 26 a, Vt effictos mores nostros in alienis personis, expressamq; imaginem nostrā uitæ quotidianæ uideremus. pro Sest. 9 a, b, Se imaginē iudiciorū aut simulachrū aliquod in ciuitate futurum putasse. & 6 b, Vnū te aliquem ex barbatis illis exemplū ueteris imperij, imaginem antiquitatis diceres intueri. pro Rab. Posth. Imago ad memoriā posteritatis prodita. cōtra Rul 66 a, Imagines familiæ. 85 b, Imaginē nullā reipub. relinquēt, & uestigium nullum. Epi. 84 b, Filius tuus imago animi & corporis tui. de Or. 163 b, Imago animi uultus est, indices oculi. de Na. 11 b, Mens intenta in eas imagines, &c. I. C. 113 a, Est uerò, inquam, notū signum, imago aui tui clarissimi uiri. de Am. 115 b, Memoriā & imaginem patris tui tibi propone. Epi. 5 b, & 6 a, Recordatio meorum temporum, quorum imaginem uideo in reb. tuis. Orat. 206 a, Demosthenis imaginē ex ære uidi. de In. 62 a, Muta imago: id est, pictura. de Or. 142 a, Artis imago quædam & similitudo. Epi. 68 b, Agesilaus, qui neq; pictam, neque fictam imaginē suam passus est esse. I. A. 231 b, Imaginē Antonij crudelitatis in Dolabella cernitis. Tusc. 190 b, Gloria uirtuti resonat tanquā imago. de In. 52 b, Imago est oratio demonstrans corporum aut naturarū similitudinē. ad Her. 39 a, Imago est formæ cum forma, cum quadam similitudine collatio. Et 22 a, et deinceps de memoriæ imaginibus multa.

Imbecillis, le. imbecillus, infirmus, debilis. Epistol. 136 a, Fortuna, quam existime leuem & imbecillem ab animo firmo & graui, tanquam fluctum à saxo frāgi oportere.

Universidad de Deusto
Biblioteca

tere.de Senect.84 d, Quàm fuit imbecillis P. Africani filius? & de Am.105 d, Amici imbeciles ualent.de Inuē. 50 d, Valens an imbecillis.

Imbecillitas, *tis.infirmitas, debilitas, defatigatio.Attic.* 173 b, Tulliæ meæ morbus & imbecillitas corporis me exanimat. de Cl.182 b, Infirmitas laterũ, & uiriũ imbecillitãs.At.279 d, Imbecillitas ætatis non potest grauitatem rerum sustinere.At.285 d, ista uerò imbecillitas & desperatio Cæsarem in cupiditatem regni impulit.Att. 194 b, Nosti Niceæ nostri imbecillitatẽ, molliciem, & consuetudinem uictus.Tusc.228 b, Imbecillitas fragilitasq; humani generis.Epist.95 b, Imbecillitas ualetudinis.& 4 b, In hac præsertim imbecillitate magistratuũ. pro S.R. 20 d, Susceptum onus propter imbecillitatem animi deponere.

Imbecillius.Tusc.245 d, Qui imbecillius horrent dolorem & reformidant.

Imbecillus, *a, um.imbecillis, infirmus, debilis, enervatus, exanguis, parũ firmamẽti ac uiriũ habens, tenui & nulla ualetudine.*At.102 d, Nũc in uno ciue resp.ad resistendum imbecilla est.Ep.95 d, Cum homo imbecillus à ualentissima fera laniatur.et 259 b, Malo te serò ualẽtẽ, quàm statim imbecillum uidere.Qu.Fr.311 b, Quũ neq; hoc tepore, neq; ab imbecillis accusatoribus mihi placuit accusari.& 313 d, Marius & ualetudine est, & natura imbecillior.de D.125 b, Imbecillus animus facilè superstitiosa ista concipit.et 134 d, Omnẽ superstitionẽ imbecilli animi atq; anilis esse.de Fat.142 d, & pro Cæl. 41 b, Imbecillus.)(.Valens.

Imbellis, *le.ignauus.*Of.16 b, Nũquam periculi fugæ cõmittendum est, ut imbelles timiditq; uideamur.itẽ : Vos etenim iuuenes animũ geritis muliebrẽ, Salmacida spolia sine sanguine & sudore.

Imber, *ris.pluuia.*I.V.220 d, Erat hyems, summa tẽpestas perfrigida, imber maximus.Att.114 b, Maximo imbri Capuam ueni.& 208 b, Magnos & assiduos imbres habuimus.Tusc.157 d, Cœlum hoc in quo nubes, imbres, uetiq; cogũtur.de D.100 b, Sæpe lapidum, sanguinis nonnunquã, terræ interdũ, quõdam etiam lactis imber effluxit.& 121 d, Imber lapideus aut sanguineus.& de N.28 b, Imbres lapidei.

Imberbis, *be.de N.17 b, Iupiter semper barbatus.& 77 d, Apollo semper imberbis.*pro Do.220 b, Imberbis adolescentulus.I. C.109 d, Imberbis.)(. Bene barbatus.

Imbibo, *bis.haurire, concipere.*I.V.74 d, Imbibere animo malam opinionem de aliquo.

Imbuo, *is.instituo, inficio, tingo, cõbibo.*pro Deiot.149 d, Quibus ille studijs abeunte ætate se imbuerat.Of.24 d, Plerunq; parentum præceptis imbuti, ad eorũ cõsuetudinẽ morẽq; deducimur.de Na.deor.17 b, Animi consuetudine imbuti.de N.deor.12 d, & de Finib.61 d, Tãta imbueremur superstitione, si uos audire uellemus, ut aruspices nobis essent colendi.de Di.99 b, Hetrusci religione imbuti, studiosius & crebrius hostius immolabãt.I.A.228 b, Nos à maiorib.sic instituti atq; imbuti sumus, ut etc.At.229 b, Pueri animũ tenerũ bonis opinionibꝰ imbuere.de Orat.135 b, Itaq; puer is imbuendus est bonis morib.& 123 b, Aliquis doctrina liberaliter institutus, atq; aliquo iã imbutus usu. Or.212 b, & pro Mil. 103 d, Ad hãc legem non docti, sed facti, nõ instituti, sed

imbuti sumus.Tuscul.154 b, Omnium hominum mentes imbuit deorum opinio.de Fi.67 b, Cognitiones uertes imbuit deorum opinio.de Fi.67 b, Cognitiones uertes imbuit deorum opinio.de Fi.67 b, Cognitiones uert

Universidad de Deusto
Biblioteca

Imminutio, onis. diminutio. Ep. 36 b, Sine ulla imminutione dignitatis.

Immisericors. X. Misericors. de In. 75 b, Ipsum immisericordem, superbum fuisse, & si poterit, ostendet semper inimicum fuisse.

Immissio, onis. de Sen. 88 a, Sarmentorum ea quam dixi aliorum amputatio, & aliorum immißio.

Immitto, tis. mitto, iacio, impello, inculco. I. V. 223 b, Eóne tu seruos ad spoliādū fanū immittere ausus es? 226 a, & pro Do. 217 a, Serui cum facibus in tecta nostra immissi. de Nat. 78 b, Is non immissum à deo dolorem, sed conceptum à seipso continebat. de Ar. 249 a, In alterā caueā seruos immisisti, ex altera liberos eiecisti. pro D. 221 a, Tela, quæ ex illius actionibus in meū corpus immissa sunt. Parad. 117 b, Quæ uis Deciū deuouit, et immisit in armatas hostium copias? pro Fon. 284 a, Immittere se armatum in hostium manus. Tusc. 174 a, Immittere se in hostes. Epi. 162 b, Immittere equum ad legionem. Orat. 215 b, Sed tamen in eo ipso loco immittit imprudens ipse senarium. Parad. 121 a, Iacere & immittere iniuriam in aliquem. Epist. 120 a, Immittere hostes in prouinciam.

Immo, etiam atq; etiā, iam uerò etiam, citius dixerim. I. Citò. At. 140 a, Causa igitur nō bona est, immo optima. pro Cl. 34 b, Non quòd res alia esset, immo eadē. cōtra Rul. 85 b, Immo uerò etiam hoc magis quàm, etc. quod, &c. Of. *. Nō igitur patriæ præstat omnib. officijs, immo uerò, sed ipsi patriæ conducit pios habere ciues. & ib. Immo uerò obsecrabit patrē, ne, &c. & Ep. 137 a, Or. 330 b, Etiam plerunq; prudens: id est, immo etiam. I. V. 219 b, Atq; etiam: id est, immo etiam, de Cla. 189 a, Iam uerò etiam: id est, immo uerò etiam.

Immobilis, le. torpēs. de Som. 129 a, Terra noua immobilis manens, ima sede semper hæret.

Immoderatè. nō moderatè, extra modum, immodestè, immodicè. Off. 18 b, Nam ut aduersas res, sicut secūdas immoderatè ferre leuitatis est. Item: Lingua uocem immoderatè profusam fingit ac terminat. Ep. 179 b, Immoderatè abuti aliqua re. de Vn. 202 b, Immoderatè & intemperatè uiuere. de Diuinat. 92 a, Exultare immoderatēq; iactari. de Vniuers. 196 b, Immoderatè agitatus & fluctuans.

Immoderatio, onis. petulātia, procacitas. pro Syl. 172 b, Efferri immoderatione uerborum.

Immoderatus, a, um. immodestus, intēperans, nimius. Att. 214 a, Alexandrum, postquam rex appellatus est, superbum, crudelem, immoderatum fuisse. Quin. Frat. 294 a, et I. A. 229 a, Immoderata libertas infinita hominum licentia. Orat. 216 b, Immoderata oratio. pro S.R. 40 a, Vētus uehemens, immoderata tempestas. de D. 93 a, Ea pars animi immoderato obstupefācta potu, &c. pro Cæl. 48 b, Immoderata mulier. Aca. 46 a, Immoderata intemperantia. ad Heren. 12 b, Immensa, infinita, immoderata cupiditas.

Immodestè. immoderatè. ad Her. *

Immodestus, a, um. immoderatus. Off. 21 a, Genus iocandi nec profusum, nec immodestum esse debet, sed ingenitum & facetum.

Immodicè ferre aliquem casum. Tusc. 217 b, Id est, immoderatè.

Immolo, as. sacrifico. de Inuent. 24 a, Lex erat, ne quis Dianæ uitulum immolaret. de D. 95 b, Cum Sylla immolaret in agro Nolano. Tusc. 294 a, Immolare hostias. de D. 116 a, Cum plurib. dijs immolatur, qui tandē euenit, ut litetur alijs, alijs nō litetur? de L. 175 b, Quib. hostijs immolandum, cuiq; ideo: cui maiorib. cui lactentib. cui maribus, cui fœminis. cōtra Rul. 85 a, Maiores hostias à consulibus ad præconem & ad tibicinē immolari, pro Font. 280 a, Cōsuetudo hominū immolandorum apud Gallos. Ep. 85 a, Nemo nostrūm est, ut opinor, quin uota uictoriæ suæ fecerit, nemo quin etiā cū de alia re immolaret, tamē eo quidem ipso tempore, ut quàm primū Cæsar superaretur, optaret. de N. 77 b, Pythagoras mas sis bouem immolasse dicitur.

Immolator, oris. de D. 115 b, Vt se exta ad immolatoris fortunam accommodent.

Immortalis, le. indissolubilis, sempiternus.)(. Mortalis. de Ora. 65 a, Si omne mortale est, nullū est immortale. Of. 24 b, Vt fortuna nōnunquā ipsa mortalis cū immortali natura pugnare uideatur. de Or. 109 b, Reddere memoriam alicuius immortalē. pro Cor. 63 a, Nostri imperatores mortui, quorū uitam immortalis memoria & gloria. I. P. 85 b, Immortalem quæstum fieri. et 86 a, Immortalitatem fructum capere. Att. 190 b, Ego bis temporibus tam eruditis illam consecrabo omni genere monumēto rum: id est, immortalē reddam. Qu. Fr. 298 b, Amplissimis monumentis consecrare memoria nominis sui. Ab. 166 b, Quæ res erit unquam commendatior hominē memoriæ sempiternæ?

Immortalitas, tis. æternitas, memoria nominis sempiterna, immortalis gloria, perpetuitas, immortalis cōditio uitæ, memoria hominū sempiterna, memoria æternitatis.)(. Mortalitas. I. A. 191 b, Sunt enim facta eius immortalitatis, nō ætatis: sine ut ego legendo cōsequar immortalitatem ætatis. de Orat. 148 b, Socratis sermones immortalitati scriptis suis Plato tradidit. pro Do. 228 b, Id fecerunt omnes nō negēt immortalitati, si fieri possit, mandādo. I. P. 80 b, Mihi populus Romanus nō unius diei gratulationem, sed æternitatem immortalitatēq; donauit. de Ora. 111 b, Historia qua uoce alia, nisi oratoris immortalitati cōmendatur? de N. 57 a, Vita beata nullare mg immortalitate cedēs cœlestib. I. A. 167 a, Quæ tam immemor posteritatis? quæ tā ingratæ literæ reperiuntur? quæ eorum memoriā nō immortalitatis memoria prosequātur? pro R. 96 b, Longius quàm uitæ termini porstulant. spe atq; animo de se & gloria sua cogitare. & ib. Optimi & sapiētissimi cuiusq; animus ita præsentit in posterū, ut nihil nisi sempiternū spectare uideatur. & ib. Spe posteritatis fructuq; duci. & ib. Exiguū nobis ad tē curriculū natura circūscripsit, immensum gloriæ. I. A. 222 b, Vita mortuorū in memoria uiuorū est posita. & ib. De immortalitate statuarū. I. A. 223 a, Semper illius uirtutem omnū mortaliū fama celebrabit. & 247 a, Si non spiritu, at uirtutis laude uiuemus. I. A. 256 a, Quē ego iniustū, &c. tradā hominū memoriæ sempiternæ. de Se. 80 b, Sed memoriā illius uiri excipiēs omnes anni cōsequentes. de Sen. 94 a, Optimi cuiusq; animus maximè ad immortalē gloriam nititur. & ib. Non issdē finib. gloria quibus uita terminatur. de Sen. 92 a, Nemo me lachrymis decoret, nec funera fletu faxit, cur

xit, cur? uolito uiuus per ora uirū. & ib. Non est lugenda mors, quam immortalitas consequatur. & 93 b, De immortalitate animarum. de Le. 175 a, Omnium quidē animi immortales sunt, sed fortiū bonorumq; diuini. de Am. 98 a, Non enim assentior ijs, qui hæc nuper dissere re cœperunt, cū corporib. animas simul interire, atque omnia morte deleri. & 115 b, Virtus Scipionis posteris erit clara & insignis. pro Arch. 191 a, Commemoratio nem nominis nostri, non cum uitæ tempore dimittendā esse, sed cum omni posteritate adequandā. & ibi. de immortalitate multa. pro Sest. 13 b, Vita breuis est, cursus ad sempiternam memoriam temporis calamitas propagauit.

Immortaliter. maximoperè, incredibiliter. Qu. Fr. 319 b, Quòd scribis te à Cæsare quotidie plus diligi, immortaliter gaudeo.

Immortuus, a, um. planè mortuus. At. 9 a, De immortuis reliquijs coniurationis.

Immunis, munc. uacuus à munere, qui uacat muneribus. I. V. 241 b, Qui agros immunes liberosq; arant. I. V. 150 b, & 167 b, Ciuitates sine fœdere immunes ac liberæ. pro Font. 277 b, Fatsum est ob uocationē precium datum, cum immunis nemo fuerit. cōtra Rullum. 89 a, Immunia cōmodiore cōditione sint, quàm ea quæ pendant. I. A. 187 b, Is campi Leontini duo millia iugerū immunia possidet. et 168 a, Agri immunes. Ep. 119 b, Agros fructuarios uult immunes esse. de Sen. 84 a, Senilis ætas uacat muneribus, ijs quæ non possint sine uiribus sustineri.

Immunitas, tis. uacatio, libertas. pro Font. 279 b, Immunitas ac libertas alicuius prouinciæ. Acad. 30 a, & Ep. 183 a, Dare alicui immunitatem munerum. et I. A. 153 a, Immunitates dantur.

Immunitus, nita, nitum. apertus, non septus. pro Cecin. 295 a, Si uia sit immunita, iubet quà uelis, agere iumentum.

Immutabilis, le. immobilis, perennis, proprius. de Na. 36 b, Stellæ spacijs immutabilibus ab ortu ab occasum commeant. de Vn. 196 a, Immutabilis æternitas. de Fat. 245 b, Causæ immutabiles & æternæ. Causæ inclusæ in rerum natura atq; mundo. de Fat. 143 a, Omnia uerò in præteritis necessaria sunt, quia sunt immutabilia. & 144 a, Hoc est immutabile ex uero in falsū. de Fa. 144 a, Immutabilia esse, quæ futura sunt. de Vn. 196 a, Res stabilis & immutabilis. Acad. 7 a, Comprehensio stabilis & immutabilis.

Immutabilitas, tis. necessitas. de Fat. 143 b, In factis immutabilis apparet, in futuris non item.

Immutatio, onis. metonymia, hypallage, traductio. Or. 205 b, Et quanquā translatio est apud eum multa, tamē immutationes nusquam crebriores, ut cum ponimus Africam pro Afris.

Immuto, as. muto. pro Flac. 151 a, Cum successor aliquid immutat de institutis priorum. de Diu. 127 b, Significari orbis unamquamq; partem aliam alio modo mouere at que immutare cœlū. Ep. 12 a, & 60 a, Si quibusdā in sententijs paulum me immutassem. Ep. 64 a, Qui & te nō nunquam à me alienarunt, & me immutarūt tibi. et 15 b, Conuersis reb. ac bonorum uoluntatibus immutatis.

Or. 205 a, Ennius pro Afris immutat Africā. Ora. 218 a, & contra Rul. 70 a, Verborum ordinem immuta, fac sic, comprobauit filij temeritas.

Impar, ris. dispar. Aca. 9 b, Stellarum numerus par an impar sit, nescitur. de Som. 128 b, Sonus interuallis cōmunibus imparibus, sed tamē pro rata portione distinctis.

Imparatus, a, um. incautus, immunitus, non paratus.)(. Paratus. pro Sest. 20 b, Inermem atq; imparatum Tribunum gladijs adoriuntur. & Tus. 196 b, Ne me imparatū cura laceraret repēs. I. A. 183 b, Breue tempus longū est imparatis. At. 112 a, et 151 b, Sumus enim flagitiose imparati, cùm à militib. tū à pecunia. de Cl. 177 a, M. Antonius imparatus semper aggredi ad dicēdū uidebatur. Ep. Imparatum te offendam. Att. 141 a, Nec ero, ut in malis imparatus. pro Mil. 122 a, Imparatus in paratos inciderat.

Impartio, tis. imptio, impertior, do, tribuo. I. V. 125 b, et cōtra Rul. 67 a, Cogitatiōes, quæ mihi nullā partē neq; nocturnæ neq; diurnæ quietis impartiūt. pro S.R. 40 a, Cōmoda quib. utimur, à deo nobis dari atq; impartiri uidemus. de Am. 109 b, Vt si quā præstātia uirtutis cōsecuti sunt, impartiant eā suis, cōmunicentq; cū proximis.

Impatibilis, le. quod ferri toleratiq; non potest.)(. Patibilis, tolerabilis. de Fin. 76 b, Quem quidem dolorem nos impatibilem improbis facitis, bonis tolerabilem.

Impedimentum, ti. impeditio, mora, nisi quæ causa grauior obstiterit. de D. 190 a, de Or. 108 a, Demosthenes impedimēta naturæ diligētia industriaq; superauit. pro S.R. 29 a, et 42 b, Nā cōmoditati ingeniū est impedimēto. pro Mi. 106 b, Obuiam fit ei Clodius expeditus in equo, nulla rheda, nullis impedimētis. et ib. Cū Milo cū uxore ueheretur in rheda uulgi magno impedimēto. At. 72 a, Patras accedere sine his impedimētis non satis uisum est decorum. At. 257 a, Impedimenta expectanda sunt, quæ Anania ueniūt, & familia ægra est. de In. 44 b, Inferre moram & impedimentum alicui.

Impedio, dis. impedimento sum, impedimentum infero, interpello, obsto, excludo, interpono uel interpositus, præpeditus.)(. Expedio. At. 134 a, Cedendum enim celeriter est, ne forte qua in re impediar atq; alliger. pro Cæl. 40 b, Sed hæc illius clarissimi uiri mentio, et uocē meam fletu debilitauit, & mentem dolore impediuit. de Pro. 76 b, Rem propè iam explicatam perturbare atq; impedire. de Fat. 140 a, Id in hac disputatione de fato casus quidam ne facerem, impediuit. pro R. P. 126 b, Sapientis est, cū stultitia sua impeditus sit, quoquo modo posit se expedire. At. 245 b, Te nolo impeditū impedire. At. 220 a, Tu uelim sis (nisi te impediuisti) apud nos pridie calendarum. Aca. 6 a, Remouere omnia quæ obstant & impediunt. de Fi. 106 b, Sed pudore impedior. pro Mu. 133 b, Nos qui ab delectatiōe omni negocijs impedimur. de Ar. 243 b, Cum is publicanorū causam studiosis interrogationib. impediret. Bru. 165 a, Alterum ab altero adiuuari uel impediri. Ep. 158 b, Me quotidie aliud ex alio impedit, sed si me expediero, &c. I. V. 168 a, Is ætate et morbo impeditus uenire nō potuit. I. Præpeditus. Epi. 239 b, Impedire.)(. Expedire. pro Pō. 7 a, Scimus Romæ solutiōe impedita fidē cōcidisse. Epi. 298 a, et 35 a, Ea mea quæ dā tibi nō ignota dubitatio, aut impedire profectionē meam uidebatur, aut certè tardare.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Impeditio, *onis.impedimentum.* de Diu. 104 a, *Animus liber sensibus ab omni impeditione curarum.*

Impeditus, *a,um. præpeditus, irretitus, penè cõstrictus, difficilis.* pro Mil. 111 b, *Cùm Milo penula irretitus, rhe da impeditus, uxore penè cõstrictus esset.*)(. *Promptus ad pugnam, expeditus.* de Ar. 249 a, *Cum ille seruorum multitudinis S.P.Q.R. uinctum ipso consessu, & constrictum spectaculis, atq; impeditum turba & angustijs tradidisset.* pro Cæl. 47 a, *Animus libidini deditus, amore, desiderio, cupiditate impeditus.* ibid. *Amores hunc occupatum impeditumq; tenent.* pro Sest. 23 b, *Impeditus domesticis malis.* I.P. 80 a, *Impedita reipublicæ temporibus.*

Impello, *is. urgeo, adduco, induco, iacto, incito.*)(. *Retardo, reuoco.* de D. 105. pro Cluen. 32 a, *Præcipitantẽ igitur impellamus, & perditum prosternamus.* pro Fl. 162 a, b, *Non igitur secures ad iniuriã faciendam Flacci animum impulerunt.* pro Syl. 174 a, *Qui Barbaros ad bellum impelleret.* pro Flac. 150 a, *Qui nullo impellente fallebant, eos urgente Lælio religiosos fuisse putamus?* pro Cl. 32 a, *Præcipitantem igitur impellamus, et perditum prosternamus.* I.P. 79 b, *Hic in fraudem homines impulit.* de N. 3 b, *Quæ causa te impulit, ut ita faceres?* de Na. 59 b, *Quæ ratio poetas, maximeq; Homerũ impulit, ut, &c.* de Ora. 95 b, & in Catil. 107 b, *Impellere atque hortari aliquem ad aliquam artem.* de Clar. 266 b, *Impelli atq; incendi ad aliquid faciendum.* de Fi. 104 a, *Impelli natura, ut, etc.* de Inuent. 64 a, *Ex aliqua causa, qua impulsum aliquem id fecisse dicet.* de Or. 87 b, *Voluntates impellere quò uelis, unde autem uelis deducere.* Epistol. 12 b, *Grauißimè autem me in hanc mentem impulit Pompeij fides.* At. 277 a, *Præterea est modestus homo & frugi, quẽ ne utilitas uideatur impulsura fuisse ad facinus.* de Or. 137 b, *Loci, quibus impetus animorum aut impellantur, aut reflectantur.* I.A. 165 b, *Si autores ad patriam liberandã desiderarẽtur, illis autoribus Brutos ego impellerem.* de Senect. 63 b, *Nec me solùm ratio impulit ut ita crederem, sed etiã autoritas, &c.* de Vn. 196 a, *Quæramus igitur causam, quæ eũ impulerit, ut, &c.* pro Deiot. 149 b, *Promißis in fraudem impelli.* ad Heren. 12 b, *Auaritia hominem ad quoduis maleficium impellit.*

Impendeo, *es. immineo, iam iã adsum, insto, appropinquo.* Tusculan. 216 b, & de Fin. 61 a, *Poetæ impendêre apud inferos saxum Tantalo faciunt.* At. 91 a, *Magnum bellum impendet à Parthis.* et 95 b, *Dũ impendêre Parthi uidebantur, decreueram fratrem relinquere.* de Or. 87 a, *Nihil incidit postea mali, quod non impẽdêre illi tanto antè uidissent.* pro S.R. 23 b, *Omnes in me terrores, periculaq; impendent omnia.* Tus. 216 b, *Semper aliquis alijs dolor, alijs terror impendet.* Brut. 289 b, *Impendent infiniti sumptus in hos exercitus, quibus defendimur.* pro Q. 8 a, *Quæ mala iam adesse atq; impendêre uidẽtur.* I.V. 268 a, *Mercatorib. formidines à uestris magistratibus impẽdent.* de Pro. 78 a, *Tantum reipub. sceleris impẽdêre à cõsulibus non suspicabar.* I.C. 102 a, *Quãtã tempestas inuidiæ nobis impẽdet.* At. 119 a, *Propter suspicionem huius impendentis tẽpestatis, uel ruinæ.* In Catil. 100 a, Att. 125 a, *Tanta malorum impendet ἰλιάς.* et 184 b, *Ruina quæ impẽdet.* de N. 11 a, *Nullos à superis impẽdêre metus.* Ep. 24 a, *Belli magni timor impẽdet.* Ep. 58 a, *Vt ea quæ partim adsunt, partim impendent, moderatè feramus.* Ep. 81 b, *Nullum est tantũ malum, quod non putem impendêre.* et 27 a, *Calamitas impendet omnibus.* et 123 b, *Video magnas impendêre discordias.* I.C. 106 b, *Quibus ego confido impendêre fatum aliquod, aut instare iam planè, aut certè iã appropinquare.* pro Do. 218 a, *Impendebat direptio, imminebat tuus furor omniũ fortunis.* de Ar. 244 a, b, *Tũ nũquam, tum uidi, & multo antè prospexi, quanta tempestas excitaretur, quanta impẽderet procella reipublicæ.* I.A. 154 b, *Si quid mihi humanitùs accidisset, multa enim impẽdêre uidebãtur, præter naturã, præterq; fatũ.* pro Clu. 31 a, *Ex eo quod alijs accidit, quid mihi impẽdeat, suspicor.* Att. 37 a, *Ea contentio quæ impendet: id est, futura est.* & 34 a, *Impendet negocium, ad quod tu, scilicet aduolabis.* de Nat. 45 b, *Impendentium montiũ altitudines.* Tus. 240 a, *Gladium dimitti iußit, ut impenderet illius beati ceruicibus.* At. 65 a, et 99 a, *Iudicia reliqua impendent, nõ dum est plenè expeditum.* pro Mil. 116 a, *Quæ aderant iam & impendebant, quónam modo ea depellere potuissetis.*

Impendiò. *multò.* At. 158 a, *At ille impendiò nunc magis odit Senatum.*

Impendium, *dij. impensa.* pro Qu. 2 b, *Is quæstum sibi instituit sine impendio. Impendium pro usura: id est, pecunia quæ sorti accedit, ut Varro ait.* At. 85 a, *Itaq; cogito fœnus & impendium recusare.* de Cl. 166 a, *Solũ ita diligẽter colemus, ut impendijs etiam augere possimus largitatem tui muneris.*

Impendo, *dis. insumo, impensam ago uel facio, pecuniã in aliquam rem conijcio, consumo.* pro Qu. 2 b, *Postea in cõmune cõtulit, mequam nescio quid impendit, & in cõmune cõtulit.* I.V. 215 b, *Impen diocri quæstu cõtentus esse nõ poterat.* I.V. 174 b, *Illi intelligebant dêre pecunias in res uanas.* I.V. 199 a, *Ad in sese Verri serere, impendere, laborare.* I.V. *certum casum & euentum, certus quotannis labor & certus sumptus impenditur.* I.V. 245 a, *Vbi tandẽ istuc latet, quod tu de tua pecunia dicis impensum?*

Impensa, *sæ. impendiũ, sumptus, iactura.* I.A. 208 a, *Possessores nullam impensam fecerant, nondũ instruxerãt.* I.V. 158 b, *Arationes magna impẽsa, magnoq; instrumẽto tueri.* Of. 45 b, *Atq; etiã illæ impensæ meliores sunt, muri, naualia, &c.* Anteq. 193 a, *Quoniam maior impẽsa in patriam officij facta est, quàm in priuata fit defensione.* Anteq. 195 a, *Qui neq; tantorũ officiorũ impẽsam egistis in patriam.* I.V. 105 b, *Colũnæ machinis appositæ sunt.* At. *posita, nulla impensa eisdem lapidib. repositæ sunt.* pro R. 129 b, *Tur* 212 b, *Impẽsam facimus in Macrocola.* pro R. 129 b, *Turpes impẽsæ cupiditatum atq; iacturæ.* Cæl. Ep. 111 b, *Ne molestiam tibi cum impẽsa mea exhibeam.* Ep. 263 b, *Is ne nos tanta impensa derideat, calfacce hominem.* de Fi. 58 a, *Necessariæ cupiditates, nec opera multa, nec impensa explentur.*

Impensè. *uehementer.* At. 69 a, *Impensè rogare aliquẽ.* Epist. 227 a, *Nunc eo facio id impẽsius, quòd eius causam Nero suscepit.*

Impẽsus, *a,um.* At. 228 a, *Vel impẽso precio. i. nõ soluto.*

Imperator, *atoris, dux, qui exercitui præpositus est.* de Orat. 102 b, *Imperator est administrator belli gerendi.* de In. 54 a, *Callidus & sapiens imperator.* & ibi. *Exercitus, cui propositus est sapiens imperator.* de Or. 125 a, *Imperator bonus & fortis.* & 133 b, *Egregiè fortis & bonus imperator.* pro Pom. 9 b, *In summo imperatore quatuor has res inesse oportet, scientiam rei militaris, uirtutem, autoritatem, felicitatem.* de Clar. 191 a, *Imperator esse cupiebat, cui muneri mos maiorum ætatem certam, sortem incertam reliquit.* pro Do. 231 a, *Populus Romanus dominus regũ, uictor atq; imperator omnium gentium.* de Cl. 188 a, *Orator præstat minutis imperatoribus.* I.C. 98 a, *Imperator eorũ castrorũ, duxq; hostium.* I.V. 219 b, *Nomen inuictißimi imperatoris incidatur.* Tus. 185 b, *Imperator.*)(. *Miles.* *Imperatoris Iouis tria olim signa in orbe terrarum pulcherrima,* 6 In Ver. *In primis laudabat illud quòd diceret, eosdem labores non esse æquè graues imperatori et militi, quòd ipse honos laborem leuiorem faceret imperatorium,* 2 Tus. *Vt enim gubernatori cursus secundus, medico salus, imperatori uictoria: sic huic moderatori Reipublicæ beata ciuium uita proposita est, &c.* 8 ad Atticum. *Solent hoc boni imperatores facere, quum prælium committunt, ut in eo loco, quo fugam hostium fore arbitrentur, milites collocẽt,* pro Sexto Roscio. *Sed hoc primùm faciam, ut imperatores appellem eos, quorum uirtute, & consilij felicitate, maximis periculis seruitutis atq; interitus liberati sunt,* 14. Philip. *Imperatores appellati sumus,* 5 ad At. *Imperatores qui patriæ consulerent, uitæ non parcerent,* 3 de Nat. *Quidam imperatores etiã seipsos dijs immortalibus pro Repup. deuouerunt, capite uelato, certis uerbis,* de Nat. li. 2. *Faciam igitur ut imperatores instructa acie solent, &c.* 4 Phil. *Imperatorum alter exercitum perdidisset, alter uendidisset,* 3 ad Qu. Fra. *Animos imperatorum à uitæ prauitate ad deorum cultum conuerterent,* de Nat. deor. 1. *Imperatorum illud consilium fuit, quod Græci στρατήγημα appellant,* 3 de Nat. deor. *Imperatorum insigne, faces laureati,* pro Li gar. *Imperatorum necessarij in decẽ non soliti legari,* 13 ad At. *Imperatorum numerus maior quàm oratorum,* 1 de Or. *Imperatorũ nõ tam res gestas quàm mores, instituta, atq; uitam spectare in habẽdis honoribus,* 15 Fam.

Imperatorius, *a,um.* pro Corn. 65 a, *Ille imperatorius ardor oculorum.* I.V. Act. 5, *Imperatoria donatio.* Tusc. lib. 2, *Imperatorius labor.* Acad. lib. 2, *Imperatoria laus.* I.V. Act. 3, *Imperatorium ius.* de Or. 143 b, *Rostra imperatorijs manubijs ornata.* Epist. lib. 2, *Nomen imperatorium Bruti.*

Imperatrix, *cis.* pro Cæl. 52 a, *Fortes uiri ab imperatrice in insidijs atq; in præsidio balnearum locati.*

Imperfectus, *a,um. inchoatus, mancus, non absolutus, præcisus, impolitus, adumbratus, acerbus, infinitus, conatus.* Epi. 13 b, *Nunc ut Apelles Veneris caput, &c. reliquam partem corporis inchoatam reliquit, sic quidã homines in capite meo solum elaborauerunt, reliquum corpus imperfectum ac rude reliquerũt.* de Vniuer. 106 a, *Omnia animantia sunt inchoata, nulla ex parte perfecta, imperfecto autem nec absoluto simile pulchrum nihil est.* I.V. 214 a, *Nondum etiam perfectum templum inuenerunt.* de Nat. 13 a, *Relinquere aliquid inchoatum: id est, imperfectum.* de N. 32 b, *Inchoatus.*)(. *Perfectus.*

Imperiosus, *a,um.* Postquam. 206 b, *Eum consul imperiosus exire urbe iußit.* de Finibus, 77 a, *Imperiosus ille Torquatus.* & 86 b, *Nimis imperiosi philosophi est, uetare meminisse.* Parad. 123 b, *Cupiditas honoris quàm dura est domina, quàm imperiosa, quàm uehemens.* Orat. 207 b, *Imperiosi populi et reges illustres: id est, qui multum impetrarunt.*

Imperitè. *inscitè, indoctè, imprudenter.* I.A. 175 b, *Est hoc imperitè.*

Imperitißimè. pro Cornel. 60 a, *Aliquid imperitißimè dictum.*

Imperitus, *a,um. inscius, rudis, ignarus, indoctus, uulgus, barbarus.* Part. 238 a, *Si apud indoctos imperitosq; dicemus.* pro Fl. 149 b, & I.V. 103 b, *Homines imperiti rerum omnium, rudes ignariq;.* de Or. 159 a, *Imperitus dicendi & ignarus.* pro S.R. 42 a, *Homo imperitus morum, agricola, rusticus.* de Finib. 105 b, *Quæ irrideri ab imperitis solent.* pro Corn. 64 b, *Marius non imperitus fœderis, non ignarus belli, non rudis exemplorũ.* ad Her. 26 a, *Imperitus rerũ.* et 17 a, *Adolescens imperitus cõuiciorũ.* de Or. 105 b, *Homo eloquẽs, iuris imperitus.*

Imperium, *rij. potestas, ditio, publica dignitas, magistratus, prouincia.* At. 283 a, *Decreui etiam imperium, quod quanquam uidebatur illi ætati honorificum, tamen erat exercitum habenti necessarium: quid enim est sine imperio exercitus?* I.P. 87 b, *Quas res geßisti in imperio & prouincia consulari?* & ibi. *Ex Macedonia aliquot prætorio imperio, consulari quidem nemo redijt, qui non triumpharit.* pro Font. 276 b, *Galli sub populi Romani imperium ditionemq; ceciderũt.* At. 244 a, *Vides tyranni satellites in imperijs.* Off. 14 a, *Nec uerò imperia expetenda, ac potius non accipienda interdum, aut deponenda nonnunquam.* Ep. 36 a, *Cepi et gessi maxima imperia.* Ep. 2 b, *Esse cum imperio.* I.A. 236 a, *Dare imperium alicui extraordinarium, uel extra ordinẽ.* I.A. 203 a, *Demus igitur imperium Cæsari, sine quo res militaris administrari non potest.* Quin. F. 294 a, *Illi quidem imperium ita datũ est, ut redderet.* de Sen. 84 b, *Appius tenebat non modò autoritatem, sed etiam imperium in suos.* pro Cec. 294 b. & de In. 80 a, *Imperium domesticum in seruos.* Tusc. 218 a, *Imperium seuerum.* de Finib. 86 b, *Imperia Manliana.* de Sen. 87 b, *Terra nunquam recusat imperium.* Quin. Fr. 297 a, *Ad summum imperium etiam acerbitatem naturæ adiungere.* de D. 94 b, *Cum C. Coponius prætorio imperio claßi Rhodiæ præesset.* de Ar. 252 a, *Sacrificium, quod fit in ea domo quæ est in imperio: id est, in domo consulis.* pro Fla. 150 a, *Is qui nuper summo cum imperio fuerit.*

Impero, *as. leges alicui impono, præscribo.* de Legib. 184 b, *Qui bene imperat, paruerit aliquando necesse est: & qui modestè paret, uidetur qui aliquãdo imperet dignus esse.* de Leg. 185 a, *Quodq; is qui bellum geret imperassit, ius, ratumq; esto: id est, imperauerit.* At. 225 b, *Germani legatos miserunt, sese quod imperatũ esset, esse facturos.* de Am. 111 b, *Cupiditatibus, quibus cæteri seruiunt, imperare.* I.P. 99 b, *Mitto rationem exacti imperatiq; frumenti.* & pro Flac. 152 a, *Illam rationem in imperando sumptu Flaccus secutus est.* I.V. 59 a, *Cum frumẽtum sibi in cellam imperauisset.* & 136 a, *Singulis cẽsoribus denarij trecenti ad statuam prætoris imperati sunt.* pro S.R. 28 a, *Nonnunquam etiã puerum uocabat, credo cui*

T cœnam

cœnam imperaret. I. V. 136 a, In tributis imperandis. pro Flac.153 a.& Epist.169 a, Prætor pecuniam in remiges imperauit. Tusc.185 b, Vt alter imperet, alter pareat. pro Pomp.14 b, Omnibus gentibus ac nationibus terra mariq; imperare.

Impertio, is. impartio, impertior, do, tribuo, præbeo. de Nat. 31 b, Ignis omnibus rebus uitalem impertit calorem. de Or.110 a, Et te exorabo profectò, ut mihi quoq; tuæ suauitatis aliquid impertias. Att.47 a, Nil impertisti tuæ prudentiæ ad salutem meam. de Diu. 126 b, Illius deus non potest hominibus diuinationem impertire. I. V.125 b.& At.37 b, Ille dolorem suum nemini impertiebat. I. V.119 a, Impartire diē festum alicui. Att.33 a, Huic multa signa beneuolentiæ à bonis impertiuntur. Item: Te rogo, ut qualem te antea populo Romano præbuisti, talem te nobis hoc tempore impertias. Attic. 147 b, Quamobrem te rogo, ut in maximis tuis curis aliquid impertias temporis, huic quoq; cogitationi. pro Cor.55 b, Qui tantū potuit impartire huic studio tēporis, quantum, etc. I. C.113 b, Deinde collegæ meo laus impertitur, quòd, &c. pro Mur.125 b, Meum laborē hominum periculis subleuandis impertio. pro Syl.168 b, Oneris mei partem nemini impertio, gloriæ bonis omnibus. de Fin. 125 b, Vt aliquid suorum studiorum philosophiæ impertiat. Off.44 a, Sæpe idoneis hominibus indigentibus de re familiari impertiendum. de Diu. 86 a, Nam ut nunc extis, sic tum auibus magnæ res impertiri solebant. Ep. 61 a, Sin aliquid impertiuit tibi sui consilij, debeo, &c. Ep.69 a, & 68 b, Vt mihi non solùm præconium, quod Alexander ab Homero Achilli tributum esse dixit, sed etiā graue testimoniū clari hominis magniq; uideatur.

Impertior, iris. impertio. pro Pomp.7 b, Lucullo tātum impertior laudis, quantū uiro forti debetur. pro Arch. 287 b, Multis gratuitò ciuitatē in Græcia homines impertiebantur. At.280 a, Cum rogamur, ut misericordiā liberis eius impertiamur. I. C.113 b, Atq; etiam uiro forti collegæ meo laus impertitur.

Impetratio, onis. Attic.183 a, Impetrationes nostras nihil ualere.

Impetro, as. exoro, exigo, aufero, induco, ut facias aliquid inuenio. de Inuen. 46 b, At.135 b, Impetrabis igitur à Cæsare, ut tibi abesse liceat. Qu. de Pet.209 a, À quo facilè, si contendes, impetrare poteris, ut, etc. Academic. 24 a, À me istam exceptionem non impetrabunt. Epist. 219 a, Et Dolabella rogatu meo ciuitatē à Cæsare impetrauit. Epistol.217 b, Omnia quæ potuisse in hac summa gratia tua ac potentia à te impetrare, ultrò te ad me detulisse putabo, si hanc rem impetrauero. Epistol. 69 a, Neq; enim fas esse arbitror, quicquam me rogātem abs te non impetrare. & 56 a, Ab Atheniensibus impetrare non potui, ut &c. Att.241 a, Brutus & Cassius utinam quàm facilè à te de me impetrare possunt, ita per te exorentur, ne quod callidius ineant consilium. Epist. 57 b, Impetrare ab aliquo de aliqua re. pro Planc. 264 a, Impetrare de aliqua re. Attic. 113 a, Minus honestè nunc quidem, quàm si olim de ratione habenda impetrasset. Attic.285 a, Impetrare salutem alicui. de Inuent. 75 a, Impetrare ab aliquo, ut ignoscat. de Diuin. 80 b, In impetrandis consulēdisq; rebus magna uis est in aruspicum disciplina.

Impetus, tus impreßio, uis, uiolentia, incursio, incursus, ferocia, conatus, irruo. de Ar. 243 b, Omnem impetum gladiatoris ferociamq; compreßi. pro Do. 226 a, Itaq; infractus furor tuus inanes faciebat impetus. Tusc. 219 b, An fortitudo, nisi insanire cœperit, impetus suos non habebit? Anteq.194 b, Si uiolētiæ impetu opprimimur, decedam unus pro omnibus. pro Cec. 263 b, Incursio atq; impetus armorum. pro Font. 281 b, Iratos animos atq; horribiles impetus hostium deprecari. Orat.205 b, Ferri magno cursu & sonitu. Or.219 b, Aliter in oratione nec impetus ullus, nec uis esse potest. pro Deiot.144 b, Impetus conuentioq; dicendi. Br.91 b, Repreßi impetum, ardoremq; restinxi. & Ep.5 b, Frangere impetus animorum alicuius. de Orat.137 b, Loci quibus impetus animos & aut impellantur, aut reflectantur. I. V.60 a, Animos & impetus alicuius retardare. de In. 64 a, Impetu quodam animi potius, quàm cogitatione facere aliquid. & ibid. Impetus & quasi quædam commotio animi affectioq; & Attic.171 b. de Or.148 a, Impetu quodam mentis & uoluntate. de In.82 b, Libido est impetus quidam animi non rectus. de Or.88 b.& At.38 b, Facere impetum in aliquem. At.160 a, Impetus in priuatorum pecunias pro Dom.334 b, Irruere in aliquem & in eundem impetum perferre, idem. Epist. 53 a, Tamen impetum prædonum in tuas fortunas fieri nolo. pro Cec.289 a, Ex conuentu uim fieri oportebat. At.120 b, Qui autem impetus illius erit in nos fortunasq; nostras acrior, quàm in cæterorū. Offi.21 b, Bestiæ nihil sentiunt nisi uoluptatem, ad eam feruntur omni impetu. Offic.35 a, Animalia quæ habent suos impetus. de Finib.58 a, Incurrere in aliquem cæco impetu. Ep.5 b, Impetus Marcelli resederunt. pro Cec. 289 a, Impetum illius, cæterorumq; tela etiam incursu refugit. de Ar.245 a.& pro Sest.27 a, Sed si feretur hæsitans, & impetum in me facere conabitur, resistam, & eius conatum refutabo. de Ar.255 a, Alicuius furentes ac uiolenti impetus. pro Cæl.40 a, Nunquam ex illo delendi huius imperij tam sceleratus impetus extitisset, nisi, &c. de Diu.104 a, Horum sunt auguria non diuini impetus, sed rationis humanæ. de N. 45 b, Cum impetum cœli admirabili cum celeritate moueri uertiq; uidemus. Off.10 b, Multi multa faciunt temeritate quadam, sine iudicio uel modo in omnes, uel repentino quodam quasi uento impetu animi incitati.

Impiè, sceleratè, nefariè. de N.34 b, Quæ qui uideat non solùm indoctè, sed etiam impiè faciat, si deos esse neget. & I. A.179 a.& pro Deiot.149 a. l. Ingratè. & Tusc. 229 a.& I. V.77 a.

Impietas, tis. impia fraus. de Fin.121 a, Sed nihil est quod tam miseros faciat quàm impietas et scelus. de Am. 104 a, Qui fuerint impietatis duces.

Impiger, a, um. diligens. Epist.18 a, Quis est tam in scribendo impiger quàm ego? I. V.241 a, Is se patiētem atq; impigrum præbebat. pro Font.283 a, Impiger ad labores belli.

Impigritas, tis. diligentia. de Republica libro 3, teste Nonio.

Impingo, gis. iacio, impello, obijcio, obtrudo. Tusculan. quæst.299 a, Quid? huic calix mulsi impingendus est, ut plorare desinat? Epist. 118 b, Quid si filius meus fustem mihi impingere uolet? I. A.153 a, Vncus impactus est

fugitiuo illi, &c. Attic.85 b, Atque hoc tempore impingit mihi epistolam Scaptius Bruti, rem illam suo periculo esse.

Impius, a, um. à pietate remotus, consceleratus. pro Qu. 4 b, Si pietate propinquitas colitur, qui affinitatē prodit, impius sit necesse est. pro S. R.29 b, Hæ sunt impijs aßiduæ furiæ. de Legib.174 a, Impius ne audeto placare donis iram deorum. de D.18 b, Est enim periculum, ne aut his neglectis impia fraude, aut susceptis anili superstitione obligemur. I. P.89 b, Me fugerat deorū immortalium has esse in impios & consceleratos pœnas certißimas constitutas. de Leg.172 b, Deos piorum & impiorum habere rationem.

Implacabilis, cabile. inexorabilis. Quint. Fra.298 a. & Tuscul.179 b, Implacabilis iracundia. Epist.41 b, Quid erat autem, cur ego in te tam implacabilis essem? cum, &c. I. P.97 a, Præbere se implacabilem atq; inexorabilem alicui.

Impleo, es. compleo, expleo, augeo, præsto. de D. 132 a, Tuis enim oraculis Chrysippus totum uolumen impleuit. Acad.22 a, De quibus rebus uolumina sunt impleta à Chrysippo. Ep.138 a, Implere ollam denariorum. cōtra Rul.75 a, Cum sese regum sanguine implerint. I. A. 172 b, Is uomens frustis esculentis totum tribunal impleuit. Or.206 a, Demosthenes non semper implet aures meas. pro Clu.28 a, Profiteri quod non poßis implere, quod imprudentiæ est: id est, præstare.

Implicatio, nis. de Inuen.74 b, Ac si qua neceßitudo turpitudinem uidebitur habere, oportebit per locum communium implicationem redarguentem demonstrare. de Nat. deor.54 a, Huic adde neruos, à quibus artus continentur, eorumq; implicationem toto corpore pertinentem, qui, &c.

Implicatus, a, um. confusus, permixtus, illaqueatus, irretitus, circumretitus. l. Implico. de Legib.165 b, Voluptas penitùs in omni sensu implicata insidet. I. P.98 a. & Tuscul.228 b, Auaritiæ summa, quæ criminibus omnibus implicata est. Epi. 89 a, Etenim omnes Cæsaris familiares satis opportunè habeo implicatos consuetudine & beneuolentia. I. P.94 b, Familiaritate implicatus. In Vat. 29 a, Inconstantia cùm lenitate tum etiam periurio implicata. de Ar.245 a, Illaqueatus omnium legum periculis, irretitus odio bonorum omnium, implicatus expectatione supplicij. Tus.228 b, Animi suis angoribus & molestijs implicati. Acad. 41 a, Dum me reipub. procuratio multis officijs implicatum & constrictum tenebat. I. A. 176 a, Verùm implicita inscitia impudentia est. pro S. R. 32 b, Is non tam propensus ad misericordiam, quàm implicatus ad seueritatem uidebatur.

Implicitè. abscondite.)(. patētius, expeditius. de In .70 b, Absoluta est, quæ ipsa in se, non ut negocialis implicitè & abscondite, sed patentius & expeditius recti & non recti quæstionem continet.

Implicitus, a, um. pro Pom. 7 b, Hæc ratio pecuniarum, quæ Romæ uersatur, implicata est cum illis Asiaticis, et cohæret. Offic.4 a, Quæ quatuor inter se colligata atq; implicita sunt.

Implico, as, aui, & cui. misceo, commisceo, illaqueo, irretio, circumretio. Att.131 a, Quod præmonui, fit ut Cæsar te implicet. de Clar.180 a, Atq; ita uixit, ut multarum

ætatū oratoribus implicaretur. pro Domo,234 a, Nisi etiā muliebribus religionibus te implicuisses. Att. 19 a, Atq; ita tamen nouis amicitijs implicati sumus. pro Ligar.137 b, Is nullo se implicari negocio paßus est. Offic. 41 a, Qui cōtrahendis negocijs implicātur. Of.24 a, Implicari aliquo certo genere cursuq; uiuendi. pro Corn. 67 b, Quod omnibus, qui nostris familiaritatib. implicātur, uehementer utile est. Ora.215 a, Interualla longa, breuia, quibus implicata & permista oratio est. de In. 49 b, Permistè cum alijs implicari. de D.97 a, Dij uim suam cùm terræ cauernis includunt, tum hominū naturis implicant. de N.12 a, Deus nullis occupationibus est implicatus. de N.12 a, Næ ille est implicatus molestis operosisq; negocijs. & Tus.228 b, Implicatus multis molestijs. I. V.266 b, Implicatus seueritatē iudicū. Tus. 222 a, Neglecta ratio multis implicatur errorib. de Fin. 74 a, Vt profectus, etc. currat longius, & se implicet primùm ciuiū, deinde omniū mortalium societate. de Amic.112 a, Nā implicati ultrò et citrò, uel usu diuturno, uel etiā officijs, etc. pro Cæ.53 a, Eo maleficio tamē erāt implicati.

Imploratio, onis. I. V.269 a, Si te illius acerba imploratio, & uox miserabilis non inhibebat, ne ciuium quidem Romanorum fletu commouebare? de Orat. 126 b, Omnium deorum, & hominum, & ciuium, et sociorum imploratio.

Imploro, as. inuoco, exposco, testor, appello, obtestor, uoce miserabili opem alicuius peto. I. V.80 b, 81 a, Hic tu fortasse querēre, deūm atq; hominum fidē implorabis. & Ac.22 b.& pro Qu.17 b, Qui deus appellandus est? cuius hominis fides implorāda? pro Fl.146 b, Quem enim aliū appellem? quē obtester? quē implorē? senatúmne, &c. I. V.274 b, Vos etiam atq; etiā imploro atq; appello sanctißimæ deæ. & ibi. Deos omnes imploro atq; obtestor. pro Mur.144 b, Fidem uestram obtestor, misericordiam imploro. pro Mil.118 a, Vos enim Albani tumuli atq; luci, uos, inquam, imploro & obtestor, uestræ tum aræ, uestræ religiones uiguerūt, etc. I. C.110 a, Deos immortales precari, uenerari, atq; implorare debetis, ut hanc urbem defendant. pro Dom.215 b. & pro Rab. 92 a, Illa altera pars consulis auxilium implorat et flagitat. de Or.121 b, Neq; ipse auxilium suum à bonis uiris frustra implorari patietur. At.121 a, Turpe erit Domitium deserere implorantem eius auxilium. I. P.82 a, Implorare præsidium alicuius. pro Milon.119 b, Misericordiam ipse non implorat, ego autem repugnante hoc imploro & exposco. Postquam.212 b, Cùm me respub. imploraret. de Ora.104 b, Nemo est questus, nemo rempub. implorauit, nemo supplicauit. I. V. 107 a, Illa deos hominesq; implorante I. V.77 b, Implorare iura libertatis et ciuitatis. Epi.154 a, Et Laterensis propè implorans obtestaretur. & pro Syl.179 a, b, Implorarem sensus uestros, uniuscuiusq; indulgentiam testarer in suos. Aca. 4 a, At ille Heracliti memoriam implorans, quærere ex eo, &c. I. V.261 a, Mater filij nomen implorans, mihi ad pedes misera iacuit. & 134 b, Itaq; si fit omnibus recusantibus & implorantibus.

Impluuium, uij. locus sine tecto in ædibus, quo impluere imber in domum poßit. I. V.88 a, & 106 a, Hæc duo signa, quæ nunc ad impluuium stant. I. V. Act.3, Ostendā in ædificijs priuatis longa difficiliq; uectura columnas

singulas ad impluuium H S.X L M, non minus magnas locatas.

Impolitè. inornatè, incultè. de Orator.103 a, Tibi senatus breuiter impolitéq; dicenti, maximis de rebus est assensus.

Impolitus, a, um. rudis. de Clar. Or.192 a, Forma admodum impolita atque rudis. de Orat.120 b, Genus hominum, rude, hebes, & impolitum. de Orat.113 b, Timæus ipsa compositione uerborum non impolitus. de Pro. 76 a, Impolitæ res & acerbæ, si erunt relictæ, offerent se aliquando, &c.

Impono, nis. Epistol.69 a, Qui cæteris coronas imposuerunt uictoribus. & pro Fl. Imponere auream coronam alicui. I.A.185 b, Antonius collegæ diadema imposuit. de Orat.110 a, Ne nomen quidem ei uitio imposuerunt. At. 76 a, Clitellæ boui sunt impositæ, prouerbium. l. Clitellæ. I.V.104 b, Per istos quæ uolebat, in nauem clàm imponenda, occulta exportanda curabat. de Diuin. 126 a, Cum M. Crassus exercitum Brundusij imponeret. Att. 5 a, Si Lentuli nauis non erit, quò tibi placebit imponito. de Vn.202 b, Atq; ita quasi in currum uniuersitatis imposuit. & Tus.230 b, Velut iste chorus uirtutum in eculeum impositus. de Fi.166 a, Metellum multi filij in rogum imposuerunt. Lent. Ep.190 a, Naues onerariæ amplius quàm centum, in quas exercitus eius imponi posset. Ep.125 b, Cuius amicitia, me in hanc perditã causam imposuit. At.16 b, Consul est impositus nobis, quem nemo præter nos aspicere posset. de Nat.12 b, Itaq; imposuistis in ceruicibus nostris sempiternum dominum. & Att.249 b, Imponere dominum alicui. de Or.107 b, Imponere nimis duras leges cuipiam. I.A.212 a, Is leges ciuitati per uim imposuit. et 206 b, Per uim imponere leges reipub. pro Cor.63 a, Nobis iniquißimæ leges impositæ sunt à uobis. pro Qu.R.49 b, Imponere seruitutem fundo. pro Fon.278 a, Vectigal esse impositum fructibus nostris dicitur. At.242 a, Frumẽtum imponere, quæ est alia Dionis legatio? cõtra Rul.62 b, Agris publicis pergrande uectigal imponere. pro S.R.20 a, Opprimi me onere officij malo, quàm id quod mihi cum fide semel impositum est, aut propter perfidiam abijcere, aut propter infirmitatẽ animi deponere. Att.140 a, Ne Pompeio quid oneris imponã. Ep.224 b, Quando mihi ab amico onus imponitur, ego quoq; tibi imponam. At.207 a, Et ne magnum onus obseruantiæ Bruto nostro imponerem. Epi. 86 a, Nisi fortè, aut in miseria nimis stultè aut in amicitia nimis imprudenter tibi onus impono. Or.200 a, Imponere onus alicui.)(. Recipere onus. contra Rull.75 b, Vos mihi personam hãc imposuistis, ut eũ tuerer. Item, Vt meminissem quam personam à uobis impositam sustinerem. At.162 a, Duriores partes mihi impositæ sunt ab offensione nostra. At.164 a, Partes has mihi Cæsar imposuit, ne, etc. pro S.R.38 b, Audacia, cuius partes Roscijs impositæ sunt. pro Mur.133 a, Nunquam iste plus militi laboris imposuit, quàm sibi sumpsit. pro Qu.18 a, Aut iniuriam sine ignominia sibi imponerẽt. I.V. 203 b, Quibus tu priuatim iniurias plurimas cõtumeliasq; imposuisti. I.V.138 b, Mihi impone istam uim, ut omnino ne liceat polliceri. At.57 b, Ego mihi neceßitatem imponere nolui huius nouæ cõiunctionis. pro Syl.173 b, Mihi de me ipso multa dicenti neceßitas quædam imposita est

ab illo, &c. de Fin.121 a, Imponere uulnus alicui. Att. 12 a, Non ita, ut sperarent mali, tanto imposito reip. uulnere. pro Sest.12 b, Imponere plagam mortiferam reipub. Off.58 b, Imponere fastigium operi inchoato. pro Plan. 272 a, Sin autem eminus, quem uillicum imponeremus, quem pecori præficeremus, non curamus, &c.

Imponere, pro decipere uel fallere. Qu. Fra.311 a, Catoni egregiè imposuit Milo noster. At.249 a, Si Cassellius mihi imposuisset aliquid.

Importo, as. inueho. de Orat. 123 a, Modò enim huc ista sunt importata. I.V.175 b, Verres Siciliæ multum calamitatis importauit. Postquam.212 a, Nam calamitas importata est, quia defenderam ciuitatem. pro Sest.284, Quàm tantam importare meis defensoribus calamitatem. Off.36 b, Per eos deniq; si quid importetur nobis incommodi, propulsemus. de Or.88 a, Plura detrimenta publicis rebus, quàm adiumenta per homines eloquentißimos importata. pro Deio.151 a, Hodierno die sententia tua, aut cum summo decore pestem importatura est regibus, aut incolumem famã cum salute. Ep.265 a, Tergiuersari uolui, ne mea nimia σπουδὴ suspicionem ei aliquam importaret. Tus.216 a, Importãt enim ægritudines anxias. de Fin.56 b, Eas solicitudines à dijs immortalibus importari putant. Tusc.234 a, Nam hæc mala casus importat, qui in sapientem potest incurrere. Tus.216 a, Motus auersi à ratione important ægritudines anxias.

Importunè insistere, molestè. Ac.20 a.

Importunitas, tatis. immanitas. I.V.124 a, Vir incredibili importunitate & audacia. pro Cl.53 b, Quem propter importunitatem animi nemo recipere tecto uellet. et I.P.84 a, Animal ex omnium scelerum importunitate, et omnium flagitiorum impunitate cõcretum. pro Syl.181 b, Tanta importunitas inauditi sceleris.

Importunus, a, um. immanis, infestus, molestus. de Ar. 244 b, Videbam illud scelus tam importunũ, audaciam tam immanem adolescentis furentis. Postq. 207 b, Hic uultum importunum in forum detulit. pro Cl.55 a, Furore crudelis, atq; importuna mulier. Ep.20 a, Mulieris importunæ nefaria libido. I.C.107 a, Importunißimus hostis. de Fin.56 a, Homo importunus & crudelis. de Nat. 76 a. & Ep.61 a, Varius homo importunißimus summo cruciatu perijt. I.V.77 b, Istius immanis atq; importuna natura. de Cl.196 b, Hæc importuna clades ciuitatis. de Or.110 b, Importunum tempus: id est, non opportunum, incommodum. I.V.173 b, Importunißima pestis.

Impotens, tis. tenuis, infirmus, effrenatus, qui in sua potestate non est, qui dolori uel iracundiæ paret. pro Mur. 138 a, Valeant te omnia ad salutẽ innocentium, ad opem impotentium. de Finibus,59 b, Neq; homini infanti atq; impotenti iniustè facta conducunt. Epist.54 b, Victoria, quæ etiam si ad meliores uenit, tamen eos ferociores impotentioresq; reddit. Part.240 b, Aut nullos animi motus, aut non tam impotẽtes fuisse. Ep.260 b, Sin ista pax perditum hominẽ in possessionẽ impotentißimi dominatus restitutura est, &c. Tusc.231 b, Qui nulla impotentia lætitia efferuntur. I.A.198 b, Quæ effrenatio impotentis animi? I.A.199 a, Impotẽs, iracundus, cõtumeliosus, superbus. I.A.202 b, Aduolat ad urbem homo impotentißimus, ardens odio, &c. I.A.233 b, Dolabella habet sceleratam impiorum manum, est ipse confidens, impo-

tens, &c. Parad.122 b, Animus fractus, & arbitrio carens suo. de Ar.244 a, Dolore efferri, & iracundia longius progredi, quàm sapiẽtis hominis cogitata ratio postulat. de Arusp.244 a, Nihil feci iratus, nihil impotenti animo. I.A.206 a, Is in uestra potestate erit, qui in sua nunquam fuit? quid enim ille unquam arbitrio suo fecit? semper tractus quò libido rapuit, quò leuitas, quò uinolentia.

Impotentia, tiæ. animi effrenatio. Tusc.216 b, Quã uim significãtes mali poetæ, impendêre apud inferos saxum Tantalo faciunt, ob scelera, animiq; impotentiam & superbiloquentiam. Tus.220 a, Iidem inflammant appetitione nimia, quam tum cupiditatem, tum libidinem dicimus, impotentiam quandam animi à temperantia et moderatione plurimùm discedentem. Tusc.220 a, Irati color, uox, oculi, spiritus, impotentia dictorum atq; factorum, quam partem habent sanitatis.

Impressio, onis. percußio, incursio, pronunciatio, impetus. de Orat.160 a, Numerosum, id quod habet quasdam impreßiones, &c. Ac. 15 b, Inter ipsas impreßiones nihil interesse, sed inter species. de Fin.42 b, In pedibus celeritatem ponebant, uim in manibus, claritatem in uoce, in lingua etiam explanatam uocum impreßionem. pro Flac.162 a, Non igitur impreßio, non occasio, &c. Epi.71 a, Non iudicio neq; disceptatione, sed ui atq; impreßione euertere aliquem.

Impressus, a, um. pro Mil.115 a. l. Nympha.

Imprimo, mis. quasi informo, signo, inscribo. de Diu. 85 a, Sus rostro humi a literam impreßit. Ac.21 b, Quid si in eiusmodi cera centum sigilla hoc annulo impressero? Academ.14 b, Similitudines uerò geminorum, aut signorum annulis impressorum pueriliter consectantur. & ibid. Signa in annulis impressa. Tusc.161 a, An imprimi quasi ceram animum putamus? Part.232 a, Vt literatura constat ex notis literarum, & ex eo in quo imprimuntur illæ notæ: sic confectio memoriæ tanquam cera locis utitur, et in his imagines ut literas collocat. pro Cec. 199 b, In aliquo loco uestigium imprimere. I.A.153 a, Tu extra munitiones tuas uestigium ubi imprimas non habes. Ep.75 b, Quæ cum uiderem tot uestigijs impressa, &c. pro Cornel.57 a, Nullus est locus, in quo non extent huius fortitudinis impressa uestigia. I.A.171 b, Horum flagitiorum iste uestigijs totã Italiam impreßit. Or. 198 a, Illa enim sunt curricula, in quibus Platonis primùm sunt impressa uestigia. de Fat. 149 a, Visum obiectum imprimit, & quasi signat in animo suam speciem. de Legib.162 a, Quæ in animis imprimuntur inchoatæ intelligentiæ, similiter in omnibus intelliguntur. Acad. 6 b, Quo è genere nobis noticiæ rerum imprimuntur. de N.10 b, In omnium animis deorum noticiam impressit ipsa natura. Acad. 6 a, Visum impressum effictumq; ex eo unde esset, &c. Acad.15 b, Cùm uisa in animos imprimũtur. et 10 a, Visum impressum in animo atq; mẽte. de Or.125 b, Nisi omnes motus in ipso oratore impreßi atq; inusti esse uidebuntur. Attic.35 b, Orbis reip. sic est conuersus, ut uix impressam orbitã poßimus uidere. pro Mil.115 b, Memoria publica recensionis tabulis publicis impressa. I.A.197 b, Vt horum iudicum lectione duplex imprimeretur reipub. dedecus. de D.119 a, Cùm terra araretur, & sulcus altius esset impressus.

Improbabilis, le. non probabilis. Officior. 34 a, Nos alia probabilia, contrà alia improbabilia esse dicimus. aliter, Non probabilia. Academ.9 b, Siue tu probabilem uisionem, siue improbabilem, & quæ non impediatur perferas.

Improbatio, onis.)(. Approbatio. ad Her.8 a, Hæc et ad improbationem & approbationẽ testium pertinebunt. I.V. 187 a, Dubium'ne est? quin ista omnis improbatio cogendæ pecuniæ causa nata sit?

Improbè. iniustè, peruersè, iniquè, nequiter. pro S. R. 35 b, Multa improbè fecisti. & pro Mur.125 a, Facis improbè. & pro Syl.172 b. de Fin. 59 b, Præda improbè parta. Off.49 b, Plures sunt ij, quibus improbè datum est, quàm illi quibus iniustè ademptum est.

Improbißimè. iniquißimè. Attic. 260 b, Ego, si me non improbißimè Dolabella tractasset, dubitassem fortasse, &c.

Improbitas, tis. peruersitas. Quin. Fr.297 a, Cum te alicuius improbitas peruersitasq; commouerit. pro Mur. 126 a, Amicorum neglectio improbitatem coarguit. Ep. 89 a, Mirifica est improbitas in quibusdam. & 5 b, Hominum improbitas. de D.122 b, Simiæ Dodoneæ improbitatem historijs Græcis mandatã esse demiror. de Clar. 185 a, Atheniensis Hyperboli improbitatem ueteres Atticorum comœdiæ notauerunt. Att.12 a, Sed tamen non ita, ut sperarant mali, tanto imposito reip. uulnere, alacris exultat improbitas in uictoria.

Improbo, as. reijcio, uitupero, damno.)(. Approbo. de Or.123 a, Ego ista studia non improbo, moderata modò sint. Offi.36 a, Primùm improbantur ij quæstus, qui in odia hominum incurrunt. de D.95 b, Hæc improbantur à Peripateticis, à Stoicis defenduntur. Acad.24 a, Hoc negas te posse nec approbare, nec improbare. Tusc.148 b, Iacentq; ea semper, quæ apud quosq; improbãtur. pro Fon.277 b, Falsum est ob probationem precium datum, cùm multa improbata sint.

Improbus, a, um. impurus, sceleratus. perfidiosus, facinorosus, nequam.)(. Bonus uir. de Clar.185 a, Vir longè post natos homines improbißimus. & At.279 b, Homo nequißimus & improbißimus. pro Deio.147 b, Homo nequam & improbus. de Or.136 a, Improbus homo & perfidiosus. pro Syl.172 b, Si quid ab improbis de me improbè dicitur. Attic.151 b, Hic, qui in me tam improbus fuit. de Or.102 a, Populum inflammare in improbos, & concitatum in bonos uiros mitigare. de Finib.59 b, Improborum facta suspicio insequitur.

Improuidus, a, um. incautus. de L.139 b, Neceßitas quædam fatalis improuidas hominum mentes occupauit. At. 115 b, Improuidi & negligentes duces. de Am.114 b, Credulus atq; improuidus senex. Ep.26 b, Illud miror adduci potuisse, te qui me penitùs nosse deberes, ut existimares aut me tam improuidum, qui ab excitata fortuna ad inclinatam & propè iacentem desciscerem: aut tam inconstantem, ut collectam gratiam florentißimi hominis effunderem. Tusc.240 b, Improuida ætas.

Improuisò. ex improuiso, ex inopinato, de improuiso, de repentè, subitò, repentè, repentinò. At.237 a, Cum hominem temperantem, summum medicum, tãtus improuisò morbus oppresserit. de Diu.91 a, & pro Mur.133 a, Syracusani improuisò in castra Hamilcaris irrumpũt. I.V.

Universidad de Deusto Biblioteca

145 b,Sanè ei præter opinionem improuiſò incidi. Off. 50 a, Aratus tyrannum Metoclem improuiſo oppreßit. I.V.99 a,Ex improuiſo,ſi quæ res natæ eſſent.Tuſ.224 a,De improuiſo Chryſis ubi me aſpexerit, &c. pro S. R.44 a,Collocare milites,in quos, ſi qui ex acie fugerint,de improuiſo incidant.de Orat 97 a, Subitò dicere.)(.Sumpto ſpacio paratius accuratiusq́; dicere. & ibid. Exercere ſe in ſubitis dictionibus.

Improuiſus,ſa.ſum. inopinatus, ſubditus, repentinus. Tuſc.117 a,Sapiens, cui nihil improuiſum atq; repentinum accidere poteſt, cui nihil ſubitum eſt quod homini euenire poßit. Acad.44 b,Fortuna efficit multa improuiſa nobis.Tuſc.197 b,Omnia quæ mala putantur, ſunt improuiſa grauiora.I.V.122 b,Cùm hoc illi improuiſum inopinatumq́; accidiſſet.de Or.93 b,Nulla res neq; tanta,neq; tam improuiſa,neq; tam noua eſt,de qua non ſe profiteantur eſſe dicturos.contra Rul.78 a,Vnde iſte amor tam improuiſus,ac tam repentinus. pro Mur. 137 a, In his L. Murenæ tantis tamq; improuiſis periculis. pro Font.282 b,Cùm bella ſubitò & improuiſa naſcantur. At.56 a,Et hæc improuiſa omnia.Ep.23 b,Improuiſus aduentus hoſtium.

Imprudens,tis.inſciens,inſcius,ignarus,errans,per imprudentiam.)(.Sciens.de Or.92 b, Scripſi etiam illud in quodam libello,qui me imprudente & inuito excidit,et peruenit in manus hominum.pro S.R.22 a, Hæc omnia imprudente L.Sylla facta ſunt.de Fi.65 a, Qua tu etiam imprudens utebare nonnunquam.Ac.6 a, Imprudẽs eò, quò minimè uult,reuoluitur.Or.215.Sed idem imprudẽs ipſe facit.Tuſc.217 b,In altumq́; prouehitur imprudens. de Cl.189 b, Tu mihi imprudens M. Seruilium præteriſſe uideris.pro S.R.33 b, Multa ſæpe imprudentibus imperatoribus uis belli molitur.de In.74 a, Nautæ imprudentes legis,cum exiſſent,uitulum immolauerunt.

Imprudenter,per imprudentiam,per ignorantiam, inſcienter.de In.52 a,Imprudẽter lædere aliquem.Aca. 43 a,Illud imprudenter,ſi arbitrantur.&c.Or.215 b, Verſus ſæpe in oratione per imprudentiam dicimus.

Imprudentia,tiæ.inſcitia, error, inſcientia. de Inuent. 47 a,Imprudentia eſt, cum ſciſſe aliquid is, qui arguitur,negat.de Ar.252 a,Sacrificium tam occultum, quod non modò curioſos oculos excludit, ſed etiam errantes: quo non modò improbitas, ſed ne imprudentia quidem poßit intrare.I.V.120 b.& Orat.215 b, Quod ſæpe per imprudentiam fit.de Or.157 b, Imprudentia teli emißi: id eſt,cũ telum manu fugit.de In.51 a, Modi partes ſunt prudentia & imprudentia.& ibid. Imprudentia in purgationem confertur,cuius partes ſunt inſcitia,caſus,neceßitas,& in affectionem animi.

Impuber,ris.adoleſcentulus.I. C. 121 a, Cum filium eius impuberem necandum eſſe dixit.

Impudens,dentis.inuerecundus,exhauſto rubore.ad Heren.27 a.Epiſtol.67 b,Qui uerecundiæ fines ſemel tranſierit, cum benè & nauiter oportet eſſe impudentem. pro Quint. Roſc. 48 a, Pudens impudentem fraudaſſe dicitur.pro Qu.14 a,Ore durißimo eſſe: id eſt.eſſe impudentem.

Impudenter,confidenter,audacter.I.V.135 b,Quamuis audacter, quamuis impudenter. & pro Flac.158 a. & Epiſt.67 b,Impudenter facit.

Impudentia,tiæ.confidentia,audacia,os.Or.220 a,Verecundia negandi, ſcribendi impudentiam ſuſcepi. pro Fl.153 b,Audacia & impudentia fretus.pro Dom.233 a, An ego tantam oculorum impudentiam habere poßim? ut uideam,&c.de Ar.243 b, Impudicam alicuius impudentiam reprimere.de Or.99 a, Cæteros non dubitabo primùm inertiæ condemnare, deinde etiam impudentiæ. & ibi.Neſcire,&c.inſignis eſt & impudentiæ.

Impudentiuſculus,la.Ep.98 b, Sumus enim impudentiuſculi,quàm per te uix licet.aliàs,putidiuſculi.

Impudicitia,æ.Oct.331 a, Cui forma per dedecus pecuniam et nomẽ nobile conſceleratũ impudicitiæ dediſſet.

Impudicus,a,um.impurus.I.A.185 b.de Or.132 b, Aduerſus & auerſus impudicus es.Oct.331 b.& in Sal.275 a, Audiet Marius impudico domino parere nos, qui ne militem quidem habere uoluit,niſi pudicum.de Ar.243 b,Impudicam alicuius impudentiam reprimere.I.C.106 b,Complexi mulieres impudicas.& 109 a,Omnes impuri impudiciq́;.de Leg.166 a,Impudica loqui.

Impugnatio,onis.Oppugnatio.At.li.4. Ipſe domum P. Sullæ pro caſtris ſibi ad eam impugnationẽ ſumpſerat.

Impugno,as.oppugno. pro Qu. 2 a, Illis autem id tempus impugnandi detur,cum uitandi illorum impetus poteſtas adempta nobis erit. At.284 a, Sceleratos ciues timore ab impugnanda patria deterrere.

Impulſio,onis.impulſus.de In. 64 a, Cauſa diuiditur in impulſionem & ratiocinationem.impulſio eſt,quæ ſine cogitatione per quandam affectionem animi facere aliquid hortatur,ut amor,iracundia, &c. & 64 b, Cum impulſione aliquem commiſiſſe quid dicet. de Vn.197 b, Omnis coagmentatio corporis,uel calore, uel frigore,uel aliqua impulſione uehementi labefactatur.

Impulſor,oris.Attic.256 a,Et ſi quamuis non fueris ſuaſor et impulſor profectionis meæ,approbator certè fuiſti.I.V.33 b,Autor et impulſor,et ſocius ſceleris.de Pro. 72 b,Omnis illa tempeſtas Cæſare impulſore & autore excitata eſt.

Impulſus,ſus.inductus,impulſio.de In.64 b,Qui ſi nihil impulſu aliquid commiſerint.pro Do 215 b.& I.V.141 b.& pro S.R.36 a,Hoc P.Clodij impulſu factum eſt.de N.32 a.et de Som.131 a,Non alieno impulſu,ſed ſua ſponte moueri.de Somn.128 b, Sonus, qui impulſu & motu ipſorum orbium efficitur.pro Cec.283 a, Impulſus ſcutorum,conflictus corporum.

Impunè,ſine pœna uel periculo.)(.Periculo capitis.pro Mil.190 b.Epiſtol.231 b, Dionyſius cum multos libros ſurripuiſſet,nec ſe impunè laturũ putaret,aufugit.At.15 a, Qui nummos in tribu pronunciauerit,ſi non dederit, impunè ſit.At.184 a, Mihi ne dolere quidem impunè licet.pro S.R.31 b,& 33 b, Homines uulgò impunè occiduntur.pro Qu.2 b, Libertate uſus eſt,quo impunius dicax eſſet.de L.164 a,Vt dictator quẽ uellet indicta cauſa,impunè poßit occidere.de In. 66 a, Poteſtas impunè aliquid faciendi.I.A.159 b,Qui non modò impunè,ſed etiam cum ſumma interfectoris gloria interfici poßit.de D.129 b, Hæc in metu & periculo cùm creduntur facilius,tum finguntur impunius.Par.119 b,Cum lucrari impunè poſſet auri pondo decem.pro Deiot.149 b, Vbi id quod intus eſt,impunè euolare poteſt.pro Clu.34 a,Licet impunè cõfiteri.cõtra Rul.67 b, Vt impunè in ocio eſſe

poſſemus. de Or.159 b,In quo impunè progredi licet duos duntaxat pedes.

Impunius.aduerb.ł.Impunè.

Impunitas,tis.licentia,uenia.pro Mil.118 a, Quem ſi uiciſſet,habiturus eſſet impunitatem & licentiam ſempiternam.pro Pl.159 a,& Epiſt.13 a,Non mihi tantum arrogo,ut C.Plancium ſuis erga me meritis impunitatẽ aſſecuturum putem.In Ant. 220 a, Cæteris autem ſi errorem ſuum depoſuerint,ueniam & impunitatem dandam puto. & Tuſcul.218 b, Dare impunitatem peccatorum alicui. I. A.157 a, Cùm tanta gladiorum impunitas ſit. pro Seſt.21 a, Quorum effrenatus furor alitur impunitate diuturna. I.P. 84 a,Animal ex omnium ſcelerum importunitate,& omnium flagitiorum impunitate concretum. pro R.P.126 b,& Offic.60 a,Quorum impunitas fuit non modò à iudicio, ſed etiam à ſermone.pro Mil.110 a,Impunitatis ſpes maxima eſt illecebra peccandi.Qu.Fr.328 a, Gabinij abſolutio lex impunitatis putatur. de Cl.194 b, Iuuenilis quædam impunitas & licentia dicendi.de Natur.22 b, Tanta eſt impunitas garriendi.pro Dom.216 b,Impunitas ſcelerum.Tuſc.218 b, Impunitas peccatorum.

Impunitus, a, um. inultus,liber.In Ant.226,Poſſumus hanc iniuriam inultam impunitamq́; dimittere. & 63 a, Vt cæterorum quoq; iniuriæ ſint impunitæ atq; inultæ. de Or.104 a, Virtus tamen ius ſuum & impunitam omnium rerum libertatem tenere debet. I.C.101 a,Tibi uni multorum ciuium neces, tibi uexatio direptioq́; ſociorum impunita fuit ac libera.I.V.215 b,Si iſtius hæc tãta iniuria impunita diſceſſerit. Off.38 b,Niſi enim multorum impunita ſcelera tuliſſemus, nu..quam ad unum tã ta perueniſſet licentia.

Impurè,ſpurcè.I.A.160 a, Impurè & intemperanter facere aliquid. & de D.93 b,Facere multa impurè atq; tetrè.de Fin. 98 a,Impurè & flagitioſè uiuere.

Impuritas,tis.flagitia,turpitudines.I.A.161 a, Cum omnes impuritates, pudica in domo quotidie ſuſciperes?

Impurus,a,um.contaminatißimus, luculentus, ſpurcus, improbus, ſceleratus.)(.Purus.Att.151 b,Ego hunc impurum & ſceleratum puto.pro Do.222 a, Omnium nõ bipedum ſolùm, ſed etiam quadrupedum impurißimus. pro Qu.R.48 a,Perſona illa luculenta,impura,inuiſa. de Ar. 249 a, Vt eos ludos hæc lues impura pollueret. I.C.109 a,Omnes impuri impudiciq́;.

Imus,a,um.infimus.pro Qu.R. 48 b, Ab imis unguibus uſq; ad uerticem ſummum.de Som. 129 a,Nam terra immobilis manens ima ſede ſemper hæret. At.227 a, Ex caſtris ad imam Candauiam. ad Her. 21 a,In diſtributione uocem ab imis faucibus adhibere oportet. ad Her. 22 a, A ſummo, à medio,ab imo.

In,ad,apud,pro, erga,inter.de In.69 a,In noſtra conſuetudine multis de cauſis fit, ut rarius incidãt translationes. de In.69 a,Quare non in omnem cauſam,ſed omne genus cauſæ incidunt. de In.64 a,Non omnes loci in omnem cauſam conueniunt.pro Quint. Ro.47 a, In hanc formulam omnia iudicia concluſa et comprehenſa ſunt. de In.75 a, In conceßionem præcepta dedimus.& ibid, b,In id quoque præcepta poſuimus. de In. 63 b, Tradere locos in ſingula cauſarum genera. & ibid. Inuenta unamquamque in rem exponentur. de In.77 b,Hoc in

omne factum,& in omne tempus idem ualet.de Inu. 80 b,Lex ſcripta communiter in plures res uel in aliquam certam rem.pro Quint.R.54 a,Niſi te in ſuam litem dediſſet cognitorem. & 50 a, In hanc rem me cognitorem dediſti. Pro Cluent.23 a,Auditis de eo in quem iudices non eſtis. & 59 b,Iudex in aliquem.de In.68 b,Pater habet poteſtatem in filios. pro Cecin. 298 a, In aliquam rem afferre rationes. Attic. 8 a, In illam orationem addidi quædam.contra Rul.61 b,Auctio conſtituta in menſem Ianuarij. Epiſtol. 253 a, In hoc interdicto non ſolet addi,in hoc anno.In Verr. 67 b, Cum ego diẽ in Siciliam inquirendi perexiguam poſtulauiſſem. pro S.R.31 b,Aliquem eſſe dominum in ſuos. pro Clu. 36 b, In legem iurare. de In. 76 b,Inſumere laborem in aliquam rem. Attic. 25 b, Et quis in eius locum paretur. In Ver.65 a, Nationes, quæ in amicitiam populi Romani ditionemq́; eſſent.pro Pom. 10 a, Portus ueſtros in hoſtium fuiſſe poteſtatem. I. V. 95 a, In codicis extremam ceram nomen infimum fecit. pro Cluen. 26 a, In ſuſpicionẽ uocatus eſt.I.C.105 a, Quorum æs alienum contractum in popinam non poteſt,&c.I.V.87 b,Ea in tabulas publicas ad ærarium perſcribenda curaui. de In. 77 a, Vti aliquo uerbo uno pluribus'ue in ea ſententia, in qua is qui dicet, accipiendum eſſe demonſtrabit. Att.37 a,In eam ſententiam multa dixit. Att. 6 a, Duæ epiſtolæ in eandem rationem ſcriptæ.In Verr. 90 a, Cum in eam rationem pro ſuò quiſque ſenſu loqueretur.de In.76 a, Alius in alium implicatus.pro Sex.Roſc. 22 b, Capito, qui in decem legatis erat.I.V.67 b,Defigere furta alterius in oculis omnium. At.235 b, Conſilia in horas mutari uides.I. V. 114 b, Dare iudiciũ in certa quædã uerba, ut qui iudicet, nõ poßit aliter iudicare.& 119 a,Locare aliquid in multos annos.cont.Rul.63 a,In reliquũ tempus aliquid ſancire.I.V.134 b, Ei honos ille in illũ annũ deberi putabatur.I.V.252 a,Verſus, qui in iſtius cupiditatẽ facti ſunt.pro S.R.43 a,Summa reip.in huius periculo tentatur. contra Rul.63 a,Aurum conſumptum in monumento. contra Rul. 88 a,Concordiæ patronũ me in hunc annũ reip.confeſſus ſum.pro Rab.94 a, Quod crimen in hunc maius expectas? pro Mur.134 a,Noſtra in aliquem ſtudia minui.pro Flac.159 a, Athenienſes unde fruges,iura, leges ortæ,atq; in omnes terras diſtributæ putabantur. Poſtquam. 211 b, Erat alius ad portas in multos annos.pro Dom.225 a,pro Flacc.150 a, Qui nuper ſummo cũ imperio fuerit,ſummo in amore eſſe propter nomen ipſum imperij non potuit.pro Flacc.155 b, Vtrum in clarißimis ciuibus eſt is,qui, &c. Offic.13 b, Hic in magnis uiris non eſt habendus: id eſt, inter magnos. pro Fl.153 a,Prætor pecuniam in remiges imperauit.pro Fl.155 a,Pecuniam in ædem ſacram reficiendam perſcribunt pro Fl.152 a,Pecunia in claſſem eſt erogata. & ibid.Nos hic in mare ſuperum & inferum ſeſtertiũ ter & quadragies rogabamus.cont.Rul. 83 a,Duodena deſcribit in ſingulos homines iugera. & 72 b,Ianitores ducentos in annos ſingulos ſtipatores corporis conſtituit.pro Syl.175 a, Diuiſi eas tabulas toti Italiæ,diuiſi in omnes prouincias.Tuſ.168 a, Itaq; nõ deterret ſapientẽ mors,quo minus in omne tẽpus reip.conſulat.de Ar.250 b,Id totum in iſtius ludos prædictum atq; reſponſum eſt. Off.42 b, Facillimè in optimam partem cognoſcuntur

 ado-

Universidad de Deusto
Biblioteca

adolescentes, qui, &c. de Som. 128 d, Pietas in parentib. & propinquis magna est. de D. 80 b, Cùm magna uis ui deretur esse in monstris interpretandis, in aruspicũ disciplina. pro Sest. 25 b, Quis est Italiæ locus in quo non fixum sit in publicis monumentis studiũ salutis meæ? et 7 a, Habebit senatus in hunc annum quem sequatur. pro Cæl. 50 d, Dij nunquam præsentis fraudis pœnas in diem reseruant. pro Sest. 7 d, Alter multos plane in omnes partes fefellit. pro Cor. 59 a, Est enim in populum Romanum graue, non posse, &c. & ibidem, In socios uerò iniurioſum & contumelioſum, ijs præmijs exclusos esse, &c. & 64 b, Vt in singulas colonias ternos ciues Romanos facere posset. & 65 b, Multi in ciuitate recepti ex liberis populis. & 46 d, Cum præsertim in genus ipsum accusationis, & nomẽ eiusmodi præmium nemini iucundum esse posit. & 67 b, Suscipere odium infinitum in aliquo. In An. 258 b, Quæ autem est ista sententia, ut in hodiernum diem uestitus mutetur. de Pro. 70 d, Is Imperator in pœnam exercitus expetitus esse uidetur. Offic. 63 b, Et simul ad cœnam inuitauit in posterum diem. de Diuin. 84 d, Capitolinis iniecit sedibus ignes. & 112 b, Solis defectiones itemq; lunæ, prædicuntur in multos annos. In Ant. 203 d, Summo studio optimoq; in rempub. consensu. de Diuin. 120 d, In omne corpus diuiso & multiplicato cibo. et 131 b, Hoc si est in libris, in quem hominem, & in quod tempus est? de Fat. 843 b, Hæc commutari ex ueris in falsa non possunt. In An. 232 b, Qui se consulatum in Bruti locũ petere profitetur. Epist. 84 d, Quid? tu in lictoribus, in toga prætexta esse consulatum putas? I. P. 93 b, Plebs in cuius tu insimiam, ea quæ per latrones de me egeras, contulisti. I. A. 236 d, Ni Brutum colligassemus in Græciam. et 165 b, Is hanc rem in Ciliciam ad ostium fluminis Cydani confecisset. & 178 d, In eius tetrarchiam ex Græcis comitibus suis collocarat. & 166 b, In huius me cõsilij societate tanquam in equum Troianum, cum principibus includi non recuso. & 175 d, Qui in proximum annum consulatum peteres. & 184 d, Cæsar patrimonium suum in salutem reipub. collocauit. Alter insitus in Læntios, & c. l. Insero. Calor insitus in nobis, & c. l. Insitus. de Pro. 70 d, Omitto iuris dictionẽ in libera ciuitate contra leges. & ibid. b, De pecunijs creditis dicere ius in liberos populos contra leges, de Ora. 127 d, Tum omnem orationem conuerti in increpandam Cæpionis fugam. & ibid. In deplorandum interitum exercitus. I. V. 138 d, In hanc rem testem totam Siciliam citabo. Att. 46 d, In aliquem, uel in seipsum peccare: id est, contra. I. V. 172 d, Minus tribus medimnis in iugerum nemo dedit. & 24 b, In frumentum imperatum HS. duodeciricies in annos singulos Verri decernebantur. & 187 d, In medimna singula HS. quinos denos dedisti. de Orator. 101 d, Amor in patriam. I. V. 205 d, b, Committere se in conspectum alicuius. & 204 b, Magnum sumptum in Timarchidis prandiũ fecit. & 234 d, Cũ ad prætorem in ius adissemus. & 265 b, Pecuniæ erogatæ in operum locationes falsas. & ibid. Includere aliquem in custodias. de N. 28 b, Solum in deorum natura ponere. & 174 d, Epigramma Catuli in Roscium: id est, in laudem eius. de Or. 142 d, Scribere carmen in aliquem: id est, in laudem. Att. 66 d, Est pondus apud rusticos in memoriam patris: id est,

ob memoriam. de N. 39 b, Diana omniuaga d, quod in septem numeratur, tanquam uagantibus inter septem stellas errantes. At. 73 b, Sed ego hanc αὐτόχειρα in unum annum meditatus sum. I. V. 250 b, Hostilem in modum sæuire. Att. 76 b, Incredibilem in modum concursus fuit exagris. de Nat. 51 d, Aues, quæ se in mari mergunt. et 53 b, Sanguis à corde in totum corpus distribuitur. & ibid. Quæ confecta in reliquum corpus diuidantur. Attic. 85 d, Nec id satis efficitur in usuram menstruam. de N. 61 d, Quod perspicuum est in istam partem. Attic. 93 d, Sceptius centesimis, renouato in singulos annos fœnore cõtentus non fuit. & ibid. b, Hunc ego si in præfectis habuissem, quem tu hominem putares? et 111 b, Si quid offendimus in genere nostro, id fit maius quàm, &c. Off. 68 d, Id quàm iniustum in patriam esset, non uidebat. de Se. 91 b, Quæ secundum naturam fiunt, sunt habenda in bonis. de Leg. 162 d, Dolor in maximis malis ductur. de Am. 104 d, In Remp. in magna aliqua re peccare. et ibi. In aliquem aliquid efficere. de L. 164 b, Obsequia in homines: id est, erga. et ib. Cerimoniæ religiones; in deor. & 177 d, Athenæ multa utilia in uita hominũ attulere. & 185 d, Minores magistratus plures in prælia sumto. et 185 d, Ego in ista sum sententia, qua te fuisse semper scio. de Vn. 195 b, Et cum inueneris, indicare in uulgus nefas. & 196 b, Quod in cernendi sensum cadere et. pro P. 128 d, Nulla pecunia Gabinio nisi in rem militarem data est. & 130 d, Quærere inuidiam in aliquem. de Na. 77 d, Impietas in deos, iniuria in homines: id est, contra. Attic. 59 d, In hoc thecam nummariam ne retexeris id est, ob hoc. & 149 d, Multa disputas huic sententiæ conuenientia. de Or. 94 b, Neq; hæc in eam partem accepisse puto, ut, etc. At. 117 b, Id ego in eam partem accepi. & c. & 100 d, Mulier quæ in cõcubinæ locum duceretur: id est, pro concubina. et 102 d, Inflammare populum in improbos. & 101 d, Magno ore inflãmatum esse in patrium. At. 119 b, Quid in utrãq; partem mihi in mẽtem uenit, explicabo breui. de Or. 104 b, Cùm Galba pupillum penè in humeros suos extulisset. & 168 b, Patris studium in filijs erudiẽdis. At. 122 b, In sumptũ mutuari ab aliquo. de Or. 114 b, Ambulare in sole. At. 130 b, Cõmittere legiones in conspectũ hostiũ. de Or. 124 d, Indulgemus in liberos nostros. & ib. Viuere in diem.)(. In sempiternũ tempus spectare. & 126 d, Puer qui tibi in tutelã est traditus. & 128 b, Omniũ rerum in contrarias partes fictas ex ijsdem suppeditatur locis. & ib. Hoc conuenire in omnes luscos. & 129 d, Sed ut in Sæuolam conuenit ea dicta Crassius, sic in Bruto utroque genere pugnant. & 131 b, Quod idem in bono seruo dici solet. & ibi. Ridiculum illud uetus in furace seruo. & 138 b, Est id in to tam orationem confundendum. & ibi. In ignem posita est. de Or. 147 b, In quo igitur homines exhorrescitis quo exclamant? Attic. 162 d, Reponere aliquem in suis pro Qu. R. 45 b, Quod in codicem iniuratus referre nolui, id in litem iurare non dubitat. Att. 175 d, Non possum præ fletu diutius in hoc loco commorari. pro Cluent. 50 d, Redigere aliquem in potestate sua. Attic. 183 b, Cæsar itinera ita facit, ut multos dies in oppidum ponat. & 184 d, Melius in pessimis nihil fuit. & 203 d, Itori quam

quam in diem proscripti sint, uelim scire. de Cl. 173 b, Fannius in mediocribus oratoribus habitus est: id est, inter. pro Quint. R. 53 d, Si HS. millies in iudicium haberes. I. C. 113 d, Recitatæ sunt tabellæ in eadem ferè sententia. Attic. 212 d, Da te in sermonem. de Clar. 178 b, Extat illa eam legem oratio. Offic. 6 b, Id quod apud Platonem est in philosophos dictum. Att. 228 b, Si humaniter & amabiliter in me cogitare uis. de Clar. 190 d, Verbũ in longius ductum. Attic. 241 d, Præsidia sunt in multos annos prouisa. de Cl. 195 d, In hoc spacio, & in his post ædilitatẽ annis. pro Qu. R. 46 d, Hoc nomen in codicẽ acceptum & expensum esse debuit. et ib. Nomina in codicem digesta habes. de Cl. 196 b, Genus dicẽdi uerbis in citatum, in quo fuit Aeschylus. & ib. Turba patronorũ quam congesi in hũc sermonẽ. Att. 251 d, Hæc scripsi in eam partem, ne me motũ putares. pro Cec. 289 d, In eas ipsas res quas improbissimè fecit, testimonia sumpsit. ad Brut. * Duri fuimus in Dolabella. & ibi. In duces uehementes, in milites liberalis. Att. 276 d, Atq; hoc mihi in te placuit. Aequabiliter in omnia genera fusa oratio. Aequabiliter in omni sermone fusum, etc. pro Cl. 54 d, Venenum additum in aliqua parte panis. de Or. 209 d, De suis in rempublicam meritis dicere. Or. 218 d, Pœan cõmodè in solutam orationem illigatur. pro Qu. 1 b, Hæ contra nos ambæ faciunt in hoc tempore. pro Clu. 57 b, Mulier in familiæ luctum atq; in priuignorum funus ruspist. pro Qu. 11 b, In ea ipsa uerba, quæ aduersarius ederit, iudicium accipere. Qu. F. 302 b, Tradere aliquem in custodiam, uel in publicum, uel in pistrinũ. Versari in controuersia. l. Controuersia. pro Qu. 17 d, Versari in discrimen. pro S. R. 20 d, Qui ex ciuitate in senatum delecti estis. & 27 b, In eam partem potius peccant, quæ est cautior. Q. F. 311 b, In eam tabulam magni risus consequebantur. & 312 d, Pecunia Pompeio decreta in rem frumentariam. & ibi. S. C. factum est in Afranij sententiam. pro Qu. R. 46 b, Quis in hanc rem fuit arbiter? pro Font. 278 d, Titurius quaternos denarios in singulos uini amphoras portorij nomine exegit. Quint. Frat. 318 b, Si ter uis manus in pedem tecum transegisse dicebat. ad Heren. 412 d, Si quæ antè & pòst et in ipsa fabula erũt, comprehendemus. Item: Illiberalis in aliquem & negligens in amicos, & intolerabilis in omnes. uide in suis uocabulis. Ep. 224 b, In perditis ac desperatis aliquid habere. ad Her. 33 b, Cum dictis quibusdam reliquũ relinqui tur in audientium iudicium. ad Her. 40 b, Illi gladium in Syriam. In utio esse. l. Vitium.

In ante diem, l. C. 1, Dixi in ante diem quintum Calendarũ Nouembris. At. li. 2, In ante diem X V. cal. distulit.

In diem & in horam uiuere. lege Viuo.

In dies. l. Indies, suo loco.

Inædifico, as. ædifico. de Ar. 250 d, In domo tua est inædificatum facellum. & 251 d.

Inæquabilis, le. Part. 230 b, Inæquabilis uarietas.

Inæstimabilis, le.)(. Aestimabile. de Fin. 94 d.

Inalpini, orum. Alpiũ incolæ. Epi. 169 b, Progressus sum ad inalpinos cum exercitu Bruti.

Inambulatio, onis. ad Her. 21 d.

Inambulo, as. deambulo. de Or. 109 b, Cum etiam tum in lecto Crassus esset, Antonius autẽ inambularet cũ Cotta

in porticu. I. V. 206 b, Prætor quiescebat, illi inambulabant. At. 90 b, et Ep. 164 b, Ante lucẽ inambulabã domi. de L. 159 d, In uiridi opacaq; ripa inambulare. & 165 b, Romulus non longè à tuis ædibus inambulãs dixit, etc. Acad. 42 d, Quia disputabant inambulantes in Lycio.

Inanimatus, a, um. inanimis, muta & expers animi res.)(. Animal animatum. de N. 9 d, & 67 b, & de Am. 109 d, Res inanimatæ atq; mutæ. Off. 34 b, Inanimata, ut aurum, argentum, &c.

Inanimus, a, um. inanimatus.)(. Animal. Acad. 10 b, & de D. 128 b, I. V. 171 d, Omnia muta atq; inanima commouerentur. Hic tamen inanimalia legit Iulius Seuerianus in Rhetorica, de Affectib. præcipiens: eoq; ipse ibidem uerbo utitur. & Tuscul. 242 d, Inanimi.)(. Animati. de N. 41 d, Inanima natura. Tuscul. 159 b, Inanimum enim est omne quod pulsu agitatur externo: quod autem est animatum, id pulsu cietur interiore.

Inanis, ne, uacuus, superuacuus, sine causa, cassus, uanus.)(. Plenus. de Nat. 19 b, Quid reliqua descriptio omniũ corporis partium: in qua nihil inane, nihil sine causa, nihil superuacuum est. de Nat. 14 b, Nihil est quod uacet corpore, corporibus omnis obsidetur locus, ita nullum inane esse potest. de Fat. 145 d, Cum uas inane dicimus, non ita loquimur ut physici, quibus inane esse nihil placet, sed ita, ut uerbi causa, sine aqua uas esse dicamus. Acad. 31 b, Tu' ne inane quicquam putas esse? cũ ita completa & conferta sint omnia, ut & quod mouebitur corporũ cedat, & quà quicq; cesserit, aliud illico subsequatur. de Fi. 52 d, Infinitum, inane, in quo nec summum, nec infimum, nec medium, nec ultimum, nec extremum sit. Acad. 29 b, Leucippus plenum & inane. At. 223 d, Structores ad frumentum profecti inanes redierunt. Off. 53 b, Ad quos cum tanquam ad mercaturam bonarum artium fis profectus, inanem redire turpissimum est. Tusc. 252 d, Quod nos honestum dicimus, id illi cassum quiddam & inanis uocis sono decoratum esse dicunt. Epist. 94 d, Inanes esse meas literas quàm nullas malui. Attic. 131 b, Mittere tabellarium cum inanibus epistolis. I. V. 141 d, Equus inanis, cui nemo insidet. de Or. 88 d, Sed de inceps omnia plena consiliorum, inania uerborum uidemus. pro Mur. 130 d, Hæc inanissima prudentiæ reperta sunt. I. C. 100 b, Omnes consulares simul atque assedisti, partem illam subselliorum nudam atque inanem reliquerunt. In Vat. 125 b, Domus exornata & instructa.)(. Nuda & inanis. Epist. 27 b, Nulla enim abs te per hos dies epistola inanis aliquà re utili & suaui uenerat. I. V. 174 b, Ager Agyrinensis septuaginta oratoribus inanior est. Tusc. 199 b, Nisi uellent uoces inanes fundere. de Orat. 86 b, Inanis elocutio ac pènè puerilis. de D. 135 d, Falsa & inania somnia humana esse. Att. 274 d, Inanis species clementiæ. pro Qu. R. 52 d, Inani & tenui spe te consolaris. pro Mil. 120 d, O' spes fallaces, ô cogitationes inanes meæ. de Finib. 58 b, Inanium cupiditate nec modus ullus, nec finis inueniri potest. pro Clu. 32 d, Miserrimus & inanissimus.

Inanitas, tis. inane, uanitas. de Fa. 144 d, Cùm duo indiui dua per inanitatẽ ferantur, etc. Tusc. 190 b, In summa inanitate uersamur. de Fi. 58 d, Vt sapiens solùm amputata & circumcisa inanitate omni & errore, naturæ finib. contentus sine ægritudine posit, & sine metu uiuere.

Inaniter,

Inaniter, falsò. Acad.10 a, Cum sit incertum, uerè inaniter'ne moueatur. Tusc.212 a, Cum & inaniter & effuse animus.

Inapparatio, onis. nullus apparatus. ad Her.7 b.)(. Apparatio.

Inaudio, dis. audio, exaudio, dicitur de rebus occultis. Epist.141 b, Aquini consilia sunt inita de me, quæ te uideo inaudisse. Att. lib.6, Nunquid de quo inaudisti? Ep. Quorum erupit illa uox, de qua ego ex te primùm inaudieram. Pansæ.

Inaudibilis, qui non est audiendus, insolens, perditus. Att.249 b, An fidem infirmet filio inaudibili.

Inauditus, a, um. inusitatus. de Or. 96 a, Nihil dicam recõditum, nihil expectatione uestra dignum, nihil aut inauditum uobis, aut cuiquam nouum. et 97 a, Quanquã ea sunt nobis quoq; non inaudita. I.V.36 a, Res in omni memoria omnino inaudita. Res ne fando quidem audita. I. Faris. de Ar.257 b, Sacra maribus inuisa & inaudita. pro Rab. 92 b, Supplicia inusitata, crudelitas inaudita. pro Qu. 5 b, Inaudita criminatione aduersariorum.

Inauguro, as. initior, consecro, dedico. I.A.181 a, Cur non inaugurare? & ibi, Vide qui te inauguret, &c. de Cl.165 a, Et inauguratum ab eodem me recordabor. pro Dom. 241 a, Templum inauguratum: id est, curia.

Inauratus, ta, tum. auratus. I.C.115 a, Romulus inauratus in Capitolio. At.88 a, Turma inauratorum equestrium. Tusc.157 b, Pellis inaurata arietis. de D. 90 a, Colũna extrinsecus inaurata. de Or.154. & I.V.119 a, & 131 b, Non inaurata statua decorari, sed aurea. ad Her. 38 b, Palla inaurata indutus.

Inauro, as. auro tego. Ep.101 a, Moriar ni (quæ tua gloria est) puto te malle à Cæsare consuli, quàm inaurari.

Inauspicatò, auspicio non captato, malis ominib. de D. 87 a, T. Gracchus tabernaculum uitiò cepit imprudens, quod inauspicatò pomerium transgressus est. de D. 86 a, Vitiò nauigare. & ib. b, Auersa aui soluere.

Incallidè, incautè. Offic. 76 b, Non incallidè tergiuersari.

Incallidus, a, um. simplex, antiquus, incautus.)(. Callidus. pro Cl.27 a, Seruus nõ incallidus, sed frugi atq; integer. Epist.38 a, Quòd si quis me astutiorem fingit, quid potest esse incallidius, quàm nunc committere, &c. & de In.42 b, Nõ incallidi homines.

Incautè, incallidè. Att.108 a, Stultè omnia & incautè agi iudico.

Incautus, a, um. improuidus. In Ant.231 a, Trebonius oppressus est ab hoste incautus. Ep.142 b, Incautior fuißẽ. de Nat. 26 a, & pro S. R.21 b, Næ ego incautus, qui cũ Academico & eodem rhetore congredi conatus sum. pro Pl.270 a, Qui te incautum nunc tuo loco dimouere potuerunt. de Cl.187 b, M. Messala prudens, acutus, minimè incautus.

Incedo, is. ingredior, ambulo. de In. 67 a, Facilius autem ad inuentionem animus incedet, si pertractabit, &c. de D. 90 b, Tum uisam belluam quacũq; incederet, omnia arbusta, uirgulta, tecta peruertere. Ora.199 a, A' primo summißius, deinde preßius, pòst sensim incedens exultauit audacius. pro Sest. 6 b, Alter ô dij boni quàm teter incedebat, quàm truculentus, quàm terribilis aspectu. Cæl. Epistol. 119 a, Pudeat te ausum illum unquam esse

incedere tanquam tuum competitorem. Epistol.22 b, Repentè uerò inceßi omnibus lætitijs.

Incendium, dij. ardor, flamma. Par.121 b, Qui incendiũ fecerit? ædes nympharũ manu tua deflagrauerunt. 106 b, Cædes, incendia, rapinæ, &c. pro Mu.136 b, Respondit, si quod esset in suas fortunas incendium excitatũ, id se non aqua, sed ruina restincturum. Antequàm.193 b, Arcem urbis ab incendio & flamma liberaui. I. C.103 a, An te non existimas inuidiæ incendio conflagraturum? De Leg. lib.2, Incendium acerbum.

Incendo, dis, di, sum. inflammo, incendium facio, ignem uel faces infero uel subijcio, comburo, cremo, cupiditatem do, incito. I.V.263 a, Claßis populi Rom. capta atq; incensa est. & Aca.22 b, ter. I.C.112 b, Quod Saturnalibus urbem incendi placeret. de N.74 b, Qui tabellariũ incenderit. & pro Rab. 91 b, De tabellario incenso. At. 138 b, Naues quibus usus non est, omnes aut præcidisse aut incendisse dicunt. de Ar. 257 b, Qui templum earũ inflammauit dearum, quarum ope alijs incendijs subuenitur. de L.181 b, Nec antè sepulchrum est, quàm iusta facta & corpus incensum. de Or.125 b, Incendere iudices. & 126 a, Nulla mens potest incendi, nisi inflammatus ipse ad eã & ardẽs accesseris. de Le. 188 b, Et aliquando incenditur, & quidẽ sæpe sedatur. de Fa.140 b, Oratoria studia, quibus etiam te incendi, quanquam flagrantißimum acceperam. de Or.93 a, Cum ab ineunte ætate incensus essem studio utriusq; uestrûm. Epi. 67 a, Neq; ita uel cepit, uel incendit, ut cuperem, etc. Tuscul.157 b, Corporis facibus inflammari et incendi ad cupiditates. Epist. 255 b, Cum incendisses cupiditatem meam consuetudinis augendæ nostræ. Epist. 11, Cæsar à Crasso in me est incensus. Ep.84 a, Voluntas officio incensa. Tus.148 b, Omnes incendãtur ad studia gloria. Item, Incendit ira. Tuscul. 199 b, Incendere odores. I. V. 218 b, Incendere thura & odores.

Incensio, nis. incendium. I. C.112 b, Annus post Capitolij incensionem uigesimus. pro Syl. 173 a, Incensione urbem, internicione ciues, uastitate Italiam, interitu rempublicam liberaui.

Incensus, sa, sum inflammatus, iratus, qui census non est. I.V.126 b, Iste uehementer Sthenio incensus hospitiũ ei renunciat. & pro S.R.24 a, Incensus pater, etc. de Opt. 245 a, Inimicitijs incensa contentio. pro Clu.56 a, Mulier incẽsa odio pristino. At.90 a, Placatus.)(. Ira incẽsus. de Prou.76 b, Nec imperatorem incensum ad rempublicam bene gerendam reuocare. pro Flac. Ad hæc prædia incensa dedicauisti.

Incensus, nõ census. pro Cecinna, 304 a, Quum autem censum uendidit, hoc iudicat, quum is qui in seruitute iusta fuerit, censu liberetur: eum qui quum liber esset, censeri noluerit, ipsum sibi libertatem abiudicasse.

Incertus, a, um. obscurus, fallax, opinabilis, in opinione dubia, in casu positus, auspicia non constãt. Offic.34 a, Qui alia certa, alia incerta esse dicunt. pro Mur. 132 a, Nihil est incertius uulgo, nihil obscurius uolũtate hominũ, nihil fallacius ratione tota comitiorũ. pro Mu.140 a, Ridiculum est. quod est dubiũ, id relinquere incertũ: quod nemini dubiũ potest esse, id iudicare. Att.281 b, Nõ ignoras quã sint incerti animi hominũ et exitus præliorũ. & I.A.247 a, Incertus exitus belli est. pro Mi.112 a, Incerti

Incerti exitus pugnarũ Marsq; communis. pro Q.15 b, Incertus futuri temporis euẽtus. At.102 b, Armorũ exitus semper incerti. I.V.263 b, Aetas puerilis maximè lubrica atq; incerta. Or.205 b, Dicẽdi ancipites incertiq; casus. Ac.14 b, Ea dico incerta, quæ ἄδηλα Græci. cõtra Rul.79 a, Suspensus & incertus obscura spe pẽdeo. pro Ce.299 b, Omnia in dubium incertumq; reuocari. & 292 b, Ad incertũ reuocari poßeßiones omniũ. At. 256 a, Quis incertis in rebus offendet Antoniũ? de Sen. 91 b, Quid enim est stultius, quàm incerta pro certis habere? At.5 b, Incertus eram ubi esset. & 191 a, Nõ incertum puto de sorte mea. Top. 226 b, Stabile.)(. Incertũ.

Incessio, onis. reprehensio, aculeus, morsus, ab Incesso. est enim Incessere, iactu uerbis'ue aliquẽ impetere, figere, & reprehendere. At.li.12, Calendæ uitandæ fuerũt, inceßionumq; ἀρχέτυπα fugiẽda. Sic legit Paulus Aldi F. Colinæi codice legitur, mearumq; actionum ἀρχέτυπα, non malè, mea quidem sententia.

Incessus, sus. ingressus, gressus. Or.202 a, Status erectus & celsus, rarus incessus, nec ita longus. de Fi. 80 b, Fingere sibi uultum et incessum, ut grauior uideatur. Qu. Fr.300 b, Homo leuis ac sordidus, sed tamen equestri incessu Catienus. Of.26 a, Status, incessus, seßio, accubatio. I.P.84 b, At fuit incessus saltem Capua dignus. pro Cæl.47 b, Nõ solùm incessu, sed ornatu atq; comitatu.

Incestè, fœdè, turpiter. pro Cæl. 44 b, Ideò aquam adduxit, ut ea tu incestè uterere?

Incestum, sti. flagitium incestum, & incestum stuprũ. I. P.100 a, Quis eum incesto liberatum, nõ eos qui ita iudicarãt, pari scelere astrictos arbitratur. Tus.225 b, Stupra dico & corruptelas & adulteria, incesta deniq;. de L.174 a, Incestum pontifices supremo supplicio sarciũto. & 178 a, De periurijs & incestis. de In.56 b, Peperit, fecit igitur incestum.

Incestus, a, um. pro Dom.234 b, Iste qui non solùm aspectus, sed incesto flagitio et stupro polluit cerimonias. et de Ar.244 a, Clodius ex incesto stupro emissus. I. A.231 b, Cum uerborum contumelijs optimum uirum incesto ore lacerasset.

Incestus, stus. incestum. l. Incestum. de N.74 b, Postero die de incestu. de Cl.175 b, Oratio pro Fuluio de incestu.

Inchoatus, ta, tum. imperfectus.)(. Perfectus. Of. 49 a, Operi inchoato, propè tamen absoluto tanquã fastigium imponimus. Top. 226 b, Perfecta anteponũtur inchoatis. de Cla. Præclara inchoata multa, perfecta non planè. de Orat.85 a, Quæ pueris nobis inchoata atq; rudia exciderunt. At.211 b, Tantum nolebam, aut nõ absolutum Bruto, aut Balbo inchoatum dari. Off. 31 a, Cognitio contemplatioq; naturæ manca atq; inchoata sit si, &c. de Fi.109 b, Hoc autem inchoati cuiusdam officij est, non perfecti. de L.161 b, Prima & inchoata intelligẽtia. Of.54 a, Nemo pictor est inuentus, qui Veneris eam partem, quã Apelles inchoatã reliquit, absolueret.

Inchoo, as. sementem facio, incipio, exordior, attingo, informo.)(. Finio, pertexo, perficio. de Pro.73 a, Si idem extrema persequitur qui inchoauit, iã omnia perfecta uidebimus. pro Arch.191 a, Nam quas res nos geßimus, &c. attigit his uersibus et inchoauit, quibus auditis, etc. hunc ad perficiendũ hortatus sum. Aca.40 b, Philosophiã multis locis inchoaui. de Cl. 166 a, Quod mihi nu

per in Tusculano inchoasti de oratoribus, quando, &c. Item: Meos libros, quos expectas, inchoaui, sed cõficere nõ possum his diebus. pro Dom.240 a, Cum nouum delubrum in urbis clarißimo loco nefando quodã instituto inchoares. pro Syl. 181 a, Quæ ita à fortuna deformata sunt, ut tamen à natura inchoata compareant. Ora.199 b, Inchoare & infirmare oratorem perfectum. de Leg. 165 a, Communis intelligentia nobis notas res efficit, easq; in animis nostris inchoauit, ut, &c. de Diuin.104 a, Sed ita à principio inchoatum esse mundum, ut, &c. de Finib.114 a, Natura hominem inchoat, sapientia perficit. de N.13 a, Difficile erat rem tantam inchoatam relinquere. Att. 170 a, Sementem alicuius rei fieri: id est, inchoari.

Incido, dis. incurro, inuenio. Of. 6 b, Dum alterum iusticiæ genus assequuntur, &c. in alterum incidant. & ibi. Qui dum altero iniusticiæ genere uacant, in alterum incurrunt. & ad Heren.35 b, Dum eam uitastis uituperationem, quæ, &c. eam inuenistis, ut timidi putaremini. pro Plan. 362 b, Sed eum accuso, qui in me incurrit atq; incidit. Offic.6 a, Cum in impiorum, honorum, gloriæ'ue cupiditatem inciderint. Offic.30 b, Eorum autem ipsorum quæ honesta sunt, potest incidere sæpe contentio. de Inuent.69 a, In nostra consuetudine rarius incidunt translationes. & ibid. In ipsis iudicijs rarius incidunt. de Orat.122 a, Nihil te effugiet, & omne quod erit in re occurret atq; incidet. Attic. 237 a, Si rectè is, qui hanc epistolam tulit, in ipsum tuũ diem incidit: id est, in tuum diem natalem. pro Cluẽ. 21 b, M. Aurius captus in Qu. Sergij manus incidit. pro Plan. 263 a, Incidere in aliquẽ. pro S.R.44 a, Milites alicubi collocare, in quos si qui ex acie fugerint, de improuiso incidant. de Or.87 a, Nihil incidit postea ciuitati mali, quod nõ impẽdere illi tanto antè uiderint. Att. 79 b, Faciesq; me in quem diem Romana incidunt mysteria, certiorẽ. I. P.81 a, Cũ in calendas Ianuarias compitalitiorum dies incidissent. Att.89 b, Vedius cũ omnia obsignaret, in Vedianas res incidit. Top. 227 b, Non omnes loci incidunt omnem quæstionem. de Fat. 141 a, Saxum ex spelunca in crura eius incidit. pro Plan. 208 a, Cum hic in me incidit, complexus est. In Vat. 145 b, Sanè homini præter opinionẽ improuiso incidi. I. V.62 b, Non consultò, sed casu in eorum mentionem incidi. & de Orat.94 a, Incidere in aliquem sermonem. & pro Cæl.40 b, Quoniam huc incidi. Ep.136 a, Incidunt in sermone uario multa. de Am.95 b, Tum memini in eum sermonẽ illum incidere, qui tũ, &c. At.252 a, Ego enim in uarios sermones incidebam. de Cl.165 b, Cum in eam nuper ex sermone quodã incidissemus. Offic.7 a, Sed incidunt sæpe tempora, cum ea quæ, &c. Quin. Fr.32 b, Hisce literis nihil ferè scribo, quod si in alicuius manus inciderit, molestè ferendũ sit. Or.200 b, Quorum ætas in eorum tempora, quos nominaui, incidit. Epist.156 b, Si casus inciderit, pro uobis mori non recusabo. Ep.73 a, Cogita tales casus incidisse multis uiris fortißimis. Epist.64 b, Incidere fortuitò ad aliquid agendum. de Fin. 115 b, Incidere in peccatum. I. A.193 b, Bellua, quæ quoniam incidit in foueam obruatur. de Fin.115 b, Quod cuiq; in mentem incidit. Ep.156 b, Ex labore incidere in febriculã I.P. 89 b, Incidere in furorem & insaniam. Epist 201 a, Incidere in morbum.

Incido,

Incido, *dis. cædo, reseco, securim inijcio, præcido, elido.* At.55 a, *Qui mihi pennas inciderant, nolunt easdem renasci.* & Epi.86 b, *Si gradus scalarum incidas.* Quint. Frat. 320 a, *Poema ad Cæsarem quod composueram, incidi.* Antequàm. 195 a, *Lingua inciditur ad deplorandam calamitatẽ.* de D.98 a, *Pulmo incisus in extis profert diem.* I.A.169 b, *Tametsi oportet incidamus media, ne nimis serò ad extrema ueniamus.* Or.237 a, *In omnibus numeris æqualiter particulas deceat incidere, an facere alias breuiores, alias longiores.* Aca.45 b, *Incidere neruos uirtutis.* cõtra Rul.75 b, *Incidere neruos populi Romani.* I.C.112 b, *Literas proferri iussimus, linum incidimus, legimus.* de Ora.139 b, *Inciditur enim omnis iam deliberatio, si intelligitur non posse fieri.*

Incidere, *inscribere, insculpere.* Ep.219 b, *Tabula in qua nomina ciuium incisa essent.* I.P.99 b, *Vt esset, quod in basi trophæorũ incidi inscribiq; posset.* I.V.140 a, *Videmus in basi statuarum maximis literis incisum à cõmuni Sicilia datas.* pro Font.282 b, *Quod in monumentis rerum gestarum incisum ac notatũ uidemus.* I.P.95 a, *Elogium in sepulchro incisum.* I.V.233 b, *Id non modò tum scripserunt, uerùm etiã in ære incisum nobis tradiderunt.* In An.159 a, *Quæ ille in æs incidit,* pro Milon. 118 b, *Incidebantur domi leges, quæ, &c.*

Incinctus, *a, um. igni accensus.* Ac.22 b, *Cœruleæ cinctæ igni incedunt.* Poetæ.

Incipio, *pis. cœpi, instituo, ingredior, initium facio, initium duco, initium sumo, initiũ affero, initium introduco, principium capio, principium duco, principium habeo, primordium capio, exordium capio, exordium induco, exordior, aggredior, ordior, inchoo, informo, fundamenta iacio, rudimentum pono, duco. Qui cõmendationem ineuntis ætatis à scelere duxerit,* pro Deio.144 a. de N.27 b, *Tum enim bella gerere nostri duces incipiunt, cùm auspicia posuerunt.* At.23 a, *Vincere incipit timorẽ dolor.* Tus.174 a, & de In.48 b, *Homines mortem optare incipiant, uel certè timere desistant.* Tuscul. 228 b, *Huic incipio sentẽtiæ diffidere.* Off.27 b, *Vt incipiendi ratio fuerit, ita sit desinendi modus.* I.C.112 a, *Cũ iam pontẽ ingredi inciperent.* At.106 b, *Epistola quam incipiente febricula scripseras.* pro Plan.268 a, *Quod (ut opinio mea fert) ne incipies quidem.* Acad. 5 b, *Sed quod nos facere nunc ingredimur, ut cõtra Academicos disseramus id, &c. Suscipere, incipere, ordiri.* I. Ordior. *Incipio sperare, ingredior in spem.*

Incisè. Or.217 b, *Incisè membratim'ue dicere.*

Incisim. *cæsim, incisè.* Orat.318 a, *Hæc quidem duo binis pedibus, incisim, dein membratim, &c.*

Incisio, *nis.* Or.217 a, *De circuitum particulis, & tanquam incisionibus disserendum est.* Att.218 a, *De membris & incisis uel incisionibus.*

Incisum, *si. incisio.* Or.217 b, *Quæ Græci κόμματα & κῶλα nominant, nos rectè incisa & membra dicimus.* & 218 a, *Exemplum incisi & membri.*

Incisus, *a, um. inscriptus, insculptus, insignitus.* de Sen. 90 a, *Notum est eius carmen incisum in sepulchro.* pro Cor. 66 a, *Quod nuper in columna ænea meminimus post rostra incisum & perscriptum fuisse.* pro Do.217 a, & 241 a, *In qua basi grauibus literis nomen Africani erat incisum.*

Incitamentum, *ti. inuitamentum, illecebra.* pro Arch 190 a, *Hoc hominibus maximum & periculorum inuitamentum est, & laborum.*

Incitatius. *aduer.*)(. *Sedatè.* Or.203 a, *Incitatius ferri.*

Incitatio, *onis.* Ora.98 a, *Sic euolauit oratio, ut eius uim & incitationem aspexerim, uestigia ingressumq; nõ uiderim.* Aca.20 b, *Sed qui tanta incitatione fertur.* de D. 99 a, *Altera diuinans, mentis incitatione diuina.* de Or. 111 b, *Languentis populi incitatio & effrenati moderatio.* de Orat.125 a, *Acri & uehementi quadam incitatione inflammari animum.*

Incitatius.)(. *Tardius. aduer.* Or.217 b, *Fluit omnino numerus à primo, tum incitatius breuitate pedũ, tum proceritate tardius: uersum contentiones magis requirunt, expositiones rerum tarditatem.*

Incitatus, *a, um. sedatus.* de Sõ.129 a, *Totius mundi incitatissima conuersio.* & de Vn.198 b, *Cœlum uolubile et in orbem incitatum.*

Incitatior, *oris.* Orat. 200 b, *Thucydides incitatior fertur.*

Incito, *as. impello, exacuo, excito, suscito, acuo, incendo, cohortor, irrito, stimulos admoueo.*)(. *Deterreo, sedo.* de N.46 b, *Stellarũ motus tum incitatur, tum retardatur.* de Sõ. 129 a, *Nec enim silentio tanti motus incitari possunt.* de Orat. 92 b, *Exercitatio eloquendi celeritatem incitat.* Orat.202 b, *Philosophi sedare minus malũt quàm incitare.* pro Fl. 160 a, *Nec desunt qui istos in me & in optimũ quẽq; incitent.* de Na.62 b, *Equo incitato se in hostes immittere.* de Or.102 a, *Populum inflammare in improbos, uel incitatum in bonos mitigare.* pro Dom.230 a, *Populus Romanus incitatus iracundia, etc.* de Or. 108 a, *His ego cohortationibus Crasse ad studiũ & ad laborem incitandos iuuenes puto.* Att. 27 b, *Odia quæ erãt in me incitata, sic mitigata sunt.* de Cl.194 b, *Incitare aliquẽ cupiditate faciendi aliquid.* de Or.89 b, *Causæ quibus mentes incitantur aut reflectũtur.* Qu.F. 279 b, *Aliquẽ sic animo incitari, ut ab omnibus eius desideretur humanitas.* de Or.185 a, *Facilius est currentẽ (ut aiunt) incitare, quàm commouere languentem.* de Se.85 a, *Voluptatis auidæ libidines temerè ad potiundũ incitantur.* & *ibidem: Aliquis maxima incitatus uoluptate corporis.* Tusc.241 b, *Studium incitatum ad inuestigandam ueritatem.* Epi.194 a, *Ne putes in Asia feriatum illum ab ijs studijs, in quæ tua cohortatione incitatur, futurum.* de Finib.104 a, *Incitari natura ad agendum aliquid.* Epistol. 8 a, *Te uerò moneo, cũ beneficijs tuis, tum amore incitatus meo, ut, &c.* Att.23 a, *Quod si in eam me partem incitarem, profectò, &c.* Epist.183 b, *Incitare milites in aliquem.* Aca.36 a, *Incitari contra aliquem.* de Or.164 a, *Quanquam ea tela texitur, et ea incitatur in ciuitate ratio uiuendi, & posteritati ostenditur, &c.*

Inclamo, *as. altiore uoce clamo uel uoco.* At.33 b, *Sed ita te para, ut si inclamaro, aduoles.* & 35 b, *Expeditus facito ut sis. si inclamauero, ut accurras.* de In.64 a, *Comitem illum suum inclamauit semel ac sæpius.* de Or.104 b, *Nemo ingemuit, nemo inclamauit patronorum, nihil cuiquam doluit.*

Inclinatio, *onis. conuersio status, mutatio, permutatio, conatus, flexio, inflexio.* In Vat. 272 b, *In reipub. permagni*

magni momẽti est ratio atq; inclinatio temporum. pro Sest.18 a, *Fieri quædam ad meliorem spem inclinatio uisa est.* Ep.88 a, *Quæ quando in temporum inclinationibus sæpe paruis posita sunt, omnia momenta obseruabimus.* pro Cor.67 a, *Fuit hoc meum fatum, ut in me unum omnis inclinatio communium temporũ incumberet.* I.A.199 b, *Minimis momẽtis maximè inclinationes temporũ fiunt.* de Fin.126 b, *Theophrastus scripsit, qui esset optimus reipublicæ status, quæ essent in rep. inclinationes rerũ & momenta temporũ.* contra Rul. 82 a, *An ignoras cætera uectigalia perleui sæpe momẽto fortunæ, inclinatione temporis pẽdêre.* pro Do.222 a, *Mihi nihil oberat præter conuersionẽ status & inclinationem communium temporum.* pro Pla.279 b, *Reip. status, inclinatio temporum, ratio cõcordiæ.* pro Mur.236 b, *Magna est comitijs consularibus repentina uoluntatum inclinatio, præsertim cum incubuit ad bonum uirum.* de Ora.129 a, *Inclinatione uoluntatis propendêre in aliquem.* de N.30 a, *Accubatio, inclinatio, sessio.*

Inclinatus, *a, um. clinatus, propendens.* In Arat. *Inferior paulò est aries & flamen ad austri Inclinatior.* & ibid. *Hæc obit inclinata: id est, Cassiopeia.* & ibi. *Et clinata magis paulò est aquilonis ad auras.* Or.199 a, & 202 a, *Inclinata ululantiq; uoce canere.* Br. 289 a, *Ferre præsidium labenti atq; inclinatæ Reip.* Tusc.183 b, *Nostra acies inclinata, &c.* de Orat.138 b, *Sed tantum impelli primò iudicem, ut iam inclinato reliqua incumbat oratio.* de Cla.169 a, *Appius Claudius senatum iam inclinatum à Pyrrhi pace reuocauit.* Ep.2 b, *Laboratur uehementer, inclinata res est: id est, quasi ruinam minatur.* Ep.26 b, *Qui ab excitata fortuna ad inclitam, et propè iacentem desciscerem.* Dolab. Epistol.130 b, *Vt te in ocium referres, præcipuè nunc iam inclinata uictoria.* Attic.162 a, *Inclinata iam re.*)(. *Integrè.* Tuscul. 191 b, & de Orat.144 b, *Inclinato iam in postmeridianum tempus die.*

Inclino, *as. propendeo, uergo.*)(. *Erectus sum, sto.* de Or. 125 b, *Si se dant, & sua sponte quò impellimus inclinãt atq; propendent, accipio quod datur.* Att.45 a, *Qui ut me paulum inclinari timore uiderunt, ut, etc.* de Sen. 80 a, *Cum sententia senatus inclinaret ad pacem faciendã cum Pyrrho.* I.C.117 a, *Nunc quicquid est, quocunq; uestræ mentes inclinant, atq; sententiæ, statuendum uobis ante noctem est.* Attic.196 a, *Tum igitur intelliges quid inclinent ad hoc meum consilium adiuuandum.* de Or. 125 b, *Inclinantem erigere.*)(. *Stantem inclinare.* Tusc. 220, *Cum Aiax Danais inclinantibus prælium restituit.* de Fin.92 a, *Quàm uellem, inquit, ut te ad Stoicos inclinasses.* de In.44 a, *Inclinare omnia ad suæ causæ cõmodum.*

Includo, *dis. concludo.* At.12 b, *Penè orationem in epistolam inclusi.* In Ant.144 b, *In huius me cõsilij societate, tanquam in equum Troianum includi cum principibus non recuso.* Ora.198, & 209 a, *Eos in eam formam non poterat includere.* In Ver.265 a, *Includere aliquem in custodias.* Att.23 a, *Consule in carcere incluso.* de N. 38 b, *Physica ratio inclusa in impias fabulas.* de Cla.185 b, *Hoc autem loco uolumus ætatem in disparem oratorum ætatem includere.* Tus.212 b, *Quam opinionem in omnes definitiones superiores inclusimus.* de Vn.201 a,

Deus omnia animalia in mundo intus inclusit. de Se.93 b, *Dum sumus in his inclusi compagibus corporis.* pro Deiot.145 b, *In salute reipublicæ salus omnium inclusa est.* de So.131 a, *Si iam tum, cum erit inclusus in corpore, eminebit foràs.* At.85 b, *Scaptius inclusum in curia senatum Salamine obsederat.* contra Rul.74 a, *Agri eodẽ capite inclusi continentur.* de Clar.190 a, *Quod multis locis in iurisconsultorum includitur formulis.* de D. 123 b, *Auis inclusa in cauea.* I.A.189 b, *Antonius armatos in cella Concordiæ inclusit.* Top.221 b, *Loci in quibus argumenta inclusa sunt.* Atti.5 b, *Typos, quos in tectorio atrioli includam, &c.* Tus.155 a, & 222 a, *Phidias sui similem imaginem inclusit in clypeo.* In Va.212 b, *Tu illa ex patellis quæ uelarat, ita aptè in scyphis aureis includebas, ut, &c.* Atti.8 a, *τυποθεσίαν, quam postulas, includam orationi meæ.* de Or.160 a, *Verba uersu includere.* de Diuin.97 a, *Dij uim suam terræ cauernis includunt.* de Se.87 b, *Viriditas herbescens uagina iam quasi pubescens includitur.* At.240 a, *Illa de Buthrotijs, quæ mihi sunt inclusa medullis.* de Nat.50 b, *Omnia quæ intus inclusa sunt.* de D.83 b, *Aetheris æterni septa atque inclusa cauernis.* pro R.P.130 a, *Sed me dolor debilitat, includitq; uocem.*

Inclusio, *onis. obsessio.* I.V.33 b, *M. Bibulus, cuius inclusione contentus non eras.*

Inclusus, *a, um. conclusus, clausus.* pro R.95 a, *Aliquem inclusum atq; abditum latêre in occulto.* I.C.98 a, *S.C. inclusum in tabulis tanquam in uagina recõditum.* I.P. 82 b, *Odium inclusum nefarijs sensibus impiorũ.* de Ar. 249 b, *Populus Ro. septus & inclusus.* Antequàm. 192 b, *Si librũm cõceptam dulcedinem animo inclusam tenetis.* I.C.106 b, *Intus inclusum periculum est.* pro Syl. 181 a, *Illis inclusis in republica pestibus.*

Inclytus, *a, um. clarus, nobilis, insignis.* de D.104 a, *Paris iudicauit iudicium inclytum.* Or.212 a, *Inclytus dicimus breui prima litera.*

Incœptio, *onis. initium, principium.* Aca,30 a, *Tam præclari operis incœptio.*

Incœptum, *pti. cœptus.* I.C.110 a, *Si cuius non modò factum, sed incœptum ullum conatum'ue contra remp. deprehendero, senties, &c.* Epi.71 a, & 70 b, *Cupio deterrere te, ne permaneas in incœpto.*

Incœptus, *a, um. institutus.* de Ar.243 b, *Duobus incœptis uerbis omnem illius impetum compressi.*

Incognitus, *a, um. ignotus.*)(. *Cognitus, notus.* Acad.28 b, *Cum tu me incognito assentiri uetes.* & 47 b, *Cum aut falsa, aut incognita res approbatur.* de L.173 b, *Fatidicorum effata incognita interpretari.* Postq.198 b, *Illi fratrem mihi incognitum, qualis futurus esset, dederũt.* Off.4 b, *In hoc genere duo uicia uitanda sunt: unum, ne incognita pro cognitis habeamus, hisq; temerè assentianus.* pro Cec.290 a, *Dum incognita re iudicare uoluit.* de Orat.89 a, *Natura rerum incognita.* I.A.192 a, *Hoc insperatum omnibus consilium incognitum certè cœpit.* contra Rul.71 a, *Incognitam legem accipere.* de N.40 b, *Condemnare aliquem causa incognita.*

Incola, *læ. habitator.* Off.25 b, *Peregrini autem & incolæ officium est, nihil præter suum negocium agere.* de Se.93 a, *Audiebam Pythagoram Pythagoricosq; incolas penè nostros, &c.* de Nat.54 a, *Sunt enim in terra,*

Universidad de Deusto
Biblioteca

non ut incolæ atq; habitatores: sed quasi spectatores rerum cœlestium. de Fin. 124 b, Colone. is ille locus, cuius incola Sophocles fuit. Tus. 249 a, Socra. es totius mundi se incolam & ciuem arbitrabatur. Tus. 235 b, Bestiæ nantes aquarum incolæ. In Ver. 205 b, Quam nos crucem incolis uestris ciuibus Romanis ostendere soletis, quo minus sibi arrogant.

Incolo, lis. habito, incolui sum. I. V. 85 a, Cum spoliatũ fanum uiderent hi, qui Delum incolebant, grauiter ferebant. I. V. 204 a, Illam urbem Græci incolebant. Ac. 34 b, Et Roma urbs, & eam ciuitas incolit. Tus. 150 b, Vbi sunt ergo hi, quos miseros dicis, aut quem locum incoluntde D. 99 b, Loca quæ à quibusq; incoluntur. de N. 34 a, Qui terras incolunt, in quibus aer crassus est. Q. Fra. 249 b, Qui earum ciuitatum fines incolunt. Antequam. 196 b, Qui sedem Capitolij in saxo incolitis constitutam. de D. 127 b, Omnis terra quæ incolitur.

Incolumis, me. saluus, integer. I. V. 66 a, Vt hæc quæ dixi retinere incolumia ac salua possimus. pro Pla. 261 a, Qui ne equestrem quidem splendorem incolumem à calamitate iudicij retinere potuit. de Fi. 110 b, Vt se & saluum in suo genere incolumemq; uellet. I. C. 116 a, Ciues integros incolumesq; seruaui. pro Syl. 178 b, Si eum in omni fortuna atq; omni errore incolumem habere non poterunt. de In. 83 a, Saluus & incolumis & 52 a, Incolumis & beatus. & ad Her. 11 b bis.

Incolume pro incolumi. Cic. de Gloria, lib. 2. teste Charisio, Quo stante & incolume.

Incolumitas, tis. salus. de In. 83 a, Incolumitas est salutis tuta atq; integra conseruatio. & ibi. Quibus rebus incolumitatem & libertatẽ retinent ciuitates. Antequam. 193 a, Alicuius incolumitatem & salutem deserere. At. 285 a, Habere incolumitatem ab aliquo. de N. 49 b, Incolumitas mundi.

Incomitatus, a, um. sine comite, solus. de Orat. 105 a, Cuius artẽ cum indotam esse atq; incomitatatã & incomptam uideres, uerborum eam dote locupletasti.

Incommodatio, onis. incommodum. Atti 15 a, Atq; in ista incommodatione inest illud commodi.

Incommodè, molestè. At. 106 b, Animaduerteram posse pro re nata te non incommodè ad me in Albanum uenire. Attic. 111 b, Vt in his pro re nata non incommodè possimi esse. Q. Fr. 299 a, Id mihi non incommodè ũsum est accidisse. At. 97 a, Ille se ita audisse, ut nihil esset incommodè. de Ami. 98 a, Cum illo actũ optimè est, mecum autem incommodius. Incommodissimè. Atti. 72 a, Incommodissimè nauigare.

Incommoditas, tis. incommodum. At. lib. 1, Atq; in ista incommoditate alieni illius animi & offensæ, illud inest tamen commodi, &c.

Incommodo, as. incommodum fero, incommodo afficio, incommodum do. pro Quint. 9 a, Qui nihil alteri scientes incommodant, nihil ipsis iure incommodi cadere potest.

Incommodum, di. damnum, detrimentum. l. Commodum. de Na. 6, Incommoda uitæ sapientes commodorũ compensatione leniunt. Att. 105 b, Sed prorsus te commoueri incommodo ualetudinis tuæ uolo. de Or. 118 a, Qui locus talis est ut plus habeat adiumenti quàm incommodi, hunc iudico esse dicendũ. de Clar. 165 a, Nostro incommodo detrimentoq; doleamus. I. V. 56 b, Tametsi multis incommodis difficultatibusq; affecti est. Att. 202 a, Nec id incommodo tuo feceris. pro Qu. 1 a, Illud quoq; nobis accedit incommodum, quod, &c. pro Mur. 135 b, Quibus incommodo morbi etiam cæteri uitæ fructus relinquendi. Qu. F. 301 b, Ferre incommoditi alicui. Off. 5 b, Ne ipse aliquo afficiatur incommodo. de Ora. 37 a, Vicia aut incommoda, quæ sunt in aliquo, de In. 64 a, Reijciendi, diminuendi, deuitandiue incommodi causa. de Fin. 137 a, Atq; ti sa scientia, etiam si incommoda datura sit gaudent.

Incommodus, da, dum. inutilis, aduersus, alienus. Atti. 224 a, Antonij colloquium cum heroibus pro re nata non incommodum. pro Cla. 52 a, In rebus eius incommodis subleuare aliquem: id est, aduersis. de In. 54 a, Eorum controuersiam non incommodum uidetur cum utrorumq; ratione exponere. de Na. 74 b, Facilem & liberalem patrem incommodum esse amanti filio. de Cla. 176 a, Is incommoda ualetudine fuit. & At. 71 b, Incommoda ualetudo.

Incomprehensus, a, um. nõ perceptus, incognitus. de. 24 a, Illa, quæ nos incomprehensa, & nõ percepta dicimus. Aca. lib. 2, Negant Epicuri quicquam esse quod cõprehendi possit: id enim uolumus esse ἀκατάληπτον.

Incomptus, a, um. inornatus, inculte. Atti. 21 a, Quam illa tua horridula mihi & in õpta uisa sint. Or. 204 a, & de Ora. 105 a, Mulier inornata & incompta oratio. l. Indotatus.

Inconcinnus, a, um. molestus, inurbanus, præposterus, absurdus. de Or. 110 a, Qui in aliquo genere inconcinnus aut multus est, is ineptus dicitur.

Incondite, insulsè. de Or. 159 a, Ille rudis incondite fundit quantum potest. & de D. 138 b, Nihil tam præpostere, tam incondite, tam monstruosè dici potest, quod nõ possimus somniare.

Inconditus, a, um. inconcinnus, insulsus. de Orat. 101 b, Omne ius ciuile præter hoc nostrum inconditum ellu ac penè ridiculum. Or. 220 a, Si inconditi alicuius oratoris arripias sententiam aliquam dissipatam. Or. 229 a, Sententiam inconditis uerbis efferre. de Or. 159 a, Incondita antiquorum dicendi consuetudo. de Clar. 187 a, Inconditum genus dicendi.

Inconsiderans, tis. inconsideratus. de D. 120 b, Nos inconsiderantes sumus, &c.

Inconsiderantia, tiæ. inconsulta ratio, temeritas. Qu. F. 328 a, Cuius ego in hoc uno inconsiderantiam & ego sustinebo ut potero, & ut tu possis, est tuorum neruorum aliter, considerantia.

Inconsideratè, inconsultè, temerè, inconsultò. Off. 84 a, Temerè, fortuitu, inconsideratè, negligenter facere aliquid. & de Fat. 146 b, & Tus. 149 a.

Inconsideratus, a, um. inconsiderans, inconsultus, amentissimus, temerarius, omnibus consilijs præceps, adeuius, præceps, cæcus.)(. Consideratus. de Ar. 357 b, Inconsideratissima & dementissima temeritas. Tus. 190 b, Temerarius & inconsideratus. pro Qu. 14 b, O uanipiditatem inconsideratam. Acad. 33 b, Nihil potest dici inconsideratius.

Inconstans. tis. leuis, mobilis, uolaticus, uolubilis. q. à se ipso desciscit, qui tum hoc, tum illud dicit, leuissime transfuga. neq; in hac, neq; in illa parte fidem habens.)(. Qui idem semper dicit. pro Qu. R. 47 b, Qua in re mihi ridicule es uisus esse inconstans, qui eundem & lederes, & laudares. de D. 135 a, Nam si ea quoq; diuina sunt, quid inconstantius Deo? Sal. in Cic. Aliud stans, aliud sedens de republica sentis.

Inconstanter, leuiter. de Fin. 83 a, Hæc dicuntur inconstantissimè. & Acad. 14 a, Inconstanter loqui. & Tusc. 214 a, Inconstanter & turbidè iactari.

Inconstantia, tiæ. leuitas, mutabilitas, mobilitas.)(. Constans & perpetua ratio uitæ. de N. 71 b, Fortuna ab inconstantia & temeritate seiungi non potest. Att. 256 a, b, Nemo doctus unquam mutationem consilij inconstantia longum est dicere. Tus. 226 a, Inconstantia, mutabilitasq; mentis. In Ant. 311 a, Quid est inconstantia, mobilitate, leuitate turpius? pro D. 213 a, & Epist. 12 a, Varietas & inconstantia, & crebra tanquam tempestatum, sic sententiarum commutatio. In Vat. 29 b, In alterio reseliisti.

Inconsultè, inconsultò, inconsideratè. de Natu. 10 b, Inconsultè ac temerè dicere aliquid. & Off. 44 a, Inconsultè largiri.

Inconsultò, inconsultè. ad Her. 17 b.

Inconsultus, a, um. inconsideratus. pro Deio. 146 a, At credo hæc homo inconsultus et temerarius nõ uidebat. pro R. P. 122 b, Illa Posthumi siue inanis spes siue inconsulta ratio, siue ut grauissimo uerbo utar, temeritas.

Incontentus, a, um. remissus. de Fi. 123 a, Vt in fidib. plicatum seruare possit, omnes æquè incontentæ sint. & ibi. Æquè enim contingit omnibus fidibus, ut incontentæ sint, illud non continuò, ut æquè incontentæ.

Incontinenter, intemperanter, dissolutè. Off. 59 a, Nihil libidinosè, nihil incontinenter esse faciendum.

Incontinentia, tiæ. intẽperantia. pro Cæl. 42 b, Is multa de incontinentia intemperantiaq; disseruit. ad Her. 2 a, In inuidiam trahemus, &c. si aduersariorum incontinentiam proferemus. I. V. Est boni iudicis paruis ex rebus coniecturam facere uniuscuiusq; & cupiditatis & incontinentiæ.

Incontinens, tis. intemperans. Cæs. Ep. 189 a.

Incorruptè, castè, integrè. pro Muren. 235 b, Qui multis post seculis de te iudicabunt, & quidem fortasse incorruptius quàm nos. de Fin. 55 a, Natura incorrupte atq; integrè iudicante.

Incorruptus, a, um. integer, purus, inuiolatus, sanus, saluber, sincerus, castus, religiosus, naturalis, non fucatus. Cl. 167 b, Succus ille & sanguis incorruptus. & de Op. 242 b, Incorrupta sanitas. pro Mil. 113 a, & de Vn. 202 b, Quid hac quæstione dici potest integrius? quid incorruptius? de Clar. 176 b, Incorrupta quædam Latini sermonis integritas. de Fi. 63 b, Testis incorruptus atq; integer. Aca. 6 a, Integri atq; incorrupti sensus. Tusc. 157 a, Animus permanet incorruptus. Ora. 202 a, Virgo incorrupta. de Cla. 188 b, Purus, incorruptus.)(. Vicio & corruptum.

Increbresco, scis. percrebresco, sermo creber est, peruagor. Orat. 263 a, Nunc apud oratores ipse numerus increbruit. de Orat. 91 b, Cum hoc nescio quomodo apud eos increbuisset, me, &c. de Opt. 243 b, Nonnullorum sermo iam increbuit, se, &c. 198 b, Hi quorum sermo imperitus increbuit. I. A. 260 b, Hæc consuetudo quæ increbuit. de L. 183 a, Sed ait rursus idem, increbuisse eam funerum magnificentiam, quæ nunc ferè Romæ est. Ep. 105 a, Ventus increbrescit.

Incredibilis, le. inauditus, absurdus, monstri uel portẽti similis, singularis. de In. 67 a, Quæ rem credibilem aut incredibilem facere possunt. pro Cor. 55 a, Vt mihi iam uerum uideatur illud esse, quòd nonnulli quasi quiddã incredibile esse putabantur. pro Pom. 11 b, Hoc omnibus incredibile & falsò memoriæ prodium uidebatur. Epist. 7 b, Incredibilis hominum peruersitas. At. 175 b, Nihil mihi unquam tam incredibile acciderit, quàm, &c. Par. 116 a, Nihil est tam incredibile, quod non dicendo fiat probabile. I. A. 210 b, Si quod dixero, erit uel acerbum auditu uel incredibile à M. Cicerone esse dictum. I. A. 173 a, & 296 a, Incredibile & simile portenti est, quõnam modo, &c. At. 212 a, Incredibile est quàm ego ista non curem. At. 237 a, Incredibile est, quanta me molestia affecerit, &c. Attic. 90 b, Hæc re incredibile est quantum ciuitates emerserint. Attic. 254 a, & de Ora. 101 a, Incredibile est quàm me omni genere delectarit. incredibile
At. 231 a, Singularis & incredibilis uirtus. de Or. 99 a, Antonij incredibilis quædam & propè singularis & diuina uis ingenij. de Or. 108 b, Sic homines non eruditi summam essent prudentiam atq; incredibilem eloquentiam consecuti. Ora. 200 a, Admirabilis fama uirtutum incredibilium alicuius. pro Syl. 181 b, Incredibilis fuit & singularis furor. Epi. 223 b, Singularis & propè incredibilis fides. Ep. 215 a, Agere incredibiles gratias alicui. I. V. Incredibilis audacia.

Incredibiliter, summoperè, immortaliter. de Sen. 87 b, Incredibiliter delector, &c. & Qu. F. 315 b, Literæ Cæsaris incredibiliter delectarunt. At. 122 b, Dominus de se incredibiliter pertimuit. de Or. 110 b, Eos incredibiliter repuerascere esse solitos. I. A. 159 b, & Br. 91 b, Incredibiliter gaudeo, &c.

Incrementum, ti. accessio. de Se. 88 a, Quid ego uitium satus, ortus, incrementa commemorem? de Fi. 83 a, Negat enim summo bono afferre incrementum diem.

Increpo, as. increpaui, & increpui, redarguo, accuso. de Orat. 127 a, Tum omnem orationem conuerti in increpandam Cæpionis fugam. In Sal. 273 a, Nam quod ætatem increpuisti puto. Ac. 19 a, & pro Do. 224 b, Increpare arrogantiam alicuius. Qu. F. 308 b, Cato Pompeij in me perfidiam increpauit. de Or. 110 b, Discus increpuit. I. C. 101 a, Quicquid increpuerit Catilinam timeri, non est ferendum. & I. P. 101 a, Quicquid increpuerit pertimescens. pro Mur. 129 a, Simulatq; increpuit suspicio tumultus, artes illico nostræ conticescunt.

Incubo, as. quasi inhio. pro Clu. 32 b, Hic ille planus improbissimus, qui illi pecuniæ, quam conderat spe iam atq; animo incubaret, contrahit frontem.

Inculcatus, a, um. Atti. 252 b, ἀφχέτυπον ipsum tibi missi crebris locis inculcatum & refectum. At. 286 a, Libertas alicui tradita atq; inculcata.

Inculco, as. infercio, ingero, molestè obijcio seu offero, impello. de Fat. 141 a, Quid igitur attinet inculcare

Universidad de Deusto
Biblioteca

fatum? Off.22 b,Ne ut quidã Græca uerba inculcantes, iure optimo rideamur. At.50 b,Tertiũ caput à quo sit inculcatũ uides. Of.215 b,Inculcamus sæpe per imprudentiam etiam minus usitatos uersus. Orat.219 b,Apud alios inculcata reperias multa. Ora.201 b,De firmißimis alia prima ponet,alia postrema, inculcabitq; leuiora. de Orat.95 b,Id quod tradatur,uel etiã inculcetur si quis sit tardior,posse percipere. In Vat.34 a,Inculcasti etiã ut se Pisonẽ nominaret. I.V.183 a,Inculcatũ est Metello,te aratores euertisse. de N.22 b,Vos autem nõ modò oculis imagines,sed etiã animis inculcatis. At.14 a, Valuit plus,quod erat illi nonnullorum artificijs inculcatũ. de Or.110 a,Græci qui se inculcãt aurib. nostris.

Incultè,inornatè. de Cl.174 a,D.Brutus dicere non incultè solebat. Or.199 a,Incultè & horridè dicere. pro Qu.10 b,Et incultè uiuere.

Incultus,a,um. horridus,incomptus,inornatus. de Na.7 a,Terræ regio inhabitabilis atq; inculta. de Clar.166 a, Serere in inculto & derelicto solo. & pro Qu.R.50 b, Ager incultus. Off.53 a,Nulla pars philosophiæ inculta ac deserta. de Cl.175 a,Vir ut uita,sic oratione durus,incultus,horridus. de Cl.188 b,Cotta alia quidẽ inculta et syluestria uia ad eandem laudem peruenerat. de Or.151 b,Oratio exilis et inculta. contra Rul.68 b,Corpus incultum & horridum. pro Sest.7 a,Vir subhorridus & incultus. Post.207 a,Cum eũm incultum,horridum,mœstumq; uidisses. de Fin.50 b,Inculta quædam et horrida de malis Græcis,Latinè scripta deterius. Ora. 200 a,Pictura inculta,horrida.)(.Nitida.

Incumbo,bis. innitor, inhæreo, elaboro, enixè operam do. de In.81 a,In gladium in naui ibidem incumbere. & ibid. In gladium incubuerat,&c. ad Her.4 a,Aiax incubuit gladio. de Or.118 b,Impelli primò leuiter iudex debet,ut iam inclinato reliqua incumbat oratio. et 147 b,Vt eos qui audiunt,quocunq; incubuerit, poßit impellere. pro Planc.262 b,Et ab eo qui hos dimouit,potius quàm ab ijs qui in te ipsum incubuerunt, te depulsum putas. pro Mur.136 b,Magna est comitijs consularibus repentina uoluntatum inclinatio, præsertim cum incubuit ad uirum bonum. pro Cor.67 a,Fuit hoc meũ fatum,ut in me unum omnis inclinatio communium tẽporum incumberet. In Ant.193 b, Incumbite in causam Quirites,ut facitis. Qu.F.291 b,Præsertim cum ij mores tantum iam ad nimiam leuitatem & ambitionem incubuerint. In Ant.206 a,Quo omnes acrius grauiusq; incumberent ad ulciscendas reipubl. iniurias. pro Pomp.7 b,Quare omni studio ad id bellum incumbamus. At.258 a,& 248 b,Nunc tota mente incumbe in hanc curam. Qu.Fr.295 a,Incumbe toto animo & studio omni in eam rationem,qua adhuc usus es. Epi.149 b,Quamobrem mi Plance incumbe toto pectore ad laudem. Ep.143 b,Vt in remp. omni cogitatione curáq; incumberes. Epi.145,Incumbe per deos immortales in eã curam & cogitationem,&c. Ep.14 a, Cum me uniuersa respublica,&c. cunctis ordinibus hominibusq; incumbentibus,omnibus deniq; suis uiribus recuperasset. Ep.121 b,De prouincijs incubuisse cum senatu Pompeius uidetur,ut,&c. Atti.18 a,Pompeius ad uoluntatem perferendæ legis incubuerat. & 75 a,Cum in cupiditatem incubui,&c. At.32 a,Incumbamus ô noster Tite ad studia. pro Mur.138 a,M. Cato incumbens ad illius perniciem. At.49 a,Ad quæ recuperanda per fortunas incumbe. pro Syl.183 a,Nemo fuit ex eis, qui non incubuerit ad rempub. liberandam. de Or.87 b,Quamobrẽ pergite ut facitis adolescentes,& in id studium, in quo estis,incumbite. Aca.19 b,Incubuit autem in eas disputationes ut doceret,&c. I.C.118 b,Quare P.C. incumbite ad salutem reipub. circumspicite omnes procellas, quæ,&c. Atti.46 a,Atq; utinam ipse Varro incumbat in causam. I.A.208 b,Idem uolunt omnes ordines, eodẽ incumbunt municipia. pro Planc.268 a,Hæc doce,hæc profer,huc incumbe. In Ant.235 b,Facis tu id quidem, & eò maximè incumbis. At.73 b,Ergo Græcus incumbet: id est,urgebit propositum. pro Mur.135,Seruire & inseruire alicui rei: id est,incumbere in aliquam rem. Qu.Frat.327 b,Pompeius Miloni nihil tribuit,omnia Guttæ,dicitq; se perfecturum, ut in illo Cæsar incumbat,hoc horret Milo.

Incunabula,orum. cunabula,cunæ,rudimenta. I.V.225 b,In his locis uestigia ac propè incunabula reperiuntur deorum. Or.201 a,Non alienum fuit de oratoris quasi incunabulis dicere. At.31 a,Ego uerò ad montes patrios & ad incunabula nostra pergam. In Sal.273 a,Incunabula & rudimenta uirtutis. de Or.86 b,& de Fi.138 a, Ab incunabulis nostræ ueteris puerilisq; doctrinæ.

Incuria,riæ. negligentia. de Am.112 a, Quo magis uituperanda est rei tam maximè necessariæ tanta incuria. de Pro.70 a,Incuria,fame,morbo consumi.

Incurro,ris. incido. de Or.159 b,Iambus & trocheus in orationem incurrunt.
Sed ordine enim tura incurrunt in orationem. de Cl.187 a,Sed ordinem sequens,in memoriam notam incurro. de Or.122 b,Siue tu similitudine illius diuini ingenij in eadem incurris uestigia. & 124 b,In ea casu incurro. de Cla.196 b,In cuius adolescentiam per medias laudes,quasi quadrigis uehentem,transuersa incurrit misera fortuna reipub. de L.157 b,Incurreret enim in illum memorabilem annum suum. Off.65 b,In ea aliquis incurrat imprudens. de N. 73 b,Incurrere in apertam perniciem. Or.219 a,Incurristi amens in columnas. Offic.62 b,Per errorem in maximam fraudem incurrere. de Cla.186 b,Incurro in memoriam communium miseriarum. At.105 b,Tua πλάξ... quem in diem incurrat nescio. At.192 b,In oculos incurrunt ij,quos uidere non possum. Ep.26 b, Sed incurrit hæc nostra laurus non solùm in oculos,sed etiam in uoculas maleuolorum. pro Pl.262 b,& Epist.26 b,Quæstus qui in odia hominum incurrunt, ut fœneratorum. pro Sest.13 a,Cum in hanc nauim armatæ tot classes incursuræ uiderentur. pro Pla.262 b,Sed eum accuso,qui in me incurrit atq; incidit. Qu.F.325 a,Ne in nostra tẽpora incurrens offenderem quempiam. Ep.47 a,Nihil constitui potest,quod nõ incurrat in magnam aliquam difficultatem. contra Rul.82 b,Agros qui in publicum Campanum incurrebant,pecunia publica coemit. pro Cec.301 b,Hic est mucro defensionis tuæ,in quẽ incurras necesse est. pro Pla.278 a,Incurro in crimen hominis nimium grati. pro Cec.46 b, Incurrere in alterius damnum atq; famã. de Vn.200 b,Incurrere in aliquem, & in eo herere & impediri. pro Sest.64 a,Vt in eum nõ inuasisse,sed incurrisse uideamini. de Fi.58 a, Incurrere in uarias reprehensiones. in alium cæco impetu. de Finib.49 a,Incurrere in uarias

rias reprehensiones. Tus.234 a,Casus in sapientem potest incurrere. pro Mur.137 b,Qui mihi uidetur candidatus in consularem,quasi desultorius in quadrigarum curriculum incurrere. Top.227 b,Nulla est dubitatio,in qua non aliquis locus incurrat. Ep.172 b,Antonius decursionibus uastat ea loca,quæ incurrit. Ep.126 b,Quis est qui nihil offendat,nusquam incurrat.

Incursio,onis. excursio,incursus. pro Cec.293 b, Incursio atq; impetus armorum. pro Cl.38 b,Incursio seditionis,uis multitudinis. de Nat.24 a,& de Fin.53 a, Deum agitari incursione atomorum.

Incurso,as. incurro,excurro,inuado. Attic.200 b,Audeo hoc dicere,incursabit in te dolor meus,nõ iure ille quidam,sed,&c. & ad Her.26 a,Incursare in fortunas omnium.

Incursus,sus. incursio. pro Cec.287 a,Impetum armati Antiochi,cæterorumq; tela atq; incursus refugit.

Incuruatus,a,um. incuruus. de Fin.71 b,Vt bacillum aliud est inflexum & incuruatum de industria, aliud ita natum.

Incuruesco,scis. Tus.162 b,& de Or.157 a,Hic rami nõ intermittunt suo tempore baccarum ubertate incuruescere. Poetæ.

Incuruus,a,um. incuruatus. de Di.86 b,Bacillum incuruum & leuiter à summo inflexum. ad Her.39 b, Hunc dico rubrum, incuruum,canum,&c. In Ver.126 a, Incurua status.

Incus,udis. fabrorum ferrea moles,quam malleis aßiduis tundunt. de Natu.12 b,Formæ quas uos effici posse sine follibus & incudibus non putatis. de Or.1?3 b,Aßiduus eodem opere,eundem incudem diemq; tundens.

Incusatio,onis. de Or.152 b,Loci communes partim habent incusationem aut querelam.

Incutio,tis. iniicio. de Vn.20 b,Quibusq; temporib. stellæ emersæ errorem incutiant rationis expertibus. Att. 124,Incutere dolorem alicui. de Orat.128 a,Timor incutitur ex periculis,&c. Epistol.113 b,Incutere metum alicui.

Indagatio,onis. inuestigatio,inquisitio. Off.4 a, Indagatio atq; inuentio ueri. & Tusc.142 a,Inde est indagatio nata initiorum.

Indagatrix,cis. Tus.128 b,Philosophia uirtutis indagatrix,expultrixq; uitiorum.

Indago,as. uestigo,inuestigo,inquiro. Attic.25 a,Tu quid indagaris de republica, facito ut sciam. pro Mil.121 b, Initia communis exitij indagaui,patefeci,protuli. Or. 197 b,Inusitatas uias indagare,tritas relinquere. At.26 b,Eiq; omnibus uestigijs indagata ad me afferas. contra Rul.61 b,Aliquid indagare,inuenire,è tenebris eruere. At.94 b,Hoc tu indaga ut soles,est hoc magis,etc. Tus. 241 a,Cuius septum undiq; dumis indagaui sepulchrũ. I.V.135 b,Acutißime indagare & odorari omnia. de Fi. 73 a,Canis natus ad indagandum.

Inde. procul inde. pro Mil.111 a, At.152 b,Qui autem ueniunt inde,id modò nunciant. Itẽ: Abeamus igitur inde: id est,Roma. Attic.115 a,Eo die mansi Calibus,inde has literas dedi. pro Mil.107 b,Librarium illud eripuisti è domo,ut præclarum inde munus ad aliquẽ deferre posses. de Leg.177 b,Lacedæmon iußit neruos inde demi: id est,ex fidibus Timothei. de In.48 b,& ad Her.3 a,

Si inde incipiemus narrare,unde necesse erit. de Clar. 198 a,Deinceps inde multi. pro Mur.129 b,Quid tum inde? de Pro.75 b,& 76 a,Iam inde à principio huius imperij. de Nat.50 b,Iam inde ab ortu. pro Arc.185 b, Inde usq; repetens: id est,à pueritia. Inde loci. In Arato. & Lucretius 91,92.

Indecorè,præter decorum. Off.23 a,Vt ea si non decorè,at quàm minimè indecorè facere poßimus. & 4 a, Caueq; ne quid indecorè effœminatéue faciat.

Indecorus,a,um. quod non decet. Off.19 b, Quod animo magno fit,id decorum uidetur: quod contrà,id ut turpe,sic indecorum. de Fin.92 b,Turpe,inhonestum, indecorum prauum. Or.203 b,Indecorum est de prauis rebus amplißimis uerbis dicere. Orat.204 a,Itaq; illud indecorum,quod,&c.

Indemnatus,a,um. non damnatus. de Inu.72 a,& I.V. 238 a,& ad Her.5 b,Tamen à fratre indemnatum occidi non oportuit. contra Rul.77 a,Cùm Sylla bona indemnatorum ciuium uenderet. I.C.107 b,& pro Do. 214 b,Aliquis indemnatus,innocens in exilium eiectus. pro Cor.60 a,Indemnatus & incolumis. In Pison.86 a, Lex quæ erat contra omnes leges indemnati ciuis atq; integri capitis.

Index,cis. quod aliquid indicat. I.C.119 a,Hæc omnia indices detulerunt,rei confeßi sunt. & 120 a, Cæsar indices maximis præmijs affecit. pro Clu.21 b,Interim uenit index ad Dineam, neq; obscurus neq; incertus, qui nunciaret ei filium,&c. Qu.Fra.309 a,& 308 b,Idem Nerius index edidit ad allegatos,&c. I.A.231 a, Complexus summæ beneuolentiæ falsi indices extiterunt in amore simulato. de D.91 b,Fanum indicis Herculis. pro Rab.94 a,Vox index stultitiæ uestræ. contra Rul.66 b,Tabella index tacitæ libertatis,& uox index uestrarum erga me uoluntatum & studiorum. Off.27 a,Orationis indicem uocem habemus. de Or.202 b,Imago animi uultus est,indices oculi.

Index librorum. de Or.t.114 a,In philosophos uestros si quando incido,deceptus indicibus librorũ,qui sunt ferè inscripti de rebus notis,&c. uerbũ prorsus nullũ intelligo. At.57 b,Iisq; imperes,ut sumant membranulam ex qua indices fiant,quos Græci συλλάβους appellatis.

Index,digitus qui pollicem sequitur,quòd eo indicare et ostendere aliquid soleamus. At.220 a, Pollex quidem ut dixeram,præstò fuit: sed planè pollex,non index. Iocatur Cic. in nomine pollicis & indicis. nam pollex & nomen uiri est,& digitus: index uerò, & digitus,& qui aliquid occultum indicat.

India,diæ. regio. de Fin.99 b,Via quæ est hinc in Indiam. & Tus.243 b,Quæ barbaria India uastior? quæ agrestior? I.V.270,de N.68 a. de Fin.99.

Indi. pop. de D.90 a,& 228 b.

Indicium,cij. signum,argumentum,documentum,uestigium,nota,specimen, insigne. pro Cluen.23 b,Omnia quæ solent esse indicia & uestigia ueneni. in illius mortuæ corpore fuerunt. de Fi.136 a,Quæ quò sunt excelsiores,eò dant clariora indicia naturæ. pro Flac.154 b, Sed tamen indicium fieri uideatur,cum tabulæ illæ ipsæ cuiusq; modi sunt,proferuntur. I.C.113 b,Certißima argumenta atq; indicia sceleris. pro Dom.234 a Hanc porticum esse patiemini furoris tribunitij & doloris

Universidad de Deusto
Biblioteca

mei indicium,ad memoriam omnium gentium sempiternam.de Ar.249 a,Hoc nobis & scelerũ indicia ostẽdit,& periculorum signa patefecit.de Di.117 b,Eo die quo iudicium fieret coniurationis.I.P.99 b,Noster hic præposterus imperator amissorum oppidorum,Cæsarum legionum,prouinciæ præsidio & reliquis militib. orbatæ ad sempiternum dedecus sui generis ac nominis indicia constituit.pro Dom.240 b,Viderat ille Murenam ad me consulem cum Allobrogibus cõmunis exitij indicia afferre.pro Syl.181 b,Quas notas scelerũ? quæ indicia parricidiorũ reperietis? Antequàm.197 a,Neq; C.Marius,qui quantas res gesserit,uestra uobis libertas indicio esse potest. pro Do.235 b, Quæ domus erat ipsa indicio tui crudelißimi tribunatus.Post.205 b,P. Lentulus hoc specimen uirtutis,hoc indicium animi sui fore non putauit,si me,&c.de Clar.190 b,Chirographa, testificationes, indicia, quæstiones rem manifestam deferunt. Epi.98 b,et 64 a,Sed cum aliquo insigni indicio tuæ erga me beneuolentiæ.

Indico,as.indicium facio,indicium do,indicio sum,ostẽdo,indicia ostendo,signa patefacio,monstro,coarguo, innuo,loquor,indicia alicuius rei ad aliquẽ affero uel defero.pro Clu.56 a,Puer rem omnem dominæ indicauit.de Vn.195 b,Et cum inueneris indicare in uulgus nefas.At.276 b,Quæ uerba apertè indicant posse rationem haberi etiam non petentis.de Or.161 a,Vt epularum solennium fides ac tibiæ indicant.de Cl.595 b,Dicendi aũt genus,quod fuerit in utroq; orationes utriusq; etiam posteris nostris indicabunt.de Le.189 a,Atq; hoc rei exitus indicauit,quis enim, &c. de Leg.161 a, Vultus indicat mores.Epi.155 b,Zeno perpessus est omnia potius,quàm cõscios delendæ tyrannidis indicaret.de Fi.59 b,& 77 a,Multi te consule ipsi se indicauerunt.pro Clu.56 b,At is & ex serrula insimulatus,et à puero conscio indicatus est.pro Syl.175 a,Vidi ego fore,ut aliquando aliquis aliter indicata hæc esse diceret. de Diu.118 a,Eodem tempore signum Iouis collocabatur,quo coniuratio indicabatur.pro Flac.163 b,Sed tamen quis tibi de epistolis istis indicauit? pro Mu.136 a, Atq; ille ut semper fuit apertißimus,nõ se purgauit,sed indicauit atq; innuit. Qu.Fr.336 a,Sed tamen indicabo tibi quod in primis te celatum uolebam.Ep.155 b,Indicabo temerarium meum consilium tibi.Epi.129 a,Nam quod antè à te calumniatus sum,indicabo maliciã meã. pro Arc.191 a,Iam me uobis iudices indicabo. de Cl.181 b,Vt me tibi indicem.

Indicare,æstimare,precium constituere.Off.64 a,Qu. Scæuola postulauit,ut sibi fundus,cuius emptor erat,semel indicaretur.

Indico,cis.denuncio,promulgo.Off.8 a, Nullum bellum esse iustum,nisi quod aut rebus repetitis geratur,aut denunciatum antè sit & indictum.I.C.107 a,Qui bellum pop.Romano indixit.de Fi.131 a,Indicere bellum hostibus.pro Dom.221 b,Tamen id funus iure indictum esse dicebant.& ibid.Funestum funus te indixisse reipublicæ.I.A.200 b,Iusticium indici dico oportere.de Orat. 123 a,Miror cur philosophiæ sicut Zetus ille Pacuuianus propè bellum induxeris.I.V.148 a,Legem innocentiæ sibi ipsi indicunt,qui ab altero rationem uitæ reposcunt.pro Pomp.15 a,Cum omnes adessent,cœptum est

referri de indicendo S.consulto : id est, promulgando. pro Mur.132 a,Prælium promulgatum.

Indictus,a,um.de L.164 b,Vt dictator quem uellet indicta causa impunè posset occidere.& pro Do.222 a,Ne pro indicta die quis accusetur.Epi. 60 b,Ei qui in alios animaduertisset indicta causa, dicendi ipsi potestatem fieri non oportere. pro Rab.92 b,Indicta causa ciuem Romanum capitis condemnari.& 196 a,& I.V.117 a, Ex eo indicta causa.I.A.171 a,Rem indicta causa iudicare.I.V.273 a,Etenim tacitæ magis & occultæ inimicitiæ timendæ sunt, quàm indictæ & apertæ.

Indidem,inde,ex eodem loco.de Ora 157 b,Vnde simile duci potest, indidem uerbum unum translatum lumen afferet orationi.pro S.R 30 a,Quò homines? indidémne Ameria?

In dies,in singulos dies,quotidie,quotidie magis,quotidie plus.Atti.71 a,Quotidie,uel potius in dies singulos breuiores literas ad te mitto, quotidie enim magis ac magis suspicor te in Epirum profectum. Atti.189 a,Sed cura ut excuser morbi causa in dies singulos. & 190 a, Quoniam in perpetuum non placet,in dies singulos ut debis.Ep.29 a,Mihi in dies singulos maiori curæ est tua dignitas.Ep.60 a,& 81 a,& 148 b,Huius mei consilij maiorem in dies singulos fructum capio.de D.109 b, Vehementius in dies incitor. Atti.298 b,Ingrauescit in dies intestinum malum. Att.156 b,Ista ardet furore,nec remittit aliquid,sed in dies ingrauescit.At.232 b,Simulatio desiderij,adhuc quæ feruebat in dies.pro Mu.106 a,Hic magis in dies conualescit.Ep.197 a,In dies singulos eius copiæ minuuntur.Att.92 a,Pompeium mehercule plus plusq; in dies diligo.de Fi.121 a,& Ep.32 b,Hi curatione adhibita leuãtur in dies,alter ualet plus quotidie,alter uidet.de Sen.87 b,Solon dicebat senescere se multa in dies addiscentem.Fil.Epist.264 b,Præstaboq; & enitar,ut in dies magis magisq; hæc nascens de me duplicetur opinio.pro Mar.132 b,Hæc tua iusticia florescit quotidie magis.

Indifferens,tis.de Fi.101 b, Quod enim Græci ἀδιάφορον dicunt,id mihi ita occurrit ut indifferens dicerẽ.& Ac.32 a, Aristoni summum bonum est,in his rebus neutram in partẽ moueri,quæ ἀδιαφορία ab ipso dicitur.

Indiges,gis.pro indigens,tis.de Or.126 a, Indigem liberũm lacerasti. id est,indigentem liberorum. Pacuuij.

Indigentalis, le.natiuus,proprius,non alienigena,sed indigena.de Or.157 a,Sæpe sine coniunctione uerba nouantur.ut ille:Sensus disertus,indigenitalis. Poetæ.

Indigens,tis.egens.de Amic.102 a,Quid enim ille erat indigens mei? & Off.43 b.Benignè facere indigentib. & de Fi.89 b,Ferre opem indigentibus.

Indigentia,tiæ.egestas. Tus.213 a,Indigentia est libido inexplebilis.de Am.101 a & b,A' natura, non ab indigentia ortam esse amicitiam.

Indigeo,es.indigens sum,egeo.de Or.97 b,Iam illa non tam artis indigent quàm laboris.Ep.81 a, Quæ ad consolandum maioris ingenij indigẽt.ad Her. 26 b,Quia uos mei non indigetis.de In.50 a,et 44 a,& ad Her.11 b,Partes quarum indigemus ad hanc præceptionẽ.Att. 198 a,Tamen indigeo tui consilij.de Am.106 a,Qui minimè alterius indigent.I.A.206 b,Hoc bellũ indiget celeritatis.pro Q.R.52 b,Mea adolescentia indiget illorũ bona

bona existimatione.Ep.188 a,Nũc te cohortatione nõ puto indigere.Ep.49 b,Vt magis ipsi uideãtur aliorum consolatione indigere. Qu.Frat.303 b,de In.70 b,Nũc commisit ut me uiuo alijs indigeres.

Indignatio,onis.stomachus,ira.de In. 60 b, Indignatio est oratio,per quam conficitur ut in aliquem hominem magnum odium,aut in rem grauis offensio concitetur.

Indignè,miserabiliter,impiè.Antequàm.195 a, Quondã felix,nũc eget indignè.& Ep.66 b.I V.266 b, Indignissimè necari.pro Cæl.50 a,Cum Qu. Metellus indignißimè eriperetur uniuersæ ciuitati.I.V.242 a,Indignè pati:id est, molestè ferre. & de In.72 a,Indignè passus:id est,cum ægrè tulisset.

Indignitas,atis.impietas, turpitudo, atrocitas.de Inuẽt. 68 b,Facti alicuius atrocitatem,aut indignitatẽ,aut omnino culpam augere.pro Mur.136 b,Neq; tamẽ satis seuerè pro rei indignitate decreuit.Ep.91 a,Adeundi atque conueniendi illius indignitatem ac molestiam pertulissem.Anteq.195 a.& ad Heren. Animus præcluditur ad exponendam rei indignitatem.Itẽ, Nequeo uerbis consequi indignitatẽ rei.In Vat.32 a, Ne qua ex tua summa indignitate labes illius dignitati aspergatur. & 29 a,Si tua quod indignitas postularet spectare uoluissem.In Pison.101 a, Si id tardius eueniet , fruar tamen tua indignitate. de Or.121 a.& In Ver.64 b.& Epi.26 b,Ac si quid affert præterea hominis dignitas aut indignitas,extra causam est.

Indignor,aris.grauiter fero,stomachor, mihi indignum uidetur.de In.69 a,Locus cõmunis erit defensoris , per quem indignabitur,accusatorẽ conari,&c.Ep.50 a,Hẽ nos homũculi indignamur,si quis nostrûm interijt aut occisus est.& 179 b,Atq; eum quem dilexi perijsse indignor.& ibid.Mortem hominis necessarij grauiter fero.de In.47 b,Et dicere ea quæ indignantur aduersarij tibi quoq; indigna uideri.pro Qu.R.45 a,Nimium citò ait me indignari de tabulis.aliàs,indagare.de In. 69 a,Loci,qui aut misericordiæ captãdæ,aut facti indignãdi causa sumuntur.

Indignus,a,um.nõ dignus,alienus,iniquus,scelestus, turpis.Att.228 b,Hoc turpe & me indignũ puto.& de Fi. 136 a,Nihil ne est in his rebus quod dignũ libero aut indignum esse ducamus.I.V.218 a.& Offi.27 b,Res indigna atq; intolerãda uidebatur omnibus.de In.69 b,Etiã si nobis indigna audiamus,eiusmodi iniuriæ sunt, ut de eis indignum sit nõ primo quoq; tempore iudicari.pro Sest.34,In quo cùm multa indigna sint,tum nihil minus est ferendum.pro S.R.19 b,Cùm multa indigna,tum uel hoc indignißimũ est,uos,&c.Anteq.194 a,Nónne igitur indignum est eos,&c.& de In.47 b,Hoc mihi indignum uidetur.de Ar.251,Quod non minus quàm de Alexãdrinis indignũ dijs immortalibus est uisum,pro Qu.1 b,Nam quid hoc iniquius aut indignius dici aut cõmemorari potest? pro S.R.22 a,Quod Amerinis usq; eò uisum est indignũ,ut omnes,&c.& 19 b,Filij egestas indignißima. ad Her.11 b, Indigna mors Palamedis. pro Qu.18 a,Indignum est à pari uinci aut superiore, indignius ab inferiore.pro S.R.28 a,An qui petebãt indigni erãt q imperarẽt? pro Cor.62 b,In quo erat accusatoris interpretatio indigna respõsione,q,&c.pro Pl. 260 a, Qui te indignũ ædilitate iudicauerunt.In Vat.36 b,Cæ

sar te omni honore indignißimum iudicat. Orat. 135 a, Aliquem esse indignum suis maioribus.Tusc.218 b, Misericordiam utilem esse dicunt ad opem ferendam, & calamitates hominum indignorũ subleuandas.& Tusc. 237 b,Diuitias quiuis quamuis indignus habere potest.

Indiligenter,negligenter.)(.Diligenter.de In.36 b, Nõ indiligẽter exposui,&c.At.252 b,Nihil ab eo arbitror, neq; indiligenter,neq; illiberaliter factum.

Indiligentia,tiæ.negligentia.Qu.F.30 b,Literarum missarum indiligentiam reprehendi.

Indisertè,inornatè.Qu.F.306 b,Seuerus orationem meam laudauit,non mehercule indisertè.

Indisertus,a,um.inornatus,parum eloquens.de N.26 a, Nam neq; indisertum Academicum pertimuissem, neque sine ista philosophia rhetorem quamuis eloquentẽ. de Cl.171 b.& Ep.29 b,Vir non indisertus.de Fi. 93 a, Indisertus interpres.de Orat. 156 a,Indiserta prudentia.)(.Stulticia loquax.

Indissolubi is,le.de Vn. 202 a, Immortales uos quidem esse & indissolubiles nõ potestis,neutiquam tamen dissoluemini.

Indiuiduus,a,um.simplex.)(. Diuiduus.de Vni. 98 b, Idq; interiecit inter indiuiduum,& id quod diuiduũ esset in corpore.de Nat.65 a,Indiuiduum corpus quod dirimi distrahiq; non potest.de Vn.199 b,& 198 b,Materia est indiuidua atq; simplex.de N.14 b, & ibi.Ita nihil esse indiuiduum potest.& 65 a,Indiuidua corpuscula.de Fin.52 a, Atomi,id est,indiuidua corpora.

Indiuiduum,dui.indiuiduum corpus,persona, atomus. de Fat.145 a,Indiuidui hæc est natura,ut põdere & grauitate moueatur.de Fat.144 a, Cùm duo indiuidua per inanitatẽ ferũtur.de N.11 b,Species ex indiuiduis innumerabilibus existens.Aca.14 b,Ex illis indiuiduis,unde omnia gignũtur.de Fin.80 a,Indiuidua, & intermũdia, quæ nec sunt,nec esse possunt,intelligimus.

Indocilis,le.tardus,hebes.de Na.4 b, Quidam nimis indociles tardiq; sunt. Acad.1 a,Sed incredibilis quædam ingenij magnitudo non desiderauit indocilem usus disciplinam.

Indoctè,inscitè,imperitè.de Na.34 b,Non solùm indoctè,sed etiam impiè facere.

Indoctus,a,um.ineruditus,imperitus.Par. 237 b,Genus hominum indoctum et agreste.de D.135 b,Ex leuißimo enim & indoctißimo genere constat.538 b,Si apud indoctos imperitosq; dicemus.de Clu.180 b,Rabula indoctus,inurbanus,rusticus.de Or.160 a,Rudis & indocta oratio.de Fi.63 b,Non ergo Epicurus ineruditus,sed ij indocti,qui,&c.

Indolentia,tiæ.uacuitas doloris,ἀναλγησία.de Finib. 66 a,& 68 b,Num uoluptas idem est,quod, ut ita dicam,indolentia? Item: Neq; Hieronymus uoluptatis nomine unquam utitur pro illa indolentia. Item: Qui res expetendas uel uoluptate uel indolentia metiuntur. de Offic.

Indoleo,les.doleo.I.A.172 a,Quis non indoluit te tam serò à se esse cognitum.

Indòles,dolis.indicium animi,specimẽ uirtutis, puer magna dignitate præditus,optima spe præditus, quædam in puero dignitas,expectatus ad amplißimam dignitatem,ad laudem & decus nati atq; suscepti.de Sen.19 a,

At.274 d, Cæsaris uerò pueri mirifica indoles uirtutis. de Or.95 b, In nobis egregiam quandam & præclarã indolem esse cognoui. de Fin.89 d, Bona spes & magna indoles in adolescẽte. I.A.169 d, Adolescens summa spe & animi & ingenij præditus. Epistо.87 a, Hic à puero spem mihi magnã afferebat summæ probitatis, simãq; eloquentiæ. I. A.203 b, Ita sæpe magna indoles uirtutis priusquã reipublicæ prodesse potuisset, extincta fuit. I.A. 237 b, Summa in filio spes, summa ingenij indoles, summaq; uirtus. Epi.8 b, Lẽtulus eximia spe summæ uirtutis adolescens. de Fi.89 d, In adolescentibus bonã spẽ esse dicimus, & magnã indolem. de Sen.82 a, Adolescentes bona indole præditi. de Amic.109 d, Si spem afferũt, ut tanquam in herbis non fallacibus fructus appareat. ad Brut.289 d, Videtur in eo esse indoles, sed flexibilis ætas, multiq; ad depraudãdũ parati. Offi.55 d, Itaque omnes in quibus est uirtutis indoles, cõmouentur. Orat. 200 b, Præterea ad uirtutem maior indoles. pro Cæl.45 b, Si quis hac indole uirtutis ac cõtinẽtiæ fuit, ut respuere t omnes uoluptates. Orat.206 b, Ab hac indole iam illa matura, uxor, generi, nouerca filij, filæ pellex. Offi. 42 b, Facillimè autem in optimam partem cognoscũtur adolescentes, qui, &c. Offic.40 b, Præ se ferre speciem boni uiri. de Fi.91 b, Multa iam mihi dat signa puer & pudoris & ingenij.

Indomitus, a, um. qui imperium recusat, equus intractatus & nouus. pro Cl.20 b, O' libidinẽ effrenatam & indomitam. & de Ar.256 d, Indomitus atque effrenatus furor. I.V.88 a & pro S.R.24 b, Indomitæ atque effrenatæ cupiditates. Off.18 b, Equum ferocitate exultantem domitori tradere, ut eo faciliori posſim⁹ uti. & ad Hor. 88 b, Equus indomitus.

Indormio, mis. Quin. Fra.315 b, Ego qui in isto homine colendo tam indormiui diu, & I. A. 166 d. An faces admouendæ sunt, quæ te excitent, tantæ causæ indormiẽtem?

Indotatus, ta, tum. sine dote, sine ornatu. de Orat. 105 d, Cuius artem cum indotatam esse atq; incomitatam & incõptam uideres, uerborum eam dote locupletasti & ornasti.

Induciæ, arum. belli ad tempus cessatio. At.113 d, Tum ad te scribam plura, si erit bellum: sin autem etiã induciæ, te ipsum uidebo. Of.7 b, Cum triginta dierum essent cũ hoste pactæ induciæ. I.A.218 d, Quid ille faceret inducias? At.243 b, Inducias fieri posse.

Induciomatus, Gallus testis in M. Fonteium. pro Font.

Induco, cis. quasi impello, adduco, introduco. facio, decipio. de N.34 b, Ea difficultas induxit imperitos ut errarent. & I.P. 92 d. & de Cl. 192 b, Induci in errorẽ. pro S.R.31 d, Inducere aliquem ad faciendum aliquid gratia, spe, precio, promißis. ad Her.11 b, & 29 b, Induci aliquo emolumento ad agẽdum aliquid. de Or. 102 b, Studio alicuius induci ad aliquid facteliũ. pro S.R.20 b, Ab hominibus nequã induci ad facinus cõscisceudũ. pro Qu. 2 b, Tamẽ inductus familiaritate id fecit. pro Rab. 95 d, Induxit eum L. Saturnini familiaritas ut, &c. de L.169 d, idq; ut facerẽ orationibus inducebar tuis. pro Clu.26 b, Quem ego ut mẽtiatur, inducere possum: ut peieret, exorare non potero. pro Mur.139 d, Hæc M. Cato autoribus eruditißimis inductus arripuit. Epi.63 d, & 62 b, Adduci uoluntate, induci odio ad aliquid agendum. ad Her.11 b, Multos induxit in peccatũ pecuniæ spes. pro Planc.280 d, Cum tibi uana quædam falsa spe inductus policebar. de Cl.181 b, Inducit ad misericordiam, ad pudendum, ad pigendum. pro Cæl.44 d, Is nulla cupiditate inductus de uia decessit. Oct.330 b, Ego patres cõscripti te inductus de uia decessit. Oct.330 b, Ego patres cõscripti te inductus de uia decessit. Oct.330 b, Ego patres cõscripti ad parricidium induxi.

Inducere in animũ, inducere animũ, & id est, sibi persuadere. Qu. de Pet.211 d, Deinde induc in animum, ita simulandum esse. At.4 d, Animum inducere non potuit ut uiderem, &c. pro S.R.27 d, Qui potuit animũ inducere, ut filium exheredaret. Att.228 b, Antonius inducit animum, sibi licere quod uellet. de D.85 d, Tu igitur animum, sibi licere quod uellet. de D.85 d, Tu igitur animum poteris inducere contra ea dicere? que, &c. de Dinum poteris inducere contra ea dicere? que, &c. de Dinum poteris inducere contra ea dicere? que, &c. de Din

Universidad de Deusto
Biblioteca

rit.de Sen.81 b,Maneant ingenia senibus,modò permaneat studium & industria.pro Pom. 4 a,Perfectum ingenio,elaboratum industria.Epi.39 b,Qui in scribēdo tantum industriæ ponam.De industria,consultò,cogitatò,edita opera,opera edita.Or.211 d, Vbi etiam de industria id faciendum fuit.& 212 b,Etiam si nihil est factum de industria.& 215 a,αὐτοδιδακτε numerum oratorium necessitate ipsa efficiunt,& eum sine industria. Or.220 d,& de Fin.71 b,Neq; uerbum ita traijciat,ut id de industria factum esse uideatur. & de In.61 d,& 67 b,& in Ver.72 b,& de Ora.146 b,Incuruatum de industria.Offi.5 b,Iniuriæ quæ nocendi causa de industria inferuntur. Off.22 a,Erat in L.Crasso multus lepos,maior etiam magisq; de industria in C.Cæsare L. filio.de Cl.191 a,Exilitatem de industria consequi.

Industrius,a,uer. artificiosius, diligentius. pro Do.218 b,Quis de illius dignitate industrius dixit?

Industrius,a,um.ingeniosus,solers,laboriosus, φιλόπονος.pro Cæl.53 b,Quæ nisi uigilantes,nisi sobrij, nisi industrij consequi nō possent.In Ver.158 b,& pro Po. 7 a,Homo nauus & industrius,experientißimus & diligentißimus.Atti.126 d,Homo uigilans & industrius. Tus.239 b,In rebus gerendis uir acer & industrius.& 182 b.

Inedia,diæ.fames,esuries.pro Plan.264 a,Minturnenses C.Marium fessum inedia fluctibusq; recrearunt. Epist. 262 a,Inedia & purgationibus consumi. Tus.166 a,Auita quidam per inediam discedens reuocatur ab amicis.de Fin.144 a,Inedia necatus est Regulus.

Inelegans,tis.impolitus,inconcinnus.de Cla.191 d,Orationis non inelegans copia.& de Nat.38 b,Physicā ratio non inelegans.

Ineleganter.impolitè,indiscretè.de Fin.70 d,Primùm diuisit ineleganter,& c.& de Cla.163 b, Oratio nō ineleganter scripta.

Inenodabilis,le. inexplicabilis, inextricabilis. de Fat. 144 d.

Ineo,inis.ingredior,inuenio, capio.pro Dei.145 a,Tu illius domum inire uoluisti.Off.8 b,& de Fin.113 a,Inire prælium.de Ar.212 b,Cū quod ineas cubile non sentis. pro S.R.26 b,Fœtus conuuia cum patre nō inibat. pro Do.240 b,Post sacerdotium initū.I.A.191 a,Cum cōsules magistratum inierint.& I.V.71 b,Inire magistratum.pro S.R.56 b,Inire consilia cum aliquo contra alium.pro Dei.144 b,Inire consilium sacinoris contra uitam alicuius.I.C.115 b,Consilia quæ clàm essent inita contra salutē urbis. At.282 b,Consilia inire cœpit reip. liberandæ.pro Syl.167 b, Initum est consilium à Catilina inflammandæ ciuitatis. Atti.c.43 b,Inire consilia de pernicie alicuius.pro Mur.143 b,Inire consilium faciendi aliquid.pro Do.239 a,De Pompeio interficiendo consilia inibantur.I.A.204 b, Cum consules inirent rationem de commodis militum augendis. At.225 d, Ea ratio ædificandi initur consiliario quidem & autore Vestorio.Ep.216 d,Inire rationē, quemadmodum aliquid fiat. At.191 b,Ineunda est nobis ratio, quemadmodum posßimus,& c.de Nat. 74 a,Inita & subducta ratione nefaria scelera meditari.In Ver.171 b, Mihimet ineūda ratio & reperienda uia est.contra Rul.79 a,Inietur ratio quæst⁹ de pecunia uestra.alias, Inuenietur.pro Mu.

130 d,Inire uiā,et redire uiā.de Ar.255 d, Inire gratiam ab aliquo.In Ver.131 b,& pro Cec. 300 d, Inire gratiā ab omnib.aliquo facto.de Cl.183 b,Plures ineuntur gratiæ,si uno tempore dicas pro pluribus.Atti.108 d,Inire summam gratiam cum bonis omnibus.de N.50 b,Pistna cum squilla quasi societatem init comparandi cibi.

Ineptè.insulsè.l,Ineptus.de Cla.191 d,Ineptè,odiosè,pudè dicere.& Atti.13 b,Tus.150 d,Facere inepte.& Epistol.85 d.

Ineptiæ,arum.nugæ.de Or.94 d,Peto à uobis,inquì,ne has meas ineptias efferatis.de Or.110 d,Omnium autem ineptiarum,quæ sunt numerabiles,haud scio an ulla sit maior,quàm ut illi solent,quocunq; in loco,quoscunq; inter homines uisum est de rebus difficillimis,aut non necessarijs argutißimè disputare. Tus.168 d,& Ep.23 d, Pellantur ergo istæ ineptiæ penè ansiles.pro S.R.23 b, Quid ad istas ineptias abis,inquies?

Ineptus,a,um.de Or.110 d,Nā qui aut tempus quid postulet non uidet,aut plura loquitur,aut se ostentat,aut eorum quibus cum est uel dignitatis,uel commodi ratio cinnus est,aut multus,is ineptus dicitur.& ibid.Quem enim nos ineptum uocamus,is mihi uidetur ab hoc nomen habere ductum,quod non sit aptus.de Or.110 d,& 94 d,Dimittebam à me Scæuolam,cum ei ita diceremme uelle esse ineptum:id erat petere blandius, quod nisi ineptè fieret,bene non posset fieri. Tus.166 b, ineptum sanè negocium & græculum.de Orat. 104 d,Aliquem ineptum aut græculum putare.de L.157 d,Aliquis in loquendo multus & ineptus ad summam impudentiam. At.62 b,Sed hoc ne curaris,ego ineptus,qui scripserim. Or.199 b,Nihil insolens atq; ineptum.Off.29 a,Tantis est loci & temporis,ut.& c.

Inermis,me.)(.Armatus. At.278 b,Perterritos,inermes,saucios,non sunt nostri duces persecuti.& pro S.R.42 a,pro Cec.296 b,Arma qui non habuerint, inermes fuisse uinces. Antequàm. 197 a,& pro Dom.228 b,Cedam inermis armatis. Epist.172 b,Manus peditum inermium.

Inermus,a,um.Ep.167,Multitudo inermorum. & 173 b,Cum paucis inermis, perterritis metu,fracto animo fugisse Antonium.ad Bru.278 b,Perterritos,inermes, saucios,non sunt nostri duces persecuti.aliàs,inermes.

Inerrans,tis.errans, uagus.ut,Stellæ errantes.de Nat.36 b,& 69 b.

Iners,tis.ignauus,desidiosus,sommiculosus, ἀργὸς ἀδύνατος, languidus.)(.Operosus,semper agens aliquid & moliens.contra Rul.84 b, Inertißimum & desidiosißimum ocium.de Se.84 a,Iners,ignaua, & somniculosa fama. ctus.de Fi.50 a,Inertißima segnitia.de Fa.146 a, Reddat hoc genus interrogationis ignauum atq; iners nomitum est.de Or.141 b,Neq; uerum est quod ab inertibus dicitur,& c.de Clar.186 b,Censorinus iners & immicus fori.de Fi.88 b,Artes quibus qui carebant inertes à maioribus nominabantur.

Inertia,tiæ.ignauia,desidia,segnicies,nequitia, negligentia,pigritia.Off.6 b,de Or.100 d,Castigemus etiam ignitiem hominum atq; discordiam.pro Mur.126 d,Inga laboris inertiam coarguit & desidiū.l.C.98 d,Inerme ipsum inertiæ nequitiæq; condemno,& 103 d,Inertiæ

tiæ ac nequitiæ.pro Qu.R.49 d, Qui tātas pecunias nō propter inertiam laboris, sed propter magnificentiā liberalitatis repudiauit. de Orat.90 b,Duo illa relinquamus, id q; largiamur inertiæ nostræ.& 99 d,Condemnare aliquem inertiæ.Epi.196 d,Nec tua ignauia etiā inertiam afferet.ad Her.2 d,Inertia, ignauia,desidia,luxuria.Inertia enim arti opponitur.Par.233 d, Animi affectiū uirtutibus,uitijs,artibus,inertijs.

Ineruditus,a.um.indoctus,rudis. pro Do.231 b,Nō sum tam ineruditus,qui Mineruam Iouis sororem,meā esse sororem existimem. Ac.33 b, Modò ne quē illud tū ineruditum absurdumq; respōdeat.de Fin.63 b,Non ergo Epicurus ineruditus,sed ij indocti,qui,& c.

Inexercitatus,a,um,qui usum nō habet,tyro.de Or.115 d,Hoc mihi crede,lud⁹ est homini nō bebeti,neq; inexercitato,etc. Tu.183 d,Rudis ille et inexercitatus miles. de Cla.176 b.& de Sē.80 b,M.Marcellus promptus & non inexercitatus addicendū fuit.& Tus.250 d,Nec tā quam inexercitatus histrio in extremo actu corruisse.

Inexercitus,a,um.Tus.250 d, Asclepiades non ignobilis, uel inexercitatus philosophus. aliàs,non ignobilis, Eretricus philosophus.& rectius.

Inexhaustus,a,um.de Fi.91 a,Erat enim,ut scis,in eo inexhausta auiditas legēdi,nec satiari poterat.de Catone.

Inexorabilis,le.implacabilis,inexpugnabilis,inexpiabilis.)(.Placabilis,exorabilis.pro Syl.184 d,Qui uehemēs in alios,inexorabilis in cæteros esse uisus sum. Qu. Fr.301 d,& Tus.150 d,In literis mittendis nimium te inexorabilem præbuisti.

Inexpectatus,ta, tum. insperatus. de Oratore, 129 b, Quæ fuit illa, quanta uis, quàm inexpectata, quam repentina.

Inexpiabilis,le. implacabilis, quod expiari purgariq; nō potest.de Ar.244 d,Cum his inexpiabile bellum inbit susceptū est.& 257 b,Inexpiabile scelus.& I.A.237 d,in Pison.97 d, Præbere se implacabilē inexpiabilēq; alicui.In Antō.155 d,Ne inexpiabiles religiones in rēp. inducerētur.Tusc.163 b,Qui in repub. uitolanda, fraudes inexpiabiles concepissent.Ibidem,154 d, Inexpiabilis religio.

Inexplebilis,le.insatiabilis, insaturabilis.Tus.231 b,Inexplebilis cupiditas.

Inexplicabilis,le.inenodabilis. Att.120 b,O rem difficilem & inexplicabilem.& 155 b,Res sunt inexplicabiles.& acad.244 d,Hæc scilicet et inexplicabilia esse dicitis.at.244 d,Tu quid egeris tua cum tristi, tum etiam difficili ad conciliandum legatione uehemēter expecto, est enim inexplicabilis.

Inexpugnabilis,le. Tus.236 d,Volumus enim eum qui beatus sit,tutum esse,inexpugnabilem,septum atq; munitum,& c.

Inextricabilis,le.inexplicabilis.Ac.24 d,Hæc scilicet inextricabilia esse dicitis.aliàs,inexplicabilia.

Infacetus,ta,tum.inurbanus,inconcinnus.pro Cæl.52 b, Non insacetum mendacium.Off.63 d,Homo non insacetus & satis literatus.

Infamia,miæ.nota,macula,probrum, nota turpitudinis, ignominia,dedecus,contumelia.pro Fl.164 d,Esto,habuit quidam ille infamiam suam.pro Fl.146 b, Inferre infamiam alicui.Attic.67 d,Consules flagrant infamia.

pro Cluē.18 b,Negem fuisse infantiam iudicij corrupti. I.C.100 d,Quæ nota domesticæ turpitudinis non inusta uitæ tuæ est:quod priuatarum rerū dedecus nō hæret infamiæ?contra Rul.84 b,Effugere infamiam crudelitatis.& Epi.2 d,Vt magnam infamiam fugiat. Tus.218 b,Ferre ignominiam & infamiam sine dolore.pro Syl. 184 d, Ne qua generi suo nota turpitudinis inuratur. pro Cluen.30 d,Iudicia uera atque insigni turpitudine notata atq; oppressa dedecore & infamia. I. P. 88 b, Vos autē sempiternas fœdissimæ turpitudinis notas subijcietis.Par.238 d,Ignominia,infamia,contumelia,dedecus. & I.V.68 d,Macula.

Infamis,me.turpis,habens infamiam,famosus,cōtaminatissimus,omnium scelerum libidinumq; maculis notißimus,cū tātis sceleribus esses & factis notatus.pro Do. 227 b,pro Font.281 a,Turpis adolescentia,uita infamis. pro Cluen.44 b,Homines omnibus uitijs atq; omni de decore infames.I.C.106 d,Mulier infamis.& pro S.R. 35 d,Infamis palma.

Infamo,as.noto,ignominiam uel notam,uel maculam inuro.ignominia noto, existimationem alicuius offendo, desormo,detrabo,infamiam alicui infero,aliquem nota atque ignominia condemno,uerißimis maledictorū notis inuro.Epist.132 d,Vt tua moderatio aliorum infamet iniuriam.

Infandus,a,um.nefandus,execrādus.de Or.138 d, Ex re si crudelis.si infanda,si præter opinionē. pro Sest. Vix homines odium suum à corpore eius impuro atq; infando represserunt.

Infans,tis.puer infās,paruus.de Fin.71 b.& 93 b,de Or. 123 b,Omnia mansa,ut aiunt,nutrices pueris infantibus in os inserere.pro Cl.23 d,& Or.209 d,Cum haberet ex Næuia infantem filium.pro S.R.44 d, Infantium puerorum incunabula.de D.105 b,Scribit Herodotus Cræsi filium,cum esset infans,locutum.de Fi.71 b,Nec uerò uoluptatem expetat,natura mouet infantem.& 138 d, Infantes.de Fin.63 b,Si infantes pueri,si mutæ etiam bestiæ penè loquuntur.

Infans,indiscretus.)(.Eloquēs,disertus.de Cl.171 d,Ipsū Scipionem accepimus non infantem fuisse. de In.42 b, Infans & insipiens homo.de Fin.39 b,Homo infans atque impotens.ad Her.9 d,Dialectici infantißimi.de Cla. 173 b,C.Fannij in historia oratio neque nimis infans,neque perfectè diserta.

Infantia,tiæ.ieiunitas, orationis inopia.)(. Eloquentia. de Orat.156 d, Nec infantia eius qui rem nouit, sed eā explicare dicendo non potest: nec inscitia illius cui res non suppetit,uerba non desunt,est laudanda. ad Her. 9 d,Vt huius infantiæ garrulam disciplinam contemnere mus:Dialecticam intelligit. Att.64 b,Incredibilis infantia accusatorum.

Infantior,tius. Att.324 d,Omnino nihil accusatore Lentulo,subscriptoribusq; eius infantius,nihil illo consilio sordidius.

Infatuo,as. fatuū stultumq; reddo. pro Fl. 156 d, Neminem quidem adeò infatuare potuit, ut ei nummum ullū crederet.& I.A.187 b,Vt hominem stultū magis etiam infatuet mercede publica.

Infector,oris.Ep. 27 b, Curtius noster dibaphū cogitat, sed eum infector moratur.

Infectus,

Universidad de Deusto Biblioteca

Infectus, a, um. de L.173 b, Quæ augur iniusta, nefasta, uitiosa, diráue dixerit, irrita infectaq; sunto. de In. 72 b, Habere aliquid factum pro infecto. Top.222 a, Promittere damni infecti. I.P.92 a, Præterita mutare non possumus. pro R.P.126 b, Mutari facta iam nullo modo poterant. Item. Hoc neq; moueri, neq; mutari potest.

Infelicitas, tis. aduersa uel incommoda fortuna, incommodæ res, calamitas.)(. Beatè uiuere. Anteq.196 a, Vtiq; ea maneat existimatio, quæ uirtute parta, nõ quæ infelicitate illata est. I.P.89 a, Amisisti exercitũ, sit hoc infelicitatis tuæ. de D.121 b, Nec enim tanta est infelicitas aruspicũ, ut ne casu quidem nunquam fiat quod futurum illi esse dixerunt. de Finib.82 b, Beatè uiuere alij in alio, uos in uoluptate ponitis: item contrà, omnem infelicitatem in dolore.

Infelix, cis. miser, calamitosus, ærumnosus, deiectus ad calamitatem, cuius dura & crudelis fortuna est. I.A.172 b, Siquis reip. sit infelix, is felix esse nõ potest. pro Pl.280 b, O custodiã mei capitis infelicẽ. pro Rab.92 b, Caput obnubito, infelici arbori suspendito. I.V.296 a, Infelix & ærũnosus. & pro Qu.17 b, Miser & infelix. Or.212 a, Inhumanus prima litera breui, infelix lõga, dicimus.

Infensius, aduerb. Or.213 b, Quis porrò Isocrati est aduersatus infensius?

Infensus, a, um. inimicus. I.V.61, Homines qui illi inimici infensiq; sunt. & 95 b, In te cõcitati infẽsiq; sunt. pro Cl.33 a, Iudices infensi reo. I.C.100 b, Si me meis ciuib. suspectum tam grauiter atq; infensum uiderem. I.V.139 a, Infenso animo atq; inimico. Tus.222 a, Nec tã fuit hominum generi infẽsa atq; inimica natura. Ep.157 a, Pertinaciter cuipiam infensus. pro Sest.11 b, Aliquem esse infensum fortunis alicuius.

Infercio, is. inculco. Or.220 a, Neq; inferciens uerba quasi rimas expleat.

Inferi, orũ. dij manes, inferorũ animæ, subterranei. de In.52 a, Impijs apud inferos pœnas esse præparatas. & Tusc.150 a, Triceps apud inferos Cerberus. de N.69 b, Hercules apud inferos. Tus.155 a, Permanere animos arbitramur consensu nationum omniũ: quasi in sede maneãt, qualesq; sint, ratione discendũ est, cuius ignoratio finxit inferos, easq; formidines, quas tu contẽnere non sine causa uidebare. in terrã enim cadẽtibus corporibus his humo tectis, sub terram censebant reliquã uitam agi mortuorum. I.V.262 a, Excitare aliquem ab inferis. & de Cl.195 a, Excitare ab inferis locupletis. testes. & pro Mil.118 a, Reuocare aliquẽ ab inferis. & I.V.258 a, Aliquẽ fore ab inferis testẽ. In Vat.31 b, Inferorũ animas elicere, & puerorũ extis deos manes mactare. & Or.204 b, Nec ab inferis mortuos excitabit. I.A.264 a, Illi ad inferos pœnas parricidij luẽt, uos piorũ estis sedẽ & locũ consecuti. Oct.331 a, Aliquis nostrũ qui proximus in illã æternã domũ discesserit. Itẽ: Tũ tu Iupiter hos æternis supplicijs uiuos mortuosq; mactabis. l. Macto. pro Cl.54 a, Quid tandẽ illi mala mors attulit? nisi forte ineptijs ac fabulis ducimur, ut existimemus illũ apud inferos impiorũ supplicia perferre, ab uxorũ necatarũ pœnis, actũ esse præcipitẽ in sceleratorũ sedẽ atq; regionẽ. quæ si falsa sunt, id quod omnes intelligunt, quid ei tandem aliud mors eripuit, præter sensũ doloris? I.C.119 b, Vt aliqua in uita formido improbis esset posita, apud inferos eiusmodi quædam illi antiqui supplicia impijs cõstituta esse uoluerunt, quòd uidelicet intelligebant, his remotis non esse mortem ipsam pertimescendam.

Inferiæ, arum. denicales, iusta feralia, mortuorum sacra. de Nat.67 b, Tertius Hercules est ex Idæis digitis, cui inferias afferunt.

Inferior, ius. Qu.Fr.293 a, Quem ego intelligo prudentia nõ esse inferiorem quàm me, usu etiam superiorem. pro Pl.365 a, Inferiorem quàm te, &c. Off.13 b, Timotheus belli laude nõ inferior fuit quàm pater. de Cl.180 b, Is in iure ciuili nõ inferior quàm magister fuit. de Cl.185 a, Inferior ætas, &c.)(. Superior ætas. de Cl.181 a, Aetate inferior paulo. pro Qu.18 a, Indignum est uinci ab inferiore atque humiliore. de Clar.167 a, Causã inferiorem dicendo fieri superiorem posse. de Ar.258 a, Inferior gradus. Ep.204 b, Superior ordine, inferior fortuna. da Or.100 a, Similiq; in genere, inferiore ordine. Para.123 a, Qui infimũ locũ ciuitatis tenent. pro Corn.61 a, Illud autem quod adiũctum est, ut maiestatem populi Rõ. cõseruent, id habet hãc uim, ut sit ille in fœdere inferior. Ami.96 b, Qui omnia sua in se posita esse ducit, & humanos casus uirtute inferiores putat. ad Her.36 b, In inferiores crudelis, in superiores contumax, in æquos & pares fastidiosus. l. Absum.

Infernus, a, um. inferus. de N.48 b, Hic sese infernis è partibus erigit hydra. & In Ar. Subiens inferna leonis: id est, inferiores partes.

Infero, fers. inueho, importo, induco, affero, offero, intrudo. Offi.49 a, Paulus nihil in domum suam intulit, præter memoriã nominis sempiternam. pro Domo, 234 a, Qui ex pontificis maximi domo religionem eripuit, is in meã intulit? pro Cecin.292 b, Cũ pedem intulero, atq; in possessionem uestigiũ fecero, tũ excludar. Anteq.196 a, Vtiq; ea maneat opinio quæ uirtute parta, nõ quæ infelicitate illata est. de Ar.244 a, Qui supplicia neq; à sociorum mœnibus prohibere, neq; sociorũ urbib. inferre potuerũt, excisionem, inflãmationem, euersionem, depopulationem, uastitatem, meis omnibus tectis atq; agris intulerũt. In Vat.35 a, Cũ in templũ Castoris te cum tuis furijs funestũ intulisti. & 26 b, Repentè enim te tãquã serpens è latibulis intulisti. pro Cæl.41 a, Cùm hoc genus oppugnatiõis inferretur, &c. propulsare debebitis. & 49 a, Inferre facinus in famã atq; in fortunas alicuius. Off.5 b, Qui ab ijs quibus infertur, si possint, non propulsant iniuriam. de Ar.252 b, Inferre iniuriã stupri in aliquem. I.C.113 b, Inferre ignes templis deorum. pro Do.225 b, Domus ardebat nõ fortuito, sed oblato incendio. pro Cl.37 b, Multũ mali, multũ periculi unicuiq; nostrũ inferre potest uis tribunitia. pro Fl.155 b, Is ultrò suis ciuib. sumptũ intulit. pro Cec.287 b, Atq; etiam se ipse inferebat & intrudebat. pro Fl.150 a, Inferre rationes falsas, & referre in tabulas quodcũq; cõmodũ est. pro Mil.104 b, Inferre mortem alicui per scelus. I.P.91 a, Inferre se in urbem. pro Fõt.283 a, Age uerò nũc inferte oculos in curiam, introspicite penitùs in omnes reip. partes, utrũ, &c. Or.128 a, Iracũdiam simul atq; intuleris, nõ statim possis cõmouere. Oct.330 a, Inferre arma alicui. pro Mil.115 b, Castris, exercitu, signis inferendis fundos alienos petere. At.144 a, Inferre famem suis ciuibus & uastitatẽ Italiæ. pro Font.283 a, Infestis propè signis

signis inferuntur Galli in Fonteium. pro Fla.147 a, Inferre signa patriæ. In Ant.263 a, Cum Hircius aquilam quartæ legionis inferret. At.135 a, & 152 a, Bellum Italiæ terra mariq; inferamus. & Off.16 b, Inferre bellum alicui. I.A.198 b, Ille furens infesta iam patriæ signa inferebat. pro Milon.111 a, Inferre uim.)(. Repellere uim. pro Deio.144 a, Inferre terrorem alicui. In Ver.257 b, Inferre crimen proditionis alicui. I.A.259 b, Inferre turpitudinem alicui. de Ar.245 b, Qui puluinaribus Bonæ deæ stuprum intulit. ad Heren.28 a, Non parenti manus intulisti? In C.101 b, Inferre uim & manus alicui. pro Sest.3 a, Inferre periculum alicui. pro Pl.277 b, Inferre metum mortis alicui. Off.43 a, Inferre periculum capitis alicui. pro Corn.59 b, Inferre se in discrimen uitæ pro patria. pro Cæl.46 b, Inferre infamiam bonis, probrum castis, labem integris. de In.44 b, Inferre moram & impedimentum alicui. ad Her.35 a, Inferre crimina.)(. Diluere crimina. de Fi.140 a, Sext. Tarquinius stuprum Lucretiæ obtulit. de Amic.108 b, Ne criminibus aut inferendis delectetur amicus, aut credat oblatis. de Orat.87 b, Crassus sermonem de studio dicendi intulit. Off.29 a, In re seuera delicatum aliquem inferre sermonem. de Inu.58 a, Quo illato infirmatur quod inductum fuerat. & 58 b, Aliud quàm cogebatur illatum est. et ib. Num aliud conficiatur, aliud dicatur. de Le.138 a, Néue alienum inferat in sepulchrum.

Inferus, a, um. de D.192 b, Interea sol albus recessit in infera noctis. I.A. l. Superus. Tus.171 b, Vt omnia supera, infera, media uideremus. At.136 b, Inferum mare.)(. Superum mare. l. Mare.

Infestissimè. pro Qu.12 a, Inimicissimè atq; infestissimè contendere cum aliquo.

Infestus, a, um. infensus, inimicus, aduersus, molestus.)(. Propitius. Oct 329 b, Fortuna populi Rom. quæ nũc nobis infesta est, fuit aliquando propitia. pro Quin.1 a, Mihi summam per iniuriam omnia inimica & infesta sunt. I.A.229 a, Gallia, quam sibi armis animisq; infestã inimicãq; cognouit. I.V.78 b, Clamore alicuius infesto atq; inimico excitari. I.V.265 a, Iniquo infestoq; animo intueri aliquem. & At.287 a, Infesto animo reprehendere aliquẽ. I.C.100 b, Infestis oculis omniũ cõspici. pro Fon.283 a, Infestis signis inferri in hostem. pro S.R.33 a, Qui ardens auaritia fertur infestus in omnes. ad Her.36 b, Infestus in cognatos. In Verr.265 b, In omnia maria infestus. At.165 a, Indulgentia ferocem, arrogantem, infestum facit. pro Lig.141 a, Africa huic uictoriæ maximè infesta. de In.46 b, Si non omnino infesti auditores erunt: id est, animo à nobis prorsus alieno uel inimici. pro Cæl.39 a, Aetas, quæ ipsa sua spõte infirma aliorũ libidine infesta est. pro Pl.259 a, Huius salus ob eã ipsam causam est infestior, quod, etc. de Pro.69 b, Viæ excursionibus infestæ. cont.Rul.82 a, Vectigal bellis infestũ. pro Ra.92 a, Libertas supplicijs infesta. de In.76 a, Reddere prouinciã infestã excursionibus & latrocinijs. Asin. Ep.163 a, Saltus Castulonẽsis nũc frequẽtioribus latrocinijs infestior factus est. pro Sex.R.23 a, Vita filij infesta. Ep.23 b, Ad infestissimã Ciliciæ partem. At.154 a, & 250, Habere mare infestũ. de Rep.li.3, teste Nonio, Nã cũ quæreretur ex eo, quo scelere compulsus mare haberet infestũ uno Myoparone, Eodẽ, inqt,

quo tu orbem terræ. Alexandro Magno ita respondit pirata quidam. At.244 a, Infestum & periculosum iter. pro Clu.57 a, Infestum & immane scelus.

Inficialis aut coniecturalis quæstio. Top.229 a.

Inficiatio, onis. negatio, depulsio. Par.239 a, Primus ille status rationem habet iniqui criminis, ipsam negationẽ inficiationemq; facti. ad Her.6 a, Inuentio, occidisti hominem: inficiatio, non occidi. de Or.118 a, Ac nostræ ferè causæ, quæ quidem sunt criminum, plerunq; inficiatione defenduntur.

Inficiator, oris. pro Flac.159 a, Vna & eadem est omnibus in locis fraudatorum & inficiatorum impudentia. & de Or.98 b, Vt si ille inficiator, &c. & I.C.109 a, l. Lentus.

Inficio, cis. oblino, imbuo, sufficio. de Fin.91 b, Puer infici debet bonis artibus, quas si dum tener est combiberit, ad maiora ueniet paratior. de Leg.165 a, Qui teneros & rudes cũ acceperunt, inficiunt ac flectunt, &c. de Leg.190 a, Cupiditatibus principum & uicijs infici solet tota ciuitas. At.281 b, Animi hominum infecti partibus. Tus.243 b, Sed nos umbris, delicijs, ocio, languore, desidia animum infecimus. Atti.7 b, Vereor ne quod infectum est, serpat longius. Tus.190 b, Tum planè inficimur opinionum prauitate.

Inficior, aris. nego. I.V.232 b, An ego poterã inficiari me esse hominem? Off.64 b, Quæ qui inficiatus esset, dupli ẽ pœnã subibãt? Qu.13 b, A me nominis eius quod inficiatus esset, diem petiuit. pro Clu.52 a, Florio legatũ ex testamento inficiatus es. I.V.244 b, Sibi iste neque inficiandi rationem, neque defendendi facultatem reliquit. de Orat.190 a, Præsertim cum non in crimine aliquo, quod ille possit inficiari, sed in iure consistat. I.C.113 a, Cum id posset inficiari, repentè confessus est. Q.Fr.301 b, Quid si inficiatur? quid si omnino non debetur? At.56, & 277 a, Id poterat inficiari, poterat in alios deriuare. Par.234 a, Mori maluit falsum fatendo, quàm inficiando dolere. de Fi.76 a, In fœdere Numantino inficiando. l. Veneficium.

Infidelis, infidus. Offic.72 b, Neq; do, neq; dedi infideli cuiquam fidem. & 73 b, Nullam esse fidem quæ infideli data sit. Offic.69 a, Multi iniqui atq; infideles regno sunt, pauci boni. Qu.F.305 b, Infidelis amicus. Ep.li.15, Vt ex alienissimis socijs amicissimos, ex infidelissimis firmissimos redderem.

Infidelitas, tis. perfidia. pro Fo.277 a, Quibus propter infidelitatem credere non debetis. & de Am.108 b pro Mil.114 b, Quantæ infidelitates in amicis. Ep.154 a, Infidelitas exercitus. Tus.240 b, Dionysius infidelitatem amicitiarum extimescebat.

Infideliter, perfidiosè. ad Br.91 b, Infideliter aliquid cuipiam suadere.

Infidus, a, um. infidelis. de Am.108 b, Nihil enim stabile est, quod infidum est. de Pro.75 b, Gentes infidæ & barbaræ. de Am.106 a, Infidus amicus.

Infigo, gis. impingo. l. Infixus.)(. Euello. de So 128 b, Orbis extimus, in quo infixi sunt illi, qui uoluũtur stellarũ cursus sempiterni. de Di.122 b, Timidè fortasse signifer euellebat, quod fidenter infixerat. pro Cluent.21 a, Hoc quod in communibus hominum sensibus atq; in ipsa natura positum atq; infixum est. Tusc.219 b, Cum Afri-

canus gladium hosti in pectus infixit.

Infimus, *a, um. imus.*)(. Summus. de Na. deor. 29 b, Terra est infima. & 36 b, Luna est infima quinq; errantium. Tusc. 242 a, Medius mundi locus, qui est idem infimus in rotundo. de Diuin. 95 b, Ab infima ara subitò anguis emersit. Quint. Fra. 321 a, Cum scripsissem hæc infima, quæ sunt mea manu. Quint. Frat. 316 a, Auricula infima mollior. de Leg. 118 a, Omnia infima summis paria fecit. de Offic. 41 a, Qui summos cum infimis pari iure retinebat. Mar. 123 a, Qui locū ciuitatis infimum tenent. de Or. 119 b, Infimi homines mercedula adducti. & pro Mur. 140 b, Infimorum hominum filij. Quint. Frat. 311 b, Infima fex populi. de Fin. 137 b, Homines infima fortuna. Offic. 9 a, Est autem infima conditio & fortuna seruorum.

Infinitas, *atis. immensitas, infinitio, innumerabilitas.* Ac. 29 b, Anaximander infinitatem materiæ dixit esse. Tusc. 250, Democritus infinitatem omnem peregrinabatur. & 248 b, Infinitas rerum atq; naturæ. & 11 b, De infinitate autem uehementius. Item: Summa uis infinitatis. de Off. lib. 1, Vt ab illa discedatur infinitate. de N. 16 a, Infinitatem locorum.

Infinitè, *sine modo & fine.* Par. 125 b, Ille diuitias infinitè concupiscit. & Or. 219 a, Ne infinitè feratur ut flumen oratio. Acad. 44 a, bis. Materia infinitè secari ac diuidi potest.

Infinitio, *onis. infinitas.* de Fin. 53 a, Infinitio ipsa, quam ἀπειρίαν uocant, tota ab illo est, tū innumerabiles mūdi, &c.

Infinitior. Top. 223 b, Partium distributio sæpe est infinitior.

Infinitus, *a, um. cuius nulla est ora, nulla extremitas, immēsus, innumerabilis, inexhaustus, interminatus.*)(. Definitus. Aca. 29 b, de Di. 129 b, Quod finitum est, habet extremum: quod non habet extremum, infinitum sit necesse est. de Diui. 127 b, & Orat. 206 a, Reliqua uerò tria interuallo infinita & immensa. Acad. 29 b, Infinitus aer, infinita materia. Epist. 16 b, Sed eos, quos erat infinitum bene de me meritos omnes nominare. ad Her. 12 b, Immensa, infinita, immoderata cupiditas. de Na. 12 b, Immensa & interminata in omnes partes regionum magnitudo. & ibidem a, Innumerabilia & infinita. de Or. 90 b, Si cuipiam hoc nimis infinitum uideatur. At. 119 b, Innumerabiles domini fieri possunt in infinita posteritate. contra Rul. 72 b, Primùm permittitur infinita potestas innumerabilis pecuniæ conficiendæ. Offic. 11 a, Infinita multitudo eorum qui his egent. Postquam. 204 a, Immensum quiddam & infinitum est quod uobis debemus. pro Corn. 67 b, Si qui sunt quibus infinitum sit odium in quo semel susceptum sit. I. V. 225 a, Spelunca conuersa ad Aquilonem infinita altitudine. de Or. 85 a, Infinitus forensium rerum labor. At. 275 a, Infinita tribuere potentibus. de Or. 1 b, Ad infinitum tempus. & 6 a, Ab infinito tempore. & b, Infinito tempore cessare. de Or. 121 b, Quoniā intelligitur, non in hominum innumerabilibus personis, neq; in infinita tēporū uarietate, sed in generū causis atq; naturis omnia sita esse. de Or. 112 b, Genus quæstionum infinitū.)(. Certū, in quo quid in personis, aut in constituta re et definita quæritur. de Or. 96 b, Infinitæ rei quæstio. & ib. Causæ à communi quæstione seiunctæ. Ora. 212 b, Sed proximus uersus inquinatus, insuauissima litera infinitus.

Infirmatio, *onis. confutatio, refutatio.* contra Rul. 67 b, Infirmatio rerum iudicatarum. de In. 45 b, Cum aliquid de commutatione aut infirmatione actionis agitur.

Infirmationem Cic. pro firmamento constitutionis capere uidetur. de In. 4 a, & 70 a. l. Indicatio.

Infirmè, *parum.* Epi. 240 b, Et si intelligebam socios infirmè animatos esse.

Infirmitas, *atis. imbecillitas.* de Cl. 194 a, Erat eo tempore in nobis summa gracilitas & infirmitas corporis. & 182 b, Infirmitas laterum, et imbecillitas uirium. At. 172 a, Me conficit solicitudo, ex qua etiam infirmitas corporis, qua leuata, ero unà cum eo. pro S. R. 20 a, Susceptū onus propter infirmitatem animi deponere. de Se. 83 b, Infirmitas est puerorum, ferocia iuuenum. At. 254 a, Propter infirmitatem ætatis. pro Rab. 94 b, Animi uim & infirmitatem corporis ostendebat. pro Syl. 275 b, Infirmitatem corporis animi uirtute superauit. I. A. 211 a, Sed animi uires corporis infirmitas non retardauit. Ep. 94 b, Infirmitas ualetudinis. de In. 61 b, Confidere suam infirmitatem in alieno malo. Epist. 85 b, De quo quicquid detrahas, necesse est, aut infirmitati, aut inuidiæ assignetur. Aca. 3 a, Obscuritas in rebus, infirmitas in iudicijs nostris.

Infirmo, *as. infirmum facio, debilito, frango.*)(. Confirmo. de Na. 56 a, Quarta uerò illa sunt, quæ uos Academici infirmatis & tollitis? Ac. 6 a, Hoc infirmat tollitq; Philo. de Or. 96 b, Quæ pro aduersarijs sunt, infirmanda esse atq; frangenda. & 139 a, Contrarijs infirmandis & tuis cōfirmandis. pro S. R. 25 a, Ego res tā leues, qua ratione infirmem ac diluam non reperio. pro Cec. 292 a, Si sententia huius interdicti diminuta aut infirmata sit. pro Do. 238 b, Quod in Gabinio fateris, id in me infirmas, & graue esse dicis. Ora. 201 b, Infirmare & excludere. pro Qu. R. 52 b Infirmare fidem alicuius. Atti. 248 b, Ille tamen dolet, dubitans utrum morē gerat Leptæ, an fidem infirmet Silio. pro Cec. 294 b, Infirmare atq; conuellere pacta. I. P. 89 a, Horum alter sic fuit infirmatus conscientia scelerum suorum, ut, &c.

Infirmus, *a, um. imbecillus, eneruatus, carens uiribus.* de Fin. 136 a, Labans. Qu. F. 312 b, Sed hominem infirmum in uillam apertam inuitare nolui. I. V. 222 b, Homo ætate affecta & uiribus infirmis. de Or. 101 b, In eius infirmissima ualetudine affectaq; iam ætate. de Clar. 180 b, Is semper infirma atq; etiam ægra ualetudine fuit. & 187 a, Is corpore erat infirmo. Acad. 41 b, Sum enim admodum infirmus. de N. 21 a, Corpus caducum et infirmum. I. P. 97 a, Afflictus, infirmus, eneruatus. de Sen. 80 a, Senectus facit corpus infirmum. Antequam. 195 a, Singulorum opes sæpe sunt tenues & infirmæ ad gratiā referendā. Epi. 163 b, Vestræ cautiones infirmæ sunt. Qu. F. 312 b, Quæ quo maiore conatu aguntur, eo leuiora infirmioraq; existimo. pro Qu. R. 45 b, Quod apud omnes leue & infirmum est, id apud iudicem graue & sanctum esse ducetur? pro Cecin. 297 a, Ad probandum utraq; res infirma nugatoriaq; est.

Infixus, *xa, xum. defixus, insitus, inustus. hærens in aliquo, penitus insidens nullo ut euelli modo possit.* pro Mi. 114 b, I. C. 123 b, Dū memoria mei cōsulatus uestris erit infixa mētibus. Postquā. 203 a, Hæc cura erit infixa animo meo sempiterna. I. A. 192 a, Tamē infixus animo hæret dolor. de Vn. 101 a, Sidera infixa cœlo. Tus. 241 b, Sidera certis infixa sedibus. de Nat. 7 b, Deus aut infixus, aut infusus esset in mundo. de Or. 161 a, Ea sunt in communibus infixa sensib. Atti. 282 b, Animus infixus in patriæ charitate. & de Fi. 130 a, Est. n. infixum in ipsa natura. de Na. 11 b, In eas imagines mentem intentam, infixamq; nostram intelligentiam, capere quid sit Deus. de Nat. 31 a, Quæ ipsa ex se generata, stirpibus infixa continentur.

Inflammatio, *onis. ardor.* de Or. 129 a, Inflammatio animi & quidam afflatus quasi furoris.

Inflammo, *as, incendo, inflammationem infero.* Att. 119 a, Cum eadem lucerna epistolam scripsissem, qua inflāmaram tuam. I. V. 225 a, Qui templum earum inflammauit dearum, quarum ope alijs incendijs subuenitur. I. V. 225 a, Ceres dicitur inflammasse tædas ex ignib. Aetnæ. de Ar. 253 a, Excitare et inflammare animos. pro Pom. 4 b, Genus belli est huiusmodi, quod maximè nostros animos excitare atq; inflammare debet. de Or. 102 a, Inflammare populum in improbos. de Or. 90 a, Animorum motus inflammare uel extinguere. pro Mar. 136 a, Qui non fortuna inflammaret odiū suum, sed bonitate leniret. Atti. 119 a, Patriam non seruandam ad reditum nostrum, sed diripiendam inflammandamq; relinquiraus. Ep. 19 b, Et hoc quicquid attigi, non feci inflammandi tui causa, sed testificandi amoris mei. de Or. 103 b. Eorū mentes qui audiunt inflammare, aut inflāmatas restinguere. de Or. 101 a, Magno amore inflammatum esse in patriam. pro Do. 225 b, In quos propter eorum crudelitatem mentes nostræ inflammatæ fuerunt. Tusc. 157 b, Cū corporis facibus inflammari soleamus ad omnes ferè cupiditates, eoq; magis incēdi, quod, &c. Ep. 8 a, Inflammatus ad gloriam. Tus. 231 b, Inflammatus et furens libidinibus. I. V. 268 b, Inflammatus scelere & furore. Item: Inflammari & exardescere in dicendo.

Inflatio, *onis. tumor.* de D. 93 b, À fabis abstinendum esse, quòd habet inflationem magnam is cibus, tranquillitati mentis contrariam.

Inflatus, *a, um. tumidus.* In Vat. 29 b, Serpens inflato collo tumidis ceruicibus. de Di. 115 a, Inflatas rumpi uesiculas. de Cla. 181 a, Si tibiæ inflatæ non referant sonum. cōtra Rul. 182 b, Quibus ille rebus elati & inflati non cōtinebuntur. Ac. 28 b, Est'ne quisquam tanto inflato errore, ut sibi se illa scire persuaserit? Of. 18 b, Cum homines opinionibus inflati turpiter irridentur. pro Mur. 132 b, Cum hostiū classis spe atq; animis inflata Italiam peteret. & 136 a, Inflatus cùm spe militum, tum promissis collegæ mei. I. A. 261 a, Inflatus lætitia atq; insolens. de D. 140 a, Inflatæ mentes, &c.

Inflatus, *us, afflatus, instinctus.* Ac. 6 b, Qui primo inflatu tibicinis Antiopam esse aiunt. de Clar. 181 b, Aures tanquam tibiæ sunt, eæ si inflatum non recipiunt, &c. de Diuin. 82 a, Aliquo instinctu inflatuq; diuino futura prænunciare.

Inflecto, *ctis. flecto.* I. V. 241 b, Vbi primùm ex alto sinus ad urbem ab litore inflectitur. de N. 35 b, Stellæ nunquā cursus sui uestigiū inflectunt. Post. 199 b, Qui suo squalore oculos uestros inflecteret. pro Ce. 299 a, Ius ciuile, neq; inflecti gratia, neq; perfringi potentia, neq; adulterari pecunia potest. pro Mur. 138 b, Vt leuiter inflectendus potius quàm corrigendus esse uidearis. Epi. 8 a, Magnitudinē animi tui ne unquam inflectas cuiusquam iniuria. de Cl. 168 a, Demetrius Phalereus primus inflexit orationem, & eam mollem teneramq; reddidit.

Inflexio, *onis. flexio.* de Ora. 163 b, Inflexio laterum. & de Vn. 100 b.

Inflexus, *a, um. flexus.* Or. 202 b, Inflexa uoce miserabiliter dicere. de D. 86 b, Bacillum incuruum, & leuiter à summo inflexum. de Or. 126 b, Vox ad miserabilem sonum inflexa.

Infligo, *gis. infero.* In Vat. 33 a, Si ad cætera uulnera quibus putasti remp. deleri, hanc quoq; mortiferam plagā inflixisses consulatus tui. I. A. 370 b, Tum illud tibi uulnus inflictum. pro Plan. 274 a, Quam enim illi iudices grauiorem poterunt reip. infligere securim? I. P. 86 a, Quæ meus discessus reip. uulnera inflixit? I. P. 93 a, Mihi illa omnia immortalem gloriam dederunt, tibi sempiternam turpitudinem inflixerunt. de Ora. 132 b, Et ex eo in eum ipsum qui lacessiuit, aliquid infligitur.

Inflo, *as. inflationem habeo.* Aca. 21 b, Simul inflauit tibicen, à perito carmen agnoscitur. de Ora. 164 a, Seruus cum eburneola fistula, qui inflaret eū sonum, quo, &c. In Vat. 31 a, Vt aliquando ista, quæ sunt inflata, rumpantur. de L. 157 a, Fannius inflauit uehementius. I. P. 99 a, Cum tibi spe falsa animos rumor inflasset, quòd putasses, &c. de D. 133 a, Faba uenter inflatur. de Or. 146 b, Verba inflata atq; anhelata grauius. ad Her. 27 a, Oratio quæ turget & inflata est.

Influo, *is. illabor, redundo.* Tusc. 168 b, Apud Hipanim fluuium qui ab Europæ parte in pontum influit. de D. 96 b, Atq; amnes mare influxit. de N. 54 a, Alter uentriculus cordis, in quē sanguis per uenā illam cauam influit. de Vn. 203 a, Influere.)(. Effluere. de Pro. 75 b, C. Marius influentes in Italiam Gallorum copias repressit. Off. 39 a, Vt in uniuersorum animos tanquā influere possimus. de Am. 113 b, Quibus blanditijs C. Papyrius nuper influebat in aures concionis, cum, &c. de Le. 177 b, Nihil tam facilè in animos teneros atq; molles influere, quàm uarios canendi sonos. de Or. 128 a, Ex illa lenitate ad hanc uim influat aliquid oportet, & ex hac ui aliquid influendum est illi lenitati.

Informatio, *onis. notio, conformatio.* de N. 21 b, Habeo in animo insitam informationem quandam Dei. de Or. 141 b, Vnius uerbi imagine totius sententiæ informatio. Part. 259 a, Definitio atq; descriptio aut informatio uerbi. de Nat. 10 b, Antecepta animo rei quædam informatio. Græcè πρόληψις.

Informatus, *a, um. institutus.* Of. 3 b, Nemini parēre animus bene informatus à natura uult, nisi, &c.

Informis, *me.* ad Her. 40 b, Cum res muta aut informis, fit eloquens, & formata.

Informo, *mas. conformo, formo, adumbro, instituo.* Or. 197 b, Atq; ego in summo oratore fingēdo talē informabo, qualis fortasse nemo fuit. Or. 199 b, Referamus nos igitur ad eū quē nos uolumus inchoādū, et eadē eloquētia informandū, quā in nullo cognouit Antonius. de Or. 108 a, Non arbitrabar à me informari oportere, qualis esset orator, &c. & Or. 200 a, Is orator quē informare

uolumus. At.1 a, Petitorũ hæc est informata adhuc cogitatio. pro Qu.6 a, Ab illo qui antea dixit informatã iã causa est. At.173 a, Non nominatim, sed generatim proscriptio est informata. pro Syl.177 a, Cornelius etiam nũc de indicãdo dubitat, informat adhuc adumbratũ iudicium filij. de Fi.116 a, Informari uirtus non potest, si quicquã relinquatur. & 133 a, Quibus quasi informatũ est, quod hominis natura postulet. de N.16 a, Ita est informatũ anticipatũq; mentib. nostris. de N.28 b, In animis nostris informatas deorũ esse notiones. de Nat.9 b, Deos ne cõiectura quidẽ informare possumus. Ac.13 b, Siue illa inania uisa cogitatione informãtur, siue in quiete, siue per uinũ, siue per insaniã. pro Arc.286 a, Artes quibus ætas puerilis ad humanitatem informari solet.

Infra. Ep.142 b, Supra me Atticus, infra Verius. & 143 a, Infra Eutrapelum Cytheris accubuit. de N.53 a, Stomachi partes quæ sunt infrà quàm id quod deuoratur, dilatantur: quæ aũt suprà, cõtrahuntur. de N.36 b, Infra Saturnum Iouis stella fertur. de So.128 b, Infra autem iam nihil est nisi mortale. At.122 a, Earum literarum exemplum infrà scripsi. & Ep.87 a, Earum literarum exemplum infrà scriptum est. I.V.211 b, Ipse ad mare infra oppidũ expectabat. Or.197 a, Nec his solum locus est, sed horũ, uel secundis, uel etiã infra secũdos. de Cl.168 a, Homerus non infra superiorem Lycurgum fuit. Tusc.193 b, Humanas res despicere atq; infra se positas arbitrari. de Fin.95 b, Vt omnia quæ homini accidant, infra se esse iudicet. & 95, & 96 a, Infra se omnia humana ducens. Postquam.200, Is infra omnes mortuos amandandus esset. pro Qu.9 a, Infra mortuos mandari.

Infractio, onis. abiectio. Tus.193, Infractio quædam animi & demißio.

Infractus, cta, ctum. fractus, demissus. pro Do.226 a, Itaque infractus furor tuus inanes faciebat impetus. Aca.21 a, Tu autem te negas infracto remo cõmoueri. Postq.202 a, Non modò non infracto animo erat, sed etiam cõfirmato & renouato. Orat.213, Infracta & amputata loqui.

Infrascriptus. l. Infra.)(. Suprascriptus. Qu.Fr.297 a, l. Subscribo.

Infrequens, tis. parum frequens, rarus. Qu.Fr.313 b, Cũ Appius senatum infrequentem coegisset, &c. & 328 b, Sum & Romæ & in prædijs infrequens. ad Her.32 b, Rei militaris te infrequentem dedisti.

Infrequentia, tiæ. paucitas, solitudo. Qu.F.322 a, Summa infrequentia, &c.

Infringo, gis. frango, concîdo, delumbo. Attic.100, Esse quiddam suspicor, quod te cogat cedere, & propemodum infringat. de Ora.87 a, Cum Drusi tribunatus infringi iam & debilitari uideretur. pro Cor.57 b, Ipsum florem dignitatis infringere. Or.197 b, Spem infringi, & elanguescere industriam. pro Mil.102 b, Infringere gloriam alicuius. Or.219 b, Infringere & concidere numeros. At.160 a, Quæ si breuiora sunt, infringitur ille quasi uerborum ambitus.

Infucatus, cata, catum. fucatus, coloratus. de Oratore, 152 a, Sed animi iudicio etiam magis infucata uicia noscuntur.

Infugio, gis. confugio. pro Sest.6 b, Ne in tribunatus portum infugeret.

Infula, æ. mitra, diadema. I.V.226 a, Sacerdotes cum infulis & uerbenis. de Or.150 a, contra Rul.62 a, His insignibus atq; infulis imperij uenditis, &c. de Or.150 a, Pamphilus in infulis rhetoricam docens.

Infundo, dis. fundo, instillo. Tus.161 a, Quò tanquam in aliquod uas ea quæ meminimus infundantur. de L.190 b, Viciosi principes non solum uicia cõcipiunt ipsi, sed ea infundunt in ciuitatem. I.A.233 a, At hic nuper sororis filio infudit uenenum, nõ dedit. de Ora.136 b, Quod semel esset infusum, nunquam effluere posse. de Or.141 a, Vt illi non infundere in aures tuas orationem, sed in animo uideantur inscribere. de Cl.170 a, Cum homines humiliores in alienum eiusdem nominis infunderentur genus. Ep.34 b, Tunc cum in urbem nostram est infusa peregrinitas.

Infusus, sa. Qu.F.312 b, Sed mea factum est infusa uerecundia, ut te proficiscens non tollerem, aliter inuisa.

Infusco, as. inficio. de Cl.188 b, Ii quos aliqua barbaries domestica infuscauerat. pro Pla.263 b, Vicinitas nõ infuscata maleuolentia, nõ assueta mendacijs. Tus.196 a, Situ nidoris barba pedore horrida, infuscat pectus illuuie scabrum.

Ingemisco, scis. ingemui, gemo, gemitus fit. I.A.231 a, Quid ingemiscis hostem Dolabellam iudicatũ? Att.116 a, & 99 a, In quo tu quoq; ingemiscis. pro Sest.28 b, Quotienscunq; me uiderit, ingemiscet. Tusc.243 a, & 169 b, & Ep.110 b, Pueri Spartiatæ nõ ingemiscunt uerberum dolore laniati. I.A.172 b, Vna illa in re ciuitas seruitutis oblita ingemuit. de Som.127 b, Hic cum ingemuissent cæteri uehementius, leniter arridens Scipio, Quæso, inquit, &c.

Ingenero, as. ingigno. Off.3 b, Natura ingenerat præcipuum quendam amorem in eos, qui procreati sunt. contra Rul.85 a, Non ingenerantur hominibus mores tam à stirpe generis seminis, quàm ex ijs rebus quæ ab ipsa natura loci & uitæ consuetudine suppeditantur, quibus alimur & uiuimus. Acad. apud Nonium: Homini soli ingeneratur cupiditas cognitionis & scientiæ. pro Sest.7 a, Vt ingenerata ei familiæ frugalitas uideretur. de Diu.128 a, Quod si hæc astro ingenerata & tradita essent, nulla res ea mutare posset. de Le.160 b, Animus est ingeneratus à Deo.

Ingeniosè, solerter, acutè. Aca.21 b, Tractantur ista ingeniosè. de Inuen.43 b, Ingeniosè & diligenter lectas res collocare.

Ingeniosus, a, um. habẽs ingenij multum, acutus, solers, eximio ingenio, acerrimo ingenio.)(. Hebes, tardus. de Fi.133, Eas uirtutes qui habent, ingeniosi uocãtur: id est, docilitatẽ & memoriã. pro Pl.271 b, Quæ scripsit grauis ille & ingeniosus poeta. Tus.165 a, Aristoteles ait omnes ingeniosos melancholicos esse, ut ego me tardiorẽ esse nõ molestè ferã. At.235 a, Quid tu Bruto, & ingenioso, & erudito putas? pro Qu.R.50 a, Quo quisq; ingeniosior & solertior, hoc docet iracũdius & laboriosius. de D.81 a, Acerrimo uir ingenio Chrysippus. pro Cæl.37 b, Adolescẽs illustri ingenio et industria. Tu.319 b, Ingeniosus, acutus.)(. Hebes. Of.24 a, Vir excellẽti ingenij magnitudine. de Fat.142 a, Ingeniosus.)(. Tardus.

Ingenitus, a, um. ingeneratus, innatus, insitus. de Le.165 a, Ingenita naturæ uirtus.

Ingenium, nij. natura, mos, uel mores, industria, solertia. de Cla.169 b, Vt hominis decus est ingeniũ, sic ingenij lumẽ est eloquẽtia. pro Cæl.47 a, Atq; in eo ingenium eius elucere uidebatis, quod sæpe etiã si industria nõ alitur, ualet tamẽ ipse suis uirib. de Fi.133 a, Docilitas & memoria, quæ ferè appellãtur uno ingenij nomine. pro Arc.189 a, Animorũ incredibiles motus, celeritasq; ingeniorum. de Or.49 a, Nam & animi & ingenij celeres quidã motus esse debent, qui ad excogitandum acuti, & ad explicandũ ornandumq; sint uberes, & ad memoriam firmi atq; diuturni. Off.23 a, Suũ igitur quisq; noscat ingenium. & ibi. Ea quæ nostri ingenij nõ sunt. de Cla.190 b, Ardor animi, qui etiam ex infantium ingenijs elicere uoces & querelas solet. de In.58 a, Sin in uerecundũ animi ingeniũ possidet, tamen accuses, non enim ueretur. I.A.204 a, Cæsar omnẽ uim ingenij, quæ summa fuit in illo, in populari leuitate consumpsit. de Cl.174 b, Scauro & Tutilio non omnino ingeniũ, sed oratoriũ ingeniũ defuit. Qu.Fr.200 a, Hominum ingenia ad fallendũ parata. Ep.108 a, Vna quòd uersatur in hoc studio nostro & cũ ingenio ut nosti, nec sine industria. de D.120 a, Omnis coniectura ingenijs hominũ in contrarias partes sæpe deducitur. pro Fon.202 a, Habere multum ingenij ad fingendum. pro Pom. 4 a, Perfectum ingenio, elaboratum industria. Acad. 1 a, Magnum ingenium Luculli, & magnitudo ingenij. pro Cæl.37 b, Adolescens illustri ingenio & industria. de Ora.136 b, Craßi responsum excellentis cuiusdam ingenij & singularis. Off.14 b, Qui excellenti ingenio doctrinæ sese dediderunt. & de Fin.73 a, & Ep.84 a, Ratio excellens ingenij. Or.105 a, Acre ingenium. & 298 a, Vir acerrimo ingenio. de Ora.119 a, & contra Rul.88 b, Tardum ingenium. de Di.97 a, Ingenia acuta.)(. Obtusa. Tuscul.241 b, Eximium ingenium. & de Fi.75 b, Præstans ingenium. Ep.53 a, & 82 b, Fauere ingenijs. Ep.67 a, Suauitas ingenij tui. & 83 b, Opinio ingenij.

Ingens, tis. immanis, insanus, immensus. I.V.171 b, Ingens immanisq; præda. de Or.149 b, Ex ingenii immensoq; campo in exiguum gyrum compelli. I.V.67 a, Ingentes diuitiæ. de Pro.70 a, Achæi ingentem pecuniam pendunt L.Pisoni quotannis.

Ingenuè, candidè, liberè, sincerè, uerè. Epistol.59 b, Me abs te cupisse laudari, apertè & ingenuè confitebar. At.213 a, & Or.204 a, Isti autem ingenuè mihiq; gratum. Ep.196 b, Verè tecum agam, ut neceßitudo nostra postulat.

Ingenuitas, tis. liberalitas, honestas, probitas. de Or.121 a, Præstare ingenuitatem & ruborem suum, uerborum turpitudine uitanda. Aca.45 a, Præ se ferre probitatem quandam & ingenuitatem. I.V.99 a, Ornamenta non solùm fortunæ, sed etiam ingenuitatis.

Ingenuus, a, um. liberalis, liber, honestus. I. A 189 a, Nihil apparet in eo ingenuum, nihil moderatum, nihil pudens, nihil pudicũ. Off.30 b, Nec uerò quicquam ingenuũ potest habere officina. de Am.108 b, Apertè uel odisse magis ingenuũ est, quàm fronte occultare sententiam. ad Her.26 b, Violare ingenuã. I.C.122 a, Omnis ingenuorũ adest multitudo. pro Fl.162 a, Quid? ab ingenuis mulieribus hereditates lege nõ ueniunt? de Cl.188 b, Si sis ingenuus ciuis Romanus. I.A.180 a, Ingenui pueri cũ meritorijs uersabãtur. de Or.96 a, & de Fin.102 a, Homo ingenuus liberaliterq; educatus. de Or.109 b, Tu pudore à dicendo & timiditate ingenua quadã refugisti. de Cla.186 b, Ingenuo liberoq; fastidio. I A. 228 a, Qui ad seruitutẽ propulsandã ingenuo dolore excitetur. de Fi.136 b, Qui ingenuis studijs artibusq; delectantur. de Ora.144 b, Omnem doctrinã harũ ingenuarum & humanarum artium uno quodam societatis uinculo contineri. & 154 b, Hæ artes quibus liberales doctrinæ atq; ingenuæ continerentur. de Ora.91 a, & Ep.48 a, Omnibus ingenuis artibus instructum accedere ad dicendum. de Fi.78 b, & 79 a, Ingenuæ disciplinæ. Epist.77 b, Vita ingenua. & 20 a, Animus ingenuus.

Ingero, ris. infero, intrudo. Atti.173 b, Sed ingero præterita.

Ingigno. gnis. ingenero. de Fin.74 a, Natura cupiditatẽ ingenuit homini ueri inueniendi. de N.50 b, Tantã ingenuit in animantibus conseruandi sui natura cupiditatẽ.

Inglorius, a, um. inhonoratus. de Le.162 a, Beati qui honorati sunt, uidentur: miseri autem, qui inglorij. Tusc.208 a, Vita inhonorata & ingloria. Tusc.202 b, Inglorius atq; ignobilis senex.

Ingratè, animo ingrato, illiberaliter.)(. Gratè. pro Deio.149 a, Quamuis ingratè & impiè neceßitudinis nomẽ repudiauerit. Ep.183 b, Sed immoderatè quadam & ingratè nostra facilitate abutuntur.

Ingratis, inuitè, cum magna gratia.)(. Cum bona gratia. pro Quint.8 a, Extorquendum est inuitò atq; ingratis, quod non debet.

Ingratus, a, um. immemor beneficij uel gratiarum. Atti.121 b, Nihil cognoui ingratius, in quo uicio nihil mali non inest. Post.203 a, Non solùm ingratus, quod ipsum graue est, sed etiam impius appellatur. pro Plan.276 b, Nulla amicitia potest esse inter ingratos. Off.330 a, Ingratus crudeliter, aut immemor beneficij. At.136 a, Ego ingrati animi crimen horreo. At.124 b, Dimisi à me ut hominem ingratũ non inuitus. I.A.161 b, Ne in te ingratus uiderer. ad Herẽ.36 b, Ingratus in amicos. Item: Quæ ego si nõ profundere ac perdere uidebor, omnibus meis uiribus sustinebo: sin ingrata esse sentiam, non committam ut tibi insanire uidear.

Ingratificus, pro Sest.25 a, Sen.31 a, O' ingratifici Argiui, manes Graij, immemores beneficij. Accij.

Ingrauesco, scis. glisco, cresco, grauior fio.)(. Leuor. At.156 b, Iste ardet furore, nec remittit aliquid, sed in dies ingrauescit. At.278 b, Ingrauescit in dies intestinũ malũ. I.C.103 b, Sic hic morbus uehementius uiuis ingrauescet. de D.111 b, & I.A.221 a, Medicus morbum ingrauescentem ratione prouidet. de Se.84 a, Et corpora quidem defatigatione & exercitatione ingrauescunt, animi autem se exercendo leuantur. pro Do.215 a, Cum ingrauesceret annona ut iam fames timeretur. Epi.49 a, Nam si à prima ætate me omnis doctrina liberalis delectauit: tamen hoc studium quotidie ingrauescit. Ep.18 b, Aetas nostra iam ingrauescens.

Ingredior, ris. intro, introeo, adeo in aliquem locum, in aliquem locum me infero, ineo, in aliquem locum pedẽ pono, pedem in fundo pono, pedem infero, accedere in ædes, inuehi in portum, eo, uado, assilio, aggredior. I.A.173, Tu ingredi illam domum ausus es? & de Fin.115 a,

Universidad de Deusto Biblioteca

Quæcunq; ingredimur, in aliquā historiam uestigium ponimus. I.C.112 a, Cum iā pontem ingredi inciperent. pro Mur.124 b, Qui eadē pericula, quibus nos perfuncti sumus, ingrediuntur. Off.53 b, Quod omnib. est sciēdum, qui uitam honestam ingredi cogitant. Ac.28 b, Vt quam uitam ingrediar definias. de Or.165 a, Quod iter incipiam ingredi? & de Sen.83 b, Ingredi iter pedibus. de Cla.196 a, In uitam paulò serius tanquā in uiam ingressus sum. pro Pla.260 b, & Ep.78 b, Qua uolui ianua ingressus sum in causam. pro Ce.289 a, Ingredi intra finem eius loci, quem, &c. I.A.220 b, Magna spe ingredior in reliquam orationem. Epi.198 b, & I.A.220 a, Quo die primùm in spem libertatis ingressus sum. I.C.197 a, In exiliū eijciebā? quem iam ingressum in bellum esse uidebam? de Ora.144 b, & 156 a, Eloquentia quocunq; ingredior, eodem est instructa comitatu. pro Arc.185 b, Hunc uideo mihi principem, & ad suscipiendam & ad ingrediendam rationem horum studiorum extitisse. de Ora.128 b, Nam neq; assiliendum statim est ad illud genus orationis, &c. nec cum in eam rationem ingressus sis, celeriter discedendum est. de Orat.92 b, Nos qui antequàm ad dicendum ingressi sumus, obruimur ambitione. Ep.19 a, Qui ingredior ad explicandā rationem sententiæ meæ. de Or.97 a, Ii qui ingrediuntur ad studium: id est, qui discere incipimus. de Or.136 a, Et erat ipse iam ingressus: id est, ad dicendum. de Fat. 140 b, Timidè ingredior ad hoc genus disputandi. pro Cec.300 a, Cum istam disputationem mecum ingressus esset, dicebat, &c. At.242 b, Quam orationem cum ingressus essem, Cassius interuenit. de Or.102 b, Nūc aggredior quæ uultis: id est, explicanda. Off.24 a, Quam quisq; uiam uiuendi sit ingressurus. Ora.203 b, Sequitur magnum opus & arduum, sed ingredientibus considerādum fuit, quid ageremus. pro R.P.123 a, Difficile est, quod cum spe magna sis ingressus id non exequi usq; ad extremum. Aca 5 b, Quod facere nunc ingredimur. & 39 b, Ingressus sum facere: id est, cœpi. de Di.108 b, De Diuinatione ingressi sumus dicere, &c. Top.221 a, Maiores nos res scribere ingressos, &c. è cursu ipso reuocauit uoluntas tua. At.242 b, Ingressus eram dicere quid oportuisset.

Ingredi, pro ire simpliciter acceptum. Tusc.164 a, Qui in compedibus corporis fuerunt, etiam cum soluti sunt, tardius ingrediuntur. pro Rab.94 b, M. Aemilius uix ingredi potest. Ep.153 b, Cum primum posse ingredi cœpi. Ep.194 a, Ingredi pleno gradu. Atti.38 a, Si dormis, expergiscere: si stas, ingredere: si ingrederis, curre: si curris, aduola. de Sen.78 a, Via qua nobis quoq; ingrediendū est. pro Cæl.46 a, Via lubrica qua insistere aut ingredi sine casu aliquo aut prolapsione uix possis. de Or.108 a, Neq; is consistens in loco, sed inambulans & ascensu ingrediens arduo. Or.204 a, Vt ingredi liberè, non ut licenter errare uideatur.

Ingressio, onis. aggressio, introitus. I.A.196 a, Sic ab ingressione fori populum propulsari uideres. Orat.97 b, Ac uideo hanc primam ingressionem meā è media philosophia repetitam. Orat.216 b, Interdum cursus est in oratione incitatior, interdum moderata ingressio.

Ingressus, sus. incessus. de N.20 a, Ingressus, cursus, accubatio, inclinatio, sessio. I.P.97 a, Vestigijs odorari ingressus cuiuspiam. de Orat.98 a, Orationis uestigia ingressumq; non uidi.

Ingurgito, as. infero, immitto. I.A.173 a, Cum in eius copias se ingurgitasset, exultabat gaudio. de Fi.66 b, Crudiq; postridie se rursus ingurgitent: id est, repleant, ciboq; obruant. I.P.88 b, Nunquam te in tot flagitia ingurgitasses.

Inhabitabilis, le. uastus, desertus. de N.7 a, Inhabitabilis atq; inculta terræ pars.

Inhæreo, es. hæreo, insideo. de Or.123 b, Quæ sunt foris, neq; inhærēt in rei natura. & de Vn.201 a, Sidera quæ suis sedibus inhærent. de Nat 46 a, Beluæ ad saxa natiuis testis inhærentes. de Diu.103 a, Animi qui corporibus non inhærent. Tus.155 a, Inhæret in mentibus quasi seculorum quoddam augurium futurorum. & 179 a, Eaq; inhæsit uisceribus. & 214, Inhæsit in uisceribus. de Diu.128 a, Quorum linguæ sic inhærerent, ut loqui non possent, hæ, &c.

Inhæresco, scis. adhæresco. de N.55 a, Bestiolæ in sordibus aurium tanquam in uisco inhærescunt. & Tus.190 b, Poetæ leguntur, ediscuntur, & inhærescunt penitus in mentibus.

Inhalo, as. exhalo. I.P.82 a, Cùm ore fœtido deterrimam nobis popinam inhalasses.

Inhibeo, bes. cohibeo, cœptum impedio. Ami.108 a, I.V. 269 a, Si te illius acerba imploratio et uox miserabilis nō inhibebat, ne ciuium quidem Romanorum, qui tum aderant, fletu et gemitu maximo cōmouebare. At.114, Inhibere illud tuum, quod ualde mihi arriserat, uehemēter displicet, est enim uerbū totum nauticū: quanquam id quidem sciebam, sed arbitrabar sustinere remos, cum inhiberi essent remiges iussi: id nō esse eiusmodi, didici heri, cū ad uillam nostram nauis appellaretur. nō enim sustinent se, sed alio modo remigant: id ab ἐποχῇ remotissimum est: quare facies ut ita sit in libro, quemadmodum fuit. de Or.97 b, Vt concitato nauigio cum remiges inhibuerunt, retinet tamen ipsa nauis motū & cursum suum, intermisso impetu pulsuq; remorum. contra Rul.88 a, Sed tamen inhibet illis legibus spem nonnullam, cui ademptum est, aliquem scrupulum, cui datum est: id est, adhibet. I.A.255 a, Inhibere suppliciū alicui: id est, adhibere. pro Qu.4 b, Quod si facere nolit atq; inhibuerit eiusmodi rationibus illum ad suas conditiones perducere, sese nihil precari, &c.

Inhibitio, onis. At.210 b, Inhibitio remigum motum habet & uehementiorem quidem remigationis nauem conuertentis ad puppim.

Inhio, as. incubo. I.C.115 a, Romulus paruus atq; lactens uberibus lupinis inhians.

Inhonestè, turpiter, spurcè. At.lib.2. 23 a, Accusauit Nasicam inhonestè, ac modestè tamen dixit.

Inhonestus, a, um. turpis. pro S.R.20 b, & pro Do.234 b, Profectò Attilium illum hominem turpissimum atq; inhonestissimum iudicares. Epi.115 b, Et herculè confecta omnia fœda & inhonesta sunt. Sallust. in Cic.271 a, Quæ honestè nominari non possunt, inhonestissima.

Inhonoratus, a, um. inglorius. Tus.201 b, Multi inhonorati proferūtur. & 208 a, Vita inhonorata et ingloria.

Inhorresco, scis. exhorresco. de Orat.157 a, & de D.85 b, Inhorrescit mare, tenebræ conduplicantur. Pacuuij de Rep.

de Rep.lib.4, teste Nonio, Horum in seueritatem dicitur inhorruisse primùm ciuitas.

Inhospitalitas, tis.)(. Hospitalitas. Tus.214 b, Inhospitalitas, est opinio uehemens fugiendum esse hospitem.

Inhumanè, inhumaniter. Offic.57 b, Si quid ab homine detraxeris utilitatis tuæ causa, inhumanè feceris contráq; naturam. de Amic.104 b, Alios dicere aiunt etiam multo inhumanius.

Inhumanitas, tis. immanitas, crudelitas. pro Deiot.150 a, Quæ est ista tam impudens, tam crudelis, tam immoderata inhumanitas? de Sen.78 b, Importunitas autem et immanitas omni ætati molesta est. de Or.93 a, Quod ego non superbia neq; inhumanitate faciebam, sed, etc. In Ant.162 a, Sit hoc inhumanitatis tuæ. In Verr.259 a, Mansuetudinem in crudelitatem inhumanitatemq; conuerti.

Inhumaniter, inhumanè. Qu.F.321 b, Non possum scribere, me miratum esse, illum tam inhumaniter fecisse.

Inhumanus, a, um. crudelis, humanitatis expers et uitæ communis ignarus, qui nunquam particeps fuit humanitatis, immemor humanitatis, multum ab humanitate discrepans, inurbanus ualde, inops humanitatis & inurbanus, ab omni humanitate derelictus, difficilis, agrestis, insuauium morum, qui non est homo & communi naturæ sensu caret. de Se.78 b, Moderati nec difficiles, nec inhumani senes tolerabilē agūt senectutē. de Fi.49 b, Vt Terentianus Chremes nō inhumanus. de Fi.103 b, Illa uox inhumana & scelerata. In Vat.260 a, Quis tā fuit illo tempore durus & ferreus? quis tā inhumanus? At.202 a, In isto tuo animo nihil agreste, nihil inhumanū est. Or.213 b, Qui aures tā inhumanas táq; agrestes habent. I.C.106 a, Inhumana audacia. Off.29 a, At hoc idem si in conuiuio faciat, inhumanus uideatur. de Or. 142 a, Inops humanitatis & inurbanus. & 113 a, & ad Her.26 b, O derelictos ab humanitate homines.

Inhumatus, a, um. insepultus. Tus.171 a, Diogenes proijci se iussit inhumatum. de D.138 a, Is cum esset proiectus inhumatus, amica corpus eius texit suo pallio. I.A. 264 b, Iiq; nec inhumati, nec dispersis bustis humili sepultura cremati.

Inibi, ibidem. contra Rul.64 b, Luxuries Annibalem Capuæ corripuit, superbia nata inibi esse ex Campanorū fastidio uidetur. & I.A.259 a.

Iniens, ineuntis. primus. Att.2 b, Ianuario ineunte cura ut Romæ sis. & At.55 b, Ineunte æstate. pro Pom.11 a, Pōpeius extrema hyeme bellum apparauit, ineunte uere suscepit, media æstate confecit. de Fi.113 a, Sed ut magnū certamen iniens. de Ora.93 a, Qui ab ineunte ætate incēsus essem studio utriusq; uestrûm. pro Pom.4 a, Meæ uitæ rationes ab ineunte ætate susceptæ. de Off.42 a, et Offic.25 a, Ineuntis ætatis inscitia senum constituenda & regenda prudentia est. de Ami.100 a, & I.V.148 a, & I.A.202 b, Ineunte ætate. de Cla.178 a, In his exercitationibus ineunte ætate fuimus. Epi.143 b, Ab ineunte pueritia. Off.23 b, Ineunte adolescentia, cui inest, &c. In Vat.55 b, Ab ineunte adolescentia. de Clar.194 b, A prima adolescentia. pro Pl.270 a, A prima ætate. de L. 158 a, A primo tempore ætatis iuri studere te memini. de Or.109 a, Tamen adolescentulus quantum illius ætatis meæ patiebatur pudor, multa ex eo sæpe quæsiui.

de D.91 b, Quinto anno exeunte.)(. Quinto anno ineunte. de Leg.171 a, A paruis.

Inijcio, cis. obijcio, immitto, infero. pro Cl.33 a, Hic tum iniectus est hominibus scrupulus et dubitatio. I.C.112 a, Ne temerè à me tantus tumultus ciuitati inijceretur. pro Cec.285 a, Sperarunt se iniecturos nobis causam de liberandi & iudicandi iustā moram & religionem. pro Cec.303 b, Cū Cotta decēuiris religionē iniecisset. pro Cec.301 a, Cui periculū mortis sit iniectū. pro Mur.136 a, & I.V.172 a, Inijcere timorē & desperationē alicui. de Pro.78 a, Timor iniectus Cæsari de eius actis. de Fin. 132 a, Inijcere terrorē mortis alicui. Ep.172 a, At.101 a, Inijcere cupiditatē alicui & cogitationē. Qu.F.306 b, Eo metu iniecto. pro Cl.39 b, Suspicionē esse iniectā alicui. cont.Rul.82 a, Tenuissima suspicione hostiū iniecta. At.254 a, Inijcere spē alicui de aliqua re. pro Mi.118 a, Clodius cui deorū ira mentem iniecit, ut Milonem lacesseret, eadem hanc eius satellitibus iniecit amentiam, ut, &c. pro Do.216 a, Is meum nomen operarijs ediderat, imperitis iniecerat. pro Mu.135 b, Atq; ex omnibus illa plaga est iniecta petitioni tuæ, non tacente me maxima. pro Mur.133 b, Quam te securim putas iniecisse petitioni tuæ? pro Qu.R.53 a, Ipsa mihi ueritas manum iniecit, & paulisper consistere & commorari coegit. de Fi.106 a, Inijcere uincula alicui. de N.76 b, Inijcere laneum pallium alicui. de N.84 a, Et Capitolinis iniecit sedibus ignes. de D.92 b, Se interfectum in plaustrum à caupone esse coniectum, & supra stercus iniectum. I.V. 249 b, Nisi uerò existimatis hominem pecuniosissimū sine aliqua causa quæstus iniectum ad tam incredibile crimen. Epi.194 a, Cum mihi in sermone iniecisset, se uelle Asiam uisere. pro Quin.12 b, Quod Hortensium, qui nuper iniecit, dicturum arbitror.

Inimicè, infestè, inimico animo. pro Qu.12 a, Inimicissimè atq; infestissimè contendere cum aliquo. & de N.3, Inimicè insectari aliquem. I.A.176 a, Vide quàm tecum agam non inimicè.

Inimicitia, tiæ. simultas, alienatio, disiunctio. In Vat.57 a, Videto ne nimiū familiariter inimicitias exercere uideare. & 65 b, Tus.213 b, Inimicitia, ira ulciscendi tempus obseruans. & Epi.29 a, Gerere graues inimicitias cum aliquo. Item: Suscipere graues inimicitias. pro R.P.127 b, Nec me pœnitet mortales inimicitias, sempiternas amicitias habere. ad At.228 b, Libentius deponimus inimicitias reipubl. nomine susceptas, quàm contumaciæ. & pro Clu.58 a, Deponere inimicitias ueteres. & pro.Fl.146 b, Deponere inimicitias iustissimas cum aliquo. de Pro.73 b, Inimicitias in uiris fortibus non solùm extinxit reip. dignitas, sed etiā ad amicitiā consuetudinemq; traduxit. pro Fl.146 b, Denunciare nouas inimicitias alicui nulla accepta iniuria. pro Cl.57 b, Nouis inter propinquos susceptis inimicitijs. pro Font.280 b, Insitas inimicitias istæ gentes & habent, & gerunt cum populi Romani nomine. pro Cæl.44 a, Nec enim unquam muliebres inimicitias mihi gerendas putaui. pro Deio.149 a, Tamen inimicitias hominum more gerere poteratis. pro Sest.19 b, Qui cū inimicitias sibi mecum ex reipub. dissensione susceptas esse dixisset, eas se dixit & temporibus & reipub. permissurū. Ep.62 a, Vt tuas inimicitias reipub. donares, te uicisti. pro Sext. Rosc.23

Universidad de Deusto
Biblioteca

a,Erant ei ueteres inimicitiæ cum duobus Roscijs. pro Cæl.44 a,Intercedunt mihi inimicitiæ cum illo.Epist. 115 b,Cauendum tibi erit,ne parum simpliciter & candidè posuisse inimicitias uidearis.pro Clu.53 b,Inimicitias inter aliquos esse.de Opt.245 a,Inimicitijs incensa contentio.ad Her.29 b,Eum quare putes inimicitias cum fide habere posse?I.V.273 a,Tacitæ & occultæ inimicitiæ.)(.Indictæ & apertæ.

Inimico,as.Qu.de Pet.212 a,Sin autem neges, abalienăt se & inimicantur.

Inimicus,a,um.hostis,infestus,infensus,aduersus,alienatus,nō æquus,iniquus meus,obtrectator meus,inuidus meus.de Or.104 b,M.Cato Galbæ grauis & acer inimicus. Epist.17 b,Grauiter inimicus.Tus.216 a,Motus animi auersi à ratione,inimicissimi mentis uitæq; tranquillæ.I.V.134 b,& pro Cec.291 a,Is aratoribus infestus atq; inimicus est.I.V.61 a,Homines qui illi inimici infensiq; sunt.Tus.222 a,Infensus & inimicus alicui. I.V.130 a,Nemo illi inimicior quàm Claudius. de Ora. 115 a,Vbi iudex amicus aduersario & inimicus tibi est? In Ver.110 b,Ille aspicere te non posset,inimicus,hostis esset.Atti.177 a,Qui mihi tam crudeliter inimici sunt. Ep.12 a,Habere aliquem inimicum.Qu.Fr.302 a,Multos inimicos habemus.de Fat.143 a, Quæ est tota Diodori uobis inimica sententia.I.A.244 a,Cui semper fui amicus,antequàm ille reip.tam apertè est factus inimicus.Postq.200 b,Inimicus reip.de Pro.73 a,Quis plenior inimicorum fuit C.Mario?de Fi.131 a,Aliquem sibi esse inimicum atq; hostem.de In.61 a,Inimicis & hostibus ea displicere.de Am.107 a,Nulla uox inimicior amicitiæ potest reperiri,quàm eius,qui,&c. Or.216 a, Nihil inimicius, quàm oratio, uersibus.In Ant.229 a, Gallia,quam sibi armis animisq; infestam inimicamq; cognouit.pro Qu.2 a,Mihi summam per iniuriam omnia inimica atq; infesta sunt.I.V.78 b,Clamore alicuius infesto atq; inimico excitari. & 139 a,Infenso animo atq; inimico.pro Fon.279 a,Inimico animo dicere aliquid.de Am.103 b,Hostis & inimicus,idem.

Iniquè,aduerb.iniustè.Att.275 a,At hoc ipsum,inquies, iniquè facis.Bruti.pro Do.230 b,Qui expulsi sunt iniquè.pro Plan.270 b,Se iniquè à tuis iactatum grauiter querebatur. pro Dei.149 b,Etsi iniquè Castorem Domitio comparo.

Iniquissimè.pro Cluen.29 a,Iam hoc quoq; propè iniquissimè comparatum est.

Iniquitas,tis.iniuria.Par.119 a,I.C.109 b,Aequitas certat cum iniquitate.pro Qu.2 a,Id accidit prætoris iniquitate & iniuria.I.C.119 b,Habere uidetur ista res iniquitatem si imperare uelis,difficultatem si rogare.Epi. 3 b,In tanta hominum perfidia & iniquitate. pro S.R. 28 b,Defendere autem ipsi propter iniquitatem temporum non audent.

Iniquus,a,um.habens iniquitatem,iniustus, non habens æquitatem,iniurius.)(.Aequus.pro Plan.267 a,Homo natura asper atq; omnibus iniquus.Epi.151 a,Seruilius Ioui ipsi iniquus.Off.69 a,Multi iniqui atq; infideles regno,pauci sunt boni.pro Qu.1 b,Nam quid hoc iniquius aut indignius dici potest? de Ar.244 b,Cui præripere destinatam laudem ualde esset iniquum.At.85 b, Credo Scaptium iniquius de me aliquid ad Brutum scripsisse.In Ver.265 a,Iniquo infestoq; animo intueri aliquem.Tus.176 a,Iniquo animo ferre aliquid.Ep.181 a, Scio me à te cōtra iniquos meos solere defendi.pro Fl. 267 b,Iniqui mei et defensorum meorum.pro R.P.116 b,& pro Font.280 b,In quo æqui sperasse cum dicunt, peccasse iniqui.Epist.5 b,Cæteri sunt partim obscurius iniqui,partim non dissimulanter irati.

Initia,orum.sacra Cereris.de Leg.177 a,Athenæ nihil attulere melius illis mysterijs,quib. ex agresti uita exculti ad humanitatem sumus,initiáq;,ut appellantur,ita reuera principia uitæ cognouimus.In Hortensio teste Augustino lib.4 contra Iulianum:Humanæ uitæ erroribus & ærumnis fit,ut interdum ueteres illi siue uates sint in sacris initijsq; tradendis diuinæ mentis interpretes,qui nos ob aliqua scelera suscepta in uita superiore, pœnarum luendarum causa natos esse dixerunt,aliquid dixisse uideantur.

Initior,aris.deuouere,consecrare,sacris imbuere,inaugurare.Tus.154 a,Reminiscere quoniam imitatus es,quæ tradantur mysterijs.de N.24 b,Omitto Eleusinam sanctam,ubi initiantur gentes orarum ultimæ. de L.173 b, Néue initiētur nisi ut assolet Cereri græco sacro.de L. 177 a,Diligentissimè sanciendū est, ut mulierū famam multorum oculis lux clara custodiat,initienturq; eo ritu Cereri,quo Romæ initiantur.& ib.Sacra quibus ipsi initiati sumus.At.60 a,Scire uelim num censum impediant tribuni diebus initiandis.I.C.100 a,Quæ quidem sica,quibus abs te initiata ac deuota sit,nescio,quòd eā necesse putas consulis in corpore defigere.

Initium,tij.principium,fundamentum,elementum. Tus. 168 a,Quomodo initium nobis rerū omnium ortus noster affert, sic exitum mors.de Or.95 a,Adolescentulus in initio dicendi sic exanimatus sum,ut,&c. At.278 b, Cui consuli non animus ab initio,non fides ad extremũ defuit.de Or.113 a,Ab initio rerum Romanarum usque ad P.Mutium Pont.Max.Attic.278 b,Hostes qui erant ab initio belli. de Clar.116 b,Ab isto initio tractus est sermo.& ibid.Hinc Pomponi ductus est sermo.contra Rul.69 b,Ducere initium rerum suarum alicunde.Att. 143 a,Belli initium ducetur à fame.Atti.170 a,Vt malè posuimus initia,sic cætera sequentur. de Clar.176,L. Bestia bonis initijs orsus tribunatus, tristes exitus habuit consulatus.contra Rul.81 b,Facere initium ab aliquo.In Anton.264 b,Pansa initium cum hostibus confligendi fecit.Epist.184 a,Cædis initium à me se facturum putauit.In Ant.198 b,Is cædis initium à me fecisset.Att.107 b,& 146 b,Facere initium armorum.Att. 51 b,Tu uelim ut se initia dederint,ad me perscribas.de D.110 b,Quæ sint initia rerum ex quibus nascuntur omnia.Tusc.242 a,Initia & tanquam semina,unde sint omnia orta,generata,concreta. Acad.44 a,Illa initia, quæ Græcè elementa dicuntur.de Leg.169 a,Tibi aliud dicendi initium sumendum est.Epist.7 a,Quemadmodum senatus initiò censuit.& ibid.Redeo ad illud quod initiò scripsi.& 159 a,De qua initiò scripsi.pro S.R. 38 a,Iste qui initiò proditor fuit,deinde perfuga.Ep.98 a,Initiò,&c.Pòst,&c.

Iniucunditas,tis.asperitas.de N.54 a,Ne quid iniucunditatis habeat oratio.

Iniucundius,aduer.)(.Iucundius. Atti.19 b,Deinde te in his

rebus quæ mihi asperius à nobis atq; à nostris,& iniucundius actæ uidebantur.

Iniucundus,a,um.insuauis,acerbus.Quint.Frat.372 b, Rumor dictatoris iniucundus bonis.de Finibus, 49 b, Minimè nobis iniucundus labor.Epistol.lib.11, Inanem autem sermonem literarum tibi iniucundum esse audiebam.

Iniungo,gis.importo,affero.D.Brut.Ep.174 a,Tamen si quo casu Hisaram se traiecerint, ne quid detrimenti reip.iniungant,summa à nobis dabitur opera.Hoc uerbo,quod sciam,Cicero nusquam usus est.

Iniuratus,a,um.qui non iurauit,sine iureiurando.)(.Iuratus.In Ver.72 a,pro Syl.173 b, Hæc iniuratus sum dicturus,quæ iuratus in concione dixi.pro Qu.R.45 b, Quod in codicem iniuratus referre noluit.Off.73 b,Iurauí lingua,mentem iniuratam teneo.

Iniuria,riæ.iniquitas.ad Her.32 a,Iniuria est,quæ aut pulsatione corpus,aut cōuicio aures,aut aliqua turpitudine uitam cuiuspiam uiolat.Off.9 a,Iniuria duobus modis fit,ui aut fraude.I.FRAVS.At.162 a,Pompeius,qui tibi ut beneficium daret,prius iniuriam fecit.I.A.222 b, Honorem mortuo,cui iniuriam uiuo fecimus,faciamus. pro Fl.160,Quid tibi tandē Deciane iniuriæ factū est. de Am.110 b,Facere iniuriam,& pati iniuriam.Offi.5 b,Inferre iniuriam alicui,& propulsare iniuriā ab aliquo.I.V.193 b,& 151 b,& Epi.66 a,Facere magnā iniuriam alicui.I.V.63 a,Facere iniurias omnibus.Tusc. 239 a,& Ep.7 a,& 53 a,Accipere quàm facere præstat iniuriam.pro Qu.4 b,Accipere insignē iniuriam. To. 228 a,& I.V.64 a,& At.166 a,& de Clar.175 a,Accipere iniuriam ab aliquo.I.V.104 a,Imponere iniuriā alicui.pro Qu.18 a,Imponere iniuriam alicui sine ignominia.In Vat.199 a,Quid est enim in calamitate residui,quod nō ad miseros aratores isto prætore per summam iniuriam ignominiamq; peruenerit.de Ar.252 b, Iniuriam stupri in aliquem infero.pro S.R.42 a,Vides ipsum ab sese tam atrocem iniuriam propulsare.Ep.56 b,Nulla me ipsum priuatim pepulit insignis iniuria.Epist.15 a,Grauissimas iniurias uoluntaria obliuione contriueram.Ep.5 b,Cæteris iniurijs, quæ propositæ sunt à Catone,facilè,ut spero,resistemus.pro Qu.2 a,Id accidit prætoris iniquitate & iniuria.In Ant.161 a,Non uenirem contra iniuriam? quam iste intercessoris iniquissimi beneficio obtinuit,non iure prætorio?Par.119 a,Quocunq; aspexisti ut furiæ, sic tuæ tibi occurrunt iniuriæ.I.A.241 a,Gallia æquo animo belli patitur iniuriam.Par.121 a,Iacere & immittere iniuriam in aliquem.pro Cec.219 b,Actio iniuriarum.pro Cec.291 b, Vt meum ius teneam,& tuas iniurias persequar:id est, à te factas.pro Qu.R.50 a,Iudicium damni iniuria constitutum.& 54 a,Litem damni iniuria cum aliquo contestatam esse.Non iniuria,pro,non sine causa,non immeritò,hoc est,iurè,meritò.Qu.Fr.327 b,Hoc horret Milo,nec iniuria:id est,nō sine causa,iurè,meritò.pro Sest.27 b,Hoc æquè turpe est atq; illud,nec iniuria,propterea quòd,&c.de Nat.64 a,Nec mehercule iniuria. de N.78 a,Non iniuria tibi illud accidit.I.C.100 b,Ego tibi iniuria suspectus sum.

Iniuriose,per iniuriam,contumeliose,iniustè.Qu.Frat. 294 a,Quæ in magistratu iniuriosè decreuerant, eodē

ipsis priuatis erat iure parendum.Brut.Att.280 b,Temerè atq; iniuriosè aliquid de aliquo suspicari.pro Pō. 5 b,Mercatores iniuriosius tractati.

Iniuriosus,a,um.iniurius.contra Rul.63 b,Ab inuito emere iniuriosum est.pro Cor.59 b,In socios uerò iniuriosum & contumeliosum est,ijs præmijs exclusos esse,quæ,&c.ad Her.33 a,Auaritia est iniuriosa appetitio alienorum.de L.164 a,Iniuriosa et facinorosa uita. Off.9 b,Iniuriosus in proximos.ad Her.9 b,Ratio descriptionis refelletur,si iniuriosa fuerit.

Iniurium,iniuriosum,iniquum.Officiorum 70 a,Extorquebit'ne eam sapiens si potuerit? negat, quia sit iniurium.

Iniussus,sus.sine autoritate uel concessu.Tus.164 a,Vetat enim nos Deus iniussu suo hinc demigrare.pro Cor. 61 a,Populus Romanus non potest iniussu suo religione obligari.pro Quint.15 a,Mittis iniussu prætoris.& pro Rab.92 a,& de In.53 b,Iniussu populi.Attic.210 b, Placet'ne tibi primùm edere iniussu meo?Off.74 a,Sine autoritate senatus facere aliquid.de L.171 b,Cōcessu suo sancire legem.

Iniustè.iniuriosè,contra fas.pro Fla.154 b,Facis iniustè Læli.de Fin.59 b,Nec homini infanti iniustè facta conducunt.pro Mur.145 a,Is iniustè neminem læsit.Off.5 b,Iniustè impetum in quempiam facere.

Iniusticia,ciæ.iniquitas.Offi.5 b,Iniusticiæ duo sunt genera:unum,eorum qui inferunt: alterum,eorum qui ab ijs quibus infertur,si possunt non propulsant iniuriam. Ibidem 9 a,Totius iniusticiæ nulla capitalior est,quàm eorū qui cum maximè fallunt,id agunt at uiri boni esse uideantur: qui alijs nocent,ut in alios liberales sint. in eadem sunt iniusticia,ut si in rem suam aliena conuertant.& de N.74 b.

Iniustus,a,um.iniquus,iniurius,iniuriosus,immeritus, indebitus.de L.71 a,Qui perniciosa & iniusta populis iussa descripserunt.Tus.239 b,Vir maleficus natura & iniustus.pro Fl.164 b,Nemo erit tam iniustus,qui,&c. Off.68 b,Id quàm iniustum in patriam esset,non uidebat.de Ora.127 b.& Att.196 b,Aliquam iracundiam non iustam,sed meritam ac debitam fuisse defendere. Or.200 a,Imponere iniustum onus alicui.

Innascor,ris.ingignor.Offic.13 a,In magnitudine animi facillimè cupiditas principatus innascitur.de Nat.32 b, Quibus innascitur ratio recta cōstansq;.Att.18 a,Cùm hæc domi innascantur.de Fi.85 b,Innata est homini probitas gratuita,non uoluptatibus mutuata.

Innato,as.de Nat.50 b,Cùm pisciculi parui in concham hiantem innatauerūt.& 46 a,Quot genera quamq; dispari partim submersarum, partim fluentium & innatantium belluarum.

Innatus,a,um.insitus,ingenitus,ingeneratus.de Finib. 107 a,Insita uel potius innata cupiditas.& de In.70 a, & 82 b,Non opinio,sed quædam innata uis.de N.10 b, Insita uel potius innata cognitio.I.V.264 a,Hoc nō receptum est,sed innatum.de Vn.203 a,Innatus atque insitus.I.V.225 a,Id animis eorum insitum atque innatū uidetur.Top.226 b,Innatus & insitus.)(.Assumptus et aduentitius.pro Mil.103 a,Est enim hæc non scripta, sed nata lex.

Innixus,xa,xum.de Aru.258 a,Etenim uix hæc,si

undiq;

undiq; fulciamus iam labefactata, uix inquam innixa in omnium nostrûm humeris cohærebunt. Ac.22 b, Intendit Apollo arcum luna innixus.l. Nitor.

Innocens, *tis. integer, qui nemini iniuriam facit, qui nihil nocet.* pro S.R.27 b, Innocens si accusatus sit, absolui potest: nocens nisi accusatus fuerit, condemnari non potest. In Cat.107 a, Aliquis indemnatus, innocens in exilium eiectus. & Tus.170 a, Innocens damnatus sum. de Cl.180 b, Vir bonus & innocens. In Verr.201 b, Vir integer, innocens, religiosus. In Verr.67 b, Innocens prætor. Par.233 b, pro Mur.138 a, Vita innocentium. Tus.236 a, Innocens dicitur, non qui leuiter nocet, sed qui nihil nocet. Ep.104 a, Epistolam tuam conscidi innocentem, nihil enim habebat, &c.

Innocentia, *integritas uitæ ac morum.* Tus.193 b, Innocentia est affectio talis animi, quæ noceat nemini, Græcè ἀβλάβεια. Or.218 a, Nã ubi libido dominatur, innocentiæ leue præsidium est. I.A.118 b, Vir summa integritate & innocentia. I.V.59 a, Integritas atq; innocentia singularis. de Or.102 a, Innocentiam iudiciorum pœna liberare. I.V.114 a, Innocentia Qu. Mutij.

Innouo, *as. renouo, nouum facio, nouam rationem suscito, nouum morem uel consuetudinem in rempub. induco.* I.P.99 a, Quo te modo ad tuam intemperantiam scelerate innouasti.

Innumerabilis, *le. infinitus, innumerus.* Aca.146 a, & de Na.7 a, Democritus ait, innumerabiles esse mundos. de Fin.70 b, Reperiam multos uel potius innumerabiles, quibus, &c. de Na.12 b, Infinita uis innumerabilium atomorum. pro Qu.6 a, Innumerabilis pecunia. Postquam.206 b, Innumerabilis multitudo. de Or.121, Argumenta si ex rebus numeres, modica sunt: si ex reis, innumerabilia.

Innumerabilitas, *tis. infinitas, ut ita dicam.* de Nat.16 a, Innumerabilitatemq; mundorum. & 23 a, innumerabilitas atomorum.

Innumeri, *innumerabiles.* de Orat.117 a, E ludo Isocratis tanquam ex equo Troiano innumeri principes exierunt.

Innuo, *is. nutu aliquid significo, nutu capitis loquor.* pro Mur.136 a, Atq; ille ut semper fuit apertissimus, non se purgauit, sed indicauit atq; innuit. ad Her.32 b, Quid si iste suos hospites rogasset, imò innuisset modò. Epi.231 b, Huic ego tantummodo aditum ad tuam cognitionē patefacio & innuo.

Innuptæ *nuptiæ.* de Or.163 b, Qua tempestate Paris Helenam innuptis iunxit nuptijs. Poetæ.

Ino. Tus.154 a, Ino Cadmi filia, quæ Leucothea nominata Græcis, Matuta habetur à nostris.

Inobscuro, *as. infusco.* I.A.222 b, Nulla eius legationis posteritatem inobscurabit obliuio.

Inofficiosus, *a, um. illiberalis, inhumanus.* Attic.215, Aliter enim fuissemus & in hos inofficiosi, & in nosmet ipsos.

Inopia, *piæ. egestas, indigentia.)(. Copia.* de Inu.58 b, Si propter inopiam in egestate estis, pecuniã non habetis. de Sen.78 b, Nec in summa inopia leuis esse senectus potest, nec sapienti quidem, nec insipienti in summa copia non grauis. de Ami.101 a, Qui amicitiam ex inopia atq; indigentia natam uolunt. pro Do.226 b, Frugũ ino-

pia.)(. Frugum copia. I.A.262 a, Rhodiorum inopia & fames, & summa annonæ caritas. pro Do.214 a, Inopia rei frumentariæ. I.C.102 b, Inopia rerũ omniũ. & 109 b, Inopia atq; egestas alicuius. de Cl.182 b, Cauenda est oratori inopia atq; ieiunitas, & siccitas. At.53 b, Homines mea opera inopiam frumenti esse clamarunt. At.92 b, Magna igitur ut uides solicitudine afficior, magna cõsilij inopia. Qu.F.294 b, & pro Qu.1 b, Inopia & solicitudo alicuius. pro S.R.26 a, Summam laudem inopia criminum alicui uicio dare. pro Do.229 a, Sedulius propter inopiam tecti in foro pernoctans.

Inopinatus, *a, um. nec opinatus, improuisus.* pro Dom.216 a, In Ver.113 a, Noua tibi hæc sunt & inopinata. & 122 b, Cùm hoc illi improuisum inopinatũq; accidisset. & Tus.207 a, Nihil inopinati accidit. Tus.217 a, Cui nihil improuisum accidere possit, nihil inopinatũ. et 200, Omnia repentina & inopinata grauiora. Postq.214 b, Neq; allata est à me res inopinata & recens. & Epist.185 b, Res tantæ tamq; inopinatæ. Par.122 b, Hoc est dictum inopinatum atq; mirabile. Tus.202 b, Ista nec opinata, &c. et 227 a, Nihil opinatum. de N.50 b, Vt in araneolis aliæ quasi rete texunt, aliæ autem ex inopinato obseruant, & si quid incidit, arripiunt. de Fi.91 b, & I.A.175 a, Nec opinato.

Inopportunus, *a, um. importunus, alienus, incommodus.* de Ora.144 b, Etenim est in eo loco sedes huic nostro non inopportuna sermoni.

Inops, *pis. pauper, nudus, impotens.* de Clar.186 b, Non erat abundans, non inops tamen. & In Ver.184 b, Aerarium inops & exhaustum. pro Do.224 b, de Clar.187 b, Tam inops eram ab amicis, tam nuda resp. à magistratibus. & Attic.1 a, Qui sic inopes & ab amicis, & æstimatione sunt, ut, &c. de Cla.187 b, C. Lentulus non tardus sententijs, non inops uerbis. de Fin.101 a, Quod nobis in hac inopi lingua non conceditur. de Cl.189 a, Disciplina Hermagoræ inops ad ornandum, ad inueniendum expedita. de Or.112 a, Inops quidam humanitatis & inurbanus.

Inoratus, *a, um.* pro S.R.22 a, Legati Ameriam, re inorata reuerterunt: id est, non orata, non exposita.

Inordinatus, *a, um. confusus, perturbatus.* de Vn.196 b, Idq; ex inordinato in ordinem adduxit.

Inornatè, *incultè.* ad Her.34 a, Non inornatè dicere.

Inornatus, *a, um. inconditus, incomptus, agrestis, horridus, sine nitore ac palæstra.* de L.157 a, Or.204 a, Inornata mulier, incompta oratio. & 199 b, Tenuis & inornatus. ad Her.41 b, Nuda atq; inornata inuentio.

In præsentia, *in præsenti, in præsens, in præsens tẽpus, in hoc uel alio quopiam tempore præsenti.)(. In posterum, in posteritatem.* In Vat.123 a, Sopater cum hoc illi improuisum accidisset, commotus est sane: neq; in præsentia Timarchidi quid responderet, habuit, nisi se considerаturum, &c. Tus.247 b, Vestræ cœnæ non solùm in præsentia, sed etiam postero die iucundæ sunt. Attic.111 b, Spero etiam in præsentia pacem nos habere. pro Do.215 a, Periculum in præsentia atq; ante oculos positum est.

In primis, *cum primis. I. Primis, non in postremis.* Top.224 a, Quod genus argumenti in primis firmũ uidetur. I.V.89 a, Philodamus in primis inter suos copiosus. In Verr.

Verr.113 b, Homo in primis domi suæ nobilis. de Clar.195 b, Quorum orationes sunt in primis in Asiatico genere laudabiles. Offi.43 a, M. Brutus iuris ciuilis in primis peritus fuit. pro Fon.282 b, M. Fon. usu bellorum in primis eorum qui nunc sunt exercitus. Offic.75 a, Polybius bonus author in primis, scribit, &c. de Diu.128 b, Tarutius in primis Chaldaicis literis eruditus. de Sen.90 b, Multa in nostro collegio præclara cognoui, sed hoc de quo agimus in primis, quod, &c. de Fat.143 a, Cur idem reliqui facere non possint: medicus in primis. Att.252, Multa me mouēt in discessu, in primis, quod, &c. Epi.48 a, In omnibus ingenuis artibus, in primisq; in hac, &c. Ep.8 b, Quem in primis amamus charumq; habemus. & 22 a, In primisq;, ego, &c. Ep.226 a, Et ut audio, in primis uolunt ei soluere.

Inquam. *dico, ut dico, ut dixi, ut institui dicere, uerò, ueruntamen.* I.A.181 b, Hunc unum diem, hunc unum, inquam, hodiernum diem defende si potes. de Amic.96 a, Quasi enim ipsos introduxit loquẽtes, ne inquit, & inquam, sæpius interponeretur. At.20 b, Per mihi, per, inquam, mihi gratũ feceris. At.101 a, Idem nõ assequi decus est nostrũ, nostrũ, inquam, te cõiũgens. de Am.111 a, Quæ si quos inter societas est, &c. hæc est inquam societas, quæ, &c. I.V.269 a, Crux, crux inquã, misero cõparabitur? de Fi.79 b, Delector enim, quanquam te non possum, ut ais, corrumpere, delector, inquam, familia uestra & nomine. de Fin.92 b, Quónam modo, inquam, si una uirt⁹, &c. id ergo inquã, si, etc. pro Fl.164 a, Resp. quam uos uniuersam uestris humeris, uestris, inquã, humeris sustinetis. de Ar.258 a, Atq; ego hanc orationẽ P. C. tam tristẽ nõ suscepissem, nõ inquã, nisi, &c. At.100 a, Sed tamen hoc iucũdissimum, quod te intellexi ad eũ uenisse, ut eius animum erga me perspiceres, hoc mihi, inquam, accidit iucũdissimũ. At.12 a, Idem ille ego, &c. idem inquam ego, &c. Att.11 a, Multo hæc, inquam, nostra res maior. de N.20 a, At ista beatitas, &c. uerùm ea quæcunq; est, &c. Verò, ueruntamen, pro inquam. Att.54 a. I.V.148 b. & Epist.77 b, de Fi.91 a, Quanquam ea uerba, quibus ex instituto ueterum utimur pro Latinis: ut ipsa Philosophia, ut Rhetorica, Dialectica, Musica, quanquam Latinè ea dici poterant, tamen, &c. Hoc loco deesse uidetur inquam, inquis, inquit. l. suo loco.

Inquilinus, *ni. qui in alienis priuatis habitat, præsertim conductis.* At.225 b, Tabernæ mihi duæ corruerunt, reliquæ rimas agunt: itaque non solùm inquilini, sed mures etiam migrauerunt. Epi.254 a, Vbi igitur, inquies, philosophia tua, illa quidem inquilina? I.A.108 a, At uerò te inquilino (non enim domino) personabant omnia uocibus ebriorum.

Inquinatè, *barbarè.* de Cl.177 a, Admodum inquinatè loqui. & 188 b, Confluxerunt in hanc urbem multi inquinatè loquentes.

Inquinatus, *a, um. turpis, fœdus.* pro S.R.29 b, Omnibus flagitijs uita inquinata. & de Of.64 a. pro Cæl.54 a, Ore, lingua, manu, uita omni inquinatũ. pro Fl.157 b, Nihil hoc homine egentius, nihil inquinatius. de Fi.120 a, Homines scelerib⁹ & parricidijs inquinati. pro Cæl.40 a, Quis in uoluptatibus inquinatior? Of.374, Quæ sordidissima quidẽ est ratio & inquinatissima. & I.V.161 b, Sermo inquinatissimus. de Ar.256 a, An ille fœ-

dior atq; inquinatior in C. Pompeio accusando fuit. de Opt.243, Si in uerbis nihil inquinatum est. de. Or.212 a, Versus inquinatus. de Ar.249 a, Ludi deformati, inquinati, peruersi, conturbati.

Inquino, *as. contamino, fœdo.* pro Plan.268 b, Quos tu si sodales uocas, officiosam amicitiam nomine inquinas criminoso. Tus.247 a, Aqua turbida & cadaueribus inquinata. pro Deiot.150 a, Vt domestica tua inhumanitate nostræ ciuitatis humanitatẽ inquinares. I.P.95 a, Sed idem casus illum ignarũ quid profiteretur, istius impurissimæ pecudis sordibus inquinauit. & Tuscul.229 b, Parricidio se inquinare. Qu. de Pe.213 b, Comitia largitione inquinata. Tus.163 a, Qui libidinibus se inquinassent. I.A.168 b, Quos iste agros ereptos reip. turpissimis possessoribus inquinauit. Tusc.163 b, Quibus uelut domesticis uicijs atq; flagitijs sese inquinassent. de Fin.129 b, Inquinare splendorem honestatis.

Inquiro, *ris. perquiro, exquiro.* de Ora.153 a, In Verr.67 b, Cum ego diem in Siciliam inquirendi perexiguam postulauissem. Tusc.190 b, Vera illa honestas quam unam maximè natura inquirit. Offic.2 b, Tum autem inquirunt, aut consultant, cõducat id necne, &c. de Ar.257 a, Atq; in eo quid agat, quemadmodum uiuat, inquiritur. aliter, in eum. Or.215 b. & pro Mur.134 b, Studiosè inquirere in aliquem. & Att.96 a, Inquirere in competitorẽ. I.V.233 b, Quod ad inquirendum in te uenerit. & 200 b, Dum in istum inquiro. de Cl.191 a, Is nimium inquirens in sese atq; ipse sese obseruans, metuensq; ne uiciosum colligeret, etiam uerum sanguinẽ deprauabat. de L.156 b, Nimis diligenter inquirere in ea quæ memoriæ sunt prodita. I.V.96 a, In inquirendo alicuius multa furta cognoscere.

Inquis, *quit, cuius uerbi prima persona est inquam. dico.* I.A.157 b, Quas tu mihi intercessiones inquis? At.68 b, En inquit mihi, hæc ego patior quotidie. & Qu.Fr.301 a, Is mihi inquit, te, &c. id est, dixit. Top.224 b, Nihil hoc ad ius, ad Ciceronem inquiebat Gallus. de Or.133 a, Tu uerò inquisti, molestus nõ eris. pro S.R.25 b. & Ep.254 a, Vbi igitur inquies, philosophia tua? & quidẽ in culina mea molesta est. ad Her.12 a, Quid amor? inquiet quispiam. I.V.117 b, Ergo, inquiet aliquis, &c.

Inquisitio, *onis. disquisitio.* Offi.3 b, Inquisitio & inuestigatio ueri hominis propria est. pro Flac.148 b, Lege hac noua certus est inquisitioni comitum numerus constitutus. pro Fl.134 b, Inquisitio cãdidati, prænuncia repulsæ. I.V.111 a, Reus absens contra inquisitionem accusatoris defensus.

Inquisitor, *conquisitor.* In Verr.67 b, Ille Achaicus inquisitor.

Insanabilis, *le. desperatus.* Tusc.228 b, Insanabilis morbus. & pro Sest.12 b, Plaga insanabilis illa mortifera. Orat.205, Vitabit insanabiles contumelias.

Insania, *niæ. furor.* Tusc 191 b, Nomen insaniæ significat mentis ægrotationem & morbum: id est, Insanitatẽ & ægritudinem animi, quam appellarũt insaniã. & 191 a, Ita fit ut sapientia sanitas sit animi, insipientia autẽ quasi insanitas quædã, quæ est insania, eadẽq; dementia. & 292 a, Græci autem μανίαν unde appellent, nõ facilè dixerim: eam tamẽ ipsam distinguimus nos melius, quàm illi. Hãc enim insaniã quæ iuncta stulticiæ patet latius,

à furore

à furore distinguimus.I. P. 89 b, Incidere in insaniam. de Clar.191 a, Insulsitatem & insolentiam tanquam insaniam quandam orationis odit, sanitatem autem & integritatem quasi religionem & uerecundiam oratoris probat.pro Syl.180 a, Quis insaniam libidinum recordatur? qui, &c.

Insanio, nis. desipio, mentem amitto, alienus sum à sanitate, uaticinor, sanus non sum.pro S.R. 23 b, Homo longè audacißimus, & quod inter omnes cõstat, nisi inter eos, qui ipsi quoq; insaniunt, insanißimus. Tuscu.172 a, Qui in morbo sunt, sani non sunt, & omnium insipientium animi in morbo sunt: omnes inscientes igitur insaniunt. At.108 a, Nisi ego insanio, stultè & incautè omnia agi iudico. Or.219 a, In alienos insanus insanisti. At. 214 b, Nec tamen illum insaniturũ puto.I.V.208 b, Insanire ac furere uideris. Tus. 192 a, Omnes insipientes igitur insaniunt.Ep.1,39 a, Ain' tandem? insanire tibi uideris, quòd imitere uerborum meorum, ut scribis, fulmina: tum insanires, si consequi non posses.pro Sest. 7 b, Qui uaticinari atq; insanire dicebat.

Insanitas, tis. Tus.192 a, Insipiẽtia autem quasi insanitas quædam. & 291 b l. Insania.

Insanus, a, um. non sanus, amens, furens, fanaticus, uesanus, alienus à sanitate, qui à constantia atq; à mente atq; à se ipse discessit, qui suæ mentis compos nõ est, cui sanitas nõ est, cui mẽs à sua sede & loco dimota est, qui nõ est in potestate mentis qui de potestate exiuit: id est, de cõsilio, de ratione, de mente, suũ quemq; scelus de sanitate ac mente deturbat.) .Sanæ mẽtis. Ac.14 a, Quod idẽ contingit insanis, ut & incipientes furere sentiant & dicant aliquid quod non sit, id uideri sibi, & cum relaxẽtur, sentiant, &c. Or.119 a, In alienos insanus insanisti. pro S.R.23 a, Homo insanißimus. pro Mil.110 a, Insanissima concio. de D.131 b, Hoc est scriptoris, non furentis, non insani, sed diligentiam adhibentis. pro Sest.6 a; Homo fraternis flagitijs, sororis stupris insanus. de Or.137 a, Si quis mihi male dicit, petulans & planè insanus uidetur. pro Mil. 118 a, Aræ quas ille cæsis lucis substructionum insanis molibus oppresserat. id est, ingentibus.

Insatiabilis, le. de N.45 b, Quorum omnium multitudo insatiabili uarietate distinguitur. & Tus 242 a, Insatiabili gaudio completur. Tus.157 b, Insatiabilis cupiditas ueri uisendi. de N.57 b, Nulla insatiabilior species. I. A. 232 a, Insatiabilis crudelitas. de Fi.109 b, Insatiabilis uoluptas. & 58 a, Cupiditates enim sunt insatiabiles.

Insaturabilis, le. insatiabilis. pro Sest. 246, Insaturabile abdomen.

Insaturabiliter, sine satietate. de N.38 b, Saturnus annis præteritis insaturabiliter expletur.

Insciens, imprudens.)(. Sciens. Attic.101 a, Chrysippus discesit à puero insciente me. & pro Cor.57 a, Vtrum insciens fecit, aut sciens? & Epist.106 a, Illo absente & insciente migrare. de In. 52 b. & Epistol.15 a, & 44 b, Insciente collega.

Inscienter. imprudenter. Top.223 b, Inscienter facere aliquid. & Acad. 5 b.

Inscientia, tiæ. ipsum non scire, inscitia.)(. Scientia. de N. 78 a, At deo ne excusatio quidem est inscientiæ. Acad. 46 b, Scientia.)(. Inscientia. pro Syll.174 b, Vos mihi in tantis tenebris erroris & inscientiæ clarißimum lumen prætulistis. de Ora.192 a, Is non solùm inscientiam meam, sed ne rerum quidem mearũ magnitudinem perspicit. Acad.36 b, Inscientia multa uersatur in uita.

Inscitè, imperitè.)(. Scitè. de Diuin.114, Democritus non inscitè nugatur ut physicus. de Finib.95 a, Inscitè facere aliquid.

Inscitia, tiæ. imprudẽtia, inscientia, stulticia. de In.51 a, Imprudentia in purgationem confertur, cuius partes sunt inscitia, casus, necessitas. & 42 a, Propter errorem & inscitiam. Off.25 a, Ineuntis ætatis inscitia senum regenda prudentia est. de D.104 b, Nõ rerum uicio, sed interpretum inscitia. de Fat.147 b, O' miserabilem inscitiam differendi. de Pro.91 a, Inscitia negocij gerendi. Offi.29 a, Inhumanus uideatur temporis inscitia. de Orat. 53 a, Non superbia neq; inhumanitate, sed huius disputationis insolẽtia, atq; harum rerum inscitia. de Cl.170 b, Sed in nostris inscitia est. de Or.156 a, Inscitia loquendi. & de N.18 a, Inscitia planè loquendi.

Inscitius. de Nat.33 a, Quid autem est inscitius, quàm id non optimum dici? & de D.135 a, Quid inscitius autem est, quàm, &c.

Inscius, a, um. insciens, rudis, imperitus. pro Pl.267 a, Tu me ignaro, nec opinãte, inscio, notes & tuos? &c. de Cl.192 a, Socrates se omnium rerum inscium fingebat & rudem. I. A.222 b, Quoniam nos ad mortẽ inscij misistis. de Fi 137 a, Nec uerò sum inscius, esse utilitatem in historia. de L.171 b, Præcepta quæ inscij imperitijq; pro salutaribus mortifera conscripserunt. de Op.244 a, Aliquem inscium faciendi, cum aliqua solertia iudicandi adhiberi ad probandum aliquid.

Inscribo, bis. incido, imprimo. Att.53 a, Ea inscribam breui quæ te arbitror uelle cognoscere. id est, in epistola scribã. I. A.177 a, Atq; etiã inscribi iußit in fastis, Cæsari Dictatori perpetuo. de Or.131 a, In omnibus parietibus inscriptas fuisse literas, tria lll, duo mm. de Ora.145 a, Vt tibi nõ infundere in aures tuas orationẽ, sed in animo inscribere uideãtur. I. C.103 b, Sit inscriptũ in fronte uniuscuiusq; qd de rep. sentiat. Tusc.241 a, Versus in monumẽto inscripti. pro Do.157 b, Qui uestris monumẽtis nomẽ suũ inscripsit. p Do.241 a, Vt si quæ essent incisæ aut inscriptæ literæ, tollerẽtur. Tus.248 a, Quid aliud in bouis sepulchro inscriberes? de D.126 b, Quis robur illud cecidit, dolauit, inscripsit? I. P.99 b, Vt esset quod in basi trophæorum incidi inscribiq; posset. I. A. 207 b, Equestris statua inaurata, in qua inscriptum est, quinq; & triginta trib. patrono populi Rõ. Ep.184 b, In statua quam posuit in rostris, inscripsit Parent. P. OPT. MER. I V.143 a, Statuas equestres poni inscribiq; iußisti. pro Do.226 b, Nihil esse inscriptũ, aut posse ualere dixit. pro Ar.190 b. & Tus.155 a, In illis libris quos de cõtẽnenda gloria scribũt, nomẽ suũ inscribunt. de Or.114 a, Deceptus indicibus librorũ, qui sunt ferè inscripti de rebus notis, &c. de D.108 b, In eo libro qui est inscriptus Hortensius. & Tus.160 a, In eo libro qui inscribitur Memnõ. de Or.154 a, Eosq; libellos rhetoricos inscribũt. Of.51 b, Xenophõtis liber, q Oeconomic⁹ inscribitur. de Cl.133 a, Oratio Cottæ pro lege Varia, quæ inscribitur. Offi.39 a, Sed de amicitia, alio libro dictũ est, qui inscribitur Lælius. Acad.4 a, Antiochus cõtra suum doctorem librum edidit, qui Sosus inscribitur. Epist.

Ep.255 a, Oratorem meum, sic enim inscripsi, &c. Tus. 242 b, Epicurus qui tantummodo induit personam philosophi, sibi ipse hoc nomen inscripsit. Atti.93 b, Puer legit epistolam inscriptam patri suo. At.122 a, Tu fasciculum, qui est M. Curio inscriptus, uelim cures ad eum perferendum.

Inscriptio, onis. libri nomen, titulus. Att.259 a, Quod de inscriptione quæris, non dubito, quin καθῆκον officiũ sit, sed inscriptio plenior de officijs. Topi. 221 a, Inscriptio libri. Qu. F.310 b, Cumq; ego egissem de istis operibus et inscriptionibus, perbenignè mihi respõdit. pro Do.223 b, Quid operum publicorum exactio, quid inscriptio nominis tibi? I. A.247 b, & 229 b, Decernere alicui statuam in rostris cum inscriptione præclara.

Inscriptus, a, um. insignitus. pro Do.233 a, Sepulchrum inimico nomine inscriptum.

Insculpo, pis. imprimo, inscribo. de Nat.11 a, Natura insculpsit in mentibus nostris, ut deos beatos haberemus. de N.29 a, Omnibus innatum est, & in animo quasi insculptum, esse deos. de D. 126 a, In robore insculptas fuisse priscarum literarum notas. Acad.1 b, Vt literis consignamus, quæ monumentis mandare uolumus, sic ille in animo res insculptas habebat.

Inseco, as. incîdo, seco. ad Her.36 b, Aliquem ore attingere & dentibus insecare.

Insector, aris. consector, insequor, peto, agito, exagito. de Di.138 a, Aquila insectatur & agitat alias aues. pro Mur.128 b, Seruius agitat rem militarem, insectatur totam hanc legionem. de Leg.163 b, Furiæ agitant & insectantur impios. At.12 a, Insectari et exagitare aliquẽ. de N.3 a, Inimicè insectari aliquem. de Fi.81 b, Insectari aliquem maledictis. pro Pl.269 a, Etiam atq; etiã insto, urgeo, insector. pro Font.276 a, Insector ultrò atq; insto accusatori: iudices insector, inquam, ac flagito testes. de Am.107 a, Acerbius in aliquem inuehi, & eũ insectari uehementius. At.10 b, Quomodo sum insectatus leuitatẽ senũ. At.55 b, Aut nos temeritatẽ bonorum sequamur, aut audaciã improborũ insectemur. Att.228 a, Semper ista statui, non esse insectandos inimicorum amicos. At.274 a, Miserorum fortunã insectari. & 77 b, Ibi forũ agit cũ ego sum in prouincia, quam eius iniuriam non insector. & 288 a, Insectari dolores alicui.

Insedatus, a, um. commotus. Part.236 b, Graue, insedatum, turbulentum.

Insepultus, a, um. inhumatus. In Ca.120 b, Cerno animo miseros atq; insepultos aceruos ciuium. et In An.153 b, & de In.61 b, In An.264 a, Vestra uirtus nec obliuione eorum qui sunt, nec reticentia posterorum insepulta esse poterit. de Le.178 b, Qui sepultura & iustis exequijs caruerunt.

Insequens, tis. consequens.)(. Antecedens. Or.211 a, Cõcursus extremorum uerborum cum insequentibus primis. Oct.329 b, Quæ non insequens hora antecedente calamitosior populo Rom. illuxit?

Insequor, ris. sequor, subsequor, excipio. Att.116 b, Ecce Caßij literæ, Vibullium è Piceno currere ad Cn. confestim insequi Cæsarem. de Cl.168 a, Hunc proximo seculo Themistocles est insecutus. In Ant.262 a, Graue bellum Octauij insecutum est. I. V.158 b, Pergam atq; insequar longius. de Di.121 b, At mors insecuta Gracchum est, causa credo, &c. de Or.109 b, Nec uerò te rhetoricis quibusdã libris insequor, ut erudiam. pro Rab.94 b, Insequi aliquem. In Ant.164 b, Stricto gladio. pro Sest. 8 b, Irridendo. At.230 b, Contumelia. Ep.114 a, Clamore. de Fi.59 b, Suspicio insequitur facta improborũ. Ep. 139 b, Deinde Carbones insequuntur. Orat.212 b, Quin etiam postremam literam detrahebant, nisi uocalis insequebatur. Ora.215 b, Postremum ad uerbum primam rursus syllabam adiunxit insequentis.

Insero, ris. inseui, insitum, & inserui, insertum. l. Insitus. de Cla.385 b, 184 a, O' generosam stirpem & tanquam in unam arborem plura genera, sic in istam domũ multorum insitam & illuminatam sapientiam. pro Sest. 19 a, Alter in Lælios insitus subitò. Ora.205 b, Inserere nouas opiniones, & euellere insitas. pro Cæl.53 b, Amputanda plura sunt illi quàm inserenda. de Vn. 202 b, Cum animis corpora cum necessitate inseuisset. ad Her. 20 b, Vt eas res inserere atq; intersecare uideamur in animis auditorum. In Vat.208 b, Homini iam collum in laqueũ inserenti subuenisti. de In.82 a, b, Naturæ ius est, quod nõ opinio genuit, sed quædã innata uiri inseruit. de Or. 94 a, Hæc quidem inseri et donari ab arte non possunt. de Or.123 b, Omnia mansa, ut aiunt, nutrices infantibus pueris in os inserere.

Inseruio, uis. seruio, operã do uel nauo. Off.10 b, A' quo enim plurimùm sperant, ei potißimùm inseruiunt. pro Mur.135 b, Huic tu inseruias, huic te ostentes oportet. At.138 a, Optimatibus tuis nihil inseruio. de Ora.86 a, Nec dici potest plures cæteris artibus inseruire, aut, &c. Or.293 a, Tum etiam nonnullorum uoluptati uocibus magis quàm rebus inseruiunt. de Fin. 89 a, Inseruire suis commodis. Epi.169 b, Inseruire cõmuni commodo. Ep.89 a, Nihil est à me insertum temporis causa. Ep.45 a, Inseruire honori alicuius.

Insideo, des. hæreo, inhæreo. de N.51 b, Cum in locis semen insedit, rapit omnem ferè cibum ad sese. de Or.119, Nihil unquam audiui, quod non in memoria mea penitùs insederit. Themistoclis dictũ. pro Corn.55 b, Oratio quæ non præteruecta est aures uestras, sed in animis omniũ penitùs insedit. Tusc.177 a, Facilè in animo forti contra mortem habita insedit oratio. pro Pom.5 a, Macula, quæ penitùs iã insedit, itaq; inueterauit in populi Rom. nomine. pro Ar.191 a, Nũc insidet quædam in optimo quoq; uirtus, quæ, &c. Ante.193 b, 194 a, Cũ iã domesticis pax nõ insideat, sed publicè prouidenti eripiatur. pro Mil.114 b, Si tibi ita penitùs iam insedit ista suspicio, nullo ut euelli modo poßit. Epi.69 b, Hæc cogitatio penitùs insederat. de N 39 b, Dij penates dicti, eo quòd penitùs insident. At.6 a, & 16 b, Magnum quiddam quod in animo eius insederit. Or.19 b, Sed ipsius in mẽte insidebat species pulchritudinis eximiæ. & 198 a, Insidebat uidelicet in eius mente species eloquẽtiæ. At. 14 a, Insedisse quasdã odiosas suspiciones. I. V.168 b, In quibus, si ex ipsorũ domestico incommodo nullus insedit dolor, tamen, &c. pro Deiot.145 a, In exulcerato animo facilè fictũ crimen insidet. de L.165 b, Voluptas, quæ penitùs in omni sensu implicata insidet. Tus.214 a, Cum hic feruor mentis inueterauerit, & tanquã in uenis medullisq; insederit. & ib. Permanat in uenas et hæret in uisceribus id malum. de Vniu.203 a, Cum illa quæ

ex elementis turbulenta, & rationis expertia insederint, ratione depulerit. de Or.16 b, His tribus figuris insidere quidam sanguine diffusus debet color. Tusc.227 b His malis insidentibus, beati esse non possumus.

Insidiæ, *arum. fraus*. I.V.116 b, Cum omnes insidias à prætore fortunis meis fieri uiderent. pro Dei.147 b, Quid? ille signa ænea in insidijs posuerat? & ibi. & pro Mil. 106 a, Facere insidias alicui. Off.8 a, Paci, quæ nihil habitura sit insidiarum, semper est consulendum. In Cat. 104 b, Cum illum ex occultis insidijs in apertum latrocinium coniecimus. Off.22 a, Qui nihil ex occulto, nihil ex insidijs agendum putant. Offic.38 a, Alexander Pheræus ex insidijs interijt. & Atti.207 a, Marcellinis insidijs interfectus est. contra Rul.75 b, Isti penitùs abstrusas insidias se posuisse arbitrantur contra Cn. Pompeij dignitatem. pro Pla.274 a, Nullas insidias mihi ab illis fuisse dixisti. pro Pl.280 b, Isq; insidias mihi ab inimicis meis paratas detulit. Offic.72 a, Ex insidijs capi. Ora.200 a, Non ex insidijs, sed apertè ac palàm facere aliquid. & pro Dom. 225 a, Per insidias interficere aliquē. pro Cæl.52 a, Milites ab imperatore in insidijs locati. pro Qu.R.52 b, Tendere insidias alicui. de Le.165 b, Animis omnes tenduntur insidiæ. pro Mil.106 b, Clodius ante suum fundū Miloni insidias collocauit. I.C.105 b, Qui sibi has urbanas insidias cædis atq; incendiorū depoposcit. pro S.R.22 b, Parare insidias uitæ alicuius. & 35 a, Ponere insidias. pro Cl.57 b, Instruere insidias in aliquo loco. pro Clu.27 a, Comparare insidias alicui per aliquē. de Or.102 b, De insidijs faciendis atq; uitandis. Or.213 a, Nimis insidiarum ad capiendas aures adhiberi uidetur. Or.217 a, Cōpositæ orationis insidijs fidē auditoris attentare. pro Cec.301 a, In ijs ipsis intercludere insidijs, quas mihi conaris opponere. pro Qu.R. 53 b, & contra Rul.65 a, Fraus & insidiæ. I. Circunscriptio. Epi.163 a, Tutus ab insidijs inimicorum. & ibid. Qui locis omnibus dispositi scrutantur tabellarios. In Pis.85 b, Quem ad Cn. Pompeium interficiendum collocatum fuisse constabat.

Insidiator, *oris*. In Ca.110 a, Nullus est portæ custos, nullus insidiator uiæ. pro Mil.105 a, Insidiator erat in foro collocatus. & ad Her.29 a, Insidiator bonorum.

Insidior, *aris. insidias facio, uel pono, uel tendo, periculum intendo, insidias adhibeo, uel paro, uel comparo, uel molior, insidias oppono, uel instruo, milites alicubi colloco, obseruo, attento, arma, uel uim, uel seruos intento*. pro Mil.108 b, Hæc sica intētata est nobis, hæc insidiata Pompeio est. I.C 99 b, Mihi Catilina insidiatus es. pro Dei.147 a, Nullus erit alius insidiandi locus. de Or.96 a, Quod neq; precibus unquam, nec insidiando, nec speculando assequi potui. Orat.217 b, Non enim id agit, ut insidietur & obseruet, sed faueat, &c. I.C.102 b, Vigilare ad insidiandum somno maritorum.

Insidiosè, *ex insidijs*. Of.65 b, Ratio postulat ne quid simulatè, ne quid fallaciter. & pro S.R.36 b, Qu.F 304 b, Is me sceleratissimè insidiosissimeq; tractauit. pro Mil.114 a, Insidiosè fingere aliquid. pro R.128 a, Insidiosè redire in gratiam cum aliquo.

Insidiosus, *a, um. fraudulentus, dolosus*. At.134 a, Huius insidiosa clementia delectantur, illius iracundiam reformida. I.Ep.41 b, Perfidiosus, insidiosus, fallax. pro Do.

219 a, Apertis inimicis obsistere, insidiosis amicis non credere. I.C.110 b, In tanto ac tam insidioso bello. contra Rul.67 b, Insidiosæ nonnullorum simulationes. ad Her.11 b, Homo insidiosus.

Insigne, *gnis. signum, indicium, nota, monimentum, ornamentum*. At.3 a, Minerua singulare est insigne eius gymnasij. I.V.107 a, Bulla erat ornamentum pueritiæ, indicium & insigne fortunæ. Qu.Fr.292 a, Maiora præferant fasces illi & secures dignitatis insignia quàm potentiæ. pro Sest.6 b, Qui ad extinguenda omnia iura se illis fascibus cæterisq; insignibus summi imperij atq; honoris ornatos esse arbitrātur. Ep.152 a, Insignia gloriæ. & 151 b, Insignia splēdoris. pro Syl.171 b, & 172 a, Sibi habeant honores, imperia, triumphos, et alia præclara laudis insignia. contra Rul.72 b, Insignia uidetis potestatis: id est, stipatores, scribas, ministros. Orat.209 a, Quæ in amplo ornatu scenæ aut fori appellantur insignia, nō quòd sola ornent, sed quòd excellant. pro Syl. 84 a, Omnia generis, nominis, honoris insignia atq; ornamenta ceciderunt. pro Sest.16 a, Rex sedens cum purpurà & sceptro, & insignibus illis regijs, &c. de D. 96 a, Stellæ aureæ insignia Castoris & Pollucis. pro Sest.16 a, Hūc Cn. Pōpeius erexit, atq; insigne regium, quod ille de suo capite abiecerat, reposuit. I.P.83 a, Mæ rorē relinquis, mœroris aufers insignia: id est, uestitum atrū. Epi. 45 a, Multi insignia uirtutis etiā sine uirtute assecuti sunt. I.P.93 a, Virtutis insignia contemnere: il est, triumphū. de D 86 b, Lituus quod clarissimū est insigne auguratus. contra Rul.72 a, His insignibus atque infulis imperij uēditis. contra Rull.64 a, Magistratus, senatus, consilium commune, & omnia deniq; reipub. insignia. I. P. 55 a, Toga, pacis est insigne & ocij. I.A. 206 a, Si omnia grauissimi belli insignia suscepta à senatu uiderēt. & 183 b, Si Cæsar ab eo insigne regni accipere uoluisset. pro R.P.116 b, Rabiriū sæpe palliatum fuisse, & aliqua habuisse nō Romani hominis insignia. de Or.122 a, & de Claris Or.190 a, Orationē uariare atq; distinguere quasi quibusdā uerborū sententiarūq; insignibus. de Or.151 b, Insignia & lumina in oratiōe disposita, & flores. I.C.116 b, Quibus pro tātis rebus nullū insigne honoris, nullū monimentū laudis postulo. de In.71 a, Statuere æterna insignia posteris, & statuere æterna monimēta. de Or.155 a, Quod erat insigne, eiū qui id faceret facere copiā, &c. id est quod erat signū. Aca.10 b, Vt enim confidant, notum his esse debebit insigne ueri: id, est signum, uel nota.

Insignis, *gne. manifestus, clarus, apertus, nobilis, nobilitatus, conspiciēdus, notatus*. de N.41 a, Dij quorum insignem uim & illustrem faciem uidemus, solē dico & lunam. de Nat.4 b, Habere uisum quēdam insignem & illustrem. de Am.115 b, Virtutem alicuius posteris fore claram & insignem. Qu. de Pet.207 a, Qui nequaquā sunt tam genere insignes, quàm uitijs nobiles. de Arch. 252 a, Maximè insigne atq; illustre periurium. pro Do. 221 a, Acerbitas Syllani temporis quid habet, quod maximè sit insigne ad memoriā crudelitatis? opinor, &c. Or.101 a, Res insignis ad maximā laudem. de Or.133 b, Hoc insigni aliqua & nota te notariuolo. de Or.130 b, Nā nec insignis improbitas, nec rursus miseria insignis agitata ridetur. Ac.47 b, Insignis temeritas. de Ora.117 a, Illa

quæ insignia ac planè uitiosa sunt, consectari imitando. I.V.215 a, Os hominis insignemq; impudentiam cognoscite. pro Cec.292 a, In re tā insigni tamq; atroci. pro Ra.95 b, Homo insignis omnib. notis turpitudinis. At.7 a, Literæ insignes amoris notis. Qu.F.297 b, Caueamus ne quod in nobis insigne uitium fuisse dicatur. At.229 a, Ne in ipsum quidē Clodiū meū insigne odium fuit unquam. Or.218 b, Numerus apertus & nimis insignis. ad Her.23 a, Ita fit in imaginibus ut quæ nobis diligenter notæ sint, eæ parum uideantur insignes alijs. de Fin.96 a, Cui contingit ut iure laudetur, habet insigne quiddam ad decus & ad gloriam. de Fi.92 b, Erit enim notius quale sit, pluribus notatum uocabulis idē declarantibus. & ibi. Vt hoc quoq; pluribus nominibus insigne faciamus. At.25 b, Neq; tamen habere insignē illam & propriam percipiendi notam. de Pro.76 a, In Capitolium cum insigni illa laurea inuehi. Ep.98 b, Cum aliquo insigni indicio meæ erga te beneuolentiæ.

Insignitè, *insigniter, apertè*. pro Quint.13 b, Nec tamen quisquam inuentus tam insignitè improbus, qui, &c.

Insigniter, *insignitè*. I.A.185 a, Quis unquam fuit tam insigniter impudens. & Par.236 b, Amicos præcipuè atque insigniter diligere. & de Or.140 b, Insigniter atq; asperè uituperari. & ad Her.21 b.

Insignitus, *a, um*. de Or.141 b, Vtendum est imaginibus agentibus, acribus, insignitis. de D.94 a, In quibus tanquam insignitæ notæ ueritatis appareant. Topic.222 b, Quædam confirmatio insignita atq; impressa in intelligentia. ad Her.23 a, Quo magis insignita sit forma.

Insimulo, *as. accuso, criminor, arguo*. In. Ver.102 b, Fannius Verrem insimulabat auaritiæ & audaciæ. I.V.207 a, & Epi.101 b, Cum Verres cupiditatis insimularetur. In Ant.179 a, & Off.71 b, Probri insimulasti pudicissimam fœminam. pro Clu.56 b, At is & ex ferrula insimulatus, & à puero conscio indicatus est. Ac.9 b, Quæruntur etiam quòd eos insimulemus, omnia incerta dicere. Tus.165 b, Nemo id quidem dicit, & si Democritum insimulat Epicurus, Democritici negant. Tus.204 a, b, Peccatiq; se insimulāt, quod dolere intermiserint. ad Her.7 a, Aut alios quoq; id quod ipse insimuletur, facere potuisse. I.V.257 b, & 267 a, Insimulare aliquem falsò. & pro Cec.285 b, Etiam uerè. de Cl.172 a, Cum in sylua facta cædes esset, insimulareturq; familia. Att.169 b, De diplomate admiraris, quasi nescio cuius te flagitij insimularem. I.V.238 b, Cum magnæ pecuniæ uillicus impulsu tuo insimularetur.

Insinuatio, *onis. circuitio, Græcè* ἔφοδος. de Inu.46 b, Exordiū in duas partes diuiditur, in principiū et insinuationē. et ibi. Insinuatio est oratio, quadā dissimulatiōe & circuitione obscurè subiens auditoris animū. de In. 46 b, ad Her.1 b, Principiū, quod Græcè προοίμιον appellatur: insinuatio, quæ ἔφοδος nominatur, etc. b, Insinuatio eiusmodi debet esse, ut occultè p dissimulationē aut beneuolū, aut docilē, aut attētū faciamus auditorē.

Insinuo, *as. influo*. de Or.92 a, Ita nati sumus, ut & blādiri & suppliciter insinuare possimus. de Ora.122 a, Vt se penitùs insinuet in causam, diligentia est. & ad Her. 3 b, Ergo his rebus nos insinuabimus ad causam. Tusc. 235 a, Zeno insinuauit se in antiquam philosophiā. pro Cec.287 a, & In V.283 b, Insinuare se in familiaritatem

alicuius. pro Cl.34 b, Penitùs immergere se in consuetudinem alicuius. contra Rull.68 a, Cum familiariter me in eorum sermonem insinuarem ac darem, celabar, &c. Ora.286 b, Futura quoq; nisi antè sit occursum exploratores, ne se insinuent. Ami.114 b, Callidus ille & occultus ne se insinuet, studiosè cauendum est.

Insipiens, *tis. stultus, excors, uecors*. de Fin.75 a, Turpe est insipientem ex insipientium sermone pendere. de Am.106 a, Nihil insipiente fortunato intolerabilius fieri potest. de Sen. 93 b, Nec animum tum esse insipientem, cùm ex insipienti corpore euasisset.

Insipienter, *stultè*. de Sen.91 b, Insipienter sperare aliquid.

Insipientia. *tiæ. stulticia, demētia*. Tus.193 a, Ita fit ut sapientia sanitas sit animi, insipientia aūt quasi insanitas quædam, quæ est insania, eademq; dementia. & de Fin. 111 a, Tus.205 a, Nec insipientia ullum maius malū est.

Insisto, *stis. consisto*. I.A.241 a, Exercitus si pacis nomen audierit, ut non referat pedem, insistet certè. Or.217 a, Vt tāquam in urbe inclusa currat oratio, quod insistat in singulis perfectis absolutisq; sententijs. de Or.160 b, Oratio ne insistat interius, ne excurrat longius. I.V.189 b, Insistere singulis gradibus. de Fi.116 b, A communibus initijs progredientē uidere ubi primum insisteret, & unde causæ controuersia nasceretur. Acad.23 b, Si negas te usq; ad obscura progredi, illustribus igitur rebus insistis. Ora.213 b, Quid est cur claudicare aut insistere orationem uelint? Ora.215 a, Circuitus incitatior numero ipso fertur, donec perueniat ad finē, et insistat. Or.218 b, Vt aut citius insistendum sit, aut longius procedendum. & ibi. Si membratim uolumus dicere, insistimus. de Ora.143 a, & 145 b, Vestigium illud in quo ille postremum institisset. de L.159 b, Crebrò insistens, interdum acquiescens. pro Cæl.47 a, Via lubrica, in qua insistere aut ingredi sine casu aliquo aut prolapsione uix possis. de N.12 b, Animus nullam oram ultimi uidet, in qua possit insistere. & 36 a, Ad quoddam tēpus insistere. & 46, Stellæ sæpe insistunt. Tusc.157 b, Animus ignibus insistit, &c. Tus.217 b, Nec cohibere se potest, nec quo loco uult insistere omnino. & ibi. Nec reperit locum consistendi. Top.229 a, Status in quo primum insistit quasi ad repugnandum congressa defensio. de Fin. 242 b, Quæ cum dixisset, paulumq; institisset, quid est inquit, &c. de Di.135 a, Naturā eā dico, qua nunquam animus insistens agitatione ac motu uacuus esse potest. de N.6, In qua non uideo, ubi beata uita possit insistere: id est, in qua celebritate. In Vat.226 a, Insistebat in manu Cereris dextra simulachrum uictoriæ. de So.119 b, Cingulus australis, in quo qui insistūt, aduersa nobis urgent uestigia. pro Sest.27 a, Qui in tanta gloria insistunt, ut eis omnia humana leuiora uideri debeant. de Or.158 a, Atq; imperij insistūt iugo. de Or.159 a, Quónam igitur modò tantū munus insistemus, ut, &c. Ac. 20 a, Confidere suis testibus, & importunè insistere.

Insitio, *onis*. de Se.88 b, Nec consitiones modò delectant, sed etiam insitiones.

Insitiuus, *a, um. quod non est natiuum, sed insitum*. pro Sest.24 a, Cumq; insitiuum Gracchum contra uim multitudinis incitatæ, censu prohibuisset. aliter, insititius.

Insitus, *a, um. innatus, ingenitus, ingeneratus, inhærens,*

Universidad de Deusto Biblioteca

inustus. In V. 188 a, Ita serpit illud insitum in natura malum consuetudine peccandi. & 225 a, Id animis eorum insitum atq; innatum uidetur. de Fin. 55 a, Naturalis atq; insita in animis nostris notio. de N. 10 b, & de Fi. 107 a, Insita uel potius innata cognitio. Tuscul. 160 b, Insitæ & quasi cõsignatæ in animis notiões. Or. 209 b, Ea oratio in eam formam quæ est insita in mentibus nostris, includi potest. pro S.R. 27 a, Amorem illum penitus insitũ eijcere ex animo. I.V. 264 a, Hoc in anima sensuq; nostro penitus affixum atq; insitũ est. pro Fõt. 286 b, Insitas inimicitias hæ gentes gerunt cum populi Rom. nomine. pro Cl. 21 a, Hoc quod in cõmunibus hominum sensibus, atq; in ipsa natura positũ atq; infixum est. Tus. 214 a, Opinio inhærẽs & penitus insita. de Ar. 256 b, inest hoc tempore odium insitum penitus, & inustum animis hominum. de L. 159 b, Lex est ratio insita in natura. pro Quint. 297 b, Quod est penitus insitum moribus, id subitò euellere. de Sen. 82 b, Quod homini naturaliter insitum est, eo uti decet. In Pet. 82 b, Huic populo est libertas insita. Sal. in Cic. 270 b, Paulo antè insitus huic urbi ciuis. Top. 226 b, Innatus & insitus.)(Assumptus & aduentitius.

Insolens, tis. insuetus, imperitus, arrogãs. de Orat. 102 b, Ea requirũtur à me, quorum sum ignarus atq; insolẽs. Orat. 199 a, Is nullum uerbum insolens, neq; odiosum ponere audebat. Att. 36 a, Insolens infantiæ, insuetus cõtumeliæ. pro Dom. 231 b, Non sum tam insolens, qui Iouem esse me dicam. pro Sest. 25 a, Non sum tam insolẽs in dicendo, ut, &c. pro Mar. 132 a, Victoria quæ natura insolens & superba est. In Sal. 275 a, Verùm ut opinor, honores tui te insolentem faciunt. Epistol. 26 b, Insolẽs homo. Tus. 236 b, Insolẽs alacritas. pro S.R. 22 a, Qui in sua re fuisset egentissimus, erat, ut fit, insolens in aliena. de Orat. 140 a, Non extulisse se in potestate, non fuisse insolentem in pecunia. de Or. 142 b, Ne in re nota & peruulgata multus & insolens sim. Or. 199 b, Nihil insolens atq; ineptum.

Insolenter. immoderatè, arrogãter, superbè, rarò. Epist. 48 a, Nihil faciam insolenter. & Tusc. 217 a, Efferre se insolenter. & Attic. 12 a, Gloriari insolenter. In Cat. 108 b, Insolentius se iactare. In Ant. 222 a, Is autorem senatus extinctum lætè atq; insolenter tulit. Or. 214 a, & In Ant. 172 b, Gorgias his festiuitatibus insolentius abutitur. de In. 51 b, Deinde natura eius euenire uulgò soleat, an insolenter & rarò.

Insolentia, tiæ. intolerantia. I.V. 221 a, Illa tua singularis insolentia, superbia, contumacia. de In. 51 b, Ex insolentia arrogantia nascitur. de Or. 128 a, Non sunt tanta ulla eius merita, quanta insolentia hominis, quantumq; fastidium. Br. 90 b, Is cœperat esse tanta insolentia, ut neminem liberum duceret. I.P. 94 a, Insolentia rerum secundarũ. de Or. 149 b, Peregrina insolẽtia. de Cl. 191 a, Insulsitatem & insolentiam tanquã insaniam quandã orationis odit. de Orat. 147 a, Tanta est insolẽtia ac turba uerborũ. de Or. 93 a, Non superbia, sed istius disputationis insolentia, atq; harum rerũ inscitia. pro Deiot. 144 b, Moueor etiam loci insolentia. Ep. 143 b, M. Antonius cuius tanta est nõ insolentia solũ, nam id quidem uulgare uitiũ est, sed immanitas, nõ modò ut uocẽ, sed ne uultum quidem liberũ possit ferre cuiusquam. contra Rull.

64 a, In ea uestri isti satellites modestè insolentiã suam continebunt? pro Dom. 241 b, Quanquam & insolẽtia dominatus extulerat animos, & erat incredibili armatus audacia. de In. 42 a, Primò propter insolentiam reclamantes, id est, quia non erant, &c. assueti.

Insolentia. inscitia, inscientia.)(cõsuetudo, usus. pro S.R. 33 a, An is, qui propter fori iudiciorumq; insolẽtiam, non modò subsellia, uerùm etiam urbem ipsam reformidat. I. Insolentia. ubi alia exempla inuenies.

Insolitus a, um. insolens, insuetus. de Or. 142 a, Quæ causa me ad hanc insolitam mihi loquacitatem impulit. & Tusc. 160 b, pro Pom. 4 b, Hæc insolita mihi ratio dicendi. pro Pom. 12 b, Mithridates insolita inflammatus gloria. pro Cor. 62 b, Quasi uerò priscum aliquod, aut insolitum uerbum interpretaretur. de Clar. 191 a, Aestus quidam non insolitæ adolescẽtibus gloriæ. pro Sest. 74 a, Insolitam lucem aspicere.

Insomnium, nij, somniũ. Attic. 116 a, Hæc metuo ne insomnia sint. & de Sen. 86 a, Caret ergo uinolẽtia, cruditate, insomnijs.

Inspectio, onis. I.A. 175 b, Nos enim nũciationem solùm habemus, consules etiam inspectionem. I. Spectio.

Inspecto, as, specto, præsens sum. At. 275 b, Vtinam inspectare posses timore de illo meum. de Orat. 130 a, Qui agunt in scena gestum inspectãte Roscio. Ep. 12 a, Sic me præsenti osculabantur, &c. I.V. 73 b. & Ep. 15 a, Me inspectante hoc fecisti. I.P. 81 b, Intuente te, uidente te.

Insperans, tis. pro Mar. 134 a, Quibus tu salutem insperantibus reddidisti. de Or. 93 a, Insperanti mihi, &c.

Insperatus, a, um. improuisus. Tus. 196 b, Insperatum necopinatum malum. & I.C. 108 b, Insperatæ repentinæq; pecuniæ. & I.A. 229 a, Insperatum & repentinum præsidium. & 192 a, Insperatum consilium. & de In. 48 b, Insperatum gaudium. ad Her. 3 a, Insperatum incommodum, subita lætitia.

Inspergo, gis. perspergo, respergo. de D. 116 a, Cor est in extis, iam abscedet, simulac molam & uinum insperseris. & ad Her. 39 b, Inspergere aliquem lingua.

Inspicio, cis. aspicio, considero. pro Cor. 61 b, Reliquerat enim ciuitatem tuam, neq; nostras leges inspicere potuisti. de Finib. 103 a, In bestijs uis naturæ inspici potest. de Leg. 191 b, Ne quis inspiciat tabellã. pro Flac. 155 b, Nã ut signum publicum inspexit, dixit, &c. pro Deiot. 147 a, Negauisti tum te inspicere uelle. Orat. 200 a, Genus ἐπιδεικτικὸν, quod quasi ad inspiciendum delectationis causa comparatum est. pro Cec. 286 b, Tanquam si arma militis inspiciunda sint. I.V. 214 b, Cuperẽ se dicit inspicere. de Or. 106 b, Num igitur si fundus inspiciendus, aut si, &c. Att. 213 b, & Ep. 129 b, Hortos quoniam hodie eras inspecturus, quid uisum tibi sit, cras scilicet. Att. 204 a, Si hortos inspexeris, dederis mihi quod ad te scribam. Qu. Fr. 315 a, Maximæ mihi curæ erit, ut Ciceronem tuum uideam, scilicet quotidie, sed inspiciã quid discat quàm sæpissimè. In Ant. 169 a, Vis'ne igitur te inspiciamus à puero? sic opinor.

Instabilis, le. ad Her. 13 a, Instabilis fortuna Pacuuij. & 34 a, Instabilis in istum plurimum fortuna ualuit.

Instans, tis. præsens tempus, punctum temporis, uestigium temporis. de Fat. 145 b, Præterita ea dicimus, quorum superiori tempore uera fuerunt instantia, sic futura

futura, quorum consequenti tempore uera erunt instãtia ad Her. 7 b, Instans tempus.)(Præteritum & cõsequens. Tuscu. 221 a, Quæ enim uenientia metuuntur, eadem officiunt ægritudinem instãtia. & 223 b, Instantia & sequentia. ad Her. 16 b, Instans periculum.)(Consequens. de Orat. 118 a, Genus causæ ex cõtrouersia facti, uel ex futuri, uel ex instãti. I.A. 235 b, Si quicquam aliud uobis nisi de instanti bello cogitatum putabunt. Tuscu. 165 b, Totumq; leue est, fit enim ad punctum temporis: id est, quòd dicunt in instanti.

Instar, quasi dicas, æquè magnum, simile, exemplum, par, idem, quod exempla docebunt. In V. 244 b, Nauis maxima triremis instar. & 254 a, Nauis quæ urbis instar habere inter alias uideretur. At. 156 a, Epistola quæ uoluminis instar erat. Tuscu. 156 b, Terra ad uniuersi cœli complexum quasi puncti instar obtinet. Ep. 245 a, Fugerana, quæ fuit non uici instar, sed urbis Attic. 255 a, Mearum epistolarum nulla est συναγωγὴ, sed habet Tyro instar septuaginta. Off. 54 a, Omnia ex altera parte collocata, uix minimi momenti instar habent. de Cl. 181 b, Plato mihi unus instar est omnium. Or. 201 a, Hæc magna sunt & tanquã animi instar in corpore. Att. 155 a, Hæc est ἅλωσις, in qua nũc sumus, mortis instar. & de Fi. 138 a, Hoc instar mortis puto. Offi. 47 b, Patrocinio uero se usos, aut cliẽtes appellari, mortis instar putant. Ep. 126 a, Eqdẽ hoc Tusculanenses dies instar esse uitæ puto. pro Rab. 95 b, Latêre mortis erat instar turpissimæ. & ibi. Esse instar furoris & sceleris. I.P. 90 b, Vnus ille dies mihi quidem immortalitatis instar fuit, quo in patriam redij. Qu. Fr. 319 b, Nemo istorum est qui non abs te munus fundi suburbani instar expectet.

Instauratio, onis. renouatio. de Ar. 349 a, Dij ludorũ instauratione placantur.

Instauratiuus, a, um. de D. 92 a, Itaq; ludis intermissis instauratiui constituti sunt.

Instauro, as. renouo. I.V. 68 a, Cum in Cn. Dollabellam scelus suũ illud pristinũ renouauit & instaurauit quæstorum. pro S.R. 49 a, Cauete ne noua & multo crudelior per uos proscriptio instaurata esse uideatur. Att. 7 b, Cum id sacrificiũ uirgines instaurassent. & Qu. Fra. 311 a, Latinæ instaurantur. de Ar. 248 b, Quorũ de sententia illa eadem renouata atq; instaurata celebrantur. de Pro. 73 a, Ne instauratas maximi belli reliquias ac renouatas audiamus. de Diui. 92 a, Ludos illos iterum instauratos memoriæ proditum est. pro Dom. 214 a, Instaurare cædem.

Instigatio, onis. permotio, impulsio. ad Her. 15 a, Amplificatio instigationis auditorum causa sumitur.

Instigo, gas. solicito. I.P. 85 a, Cùm mea domus ardebat ignibus iniectis instigante te. ad Her. 21 a, Si eos uehemẽter instigare uelimus.

Instillo, as. Tus. 180 a, Ex quo liquatæ solis ardore excidunt guttæ, quæ saxa assiduè instillãt Caucasi. Poetæ. de Sen. 84 a, Nam hæc quoq; nisi tanquam lumini oleum instilles, extinguuntur senectute. Att. 139 b, Literæ tuæ mihi quiddam, quo starem, instillarunt.

Instinctus, a, um. instigatus. I.V. 274 b, Iste nefario quodam furore & audacia instinctus. pro Do. 242 a, Iste metus furore instinctus.

Instinctus, ctus. instigatio, inflatus, afflatus. Tuscu. 161 a,

Poetæ carmina non sine cœlesti aliquo mẽtis instinctu fundunt. de D. 87 b, Oracula, quæ instinctu diuino afflatuq; funduntur. & 82 b, Aliquo instinctu inflatuq; diuino futura prænunciare. & 94 a, Cum à corpore animus abstractus, diuino instinctu concitatur.

Institiones, ab insistendo Cicero uocat, quas stationes stellarum Astrologi nominant. Tusc. 161 a, Quis errantium stellarum motus, cursus, progressiones, institiones notauit? corruptè legitur in omnibus exemplaribus Institutiones.

Instituo, is. constituo, incipio, morem induco, comparo, erudio. At. 96 b, Cũ instituissem ad te scribere, calamũq; sumpsissem. Ep. 153 b, Flagitare senatus instituit Cornutũ, ut referret, &c. Ep. 2 b, Quod instituit referre de religione, & sæpe iam retulit, ab eo deduci non potest. Ep. 264 a, Si diligẽtiã quam instituisti, adhibueris, citò firmus eris. de Leg. 157 b, Historia nec institui potest, nisi præparato ocio, nec exiguo tẽpore absolui. de D. 109 b, Si instituta perfecero. de Fi. 114 a, Rem institutã absoluere. Epi. 69 b, Quæ habes instituta perpolies. At. 144 b, Hoc nescio quid nullo argumẽto proposito scribere institui. Qu. Fr. 325 a, Libri, quos scribere institui, &c. Qu. de Pet. 213 b, Perge tenere istã uiam quã instituisti. de Or. 119 b, Perge ut instituisti. de Nat. 22 a, Malè instituta ratio exitum reperire non potest. Atti. 260 a, Hæc nec institui, nec effici possũt sine tua ope. pro Sext. Rosc. 45 b, Codicem instituere, conscribere, ordinem conseruare. de Or. 136 a, Cum sermo mihi cum eo esset institutus, & Tus. 177 a, & 176 b, Est igitur ad hunc modum sermo institutus. de In. 52 a, b, Instituere sermonem uel orationem cum aliquo. & Fi. 145 a, Tecum mihi instituenda oratio est. de Or. 142 b, Instituenti mihi referre, &c. Epi. 104 b, Itaq; ut primùm Velia nauigare cœpi, institui Topica Aristotelica conscribere. Epi. 73 a, Cũ rem aliter institutam offendissem ac mihi placuisset si affuissem. Ep. 44 b, Expedire exitum institutæ orationis. Epist. 67 a, Suscipere, instituere, perficere aliquam rem. pro Do. 219 a, Instituere, comparare & perficere aliquam rem. Ep. 67 a, Non eram nescius, quantis oneribus premerere susceptarum rerum, & iam institutarũ. Ep. 39 b, Pro nostra non instituta, sed iam inueterata amicitia. pro Syl. 177 a, Cùm omnia ordinarentur, instituerentur, pararentur. I.A. 65 b, Hoc institui atque adeò institutum referri atq; renouari molestè ferunt. pro Qu. 2 b, Qui ab adolescentulo questum sibi instituerat sine impendio. Or. 200 b, Isocrates primus instituit dilatare uerba. pro Flac. 153 a, Cũ prætor sumptus instituit eos qui antea nõ erant. Anteq. 194 a, Quam nunc colere gentẽ instituam? &c. & 193 b, Cum à quibus debeã retineri, reijcere instituant. I.A. 189 a, Antonius earum rerum omnium domesticum mercatum instituit. At. 86 a, Hic magistratus multis annis post decemuiros institutus est. Qu. Fr. 295, Si omnium nomine, quicũque Romæ ludos faceret, quod erat iam institutum, erogaretur. pro Mur. 138 a, Iniquam legem & miseram cõditionem instituit periculis hominũ, si existimat, &c. de Fin. 64 a, Quẽ morẽ Arcesilas reuocauit, instituitq;, ut hi q. &c. Ep. 222 a, Instituere ea quæ sequãtur alij. pro Font. 278 a, Fonteius portorium uini instituit. pro Do. 213 a, Multa diuinitùs à maioribus nostris inuenta atque instituta sunt.

sunt.pro Dom.238 b,Instituere pœnā in aliū.de In. 78 b,Multa incōmoda cōsequi, si instituatur, ut à scripto recedatur.de Or.92 a,Instituere ciuitates, scribere leges.& 90 a,De legibus instituēdis.de Or.100 b, Instituere aliquā artē.In Vat.213 a,Instituere textrinam alicubi.& 212 a,Instituere officinam Syracusis.de Or.8 a, Instituere & conseruare ciuitates. Ac.47 a, Instituere sibi certamen cum aliquo.Ep.239 a,Instituere certos tabellarios.& 226 a,Instituere aliquem secundum hæredem filio.de Or.104 b,Instituere tutorem aliquem filiorum orbitati.pro Dom.220 b,Non ut ille filius instituatur,sed ut è patricijs exeat.de Or.99 b, Qui esset secūdum Posthumum hæres institutus.In Ver.204 a,Piratæ aliquos sibi instituunt amicos.pro Mur.129 a,Tu actionem instituis, ille aciem instruit.pro Cl.21 a,Præstò est mulier audax,instituit accusatores, instituit testes.

Instituere,erudire,informare.de Ora.146 a, Instituere & erudire aliquem.& 165 b,Expolire.In Verr. 184 a, Instituere & erudire filios ad maiorum instituta. pro Cæl.45 b,Dicet aliquis, Hæc igitur est tua disciplina? sic tu instituis adolescētes? ob hāc causam tibi hūc puerum parens commendauit & tradidit? I.A. 228 b, Non ita à maioribus nostris instituti atque imbuti sumus,ut, &c.pro Quin. 15 b, Alicui quid faciat definire,aliquē instituere,& ei præcepta dare.I.V.85 b,In pueritia bonis artibus & disciplinis institutus nō eras.de Nat.3 b, Diodorus & Philo,à quibus instituti fuimus.& de Cl. 180 a,Institutus literis græcis.& de Or.123 b,Doctrina liberaliter institutus.de Cl.186 b,M.Glabrio institutus patris diligentia.de Fin. 110 a,Vita instituta præceptis philosophorum.de Orat.123 b,Si quem planè rudem institui ad dicendum uelim.de Cl.191 a,Erat enim cùm institutus optimè,tum etiā perfectè planeq; eruditus.Or. 212 b, Ad hanc legem non docti, sed facti, non instituti, sed imbuti sumus.de Cl.183 a, Institutus ad scenā. de Se. 82 b, Senectus adolescentulos docet, instituit,ad omne officij munus instruit. Qu.Fr.297 a, Ea quæ suprà scripta sunt,non ut te instituerem,scripsi.

Institutio,onis.institutum,disciplina,educatio. Off.2 b, Officiorum præcepta ad institutionem uitæ communis spectare uidentur.de Nat.3 b,Multi græcis institutionibus eruditi.de Or.146 a,Cùm ad cuiusq; naturam institutio doctoris accommodaretur.de Ora.308 b,L. Crassum non plus attigisse doctrinæ,quàm quantum puerili illa institutiōe potuisset.& 146 a,Iisdem præceptis atque in una institutione formari.Qu.Fr.293 b,Hæc institutio atque disciplina potest,&c.Off.2 b, Omnis,quæ à ratione suscipitur de aliqua re institutio,debet à definitione proficisci.At.15 b,Ratio institutioq; administrādæ reip.In Ver.273 a,Horum nos hominum sectam atq; institutionem persequimur.

Institutum,ti.instituta ratio,mos,consuetudo.I.V.65 b, Att.67 a,Non oblitus consuetudinis atq; instituti mei, rarius ad te scribo.de Clar.186 b, Is bene iuris publici leges & instituta cognouerat. I. P. 86 a, Qui ciuitatis uestræ nō leges,nō instituta, nō mores, nō iura noritis. de Cl.175 a,Quòd si omnia à philosophis essent petēda, Peripateticorū institutis commodius fingeretur oratio. & 175 a,Ex quorum institutis in parentis eum loco colere debebam.& 184 a, Patrio instituto.In Vat.210 a, Tenere idē institutū in omnibus.I.V.55 b,Veteri cōsuetudine institutoq; maiorū.& pro Qu.11 b,More & instituto. & pro Mur. 124 a, More institutoq; maiorum. Or.212 a,Quid uerò elegantius? quod nō fit natura, sed quodam instituto.inclytus dicimus,&c.pro Mu.141 a, Nulla est pœna, quæ possit obseruātiā tenuiorū ab hoc uetere instituto officiorum excludere.pro Cæl.48 a,Si qua mulier sit eiusmodi, qualē paulo antè descripsi, uita institutoq; meretricio.de Fin.112 a, Duarū uitarū nobis instituta capienda.de Or.88 b,C.Carbo hæsitās in maiorum institutis.& At.141 a, Cn. Magium Pompeij præfectum deprehendi,sed & meo instituto usus sum.Of.1 a,Te abundare oportet præceptis institutisq; philosophiæ.& de Cl.173 b,Is tamen instituto Lælij Panætium audiuerat. Of.33 a,De quibus dicere aggrediar si pauca prius de instituto ac de iudicio meo dixero.Ep.73 a,Nō putaui esse alienū institutis meis,hæc ad te scribere.Ep. 25,Genus institutorum & rationum mearum dissimilitudinem habet cum illius administratione.Ep.238 b, Instituti mei tenendi causa.de Fi.64 a,Hoc institutum postea translatum ad philosophos nostros est. de In. 82 b, Quod ad hoc nostrum institutum nō pertinet.Top.223 a,Sed ad huius libri institutum illa nihil pertinent.I. A. 214 b,Confusius hesterno die est acta res,C.Pāsa,quàm postulabat institutum consulatus tui.

Institutus,a,um.Or.212 b,Hæc dixi longius quàm instituta ratio postulabat.pro Dom.242 a,Nec institutas cæremonias persequi potuit.

Insto,as.urgeo.pro Qu.5 b,Tibi instat Hortensius,ut eat in consilium.de Or.93 a,Tibi cupienti atq; instanti sæpissimè negaui.I.V.178 b, Instat Scandalius,poscere recuperatores.Att.8 a,Instat & urget Cato.pro Fon.285 a,Galli instāt atq; urgent summo cum studio.At.215 b, Vrge,insta,perfice. & de Diu.139 a,Instat enim, & urget,& quocunq; te uerteris,persequitur.In Vat.147 a, Ego instare ut mihi responderet.46 a, Quod profectò cùm sua sponte,tum te instante faciet. pro Fon. 276 a, Insector ultrò atq; insto accusatori,iudices,insector inquam,& flagito testes.pro Pl.269 a, Etiā atq; etiā insto,urgeo,insector.pro Quin.14 a, Cupidè instare alicui. de In. 66 b,Nunc quod instat, agere oportet.Qu. Fr.322 b,Instare de aliqua re.

Instare,impendēre,imminere.In Cat.106 b, Quibus ego confido impendēre fatum aliquod,&c.aut instare iam planè,aut certè iam appropinquare.Tuscu.211 b, Quæ uenientia metuuntur, eadem efficiunt ægritudinem instantia.In P.93 b,Instant magnificentissimi ludi.At.129 b,Ita mihi uidetur bellū illud instare.& 211 b, Mihi instat iter longum.de D. 93 a, Quanquam iter instaret, &c.At.16 b,Instat nunc ille annus egregius. de Or.152 a, Instat enim ô pater, &c. de In.74 a, Cum sacrificij dies instaret.Ep.176 b.& 191 b, Tibi ab ijs instat periculum.ad Her.13 a,Fortunam saxo instare prædicāt uolubili,id est,insistere.

Instructio,onis.apparatio,dispositio.pro Cec.293 a,Sæpe clamore ipso militum,aut instructione aspectuq; signorum magnas copias pulsas esse.ad Her.19 b,Hæc autem dispositio locorū,tanquā instructio militū facilè in dicendo,sicut in pugnando,párere poterit uictoriam.

Instructor, oris. structor, qui conuiuij & mensæ instruendæ curam habet.Post.207 a,Conditores instructoresq; conuiuij.

Instructus,a,um.paratus,comparatus,institutus, munitus,ornatus.Or.198 b,Alij ad permouēdos animos instructi & parati.& de Fi.76 b,Instructus ad mortē cōtemnendam.de Or.145 b,Instructissimus ad dicendum. Or.208 a,Sic igitur instructus orator ueniet ad causam. de Leg.163 b,Hæ ratiōes,quæ satis scitè nobis instructæ & compositæ uidentur.Or.202 a,Oratio instructa sententijs & uerbis popularibus.pro Cæl.45 b,Hunc diuinis quibusdam bonis instructū atq; ornatū puto.I.P.80 a,Prouincia exercitu & pecunia instructa & ornata. Br.At.288 a, Artes,quibus scio Ciceronē instructissimū esse.de Fin.54 a,Instructior doctrinis.de Or.107 b,Cætera uerò ab optimo uiro,& istis reb. instructissimo familiari nostro lōgo mutuabor.de In.54 a, Omnib⁹ rebus domus instructior & apparatior est. & ad Her. 29 a, Paratior & instructior ueniret. Of.63 b, Caninius emit hortos instructos. Ep. 192 a.et I.V.263 a,Naues instructæ & paratæ.& pro Cl.55 b,Nauis instructa & ornata.Tu.220 a,Instructus,armat⁹,paratus per sese.de Or. 122 a,Eam materiam orationis,quæ cuiusque esset generis,studiosi qui essent dicendi omnibus locis descriptā, instructam ornatamq; comprehēderent,rebus dico & sententijs.de Cl.179 a, Qui à philosophia,à iure ciuili, ab historia esset instructior.& 186 a,Mediocriter à doctrina instructus,angustius etiam à natura.

Instructus,ctus.apparatus.de Or. 144 b,Eodem instructu ornatuq; comitata.

Instrumentum,ti.supellex,apparatus,subsidium ad aliquid agendum.de Or.98 b,In oratoris uerò instrumento, tam lautam supellectilem nunquam uiderā. & 122 a,Instrumentū causarum & generum omnium.& 142 b,Instrumentum oratoris.& 151 a.de L.176 a,Iam æs atque ferrum duelli instrumenta sunt nō sani.de Leg. 168 a, Homo multa instrumenta habet ad adipiscendā sapientiam: id est,animum & ingeniū,&c. de Cl. 189 b, Quicquid habuit,habuit ex disciplina: instrumenta naturæ deerant. At.275 b, Antonius ab alio relictū regni instrumentum occasionē regnandi habuit.& 282 b,Instrumentum regni delatum ad Antonium & Lepidum. Attic.107 a,Soluendi sunt nummi Cæsari, & instrumētū triūphi eò conferendū.I.C.109 a, Cùm industriæ subsidia atq; instrumenta uirtutis libidine audaciáq; consumerentur.Item: Opera,ad quorum intelligētiam à natura minus habēt instrumenti.de Fi.125 b,Nemo sine eo instrumēto ad ullam rem illustriorē potest accedere:id est,sine bonis artibus uel scriptis Peripateticorū.de Fi. 88 a,Quî tāto opus est instrumento in optimis artibus cōparādis? pro Mil.107 b,Exhibe quæso librariū illud legum uestrarū,quod te aiunt è domo illius eripuisse,ut præclarum inde munus & instrumentum Tribunatus ad aliquē deferre possis.pro Rab.123 a, Vt in augēda re non auaritiæ prædam,sed instrumentum bonitati quæreret.de Cl.196 b,Eloquētiam locupletasti grauiorū artiū instrumēto.I.V.223 a.& At.197 a,Hæc omnia in instrumēto ac supellectili C.Verris nominabūtur. Ac.1 b, Totius belli instrumentis & apparatu.I.V.159 b,Apronius in eorum arationes uenit,omne instrumentum diripuit,familiā abduxit,&c.In Verrē,158 b, Arationes magna impensā magnoq; instrumēto tueri.pro Do.225 a,In fundum uicini consulis non instrumenta aut ornamenta aulæ,sed etiam arbores transferebantur.

Instruo,is.paro,apparo,molior,orno,adorno,comparo, suborno,armo,instituo.I. V.202 a,Non enim te instruere domū tuam uoluerūt in prouincia.I.V.214 a,Instruere & parare conuiuium.I.A.208 a, Possessores nullam impensam fecerant, nondum instruxerant: id est, ipsos agros,hinc instrumētum.I.V.158 b,l.Instrumentum. de Nat.deor. 45 b, Domicilium ornatum signis & picturis,instructūq; rebus omnibus necessarijs.I.V.125 b,Domum ornatam & structam ferè iam, iste reddidit nudā & inanem.I.V.213 b, Neq; se satis, cum potestatem haberet,instruxisse & ornasse.I.V.269 a, Ad iudiciū non se satis instruxerat.& 67 b,Paratus atque instructus in iudiciū uenit.de Orat.106 b, Cum ergo non ijdem in iure ciuili satis instructi esse possimus,ad hoc duntaxat,ne in nostra patria peregrini esse uideamur? & 112 a, Instruere se domesticis copijs. & 103 a, Oratorē esse instructū uoce, lepōre quodā uolo.de Ora.91 a,Oratorē omnibus ingenuis artibus instructū accedere ad dicēdū. & de Clar.Or.187 b,Instructus omni copia.de Leg.163 a,Muneribus deorū nos esse instructos & ornatos.pro Pomp.7 b,Mithridatis copiæ omnibus rebus ornatæ atq; instructæ.I.A.226 a, Græcia M.Bruti imperio, autoritate,copijs non solùm instructa,sed etiam ornata dextram tendit Italiæ.Antequàm.196 a,Quod iam non ad unius perniciem,sed ad uniuersorum instruitur calamitatem.Offici.31 b, Nos ipsi à doctoribus atque doctrina instructi ad rempub.& ornati accessimus. Orat.168 a, Philosophia nō satis instructa ad forēses causas. & pro Cæl.53 a, Artes,quibus instruimur ad hūc usum forēsem, & ad capessendam rempub.Att.71 a,Instruar consilijs idoneis ad hoc negocium.pro Cec.291 a, Multitudinem hominū cogere,armare,instruere.& 292 a,Homines instructi & certis locis cū ferro collocati. pro Cl. 57 b, Instruere insidias in aliquo loco.In Ant.193 b,Instruere aciem.& contra Rul.84 a,Bellum instruere,& exercitus ornare.pro Mur. 129 a, Tu actionē instituis, ille aciē instruit.contra Rul.81 b, Vrbs, quæ facere atq; instruere bellū possit.pro R.P.129 a. & de Pro. 71 a, Instruere exercitū.I.C.109 b,Instruite nunc cōtra istos, &c.uestra præsidia,uestros exercitus.pro Dom.237 a, Tribunus consularibus copijs instructus.I.V.29 b, Accusatores ab aliquo esse instructos & subornatos.pro Cl. 21 a,Omnis illa testiū copia à matre est adornata,à matre hoc tempore instruitur,&c.pro Mur.135 a,Petitionē consulatus diligenter adornare & instruere.de Sen. 82 b,Senectus adolescētulos docet,instituit,ad omne officij munus instruit.de Ora.149 a,Hic quē instruimus, orator.Ac.28 b,Qui claros uiros à se instructos,dicant rempub.sæpe rexisse.de Cl.184 a,Curio cùm tardus in cogitādo,tum in instruendo dissipatus fuit.

Insuauis,ue.iniucundus.de Or.111 a, Qui uitam insuauē sine his studijs putatis.& Att.157 a,& Or.212 a, de Amic.112 a,Ad Her.20 a, Quid insuauius, quàm clamor in exordio causæ?

Insubres.pop.pro Cornel. 61 a, Fœdera Germanorum, Insubrium, Heluetiorum, Iapidum. &c. Item: Asconius.76.

Universidad de Deusto Biblioteca

Insuetus, *a, um. insolens, imperitus.* Att. 36 a, Insuetus cō tumeliæ. & ibid. Insolens infamiæ. ad Her. 25 a, Videte ne insueti rerum maiorum uideamini.

Insula, *læ. terra undiq; aquis cincta. Itē, dom⁹ undiq; uias habēs.* Epi. 253 a, Si insulam Britanniam cœpero cogitare. & Qu. Fr. 317 a, Literæ de insula Britānia. I. V. 233 b, Quod prædones procul ab insula Sicilia prohibuisset. pro Mil. 115 b, Insula in lacu Pretio. de Finib. 137 b, Insulæ beatorū. At. 186 a, Μακάρων νῆσοι nō mihi tāti sunt, ut sine te sim totos dies. de Som. 129 a, Omnis terra parua quædā insula est circūfusa illo mari, quod Oceanū appellatis. de Leg. 169 b, & 170 a, Sed uētū in insulā est, hoc enim quasi rostro finditur Fibrenus: & diuisus æqualiter in duas partes, latera hæc alluit: rapideq; dilapsus, citò in unū cōfluit. I. A. 226 a, At hūc his ipsis ludorū diebus uidebā in insula clariss. adolescentis Luculli. Of. 65 a, Claudius proscripsit, insulā uendidit. pro Cæl. 40 b, Nūc demum intelligo Clodij insulam esse uenalem: id est, domum.

Insulsè, *ineptè, frigidè.* At. 239 b, Sanè insulsè, ut solet, nisi fortè quæ non ames, omnia uidentur insulsè fieri. & 65 b, Et est latum herculè insulsè. & 75 a, Multa stultè, insulsè, arroganter dici & taceri. de Or. 129 a, Non insulsè interpretari aliquid.

Insulsitas, *tis. uanitas, stulticia.* At. 73 b, Vix harum rerū insulsitatem fero. pro R.P. 128 a, Iam nostis insulsitatē Græcorum. At. 214 a. de Cl. 191 a, Chrysippi insulsitatē bene noram.

Insulsus, *a, um. frigidus, absurdus, ineptus.* de Ora. 128 b, Quidam sic insulsi extiterunt, ut nihil aliud eorum nisi ipsa insulsitas rideatur. Atti. 73 a, Multa stultè, insulsè, arroganter dici & taceri. pro Cæl. 52 b, Adolescens nō insulsus. & Tu. 151 a, Insulsus homo. Ep. 156 a, Quæ nec illiterata, nec insulsa esse uideantur. Attic. 215 b, O' gulā insulsam.

Insulto, *as. irruere, illudere.* I. V. 262 a, Epicurus insultans in omnes. & ad Her. 36 a, Insultare in miserias alicuius. I. V. 262 b, Num tibi insultare in calamitate uideor? pro Fl. 154 b, Nunc uerò non insultabo uehementius, nec uolitabo in hoc insolentius, neque in istum nugatorem inuehar. pro Mil. 118 b, Clodius qui tot annos in hāc rēp. insultauit.

Insum, *es. sum, insideo.* de Ora. 156 a, In oratore perfecto inest omnis philosophorū scientia. & 103 a, Non ob eā causam inest in facultate dicēdi iuris ciuilis sciētia. Or. 200 b, Inest enim natura philosophia in huius uiri mēte quædam. Ep. 71 b, Manere in uita, in qua nihil insit nisi miseria. de Ar. 257 a, Nullū dedec⁹ reperiri potest, quod in hoc non insit. de N. 24 b, Superstitio in qua inest timor inanis deorum. de N. 24 b, Democritus tum censet imagines diuinitate præditas inesse uniuersitati rerū: tū principia mentesq;, quæ sunt in eodem uniuerso, deos esse dicit. Top. 227 b, Oracula ex ipso appellata sunt, quod inest hic deorum oratio.

Insumo, *mis. impendo.* Att. 77 a, Sic in prouincia nos gerimus, quod ad abstinentiam attinet, ut nullus terūcius insumatur in quēquam. de In. 76 b, Insumere sumptum aut laborem in aliquam rem. Att. 167 b, Plus insumptū in monumētum est, quàm, &c. I. V. 181 a, Qui tātū præsens lucrum nulla opera insumpta contempserit.

Insuo, *is. includo.* Quint. Frat. 300 a, Quoniam Smyrnæ duos Mysios insuisti in culeum. & pro S.R. 23 b, Insui in culeum.

Insuper, *præterea.* Epist. 253 a, Catius insuper Epicureus, &c. & ad Her. 31 b, Non modò id non fecit, sed etiam insuper ipse grandi sponsione uinctus est.

Insusurro, *as. flare, in aurem loqui, loqui.* Ac. 37 a, Fauonius ipse insusurrat. & Tusc. 248 a, Insusurrare alteri. Qu. Frat. 292 a, Nec in aures tuas fictè aut simulatè quæstus causa insusurretur. I. V. 257 b, Insusurrare ad aurem alicuius familiariter. Atti. 19 a. & pro Mur. 142 a, Insusurrare aliquid alicui.

Intabesco, *scis. extabesco.* de Nat. 77 a, Diuturno morbo intabescere.

Intactus, *a, um.* Ep. 112 b, Intactus à sibilo peruenerat Hortensius ad senectutem.

Integellus, *a, um. integer.* Epi. 131 a, Suauissimum συμβίωτον nostrum præstabo integellum.

Integer, *a, um. incorruptus, inuiolatus, castus, solidus, totus, plenus, incolumis.* de Orat. 104 b, Cum esset ille uir exēplū, ut scitis, innocentiæ, cumq; illo nemo esset neq; integrior, neq; sanctior. & pro Pl. 259 a, Vita integerrima. & Topic. 226 b, Integer.)(Contaminatus. I. V. 201 b, Vir integer, innocens, religiosus. & de In. 66 a, Homo integer & castissimus. & de Or. 125 a, Iustus, integer, religiosus, perferens iniuriam. Ac. 6 a, Integri & incorrupti sensus. de Fi. 71 b, Omne animal integrū se ac saluum uult. Tus. 156 b, Multo etiam integriora ac puriora sunt, ut à te longissimè se efferāt. de D. 97 b, Integrū corpus.)(Vitiosum corpus. pro Syl. 182 a, Deos testor, integro me animo ac libero P. Syllæ causam defendere. pro Do. 225 a, Cùm Gabinio integerrimas pacatissimasq; gētes ad diripiendum tradidisses. de D. 86 b, Qui lituus in curia saliorum situs, cum ea deflagrasset, inuentus est integer. pro Pl. 277 b, Quos ego florētes atq; integros uici. pro Fl. 159 a, Ex uera atq; integra Græcia. I. C. 112 a, Literæ integris signis datæ. de Pro. 72 b, Annus integer est nobis expectandus. pro S.R. 43 a, Integram prædam sine sanguine habere. ad Qu. Fr. 310 a, Quintū uidi planè integrum. de Fi. 78 a, Integra ualetudo. pro Qu. 8 b, Dum existimatio est integra, facilè consolatur honestas egestatem. I. V. 69 a, Cōiuges integras ab istius petulantia conseruare non licitum est.

Integer, *solutus, liber.* de N. 61 a, Rudem me discipulū atq; integrū accipe. Att. 117 a, Quod me admones, ut me integrum, quoad possim, seruē, gratū est. Ep. 203 b, Reseruare omnem causam integram alicui. Ep. 11 b, Vt integrū mihi de causa Campana ad suum reditum reseruarem. & 116 a, De Dolabella, integrum tibi ut reseruēs, suadeo. Br. 289 b, Omnino tempora integram tibi causam reseruant. Ep. 14 b, Quod ne integra re mihi ad cōsulendum, &c. implicatus tenebar. Offi. 50 b, Is rem integram ad reditum suum iussit esse. & I. C. 112 a, Vt ad cōsilium publicum rem integram referrem. Att. 83 b, Præsertim cum integram rem causamq; reliquerim.

Integrum esse, *id est, liberum uel solutū esse, in nostra esse potestate, licere.* pro Mar. 137 b, Cū id iam integrum non esset: id est, cū nō possem negare. I. A. 158 a, Loquor de legibus promulgatis, de quibus est integrum nobis. Ep. 15 b, Si mihi integra omnia ac libera fuissēt. & 164 a, Si essent

omnia mihi solutissima. I. P. 62 a, Non est integrum mihi cōsilio iam uti tuo. & Part. 242 a, Quilibet si integrum daretur, eam sententiam diceret. Attic. 55 a, Mihi integrum est facere uel nō facere. & Ep. 18 b, Att. 282 a, Quod etiam idcirco trahebā, ut quàm diutissimè integrum esset. et 248 b, Quousq; inquies, quoad erit integrū. I. V. 128 b, Cū tibi in integro tota res esset. Ep. 76 a, Res adhuc in integro est. & 23 a, In integro res nobis erit. de Or. 144 a, Hæc iā in integro nobis esse nō possunt. pro Rab. 95 b, Ego si mihi esset integrum, susciperem hoc crimen. & Tuscul. 240 b, Atq; ei ne integrū quidem erat, ut, &c. pro Mar. 125 b, Nō iam mihi licet, neq; est integrū, ut non reos defendam. At. 146 a, Tum poterimus deliberare, nō scilicet in integra re, sed certè minus infracta. pro Flac. 196 a, Constituent quid agant, quibus integrum est. & ibid. Ii quibus integrum est, qui nondum ad honores accesserūt. Att. 135 b, De triumpho erit, inquis, integrum. Att. 67 a, Sed hæc mallē integra tecū egisse, profectò aliquid egissem. pro Mur. 134 b, Ea dicam uobis audiētibus amisso iam tēpore, quæ ipsi solire integra sæpe dixi. At. 200 b, Nisi hac æstate absolutum erit, quam rem uides integram restare, scelere me liberatum non putabo. Deintegrò: id est, denuò. Att. 221 b, Itaq; ei deintegrò gratulare. & 213 a, Epistola mihi deintegrò scribenda est.

In integrum restituere: id est, in pristinum statum. I. Restituere.

Integrè. In Sal. 272 b, Vita integerrimè acta. & de Fi. 55 a, Incorruptè atq; integrè iudicare. pro Pomp. 4 a, In amicorum periculis castè integreq; uersari. de Op. 244 a, Atticè dicere: id est, quasi siccè & integrè.

Integritas, *tis. Innocentia.* de Fin. 134 b, Summum bonum cumulatur ex integritate corporis, & ex animi ratione perfecta. & 72 a, Integritas corporis, ualetudo, &c. & Tusculan. 247 b, Integritas ualetudinis. de Finib. 143 b, Integritas unguiculorum omnium. de Clar. Vitæ grauitas & integritas. Qu. Fra. 293 a, Tua integritas & continentia. I. A. 188 b, Singularis integritas alicuius, multis magnisq; rebus spectata. & ibid. Vir summa integritate & innocentia. In Verr. 56 a, Integritas atque innocētia singularis. de Orat. 111 b, Eadem facultate fraus hominū ad perniciem, & integritas ad salutem uocatur. Att. 101 a, & 80 a, Cato integritatis & fidei mihi testimonium dedit. Qu. Frat. 292 a, Tertius hic annus habeat integritatem eandem quam superior, cautiorem etiam ac diligentiorem. Attic. 91 b, Ain tandem Attice laudator integritatis & elegantiæ nostræ? de Cl. 176 b, Incorrupta Latini sermonis integritas. At. 11 a, Xenocrates & Metellus Numidicus.

Integro, *gras. recreo, reficio.* de Inuent. 47 b, Animus defessus audiendo, aut admiratione integratur, aut risu renouatur.

Integumentum, *ti. inuolucrum.* I. P. 82 a, Vereor ne quis, qui istius insignem nequitiam frontis inuolutam integumentis nondū cernat. Post. 207 b, Frontis uti integumenta ad occultanda tanta uitia, diutius uti nō licebit. de Or. 141 a, Aliquando euolutus es illis integumentis dissimulationis tuæ. & 98 a, Per quædam inuolucra & integumenta perspicere aliquid.

Intellectio, *onis. synecdoche.* ad Heren. 34 b, Intellectio

est, cum res tota parua de parte cognoscitur, aut de toto pars.

Intelligens, *tis. ingeniosus, callidus.)(Idiota.* I. V. 200 b, de Vn. 196 b, Nihil non intelligens intelligente præstantius est. de Cl. 161 a, Non semper uulgi iudiciū cum intelligentiū iudicio cōgruit. de Op. 244 a, Qui teretes aures habent intelligensq; iudicium. de Fi. 94 a, Doctus et intelligens uir. de Cl. 182 a, Intelligēs dicēdi existimator. de Cl. 195 a, Existimator doctus & intelligens. I. V. 300 b, Quæ non modò istū hominē ingeniosum & intelligētem, uerùm etiam quemuis nostrûm, quos iste idiotas appellat, delectare possent. I. V. 234 b, Prætor intelligens negare. de Fi. 78 a, Erat & cupidus uoluptatum, & cuiusuis generis eius intelligens & copiosus.

Intelligenter, *cum docilitate, quod inepti dicunt, intelligibiliter.* Par. 232 a, & b, Intelligenter audiri.

Intelligentia, *tiæ. prudentia, cognitio, scientia, notio.* de Inuen. 82 a, Intelligentia est, per quā animus perspicit quæ sunt. & Top. 222 b. de Leg. 191 a, Natura homini rerū plurimarū obscuras & necessarias intelligētias enudauit, tāquam fundamēta scientiæ. de L. 168 a, Principiò homines rerum omnium quasi adumbratas quasdā intelligentias animo ac mente concipiunt. & de Vn. 196 b, Deus intelligentiā in animo, animum conclusit in corpore. de Leg. 161 b, Natura nullo docēte profecta ab ijs, quorum ex prima & inchoata intelligentia genera cognouit, cōfirmat ipse per se rationem & perficit. de L. 165 a, Nam & communis intelligentia nobis notas res efficit, easq; in animis nostris inchoauit, ut honesta uirtute ponātur in uitijs turpia. de Nat. 34 a, Cum in æthere astra gignantur, consentaneum est, in his sensum inesse & intelligentiam. Ac. 30 a, Quòd quædam animalis intelligentia per omnia permeet. de N. 72 a, Neptunum esse animum cum intelligentia per mare, pergentem. de Nat. 11 b, In eas imagines mentem intentā infixamq; nostram intelligētiam capere quid sit deus. Or. 297 b, Plato ait, ideas semper esse, ac ratione & intelligentia contineri. & Offic. 65 b, Quatenus aliquid ratione & intelligentia teneri potest. de Nat. 7 b, Mens simplex fugere intelligentiæ nostræ uim ac notionē uidetur. de Diuin. 95 a, Pars animi quæ rationis atq; intelligentiæ sit particeps. de Vn. 193 b, Quod intelligentia & ratione comprehenditur. de Or. 86 a, Quod longissimè sit ab imperitorum intelligentia sensuq; disiunctum. & 161 a, Idq; faciunt etiā in alijs operibus, ad quorum intelligentiam à natura minus habent instrumenti. Or. 207 b, Definire aliquid ad cōmune iudicium popularemq; intelligentiā accōmodare. I. A. 223 a, Omnes qui ex omni ætate hac in ciuitate intelligentiam habuerunt. de N. 11 b, Tamē fretus intelligētia uestra breuius dissero, quàm causa desiderat. de In. 53 b, Noui intelligentiā uestrā iudices, nō potest ita uideri. de Op. 244 a, Qui intelligentiam ponūt in audiēdi fastidio. pro S.R. 26 a, Quid censes, hūc quo studio & qua intelligētia esse in reb. rusticis? I. V. 210 a, Vt intelligatis in homine intelligentiam esse non auariciā. Off. 55 b, Honestū quod in nostrā intelligētiā cadit. & 66 a, In malitia simulatio intelligētiæ. de Inuē. 59 a, Aut falsum quiddā hoc pacto sapiētia est, pecuniæ acquirendæ intelligentia. de Clar. 173 b, Mutius iuris ciuilis intelligentia præstitit. & 185 b, Is omnes intelligentia anteibat.

Universidad de Deusto
Biblioteca

tia anteibat. Aca.6 b, Quid de gustatu & odoratu loquar? in quibus intelligentia & si uiciosa est, quædam tamen. Tus.241 b, Proponenda quædam quasi mouentia sunt, quæ nos magis ad cognitionem intelligentiamq; conuertant. de Fi.94 b, Simul autem incipit intelligentiam, uel notionem potius, quam appellant ἔννοιαν illiquiditq;, &c. Tuscul.159 a, Difficile est animi quid aut qualis sit intelligentia. Par.232 b, & Off.39 b, Prudentia & intelligentia idem.

Intelligo, gis. cognosco, sentio, teneo, capio, percipio, interpretor, mente complector, cogitatione cōprehēdo, cogitatione complector, perspicio, comprehendo, animaduerto, intelligentiam habeo, accipio, disco, animo percipio, intelligentia & ratione comprehendo, ratione & intelligentia teneo, animo & cogitatione cōprehendo, constrictū conscientia teneo, persequor, sententiam alicuius interpretor. Tus.198 a, At.33 a, Accepi aliquot epistolas tuas, ex quibus intellexi, &c. et 86 a, De me scribis te ex Philotimi literis cognouisse. et 97 b, Intellexi ex tuis literis, te ex Turannio audisse, à me prouinciam fratri traditam. de N. 60 b, Sed ea magis ex aliorum contentione, quàm ipsa per sese cognosci atq; intelligi potest. et ib. Ea quæ minus intellexi, & ea quæ parum accepi. Off.29 b, Intelligo, animaduerto, sentio, Of.209 a, Hoc quale esse debeat, ex ipsis quæ suprà dicta sunt, intelligi potest. & 198 a, Cuius ex epistolis intelligi licet, quàm frequens, &c. & ibi. Quod pòst magis intelligetur. & 216 b, Sed tamen nec nimis esse diuersa, nec ullo modo coniuncta intelligi licet. pro S.R. 33 a, Quàm sis audax, hinc omnes intelligere possunt, quòd, &c. pro Cec.292 a, Verùm ita est ut dicis, te deiectum debeo intelligere, etiam si tactus non sis. Off.43 a, Quam qui audiunt, intelligere & sapere plusquàm cæteros arbitrantur. de Fat.149 a, Ex quo facile intellectum est, uerbis eos, non re dissidere. At.178 b, De fundo Frusinati redimendo iampridem intellexisti uoluntatem meā. I.V.178 a, Vnde ergo hoc intelligi potest? ex hoc maximè, quòd, &c. de In.81 b, Percipere quædam ex quibusdam. In Pison.94 b, Oratio adolescenti nox acriter intelligenti præceps. Ora.197 b, Ille non intelligendi solùm, sed etiam dicendi grauissimus autor Plato. At.135 a, Vtrùm hoc tu parum meministi, an ego, nō satis intellexi. & 128 b, Explicari mihi tuum consilium planè uolo, ut penitùs intelligam. de Or. 111 a, Malo nō intelligi orationem meam, quàm reprehendi. & 114 a, Sed ne latius hoc patere uideatur, hæc dūtaxat in Græcis intelligo: quæ ipsi, qui scripserunt, uoluerunt à uulgo intelligi. de Nat.23 a, Puderet me dicere non intelligere, si uos ipsi intelligeretis, qui ista defenditis. & 10 a, Itaq; corpus quid sit intelligo, quasi corpus quid sit nullo prorsus modo intelligo. In Ver.222 a, Tametsi nō tam multū in istis rebus intelligo. I.V.266 a, Quod iste neq; attendere unquam, neq; intelligere potuit. de Am. 200 b, Id si minus intelligitur, quanta uis amicitiæ sit, ex discordijs percipi potest. Part.124 a, Quem enim intelligimus diuitem? aut hoc uerbum in quo homine ponimus? de Le.184 b, Cum dico legem, nihil aliud intelligi uolo, quàm imperium, sine quo, &c. de Legib.183 a, Nostræ legis interpretes, quo capite iubemur sumptus remouere, &c. hoc intelligunt, in primis sepulchrorum

magnificentiam esse minuendam. de Inu.38 b, Ambiguū si concesseris, ex ea parte quam intellexeris, &c. et ib. Cum autem dicebas, &c. illud accipiebam, &c. id est, intelligebam. de N.9 b, Illud nō queo intelligere: id est, coniectura informare. de Or.95 b, Percipere aliquid animo. Top.222 a, Cernere & intelligere aliquid animo. de N.75 b, Interpretari aliquid peruerse: id est, male intelligere. Oculis mentis uidere. l. Oculus.

Intemelij, pop. Ep.124 a, Cælij.

Intemperans, tis. immoderatus, intemperatus, qui se in omni libidine effundit, libidinosus, impurus, cupidus. Att.213 a, Intemperans sum in rei cupiditate quam nosti. & de Se.83 a, Libidinosa & intemperans adolescentia. Rostquam.207 a, Vir libidinosus, impurus, intemperans. & Ep.135 b, Homo intemperantissimus. In Vat. 29 a, Sed fui paulò in te intemperantior fortasse quàm debui. I.V.184 a, Intemperans uir & impudica mulier. de Fi.83 b, Gallonis.)(. Piso.

Intemperanter, intemperatè, insolenter. I.A.155 a, Nimis iracundè & ualde intemperanter. Tusc.149 a, Intemperanter abuti aliqua re. Ora.214 b, & I.A.203 b, Intemperantius uti aliqua re.

Intemperantia, tiæ. intēperies, incontinentia, insolentia. Tus.213 b, Intemperantia est à tota mente et à recta ratione defectio. de Fin. 59 a, Intēperantia fugienda est. Aca.46 a, Et omnium perturbationū arbitrabatur esse matrem, immoderatam quandam intemperantiam. contra Rul.89 a, Hæc ego uos concupisse pro uestra intemperantia non miror. Of.25 a, Si autem libidinum intemperantia accesserit, duplex malum est. Post.206 a, Qui ne sanctissima quidem parte corporis potuisset hominum impuram intemperantiam propulsare. pro Dom. 217 a, Is tanta fuit intemperantia, ut, &c. de Ar.253 b, Explere intēperantiā alicuius. pro Cæl. 42 b, Is multa de incōtinentia intēperantiaq; disseruit. de N.74 a, Iniusticiæ, intemperantiæ, timiditatis, quæ semina essent.

Intemperatè, intemperanter. de Vn.202 a, Immoderatè & intemperatè uiuere.

Intemperatus, a, ū. I.P.84 a, Intemperatissimæ perpotationes. & 95 a, Intemperatissima pecus. et de Am.110 b, Intemperata quædam beneuolentia.

Intemperies, ei. immodestia, procacitas. Attic.58 b, Ne qui uideor non stultè illius amici intemperiem tulisse, rursus stultè illius iniuriam faciam illustrem.

Intempestiuè. Off.18 a, Ne irascamur intempestiuè accedentibus, aut impudenter rogantibus. & Epist.175 a, Qui ad nos intempestiuè adsunt.

Intempestiuus, a, um. peruersus, præposterus. At.65 b, Nunquā mihi tua epist. aut intēpestiua aut loquax uisa est. & pro Mu.127 b, Intēpestiuū conuiuiū. de Am.100 a, Amicitia nunquā intempestiua, nunquā molesta est.

Intempestus, a, um. concubius. I.A.154 a, Cum intempesta nox esset, mansi in uilla. I.V.222 a, & 254 b, Repentè nocte intempesta seruorum armatorum fit concursus. I.P.99 b, Is nocte intempesta abijt.

Intendo, dis. intendi, intensum & intentū. porrigo, contendo, intento, parco. At.261 a, Et simul dextram intendit ad statuam. et I.A. Hic dextrā ad sedes intendit Cassiopeiæ. Ac.9 a, Mens naturalem uim habet, quam intendit ad ea quibus mouetur. & ib. Intendere sensus ad res perci-

res percipiēdas. I.A.235 b, Si fieri posset, uel plures te animos habere uellē, quos omnes ad Mutinā intenderes. de Or.102 a, Sed ut commonstrarem tantùm uiam, &c. ut fieri solet, digitum ad fontes intenderem. & 96 a, Studiū nihil prodest perueniēdi aliquò, nisi illud, quod eò, quò intendas, ferat deducatq;, cognoris. de Orat.124 a, Hoc tibi antea explicādum est, quàm illuc proficiscare, quò te dicis intēdere. I.A.213 b, Agitur uita & fortuna optimi cuiusque, quò cupiditatē infinitam cum immani crudelitate iampridem intēdit Antonius. I.P.80 b, Ego tela intēta iugulis ciuitatis de cōiuratorum manibus extorsi. pro Sest. 12 a, Intenta signa legionū existimantur ceruicibus bonisq; uestris. Att.33 b, Intendere periculū alicui. de Ora.88 b. & pro Cecin.288 b, Intendere litem alicui: id est, inferre. pro Mil.108 b, Alicui diem dicere, mulctam irrogare, actionem perduellionis intendere. de Pro.73 b, Tela undiq; in patriam intenta. Ac.12 b, Defigere & intendere animum in aliquam rem. de* 75 b, Intēdere considerationem in aliquam rem. pro S.R. 19 b, Peto à te ut periculum, quod in omnes intenditur, propulses. pro Mil 114 b, Ista omnia in hunc unū instituta, parata, intenta sunt. de Ar.242 b, Simul ac periculum intendi, omnem illius impetū cōpressi. pro Qu. 8 a, Minas iactare, pericula intendere. pro Fl. In quo quid reprehendis? quod falsum intēderit? quì doces? pro Qu. 26 b, Is sibi eum nuper edidit sociū, quē (quomodo nūc intendit) ne in uirorum quidem numero tum demōstrat fuisse. I.C.102 b, Si iste quò intendit, in Manliana castra peruenerit. pro Mu.128 b, Vt eò quò intēdit, maturè cū exercitu perueniat. I.A.226 a, Si C. Antonius, quod animo intēderat, perficere potuisset: id est, cōceperat. Ac. 12 b, Parum defigūt animos & intendunt in ea quæ perspicua sunt. I.V.68 a, Intendere animum aliquò. de Nat. 1 b, Immensa regionum magnitudo, in quam se inijciēs & intendens animus latè longeq; peregrinatur. Tusc. 187 a, Qui uolunt exclamare maius, nō satis habent, latera, fauces, linguam intendere, toto corpore contētione uocis asseruiunt. Tusc.187 a, Nunquā ingemiscit uir fortis, nisi fortè ut se intendat ad firmitatem. & ibid. In profundenda uoce, omne corpus intenditur. Acadē. 20 b, Intendere longius aciem. Tus.217 a, Intendere aciem acrem in omnes partes. I.A. 235 a, Intēdere animum ad aliquam rem, referre animum ad aliquam rem, animum alicuius intentum esse ad aliquid faciendum. Epi.114 a, Intendere se aduersarium in magistratum alicuius. ad Heren.15 a, Intendere controuersiā: id est, cōtestari litē. & 31 b, Huiusmodi intendere orationem, quæ redarguatur: id est, habere uel inferre. Ac.12 b, Intendere arcum. Item: Intendit crinitus Apollo arcū auratum Luna innixus. Or.202 a, Intendere & remittere sonum uocis. In Horten. Quæro non quibus rebus intendam animum, sed quibus relaxem.

Intensus, a, um. inflata, tumida. Or.208 a, Principia uerecunda, non elatis intensa uerbis.

Intensius, aduer. uehementius, acrius, maiore cupiditate. ad Her.41 b, Alia meliora sunt, quæ multò intensius petimus in uita.

Intentio, onis. contentio, diligentia. de In.67 b, Cum animus hac intentione omnes totius negocij partes considerabit. Tusc.206 b, Mentem à cogitationum intentione,

cantu & fidibus ad tranquillitatem traducere.

Intentio, criminis obiectio. ad Herenn. 6 a, & de Inuent. 44 a, Intentio, occidisti Aiacem: Inficiatio, non occidi.

Intentio, mens, consilium, animus. I. A.158 b, Quorū ea mens idq; consilium est, ut eripere cupiant, &c. de In. 78 a, Postea facti aut intentionis aduersariorum, cū ipso scripto contentio.

Intento, as. Tuscul.243 b, Dolor ardentes faces intentat, is fortitudinem & patientiam se debilitaturum minatur. pro Sext. Rosc. 35 a, Explicet suum uolumen illud, quod aiūt, Sext Roscio intentasse & meditatum esse, se omnia illa pro testimonio esse dicturum. pro Mil.108 b, Clodius non seruos, non arma, nō uim intentauit? & ibidem. Hæc insidiata Pōpeio est. de Inuē.78 a, Tum ipsum aduersarium quasi intentantis loco producendo, hoc interrogando, utrum, &c.

Intentus, tus. proiectio porrectio. pro Sest. Voces quidem & palmarum intentus, & maledictorum clamores omnes profuderunt.

Intentus, a, um. extentus uel extensus, contentus, attentus. de Nat. deor.7 b, Animum esse per naturam rerum omnem intentum & commeantem. & 11 b, In eas imagines mentem intentā infixāq; nostrā intelligentiam capere, quæ sit beata natura. de Or.153 a, Voces, ut chordæ sunt intentæ, quæ, &c. de Senect.64 a, Appius intentū animum tanquam arcum habebat. I. A.235 a, Quamuis intentus animus tuus sit ad fortissimum uirum liberandum. cōtra Rull.81 a, Intentis oculis omnes reipub. partes intueri. pro Pl.151, Aliquid quàm maximè intentis oculis (ut aiunt) acerrimè cōtemplari. de Or.128 a, Oratio lenis & summissa.)(. Intenta & uehemens. de Or. 107 b, Sermo paulo intentior. et ibid. Grauissimi sermonis lenitas.)(. Sūma uis & cōtentio. & ibid. Qui ut Seruius Galba lateribus aut clamore cōtenderent. I.V.241 b, & 252 a, In ore portus tabernacula carbaseis intenta uelis collocabat.

Inter, in, cum. In Ver.269 a, Nulla uox alia inter dolorem crepitumq; plagarum audiebatur. de Ora.88 b, Nō sum nescius ista inter Græcos dici & disceptari solere. de Orat.99 b, Qua de re inter Marcellos & Claudianos centumuiri iudicarūt. de Or.118 a, Nihil est enim quod inter homines ambigatur, in quo non queratur, &c. de Or.122 a, Inter ingenium & diligentiam perpaulum loci reliquum est arti. de Clar. Or.196 b, Galba fuit inter tot æquales unus excellens. & Or.167 b, Vnus excellit inter omnes. de Cl.185 b, Hortensius suos inter æquales lōgè præstitit. pro Pl.256 b, P. Crassus inter equites Romanos summo splendore fuit. Or.205 b, Furere apud sanos, & quasi inter sobrios bacchari. de Somn.129 a, Homines, qui terram incolunt, interruptos ita esse, ut nihil inter ipsos ab alijs ad alios manere posit. de Amic. 101 b, Ea charitas quæ est inter natos & parētes. At.124 b, Huius enim operis maximi inter homines illum esse effectorē uolo. de Am.102 b, Quæ sæpe inter me & Scipionē de amicitia disserebātur. de Vn.201 b, Hæc inter se penè cōtingunt. & ibid. Quod fratres inter se & agnatos appellare uidem⁹. pro Mil.104 a, Vim inter ciues susceptā esse. Att. 195 b, Nō patiar ut opera mea manus inter uos conseratis, & cædes ciuiū inter se fiat. de Ora.

Universidad de Deusto Biblioteca

104 a,Atq; hæc inter se iũgi copulariq; poßint.de Or. 129 a,Capita inter se contraria.& de Opt.244 a.l.Cõtrarius.At.86 b,Cicerones pueri amant inter se,discũt. de N.25 b,Dij inter se diligunt. Qu.Fra.523 a,Pueri ualẽt & nos,et inter se amãt.At.68 a,Quæ fueram⁹ ego & tu inter nos de sopore locuti.I.C.113 b, Illi furtim inter se aspiciebant.de Or. 517 a, Aliqui uolũtate similes inter sese.Epist.233 a,Nihil potest esse cõiunctius,quàm nos inter nos risum tenere.29 b.de Orat.91 b,Virtutes ipsas esse inter se æquales & pares.& de Clar.177 b,In reliquis dißimiles inter se fuerunt.de Ar. 258 b, Nostræ sunt inter nos iræ discordiæq; placandæ.At.135 b, Duæ artes inter se pares.I.V.60 a,Vobis inter uos uoluntas fuit cõiuncta.de Cla.172 a,Sed etiam ipsorũ inter ipsos concessu ita tributum est.Atti.27 a,Vna spes salutis est, istorũ inter istos dissensio.de Amicit.105 b,Bonis inter bonos quasi necessariam beneuolentiam esse.de Nat.15 b,Hoc mirabilius,quòd uos inter uos risum tenere poßitis.At.158 a,De ea re nos inter nos locuti sumus.de Diuinat.92 b,Nos inter nos esse cõplexos.de Orat. 136 a, Sed quid uos inter uos? Epi.130 a,Puto fore ut mirere, id nos locutos esse inter nos;quod nunquã locuti sumus. de Am.111 b,Neque solùm colẽt se inter se,sed,&c.Of. 11 a,Ac latißime quidẽ patẽs hominibus inter homines, omnibus inter omnes societas hæc est. & 5 b, Hominũ inter homines societas.et ibid.Ipsi inter se alij alijs prosunt.I.A.230 b,Quorum summum quõdam inter ipsos odium meministis.pro Cor.67 a,Nostras inimicitias ipsi inter nos geramus.Att.229 b,Vt nosmetipsi inter nos cõiunctiores simus.pro Qu.5 a, Vt aut uterq; inter se aut neuter satisdaret. At.131 b,Qui inter se ne noti sunt. de Fin.127 a,In eo nõnunquã uariari inter eos & dubitare uidetur.Epi.13 a,Atq; utinam hæc inter nos studia exercere possemus.pro Cec.294 b,Sermo familiaris nõ cohærebit,sed uerba inter nos aucupabimur.de Or.100 a,Sermo quem illi quõdam inter se de his rebus habuissent.& Epi.130 a,Sermo inter nos habitus.Epi. 200 a, Nõ enim id inter nos facere debemus.de Or.102 a,Multum inter se distant istæ facultates,longæq; sunt diuersæ atq; seiũctæ.de Fa.143 a,Si in sphæra maximi orbes sunt,medij inter se diuiduntur.pro Qu. 8 a, Qui inter tot annos ne appellarit quidẽ Quintium. pro Põ. 17 a, Qui inter tot annos unus inuẽtus est, quem socij in urbes suas cũ exercitu uenisse gaudeant.I.V.135 a, Vt dies quadragintaquinque inter binos ludos tollerentur. In Anton.172 a,Si inter cœnam in tuis immanibus illis poculis hoc tibi accidisset.Qu.Fr.324 a, Hæc inter cœnã Tironi dictaui,ne mirere alia manu esse. de Leg.167 b, Vsucapionẽ XII.tabulæ inter quinque pedes esse uoluerunt. At.135 b,Inter me & Brundusiũ Cæsar est.Itẽ: Hoc inter me & illos interest,quod,&c.pro Sest.20 a, Iudicium inter sicarios cõmittitur.I.V.89 a, Philodamus in primis inter suos copiosus.At.95 b,Literæ,in quibus ἔπεχε interscripseras. de Or.156 a,Cũ cæteris tuis laudibus hæc est maxima,id est,inter, &c. de Cl. 104 a,Hic orator in illos numerari potest.pro Fl.155 b,Vtrũ in clarißimis ciuibus est is?

Interamna,*næ.opp.*At.22 a.& pro Dom.229 a.

Interamnis. pro Milone, 110 b, Caius Caßius interamnis.

Intercalaris,*re.*Februarius,quòd in eo dies unus interponitur.Ep.90 b,91 a,Ad VI.Cal.intercalares priores. pro Qu.14 b,Dic Næui diẽ, ante V.Cal. intercalares. & ib.Pridie Cal.intercalares.

Intercalarius,*ria,rium.*intercalaris,id est,interpositus, interiectus.I.V.134 b,Tunc Cephaleditani decreuerũt intercalarium XLV.dies lõgum,ut reliqui mẽses in suã rationem reuerterentur.& ibidem,Est consuetudo Siculorũ cæterorumq; Græcorum,quòd suos dies mẽsesq; congruere uolunt cum solis lunæq; ratione,ut nonnũquam,si quid discrepet,eximãt unum aliquem diem aut summum biduum ex mense, quos illi exhæresimos dies nominant.

Intercalo,*as.*interpono,adiungo,prorogo.Ep.116 a,Curio bellißime,quia de intercalando non obtinuerat,trãsfugit ad populũ.et 96 b, Quotidie uota facimus ne intercaletur.At.75 b,Te rogo ut pugnes,ne intercaletur. At.72 a,Præmuni quæso ut simus annui,ne intercaletur quid.At.83 b,Cum scies Romæ intercalatũ sit necne,uelim ad me scribas.de Leg.75 b,Quod tempus,&c.diligenter habenda ratio intercalandi est.

Intercapedo,*nis.*intermißio,interuallũ.Ep.164 a,Itaq; iam me non pœnitebit intercapedinem scribẽdi fecisse.de Fi.61 b,Quas ob causas in eorum uita nulla est intercapedo molestiæ:id est,uacuitas.Ep.140 b,Quid enim,nõ honestum uerbum est diuisio?at inest obscœnũ, cui respondet intercapedo.

Intercedo,*dis.*intersum,interuenio.de Or.116 b,Vix annus intercesserat ab hoc sermone cohortationis meæ, cũ iste,&c.pro Cluẽt.32 b,Vnus & alter dies intercesserat,cũ res parũ certa uidebatur. de Finib.86 a,Nec id quidem fieri potest,nisi cùm multa annorum intercesserint millia.I.V.226 b,Vna nox intercesserat,cum,&c. & I.C.98 a,Nox nulla intercesit,mox interfectus est. pro Qu.8 b,Is qui cũ tibi affinitas,societas,omnes deniq; causæ & neceßitudines ueteres intercedebãt.& 9 b, Affinis meus qui cum mihi neceßitudo uetus, cõtrouersia de re pecuniaria recens intercedit.Ep.89 a, Veteres mihi neceßitudines cũ his omnibus intercedũt.pro Cæl. 44 a,Intercedũt mihi inimicitiæ cũ illo.Ep.227 a,Multaq; & magna inter nos officia & paria & mutua intercedunt.Ep.203 b,Cum quibus si mihi nulla causa intercederet,tamen te rogarem.& de Pro.77 b, Explicabo breuiter quæ mihi sit ratio & causa cum Cæsare. de Amicit.110 a,Si morum aut studiorum commutatio facta erit, aut in reip. partibus dissensio intercesserit. ad Her.5 b,Ratio,quæ nisi intercederet,nec causa quidem esset,&c.Ep.3 b,De his rebus pridie quàm hæc scripsi, senatus autoritas intercesserat.Ep.242 a,Cum uestra autoritas intercesisset,ut ego regem tuerer.de Clar.160 a, Itaq; cũ,& si nemo intercedebat,qui se illi anteferret, neq; secundum tamen neq; tertium dixerim.de Fin.104 a,b,Ea natura est hominis,ut cum genere humano quasi ciuile ius intercedat.Epist.14 b,De Vatinio autẽ primũ reditus intercesserat in gratiam.Ep.213 b,Inter nos uetus usus intercedit.

Intercedere pro aliquo,id est, rogando impetrare, uel spondere.At.85 a,Ascribit etiam intercesisse se pro eis magnam pecuniam:id est,quasi rogando impetrasse.In A.169 a,Tantum enim pro te intercesisse dicebat.Ep. 164,

16 a,Nullum meum minimum dictum,nõ modò factum, pro Cæsare intercesit,quod ille,&c.

Intercedere. resistere,aduersari,contrauenire, obstare. de Orator.129 b,Tribuni ex templo pulsi cũ intercedere rogationi uellent. Qu.F.311 b, Mõstra de aliquo promulgare, quibus intercedat nemo.de Leg.187 b,Quod legationis genus ego cõsul sustulissem approbante senatu,nisi mihi Leuinus Trib.Ple.intercesisset.pro Qu.12 a,Quid si M.Brutus intercessurũ se dixit, &c. uidetur ne intercesisse appellatio tribunorum?de Pro.72 b,Sed mihi credite,nunquam succedetur illis, nisi cum ea lege referetur,qua intercedi de prouincijs non licebit.Epi.3 b,De his rebus pridie quàm hæc scripsi senatus autoritas grauißima intercesserat, cui cum Cato & Caninius intercesißent, tamen est perscripta. Epi.7 a, Eaq; quæ de reductione regis scripta est autoritas , cui scis intercesũ esse,ut ne quis omnino regẽ reduceret, tãtam uim habet,ut.Att.10 b, Qui ueritus est, ne Fusius ei legi intercederet, quæ ex S.C. ferebatur. Epistol.151 a, Meq; sentẽtiæ quæ secunda pronunciata erat, cum frequens assentiretur senatus, rogatu Seruilij P. Titius intercesit.Ter.23 a, Si nulla ægritudo huic gaudio intercesserit:id est,obstiterit.

Interceptio,*onis.*pro Cl.53 a, Quæ deinde interceptio poculi?cur non de integro autem datum?

Interceptus,*ta.* ad Quint. Frat. & Attic.lib. 1, Literæ interceptæ.

Intercessio,*onis.*quam uulgus oppositionẽ uocat,præsertim in causis forensibus.cõtra Rull.72 a, Cum intercesio stulticiam intercessoris significatura sit,non rem impeditura.& In Or.157 b,Quas tu mihi intercesiones inquis?Or.lib.1.

Intercessor,*oris.*qui obstat & resistit alicui.pro Syl.179 b, Cæcilius agrariæ legi intercessorem fore perpeßus est Q.F.305 b,Clodius poterit cõciones cõcitare,deinde etiam intercessor parabitur. de L.186 a,Intercessor rei malæ salutaris ciuis esto.pro S.R.36 b,Postremo isto hortatore, intercessore ad Syriam non adierunt. In A.161 a,& Ep.151 a,Intercessor grauißimus.

Intercido,*dis.*cado.pro Deiot.148 b,Pereãt amici,dum unà inimici intercidant.dictum Domitij ex uersu quodã Græco. Ep.64 b, Si qua interciderunt , non tam re quàm suspicione uiolenta,ea,&c.

Intercido,*dis,*interscindo. Parad.125 a, Mercedũ pactiones in patrocinijs intercisæ,pecuniarum in cõcionibus candidatorum.

Intercipio,*pis.*in itinere capere,auferre.Ep.157 a, Ne literæ à latronibus interciperentur.& Attic.7 b,Literas aut interire,aut aperiri, aut intercipi. Attic.159 b, De his rebus,quas intercipi periculosum esset. pro Cluent. 53 a,Venenum cum in mulso daretur,quendam eius familiarem intercepisse , bibisse , mortuum esse. contra Rull. 66 b , Honos ad alienæ petitionis occasionem interceptus.

Intercise. Part.232 a,Intercise atq; permistè dicere.

Intercisus,*a,um.*L.Velinus.

Intercludo.*dis.*intersepio.Parad.117 b, Qui Carthaginensium aduentum corporibus suis intercludendum putauerunt. Postquam.201 a,Inimici mei corporibus ciuium trucidatis, flumine sanguinis meum reditum inter

cludendum putauerunt.de Pro.70 a, Byzantij Mithridatis impetum ægrè repulsum, & ceruicibus interclusum suis sustinuerunt.Attic.107 b, Ille à cõmeatu & reliquis copijs intercludendus. Cæl. Epistol.112 a, Ipsum apud Bellouacos circũsederi,interclusum ab reliquo exercitu.Att.138 a, Planè capti interclusiq; sumus. pro Cec.301 a,In ijs ipsis intercludere insidijs,quas mihi conaris opponere.de Fin 89 a,& Epi.244 a, Intercludere aditũ ad aliquem locum.pro S.R.36 b, Intercludere omnes aditus alicui ad aliquem.pro Syl.167 b,Aditum ad aliquem locũ alicui esse interclusum. con. Rull.81 a, Cum à ciuibus interclusum sit præsidiũ.& Anteq.194 a, Aliquem locum præsidijs interclusum teneo. pro Cluent. 56 b, Hoc modo innocentiæ defensio interclusa respirat.In Verr.262 b,Intercludere perfugium fortunæ alicui.Attic.115 a,Intercludere fugam alicui.Att.127 a,Iter meum interclusum putabam.pro Rab.91 a,Intercludere omnes seditionum uias,munire præsidia reip. Atti.123 a,Intercludor dolore.

Interclusio,*onis.*impedimentum.de Or.159 b,Clausulas & interpuncta uerborum,animæ interclusio & angustiæ spiritus attulerunt.

Interclusus,*a,um.*pro Cæl.46 a, Via deserta & inculta atq; interclusa iam frontibus & uirgultis.

Intercolumnium,*nij.*columnarum interuallũ. Quint. Frat.319 a,Edera conuestiuit qua basim uillæ, qua intercolumnia ambulationis.In Ver.86 a,Signa omnibus intercolumnijs disposita. & ad Her.21 b, Vt ædes, intercolumnium.

Intercurro,*ris.*intercedo,interuenio.In A.217 b,Pugnatur acerrimè,qui intercurrerent , misimus tres principes ciuitatis.& ad Heren.3 a, Alterum genus est narrationis,quod intercurrit nonnunquam.Tuscul.182 b,Ergo his laboriosis exercitationibus dolor intercurrit nõnunquam.

Intercus,*tis.*quod inter carnẽ cutemq; est , ut aquam intercutem dicunt latini morbum , quem hydropem uocant Græci. Off.70 b, Si quis medicamentum cupiã dederit ad aquam intercutem.

Interdico,*cis,*prohibeo,ueto,decretũ interpono.de Or. 203 a, Neq; enim interdictum est à rerum natura , aut à lege aliqua,aut more,ut singulis hominib. ne amplius quàm singulas artes nosse liceat.de Finib.50 a,Nec mihi ne faciã interdictum puto.pro Cor.60 a,Nõ modò nullo proposito præmio,sed etiam interdicto.pro Cæl.47 b,Si quis est qui etiam meretricijs amoribus interdictũ iuuentuti putet.de Sen.81 b,Nostro more malè rem gerentibus patribus bonis interdici solet.de Ar.246 a, Vt huic furiæ uox interdiceretur.I. V.114 b, Si prætor improbus,cui interdicere nemo poßit,det quẽ uelit iudicẽ. pro Cec.189 a, Prætor interdixit ut est cõsuetudo de ui hominibus armatis sine ulla exceptione, tãtum ut unde deiecisset restitueret.pro Cec.291 b,Prætor qui de fossis,de cloacis,deq; minimis aquarum cõtrouersijs interdicit.Item:Hanc legem Clodius scripsit, ut interdictum sit,cui nõ sit interdictum.pro Dom.229 a, Quod de omnibus interdictum est,scriptũ est in legibus.In A.157 a, Leges,quæ iubẽt,ei qui de maiestate damnatus sit,aqua & igni interdici.I.A.207 a,Sic contendit,tãquam si illi aqua & igni interdictũ sit.pro Dom.222 b,Vt M. Tullio aqua

lio aqua & ignis interdiceretur. & 229 b, Vt mihi aqua & ignis interdiceretur. Ep. 167 b, Futurum puto ut aqua & ignis nobis interdicatur. ad Her. 24 b, Quibus aqua & igni interdictum est.

Interdictio, onis. pro Dom. 229 d, Tecti & aquæ & ignis interdictio.

Interdictum, cti. propriè prætoris dictum est, ac formula, qua quid aut fieri iubet, aut uetat, præsertim eum de possessione contenditur: deinde etiam omnis uetādi formula. cont. Rul. 89 d, Ergo hac lege prætorū interdicta tollētur. & Att. 117 d, Cæsaris interdicta respuētur. Or. 206 d, Causa pro Cecinna de uerbis interdicti fuit. pro Cec. 291 b, Tum per hoc interdictū eum restitui oportet. & 286 b, Possessionem per interdictum repetere. de Or. 88 b, Multisq; præessem, qui tecum interdicto cōtēderent, aut ex iure manu consertū uocarēt, & c. Ep. 253 d, In hoc interdicto non solet addi in hoc anno. l. P. 83 d, Tamen id ijs non licere per interdicta crudelitatis tuæ potestatis erat non firendæ. pro Dom. 227 d, Flamma temporis, interdictum sceleris, uox furoris. l. P. 90 d, Gabinius numen interdictumq; deorum regi uendidit.

Interdiu. ad Heren. 7 d, Tempus ita quæritur, qua parte anni, qua hora noctu, an interdiu, factum esse dicatur.

Interductus, ctus. distinctio uel nota. Or. 219 b, Oratio non spiritu pronunciantis, nec interductu librarij, sed numero coacta debet insistere.

Interdum. est cum, nonnunquam. de Cl. 186 d, Acumẽ M. Pisonis sæpe stomachosum, nonnūquam frigidum, interdum etiam facetum. Or. 216 b, Interdū cursus est in oratione incitatior, interdum moderata ingressio. de Fi. 73 d, Interdum, uel potius nimium sæpe. de Or. 162 d, Gemi natio uerborum habet interdum uim, lepōrem aliās. ad Her. 32 b, Est cum non est satius, si, & c.

Interea. interim, tantisper, hoc interim spacio. pro Qu. 4 b, Hæc dum Romæ geruntur, Quintius interea, & c. & 3 d, Nec interea uerbum interposuit Næuius. & pro R. P. 123 d, In A. 200 d, Teretur interea tempus. de Or. 100 b, Interea dum hæc quæ dispersa sunt, cogātur. Ep. 69 b, Tu interea cessabis.

Intereo, is. morior. de. N. 66 b, Non intelligo quomodo calore extincto corpora intereāt, nō intereant aut humore aut spiritu amisso. At. 35 b, Vt posse uideremur sine dolore interire. de N. 67 a, Ignem interiturū esse nisi alātur. Quint. Frat. 295 d, Cū id quod dabatur, nō esset interiturum. pro Arc. 187 d, Tabulæ publicæ omnes tabulario incenso interierūt. At. 7 b, Literas aut interire, aut aperiri, aut intercipi, de Fi 99 b, Vt interit magnitudine maris Aegæi stilla muriæ. Ac. 44 b, Nihil ualētius à quo intereat. & ib. a, Eoq; etiam interire non in nihilum, sed in suas partes. pro Mur. 230 d, Maiores sacra interire noluerunt. & ibidem: Interimendorum sacrorum causa. pro Dom. 220 b, Quidē sacra Clodiæ gentis cur intereunt, quod in te est?

Interest, rat. refert, ad rem est, differt, dist. at. I. A. 246 d, Id potissimùm faciam, quod maximè interesse reip. iudicabo. pro Mur. 125 d, Ostendam alio loco, quantum salutis communis interfit, duos consules esse, & c. Ep. 55 d, Multum interest rei familiaris tuæ, te quam primùm uenire. de Fi. 79 b, Interest omnium rectè facere. Q. Fr. 309 b,

Hoc uehementer interest reip. de L. 177 b, Ciuitatū hoc multarum in Græcia interfuit, antiquū uoeum seruare modum. In A. 157 d, Quis enim est hodie, cuius interfuit hanc legem manere? pro Mil. 112 a, Semper Milo quantum interesset P. Clodij, se perire cogitabat. At. 231 b, Cupio excurrere in Græciā, magni interest Ciceronis, uel mea potius, uel meherculè utriusq; me interuenire discenti. & 205 d, Magni interest mea, unā nos esse. Ep. 33 b, Vtriusq; nostrūm magni interest, ut te conueniam. de Clar. 188 d, Atheniensium plus interfuit firma tecta in domib. habere, quàm, & c. & ib. Plus interest reip. cadstellū capi, quàm, etc. At. 158 d, Nihil illis interest, quod in senatū nō uenis. & 48 b, Non quo mea interesset, lo ci natura. Att. 185 b, Illud mea magni interest, te ut uideā. pro Syl. 182 d, Vestra enim qui uixistis, & c. hoc maximè interest. Att. 38 d, Permagni nostra interest te esse Romæ. & 122 d, Scio quāti reipub. interfuit, omnes copias in unū locum conuenire. & 126 d, Magni interest reip. omnes copias, & c. & 143 b, Permagni eius interest, rē ad interregnum uenire. pro Clu. 49 d, Nec fuit pluris tat interesse, se, & c. Ep. 85 d, Non tantū interest, quo animo scribatur, quàm quo accipiatur. Ep. 30 d, Quod mea & reip. interest. Epi. 19 d, & de Inu. 49 d, Si quid est quod eos scire aut nostra aut ipsorū interfit. Ep. 202 d, Quod mea intelliges multū, tua nullā in partē interesse. pro Pl. 162 b, Hic è præfectura Latinati non tā honorata, quantū interesse uis ad rationē petendi. de N. 3 b, Magnum interest ad decus et ad laudem ciuitatis, ita fieri. Ep. 257 d, Magni ad honorē nostrum interest, quàm primùm te ad urbem uenire. & 67 b, Equidē ad nostrā laudem non multum uideo interesse, sed ad properationem meā interest, nō te expectare, & c. Ep. 29 b, Magni enim uidebatur interesse ad eam necessitudinem, quā inbis fors tribuisset, consuetudinē quoq; accedere. Tusc. 253 d, Non sentiētis autē nihil est ullā in partem quod interfit. At. 172 b, Neq; ad id quod quæris multum interest. de Aruſ. 246 b, Ad facinoris disquisitionem interest, adesse quàm plurimos. At. 276 d, Magnopere interest. de primi Dolabellā. de D. 228 d, In motibus cœli multū interest, qui uētus, qui imber, & c. id est, refert. Epi. 187 d, Multū interest te uiuere. de Som. 120 d, Quid autē interest, ab his qui postea nascētur, sermonē fore de te, cū ab ijs nullus fuerit, qui antè nati sunt? cōtra Rull. 70 b, Leges sunt ueteres, neq; eæ consulares, si quid interest. hoc arbitramini, sed tribunitiæ, & c. de N. 78 d, Ad properā aduersamue fortunā qualis sit, aut quemadmodū uixeris, nihil interest. de Fin. 83 b, Nihil interest ad beātè uiuendū, quali utaris cibo. cōtra Rull. 80 b, Nihil interest reip. colonia deducatur nec ne. At. 208 d, Quod latius uolent proferre diē, poterunt uel biduum uel triduum, uel ut uidebitur: nihil enim interest. de Nat. 75 b, Nihil interest, utrū nemo uideat, an nemo possit uidere. Ep. 43 d, De ambitu an de maiestate, nihil ad rem interest. Or. 201 b, 202 d, In philosophia plurimùm interest, quemadmodum dicas, & c. Ep. 208 d, In omnibus rebus permultū interest, quibus illæ modis fiāt. At. 66 b, Nihil nihil uidebatur esse, in quo tantulum interesset, utrum per procuratores ageres, an per teipsum. Epi. 175 d, Quo magni interest, quo tempore hæc epistola tibi reddita sit. At. 83 b, Quid autē interfit, si tuos digitos bene no-

ui, certè habet subductū. Item, Nihil interest, utrum ita scribas, si uter, & c. an si, & c. & quid interest utrū hoc feceris, an frumentū suratus sis. Ep. 8 d, Multū interest, utrū laus minuatur, an salus deseratur. Or. 218 d, Nihil interest dactylus sit extremus, an creticus. & ibid. Nihil refert. & ibid. Nihil adrē est. Par. 119 d, Nauē auri euertat gubernator an paleæ, in re aliquātum, in gubernatoris inscitia parū interest. Post. 207 d, Cū hoc homine aut cum stipite Aethiope in foro cōstitisses, nihil crederes interesse. de Diu. 120 b, Quasi uerò quicquā interfit, mures scuta an cribra corroserint. de L. 167 d, Hæc nimirum quidem utrum adsint uel absint interest. Att. 119 d, Quāsi interfit audiam an uideam.

Interest. differt, distat, differentia uel discrimē est. de Ora. 131 b, Tantū interest, quòd grauitas in honestis rebocus in turpiculis ponitur. de Finib. 100 b, Inter eas res nihil omninò interest. Epist. 77 b, & 81 d, Inter causas multum interest, inter uictorias nihil interfuturum puto. de Orat. 116 d, Non est credibile quid interesse mihi uisum sit inter eum, qui, & c. & qui, & c. In V. 60 d, Vi de quantū interfuturum sit inter meam atq; tuam accusationem. At. 14 b, Neq; inter me atq; te quicquam interest. præter, & c. Tusc. 234 b, Inter Zenonem & Peripateticos nihil præter uerborū nouitatem interesse. In P. 82, inter uos & Catilinam nihil interest. de Ora. 161 d, Plurimum interest inter doctum & rudem. & de N. 52 d, Plurimum interest inter hoc & illud. & 64 b. Att. 128 d, Hoc inter me & illos interest, quòd ego, & c. illi, & c. Post. 200 b, Hic tantum interfuit inter me & inimicos meos. Off. 3 d, Inter hominem & belluam hoc maxime interest, quòd hæc, & c. homo autem, & c. de Fat. 44 d, Sed interest inter causas fortuitò antegressas, et inter causas naturales, & c. de Fin. 55 d, Interest enim inter argumentū cōclusionemq; rationis, & inter medio crem animaduersionem atq; admonitionē. pro Sest. 22 d, Atq; inter hanc uitā & illā, nihil tam interest, quàm uis & ius. Academ. 21 d, Nullum est uisum uerū à sensu profectum, cui nō oppositum sit uisum aliud, quod ab eo nihil interfit. & 84 d, Qui uerā negant quicquam à falsis interesse. Acad. 10 b, Visa inter quæ nihil interest. & 11 d, Neq; in his quicquam interest. de Fin. 95 b, Nihil esse quod interfit aut differat aliud ab alio, præter honestā & turpia. Att. 156 b, His deniq; in malis, quid interfit inter me & istos, quos, & c. pro Plan. 261 b, Et quo plus intererat, eo plus aberat à me. In C. 99 b, Dū modò inter me atq; te murus interfit. Post. 208 d, Nec nam quidem horam interesse passus es, inter meam pestem & tuam prædam.

Interfector, oris. percussor, thrax. Post. 204 b, Si hostes atq; interfectores reip. reuixissent. & In A. 159 b, Vt nō modò impunè, sed etiam cum summa interfectoris gloria interfici possit. & pro Mil. 115 d, et 117 d, Tyb. Graccho interfectores.

Interficio, cis. ferro uitā eripio, morte mulcto, interimo, mortem offero. pro Dom. 225 d, Quod eum totiens per insidias interficere uoluistis. & At. 207 d, pro Cl. 22 d, Deinde ipsum Aurium tollendum interficiendumq; curauit. Ep. 157 b, is manus sibi afferre conatus est. de Cl. 172 d, Cum in sylua facta cædes esset.

Interfectio, onis. interpositio. ad Her. 2 b, Et tamē occultè dicemus interfectione uerborum.

Interfectus, a, um. medius, interpositus. Parad. 117 d, Quid inter horū ætates interfectus Cato? l. A. 243 d, Inter has personas me interfectū molestè ferunt. de Cl. 185 d, L. Sisenna interfectus inter duas ætates Hortensij & Sulpitij. de N. 39 d, Aer interfectus inter mare & cœlū. de Sō. 129 b, Et in ipsis quasi maculis ubi habitatur, uastas solitudines interfectas uides. cōtra Rull. 83 b, Videte quantū interuallum sit interfectū inter hoc & illud. ad Heren. 6 b, Narratio accusatoris suspiciones interfectas & dispersas habere debet. de Or. 243 d, Alij eis interfecti & tanquā medij. Or. 199 d, Quod eorū uicini nō ita lato interfecto mari Rhodij nunquā probauerūt. pro Sest. 14 b, Videtis me ad pristinā meam dignitatem breui temporis dolore interfecto esse reuocatum. de Pro. 72 b, Annus est integer nobis expectandus, quo interfecto ciuium calamitas prorogatur. de Fi. 88 b, In uoluptate maxima nullo interuallo interfecto, dies noctesq; uersari. de Fi. 97 d, Interfectam non uidet. Off. 10 d, Multi sunt interfecti inter philosophos & eos qui remp. administrant. Or. 198 b, Est autem quidam interfectus intermedius utriusq; particeps.

Interfectus, ctus. interfectio. de N. 46 b, Luna interpositu interfectuq; terræ deficit.

Interficio, cis. l. Interfectus. de Vn. 108 d, Idq; interfecit inter indiuiduum & id quod diuiduū est in corpore. de D. 109 d, Interfectus est etiam nuper is, quem ad Atticū de senectute misimus. de N. 55 d, Nasus quasi murus oculis interfectus est.

Interim. interea, tantisper, hoc interim spacio. de Orat. 141 d, Hoc interim spacio conclaue illud concidit. Atti. 109 b, Interim uelim mihi ignoscas, quòd ad te scribo tam multa toties. Tusc. 255 b, Interim, interea, tantisper, pro Lig. 137 b, Interim Varus Vticam uenit, & c. & pro Cl. 21 b, Interim uenit index, & c. & Ep. 151 d, Interim ad me uenit Munatius noster. pro Cluent. 25 d, Tum interim illa, & c.

Interimo, imis. interitū affero, interficio. de Nat. 12 d, Si quæ interimant innumerabilia sunt, etiam ea quæ cōseruent, infinita esse debere. & 70 b, Mercurius qui Argū dicitur interemisse. & pro S. R. 24 d, Q. Scæuola à ciuibus suis interemptus. de Fi. 78 b, Lucretia seipsam interemit. pro Mil. 119 b, Me quidem exanimāt & interimunt hæ uoces Milonis. pro Muren. 130 d, Horum ingenio senes ad coemptiones faciendas interimendorum sacrorum causa reperti sunt.

Interior, ius. de Nat. 7 d, Nihil est interius mente. & Academic. 6 b, Tactus quem philosophi interiorem uocāt. Offic. 11 b, Interius est etiam, eiusdem esse ciuitatis. de Orat. 128 d, Interior est illi propius: id est, magis attingit hominē. Offic. 65 b, Societas, quæ latissimè patet interior, propior. de Som. 131 d, Quod animal est, id motu cietur interiore. pro Pomp. 16 d, Regna interiorum nationum. In A. 196 b, & pro Sest. 7 b, In interiore ædium parte totius reip. nūdinæ. Q. Fr. 321 d, Quod interiore epistola scribis, & c. de Diuinat. 154 d, Sed hæc quoq; in promptu, nunc interiora uideamus. pro Dom. 241 d, Illa interiora tam uestra sunt. In Sal. 275 d, Sallustius Africam interiorē obtinens. Q. F. 300 b, Interior uicinus. de Nat. 67 b, Interiores & reconditæ literæ. Ep.

Universidad de Deusto
Biblioteca

11n 4, Opus est hic limatulo & polito tuo iudicio, & illis interioribus literis meis, quibus sæpe uerecũdiorem me in loquendo facis. de Or. 160 b, Oratione insistat interius, ne excurrat longius.

Interitus, tus. occasus, obitus. In Catil. 115 d, Aruspices legum interitum & urbis occasum appropinquare dixerunt. Tus. 163 a, Est enim interitus, quasi discessus & secretio ac diremptio earũ partium, quæ ante interitum iunctione aliqua tenebãtur. de D. 116 a, Natura omnium interitus atq; obitus conficit. de Fi. 70 b, Qualis est ista philosophia, quæ non interitum afferat prauitatis? pro Syl. 173 a, Cum ad occasum interitũq; reip. Catilina dux esset constitutus. de N. 25 a, Epicurus corporum cõcretionem fugit, ne interitus & dissipatio consequatur. & In Catil. 99 a, Qui de nostro interitu & urbis exitio cogitent. de Na. 66 b, Ad quem dolor uenit, ad eundem interitum uenire. de Cla. 175 b, Gracchi immaturus interitus. Ep. 153 b, Acerbissimo interitu consulum. Att. 125 a, Vniuerse interitus. Tus. 167 b, Toto animante deleto & facto interitu uniuerso. de D. 95 a, Cum interitum exercitus nunciauisset.

Interlitus, ta. limeis uel lituris inductus. pro Cluent. 36 b, Codex C. Verris, qui tum interlitus proferebatur. In V. 129 b, Tabulæ sunt in medio, quæ se corruptas atq; interlitas esse clamant.

Interluceo, ces. eluceo, emineo. ad Her. 22 a, Vt loci distincte interlucere possint.

Intermedius, a, um. medius. Or. 198 b, Est autem quidam interiectus, intermedius, & quasi temperatus, nec acumine posteriorum, nec fulmine utens superiorum, uicinus amborum, in neutro excellens, utriusq; particeps, uel utrius potius expers.

Interminatus, ta, tum. infinitus. de Natura deor. 12 a, Immensa & interminata in omnes partes regionũ magnitudo.

Intermissio, onis. intercapedo. de N. 24 d, Deum sine ulla intermissiõe pulsari agitariq; incursione atomorum. Ep. 101 b, Neq; alia fuit ulla causa intermissionis literarum, nisi quòd ubi esses, plane nesciebam. Of. 5 a, Ab actione sæpe fit intermissio. de Am. 97 d, Vt nulla intermissio fiat officij. de D. 137 b, Nunc propter intermissionem forensis operæ lucubrationes detraxi, &c.

Intermissus, a, um. interiectus, derelictus. pro Mur. 132 b, Dies intermissus, aut nox interposita sæpe perturbat omnia. de Diu. 92 a, Itaq; ludis intermissis, instauratiui sunt constituti. de Or. 156 b, Verba ab usu quotidiani sermonis iamdiu intermissa. Of. 37 b, Acriores morsus sunt intermissæ libertatis quàm retentæ.

Intermitto, tis. interdum cõquiesco, intermissionem uel intercapedinẽ facio.)(. Retineo. Orat. 200 d, In maximis occupationibus nonnunquam intermittis studia doctrinæ. Ep. 72 b, Intermittere cõsuetudinem pristinam. de Ar. 252 a, Intermittere iurisdictionẽ. At. 152 a, Ne quẽ diem intermittere, bas dedi literas. At. 128 b, Vt ne quis à me dies intermittatur, quin dem ad te literas. Atti. 112 a, Vt ab urbe discessi, nullũ intermisi diem, quin, etc. At. 72 a, Nec tui mentionem interm tti sinimus. de Orator. 97 b, Cum remiges inhibuerunt, retinet tamẽ nauis motum & cursum suum intermisso impetu pulsuq; remorũ. de N. 12 a, Nullo puncto temporis intermisso uersari circũ axem cœli, &c. cõtra Rul. 64 b, Vecligal quod amissis alijs remanet, intermissis non conquiescat. de D. 96 a, Gallos gallinaceos sic astituẽ canere cœpisse, ut nihil intermitterent. Epist. 158 b, Neq; ille intermittit affirmare se uenturum. Ep. 101 d, Mirabar quòd tu mihi literas mittere intermiseras. Tus. 162 b, Cœlum suo tenore non intermittit nitescere. de Or. 163 d, Continenti spiritu.)(. Intermisso spiritu.

Intermorior, ris. pereo, morior. Epistol. 91 d, Si nullum officium tuum apud me intermoriturum existimas. By thinici.

Intermortuus, a, um. demortuus. In P. 82 b, Vos eandem illam manum ex intermortuis Catilinæ reliquiis concitastis. pro Mur. 127 b, Memoriam propè intermortuam generis sui uirtute reuocare. pro Mil. 103 b, Declarant huius ambusti Tribuni plebis, illæ intermortuæ conciones.

Intermundia. diorum. de Finibus, 80 d, Indiuidua & intermundia, quæ nec sunt, nec esse possunt, intelligimus. de Natur. 5 b, Tanquam modò ex Epicuri intermundijs descendisset.

Internecinus, na num. inexpiabile, crudele, ubi necesse sit omnes necari & occidi. In Ant. 259 b, Quæ sunt urbanarum maledicta litium, non iniustæ belli internecini notæ, &c.

Internectus. ta, ctum. In A. 259 b, Philip. 14, Interfecti nota testamenta, credo, subijciunt.

Internecio, onis. uniuersi interitus, occisione occidi. pro Dom. 226 a, Vicissem cum magna internecione ciues liberauit. L. C. borũ. & pro Syl. 173 a, Internecioe ciues liberauit. L. C. 116 b, Quæ dissensiones non reconciliatione cõcordiæ, sed internecione ciuium dijudicatæ sunt. Att. 35 a, Neq; resisti sine internecione posse arbitramur. de N. 78 a, Quinã Tantalidarum internecioni modus pareitur. I. V. 275 a, Aratorũ internecio facta nulla est. pro Pomp. 9 b, Testis est Gallia, per quam legionibus nostris in Hispaniam iter Gallorum internecione patefactum est.

Internosco, scis. secerno, discerno. de Orat. 141 a, Quos cum humare uellent, non potuerunt obtritos internoscere. & pro R. S. 27 b, de Diui. 135 a, Quæ si alia uera, alia falsa, qua nota internoscãtur, scire uelim. Academ. 7 a, Internoscere uerum à falso. de Amicit. 113 b, Secerni blandus amicus à uero & internosci potest. adhibita diligentia. ad Her. 13 a, Qui dignum atq; indignum internoscere nequeunt.

Internuncius, cij. interpres. Epistol. 153 b, Assiduis internuncijs cum Lepido egi, ut, etc. Oct. 331 b, Quæ quidem me internuncio ad illos celeriter deferuntur. In V. 128 b, Damnatorũ uitam à prætore uel ipso carnifice internuncio redimi. I. A. 248 b, Augures interpretes internuncijq; Iouis. de D. 123 b, Hæ sunt igitur aues internuncia Iouis, quæ, &c.

Interpellatio, onis. interuentus. Part. 332 b, Interuentus alicuius aut interpellatio. & de Or. 162 a, & Qu. F. 335 a, de Pro. 72 b, Interpellatio mei familiaris, quæ paulò antè interrupta est oratio mea.

Interpellator, oris. interuentor. At. 244 b, Sed interpellatores illic minus molesti. Off. 63 b, Dicitur se horum losemere uelle, ubi se obiectare sine interpellatoris. possit. Ep. 92 a, In literis sine interpellatore uersor. ad Her. 9 a, Dialectici alieni sermonis molesti interpellatores.

Interpello, as. interrumpo, impedimento sum. Att. 26 a, Hic sum ubi me interpellat nemo. Tu. 151 b, Sed nihil interpellabo, continentem orationẽ audire malo. de Nat. 72 b, Tum Balbus interpellare, Te, inquit, Cotta nolo. I. V. 233 a, In quo ut aliquid esset moræ, multi interpellãt. Ep. 172 a, Interpellet me quo minus honoratus sim, dũ ne interpellent, quo minus resp. à me cõmodè administrari possit. Att. 229 b, Interpellantib. his inimicitijs animus tuus mihi magis patuit quàm domus. Qu. Frat. 312 b, Tu metuis ne me interpelles? primùm si in isto essem, tu scis quid sit interpellare. & ibi. Tu uerò ut me & appelles, & interpelles, & obloquare et colloqua re uelim. de Ora. 133 a, Odiosè interpellare aliquem. & de Pro. 77 b, Interpellari ab aliquo. Ep. 180 b, Cæsar nũquam interpellauit, quin quibus uellem, &c. uterer. At. 18 d, Sed hæc tota res interpellata bello refrixerat. In V. 90 b, Quod in priore actione interpellauit Horten sius. Ep. 229 d, et 137 b, Vi nulla interpellante.

Interpolo, as. renouo. Qu. Fr. 313 a, Appius uult, inquã, renouare honores eosdem, quo minus togam prætextã quotãnis interpoler. In Ver. 108 a, Tollendo quod esset, semper aliquid demendo, mutando, curando ne liura pareat, interpolando.

Interpono, nis. interiicio, in medio colloco. de Ora. 132 b, Sæpe etiam uersus interponitur, uel at est, uel paulum immutatus. ad Her. 19 b, Mediocres argumentationes interponi & in medio collocari oportet. de In. 48 a, Digressio extra causam interponitur, aut criminationis causa, aut, &c. & Ora. 202 b, Interponere conciones. I. A. 261 a, Hæc interposui P. C. ut me purgarem. de Am. 96 a, Quasi enim ipsos introduxi loquentes, ne inquit & inquã, sæpius interponeretur. Or. 211 a, Vt etiã modò nisi aurẽ interposuissem, concurrissent. In V. 177 a, Cũ hoc palãa Decumani loquerentur, tuumq; nomẽ in re tam turpi nefariaq; interponerẽt. ad Her. 8 a, Maiores uoluerunt, certis in rebus interponi quæstiones. In V. 72 a, Nisi ista tua potentia in hac causa interponere tur. pro S. R. 11 a, Cur in re tam ueteri noua hæc restipulatio interponitur? Qu. Fr. 325 a, & In V. 99 a, & Att. 268 a, De Asciatione tu uerò quod uoles facies, me nihil interpono. pro Mil. 106 a, Clodius uocabat tribus, se interponebat, &c. & In Ant. 162 a, Quid enim interposuit nisi audaciæ tuæ, quam nullæ leges possunt coercere? Ep. 160 b, 161 a, Sapientius facies, si te in istam pacificationem non interpones. pro S. R. 37 b, In rem aliquam si interpositam fidem interfecit. Or. 219 a, Inter quas uarijs clausulis interponi se raro numerosa comprehensio. de D. 139 a, Propriũ est Academiæ, iudicium suum nullius meum iudicium interponens, sed exquirens tuum. In V. 64 b, Pro aliquo inimicitias suscipere, ad periculum accedere, operam, studiũ, laborem interponere. In A. 204 b, 205 a, Quæ cum uiderem, nullam moram interponendam insequendi M. Antonium putaui. Academ. 39 a, Quod cum audissemus, nullam moram interponẽdam putauimus, quin uideremus hominẽ, &c. de Leg. 172 b, In iureiurando dij immortales tum iudices, tũ testes interponuntur. de In. 72 a, Non oportuit antè supplicium quàm iudicium interponere. ad Her. 10 a, Dein de interponetur ab accusatore suspicio ex coniecturis. Att. 263 a, Si ea decreta Cos. quæ de Cæsaris actis interposita sunt, nõ seruatur, magnam perturbationem fore. & 64 b. Obnũciationibus per Scæuolam interpositis. In V. 132 b, Qui ab Siculis ob decreta interponenda pecuniam accepit. & 157 b, Acerbiorem legem & duriora edicta interposuit. & 122 d, Ille pœnis compromissíq; interpositis HS. CCC extorsit. At. 112 a, Postulata hæc ab eo interposita sunt, quo minus quod opus esset ad bellum, à uobis pararetur. In A. 201 b, Qui istum nõdum interposita authoritate uestra suo consilio & iudicio ut hostem arcuit. Epist. 7 a, Offensionem esse periculosam propter interpositam authoritatem religionemq; uideo. in Pison. 80 a, Ego interpositam senatus authoritatem sustinui. pro Syl. 185 d, Vos reiectione interpositæ repentini iudices consedistis. I. P. 90 a, Lentulus prouinciam, quam sorte habebat, interpositâ religione deposuit.

Interpositio. nis. interiectio. Ep. 265 b, Vna omnino interpositio difficilior est, de quadrimo Catione. & de N. 43 b, Cum personarum certarum interpositione.

Interpositus, a, um. intermissus, interiectus. pro Mur. 132 a, Dies intermissus aut nox interposita sæpe perturbat omnia. & de Clar. 172 a, Paucis interpositis diebus iterum Lælius dixit, &c. de Clar. 185 b, Multis interiectum tuumq; initium dicendi interpositis oratoribus. In A. 462 a, Literas ad se ab amico missas offensione aliqua interposita in medium protulit. pro Cluct. 18 b, Vehementes habeat & repetinos impetus, spacio interposito & causa cognita consenescat. Qu. de Pet. 213 b, In hoc maximè uiciosa est ciuitas, quòd largitione interposita uirtutis obliuisci solet.

Interpositus, tus. interiectus. de N. 46 b, Luna interpositu interiectuq; terræ deficit.

Interpres, tis. explanator, internuncius, coniector. de Diuin. 104 b, Ea quibus bene percepta sunt, hi non sæpe falluntur, malè percepta maleq; interpretata falsa sunt, non rerum uitio, sed interpretum inscitia. de Diu. 119 b, Quid autem uolunt ea significantes, quæ sine interpretibus non possumus intelligere. de D. 104 a, Quia erãt multa obscura, multa ambigua, explanationes adhibitæ sunt interpretum. Off. 2 a, Sequimur igitur in hac quæstione potissimũ Stoicos, nõ ut interpretes, sed ut solemus, è fontibus eorũ, iudicio arbitrioq; nostro quatũ quoque modo uidebitur hauriemus. de Opt. 244 d, Nec conuerti ut interpres, sed ut orator sententijs iisdem & earũ formis tanquam figuris. de D. 87 b, Grammatici interpretes poetarum. & 88 b, Interpres portentorũ qui Galeotæ tũ in Sicilia nominabãtur. de N. 9 b, Chrysippus Stoicorum uaferrimus interpres. I. A. 248 b, Augures qui Iouis optimi maximi interpretes internũcijq; sunt. pro Cluent. 48 b, Legum interpretes iudices. de D. 121 d, Coniector quidam & interpres portentorum. & 113 b, Tum auis illa uideri possit interpres & satelles Iouis. de D. 127 b, Astrologi interpretes cœli. de D. 135 b, Si Pœni in senatu nostro sine interprete loquerẽtur. de D. 132 a, Vt interpres egeat interprete. de N. 54 b, Sensus interpretes & nuncij rerum. de Leg. 162 a, Mentis

interpres est oratio.de In.79 b,Interpres uoluntatis alicuius.Or.211.b,Interpres auguriorum.& de N.60 b,Interpres Sibyllæ.& Top.221 a,Interpres Iuris.In V.166 a,A.Varius est in Sicilia interpres, quo iste interprete non ad Græcam linguam,sed ad furta & flagitia uti solebat.pro Cec.295 a,Testamēto si recitatus hæres esset pupillus,isq; iam annos uiginti haberet, uobis interpretibus amitteret hæreditatem.de Fini.145 b,Ita quemadmodum in senatu semper est aliquis,qui interpretē postulet,sic isti nobis cū interprete audiendi sunt.Ep.104 b,Nullam artem literis sine interprete & doctore & sine aliqua exercitatione percipi posse.Att.278 b,Cæsarem quidem fallacibus interpretibus ac nuncijs impulerunt in spem consulatus.In V.211 a,Per amicos & interpretes agere aliquid.I.V.71 a,& 130 b, Qui aut sequestres aut interpretes corrūpendi iudicij solent esse. Ep.153 b,& 150 b, Quo ego interprete nouissimè ad Lepidum sum usus.

Interpretatio,onis.notatio,etymologia.Of. 7 b,Nimis callida,sed maliciosa iuris interpretatio.& 47 a,Iuris ciuilis cognitio & interpretatio.& contra Rul. 67 a, Verbi uis & interpretatio.pro Cornel.62 b,In quo erat accusatoris interpretatio indigna respōsione, qui ita dicebat,Comiter esse communiter,quasi uerò priscū aliquod aut insolitū uerbū interpretaretur.& ibid.de interpretatione uerborum.Part.241 b, Verbi interpretatione se defendere.& ibi.& de Or.100 b,Deprauatione uerbi urgeri.de Orat.87 a, Neq; ea interpretatione mea,aut ornatius explicari,aut planius exprimi possūt.& 101 b,Senectuti uerò ornādæ quod honestius potest esse perfugiū quàm iuris interpretatio?de Or.132 b, Interpretatio nominis habet acumē,ut Neptolemus.l.Nūmius.de Opt.144 b,Causa habens interpretationē legū satis acutā.de Or.96 b, & 119 a,Controuersia,uel cōtētio ex scripti interpretatione.pro Cor.57 b, An cuius linguam populi non nosset,interpretationē fœderis nō tenebat?de D.88 b,Somnia Antiphontis interpretatione explicata.& 89 b,Eius igitur somnij,quæ sit à coniectoribus interpretatio facta uideamus.

Interpretatio.exornatio rhetorica.ad Her. 33 a, Interpretatio est,quæ exponit id quod positum est,alio uerbo quod idem ualeat,hoc modo:Remp.radicitùs euertisti, ciuitatem funditùs deiecisti.

Interpretor,aris.interpretationem facio,expono, interpretatione explico,explano,explico,rem obscuram explano,intelligo,nomen alicuius rei nō adiungo,& eandē tamē sententiā teneo,auguror ; si fatū dicā quod ex æternitate uerū sit.Off.33 b,Nec quicquā aliud est philosophia,si interpretari uelis, quàm studiū sapiētiæ.de Cl.178 a,Interpretādo explanare rem obscuram.de Fi. 68 b,Animaduerte igitur rectène hanc sentētiam interpreter.de Fi.130 b,Secūdum naturā uiuere, quod ita interpetamur, uiuere ex hominis natura undiq; perfecta, & nihil requirente.de Fi. 85 b, Epistolam eius,quā modò totidem ferè uerbis interpretatus sum.de Am. 99 a, Iam uirtutem ex cōsuetudine uitæ sermonisq; nostri interpretemur,nec metiamur eā,ut quidā indocti, uerborū magnificētia.de Leg.158 b,Qui ius interpretari populo & respondere soliti sunt.de Leg.171 b,In ipso nomine legis interpretando inest uis & sentētia,iusti, &

iuris colēdi.I.A.223 a,In legibus interpretādis & æquitate explicandis.de In.78 a,Iudicē legi parêre, nō interpretari legē oportet. Tus. 198 b, Rectène interpretor sentētiā tuam.i.rectène intelligo,&c.At.250 a,Tuā epistolā interpretari ipse uix poterā.& 147 a,Rogaui ut interpretaretur , quid esset quod ille scriberet consilio meo se uti uelle.I.A.195 b, Sed uerecundus augur sine collegis de auspicijs nō interpretaretur.pro R.P.127 a, Consiliū ex necessitate , uolūtatē ex ui interpretari.de N.24 b,Euemerus,quem noster & interpretatus & secutus est Ennius.Of.45 b,Panætius,quē multū in his libris secutus sum,non interpretatus.de Or.97 b,Omnes bonarū artiū scriptores ac doctores, & legēdi, & peruolutandi,& interpretādi.de Fat.144 a,Verborū uim interpretari.& 146 a,Licet etiā immutare, ut fati nomen nō adiungas,& eandē tamē sententiam teneas:hoc modo,&c.pro Cor.62 b, Quasi uerò priscum aliquod aut insolitū uerbū interpretatur.de D. 99 a, Hetruria scientissimè interpretatur, quid quibusq; ostēdatur portentis.de Di.87 a,Quorū omniū interpretes ut grāmatici poetarū, proximè ad eorū quos interpretantur diuinationē uidētur accedere.de D.82 b,Exta pecudū,aut monstra,aut fulgurū interpretātiū.& 80 b,In mōstris interpretādis procurādisq;.l.Procuro.de D.69 a, Somnia,quæ magi Cyro interpretati sunt.ex Dionysij Persici libris.de D.91 b,Ex quo illud somniū ita interpretatū esse,ut,&c.cū,&c.I.A.190 a,Hoc uos per deos immortales,quale sit nō interpretamini?de In.77 b,& ad Her.9 a,Interpretari uoluntatē alicuius ex aliquo facto uel euentu.de N.75 b,Penè dicta malè interpretari.& ibid.Peruersè philosophorum disputationem interpretari.de Na.71 b,Vestri hæc cōfirmāt interpretādo quorsum quicq; pertineat.At.41 b, Veremur ne interpretemur. Illud oppidū ab Italia nō satis abesse.de Nat. 84 b, Hoc nōnulli ridiculè interpretātur, qui me ideirco putent bene audire uelle, ut ille malè audiat.pro Plāc.270 a,Si uerò hoc quod accidit interpretari uelis.pro Mur. 139 b, Quod atrociter in senatū dixisti,aut nō dixisses, aut mitiorem in partem interpretarere.pro Cecin.302 a,Tu hoc idē (quod ego dico) interpretabere.de Arusp. 252 a,Verba quæ ex Hetruscis libris in te cōuersa,ea interpretata dicuntur.Atti.274 b, Itaq; id senatusconsultum pleriq; interpretantur etiam ad duos captiuos pertinere.At.262 b,Sic uelim existimes,me de tua liberalitate ita interpretaturū,ut tuo summo beneficio me affectū putem.& 95 b,De Triario bene interpretaris uoluntatem meā.de Ar.252 a,Hoc quod sit nō facilè interpretor.pro Do.239 a, Quæ si tu interpretaris de nostris ædibus scripta esse,nō repugno.de Cl.165 a,Si tam quā illi ipsi acerbitatis aliquid acciderit,dolemus summam eius felicitatem,nō satis animo interpretamur.de Fi.93 a,& Ac.43 b,& ad Her.9 a,De ratione interpretandi.Item:In fraudem legis facere,uel fraudem legis fieri,est legem interpretari contra eius sententiam.

Interpunctio,nis.interpunctū,interductus.pro Mu.229 b,Res enim sunt paruæ propè in singulis literis atq; interpunctionibus uerborum occupatæ.

Interpunctum,ti.interpunctio,distinctio. de Orat.159 b,Clausulas & interpunctа uerborum,animæ interclusio & angustiæ spiritus attulerunt.

Interpunctus,a,um.de Or.138 b,Narratio distincta personis,interpuncta sermonibus.& 159 a, Clausulæ interpunctæ in orationibus.Ora.201 b,Distincta alios & interpuncta interualla delectant.

Interquiesco,scis.requiesco.de Cla.172 b,Cum paululū interquieuissem.

Interregnum,gni.tempus quo regnum rege uacat, dum creatur nouus.Qu.F.327 b,Ad interregnū comitia adducta,rumor dictatoris iniucundus bonis.At.143 b,Nā permagni eius interest, rem ad interregnum non uenire.Qu.F.323 a, Res spectat ad interregnum. At.107 b, & 143 b,Aut si per Trib.pleb.nō patiatur,tamē quiescat rem adduci ad interregnum.Epi. 100 b, Quis enim tot interregnis iure consultum desiderat?

Interrex, gis.isqui demortui regis locū tenet,donec alter creatur.creabatur etiam cum nullus esset in urbe patricius magistratus. Att.151 a, Si ulla potuit efficere ab interrege ut dictator diceretur. & magister equitum,cur hic non posit?contra Rul.88 a,L.Flaccus interrex legē de Sylla tulit,ut omnia quæcunq; ille fecisset,rata essent. pro Do.225 a, Interrex,quem & ipsum patricium esse, & à patricio prodi necesse est.Ep.100 b,Ego omnibus unde petitur,hoc consilij dederim, ut à singulis interregibus binas aduocationes postulent.

Interrogatio,nis.de Fat.146 a, Rectè genus hoc interrogationis ignauum atq; iners nominatum est.

Interrogatiuncula,læ.Par. 116 a, Cato minutis interrogatiunculis quasi punctis,quod proposuit,efficit. de Finibus,107 b,Pungunt quasi aculeis,interrogatiunculis angustis.

Interrogo,as.rogo,quæro,percunctor. Or.209 a,Vt interrogando urgeat, & rursus quasi ad interrogata sibi ipse respondeat. Quin.Fra.308 a,Clodius interrogabat suos,quis plebē fame necaret?respondebant,Pompeius. Tuscul.160 a,Socrates pusionem quendam interrogat quædam geometrica de dimēsione quadrati.Par.229 b, Sic ego te uicissim eisdē de rebus interrogabo.I.V.31 b, Quid enim te de Hispaniensibus furtis interrogem ? de Or.129 a,Hic meus frater à Philippo interrogatus quid latraret,furem se uidere respondit.& pro Do.221 a, Te interrogante augures responderunt.I.C.99 b,Interrogas me num in exilium?non iubeo.Aca.20 a,Siquis deus te interroget,&c.utinam quidè roget. Acad.10 a, Qui ita interrogāt,ab his irridentur.& ibid.Interrogari ab aliquo.de Or.118 b,Interrogari de aliquo.de Fin.64 a, Socrates percūtando atq; interrogando dicere solebat eorum opiniones , quibus cum disserebat. de Le. 185 a, Cum magistratus interrogassit: id est,interrogauerit.

Interrumpo,pis.interpello,dirimo,deleo.de Pro. 72 a, Interpellatio familiaris mei, qua paulo antè interrupta est oratio mea.de N.49 a, Cōtingere idem terræ necesse, ut omnibus eius partibus in medium urgētibus nihil interrumpat,quo labefactari possit tanta contētio grauitatis & ponderum.Ep.64 a,Sed multa uarietate tēporum interruptum officium cumulatè reddidi.Ep.251 b,Amicitia longis interuallis temporis interrupta.Epi. 157 b,Pontesq; quos feceram interrupi.

Interruptè.intercisè,uel incisim.)(.Continenter, perpetuò.de Or.139 a,Interruptè narrare aliquid.

Interruptus,a,um,intermissus,insistēs,claudicās, infractus,amputatus.)(.Vnus,par,idē,perpetuus,continens, continuatus.de L.157 b,Nec tam facilè interrupta cōtexo,quàm absoluo instituta.Ep.14 a,Non offendes eundem bonorum sensum Lentule,quem reliquisti,qui confirmatus consulatu nostro,nonnunquam postea interruptus & afflictus antè Cos.recreatus abs te totus est.pro Cæl.50 a,Interruptis ac morientibus uocibus significare aliquid.de Som.129 a,Hos qui terram incolunt, interruptos ita esse,ut,&c.de Orat.162,& 163 a,Continuatum.)(.Interruptum.

Interscindo,dis.de Legib.171 a, Et à tergo pontem interscindi iussit.

Interscribo,bis.At.95,Nam quas multo antè tuas acceperam literas,in quibus ἐπέχε interscripseras,quid esset mihi faciendum de relinquendo, eæ me pungebant.

Interseco,as.ad Her.20 b,Vt eas res inserere atq; intersecare uideamur in animis auditorum.

Interseptus,a,um.interclusus.pro Corn.63 b,Ne interseptum sit his iter ad hoc amplissimum præmium ciuitatis.& Tus.158 a,Foramina terrenis concretisq; corporibus intersepta.

Interspiratio,onis.respiratio,de Ora. 159 a, & ibid. b, Aequalibus interspirationibus utebantur.

Intersum,es.intercedo.)(Desum.de Se.78 a,Sæpe interfui querelis meorum æqualium.Att.237 a, Tu plura audis,& interes consilijs. de D.140 b,Non placet Stoicis singulis iecorum fissis, aut auium cātibus interesse deū. Ep.8 b,& Atti. 139 a, Melioris ciuis & uiri putabam, quouis supplicio affici,quàm illi crudelitati non solum præesse,uerùm etiam interesse.de In.61 a,Ipse interfuit & præsens uidit.pro S.R. 24 b, Roscius ne in conuiuio quidē ullo ferè interfuit.Qu.F.310 a,Huic cōuiuio Quintus defuit.pro S.R.36 b,Quibus in rebus interesse non possumus.pro Clu.52 a,Hic testamēto faciēdo interfuit. In V.75 a,Interesse in consilijs aliquorum.de Inu.54 a, Interesse in aliquo negocio.Ep.219 a, Qua in re ego interfui.de Inn.64 a,Ratiocinatio dicitur tū interfuisse, cum,&c.& 65 a,Cùm causa quare peccauerit, nō intercesserit.ad Her.3 b, Quibus in reb. alicuius firma autoritas uidebitur interfuisse.I. C.111 a, Tybris inter eos & pons interest.In Ant.246 b,Si maria,montes,regionum magnitudines interessent, odisses eum.de Senect. 90 a,Cuius inter primum & sextum consulatum sex & quadraginta anni interfuerunt.

Intertrimentum, ti. detrimentum. I. V.103 a, Cum eō sine ullo intertrimento conuenerat.

Interuallum,li.spacium,diuisio,discrimen. de Ora. 141 b,Vtendū est locis multis,illustribus,explicatis, modicis interuallis.Epi.6 a, Vt quoniā interuallo locorū & temporum disiuncti sumus,per literas tecum quàm sæpissimè colloquar.de Fin.84 b,Dolor si lōgus,leuis:dat enim interualla & relaxat. Acad.39 a, Satis eum lōgo interuallo ad suam uillam reduximus.I.V.236 b,At cum in Italia bellum tam propè à Sicilia,tamen in Sicilia nō fuit,quid mirum:ne cum in Sicilia quidem fuit eodē interuallo,pars eius belli in Italiam peruasit.de Nat.36 b, Neq; Mercurius à sole longius quàm unius signi interuallo discedit. & ibidem: Lucifer nunquam à sole duorum signorum interuallo longius discedit.de Or.100 b, in Geometria,lineamenta,formæ,interualla, magnitu-

Universidad de Deusto
Biblioteca

dines.de Vn.199 a,Interuallũ sesquialterum, sesquitertiũ,sesquioctauum. & ibi. Duplũ & triplum interuallum.de D.127 b,Reliqua uerò tria interualla infinita & immensa,à Sole ad Martis,inde ad Iouis, ab eo ad Saturni stellã.de Vn. 202 a, Fore ut certis tẽporum interuallis animal oriretur.de Nat.7 a, Opinio est, natiuos esse deos longis interuallis oriẽtes occidentesq;.ad Herẽ. 20 a,Interualla uocis in loquendo.de Somn.129 a, Illi octo cursus septem efficiunt distinctos interuallis sonos.Tus. 156 b,Interualla sonorum.de Som.128 a,Sonus interuallis coniunctus imparibus,sed tamẽ pro rata portione distinctis.de Or.160 a,Distinctio & æqualiũ & sæpe uariorum interuallorum percußio numerũ cõficit.& ibi. Numerum in cadentibus guttis, quòd interuallis distinguuntur,notare possumus.et ib.Quod metiri possumus interuallis æqualibus.Orat.201 b,Distincta alios et interpuncta interualla, moræ, respirationesq; delectant. Or.214 b,Numerus interuallis, cõpositio uocibus apparet.& ibi. Interuallorum longorum & breuium uarietas.& 216 a,Pedes non syllabis,sed interuallis metiẽdi.& ibi.Trochæus, qui temporibus & interuallis est par iambo contra Rul.83 b, Vide quantum interuallum sit interiectum inter maiorum nostrorum consilia, & istorum dementiam.pro Rab.93 a, Quantum interuallum inter te atq; illum interiectum putas?

Interuallum.pro tempore,ut tanto interuallo,lõgo interuallo.quod Vergil.dixit,Longo pòst tẽpore: Cicero multis pòst annis,dein lõgo interuallo pòst,semel usurpauit,quod nimis sæpe usurpant noui. pro Mur. 127 b, Ego uerò tãto interuallo claustra ista nobilitatis refregi.contra Rul.65 b, Perficiam ut huius ordinis autoritas,quæ apud maiores nostros fuit, eadem nũc longo interuallo reip.restituta uideatur.Qu.F.323 b,Dierũ iam amplius L. interuallo nihil à te literarũ. de Clar.166 a, Quoniam lõgo interuallo modò primùm te paulò bilariorem uideo.pro Cluen.55 a,Satis lõgo interuallo pòst iterũ aduocantur. pro Mu.128 b, Vt cum longo interuallo ueneris,cõtendas,&c.I.A.194 a, Hodierno die lõgo interuallo ad spẽ libertatis exarsimus.At.282 a,Venio nunc lõgo sanè interuallo ad quandam epistolam, quæ,&c.Att.177 a, Longo enim interuallo uideo mutata esse omnia. contra Rul. 66 a,Me perlõgo interuallo propè memoriæ temporumq; nostrorũ primum hominem nouum cõsulem fecistis.pro S.R.20 a, Longo interuallo iudicium inter sicarios hoc primum committitur. In V.65 b, Consuetudo lõgo interuallo repetita & relata.& 79 a,Longo interuallo ueterem cõsuetudinem retuli.& Att.a,Et nos longo interuallo uiseris.Ep.104 a, Tu si interuallum longius fuerit mearum literarum, ne mireris.In Ver.165 b,Versabatur in Sicilia longo interuallo alter Phalaris pro Clu. 32 a, Si cum animis uestris lõgo interuallo recordari illius uitam uolueritis. de Cl. 32 a, Cum res priuatæ longo interuallo iudicijs repetentur.pro Flac.161 a,Longo interuallo Romam uenis.pro Arch.186 b, Interim satis longo interuallo uenit Heracleã.pro Fl.156 a, Interim neq; ita longo interuallo ille uenit.de Pro.75 a,An laurea illa amittet longo interuallo uiriditatem? Ep.251 b, Amicitia longis interuallis temporis interrupta.Offic.7 a, Illa quæ quasi longo interuallo interiecto uidemus.Acad.148 a, Studia quæ lõgo

interuallo intermissa reuocaui:id est,diu intermissa.Ep. 251 a,Primùm ut te tanto interuallo uiderem.

Ex interuallo.de In.51 b,Cõfestim sequi.)(.Ex interuallo seq aliquẽ.de In.66 a,Cõfestim.)(.Ex interuallo. At. 66 a, Et ille latinus ἀττικισμὸς ex interuallo regustãdus.Or.229 a,Interuallo dicere:id est,ex interuallo,uel, cum interpositione & distinctiõe.ad Her.2 a,b,Crebris interuallis & diuisionibus oportebit uti.

Interuenio,nis. de improuiso uenio. de Nat. 5 b, Vt hic qui interuenit,ne ignoret quæ res agatur.Topic.227 a, Vt si interuentũ est cũ ageretur aliquid. de Ora. 110 a, bis,Vereor tamen ne molesti uobis interuenerimus.At. 242 b,& ad Her.4 a, Quum orationem cum ingressus essem,Caßius interuenit.Att.211 a, Magni interest Ciceronis,me interuenire discẽti.At.299 b,Statius interuenit nonnullorũ querelis, quæ apud me de illo ipso habebãtur.ad Her.4 a,Vlysses interuenit, occisum conspicatur.I.A.169 a,Sed citò Curio interuenit,qui te à meretricio quæstu abduxit.In Ant.179 a, Quid eundẽ in septẽuiratu nónne destituisti?interuenit enim.de Pro.70 b,Nisi C.Virgilius interuenisset.pro Cl.27 a, Cum multi boni uiri ex occulto interuenissent.Tus.199 a,Dolore non interueniente,aut si interueniret,&c.Ep. 98 a, Casus uiro mirificus quidam interuenit,quasi testis opinionis meæ.de Fin.61 b,& Tus.233 b,Epicurus exiguã dicit fortunam interuenire sapienti.

Interuentor,oris.de Fat.140 a, Quodã liberiore quàm solebam,& magis uacuo ab interuentoribus die.

Interuentus,tus.inopinatus aduentus.In C.112 a, Tum interuẽtu Pontini pugna sedatur.& de N.23 a, Suppeditatio bonorũ nullo malorum interuentu.At.55 a,Quod uereor ne tardius interuentu Varronis nostri faciam. Par.232 b,Interuentus alicuius aut interpellatio. At.258 a,Caleni interuentum & Caluenæ cauebis.

Interuerto,tis.præripio,intercipio.In A.175 b,Ille induxit,ut peteret promissũ & receptũ interuertit,ad sesq; transtulit.I.V.215 b,Qui si intellexerint interuerso regali hoc dono,grauiter uos tulisse,&c.Item: Is intellexit posse se interuersa ædilitate Pisone consule prætorem renunciari.

Interuiso,sis.inuiso.Epistol.95 b,Quodq; minus nos interuisis,hoc fero animo æquiore.Quin.Frat.319 a,Vrbanam expolitionem urget ille quidem,sed etiam ipse crebrò interuiso.

Intestatò.aduer.intestatus,nullo facto testamẽto.de Or. 100 a,Paterfamiliãs intestatò mortuus est.& de In.81 a,& ad Her.4 b,& I.V.99 b,& de Or.99 b.

Intestatus,a,um.intestatò.pro Clu.53 a, Haud hæres esse Cluẽtius,intestatum dico esse mortuum. In Verrem a, 4, Atque ita propinqua, ut ea etiam si intestata esset mortua, Epicratem Bidinorum legibus hæredem esse oporteret.

Intestinum,ni.ilia,uiscera.de N.54 b,Reliquiæ cibi depelluntur tum astringentibus se intestinis,tum relaxantib.& ibi.Quædam à medio intestino usq; ad portas iecoris ductæ ac directæ uiæ.Ep. 107 a, Cum grauiter ex intestinis laborarem.

Intestinus,a,um.intimus,domesticus.Att.228 b,Ingrauescit enim indies intestinum malum.In Verr.84 a,Occultum,intestinum ac domesticum malũ.& in Catil.110 b, Bellum

Bellum intestinum ac domesticum.cõtra Rull.Inclusum malum intestinum ac domesticum est.Aca.13 a,Vt si qui exalbescerent,uel ipsi per se motu mentis aliquo,uel obiecta terribili re extrinsecus.& ibidem:Tremor intestinus.)(.Timor oblatus.Ep.179 a, Intestinũ urbis malũ. Ep.49 b,Intestinus dolor.Item: Quid est quòd tantopere te commoueat tuus dolor intestinus?

Intexo,xis.contexo,interpono,implico.Par.230 a,Cùm parua magnis,simplicia cõiunctis,obscura dilucidis inteximus.At.207 b,Scis me antea orationis, aut aliquid id genus solitum scribere, ut Varronem nunquam possem intexere.Or.114 b,Aliquid in causa prudenter intexere.At.211 a,Te ἀσμενέστατα intexui.de N.54 a,Venæ crebræ multæq; toto corpore intextæ.

Intextus,a,um.contextus.ad Her.38 b, Vestis coloribus uarijs intexta.

Intimè.enixè,ex animo.Qu. F. 300 a,Aliquem alicui ab aliquo intimè commendari.

Intimus,a,um.domesticus, familiaris.)(. Externus,alienus.I.V.223 a,In eo sacrario intimo fuit signum Cereris. & de In.65 a, Animi quidã intimus sensus.& pro Syll. 179 b,Intima cogitatio.& At.82 a,72 a,Sed angor intimis sensibus.Tus.186 a,Intimus sermo.In Verrem,69 b,Ad intima istorum consilia peruenimus. de Natur.39 b,Itaq; in ea dea, quæ est rerum custos intimarũ,omnis precatio & sacrificatio extrema est.de Or.93 a, Penitus in eam ipsam disputationẽ nõ penè intimam peruenistis.Or.114 b, Quæ disputatio non est huius instituti sermonis,sed artis intimæ. Ac 40 a, Multa admiscui ex intima philosophia.et de Leg.159 a,Sed penitùs ex intima philosophia haurienda iuris disciplina est.Epi.217 a,Itaq; abdidit se in intimam Macedoniam.pro Cæl.50 b,Nam si essent in uestibulo,nõ laterent:sin se in intimũ conijcere uellent,non satis commodè,&c. In Ant. 169 b,Antonius intimus erat Clodio.& in Catil.106 a,Intimus alicuius.Att.63 b, Itaq; in intimis est meis, cum antea notus non fuisset.Ep.31 a, L. Valerius est ex meis domesticis atq; intimis familiaribus. Quin.F.503 a, Intimus, proximus, familiarißimus quisq; sibi pertimuit. pro S.R.37 b,Tecti ad alienos esse possumus,intimi multo apertiora uideant necesse est.

Intolerabilis.intolerandus,nõ ferendus.In A.185 a,Intolerabile est seruire impuro.& Qu.F.305 b,& Epist. 185 a,de Nat.51 b,Intolerabilis fœditas odoris. Tus.217 a,Cui nihil intolerabile ad demittendum animum uideri potest.At.178 b.& de Or.159 a, Mihi omnia sunt intolerabilia ad dolorem.de Ami.100 b, Admodum intolerabilis iniuria.Ep.35 a,Intolerabilia tributa exegi.Tus. 228 b,& de Or.218 b,Intolerabilis dolor.& 199 a, Intolerabile uitium Item:Intolerabile uerbum.Att.260 a, Intolerabilis Antonius.

Intolerandus,a,um.I.V.218 a,Res indigna & intolerãda uidebatur omnibus.& 259 b,& pro S.R.24 a,cõtra Rull. 63 b, Nunc prospicite omnium rerum infinitam atq; intolerandam licentiam . pro Font. 283 a,Hæc immanis atq; intoleranda barbaria.In Vat.33 a,Intolerandus tyrannus.

Intoleranter.insolenter.I.V.35 a,Tu de tuis diuitijs intolerantißimè gloriaris. & de Or. 128 a, Intolerantius se iactare.Tus.179 b,Intoleranter dolere.

Intolerantia,tiæ.insolentia.contra Rull.72 b,Perspicite hanc potestatem,non priuatorum insaniam, sed intolerantiam regis esse diceris.pro Cl. 48 b, Quis eum cum illa superbia atq; intolerantia ferre potuisset?

Intono,as.sono,tono.pro Mur. 143 b, Iam enim hesterna cõcione intonuit uox perniciosa designati Trib. de D.102 a,Partibus intonuit cœli pater ipse sinistris.

Intonsus,a,um.)(.Tonsus.204 a,Scindens dolore identidem intonsam comam & 196 a.Accij.

Intorqueo,ques.torqueo. de Or.133 b,Testius in dicendo mentũ intorquens.de Ar.245 a, Si quod in me telum intorserit, statim,etc.At.140, Sed uereor ne Pompeio quid oneris imponã,μή μοι γοργείην κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου intorqueat. Tus.126 a, Alternis enim uersibus intorquentur inter fratres grauißimæ contumeliæ.

In totum.ex toto.de Ar.258 b, Quæsturamq; illam maximè fœcundam,in totum ad se ita redegit,ut improbißimè fraudaret populum.

Intra.inter,in interiore parte.Atti.127 b, Qui regionib. exclusi intra præsidia atq; intra arma aliena uenissent. pro Sest.16 a,Antiochus intra montem Taurum regnare iussus est.& pro Deiot.150 b,Deiotarus Tauro tenus regnare iussus est.I.V. *Locus intra Oceanũ iam nullus est,quo,etc.pro Pomp.10 b,Nulla intra Oceani ostium nauis est.de Ora.122 a, Nosse regiones intra quas uenere,& peruestiges,quod quæris.pro Cec.289 a,Ingrediẽtes intra finẽ eius loci,quem,&c.Attic.43 b,Quod facilè fuisset, nisi intra parietes meos de mea pernicie cõsilia inirẽtur.Br.289 a,Cum tantũ insideat intra muros mali.ad Her.24 b,Ipse intra carcerẽ stet.I.V. 73 a, Omnia cõmemorabuntur,quæ intra decẽ annos, posteaquã iudicia ad senatũ translata sunt,in rebus iudicandis nefariè & flagitiosè facta sunt.Ep.49 a,Sed quoniam Cæsar fortasse arbitraretur, me hanc rẽ non putare, si perpetuò tacerẽ,modicè hoc faciã, aut etiã intra modũ,ut,etc.Ep.143 a, Deinde ne amicis nihil tribuamus, epulamur unà non modò nõ contra legẽ,si ulla nũc lex est,sed etiam intra legem,& quidem aliquanto.

Intractatus,a,um.indomitus.de Amic.109 a,Qui nõ eo quo consueuit,libentius utatur,quàm intractato & nouo?de equis loquitur.

Intricor,aris.)(.Extrico.de Fat.teste Gellio 92.

Intro,as,introeo,ineo,ingredior,accedo in ædes.Ac.30 b, Nulla acies humani ingenij tanta est,ut penetrare in cœlum,terrã intrare poßit.Tusc.161 b,Nisi animus antequàm corpus intrasset,in rerũ cognitione uiguisset. & de N.28 a,Cũ Gracchus pomerium intrasset. pro R.P. 126 a,Rabirius regnũ intrauit.I.A. 175 a, Tu illã domũ ingredi ausus es? tu illud limen intrare?pro Cecin. 289 a,Qui illum olearum ordinẽ intrasset.pro Dom.214 a, Intrare in Capitolium nõ debuisti.Qu.F.292 b,Qui in tuã familiaritatem penitùs intrarit.& de Fin. 135 a, Intrandum est igitur in rerum naturã,&c.de Ora. 118 b, Tum definitio in mentem iudicis intrare non potest. de Or. 102 a, Si hæc, quæ patefecit oratione sua Crassus, intrare uolueritis.

Introduco,cis.induco,facio.Tus.230 a,Socrates philosophiã deuocauit è cœlo, & in urbibus collocauit, & in domos etiam introduxit. Quint.Fr.322 b,Gabinius à cõsule retẽtus est,introducti publicani. de D. 87 b, Qui

Universidad de Deusto
Biblioteca

in ſenatum introducti negauerũt. pro Clu.25 b, Qui ſi-
mulatq; introductus eſt, prima potione mulierem ſuſtu
lit. In A.234 b, L. Cæſar comitia & ambitionẽ introdu
xit in ſenatum. Antequàm.196 a, Quæ omnia ſunt per-
nicioſa, quòd in rẽpub. ſunt introducta. In Sal.272 a, Iu-
ſtius huic quàm mihi ſuccenſere debetis, qui initiũ in-
troduxit. de Fat.145 a, Epicurus introduxit declinatio
nem atomorũ. & 144 a, Qui introducũt fatũ. de N. 6
a, Plato, qui natũ mundũ introduxit. Off.54 b, Panætius
nõ uidetur huiuſmodi deliberationẽ introducere debuiſ
ſe, in qua, &c. Offi. 79 a, Epicurei prudentiã introdu-
cunt ſcientiã ſuppeditantẽ uoluptates. I.V.191 a, Ex hu
iuſmodi principio conſuetudo æſtimationis introducta
eſt. Ep.264 a, Introducere aliquã cõſuetudinem. Part.
233 b, Introducta rei ſimilitudo. Acad.33 a, et de Fin.115
b, Introducebat enim Carneades, ſummũ bonũ eſſe, &c.
pro Cæl.44 b, Iam ipſe tecum nulla introducta perſona
loquar. de Amicit.96 a, Quaſi enim ipſos introduxi lo
quentes. Att.261 a, Poſſumus etiam ut ſponſores appel-
lentur, procuratorem introducere.

Introductio, nis. At.11 b, Iam uerò ô dij boni rem perdi-
tam, etiam noctes certarum mulierum, atq; adoleſcentu
lorum nobilium introductiões, nonnullis iudicibus pro
mercedis cumulo fuerunt.

Introeo, is. intro, in aliquẽ locum adeo. Attic.105 b, Scri
bis Pomptinum in urbẽ introiſſe. & de Or.100 a, Man
cinus in ſenatum introire non dubitauit. At.258 a, In
domum alicuius introire. I. P.91 b, Quaſi uerò ad rem
pertineat qua tu porta introieris, modò ne triumphali.
Epiſt.259 b, Simul nobiſcum in oppidũ introiuit Terẽ-
tia. de Amicit.98 b, Quem fuit æquius, ut prius introie-
ram in uitam, ſic prius exire de uita. In Anton.173 b, An
tu illa ueſtibula cum aſpexiſti, domum tuam te introire
putas?

Introfero, fers. importo. In Ver. 242 b, Noctu introferri
ſolitus eſt ad mulierem. & 259 b, pro Flac. In oppidum
introferetur.

Introitus, tus. ingreſsio, ingreſſus. pro Cec.288 b, At iſtẽ
ad omnes introitus, quà adiri poterat in eum fundum,
armatos homines opponit. pro Dom. 228 a, Aduentus
meus & introitus in urbem qui fuit? In Anton. 231 a,
Qui introitus in Smyrnam? pro Cecinn.292 b, Non ſo-
lum introitu, ſed omnino aditu prohiberi. de Natur. 55
a, Aures duros & quaſi Corneolos introitus habent. In
Ver. 230 a, Signũ quod eſt ad introitũ ponti. & 252 a,
Propter introitum atq; oſtiũ portus. pro Cæl. 38 a, Hic
introitus defenſionis. Attic. 16 b, Primus introitus fuit
in cauſam fabulæ Clodianæ.

Intromitto, tis. admitto. pro Syl. 177 a, Vt intromiſſus
me in meo lecto trucidaret. Ep.15 a, Si quando illa dicet,
Phædriam intromittamus comeſſatum: tu, &c.

Introſpicio, cis. inſpicio. de Aruſp.251 a, Ne quis intro-
ſpicere poſsit tuam domum. pro Syl.181 b, Perſpicite e-
tiam atq; etiam, introſpicite omnium mẽtes. de Fin. 89
a, Tute introſpice in mentem tuam. pro Font. 283 a,
Age uerò nunc inferte oculos in curiam, introſpicite pe
nitùs in omnes reipublicæ partes. de D.130 a, Cauſas o-
mnium introſpicere.

Introuoco, as. accerſo, aduoco. In V.89 b, Cur filiã tuam
non introuocari iubes?

Intrudo, dis. pro Cecin. 287 b, Atq; etiam ſe ipſe inſere-
bat & intrudebat.

Intueor, ris. uideo, tueor, contueor, contemplor, aſpicio.
de D.85 b, Rectores nauiũ profectione læti, piſciũ laſci
uiam intuebantur, nec tuẽdi ſatietas capere poterat. An
tequã.196 b, Non ſolum cunctam intueri, ſed etiam tue
ri poteſtis ciuitatem. pro Pomp.11 b, Pompeium omnes
ſicut aliquem de cœlo lapſum intuẽtur. & Ac.16 b, Me
omnes intueri i. intuebãtur. de Som.129 a, Intueri ſolem
nequimus aduerſum. Tuſcul.183 b, Qui cũ acriter ocu-
lis deficientem ſolem intuerentur, ut aſpectum omnino
amitterent, ſic mentis acies ſeipſam intuens nonnunquã
hebeſcit, ob eamq; cauſam contemplandi diligẽtiam a-
mittimus. & Epi.73 a, Intueri aliquid oculis, aut animo
cõplecti. cõtra Rul.81 a, Intentis oculis omnes reip. par-
tes intueri. de Or.117 a, Tota mente aliquẽ atq; omni a-
nimo cõtueri. Tuſc.339 b, Ex quo omnibus bene uerita-
tẽ intuẽtibus, uideri neceſſe eſt miſerum. de Fi.60 b, In-
tueri aliquid acri & attẽto animo. I.V.265 a, Frequẽtia
quæ nũc animo te iniquiſsimo infeſtiſsimoq; intuetur. de
Pr.73 a, Intueri aliquem coràm. de Orat.100 a, Intueri
huc atq; illuc. I.C.113 a, Ille terram intuebatur. Att.281
a, Intuere me ipſum, qui, &c. pro Pl.280 b, Hos ego tã
animo intuebar. pro Dom.222 b, Intuemini paulisper a-
nimis iuuentutem. pro Pl.259 a, Intueri & contemplari
aliquẽ. de Amicit. 100 a, Amicum qui intuetur, tanquã
aliquod exemplar intuetur ſui. Or.197 b, Aliquid intue
ri, in eoq; defixũ eſſe. Tuſ. 229 b, Qui rerũ naturam ſtu
dioſe iutuerentur. i. contemplarentur. pro Milon.109 b,
Ora omnium atq; oculos intuemur. Ep.14 a, Qui ſplen
dorem & ſpeciẽ huius uitæ intuentur. Tuſ.181 a, Intue-
ri in aliquam rem. et de Vn.201 a, Intueri in ſpeciem re-
rũ. de Cl.196 a, Sed in te intuens Brute doleo, cuius, etc.
de Or.85 b, Ac mihi quidem in ſummos homines intuẽ
ti, quærendũ uiſum eſt, quid ſit, &c. Tuſ.240 a, Delecti
pueri ad nutũ illius intuentes diligenter miniſtrabãt. de
Or.154 a, Dũmodo illa ad hãc ciuilẽ ſcientiã, quò perti
nent, & quã intuentur, transferamus. de Or.96 b, Com
monere aliquẽ, quò quidq; referat, & quò intuẽs ab eo
quodcunq; ſibi propoſuerit, minus aberret. Orat.199
a, Oratores uoluntatẽ eorũ qui audiũt, intueri debent.
In Ant.238 b, Non tam ueteranos intuendos uobis arbi-
tror, quàm quid tyrones milites ſentiant.

Intus.)(. Foris. de Fin.58 a, pro Mur.143 a, Intus, intus eſt
equus Troianus. I.C.106 b, Intus incluſum periculũ eſt.
de Vn.201 a, Deus omnia animalia intus in mundo inclu
ſit. de Sene.79 b, Nec uerò ille in luce modò & oculis ci
uium, ſed intus domiq; præſtantior. pro Deio.149 b,
Vbi id quod intus eſt atq; noſtrũ impune euolare poteſt.
de Or.134 b, Naſica ſenſit illum intus eſſe. de Fin. 93 b,
Quæ ſunt intus in domo. pro Syll.170 a, Ille relictus in-
tus, expectatus foris. contra Rull. 84 a, Atq; hoc carmen
ille non uobis, ſed ſibi intus canit.

Inuado, dis, inuaſi. impetum facio, inuolo, irruo, irrũpo,
peto, uim facio. Tuſc.175 b, Si quis uniuerſam philoſo-
phiam uelit uituperare, ſecũdo id populo facere poſsit:
uel ſi ea, quæ nos maximè ſequimur, conetur inuadere,
magna habere poſsit auxilia reliquorum philoſopho-
rum diſciplinis. I. A.153 b, Fugitiuus ille, qui in C. Marij
nomen inuaſerat. In Sal. 273 b, Qui iſta inuſitata rabie
petulan-

petulanter in uxorem meam inuaſiſti. Offic.16 a, In quo
me ab inuidis inuadi ſolere audio. In A.231 a, In Galliam
Antonius inuaſit, in Aſiam Dolabella, alienam uterque
prouinciam. Qu.Fr.322 b, Imperator noctu urbem ho-
ſtium inuaſit. In V.86 b, Inuadere in urbes hoſtium cum
exercitu ui. pro S.R.19 b, Inuadere in pecunias alterius
nullo iure. & 20 b, In fortunas alterius inuadere. & pro
S.R.22 a, Iſte in prædã huius inuadit. I. A.168 a, In mul-
tas præterea pecunias alieniſsimorum hominũ inuaſit.
pro Cecinna 289 b, In aliquem aduenientem cum ferro
inuadere. I. A.175 a, Cum mulier fleret uberius, is caput
aperuit, in collum inuaſit. de D.123 b, Auis fame enecta
in offam pultis inuadit. Tuſ.219 b, An L. Brutus, &c. ef
frenatius in Aruntem inuaſerit. de N.33 b, Ignis quocun
que inuaſit, cuncta diſturbat & diſsipat. Of.49 a, Mo-
dò enim hoc malum in hanc urbem inuaſit. Tuſc.175 b,
Si quis ea, quæ nos maximè ſequimur, conetur inuade-
re. Off.58 b, Panætius negat, ullam peſtem maiorem in
uitam hominum inuaſiſſe, quàm eorum opinionẽ, qui
iſta dixerunt. Epiſt.260 b, Mirus furor inuaſit impro-
bos. Epiſtol.11 a, Non potui magis in arcem illius cauſæ
inuadere. pro Seſt. Neq; quẽquam offendet oratio mea,
niſi qui ſe ita obtulerit, ut in eum non inuaſiſſe, ſed in-
curriſſe uideamur.

Inualeſco, ſcis. nouas uires ſumo, confirmatior fio. pro
Mur. Qui Rex ſibi aliquot annis ſumptis ad confirman
das rationes & copias belli, tantũ ipſe opibus conatuq;
inualuit, &c.

Inualetudo, nis. ualetudo, infirma ualetudo. At.100 a,
Inualetudo tua ualde me conturbat. & 104 a, Inualetu
dine tua moueor.

Inuectio, onis.)(. Exportatio. Offic.35 a, Earum rerum
quibus abundaremus exportatio, & earum quibus ege
remus inuectio. de Inu. 82 b, Clementia, per quam ani-
mi temerè in odium alicuius inuectionis concitati, comi
tate retinentur.

Inueho, his. importo. Offi.49 a, Paulus tantum pecuniæ
in ærarium inuexit, ut, &c. In V.230 a, Cùm multa ex il
lo mari bella emerſerint, & multa in pontum inuecta
ſint. & pro Muren.131, Cum bellum inuectum totam in
Aſiam eſſet. pro Muren.114 b, In portum ex alto inue-
hi.)(. Portu ſoluere. de Finibus, 141 a, Rex Perſes eodem
flumine inuectus. de Pro.76 a, Si in Capitolium inuehi
uictor geſtiret. de Som.128 a, Cum eris curru Capitoliũ
inuectus, offendes rempublicam, &c. Tuſculan.196 a,
Mala quæ tibi caſus inuexerat. & de In.42 a, Incommo
da inuecta per aliquem. Tuſcul.217 a, Vt quemcũq; ca-
ſum fortuna inuexerit, hunc aptè & quietè ferat. Tuſc.
179 a, Nec mihi Euryſtheus tãtum inuexit mali. de Nat.
17 a, Triton natantibus inuehens belluis adiunctis huma
no corpori.

Inuehor, ris. inſector, inſulto, inuado. Atti.34 a, Diphi-
lus in Pompeium petulãter inuectus eſt. de N.58 b, Car
neades libenter in Stoicos inuehebatur, pro Seſt.5 b, A
ſperè in aliquem inuehi. de Orator.137 a, Acerbè & con
tumelioſe inuehi in aliquem, & grauiter. 143 a, pro
Flac.154 a, Nunc uerò non inſultabo uehementius, nec
uolitabo in hoc inſolentius, neque in iſtum nugatorem
inuehar, neque in iſto teſtimonio cõmouebor. de Nat.
79 a, Vehementius inuehi in aliquem. de Or.87 a, Cum

uehementius inueheretur in cauſam principum conſul
Philippus. de Am.107 a, Acerbius in aliquem inuehi in
ſectariq; uehemẽtius. In Ant.242 a, In totam deniq; M.
Antonij domum ſum ſemper inuectus. Epi.96 a, Me in
quem inueheretur, delegerat. Epi.183 b, Piſo qui in eum
primus inuectus eſt. Tu. 204 a, Aeſchines in Demoſthe
nem inuehitur, quod, &c. de Or.136 b, Inuehi & male
dicere. In A.174 b, De quo Cæſar in ſenatu apertè in te
inuehens queſtus eſt.

Inuenio, nis. reperio, deprehendo, perueſtigo, nanciſcor,
conuenio. Attic.76 b, Euerſam in perpetuum prouinciã
nos inueniſſe ſcito. de Or.123 a, Quomodo uerum inue
niatur, aut quomodo iudicetur. de Orat.85 b, Cum boni
perdiu nulli, uix autem ſingulis ætatibus ſinguli tolera
biles oratores inuenirentur. pro S.R.25 a, Ille quomo-
do crimẽ commentitium confirmaret, non inueniebat:
ego res tam leues qua ratione infirmem, reperire non
poſſum. de Or.124 b, Nequaquã ſatis eſt reperire quid
dicas, niſi id inuentum tractare poſsis. de Clar.167 b, Ni
hil acutè inueniri potuit. I. C.114 b, Hæc in rempublicã
coniuratio manifeſtè inuenta atque deprehenſa eſt. pro
Dom.213 a, Multa diuinitùs à maioribus noſtris inuẽta
atq; inſtituta ſunt. I. A.176 b, Tu ergo unus ſceleratè in
uentus es, qui, &c. Ep.65 b, Scis meam fortunam neſcio
quomodo facilè obtrectatores inuenire. ad Her. 35 b,
Dũ eam uitaſtis uituperationem, quæ, &c. eam inueni-
ſtis, ut timidi putaremini. de Finib.53 b, Torquatus qui
hoc primus cognomen inuenerit.

Inuentio, onis. Tuſ.161 a, Illa uis quæ inueſtigat occulta,
quæ inuentio atq; excogitatio dicitur. Aca.8 a, Quæ-
ſtio eſt appetitio cognitionis, quæſtioniſq; finis inuen-
tio. de In.44 a, Inuẽtio eſt excogitatio rerum uerarum
aut uériſimilium, quæ cauſam probabilem reddant.

Inuentor, oris. autor. de Na. 58 b, Ariſtæus oliuæ inuen-
tor dicitur. de Cl.188 a, Cicero princeps & inuentor co
piæ uerborum. de Or.80 a, Harum rerum inuentor ac
princeps Plato. de In.51 b, Deinde eius facti qui ſunt prin
cipes & inuentores, qui deniq; autoritatis eius & inuẽ
tionis comprobatores atq; æmuli. de Fin. 55 b, Inuentor
& quaſi architectus ueritatis. Or.202 b, Inuentor, com
poſitor, actor.

Inuentrix, cis. de N.d.lib.3, Princeps & inuentrix belli
Minerua. Tuſ.li.5, Inuentrix & magiſtra legum philo-
ſophia. de Or.86 a, Illæ omnium doctrinarum inuentri
ces Athenæ.

Inuentum, ti. de Orator.92 a, Qui philoſophorum in-
uenta didiciſſet. & pro Mur.138 b, Stoici æmuli inuen-
torum Zenonis. de Senectute, 93 b, Tot artes, tot ſcien-
tiæ, tot inuenta.

Inuentum, ti. argumentatio, argumentum, ratio. l. Argu
mentatio & Argumentum.

Inuentus, a, um. pro Cl.35 a, Alterius bene inuentis obtẽ
perare.

Inuenuſtus. de Cl. Or. C. Cenſorinus Græcis literis ſatis
doctus, quod propoſuerat explicãs expeditè, nõ inuenu
ſtus actor, ſed iners & inimicus fori.

Inuerecundus, a, um. nõ uerecũdus, impudens. de In.58,
Sin inuerecundũ animi ingeniũ poſsidet. & 14 a, Poetæ.

Inuerſio, ſionis. ironia. de Or.133 a, Inuerſio uerborũ. &
ad Her.2 b.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Inuerto, tis. immuto, uerto, peruerto. de Or. 133 d, *Inuertitur autem uerba: ut, pro deformi pulchrum. Par. 232 d, In uertere ordinem.*) (. Directè dicere. Of. 59 b, Idemq; rursus uidebatur, cum in locum annulū inuerteret. Qu. F. 322 b, Nisi noster Pōpeius dijs hominibusq; inuitis negocium inuertit. de Ar. 225 d. Videant ij, &c. quàm se citò inuerterit, id est, mutarit.

Inuestigatio, nis. inquisitio, indagatio, conquisitio. Of. 3 b, Hominis est propria inquisitio & inuestigatio ueri. & 4 b, Quæ omnes artes in ueri inuestigatione uersantur. & Ac. 45 d, Inuestigatio naturæ.

Inuestigator, oris. uenator. de Cl. 170 d, *Varro diligentissimus inuestigator antiquitatis. & pro Syll. 183 b, de Leg. 195 d*, Diligens inuestigator earum rerum, quæ à natura inuolutæ uidentur.

Inuestigo, as. indago, exquiro, scrutor, perscrutor, perquiro, persequor, uestigijs odoror. At. 134 b, *Illud molestum, me adhæc inuestigare non posse ubi Lētulus sit. et 240 b, De Lentulo inuestigabo diligentius.* Atti. 190 d, *Velim des operam ut inuestiges ex consponsorum tabulis, sitne ita.* Orat. 198 b, *Inuestigemus igitur, quem nunquam uidit Antonius. pro Lig. 137 d, Diligentia inimici inuestigatum est, quod latebat. pro Syll. 167 b, Tu inuestigasti, tu patefecisti cōiurationem. Qu. de Pet. 209 b, Perquirere & inuestigare aliquid. In V. 210 b, Inuestigare & perscrutari omnia. & 74 b, Inuestigare & consequi aliquam rem. Qu. F. 302 b, & pro Cl. 22 d. Inuestigare aliquem. de Nd. 58 d, Canum incredibilis ad inuestigandum sagacitas narium.*

Inueterasco scis. & inuetero, as, inueterauī. cōsenesco. I. C. 116 b, *Res nostræ monumentis literarum inueterascēt, & corroborabuntur. & Tus. 139 d, Nihil enim inueterascere, nihil extingui, nihil cadere debet eorum, in quibus uita beata consistit. pro Syll. 171 b, Nos quorum iam nomen & bonos inueterauit, & huic urbi & hominum famæ ac sermonibus. pro Syll. 178 b, Cùm iam illa dissensio inueterasceret, & multos annos esset exagitata. Tu. 214 d, Cū hic seruor animi inueterauerit. Of. 45 d, Quāquam intelligo in nostra ciuitate inueterasse iā bonis temporibus, ut splendor ædilitatum ab optimis uiris postuletur. I. V. 66 b, Inueterauit iam opinio perniciosa reip. de N. 26 b, Nec unà cum seculis hæc opinio inueterare potuisset. pro Pom. 5 d, Macula quæ penitus insedit & inueterauit in populi Romani nomine. Epi. 234 b, Nam si inueterauerit, actum est.*

Inueteratio, onis. uetustus. Tusc. 227 d, *Inueteratio autē ut in corporibus ægrius depellitur, sic in animis quo que perturbatio.*

Inueteratus, a, um. uetus, quod uetustate cōsenuit.) (. Recens. de Sen. 92 d, Nā omnis conglutinatio recens, ægrè inueterata, facilè diuellitur. Tus. 217 b, *Aliter ferat inueterata, aliter recentia. I. A. 200 b, Malum inueteratiū fit plerunq; robustius. pro Dom. 225 b, Omnis diu collecta uis improborum, quæ inueterata compresso odio atq; tacito iam erumpebat in actum. Ep. 39 b, Nostra non in statuta, sed iam inueterata amicitia. pro Cor. 63 b, Qui inueteratam quandam barbariem ex Gaditanorum moribus disciplinaq; delerit.*

Inuicem, uicissim. At. li. 5 d, *Propter uicinitatē totos dies simul eramus inuicē, alij legūt, eramus iuncti, sed malè.*

Inuictus, a, um. quod uinci non potest. *pro Muren. 115 d, Rectè igitur unus inuictus es, à quo etiam ipsius uictoriæ conditio uisq; deuicta est. Par. 122 d, Mea cōsilia, qui bus respub. inuicta stat. de Fin. 106 d, Rectè inuictus, cuius etiam si corpus constringatur, animo tamen inuicta iniici nulla possunt. de Or. 116 b, Animus acer & præsens, & acutus idē atq; uersutus inuictos uiros efficit. Off. 4 d, Animi excelsi atque inuicti magnitudo acrobatur. Of. 14 d, Qui inuictū se à labore præstiterit, uincet à uoluptate. Postq. 210 b, Fortis & inuicta defensio salutis meæ. contra Rul. 85 b, Annibal armis inuictus. cōtra Rull. 76 d, Inuictus Pōpeij exercitus. pro Pōp. 14 d, Populus Romanus, cuius nomen inuictum usq; ad nostrā memoriam permanserat. I. V. 219 d, Nomen inuictissimi imperatoris incidatur.*

Inuidentia, tiæ. (. Misericordia. Tus. 194 b, *Quemadmodum misericordia ægritudo est ex alterius rebus aduersis, sic inuidentia ægritudo est ex alterius rebus secundis. & ibidem: Ab inuidendo autem inuidentia recte dici potest. & 212 b, Inuidentia est ægritudo suscepta propter alterius res secundas, quæ nihil noceant inuidenti. Inuidentia in eo qui inuidet tantum est, inuidia autem & in eo qui inuidet, & in eo cui inuidetur.*

Inuidia.

Inuideo, des. alienis bonis mœreo.) (. Pauco, miseror. de Or. 128 d, *Inuident autem homines maximè paribus, aut inferioribus, sed etiam superioribus inuidetur. de Orat. 127 b, Aliorū laudi atq; gloriæ maximè inuideri solet. & ibid. Inuidetur enim commodis aliorum. cōtra Rull. 87 d, Illi qui honori inuiderunt meo. Epist. 7 b, Simul quod uideo nouitati esse inuisum meæ. pro Cor. 57 b, Eā huius seculi labes quædam & macula uirtuti inuidere. pro Mur. 145 d, Quare quid inuidēdum Murenæ fit in hoc præclaro consulatu, non uideo: quæ uerò miserabilia sunt, uos uidere & perspicere potestis. I. A. 2. 4 b, Neminem alterius, qui suæ confidit uirtuti, inuidere. pro Plan. 260 d, Populus semper aut inuidet illi ætati, uerumetiā 42 d, Non modò non inuidetur illi ætati, uerumetiā uetur. Ep. 7 b, Video non ut antehac putabam, nouitati esse inuisum meæ. Tuscul. 194 b, Florem quis nam bellarum inuidit meū, malè Latinè uidetur, sed præclarè Actius: ut enim uidere, sic inuidere florē rectius quàm flo ri dicitur. Item: Nos cōsuetudine prohibemur, poeta tum suum tenuit, & dixit audacius. Tu. 190 b, Vt nobis opti mam naturam inuidisse uideātur, qui, &c. de Or. 129 d, Interdum in hoc tibi Crasse paulū inuideo. pro Flac. 104 d, Purpurā affers Tyriā, in qua tibi inuideo, quod, &c. Tus. 194 b, Non dixi inuidiam, quæ tum est, cum inuidetur. & 212 b, Inuidia nō in eo qui inuidet solum dicitur, sed etiam in eo cui inuidetur.*

Inuidia, diæ. maleuolentia, offensio. *Tuscul. 212 b, Aegritudini subijcitur inuidentia, utendum est enim discretis causa, uerbo minus usitato: quoniā inuidia nō in eo qui inuidet solum dicitur, sed etiam in eo cui inuidetur. & 194 b, Vt effugiamus ambiguum nomen inuidiæ, quod uerbum ductum est à nimis intuēdo fortunam alterius. de Cl. 178 b, Obtrectatio inuidiæ quæ solet lacerare plerosq;. de Or. 128 d, Sed haud sciam an acerrimus ille fit omnium motus inuidiæ. & ibi. Tum excitatur si nō acerbum odium, attamen aut inuidia, aut odij non dissimilis offensio. & ibi multa de inuidia. pro Clu. 31 b, Inuidiam atq; offensionem se timere dixit. pro Cor. 58 d, Mors cū eximit inuidiam, res gestæ sempiterna nominis gloria nituntur. In A. 261 b, Excellentium hominum uirtutem imitatione, non inuidia dignam esse. Ep. 2 d, Senatus religionis calumniam non religione, sed maleuolentia & illius regiæ largitionis inuidia comprobat. & ibid. & 3 d, Vt rebus in summam inuidiam adductis ita uersamur. pro S. R. 130 d, Nam in eū cui misericordia opitulari debeat, inuidia quæsita est. At. 28 d, Non enim poterimus ulla esse in inuidia spoliati opibus & illa senatoria potentia. pro Pla. 275 d, Nam istius uerbi quousq; hæc potterat esse inuidia, datus est tibi ille, &c. In V. 206 d, Cogitasti, si ei reddidisses, te minus inuidiæ habituram. Or. 223 d, Sed habet nonnullam inuidiam, cum in oratione iudiciali numerus inesse dicitur. de Orat. 135 d, Scaurus nonnullam habet inuidiam, ex eo quòd aliorum bona sine testamēto possidet. contra Rul. 80 d, Sullanus ager maximam habet inuidiam. pro Mur. 145 d, Consulatus hoc tempore nullā inuidiam habere potest. contra Rul. 88 b, Marianus tribunus pl. qui nos Syllanos in inuidiam rapit. In Sal. 273 b, Parare inuidiam alicui ex sua re familiari. Ep. 168 d, Magnam enim inuidiam his faciemus si fœderis: id est, odium. Disrumpi inuidia. l. Disrumpo. de Nat. 25 d, Inuidiæ detestandæ causa.*

Inuidiola. Ad Attic. *Quum nescio quid inuidiolæ inter eos exortum fuisset.*

Inuidiose. odiosè. pro Mil. 103 b, *Conciones illæ, quibus inuidiosè potentiā meam criminabare. Quint. Fr. 302 & ad Her. 30 b, & 34 d.*

Inuidiosus. a, um. habens inuidiam, odiosus. de Orat. 137 d, *Quæ sunt in his inuidiosa, etiam inuidiosiora faciūt. & de Or. 213 b, contra Rul. 79 b, Qui possessiones inuidiosas tenebant. Att. 120 b, An accipere inuidiosum ad bonos? de In. 79 d, Hoc tibi inuidiosum futurum est. pro Ce. 41 b, Neq; id ego dico, ut inuidiosum sit in eos, qui, &c. pro Cor. 66 b, Pecunia L. Cornelij, quæ neq; inuidiosa est, & quantacunq;, &c. pro Cluent. 51 b, Aliquis inuidiosus ac multis offensus.*

Inuidus. a, um. obtrectator, niger, maleuolus, liuidus, inquæ, alienis bonis mœrens, quidam nimis teiuno animo & angusto. pro Fl. 146 d, *Si fortè aliquando aut beneficij huius obtrectator, aut uirtutis hostis, aut laudis inuidus extitisset. Tusc. 214 b, Ergo inuidi, maleuoli, liuidi, &c. quia proclines ad eas perturbationes sunt. Orat. 210 d, Non inuidi solum, sed fautores etiam laudum mearum. Ep. 96 d, Persuaserat nonnullis inuidis meis in me emissarium semper fore. & 4 d, A tuis inuidis & obtrectatoribus nomen inductum falsæ religionis. pro Mur. 128 d, Quibus Lucullus tantum laudis impertit, quantū neq; ambitiosus imperator, neq; inuidus tribuere alteri in communicanda gloria debuit.*

Inuiolatè. incorrupte, integrè. de Sen. 94 d, *Memoriam nostri piè inuiolateq; seruabitis.*

Inuiolatus. a, um. integer, incorruptus. pro Rab. 62 b, *Qui cæstā concionem, sanctū campū, inuiolatū corpus omniū ciuiū Romanorū defendo, seruari oportere. & pro Sest. 27 d, & pro Cæl. 39 b, pro Syl. 176 b, Et tamen inuiolata uestra amicitia integro officio faciebat.*

Inuiso, sis. uiso. Att. 60 b, *Nostrā ambulationem, cum poteris, inuisas uelim. & 20 b, Vt iam inuisas nos rogo. & 196 d, Quòd puerum inuisis, gratum. Att. 58 b, Domum nostram quoad poteris. inuisas. Item: Cui nostrum licet fundos suos obire? aut nes rusticas uel fructus causa, uel delectationis inuisere? pro Dom. 234 d, Quid tibi necesse fuit homo fanatice sacrificium, quod alienæ domi fieret, inuisere? de Finib. 125 d, An eum locum libenter inuisit? de Nat. 47 b, Et natos geminos inuises sub caput arcti.*

Inuisus, a, um. non uisus, odiosus, quem animo æquo uidere non possumus, qui in odio est apud aliquem. de Ar. 257 d, Sacra marib. inuisa: id est, non uisa. Ep. 163 d, Lepidus adeò est inuisus mihi, ut, &c. Off. 39 b, Quo quis callidior & uersutior est, hoc inuisior & suspectior detracta opinione probitatis. de N. 59 b, & Qu. Fr. 312 b, Eum aut inuisum deo, aut neglectū à deo iudicemus. pro Dom. 226 d, Sic Cato inuisus Cyprum relegatur. pro Qu. R. 48 d, Persona illa lutulenta, impura, inuisa.

Inuitamentum, ti. inuitatio, incitamentum. *pro Syl. 181 d, Qui cùm multa haberet inuitamenta urbis & fori, tamen, &c. & Ep. 149 b, Inuitamentum ad tempus. & de Finib. 128 d, Prima inuitamenta naturæ. & 137 b.*

Inuitatio, onis. In Ver. 128 b, *Ad inuitationes aduentusq; nostrorum hominum. Tus. 208 b, Quædam inuitatio ad dolendum. Att. 148 d, In Epeirum uerò inuitatio quàm suauis? quàm liberalis? quàm frater naēln Ant. 222 d, Ad erat & hospitum inuitatio liberalis.*

Inuitatus, a, um. Attic. 125 d, *Hæc à te inuitatus breuiter exposui.*

Inuitatus, tus. inuitatio. Ep. 98 b, *Initiò meā sponte, pòst autem inuitatu tuo mittendum duxi.*

Inuitè. repugnanter, inuitò, inuitus. Att. 120 d, *Inuitè cepi Capuam. & de Orat. 142 d, Inuitius facere aliquid. Epist. 40 b, Qui à me inuitissimè discesserit.*

Inuitò, aduer. inuitè. l. Ingratis.

Inuito, as. uoco, allicio. I. V. 205 d, *Quis senatorem Romanum tecto ac domo non inuitet? l. A. 244 d, Tota similia occurret, hospitio inuitabit. Ep. 100 d, Is me crebrò ad cœnam inuitat. pro Mur. 141 b, Ad prandium inuitare. I. V. 214 d, Vocare ad cœnam. At. 204 d, Inuito eū per literas, ut apud me diuersetur. & 216 d, Scindere penulā. l. Penula. I. C. 102 d, Quanquā quid ego te inuitem? à quo, etc. At. 33 b, A Cæsare ualde liberaliter inuitor in legationē illā. & 34 b, Cosconio mortuo sum in eius locū inuitatus, id erat uocari in locū mortui. de Sen. 89 d, Ad agrū fruendum nō modò non retardat, uerùm etiam inuitat atq; allectat senectus. Acad. 41 b, Iucūditate quadam ad legendū inuitati. At. 283 b, Præclara illa quidem ingenia, quæ gloria inuitantur. pro Lig. 139 d, Inuitare aliquem præmijs ad agendū aliquid. de Am. 114 b, Qui assentationem allectāt & inuitant. de Fi. 128 d, Vt ipsum per se inuitaret & alliceret appetitum animi.*

Inuitus, a, um. non libenter rogatus, & recusans, tergiuersans, contra uoluntatem repugnans, repugnanter, coactus, dolens, necessariò, grauo.) (. Libens, uoluntarius. I. V. 151 b, *Statuas inuiti per uim atq; imperiū dederunt. Par. ad. 122 b, Sapiēs nihil facit inuitus, nihil dolens, nihil coactus. de Or. 110 d, Hoc nos ab istis adolescentib. facere inuiti & recusantes heri coacti sumus. de Orat. 125 d,*

Si quid persequare acrius, ut inuitus & coactus facere uideare.pro Mur.134 a, Cogendi iudices inuiti,retinendi contra uoluntatem.pro Quin. 8 a, Extorquendū est inuitò atq; ingratis,quod non debet.pro Quin.9 a, Vi ac necessitate coactus hoc feci.pro Quint. R.51 a, Aliquem inuitū,& huc atq; illuc tergiuersantem facere aliquid.de N.77 a,Inuita in hoc loco uersatur oratio.At. 110 b, Delectus inuitorū atq; à pugnando abhorrentiū. ad Her.13 a,Cur talem inuitā inuitū cogis linquere? Ep. 226 b,Ego eum à me inuitissimus dimisi.At.16 a, Molestè rogo:id est,inuitus rogo.pro S. R.39 a, Necessariò facio:id est,inuitus facio.

Inultus,a,um.impunitus.pro Clu.54 a,Cur hunc esse inultum tandiu sinis? & pro Sest. 14 a, Ne inultus esset. In Ver.63 a,Vt cæterorum quoq; iniuriæ sint impunitæ atq; inultæ.pro Pom.5 b,Inultū aliquid pati,& inultū aliquid relinquere.& 6 a,& Antequàm.195 b,Relinquere aliquid inultum:id est,impunitum.

Inundo,as.extra ripas diffluo.de Cl.164 b, de Nat. 22 a, Terram inundat aqua.

Inuocatus,a,um.non uocatus. de N.22 b,Quid quòd etiam ueniunt inuocatæ? Epist.li.8, At ego simulatq; audiui,inuocatus ad subsellia rei accurro.Cælij.

Inuoco,as.imploro. de N.39 b, Apud nostros Iunonem Lucinam in pariendo inuocant. Antequàm.194 a, Sociorum inuocem subsidium, cum à ciuibus interclusum sit præsidium? de Or.126 b, Inuocare aliquem aduocatum ad defendendum aliquem. de Nat. 61 b, Aspice hoc sublime candèns, quem inuocant omnes Iouem. Ep.116 b,Inuocatus ad subsellia rei accurro.

Inuolatus,tus.uolatus.Epist.83 b,Non igitur ex alitis inuolatu,nec è cantu sinistro oscinis,& cætera.tibi augurор,& cætera.

Inuolo,as.inuado.de Or.154 b,Possessio quasi caduca atque uacua,in quam homines abundantes ocio nobis occupatis inuolauerunt.& pro S. R. 20 b, In fortunas alterius inuadere.

Inuolucrum,cri.uelut uagina uel theca,quædam,integumentum.I.V.214 b,Candelabrum inuolutum quàm occultissimè delatū inuolucris reiectis ostenderunt. de N. 83 a, Vt clypei inuolucrum, uagina aūt gladij, sic, & c. de Or.98 a,Per quædam inuolucra & integumēta perspicere aliquid. Quin.Fr.292 a,Multis simulationū inuolucris tegitur, & quasi uelis quibusdam obtenditur uniuscuiusq; natura.

Inuoluo, uis. circumplico. Ep.139 a, Vbi salutatio defluxit,literis me inuoluo,aut lego,aut scribo. Partit.221 b,Tum definitio adhibetur,quæ quasi inuolutū euoluit id de quo quæritur. In V.214 b, Imperat ut candelabrū in prætorium inuolutū quàm occultissimè deferatur.& 267 b,Capitib.inuolutis ad necem produci.de L. 195 a, Res à natura inuolutæ. Acad.8 a,Sed cùm ea,quæ quasi inuoluta fuerint,aperta sunt.I.P.82 a,& In Ant. 175 a, Nescio quo è gurgustio prodire capite inuoluto. de D. 87 b,Causa latet obscuritate inuoluta naturæ.

Inuolutus,a,um.implicatus,tectus.I.A.212 b,Ego pacis nomine bellum inuolutum reformido.& de Finib.55 a, Occulta atq; inuoluta aperire. Acad. 8 a, Cùm ea quæ quasi inuoluta fuerint,aperta sunt.Orat.206 a,Res inuolutas & latentes definiendo explicare.In P.82 a,Ve-

reor ne qui sit istius insignem nequitiam frontis inuolutam integumentis non cernat.

Inurbanè,insulsè,inconcinnè.de N.69 b, Non inurbanè Stratonicus,ut multa.

Inurbanus, a, um. insulsus, infacetus.de Orator.142 b, Non essem tam inurbanus,ac penè inhumanus,ut,& c. & 112 a,Inops quidam humanitatis atque inurbanus.de Ora.185 a,Expedita aūt erat, & per facilè currens oratio,& erat eius tanquam habitus non inurbanus.

Inuro,ris.καυτηριάζω,infligo,imprimo.)(.Exuro.de Cl. 189 a,Qui uolunt illa calamistris inurere. pro Syl.184 a, Ne qua generi ac nomini suo nota nefariæ turpitudinis inuratur. In A.159 a, Hec inusta est à te mortuo Cæsari nota ad ignominiā sempiternam. pro Mur.215 b,Id mihi summā crudelitatis famā inussisset.de Pro.72 a,Insignē ignominiam alicui inustā esse.I. A.238 a,Inurere dolorē alicui..& pro Mil.121 a,& Tus.194 b,Inurere quàm maximū dolorē alicui.I.C.108 b, Tātus illorū temporū dolor inustus est ciuitati. I. V.99 a, Cur hūc dolorē cineri eius atq; ossib⁹ inussisti? In Cat.100 a, Quæ nota domesticæ turpitudinis non inusta uitæ tuæ est? pro Cl.44 a, Is censoriæ seueritatis nota non inuretur? I.Sal. 274 b, Inurere æternas maculas alicui.I. A. 182 b,Plurima mala,quæ ab illo reipublicæ inusta sunt.

Inusitatè.de Claris Orator.Inusitatè loqui.ad Qu.Fratrem lib.1,Absurdè & inusitatè scriptæ epistolæ.

Inusitatus,a,um.inauditus,insolens,præter consuetudinem,nouus.de Oratore 217 b,Alter lepôrem quendam inusitatum nostris oratoribus est cōsecutus. Or.197 b, Inusitatas uias indagare,tritas relinquere. Offic.59 b,Is hominis mortui uidit corpus magnitudine inusitata. At. 51 b,Res inusitata & noua.de Or.156 b,Inusitatum uerbum aut nouatum aut translatum.Inusitata sunt prisca ferè ac uetusta, & ab usu quotidiani sermonis iādiu intermissa.

Inustus,a,um. impressus.de Or. 125 a, Nisi omnes motus in ipso oratore impressi atq; inusti esse uidebuntur. & pro Domo, 231 b, Tātum homines impios inustum nefarijs mentibus bonorum odium retinebat. de Aruspic. 256 b,Inest hoc tempore odium insitum penitus & inustum animis hominum. pro Planc. 265 a, Hæc sunt expressa signa probitatis,non fucata forensi specie,sed domesticis inusta notis ueritatis. pro Sest.6 b,Si nondum uulnera inusta reipublicæ recordamini. Epist.13 b, Monumentum uerò senatus hostili nomine,& cruentis inustum literis esse passi sunt.

Inutilis,le.ad nullam rem utilis,ad nullam partem utilis, qui nullo usui est.de D.310 b, Qui mores, aut utiles aut inutiles sint. Offic 43 a,Norbanus seditiosus, & inutilis ciuis. Offic.59 a,Homo iners & inutilis.de In. 42 a, Is inutilis siue perniciosus patriæ ciuis alitur.

Inutilitas,tis.damnum.de In 82 a,Ex his illud conficitur, ut appetendarum rerum partes sint honestas & utilitas,uitandarum turpitudo & inutilitas.

Inutiliter. frustra. ad Brut. 91 b, Inutiliter suadere aliquid alicui.ad Her.24 b,Inutiliter aliquid proferre.

Inuulneratus,a,um.integer.pro Sest.27 a, Inuulnerati inuiolatiq; uixerunt.

Iocatio,nis.iocus,urbanitas,cauillatio.Att.27 b, Nunc si quid in ea epistola fuit historia dignum,scribe ne ignoremus:

remus:sin nihil præter iocationem,redde id ipsum. Ep. 136 b,Nunc uenio ad iocationes tuas.

Iocor,aris.cauillor. Of. 21 a, Duplex omnino est iocandi genus,unum illiberale,& c.alterum elegans, urbanum, & c.de Nat.35 a, Hic quàm uolet Epicurus iocetur homo nō aptissimus ad iocandum.de Or.* Multa in homine iucunditas,& magnus in iocando lepos.de D. 116 b, Deos iocandi causa induxit Epicurus.Ep.17 b,Sed iam cupio tecum corām iocari.& 19 a, Iocer' ne tecum per literas? Epist.101 a, Sed de re seuerissima tecum iocor. Att.22 a,Familiariter cauillari & iocari cum aliquo.de Cl.192 b,Bella ironia,si iocaremur.At 254 b, Iocari me putas? moriar si,& c.Ep.133 b, Quanquam mihi Dolabella(hæc enim iocatus sum)libentius,& c.

Iocosè,facetè,urbanè. Quint.Fr.313 b, Eumq; lusi iocosè satis.de Or.lib.2,Iocosè dicere.

Iocosus,a,um.facetus,urbanus.)(.Serius.de Offi.27 a,Si de serijs rebus loquatur,seueritatem adhibeat: si de iocosis,lepôrem.

Iocularis,re.ridiculus,ludicrus.de L. 166 a, Ioculare illud quidem, & à multis sæpe derisum. de Fat.143 a, O' licentiam iocularem.

Ioculator,oris. Ad At.lib. 4,Huic Ioculatorem senem illum ut noras, interesse nolui.

Ioculatorius,a,um.iocosus, festiuus. ut,Ioculatoria disputatio, Att.64 a.

Iocus,ci,& ioca,orum.ludus,risus,facetiæ,lepor,sal,hilaritas,festiuitas,cauillatio,iucunditas.de Or.128 a, Suauis est & uehemēter sæpe utilis iocus & facetiæ,in quibus tu longè alijs mea sententia Cæsar excellis. & 131 a,Vitandū est oratori utrunq;,aut scurrilis iocus sit ne, aut inimicus.de Fi.82 b, Qui cū ioca & seria, ut dicitur.Of.21 a, Ludo enim & ioco uti illis quidē licet, sed sicut somno & quietib.cæteris. Of.21 a,Nec enim ad ludū & iocū facti sumus.cōtra Rul.85 b, Illam copiā cum hac per risum ac per iocū contemnent.I.A.168 b,Tum uerò ioci causa magistrū adhibet.de N.27 a,Irridere aliquē per iocū.In V.107 b,Per ludū & iocū euertere aliquē.Ep.48 b,Dicere aliquid per iocū.Of.27 a, Per ridiculū dicere.Qu.Fr.300 b,Literæ per iocū missæ.At. 229 b,Ioca tua plena facetiarum.At.159 a,Iocus familiaris.Epist.102 b Extra iocū.Ep.101 a, Remoto ioco.

Ionia,æ,regio.At.294 b,D.80.

Ionius,a,um.de Or.149 a,Superum mare Ionium.)(.Inferum,Thuscum.

Iota,tæ.de Orat.147 a,Vt iotam literam tollas, & eplenissimum dicas.I.I litera.

Ipse,a,um.de Am.111 a,Par est aūt, primùm ipsum esse uirū bonum,deinde alterum sui similem quærere.de Or. 106 b,Veteres leges aut ipsas sua uetustate consenuisse, aut nouis legibus esse sublatas.de Or.170 b,Nam ipsum quidem illud etiā sine cognitione iuris quàm sit bellum cauere malum,scire possumus.de D.101 b,Sed ipsum est deos non putare,quæ ab his significantur contemnere. de Orat.110 b,Hoc ipsum nihil agere & planè cessare me delectat.de D.125 b,Hoc est ipsum esse cōtra se disertum.de Som.130 b, Quod aūt motū affert alicui, quod ipsum agitatur aliunde,quando finem habet motus,uiuendi finem habeat necesse est.Att.133 a,Nec me consules mouent,qui ipsi pluma aut folio facilius mouentur.

Tus.234 a,Nihil grauius,nisi idem hoc ipsum honestè, sapienter,iustè ad uoluptatem referret.de Ar.249 b,Id monstrum sibi ipsum est. de Or.115 b, Tum alij quærebant ab Annibale,quid nam ille ipse de illo philosopho iudicaret.pro Pom.9 b,Africa quæ eorum ipsorum sanguine redūdauit.pro Pom.12 a, Idem ipse Mithridates, & c. de Diuin. 121 a, Chrysippus ipse ille diuinationis autor.pro Mur.139 b,Etenim isti ipsi mihi uidentur uestri præceptores, & c. pro Mar. 132 a, Illa ipsa rerum humanarum domina fortuna.de Or.94 b, Qu. Varius illa ipsa facultate,quamcunq; habet,magnam est gratiam consecutus. Or.197 b,Illud ipsum quod est optimū. de Orat.112 b,Ille ipse Aristoteles,& c.Post.204 b, Illo ipso tempore,illo ipso anno.Att.23 a,Ego ille ipse uindex æris alieni.& In C.106 b,Ipsi isti,qui,& c.de Ora. 154 b,Ipse ille Gorgias in illo ipso libro.de Fi.82 a, Nūquā dictū ab ipso illo quod sciā.pro S. R.39 b, Ista ipsa lex,& c.de Cl.166 b,Istum ipsum dico librū. Att.102 a, Cur respublica Cos.isto ipso defensa nō est? de Or.90 a, Si quis istas ipsas artes illustrare uelit. & ibi.b,Ipsos illos,& ipse ille,& ille ipse,& c.Ep.196 a,Ea enim ipsa hora acceperā literas tuas.& 254 a, Eo ipso tempore, cum & c.& Att.1 a,Eo ipso die,quo,& c.& 8 b, Erat in eo ipso loco,ipso die nūdinarū πανήγυρις. Tus. 156 a,Ego enim ipse cū eodē ipso non inuitus errauerim. de N.75 b,Atq; ij tamen ipsi dij,& c.de Fi.64 b, Velut in hoc ipso,de quo nūc disputamus.Tus.239 b, Et tamē ab his ipsis,cum iam essent adultæ,ferrū remouit.de Fi. 73 b,Itaq; hic ipse reiectus est.& 44 b,His enim ipsis uerbis utitur.de In. 66 a, Hoc ipsum genus,& eo ipso in genere.Ep.177 b,Non quòd ueterē comederit,sed hanc ipsam recentem nouam deuorauit.de Or.91 a,Sic in orationibus hisce ipsis.& de Finib.59 b,Hoc ipso quod adest.Attic.53 a, Natali suo ipso die. de N. 66 b, Quem ipsum nō omnes interpretantur uno modo. de Or. 129 a,In quo ipso seruabant suam.de Clar.167 a, Qui ipse tum fuit. Att.193 a, Quod ipsum erat fortis ægroti accipere medicinam.Tusc.152 a, Quod ipsum quale sit, etc. pro Pom.7 a, Quorum ipsorum per se res uobis curæ esse debent. Off.35 a,Hoc autem de quo nunc agimus,id ipsum est quod utile appellatur.de Orat. 94 a, Cum id ipsum dicere nunquam sit non ineptum, nisi cum est necessarium.At.53 a, Quibus id ipsum se inimicos esse, nō liceret negare.Tus.154 b,Nam istud ipsum, non esse cū fueris,miserrimū puto.Antequàm.194 a, Qui nostrum ipsum periculosissimum casum recognoscat. Ipsi, pro integris & totis.pro Syl.179 b,Nihil audacter ipsi per sese sine P.Sylla facere potuerūt.de Ar.252 a, Hoc quid sit,per se ipsum non facilè interpretor, sed ex eo quod sequitur.pro Cornelio,55 a. Dicere de ipso modestè: id est,de se ipse.de N.3 a,Ipse dixit. Ipse autē erat Pythagoras.de Clar.170 a,Cato mortuus est annis lxxxiij.ipsis ante me consulem. Att.49 b,Triginta dies erāt ipsi, cum dabam has literas.& 73 b, Cum ibi decē ipsos fuissem dies.& Ep.22 a, Cùm Athenis decem ipsos dies fuissem.pro Cec.290 a,Nam cum dixisset minus LIII.populus cum risu acclamauit ipsa esse.

Ira,æ,iracundia,indignatio,stomachus,dolor.Tuscul.13 a, Ira est libido puniendi eius qui uideatur læsisse iniuria.& 218 a,Est enim ira, ut modò dixi, ulciscendi li-

Universidad de Deusto Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

bido. Tusc.220 d, Iram Ennius insani principium esse dixit. Of.27 b, Ira cum qua nihil recte fieri, nihil considerate potest. de D.93 b, Pars animi in qua irarum existit ardor. Off.18 d, Prohibenda maximè est ira in puniendo. Tuscul.226 b, Facere aliquid per iram. Off.5 b, Qui aut ira, aut aliqua perturbatione incitatus est. Tusc.221 d, Et quidem illam ipsam iram centurio habeat, aut signifer. pro Cæl.45 a, Nunc enim mihi animus ardet, nunc meum cor cumulatur ira. de N.22 d, Neque ira, neq; gratia teneri. pro Mar.131 d, Dignitatem reipublicæ meis doloribus antefero.

Iracundè. per iram, cum iracundia, rabiosè. I. A.217 d, Vehementer me agere fateor, iracundè nego. Tusc.219 b, Nihil ne in ipsa quidem pugna iracundè rabioseq; fecerunt?)(. Leniter, quietè. I. A.217 d, Iracundè agere cum aliquo. pro Quin. R.50 d, Quo quisque est ingeniosior, hoc docet iracundius & laboriosius. In Ant. 155 a, &, Tusc.201 b, Nimis iracundè hoc quidem & valde intemperanter.

Iracundia, dię. ira, acerbitas quædã naturæ et rabies. Acad.34 b, Peripatetici iracundiam fortitudinis quasi cotem esse dicebant. & Tusc.218 a, Iracundiam cotem fortitudinis esse dicunt. et ibid. Imperia seueriora nulla esse putant sine aliqua acerbitate iracundiæ, oratorem denique non probant sine aculeis iracundiæ. de Orat.103 b, Quis hæsitauit ob eam causam, quòd nesciret quid esset iracundia? feruor ne mentis, an cupiditas puniẽdi doloris? pro Muren.132 d, Iracundia est inimica consilio. Quin. Frat.197 d, In tuis summis laudibus unam excipiunt iracundiam, quod uitium cùm in hac priuata uita leuis esse animi atq; infirmi uidetur, tũ uerò nihil est tam deforme, quàm ad summum imperium etiam acerbitatem naturæ adiungere. & 297 d, Antè occupatur animus ab iracundia, quàm prouidere ratio potuit ne occuparetur. de Cla.186 d, Sed efferuescens in dicendo stomacho sæpe iracundiáq; uehementius. Quint. Fr. 298 d, Si implacabiles sunt iracundiæ, summa est acerbitas: si exorabiles, summa leuitas. In V.118 d, Homo exarsit iracundia & stomacho. de Or.137 d, Efferri iracundia. de Ar.244 d, Dolore efferri & iracundia longius digredi quàm conuenit. de Finib.54 b, Nec cum iracundia & pertinacia disputari potest. pro Dom.230 b, Illi tamen populi incitati uim iracundiamq; subierunt. pro Flac.162 d, Eum ardentem iracundia uidere potuisti. Epist.15 d, Exarsi iracundia ad Attic.274 d, Exercere iracundiam in superatos. pro Mur.132 d, Cohibere iracundiam.

Iracundus, a um. ὀργίλος, qui facilè & citò irascitur, concitus ad rixã, feruẽs. de Sen.90 b, At sunt morosi, anxij, iracundi, & difficiles senes. Tusc.226 b, Quomodo si naturalis esset ira, alius alio magis iracundus esset? I. A.199 d, Impotens, iracundus, contumeliosus. In Ant. 157 d, Sed cum iracundum audio factum. pro Plan.272 b, Nisi eum nimis in se iracundum putabis fuisse.

Irascor, ris, in cendor, ira incendor, alicui iratus fio, succenseo, animo incitor, exardesco stomacho & iracundia exardesco, uel efferuesco.)(. Mitigor.)Tuscul.218 d, Peripatetici uirũ uideri negãt, qui irasci nesciat, eamq; quam lenitatem nos dicimus, uitio longitudinis nomine appellant. In Ant.217 d, Omnino irasci amicis non teme

suarum laqueis te irretitum tenerent. Post.100 d, Qui prouinciarũ fœdere irretiti totum illum annum querelas senatus pertulerunt. In Vat.31 d, Cum homines negocia gerentes iudicijs iniquissimis irretires. de Ar.245 d, Aliquis illaqueatus omnium legum periculis, irretitus odio bonorum omnium, impetitus expectatione supplicij. Tusc.179 d, Hæc me irretitus uestis feriali inscium. Irrétire aliquem. captare & decipere sophistarum more. Acad.23 b.

Irretitus, a, um, implicatus. de Fin.136 b, 537 d, Si Vlysses cantiunculis irretitus teneretur. In Vat.29 d, Vt loquaci tatem istam tuam paucissimis interrogationibus irreti tam retardarem.

Irrideo, des. illudo, ludificor. Acad.31 d, Vos ab illo irride mini, & ipsi illum uicissim eluditis. & 10 d, Qui ita interrogant, ab his irridentur. & de Fin.105 b, Quæ irrideri ab imperitis solent. de Ora.91 d, Apollonius irrisit philosophiam. de Natur.58 b, Nihil tam irridet Epicurus quã prædictionem rerum futurarum. de Na.27 b, P. Claudius per iocum deos irridens. Attic.188 d, Cæsar mihi irridere uisus est. de Fimib.122 b, In Cod. Germ. de Clar.186 d, Admirando irridere. contra Rul. 85 b, Irridere & contemnere aliquem. Post.206 b, Irridere squalorem & luctum alicuius.

Irrigatio, onis. Off.35 b, Adde ductus aquarum, deriuatio nes fluminum, agrorũ irrigationes. & de Sen.88 d.

Irrigo, as. rigo. de Natur.24 b, Democriti fontibus Epicurus hortulos suos irrigauit. & 52 d, Aegyptum Nilus irrigat. Quint. Fra. 318 d, Iugera L. prati irrigaturum te facilè arbitror.

Irrisio, nis. ludibrium. Acad.31 d, Liber igitur à tali irrisione Socrates. de Or.89 d, Oratio aut nulla sit, aut omniũ irrisione ludatur. Of.28 d, Et cum irrisione audientium, similari militem gloriosum.

Irrisor, oris. Parad.118 d, Veniant igitur irrisores huius orationis.

Irritabilis, le. qui facilè irritatur & accenditur, iracundus.)(. Placabilis. Attic.14 b, Animi bonorum sæpe irritabiles sunt.

Irrito, as. lacesso. Brut. Att.287 d, Pueri potius audacia irritata est, quàm repressa à Cicerone. & 285 d, Neque magis irritatus esset Antonius regno Cæsaris, quam ob eius mortem deterritus. In A.210 d, Irritari Antonium non oportuit. pro Mil.118 d, Vi irritare, & ferro lacessere aliquem.

Irritus, a, um. nihilum, uanus, inanis.)(. Ratus. In V.221 b, Metellus omnes Verris iniurias rescindit & irritas facit. et I.A.281 d, I.A.298 b, Quæ si leges irritas feceritis, rata esse non possunt. de Leg.173 b, Quæ augur iniusta & uitiosa, etc. dixerit, irrita infestaq; sunto. In A.281 d, Antonius testamentum irritum fecit. de Pro.78 b, Cuius tribunatus si ratus est, nihil est quod irritũ ex actis Cæsaris possit esse. In V.122 d, Quod iudicium de compromissis factum erat, id irritum iussit esse. I. V.136 b, Quæ in magistratu gessisti, sustulit, atq; irrita iussit esse. Post.207 d, Si multa irrita; tristicia.

Irrogatio, onis. constitutio. pro Rabirio,92 d, Irrogatio

Irrogo, as. legem in aliquem fero, constituo, pro Do.124 d, Leges priuatis hominibus irrogari est priuilegium.

pro Dom.224 b, Ne mihi præsenti mulcta irrogaretur. & 235 b, Priuilegijs tyrannicis irrogatis. pro Mil.108 b, Irrogare mulctam alicui.

Irrumpo, pis. irruo, inuado. I. A.231 d, Alter in Asiam irrupit cursim. & Ep.241 b, de D.90 b, Syracusani improuisò in castra Pœnorũ irruperũt. Acad.34 b, Atrocitas ista, quomodo in ueterem Academiam irruperit, nescio. de Or.152 b, Ab ijs qui in nostrũ patrimoniũ irruperũt, quod opus est nobis, mutuamur. cõtra Rul. 73 b, Irrumpant in ærariũ. Ac.31 b, & 134 b, Imagines extrinsecus in animos nostros per corpus irrumpunt.

Irruo, is. impetum in aliquem perfero, inuado, in aliquem me mitto, influo, redundo. de Orat.88 b, Quod in alienas possessiones tam temerè irruisses. pro Dom.234 b, In quem quisq; per homines concitatos irruerit, in quẽ impetum pertulerit. & 237 d, Omni impetu in aliquem irruere. de Fin.77 b, Et equo admisso in mediam aciem Latinorum irruebat. de Or.158 d, Vt deducta esse in alienum locum, non irruisse uideatur. Att.213 d, Irruere in aliquem, & inuadere in aliquem. I. Inuado.

Irruptio, nis. incursio. pro Pom.6 b, Hostium copiæ non longè absint, etiam si irruptio facta nulla sit, tamen pecora relinquuntur. In A.231 b, Irruptio armatorum in Trebonij domum. At.125.

Is, ea, id. I. A.191 d, Vt pro tantis eorum in remp. meritis honores eis habeantur. pro Syl.182 b, Vitæ eius turpitudinem in summis eius periculis insequebantur. de Cl. 191 d, Via laudis quam maiores eius ei tritam reliquissent. de D.138 d, Is cum esset proiectus, inhumatus, amica corpus eius texit suo pallio. pro Syl.184 b, Nuper is homo fuit in ciuitate P. Sylla, ut nemo ei se honore anteferret. At.11 d, Venit mihi obuiam puer tuus, is mihi literas abs te reddidit: id est, qui. Ep.222 b, Qu. Pompeius multis & ueteribus causis necessitudinis mihi coniunctus est, is cũ antea, &c. Ep. I. A.175 d, Nihil turpius, quàm quòd qui magister equitũ tibi fuisse uiderere, is per municipia coloniasq; Galliæ cum caligis & lacerna cucurristi. Ep.68 b, Neq; enim tu is es qui, qui fis ne scias. I. C.102 d, Neq; enim Catilina is es, ut te aut pudor à turpitudine, &c. Epi.64 b, Is enim tu uir es, & eum me esse cupio, ut, &c. Epist.9 d, Ego is sum cui uel maxime concedant omnes, ut, &c. de Orator.111 d, Nam quod dididisti, nos eos esse, qui, &c. Att.93 b, Sed illum eum futurum esse puto, qui esse debet. Attic.106 b, Itaq; ego is in illum sum, quem tu me esse uis. Of.54 b, Quod si is esset Panætius, qui, &c. et ibid. Sed cum sit is, qui, &c. de D.119 d, Omnem autem orationem fuisse eam qua aruspicinæ disciplina contineretur. Pro Flac.153 d, Est enim credo is uir iste, ut ciuitatis nomen sua autoritate sustineat. pro Syl.167 b, Non enim una est ratio de fensionis ea, quæ est posita in oratione. In A.189 b, Antonius cum una legione & ea quidem uacillante L. Fratrem expectat. de D.110 d, Plurimis nostris exemplis usus es, & ijs quidem illustribus. Qu. Fr.318 d, Erant loco posita ambulationis uno latere, eo quod est proximũ Balnearis. Or.202 d, Excursio moderata, eaq; rara. de Op.244 d, Multa dixit de eo, quòd ciuis improbus laudatus esset. Attic.38 b, Maximeq; in eo est reprehensus, quod dixerat, &c. Attic.11 b, Per unum seruum, & eum ex ludo gladiatorio. de Orat.148 d, Quorum princeps

Universidad de Deusto Biblioteca

Socrates fuit,is qui,&c.& ibid.Is qui,&c.uel is, &c.
& b,Ille & eius posteri,ij qui,&c.pro Cle.19 a,Hunc
locum,&c.cum tandem,&c. Qu.Fr.298 a, Ea nostra
ratio est,ut,&c.Qu.Fr.300 b,Atq; is dolor est, quod,
&c.pro Clu.58 a, Mulierem quandam Larino, atq; il-
lam usq; à mari supero Romã proficisci. pro Ceci.287
b,Is enim ille fuit Ebutius:id est, talis, uel ea persona.I.
V.107 b,Non enim prætereundũ est ne id quidem.de N.
31 a,Et id maximè hyberno tempore.At.38 b,Negauit,
&c.neq; id sanè diu,nam,&c.Att.8 b,Et id multis uer
bis.At.26 a,Et id ipsum sine stomacho.Att.11 a,Idq; iu-
dicum uocibus. At.8 b, Atq; id ereptum ex summis oc-
cupationibus.Att.144 a, Qui circum eum illum sunt.
de Or.127 a,Si is qui existimor,&c.i.si ego,&c.

Isara.fl.Ep.152.Planci.

Isaurum.locus.I.A.125.

Isauricus,a.At.82 a,Isauricum forum.

Isis.dea.de N.69.

Isiacus,a.de D.Isiaci coniectores.Ennij.

Isocrateus,a.Or.217 a,Mos Isocrateus.

Isocrates,tis.de Or.199 b,Ille pater eloquentiæ Isocra-
tes.de Orator.117 a,Ecce tibi exortus est Isocrates ma-
gister istorũ omniũ,cuius è ludo tanquam ex equo Tro-
iano innumeri principes exierunt.de Or.214 b,Isocra-
tes uerbis solutis numeros primus adiunxit.

Ἰσονομία.l.Aequabilis,& Aequabilitas,& Aequilibritas.

Issus.opp.At.79.Ep.23.

Iste,a,ud.pro S.R.26 a,Non isto artificio accusatorio cal
lidior es quàm hic in suo.pro Dom.227 a,Lex quam i-
ste tulerat.Attic.101 b,Iam ne istius quidem rei culpam
sustineo.de Amic.99 b, Eos qui ista subtilius quærunt,
in numero sapientum nõ habent.de Sen.94 b, Et ita ex
uita ista discedo tanquam ex hospitio. de Am. 97, Nec
ab isto officio,quod semper usurpaui,abduci debui.Pa-
ra.116 b,Mihi ista παράδοξα,quæ appellantur,uiden-
tur esse uerissima.deL.283 b,Iste igitur sumptus minuit:
id est Demetrius.Epist.84 a,Armorum ista & uictoriæ
sunt facta, non Cæsaris. Acad. 24 a, A'me istam exce-
ptionem non impetrabunt.& ibi.Omnes istos aculeos,
& 4 a,In ista una disputatione. Acad.30 a, Cum Stoi-
cus syllabatim ista dixerit.Ac.27 b, Iisdem enim hic sa-
piens,de quo loquor, oculis, quibus iste uester cœlum,
terram,mare intuebitur.Ac 30 a,34 a,Quanti libertas
ista æstimanda est.de Orat.93 b, Iam uerò ista cõditio-
ne,dum,&c.de Orat.93,Ego uerò,inquit, istis obsequi
studeo.deSen.81 b, Age ut ista diuina studia omittamus.
de Orat.122 b,Atque ego ex istis sæpe audiui: id est, ex
C.Lælio,& P.Africano.de Cla.189 a, Nec istos excel-
lentes uiros resp.perdidisset.Tus.142 b, Transeat idem
iste sapiens ad remp.tuendam.& ibid. Huic ergo ut di-
xi,&c.id est Epicuro.de Orat.120 a, Meæ totius ora-
tionis & istius ipsius in dicendo facultatis,quam, &c.
& 93 b, Adduxissent huc Græculum aliquem, qui nos
istiusmodi disputationib.delectaret.pro Do.215 b,Hunc
istum ocij & pacis hostem.pro Qu.3 b, Tum iste uir
optimus,&c.Ep.29 a, Iste Ariobarzanem non regem,
sed regis filium appellat.de Or.98 a, Hæc quæ isti for-
sitan puerorum elementa uideantur:id est,Crasso.deN.
25 a,Non erit ista modò amicitia, sed mercatura. & b,
Pecudum greges diliguntur isto modo.de Am. 110 a, I-
sto enim modo pædagogi maximè erunt diligendi. &
Ep.21 b,Isto anno, de L.157 a, Et sæpe de isto collocuti
sumus.de Inuen.77 b,Si hoc modo scripsisset, isto uer-
bo usus nõ esset, non isto loco uerbum istud collocasset.
Or.109 b,Non possunt isthæc sic abire.Att.130 b,Si ille
circum isthæc loca commorabitur.Ac.27 b,Iam isthuc
te quoq; impediat.Epi.205 b, Attamen isthæc ipsa,quæ
te emisse scribis,erunt mihi grata.

Isthmus,mi,terra angusta & longa inter duo maria,uel
quale est Peleponnesi Isthmus,ubi etiam Corinthus fuit.
de Fat.141 b.

Istic.de Fi.143 b,Istic sum,inquit.& Epist.17 b, Vt ibi ma
lis,ubi,&c.quàm istic,&c.

Istinc.At.115 a,De malis nostris tu prius audis, quàm nos:
istinc enim emanant.Ep.17 b, Qui istinc ueniunt,&c.

Istiusmodi.I.V.72 b,Maliciosè necesse est istiusmodi ra-
tioni aliquo consilio obsistere.de Orat.93 b,Adduxisse
huc Græcum aliquem, qui nos istiusmodi disputationi-
bus delectaret.I.Iste.

Isthuc,pro istud.pro Qu.10 b, Quo die uadimoniũ istuc
factum esse dicis?& de D.115 b, Qui idem istuc quidem
dicunt, quod est dictum à te.

Ita.sic,perinde,tam.At.106 b,Quod putasti fore,&c.fa-
ctum est ita.& I.A.227 b,Est iudices ita ut dicitur. Att.
100 b,Velim des operã ut inuestiges,sit'ne ita. Brut. 9?
b,Id si ita est,istic tibi censeo commorandum.pro Rab.
91 a,Quæ cum ita sint,primum,&c. Att.227 b, Quod
cum ita sit,maximè uellem,primum,&c. pro Syl.167
b,Ita inquit,tu enim,&c.Ep.49 a,Ita mihi pulcher hic
dies uisus est,ut uiderer uidere,&c.Attic.72 a,Hoc tibi
ita mando,ut dubitem,an etiam te rogem,ut pugnes ne
intercaletur.de Or.94 b,Ita quicquid est in quo, &c.
I.A.265 b,Ita de unoquoq;,ut queq; meritum arbitran-
tur,existimant.Att.142 a, Ego te(ita incolumi Cæsare
moriar)tanti facio, ut paucos æquè ac te charos habe-
am.pro S.R.28 b,Non ita multis antè annis aiunt quen-
dam,&c.In V.118 b, & de Clar.176 b, Tadius non ita
multum tecum fuit.de Or.107 b,& 140 a,& In A.314
a,Non ita multum spacij est,& de Clar.187 a, Non ita
multi sunt.de Nat.18 b, Quibus homines non ita ualde
mouentur.de Clar.168 a, Themistocles non ita sanè ue
tus.In V.226 a,Simulachra præclara, sed non ita anti-
qua:id est,non multum antiqua.de Clar.168 a, Ille non
ita pridem abijt. Orat.199 a, Non ita lato interiecto
mari. Orat.202 a,Rarus incessus nec ita longus. de Or.
115 b,At mihi quidem non ita molesti sunt.de Clar. 188
a,C.Fimbria non ita se diu iactare potuit. pro Qu.3 a,
Nec ita multo pòst in Galliam proficiscitur.& ibidem:
Cum non ita commodè posset. po Flacc. 156 a, Interim
nec ita longo interuallo ille uenit. Epist.10 b, Non ita
magna mercede, quam ego maximo dolore cognoram.
de Fin.73 b, Accessione utuntur non ita probabili. Ep.
160 a,Non ita necesse uidebatur.Tuscul.32 b,Hæc enu-
cleare non ita necesse est. pro Qu. 6 a, Nec tamen tam
multa uerba faciam.Acad.2 a, Hoc tibi nõ ita decorum
est.Epist.53 a, Cum ita latè pateat eius potestas. & 19
b,Ita sunt omnia debilitata iam propè & extincta. &
136 a,Hæc ad illũ perferuntur : ita enim ipse mandauit:
sic fit,ut putet,&c. & 8 b, Atq; ita,ut nullam, &c. de
D.125 b,Itáne? & In Ver. 84 a, Itáne uerò hoc Brutus

egit,ut Lanuuij esset?de D.85 a,& In A.99 b, Casu in-
quis,itáne uerũ?de D.122 b,Itáne censes? antè coronam
extitisse quàm,&c.Ita tamen si,enim uerò si.l.Enimue
ro:Ita tamen si,enim uerò nisi.

Ita, interdum iurandi formam habet. I. C. 120 b, Nam ita
mihi salua republica uobiscum perfrui liceat, ut ego,
& cætera.

Italia, liæ.regio est quam natura mari supero & infero
& alpibus muniuit, & non sine diuino numine. pro
Arch.186 a, Erat Italia tunc plena Græcarum artium,
studiáq; hæc & in Latio & hic Romæ colebantur. de
Oratore,122 b, Referta quondam Italia Pythagoreo-
rum fuit.contra Rull.79 b, Etenim quantulum interest
utrum in Misici radices,an in Italiam, alióue deduca-
mini?

Italicus,a.Tuscul.247 b, Italicæ mensæ. In Verr. 243 b,
Italicum bellum. ad Heren.116 b,de Offic.93,Italici phi
losophi.

Italus,a,um.de Ar.248 a,Itali ac Latini.

Itaque.proinde.de Am.96 a,Itaque ex me quærunt, etc.
& pro Deiot.145 b,bis.Epist.3 b,bis.& 186 a,de Clar.
165 b,Homines mihi ita chari,itáque iucundi,ut,& cæ
tera:id est,& ita.pro Cl.28 a,Itaque feci.& In V.55 a,
& de Fin.92 a.

Item.similiter,etiam,quoq;.de D.111 b,Solis defectiones,
itemq; lunæ prædicuntur,&c.de L.180 b,Placuit Scæ-
uolæ & Coruncano,itemq; cæteris,qui, &c. In A.191
a,D. Brutus, L. Plancus, itemq; cæteri qui, &c. & In
Ver.246 b,Quibus item ut cæteris imperabat,&c. de
Amic.96 a,b,Itaq; ex me quærũt credo, & ex hoc itẽ
Scæuola.At. 21 a, Græcè item scriptum L. Cossinio ad
te dedi.de Orat.131 a, In re est item ridiculum. Qu. Fr.
224 a,Aiunt nonnulli,Sallustius item,me,&c.I.C.112 a,
Gabinium statim ad me uocaui, deinde item accersitur
Statilius.Acad.11 b,Vt enim de sensibus, item faciũt de
reliquis.i.ita,uel idem.de D.102 b, Romulus augur cum
fratre item augure.At.166 a,Tu meas epistolas cõcerpi
to,ego itẽ tuas.i.uicissim.de Orat.94 b, Nihil est quod
cogat homines,sicut in foro nõ bonos oratores,item in
theatro malos actores perpeti. Ter. 74 b, Si ex capite
sis meo natus,item,ut aiunt, Mineruam esse ex Ioue.Ep.
80 a,Hoc item tẽpore breuior esse debeo. de Inuen. 42
b,& 50 b,& item,&c.& 51 a, Ac primò sic, &c. &
item postea,&c.Ep.70 b,Te non uenisse miratus sum,
quod itẽ nunc miror.& pro Qu Rof.50 a, Quod item
nuper,&c.Ep.21 b, Meaq; item in te singularis beneuo
lentia.& 41 a,De quo item sermone.& 132 a, M. Pla-
nius,qui est item Calenus.166 b,bis.M.Lepidus Imp. i-
tem pontifex max.In Verr.245 b,Cur Tauromimitanis,
item fœderatis nauem imperasti? Att.39 b, Quare ut
Numestio mandaui,tecum ut ageret,item atq; eo si po-
test acrius,te rogo,&c.Or.216 b,Non item in oratio-
ne,ut in uersu extat numerus. I.V. 204 a, Fecisti itẽ uti
prædones solent.de Or.113 a,Ego item,inquit illa,quæ
&c.I.V.135 b,Item ut uos Romæ cognouistis. de Orat.
119 a,& item de cæteris rebus.Par.241 a,& pro Mur.
140 a,Et item commune periculum.de Leg.171 b Ergo
ut,&c.item,&c. Att.36 a,Spectaculum tibi uni iucun-
dum,cæteris non item.& Epist.255 b,Alijs fortasse non
item.de Nat.38 a,Quod in libero seruant, in libera nõ

item.Ac.7 a, Alterũ uidemus,&c. alterũ nõ item,&
Tusc.215 b,Animorum non item.de Fi.62 b,Item cõtra.
Top.126 b,Itemq; quæ,&c.& In V.87 b, Itemq; cum,
&c.& de Or.114 b,Itemq; de rep.

Iter,itineris.At.12 b,Censeo uia Appia iter facias,celeri-
ter Brundusium uenias.& ibi.Confestimq; cum Qu.fra
tre & liberis nostris iter in Apuliam facere cœpi.&
Epist.244 a,Iter in Ciliciam facere cœpi. Attic. 211 b,
Cum illi iter instaret,& subitum & longum.At.284 b,
Tabellarius quem ad Brutum miserã, ex itinere redijt.
& de In.52 a,Venire ex itinere.pro Mil.106 a,Iter ne-
cessarium eo die illi erat Lanuuiũ.& Ep.144 a,Meũq;
iter eò cõtuli.& At.40.b,At. 69 a, Deinde cogitabã
sine ulla mora ista itinera facere.At.75 b,Nunc iter con
ficiebam æstuosa & puluerulenta uia. & 225 b,Trebo
nius itineribus deuijs profectus est in prouinciam. At-
tic.259 b, Veni ad pontem Tyretium, in quo flexus est
ad iter Arpinas.de Orat.135 b, Perge cõficere iter reli-
quum.Quint.Frat.324 b,Patiamur illum ire nostris iti
neribus.Att.126 a,& Ep.24 b, Cohortes quæ ex Pice-
no ad me iter habebant.Att. 12 b, Cæsarem iter habere
Capuam.Qu.Fr.310 a, Luceius in Sardiniã iter habet.
pro Sex.Rof.12 b,Cui ne iter quidem ad sepulchrum pa
trium relictum est.Pl. Ep.150 a, Cum iter ad Mutinam
dirigerem, in itinere de prælio facto audiui. Tusculan.
169 a, Prò dij immortales, quàm optabiliter iter illud
ineundũ esse debet.de Or.83 b,Ingredi iter pedibus,in-
gredi iter equo.In Anton.243 b,Iter longum ingressus
sum.de Diuin.86 b,Itaq; persæpe reuertit ex itinere,cũ
iam progressus esset multorum dierum uiam. & I. V.
191 b,In Vat.31 a,b, Cum iter illud Hispaniense pedibus
ferè confici soleat, aut si quis nauigare uelit, &c. pro
Plan.279 a,Iter à Vibone Brundusiũ terra petere con-
tendi.pro Pom.9 b,Testis est Gallia, per quam legioni
bus nostris in Hispaniam iter Gallorum interemptione
patefactum est. Ep.245 a, Cum abessem ab Amano iter
unius diei.Ep.174 a,Biduo me Antonius antecessit. &
133 b,Quatridui iter.& 257 b,Tertio die abs te ad Aly
ziam accesseramus.pro Cec.299 a, Aquæductus, hau-
stus,iter,actus.hic iter,ius est,quo quis ire potest,nõ iu
mentum aut uehiculum agere.

Iteratio,nis.geminatio,repetitio,redintegratio.Or.204
a,Verborum iterationes.& de Or.161 a, & ad Her.33
a,Plurium uerborum iteratio.

Itero,as.gemino,duplico,repeto.de Orat.209 a,Cum aut
duplicantur iteranturq; uerba,aut breuiter cõmutata
ponuntur.& ibid.b,Vt quod dixit iteret. de Orat.120
b,Ager non semel aratus, sed nouatus & iteratus. Par.
231 b,Verba sæpius iterata.& 234 a,Verba iterata,du-
plicata.ad Heren.33 a, Iterando redintegrare aliquid.
Aca 22 a,Iterandum eadem & ista mihi.Tus.184 a, I-
terandum eadem mihi ista.aliter,Iteranda: sed mendo-
sè sic ad At.229 b.

Iterum.rursum.pro Fl.156 b, Iterum iste Romam se re-
tulit.pro Do.240 b, Bis à me seruatus est, separatim
semel, iterum cum uniuersis. de In.56 a, Primò quidem
decipi incommodũ est.iterũ stultũ,tertiò turpe.Ep.221
a,Id ut re experiatur,iterũ & sæpius te rogo.pro Sest.
11 a,L.Saturninus iterũ tribunus.de Ar.249 a, P. Afri-
canus iterum cõsul ille maior,&c.& de Diuin.96 a,C.

Flaminius consul iterum.de Diu.133 b,Nonnunquam etiam iterum ac tertium.pro Fon.279 a, Semel atque iterum ac sæpius.de Orat.118 b,Iterum autē peccant, cum se iungūt,&c.pro Pom.9 b, Testis est iterum ac sæpius Italia.pro S.R.28 a,Iterum ac tertiò nominaui,&c.de Clar.171 a, Et Liuianæ fabulæ non satis dignæ iterum legantur.

Ithaca,cæ.parua insula Vlyßis patria.de Or.101 a,& de L.169 b.

Ithyreus,a,um.In A.181 b, Ithyrei barbari cum sagittis. & 164 a.

Itidem.ὁμῶς.similiter,pariter,item.de D.83 a,de L.161 a, Et ea quæ mouent sensus, itidem mouent sensus omniū. Part.236 b, Temperantia in rebus incommodis est itidem duplex.bis.& de N.71 b,Vinctus itidem à filio Saturnus.de Leg.170 b, Quia nunc itidem ab eodem sunt nobis agenda capienda primordia.

Itio,onis.eundo,itus.)(.Reditio. Attic.189 a,De obuiam itione faciam ut suades. & 221 b, de Diuinat. 95 a, Sed Rhodiorum claßi propinquum reditum ac domum itionem dari.

Ito,as.frequenter eo.Ep.141 b,Te ad cœnas itare desijsse, moleste fero.

Itus,tus.itio,incessus. Att.240 b, Quis porrò noster itus, reditus,uultus,incessus inter nos?

Iuba,bæ. crimes è collo equorum & aliarum bestiarum pendētes.de Natur.48 a, Hic equus ille iubam quatiēs, &c. de Diuin. 95 b, Equus cuius in iuba examen apum consederat. de D.122 b, Dionysij equus habuit apes in iuba.

Iubatus,a,um.iuba ornatus.ad Her.39 b,Tanquam iubatus draco.

Iubeo.bes.cogo,uolo,hortor.)(. Veto.Ep. 215 a, Literæ non quæ te aliquid iuberent, sed commendatitiæ.Epist. 232, Sperare nos amici iubent,suadent,hortantur.Attic. 208 b,Et si tuæ literæ rectè sperare iubent, tamen,&c. pro Deiot. 151 a, Iubeo te bene sperare & bono animo esse.Ep.96 a,Valde iubeo gaudere te.In V.69 b, Iubeo te sine cura esse.& Att.188 A' Ita porrò te sine cura esse iußit.Att.96 a,Illum salutaui,postea iußi ualere.& 62 a,Dionysium iube saluere.

Iubere.pro decernere,statuere,& est populi proprium. In Anton.175 b,Cæsar ostendit se,priusquàm proficisceretur,Dolabellam consulem esse iussurum. Attic. 275 a, Quod nec senatus censuit, nec populus iußit, id arroganter nō præiudico.pro Cecin.203 b, Si populus iusserit me tuū seruum esse,putásne id iussum ratum,atq; firmum futurum? contra Rul. 77 b, Quia uos fœdus non iusseritis,ueretur Hyempsal,ut satis firmum sit.pro Fla. 149 a, Quæ sciscerct plebs, aut quæ populus iuberet. pro Corn.62 b,Populus Romanus legē iußit de ciuitate tribuenda.I.V.141 b,Senatus decreuit,populusq; iussit.de Ora.90 a,Num apud populum de legibus iubendis atq; uetandis.

Iucundè, suauiter,dulciter.pro Deiot.147 a,Cum in cōuiuio comiter & iucundè fuisses.de Am.95 b, Is multa narrare de C.Lælio memoriter & iucundè solebat. pro Cæl.40 a,& 42 b,Tus.247 b,Iucūdè edere uel bibere. de Fin.57 b,Iucundè uiuere.

Iucunditas,tis.festiuitas,lepor,hilaritas,fructus.de Ora. 87 a,Multa in homine iucunditas, & magnus in iocando lepos.& Attic.161 b, Et si nihil unquā tam fuit scribendū, quàm nihil mihi unquam ex plurimis tuis iucunditatibus gratius accidisse.de Fin.67 a,In corpore uoluptas omniū latinè loquentiū more punitur,cum percipitur ea,quæ sensum aliquem mouet uoluptas. & ibi. Iuuare in corpore & in animo dicitur, ex eoq; iucundū.Of.25 a,Relaxare animū & dare se iucunditati.cōtra Rul.81 b,Vrbani quibus ista agri spes & iucunditas ostenditur.pro Dom.228 a,Itaq; ille dies tantæ mihi iucunditati fuit,ut,&c. Antequàm.193 b, Idcirco uitā ери pere cupiunt, uti cum spiritu sensum quoque adimant iucunditatis.i.uoluptatis.& 193 a,de Finib.56 b,Voluptas,quæ cum iucunditate quadam percipitur sensibus. de Or.157 a,Delectatio iucunditasq;.de Am.111 b,Tranquillitas & iucunditas animi. pro Mar.134 a, Ex quo quidem maximus est fructus iucunditasq; sapienti.& pro Mur.133 b,Fructus iucunditatis.pro Dom.228 a,Ille dies tantæ mihi iucunditati fuit,ut,&c. Qu. F.311 b, Nunc mihi iucunditatis plena epistola, hoc aspersit molestiæ. Offic.2 b, Hoc conducit ad uitæ commoditatem iucunditatemq;.

Iucundus,a,um.amœnus,dulcis,suauis.differt à grato iucundus,quòd iucunda,sunt item grata,sed nō continuò grata,sunt etiam iucunda.Nam grata est ægroto medicina,uerùm iniucunda & insuauis:at sitienti,potus & gratus est & iucundus.I.Gratus.)(.Odiosus.In C.118 a, Est mihi & iucunda in malis,& grata in dolore uestra erga me uoluntas.Qu.Fr.320 a,Et mihi pergratū perq; iucundū erit.At.14 b,Fuit enim mihi sæpe & laudis nostræ gratulatio tua iucūda, & timoris cōsolatio grata. At.52 a,Ista ueritas etiāsi iucunda nō potest,mihi tamē grata est.Ep.51 a, Cuius officia iucundiora scilicet mihi sæpe fuerunt,nunquam gratiora.72 a, Amor tuus mihi gratus & optatus,dicerē iucundus,nisi id uerbum in omne tēpus perdidissem.I. C.120 b, Comes alicui charus atq; iucundus.Ante.192 a,b,Iucundißimus fructus libertatis.In C.221 a,Patriæ solum cùm est omnibus charum, tum uerò dulce atq; iucundum.de Orat.137 a, Inuehi in homines charos, iudicibusq; iucundos. & 140 a, Fides iucunda est auditu in laudationibus.& 103 a,Sententiæ ad probandum accommodatæ, & uerba ad audiendum iucunda.& 148 a,Scientiæ suauitas,quo nihil est hominibus iucundius.Tus.247 a,Nihil uisum est illo pane iucundius.pro S.R.26 b,Is nihil aut patri gratius,aut sibi iucundius,aut re uera honestius facere posset. contra Rul.4 a,Agri iucundi & fertiles.Sal.in Cic.270 b, Filia tibi iucūdior atq; obsequētior quàm parenti par est. Epist.57 b,Ille mihi iucundißimus est. pro Pomp. Conspectus uester multo iucundißimus.de Fi.67 a,& 54 a, Iuuare enim in animo & corpore dicitur, ex eoq; iucundum.I.V.152 b,Odor suauis & iucundus.

Iudæus,a,um.pro Flac 160 a,Cum aurum Iudæorum nomine ex Italia Hierosolymam exportari soleret. & de Pro.71 a,Iudæi & Syri nationes natæ seruituti.

Iudaicus,a,um.pro Fl.160 a,Aurum Iudaicum.

Iudex,cis.arbiter,disceptator, animaduersor, existimator,æstimator.de Fin.61 a,Attic.277 a,& pro Qu.5 b, Flauius noster de cōtrouersia,quam habet cum Dyrrachinis hæreditaria,sumpsit te iudicē.de Or.127 a,Equites Rom. apud quos tum iudices causa agebatur.pro S.R.26 a,Fānius huic quæstioni iudex præfuit.& pro Cl. 33 a,C.Visellius iudex quæstionis.pro S.R.32 a,L. Caßius ille quē populus Rom.uerißimū & sapientißimū iudicē putabat,identidē in causis quærere solebat,cui bono fuisset.& ib.Hunc quæsitorē ac iudicē fugiebāt,atq; horrebant.& ib.Vel illo ipso acerrimo iudice,uel apud Caßianos iudices causam dicere.pro Cec.294 a, De ui teipsum habebo iudicē Ebuti.pro Clu.39 a, Sed isti'ne iudex in C.Fabritium.& 59 b,Iudex in aliquem.& 42 b,Neminem uoluerūt nostri maiores,ne pecuniaria quidem de re minima esse iudicem, nisi qui inter aduersarios conuenisset.& ib. Prætores urbani qui iurati debēt optimū quemq; in selectos iudices referre.pro Mur. 130 b, Vtrum iudicem an arbitrum dici oporteat.I. V. 114 b,Prætor det quem uelit iudicem.& 153 b,De conuentu nullum unquā iudicem nec recuperatorem dedit. & 248 b,Iudex bonus esse nemo potest,qui suspicione certa nō mouetur.pro R.P.124 a, Accusaui de pecunijs repetūdis,iudex sedi,prætor quæsiui.pro Syl.185 a,Vos reiectione interposita repentini in nos iudices consedistis.pro Dom.220 a, Qui de quaq; re constituti iudices sunt.& pro R.P.128 b,Iudex de reo.pro Plan.260 a,Populus semper dignitatis iniquus iudex est.Of.60 b,Nec si iudex quidem erit de ipso amico.In A.156 b,In iudice spectari & fortuna debet & dignitas & ib. Lex promulgata de tertia decuria iudicum:id est,centurionum. pro Planc.265 b,Sanctißimus & iustißimus iudex.pro Syll.185 a,Sic nos si acres ac diligentes iudices esse uolumus,animaduersoresq; uitiorū,magna intelligemus sæpe ex paruis.Ep.18 a,Iudex in aliquē.& 61 b,Vt tu quoque æquum te iudicē dolori meo præbeas.Offic.23 a,Acrem se & uitiorum & bonorum suorum iudicem præbeat.pro Syl.176 b,Te existimo tibi statuisse quid faceres, & satis idoneum officij iudicem posuisse. de Finib. 91 a,Aequus æstimator & iudex rerum.Orat.207 b,Iudicem me esse,non doctorem uolo.In Ver.71 b,Iudex integer,seuerus,tristis,summa religione.& 180 b, Iudices Caßiani seuerißimi. Tusculan.150 a,Inexorabiles iudices Mimos & Rhadamanthus.& 169 b,Aeacus & Triptolemus.

Iudicatio,onis.disceptatio, propria iudicij quæstio. de In.46 a,Iudicatio est quæ ex infirmatione & confirmatione rationis nascitur controuersia.Par.239 a, Ex rationis autem, & ex firmamenti conflictione,& quasi concursu quæstio exoritur quædam, quam disceptationem uoco:in qua quid deueniat in iudicium,& de quo disceptetur,quæri solet.Top.229 a,Sed quæ ex statu cōtentio efficitur,eam Græci Κρινόμενον uocant:mihi placet id,quoniā quidem ad te scribo,qua de re agitur, uocari.de In.64 a, Quæstio in coniecturali eadem quæ iudicatio.& ad Her.5 b.l.Crinomenō,Iudicatio, Iudiciū. Ep.39 b,Longi subsellij iudicatio.

Iudicatum,ti.res iudicata.de In.70 b,Iudicatum est de quo iam antè senten:ia alicuius aut aliquorum constituta est.52 b,Iudicatum est res,assensione aut autoritate aut iudicio alicuius aut aliquorum comprobata.ad Her. 9 b,Iudicatū est id,de quo sententia lata est, aut decretum interpositum.pro Flac.156 b,Prætor decreuit,ut si iudicatum negaret,in duplum iret.& ibid.Itaq; recuperatores contra istum iudicarunt,cum iudicatum non faceret,addictus Hermippo,& ab eo ductus est.pro Qu. 5 a,Iste postulat ut procurator iudicatum solui satisdaret.pro Quint.7 b,Si ueretur ut res iudicio facto parata sit,iudicatum solui satis accipiat.pro Flac.156 b,Prætor actionem se daturum negauit,re iudicata stari ostendit placere.pro Syl.179 a,Rogatio Cæcilia. & ibid.Cæcilius,qui id promulgarit,in quo uidebatur res iudicatas uoluisse rescindere.& ibid.Status reipub.maximè iudicatis rebus continetur.

Iudicatus,ta,tum.In Ant.233 a,Iudices,quorum res iudicatas irritas fecimus.& contra Rull.68 a,Rerum iudicatarum infirmationes.pro Dom.228 b,Rem iudicatam referre.& pro Cluēt.41 b,Id maiores nostri nunquam iudicium nominauerunt, neq; perinde ut rem iudicatam obseruauerunt animaduersionem atq; autoritatem censoriam. pro Rabir. Posth.123 b, Causa iudicata atque damnata.

Iudicatus,tus.iudicatio,iudicium.Attic.191 b,Approbo maximè quòd de iudicatu meo responsum sit. In Anton. 156 b, Isti ordini iudicatus etiam antè lege Iulia patebat.

Iudicialis,le.iudicij causa,forensis.de Inu.43 b,Iudiciale genus est, quod positum in iudicio habet in se accusationem & defensionem, aut petitionem & recusationem. Orat. 213 a, Oratio iudicialis & forensis.de Cla. 191 b,Forense,concertatorium, iudiciale genus dicēdi. At.21 b,Ab hoc refractoriolo iudiciali dicendi genere. pro Arch. 192, Quæ firmè à me & iudiciali consuetudine. ad Heren. 11 a, Hæc causa iudicialis fieri non potest.de D.120 a,Iudiciales causæ.et I.V.224 b, Persequi aliquē legibus ac iudiciali iure.de Orat.114 a,Oratio sine iudiciali asperitate.Att. 205 b,Iudiciali asperitate ut caream uidebis.

Iudiciarius,a,um.iudicialis.I.V.77 a, Vt finis aliquādo iudiciariæ controuersiæ constitueretur.& pro Cl.32 b, Quæstus iudiciarius.de In.59 a,& I.P.99 b,Iudiciaria lex Cæpionis.

Iudicium,cij.legitima contētio,disceptatio,quæstio,lis, cognitio,notio,actio,æstimatio,uel existimatio,pœna, sententia,iudices ipsi,& iudiciorum locus.pro Cecinna,286 a, Omnia iudicia aut distrahendarum controuersiarum aut puniendorum maleficiorum causa reperta sunt.pro Quinto Roscio, 46 b, Aliud est iudicium, aliud arbitrium.Iudicium est pecuniæ certæ, arbitrium incertæ.pro Cecinna,285 b,In hac causa non de improbitate Ebutij, sed de iure ciuili iudicium fieri uidetur. pro Sext.Rosc.36 b,Itaq; mandati iudicium constitutum est.pro Quint.Rosc. 50 a,Iudicium damni iniuria constitutum.pro Quint.2 a,Prætor iudicium prius de probro,quàm de re fieri maluit.& de Opt.344 b,Iudicium fieri de factis famaq; Demosthenis.& ibid. Hunc igitur in iudicium adduxit Aeschines. & ibid. Si prius exposuero,quæ causa in iudiciū deducta sit. pro Quin. 7 a, Romæ iudicia fiunt, & in prouincia ius dicitur. pro Quint. 11 b, Accipere iudicium in ea ipsa uerba, quæ aduersarius ediderit. & ibid.Accipere iudiciū pro aliquo. In V. 122 a, Quod iudicium secundū Heraclium de compromißis factum erat.& 231 a, Postquam iudicia seuera Romæ fieri desierunt.& 114 b, Qui iudicāt,

aut

Universidad de Deusto Biblioteca

aut qui iudicia dant. & 63 b, Iudiciũ dat statim. & 104 a, Dare iudicium in aliquem. & 181 b, Ex formula, &c. pro Flacc.162 b, In Lurgonis libertum iudicium ex edicto dedit. In Verr. 65 b, & de Claris Orat.174 b, Vocare aliquem in iudicium. de Claris Orat. 176 b, Vocare aliquem in iudicium capitis. Officior. 64 a, Iudicia in quibus ex fide bona agitur. pro Cæl.37 b, Omnibus negocijs intermissis unum hoc iudicium exercetur. & pro Arch.192 a, Qui iudiciũ exercet: id est, prætor. & 186 a, Prætor iudicium exercens. Quint. Frat.317 a, Scauri iudicium statim exercebitur. pro Cec.296 b, Iuris iudicium cum erit & æquitatis, caue in ista tam frigida calumnia delitescas. pro Cluent.18 b, Illa definitio iudiciorum æquorum, quæ à maioribus nostris tradita est, ut sine inuidia culpa plectatur, & sine culpa inuidia ponatur. Sal. in Cic.271 a, Cum legis Planciæ iudicia domi faciebatis. pro Clu.36 b, Quid? illa tãdem quæstio, aut disceptatio, aut iudiciũ fuit? pro Planc. 266 b, Senatus de reiectione, de ambitu fieri uoluit iudiciorum alternorum. pro S.R.20 a, Iudicium inter sicarios hoc primùm committitur. & ibid. Vt acria & seuera iudicia fiant. de Pro. 79 a, Censorium iudicium ac notionem & illum morem seuerissimum magistratum de ciuitate esse sublatum. In P.100 b, Tum tu ipse de te sententiam tulisti, tum iudicium pronunciasti. pro Cluent. 40 b, Iudicium à subsellijs in rostra deferre: id est, à iudicibus ad populum. Attic.66 b, Lex Plocia de iudicijs. de Inuent. 69 b, Iudicium purum & iudicium cum exceptione. & ibid. Recuperatorium iudicium. Cæl. Episto.123 b, Legis Scantiniæ iudicium apud Drusum fit. ad Heren. 40 b, In iudicio superari turpissimũ est, superare pulcherrimum. ad Herennium, 9 b, Quod genus M. Drusus prætor urbanus, quod cum hærede mandati ageretur, iudicium reddidit, Sextus Iulius non reddidit. Pro Quint. Rof.52 b, Iniurato in sua lite, aut iurato in alieno iudicio credere. de Inu. 62 b, Probari iudicio alicuius, qui uerissimũ pulchritudinis iudiciũ habeat. de Oratore, 160 a, Iudicium acre & certum. de Inuẽt. 66 b, Facere iudicium de aliquo ex anteacta uita. Epi.182 a, Grauissimum uerò iudicium de mea fide, & de constantia fecisti, cum, &c. pro Marc.138 b, Propter singulare animi mei de tua uirtute iudicium. de Orat.148 a, Animi quodam iudicio abhorrere à re ciuili. de Nat.60 a, Cum suo cuiq; iudicio sit utendum. Atti.121 a, Hæc scripsi sedato animo, nullum meum iudicium interponens, sed exquirens tuũ. & ibid. Cuius cum cognouissem mores, tuo tamen potius stabam iudicio quàm meo. Off.74 a, Nõ enim suo iudicio stetit Regulus, sed iudicium senatus esse uoluit. Attic. 193 a, Ego meo iudicio multo stare malo quàm omniũ reliquorũ. Of.1 b, Nos aũt quantũ in utroque profecerimus, aliorũ sit iudiciũ, utrũq; certè secuti sumus. pro Qu.5 b, Secus de se iudicare, quod iudicium est grauissimũ. de Clar.165 a, In quo iuratus iudiciũ meæ dignitatis fecerat. At.228 b, Si bonitas tua respõderit iudicio meo, quod semper habui de te, gaudebo. & 238 a, Brutus, quod iudiciũ habet de rep. ita cõsecutus est, &c. pro Pl.279 a, Tum herculè me confitear nõ iudiciũ aliquod habuisse de reip. utilitate: id est, nihil respexisse rẽpub. de D.88 a, Ne reliquorũ seculorũ iudiciũ, quod de ipsis futurũ est, pertimescere. Qu. Fr.298 b, Tibi utẽdũ

est existimationibus ac iudicijs posterorũ. Or.210 a, De cuius meritis tanta senatus iudicia fecit, comprobante populo Rom. quanta de nullo. I.A.159 b, Et populi qui dẽ Romani iudicia & testimonia multa habetis. Br. At. 275 a, Quod scribis, &c. quid ego sentiam, mei iudicij esse statuo nihil, nisi hoc, senatus aut populi Romani iudiciũ esse de his ciuibus, qui, &c. Br. 287 a, Si flexerit aduersus alios iudiciũ suũ, quod tanta firmitate & magnitudine direxit in exturbãdo Antonio. de Na.10 a, Exposui nõ philosophorum iudicia, sed delirantiũ somnia. Ep.248 a, Ad meũ sensum & ad illud sincerũ ac subtile iudiciũ nihil potest esse laudabilius, quàm, &c. de Pet. 205 a, Quasi in singulis causis iudiciũ de omni ingenio futurũ sit. Or.199 a, Atheniensium prudens sincerumq; iudicium. Ep.112 a, Iudicium limatũ & politũ. Or.199 a, Atticorum aures teretes & religiosæ. de Opt.244 a, Qui teretes aures habent, intelligensq; iudicium. Orat. 210 b, Aures, quarum iudicium est superbissimum. Qu. Fr.298 a, Vir iudicio eruditissimus. Or.203 a, Iudicium electioq; uerborũ. & ibid. Magni igitur iudicij & summæ facultatis esse debebit moderator ille, etc. pro Pom. 12 a, De quo uos homine, id quod maximè facit autoritatem, tãta, & tam præclara iudicia fecistis. Epist.74 a, Facere iudicium facti alicuius. pro Fl.164 a, Multa & grauia iudicia de coniuratorum scelere fecistis. pro Dom. 227 b, Senatus cuius est grauissimũ iudicium de iure legum. de Or.95 a, Subire iudicium graue. Or.200 a, Iudicia sunt uaria, ut græcis. de Cl.181 b, Qui uulgi opinione diserti sunt habiti, hi intelligentium quoque iudicio fuerunt probatissimi. de Clar.167 b, & 181 a, & 183 a, Gloria, quam nemo quidem meo iudicio est postea cõsecutus. Tus.148 a, Meum iudicium semper fuit, omnia nostros inuenisse per se sapientius quàm Græcos. de In. 43 a, Quare meo quidem animo nihilo minus eloquẽtiæ studendum est. & pro Sest. 14 a, Hoc meo quidem animo summi in patriã amoris mei signum esse debet. I. meo iudicio. de Orat.113 b, Mea sententia. Item: Opinio mea, quãtum iudicare possum, ut mihi quidem uidetur, ut sentio, sicut mihi uidetur. Regula cognitionis & iudicij. Regula. l. Dialectica.

Iudico, as. iudicium facio, cognosco, discepto, sententiam dico uel fero, litem do, decerno, statuo, constituo, iudicium meum interpono, iudicium iudico, pronuncio, dijudico, iudicio decerno, meum iudicium est, in eadem sententia sum, existimo. pro Fl.156 b, Itaq; recuperatores contra istam rem minimè dubiam prima actione iudicauerunt. Atti.253 a, Consulibus lege permissum erat, ut de Cæsaris actis cognoscerent, statuerent, iudicarent. de Cl.172 a, Iudicare, cognoscere, statuere de aliqua re. & In Ver.132 b, Res ab isto iudicatæ, cognitæq;. pro Cecin. 297 a. Iudicare aliquid ex æquo & bono. de Orat. 99 b, Iudicare de aliqua re inter aliquos. & pro Milon.101 a, Iudicare de aliquo. Officior.67 a, Iudicare contra aliquem. pro Quint. Rof.45 a, Secundum tabulas alicuius litem dare. de Diuinat.104 a, Iudicauit iudicium inclitum inter deas treis aliquis, &c. Quint. Frat.314 b, Vostra culpa hæc acciderunt equites Romani, dissolutè enim iudicatis. pro Sext. Rosc.43 b, Laudabunt omnes, si rectè & ordine iudicatis. pro Fl.148 a, Nefas est publicanum iudicare contra publicanum. de Oratore,124 b, Plura

Plura iudicant homines odio aut amore, &c. quàm ueritate aut præscripto, &c. pro Planc.260 a, Populus nõ delectu aliquo aut sapientia ducitur ad iudicandum, sed impetu nonnunquam & quadam temeritate. de Orat. 161 a, Omnes tacito quodam sensu, sine ulla arte & ratione, quæ sunt in artibus ac rationibus recta ac praua dijudicant. & 94 b, In artibus, in quibus non utilitas quæritur necessaria, sed animi libera quædam oblectatio, diligenter ac propè fastidiose iudicamus. & 95 a, Quo etiam grauius iudicium in dicendo subimus: quoties enim dicimus, toties de nobis iudicatur. pro Marc. 135 b, Serui igitur etiam ijs iudicibus, qui multis pòst seculis de te iudicabunt, & quidem haud scio an incorruptius quàm nos: nam & sine amore, & sine cupiditate, & rursus sine odio, & sine inuidia iudicabunt. Qu. de Pet.208 b, In ijs omnibus generibus quãtum quisq; possit, iudicato atq; perpendito. & Of.50 a, Non enim numero hæc iudicantur, sed pondere. de Diuinat.127 a, Oculorum fallacissimo sensu iudicant ea, quæ ratione atq; animo uidere debeant. In Ant.106 a, Cum enim iudicauistis, &c. Istud etiã statuistis, &c. & ibid. Iudicetur non uerbo, sed re, non modò non consul, sed etiã hostis Antonius. de Orat.119 a, Atq; ego, &c. sic statuo & iudico, neminem, &c. In Ant.237 b, Contrà ac Deiotarus sensit, uictoria belli iudicauit. Epistol. 32 b, Quod egomet multis iam argumẽtis antea iudicaram. In Cat. 120 b, Ego enim de meo sensu iudico. Epist.172 a, Tu enim à certo sensu & uero iudicas de nobis. de Fin.63 b, Iudicare de aliqua re. Tus.228 b, Sed in hoc me ipse castigo, quod ex aliorũ & ex nostra fortasse mollicie, non ex ipsa uirtute de uirtutis robore existimo: id est, iudico. de Cl.171 a, Orationes ex quibus existimare de ingenio possimus. de Legib.185 a, Cum magistratus iudicassit: id est, iudicauerit. l. Dialectica.

Iugatus, a, um. iunctus. Tuscul.294 a, Omnes uirtutes inter se nexæ & iugatæ sunt.

Iugerum, ri. terræ mensura, quantum uno boum iugo, uno die exarari potest iugum. In Ant.179 b, Medico tria millia iugerũm dedisti. Attic.31 a, Qui ager, ut dena iugera sint, non amplius hominum quinq; millia sustinere potest. In V.155 b, Edixerat ut aratores iugera sationum suarum profiterẽtur. At.215 a, Is CC iugera de M. Pilio emit. In An. 168 b, & 187 b, Duo millia iugerũm agri Leontini Sex. Clodio assignasti. At.197 b, Is parteis fecit in ripa nescio quotenorum iugerũm. Qu. Fr.318 b, Iugera L. prati facilè irrigabis.

Iugis, ge. perennis. de D. 103 a, Qui cum uidisset aquam haustam de iugi puteo, dixit, &c. & de N.31 a, Ex puteis iugibus aquam calidam trahi. de Diu.114 b, Aqua iugis. & 124 b, Iuge auspicium est.

Iuglans, dis. nux, arbor, & fructus ipse. Tusc. 239 b, Iuglandium putamina.

Iugulo, as. iugulum ferire, necare. In V.121 b, & pro Cl.31 b, Postquam tam multis eum factis decretisq; iugulasset. Att.10 b, Cum illum plumbeo gladio iugulatum iri tamen diceret. Tusc.250 b, Nec grunnitum audiunt cum iugulatur sus. In An.284 a, et pro Qu.7 b, Qui multos ciues Brundusij iugulare iussit. & 18 a, Iugulare propinquum suum. In A.255 b, Vt facilius reuiuiscat Pompeianorum causa totiens iugulata.

Iugulum, li. pars colli anterior, collum, ceruix. pro Mil. 107 a, Dare iugulum inimico. Att.11 a, Vt apertè iugula sua pro meo capite P. Clodio ostentarint. In C.111 a, Mucrones gladiatorum à iugulis nostris reiecimus. pro Sest.22 a, Vt aliquo præsidio caput, ceruices, iugulum, latera tutetur. de Fat.142 a, Socrates iugula concaua non habebat: nam obstructæ illæ partes & obturatæ erant. In Anton. 262 b, Cæsar Antonij crudelitatem non solum à iugulis nostris, sed etiam à membris uisceribusq; auertit.

Iugum, gi. instrumentũ quo boues iugantur, par boum, iugerum, par onus, dominatus, imperiũ. de N.36 b, Nos onera quibusdam bestijs, nos iuga imponimus. & 58 a, Boum ceruices natæ ad iugum. & de In. 48 a, Angues ingentes aliter iuncti iugo. I.V.147 a, Multis iugis arare. & 143 a, Qui in singulis iugis arant. Off.94 a, Consules legionibus nostris sub iugũ missis pacem cum Samnitibus fecerant. I.A.231 b, Iugum impiorũ. Antequàm. 192 b, Omnibus graue est seruitutis iugum. & ibi. Qui à uestro corpore iugum acerbissimũ repulit seruitutis. I.A.154 a, Patriæ liberatores urbe carebant ea, cuius à ceruicibus iugum seruile deiecerant.

Iugum, pro montis uertice. de Or.149 a, Hæc autem ut ex Apẽnino fluminum, sic ex communi sapientium iugo sunt doctrinarum facta diuortia.

Iugum, pro libra, signo cœlesti. de D. 128 b, L. Tarutius Romam cum esset in iugo luna, natam esse dicebat.

Iugurtinus, a. de N.74 b, Iugurtina coniuratio.

Iulianus, a, um. Octa. 331 a, Iuliani gladiatores reliquiæ Cæsaris ludi.

Iumentum, ti. ut equus, mulus, boues. pro Cecin. 195 a, Si uia sit immunita, lex iubet quà uelis agere iumẽtum. At.129 a, & Tus.173 a, Quæ arma superabunt, ea Brundusium iumentis deportate.

Iunctio, onis. coniunctio. Tuscu. quæst.163 a, Secretio earum partium, quæ ante interitum iunctione aliqua tenebantur.

Iunctus, a, um. coniunctus, continens, compositus, quod iunctione aliqua tenetur. de D.127 a, Chaldæi notant ea sidera natalitia, quæcunque lunæ iuncta uidentur. & de Fat.147 b, Causa propior, & cum exitu iunctior. Atti. 73 a, Propter propinquitatem totos dies simul eramus iuncti. Or.215 a, & Part.234 b, Verba translata, facta, iuncta. de Or.160 b, Verborum iunctio.

Iungo, gis. coniungo, copulo. de Nat.49 a, Aer mari continuatus & iunctus est. & de In.66 a, Indignatio iuncta cõquestioni. & de Or.156 a, Sapiẽtia iuncta eloquẽtiæ. & de Cla.196 b, Iisdem artibus decus omne uirtutis cũ summa eloquentia laude iunxisti. de D.139 a, Religio, quæ est iuncta cum cognitione naturæ. Tusc.149 b, Prudentiã cum eloquẽtia iungere. de Orat.158 b, Si uerba extrema cum cõsequentib. primis iungetis. de D.137 b, Quæ cum somnijs, naturali cognitione iungũtur. pro Deiot.148 b, Deiotarus cum hominibus nostris consuetudines amicitiasq; iungebat. & ibid. Cũ aliquo rem rationemq; iungere. de Or.130 b, & 147 b, Improbitas scelere iuncta. de Cl.179 a, Laudatio defensione iuncta. At. 89 a, Rheda equis iuncta. Att.145 b, Nunc uideo infinitum bellum iunctũ miserrima fuga. pro S.R.41 a, Iungere se ad aliquem. de Fi.134 a, Sic ad illa, quæ semper habuit,

buit,iūq́ et ea quæ postea accesserint.de Amic.99 b,Vt omnis charitas inter duos iungatur. de Orat.104 a, An hæc inter se iungi copulariq́; poßint. Tusculan. 225 a, Tu homines dißipatos inter se domicilijs cōiunxisti. Attic. 73 a, Tamen propter uicinitatem totos dies simul eramus iuncti. Orat.203 a, Facere & iungere uerba. de Inuent.82 a. Iunctum ex multis partibus. Attic. 62 a, Ex me & ex te iūnctus M. Pomponius. de D.137 b, Quidam cum in somnis complexu uenereo iungeretur, calculos eiecit.

Iunior,*oris.* adolescentior, ætate posterior, ætate inferior, minor natu, aliquot annis minor. de Vniu. 203 a, Dij (ut ita dicam) iuniores. Ep.129 b, Os adolescentioris Academiæ.

Iunius.l.Dies.l.Mensis.

Iuno,*onis.* de N.39 a, Aer interiectus inter mare & cœlum Iunonis nomine consecratur, quæ est soror & coniunx Iouis. & ibi. Iunonem à iuuando credo nominatam. I.V.216 a, Iuno Sami colebatur. Antequàm.196 b, Tuq́; particeps connubij, socia regni regina Iuno. pro Mur.145 b, & de N.17 b, Nolite hūc à sacris patrijs Iunonis Sospitæ, cui omnes consules facere necesse est, domesticum & suum consulem potißimum auellere.

Iunonius,*a,um.* Oct.330 b, Cum te Iunonium puerum esse dixi.

Iupiter,*Iouis.* Saturni filius. de Nat.38 b, Iupiter, id est, iuuans pater, quem conuersis casibus appellamus à iuuando Iouem. & ibid. de Iouis epithetis multa. & 67 b, Ioues plures in priscis Græcorum literis inuenimus. & 10 a, Aethera esse eum, quē homines Iouem appellarēt, disputat Chrysippus. pro S.R.40 a, Iupiter optim°, maximus, cuius nutu & arbitrio, cœlum, terra, mariaq́; reguntur. Antequàm.196 a, Iupiter optime, maxime, cuius nutu ac ditione sola terrarum gubernantur. & ibid. Tu Iupiter Stator, &c.l.Stator. de Finib.164 a, Cū Iouem optimum, maximum, salutarem, hospitalem, Statorem dicimus. pro Dom.242 b, Te Capitoline, quē propter beneficia populus Rom. optimum, propter uim maximum nominauit. de Nat.39 a, Iupiter maximus, id est, magnas opes habens. & ibid. Iupiter optimus: id est, beneficentißimus. & 38 b, pro Mil.118 a, Iupiter Latialis. de Nat.17 b, Iupiter Ammō. de D.84 a, Principiò æthereo flammatus Iuppiter igni. pro Do.231 b, Sed uide ne tu debeas Iouem dicere, quòd tu iure eādem sororem & uxorem appellare poßis. pro Font. 280 a, Ille Iupiter cuius nomine maiores nostri sanctam testimoniorum fidem esse uoluerunt. de Natura deorum,36 b, Iouis stella, quæ φαέθων dicitur, signorum orbem annis XII. conficit. & 49 b, Stella Iouis illustrat & temperat. de Somnio Scipionis,128 b, Ille hominum generi prosper & salutaris fulgor, qui dicitur Iouis. Iupiter à poetis dicitur diuûm atque hominum pater: à maioribus autem nostris Optimus maximus, 2 de Natura deorum. Iupiter Barbatus, Galatea Minerua, de Natur.deor. Iupiter tertius Cretensis fuit Saturni filius, 3 de Nat. d. Iupiter ex Ope & Saturno generatus, de Vniuers. Iupiter puer lactens, cum Iunone in gremio Fortunæ sedens, mammam appetens, castißimè apud Romanos à matribus cultus, Diuinat.li.2. Iupiter Minianus, 9 Fam. Iupiter Stator, à Romulo constitutus, in Catil. Iupiter Stator, custos ur

bis Romæ antiquißimus, in Catil. Iupiter Saturnius, ngo uidur, Tus.q.lib.2. Iouis Optimi Maximi augures publicis signis & auspicijs postea uidento, 2 de Leg. Iouis Statoris & inuicti cognomina, 2 de Leg. Iouis hospitalis fidem imploret, 2 ad Qu.F. Iouis oratio quæ est in extremo illo libro, 2 ad Qu.Fr. Iouis partum à fabula diffugit Diogenes Babylonius, de N.d.1. Iouis signum eo tempore in Capitolio collocatum est, quo cōiuratio indicabatur, biennio pòst quàm erat beatum, Diuin.lib.2. Iouis imperatoris tria signa olim in orbe terrarum pulcherrima, 6 in Ver. Iouis Capitolini nobis alia species, alia Afris Ammonis Iouis, de Nat. deo.17 b. Ioui Olympio aureum amiculum detraxit Dionysius tyrānus, 3 de N.d. Iouem cur effœminarunt, & Iunoni tribuerunt, 2 de Nat.d. Iouem perpetuæ & æternæ legis uim esse, dicit Chrysippus, de N.d.1. Sed uide ne tu debeas Iouē dicere, quòd tu iure eandem sororem & uxorem appellare poßis, pro Domo sua. Iouem lapidem iurare, 7 Famil. Iouē si Græcè loquatur, Platonis more loquuturū. Bru. Iouem, Iunonem, reliquos deos ea facie nouimus, qua pictores fictoresq́; uoluerunt, de Nat.d.1. A' filio Ioue uinctus Saturnus, 2 de N.d. Ioue tonante cum populo agi nefas, 5 Philip. Principiò Ioues tres numerant ij qui theologi nominnantur, ex quibus primum & secundum natos in Arcadia, alterum patre Aethere: ex quo etiā Proserpinam natam ferunt & Liberum, 3 de Nat.

Iuratus,*a,um.* iureiurando deuinctus.)(. Iniuratus. Attic. 213 b, De epistola Cæsaris (iurato mihi crede) non possum. pro Qu.R.52 b, Iniurato in propria lite, uel iurato in alieno iudicio credere. pro Fl.149 b, Sed erāt ea testimonia nō concitatæ cōcionis, sed iurati senatus. de Fi. 76 b, Addebat etiam se in legem Voconiam iuratū contra eam facere non audere. pro Syl.171 b, & In V.72 a, Hæc iniuratus sum dicturus, quæ iuratus in concione dixi. de In.78 a, Iuratus iudex.

Iurgium,*gij,* contentio, rixa. de Am. 110 b, Ex inimicitijs, iurgia, maledicta, contumeliæ gignuntur. de Sc.78 b, Vt Themistoclem ferūt Seriphio cuidam in iurgio respondisse, &c. Tus.226 a, Ira cuius impulsu existit etiā inter fratres tale iurgium. de Cl.187 a, Pontidius cum iudice ipso iurgio sæpe cōtendebat. pro Cæl. 43 b, Omnia sunt alia nō crimina, sed maledicta iurgij petulantis. Tus.220 a, Quid Achille Homerico fœdius? quid Agamemnone in iurgio? Ep.150 a, Et perpetua de me iurgia cum obtrectatoribus. de Diu. 101 a, Litibus & iurgijs se abstinere.

Iurgo,*as.* iurgio contendo, rixor. de Rep.li.4, Si iurgant, inquit, beneuolorum concertatio, non lis inimicorum iurgium dicitur. & ibi. Iurgare igitur lex putat inter se uicinos, non litigare. Ex Non.1383.45.

Iuridicialis,*le.* ut iuridicialis constitutio. de In.69 b, & 45 a, & 44 b, Top.229 a, Tertia, quamuis molestum hoc nomen sit, iuridicialis uocetur. L. Assumptiuus.

Iurisconsultus,*ti.* iureconsultus, interpres iuris, interpres legū, iurisperitus, prudens in iure ciuili, qui consulitur & respondet de iure, qui interpretari populo & respondere soliti sunt. de L.158 b, & 179 b, de Or.102 b, Iurisconsultus est, qui legū & cōsuetudinis eius qua priuati utuntur, & ad respondendum, & ad agēdū, & ad cauendū peritus est. de Or.101 b, Est enim sine dubio domus

mus iurisconsulti totius oraculum ciuitatis. de L.158 a, Ego more patrio sedēs in solio consulentib. responderē. Item: Nam iure cauere, consilio iuuare, atq; hoc sciētiæ genere prodesse quàm plurimis, uehementer & ad opes augēdas pertinet, & ad gratiā. de Or.105 a, Qui esset orator iuris eundem esse consultum. & ibi.b, Ita tibi iurisconsultus ipse per se nihil uidetur, nisi Leguleius quidam acutus & cautus, præco actionum, cantor formularum, auceps syllabarum. pro Mur.129 b, & 130 a, Contrà iuriscōsultus. & ibi. Ea iure consultorū ingenijs plerunq; corrupta sunt. I.A.223 a, Seruij Sulpitij admirabilis in legibus interpretandis æquitate explicandis scientia. de Cl.173 b, Mutius augur iuris ciuilis intelligentia, atq; omni prudētiæ genere præstitit. pro Qu.9 b, Ad C. Aquilium, aut ad eorum aliquē qui consuluntur, cōcurrisset. de Cl.171 a, Sext. Aelius iuris ciuilis omnium peritißimus. de Fin.51 b, P. Scæuola, M. Manilius, M. Brutus iurisconsulti. de Ora.95 b, Memoria iurisconsultorum. Top.226 a, & b, Iurisconsultorum prudētia. de Or. 101 b, Respondere ius & de iure. Ep.31 a, L. Valerium iurisconsultum ualde tibi commendo, sed ita etiam si non est iuriscōsultus. melius enim ei cauere uolo, quàm ipse alijs solet. & 99 b, & 100. & pro Mur.130 a.

Iurisdictio,*onis.* munus, facultas, autoritas, administratio, actio iuris dicendi. I.V.116 a. & I.V.132 a, Is uenalē in Sicilia iurisdictionē habuit. Ep.55 b, & 25 a, Cum ab eo digressus essem, eo consilio ut ab Athenis in Bœotiā irem, reliquamq́; iurisdictionem absoluerem, de Ar.157 a, Qui in cōcione ausus est dicere, iusticiā indici oportere, iurisdictionem intermitti, iudicia tolli. de Pro. 70 a, Omitto iurisdictionem in libera ciuitate cōtra leges. & ibid.b, De pecunijs creditis dicere ius in liberos populos contra leges. pro Fl. 165 a, Asiaticæ iurisdictioni urbana iurisdictio respondet. & 147 a, Præturæ iurisdictio non attingitur. contra Rul.86 a, Sub uestrū ius iurisdictionē, potestatē, orbem terrarū subegeritis. Att. 75 b, & 90 b, & Qu.Fr.293 b, Aestiuos menses rei militari dare, hybernos iurisdictioni.

Iurisperitus,*ti.* iurisconsultus. pro Cl.39 b, Quis P. Octauio ingenio prudentior? iure peritior? de Or.99 b, Qu. Scæuola iurisperitorum eloquentißimus, eloquentium iurisperitißimus. de Clar. Or.173 b, L. Cælius iuris ualde peritus. & 184 b, Lucullus iuris & publici, & priuati sanè peritus. de Ora.107 a, Top.226 b, Hominum peritorum responsa.

Iuro,*as.* adiuro, iureiurādo deuincio, iusiurandum do. Ac. 174, Iurarem per Iouē deosq́; penates, me, &c. & Tus. 178 b, Et eo ipso, per quē iuraui, herculè digna. Offi. 83 b, Quod enim ita iuratum est, ut mens conciperet fieri oportere, id obseruandum est. pro Sest.11 a, & 17 a, Is in legem per uim latā iurare noluit. pro Cl.36 b, Mulctam petiuit, quòd in legem nō iurasset. pro Fl.163 a, Ergo is, qui si aram tenens iuraret, crederet nemo, per epistolā quod uolet, iniuratus probabit? pro Qu.R.45 b, Quod in codicē iniuratus referre noluit, id iurare in litem non dubitat. de In.78 b & 79 a, Ex lege in qua iuratus es, iudica. de Fin. 36 b, Iurare ex sui animi sententia. pro Cl. 45 b, Iurare in certa uerba, & Peierare cōceptis uerbis. At.189 a, b, & 14, Quod si erit durius, ueniam ipse, & perpetuū morbum iurabo. Ep.101 b, Iurare Iouem lapi-

deum. et 60 a, Magna uoce iuraui uerißimum pulcherrimumq́; iusiurandū, quod populus idem magna uoce me uerè iurasse iurauit. de In.78 a, Iudici demonstrādū est quid iuratus sit. Of.73 b, Non enim falsum iurare peierare est, sed quod ex animi tui sententia iuraueris, sicut uerbis concipitur, more nostro, id nō facere, periurium est, & ibid. Iuraui lingua, mentem iniuratam gero.

Ius.*iuris.* est ars æqui, boni, fas, lex, iustum, praui rectiq́; partes, id est, iuris iniuriæq́;. de In.70 a, Naturæ ius est quod nobis nō opinio, sed quædam innata uis affert, ut religionē, pietatem, gratiam, uindicationem, obseruantiam, ueritatem. ibid. Iuris initium à natura ductum est. & 82 a, Naturæ ius est quod non opinio genuit, sed quædam innata uis inseruit. de L.161 b, Non opinione, sed natura ius esse constitutū. & 163 a, Ius in natura positum esse. de Ora.153 a, Naturáne sit ius inter homines, an opinionibus. Of.65 b, Maiores aliud ius gentium, aliud ius ciuile esse uoluerunt. quod enim ciuile, nō idem cōtinuò gentium: quod autem gentium, idem ciuile esse debet. de Ar.251 a, Hoc si minus iure ciuili perscriptum est, lege tamen naturæ, & communi iure gentium sancitūest, ut nihil, &c. pro R.P.129 b, Hyeme omnia bella iure gentium conquiescunt. ad Her. 9 a, Ius commune. Par.121 a, Ius & æquitas, quæ uincula sunt ciuitatis. Ius ciuile quid sit. l. Ius ciuile. pro Do.220 a, Ius legitimum: id est, ius ciuile. & ibi. Legitimo & pontificio iure. & 239 a, Nec de pontificio, sed de publico iure disputo. & 240 b, Ius publicum uindicandi. pro Cec. 299 a, Ciuili ac publica lege ius teneri. de N.68 a, Ius pontificium. & pro Do.219 b, Ius cæremoniarū, & ibi. Ius religionis, & de Se.84 b, Ius pōtificium & ciuile tracto. I. V.114 b, Ius prætorium. Of.7 b, Quæ quidē pleraq; iure prætorio liberātur, nonnulla legibus. de Se. 84 b, Ius augurum, & auguriū ius, & ius augurādi. At.82 b, Ius ἄγραφον. de F.104 b, Homini cum humano genere quasi ciuile ius intercedit. & ibi.a, Et quomodo hominum inter homines iuris esse uincula putant, sic homini nihil iuris esse cum bestijs. pro Ce.291 a, Impunè feci, nā quid agas mecum ex iure ciuili ac prætorio nō habes. & ibi. Experiundi iuris gratia ad constitutum uenire. & ibid. Statuere iura. & pro Cor.58 b, Cōstituere ius, quo omnes utātur. & pro Dom.234 b, Ius igitur statuetis esse? omnia illi subiecta esse? pro Cec.292 a, b, Huiusce rei uos statuetis nullam esse actionem? nullum experiundi ius constitutum? I. V.56 b, Ciuili actione & priuato iure repetere aliquid. & Epi. 184 b, Recuperare ius suum. pro Cecin.397, Ex æquo & bono, non ex callido uersutoq́; iure rem iudicari oportere. & ibidem, Si cōtrà uerbis & literis, & (ut dici solet) summo iure contenditur, solent eiusmodi iniquitati, & boni & æqui nomen dignitatemq́; opponere. Of.7 b, Ex quo illud, summum ius, summa iniuria, factum est iam tritum sermone prouerbium. Epist.115 b, Si ad illam summam ueritatem legitimum ius exegeris. I.V.239 a, Non agam summo iure tecum. & pro Cec.287 a, Summo iure agere, & certum ius obtinere. de Leg.185 b, Dictator militiæ summū ius habeto. I.A.226 b, Omne ius imperij & exercitus amittitis, qui, &c. de Pro.70 b, Vt tibi de pecunijs dicere liceret, ius in liberos populos. pro Mil.116 b, Priuata autem & uestra, hoc domināte, nullum ius perpetuæ pos-

Universidad de Deusto Biblioteca

ſeßionis habere potuiſſent. de Leg. 176 a, & 186 a, Cum populo agendi ius dare, aut non dare, augurū eſt. de Ar. 246 b, Dare ius alicui faciendi aliquid. Item: Hic locus ſolus hoc præcipuè ius habet, ut ſacer nō eſſe indicatus ſit. cōtra Rull. 88 b, Ea omnia eo iure ſint, ut quæ opti mo iure priuata ſint. I.V. 195 b, Cur quæ optimo iure eſſe debet, huic præcipua lex iniuriæ definitur? pro Cec. 303 b, Si quid ius non eſſet rogari eius ea lege nihi lū rogatum. pro Do. 234 b, Quid'nam exceperas? ut ſi quod ius nō eſſet rogare, ne eſſet rogatum. & 238 a, An cōſecratio nullum habet ius? dedicatio eſt religioſa? Epi. 117 a, Quod maior pars iudicarit, id ius ratumq; eſto. I.V. 247 b, Quæ colonia eſt in Italia tam firmo iure? de N. 28 a, An uos Thuſci auſpiciorum populi Romani ius tenetis? de Or. 107 a, Noſtri clarißimorū hominum autoritate leges & iura tecta eſſe uoluerunt. Atti. 92 a, Nunc iſta ſyngrapha habet iuris idem quod cæteræ, ni hil præcipui. & 83 a, Ita tamē ut nō alio iure eſſet, quā cæteræ eſſent, ſed eodem. & ibidem: Ex ſyngrapha ius dici lex Gabinia uetat. de Or. 88 a, & 99 b, C. Carbo ignarus legum, hæſitans in maiorū inſtitutis, rudis in iu re ciuili. & ibid. Ea cauſa fuit oratoribus de toto ſtir pis ac gētilitatis iure dicendū. & 101 b, Cui Romæ exu lare ius eſſet, ſi, &c. de Clar. 174 b, Quidam in reſpōdē do iure autoritate plus quàm ipſo ingenio ualēt, & Ru tilius magnū munus de iure reſpōdēdi ſuſtinebat. de L. 158 a, Si te ad ius reſpondendū dediſſes. de Or. 121 b, In Iu riſcōſultorum libris nominatim ferè referri, quid alicui de iure uiro aut mulieri reſponderint. At. 133 a, Præter Appium nemo eſt ferè, qui non ius habeat tranſeundi. de Or. 104 a, Virtus ius ſuum atq; omnium rerum impuni tam libertatē tenere debet. At. 119 b, Ciuis, qui in ſua ci uitate non futurus ſit ſui iuris. ad Her. 17 a, Statuere ius æquabile in omnibus. de Or. 128 a, Aequabilitatem cō munis iuris præſtantia dignitatis trāſire. Att. 143 b, Nō modò Coß. à Pr. ſed ne Prætores quidem creari ius eſt, quod maius imperium à minore creari nō ſit ius. & 151 a, Quorum neutrum ius eſt. Tuſ. 173 a, Sacerdotem cur ru ad fanum uehi ius eſt. Qu. Fr. 293 b, Sit ſumma in iu re dicendo ſeueritas. & ibid. Ab aliquo ius dici æquali ter. de Pro. 70 b, Dicere ius de pecunijs creditis. Atti. 75 b, Quippe ius Laodiceæ me dicere, cum Romæ A. Plo cius dicat. de Pro. 71 a, Statuit ius publicano non dice re. pro Qu. 7 a, In prouincia ius dicitur, Romæ iudicia fiunt, iudicia exercentur. pro Quin. 6 b, Experiri ſum mo iure. & At. 260 b, Summo iure contendere.)(. Ex æ quo & bono agere, uel æquitate. & I. V. 116 a, Aequo iure diſceptare cum aliquo. Quin. Fr. 296 b, In pactioni bus faciendis nō legem ſpectare cenſoriam. At. 261 a, No ſtræ grauitatis eſt, ius noſtrum ſine ſumma illius ignomi nia perſequi. Offi. 60 b, In uita ſibi quēq; petere quod pertineat ad uſum, non iniquum eſt, alteri ſurripere ius non eſt. In Ant. 174 a, Ius poſtulabas: id eſt, æqua pete bas. In An. 237 a, Ius poteſtatemq; imperandi habeo. con tra Rul. 88 b, Ea omnia eo iure ſint, ut quæ optimo iure priuata ſint. In An. 203 a, Et proprætor eo iure, quo qui optimo. Parad. 121 b, Non ubi quiſq; eſt, eius loci ius te net. de Nat. 24 a, Nihil iuris mihi cum illo eſt: id eſt, nul la communitas. In Ver. 89 a, Philodamus ius ſuum obti nere nō potuit. & 99 a, De ſuis bonis ita dat, ut ab iure

nō abeat. Topic. 222 a, Omnibus ius eſt, parietē directū ad parietem communē adiūgere. & ibid. Mulier nupta cum eo cui connubij ius non eſt. et ibid. b, Hoc mihi ius uidebatur. & 221 b, Si compaſcuus ager eſt, ius eſt com paſcere. Off. 8 b, Negat ius eſſe qui miles non ſit, pugna re cum hoſte. In Ant. 219 b, Huic portas huius urbis pa tere ius non eſt. Offi. 2 a, Qui haberent ius ſuum diſpu tandi de officio, ſi, &c. Epi. 53 a, Habere ius adeundi ad aliquem. In Ver. 155 b, Iura Siculorū, quæ habent à po pulo Romano, ne cogantur, &c. pro S.R. 24 b, Filium pro patre mori iura omnia diuina & humana cogunt. Off. 6 a, Qui omnia iura diuina atque humana peruer tit. & At. 11 b, Ius & fas omne delere. pro Qu 8 a, Quis nobis iſta iura tam æqua deſcribit? & 11 b, C. Aquilius hoc ius in ciuitate cōſtituit, cuius, &c. pro Cecin. 286 b, De communi iure dubitare. & ibidem: Ius de quo iu dicium eſt. de Or. 105 b, Pro æquitate cōtra ius dicere. de Orat. 100 a, Capitis noſtri ſæpe poteſt accidere ut cau ſæ uerſentur in iure. pro Cor. 63 a, Gaditani hoc ius eſſe uolūt ut ſibi, &c. I.V. 146 b, Vocare aliquem in ius. pro Ce Quin. 14 b, Vt ſtatim de iure aliquis cucurrerit. pro Ce cin. 295 a, Quandoquidem te in iure conſpicio. ad Her. 9 b, Vt in ius eas, cum uoceris. Ex iure manu conſertum. l. Conſertus. pro Plan. 265 b, Vetere quodam in ſcenicos iure, maximeq; oppidano. pro S.R. 42 b, Aliquid more, lege, iure gentiū eſſe factum. de Am. 201 a, Pro hoc enim qui minor eſt natu, meo iure reſpōdeo. At. 229 a, & 40 a, Poſtremò meo iure à te peto. & I. V. 235 b, Pro meo iure. & pro Cec. 301 a, Pro ſuo iure contendet, &c. Pro Fl. 164 a, & de Fin. 142 b, Pro ſuo iure dico. de Fi. 125 a, Et fortaſſe ſuo iure. pro Fon. 282 b, Tibi pro mea autori tate præcipio. Epi. 222 b, Quaſi pro meo iure.

Iurè. rectè, non iniuria, meritò. Tuſcu. 166 a, Verè & iurè poſſum. Off. 12 b, Ne ut quidam iure optimo irrideamur. Antequā. 192 b, Iurè & meritò poſſum. & pro Domo, 213 a, Iurè ac meritò poſſumus. pro Mar. 131 b, Quod ei meritò & optimo iure, contigit. pro Mil. 109 b, Iurè, non iniuria. de N.d. 77 b, Propter uirtutem iurè lauda mur. Atti. 249 b, De Memmio Attica iurè queritur. In Catil. 113 b, Meritò ac iurè laudari.

Ius, iuris. aqua ſiue liquor, in qua aliquid eſculenti coctum ſit. Epiſto. 138 a, Te iſtic Atriano iure delectato, ego me hìc Hirciano. & 139 a, In ea cœna cocus meus præter ius feruēs nihil potuit imitari. & 258 a, Ius enim tibi dā dum non fuit, cum κακοστομαχος eſſes. Tuſ. 247 a, Iure il lo nigro, quod cœna caput erat.

Ius ciuile. ius legitimum uel publicum, iuris ciuilis ſcien tia uel diſciplina, iuris ſtudium. ciuilis ſcientia, pruden tia iuris publici uel ciuilis. Topic. 221 b, Ius ciuile eſt æ quitas conſtituta ijs, qui eiuſdem ſunt ciuitatis, ad res ſuas obtinendas. de Orat. 121 b, & 100 b, Craſſus heri nobis pollicitus eſt, ſe ius ciuile, quod nunc diffuſum & diſſipatum eſt, in certa genera coacturum, & ad artem fa cilè redacturum. & 100 b, Tam perfectam artem iu ris ciuilis habebimus, magis magnam atq; uberē, quàm difficilem & obſcurā. Offic. 47 a, Iuris ciuilis cognitio atq; interpretatio ſummo ſemper in honore fuit. pro Mur. 128 a, Magna laus & gratia hominibus unum ho minem elaborare in ea ſententia, quæ ſit multis profutu ra. pro Cec. 298 a, b, Qui ius ciuile cōtemnēdum putat, is uincu-

la reuellit non modò iudiciorum, ſed etiam uti litatis uitæq; communis. & ibidem de interpretibus iu ris iureq; ciuili multa. Offic. 11 a, Quæ deſcripta ſunt le gibus & iure ciuili, hæc ita teneantur, ut ſit conſtitu tum. Orat. 210 a, Eloquentia primas tenuit ſemper urba nis pacatiſq; rebus, ſecundas iuris ciuilis ſciētia, cum in altera gratiæ, gloriæ, præſidij plurimum eſſet, in altera perſecutionum cautionumq; præceptio. de Orat. 101 a, Fontes omnium diſputationum, qui iure ciuili & legi bus continentur. & ibidem: Si quis ciuilem ſcientiam contempletur. & 105 a, Iuris ciuilis ſcientia. & 107 b, Hiſtoriam dico, & prudentiam iuris publici. & 98 b, Atqui non defuit illis eloquentia, ſed iuris ciuilis pru dentia. pro Cornelio, 59 b, Leges de iure ciuili: id eſt, de iure ciuitatis dandæ.

Iuſiurandum, di, & iuſiurādi. ſacramētum, fides uel re ligio iuſiurādi, religio, fides. Ep. 60 b, Magna uoce iura ui uerißimū pulcherrimumq; iuſiurandū. & de In. 52 a, Si auarus eſt, negligit iuſiurandū. Of. 73 a, Iuſiurandum eſt affirmatio religioſa: quod autē affirmatè quaſi deo teſte promiſeris, id tenendū eſt. & 72 a, Conſeruare iuſ iurandū. At. 88 b, Suauè habui recordationē clarißimi iuriſiurandi. pro Cæl. 48 b, Luceius ſocius ueſtræ reli gionis iuriſq; iurandi. pro Font. 280 a, Religio iuſiurādi ac metus deorū immortaliū in teſtimonio dicendo. pro Cæl. 49 a, Ex qua domo recitatur uobis iureiurādo de uincta autoritas: id eſt, teſtimonium iurati hominis. pro Qu. R. 51 b, Non enim ex pactione uerborū quibus iuſ iurandū cōprehenditur, ſed ex perfidia & malitia, per quā inſidiæ tendūtur alicui, dij immortales hominibus iraſci & ſuccēſere ſolēt. & ibi. a, Abrogare fidē iuſiu rādi cuipiam. Off. 71 b, Cuius princeps iuſiurandi fuit, quod omnes ſcitis, ſolus neglexit fidē. de Ar. 251 b, Fidē iuſiurandūq; negligere. & ad Her 28 a, Non iuſiurandū reliquiſti: ſaliter, contēpſiſti. Of. 73 a, Qui iuſiurandum uiolat, is fidem uiolat. & ibi. O fides alma, apta pēnis, et iuſiurandū Iouis. Of. 74 b, Nullum uinculū ad ſtringen dā fidem iureiurando maiores arctius eſſe uoluerūt. & ibi. Iurauitq; ſe illū interfecturū, niſi iuſiurandū ſibi de diſſet, ſe patrem miſſum eſſe facturum. pro S.R. 35 a, Vt libentius animis ad illius teſtimonium ueſtrum iuſiurā dum accommodetis. I.C. 112 a, Introducti Galli, iuſiuran dum ſibi & literas à Lentulo ad ſuam gentem datas eſſe dixerunt. pro Flac. 149 a, Pſephiſmata iureiurando cō ſtricta. de L. 172 b, Plurima firmantur iureiurando in ter ipſos homines dijs immortalibus, interpoſitis tum iudicibus, tum teſtibus.

Iuſſum, ſi. ſcitum.)(. Vetitum. pro S. R. 20 a, Cum præſer tim deorum immortalium iußis atq; oraculis id feciſſe dicantur. de Leg. 192 a, Senatori tria iuſſa ſunt, ut adſit, ut loco dicat, ut modo. pro Cecin. 303 b. Putáſne ſi popu lus iuſſerit, id iuſſum ratum atque firmum futurum? pro Domo, 228 b, Si id triginta curiæ iußiſſent, num id iuſ ſum eſſet ratum? de Leg. 171 b, Hæc & alia iuſſa ac ue tita populorum uim habent, &c. & 159 b, Iura & iuſ ſa populorū. & 171 b, Qui pernicioſa & iniuſta iuſſa populis deſcripſerunt. & pro Domo, 240 b, Populi iuſſa. pro Corn. 62 b, Gaditanos nullum populi iuſſum habere. & 63 b, Cum Gaditanus ſcita ac iuſſa noſtra comprobat.

Iuſſus, ſus. pro Pom. 9 a, L. Lucullus ueſtro iuſſu coactus abijt. de Off. 63.

Iuſta, orum, exequiæ, inferiæ. pro Fl. 164 a, Iuſta Catilinæ facta ſunt. & de Leg. 181 a, pro S.R. 22 a, Hic miſer luctu perditus, qui nondum etiam paterno funeri iuſta ſolue rat. de Leg. 183 b, Sed uideamus Platonem, qui iuſta fune rum reijcit ad interpretes religionum.

Iuſtè. iurè, rectè, legitimè. Att. 275 a, At inquies, iniquè fa cis, immò iuſtißimè. Off. 3 b, Iuſtè et legitimè imperare. In Sal. 272 b, Id uos, ſi fortè offendimini, iuſtius huic, quàm mihi ſuccenſere debetis.

Iuſticia, ciæ. æquitas, ius, fas, iuſtū. de In. 82 a, Iuſticia eſt habitus animi communi utilitate conſeruata, ſuam cuiq; tribuēs dignitatē. & de N. 67 a, Iuſticia, quæ ſuum cuiq; diſtribuit. & de Fin. 141 a, Iuſticia in ſuo cuiq; tribuen do cernitur. & de Cl. 172 a, Antiqui faciles in ſuū cuiq; tribuendo. de Fin. 140 b, Iuſticia eſt affectio animi, ſuum cuiq; tribuēs, & ſocietatē coniunctionis humanæ muni ficè & æquè tuēs. Of 32 a, Ea uirtus, quæ conſtat ex ho minib. tuēdis: id eſt, ex ſocietate generis humani. ad Her. 16 b, Iuſticia eſt æquitas, ius unicuiq; tribuēs pro digni tate cuiuſq;. Off. 40 b, Iuſticia, ex qua una uirtute boni uiri appellantur, mirifica quædam res multitudini uide tur. & 5 a, Iuſticia in qua uirtutis ſplēdor eſt maximus, ex qua boni uiri nominantur. & ibid. b, Fundamentū iu ſticiæ eſt fides. & 7 a, Fundamenta iuſticiæ, primùm ut ne cui noceatur, deinde cōmuni utilitati ſeruiatur. et 20 a, Iuſticiæ partes ſunt, nō uiolare homines: uerecundiæ, non offendere. & 48 a, Fundamentum enim perpetuæ commendationis & famæ eſt iuſticia, ſine qua nihil po teſt eſſe laudabile. & 57 b, Hæc uirtus omniū eſt domi na & regina uirtutum. de Nat. 1 b, Vna excellentißima uirtus iuſticia. de Or. 140 b, In laude iuſticiæ ſunt fides & æquabilitas. Of. 41 a, Iuſticia ad rem gerendam ne ceſſaria eſt, cuius tanta uis eſt, ut nec illi quidem qui ma leficio & ſcelere paſcūtur, poßint ſine ulla particula iu ſticiæ uiuere. & ibid. Iuſticiæ uis etiam latronū opes fir mat atq; auget. & ibid. Fruendæ iuſticiæ cauſa uidētur olim bene morati reges cōſtituti, ut ait Herodotus. Par. 237 a, Iuſticiam acerbitas imitatur. & 236 b, In commu ne autem quæ poſita pars eſt, iuſticia dicitur, eaq; erga deos religio, erga parentes pietas, uulgò autem bonitas, creditis in rebus fides, in moderatione animaduertendi lenitas, amicitia in beneuolentia nominatur. de Fin. 240 b, De iuſticia & eius partibus.

Iuſtitiū, tij. iuriſdictionis intermißio. de Ar. 257 a, & pro Planc. 266 a, Iuſtitium edici, iuriſdictionem intermitti, &c. bis. At. 67 b, Memmius fauere iuſtitio & omnium rerum licentiæ. I. A. 200 b, Iuſtitium indici, ſaga ſumi di co oportere. & 206 a, Iuſtitium indici.

Iuſtus, a, um. non iniuſtus, æquus, uerus, meritus, debitus, legitimus, indictus.)(. Iniquus. Or. 210 a, Quibus, ſi ni hil aliud reſponderem, iuſta eſſet excuſatio. I. C. 101 b, Vita multis ſupplicijs iuſtis debitiſq; erepta. Off. 34 b, Honeſta & iuſta cōſilia.)(. Fraus & malitia. & I. A. 174 a, Aequa & iuſta dicis. pro Seſt. 27 a. Ariſtides, qui unus omniū iuſtißimus fuiſſe traditur. de Finib. 139 b, Iu ſtus Ariſtides.)(. Iniuſtus Tubulus. pro Cecin. 300 a, & Off. 41 b, Iuſtus & bonus uir. Off. 7 a, Iuſtus homo iſq; quē bonū uirū dicimus. de Orat. 127 b, Aliquam iracun-

Universidad de Deusto Biblioteca

diam nō iniustam, sed meritam & debitam fuisse contē dere. de Am.110 a, Aliquis in amicitia, parum iustus. pro Plan. 272 b, Liberalem in publicanos, iustum in socios fuisse. Of.9 a, Vti seruis ut mercenarijs ad operam exigendam & iusta præbenda. Tus.207 a, Si se officio fungi putet iusto & debito. de Orat.125 a, Oratione exprimere mores alicuius iustos, integros, religiosos, perferētes iniuriam. de Fin. 49 b, Vt propemodum iustioribus utamur illis, qui, &c. quàm ijs, &c. Of.73 b, Cum iusto & legitimo hoste res gerebatur. de Pro.78 b, Casum illum meum funus reipub. fuisse, sed funus iustum & indictum. I.P.91 b, Iusta gloria est fructus ueræ uirtutis. de Leg.171 b, Iustum & ius colere. de Clar.194 a, Illa iusta eloquentia, quam dialecticam dilatatam esse putant. de Leg.174 a, Præter Ideæ matris famulos, eoq; iustis diebus, ne quis stipem, cogito. de Arus.248 a, Omnia solennia ac iusta ludorū omnibus rebus summa cum ceremonia sunt seruata. Attic.69 a, Deinde sine ulla mora cogitabā iusta itinera facere. Epist.23 b, Iusta uictoria. & Tuscul.166 a, Iusta uxor.

Iuturna, *næ. dea.* pro Cluen.38 b, Stalenus statuas posuit ad Iuturnæ: id est, in Iuturnæ æde.

Iuuenilis, *le.* de Cl.194 b, Iuuenilis quædam dicendi licētia. & Or.206 b, Iuuenilis redundantia. & in Hor. Iuuenilis libido.

Iuueniliter, *more iuuenum.* de Senec.72 a, Fabius Maximus Annibalem iuueniliter exultantem patientia sua molliebat.

Iuuenis, *nis. adolescens.* de Sen.83 b, Infirmitas puerorū est, ferocitas iuuenum. At.159 a, Vellem suscepisses iuuenem regendum. de Or.141 a, & Tus.174 a, Iuuenes stare ad ianuā duos quosdā, qui eum magnopere euocarēt. Of.42 a, & de Sen.82 b, Iuuenis & adolescens idem.

Iuuentas, *tatis. Hebe dea.* Orat.171 a, Ludis Iuuentatis, quos Salinator Senonensi prælio uouerat. de Nat. 23 b, At poetæ quidem nectar, ambrosiam, epulas comparant: & aut Iuuentatem, aut Ganymedem pocula ministrantem. Tuscul.161 b, Nec Iuuentate pocula ministrāte, lætari deos arbitror.

Iuuentus, *tis. ætas florens.* pro Dom.238 a, Imperia ascribebantur nouæ iuuentuti. I. V.274 a, Mercurius iuuentutis custos & præses. de Sen.80 a, Res quæ iuuentute geruntur & uirib. de Cl. 176 a, Legendus est hic orator, si quisquam alius, iuuētuti pro Dom.222 b, Intuemini paulisper animis iuuentutem.

Iuuo, *as. adiuuo.* pro Mar.131 b, Et certè in armis locorum opportunitas multum iuuat. I. V.101 a, Lex Cornelia proscriptum iuuari uetat. de Nat 2 b, Sin autem dij neq; possunt nos iuuare, nec uolunt, quid, &c. Attic.264 b, Multum potes nos apud Plancum iuuare. & ibid. Adiuuabis igitur. Offic.2 b, & 3 a, Res quibus & se possint iuuare & suos. Tus.155 a, Iuuare, tueri, conseruare homines. Epist.176 a, Si omni studio Lamiam in petitione iuueris. de Finib.63 b, Eruditio ad beatam uitam iuuat. Epist.213 b, Iuuare atq; ornare aliquem quibuscunq; rebus possis. pro Corn.59 a, Qui nostros duces auxilio laboris, commeatus, periculo suo iuuerint. I.V. 246 a, Te igitur autore ne foro quidem & commeatu Mamertini populum Romanum iuuare debuerunt. de N.59 a, Quorum neminem, nisi iuuante deo, talem fuisse credendum

est. & Ep.105 a, Meq; dijs iuuantibus ante brumam expectabis. de Fin.67 a, Iuuare in corpore & in animo dicitur, ex eoq; iucundum.

Iuuat, *bat, uit, pro delectat.* I.V.202 b, Iuuat me, hæc præclara nomina sic concidisse. Qu.F.314 a, Te esse animo hilari, &c. ualde me iuuat. Or.212 a, Consule aures, probabunt. quære curiita dicent se iuuari. Epist. 77 b, Iuuitq; me hoc tibi profuisse.

Iuxtà. *non secus, similiter, propter, propè, non lōgè.* Post. 208 b, Qui me omnibus officijs iuxtà ac si meus frater esset, sustentauit. Cor. nepos in uita Attici.272 b, Sepultus est iuxta uiam Appiam, ad V. lapidem.

K A

KAt.4 b, ad VIII Kalend. Decembris. & Epist.12 b, Ex Kalend. Ianuar. aliter, Calendis, per tertiam literam nam *κάππα* nobis litera est superuacanea, inquit Fabius Quin.

L A

LItera in numeris ualet quinquaginta. Tria LLL. de Orat.131 a, Omnib. in parietibus inscriptas fuisse literas, tria LLL, duo MM. hoc est, lacerat lacertū Largij mordax Memmius. Lege N.

Labecula, *læ.* In Vatin.37 a, Miloni nonnullam laudatione tua labeculam aspergis.

Labefacio, *cis. labefacto.* pro Sest.24 a, Quem nulla unquam inuidia labefecit.

Labefacto, *as. perfringo, dissoluo, cōquassatus.* pro Cec. 298 b, Is nō homines lædit, sed leges ac iura labefactat. pro Dom.218 a, Iisdem machinis sperant me posse labefactari, quibus antea stantē perculerunt. Ep.198 b, Nec uerò postea destiti labefactare eum, qui, &c. pro Cl.58 b, Quorum fidē precio labefactare conata sit. pro Pom. 7 b, Ruere illa non possunt, ut hæc non eodem labefactata motu concidāt. pro Mil.108 a, Itaq; Milonis consulatus, qui uiuo Clodio labefactari non poterat, mortuo deniq; tētari cœptus est. Ac.45 a, Aristoteles ideas labefactauit. Ep.69 b, Quæ cogitatio erat aliquantum labefactata atq; conuulsa. de Fin.58 a, Ne inuidia uerbi labefactetur oratio mea. pro Quin.R.46 a, Cæteri cum ad iudicē causam labefactari animaduertunt, ad arbitrum confugiunt. I.C.123 b, Perfringere ac labefactare conspirationem bonorum. contra Rul.88 a, Labefactare & rescindere ab alijs cōstituta. pro R.P. 119 b, Labefactare aliquam societatem. Brut.276 b, Hoc adolescentis præsidiū equidem adhuc satis firmum confido, sed ita multi labefactant, ut ne moueatur interdum extimescam.

Labefactus, *labefacta, um.* de Ar.258 a, Hæc iam labefacta, &c.

Labellum, *li.* de D.97 a, Platoni paruulo dormienti, apes in labellis consederunt.

Labellum, *pro uase.* de Leg.183 b, Super terræ tumulum noluit quid statui, nisi columellam, aut mensam, aut labellum.

Labens, *tis.* Br.189 a, Ferre præsidium labenti atque inclinatæ reipub.

Laberius, *rij. poeta mimicus sanè mordax.* Ep.101 a.

Labes, *bis. ignominia, macula, ruina.* In Vat.33 a, Ne quā

ex tua summa indignitate labes illius dignitati aspergatur. de L.174 b, Animi labes nec diuturnitate uanescere, nec ullis manibus elui potest. Par. 120 a, In quā cunq; domum stuprum intulerit, eandem labem esse libidinis. pro Sest.7 a, Habeo quem opponam labi illi atq; cœno. & 8 b, Cœnum illud ac labes. pro Cæl. 46 b, Ne probrum castis, labes integris, infamia bonis inferatur. de Am.104 a, Videtis in tabella, quanta iam facta sit labes. pro Dom.233 b, Hanc labem turpitudinis & inconstantiæ poterit populi Romani dignitas sustinere? pro Rab.96 a, Labes ignominiaq; mortis. pro Dom. 224 a, Labes atq; eluuies ciuitatis. I.V.67 a, Labes atq; pernicies prouinciæ. pro Flac.151 a, Vtrum hic tandem disceptationem & cognitionem ueritatis, an innocentiæ labem aliquam, ut ruinam fore putatis.

Labes. *terræ hiatus, eluuies.* de D.96 b, Multis locis labes facta est, terræq; desederunt. & 100 a, Delata etiam ad senatum labes agri Priuernatis, cum ad infinitam altitudinem terra desedisset.

Labicanum. *locus.* de Off.125.

Labicanus, *na.* pro Cneio Plancio.263 b, Labicana uicinitas.

Labici. *pop.* contra Rul.85 b.

Labo, *as. uacillo, nuto.* Att.132 a, Scito labare meum consilium illud, quod iam satis fixum uidebatur. I. A.207 a, Cū ei labare M. Antonius uideretur. de Fin.195 b, Quid non sic ex alia nectitur, ut non si ullam literā moueris, labent omnia. pro Mil.114 b, Remp. ægram & labantē sanare & confirmare.

Labor, *eris. lapsus sum, prolabor, dilabor, inclino.* I. A. 170 a, Cum labentem & propè cadentem rempub. fulcire cuperetis. de Am.104 b, Serpit enim deinde res, quæ procliuis ad perniciē, cū semel cœpit, labitur. Tus. 218 a, Incitataq; semel in procliue labūtur. de Leg.166 b, Quin labebar lōgius, nisi me retinuissem. de Do.125 a, Sed labor longius, ad propositum reuertar. de Ar.258 a, Vt aliquis lapsus de cœlo cœtus hominum adeat. Or.215 b, Breuitate & celeritate syllabarum uerba celerius labuntur. & ibid. a, Circuitus incitatior numero ipso fertur, & labitur quoad perueniat ad finē. Or.197 b, Cætera nasci, occidere, fluere, labi, nec diutius esse uno & eodē statu. pro R. P.129 b, Labentem excipere. de Fat.141 b, Naufragum illū in riuo esse lapsum. de D. 153 a, Contrahi autē animum Zeno, & quasi labi putat atq; cōncidere, & ipsum dormire. Acad.44 a, Continenter labuntur & fluunt omnia. de Vn.201 a, Sidera quæ uaga & mutabili ratione labuntur. In Ar. Nam non longinquum spacium labêre diurnum. Par.119 b, Lapsa est libido in muliere ignota. At.57 b, Neq; mihi licet labi ad eos, qui mihi non desinunt inuidere. Acad.35 a, Vos autem mihi ueremini, ne labar ad opinionem. de Leg.177 b, Quarū mores lapsi ad molliciem pariter sunt immutati cum cantibus.

Labi. *errare, falli, decipi.* de Cl.181 a, Labi & cadere in aliqua re. Off.4 b, Labi autem, errare, nescire & decipi, & malum & turpe dicimus. Qu.Fr. 328 b, Tenes uerò lapsus est per errorem. contra Rul.67 b, Aliqua in re nō cōsilio, sed casu lapsum esse. & I.A.212 b, Si consilio lapsi erimus. Of.34 b, In quo uerbo lapsa cōsuetudo deflexit de uia. de N.7 b, & pro Rab.65 b, Empedocles

in deorum opinione turpissimè labitur. de Or.98 b, Aliquē in minimis tenuissimisq; rebus labi. At.198 b, Quā in re ne labar, quæso prouidete. de Clar.187 b, Nō puto existimare te ambitiōe me labi, quippe de mortuis. Ep. 21 a, Nunquam labêre, si te audies. I.A.247 b, Talis igitur & uir & ciuis opinione labi potest. & 225 a, Non te inopia uerbi lapsum putarem, nisi, &c.

Labor, *oris. labor corporis, contentio animi, opus, uigiliæ, sudor, assiduitas.* Tusc.182 a, Interest aliquid inter laborem & dolorem: sunt finitima omnino, sed tamē differt aliquid. Labor est functio quædā uel animi uel corporis, grauioris operis & muneris: dolor autem motus asper in corpore à sensibus alienus. & ibidem præclara multa de labore & dolore. pro Cæl.45 b, Si quis omnē uitæ suæ cursum in labore corporis atq; in animi contētione conficeret. pro Pomp.9, Labor in negocijs, fortitudo in periculis. pro Mur.133 a, Nunquam iste militi plus laboris imposuit, quàm sibi sumpsit. de Or. 97 a, Est enim magni laboris, quē pleriq; fugimus. de Opt. 244 a, Suscepi laborem utilem studiosis, mihi ipsi non necessarium. pro Arc.101 a, Quid est quòd tātis nos in laboribus exerceamus? & ibidem: Nec tantis se in laboribus frangeret. Antequàm.194 b, Quoniam pro cunctis laborem ferre consueui. de Sen.94 a, Ociosam ætatem & quietam sine ullo labore & contentione traducere. de Vni.201 b, Hæc si uerbis explicare conemur, earum rerum frustra suscipiatur labor. Orat.210 b, Nam esset cùm infinitus, tum puerilis labor. & 207 b, Quem laborem nobis leuauit Attici nostri labor. pro Fon.276 b, Multo sudore ac labore facere aliquid. de Orat.110 a, Leuandi laboris causa possim uolitare. Antequàm. 193 a, Sustinere magnum laborem. de In.76 b, Insumere magnum laborem ac sumptum in aliquam rem. I.V.199 a, Impēdere laborē ac sumptum in aliquam rem. I. V.199 a, Impendere laborē ac sumptum ad incertum casum. de Orat.105 a, Consumere multum operæ ac laboris in aliqua arte. Attic.15 a, Laborem propter ambitionem sustinebam. Ep.9 a, Perfunctus sum maximis laboribus. Ac. 27 a, b, Labor exantlatus ab Hercule. de Clar.187 a, Excipere magnos labores.

Laborans, *rantis. afflictus, calamitosus.* pro Plācio, 277 a, Ego miseris & laborantibus nihil negare possum.

Laboratus, *ta, tum.* At.205 a, Habeo munus à te laboratum decem delegatorum. aliter elaboratum: & rectius.

Laboriosius, *pro* Qu.R.50 a, Quo quisq; est ingeniosior, hoc docet iracundius & laboriosius.

Laboriosus. *a, um. difficilis, operosus, durus.* Tuscu.182 b, Industrios homines, Græci studiosos, uel potius amentes doloris appellāt, nos commodius laboriosos. In An. 232 a, Qui magnos dolores perferunt, hos non miseros, sed laboriosos solemus dicere. pro Milon. 102 a, Quid enim nobis duobus laboriosius, quid magis solicitū, magis exercitum dici aut fingi potest? pro Cæl.37 b, Vos laboriosos existimet, quib. ociosis ne in communi quidē ocio liceat esse. de L.187 b, Nihil laboriosius molestiusq; prouincia. At.90 b, Hæc mihi nondum laboriosa ex illa uetere militia. Top.226 b, Laboriosum.)(. Procliue: id est, facile. Ep.66 b, Laboriosa actio.

Laboro, *as. elaboro, contendo, laborem suscipio, opus facio, multum operæ pono uel confero in aliquam rem, in*

Universidad de Deusto Biblioteca

aliquare multũ operæ ſtudijq; pono, in aliquo labore me exerceo, & magnis me laborib. frango, impẽſam laboris ago in aliquem, operã do. Tuſ.182 b, Aliud eſt dolere, aliud laborare: cum uarices ſecabantur C. Mario, dolebat: cùm æſtu magno ducebat agmẽ, laborabat. Eſt inter hæc quædam tamen ſimilitudo. Conſuetudo enim laborũ, perpeſsionẽ dolorum efficiet faciliorem. & ibi de hac re pulchra. I.V.174 b, Illi intelligebãt ſeſe Verri ſerere, impendere, laborare. & 169 b, Aratores, qui uobis arãt, uobis ſeruiũt. Of.47 a, Diſertus homo & facilè laborãs multorumq; cauſas & nõ grauatè & gratuitò defendens. de Sen.81 b, Sed ijdem laborent in eis, quæ ſciũt nihil ad ſe pertinere. I.A.197 b, Sed ne familiares, ſi ſcuta ipſi ferrẽt, laborarẽt. de N.72 a, In enodãdis nominibus, quod mirãdum ſit, laboratis. de Clar.167 a, In quo non modò defici, ſed etiam laborare turpe eſt. Par. 118 b, Quid enim ego laboraui? aut quid egi? aut in quo euigilaui, niſi ut, etc. At.66 b, Ad quid laboramus res Romanas? & 206 b, Quo etiã magis laboro idem quod tu. Quin.Fr.311 a, Quod ego non nimium laborò, etiamſi minus aſſequar quod uolo. pro Syl 174 b, Vos enim tũ nihil laborabatis, nihil ſuſpicabamini. de Pro.76 b, Nec decreui ſolum, ſed etiam ut uos decerneretis laboraui. Ep.45 a, Hæc mihi ampliora multo ſunt, quàm illa ipſa, propter quæ hæc laborãtur. pro Cæl.48 b, Hæc mihi fructum aliquem afferre potuiſſent, cũ à me ipſo laborata proferri uiderentur.

Laborare. pro ſolicitum eſſe uel curare. de Diuin. 90 b, Quid iſtic fiat nõ laboro. Epiſt.36 a, Hoc aſſequêre, ut in quam partem accipias minus laborem. & 145 b, Intellexi enim te laborare, ut ad me tuæ expectatiſsimæ literæ perferantur. Cæl.Epiſt.119 b, Hoc uehementius laboro nunc, quod puto, &c. Epiſt.75 b, Sic me & liberalitatis fructu priuas, & (quod minimè tamẽ laboro) mediocris etiam prudẽtiæ. Ep.110 a, Nam de iudicijs, quod quæris, multo laboro minus: trahantur per me pedibus omnes rei, ſit uel Selius tam eloquens, ut poſsit probare ſe liberum, non laboro. & 54 b, At erat tuæ uirtutis in minimis tuas res ponere, de republica uehementius laborare. Quin.Fr.320 b, De filij tui eruditione quod labores nihil eſt. pro Quint. 12 b, Qui nunc ut tu uincas tantopere laborant. pro Cecin. 285 b, De quibus antea laborabam, nunc ſum animo æquiſsimo. & I.V.215 a, De cæteris non laboro. & de In.72 a, Non laborare de aliquo. Epiſt. 44 b, Laboro quomodo ea tuear quæ mihi tuẽda ſunt. At.142 a, Non mediocriter laboro, ut poſsis, &c. I.V.213 b, Non laborabat quin malè audiret. & 170 a, Non laborabat, ſi eſſet moriturus. & 176 a, Si ſocijs proſpicere non laboratis. & 174 b, Si quemadmodũ ſocij à magiſtratibus tractentur, non laboratis. pro Flac. 148 a, Græci nunquam laborant quemadmodum probent quod dicunt, ſed quemadmodum ſe explicent dicẽdo. de Orat.127 b, Laborare pro bonis uiris. & pro Do. 151 a, Laborare amici cauſa. Epiſt. 47 a, Miror te non tuis bonis delectari potius, quàm alienis malis laborare. de Finib.91 a, Laboro autem non ſine cauſa. Epiſt.3 a, Si eſſet in ijs fides, in quibus ſumma eſſe debebat, non laboraremus. Attic.210 a, De fama nihil ſanè laboro. & 114 b, Nec de me laboro, de pueris quid agam non habeo. Orator.204 b, Homo de re magis quàm de uerbis labo-

rans. pro Quintio, 7 b, Non id ago, neque in eo nunc laboro. Attic.210 b, Sed hæc hactenus, ut uideat περὶ μι- περὶ σπουδάζειν.

Laborare, cùm ad alia quædam, tum ad morbos relatum pro affici, uel ægrotare, & aliqua re grauari. pro S.R. 44 a, Ex quibus rebus reſpub. maximè laborat, ijs maximè mederi conuenit. Attic.100 a, Significãt enim tuæ literæ te prorſus laborare. pro S.R.43 b, Quod ſi omnes facerent, & reſpublica ex illis, & ipſi ex inuidia minus laborarent. pro Mur.135 a, Quibus incommodo ualetudinis laborandum eſt. Attic.71 b, Vtpote cum ſine febri laboraſſem. de Fin. 61 a, Nec uerò quiſquã ſtultus non horum morborum aliquo laborat. Ep.107 a, Cum iam decimum diem grauiter ex inteſtinis laborarẽ. Ep. 141 a, Ceparius dixit te in lecto eſſe, quòd ex pedibus laborares. & Tuſcul.188 a, Ex renibus laborare. & ibid. Cum audiuiſſet eum grauiter eſſe ægrum, quòd uehemẽter eius artus laborarent. Epiſt.260 a, Non ignoro quã tum ex deſiderio labores: ſed erũt omnia faciliora, ſi ua lebis. pro Cluen.60 a, Ea ſatis diu ex inuidia laborauit. de In.62 a, Aliquanto ex inſcitia leuius laborarent. pro S.R 44 b, Populus Romanus, qui quondam in hoſtes le niſsimus exiſtimabatur, hoc tempore domeſtica crudeli tate laborat. At 278 b, Nec externis hoſtib. magis quàm domeſticis laboramus.

Labrum, bri. oris humani extrema labra ſunt. de N.64, Hunc cenſes primis, ut dicitur, labris guſtaſſe phyſiologiam? de Orat.92 a, Quæ iſti Rhetores ne primoribus quidem labris attigerunt. de Orat.155 b, Periclis in cuius labris lepôrem habitaſſe ferunt. de D.122 a, Apes quas dixiſti in labris Platonis pueri conſediſſe. pro Cæl. 43 a, Aliquid primoribus labris guſtare, & extremis, ut dicunt, digitis attigiſſe.

Labrum. pro uaſe quodam ad formam oris humani & labrorum factum. Epiſt.239 b, Labrum ſi in balneo non eſt, fac ut ſit.

Labron, onis. opp. Qu.Fr.130 a, Vt aut Piſis aut Labrone conſcenderet.

Lac. ctis. ros uitalis. de Sen. 69 a, Villa abũdat lacte, caſeo, melle. de N.51 b, In ijs animantibus quæ lacte alũtur, omnis ferè cibus matrũ lacteſcere incipit. Tuſcul.190 b, Vt penè cum lacte nutricis errorẽ ſuxiſſe uideamur. de D. 100 a, Quondam lactis imber effluxit.

Lacena mulier. Tuſc 170 b, & 182.

Lacedæmon, onis. Sparta urbs. de Leg.177 b, Lacedæmõ illa ſeuera neruos iuſsit, quòd plures quàm epté haberet, in Timothei fidibus inde demi. & lib.3, Lacedæmone Ephori non ſine cauſa à Theopompo oppoſiti ſunt regibus.

Lacedęmonij, orum. Spartiatæ, Lacones. Lacedæmonij cuiuſdam conſtantia in morte contemnenda, Tuſcul. quæſt.lib.1. Lacedæmonij ſua maiorumq; ſuorũ authoritate ſatis commendati fidei tuæ, 13 Famil. Lacedæmonij regibus ſuis augurem aſſeſſorem dederunt, de Diuin libro 1. Lacedæmonij alacri animo in Thermopylis occiderunt, Tuſculan.quæſt.lib.1. Lacedæmonij de rebus maioribus ſemper aut Delphis oraculũ, aut de Ammone, aut à Dodono petebant, de Diuinat.lib.1. Lacedæmonij, Philippo minitanti per literas ſe omnia, quæ conarentur, prohibiturum, quæſiuerunt, nũ ſe eſſet etiam mori

prohibiturus, Tuſc.qu.lib.5. Lacedæmonij ſenibus (ſic enim conſilium publicum appellãt) augurem intereſſe uoluerunt, Diu.lib.1. Lacedæmoniorum gens fortis fuit, dum Lycurgi leges uigebant, Tuſc.quæſt.lib.1. Lacedæmoniorum laus. pro Flac. Lacedæmoniorum mores, pro Mur. Lacedæmoniorum omnis mos inflammatus cupiditate uincendi, ut eſt apud Platonem, Off.1. Lacedæmoniorum ſpectata & nobilitata uirtus, pro Flac. 159 a. Lacedæmonijs Leuctricæ pugnæ calamitas multis ſignis antè denunciata eſt, Diuin.li.1. Lacedæmonijs cuiuſmodi ſignificatio facta ſit, paulo antè Leuctricam calamitatem, Diuin.lib.1. Apud Lacedæmonios quidem ij qui ampliſsimum magiſtratum gerunt, ut ſunt, ſic etiã appellabantur ſenes, Cat. Lacedæmonijs qui præerant, non contenti uigilantibus curis, in Paſithæo fano ſomniandi cauſa excubabãt, quòd uera quietis oracula ducebant, Diuin.lib.1.

Lacedęmoniorũ. Spartiatæ, Lacones, pro Fl.159 a, Lacedæmoniorum ſpectata & nobilitata uirtus.

Laceratio, onis, laniatus. I.P.88 b, Magna lætitia afficiebar ex corporis tui laceratione. Tuſc.204 a, Muliebres lacerationes genarum.

Laceratus, a, um. diſtractus, diſsipatus. de Legib.178 b, l. Lacero.

Lacerna, næ. penula ueſtis. I.A.175 a, Rhodius cum calceis & toga, nullis nec Gallicis, nec lacerna.

Lacero, as. concerpo, dirumpo, conſcindo, diſcindo, carpo, dilacero, dilanio. Att.42 a, Meus me mœror lacerat & conficit. Tuſ.196 b, Aegritudo lacerat, exeſt animũ, planeq; conficit. I.A.176 b, Hæc te lacerat, hæc cruẽtat oratio. Off.12 a, Qui lacerarunt omni ſcelere patriam. & Poſtquam.204 b, Lacerare rempublicã. pro Quin. a, Ad reliquias uitæ lacerãdas & diſtrahẽdas. pro Dom. 225 a, Vxor mea, quam uexauiſtis, raptauiſtis, omni crudelitate laceraiuſtis. I.A.231 b, Reliquum corpus tractũ & laceratum abiecit in mare. de Leg.178 b, Obtrectatio inuidiæ, quæ ſolet lacerare pleroſq;. de Orat.131 a, Lacerat lacertum Largij mordax Memmius. I.A.231 a, Verborum contumelijs aliquem lacerare. & pro Mil.118 b, Mortem alicuius lacerari.

Lacerta, tæ. ſerpẽtis genus. Att.26 a, Tempeſtates nõ ſunt ad lacertas captandas idoneæ. & de D.121 a, Qui magis anguibus quàm lacertis?

Lacertoſus, a, um. robuſtus, neruoſus. I.A.219 a, Saxa cẽturio pugnax & lacertoſus.

Lacertus, ti. brachium à cubito ad manum, uires, nerui. Tuſcul.179 b, O pectora, ô terga, ô lacertorum tori. & 182 b, Humeri, lacerti, manus. de Sen.82 b, Athletæ ſenis lacerti mortui ſunt. & ibi. Milo ex lateribus & lacertis ſuis nobilitatus eſt. de Orat.106. & 131 a, Amentatas haſtas ab aliquo accipere, et eas oratorijs lacertis uiribusq; torquere. de Cl.170 a, Quanquam in Lyſia ſunt ſæpe lacerti, ſic ut fieri nihil poſsit ualentius.

Laceſſo, ſis. prouoco, irrito, tẽto de Or.86 b, Arma quibus uel tectus ipſe eſſe poſsis, uel prouocare improbos, uel te ulciſci laceſsitus. Epiſt.196 a, & de Orat.86 b, Sic igitur facies, meq; amabis, & ſcripto aliquo laceſſes: ego enim reſpõdere facilius poſſum quàm prouocare. de Or.136 b, Teſtis ſæpe nõ lædit, niſi laceſſatur. pro Pom. 84 b, Nationes quas nunquam populus Romanus neq;

laceſſendas bello, neq; tentãdas putauit. pro Mil. 118 a, Vi irritare, ferroq; laceſſere aliquem. Ep.169 a, & pro Dom.216 b, Nos te Antoni nulla laceſsiuimus iniuria. I.A.160 b, Tu ne uerbo quidem uiolatus ultrò maledictis me laceſsiſti. I.P.91 a, Reſpõſione me inimica homo prõptiſsimus laceſsiuit. Epiſt.120 a, Procax in laceſſendo. & 38 b, Hos ego ſermones laceſsiui nunquam, ſed non ualde repreſsi. de Or.130 a, Videmur quieturi fuiſſe, niſi eſſemus laceſsiti. & ibid. Omnino probabiliora ſunt quæ laceſsiti dicimus, quàm quæ priores. Ep.210 a, Nõ enim te epiſtolis, ſed uoluminibus laceſſerem. & At.7 a, Quibus epiſtolis ſum abs te laceſsitus ad ſcribendum.

Laciades, æ. Off.46 b, Cimon Athenienſis inſtituit, ut omnia præberentur, quicunq; Laciades in uillam ſuam diuertiſſet. l. Hoſpitalis.

Lacinia, niæ. pars ueſtis extrema & laxior. de Or.153 a, Illud alterum genus obtinent, id ipſumq; lacinia. Epiſt. 265 a, In lacinia ſeruans ex menſa ſecunda ſemina.

Lacinius, a. de Diu.90, Iuno Lacinia.

Lacon, nis, Lacedæmonius. Tuſc.238 a, & 172 b, Conſilijs noſtris laus eſt attonſa Laconum.

Laconicum, ci. uaporarium. Att.60 b, Noſtram ambulationem & Laconicum cum poteris inuiſas.

Laconiſmus, mi. breuiloquentia. Epi.179 a, Breuitatem ſecutus ſum te magiſtro. & ibid. Sed quid ago? non imitor λακωνισμὸν tuum, altera iam pagella procedit.

Lachryma, mæ. Part.234 b, Citò areſcit lachryma, præſertim in alienis malis. & de In.62 a, Lachryma nihil citius areſcit, ut dicit rhetor Apollonius. I.V.271 a, Paulò antè lachrymas non tenebamus. de Som.127 b, Equidem uim lachrymarũ profudi. & pro Font.284 a, Lachrymas profundo. pro Planc. 281 a, Lachrymæ, quas tu in meis acerbitatibus plurimas effudiſti. I.A.172 b, Me miſerum, conſumptis lachrymis tamen infixus animo hæret dolor. Tuſcul.185 b, Si ſe lamẽtis muliebriter lachrymiſq; dedet. & Epiſt.70 b, Tradere ſe lachrymis ac triſticiæ.

Lachrymo, as. lachrymas effundo uel profundo, illachrymo. Att.246 b, Te ut à me diſceſſeris, lachrymaſſe moleſtè ferebam. Tuſc.168 b, Ait Callimachus multo ſæpius lachrymaſſe Priamum quàm Troilum. pro Seſt.28 a, Video hunc oculis lachrymantibus me intuentem.

Lachrymor, aris. act. lachrymo. I.V.260 a, Quis tã fuit illo tempore durus & ferreus? quis tã inhumanus? præter te unum, qui non illorum ætate, nobilitate, miſeria cõmoueretur? ecquis fuit quin lachrymaretur?

Lachrymoſus, a. in Arato.

Lachrymula, læ. pro Pl.275 b, Nõ modò lachrymulam, ſed multas lachrymas uidere potuiſti.

Lactens, tis. lac ſugens. de Leg.175 b, Hoſtia lactens, &c. & I.C.115 a, Romulus, quẽ inauratũ in Capitolio paruum atq; lactentem uberibus lupinis inhiantẽ fuiſſe meminiſtis. & de Diuin.118 a, Romulus lactens fulmine ictus. & 126 a, Puer lactens in gremio matris mammam appetens.

Lacteſco, ſcis. in lac conuerti, uel lacte impleri. de N.51 b, & 52 a, In ijs animãtibus, quæ lacte aluntur, omnis ferè cibus lacteſcere incipit.

Lacteus circulus. candens circus. de Somn.128 a, Circulus lacteus ſplendidiſsimo candore inter flammas elucens.

cens.& ibidem de eo multa.In Ar.Vidisti magnum candentem serpere circum, Lacteus hic nimio fulgens candore notatur.

Lacuna,næ.fossa,indigentia,inopia, uacuitas.I.V.130 a, Dederunt operam, ut illam lacunam rei familiaris explerent.& Attic.187 b,Vide ne qua lacuna sit in auro: id est,fraus.

Lacunar,aris.trabs seu triclinij superior pars.Tusculan. 240 a,Gladium è lacunari seta equina appensum demitti iussit.

Lacunosus, a,um.quod lacunas habet.de Vn.198 a, Mũdus nihil habet eminens,nihil lacunosum.

Lacus,cus.I.V.225 a,Circa Ennam lacus lucíq; sunt plurimi.& 274 b,Deæ quæ illos Ennenses lacus lucosq; colitis.de D.100 b,Cum lacus Albanus præter modũ creuisset.pro Mil.115 b, Lacus Precius.Tuscul. 155 a, Inde in uicinia nostra Auerni lacus.pro S.R. Lacus Curtius.

Lacus.uas,è quo mustum expressum fluit. de Clar. 191 b, Noua ista quasi de musto & lacu feruida oratio fugienda est.

Lædo,dis.offendo,aliquid mali alicui infero,uiolo,iniuriam facio.pro Cec.289 a,Non minus nos stulticia illius subleuat,quàm lædit improbitas.de Orat.136 b,Sæpe testis non lædit nisi laceßitus.pro Mur.145 a,Is iniustè neminem læsit.pro S.R.37 a,Qui fidem lædit, oppugnat omnium commune præsidium.Epist.6 a, Quos tu reipublicæ causa læseras.I.V.148 a, Qui alterũ nulla priuatim læsi iniuria,in iudicium uocant.Epist. 59 a, Nec absentem me ludibrio læsum iri.

Læna,næ.uestis auguralis,amiculum.de Clar.169 b, Cum M.Popilius sacrificium publicũ cum læna faceret. bis. l.Amicio.

Læsio,onis.oratorum quoddam ornamentum.de Orator. 162 a.

Læsus,a,um.de Orator.137 a,Si læsus efferare iracundia. & pro Muren.134 a,Cui placet,obliuiscitur:cui dolet, meminit.

Lætabilis,le.lætãdum,lætitia dignum.Tus.158 b,Quod ut ita sit, quid habet ista res, aut lætabile, aut gloriosum? & 217 a,Cui nihil nimis lætabile ad efferendum uideri potest.

Lætè,hilarè.I.A.222 a,Is autorem senatus lætè atque insolenter tulit.

Lætans,tis.lætus.pro Cl. 23 a, Caßia lætanti iam animo & spe optima confirmata,nubit Oppianico.

Lætifico,as. lætitiam affero, lætitia afficio. de N. 46 b, Accessus solis lætificat terrã, ut cum cœlo hilarata uideatur.& 52 b,Indus nõ aqua solum agros lætificat,sed eos etiam conserit.

Lætificus,a,um.Tus.162 b,Vites lætificæ non intermittunt pampinis pubescere.Poetæ.

Lætitia,tiæ.lætitiæ uoluptas,alacritas, gaudium, hilaritas.Tuscul.lib.4.Lætitia,opinio recens boni præsentis, in quo efferri rectum esse uideatur.de Orat.101 a, Percipietis etiam illam ex cognitione iuris lætitiam & uoluptatem,quod,&c.Att.227 b,Lætitiam apertißimè tulimus omnes.de Ora.106 a,Itaq; hilaritatis plenum iudicium ac lætitiæ fuit.& 115 a, Iudex tum ad tristitiam, tum ad lætitiam est contorquendus.Br.91 a.Quæ lætitia senatus,quæ alacritas erat.pro Pl.281 a,Nolite indi-

ces inimicis meis dare lætitiam.& Att.227 a,Dare lætitiam alicui.pro Mil.116 b,Milo maxima lætitia populum Romanum affecit.de Fi.54 a,Recta et honesta quæ sint,ea facere ipsa per se lætitiã,id est, uoluptatem.Epi. 23 a,Comitia ista præclara, quæ me lætitia extulerunt. & Att.224 b,Exultant lætitia in municipijs.Ep. 22 b, Repentè uerò inceßi omnibus lætitijs.In A.285 b,Lætitiæ risus satis est maximæ præclarißimæq; pugnæ. Att. 230 b,Capere lætitiam oculis.pro Mil.120 b,Lætitia de interitu.P.Clodij.I.C.102 b,Hic tu qua lætitia perfruere? quibus gaudijs exultabis? quanta in uoluptate bacchabere? Postquam. 198 a,Incredibili, qua nunc nostro beneficio fruor,lætitiæ uoluptate caruissem.de D.120 a, Galli uictores alacritate & quasi lætitia ad canendum excitantur.In Ant. 164 b, Quid ergo? in tanta lætitia cunctæ ciuitatis, me unum tristem esse oportebat? pro Deiot.148 b,Aliquis lætitia elatus.L.Gaudium.L.Voluptarius.

Lætor,aris.exulto,triumpho,lætitia efferor,omnibus lætitijs incedo,lætè fero,lætitiam capio, lætitiam apertè fero.I.V.260 a,Lætaris tu in omnium gemitu, & triumphas.pro S.R.41 a,Hæc perfecta esse gaudeo,uehementerq; lætor.pro Pom.4 a,Illud in primis mihi lætãdũ esse iure uideo.Epist.7 b,Minimè miror te tuis præclaris operibus lætari.ad Br. 91 b, De Caßio lætor, & reipub.gratulor.pro Mar.136 a, Lætor de hac re. In A. 232 a,Deinde ea libidinum turpitudo,ut in hoc sit semper lætatus.

Lætus, a,um.lætanti animo,bono animo, alacri & erecto animo,alacer,hilaris.pro Fon.280 b, Hi contrà uagantur læti atq; erecti paßim toto foro.& pro Mur.136 a,Catilina interea alacer atq; lætus.de Fin.71 b,Ille Cæcilianus,qui omnibus lætitijs lætum esse se narrat. pro Sest.3 a,Aliquem alacrem atq; lætum uolitare.In Vatin. 69 b,Lætus atq; alacer.)(.Humilis & demissus.Att.113 b.Læto uultu gratulari.de Orat.157 a,Lætæ segetes.de N.57 b,Vberrimi & lætißimi fructus uitium.de Sen. 88 a, Vua quid potest esse tum fructu lætius? tum aspectu pulchrius?

Læuus,a,um.sinister.de D.82 b,Iupiter cornicem à læua, coruum à dextra canere iußit.& Acad.22 b,Diana facé iacit à læua.& 36 b,Læua manus.de Fin.114 a,b,Læua pars.)(.Dextera pars.de Vn.203 b,Ad læuam.)(.Ad dextram.de Diuin.125 a,A' dextra.)(.A' læua.

Lagena,næ.uas uinarium ad ferendum habile. Epist.166 a,Mater nostra, quæ lagenas etiam inanes obsignabat, ne dicerentur inanes aliquæ fuisse,quæ furtim essent exsiccatæ.

Laguncula,læ.lagena parua. Att. 89 b, In his inuentæ sunt quinq; lagunculæ matronarum.

Lambo,bis.In V.153 b,Hi canes,quos tribunal meum uides lambere.& Hor.29.

Lamentabilis,le.queribundus.de L.183 a, Sumptuosa funera & lamentabilia.& Tus.181 b, Lamentabili uoce deplorans.

Lamentatio,onis.querimonia,questus,lessus.Tusculan. 154 b, Lugubris lamentatio fletusq; mœrens. & 215 a, Lamentatio est ægritudo cum eiulatu.I.V.110 b, & In C.120 b,Fletus mulierum,& lamentationes fieri solitas pro his rebus.Orator 209 a, Plangore & lamẽtatione com-

pleui forum.de In.62 a, Cum gemitu & lamentatione.Post.208 a,Illa lamẽtatio & gemitus urbis.de L. 182 a,Lamentatio funeris.

Lamentor,aris.deploro,lamẽtationem facio.de Or.106 b, Lapides mehercule omnes flere ac lamentari coegisset.In A.239 b, Lamentari uxorem uidebam . de Orat. 163 a,Matrem ne ut miseram lamentantemq; uideam.In C.119,Vt nemo ne ad deplorandum quidem reip.nomen atq; ad lamentandam tanti imperij calamitatem relinqueretur.Tuscu.164 a,Nam hæc quidem uita mors est, quam lamentari possem,si liberet.& 249 b, Cuius cæcitatem cum mulierculæ lamentarẽtur , Quid agitis, inquit,&c.pro Fon.284 a,Nolite pati iudices, aras deorum immortalium quotidianis uirginis lamẽtationibus de uestro iudicio commoueri.

Lamentum,ti.lamẽtatio.In P.98 b,& de L.183 a,In sordibus,lamentis,luctúq; iacuisti.Tusc.185 b,Si se lamentis muliebriter lachrymisq; dedet.L.Sine.

Lamina,næ.In V.269 a, Quid cum ignes ardentesq; laminæ,ceteriq; cruciatus admouebãtur? de L.182 a , Ad eam aram lamina inuenta est,& in ea scriptum,Domina honoris.Ego lego Lamina honoris.

Lampas,dis.lychnus,lucerna.In V.131 b, Vidi argẽteum Cupidinem cum lampade.de N.67 b,Ille cui monte Oeteo illatæ lampades fuerunt.

Lampsaceni.pop.I.V.88 b,Lampsaceni officiosi,maxime sedati & quieti.

Lampsacum.In V.88 b,Oppidũ est in Hellespõto Lampsacum in primis clarum & nobile.

Laneus, a, um. de Nat. 76 b, Atque ei laneum pallium iniecit.

Langor,oris.sopor.Off.25 a, Cauendum est , senectus ne langori desidiǽq; se dedat.& 52 b , Ocium & solitudo langorem afferunt hominibus.de D.135 a , Animus cum langore corporis nec membris uti,nec sensibus potest, incidit in uaria uisa & incerta.Att.224 b,Videt langorem bonorum.In An.202 b,Expectatio legatorum quantũ afferat langoris animis, quis nõ uidet? & in Sal.274 b,Exprobrare langorem & soporem alicui.

Languefacio,cis.langorem affero.de L.177 b,Incitare languentes,& languefacere excitatos.aliter, Languere facere.

Languens,tis,languidus.Of.27 a,Sine contentione uox nec languens,nec sonora.Epist.161 a, Senatus languens & defessus.

Langueo,es,& languesco,scis.flaccesco, languidus fio.)(.Exulto.In P.97 a, Quanquam languet iuuentus, nec perinde atq; debet,in laudis & gloriæ cupiditate uersatur.de D.93 a,Cum dormientibus ea pars animi lãguet. de Natur.3 b,& 14 b,Cùm ocio langueremus,philosophiam nostris hominibus explicandam putaui. Off.53 a, Et ocio fruor,nec solitudinem languere patior.de Ora. 125 a,Facilius est currentem,ut aiunt,incitare, quàm cõmouere languentem.& 11 b,Languentis populi incitatio & effrenati moderatio. Ac.2 a, Hebescere & languere in ocio.I.A.153 a,Cumq; languerem de uia,& mihimet displicerem,misi,&c.& 215 a,Consensus populi, si nos languescimus,debilitetur necesse est.& 240 b,Ipsa illa Martia legio lãguescet & molitur.de Sen. 82 b, Orator metuo ne languescat senectute.de Fin.121 a, Cor-

pore alius languescat. Or.197 b,Spem infringi, & languescere industriam.

Languidus,languens,debilitatus.de Sen. 82 a, Senectus nõ modò lãguida atq; iners nõ est, sed etiam est operosa & semper agens aliquid & moliens.In A.218 a, Non etiã languidiores facti sumus.pro Lig.141 b,Languidiore studio in causa fuistis. Qu. Fr. 303 a, Qui antea, aut alieniores fuerãt & languidiores,nunc horum odio secum bonis coniungunt.de Or.104 a,Mollis, languidus, eneruatus,omnia ad uoluptatem corporis,doloréq; referens.In C.106 b,Vino languidus.& ibid.Confectus uino.de Fin.73 a,Vt tardam & languidam pecudem.

Laniatus,tus.laceratio.Tusc.171 a, Quid mihi ferarum laniatus oberit nihil sentienti?

Lanificia.in Oeconomico,teste Columella 241.

Laniger,a,um.de D.89 b, Pecus lanigerum eximia pulchritudine. Accij.

Lanio,as.dilanio.de D. 102 a , Quem se torquentem lanians,rostroq; cruentans, &c. Epist. 95 a , Cum homo imbecillus à ualentißima fera laniatur.de D.121 b, Cum ferus immani laniauit uiscera morsu.& Tusc.172 a, Laniari à feris.

Lanista,stæ.gladiator magister,qui domi gladiatores habet & instituit,quos deinde locet & uẽdat munerarijs. pro S.R.21 a,& 38 a, Hic nuper se ad lanistam contulit.In P.85 b , Quo in spectaculo mira reip. æquitas erat,uter eorum perisset tanquam lanista, in eo lucrum fieri putabat.Att.11 a,Reus tãquam clemens lanista frugalißimum quemq; secernebat.

Lanius,nij.qui pecora laniat,& uendit carnes.de Of.30 b,Cætarij,lanij,coqui,fartores.

Lanuuium.ciuitas.Att.75 a,cont.Rul.85 b.

Lanuuinus,a.pro Cor.60.

Lanx,cis.patina,uas cibis ferendis aptum,atque eiusdem quoque formæ appenduntur lances libræ,in quas pondera imponũtur.Att. 87 a,Lancibus & splendidißimis canistris nos soles pascere. Acad.10 b , Etenim necesse est , ut lancem in libra ponderibus impositis deprimi, sic animum perspicuis cedere.de Finib.146 a , & Tuscul.238 a,Virtutis autem amplitudinem quasi in altera libræ lance ponere, terram mihi crede,ea lanx & maria deprimat.

Laodicea,ceæ. urbs, quæ est in Syria ad mare. Epistol. 190 b,191 a.

Laodicensis.e.Ep.75 b,Ciuitas Laodicensis.

Laodicenus,na.Ep.189,Laodiceni amentiores. Caßij.

Lapathus,thi.herba nota.de Fin.70 a,Non igitur lapathi suauitatẽ accipenseri Gallonij Lælius anteponebat, sed suauitatem ipsam negligebat.

Lapidatio,onis.lapidum iactus.pro Dom.215 b, Inde saxis facta lapidatio est.& in V.222 b,& de Or.126 b,Fit magna lapidatio.

Lapidator,oris.pro D.215 b,Percussor,lapidator, &c.

Lapideus,a,um.de D.121 a , Imber lapideus aut sanguineus. & de N.28 b, Imbres lapidei. & de L.179 a , & Epist.101 b , Ligneum autem quodcunq; uoluerit uno è ligno cauato,itemq; lapideum.

Lapidicina,næ.locus ubi lapides exciduntur.de D.85 a, & 118 b, In Chiorum lapidicinis saxo diffiso caput extitisse Panisci.

Universidad de Deusto Biblioteca

Lapis,dis.saxum,silex.de Orat.126 b, M. Aemilium lapide percussum esse constabat.pro Dom.215 b, A' quibus ille se lapidib.appetitũ & percussum esse dixit.de Ora. 106 b, Lapides mehercule omnes flere coegisset. In P. 87 a, Præterq; duos de lapide emptos Trib. pleb. pro Mil.109 b,Lapides iacere.

Lapithæ,arum.populi.In Pisonem.74 a, Conuiuium Lapitharum.

Lapsio,onis.lapsus.Tusc.215 a.

Lapsus,a,um.delapsus.pro Pomp.11 b, Omnes Pompeiũ sicut aliquem non ex hac urbe missum , sed de cœlo delapsum intuentur.In A.226 a, Caßius lapsis paucis pòst diebus consequebatur.

Lapsus,psus.prolapsio cursus,lapsio.de Diuin.101 a,Si lacus emissus lapsu & cursu suo ad mare profluxisset. de Nat.46 b,Volucrum lapsus atq; cantus. de D. 84 a, Stellæ errantes certo lapsu spacioq; feruntur.de Sen.88 a,Vitis serpens multiplici lapsu & erratico.de Or.139 b,Sunt populares multi uarijq; lapsus.Acad.47 b,Cõtinere temeritatem à lapsu.

Laqueatus,a, um. laquearibus seu lacunaribus ornatũ. In V.103 a,& de Leg.169 a,Templum undique tectum, & pulcherrimè laqueatum.Tuscul.166 b,Tecta cælata & laqueata.

Laqueus,quei,uinculum.I.V.208 a,Homini iam collum in laqueum inserẽti subuenisti.pro Mil. 109 b, & de Finib.121 a,Cum illam beluam iudicij laqueos declinantẽ, iam irretitam tenerem.de Orat.88 b,Stoici disputationum suarum laqueis te irretitum tenerent.& Tusculan. 243 a,Laquei Stoicorum.pro Cl.49 b,Putant enim minus multos laqueos legum ac iudiciorum sibi propositos esse oportere, de Fato,141 b, Ad Chrysippi laqueos reuertamur.pro Cec.301 a, Aequitatẽ rei uerbi laqueo capi non oportet.

Lar,laris.focus,domus tota,penates,dij patrij,uel domestici.Epi.15 a, Crassus penè à meis laribus in prouinciam est profectus. In V.155 a, Relinquere larem familiarem suum.& 177 b,Redire ad suum larem familiarem . pro Quin.16 a,& Attic.253 b,Alicui manus allatas esse ante suos lares familiares. de Vn. 201 b, Dij quos Græci δαίμονας appellant,nostri opinor lares,si modò hoc rectè conuersum uideri potest.de Leg. 173 a, Lucos in agris habento,& larium sedem.de N. 72 a,Aedes larium & malæ fortunæ.

Largè.largiter,liberaliter,prolixè,copiosè.pro Murena, 26 a,Quod dandũ est amicitiæ,largè dabitur à me, etc. & pro S.R.22 a,Largè effuseq; donare.& in Ver.194 b,& 213 b,Largè liberaliterq;.de N.64 b,Munificè & largè dare aliquid.& 50 a,Largè & copiosè parare cõuiuium.In V.108 a, Largißimè mihi copia facta est eius rei.Qu.de Pet.211 b,Largè ac honorificè promittere aliquid.de N.50 a,Pastum animantibus largè & copiosè natura comparauit.

Largifluus,a, um. de Oratore,157 a, Largifluus imber. Pacuuij.

Largior,iris.dono,largitionem facio,gratificor.Epistol. 38 b, Cùm natura semper ad largiendum ex alieno fuerim restrictior.& Off.9 b,Quidam eripiũt alijs, quod alijs largiantur.de Ar.256 b,Vtrisq; horum secunda fortuna regnum est largita,aduersa mortem.de Sen.94 b,

Si quis deus mihi largiatur ut ex hac ætate repuerascã, ualde recusem.pro Quint.2 a, Cui summam copiam facultatemq; dicendi natura largita est.de Or.90 b,Duo illa relinquamus,id largiamur inertiæ nostræ.Epist.67 b,Amoriq; nostro plusculum etiam quàm concedit ueritas largiare.ad Heren.25 b, Triptolemus cùm omnibus semen largiretur.In Ant.168 b,Quam facultatem mihi multitudo istius uiciorũ largitur.pro Qu.R.49 b,Largitus est Fannius Roscio.

Largitas,tis.liberalitas.de Cl.166 a, Vt augere etiam possimus largitatem tui muneris. de N.57 b, Terra fruges maxima largitate fundit.

Largiter,largè.Antequàm.195 b, Itaq; ut ego in concione mea nihil ponam de rebus meis gestis,tamẽ in animis & memoria uestra largiter relinquam.

Largitio,onis.δόσις,effusio,corruptela.Off.43 b,Largitio, quæ ex re familiari fit, fontem ipsum liberalitatis exhaurit.contra Rul.68 a.Largitio quæ uerbis ostentari potest, reuera fieri nullo pacto potest. & pro Mur. 125 a,Largitio facta.de Or.118 a, Liberalitatem ac benignitatem ab ambitu atq; largitione seiungere.pro Cor. 61 a,Nunquam intermissa est à maioribus nostris largitio & cõmunicatio ciuitatis.Of.44 b, Largitio fundũ non habet.Prouerbium.pro Pl.266 b,Quam quisq; tribum turpi largitione corrumperet.Of.44 a,& Ep.14 Philippus largitionẽ corruptelam dixit esse.pro Mur. 134 a,Aequitatis largitio:id est,administratio.

Largitor.oris.corruptor.Offic.13 b,Existunt in republica plerunq; largitores & factiosi,qui,&c.pro Pl.266 b,Cuiusq; tribus largitor esset.In C.120 a,Homo largitor & prodigus.

Largus,a,um.Of.44 b,Omnino duo sunt genera largorum,quorũ alteri prodigi,alteri liberales:prodigi, qui, &c.liberales autem,&c.de N.35 b,Cum sol terras larga luce compleuerit.

Larinas,tis.pro Cl.21 b,Larinas mulier.

Larinum,ni.opp.pro Cl.22 a.

Larissæus,a.Ep.214 b,Hagessaretus Larissæus.

Lasciuia,uiæ.petulãtia.de D.85 b,Achiui ita ab Ilio profecti sunt,ut profectione læti piscium lasciuiam intuerẽtur.de Fin.78 b,Hilaritas,lasciuia,risus.

Lassitudo,nis.defatigatio.de In.63 b, Postquam illos artius ex laßitudine dormire sensit.Epist.119 a, Quanquam sumus iam defatigati,sed nulla laßitudo impedire officium debet.

Latè.amplè,laxè.pro Cor.57 a,Cn. Pompeij latè longeq; diffusa laus.& pro Sest.23 a,Numerus huius generis latè uarieq; diffusus est.& de Nat.12 b,Latè longeq; peregrinari.de Leg.162 b,Res latè longeq; diffusa.pro Mar. 135 b,Vagabitur nomen tuum longè atq; latè.Ora.207 a,Fusè lateq; dicere.pro Pomp.10 a,Bellum tam latè diuisum atq; dispersum.cõtra Rull.80 b, Syllanus ager latißimè continuatus.Off.18 b,& pro Mur.143 a,Hoc latißimè patet,ad multosq; pertinet.de Orat.105 a, Hæc ars latè patet,& ad multos pertinet.Of.66 a,Hoc latißimè manat.Of.20 a,Decorum quàm latè fusum sit, apparet.pro Cl.54 a,Venenum latius potest additũ in aliqua parte panis.de In.58 a,Hoc maiorem quandam uim habet,& latius patet,quàm hic exponitur.

Latebra,bræ.recessus.pro Marcello,134 b, Cum in animis

mis hominũ tantæ latebræ sint,tanti recessus.& de Fin. 87 b,Latebram haberes.pro Sest.4 b,Cùm illa coniuratio ex latebris atque ex tenebris erupisset.de Leg.191 a, Non fuit latebra danda populo in qua,&c. Off. 73 b, Videant,ne quæratur latebra periurio.de D.117 b, Sed te mirificam in latebram coniecisti.pro Rabir.95 a,Cũ ignauiæ ratio te in fugam atq; latebras impelleret. pro Cæl.50 b,Balneæ,in quibus nõ intelligo,quæ latebra togatis hominibus esse poßit.& 48 b,Nõ possum omnes latebras suspicionũ peragrare dicendo. de Diuin.231 b, Adhibuit etiam latebram obscuritatis.pro Pom.5 a,Mithridates ita regnat, ut se Cappadociæ latebris occultare nolit.Epist.44 a,Ne in tabellæ quidem latebra fuisse absconditam maleuolentiam.

Latebrosus,a.in Vat.31 b,Via latebrosa.

Latens,tis.obscurus,inuolutus.de Cle.78 a,Rem latẽtem explicare definiendo.

Latenter, clàm. Top. 226 a, Cum enim nihil sine causa fiat,hoc ipsum est fortunæ,euentus obscura causa, quæ latenter efficitur.

Lateo,es.latesco,delitesco,clàm sum.In C.100 b,Nihil agis,nihil assequeris,nihil moliris, quod mihi latère ualeat in tempore.contra Rul.89 a,Non paruum sub hoc uerbo furtum latet.pro S.R.38 a, Ibi scelus quoque latère inter tot flagitia putatote.Or.220 b,Veritas in occulto latet. pro Rab. 93 a, Aliquem inclusum atque abditum latère in occulto.contra Rul.74 a,Occultè latère, absconditum esse,furtim,&c. Qu.Fr.291 a, Nõ latère in tenebris,neq; esse abditũ,sed in oculis clarißimæ prouinciæ esse positum.pro Cluen.31 a, Omnia quæ in diuturna obscuritate latuerũt,sic aperiam,ut ea cernere oculis uideamini.& Orat.202 b,Cætera in eo latent.pro Pom.10 a,Qui locus tam fuit abditus ut latere? Ac.47 a,Latère in occulto.pro Quint.13 b, Qui fraudationis causa latuerit.In Ant.242 b, Quoniam sub nomine pacis bellum lateret.pro Planc.266 a, Sed eum dolorẽ hic tulit paulò apertius,cũ nimius ille sensus in alijs fortasse latuit.de Legib.159 b, Tractanda iura populorum,in quibus ne nostri quidem populi latebunt, quæ uocantur iura ciuilia.

Later,ris.terra cocta,& in lapidem durata. de D. 129 a, Num hæc in latere aut cæmento, ex quibus urbs effecta est,ualere potuit?

Laterium.Ciceronis uilla. Att.59.

Laterna,næ.instrumentum in quo lumen latet. At. 57 a, Pauci in uestibulo pannosi sine laterna.

Laternarius,rij.qui laternam præfert.In P.83 b,Piso Catilinæ laternarius.

Latesco,scis.In Arat.Hic equus à capite & longa ceruice latescit.

Latex,cis.humor seu liquor omnis,ut aqua,uinũ,& alia. de D.121 b,Nos circum latices gelidos,&c.

Latialis Iupiter.pro Mil.118 a.

Latibulum,li.latebra.pro R.P. 129 b, Tum cum etiam feræ latibulis se tegũt.In Vat.29 b, Repentè enim te tanquam serpens è latibulis intulisti. & Off. 3 a, Animantes omnes quærũt pastum,latibula,etc.pro Fl.152 b,Defendẽdi facilis est cautio,nõ solùm latibulis occultorum locorum,sed etiam &c. At. 189 b, Volo emere aliquod latibulum,perfugium doloris mei.

Latina uia.pro Cluen.52 b.

Latinæ,arum.feriæ Ioui Latiali sacræ.pro Pl.263 b,Quibus è municipijs uix iam qui carnem latinis petant, inueniuntur. Qu.Fr.309 b,Dies erant duo, qui post latinas erant religiosi.de D.84 a, Cum tumulos Albano in mõte niuales Lustrati,& læto mactasti lacte latinas.& ibi. Quod fermè dirum in tempus cecidere latinæ. At 2 b, Auiam tuam scito mortuam esse, quòd uerita sit ne latinæ in officio non manerent , & in montem Albanum hostias non adducerent.

Latinè. In A.212 a,Gladiatorem appellaui,ut appellãt ij, qui planè & latinè loquuntur.de Or.96 b,Purè & latinè loqui.Item:Planè & dilucidè,ornatè & ad rerũ dignitatem,aptè & quasi decorè.de Opt.243 a,Purè & emendatè loqui, quod est latinè. de Oratore,145 a, Oratio Catuli, quæ est pura, sic ut latinè loqui penè solus uideatur.de Orator.97 a, Cùm ea quæ uerterem græcè,latinè redderem. In Ver.200 a,Latinè loqui,non accusatoriè.de Clar. 174 a, Is perbene latinè loqui putabatur, literatiusq; quàm cæteri. & 183 b, Curio latinè nõ peßimè loquebatur.& ibi de latinè loquẽdo. de Orat.146 a,Vt latinè loquamur,uerba efferamus ea,quæ nemo iurè reprehendat.& ibid.b, Nostri minus studẽt literis,quàm latinè tamen.de Clar.177 a,Non tam præclarum est scire latinè,quàm turpe nescire.& In A.197 a,Num latinè scit?

Latiniensis,e.pro Pom. 14 b , Qu. Cælius Latiniensis. de Rep.248 a, Ager Latiniensis.

Latinitas,tis. sermo latinus,ius Latij.ad Heren.27 b,Latinitas est,quæ sermonem purum conseruat ab omni uitio remotum.Vitia in sermone,quo minus is latinus sit, duo possunt esse,solœcismus & barbarismus. Attic.103 a,Cæcilius non bonus autor latinitatis.& 227 a, Multa illis Cæsar,neque me inuito,sed latinitas erat non ferenda.

Latinus,na,num.de Clar. Orat.176 b, Incorrupta latini sermonis integritas. Orat.211 a, Consuetudo latini sermonis.de Finib.51 a,Sed ita sentio,& sæpe disserui, latinam linguam non modò non inopem , ut uulgò putarem,sed locupletiorem etiam quàm græcam.de Ar.248 a,Itali ac Latini.

Latio,onis.At.52 a,Mihi in animo est,legum lationem expectare.& pro Mur.125 a,Latio legis.pro Dom . An si in ipsa latione tua capta iam urbe lapides iacti,si manus collata non est,&c.

Latito,as.lateo.pro Qu.10 a,Si latitare ac diutius ludificare uideatur. & pro Cluent.25 a , Extrahitur domo latitans Oppianicus.pro Domo,229 b,Iube adesse,latitat omnino.

Latitudo.nis.de N.12 b, In hac immẽsitate latitudinum, longitudinum,altitudinum. Acad. 29 a , Lineamentum sine ulla latitudine.contra Rull. 79 b, Qui latitudinem possessionum tueri non possunt.& de N.58 a,Latitudo humerorum. de Or. 117 a, Oris prauitas , & latitudo uerborum.

Latium,tij.regio Italiæ,in qua Saturnus Iouis arma fugiens latuit.pro Ar. 186 a , Studiaq; hæc & in Latio, & hìc Romæ colebãtur.Ep 134 a,Mirificè capior facetijs his,maximè nostratibus,præsertim cum eas uideam primùm oblitas Latio,tum cum in urbem nostrã est in-

fusa peregrinitas, nunc uerò etiam bracchatis & transalpinis nationibus.

Latmus, mi. mons Cariæ. Tusc. 168 a.

Latona, æ. de Latona, Diana, & Apolline. I.V.35 b.

Lator, oris. de N.78 a, Ferret ne ulla ciuitas latorē istiusmodi legis? & I.C.120 a, Lator legis Semproniæ. & pro Mur. 124 b, & I.A.253 b, M. Cicero legis ambitus lator. de L.191 a, Itaq; isti rationi neq; lator quisquam est inuentus, neq; autor unquam bonus. & pro Do.223 a, Suffragij lator in ista tua proscriptione.

Latro, as. latrare, proprium est canum cum impetum faciunt: sed homines quoq; latrare dicuntur, cum irati clamitant. de Orat. 129 a, Hic frater meus à Philippo inter rogatus quid latraret, furem se uidere respōdit. et 153 a, l. Clepsidra. pro S.R.27 b, Canes qui & latrare & mordere possunt. de Clar. 169 b, Latrant enim iam quidem oratores, non loquuntur.

Latro, onis. prædo, sicarius, grassator, excursor, qui in cæde atq; ex cæde uiuit, qui maleficio & scelere pascitur, archipatra, spartacus. Off.41 a, Quin etiam latronum leges esse dicuntur, quibus pareant. I.A.172 a, Erat ei uiuendū latronum ritu, ut tātum haberet, quantū rapere potuisset. I.A.194 a, Excursor & latro. Offic.41 a, Bargulus Illyricus latro, & Viriatus Lusitanus.

Latrocinium, nij. excursio. pro Deiot.147 b, Tueri fines suos ab excursionibus hostiū & latrocinijs. Quin. Frat.294 b, Multa oppidorum furta & latrocinia esse depulsa. Epist. 22 b, Quapropter latrocinia tardißimè omnia perferuntur.

Latrocinor, aris. prædor. de N. 18 b, Tot millia latrocinantur morte proposita. In Cat.107 b, Tamen latrocinantem se interfici mallet, quàm exulem uiuere. Offic. 41 a, Qui unà latrocinantur. & pro Milone, 104 b, Impunè latrocinari.

Latrūculus, li. de Pro.72 a, Res in Sardinia cum Mastrucatis latrunculis gesta.

Latumiæ, arum. de Latumijs Syracusanis. In Verrē, 268, & 249 b, Carcer ille, quæ latumiæ uocantur, aliàs, lautumiæ.

Latus, a, um. amplus, laxus.)(. Angustus. In Ver.228 a, Vna uia lata perpetua, multæq; transuersæ Syracusis. I. V.224 a, Insula est, Melita, satis lato ab Sicilia mari, periculosoq; disiuncta. Tuscul.239 b, Fossa lata. Acad.23 a, Lata.)(. Angusta.

Latus, eris. In Ver.257 b, Eum uident sedere ad latus prætoris. I.V.189 b, Antonius à tergo, à fronte, à lateribus tenetur. & In Ver.255 b, A latere, à tergo magnam partem urbis relinquere. pro Cluent. 54 a, Is ex equo cecidit, & latius offendit uehementer. de Orat.145 a, Crassus lateris dolore consumptus. & ibid. Latus ei dicenti condoluisse. In Cat.104 b, Non enim iam inter latera nostra sica illa uersabitur. de Sen.82 b, Milo ex lateribus & lacertis suis nobilitatus est. In Vat.31 b, Vt nemo per tuū latus (quod soles dicere) saucietur. de Sen.80 a, Cum legem Voconiam magna uoce & bonis lateribus suasissem. Orat.204 a, de Amic.95 b, Vt quoad possem à se nis latere nūquam discederem. Of.59 b, Equus æneus, in cuius lateribus fores essent. de Orat.163 b, Inflexio laterū. de Le.170 a, Fibrenus diuisus nequaliter in duas partes, latera hæc alluit: id est, latera insulæ. In Arat. Huic

spatio ductum simili latus extat utrunq;. de Som.129 b, Terra angustata uerticibus, laterib. latior. Qu. Frat. 318 a, Erant loco posita ambulationis uno latere, eo quòd est proximum balnearijs.

Lauatio, onis. balneum. Ep.128 a, Et antè te certiorem faciam, ut lauatio parata sit.

Laudabilis, le. laudandus, probatus, prædicabilis, prædicandus, gloriandus, præ se ferēdus, qui laudē habet. Of. 4 a, Honestum quod uerè dicimus, etiā si à nullo laudetur, laudabile esse natura. de Cl Or.195 b, Quorū oratio nes sunt in primis in Asiatico genere laudabiles. de Cl. 196 b, Vix singulis ætatib. bini oratores laudabiles fuerunt. Or.203 a, Et si est eo laudabilior poeta. Par.118 a, Voluptas nec meliorem efficit, nec laudabiliorē uirum. Offic.43 a, Quorum etsi laudabilior est defensio, tamen etiam accusatio probata sæpe est. ad Her.17 b, Laudabile est, quod conficit honestam & præsentem, & consequentem commemorationem.

Laudabiliter, rectè, laudatè, honestè. Tusc.230 b.

Laudādus, a, um. laudabilis. de Or.85 b, Philosophia laudandarum omnium artium procreatrix.

Laudatè. laudabiliter, cum laude. Antequàm.193 a, Laudatè & honestè uiuere.

Laudatio, onis. præconium, commendatio, funebris oratio. Epist.248 a, Quem ego currum, aut quam lauream cum tua laudatione conferrē? & 14 b, Recordare enim quibus laudationem ex ultimis terris miseris. pro Cal. 38 a, Itaq; nunc lectißimos uiros cum legatione ad hoc iudicium, & cum grauißima atq; ornatißima laudatione miserunt. & pro Flac.152 b, Idem laudationē quam nos ab Atheniensibus Flacco datam proferebamus, falsam esse dicebat. & pro Fon.276 b, Vt sua religio, laudatio, autoritas aliquid apud uestros animos momēti habuisse uideatur. de Fat.148 a, Laudationes.)(. Vituperationes. pro Mil.108 a, Cadauer P. Clodij spoliatum exequijs, pōpa, laudatione, &c. de Or.112 b, & 140 a, & de Cl.170 a, Laudatio, quæ est oratio in demonstratiuo genere. At.226 a, Cæsar in foro combustus est, laudatusq; miserabiliter. Ora.211 a, In populari oratione, qua mos est Athenis laudari in concione eos, qui sint in prælijs interfecti, quæ sic probata est, ut eam quotānis, ut scis, illo die recitari necesse sit. & 217 a, In eo genere, quod appellamus ἐπιδεικτικόν, placet omnia dici Isocrateo Theopompeoq; more, ut, &c. Et id genus quod ad delectationem est comparatum, remotumq; à iudicijs.

Laudator, oris. testis innocentiæ alicuius, suasor. Att.95 b, Aim tandem Attice laudator integritatis & elegātiæ nostræ, &c. Postquam, 201 a, Qui rerum mearum gestarum autores, testes, laudatoresq; fuerunt. I. An. 210 b, Ego ille pacis semper laudator, semper autor. pro Sest. 7 b, Epicurei autores & laudatores uoluptatis. pro Fōt. 277 a, Quis est ex eo numero, qui uobis autor placeat? eo nos iā laudatore & teste utemur. pro Cor.63 a, Excitabo laudatores. & de Arusp. 254 a, Laudare reum. In Verrem, 247 a, & 233 a, Decem laudatores dari solitos in iudicijs.

Laudatrix. Tuscul.160 b, Vitiorum laudatrix fama popularis.

Laudatus, a, um. spectatus, probatus, bellicis laudibus abundans. Offic.16 a.)(. Nulla illustri laude celebratus. pro

pro Mur.127 b, Ep.248 a, Lætus sum laudari me (inquit Hector, opinor apud Næuium) abs te pater laudato uiro. ea est enim profectò iucūda laus, quæ ab ijs proficiscitur, qui ipsi in laude uixerūt. & 69 a, Placet mihi Hector ille Næuianus, qui nō tantum laudari se lætatur, sed addit etiā à laudato uiro. Br.91 b, Res omnium consensione laudata. Ep.37 a, Laudatus sua sponte, non alterius testimonio. de Op.243 b, Quod oēs laudes habet, id est optimum. pro Fl.163 b, 164 a, Tu illo absente autore laudato, tantum te crimen probaturum putasti?

Laudo, as. commendo, laudem tribuo uel contribuo, laudem impertio uel impertior, multum tribuo, laudi do, in laude pono, orno, eximia laude orno, alicuius nomē orno, uerbis amplißimis orno, maximis laudibus orno, laude afficio, maximis laudibus effero, in cœlū tollo, in cœlum laudibus effero uel extollo, in cœlū fero, nobilito, laudes alicuius celebro, laudem alicuius celebro, laudem alicuius carmine celebro, gloria aliquē & prædicatiōe effero, in aliquem omnes laudes congero, uerbis effero, probo, laudes de aliquo habeo, in magna gloria & laude pono, famam alicuius celebro, alicuius nomē illustro, uirtutē alicuius prædico, dignitatē utriusq; pari atq; in eadem laude pono, orationē funebrē habeo, alicuius facti egregij splendorē uerbis dignitatemq; retinere, de se ipso gloriosius prædicare, de laude alicuius prædicare, sit in æterna gloria Marius. Off.13 a, Ea nescio quomodo pleniore ore laudamus. Item: Virtutem nemo unquā Deo acceptā retulit, nimirū rectè: propter uirtutē enim iure laudamur, & in uirtute gloriamur. Ep.69 a, et 248 a, Placet enim Hector ille mihi Næuianus, qui nō tantū laudari se lætatur, sed addit etiam à laudato uiro. Attic. 34 a, Bibulus in cœlo est, nec quare scio: sed ita laudatur, quasi unus homo nobis cūctando restituit rem. Or. 199 a, Nunc tantū quisq; laudat, quantū se posse sperat imitari. Q.Fr.297 a, Nō patiar te cū exceptione laudari. de Sen.77 b, Philosophia nunquā satis dignè laudari posset. pro S.R.24 a, Hunc pro dignitate laudare nemo satis commodè potest. At.192 b, Laudantur exquisitißimis uerbis legiones. de L.184 a, Tu uerò illū nec nimis ualde unquam, nec nimis sæpe laudaueris. & ibid. a, b, Laudemus igitur prius legem ipsam ueris & proprijs generis sui laudibus. de Arus.256 a, Hæc eius concio in qua Pompeium ornat, an potius deformat? certè laudat. contra Rul.67 a, Vt in omnibus meis factis atq; cōsilijs uestrum de me factum consiliumq; laudetur. pro Sest.19 b, Pōpeius approbauit ac laudauit sentētiam Cottæ. de Orat.111 b, Laudare bonos ornatè, uituperare improbos asperè. de Orat.137 a, Laudare & efferre aliquem. de Clar.192 a, Plato in cœlum effert laudibus Protagoram. & 194 a, Causa pro Sexto Roscio tantum commēdationis habuit, ut, &c. pro Cl.47 a, Ornare aliquē summis laudibus. & ibid. De autoritate alicuius detrahere. Attic.46 b, Laudare legem ut promulgata est. & 61 b, Salaminij nos in cœlum decretis suis sustulerunt. Acad. 16 a, Cùm tantis laudibus philosophiam extuleris. Atti. 62 b, In cœlum ferre aliquid. Attic.156 b, Hæc tu uerbis ad cœlum extulisti. de Orat.120 a, Facultas, quam modò Crassus in cœlum uerbis extulit. de Nat.13 a, Laudare præsentem. & pro Cecin.299 b, & de Ar.254 b, Laudare reū. de Sen.83 a, Laudare seipsum. Nestor apud Ho

merum sæpißimè de uirtutibus suis prædicans, nec erat ei uerendum ne uera de se narrans nimis uideretur aut insolens, aut loquax. & ibidem, Nihil necesse est de me ipso dicere mihi, quanquam est quidē senile, ætatiq; nostræ cōceditur. pro Quint. Fr.327 b, Serrani domestici filij funus perluctuosum fuit, ad IIII. Calendas Decembris laudauit pater scripto meo. pro Mur.142 a, Quem cùm supremo eius die maximus laudaret, gratias egit dijs immortalibus.

Laudare. pro citare, producere testes. de Or.149 a, Tamē autores certißimos laudare possum, & socerū meū Scæuolam & Qu. Metellum, &c. & 160 b, Vt autoribus laudandis ineptiarum crimen effugiam. de Claris orat. 168 b, Te rerum Romanarum autorem laudare possum religiosißimum.

Lauernum. locus. Attic. 106, de Fato. Macrobio teste. 183.

Lauo, as. & lauo, uis. de Ora.131 b, Illud egregrium Sextij & ex tempore: Manus laua, inquit, & cœna. pro Deio. 147 b, Quæ igitur causa excogitari potest, cur te lautum uoluerit, cœnatū noluerit occidere. pro. S. R.29 a, Si qua ex sanguine paterno macula cōcepta est, laui nō potest. aliter, elui.

Laurea, reæ. corona laurea. Epist 248 a, Quem ego currum aut quam lauream cum laudatione tua conferrem? de Pro.76 a, In Capitolium inuehi cum insigni illa laurea. & 75 a, An laurea illa magnis periculis parta amittet longo interuallo uiriditatem? In Pis.92 a, Quid confecto formidolosißimo bello coronam illā lauream decerni uolebas à senatu? Offi.16 a, Cedant arma togæ, cōcedat laurea linguæ. In P.95 a, Cedant arma togæ, concedat laurea laudi.

Laureatus, a, um. de D.93 a, C. Marius cum fascibus laureatis. & Attic. 108 a, Lictores laureati. & pro Mur. 145 a, Qui imaginem parentis sui laureatam in sua gratulatione conspexit.

Laureola, læ. Atti. 79 a, Laureolā in mustaceo quærere. Ep.23 a, Velles enim, ais, tantummodo, ut haberem negocij, quod esset ad laureolam satis.

Laurus. arbor, hîc autē lauream significat. Ep.26 b, Sed incurrit hæc nostra laurus in uoculas maleuolorum.

Laus, dis. præconium, commendatio, gloria, splendor, decus. de Or.94 b, Fingendus est nobis detractis omnibus uitijs orator, atq; omni laude cumulatus. de Clar.169 a, Breuitas in uniuersa eloquentia laudē nō habet. & ibid. Breuitas laus est in aliqua pars dicendi. & 147 b, Quorum neuter summi oratoris habuit laudem. I. V.196 a, Neq; ego hoc in tua laude pono. de Or.160 a, Rectè hoc in orationis laude ponetur. de Cl.177 a, Latinè loqui est in magna laude ponendum. pro Mur.128 b, Quam pari atq; in eadē laude pono. pro Flac.151 b, In re domestica cōtinentiæ laus quærenda est, in publica dignitatis. pro Arch.190 b, Trahimur omnes laudis studio, & optimus quisque maximè gloria ducitur. Offic.42 b, Ex qua ætate qui exercentur, laude affici solent. pro Pl 278 a, Tu id in me reprehēdis, quod Q. Metello laudi datū est, hodieq; & semper erit maximæ gloriæ. Tus.148 b, Si Fabio laudi datū esset quòd pingeret. At.283 a, Quanquā ei ego uerborum laudem tribui, eamq; modicā. de Or.93 a, & pro Q.48 a, Tribuere magnam laudem eloquētiæ

 cuipiam.

Universidad de Deusto
Biblioteca

cuipiam. Ep. 61 b, Ego dolori tuo nõ solum ignosco, sed
summã etiam laudem tribuo. pro Sest. 27 a, Neq; eos in
laude positos uidemus, qui, &c. pro Arch. 189 b, Populi
Romani laus est, urbẽ illam esse seruatam, &c. Ep. 29 b,
Qui si dignum se maioribus suis præbuerit, ut spero, &
opto, tua laus ex aliqua parte fuerit. At. 217 b, Laudes,
quas ab eo de nobis haberi audio. Epist. 133 a, Efferre ali
quẽ summis laudib. ad cœlũ. & 25 b, Ornare res alicuius
diuinib. laudib. & 248 a, Vixisse in laude. de Or. 140 a,
Vera laus uni uirtuti debetur. de Opt. 243 b, Quod om
nes laudes habet, id est optimum. de Ora. 864, In quibus
summi dicendi laus à nostris hominibus cõcessa est. Of.
14 b, Quibus autẽ nulla talis sit causa, his nõ modò nõ
laudi, uerùm etiam uitio dandum puto. pro Mur. 126 b,
Maledicto nihil in hisce rebus loci est, quòd omnia laus
occupauit. pro Mur. 127 b, Auus tuus nulla illustri laude
celebratus fuit. Offi. 16 a, Vir belli is laudibus abundãs
Cn. Pompeius. de Ora. 86 b, Vir omni laude cumulatus.
Br. 91 b, Res, quæ ne laude quidẽ satis idoneæ affici pos
sit. l. V. 75 a. & 80 a, Esse in laude & in gratia cum ali
quo. pro Arch. 188 a, Ista doctrina quam tu laudibus ef
fers. Qu. Fr. 309 a, Ornare aliquem ueris laudibus. Att.
89 a, Is laudes nostras in astra sustulit. Atti. 36 a, Esse in
cœlo.)(. Ex astris cadere uel decidere. de N. 3 b, Hoc mã
gni interest ad decus & laudem ciuitatis.

Lautius. aduer. eleganter. de L. 169 b, Hanc uides uillam
lautius ædificatam.

Lautitia, tiæ. mundicia, elegantia. Epist. 136 b, Fama ad te
de mea noua lautitia ueniet. & 158 b, Lautitia, mundi
cia, elegantia.

Lautus, a, um. elegans, splendidus, dines, delicatus, mollis.
Epistol. 136 b, Cœna magnifica & lauta. & 102 a, Valde
iam lautus es. In P. 94 a, Nihil apud hunc lautum, nihil
elegans, nihil exquisitum, ne magnopere quidem quic
quam præter libidines sumptuosum. de Or. 98 a, In ora
toris uerò instrumento tam lautam supellectilem non
uideram. Att. 222 a, Libertis minus lautis seruisq; nihil
defuit: nam lautiores eleganter accepti. de Off. 43 b, Sed
illa ratio lautior ac splẽdidior, &c. & pro Fl. 163 b, Pa
trimonium satis lautum diffi pare. pro R. P. 128 b, Lautũ
& copiosum patrimonium. I. V. 79 a, Homo lautus &
urbanus. pro Deio. 147 b, Cur te lautum uoluit, cœna
tum noluit occidere? l. Lauo.

Laxamentum, ti. remissio, relaxatio. pro Clu. 36 a, Non
modò causæ, sed ne legi quidem quicquã per Trib. pleb.
laxamenti datum est. Epist. 195 a, Ego tamen nactus in
nauigatione nostra pusillum laxamenti, concinnaui tibi
munusculum, &c.

Laxè. amplè. pro Domo, 136 a, Iste habitare laxè & ma
gnificè uoluit. Att. lib. 13, Laxius proferre diem.

Laxitas, tis. amplitudo. Off. 28 a, In domo clari hominis,
&c. adhibenda est cura laxitatis. & pro Dom. 236 b,
Vt facilè omnium domos laxitate superaret.

Laxo, as. dilato, tardius ac remissius facio, soluo. Atti. 66
b, Vt forũ laxaremus, & usq; ad atriũ libertatis explı
caremus. At. 89 b, Tantum abest, ut ex eo quo astricti su
mus, laxari aliquid uelim. Or. 107 b, Quanto facilius nõ
modò laxare modos, sed totos mutare possimus? de Cla.
195 a, Laxare iudicũ animos, & à seueritate paulisper
ad hilaritatem risumq; traducere. de Orat. 164 b, Ali

quando ab hac cõtentione disputationis animos nostros
curamq; laxemus. Epist. 70 b, Rogando, ut istis te mole
stijs laxes. Tusc. 157 b, Cum laxati curis sumus. de Som.
128 a, Animi corpore laxati illum incolunt locum. de
Sen. 78 b, Qui se à libidinum uinculis laxatos esse nos
molestè ferrent.

Laxus, a. um. amplus. de Am. 1048, Commodissimum est,
quàm laxissimas habenas habere amicitiæ, quas uel ad
ducas cum uelis, uel remittas. At 87 b, Ego diem statuo
satis laxam, id est, tempus satis longum.

Lebadia. urbs. de Diu. 96.

Lectissimè. Orator. 219 b, Sententijs uerbisq; lectissimè
dicere.

Lectica, cæ. lecticula. I. V. 241 a, Verres lectica octophoro
fer batur. Quin. Fr. 312 b, & 310 a, & Attic. 89 a, de D.
124 b, Lectica operta ater fácere. In Ant. 180 b, At ste o
perta lectica latus est per oppidum. & 171 b, Inter quos
aperta lectica Mima portabatur. & 176 a, Caput in ad
uersam lecticam inferens, petebat, &c.

Lecticarius, rij. qui lectica fert. Epist. 36 a, Cosctus sum
eadem illa lectica, qua ipse delatus eram, meisq; lectica
rijs eum in urbem referre. & pro S. R. 41 b.

Lecticula, læ. de Diu. 92 a. Ep. 95, Sulpitij.

Lectio, nis. euolutio. Att. 7 a, Quotus enim quisq; est, qui
epistolam pauló grauiorem ferre possit, nisi eam per le
ctionem releuarit. Ac. 2 a, Lucullus delectabatur mirifi
cè lectione librorum, de quibus audiebat. Tusc. 176 b, Le
ctionem sine ulla delectatione negligo. Epi. 75 a, Ratio
nes confectæ, ad quas nihil adhibui præter lectionem.

Lectio. pro electione. I. A. 179 b, Vt hos iudices legere au
direi, quorum lectione duplex imprimeretur reipublicæ
dedecus.

Lectito, as. de Clar. 175 b, Lectitauisse Platonem studiosũ
audiuisse etiam Demosthenes dicitur.

Lectiuncula, læ. Ep. 94 b.

Lector, oris. anagnostes. recitator, autor. Epist. 68 a, Ni
hil est aptius ad delectationem lectoris, quam tempera
uarietas & fortunæ uicissitudines. de Or. 129 a, Brutus
duos lectores excitauit, & alteri Crassi orationem le
gendam dedit, alteri de Lege Seruilia.

Lectulus, li. Quint. Fr. 228 a, Qui à ducenda uxore fo
abhorret, ut quicquam libero lectulo neget esse iucun
dius. I C. 99 a, Qui me in meo lectulo interficeret. Ita
Pomponius surrexit è lectulo. de Finib. 85 a, Philosophi
in suis lectulis plerunque moriuntur. Lectuli Punicani.
l. Punicanus.

Lectus, cti. lectulus, cubile. de Or. 109 b, Cum etiã tum in
lecto Crassus esset, & apud eum Sulpitius sederet. Epist.
141 a, Is dixit mihi te in lecto esse, quòd ex pedibus la
borares. pro Cluen. 20 b, Lectus ille genialis, quæ filiæ tu
benti strauerat. In Catil. 118 a, Lectus ad quietem datus.
In Cat. 122 a, Nemo inuentus est, qui non cubile & lectu
lum suum saluum esse uelit. de Diuin. 135 a, Deos immor
tales concursare omnium mortalium, non modò lectos
uerùm etiam grabatos. de Diu. 136 a, Quidam somnia
uit, ouum pendere è fastigio lecti sui cubicularis. & Tusc.
239 b, Lectus cubicularis. in An. 173 a, Lectus sternitur
conchyliato peristromate. In An. 170 b, In medio foro
lectos sternere. & 213 b, Lecti erati. & 145 b, De le
ctis triclinio rum. pro Cæ. 52 a, Alia subselliorum ratio,
alia

alia lectorum. de L. 182 a, Vt uni plures lecti sternerentur. At. 76 b, Scito nos præter quatuor lectos & tectũ
nihil accipere. Tus. 240 a, Collocari iussit hominem in
aureo lecto, strato pulcherrimo, textili stragulo.

Lectus, a, um. de Or. 156 b, Lectis & illustribus uerbis u
tendũ. de In. 53 a, Et tu uxorẽ lectissimã habere uis. & i
bid. Vt neq; uir melior, neq; fœmina lectior in terris sit.
I. V. 59 b, Frater tuus lectissimus & ornatissimus adolescens. pro S. R. 38 b, Paruuli ex tot elegantissimis familijs
lecti. I. V. 225 a, Lectissimi flores.

Lecythus, thi. λήκυθος, ὁ. ampulla, arcula, pyxis pigmen
torũ, qua utuntur pictores, ad colorãdaquæ uolũt. transı
latum uerò à propria significatione, orationis splendo
rem & ornatum, & quasi colorem quẽdam significat.
Att. lib. 1. pag. 9 a, Quid multa? totum hunc locũ, quem
in Aristocratia ego uarie meis orationibus, quarũ tu A
ristarchus es, soleo pingere, de flamma, de ferro (nosti
illas λήκυθος) ualde grauiter pertexui.

Legata, tæ. dicitur ut legatus. Att. 234 b, Huc Cerelia mis
sa ab istis ad me est legata.

Legataria, prouincia quæ alicui legata est. Att. 241.

Legatio, onis. legati munus & legati ipsi, legatio libera
quæ honoris causa, & titulo tenus alicui deferebatur,
qui alioqui negocia sua haberet in prouincia. Legatio
notiua, quæ uoti prætextu susciebatur, erat tamen &
ipsa libera. de Arusp. 151 b, Ius legationis cùm hominum
præsidio munitum, tum etiam diuino iure est uallatum.
& ibid. Oratores contra ius fasq; interfecti. In Ant. 199
b, Legatio ultrò missa, timoris signum est. & 231, Renũ
ciare legationem. Epistol 196 a, b, Negociorum suorum
causa legatus est in Africam legatione libera. Attic. 242
a, Habent, opinor, liberæ legationes definitum tempus
lege Iulia, bella est autem huius iuris quinquennij licen
tia. & 241 b, Legatio uotiua. & 33 b, & 64 a, Legatio li
beram causa uoti. In An. 154 a, Cum haberem ius legatio
nis liberum. Qu. Fr. 311 a, Illud autẽ quod cupit Clodius,
esse legatio aliqua, si minus per senatum, per populum li
berã, contra Rul. 62 a, Hæreditatum obeundarum causa,
quibus uos legationem dedistis. pro Flac. 155 b, Qui hãc
ipsam legationem quã habet, non accepit à suis ciuibus,
sed usq; Tymulo petiuit. Or. 207 b, Oratio Demosthenis
contra Aeschinem falsæ legationis. & de Op. 244 b,
Aeschines legationem emendatius est. Acad. 26, Obire
legationem. l. Consilior.

Legatum, ti. Att. 103 a, Hortensij legata.

Legatus, ti. Orator, qui defert mãdata alterius, autor. de
Or. 122 a, Cum Athenienses ad senatum legatos de suis
rebus maximis mitterent. Postq se. 26 a, Viæ multitudi
ne legatorum undiq; missorum celebrabantur. In Vat.
36 a, Legati nuncij pacis & belli, curatores, interpretes
belli consilij, autores ministri muneris prouincialis. et
ibid. Legati ex senatus autoritate legebantur. de Ar. 251
b, Theodosius legatus ad senatũ à ciuitate libera missus.
In Ant. 199 a, Quamuis seuera mandatis legata dederi
mus. de L. 187 b, Quid turpius, quàm legatus sine man
datis sine ullo reipub. munere. pro Pom. 10 b, Cretenses
ad Pompeium legatos deprecatores q; miserunt. de Clar.
194 a, Molo legatus ad senatũ de Rhodiorum præmijs
uenerat. In An. 218 b, Legati senatus faciem secum asse
runt, autoritatem reipub. & ibid. Cum ad Antiochum le

gatus missus esset. pro Fl. 159 a, Aspiciant hunc florẽ le
gatorum laudatorumq; Flacci. Epist. 2 a, Hæmonius re
gis legatus. pro Dom. 139 a, Legatus regius. de Leg. 185
b, Rei suæ ergò ne quis legatus esto. Ep. 2 b, Crassus tres
legatos decernit. pro S. R. 22 b, & 36 b, Capito qui in de
cem legatis erat. Ep. 198 a, Quos senatus non ad pacem
deprecandam, sed ad bellum denunciandum miserat, nisi
legatorũ nuncio paruisset. de Som. 127 a, Cum obieris le
gatus Aegyptum & Syriam. pro Mur. 128 a, b, Murena
legatus L. Lucullo imperatori fuit, qui in legatione du
xit exercitum, signa contulit, manum cõseruit. pro Sest.
10 a, Legare sibi aliquem legatum. pro Cluen. 38 a, Qui
M. Aemilio clarissimo uiro legati & præfecti & tribu
ni militares fuerunt. Att. 133 a, Omnes aut cum imperio
sunt, aut legati sunt eorum. Attic. 188 b, C. Caluisius duos
legatos Vticæ reliquerat. I. P. 98 a, Cùm hyberna legato
præfectoq; tradidisses, euertisti miseras ciuitates. Epist.
243 b, Quinq; cohortes sine legato, sine tribuno mili
tũ, denicq; etiam sine cæturione ullo apud Philomalũ cõ
federunt. I. V. 87 a, Legatus quæstorius.

Legio, onis. aciei Romanæ nomen. Att. 129 b, Ex quibus
duabus legionibus non amplius xiij. cohortes contrahe
re potui. & Epist. 164 b, Vigesima octaua legio. At. 257
b, Legionẽ suis signis ducere. pro Fl. 162 a, Cur cũ tribu
nus militũ Flaccus esset, in illius legiõe miles fuisti. pro
Cluen. 49 a, Tribuni militum legionibus quatuor pri
mis. In Ant. 156 b, & Att. 257 b, Legio Alaudarum. In
Ant. 184 b, Legio Martia. Par. 124 b, Ergo hoc propo
sito nunquam eris dines, antequam tibi ex tuis possessio
nibus tantum reficiatur, ut ex eo tueri sex legiones, &
magna equitum & peditum auxilia possis. Cæsar, 190,
& 161 a, Non. Ian. naues soluit impositis, ut suprà demõ
stratũ est, legionibus septem. At suprà demonstratum
erat, XV. millia legionariorum militum nauibus trans
portari posse. Quod argumentum est, legionem cõsta
re solitam ex II. millibus militum, et CXLII. sæpe tamẽ
pedites habet 6100. equites 726. quin & maior quo
que interdũ reperitur. Legio Romana cõstabat ex Tria
rijs, principibus, hastatis, & uelitibus. Hi ordines, exce
ptis uelitibus, singuli diuidebantur in decem centurias.
In triarijs erat primum pilum, secundum pilum, item cæ
teri usque ad decimũ. In principibus primus princeps,
secundus, & cæteri. In hastatis, primus hastatus, secun
dus, & alij eodem modo. quæ nomina etiam cum centu
rionibus communicabantur.

Legionarius, a, um. Epistol, 165 a, Militem non modò le
gionarium, sed ne auxiliarium quidem ullum quòquam
misi. Pollionis.

Legislator, oris. lator legis, legis scriptor, qui legem ui
uendi singulis & populis dat, qui leges fert, qui iura sta
tuit, qui iura ciuibus præscribit. I. C. 120 a, Lator legis
Semproniane. & pro Mar. 124 b, M. Cicero legis ambi
tus lator. pro Dom. 222 b, 223 a, Legum scriptor peritus
& callidus. de Or. 101 a, Lycurgus, Draco, Solon. de L.
172 a, Charondas, Zaleucus.

Legitimè. iustè, uerè. pro Cec. 296 a, Qui legitimè pro
curator dicitur. Of. 3 b, Iustè & legitimè imperare. pro
D. 228 b, In illa adoptione legitimè factum est nihil.

Legitimus, a, um. iustus, uerus.)(Extraordinarius, nul
lum habens ius. Of. 73 b, Cum iusto et legitimo hoste res

Universidad de Deusto
Biblioteca

gerebatur.I.A.236 a, Expedito nobis homine opus est, qui imperium legitimum habeat. Tus.166 a, Iusta uxor. I.A.157 b, Cedo illa legitima, quæ consules populum iure rogauerunt. Of.13 b, Nec uinci se ullo publico ac legitimo iure patiuntur. pro Dom.200 a, Iure Quiritum legitimo tutelarum & hæreditatũ relicto. de In.78 a, Si legitimũ scriptum proferetur, id est, aut lex ipsa, aut ex lege aliquid. de In.70 b, Iam iura legitima ex legibus cognoscere oportebit. pro Cæc.293 b, De iure et legitimis hominũ cõtrouersijs loquimur. Or.207 b, Legitima & ciuiles cõtrouersiæ. & pro Ar.185 b, Legitima quæstio. de Op.244 b, In theatro qui locus est concionis legitimæ. de Cl.171 b, Illa oratorũ propria & quasi legitima opera. de Fat.140 b, Prima illa, quæ quotidiana, & quasi legitima nobis de pace dicta sunt. pro Mil.106 b, Iter solenne legitimum, necessariũ eo die Miloni erat Lanuuium. In V.134 b, Dies is erat legitimus comitijs habendis. Epist.98 b, In literis meis ad Cæsarem legitima quædam est accesio commendationis tuæ. In V.247 a, In iudicijs qui decem laudatores dare nõ potest, honestius est ei nullum dare, quàm illum quasi legitimum numerum consuetudinis non explere.

Lego, as. aliquem legatum uel oratorem mitto. I.Ver.127 b, Centuripini Andronem legarunt ad Apronium. et Attic.156 a, Qui essent ad Coss. de pace legati. Epistol.37 a, b, Nec eram tam desipiens, ut priuatæ rei causa legari putarem, qui, &c. de Clar.169 a, C.Fabricius ad Pyrrhũ de captiuis recuperandis missus orator. Atti.243 a, Dolabella me sibi legauit. Epist.84 a, Cæsar Caßium sibi legauit. Att.63 a, Mæßius defendebatur à nobis, sed de legatione reuocatus. nam eum Cæsari legarat Appius. & 55 a, Ego me à Pompeio legari ita sum passus, ut, &c. et 155 b, Me legatum iri non arbitror. pro Pomp.14 b, Ne legaretur A.Gabinius Cn.Pompeio expetenti. Epi.196 b, Negociorũ suorũ causa, legatus est in Africã legatione libera. pro Se.10 b, Isti quos legatos tute tibi legasti.

Legare, testamento, uel codicillis aliquid uel alicui relinquere. Topic.222 a, & pro Cluen.24 b, Legare aliquid alicui à filio, uel à secũdo hærede. pro Cec.287 a, Vsumfructum omnium bonorũ suorum Cæsenniæ legat. Octa. 331 a, Rempubl. testamento legatam sibi obtinuit. Atti. 219 b, 220 b, Cluuium autem à Tito Hordeonio legare, & Terentiæ H.S.LIII. utilia, & sepulchro multisq;, nihil à nobis.

Lego, gis. ἀναγινώσκω. recito, cognosco, uoluo, euoluo, uerso, uoluto, peruoluto, uolutor, uersor, lectionẽ ad aliquem librum adhibeo.)(.Reijcio. I.V.258 b, Quam orationem nemo est in Sicilia quin habeat, quin legat. & Epi.82 a, Liber tuus & lectus est, & legitur à me diligẽter. de Or.89 a, Plato, cuius tum Athenis diligentius legi cũ Carneade Gorgiã. & 97 b, Eam rem, quam legas, uerbis alijs quàm maximè fieri poßit, lectis pronũciare. & ibid. Omniũ bonarũ artiũ scriptores & doctores legẽdi & peruolutãdi. At.186 b, Non assequor ut scribã, quod æquo animo legas. de Cl.81 b, Antimachus poeta conuocatis auditoribus legebat eis magnum illud uolumen, &c. et de Or.129 a, Orationẽ alicui legendã dare. Ep.95 a, Dummodo is tibi quiduis potius quàm orationes meas legerit. de Sen.81 a, Nec sepulchra legens uereor, quod aiũt, ne perdam memoriam. de Nat.50 b, Legi

scriptum esse, auem quãdam, &c. Top.221 a, Eos libros per te ipse legas. Or.206 a, Quoniam hũc tu oratorem diligentißimè cognouisti, nec eum dimittis è manibus. contra Rul.68 b, Hoc animo ad legẽdam legem, cognoscendamq; ueni, ut, &c. Aliquem in bonis autoribus esse uolutatum. l. Voluto.

Legere. pro eligere. Or.212 b, Verba legenda sunt potißimùm bene sonantia. pro Cæl.45 a, Hinc licet conditiones quotidie legas. I. A.197 b, Vt hos iudices legeret, quorũ lectione duplex imprimeretur reipub. dedecus. pro Mil.105 b, Ex quibus cũ optimos uiros legeret, non potuit legere nõ studiosos mei. Ep.204 b, & pro Do. 229 b, Legere aliquem in senatum. Ep.91 b, Cũ qui aruspicinã facerent, in senatu Romæ legerentur. de Fin.115 a, Introduci uirtus nullo modo potest, nisi omnia quæ leget, quæq; reijciet, unam referantur ad summam.

Legere. pro colligere. de Or.133 b, Nudum nuces legere. pro Lig.182 a, Homini mortuo ne ossa legito.

Leguleius, leij. qui album tantum & formulas quasdam fori secutus, non orator, sed formularius, ut Quintilianus dicit, uel ut Cic. tum leguleius. i. facilior eligens, tum præco actionum & cãtor formularũ euadebat. de Or. 105 b, Leguleius quidam cautus & acutus, præco actionum, cantor formularum.

Legumen, nis. quod legitur è terra, ut pisa, cicera, fabæ. de N.57 b, Terra fœta frugib. et uario leguminũ genere.

Λελυθότως. l. Obscurè.

Λήμματα. L. Sumptio.

Lemniscatus, a, um. insignitus, nobilis. pro S.R.35 b, Palma lemniscata.

Lemnius, a. de Fin.84 b, Saxum Lemnium.

Lemnus. insula. ad Her.41 a, At.80, de N.24, de Fa.147.

Lena, næ. conciliatrix. de Nat.16 b, Non uides quàm blanda conciliatrix, & quasi sui sit lena natura?

Lenio, lenis. placo, mitigo, flecto. pro Mar.136 a, Qui nõ fortuna inflammaret odium suum, sed bonitate leniret. Attic.90 a, Sæpe etiam leniui iratum. I.A.182 b, Cæsar muneribus multitudinem imperitam lenierat. At.190 a, Me scriptio & literæ non leniunt, sed obturbãt. de N.6, Incommoda sapientes commodorum compensatione leniunt. Quint.Fratr.295 b, Perfice ut læticia prouinciæ desiderium nostrum leniatur. Epistol.256 a, Omne desiderium literis mittendis accipiendisq; leniam. I.A.159 a, Populus Romanus desiderium liberatoris sui perpetuo plausus & clamore leniunt. de D.108 b, Liber de ægritudine lenienda. Quin.Frat.326 a, Quorum tamen nihil est eiusmodi, ut ego me multa consolatione leniam. Epi. 61 b, Hominis importunißimi contumeliæ tuis erga me officijs leniuntur.

Lenis, ne. facilis, mitis, indulgẽs, clemẽs.)(.Acer, seuerus, asper. Ep.61, Sin aliquid impertiuit tibi sui cõsilij, lenis à te & facilis existimari debeo, qui nihil tecum de his ipsis rebus expostulẽ. Pro S.R.44 b, Romani quondã in hostes lenißimi & mitißimi. & ad Bru.91 b, Lenis in aliquem. Ep.71 a, Lenißimis uerbis utens, re grauiter accusas. Att.100 a, Auster lenißimus & mitis. de Or.113 b, Tractu orationis leni & æquabili. aliter, leui. l. Lenitas. de N.55 b, Vox lenis.)(.Vox aspera. & de Fi.72 b, Lene.)(.Asperũ. de Or.125 b, Oratio placida, summissa, lenis.)(.Fortis, acris, uehemens.

Lenitas,

Lenitas, tis. lenitudo, quasi quædam mollicia siue lenitudo. I.C.105 b, Non est iam lenitati locus, seueritatem res ipsa flagitat. Par.236 b, Lenitas est iusticia in moderatione animaduertẽdi. Par.237 a, Lenitatem mollicia animi imitatur. Attic.73 b, Nunc lenitate dulces sumus. de Or.89 b, Mẽtes ad lenitatẽ, misericordiamq; reuocare. pro Syl.270 a, Qua mollicia sum animi ac lenitate. Ep. 202 b, Dare se ad lenitatem. pro R.92 a, Libertas lenitate legum munita. pro Mur.134 a, Qua in sorte sapiens prætor beneuolentiã adiungit lenitate audiendi. de Or. 107 b, Neq; minus hæc tamen tua grauißimi sermonis lenitas, quàm illa summa uis & contẽtio probatur. de Or. 114 a, Genus orationis fusum atq; fractum, & cum leni tate quadam æquabili profluens. Orat.201 b, Lenitas et æquabilitas orationis, & purum quoddam & cãdidum genus dicendi. de Or.125 a, Lenitas uocis.

Leniter. molliter, quodãmodo molli brachio. de Som.127 b, Hic leniter arridens Scipio, Quæso, inquit, &c. pro Cæl.42 b, Oratio sensim ac leniter accendit animos. de Orat.152 a, Agere uersum leniter & remisse. Off. 27 a, Presse & leniter loqui. de Cla.179 a, Leniter dicere.)(. Asperè dicere. de Or.107 a, Tu qui multo dicis remißius & lenius quàm solebas. Epi.61 a, Sedens ijs assensi, qui mihi lenißimè sentire uidebantur.

Lenitudo, nis. lenitas. I.V 231 b, Verebar ne illorum nimia lenitudine oppugnarer. Tus.237 b, Lenitudo orationis, mollitudo corporis. Quin.Fr.27 b, Nam illud nõ solum est grauitatis, sed interdum etiam lenitudinis. alij legunt, lentitudinis.

Leno, onis. minister libidinis, minister improbißimæ cupiditatis. Post.206 b, Leno impurißimus. pro Q.R.48, Ballio ille improbißimus & periurißimus leno.

Lenocinium, nij. pro Mur.142 a, Vtrum lenociniũ, inquit, à grege delicatæ iuuentutis petebas? an, &c. Post. 206 a, Qui egestatem domestico lenocinio sustẽtauit. de N.55 b, Perspicuum est enim, quò corporum lenocinia processerint. pro Sest.26 b, Qui se uiciorum illecebris & cupiditatum lenocinijs dediderunt.

Lenocinor, aris. I.V.62 a, Tibi seruiet, tibi lenocinabitur, minus aliquanto contendet quàm potest.

Lentè, remisse. de Orat.125 b, Lentè ferre aliquid. & 137 a, Lentè respõdere alicui. Para.117 a, Sed hæc obscuriora uideri possunt, cum sine appositione exemplorum lẽtius disputantur. Att.21 a, Quem librum tibi ego non essem ausus mittere, nisi eum lentè & fastidiosè probauissem: id est, diu.

Lentiscus, sci. de D.83 a, Iã uerò semper uiridis semperque grauata Lentiscus triplici solita grãdescere fœtu, Ter fruges fundens, tria tempora monstrat arandi.

Lentitudo, nis. nimia lenitudo & tarditas. Tuscu.218 a, Stoici eam quam nos lenitatem dicimus, uitioso lentitudinis nomine appellant. Quint. Frat. 297 b, Nam illud non solum est grauitatis, sed interdum etiam lentitudinis. l. Lenitudo.

Lentulitas. tis. Epistol.36 a, Vllam Appietatem aut Lentulitatem ualere apud me existimas, quàm ornamenta uirtutis?

Lentulus, la. restrictus. Att.165 a, An existimas illum in isto genere lentulum aut restrictum.

Lentus, a, um. tardus, frigidus, remissus. I.C.109 a, Hos ego non tam milites acres, quàm inficiatores lentos esse arbitror. de Cl.189 b, Lentus in dicẽdo ac penè frigidus. Att.8 b, Teneri Syllani lentum negocium. de Ora. 134 b, Vir patiens ac lentus.

Leo, onis. Off.9 a, Fraus quasi uulpeculæ, uis leonis uidetur. & de Fin.133 b.

Leon. ontis. nomen proprium. Tusc.129 b.

Leonaticum, de N.69 b, Leonaticum, delubrum Athenis, quod Leocorion nominatur.

Leontini. pop. I.V.141 a.

Leontinum. urbs. I.V.155 b.

Leontinus campus. I.A.168 b, & in Verrem sæpe.

Leocorion. l. Leonaticum.

Lepidè. uenustè, festiuè. Orat.210 b, l. Lexis. & de Orat.158 b.

Lepidus, a, um. uenustus, festiuus. In Cat.106 a, Puer lepidus ac delicatus. ad Heren.31 a, Lepida & concinna exornatio.

Lepor, ôris. iucunditas, festiuitas, hilaritas, humanitas, urbanitas. I.V.265 a, Homo affluens omni lepôre ac uenustate. Tus.239 a, Specimen humanitatis, salis, suauitatis, lepôris. de Orat.86, Lepos quidam facetiæq; & eruditio libero digna. & Ep.95 b, & 134 b, Multa erat in homine iucunditas, & magnus in iocando lepos. I.V.87 a, & de Or.117 b, Alter lepôrem quendam & salem est cõsecutus. de Cl.176 b, Facetiarũ & urbanitatis oratorius non scurrilis lepos. & de Or.98 a, Facetiarum quidam lepos. Or.205 b, Genus dicendi in quo omnes uerborũ, omnes sententiarum lepôres. pro Flac.158 a, Sermonis lepor. ad Her.32 a, Lepos & festiuitas orationis.

Lepreon. opp. Att.90.

Leptis, ptis. I.V.267.

Lepus, poris. l. Pulpamentum. In Arat. Leuipes lepus.

Lepusculus. animal. de N.18 b, Nec unquam egressus ex insula, in qua lepusculos uulpeculasq; sæpe uidisses.

Lepusculus, la, lum. I.V.219 b, ὑποκοριστικὸν, à lepido.

Lerna, æ. palus Argiua, in qua hydra excetráue fuit. Tuscul.179 b, Hæc dextra lernam tetram mactata excetra placauit.

Lesbiacus, a, um. à Lesbo insula. Tusc.164 b.

Lesbos, ins. Att.143.

Lessus, ßi, uel Lessum, ßi. quid sit, hisce uerbis declarat Cicero de L.182 a, Mulieres genas ne radunto, néue lessum funeris ergò habento. Hoc ueteres interpretes, Sex. Aelius, L. Acilius non satis intelligere se dixerunt, sed suspicari, uestimenti aliquod genus funebris: Lælius lessum quasi lugubrẽ eiulationem, ut uox ipsa significat, quod eo magis iudico uerũ esse, quia lex Solonis id ipsum uetat. Tuscul.187 a, Ingemiscere nonnunquam uiro concessum est, idq; rarò: Eiulatus ne mulieri quidem cõcessus est: hic nimirum est fletus, quem XII tabulæ in funeribus adhiberi uetuerunt.

Letum, ti. mors. Att.164 b, Vide quàm turpi leto pereamus. de D.92 a, Eodem sibi leto, quo iste interisset, esse pereundum. de L.174 a, Hos leto dato diuos habento.

Leuamen, nis. leuamentum. Att.196 a, Quod si esset aliquod leuamen, id esset in te uno.

Leuamentum, ti, alleuamẽtum, leuamen. Att.201 a, Scio illam rem tibi fore leuamẽto. & de Fin.137 b, Leuamẽtum doloris.

Universidad de Deusto Biblioteca

Leuasso.de Senect.77 a, Si quid ego adiuto curamúe leuasso.Ennij.

Leuatio,*nis.eleuatio,leuamen,leuamentum*, fomentum. Att.200 b,Si me leuari uis,hæc est summa leuatio. Epi. 82 a,Quotidianus congressus & sermo magnæ mihi leuationis est.Tusc.174 b, Quæ leuationem habeant ægritudinũ.de N.3 b,Reperire leuationem malis. At. 196 a,Nec tamẽ à Bruto leuationẽ ullam expecto.de Fin.122 a,Vestri leuationem uiciorum fieri negant.

Leucadia,*diæ.tragœdia*.Tus.225 a,

Leucas,*dis.mons seu promontorium*.Tus.218 b,Qui modum igitur uicio quærit, similiter facit, ut si posse putet,eum qui se è Leucade præcipitauerit, sustinere se, cum uelit.

Leucate,*tes.locus*.At.27.

Leucopetra,*træ*.Attic.255 a,Leucopetra Tarẽtinorum. & In Ant.154 a, Leucopetra, quod est promõtorium agri Rhegini.

Leucothea,*theæ*.de N.67,Leucothea,quæ fuit Ino,& eius Palæmon filius.Tus.154 a, Leucothea Græcè, Latinè Matuta.

Leuctra,*orum.urbs*.Tuscul.172 b, Priusq; Bœotia Leuctra tollentur, quàm pugnæ Leuctricæ gloria. & Offic.13 a.

Leuctricus,*a,um*.l.Leuctra.

Leuidensa,*sæ.uestis genus,raro cõtextu,crasso (ut Cicerò ipse dicit,filo. sunt qui Leuidense epitheton esse muneris dicant,ut sit munusculum leuidense: hoc est,tenue & leue.sed prior lectio doctis magis probatur*. Epi. 132 a,Sed ego hospiti ueteri & amico munusculum mittere uolui,leuidense crasso filo, cuiusmodi ipsius solent esse munera.

Leuiculus,*a,um*.ὑποκοριστικὸν à leui.Tusc.248 a,Leuiculus sanè noster Demosthenes.

Leuipes.*lepus*.In Arat.

Leuis,*ue.cuius partes omnes in rectum directæ sunt quodammodo,ita ut nihil habeat asperitatis,politus.)(. Asper,scaber*.de N.14 b, Democriti corpuscula quædam leuia,alia aspera,rotunda alia,&c.Part.233 a,Loci plani an montuosi,leues an asperi.de Vn.198 b, Deus mundum leuem fecit,& undiq; æquabilem.Leuis.cum opponitur graui & põderoso,siue propriè siue trãslatè.pro S.R.37 a,Hoc minime uidetur graue ijs,qui mimimè ipsi leues sunt.pro Quint.R.45 b,Quod apud omnes leue & infirmum est,id apud iudicẽ graue & sanctum esse ducetur? & de Orat.96 b, In artificio & opera quã tenui adhibere multam diligentiam.pro Plan.272 b, Alia quædam inania & leuia conquiris. de Diuin. 113 b, Leuis armatura.Tuscul.169 a, Quod enim leuius huic leuitati nomen imponemus? contra Rul.75 a, Autoritas tenuis,persona leuis.

Leuitas,*tis.politura,ut Plinius ait.)(.Asperitas*. de Ord. 152 a,In ipso tactu est modus & mollitudinis & leuitatis.de Vn.198 a,Omni aũt totam figuram mundi leuitate circundedit.& 203 b,Speculorum leuitas.

Leuitas,*cùm contraria est grauitati, siue propriè, siue trãslatè*.de N.40 a,Hæc plena sunt futilitatis summæq; leuitatis.In A.211 a,Quid est inconstantia,mobilitate,leuitate turpius? pro Fl.151 a,Homines leuitate Græci,crudelitate barbari. de D. 108 a,Leuitate,uanitate,malitia exclusa diuinationem probo.de N.34 a, Cuius opinionis leuitas confutata est.Off.34 b, Vt aduersas res, sic secundas immoderatè ferre leuitatis est.de Fin.61 b, Amatorijs leuitatib.dediti.pro Qu.R.49 a, AEgritudo criminis:id est,leuitas.

Leuiter.*quodãmodo molli brachio,tenuiter,leniter,molliter*. Attic.22 b,Off.17 a,Medici leuiter ægrotantes leuiter curant.& Attic.111 a,Cum leuiter lippirem,has literas dedi.de N.55 a,Genæ oculis subiectæ leuiterq; eminentes. pro S.R. 32 a, Non omnia dicam,& leuiter unumquodq; tangam.de Diuin.87 a,Bacillum incuruum & leuiter à summo inflexum.Orat.198 b, Alij florẽtes & leuiter ornati.de Orat.145 a,& pro Mur.138 b,Homo leuiter eruditus.de In.81 a,Quæcunq; in re quamuis leuiter probabili.de Inuẽt.81 b,Leuiter saucius.At.7 b, Leuiter dissidere inter se. pro Cæl. 49 a, Leuiter ferre aliquid.& de Pro.79 a,Leuissimè feram.de Aru.255 a, & Epist.47 b,Id grauiter equidem,sed aliquanto leuius ferebam.pro Syl.172 b,Leuiter dicere aliquid:id est, quasi summissa uoce.pro Sest.28 a,Patria quam(ut leuissimè dicam)certè texeram.In Cat.114 b,Tamen ut leuissimè dicam,dimicandum nobis fuisset.pro Mur.145 a,Is nemini,ut leuissimè dicam, odio fuit.Ep.41 a, Cum tu omnibus ornamentis redundares,illi (ut leuissimè dicam)multa deessent.

Leuo,*as.alleuo,releuo,eleuo,subleuo,minuo,lenio,leuationem facio uel affero,laborẽ detraho, leuationi sum*. Attic.16 a, Tu qui sæpissimè curam & angorem animi mei sermone & consilio leuasti tuo. At.175 a,Nonnihil me leuant literæ tuæ.& 139 b,Epistola tua me ægritudine leuauit.Attic.59 a,Epistola tua solicitũ me de Quinto ualde leuauit.de Orat.110 b, Aues leuandi laboris sui causa passim uolitare.In A.223 a, Cuius luctus nullo solatio leuari potest. Attic.203 a, Vt me leuarat tuus aduentus,sic discessus afflixit.pro S.R.19 b, Leuare calamitatẽ innocentium.Postquam.209 b,Atti 193 b, Nam mihi,ut omnia contingant quæ uolo, leuari nõ possum. & 282 a, Quem cum à me dimittens grauiter ferrem, hoc leuabor uno,quod,&c. Quint.Frat. 328 a, Illum neque ursi,neque leuaui. Attic.76 b, Leuantur tamen miseræ ciuitates, quòd nullus sit sumptus in nos,neque in legatos nostros.Epistol.37 b, & 44 b, Vt leuarem miserijs perditas ciuitates.Orat 206 b, Quem laborem nobis leuauit Attici nostri labor.Epistol.47 b,Hæc tibi ad leuandas molestias magna esse debent. & ibid. Si mihi unius mensis labor detractus esset.de Sen.84 a,Et corpora quidem defatigatione & exercitatione ingrauescunt,animi autem se exercendo leuantur.I. V.238 a, Hæc facta sunt,ut homines nobiles supplicio aut exilio leuarẽtur.de Orat.133 b, Leuare aliquem ignominia.de Amic.110 b, Tales igitur amicitiæ sunt remissione usus leuandæ.de Amic.109 b, Nonnulli etiam cõtemnendos se arbitrabantur,qui hac opinione nõ modò uerbis,sed etiam opere leuandi sunt.pro Quint.9 b, Rei atrocitas necessitudinis nomine leuatur.I.C.208 b, Nunquam ego hoc optabo inuidiæ meæ leuandæ causa.& 120 b, Ne quis huius supplicio leuando se iactare possit. pro Cor. 63 a, Gaditani populum Romanum in caritate annonæ frumento suppeditato leuarunt. pro Mil.115 a, Leuare annonam. In V. 170 b, Leuare atque ab se amouere aliquam

suspicionem.At.90,Liberare aut leuare se ære alieno.de N.61 b,Perspicuitas argumentatione leuatur. Acad.18 a,Autoritas leuatur incõstantia.de In.72 b,Criminationem leuari:id est,leuiorem fieri.

Lex,*gis.rogatio, priuilegium, scitum,ius,iussum populi, principis decretum,iudicis sententia*.de Leg.164 b, Disciplina,conditio,certa uiuẽdi disciplina,iuris æqua descriptio.de Leg.159 b,Lex est ratio insita in natura,quæ iubet ea quæ facienda sunt, prohibetq; contraria. I. A. 236 b,Lex est recta, & à numine deorum tracta ratio, imperãs honesta,prohibens contraria.de L.164 a,Lex est recta ratio imperandi atq; prohibẽdi.de Leg.162 a, Lex est recta ratio in iubendo & uetãdo.de Leg. 172 a, Lex est iustorum iniustorumq; distinctio,ad illam antiquissimam & rerum omnium principem expressa naturam,ad quam leges hominum diriguntur,quæ supplicio improbos afficiunt,& defendunt ac tuentur bonos. pro Mil.503 a,& Ora.212 b,Est enim iudices hæc non scripta,sed nata lex:quã non didicimus,accepimus, legimus: uerùm ex natura ipsa arripuimus, hausimus, expressimus:ad quam non docti,sed facti:non instituti,sed imbuti sumus.de L. 159 b, Lex est naturæ uis, mens & ratio prudentis,iuris atq; iniuriæ regula.de L.159 b,Lex quæ scripto sancit quod uult,aut iubendo,aut uetãdo,ut uulgus appellat.de Le.170 b,Lex est æternum quiddã, quod uniuersum mundũ regit,imperandi prohibendiq; sapientia.de Leg.171 a,Lex uera atq; princeps,apta ad iubendum & ad uetandum ratio est summi Iouis.de Legib.171 a, Lex illa,quam dij humano generi dederunt, est ratio mensq; sapientis ab iubendum,& ad uetandũ idonea.& ibidem:Lex popularis.de Finib.208 a,Deus, cuius ad naturam apta ratio uera illa & summa lex à philosophis dicitur.de Leg.171 b,Illa diuina mens summa lex est,eadem cum in homine est perfecta,est in mẽte sapientis.de Leg. 184 b,Cum legem dico,nihil aliud intelligi uolo,quàm imperiũ, sine quo nec domus ulla, nec ciuitas,nec gens,nec hominum uniuersum genus stare,nec rerum natura omnis,nec ipse mundus potest.& ibidem:Omnia iussis supremæ legis obtemperãt. Of.41 b,Leges cum omnibus semper una atque eadem uoce loquuntur.de Legib 177 b,Verè dici potest,magistratum legem esse loquentem, legem autem mutum magistratum.de Orat.106 b, Legibus & præmia proposita sunt uirtutibus, & supplicia uitijs.de N.9 a, Lex naturalis recta imperans, prohibensq; contraria.Offic.56 a,Hoc exigit naturæ oratio,quæ est lex diuina & humana.& 57 a,Vna continemur omnes & eadem lege naturæ.& 59 a, Lex naturæ quæ utilitatem hominum conseruat & continet.Tus.134 b,Consensio omnium gentium lex naturæ putanda est. Ora.212 a,Est enim iudices hæc non scripta, sed nata lex. de Leg.185 b, Salus populi suprema lex esto.I.A.237 a,Natura,naturæ ratio,lex naturæ, lex naturalis,lex scripta.de In.80 b,Omnis lex aut iubet aliquid,aut permittit,aut uetat,aut de genere omni,aut de parte quadam, aut communiter in plures res, aut in aliquam certam rem scripta est. & ibidem: Leges duas uel plures quandoque conseruari non posse,quia discrepent inter se,hinc ἀντινομία. de Legib.164 a,Stultissimũ est,existimare omnia iusta esse,quæ scita sint in populorum institutis aut legibus.pro Cluen. 48 a, Indignum est in ea ciuitate quæ legibus teneatur,discedi à legibus.hoc enim uinculum est huius dignitatis quà fruimur in republica,hoc fundamentum libertatis. & ibid. multa pulchra de legibus.

Promulgare.*rogare,ferre,sancire,describere,constituere,instituere,iubere,uetare,imponere,statuere,abrogare,condere,componere,sciscere,edicere leges,scita, iussa,iura*.pro Fla.149 a, Quæ scisceret plebs,aut quæ populus iuberet summota cõcione, distributis partibus tributim & centuriatim descriptis ordinibus,classibus,ætatibus,auditis autoribus,re multos dies promulgata & cognita iuberi uetariq; uoluerunt. Post. 206 b, Legem Trib.pleb.tulit,ne auspicijs obtemperaretur, ne obnunciare cõcilio aut comitijs, ne legi intercedere liceret, ut lex Aelia & Fusia ne ualerent.I.A.147 a,Ego leges perniciosas rogaui.& I.C.103 a,Leges quæ de ciuium reorum supplicio rogatæ sunt.de Leg.171 b,Cõdere leges, sancire scita.& ibidem:Describere iussa populis,componere & sancire leges. pro Planc. 268 a, Leges quas senatus de ambitu sanciuit.pro Dom.229 b, & ibidem: Quod Gracchus de Popilio tulit. pro Dom. 229 b, Vbi enim tuleras,ut mihi aqua & ignis interdiceretur. & 227 a,De me retulisti,legem promulgasti,tulisti.& Epistol. 203 b, Promulgare legem de aliqua re. Attic. 52 a, Cum ut absentis ratio haberetur ferebamus.& pro Cecin.304 b,Sylla tulit de ciuitate.In Ant.228 a,De quibus confirmandis & faciendis legem comitijs centuriatis ex autoritate nostra laturus est.pro Dom.223 a,Scribere leges.& 222 b,Hanc legem Clodius scripsit.& pro Flac.171 b, pro Planc.266 b, Sciscere legem de aliqua re.pro Corn.62 b,& 59 a,Populus Romanus legem iussit de ciuitate tribuenda. Item innumerabiles aliæ leges de iure ciuili latæ.de Dom.118 a,Aera legem de cœlo tacta. & In Cat. 115 a, Cum & legum æra fulminis tactu liquefacta sunt. In Ant.289 b,Antonius falsas leges in æs incidendas, & in Capitolio figendas curauit. & Attic.227 a, Antonius fixit legem à dictatore comitijs latam.pro Mil.118 b,Incidebantur iam domi leges, quæ nos nostris seruis addicerent.In Ant.156, Quæ ille in æs incîdit, in quo populi iussa perpetuasq; leges esse uoluit, pro nihilo habebuntur. & ibidem b, Ea lege omnes iudiciariæ lege Cæsaris dissoluuntur. pro Mil. 103 a, Silent leges inter arma. de L. 174 a, Optimæ reipublicæ leges dare consentaneas.& 167 a, Omnibus populis leges damus. & 167 b,Dare legem uiuendi, & disciplinam populis.Offic.74 a,Ferre rogationem. & ibid. Accipere legem uel rogationem,accepta lex est, & rogatione accepta. de Amic. 114 a, Itaque lex populi,suffragijs populi repudiata est.& In Ant.195 b, Hanc legem populus Romanus non accepit.In Ant.206 a,Per uim & contra auspicia imponere leges reipublicæ.& 206 b,Conditiones ferre,leges imponere senatui. & 212 a,Antonius leges ciuitatis per uim imposuit. & Acad.7 b,Imponere grauem legem alicui.Quint.Frat. 304 a,Cato legem promulgauit de imperio Lentuli abrogando.In A.195 b,Legem antè factam uidimus,quàm futuram quisquam est suspicatus.I.P.86 a, Hanc legem non dicam animi hominum, sed fasti ulli ferre possunt? I.P.85 b,Lex iniusta per seruos,incisa per uim,imposita per latrocinium.pro Se.15 b,Omnes leges, quæ de iure

Universidad de Deusto Biblioteca

& de tempore legum rogandarum, una rogatione deleuit. pro Sest.15 b, Vt rogata lege legẽ ferret prouinciæ commutandæ. pro Sest.11 a, Is in legem per uim latam iurare noluit. pro Sest.17 a, Quasi ille non in alteras quoque leges, quas iniustè rogatas putaret, iam antè iurarit. & 6 a, Clodius constrictus legum sacrarum catenis. Offic.59 a, Perrumpere leges. I.C.101 a, Deuincere & perfringere leges. pro Corn.58 b, Ea lex, quam habemus, &c. pro Syll.179 a, Lex ferri cœpta, nunquam posita est in senatu. contra Rull.76 b, Nulla res parta bello, nondum legibus datis uenire debet. & 78 a, Legum datio. pro Cecin.299 a, Ciuili ac publica lege ius teneri. de Clar.189 b, Is bene iuris publici leges & instituta cognouerat. de Orator.88 a, Carbo ignarus legum, rudis in iure ciuili. de Orat 107 b, Imponere nimis duras leges alicui. contra Rull. 76 a, In posterum hæc lex imperatoribus uestris constituetur. de Orator.92 a, Instituere ciuitates, scribere leges. & ibidem de legibus instituendis aut uetandis. pro Cecin.291 b, Vel tenuissimarum rerum iura statuere. Attic. 216 a, Nam ista lex perferetur. & Quint. Frat. 327 b, Perferre legem per uim. de Clar. 172 b, M. Cato legem suadens, in Galbam multa dixit. Attic. 276 b, Nec quo minus id postea liceret, ulla lex sanxit. de Orator. 99 a, Agere lege in hæreditatem paternam. pro Dom.218 a, An licuit tibi de pernicie ciuis indemnati ferre non legem, sed nefarium priuilegium? Offi.41 a, Latronum leges esse dicuntur, quibus pareant, quas obseruent. pro Muren. 125 a, Legem de ambitu ita tuli, ut eam quam mihimetipsi iam pridem tulerim de ciuium periculis defendendis, non abrogarem. 144 a, Alteri nostri imperij præsidio disciplinam suam, legesq; conseruant. Quint. Frat. 291 b, Aliquem negligere eas leges, quibus est astrictus. pro Marc. 138 a, Iniquam legem & miseram conditionem institui periculis hominum. pro Mur. 126 b, Illos lex magis quædam accusatoria, quàm uera maledicendi facultas de uita L. Murenæ aliquid dicere coegit. de Am. 103 b, Hæc igitur prima lex in amicitia sanciatur, ut neque rogemus res turpes, nec faciamus rogati. de Legib. 156 b, Alias in historia leges obseruandas esse, alias in poemate. Orator.216 b, In uersibus certa quædam & definita lex est, quam sequi oportet. de Orator.160 b, Hanc igitur ad legem formanda nobis oratio est. & ibidem a, Hanc ad legem dirigenda & formanda oratio est. id est, normam. Attic. 92 a, Pontinus enim ex pacto & conuentu (nam ea lege exierat) iam à me discesserat. Epistol.71 b, Homines ea lege natos esse, ut omnibus telis fortunæ proposita sit uita nostra. & ibidem: Nec est recusandum quo minus ea, qua nati sumus, conditione uiuamus.

Leges uariæ, earumq; latores. Quint. Frat. 296 b, Possunt in pactionibus faciendis non legem spectare censoriam, sed potius commoditatem conficiendi negocij, & liberationem molestiæ. Quint. Frat. 309 a, Lex quæ de ijs ferretur, ut qui non discessissent, ea postea quæ est de ui, tenerentur. pro Flac. 148 b, Lege hac recenti & noua certus est inquisitioni comitum numerus constitutus. In Verr.75 a, Lex Acilia de pecunijs repetundis. In Ant.156 b, Lex Aurelia, quam M. Aurelius Cotta prætor tulit, ut senatores, equites, tribuni ærarij simul

iudicarent. I. Ascon. Pædianum. Pro Muren.141 a, Lex Fabia, quæ est de numero sectatorum. & pro Rab. 92 a, De seruis alienis contra legem Fabiam retentis. pro Cluen. 49 b, Gracchus tulit legem, ne quis iudicio circumueniretur. 56 b, Ante Gracchum Sempronia dicebatur. contra Rull. 70 b, Licinia & Ebutia lex, ne qui fert de aliqua curatione ac potestate, ei aut suis propinquis ea potestas curatione mandetur. & 88 a, L. Flaccus interrex de Sylla legem tulit, ut omnia quæcunque ille fecisset, essent rata. & ibidem: Valeria lege & Cornelijs legibus eripitur cum datur. de Finibus, 79 a, Lex Voconia. Aderant multi amplissimi uiri, quorum nemo censuit, plus filiæ dandum, quàm posset ad eam lege Voconia peruenire. & de Senect. 80 a, Lex Portia. pro Rab. 92 a, De ciuibus Romanis contra legem Portiam uerberatis aut necatis. & ibidem: C. Gracchus legem tulit, ne de capite ciuium Romanorum iniussu nostro iudicaretur. & In Catil. 120 a, Lex Sempronia. pro Muren. 124 b, M. Cicero legis ambitus lator. & 140 a, Lex Calphurnia ambitus. pro Muren. 133 b, Lex L. Othonis, quæ ad ludos pertinet, est omnium gratissima. Attic. 66 b, Lex Plotia de iudicijs. pro Milone, 108 b, & de Clar. 193 b, Lex Varia de iudicijs. Att. 33 a, Lex Gabinia de syngrapha & de uersura. de Natur. deor. 75 a, Lex Lectoria. Item: Iudicium publicum rei priuatæ, lege Lectoria. & ibid. Iudicium de dolo malo C. Aquilius protulit. de Cla. 176 a, Lex Aquilia de iusticia. de Orat. 106 b, Leges Manlianæ uenalium uendẽdorum. et 118 b, Lex Apuleia de maiestate. & 127 a, l. Maiestas. de Orat. 135 a, Lex Thoria de ijs quorum à pecore agri publici depascebãtur. de Sẽ. 79 a, & de Ora. 135 a. Lex Cincia de donis & muneribus. de Cl. 169 b, Lex Menia, ut consules etiam ex plebe creari possent. & ibi. C. Flaminius legem tulit de agro Gallico & Piceno uiritim diuidendo. de Cla. 170 a, Lex Licinia & Mutia, ut in suæ cuiusq; ciuitatis ius redigerentur ciues. de Cla. 174 a, Legem de pecunijs repetundis L. Piso Trib. pl. tulit. At. 221 a, Lex Põpeia. de Cla. 195 b, Lege Pompeia ternæ horæ ad dicendũ datæ. de Cla. 184 a, Lex Sẽpronia frumentaria. Atti. 276 b, Lex Domitia de sacerdotijs. C. Marius cũ esset absens, lege Domitia factus est augur. & ibid. Lex Iulia de sacerdotijs. pro S.R. 274 Lex Memmia contra eos qui sine causa & temerè aliquem accusant. In pandectis tamen lib. 48. lib. 1. ad senatusconsultum Turpilianum, lege Rhemmia, non Memmia legitur. pro S.R. 39 a, Lex quæ de proscriptione est, siue Valeria est, siue Cornelia. Qu. Frat. 314 b, Lex Pupia, ne diebus comitialibus senatus haberetur. pro Clu. 28 b, Lex Cornelia, qua reo licebat optare, clàm an palàm de se sententiam ferri uellet. Qu. Frat. 431 b, Lex Gabinia, qua ex cal. Feb. usq; ad cal. Martias legatis senatus quotidie dari cogebatur. de Le. 165 b, 167 b, & de Cl. 176 a, & Orator. 206 a, Lex Manilia, ut singuli arbitri fines regerent. de L. 191 a, & de Am. 104 a, & de Clar. 173 a, Leges Tabellariæ quatuor, quarum prima de magistratibus mandandis, ea est Gabinia, &c. deinde de Cassia de populi iudicio: Carbonis est tertia, de iubendis legibus ac uetandis: Cælij quarta, qui etiam perduellionis iudicio tabellam dedit. de L. 191 b, Lex Maria pontes fecit angustos. pro R.P. 124 a, Lex Iulia in-

lia iubet persequi ab ijs, ad quos ea pecunia, quam is cœperit, qui damnatus sit, peruenerit. Idem est in lege Cornelia & Seruilia. In Vat. 34 b, Vatinius legem tulit de alternis consilijs reijciẽdis. pro Plan. 66 b, Lex Licinia quæ est de sodalitijs. & ibidem: Plancius primus sciuit legem de publicanis. de Arus. 255 a, Leges Iuliæ cõtra auspicia latæ. de Arus. 251 a, Lex naturæ. Hoc si minus iure ciuili perscriptum est, lege tamen naturæ & communi iure gentium sancitum est. de Leg. 173 a, Vt in ueteribus his sacratisq; legibus. pro Cæl. 52 b, Quintus Catulus legem tulit de ui. de Arus. 247 a, Lex de ui, quæ est in eos qui uniuersam rempublicam oppugnant. pro Dom. 239 a, Lex Papyria uetat ædes iniussu plebis consecrari. pro Dom. 221 b, Lex Cæcilia & Didia. pro Dom. 223 b, Lex Licinia, ne quis ipse sibi curationem ferret. pro Dom. 234 a, & In A. 195 b, Lex Cæcilia & Didia, ne populo necesse sit in coniunctis rebus compluribus, aut quod nolit accipere, aut quod uelit repudiare. pro Arch. 186 b, Data est ciuitas Syllani lege & Carbonis, si iũ cum lex ferebatur, in Italia domicilium habuissent, & si L X. diebus apud prætorem essent professi. pro Arch. 187 b, Lex Papia. pro Cornel. 59 a, Lex Iulia qua ciuitas est socijs & Latinis data. pro Syll. 179 a, Rogatio Cæcilia, qua res iudicatæ rescindebantur. Offic. 64 a, Lex Plectoria, qua uindicabantur hi, qui adolescentes circumscribebant. In A. 203 b, Leges annales. & 235 b, Lex Hircia Pompeianos omnes dignitate priuabat. In Ant. 156 a, Et quid est, quod tam propric dici possit actum eius, qui togatus in Repub. cum potestate imperioq; uersatus sit, quàm lex? Quare acta Gracchi, leges Semproniæ proferentur: quære Syllæ, Corneliæ. In Ant. 171 a, Lex de alea Licinius lege ea qua est de alea condemnatus. I.P. 99 b, Lex Iudiciaria. & I.A. 169 a, Lex Roscia de sedendo ad spectacula. I.P. 90 a, Lex Iulia de repetundis. & ibidem, Lex Cornelia maiestatis. de Pro. 78 b, Lex Helia & Fusia de auspicijs, &c. Cum lex feratur de cœlo seruari, obnunciari, intercedi licere. Att. 28 a, Lex Iunia, lex Licinia, lex Cælia, lex Didia. de Pro 78 b, & 79 a, Leges Iuliæ. & 71 b, Leges Sacratæ, quas tulit plebs Romana cum in montem Sacrum secessit. & 69 b, Lex Censoria, qua publicani tegebantur, ut publico frui possent. & pro Corn. 67 b, Lex Sempronia, de successione prouinciarum. pro Corn. 59 a, C. Furius tulit legem de testamentis. & ibidem: Quin. Voconius tulit legẽ de mulierum hæreditatibus. de Legib. 177 b, Plato negat mutari posse musicas leges, sine mutatione legum publicarum. Lex Aelia, 2 ad Attic. Lex Curiata, in Rul. Lex de collegis, 3 ad Atticum. Lex de proscriptione Valeria aut Cornelia. pro R. Amer. Lex de sepulchris, 12 ad Attic. Lex de tempestate, de Inuent. Lex de ueneno, pro Cl. Lex frumentaria, Tuscul. quæst. libro 3. Lex Hieronica, 4 in Verr. Lex iudiciaria, in Pison. Lex non iusta, quam interrex tulit, ut Dictator quẽ uellet ciuium indicta causa, impunè posset occidere, 1 de Legib. Lex nummaria, 3 in Verr. Lex Papyria uetat ædes iniussu plebis consecrari, pro Dom. sua. Lex Roscia frumentaria, 2 ad Attic. Lex Rupilia, 4 in Verr. & Lex Scatinia, 8 Famil. Lex sumptuaria Cæsaris neglecta, eo absente, 13 ad Att. 7 Famil. Lex suprema Consulibus salus populi esto, 3 de Legibus. Lex Terentia, 5 Verr. &

Lex testamentaria, 2 de Inuent. & Lex Viaria & alimẽtaria, C. Curionis, 8 Famil. in Epist. Cælij. Lex naturæ, Consensio omnium gentium, Tuscul. quæst. lib. 1. Lex repetundarum L. Pisonis, Brut. Lex Rhodiorũ, de rostratis nauibus publicandis, 2 de Inuentione. Lex Solonis nõ probanda, 10 ad Atti. Lex duodecim tabularum inquit: Hominem mortuum in urbe ne sepelito, neúe urito, 2 de Leg. Alter plus lege agendo petebat, quàm quantum lex XII. Tab. permiserat: quod quũ impetrasset, causa caderet, 1 de Orator. Leges duodecim tabularum, 2 de Legibus. Legis Curiatæ usus, 1 Famil. Leges communes, 2 ad Heren. Leges Seiæ & Apuleiæ & Liuiæ, nullæ, quæ non uersiculo Senatus puncto temporis sublatæ sunt, 2 de Legibus. Leges Cretum, itemq; Lycurgi laboribus erudiunt iuuentutem, uenando, currendo, esuriẽdo, sitiẽdo, algendo, æstuando, Tuscul. quæst. lib. 2. Leges Cretensium siue Iupiter, siue Minos sanxit de Iouis quidem sententia, ut poetæ ferunt, Tuscul. quæst. lib. 2. Latronum leges esse dicuntur, quibus pareant, quas obseruent, Of. Leges Lycurgi, Solonis, Charondæ, XII. tabularum, de Legib. lib. 1.

Lexis, xis. uerbum. de Orat. 158 b, Quàm lepidè lexeis compostæ ut tesserulæ omnes, &c. & Orat. 210 b, lege Emblema.

Libamentum, ti libatio. de L. 175 b, Vt sacrificiorum libamenta seruentur.

Libatio, onis. libamentum, quicquid dijs consecratur & offertur. de Arusp. 248 b, Libationes epulæq; ludorum.

Libella, læ. as, & numus argenteus asse ualẽs. I.V. 113 b, Quis Volcatio si sua sponte uenisset, unam libellam dedisset? pro Qu. R. 46 b, Nisi planum facit H.S. LIII. ad libellam sibi deberi. Att. 100 b, Fecit palàm te ex libella, me ex teruncio intellige hæredem.

Libellus, li. commentariolum, uel tabulæ, seu codex: item paruus liber, literæ seu codicilli. Attic. 262 a, Atticus libellum composuit, eum mihi dedit, ut darem Cæsari: Cæsar autem rescripsit, æqua eum postulare. pro Quint. 9 a, De quo libelli in celeberrimis locis proponũtur, huic ne perire quidem tacitè conceditur. 4 b, & 11 a, Libellos Sex. Alphenus procurator P. Qu. deiecit. pro Cluẽ. 59 a, Non illi in libellis laudationum decreta miserunt, sed, &c. In Ant. 156 a, An in chirographis & libellis acta Cæsaris firma erunt? & ibidem: Memoriæ causa referre aliquid in libellum. Attic. 85 a, Habeo libellum in quo est, Salaminij pecuniam debent M. Scaputio. pro Arch. 190 b, Cum ei libellum malus poeta de populo subiecisset. de Orator. 92 b, & pro Arch. 190 b, Scripsi illud in quodam libello, qui me imprudente & inuito excidit. Epistol. 173 a, Libelli pro literis: Ne de Planco quidem spem adhuc abiecit, ut ex libellis eius animaduerti, qui in me inciderunt. In Verr. 145 b, Recita mihi hunc primum libellum, deinde illum alterum Canuleij. Hoc quoque loco, libellus pro literis positus uidetur.

Libens, tis. lubens. Attic. 9 a, Res nostræ, quæ tam libenti senatu laudabantur à Crasso. contra Rull. 75 b, Quam dignitatem, & si libente illo, tamen absente illo per uos consecutus sum. de Ar. 245 b, Non modò patienti, sed etiam libenti animo religioni parebo. Attic. 25 a, Animo gaudenti ac libenti. & I.V. 71 a, Animo libentis

simo

Universidad de Deusto Biblioteca

simo facere aliquid.Ep.227 b,Vt libētißimis Græcis nutu,quod uelis,cōsequare.pro Mil.109 a, Cum totius Italiæ cōcursus facti illius gloriam libens agnouisset.Att.15 b, Vt frequentißimo & libentißimo uterentur.& 55 a, Redemptores statim sunt demoliti, libentißimis omnibus.& 64 a,Neq; patronis suis tam libentibus quàm accusatoribus.Qu.Fr.311 b, In quibus me perlubente Seruius allisus est.In Ver.173 b,Inuitus.)(.Lubens.

Libenter,libenti animo,magna uoluntate,studiosè,ardēti studio,me perlubente,sedulò,æquo animo,non inuitus,non repugnanter,non grauatè,ne recusans quidem, non modò non repugnans, omnes sine ulla recusatione summo etiam studio nomina dant.I.A.211 b,Epist.13 b, Qui & summa uoluntate cesserit,& egregia animi alacritate abfuerit.Epist. 6 a,Quorum alterum mihi facere necesse est,si uolo,&c.alterum facio libenter,ut quoniā,&c.I.V.60 b,Libēter studioseq; audire.de Cl.172 a,Libenter uti priscis uerbis.

Liber,a,um.non impeditus, expeditus, liberatus, solutus, nulla re implicatus, dominationi nullius parens, ingenuus,qui sui iuris est ac mācipij,qui in sua potestate est, qui suo iure libertateq; utitur,qui se defendit, qui ius suum retinet,qui nemini mācipatus est,uacuus,purus, integer.)(.Seruus,impeditus,implicatus.Ac.26 b, Sic inducto & constituto probabili, & eo quidē expedito,soluto,libero,nulla re implicato.& 3 a,Hoc autem liberiores & solutiores sumus,quòd integra nobis est iudicandi potestas.Epist.85 a,b,Solutum esse existimatur alteri malè dicere,tamen,&c.impeditum seipsum laudare,ne,&c. solum uerò liberum alterum laudare,de quo, &c. Ac.31 a,Liber igitur à tali irrisione Socrates.Attic.7 b, Sum enim & ab obseruando homine peruerso liber,& ad dignitatem in rep.retinendam contra illius uoluntatem solutus.de N.25 b,Epicurus homo ad scribēdi licentiam liber.& 37 a, Sphæræ stellarum inerrantium ab ætherea coniūctione secretæ ac liberæ.contra Rul.65 b, Cōsul solutus à cupiditatibus,liber à delictis.pro Cl.48 a,Dixi Habito statim de eo qui coisset,quo quis condēnaretur,eum esse liberum.I.V.204 b,Vacuus,expers,solutus ac liber ab omni sumptu & munere.Of.14 a,Si ab omni animi perturbatione liber sis.de Arusp.245 b, Vestræ domus multo maxima ex parte sunt liberæ religione.& ibid.Mea domus ab ista religionis suspicione uacua atq; pura est.& ibi. Mea domus iudicijs omnibus liberata est.pro R.P.124 b,Qua lege totus ordo solutus ac liber est.I.V.240 a Suppliciū,à libero spiritu & cōmuni luce seclusum.& 146 a,Soluto liberoq; animo esse.pro Syl.183 b,Deos testor,integro me animo ac libero P.Syllæ causam defendere.de O.90 b,Poeta numeris astrictior,uerborum licentia liberior. & 156 b, Verba inusitata quæ sunt poetarum licētiæ liberiora quàm nostræ.pro Dom.214 b, At enim liberum senatus iudiciū propter metum non fuit.In C.101 a,Tibi direptio sociorum impunita fuit ac libera.Or.204 a,Cum hæc duo ei liberiora fuerint.de D.123 b,Tum igitur esset hospitiū, si modò ei esset liberum se ostendisse.de D.139 b,Iudiciū audientium relinquere integrum ac liberum.de Or.114 b,Illa pars quæstionum uaga,libera,latè patēs.de N.68 b,Qui est de libera matre,liber est.pro Cec.303 b, Nō potest iure Quiritum liber esse,is qui in numero Quiri-

tium non sit.Par.122 a,Nisi sapientem liberum esse neminem.de Fin.196 a, Liber , nec dominationi cuiusquam parens.de Cl.186 b,Ingenuo liberoq; fastidio.

Liber,liberi.Bacchus.l.Bacchus.de Natur.38,Hunc dico, Liberum Semele natum,non eum quem maiores nostri consecrauerunt.de Natur.38 a,b,Liber Cereris filius & frater Liberæ.de Orat.158 a,Liber pro uino,Ceres pro frugibus.

Liber,bri.cortex,opus,opusculum,libellus, commētarij, monumenta,uolumen,scripta,chartæ, σύνταγμα.* 352 b,de N.50 a,Trunci obducuntur libro, aut cortice, quo sint à frigoribus & à caloribus tutiores.Offic.76 a,Hi tres libri inter Cratippi commentarios erunt recipiēdi.& ibid.His uoluminibus ad te profecta uox mea est.de Se.77 a, Confectio huius libri mihi iucunda fuit. & 88 b,Liber,quem de rebus rusticis scripsi.de Or.129 a,Bruti libelli tres de iure ciuili.Att.143 a,& 129 a,Demetrij librum de concordia tibi remisi.& 125 b,Demetrij liber de inte περὶ ὁμονοίας.& Offi.36 a,Est Dicæarchi liber de interitu hominum,qui,&c.Epist.82 a,Liber tuus & lectus est,& legitur à me diligenter.Qu.Fr.314 b,Sed utros eius habueris libros(duo enim sunt corpora) an utrosq; nescio.de D.81 a,Chrysippus,qui totam de diuinatione duobus libris explicauit sentētiam,uno præterea de oraculis,uno de somnijs, quem subsequens unum librum Babylonis Diogenes edidit.Qu.Fra.325 a, Sermo in nouem & dies & libros distributus de optimo ciue, sine texebatur opus luculenter.pro Dom.241 b,Omnia aliter ac uos in monumentis habetis pronunciauit.Off.42 a,Ea quæ essent,dictum est in superiore libro. ad Herē. 6 b,Quoniam satis huius uoluminis magnitudo creuit, in altero libro exponemus,&c.Ep.86 a,Peto à te ne liber exeat,aut ita corrigas,ne mihi noceat.et 85 a, Si lib. cō exisset.& 135 b,Sic audio Cæsarem cū uolumina iam cō fecerit ἀποφθεγμάτων,solere,&c.et 241 a, Κύρου παιδείαν,quam contriueram legendo,totam in hoc imperio explicaui.Atti.143 b,Nos autem in libris habemus, non modò,&c.de Fat.140 a,Quod in alijs libris feci, qui sunt de Natura deorū,itemq; in ijs quos de Diuinatione edidi.de Or. 92 b, Scripsi etiam illud in quodam libello,qui me imprudente & inuito excidit,& peruenit in manus hominum.de D.84 b, Tum quis non artis scripta ac monumenta uolutans,Voces tristificas chartis promebat Hetruscis?Atti.74 b,Libros peruolutare. & 145 a,Euoluere.de Cl.193 a,Voluendi sunt libri Catonis.Top.221 a,& Tus.153 b,Libros edere,& libros euoluere.de Diu.lib.2, initio statim librorum Ciceronis pulchra enumeratio.

Libera,ræ.Proserpina Cereris filia.de Nat.38 a,b,& In Ver.225 a.

Liberalia,orū.Liberi i.Bacchi sacra,sacriue dies & festi Bacchanalia.Epist.198 a, Liberalibus literas accepi tuas.& Att.226 a,Liberalia tu accusas?

Liberalis,le.benignus,largus,munificus,beneficus,prolixus,clemens,ingenuus)(.Auarus,sordidus,illiberalis, auidus.de Or.87 b,Quid tam porrò regium, tam liberale,tam munificum,quàm,&c.pro Deiot.147 b,Largus,beneficus,liberalis.pro Quint.Rosc.48 b,Roscius semper liberalißimus munificentißimusq; fuit.& ibidē a, b, Liberalis auidum fraudasse dicitur.pro Flac.149 a,Lar-

a,Largum & liberale uiaticum . de Of.43 b,Gratificādi liberalis uoluntas. Antequàm.192 b,Est enim liberale officium serere beneficiū,ut metere posis fructum. pro Cel.48 b,Huic tanto facinori tua mens liberalis cōscia esse non debuit.pro Flac.154 b, In causa liberali : id est, in qua de libertate agitur. Ac.1 a,Omnis liberalis & digna homine nobili doctrina. Epist.49 a, Omnis ars & doctrina liberalis. de Oratore,154 b, Liberales doctrinæ atque ingenuæ.de In.50 b, Artium liberalium magistri.Offic.30 a,De artificijs & quæstubus,qui liberales, qui sordidi.

Liberalitas,tis benignitas,beneficētia,largitas, bonitas, benefica uoluntas gratificandi,liberalis uoluntas,uoluntas benemerendi de aliquo,clementia.de Orat.118 a,Rarò illud datur, ut posis liberalitatem & benignitatem ab ambitu largitione seiungere.Offic.a, Iustitiæ est coniuncta beneficētia,quam eandem uel benignitatem appellare licet.& Part.236 b,Liberalitas in usu pecuniæ. pro Flac.162 a,Maximas audio tibi pro tua eximia liberalitate maximisq; beneficijs in tuos uenisse hæreditates. Att. 274 b, Ne tua liberalitas dissolutior uideatur. & 275 b, Vnum hoc grato animo liberaliq; profectum, cautiorem ac moderatiorem liberalitatem desiderat. pro Qu.R.49 a,Qui tantas pecunias propter magnificentiam liberalitatis repudiauit.Epist.14 b,Commemoranda quædam & diuina Cæsaris liberalitas. & 6 b,Virum tibi tua præstanti in eum liberalitate deuinctum,&c.Offic.46 b,Posse liberalitate uti,non spoliātem se patrimonio, nimirū est pecuniæ fructus maximus.de Clar.173 a,Homo nō liberalitate ut alij,sed tristitia & seueritate popularis.

Liberaliter. largè,prolixè. de Orat. 96 a,Homo ingenuus liberaliterq; educatus.I.V.194 b,Qua in re senatus optimè ac benignißimè cū aratorib.egisset, largè liberaliterq; æstimasset, in ea,&c. Qu.Fr.211 a,Viuo liberalius quàm solebā.I.V.192 b,Benignè ac liberaliter. de Am.112 a,Liberaliter uiuere.

Liberatio,onis.absolutio,uacuitas.pro Lig.137 a, Cum à te non solùm liberationem culpæ, sed etiam errati ueniam impetrauissent. In P.98 a, Reorum acerbißimæ damnationes.)(.Libidinosißimæ liberationes. Qu.Fra. 296 b,& de Finibus,56 b,Liberatio & uacuitas omnis molestiæ.

Liberator,oris.uindex libertatis.At.227 a,Romæ nostri liberatores tuti esse non possunt.In A.153 b,Patriæ liberatores urbe carebant ea,cuius à ceruicibus iugum seruile deiecerant.

Liberatus,a,um.liber.pro S.R.42 b,Culpa liberatus,crimine solutus,&c.de Leg.173 b,Templa liberata & effata habento.

Liberè.solutè.I.V.144 a,Non uereor ne magis accusatoriè quàm liberè dicere uidear. Orat.204 a, Vt ingredi liberè, nō licenter errare uideatur. At.65 a,Constanter & liberè me geßi.pro Qu.6 a,& pro S.R.22 a,Quem tu respirare liberè non finis. de D.129 a,Animus somno relaxatus solutè mouetur & liberè. Antequàm.195 b,Liberè loqui in iudicio. pro Pl.265 b, Asperius, inquit, locutus est,imò fortasse liberius.

Liberi,orum.filij.Att.118 b,Vagamur egentes cum coniugibus & liberis.& 258 a,Is ex C.Fabij filia liberos ha-

buit.I.V.260 a,Idq; postremò in parentes suos liberi orabant.Top.228 b,I.V.284 a,Suscipere liberos. Of.26 a,& Epist.140, Liberis dare operam re honestum est, nomine obscœnum.Tusc.203 a,Orbitates quoq; liberorum prædicantur.pro Cl.24 a,Fratris autem liberos uita priuauit,cum de uno tantum filio loquatur.

Libero,as.uindico,libertatē do,in libertatem uindico,ex periculo,uel ex impijs manibus, uel à morte eripio,seruitutem repello,hostem à ceruicibus repello.à ceruicibus ciuitatis iugum seruile deijcio,condemnatum restituo uel in integrum restituo, recupero,expedio,soluo, absoluo,laxo,relaxo.de Or.100 a, Si quis apud nos seruisset ex populo fœderato,seseq; liberasset. Antequàm. 319 b,Arcem urbis ab incendio & flamma liberaui. Qu. Fr.119 b,Teq; item ab eo uindico & libero.I.V.240 a, Cæteri ex his incommodis pecunia se liberarūt. pro Fl. 164 b,M.Aquilium patres nostri multis auaritiæ criminibus testimonijsq; conuictum,quia cum fugitiuis fortiter bellum gesserat,iudicio liberauerunt.contra Rul.89 a,Eodem capite obligata omnia liberantur.pro Cl.30 a, Iudices hunc quem iam bis condemnatum acceperāt,liberarent?I.V.123 b,Qui Sopatrū eodem illo crimine liberarant.At.15 b,Te à quartana liberatum gaudeo . & de Or.159 a,Nam quæ uinxit modis & forma,& relaxat & liberat immutatione ordinis.At.211 a,Ego librarios tuos culpa libero.de Vn.198 a, Deus motū cœli ab omni erratiōe liberauit. At.86 b,Næ tu me solicitudine magna liberaris.Tus.148 a, Cum defensionum laborib. senatorijsq; muneribus,aut omnino,aut magna ex parte essem aliquando liberatus.de N.4 b,Vt omni me inuidia liberem.& 27 b,Cum cauea liberati pulli pascerentur. At.232 b,Liberare se magno ære alieno.& 90 a,Liberare aut leuare se ære alieno.pro Mar.133 a,Si aliqua culpa tenemur erroris humani, à scelere certè liberati sumus.Epist.3 a, Prorsus eum libero omni suspicione cupiditatis.pro Domo,234 a,Homines soluti & cura liberati.de Diu.128 a,Quorum linguæ sic inhærēt ut loqui non poßint,hæ scalpello resectæ liberantur.

Liberta,tæ.In V.63 b.

Libertas,tis.licentia.)(.Seruitus.Ac.8 b, Vereor ne largiar ei qui contradicturus est, maiorem libertatem ac licentiam.& 30 a, Quanti ista libertas æstimanda est? I. V.148 b, Nunquam ipsimet nobis præcideremus istam licentiam libertatemq; uiuendi.de Or.104 a, Virtus tamen ius suum & impunitam omnium rerum libertatem tenere debet.& pro R.P.126 a,Perdere libertatem.pro Pl.266 a,Quæ fuit olim præconi in ridēdo, nūc equiti Romano non est concessa libertas.Att.230 a,Dare libertatem alicui.pro Rab.97 b,Dare libertatem seruo.pro Pl.262 a, Tabella dat eam libertatē populo,ut quod uelint faciant.pro Sest.18 b,Eos uoluntatem semper eandem,libertatem eandem non semper habuisse. Of.14 a, Libertatis proprium est,sic uiuere ut uelis.de Or.121 b, Me tamen ista oscitans sapientia in libertatem uindicabit.& de N.12 b,Solutus & in libertatē uindicatus. At. 144 a,De libertate retinenda,qua nihil est dulcius,tibi assentior.pro Fl.149 b,Græcia hoc uno malo concidit, libertate immoderata,& licētia concionum.pro Dom. 217 b,Quòd idem in posterum de extraordinarijs potestatibus libertatem ademisses. & 228 b, Nemo ciuis

Universidad de Deusto
Biblioteca

Roman. aut ciuitatẽ aut libertatem potest amittere, nisi ipse autor sit facti. At. 90 b. Αὐτονομία. i. libertas suis legibus uiuendi. & 285 a, Accipere libertatẽ ab aliquo. Att. 286 a, Ciuitas quæ ne traditam quidem atque inculcatam libertatem recipere potuit. Offic. 37 b, Acriores sunt morsus intermissæ libertatis, quàm retentæ. In An. 209 a, Aliæ nationes seruitutẽ pati possunt, populi Romani est propria libertas. Par. 122 a, Libertas est potestas uiuendi ut uelis. de Leg. 191 b, Libertatem largior populo, ut & autoritate ualeant, & utãtur bonis. & 192 a, Habeat sanè populus tabellam, quasi uindicem libertatis. pro Dom. 235 a, Libertas & templum Castoris. hîc libertas pro dea ponitur.

Libertina, næ. pro Sect. 28.

Libertinus, ni. qui iusta seruitute manumissus est, sicq; appellatur, ut ab ingenuo distinguatur. pro Sest. 23 a, Sunt etiã libertini optimates. de Orat. 88 a, Tyberius Gracchus libertinos in urbanas tribus trãstulit. I. A. 186 b, Ipse ex libertini filia suscepit liberos. pro Cor. 50 a, & I. A. 161, Cn. Publicius libertinus homo.

Libertus, i. idẽ qui libertinus. Sed libertus ad patronum, libertinus ad ingenuum refertur. Ep. 213 b, Peto à te, ut Ammoniũ libertũ in patroni eius negocio tueare. Qu. Fr. 299 b, Species tam gratiosi liberti aut serui dignitatem non habet. & pro Sest. 20 a, Serui & liberti. pro Mil. 119 a, Seruos nostros libertos suos fecisset.

Libet, bat. collibet, studeo, aueo. de Or. 110 a, Si tibi id minus libebit, non te urgebo. pro Quint. 17 b, Si poterit Næuius id quod libet, & ei libebit quod nõ licet. de Sen. 94 b, 17 b, Non libet mihi deplorare uitam, quod multi fecerunt. Tus. 218 a, Nihil quisquam nisi quod libet, facere præclarè potest. Epist. 9 a, Vel etiam, id quod mihi maximè libet, ad nostra studia me referam. Attic. 26 b, Quarum alteram non libebat mihi scribere, quia abscideram. & 333 b, De republica non libet plura scribere. & ibid. Non libet fugere, aueo pugnare. de D. 114 a, De quo primo hoc libet dicere. de Nat. 19 b, Vt mihi quidẽ admirari liberet, esse, &c. & 4 b, Itaq; mihi libet exclamare. de Or. 140 b, De quo libitum mihi est paulò plura dicere, quàm, &c. At. 234 b, Cui facilè persuasi, mihi id quod rogaret, ne licere quidem, nõ modò libere. I. A. 215, b, De proximo bello ciuili non libet dicere. de Sen. 85 b, Senectus efficit, ut non libeat, quod nõ oportet. de Leg. 184 a, Quoniã libitum est uobis me ad hæc impellere. pro Mil. 10 b, Vos & omnes boni uota faciebatis, ut Miloni uti uirtute sua liberet. de A. 104 a, De Gracchi tribunatu quid expectem, non libet augurari.

Libidinosè, intemperanter, luxuriosè. l. V. 60 b, Libidinosè, nefariè, crudeliter. Of. 4 a, Caue ne quid libidinosè aut facias aut cogites.

Libidinosus, a, um. intemperãs, mulierosus. Post quam. 207 a, Vir libidinosus, impurus, intemperans. pro Cæl. 40 a, Cum libidinosis luxuriosè uiuere. pro Syl. 180 b, Audax, petulans, libidinosus. At. 92 a, & de Fat. 141 b, Etenim est leuis, libidinosus, salax. aliter, sagax. de Sen. 83 a, Libidinosa & intemperans adolescentia. I. P. 94 a, Nihil isto scitote esse luxuriosius, libidinosius. de Fin. 6 a, Libidinosa uoluptas.

Libido, ; siue lubido, nis. cupiditas effrenata, impetus quidam animi non rectus, luxuria. de Nat. 53 a, In mari & in fœmina commiscendorum corporũ mirel. bilnes. Of. 11 b, Est hoc natura commune animãtium omnium, ut habeant libidinem procreandi. I. P. 98 a, Ciuitates etiam nefarias libidinũ contumelias turpitudinesq; subiunt. Non mediocres hominum libidines. Offi. 51 a, Tanta in eo peccandi libido fuit, ut, &c. de Sen. 85 a, Libidinum luptatis ad omne facinus suscipiendum hominem commouet. pro Mil. 115 b, Is cui nihil unquam nefas fuit, nec in facinore, nec in libidine. & 116 a, Nunquam ille à libidine aut à petulantia aut ab audacia natus sit. & 282 a, Quæ ad suspicionem stuprorum ac libidinum pertinet. pro Fon. 281 a, Si perlatum erit in Galliam, equites Romanos rem ad illorum libidinẽ iudicasse. de Orat. 129 b, Nihil supereſt, libidines totum dissiparunt. de Orat. 122 b, Timidè tanquam ad aliquem libidinis scopulum, sic tuam mentem ad philosophiam appulisti. de Leg. 191 a, Suffragandi nimia libido. de Or. 101 a, Docemur autoritate nutuq; legum, domitas habere libidines, coercere omnes cupiditates. l. V. 128 b, Voluntatem patris antepo nendam putauit libidini suæ. de Nat. 10 a, Effuse in omni intemperantia libidines. I. P. 90 a, Profundæ libidines. & ibi. Noua quædam & inaudita luxuries. de Or. 253 b, Clodius Cilicum libidines barbarorumq; satiauit. de Finib. 77 a, Satisne ergo pudori consulat, si quis sine teste libidini pareat. pro Cluen. 20 a, Repete exorta ex mulieris importunæ nefaria libido. In C. 100 a, Quæ libido ab oculis, quod facimus à manibus tuis unquam, quod flagitium à toto corpore abfuit. & 106 a, Catilina alijs fructum libidinum pollicebatur, alijs, &c. & ibid. Non mediocres hominum libidines. Offi. 51 a, Tanta in eo peccandi libido fuit, ut, &c. de Sen. 85 a, Libido uoluptatis ad omne facinus suscipiendum hominem commouet. pro Mil. 115 b, Is cui nihil unquam nefas fuit, nec in facinore, nec in libidine. & 116 a, Nunquam ille à libidine aut à petulantia aut ab audacia natus sit. & 282 a, Quæ ad suspicionem stuprorum ac libidinum pertinet. pro Fon. 281 a, Si perlatum erit in Galliam, equites Romanos rem ad illorum libidinẽ iudicasse. de Orat. 129 b, Nihil supereſt, libidines totum dissiparunt. de Orat. 122 b, Timidè tanquam ad aliquem libidinis scopulum, sic tuam mentem ad philosophiam appulisti. de Leg. 191 a, Suffragandi nimia libido. de Or. 101 a, Docemur autoritate nutuq; legum, domitas habere libidines, coercere omnes cupiditates. l. V. 128 b, Voluntatem patris antepo nendam putauit libidini suæ. de Nat. 10 a, Effuse in omni intemperantia libidines. I. P. 90 a, Profundæ libidines. & ibi. Noua quædam & inaudita luxuries. de Or. 253 b, Clodius Cilicum libidines barbarorumq; satiauit. de Finib. 77 a, Satisne ergo pudori consulat, si quis sine teste libidini pareat. pro Cluen. 20 a, Repete exorta ex mulieris importunæ nefaria libido. In C. 100 a, Quæ libido ab oculis, quod facimus à manibus tuis unquam, quod flagitium à toto corpore abfuit. & 106 a, Catilina alijs fructum libidinum pollicebatur, alijs, &c. & ibid.

Universidad de Deusto
Biblioteca

re,ut tibi abesse liceat,& esse ociosum.& 22 a, Nihilo magis ei liciturum esset plebeio remp perdere.pro Qu. 17 b,Si poterit Næuius id quod libet,& ei libebit,quod non licet.contra Rul.69 b,& 70 a,Vt id quoad posset, quoad fas esset,quoad liceret,pop.ad partes daret.pro Mil 120 a,Clod.nihil delectat,quod aut pernaturam fas sit,aut per leges liceat.In Ant.248b,Licere id dicimus, quod legibus,quod more maiorum institutisq; concedi tur.Par.119 b,Quod non licet,id hoc uno tenetur, si ar guitur nō licere.Anteq.196 a,Dum in ciuitate manere licitum est.de Or.152 b,De hac re in utrāq; partem dis- seri copiosè licet.deD.125 a,Sexcēta licet eiusmodi pro ferri.pro Mur.125 b,Non mihi iam licet , nec integrum est,ut miseros nō defendā.pro S.R.39 b,Id quod postea si per uos iudices licitum erit,aperietur.& 26 a, Verū quoniam ita Chrysogono uidetur, artificium obliuisca tur,& studium deponat licebit.Ep.9 a,Si per eum mihi licebit.& 50 a,Quibus sine dolore licitum est mortem cum uita commutare.bis.& 256 a,Tibi licet,mihi nefas est obliuisci.de Orat.152 a, Licet hoc uidere in reliquis sensibus.de N.99 a,Videre licet nationes quasdam,etc. Off.20 b,Licet ora ipsa cernere iratorum,qui,&c. & de D.82 b,Mirari licet quæ sint animaduersa à medicis herbarum genera.de Am.114.b , Satis erat respondere, magnas,in ingentes,inquit. Off.2 a,Qui tamen habe- rent ius suum disputādi de officio,si,&c, id est,quibus liceret,&c.de Orat.99 b,Cui Romæ exulare ius esset. Off.60 b,Alteri surripere ius non est.

Licet,pro quanquam.de Am.110 a,Quantumuis licet ex- cellas.de Leg. 189 a , Quantumuis enumeres multos li- cet,nullos tamen,&c.Postquam.205 b,Licet corpus ab esset meum, dignitas iam in patriam reuerterat . pro S. R. 23 b,Licet omnes in me terrores impendean',subibo, id est,quanquam.

Licinia atria.pro Qu.7 b.

Licitatio,onis. auctio,hasta.I.V.135 a, Exquisitis palàm precijs licitationibusq; factis. At.180 a,Cū ea pars quæ uideretur esse minor,licitatione expleri posset.

Licitator, oris. qui rei sub hasta positæ precium auget. Offic.64 a,Non licitatorem uenditor, nec qui cōtra se liceatur,emptor opponet.& Epist.96 a,Nunc quando tum precium noui,licitatorem potius apponam quàm illud minoris ueneat.

Lictor,oris.apparitor.In Ver.259 b, Aderat ianitor car ceris,carnifex prætoris,lictor Sestius.Quint.Fr. 292 a, Sit lictor non suæ,sed tuæ lenitatis apparitor, maioraq; præferant fasces illi,ac secures dignitatis insignia , non potestatis.contra Rul.85 a , Deinde anteibant lictores non cum bacillis,sed ut hic prætoribus anteeunt,cum fa scibus duobus.pro Rabirio Posth.92 b, I lictor, colliga manus.

Ligariana,næ oratio pro Ligario. At.209 a.

Ligneolus,a,um ligneus. Qu.Fr.329 b,Hanc scripsi an tè ad lychnum ligneolum.

Ligneus,a,um.de In.83 a,Vri posse ligneam materiā ne- cesse est.& de Leg.179 a,Ligneum autem quodcunque uoluerit,uno è ligno cauato.& de In.81 a,Ligneæ soleæ in pedes inductæ.Tusc.239 b,Ponticulus ligneus.

Lignum,gni. materia, lignea materia, robur.I.V.90 a, Ligna & sarmēta circundare,ignē subijcere cœperunt.

& 85 a,Ignem ex lignis uiridibus atque humidis in lo- co angusto fieri iussit.

Ligo,as.uincio,constringo,alligo,illigo,colligo. I. C. 121 a,Cum filiū eius impuberem ligatum à prætore missum in carcerem necandum esse dixit.de Vn.197 b , Mūdus ita cohæret,ut dissolui nullo modo posit,nisi ab eodem à quo est ligatus.pro Dom.236 a,Tradere aliquem cō- strictum alicui.

Ligures.pop.Italiæ.contra Rul.85 a, Ligures montani, duri & agrestes.de D.96 b,Multos terræmotus in Li- guribus factos esse.& de Clar.188 a,& pro Cluen.32 b, & pro Domo,222 b,& pro Sest.18 a,Qui Ligurum ca stella expugnauerunt.

Ligurio,ris.helluor.I.V.128 a,Non leuiter improbissima furta ligurire,sed deuorare pecuniam.Epist.178 a,Cum quidam de collegijs nostris agrariā curationem liguri- rent,disturbaui rem.

Liguritio,onis.helluatio.Tus.214 b.

Ligusticus,ca,cum.ut bellum Ligusticum:id est,quod cō tra Ligures gestum est.de N.33 a.

Lilybæum,bæi.I.V.63 b,Lilybæum Verres uenit.

Lilybætanus,na.I.V.63 a,b,Agonis est quædam Lily- bætana.& Ep.219 a.

Limatulus,a,um.Ep.211 a,Opus est hîc limatulo & po- litulo tuo iudicio.

Limatus,a,um.perpolitus,elimatus.de N.41 a,Vir mori bus domesticis ac nostrorum hominum urbanitate lima tus.de Or.99 b,Vir oratione maximè limatus & subti lis.de Cl.173 a,& de Fin.98 b,& Epist.112 a,Limatum dicendi genus.Orat.198 b,Alij subtili quadam & pres sa oratione limati.de Or.145 a,Vir limatus & subtilis. de Fin.lib.5, De summo bono duo genera librorū sunt: unū populariter scriptū, quod ἐξωτερικὸν appellabant: alterum limatius.de Clar.or. Nihil enucleatè dici, quo fieri posit aliquid limatius.

Limen,nis.superior inferiorq; ianuæ pars,introitus,ia- nua,ostium.de N.39 b , Fores in liminibus profanarum ædium ianuæ nominantur.pro Dom.225 b, Nec illi tam cupidi liminum meorum & ualuarum fuerūt.pro Cec. 291 b,Non modò limine tectoq; ædium suarum,sed pri- mo aditu uestibuloq; prohibere quempiā.pro Cæl.44 a,Qui simul ac pedem limine extulerat,&c. Tusc. 130 b,Extra ostium limenq; carceris.

Limes,tis.semita,uia.de Som.130 b , Benemeritis de pa- tria quasi limes ad cœli aditum patet.

Limo,as.polio,detraho,elimo.de Or.94 b,Neque hæc i- ta dico,ut ars aliquid limare non posit.de Clar.186 a, Habuit à natura genus quoddam acuminis, quod etiam arte limauerat.Of.40 a, Cum ueritas ipsa limatur in di sputatione.de Or.146 a,Sed tātum alteri affinxit,de al- tero limauit.& 160 b,Stylus qui & alia & hoc maximè ornat ac limat.de Op.243 b, Quoniam se ipse ad minu tarum genera causarū limauerat. Ac.39 b,Instituti quæ- dam ad eum,quæ sunt magna sanè,& limantur à me po litius.Ep.38 b,De tua benefica prolixaq; natura, lima- uit aliquid posterior annus:id est,detraxit.

Linea,neæ.filum quo materiam & opera sua artifices di rigunt,uel ipsa figura , quæ filo colore infecto fit. sunt etiam geometrarum lineæ,latitudine & crassitudine ca rentes. Qu.Fr.318 a,Diphilus aliquādo perpēdiculo & lineas

lineas discet uti. At.60 a,Lineam tenere in agēdo. Para. 119 b,Peccare est tanquam transire lineas,quod cum se ceris,culpa commissa est:quàm lōgè progrediare,cum semel transieris, ad audendā transcundi culpā nihil per tinet.Tusc.156 b,Ferri sursum rectis lineis.de Fin.52 b, Ferri deorsum ad lineam.Tusc.156 b, Ferri deorsum ad pares angulos.

Lineamentum,ti.figura,forma,quæ linearū ductu cō- stat.Acad.29 a,Lineamentum sine ulla latitudine.de Fi- nib.106 a,Animi lineamenta pulchriora suntquàm cor poris.de Or.100 b,In geometria,lineamēta,formæ, in- terualla,magnitudines.& de Cl.193 a,Intelliges nihil il lius lineamentis,nisi eorum pigmentorum quæ inuenta nondum erant,florem & colorem defuisse.de Nat. 11 b, Compositio membrorum, confirmatio lineamētorum. & 16 a,Deorum lineamenta atq; formæ.I.V.127 a,Eum multo magis figura & lineamenta hospitæ delectabāt. de D.85 a,Aspersa temerè pigmēta in tabula oris linea menta effingere possunt . & 118 b , Cum ad lineamenta oris peruentū est.I.V.223 a , Tu illius æris temperatio- nem & operum lineamenta solus perspicis? Ora.215 a, Numerus quasi quandam palæstram & extrema linea- menta orationi attulit.

Lingua,guæ.de Nat.53 a,Linguam autem ad radices eius hærens excipit stomachus.de N.56 a , In ore sita lingua est,finita dentibus,quæ sonos distinctos & pressos effi cit,cum ad dentes,& ad alias partes pellit oris:itaq; ple ctri similem linguam nostri solent dicere,chordarū den tes.de D.128 a,Quorum linguæ sic inhærent , ut loqui non posint,hin scalpello resectæ liberantur.de Or. 94 b,Sunt quidem ita lingua hæsitātes,ita uoce absoni, ut, &c.& 143 a,Hæc tibi est excidēda lingua,qua uel auul sa,libidinem tuā libertas mea refutabit.& 106 a,Vt to- tum illud uti lingua nuncuparat , in magistri carmine scriptum uideretur. Quint.Fr.297 b, Linguam omnib. diligentissimè esse continendam.pro Flac.158 a,Lingua quasi flabellum seditionis . de Orat.133 a , Gallus pictus eiecta lingua,buccis fluentibus.& 91 b,Oratores quidā lingua celeri & exercitata. & 94 b , Linguæ solutio, uocis sonus.& 164 b,Verba nemimē mouent,nisi eum, qui eiusdem linguæ societate coniunctus est.Tus.250 b, In his linguis,quas non intelligimus,surdi sumus. de Fi. 101 a,& 81 a,Lingua latina inops.& Tusc.192 a,b,Lin gua latina uberior græca.Tusc.182 b,Lingua græca u- berior latina.

Linquo,quis.pro Plan.264 a,Minturnenses C.Marium linquētem terram eam,quam seruauerat,lachrymis uo tisq; omnibus prosecuti sunt.de Fat.147 b, Vt is in insu la Lemno linqueretur.de D.84 a , Luce serenanti uita- lia lumini linquit.

Lintriculus,li.linter. Att.164.

Linter,tris.nauiculæ genus.de Cl.184 a, Motus erat is in Curione,quem C.Iulius in perpetuum notauit , cum ex eo in utrāq; partem toto corpore uacillante , quæsiuit, quis loqueretur è lintre.pro Mil.215 b, Lintribus in eā insulam materiam conuexit.

Linternus ager.Straboni Linternus. contra Rul. 79 a.

Linteum,tei.pro Rab.129 a,Merces fallaces quidem & fucosæ chartis & linteis & uitro delatæ.

Linteus,a,um.ex lino,ut uestis lintea.I.V.265 b.

Linum,lini.I.V.241 a,Reticulum tenuissimo lino, minu- tis maculis plenum rosæ.I.C.112 b,Tabellas proferri ius simus,linum incidimus,legimus.

Lipatensis,e.I.V.166 b,Liparensium testimonium.

Lippio,pis.ad Attic.111 a,Cum leuiter lippirem, has litē ras dedi.

Lippitudo, nis.oculorū morbus ex pituitæ destillatio- ne.Tusc.227 a,Citiusq; repentinus oculorum tumor sa- natur,quàm diuturna lippitudo depellitur . Attic.131 b, Lippitudinis meæ signum,tibi sit librarij manus.& 118 a,Mihi molestior lippitudo erat etiam, quàm antè fue- rat.& 111 a,Si scriberem ipse,longior epistola fuisset, sed dictaui propter lippitudinem. Qu.Fr.307 a, Nō oc cupatione,sed paruula lippitudine adductus sum, ut di- ctarem hanc epistolam.Att.169 b, Crebrò refricat lip pitudo,nō illa quidem perodiosa , sed tamen quæ impe- diat scriptionem meam.

Liquatus,ta,tum.Tuscul. 180 a , Guttæ liquatæ ardore solis.

Liquefacio,cis.mollio.Tusc.231 b, Quem nullæ læticiæ exulantes languidis liquefaciunt uoluptatibus.

Liquefio,fis.liquesco,tabesco.de N.31 a,Glaciem calore liquefactam & dilapsam diffundi.I.C.115 a,Cum & le- gum æra liquefacta sunt.

Liquesco,scis.liquefio.Tusc.186 b,Cum uoluptate lique scimus,fluimusq; mollicia.

Liquet,bat,constat.pro Cec.290 a, Cum causam nō adis set,& potestas esset ampliādi,dixit sibi liquere.& ibi. Cum quid liqueret non habuistis. pro Cl. 33 b,& 39 b, & At.1 a,Iudices non liquere dixerunt.de Diu.81 b, Cū id de quo Panætio non liquet, reliquis solis luce clarius esse uideatur.de Nat.8 a, Protagoras sese negat omnino de dijs habere quod liqueat.& 26 a,Sed quod inter nos liqueat,ne tu quidem intelligis.& 24 a,Protagoras cui neutrum liquerit,nec esse deos,nec non esse.& 26 a,Si haberem aliquid quod liqueret.Ac.23 b , Si habes quod liqueat,neq; respōdes,superbi.de In.54 b,Simili modo liquet,alteram quoq; approbationem separatam esse.

Liquidò.pro certò.I.V.178 a,Nemo erat quin hoc se au disse liquidò diceret.& 229 a, Cōfirmare hoc liquidò possum.Item:Amicitiæ dedisti quod liquidò ueritati da res.Epist.149 a,Tamen lectis tuis literis liquidius de to to sensu tuo iudicaui.de Fimb.72 b, Quod eo liquidius faciet,si,&c.

Liquidus,a,um.pro Cec.300 a, Quicquid inde haurias, purum liquidumq; sit. Genus sermonis liquidū, fusum, profluens.)(.Exile,aridum,concisum.de Fin. 61 a, Li- quida uoluptas,& libera.

Liquo,as.l.Liquatus.

Liquor,oris.humor.)(.Concretio.de Nat.31 a,Aquæ ad- mistum esse calorem primùm ipse liquor,tum aquæ de- clarat effusio.& 35 b,Liquores perlucidi amnium . de Vn. 203 b , Causæ quæ uim habeant caloris & frigoris, concretionis & liquoris.

Liris,ris.flu.de L.170 b , Ex eo loco Fibrenus statim præ cipitat in Lirim.

Lis,tis.controuersia,iudicium,res,causa,concertatio. Of. 12 a,Si lis in iudicio sit,propinquum potius defenderis. pro Mur.130 a,Rem an litem dici oporteat.pro Qu.R. 51 b.Roscium suas,non societatis lites redemisse.de Or.

Universidad de Deusto Biblioteca

137 a,Quid si,cum pro altero dicas, litem tuam facias? pro Q.R.52 b,In sua lite uel in alieno iudicio.de Or.94 b,Multitudo litium & uarietas causarũ.I.V.154 b,Bona sua repetere,ac persequi lite atq; iudicio.de Or.94 b,Lites,cõtrouersiæ & causæ. & 88 b, Intẽdere litẽ alicui.pro R.P.124 a,Inferre litem alicui.pro Cl.41 b,Litem capitis in aliquem inferre.& ibi.Vt lis hæc capitis æstimaretur.& ibi.Ep.117 a, Aestimationem litis non esse iudicium.pro Cl.41 b,Si quæ in eum lis capitis illata est,non admittunt.I.V.95 b,C.Dolabellæ H S. ad tricies litem esse æstimatam.& 190 a,H S. VIII.millibus lis æstimata est. & 73 a, Lis æstimata est eo nomine, quod,etc.pro Mur.134 a,Lites seuerè æstimatæ.de Or. 98 b,Neq; intelligebat,si ita esset, litem aduersariũ perditurum.pro Qu.R.45 b, Secundum tabulas alicuius litem dare.& 54 a,Litem damni iniuria cum aliquo cõtestatam esse.de Leg.166 b, Philosophi ætatem in litibus cõterunt. At.261 a,Non enim procuratores litẽ cõtestabuntur.pro R.P.224 a,In litibus æstimandis nemo appellabatur nisi ex testium dictis, aut tabulis priuatorum,aut rationibus ciuium.& 123 b,Sunt lites æstimatæ A. Gabinio,nec prædes dati.

Litera,ræ.nota literæ,scriptura.de Nat.4 b,Si innumerabiles unius & uiginti formæ literarum uel aureæ, uel quò libet aliquæ cõijciantur,posse ex his in terrã excussis annales Ennij ut deinceps legi poßint, effici. de In. 80 a,Literæ quæ tenues & obscuræ notæ sunt uolũtatis,de Leg.171 b,Neq; cum literis,quibus scita scribũtur, rectũ aut oritur,aut occidit.de Or.147 a,Vt iota literã tollas,& e plenißimum dicas.de Diuin.162 a,In robore insculptas fuisse priscarum literarum notas. de Inuẽ.64 a,Omne nomen ex aliquibus literis scribitur.de Or.231 a,In omnibus parietibus inscriptas fuisse literas,tria lll, duo mm.& 132 a,Similitudo uerbi ad literam immutati, ut Næuius,Ignauius.de Or.134 b,In eius tabulis ostendit literas A.F.P.R. & 108 a, Demosthenes eius artis cui studebat,primã literã nõ poterat dicere.de Fin. 105 b,Quid non sic ex alio nectitur,ut non,si unam literam moueris,labent omnia?Epist.253 a,Puto te iam suppudere,cũ hæc tertia iam epistola antè te oppreßit,quàm tu schedulam aut literam. Acad.2 b,Sed ne literam quidem ullam facimus nisi forensem.de Or.148 b,Cum ipse literã Socrates nullam scripsisset.& pro Ar.189 a,Nullam literam scripsi:id est,nihil scripsi.Ep.28 b,Ille cum ad Thermum de Parthico bello scriberet,ad me literam nunquam misit.de Cl.167 a, Ante Periclem litera nulla est quæ quidem ornatũ habeat.de Or.92 a, De frangendis cupiditatibus litera in eorum libris nulla inuenitur. I.V.230 a,Quod iste si unã literam Græcam scisset,non sustulisset.de In.35 b, Definite literas legis perscrutari. Att.23 b,Si homo esset,eum potius legeret,quàm unam literam scriberet.Part.241 a,Ex consequentibus, quòd ea litera de accusatore soleat dari iudici. pro Mil. 104 b,Litera salutaris,litera tristis in iudicãdo.pro S.R. 27 b,Crura quidẽ nobis nemo suffringet,sed si ego hos bene noui,literam illã,cui uos usq; eò inimici estis,ut etiã eas omneis oderitis,ita uehemẽter ad caput affigẽt, etc. Att.100 a, Alexidis manum amabam, quòd tam propè accedebat ad similitudinẽ tuæ literæ.pro Syl.175 b,Literæ posteritatis causa repertæ sunt, quæ subsidio obliuioni esse possent. Literæ singulæ, quid notabant antiquis,uide Probum de Literarum notis.

Literæ pro doctrinis,& uaria eruditiõe,& artibus quæ literis continentur.de Ar.247 b,Versor in studio literarum.pro Ar.185 a, In studijs humanitatis ac literarum uersari.& de L.169 b,Agere ætatem in literis.pro S.R. 38 b,Non est uerisimile, ut Chrysogonus horum literas adamarit,aut humanitatem.de Cl.189 a,Erant in eo plurimæ literæ,nec eæ uulgares,sed interiores quædam & reconditæ.de N.67 b,Qui interiores & reconditas literas scrutantur.& de Cl.188 a, Multæ literæ reconditæ & exquisitæ.Ep.42 a,et 111 a,Literæ interiores. 43 b, Literæ disertæ.& 256 a,Literæ reconditæ. de D.118 b, L.Tarutius in primis Chaldaicis literis eruditus.Ep.202 b,Vir liberali doctrina politißimus.de Or.115 a,Homo non hebes,neq; inexercitatus,neq; politioris humanitatis & communium literarum expers.I.P.64 b,Græcus non philosophia solum,sed etiam literis,quod ferè cæteros Epicureos negligere dicunt, perpolitus.de Or.155 a,& 154 b, Geometria,musica,literæ.de Cl.178 a, Literarũ scientia & eloquendi elegantia.& 188 b, T.Flaminius literas nesciebat.In A.164 b,Tantum dicam, neq; illos,neque ullas omnino te literas nosse.ibid.Meæ literæ nomini Romano laudis aliquid afferunt.pro Ar.188 b, Ad percipiendam colendamq; uirtutem literæ adiuuãt.I.V.223 a,Homo sine ingenio,sine literis.de Ar.247 b,Non his delector aut utor omnino literis,quæ nostros animos deterrẽt,atq; auocãt à religione.At.114 b,Nũc mihi nihil libri,nihil literæ,nihil doctrina prodest. At. 65 a,Retuli me ad literas & studia nostra.Ep.8 b,Literis omnibus à pueritia deditus.

Literæ pro memoria,seu monumentis,tabellis,libellis,de Or.101 a, Omnia enim hæc neque ita multis literis aut uoluminibus magnis continentur.I.V.195 a, Memoria, monumenta,literæ.de N.69 a, Sed illud nomẽ ueterum literis est usitatius.Tusc.149 a,Ep.219 b,Mandare literis cogitationes suas,& tradere memoriæ.Acad.1 b,Cõsignare aliquid literis,& mandare monumentis. Tusc. 156 a,Extare literis.de Or.109 a,& 176 b, Mandare literis.de Orat.113 a,Custodire literis aliqua.Epist.171 a, Aßiduè uti literis.In Ver.172 a, Nomina aratorum & cum singulis pactiones Decumanorum literis persequi & conficere necesse est.pro Clar.57 a, Tu fortunas alterius literis conscriptas in iudicium afferas:neque eorum literarum obsignatarum autorem,neque testem ullum nominabis?

Literæ,arum.epistola,tabulæ,codicilli.Ep.251 b,Id quando non accidit,utemur bono literarũ,& eadem ferè absentes,quæ si coràm essemus,cõsequemur.I.C.111 b, Dare literas alicui ad aliquem.At.154 b, De omnibus reb. Att.70 b,Literas Pontino de omnibus rebus diligentes dabis.At.116 b,Ecce Caßij literæ,Nigidium à Domitio Capuam uenisse,eũ dicere Vibulliũ è Piceno currere ad Cn.Cõsestim insequi Cæsarẽ.ibi.a, Idibus uesperi è Philotimo literas accepi, Domitiũ exercitũ firmũ habere, Cæsarem intercludi posse,eumq; id timere.Ep.64 a,Legi tuas literas,quibus ad me scribis,&c.Ep.21 b, De sacerdotio tuo quantam curam adhibuerim,cognosces ex ijs literis,quas Thrasoni liberto tuo dedi.et ibi.Vnis literis totius æstatis res gestas ad senatũ perscribere.& 48 a, Sæpius

Sæpius ad aliquem literas uno exemplo dare.& 154 a, Binæ cõtinuæ literæ.At.83 b,Lucius queritur apud me per literas,&c.At.52 a, Cum eius clementiã Corfiniensem per literas collaudauissem.Ep.6 a,Per literas tecum sæpißimè colloquar.I.V.113 a,Lucullus de Dionis iniuria grauißimè per literas cum Verre questus est.Att.19 b,Ei nunc epistolæ,literis his respondeo.Epist.6 a,Non eius generis meæ literæ sunt, ut eas audeã temerè cõmittere.At.5 a,Nolebam illũ nostrum familiarẽ sermonem in alienas manus deuenire.& 55 b,Literas in alienũ incidere.Ep.19 b, Cõmittere aliquid literis. Att.7 b,Literæ nõ cõmittendæ sunt eiusmodi periculo, ut aut interire, aut aperiri,aut intercipi poßint.& 93 b,& 97 a,Aperire literas. pro Pl.277 a, Te aiebas de tuis reb. gestis nullas literas misisse.At.70 a, Literas tuas Fisulanus mihi dedit.Ep.98 a, Cũ de hoc ipso Trebatio cũ Balbo nostro loquerer accuratius domi meæ, literæ mihi dantur à te,&c.& 6 a, Quoties mihi certorum hominũ potestas erit,quibus rectè dem,non prætermittam.Ep.153 a, Literæ frigidæ & incõstantes.)(.Grauißimis uerbis sententijsq; plenæ.Epist. 54 a,Literæ multis uerbis scriptæ. Epi.173 a,Literæ breues.)(.Pleniores.& 182 b,Et uberiores.Ep.43 b,Prudentia tuarũ literarũ.Ep.111 a,Literæ facetæ & elegãtes.Ep.34 a, Literæ scriptæ mea manu.At.75 a,Antequàm aliquo loco consedero,neq; longas à me,neq; mea manu literas expectabis.& 76 a,Tu autem sæpe dare poteris tabellarijs publicanorum per magistros scripturæ.At.89 a, Colloqui cum aliquo per literas & 218 a,Brutus ne ullam literam ad me. Att. 231 b,A quo adhuc nulla litera est.I.V.95 a, Vt Romam ueniret,nullam literam pupillo,nullam tutoribus reddidit.

Literatè.scitè,eleganter.de Or.132 a,Bellè & literatè dicta laudantur.& In P.92 b,Rationes enim ita sunt perscriptæ scitè & literatè,ut,etc.de Cl.183 a,L.Aelius scriptorum ueterum literatè peritus.& 174 a,L.Furius Philus perbene latinè loqui putabatur, literatiusq; quàm cæteri.de Arch.247 b,Literatè respondere.

Literatura,ræ.ipsa scriptura.Par.232 a,Memoria est germana literaturæ quodãmodo,& in dißimili genere persimilis. nam ut illa cõstat ex notis literarum, & ex eo in quo imprimuntur illæ notæ, sic confectio memoriæ tanquam cera locis utitur, & in his imagines ut literas collocat.

Literatura.pro literis & uaria eruditione.I.A.182 a,Erat in Cæsare ingenium,ratio,memoria,literatura, cogitatio,&c.

Literatus,a,um.liberaliter eruditus,doctus,& sciẽs.Ep. 135 b,Frater tuus,quem literatißimum fuisse iudico,facilè diceret,hic uersus Plauti nõ est,hic est. de N.64 a, Quod literatum est,id est melius quàm quod non est literatum.pro Mur.127 a,Tua nobilitas hominibus literatis & historicis est notior.pro Cor.55 a,Viri literati ac studijs doctrinisq; dediti.Offi.62 b,Homo nec infacetus & satis literatus.de Cl.171 b,Albinus & literatus,& disertus fuit.et 189 a,Plena literatæ senectutis oratio.Tusc. 248 b,Quid dulcius literato ocio?ad Her.25 a, Quiuis mediocriter literatus.de L.157 b,Eorum studijs qui literis delectantur,hoc munus debes.

Liternum.uilla.Att.167.

Literulæ,arum.At.101 a,Chrysippus,quem ego propter literularum nescio quid libenter uidi, in honore habui. Ep.262 a,Literæ nostræ oblanguerunt.

Litigator,is.pro D.236 b,Emit domum litigatoribus defatigatis propè dimidio carius quàm æstimabat,&c.

Litigiosus,a,um.litium cupidus,calumniator,cõtrouersus.de Or.107 b,Vereris ne tua domus si à litigiosis hominibus non colatur,à cæteris deseratur?& 125 a,l.Pertinax.pro Mur.129 b,Quid huic tam loquaciter litigioso facias?Item:Defensor nimium litigiosus,concitus ad iram.l.Rixa.pro Planc.276 b,Si in familiaritate mea locus esset nemini nisi litigioso & nocenti.de Clar.159 b, Ignoratio iuris litigiosa est.de Fin.143 a, Habent enim bene longã & satis litigiosam disputationẽ.de Or.152 b, Litigiosum prædium.i.cõtrouersum & cõtrouersa gẽs.

Litigo,as.discepto.At.217 a, Hircius cum Quinto acerrimè pro me litigauit.pro Cæl.43 a,Aliquot enim in causis eum uideram frustra litigantem.Ep.142 b, Noli pati litigare fratres,& iudicijs turpibus cõflictari.de Am. 114 b,Qui litigare se simulans blanditur.Qu.Fr.312 b, Litigarem tecum si fas esset,sed,&c. l. A.253 a,Hic cũ C.Fratre putat se litigare.pro Q.R.53 b,Qui per se litigat.)(.Qui cognitorẽ dat.At.26 b,et 217 a,Mira sum alacritate ad litigandum.

Lito,as.litor,bene promitto.pro Fl.164 a, Litemus igitur Lentulo,parentemus Cethego,&c.Item: Cùm pluribus dijs immolatur,qui tandẽ euenit,ut litetur alijs, alijs nõ litetur?quæ autẽ tanta inconstantia deorum est, ut primis minentur extis,bene promittant secundis?

Litor,aris.lito.de Diui.115 b, Hostia litatur pulcherrimè.

Litura,ræ.linea inducta ad aliquid delendum, pro Cl. 25 b,Oppianicus,qui digito legata deleuerat,ne lituris coargui posset,testamentum in alias tabulas transcriptum signis adulterinis obsignauit.Ep.85 a,Cum mẽdum scripturæ litura tollatur. pro Ar. 187 a, His igitur tabulis nullam lituram in nomẽ A.Licinij uidetis.I.V.95 a, Deinde in codicis extremam ceram nomen infimum in flagitiosa litura fecit.& 129 b,Videtis ne totum hoc nomẽ, coràm ubi facit delatum, esse in litura? quid fuit istic antea scriptum?quod mendum ista litura correxit?& ibidem:Tabulæ sunt in medio, quæ se corruptas atque interlitas esse clamant.& 147 a, Caudam illam Verris tã quam in luto demersam esse in litura.pro Quint.R. 45 b,l.Præscriptio.pro Arch.187 b, Litura unius nominis commotus est.

Litus,oris.continens.Top.223 b,Litus est quà fluctus eludit.de In.74 b,In litore fluminis Eurotæ.Or.206 b, & I.A.226 a, Quid tam commune quàm mare fluctuantibus,litus eiectis? pro Do.241 b, In litore deserto aram consecrare.de N.46 a, Amœnitates orarum & litorũ. At.188 b,Villa litore,tum prospectu maris,tũ, &c. Q. Fr.317 a,Timebam litus insulæ.

Lituus,tui.de D.86 b,Quid lituus iste uester, quod clarissimum est insigne auguratus?& ibid. Lituus erat incuruum & leuiter à summo inflexum bacillum.ibidem:Lituus auguralis ab eius litui,quo canitur similitudine,nomen inuenit. & ibid. Lituo Romulus regiones direxit, tum cum urbem condidit.At.29 b, De lituis βοώπιδος. de N.27 b,De lituo Actij Nauij.

Liuidus,a,um.Tusc.214 b,Ergo inuidi,maleuoli,liuidi, &c.l.Inuidus.

Universidad de Deusto Biblioteca

Liuius,ulf.de Cl.171 a Liuius, qui primus fabulā docuit.

Liuor,oris.inuidia.Br.Ep.172 a,Tu enim è certò sensu & uero iudicas de nobis,quod isti ne faciant summa maleuolentia & liuore impediuntur.

Liuor,nota percußionis in corpore,sine uulnere.ad Heren.7 b, Si tumore aut liuore decoloratum est corpus mortui.

Locatio,onis.I.V.Act.5,Se cupiditate prolapsos,nimiū magno cōduxisse ut induceretur locatio, postulauerūt. Ead.Locationem facere.Attic.lib.4,Porticus Catuli locatione reficiebatur.In Ver. Act.3,Scelerata locatione spoliatus.

Locatus,a,um.positus,situs.Offi.66 a,l.Loco.

Loco,as.colloco,pono.Ac.45 b,Inter rectè factū & peccatum media locabat quædam.Tuscu.184 a,Ipsi animi imagini refert quali in corpore locati sint.pro Mur.131 a,Duæ sunt artes,quæ possunt locare hominē in amplißimo gradu dignitatis.de Amic.140 a,Etenim eo loco locati sumus,ut,&c.id est,ea dignitate constituti.de Amic.115 b,Vos hortor,ut ita uirtutem locetis,ut ea excepta,nihil amicitia præstabilius putetis.de Clar.183 b, Membra suo quæq; loco locata.Orat.218 a,Si quis eorū pedū in extremo locatus est.Epist.20 b,Mentem deniq; omnem in Milonis consulatu fixi & locaui.de Or.96 b, Quæstio de re certis in personis & tēporibus locata.At.85 b, Ciuitatem in Catonis fide locatam funditùs perdidissem.pro Cæ.52 a,Deinde forteis uiros ab imperatrice in insidijs,atq; in præsidio balnearū locatos. de In.52 a, Si Rhodijs turpe non est portorium locare, nec Hermocreonti quidem turpe est conducere.At.230 b,Dolabella locum illum sternendum locauit.Quin.Fr.320 b, Ad Telluris quidem tuam statuā locaui.I.A.224 a,Vtriq; quæstores eam basim statuamq; faciendam & in rostris statuendā locēt.I.V.107 b,Locare opus faciēdū maxima pecunia.&105 b,Opus quo tu H S.D L X. millibus faciendum locasti.pro S.R.27 b, Anseribus cibaria publicè locantur in Capitolio,ut,&c.I.V.160 a, Non palàm uiuorum funera locabantur.& 102 b,Cum consules ædes suas locauissent.contra Rul.76 a, Agri à censoribus locati sunt.pro Qu.R.49 b,Disciplina quæ erat ab hoc tradita,locabat se non minus HS.CCCLIII. I.A.164 a,Curio te in matrimonio certo ac stabili locauit.ad Heren.13 a,Locare aliquam alicui nuptijs. de L.186 a,Locaßint,pro locauerint.

Locris regio.Att.46.

Locrensis,e.Tus.239 a,Doris Locrensis.& I.V.254.

Locri,pop.Att.88,de Fin.145,de N.27,I.P.100.

Locuples,tis.diues,abundans.) .Egens.I.V.63b,Mulier copiosa planè & locuples.de Or.98 a,Tanquam in aliquam locupletem & refertam domū uenissem. pro Pl.277 b,Egentes in locupletes armabātur.pro Qu.R.48 b,Egebat?imò locuples erat.de Orat.160 b,Cuius membra sunt in omni locupleti oratione diffusa. de Fin.127 a,Lysias oratione locuples,rebus ieiunior.ad Her.30 a, Magnæ & locupletes copiæ.de D.133 a, Iam Pythagoras & Plato locupletißimi autores iubent,&c.& 88 a, Collegit innumerabilia oracula Chrysippus, nec ullum sine locuplete autoritate ac teste.de Clar.168 b, Locuples autor Thucydides.At.106 a, Nec moderatior quā Sylla in pecunijs locupletum.Top.221 b.

Locupletior,oris.Attic.lib.8, Quasi locupletior autor quàm Socrates mihi quærēdus sit.de Fin.lib.1, Locupletior Latina lingua,quàm Græca.de N.li.1, Locupletior hominum natura ad beatè uiuendum,quàm Deorum.de Of.lib.3,Quē enim locupletiorē quærimus,quàm,etc.

Locupleto,as.dito,diuitijs augeo,orno, fortunis locupleto,augeo.Epi.25 a,Mihi erat in animo ciuitates locupletare.de Fin.83 b,Sapientes locupletat ipsa natura.cōtra Rull.79 b,Hæc lex eos fortunis locupletat.& 63 b, Locupletare aliquem.de Orat.105 a,Cuius artem cū in dotatam uideres,uerborum eam dote locupletasti & ornasti de Clar.or.196 b, Eloquentiam locupletasti grauiorum artium instrumento.de Inuent.62 a,Locupletare aliquem locū egregijs picturis.& ad Her.15 a, Quæ pertinent ad exaggerandam & locupletandam argumentationem.

Locus,ci.loci,orum.& loca,orum.locus ab oppido quid differat,& quis in loquendo rectus usus,quæstio grammatica.At.203 a,de Or.141 b,Corpus intelligi sine loco nō potest.Par.233 a,In locis autem & illa naturalia, maritimi an remoti à mari,plani an montuosi,leues an asperi,salubres an pestilentes,opaci an aprici:& illa fortuita,culti an inculti,celebres an deserti, coædificati an uasti,obscuri an rerum gestarum uestigijs nobilitati,cōsecrati an profani.de D.192 a, Occupare locū in subsellijs.de N 42 b, Aer uidetur quasi locū dare & cedere.de Sen.90 b,Cum quidam in theatrum uenisset, in magno consensu locum ei à suis ciuibus nusquam datum. Par.119 a,Quibus circumscriptus est habitandi locus.Atti.124 b,Respōdit se,quod in nummis haberet,nescire quo loci esset.& 127 a,Omnes copias primo quoq; tempore in unum contrahenda sunt.ad Heren.7 a,Locus quæritur publicus an priuatus fuerit,cuiusmodi loci attingāt. Ep.127 a,Erit enim nobis honestius,uideri uenisse in illa loca ploratum potius quàm natatum.& 138 a, Vt in ista loca uenire poßim.de Or.144 a, Locus opacus & frigidus in sylua.I.V.252 a, Locus amœnus & arbitris remotus.de Or.135 b, Nec amœnum,nec salubrem locū censeo.de Cl.192 a,Gratiosi scribæ sint in dando & cedēdo loco.pro S.R.29 b,Locus opportunus, aptus ad eam rem. & de In.48 b, Locus opportunus, tempus idoneū.et 50 a,Ante me,post me,dextrà,sinistrà.Ac.31 b, Suprà,infrà,dextrà,sinistrà,antè,pòst.

Locus,pro occasione,facultate,conditione,gradu, numero,parte,&c.& per translationem.Epi.19 b, Loco excelso & illustri sita est laus tua.& 36 b,Illud scio meos multos & illustres, & ex superiore & ex æquo loco sermones habitos cum tua summa laude.de Of.29 a, Locū autē actionis opportunitatē temporū esse dicūt. Ep.46 b,& 260 b,Quem in locū res deducta sit,uides.pro S.R.44 a,Videte quem in locum remp. peruenturā putetis.Br.91 b,Res in eum locum uenerat,ut nisi,&c. in potestatem hostium ueniēdum fuit.de L.180 b, Eo loco res est,ita soluta hæreditate,quasi ea pecunia legata nō esset.Ep.48 a,Nihil loci relictum est tuæ scientiæ.et 13 a,Nulli improbo locus est ad remp.uiolandam.& 35 a, Iniquis secus existimādi uideris nonnihil loci dedisse.de Nat.63 a,b,Repētè auertis orationē, nec das respondendi locum.de Orat.94 b,Hæc turba & barbaria forensis dat locū uel uitiosißimis oratoribus. pro Quin.9 b, Aliquid

Aliquid loci,rationi & consilio dare,& sese colligere.& 11 a,Qui locus igitur absentis defendēdi procuratori primus datus est?Or.208 b,Quotiescunq; dabitur amplificandi locus.pro Mur.240 b, Homines tenues unū habent in nostrū ordinē promerendi beneficij locū.Or.210 a,Nullum habeo instituēdi aut docendi locum.i. nullam temporis partē.pro Dom.226 a, Non erat in tantis iniurijs nouæ crudelitati locus.& 241 b, Ne audaciæ quidē locum ad timorem comprimendum fuisse.pro Pl.276 b,Si in mea familiaritate locus esset nemini,nisi litigioso aut nocenti.pro Qu.9 a,Vita turpis ne morti quidem honestæ locum relinquit.pro Fl.160 b,In tam maledica ciuitate locum sermoni obtrectatorum nō reliquit. pro Qu.1 b,Veritas locū ubi consistat,reperire non poterit.de Cl.192 a, Est etiā in arte tanta huic minutæ subtilitati locus.Att.191 a,Nec est quicquā aut paruæ curæ aut nouæ loci.de Or.129 a,In hoc altero, &c. quid habet ars loci? pro Mu.1:6 b, Maledicto nihil in hisce reb.loci est,omnia laus occupauit.I.C.123 a, Erit profectò inter horū laudes aliquid loci nostræ gloriæ.& 105 b,Non est iam leuitati locus,seueritatē res ipsa flagitat. pro Mur.139 a,Esse apud hominem cōstantē ignoscendi locū.& 135 b,Quo mihi etiā durior locus est dicēdi datus.pro Do.230 b,Calamitas mihi maledicti locū aut criminis obtinebit? pro Do.243 a, & pro Pl.276 b, Qui in mea salute principē semper locū autoritatemq; tenuistis.Qu.de Pet.205 b,Prodest quorū in locū ac numerum peruenire uelis, ab ijs ipsis illo loco ac numero dignū putari.I.A.174 a,Quem locū apud Cæsarē obtinuisti,quo numero fuisti?I.V.261 a,Ipsi in hostiū numero locoq; ducemini.& I.V.135 b, Præsertimq; eo numero & loco.Att.288 a, Habere aliquē loco patris. de Cl.165 a,Ex quo augurū institutis in parētis eū loco colere debeam.Postq.212 a,Is mihi in filij loco fuisset,nūc certè erit parentis.de Ora.127 a,Sodales nobis in liberūm loco more maiorū esse debent.de Pro.77 b, Is me habebat eodē loco,quo suū generū. At.280 b,Succedere alicui in parētis locū.pro Syl.170 b,Quorū alter apud me parētis grauitatem,alter filij suauitatem obtinebat.I.A.231 a, A quo uictore si cruciatus absit, mors in beneficij partē numeretur.I.A.179 a,Cur eos habes in loco patrui? & ibi. Quē parētis loco colere debebas.I.P.86 a, Túne etiā ausus meū illū discessum,&c.in maledicti & contumeliæ loco ponere?pro Cl.30 b,Obijcere aliquid alicui in loco maledicti uel criminis. In Sal.174 b,Si quis prædæ loco magistratū accepisset.de Cl.177 a,Qui hoc munere in ciuitate functi sunt, ut tenerent oratorū locū.At.84 b,Perbono loco res est.& 178 b,Et tū meliore loco res erāt nostræ.de Ar.258 a,Vt meliore simus loco ne optādum quidem est,deteriore statu sumus,&c.pro Sest.18 b,Res erat & causa nostra eo loco,ut erigere oculos & uiuere uideretur.pro Do.220 a, Ille tibi loco filij per ætatē esse potest.In V. 64 b, Prætorē quæstori suo parētis loco esse oportere.& ib.Cum is tibi parētis numero fuisset.Ep.20 a,In loco beneficij, uel mercedis numerare aliquid. Q.Fr.292 a,Deferre aliquid alicui nō in beneficij loco,sed in laboris & muneris.de N.75 a, Vbi igitur locus fuit errori deorū? de In.80 b,Petere sibi aliquid loco præmij.Epi.163 a, Cæsar me uetustißimorū familiariū loco habuit.& 61 b,Temi

hi fratris loco esse duco.de Fi.75 a,Qui honestatē eo loco habet,ut sine ea iucūdè putet posse uiui. de Or.100 a,Mulier,quæ in cōcubinæ locū duceretur.Epist. 97 b, Criminis loco putāt esse,quòd uiuam.de F.83 b,Qui uoluptatem nullo loco numerat.de F. 104 a, Nec iustitiæ ullus esset,nec bonitati locus.Epi.213 b,Esse magno loco apud regem.& 33 b,Tenere primū locum apud regem. de Fin.101 a,Obtinere primum uel secundum locum.& ibid.Tenere.de Cl.171 a,Et tenuit cum hoc locum quēdam.Or.197 a,At enim in poetis non Homero soli locus est,sed & Sophocli,&c.pro Cl.49 b,Qui in summū locū ciuitatis non potuerunt ascendere.& 45 a,Locus senatorius ludis. pro Pl.291 a,Esse ex equestri loco. Ep.39 b,Tua dignitas suū locū obtinebit.de Ora. 126 b, Si placuerit,uos meā defensionē in aliquo artis loco reponetis.de N.84 a, In hoc loco mihi caput illud uidetur esse.Anteq.192 b,Fidei cōducit in loco beneficiū retribuere.Ep.175 a,Literæ nō loco redditæ. pro Cæl.39 a, Quoad ætas M. Cælij dare potuit suspicioni locū. pro Cor.58 a,Cuius audita uirtus dubitationi locum non daret.Ep.1 a,Sed planè nec precibus nostris,nec admonitionibus reliquit locū.& 5 b,Secundo loco.de N. 51 b, Cū in locis semen insedit,rapit omnē ferè cibum ad sese. In Sal.273 a,At quanto meliore loco resp.staret,si tu, &c.& I.A 232 b,Qui se consulatum in Bruti locū petere profitetur.Of.73 b,Nam ubi primùm prudentiæ locus dabitur?& 76 a,Apud eum quem locum habet fortitudo.de Sen.85 a,Libidine dominante temperantiæ locus nō est.& 123 a.Qui ista tractant,non honestißimū locū seruitutis tenēt.& ibi. Qui ciuitatis locū infimum tenēt.de In.81 a,Quo in numero hoc,& in quo loco illud haberi cōueniat.& At.183 a,Loci grauitas.Att. 8 a, Res eodem est loco quo reliquisti.& 140 b,Valde gaudeo si nunc est ullus gaudēdi locus.& 274 a,Nostræ res meliori loco uidebantur. Qu.Fr.301 b,Via iuris eiusmodi est quibusdam in rebus,ut nihil sit loci gratiæ.& 308 a,Vrgere illi ut loco nos mouerēt.& 309 a,Incidi in eū locum in dicendo,cum Sestius multis uulnerib. acceptis subsidio Bestiæ seruatus esset.

Loci,artis,uel doctrinæ.de Ora.122 b, Aristoteles proposuit quosdā locos,ex quibus omnis argumentatio ad omnem disputationem inueniretur.& 130 b, Locus & regio,quasi ridiculi. Ora.201 a,Aristoteles locos,sic enim appellat, quasi argumentorum notas tradidit.Top. 221 b,Locus est argumenti sedes.Par.230 a,Loci sunt in quibus latent argumenta.de Ora.119 a,Locos argumentorum paratos & expeditos habere oportet.& 123 b,Sedes & tanquam domicilia omnium argumentorum.& 152 b,Loci communes,qui de uniuersa re tractari solēt, ut,&c.de Cl.168 b,Scripta fuerunt & paratæ à Protagora rerum illustrium disputationes,quæ nunc communes appellantur loci.& 171 b,Communibus locis uti.& Ac.20 a,Define cōmunibus locis.Or.208 a,Traditi sunt è quibus argumenta ducantur duplices loci: uni è rebus ipsis,alteri assumpti,&c.de D.169 a,Magnus locus philosophiæq; proprius à Peripateticorum familia tractatus uberrimè.Or.212 b,Est enim hic locus latè patēs de natura usuq; uerborum.& 209 b,Nullus locus à Demosthene edicitur,sine conformatione quadā sententiæ.& inducere locos communes.Or.207 b,Loci philosophiæ

Universidad de Deusto
Biblioteca

de religione, de morte, de pietate, &c. et 308 b, Αὔξησις in communibus locis maximè excellet, qui cōmunes appellati, eò quòd uidentur multarū ijdem esse causarum, sed proprij singularū esse debebunt. pro Pl. 277 b, Conijcere causam in locos. de Inu. 67 b, Hæc argumenta quæ transferri in multas causas possunt, locos communes nominamus. Par. 116 a, Aliquid conijcere in communes locos. de L. 161 b, Exprimere aliquē locum in libris. de Fi. 50 a, Cato cum sententiam in senatu diceret, locos graues ex philosophia tractabat. Or. 203 b, Itaq; hunc locū longè lateq; patentem philosophi solent in officijs tractare. L. Vniuersus.

Locutio, onis. sermo.)(. Reticentia. Or. 202 b, Quanquā omnis locutio oratio est, tamen unius oratoris locutio hoc proprio signata nomine est. & 188 b, Solū & quasi fundamentum oratoris uides locutionē emendatā & Latinam. & ibi. Græca locutio. ad Her. 20 b, Sermo est oratio remissa & finitima quotidianæ locutioni. Of. 29 b, Risus, locutio, reticentia, uocis summissio.

Logice, ces. dialectica. de Fi. 53 a, Iā in altera philosophiæ parte quæ est quærendi ac disserendi, quæ λογικὴ dicitur, Epicurus planè inermis ac nudus est. tollit definitiones, nihil de diuidēdo ac partiendo docet, non quomodo efficiatur concludaturq; ratio tradit: nō qua uia captiosa soluantur, ambigua distinguantur ostendit. de Fat. 140 a, Explicanda uis est ratioq; enunciationum, quæ Græci ἀξιώματα uocant, quæ de re futura, deq; eo quod possit fieri aut non possit, quam uim habeant, obscura quæstio est, quam περὶ δυνατῶν appellant, totaq; est logicæ, quam rationem disserendi uoco.

Logicus, a, um. Tusc. 316 a, Habes ea, quæ de perturbationibus enucleatè disputant Stoici, quæ logica appellant, quia disserūtur subtilius, è quibus tanquam è scrupulosis cotibus enauigauit oratio.

Logodædalus, li. uerborum artifex, & auceps. Or. 200 a, Trasymachus Chalcedonius & Leōtinus Gorgias, alij quos λογοδαιδάλους appellat in Phædro Socrates.

Logi. sermones, uel dictum ridiculum. Gallio, Ego te certè scio omnes logos, qui ludis dicti sunt, animaduertisse. ex Nonio.

Loligo, inis. quasi uoligo, piscis uolutans. de D. 138 b, Loligines & delphini exultantes tempestatem futuram significant.

Lolium, lij. herba. Attic. 23 b, De lolio sanus non es, de uino laudo.

Lomentum, ti. farina fabarum. Epistol. 123 b, Persuasum est ei censuram lomentum aut nitrum esse, errare mihi uidetur. nam sordes eluere uolens, uenas sibi omnes & uiscera aperit.

Longè. procul, longinquo.)(. Propè. Attic. 77 b, Appius quàm longissimè potuit, discessit. & Epi. 233 b, Longius nō discedam. pro Flac. 161 a, Lōgè omnino à Tyberi ad Caicum. & Tusc. 173 a, Satis longè ab oppido ad fanum. de N. 71 a, In Arcadia non lōgè à Lusio flumine. In Ver. 119 b, Bidis oppidum est nō longè à Syracusis. pro Fla. 160 a, Non longè à gradibus Aurelijs hæc causa dicitur. & Epistol. 56 a, Cum non longè à Piræo abessem. pro Domo, 135 b, Eius simulachrum non longè à Tanagris in sepulchro positum fuit. Attic. 193 a, Non progrediar longius quàm mihi concessum est. de Nat. 36 b, Neque à sole longius unquam unius signi interuallo dicessit. Epistol. 21 a, Longè absum, audio serò. & 36 b, Tam longè inquis? & 44 b, Cum tam longè abfuturus essem. de Fin. 72 b, Propè, longè stare, mouere. Off. 230 a, Cur castra longius aduersariorum castris, & propius urbem mouētur. pro Qu. 14 b, Quam longè est hinc in saltū uestrum Gallicanum. Qu. Frat. 317 a, Isti Neruij quàm longè sint nescio. pro Planc. 262 b, Longissimè abesse ab aliquo. & Acad. 10 b, Longissimè abesse à uero. de Pr. 75 a, Quid Oceano longius inueniri potest? pro Syl. 177 b, Tempus muneris dandi longè abest.)(. Appropinquat. de Clar. 170 a, Varro uitam Neuij producit longius. & 176 b, Aliquis lōgius ætate prouectus. pro Rab. 99 b, Longius quàm uitæ termini postulant, cogitare. In Ver. 122 a, Epicrates longè mihi obuiam processit. de Ar. 244 a, Iracundia longius digredi quàm conueniat. de N. 33 b, Sol longè lateq; collucet. de D. 97 a, Dij uiam suam longè lateq; diffundunt. de Nat. 12 b, Longè lateq; peregrinari. Tusc. 243 a, Longè lateq; se pandere. de Finib. 79 a, Longè lateq; plurimum tribuere alicui. In V. 159 a, Longè omnes multumq; superare. de Fini. 124 a, Cum longè multumq; præstat mens. & 88 a, Nos longè multumq; superamur à bestijs. Tus. 245 b, Longè & retro ponere. de Diuin. 133 a, Horū defensio repetita quàm longè est. de Fin. 111 a, Longè ad uirtutem processerunt. In A. 212 a, In posterum quàm longissimè prouidere. Ep. 22 a, Longè in posterum prospicere. At. 2 a, Ab instituta nostra paucorū dierum consuetudine longè refugit. Ep. 66 a, Longè alia conditione ac cæteri imperatores. Ac. 15 b, Longè aliter se habere ac sensibus uideatur: id est, multo aliter. In V. 110 b, A quo mea uoluntas longissimè adhorret. de Or. 102 a, Multum inter se distant istæ facultates, longeq; sunt diuersæ atq; seiunctæ. de Cl. 169 a, T. Coruncanus longè plurimum ingenio ualuit. de Orat. 123 a, Ab Aristotelis inuentis tibi uideor non longè aberrare. In Sal. 272 b, Longè falleris opinione. Orator. 216 a, Nam est longè aliter in uersibus. de Clar. 185 b, Hortensius suos inter æquales longè præstitit. Ora. 211 b, Hæc dixi lōgius quàm instituta ratio postulabat, breuius autem, quàm si hac de re una disputarem. pro Syl. 176 a, Et erat huic iudicio longè dissimilis illa contentio In Ant. 204 a, Quorū longè uicit sapientia cunctos. Top. 225 a, Longè diuersus. & de Diu. 84 b, Cæsaris autem longissimè diuersa ratio, qui, &c. de Clar. 185 a, Vir longè post natos homines improbissimus. Tus. 185 a, Volo autem dicere, illud homini lōgè optimum esse. de Ar. 256 a, Quorum mētes sunt perditæ, longeq; à communi salute disiunctæ. Postquam. 207 b, Non cognoueram eum, quàm longè hinc ab hoc genere cognatio materni Transalpini sanguinis abstulisset. Offic. 7 a, Longo interuallo interiecto uidere. Epist. 232 b, De Qu. Fratre nihil longè recusaui. Epist. 196 b, Longè gentium. de Leg. 156 a, Non longè è tua domo. Top. 221 b, Abesse longeq; disiunctum esse. & At. 92 a, Quippe res est in manibus, tu autem abes longè gentium. de Orat. 86 a, Quod longissimè sit ab imperitorum intelligentia sensuq; disiunctum. In Ant. 175 b, Cæsari uenienti, obuiam longissimè processit. & 194 b, Nihil unquam longius Calendis Ianuarijs mihi uisum est.

Longinquitas, tis. diuturnus.)(. Propinquitas. de D.

80 a, Eandem artem etiam Aegyptij longinquitate tēporum innumerabilibus penè seculis consecuti putātur. et Ep. 81 b, Longinquitas temporis. Tus. 251 a, Dolores lōginquitate producti uehementius torquēt. de D. 83 b, & de Fin. 57 a, & 83 a, Nihil est quod non longinquitas tēporis efficere possit. Epi. 22 b, Quò propter longinquitatem, & propter latrocinia tardissimè omnia perferūtur. de In. 50 b, Longinquitas loci.)(. Propinquitas. I. A. 227 b, Alter nondum ex longinquitate grauissimi morbi recreatus est.

Longinquus, a, um. diuturnus, lōgus. pro Mil. 116 a, Clodius æqualiter in propinquos & in longinquos irruebat. pro Deiot. 145 b, Homo longinquus & alienigena. In C. 110 b, Exterus hostis atq; lōginquus. pro Fon. 12 b, Ex locis tam lōginquis & diuersis. I. V. 196 a, Locus lōginquus & reconditus. Epistol. 248 b, Nos quidem longinqui, & à te ipso missi in ultimas regiones. de Arusp. 249 b, Ex ultimis terris aliquid accersere. de D. 114 b, Et quàm diuturna ista obseruatio? aut quā lōginquo tēpore potuit obseruari? de Nat. 58 a, Quarundam herbarum utilitates longinqui temporis usu & periclitatiōe percepimus. de D. 103 a, Lōginqua obseruatio. At. 144 b, Longinqui temporis spes. Par. 240 a, Tempus differendi in longinquū. de Fin. 84 b, Longinquus dolor: id est, longus. & 100 a, Nec longinquiora breuioribus anteponantur. I. Ar. Nam nō longinquum spacium labêre diurnum. At. 154 b, Consilia in loginquū tempus differre. Att. 242 a, Nolo enim Lacedæmonem lōginquō, qui Lanuuium existimaui.

Longitudo, inis. diuturnitas, longinquitas proceritas. I. V. 141 a, Noctis longitudo stupris & flagitijs conterebatur. de N. 12, Immensitas latitudinum, longitudinum, altitudinum. de L. 190 a, Tempus uerò largitur longitudo diei. I. A. 221 a, Non eum lōgitudo itineris retardauit. de In. 48 b, Rerum longitudo & obscuritas orationis. Or. 213 b, Longitudinum & breuitatum in sonis iudiciū. & 218 b, Longitudo ambitus.)(. Breuitas. Par. 235 a, Longitudo orationis. de Vn. 199 a, Diffindere aliquid in longitudinem. I. A. 221 a, Longitudo uiarum.

Longiusculus, a, um. paulò longior. pro Ar. 190 a, Epigramma in aliquem alternis uersibus longiusculis.

Longulus, a, um. satis longus. Attic. 259 b, Longulum sane iter.

Longus, a, um. longinquus, diuturnus, procerus, productus, temporibus productus, lōginquitate productus.)(. Præcisus, breuis. Att. 258 b, Mihi ut Aristophani Archilochi iambus, sic epistola longissima quæq; optima uidetur. At. 187 b, Quotidie tamen horæ quibus expectabā, longæ uidebantur. & 95 a, Cupiam longiorem epistolā facere. & 280, Ille dialogus, quem ais longum esse. In Verr. 134 a, Mēsis XLV dies longus. de Orat. 160 a, Syllaba producta atq; longa. Attic. 190 b, Tempus nimium longum.)(. Exiguum. In Ver. 108 a, De omnibus longū est dicere. pro Cl. 15 a, Iam ut, &c. & quibus, &c. longū est mihi dicere, præsertim ad alia properāti. In V. 232 b, & de Orat. 119 a, b, Longum est & non necessarium commemorare quæ, &c. pro Ra. 92 a, An de Tubulario incenso longa oratio est exprimēda? an de ciuibus necatis plura dicenda sunt? & ibid. Nam quid ego ad id longam orationem comparem? & 91 b, Ne plura de pudicitia dicerē. & ibid. Nisi fortè de locis religiosis plurib. uerbis tibi respondendum putas. de N. 8 a, Iam de Platonis inconstantia longum est dicere. et 21 b, Possum de alijs dicere, sed nolo esse longus, ita concludā tamen, &c. In C 112 b, Cethego nimium id longum uidebatur. Ac ne longum sit Quirites, iussimus. pro Sest. 5 a, Longum est dicere, sed hoc breue dicam. de Leg. 160 a, Non faciā lōgius, huc enim pertinet, &c. de Fin. 128 a, Non opus est exemplis hoc facere longius. de Orat. 161 a, Contractione breuius fieri, aut productione longius. de Clar. 190 a, Verbum in longius ductum. In Verr. 208 b, Nihil ei longius uidebatur, quàm dum illud uideret argentum. Epistol. 181 a, Tum ille nihil sibi fuisse longius, quàm ut me uideret. pro R. P. 128 a, Nec mihi longius est quicquam, quàm uidere hominum uultus. Tuscul. 219 a, Nec longius quicquam uobis, quàm dextræ gladium dum accommodet alter. de Leg. 174 b, Ac ne longum fiat, uidete. de Le. 158 b, In longum sermonē me uocas. At. 111 a, Si scriberem ipse, longior epistola fuisset, sed, &c. Qu. Fr. 299 a, Tua quaq; longissima epistola delector, & ipse in scribendo sæpe sum longior. Offic. 7 a, Illa, quæ quasi longo interuallo interiecta uidemus. de Sen. 91 b, Breue tempus ætatis satis est longum ad bene honesteq; uiuendum.

Loquacitas, tis. ἀπεραντολογίαν δὸς. Attic. 188 a, de Or. 93 a, Qui non Græci alicuius quotidianam loquacitatem sine usu, neque ex scholis cantilenam requirunt. Attic. 110 b, Loquacitati ignosces, quæ, &c. Epist. 81 b, Facit autem non loquacitas mea, sed beneuolentia longiores epistolas. de Leg. 157 a, Accij loquacitas habet aliquid argutiarum.

Loquaciter. pro Mur. 129 b, Quid huic tam loquaciter litigioso responderes?

Loquax, cis. multus in loquendo, garrulus. de Sen. 88 b, Senectus est natura loquacior. pro Fl. 156 b, Repētè homo loquacissimus obmutuit. pro Mur. 131 a, Orator odiosus in dicendo ac loquax. de Or. 156 a, Dialectica in excogitandis argumentis muta nimium est, in iudicādis nimium loquax. de Or. 123 b, Malo indisertam prudentiam quàm stultitiam loquacem. pro Clu. 55 a, Seruus nimium loquax.

Loquentia. l. Falsi loquentia.

Loquor, ris. sermonem habeo, cōmemoro, dico, aio, uerbum facio, uocem mitto, uoces habeo, sermonem confero, mihi oratio est cum aliquo. At. 68 a, Ex quo ueni ad ea, quæ fuerāmus ego & tu inter nos de sorore in Tusculano locuti. de Finib. 91 b, Sæpiusq; ista loquemur inter nos, agemusq; cōmuniter. At. 87 a, Hoc nonnorā tū cum Democrito tuo locutus sum. & Ep. 3 b, Ita sum cū illo locutus. Ep. 9 b, & 57 b, Loqui cū aliquo de aliqua re. At. 131 b, Multū loqui cū aliquo. & 132 b, Cum quasi tecum loquor. i. ad te scribens. At. 90 a, Loqui asperius de aliqua re. pro Plan. 265 b, Asperius, inquit, locutus est aliquid aliquādo. pro Sest. 42 a. Desinat dicere malè aliquē locutū esse, si quis uerè ac liberè locutus sit. Tusc. 150 b, Pugnantia te loqui non uides? & 156 a, Loqui ex ore alterius. Epist. 40 b, Cum loquimur terni, nihil flagitij dicimus. In Ver. 90 a, Cum omnes in eam rationē pro suo quisq; sensu ac dolore loqueretur. de Or. 124 a, Poetas omnino quasi alia quadā lingua locutos, nō co-

nor at-

nor attingere. Att.136 a, Posthumus ad me uenit, nihil nisi classes eloquēs & exercitus. & 148 b, Hîc quidem mera scelera loquuntur. & 150 a, Dolabella suis literis merū bellū loquitur. pro Mil.111 b, Res loquitur iudices ipsa quæ, &c. pro Dom.230 b, Vt annales populi Rom. loquuntur. pro Qu.17 b, Is fatetur se nō bellè dicere, nō ad uoluntatem loqui posse. de Amic. Vitium notandū leuium hominū atq; fallacium ad uoluntatē loquentium omnia, nihil ad ueritatem. de Clar.174 a, Is perbene latinè loqui putabatur, literatiusq; quàm cæteri. de Orato. 96 b, Loqui primùm purè & latinè, deinde planè & dilucidè, tū ad rerum dignitatem aptè & quasi decorè. pro Qu.9 b, Si tecum hæc duo uerba fecisses. pro Plāc. 263 a, Verbum nemo facit. pro Sest.12 a, Vocem pro me ac pro repub. nemo misit. At.150 b, Cæsarem loqui quidam αὐθεντικῶς narrabant. Atti.4 b, Cum Attilio sum locutus. Atti.158 a, De ea re nos inter nos locuti sumus. de Cl.177 a, Inquinatè loqui. et ibid. Ipsum latinè loqui est in magna laude ponendum. de Leg.156 a, Dum latinæ loquentur literæ, quercus huic loco non deerit. de L. 191 a, Oculi nimis arguti quemadmodum animo affecti sumus loquuntur.

Lorica, cæ. corporis contra tela munimētum & armatura, quæ interdū ex laminulis ferreis, interdū ex catenulis constat atq; ex alia materia. I.V.223 a, In hoc fano loricas galeasq; æneas P. Scipio posuerat. pro Mar.136 b, Descendi in campum cum illa lata insigniq; lorica non quæ me tegeret, uerùm, &c. pro Fl. 155 a, Mithridates ambulat cum lorica, metuit enim, &c.

Lorum, ri. corrigia. de Ar.249 a, Si puer ille tensam aut lorum omisit. I.A.218 b, & 252 a, Cum eum serui publici loris ceciderunt.

Lubens, tis. libens. de Or.136 a, Me uerò lubente, inquā, Antonius dixerit.

Lubenter. libenter. de Cl.187 b.

Lubentinæ. de N.38, Lubentinæ Veneris templum.

Lubet, bat. libet. de Sen.89 a, Id ipsum tamen ut lubebit, quoniam, &c. & de Cl.168 b, & 184 b.

Lubido, libido. de Rep. lib.1. autore Nonio, Ergo nō probares consilio pulso lubidines.

Lubricus, a, um. præceps, periculosus. I.V.263 b, Aetas puerilis maximè lubrica atq; incerta. de N.54 b, Natura oculos fecit lubricos & mobiles. pro Fl. 166 a, Via præceps & lubrica.)(Plana & stabilis. Ac. 17 b, Ipsa cōsuetudo assentiendi periculosa esse uidetur et lubrica. Of.13 b, Qui locus est sanè lubricus, quòd uix inuenitur qui, &c. pro Pl.259 b, Sed mihi in causa facili & explicata, perdifficilis & lubrica defensionis ratio proponitur. pro Cæl.46 a, Viæ adolescentiæ lubricæ, quibus illa insistere aut ingredi sine casu aliquo aut prolapsione uix potest. I.P.94 a, Lubricū genus orationis adolescenti non acriter intelligenti sæpe præceps. I.A.204 a, Dominādi cupiditas præceps & lubrica. Or.205 b, Versari in lubrico. Item: Is magnus orator est, minimeq; in lubrico uersabitur. Tus.218 a, Quia sunt in lubrico, incitataq; semel in procliue labuntur.

Luca, cæ. urbs Hetruriæ. Ep.11 a.

Lucani, pop. Tusc.167 b, I. A.248 b.

Lucanica, cæ. Ep. 136 b, Solebam antea delectari oleis & lucanicis tuis.

Luceium castellum. pro Deiot.146, 147.

Lucellum, li. quæsticulus. I.V.163 a, Apronio lucelli aliquid iussi sunt dare. & de D.115 b.

Lucensis, e. Ep.209 a, Princeps Lucensis municipij.

Luceo, es. luxi. splendeo. pro Pomp.11 b, Nunc imperij nostri splendor illis gentibus lucet. & de Somnio, 128 a, Luna quæ luce lucet aliena. & de Nat.37 b, Luna à lucēdo nominata est. de Nat. deor.47 a, Atq; uno mentum radianti sidere lucet. de Clar. orat.196 a, Et ingenij quædā forma lucebat, & exercitatione perfecta erat. pro Sest. 16 b, Virtus lucet in tenebris, splēdetq; per sese semper. In Ant.251 a, Sed illa ornamenta in uirtute & industria posita lucent. Attic.46 a, Mea officia, quæ parum antea luxerunt. pro Milone, 112 a, Cum res ipsa, tot tam claris argumentis signisque luceat. Offic.7 a, Aequitas lucet ipsa per se. Offic.11 a, Qui lumen de suo lumine accendit, facit ut nihilominus ipsi luceat cum illi accenderit.

Luceria, æ. ciuitas. I.V.59.

Lucerna, næ. lumē, lychnus. At.106 a, Ἐμπολιτεύομαί σοι iamdudum, & facerē diutius, nisi me lucerna desereret. Acad.20 a, Cum oculum torsisset, duas ex lucerna flammulas esse uisas. de D.133 b, Duo lucernæ lumina prono uideri quodam obtutu oculorum. de Fin.99 b, Lumé lucernæ offunditur uel obscuratur luce solis. & 112 b, In sole lucernā adhibere. Att.119 a, Cùm eadem lucerna hanc epistolam scripsissem, qua inflammaram tuam. & de Sen.94 a, Namq; hæc nisi tāquam lumini oleum instilles, extinguuntur.

Lucescit, bat. dilucescit, lucere incipit. Ep.245 a, Cū aduesperasceret.)(Cum lucesceret.

Lucet, bat. uulgus dicit, dies est. Ac.24 a, Si dicis nunc lucere, & uerū dicis, lucet igitur. Atti.108 a, Cepi consilium ut exirem antequàm luceret. I.A.219 b, Quin Scæuola quotidie simulatq; luceret, faciebat omnibus sui cō ueniendi potestatem. pro S. R.34 b, Nondum lucebat, cùm hoc Ameriæ scitum est. pro Cl.23 a, Puer postridie antequàm luceret, combustus est. de Diuin.90 a, Vbi lucere cœpit. Atti.92 a, Cupiebam etiam nunc plura garrire, sed lucet, urget turba. & 259 b, Nondum legere poteramus: nam & lumina dimiseramus, nec satis lucebat, cum autem luceret, &c.

Lucidè. dilucidè. de Orat.118 b, Lucidè breuiterq; definire aliquid.

Lucifer, ri. de N.36 b, Stella Veneris, quæ φωσφόρος Græcè, Latinè Lucifer dicitur. de Vn.200 a, Lucifer deinde & sancta Mercurij stella.

Lucifera, ræ. Lucina. de N.39 b, l. Lucina.

Lucifugus, a, um. de F.61 b, Ecce aūt alij minuti & angusti, aut omnia semper desperantes, aut maleuoli, inuidi, difficiles, lucifugi, maledici, monstrosi dij.

Lucina, næ. lucifera. de Nat.39 b, Apud Græcos Dianam, eamq; Luciferam, apud nos Iunonem Lucinam in pariendo inuocant.

Luciscus, sci. lusciosus, qui manè, & uesperi uitio oculorum parum uidet. Attic. 64 b, Iam enim tibi lusciosi querentur, &c.

Lucretia, tiæ. de L.171 a, Sextus Tarquinius uim Lucretiæ Tricipitini filiæ attulit. de Fin.140 a, Lucretia stuprum per uim oblatum uoluntaria morte luit.

Lucreti-

Lucretinus, na. Att.108, Sol Lucretinus.

Lucretius, tij. Q. Fr. 313 b, Lucretij poemata lita sunt multis luminibus ingenij, multæ tamen artis.

Lucrifacio, cis. I.V.187 a, Iam uerò omnem ex ærario pecuniam lucrifactam uidetis. & pro Fl.163 b, Minus igitur lucrifacit. & Epist.177 a.

Lucrifieri. I.V. Act.5, Quid si ostendo in hac una emptione lucrifieri tritici modios centum.

Lucrinum, lacus. de Or.110.

Lucrinensis, e. At.60.

Lucror, aris. lucrifacio, lucrum facio, quæstum facio, compendium facio, quæro, mereo, quæstum cōsequor, in lucro pono. In Ver.248 a, Iste quod nautæ nomine acceperat, lucrabatur. Off.51 a, Vt locupletes suū perdant, debitores lucrentur alienū. I.V.82 b, Dedecora præterea, tur, lucrētur indicia ueteris infamiæ. Par.119 b, Cum lucrari impunè posset auri pondo decem.

Lucrum, cri. quæstus, compendium, fœneratio, ἕρμαιον. Tusc.229 b, Alij emēdi aut uendēdi quæstu & lucro ducuntur. Epi.177 a, Totam istam cantilenam ex hoc pendunt, ut quàm plurimum lucrifaciant. In Ver.163 a, Apronio dent lucrum tritici medimna XXXIIII. ter. & 166 b, Plus lucri nomine eripitur, quàm quātum exarant. In Ver.166 b, Numerāt Valentio lucri HS. XXX millia. In Verr.255 b, Quibus utri ceciderint, lucro futurum est. pro Flac.163 b, Emit igitur aliquid, quod certè multo pluris esset, dat de lucro, nihil detrahit de uiuo. In Ant.189 a, Reliquas res ad lucrum prædamq; reuocauit. In Verr. 167 a, Facere lucrum ex uectigalibus publicis. Epistol.137 a, De lucro uiuere. pro Flac.154 b, Quiescant igitur, & me hoc in lucro ponere patiantur. Epistol.106 b, Id ego in lucris pono. Sibi intus canere. l. Intus. Attic. 213 b, Ἐπίτευγμα magnum nullum fieri potest, ἀπότευγμα uel non magnum molestum futurum est.

Luctatio, onis. concertatio. de Fat.142 b, Causa, in qua tibi cum Diodoro magna luctatio est. de Fin. 73 b, Nam cum Academicis incerta luctatio est. de Fat.149 a, Sine aduersario nulla luctatio est. & de Leg. 177 b, Cursus, pugillatio, luctatio.

Luctificus, a. Tusc.180 a, Luctifica clades.

Luctor, aris. contēdo, altercor. de Or.91 a, Nō luctabor, inquit, tecum Crasse amplius. pro Syl.176 a, Nondū ita tuo te uirium satis habere, ut ego tecum luctari & congredi debeam. Off.21 b, Alij uelocitate ad cursum, alij uiribus ad luctandum ualēt. de Fat.146 a, Luctabitur Olympijs Milo. & ibid. Siue habuerit aduersarium, siue non habuerit, luctabitur.

Luctuosus, a, um. luctu præditus, funestus, quod habet luctum. de Or.128 a, Afflicta & prostrata uirtus maximè luctuosa est. pro Sest.8 b, O' diem illum reipubl. luctuosum. In Ver.260 a, Hoc si luctuosum est parenti, redimat precio sepeliendi potestatem, Postquā.209 b, Cuius discessus omnibus honestis luctuosis uisus est. Ep.70 b, Miseris his temporibus & luctuosis. Qu. Fr.327 b, Funus perluctuosum. de Or.143 b, & contra Rul.75 b, Luctuosum, acerbum, graue.

Luctus, ctus. mœstitia, mœror, squalor, sordes, lachrymæ, fletus, sordes lugubres, desiderium. Tuscul.213 a, Luctus est ægritudo, ex eius q̄ charus fuit, interitu acerbo. pro

Fl.166 a, Orat ne suum luctum patris lachrymis, patris mœrorem suo fletu augeatis. pro Pl.263 a, Quam quidem multitudinem iudices nunc uidetis in squalore & luctu nobis supplicem. Epist. 59 a, In luctu & squalorē sum. pro Sest.9 b, Erat in luctu senatus, squalebat ciuitas. de Offic. 71 a, Esse in maximis luctibus. In P.98 b, In sordibus, lamētis, luctuq; iacuisti. Tusc. lib.3, Quàm diu uixit, uixit in luctu. & 83 a, Vt eos, quos luctu affecerat, lugere non sineret. Att.41 b, Ne & meum mœrorem exagitem, & te in eundē luctū uocem. pro Pl.275 a, Tristis & acerbus luctus. de Leg.183 a, Habet enim luctum concursus hominum. de Or.126 a, Mihi Telamon iratus furere luctu filij uidetur. pro Cl.57 b, Mulier in familiæ luctum & in priuignorum funus nupsit. & 58 a, Spectaculum sordidum, atq; luctus & tanti squaloris alicuius. pro S.R.22 a, Aliquis miser luctu præditus. pro Mil.105 a, Illius mortem æquo animo nemo ferre potest, luget senatus, mœret equester ordo, tota ciuitas confecta senio est, squalent municipia, afflictantur coloniæ, agri deniq; tam beneficum, tam salutarem, tam mansuetum ciuem desiderant. Tusc.204 a, Hinc sunt illa uaria & detestabilia genera lugendi, pedores, muliebres lacerationes genarum, pectoris, fœmorum, capitis percussiones. & ibi. Luctus elocutiones complures. Att.43 b, Ne illius squalorem, luctumq; aspicerem. Offic.7 a, Incidere in maximos luctus.

Lucubratio, onis. uigilia, nocturna commentatio. de D. 137 b, Nunc quidem propter intermissionem forensis operæ, & lucubrationes detraxi, & meridiationes addidi, quibus antea uti non solebā. de Natur.20 a, Ista quæ uos dicitis, sunt tota commentitia, uix digna lucubratione anicularum.

Lucubror, aris. elaboro, excudo, elucubror. Par.116 b, Accipies igitur hoc paruū opusculum, lucubratum his iam contractioribus noctibus.

Luculentè. copiosè, splendidè. de Cl.117 a, Scripsere alij rem uersibus, & luculentè quidem scripserunt. & Att. 236 a, Off.73 a, Quanquam ab impio rege dicitur, luculentè tamen dicitur.

Luculenter. luculētè. de Fin.67 a, Cū Græcè (ut uideor) luculenter sciam. Off.64 a, Hoc quidem sanè luculētè. Qu.Fr.233 a, & 325 a, Eodem die Gabinium ad populum luculenter calefecerat Memmius. Qu. Fr.325 a, Sanè texebatur opus luculenter.

Luculentus, a, um. ornatus, elegās, pulcher, amplus. Att. 192 b, Cato uerbis luculentioribus & pluribus rem cōprehenderat. & 253 b, Sunt præterea nauigia luculenta Sexti Bucilani. Ep.100 a, Camino luculento utendū censeo. I.A.243 a, Luculentum matrimonium. At.113 a, Pōpeius scriptor luculentus. de Cl.176 a, Licinius habitus est sanè (ut ita dicam) luculentus patronus. Attic. 166 a, Nunc credo, ut est luculētus autor: id est, exploratus, certus. & 167 b, Dicæarchum rectè amas, luculentus homo est. & 64 a, Etenim est luculenta res. Att.177 b, Seruius de duabus legionibus luculentos autores esse dicebat. & de Cl.173 b, Cælius Antipater scriptor luculentus. I. A. 192 a, Præclara & luculenta reclamatione uestra factū Martialium comprobauistis. & 212 a, Luculentā tamen ipse plagam accepit, ut declarat cicatrix.

Lucullanus, a, um. Att.238 a, Lucullanus fundus.

Lucus,

Lucus, luci. nemus sacrum. In V.225 a, Circa Ennam lacus luciq; sunt plurimi. & de D.101 a, Lucus Vestæ. & 116 b, de L.173 a, Lucos in agris habento, & larium sedem. Epist.105 a, Domus habet lucum, quem si excideris, multum prospexeris. pro Mil.118 a, Vos enim Albani tumuli atq; luci, uos inquam, imploro & obtestor.

Ludibrium, brij. irrisio. At.273 b, Sceleratißimo hosti ludibrio esse imperium populi Rom. Sal. in Cic. 270 b, Senatus autoritas turpißimo cuiq; ludibrio est. ad Her. 36 a, Ludibrio & despectui cupiā esse. In V.256 a, Aliquid ludibrio esse. pro Dom.239 b, Libertatis signū posuisti ad ludibrium impudentiæ, magis quàm, &c. In A. 255 b, Ne ludibrio simus inimicis. & Par.117 a, Ille hæc ludibria fortunæ ne sua quidem putauit.

Ludibundus, a, um. ludens. I.R.183 a, Si Vulteium habebis, omnia ludibūdus perficies. ter. Ep.259 b, Inde austro lenißimo ad Hydruntem ludibundi peruenimus.

Ludicrus, a, um. iocularis. de N.12 b, At pueri etiam cum cessant, exercitatione aliqua ludicra delectantur. de Or. 97 a, Quæ agenda sunt in foro tanquam in acie, exercitatione quasi ludicra prædiscere & meditari. & 118 a, Ars ludicra armorum, gladiatori & militi prodest aliquid. Acad.2 b, Clarorum uirorum ludicros sermones esse non oportet.

Ludifico, as. illudo. pro Q.10 a, Si quis latitare ac diutius ludificare uideatur.

udificatio, onis. pro Sest.10 a, Cōsecuti dies pauci, omnino Ianuario mense, per quos senatum habere liceret, sed tamen acutum nihil nisi de me, cùm omnia mora ludificatione, calumnia senatus autoritas impediretur.

Ludificor, aris. ludifico. pro S.R.27 a, Is apertè ludificari ac calumniari sciens uidetur.

Ludius, dis. histrio. pro Sest.25 b, Clodius Ludius nō solū spectator, sed actor & acroama. de Ar.Resp.149, Quū ille seruorum & ludiorum multitudini Senatum populumq; Rom. uinctum tradidisset.

Ludo, dis. ludo utor, delectationis causa exerceor. de Or. 91 a, Vt qui pila ludunt, nō utuntur in ipsa lusione artificio proprio palæstræ, sed indicat ipse motus didicerint ne palæstram an nesciant. de Or.103 b, Pila bene & duodecim scrupis ludere. & Tus.239 b, Pila ludere. In A.171 b, Qui nō dubitaret uel in foro alea ludere. Off.21 a, Ludēdi autē est quidam modus retinendus, ut ne nimis omnia profundamus, &c. suppeditant autem & cāpus noster & studia uenandi, honesta exempla ludendi. de Fin. 131 b, Si quando pueris ludentes minamur. Epist. 98 b, Non illo uetere uerbo quod iure lusisti. de Or.119 a, Disputationem aliquā facetijs ludere. Qu.Fr.316 a, Domitius in senatu lusit Appium. & de Or.125 b, Ludere aliquem. Qu.Fr.313 b, Eumq; lusi iocosè satis. de Or.89 a, Oratio aut nulla sit necesse est, aut omniū irrisione ludatur. de D.119 b, Hoc ciuili bello quàm multa luserūt? Ep.115 a, Sic multum ac diu ludetur. de Or.158 b, Verùm in me quidem ille lusit ut solet. Par.116 a, Ego uerò illa ipsa ludens conieci in communes locos.

Ludus, ludi. munus, spectaculū, scena, iocus. pro Mur. 133 b, Populus ac uulgus imperitorum ludis magnopere delectatur. & ibidem, Elegantia ludorum & scenæ magnificentia. & ibidem, Ludi magnificentißimi. & ibidem, Ego qui trinos ludos fecerā. de Ar.249 a, Hos ludos seruî fecerūt, serui spectauerūt. pro Mur.133 b, Munus amplißimū quod petitio præturæ desiderabat, præturæ restituit: id est, ludos amplißimos. de Ar.257 a, Qui munera cōtra leges gladiatoria parant. de Or.154 b, In maxima illa ludorū celebritate quinquēnali. At.254 a, Commißio ludorū & confectorum ludorum nuncij. Qu.Fr. 325 a, Quo die ludi committebātur: id est, VIII. Cal. Nouemb. & de Fin.91 b, Ludis cōmißis. Q.Fr.327 b, Is ludos apparat magnificentißimos, sic, inquā, ut nemo sumptuosiores stultè bis terq;, uel quia nō postulat, uel quia munus magnificū dederat, uel quia potuerat magistrū se non ædilem putare. pro Sest.25 a, Qui ludos apparatißimos magnificētißimosq; fecit. & In P.93 b, Paratißimi magnificentißimiq; ludi. pro Arat.188 a, Celebrare dies festos ludorum. & Ludorum epulare sacrificium. I. Epularis. de Arusp.248 b, Libationes epulæq;. de Cl.171 b, & Att.241 a, Facere ludos Apollini. Att.34 a, Ludi Apollinares. & I.A.159 a, Ludi Romani antiquißimi. I. V.243 a, Ioui, Iunoni, & Mineruæ. I.P. 81 a, Ludi compitalitij. de D.91 b, Ludi uotiui. Ep.95 a, et At.254 a, Ludi Osci, ludi Græci.

Ludus. pro schola. de N.15 a, Epicuri pater ludi magister fuit. & In V.6 a, Magister ludi. Ep.137 b, Vt Dionysius tyrannus cùm Syracusis expulsus esset, Corinthi dicitur ludum aperuisse: sic ego sublatis iudicijs, amisso regno forēsi, ludum quasi habere cœpi. de Or.117 b, Isocrates magister istorum omniū, cuius è ludo tanquam ex equo Troiano innumeri principes exierunt. de Clar.167 b, Isocratis domus cunctæ Græciæ quasi ludus quidam patuit, atq; officina dicendi. pro Dom.9 a, Is è ludo atque pueritiæ disciplina in militiæ disciplinam profectus est. de Or.118 a, Hæc est enim in ludo causarum ferè formula. Qu.Fr.325 a, Ducebam mecum Ciceronē meum in ludum dicendi, non lusionis.

Ludus gladiatorius, & alij ludi. Attic.11 b, & I.C.100 a, Ludus gladiatorius. Attic.11 a, Ludus talarius. pro Cel. 43 a, Datur enim huic aliquis ludus ætati concessu omnium. & 46 b, Dare aliquid temporis ad ludum ætatis. & 39 a, Vt exercitatione ludoq; campestri uteremur. de Or.148 a, Ludus pilæ, uel tesserarū, uel talorū. Off. 21 a, Nec enim ad ludum & iocum facti sumus. In Verr. 107 b, Per ludum & iocum euertere aliquem. & 273 a, Per ludum & negligentiam ad honores peruenire. In Ant.193 b, Nullus ei ludus uidetur esse iucundior quàm cruor, quàm cædes, &c. de Orat.115 a, Omnium cæterarum rerum oratio, mihi crede, ludus est homini non hebeti. de Fin.54 a, Illa perdiscere ludus est. Off.30 b, Adde his, si placet, unguētarios, saltatores, totumq; ludum talarium. In A.181 a, Heri quartus in circo dies ludorum Romanorum fuit, Antonius ad populum tulit, ut quintus præterea dies Cæsari tribueretur. de L.174 a, Ludis publicis popularem læticiam in cantu & fidibus & tibijs moderanto.

Lues, luis. pestis. de Ar.249 a, Vt eos ludos hæc lues impura pollueret.

Lugeo, es. in luctu sum, squaleo, mœreo. I.A.244 b, Quis bonus non luget mortem Trebonij? & de In.72 a, Illa hostium mortem lugebat. pro Pl.280 b, & Epistol.51 a, Senatum reipubl. occasum atque interitum lugere uetuisti. Hos pro me lugere, hos gemere uidebam. In P.83 a, pro Dom.218 b, Lugente senatu, mœrentibus bonis omnibus. At.127 b, Neq; uerò nunc consilium tuum reprehendo, sed fortunam reipub. lugeo. et de Or.127 a, Lugere suos. Tus.166 a, Quid ego nunc lugeam uitam hominum? pro Mur.145 a, Statua deformata lugensq;. de Cl. 189 b, Omittamus lugere.

Lugubris, bre. funebris. Postquam.199 b, Fratris mei lachrymæ sordesq; lugubres. de L.182 a, Lugubris eiulatio. & Tus.154 b, Lugubris lamentatio, fletusq; mœrēs.

Lumbus, bi. In A. Et Cepheus conditor ante Lumborum tenus, &c.

Lumen, nis. lux, oculus, fenestra. de D.97 a, Noctu lumine apposito experrecta nutrix animaduertit puerum, &c. pro Syl.74 b, Vos mihi in tantis tenebris clarißimum lumē prætulistis. Antequā.193 b, Vos dij, qui meæ menti lumina prætulistis. de N.61 b, Natura duo lumina ab animo ad oculos perforata nos habere uoluit. de Clar. 170 b, Sic Catonis luminibus obstruxit hæc posteriorū quasi exaggerata altius oratio. de Som.127 a, Hic tu o- stēdas oportet patriæ lumē animi, ingenij, cōsilijq; tui. de Orat.100 a, Propè cunctis ciuibus lumen ingenij & cōsilij sui porrigere atq; tendere. de Orat.119 a, Certis dicēdi luminibus ornare orationē. de Clar.188 b, Tabulas bene pictas in bono lumine. Tus.250 a, & pro Dom. 234 b, Democritus luminibus amißis, alba scilicet & atra discernere nō poterat. de Or.99 b, M. Buculeius cū ædes L. Fusio uenderet, in mancipio lumina uti tū erant, ita recepit. & ibid. Quod cuicunq; particulæ cœli officeretur, quamuis esset procul, mutata lumina putabat. & pro Dom.236 b, de N.45 a, Varietas luminum lunæ. de D.127 a, Luna solis lumine illustrari putatur. Attic. 117 a, & pro R.P.127 a, Cæsaris interdicta, si te secūdo lumine hic offendero, respuentur. Offi.11 a, Qui lumen de suo lumine accendit, facit ut nihilominus ipsi luceat, cum illi accenderit.

Luminaria. fenestræ, lumina. Atti.249 b, Octauam partem tuli luminarium, mediam abstrahere memineris. alias luminum.

Luminosus, a, um. illustris, eminēs, excellens. Or.208 b, Tū sunt maximè luminosæ & quasi actuosæ partes duæ.

Luna, næ. de Som.128, In infimo orbe luna radijs solis accēsa cōuertitur. de D.127 a, Docet enim ratio mathematicorū, quāta humilitate luna feratur, terrā propè cōtingens. & ibi. Luna solis lumine illustrari putatur. et 110 a, Luna suo lumine an solis utatur. de Nat. 39 b, Luna à lucendo nominata est, eademq; est Lucina. I. Diana. de Som.228 a, Stellæ, &c. ex quibus erat illa minima, quæ ultima cœlo, citima terris luce lucebat aliena. de Orat. 159 b, Luna accessu suo & recessu solis lumen accipit. de Nat.36 a, Iā solis annuus cursus spacijs menstruis luna consequitur. & ibid. de luna. de N.18 b, Solis annuam lustrationem, solis incensa radijs menstruo spacio luna complet. In V. 134 b, Siculi suos dies mensesq; congruere uolunt cum solis lunæq; ratione. de N.46 b, Luna maior quàm dimidia pars terræ. et ibi de luna multa. Ac.31 a, Habitari ait Xenophanes, in luna. de D. 84 a, Cum claram speciem concreto lumine luna Abdidit, & subito stellanti nocte perempta est. & 100 a, Cum duo uisi soles, & cum lunæ tres. Tusc.168 a, Cum luna laborat. de Fi.86 a, Epicurus lunæ dies singulos uim quandā habere credidit. de D.127 a, Cum ortus nascentium luna moderetur. de N.30 a, Aestus maritimos, fretorumq; angustias ortu aut obitu lunæ cōmoueri. de D.115 a, Quid de fretis & maritimis æstibus dicam, quorum accessus & recessus lunæ motibus gubernantur. de D.128 b, Plus terrarum situs quàm lunæ tactus ad nascendum ualere. aliter, tractus. de D.115 a, Ostrea & conchylia omnia cū luna crescunt pariterq; decrescunt. & ibidem, Arbores cum luna simul senescentes tempestiuè cædi. Ac.21 b, Intendit Apollo arcum luna innixus. Luna à sole illuminata, grauiditates & partus affert, 2 de Nat.deor. Luna in infimo orbe radijs solis accensa conuertitur. In Sōnio Scip. Luna eam lucem, quam accepit à sole, mittit in terras, 2 de Nat.deo. Luna subiecta soli, atq; opposita nostris oculis, eius lumen obscurat, Diuin.lib. 2, & 2 de N. deor. Luna quando lustrato suo cursu solem consecuta est, fit mensis, de Vniuers. Luna ijsdem spacijs uagatur quibus sol, 2 de Nat.deor. Luna, omnium ultima uersatur in terris, de Nat.deor.2. Luna, terra multarum urbium & montium, secundum Xenophōtem, Ac.quæst. edi.1.lib.2, Lunæ cursus terram proximè ambit, de Vniuers. Lunæ cursus menses nominantur, quia mensa spacia conficiunt, 2 de Nat.deor. Lunæ nominum uarietas tum crescentis, tum senescentis, 2 de Nat.deor. Lunæ ortu aut obitu æstus maritimi, fretorumq; angustiæ commouentur, de Nat.deor.2. Lunamq; accretione & diminutione luminis, quasi fastorum notantem & significantem dies, Tusc.quæst.lib.1. Non ante lunam nouā, 10 ad Attic. Infra lunam nihil est nisi mortale & caducū, præter animos hominum munere deorum datos, Som.Scip. Supra lunā sunt omnia æterna, Som.Scip. In luna deos spargens, de Vniuers.

Lunaris, re. de Som.129 a, Grauißimo autem sono mouetur hic lunaris atq; infimus cursus.

Luo, is. persoluo. I. Pœna. pro Mil.103 b, Cum ei qui expectare uelit antè iniusta pœna luēda sit, quàm iusta repetenda. & pro Syl.181 b, Luere pœnas reipub. de Senect. 92 b, Qui morte sua luit collegæ in Cannēsi ignominia temeritatē. At.108 b, Acerbum est, parentū scelera filiorū pœnis lui. & 43 a, Itaq; mei peccati pœnas luo. I.V. 77 b, Innocentium sanguis istius supplicio luendus est. & 91 b, Sceleratorū libido innocentiū sanguine luitur. de Fin.140 a, Lucretia stuprum per uim oblatum uolūtaria morte luit: id est, expiauit, ulta est.

Lupa, lupæ. meretrix, scortum. pro Mil. 112 a, Clodius semper secum scorta, semper exoletos, semper lupas ducebat.

Lupercal, lis. locus. Epist.lib.7, pag.104, Velia non est uilior quàm lupercal. Prouerbium.

Lupercalia, orum. Qu.Fr.314 b, & In A.177 a, Ad lupercalia C.Cæsari, &c.

Luperci, orum. pro Cæl.42 b, Fera quædam sodalitas & planè pastoricia atq; agrestis germanorum lupercorū, quorum coitio, &c.

Lupinus, ni. ad Her.5 a, Folliculus lupinus. & I. C. 115 a, Romulus paruus atq; lactens uberib. lupinis inhians.

Lupus, pi. In A.188 b, O præclarum custodem ouium (ut aiunt) lupum. Att.216 a, De Varrone loquebamur, lupus in fabula.

Lurco, onis. Attic.13 a, Lurco Tribunus plebis, &c.

Luscus, a, um. uno captus oculo. de Or. 131 b, Hic luscus familiaris meus C. Sextius. & ibid. Id dixit quod conueniret in omnes luscos.

Lusio, onis. lusus. Qu. Fr. 325 a, Ducebam mecum Ciceronē meū in ludum discendi, nō lusionis. de Fin. 138 a, Pueri lusionibus uel laboriosis delectātur. de Sen. 89 a, Habeant igitur alij sibi arma, sibi equos, sibi hastas, sibi clauam & pilam, sibi nationes & cursus, nobis senibus ex lusionibus multis talos relinquant & tesseras. de Orat. 91 a, Qui pila ludunt, non utuntur in ipsa lusione proprio artificio palæstræ.

Lusitania. regio. Epist. 165. Pollio.

Lusitani. pop. de Cl. 172.

Lusius fluuius. de N. 71, Ideo dictus quòd in eo Iupiter infans lotus sit, authore Pausania in Arcadis.

Lustratio, onis. peragratio. I. A. 171 b, Peragratio itinerū, lustratio municipiorum. Tusc. 244 a, & de Nat. 18 b, Non montiuagos atq; syluestres cursus lustrationesq; patiuntur.

Lustro, as. peragro. de Nat. 36 b, Mercurij stella anno ferè uertente signiferū lustrat orbem. de Nat. 58 b, Totam licet animis tanquam oculis lustrare terram. & Epi. 25 a, Lustrare iurisdictionem. de Finib. 145 a, Pythagoras Aegyptum lustrauit. & Tuscul. 218 b, Lustrare ultimas terras. de Som. 128 b, Sol cuncta sua luce lustrat & complet. Off. 12 a, & Par. 233 a, Cum omni ratione animoq; lustraueris. & de Fi. 88 b, Perlustrare aliquid animo. de Vn. 200 b, Cum alia maiorem lustrarent orbem. Att. 79 a, Ad III. Cal. exercitum lustraui apud Iconium. & I. A. 241 a, & de D. 101 b, Cum imperator exercitum lustraret. & ibi. Cum censor duceret, populum lustraret. & ibid. In lustranda colonia ab eo, qui eam de.

Lustrum, stri. quinquennale spacium, idem quod Olympias Græcis. de Orat. 100 a, Quæritur, qui domini uoluntate census sit, si non conditum lustrum, sit'ne liber. Att. 17 b, Sub lustrum censeri germani negotiatoris est. & 66 b, Lustrum iam desperatum est. de Orat. 133 b, Lustrum condere, & taurū immolare. Ep. 25 b, Publicanis etiam superioris lustri reliqua sine sociorum ulla querela conseruaram. At. 90 b, Populi aūt nullo gemitu publicanis, quibus hoc ipso lustro nihil soluerant, etiam superioris lustri reddiderunt.

Lustrum, ganea, popina. pro Cæl. 49 b, Domus in qua lustra, libidines, luxuries uersetur. Postquam. 207 a, Cur in lustris & beluationibus huius saltatoris eximia uirtus tā diu cessauit? pro Sest. 7 a, Aliquis emersus ex tenebris lustrorum ac stuprorum. I. A. 161 b, Vino lustrisq́ue confectus.

Lusus, a, um. illusus, irrisus. de Fin. 64 a, Sed & illum, & cæteros sophistas lusos uidemus à Socrate.

Luteus, a, um. tardus, hebes. I. V. act. 5. 155 a, Dinde in hoc homo luteus, etiā callidus ac ueterator esse uult. & act. 6. 207 a, Tum illos cœpisse prætori dicere: Putasse se, id quod audissent, alicuius precij scyphos esse Pamphili: luteum negocium esse, non dignum quod in suo argento Verres haberet. Luteum negocium, id est, nullius precij.

Lutulentus, a, um. luto plenus, & impurus. In Piso. 79 b, Pauci ista tua lutulenta uitia noueramus. & 85 a, Lutulente Cæsoni. pro Quin. R. 48 a, Persona illa lutulenta,

impura, inuisa. In Sal. 272 a, b, Nihil aliud studet, nisi ut lutulentus sus cum quouis uolutari.

Lutum, ti. terra humore soluta & putris. I. P. 92 a, Hic homulus ex argilla & luto factus. & 93 a, O lutū, ô sordes. I. V. 212 a, Verres in luto totius corporis uestigijs uolutatus. & 147 a, Vides caudam illam Verris antequàm luto demersam esse in litura.

Lux, cis. lumen. de Diu. 119 a, Si Deus erat, cur se contra naturam abdidit, ut patefactus aratro lucē aspiceret? pro S. R. 28 b, Propter quos hanc suauissimam lucē aspexeris, eos indignissimè luce priuare. I. V. 240 a, Lux communis. pro S. R. 40 a, Commoda quibus utimur, lucemq; qua fruimur, spiritumq; quem ducimus, à Deo nobis dari atque impartiri uidemus. pro Quint. 13 b, Communi luce priuari. pro Cl. 24 a, Hanc à natura propriam lucem accipere. de Clar. 165 b, Tanquam ad aspiciendam lucem esse reuocatum. & de Arusp. 255 b, Lucem non aspicere, id est, latêre. In Ver. 251 a, Cur piratis lucis usuram tam diuturnam dedisti? de Arusp. 257 b, Eodē tempore suscipimur in lucem, & hoc cœlesti spiritu augemur. In C. 100 a, Potest ne tibi huius uitæ hæc lux, aut huius spiritus cœli esse iucundus? cum, &c. pro Pom. 10 b, Qui tā breui tempore lucem afferre reipub. potuit. de Orat. 97 b, Et illa commendatio inclusa in ueritatis lucem proferēda est. & 111 b, Historia lux ueritatis. In C. 120 b, Hæc urbs lux orbis terrarum, arx omnium gentium. I. A. 133 b, Lux quædam uidebatur oblata. de D. 81 a, Cum id reliquis, solis uideatur luce clarius. & pro Cæ. 42 a, Signa omni luce clariora. pro Cæl. 47 b, Sed intur pissimis rebus frequentissima celebritate, & clarissima luce lætatur. Ac. 16 b, Proferre in lucem res occultas. ad Her. 35 b, Luce noctem, nocte lucem expectas. pro Sex. Rosc. 27 b, Si canes luce latrent, opinor ijs crura suffringantur. I. A. 244 b, Quis audeat luci? quis in militari uia? quis bene comitatū? quis illustrē aggredi? pro Sest. 21 b, Luce palàm occidi. I. P. 84 b, Cū arma in templum Castoris luce & palàm comportabantur. Off. 70 b, Luce palàm in foro saltare. de Diuin. 120 a, Cur ante lucem galli cantant? Qu. F. 399 a, Pridie Iduum hæc scripsi ante lucē. & Ep. 3 b, & 56 a, de Ora. 133 a, Si ad te bene ante lucem uenisset. At. 56 b, Metellus cum prima luce in campum currebat. pro Syl. 177 a, & Epist. 56 a, Prima luce. pro Mil. 129 a, Centesima lux est hæc ab interitu P. Clodij. In Ar. Illæ quæ fulgent luces ex ore coruscō: id est, stellæ. pro Deiot. 149 a, obscurā familiam è tenebris in lucem euocare. pro Pom. 5 a, Mithridates in uestris uectigalibus: hoc est, in Asiæ luce uersatur. & Off. 43 a, Tanquam in clarissima luce uersetur. In Ar. 175 a, Primum redij luce, nō tenebris, deinde, &c. Hem mea lux, meum desiderium, Terentiæ, lib. 14. Lux liberalitatis & sapientiæ, pro Ligar. Lux lumenq; uitæ, ratio, Acad. quæst. edit. 1. lib. 2. Quoties illum lux noctu aliquid afferre scribere ingressum oppressit, Cat. Lucis aliquid afferre nostris rebus, 2 ad Att. Finis huius lucis, 2 Tuscul. id est uitæ. Cur inquam ciuibus Romanis, quos piratæ ceperant, securi statim percussis, ipsis piratis lucis usurā tā diuturnam dedisti? 7 Ver. Ante lucem efferri funera iussit Demetrius, 2 de Legib. 60. Lucem authoris fortasse desiderant sententiæ, de Natur. deor. 1. Lucem eripere, & quasi noctem quandā rebus offundere, de Na. deor. 1. Cum mor-

tali corpore cremato in lucem animus excesserit, de Diuin. lib. 1. Lucem omnino fugeram, 3 ad Attic. Omnes deniq; miseros, qui hac luce careant, Tusculan. quæst. lib. 1. id est, qui defuncti sint. Forensi luce carere, de Clar. Orat. Quanta luce ea circumfusa sunt, &c. Acad. q. edit. 1. lib. 2. Erit uobis luce clarius, iudices, quum eos ipsos produxero qui dederunt, 4 Verrin. Tuscul. q. lib. 2. Luce ueritatis menti hominis nihil dulcius. Acad. edit. 1. lib. 2. In luce Asiæ, in oculis prouinciæ, atq; in auribus omnium gentium esse positam. 1 ad Quint. Frat. Nec uerò ille in luce modò, atque in oculis ciuium magnus, sed intus domiq́ue præstantior. de Senect. Tu te Thyesta damnabis, orbabisq; luce, propter uim sceleris alieni? 3 Tusculan. Cum prima luce, Offic. 3. quod Græci ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.

Luxuria, riæ. & luxuries, ei. luxus, intemperantia, libido. pro S. R. 30 b, In urbe luxuries creatur, ex luxuria auaritia, ex auaritia erumpit audacia. de Or. 124 a, Auaritiam si tollere uultis, mater eius est tollenda luxuries. cō tra Rul. 64 a, Luxuries Annibalem Capuæ corrupit. pro Mur. 127 b, In quo luxuriam reperire non potes, in eo te umbram luxuriæ reperturum putas? & 142 a, Odit populus Rom. priuatam luxuriam, publicā magnificentiam diligit. Offic. 21 a, Turpe est diffluere luxuria. I. P. 90 a, & ibid. Noua quædā & inaudita luxuries. & ibid. Profundæ libidines. & pro Cæl. 46 b, Profusa luxuries. pro Cor. 66 b, Tum luxuriam illius quæ non crimine aliquo libidinis, sed cōmuni maledicto notabatur. I. V. 135 b, In mulierum corruptelis & in eiusmodi luxuria atq; nequitia. pro Cæl. 49 b, & 43 a, Domus in qua lustra, libidines, luxuries, &c. uersantur. pro S. R. 24 b, De luxuria se purgauit Erutius, cum dixit, hunc ne in conuiuio quidem ullo ferè interfuisse. et 19 b, Quod per scelus adeptus sis, id per luxuriam effundere atque consumere. de Orat. 121 a, Quod sumptuosius de luxuria. et 117 b, In summa ubertate inest luxuries quædam, quæ stylo depascenda est. & 157 a, Luxuriem esse in herbis. In Ver. 55 b, & 184 a, Luxuries in flagitijs, crudelitas in supplicijs. ad Herenn. 2 a, & 12 a, Inertia, ignauia, desidia, luxuria. Offic. 19 a, Hæc libidini potius luxuriequé, quàm liberalitati & beneficentiæ pareat. Offic. 25 a, Luxuria cùm omni ætati turpis, tum senectuti fœdissima est.

Luxuriosè, intemperanter. pro Cæl. 40 a, Cum libidinosis luxuriose uiuere. de Fin. 69 a.

Luxuriosus, a, um. asotus, intemperans. de Fin. 69 a, Luxuriosi reprehēdendi sunt ob eā ipsam causam, quòd ita uiuunt, ut persequātur cuiusq; modi uoluptates. contra Rul. 75 b, Aliquis ut in suis rebus, ita in repub. luxuriosus nepos. In Pis. 94 a, Nihil istō scitote esse luxuriosius, nihil libidinosi⁹. Or. 204 a, Lætas esse segetes, luxuriosa frumenta. I. A. 173 a, Multa & lauta supellex, non illa quidem luxuriosi hominis, sed tamen abundantis.

Luxus, us. intemperantia in edendo & bibendo. I. V. 161 a, Nisi fortè existimatis eum in uino ac luxu non risisse, qui nunc in periculo ac exitio suo risum tenere non possit.

Lycaonia, æ. regio. Ep. 240.

Lycaones. pop. de Leg. 176, Ep. 42.

Lycium, cij. de D. 81 b, Cum ambulādi causa in Lyciū ue-

nissemus: nam id superiori gymnasio nomē est & 110 a, Tum in bibliotheca, quæ in Lycio est, assedimus. de Or. 93 a, Et longè Academiæ illi ac Lycio tuum hoc suburbanum gymnasium antepono. de D. 85 a, Inq; Academia umbrifera, nitidoq; Lycio. & Acad. 42 a.

Lychnuchus, chi. quicquid lucernā sustinet. nam ut candelabrum candelæ, sic lychnuchus lucernæ fulcrum appellatur. Qu. Fr. 336 b, Hanc scripsi antè ad lychnuchū ligneolum, qui mihi erat periucundus, quòd eum te aiebant cum esses Sami, curasse faciendum.

Lychnus, ni. lucerna. pro Cæl. 52 a, Lux alia est solis & lychnorum. prouerb.

Lycij, pop. I. V. 204, Att. 95.

Lycurgeus, a. durus, seuerus, qualis fuit Lycurgus, qui leges duras Lacedæmonijs tulit. At. 8 a, Nosmetipsi qui Lycurgei à principio fuissemus, quotidie demitigamur.

Lycurgus, gi. de Cl. 176 a, M. Brutus accusationem factitauit, ut Athenis Lycurgus.

Lydia, Lydiæ. regio. pro Flac. 160 a, Quid dicam de Lydia? &c.

Lydus, a, um. pro Flac. 160 a, Quis unquam Græcus comœdiam scripsit, in qua seruus primarum partium nō Lydus esset?

Lymphatus, a, um. furens, insanus. de Diuinat. 97 a, Flexanima tanquam lymphata ut Bacchi sacris commota. Poetæ.

Lynceus, a, um. perspicax. I. V. 155 a, Homo lynceus. homo lutens fortè correctius legas. Epistol. 126 b, Quis est tam lynceus, qui in tātis tenebris nihil offendat? nusquā incurrat?

Lyra, ræ. fides. Tus. 149 a, Themistocles cum in epulis recusasset lyram, habitus est indoctior.

Lyricus, a, um. Orat. 215 a, Poetæ, qui λυρικοὶ à Græcis uocantur, quos cùm cantu spoliaueris, nuda penè remanet oratio.

Lysias, siæ. de Orat. 105 a, Disertissimus scriptor Lysias. & de Clar. 167 b, Lysias subtilis scriptor & elegans. Orat. 199 a, Venustissimus ille scriptor & politissimus Lysias.

Lysidicus, ci. I. A. 233 b, Lysidicus ipse in Græco uerbo, qui omnia iura dissoluit.

Lysander, Lysandri. uersutissimus Lacedæmoniorū dux, Offic. 22 a.

Lysippus, pi. fictor insignis. Ac. 22 b.

M A

Litera M in numeris mille significat. l. Mille in prænominibus Marcum.

M. de Or. 131 a, Omnibus in parietibus inscriptas fuisse literas, tria l l l, duo m m, lege literam L.

Macedo, onis. I. A. 203 b, Quid Macedo Alexander.

Macedonia, æ. regio. Attic. 40, I. P. 91 & 92, l. Seminarium. l. Triumphus.

Macedonicus, ca. I. V. 236 a, Signum Macedonicum. I. P. 91 a, Imperator Macedonicus. Attic. 257 b, Legiones Macedonicæ.

Macellum, li. locus in quo uenduntur omnia quæ uescendi causa in urbem afferuntur. de Diuin. 120 b, Si Epicu-

Universidad de Deusto
Biblioteca

ri de uoluptate liber corro ius esset, putarem annonam in macello cariorem fore. de Fin. 75 a, Quæ est ista laus, quæ posit è macello peti?

Macer, cra, crum. tenue. contra Rul. 79 b, Solum exile & macrum.

Maceria, riæ. murus in agro et uilla. Ep. 263 b, Helluo nequissimus sestert. 200 dabat nullo aprico horto, nulla maceria, nulla casa.

Machærophorus, ri. gladiator, machærã ferẽs. Qu. F. 312 b, Hominem portaui ad Baias octophoro machæro phoris centum sequentibus.

Machina, næ. machinatio. In Ver. 105 b, Columnæ machina appositæ deiectæ, eidem lapidibus repositæ sunt. & 106 a, In Pis. 88 b, M. Regulus, quem Carthaginenses resectis palpebris illigatum in machina uigilando necauerunt. pro Dom. 218 a, Isdem machinis sperant me restitutum posse labefactari, quibus antea stantem perculerunt. contra Rul. 75 b, Hæc tota lex ad Pompeij opes euertendas tanquam machina comparatur. Brut. 289 a, Omnes adhibebo machinas ad tenendum adolescentem. de N. 74 b, Doli, machinæ, fallaciæ, præstigiæ. & ibidẽ: Commoliri dolum & machinam aliquam ad quempiã. Qu. de Pet. 206 a, Quo in magistratu amicam, quã palàm domi habebat, de machinis emit.

Machinatio, onis. de Nat. deor. 45 a, Cùm machinatione quadam aliquid moueri uidemus, ut sphæram, horas. & 50 b, Etiam machinatio quædam atq; solertia. de Orat. 115 a, Iudex tanquam machinatione aliqua tum ad seueritatem, tum ad remissionem est contorquendus.

Machinator, oris. architectus, fabricator. pro Sex. Ros. 40 b, Scio omnium architectum & machinatorem esse Chrysogonum. & contra Rul. 63 b, I. C. 112 a.

Machinor, aris. struo, mollior, excogito, cõsiliũ ineo. de N. 56 a, Ad usum orationis incredibile est quanta opera machinata natura sit. de Or. 159 a, Hæc quidẽ machinati sunt ad uoluptatẽ. de N. 51 b, Quod perpetuitatis causa machinata natura est. & 73 a, Sibijpsi nefariã pestẽ machinari. I. V. 69 a, Cum interea aliud quiddam tãdiu machinaretur. pro Dom. 214 a, Nihil aliud nisi uti ne quid per uim agi posset, machinabere. ad Her. 11 b, & 26 b, Machinari necem uel calamitatem alicui. de Vniu. 197 a, Quæramus igitur causam, quæ eũ impulerit, quæ hæc machinatus sit, ut originem rerum, & molitionem nouam quæreret.

Macies, ei. corporis magna tenuitas et siccitas, gracilitas. contra Rul. 85 a. Homo grandi macie torridus, cõtemptus & abiectus. Item, Crassum libertum ais, tibi de me, macie solicitudineque narrasse. Tusculan. 197 a, Corpus macie extabuit. In Ant. 211 a, Profectus est ad bellum A. Hirtius uir potissimus, at qua imbecillitate? qua macie? sed animi uires corporis imbecillitas non retardauit.

Macrocollum, li. charta, membranula. At. 252 b, Sed tamen idem syntagma misi ad te retractatius, & quidẽ archetypon ipsum crebris locis inculcatum & refectum, hunc tu translatum in macrocollum, lege in Arcano cõuiuio. & 212 a, Impensam facimus in macrocolla.

Mactè. uox hortationem significans. Att. 188 a, Mactè uirtute, mihi quidem gratum, &c. & 220 b, Seruuli aiebãt, eum & agripetas eiectos a Buthrotijs, mactè, Tusc. 156

a, Mactè uirtute, ego enim ipse cum eodem ipso nõnumquam errauerim. At. 97 b, Quæso quid nobis futurum est, mactè scribas. aliter maturè.

Macto, as. interficio. de Aru. 253 b, Clodius diuisores omniũ tribuum domi suæ crudelissima morte mactauit. I. C. 104 a, Tũ tu Iupiter hos æternis supplicijs uiuos mortuosq; mactabis. & 102 b, Nónne hunc summo supplicio mactari imperabis? In Pis. 82 b, Quorum ego furori nisi cessissem, in Catilinæ busto mactatus essem. In Ver. 35 b, Quo etiam maiore es malo mactandus. Tusc. 179 b, Mactata excetra. pro Flac. 164 a, & 157 b, Quã potestis P. Lẽtulo mactare uictimã gratiorẽ. I. V. act. 31 b, Infirorum animas elicere, & puerorum extis deos manes mactare. I. V. 205 b, Cum uideant ius ciuitatis illo supplicio esse mactatum.

Macula. læ. labes. de Nat. 17 a, Est autem corporis macula næuus. pro Sex. Rosc. 37 a, Legationis ceremoniam polluere, maculasq; afficere. pro Pom. 5 a, Delenda est nobis illa macula Mithridatico bello superiore susceptã. & Att. 282 b, Magna macula per uos delata. pro Sestio 7 a, Quoniã illa repub. macula regni publicati maneret, quam nemo posset eluere. In Sal. 174 b, Inurere aternas maculas alicui, quas reliqua uita eluere non posit. pro Cor. 57 b, Est huius sæculi labes quædam & macula, uirtuti inuidere. pro Dom. 217 b, Omnium libidinum maculis notatissimus. pro Planc. 265 a, Hunc tu uita ista dorem maculis aspergis istis. In Ver. 260 a, Maculas flagitiorum tuorum innocentium sanguine luere arbitrabare. & pro Cluent. 20 a, Macula familiæ: id est turpitudo.

Macula. retis foramen, seu plaga. I. Reticulum. de Somnio, 129 b, In ipsis terræ quasi maculis, ubi habitatur.

Maculo, as. macula afficio, commaculo, inquino, obline, polluo, fœdo, cõtamino, labem infero, maculis aspergo. de Arusp. 250 a, Qui castissimos ludos omni flagitio polluerat, omni dedecore macularet. pro Mil. 118 a, Et ut ne quid per uim agi posset, machinabere. ad Her. 11 b, & 26 b, Machinari necem uel calamitatem alicui. de Vniu. 197 a, Quæramus igitur causam, quæ eũ impulerit, quæ hæc machinatus sit, ut originem rerum, & molitionem nouam quæreret.

Maculosus, a, um. maculis respersus. I. A. 174 a, Pompeij non multa, eaq; maculosa. Attic. 11 a, Maculosi senatores.

Madefio, fis. perfundor, resp. ergor. de D. 94 b, Itaq; uaticinatus est, madefactum iri minus triginta diebus Cretam sanguine. I. A. 259 a, Imbuti sanguine gladij exercituum nostrorum, uel madefacti potius.

Madeo, des. madefio. I. A. 190 a, Natabant pauimenta uino, madebant parietes. Postquam. 206 b, Madens coma, compositus capillus.

Madidus, a, um. perfusus. Qu. Fr. 314 a, Sed ille fascicellus totus aqua madidus mihi redditus est.

Mæna, næ. pisces marinus, quem Theodorus Gaza Aliẽ uertit, itali Mænulã uocãt. de Fin. 83 b, Qui uoluptatem ipsam contemnunt, ijs liceret dicere se Accipenserem Mænæ non anteponere.

Mæotis, tidis. palus Scythica. Tusc. 238 a, A' sole exoriente supra Mæotis paludes, nemo est qui factis me æquiparare queat. Poetæ. cõtra Rullum, 76 a, Cum Mithridates amisso exercitu, etc. Mæotide, & illis paludibus etc.

Mæan-

defendatur.

Meandrus, dri. anfractus. I. P. 90 b, Quos tu meandros, dum omnes solitudines persequeris, quæ diuerticula flexiones q; quæsisti?

Megara, oppidum Siciliæ. I. V. act. 7.

Mage, pro magis. Ep. lib. 7. pro Mur. 131 a, Nõ ex iure manu consertum, sed mage ferro rem repetunt. Ennij.

Magicus, ca, cum. de Or. lib. 1, Magicum carmen.

Magis, plus, præter, plus plusq;. Ep. 91 b, At. 71 a, b, Quotidie magis ac magis suspicor te in Epeirũ profectũ. Ep. 29 a, Sed mihi magis magisq; quotidie de rationibus tuis cogitanti, placet: id est, plus plusq;. I. A. 153 b, Quotidie magis magisq; perditi homines urbi minabantur. Par. 129 b, Nihil huic addi potest, quo magis uirtus sit. pro Mil. 104 b, Non magis erit parricida, si quis cõsularem patrem, quàm si quis humilem necauerit. pro Plan. 271 b, Is magis ædilis fieri non potuisset. pro S. R. 24 b, Annos natus magis quadraginta. Epistol. 26 b, Ita contendit, ut nihil unquam magis. de Orat. 110 b, Magis adeò id facultate quàm alia ulla culpa mea contigit. Epi. 264 a, Expecto tuas literas, teipsum multò magis. de Ora. 111 a, Ac multo etiam magis ad uos. & de Cl. 195 b, Magis etiam, etc. pro Fl. 160 b, Nunc uerò hoc magis, quod, etc. contra Rul. 85 b, Imò uerò etiam hoc magis, quàm etc. quod, &c. I. V. 148 a, Atq; eo magis, si, &c. & 164 b, Et eo magis, quòd, &c. itẽ. Mementote nõ tam illos esse nobis quàm hos pertimescendos: atq; etiam hoc magis sunt timendi, quòd, &c. de Off. 15 a, Capescentibus rẽ pub. nihil minus quàm philosophus, haud scio an magis etiam respicientia adhibenda sit rerum humanarũ. Att. 254 a, Magis est quod gratuler tibi, quàm quod te rogẽ. pro Cæl. 40 a, Cuius in magnis cæteris amicorũ si fuit etiam Cælius, magis est ut ipse molestè ferat errasse se, quàm ut istius amicitiæ crimen reformidet. Atti. 234 a, De Græcia magis ac magis cogito.

Magister, stri. præceptor, doctor, autor. de Nat. 15 b, Epicurus gloriabatur, se magistrũ habuisse nullum. In Ant. 177 a, Quanquam te bonum timor faciebat, non dutur ni magister officij. de Sen. 83 a, Nec ulli bonarũ artium magistri non beati putandi, quamuis cõsenuerint ures. I. A. 162 a, Iam uideo magistro tuo qui te tãta mercede, quanta tam proferam, nihil sapere docuit. de Orat. 106 a, Puerim hoc genere apud magistros exercentur. pro Sect. Rosc. 38 a, Is discipulus magistro tantulum de arte non concedit. de Cla. 174 a, Gracchus semper habuit exquisitos è Græcia magistros. de Orat. 120 b, Magistri ad quos filios nostros mittimus. de In. 50 b, Artium liberalium magistri, uiuendi præceptores. & Ep. 136 b, Magister cœnandi, discipulus dicẽdi. de Orat. Socrates magister omnium istorum, &c. Orat. 197 b, Plato grauissimus autor & magister intelligendi & dicendi. & 198 a, & de N. 8, Aristoteles à magistro Platone dissentiẽs. de Orat. 155 b, Plato non linguæ solum, uerumetiam animi ac uirtutis magister. & pro Mur. 139 b, Vestri præceptores & uirtutis magistri id est, Stoici. pro Mur. 139 a, Hæc omnia non à natura sunt, sed à magistro: sine magistro, duce natura. I. Mamma. Orat. 207 a, Existimatur alicuius artificij, non magister. pro Rab. P. 124 a, Vtilius est magister optimus. de Or. 97 a, Stylus optimus dicendi effector & magister. & 107 b, Stylus perfector dicendi, ac magister. In Verr. 139 a, Dux & magister ad sa-

ciendum aliquid. de Clar. 192 b, Suasionem legis Seruiliæ sibi magistrum fuisse dicebat. pro Cor. 60 a, Tum uerò ius omne noster iste magister mutãdæ ciuitatis ignorat. de Orat. 126 b, Quamobrem hoc uos doceo, bonus ego uidelicet & eruditus magister. de Arusp. 247 b, Ego habeo autores & magistros colendarũ religionum, maiores nostros. pro Dom. 234 a, Autor & magister publicæ religionis. & 241 b, Præsertim illo magistro qui cogeretur docere antequàm ipsa didicisset. pro Cec. 291 a, Te uti in hac re magistro uolo. In Ver. 62 a, Si ab isto libro quẽ tibi magister ludi nescio quis ex alienis orationibus compositum dedit. de Se. 86 b, Summus magister in poculo. Att. 76 a, & I. V. 243 a, Magister scripturæ. I. Scriptura. & 145 b, Magistri, qui tabulas habebant. & 143 b, Quidam qui tum magister erat eius societatis. & At. 176 b, & Epist. 207 b, & 227 a, pro Planc. 265 b, P. Crassius maximarum societatum autor. plurimarum magister. At. 1 b, L. Pontius, quem putabam magistrum fore. si bona uenirent. pro Qu. 9 a, Cui magistri fiunt, domini cõstituuntur, qui qua lege, quas conditione pereat, pronuncient, huic, &c.

Magister equitum. cui imperiũ summum in equites erat, ut dictatori in populũ. At. 151 a, Sylla potuit efficere ab interrege, ut dictator diceretur & magister equitũ. de Leg. 185 b, Isq; aue sinistra dictus populi magister esto. & 186 a, Magister populi equitumq;.

Magisterium, rij. magistri dignitas & officium, cẽsura. de Sen. 96 b, Me uerò & magisteria delectant à maioribus instituta, & is sermo qui à summo adhibetur magistro in poculo. de Prouinc. Cons. Magisterium morum.

Magistra, stræ. de N. 10 a, Legis æternæ uis, quæ quasi dux uitæ & magistra officiorum sit. & de Orat. 111 b, Off. 264 a, Natura magistra & duce. Tusc. 225 a, Philosophia magistra uitæ. pro S. R. 30 b, Vita rustica parsimoniæ & diligentiæ magistra est.

Magistratus, tus. dignitas, honor, potestas, fasces, procuratio negocij & muneris publici, qui cum potestate est, qui potestatem gerit, aliquo honore & dignitate affectus, summis populi beneficijs usus. de Am. 108 a, Vbi eos inueniemus, qui honores magistratus, imperia, potestates, opes, amicitiæ non anteponant? pro Mur. 141 b, Cato negat iudicium hominum in magistratibus mandandis, uoluptatibus corrumpi oportere. & 142 b, Nulla re allici mentes hominum oportere ad magistratum mandandum, nisi dignitate. Offic. 25 a, Est igitur proprium munus magistratus, intelligere se gerere personam ciuitatis, debereq; eius dignitatẽ & decus sustinere, seruare leges, iura describere, ea fidei suæ commissa meminisse. pro Sest. 15 b, Censura sanctissimus magistratus. In Ver. 231 b, Ad me uenit Heraclius is qui tum magistratum Syracusis habebat. Of. 30 a, Cedere ijs qui magistratũ habebant. pro Planc. 260 b, Tum enim magistratum nõ gerebat, is qui cœperat, si patres autores non erant facti. pro Pl. 262 a, Libertas populi in mandandis magistratibus. & 272 a, Commissi sunt ijs magistratus. At. 279 a, Nemo tribunus plebis, nemo alio magistratu, nemo priuatus autor extitit. At. 276 b, Dum unus erit patricius magistratus, auspicia ad patres redire non possunt. & ibidem: C. Marius factus est augur. pro Font. 281 a, In honoribus petendis, in potestatibus, in imperijs gerendis

Universidad de Deusto
Biblioteca

contra Rul.72 b, Quibus uos amplissimas potestates de distis. & 48 b, Legum ministri magistratus. & ibi. Legũ interpretes iudices. cõtra Rul.71 a, Lege Curiata magistratũ non dari, cui nullis comitijs ante sit datus. Epi. 40 b, Creare & gerere magistratum, & gerere potestatem. Itẽ, Abire magistratu. Epi. 60 b, Atq; abeuntẽ magistratu concionis habendæ potestate priuauit. & Att. 11 4, Qu. Fr. 394 a, Bene gerere se in potestate. pro Qu. 2 a, Magistratũ æquũ adhuc reperire non potui. I.V. 191 d, Secuti sunt auariores magistratus. Qu.F. 294 a, Quæ in magistratu uitiose decreuerant, eodem ipsis priuatis erat iure parendum. I.A. 179 b, Tum senatus contra te dedit arma consulibus reliquisq; imperijs & potestatibus. I.A. 204 b, Vt ei triennium ante legitimum tempus magistratus petere, capere, gerere liceat. de L. 184 b, Magistratus hæc est uis, ut præsit, præscribatq; recta, et utilia, et cõiuncta cũ legibus: ut enim magistratib. leges, ita populo præsunt magistratus: uereq; dici potest, magistratum legẽ esse loquẽtem, legem aut mutum esse magistratum. de Leg. 190 b, Suffragia in magistratibus mãdandis palàm ferre melius esset. & 193 b, Qui magistratu abierint, apud censores edant, & exponãt quid in magistratu gesserint. In Sallust. 274 b, Accipere magistratũ loco prædæ. Ep. 190 b, Nam quòd huc properent in magistratum uenire, causam non habent.

Magnanimitas, tis. magnitudo animi. Off. 31 a, Quarũ una sit cognitionis, altera communitatis, tertia magnanimitis, quarta moderationis.

Magnanimus, a, um. uir magni animi, uir altus & excelens. Off. 13 a, & 14 a, Vir fortis & magnanimus. pro Font. 281 b, Vir summi consilij & maximi animi. pro Sest. 12 b, Vir fortis & acris animi magniq.

Magnes, tis. de D. 98 b, Vt si magnetẽ lapidem esse dicã, qui ferrum ad se alliciat & trahat: at rationem cur ita sit, afferre nequeam.

Magnes. à Magnesia Thessaliæ regione. de Clar. 149 b, Dionysius Magnes.

Magnificio, cis. Ep. 210 b, Eius libertum Apollonĩũ iam tum equidem cum ille uiueret, & magnificiebã & probabam. Att. 234 a, Facio magnam praxim Dolabellæ: id est, magnificio actionem Dolabellæ.

Magnificè, splendidè. de Cl. 188 a, Amicè & magnificè te laudatum puto. I.V. 182 a, Magnificè laudari ab aliquo. pro Qu. 17 b, & I.V. 89 a, Magnificè ac splendidè ornare conuiuium. de In. 77 a, Vasa magnificè & preciosè lata. I.V. 214 a, Exornat amplè magnificèq; triclinium. pro Dom. 236 a, Iste habitare laxè & magnificè uoluit. I.C. 104 b, Magnificè uicimus. At. 284 b, Iuuat enim magnificè loqui. ad Her. 31 b, Hic qui se magnificè iactat & ostentat. I.A. 223 a, Magnificè enim Sulpitius maiorum contentiam diligebat. Off. 10 a, Hæc præscripta seruantem licet magnificè uiuere.

Magnificentia, tiæ. splẽdor. de In. 82 a, Magnificẽtia est rerum magnarum & excelsarũ, cum animi ampla quadam & splendida propositione, agitatio & administratio. & 26 a, Virtus & magnificentia, in qua grauitas & autoritas est. Orat. 204 b, Si ut in apparatu epularum à magnificentia recedens non se parum solum, sed etiam elegãtem uideri uolet. pro Mur. 142 b, Odit pop. Rom. priuatam luxuriam, publicã magnificẽtiam diligit, contra Rull. 70 b, Hoc uix est liberi populi, uix uestrorum amicorum magnificentiæ. de Leg. 168 b, In hac illa ueri magnificentia, & c. Qu. R. 49 a, Qui tãtas pecunias nõ propter inertiam laboris, sed propter magnificentiã liberalitatis repudiauit. de Leg. 190 b, Luculło obiecta est magnificentia uillæ Tusculanæ. Tus. 240 a, Magnificentia ædium regiarum. & 247 a, Magnificentia & suntuis epularum. Off. 15 a, Capessentibus rempub. & magnificentia, & despicientia adhibenda est rerum humanarum. de Leg. 183 b, Funerum sepulchrorumq; magnificentia. Off. 28 b, Cauendum est etiam, præsertim si ipse ædifices, ne extra modum sumptu & magnificẽtia prodeas. & ibi. L. Lucullus, cuius quàm multi uillarum magnificentia imitati sunt. & 44 b, Theophrastus est magnificentius in laudanda magnificẽtia & apparitione popularium munerum. de Am. 99 b, Qui uirtutẽ uerborum magnificentia metiuntur.

Magnificentissimè. Atti. lib. 2, Iactare se magnificẽtissimè, & 225 b, Nostri autẽ ἀφωσ quod per se ipsos conci potuit, gloriosissimè & magnificẽtissimè consecerut. In Vatin. Cicero post hominum memoriam magnificentissimè consul factus.

Magnificus, a, um. lautus, splendidus, summo splendore præditus, delicatus. I.V. 87 b, Vidi forum adornatum magnifico ornatu. Quin. Frat. 327 b, Ludi magnificentissimi, & munus sumptuosum atq; magnificum. de Orat. 98 a, Multæ ac magnificæ res constructæ ac reconditæ. Epistol. 136 b, Cœna magnifica & lauta. Tusc. 240 a, Stragulum magnificis operibus pictum. Ep. 195 a, Reliquæ sunt uenationes binæ per dies quinq; magnificæ. de Ora. 117 a, Genus dicendi magnificum atq; præclarum. & 98 a, Cùm præclara quædam et magnifica dilicisse, de Op. 244 a, Ii quos nihil excelsum magnificumq; delectat. & Off. 16 a, Animus excelsus & magnificus. de D. 109 b, Magnificum etiam illud Romanisq; hominibus gloriosum, ut, & c. contra Rul. 82 a, Cætera illa magnifica pop. Roma. uectigalia. de Cl. 189 a, Voce, motu, forma etiam magnifica & gloriosa ostentatio ciuitatis. de Leg. 169 a, Villa magnifica. Attic. 66 b, Illam autem quam locauit, facit magnificentissimã. Of. 45 a, L. Crassus magnificentissima ædilitate functus est. contra Rul. 66 b, Est hoc amplissimũ, sed illud magnificẽtius, quàm & c. de Cl. 175 b, Genus dicendi magnificentius & ornatius. I.P. 80 a, Magnificentius est dicere quemadmodum gesserimus consulatum, quàm quemadmodum cæperimus. Postquam. 204 a, Senatus à quo sæpe magnificentissimis decretis ornatissimus. de Cl. 182 b, Id melius est quod splẽdidius & magnificẽtius. pro Deiot. 147 a, Cui magnificentissima dona usq; ad Numantiã ex Asia mittit. pro D. 242 a, Italiæ magnificentissimus ille motus. I. Va. 30 a, Cicero magnificentissimus post hominum memoriam consul factus.

Magniloquentia, tiæ. Or. 215 b, Dactylus numerus heroxametrorum magniloquentiæ est accommodatior. Epi. 210 a, Homeri magniloquentia.

Magnitudo, nis. amplitudo, grandităs, moles, ubertas. de Fimib. 99 b, Magnitudo maris Aegei. Offic. 31 b, Metiri magnitudinem mundi. I.A. 249 b, Si maria, montes, regionum magnitudines interessent. de Ora. 86 a, Magnitudo & uarietas, multitudoq; causarum. I.V. 240 a, Genus prædadi ad magnitudinem quæstus immẽsum & infinitũ. & ibi. Magnitudo frigorũ. Part. 237 a, Magnitudinem animi superbia imitatur ex animis extollẽdis. & Ep. 84 a, Magnitudinẽ animi tui ne inflectas cuiusquã iniuria. Ep. 21 b, Magnitudo & uis amoris. contra Rull. 85 a, Magnitudo fructuum: id est, abundantia. In Verr. 226 a, Signũ ex ære modica amplitudine. & de Leg. 183 a, Propter amplitudines sepulchrorum. Item, Vtilitatis ubertas: id est, magnitudo. I. Vbertas. pro De. 149 b, Erstio, cõcedatur hæc quoq; acerbitatis & odij magnitudo.

Magnì esse, & id genus. Ep. lib. 15, Magni erunt mihi litteræ tuæ. Att. lib. 10, & Famil. lib. 16, Non possum dissimulare mihi famam quoq;, quamuis sit falsa, magni esse. de Nat. lib. 2, Magni interest ad decus & laudem ciuitatis.

Magno. magno precio.)(Paruo emere uel uendere. pro Qu. R. 50 b, Magno tuam dimidiam partẽ decidisti. contra Rull. 73 a, Ement agros quos uolent, & quàm uolẽt magno. Att. 15 b, De aliquo conducere nimium magno. I.V. 202 b, Quidĩtu istã permagno æstimas. In Ver. act. 5, Magno uendidisti.

Magnopere. nimio opere. Ep. 20 a, Cum has ad te quam primùm literas magnopere perferri uellemus. At. 66 a, Et si quæris, nulla est magnopere commoratio. de In. 62 b, Cum puerorum formas & corpor am magno hic opere miraretur. de Leg. 166 b, Gellius philosophis magnopere autor fuit, ut, & c. At. lib. 13, Magno opere accersitus. Ep. lib. 13, Magnoq; opere abs te peto.

Magnus, a, um. amplus, grandis, non mediocris, non paruus, uberior, bonus, latè patens, immanis, infinitus, uastus, insanus, longè latèq; patens. de Or. 104 a, Quarũ rerum fateor magnam multiplicemq; esse disciplinã. de N. 51 b, Magna dij curant, parua negligũt. de Or. 145 a, Hæc enim ars sine controuersia & magna est, & latè patet, & ad multos pertinet, & summo in honore semper fuit, & charissimi ciues ei studio etiam hodie præsunt. Ep. 86 a, Quanquam id magnũ & amplũ est. Ora. 199 b, Magnũ opus & arduum Brute conamur. cont. Rull. 74 a, Magna mihi res non modò ad statuendũ, sed etiã ad dicendũ uidetur esse. pro Mur. 125 b, Mihi cũ eo & uetus & magna amicitia est. Orat. 201 b, Partes magnæ & graues. de Or. 158 b, Grãdis oratio, pro magna. Ep. 24, Magna eloquẽtia, magna grauitas, magnum stultum, magna cõtẽtio. de In. 43 a, Mulæ & magnæ res. & ibid. Quædam magna & ampla pars. Tusc. 178 a, Experiar equidem. sed magna res est. & 176 a, Quos enumerare magnum est, ita sunt multi. pro Pl. 277 b, Decere mihi ferro magnum fuit, & c. Qu. Fra. 300 b, Nã si te uicinis tuis anteponis, ualde magnum facis. Or. 206 a, Nos magnum fecissemus, si potuissemus, & c. de Nat. 59 b, Nemo uir magnus sine aliquo afflatu diuino unquam fuit. & ibid. Magnis uiris prosperè euenĩut semper omnes res. pro Qu. 17 a, Artes, quib. tu magnus es, tibi concedo. Of. 36 a, Dicæarchus peripateticus magnus & copiosus. pro Mur. 139 b, Neq; disputandi causa ut magna pars, sed, & c. de In. 72 b, Augere aliquid & maius facere. de Cl. 184 b, M. Drusus tuus magnus auunculus. Offic. 66 a, In his magni iudicis est, statuere quid sit æquũ. & de Leg. 192 a, Quorum generum in utroq; magnus nostrer Cato est. de Claris ora. 184 b, Magnus auunculus. Magnus Consul & Consularis, 10. Famil. Magnus locus, 2 de Nat. deor. id est, amplam præbẽs materiam. Nunc rus frumenti magnus, 4. Verrin. Magnus prætextatus illo die fui, 6 ad Attic. Magnus ueterator, 2 ad Qu. Frat. Vir magnus in primis, de Nat. deor. 1. Magna causa, pro Domo sua. Magna Græcia, 2 de Orat. Magna natio, de Arusp. respons. Magna pecunia, 11 ad Attic. Magna pro curatio, pro Deiot. Magna quæstio est, de Nat. deor. 2. Magna res, 12 ad Attic. id est, magni precij. Magnum caput, 2 de Orat. Magnum consilium, 3 Philip. Magnum ingenium L. Luculli, Acad. quæst. edit. 1 lib. 2. Magnum opus in manibus habeo, 1 Acad. Magnum quid & multæ cogitationis atq; ocij, 2 ad Attic. Quid enim uidetur ei magnum, cui æternitas omnis, totiusq; mundi nota sit magnitudo? Tusc. quæst. lib. 4. Magnum est efficere ut quis intelligat quid sit illud uerum & simplex bonum, 1 Acad. hoc est, magni laboris, uel magnæ utilitatis. Magnum est eadem habere monumenta maiorum, ijsdem uti sacris, sepulchra habere communia, Offic. 1. Magnũ est in amicitia, superiorem parem esse inferiori, de Am. Quicquid erit, non modò magnum, sed etiam paruum, scribes, 14 ad Att. Nam si te interioribus uicinis tuis, Cilicensi & Syriaco anteponis, ualde magnum facis, 1 ad Qu. Frat. Magnum atq; honestum te esse, 11 Famil. M. Bruti & Cassij. Magnum annũ dicunt mathematici, quo septem sidera errãtia expletis proprijs cursibus sibimet cõcordant, 2 de Nat. d. Si domum magnam pulchramq; uideris, de Nat. deor. 2 Chrysippus & Stoici cum de animi perturbationibus disputant, magnam partem in his partiendis & definiendis occupati sunt, 4. Tus. 9. Fam. ad Att. 16. id est, magna ex parte. Nullã rẽ neq; tam magnam neq; tam paruam putet, quæ, & c. 5 Fam. A magno homine & in primis erudito Panætio tractata, 3 de Le. Stabili & firmo & magno animo uir, 3 de Finibus. Magno timore esse, 5 ad At. Aut omnino, aut magna ex parte essem aliquãdo liberatus, & c. 1 Tusc. Magna uoce cõfiteri, pro Cec. Magni aratores, 5 in Verr. Magni ludi, in Pis. Magni in repub. uiri, 3 de Leg. Magna quæ uidẽtur, in duplici genere sunt, Part. Magnis sæpe rectissimè parua conferuntur, Orat.

Magus, gi. de D. 90 a, Magi, quod genus sapientum et doctorum habebatur in Persis. & 99 a, Et in Persis magi augurantur & diuinant. de Leg. 174 b, Magi Persarum. de N. 10 b, Portenta magorum Aegyptiorum dementia.

Maialis, lis. uerres castratus. Cicero apud Isidorum libro 2, cap. 31, Consulem quærebam, quem in isto maiali inuenire non poteram.

Maiestas, tis. imperium, amplitudo, dignitas. de Orat. 123 b, Maiestas est amplitudo ac dignitas ciuitatis, is eã minuit, qui, & c. de In. 69 a, Maiestatẽ minuere, est aliquid de repub. cum potestatem non habeas, administrare. de Or. 127 a, Lex Apuleia, qua qui maiestatem minuisset, capitis pœna afficiebatur. pro Rab. 90 b, Vt illud summum auxilium maiestatis atq; imperij de Rep. tollatur. & 94 a, Vt imperium pop. Rom. maiestasq; conseruaretur. & pro Cor. 62 a, Seruare & cõseruare maiestatẽ populi. I.V. 245 b, Minuere maiestatẽ reip. & de Or. 118 b, Maiestas ab aliquo imminuta. de D. 97, Dij nõ cẽsent esse maiestatis suæ, præsignificare hominib. quæ sunt futura. & 98 a, Neq; hoc alienum ducunt maiestate sua. de N. 41 b, Sustinendi muneris propter imbecillitatem diffi

Universidad de Deusto Biblioteca

cultas minimè cadit in maiestatem deorum. & Acad.30 a,pro S. R.27 a,Maiestas iudicum.I.P.84 b, Magnum nomen est,magna species,magna dignitas, magna maiestas consulis.I. A.157 a,Qui maiestatem populo Romano per uim minuerit.de Am.113 b,Quanta illa fuit grauitas?quanta in oratione maiestas?

Maior,ius.Top.222 b,Quod in re maiore ualet,ualeat idē in minore.Qu.Fr.303 b,Quem ego ut fratrē maiorem uerebar. de Leg. 174 a, Prorsus maiorem quidem rem nullam sciscam aliter,in minoribus,si uoles remittā hoc tibi.Tus.160 b,Qui in aliquo maiore studio & arte uersantur.de D.86 a,Nihil ferè quondam maioris rei nisi auspicatò gerebatur.& 119 a,Eius aspectu cum obstupuisset bubulcus,clamorem maiorem cum admiratione edidit.Att.124 a,Balbus maior,& Balbus minor. Par.117 b, Africanus maior, & Africanus minor. de Am.96 a,Cato maior. Of.3 b, Quæ cura exuscitat etiā animos,maiores & ad rem gerendam facit.Tu c.187 a, Qui uolunt exclamare maius toto corpore,contentioni uocis asseruiunt.de Orat.87 a, Maiore delectatione, spe uberiore præmijs amplioribus ad perdiscendum cō moueri.& 93 a, Studio acriore,ocio ac facultate discendi maiore ac maturiore, & labore atque industria superiore.

Maiores,orum.patres,superiores.)(.Posteri nostri, posteriores.In V.65 b,Patres maioresq; nostri.Ora.108 a, Patrum nostrorum ætas.& b,Superiores.)(. Posteriores.I.A.188 b,L.Philippus uir auo, patre, maioribusq; suis dignissimus.Quales ei⁹ maiores fuissent, 1 de Fin. Maiores imitandi, at non eorum uitia, Offic.1.Maiores nostri libertis suis non multo secus ac seruis imperabāt, 1 ad Quint. Frat. Maiores quibus in rebus quæstiones interponi uoluerint,2 ad Heren. Maiorum suorum autoritate satis commendati fidei tuæ,15 Famil. Maiorū nostrorum clementia,5 Famil Quint.Metelli. Ex maiorum dignitate eum honorem à te administrari,15 Famil. Maiorum exempla nosse debet Senator, 3 de Legibus. Maiorum mos,13 Fam.Maiorum more,sine fuco ac fallacijs,1 ad Atti.Maiorum nostrorum sepultæ reliquiæ, ad Octau. Maiorum similem aliquando fore populum Romanum,12 Famil.Maiorum nostrorum hîc multa uestigia,2 de Legibus. Audiui ex maioribus natu hoc idē fuisse,1 Offic.Ego meis maioribus uirtute mea præluxi, In Salust.

Maius,iæ.At.205 a,Ille diem negabat esse mēse Maio. & I.A.179 b,Maiæ Calen.At.41,Idus.41,Nonæ 60.

Maiusculus,a,um.grandior.Epist.131 b, In aliqua maiuscula cura negocioq; uersari.

Mala,læ.maxilla.Orat.163 a,Vt meos malis miser manderem natos.

Malè.prauè,nequiter,incommodè,uitiosè,improbè,mala ratione. Attic.237 a,O factum malè de Alexione. & 261 b,de Orat.137 b,Malè enim se res habet,quæ, &c. de Sen.80 b,Vt Carthagini malè iamdiu cogitandi bellum inferatur.pro Murē.139 a,Errasti aliqua in re,malè dici putat Cato.de Sen.81 b,Malè rem gerere. & I.C. 109 a,Malè gerendo negocio.pro Quin.16 a,Qui cum omnibus creditoribus malè agat.& 9 b, Qui permulta malè agendi causa fraudandiq; fecerunt. de Cla.172 a, Malè mulctatus.Orat.212 a,Malè sonabat ijsdem. Att.

122 a, Non dubito quin me malè oderit.pro S.R.42 a, Aliquem malè locutum esse. Attic.84 b,& pro Cæl.45 b,& At.17 a,Malè audire,& bene audire.ad Her.38 a, Mala ratione:id est,malè.

Malea, siue Maleæ, Laconiæ promontorium.Episto.55. Sulpitij.

Maledicè.Offic.27 a,Cum de absentibus maledicè contumeliosèq; dicitur.

Maledico,cis.maledictis figo,carpo,rodo,uellico,obtrecto,detraho,morbo procacitatis utor,petulātissima lingua aliquem consector,malis onero.de Or.137 a,Si quis alteri maledicit,petulans uidetur. de Nat.20 a, Epicurus Phædoni Socratico turpissimè maledixit.ibi. de maledicēdo multa.Episto.85 a,Cuius summa criminis hæc est,quòd armatus aduersario maledixi.& 33 a, Si quispiam maledicit.de Orat.133 a,Nam si contra te dixero, mihi maledicturus es,ut cæteris fecisti.pro Cæl.39 a,Petulāter maledicere alicui.& pro Sest. 20 b,Maledicito homini Reatino.de Orat.155 b,Pericles,in cuius labris ueteres comici etiam cum illi maledicerent (quod tum Athenis fieri licebat) lepôrem habitasse dixerunt. pro Deio.249 a, Non debebas optimo uiro fugitiui ore maledicere.pro Cæl.38 b,Aliud est maledicere, aliud accusare.pro Cor.67 a,Qui more hominum inuident,in cōuiuijs rodunt, in circulis uellicant,non illo inimico,sed hoc maledico dente carpunt.Episto.138 b,Malis onerari.In Sal.275 a,Is demum maledicit,qui non potest ab altero uerum audire.

Maledictio, onis pro Cæl.38 a, Maledictio nihil habet propositi,præter contumeliam.

Maledictum, cti. conuicium, probrum, contumelia.)(. laus.pro Mur.126 b,Saltatorem appellat L.Mur.Cato, maledictum est,si uerè obijcitur, uehementis accusatoris.& ibid. Maledicto nihil in hisce rebus loci est, quòd omnia laus occupauit. Qu.Fr.380 a, Cùm omnia maledicta uersus etiam obscœnissimi in Clodium & Clodiam dicerētur.pro Cl.30 b,In maledicti uel criminis loco aliquid alicui obijcere.pro Fl.147 b, Maledictum omne, non modò crimē effugit.pro Fl.156 b,Aliquem probris omnibus maledictisq; uexare.& At.175 b,Omnia in aliquem maledicta conferre.pro Syl.171 b, Verbi inuidia contumeliaq; maledicti. de Nat. 20 a, Epicurus omnes figebat maledictis.de Cla.180 a,Aliquis cum aculeo & maledicto facetus.pro Cæl.40 a, A maledictis pudicitiæ ad cōiurationis inuidiam oratio est nostra delapsa. Antequàm.165 a, Sed quid ego plura de illorum aut in me maledictis, aut in eos sceleratè loquar factis?pro D. 231 a,Extinctum iam est illud maledictum crudelitatis.I.A. 256 a,Quem ego iniustum uerissimis maledictorum notis tradam hominū memoriæ sempiternæ.In Vat. 30 a, Cum tu mihi Cornelij defensionem in maledicto obijcie dam amputaris.I.P.86 a,Maledicti & cōtumeliæ, &c. pro Plan.265 b,Nec ulla alia coniecta sunt maledicta in eius uita.& 266 a,Maledicta in aliquem asperè & ferociter & liberè dicta. Br. 287 a, Tantumq; is tribuit huic indulgentiæ,ut se maledictis non abstineat.

Maledicus, ci. obtrectator, mordax, petulans, procax,habens aculeos, perfringo, momus. pro Flac.160 b, In tam suspiciosa & maledica ciuitate locum sermoni obtrectatorum non reliquit. & pro Cælio,45 b, At fuit

At fuit fama, quotusquisque eam effugere potest in tam maledica ciuitate?ad Heren.8 a,& de Finibus,61 b,Homo natura maleuolus & maledicus.pro Muren.126 b, Maledicus conuiciator. Attic.17 a, Publicanus maledicus.pro Flac.148 b,Qui maledicentissima ciuitate omne crimen effugit.

Malefacio,cis.malè mereor,perniciosè mereor.Epi. 177 b,Dij isti Segulcio malefaciant. Att.145 a,Quod si iste Italiam relinquet,faciet omnino malè.

Malefactum,cti.Offic.46 a,Beneficia malè locata malefacta arbitror.de In.75 b,Deinde aduersarius malefacta augebit.

Maleficiosè,malitiosè,nefariè.pro Cec.288 b,Cùm hoc nouæ litis genus tam maleficiosè intenderet.

Maleficium,cij. malefactū. pro Cæl.53 a, Beneficij memoria nihil profuit, nocuit opinio maleficij cogitati. pro Pl.268 b,Noli maleficium putare esse gratiam.pro Cæl.48 b,Perficiendi & occultandi maleficij spes.I.A. 197 b,Conscientia maleficiorum.pro S.R.20 a,Supplicia pro maleficijs suis metuere.& b,Maleficia manifesta.pro Cec.304 a,Maleficiū exilio multatū. & 286 a, Punire maleficium.ad Her.7 b, Qui indicet aut factum esse maleficium,aut à quo factū sit.de in.61 a,Non factitatum est ne à barbaris quidē hoc maleficium. pro S. R. 28 b, Committere maleficium, & admittere maleficiū.

Maleficus,a,um.reus,malè meritus.ad Heren.17 a, I.V. 265 a,In maleficorum sceleratorumq; custodias tu tantum numerum ciuium Rom.includere ausus es? Tus.239 b, Vir maleficus natura, & iniustus.de Leg. Quæ superbos,quæ maleficos,quæ crudeles,quæ ingratos non aspernatur.

Malemeritus,a,um. Postq.203 a, Malemeritis referre quod debeas.ad Her.17 a, Vlcisci malemeritos oportet.

Maleolens,tis.de Or.132 a,At in maleolentem uideo me à te circumueniri.

Malepacatus ager,locus.Attic.79 b.

Maleprecor,ris.execror.I.P.86 b, Vtrum tandem bono uiro & sapienti optabilius putas,sic exire à patria, ut omnes sui ciues salutē,incolumitatē, reditū precantur, quod mihi accidit: an quod tibi proficiscenti euenit ut omnes execrarentur,maleprecarentur,unam tibi illam uiam & perpetuam esse uellent?

Malesentiens,tis.I.P.81 a,An potest ulla esse excusatio, non dicam malesentienti,sed,&c.

Malemateriatus.ex mala materia factus.Of.62 b, Aedes malemateriatæ.

Maleuestitus,a.I.P.92 b,Ipse cū hominibus quindecim maleuestitis ad portā Cœlimontanā sitiēs peruenerim.

Maleuolentia,tiæ.mala gratia.I.P.80 a,Tus.213 a, Maleuolentia est uoluptas ex malo alterius sine emolumento suo.Qu.Fr.298 b, Posteriorum erit uerius iudicium obtrectatiōe et maleuolētia liberatū. Ep.16 a,Noui animū tuū tū mihi amicissimū,tū nulla in cæteros maleuolentia suffusum.pro Pl.263 b,Vicinitas nō infuscata maleuolētia.pro Cor.58 a,Deprecādæ maleuolētiæ causa. Ep.2 a, Senatus religionis calumniam nō religione, sed maleuolētia et illius regiæ largitionis inuidia cōprobat.

Maleuolus,a,um.in aliquem maleuolentia suffusus.Ep. 29 a,Ille si omnib.est maleuolus,minus offendor in me. ad Her.8 a, Homo natura maleuolus & maledicus. pro

Cor.66 b,Vt maleuolorum,iniquorum,inuidorum animos frāgeremus.pro R.P.129 a, Tum subinuisum apud maleuolos Posthumi nomē.pro Qu.R.50 b, Quoniam tam natura maleuolus es.Qu.F.308 a, Cato auditus est magno silētio maleuolorū.Ep.42 b,Sed ne summorum quidē hominū maleuolis de me sermonib.crederet. Att. 101 a,Cato in me turpiter fuit maleuolus.pro Deio. 150 a,Ex urbanis maleuolorū sermūculis hæc collecta sunt.

Malitia,tiæ.fraus,calliditas.de Nat.75 a,Malitia est uersuta & fallax nocendi ratio. Tus.216 a,Virtuti contraria est uitiositas. sic enim malo, quàm malitiam appellare,quam Græci κακίαν uocāt.nam malitia certi cuiusdam uitij nomen est,uitiositas omnium.pro Qu.R.52 b, Perfidia & malitia per quam insidiæ tenduntur alicui. pro Qu.10 a,Per summam fraudem & malitiam fingere aliquid.pro Cl.32 a,Ad omnem malitiam & fraudem mentem suam uersare hæc secum cogitās cœpit.I.V.135 b,Hæc uerò eius erat ars & malitia miranda. pro Qu. R.48 a,Supercilia illa rasa olere malitiam, & clamitare calliditatem uidentur.pro Cec.285 a,Id malitia est iā usitata.de D.198 a, Leuitate, uanitate, malitia exclusa uanitatem probo.& 114 a,Testes aut casu ueri, aut malitia falsi fictiq; esse possunt.de Fin.118 a,& 121 b,Fraus, improbitas,malitia,culpa,turpitudo,Epistol.138 a,Tamen à malitia non discedis.ad Her.18 a, & de In.75 b, 76 a,Vtile putamus ab omnibus unicā malitiā atq; nequitiam cognosci.Off.66 a, Malitia quæ uult uideri se esse prudentiam,sed ab ea distat plurimum. Par. 236 b, & Attic.211 b,Prudentiam malitia imitatur. & 249 a, Cohæredes aquis sinere opprimi,malitia est.Offic.13 a, Mibi imposuisset aliquid, ni tua malitia affuisset. Off. 34,Insidijs & malitia laudē est adeptus.Itē,Hi sæpe uersutos homines & callidos admirantes,eorum malitiam sapientiam iudicant.Off. 43 b, Omnis opinio ad eam speciem traducenda, ut honestis consilijs iustisq; factis, non fraude & malitia se intelligant ea quæ uelim cōsequi posse.Lege Versutiloquus,& Vitium.

Malitiosè, callidè, subdolè,uersutè.I.V.135 a, Nihil sanè uafrè nec malitiosè facere conatus est.Or.215 b. & pro S.R.36 b,Etiāsi in eligendo fecit malitiosè. ad Her. 2 a, Clodiū nihil arbitror malitiosè, quanquā sceleste quidē egerit.Of.64 a, Dolosè aut malitiosè agere aliquid.

Malitiosus,a,um.uersutus, callidus, astutus, fallax, tectus,obscurus,ueterator.)(.Apertus,simplex,ingenuus, iustus,bonus.Offi.63 a,& 7 b,Existunt etiā iniuriæ sæpe calumnia quadam,& nimis callida,sed malitiosa iuris interpretatione.de Repub.libro 3,Non sunt in disputando uafri,non ueteratores,non malitiosi.pro Qu. 16 b,Num malitiosum negas fraudulentum? iam id quidem arrogas tibi.

Malleolus.li.surculus est uitis præsertim, utrinq; capitatus.de Sen.88 a,Malleoli,plantæ,sarmenta,&c.

Malleoli sunt præterea manipuli spartei pice contecti. I.C.103 b,Malleolos ad incendendam urbem facesq; cō parare.pro Mil.113 b,Domus scutis referta, plena omnium malleolorum ad urbis incendia comparatorum.

Malo,uis.magis uolo.Attic.193 a,& de Cl.181 a,Meo iudicio multo stare malo quàm aliorum.Attic.122 b, Malo me cum Pompeio uinci quàm cum istis uincere. & 211 a,Scripta nostra nusquam malo esse,quàm apud te.

Tuscul.

Universidad de Deusto Biblioteca

Tuſ.170 a, Næ ego haud paulo hũc animũ malim, quàm omnium fortunas. de Fin.98 a, Quis nõ multis partibus malit? At.84 b, Noli putare me quicquã maluiſſe quàm ut mandatis tuis ſatisfacerem. & 112 a, Cato ipſe iam ſeruire quàm pugnare mauult. de D.113 a, Euanuiſſe mauultis, &c. pro Qu.2 a, Prætor iudicium prius de probro, quàm de re maluit fieri. pro Pla.271 b, Ego illi omnia malo. Att.33 a, In hac re malo uniuerſæ Græciæ & negotiatoribus. At.229 a, Tamen arbitror malle te quietam ſenectutem potius agere, quàm ſolicitam. Orat.221 a, Nequire pro non quire, malle pro magis uelle, nolle pro nõ uelle. Att.86 b, Multo enim malo hunc à Pontidia, quàm illũ à Seruilia. & 246 b, Domi enim manere ſi rectè poſſum, multo malim.

Malua, uæ. herba molliens aluũ. Epiſtol.207 a, Beta & malua.

Maluginenſis, e. de Or.133 a, M. Scipio Maluginenſis.

Malum, li. pomum. l. Paſtus.

Malum, li. damnum, incommodum, detrimẽtum, peſtis in malis. de Orat.106 b, Quàm ſit bellum cauere malum, omnes etiam nullo docente ſcimus. I.A.182 a, Seruilius eſt poſtremum malorũ omnium. I.V.193 b, Minima malorum eligenda. Offic.72 b, Minima de malis. l. Calamitoſè. Tuſ.164 b, Mortem non eſſe in malis. Oct.330 b, In duobus malis cum fugiendum maius ſit, minus eſt eligendum. Attic. lib.8, Malorum Ilias. Prou. Attic.107 b, Quod horum malorum, quorum aliquod certè ſubeundum eſt, minimum putes. I. A.200 b, Omne malum naſcens facilè opprimitur, inueteratum fit plerunq; robuſtius. pro Dom.215 b, Medicina, quæ & illud natiuũ malum, & hoc delectũ ſanare poſſet. pro Pl.266 a, Libertas malis oppreſſa ciuilibus, iam extollere caput, & aliquando recreata ſe erigere incipit. In A.169 a, Cum tãta mala florentiſſimæ familiæ ſedaui, uel potius ſuſtuli. & de D.115 a, Semina malorum. de Am.97 a, Nihil mali accidiſſe Scipioni puto. Atti.82 b, Commemorat quid etiam mali C. Iulius fecerit, cum, &c. I.A.153 b, Cum ſerperet in urbe infinitum malum. Ep.138 b, Malis onerari. Att.100 b, Virum bonum oportet eſſe, ne malum habeat. de Finib.79 b, Habere malum. de Leg.164 a, Sed quod metuat ne emanet, id eſt, ne malum habeat. Tuſc.152 a, Infinitum quoddam & ſempiternum malum haberemus in uita. & 166 a, Qui nihil mali habeat. ad Her. 32 b, Victoria, quæ plus calamitatis, quàm boni dederit. ex Aſco.85 a, Dare malum altè Metellus Coſſ. de L.187 a, Magnũ dicis malũ, nã. & 188 b, Sed eſt iniqua in omni re accuſanda prætermiſſis bonis, malorũ enumeratio.

Malum, uox per interrogationẽ inter alia interiecta uerba, indignationem ſignificat. Offic.44 a, Quæ te (malum inquit) ratio in iſtam ſpem induxit? ut, &c. I.A.155 b, Quæ nam (malum) eſt iſta uoluntaria ſeruitus? & 228 a, Quæ (malum) eſt iſta ratio? I.V.117 a, Quæ (malum) iſta fuit amentia? & pro Qu.R.54 a, Quæ (malum) ſtultitia fuit?

Malus, a, um. de Am.97 a, Of.59 b, Philoſophi quidam minimè mali illi quidem, ſed nõ ſatis acuti. I.P.95 a, Ariſtarchus, qui notam apponebat ad malũ uerſum. & ibidem: Malus poeta. de Nat.75 a, Iudicium de dolo malo, & de fide mala.

Malus, li. quam nauis arborem uocant. I. V.253 b, Cleomenes malum erigi, uela fieri, ancoras præcidi imperat. de Sen.80 b, Cũ alij malos ſcandant, alij per foros curſent. de Orat.159 b, In nauigio antennæ, uela, mali. In Ar. A prora ad malum, à malo ad puppim.

Mamers, tis. oppidum Siciliæ, nunc Meſſana. unde Meſſenenſes & Mamertini idem. I.V.268 b.

Mamertina ciuitas. I.V.111. & ſæpiſſime in eundem.

Mamma, mæ. de Nat.52 a, Quæ multiplices fœtus procreant, ijs mammarum data eſt multitudo. & ibi. Quæ paulo antè nata ſunt, ſine magiſtro, duce natura mammas appetunt. de D.126 a, Puer lactens, in gremio matris ſedens, mammam appetens. de Finib.94 a, Viris mammæ atq; barba.

Manceps, pis. qui conducit uel emit aliquid publicum. I. V.60 a, Mancipes à ciuitatibus pro frumento pecunias exegerunt. & 187 a, Cum frumentum ex decumis Romã mancipes aduexiſſent. & ib. b, Mancipibus dedi. et 140 b, Quid ageret, cœpit cogitare, ſi opus pupillo redimeretur, ſi res abiret ab eo mãcipe, quem ipſe appoſuiſſet, ſibi nullam prædam eſſe. pro Dom.223 a, Poſtremo ne in prædæ quidem ſocietate mancipem aut prædonẽ ſecum reperire potuiſti. pro S.R.21 b, Hominis ſtudioſiſſimi nobilitatis manceps fit Chryſogonus. At.186 b, Delegatio in mancipe annua.

Mancipatus, a, um. ſubiectus, aſtrictus. de Sen.84 a, Senectus honeſta eſt, ſi ſe ipſa defendit, ſi ius ſuum retinet, ſi nemini mancipata eſt.

Mancipi, res omnis quæ abalienari poteſt. Top.223 a, Abalienatio eſt eius rei, quæ mancipi eſt, aut traditio alteri nexu, aut in iure ceſſio, inter quos ea iure ciuili fieri poſſunt.

Mancipium, pij. res mancipi, ſeruus. Epi.107 b, Sũ enim χρήσει μὲν tuus, κτήσει δὲ Attici noſtri: ergo fructus eſt tuus, mãcipium illius. & 109 b, Attici proprium te eſſe ſcribis mancipio & nexu, meum autem uſu & fructu. Top.324 b, Finge mancipio aliquẽ dediſſe id quod mancipio dari non poteſt, num idcirco id eius factum eſt qui accepit? aut num is qui mãcipio dedit, ob eam rem ſe ulla re obligauit? et 229 b, Sic tibi nos ad id quod quaſi mãcipio dare debuimus, ornamenta quædam uoluimus non debita accedere: id eſt, quaſi iure emptionis & uenditionis. de Ar.247 a, Multæ ſunt domus iure mancipij et iure nexi. pro Ce.229 a, Cũ omnia tua iure mancipij ſint, ea poſſis ne retinere. Attic.1 b, Res quas cum dolo malo mancipio accepiſſe de Vario diceret. Item, Lex mancipij. Quicquid in mancipio uitij fuerit, uẽditor ſi ſciret, nec emptori dixerit, id præſtato. de Or.99 b, Cum Marius ædes Auratæ uendidiſſet, neq; ſeruire quandam earum ædiũ partem ex mancipij lege dixiſſet, defendebant quicquid fuiſſet incõmodi in mãcipio: id ſi uenditor ſciſſet neq; declaraſſet, præſtare oportere. & Of.65 a, Aedes Sergio ſeruiebant, ſed in mancipio Marius nõ dixerat. pro Mur.124 b, In ijs rebus repetendis quæ mancipij ſunt, is periculũ iudicij præſtare debet, qui ſe nexu obligauit. Att.285 a, Brut. Arma quærenda putauimus, ut eſſet ſui iuris ac mãcipij reſp. de Or.99 a, Nexorũ ac mancipiorũ iura. I.V.63 b, Mãcipia pro ſeruis ſymphoniacis. At.125 a, Conculcari miſerã Italiã uidebis à mancipijs utriuſq; ex omni genere collectis. pro Pl.272 a, In mãcipijs paradis. At.66 b, Nulla ſpes prædæ niſi ex mãcipijs:

id eſt, ex hoſtib. captis. At.195 b, 196 a, Mancipiũ uel mancupium. Of.70 b, In Mancipio uendendo ea uitia dicẽda ſunt, quæ niſi dixeris, redhibeatur mancipiũ iure ciuili. & 66 a, In mancipiorum uenditione uenditorum fraus omnis excluditur. At.68 a, Sunt aliquot ſatiſdationes ſecundum mancipia. & 221 a, Veſtorius ad me ſcripſit, ut iuberẽ mancipio dari ſeruo ſuo pro mea parte Hetereium cuidam fundum Brinnianum, ut ipſe ei Puteolis rectè mancipio dare poſſet. At.249 b, Quod Cæreliæ uelle uideris mãcipio dare ad eam ſummã quæ ſub præcone fuit maxima, id opinor eſſe CCCLXXX.

Mancipo, as. abalieno, in alterius poteſtatem, quaſi mancipium aliquid trado, ſubijcio. I.A.170 a, Tum iſte uenditum atque mancipatum tribunatum conſilijs ueſtris oppoſuit. de Fin.53 b, Cum L. Torquatus illam ſeueritatem in eo filio adhibuit, quem in adoptionem D. Syllano mancipauerat.

Mancus, a, um. curtus, debilis. pro Rab.94 b, Quintus Scæuola mancus ac membris omnibus captus ac debilis. Offic.31 a, Cognitio naturæ manca quodammodo atque imperfecta ſit, ſi nulla actio rerum conſequatur. de Fin. 96 b, Qui mancam fore putauerunt ſine aliqua acceſſione uirtutem. pro Mil.196 a, Occurrebat mancam ac debilem præturam ſuam futuram conſule Milone.

Mandatum, ti. res mandata. Att.84 b, Noli putare, me quicquã maluiſſe, quàm ut mandatis tuis ſatisfacerẽ. & 68 b, Reliquum eſt, ut mandata noſtra exhaurias. & 10 a, Tu mandata effice, quæ recepiſti. Qu.F.315 a, Tua mãdata perſequar diligẽter. I.A.176 b, A nobis id certè mãdatum non habebas. & Att.347 a, A Dolabella mandata habeo. I.C.112 b, Habere mandatum uel mandata & literas ab aliquo ad aliquem. Ep.46 b, De omnib. rebus. Att.110 a, & I.A.206 b, Dare mãdata alicui de magnis rebus. Ep.44 a, & 176 a, Dare mandata alicui ad aliquem. pro S.R.34 a, Qui mandat uel qui mandatum recipit. I.A.118 b, Accipere mãdata ab aliquo. Epiſt.31 a, Omnib. ei de rebus quas agi, quas curari à me uoles, mãdata des uelim. & 96 a, Mandatum tuum curabo diligẽter. Att.152 a, Agere mandata alicuius. At.115 a, Afferre mandata ad aliquem, ut, &c. I.A.199 b, Quãuis ſeuera legatis mandata dederimus. pro Syl.179 b, Et id mandato Syllæ Qu. Metellus dixit, Syllam nolle, &c. pro Pl. 295 b,* Idem poſtea præ mandatis requiſitus. pro S.R. 36 b, Itaq; mãdati iudicium conſtitutum eſt, non minus turpe quàm furti. & ibi. In mandatis operæ noſtræ uicaria fides amicorum ſupponitur. l. Mandatis. At.70 a, Gratiſſima eſt mihi tua cura de illo meo primo & maximo mãdato. I.A.222 a, b, Exequi mãdata. & ibi. Conficere mãdata. Att.71 a, Mandaui omnia quæ tu ut polliceris, exhauries.130 b, Ego Vetuſtileo ad te mandata dedi. Qu.Fr.315 a, Facies ſcilicet ut mea mandata digeras, perſequare, conficias. & 321 a, Vibulius de mea manſione mandata Cæſaris ad Pompeium pertulit.

Mandatus, a, um. pro S.R.39 b, Si quis rem mandatam malitioſius geſſiſſet, ſui quæſtus aut cõmodi gratia, aut negligentius, eum maiores noſtri ſummum admiſiſſe dedecus exiſtimabant.

Mando, as. mandata mando, mandatum uel mandata do, negocium do, impono, præſcribo, committo, trado, mitto. At.49 a, Sed tibi nihil mando nominatim, me totum

tuo amori fideiq; commendo. et 69 a, Hortenſius ad me uenit, cui depoſcenti mea mandata cætera uniuerſa mandaui. illud probè, ne pateretur, quantũ eſſet in ipſo, prorogari nobis prouincias. pro S.R.37 b, Non hanc ei rẽ Sextus Roſcius mandauit, ſed ipſe à decurionibus publicè T. Roſcio mandatus eſt. Ep.32 a, Mandaui filio, quæ illum uellem loqui tecum. Ep.33, Diligenter mandare aliquid alicui per literas. & At.88 b, de Or.106 b, Mãdari aliquid procuratori de agricultura. pro S.R.37 a, Qui mandat, uel qui mandatum recipit. Offic.72 a, Exponere mandata. pro Mur.142 a, Mandare magiſtratum alicui exiſtimabant. & In Verr.242 b, Mihi magiſtratum populus Romanus mandauit. & pro Planc.260 a, Populis mandandis magiſtratibus non inanis eſt dignitatis index. contra Rull.69 b Populus per religionem ſacerdotia mandare non poterat. In Verr.219 a, Populus Romanus hominibus nouis honores mandat. pro Pom.4 a, Autoritatis tantum in me eſt, quantum uos honoribus mandandũ eſſe uoluiſtis. de Nat.3 b, Mandare aliquid literis. & Epiſtol.210 b, Mandare literis res geſtas alicuius. Epiſtol.99 a, Cum mihi ſæpe oſtenderis te accuratiſſimè noſtrorum temporum conſilia atq; euentus literis mandaturum. I.V.163 b, Quorum renunciatio, legibus illorum, & literis publicis mandata eſt. Acad.1 b, Literis cõſignamus, quæ monumẽtis mandare uolumus. de Cl.267 a, Athenis primùm monumentis & literis oratio eſt cœpta mandari. de Orat.106 a, Mandare literis ſermonem aliquorum. & 142 b, Inſtituenti mihi ſermonem referre, mandare huic tertio libro, quem, &c. pro Seſt.24 a, Hæc monumentis annalium mandatur. & Ac.36 b, Mandare monumentis. de D.122 b, Simiæ Dodonææ improbitatem hiſtorijs græcis mandatam eſſe demiror. de Orat.113 a, Mandare literis res omnes ſingulorum annorum. & Orat.210 a, De artificio dicendi literis tam multa mandare. pro Ar.189 b, Mandare uerſibus æternum laborem alicuius præconium. Offic.33 a, Mandare ſcriptis actiones ſuas. pro Dom.228 b, Mandare factum alicuius immortalitati. de Dom.116 a, Alicuius loquentis uerba excipere, literiſq; mandare. de Ora.148 b, Socratis ſermones immortalitati ſcriptis ſuis Plato tradidit. Cuſtodire literis. l. Cuſtodio. Tuſc.230 a, Conſecrari literis alicuius. I.C.101 a, Præcipuè quæſo diligenter quæ dicam, & ea penitùs animis ueſtris mentibuſq; mandate. Epiſt.90 a, Quare mihi crede, & memoriæ manda, me, &c. pro Qu.4 a, Quæſo ut eum diem memoriæ mandetis. & 6 a, Mandare aliquid memoriæ. de Ora.116 a, & pro Mil.116 a, I.C.120 b, Cæſar nõ dubitat P. Lentulum æternis tenebris uinculiſq; mandare. & 101 b, Vitã ſuã fugæ ſolitudiniq; mandare. de N.56 b, Mandare aliqua cõdita uetuſtati. pro Syl.178 a, Dimittere aliquem à ſe, & mandare in ultimas terras. pro Qu.9 a, Is non modò ex numero uiuorum exturbatur, ſed etiã, ſi fieri poteſt, infra mortuos mandatur. Atti.1 b, Præterea typos tibi mando, quos in tectorio atrioli poſſit includere. Attic. 98 b, Age hoc malum quod mihi commune eſt cum omnibus, nihil tibi mando, ut de eo cogites. I.A.187 b, Sententiolas edicti cuiuſdam memoriæ mandaui. & Am.46 a, Cuius diſputationis ſententias memoriæ mandaui.

Mando, dis, di, manſum. conficio. de Natura.53 a, Dentibus manditur, extenuatur, & mollitur cibus. & 50 a,

Anima-

Universidad de Deusto
Biblioteca

Animalia alia fugunt, alia uorant, alia mandunt. de Ar. 258 d, Scylla eminentibus canibus & ieiunis naues ipsas mandens. de Orat. 163 b, & Tusc. 226 d, Impius hortatur me frater, ut meos malis miser manderem natos. l. Mansus.

Manè. diluculo, primo diluculo, prima luce, cum prima luce. I. V. 128 b. Manè Cal. Decemb. Sthenium citari iubet. Att. 206 d, Hodie manè Dolabella, multus sermo ad multum diem. & 214 b, Cras manè putat. & 226 b, Bene manè hæc scripsi. Att. 60 d, Quarum alteras multo manè mihi dedit. & 177 b, Eo die manè. I. C. 115 b, Hodierno die manè, etc. & I. V. 90 d, Postridie manè. & 116 b, Ep. 2 b, Nam hæc Idibus manè scripsi. I. C. 99 d, Exclusi eos quos tu manè saltatũ miseras. Offic. 74 b, Is prima luce Pomponij domum uenit. Att. 78 b, Saturnalibus manè se mihi Pindennissæ dediderunt. & 215 d, V. Calendarũ manè accepi à Demea literas pridie datas. & 233 b, VIII. Iduum literas dederam bene manè.

Manens, tis. Stans.)(. Mouens. Tusc. 215 d, Vitia enim affectiones sunt manentes, perturbationes autem mouẽtes. Ep. 84 d, b, Rerum hoc natura, & c. nec manens nec mutata ratio feret, & c.

Maneo, es. remaneo, cõmoror, resto, sto, sum, hæreo. Att. 146 d, Si Lepidus & Volcatius remanent, manendũ puto. & 121 d, Id si est, in Italia fortasse manebitur. Off. 72 d, In patria manere, esse domi suæ. & pro D. 214 d, Scio me domi mansisse. Am. 193 b, Liceat manere, si non illũ Tullium, & c. at certè reliquias Tullij liceat in hac urbe remanere. Attic. 36 b, Vellem Romæ mansisses. I. A. 167 b, Tu nunquam in hac urbe mansisses. Attic. 111 d, Eo die Capua discessi, & mansi Calibus. & 135 d, Attic. 76 b, Multis locis ne tectum quidem accipio, & in tabernaculo maneo plerunque. de D. 93 d, Cum in uilla manerem. Epistol. 127 d, Adhuc Romæ maneo, hæc ego susp icans. Epist. 96 b, Si manerem in Italia, uerebare ne officio de essem: si proficiscerer ad bellum, periculum te meum cõmouebat. Epistol. 56 b, Manere in uita. Ipsum quòd maneam in uita, peccare me existimo.)(. Excedere è uita. Epistol. 61 b, Ego te mihi semper amicum esse uolui, maneo in uoluntate, & quoad uoles tu, permanebo. & ibi. Velim tuam pristinam erga me uoluntatem conserues. Attic. 2 b, Manere in officio. pro D. 226 b, Manere in fide. I. V. 69 d, Manere in conditione atq; pacto. Attic. 135 d, Manere in sententia. pro Sest. 16 d, 15 in pristina mente mansit. Epist. 200 d, Societas inter nos semper manebit. Epist. 167 d, Quæ perpetuò animo meo fixa manebunt. de Fin. 82 b, Aliquid stabile & firmum alicui permanere. Epist. 57 d, Si ius uetus & mos antiquus maneret. de Pro. 78 b, Legem Heliam manere, legem Fusiam non esse abrogatam. pro Qu. 6 d, Non patiar istam manere suspicionem, nos rem iudicari nolle. I. V. 228 b, Parietes quorum ornatus tot secula manserat, nudos deformatosq; reliquit. Attic. 229 b, Mihi cum eo nulla contentio iam manet. Att. 112 d, Plerique negant Cæsarem in conditione mansurum. Att. 152 b, In eo mansimus, ne ad urbem. pro Cl. 55 d, Seruiui tormentorum adducti in ueritate manserunt. de D. 81 d, Cum omnes Socratici manerent in antiquorum philosophorum sententia. In V. 152 b, Manere in amicitia fideq; pop. Rom. Att. 68 d, Si integra in senatu nostra causa ad Calen. Ian. manserit. de

Nat. 8 d, Nihil semper suo statu manet. de Somn. 119 d, Nam terra immobilis manens, ima sede semper hæret. Offic. 41 b, Is tam diu laudabitur, dum memoria rerum Rom. manebit. Postquam. 202 d, Quod uiro forti animi non potest, id mihi manet & permanebit. de Fin. 85 d, Summus dolor plures dies manere potest. Epist. 11 b, Ea mihi conditio maneat, qua profectus sum. Att. 101 b, Manere in prouincia ex senatus cõsulto. At. 120 b, hæc ne manere si manebunt, quærenda erit excusatio ad Brutum: & ut nunc est, mansuræ uidentur. & 258 d, Eodem die uulgò loquebantur, Antonium mansurum esse Cassilini: & ibi constituerem ut pridie Idus aut Aquini manerem, aut in arcano. Offic. 38 b, Itaq; parietes urbis modò stãt & manent, ijsq; ipsi iam extrema scelera meuentes. In Pis. 92 b, Nummus interea mihi Cæsar neglecto triumpho domi manet & manebit. I. A. 154 d, Cum intempesta nox esset, mansi in uilla P. Valerij. I. A. 162 b, Clodij fatum te, sicut C. Curionem, manet. Offic. 61 b, Maneat ergo, quod turpe sit, id nunquam esse utile. de L. 356 d, Multa diutius commemoratione manent, quàm natura stare potuerunt. de Vniuer. 203 d, Atque is quidem constãter in suo manebat statu. pro R. P. 126 b, Quamobrè illud maneat ac fixum sit, quod neque moueri neque mutari potest.

Manes, nium. inferorum animæ, dij manes. de L. 174 d, Deorum manium iura sancta esto, hos leto dato, dijnos habento, sumptum in ullos luctumq; minuunto. I. P. 52 b, A'me quidem pœnas expetistis, quibus coniuratorum manes mortuorum expiaretis. In Vat. 31 b, Inferorũ animis elicere, & puerorum extis deos manes mactare. I. V. 259 d, A' dijs manibus uenire: id est, ab inferis. Par. 228 b, Aequitas tripartita est: una ad superos deos, altera ad manes, tertia ad homines pertinet.

Mæniæ. l. Insania.

Manica, cæ. I. A. 236 b, Antonius solet accipere manicas, nec diutius obsidionis metum sustinere. Lege ibidem cõmentarios nostros.

Manicatus, a, um. I. C. 109 b, Manicatæ & talares & tunicæ.

Manifestè. manifestò, palàm, perspicuè, clarè, non obscurè. I. C. 111 b, Vt totares à uobis manifestè deprehendatur. & 114 b, Hæc in rempub. coniuratio manifestè inuentâ atq; deprehensa est. pro Pl. 160 b, Aliquid manifestè deprehensum.

Manifestò. de Cl. 190 b, Manifestò cõperisse aliquid, & manu tenere. & pro Cæl. 26 d, Orat. 204 d, Facilius manifestò compertum atq; deprehensum. Item: Aliquid manifestò deprehẽsum apparere. de In. 76 b, Manifestò teneri in re turpi.

Manifestus, a, um, clarus, perspicuus, apertus, non obscurus, insignis, illustris, palàm, promptus, propositus, uulgatus, testatus, contestatus, de quo constat, de quo liquet, solis luce clarius, quod in promptu est, quod patet & notũ est omnibus, quod tenetur, res loquitur ipsa, res certa & maioribus quasi theatris proposita, ante omnium oculos positum, quod ante oculos est, in medio positum. I. V. 145 b, Hoc quidem cerè manifestum erat & 74 b, Res notæ, testatæ, manifestæ. et 278 d, Res tam nota ac manifesta omnibus. I. C. 113 d, Scelus manifestum atq; deprehensum. pro S. R. 34 d, Quæ ita aperta et manifesta sunt, ut, etc. de Ar. 252 d, Manifestum periurium. & ibid. Maximè illustre atq; insigne periurium. Epist. 12 b, Libonis & Hipsei non obscura concursatio. pro S. R. 25 b, Apertum tuum scelus ante omnium oculos ponere. pro Cl. 21 b, Cùm manifestò uenenum deprehendisset, et res nõ coniecturâ, sed oculis ac manibus teneretur. pro Do. 215 d, Res erat non in opinione dubia, sed in præsentia atq; ante oculos proposito periculo. pro Clu. 24 b, Res clara atq; omnium sermone celebrata. de In. 66 d, Nam is ante celauit, nunc manifestò tenetur. l. V. 60 d, Manifestum & in medio positũ et apertum. de N. 73 b.

Manipularis, re. qui de manipulo, id est, parua quadam militum manu est. At. 244 b, Doleo quòd non Pompeium tanquam unus manipularis secutus sum. l. A. 156 d, Addo etiã iudices, manipulares ex legione Alaudarum.

Manlianum, ni. uilla Q. Ciceronis. ad Q. Fr. lib. 3.

Manlianus, a, um. tyrannicus, crudelis, qualis fuit Manlius quidam Romæ. de Finibus: Vide ne Manliana sint ista uestra, aut maiora etiam, si imperes quod facere nõ possum. de Orat. 106 b, Manlianæ leges uenalium uendendorum.

Mano, as. fluo, redundo, fundo, disseminor, dispergor, labor, dissipor, serpo, percrebesco. de N. 36 d, Multaq; à luna manant & fluunt, quibus animantes alantur, et augescant, & pubescant. de Fat. 144 d, Aeternis causis natura necessitate manantibus, uerum est id quod, & c. & 119 d, A' capite quod uelimus arcessere, & unde omnia manãt uidere. pro Pl. 271 d, Aliquid sine capite manare, & eius autorem non exiare. et ibid. Maledicto nihil latius dispãtur. I. A. 133 b, Cum serperet in urbe infinitum malum, idq; manaret in dies latius. Tusc. 242 b, Manare & fundi per omnes partes. de Som. 129 b, Homines qui terram incolunt interruptos ita esse, ut nihil interiectum nomẽ usq; ad Pythagoræ manauit ætatem. I. C. 119 b, Latius opinione disseminatum est hoc malum: manauit non solùm per Italiam, sed etiam transcendit alpes, & obscurè serpens occupauit multas prouincias. pro Cl. 32 b, Manarat sermo in consilio, pecuniæ quandam mentionem inter iudices esse uersatam. Off. 12 b, Genera quatuor ex quibus honestas officiũq; manaret. et 31 d, Omnia honestas manat à partibus quatuor. de N. 10 d, Qui per maria manat, is est Neptunus. de Natur. 10 d, Quæ natura fluunt atq; manant, ut aqua & terra. Off. 66 d, Fidei bonæ nomen manat latissimè. In C. 106 b, Quæ resecanda erunt, nõ patiar ad perniciem ciuitatis manare. de Diu. 96 d, Herculis simulachrum multo sudore manauit. In A. 261 d, Cum hoc triduo tristis à Mutina fama manaret. Parad. 120 d, Peccata ex uitijs manant, et de Leg. 168 b, Nisi ea fuerint, unde illa manant. de Or. 148 b, Ab Aristippo Cyrenaica philosophia manauit. Off. 50 d, Contagiones malorum quæ à Lacedæmonijs profecta manarunt latius.

Mansio, onis. est, cum quis manet nec discedit. Att. 133 d, & 32 d, Nam ita mansionem illam deplorat, ut quemCautior certè est mansio, honestior putatur traiectio.

uis mouere possit. Ep. 49 b, Is mecum sæpe de tua mansione aut decessione communicat. de Fin. 202 b, Mansio in uita.)(. Excessus è uita. Attic. 137 d, Mansio Formijs. Q. Fr. 319 b, Quòd tibi mea promissio mansionis tua grata est, ex parte gaudeo.

Mansuefacio, cis. cõdocefacio, domo. Tusc. 161 d, A' quibus mansuefacti & exculti ad elegantiora desluximus.

Mansuetè. leniter, humanè. pro Mar. 122 d, Mansuetè facere aliquid. & ad Her. 2 d.

Mansuetudo, nis. lenitas, facilitas. Off. 35 b, Quas res et mansuetudo animi consecuta & uerecundia est. Off. 39 b, Mansuetudo morum ac facilitas. de Or. 125 d, Facilitas, liberalitas, mansuetudo, pietas. de Or. 117 d, Genus orationis uehemens & atrox.)(. Lenitatis & mansuetudinis. At. 77 d, Incredibilis uidetur & nostra mansuetudo et abstinentia. Q. Fr. 294 b, Omnia plena clementiæ, mansuetudinis, humanitatis.

Mansuetus, a, um. mitis, lenis, facilis. I. A. 188 d, Quæro cur tam subitò mansuetus in senatu fuerit: cum in ædilis tam fuisset ferus. pro Mil. 105 d, Mansuetus ciuis. de Or. 157 d, In meis moribus erga meos necessarios declarandis, mansuetißimus uisus sum. de In. 42 b, Mansuetus, mitis.)(. Ferus, immanis.

Mansus, a, um. confectus, emollitus. de Or. 123 b, Omnia minima mansa (ut aiunt) nutrices infantibus pueris in os inserere.

Mantiq. l. Diuinatio.

Mantinea ciuitas. Ep. 68 d.

Manteis, tes. de D. 100 d, Athenienses omnibus semper publicis consilijs diuinos quosdam sacerdotes, quos Mantes uocant, adhibuerunt.

Manubiæ, arum. præda, spolia'ue ex hostibus capta. pro Arch. 191 d, Fuluius Martis manubias musis consecrauit. & de Or. 143 b, Rostra imperatorijs manubijs ornat. pro Domo, 136 d, Tu M. Fuluij domum monumentum tuarum manubiarum esse uoluisti. contra Rul. 78 d, et 63 d, bis. Præda, manubiæ, aurum coronarium. I. V. 190 d, Quæ ex præda aut manubijs est abs te donatio constituta. I. V. 107 b, Quæ manubias sibi tãtas ex L. Metelli manubijs fecit. Epist. 13 b, Non enim illæ manubiæ meæ, sed operis locatio mea fuerat.

Manubrium, brij. capulus. I. V. 214 d, Trulla excauata cum manubrio aureo.

Manuconsertum. Ep. lib. 7, 100 b, de Or. li. 1. pro Mur. 129 b, 131 d, Ex iure manuconsertum. L. Consertus.

Manufactus, a. um.)(. Naturalis. Off. 35 b, Portus manufacti. pro Mar. 132 b, Nihil est opere aut manufactum, quod non aliquando consumat uetustas. de Finibus, 105 b, Quid autem est aut in natura, quæ, & c. aut in operibus manufactis, & c.

Manumissio, onis. libertatis datio. pro Cæl. 52 d, Scire cupio quid habeat argumenti ista manumissio.

Manumitto. tis. libertatem do. pro Milon. 112 d, & Q. Fr. 299 b, Milo seruos manumisit. pro Cæl. 52 d, & Ep. 231 b, Adsunt serui de cognatorũ sententia manumissi. pro Mil. 112 d, Manu uerò cur miserit, si quæris, nescis, & c.

Manus, nus. dextra, litera, chirographum. de N. 56 d, Natura dedit homini manus multarum artium ministras. & ibid. Manus apta ad eliciendos sonos neruorum & tibiarum admotione digitorum. de Orat. 132 b, Ma-

nus laua, inquit, & cœna. I. V. 284 a, Iste unumquodq;
uas in manus sumere & laudare, mirari. pro Cæl. 51 a,
Cum Licinius pyxidem teneret in manu. de Ar. 147 b,
Cuius ab auia mater manibus esset accepta. Att. 7 a, P.
Clodius per manus seruulæ seruatus fuit & eductus. de
Pro. 77 a, Per manus hanc prouinciam tradit ei, cui mi
numē uos uelitis. pro Pl. 265 a, Procul apparet, nō excu-
titur, non in manus sumitur. cōtra Rul. 169 a, Itaq; hoc
animo legem sumpsi in manus, ut, etc. I. C. 100 b, Iam ti-
bi extorta est sica ista de manibus. I. V. 69 a, Quā spem
nunc habent in manibus, breuiter exponam. & Ep. 147
b, Cum ea spe, quam in manib. habeo. Att. 107 a, Habea-
mus in manibus Antonij concionem. I. V. 69 b, Libelli
nominum uestrorum erāt in manibus omnium. At. 254
a, Scripta tua, quæ in manibus habebā. Or. 206 a, Quo-
niam Demosthenem totū cognouisti, nec eum dimittis
ē manibus. Acad. 39 b, Deponere aliquid de manibus. et
Qu. Fr. 194 a, Ponere aliquid de manibus. At. 212 a, Li-
bros, quos Bruto mittimus, in manibus habent librarij.
et Ac. 39 a, Sed habeo opus magnum in manibus, quod,
& c. Ep. 12 a, Inimicum meum sic amplexabantur, sic in
manibus habebāt, sic fouebant, sic osculabantur, ut, etc.
Or. 209 a, Puerum infantem in manibus perorantes te-
nuimus. de N. 63 a, Quæstio, quæ nunc in manibus est.
At. 61 b, Libri quos in manibus habeo. Item: Libri ora-
torij diu multumq; in manibus fuerunt. Tus. 132 a, Phi-
losophi quamcunq; rem habēt in manibus, in eam quæ
conueniunt, congerunt omnia. At. 220 a, Omisi ea, quæ
in manib. habebam, quod iusseras edolaui. Qu. F. 321 b,
Multos dies epistolam hanc in manibus habui propter
commorationē tabellariorum. de Cl. 175 b, Sed ecce in
manibus uir præstantißimo ingenio: id est, C. Gracchus.
& ibi. Manus extrema non acceßit operibus eius. cont.
Rull. 69 a, Itaq; hoc animo legem sumpsi in manus, ut,
& c. et Tus. 176 b, Sumere aliquid in manus. de Or. 144
a, Qui hos libros in manus sument. de Clar. 176 b, Nun
quam enim libelli illi in manus inciderunt. & Off 58 b,
Nihil de ijs quæ in manus meas uenerūt. Itē: Quicunq;
calamus in manus meas uenit, eo sic utor tanquā bono.
de Or. 92 b, Libellus, qui me imprudente et inuito exci-
dit & peruenit in manus hominum. de Or. 127 a, Causa
illa mihi tum est elapsa de manibus. pro Cæl. 51 b, Fugit
aliquis ē manibus, emittere aliquem de manibus. et 51 a,
Amittere aliquem de manibus. & in Ver. 154 b, Amitte
re rem de manibus. Attic. 92 a, Res est in manibus, tute
longè abes. I. V. 160 b, Hæc ciuitas tam procul à manib.
tuis atq; à conspectu tuo remota. Or 199 a, Demosthe-
nes negat in ipso positas esse fortunas Græciæ in hoc in
eum, huc an illuc manum porrexerit. & de Fin. 102 a,
Porrigere digitum. de Fin. 149 b, Qui se fatentur uir-
tutis causa, nisi ea uoluptatem acciret, ne manum qui-
dem uersuros fuisse I. V. 241 b, Itaq; erant exitus eius-
modi, ut alius inter manus ē conuiuio tanquam ē præ-
lio auferretur, alius tāquam occisus relinqueretur. I. V.
204 b, In quem scyphum de manu iacere conatus est. I.
V. 241 b, Nonnunquam etiam res ad manus atq; ad pu-
gnam ueniebat. pro Cluent. 46 a, Cum tribunus plebis
populo concitato, rem pene ad manus reuocauisset. At.
22 b, Simuli barbati in piscinis sint, qui ad manum acce-
dant. Attic. 37 a, Ad extremum autem manus dedisse: id

est, uinci se passum esse. & 252 a, Sapienter igitur quòd
manus dedisti. de Ora. 164 a, Quem seruum sibi ille ha-
buit ad manum. pro Qu. R. 53 a, Ipsa mihi ueritas manū
iniecit, & paulisper consistere coegit. pro Font. 276 b,
Conferre ferrum ac manus cum aliquo. Att. 115 a, Con-
ferre manum cum hoste. et 41 b, Afferre manus sibipsi.
)(Abstinere manus à seipso. Off. 330 b, Ego senatum
sibi manus afferre coegi. I. V. 85 b, Afferre manus sacri-
legas alicui fano. At. 46 a, Afferre manus suis ulneri-
bus. ad Her. 33 a, Inferre manus alicui. I. C. 101 b, Inferre
uim & manus alicui. Tusc. 224 b, Cui in manu sit, quem
esse dementem uelit. Ep. 233 b, Verùm hæc non sunt in
nostra manu. Epist. 115 a, b, Quàm uelis eum obligare,
in tua manu est. Ep. 157 a, Vocuntij sub manu sunt, per
quorum loca mihi fideliter patet iter. Ep. 98 b, Totum
hominem tibi trado de manu (ut aiunt) in manum tuam
istam & uictoria & fide præstantem. Acad. 16 b, Hor-
tensius uehementer admirans, quod quidem perpetuò
Lucullo loquente fecerat, ut etiam manus tolleret. Top.
222 b, Cum mulier uiro in manum conuenit. pro Qu. 18
a, Manus Sexti Næuij in propinquorum proscribendis
bonis exercitata. Att. 117 b, Sed in ea Pompeij epistola
erat in extrema ipsius manu: Tu censeo, etc. Qu. Fr. 311
b, Hæc inter cœnā Tyroni dictaui, ne mireris alia ma-
nu esse. Epist. 178 b, Quæ superioribus literis mea manu
scripsi. I. C. 112 a, Introductus Statilius cognouit manum
& signum suum. I. V. 181 a, Epistola Timarchidis manu
scripta. At. 179 a, Hæc ad te mea manu. At 38 b, & Qu.
Fr. 302 b, Manus & multitudo idem. Epist. 244 a, Mili-
tum firma manus. At. 10 b, et 75 a, Quos impetus in to-
tam illam manum feci: de Inuent. 62 a, Factum per uim,
per manum opulentam. pro Cecin. 291 a, Qui manum
fecerit, copias parauerit, multitudinem hominum coege-
rit, armarit, instruxerit, & c. Att. 39 b, Plena manu lau-
dare aliquem. Offic. 65 b, Leges tollunt astutias, quate-
nus manu tenere rem possunt: philosophi, quatenus ra-
tione & intelligentia. de Amic. 115 a, Virtus Scipionis
non mihi soli uersatur ante oculos, qui illam semper in
manibus habui, sed etiam, & c. et 114 a, Sed affuistis, &
est in manibus oratio. de Senect. 84 b, Septimus mihi
Originum liber in manibus, omnia antiquitatis monu-
menta colligo. & 81 b, Tum dicitur eam fabulam quam
in manibus habebat, & proximè scripserat, iudicibus
recitasse, de Inuent. 81 b, Tendere manus ad aliquem. &
Attic. 37 b, Epistola manu mea scripta. & 63 a, Episto-
la librarij manu est. ad Attic. 75 a, Antequàm aliquo
loco consedero, neq; longas à me, neq; semper mea ma-
nu literas expectabis. & 78 a, Stamus animis: & quia
consilijs, ut uidemur, bonis utimur, speramus etiam ma-
nu. Ad Attic. 100 a, Nam Alexidis manum amabam,
quòd tam propè accedebat ad similitudinem tuæ lite-
ræ: manum non amabam, quia indicabat te non ualere.
& 131 b, Lippitudinis meæ signum tibi sit librarij ma-
nus. Attic. 210 a, Hæc in manibus habere [illegible] te
nollem. & 247 b, Hanc putaui in mea manu scriben-
dam. & 259 a, Is Romam cum manu magna. Attic. 260
b, Noli putare pigritia facere me, quòd non mea manu
scribam. et 261 a, Oppius me hortatur, ut manum uete-
ranorum complecterer. et 278 b, Victoria excidit mani-
bus. Qu. F. 223 a, Occupationē mearum signū tibi sit li-
brarij

brarij manus. Off. 5 b, Is manus uiolenter uideatur affer
re socio. Off. 45 b, Quod præsens tanquam in manu da
tur, commodius est. & I. A. 241 a, Quorum epistolas in
manu teneo. de Sen. 49 b, Est in manibus eius uiri lau-
datio, quam cum legimus, & c. Qu. de Pet. 212 a, Sæpe
fit ut agantur ea quæ non putaris: illa quæ credideris in
manibus esse, ut aliqua de causa non agantur. Tusc. 163
b, Cum penè in manu iam mortiferum illud poculū te-
neret. & I. A. 162 a, Literæ, & c. sunt enim librarij ma-
nu. & Am. 114 a, Atq; ad extremum dat manus, uinci se
patitur. de Vn. 198 a, Itaq; nec ei manus affixit, quia nec
capiendum quicquam erat, nec repellendum.

Manus, pro multitudine. At. 1 b, Illam manum tu mihi cu
ra, ut præstes Pompeij nostri amicitiam. Qu. F. 311, Ma
nus ad Quirinalia paratur. Item: Sed magna manus ex
Piceno ex Gallia expectatur, ut etiam Catonis rogatio-
nibus de Milone & Lentulo resistamus. l. multitudo.

Manuprecium, cij. dicitur, ubi non tam materiæ ratio,
quàm manus atq; operis ducitur. I. V. 106 a, Et manu-
precij machinæ. Sic & legit et interpretatur Asconius,
non maius precius, ut ferè in omnibus codicibus lege-
batur. I. P. Prouincia tibi ista manuprecium fuerit, non
euersæ per te, sed perditæ ciuitatis.

Manu tenere. in manu habere, prehendere, exploratum
habere, certum comperi. Offic. 65 b. l. manus. & de Cl.
190 b, Cum indicia mortis se comperisse manifestò, &
manu tenere diceret.

Marathon, onis. opp. et campus in Græcia. Off. 13 a, Rhe
torum campus de Marathone.

Marathonius, a, Tusc. 219 b, Taurus Marathonius. At.
144, Pugna Marathonia.

Marcellea, orum. dies M. Marcello à Syracusanis conse-
cratus. I. V. 119 a, & 139 b.

Mare, ris. altum, salum, profundum, Neptunia prata, pela
gus, pontus, ponti gurges. Tuscul. 242 a, Vnde terra &
quibus librata ponderibus, quibus cauernis maria susti
neantur. pro Clu. 46 a, b, Vt mare quod sua natura tran
quillum sit, uētorum ui agitari atq; turbari solet, sic, etc.
Aca. 26 b, Mare Fauonio nascente purpureum uidetur.
& ibi pulchra de mari multa. Tus. 164 a, Tanquam ra-
tis in mari immenso nostra uehitur oratio. In P. 92 a,
Cum mare uastißimū hyeme transibas. de N. 20 b, Bel-
luæ quæ in mari rubro India ue gignuntur. pro Pla. 262
a, Illæ undæ comitiorum ut mari profundum et immen-
sum sic efferuescunt quodā quasi æstu, ut ad alios acce-
dant, ab alijs recedant. Ep. 65 b, Terra mariq; conquire-
re aliquem. At. 136 b, Mare inferum: id est, Tyrrhenum
uel Thuscum: mare superum, id est, Adrianū uel Ionium.
de Or. 149 a, Superum mare Ionium.)(Inferum mare
Thuscum scopulosum et infestum. At. 120 b, Infero ma-
ri nobis incerto cursu hyeme maxima nauigandum est.
Att. 133 b, Iter ad mare superum. l. Infestus.

Margarita, tæ. quam Plinius unionem uocat, uulgus per-
lam. I. V. 200 a, Nego ullam gemmam aut magaritam
fuisse, quin abstulerit. Or. 204 a, Ornatus insignis qua-
si margarita.

Marianus, a. um. contra Rull. 88 a, Marianus tribunus
plebis. de Leg. lib. 1, Mariana quercus.

Marinus, a. um. maritimus. de N. 34 a, Astra, quæ mari-
nis terrenisq; humoribus aluntur. de Diuinat. 115 a, Ma
rini æstus, & maritimi æstus. l. Maritimus.

Maritimus, a, um. marinus.)(Mediterraneus. de N. 52
b, Aestus maritimi multum accedentes & recedentes. I.
V. 146 a, Insula, quæ undiq; exitus maritimos habet.
pro Pl. 180 a, Maritimus cursus. Part. 233 a, Loci mari-
timi.)(A mari remoti. Tusc. 236 a, Quòd multas naues
in omnem oram maritimam dimisisset. de Nat. li. 1, Ma-
ritimus Triton. Att. lib. 3, Maritimum hospitium. de N.
lib. 2, Maritimæ nuptiæ. I. V. Act. 7, Homines maritimi.
Epist. lib. 2, In maritimis sum.

Maritus, ti. uir. pro Rab. 91 b, Chariorē huic sororis ma-
ritum quàm filium fuisse. I. C. 102 b, Vigilare ad insidian
dum somno maritorum. de In. 53 a, Et tu ut maritus sis
quàm optimæ mulieris, & hæc quæ optimo uiro nupta
sit. pro Plan. 265 a, Maritum appellas, ut uerba etiam
fingas, non solum crimina.

Marmor, oris. pro Dom. 235 b, Eius simulacrum è mar-
more in sepulchro positum fuit. de D. 118 b, In omni
marmore necesse est inesse uel Praxitelia capita. pro
Ar. 190 a, Ennius in sepulchro Scipionum putatur esse
constitutus è marmore, at is laudibus, & c. Sic enim lo-
cus hic haud dubiè corruptus antea, restituendus suæ in
tegritati mihi uidetur.

Marmoratus, a. um. pro Arch. 190 a, Et marmoratis
laudibus, & c. Corruptus uidetur locus hic. lege Mar-
mor, & Ex.

Marmoreus, a, um. I. V. 200 a, Signum marmoreum, e-
burneum, æneum. pro Dom. 225 b, Columnæ marmo-
reæ, & c. Parad. 118 a, Tecta marmorea. & 125 b, Sola
marmorea.

Marrucini, pop. pro Clu. 59. & I. A. 213.

Mars, tis. mauors. I. A. 192 a, Legio Martia, quæ mihi ui-
detur diuinitùs ab eo deo traxisse nomen, à quo popu-
lum Romanum generatum accepimus. de Nat. 36 b, Io-
ui proximum inferiorem orbem tenet πυρόεις, quæ
Martis stella dicitur, eaq; IIII & XX mensibus, sex,
ut opinor, diebus minus, eundē lustrat orbem. de Som.
128 b, Tum rutilus horribilis terris ille fulgor, quem
Martem dicitis. de Nat. 49 b, Summa Saturni stella re-
frigerat, media Martis incendit. pro Ar. 191 a, Fuluius
Martis manubias musis consecrauit. de Or. 158 a, Mar-
tem belli esse communē. Ep. 81 a, Cum omnis belli Mars
communis et incerti semper exitus præliorum sint. pro
Sest. 5 a, Nimium communē Martem belliq; casum me-
tuens. pro Cor. 62 a, Qui ueterem illam speciem fœde-
ris Martiani semper omni sanctiorem Marte duxerunt.
aliter, Maiestate. pro Marcell. 133 b, Quos amisimus ci
ues, eos Martis uis perculit, non ira uictoriæ. pro Mil.
112 a, Adde casus, adde incertos exitus pugnarum, Mar-
temq; cōmunem. Off. 58 b, Hanc igitur partem relictam
explebimus nullis adminiculis, sed (ut dicitur) Marte no
stro. & I. A. 178 b, Rex ipse sua sponte nullis commen-
tarijs Cæsaris, suo Marte res suas recuperauit. & 228 b,
Incertos exitus esse belli Martemq; communem.

Marsi, Marsorum. populi. pro Dom. 236 b, Is in Marsis
natus est.

Marsicus, a. um. contra Rull. 84 a, Marsicum bellum.

Martialis, le. de Ar. 246 a, L. Lentulus flamen Martia-
lis. & I. A. 192 a, Martiales quidam Larini appellantur
ministri publici Martis, atq; ei deo ueteribus institu-

Universidad de Deusto Biblioteca

tis religionibus Larinatium consecrati.pro Cl.26 a, Vt Venerei in Sicilia.

Martianus,a,um.ut Martianum fœdus.pro Cor.63 a.

Martij fratres.uates.de D.99 a.

Martius,a,um.pro Rabir.92 b, Campus Martius.& I.A. 192 a, Legio Martia. Calendis Martijs prouinciæ decernebantur.lege Gallia. At.234 a, Idibus Martijs.

Mas.maris.de N.20 a, Et deos mares et fœminas esse dicitis. & Par.233 a, de Nat.51 b, In mari & in fœmina commiscendorum corporum miræ libidines. & 20 a, Bestiæ aliæ mares, aliæ fœminæ sunt. de Ar.257 a, Sacra maribus non inuisa solum, sed etiam inaudita. de D.88 a, & 121 a, Anguis mas, & anguis fœmina. de L.175 b, Hostia mas, & hostia fœmina. de L.181 b, Porcus fœmina.

Massicum,ci,mons.contra Rull. 79 b, In Maßici radices deducamini.

Massilia,liæ. urbs. pro. Fl. 159 b, Neq; uerò te Maßilia prætereo, quæ, &c. pro Fon.276 b, Vrbs Maßilia. l. Triumphus.

Massiliensis, Maßiliense.pro Fon.276 b, Ciuitas Maßiliensium.

Mastanesosi regnum.pro Sest.31.

Mastruca,cæ.Sardorum uestis,pro Scau. Quem purpura regalis non commouit, eum Sardorum mastruca mutauit?

Mastrucatus,a.um.ut togatus. de Pro.72 a, Res in Sardinia cum mastrucatis latrunculis gesta.

Mattellio,onis.uasis genus ad aquam hauriendam. Par. 123 a, Mattellio Corinthius.

Mater,matris.parens, educatrix. de Nat. 68 b, Hecate, quæ matre Asteria est, sorore Latonæ. de D.126 a, Iupiter puer, qui lacteus cum Iunone in gremio Fortunæ sedens, mammam appetens castißimè colligitur à matribus. de L.168 b, Sapientia mater omnium bonarum artium. de Or.124 a, Luxuries auaritiæ mater. Mater magna. de Ar. resp. Saßia mater. pro Clu. Mater omnium perturbationum, intemperantia. Aca.li.2, Matris terræ operimento corpus in sepultura obducitur. de L.li.1, Vt quasi matris terræ sinus & gremium mortuo tribueretur. ibidem.

Matercula, læ. dimin. à matre. pro Fl. 163, Matterculæ suæ festiuus filius.

Materfamiliâs, matrisfamiliâs. est quæ in mariti familiam, & bonorum partem uenit. est etium notæ autoritatis fœmina. ut Vlp. Iurisconsultus dicit: quæ eadem est matrona. pro Cælio, 44 a, Si matrēfamiliâs secus quàm matronarum sanctitas postulat nominamus. Top. 22 a, Vxoris duæ formæ sunt: una matrumfamiliâs, altera earum quæ tantummodo uxores habentur.

Materia, riæ. & materies, ei. sylua, hypothesis, argumentum, facultas, campus, seges. de In.83 b, Vri posse ligneā materiam necesse est. & Top.225 b, Vt materiæ, ferramenta. &c. de Or.125 b, Nulla materia nisi admoto igni ignem concipere potest. de Nat.78 b, Materiam rerum ex qua & in quo omnia sunt, totam esse flexibilem & commutabilem. & ibid. de materia. Acad.29 b, & 30 a, Plato ex materia in se omnia recipiente mundum esse factum censet. de Leg.160 b, Perpetuis cursibus, conuersionibusq; cœlestibus extitisse materiam quandam serendi generis humani. Acad.44 a, & iterum, 43 b, Sed subiectam putant omnibus sine ulla specie atq; carentem omni illa qualitate, etc. materiam quandam ex qua omnia expressa atq; effecta, quæ tota omnia accipere poßit, omnibus modis mutare atq; etiā ex omni parte, eoq; etiam interire non in nihilum, sed in suas partes. I. V.245 a, Mamertini materies non habēt. et 106 a, Nam illò non saxum, non materies aducta est. pro Mil.115 b, Repentè lintribus in eam insulam materiam, calcem, cæmenta atq; arma conuexit. de Or.116 b, Facilius sicut in uitibus reuocantur ea, quæ se nimium profuderunt, quàm si nihil ualet materies, noua sarmenta cultura excitantur. de In.50 a, Veruntamen non incommodum uidetur, quandam syluam atq; materiam uniuersam, antè permistam & confusam, exponere omnium argumentationum. de In.43 b, Materia artis est, in qua omnis ars & ea facultas quæ conficitur ex arte, uersatur: ut si medicinæ materiam dicamus morbos & uulnera, quòd in his omnis medicina uersetur. de Or.101 b, Hæc tanquam aliqua materies oratoribus subiecta esse debent. & Or. 216 b, Est enim in utroq; & materia et tractatio. materia in uerbis, tractatio in collocatione uerborum. de Orat.130 b, & 131 a, Est enim deformitatis & corporis uitiorum satis bella materies ad iocandum. de Or.133 a, Materiam aliam esse ioci, aliam seueritatis. Offic. 4 a, Quocirca huic quasi materia quam tractet & in qua uersetur, subiecta est ueritas. de Ora.89 a, Si ornatè locutus est Physicus ille Democritus, materies illa fuit Physici, ornatus uerò uerborum oratoris putandus est. Part. 237 a, Est etiam quasi quædam materies subiecta honestati. de Fin.103 a, Estq; illa subiecta quasi materia sapientiæ. Or.215 a, In uerbis inest materia quædam, in qua ipsa ... numeris expolitio. de Ora.121 b, Materies orationis cuiusq; generis. Par.233 a, Materia ad argumentum subiecta. de Or.85 b, Penè infinita uis et materia artium illarum. & pro Cec.300 a, Materia æquitatis. pro Mil.108 b, Quid enim odisset Clodium Milo, segetem atq; materiam suæ gloriæ? I.A.253 a, Aut suspicioni crimen, aut inuidiæ materiam dedisse uidebimur. Qu.Fr.299 b, Hoc sic habeto, materiam omnem sermonum eorum, qui de te detrahere uelint, Statiū dedisse. de Cl.168 a, Illa mors uulgaris nullam præbebat materiam ad ornatū. de Or. 140 a, Opes superbiæ ac libidini facultatem ac materiā dare. Ep. 34 b, Sed tamen probabilem materiam nacti sermonis, conabantur, &c. Qu.F.306 a, Lupus egit causam agri Campani satis accuratè, materiā rei non ignoras. pro S.R.33 a, Etenim in singulis eiusmodi materies est, ut singulos dies poßis consumere. pro D.215 a, Nónne id agendum nobis fuit, ut materiam subtraheremus furori tuo? pro D. 215 b, Prouidendum fuit, ne in hanc tantam materiam seditionis ista funesta fax adhæresceret. Epist.67 b, Quòd si te adducemus ut hoc suscipias, erit materies digna facultate & copia tua. Attic. 29 b, Quòd me ut scribam aliquid, hortaris, crescit mihi quidem materies, ut dicis, sed, &c. I.A.168 b, Sed materia facilis in te & in tuos dicta dicere. In Sal. 273 a, Vnus enim satis es materiæ habens, &c. I.V.184 a, Fac enim fuisse in isto C. Lælij, M. Catonis materiam atq; indolem, quid ex eo boni sperari potest.

Materiatus, a, um. quod ex materia constat. pro Clu. 20 a, Aedes malè materiatæ & ruinosæ. de Off.62.

Materis, ris. Gallorum telum, & hasta militaris. ad Her. 34 a, Aut idem Gallos significans dicat: nec tam facilè ex Italia materis transalpina depulsa est. Loco materis, prius legebatur, armatura: sed præterquàm quòd ueteres quædam exemplaria materis habent; docti satis intelligunt denominationem hanc à communi instrumenti nomine fieri non posse, quæ à proprio (ut eodem loco de Macedonum telis ostēditur) facienda est. Esse autem materim proprium Gallorum telum, docet Nonius ex Sisenna, autore uetusto.

Maternus, materna, um. pro Cl.20 a, Nomen maternum; amantius indulgentiusq;. pro S.R. Maternus paternusq; sanguis.

Matertera, ræ. matris soror. de Or.108 b, C.Aculeo, quò cum erat nostra matertera. de D.101 b, Puellam defatigatam petijsse à matertera, ut sibi cōcederet paulisper, ut in eius sella requiesceret.

Mathematicus, a, um. de Or.85 b, Ii, qui mathematici uocantur, magna in obscuritate rerum & recondita in arte & multiplici subtilitq; uersantur. de Diuin. 110 b, Quæ in Geometria describūtur, etc. mathematicorum sunt, non ariolorum. de Fin.149 a, In summo apud illos honore Geometria fuit, itaq; nihil mathematicis illustrius. & ibid. At nos metiendi ratiocinandiq; utilitate huius artis terminauimus modum. & 63 b, Mathematica à falsis initijs profecta, uera esse non possunt. & 67 a, Nec de re artificiosa loquitur, ut mathematici. & 126 a, Mathematici, Poetæ, Musici, Medici deniq;, &c. Tus. 221 a, Mathematicorum mos est, non philosophorum: nam Geometræ cum aliquid docere uolunt, si quid ad eam rem pertinet, eorum quæ antè docuerūt, id sumunt pro concesso & probato: illud modò explicant, de quo antè nihil scriptum est. Acad. 29 a, de Geometricis & mathematicis probationibus. de D. 127 a, Docet enim ratio mathematicorum, quanta humilitate feratur. de Nat.53 b, Eruditus puluis mathematicorum.

Matricida, matricidæ. qui matrē occidit, parricida. Qu. Frat.306 a, Zeuxis, quem scribis certißimum matricidam tibi à me intimè commendari. de Arusp.152 b, Somnium matricidarum.

Matricidium, matricidij. de In. libro 1, Orestes si accusetur matricidij.

Matrimus, a, um. cuius mater uiuit. de Ar.249 a, Si puer ille patrimus & matrimus terram non tenuit.

Matrimonium, nij. maris & fœminæ legitima coniugatio. pro Cl.54 b, Ius matrimonij castum et legitimum damnatione uiri sublatum putabat. de D.101 b, Collocare aliquam in matrimonium. I.V.126 b, & 185 b, & At. 276 b, & de L. 191 b, Habere aliquam in matrimonio. pro Cec.289 b, Is habuit in matrimonio Cæsoniam. pro Cl.22 a, & 43 a, Is Saßiam in matrimonium ducere cupiuit. pro Cæl.44 a, Te modò Qu. Metelli matrimonium tenuisse scis. pro Cl.24 b, Quæ nuptiæ non diuturnæ fuerunt, erant enim non matrimonij dignitate, sed sceleris societate coniunctæ. In Ant. 169 a, Curio te à meretricio quæstu abduxit, et tanquam stolam dedisset, in matrimonio stabili & certo collocauit.

Matrona, næ. materfamiliâs. pro Cæl.44 a, Si matremfamiliâs secus quàm matronarum dignitas postulat, nominamus. de Nat.69 a, Natio dea, quæ partus matronarum tuetur à nascentibus. de Arusp.249 a, Quò matrona nulla adijt. Epistol. 99 a, Matronæ opulentæ optimates.

Maturationes. festinationes, properationes. ad Heren. 16 b.

Maturè. citò, suo tempore, celeriter. I.C.103 a, Tam maturè. & pro Mur.128 b, & Ep.31 b, & 258 a, Vt eò quò intendit, maturè cum exercitu perueniat. Qu.Frat. 320 a, Balbum ais maturè Romam bene comitatum esse uenturum. I.A.205 a, Quæ sine mora, maturèq; decreta facilius, etc. I.V.222 b, Custodes maturè sentiunt. In V.160 a, Eo celerius de isto transigamus, quo maturius ad Apronium ueniamus. de Or.194 b, Qui omnium maturissimè ad publicas causas accesserim. pro Cecin. 286 a, Hæc res maturißimè iudicanda est.

Maturesco, scis. perficior, absoluor. de Nat.39 b, Partus maturescunt aut septem aut nouem lunæ mensibus.

Maturitas, tis. tempestiuitas, tēpus maturum. de Or. 116 b, Non potest in eo esse succus diurnus, quòd nimis celeriter est maturitatem assecutus. & Tusc.162 a, Maturitas frugum. Qu.Fr.32 a, Sed eius rei maturitas nondū uenit, & tamen iam appropinquat. de Nat.49 b, Luna à sole illuminat grauiditates, & partus affert, maturitatesq; gignendi. Item: Commutationes temporum quadripartitæ ad maturitatē frugum aptæ. de N.21 a, Temporum mutationes, maturitates, uicißitudinesq; cognouissent. Attic.20 b, Inducendi senatusconsulti maturitas nondum est. Epist.49 a, Hoc studium quotidiè ingrauescit, credo maturitate ætatis ad prudentiam. et 92 a, Etsi abest maturitas ætatis. de Sen.92 a, Sic uitam adolescentibus uis aufert, senibus maturitas. et 83 b, Maturitas senectutis. & 78 a, Maturitas tempestiua. de Diuin. 83 b, Hæc arbor arandi maturitatem ad signum floris accommodat. de Clar.195 a, Sed uidebatur illud in me iam esse perfectum, & habere maturitatem quandam suam. pro Cæl.53 b, Quæ studia in adolescentia tanquam in herbis significant, quæ uirtuti maturitas, & quantæ fruges industriæ sint futuræ. I. C. 103 b, Sed nescio quo pacto omnium scelerum ac ueteris furoris & auaritiæ maturitas in nostri consulatus tēpus erupit. de Cl.165 b, Cum oratio nostra canesceret, et haberet suam quandam maturitatem, & quasi senectutem. & 179 a, Vt dicendi latinè prima maturitas in qua ætate extitisset, posset notari. Epist.134 a, Vt res ipsa maturitatem tibi animaduertendi omnium concessu daret. Or.296 b, Adolescēs non tam re & maturitate, quàm spe & expectatione laudatus.

Maturo, as. maturitatem affero, accelero, propero. de Sen.88 a, Vua primò est peracerba gustatu, deinde maturata dulcescit. de Nat.2 a, Omnia quæ terra gignat, maturata pubescunt. Att.278 b, Quod ut faceres, idq; maturares, magnopere desiderabat respublica. pro Clu. 54 a, Maturare mortem alicui. Ep. 28 a, Successor tuus non potest ita maturare ullo modo, ut tu me in Asia poßis conuenire. Att.54 a, Te expecto & oro ut matures uenire.

Maturatus. a, um. coctus, tempestiuus, suo tempore extingui. de Cla. 191 b, Ipse Thucydides si posterius fuisset, multo maturior fuisset, ac mitior. Att. 208 a, Vides quàm maturum sit. de D.122 a, Edidit hæc Calchas, quæ iam

Universidad de Deusto Biblioteca

iam matura uidetis.Ep.128 a, Mibi uerò bene maturum uidetur fore.& 149 b, Sed ne maturum quidem etiam num fuit:id est, tempus. de D. 88 a, Maturam mortem oppetere.de Or.93 a, Ocium ac facultas discendi maior ac maturior.ad Her.29 b, Vt uirtutes in ætate maturissima uelint comparare.de Sen. 93 a, Satietas uitæ tempus maturum mortis affert. I. A. 209 a, Venit tempus Quir.serius omnino quàm dignum pop. Romano fuit, sed tamen ita maturum, ut differri iam hora non poßit. & Qu.Fr.209 a,Ego tibi spem maturæ deceßionis afferebam. Att.240 a,Componendum argumentum est & scribendi expectandum tempus maturius. de Sen. 92 a, Poma ex arboribus si cruda sunt,ui auelluntur: si matura & cocta,decidunt.

Matuta, Cadmi filia.Tusc 154 a,de N.69 a.

Matutinus,a,um.Att.16 a, Cum bene completa domus est tempore matutino.Epist. 94 b, Matutina tempora lectiunculis consumo.At.103 b, Hodie expectabam tuas literas matutinas aut postmeridianas.& 36 b,& 186 a, Vespertinis temporibus.)(. Matutinis temporibus. ad Brut.90 b, Matutina salutatio.de D. 83 a, Et matutinis acredula uocibus instat.

Mauors,tis.Mars.de N.39 b,& 72 a, Mauors quia magna uertit.

Mauri.pop.Ep.162.Galbæ.

Mauritania,niæ.pro Syl.177 b,Rex Mauritaniæ. & in Vat.31 b,Venisti ad fretum per Mauritaniam.

Maxilla,læ.mala.Or.211 a,Literam è maxillis & taxillis consuetudo elegans latini sermonis euellet.

Maximè.summè,nec minimè,præsertim in primis, potißimùm,præcipuè,immortaliter.Offic.10 b, Vt quisq; maximè opis indigeat,ita ei potißimùm opitulari.I. A. 220 a,Maximè equidem uellem,ut, &c. secundo autem loco,&c.Ep.60 b,Tam sum amicus reipublicæ, quàm qui maximè.Ep.6 a, Et eos maximè qui te maximè debuerunt & plurimum potuerunt iuuare. pro.D. 222 b, Intuemini paulisper animis iuuentutem,& maximè eos qui,&c. Att.154 a, Ego consilijs tuis usus sum maximè quòd & grauitatem in congressu nostro tenui,et ad urbem,&c.158 a, Maximè,quod,&c.et 127 b,Quod cum ita sit,maximè uellem primùm,&c.Ep.11 b,Quod ego cum audissem ex alijs, maximè ex meo fratre cognoui. de Or.97 a,Dicere quàm maximè ad ueritatem accommodatè.Or.207 b,Cognoscat etiam res gestas,maximè scilicet nostræ ciuitatis.& 106 b,An ego poetis & maximè tragicis concederem,ut,&c.At.109 b,Scribe aliquid,& maximè si,&c.et 177 b,Eo maximè quòd,etc. de N.59 b,Quæ ratio poetas,maximeq; Homerum impulit, &c. Att.38 b, Maximeq; in eo est reprehensus, quod dixerat,&c.de N.31 a, Et id maximè hyeme. & Att.109 a.Maximeq; quod sit,&c.de Fin.114 a,Maximè quòd is locus id temporis uacuus esset. Par. 240 a, Quæ uel maximè prosunt.de Nat.58 b,Hoc mihi uidetur uel maximè confirmare,etc. Qu.F.311 b, Domus celebratur ut cum maximè.de Sen. 84 b, Causarum illustrium,quascunq; defendi,nunc quàm maximè conficio orationes.ad Heren.27 b, Hoc maximè admodum mibi accommodatum est.

Maximopere.summopere.Ep.31 a, A`te maximopere peto & quæso,&c.

Maximus,a,um.amplißimus,summus,immanis,incredibilis,ingens,singularis,unicus,diuinus,immortalis,maximè rarus,magnas opes habens.de N.392,Quint.Frat. 320 a, Respondi epistolæ maximæ, nunc audi de minuscula.de Fi.83 a,Maximum malum,maximus dolor.Ep. 222 b,Multa illius in me officia,multa in illum mea quoque,& quod maximum est,summus inter nos amor & mutuus.et de Am.102 b,Summi puerorum amores.I.A. 192 a,Cui pro diuinis & immortalib.meritis diuini immortalesq; honores debentur.& ibi. Is Senatus singulares exquirit honores.pro Mil.119 b,Singularis,diuina, & incredibilis fides. Qu.F.320 a,Omnia minima maxima ad Cæsarem mitti sciebam. I. A.223 a, Admirabilis quædam & incredibilis ac penè diuina alicuius scientia. & pro Marcell.131 a,Tanta, tam inusitata, inauditaq; clementia.

Mecum,tecum,secum.Orat.211 a,b.Ex eo mecum & tecum,non cum me & cum te, ut esset simile illius nobiscum & uobiscum. Postquam.211 a, Multa mecum ipse reputaui.de L.169 a,et de In.42 a, Sæpe mecum ipse cogito,etc.pro Qu.9 b, Si tecum hæc duo uerba fecisses, etc.pro Cæl.46 b,Vosmet uobiscum recordamini.Tusf. 197 a,Quamobrem omnes cum secundæ res sunt,maximè meditari secum oportet, quo pacto aduersam ærumnam ferant.Off.29 a, Si quis cum causam sit acturus,in itinere secum ipse meditetur,aut si quid aliud attente cogitet,non reprehendatur. Att. 147 b, Legi tuas literas, quibus mecum agebas,ut,&c.de Sen. 87 a, Nunc tamquam emeritis stipendijs ambitionis, mecum sum, mecumq;(ut dicitur)uiuo.I.Nobiscum & Secum.

Medea,deæ.de N.69 a, Medea duobus auis Sole et Oceano,Aeeta patre,matre Idya procreata est. pro Po. 84, Ex Ponto Medea illa quondā profugisse dicitur, quam prædicant in fuga fratris sui membra in ijs locis, qua se parens persequeretur, dißipauisse, ut eorum collectio dispersa mœrorq; patris celeritatem persequendi retardaret.

Medeor,ris sano,curo,medicinam affero,medicinam adhibeo,curationem adhibeo,remedium adhibeo, remedium facio,medicinam facio,occurro.pro S.R.39 b, Intelligo me errare,qui cum capiti mederi debeam,reduuiam curem.de Or.115 a,Medici qui morbis,qui uulneribus,qui oculis mederentur.et 98 b,Laborantibus succurrere,ægris mederi,afflictos excitare.I.V.225 b, Cum morbo alicui mederi uis,consuetudo ualentis & naturæ corporis cognoscenda est. Qu.F.296 a,Mederi incommodis hominum. contra Rul. 65 b, Huic malo pro se quisq; nostrûm mederi,atq; hoc omnes sanare uelle debemus.pro S.R.26 a, Hi medentur reipublicæ qui exsecant pestem aliquam tanquam strumam ciuitatis.pro Sest.9 b,Vt afflictæ reipublicæ quantum posset mederetur. I. V. 227 a, Medemini religioni sociorum iudices, conseruate uestram autoritatem.Att. 206 b, Si quid est enim offensionis,hæc res mederi potest.Ep.187 b,Sunt enim permulta,quibus est medendum.Tusc.202 a, Nec ille liber medetur uulneribus,sed cicatricibus.Epist.303 b,Dies etiam stultis mederi solet.de D.109 a, Consolatio mihi aliquantum medetur.Epist.236 b,Facere medicinam alicui.At.278 a,Velim facilius quàm tunc mihi, nunc tibi facilius tute medeare.

Medi.

Medi.pop.de Off.41.

Mediastinus,mediastini.mancipium uilißimum.lege Exercitus.

Medicamen,nis. medicamentum.In Pisonem,82 a,Cum diceres te uinolentis quibusdam medicaminibus solere curari.

Medicamentum,ti.medicamē,medicina,remediū.Of. 70 b, Si quis medicamentum cuipiam dederit ad aquam intercutem. & ibid. Si eo medicamento sanus factus fuerit.de Clar.184 a,Cn. Octauius multis medicamentis propter dolorem artuum delibutus.de Na.52 b,Terræ plenæ medicamentorum salutarium.& Attic.137 b, Medicamenta,quæ parantur.de Inuent.49 a,Vt uulneri præstò medicamentum sit. pro Cl.24 a, Mulier partum sibijpsi medicamentis abegit.Ora. 204 a, Fucata medicamenta candoris & ruboris omnia repellentur. de Fi. 69 a, Medicamenta illa Epicurea tanquam de narthecio promant. In Verrem,181 b, Panchrestum medicamentum.pro Cluent. 70 a,& 28 a,Id huic ærumnosißimo non uenenum, sed multorum medicamentum laborum fuisset.

Medicina,næ.medicamentum, remediū, ualetudinis curatio,ars medendi. Att. 261 b, Desperatis uetat Hippocrates adhibere medicinam.& 193 a, Fortis ægroti est, accipere medicinam. de Orat.125 a,b,Medicus diligens ægro adhibet medicinam. de Diu.85 a, Aegro à medico petere medicinam.pro Clu.55 b, Exercere medicinam. de Ora.193 b,His quatuor causis totidem medicinæ opponuntur.de D. 85 a, An medicina ars non putanda est? quam tamen multa fallunt.Epist. 236 b, Facere medicinam alicui. pro Q. 2 a, Si aduersarij falsum crimen quasi uenenatum aliquod telum iecerint, medicinæ faciēdæ locus non erit. Epist.236 b, Ita sum leuatus,ut Deus mihi aliquis medicinam fecisse uideātur. Attic. 16 b,Quam animus est præsens, tamen uolūtas ipsa medicinā efficit. I.V. 66 a,Nulla unquam medicina his tot incommodis reperietur.I.C.108 a,Deinde singulis medicinam consilij atq; orationis meæ, si quam potero,afferā.Tus. 214 a,Medicina quæ sanaret cupiditatem.de Am.97 a, Sed nō egeo medicina, me ipse consolor.& Ep.71 b,Petere medicinam à literis. Off.30 b, Quibus autem artibus aut prudentia maior inest, aut nō mediocris utilitas quæritur:ut medicina,architectura,&c. Quia non omnes conualescunt,iccirco ars nulla medicina est,de Natura deor.2.Medicina sit erranti confeßio,ad Oct.Medicina in multas partes discerpta. 3 de Orat.Medicina imbecillior est, quàm morbus, 10 ad Attic. Medicina non minus esset probanda, quæ sanaret uitiosas partes Reipublicæ,quàm quæ execaret,2 ad Atticum. Est enim tarda illa quidem medicina, sed tamen magna, quam affert longinquitas & dies,Tus.qu.lib. 3. Medicina animi cur non tam desiderata, tam culta, tam grata & probata, quàm corporis, Tuscul. quæst.lib.3. Medicina calamitatis,Tus.q.lib.3.Medicina Consularis,Post red.in Senat. Medicina doloris, Ac.q.ed.2.lib.1. Medicina periculorum,pro Sest.Medicina temporis, 5 Famil. Id est, quam diuturnitas affert mœrori. Quoniam ut medicina ualetudinis,nauigationis gubernatio, sic uiuendi ars est prudentia,5 de Finibus. Medicinæ utilitas deorum immortalium inuentioni est consecrata,Tuscul. quæst.lib.5.Nimirum Apollini & Aesculapio.Vt magnitudinis medicinæ doloris magnitudo concederet,Tus.qu.lib.4.Ad medicinam reipublicæ accedere,2 ad Qu.Fra.Deinde singulis medicinā consilij atq; orationis meæ,si quam potero,afferam, 2 in Cati. Et medicinam quandam laboris afferret,de Finib.lib.5.Medicinam perpetuam ab aliqua re petere, 5 Famil. Medicinam quærere, 2 ad Att. Hac una medicina,pro Sest.Id est, hac una ratione. Medicina sublata tollitur omnis autoritas somniorum, Diuin.lib. 2.

Medicus,ci.pro Clu. 29 a, In morbis corporis, ut quisque est difficillimus, ita medicus nobilißimus atq; optimus quæritur.de Diuin. 110 a, Ad ægros non uates, sed medicos solemus adducere. de Diuin. 82 b, Mirari licet quæ sint à medicis animaduersa herbarum genera, quæ radicum,&c.pro Cl.25 b,Ad quam cum adduxisset medicum illum suum,mulier exclamabat se ab eo nullo modo uelle curari,quo curante, suos omnes perdidisset. de Fat.146 a, Siue medicum adhibueris siue non,conualesces.de Or.225 a,b,Medicus diligens ægro adhibet medicinam. de Ar.251 b, Qui medicis suis nō ad salutē, sed ad necem utitur.de Orator. 112 a, Si medicus de morbis disertè dixerit. & 90 a, Asclepiades quo nos medico et amico usi sumus,eloquentia uincebat cæteros medicos. de Orat. 154 b, Hippocrates ille Cous.de D.143 a, Aesculapius & Serapis.Epistol.258 a,De medico & tu bene existimari scribis,& ego sic audio,sed planè curationes eius non probo : ius enim dandum tibi non fuit,cum κακοστόμαχος esses.& 250 b,Curio misi,ut medico honos haberetur. Vt si medicus grauitatem morbi,gubernator uim tempestatis accuset,3 de Nat. deorū.Medicus Pansæ de morte eius insimulatus, ad Brut. in epist. Br. Iam hoc quoq; propè iniquißimè cōparatum est, quòd in morbis corporis ut quisq; est difficilimus, ita medicus nobilißimus atq; optimus quæritur,&c pro Cluen. Medico puto aliquid dandum esse,quò sit studiosior,16 Famil. Medico salus proposita est,8 ad At. Medico mercedis quantum poscet,promitti iubeto,16 Famil.Medicum summum tantus improuisò morbus oppresserit, 15 ad Attic.Mali medici in alijs scientiam profitentur ipsi se curare non possunt,4 Fam.Seruij Sulpit.Medici quoque sæpe falluntur,3 de Na. Medici quanquam sæpe intelligunt, tamen nunquam ægris dicunt illo morbo eos esse morituros,Diuin.lib.2.Medici ex quibusdam rebus & aduenientes & crescentes morbos intelligunt,Diu. lib.2. Medici,causa morbi inuenta,curationē esse inuentam putant,Tus.quæst.lib.3.Medici nibil præter artificium præstant, pro Cluent.Medici curationes,19 Famil. Medici solius salutis,aliptæ etiam uirium & coloris rationem habent, 1 Famil. Medicorum ingenijs nuper, id est paucis antè seculis,reperta, 2 de Natu d.Medicorum præcepta dici uerè non possunt,si quæ inscij imperitiq; pro salutaribus mortifera conscripserint, de Leg.Medicos cogere,4 Famil.Ser.Sulpitij.

Medietas,tis.media pars,medium.de Vniuers.199 a,Partes rursus interuallis ita locabat, ut singulis essent bina media : uix enim audeo dicere medietates, quas Græci μεσότητας appellant:sed quasi id dixerim,ita intelligatur.At.249 b, Octauam partem tuli luminarium,mediam abstrahere memineris.

Universidad de Deusto Biblioteca

Medimnum, ni. mensuræ genus, senos modios capiens. I.V.159 a, Tritici septem millia medimnûm. & ibi. Medimna D C C. et 171 b, Medimna X X X V I: id est, modij CCXVI.

Mediocris, cre. nonnullus, modicus. Tuscul. 105 a, Omne malum etiam mediocre magnum est. de Ora. 119 b, Hæc sunt omnia ingenij uel mediocris, exercitationis autem uel maximæ. & ibid. Hoc tamen prudentiæ est penè mediocris. de Or. 85 b, Permultos excellẽtes in quoq; genere uidebis nõ mediocrium artium, sed penè maximarũ. de Cl. 176 b, L. Cotta in mediocriũ oratorũ numero dicendi non ita multum laude processit. et 175 a, Is fuit mediocris in dicẽdo. de Or. 116 a, Paruæ aut mediocres res. Ac. 5 b, Quidã è philosophis, & hi quidem non mediocres. Ep. 67 a, Non enim fuit aut mediocre aut obscurũ. & 65 a, Maxima, minima, mediocria. Or. 206 a, Modica temperatè dicere. Or. 215 b, Incitatus, temperatus, tardus. de Cl. 173 b, Fannius in mediocribus oratoribus habitus est.

Mediocritas, tis. modus, nec nimium, nec parum. de Cl. 177 b, Omnis uirtus est, ut uetus Academia dixit, mediocritas. pro Mu. 239 a, Virtutes omnes mediocritate quadam esse moderatas. Tuscul. 195 a, Nunquam enim iratus qui accedit ad pœnam, mediocritatẽ illam tenebit, quæ est inter nimium et parum, quæ placet Peripateticis. & Aca. 34 a, Peripatetici mediocritatem perturbationum mihi non sanè probant. Att. 282 a, Est scilicet utriusq; rei modus, et quædã in utroq; genere mediocritas. de Orat. 94 b, Mediocritatem in dicendo C. Cælio honori fuisse. item: Villarum magnificentia, quarum quidem certus est adhibendus modus, ad mediocritatem q; reuocandus. pro D. 234 a, Modum quendam esse religionis, nimium esse superstitiosum non oportere. Of. 45 b, In his autem ipsis mediocritas regula optima est. In A. 160 b, Non uideo quid in hac mea mediocritate ingenij despicere poßit Antonius. ad He. 21 a, Mediocritas uultus.)(. Hilaritas)(. Tristicia.

Mediocriter, modicè. Tusc. 195 a, Corpus etiamsi mediocriter ægrum est, sanum non est. de Or. 90 b, Neminem scriptorem artis ne mediocriter quidem doctum fuisse. ad Her. 25 a, Quiuis mediocriter literatus.

Mediolanensis, se. I.P. 93 a, Mediolanensis præco.

Meditatio, onis. commentatio, exercitatio de Cl. 177 a, Nulla meditationis suspicio, imparatus semper aggredi ad dicendum uidebatur. de Or. 119 a, Quos locos multa commentatione ac meditatione paratos atq; expeditos habere debetis. de D. 128 b, Multi naturæ uicium meditatione atq; exercitatione sustulerũt, ut Demosthenes. pro Cl. 35 a, Anni sunt octo cùm ista causa in ista meditatione uersatur. Tusc. 197 b, Stulta est meditatio futuri mali. I.A. 221 a, Seruius in ipsa cura & meditatione obeundi sui muneris obijt. Tusculan. 183 a, & 184 a, Tantum exercitatio, meditatio, consuetudo ualet. Item Tusc. De exercitatione, & consuetudine & commentatione dixi, apagesis nunc, &c.

Meditatus, a, um. cogitatus, præparatus, cõmentatus.)(. Ex tempore. Off. 6 a, Leuiora sunt ea quæ repentino aliquo motu accidunt, quàm ea quæ meditata & præparata inferũtur. de Ar. 244 a, Nihil feci non diu consideratum, & multo antè meditatum. pro Qu. 7 a, Cum paratus meditatusq; uenisses. I. A. 176 b, Attuleras domo meditatum & cogitatum scelus. de Or. 119 a, Hoc meditatum nobis in perpetuum esse debet, ad omnem usum, &c. Tus. 197 a, Sint semper omnia homini humana meditata. de Or. 131 b, Ea quia meditata sunt minus uidentur. & 107 b, Accuratæ & meditatæ commentationes. I.A. 225 a, Quod uerbum, non tibi excidit, ut sæpe fit, casu, sed scriptum, meditatum, cogitatum, attulisti.

Mediterraneus, a, um.)(. Maritimus. de N. 18 b, Ita fit, ut mediterranei mare esse nõ credãt. I.V. 199 b, Enna mediterranea est maximè. I.V. 199 b, Ab hac insula hæc lucra tanquam mediterraneis exigebantur. & 249 b, Homines maximè mediterranei.)(. Homines maritimi.

Meditor, aris, attentè cogito, commentor, exerceo. Epi. 8 20 a, Tu tamen ea para, meditare, cogita, quæ, &c. & 8 a, Hæc multo antè meditere, huc te pares, &c. Attic. 73 b, Sed ego hãc ἀνεξίαν in unum annum meditatus sum. & 125 b, Vi. Meditare aduersus Brutum causam meam. & 125 b, Vides quam causam mediter. pro Muren. 134 b, Meditari accusationem. de Nat. 60 a, Ego cum te disputante quid contradicerem, mecum ipse meditabar. I.P. 92 a, Meditare quibus uerbis incensam illius cupiditatem cõprimas. pro Fl. 148 a, Græcus testis non iusiurandi, sed lædendi uerba meditatur. At. 152 b, Ex eius nũcio meditabar quo modo cum illo loquar. contra Rul. 68 b, Is designatus alio uultu, &c. esse meditabatur. I. V. 77 b, & 112 a, Nos qui meditari ad dicendum paratiq; uenimus. de Cla. 193 a, Nullum patior esse diem, quin aut in foro dicam, aut mediter extra forum. de Cl. 172 a, Non in agendo solum, sed in meditando etiam fuit uehemens. de Or. 108 a, Demosthenes perfecit meditãdo, ut nemo planius eo loqueretur. de Orator. 97 a, Quæ in foro agenda sunt, exercitatione quasi ludicra prædiscere & meditari. & 96 a, Quid Crassus ageret meditãdi aut discendi causa. de Arusp. 257 a, Veruntamen, nocturnis uigilijs iustitium illud conceptum ac meditatum est. I. C. 202 b, Ad huius uitæ studium meditati illi sunt, qui feruntur labores tui, iacêre humi etc. Ep. 18 b, Aut ne ad eam meditere imparatum te offendam. & 9 a, Hæc ad te ob eam causam maximè scribo, ut iam de tua quoq; ratione meditere. & I.V. 78 a, Meditetur de ducibus hostium, &c. I. A. 181 b, Cæsar nõ multos annos regnare est meditatus. & 190 b, Iã accedunt consules multos iã menses de populi Romani libertate commentati atq; meditati. de Orat. 87 b, Age uerò ne semper forum, subsellia, rostra, curiamq; meditere. Offic. 29 a, Vt si quis cum causam sit acturus, secum ipse meditetur, aut si quid aliud attentè cogitet, non reprehendatur.

Medius, a, um. intermedius, interiectus, inter aliquos interiectus. interiectus medius, dimidiatus. de Ora. 166 b, Nam uersus æquè prima, & media & extrema pars attenditur. Orat. 208 b, Quod & inter media argumenta faciendum est. & 218 b, Oratio uel oriens, uel media, uel cadens. de Pro. 78 a, Tempus proximũ, mediũ, ultimum. pro Cl. 57 a, Ne in extrema quidem, aut media, aut aliqua deniq; parte quæstionis uerbum fecit ullum. pro D. 223 a, Cum tu furens per medium forum popularis uolitares. Qu. F. 309 a, Dixi pro Bestia in foro medio. de Or. 86 b, 87 a, Qui in uinea media dicitur cõstituisse. In testamentorum formulis: hoc est, in medio iure ciuili

uersari.

uersari. pro Cl. 23 a, Mulier in media potione exclamauit, &c. & Tusc. 156 b, Terra in medio mundo sita. de Som. 129 a, Medius mundi locus. et Tus. 156 b, Vt illæ superiores in medium locum mũdi grauitate ferantur. de N. 49 a, Mare, mediũ terræ locum expetens. & ibid. Id medium, infimum in sphæra est. Or. 216 a, Est tertius ac medius inter illos. de Opt. 243 a, Alij eis interiecti et tãquã medij. Ac. 45 b, Iis ipsis alia interiecta & media numerabat. & ibi. Neutra autẽ in medijs relinquebat. Att. 164 a, Nam qui se mediũ esse uult, in patria manet: qui proficiscitur, aliquid de alterutra parte iudicare uidetur. et 154 b, Lex Solonis, qui capite sanxit, si quis in seditione non alterutrius partis fuisset. de Or. 159 a, Itaq; tum graues sumus, tum subtiles, tum medium quiddam tenemus. In Vat. 32 a, Ex quibus partim tecũ sentiebat, partim medium quendam cursum tenebat. Of. 52 a, Quidam ad medium ianuæ sedentes. de Fi. 5 b, Primùm ueniat in mediũ Epicuri ratio. I.V. 254 b, & 144 a, & de In. 67 b, Venire in medium, & procedere in medium. I. V. 71 b, & de Fi. 80 b, & Ep. 242 b, & de Or. 118 a, Proferre aliquid in mediũ. pro Cl. 34 a, Itaq; iudices incẽsi suspicione, rem in mediũ uocare cœperunt. pro S. R. 21 b, De medio tollere: id est, interficere. & ad He. 11, Tollere aliquẽ de medio. pro S.R. 37 a, Recede de medio, per alium transigã. et 22 a, et I.V. 144 a, Remouere aliquid de medio. I.V. 129 b, Tabulæ sũt in medio. et 60 a, Quæ in medio posita sunt.)(. Obscura. de Or. 86 a, Dicẽdi ratio in medio posita. Tus. 246 b, Obscœnas uoluptates faciles, cõmunes in medio sitas esse dicũt. I.V. 82 a, Proponere aliquid in medio. prõ Cæl. 47 b, Neminẽ nominabo, tantũ in medio relinquã. I.V. 268 b, et de N. 4 b, Ponã in medio sentẽtias philosophorũ. Orat. 212 a, Verba sumpta de medio. pro D. 241 a, Hæc nõ sunt quæsita ex occulto aliquo genere literarũ, sed sumpta de medio, et reb. palàm per magistratus actis. de In. 63 a, Atq; hic quidẽ ipse, et sese ipsum nobis & eos qui ante se fuerant, in medio posuit, ut cæteros & seipsum per se cognosceremus. de Cl. 172 a, Vnũ quasi cõperendinatus mediũ diem fuisse. de Or. 159 a, Cùm uerba iacentia sustulimus è medio. & Of. 5 b, Cõmunes utilitates in mediũ afferre. Of. 59 a, Hoc quidẽ deliberantium genus pellatur è medio. I.A. 200 b, Alteri uicti sunt, alteri sunt è medijs C. Cæsaris partib. & 215 a, Inter bellum & pacem medium nihil est, quare necesse est tumultum, si belli non sit, pacis esse. I.A. 226 b, Qui duorum fratrum ætatib. medius interiectus, uicijs cum utroq; certabat. de Vn. 197 a, Vnũ interiectum medium, & seipsum, & ea quib. esset inter positum, colligaret. L. Tollo.

Mediusfidius. iurandi formula, seu aduerb. ut mehercules, & id genus alia. Att. 133 b, Quòd Lentulum uoluisti hic remanere, mihi gratißimũ mediusfidius fecisti. pro Syl. 183 a, Si mediusfidius iudices, &c. Ep. 77 a, Vnũ mediusfidius tecum diem libentius posuerim, &c. At. 57 b, Mediusfidius ne tu emisti locum præclarum.

Medulla, læ. pingue illud aureum, oßium media replens. Tuscul. 233 b, Metrodorus omne bonum in uisceribus medullisq; condidit. Epi. 253 a, Neq; enim solum te, qui mihi hæres in medullis. de Cl. 199 b, Suadæ medulla. l. Suada. Attic. 240 a, Prætereo illa, quæ mihi sunt inclusa in medullis. Tusc. 214 a, Cũ hic fruor tanquã in uenis medullisq; insederit. & ib. Permanat in uenas, & hæret in uisceribus illud malũ. In A. 159 b, Qui in medullis pop. Rom. ac uisceribus hærebant.

Megalensia, orũ. de Ar. 248 b, Ludi quos in palatio nostri maiores ante templũ in ipso matris magnæ conspectu Megalensib. fieri celebrariq; uoluerunt. & Epi. 14 a, Scripsi hæc ipsis Megalensibus.

Megalesia, orum. de Ar. 248 b, et 249 b, Tota hoc ædile seruorum Megalesia fuerunt.

Megabocchus: id est, Pompeius. At. 27 a.

Megara, ræ. urbs. de Diuinat. 92, Epi. 50, Sulpitij. ad Heren. 3.

Megareus, a, um. Acad. 32 b, Euclides Megareus.

Megaricus, a, um. de Fa. 142 b, Stilpo Megaricus philosophus. de Or. lib. 3. & Aca. lib. 2, Megarici philosophi à Menedemo Eretrio, Eretriaci appellati. Iidem etiã Eleatici dicti à Parmenide & Zenone. ibi. Megarici quorum fuit nobilis disciplina. de Fato, & Acadẽ. 32 b, Ab Euclide Megareo, Megarici dicti, qui id bonum solum esse dicebant, quod esset unum & simile, & idem, & semper.

Megaris, idis. locus nõ longè à Syracusis. I.V. 248. de Diuin. 139.

Megarensis, e. I.V. 238.

Mehereulè, & mehercules. L. Hercules.

Mei, tui, sui. Postquã. 199 b, Qui fletu suo desiderium mei memoriamq; renouaret. et 194 a, Vt aliquando uos memoria mei desideriumq; teneret. de Ar. 244 b, Clodius nihil fecit odio mei, sed, &c. pro Cor. 61 b, Ipsæ enim leges te à cognitione sua iudicio publico repulerũt: id est, à cognitione sui.

Mel, lis. de Sen. 89 a, Villa abũdat lacte, caseo, melle. de Fi. 55 a, Niuem esse albã, dulce mel. de Finib. 97 b, Mel & dulcißimum est, suo tamen proprio genere, non comparatione cũ alijs dulce esse sentitur. de D. 126 b, Eo loco mel ex olea fluxisse dicunt. I.V. 145 b, Quæro unde CCCC amphoras mellis habueris. de Sen. 83 a, Ex Nestoris lingua melle dulcior fluebat oratio. Or. 199 b, Xenophon cuius sermo est melle dulcior.

Melampus, uates. de D. 176.

Melancholia, æ. atra bilis. Tusc. 192 b, Quem nos furorem, μελαγχολίαν Græci uocant, quasi uerò atra bili solum mens moueatur, &c.

Melancholicus, a, um. Tus. 165 a, Aristoteles ait omnes ingeniosos melancholicos esse, ut ego me tardiorẽ esse nõ molestè feram. de D. 67 b, Qui ualetudinis uicio fuerunt, & melancholici dicuntur, habent aliquid in animis præsagiens atq; diuinum.

Melicus, a, um. à μέλει: id est, cãtu, lyricus poeta dicitur. de Opt. 243 a, Melici ac Dithyrambici poetæ.

Melior, us. potior, cõmodior, præstabilior, lectior.)(. Deterior. At. 235 a, Hircium per me meliorem fieri uolũt. & ad Brutum, 91 b, Tibi resp. melior est facienda. et pro Fla. 159 b, Phrygem plagis fieri meliorem. & Epist. 154 a, et I.A. 217 b, Facere aliquem meliorem. de In. 53 a, Vt neq; uir melior, neq; fœmina lectior in terris sit. Att. 235 b, Nemo unquam neq; orator neq; poeta, qui quẽquam meliorẽ quàm se arbitraretur. de Ar. 258 a, Meliore loco esse.)(. Deteriore statu esse. At. 132 a, Puto rem meliore loco esse debere. At. 231 a, Incipit res melius ire quàm putaram.

putaram. & ib. Spero meliora. de Finib. 115 b, Is melior quàm Pyrrho, deterior quàm cæteri. ad Br. 278 b, Vtrū redire mihi conducit, an cōmorari melius est. Att. 224 a, Melius esse. & 174 b, Ii tamen ipsi se hoc melius habēt quàm nos, quod et multi, &c. de Or. 163 b, Quo melius nostri illi senes, qui, &c. Off. 64 a, Melius, æquius. ad He. 5 b, Melius, satius, potius. At. 58 b, Literæ quib. intellexi Lentulo esse melius. Par. 118 a, Nihil bonum est, quod non eum qui possidet, meliorem facit. & ibi. Efficere aliquem meliorem.

Melita, æ. I. V. 224 a, Insula est Melita, satis laté ab Sicilia mari disiuncta. At. 40. & 159. & 161.

Melitensis, se. ut Melitensis uestis. I. V. 144 b, & 241 a, Melitensis rosa.

Melius, a. à Melo insula dicitur. de Natur. 2 a, Diagoras Melius.

Melius, commodius.)(Peius. de Fi. 62 a, In dialectica aūt nullam uim existimauit esse, nec ad melius uiuendū, nec ad commodius disserendum. & 118 a.

Meliusculè. aliquanto melius. Epi. 256 b, Volebam ad te Marionem remittere, quem cum meliusculè tibi esset, ad me mitteres.

Mellaria, cella, ut uinaria, ut olearia, ut penuaria. de Sen. 89 a.

Mellitus, a, um. suauis, dulcis. Att. 16 a, Mellitus puer.

Melos: id est, cantus. de Na. 44 a, Syluam μέλος consimilem ad aures cantum, & auditum refert. Accij.

Membrana, æ. de N. 54 b, Natura oculos membranis tenuissimis uestiuit ac sepsit.

Membranula, læ. macrocollum, charta. Attic. 57 b, Librarijs impares, ut sumant membranulam, ex qua indices fiant.

Membratim. Or. 217 b, Incisè mēbratim'ue dicere. Par. 141 a, Narratio autē accusatoris erit quasi membratim gesti negocij suspiciosa explicatio.

Membrum, bri. pars, pars corporis. Att. 117 b, Nec sum miratus eū, qui caput ipsum reliquisset, reliquis mēbris non parcere. de Fin. 64 a, Iam membrorum: id est, partiū corporis alia uidentur propter eorum usum à natura esse donata, ut manus, crura, pedes, &c. alia nullā ob utilitatem, quasi ad quendā ornatum, ut cauda pauoni. Par. 117 a, Qui hæc cōmutabilia pecuniæ membra solo uerbo bona appellauerunt. Orator. 217 b, Quæ Græci κόμματα & κῶλα nominant, nos rectè incisa & membra dicimus. ad Her. 30 a, Membrum orationis quid sit. de Cl. 179 a, In mēbra quædam quæ Græci κῶλα uocāt, dispertiebat orationē libētius. de Or. 160 b, Sæpe capiēda mēbris minutioribus oratio est. & ibi. a, Oratio articulis membrisq; distincta. Or. 219 a, Ex duobus uersibus: id est, mēbris perfecta comprehensio est. de Na. 3 b, Omnes partes atq; mēbra philosophiæ. Or. 203 b, Causæ earumq; quasi membra. Comprehensio uerborum. I. Comprehensio. I. A. 250 b, Membrum, sentētia, clausula.

Memini, sti. memoria teneo, memoria repeto, cōmemini, cōmemoro. I. V. 206 b, Memini Pamphilū hospitem meum mihi narrare, se, &c. 125 b, Memini tibi librū afferri à Demetrio Magnete. pro Pl. 280 b, Memini enim memini, nec unquam obliuiscar noctis illius. Epist. 11 a, Non potui magis obliuisci temporum meorū & meminisse actionum. I. A. 177 b, Meministi ipse de exulibus,

scis de immunitate quid dixeris. pro Pom. 13 a, Felicitas quā præstare de seipso nemo potest, meminisse & commemorare de altero possumus. de L. 158 b, Ego memini summos fuisse in ciuitate nostra uiros, qui, etc. pro S. R. 38 b, & Epi. 13 b, Meministi me ita distribuisse causam, &c. de Som. 126 b, Omnia alicuius dicta & facta meminisse. Ep. 37 a, Dixi me nō meminisse ullum tempus laudandi aut locum dari: id est, datum esse. pro Pl. 276 a, b, Qui patriæ beneficia meminerunt. Attic. 250 a, Sed de Erote meminero, & de omnibus. de Orator. 161 a, Anti pater ille quem tu probè meministi. de Fin. 78 a, Balbus fuit Lanuuius, quem meminisse tu non potes. pro Mur. 134 a, Cui placet obliuiscitur, cui dolet meminit. I. A. 133 a, Sed memento præter Appium neminē esse, &c. & 249 b, Varroni memineris excusare tarditatem literarum mearū. de Fi. 125 a, Viuorum memini, nec mortuorum obliuisci possum. Ac. 26 b, Omnia meminit Scyron Epicuri dogmata. et Ep. 150 b, Meminisse mandata. Ep. 61 b, De illo ne meminisse quidē uolo. & 18 b, Te rogo ut memineris, quantæcūq;, &c. Att. 140 a, Causa igitur non bona est, imò optima, sed agetur (memento) fœdissimè. & 142 b, Quin ea ipsa quæ à te commemorantur, non memini.

Memor, oris. qui memoriam alicui præstat. Ep. 6 b, Qui non tam memores essent uirtutis tuæ, quàm laudis inimici. Ep. 11 b, Vt officium meum memoremq; in benemeritos animum præstarē. de L. 160 a, Homo animal acutū, memor, &c. de Or. 121 a, Diligens, memor, sobrius orator. et 161 a, Homo ingeniosus ac memor. de In. 50 a, Memor.)(Obliuiosus. Epist. 214 b, & contra R. 70 a, Memor & gratus. Ep. 40 b, Præstare memoriā alicui. Att. 102 a, Custos urbis me præclaræ inscriptionis memorē esse cogeret. de Cl. 103 a, Memor & quæ dicta contrà quæq; ipse dixisset.

Memorabilis, le. cōmemorabilis. de Cl. 168 b, Multa iā memorabilia in domesticis & in bellicis reb. effecerat. ad Br. 91 b, Res à te gesta memorabilis et penè cœlestis. I. A. 257 b, Cuius memorabilis & diuina uirtus lucē affert reip. & de Am. 96 a, Familiaris C. Lælij & P. Scipionis maximè memorabilis fuit. de Leg. 157 b, Incurres enim in illum memorabilem annum suum.

Memoria, æ. recordatio, monumentum. de In. 44 a, et ad Heren. 1 b, Memoria est firma animi rerum & uerborum ad inuentionem perceptio. de In. 82 a, Memoria est, per quam repetit ea quæ fuerunt. de Ora. 89 b, Memoria thesaurus omnium rerū, quæ nisi custos inuentis ex cogitatisq; reb. & uerbis adhibeatur, intelligemus omnia, etiāsi præclara fuerint, in oratione peritura. & de Cl. 184 b, Hæc pars animi, quæ custos est cæterarū ingenij partium. ad He. 21, Memoria thesaurus rerum inuentarū, & custos. de Or. 111 b, Historia uita memoriæ. Part. 232 a, Memoria est germanæ literaturæ quodammodo, &c. I. Literatura. de Or. 141 a, Simonides Chius primus artē memoriæ protulisse fertur. Tusc. 160 a, Habet primùm animus memoriam, & eam quidem infinitam rerum innumerabilium, quam quidem Plato recordationem esse uult superioris uitæ. de Or. 85 a, Mihi repetēda est ueteris cuiusdam memoriæ non satis explicata recordatio. de Cl. 165 b, Quorum memoria & recordatio mihi iucūda sanè fuit. pro Fl. 258 b, Reuocarē animos ue-

mos uestros ad Mithridatici belli memoriam. pro Syl. 174 a, Antonij cōmemoratio, memoriam Syllæ retulit. pro Ar. 185 b, Pueritiæ memoriā recordari ultimam. & 187 a, De hominum memoria tacere, literarum memoriam flagitare. Ante. 195 b, Vt ego nihil dicam de rebus meis gestis, tamen in animis & memoria uestra discedit illius optimi uiri memoria. de D. 83 b, Nihil est quod nō lōginquitas tēporū excipiēte memoria prodendisq; monumentis efficere possit. de Ora. 109 a, Debere hoc à me tantis hominū ingenijs putaui, ut cū etiā nunc uiuā, illorū memoriā teneremus, hāc immortalē reddere ē si possem. et 113 a, Cuius rei memoriæq; publicæ retinēdæ causa Pō. Max. annales scribebat. de Or. 119 b, Nihil unquā audiui, quòd nō in memoria mea penitùs insederit Themistoclis dictū. Br. 166 a, Liber quo iste omnē rerū memoriam breuiter cōplexus est. et ib. b, Ad rerum naturalium memoriam cōprehendendam impelli. de Cl. 184 b, Nullam memoriā antiquitatis collegerat. pro Ra. 93 a, Iste omnes uerborū acerbitates nō ex memoria uestra patrumq; uestrorū, sed ex annaliū monumentis ac regū cōmentarijs conquisiuit. pro Fon. 297 a, Quod sæpe & nostra, & patrū memoria usuuenit. Postq. 199 a, C. Marius nostra patrūq; memoria subijt, &c. pro Rab. 56 b, Causam suscepi antiqorē memoria tua. I. C. 100 b, Hoc post hominū memoriā cōtigit nemini. et I. V. 235 b, Post hominū memoriā. et 156 b, Quod nemo unquā post hominū memoriam fecit. Ep. 170 a, Res post hominum memoriam maxima. de Or. 86 a, Quis nō iurè miretur ex omni memoria ætatū, tēporū, ciuitatū, tā exiguū numerum oratorū inueniri? pro Pom. 14 a, Rhodiorū usq; ad nostrā memoriā gloria remāsit. Att. 283 b, Omnia bella, quæ memoria nostra fuerūt. et pro Fon. 276 b, & Tus. 176 b, Nostra autem memoria Philo. contra Rul. 66 a, Perlongo interuallo propè memoriæ tēporūq; nostrorum. de N. 69 b, Virorum fortium memoriā honore deorum immortalium consecratā. At. 66 a, Sed tamē habet ædilitas eius memoriam non ingratam. Postquā. 205 a, Cn. Pom. omnium seculorū omnis memoriæ facilè princeps. I. A. 166 a, Quæ res unquam erit cōmendatior hominū memoriæ sempiternæ? de Ar. 252 b, Quod sacrificiū nemo nisi P. Clodius omni memoria uiolauit, nemo unquam adijt. pro D. 243 a, Liberis nostris satis amplū patrimoniū paterni hominis & memoriæ nostræ relinquemus. Of. 53, Cratippus noster, princeps huius memoriæ philosophorū. pro Cor. 60 b, Multi etiā superiori memoria. pro Sest. 10 a, Cōsules nō modò ex memoria, sed etiam ex fastis euellendi. & ibid. b, Tanta multitudo quanta mea memoria nūquam ullo in iudicio fuit. I. V. 35 b, Quod in hac rep. nō modò factū antè nūquam est, sed in omni memoria est omnino inauditum. de In. 42 a, Res ab nostra memoria propter uetustatē remotæ. Ep. 64 b, Ea sint euulsa ex omni memoria uitaq; nostra. de D. 138 b, Quomodo hæc infinita aut memoria cōplecti, aut obseruando notare possumus? Par. 120 a, Istū doctū uirū fuisse memoriæ traditū est. & pro Mur. 138 a, Nā hoc memoriæ traditū est. de Or. 144 a, Prodere memoriæ sermonē alicuius. de Ora. 100 a, Quia memoriæ sic esset proditū. et ib. Quid quod usu patrū memoria uenit? pro Syl. 170 a, Ex memoria deponere insidias factas. pro Q. 10 b, In memoria redijt Quintius, quo die, &c.

pro Sy. 174 a, P. Syllæ nomē in memoria Cassio nō fuit. Postquā. 198 a, & 199 b, Vt aliquādo uos memoria mei desideriumq; teneret. pro D. 222 a, Hoc est maximè insigne ad memoriā crudelitatis, etc. de Or. 95 b, Nihil tam ad diuturnitatē memoriæ stabile, quā id in quo aliquid offenderis. pro D. 235 b, Monumentū quod positū est ut esset indiciū oppressi senatus ad memoriā sempiternam turpitudinis. de Or. 94 a, Motus animi celeres, et ad memoriā firmi atq; diuturni. de Or. 93 a, Aliquid ex sermone alicuius memoria dignū excipere. & de In. 62 b, Viri nomine et memoria digni. de Or. 95 a, Aliquid animo pcipere, et memoria custodire. pro Cl. 47 a, & Ep. 94 a, Perinde quasi id hominū memoria nō cōprehendatur. de Orat. 97 b, Legere aliquā orationē ad eū finē, quem memoria possis comprehendere. pro Sexto Roscio, 23 b, Memoria retinere: id est, recordari. In Ver. 61 a, Memoria cōplecti aliqua. ad Attic. 215 a, Vt mea memoria est. ad Heren. 19 b, Nuperrimè dictum facilè memoriæ mandatur. & 23 b, Tradere aliquid memoriæ. pro Quint. 4 a, Quæso eū diē memoriæ mandetis. de Fin. 98 b, Mandare aliquid memoriæ. Epist. 90 a, Quare mihi crede. & memoriæ manda. Epi. 11 b, Quid sibi is de me recepisset, in memoriā redegit. de In. 60 a, Ita in memoriā redibit auditor. I. V. 109 b, Quæso redite in memoriā, quæ libido istius fuerit, &c. Epistol. 105 a, Credo te tenere memoria, me, &c. de Na. 46 b, Multa carmina ex ijs memoria teneo. I. A. 259 a, Tenete uestra memoria, quod sæpe ostenditis, &c. Ep. 96 b, Quin etiā ipsum diem memoria teneo. pro Pom. 7 a, Retinere memoria aliquid. de Fi. 91 b, Retinere memoriā alicuius, ut amici. de Or. 96 b, Memoria sepire res inuentas. Ep. 97 b, Tenere memoriā alicuius. de Cla. 168 a, Vt memoriā cōcinnitatis suæ relinqueret. Oct. 303 a, Quæ uerissimæ memoriæ propagata sunt. de In. 62. 30, Earum nomina multi poetæ memoriæ tradiderunt, uel prodiderūt. Epi. 113 b, Prodere memoriā alicuius rei posteris. Epi. 72 a, & 89 b, Prodere aliquid memoriæ aut literis. Ep 89 b, Conseruare memoriā beneficiorū acceptorū. ad Her. 21 b, Habere memoriā alicuius rei. de In. 60 a, Reducere in memoriā. & b, Renouare memoriā. de Inuent. 60 b, Memoria auditoris de confirmatione redintegrabitur. ad He. 17 a, 21 b, Habere memoriā alicuius rei præsentē uel auditā. Epi. 181 a, Quantū memoria repetere præterita possum. Epist. 72 a, Repetere memoriā euentus aliorū. de Orat. 85 a, Repetere memoria res antiquas. Epist. 111 b, Dare operā memoriæ alicuius. Ep. 8 a, Magna memoria consulatus tui. Epi. 18 b, Meā tuorū erga me meritorū memoriā, nulla unquā delebit obliuio. Epistol. 91 b, Quare grata mihi est & memoria tuæ nostræ coniunctionis, & eius augendæ uolūtas. de Cl. 193 a, Hortēsius tanta memoria fuit, ut quæ secū cōmentatus esset, ea sine scripto uerbis eisdē redderet. Tusc. 160 b, De ijs qui memoria excellenti fuerunt. I. A. 221 b, Vsq; ad nostram memoriā. de Se. 81 a, Nec sepulchra legens uereor, quod aiunt, ne perdam memoriā. & ibid. Sepulchris legendis redeo in memoriā mortuorū. de Seneč. 84 b, Pythagoreorū more exercendæ memoriæ gratia, quid quoquo die dixerim, audiuerim, egerim, cōmemoro uesperi. de Senect. 93 a, Memoria præteritorū, futurorū prudentia. ibid. 94 a, Vos tamen deos uerentes memoriam no-

stri

Universidad de Deusto Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

stri pie inuiolateq; seruabitis. de L. 189 d, Quãuis emmeres multos licet, nullos in omni memoria reperies perniciosos tribunos. pro Deio. 147 d, Repetere memoriam præteriti temporis. de Fin. 124 b, Cuius etiam illi hortuli memoriam mihi attulerunt. de Or. 114 d, Res magnæ memoriaq; dignæ. & At. 148 d, Vt gratus, pius & nicq; esse in maximi beneficij memoria possim. de Clar. 187 d, Sed ordinem sequens in memoriam notam & æqualem necessariò incurro. Qu. Fra. 298 b, Amplissimis monimentis consecrare memoriam nominis sui. et Am. 103 b, Sed loquor de ijs quos uidemus, aut de quibus memoriam accepimus.

Memoriola, læ. At. 186 d, Memoriola uacillare.

Memoriter. ex memoria, sine scripto. de N. 19 b, Enumeraſti memoriter philosophorũ sententias. de Di. 111 d, In quo nostra quædam Aratea memoriter à te pronunciata sunt. de Orat. 92 d, Memoriter pronunciare multa ex orationibus Demosthenis. de Am. 95 b, & ad Heren. 21 b, Is multa narrare de C. Lælio socero suo memoriter & iucundè solebat. de Cla. 193 d, Rem memoriter complecti. de Fi. 106 d, Næ tu ista posuisti tam multa memoriter. Att. 56 b, Memoriter recitare.) (. De scripto dicere. pro Fl. 154 b, De tabulis publicis recitare. I. C. 113 b, Et quoniam nondũ est perscriptum senatusc. ex memoria uobis Quirites quid senatus censuerit, exponam. In Vat. 31 d, Tum memoriter respõdeto ad ea quæ de te ipso rogaro. Ac. 15 b, Oratio Luculli, quæ est habita memoriter copiosa, &c.

Memoro, as. commemoro, prosequor, dico. I. V. 101 d, In plebẽ uerò Romanã utrũ superbiam prius memorem, an crudelitatem? aliter commemorem. de L. 157 d, Nam quid Accium memorem? qui, &c. de Le. 182 b, Clarorũ uirorum laudes in concione memorantо, easq; ad cãtus & ad tibicinem prosequuntor. de Fi. 68 d, Heraclius de natura nimis obscurè memorauit. de Vn. 201 b, Oceanũ Cœli Terræq; filium memorant.

Mendacium, cij. uanitas, oratiõis uanitas. I. V. 229 d, Nolo illos esse temeritati meæ & mendacio conscios. pro Cl. 32 b, Homo qui esset totus ex fraude & mẽdacio cõpositus. de In. 58 b, Falsum est, in quo perspicuè mendacium est. de In. 48 b, Stare à mendacio cõtra uerũ. Aca. 20 d, Opinionis hoc est meudacium, non oculorum. pro Mur. 139 d, Improbi hominis est, mendacio fallere. pro Cl. 53 d, Magnum & impudens mendacium. Qu. de Pet. 212 d, Dicere mendacium alicui. ad Her. 29 b, Ille sibi à mendacio non temperat.

Mendaciunculum, li. de Orat. 131 d, Quod tamen est mendaciunculis aspergendum.

Mendax, cis. uanus, totus ex fraude & mendacio cõpositus, futilis. pro Qu. R. 52 b, Nihil interest inter periurũ & mendacem: nam qui mentitur, peierare consueuit. et Of. 70 b, de Or. 113 d, Si, ut nosti, satis est non esse mẽdacem. de D. 138 b, Mẽdaci homini ne uerum quidem credere solemus. de D. 135 d, Falsis & mendacib. uisis mentes mortalium concitare. contra Rul. 85 d, Carthaginẽses fraudulenti & mendaces.

Mendicitas, tis. paupertas. de Fi. 132 d, Cum mendicitatem multi perpetiantur, ut uiuant. & pro S. R. 32 b, Hic in summa mẽdicitate est. I. C. 120 b, Vt omnes animi creatus, & corporis egestas, & mendicitas consequatur.

pro Fl. 153 b, Potuit dare Seruilius, nam fratres quidem consortes sunt mẽdicitatis. In Vat. 33 b, Qui ex eo magistratu non emerseris ex mendicitate, sed, &c. i. d. 121 d, Pastus mẽdicitatis. I. A. 198 d, Huius mendicitas amicitiæ coniuncta in fortunas nostras imminebat.

Mendiculus, li. I. C. 105 d, Exercitus collectus ex rapticiis mendiculis. rectius fortè legas, mediastinis. Exercitus.

Mendicus, a, um. mendiculus, pauper, qui petem in suo ponere non potest. pro Mur. 138 b, Sapientes si mendicissimi sint, diuites esse. de Fi. 144 b, & ad He. 13 b, Paupertas si malum est, mendicus beatus esse non potest. de Or. 151 d, Instrumentum hoc forense exiguum sane atq; mendicũ est. I. A. 216 d, Ex mendicis fieri repẽte diuites. Mendosè, uitiosè. Qu. F. 326 d, Libri mẽdosè & scribuntur & ueneũt. Att. 8 d, Ad IIII. Non. Decembris mendosè fuisse animaduerteram. ad Heren. 43 b, Ars mendosè scripta.

Mendosus, a, um. uitiosus. de Cl. 170 d, Quamquã hoc laudationibus historia rerum nostrarum est facta mendosior. & de Or. 116 d, In quo & deesse aliquam partẽ & superare, mendosum est.

Mendum, di. uitiũ, erratum. I. V. 129 b, Quid fuit aliud scripturæ quod mendum ista litura correxit? & Aca. 4, Menda librariorum tolluntur. Epi. 85 d, Nam cum dum scripturæ litura tollatur, meus error exilio corrigitur. At. 27 d, Castritianum mendum nos corrigimus. & 237 d, Idus Martiæ magnum mendum continent.

Meneclius, a. de Cl. 195, Meneclium studium.

Meneni, pop. I. V. 169 d.

Menelaus, lai. de Cl. 169 d, Menelaum ipsum dolet quidem tradit Homerus, sed pauca dicentem.

Menia. columna Romæ fuit, ad quam seruũ fugitiuũ & res adligabantur, ut hodie quoq; ubiq; fieri uidemus in foro, infamiæ causa furunculos ad columnam quosdam uinciri. ea uerò à Menio quodam qui eam erexit, appellata est. I. V. 62 b, & pro Sest. 25 b.

Menia, orum. ab eodem Menio inuentore appellata genus ædificij est, porrectis tignis ultra columnas. Parietes ædium, sic ut nusquam extrà conquiescant. Menia tantur. hoc genus Labeo Iurisconsultus, proxumis uerbis Ac. lib. 4. teste Nonio.

Menon, Platonis liber. Tusc. lib. 1.

Mens, tis. animus, ratio, sensus, consilium, intelligentia, cogitatio, uoluntas. Tusc. 192 d, Mens, cui regnum corporis à natura tributum est. de Fi. 132 d, Præstantissimi à natura tributum est. de Fi. 132 d, Præstantissimi animi à natura tributum est. de Fi. 132 d, Præstantissimi animi à natura tributum est. de Fi. 132 d, Præstantissimi anim

Universidad de Deusto Biblioteca

ficilè committitur. 7 Verr. O' dij immortales, quid interest inter mentes hominum & cogitationes. 3 de Or. Mentibus nostris nihil magis cognatum, quàm numeri atq; uoces. In mentem uenire, pro recordari. de Nat. 59 b, Hæc mihi ferè in mentem ueniebant, quæ dicenda putarem de natura Deorum. de Arusp. 257 a, Nisi existimatis illi hanc euersionem ciuitatis in mentem subitò nec cogitanti uenire potuisse. de Fin. 114 b, Venit mihi Platonis in mentem. Epist. 96 b, Mihi solet in mentem uenire illius temporis. pro Quint. 1 b, Non minus sæpe mihi uenit in mentem potestatis, quàm æquitatis tuæ. de Or. 131 b, Vt quotiescunq; gradum facies, toties tibi tuarum uirtutum ueniat in mentem. Qu. de Pet. 113 a, Hæc mihi ueniebant in mẽtem de duabus illis commotionibus. At. 198 b, Nunquam ea res mihi tam bellè in mentem uenire potuisset. Attic. 110 b, Cum autem Dolabella uenit in mentem, paulum respiro. pro Font. 277 b, Nõ ei in Gallia primùm uenit in mentem, ut portorium uini instituere t. de Orat. 105 b, Quid tibi in mentẽ uenit ita respondere? de Diuin. 120 a, b, Quid in mentem uenit Callisthe ni dicere, Deos, &c. de Clar. 106 b, Mihi in mentem uenit uereri, ecquid nam, &c. Epist. 58 b, Mihi in mentem uenit optare. I.P. 89 b, Mihi non uenerat in mẽtem, furorem & insaniam optare uobis. Ep. 55, Venit mihi in mentem subuereri, ne, &c.

Mensa, sæ. I. V. 208 a, Tu maximam & pulcherrimam mensam citriam à Lutadio abstulisti. Tusc. 240 a, Tum ad mensam eximia forma pueros delectos iußit consistere. et ibid. Nec manum porrigebat in mensam. Tus. 249 a, Mensæ conquisitißimis cibis extruebantur. & Tusc. 247 b, Mensæ Italicæ & Syracusanæ. de Fi. 69 b, Asoti, qui in mensam uomant, & qui de conuiuijs auferantur. I.P. 94 a, Extructa mensa non conchylijs aut piscibus, sed multa carne subrancida, et serui sordidati ministrãt. & ibid. Mensam tolli iubet. At. 224 b, Hæc ad te scripsi apposita secunda mensa apud Vestorium. & 236 a, & 244 a, et Epist. 138 b, Integram famem ad ouum affero, ita usq; ad assum uitellinum opera producitur. At. 68 b, Mittere alicui de mensa. Item, Cui tamen Quintus de mensa misit, illa reiecit. de Ar. 257 a, Deorum ignis, solennes mensæ, abditi & penetrales foci. de Nat. 77 a, Mensæ argenteæ in delubris. I.V. 230 b, & 211 a, Mensæ Delphicæ è marmore. pro Fl. 155 b, Si prætor dedit, à quæstore numerauit: quæstor à mensa publica, mensa aut ex uectigali, aut ex tributo. I.P. 98 b, Quid stipendium militib. per omnes annos à ciuitatibus mensis palàm propositis numeratum. de Sen. 86 a, Senectus caret epulis, extructisq; mensis & frequentibus poculis. de Leg. 183 b, Super terræ tumulum noluit quid statui nisi columellam, aut mensam, aut labellum. in Sallust. 275 b, Tu omnium mensarum assecla.

Mensarius, rij. trapezita, argentarius. pro Fl. 155 a, Ciuitas in qua nummus moueri nullus potest sine quinque prætoribus, tribus quæstoribus, quatuor mensarijs.

Mensio, onis. dimensio, mẽsura. Or. 204 a, Aures uel animus, aurium nuncius, naturalem quandam in se cõtinet uocum omnium mensionem.

Mensis, sis. cursus lunæ. de Nat. 39 b, Lunæ cursus, qui quia mensa spacia conficiunt, menses uocantur. de Leg. 281 a, Sed mensem credo extremum anni ut ueteres Februarium, sic hic Decembrẽ sequebatur. Ep. 63 a, Omnino res tota in mensem Ianuarium reiecta erat. con. Rul. 61 b, Auctio constituta in mensem Ianuarij. At. 1 b, Excurremus mense Septembri legati ad Pisonem. pro Pla. 278, Ego mense Decembri mei consulatus omniũ parricidarũ tela commoui. At. 91 a, Nõ. Maij in Ciliciam cogitabam, ibi cũ Iunium mensem consumpsissem, Quintilem in reditu ponerem. I.A. 179, O' præclaram illam percursationem tuam mense Aprili atq; Maio. Att. 205 a, Illam diem negabant esse mense Maio. in Ver. 134 a, Cephaledi mensis est certus, quo mense, &c. Et prodita die, qua die, etc. I. Dies. de Nat. 70 b, Anni primus mẽsis apud Aegyptios Thoyt uocatur. de Vn. 200 b, Mẽsis autem, quando luna lustrato cursu suo solem cõsecuta est. pro Qu.

Menstruus. a, um, quod ad mẽsem unum durat. pro Qu. R. 46 a, Aduersaria sunt menstrua, tabulæ sunt æternæ. & ibidem: Qui tabulas conficiunt menstruas, pene rationes in eas transferunt. de Nat. 18 b, Solis annuam lustrationem menstruo spacio luna complet. de Fin. 111 b, Si ei qui iucundè uixerit annos decem, uita iucunda menstrua addatur. in Ver. 163 a, b, Menstrua cibaria. de Legib. 179 a, In delubris communibus textile, nec operosius quàm mulieris opus menstruum. de Inuent. 51 a, Cum alicuius annui, menstrui, diurni nocturni ue spacij certa significatione. de Fin. 112 b, Vita menstrua, et uita decem annorum.

Mensura, mensuræ. modus. de Clar. 166 a, Hesiodus eadem mensura reddere iubet, qua acceperis, aut etiam cumulatiore, si poßis. Off. 10 b, Ea quæ acceperis utenda maiore mensura, si modò poßis reddere, iubet Hesiodus. Or. At. 207 b, Αὐτῷ τῷ μέτρῳ καὶ λώϊον αἴ κε δύνηαι. Or. 205 a, Quicquid sub aurium mensuram aliquam cadit, numerus uocatur. de Vniuers. 200 b, Vt esset mensura quædam euidens, quæ in istis octo cursibus celeritates tarditatesq; declaret. At. 216 a, et Cæl. Ep. 123 b, De æstimatione ut scribis, cum agere cœperimus, etsi nihil sciri psit nisi de agri modo.

Menta, tæ. herba nota. Ep. 140 b, Ruta & menta, recte utrunque. Volo mentam pusillam ita appellare, ut rutulam, non licet.

Mente captus, delirus. I.C. 115 b, Hic quis potest esse tam auersus à uero, tam mente captus, qui, etc. I.P. 89 b, Vecors, furiosus, mẽte captus, tragico illo Oreste aut Athamante demẽtior. Off. 19 b, Falli, errare, decipi, labi, tam dedecet, quàm delirare & mente esse captum.

Mentio, onis. sermo, commemoratio, usurpatio. I. V. 6 b, Casu in eorum mentionem incidi. et 270 a, Mentione atque usurpatione ciuitatis, mortis moram assequi. de Am. 45 b, Cum Scæuola in eam mentionem incidisset. pro S.R. 19 a, Eius rei mentio facta nõ est. pro Cæl. 30 b, Sed enim hæc facta illius clarißimi uiri mentio meam dolore impediuit. de Clar. 175 a, et 176 a, Et quoniã Stoicorũ est facta mentio, Qu. Cælius Tubero fuit, &c. Itẽ: Nonfecissem hominis penè infimi mentionem, nisi, &c. In Pis. 84 a, Tu etiã facis mentionẽ confidentiæ tui? pro Clu 32 b, Pecuniæ mentionem quandã inter iudices esse uersatam. de Leg. 187 a, Demetrius ille de quo suprà feci mentionem. cont. Rull. 88 a, De quo apud uos antè feci mentionem. Postq. 200 a, Nunquam de C. Mario in senatu mentio facta est. Quin. Fr. 313 a, De te à Scipylo mentio est honorifica facta. I.A. 168 a, Nunquam ab eo mentio de me nisi honorifica, nisi plena amicißimi desiderij. Epist. 114 a, Mentio facta est de legione ea, quæ, &c. & ibi. et ad Her. 14 b, Sed non statim sub mentionem & conuicium obtrectatorum. ad Att. 72 b, Nec tui mentionem intermitti sinimus.

Mentior, iris. ementior, mendacium dico, orationis uanitatem adhibeo, temporis causa fingo. pro Qu. Rosc. 52 b, Nam qui mentitur, peierare consueuit. de Nat. 29, In quibus rebus nihil unquam uetustas mentita sit. Aca. 24 a, Si te mentiri dicis, idq; uerum dicis, mentiri uerum dicis. & At. 192 b, Mentiri in aliqua re. de Nat. 62 b, Præsertim cum isti plurimis de rebus diuinis mentiantur. de Or. 125 b, De me autem nihil est causæ, cur mentiar. Ac. 4 b, Et de hoc quidem nihil mentiuntur. de Clar. 168 a, Concessum est Rhetoribus mentiri, ut, &c. pro Cluent. 30 b, Redargue me, si mentior. pro Plan. 274 b, Me quæ de Plancio dicerem, mentiri, et temporis causa fingere. de Nat. 37 a, Quæ ordine & ratione uacant, ea mentita et falsa plenaq; erroris sunt. pro Dom. 223 a, Non modò non ementitus sum autoritatem senatus, sed etiam, &c. Postquam. 203 a, Mihi in sententia simpliciter referenda fides non deerit. Quint. Fr. 292 b, Natura, frons, oculi, uultus persæpe mentiuntur, oratio uerò sæpißimè. Offic. 30 b, Nihil enim proficiunt nisi admodum mentiantur. in Sall. 277 a, Dabo operam ut in hunc minimè mentitus esse uidear.

Mentitio, onis. à mentior, ut uidetur: id est, mendacium. ad Her. 16 b, Maturationes, mentitiones, &c. mentiones, aliter.

Mentor, oris. I.V. 208 b, l. Toreuma. At. 141 a, Vellem habere Homeri illam Mineruam simulatam Mentoris, cui dicerem, Μέντορ, &c.

Mentula, læ pusilla menta. l. Menta.

Mentum, menti. pars subiecta ori, à gula eminẽs, in qua barba. in Ant. 251 b, Cum in gremijs mimarum mentem mentumq; deponeres. I.V. 222 a, Rictus simulacri Herculis ac mentum paulò attritius. de Orat. 133 b, Testius in dicendo mentum intorquens. in Pis. 82 a, Altero ad mentum depresso supercilio. Tus. 150 a, Mẽto summam aquam attingens siti enectus Tantalus. ad Heren. 39 b, Hic, cui sanè magna est in mento cicatrix. & ibid. Sinistra mentum subleuare.

Meracius. de Nat. 75 a, Vinum meracius sumere.

Mercator, oris. negociator, uenalitius, frumentarius, homines negocia gerentes. I. V. 31 a, Qui mercaturam facit. Or. 220 a, Diuitiæ quibus omnes Africanos multi uenalitij mercatoresq; superarunt. Postquam. 202 b, Mercatores prouinciarum, ac uenditores uestræ dignitatis. Offi. 30 b, Sordidi etiam putandi qui mercantur à mercatoribus, ut statim uendant.

Mercatura, ræ. nundinatio, negociatio. in Ver. 250 a, Alij à prædonibus erant capti, cum mercaturas facerẽt. Par. 124 b, Qui honestè rem quærunt mercaturis faciendis. cont. Rull. 79 a, et de Fin. 146 a, Quæstuosißima emendi & uendendi mercatura. de N. 25 a, Non erit ista amicitia, sed mercatura quædam utilitatum suarum. Off. 30 b, Mercatura autem si tenuis est, sordida putanda est: sin magna et copiosa, multa undiq; apportans, multisq; sine uanitate impartiens, non est admodum uituperanda. Offic. 53 b, Ad quos cum tanquam ad mercaturam bonarum artium profectus sis, inanem redire turpißimum est.

Mercatus, tus. nundinæ, emporium, conuentus, πανήγυρις. in Ant. 161 b, Cum domi tuæ turpißimo mercatu omnia essent uenalia. de Inuent. 63 b, Quidam proficiscens ad mercatum quendam, et secum aliquantum nummorum ferens, &c. in Ver. 155 a, Tanto mercatu prætoris indicto concurritur undiq; ad istũ Syracusas. in Ant. 189 b, Earumq; rerum omnium Antonius domesticum mercatum instituit. Tusc. 229 b, Pythagoras dixit similem sibi uideri uitam hominum & mercatum eum, qui haberetur maximo ludorum apparatu totius Græciæ celebritate. nam ut illic alij corporibus exercitatis gloriam & nobilitatem coronæ peterent, alij emendi aut uendendi quæstu lucroq; ducerentur, esset autem quoddam genus eorum, qui, &c. item nos, &c.

Mercedula, læ. Att. 207 a, Constituere mercedulas prædiorum. de Or. 101 b, Homines mercedula adducti.

Mercenarius, a, um. operarius, conductus cum mercede.)(. Gratuitus. Offic. 20 a, Illiberales & sordidi quæstus mercenariorum omnium, quorum operæ, non quorum artes emuntur. de Leg. 165 b, Quid liberalitas gratuitá ne est an mercenaria? si sine præmio benigna est, gratuita: si cum mercede, conducta. I.P. 90 a, Gabinius tribuit se mercenarium comitem regi. pro Mil. 110 a, Trib. Pleb. Clodij mercenarius. Ep. 43 b, De mercenarijs testibus à suis ciuitatibus notandis, etc. I.V. 246 b, Audite decretum mercenarij prætoris. pro Cecin. 296 a, Si tuus seruus nullus fuerit, & omnes alieni ac mercenarij. pro Clu. 52 b, Ennius egens quidam mercenarius Oppianici. Off. 9 a, Vti seruis ut mercenarijs ad operam exigendam. pro Sest. 21 a, Mercenarius meus. I.V. 98 b, Caput mercenario procœmio ornatum.

Merces, dis. pensio, præmium, precium, fructus. pro Ar. 191 b, Virtus nullam aliam mercedem laborum periculorumq; suorum desiderat, præter hanc laudis & gloriæ. & Epist. 41 a, Tribuere mercedem laborum alicui. Aca. 24 b, Minam Diogeni reddet: hæc enim erat merces dialecticorum. de Or. 128 a, Si quam gloriam peperi, ea non est æqua merces laboris & periculorũ. pro Do. 217 b, Cum ab eo merces tui beneficij preciũq; prouinciæ meo sanguine tibi esset persolutũ. in Pis. 86 a, Quorum mẽs erat oppressa præmio, lingua adstricta mercede. de Diuin. 99 b, Ne ars tanta propter tenuitatem hominum à religionis autoritate abduceretur ad mercedem atq; quæstum. pro Mur. 140 a, Si mercede cõducti obuiam candidatis issent. in Ver. 245 b, Precio atq; mercede minuisti maiestatem reipublicæ. et 258 a, Ab omnibus tu mercedem mißionis acceperas. et 263, Mercedem funeris ac sepulturæ constitui nefas esse. At. 287 b, Merces Antonij oppreßi poscitur, in Antonij locum succeßio. pro Sext. Rosc. 31 b, Mihi uideris Eruci una mercede duas res assequi uelle. et ibi. Accusare eos à quibus mercedem accepisti. Qu. Fr. 324 a, Magna nobis à te proposita merces est. & 319 a, Id me scis antea tibi esse pollicitum, quid nunc putas tanta abs te mihi mercede proposita? de Fin. 85 b, Probitas præmiorum mercedibus euocata. de Fin. 82 b, Vides igitur, si amicitiam emolumento metiare, summas familiaritates prædiorum precio-

Universidad de Deusto
Biblioteca

sorum mercede superari. Ep. 20 d, Numerare aliquid in loco mercedis uel beneficij. Att. 11 b, Nocles certarum mulierum pro mercedis cumulo fierunt. in Ver. 164 b, Merces precium q; impudētiæ. in Ver. 106 d, Quantum paucæ operæ et mercedes fabrorum tulerunt. Tusc. 192 b, Nā istuc nihil dolere, nō sine magna mercede contingit, immanitatis in animo, stuporis in corpore. de Ora. 95 d, Summus ille doctor Apollonius cùm mercede doceret, non patiebatur, &c. Epist. 10 b, Tamen in molestia gaudeo, eandem fidem te cognoscere hominum non ita magna mercede, quam ego maximo dolore cognouerā. in Ant. 162 d, Iam inuideo magistro tuo qui te tanta mercede, quanta iam proferam, nihil sapere docuit. in Ant. 168 b, At quanta merces rhetori data est? & ibi. Vt pro tanta mercede nihil sapere disceres. Attic. 197, Vt sumptus huius peregrinationis accōmodet ad mercedes Argileti & Auentini. Att. 246 d, Velim quæras ab Erote, ubi mercedes insularum. & 247 b, Mercedes dotalium prædiorum. pro Domo, 219 d, Data est merces erroris mei magna. Tusc. 192 b, Hoc non sine magna mercede tibi contigit. de Amic. 111 d, Ipse se quisq; diligit, non ut aliquā à seipso mercedem exigat charitatis suæ. Off. 30 b, Est enim in illis ipsa merces autoramentū seruitutis. l. V. 173 b, Vt si quis iudicius ex eo fūdo, cui H S. dena merces esset, excisis arboribus ac uenditis, &c. L. Merito, tas.

Mercor, aris. nundinor, emo. in Ver. 133 d, Ab isto et præco senatorium ordinem precio mercatus est, et pueri senatorum nomē nundinati sunt. pro Fl. 156 d, Is fundum Romæ mercatus est de pupillo. & Ep. 103 b, Si ea mercatus essēs quæ uolueram. Off. 30 b, Sordidi etiā putandi, qui mercantur à mercatoribus, quod statim uendant. pro S.R. 40 b, Mercari aliquam rem magno precio. l. V. 243 d, Mercari aliquid ab aliquo. At. 137 b, Ego uerò hæc officia mercanda uita puto.

Mercurialis, lis. Q. Fr. 312 d, Capitolini & Mercuriales: id est, sacerdotes, uel augures.

Mercurius, rij. Hermes. de Nat. 79 b, Mercurius unus Cœlo patre, Die matre natus. et ibi. de Mercurijs multa. de Nat. 36 b, Infra hanc autem stellā Mercurij est, ea γενεθλιος appellatur à Græcis, quæ anno fere uertente signiferum lustrat orbem, neq; à sole longius unquam unius signi internallo discedit tum auertens, tum subsequēs. de Vniuers. 200 d, Lucifer et sancta Mercurij stella. de Som. 128 d, Mercurij cursus. Ep. lib. 7. Mercurij signum. de Som. Scip. Mercurij & Veneris eadem uis.

Mereo, res. & mereor, eris. commereo, promereor, lucror, talem te putas ut iure laudaris. in Ver. 64 d, Iniurias ferendo maiorem laudem quàm ulciscendo merere. de Or. at. 105 d, Respondit se meruisse, ut maximis honoribus decoraretur. in Cat. 105 d, Si illum ut erat meritus morte mulctassem. in Cat. 118 d, Dij omnibus pro eo ac merentur gratiam referunt. Quin. Fr. 528 b, Ciceronem & ut rogas amo, & ut mereor, & ut debeo. Orat. 284 b, Ad liberos, qui nihil meruerunt, pœna parentum peruenit. pro S.R. 52 b, Alicui fructum quem meruit, retribuere. Ep. 154 a, Fac ualeas, dignitatemq; meam si mereor, tuearis. Att. 139 d, Et si hoc sæpe facturus sum, ita de me mereris. pro Sest. 7 d, Mereri de aliquo: id est, bene mereri. in Ver. 160 d, Malè mereri de aliquo. de Am. 113 d, Multo melius de quibusdam acerbos inimicos me

reri quàm eos amicos, qui, &c. Or. 213 d, Eam quàm benemeritam esse autumas, dicis malè merert. Attic. 156 b, Cum cogito me de repub. meruisse optimè. Post. 30 b, Vobis, qui de me optimè meriti estis, gratiā referā. pro Dom. 225 d, An tribus proscriptionē in me, ita de sua salute meritò cōprobassent. Aca. 44 d, Tu uerò bene etiā meriturus mihi uideris de tuis ciuibus. l. A. 200 d, Homo res bene de repub. meritorū & merentium. Tusc. 229 d, Philosophia optimè de hominū est uita merita. Ep. 189 d, Ac uelim ut de repub. mereamus, sic felices simus. Ep. 204 d, A te peto, ut ita de repub. mereare, etc. pro Font. 277 d, Optimè de socijs meritum esse. de Cla. 188 d, Bene de aliquo meritum esse. Ep. 16 b, Lætor te de me esse optimè meritū. pro Mil. 121 d, Malè mereri de aliquo. de Leg. 190 b, Perniciosè merentur de repub. uitiosi principes. At. 98 b, Pompeius erat de me optimè meritus. At. 140 d, Ita meruisse illum de me puto, ut ἀχαριστίας crimen subire non audeā. l. A. 183 d, Opto ut ita cuiq; eueniat, ut de rep. quisq; mereatur. pro Mil. 119 b, Stet hæc urbs præclara, quoquo modo merita de me erit.

Mereri, militare. pro Cæl. 39 d, Mereri stipēdia. pro Mur. 126 b, Murena adolescens patre suo imperatore meruit. pro Rab. 94 b, P. Seruilius, quo tu imperatore Labiene meruisti. l. V. 268 b, Clamabat se meruisse cū L. Præcio. pro Mur. 126 b, Meruisse stipendia in bello. l. A. 156 b, Qui equo meruisset. de Or. 132 b, Æ sellus merēs stipēdia. pro Qu. Rosc. 49 b, Nam illa membra mereri per se non amplius possunt, duodecim æris. pro Qu. R. 48 b, Rosscius HS. CCCLIII. merere & potuit & debuit. de N. 14 b, Quid enim mereas, ut Epicurus esse desinat? in Fin. 80 d, Quid enim mereri uelis iam cum magistratum inieris, &c. quid merearis igitur, ut te dicas, &c. l. Ver. 231 d, Quid arbitramini Rhegynos mereri uelle, nisi ijs marmoreā Venus illa ne auferatur? aliter, nolle.

Meretricius, a, um. pro Cæl. 43 d, Cur te in istam uicinitatem meretriciam contulistis? et 37 b, Aliquem meretricijs opibus accusari. pro Cæl. 46 b, Meretricia uita, meretricius mos, meretricij amores. l. V. Acl. 5, Meretricia disciplina. l. A. 169 d, Meretricius quæstus.

Meretrix, cis. scortū, lupa, mulier uulgata omnibus, quæ se omnibus peruulgat, quæ domum suam patefecit omnium cupiditati. pro Dom. 235 b, Tanagræa quædam meretrix fuisse dicitur. pro Cæl. 47 b, Vt nō solùm meretrix, sed procax etiam uideatur. Item, Lais et Cithemeretrices.

Meretricula, læ. de N. 19 d, Sed meretricula etiam Leontium contra Theophrastum scribere ausa est? l. V. 194 d, Non à patre ei traditi, sed à meretricula commendati.

Mergo, gis. immergo. de Nat. 51 d, Aues quæ se in mare mergunt & emergunt. de N. 27 b, Mergere aliquem in aquam. in Ara. Mergitur unda Delphinus. de Di. 196 b, De nostris somnijs quid habemus dicere? tu de meipso me & equo ad ripam, ego, &c.

Meridianus, a, um. de Or. 144 d, Omne illud meridianum tempus Crassum in attentissima cura posuisse.

Meridiatio, onis. meridianus somnus. de Diuin. 137 b, Nunc quidem propter intermissionem ferensis operæ, & lucubrationes detraxi, et meridiationes addidi, quibus uti antea non solebam.

Meridies, ei. Or. 212 d, Meridiem dixerunt, non medi-

diem, credo quod erat insuauius. de Nat. 35 b, Sol cursum inflectit tum ad septentriones, tum ad meridiem. de Diu. 87 d, Qui ad meridiem spectans in uinea media dicitur constitisse. Tusc. 176 b, Cum ante meridiem dictionem operam dedissemus, post meridiem in Academiam descendimus. At. 56 b, & de Or. 142 b, Eo ipso die post meridiem. Att. 56 b, Milo permansit ad meridiem. et 220 d, Hodie Antij, cras ante meridiem domi. Quin. Fr. 317 d, Ego eodem die post meridiem Vatinium aderam defensurus. Att. 14 d, Si iudicatum erit meridie non liquere. & de Or. 144 d, Igitur ante meridiem discesserunt.

Meritò, iure, optimo iure. Off. 22 b, l. V. 271 d, Et meritò & iure commouebamur. & de Or. 105 d, Quem omnes amare meritissimè, pro eius eximia suauitate debemus. in Catil. 113 b, Deinde prætores meritò ac iure laudantur. Antequàm. 292 b, Iure & meritò possum, &c.

Merito, as. l. Ver. 173 b, Vt si quis uillicus ex eo fundo qui H S. dena meritasset, excisis arboribus ac uenditis, &c. domino X X millia nummùm pro X miserit. uereor ne sit mendosus locus. l. Merces in extremo.

Meritorius, a, um. impudicus. l. A. 180 d, Pueri ingenui cū meritorijs, scorta inter matres familiās uersabantur.

Meritum, ti. promeritum, beneficium. Ep. 9 b, Re quidē ipsa ideo mihi non satisfacio, quòd nullam partem tuorum meritorum non modò referenda, sed ne cogitanda quidem gratia consequi possum. et 2 d, Tanta enim magnitudo est tuorum erga me meritorum, ut, etc. l. A. 191 d, Vt pro tantis eorum in rempub. meritis honores eis habeantur, gratiæq; referantur. & Or. 209 d, De suis in remp. meritis dicere. Item: Magna eius in me non dico officia, uel merita potius. Ep. 159 d, Tu cuius ille tanta merita habet, quāta nemo præter me. de Am. 101 d, Dare et recipere merita. l. A. 186 d, Propter eorū diuinum & immortale meritum. l. C. 114 d, Atq; etiā supplicatio dijs immortalibus pro singulari eorum merito, meo nomine decreta est. l. Ant. 188 d, Meritoq; uestro maximas gratias uobis omnes & agere & habere debemus. Att. 74 d, Apud patronum te in maxima gratia posui, & Herculē merito tuo feci. Ep. 233 d, b, Pisonem nostrum merito eius amo plurimū. pro Sest. 11 d, C. Cæsar, qui à me nullo meo merito alienus esse debebat. de Leg. 173 d, Olli quos in cœlum merita uocauerūt, Hercules, Liber.

Meritus, a, um. debitus, iustus. de Or. 127 b, Aliquam iracundiam non iniustam, sed meritam ac debitam fuisse defendere. de Or. 144 d, Alicui debitam gratiam meritam & debitam pœnam persoluit. pro Dom. 220 b, Imbecillis adolescentulus, bene ualens & meritus.

Merula, æ. auis solitaria. de Fin. 134 b, Euolare merulas.

Merus, a, um. solus, purus, liquidus. At. 16 d, Nō homo, sed merus atq; acer & solitudo mera. de N. 79 d, Vehementius iniectus es in meram Stoicorum rationem. At. 59 d, Cherippus mera monstra nūciarat. At. 150 d, Dolabella suis literis merum bellum loquitur. At. 93 d, Meræ nugæ. At. 147 d, Meræ proscriptiones, meri Sullæ.

Merx, cium. res uenales. pro Pom. 14 b, Insula Delos, quò omnes undiq; cum mercibus atque oneribus commeabant. in Verr. 31 d, Cum te non custodem ad continendas, sed portitorem ad patiendas merces missum putares. pro Rab. P. 129 d, Fallaces & fucosæ merces charitis & linteis et uitro delatæ. de In. 81 b, Ille cuius merces erant, in gladium incubuit.

Mesopotamia, miæ. de Nat. 52 b, Mesopotamiam fertilem efficit Euphrates, in quam quotannis quasi nouos agros inuehit.

Messana. ciuitas. in Ver. 81 b.

Messis, sis. de Orat. 106 b, Nemo ignorat quid sit sementis ac messis, quid arborum putatio ac uitium. Att. 82 d, Fames tum erat in hac mea Asia, messis enim nulla fuerat. Semente prohibita & messe amissa. l. Sementis. Parad. 125 d, Qui cædes municipiorum, qui illam Syllani temporis messem recordaretur.

Messor, oris. de Or. 147 d, Non mihi oratores antiquos, sed messores uideris imitari.

Messorius, a, um. pro Sest. 21 d, Gracchus messoria se corbe contexit.

Met, particula. pro Mar. 133 d, Cæsar memet tibi reddidit. de Or. 149 b, Non de memet ipso, sed de oratore dico. Or. 145 d, Quanquā memet mei pœnitet. cont. Rul. 66 d, Memet ipsum. & pro Cæl. 42 b, Propterea quòd ego met, &c. At. 4 b, Nobismetipsis tum deniq; cùm illō uenimus, placemus. de N. 37 b, Vt nosmetipsi qui animis mouemur et sensib. & 69 d, et Ep. 45 b, Nobismetipsis.

Meta, tæ. conus, terminus. de Di. 112 d, Vmbra terræ, quæ est meta noctis. pro Cæl. 43 d, b, In hoc flexu quasi ætatis, fama adolescentis paulùm hæsit ad metas noticia nouæ mulieris, &c.

Metapontum, Italiæ oppidum. de Fin. 125 d.

Metator, oris. in Anton. 233 d, Saxa castrorum antea metator nunc, ut sperat, urbis. et 260 d, Saxa peritus metator & callidus, urbem iam decempeda sua diuiserat. l. Decempedator.

Metellina oratio, l. Oratio in extremo.

Metendus, da, dum. Tusc. 203 b, Vita omnibus metenda, ut fruges. Poetæ.

Methymnæus, a, Tusc. 189 b, Arion Methymnæus.

Metior, iris. dimetior, permetior, pondero, definio, dirigo, describo norma, regula. l. V. 191 b, Cogeut ad aquam tibi Ennenses frumentum metiantur. & Ep. 137 d, Venientem agrum metiuntur. de Nat. 6 d, Æternitas, quam nulla tēporis circūscriptio metitur. Of. 31 b, Etiam si me tiri se mundi magnitudinē posse putet. Aca. 32 b, Nec affirmabunt signū illud si mēsi erunt, sex pedum esse. l. V. 193 d, Metiri numos: id est, numerare. de Nat. 39 b, Menses, quia mensa spacia conficiūt, nominātur. Par. 124 b, Ex eo quantū cuiq; sat est, metiūtur homines diuitiarū modū. l. A. 181 b, Tu omnia quæstu tuo, nō Cæsaris dignitate metiris. Am. 99 b, Iam uirtutē ex cōsuetudine uitæ sermonisq; nostri interpretemur, nec metiamur eam, ut quidā indocti, uerborū magnificentia. Parad. 119 d, Nec enim peccata rerum euentu, sed uitijs hominū metienda sunt. de Or. 148 b, Ii qui nūc uoluptate omnia metiuntur. Qu. Fr. 318, Sese aūt mēsum pedibus aiebat passuum IIII. M. & ibid. Sum ipse mensus ab eo ponticulo, qui, &c. Off. 2 d, Qui summū bonum suis cōmodis, non honestate metitur. Offic. 22 b, Studia nostra naturæ regula metiamur. Of. 55 b, Qui omnia metiuntur emolumentis et cōmodis. de Or. 160 d, Quod metiri possumus interuallis æqualibus. Or. 216 d, Pedes non syllabis, sed interuallis metiendos esse. Orat. 219 b, Sonantia omnia, quæ

metiri auribus possumus. Cæl. Epist. 116 a, Curio legem uiariam et alimentariam, quas lubet ædiles metiri, iactauit. de Opt. 243 b, Vim eloquētiæ non rei natura, sed facultate metiri. Orat. 199 a, Eloquentiamq; ipsius uirib. non imbecillitate sua metiantur. de Se. 86 b, Neq; enim ipsorum conuiuiorū delectationes corporis uoluptatib. magis quàm cœtu amicorum & sermonibus metiebar. in Pis. 94 a, Epicurei omnes res, quæ sunt homini expetendæ, uoluptate metiuntur. Tusc. q. 240 b, Obscœnas uoluptates non genere aut loco, aut ordine, sed forma, ætate & figura metiendas putant. Tusc. q. 16 a, Patriæ charitatē non sensu nostro, sed salute ipsius patriæ metiri. & de Fin. 82 b, Metiri amicitiam sua ipsius amicitiæ charitate. Epist. 101 b, & de Fin. 76 b, Metiri omnia sua uoluptate. de Fin. 79 b, Dirigere omnia uoluptate. in Ant. 245 b, Totum huiusce rei consilium non periculo meo, sed utilitate reipublicæ metiar. de Or. 85 b, Clarorum hominum scientiam rerum gestarum magnitudine metiri: id est, æstimare & spectare. At. 128 b, Ego qui omnia officio metior. de Or. 139 b, Pecuniæ fructum utilitate metimur. Epist. 145 b, Fidelitas, quam ego ex mea conscientia metior.

Meto, tis. demeto. de Orat. 133 a, Vt sementem feceris; ita metes. Antequàm. 192 b, Serere beneficium, ut metere possis fructum.

Metor, aris. Epist. 154 b, Sed certè nisi uno loco metaremur, magnum periculum ipse Lepidus, &c. Planci.

Metonymia, figura, quæ & immutatio et traductio appellatur. l. Hypallage.

Metuendus, a, um. de Arusp. 258 b, Quædam multæ metuendæq; res.

Metuo, tuis. timeo, horreo, in metu sum, in metu pono, metum habeo. pro S. Rosc. 20 a, Supplicia, quæ à uobis pro maleficijs suis metuere atq; horrere debent. At. 157 a, Frater meus non tam de sua quàm de mea uita metuit. At. 110 a, Metuere omnia ab aliquo. Epist. 63 a, Metuere insidias ab aliquo. Ep. 5 a, Quanquam omnia sunt metuenda, nihil magis quàm perfidiam timemus. ad Her. 11 b, Ab inimico sibi periculum metuebat. cont. Rul. 68 b, Quanto in metu fuerimus.

Metus, tus. timor, formido, suspicio. Tus. 226 b, Metus est expectatio mali. Tus. 238 b, Est enim metus, futuræ ægritudinis solicita recordatio. Antequàm. 197 a, Respub. metu est debilitata seruili. in Cat. 101 a, Patria tota in metu est propter te unum. Tus. q. 223 b, Aegritudini finitimus est metus: est enim metus, ut ægritudo præsentis, sic ille futuri mali: itaq; nonnulli metum præmolestiam appellabant, quòd est quasi dux consequētis molestiæ. Tus. lib. 4, Sub metum subiecta sunt, pigritia, pudor, terror, timor, pauor, exanimatio, conturbatio, formido. et ibi. 236 a, Sine metu is habendus est, non qui parum metuit, sed qui omnino metu uacat. Off. 37 a, Malus custos diuturnitatis metus. Ep. 120 a, Ego quidem præcipuum metum, quod ad te attinebat, habui, qui scirem. pro Pomp. 6 b, Prouincia à metu calamitatis est defendenda. con. Rull. 65 a, Ciuitas soluta suspicione, suspensa metu. Epist. 113 b, Incutere metum alicui. in Ver. 135 b, Afferre metum.)(. Ostendere spem. Att. 236 a, & Topic. 225 b, Quid autem absurdius hunc metuere, alterum in metu non ponere? id est, alterum non metuere. de Orat. 95 a, Fractus & debilitatus metu. de Fin. 131 b, Refugit sanguis metu. pro Sest. 24 a, Quē neq; periculi tempestas, neq; honoris aura potuit unquam de suo cursu, aut spe, aut metu dimouere. l. Diurnus.

Meus, a, um. de Arusp. 253 a, Aruspicum uerba sunt omnia, nihil addo de meo. pro Cecin. 288 b, Esse in possessione bonorum. de Fat. 140 b, Vtriusq; studij mea possessio est. de Leg. 273 a, Quod quidem ego facerem, nisi planè esse uellem meus.

Mico, as. uibro. de N. 30 b, Iam uerò uenæ & arteriæ micare non desinunt. de Diu. 102 a, Et uaria grauiter ceruice micantem. de Nat. 47 b, Stella micans radijs, etc. de Diu. 84 a, Concursusq; grauis stellarum ardore micantes. Off. 67 b, Cum fidem alicuius bonitatemq; laudant, dignum esse dicunt, qui cum in tenebris mices. de Diu. 126 a, Quid enim sors est? idem propemodum quod micare, quod talos iacere, quod tesseras.

Migratio, onis. loci mutatio, discessus. Tusc. 154 a, et pro Cæl. 41 a, & Ep. 130 a, et Tus. 169 b, Mors est quasi migratio commutatioq; uitæ.

Migro, as. aliò ad habitandum eo, solum uerto uel muto. Attic. 225 b, Itaq; non solùm inquilini, sed mures etiam migrauerunt. & Epist. 106 b, Deinde ut migrare tanto pere festines. Tusc. 165 b, Video te alta spectare, & uelle in cœlum migrare. de Diu. 82 a, Credo ne communiter migrare uideatur. Att. 226 a, Migrare, solum uertere. γῆν περὶ γῆς ἐλαύνεσθαι. Sedem omnium rerum & fortunarum suarum alicubi collocare. de Som. 126 b, & 103 a, de L. 181 a, Ex hac uita migrare. de Finib. 61 b, & Migrare de uita.)(. Manere in uita.

Migrare, transgredi, transilire, transire, non seruare, infringere. Off. 7 a, Quæ pertinent & ad ueritatem, & ad fidem, ea migrare interdum, & non seruare, fit iustum. de Fin. 104 b, Qui ius cōseruat, iustus: qui migrat, iniustus est. de Leg. 186 a, Quod quis earum rerum migrauerit. aduergraßit, noxiæ pœna par esto: id est, migrauerit.

Mihi. de Or. 99 a, Tu mihi cum in circulo deciperes adsarij stipulatiuncula, ego tibi ullam causam maiorem committendam putem? in Verr. 93 a, Tu mihi, cum in prouincia tam malè te gesseris, hic tibi perfugium speres futurum? Tusc. 206 b, Hic mihi afferunt mediocriter tinctus literis, tes, quæ, &c. de Or. 116 b, Sit enim mihi generis sui mentio, &c. de Arusp. 249 b, Is mihi etiam gloriabitur, se omnem facit. in Pis. 79 b, Is mihi etiam gloriabitur. in V. 107 b, Is nes magistratus sine repulsa assecutum. in V. 107 b, Is mihi etiam queritur. & 113 b, Tu mihi ita defendas? in Ant. 157 b, Quas tu mihi intercessiones inquis? pro Mur. 127 a, Tu mihi id arripis, quod, &c. in Cat. 105 a, Quid Tongillum mihi eduxit, quem, &c. pro Clu. 41 a, Quid mihi damnatos ambitus colligitis? de Som. Scip. 128 b, Nouem tibi orbibus connexa sunt omnia.

Miles, tis. pro Pomp. 9 a, Pompeius extrema pueritia miles fuit summi Imperatoris. pro Cor. 64 b, C. Marius P. Africani discipulus ac miles. pro Clu. 44 a, Miles, qui locum non tenuit, qui hostium impetum uimq; pertimuit. Ep. 32 a, Sic intellexeram, permultos à te milites esse dimissos. pro Cec. 296 b, Tanquam si arma militis insficiunda sint. pro Cec. 304 a, Iam populus cum eum uendidit, qui miles factus non est, nō adimit ei libertatem, sed iudicat non esse eum liberum, qui ut liber sit, adire periculum

culū noluit. I. A. 238 b, Tyrones milites.)(. Veterani milites. Ep. 165 a, Miles legionarius, & miles auxiliarius. pro Fla. 147 b, Fortißimus miles. in A. 213 b, Qui uicinos suos cohortatus est, ut milites fierēt. et 215 a, Vt milites fiant sine ui, sine tumultus studio, & uoluntate. pro Deio. 149 a, Hic adolescēs meus in Cicilia miles, in Græcia cōmilito fuit. pro Mur. 131 a, Horridus miles amatur.

Milesius, a, um. pro Cluen. 24 a, Memoria teneo, Milesiam quandam mulierem, &c.

Miletus, ti. urbs. in Ver. 94 a.

Militaris, re. bellicus, castrensis. pro Cæl. 39 b, Eadē erat si mereri stipēdia cœperamus, castrensis ratio et militaris. pro Mu. 129 a, b, Rei militaris uirtus præstat cæteris omnibus. de Diu. 124 a, b, Rem bellicam administrare. pro Mur. 129 a, Omnia latent in tutela ac præsidio bellicæ uirtutis. Off. 13 a, Statuas uidemus ornatu ferè militari. pro Fl. *. Cū per leges militares effugere liceret iniquitatem tribuni. pro Pomp. 9 a, Scientia rei militaris. & de Or. 95 b, Rem militarem discere. et pro Mur. 126 b, Militaris labor. Ep. 142 a, Pyrrhi & Cineæ libri de re militari. pro Cl. 38 a, Tribuni militaris. et in Cat. 107 b, Signa militaria.

Militia, tiæ. res militaris, bellum. pro Pom. 9 a, Pompeius ad patris exercitū atq; in militiæ disciplinā profectus est. de Or. 155 a, Illi & domi et militiæ fidem suam præstabant. Tuscul. quæst. 239 a, Quorum uirtus fuerat domi militiæq; cognita. Off. 8 b, Secundo aliquem obligare militiæ sacramento, quia priore amisso iure pugnare cum hostibus non posit. Of. 71 b, Vlysses simulatione insaniæ militiam subterfugere uoluit. pro Mu. Militia urbana.

Milito, as. mereo, stipendia mereor, stipēdia in bello mereo. Off. 8 a, Pompilius Imperator tenebat prouinciā, in cuius exercitu Catonis filius tyro militabat.

Mille. in V. 193 b, Qui mille modiū dedisset, HS. VIIī. millia dare coactus est. At. 111 b, Scutorum in ludo M. fuerunt. At. 66 b, Septa cingemus excelsa porticu, ut mille passuum conficiatur. pro R. P. 127 b, Mille talentûm accessionem esse factam. ad He. 23 a, Imagines mille uerborū. Ep. 149 a, Mille equites uia breuiore præmißi. pro Cl. 36 a, Quadraginta istorum accesßio milliū quid ualet? pro Sest. 9 a, Edixitq;, ut ab urbe abesset mille passus. pro Q. 14 b, Septingenta millia passuū. in V. 186 a, Sexaginta millia modiûm tritici. pro Cluen. 31 b, Sexaginta millia nummûm. de N. 20 b, Sexcēta millia mūdorum. In Ver. 119 b, Hæreditas HS. quingentorū mllium. Of. 48 b, Non esse in ciuitate duo millia hominum, qui rem haberent. pro R. P. 127 b, Vndecim millia talentûm ad Gabiniū peruenerūt. pro D. 224 b, Quid illa tot fortißimorum uirorū millia. pro Cl. 33 a, & 35 a, HS. quadraginta millia nummûm in singulos iudices distributa. At. 138 a, Hic numerus est hominum mille XXX. in V. 165 a, Coguntur dare tritici modios MMMDC. & 166 a, Tritici modios quinq; millia. pro R. P. 128 a, Qui bus supcilijs renuētes huic decē milliū crimini. pro Cl. 22 a, Is filio XL. millia legauit. pro Clu. 32 a, Sestertia sexcēta quadraginta millia. pro R. P. 125 b, Quid uociferabare decē millia talēta Gabinio esse promissa. Epi. 162 a, Nam ei obuiam processeram millia passus centū. in V. 136 a, Hæc denaria XXXIX. millia. in A. 208 a, Quis unquam in illo Iano inuentus est, qui L. Antonio mille nummûm ferret expēsum? I. A. 260 b, Si quis mille aut duo millia occidisset. pro Mil. 111 a, Quo in fundo facilè mille hominum uersaretur. Of. 70 b, An emat denario quod sit mille denariûm?

Millesimus, a, um. de Fa. 142 b, & At. 24 b, Neq; necesse fuit Cypsellū regnare Corinthi, quanquā id millesimo antè anno Apollinis oraculo editum esset. & Attic. 187 a, Millesima pars.

Milliare. ris. milliarium. Att. 84 a, Accepi literas tuas ad quintum milliare Laodiceæ.

Milliarium, rij. milliare, milliū, mille passus. de Cla. 169 a, Cū plebs propè ripam Anienis ad III. milliarium consedisset. Att. 152 a, Postea audiui à tertio milliario tū eū isse, &c. At. 223 b, Si quidē etiam uos duos tales ad quintum milliarium.

Millies. At. 225 b, Mori millies præstitit, quàm hæc pati. et 108 b, Potius mori millies, quàm istiusmodi quicquā cogitare. pro Rab. 93 a, Sed moreretur prius acerbißima morte millies Gracchus, quàm, &c.

Millium, lij. milliarium. Att. 40 b, Rogatio confecta est, ut mihi ultra quadraginta millia liceat esse. pro Cecin. 290 a, Is nō ausus est dicere quot millia fundus suus abesset ab urbe. nā cum dixisset minus abesse LIII. populus cū risu acclamauit, ipsa esse. Cæs. 120 a, Quod oppidum à Corfinio septē millium interuallo abest. pro Clu. 23 a, Thennum abest à Larino octodecim millia passuum. Attic. 256 b, Erat enim Brutus citra Veliam millia passuum III. in Ant. 206, Dū ne exercitum propius urbē Romam CC. Mil. admoueret. & ibidem: Iterum CC. Mil. in Ant. 215 b, Ne propius urbem millia passuum ducenta exercitus admouerit.

Milonianus, a, um. Or. 212 a, In Miloniana, &c.

Miluinus, a, um. Qu. Fr. 300 b, Licinius plagiarius cum suo pullo miluino.

Miluius. L. Muluius.

Miluus, ui. auis rapax, pullis gallinarum insidens. de Na. 51 a, Miluo est quoddam bellum naturale cum coruo.

Milyades. populi. in Ver. 95.

Mima, mæ. in Ver. 166 a, in Ant, 171, 172, 173.

Mimicus, a, um. obscœnus. de Or. 131 a, Vitandum est utrumq; oratori, ne aut scurrilis iocus sit, aut mimicus. in Pis. 191 a, Responsione mimica me lacesßiuit.

Mimula, læ. pro Pl. 265 a, Raptam esse mimulam. in Anton. 172 a, Venisti Brundusiū in sinum quidem & complexum tuæ mimulæ.

Mimus, mi. qui dicta factaq; aliorum, & gestus quadam cum lasciuia & obscœnitate imitatur. quod si quis idipsum uersibus faciat, et is poeta mimus erit, & uersus quoq; mimi dicentur. de Orator. 131 a, Mimorum est enim ethologorum, si nimia est imitatio, sicut obscœnitas. de Ora. 133 a, Tutor mimus uetus, oppidò ridiculus. pro Cæl. 51 b, Mimi ergo est etiam exitus nō fabulæ, in quo cùm clausula nō inuenitur, fugit aliquis è manib. dein scabella concrepant, aulæum tollitur. in Ant. 233 a, Quorum alter commentatus est mimos, alter egit tragœdiam. in An. 173 a, Persona de mimo modò egens, repentè diues. in Verr. 163 a, Tertia Isidori Mimi filia. in Ant. 164 a, Vxor mima. in Ant. 179 b, Mimos dico, & mimas in agro Campano collocatos.

Mina, næ. libra æris est, & pondo apud Romanos. nã hæc tria idẽ sunt. Continet autem mina drachmas centum. ualet hodie aureis nũmis decem. Off. 44 b, Si emere aquæ sextariũ mina cogetur, hoc primo auditu omnib. incredibile uideretur. Aca. 24 b, Si rectè conclusit, teneo. si uitiose, minã Diogeni reddet, ab eo enim Dialectica didicerat: hæc enim erat merces Dialecticorum. Tusc. 246 d, Quos cũ tristiores uidisset, XXX. minas accepit, ne aspernari regis liberalitatẽ uideretur, nam allata fuerãt ei talẽta L. de Le. 173 b, A Platone funerũ sumptus præfinitur ex censib. à minis quinq; ad minã.

Minaciter. minis, asperè. de Orat. 92 b, Aduersarios minaciter terrere possumus. & Epi. 169 d, Minaciter agere. In Ant. 198 b, Num putatis dixisse eum minacius quàm facturum esse?

Minæ, arum. minatio, cõminatio, terror, terrores, terror uerborũ.)(. Blanditiæ. At. 33 b, Minæ quæ mihi proponũtur, modicè me tangunt. de Ora. 106 b, Virtutem instituendo ac persuadendo, nõ minis & ui ac metu tradi. pro Fon. 281 d, Alicuius minis ac terrore cõmoueri. et pro Mu. 134 b, Accusandi terrores ac minæ. pro Q. 80 d, Minas iactare, pericula intẽdere, formidines opponere. cõt. Rul. 74 d, Terrorem damnationis et minas quãti uolet æstimabit. de Ar. 243 b, Is se curia repentè proripuit cum quibusdã fractis iã atq; inanibus minis, & cum illius Pisoniani temporis terroribus. pro Font. 280 b, Hi contrà uagantur erecti paßim toto foro cum quibusdam minis & barbaro atq; immani terrore. pro Cl. 22 b, Clamore & minis aliquem insequi.

Minatio, onis. cõminatio. de Or. 135 b, Execrationes, admirationes, minationes.

Minax, cis. horrificus. Epi. 260 d, Cæsar minaces & acerbas literas ad senatum misit. pro Font. 281 d, Inducioma rus iste minax atq; arrogans. Att. li. 9, Sermones minaces. de Diu. lib. 2, Minacia somnia.

Minerua, uæ. Pallas. de Na. 39 b, Minerua autẽ dicta quæ uel minuit uel minuatur. et 71 b, Mineruæ plures. de N. 76 d, Minerua quam principẽ & inuentricem belli ferunt. & 70 b, Ex Vulcano & Minerua Apollo natus. pro D. 131 b, Minerua soror Iouis. Antequã. 196 b, Tritonia omnipotens, Gorgona, Pallas, Minerua. de Na. 21 b, Minerua galeata. pro Do. 242 b, Minerua custos urbis. de L. 178 b, Nos illam custodem urbis ex nostra domo in ipsius patris domum detulimus. Para. 116 b, Non enim est tale, ut in arce poni iußit, quasi illa Minerua Phidiæ. Sal. in Ci. 271 b, Quẽ Minerua omnes artes edocuit. Epi. 198 d, et 30 b, Causam tuã egi nõ inuita Minerua. etenim eo ipso die Senatus decreuit, ut Minerua nostra custos urbis, quã turbo deiecerat, restitueretur. de Am. 99 d, Agamus igitur pingui Minerua, ut aiunt. Of. 22 b, Nihil decet inuita (ut aiunt) Minerua: id est, aduersante et repugnante natura. Ep. 138 d, Et si sus Mineruã. Aca. 42 b, Nam & si nõ sus Mineruã (ut aiunt) tamen ineptè quisq; Mineruam docet. At. 140 b, Hic ego uellẽ habere Homeri illã Mineruã simulatã Mentoris. de Cl. 188 b, Mineræ signũ ex ebore pulcherrimũ Phidiæ.

Minianus Iupiter. Famil. lib. 9.

Miniatulus, a, um. Att. 260 b, Cerulas enim tuas miniatulas illas extimescebam.

Miniatus, ta, tum, ruber. hinc Miniatulus. Attic. 274 b, His literis scriptis me ad συγγραφεις dedi, quæ quidẽ uereor ne miniata cerula tua pluribus locis notandæ sint.

Minimè, minimum, minimè omnium.)(. Quippe. Orat. 219 d, De Cl. 183 a, Sed mihi placebat Pomponius maximè, uel dicã minimè displicebat. de Fi. 49 b, Sic isti curiosi, quos offendit noster minimè nobis iucundus labor. At. 14 b, Te alia minimè reprehendenda ratio ad bonestum otiũ duxit. de Cl. 193 a, Minimè uulgare genus dicendi. de Or. 94 d, Hoc ego præsente ineptus esse minimè uellem. Off. 59 b, Philosophi quidã minimè malè illi quidem, sed nõ satis acuti. pro Sex. R. 37 d, Hoc minimè uidetur graue ijs, qui minimè ipsi leues sunt. I. V. 229 b, Vidi uos in hoc non minimè cum testes diceret, commoueri. de Or. 138 b, Est id in totam orationem confundendum, nec minimè in extremam.

Minimum.)(. Plurimum. Or. 205 b, Hoc in genere neruorum est uel minimum, suauitatis autem uel plurimũ. Att. 228 d, Nosq; cùm multæ literæ, tum non minimum Idus quoq; Martiæ consolẽtur. de In. 47 b, Habere plurimum splendoris.)(. Habere minimum splendoris. Ep. 22 d, Non præmijs quæ apud me minimum ualent.

Minimifacere. de Finibus, 73 b, Virtus uoluptatem minimifacit.

Minimus, ma, mum. tantulus, tenuißimus. Qu. Fr. 320 d, Omnia minima maxima ad Cæsarem mitti sciebam. de Or. 98 b, Aliquẽ in minimis tenuißimisq; reb. ubi. At. 39 d, Ne minima quidẽ dubitatio, &c. & I. V. 122 b, Ne tenuißima quidem dubitatio. Of. 72 b, Primùm minima de malis. Epi. 54 b, At erat tuæ uirtutis in minimis tuas res ponere, de rep. uehementius laborare. de Fin. 323 b, Ne illud quidẽ physici est, credere aliquid esse minimũ. Ac. 44 d, Nihil in rerũ natura minimũ quod diuidi ne queat. Of. 53 b, Ex malis eligere minima oportet. de Fa. 144 b, Quũ declinat atomus interuallo minimo, id appellat ἐλάχιστον. I. Epicurus. de Fa. 149 b, Curatomi minimo declinãt interuallo? maiore non curãt declinã uno minimo, non declinant duobus aut tribus: de Le. 167 d, Hæc ne minimum quidẽ utrum adsit an absit interest.

Minister, stri. administer. administrator, satelles, comes, famulus, seruus. de Or. 107 d, Itaq; illi diserti ssimi hominum ministros habẽt in causis iuris peritos. de Or. 101 b, Infimi homines mercedula adducti ministros se præbent in iudicijs, oratorib. pro Cluent. 48 b, Legum minister magistratus. Epi. 12 b, Consules serui ac ministri seditionum. & 21 b, Minister consiliorum. in V. 152 d, Minister ac satelles cupiditatum. de Orat. 9 d, Omnes artes ministræ ac comites oratoris. pro Cæl. 48 b, Huic tãto seruitori tua domus popularis ministra esse nõ debuit. Tusculi 164 d, Res familiaris ministra et famula corporis. de Fi. 72 b, Tu uirtutes uoluptatũ satellites et ministras esse uoluisti. item: Martiales quidam Larini appellantur ministri publici. pro Clu. 26 d, Martis atq; ei Deo consecrati. Qu. F. 291 b, Prætor omnes ministros imperij sui, socijs & ciuib. & reipub. præstare uidetur & sed testis tuæ. Offic. 44 d, Vt Macedones non teregem suum, sed ministrum & præbitorem putent. de Vn. 205 b, Quibus utitur ministris Deus.

Ministra, stræ. de Nat. deor. 56 d, Manus multarum artium ministræ. Tusc. 164 d, Res familiaris ministra & famula

famula corporis. pro Cælio, 48, Domus ministra.

Ministrator, oris. minister de Orat. 137 d, Ministratores petis, non aduersarium. & pro Fl. 157 b, Hic mihi Mæandrius, quasi ministrator aderat, subijciens, &c.

Ministratrix, ministra. de Ora. li. 1, Vt omnes comites & ministratrices esse diceres. aliter ministras.

Ministro, as. seruio. I. P. 94 d, Mẽsa extructa multa carne subrancida, serui sordidati ministrant. Epist. 263 d, Acastiũ retinere, quo commodius tibi ministretur. in Verrem, 170 b, Cum in eis conuiuijs symphonia caneret, maximèq; poculis ministraretur. de Finib. 69 b, & 79 d, Adsint etiam formosi pueri qui ministrent. & Tusc. 161 b, Ministrare alicui. & de Nat. 23 b, Ministrare pocula alicui. I. P. 84 d, 1 Ipse solus bibiturus, quæ eodem de solio ministrentur. I. P. 85 d, Cum ardentes faces furijs Clodianis penè ipse consul ministrabas.

Ministror, aris. Tusc. 170 b, Istis quæso ista horribilia minitare purpuratis tuis. in Catil. 104 b, Vrbi ferrum flammamq; minitari. I. V. 268 b, Is Verri nimis atrociter minitabatur. de Or. 163 b, & I. A. 207 d, Minitari mortem alicui. At. 34 b, P. mihi minitatur. I. A. 238 b, Qui huic urbi ferro igniq; minitantur. & 237 b, Qui patriæ igni ferroq; minitatur. Tusc. lib. 5, Minitanti Philippo. in Verrẽ Act. 7, Verri nimis atrociter minitantem.

Minor, aris. minitor, minas iacto, terreo, clamore & minis aliquẽ insequor, uerbis terreo, terrorẽ infero alicui, denunciatione periculi terreo, periculum capitis alicui ostento, uim denuncio, periculũ iudicij cuipiam intẽdo, periculum uel iudicium alicui denuncio, belli & nastitatis metum infero, terrorem injicio, terrorem iacto et oppono, merum cædis injicio. (. Bene promitto. I. V. 234 d, Nisi uehementius homini minatus essem, tabularũ potestas mihi facta non esset. et Ep. 61 d, Me appellabat, minabatur. pro Cecin. 290 d, Cum Ebutius Cecinnæ cruentum minitaretur. Tusc. 176 b, Cum ei Lysimachus rex dentes minarentur. præcipitaturos alicunde. pro Pla. 276 b, Cùm mea domus ardore suo deflagrationẽ urbi minaretur. de Di. 116 d, Quæ autem inconstantia deorum est, ut primis mentem extis, bene promittant secundis? Ep. 169 d, Nulla minantis auctoritas apud liberos est. I. V. 123 b, Grauiùs minari cuipiam. pro Plan. 277 d, Terrere aliquem denunciatione periculi. I. A. 250 b, Hostis teterrimus omnibus bonis crucès ac tormenta minatur.

Minor, nus. Top. 22 b, Quod in re minore ualet, ualeat in maiore. de L. 180 b, Eaq; pecunia non minor esset facta cum superiore exactione, quàm hæredibus omnib. esset relicta. Ep. 139 d, b, Papyrij fierunt patricij minorũ gentium. At. 6 b, Cæciliũ propinqui minore centesimis num mum mouere non possunt.

Minotaurus, ri. Ep. 198 d, Cum magna offensione Minotauri: id est, Caluisij & Tauri.

Minturnæ, arum. locus. At. 68. & cont. Rul. 73.

Minturnensis, e. At. 79. post Red. 202. I. P. 88.

Minuo, is. diminuo, detrabo, derogo, delibo, exhaurio, extenuo, leuo, eleuo, debilito, remitto, decessionem de summa facio. Ep. 36 b, Vt sumptus egentißimarum ciuitatũ minuerem sine ulla imminutione dignitatis tuæ. de Leg. 124 d, Minuere sumptũ, & extenuare sumptũ. pro Mar. 124 d, Nonnullorũ amicorum studia minui solere in eos qui prouincias contemnant. I. C. 122 d, Ne quid de summa dignitate reip. minueretur. pro D. 220 b, Vt ne quid aut de dignitate generũ, aut de sacrorũ religione minuatur. cont. Rul. 63 d, Minuetur huius pecuniæ uiuidia. pro Fl. 152 d, Minuis, inquit. gloriã Pompeij, imò tu augeo molestiam. At. 177 d, Si putares, meam molestiam minui posse. de Fat. 140 d, Nec ea quæ nũc tractio, minuunt sed augent potius illam facultatem. de In. 68 d, Quæstio est, ma testatem'ne minuerit. Ocl. 329 b, Minuere uectigalia.

Minus. pro eo quod non est, uel parum. de Ora. 94 d, Nõ intelligo quamobrem, non si minus illa subtili definitione, at hac uulgari opinione ars esse uideatur. I. V. 249 b, Maximè si minus necari, aut custodiri oportebat. de Di. 85 d, At nõnunquã ea quæ prædicta sunt, minus eueniũt. Epist. 30 b, Cilix libertus tuus antea mihi minus fuit notus. Ep. 95 b, Vt aliquid ad te scriberẽ huiusmodi, quo minus te præermisisse ludos pœniteret. et ib. Quod si assecutus sum, gaudeo: sin minus, hoc me tamen consolabor, quod, etc. pro Ar. 190 d, Cupere debemus, quo minus manuum nostrarũ tela peruenerint, eodem gloriã fam mq; penetrare. de N. 60 b, Itaq; cogito ea, quæ minus intellexi, requirere. & ibi. Quærens ex te ea quæ parũ accepi.

Minus.)(. Plus. Ep. 70 d, Præstitimus enim patriæ non minus certè, quã debuimus: plus profectò, quàm est animo cuiusquã, aut cõsilio hominis postulatũ. pro Qu. R. 49 b, Is locabat se minus HS. CCC. I. V. 137 d, & 107 d, Minus XXX. diebus totam triennij prætura rescidisse. Item: Minus tribus medimnis in iugerum nemo dedit. de Di. 94 d, Madefactũ tri minus XXX. diebus Græciam sanguine. pro Cec. 290 d, Cum si uno minus damnarent, condemnari reus non posset. & ibi. Dixit minus abesse LIII. de N. 36 b, Quatuor et uiginti mensibus, sex (ut opinor) diebus minus. At. 124 d, Multo minus mouent minæ. & ibi. Minus multa dederũt illi reipub. pignora. de Or. 112 d, Non si qui, &c. eo minus, &c. At. 24 b, Id prope dimidio minoris constabit illo loco. I. V. 181 b, Decumas XXX. mod. minoris quã potuit, uẽdidisse. At. 222 b, Ille gandẽs affirmat, minus dieb. XX. tumultũ Gallicũ. Ille gandẽs affirmat, minus dieb. XX. tumultũ Gallicũ.

Minusculus, a, um. At. 228 d, Minusculam ullam utique Quinto traditurus sum. Qu. F. 320 d, Rescripsi epistolæ maximæ, nunc audi de minuscula.

Minutatim. gradatim, perexiguè, κλίμακος. Ac. 13 d, Cũ aliquid minutatim & gradatim additur aut demitur. & 22 d, Minutatim & gradatim interrogare. Qu. de Pet. 210 d, Minutatim ex communibus proprij euadunt. At. 253 b, Xenonem perexiguè & κλίμακος præbere.

Minutè, exiliter, anguste, ieiunè, tenuiter, subtiliter. Orat. 208 d, Grandia minutè dicere. & Aca. 11 d, & de Fi. 108 d, Hæc autem uniuersa concidunt etiam minutius.

Minutia, uia. A. 138.

Minutia, porticus. in Ant. 176 b.

Minutus, a, um. angustus. paruus.)(. Grandis. Partit. 253 d, Nihil nimis enucleandum, minuta est enim omnis diligentia: hic autem locus grandia requirit. de Orat. 133 d, Genus sermonis exile, aridum, concisum, minutũ, & fractum. de Clar. 191 b, Or. 200 b, Concisus numeris minutis Thrasymachus. & 220 d, Minutos numeros sequi. de Di. 88 b, Chrysippus multa & minuta somnia collegit, sed exemplis grandioribus decuit uti. Aca. 30 b, Minutorum opusculorum fabricator. de Clar. 188 d, Orator præstat minutis

Universidad de Deusto Biblioteca

minutis imperatoribus.de Diuin.93 b,Qui ut rationem non redderet, tamē hos minutos philosophos uinceret. & de Finib. 61 a,Ecce autem alij minuti & angusti. & de Orator.153 b,Minutæ & angustæ concertationes. de Orat.158 b,& Orat. 205 a,Vt cum grandem orationem pro magna,minutum animū pro paruo dicimus. Amic. 116 a, Cato minutis interrogatiunculis, quasi punctis, quod proposuit, efficit.

Mirabilis,le.admirabilis,mirificus,mirandus.Par.122 b, Nec hoc est tam re,quàm dictu inopinatum atq; mirabile.pro Li.138 b,Hæc non modò mirabilia sunt,sed prodigijs similia.de Orat.161 a,Mirabile est cum plurimum in faciendo intersit inter doctum & rudem, quàm non multum differat in iudicando. de Diuin. 117 a,Mirabile est,quomodo,&c.& 122 a, Atq; hæc ostētorum genera mirabile nihil habent. Or.200 b,Quò magis sunt Herodotus Thucydidésq; mirabiles,qui,&c.Top.226 b,Mirabilis copia dicendi.de Ora. 126 a,Ac ne fortè hoc magnum & mirabile uideatur,&c.

Mirabilitas,tis. admiratio. de Offic. lib.2,Ergo & hæc animi despicientia mirabilitatem magnam facit.

Mirabiliter, admirabiliter, mirandum in modū,mirè,mirificè,quod mirandum sit.Ep.57 b,& 130 a,Omnes mirabiliter de te & loquuntur & sentiunt. At.39 b,Mirabiliter enim morosus est.de Or.92 b, Qui mirabilius et magnificentius augere posset atq; ornare quæ uellet.

Miracula,orum.prodigia,portenta.de Na. 5 b,Portenta & miracula non differentium philosophorum, sed,etc.

Mirandus,a,um.mirabilis,admirabilis, habēs aliquid admirationis.)(. Nihil mirabile habens. I.V.249 b,Opus ingens, in mirandam altitudinem depressum.& Ep.40 b,Quæ minimè mihi mirāda acciderunt. Att.140 a,Mirandum enim in modum Cn.noster Syllani regni similitudinem concupiuit.de N.72 a,In enodandis nominibus quod mirandum sit laboratis.

Miratio,onis.admiratio.de Diu.118 b,Causarum ignoratio in re noua mirationem facit.

Mirè, mirabiliter.ad Atticum,259 a,Puero municipia mirè fauent.

Mirificè,mirè,mirabiliter. de N.13 b,Te ab eo mirificè diligi intelligebā.de L.169 a,Hi de omnibus rebus mirificè congruunt.& Acad. 2 a,Mirificè delectari aliqua re. Attic. 33 b, Tantum doleo, ac mirificè quidem.& 77 a, Nam omnes mirificè συμφιλοδοξοῦσιν gloriæ meæ.

Mirificus,a,um.mirus,mirabilis.de Diu.117 b,Sed te mirificam in latebram coniecisti.Att.9 a, Cato conuicium Pisoni mirificum fecit.& 10 b, Spectator pugnarum mirificarum.Ep.43 b, Mirificamq; cœpi uoluptatem. Att. 228 a,Agere mirificas gratias alicui.At.77 a,Lepta noster mirificus.

Mirmillo,onis.gladiator. Philip.5 & 6,Etiam'ne ab hoc mirmillone Asiatico Senatus mandata, &c. audientur? Ille autem ex mirmillone dux, ex gladiatore imperator. I.A.189 b, L. Frater qui mirmillo Mylasis depugnarat. I. A.198 a.

Miror,aris.admiror, demiror,mihi mirū uel mirabile uel admirandum uidetur, stupesco,obstupesco.de Inu.62 b, Cum puerorum formas magno hic opere miraretur.At. 158 b, & Epi.189 b,Mirari satis hominis negligentiam non queo.de Ar.154 b, Atq; ego hunc non miror, quid

enim faciat? at illos homines sapientissimos miror,&c. Offic.45 a,In his infinitis sumptibus nihil homines magnopere mirantur.de Or.113 b,Id mehercule,inquit Catulus admirans, illud iam mirari desino, quod multo magis antè mirabar,hunc cum hæc nesciret,in dicēdo posse tantū. At.165 a,& 169 b,Soleo mirari de nescio quo HS.XX. de Di. 119 a, Cato mirari se dicebat quòd non rideret aruspex aruspicem cum uidisset. de Clar.172 a, Quod mirari non possum in eis qui nihil scripserūt.At. 130 a, Miror quid causæ fuerit,quare cōsilium mutaris. & ibi.Miror te ad me nihil scribere.pro S.R.18 b,Miror quid sit,quod, &c.Off.44 b,Miror quid in mentē uenerit Theophrasto,in eo libro,etc.de Di.82 b,Mirari licet quæ sint animaduersa à medicis herbarum genera. de Am. 106 b, Quanquā miror in illa superbia si quenquam amicū habere potuit.de N.20 b,Equidem satis mirari nō possum,unde,&c.Or.197 b,Miror quid hæc ad te pertineant.in Vat.135 a,Sed ne miremini qua ratione, &c.de Ora.89 b, Enimuero,inquit Crassus,mirari satis non queo etiā te,etc.in V.55 a,Si quis fortè miratur,me, &c.is si cognoscet,&c.putabit,etc.de Or.86 b,Quamobrem mirari desinamus,quæ causa sit eloquentiū paucitatis.& At. 244 b,Sed tamen ne miraretur,cum idem iterū facerem,hoc causæ sumpsi, quòd ex teipso coràm antea nihil potuissem cognoscere.et 264 b, Non dubito quin mirêre, atq; etiam stomachêre.

Mirus,a,um. Ep.24 a,Me mirum desiderium tenet urbis, &c. incredibile meorum. & ibid. De pantheris agitur,&c. sed mira paucitas est.de Or.125 a,Hoc igitur mirū quiddam ualet. Or. 204 a,Sales qui in dicendo mirū quantū ualent.aliter nimium. Epi.162 a,Minimè mirum tibi debet uideri,me,&c. de Ora.103 a,Per mihi mirum uisum est,te,etc.pro Rab.95 b,Mihi mirum uidetur, unde,etc. de Ar. 545 a, Nec mirum si hoc uobis ridiculū uidetur, &c.pro S.R.26 b,Nec mirum,qui,&c.quippe qui,etc. pro S.R. 22 a, Neq; enim mirum si aliquid non animaduertat.in Ver.135 a,Nec mirum omnibus,&c.de Orato. lib. 2, Mirum ni cantem.

Misanthropos. L.Timon.

Misceo,sces.permisceo,turbo,perturbo,cōfundo, tempero,pocula ministro.de Le.188 a, Omnia infima summis paria fecit,turbauit,miscuit.contra Rul.84 b, Qui miquis imperijs rempublicam miscerent.in Cat.119 a,Noua quædam misceri & concitari mala.Parad.231 b,Maximeq; mouet ea quæ animi motum aliquem mouet oratio.pro S.R.33 b, In tenebris ruebāt, omniaq; miscebāt. de Arusp.254 b,Miscere & turbare omnia.Tus. 226 a, Manus mihi miscendum malum. Or.216 a, & ibi. Quos autem numeros cum quibus tanquam purpuram misceri oporteat,dicendum est. Orat.216 a,In perpetua oratione hi sunt inter se miscendi et temperandi pedes. Of. 76 b, Aliquid ex dissimilibus rebus misceri & temperari. in Ant. 155 a, Parentalia cum supplicationibus misceri.de Diuinat.93 b, Vt cum matre corpus miscere uideamur.de Diuin. 126 a, Sortes quæ pueri manu miscentur atq; ducuntur. de Natu.16 a. Rubor mixtus candore.de Natu.31 a,Aer multo calore admistus est.& ibid. Aquæ admistum esse calorem.de Fin. 67 b, Qui alteri misceat mulsum,ipse non sitiens.

Misellus,li.Attic.libro 1, Meum Ciceronem cui nihil misello

relinquo, &c. tuere quoad poteris.Ep. li.14,Illius misellæ & matrimonio & famæ seruiendum est.

Misenus,uel Misenum,ni.promontorium,& portus Italiæ,ad Caietam,à Miseno tubicine Aeneæ ibi sepulto appellatus.pro Pomp.10 a,I.A.169 b,de Or.114 a.

Miser,a,um.calamitosus,ærumnosus,infelix,afflictus,prostratus,iacens,qui in miseria est.Para.234 b, Nihil tam miserabile, quàm ex beato miser.pro Planc. 277 a,Ego miseris & laborantibus nihil negare possum. Attic.275 a,Miserorū fortunam insectari.Par.118 b, Aerumnosus, infelix, miser. & pro Quint. 17 b, Miser atque infelix. pro S. R. 31 a, Res misera & calamitosa.I.C.120 b,Hæc mihi uidentur misera atq; miseranda.pro Cl.19 a,Spero locum hunc eius fortunæ miseræ multumq; iactatæ portum futurum.pro Flac. 161 a, Cur unus tu Apollonienses miseriores habes, quàm aut Mithridates, aut etiam pater tuus habuerit unquam.in Ant.232 a, Qui magnos dolores perferunt,hos non miseros,sed laboriosos solemus dicere. At.725 a,Nihil fieri potest miserius,nihil perditius,nihil fœdius.

Miserabilis,le.Miserandus.Par.234 b,Nihil tam miserabile,quàm ex beato miser.de Or.126 b, Non solum miserabilis,sed etiam irridēda fuisset oratio mea.I.A.174 a, Auctionis miserabilis aspectus.pro Dom. 225 a, Cum eius squalor inauditus omnibus mortalibus miserabilis uidebatur.de Or. 126 a,& Or.202 a,Vox ad miserabilem sonum inflexa.de Fin.78 b, Casus miserabilis.

Miserabiliter.miserandum in modum.Tus.169 a,Nō miserabiliter uir clarus emoritur. At.226 a, At Cæsar in foro combustus,laudatusq; miserabiliter.At.lib. 10,M.Cælij quidem epistolam scriptam miserabiliter,&c.

Miserandus,a,um.miserabilis.de Or. 98 b,Aliquem ita labi,ut alijs miserandus,alijs irridendus esse uideatur.de Or.134 b, Oratio tua omnib. miseranda uisa est.in Cat. 110 b, Hæc mihi uidentur misera atq; miserāda. de Pro. 70 a,Miserandum in modum necari.

Miseratio,onis.commiseratio,misericordia.Orat.209 a, Miseratione mens iudicum permouenda est. in Ant.177 b,Tua illa pulchra laudatio, tua miseratio,tua cohortatio.Para. 234 b, Odia incitantur,& miseratio nascitur. de Ora.126 b,Non fuit hæc sine meis lachrymis, non sine dolore magno miseratio. de Clar.171 b, Miserationibus,& communibus locis uti.Epi. 68 a,Quem enim nostrum moriens Epaminundas non cum quadam miseratione delectat.

Miserè.de Fi.100 b,Ad beatè miseréue uiuēdum. Att.113 b, Eas ego quoad sciremus utrum turpe pace nobis, an miserè bello esset utendum,in Formiano esse uolui,&c.

Misereor, eris. me miseret,misericordiā alicui tribuo uel impartior, misericordia alicuius me tenet, alicuius supplicio misericordia commoueor.Tus.213 a,I.V.90 b, Audite quæso iudices,et aliquando misereminī sociorū. At. 57 b,Qui misereri mei debent,non desinunt inuidere.et ad Her. 40 b, Miserere nostri.ad Her.5 a,Et tamen postulat ut sui misereantur.de In.52 a, Vt maioribus assurgatur,ut supplicium misereatur.Ep.112 a,Vsq; eò,ut ego misererer eius esuriei.et Ep.85 a, Et miserere temporis. & At.286 b,Miserebor uestri.Ep.54 b,Nec eam minus diligere debes, sed miserari potius.

Miseret,bat.de Diuin.94 b,& I.A.177 b,Mea mater tui me miseret,mei piget.pro Lig. 138 b,Caue te fratrū pro fratris salute obsecrantium misereat.pro Mil.119 b,Eorum nos magis miseret, qui nostram misericordiam non requirunt, quàm qui illam efflagitant.

Miseria,riæ.calamitas,ærumna.de Fin.147 a,Vbi est uirtus,ibi esse miseria & ærumna non potest.Par.119 a,& Tus.196 b,Te miseriæ, te ærumnæ premunt omnes.Antequàm. 196 b,In meis miserijs & calamitatib. aliquam ferte opē.de Diu. 126 b, Stoici omnia cum superstitiosa solicitudine & miseria credunt.I.A .165 a, Quorū si utrumuis persuasissem,in has miserias nunquam incidissemus.de Fi.100 a, Item qui processit aliquantum ad uirtutis aditum, nihilominus in miseria est.

Misericordia,diæ.miseratio,clemētia.)(. Inuidia,inuidētia.Tus.212 b,& 213 a,Misericordia est ægritudo ex miseria alterius inuidia laborantis.& 194 b,Quemadmodum misericordia ægritudo est ex alterius rebus aduersis, sic inuidentia ægritudo est ex alterius rebus secūdis. pro Rab.P. 130 a,Nam in eum cui misericordia opitulari debeat,inuidia quæsita est.pro Planc.259 b,Peto à uobis, ut ei uestram misericordiam me deprecante tribuatis. pro Mil. 119 b, Oro uos, ut misericordiam tribuatis fortissimo uiro.pro Qu.18 a,Quintius Sex.Næuium obsecrauit, ut aliquādo misericordiam caperet aliquam,si non propinquitatis at ætatis suæ.Postquam.198 a,Vt aliquando uos memoria mei misericordia desideriūq; teneret.I.A.176 b, At etiam misericordiam captabas,supplex te ad pedes abijciebas.pro Rab.91 b, Obsecro adhibeatis in hominis fortunis misericordiam, in reipublicæ salute sapientiam. Attic. 280 a, Impartiri misericordiā alicui.pro Mil.119 b,Implorare & exposcere misericordiam.pro Pomp. 8 b, Afflictæ regum fortunæ facilè multorum opes alliciunt ad misericordiam.de Or. 126 b,Nō prius sum conatus misericordiam alijs cōmouere,quàm misericordia sum ipse captus.οἶκτος δὲ ἕλε λαὸν ἅπαντα.pro Clu.22 b, Omnes odio Oppianici & illius adolescentis misericordia commouentur. & Epi. 28 b, Misericordia commoueri. At.165 a,Nihil est filio meo tractabilius,cuius misericordia languidiora adhuc consilia cepi.At. 109 b,Et sic frangor sæpe misericordia puerorū. Postq.280 a,& pro Lig.Vir clementia & misericordia singulari.de Ora.89 b,Mentes ad lenitatem misericordiamq; reuocare.pro Mu. 145 a, Misericordiam spoliatio consulatus magnā habere debet.pro Rab. 95 b, Qui hominis seditiosi imagine desideria imperitorum misericordia cōmoueret.I.C.100 b,Vt misericordia permotus esse uidear.Tus.213 a, Nemo proditoris supplicio misericordia commouetur.pro Mur.139 b,Misericordia cōmotus ne sis, sed tamen est laus aliqua humanitatis.Qu. Fr.301 b,Misericordia moueo.de Ora.194 a,Concitare misericordiam populo. de Orat.134 b,Oratores in epilogo misericordiam mouent. pro S.R.42 b,Prædia mea tu possides,ego aliena misericordia uiuo.pro Mil.119 b, Eorum nos magis miseret, qui nostram misericordiam non requirunt,quàm qui illam efflagitant. pro Deio.151 a,Non debeo tentare,quo'nam modo dicendo misericordiam tuam commouere possim: ipsa enim occurrere solet supplicibus, nulla oratione euocata.

Misericors,dis. clemens, cuius animus alieno incommodo commouetur.pro Sest. 42 b, Vir bonus, fortis & misericors.

Universidad de Deusto Biblioteca

sericors. pro Cec. 290 a, Testis qui in re misericordem se præbuit, & in testimonio religiosum. pro Lig. 139 b, Cum etiam hi quib. ipse ignouisti, nolint te in alios esse misericordem. de In. 61 b, Animus auditoris mitis & misericors. ad Her. 10 b, Supplex, mansuetus, misericors. Postquam. 207 b, Aliquem semper misericordem fuisse.

Miseror, aris. commiseror.)(. Inuideo. pro Muren. 137 a, Non queo satis huius euētum fortunamq; miserari. pro Mu. 145 a, Quare quid inuidendum Murenæ sit in hoc præclaro consulatu, non uideo: qua miseranda sunt, uos perspicere potestis.

Μισογυνεία. l. Mulierositas.

Missio, onis. Att. 3 b, De literarum missione sine causa abs te accusor. in Ant. 209 b, Non sine causa legatorū istam missionem semper timui. Missio, pro dimissione. Tuscul. 173 b, Silenus à Mida captus hoc ei muneris ꝓ sua missione dedisse dicitur. in V. 256 a, Missio remigum. Epist. 69 a, Missio ludorum.

Missus, us. missio. At. 124 a, VII. Calen. uesperi Balbus minor ad me uenit, occulta uia currēs ad Lentul. cos. missu Cæsaris cum literis, cum mandatis, &c.

Missus, a, um. Atti. 151 a, Duo præfecti fabrum Pompeij, qui in meam potestatem uenerunt, & à me missi sunt. et ibi. Et eum statim missum feci. Attic. 130 b, Aequum est me à te impetrare, ut cohortes, quæ ex Piceno uenerūt, missum facias. Off. 74 b, Iurauitq; se illum interfecturum, nisi sibi iusiurandū dedisset, se patrem missum esse facturum. in Anton. 205 a, Easq; legiones bello confecto missas fieri placet. pro Fl. 156 b, Qui eum iudicatum nō faceret, addictus Hermippo, et ab hoc ductus est, postea missus, &c. Epist. 118 a, Quibus de causis missi fieri debeant. & ad Heren. 2 a, Si eum missum fecerimus. I. V. 256 a, Dicebat quisq;, quos missos sciret esse. Attic. 134 b, Remotis siue omnino missis lictoribus. pro Sen. 26 a, Qui uoluptatibus ducuntur, missos faciant honores. in Verr. 170 a, Hos agros missos facio. pro S.R. 40 b, Sed hæc missa faciam, quæ iam facta sunt. Ora. 219 a, Missos faciant patronos, ipsi prodeant.

Mitificatus, concoctus, mitigatus. de Di. 120 a, In omne corpus diuiso, & mitificato cibo, gallos cantus edere. Legitur etiam modificato.

Mithridates, rex Ponti. pro Pomp. 5 a.

Mithridaticus, a, um. pro Pompeio, 5 b, Mithridaticum bellum.

Mitigatio, onis. delinitio, excusatio. ad Herennium, 35 b, Licētia si nimium uidebitur acrimoniæ habere, multis mitigationibus lenietur.

Mitigatus, a, um. placatus. Ep. 78 a, Is magna signa dedit animi erga te mitigati.

Mitigo, as. mitiorem facio, lenio, placo, sedo, flecto. Epi. 17 b, Eum tibi ordinem aut reconcilies aut mitiges. & 81 b, Me ipsum longinquitas temporis mitigauit. de Orat. 144 a, Summi labores nostri magna compensati gloria mitigantur. de Le. 177 a, Qui ex agresti uita exculti ad humanitatem mitigati sumus. Attic. 45 b, Dolores mitigantur uetustate. de Ora. 130 b, Risus tristiciam mitigat & relaxat. de Or. 102 a, Populum excitatum in bonos mitigare. de Or. 137 a, Inuidiam extenuando mitigare. pro Corn. 67 a, & Epi. 78 a, Quanquam istorum animos, qui ipsi Cornelio inuident, nō est difficillimum

mitigare. & de Inuent. 47 b, Animus erga aliquem mitigatus. Ora. 209 a, Irasci.)(. Mitigari. pro Mur. 139 b, Ac te iam usus flectet, dies leniet, ætas mitigabit. pro Cæl. 53 b, Iam ætas omnia, iam res, iam dies mitigabit. de Na. 59 b, Materia autem, &c. ad mitigandum cibū utimur. Q. Fr. 294 a, Seueritatem acerbam multis condimentis humanitatis mitigare.

Mitis, mite. lenis, mansuetus. At. 68 a, Nihil tam uidi mite, nihil tam placatū, quantum erat frater meus in sororē tuam. pro Mu. 138 b, Accessit his tot doctrina non moderata, nec mitis, sed paulo asperior ac durior. & de Sene. 82 b, Compta oratio ac mitis. de Cl. 191 b, Ipse Thucydides, si posterius fuisset, multo maturior fuisset ac mitior. de Inu. 61 b, Animus auditoris mitis & misericors. Tuscul. 186 b, Patientia dolorem mitiorem facit. de Inu. 42 b, Mitis & mansuetus.)(. Ferus & immanis. in Cat. 120 a, Homo mitissimus atq; lenissimus. At. 100 a, Auster lenissimus & mitis.

Mitra, træ. redimiculum, muliebre capitis ornamentū quasi corona quædā. de Ar. 254 a, P. Claudius à coma, à mitra, &c. factus est popularis.

Mitrella, læ. aliàs Mitella. pro R.P. 126 b, Deliciarum causa quosdam cum mitrella sæpe uidemus.

Mitto, tis. allego, iacio, missum facio. Attic. 71 a, Quotidie uel potius in singulos dies breuiores literas ad te mitto. Attic. 94 b, Velim obuias mihi literas quàm argutissimas de omnibus rebus crebrò mittas. Ad Atticum, 116 b, Cæsaris literarū exemplum tibi misi, rogaras enim. At. 139 b, Sic ergo habeto, salutares te mihi literas misisse. de Pro. 74 a, Mittere literas ad aliquem de suis reb. & Attic. 196 b, Itaq; misi librum ad Muscam. de Senect. 77 b, Hunc uerò librum de Senectute ad te misimus. Epi. 151 a, Paulo pòst idem mihi Munatius eas literas legendas dedit, quas ipsi miseras, & quas publicè. Epist. 151 a, Ex literis quas mihi misisti, &c. Ep. 17 b, Quod rogas ut mea tibi scripta mittam, &c. de Natur. 46 a, Luna eam lucē quam à sole accepit, mittit in terras. de Cla. 169 a, Fabricius, qui fuit ad Pyrrhum de captiuis recuperandis missus orator. in A. 155 a, Cumq; languerem de uia, misi pro amicitia qui hoc diceret, &c. Or. 205 a, Iacere ac mittere ridicula. pro Cl. 35 a, Mittere in consilium. Att. 84 a, Mittere sanguinem. pro Sest. 12 a, Vocem pro repub. nemo misit. pro Flac. 147 a, Vox de quæstura nulla missa est. in Pis. 89 b, Mitto de amissa maxima parte exercitus. de Cl. 170 a, At quem uirum dij boni! mitto ciuē, aut senatorem, &c. quis illo grauior? Att. 115 a, b, Mitto illā fugam, &c. cætera per occupationem. pro Muren. 132 a, Mitto prælia, prætereo, &c. pro Mi. 116 a, Vota enim feceratis, ut in eos se potius mitteret, quā in uestras possessiones. Att. 24 b, Fecisti mihi pergratum, quòd Serapionis librum ad me misisti. & 101 a, Mitto alia, quæ audio multa, mitto furta, etc. et 125 b, Memini librū afferri à Demetrio Magnete, ad te missū scio περὶ ὁμονοίας eum uelim mihi mittas. & 129 a, Demetrij Magnetis librum quem ad te misit de concordia, uelim mihi mittas. & 220 b, Laudationem Portiæ tibi misi correctam, ut, &c. Ep. 22 a, Quid tu me hoc tibi mandasse existimas, ut mihi gladiatorū compositiones, ut uadimonia dilata, & Chresti cōpilationem mitteres? Ep. 259 b, Curio misi, ut medico honos haberetur, & tibi daret quod opus esset, me cui

me cui iussisset curaturum. Mittere, pro scribere. l. Compilatio. Att. 284 b, Particulam literarum tuarum, quas misisti Octauio, legi missam ab Attico mihi.

Mitylene, nes. siue Mitylenæ, arum. urbs in Lesbo. contra Rull. 74 a, Quid Mitylenæ, quæ certè uestræ Quirites belli lege ac uictoriæ iure factæ sunt: urbs & natura & situ & descriptione ædificiorum et pulchritudine in primis nobilis, agri iucundi & fertiles, &c. & Tusc. 164. de D. 95.

Mitylenæi. At. 73 b, Dicrota Mitylenæorum. & 106.

Mixtus, a, um. uel mistus, a, um. concretus, confusus. de Vn. 202 a, Voluptate & molestia mixtus amor. et de N. 164, Ille fusus & candore mixtus rubor. Off. 43 a, Sic est in oratione mista modestiæ grauitas. I. C. 208 b, 109 a, Quartum genus sanè uarium & mixtum & turbulentum. Tusc. 237 a, Si ea mixta ex dissimilibus erunt.

Mnemonica, corum. præcepta de memoria. ad Her. 21 & 23 b.

Mnemosyne, nes. de Nat. 70 a, Secundæ Musæ, Ioue tertio & Mnemosyne procreatæ nouem.

Mobilis, mobile. uolaticus, uolubilis, argutus, quod modò huc, modò illuc transfertur.)(. Constans, stabilis. de N. 54 b, Natura oculos fecit lubricos & mobiles. de N. 32 a, Mundi feruor ille purior, perlucidior, mobiliorq;. & ibi. Ardor mobilissimus. pro Qu. R. 53 a, Constans.)(. Mobilis. pro Dom. 243 a, Caduca semper et mobilia hæc esse duxi. Ep. 59 a, Te tamen mobili in me meosq; animo esse non sperabam. & 61 a, Nec in te animo fui mobili, sed ita stabili, ut, &c.

Mobilitas, tis. motus, inconstantia. de Nat. 34 a, Sidera animalia sensu acerrimo & mobilitate celerrima esse. de Or. 95 a, Linguæ mobilitas, celeritas uerborū. Item, Quid est inconstantia, mobilitate, leuitate turpius?

Mobiliter. de Nat. 30 a, Cum cor animantis euulsum, ita mobiliter palpitaret. & de D. 35 a, Animus mobiliter agitatus.

Moderatè. modestè, modicè. contra Rull. 46 a, Qui copiam rerum moderatè ferre non possunt. de Or. 112 b, Si amiserit, moderatius tulisse. et Ep. 78, Omnia humana placatè & moderatè feramus. pro Syl. 168 b, Autoritas, &c. qua moderatè ego utar, &c. Orat. 214 a, Hoc genus Isocrates moderatius temperauit. Off. 36 b, Iis quibus cum congregamur, uti moderatè & scienter. de Finib. 49 a, Qui moderatius id uolunt fieri, difficilem quandam temperantiam postulant.

Moderatio, onis. temperātia, temperatio, mediocritas, modus. de N. 44 b, Conflagrare terras necesse sit à tantis ardoribus, moderatione & temperatione sublata. 77 a, Mundi diuina in homines moderatio. de Diu. 128 a, Hoc temperatio lunæ cœliq; moderatio efficit. pro Cæl. 46 b, Dummodo illa in hoc genere præscriptio moderatioq; teneatur, parcat iuuentus pudicitiæ suæ, &c. Off. 71 b, Altera in confirmatione & moderatione continentiæ & temperantiæ cernitur. de Or. 111 b, Languētis populi incitatio et effrenati moderatio. pro Sest. 19 b, Quæ etiam collegæ eius moderatio de me? de Or. 130 b, Adhibenda est etiam in iocando moderatio. pro Fl. 152 b, Tempestatum moderatio atq; conuersio. Orat. 202 b, Tum oculorum est quædam magna moderatio. contra Rul. 66 a, Quare adhibebitur à me certa ratio

moderatioq; dicēdi. de Or. 107 b, Histrio adstrictus certa quadam numerorum moderatione & pedum. & 131 b, Temporis igitur ratio & ipsius dicacitatis, et temperantia, & raritas dictorum distinguet oratorem à scurra. pro Dom. 243 a, Etenim ad nostrum usum propemodum iam est definita moderatio rei familiaris. de Orat. 140 a, Bonitas & moderatio.)(. Superbia ac libido. Of. 20 a, Ordo & constantia & moderatio dictorum omnium atq; factorum. Off. 4 b, Ordo autē & constantia & moderatio, etc. de Sen. 77 a, Noui enim moderationem & grauitatē animi tui. & Ep. 133 a, Tua moderatio et grauitas. At. 183 a, Moderatione paulò minus temperatus. Off. 19 b, Vt in eo moderatio & temperantia appareat cū specie quadam liberali. In An. 162 b, Si meā in dicendo moderationem modestiamq; cognoscitis.

Moderator, oris. rector, gubernator. de Orat. 44 a, Rector & moderator, & tanquam architectus tanti operis. Ora. 203 a, Moderator ille & quasi temperator huius uarietatis. Par. 230 b, Disceptator: id est, rei sententiæq; moderator. Or. 207 a, Eloquens sit personarum temporumq; moderator. Tusc. 162 a, Sol moderator & dux temporum. de Som. 128 b, Sol dux, & princeps, & moderator luminum reliquorum. de L. 172 b, Dominos esse omnium rerum & moderatores deos. Ep. 20 b, Ventorum moderator quidam, & quasi gubernator. Epist. 16 b, Tu eris omnium moderator consiliorum meorum.

Moderatrix, cis. de N. 78 b, Diuina prouidentia fictrix et moderatrix materiæ. pro Fl. 158 a, Curia moderatrix officij. & de In. 43 a, & Tusc. 236 b, Temperantia est moderatrix omnium commotionū. In A. 204 a, Cæsar rempub. sibi iudicem constituit, & moderatricem omnium factorum. Or. 199 a, Semper oratorum eloquentiæ moderatrix fuit auditorum prudentia.

Moderatus, a, um. temperatus, æquabilis, cōstans. de Or. 123 a, Ego ista studia nō improbo, moderata modò sint. I. A. 168 a, Id magno argumento sit, me in utroq; fuisse moderatum. pro Mur. 138 b, Doctrina non moderata, nec mitis, sed paulo asperior ac durior, quàm, etc. de D. 83 b, Qui moderato cultu atq; uictu quieti se tradiderit. pro Mur. 139 a, Nostri illi moderati et temperati homines, &c. et ibi. Virtutes omnes mediocritate quadam esse moderatas. Par. 120 b, Vita quæ omni gestu moderatior, omni uersu aptior esse debet. pro Mur. 127 a, Conuiuium moderatum atq; honestum. de Claris Or. 165 b, Ocium moderatum & honestum. Orat. 202 a, Excursio moderata eaq; rara. Et moderata ingressio. l. Temperatus. Ep. 199 b, Temperati moderatiq; mores. pro Cor. 56 b, & Acad. 45 a, Vir castus, moderatus, sanctus. pro Font. 280 b, Cupidus.)(. Moderatus. de Orat. 152 a, Vnguentum moderatum. In An. 189 a, Nihil apparet in eo ingenuum, nihil moderatum, nihil pudens, nihil pudicum. de Or. 111 b, Quis enim cantus moderatæ orationis pronunciatione dulcior inueniri potest. & Quint. Fr. 294 a, Vir natura ipsa moderatus.

Modero, as. de L. 147 a, Popularem læticiam in cantu et fidibus & tibijs moderanto.

Moderor, aris. modero, modū adhibeo, tempero, guberno, certa ratione guberno, metior, moderationem adhibeo. de Or. 86 b, Actio uocis conformatione moderāda est. Tus. 248 b, Tibicines, ijsq; qui fidib. utūtur, suo non

Universidad de Deusto
Biblioteca

multitudinis arbitrio cantus numerosq; moderantur. de Or.131 b, Tempus igitur dicendi prudentia & grauitate moderabimur. Epist.21 d, Te hortor ut omnia gubernes ac moderere prudentia tua. de N.79 a, Deus cœlum uersans, terram tuens, maria moderans. Ac.30 b, Mens, quæ omnia moderetur, moueat, regat. de D.127 a, Cum ortus nascentium luna moderetur. de Or.104 b, Cui populus ipse moderandi & regendi sui potestatem tradidit. In V.199 a, Venti et tempestates res rusticas moderantur. de Nat.1 a, Quæstio ad moderandam religionem necessaria. de In.51 b, Moderari nauim ex scapha. Par.216 b, Regere, gubernare, moderari. pro Cor.67 b, Sententiam aliquam tanquam nauigium aliquod ex repub. tempestate moderari. pro Fl.148 b, Noster testis se ipse sustentat, omnia uerba moderatur. pro Syl.182 a, Tormenta gubernat dolor, & moderatur natura cuiusq;. de Ar.245 a, Atq; hoc si moderetur & cogitet, si contetus sit, etc. de Or.115 a, Iudex est omni ratione ad tepus, ad causam oratione moderandus. Or.202 a, Trunco magis toto se ipse moderans. pro Cæl.38 b, Tecũ agã leuius, quòd pudor tuus moderatur orationi meæ. pro Fl.162 b, Lurco moderatus est in testimonio dicendo religioni suæ. Or.201 b, Causæ, quibus totis moderatur oratio. At.80 b, Quinto togam puram iubebo dari, cui Deiotarus moderatur. de Orat. Oratio sine uinculis sibi ipsa moderatur. Par.231 a, Auditorũ aures moderantur oratori prudenti. In V.169 b, Sentio iudices moderandum mihi esse iam orationi meæ, fugiendamq; uestram satietatẽ. Tusc.242 a, Causæ, quibus ratio moderatur. de Fin.81 b, Moderari cõsilia sua officio. Ep.114. b, Nã si hoc more moderari possemus, ut, etc. Sall. in Cic.270 b, Cicero ita moderatur in hoc ordine quasi unus, &c. de Orat. 94 d, Quanquã moderabor ipse, ne, etc. Qu. Fr.297 b, Moderari uerò animo & orationi, cum sis iratus, non mediocris ingenij est. Off.28 b, Quæ pertinẽt ad liberalẽ speciẽ et dignitatẽ, moderãda sunt. I.A.261 b, Sententia suã nõ semper utilitate reip. sed cum spe, tũ meitu moderari.

Modestè. *moderatè. In Sal.275 a, At in prætura modestè se gessit & abstinenter. et de Leg.184 b, Modestè parêre. contra Rul. 94 d, In ea uestri isti satellites modestè insolentiam suam continebunt.*

Modestia, *stiæ. moderatio, pudor, frugalitas. Offic. 4 a, Omnium quæ fiunt, quæq; dicuntur, ordo & motus, in quo inest modestia & temperantia. ad Her.16 b, Modestia est, in animo continẽs moderatio cupiditatum. Off. 28 b, Modestia, quo in uerbo modus inest. de In. 82 b, Modestia est, per quam pudor honestus clarum & stabilem comparat autoritatem. At.104 b, Tyronem propter humanitatem & modestiã malo saluum, quàm propter usum meum. Ep.180 b, Vitæ modestia non parum ualet contra falsos rumores. In P.81 a, Seueritas cẽsoria magistra pudoris & modestiæ. de D.94 b, Virginalis modestia. ad Her.17 a, Modestia.)(. Inertia & dissoluta negligentia. Off.10 a, Qui uirtutibus his lenioribus erit ornatus, modestia, temperantia, iustitia. Off.28 b, Modestia sic definitur à Stoicis, ut sit sciẽtia earum rerũ quæ agentur aut dicentur, loco suo collocãdarum. Off.29 a, Modestia est scientia opportunitatis, idoneorum ad agendum temporum. Of.43 a, Si inest in oratione mixta modestiæ grauitas, nil admirabilius fieri potest. I.A.262 b, Si meam in dicendo moderationem modestiamq; cognoscitis.*

Modestus, *a, um. commodus, sui cognoscens.)(. Immodestus. Ep.299 a, Homo frugi & modestus. & Att.214 d, & 227 d, Modestus & frugi uir. Ep.208 a, Nam & modestum hominem cognosces & prudentem. Att.150 d, Pulsus est modestior Rex, & probior, et integrior. pro Mur.136 b, Adolescentia modestissima. pro Pl.264 d, Adolescentis modestissimi pudor. cõtra Rull.82 b, Plebs optima, & modestissimi mores.*

Modicè. *moderatè, mediocriter. Att.33 d, Mimæ, quæ mihi proponuntur, modicè me tangunt, pro Syl.182 d, Quanquam à me de ea timidè modicèq; dicetur. de Or. 96 d, Modicè & scienter uti aliqua re. de Cla.155 d, & I.A.232 d, & de Fin.58 b, Modicè ferre aliquod malum. Part.236 d, Genere breuiter modicèq; laudato. Ep.49 a, Sed quoniam is fortasse arbitraretur, me hanc rempublicam non putare, si perpetuò facerem, modicè hoc faciam, aut etiam intra modum.*

Modicus, *a, um. paucus, paruus, moderatus, mediocris. Part.125 a, Pecunia mea est ad uulgi opinionem mediocris, ad meam modica, ad tuam nulla. de Or.121 d, Argumenta si ex reis numeres, innumerabilia sunt: si ex rebus, ualde modica. & ibi. Generum quæstiones modicæ & paucæ sunt. de L.192 a, Quæ in patribus aguntur, modica sunto: id est, modesta atq; sedata. de Diu.104 a, Si modò temperatis escis modicisq; potationibus est affectus. At.57 b, Sed tamẽ modici fuimus in apotheosi. de Fin.131 b, Hæc ipsa nimia in quibusdam futura non fuerunt, nisi quædam essent modica natura. de Sen.84 a, Vtendum est exercitationib. modicis. Or.203 a, Genus dicendi subtile, modicum, uehemens. Orat.204 b, Actio modica iactatione corporis. Item: Modica interualla.*

Modificatus, *modificata, um. à propria natura, ad aliquem modum (τρέπειν uocant Græci) traductus et immutatus. P.281 a, Verba ab oratore modificata & inflexa quodammodo. de Orat.160 a, Verba illa modificata esse debebunt. de Diu. lib.2, Gallos in omne corpus diuitè & modificato cibo canius edere, quiete satiatos. Leso & modificato cibo canius edere, quiete satiatos. Legitur etiam mitificato cibo.*

Modius, *dij. sexta pars medimni. In V.171 b, & 59 b, Promagit. & 165 a, Coguntur Aesebrio dare tritici modios frumento in modios singulos duodenos sestertios exMMMDC. id est: Medimna DC. ut suprà dixerat. & 164 b, Off. 45 b, Marcus Seius in caritate annonæ esse modium populo dedit. Am.109 a, Verum est id quod dicitur, multos modios salis simul edendos esse, ut amicitiæ munus expletum sit.*

Modò. *paulo antè, memoria nostra. Off. 49 a, Modò etiam hoc malum in hanc remp. inuasit. de D.80 b, et 100 a, Tum. In V.301 a, Nuper, quid dico nuper? imò uerò modò et planè paulo antè. Or.100 b, Quorum satis augusta multa, sed ut modò primumq; nascentia, minuta nimisq; depicta. Ep.50 b, Modò uno tempore utri clarissimi interierunt. de Cl.169 b, & Off. 49 a, Modò planè annis CX L. ante me consulem.*

Modò. *pro tamen. Attic.201 b, Contudi animum & fortasse uici, si modò permansero. Ac.21 b, Deniq; uidebatur sanè, ne affirmẽtur modò. pro Fl.159 b, Quanquam quis ignorat, qui modò unquã mediocriter hæc scire curauit, de Or.122 d, Hæc omnibus, qui ea mediocriter modò considerãt, pertractata esse possunt. Ep.152 a, Si uos mediocris modò fortuna reip. adiuuerit. Ep.5 b, Si Pompeius paulũ modò sibi placere ostẽderit. Ep.89 b, Quæ secundis rebus delectationem modò habere uidebantur, nunc uerò etiam salutẽ. Ep.127 a, Studia nostra, à quib. antea delectationem modò et solatium, nunc uerò etiam salutem deesse non arbitramur. Or.199 a, Hi unum modò quale sit suspicantur. de Orat.161 a, Si in his paulum modò offensum est. de Or.123 a, In hac arte, si modò est hæc ars. de D.98 b, Nemo unquam aliter Philosophus sensit, in quo modò esset autoritas. Or.189 b, Lentulus satis erat fortis orator, si modò orator. Ep.92 b, Si modò tecti satis est. Br.288 a, Cicero seruitutem, honorificam modò non aspernatur. Anteq.191 b, Isti modò uideant, qua ratione, &c. I.V.62 a, Vide modò etiam, atq; confidera. et Ep.112 b, Vide modò, inquis, etc.149 a, Vt uel omnem impetum belli in me conuertere non recusem, si modò meo casu patriæ periculũ morari posim. Ep.261 a, A tergo uidetur, si insaniet, posse opprimi, modò ut urbe salua. & 94 b, Modò ut tibi cõstiterit fructus ocij tui. Or.199 a, Putãt enim qui inculte dicat, modò id elegãter faciat, eum solum Atticè dicere: id est, si modò.*

Modò, *alio quodam usu. At.212 b, O Academiam uolaticam, modò huc, modò illuc. Att.30 b, Modò hoc, modò illud audire. de D.93, Carneades modò ait hoc, modò illud. de Diu.127 b, Modò hoc modo, modò illo modo afficiebat. de N.8 a, b, Modò unum, tum autem plures. & 94, Modò mundum, tum mentẽ putat, &c. I.A.173 a, Modò egens, repentè dives. pro Font.276 b, Frouincia Galliæ constat ex ijs generibus hominũ, qui partim nostra memoria bella cum Rom. acerba gesserunt, partim modò ab nostris imperatorib. subacti, modò bello domiti, modo triumphis notati, modò ab senatu agris multati sunt, partim, &c. Ep.89 b, Modò, pro tantummodo.*

Modulatè. *concinnè, numerosè, compositè. de Nat. 30 b, Tibiæ modulatè canentes, & fidiculæ numerosè sonantes.*

Modulor, *aris. metior, modetor. de Or.160 d, Aues hominum uocem natura modulantur ipsa. & Orat.202 d, Ipsa natura quasi modulatur hominum orationem.*

Modus. *di. ratio, uia, mensura. Off.27 b, Vt incipiendi ratio fuerit, ita sit desinendi modus. Off.28 b, Modus autem est optimus, decus ipsum tenere. Off.21 b, Diligẽter tenendus est modus uoluptatis fruendæ. de N.35 b, Solis accessus & recessus frigoris & caloris modum temperant. Or.202 b, Oculorum & hilaritatis et uicissim tristiciæ modum res ipsæ, de quibus agetur, temperabunt. de Or.152 a, In ipso tactu est modus mollitudinis & lenitatis. Or.203 b, In omnibus rebus uidendum est, quatenus: etsi enim suus cuiq; modus est, tamen magis offendit nimium quàm parum. pro* Nullus modus est hominis occidendi, quo ille non aliquot occiderit. pro Cluent. 38 b, Iudicium in quo non modus est habitus, non mos, consuetudoq; seruata. pro Mur.141 a, Hoc ab eo more quidam retinendus, ut ne nimis omnia profundamus. Quint.Frat.311 a, ἀφιλαφίαν quam tu soles dicere, bono modo desidero. ad Att.212 a, De die tantum uideto, & id ipsum bono modo tantum, quantum uidebitur.

Off.44, Omnium quæ fiunt, quæq; dicuntur, ordo & modus. de Or.141 b, Pictoris cuiusdam summi ratione & modo, formarum uarietate locos distinguentis. Aca.35 a, Hæc tibi tam sunt defendenda quàm mœnia, mihi autem bono modo. Ep.49 a, Modicè faciam aut etiam intra modum. Ep.52 b, Sed habet ista res medium quendam modum. Ep.52 b, Sed est earum non satietas, sed modus. de Fin.70 b, Ergo et auarus erit, sed finitè: et adulter, sed habebit modum. Tusc.184 b, Nec magnitudinis nec diuturnitatis modum terminat. Tusc.149 a, Terminare modum artis utilitate. de Fin.49 b, Statuere modum alienæ industriæ. & ad Her.17 a, Statuere modum unicuiq; rei. pro Syl.176 a, Statuere modum inimicitiarum. pro Pom.9 a, Statuere modum imperio. de Fin.49 b, Constituere modum rebus infinitis. pro Syl.175 b, Nisi tibi aliquem uitæ modum constitueris, coges me, &c. pro Mar.135 a, Definire modum alicui rei. Tusc.244 d, Apponere et adhibere modum. de In.51 a, Modus est in quo quemadmodum, et quo animo factum sit, quæritur. Tusc.176 b, & 177 a, Est igitur ad hunc modum sermo institutus. de In.57 b, Atq; ea quidem argumẽta ad hunc modum tentari oportebit. de In.51 a, In qua utrum conceſseris, reprehẽditur ad hunc modum. de In.43 b, Sine certarum personarum interpositione ad hunc modum: ut si quis, &c. de In.52 a, Quod sine ullo teste firmatur hoc modo, nemo est, &c. de In.52 a, Vna reliqua necessarió cõfirmatur, hoc pacto. de D.133 b, Siue sic est, siue ullo modo. de Or.103 b, Ista ratione. pro Qu.4 b, Modo & ratione omnia facere, & rectè et ordine aliquid fieri. Parad.125 b, Non æstimatione census, sed uictu atq; cultu terminatur diuitiarum modus. At.282 a, Est scilicet utriusq; rei modus, sicut reliquarum. Off.4 b, His enim rebus, quæ tractantur in uita, modum quendam adhibentes & ordinem, honestatem, & decus conseruabimus. Off.24 a, In omnibus quæ aguntur ex eo modo quẽ quisq; nactus est, quid deceat exquirimus. I.A.226 b, Certi fines Macedoniæ, certa conditio, certissimo modo erat etiam illius exercitus. de Sen.95 a, Nam habet natura ut aliarum rerum omnium, sic uiuendi modum. & Par.120 b, Etiam ne minimis rebus, siquidem rerum modum fingere non possumus, animorum modum tenere possumus. & 124 b, Ex eo quantum cuiq; sat est metiuntur homines diuitiarum modum. & ibi. Quantum cuiq; sat est, ad id accommodatur diuitiarum modus. de L.183 b, Demetrius sepulchris nouis finiuit modum. pro Mil.123 b, Constituere modum faciendi aliquid. Off.28 b, Cauendum est etiamsi ædifices, ne extra modum sumptu & magnificentia prodeas. De Or.146 b, Vox quasi extra modum absona. de D.100 b, Cum lacus Albanus præter modum creuisset. I.V.157 a, Tamen antiquum modum sationis nulla ex parte exequi potuit. pro Flac.

* Voluisti magnum agri modum censere. Att.216 a, De modo agri. pro Cl.58 a, Quibus finem fecit non mulieris modus, sed amicorum autoritas.

Modus *in musicis, pro mensura uocum. de Orat.100 b, Vt in musicis numeri, & uoces, et modi. de D.120 a, Surdus uarietates uocum aut modos noscere non potest. de L.177 b, Antiquus uocum modus, & uarij canendi soni. & ibi. Oculos ceruicesq; pariter cum modorum flexionibus torquent. de Or.107 b, Roscius dicebat, se quo*

Universidad de Deusto
Biblioteca

plus sibi ætatis accederet, eo tardioris tibicinis modos & cãtus remissiores esse facturũ. de Som. 129 a, Illi octo cursus, in quibus eadẽ uis est duorum modorum, septem efficiunt distinctos interuallis sonos. Or. 216 b, Nõ sunt in oratione tãquam tibicini percussionũ modi, sed uniuersa cõprehensio. & ibi. a, In eis singulis pedib. modus inest, aut sesquiplex, aut duplex, aut par. de Or. 97 a, Nõ poetico, sed quodã oratorio numero et modo. et 160 a, Poetæ quos necessitas cogit, et ipsi numeri, et modi. & Or. 215 a, Modus pro uersu. Tus. 200 a, Carmẽ et reb. et uerbis, et modis lugubre. et 171 a, Pressi et flebiles modi.

Modus, pro moderatione, uel fine. I.V. 132 b, Nos modum aliquẽ & finẽ orationi nostræ faciamus. et 137 b, Quid uerò modum statuarum haberi nullum placet? atqui habeatur necesse est. de L. 166 b, Facere modũ controuersiarum. de N. 78 a, Qui nam internecioni hominũ modus paretur? pro Po. 4 b, Itaq; mihi nõ tã copia, quàm modus in dicendo quærendus est. Ep. 73 a, & 145 a, Facere modum lugendi. & 203 a, Quare faciam modum.

Maiorem in modum, & similia. Ep. 178 a, & At. 264 a, Peto à te maiorem in modum, ut, &c. & Qu. F. 315 a, In maiorem modum. Ep. 249 a, et 257 a, Mirum in modum gaudeo, &c. At. 2 b, & 27 b, & I.V. 231 a, Mirandũ in modum iratus est. At. 74 a, Mirabilem in modum. et 76 b, Incredibilem in modum. de Pro. 70 a, Miserãdum in modum necari. I.V. 68 b, Seruilẽ in modum cruciari. & 250 b, Hostilem in modum. At. 72 a, Hilarem in modum. I.V. 149 b, In mirandam altitudinem.

Alius quidam Modi usus. de Fin. 133 a, Iam uerò animus nõ esse solùm, sed etiam cuiusdam modi debet esse. de D. 115 b, Num etiam si fissum cuiusdam modi fuerit, in iecore lucrum ostenditur. I.V. 201 b, Homines cuiusq; modi. de Fin. 69 a, Cuiusq; modi uoluptates. & 64 b, Multa cuiusq; modi rapit. de Or. 135 b, Cuiusq; modi ridicula. & pro Fla. 154 b, Cum tabulæ ipsæ cuiusq; modi sunt, proferuntur. Qu. de Pet. 213 a, In tot hominum cuiusq; modi uitijs. de Inu. 79 a, Lex cuiuscemodi sit. i. qualiscunq; sit. pro S.R. 34 b, Vereor cuiusq; modi es Rosci, ne, etc. de Fi. 96 b, et Tus. 251 b, et de Or. 112 b, Cuiusmodi sunt, qui, &c. I.V. 114 b, & 200 b, Eiusdem modi totum ius prætorium. Acad. 25 b, Quia possit eiusdẽ modi existere falsum aliquod, cuiusmodi hoc uerum. de Fin. 86 a, & I.V. 108 a, An eiusdẽ modi? de Fin. 73 a, Id autem eiusmodi est, ut, &c. At. 140 a, Vniusmodi. et Ac. 44 a, Vniusmodi & simplex. de Fin. 94 a, et I.V. 106 a, Istiusmodi res. et At. 108 b, Istiusmodi prætor. Item, Omnia istiusmodi regna. I.V. 65 b, Istiusmodi quadruplatores. Attic. 10 b, Istiusmodi quicquã cogitare. de In. 64 b, Cũ res aliusmodi est ac putatur. Itẽ, Accepi eiusmodi literas, ut neuter, etc. uno modo. Or. 208 a, Nec enim sẽper tractãtur uno modo. At. 91 a, Omni modo egi cũ rege, et ago quotidie.

Modus, pro more. I.V. 110 a, Humano modo, usitato more. pro Mur. 129 b, Tibicinis Latini modo. de Diu. 98 b, Cæteros umbrarum uagari modo.

Mœchus, i. adulter. Ep. 116 b, Ocella nemini persuasisset se mœchum esse, nisi triduo bis deprehensus esset. Ter. 8 a, Vt arbitretur te sibi paratum mœchum, si illam duxeris.

Mœnia, orum. muri urbis. de N. 79 a, Muri urbis, quos uos pontifices sanctos esse dicitis, diligentiusq; urbem

religione, quàm ipsis mœnibus cingitis. et pro Pl. 280 a, Brundusium ueni, uel potius ad mœnia accessi. pro Sest. 22 b, Tũ domicilia cõiuncta, quas urbes dicimus, mœnibus sepserũt. Ac. 34 b, Hæc tibi tã sunt defendẽda, quàm mœnia. At. 120 b, Armatũ ad patriæ mœnia accedere. et de L. 168 b, Cùm sese nõ unis circundatũ mœnib. popularem alicuius loci, sed ciuem totius mundi agnouerit.

Mœrens, tis. mœstus. Tusc. 154 b, Illa lugubris lamentatio, fletusq; mœrens. & pro Syl. 131 a, P. Sylla mœrens, demissus, afflictus.

Mœreo, mœres. doleo, lugeo, gemo, in mœsticia sum, uoce & querelis dolorem indico. Ep. 233 a, Nec miror, sed mœreo casum eiusmodi. Quin. Fra. 305 a, Illud mœreo, quod, &c. Tusc. 171 a, At illa sicut acerbissimam rem mœret. pro Sest. 11 b, Non uerebar ne quis perditorum ciuium mortem mœreret. & 104, Etiam ne edicere audeas ne homines suam, meam reip. mœrerent calamitatem. Tus. 173 a, Cum grauiter filij mortem mœreret. Ep. 51 a, Amici, qui tuo dolore mœrent. pro Cor. 66 b, Homines alienis bonis mœrentes. Tusc. 154 b, Nemo enim mœret suo incommodo, dolẽt fortasse et anguntur. Or. 203 b, Cum tristis esset Calchas, mœstior Vlysses, mœret Menelaus. I.A. 223 a, Vt nemo unquã unici filij mortẽ magis doluerit, quàm ille mœret patris. I.P. 83 b, Cũ omnes boni abditi inclusiq; mœrerent, templa gemerent. pro D. 218 b, Lugente senatu, mœrentibus bonis omnibus. pro Pl. 281 a, Quid enim possum aliud nisi dolere? nisi flere? pro Sest. 8 a, Qui remp. nimis tardè concidere mœrent. Ep. 51 b, et de Or. 126 a, Nec domo mœrens ad remp. confugere possum.

Mœrendi, mœrẽdo. Tus. 204 b, Vt apud Homerum, quotidianæ neces interitusq; multorum, sedationem mœrendi afferunt, &c. Ibidem, Intellectum est, nihil proficì mœrendo.

Mœror, ris. ægritudo flebilis. Tus. 213 a, At. 195 b, Mœrorem minui, dolorẽ non potui. de Or. 126 b, Cum C. Marius mœrorẽ orationis meæ lachrymis suis adiuuaret. Ep. 59 b, & 71 b, Cũ à me exponeretur, quanto in mœrore uersatus essem. At. 157 a, & 189 b, Iacet in mœrore meus frater. pro Sest. 18 b, Discesserat ab Asia frater meus magno squalore, sed multo maiore mœrore. Att. 180 b, Nihil enim de mœrore minuẽdo scriptum ab ullo est, quod, &c. At. lib. 12, Mœrorem minui, dolorem nec potui, nec si possem, uellem. Tusc 3, Mœrore se conficere. ibid. A' mœrore recreari. I.C. Mœrore profligatus.

Mœstè. ad Her. 20 b, Tum clemẽter, mœstè, hilare in omnes partes commutabimus.

Mœstitia, æ. mœror, tristitia, luctus, squalor.)(Hilaritas. Tus. 171 a, Pressi et flebiles modi, qui totis theatris mœstitiam inferant. I.A. 167 b, Tanta in mœstitia fui, quanta, etc. Off. 29 b, Superciliorum remissio aut contractio, mœstitia, hilaritas, &c. Or. 210 b, Resistere mœstitiæ. et 201 b, Seueritas, & quasi mœstitia orationis.

Mœstus, a, um. tristis, mœrens, sordidatus, incultus, horridus, capillatus. de Or. 120 b, Cum excitaui mœstum ac sordidatum senem. Postquam. 207 a, Cum eum incultum, horridum mœstumq; uidisses. Ep. 51 b, Vt tum meã rep. mœstum domus excipiebat. ad Her. 21 a, Mœsto & conturbato uultu.

Mola, æ. far tostum sale respersum, libatio. de D. 116 a, Cor

Cor est in extis, iam abscedet, simul ac molam & uinum insperseris.

Mola, saxum quo frumentum frangitur. Att. 23 a, Fauonius Rhodi uidetur molis potius, quàm Moloni operam dedisse.

Moles, lis. I.V. 228 a, Fons munitione ac mole lapidum à mari disiunctus. At. 66 b, Aditus insulæ muniti sunt mirificis molibus. & 150 b, Ab utroq; portus cornu moles iacimus. pro Mil. 118 a, Albanorum aræ, quas ille cæsis lucis substructionem insanis molibus oppresserat. I.A. 264 a, Erit igitur extructa moles opere magnifico, incisæ literæ diuinæ uirtutis testes sempiternæ. cõtra Rul. 84 a, Hi Capuam sedem nouæ reip. constituunt, molem contra ueterem remp. comparant. I.C. 102 a, Vix molem istius iniuriæ sustinebo. I.C. 114 b, Non facilè tantam molem mali à ceruicibus depulissem. Off. 35 b, Agrorum irrigationes, moles oppositæ fluctibus.

Molestè, grauiter. Epist. 11 a, Sanè molestè Pompeium id ferre constabat. Att. 221 b, Te de prædio auiæ exerceri molestè fero. & 15 a, Iam illud molestè rogo, ut, &c.

Molestia, æ. cura, solicitudo, angor, negocium, ægritudo permanens. Tus. 213 a, de Or. 142 b, Acerba sanè recordatio ueterem animi curam molestiamq; renouauit. Ep. 136 b, Omnes molestias & solicitudines, quibus te miserrimã habui, deposui. pro Syl. 167 a, Ex huius incommodis magnam animo molestiam capio. pro Qu. Ro. 50 b, Nunquam hac te cura & molestia liberabo. Ep. 26 b, Nisi iam ratio ipsa depulisset omnes molestias. & 10 a, In molestia gaudeo. Ep. 261 b, Habeo etiam illam molestiam, quod, &c. 57 a, Esse in maximis molestijs. Ep. 47 a, & 201 b, Trahere molestiam ex pernicie reip. & At. 21 a, Exhibere molestiam alicui. Att. 120 b, Sed in hoc ipso habent tamen ijdem fasces molestiam. Qu. Fra. 312 b, Nunc mihi iucunditatis plena epistola hoc aspersit molestiæ, quod, &c. et 327 a, Deleuit mihi omnem molestiam recentior epistola. de Am. 113 a, Qui mouentur, eam molestiam quam debent capere, non capiunt, &c.

Molestus, a, um. grauis, intempestiuus, odiosus, negociosus, laboriosus. de Am. 100 a, Amicitia nunquam intempestiua, nunquam molesta est. Off. 14 b, Minus alijs grauis aut molesta uita est ociosorum. pro Mur. 128 a, Prouincia negociosa & molesta. de Leg. 187 b, Nihil laboriosius molestiusq; prouincia. de Nat. 37 b, Labor operosus, & molestus. Acad. 41 b, Academiam renouari à te, nisi molestum est, uelim. de Or. 110 a, Nos quidẽ, nisi fortè molesti uobis interuenimus, uenisse delectat. Epist. 230 a, Si tibi graue non erit. de Sen. 87 a, Cupidis talium rerum odiosum & molestum est fortasse carere. de Am. 199 b, Sunt enim quidam, qui molestas amicitias faciũt, cum ipsi se contemni putant.

Molior, iris. ago, struo, conor, & quodammodo machinor, paro. de N. 1 a, b, Vtrũ dij nihil agant, nihil moliantur, atq; ab omni curatione & administratione rerum uacent, an contrà ab ijs cuncta regãtur. et 12 a, Deus nulla opera molitur. Ep. 87 b, Agam ipse per me et moliar. & Ac. 7 a, Vt moliatur aliquid & faciat. de N. 16 b, Agens aliquid & moliens deus. et 37 b, Non cessans deus, nec quæ agit moliẽs cum labore operoso & molesto. de Leg. 195 b, Qui aliquod munus efficere molitur. Ep. 5 a, Nunc id speramus atq; molimur, ut, &c. I.V. 222 b, Am-

plius hora iam in demoliendo signo permulti homines moliebantur. & 253 b, Non te pœnitet pro ratione temporum ita esse molitum. Ep. 89 a, & de Fin. 59 b, Si molita quippiam est. pro Sest. 3 a, Moliri periculum alicui. pro Cl. 54 b, Moliri insidias alicui. & 55 b, Struere & moliri aliquid calamitatis alicui. pro S.R. 22 a, Moliri aliquid mali. et contra Rull. 68 a, Moliri aliquid occultè. & Tus. 151 b, Moliri maiora. In C. 104 b, Pestem patriæ nefariè moliri. pro Pl. 266 a, M. Drusus multa in rep. moliens. de Ar. 253 a, Quis igitur hanc optimatium discordiam molitur. At. 105 b, Nisi quid occultè Cæsar per tribunos molitus erit. pro S.R. 33 b, Multa sæpe imprudentibus imperatoribus uis belli ac turba molitur. At. 138 b, Equidẽ illud molior, ut mihi Cæsar cõcedat, ut absim. Or. 200 a, De quo molimur aliquid exquisitius dicere. At. 236 b, Minimè obscurũ est, quod isti moliuntur. et 257 a, Octauius magna molitur. de Sen. 82 a, Senectus est operosa, et semper agens aliquid et moliens, tale scilicet, etc. Par. 125 a, Reus corruptelam iudicij moliens. de Or. 127 b, Hæc ferè sunt in iudicũ animis oratione molienda, amor, odium, &c. de Vn. 197 a, Mundum efficere moliens deus, terram primùm ignemq; iungebat, &c. pro Mil. 114 a, Si Milonem de tua uita nefariè aut nũc cogitare, aut molitum aliquando aliquid putas.

Molitio, onis. machinatio, fabricatio. de N. 55 b, Quæ molitio? quæ ferramenta? qui uectes? & 6 b, Tanta rerum molitio. de Vn. 196 a, Originem rerum & molitionem nouam quærens.

Molitor, litoris. machinator, fabricator, architectus. de Vn. 197 b, Effector mundi & molitor deus.

Mollio, is. lenio, mitigo, effœmino. de N. 20 a, Sed usu mollienda nobis dura uerba sunt. et Or. 201 b, Mollire dura. de N. 53 a, Dentibus manditur, extenuatur, & mollitur cibus. de Nat. 31 a, Frigorib. durescit humor, et idem uicissim mollitur tepefactus, & tabescit calore. de N. 52 a, Nilus recedens agros mollitos oblimatosq; ad serẽdum relinquit. de Or. 145 a, Aetas iam deflexa ad ocium domesticarum me rerum delectatione molliuit. de Sen. 79 b, Fabius Annibalem iuueniliter exultantem patientia sua molliebat. Tus. 180 b, Poetæ molliũt animos nostros. Tus. 343 b, Sed nos animum opinionibus, maloq; more delinitum molliuimus. In A. 240 b, Ipsa illa martia legio hoc nuncio languescet & mollietur.

Mollipes, dis. de D. 83 a, Mollipedesq; boues spectantes lumina cœli.

Mollis, lis. tener, tractabilis, flexibilis, effœminatus.)(Durus, & quasi ferreus. de Clar. 168 a, Hic inflexit orationem, & eam mollem teneramq; reddidit. & Or. 201 b, Oratio mollis et tenera, et ita flexibilis, ut sequatur quocunq; torqueas. de Or. 117 b, Genus dicendi molle, & remissum. Of. 26 a, Ne quid effœminatũ, aut molle, aut ne quid durum aut rusticum sit. Qu. Fr. 316 a, Infima auricula mollior. de Or. 104 a, Philosophus mollis, languidus, eneruatus, omnia ad uoluptatẽ corporis doloremq; referens. & de Fin. 56 b, & 127 a, Voluptarius, delicatus, & mollis. de Cl. 185 a, Solutus et mollis in gestu. At. 22 a, Quodammodo molli brachio obiurgare aliquem. pro Mil. 109 a, Molle, tenerum, fragile, flexibile.

Mollior, oris, & mollissimus. Qu. F. lib. 2, Auricula infima in repub. & inimicitijs mollior. Off. li. 1, Molliorem

esse in dolore.I.V.Act.3, Vtrā igitur putas legē mollio-
rē? Tus.li.2, Cultus mollißimus.de Or.li.3, Mollißima ce
ra.Tus.lib.1, Cogitationibus mollißimis effœminamur.
Molliter.leniter.de Or.148, Recubare alicui molliter ac
delicatè.& Off.11 b, Delicatè & molliter uiuere.Ep.16
b, Id enim feci parcè & molliter.de N.52 a, Aues nidos
construunt, eosq; quàm possunt mollißimè substernunt.
de Sen.78 a, Quod ferendum est molliter sapienti.
Mollitia, tiæ.& Mollities, ei.mollitudo, teneritas, lenitu-
do.Par.237 a, Lenitatem mollitia animi imitatur.de Fin.
55 b, et Tus.186 b, Qui officia deserūt mollitia animi: id
est, laborum et dolorū fuga.de Fin.139 a, In primo ortu
inest mollities & teneritas quædam. At.14 b, Agilitas,
ut ita dicam, mollitiesq; naturæ. At.194 b, Nosti Niciæ
nostri imbecillitatem, mollitiē, & consuetudinē uictus.
pro Syl.170 a, Qua mollitia sum animi & lenitate. de
Le.177 b, Ciuitatū mores lapsi ad mollitiē, pariter sunt
immutati cum cantibus. Or.202 a, Mollitia ceruicum.
Mollitudo, nis. de N.53 b, In pulmonibus inest raritas
quædam, & aßimilis spongiæ mollitudo.de Or.152 a, et
157 b, In ipso tactu est & mollitudinis & leuitatis mo-
dus.Tusc.237 b Mollitudo corporis, lenitudo orationis.
ad Her. 19 b, Mollitudo uocis, cum eam torquere pro
commodo nostro possumus.
Molossi.pop.de D.96.
Momētum, ti.punctū temporis, pondus, uis, motus, eodē
et loci uestigio et tēporis.Ep.88 a, Omnia momēta ob-
seruabimus, neq; ullū prætermittemus tēpus tui inuādi.
de Fin.145 b, Nec ullo minimo momēto plus ei uitæ tri-
buo, quàm Stoici.I.A.199 b, Minimis momentis maxi-
mæ inclinationes tēporū fiunt.de D.105 a, Paruis enim
momētis multa natura aut affingit, aut mutat, aut detra-
hit. Of.54 a, Omnia ex altera parte collocata uix mini-
mi momēti instar obtinēt. cōtra Rul.82 a, An ignoratis
cætera uectigalia perleui sæpe momēto fortunæ inclina
tione tēporis pēdere? & de Fi.126 b, Momēta temporū.
pro Mur.124 b, M. Cato diligētißimè perpendens mo-
mēta officiorū omniū. pro Mur.128 a, Quæstura utri-
usq; propemodū pari momēto sortis fuit. de Fin. 96 b,
Nihil aliud alij momento ullo antepones.& 145 b, Nec
ullo minimo momēto plus ei uitæ tribuo, quàm Stoici.
Aca.47 b, Paria in cōtrarijs partib.rationū momenta.
Or.201 a, Nō semper ex eisdē argumentorum momēta
sunt.de Fin.72 b, Hoc nihil habet momenti. Ac. 31 b, Ita
sunt in plerisq; cōtrariarū rationū paria momēta. pro
Mur.139 a, Petunt aliquid publicani, caue quicquā ha-
beat momēti gratia.de Fin.117 a, Hæc res nullum habet
momentū ad beatā uitā.et ibi. Qui ad appetitionē rerū
esse in his momēta diceret.et ibi. Nemini quidē momēti
ad summū bonū adipiscendū.de Fi.133 a, In his momēta
sunt maxima ad beatè uiuendū.de Fi.60 b, Hoc plus aut
ad beatā, aut ad miserā uitā affert momēti, quàm eorū
utrumuis.I.V.272 b, In rep.permagni momēti est, ratio
atq; inclinatio tēporū.Br.90 b, Nō enim ignoras, quan
ta momēta sint in rep.temporū.pro Font.276 b, Vt sua
autoritas aliquid apud uestros animos momēti habuisse
uideatur.pro Mur.145 b, Si quid habet aut momēti cō-
mētatio, aut autoritatis cōfirmatio mea. In Vat.29 a, Te
stimonium tuum nullius momenti putatur. In Vat.30 b,
Id est maximi momēti & ponderis.de In.72 a, Magno

momēto esse ad persuadēdū.Att.254 b, Magnā ferè ad
proficiscendū tuis literis.pro Fon.278 b, Ad unā quāq;
rem existimandā momentoq; suo ponderādam.de Orat.
96 b, Inuenta nō solū ordine, sed etiā momēto quodam
atq; iudicio disponere.de N.49 b, Astra forma ipsa figu
raq; sua momēta sustinent.Tus.156 b, Elemēta habēt in
ter se diuisa momenta. At.284 a, Sed propera per deos:
scis enim, quantū sit in tēporibus, quātum in celeritate.
Momus, mi.cui nihil satis facit, qui nihil non carpit, qui
omnes reprehendit, reprehensor, obtrectator. At.80 a,
Vt etiam Ligurino μώμῳ satisfaciam.
Monedula, æ.auis, quæ monetam pecuniam'ue furatur,
cuius est admodum cupida.pro Fl.162 a, Nō plus aurum
tibi, quàm monedulæ committebant.prouerbium.
Moneo, es.admoneo, suadeo, hortor.præcipio, prædico.
de In.70 b, Pietas officium erga parētes cōseruare mo-
net.de D.135 b, Mea causa me mones, quod nō intelligā:
quid igitur me mones? & 135 b, Quæ nostra causa nos
mones. Qu.Fr.309 a, Tu me de retinenda Sestij gratia
literis monuisti.At.181 a, Te oro, ut Terentiā moneas de
testamento.At.275 a, et de D.123 a, et Ep.176 b, Monere
aliquem de aliqua re.Ep.2 a, Monere aliquem ut fugiat
infamiam.de Ar.249 b, Et ut caueat ab aliquo.Off.8 b,
Monere aliquem ne aliquid faciat.de Arusp.254 a, De
quo ipso nunc monemur.& 256 a, b, Cum dij monēt de
optimatiū discordijs.de Or.147 a, De ijs te, si quis me
fortè locus admonuerit, commonebo.I.C.108 b, Sed eos
hoc moneo, desināt furere. Off.18 b, Vt rectè præcipere
uideātur, qui monent, etc. At.234 a, Id ipsum, quod me
mones, quæ triduo antè cogitarā.de Or.117 a, Hic Sulpi
tius me quidē (inquit) rectè mones.Ep.31 b, Eaq; me ex
tuis mādatis monuit, quæ, etc.Ep.27 b, Quæ tu me mo-
nes ut caueā.ad Her.1 a, Si te unū illud monuerimus.Ep.
143 b, & 145 b, Monere atq; hortari aliquē. Ep. 47 a,
Monēte et denūciāte te.Ep.74 b, Memoria nostræ ami
citiæ et uirtute filij tui monitus.I.V.73 a, Moneo, prædi
co, antè denūcio.Ep.145 b, Autoritate monere.I.A. 212
b, Equidē nō deero, monebo, prædicabo, denunciabo, et
testabor semper deos et homines, quid sentiā. Amic. 112
b, Sed quum tot signis natura declaret quid uelit, obsur-
descimus tamē nescio quo modo: nec ea quæ ab ea mone
mur, audimus, etc.et ibi. Nā et monēdi sæpe amici sunt,
& obiurgādi: et hæc accipiēda amicè, cū beneuolè fiūt.
Moneta, tæ.à monendo dicta.Iuno autem moneta appel-
labatur, quòd in eius æde publicæ monetæ pecuniæq;
Romæ cudebantur.de N.96 a, & de D.191 a, Iuno mo-
neta.& ibi.De ea, &c.I.A.209 b, At.lib.8.
Monetalis, e.qui monetam cudit.At.165 b, Monetali au-
tem ascripsi, quod ille ad me proconsulem, &c.
Monile, lis.colli ornamentum.I.V.208 b, Monile ex au-
ro & gemmis.
Monimentum, ti.et monumentū, ti. ὑπομνηματισμός,
memoria, literæ, commentarij, extructio, ornamentum,
publicū opus, trophæum, moles, sepulchrum.de In. 51 a, Cu
Res, quarū monimēta certa in literis extāt.Ep.67 a, Cu
pio quàm celerrimè res nostras monimentis cōmendari
tuis.Ep.83 a, Nec nos quidē nostra diuinatio fallet, quā
sapientißimorum uirorum monimentis atq; præceptis
consecuti sumus.de Or.101 b, Monimenta rerū gestarū,
& uetustatis exempla oratori nota esse debent. Or.114
a, Qui

a, Qui sine ullis ornamentis monimenta solum tēporū,
hominū, locorū, gestarumq; rerū reliquerunt.Ep.75 b,
Nisi ista pecunia grauißimis esset certißimisq; monimē
tis testata, cui data, quo senatuscōsulto, &c.pro R.93 a,
Istæ omnes et suppliciorū et uerborū acerbitates nō ex
memoria nostra ac patrū nostrorū, sed ex annaliū mo-
numentis, atq; ex regū commentarijs conquisiuit.de Cl.
170 a, Ipsæ enim familiæ sua quasi ornamenta & moni
menta seruabāt, et ad usum, si quis eiusdem generis occi
disset, & ad memoriā laudū domesticarū, et ad illustrā
dā nobilitatē suā. At. 283 b, Extare enim uolebā in cru-
delißimos hostes monimenta odij publici sēpiterna. Itē,
Cū ad templū monimentūq; nostrū ciuitates pecunias
decreuissent.contra Rul.78 b, Prædas ac manubias suas
imperatores in monumēta deorum immortaliū, atq; in
urbis ornamenta cōferre. Antequā.193 a, Tot præclaris
testimonijs monumētisq; uirtutis cōparatis.cōt.Rul.86
a, Hæc tu sceleris uestigia, quā monimēta maiorū sapiē-
tiæ sequi maluisti.I.C.116 b, Quib.pro tantis rebus nul
lum insigne honcris, nullū monimentū laudis postulo.I.
C.116 b, In animis ego uestris omnes triūphos meos, or
namenta omnia honoris, monumēta gloriæ, laudis insi-
gnia, condi & collocari uolo.pro Ar.191 a, Aditus tem-
plorū ac monimentorū suorū carminib.exornauit. pro
D.235 b, Monumētū quod positū est, ut esset indiciū op
preßi senatus, ad memoriā sempiternā turpitudinis.pro
D.223 b, Quid quod nūc apud pontifices agis? te meam
domum cōsecrasse, te monumentū fecisse, te in meis æ-
dib.signū dedicasse.pro D.233 a, Si mea domus non mo-
dò mihi nō redditur, sed etiā monumentum præbet ini-
mico doloris mei sceleris sui, publicæ calamitatis: quis
erit, etc.I.V.267 a, Apud te, cuius nullum in rep.unquā
monumentū fuit.Ep.13 b, Nō meū monimentū, nō enim
illæ manubiæ meæ, sed operis locatio mea fuerat.Ep.56
a, Monumentū ei marmoreū faciēdum locauerunt.Tus.
154 b, Monumenta sepulchrorum.& de Fi.89 a, Elogia
monumentorum.I.V.144 b, & 205 a, Indicia & monu
mēta furtorum.de In.71 a, Statuere æterna insignia po
steris, & statuere æternū monumētū.I.P.99 a, Is in Ma
cedonia trophæa posuit, quæ bellicæ laudis uictoriæq;
insignia & monumēta sunt. Item: Actas trophæis monu
mentisq; finem affert.pro S.R.43 a, Nec sibi quicquam
patrium, ne monumenti quidem causa reliquit.pro Mi.
122 a, Huius uos animi monumēta tenebitis.i.memoriā.
I.A.252 a, Cuius cōsulatus est ex omni monumentorum
memoria reuulsus.de Cl.167 a, & Ac.1 b, & 39 b, et de
D.87 a, Nota res est, & à teipso mandata monumētis.
pro Sest.24 a, Hæc monumentis annaliū mandātur, po-
steritati propagantur.pro R.P.129 b, Hæc res annalium
monumentis celebratur. pro D 230 a, Vt annales pop.
Rom. & monumenta antiquitatis loquuntur.& 241 a,
Nullum ex ea dedicatione literarum extat monumentū.
pro Pl.279 a, Hæc de sapientißimis uiris monumēta no
bis literæ prodiderunt.de Diu.72 b, Nihil est quod non
longinquitas temporū excipiēte memoria, prodēdisq;
monumentis efficere poßit. cont.Rul.83 b, Hoc perscri
ptum in monumentis ueteribus reperietis. pro Syl.174
b, Publica monumēta. Qu.F.295 b, Studia & artes, quæ
sunt nobis Græciæ monimentis disciplinisq; traditæ, &

298 b, Amplißimis monimētis cōsecrare memoriam no
minis sui. Off.11 b, Magnū est enim, eadem habere moni
menta maiorum, eisdem uti sacris, sepulchra habere cō-
munia. Of.53 a, Nulla eius ingenij monimēta mādata li-
teris, nullum opus ocij, nullum solitudinis munus extat.
Monitio, onis.admonitio.de Am.113 b, Monitio acerbita
te, obiurgatio contumelia uacare debet.
Monitor, oris. admonitor, magister.de Orat.117 b, Hoc
præceptū est magis monitoris nō fatui, quā acuti magi-
stri. In Sal.274 a, Quos ego habui omniū mearū actio-
nū monitores. I. C.130 a, Cæsar monitor et autor huius
sentētiæ.pro Mu.142 a, Appellare ciues per monitorē.
Monitum, niti.præceptū, monitio.I.A.262 a, Meæ aures
dies & noctes omnium præceptis & monitis patuerūt.
Ep. 64 b, Meis cōsilijs monitisq; nitūtur.et 70 a, Moni
tis præceptisq;. 145 a, Ad quē metū si deorū monitis nō
duceremur, tamē ipsi nostro sēsu cōiecturaq; rapemur.
Monitus, tus.monitio. de D.li.2, Sortes, quæ hodie fortu
næ monitu tolluntur.
Monogrāmus, mi.pictus, tenuis, ociosus.de N.37 b, Epi
curus monogrāmos deos, & nihil agētes cōmentus est.
Mons, tis.alpes.de Pro. 76 a, Nihil est iam ultra illā mō-
tium altitudinē, quod sit pertimescendum. & de N. 45
b, Impendentium mōtium altitudines.& 52 b, Mōtes ue
stiti at syluestres.& 58 b, Vestitus dēsißimi mōtium. de
Cl.169 a, Mons qui sacer appellatus est.de D.84 a, Cū
tumulos Albano in monte niuales lustrasti.de Or. 884,
Genus hominum in montibus ac syluis dißipatum.
Monstro, as.demonstro, commonstro, ostēdo, patefacio,
digitum ad rem intendo, speciem præ me fero. Off.11 a,
Homo qui erranti comiter monstrat uiam. ex Ennio.de
D.108 a, Qui sibi semitam non sapiunt, alteri mōstrāt
uiam. Ep.262 b, Tu, si quid librarij mea manu nō intelli
gēt, mōstrabis.de L.156 a, At quam Vlysses Deli se pal-
mam uidisse dixit, hodiè mōstrant eandem. Ter.*. Scio
ubi sit, uerùm hodie nunquam monstrabo.
Monstrosus, a, um.portentosus.de Fi.6 b, Alij lucifugi,
monstrosi.de D.122 b, Monstrosißima bestia.
Monstrosè. de D.138 b, Nihil tam præposterè, tā incon-
ditè, tam monstrosè cogitari potest, quod non poßimus
somniare.
Monstrum, ri.ostentū, portentum, prodigium, τέρας.de
D.99 b, Quia .n. ostendunt, portēdunt, monstrant, præ
dicunt, ostēta, portenta, monstra, prodigia dicuntur.&
de N.27 a, I. C.104 b, Nulla iā pernicies à monstro illo
atq; prodigio mœnib .ipsis cōparabitur. I.V.186 a, Nō
mihi iā furtum, sed mōstrum atq; prodigium uidebatur.
de Ar.249 b, Periculū ex aliquo mōstro significatū ca-
uere.Tus.220 b, Dicere mōstra.I.P.86 a, Immanißimum
ac fœdißimum mōstrum. At.224 a, Sed hoc τέρας horri
bili uigilantia, celeritate, diligentia est: id est, Cæsar.
Montanus, a, um.cōtra Rul.85 a, Ligures mōtani, duri,
& agrestes. pro Dom. Nullum est in hac urbe collegi-
um, nulli pagani aut montani.
Montiuagus, a, um.Tusc. 244 a, Non montiuagos &
syluestres cursus patiuntur.
Montosus, a, um.montuosus.pro Pla. 263 a, Aspera &
montosa regio.Part.or.Montosus locus.
Montuosus, a, um.uel potius montosus.Par.232 a, Lo-

Universidad de Deusto Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

ei plani.)(.Loci montosi. Am.109 a, Locis montosis de lectamur, & syluestribus.

Monumentum,ti.uide Monimentum.I.A.263 b,Placet mihi militib. qui pugnãtes occiderũt,monumentũ fieri quàm amplissimum. I.A.197 a,An illa nõ grauissimis ignominijs,monumentisq; huius orationis ad posteritatis memoriam sunt notãda, quòd M.Antonius,etc. & 202 a, Clarissimum monumentum clementiæ suæ.

Mopsus. Argiuorum rex, & uates.de N.27.de D.98 b.

Mopsuhestia,æ.uel Moshestia,uel Mopshestia potius; urbs à Mopso condita, ab eoq; sic appellata & ager in Cilicia.Ep.38 b,de D.98 b.

Mora,ræ.cũctatio, dilatio,prolatio,tarditas,retardatio, procrastinatio, tergiuersatio,sustẽtatio.de In.80 b,Deinde utrũ statim fieri necesse sit, an habeat aliquã moram & sustentationem.At.183 b,Multam mihi moram afferũt.I.A.199 b,Ista legatio moram & tarditatẽ afferet bello.& I.V.270 a, Vt supplicij aliquam paruã moram posset afferre.At.31 b,De Publio autem quod perscribi oportet, moram non puto esse faciendã.Epi.156 b, Propter tarditatem sententiarum, moráq; rerũ.Pro Syl.178 a,Venire omnes suas possessiones maluit,quàm ullam moram fieri cuiquã creditorũ suorum.I.V.270 a,Non modò effugium, sed ne morã quidẽ mortis assequi potuit.At.276 b, Omnino Pansa uiuo celeriora omnia putabamus, nunc per auspicia longã moram uideo. pro Ce.286 a,Qui igitur conuenit,quæ causa,etc.eandem esse moram ad iudicandum?pro Ce.286 a,Moram ad condemnandum acquisisse. At.215 a,Non enim puto tam expeditũ iudiciũ, ut non habeat aliquid moræ.pro Ra.91 b, Cum ad iudicij morã familiaris funeris excusatio quæreretur. & I.V.269 b,Morã supplicio quærere.pro Cecin.285 a,Iudicandi iustam moram ac religionem iudicib. inijcere. I.C.99 a,Dixisti paululũ tibi esse etiam nũc moræ, quòd ego uiuerẽ. pro Mil.111 b, Quid ergo erat moræ & tergiuersationis? Epi.188 b,Habeo paululum moræ, dum promissa militib.persoluo. Aca.39 a,Quod cum audiuissemus,nullã morã interponendam putauimus,quin uideremus, &c.de In.44 b,Inferre moram & impedimentũ alicui. Asin.Ep.163 a,Esse in mora:id est,morari,& detinere aliquem,uel inferre morã & impedimentũ alicui.Bru.288 b, Quod ego,ut debui,sine mora feci.I.C.111 a,& Ep.117 b,Illi sine recusatione,ac sine ulla mora negociũ susceperũt.At.177 a, Sine mora facere aliquid,abiecta omni cunctatione. Or.201 a,Distincta alios,& interpũcta,interualla,moræ,respirationesq; delectãt.I.A.224 b,Tu nullã moram interposuisti,quin quàm primùm maximo gaudio frueremur.I.A.205 b,Quæ cum uiderẽ,nullã morã interponendã insequendi M. Antonium putaui.& 206 b,Vtinam hæc legatio nihil haberet moræ. & 217 b,Tu omnes moras interponis,quib. infirmetur Brutus.At.81 a, Tibi,ut uideo, & spero, nulla ad decedendũ mora.& 81 b,In his γλυκύπικρον illud cõfirmas,morã mihi nullã fore.de Fat.307 a,Comitia sine mora futura uidẽtur.

Moralis, le. de D.140 a,Nos eã partem philosophiæ de morib. appellare solemus.sed decet augentem linguam Latinam nominare moralem.

Moratus,a,um.morib. præditus & perpolitus,constitu-

tus,institutus. de Or.92 a,Ea,sine quibus ciuitates nec esse,nec bene moratæ esse possunt.de Cl.165 b,Bene morata,& bene cõstituta ciuitas.& de Senect.90 a,Optimè morata ciuitas.& pro Mil.120 a,Genus hominũ optimè moratum. contra Rul.85 a,Modestissimi mores. Part.237 a, Quemadmodum quis institutus moratusue fuerit.Tus.177 a,& de Fi.62 a,Quotusquisq; philosophorũ inuenitur, qui sit ita moratus ut ratio postulat? de Or.125 a,Probus,bene moratus,& bonus uir.At.86 b,Dionysius mihi quidem in moribus est.de Am.107 b, et 105 a,et 106 b,Bene moratus,bene institutus,qui cõmodis est morib. cui mores emendati sunt. de Di.94 b, O' poema tenerũ & moratũ, atq; molle.Off.41 a,Apud etiam maiores nostros fruẽdæ iusticiæ causa uidentur olim bene morati constituti reges.

Morbosus, a, um.Tus.220 b, Maiores nostri iracundos solos, morbosos nominauerunt.

Morbus,bi.ægrotatio,inualetudo,malum. I.C.103 b,Vt homines ægri morbo graui,cùm æstu febriq; iactantur, deinsi aquam gelidã biberint, prius releuari uidentur,deinde multo grauius uehementiùsq; afflictãtur:sic hic morbus,qui est in rep.releuatus istius pœna,uehementius reliquis uiuis ingrauescet.Tus.191 b,Qui in morbo sunt, sani nõ sunt.& 192 a,Corpus quod in morbo est.de Of.17 a,Medici leuiter ægrotãtes, leuiter curãt:grauioribus morbis periculosas curatiões & ancipites adhibẽt. pro Cl.54 b,& I.C.103 b,Is ibi in morbũ incidit,ac satis uehementer diuq; ægrotauit. Ep.156 b,Is in morbũ grauẽ et periculosũ incidit.Ex labore in morbũ incidere. Ep.217 a, Ille in morbum incidit, ex quo non conualuit.& Tus.165 a,Cadere in morbũ.Ep.201 a,Grauius ægrotant ij, qui cum leuati morbo uidẽtur, in eum deintegrò inciderũt. Post.198 b, Bona ualetudo iucũdior est eis,qui è graui morbo recreati sunt, quàm qui nunquã ægro corpore fuerũt.de D.94 a,Qui sunt morbo graui & mortifero affecti.I.P.98 a,Qui cùm uno genere morbi affligerentur,neq; se recreare quisquã posset,cũ semel incidisset, dubitabat nemo, &c. de Fat.143 b, Vt in eo qui mortifero morbo urgetur. de D.111 b, Medicus morbũ ingrauescẽtẽ ratione prouidet.& ib.a,Nũ uates acutius cõijciet morbi naturã,quàm medicus?et ib. Aegrotus euasit ex morbo. pro D.215 a, Adhibere medicinã,quæ et illud natiuum,et hoc delectũ malũ sanare posset.pro Pl.278 b,Si me uis aliqua morbi,aut natura ipsa cõsumpserit,tamẽ, &c. pro S.13 b,Vi interire.)(.Morbo extingui.pro Syl.181 b, Ex magnis,& diuturnis,& iã desperatis reip.morbis ista repẽte uis erupit,ut ea cõfecta & eiecta, conualescere aliquãdo & sanari ciuitas posset.de N.77 a,Hunc igitur nec Aesculapius misero diuturnoq; morbo intabescentẽ interemit. Tus.215 b, Animi ualentes, morbo tentari non possunt,corpora possunt.de Nat.37 b,Deus nec morbum metuens ex defatigatione membrorum. ad Att.169 a,b,Tu quartanã cares,& nouum morbum remouisti,sed etiam grauedinẽ. & 68 b, Te à quartana liberatum gaudeo,itemq; Pyliam.ad Attic. 69 a, Valetudinem tuam iam confirmatam esse & à uetere morbo,& à nouis tentationibus, gaudeo.& 183 b,Scripseras enim, te quodam ualetudinis genere tentari.& Tuscul. quæst.215 b, Morbos teneri.

neri.Att.104 a,Pyliam in idem genus morbi delapsam audio.At.100 a,Inualetudo tua me ualde conturbat:significant enim tuæ literæ,te prorsus laborare.At.173 b, Tulliæ meæ morbus et imbecillitas corporis me exanimat.pro Cl.29 a,In morbis corporis ut quisq; est difficillimus, ita medicus nobilissimus atq; optimus adhibetur.pro Cl.24 a,Graui morbo affectum esse. pro Cl.22 a,Mulier oppressa morbo est.Epist.107 b,Morbi senectutis remissio.Tusc.113 b,Cũ sanguis corruptus est,aut pituita redundat,aut bilis in corpore,morbi,ægrotationesq; nascuntur.& ib.Ex perturbationib.morbi conficiuntur,quæ uocant illi νοσήματα.At.237 a,Cum hominem temperantẽ, summũ medicũ tãtus improuisò morbus oppresserit.de Fi.85 a,Tanti aderant morbi uesicæ & uiscerum.de Fi.61 a,Nec uerò quisquã stultus nõ horum morborum aliquo laborat:id est, animi uel corporis.Epi.107 b,Ego autẽ cùm omnes morbos reformido, tũ quòd Epicurũ tuũ Stoici malè accipiunt,quia dicãt δυσουρικὰ καὶ δυσεντερικὰ πάθη molesta esse:quorũ alterũ edacitatis morbũ putant,alterum etiam turpioris intemperantiæ.& ibid.Tãta me διάρροια arripuit, ut,&c.& ib. Ego hìc cogito commorari,quoad me reficiam.nam & uires & corpus amisi,sed si morbũ depulero,facilè illa reuocabo.& Tuscul.227 a,Depellere morbũ.I.V.95 a,Nã ille quoq; sodalis istius erat in hoc morbo & cupiditate.Ep.17 a,Quòd morbo impeditus in Ciliciam nõ trãsieris.pro Sy.177 a,Quas oras quasi morbus quidam illius furoris peruaserat.de Ora.125 b, Mederi morbo alicui.de Fi.144 b,Bonum ualetudo,miserum morbus.Quin.F.310 a, Quintus tuus perleuiter cõmotus fuerat:id est,ægrotus.& ibi.Eumq; uidi planè integrum: id est,ualentem,sanum.Ep.107 a,Cum grauiter ex intestinis laborem.& ibi.b,Quia febrim non haberem.Att.193 a,Ab his me remedijs noli in istã turbã uocare,ne recidã.de Cl.165 a,Nam me istis scito literis ex diuturna perturbatione totius ualetudinis, tanquam ad aspiciendam lucem esse reuocatum.At.231 b,Antè sciui ei rectè esse, quàm nõ bellè fuisse.At.232 a,L.Cæsarẽ Neapoli affectum grauiter uideram.de D.82 b, Mirari licet, quæ sint animaduersa à medicis herbarũ genera: quæ radicum,ad morsus bestiarum, ad oculorum morbos,ad uulnera.de Vn.197 b,Nullus morbus mundũ potest,aut senectus affligere.Attic.211 a,De Attica optimè quod leuius ac lenius, & quod fert εὐκόλως. de Di.137 b, Medici ex quibusdã reb. & aduenientes morbos,& crescentes intelligũt.nõnullæ etiam ualetudinis significationes, ut hoc ipsum, pleni enecti'ue simus,ex quodã genere somniorũ intelligi posse dicũtur.I.A.216 a,Aliquis infirmus ex graui & diuturno morbo.et ib.Graui periculosoq; morbo affectus.& ibi.Contra uim grauitatẽq; morbi cõtendit, ut ad castra perueniret.I.A.227 b,Alter nondum ex longinquitate grauissimi morbi recreatus est.de Se.91 a,Facilius in morbos incidunt adolescentes, grauius ægrotant,tristius curantur.

Mordax,cis. aculeatus, dentatus.de Or.131 a,Lacerat lacertum Largij mordax Memmius. de Cl.180 a, Aliquis cum aculeo & maledicto facetus, & charta dentata.l. Charta.

Mordeo, des. figo,carpo.perstringo. Attic.207 a,Valde me momorderunt epistolæ tuæ de Attica nostra.pro S.

R.27 b,Alij canes & latrare & mordere possunt.Tus.218 b,Morderi est melius conscientia.Att.175 a, Si qua sint in tuis literis,quæ me mordeant.Ep.15 a,Par pari referto,quòd illã mordeat. Tus.208 a,Si paupertas momordit, si ignominia pupugit.At.91 b,Qui scribis mordere te interdum,quòd nõ simul sis.Ep.44 b,Neq; non me tamen mordet aliquid,&c.Ep.178 b,Mordere frenum.item,Si frenum momorderis.Habere aculeos in reprehendendo aliquo.l. Aculeus.

Mordicus,aduerb.Ac.13 b,Perspicuitas,quam mordicus tenere debemus. de Fin.123 b, Verba tenent mordicus. Qu.Fr.324 a,b,Auriculam fortasse mordicus abstulisset:id est,morsu,uel dentibus.Par.118 a,Illud tamen arctè tenent,accurateq; defendunt:id est,mordicus.

Moribundus, a,um.moriens.l. Interruptus.pro Sest.21 b, Tribunum plebis plus uiginti uulnerib. acceptis,iacentem moribundumq; uidistis.

Morigeror,aris. morem gero,obsequor,satisfacio,placeo.Or.212 a, Voluptati autem aurium morigerari debet oratio.l. Mos.

Morior,eris.emorior,cado,occido,intereo,decedo,mortem obeo, mortem oppeto,de uita decedo,è uita,uel ex uita,uel à uita discedo uel recedo,è uita migro uel emigro,ex hac uita migro,ex hominum uita demigro, uita excedo, è uita excedo, uitã amitto,uita me deficit,uita priuor,uitalia lumina linquo, animã amitto, animã efflo,animã ago,uitã dimitto,uitã pro rep.reddo,extremũ uitæ spiritũ edo,uitã ꝓ patria profũdo,uitã desero, ab hominib.demigro,indignissimè eripior bonis omnibus, agere supremũ diẽ uitæ, cõficere extremũ uitæ diẽ morte, cedere uel recedere è uita, desciscere à uita,uitã naturæ reddo, lucis hãc usurã reddo.si qd mihi acciderit,si quid de eo factũ esset,interire,dissipari,dissolui,uitã cũ morte cõmutare, mortẽ occũbere,diẽ suũ obire, cũ duo fulmina nostri imperij subitò in Hispania extincti occidissẽt, qui extremũ spiritũ in uictoria effudistis: ui interire,morbo extingui,ex corporis uinculis tãquã ex carcere euolo, mortẽ capio,de uita exeo.)(.In uitã introeo.Ep.80 b,Ita enim uiuere.ut nõ sit uiuendũ,miserrimũ est. mori aũt nemo sapiẽs miserũ duxit, ne beato quidem.de Se.94 a,Sapientissimus quisq; æquissimo animo moritur,stultissimus iniquissimo.At.139 a,Videbatur uel mori satius fuisse,quàm esse cũ ijs.pro Q.3 a, Moritur in Gallia Quintius,et moritur repentinò.Ep.165 b, Auiã tuã scito desiderio tui mortuã esse.Att.2 b, Ex uulnere mori. Postquã.204 b,Nunquã uestrorũ in nos beneficiorũ memoria ac fãma morietur.pro Cæl.53 b, Vt iste interpositus sermo deliciarũ desidiæq; moreretur.I.P.99 b,Ne suauissimi hominis memoria moreretur.de Se.92 a, Adolescẽtes mori sic mihi uidẽtur,ut cũ aquæ multitudine uis flãmæ opprimitur: senes aũt sic, ut sua sponte,nulla adhibita ui,consumptus ignis extinguitur.& 92 b,Moriendum certè est: & id incertum, an eo ipso die.At.34 a,Cũ Cæsar uenisset mortuo plausu.Epist.122 b,Mori & agere animam.I.A.236 a,Agitur autẽ, liberi ne uiuamus,an mortem obeamus.de Cl.171 a,Ennius cum Thyestem fabulam docuisset, mortẽ obijt.de D.92 a,Eodem sibi leto,quo ille interijsset,esse pereundum.pro Cæl.54 b, Nolite hũc natura ipsa occidentẽ uelle maturius extingui uulnere uestro quàm fato suo.

Universidad de Deusto
Biblioteca

suo. pro Cl.23 d, Is qui & naturæ, & legibus satisfecit, què leges exilio, natura morte mulctauit. pro Clu.22 d, Mulier oppressa morbo est. de Cl.176 b, Sed cecidit in cursu: id est, perijt. Of.329 b, Cedà uita: id est, moriar. & 331 b, Vitâ fugere. de Cl.165 d, Hortensius è uita cessit, suo magis, quàm ciuiũ suorũ tempore. de Or.142 b, Illa uirtus L. Crassi morte extincta subitò est. I. A. 224 d, Vitam amitto. Ep.50 b, Obire suũ diem. & 56 d, Diè suum obisse. Ep.142 d, Si in hac cura uita mihi ponẽda sit. Ep.50 d, Vitam cum morte commutare. Tusc.170 b, Occumbere mortem. de Fi.160 d, Conficere extremum uitæ diem morte. de Fi.102 b, Migrare è uita.)(. Manere in uita. & 103 d, De uita exeo.)(. In uitâ introeo. de Fin. 103 d, Desciscere à uita. de Finib. 85 d, Agere supremum diem uitæ. Tusc. 217 d, Recedere à uita. & 155 d, Cedere è uita.

Moror, aris, commoror, maneo, cũctor, in mora sum. Ep. 254 d, Tu quòd adhuc Brũdusij moratus es, ualde probo. et 192 d, Diutius morari aut expectare præsidiũ nõ necesse habui. Ep. 172 d, Dabo operam ne Antonius in Italia moretur. & 178 b, Ego in Italia morabor. Epist. 242 d, Tempus eius tridui quod in his castris morabar, in magno officio & necessario mihi ponẽdum putaui. Att.76 b, Moratus triduum Laodiceæ, & totidem dies Smadæ, audiui, & c. At.254 d, Brutus ualde moratur nõ tergiuersans, sed expectans, &c. Att.99 d, Quàm uellẽ nunc in prouincia morari. de Or.149 b, Cùm Athenis diutius essem moratus. I.C.101 b, Si hìc morari æquo animo nõ potes, abi in alias terras. At.197 d, Publia scripsit se unà (si ego paterer) moraturã. de Sõ.127 b, Quid moror in terris? I.P.85 d, Nec est passus, in rep. diutius uestrorum scelerum pestem morari. At.130 d, Cũ cõstituisses ad me uenire, miror quã ob causam moratus sis.

Morari aliquem: id est, retardare, morã afferre, morant inijcere, moram & impedimentũ inferre. Attic.182 b, Multa eum in Asia dicuntur morari. Ep.250 d, Si me nauigatio non morabitur. I.A.199 b, Tamen legatorũ nomen, belli celeritatẽ morabitur. & 201 d, Hem cui legatos mittamus, cui bellum moremur inferre. de Di.84 b, Hæc tardata diu species, multumq; morata, Consule te tandem celsa est in sede locata. I.V. 31 d, Morari aliquẽ conscendentem. Attic.215 d, Ego morabar te. Epi.27 b, Curtius cogitat dibaphũ, sed eum infector moratur. & 26 b, Nisi quid me Etesiæ morabuntur. & 93 b, Si quid eum uel impediet, uel morabitur. At.212 d, Libri ad Varronem nos morabuntur. Epi. 148 b, Si modò meo casu reip. periculum morari possim. Tusc.173 d, Cum enim illam ad solenne sacrificiũ curru uehi ius esset, morarentur iumenta, & c. I. V.224 b, Hìc iste omnia, ne multis morer, asportanda curauit: id est, ne te plurib. tenẽã. At. 217 d, Balbo placebat, propinquum diem, & Romæ si Cæsar moraretur, posse in diem tertium differre.

Morosè. fastidiosè, importunè. de Cl. 186 b, M. Piso iracundius respuebat ineptias hominum, siue morosè, ut putabatur, siue ingenuo liberoq; fastidio.

Morositas, tis. difficultas. Of.184, Ne si iracamur aut in tempestiuè accedentibus, aut impudenter rogantib. in morositatem inutilem et odiosam incidamus. de Se.90 b, At morositàs tamen habet aliquid excusationis.

Morosus, a, um. difficilis, inhumanus, importunus. Epist. 102 d, Morosi sunt, qui amant. Or.206 d, Vsq; eo difficiles et morosi sumus, ut nobis non satisfaciat ipse Demosthenes. At.7 b, & de Or.132 d, Genus cauillandi morosum. At.39 d, Mirabiliter enim morosus est, aliter, moratus. de Se.90 b, At sunt morosi, anxij, iracundi, et difficiles senes. At.134 b, Stomachosa et submorosa ridicula. et ib. Homo morosus. & Q.F.309 b, In defendendo moroso homini cumulatissimè satisfecimus.

Mors, tis, interitus, occasus, fatum, lethum, necessitas, exitus, funus, discessus, supremus alicuius dies, discessus è uita, excessus è uita, extremus uitæ dies, extremus spiritus, excessus, fatũ mortis, fatũ extremũ, fatũ supremũ, dissolutio naturæ. Tusc. 152 d, Sunt qui discessum animi à corpore putant esse mortem, sunt qui nullũ censeant fieri discessum, sed unà animũ & corpus occidere, animumq; cum corpore extingui. Tusc.169 b, Mortem esse migrationem in eas oras, quas qui è uita excesserunt, incolunt. Tusc. 154 d, Mortem non interitum esse omnia tollentem atq; delentem, sed quandam quasi migrationẽ cõmutationemq; uitæ. & 168 d, Somnus est imaginem mortis. pro Sest.13 b, Cum sit omnib. definita mors, go optandum est, ut uita quæ necessitati debetur, patriæ potius donata, quàm reseruata naturæ uideatur. et pro Pl. 278 b, Si me uis aliqua morbi, aut natura ipsa consumpsisset, tamen, & c. pro Mil.121 d, Mortem, naturæ finẽ esse, non pœnam. pro Quin. 9 d, Mors honesta sæpe uitam turpem exornat, uita turpis ne morti quidem honestæ locũ relinquit. I.C.118 b, Nec enim turpis mors forti uiro potest accidere, neq; immatura consulari, nec misera sapienti. de Le.162 d, & de Fin.135 b, Mors fugitur quasi dissolutio naturæ. Ep.93 b, Omniũ rerũ mors est extremum. I.A.163 b, Mortẽ omnib. natura proposuit. Of.16 b, Mors seruituti turpitudiniq; anteponenda est. Antequã. 196 d, Neq; enim mors miseranda est, quæ ob remp. capitur. I.C. 123 d, Mors, quam illi mihi minitantur, omnibus est parata. & de Senect. 91 d, Omni ætati mors est communis. Tusc.168 d, Mors propter incertos casus quotidie imminet, & propter uitæ breuitatẽ num quam longè potest abesse. de Fin.161 d, Mors quæ quasi saxum Tantalo semper impendet. I.C.119 d, Mortẽ à dijs immortalibus non esse supplicij causa constitutam, sed aut necessitatem naturæ, aut laborũ aut miseriarum finem esse: itaq; eam sapientes nũquam inuiti, fortes etiã sæpe libenter appetiuerunt. Ep.180 d, Nunquã honesta mors fugienda, sæpe etiam appetẽda est. I.A.219 b, Turpis fuga mortis, omni est morte peior. de Fi.83 d, Præclaræ mortes sunt imperatoriæ. Ep. 56 d, Et cui inimici propter dignitatẽ pepercerãt, inuctus est amicus, qui ei mortem afferret. pro S.R.24 b, Qui mortem obtulerit parẽti. Ep.56 d, Vir clarissimus ab homine teterrimo acerbissima morte est affectus. pro Cl.53 b, Homines inimicos suos morte affici uolũt. de Cl.173 b, Carbo mortem uoluntaria se à seueritate iudicũ uindicauit. I. A.203 b, Alexander tertio & trigesimo anno mortẽ obijt. Græchi immaturus interitus. I. immaturus. I. V. 179 b, Cõscire mortẽ sibijpsi. & ibid. Dyrrhachinum bellũ oppetisse. Tusc. 173 b, Mortes oppetitæ. & pro Sest.21 d, Morte obita. Tusc.169 d, Mitti ad mortẽ. et 170 d, Duci ad mortẽ. de Fi.102 b, Excessus è uitâ.)(. Mãsio in uita. Tusc.263 b, Supremus uitæ dies. & 174 d, Supremus ille dies. de Fi.85 b, In extremo spiritu. et Tusc.167 b, Post extremũ spiritũ. Off.47 b, Patrocinio uero se usus aut clientes appellari moris instar putant. pro Dom.232 b, Vidi prætextatos inimicos nõdum morte complorata arbitria petentes funeris. pro Cec.287 d, Sicut is in morte sua testamento declarauit. de Se. 91 d, De morte. de Finib.86 d, Mors dissolutio. Acad.40 b, Occasus. Qu.Fra. 305 b, Lachrymæ meorum me ad mortem ire prohibuerunt. I.A.221 b, Et huic & multis alijs mors ob rempub. habita honori fuit. & 245 b, Mors necessitatem habeat fatiuam aut ante oppetenda est, oppetatur cum gloria. I. A.264 d, O fortunata mors, quæ natura debita pro patria est potissimùm reddita. de Am.97 b, Moriendi sensum celeritas ablstulit.

Morsus, sus. Of.30 b, A bestijs ictus, morsus, impetitus. et de Finib.83 b, Viperinus morsus. Tusc.186 b, Acer morsus doloris. & 212 d, Vt ægritudo quasi morsum aliquẽ doloris efficiat. Off. 37 b, Acriores sunt morsus intermissæ libertatis, quàm retẽtæ. At. 190 b, Recordationes quasi morsu quodam dolorem efficiunt. de Diuin. 85 b, Quid aristolochia ad morsus serpentum posit. et 82 b, Herbæ ad morsus bestiarũ. Tusc.243 b, Certare pugnis, calcibus, unguib. morsu. de Fat.149 b, Philoctetes ulceratus serpentis morsu. de Se.88 d, Et contra auium minorum morsum, munitur uallo aristarum. de Diu.121 b, Cui ferus immani laceravit uiscera morsu.

Mortalis, le. dissolubilis, quod habet naturam & conditionẽ ut mori possit. de Na.65 b, Omne animal mortale et dissolubile est. & de Vn. 201 d, Homines mortali cõditione esse generatos. et I.A.264 d, Ita pro mortali cõditione uitæ immortalitatẽ estis cõsecuti. de Se.93 b, Animum dũ in corpore mortali est, uiuere. & ibidẽ, Animum non esse mortalem. & de Na.90 d, Corpus mortale. de Le.168 b, Quod in ijs mortale & caducum, quod diuinum æternumq; sit. de Som. 128 b, & Or. 206 b, In fra autẽ nihil est iam, nisi mortale & caducũ. de N.64 d, Pluto scit mundum mortalem. de D.116 d, Natura omnium interitus atq; obitus conficit. pro D.133 d, Quod & senatus, & populus Rõ. & omnes mortales iudicarunt. I.P.100 d, Omnes mortales omnium generũ, & ætatum, & c. de N.77 b, Atq; hoc quidem omnes mortales, sic habẽt, & c. & de Fi.65 d, Omnes mortales qui ubiq; sunt. I.V.147 d, Vt omnes mortales uidere possint, & c. pro S. R.34 b, Vt ab omnib. mortalibus audacia tua cognoscereturr. pro D. 225 d, Cũ eius mœror inauditus omnibus mortalibus miserabilis uideretur. de Ar.257 d, Quis sit unus omnium mortalium sine ulla dubitatione deterrimus. Para.118 b, Quo beatius esse mortali nihil potest. Antequã. 197 b, Miserrimi mortalis casum subduit. I.V.130 d, Nemo omnium mortalium. & 272 b, et 55 d, Defendo multos mortales. pro S. R.20 d, Quæ sit omniũ mortalium expectatio, uides. Off.24 b, Fortuna nonnunquam ipsa mortalis cum immortali natura pugnare uidetur. pro Ra.P.127 b, Nec me pœnitet mortales inimicitias, sempiternas amicitias habere.

Mortalitas, tis. mortalis uitæ conditio, naturæ cõmunis fragilitas. de Nat. 7 d, Omne quod ortum est, mortalitas consequitur. Of.130 d, Supra mortalitatem tuam timuisti omnia tributa. pro Marcel.134 b, Casus humanos & incertos euentus ualetudinis, & naturæ communis fragilitatem extimesco.

Mortifer, a, um. mortem afferẽs, perniciosus, pestifer. de Di. 94 d, Qui sunt morbo graui & mortifero affecti. Tusc.163 b, Mortiferum poculum. pro Sest.12 b, Plaga insanabilis illa mortifera. & in Va.33 d, Plaga mortifera. pro Syl.181 d, Accepit P. Sylla uehemens & mortiferũ uulnus. de D.121 d, Emissio maris anguis erat mortifera Corneliæ. Acad.30 d, Cur Deus mortifera tã multa terra mariq; disperserit. de Le.272 d, Præcepta, quæ imperiti pro salutaribus mortifera conscripserunt.

Mortuus, a, um. morte deletus, sensu ac uita carẽs, qui iã nusquã est, qui ex hac uita migrauit, qui è uita excessit, consumptus.)(. Viuus. Att.195 b, Amo illum mortuum, tutor sum liberis. de Leg.182 d, Homini mortuo ne ossa legito. de Or.106 b, Si causam ageres militis, patrẽ eius dicendo à mortuis excitares. pro Quin. 9 d, Is non modò ex numero uiuorum exturbatur, sed etiã si fieri potest, infra mortuos mandatur. & Postquã. 200 d, Infra omnes mortuos mandatus esset. pro Milõ. 16 d, Inferre mortuum in domum alicuius. I.P.98 b, Cum tu quod tibi succederetur, exãguis & mortuus cõcidisti. pro Ra. 96 b, Qui sensu & uita carent. de Se.82 b, Athletæ senis lacerti mortui sunt. In Sal.272 b, Qui iã decesserũt, omniq; odio carẽt et inuidia. de Cl.168 d, Themistocles ueneno poto mortuus concidit. Qu. F.303 d, Quædam effigies spirantis mortui. pro Mil. 119 b, Excitare aliquem à mortuis.

Mos, moris. consuetudo, institutũ, disciplina, usus, ritus, modus. de Orat. 91 b, Hic enim est mos patrius Academiæ, aduersari semper omnib. in disputando. de Cl.271 d, Mos est hominum, ut nolint eundem pluribus in rebus excellere. I.V.249 d, Cum omnes ut mos est, ut fieri solet, cõcurrerent. & 241 d, Nam ut mos fuit Bithyniæ regibus, lectica octophoro ferebatur. Acad.39 d, Vt mos admicorum est. I.V.89 b, Tum ille negauit moris esse Græcorum, ut in conuiuio uirorum accumberent mulieres. Ep.194 b, Sed quia mos est ita faciendi, rogo. Of.47 d, Quod in patrijs est morib. multorum causas gratuitò defendere. contra Rul.66 d, Est hoc in more positũ institutoq; maiorum, ut ij qui, & c. Attic.209 b, Quæ autem his temporibus scripsi, Aristotelicum morẽ habẽt. Off. 26 d, Nostro quidem more cum parentibus pueres filij non lauantur. Off. 30 d, Quæ more aguntur institutisq; ciuilibus. & pro Mu.124 d, More institutoq; maiorum, & c. pro Ce.285 d, Causam more institutoq; omnium defendi. & pro Quin.11 b, Ita tamen more & instituto per Tribunum. Of.30 d, Contra morem cõsuetudinemq; ciuilem aliquid facere. pro Cl.37 b, Nõ mos consuetudoq; seruata. pro Ce.283 d, Vis moribus facta.)(. Vis contra ius moremq; facta. & ibi. Recedere consuetudine. & 288 b, Vt de fundo Cecinna moribus dedùceretur: id est, more & consuetudine. & 290 d, Vt moribus deductio fieret. de Ora. 96 d, Et nostro more aliquando, non Rhetorico loquamur. contra Rul.71 d, Iã hoc inauditum & planè nouo more uti, etc. de Cl.176 b, Non antiquo illo more, sed hoc nostro eruditus. pro Cec.291 b, Prætor quemadmodum more et exemplo opitulari possit, nõ habebit. I. V.122 d, Hoc iniecto metu iudicibus nullo more, nullo exemplo, ecquã rem putatis esse?

Universidad de Deusto
Biblioteca

esse: &c. At.159 d, Pompeius Syllano more exemplo; uincet. Or.199 d, Inclinata ululantiq; uoce Asiatico more canere. & 217 d, Placet dici omnia Isocrateo Theopõpeo; more. de Vn. 195 a, Multa sunt à nobis in Academicis, Carneadeo more & modo disputata. de Di. 98 b, Cæteros umbrarũ uagari modo. de Am. 102 d, Quidã pecudum ritu ad uoluptatem omnia referunt. Or. 150 a, Aristotelico more, & hoc Archesilæ modo disputare. pro Cæl. 44 d, Agere illo austero more & modo. pro Mur. 141 a, Hoc ab eius amicis more & modo factum est. I.V. 110 b, & pro Mu. 129 d, Humano modo, usitato more. Ep. 114 b, Nam si hoc more moderari possemus, ut, &c. Att. 223 b, Nostro more, ne patiamur intermitti literas. pro Fla. 148 b, Quæ accusatorio iure & more sunt facta. Ep. 182 b, Et si more magis hoc quidem scribo, quàm quo te admonendũ putẽ. pro Cæl. 45 b, More meretricio uiuere. & de In. 42 a, More bestiarum uagari. pro Q.R. 54 d, Nisi fortè tu peruerso more id facis. & Tusc. 154 b, Vitioso more effici quidpiam. de Or. 93 b, Non grauabor breuiter meo more quid quaq; de re sentiam dicere. de Fi. 66 a, Suo more loqui. & ib. Voluptas in corpore, omnium latinè loquentium more ponitur. de Or. 80 d, Dicendi ratio in medio posita, communi quodã in usu atq; hominũ more & sermone uersatur. de Se. 78 d, Gigantum more bellare cum dijs. I.V. 98 d, Fit sermo inter eos et inuitatio, ut græco more biberetur. Epi. 16 b, More Aristotelico scribere. de Orat. 109 b, Ad Græcorũ consuetudinem disputare. Tusc. 230 b, Ad eam consuetudinẽ disputauimus. Or. 201 d, Ad morem dicendi rhetorum exercere aliquem, &c. Hor. 42 In morem Saliũ. & pro Ar. 192 d, Iudiciali consuetudine. Of. 13 d, Apud Platonem est, omnem morem Lacedæmoniorum inflammatum esse cupiditate uincendi. pro Fl. 149 d, O morem præclarum & disciplinam, quam à maiorib. accepimus. de Inu. 82 b, Perducere aliquid in morem. de Or. 116 d, Qui hoc primus in mores nostros induxit. & 151 b, Græcorũ prudentiam posse ad nostrũ morem usumq; transferri. Tusc. 230 d, Quem morẽ cum Carneades tenuisset, &c. de Fi. 64 d, Retinere morem, et reuocare morem. Ep. 75 d, Mos antiquus manet. Par. 235 a, Ius in natura sit, an in more. de Inuent. 50 b, Apud quos, quo more, cuius arbitratu sit educatus. Aca. 45 b, Virtus naturæ uel more perficta. Gerere morem alicui, & placere alicui. Att. 32 d, Vtriq; à me mos gestus est. Epi. 29 d, Sed tibi morem geßi. pro Quint. 2 d, Alicuius studio ac cupiditati morem gerere. de Or. 93 b, Gerendus est tibi mos adolescentibus Crasse. pro Fl. 159 d, Lacedæmonij, qui soli iam tot annos unis moribus & nunquam mutatis legibus uiuunt. Epist. 199 b, Temperati moderatiq; mores. Att. 262 d, Tua singularis humanitas, suauissimiq; mores. & Epi. d, Mores perditi. At. 86 b, Dionysius mihi quidem in moribus est, pueri autem aiunt eum furenter irasci. de Finib. 127 d, Aristoteles & eius filius Nicomachus, cuius accuratè scripti de moribus libri, dicuntur esse Aristot. & 207 d, Philosophiæ pars, qua mores cõformari putantur. pro Sex. R. 24 b, Mores feros immanemq; naturam alicuius ostendere. Qu. F. 303 b, Desidero filiã, effigiem moris, sermonis, animi mei. de Or. 125 d, Mores oratoris effingit oratio. & ib. Exprimere oratione mores alicuius iustos, imte-

gros, religiosos, timidos, perferentes iniuriarum. pro S. R. 36 b, Totam uitam, naturam, mores; alicuius cognoscere. pro Cor. 63 d, Cæsar inueteratam quandã barbariem ex Gaditanorum morib. disciplinaq; deleuit. Off. 24 d, Plerũq; parentum præceptis imbuti, ad eorũ consuetudinem moremq; deducimur. et 60 b, Præclarum à maiorib. accepimus morem rogandi iudicis, si ea teneremus, quæ salua fide facere posßit. I.P. 86 d, Lex contra omnes leges nullo scripta more. I.A. 173 b, Quid unquã domus illa uiderat, nisi pudicum? nisi ex optimo more & sanctißima disciplina? & Para. 122 b, Suis quisq; fingitur moribus. de L. 174 d, Tamen hæc erant ferẽda more maiorum, qui tum, ut lex ualebat. pro Deio. 149 d, Imitari potius aui mores disciplinãq; debebas. de L. 178 d, Oraculum editum est, eas potißimum religiones tenendas esse, quæ essent in more maiorum.

Motio, onis. commotio, motus. de Fa. 149 d, Qui protrusit cylindrum, dedit ei principium motionis, uolubilitatem autem non dedit. de Na. 36 d, Ex dißparib. motionibus magnum annũ confici. & de Vn. 200 d, Orbiũ motio transuersa. Aca. 45 d, Animi motiones atq; rationes. Tusc. 153 d.

Mosheſtia, æ. urbs, quam Græci μόψου ἐφίαν uocant. l. Mopsuhestia.

Motus, tus. motio, momentum, agitatio, pulsus, impulsus, cursus, lapsus. de Vn. 18 d, Deus motum dedit cœlo, eum qui figuratus sit aptißimus. de So. 128 d, Orbes qui uersantur retrò contrario motu atq; cœlum. & ibi. Inanimatũ est animal est, id motu cietur interiore. ibid. Inanimatũ est omne quod impulsu agitatur externo. de Di. 110 d, Sol, luna, quem motum habeat. de Nat. 30 b, Omne quod est calidũ & igneũ, cietur, & agitatur motu suo. de Na. 65 d, Natura omnia ciens motibus mutationibusq; suis. & Aca. 30 d, Tantum motum mutationemq; moliri. & de D. 128 d, In maximis motibus mutationibusq; cœli. Tusc. 202 d, Eo enim erant uultu, oratione, omni reliquo motu & statu, ut eos Argiuos diceres. de Nat. 32 d, Motus principiũ ab animis esse ductũ. de D. 95 b, Pars animi quæ sensum, quæ motũ, quæ appetitũ habet. de Off. 26 b, Motus animi turbati, quos Græci πάθη uocãt. de Cl. 172 b, Cum omnis motus animi tanquã uentus hominẽ defecerat. de Vn. 202 b, Ira, & mẽs et reliqui motus animi. de Diuinat. 135 d, Nunquam animus agitatione & motu uacuus esse potest. de Diuin. 133 b, Maiores enim quàm ulli insani efficerent motus somniantes. I.C. 110 d, Is omnes motus Catilinæ conatusq; prohibuit. de Na. 32 d, Motus principiũ ab animis esse ductum. Post. 200 d, Nullus in eorũ reditu motus municipiorũ factus est. de Ora. 127 d, Si quis motus populi factus est. pro Do. 242 d, Totius Italiæ magnificẽtiß. ille motus municipiorũq; concursus. pro Fl. 151 d, Motus quidam temerarius græculæ concionis. I.C. 105 d, Qui nullũ reip. motũ afferre poterant. de Fin. 66 d, Res quæ dulcem motum afferunt sensibus. & ibi. Tum esse in motu uoluptatem. & 67 b, Sic enim appellat hanc dulcem in motu, illam nihil dolendi in stabilitate. pro Fla. 264 d, Videtis in quo motu temporum, quanta in conuersione rerum ac perturbatione uersamur. Off. 26 d, Nã palæstrici motus pe sunt odiosiores. de Na. 86 d, Omnes animi rũ motus pernoscẽdi. de Or. 94 d, Animi atq; ingenij celeres qui

dam motus esse debent, qui, etc. Or. 109 d, Motus cogitationis celeriter agitatus. Tusc. 157 b, Momentum, pro motu. de Vn. 203 b, Vt sex motibus ueheretur antè et pone; nam & ad dextram et ad læuam, & sursum et deorsum. de Fat. 144 b, Itaq; tertius quidam motus oritur ex tra pondus & plagam, cum declinat atomus interuallo minimo. & 145 d, Esse quendam motum animi uoluntarium. de Senect. 93 b, Cum animus semper agitetur, nec principium habeat motus, quia ipse se mouet, nec finẽ quidem habebit motus. de Or. 102 b, Animorum motus aut iudicibus, aut populo dicendo miscere atq; agitare. & ibi. Vbi philosophi quidam omnino motus negant in animis ullos esse debere. Off. 26 b, Elaborandum est, ne animi motus à natura recedat. et ibi. Motus animorum duplices sunt: alteri cogitationis, alteri appetitus. Off. 27 b, Vt perturbationes fugiamus, id est, motus animi nimios, rationi non obtemperantes.

Mouẽns, tis. quod est in motu.)(. Stans, manens. de Fin. 71 d, Summum bonum puer utra uoluptate dijudicabit? stante an mouente?

Moueo, es. cieo, agito, pello, impello, excito, motũ facio, motum affero, momentũ habeo, digitũ profero. de Nat. 32 d, Ex se & sua sponte moueri.)(. Agitari pulsu externo. de Nat. 37 b, Vt nosmetipsi, qui animis mouemur & sensibus. de Nat. 78 b, Hominum membra nulla contentione mentis ipsa ac uoluptate mouentur. de Diu. 126 b, Signiferi orbis unamquamq; partem, aliam alio modo mouere atq; immutare cœlum, perinde ut quæq; stellæ in his finitimisq; partibus sint quoq; tempore. de Fat. 145 d, Atomos per inane moueri grauitate et pondere. Acad. 25 b, Moueri mente ac sensibus. Orat. 220 b, Orator nõ approbationes solùm, sed admirationes, plausus, clamores mouere debet. Off. 20 d, Pulchritudo corporis mouet oculos, & delectat. et ibidem: Decorum mouet approbationem eorum quibus cum uiuitur. de Diu. 96 b, Cum signifer primi hastati signum non posset mouere loco, & pro Cecin. 292 d, Si ne quidem locò motus fuerit. ad At. 252 b, Multa me mouent in discessu, in primis quod, &c. At. 152 d, Neq; illud me mouet, &c. Epist. 84 d, Quæ quidem mea cohortatio ne tibi inanis esse uideatur, illa me causa mouet. Att. 172 b, Quæ me causæ mouerint, quàm acerbæ, quàm nouæ, non queo scribere. de Or. 125 b, In commouendis iudicibus, ijs ipsis sensibus ad quos illos adducere uolo, permoueor. Att. 133 d, Nec me consules mouent, qui ipsi pluma aut folio faciliùs mouentur. in Ver. 209 d, Mouere castra ex aliquo loco. et uasa colligere. Ep. 77 b, Ne te moueas istinc tam infirma ualetudine. Att. 134 b, Postquam ille Canusio mouerat. & 60 d, Ego me de Cumano moui ante diem, etc. Qu. Fr. 308, Itaq; magnæ mihi res moueri uidebantur. Part. 240 d, Quæ quidem uel maximè suspicionem mouent. de Or. 132 b, Sed admirationem magis quàm risum mouet. At. 30 d, Quantam tu mihi moues expectationem de sermone Bibuli. Ep. 54 d, Nõ est porrò tuum, uno sensu oculorum moueri. de Leg. 179 d, Eam petitionem comparasti, quæ & risus & querelas moueret. de Or. 104 b, Qui patris clarißimi recordatione et memoriã fletum populo moueret. de Fin. 100 d, Quia cogitationes comprehensionesq; rerum, e quibus efficiuntur artes, appetitiones mouent. Epist. 157 b, Quæ animum

meum repentè mouerunt. pro Deio. 145 b, Mouebar animo, & de salute populi Rom. extimescebam. pro Mur. 130 b, Mouere stomachum alicui.

Mouere, pellere, eijcere. I.A. 170 d, Mouere aliquem de sententia. pro Clu. 42 b, Mouere aliquem senatu. & ibi. d, Ex senatu eijci à censore. de Orat. 134 d, Mouere aliquem tribu. de Off. 67 d, Vt ueros hæredes moueat, in eorum locum ipse succedat. de Off. 50 d, Quinquaginta annorum possessiones mouere non nimis æquum putabat. contra Rull. 77 d, Sed moueri possessionibus amicissimis sedibus ac dijs penatibus negant oportere. Qu. Fr. 308 d, Vrgere illi ut loco nos mouerent.

Mox, quàm mox, statim. At. 157 b, Præteriit utilem meam Curio, iußitq; mihi nunciari, mox se uenturum. I.C. 98 d, Nox nulla intercesßit, mox interfectus est. de In. 73 d, Non necesse est expectare, quin mox iudicium fiat. de Fi. 108 d, De summo bono mox, ut dixi, uidebimus. de Diu. 90 d, Discedo parùper à somnijs, ad quæ mox reuertar.

Mucro, onis. in Cat. 111 d, Iidem gladios in rempub. districtos retudimus, mucronesq; eorum à iugulis nostris reiecimus. in Ant. 259 b, Et dubitare, utrum mucrones nostrorum militum in ciue, an in hoste figantur. pro Clu. 43 d, Censorius stylus, cuius mucronem multis remedijs maiores nostri retuderunt. de Leg. 288 d, Clodius mucronem tribunitium exacuit in nos. pro Cec. 301 d, Hic est mucro defensionis tuæ.

Muginor, aris. cunctor, moror, & fortè quod alij boni autores dicunt, Musso: id est, taceo, & dißimulo. At. 259 d, De Ocella, dum tu muginaris, nec mihi quicquam rescribis, cepi consilium domesticum.

Mugio, gis. mugiunt boues dum clamant. ad Her. 33 b, Vagire, mugire, murmurare, sibilare.

Mugitus, tus. boum à sono ficta uox, ut etiam mugire. de Diu. 87 b, Terræ mugitus. Translatio est.

Mula, læ. de Diu. 118 b, Mulæ partus à te prolatus est, res mirabilis propterea, quia non sæpe fit. & 88 d.

Mulceo, ces, mulsi, mulsum. permulceo, lenio. in Arat. Vt res nulla feras posßit mulcere procellas. et ibid. Hæc angẽs anima uitali flamine mulcet. et ibi. Huic ceruix dextra mulcetur Aquari.

Mulciber, bri. Vulcanus. Tusc. 180 d, Iouisq; nomen Mulcibri adsciuit manus. Poetæ.

Mulcta, ctæ. uel multa, pœna. pro Cec. 304 d, Nostri ciues sæpe in colonias profecti sunt aut sua uoluntate, aut legis mulctã, quam sufferre non poterant. in V. 113 d, In cuius testamẽto quodam loco si commissum quid esset, mulcta erat Veneri. de Or. 176 d, L. Casilenus ab L. Sabellio mulctã lege Aquilia de iustitia petiuit. de Opt. 244 b, Aeschines à Ctesiphonte multam petijt. & In V. 107 b, bis. Petere mulctã ab aliquo. Item, Crassus cõsul Pon. Max. Flacco collegæ Flaminì Martiali mulctam dixit, si à sacris discessißet, quam mulctam populus Romanus remisit. pro Rab. 92 d, Illud quod est in eadem mulctæ irrogatione perscriptum. I.A. 155 d, Quis unquam tanto damnõ senatorẽ coegit? aut quid est ultrà pignus aut mulctam? pro Mil. 108 b, Irrogare mulctam alicui. Ep. 75 b, Vt mulcta tam grauis T. Mario depelleretur.

Mulctatio, onis. direptio. pro Rab. 93 d, Misera mulctatio bonorum, miserum exilium.

Mulcto, as. afficio, punio. pro Cornel. 65 b, Populus Ca-

ditanus hunc mulcta & pœna mulctauit. de Ord. 101 a, Vitia hominum atq; fraudes damnis, ignominijs, uinculis, uerberibus, exilijs, morte mulctantur. Postquam: 211 b, Quod si mihi æternam esse propositam ærumnam arbitrarer, morte me ipse potius, quàm sempiterno dolore mulctassem. pro Lig. 139 a, Sylla quos oderat, morte mulctabat. pro Clu. 23 a, Hunc leges exilio, natura, morte mulctauit. Antequàm. 196 a, Si exilio mulctabunt corpus. Tus. 170 a, Ego uerò illi maximam gratiam habeo, qui me ea pœna mulctauerit, quam sine mutuatione & sine uersura possem dissoluere. Tus. 248 b, At mulctantur bonis exules. Tusc. 158 b, Qui animos nostros quasi capite damnatos morte mulctant. in C. 103 a, Persæpe priuati perniciosos ciues morte mulctarunt. In Ver. 79 a, & in Cat. 103 a, Multos crudelissimè per uim morte esse mulctatos. de Pro. 76 b, Si illũ, ut erat meritus, morte mulctassem. pro Sest. 16 a, Maiores nostri Antiochũ Asia mulctarunt. pro Fon. 276 b, Galli à senatu agris urbibusq; mulctati sunt. & cont. Rull. 73 a, Mulctare liberos populos agris. pro Cecin. 304 a, In nulla lege nostra reperietur, maleficium ullum exilio esse mulctatum. de Cl. 172 a, Addebat etiam scriptores illos mulctatos exisse cum Galba: id est, malè acceptos: aut affectos. in Verrem, 222 a, Qui primò cum obsistere conarentur, malè mulctati clauis ac fustibus repelluntur. pro Milone, 108 b, Qua in turba C. Vibannius ita est mulctatus, ut uitam amiserit. pro R.P. 122 a, Cum ab ipsa fortuna crudelissimè uideat huius cõsilia esse mulctata. de Pro. 76 b, Mulctari imperatorem diminutione prouinciæ, contumeliosum est. Ep. 85 a, Stultitia mulctatur fama. In Ver. 112 b, & 116 a, Hæredem iussum esse facere, &c. nisi fecerit, Veneri Ericinæ esse mulctatum.

Mulgeo, ges. In Arat. Igniferum mulgens tremebundis æthera pennis. Aliter, mulcens.

Muliebris, bre. mulieris, mollis. Offic. 26 a, Venustatem muliebrem ducere debemus, dignitatẽ uirilem. pro Mil. 106 b, Muliebri et delicato ancillarum puerorumq; comitatu. de Inuen. 62 a, Excellens muliebris formæ pulchritudo. Off. 12 b, Vos etenim iuuenes animum geritis muliebrem, Illaq; uirgo uiri. ex Ennio. de Orat. 146 b, Vox muliebris. pro Cæl. 52 a, Et muliebre bellum. Tusc. 178 a, Eneruata muliebrisq; sententia. in Ant. 169 a, Virilis toga.)(. Muliebris stola.

Muliebriter, effœminatè. Tuscul. q. 185 b, Si se lamentis muliebriter lachrymisq; dedet, uinciatur. & 187 a, Ne quid seruiliter muliebriter'ue faciamus.

Mulier, ris. fœmina. pro Mur. 130 a, Mulieres omnes propter infirmitatem consilij maiores in tutorum potestate esse uoluerunt. pro Cec. 298 b, Quod mulier sine tutore autore promiserit, non deberi. de Leg. 175 b, Vt sentiant omnes mulieres, in natura fœminarum Deum castitatem pati. 2 de Leg. Mulieres genas ne radunto, ne'ue lessum funeris ergò habento. uerba legis XII. tab. Tus. lib. 5, Mulieres in India, cum est cuiusq; earum uir mortuus, in certamen, iudiciumq; ueniunt, quàm plurimùm ille dilexerit: plures enim singulis solent esse nuptæ. quæ est uictrix, ea læta prosequentibus suis, unà cum uiro in rogum imponitur: illa uicta mœsta discedit. 2 de Legib. Mulierum famam ut multorum oculis lux clara custodiat, diligentissimè sanciendum est. 2 de Leg. Mulierum nocturna sacrificia ne sunto, præter olla quæ pro populo ritè fient, ne'ue initianto, nisi ut assolet Cereri Græco sacro. 3 de Or. Mulieres in sermone incorruptam antiquitatem facilius, quàm uiri conseruant. 14 Famil. Sed rursus illud me mouet, quòd uideo omnes bonos abesse Roma, & eos mulieres suas secum habere.

Mulierarius, a, um. pro Cæl. 51 b, Mulieraria manus: id est, multitudo à muliere in insidijs collocata.

Muliercula, læ. in Cat. 109 b, Non suas secum mulierculas sunt in castra ducturi? 4 Fam. In unius mulierculæ animula si iactura facta sit. Ser. Sulpitij. Tus. 5, Leuiculus sanè noster Demosthenes, qui illo susurro delectari se dicebat aquam ferentis mulierculæ. de Am. Et eo fieri, ut mulierculæ magis amicitiarum præsidia quærant, quàm uiri: & inopes, quàm opulenti: & calamitosi, quàm ij qui putantur beati. 6 Ver. Quæ forsitan uobis parua esse uideantur, sed magnum et acerbum dolorem commouent, mulierculis præsertim, quum eripiuntur è manibus ea, quibus ad res diuinas uti consueuerunt: id est, matronis pauperibus. 2 Off. 1 Tus. Bene etiam colligit hæc pueris, & mulierculis, & seruis, &c.

Mulierositas, tis. cupiditas fœmineæ uoluptatis, seu uiri in mulieres amor. Tus. 214 a, Vt mulierositas, ut ita appellem eam, quæ Græcis φιλογυνεία dicitur.)(. Odium mulierum, quale in μισογυνεία est.

Mulierosus, a, um. mulierum appetẽs. de Fat. 142 a, Stilphonem scribunt & ebriosum & mulierosum fuisse.

Mulio, nis. qui mulos agit. Epist. 154 a, Ventidius mulio. Planci.

Mulionius, a, um. quod mulionis est. pro Sest. 21 a, Mulionia penula.

Mullulus, mullus piscis. Par. 123 a, Aliquem summis populi beneficijs usum barbatulos mullulos exceptantem de piscina, & pertractantem.

Mullus, li. Att. 22 b, Nostri autem principes digito se cœlum putãt attingere, si mulli barbati in piscinis sunt, qui ad manum accedant.

Mulsum, si. potio ex uino melleq; confecta. de Ora. 135 a, Qui alteri misceat mulsum, ipse non sitiens, & qui illud sitiens bibat. de Or. 135 a, Suadebat Cranius, ut mulsum frigidum biberet. at ille, Perdam, inquit, uocẽ. pro Clu. 53 a, Dare uenenum in mulso.

Multifariam, multis locis. de Or. 124 a, Aurum multifariam defossum. de Leg. 163 b, Iudicia quæ quondam mul- quam erant, hodie multifariam nulla sunt.

Multiformis, me. uarius, diuersus.)(. Vniusmodi. Acad. 44 a, Principes qualitates sunt uniusmodi et simplices, ex his autem ortæ uariæ sunt, & quasi multiformes.

Multiiuges, gum. multæ et uariæ, multiplices, plures. ad At. 225 a, Literas multijuges accepi uno tempore à Vestorij liberto.

Multimodis: id est, multis modis. de Ora. 163 a, Multimodis sum circumuentus, morbo, exilio, atq; inopia, &c. Poetæ.

Multiplex, cis. uarius, copiosus. de Senect 80 a, Vitis serpens, multiplici lapsu & erratico. pro Fl. 147 a, Præturæ iurisdictio res uaria, & multiplex ad suspiciones & simultates. de Am. 108 a, Multiplex et tortuosum ingeniũ. de Nat. 53 b, Aluus multiplex & tortuosa. pro Cæl. 40 a, Varia multiplexq; natura. de Orat. 104 a, Magna

multiplexq;

multiplexq; disciplina. de Nat. d. 52 a, Quæ multiplices fœtus procreant, his mammarum data est multitudo. Or. 198 a, Multiplices uarijq; sermones. de Cl. 175 a, Genus orationis uagum, fusum, & multiplex. Acad. 42 a, Plato, qui uarius, & multiplex, et copiosus fuit. ad Her. 41 a, Anceps & multiplex uerborum potestas in ambiguis. Tus. 230 a, Multiplex ratio disputandi. de Clar. 192 a, Corona multiplex. de Sen. 88 a, Vitis serpens multiplici lapsu & erratico. At. 90 a, Sed est magnum illud quidem, ueruntamen multiplex pueri ingenium, etc. de Or. 85 b, Recondita in arte, multipliciq; uersantur.

Multiplicabilis, le. multiplex. Tusc. 179 b, Hæc interemit tortu multiplicabili draconem. Poetæ.

Multiplicatus, a, um. auctus. Qu. Fr. 302 b, Si diem nobis Clodius dixerit, tota Italia concurret, ut multiplicata gloria discedamus. Off. 78 a, Clarissimi uiri filius in domum multiplicatam non repulsam solùm, sed ignominiam et calamitatem retulit. Ep. 148 a, Aucto exercitu, auxilijsq; multiplicatis.

Multitudo, inis. frequentia, celebritas, turba, cœtus, concilium, concio, conuentus, caterua, chorus, natio, populus, uulgus, corona, uis, numerus, copia, copiæ, manus, colluuies. in Ver. 69 b, Cum maxima frequẽtia à multitudine domũ reducebatur. Off. 13 a, Qui ex errore imperitæ multitudinis pendet, hic in magnis uiris non est habendus. Off. 24 a, Alij multitudinis iudicio feruntur, quæq; maiori parti pulcherrima uidentur, ea maximè exoptant. de Cl. 122 b, Ego quanta manus est coniuratorum hominum, tantam me inimicorum multitudinem suscepisse uideo. pro Pla. 260 a, Populus semper iniquus dignitatis iudex est. pro Plan. 260 b, Populus nõ delectu aliquo, aut sapientia ducitur ad iudicandum, sed impetu nonnunquam, & quadã temeritate. et ibi. Non est enim consilium in uulgo, non ratio, non discrimen, &c. & de Som. 130 a, Neq; sermonib. uulgi dederis te, &c. de Diu. 125 a, Nihil est tam ualde uulgare, quàm nihil sapere. de Am. 113 b, Concio ex imperitissimis constat. pro Dom. 231 a, Multitudo hominum congregata ex seruis conductis. pro Cec. 291 a, Qui manum fecerit, copias pararit, multitudinem hominum coegerit. de Or. 86 a, Magnitudo & uarietas, multitudoq; causarum, &c. Antequàm. 198 b, Magnitudo multitudoq; uestrorum beneficiorum. de Fin. 81 b, Sed tamen non grauissimũ est testimonium multitudinis. Tusc. 175 b, Philosophia paucis contenta iudicibus, multitudinẽ consultò fugiens. de Fin. 75 a, Et si quando turpe nõ sit, tamen non est non turpe, cũ à multitudine laudetur. Tus. 188 b, Itaq; & fama multitudinis iudicio mouentur, ut id honestum putent, quod à plerisq; laudetur: te autẽ etsi in oculis sis multitudinis, tamẽ eius iudicio stare nolim, nec quod illa putat, idem te putare pulcherrimum. in Ver. 141 a, Quanta multitudo, quãta uis hominum. pro Arch. 186 b, In tanto hominum cõuentu ac frequẽtia. et in Ver. 69 b, In tanto conuentu. In Ver. 130 a, et de Nat. 12 b, Multitudo, copia, numerus, uis, ut ex magna copia uel numero. & in Ver. 144 a, Infinita uis atomorum. in Ant. 161 a, Frequentia uestrũm incredibilis, concioq; Quirites. de Ar. 248 b, Vis innumerabilis collecta seruorũ. de Pro. 75 a, Numerus, & multitudo, idem. Att. 38 b, Manus iuuẽtutis duce Curione, etc. At. 247 a, b, Nã tantæ multitudinis, quantum capit urbs nostra, concursus est ad me factus.

Multò, longè, multis, uel omnibus partibus. de Fin. 98 a, Non paulò, haud paulò, impendiò, longo interuallo, cũ animum quadam infinita laude anteponerent corpori. de Fin. 100 a, de Orat. 85 b, Multo pauciores oratores, quàm poetæ boni reperiuntur. Att. 126 a, Ea cognoui commodiora esse multo, quam ut, &c. At. 193 a, Meoq; iudicio multo stare malo, quàm omnium reliquorum. ad Her. 38 a, Expolitio adiuuat & exornat orationem, sed multo maximè per eam exercemur ad elocutionis facultatem. de Orat. 113 b, Illud iam mirari desino, quod multo magis antè mirabar, hunc, &c. de Senect. 84 a, Nec uerò corpori solùm subueniendum est, sed etiam mẽti atq; animo multo magis. pro Mil. 119 b, Atq; haud scio, an multo etiam sit adiuuandus magis, etenim, &c. Att. 124 a, Multo minus mouebant minæ. Off. 32 a, Sic homines ac multo etiam magis natura congregati, &c. & de Or. 121 a, Ac multo etiam. Postquam. 204 b, Non multo post discessum meum. in Cat. 100 a, Aut non pòst multo commissa. de N. 44 b, Sol multis partibus maior quàm terra. pro Flac. 156 a, Interim neq; ita longo interuallo ille uenit: id est, neq; ita multo pòst. pro Arch. 186 b, Interim satis longo interuallo uenit Heracleam. pro Mil. 108 b, Hæc eadem longo interuallo conuersa est in me. Tusc. 170 a, Haud paulo doctior.

Multùm, ualde, bene, sanè, sanequàm, ita, nõ parùm, non paulùm, nescio quid. pro Quin. 1 a, M. Iunius in hac causa multùm & sæpe uersatus. de Leg. 190 b, Res multùm ac sæpe quæsita. Att. 131 b, Multùm mecum municipales homines loquũtur. in V. 259 a, Longè omnes multumq; superare. de Diu. 108 b, Quærenti mihi, multumq; & diu cogitanti, quãnam re possem, &c. At. 207 b, Liber mihi sanè probatus. Ep. Sanè grandis, uel bene grandis. de Or. 97 a, Diu multumq; scriptitare. & Att. 61 b, Libri diu ac multùm in manibus fuerunt.

Multus, a, um. grandis, multiplex, creber, nimius. de Nat. 54 a, Venæ crebræ, multæq; toto corpore intextæ sunt. & 53 b, Per uenas admodum multas. de Or. 104 a, Multæ, copiosæ, uariæq; rationes. & 128 b, Multa, & uaria, & copiosa ratione. & de Inuen. 43 a, Multæ et magnæ res. Ep. 36 b, Cũ tu tam multis uerbis ad me scripsisses. de Nat. deor. 44 b, Hi tanti ignes tamq; multi. de Or. 88 a, Hæc tanta tamq; multa. pro Syl. 181 a, Hæc diu, multũ, et multo labore quæsita, una eripuit hora. de Arusp. 258 b, Cum quibusdam multis metuẽdisq; rebus. de Sen. 89 b, Multæ etiam istarum arborum mea manu sunt satæ. in V. 140 a, Non minus multas statuas posuit, quàm abstulit. & Epist. 102 a, Minus multa. de Clar. 190 a, M. Calidius, qui non fuit orator unus è multis, potius inter multos propè singularis fuit. & ibi. 196 b, Turba patronorum, & numerari in uulgo patronorum. & ibid. Vt numerarer in multis. Off. 22 a, Vt unus de multis esse uideatur. & de Finib. 78 b, Tenuis L. Virginius unusq; de multis. Epist. 58 b, Nimium multa. & de Finib. 77 a, Et satis multa. ad Here. 1 a, Ne parum multa scisse uiderentur. & de Orat. 135 b, Nimis multa in genera diuidere. Ep. 23 a, Tuum nomen multum est in illis locis. Att. 206 a, Multus sermo ad multum diem. Quin. Fr. 310 b, Multa nocte ueni ad Pompeium. de Leg. 157 a, Accius in orationibus multus, & ineptus ad multam inobedientiam.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ac.5 b, Antipatrumq; qui multus in eo fuisset, reprehẽdebant. de Or.110 d, Qui in aliquo genere aut inconcinnus aut multus est, is ineptus dicitur. de Nat.49 b, Nolo hac in re multus uideri. Of.44 b, Theophrastus est multus in laudãda magnificentia. de Or.141 b, Ne in re nota & peruulgata multus & insolens fim. pro Plan.276 b, Sed hoc frequẽter in me congessisti, saneq; in eo creber fuisti. de Or.118 d, Nonnulli dum operã suam multi existimari uolunt, uolitãt, etc. in Ver.240 d, Statuite quãti hoc putetis et quàm multo redemisse. de Or.162 b, Frequẽtes, pauci, singuli. de Inuen.62 a, Multi, plures, cõplures, frequentes. et in V.67 b, Multa, cõplura, frequentia.

Muluius, siue Moluius, quẽ Miluiũ corrupte qdã uocãt, põs est Tiberis in uia Flaminia, ad secundũ ab urbe lapidẽ. in Cat.111 b, Occultè ad pontẽ Muluiũ peruenerunt.

Mulus, li. de Nat.58 d, Longum est mulorum persequi utilitates & asinorũ. & Top.223 b, Mulus clitellarius. Ep.259 b, Equum & mulũ Brũdusij reliqui. Ep.138 d, Potes mulo isto Romam peruehi. At.246 b, Petij ab eo de mulis uectur æ itineris, &c. cont. Rull.72 b, Deinde ornat eum mulis, tabernaculis, centurijs, supellectili.

Mundanus, a, um. Tusc.249 a, Socrates quidẽ cum rogaretur, cuiatem se esse diceret? mundanum, inquit: totius enim mundi se incolam & ciuem arbitrabatur.

Munditia, æ. lautitia, elegantia. Off.26 b, Adhibenda est præterea munditia non odiosa, nec exquisita nimis. Or.204 d, Elegantia modò & munditia remanebit. Ep.138 b, Lautitia, munditia, elegantia.

Mundus, a, um. lautus, elegans. Qu.Fr.309 a, Tuam domum in carinis mundi habitatores Camiæ conduxerũt. de Fin.69 b, Vir mundus & elegans. L. Asotus.

Mundus, di. uniuersitas mũdi, siue uniuersitatis corpus, natura, rerum natura, quod in natura rerum omne est, uniuersa natura, hoc templum, orbis terrarum, in omni cœlo atq; terra, ille cœlũ ac terras regens. Liber de Vniuersitate (ut uulgò uocatur) totus est ex Timæo Platonis expressus. quare de mundo pulcherrima cõtinet. de Nat.57 a, Est enim mundus quasi communis deorũ atq; hominũ domus, aut urbs utrorũq;. & ibi. Mundus deorum & hominũ causa factus est. et 100 b, Vniuersus hic mundus unitas communis deorum atq; hominum existimanda est. de Fin.103 b, Mundum aũt hunc censent regi numine deorũ, & esse quasi communẽ urbem & ciuitatem hominum & deorum. de Diu.127 b, Cœlum ipsum quod extremũ atq; ultimum mundi est. de Leg.172 b, In cœlo & mundo inesse mentem & rationem. Aca.14 b, Democritus ait innumerabiles esse mundos. de N.16 d, et 20 b, Sexcenta millia mundorum. de Nat.52 b, Mente & consilio omnia in hoc mũdo administrari. de Nat.30 a, Mundum esse deum animãtem, compotem rationis. de Som.127 b, Deus cuius hoc templum est omne quod conspicis. de Nat.7 a, Anaximandri opinio est, innumerabiles esse mundos. et 6 d, Plato dixit mundum fore sempiternum. de Vniuers.201 d, Hunc uarietate distinctũ bene Græci κόσμον, nos lucentem mundum nominaremus. de Or.159 b, Status huius totius mũdi atq; naturæ. de Diu.129 b, Epicurus quod in natura rerũ omne esse dicimus, infinitũ esse dixit. de Am.100 b, Quæ in rerũ natura toto; mundo constant, quæq; mouentur. Par.119 a, Qui omnem orbem terrarũ unam urbem esse dicunt. de Leg.

184 b, Sine quo nec hominũ uniuersum genus stare, nec rerũ natura omnis, nec ipse mũdus potest. de Am.111 b, Si quis è cœlo naturam mundi, pulchritudinemq; siderũ perspiceret. de Leg.160 d, Omnẽ naturam deorum numine regi. de Vn.202 b, Animus uniuersæ naturæ. Of.31 b, Metiri mundi magnitudinem. de Leg.174 b, Mundus hic omnis templum est deorũ, et domus. Item, Omne cœlũ siue mũdus, siue quo alio uocabulo g; udet. hoc á nobis nuncupatus sit. de Vn.196 b, Hunc mundum animal esse, idq; intelligens, & diuina prouidẽtia constitutum.

Mundus, di. muliebris ornatus & uirilis. In Oeconomico, teste Columella 241.

Munero, as. muneror. pro Deiot.146 b. Locus erat quidam, in quo erant ea composita, quibus te rex munerare constituerat.

Muneror, aris. largior. Att.100 b, Alexion me opiparè muneratus est. de In.62 b, Aliud alij commodi aliquo adiuncto incommodo natura muneratur.

Munia, orum. munera, onera. pro Mur.141 b, Hæc sunt officia necessariorum, commoda tenuiorum, munia candidatorum. & pro Sest.26 b, Qui suis ceruicibus tanta munia sustinent, hi sunt optimatum principes.

Municeps, ipis. ciuis, popularis, qui è municipio est. At.277 b, C. Nasennius municeps Suessanus. & de Cl.187 d, M. Pontidius municeps noster. et in V.168 d, P. Cassius Cossanus municeps. & 168 b, Clamabat se municipem Cossanũ esse. At.153 b, Ego Ciceroni meo Arpini potissimum togam puram dedi, idq; municipibus meis fuit gratum. pro Cl.58 a, Nõ illi uos de unius municipis fortunis arbitrantur sententiã laturos: sed, etc. de Leg.170 d, Ego & Catoni & omnibus municipibus duas esse censeo patrias. Ep.225 a, Lucius tribulis & municeps & familiaris meus. & Ep.208 b, Mei municipes Arpinates.

Municipalis, le. ex municipio. pro Syl.171 b, Est enim ipse á materno genere municipalis. & At.109 d, Ex dolore municipali. pro Sest.13 d, et Qu. de Pet.209 b, Sunt municipales rusticiq; Romani. et in An.171 b, Homines municipales et rustici. de Leg.191 b, Municipalis res quuntur, multum rusticani.

Municipium, pij. conuẽtus, præfectura, colonia. Ep.208 b, Nõ dubito quin scias nõ solũ cuius municipij sim, sed uetã quã diligẽter soleã meos municipes Arpinates tueri. pro S.R.20 b, Roscius municeps Amerinus fuit, genere & nobilitate sui municipij facilè primus. pro Sest.9 b, Nullũ erat municipiũ Italiæ, nulla colonia, nulla præfectura, quæ nõ, etc. de Fi.107 b, Stoici totũ hũc mundũ municipiũ suũ esse existimabãt. in A.186 b, Omnes qui sumus è municipijs pro Pl.292 b, Tu es ex municipio antiquissimo Tusculano, hic est è præfectura Atinati nõ tã priscæ. In C.109 b, Vrbes coloniarũ ac municipiorum. cont. Rul.83 a, Calenũ municipiũ cõplebunt. pro S.R.25 a, Municipiũ rusticanũ. in P.90 b, Neq; enim regio fuit ulla, neq; præfectura aut colonia, ex qua non, &c.

Munificè. liberaliter, largè prolixè. de Nat.75 b, Munificè et largè dare aliquid. de Fin.140 b, Societatem hominum munificè & æquè tuens iusticia dicitur.

Munificus, a, um. liberalis, largus. Offic.46 b, Conuenit autem tum in dando munificum esse, tum in exigendo non acerbum. de Orat.87 b, Quid porrò tam liberale ac munificum, &c. pro Qu.48 b, Roscius liberalissimus munificentissimusq; fuit.

Munio, nis. paro, adorno, firmo, confirmo, obuallo. pro Mur.135 b, Hæc omnia tibi accusandi uiam muniebant, adipiscendi obstruebant. de Pro.69 b, Macedonia, quæ erat antea multorum imperatorum, non turribus, sed trophæis munita. Attic.66 b, Aditus insulæ muniti sunt mirificis molibus. pro Pomp.10 b, Atq; hæc tria frumentaria subsidia reipublicæ firmissimis præsidijs classibusq; muniuit. pro Syl.182 d, Munite communem arcem bonorum, obstruite perfugia improborum. in Cat.98 b, Illam coloniam meis præsidijs, custodijs, uigilijsq; muniui. cont. Rull.62 b, Italiam præsidijs confirmare. in Cat.99 d, Domum meam præsidijs maiorib. muniui atque firmaui. pro Sest.20 d, Qui se præsidio munierit. et ibi. Vt à suis munitus tutò in foro esset. At.39 b, Nos firmissima hominum beneuolentiã muniti sumus. Ep.58 b, Nouarum me necessitudinum fidelitate contra ueterum inimicorum perfidiam muniendum putaui. de Fin.82 b, Tueri & munire beneuolentia multorũ. pro Rab.91 d, Intereludere omnes seditionum uias, munire præsidia reip, de Nat.55 d, Munitæq; sunt palpebræ tanquã uallo pilorum. Epist.173 b, Munio me ad hæc tempora. de Sen.88 d, Et contra auium minorum morsum munitur uallo aristarum. de Am.102 d, Qui uirtute & sapientia sic munitus est, ut nullo egeat. de Prouin.76 d, Alpib. Italiam munierat antè natura, nõ sine aliquo diuino numine. pro Fon.277 b, ter. Munire uiam. Tus.155 a, Munire sibi uiam in cœlũ. de Or.127 b, Qui primum tibi munisti ad te audiendum uiam. At.15 b, Munire sibi tutam uiam ad retinendas opes. Att.141 d, Hæc noua sit ratio uincendi, ut misericordia et liberalitate nos muniamus.

Munio, onis. genus carminis. de Or.107 d, Hoc nos si facere uelimus, antè condemnentur ij, quorum causas reciperimus, quàm toties, quoties perscribitur pæanem aut munitionem citarimus. aliter, cantarimus.

Munitio, onis. pro Fon.277 b, Obiectum est etiam. quæstum M. Fonteium ex uiarum munitione fecisse, ut aut cogeret munire, aut id quod munitum esset ne impro baret. I. Ver.228 a, Fons, qui fluctu totus operiretur, nisi munitione ac mole lapidum á mari disiunctus esset. In P.88 d, Munitio Thessalonicæ. & I. A.250 d, Antonius Mutinam operibus munitionibusq; sepsit. de Or.138 d.

Munito, as. munio. pro S.R.42 d, Nunc quam uiam munitet, quod iter affectet, uidetis.

Munitus, a, um. septus, uallatus, stipatus, armatus. pro Sest.23 d, Qui stipatus semper sicarijs, septus armatis, munitus iudicibus fuit. Par.118 b, Regulus tot uirtutum præsidio munitus, tantoq; comitatu uirtutis septus. Off.35 b, Effectumq; est, ut esset uita munitior, atq; ut, &c. pro Mur.137 b, Cuius ingenio paterni omnes amici muniores esse debebant. Qu. de Pet.208 b, Partis ac fundatis amicitijs fretum ac munitum esse oportet. de Diu.89 b, Is sapientia munitũ pectus gerit. pro Fl.165 b, Aliquis bonorum omnium præsidio nõ modò munitus, sed etiam ornatus. de Ar.247 d, Domus tot senatusconsultis munita atq; septa. et ibid. Domus publico omni præcepto & diuino, et humano iure munita. de Fin.59 b, Septum ac munitus contra hostes. Ep.23 b, Castella munita, oppida munitissima. et At.41 d, Castellum natura muni-

tum. pro Pom.16 b, Nulla domus nostris magistratibus satis clausa atq; munita fuit. & pro Rab.92 d, Libertas leuitate legum munita. pro Mur.29 d, Illud dico, nullam esse in illa disciplina munitam ad consulatum uiam. pro Fl.159 b, Græcia Asiæ oram maritimam cinxit urbibus, non ut munitam colonijs illam gentem, sed ut obsessam teneret. in Ver.67 d, Nihil tam munitũ quod non expugnari possit. con. Rull.83 b, Vrbs natura ac loco munita, saccincta portibus, armata muris. pro Ar.189 b, Pontus & regijs quondam opib. & ipsa natura regionis uallatus. in Ver.243 b, Tutus, clausus, septus, munitus cõtra aliquem. Qu.Fr.308 b, Pompeius dixit munitiorem se ad custodiendam uitam suam fore, quàm Aphricanus.

Munus, eris. donium, officiũ, ludi, opus. in Ant.182 b, Cæsar muneribus, congiarijs, epulis multitudinem imperitam lenierat. & Qu.Fr.327 b, et Or.200 d, Munus magnificum dare. * Mittit homini munera satis largè hæc ad usum domesticum uini et olei, quod uisum erat, etiam tritici quod satis esset. de Ar.244 b, Aliquem quasi diuino munere donatum reipub. uideri. Ep.231 d, Sed ego hospitii ueteri et amico munusculũ mittere uolui leuidense, crasso filo, cuiusmodi ipsius solent esse manera. de Vn.204 d, Philosophia data est nobis deorum concessa atq; munere. de Diu.109 b, Quod enim munus afferre reip. maius melius ue possumus, quàm si, &c. Postquam.204 d, Deorum beneficio et deorum munere. Off.76 b, Munera perinde sunt, ut accipiuntur. Acad.40 d, Dare munus alicui. ad He.6 a, Largiri munus alicui. pro Syll.177 b, Quasi uerò tempus dandi muneris non ualde appropinquaret. et ibi. Posset alia familia Fausti munus præbere. de Or.153 b, Meq; ad meum munus pensumq; reuocabo. de Clar.170 d, 15 functus est omni ciuium munere. de Cl.174 b, Rullius magnũ munus de iure respondendi sustinebat. de Som.128 d, Ne munus assignatum à deo de fugisse uideamini. Of.35 d, Inuectio certè nulla esset, nisi his muneribus homines fungerẽtur. pro Cl.23 a, Mater auduit sibi non solùm filium, sed etiã exequiarum munus ereptũ. de Diu.109 b, Tantũ huic studio relinquendum, quantum uacabit á publico officio & munere. & ibid. Tum pristinis orbati muneribus hæc studia renouare cœpimus. de Di.139 b, Sine oculis nõ potest extare officium & munus oculorum. Tus.193 b, Oculus conturbatus non est probè affectus ad suum munus fungẽdum. & ibi. Ad exequendum munus suum. in Ant.221 d, Non quòd ei cura defuerit in tãto officio tamtoq; munere. de Am.100 d, Valetudo opportuna est, ut dolore careas, et muneribus fungare corporis. At.94 b, Paucos dies habebam reliquos annui muneris. Acad.30 b, Dare alicui immunitatem munerum. de Or.112 d, Videamus quid ei negocij demus, cuiq; eum muneri uelimus esse præpositum. de Or.108 d, Oratoris proprium officiũ ac munus. pro Font.279 b, Alicui muneri atq; officio præesse. de Ora.101 d, Honoribus ac reipub. muneribus perfunctus senex. de Or.114 d, Videtis' ne quantum munus sit oratoris historia. Or.94 b, Magnum quiddã est onus ac munus profiteri, &c. in V.89 b, Munus hoc meum non est, cum meæ partes sunt hospitum recipiendorũ, id libẽter facio. de Nat.d.5 b, Qui ministri tanti muneris fuerunt. Par.241 b, & 242 d, Quo expositio, munus promissione confecero. Aca.30 b, Dare alicui immunitatem mu-

Universidad de Deusto
Biblioteca

nerum. Off.53 a, Nulla tamen eius ingenij monumenta mandata literis, nullum opus ocij, nullum solitudinis munus extat. de Pro.76 a, Susceptũ reipub. munus explere. de Or.140 a, Singularum uirtutum certa quædam sunt officia ac munera. Ep.65 b, Hoc quicquid est oneris ac muneris. Ep.151 a, Sustinere munus consulare. Ep. 59 b, Tanti ac tam præclari muneris societas. Ep.90 b, Munus officij ac studij erga aliquem. At.1 b, In omni munere candidatorio fungendo. Tus.139 b, Munus animi est ratione uti. pro Mil.105 b, Principum munus est, resistere leuitati multitudinis, etc. de Fin.114 a, Officium munusq; sapientis, etc. Ep.190 a, Tuum est hoc munus, tuæ partes. Tus.235 b, Tenere suum munus. Ep.116 b, Deferre munus alicui. de Orat.88 b, Tu qui tuo magis studio, quàm proprio munere aliquo disertorum ius à nobis ciuile didicisti. Qu. Fr. 293 b, Parui refert abs te ipso ius dici æquabiliter & diligẽter, nisi idem ab ijs fiet, quibus tu eius muneris aliquam partem cõcesseris. Qu. Fr.299 a, In extrema parte muneris ac negocij tui diligentißimus sis. Off.44 b, Theophrastus est multus in laudanda magnificentia popularium munerum. Off.48 b, Sin aliqua neceßitas huius muneris alicui reipub. obuenerit, danda, &c. de Sen.82 b, Aliquem ad omne officij munus instruere. de Sen.83 b, Masanissa senex omnia regis officia & munera exequitur. de Sen. 84 a, Quidam senes nullum officij aut omnino uitæ munus exequi possunt. de Sen.93 a, Nam dum sumus in his inclusi compagibus corporis, munere quodam neceßitatis & graui opere perfungimur. de Amic.109 a, Multos modios salis simul edendos esse, ut amicitiæ munus expletum sit. Par.116 b, Quoniam illud maiorum uigiliarum munus in tuo nomine apparuit. de Leg.157 a, Mihi uideris corũ studijs, qui literis delectantur, debere hoc munus. de Leg.158 a, Qui consulentibus respondet, senectutis grato atq; honesto fungitur munere. de Leg.158 b, Qui ei muneri præfuerunt. de Leg.159 b, Cuius muneris colẽdi efficiendiq; causa nati sumus. et 170 a; b, Tanquam id habuerit operis ac muneris, ut hanc nobis efficeret sedem, &c. Fungor aliquo munere. Colo & efficio aliquod munus.

Munusculum, li. Off.66 b, Alieni facinoris munusculum non repudiarunt. Ep.216 b, Munusculum leuidense.

Muræna, næ. piscis. Parad.123 a, Mullorum & murænarum copia.

Murgentinus, a. ager. in Ver.157 a.

Muria. riæ. aqua multo sale condita, quam Plin. salsuginem etiam uocat. de Fin.99 b, Stilla muriæ.

Murmur, ris. mugitus, fremitus. de Orator.157 b, Murmur maris. in Arat. Nec metuunt canos minitanti murmure fluctus.

Murmuro, as. de Aruspic.247 b, Vidi hestermo die quendam murmurantem, qui, &c. Tus.250 b, Fremitus murmurantis maris. ad Her.33 b, Vagire, mugire, murmurare, sibilare.

Murus, ri. mœnia, propugnaculum. de Nat.79 a, Muri urbis, quos uos sanctos esse dicitis. pro Pomp.14 b, Insula Delos parua, sine muro nihil timet. Off.3 a, Aries murũ percußit. At.25 a, et 26 a, De muro imperaui Philotimo ne impediret. de Fin.111 a, Si Annibal ad portas uenisset, murumq; iaculo traiecisset. in V.235 b, Ad omneis meos impetus quasi murus quidã boni nomẽ imperatoris opponitur. in C.123 b, Dum memoria consulatus mei uestris erit infixa mentibus, firmißimo me muro septum esse arbitrabor. in Pis.81 a, Lex Aelia & Fusia propugnacula muriq; tranquillitatis & ocij.

Mus, ris. de Nat.29 a, Non poßis adduci, ut muribus domum, & mustellis ædificatam putes. de Diu.100 b, Clypeos à muribus esse derosos. de Diu. 120 b, Mures diem & noctem aliquid rodentes. Att. lib. 4, Tabernæ mihi duæ corruerunt: reliquæ rimas agunt. Itaq; non solum inquilini, sed mures migrauerunt.

Murum, pro murium. 2 de N. teste Charisio, Nec enim homines murum aut formicarum causa frumentũ condũt.

Musa, æ. de Nat. 70 a, Musæ primæ quatuor natæ Ioue, Thelxiope, Mneme, Aœde, Melete: secundæ ex Ioue & Mnemosyne, nouẽ: tertiæ ex Ioue et Antiopa, quas Pieridas et Pierias solent poetæ appellare. pro Ar.191 a, In qua urbe Imperatores propè armati poetarum nomẽ et Musarum delubra coluerũt. Or.202 b, Xenophontis uoce Musas quasi locutas ferũt. Ep.16 a, Ab oratorib. disiũgo me fere, referoq; ad mansuetiores Musas. Tus.241 a, Quis est enim qui cum Musis, id est, cum humanitate et cum doctrina habeat aliquod commercium, qui, &c. de N.68 b, Orpheus & Rhesus matre Musa nati. pro Ar. 189 b, Nemo est tam auersus à Musis, qui non mandari uersibus æternũ suorũ laborũ præconium facilè patiatur. Or.198 a, Forenses causæ agrestioribus Musis relictæ. At.25 a, Interea quidem cũ Musis nos delectabimus. Att.25 b, Cum omnibus Musis rationem habere cogito.

Musca, scæ. de Cl.184 a, Hodie te istic muscæ comedissẽt. & de Orat.131 b, Puer abige muscas.

Muscosus, a, um. humore sordidus, squalidus, obsoletus. Quint. Frat. 319 a, Iam ἀποδυτηρίῳ nihil alsius, nihil muscosius.

Musculus, li. exiguus mus. de Diu.115 b, Musculorum iecuscula bruma dicuntur augeri.

Musica, cæ. cantus, symphonia. de Ora.100 b, Vt in musicis numeri & uoces & modi. de Or.155 a, Musicam Damon & Aristoxenus tractauerunt. de Nat.30 b, Idẽ scilicet censeres in platanis inesse musicam. de Nat.190 b, Leges musicæ, & 177 b, Cantus musicorum.

Musicus, ci. de Orator.100 b, Vt in musicis numeri et uoces & modi. & 85 b, Quis musicis penitùs se dedidit, quin, etc. Tus.240 b, Musicorum uerò per studiosum acceρimus: id est, Dionysium. Off.29 b, Vt in fidibus musicorũ aures uel minima sentiunt. de Diu.110 a, Qui fidibus aut tibijs uti uolunt, earũ tractationem non ab aruspicibus accipiunt, sed à musicis. in Pis.84 a, Hic autem non tam cõcinnus helluo, nec tam musicus, iacebat, &c. Tusc.177 b, Si absurdè canat is, qui se haberi uelit musicum. Tusc.149 a, Ergo in Græcia musici floruerunt. de Fin.90 b, Geometræ, musici, grammatici. Item: Timotheus musicus. Steph. in uoce Mileti.

Musicus, ca, cum. de Leg.177 b, Plato negat mutari posse musicas leges, sine mutatione legum publicarum.

Mustaceum, cei. cibi genus, ex farina, caseo, aniso, cumino, adipe, musto, et de uirga lauri abrasa aliquid suppositis folijs lauri cum coquitur, ut Cato docet. Att. 79 b, Laureolam in mustaceo quærere. Bibulum hoc prouerbio notat, qui sine labore, in re friuola, præclaram quæreret gloriam.

Mustella, le. de Nat. 29 a, Non poßis adduci ut domum muribus & mustellis ædificatam putes.

Mustum, sti. de Cl.192 b, Noua ista quasi de musto ac lacu feruida oratio.

Mutabilis, le. habens mutationem. de N.65 b, Omne corpus mutabile est. & de Vn. 199 b, Materia mutabilis. de Vn.201 a, Sidera quæ uaga & mutabili ratione labuntur. pro Mil. 109 b, Mollis, tener, flexibilis.

Mutabilitas, tis. Tus. quæst.226 a, Inconstantia mutabilitasq; mentis.

Mutatio, onis. permutatio, motus, conuersio, status, cõuersio, inclinatio temporũ. in Ar.240 b, Optimus est portus pœnitenti, mutatio consilij. pro Qu.2 b, Fit magna mutatio loci, non ingenij. Epist. 8 b, Atq; ita ut nullam mutationem unquam habitura res esse uideatur. de Na. 46 b, Luna uarias mutationes lucis habet. de Nat.65 a, Natura omnia ciens, & agitans motibus & mutationibus suis. Academ. 30 a, Vt nulla uis tantos queat motus mutationemq; moliri. de Natur. deor.36 b, Mutationes quatuor temporum. & 65 b, Mutationes elementorum inter se. pro Cluent.28 b, & Offic.24 b, Crebra coloris mutatio. Offic.24 b, Morum facienda mutatio est. de Diuin.105 b, Extorum fieri mutatio potest. Offic.5 b, Mutatio officiorum dando, accipiendo. Att.125 a, b, Nemo doctus unquam mutationem consilij, inconstantiam dixit esse. Off.24 b, Eam mutationem si tempora adiuuabũt, facilius commodiusq; faciemus. in Ant.159 a, Vnde igitur subitò tanta ista mutatio?

Mutatus, a, um. Epi. 77 a, Alij mutati uoluntate sint. & 84 a, b, Rerum hoc natura, &c. nec manens nec mutata ratio feret.

Mutia, orum. festus dies, Qu. Mutio ob bene administratã Asiam, consecratus. in Ver.119 a.

Muticensis, ager in Sicilia. in V. Act.5. pag.169 b.

Mutilatus, ta. diminutus. in Ant.189 b, Antonius in Galliam mutilatum ducit exercitum.

Mutilus, a, um. diminutus, mutilatus. Ora. 214 a, Animus mutila sentit quædam, et quasi decurtata. Or.199 b, Mutila quædam & hiantia loqui.

Mutina, næ. urbs. in. Ant. 199 a, Antonius circunsedit Mutinam, firmißimam & splendidißimam populi Romani coloniam. At.278.

Mutinensis, e. Attic. 276 a, Mutinensis fuga.

Muto, as. mutationem facio, permuto, uerto, inuerto, conuerto, immuto, commuto, uario. Postquã.206 b, Vos uestem mutandam censuistis, cunctiq; mutastis. & Qu. Fr.308 a, pro Corn.60 a, Neq; mutare ciuitatem quisquam inuitus potest, neq; si uelit mutare, non potest. et 61 a, Ne quis inuitus ciuitate mutetur. pro Corn.68 b, Illum ciuitate mutatum esse fateor. de Or. 159 a, Idq; ad omnem rationem mutatur & uertitur. de Pro.74 a, Postea q; reb. gestis mentes uestras uoluntatemq; mutastis. pro Do.217 b, Cui quidem cum Ciliciam dedisses, mutasti pactionem. pro S. R. 35 b, Versa & mutata in peiorem partem sunt omnia. Orat.202 a, Ergo ille princeps uariabit, mutabit, &c. At.116 a, & Ep.49 a, Philotimi literis lectis mutaui consilium de mulieribus. pro Mur. 129 a, Sapientem sententiam mutare nunquam. & Att. 135 a, b, Mutare sententiam. de Cla.194 b, Mutare consuetudinem dicendi. pro Cl. 24 a, Mutare testamentum. Parad.121 a, Mutare solum. & pro Do.229 a, Quò uertendi, hoc est mutandi soli causa, uenerant. de Or.158 a, Proprium proprio commutare. Ora.205 a, Ennius pro Afris immutat Africam. & ibidẽ: Summutantur uerba pro uerbis. Att.235 b, Consilia in horas commutari uides. b, Mutari, non constare sibi, discedere à sese. de Fin. 85 b, Probitas gratuita, non mutata uoluptatibus. aliter mutuatam, aliter imitatam.

Mutuatio, onis. de Or.157 a, Translationes quasi mutuationes sunt, cum quod non habeas, aliunde sumas. Item, Mulctari ea pœna, quæ sine mutuatione et sine uersura poßit dissolui. pro Fl.156 a, Cum multos minutis mutuationibus fraudauisset, &c.

Mutuè. mutuò, uicißim. Epi. 60 a, Tu ipse uelim iudices, satis'ne uideatur his omnibus rebus tuus aduentus, cum proximè Romã uenisti, mutuè respondisse. et 63 b, Officijs non mutuè respondetur. hæc Cic. filius.

Mutuò. mutuum. Epi.153 a, Fac ualeas, meq; mutuò diligas. Ep.63 b, Officijs mutuò respondere. Epist.167 a, Et si omni tẽpore summa studia officij mutuò inter nos certatim extiterũt. Ep.149 a, Te ut diligas me, si mutuò me facturum scis, rogo. Ep.60 a, Satis'ne uideatur his omnibus rebus tuis aduentus mutuò respondisse. Ora.204 a, Verbum aut translatum, aut factum aliunde ut mutuò, aut factum ab ipso.

Mutuor, aris. quod non habeo, aliũde sumo, mutuum aliquid sumo, utendum accipio. Attic.245 b, Cum abundare debeam, cogor mutuari. Quin. Frat.236 b, Tu quicquam ab alio mutuaris? Att.103 b, Age à Cælio mutuabimur. de Na. 44 a, Mutuemur hoc quoq; uerbum. Or. 217 b, Aut noua uerba facere, aut à simili mutuari. de Orat. 107 b, Cætera uerò à familiari meo Longo mutuabor. de Ora. 89 b, Quæ sunt oratori cum illis cõmunia, non mutuor ab illis. Att. 112 b, Sed eum uideo in sumptũ ab alijs mutuatum. Tusc.184 b, A' uiris uirtus nomẽ est mutuata. de Fat. 140 b, Orator subtilitatẽ ab Academia mutuatur, & ei uicißim reddit ubertatem orationis, et ornamenta dicendi.

Mutus, a, um. elinguis, tacitus.)(. Loquens, eloquens. Post quam. 203 a, Mutum forum, elinguem curiam, tacitam & fractam ciuitatem uidebatis. Qu. F.442 b, Qui mutis pecudibus præsunt. de Fi.63 b, Si mutæ etiam bestiæ loquerentur. de Leg.184 b, Lex est mutus magistratus. in Cat.113 a, Imago aui tui clarißimi uiri, quæ te à tanto scelere etiã muta reuocare debuit. in Ver.271 a, Omnia muta atq; inanima commouerentur. & de Nat. 9 a, Res inanimatæ atq; mutæ. Att.123 a, Nullum fuit tẽpus post has fugas et formidines, quod magis debuerit mutũ esse à literis, propterea quòd, &c. ad Heren.40 b, Cum res muta aut informis sit eloquens & formata. & Tusc. q. 242 a, Muti uel loquentis origo. Or.209 b, Muta quædam eloquentia inducere. in Cat. 116 b, Nihil me mutum delectat, nihil tacitum. de Or.123 a, Dialectica in excogitandis argumentis muta nimium est, in iudicandis nimium loquax. pro Fl.174 a, Muta est huius temporis accusatio. pro Dom.240 a, Is mutam in delicto personam nomenq; præbuit. pro Dom.218 a, Ciuitas fracta malis, muta, debilitata, abiecta metu. in A. 186 b, Satius est mutum esse, quàm quod nemo intelligat dicere.

Mutuum. mutuò. pro Flac.156 a, Pecuniam sumpsit mu-

Universidad de Deusto Biblioteca

tuum à S. Schola aliter mutuam.Ep.200 a,Tibi ex S.C. imperandum,mutuumq; sumendum censeo. Mutuum in amicitia.l.Mutuus.

Mutuus,a,um. pariter atque æqualiter respondens,par. At.262 a,Tua uoluntas erga me, meaq; erga te par atq; mutua.pro S.R.37 a,Idcirco amicitiæ comparantur,ut commodum mutuis officijs gubernetur. de Am.99 a,In amici mutua beneuolētia cōquiescere. Ep.60 a,Mutuū in amicitia est,cum par uoluntas accipitur & redditur. & 145 a, Tuus erga me mutuus amor. Ep.59 b,Tribuere alicui mutuam uoluntatem.Ep.204 a,Pro pari inter nos et mutua beneuolentia.Ep. 227 a, Multa & magna inter nos officia,paria & mutua intercedūt.Ep.178 a, Cum Appio summa mihi necessitudo est,multis eius officijs et meis mutuis constituta. Of.12 a,Beneficia mutua & grata esse debēt.in Sal.273 a,Non enim sperasti mutuam me tibi gratiam relaturum, ut uicissim tuos cōpellarē.de Am.195 b,Remuneratio beneuolentiæ, uicissitudo studiorum uel officiorum.At.205 a,Ille mihi HS.quatuordecim non reddit, quæ dedi eius filio mutua.171 b, Dare pecuniā mutuā alicui.cōt.Rul. 82 b, Dare frumentum mutuū alicui.in Ver.81 b,Sumere pecunias mutuas. in A.229 b, & Br.93 a,Sumere pecunias mutuas ab aliquo.pro Fl. 148 a, Da mihi testimonium mutuum.

Mycenensis,se.de Finibus,68 a,Mycenenses Attica pubes. Poetæ.

Mylasa,orum.urbs.in Ant.198 a,& 207.

Mylaseis,uel Mylasij.pop.Ep.214 b.

Myndus,di.opp.in Ver.94 a.

Myndenses.Ep. 37 a,Myndensium testimonium.

Myoparo,onis.nauis piratica.I.V.190 a,In portu piraticus myoparo nauigauit. & 250 b, & 94 a, L.Infestus.

Myrina,næ. urbs Lemni.Ep.76 b.

Myron, onis.fictor, qui Herculem ex ære fecit.in V.220 b,& de Or.145 a.

Μυροθήκιον, arcula,uel pyxis,in qua unguēta pigmentaq; temperantur, & asseruantur.l.Arcula.

Mysia,siæ.regio.Orat.199 a, Curia,Phrygia,Mysia.

Mysius,a.At. 293. & 300 a.

Mysterium,rij.initia sacra,res occulta.Tusc.154 a,Reminiscere quoniā es initiatus,quæ tradantur mysterijs. de Le.167 a, Mysteria,quæ appellantur initia, &c. & de Or.149 b, Quod mysteria non referrent, &c.de N. 38 a, Quod quale sit, ex mysterijs intelligi potest.de Or.148 b, Hoc tacitū tanquā mysteriū teneas.pro Mu. 129 b,Id enunciatis uestris mysterijs totum est contemptum. Ac.15 b,Quæ sunt tandem ista mysteria?cur celatis?Tus.221 a, Ne rhetorū aperiamus mysteria.de Orat. 102 a,Quid si petimus ab Antonio ut ea nobis explicet, & illa dicendi mysteria enunciet? At. 67 a,Epistolæ nostræ tantū habent mysteriorū, ut eas ne librarijs quidē ferè committamus.Att.83 b,Velim adscribas certū quo die mysteria futura sint. & 89 a, Faciesq; me,in quem diem incidant mysteria,certiorem.

Mysus, a, um.pro Flacco,160 a,Mysorum ultimus.prouerbium.

Mystagogus, gi.rex sacrorum, & magister.in Ver.230 b,Itaq; iudices ij qui hospites ad ea quæ uisenda sunt,ducere solent,& unumquidq; ostendere,quos illi Mystagogos uocant, &c.

N Litera significabat in iudicijs non liquere, unde ampliatio nascebatur.

Næ, profectò, ualde. in Ant. 161 a, Næ tu si id fecisses,melius famæ tuæ cōsuluisses. At.57 b,Medius fidius næ tu emisti locū præclarum. Tus.164 a,Næ illæ medius fidius uir sapiens lætus morietur.de N.26 a,Næ ego incautus, qui cum Academico & eodē rhetore congredi conatus sum.in Ver.219 a,Næ ista præclara nobilitas desinat q̄rī, populū Rom. hominib. nouis honores mandare.At. 86 b, Næ tu me solicitudine magna liberaris.& de Cl. 187 b,Næ ego uelim, &c. Epist.95 a,Næ tu haud paulò plus delectatiōis habuisti quā quisquā nostrûm. Ep.106 a,Scilicet ista quidē summa,næ ego multa libentius emerim diuersoriū Tarracinæ, næ,&c.Tusc.161 b,Næ ista gloriosa sapiētia nō magno æstimanda est, si quidē non multum differt ab insania.Aca.29 b, Quòd si geometricis rationib. non est crediturus, quæ uim afferunt in dicendo,næ ille longè aberit,ut argumentis credat philosophorum.I.C.105 b,Næ illi uehement ererrant,&c.

Nænia,niæ.de Le. 182 b,Honoratorū uirorum laudes in concione memorantor, easq; ad cantus & ad tibicinem prosequuntor, cui nomen Næniæ,quo uocabulo etiam Græci cantus lugubres nominant.

Næuius,poeta comicus.de Cl. 170 a.

Næuus, ui. de Na.17 a,Næuus in articulo pueri delectat Alceum.est autem corporis macula næuus.de Cl.194 b, Totum aliquem nō næuo aliquo aut crepundijs,sed corpore omni uelle cognoscere.

Nam,nāque.autem, enim, etenim,atqui,quoniam,siquidem, quippe,nimirum,scilicet,uidelicet,sané.Ep.203 b, Cum eo mihi summa necessitudo est,magno enim beneficio meo affectus cumulatissimè mihi gratiā retulit:nā nec in honoribus meis unquam defuit,nec in laboribus. I. C. 116 b, Quamobrem Quirites celebratote,&c.nā multi, &c. erepti enim,&c.de In.43 b,Nam Hermagoras quidē nec quid dicat attendere,nec quid polliceatur intelligere uidetur. Ep.232 b, Nā quid ego de Cicerone dicam?qui,&c.de Or.121 b, Nam herculè,inquit,Antonius,si,&c.& I.V.123 b,Nam herculè inquit,&c.et ib. Nam sperauerā,inquit arator,me ad denarium peruenturum. At.49 a,Nam quòd purgas eos,&c.135 b,Nam quod negas,etc.pro Cæl.32 a,Ex quibus requiram quónam modo latuerint.At.177 a, Quámnam rationē allaturus es huius rei?de Di.89 b,Cuius nā modi est Tarquinij somnium?Att.273 b, Quinq; cohortibus quid se nam facturū arbitratur. Part. 234 a,Ecquónam modo. & 232 a,Nunquid nam restat?Tus.246 b,Offecerat uidelicet apricāti:id est, nam offecerat apricanti, uel offecerat scilicet apricanti.ut illud, Nunquam uidelicet sitiens biberat. I. A. 217 a,Nam quòd me tecum iracundè agere dixisti,non est ita,uehementer,&c.

Nāciscor, eris.nactus sum,inuenio,adipiscor,cōsequor, assequor, mihi obuenit. de Nat.51 a, Alter alterius ubicunque nactus est, oua frangit.& Tusc. 164 a, Cato sic abijt è uita,ut causam moriēdi se nactum esse gauderet. Orat. 199 b, Nactus sum etiam,qui Xenophontis similem esse se cuperet.de Fin.51 b, Quoniā nacti te,inquit, sumus. At. 315 a, Cuius rei nonnullā cōsuetudinē nactus sum,&c.pro Mil.116 a, Quónam modo imperiū ferre potuissetis,

potuissetis, si id ille nactus esset? de Som.131 a,Ne uim ullam nanciscatur, quæ à primo impulsu moueatur.Ep. 173 b, Si quid firmitatis nactus sit Antonius.Epist.194 b,Nactus plusculum laxamenti.& cum plus ocij nactus ero.de Nat.77 a, Potestas quam ille per scelus erat nactus. & b, Nacti aliquid fortuiti boni. de Nat.58 b,Iam uerò immanes belluas nanciscimur uenando.Ep.205 b, Tamē maiorē spem impetrandi nactus sum,postea quā, &c.Se. Vitis ut se erigat clauiculis,quasi manibus,quicquid est nacta complectitur.in Ver. 97 a, Sortem est nactus urbanæ prouinciæ.

Nanque.si quidem.pro R.P.132 a, de Or.93 b,Tum ille, nāque quod tu non poteris, nemo poterit.de Ora.91 a, Nāq; illud quare Scæuola negasti?Ep.152 b,Nāq; assiduis internuncijs,&c.

Nar.fluuius. At. 62,In Nar defluit Velinus lacus.

Narbonensis,e. pro Fon.276 b.

Narbo, onis.pro Fon.276 b,Est in prouincia Galliæ Narbo Martius colonia nostrorum ciuium,specula populi Rom.in Ant.167 a,At.198 a.

Naris,ris. nares sunt nasi foramina.de Na.54 b,Nares eo quòd odor ad superiora fertur, rectè sursum sunt.& 53 a,Os adiunctis narib.spiritu augetur. et 55 a,Nares semper patent. Tus.199 b, Fasciculum ad nares admouere. ad Her. 41 a, Emungere se cubito.de Diu.83 a,Naribus humiferum duxêre ex aere succum.

Narniensis,tribus.cont.Rul.81 b.

Narona,næ.urbs.Ep.231 b, & 51,Vatinij.

Narratio,nis. rerum gestarū, aut ut gestarum expositio. de Fi.48 a,de Or. 116 a, Deinde rem narrare,ita ut narratio uerisimilis sit, ut aperta, ut breuis. & 139 a,Narratio obscura totam obcæcat orationem.Or.208 a,Narrationes credibiles, nec historico, sed propè quotidiano sermone explicatæ dilucidè. Orat. 208 a,Rem breuiter exponere,& probabiliter & apertè.& 217 b,Si exponenda narratio est.Par. 232 b,Narratio est rerum explicatio, & quædam quasi sedes ac fundamentū cōstituendæ fidei.de Or.139 a, Omnis oratiōis reliquæ fons est narratio.2 ad Her.Narratio accusatoria in coniecturali causa quid habere debeat. 1 de Inuent. Aperta narratio poterit esse,ut si quodq; primū gestum erit,ita primum exponetur, &c. 1 ad Her.Narratio quo breuior,eo dilucidior.Partit.Narratio in suasione rara.2 de Ora.Deinderem narrare, ita ut narratio uerisimilis sit,ut aperta, ut breuis.1 ad Heren. Verisimilis narratio erit, si ut mos,ut opinio,ut natura postulat,dicemus.2 ad Heren. Defensoris narratio simplicem & dilucidam expositionem debet habere, cum attenuatione suspicionis.Part. Narratio præteritarum aut præsentium rerum est.3 ad Her.Narrationis dispositio.1 ad Her. Genus narrationis, quod in personis positū est, debet habere sermonis festiuitatem, animorū dissimilitudinē,grauitatem,lenitatem, &c. 1 ad Hr.Narrationis in negociorum expositione positæ partes tres. 1 de Inu. Narrationis uirtutes tres.In Or.Exponere narrationē.At.li.6,In multis nominib. in Trophoniana Charonis narratiōe Græcos in eo reprehendit, quòd,&c.1 de Or.Quando utendū sit, aut non sit narratione:id est,consilij.1 de In.& 1 ad He. Narrationum tria sunt genera. Vnum genus est, in quo ipsa causa,& omnis ratio controuersiæ continetur. Alterū, in quo digressio aliqua extra causam aut criminationis,&c. aut amplificationis causa interponitur. Tertiū genus est remotū à ciuilibus causis,quod delectationis causa non inutili cum exercitatione dicitur et scribitur.de Narratione uide ad Heren.1 b,& 3 a,de In.48 a.

Narrator, oris.de Or. 113 a,Cæteri non exornatores rerum,sed tantummodo narratores fuerunt.de Or. 129 a, Imitator & narrator facetus.

Narro,ras. rē gestam expono narrationem expono,rem demonstro,dico.Ep.31 a,Iucunda mihi eius oratio fuit, cum de animo tuo, de sermonibus,quos de me haberes, quotidie mihi narraret. Attic.45 a, Crassi libertum ais, tibi de mea solicitudine macieq; narrasse. ad Her. 20 b, Narrare de aliqua re.de Orat. 131 a, Vt mores eius de quo narres exprimātur. Att.216 a, Othonē quòd speras posse uinci,sanè bene narras.At.247 b,et 246 a, Narro tibi, Quintus exultat lætitia. Att. 26 b,Narra mihi reges Armenij patritios salutare nō solēt? At.29 a,Nā tibi planè relegatus mihi uidetur postea quàm in Formiano sum. & 146 a, Narro tibi,hæc loca uenusta sunt.et 290 b, Malè narras de Nepotis filio.

Narthecium,cij.myrothecium. de Fi.69 a,Medicamenta illa tanquam de narthecio promant. Ac.li.2, Nonius. l.Puteo, & Vnguentum.

Narus,gnarus. Or.212 a,Noti erant,et naui, et nari, quibus cū In præponi oporteret, dulcius uisum est.)(.Ignoti,ignaui, ignari dicere, quàm ut ueritas postulabat.

Nari,orum.opp.At.40 a,Datū VI. Id. April. Naris Luc. aliter Naryci Locr. à Naryx.

Nasica.l.Corculum.

Nascor,eris.orior, in uitam uenio uel introeo uel ingredior,gigno, ortum habeo, in lucē edor uel suscipior,alicuius satu edor, in lucem edor, patris satu matrisq; conceptu omnes generamur & edimur, proficiscor, patefio,procedo. de Fi.107 a, Omnes nati sumus ad societatem & cōmunitatē generis humani.Tus.150 a, Quoniā etiā mortui miseri sunt, in miseriam nascitur sempiternam. de Fi.81 a,Sed ipsum à se oritur & sua sponte nascitur. cont.Rul.84 a, Antè extingui atq; opprimi quā planè exortū ac natum esset. pro S.R.25 b,Si tibi fortuna nō dedit ut patre certo nascerere. Or. 197 a, Cætera nascuntur & occidunt. Top. 224 a,Filius natus in decē mensib.de Cl.167 a, Thucydides qui non nascentib. Athenis, sed iā adultis fuit. pro Qu. 16 a,Ex quo hæc omnia nata & profecta sunt.de Fi. 118 a,Timiditas ex rebus nascitur.de Cl.168 b,Nec in impeditis,& regū dominatione deuinctis nasci cupiditas dicendi solet.Of.36 a,Nulla tā detestabilis pestis est, quæ non homini ab homine nascatur.cōt. Rul.64 a,Homines in ueteri dignitate fortunaq; nati. in Cat. 111 a,Nascēdi incerta conditio,& sine sensu nascimur. de L.159 a,Cuius causa nati & in lucē editi sumus. At.2 a,Filiolo auctus sum.Maior natu,& minor natu. l.Natu.

Nassa,sæ. uas uimineum ad capiendos pisces. Ad Att.247 b,Ex hac nassa exire constitui non ad fugam,sed ad spē mortis melioris.

Nasturtium, tij. herba acri & odore & sapore, quam Græci cardamum uocant. Tusc. q. 274 b, Persas negat Xenophon ad panem adhibere quicquam præter nasturtium.& de Fin.84 a.

Nasus,

Universidad de Deusto Biblioteca

Nasus, nasi. de Fi.55 a, Nasus ita locatus, ut quasi murus oculis interiectus esse uideatur. ad Her.40 a, Emungere se cubito.

Natalis, le. Attic.283 a, Cum is dies casu Bruti natalis esset. Attic.137 a, Natali die tuo scripsisti epistolam, &c. Attic.104 b, Ita ad urbem III. Non. natali die meo. pro Fl.165 b, Hunc ego diem uerè natalem huius urbis, aut certè salutarem appellare possum. & de Diuinat.129 a, Natalis dies urbis. At.49 a, Agere diem natalem suum, uel alicuius. de Fi.85 a, de Fin b.86 a, Agere diem suum natalem quotannis. & ibi. Vt & sui & Metrodori memoria colatur. & ibid. Colere diem natalem. de Diuin. 126 b, Chaldæis in prædictione & in notatione cuiusq; uitæ ex natali die, minimè credendum est. pro Sest.26 a, De natali die Ciceronis. in Cat.111 a, Non minus iucundi atq; illustres nobis sunt ij dies, quibus conseruamur, quàm ij quibus nascimur.

Natalitius, a, um. dies natalis. de Diuin. 126 b, Qui hæc Chaldæorū natalitia prædicta defendūt. & 127 a, Chaldæi notant sidera natalitia. I. A.163 a, Hodie nō descēdit Antonius. cur? dat natalitia in hortis.

Natatio, onis. de Se.89 a, Natatio & cursus.

Natio, onis. gens, genus, terra. de Prouin.75 b, Cæsar cum acerrimis nationibus Germanorum & Heluetiorum prælijs felicissimè decertauit. pro Font.281 a, Exteræ nationes et gentes. pro Cl. 32 b, Is se Ligurem non fecit, ne nationis magis suæ quàm generis uti cognomine uideretur: id est, Pacetus natione Ligur. de N.78 b, & 79 a, Deum nō curare singulos homines, nec ciuitates, nec nationes et gentes. de Or. 110 a, Erudita illa Græcorum natio. de In.50 a, Atq; hominum genus in natione consideratur, graius an barbarus. de Ar. & pro Sest.23 b, Deteriores cauete, quarū quidē est magna natio pro Mur. 140 b, Tota natio cādidatorum. & pro Sest.23 a, Natio optimatum. Qu. Fr.295 a, Immanes ac barbaræ nationes. & in Pis 91 a, Nemo tibi obuiā uenit, ne de officiosissima quidem natione candidatorum.

Natio, dea. de Nat. d. 68 b, & 69 b, Natio dea, quæ quia partus matronarum tueatur, à nascentibus Natio nominata est.

Natiuus, a, um. germanus, quod nobiscū nascitur. de Nat. 7 a, Anaximandri opinio est, natiuos esse deos, longis interuallis, orientes occidentesq;. Part. 231 a, Simplicia uerba partim natiua, partim reperta sunt. de Natur.46 a, Belluæ ad saxa natiuis testis inhærentes. pro D.215 a, Medicina, quæ & illud natiuum malum & hoc delectū sanare posset. de Arusp. 248 a, Huius gentis ac terræ domesticus natiuusq; sensus.

Nato, as. no. pro Cæl. 45 a, Quò omnis iuuentus natandi causa uenit. & de In. 81 b, & Ep.100 a, Naufragus quidam natans, &c. de N.72 a, In quo quidem magis tu mihi natare uisus es, quàm ipse Neptunus. in An.180 a, Natabant pauimenta uino.

Natrix, cis. serpentis genus. Ac.30 a, Cur Deus tātam uim natricum & uiperarum fecerit? cur mortifera tam multa passim disperserit?

Natu, maior natu, ætate antecedens. Ac.16 a, Aliquos annis minor natu. & de Cla.186 b, Qu. Pompeius biennio quàm nos fortasse maior. pro Clu. 40 a, Ex his omnib. natu minimus Quin. Saturius. & de Or.113 b, Minimus natu horum omnium Timæus. de Cl. 173 b, Tum ego audiui equidem ista de maioribus. in Verr.262 a, Grandes natu matres. & 91 b, Grandis natu parens. de Cl. 171 b, & Tusc 148 b, Minor natu. de In.52 b, Qui fuit maior natu quàm Plautus. de Se.79 a, Non admodum grandis natu, sed tamen ætate prouectior.

Natura, ræ. communis hominum parens, uis, ingenium, quam noui philosophi & indiserti, substantiā & essentiam uocarunt. de Na.42 a, Namq; alij naturam censent esse uim quandam sine ratione cientem motus in corporib. necessarios. alij autē, uim participem rationis atq; ordinis tanquā uia progredientem, declarantemq; quid cuiusq; rei causa efficiat, quid sequatur. cuius solertiam nulla ars, nulla manus, nemo opifex cōsequi possit imitando. & ibi deinceps multa de natura. & 37 a, Omnis natura artificiosa est. & ibi rursus de natura multa. Parad.118 a, Cum tibi siue deus siue mater (ut ita dicam) rerum omnium natura, dederit animū. Tus.174 b, Natura parens omnium. & 235 b, Natura communis parēs. et de Fin.130 a, Omnium est natura cōmunis. & de Nat.10 a, Communis rerum natura uniuersa atq; omnia cōtinens. Quæ in de N.52 a, Prouida solersq; natura. in V.243 a, Quæ cupi cunda uidētur esse, non modò his extraordinarijs cupiditatibus, sed etiā ipsi naturæ ac necessitati denegarē. de Nat.31 b, Natura ignis, & ea ipsa tota feruida est, et cæteris naturis uitalem impertit calorem. de Fi.130 a, Naturas esse diuersas, ut aliud equo sit natura, aliud boui, aliud homini. et 126 b, Theophrastus persecutus est stirpium naturas, omniū ferè rerum, etc. Att.275 a, Occultæ hominū uoluntates, multiplicesq; naturæ. de Fin.59 b, Vis & natura iusticiæ. & 62 a, Vis uerborum & natura oratiōis. de N. d. 6 a, Omnes natura numini diuini parent. Tusc q. 156 b, Quinta illa non nominata magis quàm non intellecta natura. de Diuin.128 a, Eodem temporis puncto nati dissimiles & naturas, & uitas, & casus habēt. de Diuin. 82 b, Est enim uis & natura quædā, quæ futura prænūciat, quorum uim atq; naturam ratio nunquam explicuit. de Som.131 a, Hæc est natura propria animæ atq; uis, ut ipsa à seipsa moueatur. de Or. 161 a, In omni genere magna quædā est uis incredibilisq; naturæ. pro Syl.182 a, Tormentum gubernat dolor, & moderatur natura cuiusq; tum animi tum corporis. & ibi. Vita ipsa ex ui sua naturaq; facilè perspicitur. de Cl. 190 a, Gestus natura ita uenustus, ut ars etiam quæ non erat, & è disciplina motus quidā uideretur accedere. et 191 a, Atq; hic à magistris parum institutus, naturā habuit admirabilem ad dicendum: industriā nō sum expertus. studiū certè fuit. pro Ar.188 b, Sæpius ad laudē atq; uirtutē naturā sine doctrina, quàm sine natura ualuisse doctrinam. & ibi. Aliquem sine doctrina naturæ habitu esse moderatū. & ibid. Cum ad naturā eximiam & illustrē accesserit ratio quædā confirmatioq; doctrinæ, tum illud nescio quid præclarū ac singulare solet existere. Tus.152 b, & 162 a, Quinta quædā natura ab Aristotele inducta: & inibi de natura, quā substātiam uocant, præclara quædam. de Som. 131 a, Vel concidat omne cælum, omnisq; natura, consistat necesse est, animus. Offic. 22 b, Nihil contra naturā uniuersam est contendendum. de Or.92 b, Id si est difficile nobis, sit tamen in repositum atq; natura. & ibid. Nil decet inuita (ut aiunt) Mi-

nerua: id est, aduersante & repugnante natura. de Or. 94 a, Naturā atq; ingeniū ad dicēdum uim afferre maximā. de Or.129 a, Natura fingit homines, ac creat imitatores ac narratores facetos. Or. 212 a, Hoc nō natura fit, sed quodam instituto. de Cl.190 b, Siue quod natura nō esset ita factus. pro Sest.26 a, Natura improbus.)(A' natura bene institutus. pro Marc. Victoria, quæ natura insolens est. cont. Rul. 85 a, Aliquid ingenerari à stirpe generis ac seminis: id est, ab ipsa natura. de Fin. 140 b, Cum sic hominis natura generata sit, ut, etc. Tus.168 a, Natura sic se habet, ut, &c. Tusc. 176 a, Quod natura fert. de Or.101 a, Cuius rei tanta est uis, tanta natura, ut, &c. de Or.123 a, Acie mentis rerum omnium uim naturamq; uidere. de Or.123 b, Argumēta, aut ex sua sumi ui atq; natura, aut assumi foris. de Or.125 b, Medico et consuetudo ualentis, & natura corporis cognoscēda est. in V.240 b, Natura loci ac cœli Syracusarū. Qu. F.317 b, Quos tu situs, quasi naturas rerum & locorum habes? Epi.7 b, Ea est natura & ratio prouinciæ tuæ, &c. pro Cl.32 b, Vitia quæ ab natura habeas, studio atq; artificio quodam malitiæ condire. pro Rab. 95 b, Atqui uidemus hæc in rerū natura tria fuisse, ut aut, &c. aut, &c. aut, &c. & pro S.R. 30 a, Aliquid ex rerū natura sustulisse. de In.82 a, Natura ius est: id est, ius naturale est. Ita natura cōparatū est. I. Cōparo. Ita nati sumus, ut, &c. I. Natus. de Or.159 a, Itaq; incredibiliter hoc natura est ipsa fabricata. de Fat. 145 b, Motus enim uolūtarius eā naturā in se ipse cōtinet, ut sit in nostra potestate, nobisq; pareat, nec id sine causa. eius enim rei causa ipsa natura est. de Senect.78 a, Naturā optimā ducem tanquā deum sequimur, eiq; paremus. de L.182 b, Natura quæ norma legis est. pro Mu.132 a, Sed tamē ea uicisti, quæ & naturam, & conditionē, ut uinci possent, habebant. Offic.3, Natura iuris fons est. de N.2, Natura est igitur quæ contineat mundum omnem, eumq; tueatur. 2 de Nat. Natura, qua nihil potest esse callidius. Acad. ed.1. lib.2, Natura in profundo ueritatē, ut ait Democritus, penitùs abstrusit. Tusc. lib.5, Aperta enim res est, & quotidie nos ipsa natura admonet, quàm paucis, quàm paruis rebus egeat, quàm uilibus. Tus.3, Natura affert dolorē. de Di. li.1, Natura paruis momentis multa aut affingit, aut mutat, aut detrahit. de Am. Natura solitarium nihil amat, semperq; ad aliquid, tanquam adminiculum annititur. de Fin. lib.1, Natura, iuxta Epicurum, asciscit & reprobat: id est, uoluptatem & dolorem. Tus. q. lib. 2, Omnia quæ natura aspernatur, in malis sunt: quæ asciscit, in bonis. de Fin. lib.5, Natura in pueris ut in speculis cernitur. Offic.1, Natura, ui rationis, hominem conciliat homini: & ad orationis & ad uitæ societatem, &c. Tusc. lib.4, Continet aūt sedationē animi humana in conspectu posita natura. 10 ad Attic. Natura corrupit Hortensij filium, nō patris culpa. Cat. Natura commorādi nobis diuersorium dedit, non habitandi. Tus. lib.3, Natura paruulos nobis dedit igniculos, quos celeriter malis moribus opinionibusq; deprauatis sic restinguimus, ut nusquā naturæ lumē appareat. de N.d.1, Quæ nobis natura informationē deorum ipsorum dedit, eadem insculpsit in mentibus, ut eos æternos & beatos haberemus. Tus. lib.1, Natura dedit usuram uitæ, tanquā pecuniæ, nulla præstituta die. Off.3, Natura recta & conuenientia & constātia desiderat, aspernaturq; contraria. 2 de L. Natura in his ipsis rebus quæ ad quietam animi delectationem quæruntur, dominātur. Tusc. lib.5, Vereor enim ne natura quū corpora nobis infirma dedisset, ijsq; et morbos insanabiles et dolores intolerabiles adiunxisse, animos quoq; dederit & corporū dolorib. congruentes, et separatim suis angorib. & molestijs implicatos. 2 de In. Natura simplici in genere nihil ex omni parte perfectū expoliuit. 3 de Or. Fabricata est hoc incredibiliter natura. 2 de Or. Fingit homines ac creat imitatores ac narratores facetos natura. 1 de Fin. Ad maiora enim quædā nos natura genuit et conformauit. Tus. li.5, Natura quicquid genuit, nō modò animal, sed etiā quod ita esset ortum è terra, ut stirpibus suis niteretur, in suo quodq; genere perfectū esse uoluit. Tus. li.3, Quòd si natura tales nos genuisset, ut eā ipsam intueri & perspicere, eadēq; optima duce cursum uitæ cōficere possemus, haud erat sanè, quòd quisquā rationem ac doctrinā requireret. de Fin. lib.1, Natura ipsa diuitias, quibus contēta est, et parabiles & terminatas habet. Ca. Natura, sicut aliarū omnium rerū, sic uiuendi modū habet. Tus. lib.2, Natura nihil habet præstāti⁹, mihi quod magis expetat, quā honestatem, quàm laudē, quā dignitatē, quàm decus. de N. 1, Natura ipsa deorum notionem in animis hominū impressit. de Fin. li.2, Natura cupiditatem ingenuit homini ueri inueniendi. 3 ad Her. Natura nihil extremū inuenit. Læl. Natura mutari non potest. 6 Fā. Tū uetat in eo uim timere, quò nos iam natura ipsa penè perduxerit. 1 de Leg. Natura per se longius progreditur, quæ nullo docente perfecta ab ijs, quorū ex prima & inchoata intelligētia genera cognouit, confirmat ipsa per se rationem, & perficit. de Cl. Admirabilis ad dicendū natura. de N.d.1, Quæ autē animans natura, nihil curans. 2 de Leg. Natura antiquissima, et rerum omniū princeps, ad quā leges hominū diriguntur. 2 de N.d. Natura non artificiosa solùm, sed planè artifex ab eodem Zenone dicitur consultrix et prouida utilitatum opportunitatūq; omnium. 3 de Nat. d. Natura maximè cedens & dissipabilis. Acad. ed. 2. lib. 1, Natura cohærens & continuata cum omnibus suis partibus. de Natu. de.1, Natura, quàm blanda conciliatrix, & quasi sui lena. Tusc. lib.5 de Fin. lib.2, Natura paruo cultu contenta est. de Fi. lib.4, Natura deprauata. Tus. lib. 1, Natura diuina. de Vniuers. Natura duplex generis humani. 6 Fā. Ex natura rerum est, et is temporum cursus. 5 de Fin. Quum sic hominis natura generata sit, ut, etc. Tus. lib.4, Nec tam fuit hominū generi infensa atq; inimica natura, ut corporibus tot res salutares, animis nullam inuenerit. Tus. lib.5, Natura semper est inuicta. Tus. li.1, Nulla melior in hominū genere natura, quā eorū, qui se natos ad homines iuuādos, tutandos, cōseruandos arbitrantur. Tus. li.4, Natura de animis hoc merita melius, quòd corporum adiumenta adhibentur extrinsecus, animorū salus inclusa in his ipsis est. 1 ad Qu. Fr. Natura moderata, natura uitiosissima. 13 ad Att. Natura noscenda est, non facultas. de Fi. lib.5, Omnis natura cōseruatrix sui est. de Fin. lib.4, Omnis natura diligens sui est. de Finib. 5, Omnis natura propositū habet quasi finē & extremū, se ut custodiat quā in optimo sui generis statu. de Am.99 a, Natura optima rectè uiuēdi dux. de N.2, Prouida solersq; natura.

Ac.

Universidad de Deusto Biblioteca

Ac.ed.2.lib.1, Natura sentiens est secundum Academicos. Tusc. lib.1, Natura terrena, mortalis & caduca. ad Allienum, li.13, Huic ego tantũmodo aditum ad tuã cognitionem patefacio & munio: cognitum per teipsum, quæ tua natura est, dignum tua amicitia hospitioq; iudicabis. de Nat. deor.2, Mundus melior, quàm ulla natura. 7 Verr. Cœli & loci alicuius natura. 2 de Orat. Natura causæ, quam alij constitutionem uocant. de Nat. deor.2, Hominis natura perfecta non est. 1 de Leg. Natura iuris ab hominis repetenda natura. 1 de Fin. Vis & natura iusticiæ. de Leg. Agr. Carthaginenses fraudulenti & mendaces non genere, sed natura loci, quòd propter portus suos, multis & uarijs mercatorum sermonib. ad studiũ fallendi, studio quæstus uocabantur. 15 Fam. Natura illius montis. Acad.q.ed.2.lib.1, Natura mundi sempiterna secundum Academicos. de Nat. d. 1, Natura omnium de dijs consentit. 13 ad Attic. Rerum natura non uidebatur ferre. Diuin.lib.2, Natura rerum uno consensu iuncta & continens, ut Physicis placet. Acad.q.ed.1.lib.2, Quod rerum natura non patitur. 6 Fam. Natura atque ratio temporum ciuilium. 1 ad Qu.Fr. Natura uniuscuiusq; multis simulationem inuolucris tegitur. Læl. Nihil est appetentius similium sui, nihil rapacius, quàm natura. 1 ad Quint. Fr. Naturæ acerbitas. 1 ad Attic. Naturæ agilitas, ut ita dicam, & mollities. 3 de Nat. deor. Naturæ ista sunt Balbe, naturæ non artificiose ambulantis, &c. sed omnia cientis & agitantis motibus & mutationibus suis. de N. d.1, Naturæ uniuersæ animus & mens. 2 de Orat. In naturæ bonis Crassus se uinci æquo animo ferebat: in ijs uerò quæ sibi homines parare poßẽt, pati non poterat. de Vniuer. Naturæ intelligentis sapiẽtisq; causas primas conquirere. 2 de Nat. d. Naturæ fabrica incredibilis. pro Marcel. Naturæ communis fragilitas. Acad.q.ed.2.lib.1, Naturæ inuestigatio. 2 de Inuent. Naturæ iura à uulgari intelligentia sunt remotiora. 11 Philip. Naturæ lex. 2 Fam. Naturæ liberalitas. 2 de Nat.d. Naturæ nomine omnia Epicurus appellat. 1 de Inuent. Naturæ partes quibus in rebus uersantur. 2 de Leg. Naturæ patria una, altera ciuitatis. Acad. q.ed.2.lib.1, Naturæ perfectio, uirtus. ad Lent.lib.1, Habui non temporum solùm rationem eorum, sed etiam naturæ: id est, morum meorum. 2 de Nat. d. Naturæ solertiam nulla ars, nulla manus, nemo opifex cõsequi potest imitãdo. Tusc. lib.1, Naturæ specimen ex optima quaq; natura capiendum. de Nat. d. 1, Naturæ speculator, uenatorq; physicus. Cat. Naturæ uia una est, eaq; simplex. Acad.q.ed.2. lib.1, Naturæ sentientis uim, animum mundi esse dicunt Academici. Acad.q.ed.1.lib.2, Naturæ accommodatum. 1 ad Quin.Fr. Naturæ tuæ ea adhibita doctrina est, quæ uel uitiosißimam naturam excolere poßit. de Fin.lib.2, Naturæ obsisti non potest. Acad. q.ed. 2. lib.1, Naturæ parẽre. 2 de Le. Naturæ rerum omnium rem ullam præstare cum nefas sit dicere, rationem esse in ea confitendum est. Cat. Quid enim est aliud gigantum modo bellare cum dijs, nisi repugnare naturæ? pro Cl. Vos autem de eo, in quem iudices nõ estis, &c. de eo qui & naturæ & legib. satisfecit, quẽ leges exilio, natura, morte multauit. ad Brut. Naturæ seruire. pro Marc. Naturæ quod debetur soluere. Aca. q.ed.1.lib.2, Naturam accusa. 2 de Le. Ad naturam iura nostra accõmodari gaudeo. Acad.

quæst. ed. 1. lib.2, Ad naturam accommodatum. 7 Fam. Ad rerum naturam delabi. 4 ad Att. Quæ ad naturam maximè uita est. 2 de Na. Naturam alij esse censent uim quandam sine ratione cientem motus in corporibus necessarios, &c. de Na.deor.1, Naturam excellentem atq; præstantem piè sancteq; colimus. 3 de Nat.d. Naturam quasi cognatione continuatam conspirare. 1 de Inuent. Naturam definire difficile. Acad.q.ed.2, lib.1. Naturam sentientem dicunt Academici esse mentem, sapientiaq; perfectam. ad Lent.lib.1, Eam esse naturam & religionem prouinciæ tuæ, ut illius reditum uel adiuuando confirmares, uel negligendo impedires. 2 de Nat. d. Naturam eam, quæ res omnes complexa teneat, perfectione rationis excellere necesse est. Aca.q.ed.1.lib.2, Naturam rerum omnium euoluere. 1 Philip. Naturã alicuius ferre. 3 de Nat. d. Naturam patibilem habet omne animal. 2 de Diuin. Párere quædam matrona cupiens, dubitans esset ne prægnans, uisa est in quiete obsignatam habere naturam: retulit. negauit eam, quoniam obsignata fuisset, concipere potuisse. 1 de Nat.d. Naturam illam quæ imagines fundat, ac mittat in deorum numero. Tus. li.1, Naturam ipsam de immortalitate animorũ tacitam iudicare, maximũ argumentũ est, quòd omnib. curæ sunt, & maximè quidẽ, quæ post mortem futura sint. 1 de Le. Naturã ducem nactus non est quisquã hominũ, qui ad uirtutem peruenire non poßit. Aca.æd.2.lib.1, Naturam in duas species partiebantur Academici, in materiã & formam. de Amicit. Si quis in cœlum ascendisset, naturamq; mundi & pulchritudinem siderum perspexisset, si solitarius esset, insuauem illam admirationem ei fore. Tusc.q.lib.4, Qui se naturam cuiusq; ex forma perspicere profitebatur. 1 Philip. Præter naturam & Fatum. Tus.q.lib. 4, An quicquam potest esse secundum naturam, quod sit repugnante ratione? Cat. Omnia quæ secundum naturam fiunt, sunt habenda in bonis. Offic.3, Secundum naturam uiuere. Off.1, Naturam si sequemur ducem, nunquam aberrabimus. de Nat.2, Neq; naturam significat: est enim plena rationis. Acad.q.ed.2.lib.1, A' natura corporis experte nihil quicquam effici posse arbitrabatur Zeno. 1 de Legib. A' natura dati hominibus igniculi, à corruptela malæ consuetudinis extinguũtur, exoriunturq; & confirmantur uitia contraria. de Vn. A' natura datum homini uiuẽdi curriculum. Off.1, Maior pars eò ferè deferri solet, quò à natura ipsa deducitur. Diuin.lib.1, A' natura deorum haustos animos et delibatos habemus. 1 de Legibus: A' natura repetenda iuris stirps. 11 Famil. Sim etenim impudens, si plus postulem, quàm homini à natura rerum tribui potest. Tus.q.lib 1, Tantum sibi persuaserant, quantum natura admonente cognouerant. Tusc. q.lib.1, Quæ natura, non literis assecuti sumus. de Am. Si aliquem nacti sumus cuius cum moribus & natura congruamus. de Na.d.1, De natura deorum quæstio perdifficilis & perobscura. 2 de Nat.d. De natura uariæ opiniones. Tusc.q.lib.4, Qui autẽ natura dicuntur iracundi, aut misericordes, aut inuidi, aut tale quid, ij sunt eiusmodi constituti, quasi mala ualetudine animi, sanabiles tamen. 1 de Leg. Natura dijudicanda sunt honesta & turpia. de Fin.lib.1, Magistra ac duce natura. 1 de Leg. Natura duce errari nullo pacto potest. Tusc. q.lib. 1, Atque hæc ita sentimus natura duce,

nulla

nulla ratione, nullaq; doctrina. de Nat. 1, Natura mundus effectus, nihil opus fuit fabrica. de Prouin. Consul. Si ex rerũ natura non possem euellere. Hoc est delere, tollere. de Amic. Quòd si exemeris ex rerum natura beneuolentiæ coniunctionem, nec domus ulla, nec urbs stare poterit. in Orat. Quid uerò hoc elegantius quod non sit natura? de Nat. d.1, Ea quæ natura fluerent atq; manarent. 1 de Leg. In natura est bonũ ipsum, non in opinionibus: nam ni ita esset, beati quoq; opinione essent. de Nat. deor.2, In omni fusum est natura calidum illud atq; igneum. 1 de Leg. In natura, non in opinione, sita arboris aut equi uirtus. 2 de Nat. Nostris manibus in rerum natura quasi alteram naturam efficere conamur. Acad. edit.2.li.1, In natura ratio perfecta, iuxta Academicos. 1 de Fin. In rerum natura duo quærẽda sunt: unum, quæ materia sit, ex qua quæq; res efficiatur: alterum, quæ uis sit quæ quicq; efficiat. de Fin.lib.2, In natura rerum tria sunt: unum, cum in uoluptate sumus: alterum, cum in dolore: tertium, cum nec in uoluptate, nec in dolore. Tusc. lib.3, In natura tria sunt: unum gaudere, alterum dolere, tertium nec gaudere, nec dolere. Tus.lib.1, Naturà inest in mẽtibus nostris insatiabilis quædã cupiditas ueri uidendi. pro Syll. Hoc natura est insitum, ut quem timueris, qui cum de uita, fortunisq; contenderis, cuius ex insidijs euaseris, hunc semper oderis. 1 de Orat. Natura non est interdictum singulis hominibus artes plures nosse. Acad.ed.1, lib.2, Natura lenißimus homo. Tusc. q. lib. 1, Optima natura esse. 13 Fam. Pro natura tua. Acad. edit. 2.lib.1, Natura sentiente nihil ualentius, à quo intereat. 13 Fam. Natura tributum est id optimo cuiq;, ut laudem uelit consequi. Br.1, Voluntates hominum occultæ, multiplicesq; naturæ. de Nat.2, Naturæ primæ et inchoatæ. 1 ad Quint. Fra. Naturæ rerum & locorum. de Nat. d. 1, Quatuor naturas, ex quibus omnia constare uult Empedocles, diuinas esse censet. de Nat. d. 1, Naturis, quæ sine animis sunt, locus est proprius. 2 de Nat.d. A' superis externisq; naturis alitur terra. al. æternis.

Naturalis, le. physicus, innatus, insitus, naturæ cõiunctus uel copulatus, à natura profectus uel ortus, secundũ naturam, cuius causas natura continet, quod quidem ferè à natura est. de Cl. 166 b, Eisq; libris ad memoriam rerũ naturalium comprehendendam impulsi sumus. et Part. 235 b, In obscuris naturalibusq; quæstionibus. et de Fin. 52 b, Motus naturalis. in Ant. 186 a, Pater naturalis. de Clar. 182 b, Omnium causarum unum est naturale principium. de Fat. 141 b, Nostrarum uoluntatum & appetitionum non sunt causæ naturales & antecedentes, nihil enim esset in nostra potestate. de Di. 82 a, Hæc enim duo genera diuinandi naturalia sunt. pro Cæl. 36 b, Nisi ipse se cùm domestica disciplina, tum etiã naturali quodã bono defenderet. de Di. 103 a, Artificiosa præsensio.)(. Naturalis diuinatio, quæ Physica disputandi subtilitate referenda est ad naturam deorum. de Cl. 167 b, Naturalis, non fucatus nitor. Off. 11 a, Naturalis quædam societas. de Or. 94. b, Vt homines adolescentes, si quid naturale fortè non habeant, deterreantur. de Fin. 55 a, Naturalis atq; insita in animis nostris notio. de Somn. 129 a, Natura fert, ut, &c. id est, naturale est, ut, &c. Off. 10 b, Sed quæ naturæ principia sunt societatis humanæ, repetendum altius uidetur: id est, naturalia principia. de

Nat. 6 a, Physiologia: id est, naturæ ratio. de Cl. 176 a, Facilè cerneres naturale quoddam stirpis bonum degenerauisse uitio deprauatæ uoluntatis.

Naturaliter. à natura, secundum naturam, naturæ ipsius habitu, natura, ablatiui casus. de Sen. 82 b, Quod homini naturaliter insitum est, eo uti decet. Off. 39 b, Honestum per se nobis placet, animosq; nostros natura et specie sua commouet. & ibidem: Eos à natura ipsa diligere cogimur. de Amic. 115 a, Ita ratio comparata est uitæ naturæq; nostræ, ut alia ætas oriatur ex alia. pro Plan. 265 b, Hoc ualeret inquam in communi consensu omnium, & dulcißima commendatione naturæ.

Natus, ta, tum. editus, procreatus, factus, alicuius satu uel partu editus. de Na. 68 b, Orpheus et Rhesus matre Musa nati. & 60 a, Circe è Perside Oceani filia nata. Tusc. 196 a, Thyestes Tantalo prognatus, Pelope natus. Postquam. 98 b, A' parentibus paruus sum procreatus, à uobis natus sum consularis. de Fin. 139 b, Natus, susceptus, et institutus ad laudẽ. de Or. 93 a, Cum te unum ex omnibus ad dicendum maximè natum aptumq; cognoui. et 92 a, Ita nati sumus, ut rem gestam exponere, & de omnibus rebus loqui sine arte poßimus. in Ver. 135 b, Reperiebam hunc ad istius flagitiosas libidines natum atq; aptum fuisse & factum. l. Factus. de Finib. 73 a, Equus natus ad cursum, canis natus ad indagandum. Epist. 57 a, Natus ad agẽdum semper aliquid dignum uiro. de Ar. 244 a, Scipio natus mihi uidetur ad interitũ exitiumq; Carthaginis. & ibid. T. Annius ad hanc pestem funditus delendam natus esse uideatur. pro Sest. 22 b, Vir ad dignitatem & gloriam natus. pro Cæl. 50 a, Ille uir, qui se natum huic imperio. pro Corn. 55 a, L. Crassus homo natus ad dicendi singularem quandam facultatem. in Ant. 241 a, Cæsar deorum beneficio natus ad hæc tempora. in Ant. 238 b, Aliquis ad facinus prædamq; natus. Orat. 105 b, At hic noster ad hoc unum est natus, in hoc solo se exercuit. Part. 23 a, Genus hominum est ad honestatem natum. de Clar. 186 b, Cn. Pompeius uir ad omnia summa natus. de Nat. d. 58 a, Boum ceruices natæ ad iugum. de Prouin. 71 a, Syri natio nata seruituti. pro Cæl. 50 a, Ille uir qui se natũ huic imperio putauit. in Pison. 88 a, Ille gurges atq; helluo natus abdomini suo, non laudi atq; gloriæ. de Clar. 191 a, Multitudo et forum, cui nata eloquentia est. pro Mur. 143 b, Tuum est Cato qui nõ tibi, sed patriæ natus es, ridere, &c. Off. 5 a, Non nobis solum nati sumus, sed, &c. de Ora. 154 b, Græci nati in literis. Antequàm. 196 a, Non magis me mea causa puto esse natum quàm reipub. procreatum. de Or. 94 b, Quidam sunt ita habiles, &c. ut non nati, sed ab aliquo deo ficti esse uideantur. Att. 106 b, Animaduerteram posse pro re nata te non incommodè ad me in Albanum uenire. Att. 111 b, In his locis pro re nata non incõmodè possunt esse. Att. 224 a, Antonij colloquium cum heroibus nostris pro re nata non incommodum. In Ver. 169 b, Eques Rom. propè annos L X X X X. natus. de Orat. 149 b, & de Cla. 185 a, Annos natus unum & uiginti. pro Clu. 40 b, Cum annos ad quinquaginta natus esset. pro Cec. 295 a, Isq; iam annos uiginti haberet. de Leg. 161 b, Homines ad iusticiam esse natos.

Natus, ti. procreatus, filius. de Amic. 101 a, Ea charitas, quæ est inter natos & parentes. de Finibus, 141 b, A'

Universidad de Deusto Biblioteca

primo statu quo à procreatoribus nati diliguntur.de Fi. 77 b,Neq; porrò ex eo natus,&c.

Nauale,lis.armamentarium:id est,locus in quo naues na ualiaq; opera omnia fiunt,& seruantur. Muri,naualia, portus,aquarum ductus. Off.45 b.

Naualis,le.de Or.90 a,Si huic M.Antonio pro Hermodoro fuisset de naualium opere dicendum.de Sen. 79 b, Pedestres naualesʼue pugnæ.pro Mur.132 a,'Pugna naualis ad tenendum.pro Pomp. 14 a, Disciplina naualis. & 9 b,Nauale bellum. Att.lib. 10.

Nauarchus,chi.magister & gubernator nauis,nauicularius.in Ver.248 a, Sumptum omnem in classem nauarcho suo queq; ciuitas dabat.& 190 a,Nauarchis imperare.Item: Forum Syracusanum,nauarchorum sanguine redundauit.

Nauci.iuglandis putamen,resʼue nihili.de D. 108 a, Non habeo deniq; nauci Marsum augurem.

Naufragium,gij.iactura quæ fit in mari naui fracta,calamitas.Ep.259 b,Interea,qui cupidè profecti sunt, multi naufragia fecerunt:id est,nauim fregerunt.& de Diu. 85 b , Tot clarissimorum ducum regumq; naufragium. de In.42 b, Maxima ac miserrima naufragia fiebãt. pro Rab.95 b, Nec tuas unquã rationes ad eos scopulos appulisses,ad quos S.Titij nauem afflictam , & in quibus C.Deciani naufragium fortunarum uideres. Att. 67 b, Hæc enim me una ex hoc naufragio tabula delectat. Of. 70 a,Si tabulam de naufragio stultus arripuerit, extorquebitʼne eam sapiens,si poterit?pro S.R.43 a, Quem tu è patrimonio tanquam è naufragio nudum eiecisti. pro Dom.141 a,Quod in naufragio reip.tenebris offusis,demerso populo,&c.Epist.10 b,Naufragium rei familiaris.pro Sest.5 b,In quo naufragio reipub.colligendo & reficiendo,saluti communi omnia reperientur P. Sestij consilia esse uersata.in Pis. 88 b , Vt tu naufragio expulsus penderes,etc.in Ant.243 a, Qui ex naufragio luculenti patrimonij ad hæc Antoniana saxa proiectus est. At.2,Naufragia externa intueri.Philip. 11. Naufragia ex latrocinijs.

Naufragus,a,um.qui naufragium fecit,eiectus. de In. 81 a,Naufragus quidam natans.& de Fat.140 b,Vt in illo naufrago.& in Cat.103 b,& 109 b,pro Syll.175 a,Aliquis patrimonio naufragus.In Pis.88 b,Martiũ Aphrica expulsum,naufragumq; uidit. Of.60 a,Duo naufragi in una tabula.

Nauicula,læ.Postquam.202 b, Marius cum parua nauicula traiecit in Aphricam.& Aca.37 a, Nos ad nauiculas nostras ascendimus.

Nauicularia,riæ.in V.245 a,Nauiculariam facere.

Nauicularius,rij.nauiculator.Ep.260 a , Nauiges cum honesto aliquo homine , cuius autoritate nauicularius moueatur. At.136 b,Ego nautas illum non putabam habiturum,ille confidebat:& eo magis,quòd audita nauicularij hominis liberalitas esset. in Ver.136 a , Vt aratores,ut mercatores,ut nauicularij.

Nauiculator,oris,nauicularius.pro Pom.5 b,Mercatoribus ac nauiculatoribus iniuriosius tractatis.

Nauigans,tis.uector.Offic.70 a,bis.

Nauigatio,onis.cursus,cursus maritimus.de N.76 b,Videtisʼne inquit,amici quàm bona à dijs nauigatio sacrilegis detur?et Qu.Fr.312 a,Aiebant te prima nauigatio

ne transmissurum.Qu.Fr.310 a,Primam nauigationem ne omiseris.et de Se.92 a,Aliquando in portum ex longa nauigatione uenire.Ep.lib.13,Nauigationum cursus.

Nauigium,gij.nauis. de Nat. 56 b , Arborum confectio magnos usus affert ad nauigia facienda.de Or.159 b, In nauigio latera,carinæ,prora,puppis,antennæ,uela,mali.Aca.25 a,Nauigare probo nauigio,bono gubernatore.pro Cor.67 b,Sententiam aliquam tanquam aliquod nauigium ex reipub.tempestate moderari.Attic.243 a, Prorsus dissolutum offendi nauigium,uel potius dissipatum.Acad.lib.4,Proficisci probo nauigo, bono gubernatore,ac tranquillitate.Att.16 , Nauigia minuta. ibid. Nauigia luculenta.

Nauigiolum, li. Epist.192 a, Nos uix ipsi singulis cum nauigiolis reciperemur.Lentuli.

Nauigo,as.nauem ago,naui & in naui uehor.de Nat.76 b, Dionysius nauigabat Syracusas, isq; cum secũdissimè cursum teneret,Videtisʼne,inquit,&c.Ep.259 a, Rogo te ne nauiges,nisi exploratè.Att.120 b,Infero mari nobis incerto cursu hyeme maxima nauigandũ est.At.165 b,Recordor enim cum illo Rhodiorum ἀφράκτῳ naui gans.quàm fuerim solicitus.pro Do.218 a, Cum ipse Archipirata cũ grege prædonum plenißimis uelis nauigaret.de Fin.88 a, Cum Xerxes maria ambulauisset, terramq; nauigasset,&c.At.255 a, Magis commodè quàm strenuè nauigaui, remis enim magnam partem. pro Fl. 152 b,Reliquũ est ut quæratur , utrum nostra ista classis cursu & remis,an sumptu tantùm & literis nauigauit.

Nauis,uis.nauigium.in V.244 b, Nauem maximam triremis instar palàm ædificauit.Ep.55 b,Dum ab Epidauro Piræum naui aduectus essem.Ep.199 a, Conscẽde nobiscum,& quidem ad puppim,una nauis est iam bonorum omnium,quam quidẽ nos damus operã , ut rectam teneamus,utinam prospero cursu.et Aca.37 a, Ascendere ad nauim.de Nat. 78 a , Quæsiuitq; num etiam in ijs nauibus Diagoram uehi crederent.de Or.97 b,Vt concitato nauigio cum remiges inhibuerunt, retinet tamen ipsa nauis motum & cursum suum , intermisso impetu pulsuq; remorum.Att. 129 a , Vt omnes copiæ nauibus Dyrrachium transportarentur.de In.54 a, Eadem naui gij ratio est,nã nauis optimè cursum cõficit ea,quæ scientißimo gubernatore utitur.pro Plan.279 a, Vidi nauem secundis uentis cursum tenentẽ suum.Ep.199 a, Tenere nauim rectã.in Pis.83 b , Qui maximis turbinib.ac fluctib.reipub.nauẽ gubernassem,saluamq; in portu collocassem.Off.70 a,Quoad peruentum sit eò,quò sumpta nauis est,non domini est nauis,sed nauigantium.in Vat. 81 a,Mercatores è naui egredientes terrere,conscendentes morari de Or.99 a,Euertere nauẽ in portu . de Fin. 123 a,Euertere nauem palearum.de In.54 a, Nauis optimè conficit cursum.de Diu. 92 a , Nauem conscendere. & 94 b,Conscensio in nauẽ.in Ver.263 a,Nauis instructa & ornata.At.259 b,Δολιχὸν πλόον ὁρμαίνειν.Att. 210 a, Cum ad uillam nostram nauis appelleretur. et 235 a,E' Pompeiano naui aduectus sum in Luculli nostri hospitium,egressus autem è naui,accepi tuas literas.

Nauita,tæ.nauta.Tusc.180 a , Noctem pauentes, timidi adnectunt nauitæ:id est,nauem.Poetæ.

Nauitas,tis.industria.Epist.159 b , Ista opera tua , nauitas,animus in rempub.

Nauiter,

Nauiter,strenuè.Episto.67 b, Qui semel uerecundiæ finem transierit,eum bene & nauiter oportet esse impudentem.

Nauo,as.do,præsto,exhibeo.de Orat.111 a,Equidem iam mihi uideor nauasse operam,quòd huc uenerim.& At. 277 b , Tibi omnes nauare operam & studium uolunt. Qu.de Pet.207 b, Qui etiamsi suffragãdi studia non nauant,tamen afferunt petitori aliquid,&c.Ep.40 b, Vt cum hic tibi satisfecerimus,istic quoq; nostrã in te beneuolentiam nauare poßimus.Attic.240 a, Quàm uellem Bruto studium tuũ nauare potuisses.Ep.250 b , At petitionis quidem tuæ ratio mihi semper fuit explorata,sed tamẽ nauare operã uolebam.Ep.250 a, Vtinam potuissem pro tuis amplißimis erga me studijs atq; beneficijs tibi operam meam studiumq; nauare.Ep.127 a,Etsi minus in curia atq; in foro,ac in literis et libris,ut doctißimi ueteres fecerũt,nauare reipub.& de moribus ac legibus scribere.Ep.79 b,Nemo est tam afflictus,qui si nihil aliud studeat,nisi id quod agit,non poßit nauare aliquid et efficere.At.147 a,Vtinã aliquod in hac miseria reip.πολιτικὸν opus efficere et nauarè mihi liceat. pro Cæl.52 a,Sed si me audiant,nauent aliam operã , aliam ineant gratiã.pro Do.243 b,Nauare operã alicui, atq; ei sese uenditare.& Ep.159 b , Nauare operam reipub. de Clar.191 a,Qui nauarat miles operam imperatori.

Naupactum.urbs Macedoniæ.alij Neopactũ.in P.99.

Nausea,seæ.stomachi fastidium,uomẽdiq; cupiditas. At. 226 a,Tua ὑπηνέμιος nausea abijt.et Ep.240 a, Festinare te nolo,ne nauseæ molestiam suscipias æger.Att. 74 b,Nauigauimus sine timore & nausea.

Nauseo,as.stomachi fastidio laboro , abhorreo. Ep.198 b,Quem ego ructantem & nauseantem conieci,&c.et 107 b,Vidit me nauseantem.At.81 a,Epistola quam dedisti nauseans Buthroto.de Na.18 a,Quàm bellum erat cõfiteri potius nescire quod nescires,quàm ista effutientem nauseare.in Ant.176 b,Sudat,pallet,quidlibet, modò ne nauseet,faciat.

Nauseola,læ.nausea.At.225 a,Nauseolam tibi tum caussam ocij dedisse,facilè patiebar.

Nauta,tæ.nauiculator,nauicularius,remex.Attic.136 b, Ego nautas eũ non putabam habiturũ,ille cõfidebat:& eo magis,quòd audita nauicularij hominis liberalitas esset.Ep.259 b,Nautæ solẽt festinare quæstus sui causa. in Arat.Hoc signum ueniens poterunt prænoscere nautæ.

Nauticus,a,um.de Nat.57 a , Nauticarum rerum scientia.& Att.210 a, Inhibere uerbum est totum nauticum. pro Pomp.14 b, Cum eum uobis maiores uestri exuuijs nauticis,& claßium spolijs ornatum reliquissent.

Nauus,a,um.strenuus,industrius.in Ver.158 b, Homo nauus & industrius.& 174 a,& 184 a, Nauus et pudens & probus filius.& pro Pomp.7 a.

Ne,ut ne,quo ne,quo minus,an, ut. Epist. 52 b , Itaq; neq; tu multum interfuisti rebus gerendis, & ego id semper egi,ne interessem.Ep.4 a, Quæ ne spes eum fallat, uehemẽter te rogo.pro Pla. 264 b, Vitia mehercule res hæc Cn.Plancij tegere potuerunt, ne tu in ea uita de qua dicam, tot & tanta adiumenta huic honori fuisse mirère. in V.234 b,Ecce aũt noua turba,ne tamen istũ sine amicis planè nudum putetis ac desertum.in Ver.219 a.Iudicium de pecunijs repetũdis ne fit hoc tempore.de In.77

a,Meretrix coronã auream ne habeto.de Or.161 a,Illud ne quis admiretur,quoʼnã modo hæc,etc.Tus.192 b,Ne ægrotus sim,inquit , sed si fuerim , sensus adsit. in Ver. 207 a,Quid uis nobis dare, istiʼne auferantur abs te.At. 137 b,Ille annus qui me,ne dicã grauius, afflixerat. Ep. 133 a,Deinde ne amicis nihil tribuamus, epulamur unà. Tus.164 b,Tantũ abest ab eo ut malum mors sit,ut uerear ne homini,&c.Off.14 b , His idẽ fuit propositum quod regib.ut ne qua re egerẽt.in Pis.83 a,Cõsul edicit, ut senatus senatuscõsulto ne obtemperet.pro Do. 222 a, Proscribere uelitis, ut M. Tullius in ciuitate ne sit . Ep. 223 b,Da operã ut socrus adolescentis rea ne fiat.Ep. 4 a,Nõ tã ut te impediret,quàm ne quis Alexandriã uellet ire.& ibi.Satis prouisum est, ut ne quid saluis auspicijs agere poßint.Ep.96 a,Quo ne pluris emerent.Ep. 197 a,Te hortor,ut ne cui,etc.Ep.208 b,Da operam ut ne quid tuorũ mihi sit ignotũ.& Att.44 a, Vt prorsus ne quid ignorẽ.pro Cec.303 b,Vt ne lõgius abeam.Qu. Fr.323 a,Opera datur,ut iudicia ne fiant.de Fin.63 a, b, Sunt qui dicunt fœdus quoddam esse sapientũ ut ne minus amicos quidẽ quàm seipsos diligãt.At. 68 a,Vt hoc nostrũ desiderium ne plus sit annuũ.in Ver.101 a, Impetrant ut ne iurẽt.Ep.9 a,Neq;(ut ego arbitror)errarẽt, ne aduersarij quidẽ eius,si,etc.de In.61 a,Non factitatũ est,ne à barbaris quidem id maleficiũ.Ep.143 a,Me uerò nihil istorũ ne iuuenem quidẽ mouit unquam,ne nũc senem.et in Ver.107 b,Nõ enim prætereundũ est, ne id quidem.Qu.F.312 a,Non prætermittã,ne illud quidem, Furium,etc.Ep.83 a, Ne hoc quidem prætermittendum esse duxi,te ut hortarer,ut,&c.in Ver.200 a , Nihil in ædibus cuiusquã,ne in oppidis quidẽ, nihil in locis communibus,ne in fanis quidẽ.de Ora.260 a,Vt nihil sit,ne spiritu quidẽ minimo lõgius,aut breuius.Tus.231 b, Nulla ne minima quidem aura,&c.Or.207 b,Cùm illa cognoueris,nolo ignores,ne hæc quidem humana.de Na. 15 b,Ne tu quidem Vellei.de Cla.189 b , Ne Titus quidẽ Posthumius cõtemnendus in dicendo fuit.pro Sest.18 b, Ne istius quidẽ laudis sum cupidus.de Or.116 a,Ne hæc quidem reprehẽdo,sunt enim,&c.in Cat.116 a,Ne dici quidẽ opus est,quanta calamitate reipub. & Tus. 151 a, An tu dialecticis ne imbutus quidem es.de Nat.62 a,Nec habere ne spei quidẽ extremũ.pro Mil 116 b,Nõ potest dici satis,ne cogitari quidem,quantũ,&c.At.177 a,Ne si uelim quidem,id facilè poßim.Ep.38 a, An mihi de te nihil esse dictũ putas?ne hoc quidem,quod cum,etc. Ep. 34 b,Quod ne nunc quidẽ despero.Or.202 a,& 201 b, Et quoniã cœpi,&c.ne nũc quidem solùm de orationis modo dicã,sed etiam de actionis.in Cat.106 a,Nemo nõ modò Romæ,sed ullo in angulo totius Italiæ fuit,quem, &c.At.131 b,Ii qui inter se ne noti sunt.At.32 a,Ego illud ne quidem cõtemnam.pro Cec.297 a, Si ne quidem tuorũ quisquã loco motus erit.pro Qu.14 b , Tamẽ ne uereris,ut poßis,&c.pro Sex.Ros.25 a, Tamen ne hæc uita relegatio appellabitur? Acad.33 a, Et hîc metuo,ne uix sibi constet.Ep.78 b,Tamen uereor ne cõsolatio ulla poßit uera reperiri.et ibi.Non uereor ne eum miserũ esse nefas sit dicere:id est,non dubito,quin.pro Flac.159 b,Tamen ne isti testes habebuntur?pro Dom.223 a,Tamen ne arbitraris id te posse obtinere?in P.79 b,Iamʼne uides belluas?iamʼne sentis?Epist 33 a, Nónne maius,etc.

Offic.72 a, Is sententiam ne diceret recusauit. Att. 85 a, Quot uis præfecturas sume, dum ne negocieris. et 251 b, Si quid eiusmodi acciderit, ne quid tibi sit fama mea potius. et 278 b, Nullas adhuc à te literas habebamus, ne famam quidem, quæ declararet, te cognita senatus autoritate, in Italiam adducere exercitum. & Quin. Fr. 317 b, Cum à me literas librarij manu acceperis, ne paulũ ocij me habuisse iudicato. Epist. 131 a, Ne quidem. de Sen. 83 b, Ne ille quidem magno desiderio tenebitur uirium. Parad. 118 b, Huic nihil est quod exploratum habeat, permansurum sibi quidem ne unum diem. de Leg. 182 a, Ne sumptuosa aspersione longè coronæ nec acerræ prætereantur. Offic. 15 b, Tamen ne minima quidem ex parte Lycurgi legibus & disciplinæ conferendi sunt.

Ne. pro an, utrum. l. An. Tus. 170 b, Nihil mea interest, humi'ne, an sublime putrescam. de Diuin. 99 b, Fiat, nec'ne fiat, id quæritur. de Nat. deor. 60 a, Tibi permitto, respondere'ne malis, an audire, &c. ad At. 260, Tamen uide, si fortè in Tusculano rectè esse poßim, ne id melius sit an hoc, &c. Epist. 253 a, Doceas tu me oportebit, in mea'ne potestate sit spectrum tuũ. Qu. Fr. 303 a, Tu'ne id ueritus es?

Neapolis, lis. in Ver. 228 a, Vrbs quæ, quia postrema ædificata est, Neapolis nominatur.

Neapolitanus, a, um. Ep. 218 a, Tusc. 166 b.

Nebulo, onis. planus, qui mendacijs et dolis nebulã quandam & tenebras offundit, nugator. in Ant. 174 b, Hærebat nebulo, quò se uerteret non habebat. At. 6 b, Nebulonem illum ex istis locis amoue. pro Sex. Ros. 39 b, Nos ab isto nebulone facete cludimur. & At. 248 a, Quẽ tu illo certiorem nebulonem. At. 89 a, Hoc ego ex P. Vedio magno nebulone audiui. At. 93 b, Hnius nebulonis operatione, si Brutus moueri potest, licebit eũ solus ames.

Nebulosus, a, um, turbulentus, caliginosus. Tusc. 161 a, Nebulosum & caliginosum cœlum.

Nec, non. de Leg. 185 a, Magistratus nec obedientem et noxium ciuem coercento. de Nat. 67 a, Nec uerò possum, etc. 3 de Leg. Senatorij qui nec aderit, aut causa, aut culpa esto. 3 de Nat. Nec agellos singulorum, nec uiticulas dij persequuntur. 1 Acad. Etsi nec bona, nec mala essent, tamen, etc. Curio, lib. 7, Propter tuas res ita contractas, ut quemadmodum scribis, nec caput, nec pedes: equidẽ uellem uti pedes haberent, ut aliquando redires. de Am. Nec enim illa prima uera est, ut quemadmodum in se quisq; sic in amicum sit animatus. de Am. Nec enim melior uir fuit Africano quisquam, nec clarior. de Nat. 1, Nec habet, nec exhibet cuiquam negociũ, quod est immortale Epicuri dictũ. pro Quin. Quo mortuo nec ita multo pòst in Galliam proficiscitur. de Am. Ab his qui pecudum ritu ad uoluptatem omnia referunt, longè dissentimus: nec mirũ. nihil enim altum, nihil magnificum ac diuinum suspicere possunt. de Nat. 1, Nec opinatum patrocinium à uobis susceptum. ad Sulp. li. 13, Ei nec opinanti uoluntatem tuam tantam per literas detulisse. ad Catonem, lib. 15, Præsentibus insidijs nec opinantem liberaui, neq; solùm ei saluti fui, sed etiam curaui, ut cum authoritate regnaret. pro Syll. Nec opinãte Fausto, quũ is neq; sciret, neq; uellet, familia est comparata. 1 Tusc. Nónne modò pueros, modò adolescentes in cursu à tergo insequens, nec opinãtes assecuta est senectus? ad Cat. lib. 15, Plerosq; nec opinantes oppreßimus. 3 de Finib. Quod quum accidisset, ut alter alterum nec opinatò uideremus, surrexit statim. 2 de Leg. Patrum delubra esse in urbibus censeo: nec sequor magos Persarum, &c.

Necdum, nondum. At. 92 b, Necdum ego tamen Quintum conueneram. Tusc. 205 a, Philosophi summi, necdum tamen sapientiam consecuti.

Necessariè, necessariò. de In. 51 b, Aut probabiliter ostendens, aut necessariè demonstrans.

Necessariò, necessariè, ex neceßitate, neceßitate, necessarijs & maximis causis. Oct. 329 a, & Tusc. 210 b, Fecissem neq; tam libenter quàm necessariò. Ep. 77 a, & 88 a, Cum plerisq; eorum, quibus cum uiuo necessariò.

Necessarius, a, um. opus habens aliquam neceßitatem, fatalis. de Inuen. lib. 2, Necessarium est, quod imperatur: uoluntariũ, quod permittitur. de Nat. d. 56 b, Nos è terræ cauernis ferrum elicimus, rem ad colendos agros necessariã, omnia uera in præteritis necessaria sunt, quia sunt immutabilia. de Fat. 143 a. & ibid. Si quid primum in connexo est, necessarium est, fit etiam quod consequitur necessarium. Top. 225 b, Necessaria conclusio. de In. 32 a, Necessaria consecutio. de Fat. 149 a, Neq; eam causam ad assentiendum necessariam esse concedet. de Vniuers. 202 b, Commonstrauitq; leges fatales ac necessarias. Acad. 24 a, Si alterutrum concessero necessarium esse, necesse erit cras Hermachum uiuere. pro Qu. Ros. 47 a, Ill superior fuit oratio necessaria, hæc erit uoluntaria. Postquam. 203 a, Non tam necessarium est maleficia ulcisci, quàm ut benemeritos cumeritis referre quod debeas, quàm ut benemeritos co- las. de Di. 106 a, Quæ prætermitto, tibi enim nota sunt, mihi ad commemorandum non necessaria. Orat. 203 a, Hoc tamẽ ipsum ad id quod propositum est, non est necessarium. Off. 3 a, Omnia quæ sunt ad uiuendum necessaria inquirere. & 5 b, Expetũtur diuitiæ ad usus uitæ necessarios. Ep. 20 a, Non dubitaui id à te petere, quod mihi esset maximè necessarium. item: Interest inter causas fortuitò antegressas, & inter causas cohibentes in se efficientiam naturalem. de Amic. 100 a, Non aqua, non igni, non aere, ut aiunt, pluribus locis utimur quàm amicitia. de Leg. 192 b, Est senatori necessariũ nosse remp. de Am. 110 a, Nec eos habere necessarios oportet, quos ineunte ætate diliximus. In An. 228 a, Cum illum necessarium et fatalem penè casum non tulerimus. At. 273 a, Multa eius indicia, sed ad scribendum non necessaria.

Necessarius, rij. coniunctus, qui aliqua neceßitudine alicui adiunctus est, nõ alienus, qui aliquem aliqua neceßitudine attingit. Ep. 209 a, M. Cæsius homo mihi maximè necessarius. Ep. 216 b, In necessarijs, qui tibi à patre relicti sunt, ego tibi sum uel coniunctißimus. At. 277 a, Noli pati à necessarijs tuis, necessario meo iniuriã fieri. At. 142 b, Cum utriq; sis maximè necessarius. et ibid. a, Per te, qui utriq; es cõiunctus. pro Syll. 167 a, L. Torquatus meus familiaris ac necessarius. Ep. 179 b, Vicio mihi dant, quòd mortẽ hominis necessarij grauiter fero. pro Mur. 141 a, Virgo Vestalis huius propinqua & necessaria. et Ep. 229 b, Cerelia necessaria mea. pro Clu. 29 a, Necessarius & coniunctus, &c. non alienus.

Necesse est, necessum est, necessariũ est, neceßitas est, oportet, opus est, nõ potest abesse quin, etc. Si ita res coget, neceßitas cogit. Part. Or. Necesse autem id est, sine quo salui liberi'ue esse non possumus. Aca. 24 a, Si alterutrum cõcessero necessarium esse, necesse erit cras Hermachum uiuere. Ep. 6 a, Alterũ mihi, ut te plurimum diligam, facere necesse est. de Fat. 143 b, De homine enim dicitur cui necesse est mori. & 144 a, Necesse est mori Scipioni. in Ant. 172 b, Tãtum uini ex die exhauseras, ut tibi necesse esset uomere postridie. pro Do. 234 a, Quid tibi necesse fuit homo fanatice sacrificiũ illud inuisere? de Or. 112 b, 113 a, Nam et testimoniũ sæpe dicẽdum est, ut mihi necesse fuit in S. Titium. pro Syl. 171 a, At hic etiam, quod tibi necesse minimè fuit, facetus esse uoluisti. pro Syl. 176 a, Mihi hoc necesse fuit facere. Ep. 17 a, Legem curiatã consuli ferre opus esse, sibi necesse non esse. de Or. 116 a, Sunt quidem hæc concinnè distributa, sed tamen id quod neceße fuit hominibus expertibus ueritatis, nõ peritè. pro Mur. 126 a, Mihi necesse puto etiã aduersarijs prodesse. Par. 234 a, Nõ habebimus necesse semper concludere. Opt. 244 a, In quibus uerbum pro uerbo nõ necesse habui reddere. At. 152 a, Plancio et Oppio scripsi equidẽ quoniã rogaras, sed si tibi uidebitur, nõ necesse habueris reddere. Att. 155 b, Eo minus habeo necesse scribere, aut etiã cogitare quid sim facturus. pro Qu. 2 b, His de rebus non necesse habeo dicere ea, quæ, etc. pro Cæl. 46 b, Ex quibus neminem mihi necesse nominare, uosmet uobiscũ recordamini. de Diuin. 110 b, Si necesse sit, &c. sed nihil opus est, &c. de Finib. 85 b, Nã id quidẽ est interdum necessum. de Or. 89 a, Oratio aut nulla sit necesse est, aut omniũ irrisione ludatur. de Pet. 211 a, Nam comitas tibi necesse est. de In. 83 b, Vri posse flamma ligneam materiam necesse est. & ibidẽ: Corpus mortale aliquo tempore interire necesse est.

Necesitas, tis. neceßitudo, fatum, uis, tempus, usus uitæ necessarius. Top. 225 b, Causa in qua insit efficiendi neceßitas. & de Nat. 12 b, Fatalis neceßitas rerum futurarum. Postquã. 202 a, Quasi aliqua fatali neceßitate mihi cũ fortuna belligerandũ fuit. pro Sest. 13 a, Vita neceßitati debetur. Ep. 54 a, Tempori cedere: id est, neceßitati parêre, semper sapientis est habitum. in Ant. 205 a, Facilius apparabitis ea, quæ tempus & neceßitas flagitat. de In. 54 a, Annuæ commutationes quadam ex neceßitate semper eodem modo fiunt. Ep. 54 b, Vt etiã si natura tales non sint, neceßitate esse cogãtur. Off. 48 b, Si aliqua neceßitas huius muneris alicui reipub. obuenerit, danda erit opera, &c. & ibid. Neceßitati parendum esse. Orat. 216 b, Numeri in quibus neceßitati parêre cogimur. & Or. 219 b, Qui seruiendũ neceßitati putet. de Off. 45 a, Venia neceßitati datur. de Fat. 145 b, Nec ob eam causam fatum erat, aut neceßitas timenda. & 144 a, Aeternis causis naturæ neceßitate manantibus uerum est, id quod, etc. de Di. 112 a, Mathematici ea prædicũt, quæ naturæ neceßitas perfectura est. de Nat. 65 a, Nullũ est corpus, quod effugiat ferendi patiendiq; neceßitatẽ. in Cat. 119 b, Mors aut neceßitas naturæ, aut laborum aut miseriarum finis est. Off. 4 a, Reliquis tribus uirtutib. neceßitates propositæ sunt ad eas res parandas, quibus actio uitæ continetur. Att. 57 b, Ego mihi neceßitatem imponere nolui huius nouæ cõiunctionis. pro Syl. 173 b, Mihi de me iam multa dicendi neceßitas quædam imposita est ab illo. Or. 219 b, Nobis in dicendo atq; in scribendo neceßitatis excusatio non probatur. pro Qu. 9 a, & de Fi. 35 b, Aliquẽ ui ac neceßitate coactum & inuitũ aliquid facere. pro Ciu. 21 b, Vi & neceßitate coactus feci. et de Nat. 5 b, Neceßitate astrictus, &c. pro Sext. Rosc. 34 b, Quæ te neceßitas tanta premebat. & 39 a, Non dicam plura quàm neceßitas ipsa coget. pro Cl. 29 a, Itaq; ille inopia & neceßitate coactus confugit, etc. in Ant. 215 a, Sed mihi neceßitatẽ attulit paulò plura dicendi sententia eius. de Di. 112 a, Ea quæ habent aliquã neceßitatem: id est, quæ sunt necessaria. de D. 103 a, Sed uigilãtes animi uitæ neceßitatibus seruiunt. pro Sex. R. 29 a, Magnã uim, magnam neceßitatem, magnam poßidet religionẽ paternus maternusq; sanguis. pro Syll. 167 a, Neceßitatẽ familiaritatemq; uiolare. pro Cl. 31 b, Is sibi nihil non modò ad cupiditates suas, sed ne ad neceßitatem quidem reliquit. in An. 245 b, Mors neceßitatem habet fati. pro Mil. 110 a, Miloni neceßitas fuit exeũdi. Off. 25 b, Ipsiq; neceßitati dant operam ut quàm occultißimè pareant. Off. 32 a, Nec uerum est quod dicitur à quibusdam, propter neceßitatem uitæ; idcirco istam esse cum hominibus communitatem & societatem.

Necesitudo, nis. neceßitas, cõiunctio. de In. 83 b, Neceßitudo est, cui nulla ui obsisti potest. ibi. Neceßitudo mutari, & leniri nõ potest. et 69 b, An neceßitudine, quod alio modo agi non poßit. de Inuen. 83 b, Neceßitudo simplex et absoluta.)(. Cum adiũctione. I. V. 64 b, Sic enim à maiorib. nõstris accepimus, prætorẽ quæstori suo parentis loco esse oportere: nullã neq; iustiorem, neq; grauiorem causam neceßitudinis posse reperiri quàm coniunctionem sortis, quàm prouinciæ, quàm officij, quàm publicã muneris societatẽ. et pro Plan. 264 b, Neceßitudo cõtubernij. Ep. 207 b, Cõiunctio quæsturæ liberorũ neceßitudini proxima est. Ep. 212 a, Cũ Lisone est mihi hospitiũ uetus, quã ego neceßitudinem sanctè colendam puto: sed ea causa etiã cum alijs compluribus, familiaritas tanta nullo cũ hospite. in V. 233 b, Coniungere neceßitudinem cum aliquo. pro Deio. 151 a, Summam neceßitudinem magna eius officia in me et in meos effecerũt. pro Sest. 11 b, Cũ quo mihi erant omnes amicitiæ neceßitudines. pro Plan. 267 a, Illæ tribus, in quib. magnas neceßitudines habet Plancius. pro Mur. 125 b, Familiaritatis neceßitudinisq; oblitus, &c. pro Clu. 59 b, Atq; etiã notis nomina neceßitudinũ mutauit, uxor generi, nouerca filij. i. affinitatum. Off. 12 b, Non ijdem erũt neceßitudinũ gradus, qui & temporũ. Ep. 215 b, Summa neceßitudine & summa cõiunctione adductus. pro Cl. 41 b, et in Ver. 61 b, Mihi cum eo summa utriusq; officijs constituta neceßitudo est. Att. 204 b, Mihi summo beneficio meo cũ fratribus illis neceßitudo est. de Am. 109 b, Qui in amicitiæ coniunctionisq; neceßitudine sunt superiores, exæquare se cũ inferioribus debent. in Ant. 248 a, Sed hanc mihi dißipationẽ pro paterna neceßitudine et coniunctione deposco. pro Qu. 7 a, Pro fraterna illa neceßitudine. Ep. 146 b, Pro plurimis nostris neceßitudinibus. Or. 215 a, Habere aliquam neceßitudinem aut cognationem cum aliquo. At. 262 a, Paterna, magna, et uetus, & iusta neceßitudo. Att. 276 b, Iampridem hoc ex nostra neceßitudine, quæ ad summã beneuolentiã peruenit, sublatũ esse debet. ad Her. 36 b, Quos natura aut uoluntas neceßitudine aut beneuolentia cõiunxit, distrahuntur. Ep. 208 b, Bonos uiros ad neceßitudinem tuam

Universidad de Deusto
Biblioteca

adiunxeris.Ep.211 b,Vt Lysonem recipias in necessitudinem tuam.Ep.30 4,& 29 b, Magni enim uidebatur interesse ad eam necessitudinem,quam nobis sors tribuisset,consuetudinem quoq; accedere.pro Lig.140 b,Hæc ego noui propter omnes necessitudines, quæ mihi sunt cum illo:domi una eruditi,militiæ conturbernales, post affines, in omni deniq; uita familiares. Quint. de Pet. 209 4,Qui aliqua necessitudine alicui est adiunctus.

Nενῦιæ,æs.mortuorum negocia,& res,& umbræ, et funerum tota ratio.Tusc.155 b,Animos enim per seipsos uiuentes non poterant mẽte complecti: formam aliquam, figuramq; quærebant.Inde Homeri iota νενῦιæ. At.146 4,& 153 4,Pro turpi & flagitioso Cæsaris comitatu.

Nec ne.Att.195 b,Sit missum nec ne, scio dictum quidem tibi.et Tus.181 4, Doleam nec ne doleam nihil interesse.

Nec non.in Cat.118 b, Nec non meam mẽtem domum sæpe reuocat exanimata uxor.& Off.22 b,Nec non Xenocratem,& c.& Parad.117 4, Nec non sæpe laudabo. & de Fin.78 b, Nec non,& c.

Neco,as.necem affero.pro Sext.Ros.19 b, Solon nullum supplicium constituit in eum qui parentem necauisset. Parad.120 b,Nihil igitur interest patrem quis necet,an seruum. Attic.85 b,Scaptium inclusum in curia senatum obsederat,ut fame senatores quinq; necarentur.et Qu. Frat.308 4,Necare aliquem fame.pro Pom.5 4, Necari ac trucidari.de Fin.81 b,Quo minus ambo una necaremini.de Nat.76 b, Zenonem Eleaten in tormentis necatum.pro Pomp.5 b, Aliquem uinculis & uerberibus atq; omni supplicio excruciatum necare.de Inuen.80 b, Quinq; tyrannos,magistratus necato.

Necromantia,tiæ.psychomãtia,diuinatio unde animæ excitantur,ut de occultis respondeant.Tusc.155 b, Inde ea quæ meus amicus Appius νεκρομαντικὰ facit.

Nectar,aris.deorum immortalium potio.de Nat.23 b, At Poetæ quidem nectar,ambrosiam,epulas comparant.l. Ambrosia,& Iuuentas.

Necto,ctis.connecto, colligo.de Leg.166 b, Videtis ne quanta series rerum sit:atq; ut ex alio alia nectantur:et Aca.6 b,de Fin.105 b,Quid non sic ex alio nectitur, ut non si unam literam moueris,labent omnia.de Diu.106 b,Cum causa causæ nexa rem ex se gignit. Topic.255 b, Ex hoc genere causarum fatum à Stoicis nectitur.

Nec uerò.Offic.3 b,Nec uerò illa parua uis naturæ est,& de Nat.67 4.

Ne dicam.de Nat.d.13 4, Doleo te in tam leues, ne dicam, in tam ineptas sententias incidisse.de Am.111 b, Pleriq; peruerse, ne dicam impudenter, uolunt.in Ant. 241 4, Gallia Bruti nutum ipsum, ne dicam imperiũ sequitur. pro Deiot.144 4,Crudelis Castor est,ne dicam sceleratum et impium.pro Pom.230 b,Abfui simul cum repub. ne dicam maxima cum dignitate.

Nedum,non modò,quo minus.At.67 4, Epistolæ nostræ tantum habent mysteriorum, ut eas ne librariis quidem ferre committamus,nedum cuilibet.pro Do.241 4,Tamen in scelere religio non ualeret,nedũ ualeat id quod, &c.con.Rull.85 b, Homo priuatus uix facilè sese continet, &c.nedum isti non conquisituri sint aliquid sceleris,etc.Itẽ:Imò uerò etiam hoc magis,etc.Ep.143 4,Me uerò nihil istorum ne iuuenem quidem mouit unquam, nedum senem.aliter,ne nunc.Ep.259 4, Vix in ipsis te-

clis frigus uitatur,nedum in mari, et uia sit facile abesse ab iniuria temporis.de In.56 4,Et non permitterem, ut illud faceret,& c.nedum nunc istud pati:at,cum,etc.pro Clu.37 b,Optimis temporibus non potuerunt,& c.nedum his temporibus,& c.

Nefandus,a,um.nefarius,detestabilis.de Aru.253 b,Nefandum scelus.pro Domo:Institutum nefandum. ad Br. Arma nefanda.

Nefariè,sceleratè.pro S.R.23 4,Pater occisus nefariè,& in Cat.104 b,Pestem patriæ nefariè moliri.in V. 69 b, Libidinosè,nefariè,crudeliter.

Nefarius,a,um. pro Syll. 172 4, Horum ego uoluntates consceleratas & nefarias sanare non potui. de Or.103 b, Qui animorum motus in iudicum mentibus concitent,scelus eos nefarium facere.pro Sext.R.24 b, Scelestum et nefarium facinus.Ep.4 b, Subitò exorta est nefaria Catonis promulgatio.in Ver. Act.3, Latrocinium nefarium.de Off.lib.2, Habendum est religioni nocentem aliquando & nefarium,impiumq; defendere.

Nefas,non licet,fas non est,scelus.Epist.256 4,Tibi licet, mihi nefas est obliuiscitin V.217 4, Illi uerò dicebant id sibi nefas esse.de Nat.70 b, Mercurius quem Aegyptij nefas habent nominare.pro Fl.148 4,Cælius putabat ne fas esse, publicanum iudicare contra publicanum. pro Mil.103 4,Si sceleratos interfici nefas esset.At.8 4,& 7 b,Idq; ab ijs nefas est decretum.de Se.79 b, Nefas dictu est,miseram fuisse talem senectutem. de In. 79 4, Nefas est legi non obtemperare.pro Mil.115 b,Is cui nihil unquam nefas fuit,nec in facinore,nec in libidine.

Nefastus,a,um.nefarius, impius, religiosus, infelix. de Leg.173 b, Quæ augur iniusta,nefasta, uitiosa, dira ne dixerit,irrita infectaq; sunto.

Negans,tis.Top.224 4,b, Sunt etiam ualde cõtraria alia quæ appellantur negantia,ἀποφατικὰ Græcè, contraria aientibus:ut si hoc est,illud non est.

Negantia,tiæ.Top.225 b, Deinde addũt coniunctionum negantiam,sic: Non si hoc est,& illud: hoc autem non igitur illud.

Negatio,onis.inficiatio,negantia.pro Syll.174 b,Cum is qui de omnibus scierit,de Sylla se scire negarit, eandem uim esse negationis huius,quam si extra coniurationem hunc esse se scire dixisset.de In. 51 b, Desperatum est id quod ab aliquare per oppositionem negationis separatur hoc modo,sapere et non sapere.de Fat.143 b, Quid est quod non possit isto modo transferri ad coniunctionum negationem.Part.239 4, Negatio inficiatioq; facit.

Neglectio,onis.neglectus.pro Mur.126 4,Amicorum neglectio,improbitatem coarguit.

Neglectus,a,um.contemptus.Postquam. 207 4, Homo inhumanus,neglectus,& c .et de Finib.104 4, Abiectus & neglectus uir.

Negligens,tis.indormiens alicui rei agendæ,qui in agendo quidpiam indormit.de Cl.186 4,Nam M. Glabrionẽ socors ipsius negligens;q; natura tardauerat.At.115 4,Improuidi & negligentes duces.in Ver. 169 b, Sit aliquis sociorum atq; amicorum negligentior.Ep.203 4, Is non te in me illiberalem, sed me in te negligentem putabit. in Ver.184 b, Verres negligens & dissolutus.

Negligenter,indiligenter,oscitanter.Orat.204 4, Minuta non negligenter tractanda sunt. pro Sext. Ros.

464,& pro Pla.261 b,Negligenter.)(.Diligenter.Or. 200 4, Multa apud alium negligentius. pro Cec. 299 4, Negligentius adseruare aliquid.

Negligentia,tiæ.indiligẽtia,incuria,pigritia. Or. 204 4,Quædam etiam negligentia est diligens.& ibi. Non ingrata negligentia.ad Heren.30 b, Diligentia comparat diuitias, negligẽtia corrumpit animum. pro Sex. Rosc. 28 4, Negligentia alicuius in faciendo aliquid.de Arusp.248 4, Nihil cuiusquam aut negligentia contemptum,aut scelere esse pollutum.de Ora.118 4, Quarum rerũ negligentia plerasq; causas uidemus amitti:id est, neglectione.Off.6 b,Negligentia,pigritia,inertia.Of. 26 b,Fugere agrestem et inhumanam negligentiã. Am. 112 4,Cum multis in rebus negligentia plectimur,tũ maxime in amicis & diligendis & colendis.

Negligo,gis.pòst mitto,nõ curo,curare omitto,desero, prætermitto,omitto,leuiter fero,dissimulandum puto, excludo.pro Cl.44 b, Hoc prætermitti à censorib. & negligi non posse uidebatur. At. 286 b,Libertate contentum negligere humana.in An. 187 4,Antonius diem edicti obire neglexit. & 154 4, De Theopompo summo homine negleximus.in Va.29 b,Num Heliam? num Fusiam legem neglexerit?

Nego,as,denego,inficior, recuso,abnuo,dissimulo, causæ nihil dico quin.i.nõ nego.)(.Fateor,dico,aio.de Cl.171 4,Tu q à Mæuio uel sumpsisti multa si fateris,uel si negas surripuisti. de Aru.246 b, Nego unquã post sacra constituta tam frequens collegium iudicasse.& 247 4, Nego esse ullam domum,& c.pro Mi.102 b, Negant in tueri lucem fas esse ei, qui à se hominem occisum fatetur.At.121 b,Præcisè negare alicui.Top.224 b,Negantia contraria aientibus.de Na.60 4, De hac re non magnopere pugno. pro Clu. 31 b,Is eum desperare uetuit.

Negocialis,le.ut negocialis constitutio.de In.li.1,45 4, Hæc ergo constitutio quam generalẽ nominamus,partes nobis duas uidetur habere, iuridicialem & negocialẽ.Negocialis est,in qua quid iuris ex ciuili more & æquitate sit, consideratur:cui diligentiæ apud nos præsides est, quæ in ipso negocio iuris ciuilis habet implicitam controuersiam.

Negociatio, onis. mercatura.Epi.228 4,In reliquijs uenteris negociationis colligendis.

Negociator,oris.mercator.Qu. F.291 4,Improbus negociator,paulo cupidior publicanus. Att.17 b, Sub lucrum censeri, germani negociatoris est.

Negociolum,li.Qu.F.325 4,Etenim erit aliquid negocioli. At.lib.16,De negociolo Torquati.

Negocior, aris. negociũ gero, mercaturam exerceo uel facio.I.V.80 4,Tum ciues Romani,qui Lampsaci negociabantur, concurrunt. & pro Pom.7 4,Homines industrij, qui in Asia negociãtur.& pro Deiot.148 b,Equites Romani, qui in Asia negociati sunt. & pro Fl. 160 4,Negociaris in libera ciuitate.et ibi.Quousq; negociabere. Att.82 b,Negaui me cuiquam negocianti dare.

Negocios̃us,a,um.plenus negocij.de N.d.12 b,pro Mu. 128 4, Prouincia negociosa & molesta.

Negocium,cij.res,munus,opus,labor.de N.12 4,Næ ille est implicatus molestis operosisq; negocijs. pro Syl. 178 4, Cuius æs alienũ negocij gerẽdi studio contractũ

est. et pro Qu.12 b,Locuples et sui negocij bene gerẽs. Qu.F. 299 b,In extrema parte et conclusione muneris ac negocij tui diligẽtissimus sis.Of.25 b,et 6 b,Peregrini officiũ est, nihil præter negociũ suum agere.de Ora. 110 b,Quando ages negocium publicum? quando amicorum? quando tuũ?de Or.134 4,Aliquando tibi tuum negocium agere licebit.At.104 4,Cum negociũ nostrũ aut cõfecerimus aut deposuerimus. pro Fl.162 4,Nõ debuit cũ prætor esset,suum negociũ agere.de Diu.129 b, O acutos homines, quã paucis uerbis negociũ cõfectũ putãt.At.215 b, Expedire & cõficere negociũ. pro Q. 13 b,Trãsigere susceptũ negociũ.in V.181 4,Procurare negociũ alterius in decumis. et At.141 b,Procurare negocia alterius. pro D.223 b,Eidem,inquit,utraq; de re negociũ dedi.de Or.112 4, Videamus quid ei negocij demus, cuiq; eũ muneri uelimus esse præpositũ. de Aru. 247 4,& Ep. 179 4,Negociũ magistratibus est datum anno superiore, ut curarẽt,ut sine ui mihi ædificare liceret.At.219 4,& 248 4,Dare negocium alicui,ut aliquid agat uel faciat.in Ca.120 4,Nescio an amplius mihi negocij cõtrahatur.pro Q.11 4,Qui ad negociũ suũ relicto procuratore proficiscitur.pro S.R.38 b,Rei familiaris negocio seruorũ diligẽtia cognoscitur.pro Pl. 273 4, Quid dicã de occupatis meis tẽporib. cui fuerit negocium nunquã ociosum. pro Cæl.49 4,In negocio, quod actum esse dicitur, nullũ uestigiũ est sermonis.de Di.116 b, Deus nihil habens nec sui,nec alieni negocij. de Or.117 b, Causæ in quibus plusculum est negocij.& ibid. Nihil est negocij causam hanc defendere. & Tusc. Ep.118 4,Mihi cum illa est negociũ. Brut. 90 b,Ego hic cũ homine furioso satis habeo negocij.et At.60 4,Puer quo ego regendo habeo negocij satis.de Nat.18 4,Habere negocium et exhibere negociũ alteri. pro Cl.51 b,Si cui fortè ea lege negociũ facesseretur. Ep. 23 b,Tãtis opib. tãtoq; negocio oppidũ oppugnabã. in V.233 4,Cũ audissem ei negociũ facessitũ. & Epi. 40 4,Qui tibi negociũ facesserent. Epi. 163 4, Aliquid recuperari nullo negocio posse.Ep.63 4,Plurimũq; in eo negocij habui, ut,& c.Ep.161 4, Nunc cũ his tantũ negocij est,ut,& c. de Orat. 125 b,Sin est integer iudex,plus est operis.Ep. 208 b,Suscipere,administrare, et conficere negocium. Ep.5 b,Interesse negocijs et præesse negocijs.pro Cl.50 4,Qui prædia, qui negocia, quires pecuniarias habẽt in agro Larinati.Ep.3 b,Qui in ꝓuincia magna negocia et ampla & expedita habet. At.72 b,Versari in negocio. de Fi. 121 b, Gerere negocia.Epi.34 b,Et gerere aliquid negocij.pro Qu.R.50 b,Tu tuum negociũ gessisti bene. in V.211 b,Dare negociũ alicui,et dare prouinciam alicui.& At.213 b, Ponere operã alicui.Ep.118 b, Imponere negocium alicui. Ep.153 b,Cõficere negociũ ex sententia.pro R.P.123 4,Mittere in negociũ, et dare partes alicui. Ep.96 4,Agere negociũ alicuius diligenter. Off. 72 b,Deũ nihil habere ipsum negocij,nihil exhibere alteri. Am.112 4,Qui suum negociũ gerunt ocio se. At. 11 b,Datur negociũ magistratibus. At.74 4,Negocium magnum est nauigare,atq; id mense Quintil.et 74 b, Nostra negocia,amabo te,explica. et 75 b,Est incredibile,quàm me negocij tædeat. & 77 b,Satis enim negocij habeo in sanandis uulneribus, quæ prouinciæ sunt impositæ. At.169 4,Cato qui Siciliam tenere nullo

Universidad de Deusto Biblioteca

negocio potuit. et 195 b, Nolo enim negocij. Qu. F. habere quicquam. Para. 123 a, b, Vt eum ne in familia quidem dignum maiore aliquo negocio putet. pro Mi. 110 b, Non enim uideo cur non agam negocium meum. Att. 206 a, Velim des negocium alicui qui quærat, &c. & 229 a, Id nullo negocio facere potes. In A. 164 b, Quid nã homines putarent, si tum occisus esset, cùm illũ gladio stricto insecutus es? negociũq; transegisses, nisi, etc.

Nemea, eæ. Locus est ubi Hercules leonem interfecit. de Fat. 141 b.

Nemeæus, leo. Tus. 210 b.

Nemo, inis. ne quis, omnis nõ, nemo omniũ, quis omniũ. Ep. 5 b, Neminẽ ex consularib. amicum tibi esse uideo præter Lucullum. pro Qu. 13 b, Nemo ex tot creditoribus alijs, etc. 14 a, Nemo de ijs qui peritissimi sunt, huic anteponendus est. de Or. 101 a, et Ep. 6 b, Nemo de consularibus. de Le. 188 b, Quod enim est tam desperatum collegium, in quo nemo è decem sana mente sit? de Na. 45 a, Nemo homo. et 25 a, Nemo nec homo nec deus. et ad He. 29 a, Nemo rex. Tusc. 154 b, Nemo omnium tam est immanis, qui, &c. & de Or. 119 b, Nemo omniũ tot ac tãta habuit, &c. in V. 130 a, Nemo omniũ mortaliũ, &c. Or. 213 a, Quis omniũ doctior Aristotele. pro Fõ. 276 a, Nemo Gallorũ, &c. I. V. 111 b, Fortasse non nemo uestrûm audiuit. pro D. 235 a, Ciuis est nemo in tanto populo, qui, &c. Tus. 248 a, Nemo de nobis unus excellat. in Cat. 220 a, Video de illis abesse nõ neminẽ, etc. pro Mu. 144 a, Hostis est in urbe, &c. nõ nemo etiã in illo sacrario. Item, In ipsa, inquã, curia nõ nemo hostis est. pro Do. 231 a, Cũ me in iudiciũ populi nemo omniũ uocarit. de Diu. 89 a, Excipi de antiquis præter Xenophanẽ neminẽ. Tus. 370 b, Vtrũ sit melius, dij inmortales sciũt, hominem quidem scire arbitror neminem. de Cl. 175 b, Gracchus eloquentia nescio an habuisset parẽ neminẽ. Epi. 35 b, Colligit tibi quod haud scio an nemini, ut, &c. Ep. 85 a, Me quotidie Cæsar magis amplectitur: familiares quidẽ eius sicuti neminẽ. At. 119 a, Respub. te mihi ita cõmẽdauit, ut chariorẽ habeã neminẽ. de Ora. 95 b, Roscius dicebat se reperire discipulũ quẽ quidẽ probaret, potuisse neminem. ad He. 25 b, Vnus nemo potuit, &c. pro D. 228 b, Quod oẽs non negent: id est, nemo. At. 119 a, Facio pluris omnium hominũ neminem. et 147 b, Magis idoneum quàm ego sum, reperies neminem. Off. 53 b, Quod cùm omnibus est faciendum, tum haud scio an nemini potius quàm tibi.

Nempe, nimirũ, quippe, opinor. pro Fl. 163 b, Si dat tantam pecuniam Flacco, nẽpe idcirco dat, ne rata sit emptio. In An. 156 a, Cn. Pompeij cõsulatus in quibus actis consistit? nempe in legibus. in An. 193 a, A' quo defenderit? nempe ab hoste. & in Pis. 99 a, Quibus autem hostibus? nempe his qui, &c. in V. 272 b, A' quo tempore futurum est? nempe eo, cum, &c. et pro Cl. 30 a, Quo crimine, nẽpe quod, &c. pro D. 220 a, Quod est pontifices ius adoptionis? nempe ut is adoptet, qui, &c. de N. 79 a, Iidẽ etiã uota suscipi dicitis oportere, nempe singuli uouent. Aca. 29 a, Non me, inquit, dico scire, optimè, nempe ista quæ, &c. de Cl. 166 a, Nempe eum dicis qui, &c. in Ver. 130 a, Nempe ita dicitis propter decumas. Par. Nempe igitur ea restãt, quæ, &c. Tusc. 230 b, Nempe negas, &c. Ep. 18 b, Nempe studium meũ nõ de

fuit declarandorũ munerum tuo nomine. Att. 151 b, Scimus nempe, hæremus nihilominus. pro Qu. 15 a, Nẽpe, si, &c. & ibid. Opinor si, &c. Part. 232 b, Nempe ea sequuntur, quæ ad faciendam fidem pertinent. Att. 285 a, Quod aũt tibi cũ Antonio priuatũ odium? nempe quia postulabat hæc. in An. 186 b, At auus huius nobilis, Tuditanus, nempe ille qui, &c. in Ant. 244 b, Sed effugi insidias, nempe in Antonij congressum ueniendũ est. pro Mil. 104 a, Quid ergo tulit? nempe ut quæreretur.

Nemus, oris. de Di. 104 a, Multos nemora & syluæ cõmouent. et de Ar. 249 a, Agros & nemora peragrare. At. 240 a, L. Cæsar ueniam ad se rogat in nemus.

Neopactum. l. Naupactum.

Neoptolemus. mi. i. Pyrrhus. de Am. 110 a, l. Nummus.

Nepa, pæ. scorpius. de Na. d. 47 b, Atq; oculos urget pedibus pectusq; nepai. in Arat. Hæc caput atq; oculos torquere ad terga nepai. de Finib. 134 b, Nepas aculeis uti. al. uespas.

Nepos, otis. qui ex filio uel filia natus est, qui disperdit ac dissipat patrimonium. pro Deiot. 144 a, Qui nepos auũ in discrimen capitis adduxerit. Tus. 166 a, Metellũ multi filij, filiæ, nepotes, neptes in rogum imposuerũt. de Cl. 189 a, Ex filia nepos. et Tus. 165 b, Quærerem ex eo cuius suorum similis fuisset Africani fratris nepos. pro Qu. 6 a, Perditus ac profusus nepos. et de Aru. 257 b. cõt. Rul. 75 b, Aliquis ut in suis rebus, ita in repub. luxuriosus nepos. cont. Rul. 61 a, Esse nepotẽ in patrimonio. in Ver. 189 b, Numulis corrogatis de nepotum bonis.

Neptis, ptis. Tus. 166 a, l. Nepos.

Neptunius, a, um. in Arat. Neptunia prata secantes, & Neptunia pistrix. & ad Her. 27 a, Neptuniæ lacunæ.

Neptunus, ni. de Nat. 1, Neptuni cærulei oculi. & lib. 3, Neptunũ esse animum cum intelligentia per mare pergentem. & lib. 1, 10 a, Neptunũ esse aerem qui per maria manaret, disputat Chrysippus. de Nat. 39 a, Datũ est igitur Neptuno altero Iouis, ut uolunt, fratri maritimũ omne regnum, nomenq; productum, ut Portunus à portu, sic Neptunus à nando. Item de Na. deor. 75 b, de Off. 74 a, & 71 a.

Nequam, nihili, improbus, impurus.)(Frugi. pro Cæl. 36 a, Homo nequã atq; improbus. & pro Sex. Rosc. 40 a, Serui nequã & improbi. in Ver. 101 a, Verres tã nequam. & ibidem, Ius tam nequam esse Verrinum. Epi. 177 b, Homo nequissimus omnium qui sunt, qui fuerũt, qui futuri sunt. Epi. 183 b, Homo perditus, multoq; nequior quàm ille ipse quem tu nequissimum occisum esse dixisti. de Prouin. 71 b, Ne Gabinius unus omnium nequissimus existimaretur. & in Pison. 30 a, Nisi nequior quàm Gabinius extitisset. in Pis. 94 a, Nihil isto scitote esse luxuriosius, nihil libidinosius, nihil posterius, nihil nequius. et Tus. quæst. 198 b, Nihil nequius aut turpius effœminato uiro. At. 6 b, Homo sanè nequam. Att. 10 a, Cum accusator homines nequissimos reijceret, reus frugalissimum quenquam secerneret. & 98 a, Nunquã uidi hominem nequiorem. in Ant. 210 a, Nequam est homo ille atq; confidens.

Nequa. in Ver. Act. 1, Nequa deductio fieret.

Nequando. de Am. 107 b, Vt nequando amare inciperemus eum, quem aliquãdo odisse possemus. ad He. 2 b.

Nequaquam, minimè omnium, nullo pacto, nulla ex parte.

parte. de Fi. 81 a, Nequaquam ista amicitia est. & de In. 56 b, Nequaquam tantum inter eos interesset. & Epi. 246 b, Nequaquã paribus rebus. de Inuent. 63 a, Vt nequaquam cum illius cõmodo fuerit comparanda. de N. 72 b, Nequaquam istuc istâc ibit. et pro Sext. Ros. 19 a, Nequaquam similiter, &c.

Neque, nec. de Or. 94 a, Nullæ enim lites neq; cõtrouersiæ sunt, quæ, &c. At. 128 a, Nam certè neq; tũ peccaui, cum, &c. neq; cum, &c. 8 Fam. in Epist. Cælij: Neq; absolutus, neq; damnatus. pro Cl. Neq; dum rem perfectã arbitraretur. Att. 14, Neq; dum Roma es profectus. ad Qu. Fr. lib. 3, Sed eius rei maturitas neq; dum uenit, & tamẽ iam appropinquat. 5 Ver. Neq; enim hoc possum negare. de Am. Neq; enim sunt isti audiendi, qui uirtutem duram et quasi ferreã esse quandam uolunt. 5 Fam. Neq; expectare tẽporis medicinã, quam repræsentare ratione possumus. 1 de Fi. Neq; feci adhuc, nec mihi tamen, ne faciam, interdictũ puto. de Am. Quare sibi habeant sapientiæ nomen & inuidiosum & obscurũ: cõcedantq; ut hi boni uiri fuerint. neq; id quidem facient: negabunt id nisi sapienti posse concedi. de N. d. 2, Neq; ira, neq; gratia teneri. pro R. Com. 5, Ad arbitrium hoc animo adimus, ut neq; nihil, neq; tantum quantũ postulauimus, consequamur. 15 Fam. Neq; non uerè. 2 Philip. Ergo ut te catamitum, neq; opinatò quum ostendisses, præter spem mulier aspiceret, &c. 1 Off. Nulla enim uitæ pars neq; publicis, neq; priuatis, neq; forensibus, neque domesticis in reb. neq; si tecũ agas quid, neq; si cũ altero cõtrahas, uacare officio potest, &c. de Am. Neq; quicquã unquam nisi honestum & rectum alter ab altero postulabit: neq; solũ colẽt inter se ac diligent, sed etiam uerebũtur. de Na. 1, Ea facie, neq; solùm facie, sed etiam ornatu nouimus. 11 Fam. in epist. D. Bruti, Neque tamen non te cautum esse uolo.

Nequeo, quis. non queo, non possum, nõ habeo quemadmodum, mihi liberum non est. de Or. 137 a, Quidã quæ sanare nequeunt, exulcerant. Or. 218 b, Nec tamen hæc ita astricta sunt, ut ea cum uelimus laxare, nequeamus. Aca. 44 a, Nihil in rerum natura est minimũ, quod diuidi nequeat. de Di. 128 b, Demosthenes rho literã dicere nequibat. de Se. 84 b, Quæ si exequi nequirẽ, tamen, etc. de Som. 129 a, Sicut solẽ intueri nequitis aduersum. pro Mi. 116 b, Nequeo uetera illa iudicare, &c. Or. 211 a, Nequire, pro non quire. At. 17 b, Atq; hoc loco illud non queo præterire.

Nequicquam, frustra, nihil. pro Q. 14 b, Et serò & nequicquam pudet. & Antequã. 194 a, Att. 285 b, Cæterùm nequicquam perijt ille, si, &c. Tus. 203 b, Quæ generi humano angorem nequicquam afferunt. Tus. 194 a, Nequitia ab eo quod nequicquam est in tali homine. Tusc. 164 a, Secernere autem à corpore animum, nequicquam aliud est, quàm emori discere.

Ne quidem. pro Deio. 150 b, Deiotarus nunquam succumbet inimicis, ne fortunæ quidem. l. Ne.

Ne quis. de Op. 244 b, Cum esset lex Athenis, ne quis plebiscitum faceret, ut quisquam, &c.

Nequiter. de Fin. 70 a, Ille porrò malè, prauè, nequiter, turpiter cœnabat. & ad He. 7 a, Qui fecerit illud tã nequiter, eundem hunc tam perperam fecisse non est mirandũ. Tus. 198 b, Turpiter & nequiter facere aliquid.

Nequitia, tiæ. inertia. I. C. 98 a, Iam me ipsum inertiæ nequitiæq; condemno. & 103 a, Inertia ac nequitia. Tusc. 194 a, Nequitia ab eo quod nequicquã est in tali homine, ex quo idem nihili dicitur. & ibi. Frugalitas cui contrariũ uitium nequitia dicitur. & 181 a, Scio dolorẽ nõ esse nequitiã. pro S. R. 41 a, Officina nequitiæ, diuersorium flagitiorũ omnium. ad Her. 18 a, Ab omnibus unicã maliciam atq; nequitiã cognosci. de Fi. 138 a, Homo singulari nequitia præditus. & pro Cl. 24 b, Vir perdita nequitia, summa egestate. Att. 11 a, Nequitia libido.

Nereides, nymphæ marinæ. in Arat. Hanc illi tribuunt pœnam Nereides almæ.

Neruij. pop. At. 527.

Neruosè, enixè, fortiter. Ep. 158 a, Vigilanter, neruoseq; aliquem subornare. Planci.

Neruosius, firmius. Or. 208 b, Aliquanto neruosius dicere. Off. 73 b, Neruosius aliquid disserere.

Neruosus, a, um. fortis, robustus. de Cl. 175 b, Aristoteles in dicendo neruosus.

Neruulus, li. At. 269 a, Si tu neruulos tuos adhibueris.

Neruus, ui. torus, uis, uires. de N. 37 b, Nec enim dij uenis & neruis, & ossib. continentur. & 54 a, Huc adde neruos à quib. artus continentur, eorumq; implicationem toto corpore pertinentem, qui sicut uenæ & arteriæ à corde tracti, & profecti in corpus omne ducuntur. de Or. 163 a, et pro S. R. 41 a, Nerui in fidib. ita sonãt, ut à digitis sunt pulsi. Tus. 148 b, Cãtus uocũ, neruorũ, et tibiarũ. de Di. 115 a, Iam neruos in fidib. alijs pulsis resonare alios. Epi. 78 b, Quantũ in cuiusq; animo roboris est et neruorũ. Ep. 40 a, Planè uideo fore neruis opus. sapiẽtiaq; tua. in V. 72 b, & Ep. 251 b, Contẽdere omnes neruos in aliqua re. de Fa. 144 b, Itaq; contẽdit omnes neruos Chrysippus, ut persuadeat, &c. Qu. Fr. 328 a, Et tu ut possis, est tuorũ neruorũ. Or. 202 b, Oratio Philosophica neq; aculeos, neq; neruos forẽses habet. Q. de Pe. 111 a, Nerui atq; artus sapiẽtiæ sunt, nõ temerè credere. I. A. 185 a, Nerui belli pecunia. pro Pom. 7 a, Vectigalia neruos reip. semper duximus. cont. Rul. 75 b, Incidere neruos populi Ro. Ac. 45 b, Theophrastus neruos uirtutis incidit. Tus. 80 b, Poetæ neruos uirtutis elidunt. I. A. 240 b, Legionũ nostrarum neruos his cõsilijs incidemus. de L. 177 a, Illa seuera Lacedæmon neruos iussit, q. plures quã septẽ haberet in Timothei fidib. inde demi.

Nescio, scis. sum ignarus, sum inscius, sum rudis, scientiã meã fugit. de Or. 95 b, Dum mihi liceat fateri nescire, quod nesciã. de Or. 90 b, Neminẽ in eo disertũ esse posse, quod nesciat. Or. 212 a, Nõ scire quidẽ barbarũ iã uidetur, nescire dulcius. Tus. 169 b, Nec me pudet ut istos fateri, nescire quod nesciã. At. 192 b, Opinor, sed certũ nescio. I. P. 214 b, Peruenit res ad istius aures nescio quo modo. & Of. 13 a, Ea nescio quomodo pleniore ore laudamus. Or. 204 a, Sententiæ nescio unde ex abdito erutæ. Ac. 20 b, At ille nescio qui, qui solet, &c. & pro S. 8 a, Ligur iste nescio, qui, &c. Ep. 71 a, Nescio quo pacto, nescio quomodo, & casu nescio quo. pro Mil. 104, Diuisa est sententia postulante nescio quo. de Or. 101 b, Causidicus nescio quis. et At. 206 b, Ista nescio quæ. Q. Frat. 293 b, Paconij nescio cuius hominis querelæ. pro Fl. 154 b, Supplet enim ille nescio qui, etc. Itẽ, O pastores nescio quos, &c. Brut. 91 b, Mihi non erat explica-

Universidad de Deusto
Biblioteca

tum quid agerem : id est, nesciebam. in Ant.167 b, Nescio quid conturbatus mihi esse uideris.

Nescius, a, um. inscius. pro Deio.145 a, Iratū te regi Deiotaro fuisse, nō erant nescij. de Or.88 b, Non sum nescius Crasse ista inter Græcos dici solere. & 92 a, Nō sum ignarus, quib. rebus, &c. Epi.67 a, Neq; tamen hæc cū scribebam erā nescius, quantis oneribus premerere. & de Fin.49 a, Non eram nescius Brute, &c. ad Her.21 a, Non sum nescius, quantū, etc. At.143 a, Heus tu'ne forte sis nescius, Dolabella me sibi legauit ad III. Nō. April.

Nesis. locus est in Italia in Cāpano littore. At.252, & 233.

Netinenses. pop. in Ver. 140.

Netini. pop. in Ver. 247.

Neuter, tra, um. indifferēs, nullarum partium. Att.98 b, Ita effici, ut neutri illorum quisquam esset me charior. Of.14 b, In quo quidem neutrorum est cōtemnenda sententia. de Di.150 b, Quid bonū sit, quid malū, quid neutrū. & 121 b, Neuter anguis: id est, nec mas, nec fœmina. Off.36 b, Hæc sine hominū operibus neutram in partē effici possunt. Or.211 b, Quæ non sanè sunt in omnibus neutris usitata. Acad. 33 a, Huic summum bonum est, in his reb. neutram in partem moueri, quæ ἀδιαφορία ab ipso dicitur. Att.98 b, Neuter quēquam omnium pluris facere quàm me uidetur. et 125 a, Sed neuter σκοπὸς est ille, ut nos beati simus, uterq; regnare uult.

Neutiquam nequaquam. Att.146 a, Cui te socium neutiquam puto esse oportere. & de Vniuers.202 a, Indissolubiles uos quidem esse non potestis, neutiquam tamen dissoluemini. Acad.14 a, Mihi neutiquam cor consentit cum oculorum aspectu.

Nex, cis. mors. pro Mil.103 a, Latroni quæ potest afferri iniusta nex. de Na.27 b, Iunius necem sibi ipse cōsciuit. pro Cecin. 384 b, Homines uincla, neces, ignominiasq; uitant. in Cat.101, Multorum ciuium neces. de Le. 181 a, Denicales feriæ à nece appellatæ.

Nexum, xi. et Nexus, us. obligatio ciuilis quædā est, quæ fiebat septem adhibitis testibus, ciuib. Roman. puberibus, idq; per æs & libram: id est ære, nummóue aliquo percussa libra, quo facto, solutio repræsentabatur. Sicq; non minus corpus, quàm bona obligabātur, ut pignus: præsertim si quis pro pecunia quam debet, operas suas corpusq; seruituti subijciat. pro Ce. 304 b, Sylla ita tulit de ciuitate, ut non sustulerit horū nexa atq; hæreditates. de Ar.247 a, Multæ sunt domus iure mancipij & iure nexi. de Or.99 a, Nexorum et mancipiorū iura de Or.157 b, Nexū quod per librā agitur. Top.223 a, Tradere rē alicui nexu. Para.122 b, Mācipia, quæ sunt dominorū facta nexu aut aliquo iure ciuili. pro Mur. 124 b, In ijs reb. repetēdis quæ mancipij sunt, is periculū iudicij præstare debet, qui se nexu obligauit. Epi.109 b, Atticus noster, cuius quando propriū te esse scribis mancipio & nexu, meū aūt usu & fructu, contentus isto sum. & 810 b, Sū enim χρήσει μὲν tuus, κτήσει δὲ Attici nostri: ergo fructus est tuus, mancipium illius.

Nexus, a, um. aptus, coniunctus. Tus.194 a, Omnes uirtutes inter se nexæ et iugatæ sunt. & de Di.106 b, Cū causa causæ nexa rem ex se gignit. Tusc.242 a, Causæ aliæ ex alijs aptæ. & necessitate nexæ. Or.200 b, Res collocatæ & quasi structæ & nexæ uerbis. de Fat. 148 a, Ex æternitate quædam uera esse, et ea non esse nexa causis

æternis & à fati necessitate esse libera.

Ni. nisi. de Or. lib.2, Quid ploras pater? mirum ni cantem. pro Mur. Sponsionem facere possent, ni aduersum edictum prætoris, uis facta esset. idem in V. Act.5, et 7 Att. Me nullo modo facere posse, ni mihi exploratum esset, &c. in V. 198 a, Ni ad equestrem ordinem iudicia referantur. & Ep.83 a, Ni uererer, me, &c. in Cat. 104, Ni exeunt, ni pereunt. Tusc.250 b, Ni ita se res haberet.

Nicander. poeta Colophonius, de rebus rusticis scripsit. de Or.99 b.

Nice, es. Verris amica Syracusana. In Ver. Act.7.

Nicæa, æ. urbs. pro Pl.277 b, Nescio cur seueriorem Nicæam putes, quàm Rhodum.

Nicæi, orum. pro Pl 277 b, Putabā in Nicæis dicturum.

Nicenses. pop. Ep.226.

Nicetas Syracusius terram moueri, cætera stare asserit, Aca. quæst. lib.2.

Nidor, ris. odor, præsertim rerum assarū. in P.82 a, Paulisper stetimus in illo ganearum tuarum nidore atq; fumo. Tus.196 a, Situm nidoris, barba pedore horrida.

Nidulus, li. de Or.101 a.

Nidus, di. de N.52 a, Aues cubilia sibi nidosq; construūt, eosq; quàm possūt mollissimè substernūt. et de Ora. 110 b, Volucres uidemus fingere atq; construere nidos.

Niger, a, um. ater. de Diu.110 a, Quæ alba sint, quæ nigra dicere. pro Ce. 290 a, Phormio nec minus niger, nec minus confidens, quàm ille Terentianus Phormio.

Nigror, oris. quā nigredinē barbari, nigritudinem & nigritiā Plin. nigritiē Corn. Celsus appellat. hic uerò pro tenebris & caligine usurpatur. de Or.157 a, Nigror noctis occæcat. & de Di.85 b.

Nihil. nihilum, nequicquam, nihil quicquam, nō quicquā, nulla pars, ne pilus quidē, nullā in partem.)(In omnes partes. Off.30 b, Nihil omnium rerum agricultura melius. & de In.54 a, Nihil omnium rerum melius quā omnis mundus administratur. de Or.125 b, Omnia dicendo excitanda sunt, nihil adiuuante natura. de Cl.183 b, Curio literarū admodum nihil sciebat. Quin.F.327 b, Nihil istorū fuit faciendū. de Or.96 a, Sine quo cū in uita nihil quicquā egregiū, tū certè hoc quod tu expetis, nemo unquam assequetur. Ep. 88 b, Dolabellā antea tantūmodo diligebam, obligatus ei nihil eram. cōt. Rul. 78 a, Beneficio isto legis nihil utitur. Off. 68 a, Cadit ergo in uirū bonum mentiri? nihil minus. in V.186 a, Ciuitatib. pro frumento nihil soluit omnino. de Or. 121 a, Sed hoc nihil ad me. In Pis.94 a, Rectè ac secus, nihil ad nos: aut si ad nos, nihil ad hoc tēpus. de Or.207 b, Quando autem, etc nihil ad hoc tempus. de Som. 129 b, In quo qui insistūt, nihil ad nostrum genus. Or.218 a, Nihil ad rem, illud sit an non, nihil refert. de Cla. 177 a, Antonius nihil nō ad artem dirigebat. pro Clu.56 b, De furto litera nulla inueniebatur. & 57 a, De furto uerbum fecit nullum. Off.58 b Homo ad nullam rem utilis. & ibi. Homo ad nullam partem utilis. Att.177 a, ἢ δ' ὕπαρ. Att.137 b, Optimatibus uerò tuis nihil confido, nihil iam ne inseruio quidem. Parad. 116 b, Hoc tamen opus in apertū ut referas, nihil postulo. & 118 a, Sic te prosternas, ut nihil inter te atq; inter quadrupedem aliquid putes interesse. de Leg 156 b, Quorsum tandem, aut cur ista quæris? nihil sanè, &c. & ib. In hoc etiam Græciæ nihil cedimus. de Leg.

de Le. 157 a, Nil ad Cælium, sed potius ad antiquorum languorem & inscitiam.

Nihil dum, nihil adhuc, non adhuc, nondum quicquā. At. 135 b, Brundusio nihil dum erat allatum. & 109 b, A' te nihil dum certi exquiro. & in Ca.112 a, Eum nihil dum suspicantem ad me uocaui. At.240 b, Summatim adhuc ad te, nihil dum enim ab Albo.

Nihili, nequam. Tus.194 a, Nequitia ab eo, quòd ne quicquam sit in tali nomine, ex quo idem nihili dicitur. Itē: Homo sine uirtute, sine ingenio.

Nihili facio, nullo loco numero. de Fin.83 a, b.

Nihilomagis. in Ver. Vbi uidet eum nihilomagis minis quàm precibus permoueri, &c.

Nihil non. de Cl. Nihil non ad rationem & tanquam ad artem dirigebat Antonius.

Nihilominus, nihilo secius. Ep.144 a, l. Nihilum.

Nihilo secius. ad Her.35 b, l. Nihilum.

Nihilum, nihil. Tus.176 a, Atq; oratorum laus ita ducta ab humili uenit ad summū, ut iā senescat, breuiq; tempore ad nihilum uētura uideatur. & Ep.173 b, Or.220 a, Ad nihilū omnia recidere. de Di.116 a, Et erit aliqd, quod aut ex nihilo oriatur, aut in nihilū subitò occidat. & Ac.44 a, Interire in nihilū. de Fat.44 a, Ex quo exstet, ut de nihilo quidpiam fiat, quod nulli placet. pro Ce.303 b, Si quid ius nō esset rogari, eius ea lege nihilū rogatū. pro D.221 a, Hæc adoptio pro nihilo est habenda. pro Mar.153 a, Præterita uoluptas pro nihilo est. in V.58 b, Cōtemnere ac pro nihilo putare uel ducere aliquem. & Off.14 b, l. Contemno. de Fi.83 a, At dolorem nihili facit. in V. 116 b, Pro nihilo ducere alios præ se. et de L.171 b, Nullo loco habere aliquid: id est, pro nihilo. de Fi. 96 a, pro Cec.295 b, Quæ cadere in hominem possint, despicere ac ꝓ nihilo putare. de Fin.73 b, Quæ Pyrrhoni uisa sunt pro nihilo. At.225 b, Dij immortales quā mihi ista pro nihilo. Ep.45 a, Beneuolētior tibi quā fuerim nihilo sum factus. et 80 b, Ego tibi hoc cōfirmo, nihilo te nūc maiore in discrimine esse quā quēquā nostrū. de Di. 130 a, et de Fi.100 a, Sed ea sumitis, quib. cōcessis, nihilo magis efficiatis quod uelitis. de Cl.181 b, Legā, inquit, nihilominus. Epi.144 a, Quæ nihilominus, ut ego absim, cognosci possunt. de In.65 a, Nihilo sibi magis quā alij cōmodū dicet. At.127 a, b, Non solū eos, qui, &c. sed eos nihilominus, qui, &c. & 151 b, Scimus nēpe, hæremus nihilominus. Ep. 58 a, b, Nisi in reditu meo nihilo meliores res domesticas quā rēp. offendisse. Or.219 b, Tamē nihilo amplius explet sentētias. et pro Cl.33 b, Tamē nihilominus putabāt se, etc. in A. 199 b, Legati proficiscantur, bellum nihilominus paretur. & Par. 119 b, Peccauit uerò nihilominus. Ep.210 a, Et tamē nihilominus αἰὲν ἀριστεύειν. pro Mil. 105 a, Minus dolendū fuit re nō ꝑfecta, sed puniendū certè nihilominus. de Di.116, Vester aūt deus potest nō impertire, ut nihilominus mundū regat. At.129 b, Cū hoc tēpore nihilomagis quàm uos subsidio ire possim. in A.171 a, Aliquē condemnatum esse pro nihilo. in A. 214 a, Hunc tantum apparatum ne ad nihilum recidere patiare.

Nil, nihil. pro Syl.18 b, Ego uerò mihi nil assumo.

Nilus, li. de Na.52 a, Aegyptum Nilus irrigat: & cùm tota æstate obrutā, oppletamq; tenuerit, tum recedit, mollitosq; & oblimatos agros, ad serendum relinquit.

Nilus, li. pro æquæductu & auleo opere magnifico, qui aquā fluuiorum in morem deductam conciperet exundantem. Quin. F. li. 3. pag.332 a, Imagines enim istæ, & palæstra, & piscina, & Nilus multorum Philotimorum est, non Diphilorum. L. Euripus.

Nimbus, bi. imber, pluuia. de Na.28 b, Nimbi, niues, grandines. At.242 a, Sed hunc quidem nimbum citò transisse lætor. L. Conduplico.

Nimirum, nempe, scilicet, uidelicet, nā. in V.139 b, Is est nimirum soter, qui salutem dedit. et 200 b, Nimirum dici, &c. At.143 b, Itaq; nimirū hoc illud est, quod Cæsar scribit, se uelle uti cōsilio meo. pro Fl.160 a, Hoc nimirum est illud, quòd nō longè à gradibus hæc causa dicitur. & Tus.187 a, Et hic nimirum est fletus, qui, &c. pro S. R. 34 b, Luxuries igitur hominē nimirū ad hoc scelus impulit. cont. Rul. 80 a, Et nimirū istud est, quod ab hoc Tribuno dictum est in senatu, urbanam plebem, &c. pro Mar.131 b, Si cōsideraris, &c. omnibus regib. cum quib. &c. hūc regem nimirū anteponens. de In.49 b, Nam genus est omniū nimirum libidinum cupiditas. Or.201 b, Vestibula nimirū & aditus ad causam faciet illustres. de Or. 86 a, Sed nimirū maius est hoc quiddā quā homines opinantur. de Cla.171 b, Et nimirū is princeps ex latinis ista tractauit. Att. 207 a, Et nimirum id fuit, soluendo enim non erat. Aca.28 a, Itaq; in cognitione nimirum assentiar, &c. Tus.207 b, Nimirum igitur ut in causis, &c. sic in ægritudine, &c. ad Her. 33 b, & 4 a, Eum extinguere, id nimirum fuit capi Troiam. & 6 b, Nam cum dissoluerimus, &c. absolutè nimirū confecerimus, &c. Tusc.242 a, Horum nimirum aspectus, &c. pro Sext. Ros.44 b, Nimirum similiter arbitremini isti, &c. pro Sest. 23 a, Nimirum hoc illud est, quod, &c. & de Diuin.105 b, Hoc nimirum est illud, &c. & pro Sext. Ros.43 b, Nimirum iudices, &c. de Am.16 a, Hæc enim est tyrannorū uita, nimirum, in qua nulla fides, &c. & pro Ma. 134 a, Quæ non modò summa bona, sed nimirum audebo uel sola dicere.

Nimiopere. Parad. Quos ædificia magnifica nimiopere delectans. in Ver. Act.6.

Nimio plus. At. lib.10, Sed quia te nimio plus diligo.

Nimis, & nimiū, immoderatè, extra modum, præter modum, ultrà quàm satis est, subtilius quàm satis est, nimis ualde, plus æquo, nimio opere, nimio plus.)(Satis, parū. At.216 b, de L.184 a, Tu uerò illum nec nimis ualde unquā, nec nimis sæpe laudaueris. Or.213 a, Nimis insidiarum ad capiendas aures adhiberi uidetur. At. 116 b, Philotimi literæ me quidē nō nimis, sed alios admodū delectarūt. At. 114 a, Sed hæc nō nimis exquiro à Græcis. & de Or.90 a, Si cupiā hoc nimis infinitū uidetur. de Cl.195 a, Nimis multa de me. & Off. 22 a, Satis superq;. de Or. 96 a, Quoniam quæ à natura expetenda sunt, ea dicis non nimis deesse nobis. et ib. Nō sumus nimis auidi, tua ista mediocri eloquētia cōtenti sumus. et 131 b, Nimis multa in genere diuidere aliqua. de Or.141 b, Homo certè nō nimis pudēs. & Ep.340 b, Nū nimis honestus. ad He.30 a, Magna nimis licētia. de Fi.144 a, Quod satis est, eo quicquid accesserit nimiū est, & nemo nimiū beatus est, et nemo beatior. Or.203 b, In omni re uidendū est quatenus: et si .n. suus cuiq; modus est, tamen magis offendit nimium quàm parum. & ibidem:

Peccant

Universidad de Deusto
Biblioteca

Peccant qui nõ sentiunt quod est satis. Or.214 b, In hoc genere nimium quod est, offendit uehementius, quàm id quod uidetur parum. pro Planc.276 b, Succumbam tibi in eo ipso, in quo nihil potest esse nimium. & ibi. Quoniam tu ita uis, nimium gratum esse concedã. et ibidem: Gratum præter modũ esse. in An.229 a, In illius uiri cõsilijs atq; factis nec nimium nec parũ unquã fuit. de Or. 123 a, Dialectica in excogitandis argumentis muta nimium est, in iudicandis nimiũ loquax. de Or.116 b, Verba efferuescentia, & paulò nimiũ redundantia. Or.204 b, Sales qui in dicendo nimium quantum ualent. aliter, mirum quantũ ualent. in Cat.99 b, Nimiũ diu te illa castra desiderant. At.190 b, Tempus nimiũ longum. de Fin.73 a, Quod uos interdũ, uel potius nimium sæpe dicitis. & ibi. Nimium boni est cui nihil est mali. Att.162 a, Ego te nimio plus diligo. Off.4 b, Alterum est uitiũ, quo nimis magnum studium in res obscuras cõferunt. Off.28 a, Mediocritas illa quæ est inter nimium & parum.

Nimius, a, um. immoderatus, intemperatus, plus æquo, q. supersit, nimis magnus, nimis acer, multus.)(. Modicus. Att.182 a, Epistola, qua mihi multa tribuens unum reprehẽdebas, quòd in honorib. decernẽdis essem nimius, & tanquam prodigus. pro Mi.114 a, Diligentiam tota repub. suscepta nimiam nullam putabam. pro Arch.191 a, De meo amore gloriæ nimis acri fortasse, sed tamen honesto uobis cõfitebor. Tusc.221 b, Nimia resecari oportere. Att.283 a, Nihil tũ nimium uidebatur. de Fi.131 b, Hoc magis intelligendũ est, hæc ipsa nimia in quibusdam futura non fuisse, nisi quædam essent modica natura. Aca.5 b, Ille multus in eo fuit: id est, nimius. Off.26 b, Cauendum est ne in festinationibus suscipiamus nimias celeritates. de Sen.88 a, Vitis putanda est, ne syluescat sarmentis, & in omnes partes nimia fundatur.

Niobe. Tusc.240 a, Et Niobe fingitur lapidea propter æternum, credo, in luctu silentium.

Niptra, orum. nomen tragœdiæ Pacuuij. Tus.185, & 186.

Nisæi. populi Epist.227.

Nisi. ni, si nõ, nisi si, nisi quod, præter, præterquã. Att.108 a, Nisi ego insanio, stultè omnia agi iudico. pro Sest.25 b, Quẽ unquã senatus ciuem nisi me, nationibus exteris commendauit? de Cl.170 a, Nec uerò habeo quenquam antiquiorem, nisi quem, &c. Epi.135 b, Nihil uideo quod timeam, nisi quòd omnia sunt incerta. de Fin. 124 a, Mementote, quæ nos sentiamus, omnia probare, nisi quòd uerbis aliter utamur. de Fin.80 a, Nunquã facies: cur, nisi quod turpe est. Attic.23 a, Hoc me delectat nisi quòd, &c. de Cl.190 a, Nisi quid de Epaminunda suspicari libet, &c. pro Syl.172 a, Nisi uerò paucos fuisse putatis, qui, etc. et pro Fl.153 a, Nisi uerò hactenus, etc. in Ca. 121 a, Nisi cuipiam L. Cæsar crudelior nudiustertius est uisus, cum, &c. Att.155 a, Nisi fortè iste summarius, &c. de Fat.147 b, Nisi fortè uolumus sequi, &c. & de Fin. 150 a, pro Pla.279 b, Nihil amplius dico, nisi me in Siciliã uenire noluit. pro S. R.36 a, Si nihil aliud fecerũt nisi rem detulerunt, nónne satis fuit his gratias agi? pro Syl.173 b, Si Torquatus Syllã solum accusasset, ego quoq; hoc tempore nihil aliud agerem, nisi eum qui accusatus esset defenderem. At.24 a, Nisi si quid erit, &c. & 236 a, Erat aũt nihil noui, quod aut scriberẽ, aut ex te quærerem, nisi fortè hoc ad te putas pertinere, et 257

a, In freto medio hãc epistolã legi, ut quid possem prouidere, in mentẽ nõ uenerit mihi, nisi quòd præsens me ipse defenderem. Qu.Fr.312 b, Nisi uerebor, ne quando, &c. de Or.130 b, Miseros illudi nolunt, nisi si se fortè iactant. & Epi.233 a, Nisi si quis ad me plura scripsit. Epist.155 b, Puderet me inconstantiæ literarum si nõ ex aliena leuitate penderent. pro Qu.Ros.51 a, Quod ego amplecterer, si non, &c.

Nisi. pro sed. Ep.210 a, De re nihil possum iudicare, nisi illud mihi certè persuadeo, te nihil temerè fecisse. Itẽ, ibi. Nec cur ille tantopere cõtendat uideo, nisi tamen multo minus tibi concedi potest. pro S.R.35 a, Quid erat, quod Capitoni primum nunciarit, nescio, nisi hoc uideo Capitonem in his bonis esse socium.

Nisus, us. conatus, gressus, incessus. Tus.185 b, Pedetẽtim, inquit, ite & sedato nisu. Poetæ.

Nitedula, æ, muris genus. pro Sest.19 a, Vt illa ex uepreculis extracta nitedula, Remp. conaretur arrodere. Seruius, nitela legit. uide Georg. lib.1.

Nitens, tis. nitidus. de Cl.186 b, Non ualde nitens, nõ planè horrida oratio.

Niteo, es. nitesco, splendeo, floreo.)(. Squaleo. in Cat.105 b, Qui nitent unguentis, qui fulgent purpura. cont. Rul. 64 b, Vectigal quod amissis alijs remaneat, intermissis non conquiescat, in pace niteat, in bello non obsolescat. de Fin.107 a, Eorum uides quàm niteat oratio.

Nitesco, scis. niteo.)(. Obsolesco. Tus.162 b, Nõ intermittit suo tempore cœlum nitescere. in Ara. Exiguo quis stellarum candore nitescit. ad Her.21 b, Ingenio, doctrina, præceptione natura nitescit.

Nitidus, a, um. nitens, cultus.)(. Incultus, horridus, agrestis. in V.157 a, Cãpi collesq; nitidissimiq; uiridissimiq;. et in C.109 a, Quos pexo capillo nitidos uidetis. de Or. 91 b, Nitidum & lætũ genus uerborum. Or.200 a, Nitida pictura.)(. Inculta & horrida. de Diu.114 b, Nitidus.)(. Horridus. At.188 a, Pro isto asso sole, à te nitidũ solem unctumq; repetemus.

Nitor, oris. cultus, mundicia.)(. Squalor. pro Cæl.53 b, Si quem offendit huius splendor, si nitor, iam ista deseruerit. & ad Her.39 b, Gemmæ nitor & splendor auri. de Senect.89 b, Tum Lysimachus intuens eius purpuram & nitorẽ corporis, dixit, &c. in Arat. Delphinus haud nimio lustratus nitore. At.209 b, Nitor orationis noster, si modò est aliquis in nobis. de Clar.167 b, Aetas oratorum, in qua naturalis inesset non fucatus nitor. Or.207 a, Sed quia hæc sua sponte squalidiora sunt, adhibendus erit in eis explicandis quidam orationis nitor. & ad Heren.28 b, Cuius nitor urbis Italiam nuper illustrauit. de Leg.157 a, Antipater habuit uires agrestes ac horridas sine nitore ac palæstra.

Nitor, eris. nixus sum, & nisus sum. enitor, connitor, adnitor, fulcior, confido, pendeo. de Nat.49 a, Partes terræ undiq; medium locum capessẽtes nituntur æqualiter. de Nat.48 b, Quam propter nitẽs pennis conuoluitur ales. & ibid. Nitens plumato corpore coruus. de Na.47 b, Ille tamen nitens grauiter uestigia ponit, & ibi. a, Engonasin uocitant genibus quia nixa feratur. Tus.150 a, Sudans nitendo nec proficit hilum. de Nat.50 b, Quædam serpentes extra aquam ortæ, simul ac niti possunt, aquam persequuntur. Acad.17 b, Nitamur igitur nihil posse

posse percipi. pro Rab.94 b, Quin. Scæuola hastili nixus. de Nat.51 a, Ipse dux, qui non habet ubi nitatur, reuolat. & in Ver.253 a, Nixus muliercula. pro Plan.273 b, Ego huc à me ortus, & per me nixus ascendi. Antequàm.193 a, Vniuersorum auxilium eo plurimum potest, quo firmioribus opibus est nixum. Antequàm.194 a, Frequentes profectò talibus conatibus obuiam ire niteremur. & Att.147 b, Niti contra honorem alicuius. pro Cor.71 b, Cũ Carthago nixa duabus Hispanijs huic imperio immineret. Antequàm.194 a, Partim innocentia freti, partim nobilitate nixi. in Pis.83 a, et Ep.64 a, Ego istius pecudis consilio scilicet aut præsidio niti uolebam. pro Cæl.38 a, Fundamenta defensionis meæ, quæ firmissima sunt, si nitãtur iudicio suorum. pro Clu.51 a, Sicuti uestra æquitate nixi confidimus. & 40 b, Is hoc uno nititur, quòd sit ignobilis. & 18 a, Niti & magnopere confidere aliqua re. pro Fla.159 a, Vt iam fractum Græciæ nomen huius urbis laude nitatur. At.43 a, Sustentabimus nos, & spe qua iubes nitemur. et Ep.187 b, Niti ope alterius. in Ver.69 a, Niti gratia et autoritate. Part.242 a, Niti scripto. de In.80 b, Vt lex ipso scripto uideatur niti. de Ora.111 b, Res, quæ mendacio nixa est. de Fin.61 b, Virtus nititur honesto. Tus.235 b, Quod ita ortum esset è terra, ut stirpibus suis niteretur. & pro Cæl.40 a, Arbores nituntur suis radicib. de Or.103 a, M. Scaurus qui prudentia rerũ magis quàm dicendi arte nititur. de Or.92 b, Tum etiam exemplorum copia nitebatur. de In.80 a, Id quo nititur aduersariorum causa. At.272 a, In cubitum nixus. Tus.25 a, Ipse quoq; ad omnium nitetur facultatem. At.189 b, Ad omnia nitor, non ad animum, sed ad uulnus reficiendum. Tus.158, Sed plurimi contrà nituntur. & 228 b, Virtutis fiducia nitẽdum nobis est ad spem beatè uiuendi. in Arat. Coruus nitens extrema hydra. Att.275 b, Respub. iusta & iam suis nitens uiribus. Quin.Fr.299 b, Ratio salusq; omnium nostrũm, qui ad Rempub. accedimus, non ueritate solùm, sed etiam fama nititur. de Sen.83 b, Tantũ quisq; quantũ potest nitatur. et 87 b, Viriditas herbescẽs, quæ nixa fibris stirpiũ sensim adolescit. & 94 a, Optimi cuiusq; animus maximè ad immortalẽ gloriam nititur. pro Mil. 105 a, In huius uita nititur salus ciuitatis. pro Dei.144 b, Ea frequentia in qua oratorum studia niti solent. in Sall.27 b, Satius est me meis rebus gestis florere, quàm maiorum opinione niti. de Di.85 b, Diuinatio coniectura nititur. & 120 a, Diuinatio in coniectura nititur. de Som.127 a, Tu eris unus in quo nitatur ciuitatis salus. pro Cæl.42 a, Vt aliquando in quibus causa nititur, ad ea ueniamus. At.2 a, Domitius in quo uno maximè ambitio nostra nititur. Part.241 b, Defensor autẽ ea, quam proposui æquitate, nitatur. Ep.4 b, Cum maximè consilio, studio, labore, gratia de causa regia niteremur. pro Cæl.37 b, Hoc nõ faceret, nisi alicuius intolerabili libidine, & nimis acerbo odio niteretur. de Diu.84 b, Nam pater altitonans stellanti nixus olympo. pro Clu.51, Vestra æquitate nixi confidimus.

Nitrum, tri. quid sit consule Plinium. L. Lomentum.

Niualis, le. niue plenus. de Diuin.84 a, Cum tumulos Albano in monte niuales, Lustrasti, & læto mactasti lacte Latinas. Poetæ.

Niueus, a, um. ad Heren.34 b, Niueus candor. de Diu.82

b, Saxaq; cana, salis niueo spumata liquore.

Nix, niuis. de Nat.31 a, Aquam conglaciare frigoribus & niue pruinaq; concrescere. in Cat.109 b, Pruinas ac niues perferre. Aca.18 b, Anaxagoras niuem nigram dixit esse. et ibid. Anaxagoras dixit aquam nigram esse, unde nix congregata esset. Qu.Fr.314 a, Risi niuem atram, &c. de N.lib.1, Niue obriguerit pars regionum.

Nixus, xi. l. Engonasis.

Nixus, xus. nisus, uis, nutus. l. Astrum.

No, as. nato. de Fin.134 b, Serpere anguiculos, nare anaticulas, euolare merulas. Tusc.235 b, Natura bestias nantes aquarum incolas esse uoluit.

Nobilis, le. clarus, insignis, nobili genere natus, nobili loco natus, summo loco natus, honesto loco natus, bono genere natus, summo generę natus, clarissimo patre natus, auis, maioribus, equestri loco ortus, regali sanguine creatus, nobilissima familia natus, summo loco, summo loco natus, stirpe antiquissima ortus, in summa familia natus, natus in amplissima familia, bonis parẽtibus atq; honesto loco natus, esse ex equestri loco, ampla & honesta familia natus, ciuili generosa stirpe profectus, honestissimi & nobilissimi generis, generosus, quasi maiorum gentiũ, non ignobilis, non obscurus, hic familia consulari est, ille prætoria, homines in ueteri dignitate fortunaq; nati.)(. Ignobilis, ignotus, obscurus. Epist.15 a, Quidam nobiles homines, & de me optimè meriti. & in Ver.93 b, Pericles Ephesius homo nobilissimus. Tus. 192 b, Crãtor in nostra Academia uel in primis nobilis. de Or.89 a, Multi in philosophia præclari & nobiles. de Or.122 b, et 123 a, Tres illius ætatis nobilissimi et clarissimi philosophi. pro Fla.117 a, Homo apud nos notus, inter suos nobilis. pro Cæl.43 b, Mulier nõ solùm nobilis, sed etiã nota. in Ver.273 a, Qui nobili genere natus est. pro Fl.161 a, Amyntas est genere, honore, existimatione princeps suæ ciuitatis. Quin. de Pet.207 a, Qui nequaquam sunt tam genere insignes, quàm uitijs nobiles. de In.63 a, Magnus & nobilis rhetor Isocrates. in Ver. 217 a, Ille nobilis taurus, quẽ Phalaris habuisse dicitur. in Ver.243 b, Tam illustre & nobile municipiũ. de Cla. 175 b, Ciceronis de incestu nobilis oratio. de Opt.244 b, Gladiatorum par nobilissimũ. pro S.R.35 a, Tres nobilissimi fundi. in Ver.125 b, Accipite aliud eius facinus nobile. pro Mur.141 b, L. Natta summo loco adolescẽs. de Cl.194 b, Demetrius non ignobilis dicendi magister. Epist.29 b, Summo loco natus. & Tusc.239 b, Honesto loco natus. et 207 b, Epist.100 a, Summo genere natus, terræ filius. & de Leg.185 a, Titanum è genere. Or. 199 b, Thucydides fuit honoratus & nobilis. in Ant.277 b, At quàm nobilis tua illa peregrinatio. pro Rab. P. 126 a, Demetrius ex doctrina nobilis & clarus.

Nobile, pro nobili. Cic. de Iure ciuili teste Charisio: Aliquo excellente ac nobile uiro.

Nobilitas, tis. claritas generis, antiquitas generis, dignitas generis, amplitudo nominis, uetustas familiæ.)(. Ignobilitas generis, nouitas generis. de Or.131 a, Per tuã nobilitatem, per uestram familiam, per tuas statuas. Postq.209 b, Vera nobilitas magnam uim habet. de Cla. 170 a, Ad memoriam laudum domesticarum et illustrandam nobilitatem suam. pro S.R.20 b, Aliquis genere ac nobilitate suæ ciuitatis facilè primus. & 21 a, Sext. Ro-

Universidad de Deusto
Biblioteca

scius nobilitatis fautor fuit.pro Sestio,74 d,Omnes boni semper nobilitati fauemus.de Diuin.99 d,Familiæ duæ Aruspicinæ nobilitate præstantes.de Or.155 b,Cum Isocrates discipulorum nobilitate floreret.pro Arch. 190 b,Philosophi in eo ipso, in quo prædicationem nobilitatemq; despiciũt, prædicari de se ac nominari uolunt.

Nobilito,as.celebro,prædico.Tusc.155 a, Opifices post mortem nobilitari uolunt. & ibid. Poetæ post mortem nobilitari uolunt.Off.38 a, Phalaris cuius est præter cæteros nobilitata crudelitas.pro Flac.159 d, Spectata & nobilitata uirtus Lacedæmoniorum.Off.44 d, Quod etiamsi nobilitatum non sit,tamen honestum sit.Tusc.118 b,Clari et nobilitati laboret.Par.233 d,Nobilitatus multitudine rerum gestarum.pro Cor.58 d, Hi quos aut fortuna extulit,aut ipsorum illustrauit labor & industria. de Sen.82 b, Nec enim ex te unquam nobilitatus es, sed ex lateribus & lacertis tuis.

Nobiscum.Or.211 d,Cum illis dicitur, cum autem nobis non dicitur,sed nobiscum: quia obscœnius concurrerẽt literæ.Acad.lib.2,Nobiscum malè agitur.

Nocens,tis.noxius.)(.Innocens.de Nat.50 d,et At.121 b, Vites à caulibus ut à pestiferis et nocentibus refugere dicuntur.in Ver.56 d, Libido hominum nocẽtissimorum. de Or.102 d,Orator qui scelus fraudemq; nocentis possit subijcere odio ciuium.pro Sex.Ros.27 b, & ad Her. 34 b,Innocens si accusatus sit,absolui potest: nocẽs nisi accusatus fuerit,condemnari non potest.pro Sest. 23 d, Qui nocentes sunt & natura improbi. Antequàm. 193 a,Turpis & nocens uita.)(. Honestissimè & laudatissimè acta uita.pro Mur.135 d,Reus nocens.Parad. 124 b, Nocentes & pecuniosi rei.

Noceo,es.officio,obsto.fraudi esse.de Nat. 77 b, Nec si grando quippiam nocuit, id Ioui fuit animaduertẽdum. & de In.54 b, Hoc nulla in re unquã quicquam nocuit. Off.3 d, Declinare ea quæ nocitura uideantur. in Cat. 117 d,Mihi nihil iam ab istis noceri potest.pro Ce.296 a, Arma alia ad nocendum,alia ad tegendum.Att.202 d, De quo nihil nocuerit,si cum Balbo eris locutus.Of.56 b,Eodem modo constitutum est,ut non liceret sui commodi causa nocere alteri.in Ant.202 d,Filio pietas erga patrem fraudi esse non debet.

Noctua,uæ.Qu.Fr.lib.2,Tibi uersus quos rogas,hoc est, Athenas noctuam mittam.

Noctu,nocte,nocturno tempore,tenebris.pro Mil. 111 b, Illi si insidiaretur nocte prope urbem expectandum.& ad Her.7 d,Noctu an interdiu.de Diu.95 d,Et noctu ad oppidum respiciẽtes flagrantes onerarias uidebatis.Ep. 236 b,χολὴν ἀπεφατον noctu eieci.Tusc.218 d,Noctu ambulabat in publico Themistocles.

Noctuabundus,di.qui de multa nocte ambulat.At.li.2, Cum complicarem hãc epistolam, noctuabundus ad me uenit cum epistola tua tabellarius.

Nocturnus,a,um.pro Sex.Ros.21 b,Decẽ horis nocturnis L X millia passuum peruolauit.de Legib.177 d,Didagondas Thebanus omnia nocturna sacra lege perpetua sustulit.de In.51 d, Diurnum nocturnum ue spacium. de Sen.94 d,Nocturni diurniq; labores.& pro Do.216 d, Concursatio nocturna.et in Cat.97 b, Nocturnum præsidium palatij.pro Mil.193 d,Fur nocturnus.

Nodus,di.colligatio,sinculum.de Vi.197 d, Omnia duo ad cohærendum tertium aliquid requirunt,et quasi nodum uinculumq; desiderãt.de Am.106 d, Amabilissimus nodus amicitiæ.de Nat.48 d, Aeternum ex astris cupies connectere nodum.& ibid.Orbes uincti inter se et nodis cœlestibus apti.de Ora.133 b,Gallus in scuto pictus, sub nodis distortus,eiecta lingua,etc.de Som.129 d,Qui numerus rerum omniũ fere nodus est.Or.218 b,His igitur singulis uersibus quasi nodi apparent continuationis,quos in ambitu coniungimus.

Nodus cœlestis.pro piscium sidere & signo.in Ara.Pisces,etc. Atq; una tandem in stella communiter hærent, Quam ueteres soliti cœlestem dicere nodum.

Nodus,pro difficili ad expediendum loco,re,uel quæstione.At.81 d,Dum hic nodus expediatur.Ep.121 d,Incidêramus enim in difficilem nodum.ad Bru.289 d,Magnus in repub.nodus est inopia rei frumentariæ.

Nola,urbs.de Clar.165.

Nolanus,a.Att.126 d,Fundus Nolanus.de Off.7.

Nolo,ne uis,ne uult.non uolo,nõ libet,pœnitet,negligo. Att.84 b,Noli putare me quicquam maluisse, quàm ut mãdatis tuis satisfacerem.In Pis.89 b,& pro Sext.Ros. 29 d,Nolite enim putare,quemadmodum in fabulis,etc. de Or.126,Quare nolite existimare,& c. & de Cl.175 b,Noli putare quenquam,& c.& pro Fla.166 d,Nolite existimare eos qui,& c. non expectare huius exitum iudicij.Ep.2 b, Cui qui nolunt,ijdem tibi non sunt amici.Ep.7 b,Euolare altius certè noluerunt.& 84 d,Nolet hoc temporis,& c.Ora.211 d,Nolle,pro non uelle. de Orat.115 b,Cum is se non nolle dixisset.At.114 d,Si eris (quod nolim)accersendus.

Nomen,nis.uerbũ,uocabulum.de Nat.11 d, Nomina noua,nouis rebus ponenda sunt.& de Fin.142 b, Nomina sunt tanquam rerum notæ.de In.50 d,Nomen est, quod unicuiq; personæ datur, quo suo quæq; proprio & certo uocabulo appellatur.de In.65 d,Nomẽ cum dicimus, cognomen quoq; & agnomen intelligatur oportet. de Nat.72 d, Quoniã Neptunum à nando appellatum putas, nullũ erit nomen quod non posßis una litera mutata explicare unde ductum sit.et ibi.Vocabulorũ,cur quæq; appellati sint,causas explicare.& pro Cæc.294, Nihil opus sit uerbis,cũ ea res cuius causa uerba quæsita sint, intelligatur.& de Or.94 d,Res uerbis designant.Item, Si Zenoni libuit cum rem aliquam inuenisset inusitatã, inauditũ quoq; ei rei nomen imponere,cur nõ liceat.Catoni.de Fin.93 d,et 90 b, Imponẽdaq; noua nouis rebus nomina.& ibid.Tum magis rebus,quibus parienda uerba sunt.& ibid.de nominibus imponendis multa. Tusc. 208 d,Omnis casus in quo nomẽ poni solet calamitatis. & 192 d,Qui hæc rebus nomina posuerunt.& ibi.Mallo melius hæc notata sunt uerbis Latinis quàm Græcis.

Nomen inuenire.de Di.86 b,Quod ab eius litui, quo ea nitur,similitudine nomen inuenit.et 86 b,Aristolochias, quæ nomen ex inuentore inuenit.& 202 b, Theophrastus diuinitate loquendi nomen inuenit.de Diuin. 123 d, Quid ergo? Aius iste aiebat & loquebatur,et ex eo nomen inuenit.et ibi.b,Attulit in cauea pullos is, qui ex eo nominatur pullarius.in Ant.192 d,Legio Martia,quæ à Marte traxit nomen.de Orat.132 d, Vt Neoptolemus ad Troiana, sic Nummius diuisor in campo Martio nomẽ inuenit. Nomen esse alicui.& id genus alia. pro Cæcin. 290 d,

290 d,Sex. Clodius cui nomen est Phormio.Tusc.114 d, Eiq; morbo nomen est auaritia.in Ver.227 b, Fons, cui nomen Arethusa est.de Clar.185 d,Saltatio,cui saltationi Tityus nomen est.de Leg. 169 d, In insula quæ est in Fibreno(nam opinor illi alteri flumini nomen esse)etc. de Leg.182 b,Cui nomen Næniæ.pro R.P.127 d, Sed res habebat nomen hoc apud illos,non hic imposuerat. de Leg.171 b,Quæ non magis legis nomen attingũt, quàm si,& c.pro Lig.139 b,Scelus tu illud uocas Tubero? cur isto enim nomine illa adhuc causa caruit: alij errorem appellãt,alij timorem,qui dirius captiuitatem, odium, perinacitã,qui grauissimè temeritatẽ: scelus præter te adhuc nemo.Ac mihi quidem si propriũ & ueriũ nomẽ nostri mali quæratur, fatalis quædã necessitas incidisse uidetur.de Am.113 d, Notare aliquid multis nominibus. Off.8 b,Qui proprio nomine perduellis est,is hostis uocabatur,lenitate uerbi tristitiã rei mitigante.de Na.44 d,Hæc spirabilis natura cui nomẽ est aer. pro Mur.127 d,Cum ea nõ reperiantur, quæ uoluptatis nomẽ habẽt. in V.173 d, Huic prædæ ac direptioni cellæ nomẽ impositum.ad Her.35 b, Hæc exornatio cui licentiæ nomen est. & 22 d, Aliquis,cui prænomen sit Decimo.de Diu.81 b, Cum ambulandi causa in Lyceũ uenissemus: nam id superiori gymnasio nomen est.Ep.25 b, Nomen imperij, quo appellor.pro Sext.Rosc.25 b, Alter Cherestratus, nam ut opinor,hoc nomine est.Or.202 b, Quanquam omnis locutio oratio est, tamen unius oratoris locutio hoc proprio signata nomine est.de Or.105 b, Appellare aliquem nomine.de Or.129 d, Nam ea dicta appellantur proprio iam nomine.pro Sex.Ros.34 d,Hi quos qui leuiore nomine appellant, percussores uocant. in Ver. 261 b, Pecunias, quo nomine iudicium hoc appellatur, non repetunt.pro Do.527 d,Vtrum igitur peccato meo nomen exulis subeo,an re iudicata? Ep.69 d, Eorumq; nomina magna uoce pronunciauerũt.de Clar.191 d, Hic nomen honoris adeptus est,non honorem.Ep.63 b,Ego autem meis rebus gestis hoc sum assecutus,ut bonum nomen adeptus existimer. De nomine alia quædam. pro Dom.220 d,Hæreditas nominis.de Finib.91 d,Acquiescere in nomine alicuius.de Ora.95 d, Impudentiæ nomẽ fugiendum.Epist.9 b,Nomen grauissimum & sanctissimum pietatis.et 36 d, Tamẽ istæ uestra nomina nunquã satis admiratus.de Inuent.62 b,Viri nomine et memoria digni.de Clar.186 b,Huius magnum nomen in patronis fuit.et 193 d,In dicendo pauci digni nomine euadũt.Or. 198 b,Quidã magnum nomen in oratorib.habuerũt.et de Clar.187 d,Verum qui omnino nomen habuerint,nõ ita multi fuerunt.At.115 d,Nullus usquam delectus, etc. mec nomina dant.in Ant.211 b,Omnes nomina dant.pro Dom.236 b,Quem in numerum nemo nomẽ dedit,nisi scelere perditus.Qu.Fr.323 d, Appius Gabinium accusauit maiestatis,nomina data.

Nomen,in ablatiuo uarijs modis, præsertim pro causa, titulo,prætextu,etc.At.90 d, Dicæarchus multis nominibus Græcos in eo reprehendit, quòd mare tam secuti sint.in Ver.237 b,Damnatus nomine coniurationis.Ep. 18 d,Quanquam me nomine negligentiæ suspectum tibi esse doleo,tamen,& c.pro Flac.151 d,Classis nomine peregrinis ciuitatibus imperata est.pro Mur.143 b,Negq; isti me meo nomine interfici uolunt,sed,etc.de Clar.176 d, Brutus uir tanto nomine.Att.275 b, Cicero mihi meritò,& meo nomine,& reipublicæ charissime.in Pis.98 b,Omni totius prouinciæ pecore compulso pellium nomine.& ibid. Quod quasi uasarij nomine adscripserãs. in Ant.158 b,Mihi & gratias agebant boni uiri,& nomine tuo gratulabantur.de Am.116 b, Quoniã illud munus,in tuo nomine apparuit.pro Qu.Ros.51 b, An alio nomine,alia de causa absoluisset? Top.222 b, Omnia uxoris,uiri fiunt,dotis nomine.Ep.188 d, Hoc à te peto non solum Reipublicæ.sed etiam amicitiæ nostræ nomine.in Cat.107 d, Etenim credo bellum populo Romano suo nomine indixit?pro Cæc.288 d, Is nomine hæredis arbitrum familiæ herciscundæ postulauit. Ep. 50 b, Quid est quod tu cum fortuna hoc nomine queri possis? 148 d, Quo nomine etiam C.Furnio,etc. mandata dedimus. pro Rab.97 d, Omnes hi abs te capitis C.Rabirij nomine citantur.pro Qu.Rosc.52 d,Flauius HS. CCC LIII. Panurgi nomine Farnio dissoluit. Qu.Fr.307 d, Quod ad me Lentuli nomine scripsisti, locutus sum cum Cincio,etc.pro Mur.140 b, Præsertim talis uiri nomine rogatus.pro Quin.Ros.53 b,Petere sibi, & petere alteri: id est,nomine suo,uel alterius.pro Cæc. 298 b, Honesto & probabili nomine errorem obijci cuipiam. Nomen, cũ de pecunijs,rationibus,syngraphis,debitoribus, criminibus intelligitur.Ep.4 b,Qui nunc populi Romani nomine,re autem uera sceleratissimo latrocinio conantur,& c.pro Quin.3 d, Cum æris alieni aliquantũ esset relictum,quibus nominibus pecuniam Romæ curari oportet.& 6 b,Moritur C.Quintius,qui tibi,ut ais,certis nominibus grandem pecuniam debuit.& 13 b, A me nomine eius quod inficiatus esset,diem petiuit.Att.83 b, Nam aut bono nomine centesimis contentus erat, aut non bono quaternos sperabat.pro Quin.Ros.45 b, Nõ refert parua nomina in codicem? imò omneis summas. & ibid.Leue hoc nomen HS.CCCLIII. sunt? Ep. 63 b,Ego hoc sum assecutus ut bonum nomẽ existimer.Ep. 75,Nomen erat festertijs XXX.At.228 d,Et si nomina iam facta sunt,uel induci,uel mutari possunt. Off. 65 b, Caninius nomina facit,negocium conficit. pro Fla. 273 b,Vtrum igitur me conturbare oportet?an cæteris cum cuiusq; dies uenerit hoc nomen quod urget, nunc cum petitur,dissoluere.Top.222 d,In nominibus esse, et in tabulis deberi.in Ver.238 d,Pecuniam alicui esse in nominibus,numeratam non habere.in Ver.81 b,Exigere nomina sua.in Ver.127,Hic tum ait nomen absentis deferre se uelle,iste uerò se recepturum.de Inuen.69 d, Cum ueneficij cuiusdam nomen esset delatum.At.203 b,Sustinenda solutio est nominis Cereliani, dũ de Metione sciamus. & 214 b, Si Faberius nomen illud explicat, noli quærere quanti.et 235 b, Nomina mea per deos expedi. & 261 d, Sed & illi turpe arbitror eo nomine quod satisdato debeat,procuratores eius non dissoluere.in Sall. 275 d,Ex Africa tantum hic exhausit,quemũ potuit aut fide nominum traijci,aut in naues contrudi.

Nomenclatio,nis.appellatio, nominatio. Qu. de Pet. 211 d,Ea desiderat nomenclationem,blanditiam,& c.

Nomenclator,oris.monitor, qui ciuium et seruorũ nomina nouerat,ὀνομακλήτωρ.pro Mu.141 b,Quid quòd habes nomenclatorem? & ibid. Ciues tui per monitorem appellandi sunt.& Quint.de Pet.209 b, Att. 53 d,

Universidad de Deusto Biblioteca

Nemo ullius ordinis nomenclatori notus fuit, qui mihi obuiam nō ueniret. Qu. Fr.301 a, Legi epistolam, quam ipse scripsisse Sylla nomenclator dictus est.

Nominatim.)(.Sine nomine. de Nat.23 b, Epicurus uoluptates persequitur omnes nominatim. Ep.216 a, Duo sunt quæ te nominatim rogo, primùm, &c. deinde, &c. & 106 a, Nominatim tibi signa mihi nota mandassem, si probassem. At.174 a, Tum ille ita edixit, ut me exciperet nominatim. ibi. Poterat enim sine nomine res excipi. At.* Non nominatim, sed generatim proscriptio est informata. At.112 a, Posthumius de quo Senatus nominatim decreuit, ut statim mitteretur in Siciliam. pro S. R. 25 b, Possum multos nominatim proferre, qui, etc. in C. 119 a, Qui in custodia nominatim dati sunt. cōtra Rull. 78 b, Excludi nominatim honore aliquo. Att.49 a, Sed tibi nihil nominatim, &c.

Nominatio, onis. in A. 248 b, Paternus auguratus locus, in quo eum ut quod à patre accepi filio reddam, mea nominatione cooptabo. & Att.277 b.

Nominatio, ὀνοματοποιΐα. figura quædam rhetorica. ad Heren.33 b, Nominatio est, quæ nos admonet, ut cui rei nomen, aut non sit, aut satis idoneum nō sit, eam nosmet idoneo uerbo nominemus, aut imitationis, aut significationis causa, &c.

Nomino, as. appello, nuncupo, perhibeo, uoco, nomē pono uel impono, nomine appello, nomen appello, uerbo noto, proprio nomine signo, nomine noto, usurpo, compello, nomen inuenire. de N.38 a, Rex ipsa in qua uis inest maior aliqua, sic appellatur, ut ea ipsa uis nominetur deus. Or.200 a, Multiq; alij qui sunt nominati sophistæ. Tusc.233 b, Ex maiore parte pleræq; res nominantur. et Ep.14 a, Qui tum optimates nominabantur. de Di.123 b, Attulit in cauea pullos is, qui ex eo nominatur pullarius. Of.43 b, Nam ei sordidum erit ad famam committere, ut accusator nominetur. pro Plan.278 a, Ergo ego committerem, ut proditor reipub. nominarer? in C.102 b, Vt hoc latrocinium potius quàm bellū nominaretur. Or.217 b, Ab alijs ijdem pedes alijs nominantur uocabulis. in V.69 b, C.Curio, quem hominem honoris potius quàm contumeliæ causa nominatū uolo. pro S. R.19 a, Vir clarissimus et fortissimus L. Sylla, quē honoris causa nomino. et ibi. Quas, ut æquū est, familias honestatis amplitudinisq; gratia nomino. Ep.15 a, Vbi nominabit Phædriam, tu Pamphilā continuò. pro Cec.274 b, Rem aliquā suo certo ac proprio uocabulo nominare. de Fi. 99 b, Ex omnibus philosophis Stoici plurima nominauerunt. Att.277 b, Eam nominationē à te petimus. nam digniorem nominare non potes quā Bibulū. de N.70 b, Mercurius quē Aegyptij nefas habēt nominare. in Ver. 228 a, Vrbs quæ Tyche nominata est. pro Arch.190 b, Omnes prædicari de se et nominari uolūt. de Na.69 b, Stellas belluarū nomine appellas, ut capram, &c. de N. 47 b, Hunc claro perhibēt Ophiuchum nomine Graij. Or.202 b, Theophrastus diuinitate loquendi nomen inuenit. de Cl.173 a, M. Lepidus, qui est Porcinna dictus.

Nomios. i. Apollo. de Nat.71.

Nomophylaces, legum custodes. de Legibus.193 a, b. l. Censor.

Non, haud, nullus. parum, minus, nihil, neutiquam, haudquaquam.)(.Etiam. pro Flac.157 a, Non est ita iudices,

non est profectò. Att.92 b, Equidē doleo non me tuis literis certiorem fieri. Aca.26 a, Vt sequens probabilitatem, ubicunq; hæc aut occurrat, aut deficiat, aut etiam, aut non respondere possit. & 24, Cū Dialectici sic statuant, omne quod ita disiunctum sit, quasi aut etiam, aut non, nō modò uerum esse, sed etiam necessarium. At.173 b, Non possum eius casum non dolere. Attic.120 a, Non ager Picenus amissus? nō patefactū iter ad urbem? non. 4 Ver. Cognitorem ascribit Sthenio: quem? cognatū aliquem aut propinquū? non. de Sen. Nec uerò dubitet agricola, quamuis senex, quærenti cui serat, respondere, dijs immortalibus, qui me nō accipere tantum à maioribus uoluerunt, sed etiam posteris prodesse. At.lib.10, De die nihil sanè potest scribi certi, præter hoc, nō ante lunam nouam. 7 Fam. Græcos uerò ita non ames, &c. pro ode ris. de Sen. Quod equidem non amisi adhuc, & uidetis annos meos. 2 de Leg. Non attingūt ea legis nomen. 2 de Leg. Non cogere omnia ui ac minis, sed persuadere aliquid. pro Ros. Amer. Non continuò si me in gregē sicariorū contuli, sum sicarius. 1 de Nat. In quo leuiter appareret claudicatio non deformis. de Amic. Quid enim tam absurdum, quàm delectari multis inanibus rebus, ut honore, ut gloria, ut ædificio, ut uestitu, cultuq; corporis: animo autem uirtute prædito, eo qui uel amare, uel (ut ita dicam) redamare possit, non admodum delectari? de Am. Quid enim interest, motu animi sublato, nō dico inter pecudem & hominem, sed inter hominē & saxum, aut truncum, aut quiduis generis eiusdem? ad Att. Vt ea nō dicam comprobes, sed studiosè libenterq; cōprobes. ad Bru. Non dicam. in epist. Bruti. pro, ne dicam. 7 Ver. Non dicam ne illud quidem, si maximè in culpa fuerit Apollonius. 4 Acad. Illi non dubitāt, quin ea uera non sint quæ defendunt. ad Cat. lib.15, Itaq; et prouinciā ornatā, et spem non dubiā triumphi neglexi. 3 Off. In mancipio uendēdo dicenda'ne uitia? non ea, quæ nisi dixeris, redhibeatur mancipium iure ciuili. 2 de Nat.d. Nō enim si mundus nullus erat, secula non erant. 3 Ver. Non est, nō est in hoc homine cuiquam peccandi locus. de Vniu. Non est cunctandum profiteri. pro Fla. Non est ita iudices, non est profectò. 9 ad Att. Non erat nec recentior, nec melior. Top. Non esse, quæ dicantur. de Am. Quod nō ferè contingit nisi ijs, qui etiam contemnendos se arbitrantur. pro Sest. Deniq; ex bellica uictoria, non ferè quenquam est inuidia ciuium consecuta. 7 Ver. Non ferè quisquam nostræ industriæ fauet. pro Ros. Amer. Domum suam istum non ferè quisquam uocabat. 2 de Leg. Nō sani, sed duelli instrumēta æs atq; ferrum. 2 de Leg. Non floreret tam diu memoria Attij Nauij nomen. de Am. Non igitur utilitatem amicitia, sed utilitas amicitiam consecuta est. ad Cæsarem, lib.7, Sed more Romano quomodo homines non inepti loquūtur, probiorem hominem, meliorem uirum, prudentiorem esse neminē. 1 Ver. Non inertissimus homo. 6 Ver. Non ita antiqua simulachra. 4 Ver. Nō ita multum tecum fuit. pro Ros. Amer. Non ita multis antè annis. 1 de Nat. Non ita ualde mouentur his homines mediocres. 4 Famil. Seru. Sulpitij. Non iucundissimum. Acad. edit.1. lib.2, Ita priori posterius, posteriori superius non iungitur. Hoc est, aduersatur & repugnat. 5 Ver. Homo non malus. 6 Ver. Non minimè commoueri, id est, maximè. 1 Verrin. Hi sciunt hoc non

modò à me petitum esse, sed ita sæpe, et ita uehementer esse petitum, ut, &c. de Am. Eaq; adhibeatur ad monendum, nō modò apertè, sed etiam acriter, si res postulabit, &c. Att. lib. 9, 4 Acad. Nos autem in libris habemus non modò Coss. à Prætoribus, sed ne Prætores quidem creari ius esse. 2 Philip. Quos clientes nemo habere uelit, non modò esse illorum cliens. de Am. Quare talis improborū consensio, non modò excusatione amicitiæ tegenda non est, sed potius omni supplicio uindicanda est. Dolabellæ, lib.9, 4 Aca. Contingit enim tibi, quod haud scio an nemini, ut summa seueritas animaduersionis non modò non inuidiosa, sed etiam popularis esset. de Arusp. Gaudeo mihi de toto hoc ostento datam non modò iustam, sed etiam necessariam causam esse dicendi. Ep. Pollionis, lib.10, Militem non modò legionarium, sed ne auxiliarium quidē ullum quoquam misi. 3 de Leg. Nihil habui sanè nō modò multum, quod putarem nouandum in legibus. de Am. Qui duabus urbibus euersis inimicissimis huic imperio, nō modò præsentia, uerùm etiam futura bella deleuit. At.lib.8, Nihil præter missum est quod non habeat sapientem excusationem, non modò probabilem. ad At.li.10, Horum ego summorum imperatorum non modò res gestas non antepono meis, sed ne fortunam quidem ipsam, qua illi florentissima, nos duriore conflictari uidemur. de Amic. Vt omnia subterfugere, non modò sapientiæ, sed etiam felicitatis diceret sibi uideri. Ep. Trebonij lib.12, Non enim nescis quāti te faciam, et quòd pro ueterrimo uerissimoq; amore omnib. tuis etiā minimis commodis, non modò tanto bono gaudeam. At.lib.13, Sed unum eiusmodi, quod nisi exercitus sciret, non modò Tironi dictare, sed ne ipse quidē auderem scribere. pro Mur. pro Quin. et 4 Ver. Non nemo etiam in illo sacrario Reip. in ipsa inquam curia nō nemo hostis. pro Leg. Manil. Quum esset non nemo in Senatu qui diceret non oportere. ad Cæl.lib.2, Quod tamen fortasse non nollem, si possem ad ocium. 2 de Leg. Non operosius textile, quā mulieris opus menstruum. pro Quin. Non parum facetus scurra. pro Ros. Amer. Non pauca suis adiutoribus largè, effuseq; donabat. pro Ros. Amer. Non paulum nescio quid in rem suā conuertit. de Am. Magnū opus est, egetq; exercitatione non parua. 2 de Inuen. Nō parum cognosse, turpe est, sed in parum cognito stultè & diu perseuerasse. 4 Ver. Nō plus quàm Liguri, etc. de Am. Quæ dirimi, nisi detestabili scelere non potest. pro Syll. Non possunt omnes esse patricij. de Amic. Sed hoc primùm sentio, nisi in bonis amicitiam esse non posse. 2 de Leg. Non præfinio omnia tam restrictè uel hominū uitijs, uel subsidijs temporum uictus. 1 de Nat. Nō pudet igitur Physicum? de Am. Sine lachrymis non queo dicere. At.li.7, Vt ab urbe discessi, nullum adhuc intermisi diem, quin aliquid ad te literarum darem: nō quòd haberem magnopere quid scriberem, sed ut loquerer tecum absens. 5 Ver. Magnæq; pecuniæ coactæ sunt: non quòd iugerūm numerū uerè profiteri esset difficile, etc. 12 Fam. C. Trebonij, Nō sciebam. pro, nesciebam. 2 de Leg. Non sciscam aliter rem maiorem ullam. pro Clu. At.li.4, Non secus hanc causam defendissem, ac si lege Habitus teneretur. de Am. 2 de Nat. Quia non sine magna causa sit neglecta amicitia. ad Cor.li.12, Vultus mehercule tuos mihi expressit omnes,

non solùm animum ac uerba pertulit. de Sen. Omnia memoria tenebat, non domestica solùm, sed etiam externa bella. in Ver. Non solum effugiemus, &c. accedet nobis etiam illud, &c. ibid. Est enim minus eius non ingenij solùm, sed laterum etiam & uirium. pro Clu. Plura ne dicam, tuæ me etiam lachrymæ impediunt, uestræq; Iudices, non solùm meæ. 1 Off. Ad quod est adhibēda actio quædam, non solùm mentis agitatio. Terentiæ, lib.14, Vestrum iam consilium est, non solùm meum, quid sit uobis faciendum. de Sen. Non solùm quia nunquam deserunt, nec in extremo quidem tempore ætatis (quanquam id quidem maximum est) uerùm etiam quia conscientia bene actæ uitæ, multorumq; benefactorū recordatio iucundissima est. At.29, Literæ nō solùm quid Romæ, uerùm etiā quid in Republica, neq; solùm quid fieret, uerùm etiam quid futurum esset indicabant. ad Len. lib.1, Habui non temporum solùm rationem eorum sed etiam naturæ. de Am. Non tam utilitas parta per amicum, quàm amici amor ipse delectat. de Sen. Nec tamen omnium adolescentum, sed non proborum. pro Rosc. Amer. Nisi tanta temeritas, ut nō procul abhorreat ab insania. de Am. Quamobrem angor iste qui pro amico sæpe capiendus est, non tantū ualet ut tollat è uita amicitiam, non plus quàm ut uirtutes, quia nonnullas curas et molestias afferunt, repudientur. de Sen. At hi quidem iam mortui sunt: non uerò tam isti, quàm tu ipse nugator. 1 de Inuent. Nam sæpe satis est quid factum sit, dicere, non ut enarres quemadmodum sit factum.

Nonagesimus, a, um. de Sen.97 b, Nonagesimus annus.

Nonæ, arum. pro Flac.165 b, O' Nonæ illæ Decembres, quæ me consule fuistis. pro Quint.10 b, Aliquid factum esse Nonis Februarij.

Nonagies. in Ver.185 b, In alteras decumas fermè ad nonagies.

Nonaginta. de Senect.83 b, Masanissa nonaginta annos natus.

Nondum, nec dum, neq; dum, nihil dum, etiam nūc non. Att.65 a, Iudicia reliqua impendent, nondum est planè expeditum. de Cl.190 b, Quorum tamen ipsorum ad ætatem laus eloquentiæ perfecta nondum fuit. de Diu. 111 b, Nondum dico quum hæc signa nulla sint. Ep.181 a, Nondum satis constitui, &c. Epist.186 b, & 171 b, Nihil dum audieramus ubi esses. et 151 a, Nihil dum enim sciebam, etc. Epist.173 a, Ne de Planco quidem spem adhuc abiecit. Att.226 a, & pro Cl.32 b, Neq; dum.

Nongenti, orum. id est 900. pro Flac.163 b, Falcidius emerat HS. nongentis milibus. & Epist.70 a, De HS. nongentis millibus.

Non modò, non solùm, ne dum, quo minus. de Ar.243 b, Gaudeo mihi de toto hoc ostento datam non modò iustam, sed etiam necessariam causam esse dicendi.

Non'ne, an'non. pro Cec.392 a, Verùm ita est uti dicis, te deiectum debeo intelligere, non'ne? Tus.235 a, Cum esset ex eo quæsitum, Archelaum Perdiccæ filium, non'ne beatum putaret? in Ver.266 a, Non'ne ita est? et de Nat. 78 a, Tu qui putas, &c. non'ne animaduertis?

Nonnihil, aliquantū. pro Qu.1 a, Nōnihil commoueor. At.lib.2, Nonnihil pigmenta consumpsit. de Fin.4, Non quia bonū sit ualere, sed quia sit non nihilo æstimandū.

Nonnullus, a, um. aliquis, non nemo. pro Muren.138 b,

Universidad de Deusto
Biblioteca

Consilium tuum nonnulla in re forsitan emendare possim. Philip.1, Nonnullum officium. de Leg.li.2, Nonnulli isti faciunt imperitè. Acad.lib.4, & Ver.5, Sunt inter nos nonnulla communia.

Nonnunquam, aliquando, interdum, est cum. de Nat. 78 a, At nonnunquam bonos exitus habent boni. Epist. 64 a, Et te nonnunquam à me alienarunt, & me aliquando immutarunt tibi. Of. 330 a, Nonnunquam & aliquando. ad Her. 32 b, Est cum non est satius, si, &c.

Non plusquam. Of. 76 a, Neq; enim bonitas, nec liberalitas, nec comitas esse potest, nō plusquā amicitia, &c. de Sen. 82 a, Nec nunc quidem uires desidero adolescētis, non plusquam adolescēs etiam uires tauri desiderabam.

Non solum, non modò, neq; solum, nec solum. in Ver. 71 b, Non solum effugiemus, etc. accedet nobis etiam illud, &c. de Diu. 100 a, Neq; solum in pace, sed in bello multo etiam magis. de N. 13 a, Nec sententijs solum copiosè, sed uerbis etiam ornatè. Tusc. 195 b, Nec uerò ægritudinis solum, sed etiā, etc. At. 264 b, Vt ea non dicam comprobes, sed studiosè libenterq; comprobes. & 29 a, Literæ non solùm quid Romæ, sed etiam quid in rep. neq; solum quid fieret, uerùm etiā quid futurū esset indicabāt.

Nouus, a, um. de Som. Scip. 129 a, Nam terra noua immobilis manet, &c.

Norma, mæ. regula, lex quædam, præscriptio. Acad. 35 b, Fontem omnium bonorum in corpore esse, hanc normam, hanc regulam, hanc præscriptionem esse naturæ. de Or. 160 b, Nec sunt hæc rhythmicorum aut musicorum acerrima norma dirigenda. de Am. 99 a, Nunquam ego dicam eos ad istorum normam fuisse sapientes. de Or. 124 b, Plura homines iudicant odio aut amore, etc. quàm ueritate aut præscripto, aut iuris norma aliqua, aut iudicij formula, aut legibus. pro Mur. 124 b, M. Catonitam ad certam rationis normam dirigens, & diligentissimè perpendens momenta officiorum omniū. de Leg. 265 a, Nos legem bonam à mala nulla alia, nisi naturali norma diuidere possimus. de Le. 182 b, Natura quæ norma est legis. l. Perpendiculum.

Nosco, scis. cognosco, notum uel cognitum habeo, noticiam alicuius rei habeo. de Nat. 3 b, Omnes philosophiæ partes tum nosc untur, cùm totæ quæstiones scribendo explicantur. et 9 b, Deus ille quem mente nosc imus, atq; in animi notione tanquam in uestigio reponimus. Aca. 21 a, Nihil esse, quod nosci, percipi, comprehendi possit. de Inuen. 53 b, Noui intelligentiam uestram iudices, non potest ita uideri. de Le. 182 a, Nostis extra portam Collinam ædem Honoris. in Ver. 79 b, Qui nostrùm unumquemq; optimè norunt. de Or. 36 b, Omnes animorum motus penitus pernoscendi. Tusc. 159 a, Et nimirum hanc habet uim præceptū Apollinis γνῶθι σεαυτόν quo monet ut se quisq; noscat. & ibi. Cum igitur nosse te dicit, hoc dicit, noscere animum tuum. & de Fin. 153 b, Nosti credo illud, nemo pius est, qui pietatem cauet. de Fin. 79 a, et Ep. 108 b, Nosti cætera. At. 103 b, Reliqua, quæ nosti ferenda. At. 9 a, Nosti illas λευκάδας. pro Sex. Ros. 17 b, Sed si ego hos bene noui, literam, &c. Att. 141 a, Si Cæsarem bene noui. & 83 b, Si digitos tuos noui. Orat. 201 a, Nouerit igitur hic, etc. in Pis. 86 a, Qui ciuitatis uestræ non leges, non iura noritis. de Leg. 158 a, Atqui uereor ne istam causam nemo noscat. et 168 a, Sapiētia nos cùm cæteras res omnes, tum quod est difficillimum docuit, ut nosmetipsos nosceremus: cuius præcepti tanta uis, tanta sententia est, ut ea non homini cuipiam, sed Delphico Deo tribuerentur: nam qui seipse norit, primùm aliquid sentiet se habere diuinum. Qu. Fr. 326 b, Vt bona nostra norimus.

Νόσημα. d. Morbus.

Noster, a, um. pro Do. 122 b, Sexte noster bona uenia, etc. Qu. Fr. 291 b, Alienus autem noster cùm animo & beneuolentia, tum etiam imitatione uiuendi.

Nostras, tis. noster, nostræ gentis, consuetudinis, artis, fœdæ, etc. Ep. 134 b, Capior facetijs, maximè nostratibus. Tusc. 246 a, Anacharsis potuit pro nihilo pecuniam ducere, nostrates philosophi facere non potuerunt. Epist. 23 b, Mihi uerba desunt, neq; solùm ista uestra oratoria, sed hæc etiam leuia nostratia.

Nota, tæ. signum, insigne, uestigium, de Ora. 124 a, Staurum defossum cuipiam commonstrare uellem, signa & notas ostenderem locorum. de Fin. 141 b, Nomina sunt tanquam rerum notæ. & Tusc. 161 a, Notæ literarum. de Part. 232 a, Literatura constat ex notis literarum. & de Diu. 126 a, Notæ priscarum literarum in robore insculptæ. in Pis. 75 a, Aristarchus, qui notam apponebat ad malum uersum. & Ep. 205 a, Notam apponam meam, quæ mihi tecum conuenit. de Diu. 94 a, In quibus tanquam insignitæ notæ ueritatis appareant. & Aca. 10 b, Insigne ueritatis est, nota ueri. Or. 201 a, Loci et quasi argumentorū notæ. de Clar. 191 b, Atq; eæ notæ sunt optimæ. de Nat. d. 4 b, Certa iudicandi assentiendiq; nota. et Aca. 9 b, Nota ueritatis. At. 7 a, Literæ insignes amoris notis. de Inuent. 80 a, Literæ, tenues & obscuræ notæ sunt uolūtatis. de Diu. 118 a, Quàm scitè per notas nos certiores facit Iupiter. Top. 211 b, Nota & notatio idē, & 223 b, Aristoteles hoc idem σημεῖον appellat, quod est latine nota: quia sunt uerba rerum notæ. in Ver. 131 a, Signum, nota, uestigium. pro Mur. 129 b, Iurisconsulti notas quasdam composuerūt: id est, formulas. Ep. 109 a, Suspitio successori nos de meliore nota commendat.

Nota, infamia, ignominia. de Pro. 74 a, Vos Gabiniī literas insigni quadam nota atq; ignominia nouæ condemnastis. in C. 100 a, Quæ nota domesticæ turpitudinis nō inusta uitæ tuæ est? & quod dedecus nō hæret infimiæ? pro Rab. 95 b, Homo insignis omnibus notis turpitudinis. pro Cluen. 44 a, Is censoriæ seueritatis notā non inuretur? pro Dom. 271 a, In hisce ædibus monumentum collocasti ad equitum notam, ad dolorem bonorum omnium. in Ver. 246 a, Inerat in illo fœdere, quasi quædā nota seruitutis. Offic. 37 a, Barbarus compunctus notis Threicijs. in Ant. 159 a, Vxor inusta est à te moriuo Cæsari nota ad ignominiam: ternam. Offic. 66 b, Turpem notam temporum illorum.

Nota. pro ea quam uulgò Ziphram uocant, σημεῖον Græci. Ep. 205 a, Reliquis epistolis tantū faciam, ut notā apponam eam, quæ mihi tecum cōuenit, &c. At. 216 a, Patrum intellexit, credo, quia δεῖ σημεῖον scripserant.

Notabilis, e. insignis, conspicuus, conspiciendus. Ep. 68 a, Si exitu notabili concluduntur.

Notatio, onis. nota. I. Etymologia, et Interpretatio. Top. 221 b, Notatio, cum ex ui uerbi argumentum aliquod elicitur. & ibid. Argumentum ex nota.

Notatio, observatio, animaduersio, descriptio. de Diuin. 126 b, Chaldæis in prædictione & in notatione cuiusq; uitæ ex natali die minimè credēdum est. de Cl. 170 a, Licet eligāt ea, quæ notatione & laude digna sunt, omnes oratoriæ uirtutes in eis reperiētur. de Cl. 181 a, Ego uerò delector ista quasi notatione temporū. de Or. 141 b, Similium uerborū conseruata & immutata casib. aut tradūcta ex parte ad genus notatio, et unius uerbi imagine totius sententiæ informatio. Or. 215 a, Notatio naturæ & animaduersi peperit artem. pro Cl. 44 b, Notatio tabularum. & ibid. a, Notatio censoria. pro Sest. 15 a, Notatio censoria grauissimum iudiciū sanctissimi magistratus. in An. 197 a, Delectus uerò et notatio iudicum etiam in nostris ciuib. haberi solet. Of. 74 b, Notationes animaduersionesq; censorum. ad He. 22 b, Diligens notatio imaginum. ad Her. 39 b, Notatio est, cum alicuius natura certis describitur signis.

Notatus, a, um. descriptus. de Or. 120 a, Pauca enim sunt, quæ animo quasi habere notata uideamur. ad He. 36 b, Notatior forma. pro Do. 217 b, Contaminatissimus & omnium scelerū libidinumq; maculis notatissimus. Ep. 110 a, Equidem fierabam ita notata me reliquisse genera dictorum meorum, ut cognosci sua sponte possent.

Notio, onis. cognitio, intelligentia, notitia, iudicum significatio, uis. Top. 222 b, Genus est notio ad plures species pertinens: forma est notio cuius differentia ad caput generis, & quasi fontem referri potest. notionē appello, quod Græci τῶν ἐννοιῶν, τὴν προλῆψιν dicunt: ea est insita, & antè percepta cuiusq; formæ cognitio, enodatiōis indigens. & de Fi. 94 b, Simul autem cœpit intelligentiam, uel notionem potius, quā appellāt ἔννοιαν illi, uiditq;, &c. Tusc. 160 b, Neq; fieri posset ut tot rerū insitas, & quasi cōsignatas in animis notiones quas ἐννοίας uocāt, haberemus, nisi, &c. Acad. 9 b, Si notionem ueri et falsi, propterea quòd ea non possunt internosci, nullam habemus. & 21 b, Qua igitur notione discerneres? de Fi. 55 a, Naturalis atq; insita in animis nostris notio. & 97 a, Rerum notiones in animis fiunt. de N. 10 b, In omnium animis deorum notionē impressit ipsa natura. et 28 b, In animis nostris informatas esse deorum notiones. de Nat. 7 b, Mens simplex nullare adiunctā fugere intelligētiæ nostræ uim ac notionē uidetur. et 9 b, Deus ille quem mente nosc imus, atq; in omni notione tanquā in uestigio reponimus. et 34 b, Cū talem esse deum certa notiōe animi præsentiamus. Top. 228 a, Notio sic ūitur, sit ne id æquum, quod ei qui plus potest, utile est. Tusc. 234 a, Huic uerbo cum beatū dicimus, subiecta notio est, secretis malis omnibus cumulata bonorū cōplexio. et 220 b, Definitiones declarant cōmunes notiones. et ib. Quæ enim istarū definitionum non aperit notionem nostrā, quam habemus omnes de fortitudine tectā & inuolutā, pro D. 220 a, Omnis notio pontificū cum adoptaret esse debuit. de Pro. 79 a, Clodius Cēsoriū usdicium ac notionem & illū morem seueriſſimū magistratuū de ciuitate sustulit. pro Ce. 291 b, Quid ad actoris notionem, et ad animaduersionem ages? Off. 67 a, Si quis uoluerit animi sui complicatam notionem euoluere. & 68 a, Explica atq; excute intelligentiam tuam, ut uideas quæ sit in ea species, forma & notio boni uiri.

Notitia, tiæ. notio, cognitio, prudentia. Ora. 207 b, Inuolutæ rei notitia desiniēdo aperienda est. Acad. 9 a, Notitiæ rerū, quas Græci ἐννοίας uocant. de Fi. 139 a, Natura ingenuit notitias paruas rerum maximarū. de Fin. 97 a, Hoc quarto, &c. bonorum notitia facta est. Off. 51 a, Valetudo cōseruatur notitia sui corporis. pro Cæl. 51 b, Notitia noua mulieris. de Finib. 67 a, Quanquam hæc inter nos nuper notitia admodum est. de Le. 160 b, Nullum est animal præter hominem, quod habeat notiam aliquam dei.

Noto, as. animaduerto, observo, distinguo, describo, designo, inuro, constituo. Or. 199 a, Facile est uerbum aliquod ardens, ut ita dicam notare, idq; reprehendere. de Or. 111 b, Non est dubiū, quin si quis hoc animaduertit, id posit notare. de Clar. 194 b, Apollonius in notandis animaduertendis q; utijs prudētissimus. et 195 a, Quid tanquam notandum animaduertendumq; sit in Hortensio, breuiter licet dicere. de Or. 233 a, Genus huius ridiculi insigni aliqua et nota re notari uolo. et 160 a, Numerū in guttis cadentibus, quòd interuallis distinguuntur, notare possumus. & ibi b, Notatur maximè simili tudo in cōquiescendo. & 161 a, Hæc uulgus imperitorū in audiendo notat. de Cl. 179 a, Vt hoc in qua ætate acciderit, posset notari. At. 106 b, Diem tuum ex epistola tua, quam incipiente febricula scripseras, mihi notaueram. Top. 221 b, Demōstrare & notare locum. Or. 207 b, Conseruare & notare tempora. de Nat. 59 a, Multa diuturnus usus ita notauit, ut artem diuinationis efficeret. de Orat. 94 a, Quæ obseruata sunt in usu dicendi, hæc ab homimib. peritis animaduersa ac notata sunt. de Di. 82 b, Obseruata sunt hæc tēpore immenso, & signi ficatio euentus animaduersa ac notata. & 127 a, Chaldæi animaduertunt ac notant ea sidera, quæ, etc. de Di. 80 a, Chaldæi motus stellarū obseruauerūt, quib. notatis quid cuiq; significaretur memoriæ pdiderūt. & 99 b, Arabes propterea facilius cantus auium uolatusq; notauerūt. & 87 b, Obseruatis ac notatis signis. & de N. 62 b, Quis cornicis cantum notauit? Ep. 83 b, Notātur mihi signa ad diuinādum duplici quadam uia. de Fi. 86 a, Notandus est dies natalis. in Ver. 241 a, Notare initium ueris, aut à Fauonio, aut ab aliquo astro. Ac. 10 a, Proprium in communi signo notari non potest. & Ep. 105 b, Tamen id caput notaui, & descriptum tibi misi. Tusc. 192 a, Melius hæc notata sunt uerbis Latinis quàm Græcis. & de Fi. 90 b, Notare res nouis nominibus. & 92 b, Epist. 135 b, Habere tritas aures notandis generib. poetarum. de Fin. 120 a, A nobis ista descripta, notata, præcepta sunt. ad Her. 24 a, Notare præcepta artis de tanta tamq; diffusa scriptura. Tusc. 162 b, Sol quasi fastorum notans & significans dies. Partit. 233 a, Quæ temporis quasi naturam notant, ut hyems, uer, æstas, &c. de Pro. 60 b, Via illa castris Thracijs distincta ac notata est. de Orat. 158 b, Tāquā stellis notare et illuminare orationē. in V. 73 b, Notare sententias iuratorum hominū discoloribus signis. Postquam. 207 b, Frons calamistri notata uestigijs. in Ver. 125 a, Notare tabellam cera uel sanguine. in Cat. 97, Catilina notat et designat oculis ad cædem unumquemq; uestrūm. de Orat. 130 b, Hæc enim ridentur, quæ notant et designant turpitudinem aliquā nō turpiter. pro Fon. 282 b, Quod in monumentis rerū gestarum incisum ac notatum uidemus. Epist. 68 a, Reprehendes ea, quæ uituperanda duces, et quæ placebūt

Universidad de Deusto
Biblioteca

comprobabis,multorum in nos perfidia, insidias, proditionem notabis.& de Fi.74 b,His trib. generib.honestorum notatis, sequitur quartum. pro Do.233 b,Vt illius facinus memoria et nomine loci notaretur. de Cl. 184 a, C. Iulius motum Curionis in perpetuũ notauit. de Cl. 185 a, Athenienſis Hyperboli improbitatem uetares Atticorum comœdiæ notauerũt.de Senect.85 a,Sed notandã putaui libidinem nimiam.de Orat.140 b,Nec improbus notari ac uituperari ſine uitioriũ cognitione ſatis inſigniter poteſt.in An.213 a,Notare aliquẽ ignominia. & Epi. 84 b, Boni ciues nulla ignominia notati.pro Quin.18 b,Dedecore,macula,turpißimáq; ignominia notari. de Or.134 a,Milites ignauos à cẽſore notari ſolitos,et tribu moueri.pro Cluen.30 a,Iudicia uera atq; inſigni turpitudine notata,atq; oppreſſa dedecore & infamia.pro D.226 b, Homo ſcelere & furore notatus. Itẽ, Cum tantis ſceleribus eſſes & factis notatus.in V.271 b,Nolo eos ſic in hac urbe notatos ambulare,ut nõ cera ſed cœno obliti eſſe uideantur.pro Fon. 276 b, Galli triũphis ac monumẽtis notati.in Ant.197 b,An illa non grauiſſimis ignominijs monumentisq; huius ordinis ad poſteritatis memoriã ſunt notanda? quod M.Antonius, &c.in Va.* Scis te tribulium tuorum iudicio notatum.pro Cor. 66 b,Tum luxuriam L.Cornelij,quæ non crimine aliquo libidinis,ſed cõmuni cõiicio notabatur.At.42 b, Quos cẽſores furti & captarũ pecuniarũ nomine notauerũt.& pro Cluen.42 a,Homines ignominia notati. pro Clu. 44 a,& Offic.75 b, Is cenſoriæ ſeueritatis notã nõ imuretur. pro Pla.267 a, Tu deliges ex omni populo amicos tuos? tu me inſcio notes,et tuos & tuorum neceſſarios? quos effundas repentè,&c. & de Ora.141 a,Res autem ipſas rerum effigies notaret.& At.245 a, Quæ quidem uereor ne minĩata cerula tua pluribus locis notandæ ſint.in Ant.171 b, Notabo tamen ſingulas res,& ſi non poterit,&c.et 198 a,Hic pecunias noſtras æſtimabat,poſſeßiones notabat & urbanas & ruſticas.in An.198 b, Quæ quanquã rata eſſe nõ poſſunt,tamẽ ſeparatim ſuo nomine notãda cenſeo.de Amicit.113 a,Notare aliquod uitium multis nomĩibus.de Vn.199 a,Illum eiuſdem naturæ,hunc alterius notauit pro Mil.104 a, Cũ ineſſet in re uis,crimen iudicio reſeruaui,rem notaui.et 107 a,Ita & Senatus rem,non hominem notauit.

Notus,a,um.cognitus,omniũ ſermone celebratus, quod patet omnibus, quod tenetur, peruulgatus, manifeſtus, teſtatus,non ignotus.in V.74 b,Res notæ,teſtatæ,manifeſtæ. et 126 a, Res nota atq; apud omnes peruulgata. & 178 a, Res nota ac manifeſta omnibus. At.10 b,Notum atq; teſtatum. & 75 b,Non ignotus,&c.pro Mil. 116 a,Hæc patent & nota ſunt omnibus. Or.207 b,Habent omnes philoſophiæ notos & tractatos locos. de Orat. 133 a, Hoc inſigni aliqua & nota re notari uolo. Ep.68 b, Atq; illi artifices corporis ſimulachra ignotis nota faciebant.de Le.165 a,Communis intelligentia nobis notas res efficit. de Or. 101 a,Vetuſtatis exempla oratori nota eſſe debent. Ora.207 a,Volo igitur huic omnem bene dicendi rationem notam eſſe. & ibid. Qui ea multo quàm nos habes notiora. Attic. 247 a,Facies omnia mihi nota. pro Mur.127 b,Tua liberalitas hominibus literatis eſt notior,populo uerò & ſuffragatoribus obſcurior.pro Syl.180 b,Vita P. Syllæ nobis populoq; Romano notiſſima.de Pro.75 b, Quis regiones nulla antea nobis fama notas fecerat.pro Cluẽ.38 a, De dignitate Cælius notis tacitus facilè ipſe reſpondet, quib. autem non æquè eſt cognitus,hi ſic habeant,&c.& 43 a,Notus atq; inſignis latro. Att.244 a,Tuum iudicium quod mihi erat notum, &c. Quin.F.299 a,Iam tibi Aſia nota eſſe debet.de L. 184 b,Vt ad citeriora ueniam, & notiora nobis. Quin.Fr.314 b,Calliſthenis quidem uulgatum & notum negocium.

Nouacula,tæ. culter tonſorius.de Diu.87 a,Cotem nouacula poſſe præcidi.bis.

Nouatus,a,um.factus.de Ora.156 b,Inuſitatum uerbum aut nouatum,aut translatum.& Epiſt.45 b,Hæc renouata, &c. de Or.120 b,Ager non ſemel aratus,ſed nouatus & iteratus.

Nouè. ad Heren.3 b,Ne quid ambiguè, ne quid nouè dicamus.

Nouellus, a, um.)(. Vetulus.de Fin.133 b,Arbor nouella & uetula.

Nouem. Quin.Fr.325 a,Sermo in nouem & dies & libros diſtributus.

Nouendialis,le.quod nouem dies,uel nouo die celebratur:ut nouendiale ſacrum,apud Tit.Liuium. Quint.Fr. 325 a, Nouendiales feriæ,quæ fuerunt Tuditano & Aquitano Coſſ.

Nouerca,cæ.Or.206 b,et pro Cl. 59 b,Vxor generi,nouerca filij,filiæ pellex. Off.71 a,Cum filius patri ſuſpectus eſſet de nouerca.

Nouiſsimè,nuperrimè,poſtremò.Plan. Ep.153 b,Quo ego interprete nouiſsimè ad Lepidum ſum uſus.& 158 a, Primùm,&c.deinde, &c.nouiſsimè,&c.

Nouiſsimus,a,um.poſtremus.)(.Primus. pro Q.R.50 a, Breui tempore, qui ne in nouiſsimis quidem erat histrionibus,ad primos peruenit comœdos. Oct.329 b,Vt nouiſsima conferam primis.& ibi. Vt ordiar ab initio, & perducã ad extremũ.Ep.189 a,Vt hæc nouiſsima noſtra facta nõ in cõueniẽtia fuiſſe iudices. Caßij. Ep.562 b,Cũ omnes ſe recepiſſent noſtri ordines, recipere nouiſsimus cœpi ad caſtra S. Galba. & 168 a,D.Brutì.

Nouitas,tis.de Na. 45 b,Perinde quaſi nouitas nos magis quàm magnitudo rerum debeat ad exquirẽdas cauſas excitare. & de Di.321 a, Eumq; errorem, quem tibi rei nouitas attulerit, naturæ ratione depellito.Epi.172 a, Quantã cupiditatem hominibus iniecit nouitas,nõ te fugit.ad Heren. 23 a, Natura nouitate cõmouetur.de Orat.140 b, Res magnitudine præſtabiles,& nouitate primæ.de Na.d. 52 a,Nouitate delectamur & copia.de Diu.105 a, Qua ille rei nouitate perculſus, &c.de Fi. 90 b,Nouitas nominum.& pro Mur.237 a,Nouitas generis alicuius. Epiſt.7 b,Simul quòd uideo nouitati eſſe inuiſium meæ.de Am.109 a,Nouitates aũt,ſi ſiſtem aſſe. runt, &c. nõ ſunt repudiandæ,uetuſtas tamen ſuo loco conſeruanda eſt. Qu.de Pet.205 a,Nominis nouitatem dicendi gloria maximè ſubleuabis.

Nouitius, a, um.nouus, tyro. de Prou. 79 b,Syrum nescio quem de grege nouitiorum factum eſſe conſulem. pro Do. 223 a, Ille nouit ius Ligur, uenialis adſcriptor & ſubſcriptor.

Nouo, as. innouo, nouum facio,nouam rationem ſuſcito,facio.Ep.244 b,Socij,qui nouari aliquid uolebant. & Acad. 47 a,Et ea quæ ab eo nouata ſunt,probas.de Ora.156 b,Verba quæ nouamus & facimus ipſi.& 157 a,& Or.203 a,In poetis licentia maior eſt faciẽdorum fingendorumq; uerborum. & 215 a,Verba facta:id eſt, nouata.de L. 186 a,Nihil habui quod putarem nouandum in legib.At.260, Tu mihi de his reb. quæ nouantur,omnia certa,clara.

Nouocomẽſes. populi, à Nouocomo urbe Italiæ,quæ Comũ hodie appellatur, ad Lariũ lacum ſita.Ep.239 a.

Nouus,a.um. recẽs,inauditus,inuſitatus,præter conſuetudinem.de Or.96 a,Nihil dicam recõditum,nihil expectatione ueſtra dignum, nihil aut inauditũ uobis aut cuiquam nouum. cont.Rul.71 a,Iam hoc inauditum & planè nouo more, &c. pro Cec.292 a,Nouum eſt,non dico inuſitatum, uerùm omnino inauditũ.pro Arc.186 a,Nouum quoddam & inuſitatum genus dicendi.Ora. 199 a, Nouum quoddam & inauditum imperitorũ genus.& At.97 a,Res inuſitata & noua.& in Ver.113 a, Noua tibi hæc ſunt & inopinata. de Diuin.120 b,Causam igitur ueſtigato in re noua atq; admirabili.et cõt. Rul.48 a, Rerum nouarum cauſam quærere.& in Ca. 197 b,Aliquis reb. nouis ſtudens.pro Mil.101 b,Hæc noui iudicij noua forma terret oculos. in Ant. 168 b,Vt ſi ſemper decertandũ ſit, ſemper nouus ueniam.pro Flac. 148 b, Lege hac recenti ac noua certus eſt inquiſitioni comitum numerus conſtitutus. & Epi.177 b,Sed hanc ipſam recentem nouam deuorauit. & Or.285 a,Ego exiſtis nouis Atticis,&c. de Na.67 a, Quoſdam quaſi nouos et aſcriptitios ciues in cœlũ receptos fuiſſe. de Or. 94 b,& pro Mu.127 a,& in Ant.208 b,C.Cælius,homo nouus. pro Planc. 273 a, Homo à ſe ortus. in Catil. 103 a,& de Clar. 173 a,Homo per ſe cognitus ſine ulla commendatione maiorum. Attic.85 a, Quod uideo tibi etiam nouum accidiſſe, tanquam mihi. Att.115 a,Ego ſi quid hodie noui cognoro.ſcies. Epiſt.25 b,Nam iamdiu nihil noui ad nos afferebatur.Epi.181 a,Nunquid'nam, inquã,noui?& de Or.109 b,Nunquid nã,inquit,nouiſ At.273 b,De Dolabella ſiquid habes noui,facies me certiorẽ. At. 64 a,De prælio rumores nõ boni. At.234 b, Mirabar nihil allatũ eſſe,ne rumoris quidẽ.nã erat miſ rũ ſilẽtiũ. At.114 b,Sed in eius epiſtola nihil erat noui.

Nox,ctis.tenebræ, uxor Erebi.de Nat. 68 b,& 35 b,Ipſa enim umbra terræ ſoli officiẽs noctem efficit. et de Diuinat.112 a,Vmbra terræ,quæ eſt meta noctis.Att.11 a, Noctes certarũ mulierum nõnullis iudicibus pro mercedis cumulo fuerunt.At.36 b, Milo media nocte in cãpum uenit.& ibi.In comitium Milo de nocte uenit.At. 104 a, Balbus multa de nocte profectus eſt ad Cæſarẽ. Att.122 a,& pro Mur. 140 b, Epiſtola, quam de nocte daturus eram. Item, Multa nocte ueni ad Pompeium.de Diu. 92 b, Concubia nocte.ad Her. 35 b, Luce noctem, nocte lucem expectatis. Attic.313 a,Equidem credibile non eſt, quantum ſcribam die,quin etiam noctib. nihil eſt enim ſomni.in Cat.119 a,Nunc quicquid eſt,&c.ſtatuendum uobis ante noctem eſt.de Fi. 59 b,Eorum animi noctes atq; dies exeduntur. pro Sex. Roſ.19 b,Seruipulus,qui me dies noctesq; ſtimulat.de Or.108 a,In uno aliquo opere noctes & dies urgeri.

Noxa,xæ.noxia,culpa.pro Sext.Roſc.28 b,Quod in minimis noxis & in leuioríb. peccatis maximè quæritur, id Erutius in parricidio quæri non putat oportere.aliter, noxijs.

Noxia,xiæ. noxa, culpa,crimen.de Le 186 a,Quod quis earum rerum migraſſet, noxiæ pœna par eſto. ad Her. 11 b, Amicum caſtigare ob meritam noxiam.bis.

Noxius, a,um.malus.de Leg.185 a,Nec obediens & noxius ciuis coerceatur.

Nubecula,læ.in Piſ.83,Fontis nubecula.

Nubes,bis.de N.46 a,Aer concretus in nubem cogitur, humoremq; colligens,terram auget imbribus.& de Diuin.117 a, Cum illi anhelitus ſe in nubem induerint.Ac. 18 a, Qui ſub nube ſolem non ferunt. de Nat.45 a,Nubium magnitudo uisq; uentorũ.in Ara. Opaca & atra nubes.Tuſ.156 a, Cœlum hoc in quo nubes,imbres,uenti coguntur.de Di.127 a, Cõflictu nubium ardorem exprimi. de N.69 b, Nubium una Centauros genuiſſe dicitur. pro Dom. 218 a, Quæ tu in illis reipub.tenebris, cæciſq; nubibus & procellis conſtituiſti.

Nubila cœli. in Arato.

Nubilis, le.apta uiro. pro Quin.18 a,b, Ipſæ filiæ nubili dotem conficere nõ poteſt.pro Cl. 20 a,Is reliquit grandem & nubilem filiam, quæ breui tempore poſt mortem patris nupſit A.Melino.

Nubo, bis. collocari,in matrimoniũ collocari,cũ aliquo coniungi, cum aliquo eſſe.l.Nuptus.de Di.101 b,Virgo nupſit ei, cui Cæcilia nupta fuerat.pro Clu.20 b,Nubit genero ſocrus.& ibi.Mater familiæ nubenti lectum illum genialem ſtrauit.pro Cæl.44 b, Cui cũ ex ampliſſimo genere in ampliſsimam familiã nupſiſſes,cur,&c. Epiſtol.116 a, Paula Valeria diuortium ſine cauſa fecit, nuptura eſt D.Bruto,nondum retulerat. & 50 b, Aliquam adoleſcentibus primarijs nuptam fuiſſe. de Nat. 71 a,Venerem Adonidi nupſiſſe traditum eſt.Item:Venus nupſit Vulcano.et Ep.242 a,Regis Parthorũ filius, quo cũ eſſet nupta regis Armeniorũ ſoror.in Ver.231 b,Viri, cum quib. nuptæ erant.Top.222 a,Cum mulier fuiſſet nupta cum eo, cui connubij ita non eſſet.pro Cl. 57 b, Mulier in familiæ luctum atq; in priuignorum funus nupſit.pro Qu.14 a, Quin.Roſcius,cuius ſoror eſt cum P. Quintio.de Or.108 b,C.Aculeo,quo cum erat noſtra matertera. Epi. 50 a,Vt cum aliquo adoleſcente primario cõiunctã ætatem ageret.de Or.155 a,De filia collocanda referre ad aliquem. de Cla.153 b,P.Craſſus cum Ser. Galba,cuius C.filio filiam ſuam collocauerat, affinitate ſeſe deuinxit.et de In.59 a,P.Scipio Corneliã filiam Tiberio Graccho collocauit. ad Heren.13 a,Cur me huic locabas nuptijs.

Nuceria.urbs.pro Pomp.83. pro Cor.60.

Nudatus,a,um.ſpoliatus.de Orat.99 a,Antonij diuina uis ingenij, etiam ſi hac ſcientia iuris nudata ſit,poteſt, &c.153 b, Reſpub.interitu conſulum nudata.

Nudius tertius, nũc eſt dies tertius.de N.63 a,& in Cat. 120 a,Omnia quæ à te nudius tertius dicta ſunt.in Ant. 194 b,et iterũ 195 b, Recordamini,qui dies nudius tertius decimus fuerit,&c.

Nudo, as.ſpolio. pro Dom. 213 a, Vtrum perditos magiſtratus ſceleratorum ciuium præſidio nudare, an etiam deorum immortaliũ religione armare ultis? Poſtquã.

Universidad de Deusto
Biblioteca

211 d, Qui mea pericula nō modò suo præsidio, sed etiā uestra deprecatione nudarunt. Tus.225 d, Nudare corpus. in Ver.68 b, Idem monumenta antiquissima spolia uit, nudauitq; omnia. de Or. 141 d, Aliquādo te illis integumentis euolutum nudatumq; uideo.

Nudus, a, um. pro Flac.157 d, Quoniam nudus te delectarat, semper nudum esse uoluisti. Attic.110 d, Vrbs nuda præsidio, referta copijs. in Ver.200 b, Ciuitas ab omnibus rebus uacua atq; nuda. & pro Dom. 225 d, Respublica nuda à magistratibus. Postquā.199 b, Aliquis nudus à propinquis, nuda cognitione munitus. in Ver.125 b, Domus exornata & instructa.)(. Nulla et inanis. At. 144 b, Mulier nuda decore. Par.120 d, Nuda ista si ponas, iudicari qualia sint facilè non possunt. de Or.133 b, Nudum nuces legere.

Nugax, acis. nugator. Epi. lib. 8, Equando tu hominem ineptiorem quàm tuum Cn. Pompeium uidisti, qui tantas turbas, qui tam nugax esset, commouit. Cælij.

Nugæ, arū. λῆρος, tricæ, ineptiæ. de Di. 114 b, Hunccine hominē tantis delectatū esse nugis. pro Mil. 112 d, Tam nugarum in eo comitatu nihil. At. 92 b, Videatúrne aut pietatis esse meæ, fratrem relinquere, aut diligeniæ nugarum aliquid relinquere. & 93 d, Meræ nugæ. Att. 251 d, λῆρος πολὺς in uino & somno istorum.

Nugator, oris. nugax. pro Flac. 154 d, et de Senect. 82 b, Neq; in istum nugatorem tanquam in aliquem testem inuehar.

Nugatoriè, inaniter, ineptè. ad He. 35 b, Non contrà tenuiter & nugatoriè respōsum?

Nugatorius, a, um. leuis, ineptus. Ep. 168 b, Nā illud ualde leue est ac nugatoriū, ea re, &c. de Nat. 22 b, Tota res Vellei nugatoria est. pro Cec. 297 d, Ad probandum utraq; res infirma nugatoriaq; est. pro Sext. Ros. 25 d, Mala nugatoriaq; accusatio. ad Her. 11 b, Nugatorium argumentationis genus.

Nugiger, ra, rum. uanus, ineptus. At. li. 4. 58 d, Scio te uoluisse, & me. Ast nugigeram manum fuisse quidam legunt: Ast, num germanum fuisset? locus est certè corruptus: & qui sine uetusto codice, corrigi non potest.

Nugor, aris. ludo, iocor. de Diu. 114 b, Democritus non inscitè nugatur, ut physicus.

Nulisalo. oppidum in Gallia. pro Fonteio, 278 d, Aliter, Nulchalo.

Nullus, a, um. non ullus, non aliquis, ne ullus quidē, unus nullus. de Pro. 70 b, At. 283 b, Nullum bellum ciuile fuit in nostra republica omnium, quæ memoria nostra fuerunt, in quo, &c. Epist. 6 b, Senatusconsultum nullum extat, quo, &c. Offic. 34 b, Qua nulla pernicies maior hominum uitæ potest auferri. de Or. 94 b, Nullæ enim lites neq; controuersiæ sunt, quæ, &c. Attic. 140 b, Senatorum nullos esse Romæ, nos quoque audieramus. & de Nat. 20 b, Elephanto belluarum nulla prudētior. pro Mur. 130 d, Res, quæ nullo usui sit. de Cla. 17 d, Si tanta uirtus in oratore Galba fuit, cur ea nulla in orationib. eius apparet? de Ora. 88 d, Rempub. quam nunc uix tenemus, iam diu nullam haberemus. de Leg. 172 d, Ergo tu Seias leges nullas putas. pro Dom. 226 b, Ne illa quidem, quæ nulla esset, esse lex putaretur. Tus. 177 b, Nullum id quidem argumentum est. & 150 b, Miseri ob id ipsum, quia nulli sunt. de Di. 123 d, Etenim ut sint auspi

cia, quæ nulla sunt, hæc certè, &c. et 137 d, Forme quæ nullæ sunt. de Cl. 184 d, Nulla re una magis orator commendatur, quàm splendore uerborum. de Prouin. 70 b, Vnum signum Byzantij ex maximo numero nullum habent. Attic. 9 b, Facere senatusconsultum nullum. de Cl. 194 d, Non ullus. Of. 33 d, Nec est usquam cōsilio locus. pro Marcel. 134 d, Nulli enim de inimicis supersunt. de Se. 93 b, Noli te putare me, cum à uobis discessero, nusquam aut nullum fore. & ibi. Eundem igitur esse creditote, etiamsi nullum uidebitis. de Orat. 89 d, Oratio aut nulla sit necesse est, aut omnium irrisione ludatur. et 93 b, Dicendi aut nullam artem, aut pertenuem uideri. & de Clar. 184 d, Curio memoria fuit nulla.

Nullus, pro non. Att. lib. 12, Philotimus, non modò nullus uenit, sed ne per literas quidem aut per nuncium certiorem facit me. & lib. 15, Ad M. Aelium nullus tu quidē domum. subaudi, ueneris. Epist. lib. 7, Ex eo tempore uir ille summus, nullus imperator fuit. Qu. de Pe. 308 b, In petitiōe autem nisi id agas, nullus petitor esse uidearis.

Num, ec, nunquid, an, num, nūmne. in Cat. 100 d, Interrogat me, num in exilium? nō iubeo. in Ver. 174 b, Nū ex pectabis, dum L. Metellus? etc. Aca. 18 b, At quis est hic, num Sophistes? Aca. 13 b, Num censes Ennium dixisse? &c. & 194 d, Num ergo is excæcat uos? & c. et pro Do. 238 d, Nam igitur? & c. de Or. 88 d, Quid in Numa Pōpilio? num quod eloquētiæ uestigiū appareat? Item: Maximè illud considerandū uidetur, num, etc. an, & c. pro Deiot. 147 b, Num quæ trepidatio? num qui tumultus? num quid nisi moderatè? de Na. 84, Deū ipsum nūmen uidistis? Epi. 181 d, Num quid nam, inquā, nouit Par. 234 d, Ecquonam modo. de Inu. 67 d, Nam quo alio modo. de Som. 128 d, Nūmne aspicis, quæ in templa uenerisse Diuin. 85 b, An num imperatorum scientia nihil est?

Numa, mæ. alter à Romulo Romanorum rex. de Or. 161 d, Numa rex doctissimus. 2 de Le. Numa rex eodem ritu cōditus in eo sepulchro, quod ꝓcul ad fontis aras. Tus. lib. 4, Numa rex, propter Pythagoræorum admirationem, Pythagoræus à posterioribus existimatus. pro Syl la: Numa, rex Romanus peregrinus. 1 de Leg. Numa cū Egeria collocutus. 2 de Ora. 122 d, Numa Pompilius anpeduncul is ijs, quas Numa nobis reliquit. 1 de Ora. Numa Pompilius eloquentiæ rudis. 2 de Leg. A' Numæ legibus non multum discrepat constitutio ista religionū. 4. Tus. Numam quoq; regem Pythagoræum à posterioribus existimatum. 2 de Orat. Numam Pompiliū illum regē nostrum fuisse Pythagoræū ferunt, qui annis permultis antè fuit, quàm ipse Pythagoras, &c. 2 de Leg. A' Numa peritè instituta intercalandi ratio, posteriorum pontificum negligentia dissoluta.

Numantia, tiæ. urbs Hispaniæ. in An. 193 b, Maiores nostri Carthaginem exciderunt, Numantiam euerterunt. pro Leg. Manil. Numantia & Carthago ab eodem Scipione deletæ.

Numantinus. Ep. li. 5, de Arusp. Numantini fœderis inuidia. pro Cec. Numantini Mancinū sibi deditū non acceperūt. ad Her. 4, Numantini, corporis uirib. egregij,

Numen, nis. uis, potestas. de Nat. 6 d, Omnes naturæ numini diuino parent. & de Diu. 105 d, Deus, cuius numini parent omnia. de Nat. d. 45 d, Esse quoddam numen, uimq; deorū, et in Ver. 225 b, Multa sæpe prodigia uim Cereris, numēq; declarant. in Ant. 190 d, Magna uis est, magnum numen, unum et idem sentientis senatus. Post quam. 203 b, Vos qui apud me uim et numen deorum tenetis, et 202 d, Numen uestrum æquè mihi graue & sanctum, ac deorum immortalium futurū est. pro Do. 241 b, Numen diuinum precibus placare. de Fi. 108 b, Summi rectoris & domini numen. de Fin. 57 d, Horrere diuinum numen. & 103 b, Regi numine deorum. pro Ra. 91 b, Vos quorum potestas proximè ad deorum numen accedit. in Ca. 110 b, Dij immortales, qui non procul ut quondam, &c. sed hīc præsentes suo numine atq; auxilio nos defendunt. & Antequā. 196 b, In meis calamitatibus diuinum aliquod auxilium et numen ostendite. in An. 248 b, Mihi quidem numine deorū immortaliū uidetur hoc fortuna uoluisse, ut, &c. pro Do. 242 d, Diuino Ciceronem numine esse reip. redditū. de Prouin. 76 d, Alpib. Italiam munierat antè natura, non sine ali quo diuino numine: nā si, &c. Item: Ritè igitur ueteres, &c. de Diu. 85 d, Præcipuè ingenti coluerunt numine diuos. in Pison. 90 d, Gabinius numen interdictūq; deorum regi uendidit. pro Mil. 117 b, Qui nullam uim cœlestem existimat numen'ue diuinum.

Numerato. At. 194 d, Mihi & res, & conditio placet, sed ita ut numerato malim quàm æstimatione.

Numeratus, a, um. pro Ce. 287 d, Cum uteretur dote uxoris numerata: id est, in nummis.

Numero, as. adnumero, dinumero, numerādo percēseo, numero aliqua committor, metior, complecti orando. de Orat. 121 d, Argumenta si ex reis numeres, innumera sunt: si ex rebus, modica. de Na. 39 b, Diana omniuaga in septem numeratur quasi uagantibus. & 67 b, Singulas enim stellas numeras deos. de Cl. 179 b, Is in mediocribus oratoribus numeratus est. I. P. 85 d, Numerandus est ille annus in repub. de Leg. 171 b, Id est numerandum in bonis. & de Fi. 55 d, Numerare aliquid in bonis. Tus. 182 b, Numerare aliquid in onere. Epi. 20 d, Numerare aliquid in loco mercedis uel beneficij. pro S. R. 24 b, Hoc maleficium ita raro extitit, ut si quādo auditū sit, portenti ac prodigij simile numeretur: id est, existimetur. de Fin. 83 b, Qui uoluptatem nullo loco numerant. de Cl. 196 b, Numerari in multis. & ibi. Numerari in uulgo patronorū. et 184 b, Proximum optimis numerari. de Or. 113 d, Num etiā pars hæc causarum numeranda est. de In. 54 d, Hanc primam partem numerant. Or. 294 d, Hoc quarum numerat Theophrastus in oratione laudibus. de Cl. 194 b, Hi tū in Asia Rhetorū principes numerabātur. et de Opt. 243 b, Omnes qui Attici numerātur: id est, nominantur, appellātur. Epi. 14 d, Sapiens, qualem me & esse & numerari uolo. de Cl. 184 b, Nō acuti orator, sed tamē orator numeratus est. pro Mu. 136 d, Sulpitium accusatorem suum numerabat, nō competitorem. de Di. 95 b, Ea genera nō naturalia, sed artificiosa dicuntur, in quo aruspices, augures, cōiecto req; numerātur. de In. 62 d, Crotoniatæ quondā in Italia in primis beati numerabātur. in P. 84 d, Ego sine eo cōsilio cōsulem numerem? pro S. R. 21 d, Is propter me honestissimus inter suos numeratur. At. 98 b, Me autem uterq; numerat suū. I. V. 143 d, Is propè alter Timarchides numerat ur. At. 70 b, Exponere & numerare pe

cuniā alicui. et 76 b, Nā numeratū si cuperem, nō erat. in V. 81 b, Dio HS. decies cētena millia numerauit. pro Fl. 155 b, Si prætor dedit, à quæstore numerauit. At. 219 b, Multos nūmos domi esse numeratos. Tus. 246 b, Postridie rogarūt eū, cui numerari iuberet. At. 235 d, Dolabellæ præclara iā uel sibi habeat nūmos, modò numeret Idib. & Or. 199 b, Thucydides nunquā est numeratus orator. At. 262 d, Atticus pecuniā numerauit de suo. I. A. 210 d, Quos quidē à se primum numerare posset. Qu. F. 327 b, Messalam certū Cos. cum Domitio numerasti. in Pis. 98 b, Numerare stipendiū militibus. in An. 156 b, Nisi fortè si quid retulit in libellum, id numerabitur in actis Cæsaris. in An. 231 d, A' quo uictore si cruciatus abfuit, mors in beneficij partem numeretur. I. A. 247 b, Maximū uerò eius beneficiū numero, quòd hoc animo in remp. est. de Am. 99 b, Virosq; bonos, eos qui habentur, numeremus. Par. 116 b, Nunquam ego hæc in bonis rebus numerāda duxi. & 117 d, Sapiens ille Bias (ut opinor) qui numeratur inter septē sapientes. de Le. 172 b, Hunc hominem omnino numerare non decet.

Numerosè. de Cl. 167, Sententia aptis constricta uerbis cadit plerūq; numerosè. Ora. 217 b, Aptè, circūscriptè, et numerosè dicere, uel cadere. & 217 b, Fundere orationem numerosè & uolubiliter. de N. 30 b, Tibiæ modulatè canētes, et fidiculæ numerosè sonantes. Or. 220 b, Compositè & aptè dicere: id est, numerosè.)(. Sine uerborū & ordine & modo dicere. Ora. 214 d, Cōcluse et aptè aliquid dicere. Or. 219 b, Comprehensio numerosè & aptè cadens. de Orat. 150, Coniunctionem sicuti uersum numerosè cadere uolumus.

Numerosus, a, um. Or. 218 d, Numerosa oratio: id est, similis numerorum, non planè è numeris cōstans. de Or. 160 d, Id numerosius est in omnibus sonis atq; uocibus quod habet quasdam impressiones, et quod metiri possumus interuallis æqualib. de Cl. 167 b, Quædam ad numerum conclusio.

Numerus, ri. multitudo, summa. de Sō. 127 b, Hi duo numeri quorum uterq; plenus alter altera de causa habetur: id est, septem & octo. de Ora. 119 b, Hæc sunt enim tria numero. I. V. 85 b, Mille numero nauium classis. de Or. 121 b, Genera esse definita nō solū numero, sed etiā paucitate. de N. 22 d, Speciē dei percipi cogitatione, nō sensu, neq; eandem ad numerū permanere. in Vat. 37 d, Is in eorum numero mauult esse, qui à te uituperantur. pro Cor. 60 b, Vidi ego quosdam Athenis in iudicū numero, &c. pro Arc. 191 b, Isq; est eo numero, qui, etc. et 188 b, Ex hoc esse hunc numero, qui, &c. de Ora. 98 b, Homo ex numero disertorum. de Diuin. 109 d, Cato noster in horum librorū numero ponēdus est. in Pis. 87 d, Vt si quis impedisset reditum meū, in hostiū numero putaretur. I. A. 251 d, Ipsi in hostiū numero locoq; ducemini. Ep. 119 b, & 205 d, Habere aliquē in numero suorū. At. 227 b, Habere aliquem in numero hostiū. de Nat. 9 d, Habere aliquem in numero sapientū uel hostium. At. 117 d, & de Am. 96 b, Eos, qui ista subtilius quæriūt, in numero sapientum nō habent. de N. 69 b, Filiæ Erichthei in numero deorū sunt. At. 69 d, Illi in deorū numero non habebuntur. cont. Rul. 85 d, Aliquos in deorum numero uenerādos esse. de Na. 36 b, Reponere stellas in numero deorum. in Ver. 195 b, In illo antiquorum homi

num

Universidad de Deusto Biblioteca

num numero reponi.de Inuent.60 a,Nobis non placet hanc partem in numero reponi.de Cl. 175 a,Qui nullo in numero oratorum fuit.de Clar.173 a,et 174 a,Quos aliquo uideo in numero oratorũ fuisse.in A.168 b,Homo nullo numero. Orat. 217 a, Esse in aliquo numero. Ep.17 b,Esse aliquo numero.de Or.162 b,Esse in nullo numero.de Inuent.81 a,Quo in numero hoc,& quo in loco illud haberi conueniat.in Ver.64 b,Cum is tibi parentis numero fuisset:id est,loco.& 135 b,Eo numero et loco. de Or.94 b,Quidam in oratorum numerum uenire non possunt.de Clar.187 a,Is in aliquem patronorum numerum peruenerat.Offic.41 b,Filij eius mortui numerum obtinent iure cæsorum.de Clar.280 a,Is aliquem numerum obtinebat. de Na.69 b,Errantes stellæ numerum deorum obtinebunt. Quint.Fr.292 b,Si quẽ tui amantiorem cognouisti quàm temporis,hũc ad tuũ numerum ascribito.in An.167 a,Tu uerò ascribe me talem in numerum. de Diu.109 a, Nostri quoq; oratorij libri in eundem numerum referendi sunt.ad Heren.3 b,& 4 a, Si dicemus numero,quot de reb. dicturi sumus. Off.55 a, Quod perfectum & absolutum est,ut Stoici dicunt, omnes numeros habet.de Diu.85 a,Quicquam potest esse casu factũ,quod omnes habet in se numeros ueritatis? de Nat. 33 a,Perfectum expletumq; omnibus suis numeris & partibus.de Fin.95 a,Continere omnes numeros uirtutis:id est, partes. Acad.40 b,Poema elegans omni numero.pro Fon. 276 b,Est præterea numerus Romanorum ciuium. pro Cl.36 a,Pecunia numero ac summa sua,quanta sit ostendit. pro Planc.272 b,Magnus numerus frumenti. in Ver.144 b,Mellis uis maxima.in Ver.171 a,Tantus frumenti pecuniæq; numerus. in Ant. 173 a,Maximus uini numerus fuit:id est,copia, uis.Ep.32 a,Numerus militũ integer.Epi.118 b,Quoad is numerus effectus esset.Epistol.118 a,Si ex eo numero quos S.C.in prouincias ire oporteret,ad numerũ nõ essent HS. CCCXCIII.in V.250 a,In tanto couẽtu nemo erat quin rationem numerumq; haberet.& ibidẽ:Cum maximus numerus deesset, &c.pro Clu. 33 a,HS.XL. millia in singulos iudices distributa, eũ numerũ sententiarum conficere debebant. De numero oratorio, & musico, &c.de Fi.123 a,Vt in fidibus si nullæ earum ita contentæ numeris sint,ut concentũ seruare poßint,omnes æquè incontentæ sunt. Aca.7 a,Explere numeros, & conficere uersus,eius est qui fidibus utitur. Orat.212 b,& de Orat.97 a,Non poetico,sed quodam oratorio numero & modo.& 160 a,Numeri & modi.de Orat. 160 a, Aures hominum uocem natura modulãtur ipsa, quod fieri non potest, nisi inest numerus in uoce:numerus aũt in continuatione nullus est, distinctio & æqualium & sæpe uariorum interuallorum percußio, numerum conficit. & ibidem:Numerum in cadentib. guttis, quòd interuallis distinguuntur,notare possumus.et ibi. Ratio numerorum & modorum.Ora.203 a,Quicquid sub aurium mensuram aliquam cadit, etiã si abest à uersu numerus,qui Græcè ῥυθμὸς dicitur.& 214 a,Isocrates uerbis solutis numeros prius adiunxit. de Cl.167 b, In soluta oratione dum uersum effugias, modum & numerum quendam oportet seruari.& ibid.Conclusio ad numerum. de Cl.190 a,Numeri non apertè,nec eodem modo, sed uariè & dißimulanter conclusi.Orat.216 a,

Modus & numerus in pede.& 107 b,Histrio astrictus certa quadam numerorũ moderatione & pedũ.de Or. 159 a,Verborum numerus,uocum modus.& ibi.De numero in oratione. de Le.158 a,Numerus in cãtu.de Or. 107 b,Modus in tibijs. Or.215 b,Iambicus et dactylicus numerus.de Or.160 a,Pòst anapæstus procerior quidã numerus effloruit.& 113 b,Thucydides uerborum propè numerum sententiarum numero consequitur. Orat. 219 b, Hanc siue compositionem, siue perfectionẽ,siue numerum uocari placet. Or. 219 b,Claudere sententias numeris.& 217 a,Redigere sententias in quadrum numerumq;.& 214 b,Numerus interuallis,compositio uocibus apparet. Or. 218 a,Iam pæan,quòd plures habeat syllabas quàm tres,numerus à quibusdam,nõ pes habetur.& 210 b,Attici maximè numero seruiũt. Or.210 b, Comprehensio numerosè et aptè cadens.& 214 a,Cõclusè & aptè dicere. Qu.de Pe.205 b,Prodest quorum in locum ac numerũ peruenire uelis,ab his ipsis illo loco ac numero dignũ putari.de Fi.118 b,Quòd alia peccata plures,alia pauciores quasi numeros officij prætereunt.de Or. 100 b,Vi in musicis numeri,& uoces,& modi.de Or.147 b, Et in ipsa oratione quasi quendam numerum & uersum conficiunt. Para. 120 b,Histrio si paulò se moueat extra numerum,exibilatur & exploditur.de Le.158 a,Roscius in senectute numeros ceciderat,& tardiores fecerat tibias.

Numidicus,ca.in Ver.234,Metellus Numidicus.

Nummarius,a,um.quod ad nũmos pertinet.Att.165 a, De ratione nummaria.& in Ver.177 a, Iudicium nummarium.& pro Cl.33 a, Nummarij iudices.in Verr.123 a, Esse in summa difficultate nummaria. At.12 a,Nummarij iudices.Of.67 b,Prætores & tribuni plebis rem nummariam de communi sententia constituerunt:iactabatur enim temporibus illis nummus,sic ut, &c.

Nummatio,onis.nummorum copia & uis.in An.182 a, Confer ea cum nummatione tua. aliter,nundinatione.

Nummatus,a,um.peculiatus,nummis abundans.cõtra Rul.77 b,Hyempsal non minus bene nummatus, quàm bene capillatus.& 102 b,Bene nummatus.

Nummius,ij.uiri nomen.de Or.132 b,Etiam interpretatio nominis habet acumen,cum ad ridiculum cõuertas, quamobrem ita quis uocetur, ut ego nuper Nummium diuiseram,ut Neoptolemũ ad Troiam, sic illum in campo Martio nomen inuenisse.

Nummulus,li. At.11 b,& 131 b,Nũmulis acceptis. Att. 1,& 8,Si à Sicyonijs nummulorum aliquid expresseris.

Nũmus, mi.uel Numus.denarius,sestertius, pecunia. de In.63 b,Quidam proficiscens ad mercatum,& secũ aliquantum nummorũ ferens.At.235 a,Dolabella sibi habeat nummos, dummodo numeret idib.pro Fl.155 a,b, Ciuitas in qua nũmus moueri nullus potest,sine quinq; prætorib. pro Fon. 276 a,Nũmus in Gallia nullus sine ciuiũ Romanorũ tabulis cõmouetur.At.124 b,Respondit se quod in nũmis haberet,nescire quo loci esset.nã, &c.Ep.63 a,Emi eam ipsam domum millib. nummũm XXXV.et 231 b,Dionysius,qui meã bibliothecã multorũ nummorũ tractauit, aufugit. I.A.186 b,Qui nummos populo de rostris spargere solebat.i. Tuditanus.& 243 a,Cum aquilæ primipili nummos aureos daret,de meis bonis se dare dixit. Ep.209 b,Vt libertus negocia conficiat,

conficiat,ad nummosq; perueniat.pro Font.278 a,Vmbini & uictoriati mille. Att. 71 b, Aduentus noster ne nummo quidem sumptui fuit.aliter, ne minimo. de Fin. 76 a,Ex qua hæreditate ne nummum quidem unũ attigisset,si,&c.I.V.192 b,Denarius & nummus idem. & pro Cl.36 a,Sestertius.l.Mille. At.83 a,Aßident,subducunt ad nummum,cõuenit.& 89 a,Pompeius putat uos nummos comedisse. Off.67 b,Prætores & tribuni plebis rem nummariam de cõmuni sententia constituerũt: iactabatur enim temporibus illis nummus, sic ut nemo posset scire quid haberet.Item:Accipere nummos adulterinos pro bonis,& eosdem soluere alicui pro bonis.

Nunc.hoc tempore,in præsentia,hodie,aliàs,etenim,per hæc tempora.Ep.76 b;I. A.211 b , Sed erat tunc excusatio oppreßis,nunc nulla est. At.105 a,Nisi fortè hæc illi tum arma dedimus,ut nunc cum bene parato pugnaremus.pro Qu.R.48 b,Dic nũc te ab eo esse circumscriptum.pro S.R.38 a, Etenim quoniam fidẽ magistri cognostis,cognoscite nunc discipuli æquitatem.Epist.13 b, Nunc ut appelles,&c.& Tus.190 a,Nunc autem, &c. de Cl.187 b,Vidi nuper, & nunc uidebam de eadem re.

Nunc uerò.de In.lib. 1, Nunc uerò ea uis est in homine, ut,&c.de Or.li.2,Nunc uerò fateris,etc.Itẽ I.V. Act.7.

Nuncupo,as.appello,nomino,προσφωνῶ,et nuncupor, ἀποθετικὸν:id est,deponẽs.de N.9 b,Res utiles uocabulis deorum esse nuncupatas.& 40 a,Nuncupare aliquẽ aliquo nomine.et 38 a, Itaq; illud nomine ipsius dei nuncupabant. Off.64 a,Ea uitia præstari,quæ essent lingua nuncupata.de Orat.157 a,Neq; illud fugerim dicere aut effari,aut nuncupari,&c.de Or.106 b , Vt totum illud ui lingua nuncuparet,in magistri carmine scriptum uideretur.I.V.242 b,& I.A. 185 b , Nuncupare uota pro imperio.At.210 b,Brutus cui προσφωνῶ,& 244 b,Nos hic φιλοσοφῶμεθα, quid enim aliud? & τὰ περὶ τοῦ καθήκοντος magnificè explicamus , προσφωνοῦμενq; Cice.

Nundinæ,arum.mercatus.con.Rull. 84 a, illi Capuam nundinas rusticorũ,horreum Campani agri esse uoluerunt.I. A. 267 a, Cuius domus quæstuosißima est falsorum chirographorum officina, & agrorum uectigaliumq; flagitiosißimæ nundinæ. Att. 8 b, Nundinarum πανήγυρις in circo Flaminio.et 64 b,Profectò rem nõ habes ullam, hæc negocia multarum nundinarum fore. I.A.178 a, Imperium populi Romani huius domesticis nundinis diminutum.I.A.169 b,In interiore ædium parte totius reipub.nundinæ.l.Ipsa.

Nundinatio,onis.quasi mercatura.contra Rull.62 b, et I.V.132 b,& 237 b,Nundinatio iuris.I.A.182 a, Confer ea cum nundinatione tua . quædam exemplaria habent nummatione.

Nundinor, aris. mercor, emo, cauponor. In V. 100 b, Qui ab isto ius ad utilitatẽ suam nundinarẽtur.I. V. 133 a, Ab isto & præco , qui uoluit istum ordinem precio mercatus est, & pueri annorũ senum denũ senatorium nomẽ nũdinati sunt. I.A.185 a, Vna in domo omnes,quorum intererat,totũ imperiũ reip.nundinabantur.de D. 224 a,In Selonio angues apud focum nundinari solent.

Nundinum.pro D.221 b,Si quod in cæteris legibus trinum nundinũ esse oportet, id in adoptione satis est triũ esse horarum.et 222 a, Quarta sit accusatio trinum nundinum prodita die, qua die iudicium sit futurum.

Nunquam.nullo tempore, nemo unquã post hominum memoriam,nihil ex omnium seculorum memoria. Att. 98 b,Videre mihi uideor tantam dimicationem, quanta nunquam fuit.I.A.167 b, Tu nũquam in hoc ordine uel potius nunquam in hac urbe mansisses.I.A.191 b, Nihil ex omnium seculorum memoria tale cognoui. pro Mu. 143 b,Qui locus est iudices?quod tempus?qui dies?quæ nox?cum ego,etc.Ep.5 a,A' me nullum tempus prætermittitur de tuis rebus cogitandi.

Nunquando.I.A.200 a.l.Vexillum.

Nunquid.an,ne,num,ecquid.pro D.238 a,Nunquid igitur bona Lentuli religionibus religauit? & de D.110 a, Nunquid ergo in ijs rebus est,quæ,etc.de L.170 a,Nunquid uos duas habetis patrias?an, &c. Off.2 b, Omniane officia perfecta sint,nunquid officium aliud alio maius sit,& quæ sunt generis eiusdem.

Nunquidnam.Par.232 a,Nunquidnam de oratore ipso restat.de Na.18 b,Quid solis,nunquidnam aut lunæ aut quinq; errantium siderum simile uidisti?

Nunquis.nunquæ,nunquod,nunquid.Attic.206, Velim quæras,fundus nunquis in Nolano uenalis sit.con.Rull. 90 a,Nunquis uestrũm ad uim accommodatus est. Qu. F.307 a,Me adhuc nemo rogauit,nũquid in Sardiniam uellem.et ibi.Te puto sæpe habere, qui nunquid Romæ uelis,quærant.de N.18 b,Nunquidnam solis simile uidisti? Part.232 a, Nunquidnam de oratore ipso restat? de Fin.57 a,Nunquidnam manus tua sit affecta , quemadmodum affecta nunc est,desiderat?

Nuncia.de Orat.111 b, Historia nuncia uetustatis. de Legibus,156 a,Nuncia fulua Iouis,miranda uisa figura: id est,aquila.

Nunciatio,onis.renunciatio.I.A. 175 b , Nos enim nunciationem solum habemus, cõsules etiam inspectionem. I.A.196 a,Cum eo collega tulit,quem ipse fecit sua nunciatione uitiosum.

Nuncio,as.affero,renuncio,ab aliquo alicui nunciũ per fero.Aca.19 b,Ne sensus quidem uera nunciant.pro Cl. 23 a, Atq; hũc tantum mœrorem matri prius hominum rumor,quàm quisquam Oppianici familia nunciauit. I. P.89 a,Senatus huius unius literis nunciantibus nõ credidit,postulãtibus denegauit.I.V.244 a, Cum esset hoc incommodo nunciatum.et 129 b, Quid me patri nũciare uis tuo? Ac.39 a,Nunciatum est nobis à M . Varrone uenisse eum,&c.pro Pom.8 b , Eam calamitatẽ non ex prælio nuncius,sed ex sermone rumor attulit.pro Pom. 11 b,Sermones ac literæ præferuntur,&c.id est,nunciatur.de Cl.165 a,Cũ eò mihi de Qu.Hortẽsij morte esset allatũ. Off.31 a, Si ei subitò sit allatum periculũ patriæ. I.A.154 b , Qui boni aliquid uolunt afferre , affingunt aliquid,quo faciant id quod nunciant lætius.

Nuncius,cij.cui dem,uel cui des.Att.184 a, Philotimus nõ modò nullus uenit,sed ne per literas quidem, aut per nuncium certiorem facit me quid egerit.Ep.19 a,Domesticarum rerum tuarum habes & scriptores & nũcios. Item:Cæsarem quidam improbißimis literis ac fallacib. interpretibus nũcijsq; corruperunt.pro Qu.14 b,Qui eiusmodi nũcios,seu potius pegasos habet.At.47 b, De Qu.Fratre nũcij nobis tristes nec uarij uenerãt.At. 79 a,Cũ graues de Parthis nuncij uenirent.perrexit in Ciliciã.pro Cor.68 a, Nolite per deos immortales hũc il-

Universidad de Deusto
Biblioteca

ti acerbum nuncium uelle deferri,ut audiat,&c. At. 103 a,Quidam boni nuncij nõ optimis tamen autoribus.& 44 d,Quidam boni nuncij me Theſſalonicæ tenebant. pro S.R.21 b,Exoptatum nuncium alicui afferre. Epiſt. 29 b, Cum optatiſſimum nuncium accepiſſem, te mihi quæſtorem obtigiſſe.Epiſt.198 a, Niſi legatorum nuncio pareat.ad Br.90 b, Triſtes de Bruto nuncij afferebantur.contra Rull.82 b, At ex hoc uectigali nunquam malus nuncius auditus eſt.de Nd.54 b,Senſus interpres ac nuncij rerum.In Ar. Ales nuncius Iouis. Top. 222 a, Remittere nuncium.Ep.253 a,Iam biennium eſt cum uir tuti nuncium remiſiſti delinitus illecebris uoluptatis . I. A.261 a,Optatiſſimi nuncij & literæ uenerunt. Att. 45 b, In Epeirum igitur non iui , quòd ſubiti mihi aduerſi nuncij uenerant. At.42 a,Duo nuncij afferuntur : unus, &c.de Or.99 a,De cuius morte domum falſus ab exercitu nũcius uenit.de Or.100 a, Romæq; alteram duxiſſet,neq; nuncium priori remiſiſſet.& 105 b, Remittere nuncium ſuperiori uxori : id eſt,repudiare uxorem, diuortium cum uxore facere.Q.fr.289 b,Et ſi non dubitabam quin hanc epiſtolã multi nuncij fama deniq; ipſa eſſet,ſua celeritate ſuperatura,tamẽ exiſtimaui,etc. pro Lig.138 a,A Cæſare hoc C.Panſa mihi nuncium præferente,conceſſos faſces laureatos tenui.pro Pomp.5 a, Is qui una die,uno nuncio, atq; una literarum ſignificatione, ciues Romanos necandos trucidandosq; denotauit. I.A.262 a,Meis literis,meis nuncijs,meisq; cohortationibus omnes ad patriæ præſidium excitaui.

Nuper.paucis antè diebus,uel annis,uel ſeculis.I.V.202 a, Nuper , quid dico nuper ? immò uerò modò , ac planè paulò ante.Ac.39 a, In Cumano nuper cum mecum Atticus noſter eſſet,&c. At.2 b,Nuper cum te iam aduentare arbitraremur,&c.& I.V.65 a,Nuper cum , &c. de Or.92 a,In quib.erat is,qui nuper Romæ fuit Menedemus hoſpes meus.de Or.105 b , Cauſa quæ abs te nuper dicta eſt.de In.47 b,et ad Her.2 b,Aut ab aduerſarij dicto exordiemur, & ab eo maximè quod ille nuperrimè dixerit.Off.75 a,Qui nuper indulgens in patrem,idem ſeuerus in filium.de Cl.186 b , Vidi enim Mitylenis nuper uirum,&c.& ibi. Tum uerò nunc uidebam,&c.de N.51 a,Quid ea quæ nuper:id eſt,paucis antè ſeculis me dicorũ ingenijs reperta ſunt?de D.98 b,Neq; ante philoſophiam patefactam,quæ nuper inuenta eſt,hac de re communis uita dubitauit. de Aruſ. 251 a , Nuper id patuiſſe dicunt : id eſt,decennio antè fortaſſe, uel amplius. At.224.*,Nunc magnopere à te peto,de quo ſum nuper tecum locutus,ut uideas,ne quid ei deſit.

Nuptiæ,arum.matrimonium,nuptiarum,et matrimonij dies.pro Cl.29 a,Nuptiæ plenæ dignitatis , plenæ concordiæ.& 24 b,& de In.51 a,Nuptiæ non matrimonij dignitate,ſed ſceleris ſocietate cõunctæ.de N.68 b,Niſi fortè maritimæ nuptiæ terrenis anteponantur. Att. 214 a,Mulier uetula ſanè,& multarum nuptiarum.de Ora. 163 b,Innuptæ nuptiæ:id eſt,contra ius faſq; coniunctæ. I.Innuptus.

Nuptialis,le.pro Clu.20 b,Faces illæ nuptiales.& 23 a, Dona nuptialia.& ad Heren.34 a,Nuptiales tibiæ.

Nuptus,a,um.collocatus.pro Seſt.4 a,et de Fin.144 a, P.Seſtius C.Albini filiam,ex qua hic eſt puer,& nupta iam filia.I.V.242 b,Mulier nupta uni propoſita omnibus.& de In.53 a,Illa eſt nupta quàm optimo uiro.Tuſc. 243 b,Singulis indis plures ſolent eſſe nuptæ:id eſt,uxores.pro Cæl.47 b,Non nupta mulier.

Nurſinus,a.à Nurſia antiqua urbe in Vmbria.de Fin.77 a,C.Plotius Nurſinus.

Nurus,rus.filij mei uxor.I.A.171 b, Recta mater amicam impuri filij tanquam nurum ſequebatur.

Nuſquam.qui nullus eſt,nullo in loco.)(.Vſquã,uſpiam. Att.115 a,Nullus uſquam delectus, noſter dux nuſquam eſt.Ep.28 a, Commoraturum me nuſquã ſanè arbitror. Tuſc. 150 b , Ego uerò nuſquam eſſe illos exiſtimo. pro Plan.271 b, Quia iam nuſquam ſunt:id eſt,mortui.Q.fr.318 b,Sumptus nuſquam melius poteſt poni.ad Her. 6 b, Vt nuſquam uëtum aut abitum ſine cauſa putetur. de L. 164 b , Siue eſt illa lex ſcripta uſpiam , ſiue nuſquam.de Sen.93 b, Nolite arbitrari me cum à uobis diſceſſero,nuſquam aut nullũ fore.de In.80 b, Quod nuſquam eſt.)(.Quod uſpiam eſt.

Nuto,as.uacillo.I.V.222 b , Illud ſignum interea nutabat, cùm uectibus ſubiectis conarentur commouere.de Nat. 24 b,Democritus nutare uidetur in natura deorum.& de Fin.65 a,Et in eo nutare,&c.

Nutricor,aris.nutrio.de Nat.43 a, Mundus omnia ſicut membra & partes ſuas nutricatur & continet.

Nutricula,læ. In Vat. 29 b , Gellius nutricula ſeditioſorum omnium.I.A.233 a , Vt haberent aliquorum nutriculas prædiorum.

Nutrimentum,ti. quod nutrices pueris in os inſerunt. Orat.201 a , Educata huius nutrimentis eloquentiæ eſt id eſt,Epidictici generis.I.Coloro.& I.Nutrix.

Nutrio,is.alo,educo.In Sal.273 b, Multi priuatorum audacias nutriuerunt,ego nihil timui niſi leges.

Nutrix,cis.alumna.de Or.123 b , Omnia manſa,ut animi, nutrices pueris infantibus in os inſerere.Ora.200 a,& de Diuin.97 a, Eſt enim illa quaſi nutrix eius oratoris, quem,&c.Tuſc.190 b,Vt penè cum lacte nutricis errorem ſuxiſſe uideamur. Amic.110 a , Ita enim modo nutrices & pædagogi iure uetuſtatis plurimum benenolentiæ poſtulabunt.

Nutus,tus.nixus,uis.de N.45 b,Terra undiq; ipſa in ſeſe nutibus ſuis conglobata.& de Or.159 b,Terram mediã nutibus ſuis conglobata.& de Or.159 b,Terram mediã ſua ui nutuq; teneri. Tuſc.156 b, Grauia ſuopte nutu & ſuo pondere in terram feruntur.

Nutus.ſignificatio,uolũtas.Ep.203 a,Nec dubitant quin ego à te nutu hoc conſequi poſſem.Ep.183 a , Interfecto enim rege,regios omnes nutus intuemur.Ep.42 b , Totumq; me ad eius uiri uolũtatem nutumq; conuerterem. Or.199 a, Ad alicuius arbitrium & nutum totum ſe fingere & accõmodare.pro Q.17 b,Contra nutum dictionemq; alicuius reſpirare.I.A.212 b , Illi ad nutum parati ſunt futuri. Q.fr. 294 a , Tot ciuitates unius hominis nutũ intuentur.de Ar. 258 a , Bonorum animus ad nutũ noſtri ordinis expeditus iam nõ erit.I.C.115 a, Hæc deorum immortalium nutu atq; cõſilio geſta eſſe uidentur. I.V.122 b,Nulla res niſi ad nutũ iſtius iudicator. et contra Rul.68 b , Omnes pecunias ad nutũ ueſtrũ pẽderẽt, I.V.242 b,Iura omnia nutu atq; arbitrio alicuius gubernari.& 68 b,Ad nutum iſtius.de Or.101 a , Autoritate nutuq; legũ docemur coercere cupiditates.pro S.R.40 a,Iouis nutu & arbitrio omnia regi.At.106 b,An mihi nutus

nutus tuus nõ faceret fidẽ.et de Or.88 a, Tiberius Sempronius non accurata quadam orationis copia,ſed nutu atq; uerbo libertimos in urbanas tribus tranſtulit. Para. 123 b, Hæreditatis ſpes quem nutum non obſeruat locupletis orbis ſenis. At.226 a,Tu ne cõtra Cæſaris nutum? Nux,cis.de Orat.133 b,Nucem frangere.& ibid. Nudum nuces legere.

Nymphæ,phæ.aquarum deæ,muſæ.de Nat.68 a,Nymphæ deæ,& Paniſci & Satyri.pro Mil.115 a, & Parad. 121 a,Clodius ædem Nympharum incẽdit,ut memoriam publicam recenſionis tabulis publicis impreſſam extingueret.

Nyſius.ſij.I.Bacchus.

Nyſius.Bacchi pater.de N.71.

O

Heu.I.C.107 b, Eſt mihi tanti ô Quirites,&c.Ep.160 a , O mi Furni , quàm tu cauſam tuam non noſti.Tuſc.232 a, Nam quid profitetur ô dij boni. Anteq. 293 b, O miſera uitæ ratio . pro Cæl . 48 b , O moderata mulier.In Ver.88 a, O conſuetudo peccandi, quantũ habes,etc.In Piſ.83 a, O noſter miſericors quid facis?de Aruſp.247 a , Vobis autem referentibus ô poſt hominum memoriam fortiſſimi conſules,ſenatus decreuit,&c.pro Seſt.6 b,Alter ô dij boni,quàm teter incedebat.& Q.fr.322 a,Hic ô dij,nihil unquam honorificentius nobis accidit.Ep.197 a, O multa intolerabilia locis omnibus.pro S.R.31 a,O dij immortales,rem miſeram & calamitoſam.Epiſt.235 a, O me perditum,ô me afflictum.Oct.330 a,O meam calamitoſam ſenectutem, ô me nunquam ſapientem. At.94 a,O rem totam odioſam. At.242 a,O Bruti amanter ſcriptas literas.Att.237 a,O factũ malè de Alexione. At.66 a,O expectatas mihi tuas literas.In A.O C.Cæſar(adoleſcentem appello) quàm tu,etc.In A. 188 b,O felicem utrumq;,hunc quoq; felicem,banè enim,&c.

Ob.propter,de. de N. 69 b , Ob eam enim ipſam cauſam Erichtheus Athenis colitur.Tuſc. 201 b , Omnia ſubita uideri maiora,et quidem ob duas cauſas: primùm quòd, &c.deinde,etc.pro Fon.279 b,Ob aliquod emolumentum ſuum cupidius aliquid agere.In An.200 a,Sunt alia ob quæ magis nũquam parebit,&c.pro Mar.133 b, Dij pœnas à te ob aliquod delictum expetiuerunt. At.66 a, In memoriam patris:id eſt,ob memoriam.Epiſtol.122 a, Vt ſciret,etc.ob eam rem tibi hæc ſcripſi.de Fat. 145 a, Hanc rationem Epicurus induxit ob eam rem, quòd uerus eſt,ne,&c.

Ob.ante.pro Rab.P.128 a, Mors ob oculos mihi ſæpe uerſata eſt.pro Seſt.13 a , Mihi exilium ob oculos uerſabatur.de Vniuerſ.203 a, Ignis, qui eſt ob os effuſus.Tuſcul. 199 a,Quem ſpectabant, cuius ob os Graij ora obuertebant ſua.

Obambulatio,onis.inambulatio.ad Her.12 a,Frequentia & obambulatio hominum.

Obbibo,bis.bibo,haurio.Tuſ.169 a,Cum uenenum obbibiſſet,&c.

Obcæcatus,a,um.Epiſt.241 a,Non ſtultitia obcæcatus, ſed uerecundia deterritus recuſaui.

Obcæco,as.occæco,excæco,obſcuro.de Or.139 a,Narratio obſcura totam obcæcat orationem.ad Heren. 222

a,Ne obcæcentur tenebris imagines. Ep. 241 a , Quod ego negocium non ſtultitia obcæcatus , ſed uerecundia de territus non recuſaui.I.Conduplico.

Obdormio,mis.dormio.Tuſc.168 a, Endymion neſcio quando in Latmo obdormiuit , nondum opinor experrectus eſt.

Obdormiſco,ſcis.obdormio.Tuſ.174 a,Quid melius ? quàm in mediis uitæ laboribus obdormiſcere, et ita cõniuentem ſomno conſopiri ſempiterno,&c.168 a.

Obduco,cis.obnubo,obſtruo,obtego.de N.50 a,Trunci libro aut cortice obducuntur,quò ſint à caloribus et frigoribus tutiores.& de Or.163 b,de L.181 a,Redditur terræ corpus,quod ita locatũ ac ſitum quaſi operimento matris obducitur.& 183 a,Quod cum proximi facerent,obductaq; terra erat,frugibus obſerebatur.Ep.127 a,& Tuſ.182 b, Conſuetudo diuturna callum iam obduxit ſtomacho meo.et 202 a, Labor callum obduxit dolori.Ac.54 a,Obducere tenebras rebus clariſſimis.pro Seſt. 7 b, Quæ obſtructio nec diuturna eſt , nec obducta ita, ut curioſis oculis perſpici non poſſit.Att.255 a, Ibi tanquam domi meæ ſcilicet , itaq; obduxi poſterum diem. At.1 a,Vt mihi uideatur non eſſe ἀδύνατον, Curium obducere:id eſt,quaſi opponere.

Obductio,onis.pro Rab.93 b,Obductio capitis.

Obductus,a,um.opertus.cont.Rull.88 a , Ne refricare obductam iam reip.cicatricem uiderer.& de Nat.50 a, Animantes quaſdam ſquama uidemus obductas.

Obdureſco,ſcis.callum obduco.I.V.220 b , Ita Sopater de ſtatua,cum iam penè obduruiſſet, uix uiuus affertur. At.204 b, Sed iam ad iſta obduruimus,et humanitatem omnem exuimus.& 162 b,Nam ipſe obdurui. Epiſt. 26 b , Niſi diuturna deſperatione rerum obduruiſſet animus ad dolorem nouum.Epiſtol.195 b,Equidem ſic iam obdurui , ut ludis Cæſaris noſtri æquiſſimo animo uiderem T.Plancum. & 71 a , Alij neſcio quo pacto obduruerunt.ad Brut.232 a, Obdureſcunt enim magis quotidie boni uiri ad uocem tributi.Tuſcul.205 a,Obduruiſſeq; ſeſe cõtra fortunam arbitrantur.I.V.242 b, Cum in eiuſmodi patientia turpitudinis aliena,non ſua ſatietate obduruiſſet.I. A.181 a,Atq; his quidem iam inueteratis conſuetudine obduruimus.pro Mil.116 a , Sed neſcio quomodo uſu obduruerat & percalluerat ciuitatis incredibilis patientia.

Obduro,as.perfero,tolero.At.186 b, Quare obduretur hoc triduum.de Fin.98 a,Aut quis contra ſtudia naturæ tam uehementer obdurauit.aliter,obduruit.

Obediens,tis.obſequens.Offic.36 b,Appetitiones quæ Græci ὁρμὰς,obedientes efficere rationi.& I. P. 97 b, Quæ ratio ſemper obediẽs huic imperio fuit.& de Vn. 196 b, Nulli naturæ eſt obediens aut ſubiectus Deus. de N.41 a,Appetitum rationi obedientẽ præbeamus. Off. 26 b,Illi parati ſunt ad nutum futuri.

Obedientia,tiæ.obtẽperatio.Of.20 b,Appetitus relinquunt,et abijciunt obedientiam,nec rationi parent,cui ſunt ſubiecti lege naturæ.Pa.122 b,Seruitus eſt ſicut obedientia fracti animi,& abiecti , et arbitrio carentis ſuo.

Obedio,dis.pareo,audio,auſculto,obtempero, obſecundo,aſſentio,ad nutum paratus ſum,imperium non recuſo,monita alicuius ſequi,naturam ducẽ ſequi,eiq; parẽre:obediens ſum,dicto pareo,dicto audiens ſum.)(.Obe

Universidad de Deusto
Biblioteca

dientiam relinquò & abijcio. Tusc. 235 a, b, Sapiens parebit & obediet præcepto illi ueteri, etc. de N. 5 b, Obedire & parêre uoluntati dei. de L. 185 a, Neq; solum ut obtemperent, obediátq; magistratibus, sed etiam ut eos colant diligantq; præscribimus. Offic. 57 a, Homo naturæ obediens, homini nocere non potest. de Clar. 187 a, Plurimum in hac urbe pollet multorum obedire tempori, multorumq; uel honori, uel periculo seruire. Item: Si serui nostri ad uerba nobis obediant, non ad id quod ex uerbis intelligi potest, obtemperent. contra Rull. 80 a, Si me audire uis.

Obeo, bis. peragro, lustro. de Fi. 145 a, Cur ipse Pythagoras & Aegyptum lustrauit, & Persarum magos adijt? cur tantas regiones barbarorum pedibus obijt? de Som. 127 a, Cum obierit legatus Aegyptum & Syriam. & 95 b, Vt nostras uillas obire, & mecum lecticula concurrere possis. I. C. 116 b, Tantum restitisse urbis, quantum flamma obire non potuisset. pro Mil. 106 b, Obire facinoris locum tempusq;. de Or. 106 b, Cui nostrum non licet fundos suos obire? aut res rusticas inuisere? contra R. 73 a, Obire omnes prouincias. pro Cæl. 41 a, Quo facilius et nostras obire domos, et ipse à suis coli posset. I. V. 67 b, Ego Siciliam totã quinquaginta diebus obij. I. V. 133 b, Nolite expectare dum omnes obeam oratione mea ciuitates. pro Mur. 128 b, Is Asiam sic obijt, ut, &c. pro Ar. 188 a, Quantum cæteris ad res suas obeundas conceditur temporis. & pro Pom. 10 b, Obire negocia. At. 241 a, & Acad. 2 a, Seruus uidetur obijsse legationem. pro Pomp. 14. a, Cum neq; priuatam rem maritimam, neq; publicam iam obire possemus. Quin. de Pet. 121 a, Qui tantum modò reciperet, quantum uideret se obire posse. & 210 a, Sic homines cum obeunt plures competitores, & cætera.

Obire. exequi. Att. 128 b, Id enim etsi erat deliberationis, tamen obire non potuisse est, mare transire. de Ora. 99 a, Iudicia priuata magnarum rerũ obire. I. A. 187 a, Antonius diem edicti obire neglexit. de Leg. 173 a, Nec ulla officiorum sacra obeunto. pro Qu. 9 b, Qua tibi uadimonium non sit obitum, eadem te hora, etc. At. 3 a, Obieris Qu. Fratris comitia. & 208 a, Obire auctionis diem facilè poteris. de Am. 96 b, Eoq; magis quòd bis proximis Non. cum in hortos D. Bruti Aug. cõmentandi causa, ut assolet, uenissemus, tu non affuisti, qui diligentissimè semper illum diem et illud munus solitus esses obire. Ep. 159 b, Annum petitionis suæ non obierunt. Tusc. 172 a, Multa mihi ipsi ad mortem tam tempestiua fuerunt, quæ utinam potuissem obire. I. A. 221 a, Seruius in ipsa meditatione obeundi sui muneris excessit è uita. I. C. 102 b, Iacêre humi ad facinus obeundum. In Ar. Obit infera Perseus in loca: id est, adijt.

Obire. oppetere, occumbere. pro Clu. 27 a, Omnibus obeunda mors est. I. A. 221 a, & de Cl. 171 b, Sulpitius in legatione mortem obijt. I. A. 203 b, Alexander tertio & trigesimo anno mortem obijt.

Obfirmatus, ta. pertinax. Attic. 6 a, Obfirmatus in iracundia.

Obiecto, as. obijcio. pro Dom. 228 b, & pro Plan. 275 b, Obiectare probrum alicui. & in Sallust. 272 b, Mihi lachrymulam Cypriani iudicij obiectas. Item: Obiectare falsum crimen alicui.

Obiectus, a, um. oppositus. Ac. 13 a, Vt si qui tremerent obiecta terribili re. & de Fin. 58 b, Obiecta specie uoluptatis. et Tusc. 158 a, Cùm nulla res obiecta impediet, quominus percipiat quale quidq; sit. In A. 206 a, Hodie nescio qua obiecta re remissior sanatus fuit. & Post. 221 a, Quibus ego rebus obiectus, cum uiderem, & c. mecum reputaui, & c. Ac. 10 b, et Tusc. 158 a, Non potest animal obiectam rem perspicuam non approbare. pro Dom. 238 b, De obiectis non confiteri. pro Cl. 41 a, Crimen obiectum alicui, & in aliquem. Pro Font. 276 b, Propugnaculum hostibus oppositum et obiectum. Epist. 81 b, Obiectus ad omnes casus subitorum periculorum. & Tusc. 172 b, Obiectus fortunæ.

Obiens, obeuntis. occidens. de Som. 129 b, In orientis, aut obeuntis solis partibus.

Obijcio, cis. oppono, obiecto, exprobro, aliquid in aliquem dico, maledicti & contumeliæ loco pono, crimino, iacio, cõijcio, offero. At. 12 b, Obijcit mihi, me ad Baias fuisse. In Sallust. 272 a, In idem uitium incidam, quod huic obijcio. de Ora. 135 a, Obijcere probra alicui. Tusc. 148 b, Obiecit ut probrũ Marco, quòd duxisset & c. et I. V. 208 a, Non tibi obijcio, quòd Apollonium omni argento spoliasti. Orat. 202 a, Cum alter alteri obijcit nogencis flexiones. pro Dom. 231 b, Cum mihi furta & libidines obijciuntur. & ibid. De obiectis non confiteri. pro Mur. 126 b, Obijcere maledictum alicui. pro S. R. 52 a, Illa diluam, quæ de peculatu mihi iste obiecit. Par. 238 b, Ita consistendum est, ut quod obijcitur factum neges. de Orat. 130 a, Quod est ab eo obiectum lepòre magis eluendum, quàm contentione frangendum uidetur. pro Mur. 127 b, Obijcere ignobilitatẽ generis alicui. In Vat. 30 a, Cum tu mihi Cornelij defensionem in maledicto obijciendam putaris. I. V. 244 a, Obijcere aliquam rem in magnis criminibus. pro Cluen. 30 b, Obijcere aliquid alicui in maledicti uel criminis loco. pro Cluentio, 41 a, Obijcere aliquid alicui, et in aliquem. Epist. 169 a, Non potuisti continere iracundiam tuam, quin nobis de morte Cæsaris obijceres. pro Planc. 275 a, De Cyprio mihi uidelicet obijcies, quem ego, etc. pro S. R. 24 b, Quorũ tu nihil in S. Roscium ne obijcienda causa constituisti. & ibid. Quæ res huic tantum furorem obiecit? pro Cecin. 286 a, Si quis error in tanta re sit obiectus. de Leg. 179 b, Erroris obijciendi causa. Tusc. 177 a, Obijciebatur animo meo metus. Acad. 13 a, Si tale uisum obiectum est à Deo dormienti. ad Br. 289 a, Qui splendore falsi honoris obiecto, aciem boni ingenij perstringunt. de D. 97 b, Obijciuntur autem sæpe formæ, quæ reipsa nullæ sunt, speciem autem offerunt. pro Plan. 279 a, Obijcere falsam rem suam pro aliquo. pro Domo, 242 b, Obieci meum caput pro uestra salute ciuium furori atque ferro. pro Cor. 59 a, Qui se sæpe telis hostium, qui dimicationi ca pitis, qui morti obiecerit. de Arusp. 249 b, Vt alter consessus potestati seruorum obijceretur. pro Arch. 188 b, Nunquam me pro salute uestra in tot ac tantas dimicationes, atq; in hos impetus obiecissem. de Orat. 85 a, Et hoc tẽpus omne obiecimus ijs fluctibus, qui, & c. pro S. R. 30 a, Noluerũt feris corpus obijcere, ne, etc. pro Mur. 145 a, Obijci insidijs coniuratorum, et ad omne periculum inuidiamq; opponi. pro Font. 276 b, Propugnaculum hostib. oppositum & obiectum. Off. 40 b, Cumq; his

bis ampla & honesta res obiecta est, totos ad se conuertit & rapit. In Sal. 273 a, Qui mihi ausus es eloquẽtiam ut uitium obijcere. de D. 86 b, Sed signo obiecto monuit Crassum, quid euenturum esset, nisi caueret. In An. 162 a, Quid stultius, quàm obijcere aduersario, quòd ille si uerbo negarit, longius progredi non possit qui obiecerit? i. A. 185 a, Antonius ignobilitatem obijcit C. Cæsaris filio. de L. 190 a, Cùm Lucullo obiecta esset magnificentia uillæ Tusculanæ. pro Mil. 108 b, Facinorosorum armis meos ciues pro me obijci nolui.

Obitus, a, um. pro Scst. 21 a, Morte obita. l. Obeo.

Obitus, tus. occasus, interitus. de D. 107 a, Qui siderum ortus, obitus, motusq; cognouerunt. & 116 a, Natura omnium rerum interitus atq; obitus conficit. I. P. 86 b, Qui dies post obitum occasumq; nostrum reipub. primus illuxit. Epist. 49 b, Obitus filiæ tuæ. et 172 a, Obitus consulum.

Obiurgatio, onis. castigatio. de Ora. 139 b, Tum obiurgatio si est autoritas, tum admonitio, quasi leuior obiurgatio. Attic. 43 b, Castigatione & obiurgatione dignus. Att. 64 a, Nunc susceptam obiurgationem reprimam. Off. 27 b, Atq; etiam illud ipsum, quod acerbitatis habet obiurgatio, significandum est ipsius causa, qui obiurgetur, susceptum esse. Off. 27 b, In obiurgationibus utendum nonnunquam & uocis contentione maiore, et uerborum grauitate acriori. & ibi. Obiurgatio habens multum acerbitatis, & ibi. Castigatio clemens. pro Cæl. 42 b, Deliciarum obiurgatio fuit longa. Offic. 68 a, Qua hunc obiurgatione, aut quo potius conuicio à tanto errore coner auertere? de Am. 113 a, Monitio acerbitate, obiurgatio contumelia carere debet.

Obiurgator, ris. admonitor seuerus. contra Rul. 89 a, Hic noster obiurgator. & de N. 2 a, Beneuolus obiurgator. & de D. 103 a, Vt obiurgatores suos conuinceret. I. Ver. 148 a, Sed ne obiurgator quidem frẽdus est is, qui quod in altero uitium reprehendit, in eo ipso deprehenditur.

Obiurgatorius, a, um. Attic. 206 b, Obiurgatoria epistola.

Obiurgo, as. castigo, asperius admoneo, asperius appello. de Am. 111 b, Nam & monendi sæpe amici sunt, & obiurgandi. pro Cæl. 42 b, Is fuit in hac causa pertristis quidam patruus, censor, et magister, obiurgauit M. Cælium, sicut neminem unquam parens. At. 15 b, Obiurgaui senatum, ut mihi uisus sum summa cũ autoritate. Att. 22 b, Quòd me de Pompeij familiaritate obiurges, & c. & 66 b, Nunc te obiurgari patere, si iure. Qu. Fr. 319 b, Cæsar meam in rogãdo uerecundiam obiurgauit. Ep. 38 a, Ne in quo te obiurgem, id ipsum uidear imitari. & 22 b, In quo cum obiurgarer, quod, & c. & 181 a, Quem cum obiurgarem, quòd, & c. At. 94 b, Meq; obiurgauit uetere prouerbio.

Oblangueo, es. uel oblanguesco, scis. refrigesco, deferue sco. Epist. 262 a, Literulæ meæ, siue nostræ tui desiderio oblanguerunt.

Oblatus, a, um. datus, illatus. Attic. 260 a, Gaudeo mihi causam oblatam, in qua omnes sentiãt, me ab illo alienatum. & in C. 111 a, Facultatem mihi oblatam putaui, ut quod, & c. pro Pom. 13 b, Bonum quod à dijs oblatum et datum est. I. V. 66 b, Quod diuinitus datũ atq; oblatum

uidetur. pro Dom. 225 b, Domus ardebat non fortuito sed oblato incendio. Acad. 13 a, & 46 a, Neq; ut quicquam interesset inter intestinum & oblatum timorem. Acad. 46 a, Quædam quasi impulsio oblata extrinsecus. de Fin. 140 a, Stuprum per uim oblatum Lucretiæ. At. 279 a, Præsidia quæ oblata sunt contra arma Antonij. de Am. 108 b, Nec criminibus aut inferendis delectetur amicus, aut credat oblatis. & ibid. Ab aliquo oblatas criminationes depellere.

Oblectamentum, ti. oblectatio, delectatio, delectamentum. In Ver. 231 a, & de Sen. 87 b, Vt illi haberent hæc oblectamenta & solatia seruitutis. et 88 b, Oblectamenta senectutis. Par. 123 a, Oblectamenta puerorum.

Oblectatio, onis. oblectamentum. de Or. 94 b, Artes in quibus non utilitas quæritur necessaria, sed animi libera quædã oblectatio. de N. 6 b, Quæ ista potest esse oblectatio deo? Off. 33 b, Siue oblectatio quæritur animi requiesq; curarum, siue, etc. de Am. 115 b, In amicitia Scipionis mihi requies plena oblectationis fuit.

Oblecto, as. oblector, ago. pro Arch. 188 b, Hæc studia adolescentiam agunt, senectutem oblectant, & c. de Or. 114 a, Cum his me oblecto, qui res gestas aut orationes scripserunt. Quin. Fra. 309 a, Quid agas, & ut te oblectes, scire cupio. Att. 186 b, Ego me interea cum libellis oblectabo. Quin. Fr. 290 a, Vt quàm diutissimè te iucunda opinione oblectarem. Qu. F. 314 b, Oblecta te cum Cicerone quàm bellissimè. Off. 63 b, Dicitabat se hortulos aliquos emere uelle, quo amicos inuitare, & ubi se oblectare posset.

Oblector, aris. delector, ducor, oblecto. Epistol. 27 b, In communibus miserijs hac tamen oblectabar specula. & pro Muren. 133 b, Ludis tamen oblectamur & ducimur. Qu. Frat. 315 a, Ego me in Cumano satis commodè oblectabar.

Oblido, dis. lædo.

Obligatio, onis. autoramentum, seruitus quædã, et quasi uinculum. ad Brut. 289 a, Est autem grauior & difficilior animi ac sententiæ pro altero quàm pecuniæ obligatio. pro Pl. 275 a, In qua ego homo astutus ei me dedam, cui nihil magnopere debeo, & huius tanti officij seruitutem astringam testimonio sempiterno.

Obligatus, a, um. obstrictus, deuinctus. gratiam alicui debens, alligatus. Epist. 88 b, Dolabellam antea tantummodo diligebam, obligatus ei nihil eram, nec enim acciderat mihi opus esse, & ille mihi debebat, quòd non defueram eius periculis: nunc tanto sum deuinctus eius beneficio, quòd, & c. ut nemini plus debeam. Off. 12 a, Patria & parentes, cuius beneficijs obligati sumus. At. 264 b, Velim sic existimes, non tibi tam Atticum, quàm me obligatum fore. I. V. 70 b, Videbam me hoc iudicio districtum & obligatũ fore. Ep. 212 a, Te ita existimare uolo, quibuscunq; rebus Atticum obstrinxeris, iisdem me tibi obligatũ fore. Ep. 175 b, Magno beneficio eius, magnoq; merito sum obligatus. & I. A. 247 b, Tum me eius beneficio obligatum puto. et I. C. 123 a, Hostes beneficio se obligatos putant. I. A. 247 b, Magnis et multis pignoribus eum respub. obligatũ tenet. et pro Pl. 267 a, Tenere aliquem obligatum largitione. contra Rul. 89 a, Soluta me liore in causa sunt quàm obligata. ad Her. 41 b, Obuolutus & obligatus corio. pro Plan. 259 a, Cui sum obstri

Universidad de Deusto
Biblioteca

ctus memoria beneficij sempiterna. Item: Nolo amplius seruire huic turpitudini.

Obligo, as. obstringo, deuincio, astringo, religo, comprehendo, alligo. ad Brut. 289 d, Magis enim illum pro quo spopondi, quàm me obligaui. pro Cec. 286 d, Qui quod spopondit, qua in re uerbo se uno obligauit, id non fecit. pro Mu. 124 b, In periculum iudicij præstare debet, qui se nexu obligauit. Top. 224 b, Num is qui mancipio dedit, ob eam rem se nulla re obligauit? L. V. 144 b, Obligentur non solùm iusiurandi atq; existimationis periculo, sed etiam communi conscientia. pro Cor. 61 d, Populus Romanus iniussu suo nullo pacto potest religione obligari. Off. 8 b, Obligare aliquem secundo militiæ sacramento. pro Syll. 180 b, Multi, quorum pro salute se hic Syllæ obligauit. Postquam. 211 d, Alter consul pactionibus eos suorum præmiorum obligauit. pro Dom. 234 d, Domũ alicuius religione sempiterna obligare. pro Do. 217 d, Cum populum Romanum scelere obligasses. et de Ar. 250 d, Qui ludos certissimos scelere obligares. de D. 81 b, Est enim periculum, ne aut neglectis his impia fraude, aut susceptis anili superstitione obligemur. I. A. 204 d, Audebo etiam obligare fidem meam: id est, promittere, &c. Off. 47 b, Hi obligari beneficio nolunt. & Ep. 204 d, Obligare sibi aliquem summo beneficio in perpetuum. & 115 d, Quàm eum uelis obligare, in tua manu est. Tusc. 183 d, At ille medicum modò requirit, à quo obligatur. de N. 71 d, Aesculapius, qui primus uulnus obligauisse dicitur. & Tusc. 183 d, Vt collocet in cubili, ut uulnus obliget. Quin. Fr. 315 d, Quem fac ut tua liberalitate tibi obliges. Qu. Fr. 321 d, Scaurum beneficio defensionis ualde obligaui.

Obligurio, ris. ligurio, deuoro. I. C. 106 d, Patrimonia sua profuderunt, fortunas suas obligurierunt.

Oblimatus, ta. limo pinguis. de N. 52 a, Nilus recedens mollitos & oblimatos agros ad serendum reliquit.

Oblino, nis. l. Oblitus. de Cl. 169 d, Eloquentia ita tota Asia peregrinata est, ut se externis oblineret moribus. At. 36 d, Si Protogenes Hyalisium illum suo cœno oblitum uideret. In Att. 260 d, Libido flagitiosa, qua oblita est Antoniorum uita.

Obliquè.)(. Rectè, per rectum cursum. de Fin. 52 b, Atomi quæ rectè, quæ obliquè ferantur. & in Arato.

Obliquus, qua.)(. Rectus. de Diuin. 105 d, Nam si omne animal, ut uult, ita ut utitur motu sui corporis, prono, obliquo, supino, membraq; quocunq; uult flectit, contorquet, porrigit, cõtrahit, eáq; ante efficit penè quàm cogitat, quãto ideo est facilius, cuius numini parent omnia? de Off. 129. & in Arato, bis.

Oblitero, as. Postquam. 208 b, & in Vat. 32 d, Qui publici mei beneficij memoria priuatam offensionem obliterauerunt.

Oblitesco, scis. delitesco.)(. Emergo. de V. 201 b, Quibusq; temporibus à nostro aspectu oblitescant, rursusq; emersæ, &c.

Oblitus, a, um. delibutus, fucatus. I. C. 106 b, et Postquam. 206 b, Socij Catilinæ unguentis obliti. ad Heren. 27 b, Si crebræ collocabuntur, oblitam reddunt orationem. In Ver. 271 b, & At. 36 d, ludices non cera, sed cœno obliti. Epistol. 134 b, Cum eas uideam primùm oblitas Latio, nunc uerò etiã Brachatis nationibus. I. A. 236 b, Et cum

nondum tanto parricidio oblitum hostem iudicauit. I. V. 149 b, Contrà; sunt omnia cùm summo dedecore et turpitudine, tum singulari stultitia atq; inhumanitate oblita.

Obliuio, onis. reticentia, taciturnitas, silentium. Epist. 72 b, Non obliuione amicitiæ nostræ, neq; intermissione consuetudinis meæ superioribus temporibus ad te nullas literas misi. et 15 d, Ego eius omnes grauissimas iniurias communis concordiæ causa uoluntaria quadam obliuione contrieram. de Fin. 60 b, Aduersa quasi perpetua obliuione obruere. Ep. 18 b, Meam tuorum erga me meritorum memoriam nulla unquam delebit obliuio. I. A. 222 b, Nulla eius legationis posteritatem inobscurabit obliuio. I. A. 153 d, Omnem memoriam discordiarum obliuione sempiterna delendam censui. de Som. 130 b, Sermo nunquam de ullo perennis fuit, & obruitur hominum interitu, & obliuione posteritatis extinguitur. de Fi. 60 b, Et aduersa quasi perpetua obliuione obruamus. de Cla. 169 b, Et id ipsum nisi esset unius Ennij testimonio cognitum, hunc uetustas ut alios fortasse multos obliuione obruisset. Off. 6 d, Adducuntur plerique, ut eos iusticiæ capiat obliuio. & I. A. 184 b, Nos post exactos reges seruitutis obliuio ceperat. I. V. 218 d, Venire in obliuionem alicuius rei. pro Po. 5 d, Mithridates omne reliquum tempus non ad obliuionem ueteris belli, sed ad comparationem noui contulit. de Or. 109 d, Laudem aliquorum iam propè senescentem ab obliuione hominum, atq; silentio uindicare. de Clar. 184 d, Exempla obliuionis. I. A. 264 d, Vestra uirtus nec obliuione eorum qui sunt, nec reticentia posterorum insepulta esse poterit. pro Ma. 135 b, Tuas laudes nulla unquam obscurabit aetas obliuio. pro Deio. 150 b, Hos nulla unquam uetustas obruet, nulla unquam delebit obliuio.

Obliuiosus, a, um. immemor.)(. Memor. de In. 50 d, Memor an obliuiosus. de Clar. 184 d, Curius ita memoria fuit nulla, ut aliquotiens, &c. & ibid. de obliuiscendo multa. de Sen. 84 d, Stultus & obliuiosus senex.

Obliuiscor. me fugit, mihi excidit, ex animo meo excidit, ex animo effluit, obliuio me capit, ex animo amitto, ex memoria depono, memoriam alicuius rei amitto, memoriam alicuius rei depono, in obliuionem uenio, obliuione perpetua deleo, oblitero, ex animo meo discedit aliciuius rei memoria, aliquid è memoria elabitur, animus præteritam uoluptatem præterfluere non finit, aliquid mea memoria dilabitur, mihi in mentẽ non venerat insaniam optare uobis. Att. 67 d, Puto te existimare me nũc oblitum consuetudinis et instituti mei, rarius ad te scribere quàm solebam. Ep. 7 b, Non nos quidẽ ut non stræ dignitatis simus obliti, sed ut, etc. Ep. 11 d, Nõ potui magis obliuisci temporum meorũ, & meminisse actionum. pro Pl. 280 b, Memini enim, memini, nec unquam obliuiscar noctis illius, etc. pro S. R. 26 b, Obliuisci artificium. pro Cæl. 47 b, Obliuiscor iniuriarũ, depono memoriam doloris mei. de Clar. 184 d, Curio subitò totam causam oblitus est. & ibi. Is enim in scriptis obliuiscebatur quid paulo antè posuisset. pro S. R. 33 d, Vt alia obliuiscar. & pro Qu. R. 33 b, Obliuiscor eos uiros esse primarios, improbos temporis causa fingo. pro Quin. 12 b, Tollere funditùs, ac delere omnem memoriam alicuius rei. de Fi. 60 b, Vt aduersa quasi perpetua obliuione ob

ruamus, & secunda suauiter & iucundè meminerimus. de Cla. 184 b, Alicui solitam effluere mentem. At. 86 d, Mihi nõ excidit illud, &c. 137 b, Non sum immemor illius, &c. At. 88 b, Habui suam recordationem clarissimi iurisiurandi, quod ego non eram oblitus. Attic. 142 b, Quòd laudas, quia obliuisci me scripsi, anteacta et dicta nostri amici, ego uerò ita facio. pro Mil. 113 b, Ciues de republica optimè meriti, in quib. homines non modò res præclarissimas obliuiscuntur, sed etiam nefarias suspicantur. In Sal. 272 b, Tui maiores per te uenerunt in obliuionem.

Obloquor, ris. obstrepo. Qu. F. 312 b, Tu verò ut me & appelles, & interpelles, & obloquare, & collocare uelim. pro Cl. 50 b, Vocat me iamdudum tacita uestra expectatio, quæ mihi obloqui uidetur.

Obmutesco, scis. conticeo, reticeo. de Cl. 195 b, Hoc studium Brute nostrũ conticuit subitò et obmutuit. et 166 d, Tum etiam eloquẽtia obmutuit. & pro Fl. 156 b, Repentè homo loquacissimus obmutuit. pro Dom. 240 b, Miror ei non & linguam obmutuisse, & manũ obtorpuisse. de Senect. 81 b, Num quẽquam horum coegit in suis studijs obmutescere senectus? pro Mi. 120 b, De nulla unquam obmutescet uetustas. de Fi. 107 b, & 75 b, Si quis obmutescere concupierit, nihil aliud legat.

Obnitor, ris. obsisto, occurro. pro Mil. 108 d, At non P. Clodio ustitatis iam rebus obnitendum est Miloni, ut tueatur dignitatem suam.

Obnoxius, a, um. subiectus. M. Bru. At. 288 d, Viuat hercule Cicero, qui potest supplex & obnoxius.

Obnubilus, a, um. Tusc. 158 b, Leti obnubila, obsita tenebris loca. Poetæ.

Obnubo, bis. obtego. pro Ra. 92 b, Caput obnubito, arbori infelici suspendito.

Obnunciatio, onis. auguris significatio de periculo imminenti. Att. 64 b, Obnunciationib. per Scæuolam interpositis. de Di. 86 b, M. Crasso quid acciderit uidemus, dirarum obnunciatione neglecta. Qu. F. 323 b, Comitiorum quotidie singuli dies tolluntur obnunciationibus magna uoluntate bonorum omnium.

Obnuncio, as. nuncio, prænuncio. I. A. 176 d, Post. q. 206 b, Legem Trib. pleb. tulit, ne auspicijs obtemperaretur, ne obnunciare consilio aut comitijs liceret. In. P. 176 d, Consul cõsuli obnũciauisti. pro Sest. 20 b, Tribunus obnũciauit consuli. & 21 b, Cũ auspicijs religionisq; parens obnunciaret quod senserat. de Diu. 86 b, Sed signo obiecto monuit Crassum quid eueniturũ esset nisi caueret. At. 56 b, ter. Assequitur inter lucos homines Milo, obnunciat. Att. 56 b, Metellus postulat, ut sibi postero die sibi obnuncietur.

Obnitor, ris. exorior. pro Ligar. 138 d, Vide quanta lux liberalitatis & sapientiæ tuæ mihi apud te dicendi oriatur.

Obrepo. pis. irrepo. de Se. 77 b, & 78 d, Obrepere aiũt senectutem citius quàm putassent. & 85 d, Qui enim citius adolescẽtiæ senectus, quã pueritiæ adolescẽtia obrepit? tẽ? ita sensim & sine sensu senescimus, ut nõ intelligatur, quãdo obrepat senectus. de Diu. 137 d, Nullæ imagines obrepunt in animos dormientiũ extrinsecus. At. 95 d, Mihi decessiõis dies λεληθότως obrepebat. I. P. 97 b, & pro Pl. 262 d, Obrepsisti ad honores erro-

re hominum. Epistolar. 264 b, Cratippus sæpe inscientibus nobis & cœnantibus obrepit. Att. 92 d, Obrepsit dies, ut uides, &c.

Obrigeo, ges. uel obrigesco, scis. de Nat. 7 d, Pars terrarum obriguit niue & pruina. de Som. 129 b, Quorum duos obriguisse pruina uides. & Verrina 6.

Obrogo, as. est legem aliam rogare, ut aliam ab alio latam legem infirmes. At. 50 b, Quod promulgare, abrogare, derogare, obrogare non licet. Phil. 1, Quid quod obrogatur legibus Cæsaris?

Obruo, is. operio, sepelio.)(. Eruo. de N. 52 d, Crocodili cũ in terra partũ ediderit, obruunt ova. & 51 d, Romæ marinæ obruere sese arena solent. de Fi. 108 b, Is etiam si quid obrutum erit, poterit eruere. I. 193 b, Terra bellua, quæ quoniam in foueam incidit, obruatur. pro Arc. 190 b, Idem tumulus, qui corpus eius contexerat, nomẽ etiam obruisset. Tusc. 208 d, Aut ita parum malum, ut obruatur sapientia, uixq; appareat. Quint. Fra. 290 d, Te oro, ne te obrui tãquam fluctu sic magnitudine negocij sinas. de Clar. 169 b, Hunc uetustas obliuione obruisset. & de Fi. 60 b, Et aduersa quasi perpetua obliuione obruamus. de Ora. 135 d, Vt testem omnium risus oboreret. de Ora. 92 b, Obruimur ambitione & foro. I. V. 80 d, Obrutus et oppressus. de Ar. 255 b, Quod dij omen obruant. de Sc. 81 d, Obruere thesaurum alicui. pro Deio. 150 b, Hæc nulla unquã uetustas obruet, nulla unquam delebit obliuio.

Obrusa, sincera, pura & purgata. de Cl. 188 b, Quo magis expurgandus est sermo, & adhibenda quàm obrusa oratio, quæ mutari non potest: nec utendum prauissima cõsuetudinis regula. Sic nos hũc locũ hactenus sine dubio corruptũ, posse corrigi putamus: nisi malimus in hũc modũ legere, quod mihi magis placet, Et adhibenda quasi obrusa, ratio, &c. ut moneat Cicero, ad inquinatũ sermonẽ expurgandum, adhibendam esse rationẽ, quasi obrusam quandã, quæ mutari non potest: non usum, qui uoluntate plerunq;, non ratione aliqua uadet. Nam & obryzum, aurum dicitur, quod igne excoctum & expurgatum, diminui, mutariue iã nulla exploratione potest. Et Politianus epist. lib. 6 ad Philip. Beroaldũ, Exigere scripta ad obrusam, dixit: quasi igni & calce (quod cæmentum uocant) explorare, quod de auro fit: quæ ratio explorãdi tota, obrusa dici uidetur. Hæc nos nihil affirmãtes, sed in mediũ quæ pro tempore potuimus, afferentes. Nã ut obtrusa legamus, nullus inde sensus elici cõmodè potest: nisi fortè scriptũ fuit abstrusa. Quòd aũt quidã duo illa uerba, quàm obtrusa, uel obrusa, omittenda nescio quibus manuscriptis exemplaribus freti, putant, mihi non uidetur. unde enim hæc uerba irrepsissent? neq; enim statim quod nõ intelligimus, in ueterum scriptis, expungendum est.

Obrutus, a, um. obductus, sepultus. pro Mil. 118 d, Vosq; Albanorum obrutæ aræ. & pro Cę. 302 b, Obrutus rebus omnibus & perditis. de N. 52 d, Nilus Aegyptum tota æstate obrutam oppletamq; tenet.

Obscœnè. turpiter. Offic. 26 d, Adulterari turpe est, sed dicitur non obscœnè. de N. 70 b, Mercurius, cuius obscœnius excitata natura creditur, quòd aspectu Proserpinæ commotus sit.

Obscœnitas, tis. turpitudo, deformitas. Epistol. 140 d,

Universidad de Deusto
Biblioteca

Si quod sit in obscœnitate flagitiũ. et Off. 26 d, Nec oratio uacat obscœnitate. de Or. 131 d, Verborum turpitudinem & rerum obscœnitatem uitare. Off. 21 d, Rerum turpitudinem adhibere, & uerborũ obscœnitatẽ.

Obscœnus, a, um. turpis, in obscœnis. Offic. 25 b, Quod facere non turpe est modò occultè, id dicere obscœnum est. Tus. 249 b, Illud Antipatri est qdem paulò obscœnius, sed non absurda sententia est. Of. 21 d, Genus iocãdi, illiberale, petulans, flagitiosum, obscœnũ. de N. 23 d, Delicatæ & obscœnæ uoluptates. Epi. 140 d, At hodie penis est in obscœnis. Qu. F. 311 d, 61 d, Maledicta, uersus etiã obscœnissimi in Clodium & Clodiã dicerẽtur. Ep. 140 d, Quid, quod uulgò dicitur, Cum nos te uolumus cõuenire, nũ obscœnum est? Memini in senatu disertũ consularẽ ita eloqui: Hanc culpam matorẽ, an illam dicam? potuit obscœnius? & multa de obscœnis in eadem Epistola.

Obscuratio, onis. obscuritas. de Fi. 112 b, In quibus propter earum exiguitatem obscuratio sequitur. & ibid. Quibus rebus obscuratio magna est. l. Exiguitas.

Obscurè, ἀλληγόρως, elãm.)(. Apertè, palam. l. C. 119 d, Hoc malum obscurè serpit. & 99 d, Non agam obscurè. de Fin. 67 d, Heraclitus de natura nimis obscurè memorauit. pro Mil. 109 b, Palam.)(. Obscurè. pro Qu. 9 d, Huic ne perire quidem tacite obscurèq; conceditur? pro Cl. 28 b, & Para. 124 b, Obscurè ferre aliquid.

Obscuritas, tis. obscuratio, tenebræ, caligo, ænigma. de Or. 147 d, Vt oratio, quæ lumen rebus abhibere debet, ea obscuritatẽ & tenebras afferat. de Fi. 67 d, Satis ne igitur uideor uim uerborum tenere? an sum etiam nunc græcè loqui uel latinè docendus? & tamẽ uide, ne si ego non intelligam, quid Epicurus loquatur, cum græce, ut uideor, luculèter sciam. sit aliqua culpa ejus qui ita loquatur, ut non intelligatur, quod duobus modis siue reprehẽsione fit: si aut de industria facias, aut Heraclitus, cognomento qui σκοτεινὸς perhibetur, qua de natura nimis obscurè memorauit: aut cũ rerum obscuritas, nõ uerborum facit, ut nõ intelligatur oratio, qualis est in Timæo Platonis. Ac. 3 d, Est enim omnis cognitio multis obstructa difficultatib. maximáq; est & in ipsis rebus obscuritas, et in iudicijs nostris infirmitas. de D. 87 b, Causa latet obscuritate inuoluta naturæ. de D. 131 b, Adhibuit etiã latebrã obscuritatis, ut ijdem uersus aliàs in aliam rem accommodari posse uiderentur. & 135 b, Iã uerò quò pertinẽt obscuritates et ænigmata somnio rũ? intelligi enim à nobis dij uelle debebant ea, quæ nostra causa nos monebant. de Orat. 90 b, Philosophia in tres partes distributa est, in naturæ obscuritatẽ, in disserendi subtilitatem, in uitã atq; mores. Top. 221 d, Sed à libris te obscuritas reiecit. pro Cl. 32 b, In ea obscuritate & dubitatione omniũ, Canutio placuit iudices pronũciare. contra Rul. 73 d, Duæ sunt huius obscuritatis causæ: una pudoris, & c. altera sceleris, & c. pro Pl. 267 b, In tenebris quàm in luce causam uersari mauis. Epi. 83 b, Sed habeo alia signa quæ obseruẽ, quæ etsi nõ sunt certiora illis, minus tamen habent uel obscuritatis, uel erroris. Offic. 41 d, Ita ut nullum obscurum potest nec dictum eius esse, nec factum. pro Mar. 135 b, Erat autem obscuritas quædam, & c.

Obscuro, as. lucem eripio, noctem uel tenebras rebus offundo, tenebras affero, obscuritatẽ affero, tenebras obduco, obcæco, inobscuro, officio, obstruo, perstringo. de N. 45 d, Aetneorum ignium tenebræ finitimas regiones obscurauerunt. de Fi. 138 b, Minora maioribus obscurantur. de Fin. 99 b, Lumen lucernæ obscuratur & offunditur luce solis. l. C. 98 b, Nox tenebris obscurat omnia. Att. 35 d, Quæ scribam, ἀσαφῆ opinor obscurabo. pro Cluent. 18 d, Nihil nec subterfugere reticendo, nec obscurare dicendo. de Orator. 117 b, Omnis eorum memoria sensim obscurata est & euanuit. & de Orator. 163 b, Obscurari atq; pene obrui. & de Fin. 99 b, Obscurari & obrui, atque interire. de Finibus, 112 b, Obscurari quædam, nec apparere, quia ualde parua sunt. pro Mar. 135 b, Tuas laudes obscuratura nulla unquam est obliuio.

Obscurus, a, um. habens obscuritatẽ, tenebricosus, caliginosus, tortuosus, inuolutus, à natura inuolutus, latẽs, opertus, flexiloquus, spissus, cæcus.)(. Apertus, perlucidus, illustris. de In. 82 d, Res apertæ obscuriores fiũt oratione. de D. 104 b, Quia erant multa obscura, multa ambigua, explanationes adhibitæ sunt interpretum. de D. 132 d, Chrysippus totum uolumen impleuit oraculis, partim flexiloquis et obscuris, ut interpres egeat interprete, & sors ipsa referẽda sit ad sortes: partim ambiguis, & quæ ad dialecticum referenda sint. de Na. 79 d, Non ut deorum naturã tollerem, sed ut intelligeretis, quàm esset obscura, et quàm difficiles explicatus haberet. de Orator. 99 b, Ius applicationis obscurum sanè et ignotum, patefactum est in iudicio, atque illustratum à patrono. contra Rul. 73 d, Cur hoc tam est obscurũ atque cæcum. Att. 120 d, Dolor apertus.)(. Hebes. Partit. 233 d, Obscurus.)(. Rerum multitudine nobilitatus. pro Mur. 127 b, Tua nobilitas hominibus literalis est notior, populo uerò obscurior. contra Rul. 68 b, De Thucydide, & tione Rulli obscura. Orator. 199 b, De Thucydide, & eius oratione obscurissima. l. A. 187 b, Ego autem, qui intelligeret, quid dicere uellet, adhuc neminem reperi. & ibidem: Satius est mutum esse, quàm quod nemo intelligat, dicere. de M. Antonio. de Cla. 191 d, Oratio nimia religione attenuata, à multitudine deuoratur. Accad. 2 b, Cognitio multis obstructa difficultatibus. Att. 216 d, Διὰ σημείων scribere: id est, per notas & signa. de Cl. 170 b, Philisti Syracusij & Thucydidis concisæ sententiæ, interdũ etiã non satis apertæ cùm breuitate, tum nimio acumine. Offic. 22 b, Sermone eo debemus uti, qui notus est nobis, ne ut quidã Græca uerba inculcantes, iure optimo irrideamur. de D. 135 b, Euphorion poeta nimis obscurus.)(. Homerus. & ibid. Heraclitus ualde obscurus.)(. Democritus. & ibid. Mea causa me mones? & quod non intelligam, quid igitur me mones? & de Orat. 134 b, l. Circuitio. de Fi. 67 d, & Ac. 9 b, & de Orat. 114 d, & de N. 15 b, 16 d, & de Or. 111 d, & 146 d, de oratione obscura.

Obsecratio, onis. preces, deprecatio, obtestatio. de In. 47 d, & de Or. 162 d, Si prece & obsecuratione humili ac supplici utemur. pro Fon. 284 d, Obsecratio, deprecatio. & de Ar. 258 b, Constituendæ nobis sunt procurationes & obsecratio, & c.

Obsecro, as. amabo te. pro Dom. 219 b, Idem pro salute mea populum Romanum obsecrauit. Postquam Deniq;

Deniq; ipse pro meo uos salute non rogauit solum, uerumetiam obsecrauit. de Orat. 116 b, Non solum hortabor ut elaboret, & c. sed etiam obsecrabo. & pro Qu. 18 d, Næuũ obsecrauit per fratris sui mortui cinerem, per nomen propinquitatis, ut, & c. In Verr. 117 d, Cum multis lachrymis eũ oraret atq; obsecraret Heraclius, imperare non potuit. Epi. 55 d, Cum mihi C. Marcellus non solum consilium daret, sed præcipuus quoq; me obsecraret, & c. Ep. 166 b, Ego uos P. C. oro atq; obsecro, ut, & c. pro Quin. 18 d, Itaq; te hoc obsecro, ut, & c. de Fi. 68 b, Obsecro, inquit Torquate, hæc dicit Epicurus. Attic. 4, 1 d, Obsecro mi Pomponi, non uides, & c. Att. 190 b, Obsecro Pyliæ salutem. Ep. 233 d, Quid, obsecro te, me miserum, quid futurum est? Item: Sed obsecro te, ita uenusta habeantur ista, non ut umcula uirorum sint, sed ut oblectamenta puerorum. Att. 124 d, Sed obsecro te, quid hoc miserius, quàm, & c. Att. 44 d, Ad me, obsecro te, ut omnia certa perscribas. At. 88 b, Deinde me obsecras amantissimè, ne obliuiscar uigilare, & ut animaduertam quæ fiant. ad Att. 170 b, Vt facias, te obtestor atq; obsecro. At. 208 d, Attica mea obsecro te, quid agit? quæ me ualde angit.

Obsecũdo, as. pro Pom. 13 d, Is cui ciues assenserint, socij obtemperauerint, hostes obedierint, uenti tempestatesq; obsecundarint.

Obsepio, pis. sepio, intercludo. pro Muren. 135 b, Hæc omnia tibi accusandi uiam muniebãt, accusandi obsepiebant.

Obsequens. tis. obediẽs. Ep. 148 b, Filius obsequens patri. & Sal. 270 d, Filia tibi iucundior atq; obsequẽtior, quàm parenti par est.

Obsequium, quij. indulgẽtia, patiẽtia. de Am. 113 d, Obsequium amicos, ueritas odium parit. Attic. 98 b, Itaq; effeci omni obsequio, ut neutri illorũ quisquã esset me charior. l. P. 80 d, Ego Antoniũ collegam patientia atque obsequio meo mitigaui. pro Cæl. 40 d, Cõprehendere multos amicitia, tueri obsequio. At. 95 b, Mulieres ualde intelligo delectari obsequio et comitate adolescẽtis. Epi. 152 b, Abuti obsequio alicuius ad omnes res. de L. 168 d, Cũ animus cognitis uirtutibus à corporis obsequio indulgẽtiáq; discesserit. At. 157 d, Omne meũ obsequium in illum fuit cũ multa seueritate. At. 156 d, Ea uerò non sunt ab obsequio nostro. de Le. 164 b, Obsequia in homines.

Obsequor. ris. morẽ gero, indulgeo, satisfacio, morigeror, gratificor, placeo. Or. 220 b, Tum tibi rogãti obsequi uellem. scribendi impudentiam suscepi. de Or. 93 b, Ego uerò, inquit, tibi obsequi studeo. Tus. 240 d, Cum huic obsecutus sis, illi est repugnandum. Epi. 15 b, In nauigando tempestati obsequi, artis est. de Fi. 68 d, Obsequar igitur uoluntati tuæ. pro Qu. 17 d, Vt uestræ naturæ bonitatiq; obsequamini. Or. 211 b, Consuetudini auribus indulgenti libenter obsequor. de Or. 58 d, Sed tamen etiam in his asperitatibus rerum obsequar studijs nostris. pro Cluentio, 49 b, Obsequor tibi de te, uel de aliqua re.

Obsero, ris. occludo, obsigno. de Legibus, 183 d, Quod cum proximi fecerant, obducta; terra erat, frugibus obserebatur.

Obseruans, tis. studiosus, cupidus, diligens. Epist. 203 d, Aulus Fusius, obseruantissimus nostri. Ep. 235 b, Quem spero tui fore obseruantem. Attic. 262 d, Cognouit te me ita cupidum, ut paucos æquè amantes atq; obseruantes me habere existimem.

Obseruantia, tiæ. reuerẽtia, ueneratio. de In. 70 b, Obseruantia est, per quam ætate, aut sapiẽtia, aut honore, aut aliqua dignitate antecedẽtes reuereamur et colimus. & 82 b, Cultu quodam & honore dignatur. Epist. 199 b, Sex. Aufidius obseruãtia qua me colit, accedit ad proximos. pro Mur. 141 d, & pro Pla. 268 d, Nulla est pœna, quæ posit obseruãtiam tenuiorum ab hoc uetere instituto officiorũ excludere. pro Cor. 68 d, Officia illius obseruantiamq; dilexit. pro Q. 10 b, Amicos obseruãtia, rem parsimonia retinere. Att. 207 d, Ne magnum onus obseruantiæ tibi imponerẽ. in Ep. 64 b, Mea tibi obseruantia nunquam defuit.

Obseruatio, onis. animaduersio. de Cl. 167 b, Verùm id natura magis aut casu, quàm ratione aliqua aut obseruatione fiebat. & Or. 214 b, Versus inuẽtus est terminatione auriũ & obseruatione prudentũ. de D. 138 b, Obseruatio diuturna notãdis reb. fecit artem. & ib. Quæ astris præsentiũtur, hæc notata sunt obseruatione diuturna. & ibi. Neq; obseruatione inueniri potuit scientia. de D. 84 d, Chaldæi diuturna obseruatione siderum scientiam putantur effecisse, ut prædici futura possent. Off. 51 b, Valetudo conseruatur notitia sui corporis, & obseruatione rerũ, quæ res aut prodesse solent, aut obesse. Off. 8 b, Apud antiquos summa erat obseruatio in bello mouendo.

Obseruito, as. studiosè obseruo. de D. 101 d, Neq; solùm deorum uoces Pythagorici obseruitauerunt, sed etiam hominum, quæ uocant omnia.

Obseruo, as. animaduerto, noto, speculor, aucupor, quasi insidior. seruo, pertracto, in speculis sum. Ep. 83 b, Sed habeo alia signa, quæ obseruem, quæ etsi nõ sunt certiora illis, minus tamen habẽt uel obscuritatis uel erroris. de Diu. 80 d, Chaldæi motus stellarum obseruauerunt, quibus notatis, quid cuiq; significaretur, memoriæ prodiderunt. & 82 b, Obseruata sunt hæc tempore immẽso, & significatione euentus animaduersa ac notata. de D. 118 d, Etsi causæ non reperiuntur istarum rerum, res tamẽ ipsæ obseruari animaduertiq; possũt. de D. 130 b, Quomodo hæc infinita obseruando notare possumus? Or. 124 d, Sũt enim quidam oratorij numeri in oratione obseruandi ratione quadam. de Or. 93 d, Et persæpe me, quæ soleres in dicẽdo obseruare, docuisti. & 94 d, Quæ obseruata sunt in usu tractatione dicendi. de Or. 97 d, Quæ sua sponte homines eloquentes fecerunt, ea quosdam obseruasse atq; collegisse. de Cl. 191 d, Is nimiũ inquirens in sese atq; ipse sese obseruans, metuensq; ne uitiosum colligeret, etiam uerum sanguinẽ deprauabat. Ora. 217 b, Non enim id agit ut insidietur & obseruet, sed iam fauet, processumq; uult. pro S. R. 22 d, Multi occupationem eius obseruant, tempusq; aucupantur. Ep. 175 d, Itaq; ei præcepi, ut tẽpus obseruaret epistolæ tibi reddendæ. pro S. R. 33 b, Nihil mali est, canes ibi quã plurimos esse, ubi permulti obseruãdi, multáq; seruãda sunt. Para. 123 b, Obseruare oẽs motus alicuius. de N. 50 b, Vt in araneolis aliæ quasi rete texunt, aliæ autem ex inopinato obseruãt, & si quid incidit, arripiũt. de Am.

Universidad de Deusto Biblioteca

107 a, Nec obseruat stricte amicitia, ne plus reddat quã acceperit. At. 50 b, Cũ semper ita habitum obseruatũq; sit. pro Qu. 16 a, Quid tu id quemadmodum obseruas? In V.136 b, Metellum eum censum obseruari iußit, qui Sex. Peduceo prætore habitus esset. Or.215 b, Quod ne accidat, obseruari nõ potest: id est, caueri. pro Do. 227 a, Obseruare leges. pro Cl.41 b, Maiores nostri nunquã perinde ut rem iudicatã, obseruauerũt animaduersionem censoriam. Off. 41 a, Latronum leges esse dicuntur, quibus pareant, quas obseruẽt. ad Her. 29 a, Quid in uiris? idem ne obseruabant? minime. Epist.215 a, Ago gratias, q. meas obseruationes tam diligenter obseruas. At.114 b, Illud ψευδησιόδειον, sic enim putatur, obseruo, μήδε δίκην præsertim in te, quẽ, etc. de Di.101 b, Obseruare & seruare idẽ. Q. de Pet.213 b, Fac ut abs te custodiri atq; obseruari sciãt. At.130 a, Scribis tibi in animo esse obseruare Cæsarẽ, & si secundũ mare ad me ire cœpisset, confestim in Samnium ad me uenturũ. At. 221 b, Magis mihi isti seruiunt, si obseruare seruire est.

Obseruare. colere, uenerari. Ep.48 a, et 87 b, Colere & obseruare aliquẽ. de Am. 101 b, Omnes ferè familiarissimi eius, quasi deuincti meis magnis ueteribus officijs, me diligẽter obseruãt & colũt. & de Am.101 b, Coli et obseruari ab aliquo. Epi.65 a, Qui me sicut alterũ parentẽ & obseruat & diligit. pro Pl.267 a, Tribus officijs ab aliquo obseruatas non largitione. pro Pl. 268 a, Neq; hoc liberis nostris interdicendum est, ne obseruẽt tribules suos, ne diligãt. Ep.139 a, Perofficiose et peramanter obseruare aliquẽ. Epi.65 a, Obseruare & diligere aliquem sicut alterum parentem. At.34 a, Cæciliũ colimus & obseruamus. & I.V.345 b, Vehemẽterq; illum ordinem obseruo.

Obses, dis. pignus, fiducia. pro Pom.10 b, Põpeius eis spẽ editionis non ademit, obsides imperauit. & I.V.175 a, Tantum quòd oratorib. Metellus obsides non dedit. Epist.245 b, A' nobis multos obsides habet pop. Ro. Itẽ: Ab his Pindenisso capto obsides accepti. pro Clu.35 a, Stalenus hanc condemnationẽ dederat obsidẽ Bulbo. et 57 b, Nuptiæ quarum illa obsides filios ab eo accepit. I. A. 159 b, Reip. tuus paruus filius in Capitoliũ à te missus obses fuit. Antequã. 197 a, Cum præcipuum nobis obsidem sui animi uestram reliquerit libertatẽ. I. C.118 b, Paruus filius qui mihi uidetur amplecti rempub. tanquam obsidem consulatus mei.

Obsessio, onis. obsidio. pro D.223 b, Obseßio templorũ, occupatio fori, oppreßio curiæ. & pro Corn.56 a, Obseßio militaris uiæ.

Obsessor, oris. oppressor. pro Dom.215 b, Depopulator fori, obsessor patriæ.

Obsessus, a, um. circumsessus, cinctus, oppressus. I.C.122 b, Patria obsessa facibus & telis impiæ cõiurationis. & pro S.R.23 a, Domus obsessa. pro Fl.159 b, Græcia Asiæ oram maritimam cinxit urbibus, non ut munitam colonijs illam gentem, sed ut obsessam teneret.

Osideo, es. circumsideo, obsessum teneo, occupo, fossa et uallo septum teneo, oppugno. I. A.212 a, Qui Mutinam & consulem designatum obsederit. & ibidẽ, Antonius armis obsedit, aut exclusit senatũ. & pro D.231 a, Qui impelluntur ut obsideant senatum. Postquã.204 b, Cum ui, ferro, metu obseßi teneremini. de Arusp.44 b, Obsidere, oppugnare, labefactare aliquã urbem. pro Font. 280 a, Ab his gentibus obsessum Capitolium est. de Arusp. respons. 255 b, Is obsessus est domi. pro Pomp. 7 b, Vrbẽ Azicenorum obsessam esse ab ipso rege maxima multitudine, & oppugnatam uehementißimè, quam L. Lucullus summis obsidionis periculis liberauit. I.V.265 b, Qui sinus quosdã obsedisse maritimos dicũtur. et ib. Aut promontoria tenuisse. et I.A.205 b, Or.217 b, Cum is qui audit ab oratore, iam obsessus est ac tenetur. cõtra Rul. 81 a, Totam Italiam suis præsidijs obsidere & occupare cogitat. pro Fl. 158 a, Cum curia speculatur, atq; obsidet nostra. I. A.153 a, Dictatura quæ uim iã regiæ potestatis obsederat. et 177 a, Cũ omnes aditus armati obsiderẽt. I.C.101 b, Iacere humi ad obsidendũ stuprũ. I.V.67 b, Obsidere tempus alterius. At.85 b, Scaptius equitũ turmis inclusum in curia senatũ Salaminæ obsederat. Att. 154 a, Nos quoniam superum mare obsidetur, infero nauigabimus. At.240 a, Antonius militibus obsessurus est senatum.

Obsidio, onis. obseßio. Att.129 a, Domitiũ periculo obsidiõis liberare cupio. et pro Fo.283 b, Colonia quæ per hunc obsidione liberata est. pro Muren. 128 b, Vrbes partim obsidione cepit. I. A.236 b, Antonius solet accipere manicas, nec diutius obsidionis metum sustinere. Epist.63 a, & pro Pomp.7 b, Qui ex obsidione fœneratores exemerit.

Obsignator, oris. Att.191 a, Obsignatores testamentorum. & 264 a, Nobis testib. & obsignatoribus. pro Cl. 57 a, Literarum obsignator. At.lib.14, Adhibere obsignatorem.

Obsigno, as. signo, consigno.)(. Resigno. p Fl.150 b, Lex tabulas iudicum signis obsignari iubet. de Orat.99 a, Cum obsignas tabulas clientis tui, quibus id sit scriptum quo ille capiatur. de Orat. 131 b, Furacem seruum solum esse, cui domi nihil nec obsignatũ sit, nec cõclusum. At. 262 b, Decretũ quod obsignatum est ab amplißimis uiris. & 264 a, Decretum quod ego obsignaui cũ multis amplißimis uiris. pro Quin. 12 a, Eius rei conditionisq; tabellas obsignauerũt uiri boni cõplures. I.V.232 b, Literas obsignãdas publico signo curaui. & 256 b, Obsignare tabellas signis amicorũ. et 106 b, Quòd tum codicem obsignassem. I.V.100 a, Tabulæ testamenti obsignatæ nõ minus multis signis, quàm è lege oporteat. In Ver.68 a, Quæ cognoui egomet apud istum in ædibus, cum obsignandi causa uenissem. pro Fl.154 a, Hæc quæ est à nobis prolata laudatio, obsignata erat certa illa Asiatica, qua utũtur omnes in publicis et priuatis literis. et ibi. Nostra igitur laudatio cõsignata certa est. At. 122 a, & 64 b, Obsignata iã epistola superiore, quam, & c. & 250 b, Signata iã epistola Formiani, & c. Tusc. 254 b, Agere cum aliquo tabellis obsignatis. de D.138 a, Quædã matrona uisa est in quiete obsignatam habere naturã, retulit, negauit eam, quoniam obsignata fuisset, cõcipere potuisse, at alter prægnantem esse dixit. nam inane obsignari nihil solere. et Ep.266 b, Obsignare lagenas inanes. de Inuẽt. 81 a, Tabulæ obsignantur. At.78 b, Obsignatam iã epistolã meam, quam te puto perlegisse. At.97 a, Admiratus sum, ut uidi epistolã obsignatam, breuitatem eius. & 100 b, Curij testamentum, Ciceronum signis obsignatum.

Obsi-

Obsisto, stis. resisto, repugno, occurro, interpono. In V. 222 a, Qui primò cũ obsistere & defendere conarẽtur, repulsi sunt. I. V. 236 a, Restitisti uidelicet, ne ex Italia transire in Siciliã possent. & pro Fl.165 a, Græcis, Lydis obsistẽt Rhodij, & c. I. C.114 b, Cõsilijs Catilinæ occurri atq; obstiti. & 186 a, Nisi Pansa obstitisset. de Fi. 110 a, Qua facilè posset repugnari obsistiq; fortunæ. et Tus.181 a, Obsistere dolori. Att.2 a, Ambitionem meam putabis obstitisse. de Fi.96, Obsistere uisis, assensusq; sustinere. & Ac.276 a, Obsistere opinionibus, repugnare uisis. Quint. Frat.300 a, Obsistere sermoni alicuius. Offic. 5 b, Qui autem non defendit, nec obsistit iniuriæ, tam est in uitio, quàm si, & c. Offic. 37 a, Multorũ odijs nullæ opes possunt obsistere. Off.40 a, Vitia quibus alij facilè possunt obsistere. de Sen. 92 a, Audacter obsistere alicui.

Obsitus, a, um. obsoletus, horridus, squalidus. Tus.158 b, Læti obsita, obsita tenebris loca. Poetæ.

Obsoleo, les. I. A.180 a, In homine enim turpißimo obsolebant dignitatis insignia. al. Obsolescebant.

Obsolesco, scis. tenebris uetustatis opprimor. Ac.41 a, Hæc inclusa habebam, & ne obsolescerẽt, renouabã cũ licebat, legẽdo. & de In.51 a, Res quæ propter uetustatem obsoluerunt. & 42 b, Hoc uerò à plerisq; eorum desertum obsoleuisse. pro Sest.16 a, Virtus splendet per sese semper, nec alienis unquam sordib. obsolescit. pro Cæl. 49 a, Chartæ quoq;, quæ illam pristinam seueritatem continebant, obsoluerunt. contra Rul.64 b, Vectigal quod amißis alijs remaneat, intermißis non conquiescat, in pace niteat, in bello non obsolescat. pro Põpeio, 13 b, Obsoleuit iam ista oratio, re multo magis quàm uerbis refutata. pro Qu.10 b, Cuius splẽdor omnis in moribus obsoleuit. de Orat.55 a, Quæ sanè nunc obsoleuerunt.

Obsoletius. I.V.107 a, Obsoletius uestitus.

Obsoletus, a, um. insolẽs, antiquus, inusitatus, sordidus. In V.87 a, Hæc nimis antiqua & obsoleta sunt. & 259 a, & de Or.156 b, Abiecta & obsoleta uerba fugienda sunt. & At.19 a, Barbara quædã et obsoleta. pro Q.10 b, Hæc uulgaria & obsoleta sunt. de Ora.145 a, Vereor ne paulò obsoletior sit oratio. Off.75 b, Cyrenaicis obsoletis floret Epicurus. pro Fon.282 b, Studijs militaribus apud iuuentutem obsoletis. contra Rul. 68 b, Vestitus obsoletior, corpus incultũ & horridum. I.P.98 b, Atq; inde obsoletus Thessalonicam uenisti. & ad Her. 35 a, Numitor obsoletus. de Repu.lib. 3. teste Augustino de Ciuit. Dei, libro 2. capite 21, Obliuione obsoletos mores uidemus.

Obsonium, nij. uel opsoniũ. pulmẽtum: id est, quicquid ad panem uinumq; adijcitur in cibum, ut caseus, carnes, oua, pisces, & id genus alia. Ep.138 b.

Obsono, as. Tus.247 a, Socratem ferũt, cum usq; ad uesperum cõtinentius ambularet, quæsitumq; esset ex eo, quare id faceret: respõdisse se, quo melius cœnaret, obsonare ambulando famem: id est, obsonij loco, sibi famem comparare.

Obstinatio, nis. peruicacia, pertinacia, nimia perseuerantia. de Pro.77 b, Quæ ego omnia non ingrato animo, sed obstinatione quadam sententiæ repudiaui.

Obstinatus, a, um. pertinax, pugnax. In V.79 b, Hũc in iudicando nimium sui iuris sententiæq; cognosco. Off. 69 b, Qui nimis perfractè aliquid defendit. Offic.6 a, Qui negat aliquid, & in eo perstat. Attic.6 a, Illius uoluntas obstinatior. pro Lig. 141 a, Quem de suscepta causa propositaq; sententia nulla uis, nullum periculum posset depellere.

Obstipus, a, um. de Na.47 a, Obstipum caput, & tereti ceruice reflexum.

Obstita, torum. ostenta quæ obstant dicta fuisse puto. de L.173 b, Fulgura atq; obstita pianto.

Obsto, as. obsisto, officio, impedio. Acad.6 a, Maxima est in sensib. ueritas, si omnia remouentur, quæ obstant & impediunt. Orat. 201 b, & pro Quint.7 a, Aut aliquid afferet, quod oppositũ probabilius sit quàm illud quod obstabit. pro S.R.37 a, Officere & obstare cõmodis alicuius. de D. 109 a, Nisi quæ causa grauior obstiterit. Item: Quid autem obstat, quo minus sit beatus, si nõ sit bipes? Item: Obstiti uidelicet ne, etc. l. Obsisto. pro S.R. 19 b, Cui pecuniæ uita Sex. Roscij obstare atq; officere uidetur. pro Mil. 120 b, Miloni facinoris suspicio, non facti crimen obstat.

Obstrepo, is. obloquor. de Ord.147 a, Ipsi sibi in dicendo obstrepere uidẽtur. & Ep. 62 a, Quæ res fecit, ut tibi literis obstrepere non auderem. pro Mar. 132 a, Sed tamen eiusmodi res nescio quomodo etiã dum leguntur, obstrepi clamore militum uidentur.

Obstrictus, a, um. obligatus, deuinctus. pro Cæl.54 b, Hunc addictum, deditum, obstrictum uobis habetis. pro Pl.159 a, Obstrictus memoria beneficij sempiterna. I.P. 85 b, Aliquem fœdere obstrictum teneri.

Obstringo, gis. deuincio, obligo. At.86 a, Cùm sex libris tanquam prædibus me ipsum obstrinxerim. pro Cl. 57 b, Quæ illum donis muliebribus, & spe hæreditatis obstrinxit. Epi. 172 b, Omneis iam amicos meos ære alieno obstrinxi. Ep. 212 a, Te ita existimare uolo, quibuscunq; rebus Atticum obstrinxeris, ijsdem tibi obligatũ fore. in V.227 a, Tanta religione obstricta tota prouincia est, tãta superstitio mẽtes Siculorum occupauit, ut, & c. & At.201 a, Ego me magna uoti religiõe obstrictũ puto. de Or.133 b, Mẽmius religione ciuitatem obstrinxit. & In An.176 a, Obstrinxit populũ Ro. religione. In V.242 b, Me omniũ officiorũ obstringi religiõe arbitror. I.V. 77 b, Qui in tot scelerib. se obstrinxerit. et 216 a, Qui tanto scelere se obstrictum esse non sentit. et Off.68 b, Qui se obstrinxerit. In A.237 a, Qui nefario patriæ parricidio se obstrinxerit. pro Syl.168 a, Si defendes eũ, quẽ obstrictũ esse patriæ suspicere. pro Cæl. 47 a, Si hic obstrictus uoluptatib. teneretur. pro D.237 a, Qui tibi erat magis obstrictus beneficio recenti. pro Pl.274 b, Maximis beneficij uinculis obstrictus.)(. Liber et solutus. pro Cl. 60 b, Quem uobis in perpetuum obstringite. de In. 79 a, An legibus obstrictos in tantis molestijs esse, æquum est.

Obstructio, nis. interclusio. pro Sest.7 b, Sed hæc obstructio nec diuturna est, nec obducta, ita ut curiosis oculis perspici non poßit.

Obstructus, a, um. clausus, septus. L. Obstruo.

Obstruo, is. obsepio, obturo, oppilo. de Cl. Or.166 a, Ad quos omnis nobis aditus, qui penè solis patuit, obstructus est. Ac.2 b, Est. n. omnis cognitio multis obstructa difficulta-

culta-

cultatibus.pro Syl. 182 a, Munite communem arcẽ bonorum, obstruite perfugia improborum. pro Do.236 a, b, Primò se luminibus eius esse obstructurum minabatur. de Cl.170 b, Sic Catonis luminib. obstruxit hæc posteriorum, quasi exaggerato altius oratio. I.A. Sic autẽ officiẽs signis mons obstruet altus. de Fa. 142 a, Zopyrus stupidum esse Socratem dixit, & bardum, quòd iugula concaua nõ haberet, obstructas eas partes, & obcuratas esse. de Sen. 91 b, Qui iter pœnis uel corporib. suis obstruere uoluerunt.

Obstupefactus, ta. stupefactus. I. C. 107 b, Si Catilina obstupefactus ac perterritus mea diligentia in exilium abierit. pro Deiot.150 a, Homines admiratione obstupefacti. de D. 93 a, Cùm ea pars animi sit immoderato obstupefacta potu atq; pastu.

Obstupesco, scis. stupeo, stupesco. de D.119 a, Eius aspectu cum obstupuisset bubulcus, clamorem maiorẽ cum admiratione edidit. At.82 a, Ob hæc beneficia, quib. illi obstupescũt, nullos honores mihi decerni sino. I. C. 113 b, Sic enim obstupuerant, sic terram intuebãtur, ut, etc. de D.122 a, & Ep.112 b, Quid nam torpẽtes subitò obstupuistis Archiui? pro Ma.135 b, Obstupescent posteri imperia & prouincias tuas.

Obsum, es. fraudi sum. de Or.95 a, Pudor qui non modò nõ obesset eius orationi, sed etiam probitatis commendatione prodesset. ad Her.31 b, Quid illis adiumẽto futurum esset, aut offuturum nobis.

Obsurdesco, scis. sensum audiẽdi amitto. de Som. 129 a, Hoc sonitu completæ aures obsurdescunt. & de Amic. 112 b, Obsurdescimus tamen, nec ea quæ monemur, audimus.

Obtego, gis. cõtego, obduco. pro Sest.20 a, Frater meus in comitio iacuit, seq; seruorũ libertorumq; corporibus obtexit. & in Vat. 31 a, Vt adolescentiæ turpitudo obscuritate ac sordibus tuis obtegatur. pro Cæl.46 b, Quæ uitia multis postea uirtutib. obtecta adolescentiæ excusatione defendi possunt. de Le.181 a, Quemadmodum os reiectum terræ obtegatur. At.16 a, Fingere, dissimulare, & obtegere.

Obtemperatio, onis. obedientia. de Leg.164 b, Iustitia est obtemperatio legibus, &c.

Obtempero, as. obedio, pareo. pro Qu.2 b, Si id est defendere, cupiditati alterius obtemperare, quo is facilius innocentes poßit opprimere. pro Cec.295 a, Si serui ad uerba nobis obediant, non ad id quod ex uerbis intelligi potest, obtemperent. Ep.21 b, Te audi, tibi obtempera. & Tus.177 a, Obtemperat ipse sibi. At.43 b, Sed tamẽ quod me uos sperare uultis, uobis obtemperabo.

Obtendo, dis. obduco. Q.F.292 b, Vniuscuiusq; natura tegitur, & quasi uelis quibusdam obtenditur.

Obtento, as. tento. At.145 a, Spes quædam me obtentabat, fore, &c.

Obtero, ris. contundo. Antequã.195 a, Qui nouam rationem suscitant, ueteres maiorum obterunt laudes. de Di. 86 a, Aperteq; artẽ obterere extispicum. Ep.65 b, Prosternere & obterere obtrectationes maleuolorũ. In V. 235 b, Laudem imperatoriã criminibus auaritiæ obteri. pro Cæl.288 b, Ita calumniam obtriuit ac contudit.

Obtestatio, onis. imploratio, obsecratio, deprecatio. Ep. 120 b, Mei officij est, me meminisse, qua obtestatio-

ne decedẽs mihi ne paterer fieri, mãdaris. pro D.238 a, Sanctiones sacrãdæ sunt aut genere ipso, aut obtẽtatione & cõsecratione legis, aut pœna, cũ, &c. pro D.238 a, Quid ergo tua obtestatio tibicinis uoluit? pro Cl.24 b, Mulier obtestatione uiri domo exire non debuit.

Obtestor, aris. testor, appello, imploro. In V.274 b, Deos omnes imploro atque obtestor. et pro Mur. 144 b, Vestrã fidẽ obtestor, misericordiam imploro. pro Flac. 149 b, Quem enim alium appellem? quẽ obtester? quẽ implorem? pro Pl. 281 a, Mecum uos simul miserrimus obtestatur parens, & pro uno filio duo patres deprecamur: nolite iudices per uos, per fortunas uestras, per liberos inimicis meis dare lætitiam. pro Mil. 119 b, Oro obtestorq; uos, ut misericordiam huic tribuatis. Antequã.193 a, Iure igitur uos obtestor, quos mihi & debere, & posse intelligo opitulari. At.280 b, Oro atq; obsecro te mi Cicero neceßitudinẽ nostrã, tuãq; in me beneuolẽtiã obtestãs, obliuiscaris, etc. Ep.40 a, Obtestãs omnes deos, etc. pro Fl.165 b, Cũ ego te Flacce cœlũ noctẽq; cõtestans flens flentẽ obtestabar, cũ tuæ fidei spectatißimæ salutem ciuium commendabam. pro Qu. 17 a, Te obsecro obtestorq; per senectutem & solitudinẽ meã, nihil aliud nisi ut, &c. At.170 b, & pro Sest.28 b, Idq; ut facias te obtestor, atq; obsecro. et pro Sy.184 b, Id sibi ne eripiatis uos obtestatur. pro Sest.12 b, De quo te patria obtestor, me fugisse. et pro Cæl.54 a, Quare obtestor oroq; uos iudices, ut, etc. Antequã.197 a, Nũc ego uos obtestor, ut uelitis, &c. et 204 a, Si uobis parũ cumulatẽ gratias egero, quæso obtestorq; uos, ne, &c. At.51 a, Oro obtestorq; te ut Qu.F. ames. pro Mil.218 a, Vos enim Albani tumuli atq; luci, uos inquã imploro & obtestor, uestræ tũ aræ, uestræ religiones uiguerũt.

Obtineo, es. teneo, adipiscor, uinco. pro Qũ.5 b, Nemo adhuc præter te fuit, ubi nostrũ ius cõtra illos obtinere mus. & In V.89 a, & pro Cec. 291 a, Tenere ius suum. In V.265 b, Verres totã insulã obtinebat, Cyclops Aetnã solã tenuisse dicitur. Att.117 a, Põpeius malas causas semper obtinuit, in optima cõcidit. & pro Qu.R.46 b, Totã litẽ aut obtinere, aut amittere. Ora.203 a, & I. V.112 b, Hoc ad obtinendas causas ualet plurimum. pro Q.13 b, Hoc cogitẽt, ita se graues esse, ut si ueritatẽ uolent retinere, grauitatem poßint obtinere. & ib. Nõ ad obtinendũ mendacium, sed ad uerum probandũ autoritas adiuuat. Q.F.297 a, Neceßitudinẽ, quæ est nobis cũ publicanis, obtinere & conseruare possumus. pro Syl. 170 a, Quorũ alter apud me parentis grauitatem, alter filij suauitatem obtinebat. pro Do.230 b, Calamitas mihi maledicti locũ aut criminis obtinebit? I.A.169 b, Suam quisq; domum tum obtinebat. In Sal.275 a, Sallustio Africã interiorẽ obtinente. Ep.32 b, Obtinere prouinciam cum imperio. de Or. 88 b, Academiam Carneades & Clitomachus obtinebant. pro Qu.1 b, Qu. Hortẽsius q hoc iudicio partes accusatoris obtinet. de Or. 164 a, Ad actiõis usus maximã sine dubio partẽ uox obtinet. de N.35 b, Sol q astrorũ obtinet principatũ. Ep. 58 a, Obtinere pristinã dignitatẽ suã. Epi.57 a, Obtinemus ipsius Cæsaris summam erga nos humanitatem. Ep.52 b, Nihil tibi deesse arbitror ad tuas fortunas obtinẽdas. & 9 b, Omnia quæ uoles, tu obtinebis. Ep.5 a, A' nobis agẽtur omnia, ut neq; si quid obtineri poterit, nõ con-

contendamus, neq; si non obtinuerimus, etc. Phil.2, Testamentum irritum fecit, quod etiam infimis ciuib. semper obtentum est. pro Cor. 67 b, Quæ uolebamus & contendimus, obtenta non sunt. Of.99 a, Regnum quod à Tantalo proditum iure obtinebatur. At.156 b, Hi sunt qui nisi me ciuitate expulissent, obtinere se non posse putarunt licentiam cupiditatum suarum. Quin. Fr. 318 a, Nunc hoc uel honestatem testudinis, uel ualde bonum æstiuum locum obtinebit. Offic.41 b, Filij eius mortui numerum obtinent iure cæsorum. In An.174 a, Quem locum apud Cæsarem obtinuisti? quo numero fuisti? pro Lig.139 a, Hæc tanta leuitas, quantam tu per te, per te, inquam, obtines.

Obtingo, gis. obuenio. In Vat.31 a, Cum tibi aquaria prouincia sorte obtigisset. Offic.5 a, Quod cuiq; obtigit, id quisq; teneat. Att.20 a, Quã mihi obtigisse dicis παρέργων, nunquam deseram. Epist.29 b, Cum optatißimum nuncium accepissem, te mihi quæstorem obtigisse. In C. 118 b, Deinde si quid obtigerit, æquo animo paratoq; moriar. de D.101 b, Cum ei obtigisset ut bellum gereret cum rege Perse. & 116 a, Talia cuiq; exta esse, qualis cuiq; obtigerit hostia.

Obtorpesco, scis. uel obtorpeo, torpeo, obstupesco. pro Dom.204 b, Miror ei non & linguam obmutuisse, & manum obtorpuisse. et Tus.205 a, Sed iam subiectus miserijs obtorpui.

Obtortus, a, um. In V.204 b, Quem obtorta gula in carcerem abripi iußit. et pro Cl.29 b, Aliquem obtorto collo ad subsellia reducere.

Obtrectatio, onis. calumnia, reprehensio, uituperatio. de Cl.178 b, Obtrectatio inuidiæ, quæ solet lacerare plerosq;. pro Fon.279 b, Aliqui & ciuilib. studijs atq; obtrectatione domestica inimici. Tus.212 b, Obtrectatio autem est ea quam intelligi zelotypiam uolo, ægritudo ex eo, quòd alter quoq; potiatur eo, quod ille ipse concupierit. Ep.154 a, Hæc res habet obtrectationẽ. & Ep.7 b, Maleuolentißimæ obtrectationes. de In.45 b, Inuidia et obtrectatione impediri. Qu.Fr.298 b, Posterorũ erit uerius iudiciũ obtrectatione et maleuolentia liberatum.

Obtrectator, oris. inuidus, maledicus, iniquus, calumniator. pro Fl. Sed si fortè aliquando aut beneficij huius obtrectator, aut uirtutis hostis, aut laudis inuidus extitisset. de Cl. Non aduersarium aut obtrectatorem laudum, sed socium potius et consortem gloriosi laboris amittere. pro Plan.271 a, Nonnulli nostri iniqui, multi communes obtrectatores atq; omnium inuidi multa finxerunt. Epist.4 a, A' tuis inuidis & obtrectatoribus nomen inductum fictæ religionis. & 165 b, Verebar ne obtrectatores mei, &c. pro Font.279 b, Cum studiorum suorum obtrectatorem sustulissent. pro Flac.160 b, In tam suspiciosa & maledica ciuitate locum sermoni obtrectatorum non reliquit. de Ar.255 b, Obtrectatores eorum atque aduersarij. Qu.Fr.305 b, Quid sperem potentißimo inimico, dominatione obtrectatorum, infidelibus amicis, pluribus inuidis?

Obtrecto, as. aduersor, maledico, uitupero, calumnior. Tus.221 b, Obtrectare uero, aut illa uiciosa æmulatione quæ riualitati similis est æmulari, quid habet utilitatis? cum sit æmulantis angi alieno bono, quod ipse non habeat: obtrectantis autẽ, angi bono alieno, quod id etiam

alius habeat. Item: Non tam id laboro, ut si qui mihi obtrectent, à te refutentur, quàm intelligi cupio, me à te amari. In An.335 a, Hanc tibi consuetudinem plerisq; in rebus bonis obtrectandi, si quis detraxerit, qui tibi uelit obtrectare non relinquetur. & Acad.5 a, Arcesilas Zenoni obtrectans. pro Pom.8 a, Qui huic obtrectant legi atq; causæ. At.53 a, Si obtrectabitur, utar autoritate senatus. Tusc.218 b, Ipsam illud æmulari & obtrectare non esse inutile, cum aut se non idẽ uideat consecutum quod alium, aut alium idem quod se. pro Pom.14 b, Quo mihi etiam indiginus uidetur obtrectatum esse adhuc.

Obtritus, ti. contusus. de Or.141 a, Quos quum humare uellẽt sui, neq; poßẽt obtritos internoscere, Simonides dicitur, etc. demonstrator uniuscuiusq; sepeliendi fuisse.

Obtrudo, dis. detrudo, deturbo. In V.218 b, Qui non modò obtrusit aliqua ex parte monimenta Scipionis, sed funditus sustulit & deleuit.

Obtrusus, sa. l. Obrusus. de Clar.188 b, Adhibenda est quàm obtrusa ratio, quæ mutari non potest. l. Obrusa.

Obtrunco, as. occido. de N.73 a, Puerum interea obtruncat, membra articulatim diuidit.

Obtundo, dis retundo, perstringo, onero. Tuscul.165 a, Multa enim è corpore existunt, quæ acuant mentem, multaq; quæ obtundant. At.118 a, Ego si somnum possem capere, tam longis te epistolis non obtunderem. de Or.151 b, Ingenia obtundi nolui, corroborari impudentiam. In Ver.225 b, Non obtundam diutius aures uestras. & 183 a, Obtuderunt eius aures, te socium prætoris fuisse. Tusc.198 a, Nihil est enim quod tam obtundat eleuetq; ægritudinem. Ep.79 b, Cupio non obtundere te, si non delectare nostro studio. Or.135 a, Cum patronus uocem in dicendo obtudisset.

Obturbo, as. perturbo. Attic.190 a, Me literæ non leniunt, sed obturbant. & 191 a, Philippus obturbauit mihi solitudinem.

Obturatus, ta. obstructus, interclusus, oppilatus. de Fat. 142 a. l. Iugulum.

Obtusus, a, um. retusus. Antequàm.194 b, Aequi auditores adhibebuntur, aures non obtusæ criminatione, sed uacuæ præbebuntur. et ad Her.19 a, Si aures auditorum obtusæ uidebuntur. de Sen.94 b, Animum qui plus cernat & longius uidere se ad meliora proficisci: illum autem cuius obtusior sit acies, non uidere. de Nat. li.1, Totum aut etiam aut non, negauit esse necessarium: quo quid dici potest obtusius?

Obtutus, tus. aspectus. de D.133 b, Quodam obtutu oculorum duo lucernæ lumina pro uno uideri. de N. 61 b, Cum idem obtutus esset amborum oculorum. de Orat. 144 a, Qui uultum eius obtutumq; oculorum in cogitando probè nosset. de Vn.199 b, Animus oculorum effugit obtutum. & Off.29 b, Oculorum obtutus. et pro Pl. 263 a, Oculorum coniectus. de N.47 a, Figere obtutum aliquò. Att.242 b, Fortibus oculis spectare aliquem. de N.47 a, Obtutum in cauda maioris figere dicas.

Obuallatus, ta. munitus, circumuallatus. contra Rul. 65 b, Quem locum nobilitas firmatum et omni ratione obuallatum tenet.

Obuenio, nis. obtingo. In Ver.112 a, Verri sorte prouincia obuenit. & 112 b, Quòd hæreditas ei obuenisset. & ad Her. 31 b, Sin aliqua neceßitas huius muneris alicui

Universidad de Deusto Biblioteca

Universidad de Deusto Biblioteca

reipub.obuenerit,danda erit opera,ut,etc. Off.48 b,Id igitur obuenit uicium, quod tu futurum esse præuideras.In A.188 a, In sortitione prouinciarum, quæ cuiq; apta erat,ea cuiq; obuenit.

Obuersatio,onis.obambulatio.pro Muren. 135 b, Etenim obuersationes, testificationes, &c. animaduertebant,&c.

Obuersor,aris.uersor.pro Sest.4 a,Sed mihi obuersatur ante oculos reip.dignitas.& pro D.242 b,Respub. obuersatur ante oculos exterminatoris sui.Tus.186 a, Obuersentur species honestæ animo.Aca.35 a, Nónne ipsa ueritas,& grauis & recta ratio mihi obuersetur?

Obuerto,tis.conuerto. In Arat. Obuertunt nauem magno cum pondere nautæ.Tusculan.119 a,Quem spectabant,cuius ob os Graij ora obuertebant. Idem 9 Famil. Epistol.ultima.

Obuiam procedo,egredior:id est,occurro. In A.175 b, Cæsari ex Hispania redeūti obuiam longißimè processisti.In V.122 a, Epicrates longè mihi obuiam cum suis omnibus processit.pro Mur.140 a,Multi obuiam prodierunt de prouincia decedenti.et ibi. Deinde ipse accusator cum bene magna caterua obuiam uenit. & Ep.27 a,Cum in Cumanum mihi obuiam uenisti.pro Mu. 140 a, Si mercede conducti obuiam candidatis issent. In A. 171 a,et Ep.35 b,Ex oppido prodire obuiam alicui. pro Sest. 18 b, Huic ad urbem uenienti tota obuiam ciuitas processerat. At.187,et 42 a,Tyronē Dolabellæ obuiam misi.Ep.35 b, Illi obuiam misimus Athenas. pro Pl. 279 b,Cum ipsa penè insula mihi sese obuiam ferre uellet. In P.90 b,Cùm mihi ipsa Roma propè conuulsa sedib.suis ad complectendum conseruatorem suum procedere uisa est.At.180 a, De obuiam itione ita faciam, ut suades. Ep.239 a,Properare obuiam alicui.At.21 a,Prodire obuiam alicui.Obuiam,pro contra.At.65 b,Huic obuiam Cato & Seruilius præit apertè:id est,contra hunc, etc. Antequàm.194 a,Malorum conatibus obuiam ire. At. * Obuiam mihi fit tabellarius qui me offendit.pro Mil. 106 b,Obuiam fit ei Clodius expeditus in equo.

Obuius,a,um.occurrens.pro Mil.110 b,Quippe si ille ei obuius futurus non erat.pro Cec.296 b,Si autem ingredienti cum armata multitudine obuius fuerit, &c. pro Cor.65 b, Nam & Mamertinos & quosdam Vticenses ciuitate donauit. Att. 94 b, Tu autem fac ut tuæ literæ mihi uolent obuiæ.

Obuoluo,uis.obnubo,obduco. Ora.203 b,Pictor ille uidit, obuoluendum caput Agamemnonis esse, quoniam summum illum luctum penicillo non posset imitari. In Ver.250 a, Alij capitibus obuolutis è carcere ad palum rapiebantur.de In.81 a, Os autem obuolutum est folliculo,& præligatum.

Obuolutus,a,um.inuolutus.de D.94 b,Obuoluta sanguine fax.& ad Heren.4 b,Obuolutus & obligatus corio.I.V. Act. 7, Capitibus obuolutis è carcere ad palum atq; ad necem rapiebantur.

Occæco,as.obcæco,cæco.de Ora.157 a, Noctis & nimbum occæcat nigror.de D.85 b,& de Fin.55 b, Occæcati cupiditate non prouident.

Occallesco,scis.percallesco,obduresco.At.33 b,Sed iam prorsus occallui.

Occasio,onis.locus,tempus,opportunitas,facultas,ansa,

campus,causa,diuerticulum,tempestas, tempus oblatū. I.V.83 a,Simul ac primùm et occasio uisa est,prouinciā deseruit.et Ep.198 a, Ego tamen ut primùm occasio data est,feci,&c.de Cl.191 a, Qui occasione aliqua etiam inuitis suis ciuibus adeptus est imperium.I.V.121 a, Iste amplam occasionem nactus,&c.de In.51 a,Occasio est pars temporis,habens in se alicuius rei idoneam faciendi aut nō faciendi opportunitatē.et,In occasione ad spacium temporis faciendi quædam opportunitas intelligitur adiuncta. Off. 29 a,Tempus actionis opportunum, Græcè εὐκαιρία,Latinè appellatur occasio. cōtra Rull. 66 b,Qui aliqua occasione consules facti sunt.&, Vester honos ad alienæ petitionis occasionē interceptus. At.275 b,Antonius ab alio relictum regni instrumētum occasionem regnādi habuit.pro Pom.4 b,Occasionem sibi ad Asiam occupandam oblatam esse putant.Ep.145 b,Hæ gentes mala nostra suam putant occasionem. Ep. 147 b, Habere occasionē ad agendum aliquid. de Leg. 156 b,Teneo quam optabam occasionē,neq; remittam. & Qu.de Pet.209 a,Hoc tēpus tibi oblatū noli prætermittere.de Ar.256 b,Captare occasionē.In A.166 a, Alijs consiliū,alijs animus,alijs occasio defuit.I. A. 212 b,Qui familiarē iugularat, quid hic occasione data faciet inimico?ad Her.37 a,Occasio cōmoda,idonea. At. 114 b, Illum ne data quidē occasione repulimus.pro Ce. 287 b,Amittere occasionē.Att.242 b, Amissa occasio. pro Mil.106 b,Obire locū & tēpus facinoris. pro Syl. 167 a,Facilè patior oblatū mihi tēpus,in quo,&c. et I. A.189 b,Non tēpore oblato utemini? & ibi. Nullū erit tēpus hoc amisso. At.263 b, Facilè patior datū tempus, in quo,&c.& Part.242 a, Diuerticula peccatis dare. Gaudeo mihi causam oblatam,&c.et, Arripere causam ad agendum aliquid.l. Oblatus.pro Mil.192 a,Nunc locus uobis datus est,ubi poßitis,etc.pro Cl.33 b,L.Quintius oblatam sibi facultatem putauit,ut posset,&c. pro Lig.141 a, Qui uos tantæ laudis occasione priuauerit. pro Mil.109 a,b,Quæ tum nō modò occasio,sed etiam causa illius opprimēdi fuit?pro Mil.109 a,Quē si interficere uoluisset,quātæ quoties occasiones,quàm præclaræ fuerunt.Att.78 a,Si fuerit occasio,manu:sin minus, locis nos defendemus.Att.279 b, Antistius se acerrimū propugnatorem communis libertatis præstitisset,si occasioni potuisset occurrere.pro Fl.152 b, Casus est enim in capiendo,locus,euentus,occasio.In A.181 b,Certatim posthac mihi crede ad hoc opus curretur, nec occasionis tarditas expectabitur.In A.190 a,Hanc igitur occasionem oblatam tenete per deos immortales.

Occasus,sus.obitus,interitus,oblitesco.)(.Ortus, exortus.de Nat.35 b, Sol ab ortu ad occasum commeans.& ad Her.23 a,Occasus solis.)(.Exortus.de In.54 a, Obitus signorū.)(.Ortus.In P.86 b, Qui dies post obitum occasumq; nostrū reip.primus illuxit.In C.115 a,Totius urbis atq; imperij occasus appropinquat.pro Syl.173 a, Cū ad occasum interitumq; reip.Catilina in castris dux esset cōstitutus.In P.83 a, Senatus reip.occasum atq; interitum luget.Top.223 b,Senectus est occasus uitæ.

Occatio,onis.agricolarum uerbum fuit,cùm iacto semine crate solum æquabant,seminaq; occultabant.de Sen. 87 a,Terra semē occatum cohibet,ex quo occatio,quæ id efficit,nominata est.

Occatus,

Occatus,ta,tum.id est,crate occultatus, & depressus. l. Occatio.

Occentare,ab occino,nis.id est,contra aliquem canere, carmen'ue condere.de Rep.lib.4..teste August.de Ciuit. Dei,lib.2.cap.9,Si quis occentauisset,siue carmen condidisset,quod infamiam faceret.

Occidens,tis.occasus,obiens. Tusc. lib. 1. Occidens sol. de N. 49 a, Qui terras ab oriente ad occidentem colunt.de Som.129 b, In orientis aut obeuntis solis partib. pro Domo sua,85 b,Propè iam occidente sole.

Occidio,onis.l.Occisio.

Occido,dis.cado,morior,condor.de N.30 b, Refrigerato autem & extincto calore occidimus ipsi, & extinguimur.pro Cæl.54 b, Nolite hunc natura ipsa occidentem uelle maturius extingui uulnere uestro, quàm suo fato.Tus.172 a,Cum suis se laudibus uita occidens consolari potest.de Diu.91 b,Eudemus prælians ad Syracusas occidit.de D.116 a,Ex nihilo oriri.)(.In nihilum occidere.pro Mil.121 a,Vt beneficia quæ in me contulistis, in huius exitio occasura esse iubeatis.de Diu.85 b,Propè iam occidente sole.In Ver.94 b,Occisus,id est mortuus.Acad.30 a,Hic ornatus nunquam dilapsus occidet. Ep.45 b,Aliquid opis occidenti reip.tulissemus. Tusc. 172 a,Vita occidens. Quin.Fr.305 b, Sin planè occidimus(me miserum)ego omnibus meis exitio fuero, quibus antè dedecori non eram.

Occido,dis.interficio,interimo,cædo,neco,macto,iugulo,trucido,perimo, uitam eripio, de medio tollo, luce communi priuo, uitam aufero, necem affero, mortem affero,cædē facio,uita priuo,morte mulcto, morte afficio,mortem conscisco,uitā adimo,uitam mihi exhaurio,alicuius cædē efficio, interitum affero, alicuius rei interitū atq; obitum cōficio,uita expello,occisione occido,conficio,opprimo,uitā patris uiolare, ui interire.)(.Morbo extingui,mortē hostibus obtuli,qui mortem obtulerit parenti,mortē oblatam esse patri à filio,cædē & occisionē facere.pro S.R.35 a, Nullus modus est hominis occidendi,quo ille nō aliquot occiderit.pro S. R. 21 a, Occiditur ad balneas Palatinas rediens à cœna Roscius.de Fin. 78 b, L. Virginius Virginiā filiā manu sua occidit.pro Do.232 a, Rempub. condere meo discessu, quā omniū interitu occidere malui.pro Mil.103 b,Cædē,qua P.Clodius occisus est, contra remp.esse factā. In A.265 a, Cum Pansa hostiū copias occisione occiderit.

Occisio,onis.cædes.pro Cec. 293 a, Tu uim negabis esse factam,si cædes & occisio facta non erit?& I.C.112 b, & ad Her.35 a,Cum cædem infinitam ciuium fecissent. In A.265 a, Cum Pansa hostium copias occisione occiderit.Ep.244 b, Cognoui magnum equitatum eorum à coborte prætoria occisum.aliter,occidione.

Occisus,a,um.cæsus,occisione occisus.I.C.102 b,Vigilare ad insidiandum bonis occisorum.& Ep.244 b, Occisione occisus.

Occludo,dis.claudo.de Orat.131 b,Furax seruus, cui nihil domi est nec obsignatum,nec occlusum. Acad. 36 b, Occludi tabernas iubes.I.C.122 a, Quæstus occlusis tabernis minui solet.

Occo,as.l.Occatio.

Occulo,lis.occulto.Att. 76 a, Appij uulnera non refrico,sed apparent,nec occuli possunt.Tus.182 b,Mulieres

in urbib.mollißimo cultu parietum umbris occuluntur. de Or.124 b,Puncta argumentorum plerunq; occulere.

Occultatio,nis.Att.149 b, Sed ibi occultatio nulla est. de N.51,& de Fin.lib.2,Occultatione proposita.

Occultator,oris.pro Mil.111 a,Ille latronum occultator & receptor locus.

Occultatius.pro Deiot.Et occultatius ornari, et efficere cautius.

Occultè.abditè,ex occulto,ex insidijs,circuitione.)(.Rectè,apertè.contra Rul.61 a, Quæ res apertè petebatur, ea nunc occultè cuniculis oppugnatur.et 74 a, Occultè latêre,reconditum esse.de N.16 a, Nec consultò dicis occultè,ut Heraclitus.In Ver.145 a, Conditum esse & abditè latêre.In C.211 a,Occultè peruenire aliquò. pro Cl.27 a, Cum multi boni uiri ex occulto interuenissent. Attic.149 b.

Occulto,as.tego,obtego,contego,supprimo,inuoluo, tenebris obscuro, ab oculis remoueo, dißimulo, obscurè fero,obscuritate & sordibus obtego.Off.25 b,Quæ natura occultauit,eadem omnes ab oculis remouent. & I. V.92 b,Causam huius tanti terroris occultas.de N.36 a, Stellæ quæ tum occultantur,tum rursus aperiuntur.pro Sest.14 a,Occultari,delitescere.)(.Emergere,aperiri. l. Aperio.Item, Marius senile corpus paludibus occultauit demersum.Post.207 b, Frontis tibi integumento ad occultanda tanta uitia diutius uti non licebit.pro S.R.32 a, Tenuitas huius eo magis elucet, quo magis occultatur.Acad.39 a,Intemperantis est scribere, quod occultari uelis.& 81 a,Intus ueritas occultatur.146 b,Inuentus est uix in hortis suis occultans.de Orat.99 a,Quoniam sententia atq; opinionis meæ uoluistis esse participes,nihil occultabo.pro Pomp.5 a,Mithridates ita regnat,ut se neq; Cappadociæ latebris occultare uelit. Of. 21 b,Sed si quis est paulò erectior,quamuis uoluptate capiatur,occultet,& dißimulet appetitum uoluptatis propter uerecundiam.

Occultus,a,um.latens,abditus,absconditus,reconditus, à natura inuolutus,abstrusus,tectus, obscurus, tacitus, penetralis,clandestinus,furtiuus. pro S. R. 35 b, Paulò occultior atq; tectior uestra ista cupiditas esset.Ep.178 a,Si quid erit occultius,& ut scribis,reconditum. Aca. 41 b,Res occultæ & ab ipsa natura inuolutæ. et de Fin. 55 a,Occulta quædā et quasi inuoluta aperiri.)(.Prompta & aperta indicari.de Fin.139 a,Res occultas & latentes indagare.In V.84 a,Occultum,intestinum & domesticum malum.de N.11 b,Res occultæ et penitùs abditæ.pro Cæl.49 b,Serui quib. occulta credantur. pro Cl.17 a, Cum multi boni uiri ex occulto interuenissent. & 34 a,Qui tum propè in occulto stetissent.pro Rab. 95 a,Inclusum atq; abditum latêre in occulto.Or.220 a, Veritas in occulto latet.

Occumbo,bis.obeo,oppeto.Tus.170 b,Vt esset qui pro patria mortem non dubitaret occumbere.

Occupatio,onis.obseßio.Att.37 b, Ex eo colligere potes,quāta occupatione distinear.et 17 b,Summæ atq; incredibiles occupationes meæ.de N.12 a,Deus nullis occupationibus est implicatus.Ep.161 a,Ipse erā maximis occupationibus impeditus.Ep.95 b,Propter molestißimas occupationes meas,quib. si me laxaro (nā ut planè exoluam non postulo)docebo,&c.Ep.201 a,Nam antea

Universidad de Deusto
Biblioteca

distimebar maximis occupationib.et Or.200 a,In maximis occupationibus nunquam intermittis studia doctrinæ.At.4.9 a,Expedire se ab omni occupatione.de Ora.55 b,Occupatio ambitionis.& 36 b,In tanta occupatione urbis ac uitæ. & 207 a, Multo minus ad iuris ciuilis perdiscendi occupationem descendendum est.Acad.2 a, Bellum in quo magna rei militaris occupatio esse solet. At.262 a,Cum sorore ages attentius,si occupatione ista relaxaris.de Clar.194 a,A' negocijs nullus dies mihi uacuus est.de Cl.190 a,Nullum tempus illi unquam uacat, aut à forensi dictione, aut à scribendo. pro Dom. 213 b, Obsessio templorũ,occupatio fori,oppressio curiæ.Att. 8 b, Ita distimebar ut uix huic tantulæ epistolæ tempus habuerim,atq; id ereptum summis occupationibus.

Occupatio,in ornamentis rhetoricis.ad Her.32 b,Occupatio est,cum dicimus nos præterire,aut non scire, aut nolle dicere id quod tum maximè dicimus,& c.

Occupatio,aliud ornamẽti genus, παρ' ὑπόνοιαν Græcè dicitur,cũ quod obijci nobis potest,antè occupamus ipsi, idq; diluimus.de Or.162 a, Antè occupatio. Or. 209 b, Vt antè occupet,quod putat opponi.

Occupatus,a,um.distentus,districtus,impeditus,implicatus.aliquo maiori negocio detineri.de N.79 a,Videtis ergo diuinam prouidentiam non esse tam occupatam quàm putatis:sed sic esse distentam, cœlum uersantem, terram tuentem,maria moderantem.pro Cæl.47 a,Amores nunquam hunc occupatum impeditumq; tenuerunt.Ep.201 a,Quamuis occupatus sis, ocij tamen plus habes.& pro Mur.144 b, Occupatus in faciendo aliquid.Ep.114 a,Comitiorum dies occupatiorem me habebãt.pro Plan.273 a, Et quid dicam de occupatis meis temporibus:cui fuerit negocium quidẽ nunquam ociosum.de Or.105 b,Suspenso animo et occupato, Crassum tibi respondisse uideo.et de In.49 a,Habere animũ occupatũ in aliqua re.pro Fon.283 b, Quæ pro uobis tot annos in dijs immortalibus placandis occupata est.pro S.R.33 b,Dũ in alijs rebus erat occupatus,qui summam rerũ administrabat.pro Mur.130 b, Homo uehementer occupatus.At.159 a,Sũ occupatus de Q.Fratre:id est, Q.Fratre mihi exhibẽte negocium.de L.156 b,Nec occupata opera,nec impedito animo res tanta suscipi potest.Att.276 a, In Dolabella opprimendo occupati esse debemus.de L.157 a,Nullum mihi tribuitur uacuũ tempus & liberum.Q.Fr.317 a,Nunquam à causis & iudicijs districtior fui.& ibi.Ne paulum ocij habeo. Q. Fr.325 b,Incredibile est mi frater, quàm egeam tempore.& 327 a, Etsi distentus cùm opere, tum animo sum multo magis pro Syl.172 a,Mihi ne ad ea quidem, quæ pro salute omnium gessi,recordanda & cogitanda quicquam relinquitur temporis.pro S.R. 22 a, Tot tantisq; negocijs aliquem districtum esse, ut respirare liberè nõ possit.Aca.41 a,Cum me reip.non solum cura, sed quædam etiam procuratio multis officijs implicatum et constrictum tenebat.

Occupo,as.obsideo,teneo,usurpo.possideo,præsidijs interclusum teneo.præsidijs deuincio.cõtra Rul.81 a,Rullus totam Italiam suis præsidijs obsidere et occupare cogitat.At.131 a, Cæsar magnam Italiæ partem occupauit. de Cla.192 a, Locus in subsellijs occupetur,compleatur tribunal.I.A.197 b,Qui regibus exactis regnũ occupa-

ye uoluerunt.et Off.70 a,Occupare tyrannidem.et ad Br.285 a,Alterius locum occupare.pro Mur.126 b, Maledicto nihil in hisce rebus loci est,quod omnia laus occupauit.de Or.100 b, Si hoc alius quispiam me impedito occuparit.Orat. 209 b, Vt antè occupet quòd putas opponi.pro Fon.278 a,Magnitudine rei occupare animos eorum qui audiunt.pro Q.Fr.297 b, Antè occupetur animus ab iracũdia,quàm prouideri ratio potuit ne occuparetur.I.V.227 a,Tanta superstitio mentes Siculorum occupauit,ut,etc. Or.205 a,Ne odij locum risus occupet.de Ora.97 b, Verba cuiusq; rei propria & ornatissima atq; optima occupasse Ennium. pro Fl.157 a,& 158 b,Pecuniã grandi fœnore adolescentulo occupauisti:id est,ut ego opinor,cõmodauisti.Off.12 a,Qui in patria funditùs delenda occupati sunt et fuerãt.Tusc. 233 b,Occupauit,ingt,te fortuna,atq; cepi,omnesq; aditus tuos intercluſi,ut ad me aspirare non posses.

Occurro,ris.obuius sum,obuiam procedo,respõdeo,obsisto,obijcior,in mentẽ uenio. At.379 b,Scripsi ad eum ut mihi Heracleam occurreret.et pro Mil.111 a,Cur nõ antè occurrit,ne in uilla resideret?I.A.154 b, Non quo me ad tẽpus occursurum putarem,sed,& c. Att.124 a, Occurrens ad Lentulum.de D.93 b,Tum ei uisa quietis occurrẽt tranquilla atq; uacua.& ibi. Tum ei uisa obijciuntur à ratione uacua.de Or.120 b,Loci certi,qui ad causam explicandam statim occurrant. de Or.97 a, Omnes loci artis inquirentibus nobis, omniq; acie ingenij contemplantib.ostendunt se & occurrunt.& 122 a, Nihil te effugiet,atq; omne quod erit in re occurret atque incidet.et 160 b,Ipsi pedes occurrẽt orationi, ipsi, inquam,se offerent,& respondebunt non uocati.de Cl. 167 a,Mihi occurrunt Attice, & quasi lucent Athenæ tuæ.At.248 b,Permulta mihi de uestro itinere cogitanti in utrãq; partem occurrunt.de Fi.116 b, Qui quocunq; in mentẽ ueniat, aut quodcunq; occurrat se sequi dicẽt.pro Cl.30 b,Sed ego occurrã expectationi uestræ iudices etiã,& c.I.V.224 b, Sentio iudices occurrẽdum esse satietati auriũ. Ac.12 a, Occurretur enim sicut occursum est.et Ep.153 a, Bruti erit officium occurrere ei, & c.Ep.173 a,Maleuolẽtiæ hominũ in me,si poteris,occurres.At.286 b,Futura quoq; nisi antè sit occursum explores,ne se insinuẽt.de Fat.147 b,Chrysippus illi ratio ni sic occurrit,si,etc. Or.214 b,Varietas occurrit satietati.I.C.114 b,Consilijs Catilinæ occurri atq; obstiti.de N.73 b,Huic locosic soletis occurrere.Aca.7 b,Si quid officij sui sit,nõ occurrit animo.& de Or.118 a, Statim occurrit animo quæ sit causa ambigui. Ora 207 a, Hæc tenẽda sunt oratori,sepe enim occurrunt.de Fi.101 b,Id mihi occurrit ut indifferẽs dicerẽ. At.209 b,Mihi quæ dã occurrũt,sed ea corã. Off.14 a, Occurritur aũt nobis & quidẽ à doctis et eruditis quærẽtibus satis,ne,etc. I.A.263 b, Quorũ de honore utinã mihi plura in mentẽ uenirent.duo certè non præteribo,quæ maximè occurrunt.pro Lig.138 a,Nec quid tibi de alio audiẽti, de me ipso occurrat,reformido.pro Deiot.151 a,Misericordia tua occurrere solet supplicibus nulla oratione euocata.

Occursatio,onis.obuiam itio,studium illud occurrendi, salutandi, prensandiq; eos à quibus honorum suffragia expectamus.pro Pl.265 a, Facilis est illa occursatio & blãditia popularis.pro Mil.220 a,Vestras occursationes, studia,

studia,sermones secum ablaturum esse dicit.

Oceanus,ni.de Vn.201 b, Oceanus & Salacia Cœli satu Terræq; conceptu generati & editi.de N.lib.3, Oceanus Persеidis pater.Fa.li.7,In Oceano natare.prouerb. Tusc.lib.1.Oceani freta.de Nat.lib.2, Oceani humoribus lustrat sol igneus. de Som.129 b, Terra parua quædam insula est,circumfusa illo mari,quod Atlanticum, quod magnum,quod Oceanum appellatis.In V.194 b,Locus intra Oceanum nullus est,quò nõ nostrorum hominum libido peruaserit. pro Pom.10 b,Nulla intra Oceani ostium prædonum nauis est.de Nat. lib.3, Oceani feruor constantissimus.

Ocellus,li.oculus.Att.255 a, Cur ocellos Italiæ,uillulas meas non uideo?

Octauianus,a,um.de D.80 b,Octauianum bellum.et de Nat.28 b.

Octauianus, ni. Cæsar, qui ab alijs nonnullis Octauius dictus est.Ep.145 b,Et tibi & Octauiano scripsi,& c.et 198 b,Cæsar Octauianus.At.329 a, Cicero Octauiano S.

Octauus,a,um.l.Luminaria.

Octies.de Som.127,Septenos octies solis anfractus.

Octingenti.pro Pl.270 b, Quẽ magistratum iam octingenti ferè sunt consecuti. Acad. 4,Mille & octingenta stadia.

Octingentesimus,a,um.de Sen.78 a.

Octogesimus,a,um.de Sen.78 a,& 83 a.

Octogies.I.P.98 a,Sestertium centies & octogies.

Octoginta.de Sen.91 b, Qui octoginta regnauit annos. de Cl.185 b,Ille octoginta annos natus.In V.174 a,Octoginta tres.centum octoginta octo.

Octonus,na.I.V.192 b,Tu mihi octonos H S.dato, & c.

Octophorum,ri.lectica,quæ ab octo seruis gestatur.At. 312 b, Memini enim cum hominem portarem ad Baias, Neapoli octophoro Anitiano machærophoris centum sequentibus,miros risus nos edere.

Octuplus,a,um.de Vn.119 a, Octupla pars. I. V.153,In octuplum iudicium dare.ibid.Cedo mihi unum ex triennio prætura tua,qui octupli damnatus sit.

Oculus,li.lumina.Tus.239 b,Dentes candiduli,oculi uenusti,color suauis.Item:Oculi tãquam speculatores altissimũ locum obtinent,ex quo plurima circumspiciẽtes fungãtur suo munere.& ib. Natura oculos mẽbranis tenuissimis uestiuit ac sepsit.et ibi. de fabrica oculorũ mirabili.de Fin.75 b,Oculorum,inquit Plato, est in nobis sensus acerrimus. de N. 61 b, Duo lumina ab animo ad oculos perforata.de Or.163 b,Oculi sunt, quorũ tum intentione,tũ remissione,tum coniectu,tum hilaritate motus animorũ significamus.de D.90 b,Vt eũ quoq; oculum,quo bene uideret,amitteret.& de Ar.252 b, Quòd oculos non perdidisti.pro Do.235 a,Quem satis mirari, quibus oculis aspicere audeas,nõ queo.de Na.63 b,Difficile est mentẽ ab oculis seuocare. At.278 a,In te omniũ coniecti oculi sunt.et pro Cl.28 a,Cõijcere oculos in aliquem.cõtra Rul.71 a,Cum ad omnia uestra pauci homines cupiditatis oculos adiecissent. I. V. 116 a, Adijcere oculum alicui rei et ad aliquam rem.I.A.153 a,Nec uerò usquà discedebam,nec à rep.deijciebã oculos. I. V. 207 a,Oculos de aliquo nusquam deijcere.et 234 b,Cum spumas ageret in ore,ardérent oculi.I.V.249 a,Palàm ante oculos omniũ esse.de Or.106 b,Dicẽdo excitare aliquẽ

à mortuis,statuere ante oculos.cõtra Rul.76 b, Ponitante oculos uobis eũ.& c.contra Rul.77 b,Ante oculos istorum uolitat regis filius.pro S.R.35 b, Apertum suũ scelus ante omnium oculos ponere.& de Or.161 b, Sub ijcere sub aspectum.pro Syl. 180 b, Et uitam illius ante oculos uestros proponite.de N.23 b,Propone ante oculos deum,& c.& pro Sest.3 b,Propone oculis tuis. Ac. 39 b,De rebus ante oculos positis disputãt.et de Or.101 a,Omnia sunt posita ante oculos.I.V.254 b,Ei uersabatur ante oculos similitudo periculi,& c.& pro S. R. 22 a,Multa simul ante oculos uersabantur.et 35 a,Nõ uersatur ante oculos uobis in cæde Glauciæ.pro Do. 215 a, Res erat in opinione dubia, sed in præsentia atq; ante oculos proposita.Q.Fr.291 a,Non latère neq; abditum esse, sed in oculis clarissimæ prouinciæ atq; in auribus omniũ gentium ac nationũ esse positũ.de Or.112 a,Cõstituere aliquẽ in foro,atq; in oculis ciuium. pro Pl. 273 a,Feci ut postea me præsentẽ uiderent,habitaui in oculis.et ib.b,Plancius fuit in oculis.I.V.125 a,Quæ in foro palàm Syracusijs in ore atq; oculis prouinciæ gesta sunt. de N.78 b,Hi duos oculos oræ maritimæ effoderunt.de Or.206 a,Oculis mẽtis uidere aliquid.I.V.249 a,Pascere oculos & exaturare animũ cruciatu alicuius.pro Pl. 273 a,Populus Romanus aures hebetiores,oculos acres & acutos habet.I.V.29 b,Oculi eminentes. de N.17 a, Oculi peruersi.de Vn.201 b, Nullo posito sub oculis simulacro.Att. 91 b, Tu cuius os mihi ante oculos solet uersari.de Am.103 b, Sed loquor de ijs,qui ante oculos sunt quos uidemus.de L.161 a,Oculi hinnis arguuntur,quẽadmodum animo affecti simus loquũtur.pro Mil. 118 a, Aliquando ad eum puniẽdum oculos aperuisti.In oculis esse,uel ferri id est,charum esse,amari. At.90 b,Publicanis in oculis sumus.Tusc.188 b,Esse in oculis multitudinis.de Ar.255 b,Ferebant in oculis hominẽ quidam boni uiri,id est,ualde amabãt,& charum habebant.Q.Fr. 319 b,Balbũ in oculis fero.I.A.207 b,Oderat antè,& c. nunc fert in oculis.Ep.267 a,Te,ut dixi,fero oculis.

Ocyus.citius.)(.Tardius.Att. 152 a, Deferemur ocyus à rep.quàm à re familiari.& pro Q.7 b,An ut ocyus ad tuũ peruenias? Tus.215 b,Ingenioſi in morbũ incidunt tardius,et recreantur ocyus.de Som.11 a,Idq; ocyus faciet,si,& c.& in Arato.

Odeum,dei.locus in ædibus musicis cantibus destinatus. Att.lib.4,Monimentum illud, quod tu tollere laudibus solebas,ut odeum laxaremus,& usq; ad atrium libertatis explicaremus.

Odi,odisti,odit.odio habeo,odium in aliquẽ habeo,inuideo, alienum animum ab aliquo habeo, odium alicuius rei habeo,aliqua res mihi odiosa est. At.222 b, Tamẽ nõ dubito,quin me malè oderit. At.285 b,Seruire & cõtumelijs pati.peius odi malis omnib.alijs.Ep.96 a,Oderã multo peius hunc quàm illum ipsum Clodiũ.I.A.207 b, Oderat antea,& c.nunc fert in oculis.et 159 a, Oderint dum metuant.de Fi.131 a,Et oderit se & simul diliget.de Cl.181 b,Fauet.)(. Odit.pro Clu.54 a,Aliquẽ acerbè et penitus odisse.I.T.255 a,Nec deseram partes quas Pom peius odiuit.ex epistola M.Antonij.I.A.202 a,Lepidus gemitu declarauit quãtum haberet odiũ seruitutis. pro Cl.20 a, Mater in filium hostili odio & crudelitate est. de Amic. 108 b, Apertè uel odisse magis ingenuum est,

Universidad de Deusto Biblioteca

quàm fronte occultare sententiam.pro Mil.108 b,Hoc ciuile odiũ quo omnes improbos odimus.Att.92 a, Nec enim Appium odimus,& Brutum amamus. & ibid. b, Odit enim prouinciam,& herculè nihil odiosius, nihil molestius. Att.93 b, Grauius non contemnere & reges odisse superbos. Off.37 a, Quem metuunt,oderunt:quẽ quisq; odit,perijsse expetit.

Odiose.fastidiose,molestè.de Cl.191 a,Ineptè,odiosè, & putidè dicere.& ad Her.30 b.

Odiosus,a,um.inuidiosus,odio imbutus,molestus,habẽs inuidiam,ardens inuidia.Off 36 a,Palæstrici motus sæpe sunt odiosiores.& de Sen.77 b, Senectus sic odiosa est plerisq;,ut,&c.pro Mur.131 a, Orator odiosus in dicendo et loquax.pro Qu.R.47 a,b, Alterũ est grauius & odiosius.At. 111 b, Non dubito quin tibi odiosæ sint epistolæ quotidianæ. Or.199 a,Insolens et odiosum uerbũ.Qu.Fr.316 a,Res ardet inuidia.Att.92 b,Odit enim prouinciam,mehercule nihil odiosius, nihil molestius. de Se.82 a,Senes sunt odiosi omnib.de Se.87 a, Cupidis taliũ rerũ,odiosum et molestũ est fortasse carere.et 90 b,In fragili corpore odiosa omnis offensio est. de Am. 109 a,Odiosum sanè genus hominũ officia exprobrantiũ.At.92 b, Huc enim odiosa afferebantur de Curione.

Odium,dij.inuidia,offensa,offensio.Tusc.213 b, Odium est ira inueterata.& ibi.Discordia ira acerbior,intimo odio & corde concepta.de Or.127 a, Animos iudicum ad Qu. Cæpionis odium renouabam atq; reuocabam.et ibid.In Cæpionis inuidia renouanda.& ibid.b, Struere odium in aliquẽ.et 128 a,Tum excitatur acerbum odiũ. & de In . 60 b, Concitare magnum odium in aliquem. pro Mar.235 b, Qui & sine amore & sine cupiditate, rursusq; sine odio et sine inuidia iudicabunt.I.A. 177 b, Tantum te cepisse odiũ regni uidebatur. At.161 a, Cum Cæsar perditæ multitudini in odium acerbißimũ uenerit.de Fi.81 a,Venire in odium.pro Pom.16 a, Difficile est dictu quãto in odio simus apud exteras nationes.pro Cæl.43 b,Magnum odium uideo cum crudelißimo dißidio extitisse. & pro Cor. 62 a , Gens aliqua dißidens à populo Ro.odio quodam atq; dißidio.pro Cor.67 b, Si qui sunt,quibus infinitum sit odium,in quo semel susceptum sit.I.P.68 b,In tanto mortaliũ odio, iusto præsertim & debito.pro Cl.50 a, Pro odio quod habuit in ordinẽ equestrẽ.pro Mur.135 b,Vt odia occulta ciuiũ,quæ nunc tacitis discordijs cõtinentur, in optimi cuiusq; fortunas erumperent.& contra Rul.69 a, Odium penitus insitum.Ep.187 b,Lepidus magno odio ciuitati est. & pro Mur.145 a,Is nemini odio fuit.Off.38 a,Primũ improbantur hi quæstus,qui in odia hominum incurrunt. Postquã.198 a,Odiũ in aliquẽ conceptum iamdiu cõtinet.Postquam.203 a,Odium uel precib.mitigari potest, uel utilitate deponi,uel uetustate sedari.de Ar. 244 a, In Clodium uerò non est hodie meum maius odium quã antea fuit.pro Pl.174 b,Odium barbarorũ immane & crudele in hostẽ.I. Vat.30 a,Odiũ diuturnũ, quod in bonos iam inueteratũ habebatis,saturare cupiebatis. Att. 35 b,et 166 a,Hæc dominatio in odio est omnibus.I. V. 74 a,Hic magno odio est apud omnes.& 72 a, Incurrere in odiũ offensionẽq; populi.de In.26 a, Habere magnum odiũ in aliquẽ. At.89 a,In quo(ut audio) magnũ odiũ Põpeij suscepistis.& 222 b, Ego dubitẽ quin summo in odio sim? et 229 a,Accidit ut ne in ipsum quidem Clodiũ meum odiũ insigne fuerit. Am.95 a, Cũ is capitali odio à Qu.Pompeio dißideret.de In.60 b, Indignatio est oratio,per quam conficitur ut in aliquem hominem magnũ odium aut in rẽ grauis offensio concitetur.

Odor,oris.I.V.152 b,Odor Apronij teterrimus,quem,ut aiũt,ne bestiæ quidẽ ferre poßũt,uni isti suauis et iucũdus uidebatur. Postquam.207 b, Vnguentorum odor.et I.V.318 a,Thure & odoribus incensis.Tus.199 b,Incẽdere odores.In Ver.265 b,Proferebant alij purpuram, thus alij atq; odores.de N.54 a. Nares, eo quòd omnis odor ad superiora fertur, rectè sursum sunt. de N. 51 b, Multæ etiam insectãtes,odoris intolerabili fœditate depellũt.de Or.252 a,Vnguentũ summa et acerrima suauitate conditũ.pro Cæl.46 a,Qui nõ odore illo, non tactu,nõ sapore capitur.pro Clu.32 b, Canutius qui quodã odore suspicionis Stalenũ corruptũ esse senserat. de Sen.89 b,Suauitates odorum,qui afflantur è floribus.

Odoratio,onis.Tusc.213 a. Tactionum et odorationum uoluptates.

Odoratus,tus.quem olfactum Plinius uocat.Ac.6 b,Necesse est de odoratu & gustatu loqui.de N.58 a.Pomorum iucundus non gustatus solùm , sed odoratus etiam & aspectus.

Odoror,aris.& odoro,as.olfacio, odore quodam suspicionis aliquid sentio.I.V.106 b,Vt canes uenatici optimis odorabantur omnia,& peruestigabant. & 135 b, Acutißimè indagare & odorari omnia solebat.de Ora. 125 b, Odoror quàm sagacißimè possum , quid sentiant iudices,&c.I.P.97 a,Scelera tua nõ uestigijs odorãtes ingressus tuos,sed totis uolitationib. corporis & cubilib.persecuti sumus.& pro Cl.35 a,Quid Albana pecunia?uestigijs ne nobis odoranda est? an ad ipsum cubile uobis ducib.uenire possumus?cõtra Rull.79 a, Hi quos hunc Decemuiratum odorari suspicamini. At.60 a,Tu uelim Fabium,si quem habes aditum,odorere,& istum conuiuam tuum degustes.Postq. 207 a, Hi uoluptates omnes uestigant,te odorant.At.61 b,Soles enim tu hæc festiuè odorari.Att.94 a, Illud præterea μυστικώτερον ad te scribam,tu sagacius odorabere.& 223 b, Sed quid hæc ad nos,odorare tamen Antonij διάθεσιν.At.256 b, Odorari diligentius quid nam futurum sit.

Odrilitium.aliter Orichalcum.de Fin.69 b, Adsint etiã pueri qui ministrent:resplendeat his uestis, argentum, odrilitium,locus ipse,ædificium.

Odyssea , seæ. Homeri opus de nauigatione Vlyßis. de Cla.171 a,Nam & Odyssea latina est.

Oeconomia,miæ.Att.84 a,Nec οἰκονομίαν meam instituam,sed ordinem seruabo tuum.I.Dispositio.

Oeconomicus,a,um. Off.51 b,Xenophontis liber qui Oeconomicus inscribitur.& de Sen.89 b,Xenophontis liber de tuenda re familiari.

Oedipus,odis.Sophoclis tragœdia.de Fi.124 b,Memoria Oedipodis.

Oenomaus.Accij tragœdia.Ep.136.

Oenophorum,ri.uas uinarium.de Finib.59 b, Vinum diffusum è pleno sit œnophoro , ut ait Lucilius. aliter, hirsiphon,pro œnophoro legitur.

Oetæus.mons.de N.67. Accij.

Offa,offæ.cibus globosus,orbiculatus.de Diuin. 86 a,Necesse est offa obiecta cadere frustum ex pulli ore cum pascitur.& 123 b,Si auis fame enecta in offam pultis inuadit,hoc tu auspicium putas.

Offendo , dis.lædo,uiolo,offensionem affero,offensionẽ habeo,iniuriã facio,amitto,inuenio,incurro, offensiunculam aliquam animi factam esse. Ep. 37 a,Hoc uerò ex quo suspicio nata est,me exquisiuisse aliquid,in quo te offenderẽ,translatitiũ est.et de In.51 b,An offendi in his censuerint. Ep.7 b,Eos non tam constantia nostra delectat,quàm splendor offendit.& 10 b, Multis rebus meus offendebatur animus.& 64 a,At.92 b, Cumulatè publicanis satisfactum,offensus contumelia nemo. Postquam. 208,Qui cum mea sentẽtia uoluntas eorum esset offensa,publici mei beneficij memoria priuatam offensionẽ obliterauerunt.pro Pl.260 a, Offendere existimationem alicuius. Ep.14 a, Quod quenquam maleuolentißimum iure poßit offendere.pro Clu.54 b,Is ex equo cecidit,& latus offendit uehementer.de In.62 b,Minus in arrogantiam offenderent.Ep.126 b,Quis est tam Lynceus,qui in tantis tenebris nihil offendat?nusquam incurrat? pro Cl. 30 b,Postremò cũ qui bis apud iudices offendisset,quàm eum qui bis causam ijs probasset.de Or.136 b,Multa circũspicienda sunt , ne quid offendas,ne quò irruas. ad Br. 90 b,Aut si quid offensum sit,per te remp. esse recuperãdam.de Orat. 108 a, A quibus nihil,præter uoluptatem quæritur in ijs offenditur,simulatq; imminuitur aliquid de uoluptate.de Or.95 b , Nihil tam ad diuturnitatẽ memoriæ stabile,quàm id in quo aliquid offenderis. de Or. 161 a,Si in his paulùm modò offensum est.Ep.29 b,Qui si dignum se maioribus suis præbuerit,tua laus ex aliqua parte fuerit:sin quid offenderit,sibi totum,tibi nihil offenderit.& 158 b,Si quid esset offensum in his exercitib. & 7 a,Ep.14 a,Non offendes eundem bonorum sensum Lentule,quem reliquisti. Ep. 18 b, Aut ne ad eam meditere imparatũ te offendam.I.V.134 b,Offendite eum mensem comitialẽ,comitijs iam abhinc XXX.dieb. habitis. Qu.F.311 b,Nã Pompeius apud illã perditißimã atq; infimã fæcem populi propter Milonẽ suboffendit. pro Cl. 39 a,In eodẽ genere,in quo ipsi offendissent, alios reprehẽdissent,se ad præmia legis uenire oportere. I. A.212 a, Quod offendit animos maioris partis hominum magis.

Offensa,sæ.Attic.135, Magna in offensa sum apud Pompeium.& Epist.124 b,Deniq; illud cogita,quod offensæ fuerit in ista cunctatione te prius subisse,&c.Cælij.

Offensio,onis,inuidia,incommodum, detrimentum,quasi quædam calamitas,mala pugna.pro Clu. 19 b, Huic nihil potest offensionis accedere sine acerbißimo incõmodo.Or.208 a,Principia acuta sententijs, uel ad offensionem aduersarij , uel ad commendationem sui. de Or. 118 a,In quo est illa magna offensio uel negligẽtiæ susceptis rebus,uel perfidiæ receptis.de N.18 a,Epicurus ne in offensionem Atheniensium caderet,uerbis reliquit deos,re sustulit.I.V.72 b,Incurrere in odium offensionemq; populi.de Or.128 a,Tum excitatur,si non tam acerbum odium, attamẽ aut inuidiæ,aut odij nõ dißimilis offensio. pro Mur.134 a,Sapiens prætor offensionem uitat æqualitate decernendi,beneuolentiã adiungit lenitate audiendi.de Pro.75 a,An reditus in patriam habet aliquam offensionem. Postquã.208 b,Qui publici mei beneficij memoriam priuatam offensionem obliterarunt.Item,Offensionum definitiones,&c.ut inhospitalitas,mulierũ odium.Tusc.213 b,Eaq; quæ sunt eis morbis contraria, quæ habent ad res certas uiciosam offensionem atq; fastidiũ. de In 49 a,Excipere offensionem ex aliquo facto. Epist. 46 a,Effugere offensionem alicuius.Ep.86 b, Præstabo nihil ex eo te offensionis habiturum. de In 60 b, Concitare grauem offensionem in aliquã rem.Ep. 60 a , Graues solent offensiones esse ex grauibus morbis , si qua culpa commissa sit.Ep.7 a,Offensionẽ esse periculosam uideo. Tus.215 b,Corporũ offensiones sine culpa accidere possunt,animorum non item.de D.126 a, Quæ si suscipiamus,pedis offensio nobis & sternutamenta erunt obseruanda. pro Pomp. 8 b,Hic in ipso illo malo grauißimaq; belli offensione L. Lucullus iussu coactus abijt. & 9 b, Non offensionibus belli,sed uictorijs. Accipere offensionem in ædilitate.I. Offensiuncula. At.4 a, Tantũ intelligebam ei esse offensionis , quantum literæ tuæ declarabant.& ibi Deponere offensionẽ,&c. At. 262 a,Offensio nostra,quæ magis à φιλοτιμίᾳ mea,quàm ab iniuria tua nata est.At.212 a,Mihi credas uelim, mihi maiori offensiõi esse quàm delectationi possessiunculas meas.de In. 90 b,Indignatio est oratio,per quam conficitur,ut in aliquem hominem magnũ odium,aut in rem grauis offensio concitetur.In A.219 b,Te rogo ut accipias sine offensione quod dixero.Off.73 b, Turpitudo in deformitate corporis habet aliquid offensionis. Amic.112 a, Repentè in medio cursu amicitias,exorta aliqua offensione,dirũpimus.Of.15 a,Videtur ut labores & molestias tum offensionum,tum repulsarum, quasi quandam ignominiam timere,& infamiam.

Offensiuncula,læ.pro Pl.269 b,Vidi M. Pisonem offensiuncula accepta in ista ædilitate summos honores à populo Rom.adeptum.Epist.202 b,Si qua offensiuncula facta est animi tui peruersitate aliquorum.

Offensum,si.offensio.de Inn.59 a,Offensum est,quod eorum qui audiunt,uoluntatem lædit.

Offensus,a,um.infensus,læsus.pro Cl.51 b,Etiam si is inuidiosus,aut multis offensus sit. Att.15 a, Animus alienatus & offensus.Epist.154 a, Si hominem mihi offensum non subleuassem.Tusc.148 b , Exilium propter alienam & offensam populi uoluntatem,malum est. At.3 b, Si cuius animus in te est offensior.& I. A. 158 b , Amnes illi sunt offensi.de Se.90 b,In fragili corpore odiosa omnis offensio est.& At.3 b,Animum eius esse offensiorem arbitrabar.Attic.241 b,Hircius scribit se uehementer esse offensum à ueteranis.

Offero,fers.polliceor,profiteor,defero.Attic.21 b, At ni poposcisses,ego me tibi non offerebam.& contra Rull. 68 b,Feci finem offerendi mei.pro S.R.36 a, Qui obtulerunt hanc prædam Chrysogono.pro Plã 264 a, Vltrò me herculè se mihi etiam offerentes,ultrò pollicentes rogaui. & pro Cæl.41 b,Vltrò se offerre alicui,& proijcere se.pro Syl.181 a,Caput meum obtuli pro patriæ periculis . & pro Sest.3 a , Offerre se in discrimen pro statu ciuitatis. I. P. 83 b,Sed his unum me pro omnium salute obtuli. Qu.F.302 b,Nostræ causæ nõ uidentur homines defuturi,mirandum in modum profitentur , offerunt se, pollicentur,& Ep. 93 a, Nihil est cur aduenientibus te offerre gestias.de Or.160 b,Isti pedes occurrent orationi,ipsi inquam,se offerent & respondebunt non uocati.

Universidad de Deusto
Biblioteca

pro S.R.33 a, Os suum nō modò ostendere, sed etiam offerre. pro Sest.17 b, Offerre uitam suā in discrimen, & offerre se temeritatibus. Tus.155 a, Offerre se ad mortē pro patria. pro Sest.13 b, Qua manu uitā sibi exhausit, eadem hostib. mortem obtulit. de Fin.140 a, Stuprū per uim oblatum Lucretiæ. pro Mil.119 a, Ne obtulisse nos gratulationi uideamur. pro S. R.37 b, Vir fortis se acriter morti offerēs. At.137 a, Cur mihi te offers. At.282 b, Romam ut ueni, statim me obtuli Antonij sceleri. Off.17 a, Offerre se periculis sine causa. I.C.117 a, Qui se pro salute uestra obtulerint inuidiæ periculisq; omnibus. pro Syl.177 b, Sed tamen obtulit se ad ferramenta prospiciēda. At 43 b, Ne me perditum illi afflictumq; offerrē. Att. 125 b, Multis sæpe in difficillimis rebus præsens auxiliū eius oblatū est. At.36 b, Quod fors obtulerit, id acturus uidetur. pro Cl.54 a, Offerre alicui quod ipse sibi optare deberet. pro Syl.175 a, Id iudicium è quo salus oblata est omnibus. pro Sest.28 b, Ego uos in omni fortuna, quæcunq; erit oblata, complectar. de D.138 a, Quæ igitur natura obtulit illam spem Simonidi? de D.97 b, Obijciuntur sæpe formæ, quæ reipsa nullæ sunt, speciem autem offerunt. At.67 a, Offerre se in uia alicui. Att.279 b, Is nobis ultrò pollicitus est et dedit XX. H S. ex sua pecunia, & quod multo carius est, seipsum obtulit & coniunxit. de L.162 a, Dummodo tabella optimo cuiq; ostendatur, ultroq; offeratur. pro Mil. 120 a, Ego, qui pro te toties morti me obtuli. pro R.P.126 a, Is in custodia fuit regia, & uita eius oblata pœna est.

Officina, næ. locus sellæ atquæ operis & quæstus quotidiani. In Ver.121 a, Verres instituit officinam Syracusis. Off.30 b, Opifices omnes in sordida arte uersantur, nec uerò quicquam ingenuum potest habere officina. I. P. 98 a, Officina armorū. & ibid. Cum pater armis faciēdis tuus præesset. & I. A.211 b, Armorum officinas in urbe uidetis. Parad.116 b, Tale tamen est, ut ex eadem officina exisse uideatur. I. A.167 a, Cuius domus quæstuosissima est falsorum chirographorum officina. pro S. R. 41 a, Domus officina nequitiæ, diuersorium flagitiorum omnium. de L. 163 a, Philosophi, qui quasi officinas instruxerunt sapientiæ. & Or.200 b, Domus Isocratis officina habita eloquentiæ est. & de Cl.167 b, Domus Isocratis quasi ludus quidam atq; officina dicēdi. & de Or. 113 b, Officina rhetoris clarissima.

Officio, cis. noceo, obsum, obsto, obstruo, obscuro. de In. 56 b, Quæ uidebuntur officere huic partitioni, propulsabimus. & Tusc. 246 b, Offecerat uidelicet apricanti. pro S.R.37 a, Cur meis cōmodis officio simulato officis? pro S.R.129 b, Nec mētis quasi luminib. officit altitudo fortunæ. pro S.R.19 b, Cui pecuniæ uita S.R. obstare atque officere uidetur. & 37 a, Officere atq; obstare cōmodis alicuius. Off. 65 a, Demoliri ædes quarum altitudo officeret auspicijs. de Or.99 b, Cuicunq; particulæ cœli officeretur, quamuis esset procul, immutata lumina putabat. de Clar.170 b, Horum sententijs concisis officit Theopompus, elatione atq; altitudine orationis suæ. de N.35 b, Vmbra terræ soli officiēs noctem efficit. In Ora. Sin autem officiens signis mons obstruet altus.

Officiosè. diligenter. Epistol.139 a, Qui me quidem perofficiosè & peramāter obseruant. & Att.211 b, Officio se parere alicui. & 88 b, Sed illa officiosius, quod, &c.

de Am.109 b, Aliquid officiosè aut amicè, aut cum labore aliquo suo factum posse dicere.

Officiosus, a, um. plenus officij, in quo inest liberalis gratificandi uoluntas.)(. Inofficiosus. I.V.88 b, Lampsaceni summè in omnes ciues Rom. officiosi. & pro S. R.18 b, At tanto officiosior quàm cæteri, ne, &c. Ep. 225 b, pro Pl.268 b, Quos tu si sodales uocas, officiosam amicitiā nomine inquinas criminoso. pro Mil.103 b, Propter officiosos labores meos nonnulla apud bonos gratia. pro Qu.R.47 b, Vir purus, pudens, humanus, officiosus, liberalis. Ep.178 a, Homo officiosissimus. pro Syl. 178 b, Qui singulari extiterit in remp. nostrā officio & fide. At.219 b, Nec diligentiorem, nec officiosiorem facilè delegissem Vestorio. Qu.F.101 b, Denocius est in me officiosissimus. I.P.91 a, Officiosissima natio candidatorum.

Officium, cij. partes, munus, munus officij, opus. Offi.2 a, In officio colendo sita uitæ est honestas omnis, & in negligendo turpitudo. pro Mur.539 b, Stoici mihi uidētur fines officiorum paulo longius quàm natura uellet, protulisse. Or.203 b, Oportere perfectionem declarat officij, quo & semper utendum est & omnibus. Att.261 a, b, Nō dubito quin καθῆκον officium sit, sed inscriptio plenior de officijs. Attic.263 a, Mihi non est dubium, quid quod Græci καθῆκον, nos officium, præclarè cōuenit: aut da melius, dicimus Cos. officium, senatus officium. de In. 43 b, Officium est id, quod facere debet orator: finis, cuius causa facere debet. de Fin.102 b, Est autem mediū officium, quod ita factum est, ut eius facti probabilis ratio reddi possit. & ibid. De officio medio. & 109 b, De officio perfecto & medio. & Of.2 b, pro Qu.4 b, Nullū est officiū tam sanctū atq; solenne, quod non auaritia cōminuere & uiolare soleat. Of.20 a, Nullum officium referēda gratia magis necessariū est. Off.25 a, b, Peregrini officium est nihil præter negocium suum agere. & ibid. Est igitur adolescentis maiores natu uereri. de Or.96 b, Oratoris officium est, dicere ad persuadendū accōmodatè. & ib. Oratoris proprium officiū atq; munus. de Fi.114 a, Officiū, munus, opus. de Or.140 b, Singularū uirtutū certa quædam sunt officia ac munera. de D.91 b, Sine oculis nō potest extare officium & munus oculorū. & 130 b, & Ep. 153 a, Bruti erit officiū occurrere ei. de In. 70 b, Pietas officium erga parentes conseruare monet. Of.7 a, Contra officium est, maius damnū anteponi minori. & ibid. Nō sit contra officium non facere, &c. pro Do.216 b, In hoc officio, quod fuit præcipuè meum. & 203 a, Hæ fuerunt partes meæ præcipuæ. pro Qu.11 a, Qui primus erat officij gradus, à procuratore seruatus est. Epist. 73 a, Prætermittere officium erga aliquē. Off.6 b, Prætermittēdæ defensionis deserendiq; officij plures solent esse causæ. de Fin.55 b, Deserere officium. & Ep. 61 a, Deseri ab officijs amicorum. Off. b, Ab officio discedere. & ibi. Sunt autem quædam officia aduersus inimicos seruanda. Ep. 73 a, & de Fin.109 b, Omnia officia amicitiæ diligenter sanctèq; seruaui. pro Clu.45 a, & Of.73 a, Retinere officium. de In 82 b, Tribuere officium & cultum alicui. Ep. 55 b, Vt intelligas homini amicissimo te tribuisse officiū. & Of. & 51 a, Officia, quæ illi tempori tribui potuerūt. & de In.82 b, 12 b, In officijs tribuendis uidendū est, &c. Postquam. I.V.273 b, Persoluere officiū receptū alicui. 203 b, In

203 b, In officio persoluendo dissimilis ratio pecuniæ debitæ est. Epi.56 a, b, Quæ officia mea fuerunt, omnia ei præstiti. & 194 a, Filius tuus, cui nos & charitate & amore officiū tuum præstaturos nō debes dubitare. Epi. 64 a, Cumulatè reddere officiū iamdiu alicui debitum. At.141 b, Præstare officia urbana alicui. At.46 a, Exequi sua officia & studia. I.V.62 a, Satisfacere officio suo. Ep.37 a, Fugi officio suo, & declarare officiū suū. et 72 b, Fungi officio amici. Of.42 a, Fūgi officio iustitiæ. pro Cl.42 b, Me perfunctum iam esse arbitror. Ep.40 b, Suscipere officia & partes pro dignitate alicuius. I.V.148 a, Declinare ab religione officij in aliqua re. At.177 b, Nihil ab illo factū est, quo minus mea in te officia cōstarent. Ep.45 a, Nullum Officij onus cuiquam reliquū fecisti. Ep.62 b, Omnia officia à me in te profecta sunt. & ib. Desiderare officia ab aliquo. & 63 b, Desiderare officia alicuius in aliquem. Ep.6 a, Expectare officia ab aliquo. & 84 b, Polliceri & deferre officium suum alicui. pro S.R.30 a, Quos natura ipsa retinere in officio non potuit. & ad Her. Cum canes fungantur officijs luporū. At.80 b, Nicanor in officio est, & à me liberaliter tractatur. & Epi.255, Esse in officio. & 62 b, Esse singulari officio in aliquem. pro Fl.157 a, In aliquem multa & magna officia cōferre. Promereri officiū, & promereri beneficiū. I. Promereor. Att.2 b, & ad Her.26 b, In officio manere. Epi.39 a, Tueri officiū. & Ep.96 b, Deesse officio suo. Epi.32 b, Mea in te omnia summa necessitudinis officia constabūt. pro Pl.263 b, Vel quia huius ipsius in illū ordinē summa officia quæsturæ tribunatusq; cōstabāt. Ep.18 a, Nan tam mihi molestū fuit accusari abs te officium meum, quàm iucundū requiri. Ep.63 b, Officijs mutuò respondere. pro Mur. 141 b, Is uoluit ad hoc officiū necessitudinis esse gratiosus. pro Fon.279 a, Alicui muneri atq; officio præesse. Epi.193 a, In Syriam ad meum officiū reuerti. de Pro.73 a, Vt cōmune officium cēsuræ cōmuni animo defenderēt. Qu.F.193 a, Quæ res ad officiū imperij tui pertinebūt, de his rebus nihil attingant. Att.113 b, Tua erga me officia plena tui suauissimi studij. Antequā.195 a, Qui neq; tantorum officiorū impensam egistis in patriā. de Am.97 a, Vsurpare aliquod officium, abduci ab officio, intermittere officiū. Epi. 125 a, Magna eius in me non dico officia, sed merita. & 200 b, Officia uel merita potius. Ep.2 a, Ego omni officio ac potius pietate erga te cæteris satisfacio omnibus, &c. & ib. Cū summa testificatione tuorum in se officiorum. Ep.78 b, Sed quoddam nobis officiū iustum & pium debitum reip. nostræq; dignitati uidebatur. Att. 194 a, Leuatio quædā est, si minus doloris, at officij & debiti. pro Q.10 a, In uita alicuius rationē summi officij desiderare. pro S.R.18 b, Ita fit ut adsint, propterea quòd officiū sequuntur. pro Sex. Ros.19 a, Vtrumuis saluo officio facere poteris. At.5 b, Magnopere cōfido illum fore in officio. At.90 b, Ac maximæ partes istius officij sunt pueri Ciceronis. & 209 b, Torquato nostra officia grata esse facilè patior, eaq; augere nō desinam. Att.277 a, Hoc ad meum officium priuatarum rerū pertinet. Qu F.307 a, Spero Cyrum in officio fore. Offi.31 b, Officijs sciētiæ proponenda sunt officia iusticiæ. de Sen.83 b, Massanissa senex omnia regis officia & munera exequitur. & 82 b, Instruere aliquem ad omne officij munus. de Sen.92 a,

Rectè in senectute uiuitur, quoad minus officij exequi & tueri possis. de Am. 109 b, Officia meminisse debet is, in quem collata sunt, nō cōmemorare qui cōtulit. pro Mil.121 a, Tibi nullum à me amoris, nullū studij, nullum pietatis officium defuit.

Offirmo, as. de Fin. 92 a, Cæteras philosophorum disciplinas non modò nihil adiuuare arbitror, neque offirmare quo meliores simus, sed ipsam deprauare naturam. aliter, affirmare.

Offundo, dis. obijcio, offero. Ac.20 b, Ergo ut illis aqua, sic nobis aer crassus offunditur. de Fin. 99 b, Obscuratur & offunditur luce solis lumen lucernæ. de N.3 a, Philosophia, quæ lucem eriperet, & quasi noctem quādam rebus offunderet. pro S.R.33 a, Tanquam si offusa reip. sempiterna nox esset. Tus.208 a, Si quid tenebrarū offudit exilium. pro Do.241 a, Quod in naufragio reip. tenebris offusis demerso populo, &c. Tu.229 a, Hic error & hæc indoctorū animis offusa caligo est. de Vn. 203 b, Cum ignis oculorū, cum eo igne qui est ob os offusus, se confundit & contulit. In Sal. 272 b, Tu tuis maioribus uitæ, quam turpiter egisti, magnas offudisti tenebras.

Οἰκεῖον. s. l. Accomodatus.

Olbia, æ. opp. Sardiniæ. Quint. Frat.110 b, Literas Olbia Datas.

Olbiensis, se. Qu.Fr.309 a, A' te post illā Olbiensem epistolam, nullas literas accepi.

Olea, leæ. pro Cec.289 a, Eius fundi extremā partem oleæ directo ordine definiunt. de D.111 b, & 103 a, Agricola cum florem oleæ uidet, baccā quoq; se uidere putat. de L.156 a, Athenæ sempiternā in arce oleam tenere potuerunt. Epi.136 b, Antea delectabar oleis & lucanicis tuis.

Olearius, a, um. Topic. 222 a, Cella olearia. & de Sen. 89 a.

Oleaster, stri. I. V.159 b, Hominem suspēdi iussit in oleastro quodam.

Oleo, es. redoleo. de Ora.152 a, Vnguentum magis laudatur quod terram, quàm quod crocum olet. At. 21 a, Vt mulieres ideo bene olere, quia nihil olebant, uidebantur. de N.15 b, Epicurus nihil olet ex Academia, nihil ex Lyceo, nihil ne è puerilibus quidem disciplinis. de Or. 146 b, In qua nihil sonare aut olere peregrinū possit. & 132 a, At in malè olentē, uideo me à te circumueniri pro Q. R. 48 a, Supercilia illa penitùs abrasa olere malitiā & clamitare calliditatem uidentur. Orat.211 a, Quid illud, non olet unde sit? quod dicitur, &c.220 b, Malè olere omne cœnum.)(. Bene olens. Ac.6 b,

Oleum, lei. I.V.230 a, Aristæus inuētor olei. de Sen.84 a, Namq; hæc quoq; nisi tanquam lumini oleum instilles, extinguuntur senectute. At.217 a, Ante lucem cum scriberem contra Epicureos, de eodem oleo & opera exaraui nescio quid ad te. & 32 b, Ne & opera & oleū philologiæ nostræ perierit. Epist.95 b, Is fatetur se & operam & oleum perdidisse.

Olfacio, is. odoror. Tus.249 b, Vt ea quæ gustemus, olfaciamus, tractemus, audiamus. & de D.110 a, Olfacere aliquid. in Rul.63 a, Nullus nummus tam obstrusus est, quē non architecti huiusce legis olfecerint.

Olim. quondam, quodam tempore. Att.90 b, Ante lucem inambulabam domi, ut olim candidatus. & 172 a, Vtinam corā tecū olim potius, quàm per epistolas. Att. 63

a, Locus

Universidad de Deusto
Biblioteca

a, Locus ille animi nostri stomachus ubi habitabat, olim concalluit. Epist. 255 a, Quando ad amorem meum aliquantum olim discedens addidisti. & 78 b, Nec nos arbitror victoriæ præmijs ductos patriâ olim reliqsse, etc. de Ora. 125 a, Sic enim olim loquebantur. pro Cæl. 39 b, Quis clarioribus viris quodam tempore iucundior? At. 154 b, Qui mihi dixit olim, &c.

Olitor, oris. Epi. 263 b, Excita Phædrum, ut hortum ipse conducat, sic olitorem commouebis. & ib. 15, Cum olitore, ut uidetur.

Oliua, uæ. olea, de N. 68 b, Aristæus, qui oliuæ inuentor dicitur. de N. lib. 2, Si ex oliua, modulatè canentes tibiæ nascerentur.

Oliuetum, ti. locus oliuis consitus. de N. 77 b, Vineta, oliueta. & contra Rull. 79 a, Iugera CC. in quibus oliuetũ fieri potest. de N. Quid de uitib⁹ oliuetisq; dicã? de Sẽ. 89 a, Quid de uinearum oliuetorumue specie dicam?

Oliuitas, atis. de Republi. lib. 1. teste Nonio: Non modò integra eximi, sed etiam maior quàm in arbore unquã pependerit. de oliuitate oleas esui optimè condi scribit Cato.

Oluscula, culorum. minuta olera. At. lib. 87 a, Olusculis nos soles pascere.

Olla, læ. Ep. 138 a, Implere ollam denariorum.

Olli, æ, a. pro illi, illæ, illa. de L. sæpe legitur. de Cl. 169 b, Is dictus ollis popularibus olim, qui, &c. ex Ennio.

Olympeni. pop. contra Rull. 61, & 76.

Olympia, piæ. urbs Peloponesi, apud quam Olympia fiebant. Tus. 172 b. & de Or. 154 b, Cum Olympiam uenisset, in maxima illa quinquennali celebritate ludorũ. & de Sen. 83 b, Olympiæ per stadium ingressus esse dicitur Milo, cum humeris bouem sustineret uiuum.

Olympia, orũ. ludi Olympiaci, maxima illa quinquẽnalis ludorum celebritas. de Cl. 187 a, Pugiles exercitati pugnos & plagas Olympiorũ cupidi ferre possunt. de Or. 243 b, Ab Olympijs coronam petere. At. 246 b, Ad Olympia. de D. 138 a, Cursor ad Olympia proficisci cogitans, uisus est in somnis curru quadrigarum uehi.

Olympiacus, ca, cum. ad Herẽnium, 24 b, Quasi si quis ad Olympiacum uenerit cursum. aliter, ad Olympia cũ uenerit.

Olympias, adis. Alexandri mater. de Natura, lib. 2. de Diuin. lib. 2.

Olympionices, cæ. Tu. 172 b, Rhodius Diagoras Olympionices nobilis. pro Flac. 152 b, Acinas pugil Olympionices, quod est apud Græcos propè maius & gloriosius quàm Romæ triumphasse. de In. 80 a, Olympionicarum præmium capito.

Olympius Iupiter. Tusc. 183. I. V. 228. in Orat.

Olynthus urbs. I. V. 87 a.

Omen, nis. dicitur, dictum aut factum casu exceptum, quo rei cuiuspiam euentus portendi posse uideatur. de D. 101 a, Neq; solum deorum uoces Pythagorei obseruauerũt, sed etiam hominum, quæ uocãt omina, quæ maiores nostri quia ualere censebant, idcirco omnibus rebus agendis, quod bonum, fiustum, felix, fortunatumq; esset. præfabantur, pro Sest. 19 a, Exierunt malis ominibus atque execrationibus duo Vulturij. pro Cl. 20, Nullum auspicijs, funestis ominibus omnium. I. C. 104 a, Hisce ominibus Catilina cũ summa reipub. salute & cũ tua peste

& pernicie proficiscere, &c. contra Rul. 84 b, Neq; te Rulle omina illa M. Bruti, atque auspicia à simili furore deterrent. Ep. 44 b, Neque tristius dicere quicquam debeo ea de re, quam tu ipse optimis ominib. prosequeris. I. P. 86 a, Epistol. 44 b, Ominibus bonis uel tristibus aliquem exeuntem prosequi. de D. 101 b, Tum ille, accipio omen, inquit, mea filia. & ibid. Cæcilia exiuit in quoddã sacellum ominis capiendi causa. de D. 125 b, & pro Mur. 133 b, Prærogatiuum omen comitiorum. de D. 102 b, Sic aquilæ clarum firmauit Iuppiter omen. I. A. 232 b, Atque hoc quidem detestabile omen auertat Iupiter. & 193 a, Quibus Antonius (ô dij immortales auertite & detesta mini quæso hoc omen) urbem se diuisurum esse promisit. Att. 279 b, Sin aliter fuerit (quod dij omen auertãt) Reipub. uicẽ dolebo. & 280 a, Quod Iupiter omen auertat. & pro Mur. 145 a, de Ar 253 b, Si ciuitas hæc cadet (quod dij omẽ obruant.) I. A. 222 b, Atq; ita locutus est, ut eius oratio omen fati uideretur. & 243 a, Proficiscãtur legati optimis ominibus. L. Cauneas.

Ominor, aris. augur or. de Cl. 196 a, Melius quæso omina re, inquit Brutus. de D. 101 a, Antiqui omnibus reb. agendis quod bonum, faustum, felix, fortunatumq; esset, præfabantur. I. C. 104 a, His ominibus Catilina cum reipub. salute & cum tua peste ac pernicie proficiscere ad impium bellum. de D. 101 b, Rebus diuinis, quæ publice fierẽt, fauere linguis, in imperãdis ferijs, litibus & iurgijs se abstinere. & ibid. Bonis ominibus, qui hostias ducerẽt, eligebãtur. & ibi. Primus miles fiebat bono omine. Of. 48 b, Sin qua necessitas huius muneris alicui reip. ominari uenerit. malo enim alteri quàm nostræ reip. ominari.

Omitto, tis. mitto, prætermitto, relinquo, dimitto, missã facio, prætereo, non exequor, &c. præterquàm quod, & c. de Fin. 56 b, Vt uoluptates omittantur. maiorũ uoluptatum adipiscendarum causa. Qu. F. 304, Primum nauigationem, dummodo idoneæ tempestas sit, ne omiseris. de Som. 127 a, Ades, inquit, animo, timorem omitte. pro Syl. 176 a, Noli id putare omnino à me esse omissum. si quid est tibi remissum atq; concessum. pro Cæl. 49 a, Quod facinus in alienũ hominẽ ill atũ seuerè acciperet, id omisisset curare in hostite? At. 263 b, Omitte Atticã Ciceroni tuo. de Cl. 289 b, Itaque omittamus lugere. pro Qu. 12 b, Vt alia omittam, hoc satis est Alphenus, &c. I. P. 90 b, Omittamus de reditu Gabinij, &c. & pro R. P. 228 a, At de me omittamus, &c. At. 119 a, Omitto illa uetera, quòd ictum in rempub. ille alluit, etc. ille legibus, & c. ille Galliæ, &c. ille, &c. pro Quintio, 154 a, Nulla conditio, mitto æqua, uerum ne, &c. Offi. 60 a, Omisit hic pietatem & humanitatem, ut id quod, &c.

Omnino. utique, usquequaq;, planè, prorsus, funditùs, de Or. 113 b, Theopompus & Ephorus causas ommino nũquam attigerunt. Epist. 63 a, Omnino res tota in mẽsem Ianuarium reiecta erat. Ep. 7 a, Vt ne quis omnino regẽ reduceret. de Or. 114 a, Poetas omnino non conor attingere. Of. 13 a, Omnino fortis animus duabus rebus cernitur. de Am. 11 a, Omnino amicitiæ confirmatis iam ingenijs iudicandæ sunt. de Or. 108 b, Vir omnino omnis eruditionis expers. de N. 20 a, Ista siue beatitas, siue beatitudo, utrũq; omnino durũ. At. 93 b, Et ad ipsum hæc peroscripsi diligentissimè omnino. Epi. 260 a, Cui cũ cupere mederi, cupiditates certorũ hominũ impedimento mihi fuerunt

fuerunt omnino. Ep. 260 b, Nunquam improbi ciues habuerunt paratiorem ducẽ ommino. pro Mar. 135 b, Quid enim est omnino ipsum diu? Tusc. 148 a, Cum defensionum laboribus, aut omnino aut magna ex parte essem aliquando liberatus. pro Cor. 64 a, Quæ labore huius aut omnino aut certè facilius consequuntur. Tus. 149 a, Vt non multum, aut nihil omnino Græcis cederetur. At. 50 b, Vix aut omnino non posse fieri. de In. 44 b, & 45 b, Et tamen quantum & cuiusmodi et omnino quale sit quæritur. de In. 82 b, Vis & iniuria, & omnino omne quod obfuturum est. & 58 a, Hoc genus & cætera necessaria, & omnino omnis argumentatio.

Omnipotens, tis. rerum omnium præpotens. Tus. 225 b, Teq; omnipotens Neptune inuoco. Poetæ.

Omnis, ne. totus, cunctus, uniuersus, quicũq;, quiuis, quis omnium non? summi medij infimi, omnia minima maxima, ioca seria, ut dicitur, communis. de D. 129 b, Quod omne est, id non cernitur ex alio extrinsecus. de Fi. Omne cœlum totamq; cum uniuerso mari terrã mente cõplecti. Ep. 86 a, Si tibi persuaseris, non hoc esse tui muneris, si quid rogatus fueris ut facias, sed totum tuum esse, omne onus perficies. I. P. 81 b, Totum palatium erat ciuitate omni, cuncta Italia refertum. de Or. 117 a, Tota mente atq; omni animo intueri aliquem. Tusc. 187 a, In profundenda uoce omne corpus intenditur. de N. 45 a, Sanguis per uenas in omne corpus diffunditur. pro Cl. 21 a, Mater sanguinẽ profundere omnẽ cupit. pro S. R. 30 b, Non omnem frugem in omni agro reperire possis. Qu. Fr. 295 a, Omnes quicunq; Romæ ludos faciũt. et de Or. 109 a, Omnia quæcunq; in hominũ disceptationẽ cadere possunt, bene sunt oratori dicenda. de Or. 85 b, Qui non aliqua in re una separatim elaborarunt, sed omnia quæcunq;, &c. comprehenderunt. de Or. 112 a, Non omnia quæcunq; loquimur, ad artẽ sunt reuocãda. pro Syl. 170 a, Eo tempore omni Romæ fui. de Clar. 195 a, Omni huic sermoni propositum est, &c. de Or. 97 b, Subeundus est usus omniũ. Of. 26 a, Et ab omni, quod turpe est, fugiamus. pro Rab. 94 b, Omnes omnium ordinum homines. I. P. 100 a, Omnes mortales omniũ generũ, &c. & 90 b, Omnes omniũ generum, ætatũ, ordinũ, uiri ac mulieres omnis fortunæ ac loci. I. A. 257 b, Omnes te dij, homines summi, medij, infimi, ciues, peregrini, uiri, mulieres, liberi, serui oderũt. pro Arch. 188 b, Nam cæteræ res neq; temporũ sunt, neq; ætatum omnium, neq; locorũ. de D. 127 b, Omnes omniũ interitus, quicũq; gignantur terra. eosdẽ esse. Itẽ: Neq; uerius est à singulis quàm ab omnibus repetere officij præmium. cõtra Rull. 78 a, Decemuiros portitores omnibus omniũ pecunijs cõstituisse. Qu. Fr. 320 a, Omnia minima, maxima, ad te mitti sciebã. At. 102 a, Sic omnia facere omnis debet, ne armis decernatur. de Or. 115 a, Omniũ cæterarum rerum oratio, mihi crede, ludus est, etc. de Fi. 66 b, Omnes qui ubique sunt, qui latinè sciunt. Tus. 228 a, Nihil est enim omnium quæ in philosophia tractantur, quod grauius dicatur. & 241 a, Qui est enim omnium, qui, etc. Ep. 196 a, et 353 b, Πάντα περὶ πάντων. Or. 202 a, Plato longè omnium quicunq; scripserunt princeps. & de Ora. 154 b, Gorgias princeps ex omnibus ausus est, &c. At. 245 b, Ex omnibus tuis studijs in me hoc scito mihi gratissimũ esse, etc. de Cl. 190 b, Ex omnibus oratorijs laudibus lon

gè ista est maxima, inflammare, &c. de Or. 93 a, Cum te unũ ex omnib. maximè natũ aptumq; cognossem. et 94 a, Hic est unus homo ex omnibus, quo præsente, &c. de Or. 108 a, Aculeo, quem Crassus dilexit ex omnibus plurimùm. pro S. R. 19 a, Non electus unus, qui maximo ingenio, sed relictus ex omnib. qui minimo periculo possent dicere. de Clar. 186 a, M. Piso maximè ex omnibus Græcis doctrinis eruditus. de Orat. 156 a, Sin quærimus quid unũ excellat ex omnibus, docto oratori palma danda est. & 154 b, Soli ex omnib. aurea statua statuta est. id est, Gorgiæ. In C. 114 b, Ille erat unus timẽdus ex omnibus. de Or. 152 a, Gustatus est sensus ex omnibus maximè uoluptarius. pro Mu. 132 a, Cuius ex omnib. pugnis, illa mihi uidetur acerrima. de Orat. 148 b, Stoici soli ex omnib. philosophis dixerunt, &c. et 110 a, Ex omnibus uerbis Latinis huius uerbi uim uel maximã semper putaui. Att. 253 a, Nec me ulla res magis angit ex omnibus. Ep. 71 b, Etsi unus ex omnib. minimè sum accõmodatus, &c. & 120 b, Si unus ex omnib. exoptandus esset. Tusc. 228 a, De re, quã tu ex omnib. maximè probas. pro Ma. 134 b, Quis omniũ? & c. nemo omnium, &c. I. A. 175 a, Ex omnium omnibus flagitijs nullũ turpius uidi, quàm quod, etc. de Am. 112 a, De amicitia omnes ad unum idẽ sentiũt. At. 102 b, Hic omnia facere omneis, ne armis decernatur. & ibi. omnis, septies usurpatum. de Fin. 86 a, Omnibus mensibus uicesimo die lunæ facere aliquid.

Omniuagus, a, um. de N. 93 b, Diana omniuaga dicitur, non à uenando, sed quòd in septem numeratur tanquam uagantibus.

Ομολογία. L. Conuenientia.

Onager, onagri. asinus ferus, & agrestis. Att. 89 a, Erat præterea Cynocæphalus in essedo, nec deerant onagri.

Onerarius, a, um. de D. 95 a, Et noctu flagrantes onerarias uidebãtis. At. 166 a, Occultè in aliquam onerariam corrependum. In V. Actione 3, Oneraria nauis.

Onero, as. de N. 61 b, Animaduerti te, cũ in foro diceres, quàm plurimis posses argumentis onerare iudicem. & Sall. in Cic. 271 b, Etiam ne aures nostras onerabis tuo odio? Ep. 41 b, Te autem quibus mendacijs homines leuissimi onerarunt.

Onus, ris. pondus, partes, munus. de Se. 77 b, Onus Aetna grauius mihi uideor sustinere. Ep. 67 a, Sciebam quãtis oneribus præterere susceptarum rerum. & 206 a, Municipium maximis oneribus pressum. et 33 b, Oneris tibi imponere non audeo quicquam. et I. V. 136 a, Imponere nimium oneris plebi. Or. 200 a, & Ep. 86 a, Imponere onus alicui. (. Recipere onus. In Sal. 272 a, Magnum mihi dicendi onus imponitur. At. 207 a, & Qu. Fr. 306 a, Ne magnũ onus obseruantiæ Bruto nostro imponerẽ. Qu. F. 306 a, Ne quod onus simultatis nobis imponeret ex superiorum temporum conuicijs. pro S. R. 20 a, Hoc onus si uos aliqua ex parte alleuabitis, feram ut potero, & c. ibi. Opprimi me onere officij malo, quàm id quod mihi cum fide semel impositũ est, aut propter perfidiam abijcere, aut propter infirmitatẽ animi deponere. et ibi. Fide sapientiaq; uestra fretus plus oneris sustuli, quã ferre me posse intelligo. I. V. 148 b, Ego plus oneris habeo quàm alij, &c. & amplius oneris suscepi quàm cæteri, &c. & 149 b, Plus etiam quàm pars uirilis postulet, oneris ac muneris suscipere. & 55 b, Adductus sum officio,

Universidad de Deusto
Biblioteca

ficio, ut onus hoc laboris suscipiendũ putarẽ. de Orat. 94 b, Magnũ est quoddã onus atq; munus suscipere ac profiteri. se, etc pro Syl. 179 b, Deposito onere domestici officij, nihil postea de reip. cõmodis cogitauit. I.V. 55 b, Vt onus hoc laboris atq; officij non ex meo, sed ex meorũ necessariorũ tempore mihi suscipiendũ putarẽ. pro S. R. 37 a, Suscipere onus officij quod nõ possit sustinere. I.V. 218 b, Cur ego tuas partes suscipio? cur tuũ onus sustineo? Ep. 45 a, Hoc nihil ad te, nostrũ est onus. de Or. 86 b, Neq; ego nostris oratorib. tantũ oneris imponã. et 140 a, Sed uereor ne Pompeio quid oneris imponam. At. 234 b, Tibi hoc oneris non impono, nolo te illum iratum habere. pro Pomp. 14 b, Insula Delos quò omnes undiq; cum mercibus atq; oneribus commeant.

Onustus, a, um. Att. 13 a, A sellus onustus auro. & In V. 244 b, Nauis onusta præda Siciliensi. & de Do. 93 a, Nunc onusti cibo & uino perturbata & confusa cernimus. Off. 52 a, Naues onustæ frumento.

Opaco. as. obscuro. de Na. 35 b, Sol ita mouetur, ut terras modò his, modò illis partibus opacet. & 45 a, Cum terras nox opacasset de Or. 87 a, Latanus ad opacandum aliquem locum patulis diffusa ramis.

Opacus, a, um. ater, obscurus, frigidus, umbrosus. (. Apricus. de Or. 144 b, Locus opacus & frigidus in sylua. & Part. 233 a, Locus opacus.) (. Locus apricus. I. A. Opaca nubes. de L. 159 a, In uiridi & opaca ripa inambulare.

Opas Nilo natus ab Aegyptijs appellatur Vulcanus. de Nat. lib. 3.

Opera, ræ. administratio, munus, actio, opus, manus, uiri ad operas conducti, operarij. Off. 30 b, Mercenariorum operæ, non artes emuntur. & I.V. 213 a, Ipse dabat pur purã, amici operas. Off. 35 b, Eas nos nullo modo sine hominum manu atq; opera capere possemus. & ibi. Sine hominum opere. I.V. 111 a, Duabus in rebus legatorũ una opera consumitur, in laudando & repetendo. I.V. 243 b, Canuleius in portu Syracusis operas dabat. & 244 a. & At. 176 b, Terentius magnas operas in portu et scriptura Asiæ pro magistro dedit. et Ep. 227 a, Qui operas in scriptura pro magistro dat. Ep. 207 b, C. Pupius, qui est in operis eius societatis. I.V. 107 a, Quantũ paucæ operæ & mercedes fabrorum tulerũt. I.A. 157 a, Operæ mercenariæ, multitudo conducta. et 155 a, Publicis operis distribuere domum aliquam. & I.V. 145 a, Nauem tibi operis publicis esse ædificatam. Quin. Fr. 308 b, Operas suas Clodius cõfirmat, manus ad Quirinalia paratur. pro Planc. 368 b, Plancius in operas plurimos misit. pro Sest. 11 a, Erat mihi contentio cum operis conductis. & 6 b, Is uenditabat se operis, à quibus, &c. Ep. 262 a, Tu musis nostris para, ut operas reddas. de D. 137 b, Nunc propter intermissionẽ firensis operæ lucubrationes detraxi. Off. 44 a, Qui opera: id est, uirtute, & industria benefici sunt. Epi. 107 a, Dixitq; iudicem sibi operam dare constituisse. & Att. 220 b, Iudex operam dare mihi constituit, eo die, & c. Att. 32 b, Ne & opera & oleum philologiæ nostræ pereat. Para. 122 a, & Ep. 95 2. Is fatetur se & operam & oleum perdidisse. Prouerbium. Att. 203 a, Cum Sestij auctione operam dederis, nos reuises. & 213 b, Faberio operam ponamus. de Cla. 193 b, Miloni Rhodio Romæ operam dedimus. de

Or. 95 a, Apollonius, quos iudicabat non posse oratores euadere, operam apud sese perdere non patiebatur. de Cl. 193 b, Ego autem turis ciuilis studio multum operæ dabam Quin. Scæuolæ, P. F. Attic. 246 b, Vt ergo in huiusmodi re tribues nobis paulum operæ. de Orat. 95 b, In artificio & opera quã tenui et leui adhibere multam diligentiam, de Clar. 189 a, Gellius multam operã et utilem amicis præbuit. pro Cl. 51 a, Omnis mihi cura atque opera posita est in omniũ periculis defendendis. Of. 28 b, Maiorem curam & operam suscipere quàm causa postulet. Ep. 215 a, Non parcam operæ. I.V. 214 a, Candelabrum è gemmis clarissimis opere mirabili perfectum. & 216 b, Simulachrum singulari opera artificioq; perfectum. de Or. 119 b, Quoniam uos tantum operæ mihi ad audiendũ datis. et 122 b, Plus te operæ Græcis dedisse rebus uideo, quàm putaram. At. 262 b, Da operam ut ualeas. At. 69 b, Dionysius mihi operam dat egregiam. At. 23 a, & de Or. 151 a, & de Cl. 178 a, & pro Cecin. 288 a, Dare operam alicui. Att. 66 a, Dare dies alicui. & 3 b, Dare aures alicui. Ep. 111 b, Dare operam memoriæ alicuius. Tus. 149 b, In quam exercitationẽ ita nos studiosẽ operam dedimus, ut, & c. Ep. 140 b, Dare operã liberis. I. V. 175 a. Summa data est opera à me, ut quàm plurimo decumas uenderem. de Or. 108 b, Dare operam ualetudini. Dare operam funeri. I. Funus. Qu. Fr. 325 a, Bene ponere operam. At. 191 b, Ponere multum operæ in aliqua re. & de Cl. 174 a, et Qu. F. 296 a, et Of. 4 b, de Fl. 49 a, Ponere multam operam in aliqua re. de D. 109 b, Tribuenda est opera reip. uel potius in ea cogitatio curaq; ponẽda. de Or. 105 b, Consumere operam in aliqua re. item, In ea arte tu plus operæ laborisq; cõsumpseras. pro S. R. 26 b, Qui in agris colendis tantum operæ temporisq; consumpserunt. Tus. 170 b, Consumere operam frustra. de In. 63 a, & I. V. 72 b, Consumere operam in maximis philosophiæ partibus. pro Font. 276 b, Consumere multum laboris & operæ in aliqua causa. Item, Prædijs colendis operæ plurimum studijq; consumere. Att. 277 a, Tibi omnes nauare operam & studium uolunt. Off. 4 b, Magnum studium multamq; operam in potius quàm dicendi studio hanc operã & munus suscipi. I. V. 225 b, Tibi hæc opera sumenda est. ad Her. 10 b, Vtrum data sit opera ut sciretur. de Ora. 92 b, Nam primùm quasi dedita opera dicebat, & c. & Att. 131 b, Dedita opera facere aliquid. Epist. 111 b, Data opera paratum qui sic, & c. Of. 9 a, Id age, ut uir bonus esse uideare: id est, da operam ut, & c. pro Sest. 3 b, Contende ut, & c. id est, da operam ut, & c. Item, Seruire uoci, dare operã uoci, indulgere nouis amicitijs, & spernere ueteres. Part. 124 b, Qui operis dandis, publicis sumẽdis rem honestè quærunt. de L. 169 a, Et sermoni reliquo demus operã sedentes. & 175 a, Dare operam rebus diuinis. Att. 217 a, De eodem oleo & opera exaraui nescio quid ad te. & 9 b, Operæ Clodianæ pontes occupauerunt. & 36 a, Qui erant mecum, facilè operas aditu prohibuerũt. & 230 b, Omni ope atque opera enitar, ut de Buthrotijs, & c. & 263 a, Omnib. reb. magna cura, multa opera & labore cõfectis. Qu. F. 324 b, De uersibus, quos tibi à me scribi uis, deest mihi quidem opera, quæ non modò tempus, sed etiã animum uacuũ ab omni cura desiderat. Of. 9 a, Vti

seruis ut mercenarijs ad operam exigendam. & 47 b, Sed quis est tandem qui impios et optimi uiri causæ, non anteponat in opera danda gratiã fortunati et potentis?

Operæprecium. non alienum, est tanti, utile, iucũdum, dignum. cõtra Rul. 80 b, Quo in genere est operæprecium diligentiam maiorum recordari. I.V. 135 a, Iam uerò Censores quemadmodum creati sunt, operæprecium est cognoscere. & 105 a, Operæprecium est ipsam legẽ cognoscere. pro S.R. 28 a, & de Fin. 121 a, Operæprecii erat, si animaduertistis iudices, negligentiã eius in accusando considerare. pro S. R. 36 a, Si nihil in ista pugna Roscij, quod operæprecium esset fecerant, quã ob causam à Chrysogono tantis præmijs donabantur.

Operarius, rij. baiulus. I.V. 217 b, Barbari quidam operarij mercede accepta signum illud sustulerũt. Tus. 248 b, & ad Her. 21 a, et Ep. 111 a, Quos singulos sicut operarios barbarosq; contemnas. I.V. 229 b, Operarius appositus ad deferenda onera. pro S.R. 85 b, & At. 101 a, Operarius homo. de Clar. 188 b, Operarij autem et baiuli deesse non possunt. & Para. 520 a, Operarij & baiuli, & c. de Or. 91 b, Non oratores, sed operarij linguæ celeri & exercitata. & 108 a, Operarium quendam nobis Antonii oratorem facis.

Operatio, onis. opera. Att. 93 b, Huius nebulonis operatione si Brutus moueri potest, licet eum solus ames. alitèr, oratione: & rectius.

Operculum, li. quo aliquid tegitur, et operitur. de Nat. 52 b, Aspera arteria tegitur quasi quodam operculo.

Operimentum, operimenti. integumentum, operculum. l. Obduco.

Operio, ris, tego, inuoluo. I. V. 226 a, Contumeliæ quibus operti oppressiq; sumus. l. Opertus. Tus. 186 a, Operite, abscedite. I.V. 228 a, Fos qui fluctibus totus operiretur, nisi munitione ac mole lapidum à mari disiunctus esset.

Operosè. laboriosè, nimiãq; cum cura & opera. Or. 210 b, Vt fiat quasi structura quædam, nec tamen fiat operosè, num esset infinitus labor.

Operosus, a, um. laboriosus, actuosus. de Fi. 63 b, Viuendi artem tantam, tamq; operosam relinqueret? Qu. 315 a, Scribebam illa πολιτικὰ, spissum sanè opus & operosum. de Sen. 82 a, Senectus non modò languida atq; iners non est, uerùm etiam est operosa & semper agens aliquid. de N. 37 b, Moliri aliquid cum labore operoso & molesto. & 44 b, Nec quæ sunt minus operosa. & de Clar. 196 b, Operosa concursatio. & Qu. Fr. 326 a, Res operosa est. Off. 36 a, Quæ in usu et tractatione beluarum fiunt utiliter ad hominum uitam, artibus ea tribuuntur operosis. de L. 179 a, In delubris communibus textile, nec operosius quàm mulieris opus menstruum. de Le. 183 a, Ne quis sepulchrũ faceret operosius quàm quod decem homines effecerint triduo.

Opertus, a, um. coopertus, tectus. inuolutus. I. A. 180 b, Is lectica operta latus est per urbem. & de D. 124 b, Is lectica operta facere iter solebat. de Se. 83 b, Nullo imbre adduci potest, ut capite operto sit. Par. 121 b, Clodius opertus Bonæ deæ accesit. & ibi. Et tu quidem in operto fuisti. de Diu. 104 a, Quo ex genere Apollinis opertа prolata sunt. & 132 a, Nec Apollinis opertis credendum existimo.

Opes, pum. potentia, diuitiæ, facultates, copiæ. At. 124 b,

Moderatori reipub. beata ciuium uita proposita est, ut opibus firma, copijs locuples, gloria ampla, uirtute honesta sit. pro Qu. 14 a, P. Qu. cui tenues opes sunt, nullæ facultates, exiguæ amicorũ copiæ sint. At. 152 a, Cæsar iam opes meas, non antè opem expectat. At. 187, Cæsar qui maximas opes habebat, paucorum uirtute sublatus fuit. et de N. 39 a, Maximus, id est, magnas opes habens. Off. 14 b, & 41 a, Bargulus latro magnas opes habuit, & multò maiores Viriatus. et 59 a, Hinc opum nimiarum potentiæ nõ ferendæ. I.A. 159 a, Opes uiolentas, & minimè ferendam potentiam concupiscere. de Pro. 77 b, Cùm me firmissimis opibus contra scelus inimicorum munire possem. I.A. 165 a, Põpeius omnes opes suas & reip. ad Cæsarem detulit. con. Rul. 75 b, Hæc lex tota ad Pompeij opes euertendas tanquam machina comparatur. pro Pomp. 12 b, Accepta in Ponto calamitate, ex eo prælio hostium opes animiq; creuerunt. contra Rull. 72 b, Potestatem hanc tantis confirmat opibus et copijs, ut inuitis eripi nullo modo possit, ornat apparitorib. scribis. contra Rul. 81 a, Totam Italiam suis opib. obsidet. de Am. 100 a, Diuitiæ opportunæ sunt ut utare, opes ut colare, honores ut laudere. Antequam. 193 a, Et singulorum opes sæpe sunt tenues & infirmæ ad gratiã referẽdam. & ibi. Vniuersorum auxilium eo plurimum prodest, quo firmioribus opibus est nixum. Epist. 15 b, Neq; pugnandum contra tantas opes. Tus. 195, & 191 a, Omnibus uiribus atq; opibus repugnare alicui. de Fin. 59 b, Opes uel fortunæ, uel ingenij. et 143 b, Diuitiæ, honores, opes. de Cl. 391 a, Si honores quàm opes cõsequi maluisset. Oct. 330 a, Prostratam remp. tuis opibus extulisti. Ep. 83 a, Coniunctione frangi Senatus opes, disiunctione ciuile bellum excitare uidebam. de Se. 78 b, Tibi propter opes et copias tolerabilis senectus uidetur. pro Cl. 50 a, Vir magnis opibus præditus. pro Qu. 5 b, Potẽtia inops. pro Do. 253 a, Nemo fuit, qui nõ me pro suis opibus in illa tempestate defenderit. de Diuin. 109 a, Iuuentus ita prolapsa est, ut omniũ opibus refrenanda sit. pro Quin. 8 b, Alterius opes, id quod miserrimum, non expectare. Off. 2 b, Id conducit ad facultates rerum atq; copias, ad opes, ad potentiã. & 17 b, Qui neq; opes aut potentiam consectabitur, totamq; remp. sic tuebitur, ut omnib. cõsulat. Of. 43 b, & Am. 106 b, Si quãdo ei subueniatur, qui potentis alicuius opibus circumueniri uideatur. pro R. P. 122 a, Qui suæ fortunæ fundatas & optimè constitutas opes potestati regiæ commiserit.

Ὀφελήματα. l. Detrimentum, & Emolumentum.

Ophiuchus. chi. anguitenens latinè. l. Anguitenens.

Opifex, cis. artifex. de N. 195 b, de N. 5 b, Opifex ædificatorq; mũdi deus. & 56 b, & de Fin. 88 b, Omnia nos cõsecutos esse adhibitis opificum manibus. Item, Opifices & tabernarios. atq; illam omnẽ fecẽ ciuitatũ, quid est negocij cõcitare? Tus. 155, Opifices post mortem nobis litari uolunt. Tus. 235 a, Zeno uerborum opifex. Orat. 197 a, Sed ne opifices quidẽ se artibus suis remouerũt. Acad. 36 a, Nec artifices quidem tueri sua artificia possent, nisi uocabulis uterẽtur nobis incognitis, usitatis sibi. I.C. 122 a, Omne opificium instrumentum, omnis opera ac quæstus frequentia sustinetur, alitur ocio.

Opificina. officina. de. Offic. lib. 1. Nec enim quicquã in genium habere potest opificina. aliter, Officina.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Opimiùs.Orat.212 d.I.V.Act.3.

Opimus,a,um.pinguis,amplus,magnificus.)(.Gracilis, tenuis,strigosus,subtilis.247 b, Opimus bos. & 180 d, Tum tecore opimo farta & satiata affatim.de D.105 d, In extis bouis opimi cor non fuit.de Cl.179 d, Qui nõ tam habitus corporis opimos, quàm gracilitates consectentur.Off.199 d,Opimum quoddam & tanquam adpale dictionis genus.pro S.R.19 b,Opima & præclara præda.& I.V. 95 b, Contentus tam opimis spoliis non fuisti.I.V.103 d,Opima præda.pro Do.217 b , Syria opima et fertilis.pro Fl.Decianus ad Leliũ detulit hãc opimã accusationẽ.pro Po.6 b,Asia opima est et fertilis.

Opinabilis,le.quod in opinione positum est. de Diu. 85 b,Artes,quæ coniectura continentur,& sunt opinabiles. & ibid . Omnisq; opinabilis diuinatio , coniectura enim nititur.de Vn.195 b,& Acad. 44 b, & Tusc. 206 b,Quod totum opinabile est.

Opinatio,onis.opinio.de Vn.195 b,Sensus mouẽtia quæ sunt,eadem in opinatione consistunt. & Ac.20 d,Opinatione & perceptione sublata.Tusc.214 b, Hæc autem opinatio est,iudicare se scire quod nesciat.

Opinatò præpositą,nec præter opinionẽ,præter spem, improuisò.I.A.175 d,Nec opinatò cum ostendisses, etc.

Opinator, oris. qui probabilia tantum sequitur , nihil affirmat.Acad.17 d,Ego uerò ipse magnus quidam sum opinator,non enim sum sapiens.

Opinatus,a,um. Off.40 d,Separatim autem in singulis admirantur , si perspiciunt nec opinata quædam bona. Tusc.211 b, Partes perturbationum ex duobus opinatis bonis nasci,& ex duobus opinatis malis.

Opinio,onis.sentẽtia,sensus,existimatio, coniectura placet.Tusc.li. 4 Opinionẽ aũt (quã in oẽs definitiones superiores incluſimus)uolũt esse imbecillẽ ąssẽsionẽ.I.V. 225 d,Vetus est hæc opinio , quæ cõstat ex antiquissimis Græcorũ literis atq; monumẽtis.de N.58 b , Vetus hæc opinio oppleuit Græciã, exectũ esse Cœlũ à filio Saturno.de D.80 d, Vetus opinio est iã usq; ab heroicis ducta tẽporib.& c.de Or.108 b , Magna nobis pueris opinio fuit,L.Crassum,& c. Att.140 b, In his locis opinio est, cõiectura magis quã nuncio aut literis, Cæsarẽ Formis citò fore.de N.26 b,Opinionũ cõmenta delet dies.et 88 d,Nos publicã propè opinionem secuti sumus.pro Do. 215 d,Res erat non in opinione dubia, sed in præsentia, atq; ante oculos proposito periculo.pro Cl.18 b,Euellã ex animis hominũ tantã opinionẽ ? tã penitùs insitã, tã uetustã.et ibi.Tũ si quã opinionẽ mẽtib uestris comprehendistis,si eã ratio cõuellet,ne repugnetis,eãq; animis libentib.remittatis.de N.13 b, Deos esse persuaderi mihi nõ opinione solũ,sed etiã ad ueritatẽ plane uelim. de Nat.61 b,Opinio de dijs immortalib. & omniũ est, et quotidie crescit.de Cl.174 b , Philosophorũ de se ipsorũ opinio firma in hoc uno et stabilis inuẽta est.Or. 205 b.Inserere nouas opiniones,& euellere insitas.pro Ce.287 b, Et in eã opinionẽ Cæsennã adducebat,ut putaret,etc.Ep.2 b,In eã opinionẽ rẽ adduxerũt,ut Põpeius cupere uideatur.de D.123 d, Romulus qui auspicatò urbẽ cõdidit , habuit opinionẽ esse in prouidẽdis rebus augurãdi scientiã.et ibi. Retinetur aũt ad opinionẽ uulgi,reip.mos,religio,etc.Ac.46 b,Opinio quæ esset imbecilla,& cũ falso incognitoq; cõmunis. Off.40 b, 41

d,Omnib.opinio iusticiæ necessaria est, quã qui nõ habẽt,iniusti habentur.de Am.102 d,Ille uicissim opinione fortasse nõnulla,quam de meis moribus habebat,me dilexit.I.V.160 d,Esto, falsam de illis habuit opinionẽ, malam de nobis.At.180 d,Valde de aduẽtu Cæsaris opinio est.et 100 b,Opinio, quam is uir habet integritatis meæ.I.V.74 d,Hic de uobis malã opinionẽ animo imbibit.pro Cl.32 d,Perinde ut opinio est de cuiusq; morib. & 47 b,Antea erã in illa opinione populari. de In.52 d,Probabile est , quod in opinione positum est. Ep. 84 d,Magna est hominum opinio de te.At.65 d, Vt opinionẽ habeas rerum. Of.330 d, Opinio de te multũ me fefellit.& Ep.6 d,Non fallam opinionem tuam.con. Rul. 87 b,Paruam exigui temporis usuram, bonæ ãe me opinionis postulo.et ib. Sin aliter hoc ipso in loco depositã et abiectã relinquatis.pro Cl.47 b, Si quam hucgratiorem de illo opinionẽ attulistis,hanc quæso deponite. Antequàm.196 d,Vt ea maneat opinio & existimatio, quæ uirtute parta,nõ quæ in felicitate illata est.Ep.120 d,In eam opinionẽ Cassius uenerat: id est,ita de eo opinari cœperũt.Ep.12 b, Accipere falsam opinionẽ de aliquo.de Or.92 b,Cum hæc audirentur ab ijs,quibus non scientia esset tradenda,sed exigui tẽporis falsa,aut certè obscura opinio. & 94 d , Res ab opinionis arbitrio seiunctæ,scientiaq; cõprehẽsę.de Or.95 d, Aut eterna in eo,aut certè diuturna ualet opinio tarditatis.Off.42 b,Hi opinionẽ afferũt populo,eorũ fore se similes.quos sibi ipsi delegerunt ad imitandum.de Or.123 d, Opinionem istorũ studiorũ et suspicionem artificij apud iudices oratori aduersariam esse.de Ar.256 d, Qui tam libenter in opinionẽ gratiæ irrepat.de Cl.186 d,Cn. autẽ Lentulus multo maiorẽ opinionẽ dicẽdi actione faciebat,quàm quanta in eo facultas erat.Part.241 d, Penetrare ad sensum opinionẽq; iudicis.de Cl.181 b,Qui uultgi opinione diserti sunt habiti, ijdem intelligẽtium quoque iudicio probantur.de N.74 d,Contra communem opinionem,ratione pugnare.& de Or.92 b,Ex cõmuni quadam hominũ opinione dicere.et 122 d,Nihil enim affirmare possum, nisi sententiam et opinionem meam. de N.4,Opiniones philosophorum , & sententiæ philosophorũ.I.V.145 b,Sanè ei præter opinionẽ improuiso incidi.Ep.67 d,Tamen uicit opinionem meam.pro Mur.139 b,Quantum ego opinione auguror.& ibi.d, Nõre ductus,sed opinione.Ep.260 d, Et ipse opinione celerius uẽturus dicitur.Ep.139 b,Quã ob rẽ opinione celerius confido eum pœnas daturum.de Cl.165 d,Opinione omniũ,maiorem animo cepi dolorem. de Or.98 d,Formam totius negocij opinione maiorẽ meliorem q; uideo.Ep.163 b,Id opinione tua mihi gratius est.de Or. 118 d,Sed etiam illa maior opinione mea:id est,sententia mea.pro Sest.7 d, Aliquis falsa opinione,errore hominum cõmendatus.de Or.128 d, Excellens opinione fortuna.de Fin.81 b,& Tusc.224 d,& pro Font.282 d, Vt opinio mea fert.pro Do.219 b, Plura dixi quàm ut opinio tulerit,aut uolũtas mea.Ep.131 b, Vt opinio mea est, At.76 b,Itaq; opiniones omniũ superant.de Or. 99 d, Quoniã sententiæ & opinionis meæ uoluntatis esse parti cipes,nihil occultabo.At.127 d,In eadẽ opinione sui,qua reliqui oẽs.de Or.144 d,Si quis ductus opinione uulgi, putet,etc.At.206 b,De Cæsaris aduentu eam opinionẽ

Dolabella

Dolabella habet,quam tu coniecturã faciebas ex literis Messalæ.pro Pom.8 b,Erat etiam alia grauis atq; uehemens opinio,quæ,& c.

Opinosissimus,magnus opinator. Acad.26 d, Antipater & Archidamus uel duo principes Dialecticorum opinosissimi homines.

Opinor,aris.opinio mea est,opinio mea fert,opinionem habeo,puto, in aliqua opinione sum. pro Dom.234 b, Multã in uita fallõ homines opinãtur.& de D.111 b,Gubernatores nihil sine certa ratione opinantur.I.P.89 d, De uobis Senatus opinatur non secus,ac deterrimis hostibus.Ep.103 d,Quòd opinatus sum me in prouinciam exiturum.Tusc.202 b, Nihil euenisse quod nõ opinandũ fuisset.Aca.15 b, Carneades delabebatur interdum,ut diceret,opinaturũ,id est,peccaturũ esse sapientẽ.& ibid. Sapiẽtem nihil opinari:id est,nunquam assentiri rei uel falsæ uel incognitæ. & pro Mur.139 d,Sapientem sæpe aliquid opinari quod nesciat.de Cl.176 d,T.Albitius pene Græcus(loquor ut opinor)sed licet ex orationib.iudicare.de Fin.71 d,A primo,ut opinor,animãtiũ ortu, & c.At.46 b,Primus,ut opinor,introitus.Ep.106 b,Capius (opinor)olim,non omnib.dormio:sic ego,& c.pro Cl.48 d,Certè(ut hominem confirmare oportet)nullus est,& c. pro Dom.229 b,Plura dixi quàm aut opinio tu leri,aut uoluntas mea.pro Cl.47 b,Antea cùm eram in illa opinione populari.

Opiparè.lautè,apparatè,spẽdidè. Att.222 d, Cæsar & edit & bibit ὡς ἥδιστα & iucundè,opiparè sanè & apparatè.& 72 d,Cùm opiparè epulati essemus hilarem in modum.At.100 b, Alexion me opiparè muneratus est.

Opis.I.Ops,& Vpis.

Opis,opi,opem,ope.auxilium. Att.152 d, Cæsar iam opes meas,non ut antea opem expectat. Antequàm.196 b,In meis calamitatibus aliquam ferte opem diuinam.de Fin. 89 b, Ferre opem & salutem indigentibus.Ep.62 d , Si mihi tua clementia opem tuleris.Tusc.229 d,Ad te confugimus,à te opem petimus.I.V.110 b,Opem auxiliũq; alicui ferre.& pro Rab.91 d,Ferre opem patriæ.Porrigere atq; tendere opem alicui.I. Porrigo. pro Font. 180 b, Confugere ad opem alicuius.de Nat.74 b,et 75 d, Opem, cõsiliumq; tuo furtum factum est.At.230 b,Omni ope & opera enitar,ut,& c.Ep.45 b, Aliquid opis occidẽti rei pub.tulissemus.& 187 b,Ferre aliquid opis reipub.I.V. 270 d,Constitue nihil esse opis in hac uoce.I.P.83 d, Ego ab hoc eiecto cadauere quicquam mihi aut opis , aut ornamenti expectabam?pro Quin.5 d, In altera spes est ad talem tamen uirum iudicem uenièdi,unde eo plus opis auferret,quàm quo minus attulisset gratiæ.At.233 b,Petere opẽ ab aliquo.& 260 d, Hæc nec institui, nec fieri posse sine tua ope.Of.10 b, Vt quisq; maximè opis indigeat,ita ei potissimũ opitulari.de Sẽ.77 b, Quibus nihil opis est in ipsis ad bene uiuẽdum, ijs grauis est omnis ætas.pro Mil.107 d, Homines omnẽ semper uim quacunq; ope possunt, à uita sua propulsant.

Opitulor,aris.opem fero,subuenio.Epist.201 b, Nihil satinè possim tibi opitulari.& 45 b,Opitulari reipubl.& presso iam desperatoq; ab omnibus opitulata est. Offic. 10 b,Vt quisq; maximè opis indigeat,ita potissimũ opitulari.de In.63 d,Qui permultum ad dicendum opitulati sunt.Off.31 b,Subuenire & opitulari patriæ.

Oportet, bat.conuenit,attinet,decet,necesse est. de Orat. 76 b,Ex rerum cognitione efflorescat & redũdet oportet oratio.de D.127 d,Docet enim ratio mathematicorũ quã istis notam esse oportebat,quanta humilitate , & c. Orat.205 b, Oportere perfectionẽ declarat officij , quo semper utẽdum est & omnibus.pro Cor.56 d, Si aliquid non contrà ac liceret factum,diceretur,sed contrà atque oporteret.pro Cor.5,Oportere est consentaneũ esse officio,licere legibus & iuri,decere temporibus & personis.pro Plan.360 d,Si à populo præteritus est, quem non oportuit.pro Po.17 b, Pericula facilè ut hominem præstare oportet,innocentia tecti pellemus. Of.14, Quãquã te abundare oportet præceptis philosophiæ,etc.pro Mil. 104 b, Quid in iudicando speclare oporteret.Att.212 d, Hoc fieri & oportet,et opus est.At.58 d,Si loquor de re pub q; oportet,insanus:si q; opus est,seruus existimor.I. C.99 d, Quos ferro trucidari oportebat.de Or.144 d, Cum sibi de ijs,quæ dici ab oratore oporteret , sumeret. I.V.187 d,Pecunia quam oportuit ciuitatibus pro frumẽto dari.Ac.3 b,Totam enim rem Lucullo integram seruari oportuit.Or.218,Sed id crebrius fieri non oportet. de Or.124 b,Proponi oportet quid afferas,& id quare ita sit,ostendere.I.V.98 d,Verũ hoc,quod iam pridem factũ oportuit.de In.55 b,Oportet putare,& c.& conuenit arbitrari,& c.& ad Her.28 b,Videte ergo quid conueniat eos impetrare.& pro Cecin.291 d,Non oportet,& c.nihil est quod,& c.quid ego,& c.Att.90 d, Nequid fiat secus quàm uolumus quamq; oportet. I.A.18 b,Benevolentia ciuium septum esse oportet,non armis.

Opperior,iris.expecto.At.156 d,Ego in arcano opperior, dum ista cognosco.& Ep.92 b,Nihil puto tibi esse utilius,quã ibi opperiri.At.69 b,Scribas ad me uelim,si quid erit quod opperiare.Att.77 b,Sed quid plura ? corã opperior reliqua. Att.43 b,Ibidem opperiar.

Oppeto,tis.obeo,occumbo.I.A.265 d,Cum milites pro salute populi Rom.mortẽ oppetierint. & pro Sest. 12 b, Mortẽ pugnans oppetisses.& Att.41 b, Oppetere mortem.Ep.53 d,& Tusc.172 d,& 173 b , Claræ mortes pro patria oppetitæ.Off.23 d,At Aiax quo animo traditur millies oppetere mortem,quàm illa perpeti ab alio maluisset.I.A.245 b,Mors necessitatem habeat naturæ , aut si antè oppetenda est,oppetatur cum gloria.

Oppidanus,a,um.pro Plan.265 b,Iure quodã in scenicos uetere,maximeq; oppidano.de Orat.131 d, Senex quidam oppidanus.de Clar.184,Oppidanum quoddam et inconditum genus dicendi.

Oppidò,sanè.de Or.133 d,Tutor minus uetus,oppidò ridiculus.de Fi.97 d,Eorum definitiones paulũ oppidò inter se differunt.& Ep.235 b,Præterquã oppidò pauci.

Oppidulum,li.oppidum. At.156 b,Melitæ , aut alio in loco,siue in oppidulo me futurum puto.& 313 b , Neq; solùm illud extorsi oppidulum,quod erat positum in Euphrate & Zeugmate,sed,& c.

Oppidum,di.urbs.I.V.216 b, Segesta est oppidum peruetus in Sicilia.de Diu.95 b,Tum ante oppidum Nolã florentissima Samnitum castra cœpit. & 91 b, Phęræ,quæ erat urbs Thessaliæ,in quo oppido,& c.Ep.244 b, Magnas copias ad oppidum Antiochiam accessisse.Att.li.5, In oppido Antiochiæ.Ep.li.4,Oppida florẽtissima , nunc

Universidad de Deusto
Biblioteca

prostrata & diruta, Sulpitij. ibid. Tot oppidorum cadauera proiecta iacent. Sulpitij. At lib. 8. In oppidis præsidia nulla sunt.

Oppignero, as. pignori do. pro Sest. 24 b, Libelli etiam pro uino sæpe oppignerabantur.

Oppilatus, ta. obstructus, clausus. I. A. 164 b, Nisi ille se sub scalas tabernæ librariæ cõiecisset, hisq; oppilatis impetum tuum compreßißet.

Oppleo, es. impleo. de N. 38 b, Vet' hæc opinio oppleuit Græciam, exectum esse Cœlũ à filio Saturno. Tusc. 183 a, Nanq; Aesculapij liberorum saucij opplent porticus. Post. 206 a, Mors praua oppleta tenebris ac sordib. de Nat. 25 a, Nilus Aegyptum tota æstate obrutam oppletamq; tenet.

Opploro, as. ploro. ad Her. 40 b, Quin uos auribus meis opplorare desinitis.

Oppono, is. obijcio, respondeo, opponi & è regione fieri. l. Oppositus. Top. 229 a, Cùm opponitur scripto scriptoris uolũtas. Acad. 15 b, Autoritas tãta planè me mouebat, nisi tu opposuisses nõ minorẽ tuã. I. V. 217 b, Opponebant illi interdum nomẽ Africani. de Or. 139 a, His quatuor causis totidem medicinæ opponũtur. Orat. 212 b, Siue paribus paria redduntur, siue contrarijs opponũtur contraria. & 213 a, & 218 b, Par pari referre, cõtrarium contrario opponere, uerbum uerbo cõparare. Or. 209 b, Vt antè occupet quod putat opponi. pro Cor. 55 a, Principio oratiõis hoc oppono, me, &c. de Opt. 244 b, Huic labori nostro duo genera reprehensorum opponuntur: unũ, &c. alterũ, &c. de Fin. 98 b, Omni uirtuti uitiũ contrario nomine opponitur. At. 1 a, Et illud suum regnum iudiciale opposuit. contra R. 64 a, Illam urbẽ huic urbi uolunt opponere. I. P. 97 a, Cuius ego imperio nõ alpiũ uallũ immanißimis barbarorũ gentibus obijcio & oppono. & pro Font. 276 b, Propugnaculum hostibus oppositum & obiectum. de Nat. 52 b, Aues pennis pullos fouent, ne frigore lædantur: & si calor est à sole, se opponunt. Of. 64 a, Nec qui contra se liceatur, emptor opponet. I. A. 162 a, Sed quid oppones tandem? si negem &c. quo me teste conuinces? pro Sest. 7 a, Habeo quem opponã illi. de Fi. 85 a, Opponere se hostibus. de Fin. 73 a, Protulit non tam ut probaret, quàm ut Stoicis, quibus cum bellum gerebat, opponeret. Top. 229 b, Defensor aliquid opponet de tribus. Qu. F. 312 b, Opposuisti semel αὐτίεκτον causam, Cicerõis nostri ualetudinẽ. pro Cor. 60 a, Opponere se periculis, &c. de Ar. 258 a, Ciuẽ qui se pro patriæ salute opponat, inuidiæ frustra posthac requiretis. pro Qu. 8 a, Minas iactare, formidines opponere. pro Cec. 289 a, Ad oẽs introitus armatos homines opposuit. pro Mur. 145 a, Obijci insidijs cõiuratorum, & ad omne periculũ atq; ad omnem inuidiam opponi. I. C. 109 b, Et primum gladiatori illi imperatores nostros opponite. de Clar. 167 a, Iis opposuit sese Socrates, qui, etc. de Leg. 187 a, Lacedæmone Ephori regibus à Theopõpo sunt oppositi At. 116 a, Pompeium persequi Cæsar dicitur, ut interficiat (ô me miserum) & non oẽs nostra corpora opponimus? & 262 b, His quod opponi posset præsidium non habebamus.

Opportunè. εὐκαίρως, non incõmodè, loco, in loco, tẽpore, in tẽpore.)(ἀκαίρως, iniquo loco, alieno tẽpore. Atti. 144 a, Trebatius opportunè ad me ante aduentũ Cæsaris uenerat. & pro Cl. 52 b. Opportunè ades. Ep. 11 b, Te ipsum, inquit, cupio, nihil opportunius potuit accedere. de N. 5 a, Peropportunè, inquit, uenis. de Fin. 103 a, Si id opportunè facere poßit. pro Cæl. 51 b, Potuerúntne meliori tẽpore prosilire? Ep. 168 a, Satis in tẽpore ad eos accedemus si ualebunt. At. 234 a, Tu uerò cũ Crasso, ut cætera quàm commodè, opportunè autem, quod id ipsum apud me mones quatriduo antè ad eum scripseram.

Opportunitas, tis. εὐκαιρία, occasio, tempus actiõis opportunum, utilitas. de Fin. 99 b, Quemadmodum opportunitas (sic enim appellemus εὐκαιρίαν) nõ fit maior productione temporis: habent enim suum modum quæcũq; opportuna dicuntur. de In. 50 b, Locus consideratur, in quo res gesta sit ex opportunitate, quam uideatur habuisse ad negotium administrandum. & 51 a, Occasio est pars temporis in se alicuius rei idoneã faciendi, aut nõ faciendi opportunitatem. Off. 29 a, Locũ autem actiõis opportunitatẽ temporis esse dicũt. & ib. Opportunitas idoneorum ad agendum temporum. & Epist. 44 b, pro Mur. 131 b, Et certè in armis locorũ ualet opportunitas. de D. 99 b, Ac mihi quidẽ uidentur ex locis ipsis, &c. diuinationũ opportunitates esse ductæ. Off. 8 a, Sed credo illos secutos opportunitatem loci, maximè ne, &c. I. A. 188 b, Diuina uerò opportunitas, ut in sortitiõe prouinciarum, quæ cuiq; apta esset, ea cuiq; obueniret. Att. 126 a, Tenendam hanc horam puto, quæ dignitatem & opportunitatẽ habet. de Am. 99 b, Amicitia plurimas opportunitates habet. pro Pom. 13 b, Cùm ad cæteras summas utilitates hæc quoq; opportunitas adiungatur, ut, &c. de N. 19 b, et 37 a, b, Cõsidera quæ sit utilitas, quæq; opportunitas in homine membrorum. & Att. 120 a, Natura prouida utilitatum opportunitatumq; omniũ. l. Desperatio. Att. 257 b, O Brute ubi es, quantã εὐκαιρίαν amittis. Off. 28 b, Deinceps de ordine rerum, & temporũ opportunitate dicendum est. Offic. 59 b, Itaq; hac opportunitate annuli usus, reginæ stuprum intulit. de Nat. 52 b, Enumerari non possunt fluminum opportunitates. de Leg. 161 b, Omitto opportunitates habilitatesq; reliqui corporis.

Opportunus, a, um. commodus.)(Importunus. Off. 29 a, Tempus actionis opportunum, Græcè εὐκαιρία Latinè appellatur occasio. & de In. 48 b, Opportunus locus, tẽpus idoneũ. pro S. R. 29 b, Locus opportunus, captus ad eam rem. & Epist. 99 b, Aetas opportunißima. Epi. 153 a, Nihil post hominum memoriam opportunius accidere uidi. & 115 b, Hæc res mihi accidit opportuna. cõtra Rull. 84 a, Capua non modò non obfuit, sed opportunißima se nobis præbuit. pro Cec. 287 b, Magis opportuna opera nonnunquam quàm aliquando fideli. de Or. 130 b, Requiescã in Cæsaris sermone quasi in aliquo peropportuno diuersorio. de Cl. 196 b, Si operosa est cõcursatio magis opportunorum. I. A. 192 b, Milites Albæ constiterunt in urbe opportuna. de Am. 100 a, Cæteræ res quæ expetuntur, opportunæ sunt singulæ rebus ferè singulis, diuitiæ ut utare, opus ut colere, &c.

Oppositio, onis. de In. 51 b, Disparatum est, quod ab aliqua re per oppositionem negationis separatur: ut sapere, non sapere. de Or. 136 a, In refellendo aduersario uel in confirmandis nostris rebus. Or. 201 b, Aut aliquid affert, quod oppositũ probabilius sit, quàm illud quod obstabit.

stabit. de Orator. 92 b, Quod contradicatur refellere. l. Refello.

Oppositus, a, um. diuersus, aduersus, cõtrarius, è regione factus. Tusc. 178 a, Ne dolorem summum malum diceres, oppositoq; dedecore sentẽtia depellerere. Off. 35 b, Moles oppositæ fluctibus. pro Dom. 225 b, Hanc ego uim meo corpore opposito à bonorum ceruicibus depuli. et ibid. Omnem uim improborũ excepi meo corpore. Or. 201 b, Aut aliquid affert quod oppositum probabilius sit, quàm illud quod obstabit. de D. 112 a, Luna subiecta soli, atq; opposita nostris oculis. & ibid. Luna è regione solis facta.

Oppositus, tus. pro Mar. 136 a, Non modò excubias & custodias, sed etiam laterum nostrorum oppositus & corporum pollicemur.

Oppreßio, onis. obseßio, oppugnatio. pro Dom. 213 a, Occupatio fori, oppreßio curiæ. & Off. 68 b, Oppreßio legum libertatis.

Oppressor, oris. Attic. 286 a, Vindex & oppressor coniurationis.

Oppressus, a, um. obsessus, oppugnatus. Post. 208 a, Senatus oppressus & afflictus. & pro Dom. 218 a, Oppressa captaq; repub.

Opprimo, mis. seruitute oppressum teneo, subigo, abscõdo. Of. 37 b, Qui ui oppressos imperio coercent. & ibid. Armis oppressa ciuitas. & Epist. 47 b, Opprimere remp. armis. At. 274 a, Opprimemini (mihi crede Brute) nisi prouideritis. et pro Fon. 281 a, Cõficere atq; opprimere hostes. Epi. 155 b, Qui oppresserit Antonium, is bellum confecerit. et pro Mur. 131 a, Quem L. Murena repressum magna ex parte non oppressum reliquit. pro S. R. 24 a, & pro Mil. 109 b, Extinguere & opprimere potẽtiam alicuius. Att. 237 a, Cum hominem temperãtem tàtus improuisò morbus oppresserit. pro Qu. 1 b, Innocẽtes iniquo iudicio opprimere. pro S. R. 20 a, Opprimi me onere officij malo, quàm, &c. & Ep. 51 b, Opprimi dolore. Ep. 253 a, Cùm hæc tertia iam epistola antè te oppresserit, quàm tu schedulam aut literam. I. V. 226 a, Contumeliæ quib. operti oppreßiq; erãt. & 80 a, Obrutus et oppressus est. de D. 119 a, Quo modo potuit terra oppressus uiuere?

Opprobrium, brij. dedecus, ignominia. Sal. 274 b, Cùm omnibus matribus familiarum opprobrio esset.

Oppugnatio, onis. de Or. 102 b, Oppidorũ oppugnationes. et Qu. F. 310 b, Sine oppugnatiõe nostra. & in Vat. 29 b, pro Cæl. 41 a, Cum hoc genus oppugnatiõis inferetur, propulsare debebitis.

Oppugnator, oris. qui cõtrà pugnat, qui fert arma cõtra.)(Defensor, propugnator. Antequã. 194 a, & pro Planc. 275 b, Qui oppugnator salutis meæ fuisset. I. A. 141 a, Antonius oppugnator patriæ.

Oppugno, as. impugno, cõtrà arma fero, oppugnationẽ infero, prodo. I. A. 206 a, Cum Antonius Brutum oppugnet, Mutinam circunsedeat. pro Pom. 7 b, Vrbẽ Cizycenorum obsessam esse ab ipso rege, & oppugnatã uehementißimè. de Ar. 244 b, Obsidere, oppugnare, et labefactare aliquam urbem. contra Rul. 61 a, Quæ res apertè petebatur, ea nunc cuniculis oppugnatur. Antequàm. 194 a, Oppugnare nocentes.)(Propugnare pro innocentib. de In. 42 a, Oppugnare patriam.)(Pugnare pro patria. pro Qu. 7 a, Oppugnare caput alterius. Or. 216 a, Oppugnare aliquẽ clandestinis cõsilijs. et Ep. a, Oppugnare aliquem pecunia. I. V. 128 a, Pater rogat eos atq; orat, ne oppugnent filiũ suum. de Or. 123 b, Carneades nullam unquam rem defendit, quam non probarit: nullam oppugnauit, quã nõ euerterit. Epi. 59 a, Nec Metellum fratrẽ obdictum capite & fortunis per te oppugnatum iri existimaram. & 91 a, Quare ego nõ oppugnaui fratrẽ tuũ, sed fratri tuo repugnaui. pro S. R. 38 b, Quod à uobis oppugnari uideo, ne in quæstionem dentur, suspiciosum est. Qu. Fr. 309 b, Vatinium, à quo palàm oppugnabamur, arbitratu nostro concidimus.

Opontius, tij. I. V. 130 b, Philodamus Opontius.

Ops, Opis. I. A. 156 a, Pecunia utinam ad ædem Opis maneret. & 178 a, de Vn. 281 b, Ops Saturni soror, Oceani & Salaciæ filia. At. 88 a, Statua quæ ad Opis per te posita in excelso est. et 230 b, Ad Opis, scilicet ædem.

Optabilis, le. optatus, optandus, expetendus, potior. de Ora. 104 a, Quæ uulgò expetenda & optabilia uidentur. Ep. 63 a, Quæ etsi nobis optabiles in experiũdo nõ fuerunt, in legendo tamẽ erunt iucũdæ. I. A. 219 a, Mihi pax semper fuit optabilis. pro Sest. 23 b, Hoc est maximè optabile omnibus. Off. 10 a, Quæ ut cõcurrant omnia, optabile est. I. P. 86 b, Vtrum tandem bono uiro optabilius putas, sic exire, &c. an, &c. ad Br. 91 b, Exitus optabilis.

Optabiliter. cũ desiderio, optatò. Tusc. 269, Quã optabiliter iter illud ineundum est.

Optandus, a, um. I. P. 86 b, Optandum duco mihi fuisse illam expetendamq; fortunam.

Optatio, onis. optio, optatum. Of. 71 a, Theseus, cui eum tres optationes Neptunus dedisset, optauit interitum Hippolyti filij sui.

Optatio, onis. ornatus quidã orationis. de Ora. 172 a, Optatio.)(Execratio, &c.

Optatò. optabiliter. Attic. 214 a, Et mihi optatò ueneris. & de Orat. 110 b, Ocium quod nunc peroptatò nobis datum est.

Optatum, ti. somnium, desiderium, uotum. contra Rul. 61 a, Hæc non cogitata sapientum, sed optata furiosorũ uidentur. Off. 7 a, Ex trib. enim optatis hoc erat tertium, quod de Hippolyti interitu iratus optauit. et 71 a, Quo optato impetrato, Theseus in maximis fuit luctib. Ep. 28 a, In omnib. tuis rebus, meis optatis fortuna respondit. Epist. 25 a, Quid est causæ cur mihi nõ sit in optatis complecti hominẽ? I. P. 89 b, Illud etiam accidit præter optatum meum, sed ualde ex uoluntate, ut in furorem et insaniam incideris.

Optatus, a, um. optabilis, exoptatus, longus in optatis, gratus. I. V. 56 a, Quid est quod omnibus gratius atq; optatius poßit esse? Epist. 264 b, Grati & optati rumores de aliquo. Epi. 29 b, Cum optatißimum nuncium accepissem te, &c. & 30 a, Mihi quæstor optatior obtingere nemo potuit. pro Do. 229 a, Quod illis optatißimũ erat. At. 151 a, Nihil mihi optatius, quã euolare. Q. F. 310 b, Vale mi optime & optatißime frater, & aduola. pro S. R. 25 a, Patres optatißimum sibi putant esse, filios suos rei familiari maximè seruire.

Optimates, tum. optimi senatores, summi ciuitatis uiri, primarij, principes, nobiles.)(Populares. Attic. 163 b,

Universidad de Deusto
Biblioteca

Vide ne dum pudet te parum optimatem esse, parum diligenter quod optimum sit, eligas. & Ep. 14 a, & Tus. 172 a, pro Fl. 157 b, Vsq; eò orba fuit ab optimatibus illa concio, ut princeps principum esset Meādrius. pro Sest. 23 a Qui ita se gerebāt, ut sua consilia optimo cuiq; probarentur, optimates habebantur. de Cl. 193 b, Optimates Athenienſium. & de In. 68 a, Cōtra uoluntatem omnium optimatum. Ep. 99 a, Matronæ opulentæ optimates. Tusc. 172 a, Optimates.)(. Plebs. Att. 20 a, Hāc uiam optimatum non teneo. & 134 a, Philotimus enim me ab optimatib. ait conſcindi, quibus optimatibus, & c. Offi. 50 a, Ex quo tantæ diſcordiæ ſecutæ ſunt, ut tyranni exiſterent, optimates exterminarentur.

Optimè. præclarè. Qu. Fra. 311 a, Si perficiunt optimè: ſi minus, & c. Epi. 57 b, Sed hæc tu melius, uel optimè omnium. I. V. 134 a, & Acad. 29 a, Optimè, inquit, & c. de D. 81 b, Optimè uerò, inquam, & c.

Optimus, a, um. lectiſſimus, beneficētiſſimus. de N. 38 b, Iupiter optimus: id eſt, beneficentiſſimus. & de Opt. 243 b, Quod omnes laudes habet, id eſt optimum. de In. 53 a, Nam & tu mulier optimum uirū uis habere, & tu Xenophō uxorem habere lectiſſimam maximè uis. de Opt. 243 a, Optimum unum eſt, et quod optimo diſſimillimū eſt, id eſt deterrimum. de Clar. 177 a, In omnibus rebus difficilis optimi perfectio atq; abſolutio. Ora. 197 b, Nāneq; illud ipſum, quod eſt optimum, deſperandum eſt: & in præſtantibus rebus magna ſunt ea, quæ ſunt optimis proxima. Ora. 200 a, In omni re difficillimum eſt formā exponere optimi, quod aliud alijs uideatur optimum. de Ar. 250 a, Vtris, qui eſt optimus à populo Romano iudicatus P. Scipio. de Fin. 65 a, Hoc uerò, inquit, optimum, ut is, & c. εὐφυινῶς. de Or. 97 a, Stylus optimus & præſtantiſſimus dicendi magiſter. pro Clu. 28 a, Optimus.)(. Deterrimus.

Optimi, pro optimatibus & Senatorib. de Le. li. 3, Eāq; optimam Rempub. eſſe duco, quam hîc conſul conſtituerat, quæ ſit in poteſtate optimorum.

Optio, onis. poteſtas. de Fin. 55 a, Cum ſoluta nobis eſt eligendi optio. Acad. 6 a, Si optio naturæ noſtræ detur. I. V. 61 b, Ille tibi poteſtatem electionemq; facturus eſt, ut eligas utrum uelis. In V. An erit hæc optio, & poteſtas tua, ut dicas, etc. de Fat. 140 b, Viro frui malis, optio tua ſit. de Cla. 181 b, Quando autem dubium fuiſſet apud patres noſtros eligēdi, cui patroni daretur optio, quin Antonium optaret aut Craſſum: pro Qu. 5 b, Cui hæc optio tam miſera tamq; iniqua daretur, ut, etc. pro Cec. 297 a, Si mihi non copioſo homini ad dicendum optio detur, utrum, & c. Atti. 67 b, Hybernam legionem eligendi optio delata.

Opto, tas. cupio, deſidero, exopto, expeto, uota facio, eligo. de Or. 93 a, Inſperāti mihi, ſed ualde optanti cecidit, ut in iſtum ſermonem delaberer. de Or. 156 a, Quorum ſi alterum ſit optandum, malim indiſertam prudentiā, quàm ſtultitiam loquacem. de Fat. 149 b, Optare hoc quidem eſt, non diſputare. Orat. 202 a, Bonitas uocis optanda eſt (non eſt enim in nobis) ſed tractatio in nobis, etc. Qu. F. 314 a, Id erat huiuſmodi, ut magis optandum quàm ſperandum putarem. pro Pom. 8 b, Itaq; tantū uictus efficere potuit, quantum in columis nunquam eſt auſus optare. & pro Fl. 173 a, Quātum ſibi ablatum domo impudentiſſimus dicit, tantum nunquam eſt auſus ut haberet optare. I. A. 258 b, Cum ad eum, quē cupimus optamuſq; ueſtitum, redierimus. de Cl. 196 b, Tibi fuerimus, ſi tua uirtute frui cupimus, tibi optamus eam remp. quæ, & c. de Or. 85 a, Neq; nobis cupientibus & optantibus fructus ocij datus eſt. & pro Lig. 138 b, Qui cupiebat? quid optabat? I. C. 107 b, Neq; ego à dijs immortalib. optabo Quirites, ut, & c. pro Cl. 57 b, Nihil eſt enim optabo Quirites, ut, & c. pro Cl. 57 b, Nihil eſt enim magnificum, nihil ſceleris, quod non illa filio uoluerit, optarit, cogitarit, effecerit. Of. 71 a, Sol Phaetōti filio ſiccturū ſe eſſe dixit, quicquid optaſſet: optauit ut in currum patris tolleretur. Of. 7 a, Ex tribus optatis hoc erat tertium, quod de Hippolyti interitu iratus optauit. Epi. 42 a, Sed ne odeſſet inimicus. I. P. 86 b, Optandā duco mihi fuiſſe expetendamq; fortunā. & 89 a, Hæc ego de uobis ſemper optaui, hæc precatus ſum. & ibid. Optare impetiuit, hæc optaui, hæc precatus ſum. & ibid. Optare inſaniam dicui. de Am. 207 b, Quin etiam neceſſe eſt inſaniam dicui. de Am. 207 b, Quin etiam neceſſe eſt cupere, etiam optare, ut quàm ſæpiſſimè amicus peccet.

Opulentia, tiæ. opes. Sal. in Cic. 271 a, Opulentiam iſtam ex ſanguine ciuium parāſti.

Opulentiſsimus, a, um. ditiſſimus, opibus circumfluens & abundans. de Diu. 132 b, Croeſus Aſiæ rex opulentiſsimus. & Tuſc. 247 b, Sardanapalus opulētiſsimus Syriæ rex. de N. 76 b, Opulentiſſima & beatiſſima ciuitas.

Opus, ris. munus, opera, artificium. de Orat. 115 a, Magnū eſt quoddam opus atq; haud ſciam an de humanis operi bus longè maximum dicere, & c. de Cl. 171 a, Et omnirū princeps ex latinis illa oratorum propria, & quaſi legitima opera tractauit, ut egrederetur à propoſito, ut delectaret animos, & c. I. V. 212 b, Nunquam mihi opus de eſt. Or. 203 b, Magnum opus & arduum, ſed ingredientibus conſiderandū fuit, quid ageremus. Tuſc. 208 b, Magnum opus & difficile. Atti. 147 a, Vtinam aliquod in hac miſeria reſp. πολιτικὸν opus efficere & nauare mihi liceat. Ep. 107 b, Itaq; opera officio tāta, quāta fortaſſe tu ſenties. de Or. 112 a, Homo unius cuiuſlibet operis, ut inquit Cæcilius. At. 25 a, Curabo ut huius peregrinationis tibi opus extet. & 159 a, Ep. 263 b, An pangis aliquid Sophocleum? fac opus appareat. I. V. 229 b, Opus tam elegans, tam perfectum, tam elaboratum. & de N. 54 a, Opus artificioſum & diuinū, de N. 21 a, Opera magnifica atq; præclara. de N. 37 a, Quod in operibus noſtrarū artium manus efficit, id multo artificioſius naturam effi cere. Off. 30 a, Pictores & ueri etiam poetæ ſuum quiſque opus à uulgo cōſiderari uult. Acad. 39 a, Magnū opus in manibus habeo. Ep. 7 b, Minimè miror te tuis præclaris operibus lætari. de Or. 108 a, In uno aliquo opere noctes & dies urgeri. I. V. 68 b, Publicorū operum depulatio. pro Dom. 223 b, Operum publicorum exactio. Top. 222 a, Eius operis uitioſa eſt, fornicis uel parietis. I. V. 210 b, Hæc omnia antiquo opere & ſummo artificio facta. & 224 b, & ſumma arte. I. V. 229 a, Quorum iſte nō opere delectatur, ſed pondere. & 206 b, Hydria præclara opere, grandi pondere. I. V. 223 a, Galeæ cælatæ opere Corinthio. de Leg. 183 a, Exornare ſepulchrū opere tectorio. Tuſ. 240 a, Stragulū magnificis operibus pictum. de Sen. 81 b, Nunquam ulla in agro maiora opera fiunt ſenibus abſentibus. Att. 208 b, Academicā σύνταξιν totā ad Varronem traduximus. Att. 226 a, Dij immortales, quæ

les, quæ tum opera effici potuerunt. Off. 53 a, Nulla eius ingenij monimēta mandata literis, nullū opus ocij, nullum ſolitudinis munus extat. I. A. 250 a, Antonius Mutinam operibus munitionibusq; ſepſit. I. A. 264 a, Erit igitur extructa moles opere magnifico, inciſæq; literæ, & c. de Sen. 82 b, Præclarū opus eſt inſtituere adoleſcentes. Par. 116 b, Hoc tamē opus in aperiū ut proferas, nihil poſtulo. et 118 a, Qui Corinthijs operibus abundāt. de L. 157 a, Cùm ſit opus unum hoc oratorium maximè. pro Mar. 132 b, Nihil eſt opere aut manu factū, quod nō aliquādo cōſumat uetuſtas. Top. 226 a, Cauſæ, quæ ſine ulla appetitione animi, ſine uoluntate ſuā quaſi opus efficiunt. I. V. 230 b, Nimio opere ſicut magno opere. Off. 35 b, Quæ non ſine hominū opere habere poſſemus. & ib. Sine hominum manu atq; opera. Q. F. 328 b, De arca no Cæſaris, opus eſt uel mehercule etiam elegātioris alicuius, ſcilicet artificis. de D. 120 b, Vt ſi mures corroſerint aliquid, quorū eſt opus, hoc unū monſtrū putemus.

Opuſculum. lib. Att. 30 b, Minutorum opuſculorum fabricator. & de Leg. 156 b, In iſto opuſculo, & c. Parad. 116 b, Accipies igitur hoc paruum opuſculum, lucubratum his iam contracturibus noctibus.

Opus eſt. cōuenit, tēpus fert, res fert, ſi uſus eſt, ſi ita commodum ueſtrū fert, neceſſe eſt. de Or. 112 b, Illud etiam ſi opus eſt, tamē eſt minus neceſſarium. Ep. 17 a, Legem curiatam conſuli ferre opus eſſe, ſibi neceſſe nō eſſe. ad Here. 28 a, Tacito cium opus eſt, clamas: cum loqui conuenit, obmutescis. At. 118 b, Sed opus fuit Hircio cōuento. At. 212 a, Hoc fieri & oportet & opus eſt. At. 106 b, Quid opus eſt de Dionyſio tā ualde affirmare? an mihi nutus tuus non faceret fidem? Ep. 66 b, Et ſi opus eſſe uidebatur, nō quod reip. cōſuit. Of. 50 b, Illa quandiu ei opus fuit, uixit. pro Flac. 153 b, Græci ex tempore, quod opus eſt, obſignant. Epiſt. 66 a, Nos ſi quid erit iſtic opus, deſtindes. Ep. 173 a, Tu quæ iſtic opus erunt, adminiſtrari proſpicies. Ep. 88 b, Non enim acciderat mihi opus eſſe. Epiſt. 29 b, Is omnia pol liceitus eſt, quæ tibi eſſent opus. Ep. 139 a, Nihil tibi opus eſt illud à Trabea. Epiſt. 20 b, Dux nobis et autor opus eſt. de Rep. li. 5 teſte. Nonio. Sed tamē, ut bono patriſmiliās, colendi, ædificādi, ratiocinādi quidam uſus opus eſt. Ep. 109 b, Sulpitij tibi operam intelligo nō multum opus fuiſſe. At. 247 b, Video, mihi opus eſt uiatico. & ibid. Mihi opus eſt uniuerſo quidem, ſcilicet uiatico. de Or. 141 b, In omnibus rebus, quæ ſub aſpectū ueniunt ſedes opus eſt. de In. 69 a, Huius nobis exempla permulta opus ſunt. Ep. 147 b, Aliquantum nobis temporis et magni laboris, & multæ impenſæ opus fuerūt, ut quæ, etc. At. 97 b, Dices nummos mihi opus eſſe ad apparatū triumphi. Ep. 58 b, Quibuſcunq; rebus opus eſſe intelligā, tibi præſto ero. de Cl. 174 a, Ad remp. dūtaxat quod opus eſſet, ſatis habuit eloquētiæ cōtra R. 64 a, Mihi ad huiuſce uerbi uim uehemēter opus eſt prudētia ueſtra. Ep. 31 b, & ad Here. 37 a, Præſidio firmiori opus eſt ad iſtam prouinciam. Ep. 158 a, Vlla in re, quæ ad ualetudinē opus ſit. I. V. 102 a, Aiebat multa ſibi opus eſſe, multa canibus ſuis. Tuſ. 246 a, Alexādro roganti, ut diceret, ſi quid ſibi opus eſſet: Nunc, inquit, & c. Att. 19 b, Tum ſi quid res fieret, corām inter nos cōſteremus: id eſt, ſi quid opus erit. I. A. 194 a, Si res ita tuliſſet: id eſt, ſi opus fuiſſet. Ep. 132 a, Si tibi ita cōueniat: id eſt, opus ſit. Am. 106 a, Atq; haud ſcio, an opus ſit quidem, nihil unquam omnino deeſſe amicis. Epiſt. 116 a, Amabo te, ſi quid quod opus fuerit Appio facies, ponito me in gratia.

Ora, ræ. regio, pars terrarum, extremitas. pro Cor. 56 b, Qui tot habet triumphos, quot oræ ſunt partesq; terrarum. et de N. 59 a, Quacunq; in ora ac parte terrarum. Ep. 185 b, Exteræ nationes à prima ora Græciæ uſq; ad Aegyptum. Tuſ. 162 b, Terra duab. oris diſtantibus habitabilis. Tuſc. 157 b, Oræ ipſæ locorum illorum, quò peruenerimus. At. 109 a, & Tuſ. 236 a, Totā hæc maritima ora. de D. 117 b, Oræ gentiū, in quibus hæc ne obſeruantur quidem. de N. 49 a, Amœnitates orarum & litorū. Tuſ. 172 b, Duæ oræ diſtantes. de N. 12 b, Ignibus altiſſima ora reddita eſt. de N. 46 a, Aether extrema ora et determinatio mundi. de Fin. 86 a, Regiones, quarum nulla eſſet ora, nulla extremitas. de Nat. 12 b, Immenſa regionum magnitudo, in quam ſe intendens animus, nullam oram ultimi uideat. de D. 102 b, Omnes auidi ſpectāt ad carceris oras. pro Pom. 8 b, Fani diripiendi cauſa, in eas oras noſtrum exercitum eſſe adductum.

Oraculum, li. ſors, uaticinatio. Top. 227 b, Oracula ex eo ipſo appellata ſunt, quòd ineſt in his deorū oratio. de D. 100 a, Iiſdemq; de rebus ſemper aut Delphis oraculum, aut ab Ammone, aut à Dodone petebant. de D. 96 a, Cùm oraculū ab Ioue Dodonæo petiuiſſent de uictoria ſciſcitantes. de D. 80 b, Græcia nullam coloniam miſit ſine Pythio aut Dodonæo aut Ammonis oraculo. de D. 96 a, b, Sacerdos quæ præpoſita erat oraculo. pro Font. 280 a, Nationes quæ quondam Delphos uſq; ad Apollinem Pythiū atq; ad oraculū orbis terræ ſpoliandū profectæ ſunt. de D. 87 b, Oracula quæ inſtinctu diuino afflatuq; funduntur. & ibi. Oracula, quæ æquatis ſortib. ducūtur. de D. 104 a, Credo etiā anhelitus quoſdam fuiſſe terrarum, quib. inſtatæ mentes oracula funderēt. de D. 88 b, Poteſt aūt uis illa terræ quæ mentem Pythiæ concitabat, euanuiſſe uetuſtate. Att. 274 a, Hæc ex oraculo Apollinis Pythij edita tibi puta, nihil poteſt eſſe uerius. et Of. 49 b, Apollo Pythius oraculo edidit, Spartam, & c. pro Font. 279 a, Si quicquam ex illo loco dicetur, ex oraculo dici putet. de D. 132 b, Sors illa edita eſt opulentiſſimo regi Aſiæ, Crœſus Halym penetrans magnā peruertet opum uim. & ib. Cur iſto modo iam oracula Delphis nō eduntur. de L. 178 a, Oraculum eſt, eas, & c. de N. 14 b, Hæc ego nunc phyſicorum oracula fundo. de D. 95 a, Expoſui ſomnij ac furoris oracula. Tuſ. 174 a, et de Fin. 68 b, Quod oraculum erat datum, ſi rex interfectus eſſet, uictrices Athenas fore. & ibi. Oraculo edito. pro S. R. 29 a, Cum præſertim deorū immortalium iuſſis atq; oraculis id feciſſe dicantur.

Oratio, nis. locutio, ſermo, concio. Or. 202 a, Quanquam omnis locutio, oratio eſt, tamē unius oratoris locutio in hoc proprio ſignata nomine eſt. de N. 20 a, Sermo et oratio in homine. de Or. 125 b, Illa, quæ à bono poeta dicta eſt flexanima atq; regina rerū oratio. et ib. Oratio mo-

Universidad de Deusto
Biblioteca

res effingit hominũ.& ibi.multa de oratione.Or.213 b, Isocrates orationis faciendæ ac ornandæ autor locupletissimus.& de Or.90 b,Ignarus faciũdæ ac poliẽdæ orationis.pro Dom.216 b,Cũ his hæc haberi oratio potest,qui,&c.Ep.112 a,Tu quam orationẽ Pomp. habuerit tecũ, fac mihi perscribas. Tusc.246,Habere multam orationẽ de aliqua re.Ep.62 a,Mitissimã in senatu orationẽ habuit.Off.26 b,Magna uis orationis est, eadẽq; duplex:altera contentionis,altera sermonis:contentio, etc.sermo,&c.et 42 b,Duplex est ratio orationis: quarum in altera est sermo,in altera contentio,&c.& ibi. Contentio orationis maiorem uim habet ad gloriam:ea est enim quã eloquentiã dicimus.& 43 a,Quæ in multitudine cũ cõtentione habetur oratio.Ep.153 a, Oratio grauissimis uerbis sentẽtijsq; plena.de Or.87 b,Sapientissimis sentẽtijs grauibusq; uerbis ornata oratio et perpolita.de Clar.175 b,Orator grandis uerbis,sapiens sententijs,genere toto grauis.de Fin.94 a,Verum tamẽ cũ de rebus grandiorib.dicas,ipsæ res uerba rapiũt, ita fit eùm grauior,tum etiã splendidior oratio.pro Cor.58 a, C.Pompeius cuius oratio omnib.ornamẽtis abundauit. pro Cæ.47 a,Genus orationis,eius facultatẽ,copiã sententiarũ atq; uerborũ perspexi.et ibi. Sed inerat oratio & bonis artibus instituta,& cura et uigilijs elaborata. pro Sest.19 b,Ita de me ille scripsit,ijs uerbis,rebus,sentẽtijs,ut,etc.de In.674,Distinguere et illustrare orationẽ raro inducendis locis cõmunib.de Or.147 a, & 114 a,Oratio de horridis reb.nitida,de ieiunis plena,de perualgatis noua & 125 a,Flumen orationis et uarietas.ut Aca.30 a, Flumen grauissimorũ & optimorum uerborum.et de Fin.64 b,Aureũ orationis flumẽ fundẽs Aristoteles.Item,Quasi torrẽs fertur oratio.de Cla.172 a, Oratio incitata,grauis,uehemẽs.de Orat.161 b,Figura orationis plena,et tamẽ teres.)(.Tenuis, non tamẽ sine neruis et uiribus,mediocris.de Or.159 a,Itaq; tũ graues sumus,tum subtiles, tum medium quiddam tenemus. de Opt.242 a,Orator grãdis,grauis,copiosus.)(. Tenuis, subtilis,breuis.& Or.201 b, Alij graues, alij tenues,alij tẽperati.Or.205 a,b,Oratio uel orator grauis,acer,ardens,amplus,copiosus,ornatus.)(.Tenuis,subtilis,acutus,submissus,humilis,medius,modicus,tẽperatus,mediocris,ut philosophorũ:insignis,florens,pictus,expolitus,ut sophistarũ.de N.30 a,Vberius et fusius disputare.)(.Angustius & breuius,&c.& ibi.de oratione rhetorica & dialectica.de Or.128 b,Multa,uaria,et copiosa oratio.de Ora.127 a, Genus orationis uehemens atq; atrox.)(.Genus alterũ lenitatis & mansuetudinis.et de Cl.175 b,Genus dicẽdi magnificẽtius et ornatius. & de Cl.175 a,Genus orationis uagum,fusum, multiplex. de Or.145 b,Genus dicẽdi forte,uehemẽs,cõmotũ in agẽdo,præmunitum ex omni parte septũ acre,acutũ, enucleatũ,et multa alia.de Or.123 a,et de Cl.167 b, Oratio fortis,intẽta,acris,uehemẽs,grãdis,incitata.)(.Placida,summissa,lenis.de Or. 113 a, Genus sermonis liquidũ,fusum,profluẽs.)(.Exile,aridũ,cõcisum,minutũ.de Cl.173 a,Limatũ dicẽdi genus.de Or.151 a, Oratio grauis, suauis,erudita,liberalis,admirabilis, polita, sensus et dolores habens.)(.Exilis,inculta,uulgaris, obsoleta, et ibi. cõsperſa quasi uerborũ sententiarumq; floribus. de Or.160 a, Oratio, quæ quidem polita sit atq; facta

quodãmodo.& 152 a,Concinna,distincta,ornata,festiua.et 158 b,Iuncta,cohærẽs,lenis,æquabiliter fluens. de Or.161 b, Distinguẽda et frequentãda est omnis oratio luminib.sententiarũ atq; uerborũ.de Or.147 b,Qui distinctẽ,qui explicatẽ,qui abundanter,qui illuminatẽ & rebus & uerbis dicunt,& in ipsa oratione quasi quendam numerũ uersumq; conficiunt,id est, quod dico ornatẽ.de Clar.174 a,Peracutum & artis plenum oratio nis genus.de C.170 b, Hæc posteriorũ quasi exaggerata altius oratio.& de Fin.126 b,Oratio splendida,illustris.Or.315 b,Oratio alta & exaggerata.)(. Abiecta, humilis.de Cl.183 a,Incitata,uolubilis,redundãs & circumfluens oratio.de Or.114 a, Genus orationis fusum atq; tractũ, & cum lenitate quadam æquabiliter profluens,sine iudiciali asperitate,et sine sententiarum seruenſiũ aculeis.Or.196 a,Optimum quoddã, & tanquã adipale orationis genus.Or.201 a, Dulce orationis genus,& solutum,& effluens,sententijs argutũ,uerbis sonans,est in illo epidictico genere.Or.198 b,Grandiloqui(ut ita dicã)fuerũt, cũ ampla et sententiarũ grauitate & maiestate uerborũ.& ibi. Oratores uehementes, uarij,copiosi,graues.de Clar.191 a,Accuratũ et exquisitum dicẽdi genus.de Clar.195 b,196 a,Oratio cùm incitata & uibrans,tum accurrata etiam & polita. Oratio collocata atq; diffusa.)(.Augusta atq; concisa.de Clar.189 a,Plena literatæ senectutis oratio.& ibi. Splendida quædam & minimè ueteratoria ratio dicendi.pro Syl.169 a,Copiosissima atq; ornatissima oratio.de Clar.189 b,Compositũ dicendi genus,& acre,et expeditum.& 190 a,Oratio splendida et grandis et eadem facet a & perurbana.ad Her.27 b, Oratio puris & electis uerbis cõposita. At.238 a, Est autẽ oratio scripta elegantissimè sententijs & uerbis, ut nihil posſit ultrà. pro Pl.271 a, Tua fuit perelegans et perſubtilis oratio. de Clar.192 a,Genus orationis sincerũ.solidũ,et exsiccatũ. Or.201 b,Lenitas & æquabilitas orationis,et purũ quasi quoddã & candidũ genus dicendi. contra Rul. 68 b,Is explicat orationẽ sanè longam & uerbis uallatã bonis. Off.1 a, Aptè,distinctè,ornatèq; dicere oratoris propriũ est.de Or.147 a. Presſè,æquabiliter, leniter loqui.)(.Asperè,uastè,rusticè loqui.& de C.174 b,Subtiliter,presſè,enucleatè,solutè et suauiter dicere.de Cla. 170 a,Attici acuti,elegantes,faceti,breues. de D. 97 b, Oratio uel actio uehemens,& grauis,& copiosa.de D. 140 b,Vbertas orationis et ornamẽta dicẽdi.Or.202 b, Oratio tracta quædã & fluens.et ibi. Contorta et acris oratio.de Or.125 b,Sententiæ integræ,uerè,nouæ,sine figmentis fucoq; puerili.Ep.85 a,Oratio libera,incitata.de Or.109 b, Quid enim tua potest oratione aut subtilius aut ornatius esse? pro Sest.26 b, Sed mihi omnis oratio est cũ uirtute,nõ cum desidia.de Cl.174 b,Appius uolubilis,sed paulò feruidior erat oratio.pro Fl. 156 b, Homo uolubilis præcipiti quadam celeritate dicẽdi. de Clar.187 a,Feruidum quoddam et petulãs & furiosum genus dicendi.& ibi.Inconditũ genus dicẽdi.de Cl.170 b,Antiquior est eius scrimo et quædã horridiora uerba. & 171 b,Exilis oratio & redolens antiquitatẽ.Or.218 b,Oratio carẽs numeris,dissipata,inculta, et fluens est. & 220 a,Oratio dissipata,diffluens,soluta.de Cl.189 a, Oratio tum obscura,quia persecuta: iũ rapida & celeri

tate cæcata oratio.Orat.198 b,Oratio aspera,horrida, tristis,neq; perfecta neq; concluſa.& ibi.Leuis,instructa,& terminata oratio.et ibi. Alia pulchra.de Cl.174 a,Triste & seuerũ genus dicendi.Or.201 b, Duritas & seueritas & quasi mœsticia orationis.Or.216 b,Ne immoderata aut fluens aut dissoluta aut angusta sit oratio. Or.203 b,Genus dicendi summissum & humile.& ibi. Orator tenuis,subtilis,acutus.Qu.F.314 b,Ille capitalis,creber,acutus,breuis,penè pusillus Thucydides. Of. 1 b,Disputator subtilis,orator parum uehemens, dulcis tamen.de Cl.190 b, Eos quorum altior oratio, actioq; esset ardentior,furere & bacchari arbitrabatur. Orat. 199 a,Horridè,incultè.)(.Eleganter, enucleateq; dicere,et inquinatè loqui.de N.50 a, Angustia concluſæ orationis nõ facilè se ipsa tutatur.de Cl. 182 b, Cauenda est presſio illi oratori inopia & ieiunitas:amplo aũt,instituto & corruptum dicendi genus.de Or.182 b.Attenuatè presſeq; dicere.)(.Sublatè ampleq; dicere.ad Her.27 a,Oratio inflata,arida,exilis.et ibi. Fluctuãs, dissoluta. de Fin.94 a,Res philosophicas ornatè dicere uelle,puerile est:planè aũt & perspicuè expedire,docti et intelligentis uiri.de Or.114 a,& de Cl.175 a,b,Oratio philosophorũ qualis. Or.203 a, Oratio Platonis et Democriti qualis.de Cl.175 b, Oratio philosophorum pacatior, oratorũ pugnacior.de L.158 b,Oratio tua non multum à philosophorum lenitate abest.& de Or.128 b, Genus dicendi in quouis atq; cõtentio quæritur.& Tusc.237 b, Lenitas orationis.Or.292 b,De oratione philosophorũ multa & pulchra.de Cl.175 b,Oratio Stoicorum astricta & contracta,id est, Academicorũ ueterum & Platonis.)(.Libera,lata.de Or.91 a, Oratio Stoicorũ spino sa & exilis.de Or.149 a, Stoici orationis genus habent fortasse subtile,et certè acutum: sed ut in oratore exile, inusitatũ,abhorrens ab auribus uulgi,obscurũ,inane,ieiunũ.de Or.114 a,& Ora.202 b, Oratio historicorum qualis.Or.219 b,Siculorũ dicẽdi genus adiectũ. de Clu. 283 a,Grandis,et ut ita dicã,Tragicus orator.de Or.127 b,Neq; paruis in rebus adhibendæ sunt hæ dicẽdi faces. & ibi.Tragœdias agere in nugis.de Sen.82 b, Compta oratio & mitis.Sermo quietus et remissus.de Sen.83 a, Ex Nestoris lingua,ut ait Homerus, melle dulcior fluebat oratio.de Sen.84 b,Causarum illustrium quascunq; defendi,nũc quàm maximè conficio orationes.At.lib.1, In illam orationem Metellinam addidi quædam.

Oratiuncula,læ.oratio.Att.209 a, Scripsit enim ad me Balbus,& Oppius mirificè se probare,ob eãq; causam ad Cæsarẽ meam se oratiunculã misisse.239 a, Brutum omnire,quæ possum cupio iuuare, & cuius de oratiun cula idem te,quod me sentire uideo.de Cl.171 a, Iudicãt eum oratiunculæ,tum historia quædam Græca, scripta dulcissimè.& 183,de Nat.68 a,Oratiuncula aureola.

Orator,oris qui dicit,eloquens,legatus.de Or.90 b,Is orator erit mea quidẽ sententia hoc tam graui dignus nomine,qui quæcunq; res inciderit,quæ fit dictione expedienda,prudenter,cõpositè, ornatè et memoriter dicat, cum quadã etiã actionis dignitate.de Or.90 a, Orator plenus atq; perfectus is est,qui de omnib.reb. posſit uariè copioseq; dicere.et 150 b, De oratore summo et perfecto.de Or.103 a, Oratorẽ eum puto esse, qui et uerbis ad audiendũ iucundis,et sententijs ad probandũ accom

modatis uti posſit in causis forẽsibus atq; communibus: eumq; esse præterea instructũ uoce et actione et lepore quodam uolo.de Orat.108 a,Sit orator nobis is qui, ut Crassus describsit,accommodatè ad persuadendũ posſit dicere.et 96 b, Oratorẽ ubicunq; cõstiterit,cõstituere in suo.de Or.95,Nihil in hominum genere rarius perfecto oratore inueniri potest.& 94 b, Fingẽdus est nobis de tractis omnib.uitijs orator,atq; omni laude cumulatus. & 156 a,Si quærimus quid unum excellat, docto oratori palma dãda est.& ibi. In oratore perfecto inest omnis philosophorũ scientia.Of.14 a, Oratoris proprium, aptè,distinctè,ornateq; dicere. Or.202 b, Oratorẽ hoc uno excellere,id est,oratione:cætera in eo latère, indicat nomẽ ipsum. Nõ enim inuẽtor,aut cõpositor,aut actor,hæc cõplexus est omnia:sed et Græcè ab eloquẽdo ῥήτωρ,& latinè eloquẽs dictus est,&c.& ib.Dicẽdi,id est,eloquẽdi maxima uis soli oratori cõceditur.& Or. 207 a, Disputandi ratio et loquendi Dialecticorum sit, oratorũ aũt dicẽdi & ornãdi.Par.242 b, Vt oratorem decet latè exprimere.de Or.148 a, Vt illũ efficeret oratorẽ uerborum,actorumq; rerum.& Or.220 a,Orator cõpositus.)(. Incõditus.& de Cl.174 a, Orator canorus et uolubilis.de Cl.188 a, Orator præstat minutis imperatoribus.de Cla.187 b, Antronius & Statienus mali oratores.pro Mur.131 a,Spernitur orator bonus,horridus miles amatur.de Or.li.1. Quũ boni perdiu nulli,uix aũt singulis ætatib.singuli tolerabiles oratores inuenirẽtur.de Or.86 b,Vis oratoris professioq; ipsa benedicendi,hoc suscipere ac polliceri uidetur, ut omni de re, quæcũq; sit proposita, ab eo ordine copioseq; dicatur. de Or.89 a,Oratoris est cõpositè,ornatè,copioseq; eloq. de Or.91 a.Nemo est in oratorũ numero habẽdus, q nõ sit omnib.ijs artib.quæ sunt libero homine dignæ, perpolitus.de Or.145 a,De oratorũ tã Græcorũ quàm Latinorũ differẽtia. Oratorũ genera,uide de Op.243 a,b.

Orator *pro legato*.de Cl.169 a, C. Fabric. ad Pyrrhũ de captiuis reddẽdis missus orator.de Ar.251 b, Oratores cõtra ius fasq; interfectos.i.legatos.de L.173 b, Fœderũ pacis belli inducrarum oratores,fœciales,etc.l. Oratio.

Oratorie.ornatè,copioseſplẽdidè.Or.219 a, Pulchrè et oratorie dicere.& ad Her.41 b.

Oratorius,a,um. Acad.45 a,Huic quasi ex altera parte oratoria uis dicendi adhibebatur,explicatrix orationis perpetuæ ad persuadendum accõmodatæ.Par.237 a,Et illam disputandi prudentiã cõcertatio captatioq; uerborum,et hãc oratoriam uim inanis quædã profluentia loquendi imitatur.de Or.105 a,Sic illam orationẽ disertã sibi et oratoriã uideri,fortè & uirilem nõ uideri.& de Cl.188 b,Illa oratoria ornamenta dicendi. Part. 116 a, Stoicè nullis oratorijs ornamentis adhibitis dicere.

Oratus,tus.rogatus.pro Fla.163 b,An etiam scripsit oratu tuo?

Orbatus,a,um. priuatus. pro Clu. 26 b, Mater orbata filio.Ep.54 b,Nec eam multis claris uiris orbatã priuare etiam aspectu tuo Ep.83 a,Omni spe salutis orbatus

Orbiculatus,a,um.globosus.Ep.124 a,Malis orbiculatis esse pasti uidentur.

Orbis,bis.circus,circulus,ambitus,rotundus ambitus. de Na.35 a,Duæ formæ præstãtes sunt,ex solidis globus,ex planis circulus aut orbis, qui Græcè cyclos dicitur. de

Som.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Som.128 a, Stellæ circulos suos orbesq; conficiunt celeritate mirabili. et ib.b, Nouē tibi orbibus uel potius globis connexa sunt omnia. et de N.35 a, Circuitus orbium solis conuersionem conficiunt annuam. Aca.17 a, Quæ cursu interiore breui conuertitur orbe. de N.36 b, Orbis signifer, & orbis signorum. de Som.128 a, Orbis lacteus, & circulus lacteus. de Vn.199 a, In orbem torquere. l. P.84 a, Cum illum suum saltatoriū uersaret orbē. At.28 a, & 35 b, Minore sonitu quàm putarā orbis hic reip. est conuersus. & pro Planc.279 a, Stare debemus tanquam in orbe aliquo reip. qui uersetur, &c. de Or.161 b, Circuitus et quasi orbis uerborum. Or.210 b, Forma ipsa concinnitasq; uerborum cōficiat orbem suum. Orat.220 a, In Thucydide orbem orationis desidero. de Fin.29 b, Sententiæ illorum in hunc orbem quē circumscripsimus, incidere non possunt. pro S.R.35 b, Africa tertia pars orbis terrarū. cont. Rul.72 b, Orbis terrarū gentiumq; omnium. l. V.225 a, & Ep.27 a, Orbem omnium peragrasse terrarum. & ibi. Hæc orbis terrarum perturbatio. pro Dom.253 b, Vir princeps orbis terræ. contra Rul.71 a, Ager Campanus orbis terræ pulcherrimus. l. C.99 a, In hoc orbis terræ grauissimo cōsilio. Ep.64 a, Sed scito ea quæ nos pro salute patriæ gessimus, orbis terræ iudicio comprobari. de Fa.143 a, Si in sphæra maximi orbes sunt, medij inter se diuiduntur.

Orbi, pro orbe. Cic. de Rep. lib.5. teste Charisio. Orbi terrarum comprehensos.

Orbita, tæ. rotæ currentis uestigium. At.35 b, Orbis reipub. sic est conuersus, ut uix impressam orbitam uidere possimus.

Orbitas, tis. solitudo liberorum. pro Dom.232 a, de Ora.104 b, Instituere aliquem tutorem filiorum suorum orbitati. & 143 a, Crassus deplorauit casum et orbitatem senatus. de Fin.144 b, Bonum liberi, misera orbitas. Ep.145 a, Maxima orbitate reip. uirorum talium.

Orbo, as priuo, spolio, nudo. Acad.16 a, Ea philosophia, quæ confundit uera cum falsis, spoliat nos iudicio, priuat approbatione, omnib. orbat sensib. & 9 a, Ipsumq; animal orbat animo. pro Sest.11 a, Ne uictor multis fortibus ciuib. remp. orbaret. Post.205 a, Cum resp. non solum parētibus perpetuis, uerum etiam tutoribus annuis esset orbata. & pro Mur.144 a, Ne orbetur auxilio respub. de Cl.165 a, Cū forū uoce erudita spoliatū atq; orbatū uideret. Off.74 a, Theseus filio Hippolyto orbatus.

Orbus, a, um. priuatus, desertus. Qu.F.305 a, Sed te incolumi orbi non erūt: id est filij. Post.200 a, Resp. orba cōsulis fidē tanquā legitimi tutoris implorauit. Ep.43 b, Vt tā orba ciuitas tales tutores cōplecti debeat. pro Fl.157 b, Vsq; eo orba fuit ab optimatib. illa cōcio, ut, &c. de Cl.196 a, Orbæ eloquentiæ quasi tutores reliqui sumus. de N.4 a, Quā philosophiæ rationē nunc propemodum orbē esse in Græcia intelligo. Ep.57 a, Itaq; orbus ijs reb. omnibus, quibus, etc. Par.123 b, Hæreditatis spes quem nutum nō obseruat locupletis orbi senis? de L.185 b, Ne'ue plebem orbam Tribunis relinquunto.

Orchestra, stræ. locus in theatro uel scena, ubi sedebant senatores. de Pro.72 a, Piso iam cum Græcis in Orchestra belluatur, antea post siparium solebat.

Orcus, ci. Dis pater, Pluto. de N.68 a, Iupiter & Neptunus, ergo etiam Orcus frater. l. V.216 a, Vt Verres alter

Oreus uenisse Ennam, & Proserpinam rapuisse uideretur. de Fin.79 a, Mihi sex menses satis sunt uitæ, septimum Orco spondeo. Tus.158 b, Acherontia templa alta, Orci pallida.

Ordinatè. ordinatim. ad Her.42 b, Distinctè et ordinatè disponere.

Ordinatim. ordinatè, ordine, compositè, distinctè, ex ordine. Ep.174 a, Ille enim id paßim, ego ordinatim. Sulpitij. & 50 a, Honores ordinatim petere. Bruti.

Ordino, as. compono, constituo, designo, digero, ratione dispono, in ordinem adduco uel redigo. pro Syl.177 a, Cum omnia ordinarentur, instituerētur, pararentur. de In.46 b, Tū deniq; ordinādæ sunt cæteræ partes orationis. de Or.112 a, Ea mihi uidētur in lite ordinanda, & in cōsilio dādo esse posita. Qu.F.307 b, Referebatur de ordinādis prætorib. aliter, ornādis. Q.F.307 b, Referebatur de prouincijs quæstorū, & de ordinādis prætorib.

Ordior, iris, orsus sum. incipio. de D.114 a, Itaq; ordiar ab aruspicina, quam, &c. & de Fin.51 b, Vt autem à falcillimis ordiamur, prima, &c. & de Or.160 b, Ordiri orationē à pæane. & Or.208 a, Att.54 a, Alterius uitæ quoddam initium ordimur. Ep.67 a, Dixeras autem mihi te reliquas res ordiri. de Clar.193 a, Hortēsius admodū adolescēs, orsus est in foro dicere. de Or.93 a, Crassus princeps eius sermonis ordiendi fuit. l. V.225 a, De quo paulo altius ordiar, & repetā memoriā religionis, & de Clar.66 b, Eloquentia, de qua disputare ordimur. Oct.129 b, Vt ordiar ab initio, et perducam ad finem. de Fat.140 b, Proinde ordire. l. A.169 a, Vis ne igitur te in speciamus à puero? sic opinor, ordiamur à principio. de L.157 b, Ego autem animi pendēre soleo, cū quid orsus sum, si traducor aliò. de L.158 b, Sed iam ordire explicare quæso, de iure ciuili qd sentias. de L.160 a, Nā si hoc nō probas, à deo causa ordiēda est potißmū. pro Mar.136 a, Sed unde est orsa, in eodem terminetur oratio.

Ordo, is. ratio, distributio, dispositio, collocatio, societas, natio (ut ita dicam) grex. At.84 a, Nec οἰκονομίαν meā iusticiam, sed ordinem conseruabo tuum. et pro Qu.R.45 b, Ac.17 b, Vt præposterè tecum agam, mox referā me ad ordinem. de Or.124 b, Ordo & dispositio argumentorum. Of.29 a, Nam et ordinem sic definiunt, cōpositionem rerum aptis & accōmodatis locis. & 28 b, ἐυταξίαν, in qua intelligitur ordinis cōseruatio. et ibid. Itaq; uidetur eadē uis ordinis et collocationis fore. de Or.141 a, Ordo est, qui memoriæ maximè lumen affert. de Or.96 b, Inuenta non solum ordine, sed etiam momento quodā et iudicio disponere. de Cl.187 a, Sed ordinem sequens in memoriam notā & æqualem necessariò incurro. Or.218 a, Verborum ordinem immuta, fac sic, comprobauit filij temeritas. de D.106 b, Fatū, id est, ordo seriesq; causarum. de A.248 a, Rerū ordo ac uicissitudo. de Cl.185 a, Vt in ijs perturbem ætatum ordinē. & 186 a, Explicare ordines temporū. Par.120 b, Quicquid peccatur, perturbatione peccatur rationis atq; ordinis, de L.185 a, Mihi uerò ordo iste rerū placet. et ib.b, Tu uerò istā rationem quam cœpisti tene. de Cl.189 a, Præcepta quæ habent ordinem. Ac.29 b, Sed ex ea materia partículas primùm confusas, postea in ordinē adductas, ad He.19 a, Redigere in ordinē ea quæ inuenimus. pro Q. Ros.46 a, Hæc sunt deiecta, illæ in ordinē cōfectæ. pro Cec.

Cec.289 a, Eius fundi extremam partem oleæ directo ordine definiunt. Att.161 a, Domestica ordine administrantur. Part.229 b, Ordine interrogare aliquem. l. V.192 a, Rectè, ordine, è rep. facere aliquid. pro Qu.4 b, Rectè atq; ordine aliquid factum esse. & ibi Modo & ratione omnia facere. l. V.233 a, Vt quisq; ætate antecedebat, ita sententiam dicebat ex ordine. contra Rul.75 b, Quam tu mihi ex ordine de legis scripto recita populi Romani actionē. ad Her.22 a, Collocare aliquid ex ordine. & 25 b, Item putamus oportere ex ordine hos locos habere. ad Her.21 b, Si in ordine stantes notos quàm plures uidemus. pro Dom.216 b, Plurima bella Cn. Pompeio extra ordinē sunt commissa. & ibid. Negat oportere quicquam uni extra ordinem decerni. & de Pro.73 a, Cum prouinciam extra ordinē decernebant. pro Clu.35 b, Iudicem pecuniam ab reo clàm atq; extra ordinem accepisse. Item, Non est idem ordo dignitatis & renunciationis propterea quòd renunciatio gradus habet, dignitas autē est persepe eadem omniū. pro Fl.155 a, Lysanias adeptus est ordinem senatorium. & pro Do.237 b, Proximus est huic dignitati ordo equester, & pro Clu.50 a, & 29 a, Fidiculanus cuius erat ordinis? senatorij. Epist.3 a, Maximeq; uisi sumus senatum cōmemoratione tuæ uoluntatis erga illum ordinem cōmouere. Off.30 b, Hæ sunt ijs quorum ordini conueniunt honestæ. l. S.112 a, Si cuiquā ordini siue oratorum, siue pecuariorum, siue mercatorum, probatus sit. Ep.151 b, Omnium generum atq; ordinum consensus. Ep.87 b, Tū certè ordinis tui facile princeps. & 207 a, Ordo publicanorum. pro Dom.242 a, Omnes societates, omnes ordines. l. P.98 b, Quid per tuum seruulū ordines assignati? pro Qu.5 b, Nemo nostro loco natus. & de Am.109 a, In nostro (ut ita dicā) grege. At.129 b, Aliter uideo censeri Marcello, et cæteris nostri ordinis qui hic sunt. Off.4 a, Omnium quæ fiunt, quæq; dicuntur, ordo ac modus. Off.4 b, His enim rebus quæ tractantur in uita, modum quendam adhibentes & ordinē, honestatem & decus conseruabimus. de Sen.89 b, Arborum ordines in quincuncē directi. In Sal.273 a, Illa pernicioſa ambitio, cuius primos ordines Sallustius duxit. de L.185 a, Pecunia ciuitatis ordines partiunto. de L.160 b, Locus certè non deerit, quoniā tenes ordinem rerū. de Vn.196 b, Ille ex mordinato in ordinē adduxit. pro Mil.102 a, Amplißimorum ordinū delecti uiri. l. A.156 b, Vir fortißimus qui ordines duxit: id est, militum copias. l. A.169 a, Sedißti in quatuordecim ordinibus, cū lege Roscia prohibereris. l. A.191 a, Aliquem rectè atq; ordine exq; rep. fecisse & facere. l. A.225 a, Literas Brutirectè et ordine scriptas uideri. l. A.201 a, Qui ordo in sententijs rogandis seruari solet, eundem tenebo in uiris fortibus honorandis. de Sen.88 a, Frugem spicæ structam.

Orestes, æ. uir tragœdijs decantatus, Agamemnonis & Clytemnestræ filius, Pyladis amicus. de Am.100 b,

Orestis, idis. pars Macedoniæ. de Ar.251 b,

Orichalcum, ci. æris genus auri colore, seu natiuum sit, seu cadmia tinctum. Off.70 b, Si quis aurū uendens, orichalcum se putet uendere. & de Fin.69 b, In Cod. Germ.

Oriens, tis. ortus. de N.59 a, Qui terras ab Oriente ad Occidentem colunt. Or.218 b, Oratio uel oriens, uel media, uel cadens. Oriens, id est, prima. pro Dom.226 b, Vis o-

riens & congregata.) (. Iam districta & extincta.

Origo, inis. principium, initium, causa, ortus, stirps, semē, fons, caput, autor. de Vn.195 b, Nullius rei causa remota, reperiri origo potest. de Or.218 b, Vitium quod ab Egestа fluxit: id est, initium duxit, uel originē habuit. de Cl.188 a, Verborum delectum originem esse eloquētiæ. de Vn.196 a, Quæ causa impulerit eum, qui hæc machinatus sit, ut originem rerum & molitionem nouam quæreret. Tus.195 a, Doloris igitur huius origo nobis explicanda est: id est, causa efficiens ægritudinem in animo.

Orion, onis. In Arato, Fabula Orionis & Dianæ.

Orior, oreris. nascor, exorior, in uitam introeo, proficiscor, mano, banc à natura propriam lucem accipere. de Fi.81 a, Sed ipsum à se oritur, & sua sponte nascitur. & pro Muren.140 a, Tu qui ab illo ortus es. de Leg.169 b, Hoc solū in quo tu ortus & procreatus es. de Vn.202 a, Vos qui deorum satu orti estis. de Fin.141 a, Officia, quæ oriuntur à suo cuiusq; genere uirtutis. de Ora.124 a, Ea quæ sunt orta de causis. pro Dom.227 a, Sed ne quis oriretur aliquando, qui diceret, &c.

Orithia, thiæ. de L.156 b, Orithiam aquilo sustulit.

Oriundus, a, um. alicuius satu ortus, cuius genus profectum est aliunde. Top. 223 a, Qui ab ingenuis oriundi sunt. pro Syl.171 a, Est enim ipse à materno genere municipalis. & ibi. a. pro Font.282 b, Hoc dico, inquit, te esse ex municipio, generis illius antiquitas Tusculano ex clarißimo municipio profecta. de Vn.202 a, Vos qui deorum satu orti estis.

Οριζοντες. L. Horizon.

Ορμή, ῆς. de Nat.lib.2, Sic natura mūdi omnes motus habet uoluntarios, conatusq; et appetitiones, quas ὁρμὰς Græci uocāt. Acad. lib.1, Non aliter appetitio (eam enim esse uolumus ὁρμὴν) qua ad agendum impellimur, et id appetimus quod est uisum. L. Appetitio, & Appetitus.

Ornamentum, ti. honor, dignitas, decus, insigne, lumen. Epi.64 a, Suscepiq; mihi perpetuā propugnationē pro omnibus ornamētis tuis. l. C.116 a, In animis ego uestris omnes triumphos meos, ornamenta omnia honoris, mo numēta gloriæ, laudis insignia cōdi uolo. de Pro.73 a, In tueor coram hæc lumina atq; ornamenta reip. & 74 b, Sed decus illud & ornamētū triumphi nincendum nō putaui. & ib. Alij sine ullis uerborū ornamentis dabant. l. A.185 b, Flos Italiæ, firmamentū imperij nostri, ornamentū dignitatis pro Syl.184 a, Omnia generis insignia atq; ornamēta occiderūt. de Or.101 b, Equidē mihi hoc subsidiū cōparaui, nō solum ad usum forensem, sed etiā ad decus atq; ornamentū senectutis. & pro Cecin.29 a, Falcula decus atq; ornamentū ciuitatis. pro Cor.63 b, C. Cæsar populum istum maximis ornamētis affecit. de Cl.177 a, Sententiarum ornamēta & cōfirmationes. et 188 b, Illa oratoria ornamenta dicendi. de Or.119 b, Neminē omniū tot ac tanta quāta essent in Crasso, habuisse ornamenta dicēdi. l. A.218 a, Cum ad nos mitteret Cotylam, ornamentum atq; arcē amicorū suorum. pro Mil.108 b, Qu. Hortensius lumen & ornamentum reipub.

Ornatè, non inornatè, eleganter, politè, non inculte, splendidè, luculenter. de Ora.147 b, Qui distinctè, qui explicatè, qui abundanter, qui illuminatè & rebus et uerbis dicunt, & in ipsa oratione quasi quendam numerū uersumq; conficiunt, id est, quod dico ornatè. de Fin.95 b,

Potest

Universidad de Deusto
Biblioteca

Lectum sibi ornari & sterni iubet. pro Flac.164 d, Sepulchrum L. Catilinæ floribus ornatum est. de Orator. 105 d, Nouo & alieno ornatu ornare iuris ciuilis scientiam. At.3 d, Caietam si quãdo abundare cœpero, ornabo. de Orat.101, Senectuti uerò celebrandæ & ornãdæ quod honestius potest esse perfugiũ, quàm iuris interpretatio? At.280 d, Lepidus ornatus cum honorib. amplißimis à Senatu. At. 287 b, Ornare aliquem omnibus decretis. Qu.F.324 b, Ille à me singularibus meis studijs ornatus est. I. A. 165 d, Hic non solum meis laudibus me ornat, sed etiam honorat alienis. I.A.226 d, Græcia M. Bruti imperio, autoritate, copijs nõ solũ instructa, sed etiam ornatã, dexteram tendit Italiæ. I.A.238 d, Ornari & exornari ab aliquo.

Oro, as. rogo, obsecro, obtestor. Attic.170 b, Te etiam atque etiam oro, ut me tuendũ suscipias. At.248 b, Orare aliquem pro salute alicuius. Tusc.226 b, Rogandi sunt orandiq; ut, &c. I.V.128 d, Rogare atq; orare aliquem. & 117 d, Orare atq; obsecrare aliquẽ, et obtestari. pro Plan.281 d, Téq; C.Flaui oro & obtestor, etc. pro. S.R. 30 d, Quapropter uos oro atq; obsecro iudices, ut, etc. Ep.166 b, Ego uos P.C. oro atq; obsecro, ut, etc. At.197 d, Orat multis & supplicibus uerbis, ut liceat. & I.V. 260 d, Idq; postremum parentes suos liberi orabant, ut, etc. Q.F.290 d, Illud ad extremum te oro et hortor, ut, &c. I.V.223 b, Quò liberos adire ne orandi quidẽ causa fas erat: id est, quod sanum. Att.59 b, Dic oro te clarius orare, orationẽ habere. de Cl. 168 b, Nemo unquã melius ullam orauit capitis causam. Postq. 104 d, Quis posit uestra in nos uniuersa promerita, non dicam cõplecti orando, sed percensere numerando. Of. 60 d, Iudex amicus orandæ liti, tempus, quoad per leges liceat, accommodet.

Orondicus, ci. urbs. contra Rul. 76 d.

Oropus, pi. op. At. 193.

Orpheus, ei. de N. 22 b, Orpheum poetam docet Aristoteles nunquam fuisse.

Orphicus, a, um. de N. 71 d, Sacra Orphica Dionysio pu tantur confici. & 22 b, Orphicum carmen. I. Cercops.

Orsus, orsa, um. inceptus. de Clar. 176 b, Eius collega L. Bestia bonis initijs orsus tribunatus, tristes exitus habuit consulatus.

Orsus, sus. initia, exordium. de D. 121 b, Auguris ut nostri Chalchantis fata queamus Dicere, ratos ne habeãt tam uanos pectoris orsus.

Ortus, tus. exortus.)(. Occasus. de D. 112 d, de D. 118 b, Sed quid plura? ortũ uideamus aruspicinæ. et 127 d. Cum ortus nascẽtiũ luna moderetur. de L. 188 d, Tribunatus cuius primum ortum inter arma procreatũ uidemus. de L. 160 d, Iuris ortum à fonte repetamus. Of. 5 d, Non sõlũ nati nobis sumus, sed ortus nostri partẽ patria, partẽ parentes uendicãt. de L. 170 d, Cato ortu Tusculanus fuit, ciuitate Romanus. I. C. 115 d, Simulachrum solis ortum curiamq; conspiciẽs. de Vn. 195 b, Quæ ortum habebant ortum. et ib. Mundum nullo ortu fuisse generatũ. de N. 35 b, Sol ab ortu ad occasum commeans. de In. 54 d, Signorũ ortus & obitus seruant. de D. 108 d, Siderũ ortus obitusq; cognoscere. de D. 127 b, Ortus occasusq; siderum non fieri eodem tempore apud omnes.

Potest id quidem fusè & copiosè, & omnib. electißimis uerbis grauißimisq; sentẽtijs rhetoricè & augeri & ornari. de Fin. 94 d, Philosophicas res ornatè dicere uelle, puerile est. Off 1 b, Ornatè splendidèq; dicere. pro Cæl. 39 d, Ornatè politèq; dicere. de Orat. 89 d, Oratoris est, cõpositè, ornatè, copiosè eloqui. Tusc. 176 d, Qui profitentur se neq; distincte, neq; dilutè, neq; eleganter, neq; ornatè dicere.

Ornatus, a, um. politus, luculentus, excultus, comptus, expolitus, nitens, elaboratus. I. V. 59 b, & de Clar. 177 b, frater tuus electißimus, & ornatißimus adolescens. pro Fl. 156 b, Splẽdidißimus atq; ornatißimus uir. de Sen. 89 d, Agro bene culto nihil nec usu uberius, nec specie ornatius. pro Qu 18 d, E fundo ornatißimo deijci. de Ora. 88 b, Homo in dicendo ornatus & grauis. de Fin. 53 b, Res uerò bonas uerbis electis grauiter ornateq; dictatas, quis non legat. Ora 200 d, Omnes apud Pacuuiũ ornati elaboratiq; sunt uersus. I.P. 80 d, Prouincia exercitu & pecunia instructa & ornata. de Fin. 88 d, Sapiens plurimis & grauißimis artibus atq; uirtutib. instructus & ornatus. pro Pom. 4 d, Locus ad agendum amplißimus, ad dicendum ornatißimus. ad Brut. 289 d, Vir coniuge, liberis, multis affinibus ornatus. pro S.R. 37 d, Is terret etiam nos, ac minatur tribus præmijs. hoc est, præmijs sceleris ornatus Item: Composita oratio & ornata, & artificio quodam & expolitione distincta.

Ornatus, tus lux uerborum flos orattonis. de Orat. 89 d, Ornatus uerborum oratoris putandus est. & 142 b, Distinctio & ornatus oratoris. de Cl. 189 d, Ornatus oratio nis tanquã uestis. & 196 d, Concinnitas illa sentẽtiarum manebat, sed ea uestitu illo orationis, quo cõsueuerat, ornata non erat. & Or. 198 b, Omnemq; orationem ornamentis modicis uerborũ sententiarũq; distinguit. & 203 d, Clarißimis uerborũ luminibus utitur Plato. et 204 d, Inornata mulier, incõpta oratio. de Or. 144 b, Eloquentia, quascunq; in oras disputationis, regiones ue delata est, & quocunq; ingreditur, eodẽ est instructu, ornatuq; comitata. Or. 204 d, Tũ remouebitur omnis insignis ornatus quasi margaritarũ, ne calamistri quidẽ adhibebuntur. & ib. Fucati uerò medicamẽta candoris & ruboris omnia repellentur, elegantia modò & munditia remanebit. & ib. Collocata uerba habent ornatũ, si aliquid concinnitatis efficiunt, quod mutatis uerbis non maneat manente sententia. & b, Illa continuitas, quæ uerborũ collationem illuminat his luminib. quæ Græci quasi quosdam gestus orationis, σχήματα appellant. & ibid. Elaborata concinnitas. de Cl. 177 d, Schemata quæ uocãt Græci, in uerbis pingendis & illuminandis sentẽtijs habẽt põdus. de Cl. 290 d, Verborum sententiarumq; illa lumina, quæ uocãt Græci σχήματα, quibus tãquam insignibus in ornatu distinguebatur omnis oratio. de Fin 51 d, Quando enim nobis nullus orationis uel copiosæ uel elegãtis ornatus defuit? Or. 205 d, Translata uerba, quasi stellæ, illustrat orationẽ. Or. 209 d, Orationis lumina & quodammodo insignia. Item: Hæc quasi lumina magnũ afferunt ornatum orationi. de Or. 151 b, Sed ita distinctum, ut sint quasi in ornatu dispositæ quædam insignia & lumina. et ib. Flores. & de Cl. 186 d, Nullus flos neq; lumẽ ullũ orationis. de Or. 161 b, Distinguenda & frequentãda est omnis oratio luminib. uerborũ & sententiarum. Item, Ante

periclem litera nulla est, quæ quidẽ ornatum habeat. de Cl. 188, Itaq; ad hanc elegantiã uerborũ latinorum adiũgit etiam illa oratoria ornamenta dicendi. de Cl. 195 d, Catonis lineamentis nihil nisi eorũ pigmentorum, quæ inuenta nondum erant, flos & color defuit. & 165 b, Ornata sententiarum concinnitas. & ibi. Ex ornato & sonato genere uerborũ. Ora. 209 b, Oẽs aut certè plerosq; aliqua specie illuminare sententias. Or. 212 b, Splendidis nominibus illuminatus est uersus. pro Sest. 25 d, Omni ex genere orationem aucupantur, & omnes undiq; flosculos carpunt & delibant. Of. 13 d, Statuas uidemus ornatu ferè militari. de Sen 89 b, Cyri purpura ornatusq; Persicus, multo auro multisq; gemmis. pro Cæl. 47 b, Non incessu solum, sed ornatu atq; comitatu. pro Dom. 235 b, Hoc simulachrum quidam ad ornatum ædilitatis suæ deportauit. de Or. 101 d, Ornare aliquem alieno ornatu. de Fin. 79 d, Pulcherrimo uestitu, ornatu regali.

Orno, as. exorno, distinguo, illustro, illumino, noto, pingo, uario, ornatum affero, in aliquem omnia ornamenta congero, ornamento sum, ornamẽto afficio, honoro, decoro, honesto, augeo, amplifico, collocupleto, cõmodis augeo, laudo, adorno, paro, instruo. de Or. 145 d, Quib. orationem ornari & illuminari puto. & 96 d, Vestire atq; ornare orationes inuentas. Or. 266 d, Fuit ornandus in Manilia lege Pompeius, temperata oratiõe ornãdi copiã persecuti sumus. & Qu.F. 309 d, & Ep. 25 b, Ornare aliquem ueris & diuinis laudibus. Ep. 14 d, Ornare aliquem insignib. gloriæ. Ep. 59 b, Cùm tu à me reb. amplißimis atq; honorificentißimis ornatus esses. I.P. 864, Qui frequẽtia sua aduentũ uestrũ ornauerũt ac celebrauerũt. de Or. 92 b, Mirabilius & magnificentius augere aliquid atq; ornare. pro Pl. 163 b, Tota illa regio sibi honore ornari, se dignitate augeri putabat. de * 179 a, Oratio, in qua autoritas ornatur Senatus, Ep. 134 d, Tibiq; non modò tuendos, sed etiã ornãdos illos uiros. eã 174 b, De adornando adolescente. pro S.R. 41 b, Nõ modò non læsi te, uerùm etiã ornaui. At. 15 b, Quos ego nõ solùm tuli, sed ornaui. Tusc. 173 d, Tu uerò istã artem ne reliqueris, quam semper ornasti. illa enim, si uerè loqui uolumus, te ornauerat. Epist. 98 d, Si uis, ad me aliũ mitte, quem ornem. I.V. 83 d, Ornare aliquæm beneficijs omnibus. & At. 85 b, Ornare ciuitatem beneficijs omnibus pro Do. 231 b, A populo Romano semper sum defensus, amplificatus, & ornatus. I.C. 117 d, Quæ gessi in consulatu priuatus tuebor atque ornabo. pro Syl. 181 d, Per quos res eius secundæ quondã erant ornatæ, nunc subleuantur aduersæ. pro Flac. 158 b, Ornare aliquem.)(. Spoliare aliquẽ. de Ar. 250 b, Deiotarus clarißimorum imperatorũ testimonijs ornatus. & pro Mur. 144 d, Respub. suis præsidijs ornata. Att. 67 d, & 51 b, Ornare prouincias consulibus. de N. 45 d, Domicilium ornatum signis & picturis, instructumq; rebus omnib. ne essarijs. pro Cæc. 296 b, Armatos uere appellamus, qui scutis telisq; parati ornãtiq; sunt. de Leg. 163 d, Muneribus deorũ nos esse instructos et ornatos. pro Pom. 7 b, Domicilia regia omnibus reb. ornata atq; referta. contra Rul. 72 b, Deinde ornat apparitoribus. scribis, librarijs, &c. pro Pom. 5 d, Qui maximas ædificasset ornasset q; classes. I. V. 210 d, Ornare & apparare comitium & pro Quint. 17 b, Ornare comitium magnificè splendideq;. pro Cl. 20 b, Lectum

Os, oris. de Na. 50 d, Quædam animalia cibum oris hiatu & dentibus ipsis capessunt. de D. 96 b, Midæ dormienti formicæ in os tritici grana cõgesserunt. de Ora. 123 b, Inferere cibũ in os alicui. I.P. 82 d, Os fœtidum. & I.V. 229 d, Gorgonis os cinctum anguib. de D. 127 b, Draco cum rediculam in ore teneret, locutus est. de D. 86 d, Necesse est offa obiecta cadere frustum ex pulli ore, cũ pascitur. I.V. 125 d, Quæ palàm in ore atq; oculis omnium gesta sunt. In V. 101 d, Istius iniquitas tũ in ore uulgi & in communibus prouerbijs uersabatur. pro Mil. 109 b, Ora omnium atque oculos intuemur. I.C. 11 d, Video P.C. in me omnium uestrũm ora atq; oculos esse cõuersos. de D. 102 b, Sic expectabat popul⁹ atq; ora tenebat. pro S.R. 22 d, Eo tempore Roscius erat Romæ frequẽs atq; in fõro, & in ore omnium quotidie uersabatur. At. 237 d, Deinde habent in ore, nos ingratos. Ep. 62 d, Habere aliquid semper in ore. Tusc. 174 d, Vigere in ore. de Fi. 80 b, Illa semper tibi in ore sunt. Ep. 71 b, Consolatio peruulgata, quã semper in ore atq; in animo habere debemus. At. 91 b, Tu cuius mihi os ante oculos solet uersari. Or. 197 b, Vnde illud ut ex ore aliquo quasi imago exprimatur. de Cl. 179 b, Cui orationi Cæpionis orè respondit Aelius. & pro Deio. 249 d, Nõ debebas optimo uiro fugitiui ore maledicere. et Tusc. 156 d, Plato quẽ ex ore tuo admiror. de Cl. 189 d, Nihil non consideratum exibat ex ore. & Or. 209 d, Verbum ex ore nullum nisi elegans exeat. et In Va. 29 b, Non putas fas esse uerbum ex ore exire cuiusquam, quod non, &c. pro Syl. 180 b, Verbũ eo quod unquã ex ore huius excidit, unde quisquam posset offendi. pro S.R. 41 b, Os suũ alicui tradere. At. 17 d, Præbere os alicui ad male audiendum. I.V. 76 b, Ora iudicum aspicere, & os suum populo ostendere. de Or. 111 d, Studium dicẽdi nisi accesit os, nullũ potest esse. I.V. 241 b, In ipso aditu atq; ore portus. I.V. 230 d, In ore ponti & angustijs. & ibi. Introitus ponti. pro Deiot. 144 b, In tuis oculis, in tuo ore uultuq; acquiesco. pro Mar. 132 b, Te uerò cuius mentẽ sensumq; & os cernimus, quibus laudibus efferemus? At. 93 b, Tibi autẽ ualde solet in ore esse. I. A. 227 d, Brutus erat desiderio ciuitatis, in ore & in sermone omniũ. de Am. 95 b, Sermo qui tum ferè erat multis in ore.

Os, pro frõte, & impudẽtia. I.V. 118 b, Nostis os hominis, nostis audaciã. pro Qu. 14 d, Mihi uidetur ore durissimo esse, qui præsente Roscio gestũ agere conẽtur. Tusc. 199 d, Cum os perfricuisti. de Or. 96 d, Quod tandẽ os est illius patroni, qui ad eas causas, sine ulla scientia iuris audet accedere? Ep. 129 b, Nosti professiõ os adolescẽtioris Academiæ. I.P. 93 d, Sed os tuum ferreũ senatus cõuicio uerberari noluisti.

Os, ossis. de N. 54 d, Quid dicam de ossibus? quæ subiecta corpori mirabiles commissuras habent. & ibi multa de utilitate ossium. de Cla. 170 b, Atque utinam imitarẽtur nec ossa solum, sed etiam sanguinem. I.V. 99 d, Cur hũc dolorem cineri eius atq; ossib. inusßistiẽ? 262 d, Cineri atq; ossibus filij.

Oscinis, ne, nis. uel Oscen, inis. teste Charisio, auis auspicium ore, cantúq; faciens. omnis auis quæ canit. de N. 58 b, Aues, & alites, & oscines, ut augures nostri appellant. de Diu. 105 d, Aues, quæ tum huc, tum illuc uolant alites: quæ tum à dextera, tum à sinistra parte canant,

Universidad de Deusto Biblioteca

oſcines.Epiſt. 83 b,Ex cantu ſiniſtro oſcinis, augurari.

Oſcitanter.negligenter, indiligenter. de Cl.190 b,Tam ſolutè egit,tam leniter,tam oſcitanter.

Oſcitor,aris.dormito,ocior.ad Her. 35 b,Cum etiã maiores calamitates impendêre uideantur,ſedetis & oſcitamini.de N. 15 a,Iſta quæ Epicurus oſcitãs hallucinatus eſt.& de Or.121 b,Iſta oſcitans & dormitans ſapientia. & de Cl.182 b,Oſcitans iudex.pro Mil.112,Adde inſcitiam pranſi,poti,oſcitantis ducis.pro Clu.32 a,Et eum quòd iamdiu nihil quæſierat, triſtem atq; oſcitantem impellit:id eſt,ocioſum,negligentem.

Oſculatio, onis. oſculum.pro Cæl.48 b, Complexu & oſculatione,&c.

Oſculor,aris.ſuauior,ſuauium do. de Som.127 b,Ille me amplexus atq; oſculãs fieri prohibebat. pro Mu.145 a, Mater filiũ ſuũ oſculata eſt. Tuſ.168 a,Vt eũ dormientem oſcularetur. I V.222 a,In precib. & gratulationib. nõ ſolùm id ſimulachrũ uenerari,ſed etiam oſculari ſolent pro Mur.129 a,Quoniã mihi uideris iſtam ſcientiam iuris tanquam filiolam oſculari tuam,non patiar, &c.Ep.12 a,Inimicũ meũ ſic amplexabãtur,ſic in manib.habebãt,ſic fouebant ſic oſculabantur,etc.At.254, Complecti & oſculari aliquem.

Oſculum,li.ſuauium.At.185 b, Atq; utinam continuò ad complexum meæ Tulliæ,& ad oſculum Atticæ poßim currere.l. Famoſus.

Oſci ludi:id eſt, ruſticani & obſcœni. nã & obſcœnũ ab oſcis deducunt.Oſci uerò Italiæ pop.fuerunt. Ep.95 a,

Oſim.pro auſim, Comicorum more. At.186 b,Quod aũt oſim hãc rem, ἔρανον à te.Quod,inquit,auſim ſub tyranno Cæſare uiuere,mandatum à te habeo.

Oſtendo,dis.demonſtro,polliceor,doceo,propono,argumentũ planũ facio, declaro, ſignificationem habeo. de Orator. 97 a,Omnes loci artis inquirentibus nobis oſtendunt ſe & occurrunt. pro S.R.33 a,Os tuum non modò oſtendis, ſed etiam offers.I.V.76 b,Nec tã nefarijs criminibus, et tam multis teſtibus euictus,ora iudicum aſpicere,et os ſuum pop.Romano oſtendere auderet.cõt.Rul. 67, Cui errato nulla uenia proponitur,nõ dubitãdi fidele conſiliũ oſtẽditur.de Ar. 249 a,Hæc nobis & ſcelerũ iudicia oſtẽdit,& periculorũ ſigna patefecit. de So. 127 a,Hîc tu oſtendas oportet patriæ lumẽ animi conſilijq; tui.pro Ce.287 a,Sicut & uiuus multis ipſe reb.oſtẽdit,& in morte ſua teſtamenta declarauit. Ep.129 b,Et ſi munus flagitari, quãuis quis oſtenderit, ne populus quidẽ ſolet,niſi cõcitatus:tamen,etc. id eſt, promiſerit. I. V. 217 a,Iſte tũ metũ, tum ſpẽ oſtendere. At.177 a, Cum præſertim ne ſpes quidẽ ulla oſtẽdatur. Q.F.303 a,Tribuni ſunt nobis amici,cõſules ſe optimè oſtendũt, prætores habemus amiciſsimos.de Vn.202 a, Palàm oſtendi:id eſt,palàm apparere. & pro Arc.188 b, Si non hic tantus fructus oſtẽderetur. At.2 a,Demõſtraui hæc Cæcilio, ſimul illud oſtendi,&c.ad He.10 b, De his primùm partibus oſtendendũ eſt,deinde,etc.At. 127 b, De Italia nihil mihi unquam oſtenderas.

Oſtentatio,onis.uẽditatio,ſimulatio, uanitas,gloria.ad Her.40 a,pro R.P.128 b, Quod genus tandem eſt illud oſtentationis & gloriæ.de Or.139 a,Vitãda eſt ingenij oſtentationisq; ſuſpicio. de Ora.111 b,Et ea magis quòd nulla mihi oſtẽtatione uideris eſſe uſurus. de Fi. 81 a,In fronte oſtẽtatio ſit,intus ueritas occultetur.et 121 b,Oſtentatio glorioſa. cont. Rul.65 a, Conſul ueritate non oſtẽtatiõe popularis. Of.41 b,Qui ſimulatione & inani oſtẽtatione, ficto non modò ſermone, ſed etiam uultu ſtabilem ſe gloriam conſequi poſſe rentur, uehemẽter errant.Tuſ.177 a,Philoſophorũ diſciplina,oſtẽtatio ſciẽtiæ,non lex uitæ.Of.10 a, Quæ ab oſtentatione proficiſci potius quàm à uoluntate uideatur.pro Fl.157 a,Vbi illa magnifica & glorioſa oſtẽtatio ciuitatis? At. 75 a, Intelligis oſtẽtationes nunc in diſcrimen eſſe adductas,&c.de Am.112 a, Virtus uenditatio quædã atq; oſtẽtatio eſſe dicitur.Para.124 a, Quæ eſt iſta in commoranda pecunia tua tam inſolens oſtentatio?

Oſtentator,oris glorioſus.ad Her.39 b,Vt ſi uelis oſtẽtatorem pecunioſum deſcribere.

Oſtento,as.uendito, præ me fero, promitto, minitor. cõt.Rul.67 a,Largitio,quæ uerbis oſtentari poteſt,re uera fieri nullo pacto poteſt.et ib.Aliud obſcurè moliri, aliud ſpecie ſimulationis oſtentare.contra Rul.81 b, Agrum quem uobis oſtentant, ipſi concupiuerunt.pro Mã.135 b, Huic tu inſeruias,huic te oſtẽtes oportet.pro Cl.22 a, Cum ei filij recuperandi ſpes eſſet oſtentata.& ead.Illum qui ſibi delationem nominis & periculũ capitis oſtentarat. Att.li.1,Oſtentare iugulum pro capite alterius:id eſt,exponere ſe periculo uitæ.pro Q.R.47 a,Pecunia quæ ex liberalitate huius ꝓmiſſa ſit et oſtẽtata. Att.38 a,Clodius omnibus præ ſe fert & oſtentat. Ep.4 b, Quid enim me oſtentẽ?qui,&c. & 143 a, Oſtentare prudentiam.Ep.58 a,Bellũ ex altera parte cedem oſtentat, ex altera ſeruitutem.ad He.30 b,Hic qui ſe magnificè iactat & oſtẽtat.ad He.15 a, Venditare ingenium,& oſtentare memoriam.

Oſtentum,ti.portentum,oſtenta,quia oſtendat aliquid. de D. 96 b, Monſtrum.I.V.325 b,Cum magnorũ periculorum metus ex oſtentis portenderetur.et de Ar.145 b, Gaudeo mihi dicendum eſſe de toto hoc oſtẽto,quod haud ſcio an grauißimum multis his annis huic ordini nũciatum ſit.de D.105 b,Crœſi filius infans locutus eſt, quo oſtento regnum patris concidit.Cæl.Ep.123 b,Scis Appium hic oſtenta facere de ſignis & tabulis.

Oſtiatim.I.V.210 b,Nolite expectare dum ego hoc crimen agam oſtiatim. & 212 a.

Oſtium,ſtij.ianua. Tuſ.230 b,Extra oſtium limenq; carceris.de Di.134 b,& de Ar.248 b,Alicui ab oſtio quærenti reſpondere.de N.92 a, Aſpera arteria oſtiũ habet adiunctum linguæ radicib. de Pet.211 b, Quæ ſi ſignificant uoluntatem eſſe abditam,parui refert patêre oſtia. I.V.227 b.Inſula in utriuſq; portus oſtiũ aditumq; proiecta.pro Pom.10 b, Ante oſtium Tyberinũ.& ib.Intra oceani oſtiũ.pro S.R.29 a,Aperto oſtio dormiẽtes eos repertos eſſe.I.A. 165 b,Ad oſtium fluminis Cydni.

Oſtrea,ſtreæ.de D.115 a,Oſtreis & conchilijs omnib.cõtingit,ut cum luna creſcãt pariter,pariterq; decreſcãt. Ep.107 b, Qui me oſtreis & murenis facilè abſtinebã. In Hortenſio, In tegulis proſeminare oſtreas.

Oſurus,a,um.de Amic.107 a,Ita amare oportere,ut aliquando ſis oſurus.

Otiolum,li.otium.Epi.113 a,Cum otioſus ſum,planè ubi delectem ociolum meum non habeo.Cælij.

Otior,otiaris.nihil ago,ceſſo,uaco,otio perfruor. Offic. 63 b,

Cum ſe Syracuſas otiandi cauſa, non negotiandi (ut ipſe dicere ſolebat)cõtuliſſet.Canij.de D.85 a, Otia qui ſtudijs læti tenuere decoris.de Or.110 b,Nihil agere & planè ceſſare.

Otioſe.per otium,uacuo animo.I.V.207 a, Contemplari unumquodq; otioſè.& de Fin.113 b, Tum licebit otioſè iſta quærere.Off.71 b, Otioſè uiuere domi.

Otioſus,a,um.ceſſans,nihil agens,feriatus,uacuus,laxatus curis,otio nimio affluens,animo uacuo eſſe, ſolutus opere,qui cura uacat et negotio: qui ſecum eſt,ſecumq; ut dicitur,uiuit:uacans animo,iners,languidus.)(.Operoſus,ſemper agens aliquid.de Cl.165 a,Cum inambularem in Xyſto,eſſemq; otioſus domi.& Att.199 b,Niſi eris ualde otioſus.de N.79 a,Cur non rebus humanis aliquos otioſos deos præfecit.pro Pl. 273 a, Quid dicam de occupatis meis temporibus,cui fuerit negocium nunquam otioſum.Qu.F.327 a,Idq; perficiam his ſupplicationum otioſis dieb.Itẽ, Otioſus.)(.occupatus.Ep.142 b,Si otioſum eum reddiderit.Of.52 b, Dicere ſolitũ Scipionem accepimus,nunquã ſe minus otioſum eſſe, quã cum eſſet otioſus.de Se.94 a,Otioſam ætatem et quietã ſine ullo labore & contentione traducere. de L.167 b, Ceſſatio libera atq; otioſa.ad Se.87 a, Si uerò habet aliquid tanquã pabulum ſtudij atq; doctrinæ,nihil eſt otioſa uita iucundius.I.A. 235 a, Otioſus & nihil agens. de Or.103 b, Quo in ſtudio hominum ingenioſißimorum otioſißimorum totas ætates uidemus eſſe contritas.Off. 14 b,Sed & facilior,& tutior,et minus alijs grauis aut moleſta uita eſt otioſorum. Off.37 a, Spectatoresq; ſe præbuerunt otioſos Leuctricæ calamitatis.

Otium,tij.tempus,ſpacium,uacuum tempus,laxamentũ, ceſſatio libera atq; otioſa,remißio,quies, uacatio ætatis,legatio libera,tranquillitas uitæ,facultas uacui et liberi temporis.de Orat.85 a,Et quantum mihi uel fraus, &c.uel cauſæ,&c.uel reſp.tribuet otij, ad ſcribendum potißimùm conferam.et At.20 b,Quod mihi de forenſi labore temporis datur,in his ſtudijs conquieſco. & 98 a,Cum non eſſet temporis mihi ad ſcribendum ſatis. de Or.93 a, Non deſpero fore aliquem aliquando, qui & ſtudio acriore quàm nos ſumus atq; fuimus, & otio ac facultate dicendi maiore ac maturiore exiſtat talis orator,qualem,&c.de Or.110 b, Otium quod & raro datur,& nunc peroptatò nobis datũ eſt.et ib.Otij fructus eſt non contentio animi,ſed relaxatio.Itẽ:Philiſtus otiũ ſuum conſumpſit in hiſtoria ſcribenda.de Or.114 a, Horum libros delectationis cauſa cum eſt otiũ,lego. & 121 b,Cum ſe de turba et à ſubſellijs in otium,ut cogitat,ſolitudinẽq; contulerit.pro Seſt.8 b,Otiũ et ſolitudo languorem afferunt hominib.contra Rul.84 b, Incertißimum et deſidioſißimum ocium.pro Seſt.23 b, Quod maximè eſt optabile & bonis et beatis cũ dignitate ocium.contra Rul.87 a,Iſtos quibus ocioſi ocium fecißemus, ocioſißimos reddam.& ibi.Vos omni ratione ocium tenere debetis.& ib. Qui propter deſidiam in ocio uiuunt.Ac. 24, Vt non multum imperatori ſub ipſis pellibus ocij relinquatur.Ep.35 a,& 22 b, Pluribus uerbis ad te ſcribã, cum plus ocij nactus ero.de D.327 a, Plura ad te uacuo animo ſcribam.Ep.161 b,Plura ſcribam,ſi plus ocij habuero.Ep.201 a,Quãuis enim occupatus ſis,ocij tamen plus habes,aut ſi ne tu quidẽ uacas,noli mihi moleſtiam

exhibere.de Or.98 a, Quoniam tantum habemus ocij, quantum iamdiu nobis non contigit.Part.229 b, et pro Fl.147 b,Si tibi eſt ocium,& ſi uis.& Off.33 b,Et magis etiam tum,cum plus erat ocij.Item:Scribendi ocium non erat.I. V. 237 a, Ergo tunc cum bello fugitiuorum tota Italia arderet, Cn. Norbanus ſummo in ocio fuit. Ac.2 b,Hebeſcere & lãguere in ocio.& de N.3 b,Cùm ocio langueremus.de Or.104 a,Philoſophorum aũt libros reſeruet ſibi ad huiuſcemodi Tuſculani requiẽ atq; ocium.Ep.28 b, Si antea auditum erit ocium eſſe in Syria.At.188 a,Tantum'ne ab re tua eſt ocij tibi, ut etiam oratorem legas?de Or.148 a,Homines ocio nimio affluentes.et ibi.Summa facultas uacui et liberi temporis.de Ora.154 b,Homines abundantes ocio.et ibi.Græci diffluentes ocio.pro Pl.273 a,M. Cato in principio Originum ſuarum ſcripſit, clarorum uirorum atq; magnorũ nõ minus ocij quàm negocij rationem extare oportere. de Cl.165 b,Ocium moderatum et honeſtum.)(.Inertia atq; deſidia.Tuſ.248 b,Ocium literatum.& Ep.130 b, Referre ſe in ocium.ad Her.1 a,Etſi negocijs familiaribus impediti uix ſatis ocium ſtudio ſuppeditare poſſumus,& id ipſum quod datur ocij, libentius in philoſophia conſumere conſueuimus:tamen, &c. de In. 42 b, Honeſta ſtudia per ocium cõcelebrata ob optimis uiris. de Or.89 b,Philoſophi in angulis ociũ conſumũt. I. V. 76 a,Si ſpacium ad dicendũ noſtro cõmodo, uacuoſq; dies habuiſſemus.Qu. F. 324 b, Opera quæ non modò tempus,ſed etiam animum uacuum ab omni cura deſiderat.i ſummum ocium.de D.109 b, Tantum huic ſtudio relinquendum,quantum uacabit à publico munere. & At.199 b,Si uacabis:id eſt,ſi ociũ habebis.Att.25 b,ἐπὶ σχολῆς ſcribe:id eſt,per ocium.de Fat.146 a, Itaq; & ſæpe aliàs,& quodam liberiore quàm ſolebam & magis uacuo ab interuẽtoribus die,cum ille ad me ueniſſet, primo,etc.de Or.86 b, Græci non ſolùm ingenio et doctrina,ſed etiam ocio ſtudioq; abundantes. de Or.121 b, Iſtam oſcitantem & dormitantem ſapientiam Scæuolarum,& cæterorum beatorum ocio cõcedamus. de Am. 115 b, In ſtudijs cognoſcendi ſemper aliquid atq; diſcendi,remoti ab oculis populi omne ocium tempusq; contriuimus.de L.157 b, Mihi nullum tribuitur uacuũ tempus ac liberum.& ib.Nec occupata opera,nec impedito animo res tãta ſuſcipi poteſt:id eſt,ſine ſummo ocio. & ib.Vtrumq; opus eſt,& cura uacare & negocio. et ibi.Mihi nullum uacuum tempus eſt conceſſum.

Otriculana uilla.pro Mil.113 b,Otriculana trib.in Rul.

Ouans,tis.propè triumphans.Attic.283 b,Vt ouanti introire Cæſari liceret,decreui.de Ora.126 a, Imperatorem ornatum à ſenatu,ouãtem in Capitolium aſcendiſſe.ad Her.26 b,Quo pacto hoſtes ouantes irruerunt in ciuitatem.I.A.260 b,Heri me ouantem et propè triumphantem populus Romanus in Capitolium domo tulit, domum inde reduxit.

Ouis,uis.pecus.de N.56 a,Ouiũ uillis confectis atq; contextis homines ueſtiuntur.I.A.108 b,et de Am.188 a,O præclarum cuſtodem ouium(ut aiunt)lupum.

Ouum,oui.ᾠόν.de Nat.50 a, Anatum oua gallinis ſæpe ſupponimus.et 52 a,Piſces,ut aiũt, oua cum genuerint, relinquunt. & ibid. Gallinæ ex ouis pullos excludunt. Ac.5 a,Vides'ne ut in prouerbio ſit,ouorũ inter ſe ſimi-

Universidad de Deusto Biblioteca

litudo? & ibi.Hi cum ouum inspexerant,quæ id gallina peperisset,dicere solebant.de Diu.136 a,Defert ad coniectorem quidam somniasse se,ouum,&c.Ep.138 a,Integram famem ad ouum affero.prouerbium.

P A

PAbulum,li.pastio.de Diuin.114 b, Ex tis declarari hoc duntaxat pabuli genus, & earum rerum, quas terra procreet, uel ubertatem,uel tenuitatem.de Senect. 87 a, Si uerò habeat aliquid tanquam pabulum studij atq; doctrinæ, nihil est ociosa uita iucundius.Acad.32 a, Est enim animorum ingeniorumq; naturale quoddam quasi pabulum consideratio contemplatioq;.de Ar.244 a, Quid enim hunc prosequor,pecudem ac belluam,pabulo inimicorum meorum et glande corruptum?

Pacatus,pacata,tum.de Orator.87 b,Pacatæ et tranquillæ ciuitates.& pro Lig.137 b, Prouincia pacatissima. Antequàm.167 b,Pompeius terra mariq; hostes reddidit pacatos.I.A.213 b, Huic tali uiro poterit ne pacatus esse Antonius?

Pachynus.portus et promontorium in Sicilia.I.V.253 b.

Pacideianus,ni.L.Aeserninus.

Pacificatio,onis.compositio,ab armis discessio.At. 106 b,Nulla spes pacificationis est.Item:Itaq; sapientius feceris,si te in istam pacificationem non interpones.

Pacificator,oris.qui pacis faciendæ arbiter est,& legatus,& deprecator pacificus.At.7 b, Propositumq; esse nobis pacificatorem.

Pacificatorius,a,um.I.A.140 a,Posteaquam nos pacificatoria legatione implicatos putant.

Pacificari.ab armis discedere, pacem cum aliquo facere uel efficere.Attic.241 b,Seruius pacificatus est cum librariolo suo.

Pacificus,a,um.At.128 a,Ecquæ pacifica persona desideretur,an in bellatore sint omnia.

Paciscor,ris,pactus sum.pago,depaciscor,spondeo, despondeo,promitto,cōstituo, pactum uel pactionem facio,pactionem cum aliquo cōflo, fœdus cum aliquo ferio, cum aliquo pactionem uel fœdus sancio, pactiones agere.I.V.155 a,Edictum ne quis frumētum de area tolleret antequàm cum Decumano pactus esset.In Sal. 275 a,Is ne causam diceret, sestertio duodecies cum Cæsare paciscitur.Att.28 a,Si quæ de me pacta sunt ea non seruantur,in cœlo sum. pro Sest.15 b, Gabinius Ciliciam sibi pactus est.Of.7 b, Cum triginta dierum essent cum hoste pactæ induciæ.de Orat.141 b, Dixit se dimidium eius ei quod pactus esset pro illo carmine daturum.I.C. 102 a, Scio pactam et constitutam esse cū Manlio diem. Qu.Fr.323 b,Pacisci præmium ab aliquo.pro Sest.10 a, Pacto iam fœdere prouinciarū.At.81 a, Deiotari filium cui pacta est Arthabasdis filia.

Paco,cas.pacificor.Ep.245 a,Pacare Amanum,& perpetuum hostem ex eo monte tollere,agere perrexi.

Pactio,onis.pactum,cōditio,fœdus,promissio,decisio. de In.71 a,Cum omnes perituri milites essent, nisi ad hanc pactionem uenissent,utrum satius fuerit amittere milites,an ad hanc conditionem uenire? & I.V.162 b, Att. 125 a, An censes nihil inter eos conuenire? nullam pactionem fieri potuisse.Attic.145 b, Si res ad pactionem

non uenit,longius bellum puto fore.Att.75 a,At eo magis quòd in nostra prouincia confectæ sunt pactiones publicanorum.& Postq. 211 a, Consul pactionibus eos suorum præmiorum obligarat.Postq.200 b, Cum duo consules empti pactione prouinciarum autores se inimicis reip.tradidissent.Q.F.296 b,In pactionibus faciendis legem spectare censoriam.pro Qu.R. 51 b, Flauius de tota lite fecit pactionem.pro Qu.R.52 b, Non enim ex pactione uerborum,quibus iusiurandū comprehenditur,sed ex perfidia per quam insidiæ tendūtur alicui, dij immortales hominib.irasci solēt.pro Fl.163 a,Quis pactionem fieri coegit?et ibi.Decisionis arbiter C.Cæcilius fuit.Ep.227 b,Vt pactiones cum reliquis ciuitatibus conficiat.At.67 a,Facere pactionem cum aliquo,si aliquid fiat.de Pro.71 a, Facere pactionem cum aliquo de aliqua re. de Ar.253 b, Clodius nefarias cum multis scelerum pactiones societatesq; conflauit.de Pro.72 a, Igitur in Syria imperatore illo nihil aliud actū est, nisi pactiones pecuniarum cum tyrannis.pro Qu.R.50 b, Roscius cum Flauio de sua parte fecit pactionem.

Pactor,ris.I.V.246 b,Societatis pactores.

Pactum,cti.pactio,conuentum, conuentus, conditio. de In.70 b,Pacta præstant legib.ad Her.10 a, Pactum præstat iuri.At.92 a,Pomptinus enim ex pacto & conuentu,nam ea lege exierat,iam à me discesserat.Offic.73 b, Regulus non debuit conditiones & pactiones bellicas perturbare periurio.I.V.69 a,Manere conditione atq; pacto.de Orat.118 a,Pacta,conuenta,stipulationes.pro Cec.294 b,Pacti et conuēti formula.de Vn.97 b, Nullo pacto,nullo modo.et de Inu.46 a,Alio pacto.et Ep.163 b,Nulla conditione. de In. 70 b, Pactum est quod inter aliquos conuenit.Off.70 b, Pacta & promissa semper ne seruanda sint,quæ nec ui,nec dolo malo,ut pretores solent dicere,facta sunt.

Pactus,a,um.promissus.Off.73 b, Vt si prædonibus pactum pro capite precium non attuleris. Qu.Frat.323 b, Magna inuidia sunt consules propter suspicionem pactorum à candidatis præmiorum.

Pacuuius,uij.poeta tragicus.Orat.200 a, Omnes apud hunc ornati elaboratiq; sunt uersus.& de Orat.106 a, Teucer Pacuuij.

Pæan,nis.pes in uersu, aut oratione, & hymnus. Græce παιὰν,ᾶνος.de Or.160 a,Pæā est duplex,aut sic, -υυυ, aut sic,υυυ-.& ibid.A' superiore pæane. Or.218 a,Aristoteles pæana,ut optimum probat, à quo dissentio. de Or.107 a,Pæanem aut munionem cantare.et Or.215 b, aliter,Pæon,παιὼν,ῶνος.

Pædagogus,gi.etiam puellarum.At.197 b, Et pædagogi probitas, & medici assiduitas,id me suspicari uetat. Am.110 a,Isto enim modo nutrices & pædagogi maximè erunt diligendi.ad Her.27 a, Conturbatus est adolescens,nec mirum,cui etiam nunc pædagogi lites ad auriculas uersarentur.

Pæstanus,a.At.255,Pæstanus sinus.

Pæstum,sti.opp.Italiæ.At.181 b.

Paganus,a,um.pro Dom. 228 a, Nullum est in hac urbe collegium,nulli pagani aut montani,qui non,&c. Pagani & montani conuenticula erant plebis Romanæ.

Pagella,læ.a.Extrema pagella pupugit me.et 179 a,Non imitor λακωνισμὸν tuum, altera iam pagella procedit.

Pagina,

Pagina,næ.altera folij pars. Orat. 200 b, Etenim ut scis quasi in extrema pagina Phædri his uerbis loquens Socrates,adolescens,etc.At.90 a, Quoniam respondi tuæ paginæ postremæ prima mea, nūc ad primam reuertar tuam.At.76 b,Et si meam in eo parsimoniā huius paginæ contractio significat.242 a,Epistolæ prior pagina. At.216 b,Etenim hæc decantata erat fabula,sed complere paginam uolui.Q.F.301 a,Cum hanc paginam tenerē,L.Flauius ad me uenit.de Fi.118 a, Vtrum igitur tibi uideor an totas paginas cōmouere.Ep.258 a, Variè sum affectus tuis literis, ualde priore pagina conturbatus, paulum altera recreatus.At.89 b, Respōdebo primùm postremæ tuæ paginæ,quæ mihi magnæ molestiæ fuit.

Paginula,læ.Att.59 b, Longæ paginulæ in codicillorum fastis futurorum consulum.

Pago,pagis,pepigi uel pegi,pactū.paciscor. pro Qu.R. 49 a,Dic pactionem fecisse,non pepigit. ad Her. 10 a, Ex pacto ius est,si quid inter se pepigerunt, si quid inter quos conuenit.I.P. 87 a, Obtinuisti prouinciam ijs finibus,quos lex cupiditatis tuæ, nō quos lex generi tui pepigerat.Off.70 b, Nec ab eo qui cum pepigerat impetret,ut,etc.de L.167 b,Requiri placet terminos,quos Socrates pegit,ijsq; parere.ad Her. 10 a, Rem ubi pagunt,oratione pagunt.

Pagus,gi.uilla,curia.Qu.de Pet. 209 a, Collegium omnium pagorum,uicinitatum.

Pala,læ.annuli pars plana & latior, in qua uel gemma includitur,uel signum aliquod insculpitur.Off.59 b,Is cū palam annuli ad palmam conuerterat, à nullo uidebatur,ipse autem omnia uidebat.

Palæmon,onis.I.Leucothea.

Palæstra,stræ.gymnasium.de In. 62 a, Illi statim hominē duxerunt in palæstram,atq; ei pueros ostenderunt multos magna præditos dignitate.Orator.198 a, Palæstra adiuuat histrionem. Or.215 a,Numerus quasi quandam palæstram & extrema lineamenta orationi attulit.Or. 219 a,Motus hic habet palæstram quandam. de Or. 91 b,Sed palæstræ magis & olei,quàm huius ciuilis turbæ atq; fori.At.25 a,Palæstra Palatina.I.V.115 b, De palæstra & palæstritis.ad Her. 38 b, Non enim ut in palæstra,qui tædas cadentes accipit,celerior est in cursu continuo quàm ille qui tradit: ita melior imperator nouus qui accipit exercitum,quàm ille qui decedit,propterea quòd defatigatus cursor integro facem,hic peritus imperator imperito exercitum tradit.

Palæstricè. palæstritarum more.de Opt.243 b,Palæstricè spaciari in Xysto.

Palæstricus,a,um.I.V. 119 b, Nunquam uos prætorem tam palæstricum uidistis.Of.26 a, Nam palæstrici motus sæpe sunt odiosiores.

Palæstrita,tæ.I.V.115 b, Faciemus ut palæstritæ negēt ex testamento esse positas.

Palàm.manifestè,apertè,in conspectu,in oculis omnium, in ore atq; oculis omnium.)(.Clàm,per præstigia.I. V. 115 a, Quæ in foro palàm Syracusis in ore atq; oculis omnium gesta sunt.pro Cæl.41 b,Palàm in eum tela iaciuntur,clàm subministrātur.Post.206 a, Cuius primū tempus ætatis palàm fuisset ad omnes libidines diuulgatum.I.P.84 a,b, Cum arma in templū Castoris luce ac palàm comportarētur.In Pisonē,98 a,Stipendiū mili-

tibus numeratū est,mensis palàm propositis.I.A.197 b, M.Antonius palàm secum habuit armatos.Itē:Non per præstigia,sed palàm totū oppidū compilauit.Of.79 b, Luce palàm in foro saltare.pro Mil.106 a,Palàm agere cœpit,apertè dicere,occidendū Milonem.I.P.81 b,Mitto enim domestica, hæc commemoro, quæ sunt palàm. pro Fl.160 a,Quæsitum & prolatum palàm nō negas. Postq.208 a, Nondū palàm factum erat concidisse rem publicam,cum,etc.Or.200 a,Non ex insidijs,sed apertè ac palàm facere aliquid.et I.V.69 b,Apertè palamq; dicere aliquid.At.257 a, Octauius rem gerit palàm. At. 210 b,Credo enim palàm factum esse.pro Cl.22 a,A.Aurius in foro palàm, multis audientib.et clarissima uoce, nomen Oppianici delaturum esse testatur.Aca.4 a, Alterum quidem palàm,alterū obscurius.Ep.2 a,Is palàm sic egit causam tuam,ut,etc.I.V.249 a,Palàm ante oculos omniū esse.de Pro.70 b,Hæc audacia,quam ille præsens in oculis uestris mētibusq; deficit.At.210 b,De Pansa etiam,si quid certius,credo enim palàm factum esse.

Palamedes,dis.Dux Græcus, in bello Troiano indignè proditus.Ad Her.li.2.& Top.

Palatinus,a,um.At.25 a, Palæstra Palatina. pro S.R. 21 b,Ad balneas Palatinas.& pro Domo sua, Vt etiam Palatinam tuam perderent.

Palatium,tij.mōs Romæ.pro Dom.233 b,In Palatio atq; in pulcherrimo urbis loco.Antequàm.196 b,et de Nat. 72 a, Iouis Statoris templum à Romulo in Palatij radice est collocatum.pro S.R.49 a, Alter tibi descendit de Palatio & ædibus suis.I.C.97 b,Nihil'ne te nocturnum præsidium Palatij mouet?

Palatus,ti.pars oris interior,superiorq;,in qua sensus est gustatus. alij autores palatum genere neutro usurpant. de Fin.69 b,Nec enim sequitur,ut cui cor sapiat,ei non sapiat palatus.de Fin.71 a,Voluptas,quæ palato percipitur,quæ aurib.de Nat.35 b,Epicurus dum palato quid sit optimū iudicat,cœli palatū,ut ait Ennius,nō suspexit.

Palea,leæ.Para.119 a,Auri nauem euertat gubernator an paleæ,in re aliquātum,in gubernatoris inscitia nihil interest.de Fi.123 a,Gubernator æquè peccat,si palearum nauem euertit,et si auri.Item:Itaq; aurū paleam ue portet,ad bene aut malè gubernandum nihil interest.

Palilia,orum.Feriæ XIII.Cal.Septembris,Romæ urbis natali consecratæ,ut Varro & Ouidius testantur. lege Vinalia.

Palinodia.diæ.cōtraria cantio,retractatio.At.57 b,Sub turpicula mihi uidebatur esse palinodia.& 105 a,Mihi autem nulla de eo palinodia detur,propter,etc.At.28 a, Quarum expecta diuinam παλινῳδίαν.

Palinsestum,uel Palimpsestum,uel potius Palimpsestos, charta seu tabula,in qua cum aliquid scriptū est, deleri abradiq; cōmodè potest,rursusq; scribi. deletitiā Vlpianus Iuriscōsultus uocat.Ep.104 a,Nā quod in palinsesto,laudo equidē parsimoniā,sed miror qd in illa chartula fuerit,quod delere malueris,quàm hæc scribere.

Palla,læ.uestis genus,præsertim muliebris honesta. I. A. 186 b,Qui cum palla & cothurnis nummos populo de rostris spargere solebat.

Palladium,dij.Palladis signum. pro Mil. 107 b, Exhibe quæso librariū illud legū uestrarū, quod te aiunt ex medijs armis turbaq; nocturna tanquā Palladiū sustulisse.

Pallas, dis. Antequàm. 196 b, Tritonia armipotens, Gorgona, Pallas, Minerua. I. Gorgona. In Or. Vt nemo cui sancta manu doctissima Pallas, Solertẽ ipsa dedit fabricæ rationibus artẽ. Ep. 30 b, Idq; me puto non inuita Minerua esse facturum: quã quidẽ ego, si fortè de tuis sumpsero, non solùm Pallada, sed etiam Appiada nominabo.

Palleo, les. exalbesco, expallesco. I. A. 176 b, Sudat, pallet quidlibet, modò ne nauseet, faciat, &c. Ad Her. 13 b, Necesse est quoniam pallet, ægrotasse.

Palliatus, a, um. I. A. 197 a, Græcus iudex modò palliatus, modò togatus. pro R. P. 126 b, Is sæpe palliatus fuit, & aliqua habuit non Romani hominis insignia. Q. Fr. 319 d, Deniq; illi palliati, topiariam facere uidentur.

Palliolum, li. Tusc. 202 b, Sæpe est etiam sub palliolo sordido sapientia. prouerbium. Cæcilij.

Pallium. lij. amiculum. Pallium proprie Græcorum fuit, ut toga Romanorum. I. V. 212 b, Verres cum tunica pulla, & pallio. et 242 d, et 253 b, Iste cum pallio purpureo tunicaq; talari. de Or. 154 b, Hippias gloriatus est, pallium quo amictus, soccos quibus indutus esset, se manu sua confecisse. pro R. P. 127 d, Consularis homo soccos habuit & pallium. et 126 b, Aut pallium sumendum Alexandriæ, aut omnes fortunæ abijciendæ, si togam retinuisset. de D. 138 d, Amica corpus eius texit suo pallio. de N. 76 b, Dionysius aureum Ioui detraxit amiculum grandi pondere, eiq; laneum iniecit pallium.

Pallor, oris. Tusc. 313 d, Ex quo fit, ut terrorem pallor & tremor, & dentium crepitus consequatur. & Ac. 13 d, Nihil interesset, qui distingueretur tremor ille & pallor. pro Fla. 148 d, Magno cum tremore & pallore aliquid dicere.

Palma, mæ. manus pars interior. de Fin. 67 b, Zeno rhetoricam palmæ, dialecticam pugno similem esse dicebat. & Or. 207 d, Cum autem manum dilatauerat, palmæ illius similem eloquentiam esse dicebat. Off. 59 b, Is cum palam eius annuli ad palmam conuerterat, à nullo uidebatur, ipse autem omnia uidebat. In Ara. Hanc dextram Cephei dextro pede pellere palmam Gestit.

Palma. uictoria, laus, principatus alicuius rei. de Orator. 156 d, Si quærimus quid unum excellat ex omnibus, docto oratori palma danda est. de Or. 129 b, Miror te non huius rei palmam ut cæterarũ, Crasso detulisse. I. A. 159 b, Nisi fortè Actio tum plaudi, & palmam dari putabatis. de Cl. 180 d, In quadrigis, qui palmã iam primus acceperit. At. 62 b, Ne diutius pendeas, palmam tulit. Antequàm. 197 b, Habeant hanc palmã ex innocentis cruore. de Sen. 80 b, Quam palmam utinam dij immortales tibi Scipio referuent. pro S. R. 21 d, Alter plurimarum palmarum uetus ac nobilis gladiator habetur. & I. A. 233 d, Sexta palma urbana etiam in gladiatore difficilis. pro S. R. 35 d, Multæ sunt infames palmæ, hæc prima tamen est lemniscata.

Palma. arbor nobilis, quæ contra pondus nititur, & potius in alteram curuatur partem: hinc uictoriæ, fortitudinisq; insigne sumptum est. I. V. 253 d, Palmarum agrestiũ multitudo in Sicilia. de L. 156 d, Vlysses Deli se proceram & teneram palmam uidisse dixit.

Palmaris, re. id est, cui palma uictoriaq; datur. I. A. 208 d, Sed illa statua palmaris, de qua, &c. & de N. 6 d, Sed illa palmaris quidem, scilicet sententia philosophorum.

Palpor, aris. adulor, blandior. Ep. 165 b, Palparer planè necesse erat, si uellem, &c. Pollionis.

Palpebræ, arum. de N. 34 b, Palpebræ, quæ sunt tegumenta oculorum, mollissimæ tactu, ne læderent aciem. & 55 d, Munitæq; sunt palpebræ tanquam uallo pilorum. In P. 88 b, M. Regulus, quem Carthaginenses resectis palpebris uigilando necauerunt.

Palpito, as palpitare, est moueri & exilire, sed motu frequenti & leni. de N. 30 b, Cum cor animantis euulsum ita mobiliter palpitaret, ut imitaretur ignea celeritatẽ.

Paltos. Syriæ opp. Ep. 189 b, Cassij.

Paludatus, a, um. paludamento ornatus. I. Chlamys. In P. 86 d, Consul proficiscens paludatus in prouinciam. & pro Sest. 29 d, Exierunt duo Vulturij paludati. et Epist. 120 d, Att. 16 b, Crassum minore dignitate aiunt profectum paludatum.

Palus, li lignum in terra infixum, & patibuli genus. I. V. 237 b, Damnati producuntur, & ad palum alligantur.

Palus, paludis. I. A. 295 b, Ille paludes siccare uoluit. contra Rull. 76 d, Mithridates Mæotì & illis paludibus defenditur. & 80 b, Postq. 202 b, Arenam aliquam aut paludes emere.

Pamphylia. regio in minori Asia. In Ver. 149. de Diuin. 80, & Fam. lib. 8.

Pamphylij. pop. in Asia. de D. 85 b.

Pamphylius, a, At. 82 d, Forum Pamphylium.

Pampinus, ni. folium uitis. de Sen. 88 d, et Tusc. 162 b, Vua uestita pampinis, nec modico tempore calet, & nimios solis defendit ardores.

Pan, nis. pastorum deus. Verg. in Buc. Pan curat oues, ouiumq; magistros. de N. 79 b, Ex Mercurio & Penelopa Pana natum ferunt.

Panathenaicus. Isocratis oratio de rebus gestis Athenensium, sic appellata à ludis Quinquatrijs, quæ Panathenæa uocabantur. Or. 200 b, Panathenaico Isocrates ea se consectatum fatetur.

Panchrestus, a, um. optimus, utilissimus. I. V. 181 b, Panchrestum medicamentum.

Pando, dis. aperio. Tusc. 243 d, Alia autẽ diuina illa longè lateq; se pandant, cœlũq; contingãt: id est, bona animi. Tusc. 211 d, Quærebam igitur, utrum panderem uela orationis statim, an, &c. et Tusc. 174 b, Quò utinam passis uelis peruehi liceat. In Ar. Omnis iam pãditur hydra. ebib. Non secum medium pandet Nepa, &c. I. Præpando.

Panegyricus. laudatio, uel suasio, uel concio in conuentu habita. Or. 200 d, Tales suasiones, qualem Isocrates fecit Panegyricum. de Cl. 170 d, Mortuorum laudationes. & ib. Quanquam his laudationibus historia rerum nostrarum est facta mendosior.

πανήγυρις, conuentus. At. 8 b, Erat in eo ipso loco illo die nundinarum **πανήγυρις**.

Pango, is. compono, condo. scribo. Ep. 263 b, An pangis aliquid Sophocleum? ac opus appareat. Att. 30 b, Depangendo quod me adhortaris, fieri nihil potest. Att. 19 b, Condere poema. Qu. Fr. 325 b, Nec sanè satis commodeor animo ad ea quæ uis canenda. Att. 16 d, Itaq; **αὐτὰ** quæ tibi uni legamus, pangentur.

πανυπὸρ, quidam inanis metus. pro Cæl. 452 d, Attic. 351 d, De Ventidio **πανυπὸρ** puto. & 223 d, **πανυπὸρ** certè, scripsisses enim.

Panis,

Panis, nis. I. P. 94 d, Pistor domi nullus, nulla cella, panis & uinum à propola atq; decupa. pro Cl. 53 d, Oppianicum ueneno esse necatum, quod ei datum sit in pane. & Tusc. 147 d, Cùm Ptolemæo peregranti Aegyptum comitibus non consecutis cibarius in casa panis esset, nihil uisum est illo pane iucundius.

Paniscus, sci. de Na. 68 d, Nymphæ deæ, Panisci & Satyri. de D. 85 d, & 118 b, In Chiorum lapidicinis saxo dissiso caput extitisse Panisci.

Pannosus, a, um. malè uestitus, sordidatus. At. 56 b, Panni pannosi, sine laterna.

Panormitanus. I. V. 132 b.

Panormus. urbs Siciliæ. I. V. 121 b, At. 119.

Panthera, ræ. bestia maculosa, cuius mas, pardus appellatur. de N. 18 b, Leones & pantheras esse. & 51 d, Pantheræ in Barbaria, uenenata carne capiuntur.

Paphlagonia regio. contra Rul. 62.

Paphos. urbs. I. A. 168.

Paphij. pop. Ep. 122.

Par, ris. parilis, æqualis, æquus, similis, communis, iugum, socius alicuius rei. de Inu. 70 b, Par est, quod inter omnes æquale est. Ora. 208 d, Oratio par & æqualis rebus ipsis. de N. 57 d, Vita beata par & similis deorum. Or. 218 d, Iambus par chorei: sed spacio par, nõ syllabis. Par. 230 d, Ex comparatione parium. de Or. 124 d, Ex pari, sic, &c. Top. 222 b, Quod in re pari ualet, ualeat in hac, quæ par est. de L. 188 d, Omnia in sima summis paria fecit. de N. 12 d, Vt omnia omnibus, paribus paria respondeant. **ἰσονομία**. de Or. 160 d, Paria esse debent extrema primis. de Ora. 162 b, Aut quæ paribus paria referũtur. & Ep. 15 d, Par pari referre. prouerbium. de Inu. 62 b, Si par in nobis, atq; in illo scientia fuisset. de Cl. 168 b, Omnia fuisse in Themistocle paria & Coriolano. de Or. 91 b, Virtutes ipsas esse inter se æquales et pares. et 105 b, Constituere duas artes inter se pares et eiusdẽ socias dignitatis. de Cl. 184 b, Quædã sunt mihi paria cũ illo, quædam superiora. ad Her. 7 d, Si nõ poterit per utiũ cum causa reperire, reperiat dispar. Or. 200 b, Vt uerba uerbis quasi dimensa & paria respondeant. de Am. 109 d, In amicitia superior, par est inferiori. I. A. 159 d, Libertate esse parem cum cæteris, principem dignitate. de Fin. 66 b, Verbum latinum par græco & idem ualens. Epi. 60 d, Mutuum animus in amicitia est, cũ par uoluntas accipitur, & redditur. Tusc. 148 d, Respondere suis maioribus, & parem esse eisdem. Ep. 66 b, In reliquis rebus tuis pari me studio ergate, & eadem uoluntate esse cognosces. Ep. 204 d, Pro pari inter nos & mutua beneuolẽtia. At. 262 d, Tua uoluntas erga me par atq; mutua. Ac. 9 b, Stellarũ numerus par an impar sit, nescitur. & 224 d, Officia paria & mutua. At. 88 b, Habes ad omnia, nõ ut postulasti **χρῦσεα αὐτὶ χαλκείων**, sed paria parib. respõdeatur. pro Pl. 264 b, Aliquis alicui omni uirtute & laude par. Parad. 117 b, Reges sunt omnes pares inter se præter Superbũ. de Ora. 106 d, Ille cũ disserẽdo par esse nõ posset, &c. & pro Fõ. 281 d, Esse parem alicui belligerando. de Or. 90 b, Poeta oratori multis ornãdi generibus socius, ac penè par. Of. 25 d, Æquo & pari iure cũ cæteris uiuere. de N. 60 d, Neq; enim mihi par ratio cũ Lucilio est ac tecũ fuit. pro Cæl. 55 d, Ingenium minimè

uolũtati par. de D. 81 d, Cratippus, quẽ ego parem summis Peripateticis iudico. pro Plan. 271 b, Honorum gradus summis hominib. & infimis sunt pares, gloriæ dispares. pro Li. 141 d, Mihi omnia paria cum illo sunt. de L. 193 d, Noxiæ pœna par esto. Att. 130 d, Nos difficilia manu, pares aduersarijs esse nõ possumus. At. 130 b, Distracti pares aduersarijs esse non possumus. pro Pom. 14 d, Hi nullo in loco pares iam prædonibus esse poterant. & de Sen. 78 d, Pares cum paribus, ueteri prouerbio, facillimè congregantur. de Ora. 128 d, Inuident autem hominesparibus & inferioribus, sed etiam superiorib. imuidetur. ad Her. 36 b, In æquos & pares fastidiosus. I. P. 81 d, Q. Metellus, cuius paucos pares hæc ciuitas tulit. Post quam. 207 b, Tu es ausus in circo Flaminio productus cum illo tuo pari dicere, te semper misericordem fuisse? Altic. 260 d, Duo pares æquè inter se, de Amic. 98 b, Ex omnibus seculis uix tria aut quatuor nominãtur paria amicorũ. pro Dom. 218 b, Quod enim par amicitiæ fuit unquam in hac ciuitate coniunctius, quàm fuimus inter nos ego & Pompeius? pro Dom. 237 d, Atq; hanc rem par illud simile Piso & Gabinius uidit. I. P. 85 b, Vter perisset in eiusmodi pari, lucrũ fieri putabat. de Opt. 244 b, Gladiatorum par nobilissimum. I. A. 229 d, T. Plancus, cæteriq; pares id agunt. In An. 230 b, Ecce tibi geminum in scelere par inusitatum, &c. de Cl. 175 b, Graechus si uixisset, eloquẽtia nescio an habuisset parem neminem. I. V. 118 d, Scyphorum paria complura.

Par est. decet, æquum est. de Diuin. 132 d, Casum prælij omnes timebamus, sed ita ut constantib. hominibus par est, non apertè. pro Mur. 127 d, His rebus fretum ad cõsulatus petitionem aggredi par est. & ib. Paria esse ista cognosces in L. Murena. Att. 143, Dubito quid me facere par sit. de Amic. 111 d, Par est autem, primum ipsum esse bonum, deinde, &c. Epi. 179 b, Quibus tu, ut par erat, restitisti. I. V. 237 d, Statim, ut par fuit, cõprehẽsio sunt. pro Rab. 97 d, Quod ei præmium dari par fuisset? Or. 197 d, Sed par est, omnes omnia experiri. At. 246 b, Tu uerò quicquid erit quod me scire par sit, statim, etc. Of. 50 b, Sic par est agere cum ciuibus. de Le. 171 b, Ex quo intelligi par est, eos qui, &c.

Parabilis, le. paratus, facilis inuentu & paratu. de Finib. 58 b, Ipsa natura diuitias, quibus contenta est, & parabiles & terminatas habet. Tusc. 246 b, Diuitias naturæ parabiles.

Paradoxa. de Fi. 123 d, Hæc paradoxa illi, nos admirabilia dicamus. & Aca. 34 b, Illa mirabilia Stoicorum, quæ **παραδόξα** nominantur. Para. 116 d, Quæ quia sunt admirabilia, contraq; opinionem omnium, ab ipsis etiam **παράδοξα** appellantur.

Paralysis, sis. resolutio neruorũ, ut Cor. Celsus interpretatur. Att. 259 b, Quid est quod audiui de Bruto? Pyliam **παραλῦσαι παραλῦσαι**, te scripsisse aiebat.

Parasitus, ti. omnium mẽsarum assecla. de Am. 114 b, Assentatio parasitorum in comœdijs facetà uidetur. Epi. 14 b, Dixi me facere quiddam, quod in Eunucho parasitus suadeat militi.

Parate. adu. de Cla. 187 d, Is tamen ad dicendum ueniebat magis audacter quàm paratè.

Paratius. aduerbium. de Or. 97 d, Quamobrẽ in istis ipsis exercitationibus, etsi utile est, etiã subitò sæpe dicere, tamen

Universidad de Deusto
Biblioteca

re,tamẽ illud utilius, sumpto spacio ad cogitandum paratius atq; accuratius dicere.

Paratus,a,um. instructus,armatus,promptus,expeditus, præstò.I.V. 61 a, Quo paratior ad usum forensem prõptiorq; esse possem. & 67 b,Paratus atq; instructus,ad iudicium uenit. pro Qu. 7 a, Cum paratus meditatusq; uenisses.& I.V.112 a,& ad Herẽ. 26 b, Paratior instructiorq; ueniret.de N. 60 a,Spero te,ut soles,bene paratum uenire.& I.A.183 a,Antonius instructus paratusq; uenit.de Or.88 a, Gracchi omnib.uel naturæ uel doctrinæ præsidijs ad dicendum parati.de Or.119 a,Quos locos multa commentatione ac meditatione paratos atq; expeditos habere debetis. Or.198 b, Alij ad permouendos animos instructi & parati.& pro Ce. 288 a,Paratus ad hoc munus.de Cla.178 a,Prõpta & parata in respõdendo celeritas.Tus.220 a,Fortitudo satis est instructa, armata,parata per sese.Item: Nec desiderat iracũdiam aduocatam. de Or.123 b, Vt habeãt paratum quid quaq; de re dicãt. Qu.de Pet.208 a,Iis fac,ut propositũ ac paratum auxilium tuum esse uideatur. de Cla.177 b, Qu.Scæuola in iure paratissimus.& ib.a,Non satis paratus ad cauendũ fui.pro Mil.106 a,Homo ad omne facinus paratissimus.de Am.114 b,Cum alter ad mentiendum paratus est. contra Rul.82 a,Ad uim promptus,ad seditionem paratus,expeditus ad cædem. Of.44 a,Deinde consuetudine beneficẽtiæ parationes erunt, & tãquã exercitationes ad bene de multis promerendum.& ibi. Ad idem semper expectandum paratior.pro Sest.10 b, Consensu bonorum omnium tam parato,tota deniq; Italia ad omnem contentionem expedita.pro Q 24,Si id quod parati sunt facere, mihi nocuerint. Epist.69 b, Paratus cõtra fortunã.Epist. 220 a,Paratus ab exercitu. & 148 a,Paratus ab omni re.& 148 b,et 174 a,Paratus animo. ad Att.105 a, Cum bene parato pugnare.ad At.138 a,Domitius paratus ad nauigandum.ad At.249 a,Ego hunc paratum uideo peditatu,equitatu. de Legib. 183 b, Sed fuit hic uir, & ciuis,& reipub.maximè,tuẽdæq; ciuitatis paratissimus. Paratus.)(Imparatus.pro Mil. 112 a, Imparatum in paratos incidere.

Parcæ, arum. de N.68 b,Parcæ deæ sunt,quas Erebo & Nocte natas ferũt.Item, Parcæ Hesperides,sorores Aetheris & Diei.

Parcè.restrictè.Epi. 16 b, Etenim id feci parcè & molliter.Offi. 21 b,Parcè, continenter,sobriè; uiuere.de Fi. 73 a, Nec cur id tam parcè tamq; restrictè faciant, intelligo.& Epist. 85 a,Scripsi de te parcè & timidè.pro Mu.131 a, Itaq; si satis profecissem,parcius de eius laude dicerem. pro Fla.151 a,Maiores nostri minimo contenti,tenuissimo cultu uiuebant.

Parco, cis. ignosco,cõcedo,remitto, condono,ueniam do, tempero, impunitatem do, impunitũ scelus fero, faceo. pro Quin.9 b, Viri boni malunt commemorare,se cum perdere possent, pepercisse, quàm cũ parcere possent, perdidisse.Epist.56 a,Cui inimici propter dignitatẽ pepercerant, inuentus est amicus,qui ei mortem afferret. pro Mi.119 b,et I.V.90 a,Parcere alicui,& Parcere alicui scelerato : id est,ignoscere. I.A.172 a,Omnes mihi censebant parci oportere. I.V.128 a,Pater flens unumquemque rogabat,ut filio suo parceret. Attic.117 b,Nec sum miratus eum, qui caput ipsum reliquisset, reliquis

membris nõ parcere.pro Cæl.46 b,Pareat iuuẽtus pudicitiæ suæ, ne spoliet alienam.pro Rab.92 a,Hunc nec suæ nec alienæ pudicitiæ pepercisse.de Ora.130 b,Parcendum est maximè charitati hominũ, ne temerè in eos dicas,qui diliguntur.pro Quin.7 a,Parcere auribus alicuius.de Or.158 a,Auribus consuetudinis parcẽdum. de Orat. 129 a,Crassus parcebat aduersarij dignitati,in quo ipse seruabat suam.& Or. 205 a,Parcet & amicitijs & dignitatibus.I.V. 228 a,Itaq; Marcellus ædificijs omnib. pepercit.Ep.207 a, Te rogo ut Albinio parcas, & prædia eius ne attimgas.de Ar.257 b,& pro Cl.53 a, b, Quis minus unquã pepercit hostiũ castris, quàm hic omnibus corporis sui partibus:pro Plan.277 b,Ego fateor, quòd uiderim mihi auxilium nõ deesse, idcirco me illi auxilio pepercisse.Epist.258 a,Te rogo,sumptui ne parcas ulla in re.Epi.215 a,Sed tamen non parcam operæ.Ep.179 b, Quem cum õbiurgarem,quòd parum ualetudini parceret,tum ille,& c.

Parcus,a,um. paruo contentus,diligens,restrictus,tenax. de Ora.135 b,Cum optimus colonus,parcissimus,frugalissimus esset. pro Cæl. 45 a, Pater parcus & tenax.de Nat.74 b,Postremò à parco patre,quod sumas,quanto dissipas libentius.pro Cor. 65 a,M. Crassus uel nimium parcus in largiẽda ciuitate.& Or.204 a,In transferẽdis uerbis uerecundus & parcus.& ib.b,Nõ parcus solum,sed elegans.ad He.35 a,Homo prodigus & luxuriosus.)(Parcus et diligẽs. de Am.112 a, Quàm paruo cõtentũ tenuis uictus cultusq; delectat.de Cl. 177 b,Crassus erat elegantium parcissimus, Scæuola parcorum elegantissimus.

Paridij.pop.I.V.211.

Parens,tis.pater & mater.Postq.204 a, Parẽtes charissimos habere debemus,quòd ab ijs uitã,patrimoniũ,libertas,ciuitas tradita est.I. V. 260 a,Idq; postremũ parentes suos liberi orabant. & 257 b,Veniunt Syracusas parentes propinquiq; miserorum adolescẽtium.& 264 a, Hæc si tibi tuus parens diceret. pro Syl.182 b,Parens tuus Torquate,& c.Epist.65 a,Me sicut alterum parentem & obseruat & diligit.de In.21 a, Si ad senes,de patrib.aut parentib.cogitent. de Finib.64 a,Socrates,qui philosophiæ parens iure dici potest.de Or. 85 b,Philosophia bonarũ artiũ omnium procreatrix quædam & quasi parens, de Vniu.202 a, Horũ operum ego parens effectorq; sum. Att.143 a,Cum parẽtes nõ alere nefariũ sit,nostri principes antiquissimam & sanctissimam parentem patriam fame necandam putant.& de Leg.168 a,Earum rerum parens est educatrix; sapientia.

Parentium pro parentũ Cicero in genitiuo,rationis memor sæpe dicit: teste Charisio lib.1.

Parentalia,orum.iusta & conuiuia quæ in funere parẽtum & coniunctorum exhibentur.I.A.155 a, An me cẽsetis decreturum fuisse,ut parentalia cum supplicationibus miscerentur.

Parento,as.iusta soluo, funus duco,funus induco.pro Fl. 164 a,Litemus igitur Lentulo,parentemus Cethego.de L. 181 a, Hostia maxima parẽtari pietatis esse adiunctũ putabat.I.A.155 b,Vt cuius sepulchrum nusquam exteat, ibi parẽtetur,ei publicè supplicetur.I.A.254 b,Nõ Dolabella prius imperatori suo, quàm Antonius etiã collegæ parentasset.

Pareo,

Pareo,res.obedio,obtempero, dicto audiẽs sum,in legem iuro.Tus. 235 a,Sapiens parebit,et obediet præcepto illi ueteri,& c.& de Fi. 64,His parendum non est.de N. 5 b,Obedire & parẽre uoluntati architecti.Orat.216 b, Numeri in quibus quasi necessitati parẽre cogimur. Of. 41 a,Latronum leges esse dicuntur,quibus pareãt,quas obseruent. In Anton. 209 b, Non ut pareret, & dicto audiens esset huic ordini, sed ut conditiones ferret, leges imponeret.& cæt. Attic.36 a,Timeo ne ille dolori atque iracundiæ pareat.Attic.128 b,Parẽre consilijs alicuius.

Parẽre. pro apparere.pro Quint.R.45 b,Non habere se hoc nomen in codice accepti et expensi relatum,cõstitutum, sed in aduersarijs parẽre contendit.Sic legendũ putat uir singularis diligentiæ Paulus Manutius,cum aliàs patẽre legeretur.Huc fortassis etiam illud ex Philip. 2.pag. 178 a, Vbi est septies millies sestertium, quod in tabulis quæ sunt ad Opis parebat.

Parianus,a.Ep. 223 b,Pariana ciuitas.

Paricida, dæ. primùm,qui parentem occidit:deinde legem Pompeia, qui propinquum quemuis : postremò Numæ Pompilij lege,qui liberum hominem morti sciens dedevit.Patriæ etiam oppressor, aut proditor, paricida iure uocatur:quia patria,parens uniuscuiusq; est. Attic. 277 a, Audiuimus eum uenisse in suspicionem Torquato de morte Pansæ,custodiriq; ut paricidam.pro Deio,218 b, Quid de me quod tulisse te dicis, paricida,fratricida, sororicida,nonne extra ordinẽ tulistis?Ep. 184 b,Vt nõ modò sicarij, sed etiã paricidæ iudicemini.pro S.R.30 a,& 23 b,Paricidas insui uoluerunt in culeũ uiuos,atq; ita in flumẽ deijci.I.C.103 b,Paricida ciuiũ interfectus. Parad.120 a,Paricidam esse qui patrem necauit.I.A.116 b, Fateor nos pluscuã sicarios,pluscuã homicidas,plus etiam quàm paricidas esse:si quidem est atrocius patriæ parentem quàm suum occidere. l. Clepo,& Patricida.

Paricidium,dij.I.V.60 b, Ciuem Romanũ prope paricidium necari.de Inuen.69 a,Cum uenefici cuiusdam nomen esset delatũ, & quia paricidij causa subscripta esset, extra ordinem esset acceptum.et ibi. Cũ de nece parentis nihil demonstratum sit, indignum facinus esse,ea pœna afficere eum, qua paricidæ afficiuntur.pro Dom. 20 a,Hoc dico esse paricidium. pro Cluen.23 b,Fraternum paricidium. I. A.163 b,Paricidium patriæ.I.A.187 a,Hic de patris et patrui paricidio cogitauit.I.A.137 a, Qui nefario se patriæ paricidio obstrinxit.

Paries,tis, maceria, priuatus murus, quo domus à domo distinguitur.Top.222 a,Paries directus,solidus,uel fornicatus.Ep.58 b, Nihil mihi imtra meos parietes tutum. I.V. 228 b,& de Or.228 b, Interiores tẽpli parietes.& de Or.131 a,In omnibus parietib.esse literas,tria L L L, &c.pro Mi.116 a,Ducere parietem per uestibulum alterius.Par. 121 a,Cum parietes disturbabas.I.V.31 a,Lineæ parietes in adolescentia perfoderis.

Parietinæ,arum.parietum reliquiæ.Epist.202 b,Epicuri parietinam nescio quid.& Tusc.ul.lib.3 b,Aspectæ parietinæ.

Parilia, orum.dies festus,quo urbs Roma condita est.Att. 129 b,& de D.128 b.

Parilis,le.par,similis.In Arat.Consimili specie stellas parilique colore.

Pario,ris.& parior pareris.gigno,procreo,partum edo, acquiro.de Or. 163 b,Mulier grauida expletis iam ferè ad pariendum mensibus.de Or. 133 b,Si quintum pareret mater eius, asinum fuisse parituram.et Epistol.50 a, Vt ea liberos ex sese pareret. Aca.15 a,Hi cum ouum inspexerant, quæ id gallina peperisset,dicere solebant.de N.1 b,Fruges & reliqua quæ terra pariat.& ibid. Omnia quæ terra gignat. I. C.102 a,Ad hanc te dementiam natura peperit.& Tusc.ul. 228 b, Tu urbes peperisti.ad Heren.25 a,Parere,proferre,gignere.& de Ora.141 b, Ars non totum aliquid parit & procreat.Orat.207 a, Postea dialectici spinosiora multa pepererunt. I.C.118 a,Dũmodo meis laborib. populo Romano dignitas salusq; pariatur.& Ep.146 b, Victoria pax parienda est. pro Syl.170 b, Tum afflicto P.Sylla cõsulatus uobis pariebatur sicuti partus est. Off.39 a,Hæc quibus reb.pariuntur à singulis, eisdem ferè à multitudine.I.A.173 a, Malè parta,malè dilabuntur.

Paris, dis. Oct. 330 a, At te fata patriæ Paridem futurum prædicabant , qui uastares urbem incendio , Italiam bello.

Pariter.simul,similiter,æqualiter,æquè,uicissim.de D.115 a,Conchilijs omnib.contingit,ut cum luna crescant pariter,pariterq; decrescant.de Ora.143 b,Vt ille qui hæc non uidit,& uixisse cum republica pariter,& cum illa simul extinctus esse uideatur.Tus.153 a,Pariter cum uita sensus amittitur. Off. 42 b,Tua laus pariter cum republica cecidit.Tus.174 a, Animus uoluptatem pariter cum corpore percipit.de Se.87 b,Studia doctrinæ,quæ pariter cum ætate crescũt. Antequàm. 196 b,Ferte opẽ pariter reipublicæ, cunctæq; ciuitati,meisq; fortunis.de Finib.63 a,Nam & lætamur amicorum lætitia æquè ac nostra, & pariter dolemus angoribus. Offi.39 a,Sed ea non pariter omnes egemus. Or.200 b, Vt pariter extrema terminentur. contra Rul. 82 a,Et quem pariter,qui iter faciunt,uestrum esse audiunt. I.V.271 b, Siculi mecũ pariter molestè ferunt. & ad Heren.16 a,Pariter nobiscum.Postquam.212 a,Respublica me secum pariter reportauit. Am. 106 b, Vt nostra in amicos benemolentia, illorũ erga nos beneuolẽtiæ pariter æqualiterq; respõdeat. Par.124 b, Qui domi tuæ uidet pariter atq; accusatorum atq; iudicum consociatos greges.

Parma,mæ.urbs Italiæ.I.C. 260 a, Quæ enim in urbe tam immanis Annibal capta, quàm in Parma subrepta Antonius.

Parmensis.se.I.A.256 b.bis.

Paro,as.apparo,comparo,orno,adorno,instituo,instruo, molior,munio,uiam munio. Ora.208 a, In quo aut concilietur auditor, aut erigatur,aut paret se ad audiendũ. Epi.8 a, Huc te para, hæc cogita.In Sal.273 b, Qui mihi parare putasti inuidiam ex mea re familiari.Epistol. 19 b,Est enim tibi grauis aduersaria constituta,& parata incredibilis quædam expectatio.pro Cec. 296 b, Armatos uere appellamus,qui scutis telisq; parati ornatiq; sunt. I.V.214 a, Instruere & parare conuiuium. At.101 a, Cogito trans Tyberim hortos aliquos parare.& pro Fl.161 a, Agros sibi usquam parare.

Paro. onis. nauigiũ pirataram.Cicero: Tunc se fluctigero tradit,mandatq; paroni.& alibi,Paroneulis ad litus ludit celerib.Isidorus Etymolog. lib.19. cap.1.

Patro.

Universidad de Deusto Biblioteca

Parochus,chi.publicus curator ministerq́; qui peregrinis reipub. nomine munera, atq; alia necessaria procurabat. Att.205 b, Ariartē omnino Sestius parochus publicus occupauit, quod quidem facilè patior, &c. legitur etiam Parochijs: id est, præbitionibus & munerib. publicis.

Παρανομασία.l. Annominatio.

Pars,tis.membrum. de Inu. 49 b, & 51 b, Genus est, quod plures amplectitur partes: ut animal. pars est, quæ subest generi: ut equus. de Or.160 b, Partes sunt, quæ generib. ijs ex quibus emanant, subijciūtur. de Or.94 a, Res aliquas uerbis designare, generibus illustrare, partibus distribuere. de Fi.97 b, Omnes hæ sunt genere quatuor, partibus plures. de Na.3 b, Omnes partes philosophiæ, atq; omnia membra tum facillimè noscuntur, cum totæ quæstiones scribendo explicantur. de Or.140 a, Virtus habet plures partes, quarum, &c. de Or.116 a, Deinde faciunt quinq; quasi membra eloquentiæ. de Or.141 b, Traducta ex parte ad genus notatio.

Partes uariè usurpatæ. de Or.142 b, Quis Antonio permisit, ut partes faceret & utram uellet prior ipse sumeret? Att.197 b, Is partes fecit in ripa nescio quoternorū iugerum. pro Quin.Ros. 54 a, Vt socius in societate habet partem, sic cohæres in hæreditate habet partē. I.V. 253 a, Quibus illi urbis suæ partē ademerunt, ijs tu nostri imperij partem dedisti. pro Cec. 287 a, Mulieres in partem uocatæ sunt. & ibi. Ei partem bonorum maiorem legauit. pro Dom.243 a, Vrbis partes celeberrimæ & maximæ, ut forum, curia, &c.

Pars.pro factione. Off.28 b, Studiosè pleriq;, præsertim in hac parte, facta principum imitantur. Attic. 120 b, Quòd plura in ea parte uerba fecerim. de Finib. 98 a, Quis nō multis partib. malit, etc. At.119 b, In hac parte hæc sunt, ut ille nūc quæ sunt in altera Ep. 159 b, Si Africanæ legiōes celeriter uenerint, securos uos ab hac parte reddam. Epi.125 b, Vtinam aut non in ista parte Appius, aut non in hac Curio, cuius amicitia me paulatim in hanc perditā causam imposuit. Att.140 a, Cum eadē metuam ab hac parte, si illinc beneficiū non sit, rectius putē quiduis domi perpeti I.C.109 b, Ex hac parte pudor pugnat, illinc petulātia. ad Brut.91 b, Vir bonarum in republica partium. I. A. 200 b, Nam nūc quidem partium contentionem esse dictitat. quarum partium? alteri uicti sunt, alteri sunt è medijs C.Cæsaris partibus. Epist. 163 a, Non licet mihi nullius partis esse, quia utrobique inimicos habeo. pro Quin. 12 b, Erat, inquit, illarū partium. quid ni, qui, &c. I. A 212 a, Periculum quod offendit animos maioris partis hominum magis. pro Cor. 59 a, Cum magna pars, &c. cont. Rul.81 a, Omnib. uobis, aut maiori uestrûm parti. contra Rul. 70 b, Qui maiorem partē populi suffragijs priuauit. & 69 b, Vt minor pars populi uocaretur. Att. 255 a, Si quidem similes maioris partis oratorum futuri sumus. de Or.310 a, Scæuolam dicere aiebat, bonā partem sermonis in hūc diem esse dilatam.

Ex parte, maiore, minore, et alia. de D.113 a, In eo senatū quē maiore ex parte cooptasset. pro Cl.31 b, Hæc enim ille, et aliqua ex parte habebat, et maiore ex parte habere se simulabat. pro D.220 b, Itaq; populus Romanus breui tēpore neq; Salios habebit, neq; ex parte dimidia

reliquos sacerdotes. pro Mu.134 a, Quæstio peculatus ex altera parte lachrymarum, ex altera cathenarum. de Som. 129 b, Extrema ex altera parte grauiter, ex altera acutè sonant. & ibi. & 130 b, Cœli uerticibus ex utraq; parte subnixi. Of.62 b, Mundus ex quadam parte mortalis, ex altera autem parte, etc. de D.115 a, Caput iecoris ex omni parte diligentissimè cōsiderant. & ib. Semina malorum in contrarias partes se uertunt. de Ar.245 b, Vestræ domus multo maxima ex parte sunt liberæ religione. Of.27 b, Magna autem ex parte clementi castigatione licet uti. Orat.207 a, Rhetorica quasi ex altera parte respondet dialecticæ. pro Quin.R.50 b, Qui ager neq; ullā habuit, neq; ulla ex parte fuit cultus. pro Cec. 292 a, Si ulla ex parte hæc sentētia infirmata fuerit. pro Quin.R.49 b, Is seruus ex qua parte erat Fannij, nō erat HS.LIII. ex qua parte erat Roscij, amplius erat HS. CCCLIII. de L.180 b, Si quis de hæredib. exegisset pro sua parte, id quod, &c. Quin.Fra.329 b, Ex parte gaudeo. Att.102 a, Etsi ex parte magna tibi assentior. Epist. 71 a, Ex omnibus partib. amor tuus mihi se ostēdit. Epist. 29 b, & 133 a, & de Finib.133 b, Tua laus ex aliqua parte fuerit. Ep.169 b, Ex magna parte communi commodo inseruieris. pro Fl. 154 b, Flaccus bellum Cretēse magna ex parte gessit. Tusc.148 a, Aut omnino aut magna ex parte liberatus. Tuscul. 229 a, Tibi nos ut antea magna ex parte, sic nūc penitùs totosq; tradidimus. Aca.10 b, Si magna ex parte quidem ad uerum ipsum, aut quàm proximè accedunt. et 11 a, Si ex omni parte eiusdē modi sint. Epist.146 a, Ex maxima parte. Tuscul.232 b, Ex maiore parte plerasq; res nominari. & 233 a, Ex maiori parte unamquamq; rem appellari spectariq; dicūt. Tus.245 a, Si multo maiore & grauiore ex parte bona propendent. Orat. 214 a, Quod ab ijs uerè quadam ex parte, nōn totum dicitur.

Magnam partem, et alia sine præpositione. de Diuin. 93 a, Cum magnam partem noctis uigilasses. Epist. 134 b, & Tus.211 a, Non omnino quidem, sed magnam partem. pro Fon.178 b, In rebus iudicandis, ad unamquamque rem ponderandam, non minimam partem sapientiæ iudicis tenet. Ora.215 b, Magnam partem ex iambis nostra constat oratio. In Verrem, 212 a, Maiorem partem diei sedere alicubi. Epist.119 b, Amabo te, hoc cura. Soles libenter, ut ego maiorem partem nihil curare. Offi. 5 b, Maximam autem partem ad iniuriam faciēdam aggrediuntur nonnulli, ut, &c. Tusc.211 a, Stoici magnam partem in his partiēdis occupati sunt. Attic.225 a, Remis magnam partem: id est, nauigaui. Postquam.199 b, Nam mulieres filijq; parui, etc. itinerib. necessarijs, aut magnam partem tectis ac tenebris continebantur. Epist. 47 a, Etsi abfui magnam partem consulatus tui. pro S. R.35 a, Nullam partem noctis requiescere.

In utramque partem, et alia id genus. At.248 b, Permulta mihi de nostro itinere in utramq; partem occurrunt. de D.96 b, Flumina in contrarias partes fluxerūt. de Or.128 b, Omnium rerum in cōtrarias partes facultas ex ijsdē suppeditatur locis. Off.36 b, Magna uis est in fortuna in utrāq; partē, uel ad secundas res, uel aduersas. & ibi. Hæc sine hominū operibus & studijs neutrā in partē effici possunt. pro Sest.7 a, Alter multos planè in omnes partes fefellit. Epist.55 a, Cum suspicarer multum

tum interesse rei familiaris tuæ, te quamprimùm, idq; in omnes partes ualere. Epist.66 b, Meq; tibi in omnes partes defendendum putes. Off.2 b, Præcepta quibus in omnes partes usus uitæ cōfirmari possit. Ep.202 a, Hoc tua nullam in partem multum interest. Ep.115 b, In hāc partem tutum erit tibi gratificari: id est, in Appium. At. 251 a, Hæc scripsi in eam partem, ne me motum putares. I.C.118 a, Moueor his rebus omnib. sed in eam partem, ut salui sint nobiscum omnes. Of.42 b, Facillimè in optimam partem cognoscuntur adolescentes, qui, &c. Att.156 a, Accipere aliquid in optimam partem. Epist. 168 a, Quæ profectò in optimam partem accipies. & 36 a, Hoc assequêre, ut in quam partem accipias, minus laborem. & At.117 b, Id ego in eam partem accepi, hæc oppida, etc. pro Mur.139 b, Quod dixisti, aut nō dixisses, aut mitiorem in partem interpretare. I.A.231 a, Aliquid in beneficij partem numerare. I.V. 237 a, Durum hoc fortasse uideatur, neq; ego ullam in partem disputo. ad Att. 102 b, Nunc in alteram partem magis timendi armorum exitus. pro S.R. 27 a, In eam partem potius peccant, quæ cautior est. Ep.121 b, In hanc partem errare malo, ut faciam, &c. quàm, etc. Ep.117 a, Aliquando tamen sæpe re dilata, in eam partem, ut eum decedere post Cal. Martias placeret, senatusconsultum factum. pro Syll.181 a, In impiorum partem, atq; in parricidarum numerum aliquem transferre.

Pars.pro regione, uel loco. Epist.185 b, Ab orientis partibus. & 186 b, Omnes quæ in istis partibus sunt copiæ. In Verrem, 107 b, Quæremus etiam, quid iste in extremis Phrygiæ partibus fecerit. Tusc.198 b, Hypanis, qui ab Europæ parte in pontum influit. pro Mu.145 a, Ibis igitur in exilium miser, quò? ad orientis'ne partes? I.P. 85 b, Qui in Italia omnes omnium gentium partes tribus triumphis deuinxit. Ep.150 a, In his partibus: id est, in his regionibus, uel locis.

Pars.pro munere, & officio, uel persona. Quin.Frat.298 b, Etsi mea pars nemini cedit, fac ut tua cæteros uincat. contra Rul.70 a, Creationem Pon.Max. populi ad partes dare. Att.103 b, & 104 a, & Epist.40 b, Pompeius hortabatur, ut partes suas susciperem. et 44 a, Suscipere officia & partes pro dignitate alicuius. Att.117 a, Si erit bellum, ut uideo fore, partes meæ non desiderabuntur. de Orat. 111 a, Ac maximè partes istius officij sunt pueri Ciceronis. Ep.30 b, De mea beneuolentia erga te, & si potes ex eodē Phania cognoscere, tamen uidentur etiam aliquæ partes meæ. de Or.156 a, Sed certè hæ partes fuerūt tuæ de illustranda oratione ut diceres. de Or. 111 a, Sed cur impedimus Antoniū? cuius audio esse partes, ut de tota eloquētia differat. de Or.110 a, Sed transactis iam meis partibus, ad Antonium audiendū uenistis. ad At.162 a, Iudicabam duriores partes mihi impositas esse ab offensione nostra. de Nat.8 b, Eiq; eius partes tribuit, ut, &c. id est, id munus. pro Font.278 b, Næ multo uestræ maiores grauioresq; partes sunt ad cogitandum, quàm ad dicendum meæ. pro Quin.1 b, Qu. Hortēsius, qui hoc iudicio partes accusatoris obtinet. Epist.41 a, Cum te ex fratre meo, ne tum quidē, cum tibi propè necesse esset eas agere partes, inimicū mihi fuisse cognossem, Off.20 a, Nobis à natura constātiæ, moderationis, temperantiæ partes datæ sunt. Ep.130 a, Tibi dedi par-

tes Antiochianas, mihi sumpsi Philonis. Ep. 41 b, Cum tibi propè necesse esset eas agere partes: id est, esse inimicum. pro Mur.125 a, Ego has partes lenitatis & misericordiæ, quas me natura ipsa docuit, semper egi libēter: illam uerò grauitatis seueritatisq; personam non appetiui, sed ab republica mihi impositam sustinui. de Arusp. 258 a, Nisi hanc personam & has partes possem sustinere. Ep.44 a, De me autē suscipe paulisper partes meas, & eum te esse finge, qui ego sum. pro Flac.160 a, Quis unquam Græcus comœdiam scripsit, in qua seruus primarum partiū non Lydus esset? pro Dom.215 a, An meæ partes in ea causa non præcipuè fuerunt? & 216 a, & 161 b, In hoc officio, quod præcipuè fuit mecum. pro R. P.124 a, Nulla pars non fuit mea. pro Corn.55 a, Quæ sunt igitur partes meæ? In Ver.89 a, Munus hoc meum non est, cum meæ partes sunt hospitum recipiendorum, id libenter facio. At.103 b, et 104 a, Et suscipere partes suas. de D.101 b, Quid de auguribus loquar? tuæ partes sunt, tuum, inquam, auspiciorum patrociniū debet esse. In Ver.218 b, Cur tuas partes suscipio, cur tuum onus sustineo? & Ep.40 a, Suscipere officia & partes pro aliquo. In Vat.35 a, Eripuisti partes illo tempore charissimas partim à Cæsare, partim à publicanis. Att. 229 b, Tuas partes esse arbitror, ut pueri animum tenerū his opinionib. imbuas. pro Rabirio Posthumo, 123 a, Dare partes alicui, & mittere in negocium.

Primas, secundas, & tertias partes alicui dare, etc. id est, primam laudem, seu primum locum et gradum. In Verrem, 62 a, Vt in actoribus Græcis fieri uidemus, sæpe illum qui est secundarum aut tertiarum partium, cum possit aliquanto clarius dicere, quàm ipse primarum, multum summittere, ut ille princeps quàm maximè excellat. In Verrem, 62 b, Si alienus minus uehemens fuerit, & tibi primas in dicendo partes concesserit. Orat. 198 a, Tribuere primas alicui. I.A.216 b, Pater tuus primas omnium ciuium P.Nasicæ, qui Tyberium Gracchū interfecit, dare solebat. de Orat.162 b, Huic primas dedisse Demosthenes dicitur, huic secundas, huic tertias. et Or.202 a, Demosthenes tribuit & primas & secundas actioni. Ora.199 a, Pericles cui primæ sine controuersia deferebantur. de Clar.172 a, Et si utriq; primas, priores tamen deferunt Lælio. Item: Velleius, ad quem tum Epicurei primas deferebant. de Clar. 193 b, Primas in causis agebat Hortensius. & 196 a, Hortensius facilè primas tenebat. de Clar.182 a, Ex his illi duo facilè primas tulerunt. Qu.Fr.324 b, Tibi istius generis in scribendo priores partes tribuo quàm mihi.

Pro mea parte, &c. Epist.15 b, Quiq; meus in rep. sit pro mea parte capessenda status. Ep.61 a, Atq; etiam ut ita fieret, pro mea parte adiuui. & 15 a, Quiq; meus in repub. sit pro mea parte capessenda status. Tuscul. 168 b, Omnia ista perinde ut cuiq; data sunt, pro rata parte, à uita longa aut breuia dicūtur. I.V.216 a, In his artibus pro mea parte uersor, quarum ille princeps fuit. Epist. 252 b, Ego pro mea, tu pro tua, pro sua quisq; parte ferre potuisset. Cass.Epist.190 a, Ita pro nostra parte celeriter iter nobis expediri posse confido. Epist.180 a, Ac debeo pro ciuili parte remp. uelle saluam. pro S.R.42 a, Pro illa tenui infirmaq; parte nobilitatem defendi. pro Syl.167 b, Oēs qui adsunt pro sua parte atq; autorita-

te de-

te defendunt.pro R.P.123 a,Rabirius magnæ partes habuit publicanorum.

Parsimonia,niæ frugalitas,moderatio sumptuum, diligentia.Para.125 b,Magnum uectigal est parsimonia. de Rep.lib.4.teste Nonio, Optimum autem et in priuatis familijs,et in Rep uectigal dico esse parsimoniam.Tus. 247 b,Ciuitates quædam parsimonia delectantur,ut de Lacedæmonijs paulo ante diximus.& ibi. de parsimonia uictus Persarum.I.V.110 a,Summa parsimonia,summa diligentia. Off.51 b,Res familiaris conseruatur diligentia & parsimonia,ijsdem etiam rebus augetur. pro Qu.10 b,Amicos obseruantia,rem parsimonia retinere.& 17 b,Rustica illa atq; inculta parsimonia.Att.70 b,et Or.204 b,Et si meam in eo parsimoniam huius paginæ contractio significat.de Pro.74 b,Sed decus illud triumphi minuendum nostra parsimonia non putaui.

Parthi.pop.Att.76.& 77.

Parthicus,a.Att,75 b,Ocium Parthicum.

Parthini.pop.I.P.100.

Particeps,pis.consors,socius,non expers, compos.)(. Expers.de Or.99 a,Quoniam sententiæ atq; opinionis meæ uoluistis esse particeps,nihil occultabo.de Di. 93 a,Ea pars animi,quæ mētis ac rationis est particeps. de Vn.199 b,Animus rationis compos & particeps . pro Arch.190 b, Milites dulcedine quadam gloriæ commoti,quasi participes eius rem laudis,magno illud clamore approbauerunt.& contra Rul. 84 a, Qui aliquam partem illius honoris attigerūt.Fp.151 a, Feci continuò omnes participes meæ uoluptatis.de Inue.73 b,Tu particeps factus es in turpißimo sœdere. Ep. 168 b, Digni sumus,quos habeas tui consilij participes.de Fin.140 b, 141 a,Virtutes ita connexæ sunt,ut omnes omnium participes sint. Att.145 b,Huius belli ego & particeps,& adiutor,et socius esse cogor.de Fi.72 b,Nec ulli de summo bono ratio, aut uoluptatis nō dolendi ue particeps, aut honestatis expers probabitur. Orat.198 b,Vtriusq; particeps,uel utriusq; , si uerum quærimus , potius expers.de Nat.30 a,& 33 a, Mundum esse compotem rationis.de D.87 b,Quod particeps artis est.)(. Quod arte caret. pro Font. 283 b , Socius ac particeps fortunarum omnium. Antequam 196 b,Teq; particeps connubij,socia regni regina Iuno. At.285 a,Beneficijs & honoribus ut participes frui,quantis uellemus.

Participo,as. impartio , communico , partem capio. de Leg.162 b, Sequitur igitur ad participandum alium ab alio, communicandumq; inter omnes,iustos natura nos esse factos.Tus.183 a,Qui alteri exitium parat,eum scire oportet,sibi paratam pestem ut participet parem.

Particula,læ.articulus,appendicula.de Vn.196 b, Mūdi omne animal quasi particula quædam est.de N.33 a,Homo est quædam particula perfecti.Off.41 a, Qui scelere pascuntur,non possunt sine ulla particula iusticiæ uiuere. Att.284 b , Particulam literarum tuarum legi. de Orat.123 b, Omnes tenuißimæ particulæ.& 99 b,Cuicunq; particulæ cœli officerentur.I P.98 a, Cognoscis ex particula scelerum tuorum,genus uniuersum.

Particulatim,articulatim.membratim.ad Heren.3 a,Si summatim,non particulatim narrabimus.

Partim.qua,pars ex parte quadam.de Or 117 a,Sed eorum partim in pompa, partim in acie illustres fuerunt.

In Vat.32 a,Reliqui sex fuerūt,ex quibus partim tecum planè sentiebant,partim medium quendam cursum tenebant.Ep.5 b,Cæteri sunt partim obscurius imiqui,partim non dissimulanter irati.I.P.90 a , Cum partim eius prædæ libido deuorasset,partim noua quædam & inaudita luxuries.partim emptiones,& c.de D.132 a,Quorū partim facta apertè,partim effutita temerè, nunquā prudenti cuiquam probata sunt.et 125 b,Necesse est sæpeteri partim horum errore susceptum esse,partim superstitione multa fallendo.I.A. 220 a , Cum partim è nobis ita timidi sint,ut,& c.partim ita à repub.auersi,ut, etc. pro Po.7 a,Ex cæteris ordinib.homines industrij partim in Asia negociantur , partim eorum in prouincia magnas pecunias collatas habent.Off.48 b,Eorum autem ipsorum partim eiusmodi sunt,ut,& c.partim, etc. id est,eorum aliqua,& c.de Or.96 b,Causarum , quæ,& c.partim in iudicijs uersantur, partim in deliberationibus:id est,quædam,& quædam.d N. 22 a, Bestiarum terrenæ sunt aliæ,partim aquatiles. de D.99 b, Multa inusitata,partim ex cœlo,alia ex terra oriebantur,quæ dam etiam ex hominum conceptu & fatu. de Am. 104 b,Sed nihil est quod illi non persequantur suis argutijs, partim fugiendas esse nimias amicitias,ne, etc. alios autem dicere aiunt,etc.de D.113 a,Cæsar à nobilißimis ciuibus,partim etiam à se omnibus rebus ornatis trucidatus est. At.172 a , Videbis ergò ut sustentetur partim de Frusinati.partim.contra Rul.73 b,Solum,sine secundo. At.129 a,Domitius suas XII. cohorteis tribus in oppidis distributas habet,unam partim Albæ,partim Sulmonæ collocauit. Quin.Fr.304 a,Amici partim deseruerunt me,partim etiam prodiderunt.

Partio,tis.partior. Orat. 215 a , Pes qui adhibetur ad numeros,partitur in tria.de Orator.153 b,Sed paulo secus à me,atq; ab illo partita sunt. pro Syl.167 b , Neq; ego hoc partiendæ inuidiæ,sed communicandæ laudis causa loquor.

Partior,iris.diuido,partio,partitionem facio,communico.de Vniu.198 b,Idq; ipsum in ea,quæ decuit,membra partitus est.I.V.99 a,Partes bona sua cū filijs partiuntur.de Clar.161 b,Hortensius cum Cicerone causas partiebatur.de Or.142 b, Antonius ita partitus est tecum, ut,etc.pro Dom.217 b,Tamen ærarium cum eo partitus est. I. V. 208 a , Cum bona pupillus erepta cum illo partitus est.de Fin.53 a , Epicurus nihil de diuidendo ac partiendo docet.Ora.207 b,Is genus uniuersum in species certas,ut nulla neq; prætermittatur,neq; redundet, partietur ac diuidet.de Fin.107 a. Qui totam philosophiam in tres partes diuiserunt , quam partitionem à Zenone retentam esse uidemus. pro Mil. 115 a , Partiri aliquid cum aliquo.de Clar. 177 a , Actio partienda est in gestum atq; uocem.I.A.261 a,Partiuntur inter se,qui Capitolium,qui urbis portas occuparent.

Partiendus,da,dum.I.Portitor.

Partitè.distributè.Orator.205 b,Partitè, definitè,distinctè dicere.

Partitio,onis.diuisio.de Orator.86 b,Græcos partitionem quandam artium fecisse uideo.& de Clavis Or.195 a,Partitiones, quib. de rebus dicturus sis. pro Syl.169 a,Atq; inter nos partitio non est temerè facta.de Or.138 b,Hæc sit prima partitio, quod facetè dicatur , id aliàs in re

in re habere,aliàs in uerbo facetias.de Fin.58 a , Partitio qua usus est Epicurus , qui posuit unum genus cupiditatum,& c.alterum,& c.tertium,& c.pro Cecin.287 b , Cum præsertim pecunia ex partitione deberetur . I. A.257 a,Vrbis Italiæq; partitio.& pro Sest.15,Partitio ærarij. Off.41 a , Propter æquabilem prædæ partitionem,Bargulus,& c.de Leg.17 b,Partitionis caput scriptum cautè . De Partitione uide multa præclara.Top. 222 b,& 223 a.b,& de Inuent.49 a,b.

Parturio,ris.in pariendo laboro,enitor,conor.pro Mur. 144 a,Dij faciant,ut hoc quod conceptum respub.periculum parturit,consilio discutiam & comprimam.I. A.182 b, Vtinam aliquando dolor populi Romani pariat , quod iamdiu parturit. Amicit. 104 b , Securitate frui non potest animus , si tanquam parturiat unus pro pluribus.

Partus,a,um.collectus,comparatus.contra Rul.69 a,Libertas plurimo sudore & sanguine maiorū nostrorum parta,nobisq; tradita.et pro Syl.182 a,Existimatio parta.de Orator.102 a, Vt ipsum quod erat hominis proprium,nō partum per nos, sed diuinitùs ad nos delatum uideretur.pro Quin.13 b,Honestè partis bonis priuari. et de Pro.74 b,Præda parta. I.A.173 a,Malè parta, malè dilabuntur.de Or.128 a,Aliqua nō esse uirtute parta, sed uitijs & peccatis.& ibi. Aliqua magno labore,magnis periculis esse parta.At.282 b, Magna pestis erat depulsa per uos,uobis uerò parta diuina gloria.

Partus,tus.fœtus.de N.69 a , Natio dea,quæ partus matronarum tuetur,à nascentibus nominata.de Nat. 39 b, Diana adhibetur ad partus,quòd ij maturescunt aut sepiem aut nouem lunæ cursibus.& 49 b,Luna sole illuminata , grauiditates & partus affert. & 51 b , Ceruæ paulo ante partum perpurgant se quadam herbula . de D.118 b, Conceptio mulæ contra naturam fortasse , sed partus propè necessarius. de D . 88 a , Irridetur partus hic mulæ.& ibid.Fœtus extitit in sterilitate naturæ.& ibi.Partus malorum.pro Cl.23 b,Cum mulier esset grauida,et iam appropinquare partus uideretur.Ep.92 a, Me Romæ tenuit Tulliæ partus.de D.319 a,Quæ naturæ partum animantis faciat.de Orat.124 b,Ferè partus suos diligunt.de Fi.51 a , An partus ancillæ in fructu sit habēdus.Tus.179 a, Quantum una uecors Oenei partu edita.Oct.330 b,Matris tuæ partum aureum esse dixi.

Parui duco.paruipendo.pro Arch. 188 a , Pericula mortis parui esse ducenda.& de Finib.69 b,Sed quia parui id duceret.

Paruifacio,cis.I.Facio,& Minimi facio.

Paruipendo.paruiduco. At.239 a,Sed si ista paruipendimus,certè & maiora contemnimus.

Paruitas,atis.de V.203, Quæ cerni non possent propter paruitatem.

Parum.paulum,modicum.paululum,leuiter, ad exiguum tempus,minus,non.pro Sest.9 b,Parum ne est Piso , ut omittam Gabinium,quòd tantum homines fefellisti? ut negligeres autoritatem senatus?temp. proderes? etiam ne audes?etc.Tus.172 a,Nemo parum diu uixit,qui,etc. At.163 b, Vide ne dum pudet te parum optimatem esse, parum diligenter quod optimū sit,eligas.et 164 b,Sunt ea quidem parum firma.de Inu.58 b, Cum parum memineris,quod concesseris.de Nat.60 b,Queram ex te ea,

quæ parum accepi.et ib. Quàm ea quæ minus intellexi, requirere.de Sene.92 b , Ad exiguum tempus durat. de Fin.97 a,Paulum oppido inter se differunt.Tusc.233 a, Paulum ad beatam uitam deest.

Parumper.paulisper,aliquantū,ad breue tempus,ad pusillum temporis,paulum.de D.90 a, Discedo parumper à somnijs,ad quæ mox reuertar. de Cla. 195 a , Digredi parumper à causa.At.137 a, Abduco parumper animum à molestijs.& de Or.156 a,Parumper ipse conticuit.

Paruulus,a,um.pusillus.de Inuent.63 a,Dum paruulum hoc consequimur. & 65 a , Et impulsionem paruulam quandam fuisse dicet.& I.V.222 a,Academ.21 a,Videte quæso quàm in paruulis sitis.

Paruus,a,um.pusillus,exiguus , modicus , breuis , angustus,tenuis,minutus,mediocris , modica magnitudine. ad Her.22 a,Contra Rul.78 b, Paruam exigui temporis usuram bonæ de me opinionis postulo . & 83 a , Parua pars.de Som. 128 a , Ipsa uerò terra ita parua mihi uisa est,ut,& c.pro Pom.14 a,Insula Delos parua.de Orat. 116 a,Parua aut mediocris res. Qu.Fr.327 a,Non enim commoda quædā sequebamur parua ac mediocria. pro Clu.37 a,Sylla magis opibus,cognatis,& c. hæc autem apud Iunium parua atq; infirma sunt.de L.257 a,Sed est quædam inter nos parua dissensio.de Le.156 a , In paruum quendam & angustum locum concludi . pro Cec. 289 b,Beneficium non paruum.de Pro.70 a , Macedoniam pacatam tenui præsidio, atq; exigua manu tuebamur.I.V.231 a,Vēdere aliquid paruo precio.Att.2 b,Ea abs te diligēter paruoq; curata sunt.pro S.R.40 a,Curtantulo uenierunt? de Leg.171 a,A paruis enim didicimus,& c.Off.14 a, Ea quæ eximia plerisq; & præclara uidentur,parua ducere,& contemnere.de Leg. 166 b,Quæ cum adsint,perparua sunt, & c.de Leg.167 a, Perparuam uerò controuersiam dicis.

Pasco,scis.pasui.& Pascor,ris.pastus sum.Att.87 a,Lancibus & splendidißimis canistris , non oluscula nos soles pascere.Off.35 b , Sine hominum opera aut pascere equos,aut domare non possumus.pro Cec. 296 a , Qui colendi aut pascendi causa esse in agro consueuerant.de D.87 a, Qui cum propter paupertatem sues puer pasceret,una ex his amissa uouisse dicitur,etc.pro Mil.102 a, Quos P. Clodij furor rapinis et incēdijs pauit.I.V.249 a,Cum eius cruciatu pascere oculos,animumq; exaturare uellent. Of.41 a, Qui maleficio et scelere pascuntur. Att.60 b,Ego hic pascor bibliotheca Fausti.I.P. 89 a, Hisce ego rebus pascor,his delector,his perfruor,quòd senatus,etc.de N.27 b,Cùm cauea liberati pulli non pascerentur.& de D.86 a,Necesse est offa obiecta cadere frustum ex pulli ore,cum pascitur.pro Cluent.31 b,Bestiæ fame dominante plerunq; ad eum locum ubi pastæ aliquando sunt,reuertuntur. Offic.51 b , Ex quo genere comparationis illud est Catonis senis , à quo cum quæreretur,quid maximè in re familiari expediret?respondit,Bene pascere.quid secundum?bene uestire. quid tertium?satis bene uestire.quid quartum?arare.I.A. 232 a, At in eius corpore lacerando cum animum satiare non posset,oculos pauit suos.

Pascua , orum . contra Rull. 61 b , Vtrum tandem hanc syluam in relictis possessionibus,an in censorum pascuis inuenistis

Universidad de Deusto
Biblioteca

Pasiphae,es.de N.69 d, Circe et Pasiphaè è Perseide Oceani filia natæ,patre Sole.

Pasithea,theæ.de D.100 d,In Pasitheæ fano.

Passer,ris.de D.95 b,Calchas apud Homerum, ex passerum numero,belli Troiani annos auguratus est.de Fin. 80 b,& de D.121 b,& 122 d.

Passerculus,li. de D. 122 d, De passerculis coniecturam facere.

Passim.dispersè,ubiq;,undiq;,sine ordine. pro Mur. 141 b,Ad prandium uocare uulgò, passim. quid est uulgò? uniuersos.Ep.174 d,Ille enim it passim, ego ordinatim. pro Syll.175 d,Illas fabulas describi ab omnib.statim librarijs,diuidi passim et peruulgari, atq; edi populo imperaui.pro S.R.41 d,Passim per forum uolitare.de Or. 200 b,Passim carpere & colligere undique.de D.125 d, Aues huc & illuc passim uagantes.et de Or.110 d, Aues passim ac liberè uolitare.

Passus,a,um.apertus,à pandēdo.de Nat.48 d,Minorem septentrionem Cepheus passis palmis subsequitur. & Tusc.174 b,Quò etiam uelis passis peruehi liceat.

Passus,sus.gradus,ut quotiescunque gradum facias,toties tibi tuarum uirtutum ueniat in mentem. pro Sest. 9 b, Edixitq; ut ab urbe abesset mille passus.At. 256 b, Erat enim Brutus citra Vellā millia passuum tria. pro Qu. 14 b,Triduo septingēta millia passuum ambulare. Qu. F.318 b,Sese mensum pedibus atebat passuum CCCCM. de Fi.99 b, Et gradus unus in ea uia quæ est hinc in Indiam.de L.167 d, Qui me deduxit in Academiam perpauculis passibus. In A. 213 b. Ne propius urbem millia passuum ducenta exercitum admouerit.pro Mar. 131 b, Distunctissimas terras passibus peragrare.

Pastio,ōnis.pabulum,pastus.pro Po.6 b, Asia fertilis est magnitudine pastionis.

Pastor,oris.pro Fl.154 d, O pastores, nescio quos cupidos literarum,& c.

Pastoralis,le.pastoricius.de D.102 b, Atq; ille Romuli auguratus pastoralis,non urbanus fuit.

Pastoricius,a,um.pastoralis.Att.13 d, Pastoricia fistula. Item:Fera quædam sodalitas & plane pastoricia,atque agrestis germanorum lupercorum.

Pastus,a,um.pro Clu.32 b,Hic ille planus quæstu iudicio pastus contrahit frontem.Ep.124 d, Nunc tibi nostri milites malis orbiculatis esse pasti uidentur.

Pastus,stus.pastio,cibus,locus pascuus.de Na.46 d, Volucrum lapsus,pecudum pastus,uita syluestrium.& 50 d, Pastum animantibus largè & copiosè natura compara uit.& ib.Partes corporis ad pastum capessendum conficiendumq;.et 58 b,Pecudum pastus.de Fi.88 d, Terra fundit ex sese pastus uarios bestijs.& 73 d, Pecudes ad pastum procreatæ.de D.99 b, Cilices pastu pecuū maximè utuntur.de N.51 d, Bestiæ in pastu circumspectāt. et Tusc.241 d, Oblectatio industriæ, qui est unus suauissimus pastus animorum.In An.231 d, Qui populare tur agros, non ad sthem constituendæ rei familiaris, sed ad præsentem pastum mendicitatis suæ.Off.3 d, Omne genus animantium, omnia quæ sint ad uiuendum necessaria,inquirunt,parant,ut pastum,ut latibula.

Patarani.à Patara Lyciæ oppido.*

Patauini.pop.In A.241.

Patauinus,a.At.201.

Patefacio,cis.in lucem profero,diuulgo,aperio.de Ora. 93 d,Nunc uterq; uestrūm patefecit earum rerum aditū, quas quærimus.& 102 d, Hæc quæ patefecit oratione sua Crassus.de Ar.249 d, Hæc nobis & scelerum indicia ostendit,& periculorum signa patefecit.pro Mil.21 b,Indicia communis exitij indagaui, patefeci, protuli. Top.227 b,Patefacere aliquid, in iudiciumq; proferre. pro Fl.147 d,Qui ea proferēda patefaciēdaq; curauit. de Or.99 b,Patefacere & illustrare obscura.& Ac.12 d,Patefacere aliquid obscurum. Ep. 94 b, Ex quo tibi patefecisti Seianū.Ep.213 b,Huic ego tantummodo aditum ad tuam cognitionem patefacio, et innuo cognitū. In C.123 d,Patefacere nobis prouincias, quò exire possumus.Att.178 b,Patefacere odium suum in aliquē. Ep. 87 b, Itaq; Theudæ liberto tuo totum me patefeci, de Am.114 d,Patefacere & illustrare ueritatem.

Patefactio,onis.euolutio,explicatio.de Fin.64 b,Definitio est patefactio quasi rerum opertarum, cum quid quicq; sit,aperiur.

Patefactus,a,um.illustratus,diuulgatus, apertus. de D. 88 b,Neq; ante philosophiam patefactā hac de re quisquam dubitauit.de Or.102 d,Ab hoc aditu ianuaq; patefacta.& Tusc.241 d, Aditus patefactus.In A.114 d,Lentulus patefactus est indicijs & confessionibus suis. pro Pomp.7 b,Patefactum nostris legionibus esse pontum, qui antè populo Rom. ex omni aditu clausus esset. pro Syl.167 b,Quare ista cōtuatio si patefacta per me est, tam patet Hortensio quàm mihi.& Ep.10 d,Quib.patefactis,& c.In C.114 d,Lentulus patefactus,& c.

Patella,læ.uas picatum,uel fictile, sacrificijs faciendis aptum.In Ver.210 d, Patella grandis cum sigillis simulachrisq; deorumde Fi.lib.2,Reperiemus asotos primum ita non religiosos ut edant de patella.L. Venor,et Tubulum.

Patens,tis.apertus.)(.Clausus.de D.80 d,Cœlum ex omni parte patens atq; apertum intueri.pro Qu.17 b,Habere domum clausam pudori, patentem atq; adeò expositam cupiditatibus.

Patentius.aduerb.apertius.de In.70 b.l.Absconditè.

Pateo,es.apertus sum.I.A.181 b, Cur ualuæ Cōcordiæ nō patēt? pro S.R.42 b,Mea domus tibi patet,mihi clausa est.de Clar.167 b,Domus Isocratis cūctæ Græciæ quasi ludus quidam patuit.Ep.27 d,Si cuius aures ad hanc disputationē patent.de Cl.166 d,Aditus,qui nobis patuit, obstructus est.At.166 d,Si nobis is cursus,quem sperabam patēret.pro Mur.130 d, Quod omnibus patet, & æquè promptum est mihi & aduersario meo.de D.109 d,Vt nullū philosophiæ locū esse pateremur,qui nō latius literis illustratus patēret.de Or.87 d, Cum illa patent,in promptuq; sint omnibus.pro Qu.R.45 b,Nō habere se hoc nomen in codice fatetur, sed in aduersarijs patēre cōtendit.de Ar.256 d, Quid existimatis eū,si reditus ei gratiæ patuerit,esse facturū.Ep.87 b, Vt intelligāt omnia Ciceronis,patēre Trebatio.pro Cor.59 b,Iis præmijs exclusos esse socios,q; pateāt stipēdijs arijs. Of.15 d, In philosophorū uita minus multa patēt, quæ fortuna feriat.de Am.111 b,Qui existimāt peccatorū omnīū patēre in amicitia licentiam.de Or.105 d, Hæc enim ars et latè patet,et ad multos pertinet.& Off.18 b,Hoc latissimè patet,ad plurimosq; pertinet.Of.5 b,In quo uitio latissimè

patet auaritia.de In.58 d,Hoc maiorem quādam uim habet,& latius patet quàm hic explicetur.pro Ar. 189 b, Bellū in multa uarietate terra mariq; uersatum, & latè susum est.Ep.34 b,Latè enim patet hoc uicium,et est in multis.Or.203 b, Locus longè lateq; patens. Off. 47 d,Cuius beneficia latè patent.& ibid.Latissimè eorum manat industria.& pro Pl.271 d, Latius dispari. Epist.271 b,Cappadocia maximè patet.et 244 d,Cappadocia, quæ patet à Syria. de D. 99 b, Babylonij in camporum patentium æquoribus habitantes. Att. 61 b, Velim domum ad tuos scribas,ut mihi libri tui pateant. Qu.Fr.294 b,Facillimos esse aditus ad te,patēre aures tuas querelis omnium. Of.11 d, Ac latissimè quidem patens hominibus inter ipsos,omnibus inter omnes societas hæc est.In A.178 d,Septies millies sestertiūm, quod uisus est fundere.de Cl.168 d, Excipere sanguinem patera.l.Filicatus,& Thuribulum.

Paternus,a,um.patrius.pro Cæl.44 d,Bona paterna.et Att.261 d,Paterna necessitudo.& pro Dom.243 d,& Epist.223 d,Satis amplum patrimonium paterni nominis.de Or.99 d, Egissetq; lege in hæreditatē paternam testamento exhæres filius.& 99 b,Possetne paternorum bonorum exhæres esse filius.L. Maternus.

Pater patratus.qui ad iusiurandum patrandum.id est, sanciēdum in fœderibus mittebatur.de Or.160 d,Cum pro pter inuidiam Numantini fœderis pater patratus ex senatusconsulto C. Mancinum Numantinis dedisset.& 221 d.pro Cec.304 d.

Pathos,uel πάθος.l.Motus,& Perturbatio,& Morbus.

Patheticus,a,um.Or.208 b, Alterū quod Græci πάθος nomināt,quo perturbātur animi,& concitātur.

Patesco,scis.I.A.261 d, Quæres patescit P. Conscripti: sed suo tempore totius huius sceleris fons aperietur. sic enim legendum est,non patefacit,aut patefacta est.

Patibilis,le.παθητός.de N.65 d,Omne animal patibilem naturam habet.

Patibilis.tolerabilis.)(. Impatibilis, intolerabilis. Tusc. 219 b,Negligenda mors est,patibiles & labores et dolores putandi.

Patibulum,li. crux. In Ver. 221 d, Tibi Marcelli statua pro patibulo in clientes Marcellorum fuit.

Patiendus,da.Attic.165 d, Sed ea omnia mihi sunt patienda.

Patiens,tis.de Ar.245 b, Non modò patienti, sed etiam libenti animo religioni parebo.de Orat.137 d,In quo nimium patiens & lentus existimor.et 134 b, Vir patiens & lentus.pro Lig.141 d, Ne offendam tuas patientissimas aures.Qu.F.298 d,Meæ literæ te patientiorem,lenioremq; fecerunt. Offi.22 d, Quo in genere uersutissimum, & patientissimum Lacedæmonium Lysandrum accepimus.pro Cæl.40 d,Quis in laboribus patiētior? l.Patior.

Patienter.toleranter,placidè,sedatè,moderatè,trāquillè,patienti animo,lentè,leniter,tolerabiliter, non repugnanter.de Amic.113 d,Et monere et moneri proprium est amicitiæ,& alterum libere facere,non asperè:alterum patienter accipere,non repugnanter.Ep.94 d, Patienter ferre potentiam alicuius.Item.Patienter,placidè,sedatè,ferre dolorem.

Patientia,tiæ.tolerantia.de In.82 d, Patientia est honestatis aut utilitatis causa, rerū arduarum ac difficilium uoluntaria ac diuturna perpessio.Par.237 d, Patiētiam duritia immanis imitatur.contra Rull.78 b, Homo patientia paupertatis ornatus.In C.102 b,Habes ubi ostentes illam præclaram tuam patientiam famis et frigoris, inopiæ rerum omnium. pro Dom.243 d, Externorum bonorum & in utendo rationem,& in carendo patientiam semper expetendam putaui.In P.80 d, Ego Antonium collegam patientia atq; obsequio meo mitigaui. pro Mil.116 d, Sed nescio quomodo usu obdurueram,& percalluerat ciuitatis incredibilis patientia.In A.226 d, Brutus usus est incredibili patientia.In V.242 b, Obduruisse in patientia eiusmodi turpitudinis.cōtra Rul. 69 b,Tentare patientiam alicuius.Off.25 d, Adolescentia à libidinibus arcenda est, exercendaq; in labore patientiaq; & animi & corporis.

Patina,næ.lanx.Ep.136 b,& Att.59 d, Patina tyrotarichi.l.Tyrotarichus.

Patior,ris.fero,perfero,sufferо,tolero, perpetior, sustineo,haurio,subeo,non molestè fero,capio,facio, sino, quiesco,locū relinquo.de Nat.65 d, Nullum est corpus, quod effugiat accipiēdi aliquid extrinsecus: id est, ferendi patiendiq; necessitatem.& 6 b, Omne animal ad accipiendam uim externā & ferendā paratum est. Offic.23 d, Multa passus est Vlysses in illo diuturno errore. Tusc. 178 b,Res ad patiendum tolerandumq; difficilis.de Fin. 99 b,Etiam si dolores tolerabilius patiantur.Tusc.184 d,Pati dolorē toleranter.& de Fin.111 b, De dolore patiēdo.In C.198 b,Ista nō modò homines, sed ne pecudes quidem mihi passuræ uidentur.pro Fon.281 b, Quod in turpi reo patiendum nō esset.In V.261 b,Patimur enim

Universidad de Deusto
Biblioteca

iam multos,& filemus.In C.99 b,Non ferã, non patiar,non sinam.Att 151 a, Asperius quàm tui patiantur mores,de Dionysio scripsisti.pro Cl.35 d,Cluentius Stalenum abesse patiebatur.In V.155 a, Et imbri frumentũ corrumpi in area patiebatur.l.Sim.o.de Cla.189 d,Præcepta quæ habent ordinem & quasdam errare in dicendo non patientes uias.de Clar.193 d,de D.109 d,Vt nullum philosophiæ locum esse pateremur, qui non latinis literis illustratus patèret.Att.107 b, Aut si per trib. Pl. non patiatur,tamẽ quiescat rem adduci ad interregnũ. pro Qu.16 b,Neq; eum,si tribunos appellarit, idcirco minus iudicio pati paratum fuisse.Att.263 b,Non modò facilè patior,sed etiam gaudeo.Ep.63 b,Quibus officijs si quando non mutuè respondetur, apud me plus officij residere facillimè patior.Att.211 b , Facilè patiebar nos potius Romæ unà esse,quàm alibi.pro Plan.272 b, Populus Rom.delegit magistratus,in quibus si qua præterea est ars,facilè patitur:sin minus,uirtute eorum et innocentia cõtentus est.At.209 b, Torquato nostra officia grata esse facilè patior , eaq; augere non desinam. I. V.148 b,Patior non molestè eam uitam,&c.Att.251 b, Me laudari non molestè fero.et 238 b,Flauia quòd bene loquitur,non molestè fero:id est,facilè patior.In V.242 d,Indignè pati.& de In.72 d,Indignè passus. Ep.195 b, Pati aliquid perimiqo animo.At.238 b,Consiliũ meum à te probari facilè patior.Offic.6 b, Vt eos quos tutari debeant,desertos esse patiantur.In A.209 d, Aliæ nationes seruitutẽ pati possunt,&c.In A.241 d, Gallia æquo animo belli patitur iniuriam.de Vn.198 d, Mundus per se,& à se & patitur,& facit omnia.pro Lig.137 b , Is nullo se implicari negocio passus est.

Patræ,arum.urbs Peloponnesi.At.172.Ep.108.& 211.

Patrensis,e.Ep.211.

Patratus,a,um.perfectus.l.Patro.de L.173 d , Ferijs iurgia amouento,easq; in famulis , operibus patratis , habento.l.Pater patratus.

Patria,patriæ.sedes natalis,dij penates, patrij : terra parens,altrix,patriæ solum.Tus.249 a,Patriæ est ubicunque est bene,Teucri uox.In C.101 d,et de Or.101 d,Patria quæ communis est omnium nostrũm parẽs.In C.122 d,Patriæ solum cùm omnibus est charũ,tum uerò dulce atq; iucundum.de Or.101 d,Ac nos id quod maximè debet,patria nostra delectat,cuius rei tãta est uis,tãta natura, ut Ithacam illam in asperrimis saxulis tanquam nidulum affixam sapientissimus uir immortalitati anteponeret.& ibid.De amore in patriam.et At.118 b,Pro patria & in patria mori præclarum est.Off.12 d,Pro patria nemo bonus dubitat mortẽ oppetere,si sit ei profuturus.Antequàm.196 d,Neq; enim mors miseranda est, quæ ob remp.capitur.de Fin.103 b,Decet charioreẽ esse patriam nobis quàm nosmetipsos.& Postquam.204 d, Patria qua nihil potest esse iucundius.de Se.127 b,Omnibus qui patriã conseruarint,adiuuerint,auxerint,certum esse in cœlo ac definitũ locum,ubi beati æuo sempiterno fruantur.pro Pla.176 b,Cui non locus ille mutus, ubi quisq; altus & doctus est, cũ grata recordatione in mente uersetur?In A.174 d , Ego arma contra deos patrios arasq; et focos,cõtra patriam tuli.& ibi.b,Patria, dij penates patrij,aræ,foci,lar familiaris.pro Fla.158 d, Et eorum eadem terra parens altrix,patria dicitur.At.

143 d,Patria antiquissima et sanctissima parẽs.Pro Sest. 13 b,Mortẽ uirgines regis,opinor , Erichthei filiæ pro patria contempsisse dicuntur.de Fin.139 b,Patriæ conseruator Codrus .)(.Patriæ proditor Pullus Numitor Fregellanus.in P.80 b,Me Quin.Catulus parentem patriæ nominauit.de In.50 d,Patria Athenienses an Lacedæmonios.et Tus.171 d, Querentibus amicis,uellent ne Clazomenas in patriam,si quid accidisset,afferri?Nihil necesse est,inquit,etc.de Or.106 b, Ne in nostra patria peregrini atq; hospites esse uideamur.Par.117 d, Cuius cum patriam Prienẽ cepisset hostis,admonitus est, etc. de L.169 b , Hæc est mea & huius fratris mei germana patria,hic enim orti stirpe antiquissima sumus , hic sacra,hic genus,hic multa maiorũ uestigia,&c.de L.169 b,Sapientissimus uir Ithacam ut uideret, immortalitatẽ scribitur repudiasse.& 170 d,Ego & Catoni et omnib. municipib.duas esse cẽseo patrias:unã naturæ , alteram ciuitatis : ut ille Cato cum esset Tusculi natus,in populi Ro. ciuitatẽ susceptus est. itaq; cũ ortu Tusculanus esset,ciuitate Romanus,habuit alterã loci patriã , alterã iuris.et ib.Patria qua mori,et cui nos totos dedere,et in qua nostra omnia ponere,& quasi cõsecrare debemus.

Patricida,dæ.de Legibus,174 d, Sacrum sacro'ue commendatum,qui elepserit rapseritq; patricida esto. aliter,parricida.

Patricius,a,um. Romulus(inquit Liuius)centum creat senatores,qui patres ab honore, patricij quoq; eorũ progenies appellati.)(.Plebeius.pro Mur.127 d,de L.181 b, Sylla primus è patricijs Cornelijs igne uoluit cremari. de Cl.170 d,Vt si ego me à M. Tullio esse dicerẽ,qui patricius cũ Ser.Sulpitio cõsul fuit.et ib. Ad plebẽ transitiones.Ep.139 a,b, Quid tibi uenit in mentẽ,negare Pompyrium quenquam unquam nisi plebeium fuisse?fuerũt enim patricij minorum gentium. At.246 b , Dum unus erit patricius magistratus, auspicia ad patres redire nõ possunt.prp Cec.304 b, Omnes patricij antiquissimiq; ciues.pro D.120 b,Exire è patricijs:id est,sicri plebeium. de L.170 b,Fibrenus præcipitat in Lirẽ,& quasi in famiIiam patriciam uenerit,amittit nomen obscurius.

Patrimonium,nij.bona,hæreditas.pro R.P.128 b,Qui duo lauta & copiosa patrimonia accepisset.et Off.44 d,Effundere patrimonium.et pro Cæl.46 b,pro Dom. 243 d,Liberis nostris satis amplũ patrimonium paterni nominis ac memoriæ nostræ relinquamus. In A.179 b, Quæ arationes in populi Romani patrimonio gladiatoræ et fructuosæ ferebãtur.de Or.106 d,Mutius paterni iuris defensor & quasi patrimonij propugnator fuit.et pro Cec.299 d,Nõ minus diligẽter publica patrimonia iuris, quàm priuatæ rei uestræ retinere debetis.pro S.R. 43 d,Quem tu è patrimonio,tanquã è naufragio nudũ expulisti.pro Fla.163 b,Qui patrimonium suũ lautum, quod hic nobiscum cõficere potuit, Græcorũ conuiuijs maluit dissipare.& ib. Quasi bona comesse uimet,adiuncto liceret.Ep.17 d,Vt frater meus uerè existimet,adiuncto isto fundo patrimonium fore suum per te constitutum.

Patrimus,cuius pater uiuit adhuc.L.Matrimus.

Patritus,ta.patrius.Tus.lib.1,Hæc enim pulchritudo etiã in terris patritam illam & auitam , ut ait Theophrastus, philosophiam cognitionis cupiditate incensam exciiauit.Nonius.

Patrius,

Patrius,a,um.paternus,quod est patris uel patriæ. de Cl. 184.d.pro S.R.25 b,Intelligere,qui animus patrius in liberos esset.& 42 b,& pro Pl.166 b,Percipere sensum ex mœrore patrio.I.V.68 b, Res patriæ atq; auitæ. & Tus.157 b,Patria & auita philosophia.de Or.91 b,Hic enim mos patrius Academiæ , aduersari semper omnibus in disputando.

Patro,as.committo,perficio,persoluo.l.Patratus.I.V.60 b,Quæ C.Verres in Asia patrauit.At.10 d,Tũnpos pro missa patrauit.Et persoluere promissa.l.Persoluo.

Patrocinium,nij.defensio,aduocatio.Ep.65 d , Si tuam consuetudinem in patrocinijs tuẽdis seruas,P.Vatinius cliens ad te uenit, qui pro se causam dicier uult. de Cla. 174 b , Hoc dicendi genus ad patrocinia mediocriter aptum uidetur.de Nat.3 d , Suscipere patrocinium alicuius deserti.& de Orat.106 d,Arripere patrocinium æquitatis.Or.107 b,Legitimarum & ciuilium controuersiarum patrocinia suscipere.et I.A.210 d, Suscipere patris patrocinium.de Fi.77 b, Aut hæc tibi sunt uituperanda,aut patrocinium uoluptatis repudiandum.Of. 38 d, Itaq; illud patrocinium orbis terræ uerius quàm imperium poterat nominari,pro Do.217 d,Cum in eius bona fortunas patrociniũ huius imperij immisisses.Par. 118 d,Voluptas plurimorum patrocinijs defenditur.

Patrona,næ.defensatrix.de Or.126 b,Aduocatio patronaIla ciuitatis,& uindex libertatis.

Patronus,ni.defensor,custos, tutor, in cuius fide aliquis est.pro S.R.19 d,His de causis ego huic causæ patronus extiti.et de Or.134 b,Dare patronum causæ alicui.pro Cæl.40 b,Quis eum unquam non modò in patroni.sed in laudatoris,aut aduocati loco uiderat?Offic.8 d,Qui ciuitates,aut nationes in fidem cepissent,earum patroni erant more maiorum.pro Syl.178 b,Colonorum dissidio delata ad patronos est.& ibid.Hic patronus,custos, defensor illius prouinciæ.Offi.43 b,Patronus nonnunquam uerisimile,etiam si minus sit uerum,defendit.pro Sest.4 b, Conuẽtus ille me unũ patronum adoptauit. I. A.207 b,Atqui quinq; et triginta tribus patronũ adoptarunt.pro Cor.59 b, Hãc tu igitur patrone fœderum & fœderatorũ conditionẽ statuis tuis ciuibus.I.A. 207 b,L.Antonius,qui uos omnes in fidẽ suam recepit. pro Mur.124 b , In quibusdam ciuitatibus patronus causis publicè constituitur.cont.Rul.81 d,A uestrorũ commodorum patrono conscripta hæc lex est.Ep.109 d, Ergo patrone mi bene uale.& ib.Sed amice magne noli, etc. Ep.213 d,Peto à te, ut Antonium libertũ in patroni eius negocio tueare.de A.100 b, Qualis tum iustitiæ patronus fuit cõtra accusatam orationem Phil.pro Mil.104 b,Ille uir,&c. senatus propugnator ac penè patronus.

Patrueles,lis.fratrum inter se filij:quoniã qui alteri pater est,alteri est patruus.de Fin.124 d, L. Cicero frater noster,cognatione patruelis , amore germanus. pro Pl. 264,Torquatus C.Planeij frater patruelis & socer.

Patruus,trui.mei patris frater, quanquam et alijs modis patruus dicatur, ut est apud iurisconsultos de gradibus affinitatis.de Ar.249 b,Pater tuus et patruus tuus.et I. V.104 d,M.Ionius patruus pueri.de Or.108 b,L.Cicero patruus M.Ciceronis.Ar.78 b, Qui cum sororis tuæ filij patruo certaret. pro Cæl. 42 b , Is fuit in hac causa pertristis quidam patruus,censor,magister, obiurgauit

M.Cælium,sicut neminem unquam parens.

Patulus,a,um.patens.de Nat.50 b, Pinna duabus grandibus patula conchis.& ibidem: Admonita à squilla pinna morsu comprimit conchas.de Fin.103 b,Illa , quæ in concha patula pinna dicitur.de Or.87 d,Platanus patulis diffusa ramis.

Paucitas,tis.de In.49 b,& de Orator.121 b,122 d,Generaesse definita non solum numero,sed etiam paucitate. & pro Rab 94 d,Ep.24 d, De pantheris agitur manda to meo diligenter,sed mira paucitas est.Epist.152 d, Ex paucitate eius decem fugerunt. Antequàm.194 d, Paucitas amicorum.de Or.85 b,Magna oratorum est, semperq; fuit paucitas.

Pauculus,a,um.Attic.152 d,Pauculos dies alicubi commorari.& de Leg.167 d, Qui me ex nostris penè conuellit hortulis , deduxitq; in Academiam perpauculis passibus.

Paucus,a,um.rarus,modicus,exiguus,minus multi,quotus quisq;,tenuis.)(.Innumerabilis,multus. In V.106 d, Quanti paucæ operæ,& mercedes fabrorum tulerunt. pro Mu.119 b,Posset agi lege nec'ne, pauci quondã sciebant.contra Rul.69 b,Paucas tribus ad usurpandam libertatẽ uocare.pro Cl.44 d,Paucos ex multis ad ignominiam sortiri.de Or.121 d,Generũ quæstiones modicæ et paucæ.de Cl.172 d, Paucis interpositis diebus iterum redijt.ad Her.30 d, Qui cum plures erant, paucis nobis exæquari non potuerũt. At.7 d,Quotus quisq; est,qui, &c.& 44 d,Eoq; ad te minus multa scribo, quòd, etc. Tus.177 d, Quotus quisq; philosophorũ inuenitur,qui &c.Tusc.229 b, Alij gloriæ seruiunt,alij pecuniæ,rari sunt quidam,qui,&c.pro S.R.40 d, Cur tantulo uenierunt?Qu.Fr.318 d, Spero paucis mẽsibus opus Diphili perfectũ fore.Of.64 b,Perpaucæ res sunt,in quib.dolus iste malus non uersetur.Ac. Si perpauca mutauisset.

Pauco,es.timeo.In A.196 b,Pauet animus apud cõsilium illud pro reo dicere.Tus.180 d,Nauem ut horrisono fre to noctem pauentes timidi adnectunt nauitæ.

Pauimentatus,a,um.pro Do.136 b, Porticus pauimentata CCC. pedum.

Pauimentum,ti.solum arte factũ,et stratum aliqua materia in ædibus,quod pedibus inambulando pauimus,id est,tundimus et terimus.In A.280 d, Natabant pauimenta uino,parietes madebant. Qu.Fr.218 d, Villa mihi ual de placebat, propterea quòd summam dignitatem pauimenta porticus habebant.de Orat.158 b , Quàm lepidè lexeis compostæ ut tesserulæ omnes, Arte, pauimento, atq; emblemate uermiculato.l.Tectoriolum.

Pauio,uis.ferio,peto,tũdo.de D.123 b, Sed quia cum pulli pascuntur,necesse est aliquid ex ore cadere, & terram pauire , terripauium primò , pòst terripudium dictum est,hoc quidem iam tripudium dicimus.

Paulatim.sensim,minutatim,leniter.Epistol.125 b, Cuius amicitia me paulatim in hanc perditam causam imposuit.

Paulisper,aliquantum,paulum,ad breue tempus,ad punctum temporis.)(.In perpetuum.In V.208 b, Abesse ab domo paulisper maluit,quàm illud argentum amittere. In P.82 d , Paulisper stetimus,in illo tuarum ganearum nidore atq; fumo.Ep.103 b, Quæ ego paulisper à te desideraui.et 44 d,Suscipe paulisper meas partes.In V. 212

Universidad de Deusto
Biblioteca

a.& 241 d,Lectica pauliſper depoſitâ. pro Mil. 106 d, Milo pauliſper,dum ſe uxor comparat, cõmoratus eſt. Att.65 d, Recordor quàm bella nobis pauliſper gubernantibus ciuitas fuerit.

Paulò, haud multo. Orator.204 b, Hoc ornamento liberius paulo utendum eſt.& de Ora.90 b,Poeta numeris aſtrictior paulo.de Ora.129 b, Orator paulo illuſtrior. Or.211 a,Ne ille quidẽ haud paulo melior ſcriptor Plato.At 29 b,Ciuis haud paulo melior,quàm iſti noſtri.de Or.107 b,Sermo paulo intentior. Ora.206 b,Quædam etiam paulo hilariora. At.7 b,Nec Epeiroticis paulo liberiores literas committere audeo. Att.129 a, Ne paulo quidem triſtius.& Tuſc.183 b, Ille uerò melius, ac non paulo quidem.Att.129 a, Non ſolum glorioſis conſilijs utamur,ſed etiam paulo ſalubrioribus. At.283 a,Cognoui eo die paulo plures in ſenatu maleuolos eſſe, quàm gratos.Par.120 b, Hiſtrio ſi paulo ſe moueat extra numerum,explo ditur.

Paulo amplius.paulo plus.pro Fl.160 b,Auri uiginti pondo paulo amplius.ad Her. 25 a, Quiſquis enim audierit de arte paulo plus,omnia uidere poterit.

Paulo antè.modò,dudum,iamdudum.In V.201 a,Nuper, quid dico nuper?immò uerò modò, ac planè paulo antè.& Part.242 b,Quæ paulo antè & quæ proxime diximus.

Paulo minus.pro Fl.160 b,Auri pondo centum paulo minus.pro Syl. 180 b, Ecquod illius factum eſt, quod cui quam paulo minus conſideratum uideatur.pro Syl.180 b,Ecquod huius factum aut commiſſum,non dicam audacius.ſed cuiquam paulo minus conſideratum uideretur,factum quæro.pro Quin.2 b,C.Quintius una in re paulo minus conſideratus,qui,etc. At.183 a,Sullana confers,in quibus omnia genere ipſo præclariſſima fuerũt: moderatione paulo minus temperata.

Paulo magis.de Cla. 172 a, Verba paulo magis priſca. In Ver.125 b, Paulo magis animum cuiuſpiam commouere.& 209 a, Quod iſti paulo magis placerei. & 69 a, Paulo magis affabrè. In A. Et clinata magis paulo eſt aquilonis ad oras.

Paulo nimium.de Or.116 a,Paulo nimium redundans.

Paulo pòſt,non multo pòſt,breui tempore,pòſt,paucis interpoſitis uerſibus.de Or.137 b, De quibus paulo pòſt dicemus.& pro Cl.20 a, Breui tempore pòſt. & Oct. 329 a.Pòſt paulo.de D.107 b,Cum ipſe paucis interpoſitis uerſibus dicas,& c.id eſt,paulo pòſt.de Or.122 a,In ijs locis quos proponam paulo pòſt.Ep.10 a, De qua oſtendam equidem paulo pòſt qui ſit meus ſenſus.

Paulo ſecus.l.Secus.

Paululum,puſillum.de N.49 b,Nihil ferè aut admodum paululum.ad Br.91 a, Itaq; manè hoc paululum exaraui.Ep.70 b, Qua tamen paululum uideor leuari. Tuſc. 233 a, Huic paululum ad beatam uitam deeſt. & 232 b, Sed habeo paululum quod requiram.pro Quin.9 b,Reſpirare paululum.

Paulum.de Orat.159 b, Hæc paulum immutata cohærere non poſſunt.et 93 a,Paulum huic aliquid poterit addere.& Aca.32 a,Sed paulum antè dicendum eſt.pro S. R.37 b, Et ex eo non paulum neſcio quid in rem ſuam conuertit.cont.Rul. 82 a, Quaſi uerò paulum differat ager Campanus & Stellatis.et de Fin.97 a,Paulum op-

pido inter ſe differunt. Att.138 b, Tuas nunc epiſtolas à primo lego:hæ me paulum recreant.de Cl. 171 b, Inter hos ætate paulum bis antecedens Galba.de Fi.39 a,Paulum abeſſe ab aliquo loco. Epiſt.5 b, Quod ſi Pompeius paulum modò ſibi placere oſtenderit,faciet.

Pauo,onis.Ep.* de Fin.94 a, Alia autem, nullam ob utilitatem,quaſi ad quendam ornatum à natura eſſe donata,ut cauda pauoni,& c.

Pauor,oris. Tuſ.213 a,Pauor metus eſt,mentem loco mouens.de Orat.137 a,Vnde illud Ennij,Pauor ſapientiam mihi omnem ex animo expectorat.

Pauper,ris.inops,egẽs,qui eget,tenuis,tenuior, humilis, ſummæ egeſtate,paruis opibus ac facultatibus præditus, miſerrimus & inaniſſimus,cui egeſtas imperat, cui parua eſt res familiaris, qui in paupertate eſt. ad Her. 12 a, Pa.125 b,M.Manilius pauper fuit,habuit enim ædiculas in Carinis,& fundum in Labicano. & 126 a, Hic non modò non copioſus & diues,ſed etiam inops ac pauper exiſtimandus eſt. In Vat. 35 a, Ex paupere diues factus es.In V.136 a, Tenuiſſimus.)(.Locupletiſſimus.

Paupertas,tis.tenuitas,anguſtia rei familiaris, domeſtica difficultas,inopia,egeſtas,mendicitas. Tuſ.102 b, Vt de paupertate,cuius onus diſputando leuamus,docentes quàm parua & quàm pauca ſint,quæ natura deſiderat. & 234 a,Paupertas,ignobilitas,humilitas.de Fin. 144 b,Paupertas ſi malum eſt, mẽdicus beatus eſſe nemo poteſt.cont.Rul.78 b,Homo non ſolum honoribus populi,uerũ etiam patientia paupertatis ornatus. Off.40 b, Qui propter paupertatẽ ſues puer paſceret.Par.124 b, Iſta paupertas uel potius egeſtas ac mendicitas tua.

Pax,cis.cõcordia,ocium, quies,tranquillitas, compoſitio, uenia. Att.11 b, Pax uel iniuſta utilior eſt quàm iuſtiſſimum bellum in ciuibus. Offic.8 a,Paci, quæ nihil habitura ſit inſidiarum, ſemper eſt conſulendum. & 74 a, Conſules noſtri pacem cum Samnitibus fecerunt. In A. 242 a,Cum bis facta pax,non erit pax,ſed pactio ſeruitutis.& 177 b,Pacẽ haberemus,quæ erat facta per obſidem puerum M.Antonij filium.et 182 a,Et nomen pacis dulce eſt,& res ipſa ſalutaris.& ibid.Pax eſt tranquilla libertas. & 210 b, Ego pacem cum M. Antonio eſſe nolo.& 213 a, Habere pacem cum aliquo. & ibid. Eſſe pacẽ cũ aliquo.I.A.242 a,Pacis dulciſſ. et pulcherrimũ nomẽ.et ib.b,Quæ eſt enim conditio pacis,in qua ei cum quo pacem facias,nihil concedi poteſt?et 242 a, Non facere pacem,ſed differre belli. Antequàm.193 b, Pax et concordia cæteris continetur,cum iã domeſticis non inſideat,ſed publicè prouideãtur?et 194 b, Et nos ut tutam tranquillamq; pacẽ traheretis,mea per feci uigilãtia.Q.F.290 b,Tibi data eſt ſumma pax,ſumma tranquillitas.In A. 152 a, Pax denique per eum cum præſtantiſſimis ciuibus cõfirmata eſt.et Ep.160 b,Conciliare pacem inter aliquos.Attic. 111 b, Spero etiam in præſentia pacẽ in nos habituros.pro Fl.153 a,Pompeius pacẽ maritimam cõfecit.pro Mur.131 b,L.Sylla Mithridatẽ,& c.cum pace dimiſit. Tuſ.244 b,Nos illud quidẽ cũ pace agemus.)(.Cũ ira,iracundè.pro Cl.38 b,Numerius interpres pacis & concordiæ non prohibetur. pro Cor.62 a,Nihil eſt aliud in fœdere, niſi ut pia & æterna pax ſit.I.A.212 a,Poteritis igitur exploratam habere pacẽ,cum in ciuitate Antoniũ uideatis?& 213 a,Cum his

his pacè ſeruabit Antonius? de Pro.69 b,Qui ut pacè uterẽtur,uim argẽteam dederũt. de Cl.168 b,Eloquentia pacis eſt comes,ociq́; ſocia.cont.Rul.65 a,Summa trãquillitas pacis & ocij. Tuſ.237 b,Placidiſſima pax. pro Cc.291 a,In pace & ocio copias parare. Att.150 a, Rurſus in ſpẽ pacis ueni.& ib. Cum in ſpem uenero de cõpoſitione aliquid me cõficere. de Pro.69 b,Macedonia à Barbaris, quib. eſt propter auaritiã pax erepta, uexatur. de Som.167 b,Pax ſit rebus.

Pax. pro uenia. pro Rab.91 a,Ab Ioue pacem & ueniam peto,precorq́;,ut,etc.I.V.117 b,Atq; ut in perpetua pace eſſe poſſitis, prouidebo.pro Fõ.208 b,In bellis gerẽdis ab dijs immortalib. pacem & ueniam petere.de N. 174, Pace mihi liceat cœleſtes dicere ueſtra, Mortalis uſus pulchrior eſſe Dei.Tuſ.230 b,et de L.190 a, Cui ego iudiciũ (pace tua dixerim) longè antepono tuo.de Or.91 a,Tu uix ullam cæteris oratoribus (pace horum dixerim) laudẽ reliquiſti, & de Fa.14.1 a, (Pace magiſtri dixerim.)Of.60 b,Peccauit igitur(pace uel Quirini uel Romuli dixerim.)de Le.191 a,Bona tua uenia dixerim.pro Cl. 50 a, Equites ordini ſenatorio cõcordia cõiunctiſſimos eſſe cupio.pro S.R. 21 a,Recedere ab armis.pro Mi.121 b,Pace tua patria dixerim(metuo enim ne ſceleratè dicam in te,quod pro Milone dicam pie.)

Paxillus,li.Or.211 a,Literã X è uexillo & paxillo conſuetudo euellit, unde uelum, & palus,li,ducta ſunt.

Pæan,nis.Apollo.In V.130 a,Pæan apud Syracuſanos cũ Aeſculapio colebatur.ibid. Signum Pæanis.

Peccatum, ti. delictum,erratum,crimẽ,culpa,error,uitiũ, noxa, noxia, maleficiũ, paruus actus,animi labes.)(.Rectè factum.de Fi. 104 b, Aca.45 b,Sic inter rectè factũ atq; peccatũ.officiũ & contra officium media locabat quædã: rectè facta ſola in bonis actionib.ponens, prauaq;id eſt,peccata in malis.de Am.103 b,Nulla eſt ex cuſatio peccati, ſi amici cauſa peccaueris.de Am.111 b, In ijs perniciosus eſt error, q exiſtimãt libidinũ peccatorũq; omniũ patère in amicitia licentiam.de Fi.97 a, Peccatum eſt prodere patriam.pro Mur.139 a,At leue delictũ eſt, omnia peccata ſunt paria.de N. 28 a,Vir ſapiẽs cõfiteri peccatũ ſuũ maluit, quàm hærere in republica religionẽ.de Orat.95 a, Oratoris peccatũ ſi quod eſt animaduerſum, ſtultitiæ peccatũ uidetur. At.103 a, Noſtrũ quidẽ ſi eſt peccatũ,in eo eſt,quod,& c. Ep.77 b,Præter culpã & peccatum,quo ſemper caruiſti,hominimi accidere nihil poteſt,quod ſit horribile & pertimeſcendũ.& 76 b,De quib.memini mihi à te Smyrnæ literas eſſe allatas,nõ mei errati,ſed tui:in quo peccatũ uidebatur eſſe,ſi modò erat.fratris tui et Tullij.In Ant. 169 b, Quam facultatem mihi multitudo iſtius uitiorũ peccatorũq; largitur. Off.71 a, Gladium reddere,peccatum eſt:nõ reddere,officiũ. Att.45 a,Scio nos noſtris multis peccatis in hanc ærumnam incidiſſe. & 131 b,Id quãtis noſtris peccatis uitijſq; uenerit,non poſſum ſine moleſtia cogitare. At.137 b,Sic ego decem annorũ peccata recordans ſuccenſebam.

Pecco,as.delinquo,aliquid admitto,uel committo,ſcelus admitto, ſcelere me aſtringo uel obſtringo, uel deuincio, rẽ aliquã nefariam cõmitto,facinus edo, ſcelus in aliquem edo.flagitium committo,ſcelera facio,culpam ſuſcipio uel cõtraho, uel cõmitto, uitium uel ſcelus cõ-

cipio.)(.Rectè facio.de Fi.100 d, Off.64 d,Nunquã eſt utile peccare, quia ſemper eſt turpe.Or.212 a,Impetratũ eſt à cõſuetudine,ut peccare ſuauitatis cauſa liceret. At.46 a,Si quid in te peccaui,ac potius quoniã peccaui,ignoſce: in me enim ipſum peccaui uehementiùs. de N. 28 b,In his qui errauerũt, hominũ cõiectura peccauit.& 8 a,Xenophon eadẽ ferè peccat.& 7 b,Empedocles multa alia peccat.pro Mu.138 b,Nõ multa peccas, inquit ille,& c. ſed ſi peccas,te regere poſſum.Itẽ: At ego te uerißimè dixerim peccare nihil. Or.203 a,De cori ignoratiõe in poematis ſæpißimè peccatur. de Fi. 71 b,In hoc eodẽ peccat Hieronymus.pro S.R.27 b,In eã partẽ potius peccãt,quæ eſt cautior.Ep.56 b,Vt ipſum quòd maneam in uita, peccare me exiſtimẽ. At.98 b,Peccare in republica.Par.120 b,Quicquid peccatur, perturbatione peccatur rationis atq; ordinis.

Pexus,xa,xum.I.C.109 a,Quos pexo capillo nitidos uidetis.

Pectus,oris. anterior pars à gula,uſq; ad uentrẽ,animus, nerui,uires.de Or.154 a, Onerandum et complendũ pectus plurimorum & maximarum rerum copia.de Am. 114 a,In amicitia niſi (ut dicitur) apertũ pectus uideas, tuũq; oſtendas,nihil fidũ habeas, etc.de L. 166 a, Amicus per ſe amari debet toto pectore,ut dicitur. Att.207 b,De hortis toto pectore cogitemus.Ep.149 b,Incumbere ad laudem toto pectore.

Pecuaria, orum. pecorũ greges, & armenta. ad Her.35 a,Cum canes fingantur officijs luporum,cuimam præſidio pecuaria credemus? de Cl. 172 a,Quæ ſocietas pecuaria de P. Cornel. L. Mummio Conſ. redemiſſet.

Pecuarius,a,um. quod ad pecora pertinet.pro Qu.2 b, Erat ei pecuaria res ampla & ruſtica ſanè bene culta.

Pecuarius,rij. magiſter pecoris.pro Dei. 148 b,Deiotarus diligẽtißimus agricola, & pecuarius habebatur.In V.112 a, Aratores.pecuarij, mercatores,& c.et pro Fõ. 276 a, Aratores. pecuarij. coloni,& c.

Peculator,oris.Off.66 a,Fures.peculatores: id eſt, qui peculatum faciunt.

Peculatus,tus. crimen eius qui publicã pecuniam auertit.pecuniæ publicæ furtũ.pro Rab. 91 b, An de peculatu facto, de tabulario incenſo longa oratio exprimẽda eſt?Or.118 a,De ſicarijs,de ueneficijs,de peculatu inficiari neceſſe eſt.ad He.4 b,Si quis peculatus accuſetur, q uaſa publica de loco priuato dicitur ſuſtuliſſe. pro Fl.155 a,Damnari peculatus,& dãnari pecuniæ publicæ. In Ant.241 b, Cum pecuniam publicam auerterit, nũ fraude poterit carcere peculatus?

Peculiaris,re.præcipuus.I.V.186 b,Quid?peculiarẽ habes aliquã Siciliam,quæ tibi ex alio genere frumentum ſuppeditet?pro Fl.157 a,Venio ad Lyſaniam,peculiarẽ tuũ Deciane teſtem. Quint.F.313 a,Hoc mihi peculiare fuerit,hic etiam iſto frui.I.V. 155 a, Peculiare edictum: id eſt, ad aliquod tempus proprium.

Peculiatus,a,um.nummatus,pecuniosus.Ep.164 a,Balbus planè bene peculiatus.Pollionis.

Peculium,peculij. proprij lucrum, præſertim ſeruorũ. Par.123 b,Qui cupiditate peculij nullam conditionẽ recuſant duriſſimæ ſeruitutis. et In V.95 a,Peculia omnium uicarijq; retinentur.

Pecunia, niæ. fortunæ, nummi, patrimonium. Attic.62

Universidad de Deusto Biblioteca

b, Pecunia omniū dignitatem exæquat. 76 a, Magni æstimabant pecuniā non modò non cōtra leges, sed legibus partam, quæ quidē uel cum periculo est quærenda nobis est enim effectrix multarū & magnarū uoluptatum. de Di. 103 a, Vt ostenderet etiam philosophū, si ei commodum esset, pecuniam facere posse. cont. Rul. 72 b, Potestas innumerabilis pecuniæ cōficiēdæ de uestris uectigalib. alienandis. Item: Redigere pecuniam ex rebus uēditis uel ex uectigalibus. l. Redigo. Ep. 75 b, & 28 b, Erat enim curata nobis pecunia Valerij mācipis nomine. In V. 260 a, Dare pecuniam alicui. I.P. 87 b, Nōdum commemoro exactas pecunias, nō captas, nō imperatas. pro S.R. 19 b, In alienam pecuniā tam plenam atq; præclarā inuāsit nullo iure. de Or. 134 a, Breui ad maximas pecunias uenturus es. pro S. R. 19 b, Pecunia fortunæq; Sex. Roscij & ibi. Patrimoniū tā amplū & copiosū. pro S.R. 22 a, Ipse amplissimæ pecuniæ fit dominus. I. A. 195 a, Pecunia nerui belli. pro R.P. 124 a, Iubet lex Iulia persequi ab ijs, ad quos ea pecunia, quā is accepit, qui dānatus sit, peruenerit. et 123 b, Quò ea pecunia puenerit. Q. F. 292 b, Græci omnes uias pecuniæ norūt, & omnia pecuniæ causa faciunt. In Arat. 205 a, Quantam pecuniam militib. in singulos Cæsar pollicitus sit, tantam dari placet.

Pecuniarius, pecuniaria, um. At. li. 10, Cùm propter alterius crudelitatem, alterius audaciam: tum propter utriusq; difficultatem pecuniariā. ad Brutum, 292 a, Maximus autem, nisi me fortè fallit, in Repub. nodus est, inopia rei pecuniariæ.

Pecuniosus, a, um. nummatus, peculiatus. pro Quin. R. 52 b, Vir copijs rei familiaris locuples et pecuniosus. et Para. 124 b, Nocens & pecuniosus reus. ad Heren. 3 b, Quæro igitur, unde iste tā pecuniosus factus est? In V. 240 b, Homo pecuniosissimus. & de In. 50 b, Pecuniosus.)(Tenuis.

Pecus, oris. & udis. Tus. 163 a, Tum multitudo pecorum partim ad uescendum, partim ad cultus agrorum, partim ad uehendum, partim ad corpora uestiēda. I. A. 189 b, Antonius cædit greges armentorū, reliquiq; pecoris, quodcūq; nactus est. contra Rul. 73 b, Multa in mancipijs, multa in pecore, &c. Off. 21 a, In promptu habere quantum natura hominis pecudib. reliquisq; bestijs antecedat. At. 106 a, Vt pecudes sui generis sequūtur greges, ut bos armenta. de N. 58 b, & de Fi. 133 b, Sus uerò qd habet præter escā? qua pecude nihil genuit natura fœcūdius. de Or. 135 a, Agros publicos depasci à pecore alicuius. de N. 73 b, Agnū inter pecudes aurea clarū coma. Itē: Tarda et languida pecus. Att. 12 a, Non modò homines, uerū etiā pecudes sciebāt. & In C. 108 b, Ista nō modò homines, sed ne pecudes quidē. In P. 83 a, Ego istius pecudis cōsilio niti uolebā? I. P. 95 a, Istius impurissimæ atq; intēperātissimæ pecudis sordes. I. A. 216 a, Si homines sunt illi potius quā pecudes. Of. 21 b, Natura hominis pecudib. cæterisq; bestijs antecedit. et 35 a, Expertes rationis sunt equi, boues, reliquæ pecudes. de Rep. Apud Non. Cum adhibent in pecuda pastores.

Pedalis, le. quod pedis unius mensuram continet. Ac. 20 b, Mihi quidem sol quasi pedalis uidetur.

Pedarius, ia. ium. frequentes, qui in senatu ipsi sententiā nō dicunt, sed in aliorum pedibus eunt. Attic. 10 a, Est

enim illud S. C. summa pedariorū uolūtate, nullius nostrûm autoritate factū. Eod. 20 b, Et raptim in eā sententiam pedarij cucurrerūt. Postquā. 205 b, Cum præclarum caput recitaretur, ne quis ad nos referret, ne decerneret, ne pedibus iret, ne scribendo adesset.

Pedes, itis. At. 130 b, Equitum & peditum copiæ.

Pedester, estris, estre. I. A. 223 a, Statua ænea pedestris uel equestris. de Sē. 79 b, Pedestres naualésue pugnæ. de Fi. 88 a, Equestres pedestresq; copiæ.

Pedetentim, sensim. Tus. 201 a, Sensim enim et pedetētim progrediens extenuatur dolor. Epi. 134 a, Legi cōcionē tuam, nihil illa sapientius, ita pedetentim et gradatim tū accessus à te ad causam facti, tū recessus. de In. 47 b, Pedetētim in defensionē ingredi. et ad He. 2 b, Pedetētim ad causā accedemus. pro C. 42 a, A' me omnia cautè pedetētimq; dicētur. At. 260 a, Quod me mones, ut pedetentim, assentior. pro Qu. 9 a, Timidè ac pedetentim ad aliquid agendum descendere. Offic. 24 a, Sin minus, sensim erit pedetentimq; mutatio facienda.

Pedibus. aduerbium, teste Charisio li. 2. de Sen. Ingressus iter pedibus.

Pedissequa, æ. famula. de Orat. 105 b, Iuris scientiā eloquentiæ tāquam ancillulam pedissequamq; adiunxisti. ad Her. 40 b, Gorgia pedissequa puerorū. & 28 b, Diuitiæ non sunt idoneæ, quæ uirtutis pedissequæ sint.

Pedissequus, i. famulus. pro Do. 235 b, Cum hunc à pedissequis cōculcari iuberes. At. 31 b, Clamor pedissequorum nostrorum. Pro Deio. 144 a, Et eum à legatorum pedibus abduxit.

Peditatus, atus. pedestres copiæ. I. A. 195 b, Tu ciuē sceleratū peditatu, equitatu, copijs instrues? Ep. 95 a, Armatura uaria peditatus & equitatus. & 244 b, Et equitatu, & peditatu, & pecunia paratus.

Pedor, oris. fœtor. Tus. 196 a, Situ nidoris barba pedore horrida. & 204 a, Pedores.

Pegasus, si. equus pennatus, ut in fabulis est. pro Qu. 14 b, 15 a, O fortunatum hominem, qui huiusmodi nuncios seu potius pegasos habet.

Pegmata. sunt ornamenta & machinæ quædā ligneæ, aut ex alia materia, quibus imponuntur statuæ, signa, libri, & alia ad ædium ornatum. ad At. 59 b, Nihil uenustius quàm illa tua pegmata.

Peiero, as. fidē iusiurandumq; negligo uel relinquo. pro R.P. 128 a, Vbi semel quis peieret, ei credi postea etiā si per plures deos iuret, non oportet. pro Qu. R. 52 b, & ad He. 28 b, Nihil interest inter periurum & mendacē. qui mētiri solet, peierare consueuit. quem ego ut mentiatur inducere possum, ut peieret exorare facilè potero. pro Cl. 43 b, Peierare cōceptis uerbis. Offi. 73 b, Nō enim falsum iurare peierare est, sed quod ex animi tui sententia iuraueris, sicut uerbis cōcipitur more nostro, id non facere periurium est.

Peior, us. deterior. I. A. 219 b, Turpis fuga mortis omni est morte peior. Tusc. 178 a, Malum id quidem, sed alia peiora. pro S.R. 35 b, Versa & mutata in peiorem partem sunt omnia. Aca. 15 b, Quid si utrunq;, unum peius est? Tus. 181 b, Turpitudo peius est quàm dolor. I. A. 233 a, Quo neminem peius odi. & Ep. 96 a, Oderam multo peius hunc, quàm illum ipsum Clodium. de Fi. 118 a, Quòd aliud alio melius esset, aut peius.

Πειθὼ,

Πειθὼ, ûs. l. Suada.

Pelagus, gi. mare. de Orato. 167 a, Feruet æstu pelagus. Pacuuij.

Pelasgus, a, um. Græcorum natio & gens. de Fin. 66 b.

Pelignus, a. At. 121 b, C. Accius Pelignus. I. V. 36 b.

Pelius. pro Cæl. 41 a, Vtinam ne in memore Pelio.

Pella. urbs. At. 42.

Pellex, cis. quæ cum eo cui uxor sit, corpus misceat, concubina. Orat. 206 b, Ab hac indole iā illa matura uxor generi, nouerca filij, filiæ pellex. Sal. in Cic. 275 b, Tu omnium cubiculorum ineunte ætate pellex, idem postea adulter. & 270 b, Filia matris pellex.

Pellicatus, tus. pro Cl. 20 b, Filia nefarium matris pellicatum ferre non posset. Off. 38 a, Dionysius ab uxore est propter pellicatus suspicionem interfectus.

Pellicio, cis. allicio, induco. pro Cluen. 20 b, Ea animum adolescentis pellexit omnibus rebus, quib. illa ætas capi & deliniri potest. pro Fl. 161 a, Mulierem imbecilli cōsilij satis locupletem pellexit Decianus ad sese. de Ora. 106 a, Multo maiorem partem sententiarum sale tuo et lepôre pellexisti.

Pellicula, læ. pro Mur. 142 a, Atq; ille strauit pelliculis hœdinis lectulos Punicanos.

Pellis, lis. de N. 17 b, Sospita dea cū pelle caprina, hasta, et scutulo. et de Or. 115 a, I. P. 98 b, Omni totiūs prouinciæ pecore compulso pellium nomine. Aca. 2 a, Vt non multum imperatori sub ipsis pellibus ocij relinquatur. Item: Pellis inaurata arietis.

Pellitus, a. teste Asconio in orationē Ciceronis pro M. Scauro, Ac propè dicam, pellitis testibus condonetur. pellitos testes, frigidos & subornatos, dicere uidetur.

Pello, is. moueo, agito, depello. Ora. 210 a, Si uitiosum est dicere ornatè, pellatur è ciuitate eloquētia. Of. 59 a, & de Or. 113 b, Quamobrē hoc deliberantiū genus pellatur è medio. & de Le. 189 a, Thucydides scripsit libros suos, cum in exilium pulsus esset. pro Ce. 290 b, Qui armis fugatus pulsusq; est, nō est deiectus? de Ar. 252 b, Cū lapidibus optimos uiros foro pellis. pro Do. 235 b, Hæc me domo mea pellet? pro Mil. 115 b, Pellere aliquē possessiōe. de Fi. 58 a, Pellere mœstitiā ex animis. Ep. 56 b, Nulla meipsū priuatim pepulit insignis iniuria. aliter, perculit. Ora. 214 a, Quod cū animos hominū auresq; pepulisset, notandum certè genus fuit. de Fin. 71 b, Nec ullum habet ictum, quo pellat animi statū. Ac. 9 a, Quēadmodum prima uisa nos pellerent, deinde appetitio ab his pulsa sequeretur. de Na. 7 a, Sensus quo natura ipsa pulsa sentit. de Cl. 182 a, Nerui in fidibus pulsi. Off. 60 a, Species utilitatis animum eius pepulit, qui, &c.

Pelluceo. L. Perluceo.

Pellucens. uel perlucens: id est, perlucidus. de Cl. 190 a, Mollis & pellucens oratio.

Pelopidæ, arum. à Pelope immanissimo rege dicti: idcirco crudeles & immanes, quales erant Cæsariani, quos hic intelligit Cicero. At. 227 a, Vbi nec Pelopidarum facta, nec nomen audiam. & Ep. 109 a, Hinc euolare cupio, & aliquò peruenire, ubi nec Pelopidarū nomen, nec facta audiam. Epi. 108 b, Vbi nec Pelopidarū, nosti cætera. At. 243 b.

Peloponnesiacus, ca. cum. Offic. 17 a, Peloponnesiacum bellum.

Peloponnesius, a, um. Attic. 60 a, Peloponnesiæ ciuitates.

Peloponnesus, nesi. Apia, Pelasgia. Att. 90 a, Achaia. de D. 99 a, Elis urbs Peloponnesi.

Pelops, pis. Tantali filius, qui in Peloponneso regnauit. Tus. 195 a, Pelops qui quondam socero Oenomao rege Hippodamiam raptis est nactus nuptijs.

Peloris, idis. terra, & Siciliæ pars, Peloro monti subiecta. I. V. 236 b.

Pelorus, ri. promontorium Siciliæ. I. V. 254 a, & 213.

Penarius, a, um. ut cella penaria. l. Penus. I. V. 209 b, & de Sen. 89 a.

Penates, tum. dij patrij, lares, foci. de N. 39 b, Dij penates siue à penu ducto nomine, siue quòd penitùs insident. p Do. 242 b, Illi dij penates ac familiares mei per uos in meam domum mecū erunt restituti. & ibidem: Vos patrij penates familiaresq;. & ibidē: Vos qui huic urbi et reipublicæ præsides estis. & pro Sest. 12 b, Vos penates patrijq; dij. & pro Sy. 183 b, Dij patrij ac penates, qui, &c. pro D. 234 b, Vniuscuiusq; uestrûm sedes, aras, focos, deos penates subiectos esse libidini tribunitiæ. I. V. 203 b, Deos penates à te patrios reposcit. pro Sest. 9 a, Exterminare aliquē à suis dijs penatib. & pro Q. 15 b, Quinti' à suis dijs penatib. præceps eiectus. pro Deio. 146 a, In conspectu deorū penatium necare hospitem.

Pendeo, des. ex aliquo aptus sum, suspensus sum, nitor. de D. 136 a, Quidā, somniasse se ouū pēdere ex fascia lecti sui cubicularis. Tusc. 198 b, Si prudentia extrinsecus religata pendeat, & non oriatur ex se. I. V. 159 b, Tādiu pependit in arbore socius populi Romani, quādiu uolūtas Apronij tulit. & 161 b, Pendere ex arbore. & 217 a, Sagittæ pendebāt ab humero. I. P. 88 b, Vt tu uspiam saxis fixus asperis euisceratus latere pēderes. Of. 13 b, Qui ex errore imperitæ multitudinis pēdet, hic in magnis uiris nō est habendus. & de Fi. 75 a, Quid turpius est, quàm sapientem ex insipientiū sermone pendere? pro Syl. 179 b, Omnis terror, & omnis suspiciōis timor ex Antonij improbitate pendebat. I. V. 191 a, Vt intelligas nō ex æstimatione pendere crimē, sed ex cōiunctione, &c. Aca. 29 a, Rationes quæ ex coniectura pendent. de Or. 121 a, Causas nō ex personis, sed ex genere quæstionis pēdere. & Top. 225 b, Causæ ex æternitate pendentes. pro Cec. 295 a, Non ex uerbis aptum pendere eius, sed uerba seruire hominum cōsilijs. At. 235 a, Respublica è Bruto pēdet, quæ aut nulla erit, aut ab isto seruabitur. pro Ma. 134 b, Quis non intelligit ex unius tui uitam pēdere omnium? Epist. 160 b, Comitia tamē, quando ex his pendes, quantum facere possumus, in Ianuarium mensem protendimus. & 155 b, Puderet me in constantiæ literarum, si nō ex aliena leuitate pēderent. Ep. 94 a, Tuiq; qui ex te pendent. Tus. 253 a, Cui ex se ipso apta sunt omnia, nec suspēsa aliorū bono casu aut contrario, pēdere ex alterius euentis coguntur. de Fin. 61 b, Pendere ex futuris. & Epi. 69 b, Pendere aliunde. Q.F. 325 b, Promissis ijs quæ ostēdis, non ualde pendeo. pro Mur. 146 b, Salus nostra, q̄ spe exigua extremaq; pendet. cont. Rul. 79 a, Suspensus & incertus obscura spe, & cæca expectatione pendeo. cont. Rul. 82 a, Cætera uectigalia perleui sæpe momēto fortunæ, inclinatione tēporis pendere. Epi. 114 b, Ego quidem uehemēter

animi

Universidad de Deusto
Biblioteca

animi pẽdeo. At. 122 a, & Tus.216 b, Pendeo animi expectatione Corfiniensi. de L.157 b, Et animi pendere soleo, cũ quid orsus sum, si traducor aliò. At.259 b, Animi pendeo de te & de me. At.177 b, et 221 b, Pẽdeo animi, quámnam rationem, &c. Tus.169 a, Si expectãdo & desiderando pẽdemus animis, cruciamur, angimur. At. 62 b, Ne diutius pẽdeas, palmam tulit. de Ora.118 b, Ex quo uerbo lege Apuleia tota illa causa pendebat. et At. 177 b, Pendere animi. I.P.101 a, Nõ in tabellis paucorũ iudicum, sed in tabellis omnium iudicum famam nostrã fortunamq́; pendere. Para.118 b, Cui omnis spes, & ratio, & cogitatio pendet ex fortuna.

Pendo, dis, pependi. appendo, æstimo, soluo. Or.201 b, In philosophia res spectatur, nõ uerba pẽduntur. I.V.200 a, Rem uobis proponam, uos eam suo nominis põdere penditote. Ep. 177 a, Totãq́; istã cãtilenam ex hoc pẽdunt, ut quamplurimum lucri faciant. pro Quin.1 b, Si ex opib. non ex ueritate causa pendetur. pro S.R.28 b, Tamẽ non temerè creditur, neq; leui cõiectura res pẽditur. cont. Rul. 89 a, Ego pro aqua uectigal pendam. et Q.F.296 b, Pendere uectigal. de Pro.70 a, Achæi in gẽtem pecuniam pendunt L. Pisoni quotãnis. Att.89 a, Vedius HS. cẽtena pẽdat necesse est. & 228 a, Vel impẽso precio. Att.194 b, Pẽdere usuram pecuniæ cuipiam. & 193 a, Pendere usuram ei à quo emeris. At.175 a, Maximas pœnas pendo temeritatis meæ. & 224 b, Tusc. 180 a, Pœnas illum pependisse audiui.

Penè. propè, nihil propius est factũ, quàm ut, etc. de Or. 9 b, Oratori poeta multis ornãdi generib. penè par, in hoc aũt propè idẽ, nullis in terminis, &c. Ep.4 a, Bibulũ habuimus multo iustiorem, penè etiam amicum. pro Q.R.47 b, Iudicia summæ existimatiõis, & penè dicã capitis. Ep.22 b, Penè factus sum ille. At. 80 a, Brutũ nõ minus amo quàm tu, penè dixi, quàm te. & 236 b, Ibi penè ualentem uideram Piliam.

Penes. I. V. 186 b, Cum omnis copia frumenti penes istũ esset redacta. cõt. Rul.76 a, Agri quorum adhuc penes Pompeium omne iudicium & potestas more maiorum debet esse. pro Do. 239 b, Censor, penes quem maiores nostri iudicium senatus de dignitate esse uoluerunt. pro Mil.113 a, Serui centum dies penes accusatorem fuerũt. Or.210 a, Eloquẽtia eos ornat, penes quos est. ad He.27 a, Vt ne ad solarium quidem idoneus, sed penes scenã et in eiusmodi locis exercitus sit. de Cl.188 b, Locutionis emẽdatæ ac latinæ laus penes Cæsarem fuit. & In Ver. 243 b, Cùm penes te prætoriũ nomen esset. Postquam. 202 b, Imperium quod erat penes ipsos. Ep.52 b, Ille penes quem omnis est potestas. et 152 b, ad He.255 a, Si putabit posse omnia penes unum autorẽ consistere: id est, omnia penes unum reperiret.

Penetrales. loca interiora & secretiora domus uel tẽpli. de Ar.257 b, Abditi & penetrales foci. de N.39 b, À penu penetrales à poetis uocantur.

Penetro, penetras. peruado, pertineo, permano, serpo. pro Arc.190 a, Cupere debemus, quo minus manuũ nostrarũ tela peruenerint, eòdẽ gloriam famãq́; penetrare. de Som.130 a, Cum Romulus hæc ipsa in templa penetrauit. de Pro.75 b, Non ipse ad eorum urbes sedesq́; penetrauit. I.V.225 a, Subitò, non lõgè à Syracusis penetrauit sub terras. Aca.30 b, Nulla acies humani ingenij

tãta est, quæ penetrare in cœlum possit. Tus.157 a, Animus penetrat, & diuidit omne cœlũ. de Na.57 a, Ratio hominis in cœlum usq; penetrauit. Par.241 a, Definiẽdo uerbo penetrare ad sensum opinionemq́; iudicis. de Cl.177 a, Nulla res magis penetrat in animos. I.A.250 a, Antonio in Galliã penetrãti D. se Brutus obiecit. de Vn.201 a, Astra per cœlum penetrantia solstitiali se & brumali reuocatione conuertunt.

Penicillus, li. Or. 203 b, Pictor uidit obuoluendũ caput Agamemnonis esse, quoniam summum illum luctum penicillo non posset imitari. Q.F.215 b, Mihi date Britãniam, quam pingam coloribus & penicillo meo.

Penis, nis. Ep.140 a, Caudam antiqui penem uocabãt, ex quo est propter similitudinẽ peniculus. at hodie penis est in obscœnis. At uerò Piso ille frugi in annalib. suis queritur adolescentes peni deditos esse.

Penitùs. prorsus. de N.24 b, Euhemerus religionem penitùs totam sustulit. Ep.70 a, Rationes à te collectæ uetabant me reipublicæ penitùs diffidere. Of.38 a, de Or. 154 a, Hãc consuetudinẽ penitùs amisimus. pro Qu.R. 48 a, Supercilia illa penitùs abrasa. Ep. 259 a, Tamẽ te penitùs rogo, ne, &c. de Na.39 b, Dij penates dicti, eò quòd penitùs insident. pro Mi. 114 b, Si tibi penitùs insedit ista suspicio. I.C.103 b, Periculum autem residebit et erit inclusum penitùs in uenis atq; uiscerib. reipublicæ. de Ar.257 a, Vitia in aliquo penitùs defixa atq; hærentia. cont. Rul.69 a, Odium penitùs insitum. de Ora. 94 a, Res penitùs perspectæ planeq́; cognitæ. & 138 a, Res penitùs ex causa efflorescere. de Or.92 b, Artẽ cognitis penitusq́; perspectis rebus cõtineri. de Or. 93 a, Penitùs in eam ipsam huius studij disputationẽ intimã peruenistis. de Orato.86 a, b, Omnes animorum motus penitùs pernoscẽdi. de Cl.180 b, Totam enim rempublicam tenebat, penitusq́; cognorat. Att.109 b, Dimittã ne me penitùs in causam. Qu.F.292 b, Qui in tuam familiaritatẽ penitùs intrarit. I.V. 143 a, Is bene penitùs in istius familiaritatẽ sese dedit. pro Cl. 18 b, Euellam ex animis hominum tantam opinionem, tã penitùs insitã tam uetustam? I.C. 102 b, Ea penitùs animis uestris mentibusq́; mandate. cont. Rul.65 b, Penitùs abstrusas insidias contra aliquem ponere. pro Syl.169 a, Nondũ penitùs in republica uersabar. Aca.9 b, Natura in profundo ueritatem, ut ait Democritus, penitùs abstrusit. et 31 a, Videamus terra'ne penitùs defixa sit. Ep.165 a, Legiones penitùs in Lusitania in hybernis collocaram. de Fi. 150 b, Habere aliquam rem penitùs cognitam. I.V.249 b, Opus multorũ operis penitùs excisum. Tus.229 a, Tibi nos ut antea magna ex parte, sic nũc penitùs totosq́; tradimus. Ep.223 b, Eum tibi penitùs commẽdo atq; trado. Epi.259 a, Tamen te penitùs rogo, ne, &c. de Fi.56 a, Ob eamq́; causam multi seipsos penitùs perdiderunt. At.128 b, Explicari mihi tuum consilium planè uolo, ut penitùs intelligam. Off.35 a, & de Leg 159 a, Nec aurum effoderetur penitùs abditum. et 161 a, Sed penitùs ex intima philosophia hauriendam iuris disciplinã puto. Item: Natura in specie oris penitùs reconditos mores effinxit.

Penna, pennæ. pinna. de Na.52 a, & de Diu.102 a, Aues pullos ex ouis exclusos pennis foueãt, ne frigore lædantur. de Fi.132 a, Pennarumq́; contextu corporis tegmẽ-
tã

ta faciebat. In Arat. Quæ uolat, & serpens geminis secat aera pennis.

Pennatus, a, um. pinnatus. de D.102 a, Hic Iouis altisoni subitò pennata satelles. & in Arat.

Penniger, a, um. de Vn.201 a, Animalium genus pennigerum & aerium. l. Armiger.

Pennula, læ. parua penna. de N.52 a.

Pensio, onis. merces, uectigal. Epi.92 b, Teneor tamẽ dum à Dolabellæ procuratoribus exigam primam pensionem. pro Quint.R.53 b, Cum altera pensio soluenda esset. At.127 a, De pensione altera, oro te, omni cura considera, quid sit faciendum. Att.188 b, Sed de prima pensione antè uideamus. adest. I. A.181 b, Ista coniunx tua nimium debet diu populo Romano pensionẽ tertiam. Att. 251 a, Hortensius uerò impudenter, nihil enim debetur ei, nisi ex tertia pensione, quæ est Calend. Sextil. ex qua pensione ipsa maior pars est & ei soluta aliquanto ante diem.

Pensito, as. pendo. pro Po.6 b, Qui uectigalia uobis pẽsitant, aut eos qui exercent atq; exigũt. & cõt. Rul.89 a, Immunia cõmodiore conditione sunt, quàm illa quæ pẽsitant. I.V.185 a, Pensitare pecunias alicui.

Penso, as. de Off. lib.2, Pensare operis & officijs, id quod uiolatum est.

Pensum, si. à pẽdeo, quod in colu est, è quo fila ducunt nẽdo mulieres. de Ora.153 b, Nunc ad reliqua progrediar, meq́; ad meum munus pensumq́; reuocabo.

Pensum. pẽsio. I.V.171 a, Pensum in agro Leontino magis est exigendum.

Penula, læ. pallium quo utimur in itinere propter pluuiã, lacerna. pro Mi.106 b, Milo de rheda reiecta penula, desiluit. At.316 a, Sed ita egi, ut non scinderem penulam. et ib. Horum ego uix attigi penulam. pro Sest.21 a, Is Milo niam penulam arripuit, &c.

Penulatus. penula indutus aut amictus. l. Rheda.

Penus. de N.39 b, Penates à penu ducto nomine: est enim omne quo uescuntur homines, penus.

Penuria, æ. paucitas. de Cl.165 a, Magna sapientium ciuiũ bonorumq́; penuria. de Am.108 a, Sunt igitur constãtes eligendi amici, cuius generis magna penuria est. de Inu. 76 b, Penuria agri.)(. Copia.

Per, cum accusatiuis rerum. pro Quint.32 b, Qui per uim & scelus plurimum possunt. & 20 a, Ista causa abs te tota per summam fraudem & malitiam ficta est. pro. Sex. R.19 b, Quod per scelus adeptus est, per luxuriam effudit ac consumit. Off.74 a, Quod per uim actum est, ratum esse non debet. de L.192 b, Agere aliquid per uim. I. V. 87 a, Per scelus et latrociniũ afferre aliqd. Q.F.294 a, & I.V.234 a, Per uim et metum facere uel auferre aliquid. pro D.225 a, Per insidias interficere aliquem. de N. 77 a, Potestas quam ipse per scelus erat nactus. I.P.85 b, Lex iniusta per seruos, incisa per uim, imposita per latrociniũ. Q.Fr.237 b, Per uim perferre legẽ. de Ar.253 b, Pòst exercitu solicitato per nefandũ scelus fugit illinc. pro S.R.23 b, Per summum dedecus uitam amittere. pro Qu.2 a, Mihi summam per iniuriã omnia inimica sunt. Ep.223 a, & I.V.63 b, Per iniuriã facere uel eripere aliquid alicui. pro Qu. R.48 b, Fannium per malitiam fecisse, & Roscium per imprudentiam deceptum esse. & ibid. Vtrũq; incredibile est, & Roscium quicquam per

auaritiam appetisse, & Fannium quicquam per se bonitatẽ amisse. pro Milon. 204 b, Mors illata per scelus. ad Her.12 b, Per dolum facere aliquid. Tusc.226 b, Per iram interficere aliquẽ. Ep.40 b, Per uim uiolare aliquẽ. I.V. 224 a, Res per castimoniã mulierum ac uirorum sacræ per alicuius stuprum uiolatæ. pro Cec. 286 a, Per tutelã aut fiduciæ rationem fraudare quempiã. de In.61 b, Aliquid per uim, per manum opulentam factũ esse. ad Her. 10 b, Per culpam uenire in necessitatem. & 28 b, In bello per ignauiam tubæ sonitum ferre non potes. de In. 56 a, Per fidem fallere aliquem. Postquàm.202 b, Qui per simulationem amicitiæ me prodiderunt. pro D.206 b, Cato inuisus, quasi per beneficium Cyprum relegatur: alter eijcitur per honorẽ turpissimum, alter per honestissimam calamitatem. pro S.R.33 a, Ascendere per alterius incommodum & calamitatem. & 24 a, Scæuola ciues suos seruare per compositionem uolẽbat. pro Quint.11 b, Per ius & magistratus aliquem defendere. pro Sex.R. 20 a, Per sententiam iusq; iurãdũ alicuius aliquid assequi, quod antea scelere ac ferro assequi consueueris. Or. 205 a, Trãslata, quæ per similitudinẽ ab alia re transferuntur. de N.9 a, Rebus inanimis per quandam significationẽ, deorum nomina esse tributa. de Or.157 a, Verbum per similitudinẽ translatũ. de Or.143 b, C. Cotta depulsus per inuidiã tribunatu. pro D. 229 b, Ferre legẽ alicui per gratiã. In Va.31 b, Vt nemo per tuũ latus (quod soles dicere) sauciеtur. pro D. 223 b, Ne id quidem per legem Liciniam, ut ipse tibi curationem ferres, facere potuisti. I.P.83 a, Tamẽ id ijs non licere per interdicta crudelitatis tuæ, potestatis erat non ferẽdæ. I. A.240 a, Sed quasi per caliginẽ perstrinxerat aciem animi Bruti salus. pro Mil.110 a, Hoc neq; per naturam fas est, neq; per leges licet. de Or. 157 b, Nexum quod per librã agitur. I.V.134 a, Per hanc rationem: id est, ad hunc modum, uel hoc modo. de D.120 a, Hoc igitur per gallinas Iupiter tãtæ ciuitati signũ dabat. de D.134 a, Aesculapius potest præscribere per somnium curationem ualetudinis. de Ora.87 a, Quæ sit ab Actio Næuio per lituum regionum facta descriptio. de D.118 a, Quàm scitè per notas nos certiores facit Iupiter. & 114 a, Animus per somniũ curis uacuus. & 87 b, Vaticinans per furorem ut Sibylla, &c. de Pro. 77 a, Per manus prouinciam alteri tradere. Epi. 257 a, Cum per ualetudinem: & per anni tempus nauigare poteris, ad nos ueni. & 94 b, Cum per ualetudinem posses, noluisti. I.A.172 a, Omnes consulares, qui per eam ualetudinem exequi fugã illam non possunt. At.671 b, Nunc per auspicia longam moram uideo. pro Pom. 37 b, Nec Pompeij gratiam mihi per hanc causam cõciliari puto. I.V.74 b, Per gratiam contendere aliquid ab aliquo. & 191 b, Per beneficium concedere aliquid. de In. 81 a, Nemo potest omnes res per scripturã complecti. & 64 a, Per impulsionẽ facere aliquid. Top.227 b, Per exta præsensio. de Or.98 a, Per quædã inuolucra & integumẽta perspicere aliquid. de N.54 b, Natura mẽbranas oculorum perlucidas fecit, ut per eas cerni posset. In Verrem, 212 a, Non per præstigia, sed palàm per imperium oppidum cõpilare. & 201 a, Per simulationẽ ædilitatis. cõt. Rul. 85 b, Illam copiam cum hac per risum ac per iocum contemnent. In Verr. 237 a, Honores ad quos & per ludum & per negligentiam peruenistis, &c.

Per,

Universidad de Deusto
Biblioteca

Per, cum personis cõiunctum, ut per me: id est, me autore, & c. Att. 15 b, Cæsar cum eo coire per Arrium cogitat, & Bibulus cum hoc se putat per C. Pisonem posse coniungi. de Or. 83 a, Plura detrimẽta publicis rebus, quàm adiumenta per homines eloquẽtißimos importata. I. C. 119 b, Ne quis pœnam eorũ aut per senatũ, aut per populum leuare possit. pro Mil. 120 d, Tranquilla rep. sine me ipsi, sed per me tamẽ perfruatur. de Ar. 253 a, Ne per optimatum discordiam pericula patribus creentur. pro Mil. 102 b, Habere spem ad salutem alicuius per iudices expugnandam. de Pro. 78 a, Liberè per aliquos gloriari aliquem, se, & c. I. A. 153 a, Pax deniq; per eum, per liberos cum ciuibus confirmata est. pro Mu. 135 a, Exturbare aliquem, qui & per se, & per suos, & uerò etiã per alienos defendatur. pro Fl. 157 d, Si ciuitas per uiros bonos graueséq; homines querelas ad uos detulisset. pro D. 224 b, Cum meã domum refertam uiris bonis per amicos suos complerent. At. 66 b, Nihil interest, utrum per procuratorem agas, an per te ipsum. pro S. R. 374, Recede de medio, per alium transigã. At. 86 b, Per binos tabellarios misi Romam literas. At. 76 d, Tu autem sæpe dare poteris tabellarijs publicanorũ, per magistros scripturæ. pro Clu. 53 a, Venenũ datum alicui per aliquem. I. P. 98 b, Quid per tuum seruulũ ordines ab signati? pro Cluen. 27 a, Comparare insidias alicui per aliquem. Att. 11 b, Biduo per unum seruum confecit totum negocium. I. C. 101 d, Nullũ iã tot annos facinus extitit nisi per te, nullum flagitium sine te. & 106 a, Quod nefarium stuprum non per illum? Att. 20 b, Enitere per seruos tuos, ut scheda ne qua depereat. de Nat. 77 a, Per præconem uendere aliquid. Attic. 277 b, Bibulus uellet per te aliquid autoritatis assũmere. In Verrem, 110 b, Iniurias suas per uos ulciscí statuerunt. & 58 d, Vlcisci iniurias suas per alium. pro S. R. 31 b, Vulgò occidebantur per quos? Attic. 82 b, Appius aliquot turmas equitum dedit Scaptio, per quas Salaminios coerceret. Quin. Frat. 313 b, Mirificè mihi & per se, & per Pompeium blanditur Appius. At. 93 a, Rex non in Pompeium prolixior per ipsum, quã per me in Brutũ fuit. pro Qu. 3 a, Per te C. Aquili decidit Quintius, quod liberis Scapulæ dissolueret. Item: Hoc eo per te agebatur, quòd, & c. Quin. Fra. 294 b, Complures urbes dirutas ac penè desertas per te esse recreatas. de Senect. 81 a, Respublica per adolescentes labefactata. pro Fl. 160 b, Ante pedes prætoris in fóro expensum est auri põdo centũ, paulo minus per Sex. Cæsium, & c. Att. 284 b, Atqui non esse, quàm esse per illum præstat. & 173 a, Clodius suspicetur aliquid à suis, uel per suos potius inimicos ad te esse delatum, quo, etc. et 175 a, Per eos diligẽtißimè cõtendas opus est, ut, & c. de Ora. 135 b, Ego cum doctior per te, tum etiam audacior factus sum ad iocandum. Att. 143 b, Id assequetur, si per prætores consules creentur. & 129 a, Volo etiam exquiras quid Domitius agat (habebis autem per quos poßis.) & ib. Memini quid mihi suaseris per Theophanem Culeonem. Epistol. 4 b, Per te factum est, quo minus pax fieret. Attic. 235 b, Hircium per me meliorem fieri uolunt. Acad. 23 b, Per me uel stertas licet, non modò quiescas. Epi. 110 d, Trahantur per me pedibus omnes rei. Tuscul. 219 d, Digladiẽtur ibi per me licet: id est, quod ad me attinet. Epist. 217 b, Per quos homines ste-

terim. Epistol. 42 d, Memetipsum per illum restitutum puto. & ib. b, Agere aliquid per aliquem. et 6 d, Per aliquem fieri certiorem, & c. & 110 d, Quæ sunt à me in secundo libro per Antonij personam disputata. & 143 b, Nunquam per M. Antonium quietus fui. Tusc. 158 d, Liberari metu per aliquem.

Per se aliquid agere. l. Per se. pro Mar. 137 d, Cum id neq; per te scires, neque aliunde scire potuisses. pro Syl. 179 b, Varguntei um & Antonium nihil audacter ipsos per sese sine P. Sylla, facere potuisse. pro Plan. 268 b, Is omnibus officijs per se, per patrem, per maiores suos totam Atinatem præfecturam comprehenderat. de Orat. 109 d, Cæteræ ferè artes se ipsæ per se tuentur singulæ. & 144 b, Nullum genus rerum aulsum à cæteris per se ipsum potest constare. Epist. 38 b, Hoc cùm per se mihi gratum est, tum quod, & c. & 39 b, Hoc est mihi charũ non propter, & c. sed per se, & c. Tusc. 218 d, Quod cùm ipsum per se, tum, & c. Ora. 101 d, Iam uerò ipsa per sese multum prodest. I. C. 103 d, Homo per se cognitus nulla cõmendatione maiorũ. Epi. 10 d, Per sese facere aliquid.)(. Cum alio, 12 d, pro Do. 227 b, Exul, ipsum per se nomẽ est calamitatis. de Ar. 253 d, Hoc qd sit. per se ipsum nõ facilè interpretor, sed ex eo quod sequitur. Suspicor. pro Sest. 16 b, Virtus splẽdet ipsa per sese semper, nec alienis unquam sordibus obsolescit. de Or. 129 b, Hoc nõ minus est per se ipsum inuidendum. de N. 32 d, Ignis per se ipse ac sua sponte mouetur. de Or. 109 b, Tu qui rationẽ dicẽdi per teipsum, usum aũt per nos percipere uolisti. & 93 d, Cum & per me ipsum egissem, & per Brutum sæpe tentassem. I. C. 99 b, Quotiescunq; me petijsti, per me tibi obstiti.

Per literas. Attic. 245 d, Agere gratias alicui per literas. Attic. 207 d, Brutus per literas purgat Cæsarem de interitu Marcelli. et 250 d, Cæsar mihi ignoscit per literas, quòd nõ uenerim. & 204 b, Inuito eum per literas. ut à me diuersetur. I. P. 88 d, Is à senatu supplicationẽ per literas postulauit. et I. V. 175 b, Per literas supplicare alicui. At. 278 d, Cõsolari aliquẽ per literas. et 15 d, Ea pars epistolæ, per quam te mihi purgatum esse uoluisti. et 19 b, Q. F. purgat se mihi per literas. pro Fl. 163 b, Nũc matri purgat se per epistolã. At. 178 d, Accusasti me per literas grauioribus uerbis. Att. 89 d, & Epi. 6 d, Colloqui cum aliquo per literas. et 15 b, Per literas colloqui cum aliquo, uel ostendere aliquid. Epi. 20 d, Per literas petere aliquid ab aliquo. Pro Syl. 177 b, Literæ, per quas ille precibus à Sylla petit, ut gladiatores emat.

Per deos, & cæteræ uel iurandi, uel precandi formulæ. pro R. P. 128 d, Per plures deos iurare. Offic. 33 b, Quid est enim per deos optabilius sapientia? pro Fl. 147 d, Per deos immortales iudices uos quæretis? & c. I. V. 218 b, Quis nã per deos immortales tuebitur P. Scipionis mortui memoriã? pro S. R. 43 d, Si tibi omnia mea tradidi, per deos immortales, quæ est ista crudelitas? pro Sest. 24 d, Hæc imitamini per deos immortales, qui gloriã quæritis. de N. 22 d, Hoc per ipsos deos quale tandem est? At. 284 d, Propera per deos. et ad He. 4 b, Et tu per deos, inquit, hunc amplexare. Oct. 329 b, Nam per deũm immortalium fidem, perq; fortunam populi Romani, quis, & c. de Or. 121 d, Per tuam nobilitatem, per uestram familiam, per tuas statuas, & c. & pro Quint. 18 d, Neuium

uium obsecrauit per fratris sui mortui cinerem, per nomen propinquitatis, per ipsius coniugem et liberos, ut, & c. ad Her. 40 d, Parce, inquit, & per ea quæ tibi dulcißima sunt in uita, miserere nostri.

Per, cum tempus significat. de Cl. 191 b, Duo fratres per idem tempus dißimiles inter se. At. 108 d, Tenuisti prouinciam per decem annos, nõ tibi à senatu, sed à te ipso per uim & factionem datos. & 104 b, Hunc per annos decem aluimus contra nos. Ep. 145 d, Per tot annos respub. diuexata. Qu. Fr. 307 b, Consecuti sunt dies comitiales, per quos senatus haberi non poterat. pro S. R. 31 b, Per ista tempora ijdem fuerunt, & c. & pro Cl. 53 b, Per hos annos, etc. pro Cl. 22 b, Per illam uim atq; uictoriam L. Syllæ: id est, eo tempore. I. C. 115 d, Ludi, decem per dies facti. Ep. 117 b, Vtiq; eius rei causa per dies comitiales senatum haberent. Ep. 259 d, Tamen te penitùs rogo, ne te uiæ per hyemem, nisi bene firmum commitas. Ep. 94 b, Neq; tamẽ dubito, quin per eos dies matutina tempora lectiunculis consumpseris. & 95 d, Binæ uenationes per dies quinq; magnificæ. pro Po. 4 d, Cũ antea per ætatem nondũ huius autoritatẽ loci contingere auderem. pro Dom. 220 b, Factus es eius filius contra fas, cuius per ætatẽ pater esse potuisti. & ib. Ille tibi loco filij per ætatem esse potest. Ep. 107 b, Quòd nullam partẽ per ætatẽ sanæ & saluæ reip. gustare potuisti. Q. de Pet. 210 b, Qui per ætatem & per negotiũ possunt.

Perabsurdus, a. Par. 234 b, Nam hæc quia uidentur per absurda, cùm grauiora sunt quàm causa, diligenter ferè quid quemq; deceat, iudicandum est.

Peraccommodatus, a. Epist. 33 d, Tunc mihi ille dixit, classe te uelle decedere, perfore accommodatũ tibi, & c.

Peracer, cris. de Orator. 134 b, Ingenium peracre. Epist. libro 9 ad Papyrium: Sed tamen ipse Cæsar habet peracre iudicium.

Peracerbus, a. l. Dulcesco.

Peracutus, a. I. V. 130 b, Qui eo uultu nos intuetur, ut sibi ipse peracutus esse uideatur.

Peracutè, adverb. acutè. Ac. 45 b, Peracutè moueri. Ep. 35 d, Et simul peracutè quereberis, quòd eos tributa exigere uetarem prius, quàm ego re cognita permisissem.

Peractio, onis, finis, extremum. de Sen. 95 d, Senectus peractio ætatis est tanquam fabulæ.

Peradolescens, admodum adolescens. pro Pomp. 15 b, Quid tam præter consuetudinem, quàm homini peradolescenti, cuius à senatorio gradu ætas longè abesset, imperium atq; exercitum dari?

Peræbia, æ. regio. I. P. 100.

Peræquè. I. V. 174 b, Atq; hoc peræquè in omni agro de cumano reperietis. & Ora. 198 b, I. P. 98 d, Quod cùm peræquè omnes, tum acerbißimè Bœotij senserunt. Ep. 165 b, Legiones omnes peræquè Antonij cæsas.

Peræquus, a. I. V. 210 b, Vt hoc liceret suspicari fuisse ali quando apud Siculos peræqua proportione cætera.

Perago, gis. perficio. de N. 28 d, Gracchus cùm comitia nihilominus peregisset, rem ad senatum retulit. I. P. 80 b, Atq; ita est à me consulatus peractus, ut, & c. de Sen. 91 b, Nec histrioni ut placeat, peragenda est fabula, modò in quocunq; fuerit actu, probetur.

Peragratio, onis. percursatio, lustratio. I. A. 171 b, Peragratio itinerum, lustratio municipiorum.

Peragro, as. pedibus obeo, lustro, concurso. I. V. 225 d, Ceres dicitur orbem omnium peragrasse terrarum. & de Or. 132 b, Cum quidem omnes prouincias se peragrasse gloriaretur. de Cl. 169 d, Eloquentia omnes peragrauit insulas, et peregrinata tota Asia est. pro Murena, 126 b, Asia ab eo in militari labore peragrata est. pro Mil. 120 b, Fama de interitu Clodij fines imperij Romani iã peragrauit. de Pro. 75 b, Has regiones populi Romani arma peragrarunt. de D. 100 d, Cilices, qui campos & montes hyeme et æstate peragrant. de Ar. 249 d, Agros et nemora peragrare. pro Cor. 57 b, Cn. Pompeij res gestæ omnes gentes cum clarißima uictoria terra mariq; peragrarunt. de Fi. 145 d, Plato Aegyptum peragrauit. de Vniu. 200 b, Annus, ubi sol suum totum confecit & peragrauit orbẽ. pro Cæl. 48 b, Possum omnes latebras suspicionum peragrare dicendo. de Or. 104 d, Oratorẽ dicendo peragrare per animos hominũ, sensus mẽtes q; pertractare. de Fi. 86 d, Qui innumerabiles mundos, infinitas q; regiones, quarũ nulla esset ora, nulla extremitas, mẽte peragrauisset. et 88 d, Maria pedibus peragrare, classibus mentes. & 145 d, Peragrare, lustrare, pedibus obire. de Cl. 194 b, Post à me Asia tota peragrata est, cum summis oratoribus. Of. 52 b, Et ob eam causam urbe relicta, rura peragrantes sæpe soli fuimus.

Peramans, tis. amans. At. 59 b, Homo peramans semper nostri fuit.

Peramanter. At. 139, Me quidem perofficiosè & peramanter obseruant.

Peramo, as. de L. lib. 2, Vbi illa sancta amicitia, si non ipse amicus peramatur toto pectore?

Peramplus, a. I. V. 226 d, Signa peramplæ.

Perangustus, a. I. V. 270 d, b, Perangustum fretum.

Peranguste. aduerb. de Ora. 98 d, Perfice, ut Crassus hæc quæ coarctauit, & peranguste referrit in oratione sua dilatet nobis atq; explicet.

Perantiquus, a. I. V. 200 b, Sacrarium perantiquum.

Perappositus, a. de Or. 134 d, Non solùm minus perappositæ, sed etiam quodammodo nobis.

Perarduus, a. In Ver. 185 d, Mihi perarduum est hoc commonstrare.

Perargutus, a. de Cl. 179, Homo perargutus.

Perattentè audire aliquem attentißimè. pro Cæl. 42 b.

Perattentus. attentus. I. V. 150 d, Perattentos animos habere.

Perbacchor, aris. bacchari, furere. In Sal. 273 b, Posteaquam ille suum annum in rep. perbacchatus est. I. A. 180 d, Quamdiu in illa uilla turpißimè es perbacchatus?

Perbeatus, a. de Or. 85 d, Perbeati fuisse Q. Frater illi uideri solent, qui in optima repub. cum et honoribus et rerum gestarum gloria floverent, eum uitæ cursum tenere potuerunt, ut uel in negocio sine periculo, uel in ocio cum dignitate esse possent.

Perbellè. aduer. At. 57 d, Perbellè feceris, si ad nos uenieris. Ep. 263 b, Sed si me amas, quod quidem aut facis, aut perbellè simulas, quod, & c.

Perbenignè. aduer. benignè. Att. 310 b, Perbenignè respondere alicui.

Perbenevolus, a. benevolus. Ep. 235 b, Cænius est perbenevolus nobis.

Perbene. l. Bene.

Universidad de Deusto Biblioteca

Perblandus,a,um.pro Rab.Post.126 a, Huic perblãdus reperiendus fuit,etc. Quin.Fr.lib.2, Successorem habes perblandum.

Perbonus,a.In V.208 b,Perbona toreumata.pro Fl.161 a, Agros natura perbonos habent.At.84 b,Quoad me cum rex fuit,perbono loco res fuit.

Perbreuis,e.In Ver.152 a,Perbreue tẽpus.de Cl.Quodq; perdifficile est,idem et perornatus,et perbreuis.pro Cl. Per mihi breuis uidetur.

Perbreuiter.breuiter pro Do.221 a,Sed hæc de auspicijs quæ ego nunc perbreuiter attingo,acta sunt à te.de Or. lib.2,Perbreuiter exponam.

Percalleo,les.obduresco.de Oratore,122 a,Si modò usum rerum percallueris. pro Milone,116 a, Sed nescio quomodo usu obduruerat, & percalluerat ciuitatis incredibilis patientia.

Percautus,a.At.293 a,Delectus percautus.

Percelebrari.I.V.252, De qua muliere plurimi uersus tota Sicilia percelebrabantur.pro Cæl. Audita,et peruulgata, & percelebrata sermonibus res est.

Perceler.celer.pro M.Cæl.50 a,Interitus perceler.

Perceleriter.Ep.89 a,Perceleriter aliquid adferre.

Percello,lis,perculi,perculsum.I. Perculsus. In Ver. 177 b,Hæc te uox non perculit?non perturbauit? pro Cæl. 54 b,Ne adolescentiam plenam spei maximæ perculisse atq; afflixisse uideamini.pro Dom.218 b,Iisdem machinis sperant me restitutum posse labefactari, quibus anteà stantem perculerunt.pro Milone,112 a, Mars communis qui sæpe spoliantem iam & exultantem euertit & perculit ab abiecto.pro Sest.27 a, Quos repentina aliqua uis ac tempestas perculit popularis. de Orator. 135 a,Scipio qui Tib. Gracchum perculit. pro Mil. 113 b, Quæ quamuis etiam mediocrium delictorũ conscientiam perculissent.pro Mar.133 b,Quos amisimus ciues, eos Martis uis perculit,non ira uictoriæ.

Percenseo,ses.recenseo,percurro.Par.241 b,Quo in genere percensere poterit plerosq; inueniendi locos.cõtra Rull.75 b,Italiam percensuisti. perge in Siciliam. Post. 204 a, Quis posit uestra in me uniuersa promerita nõ dicam complecti orando,sed percensere numerando.

Perceptio,onis collectio,comprehensio.Offic.35 a, Frugum fructuumq; reliquorum perceptio & conseruatio. Acad.7 a, Ars ex multis animi perceptionibus constat. Acad 47 b,Turpe est cognitioni & perceptioni assertionem approbationemq; præcurrere. Item,perceptio, quam κατάληψιν Græci uocant.

Perceptum,ti.I.Theorema.

Percipio,pis.fero,disco,comprehendo.de Sen.81 b,Serere,percipere, & condere fructus & Off.12 b,Vicinum citius adiuueris in frugibus percipiendis, quàm propinquum.de N. 4 a, Nam si singulas disciplinas percipere magnũ est,quanto magis omnes?Q.Fr.365 b, Cui in doctrina,cui in uirtute atq; humanitate percipienda plurimum à pueritia studij fuisset et tẽporis.de Fin.62 a,Cognoscere & percipere aliquid. Aca.10 a,Id tamen percipi ac comprehendi potest.Ep.232 b, Capere uoluptatem,percipere luctum.de Fin.56 b,Percipere uoluptatem uel dolorẽ sensibus.de Sen.81 a, Themistocles omnium ciuium nomina perceperat.de Or.103 b,Philosophia oratori necessariò percipiẽda est.I.C.102 b,Percipite quæso diligẽter quæ dicã.Or.197 b,Quæ neq; oculis,neq; aurib.neq; ullo sensu percipi potest.I.V.214 b, Percipere aliquid oculis.de Or.95 b, Aliquid percipere animo,et memoria custodire.Of.12 b,Nec oratores,quãuis artis præcepta perceperint,quicquã sine usu et exercitatione cõsequi possunt.At.126 a,Vt quodcũq; tu consilium percepisses,id nobis persequendum putaremus.

Percitus,a,um.incitatus,concitatus.pro Mil.113 b, Animo irato & percito facere aliquid.

Percommodè,ualde commodè.Tus.213 b,Itaq; siue casu accidit,siue consilio,percommodè factũ est.pro Cec. Hoc loco percommodè accidit,quod,&c.I.V. Verùm hoc adhuc percommodè cadit, quod cũ incredibili eius audacia,singularis stultitia coniuncta est.

Percomis.de Cl.183 b,Qui peritissimus iuris,idẽq; percomis habitus est.

Percrebresco,scis.increbresco,diuulgor.I.V.130 a,Res percrebuit,in ore atq; sermone omnium cœpit esse.At. 1 a,Cùm hoc percrebrescit plurimos nostros amicos inueniri.pro Mur.236 a,Cum uoces illius nefarij percrebuissent,qua,&c.& Of.63 b,Quod cũ percrebuisset, Pythias quidam,&c.Ep 149 a,Tamen ipsa fama, quæ de tua uoluntate percrebuit,magnã es laudem consecutus.I.V.215 b, Cum hæc fama de cupiditate nostrorum hominum percrebuerit.I.V.66 b,et 56 b,Opinio apud exteras nationes omnium sermone percrebuit.

Percrepo,as.persono.I.V.244 a,Lucus ille totus percrepabat mulierum uocibus,cantuq; symphoniæ.

Perculsus,a,um.percussus.At.274 a,Timore magno perculsa ciuitas tota ad te se effundebat.I.C.104 b,Catilina iam se perculsum et abiectũ esse sentit.pro Fl.149 a, Græcia quæ iamdiu suis cõsilijs perculsa et afflicta est. pro Mur.134 b,Perculsus & prostratus.At.40 a,Sum animo perculso & abiecto.et 97 a,Vehemẽter perculsus.aliter,percussus.Ep.48 b,Ita perculsa & prostrata iacẽt omnia.et At.116 a,Improbos esse quasi perculsos.

Percuntatio,onis.interrogatio.de Or.162 a,Rogatio,et huic finitima quasi percuntatio.et 138 a,Seruilis percuntatio.ad Her.8 b,Percuntatione,scirent ne,&c. de Vn. 195 a,Ac primum quidem tempus salutationib. reliquũ percuntatione consumpsimus.pro Clu.56 b, Adiungere aliquod non percuntatione quæsitũ,sed dolore expressum uideretur.de Clar.184 b,Sermo ductus è percuntatione filij,quid in senatu esset actum de In.81 a,Percuntatione.aliter,Per contentionem.

Percuntor,aris.quæro,sciscitor.de Or.93 a,Quo in genere unquã mihi percuntanti, aut quærẽti aliquid defuisti.& ibi.Nunquam te nisi omnia, quæ percuntati erimus,explicaris,dimittemus.de Or.135 b, Quærentibus & quasi percuntantibus lentè respondere.Ep.102 b,Negant te percuntantibus respondere.Ep.102 b,& 116 b, Percontari singulos.de Som.126 b,& Ac.39 a, Deinde ille me de nostra rep.percuntatus est.de Cl.180 a, Cum Theophrastus percuntaretur ex anicula quadam,quãti illud uenderet,etc.ad He.10 b,Et ab aduersarijs percuntabatur accusator,quid futurum sit,si,&c.de Diu.124 a,et contra Rul.85 a, Is solebat ex me percontari nostri augurij disciplinam,& ego illius.de Fi.64 a, Socrates percontando et interrogando elicere solebat eorũ opiniones,quibus cum disserebat.Par.234 a,Cum interrogamus

gamus nosmetipsos,aut percontamur.ad Her.10 b, Percuntari ab alijs.de Se.81 a, Sic enim percuntanti respondetur. Att.96 a, Sed tamen percuntando de nominibus Milonis,aliquid proficies.

Percupidus,a,um.Epist.6 b, Cognoui Hortensium percupidum tui.

Percuriosus,a.curiosus.pro Cl. 54 b, Nicostratus quidam fidelis Oppianici seruulus percuriosus,& minimè mendax,multa dicitur? &c.

Percurro,ris.percucurri,percursum.percẽseo,obeo, strictim attingo,breuiter decurro.de Or.132 b,& pro Clu. 23 b,Breuiter strictimq; dico.pro Ce.303 a,Id tametsi extra causam est,percurrã tamẽ breui.et de D.128 b, Hæc percurrere oratione facile est.pro Cor.65 a, M. Crassus,à quo hæc,quæ ego nunc percurro,subtilissimè sunt omnia perpolita.de Or.138 b,Si sic cõstituitur aliquãdo, ac nõ ista breuitate percurritur.& 147 b,Partes, quas modò percucurri,uel potius penè præterij. I. V.169 a, Per omnes ciuitates percurrit oratio mea.de Or.102 a, Ea quæ ualde breuiter à te Crasse de ipsa arte percursa sunt.Or.201 a,Orator percurrat omnes locos.de Orat. 124 b,Hæc properãs percurro.ad Her.23 a,Et identidẽ primos quosq; locos imaginũ renouandarũ causa celeriter animo percurramus.pro S.R.32 a,Nõ omnia dicã, & breuiter omnia tangã.& ib. Quod nõ longius prosequar,quàm salus huius postulabit.de Or.103 b,Est boni oratoris multa aurib. accepisse, multa uidisse, multa animo et cogitatione,multa etiam legendo percurrisse.

Percursatio,percursationis.peragratio.In Anton.172 a, Italiæ rursus percursatio.et 179 b,O claram illam percursationem.

Percursio,onis.Tusc.215 b,Propter animi multarum rerum brèui tempore percursionem.

Percursus,a,um.perceptus.de Or.121 a,Quæstiones omnes animo percursas,& propè decantatas habere.

Percussio,onis.de Or.159 b,Sed sunt insignes eorum numerorum percussiones.et Or.116 b,Non sunt in oratione tanquã tibicini percussionũ modi.et Tus.204 a,Percussiones capitis.Item Off.Si dares hãc uim M. Crasso, ut digitorum percussione posset hæres scriptus esse.

Percussor,oris.interfector.pro S.R.34 a,Ii quos qui leuiore nomine appellant, percussores uocant. & pro Dom.215 b,& In Ant.174 b, Quippe in his ipsis temporibus domi Cæsaris percussor ab isto missus, deprehensus dicebatur esse cum sica.

Percussus,a,um.perculsus.de N.71 a,Is fulmine percussus dicitur humatus esse Cynosuris.& pro Mur.137 a, Homines percussi Syllani temporis calamitate.Aca.41 a,Percussus grauissimo fortunæ uulnere.& 142 b,Percussus atrociss.literis.de Or.134 b,Cùm Cato percussus esset ab eo qui arcam ferebat.

Percutio,tis.ferio,cædo,perculi.de Nat.77 a,Hunc igitur Iupiter fulmine non percussit.& pro Mil.114 a,Deinde gladio percussus est ab uno de illis.In C.115 a,Turres de cœlo esse percussas.pro Do.215 b, A quib. ille se lapidibus appetitum & percussum esse dixit.de Or.126 b,M.Aemilium lapide percussum esse constabat pro S. R.34 b,Non quæro quis percusserit,cuius manu sit percussus non laboro.Tus.234 b,Quodcunq; nostros animos probabilitate percussit,id dicimus. pro Mil. 117 a, Qui uos mortuus inani cogitatione percussit.

Perdifficilis,le.)(.Perfacilis.pro Pl.259 b,et de Nat.2 a, Perdifficilis & perobscura quæstio.Par.Orator. Quæ perdifficilia sunt,perinde habenda sæpe sunt, ac si effici non possint.

Perdifficiliter.Acad.13 a,Aut si eã quoq; possit, cur illa non possit,quæ perdifficiliter,&c.

Perdignus.Ep.205.

Perdiligens.At.326.

Perdiligenter.de Cl.166.At.li.1.

Perdisco,scis.de Or.106 b,Num igitur,si,&c.Magonis Carthaginensis sunt libri perdiscendi?Ep.102 a, Si maluisses beneuolẽtiæ quàm litiũ iura perdiscere.& de Fi. 54 a,Illa perdiscere ludus.Q.F.320 a, Mea in illũ pueri omnes tanquã dictata perdiscãt.de Or.121 b,Voluntatẽ discẽdi,simul cum spe perdiscẽdi abijcere.de Or.107 a, Contortas res,et sæpe difficiles necessariò perdiscimus.

Perdisertè.de Or.90.

Perditè.flagitiosè,nequiter.Att.136 a, Qui hîc potest se gerere non perditè?

Perditor,oris.pro Pl.278 a, Ergo ego committerem ut perditor reip.nominarer,qui seruator fuissem? in Vat. 39 a, Etsi ego te perditorem & uexatorem Reip. fero, tu me conseruatorem & custodem feras.

Perditus,a,um.profligatus.Att.125 a, Nihil fieri potest miserius,nihil perditius,nihil fœdius.con.Rul.77 a, O cõsilia dissoluta & perdita.et Tus.221 a, Adolescẽs perditus & dissolutus.In V.161 b,et 67 b,Tu omnium profligatissime et perditissime.& pro Ra.95 a, Iudicia perdita & profligata.pro Dom.236 b, Aliquis scelere & egestate perditus.pro S.R.24 b,Omnia in eo ad perniciẽ profligata atq; perdita.pro Mu.144 b,Morbo confectus,lachrymis ac mœrore perditus.et Tus.234 a,Perdita ualetudo.Antequàm.195 a,Nemo tam perdita autoritate inuẽtus est,qui,&c.pro Cec.302 b, Exoritur hîc iam obrutis rebus omnibus ac perditis illa defensio,etc.

Perdiu.ualde diu.At.50 a,Per Thessaliam si irẽ in Epeirum,perdiu nihil eram auditurus.De Or.li.1,Boni oratores perdiu.

Perdiuturnus,na.pro Sest.16 a,Bellum perdiuturnum. de Nat.42 b,Natura,aut sempiterna sit necesse est hoc eodem ornatu,quẽ uidemus:aut certè perdiuturna, permanens ad longinquum & immensum penè tempus.

Perdiues.At.85 a,Amici regis duo tres'ue perdiuites:sed ij suum tam diligenter tenẽt,quàm ego aut tu.I.V.Mulier est Segestana perdiues & nobilis,Lamia nomine.

Perdo,dis.amitto,deperdo,offensionẽ accipio, iacturam alicuius rei facio,damnum facio,detrimentum facio uel accipio,aliquid damni cõtraho,deferor.Postquam.302 b,Recuperata uerò sua dignitate se non cõmissurum,ut cùm ea quæ amiserat sibi restituta essent, uirtutẽ animi non haberet,quã nunquam perdidisset.& de Ar. 252 b, Aut quòd oculos non perdidisti.Ep.12 a, Vt mihi stomachũ facerẽt,quem ego funditùs perdidi.& 71 a, Nisi id uerbum in omne tẽpus perdidissem.et 62 b,Quæ ego si nõ profundere ac perdere uidebor,omnib.meis uiribus sustinebo.& 72 a,Minus aũt miseri,qui his temporibus liberos amiserũt,quàm si eosdẽ bona, aut deniq; aliqua rep.perdidissent.ad He.38 a,Vitã amisit,at nõ perdidit. Ep.51 b,M.Cato summa uirtute filium perdidit. & ibi.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Existimabā omnes me, & industriæ meæ fructus, et fortunæ perdidisse. et ibi. Amittere omnia ornamenta. Ep. 136 b, Nunc cum tam æquo animo bona perdas, non eo sis consilio, ut, &c. Ep. 158 a, Ne quid ex amore tuo perdam. pro Mur. 129 a, Quod ius ciuile didicisti, operam perdidisti. de Orator. 95 a, & Parad. 122 a, Perdere operam apud aliquem doctorem. Epi. 95 a, Perdere oleum & operam. de Or. 150 b, Si non potuero, tempus nō perdam. Orator. 134 a, Perdere uel amittere aliquod oppidum.)(. Recipere uel recuperare. pro Qu. R. 46 b, Perdere causam. & ibidem, Totam litem aut obtinere aut amittere. & de Orator. 98 b, Perdere litem. Att. 174 a, Perdere iudicium bonorum. & pro R.P. 126 a, Perdere libertatem. I.V. 68 b, Classes amissæ ac perditæ. de Sen. 81 a, Perdere memoriam.

Perdere. prosternere, affligere, profligare. Pro P. R. 40 a, Iupiter urbes deleuit, fruges perdidit. At. 85 b, Ciuitates funditùs perdidissem. pro S.R. 24 a, Mors Qu. Scæuolæ omnes ciues suos perdidit & afflixit. In C. 104 b, Sine dubio perdidimus hominē, magnificè uicimus. de Fi. 39 a, Multi parētes, multi amicos, nōnulli patriā, pleriq; seipsos penitùs perdiderūt. Of. 51 a, Si hoc non fuerit, ut locupletes suū perdant, debitores lucrētur aliena.

Perdoceo, ces. edoceo. pro Sest. 23 a, Res difficilis ad perdocendum. & pro Cor. 67 a, Aliquis rerum uarietate, atq; usu ipso iam perdoctus.

Perduco, cis. pro Cl. 25 b, pro Plan. 280 b, Is Thessalonicam me in quæstoriumq; perduxit. Tusc. 210 a, Aiacem quidem ira ad furorem mortemq; perduxit. Att. 257 a, Octauius ueteranos perduxit ad suam sententiam. Epist. 196 a, Dum ad te legiones perducantur, quas audio duci. pro Quin. 4 b, Perducere aliquem ad suas conditiones iniquis rationibus. Ep. 143 b, Quæ si ad tēpus tuum perducitur, facilis gubernatio est. I. Ver. 123 a, Expositis suis difficultatibus hominem ad H S. L X X X. perducit, eamq; ei pecuniam numerat. de Sen. 89 b, Is ad centesimum annum uitam perduxit. Ep. 138 b, Ita usq; ad assum uitulinum opera perducitur. de Am. 110 a, Perducere aliquem ad amplissimos honores. Att. 83 a, Scaptius rogat ut eos ad talenta C C. perducam.

Perductor, oris. qui uel inuitum ducit. I. Ver. 82 b, Lenones, aleatores, perductores.

Perduellio, nis. crimen imminutæ maiestatis. in P. 80 a, C. Rabirius perduellionis reus. & pro Mil. 108 b, Actionem perduellionis alicui intendere. pro Rab. 92 b, Perduellionis iudicium à M. Tullio Cicerone sublatum. & ibi de perduellione multa. & de L. 191 a, ad Here. 26 a, Nam qui perduellionibus uēditat patriā, non satis supplicij dederit, si, &c.

Perduellis, lis. hostis patriæ, qui maiestatem minuit. de Off. 73 b, Nam pirata non ex perduellium numero definitus, sed cōmunis hostis omnium. Of. 8 b, Equidem animaduerto, quòd qui proprio nomine perduellis esset, is hostis uocaretur, lenitate uerbi tristitiam rei mitigante.

Peredo, dis. exedo. Tusc. 196 a, Lachrymæ peredere humore exangues genas. Poetæ.

Peregrè. in peregrinatione, foris. In Ant. 200 a, L. quidem frater eius, utpote qui peregrè depugnauit, familiam ducit.

Peregrinatio, onis. Attic. 145 b, Hæc fuga quam tu peregrinationem ὑπονοσίζων appellas. & Tus. 149 a, Exilium non multum à perpetua peregrinatione differt. de Fin. 87 b, Turtures cursu & peregrinatione lætantur. In Ant. 179 b, At quàm nobilis est tua illa peregrinatio. de Am. 115 b, Peregrinationes rusticationesq;. Att. 25 a, Curabo ut eius peregrinationis tibi opus extet. & 90 a, In hac autem peregrinatione militiáue nostra sæpe incensum ira uidi, sæpe placatum. At. 252 b, Omne tempus in peregrinatione consumemus.

Peregrinator, oris. Ep. 92 a, Non tam sum peregrinator quàm solebam: ædificia mea me delectant.

Peregrinitas, tis. mores peregrini, uel peregrinorū multitudo. Epist. 134 b, Tunc cum in urbem est infusa peregrinitas.

Peregrinor, aris. peregrinator uel peregrinus sum. et de Cl. 166 a, Eloquentia peragrauit omnes insulas, atq; ita peregrinata tota Asia est, ut se externis oblineret moribus. de Fin. 98 b, Philosophia peregrinari Romæ uidebatur. pro Rab. 96 b, Peregrinari in aliena ciuitate. & de N. 12 b, Longè lateq; peregrinari. Tus. 250 a, Ille infinitatem omnē peregrinabatur, ut nulla in extremitate consisteret. Ac. 1 b, Tanta uis ingenij peregrinata abfuit ab oculis fori. pro Mil. 107 b, An uerò tu solus ignoras? tu hospes in hac urbe uersaris? tuæ peregrinantur aures? neq; in hoc peruagato ciuitatis sermone uersantur?

Peregrinus, a, um. aduena, hospes, incola, alienus, externus. Offi. 8 b, Hostis apud maiores nostros is dicebatur, quem nunc peregrinum dicimus. contra Rul. 85 a, Nos autem iam non hospites, sed peregrini atq; aduenæ nominabamur. & 63 a, Lex, qua peregrini Roma eijciuntur. de Ora. 103 b, Orator nulla in re tyro ac rudis, neq; peregrinus atq; hospes esse debet. I.V. 217 b, Nemo neq; ciuis neq; peregrinus. de Am. 99 a, Ciuis.)(. Peregrinus. At. 93 a, Est enim quiddam aduenientem non esse peregrinum atq; hospitem. Offic. 25 b, Peregrini & incolæ officium est, nihil præter negocium suum agere.

Perelegans, tis. perpolitus. pro Pl. 271 a, l. Persubtilis. et de Or. 134 a.

Pereleganter. de Cl. 182, Pereleganter dicere.

Pereloquens. de Cl. 187.

Perendie. perendino die. At. 201 b, Scies igitur cras, summum perendie. & 214 b, Vt spero perendie. Ep. 263 a, Hodie, cras, perendie.

Perendinus, a, um. pro Mur. 130 a, Tot homines tam ingeniosos, per tot annos etiā nunc statuere non potuisse, utrum diem tertium an perendinum dici oporteret.

Perennis, ne. perpetuus, cōtinuus, iugis, continuatus. pro Fl. 151 a, Ab hac perenni contestatáq; uirtute maiorum non degenerauerit L. Flaccus. de Pro. 73 b, Meus in rempublicam animus pristinus & perennis. Postquam. 206 a, Si illud de duobus consulibus perenne ac proprium manere potuisset. de Som. 130 b, Sermo nunquam de ullo perennis fuit. de Diu. 122 a, Tarda ac sera nimis, sed fama & laude perenni. de Orator. 160 a, Loquacitas perennis & profluens. de Clar. 196 b, Contine te in tuis perennibus studijs. de N. 37 a, Stellarum perennes atq; perpetui cursus. & I.V. 225 a, Aquæ perennes. Tusc. 153 a, Continuata motio & perennis. Ep. 10 a, Ille perennis inimicus amicorum suorum. de N. 27 b, Perenne auspicium. Item: Nulla perennia seruantur.

Perennitas.

Perennitas, tis. perpetuitas. de N. 45 b, Adde huc fontiū gelidas perennitates.

Pereo, ris. intereo. Attic. 226 a, Liberalia tu accusas, quid fieri tum potuit? iam pridem perieramus. de Nat. 76 a, Varius summo cruciatu perijt. & Epist. 128 a, Scipio & Afranius fœdè perierunt. Quin. Fr. 296 b, Vt & publicanis satisfacias, ac socios perire non sinas. At. 32 a, Ne opera & oleum philologiæ nostræ perierit: & 176 a, Meo uitio pereo. I. Ant. 196 b, Tantam pecuniam populi Rom. tam breui tempore perire potuisset.

Pereruditus. At. 61.

Perexiguus. de Nat. 42 a, Perexiguum semen. Qu. Fr. li. 1, Aut nulla, aut perexigua pars. I.V. Act. 2, Dies perexigua. Ead. Solicitabar rebus maximis uno atq; eo perexiguo tempore. Tus. lib. 2, Bona corporis & fortunæ perexigua & perminuta.

Perexiguè. l. Minutatim.

Perexpeditus. de Fin. 97 a, Sed hæc quidem est perfacilis & perexpedita sententia.

Perfacetus. pro Planc. 266, Si non perfacetum, attamen fortasse non rusticum.

Perfacetè. I.V. 191, Perfacetè dicta.

Perfacilis. de Or. 92, & Or. 208 a.

Perfacilè. aduer. I.V. 107 a.

Perfamiliaris, re. de Fin. 147. Famil. lib. 13. de Clar. Orá. Quint. Fr. lib. 2. pro Quin.

Perfectè. absolutè, plenè, cumulatè, ex toto. de D. 85 a, Nunquam perfectè ueritatem casus imitatur. de Or. 95 b, Roscius nihil nisi perfectè, nihil nisi cum summa uenustate faciebat. de Cl. 191 a, Perfectè planeq; eruditus. de Fin. 110 a, Perfectè absolutus. de Cl. 173 b, Oratio neq; nimis infans, neq; perfectè diserta.

Perfectio, onis. expletio, absolutio.)(. Inchoatio, adumbratio. de Or. 95 b, & 160 b, Hanc ego absolutionē perfectionemq; in oratore desidero. de Cl. 177 a, In omnib. rebus difficilis optimi perfectio atq; absolutio. Item: Sic ea quæ proficiscuntur à uirtute, susceptione prima non perfectione sunt iudicanda. pro Mar. 134 a, Tantū abes à perfectione magnorum operum, ut fundamenta, quæ cogitas, nondum ieceris. Orat. 206 a, Rei alicuius si non perfectio, at conatus tamen & adumbratio.

Perfector, oris. de Or. 107 b, Stylus perfector dicendi, ac magister. At. lib. 8.

Perfectus, a, um. absolutus, perfectè absolutus, planus, summus, cōpletus, expletus, cumulatus, elaboratus, perpolitus, maturus, uerus, expletum omnib. suis partibus, quod ut Stoici dicunt, omnes numeros habet, quod omnes habet in se numeros ueritatis, rectè facta quæ Græci appellāt κατορθώματα, omnes numeros uirtutis cōtinent.)(. Inchoatus, imperfectus, adūbratus, conatus. de In. 62 b, Nihil simplici in genere omni ex parte perfectū natura expoliuit. Or. 197 a, Illud cui nihil addi possit, quod ego summū & perfectissimū iudico. de N. 33 a, Quod undiq; aptū atq; perfectū expletumq; sit omnib. suis numeris & partib. de Or. 95 b, Quis ad istā summa atq; in omni genere perfecta potest peruenire? de Op. 243 a, Vnū est genus perfecti, à quo qui absunt, nō genere differūt, ut ab Accio Terētius, sed in eodē nō sunt pares. de Or. 90 a, Orator plenus atq; perfectus is est, qui, &c. & ibi. Perfectus homo in dicēdo & perpolitus. & 88 a, et 91 a, Statuisti oratorē in omni genere sermonis atq; humanitatis esse perfectum. Tus. 172 a, Nemo parū diu uixit, qui uirtutis perfectæ perfecto functus est munere. de D. 135 b, Ad hæc nō mediocri opus est prudētia, sed ingenio præstāti & eruditione perfecta. de N. 32 b, et de Cl. 175 b, A primis inchoatisq; naturis ad ultimas perfectasq; procedere. de Cl. 187 b, Præclara inchoata multa, perfecta nō planè. M. Memmius perfectus literis Græcis. de Cla. 174 b, Rutilius penè perfectus in Stoicis. de D. 139 b, Philosophi qui propè iā absoluti et perfecti uidētur. de Fi. 53 a, Homo eruditus in geometriáq; perfectus. In P. 92 a, Homo ad persuadendū concinnus, perfectus, politus. de Pro. 74 b, Vt ea quæ per eum affecta sunt, perfecta reip. tribuātur. Or. 213 a, Perfectus cōpletusq; uerborū ambitus. & de In. 54 a, Perfectus & absolutus. pro Po. 11 a, Summus atq; perfectus imperator. pro Sest. 22 a, Perfecta cumulatáq; uirtus. de Fin. 74 b, Expleta & perfecta forma honestatis. & Tus. 236 a, Hic igitur, &c. fit perfecta mēs: id est, absoluta ratio. et ibi. Cui nihil deest, & quod in suo genere expletum atq; cumulatū est. de Or. 144 a, Vterq; in suo genere perfectus. Tus. 235 b, Natura in suo quodq; genere perfectum esse uoluit. & ib. Omniáq; in omnibus, quātum in ipsis est, nulla ui impediēte, perfecta sunt. pro Po. 4 a, Perfectum ingenio, elaboratū industria. I.V. 214 a, Candelabrū è gemmis clarissimis, opere mirabili perfectum. & 216 a. de Or. 102 a, Socratē illū solitum aiūt dicere, perfectū sibi opus esse, si quis, &c. de Cl. 170 b, Nihil est simul & inuentum, & perfectū. de Cl. 195 a, Iam uidebatur illud in me perfectū esse, et habere maturitatē quandam suam. Ep. 76 a, Videbam Italici belli historiam iam penè à te esse perfectam. & 2 a, Quoniam tu nisi perfecta re de me non conquiesti. de Am. 111 a, Omnia præclara, rara: nec quicquā difficilius est, quàm reperire quod sit omni ex parte in suo genere perfectum. Offic. 10 a, Quoniam nō uiuitur cum perfectis hominibus, pleneq; sapientibus, &c. & ibid. Homo non perfectus, nec sapiens. & 55 a, Quod perfectum atq; absolutum est, & ut Stoici dicunt, omnes numeros habet. Qu. de Pet. 214 a, Volo enim hoc commentariolū petitionis haberi omni genere perfectum. de Vn. 197 b, Vt unum opus totum atq; perfectum, ex omnibus totis atq; perfectis absolueretur. Or. 197 b, Quicquid est igitur de quo ratione & uia disputetur, id est ad ultimam sui generis formam speciemq; redigendum. & 198 a, Veram illam & absolutam eloquentiam nemo consequitur. de Fin. 95 a, Continere omnes numeros uirtutis. & 97 a, Expletus omnibus suis partibus. et 114 b, Perfectum et plenū.)(. Curtum & mancum. Top. 226 b, Perfectum.)(. Inchoatum. de N. 40 b, Plenum.)(. Præcisum.

Perferens, tis. de Or. 125 a, Perferens iniuriarum.

Perfero, fers. perpetior, tolero, obduro. At. 82 a, Fortasse tibi molestus sum, qui hæc prædicē de me, perfer si me amas. de Or. 115 b, Ac mihi quidē nō ita molesti sunt, facilè omnes perpetior ac perfero. pro S.R. 20 b, Id quod suscepi, quoad potero perferā. I. C. 109 b, Pruinas ac niues perferre. Tus. 178 b, Expectas fortasse dum dicat, patietur, perferet, non succūbet, &c. pro Sest. 28 a, Pertulì crudelitatē inimicorū. & ibi. Pertuli pœnarū satis. pro Do. 234 b, Perferrē impetū in aliquē: id est, in eum ir-

Universidad de Deusto Biblioteca

ruere. Attic.18 a, Perferre legem & 89 a, Si Curio legē pertulerit. pro Do.218 a, Si quæ promulgasti, perferre potuisses. At.289 b, Tamen existimaui à me quoq; tibi huius molestiæ nuncium perferri oportere. Ep.181 b, Et Atticus ad me sermonē tuū pertulit. Ep.11 b, Hæc cū ad me frater pertulisset, collegi ipse me, etc. et 20 a, Cū has ad te quamprimū literas perferri magnopere uellemus. et 22 b, In his enim sum locis, quò et propter lōginquitatē, & propter latrocinia tardißimè omnia perferūtur.

Perficio, cis. absoluo, cōficio, transigo, efficio, perago, extrema persequor, absolutionē alicuius rei perficio, perpolio, munus susceptum expleo. de N.32 b, In natura necesse est absolui aliquid atq; perfici. de Cl.206 a, Demosthenes multa perficit, nos multa conamur: ille potest, nos uolumus, &c. & Or.217 b, Id nos fortasse non perfecimus, conati quidem sumus. de Cl.196 b, Quorū tamen ipsorum ad ætatem laus eloquentiæ perfecta nondum erat. I.V.227 b, Mitto, inquam, hæc omnia, quæ ab isto per triennium perfecta sunt. de Orat.88 a, Tametsi ipsam exactionem mente, non lingua perfectā uidemus. At.101 b, Ac primùm illud, etsi cupidißimè expetitum à me sit, et approbatum à te, ne diutius anno in prouincia essem, tamen nō est nostra contentione perfectum. pro Ar.191 a, Nam res nostras gestas attigit hic uersibus, & inchoauit, quibus auditis eum ad perficiendum sum hortatus. de Or.86 a, Athenis summa dicendi laus & inuenta est & perfecta. At.208 b, Ego interea admonitu tuo perfeci sanè argutulos libros ad Varronem. et ibi. Dialogos confeci & absolui. Qu.Fr.327 a, Institutum poema perficere. & alibi, Instituere & efficere aliquid. & de D.109 b, Si instituta perfecero. Att.232 a, Ista nobis ad pridie Calendarū tractanda & perficienda sunt. pro Cl.21 a, Hoc totū malum à matre conflatum et perfectū. & 58 b, Hostiæ cæsæ ad scelus perficiendū. & pro Syl. 181 a, Itaq; eos ad perficiendum scelus furiæ quædā incitarūt. pro Cæl.48 b, Perficiendi & occultandi maleficij spes. et pro Deio.147 b, Perficere cogitata. Antequàm.197 b, Antea laude dignißimi ducebantur, qui se perfecerunt: nunc scelerati dicūtur, qui hæc administrarūt. de D.112 a, Ea enim prædicāt, quæ naturæ necessitas perfectura est. Ep.86 a, Perficere onus uel munus. cont. Rul.66 a, Quod si quis, etc. perficiā profectò, id quod, etc. ut, etc. de D.131 b, Callidè enim qui illa cōposuit, perfecit, ut quodcūq; accidisset, prædictū uideretur. Q.Fr.308 b, Eo die nihil perfectū est. & 318 b, Omnino spero paucis mensib. opus Diphili perfectū fore. de L.160 b, Ratio cum adoleuit atq; perfecta est, nominatur ritè sapiētia. de Vn.202 b, Quib. prætermißis cœli absolutio (perfecta non erit.

Perfidelis, le. At.24.

Perfidia, diæ. fraus, destitutio. Qu.Fr.308 b, Cato Pompeij in me perfidiam increpauit. de Or.118 a, In quo illa magna offensio est, uel negligentiæ susceptis rebus, uel perfidiæ receptis. pro S.R.36 b, Istius fide ac potius perfidia deceptus sum. I.A.231 a, Dextræ, quæ fidei testes esse solebant, perfidia sunt & scelere uiolatæ. Ep.3 b, In tanta hominum perfidia & iniquitate. At.118 b, Perfidiæ suspicionem fugere. I.A.175 b, Vtriusq; uestrûm perfidia in Dolabellam.

Perfidiosè. fallaciter. ad Her.2 a, Spurcè, superbè, perfidiosè. & 28 b.

Perfidiosus, a, um. perfidus. de N.76 a, Homo perfidiosißimus C.Marius. & de Or.136 a, Homo improbus & perfidiosus. & Ep.41 b, Perfidiosus, insidiosus, fallax.

Perfidus, a, um. perfidiosus. Postquam.202 b, Perfidus animus. pro Qu.4 b, Si fide societas colitur, qui socium prodit, perfidiosus est. Off.64 a, Omnes aliud agentes, aliud simulantes, perfidi, improbi, malitiosi sunt.

Perflabilis, perflabile. per quod flatus penetrare potest, tenue. de Dom.116 b, Epicurus deos induxit perlucidos & perflabiles.

Perflagitiosus, sa. pro Cæl.48.

Perfluens. affluens. de Fin.89 a, Perpetuis uoluptatibus perfluens.

Perfodio, dis. perforo, perfringo. I.V.31 a, Licet impunè per me parietes in adolescentia perfoderis. et de Fin.88 a, Atho perfosso.

Perfore. Ep.33 a, Perfore, accommodatū tibi scio, si, &c.

Perforo, as. perfodio, patefacio. Ep 94 b, Ex quo tibi Stabianum perforasti, & patefecisti Seianum. Tusc.158 a, Viæ ad oculos à sede animi perforatæ. & de Nat.68 b, Duo lumina ab animo ad oculos perforata.

Perfractè. de Off. lib.3, Perfractè aliquid defendere.

Perfremo, perfremis. de Natur.44, Perfremunt delphini. Accij.

Perfrico, as. I.V.160 b, Cum interea Apronius caput atq; os suum unguento perfricaret. In P.92 b, Scriba caput sinistra manu perfricans, &c. Tus.199 a, Quæ tu idem cum os perfricuisti, soles dicere: id est, cum pudorem et uerecundiam deposuisti.

Perfrigidus, da. I.V.229, Perfrigida dicere.

Perfringo, gis. infringo, effringo, labefacto. de Cla.168 a, Suauitas, quæ perfundat animos, nō quæ perfringat. & I.V.243 b. l. Repagulū. et Or.205 b. l. Irrepo. de Ar.255 a, Qui omnium obiecta tela semper ui et uirtute perfregit. & de D.126 a, Itaq; perfracto saxo sortes erupērūt. I.C.101 a, Deuincere & perfringere leges. et 123 a, Perfringere & labefactare conspirationem bonorum.

Perfruor, ris, perfructus sum. utor, potior. de Cl.165 b, Fortunati, quibus sapientiæ laude perfrui licuit. I.C.102 b, Hic qua lætitia perfruêre? quibus gaudijs exultabis? Tus.242 b, Omnesq; sapientes ijs gaudijs perfruuntur. I.C. Ep.67 a, Vt suauitate ingenij tui uiui perfruamur. & Ep.120 b, Ita mihi rep. salua uobiscum perfrui licet. & Ep.94 b, Perfrui ocio. de L.167 b, Vita modica et apta uirtute perfrui. Off.5 b, Expetuntur diuitiæ tum ad usus uitæ necessarios, tum ad perfruendas uoluptates. I.P.89 a, Hisce ego rebus pascor, his delector, his perfruor, quod senatus, & cætera.

Perfructus. nō perfruitus. In Hortēsio, autore Prisciano.

Perfuga, gæ. transfuga, qui ad hostes profugit. Orator.a, Cur de perfugis nostris copias comparat contra nos? pro S.R.38 a, Iste qui initiò proditor fuit, deinde perfuga. Of.69 b, Perfuga à Pyrrho uenit in castra Fabricij.

Perfugio, gis. transfugio. pro Cor.59 b, Qui hostes ad nostros imperatores perfugissent. & I.P.98 b, In oppidum Beroam perfugisti.

Perfugium, gij. portus, præsidium, arx. pro Cluen.194, Spero hunc locū eius fortunæ miseræ atq; iactatæ portum ac perfugium futurum. Offic.12 a, Tota domus quæ spectat in nos solos, neq; aliud potest habere perfugiū.

pro

pro Rab.91 a, Perfugium & præsidium salutis reipub. pro Syl.182 a, Munite communem arcem bonorū, obstruite perfugia improborum. pro Arc.188 b, Hæc studia rebus aduersis perfugium ac solatium præbēt. I.C.118 a, Domus commune perfugiū. de D.139 a, Somnus est perfugium omnium laborum & solicitudinum. Ep.71 b, A' portu & perfugio excludere aliquē. In V.129 a, Postremò illo desperatißimo perfugio uti posset. Itē, Senectuti uerò celebrandæ quod honestius potest esse perfugium? pro S.R.43 b, Vnum perfugium, una spes reliqua est. Tusc.174 b, Portum potius paratum nobis & perfugium putemus.

Perfunctio, onis. de Fin.59 a, Perfunctio laborum. & de Or.143 b, Honorum perfunctio.

Perfundo, dis. respergo. In V.89 b, Aqua feruenti à Rubrio ipso Philodamas perfunditur. & ad Heren.27 a, Cœpit postquam perfusus est defricari. de Cla.181 a, b, Multitudo audiēs ducitur oratione, & quasi uoluptate quadam perfunditur. de Fi.88 b, Cum omnes sensus dulcedine omni perfusi mouerentur. & Tus.213 a, Perfundere animū uoluptate. & de N.23 b, Perfundere aliquē omni uoluptate. & de Fi.65 a, Perfundi uoluptate uel iucūditate. et de Cl.168 a, Phalereus suauis fuit, sed suauitate ea, qua perfunderet animos, non qua perfringeret. Att.12 b, Dij immortales, qui me horror perfudit? pro S.R.31 b, Mihi uideris Eruci, una mercede duas res assequi uelle, nos iudicio perfundere, accusare autem eos, à quibus mercedem accepisti.

Perfungor, ris. utor, exantlo. de Se.93 a, Nam dū sumus in his inclusi compagib. corporis, munere quodam necessitatis & graui opere perfungimur. I.A.183 a, Mihi iam optanda mors est perfuncto rebus ijs, quas adeptus sum, quasq; gessi. & de Cla.165 b, Aetas nostra perfuncta rebus amplißimis. et de Or.101 b, Senex perfunctus honoribus & reipub. muneribus. pro Mar.124 b, Qui eadem pericula, quibus nos perfuncti sumus, ingrediuntur. Epi.9 a, Cum & honoribus amplißimis, & laboribus maximis perfuncti essemus. Ep.50 b, Reminiscere illam omnibus bonis perfunctā esse. pro Mu.136 a, Resp. perfuncta est hoc misero fataliq; bello. pro Do.240 a, Ab Hercule iam perfuncto laboribus sacra didicisse. Epist.68 a, Cæteris uerò nulla perfunctis propria molestia, &c. pro Cl.41 b, Aut quod se perfunctos iam esse arbitrantur, cum de reo iudicarunt. pro Dom.222 b, Equidem iam perfunctus sum, expleui animos inuidorū. Ep.11 b, Vt mihi tam multa pro se perpesso atq; perfuncto cōcederet. Att.280 a, Et dignitatē perfuncturus es.

Perga, gæ. urbs. In V.86, & 216.

Pergamenus, a, um. pro Fl.160 b, Annos iam XXX. in foro Pergameno uersaris.

Pergamum, mi. urbs in Asia. pro Fl.161 a, Cur non Pergami? Smyrnæ, &c. & de D.89 a.

Pergaudere. ad Qu.Fr.319.

Pergo, gis. eo, iter facio, tendo, petere contendo. pro Pla.280 a, Qui antequàm de meo aduētu audire potuißēt, aliquorum dierum uiam in Macedoniam ad Planciūq; perrexi. de Fi.147 b, In oppidum ad Pompeium perreximus omnes. Tusc.230 b, Vt ad eas cursim perrectura beata uita uideatur. ad Heren.40 b, Pergere obuiam alicui. de Le.158 b, Quin igitur ad illa spacia nostra se-

desq; pergimus? At.152 a, Brundusium pergere cogito. de D.106 a, Quibus quærentib. cur non eadem uia pergeret, deterreri à Deo dixit. de N.71 a, Neptunū esse animū cū intelligentia per mare pergentem. de D.86 a, Conclaue illud ubi erat māsurus, si ire perrexisset, proxima nocte corruit. Ac.39 a, Itaq; confestim ad eum ire perreximus. ad Heren.16 a, Nos proficisci ad instituta pergemus. I.Ar. Post hunc ore fero Capricornus uadere pergit. de Or.135 b, Perge cōficere iter reliquū. At.174 b, Hæc tu perge, ut facis, mitigare. pro Ce.296 a, Perge porrò hoc idem interdictum sequi, homines, etc. Q. de Pet.213 b, Perge tenere istam uiam, quam instituisti. de Or.87 b, Quamobrem pergite, ut facitis, adolescētes. I.C.99 a, Perge uerò cœpisti, egredere, etc. At.140 b, Perge, ut facis, & scribe quantū potes. Ep.150 b, Perge igitur, ut agis, &c. & de Fi.123 a, Perge porrò, &c. Offic.32 a, Sed ad reliqua pergamus. I.V.158 a, Pergam atque insequar longius. Part.232 a, Perge igitur ordine quatuor mihi istas partes explicare. & At.60 b, Perge reliqua. Att.79 a, Cum graues de Parthis nuncij uenirent, perrexi in Ciciliam. de Cla.188 b, Sed perge Pōponi de Cæsare, et redde quæ restāt. 279 a, Equidem suasi ut Romam pergeret. Itē: Quanquam dolebam, &c. tamē perrexi, Romāq; perueni. Quin.Fr.304 a, Rogo te ut Romam protinus pergas & properes.

Pergrandis, de. In Ver.112, 132, Vas uinarium ex una gēma pergrandi. contra Rul. Pergrande uectigal. I.V. Pergrandis pecunia.

Pergratus, ta. At.80 b, Vtriq; nostrûm existimo, tū mihi erit pergratum. Attic.20 b, Per mihi, per inquam, mihi gratum feceris. de Am.98 b, Pergratum mihi feceris.

Pergrauis, ue. pro Sest.27. & pro Cæl.51.

Pergrauiter. de Or.104.

Pergratum. l. Per, in compositione.

Perhibeo, bes. dico, aio, uoco. de D.111 a, Bene qui coniiciet, uatē hūc perhibeto optimū. de N.47 a, Quē claro perhibēt Opiuchum nomine. et 44 a, Hoc quod memoro, Graij perhibent æthera. & 39 a, Hunc summum habeto diuum, hūc perhibeto Iouem. I.Ar. Cum quib. ut perhibent, ausa est cōtendere forma. Ep.68 b, Nec minus est Spartiates ille Agesilaus perhibēdus: id est, celebrandus. Att.2 a, Qui sine eo, quem Cæcilius suo nomine perhiberet, facilè communē causam sustinerent. Tuscul.154 a, Ille auditor fuisse perhibetur. pro Lig.141 a, Prohibiti estis in prouincia uestra pedem ponere, ut perhibetis summa cum iniuria.

Perhonorificè. adu. At.227, Octauium sui perhonorificè & amicè Cæsarem salutabant.

Perhonorificus, ca. de Pro.78, & Att.lib.1, Collega in me perhonorificus.

Perhorresco, scis. exhorresco, pertimesco. pro Sest.21 a, I.P.89 a, Nemo ciuis est, qui hos nō oculos fugiat, auribus respuat, animo aspernetur, recordatione denìq; ipsa consulatus uestri perhorrescat. I.A.253 a, Tu illius diei memoriā non perhorrescis? et de Or.129 b, Tu imagines ipsas nō perhorrescis? I.V.218 a, Hanc tantam religionē nō perhorrescis? I.C.120 b, Tum lamentationē matrū familiâs, tum fugam uirginum ac puerorū perhorresco. pro Q.13 a, Quorū frequentiā & consessum non modò Quintius, qui de capite decernit, sed quiuis,

Universidad de Deusto
Biblioteca

qui extra periculum sit, perhorrescat. de Fin.131 b, Et si hoc quidem est in uicio, dissolutionem naturæ tã ualde perhorrescere. I.V.61 a, Nõ solum commoueor animo, sed etiam toto corpore perhorresco. At.212 b, Sed quid est tandem quod perhorrescas?

Perhospitalis, le. I.V.200, Domus perhospitalis.

Perhumanus, na. At.259, Homo perhumanus. Qu. Fr. lib.2, Sermo perhumanus.

Perhumaniter. Epist.99.

Pericles, clis. orator Atheniensis. Or.198 a, Pericles Anaxagoræ Physici auditor. & 199 a, Pericles ab Aristophane poeta fulgurare, tonare, & permiscere Græciã dictus est. de Orat.155 b, Pericles in cuius labris ueteres comici lepôrẽ habitasse dixerũt. et 111 a, Pericles, Thucydides & Alcibiades eadem ætate fuerũt. & 67 a, De Pericle. & de Cl.168 b, & 169 b. l. Pitho.

Periclitatio, onis. experiẽtia. de Nat.58 b, Quarundam herbarum utilitates longinqui temporis usu ac periclitatione percepimus.

Periclitor, aris. periculũ facio, experior, tento, cum periculo experior, periculũ pro aliquo suscipio, periculis me offero. de Or.97 b, Subeũdus usus omniũ, periclitãdæ uires ingenij, & illa cõmentatio inclusa in ueritatis lucẽ proferenda est. & 156 a, Mihi non est difficile periclitari, &c. de D.128 b, Babylonij CCCCLXX. millia annorũ in periclitandis experiũdisq; pueris quicunq; nati essent, posuerunt. Ep.154 a, Itaq; potius periclitari uolui, si possem mea præsentia exercitũ facere meliorem, quàm nimis cautus uideri. I.V.262 b, Homines in prælijs belli fortunã tentare ac periclitari solent. pro Q.18 a, Omnia circũspexit Quintius, omnia periclitatus est. de In.81 a, Periclitari omnium iura, si similitudines accipiantur: id est, periculum subire. I.C.199 a, Non est sæpius in uno homine salus periclitanda reip. de Am.108 a, Vt utamur quasi equis tẽperatis, sic amicitijs, aliqua ex parte periclitatis morib. amicorum. & Offi.66 a, Periclitemur (si placet) in ijs quidem exemplis, in quibus, &c.

Periculosè. cũ periculo. In A.210 b, Periculosè dico, sed oro uos, &c. & Epi.260 a, Periculosè hyeme nauigatur. Att.119 a, Homo quotãnis periculosè ægrotãs. pro Mil.103 a, Periculosè facere aliquid.

Periculosus, a, um. lubricus, anceps, præceps, nõ procul à periculo. At.213 b, Aliter fuissemus in hos inofficiosi, & in nosmetipsos penè periculosi. Epi.7 a, Offensionẽ esse periculosam uideo. Ep.7 b, Ratio rei gerẽdæ periculosa tibi uidebitur. Ac.17 b, Res periculosa et lubrica. & de N.72 a, Periculosa cõsuetudo. Of.17 a, Periculosa & anceps curatio. I.A.244 a, Infestum et periculosum iter. At.231 a, Dolabella sustulit simulationẽ desiderij, etc. ne periculosa nostris tyrãnoctonis esset. pro Ce.291 a, Ea sunt & turbulẽta, & temeraria, & periculosa. pro D.4 b, Bellum graue & periculosum. I.A.204 a, Dominandi cupiditas præceps et lubrica. I.A.263 a, Duobus periculosis uulneribus acceptis.

Periculum, li. discrimen, dimicatio. pro S.R.36 b, Adire periculum capitis. Or.205 b, Etiã si quando minus succedet, magnum tamẽ periculum nõ adibis: altè enim cadere nõ potes. & ibid. Versari in lubrico: id est, esse in periculo. In C.117 a, Offerre se periculis pro patria. &

Par.235 a, Subire periculum pro amico. pro Syl.169 a, Quibus ipsis periculum tũ cõflari putabatur. Att.33 b, & pro S.R.19 b, & pro Qu.8 a, Periculum uel pericula alicui, uel in aliquem intendere. pro Ce.301 a, Cui periculum mortis sit iniectum. pro Do.10 a, Committere se periculo mortis pro Põ.6 a, In periculum ac discrimẽ uocari. pro Cor.59 b, In periculum capitis atq; in uitæ discrimen pro aliquo se inferre. de Or.126 a, In amicorũ periculis aliquid accidere. de N.59 b, Dij discriminum periculorũq; comites. In V.259 b, A' securi negat ei esse periculũ. de Cl.194 a, Qui habitus nõ procul abest à periculo uitæ, si accedat labor, etc. Ep.58 b, 59 a, Tamẽ hoc tẽpore breuiter cõmonendũ putaui, ne quo periculo te proprio existimares esse: in magno omnes, sed tamen in cõmuni sumus. Of.31 a, Si ei subitò sit allatum periculũ, discrimẽq; patriæ, &c. I.V.61 b, Facessere periculũ innocenti. I.V.64 b, Creare periculũ alicui. Anteq.196 a, Nemini iniustè periculũ creaui. At.37 a, Si mihi periculũ procrearetur ab eo, quẽ ipse armasset. pro Mu.137 a, Qui dum conatus est, etc. in periculum ueni ne amittat, &c. Ep.267 a, Maximũ ab uniuerso naufragio periculũ est. At.102 b, Maximo in periculo res est. et 129 a, Domitium periculo obsidionis liberari cupio. Tusc.251 a, Quæ qui recordetur, aut sanè periculũ est, ne, etc. et 163 a, Ne mouear, &c. periculum nõ est. & de Orat.102 b, Nullum periculum est, ne quid tu, &c. Att.* Summũ erat periculum, ne si nihil impetrarẽt, à senatu alienarẽtur. Meo periculo, tuo, suo, alicuius. I.V.246 a, Sumptu periculoq; suo armatã nauẽ aliquò mittere. I.V.148 a, Periculo suo uersari in aliqua re. p Ses.25 a, Quid tu meo periculo gurges patrimonij helluabare? At.85 b, Brutus scripsit rẽ illã suo periculo esse. pro Fl.154 b, Iniustè facis, si putas periculo nostro uiuere tuos cõtubernales. pro Ses.14 a, Ego qui periculo reip. uiuebã. At.59 a, Quod quidem tibi nummi meo periculo sint. Att.212 b, Sed etiã atq; etiã dico, tuo periculo fiet. I.A.242 b, Ita fit, ut meo semper periculo peccet Antonius. de Leg.188 a, Dux enim suo periculo progredi cogitat. pro Murẽ.130 b, Quæ consuluntur, minimo periculo respondentur.

Periculum facere. pro experiri, & periclitari. In V.72 b, Facere periculum innocẽtiæ alicuius. In Verrẽ, 59 a, Tu uerò qua in re specimẽ cæteris aliquod dedisti? quãdo tute tui periculũ fecisti? de Pro.76 a, Si quis fortunæ munerib. amplissimis ornatus, sæpius eius deæ periculum facere nollet. I.P.93 b, Fac huius odij tanti ac uniuersi periculum, si audes. I.A.179 a, Qui quotidie periculum fortunæ facit.

Perillustris, stre. At.79, Perillustres fuimus.

Perimbecillus, la, lum. Att.169, Quod quidem est natum, perimbecillum est.

Perimo, mis. interimo, deleo. Tus.167 b, Nec potest esse miser quisquam sensu perempto. & 174 a, Sin aũt perimit ac delet omnino, quid melius? de Arusp.249 a, Si ludi non intermissi, sed perempti atq; sublati sunt. pro Pl.280 b, Si mihi uis aliqua maior reditum peremisset. pro Sest.13 b, Si causã publicã mea mors peremisset. Di.84 a, Vbi tam teneros uolucres matremq; peremit. de Di.84 a, Luna, &c. stellanti nocte perempta est. de Vn.202 a, Nec uos ulla mortis unquam fata perimẽt.

Per-

Perincommodè. At.14 a, Sed accidit perincommodè, quòd eum nusquam uidisti.

Perinde. proinde quasi, similiter, eo loco. de Ora.140 b, Nõ possum dicere me hæc perinde ut dicã discenda esse didicisse. et 162 b, Sed hæc omnia perinde sunt ut aguntur. Off.76 b, Habes à patre munus magnum, sed perinde erit ut acceperis. At.201 a, Bene facis cũ id efficis, mihi crede, perinde ut tu existimare nõ posses. Epi.122 b, A' te peto, ut meas iniurias perinde doleas, ut me existimas dolere tuas solere. de Cl.181 b, Hæc perinde accidũt, ut eorũ qui audiũt mẽtes oratione tractantur. I.A.261 b, Perinde homines, ut quisq; meretur, iudicãt. pro Cluẽt.32 a, Perinde ut opinio est de cuiusq; moribus, ita quid ab eo factum aut nõ factum sit, existimari potest. de D.126 b, Signiferi orbis unaquæq; pars alia alio modo mouet cœlũ, pinde ut quæq; stellæ in his finitimisq; partib. sunt quoq; tempore. de D.227 a, Perinde utcunque temperatus sit aer, ita pueros oriẽtes animari atq; formari. Ac.9 a, Difficile est de eorũ temeritate, perinde ut causa postulat, dicere. Ep.134 a, Nõ perinde ut est re absens percipere potuisti. Tus.168 b, Omnia ista perinde ut cuiq; data sunt, pro rata parte à uita uel longa uel breuia dicũtur. Ep.145 b, Si perinde ut mereor, mihi successerit. pro Ce.296 b, Perinde ualebit, quasi armatissimi fuerint si reperiẽtur, &c. pro Qu.15 b, Atq; hæc perinde loquor, quasi debueris, etc. Tus.204 a, Perinde stultissimũ regẽ in luctu capillũ sibi euellere, quasi caluitio mœror leuaretur. pro Qu.8 a, Quod nunquã factum est, perinde quasi factum sit confirmare. Tusc.160 b, et I.V.96 a, Metelli sperat sibi quisq; fortunam, perinde quasi certi quicquã sit in rebus humanis. aliter, pinde quasi. Att.220 b, Quod ego perinde tuebar, ac si usus essẽ. At.44 b, Perinde habebo, ac si scripsisses nihil esse. & Par.237 a, Perinde habere aliquid ac si nõ esset. pro Qu.R.47 a, Perinde ac si, &c. perinde dicemus. Ep.179 b, Perinde ac si iã uicerint. aliter, Proinde ac si. Tus.229 a, Philosophia nõ perinde ac de hominũ est uita merita laudatur. de Fi.63 b, Viuẽdi artẽ tantam tamq; operosam, & perinde fructuosam relinquerent. ad He.1 b, Res gestæ aut perinde ut gestæ. pro Mur.132 b, Perinde habeatur, quasi eam pecuniam ceperit. Vereor, ut hoc quod dicam nõ perinde intelligi auditu possit, atq; ego ipse cogitans sentio.

Perindulgens. de Off. li.3, Perindulgens in patrem, idẽ acerbè seuerus in filium.

Perinfirmus, ma. de Fin.75.

Peringeniosus. de Cl.172.

Periniquus, qua. Ep.195, Periniquo animo pati. pro Põ, Periniquum et non ferendum.

Perinsignis, gne. notabilis, conspicuus. de Le.166 a, Perinsignis corporis prauitas.

Perinuitus, ta. inuitè, inuitò. Ep.111 a, Tu uellẽ ne ueritus esses, ne perinuitus legerem tuas literas.

Periocha, chæ. argumentũ, cõplexio totius rei breuior. Att.213 a, Ego ne Tyroni quidẽ dictaui, q totas περιοχὰς persequi solet, sed Spintheri syllabatim.

Periodus, di. eiusq; partes. Ora.217 a, Circuitus orationis, quẽ Græci περίοδον, nos tum ambitũ, tum circuitum, tũ comprehensionem, aut continuationem, aut circũscriptionem dicimus. & de Orat.161 b, Cum illi ueteres circuitũ, & quasi orbem uerborum conficere non possent, terna aut bina, aut nõnulli singula etiam uerba dicebant. de Cl.179 a, Cõprehensio & ambitus ille uerborum (si sic periodũ appellari placet) erat apud illum contractus & breuis. Ora.217 a, Dicendum est, quãtos circuitus facere deceat, deq; eorũ particulis & tanquã incisionib. differendum est. Or.218 b, Constat enim ille ambitus, & plena cõprehensio è quatuor ferè partib. quæ membra dicimus. & ib. E' quatuor quasi hexametrorum instar uersuum quod sit, constat ferè plena comprehensio. Or.219 a, Sequitur comprehensio ex duobus membris, qua non potest esse breuior. Quem quasi nostrum fefellit, ita uos esse dicturos. Or.217 a, Placet igitur omnia dici illa circũscriptione & ambitu, ut tanquã in orbe inclusa currat oratio, quoad insistat in singulis perfectis absolutisq; sentẽtijs. Or.216 b, Solet autẽ quæri, totóne in ambitu uerborum numeri tenendi sint, an in primis partib. atq; in extremis. Or.216 b, Nõ sunt in oratione tanquã tibicini percussionũ modi, sed cõprehensio & species orationis clausa & terminata est. Or.215 a, Circuitus incitatior numero ipso fertur, et labitur, quoad perueniat finẽ & insistat. Or.210 b, Forma concinnitasq; uerborũ cõficiat orbem suum. de Or.160 b, Oratio conuersiones habeat absolutas. ad He.30 a, Continuatio est, densa & cõtinens frequentatio uerborum cum absolutione sententiarum. & ib. Exempla periodorum, quæ in tribus cõmodissimè fieri solent, in sententia, in cõtrario, in conclusione. & 34 a, In continuationib. oportet uerba sicut à poetis in quendam numerũ extruere. I.V.250 b, Exempla periodorũ. & 261 a, Cui, etc. hæc, etc. et de Fi.84 a, Cui, etc. et 83 b, Quin, etc. ijs, etc. & Tus.235 a, Nã cui, &c. huic, etc. Exẽplum pulcherrimæ periodi. de Amic. Nam cuius aures clausæ sunt ueritati, ut ab amico uerũ audire nequeat, huius salus desperãda est. Exẽplũ periodi figura tantũ. I.V.274 a, Post Syracusas cõditas, quẽ in portũ nũquã hostis accesserat, in eo te prætore primùm piratæ nauigauerũt.

Peripateticus, a, um. de Or.148 a, Ab ipso Platone Aristoteles & Xenocrates, quorum alter Peripateticorũ, alter Academiæ nomen obtinuit. Acad.42 a, Qui erant cum Aristotele, Peripatetici dicti sunt, quia disputabãt inambulantes in Lycio. Tus.195 a, Peripatetici familiares nostri, quibus nihil est uberius, nihil eruditius, nihil grauius. Of.56 a, Peripatetici, qui quondam ijdem erãt qui Academici. & de Fi.125 b, Peripatetici & Academici ueteres ijdem. de N.5 a, Stoici cũ Peripateticis re consentire, uerbis discrepare uidentur. & ib. M. Piso Peripateticus. de Fi.99 a, Est enim Peripateticorum consuetudo dicẽdi nõ satis acuta, propter ignorationem dialecticæ. Peripatetici ad placãdos animos multa afferũt: spinas partiendi & diffiniendi prætermittunt, Tus. lib.4. Peripatetici honesta cõmiscent cõmodis, ut ea inter se magnitudine, & quasi gradibus, nõ genere differãt, de N. Peripatetici libidinis uel cupiditatis genus ad summã utilitatẽ esse dicũt à natura datum: nihil enim quẽquam, nisi quod libeat, præclarè facere posse, Tus. li.4. Peripatetici omnia, quæ ipsi bona appellãt, pertinere dicũt ad beatè uiuendũ, de Fi. lib.3. Paripatetici corporis cõmodis cõpleri uitam beatam putant, de Fi. li.3. Peripatetici imperia seueriora nulla esse putãt sine aliqua

acer.

Universidad de Deusto
Biblioteca

acerbitate iracundiæ, Tuſ.queſt.li.4.Peripatetici, perturbationes iſtas, quas Stoici extirpandas putãt, nõ modò naturales eſſe dicũt, ſed etiã utiliter à natura datas, Tuſ.q.li.4.Peripatetici reprehẽderunt præmeditationem rerum futurarum, ſed malè, Tuſ.q.lib.3.Peripatetici plurimũ tribuunt honeſtati, ſed tamen & in corpore, et extra, eſſe quædam bona cenſent, de Fi.lib.2. Peripateticorum diſciplina, quantũ ad dicendum conferat, Bru.Peripateticorum elegans exercitatio, Or.Platonis autem autoritate, qui uarius & multiplex & copioſus fuit, una & conſentiens duobus uocabulis philoſophiæ forma inſtituta eſt Academicorum & Peripateticorũ, qui rebus congruentes, nominibus differebãt, 1 Aca.q. Peripateticorum librorũ duo genera ſunt: unum populariter ſcriptum, quod ἐξωτερικὸν appellabãt: alterum limatius, quod in commentarijs reliquerunt, de Fi.li.5. Peripateticorũ facilè princeps Cratippus, de Vn.Mollis & eneruata Peripateticorũ ratio et oratio, qui perturbari animos neceſſe eſſe aiunt, &c.Tuſ.q.lib.4.Peripateticorum ratio in philoſophia & ratione dicẽdi, Br.Peripateticis nihil eſt uberius, etc.3 Tuſ.q.19. A Peripateticis diſſerendi nõ dialecticè ſolim, ſed etiam oratoriè præcepta ſunt tradita, de Fin.lib.5.

Peripetaſma, tis. periſtroma, aulæum. I.V.205 b, Quid illa Attalica tota Sicilia nominata, ab eodem Heio peripetaſmata emere oblitus es?

Periratus. Epiſt.128.

Periſtroma, tis. peripetaſma, ſtragulum, ſtragula ueſtis. I.A.173 a, Conchyliatis Cn.Pompeij periſtromatis ſeruorum in cellis lectos ſtratos uideres.

Periſtylum, li. locus columnis undiq; clauſus, et ornatus, intra quas columnas, tres aut quatuor porticus patẽt, ea forma, qua uidemus clauſtra, quæ uocant ſacrarum ædium, præſertim monachorum fabricata. pro Do.236 b, Porticus cum conclauibus pauimenta trecentũm pedum ampliſſimum periſtylum.

Peritè. ſciẽter. de Or.116 a, Hæc quidem ſunt concinnè diſtributa, ſed nõ peritè. & pro Cornel.55 a, Peritè dicere de aliquare. de Or.109 a, Scienter & peritè dicere. de Or.89 a, In aliquare ſatis callidè uerſari ac peritè. et I. V.135 b, Peritiſſimè & callidiſſimè facere aliquid.

Peritus, a, um. ſciẽs, gnarus, exercitatus, intelligens, in aliquare artifex. pro Cor.55 a, Si uſus patronorũ in iudicijs ualeret, à peritiſſimis L.Cornelij cauſa defenſa eſt. et pro Fon.283 a, Peritus ad uſum ac diſciplinã belli. de Or.99 a, M.Cato iuris ciuilis omnium peritiſſimus. & 203 a, Iuriſconſultus, qui legum et conſuetudinis ad reſpondendum & ad cauendũ peritus ſit. & 106 a, In eo iure quod ambigitur inter peritiſſimos. de Cl.171 b, Fabius Pictor iuris & literarũ & antiquitatis bene peritus. Epiſt.102 b, Nemimem te iuris peritiorem eſſe conſtat. pro Cl.39 b, Quis P.Oclauio ingenio prudentior? iure peritior? de Cl.173 b, L.Celiusiuris ualde peritus. & 183 a, L.Aelius antiquitatis ſcriptorũq; ueterum literatè peritus. de Ora.94 a, Hæc ab hominibus callidis ac peritis animaduerſa ſunt. pro Fõ.279 b, Sapiens homo ac multarũ rerũ peritus. Of.29 b, Homo doctus, uel etiã uſu peritus. Off. 64 a, Homo peritus defniẽdi. & pro Fõ.283 a, Peritus belli gerendi. I.P. 91 a, Vir fortis, in primis belli ac rei militaris peritus Q.Martius, etc.

Periucundus, da. de Or.101. & 111. Epiſt.lib.2.

Periucundè. pro Cel.42, Euit enim periucundè.

Periurium, rij. perfidia. Of.73 b, Non enim falſum iurare peierare eſt, ſed quod ex animi tui ſententia iuraueris, ſicut uerbis cõcipitur more noſtro, id nõ facere. periurium eſt. Off.73 b, Sed ſi hic ſibi ſumunt, nullã eſſe fidẽ quæ inſidelis data ſit, uideãt ne quæratur latebra periurio. In Verrem, 204 a, Quàm minimum dem illi temporis ad meditandum confirmandumq; periurium. pro Fon.283 b, Sceleratorum hominum periuria. de Aruſp. 252 b, Hoc ſuſpicor de tuorũ iudicum manifeſto periurio dici. Item: In periurio fides iuſiurandũ negligitur. de L.174 a, Periurij pœna diuina, exitium: humana, dedecus.

Periurus, a, um. qui fidem & iuſiurandũ negligit & uiolat, uel relinquit. pro Q.R. 48 a, Improbiſſimus et periurſſimus leno. 52 b, Nihil intereſt inter periurũ et mẽdacem. l. Mendax.

Perlabor, ris. Tuſ.154 a, Indeq; perlapſus ad nos, et uſq; ad Oceanum Hercules.

Perlatè. de Or.110 a, Perlatè patere.

Perlego, gis. de D.81 b, Perlegi, inquit ille, tuũ paulò antè tertium de natura deorum.

Perleuis, ue. contra Rul.82, Perleui momento fortunæ.

Perleuiter. Qu.Fr.309, Perleuiter commotus.

Perlibenter. At.132.

Perliberaliter. At.138, & 245.

Perlitus, a, um. reſperſus. pro S.R.43 b, Perlitus ſanguinis crudelitate.

Perlongus. At. 80 a, Perlonga & nõ ſatis tuta uia. cõt. Rul. Perlongo interuallo.

Perlubens, tis. Qu.F.311 b, Me perlubente, Seruius alliſus eſt.

Perluceo, ces. eluceo. Offi. 39 b, Honeſtum illud maximè quaſi perlucet ex ijs quas commemoraui uirtutibus.

Perlucidus, a, um. perlucens, quod ita tenue ac lucidum eſt, ut per id res reſpici & peruideri poſſint, illuſtre, & ualde clarum. de Na.54 b, Membranæ oculorum perlucidæ. & de D. 107 b, Illuſtris & perlucida ſtella pro Do. 116 b, Deos ipſos induxit Epicurus perlucidos & perflabiles.

Perluctuoſus, a, um. Qu.F.327. L.Funus.

Perluſtro, as. Par.233 a, l. Luſtro.

Permagnus, a, um. I.V.81, Permagno uendere. At.lib.10. 154 b, Per enim magni æſtimo, tibi firmitudinem animi noſtri, et factũ noſtrum probari. Part. Quod enim permagni intereſt, pro neceſſario ſæpe habetur.

Permaneo, es. conſto. de Am.110 a, Aliter enim amicitiæ ſtabiles permanere non poſſunt. Epiſt.11 a, In omnibus meis ſententijs de rep. priſtinis permanebã. & 70 b, 71 a, Permanere in incepto. de Le.183 a, Nã & Athenis iã ille mos à Cecrope, ut aiunt, permanſit. Ep. 51 a, In mea erga te uoluntate permaneo. de Fi.82 b, Illud ſtabile & firmum permanſurum eſt. de Ora.210 b, In qua permaneo Catule ſententia. Epiſt. 13 a, Qua in ſententia conſtare ſi uoluiſſent, &c. Atti. 20 a, Permanere in priſtina ſententia.

Permano, as. peruenio, penetro. pro Corn.66 b, Vt alii qui ſermones inuidorum etiam ad ueſtras aures permanarent, & in iudicio ipſo redundarent. pro Do.237 b, Et ſi

Et ſi effluunt multa ex ueſtra diſciplina, quæ ad noſtras aures ſæpe permanãt. de N.1 b, Nec eſt quod ab his ad hominũ uitam permanare poſſit. & de Or.137 b, Vt ad eorũ mentes permouẽdas permanare poſſint. Tuſ.184 b, Concluſiunculæ ad ſenſus non permanantes. de Fi.115 b, Natura omnis appetendarũ rerum ita latè patet, ut à principijs permanet ad fines. pro Cl. 54 a, Venenũ epotũ permanat in uenas, & in omne corpus. pro S.R.29 a, Macula ex paterno ſanguine concepta uſq; eò permanat ad animum, ut, &c.

Permanſio, onis. Epi.15 b, In una ſententia perpetua permanſio. de inu. 82 b, Permanſio perpetua in aliqua re. Att. 181 b, Quoduis enim ſupplicium leuius eſt hac permanſione.

Permediocris, cre. de Or.103 b, Permediocres motus.

Permeo, as. penetro. Ac.30 a, Quòd quædam animalis intelligentia per omnia permeet & tranſeat.

Permetior, tiris. dimetior. Ac.32 a, Vos uerò ſolis magnitudinem quaſi decẽpeda permenſi refertis. de Vni.200 a, Cum eos permẽſus eſt idem, et ſemper ſui ſimilis orbis. & Tuſ.lib.2.

Perminutus. L.Perexiguus.

Permirus, ra. de Or.103 a, In quo per mihi mirum uiſum eſt Scæuola, te hoc illi concedere. Epi.lib.3. de Diu.li.2.

Permiſceo, ſces. cõmiſceo. In Vat.31 b, Ne tuas ſordes cũ clariſſimorum uirorum ſplendore permiſceas. de Orat. 128 a, Et illa excellens opimone fortuna cum laboribus & miſerijs permiſta eſſe uideatur. Ora.215 a, Interualla longa & breuia, quib. implicata et permiſta oratio eſt. pro Pl. 279 a, Ego fructus magna acerbitate permixtos tuli. Or.216 a, Oratio permiſta & tẽperata numeris. In Verrem, 133 b, Non modò illa permiſcunt, ſed etiã in his turbauit. pro Pla.267 b, Omnia potius permiſcuerunt, quàm ei legi cõditioniq; parẽrent. In An. 244 b, Cuius immanitas naturæ, ne uino quidè permixta temperari ſolet. de Vn. 202 b, In qua temperatione animum uniuerſæ naturæ temperans permiſcebat.

Permiſſio, onis. permiſſus, conceſſus. Quint. Fra.319 b, Quòd tibi mea pmiſſio mãſionis tuæ grata eſt, ex parte gaudeo. ad Heren. 9 a, Plus enim ualet ſanctio permiſſione. ad Heren. 33 a, Permiſſio eſt, cum oſtendimus in dicendo nos aliquam rem totam tradere & concedere alicuius uoluntati.

Permiſſus, ſus. permiſſio. de Ar.249 b, Omne ſeruitium permiſſu magiſtratus liberatum, &c. contra Rul.73 a, Permiſſu legis. et I.V.189 b, Permiſſu tuo. & pro Cornel. 63 b.

Permiſtè. de Inu.49 b, Si genera ipſa rerum ponuntur, neq; permiſtè cum partibus implicantur. & Partit.232 a, l. intercisè.

Permiſtio, onis. admiſtio. de Vn. 202 b, Superioriſq; permiſtionis reliquias ſundens æquabat.

Permiſtus, a, um. admiſtus. de D. 107 a, Ea quæ permiſti cum corpore animi uidere nõ poſſunt. de Vn. 199 a, At que ita permiſtum illud, ex quo hæc ſecuit, iã omne conſumpſerat. Or.216 a, Omnes in oratione eſſe quaſi permiſtos & confuſos pedes.

Permitto, tis. dimitto, cõcedo, poteſtatem facio uel cõcedo. Epiſt.229 a, Neq; nunc diſceſſiſſet à me, niſi ego ei permiſiſſẽ. & 86 b, Quid tibi permittatur cognoui, et

56 a, Vt in quo uellemus gymnaſio eũ ſepeliremus, nobis permiſerunt. de Natu.60 b, Tibi permitto abire nẽ malis an manere. pro Dom. 224 a, Vt omnia tibi permitterent. et de Oratore, 142 b, Quis tibi permiſit, ut &c. In Verrem, 153 b, Permittere licentiam alicui faciendi aliquid. contra Rul. 72 b, Primum permittitur infinita poteſtas innumerabilis pecuniæ conficiendæ. In Ver. 135 a, In cenſu habendo poteſtas omnis æſtimationis habẽdæ cenſori permittitur. In Verrem, 240 a, Ipſis iudicibus ſine mea argumentatione coniecturam facere permittam, quòd hoc genus prædandi, &c. pro Sy. 175 b, Permitto aliquid iracundiæ tuæ, do adoleſcẽtiæ, cedo amicitiæ, tribuo parenti. pro Syl.170 b, Quo in magiſtratu non inſtituum eſt à me regnum, ſed nõ permiſſum. de In.80 b, Lex aut iubet, aut permittit, aut uetat. & ad Herenniũ, 9 a, Altera lex cogit, altera permittit. In Ver.235 a, Crudelis in an maduertendo, diſſolutus in permittendo. I.C.98 a, Simili ſenatuſcõſulto C. Mario, L. Valerio Coſs. permiſſa eſt reſp. id eſt, ne quid detrimenti caperet. Q.Fr. 311 a, Totum ei negocium permiſi, meq; in eius poteſtate dixi ſore. pro Fon.282 b, Committere fidei, permittere poteſtati. pro Seſt. 19 b, Inimicitias cum aliquo ſuſceptas reip. permittere. Q.F.291 b, Ea poteſtate, quæ tibi ad dignitatem permiſſa ſit, ad quæſtum uti. At.263 a, Coſs. & lege, & S.C. permiſſum erat, ut de aſſis Cæſaris iudicarent. pro S.R.43 b, Roſcij uita erepta de manibus ſectorum, ſententijs iudicũ permitteretur. Q.F. 316 b, Tibi permiſſurus ſum, ut facias quod uis.

Permodeſtus. At.59, Acutus et permodeſtus. In Ca.Timidus & permodeſtus.

Permoleſtus. At.16.

Permoleſtè. I.V. 230.

Permotio, onis. motus, perturbatio. de Ora. 128 b, Quæ permotionis cauſa uehementer, uel conciliationis leuiter aguntur. Aca.34 a, In omni permottione naturalem uolebant eſſe quendam modum. pro D. 110 a, Quæ permotione mentis magis quàm natura ipſa ſentimus.

Permoueo, ues. commoueo, perturbo, perpello. Orator. 206 a, Miſeratione mens iudicum permouenda eſt. de Ora.125 b, In commouendis iudicibus ijs ipſis ſenſibus, ad quos illos adducere uolo, permoueor. de Diuina.107 b, Quod maximè continget, aut dormientibus, aut mente permotis. pro Cecinna, 249 a, Ex eo loco metu permotus fugit.

Permulceo, ces. permulſi, permulſum. mulceo, declino, mitigo. Or.212 b, Duæ ſunt igitur res, quæ permulceãt aures, ſonus & numerus. & de Ora.138 a. Eum qui audit, permulcere atq; allicere. de Nat. 48 b, Aram. quam flatu permulcet ſpiritus auſtri. de Fi. 71 b, At ille pellit, qui permulcet ſenſum uoluptate. ad Her. 20 a, Nam læduntur arteriæ, ſi antequã leni uoce permulſæ ſunt, acri clamore compleantur. de Sen. 78 a, Præterita enim ætas quãuis longa, nulla conſolatione permulcere poſſet ſtultam ſenectutem.

Permultò. adu. de D.134, Permultò clariora.

Permultus, a, um. de Legib.190 b, Permulti imitatores principum exiſtunt. pro Sex.Roſ.33 b, Permulti obſeruandi ſunt.

Permutatio, onis. mutatio. At.75 a, Ego rationem Philogeni

Universidad de Deusto
Biblioteca

logeni permutationis eā quā tecum feci, edidi. Ep. 33 a, b, ibi perpaucos dies, dū pecunia accipitur, quæ mihi ex publica permutatiōe debetur, cōmorabor. pro Cæl. 50 b. Quadrantaria permutatio. In P. 90 a, Partim emptiones, &c. partim permutationes ad hūc Tusculanū montem extruendum. pro Sest. 19, Magna rerum permutatione impendente declinaui paululum. Parad. 126 a, Virtus nec tempestatum, nec temporum permutatione mutatur, &c.

Permutatio. exornatio, est ornatio aliud uerbis, aliud sententia demonstrans. ad Her. 34 b, 35 a.

Permuto, as. muto. I. C. 107 a, Si Catilina sententiā permutauerit, &c. de Ara. 254 a, Id ita perturbatum, itaq; permutatum est, ut, &c. Of. 15 b, Effectumq; ut dādo & accipiendo & permutandis facultatibus nulla re egeremus. Item: At permutata aliquando pecunia est, ductæ merces, &c. Epi. 29 a, At se curasse, ut cum quæstu populi pecunia permutaretur. At. 245 b, Quare uelim cures, ut permutetur Athenis, quod sit in annuū sumptū ei satis. Atti. 194 a, Sed q̄ro quod illi opus erit Athenis permutari, ut possit. At. 195 a, Ipsi permittam de tēpore nummorum, quantū opus erit ut permutetur, tu uidebis. At. 184 b, Scripserat ut XII. HS. permutaret, tantum esse reliquum de argento. At. 251 a, Quæ quo plus permutasti quām ad fructum insularum, etc. Att. 76 a, Vt uerear ne illud quod tecum permutaui, uersura mihi soluendum sit.

Pernego, as. prorsus nego. pro Cæl. 51 b, Atq; à se illam pyxidem traditam pernegaret. I. V. Act. 3, Sæpe appellati pernegauerunt. & Act. 6, Itaq; illo tempore ac primo istius aduentu pernegatur.

Pernecessarius, a. At. 80 b, Te non esse Romæ meo tēpore pernecessariò, submolestè fero. Pro Fl. Cōtēdisse à Lælio paterno amico ac pernecessariò, ut hūc hoc iudicio arcesseret.

Pernicies, ei. exitium, pestis, labes, calamitas. I. C. 99 b, Quāquā uidebam pernicie cū magna calamitate reip. esse cōiunctam. & 104 a, Cū tua peste ac pernicie profiscere. pro S. R. 40 a, Quorū nihil perniciei causa diuino cōsilio factū putamus. aliter, pernicij, apud A. Gellium: & pernici, apud Non. Marcellū. de Or. 111 a, Eadem facultate & fraus hominū ad pernicie, & integritas ad salutē uocatur. I. V. 67 a, Labes atq; pnicies prouinciæ. I. C. 120 a, De pernicie reip. et exitio urbis cogitare. pro Do. 230 b, Cum à patria perniciem depuli. I. V. 67 a, Pernicies patriæ.)(. Salus patriæ.

Pernicioſè. pestiferè. de L. 101 b, Multa perniciosè et pestiferè sciscuntur in populis. de L. 189 b, Ciuis perniciosè popularis. de Le. lib. 3, Quām dissolutè, quām turpiter, quamq; ita pernicioſè.

Pernicioſus, a, um. exitiosus, capitalis, pestifer, infelix. Anteq. 196 a, Quæ omnia nō sunt tā calamitosa, quòd mihi sunt subeūda, quām pernicioſa, quòd in rēp. sunt introducta. Qu. F. 328 a, Exitum iudicij fœdum & pernicioſum leuissimè tuli. pro Do. 236 a, Consilium reip. pernicioſum.

Pernicitas, tis. magna celeritas. Tusc. 237 a, Adde etiam si libet pernicitatem & uelocitatem.

Pernobilis, pernobile. In Ver. 229, Epigramma græcum pernobile.

Pernocto, as. noctē agere, traducere. I. V. 205 a, Senator populi Rom. in uestro oppido iacuit & pernoctauit in publico. & 259 b, Matres miseræ pernoctabāt ad ostiū carceris. pro Do. 229 a, Sedulius propter inopiam tecti in foro pernoctans. pro Ar. 189 a, Hæc studi: pernoctāt nobiscum, peregrinantur, rusticantur. pro Cl. 25 a, Cum is apud mulierculam quandam pernoctaret, & ibi diem posterum commoraretur. Tusc. 183 a, Pernoctant uenatores in niue. Tusc. 241 b, Animum cum his habitantem pernoctantemq; curis, etc. Tusc. 247 b, Bis in die saturum fieri, nec unquam pernoctare solum.

Pernosco, scis. de Or. 86, Mores hominum sunt penitùs oratori pernoscendi. L. Profiteor.

Perobscurus, ra. de N. 1, Perobscura quæstio.

Perodioſus, sa. At. 169, Lippitudo perodioſa. At. lib. 13, de Bruto nostro perodioſum.

Perofficioſè. Epi. 139, Perofficioſè & peramanter obseruare aliquem.

Peropportunus, na. de Or. 130, Peropportunum diuersorium. Epist. lib. 6, Peropportuna uictoria.

Peropportunè. de Ora. 110, Peropportunè cecidit. de N. lib. 1, Peropportunè uenis.

Peroptatò. aduerb. de Ora. 110, Peroptatò ocium nobis datum est.

Peroratio, onis. cōclusio, epilogus. de Or. 116 a, Tum alij conclusionem orationis, & quasi perorationē collocāt. & de Cl. 176 a, Peroratio, qui epilogus dicitur. Or. 208 a, Post omnia perorationem inflammantē restringuentem ue concludere.

Perornatus, per politus. de Cl. 178, Crassus in dicendo et perornatus & breuis.

Peroro, as. cōcludo. de Orator. 116 a, Alij iubent antequā peroretur, ornandi aut augendi causa digredi, deinde concludere ac perorare. de Cl. 181 a, Perorādi locus, ubi plurimū pollet oratio. pro Cæl. 52 b, Dicta est à me causa iudices & perorata. & ad He. 3 b, Perorata narratione. de Le. 184 a, Plato omnē orationem eius de legibus perorauit uno æstiuo die. Ac. 36 b, & 37 a, Quoniā satis multa dixi, est mihi perorandū. & de In. 49 a, Quibus dictis intelligat fore peroratum. de In. 59 a, Idcirco iudices, quia uerā causam habebā, breui peroraui. I. V. 182 a, De qua cum dixero, totū hoc crimen decumanū perorabo. de In. 67 b, et Q. F. 306 a, Quo loco nisi perorata causa & probata, non est utendum. pro Sest. 3 b, A. Q. Hortensio causa P. Sestij est perorata. I. V. 123 a, Res illo die nō peroratur, dimittitur iudiciū. I. V. 34 a, Cum Vectius ad arbitrium tuum perorasset. pro Q. 14 a, Perorare causam contra aliquē. de N. 57 a, Vt aliquādo perorē. At. 72 b, Sed hæc tum laudemus, cū erūt perorata. Of. 67 b, Perorandæ litis. aliter, Orādæ liti. At. 54 b, Odio et stirpitu senatus coactus est aliquādo perorare. et pro Q. 6 a, Quæritur priore patrono causam defendente nunquam perorari potuisse.

Perparuulus. I. V. 222 b, Sigilla perparuula. Ibi. Perparuulum signum.

Perparuus, a, um. de Le. lib. 2, Cur igitur hæc tanta ficmus, cum cætera perparua sint? I. V. Perparua et tenuis ciuitas. pro Deiot. Perparua culpa.

Perpauculus, la. de L. 167, Deduxitq; in Academiā perpauculis passibus.

Perpa-

Perparum, adu. I. V. Act. 5, Perparum ex illis magnis lucris ad sese peruenire.

Perpaucus, ca, cum. At. lib. 6, Perpauci offensi. de Le. lib. 1, De quo cùm perpauca dixero, ad ius ciuile ueniam.

Perpaululum. adu. de Or. 122 a, Perpaululum loci.

Perpaulum. de Fin. 52 b, Perpaulum declinare.

Perpauper. At. 93, Ariobarzanes rex perpauper.

Perpello, lis. impello, permoueo. pro Cæl. 45 a, Vultus huius te oculiq; perpulerunt. de Or. 88 a, Cn. Carbo quē tu adolescens perpulisti.

Perpendiculum, li. linea est, plumbeum cylindrū, parium appensum habens, qua à summo ad imum laterum æqualitatem fabri perpendunt. Vitruuius autem lib. 7. sic distinguit: Longitudines, ad regulam et lineam, altitudines ad perpendiculum, anguli ad normam respondentes exigantur. In V. 103 b, Nulla est columna, quæ ad perpendiculū esse posit. de Fat. 144 b, Si grauitate ferūtur ad perpendiculum atomi rectis lineis. Item: Columnas neq; rectas, neq; è regione Diphilus collocarat, aliquando perpendiculo et linea discet uti. Ac. li. 2. apud Nonium, Atqui si id crederemus, non egeremus perpēdiculis, non normis, non regulis. l. Norma, Linea, Regula.

Perpendo, dis. expendo, dirigo. pro Mur. 124 b, M. Cato uitam ad certam rationis normam dirigens, & diligentissimè perpendens momenta officiorum omniū. de Or. 156 b, Hoc non arte aliqua perpenditur, sed quodā quasi naturali sensu iudicatur. I. V. 196 a, Æquitas æstimationis aratorum commodo & uoluntate perpenditur. pro Mur. 142 a, Hæc omnia ad rationē ciuitatis si dirigas, recta sunt sin perpēdere ad disciplinæ præcepta uelis, reperiuntur prauissima. Am. 114 a, Amicitia quæ tota ueritate perpenditur. Qu. de P. 208 b, In ijs omnibus generib. iudicato & perpendito quantum quisq; possit.

Perperam. prauè, peruersè, præposterè. pro Qu. 5 b, & pro Cec. 298 a, Seu rectè, seu perperam facere cœperūt. de In. 60 b, Res perperam constitutæ. ad Here. 7 a, Qui fecerit illud tam nequiter, eundem hunc tam perperam sciſſe non est mirandum.

Perpeſsio, onis. perpessus. pro Rab. 93 b, Harum rerum non solùm euentus atq; perpessio, sed etiam expectatio indigna homine libero est. de Fin. 59 a, Dolorum perpessio. & de In. 82 b, Laborum perpessio.

Perpeſsus, sus. de Finibus, 122 b, Dolor difficilis perpessu, &c.

Perpetior, ris. sufferō, perfero. Epist. 50 a, Nisi hoc peius sit, hæc sufferre et perpeti. Item: Vt mihi tam multa pro te perpesso atq; perfuncto cōcederet, ut præstarem, etc. Ep. 27 a, Vt perpessurus sim quiduis, &c. de Ora. 115 a, Ac mihi quidem non ita molesti sunt, facilè omnes perpetior & perfero. cont. Rul. 67 a, Mihi omnia potius perpetienda esse duco, quàm non, &c. de Fin. 78 b, Cassus ille qui nobis miserabilis uidetur audiētibus, illi perpetienti erat uoluntarius. de Fin. 132 a, Cum mendicitatē multi perpetiantur, ut uiuant. de Fin. 59 a, Iidem perpetiuntur dolorem, ut, &c.

Perpetuitas, tis. perennitas, diuturnitas, cōtinuatio. Off. 37 a, Malus custos diuturnitatis metus, contraq; beneuolentia fidelis est, uel ad perpetuitatem. Quin. Fr. 325 b, Magis uoluntatis perpetuitatem, quàm promissorum exitum expecto. Off. 24 a, Vt constare in uitæ perpetui

tate possimus uobismetipsis. de N. 51 b, Quod perpetuitatis causa machinata natura est. Tusc. 234 b, Non ex singulis uocibus philosophi sunt spectandi, sed ex perpetuitate atq; constantia. de Fin. 82 b, Qui autem diffidit perpetuitate bonorum, timeat necesse est. Tusc. 169 b, Perpetuitate consequentis temporis. Tusc. 234 b, Perpetuitas & constantia dictorum. de Or. 160 b, Perpetuitas, & quasi conuersio orationis.)(. Oratio membris intercisa. Or. 197 b, In perpetuitate dicendi. de Or. 129 a, Genus facetiarū quod in perpetuitate sermonis est. de Vn. 202 a, Perpetuitas pro immortalitate.

Perpetuò. in perpetuum. contra Rull. 87 b, Vt eam opinionem perpetuò retineatis. Quin. Fr. 298 b, & de Vn. 201 a, Facies perpetuò, quæ feci sti. Ep. 49 a, Si perpetuò tacerem. & ibi. Statueram in perpetuum tacere. & 170 a, & 40 b, & 88 a, pro Cl. 39 a, Iudex, qui non perpetuò sedisset.

Perpetuo, as. continuo. as. de Orat. 159 a, Si cuiuspiam sit infinitus spiritus, tamē eum perpetuare uerba nolimus. pro Syl. 179 a, Cæcilius iudicum potestatem perpetuandam, legis acerbitatem mitigandam putauit.

Perpetuus, a, um. perennis, constans, æternus uel sempiternus, uniuersus, continens, contextus. I. C. 117 b, Atq; ut in perpetua pace esse possitis, prouidebo. de Na. 37 a, Stellarum perēnes atq; perpetui cursus. I. C. 122 b, Ignis Vestæ perpetuus & sempiternus. de Nat. 10 a, Legis perpetuæ & æternæ uis. pro Rab. 90 b, Nam me meæ uitæ perpetua consuetudo ad eum defendendum est adhortata. de In. 82 b, Stabilis & perpetua permansio in ratione benè considerata. Qu. de Pet. 209 a, Firma & perpetua amicitia. & Ep. 90 a, Assidua & perpetua cura. Ep. 67 b, Qui omnes à perpetuis suis historijs ea quæ dixi bella separauerūt. & 68 a, A' continentib. tuis scriptis, in quib. perpetuam rerum gestarum historiam complecteris. de Fi. 67 b, Perpetua oratio non rhetorū solum, sed etiā philosophorū est. de Or. 110 a, Valde sum cupidus te in illa longiore & perpetua disputatione audiendi. Qu. F. 308 a, et de Or. 97 b, Cato Pompeiū orationē perpetuā tanquam reum accusauit. de Ora. 129 a, In illo genere perpetuæ festiuitatis. Ac. 36 b, Hortēsius autem uehementer admirans, quod quidā perpetuo Lucullo loquēte ferat, &c. de Or. 121 b, Perpetui & uniuersi generis quæstio. et de Cl. 174 a, Quæstiones perpetuæ. et de Nat. 60 b, Oratio uniuersa id est, perpetua. Post. 210 b, Constans et perpetua defensio salutis meæ. Tusc. 247 a, Ita perpetuas & contextas uoluptates in sapiente fore semper. pro Fl. 165 a, Annui tēporis criminationē omnis ætas L. Flacci et perpetua defendet. At. 83 a, S.C. factū est, ut cētesimæ perpetuo fœnore ducerētur. At. 189 a, b, Perpetuum morbum iurabo. Post. 205 a, Cum resp. non solùm parentibus perpetuis, sed etiam tutoribus annuis esset orbata. I. V. 228 a, Vna uia lata atq; perpetua, multæq; trāsuersæ Syracusis. I. P. 90 b, A' Brundusio usq; Romam agmen perpetuum totius Italiæ uidi. Top. 229 b, Non solùm perpetuæ orationes, sed etiam partes orationis ijsdem locis adiuuantur. At. 12 a, Perpetua oratio.)(. Altercatio. et ibi. Tempus est nos de illa perpetua ītā, non de hac exigua uita cogitare. Of. 41 b, Pecuniæ quæ rendæ non solùm ratio est, sed etiā collocandæ, quæ perpetuos sumptus suppeditet. I. A. 156 a, Quæ ille in æs in

Universidad de Deusto
Biblioteca

cidit, in quo populi iussa perpetuaq; leges esse uoluit, pro nihilo habebuntur. I. A. 248 b, Mea perpetua atq; constans uoluntas in rep. de L. 179 b, Perpetua sacra. pro Mil. 111 a, Perpetua alicuius consuetudo in ui inferenda.

In perpetuum. id est, perpetuò. de Am. 101 d, In perpetuum.) (. Ad quoddam tempus. At. 76 b, Euersam in perpetuum prouinciã nos inuenisse scito. de Or. 119 d, Hoc meditatum nobis in perpetuum esse debet. I. Cat. 103 b, Hæc reipub. pestis paulisper reprimi, nõ in perpetuum comprimi potest. contra Rul. 77 d, Res uestras in perpetuum alienari. ad Brutum, 90 b, Eum in perpetuum alienari. ad Brutum, 90 b, Eum in perpetuum modestiorem spero fore.

Perplacet. At. li. 3, Vide legem quam T. Fabio scripsit T. Viselius: ea mihi perplacet.

Perpolio, lis. expolio. l. Polio. l. Politus. Epist. 69 b, Et ea quæ habes instituta perpolies. & de Vn. 203 d, Perpolire, & absoluere aliquid imperfectum. pro Cor. 58 d, Placuit ambobus adhiberi hûc à me quasi perpoliendi quẽdam operis extremum laborem. de Or. 113 d, Tractu orationis leui & æquabili perpoliuit illud opus. de Or. 127 d, Hæ duæ partes, quæ minimè præceptis artium sunt perpolitæ.

Perpolitio, onis. expolitio. ad Her. 28 d, Insignita perpolitio uerborum.

Perpolitissimè, de In. 34.

Perpolitus, a, um. expolitus, excultus. pro Sest. 22 b, Vita perpolita humanitate. ad He. 27 b, Omnes partes orationis æqualiter perpolitæ. de Or. 90 d, Homines perfecti in dicendo & perpoliti.

Perpotatio, onis. I. P. 84 d, Intemperatissimæ perpotationes.

Perpoto, as. I. V. 253 b. Perpotare totos dies.

Perpugnax, acis. de Or. 92. in disputando.

Perpurgo, as. pro Mur. 137 d, Nunc mihi tertius ille locus est orationis de ambitu criminibus perpurgatus abijs qui ante me dixerunt. & de Dom. 108 b, Perpurgatus est is locus, &c.

Perpusillus. de Ora. 131 b, Perpusillum rogabo. locus ex ambiguo, nam & pusillum hominem significat, & breuiter.

Perquàm. valde. de Ora. 118 b, Quod mihi quidẽ perquã puerile uideri solet. & 123 b, Hoc perquàm optandum nobis. & 127 a, Sic illud perquàm breuiter perstrinxi. & Tus. 185 b, Perquàm flebiliter Vlysses lamentatur in uulnere. pro Plan. 262 d, Hic quã ille dignior perquàm graue est dictu. et Tus. 171 b, Illud uerò perquàm inane.

Perquiro, ris. exquiro, inquiro. de Orat. 153 d, l. V. 208 b, Scribit ad quosdam, ut ea uasa perquirant. de Fi. 136 b, Contemplari & perquirere res occultas. pro Cluen. 55 b, Perquiritur à coactoribus. Qu. de Pet. 209 b, Perquiras etiam, & inuestiges homines ex omni regione, &c. pro Cæ. 48 b, Possum etiam illa ab accusatore perquire re, ubi sit. nam, &c.

Perquisitius, aduerb. exquisitius. de In. 57, Perquisitius & diligentius.

Perrarò. adu. de Or. 85. de Fin. lib. 2.

Perrecunditus, ta. de Or. 96. facultas.

Perridiculus, la. I. V. 112, Perridiculi homines. de Or. lib. 2, Perridicula doctrina.

Perridiculè. de Or. 131.

Perrumpo. pis. disrumpo, perfringo, ui aperio, perseco. Tusc. 157 d, Accedit ut eo facilius animus euadat ex hoc aere, eumq; perrumpat. & ibidem: Ab his perrumpitur & diuiditur crassius hic aer. I. A. 244 b, Sed effugi insidias, perrupi Apenninum, etc. Off. 59 d, Pœnam legum, quas perrumpunt, non uident. Att. 131 d, Exercitum frumum habere oportet, quo confidamus perrumpere non posse.

Persæpe. I. V. 263, & de Leg. lib. 2.

Persa, & Persæ. Regnum non modò Rom. hominis, sed ne Persæ quidem cuiquam tolerabile, 10 ad At. Persæ circa circumlitos mortuos condiũt, ut quàm maximè permaneant diuturna corpora, 1 Tus. Persæ ad Delũ appulsi, nihil in ea uiolarunt, 3 in Ver. Vescuntur nasturtio Persæ, ut scribit Xenophon, 2 de Fi. Persarũ à Xenophonte uictus exponitur, quos negat ad panẽ adhibere quicquã præter nasturtium, 5 Tus. Nec Persarum Magos sequor, quibus autorib. Xerxes inflammasse templa Græciæ dicitur, 2 de Le. Nec quisquam rex Persarum potest esse, qui non antè Magorũ disciplinam, scientiamq; perceperit, 1 de Diuin. Solere aiunt barbaros reges Persarum ac Syrorum plures uxores habere: his aũt uxoribus ciuitates attribuere, etc. 5 Ver. In Persis augurantur & diuinant Magi, qui congregantur in fano commentandi causa, atq; inter se colloquendi, 2 de Diuinat. 99.

Persalsus, sa. de Or. 134.

Persalsè. At. 316, Persalsè & humaniter.

Persalutatio, onis. salutatio. pro Mur. 134. b.

Persaluto, as. saluto. pro Fl. 155 d.

Persapiens, tis. de Prouinc. 78, Magni & sapientis hominis.

Persapienter. pro Mil. 103.

Perscienter. de Cl. 182.

Perscribo, bis. refero, datum alicui refero, in tabulas publicas refero. contra Rull. 83 b, Hoc perscriptum in nomentis ueteribus reperietis. pro Fla. 155 b, Pecuniam in ædem sacram reficiendam se perscripsisse dicunt. & ibi. Cum Elæco datam referũt. pro Qu. R. 45 d, Reque enim tabulæ condemnantur, eius qui uerum nõ retulit, & eius qui falsum perscribit. & ibi. Ego ne hanc manũ impellere potui, ut falsum perscriberet nomen? & Ep. 142 b, pro Syl. 175 d, Constituti senatores, qui omnia in dicum dicta perscriberent. I. C. 113 b, Et quoniam nondũ est perscriptũ senatusc̃ sultum ex memoria nobis Querites, quid senatus cẽserit exponam. pro Syl. 174 b, Recenti memoria senatus autoritatem huius iudicij monumentis publicis testatus sum. Epi. 3 b, Senatus autoritas perscripta. I. P. 87 d, Iis uerbis ea de me senatus autoritas declarata est, ut nemini sit triumphus honorificentius quàm mihi salus restitutioq; perscripta. de Or. 143 d, Et eundem id quod in autoritatibus perscriptis extat, scribendo affuisse. In Pis. 92 b, Rationes etiam perscriptæ erant ita scitè & litèratè, ut scriba, &c. Att. 47 d, Fac ut omnia ad me explorata perscribas. Epistol. 52 d, Nunc mihi Qu. Frat. mitissimam tuam orationem perscripsit. Epist. 6 b, De meis rebus ad Lelium perscripsi. Epist. 6 b, Vt perscripsi ad te antea. Att. 93 b, Ad ipsum hæc perscripsi omnia.

Perscriptor, oris. I V. 185, Scriba perscriptor fœnerationis.

Perscri-

Perscriptio, onis. Epist. 60 d, Iam illud S. C. quod, &c. ea perscriptione est, ut dum id extabit, officium meum in te obscurum esse non possit. in Ant. 196 d, Antonius septies millies falsis perscriptionibus donationibusq; uertit. in Rull. 70 b, Legis perscriptio. de Or. 107 d, Si de tabulis & perscriptionibus controuersia est. pro Q. Ros. 45 b, Suarum perscriptionum & literarum aduersaria proferre.

Perscrutor, aris. exquiro, inquiro. pro Fl. 150 d, Itaq; perscrutamini penitùs naturam rationemq; criminum. I. V. 210 b, Inuestigare & perscrutari omnia. Tus. 239 d, Specular & perscrutari omnia. de Inu. 55 b, Desinite literas perscrutari. de In. 78 d, Perscrutari uoluntatẽ alicuius domesticis suspicionib. Off. 38 d, Dionysius præmittebat de stipatoribus suis, qui perscrutarentur areulas muliebres, & ne quod occultaretur telum exquirerent.

Perse. ex se, sua sponte, à natura, natura & specie sua, separatus. de Vn. 198 d, Mundus per se & à se, & patitur & facit omnia. Tus. 24. 6 b, Voluptas per se, quia uoluptas est, semper optãda est. de Diu. 134 b, Siue externus pulsus dormientium animos commouet, siue per se ipsi animi mouẽtur. de D. 133 d, Vtrum cẽsemus animos per semetipsos in somniando moueri, an externa & aduentitia uisione pulsariẽde Fi. 54 d, Si concederetur ista sua sponte et per se esse iucunda, per se esset uirtus et cognitio rerum expetẽda. & 59 d, Nec patiẽtiam laudari suo nomine. pro Pl. 267 b, Nõ enim si, etc. idcirco ista editio per se non acerba est. In An. 225 d, Per se nullo adiuuante confecit. Par. 125 b, Possẽssio uirtutis ipsa suis se uiribus sustinet. (. Possẽssio, quæ quo maior est, eo plus requirit ad se tuendam. I. A. 192 b, Gallia ipsa sua spõte suoq; iudicio excitata. de Fin. 82 d, Amicitia ipsa sua sponte, ui sua ex se & propter se expetenda. in Ant. 198 b, Quæ separatim suo nomine notanda censeo. de Ar. 249 b, Id monstrum sibi ipsum est. Ep 150 d, Et si res ipsa loquebatur: id est, per se nota erat. Off. 39 b, Quod honestum est per se, nobis placet, animosq; omnium natura & specie sua commouet. de Am. 111 d, Naturalis illa amicitia per se & propter se expetenda. & ibi. Per se quisq; charus. de Fi. 72 d, Rectum ipsum quod per se, sua ui, sua natura, sua sit sponte laudabile.

Perseco, as. At. 212 d, Quare da te in sermonem, & perseca, & confice, &c. Aca. 31 d, Ecquid nos rerum naturas persecare, aperire, diuidere possumus?

Persecutio, onis. hoc uerbo Vlpianus extraordinarias iuris actiones putat contineri, ut fideicommissorum, & aliorum quæ non habent iuris ordinarij exequutionem. Or. 210 d, Persecutionum cautionumq; præceptio in iure ciuili.

Persephone, es. id est, Proserpina. de N. 39.

Persequentissimus iniuriarum. de In. 11.

Persequor, ris. sequor, consequor, insequor. Epist. 34 d, Eò discessisti, quò ego ne persequi quidè possem triginta diebus. Ac. 40 d, Siue enim Zenonem sequare, magnũ est, &c. & ibi. Si uerò Academiam ueterem persequamur, &c. At. 116 b, et Ep 152 b, Pompeium persequi Cæsar dicitur. et At. 276 d, Persequi aliquem bello. de Diu. 139 d, Superstitio quocunq; te uerteris persequitur. I. V. 273 d, Horum nos hominum sectã persequimur. pro D. 242 d, Nec institutas ceremonias persequi potuit. Aca. 1

d, Persequi inimicitias. in Ve. 110 b, Iniurias suas per uos ulcisci ac persequi statuerunt. et 65 d, Qui iniurias suas persequi uolunt. pro Do. 223 d, Is mortem eius se persequi uelle dixit. et I. A. 255 b, Persequi mortẽ alicuius. pro Cecin. 291 d, Vt tuas iniurias persequar. i. à te factas. pro Cec. 286 b, & I. V. 58 d, Persequi ius suum. I. V. 154 b, et pro Fla. 156 d, Bona sua repetere ac persequi lite atq; iudicio. Ep. 13 d, Cum pœnas à seditioso ciue per bonos uiros iudicio persequi uellet. pro Q. 7 b, Persequi rẽ suã: id est, petere in iudicio. in Ant. 242 d, Vt uitam inopem & uagam persequamur.

Persequi: complecti, describere, percensere. pro Cæl. 291 d, Persequi tutissima quæq;. de Cla. 175 b, Nunc reliquorũ oratorum ætates & gradus prosequamur. de N. 23 b, & 77 d, Epicurus uoluptates persequitur omnes nominatim. Aca. 41 d, Brutus sic philosophiam latinis literis persequitur, nihil ut, etc. Ep. 147 d, et de Fin. 51 b, Et persequi omnia literis. de D. 111 b, Qui siderũ motus numeris persequuntur. Ep. 147 d, Sed breuiorem me duæ res faciũt. una, quòd publicis literis omnia sum persecutus, altera, &c. de Fin. 140 d, Nec sum copiam quam potui, &c. persecutus. in Ant. 165 b, Longum est persequi cæteros, etc. I. P. 81 b, Persequere connexos his funerib. dies. de Pro. 73 d, & Ep. 32 b, Si idẽ extrema persequitur, qui inchoauit, iam omnia perfecta uidebimus. et 111 b, Persequi extrema. pro D. 242 d, Nec institutas ceremonias persequi potuit. de Ar. 248 d, Vix quisquã arte ulla ordinem rerum ac uicissitudinem persequi potest. Of. 51 b, Has res Xenophon commodissimè persecutus est in eo libro, qui, &c. de D. 90 b, Is diligentissimè res Annibalis persecutus est. de Se. 80 d, Quæ uerò lib. persecutus est Ennius. pro Syl. 175 d, Qui consuetudine & celeritate scribendi facilimè quæ dicerẽtur, persequi possent. pro Ar. 188 d, In ea autẽ persequenda omnes cruciatus corporis parui sunt ducendi. Or. 202 d, Id notandum est ad studium persequẽdæ suauitatis in uocibus. Or. 206 d, In lege Manilia temperata oratione ornãdi copiã persecuti sumus. I. P. 86 d, Tristissimis ominibus aliquẽ exeuntẽ persequi. de Or. 125 d, Persequi aliquid acrius. Ep. 85 d, Persequi uitia alicuius. in Pis. 90 b, Quæ tu diuerticula, quas flexiones, dum omnes solitudines persequeris, quæ fugis! At. 150 b, Persequi pœnas alicuius. Q. F. 315 d, Tua mandata persequar diligenter: id est, exequar. de Se. 80 d, Vt aui reliquias persequare. de Le. 187 b, Qui legatione hæreditates aut syngraphas suas persequuntur.

Perseuerantia, tiæ. assiduitas, constãtia. de Inu. 82 b, Perseuerantia est, in ratione bene consideratâ, stabilis & perpetua permansio. Par. 235 b, Aliud an idem sit, ut pertinacia, & perseuerantia. pro D. 214 d, Nimia perseuerantia. pro Planc. 278 d, Ergo ille cum perseuerantiam sententiæ suæ, non salutem reip. retinuisset, tamẽ, &c. in Ant. 211 b, Retinenda est igitur nobis constantia, gratitas, perseuerantia.

Perseuero, as. persisto, permaneo, persto, pergo tenere eam uiam quã instituì, agere pergo. At. 93 d, Et quod tibi Romæ ostenderam me seruaturum, in eo perseueraui. in An. 222 d, At ille in hac constãtia morbo aduersante perseuerauit, de Pro. 71 d, Statuit ius dicere, & in eo perseuerauit. I. A. 193 b, Vt uos in ista sententia perseueretis. & de L. 189 b, Perseueras tu quidẽ, & in tua ueteres.

Universidad de Deusto
Biblioteca

re sententia permanes. & de N.76 b, Perseuerare in eadem sententia. de In.62 b, Perseuerare in uitijs. pro Qu.4 a, Quod turpissimè suscepisses, perseuerare et trãsigere non potuisti. At.254 d, Et ad urbem ut non accederem, perseueraui. pro Qu.5 b, Dolabella iniuriam facere fortissimè perseuerat. pro Quin.12 a, Si inimicissimè contendere perseueret. I.V.220 d, Quod cum omnib. displiceret, nõ est ab isto perseueratum. Ep.145 a, Id quod antè cœperam, agere perrexi. Ep.108 d, Quare mi Cicero perseuera constanter nos defendere. Attic.125 b, Quod quæris, quid Cæsar ad me scripserit, quod sæpe gratissimum sibi esse, quod quierim, oratq; in eo ut perseuerem. et I.A.240 a, Cuiusuis hominis est errare, nullius nisi insipientis perseuerare in errore. Amic.100 b, Cum Pylades Orestem se esse diceret, Orestes autem se esse perseueraret: id est, constanter asseueraret.

Perseus, sei. de Nat.84 d, Ad pedes Andromedæ, Perseus describitur.

Persicus, a, um. de Se.89 b, Cyri purpura, ornatusq; Persicus multo auro multisq; gemmis. de D.90 a, Dionysius Persicus.

Persimilis, le. I.P.99. l. Memoria.

Persisto, persto, perseuero. de Fin.87 b, Si in eo perstiteris, ad corpus ea quæ dixi referre.

Persoluo, uis. de Or.111 a, et de Fin.50 b, Epist.133 d, Tantum me tibi debere existimo, quantum persoluere difficile est. Itẽ, Simite me, quod uobis fretus huic sæpe promisi, id à uobis ei persoluere. In Verrem,269 b, Persoluere pœnas iudicio. l. Pœna. At.103 b, Persoluere rationem officij sui. At.103 b, Si mihi hoc ζητημα persolueris, magna me cura liberaris. Att.235 a, Persolui primæ epistolæ, uenio ad secundam. Ep.39 b, Persoluere promissa. pro Pla. Persoluere gratiam. de Ar. Persoluere uota. At. lib.1, stipendium. I.V. Act.7, officium.

Persona, næ. est ea qualitas, qua homo differt ab homine ijs in rebus quæ rhetores attributa personarum uocant. ut pater, filius: maritus, uxor: iudex, imperator: philosophus, orator, & id genus alia. ponitur pro munere, & partibus. de Orat.126 d, Sæpe uidi cum ex persona mihi ardere oculi hominis histrionis uiderentur. Ep.48 d, Cæsar nunquã nisi honorificẽtissimè Pompeium appellat, at in eius persona multa fecit asperius: armorum ista & uictoriæ sunt facta, non Cæsaris. Ep.33 d, Neq; enim obscuris personis, nec paruis in causis res agetur. ad He.2 d, A` persona alicuius capere beneuolentiam. Ep.50 b, Ea reminiscere, quæ digna tua persona sunt. Ep.61 b, Li benterq; cõmutata persona te mihi fratris loco esse duco. de Or.121 b, Hominum innumerabiles personæ. de N.74 d, Medea & Atreus heroicæ personæ. At.128 b, Ecquæ pacifica persona desideretur. In A.173 d, Exultabat gaudio persona de Mimo, modò egẽs, repentè dives. de Or.118 d, Tres personas unus sustineo: meã, aduersarij, iudicis. Off.25 d, Magistratus gerit personam ciuitatis. pro Plan.280 b, Is abiecit quæstoriam personam, comitisq; sumpsit. At.147 b, Ad eam rationem existimabam esse satis aptam naturam ac personam meam. At.237 b, Quid est autẽ cur ego personatus ambulem? parum'ne fœdæ persona est ipsius senectutis. Off.20 d, Nobis autẽ personam imposuit ipsa natura, magna cum excellentia præstantiaq; reliquarum animantium. & ib. Nobis aũt à natura, constantiæ, moderationis, temperantiæ, uerecũdiæ partes datæ sunt. Of.23 b, Ac duabus his personis, quas suprà dixi, tertia adiũgitur, quam casus aliquis uel tempus imponit. Of.37 b, Cum tractaretur Atreus, personæ seruiendum fuit. I.A.219 b, Magnũ est in rep. tueri personam principis. Of.23 b, Ipsi autem quam personam gerere uelimus, à nostra uoluptate proficiscitur. I.A.205 b, Ita ueni in senatum, ut meminissem quam personam impositam à uobis sustinerem. & 208 d, Quam quam non alienum fuit personas quasdam à uobis recognosci, ut, etc. I.P.84 b, Non capiunt angustiæ pectoris tui tantam personam, tam grauem, tam seueram: id est, personam consulis. pro Quin.8 d, & Ep.111 d, Petitoris personam suscipere, accusatoris deponere. pro Syl.168 b, Deniq; istam personam uehementem & acrem, quam mihi tempus et resp. imposuit, iam uoluntas et natura ipsa detraxit. pro Ce.287 b, Quam personam cognoscitis mulierum assentatoris, cognitoris uiduarum, & c. hanc personã imponite Ebutio, is enim, etc. I.P.95 d, Qui philosophiam profitetur, grauissimam sustinet personã. de Cl.171 b, Paulus personã principis ciuis facile dicendo tuebatur. et 179 b, Ad tuendã personã magistratus. de Ora.98 d, Is qui hanc personam susceperit, ut amicorum partes tueatur.147 b, Nec adhuc quã personã teneant, intelligũt. pro Mur.125 d, Ego has partes lenitatis et misericordiæ semper egi libenter, illam uerò grauitatis et seueritatis personã non appetiui, sed à rep. mihi impositam sustinui. et Off.20 d, Nobis à natura uerecundiæ partes datæ sunt. cont. Rul.75 b, Vos mihi personam hanc imposuistis, ut eum tuerer.

Personatus, a, um. de Or.163 b, Nostri senes, qui personatum ne Roscium quidem magnopere laudãt. At.157 Quid est autem cur ego personatus ambulem?

Personо, as. percrepo. pro S.R.41 d, Canit uocem, neruorum & tibiarum, tota uicinitas personabat. & I.P.84 d, I.A.180 d, At uerò te inquilino personabant omnia uocibus ebriorũ. pro Pl.227 b, Cum furialis illa uox secum illos facere acerbissimè personabat. pro Cæl.47 b, Illi uerò non loquuntur solùm, uerũ etiam personant, huc unius mulieris libidinem esse prolapsam. Epi.92 d, Iam tamẽ personare aures eius huiusmodi uocibus non est inutile.

Perspectus, a, um, certus, cognitus, exploratus, pertractatus. At.47 d, Fac ut omnia ad me perspecta et explorata perscribas. Attic.170 b, Tua erga me mihi perspectissima beneuolentia. de Or.138 d, Tota causa pertractata atq; perspecta. & Ep.6 d, Re perspecta atq; cognita. de Ora.92 b, Artem cognitis penitusq; perspectisq; rebus contineri. At.273 d, Clodij animum perspectum habeo, cognitum, iudicatum. Ora.208 d, Erit etiam ei perspectum, nihil posse, etc. de Fat.142 d, Quod erit et perspectum in arte. pro Cor.58 d, Virtus audita.)(Virtus præsens, experta atq; perspecta. de Or.94 d, Ars definitur ex rebus penitus perspectis, planeq; cognitis, & c. Off.30 d, Is quorũ uita perspecta in rebus honestis atq; magnis est.

Perspergo, gis. respergo, profundo. de Orat.98 d, Lepos quo tanquam sale perspergatur omnis oratio.

Perspicacitas, tatis. solertia, acumen. At.17 d, Nunc uides quibus fluctibus iactemur, & si ex ijs quæ scripsimus (tanta est perspicuitate) etiam à me non scripta, perspicia. ex Gallico Sim. Colinæi exemplari.

Perspicax, cis. solers, acutus. Of.20 b, Id quod acutum et perspicax natura est. Offic.71 d, Palamedis perspicax prudentia.

Perspicientia, tiæ. consideratio, cõtemplatio, cognitio, intelligentia. Of.4 d, Quod honestum est, aut in perspicientia ueri solertiaq; uersatur, aut, & c.

Perspicio, cis. animaduerto. de In.64 d, Animus ita uidetur affectus fuisse, ut rem cum consilio & cura perspicere non potuerit. de Leg.168 d, Homo cum seipse perspexerit, totumq; tentarit, intelliget, etc. de Ar.247 b, Nemo illorum prudentiam non dicam assequi, sed quanta fuerit, perspicere potest. Epist.3 d, Quod tum dicendo, tum singulis appellandis rogandisq; perspexeram. Ep.40 b, Nollem accidisset tẽpus, in quo perspicere posses quanti te facerem, quanquam in consuetudine quotidiana perspexisses, sicuti perspicies. pro Syl.181 b, Perspici te etiam atq; etiã, & c. penitùs introspicite istorum mentes. I.C.101 b, Quorum tu studia perspicere potuisti. de Amic.* Quidam sæpe in parua pecunia perspiciuntur, quàm sint leues. de Or.103 b, Qui rerum omnium naturam perspexerit. At.29 d, Ex fronte, ut aiunt, meum erga te amorem perspicere potuisses. Of.36 d, Perspicere quid in quaq; re uerum sit.

Perspicuè. manifestè, apertè, dilucidè. pro Cæl.42 b, Nõ hæc mouent, quæ perspicuè falsa sunt. & de Diu.116 d, Diuinatio perspicuè tollitur. de Inu.58 b, Falsum est in quo perspicue mendacium est. & 59 d, Res perspicuè turpis. de Fin.94 d, & de In.63 d, Planè et perspicuè dicere uel scribere aliquid.

Perspicuitas, tis. euidentia. Acad.5 b, Nihil est clarius ἐναργείᾳ, ut Græci, perspicuitatem aut euidentiã, nos si placet, nominemus. de N.61 b, Perspicuitas argumentatione leuatur. l. Enargia.

Perspicuus, clarus, euidens, apertus, manifestus, minimè dubius. de N.61 b, Quasi hoc perspicuum sit, constetq; inter omnes esse deos. de Orator.120 b, Perspicua sunt hæc quidem, et in uulgari prudẽtia sita. de In.55 d, Hæc propositio indiget approbatione, non enim perspicua est. & ibi. Ex his omnibus illud perspicuum est, approbationem, & c. et de Or.128 b, Iam illud perspicuum est, omnium rerum, & c. pro S.R.21 b, Rem quæ suspiciosa sit, perspicuam facere. I.V.67 d, Facere aliquid perspicuum. pro Dom.226 d, Quosdam se in medios hostes ad perspicuam mortem pro salute exercitus iniecisse. pro Q.R.15 d, Perspicua ueritas. Off.36 d, Quis est enim, cui non perspicua sint illa, quæ pluribus uerbis à Panætio commemorantur.

Persto, as. persisto, perseuero. pro Q.R.54 d, Perstat in sententia Saturius. & 49 b, Perstat in impudentia. Ac.7 b, Tamen ne in ista prauitate perstabilis. Of.6 d, Qui negat aliquid, & in eo perstat. Off.60 d, Vrgent rusticè sanè, negant enim posse, & in eo perstant.

Perstringo, gis. percurro, leuiter tango, strictim attingo, breuiter strictimq; dico, non longius persequor, incido media ut citò ad extrema ueniam, pungo. I.V.225 d, Rei magnitudo me breuiter perstringere atrocitatem criminis non finit. de Or.127 d, Sic quid esset illud, perquã breuiter perstrinxi atq; attigi. pro S.R.33 b, In animo est leuiter transire ac tantummodo perstringere unam quamq; rem. I.A.169 b, Nunc reliquum cursum uidete, quem quidè celeriter perstringam. ad ea enim, quæ, etc. festinat animus. de Cl.195 b, Consulatus meus illum leuiter perstrinxit. At.238 d, Itaq; perstringam sine ulla cõtumelia. I.A.179 b, & de Am.104 b, Quem locum breuiter perstrinxi paulo antè. & de Sen.85 b, Voluntas rationi inimica, mẽtis, ut ita dicam, perstringit oculos. pro R.P.129 b, Nec illius animi aciem perstringit splendor fui nominis, nec mentis quasi luminibus officit altitudo fortunæ & gloriæ. Br.289 d, Qui splendore falsi honoris obiecto aciem boni ingenij perstringunt. de Fi.118 b, Aciem animorum nostrorum uirtutis splendore perstringitis. I.A.240 d, Quod uidebam equidè, sed quasi per caliginem perstrinxerat aciem animi Brutí salus. In Vat.34 d, Cuius splendor ac dignitas perstringebat oculos Vatinij. & ad Her.39 b, Existimat se gemmæ nitore et auri splendore oculos omnium perstringere. At.9 d, Perstringere aliquem: id est, carpere, pungere, & c. pro Sest.5 d, Vt eos quorum scelere essem uiolatus, uocis libertate perstringerem. pro Pla.266 b, Ille L. Crassi uoluntatem asperioribus uerbis sæpe perstrinxit impunè pro Syl.275 b, Nemo unquã me tenuissima suspicione perstrinxit, quem non præuerterem. I.A.179 b, Aratrum, cuius quidem uomere portam Capuæ penè perstrinxisti. cont. Rul.79 b, Quod solum tam exile & macrum est, ut aratro perstringi non possit.

Perstudiosus, sa. At.80 b, Perstudiosus tui.

Perstudiosè. de Cl.183.

Persuadeo, des. probo, ad credendum duco, fidem facio. ad Her.2 b, de N.13 b, Esse deos persuaderi mihi non opinione solum, sed etiam ad ueritatem planè uelim. At.106 b, Prorsus ita esse, ut scribis, mihi persuades. Acad.29 b, At hoc Anaximandro populari suo non persuasit. At.254 d, Hoc mihi non solum confirmauit, sed etiã persuasit. in A.165 d, Quorum si utrumuis persuasissem, in has miserias nunquam incidissemus. Off.13 d, Cum persuasum sit, nihil hominem nisi quod honestum sit, expetere oportere. At.162 d, Sic enim uolo te tibi persuadere mihi neminem esse chariorem. de Sen.93 b, Mihi nunquã persuaderi potuit, animos, etc. de Or.150 b, Att.229 b, Hoc tibi primũ persuadeas uelim, me, & c. Ep.170 d, Hoc uelim tibi penitùs persuadeas. Of.59 b, Omnib. persuasum esse debet, si possemus, etc. I.V.248 b, Oẽs sic habent persuasum, istum clàm à piratis pecuniã accepisse. Ep.168 d, Persuasum est mihi de tua fide. & 172 d, Persuasissimũ mihi est. Tus.222 d, Ne si fortè de paupertate nõ persuaseris, sit ægritudini concedendum. I.V.202 d, Quid si magnitudine pecuniæ persuasum est ei? uerisimile nõ est. de Or.96 b, Oratoris officium est, dicere ad persuadendũ accõmodatè. de In.47 d, Si ab ijs, qui antè dixerunt, iam quidã auditori persuasum uidetur. & ad Her.2 b, Aut cum animus auditoris persuasus uidetur.

Persuasio, onis. l. Fides. de In.7. & 43. & 51. & 66.

Persuasus, a, um. Tus.206 d, Opinio mali, quo uiso et persuaso ægritudo insequitur necessariò.

Persubtilis, le. pertenuis. pro Planc.271 d, Perelegans et subtilis oratio.

Pertædet, pertæsum est, tædet ualde. Qu.Fr.300 d, Pertæsum est lenitatis Græcorum. Or.213 d, Ex quo quidã

Universidad de Deusto
Biblioteca

pertisum etiam uolunt, quod eadem consuetudo non probauit: id est, pro pertæsum.

Pertendo, dis. contendo, confero. pro Cornel. 57 a, Nos C. Pompeij decretum iudicium, de consilij sententia pronunciatum recognoscemus? cum legibus conferemus? cum fœderibus, quorum acerbissima diligentia est, pertendemus?

Pertento, as. attento, exploro. Quint. Fr. 305 b, Perspicerem & pertenta. de Orator. 138 a, Tota causa pertentata atq; perspecta. de In 66 b, Pertentare aliquam rem ex omnibus partibus.

Pertenuis, nue. pro Cecin. Pertenuis uis. de Or. 93 a, Dicendi aut nullam artem aut pertenuẽ uideri. Ep. lib. 14, Spes pertenuis. pro Cl. suspicio. In Ver. Act. 3, Pertenue argumentum. cont. Rul. Pertenue discrimen.

Perterebro, as. exterebro, perforo. de D. 90 b, Annibal columnam auream perterebrauit.

Perterreo, es. terreo, conterreo, exterreo, metum affero. pro Cecin. 289 b, Ferro, inquit, te reieci, atque perterrui. Item ibid. Omnes metu perterriti, in fugam se conferunt.

Perterricrepus, a, um. Orat. 212 b, Ennij, quod terrores crepat, & incutit.

Perterritus, a, um. exanimatus.)(. Alacer, gestiens. de Diuin. 92 b, Is primo perterritus somnio surrexit, deinde cùm se collegisset, &c. recubuit. Item ibidem: Tum ego contremui timore perterritus. pro Mil. 113 a, Milo nullo metu perterritus, nulla conscientia exanimatus. I. C. 107 b, Catilina obstupefactus ac perterritus mea diligẽtia, &c. pro Cæl. 51 b, Alacer.)(. Perterritus. Am. 103 b, Itaq; hac amẽtia quæstione noua perterritus, in Asiam profugit. At. 78 b, Perterritos, inermes, saucios nõ sunt nostri duces persecuti.

Pertexo, is. detexo, perficio. Att. 9 a, Quid multa? totum hunc locum quem in Aristocratia ego uarie meis orationib. solco pingere, de flamma, de ferro, etc. ualde grauiter pertexui. de Orator. 121 b, Pertexe modò Antoni, quod exorsus es.

Perterrefactus. Ep. 177. Bruti.

Pertimesco, scis. perhorresco. Epist. 12 a, Non putaui famam inconstantiæ mihi pertimescendam. pro Quint. 2 b, Gratia Sex. Neuine P. Quintio noceat, id uerò non mediocriter pertimesco. I. P. 84 a, In quo ne tum quidẽ fortunæ rotam pertimescebat. I. V. 66 a, Pertimescere de honore ac fama sua.

Pertinacia, ciæ. obstimatio, peruicacia. Offic. 13 a, In magnitudine animi facillimè pertinacia & nimia cupiditas principatus innascitur. Acad. 17 a, In minimis rebus pertinacia reprehenditur, calumnia etiam coercetur. Tusc. 176 a, Et refellere sine pertinacia, et refelli sine ira cundia parati sumus. de Fimib. 54 b, Nec cum iracundia & pertinacia rectè disputari potest. pro Pla. 279 b, Libertatem non in pertinacia, sed in quadã moderatione positam putabo. pro Mar. 134 a, Qui sua pertinacia uitam amiserũt. de In. 83 a, Pertinacia, quæ perseuerantiæ finitima est. Ac. 47 a, Pertinacia aut studium uincendi. pro Mar. 136 a, Quæ enim pertinacia quibusdam, eadẽ alijs constantia uideri potest.

Pertinaciter. cum pertinacia. Plan. Epist. 157 a, Nam nisi uno loco essemus, uerebar ne cui obtrectatorum uide-

rer & nimium pertinaciter Lepido infensus, & meæ patientia etiam alere bellum.

Pertinax, cis. obfirmatus, obstinatus. de Or. 125 a, Demissus, non acer, non pertinax, non litigiosus, non acerbus. pro Lig. 140 a, Cupidus, iratus, pertimax. Of. 27 a, Sermo lenis, minimeq; pertinax. de Fin. 54 b, Concertationes in disputando pertinaces. & ibi. Certè ualde pertinax non ero. & 65 b, Nisi ualde pertinax fueris.

Pertineo, nes. permano, permeo, penetro. de Natur. 53 b, Viæ quæ pertinent ad iecur, eiq; adhærent. & 54 a, Venæ in omnes partes corporis pertinentes. Item ibi. Nerui toto corpore pertinentes. de Nat. deor. 53 a, Asper arteria ad pulmones usq; pertinet. de Diuin. 127 b, Quæ potest igitur contagio ex infinito penè interuallo pertinere ad lunam, uel potius ad terram? de Nat. 9 a, Ratio quædam pertinens per omnẽ rerum naturam. et de Diuin. 115 b, Vis quædam sentiens quoq; diuina, quæ tota confusa mundo est. de Nat. 30 b, Vis uitalis per omnem mundum pertinens. et 40 a, Deus pertinens per naturã cuiusq; rei, per terras Ceres, per maria Neptunus, &c. de Diu. 127 b, Vt si iam concedamus aliquid uim cœlestem ad eos qui in terris gignuntur, pertinere. de Orat. 109 a, Talem uerò existere eloquentiam non cognitis rebus omnibus, quæ in tantam prudentiam pertinerent, non potuisse confirmo. At. 123 b, Eodẽq; pertinet, quòd causam eius probo.

Pertinet, tinebat. attinet, spectat, attingit, ualet, partes meæ præcipuè sunt, hoc officium præcipuè meum fuit, alienum non est à me, penes me est, curationis meæ est. pro Mur. 135 b, Id autem etiam si tunc ad te, ut quidam falsò putant, non pertinebit, nũc certè pertinet, te, etc. At. 4. 1 a, Idq; ad multa pertinuit meis, ut in Epeiro consisteremus. de Orator. 92 a, Omnes res quæ ad dicẽdum pertinent. de Finib. 230 a, Cùm autem processit paulum, & quatenus quidq; se attingat, ad seq; pertineat, perspicere cœpit, tum, &c. de Finibus, 215 a, At enim iam dicitis uirtutem non posse constitui, si ea quæ extra uirtutem sunt, ad beatè uiuendũ pertineant. & 214 b, Cætera credo uelit quæ ad colendam uitam attinebunt. pro Corn. 61 b, Nec uerò hæc oratio mea pertinet ad infirmandum fœdus Gaditanorum. Ep. 145 a, Interea, quæ ad dignitatẽ tuam pertinere arbitrabor, diligenter curabo. de Or. 205 a, Hæc ars latè patet, & ad multos pertinet. Off. 18 b, Hoc latissimè patet, ad plurimosq; pertinet. de Diu. 128 b, Ad rem pertinet quomodo cœlo affecto quodque animal oriatur. de Nat. 71 b, Vestri hæc confirmant interpretãdo quorsum quicq; diuina, quæ tota Cl. 193 a, Quòd autem plures à nobis nominati sunt, eò pertinuit, quod intelligi uolui, &c. de Orat. 154 a, Dum illa ad hanc ciuilem scientiam, quò pertinet, & quam intuentur, transferamus. Ep. 89 b, Hoc eò pertinet, ut, &c. de Fin. 65 a, Intelligere quò aliquid pertineat. Epist. 78 b, Atq; hæc eò pertinet oratio, ut, &c. I. V. 240 b, Summa illuc pertinet, ut scias, etc. de Nat. 60 b, Quod eò credo ualebat, ut, &c. id est, pertinebat. ad At. 190 b, Quanquam quid ad me? & pro Do. 217 b, Sed quid ad te? de Nat. 103 b, Musicam philosophi nõ esse: id est, ad philosophum non pertinere. At. 261 a, Nostræ grauitatis est, &c. id est, ad nostram grauitatẽ pertinet. Aedes Telluris est curationis meæ. i. Curatio.

Pertra-

Pertractatio, onis. usus, euolutio, tractatio, explicatio. de Or. 89 a, Sine multa pertractatione rerum omnium. & 100 b, Poetarum pertractatio.

Pertractatus, a, um. perspectus, exploratus. Tusculanarum, 197 a, Perceptas penitùs & pertractatas humanas res habere.

Pertracto, as. tracto, explico, uerso, peruoluo. de Diu. 118 a, Ostenta restãt, ut tota aruspicina sit pertractata. de Na. 3 b, Dare se ad totam philosophiam pertractandam. de In. 67 a, Facilius autem ad inuentionem animus incedet, si gesti negocij & suã & aduersarij narrationem sæpe & diligẽter pertractabit. de Diu. 107 a, Quieuentorum cõsequentiam diuturnitate pertractata notauerũt. de Or. 104 a, Oratorẽ dicendo peragrare per animos hominum, sensus mentesq; pertractare. Parad. 125 a, Aliquis barbatulos mullulos exceptans de piscina, & pertractans.

Pertristis, ste. de Diu. 83, Pertriste carmen pro Cæl. Pertristis patruus, censor, magister.

Pertumultuose. Ep. 244.

Perturbatè. de In. 3. & 48. & Or. 208.

Perturbatio, onis. affectio animi, motus animi turbidus, Græcè πάθος, dolor, cõfusio. Tusc. 191 b, & 195 a, & 211 a, Quæ Græci πάθη, melius Latini perturbationes appellant, quam Græci, qui morbos uocãt. Tuscul. 219 a, & 211 b, Zeno perturbationẽ ita definit, ut perturbatio sit (quod πάθος ille dicit) auersa à ratione contra naturã animi commotio: uel breuius, ut perturbatio sit appetitus uehementior. Tusc. 216 a, Perturbationes sunt, ut paulo antè diximus, turbidi animorũ conflictatiq; motus, auersi à ratione, inimici mẽtis uitæq; tranquillæ. Offic. 27 b, Perturbationes fugiamus: id est, motus animi nimios, rationi nõ obtemperantes. de Finibus, 203 a, Cùm illa quæ ex elemẽtis turbulenta & rationis expertia insederint, ratione depulerit. de Orato. 124 b, Impetu quodam animi, & perturbatione potius quàm cõsilio aut iudicio regi. Officiorum, 13 b, Nulli neq; homini, neq; perturbationi animi, neque fortunæ succumbere oportet. Offic. 13 b, Si cauebimus ne in perturbationes exanimationesq; incidamus. Attic. 87 a, Equidem sum magna animi perturbatione commotus. de Or. 128 b, Illud genus orationis non cognitionem iudicis, sed perturbationem requirit. de Diuin. 93 b, Vt nihil sit, quod errorem animis perturbationemq; afferat. pro Clu. 28 b, Timor rei, perturbatio, suspensus incertusq; multus, crebra coloris mutatio, quæ erãt antea suspiciosa, hæc aperta & manifesta faciebãt. In A. 214 b, Quid est enim tumultus, nisi perturbatio tãta, ut maior timor oriatur. pro Flac. 164 b, Videtis in quo motu tẽporum, quãta in conuersione rerum & perturbatione uersemur. de Fa. 140 a, Cùm omnes post interitum Cæsaris nouarum perturbationũ causæ quæri uiderentur. Attic. 263 a, Magnam rerum perturbationem fore. Para. 120 a, Quicquid peccatur, perturbatione peccatur rationis atq; ordinis. Officiorum, 19 a, Omnis perturbatio & rerum cernitur. Officiorum, 28 a, Quæ cũ aliqua perturbatione fiunt, ea neque constanter fieri possunt, nec ab ijs qui adsunt, approbari. Officiorum, 5 b, Qui iniustè impetũ in quempiã facit, aut ira, aut perturbatione incitatus, is, etc. Officiorũ, 14 a, Vacandum

est omni animi perturbatione, tum cupiditate & metu, tum etiã ægritudine & uoluptate animi, & iracũdia. Off. 36 b, Cohibere motus animi turbatos, quos Græcè πάθη. de Nat. 1 b, Perturbatio uitæ & magna cõfusio. de Diu. 128 a, Cœli perturbatio.)(. Serenitas. Epist. 239 b, Tanta perturbatio ualetudinis tuæ. Tusc. 195 b, Perturbationes quatuor sunt: uoluptas, libido, metus, ægritudo. de Fi. 97 b, Perturbationes genere sunt quatuor, partibus plures: ægritudo, formido, libido, lætitia. Tusc. 195 b, Perturbatiões quas in uita hominũ stultitia quasi quasdã immittit furias. Ac. 34 a, & Tusc. 236 b, et 237 b, Perturbatio, cõcitatio animi uel cõmotio, uel permotio.)(. Sedatio animi.

Perturbatrix, cis. de L. 162 b, Perturbatrix harum omnium rerum Academia.

Perturbatus, a, um. confusus.)(. Integer, quietus. de Or. 125 b, Att. 124 b, Quòd me magno animi motu perturbatum putas. sum equidem, sed, &c. de Diu. 93 a, Nunc onusti cibo & uino, perturbata & cõfusa cernimus. de Di. 133 b, Somniantium uisa, quæ multo etiam perturbatiora sunt.

Perturbo, as. turbo, cõfundo, misceo, permisceo, perturbationem affero, cõmoueo, concito. pro Syl. 177 b, Cicius est ab eo in Hispaniã missus, ut eam prouinciam perturbaret. & contra Rul. 65 a, Ciuitas perturbata sedit ionibus. de Ora. 147 a, Non disceptis sententijs, nõ præposteris temporibus, nõ confusis personis, non perturbato ordine. de Ar. 254 a, Id ita perturbatum, itaq; permutatum est, ut, &c. pro Domo, 220 a, Perturbatis sacris, contaminatis gentibus factus es filius, &c. de Cl. 185 a, Vt perturbem ætatum ordinem. de Orato. 103 b, Nec uerò istis tragœdijs tuis Crasse perturbor. pro Cl. 28 a, Tum uerò ita sum perturbatus, ut omnia timerẽ. pro Ra. 93 b, Nec me clamor iste cõmouet aut perturbat. pro Mil. 101 b, Milo magis de reip. salute, quàm de sua perturbatur. Or. 203 b, Alterum quo perturbantur animi & concitantur. ad He. 26 b, Vt eum præcipitem perturbetis ex ciuitate.

Perturpe. pro Cæ. 48, Perturpe aut flagitiosum esse.

Peruado, dis. peruenio, permano. I. V. 161 b, Cernitis iudices quantũ incendiũ per agros pernaserit. pro P. 68 b, Opinio quæ per animos gentium barbararũ peruaserat. pro Pom. 12 a, Nulla ora est tam deserta, quò nõ illius diei fama peruaserit. pro Sy. 177 a, Quas oras maximè quasi morbus quidam illius furoris peruaserat. I. V. 236 b, Pars eius belli in Italiã nulla peruasit. de N. 55 a, Nequid in aures, quod noceat, possit peruadere. I. V. 85 a, Quacunq; iter fecit, ut quædam calamitas peruadere uideretur.

Peruagatissimus, ma. Oratorum, 210, Peruagatissimus ille uersus, qui uetat, partem pudere proloqui quam fatites.

Peruagatus, a, um. diuulgatus, peruulgatus. de Inuen. 55 b, Hæc causa apud Græcos peruagata est. pro Pla. 268 b, Vulgaris & peruagata declinatio. & Or. 216 a, Res peruagata & uulgaris. de In. 57 b, et I. V. 214 a, Pars autẽ est peruagatior: id est, cõmunior. de Or. 128 b, Commune & peruagatũ uicium. de Or. 98 b, De communibus & peruagatis rebus loqui uel audire. de Or. 160 b, Vulgare, quotidianum, peruagatum. pro Planc. 279 b,

Universidad de Deusto
Biblioteca

Peruagatus, pro diuulgato. & de Or.120 d, Perudgata. aliter, Peruulgata. Top.226 b, Longè & latè peruagata bona.)(. Angusta. l. V. 129 b, In re tam clara, tã testata, tã abs te ipso peruagata, tabulas publicas corrumpere auderes? al. peruulgata. pro Mar. 135 a, Illustris & peruagata fama alicuius rei.

Peruagor, ris. erro. l. V. 255 b, Hic prædonum nauiculæ peruagatæ sunt. de In. 76 b, Deinde ne eis bonos nimiũ peruagetur. de Le. 362 d, Molestiæ, lætitiæ, cupiditates, timores, similiter omnium mentes peruagantur: id est, peragrant.

Peruariè. de Or. 138, Peruariè, iucundè narrare.

Peruehor. euehor, perducor. Tusc. 174 b, Quò utinam ne lis passis peruehi liceat. Att. 234.

Peruello, lis. uellico. Tusc. 198 b, Fortuna quæ peruellere te forsitã potuerit & pugnare, nõ potuerit certè uires frangere. de Or. 108 b, Antonius nõ mihi fuit molestus, quòd ius nostrum ciuile peruellit.

Peruenio, nis. deuenio, pertineo, mano, permano, perdu cor, accedo. In C. 103 b, Si iste quò intẽdit, in Manliana castra peruenerit. de Or. 96 a, Nihil prosunt studia per ueniendi aliquò, nisi illud quod eò quò intẽdas, ferat de ducatq; cognoris. Att. 15 b, Ad quem propter diei breuitatem nõ est peruentum. pro Mur. 128 b, Vt eò quò intẽdit, maturè cũ exercitu perueniat. pro Sest. 14 a, Ma rius in oras Africæ desertissimas peruenit. Or. 206 a, Si potuissemus, quò cõtendimus, peruenire. l. V. 214 b, Per uenit res ad istius aures, sed nescio quomodo. pro S. R. 444 a, Vide quem in locum remp. peruenturam putes. I. A. 231 b, Mihi quidẽ & ille peruenisse uidetur, quoad progredi potuerit fieri hominum amentia. Par. 521 a, Ia ctam à te nefariam in me iniuriam semper duxi, tamen peruenisse ad me nunquam putaui pro Syl. 169 a, Non dum ad propositum mihi finem honoris peruenerã. de Cl. 188 b, Cotta alia quadam uia ad eandem laudem per uenerat. At. 122 a, Ne epistola in eius manus perueniret. ad Her. 26 b, Ad paucos ex alijs peccatis inuidia peruenit. de Ora. 92 b, Libellus qui me imprudente & inuito excidit, & peruenit in manus hominũ. At. 284 a, Ad li beros qui nihil meruerũt, pœna parentũ peruenit. Off. 38 b, Nisi multorũ impunita scelera tulissemus, nũquã ad unum tàta licentia peruenisset. Top. 223 a, Pecunia, quæ morte alicuius ad quempiã peruenit iure. pro R. P. 124 a, Nemo unquã quò ea pecunia peruenisset, cau sam dixit, qui, &c. & 123 b, Quò & ad quos pecunia peruenerit. de D. 90 a, Cyrus ad septuagesimũ annũ per uenit. At. 83 b, Summum erat periculũ, ne culpa Sena tus res ad tabulas nouas peruenerit. pro Mu. 355 a, Qui nulla cõditione in senatũ peruenire potuit. de Or. 234 a, Ego tibi hoc cõfirmo, si Romæ mãseris, te paucis an nis ad maximas pecunias peruẽturum. pro Qu. 84 a, Per uenire ad suum sine alterius infamia. pro R. P. 127 a, In quo spes fuit posse sese aliquãdo ad suas fortunas perue nire. & Epi. 209 b, Peruenire ad nummos. contra Rul. 82 a, Si posset ager iste ad uos peruenire. pro Ce. 230 a, Non ea sola uis est, quæ ad corpus nostrũ uitamq; pera uenit, sed, &c. I. V. 199 a, Quid est enim in calamitate resídui, quod non ad miseros aratores isto prætore per summã iniuriã peruenerit? cont. Rul. 70 b, Sine ad illos potestatem, ad te gratiam tui beneficij peruenire. pro

Mu. 140 a, Tamen naturæ similitudo illius ad te magis, qui ab illo ortus es, peruenire potuit, quã, etc. pro Qu. F. 295 a, Sed etiam à quo ad alios peruenisse putetur hu manitas. Ep. 68 b, Si in tua scripta peruenero.

Peruerse. perperàm, præposterè. de N. 73 b, Multi deo rum beneficio peruerse utũtur. et de Or. 67 a, Peruer sè dicere homines, peruerse dicendo consequi. Of. 75 a, Fuit igitur stulta calliditas peruerse imitata prudẽtiã. Am. 111 b, Plericq; peruerse, ne dicam impudenter uolũt. & de Or. 97 a, Peruersè dicere. & de In. 43 a, Peruer sè abuti aliqua re.

Peruersio, onis. inuersio, perturbatio. ad Her. 34 a.

Peruersitas, tis. prauitas. Or. 199 b, Quæ est in hominibus tanta peruersitas, ut inuentis frugib. glande uescã tur. Qu. F. 397 a, Cum te alicuius improbitas peruersi tasq; cõmouerit. Off. 29 b, Vt si quis in foro cantet, aut si qua est alia magna peruersitas. Quint. Fr. 309 b, Ali cuius peruersitatem quàm humanissimè ferre. Epi. 7 b, Incredibilis hominum peruersitas. & Tusc. 190 a, In omni prauitate.

Peruersus, a, um. prauus, præposterus. pro Qu. R. 50 a, Nihil ab hoc prauum & peruersum produci potest. de Arusp. 248 b, Ludi deformati, inquinati, peruersi, con turbati. de Finib. 315 a, Nunc istà separantur, ut disiuncta sint, quo nihil potest esse peruersius. et Tusc. 238 a, Quo quid potest dici peruersius? pro Q. R. 54 a, Nisi fortè tu peruerso more id facis. pro Mur. 142 a, Peruersa pietia Tuberonis uel Stoicorũ. pro Cl. 32 a, Præpostera & peruersus. de N. 174, Oculi peruersi, ut strabonum.

Peruerto, tis. euerto. de D. 132 b, & 90 b, Cræsus hostiũm sese peruersurũ putauit, peruertit autem suam. & de Ar. 257 b, Tũ uisam belluam immanem quacunq; in cederet, arbusta, uirgulta, tecta peruertere. de Cl. 190 a, Ceciditq; cũ eos imitari cœpit, quos ipse peruerterat. de Ar. 257 b, Qui sacra occulta inexpiabili scelere per uertit. pro Cl. 40 a, Quintius Iunium peruertit. ad Her. 5 b, Orestes nisi attulerit factirationem, peruertit defensionè. Off. 2 a, Quidam propositis malorũ & bo norum finib. officium omne peruerterunt. Offic. 6 a, Temeritas C. Cæsaris, qui omnia iura diuina & huma na peruertit.

Peruesperi. Ep. 126, Cum ad me peruesperi uenisset. La gitur etiam, Quum nuper uesperi.

Peruestigatio, onis. inquisitio. de Orat. 85 b, Omnia uel scientiæ peruestigatione, uel disserendi ratione com prehendere.

Peruestigo, as. inuenio, reperio. I. V. 206 b, Vt canes ue natici optimè odorabantur omnia & peruestigabant. de Or. 122 a, Nosse regiones, inter quas uenere, & per uestiges quod quæris.

Peruetustus, ta. de Or. 161, Peruetusta uerba.

Peruetus. Qu. F. lib. 3, Peruetus epistola. Ep. lib. 13, Peruetus amicitia. I. V. Act. 6 a, Signũ peruetus ligneum. de Cl. 170 a, Catonem perueterem habemus. L. Segestã.

Peruicacia, ciæ. pertinacia. Tusc. 215 a, Mulier ostias, per uicacia, liguritio, &c.

Peruideo, es. Att. 240 a, Ibi te quàm primùm peruidere uelim. Ep. 149.

Peruigilatio, onis. uigilia. de Leg. 177 a, Peruigilationes nocturnæ.

Per-

Peruigilo, as. pernocto. pro S. R. 35 a, Non orat, ut eam noctem peruigilet?

Peruinco, cis. uinco. At. 23 a, Restitit & peruicit Cato.

Peruius. apertus. de N. 39, Transitiones peruiæ.

Perungo, gis. ungo. Tusc. 173 a, Tunc iuuenes ueste posita, corpora oleo perunxerunt.

Peruolo, as. pro S. R. 21 b, Decem horis sex & quinqua ginta millia passuum peruolauit.

Peruolo, uis. Atti. 1 b, Hoc abs te mihi ignosci peruelim. pro Syl. 171 a, Sed scire ex te peruelim, quamobrẽ, &c. de Off. 131.

Peruoluo, uis. uersor. de Or. 122 a, Vt in his locis peruol uatur animus, quos, &c.

Peruoluto, as. pertracto, euoluo, uoluto. At. 74 a, Peruo lutare libros. & de Or. 97 b, l. Scriptor.

Perurbanus, na. de Or. 91. de Cl. At. lib. 2.

Peruulgatus, a, um. iactatus, peruagatus. I. V. 126 a, Res nota, atque apud omnes peruulgata. & pro Cæl. 38 a, Sunt enim ista maledicta peruulgata in omnes. I. V. 129 b, In re tam clara, tam testata, tã ab teipso peruulgata. aliter, peruagata. pro Mil. 107 a, Peruulgatus ciuitatis sermo. & de Fi. 90 b, Res peruulgata. & Ep. 71 b, Con solatio peruulgata.

Perustus, a, um. Exustus. Ep. 210 a, Homo perustus.

Pervtilis, le. At. 152, Opera & fidelitas.

Peruulgo, as. diuulgo. pro Syl. 165 a, Illas tabulas describi ab omnibus statim librarijs, diuidi passim & peruulga ri, atq; edi populo imperaui. de In. 76 b, Præmia uirtu tis cum improbis communicari, & cum mediocrib. ho minibus peruulgari non oportet. de Orat. 106 b, Vete res illi peruulgari artem suam noluerunt. Att. 202 a, Tu uerò peruulga Hircium. de Finib. 67 a, De re in uulgus peruulgata loquitur. pro Cæl. 45 b, Mulier, quæ se om nibus peruulget.

Pes, dis. de Vniu. 198 b, Pedes et membra gradiendi. de O rat. 87 a, Sed quod ille durissimis pedibus fecit, ut se ab ijceret in herba, etc. id meis pedib. certè concedi est æ quius. pro Qu. Rosc. 49 b, Sese mensum pedibus ale bat passuum CCCC. millia. Attic. 256 a, Brutus pedibus ad me stat im. Att. 41 a, Alter pedibus in Macedoniã ue nire. id est, equo. & I. V. 94 a, Pedibus ire et reuerti. de Senect. 83 b, Ingredi iter pedibus, uel equo. In Vat. 31 a, b, Cùm iter illud Hispaniẽse pedibus ferè cõfici soleat. Post. 205 b, Ne quis pedib. iret, ne scribendo adesset. At. 122 a, Pollucem seruum à pedib. meum Romam misi. de Diuin. 114 b, Quod ante pedes est, nemo spectat, cœli scrutantur plagas. de Orat. 257 b, Transilire ante pedes Posita, & alia longè repetita sumere. pro Cæcin. 290 b, Si in fundo pedem posuisses, statim tibi esse pereundũ. I. A. 169 b, Nihil erat in terris ubi in tuo pedẽ poneres. & ib. Pedem ponere, uestigium imprimere. de Finibus, 121 a, Sapientia ubi pedem poneret, nõ habebat. At. 215 b, Pedem in Italia uideo nullũ esse, qui non istius pote state sit: id est, locum. pro Dei. 151 a, Nunquam à te pe dem discesti. pro Planc. 269 a, Non possum magis pedẽ conferre, ut aiũt, aut propius accedere. & Epist. 162 a, Referre pedem. & de Orat. 104 b, Supplodere pedem. Att. 65 a, Per me ista pedibus trahantur. Epistol. 210 a, Trahantur per me pedibus omnes rei nõ laboro. Epist. 109 b, Propter res tuas ita cõtracti, ut nec caput, nec

pedes: equidem uellem uti pedes haberent, ut aliquãdo redires. pro Sest. 8 b, Proijcere se ad pedes alicuius. & Attic. 55 a, Abijcere se ad pedes alicuius. l. V. 262 a, Ma ter mihi ad pedes misera iacuit. Quin. Frat. 321 a, Fur nius præsens ad pedes uniuscuiusq; iacens. At. 156 b, Al ter, qui nos sibi quondã ad pedes nostros stratos, ne sub leuabat quidẽ. Anteq. 196 b, Quib. sigillatim sæpe sup plex ad pedes iacui. & Posteq. 200 b, Cũ Cn. Oppius ad pedes flẽs iacẽret. pro Sest. 28 a, Frater uolutatus est ad pedes inimicorum. de Ora. 157 b, Pes in nauid est, funis quo uelum tenditur, et remittitur, pro gubernatoris uoluntate. Orato. 215 a, Pes qui adhibetur ad numeros, partitur in tria, ut necesse sit, &c. Ora. 168 a, Pedes he roi tres: dactylus, anapæstus, & spõdæus. de Orat. 159 b, Cùm sint numeri plures, iambũ & trochæum segre gat ab oratione Aristoteles. & 160 a, Quare primũ ad heroum nos dactyli, & anapæsti, & spondæi pedẽ, in uitat. Or. 128 a, Iam pæan, quòd plures habeat syllabas quàm tres, numerus quibusdam non pes habetur. Ora. 216 a, Pedes non syllabis, sed temporibus, et interuallis & spacijs metiẽdi. de Or. 107 b, Histrio astrictus certa quadam numerorũ moderatione & pedum. Attic. 9 b, Accidere ad pedes omnium sigillatim. Att. 22 a, Noli de uno pede sororis queri, licet etiã alterum tollas. Attic. 123 b, Cui tali in re libẽter me ad pedes abiecissem. & 264 b, Nam quomodo nũc est, pedem ubi ponat in suo non habet. & 255 a, Pestanum & Vibonensem utrũq; pedib. & equis transmisimus. I. A. 189 a, Hodie in pos sessionẽ libertatis pedem ponimus. I. A. 241 a, Perferre pedẽ. pro Li. 141 a, Prohibiti estis in prouincia uestra pedem ponere. L. pedibus.

Pesimè sentire de repub. I. A. 174. de Or. 116.

Pesimus, ma. Epi. 168 a, At. 181. 184. pro Qu. R. 50. & 173. de In. 11.

Pesinus, untis. oppid. de Ar. 250 a, Qui Pesinuntem ip sum sedem domiciliumq; matris deorum uastaris.

Pesinuntius. sacerdos matris magnæ. pro Sest. 15 b.

Pessundo, pessundas. conculco, protero. apud Quintilianum.

Pestifer, a, um. pernicios us. pro Do. 230 a, Pestifer ciuis, & de Or. 104 b, Pestiferi ciues. Attic. 132 a, Bellum ma gnum & pestiferum. de Fin. 105 b, Pestiferum uicium. pro Do. 213 a, Pestifer ac funestus tribunatus. de Arusp. 255 b, Vipera uenenata & pestifera. I. A. 184 a, Cuius à Brũdusio crudelis ac pestifer reditus timeretur. Posteq. 204 b, Quẽ habuit ille pestifer annus maximè fidelẽ. de N. 32 b, Accessus ad res salutares à pestiferis recessus. & 504, A' pestiferis & nocentib. rebus refugere. At. 32 b, Ad res pestiferas aditus sibi compararent.

Pestiferè. pernicios e. de L. 171 b, Multa pestiferè & per nicios e sciscuntur in populis.

Pestilens. tis. de Di. 97 a, Sũt partes agrorum aliæ pesti lentes, aliæ salubres. Ep. 72 a, Hoc grauissimo & pestilẽ tissimo anno. Par. 233 a, Locus pestilẽs.)(. Salubris. cõ tra Rul. 82 a, Ager cœlo ac loco calamitosus.

Pestilentia, tiæ.)(. Salubritas. de D. 114 b, Epistol. 232 b, De loco nunc quidem abijt pestilẽtia, sed quãdiu fuit, me nõ attigit. & de Na. 28 b, Vastitas, pestilentia, &c. contra Rul. 80 a, Ager propter sterilitatẽ incultus, pro pter pestilentiam uastus atq; desertus. & 63 b, Inuidia aut pe-

Universidad de Deusto
Biblioteca

aut pestilẽtiæ possessores.de D.107 b,Quorũ ex habitu & colore tũ salubritatis, tum pestilentiæ signa percipi.Offic.36 b,Causæ eluuionis,pestilentiæ,nastitatis, belluarum etiam repentinæ multitudines.

Pestis,stis.pernicies.Off.36 a,Nulla tã detestabilis pestis est,quæ nõ homini ab homine nascatur.pro Rab.90 b, Pestis ac pernicies ciuitatis.In C.194 a, Cum tua peste atq; pernicie proficiscere,etc.pro Sest.10 a,Illa furia ac pestis patriæ.de Ar.244 a,& pro D.213 b,Cũ his exitiosis prodigijs,ac penè huius imperij pestibus.pro Syl. 281 b,Funesta reipub.pestis.Epi. 64 a,Quædam pestes hominum laude aliena dolentium.de Natur.21 b,Ibes auertunt pestem ab Aegypto.de Natur.73 a,Sibi ipsa ne faciam pestem machinaturi:id est, maximã uim anguiũ. de Or.85 a,Fluctus à communi peste depulsi,in nosmet ipsos redundarunt.I.V. 175 b,Importunissima pestis.

Petasati.petaso:id est,lato pileo tecti.Ep. 153 b,Sed petasati ueniunt, comites ad portam expectare dicunt.

Petesso.sis.peto.Tus.188 b,Qui hanc laudem petessunt, nullum fugiunt dolorem.de D.83 b,Mentẽq; diuina cœlum terrasq; petesit.

Petitio,onis.actio priuata.de Cl. 166 a, At ego tibi non soluam,nisi prius à te cauero, amplius eo nomine neminem cuius petitio sit petiturum.pro Qu. R.54 a,Et tibi integram petitionem reliquit.

Petitio,ictus,cõiectio,percussio.Or.219 a,Sed nec oratio facit plagam grauẽ,nisi petitio fuerit apta.In C.100 b, Ego huius petitiones ita cõiectas, ut uitari non posse uiderẽtur,parua quadam declinatione effugi.Qu.de Pet. Petitio consulatus:id est, ambitus.

Petitor,oris.actor.Par.Sed accusatorem pro omni actore & petitore appello.At.1 b,Petitorum hæc est adhuc informata cogitatio.pro Q.R.53 a,Petitor.)(.Reus.de Cl.166 a,Petitor:id est,cuius petitio sit.pro Cec.286 a, Prætor nunquam petitori præstituit, qua actione illum uti uelit.pro Qu. 8 a,Possumus petitoris personã suscipere,accusatoris deponere? l.Pignerator.

Peto,tis.posco,postulo,quæro,quæso,cõtendo,exposco, imploro,expello,appeto,uado,quasi inuado, uel aggredior feriẽdi causa,repeto.I.V.214 b,Iste petit à rege,et eum plurib. uerbis rogat,ut,&c.pro Qu.14 a,Cum is à me peteret,& summe contenderet,ut,&c.Epi.206 b, Quapropter à te etiã atq; etiam pro nostra summa cõiunctione,proq; tua in me perpetua & maxima beneuolẽtia matorẽ in modum peto atq; contendo,ut,etc.I. V.215 a,Id sibi ut donaret rogare,& uehemẽter petere cœpit.I.V.191 a, Petiuit in beneficij loco et gratiæ, ut, etc.de Or.98 a, Similiter nunc petes à Crasso,ut,etc.et ibi.Non dubitares rogare dominũ,ut,&c.Petere præsidium,uel auxilium ab aliquo.l. Auxilium. Epi. 168 a, Peto à te, ut eum conseruatum uelis. Acad. 40 a, Quæ docti à Græcis petere mallent,indocti ne à nobis quidẽ accipiunt. de In. 55 a, Summopere sapientia petẽda est. de Fi. 75 a, Quæ est illa laus,quæ posit è macello peti? Or. 202 a, Qui eloquẽtiæ principatum petit.pro Arc. 188 b,Ex his studijs delectatio sola petitur.Ep.71 b,Literis utor,nõ ut ab ijs medicinam perpetuam,sed ut exiguam doloris obliuionem petam. de Cl.243 b, Hæc dixi breuius quàm res petebat.de Or.154 a, Ex his tantũ quantum res petit, hauriemus.Or. 219,Gladiatores &

uitando cautè, & petendo uehementer omnia faciunt utiliter ad pugnã & ad aspectũ uenustè.pro Mu.136 b, Caput & collũ petere. pro Mil. 170 a,Petere iugulum alicuius.pro S.R.19 b,& 43 b,Petere sanguinem & uitã alicuius.Item: Cuius latus mucro ille petebat?l.C.99 b, Quotienscunq; me petisti, per me tibi obstiti, nunc remp.uniuersam petis.et de Ar.254 b,Petita est autoritas uestra.ad He.29 a,Bonorum insidiatores latrocinio uitam innocentissimi cuiusq; petistis.Item ib.Quos tã topere timeat,eos necesse est,ut quoq; modo posit,ueneficio petat.et 28 b,Qui si fuisset homo,nũquã tã crudeliter uitã hominis petisset.de In.46 a, Petere pœnas ab aliquo.pro Qu. R.45 a,Pecuniam non ex tuis tabulis,sed ex aduersarijs petis.Att. 85 a, Petere præfecturã alicui.Qu. F.316 a,M. Curtius Tribunatum ab Cæsare petiuit.Qu.F.317 a,Præsidium firmissimum petebamus ex optimi & potentissimi beneuolentia ad omnẽ statũ nostræ dignitatis.At.23 b, Qui me epistola petiuit, ad te,ut uideo,cominus accesit.pro Dei.146 a,Vnde paradoris exẽpla peterẽtur.de Fi. 77 b,Eamq; mortem ardentiore studio peteret, quàm Epicurus uoluptatẽ petendam putat. pro Cl.39 b,& 37 b, Petere mulctam ab aliquo.Or.219 b, Petere ueniam. Q. de Pe.213 b,Petere honores. At.42 a,Fortasse alium cursum petiuit.de Or. 98 b, Vt illi unde peteretur, uetus atq; inusitata exceptio daretur. de In.59 a, Remotũ est,quod ultrà quàm satis est petitur:id est,repetitur.pro Ce.286 b,Altius initium rei alicuius demonstrandæ petere.

Petere.pro ire.de Na. 51 a, Grues loca calidiora petẽtes, mare transmittunt. Att. 154 a, Crotonem petemus. & Epi.235 a, Per Macedoniam Cyzicum petebamus. Off. 62 a,Naues Rhodum petentes uidi.pro Plan.280 a,Iter à Vibione Brundusium petere contendi.Item ibi.Dyrrhachium petere contendi.

Petrinum,ni.Leptæ uilla fuit.Ep.92 b.

Petrini.ex Petrino.I.V.167 b.

Petulans,tis.proteruus,procax.de Or.137 a,Si quis mihi maledicit,petulans & planè insanus uidetur.de Fin. 61 b, alij appetẽdo omnia petulantes,alij audaces,proterui.Para.119 b, Lapsa est libido in muliere ignota,do topere timeat,eos necesse est,ut quoq; modo posit,ueneficio petat.et 28 b,Qui si fuisset homo,nũquã tã cruderiter uitã hominis petisset. de In.46 a, Petere pœnas ab aliquo.pro Qu. R.45 a,Pecuniam non ex tuis tabulis,sed ex aduersarijs petis.Att. 85 a, Petere præfecturã alicui.Qu. F.316 a,M. Curtius Tribunatum ab Cæsare petiuit.Qu.F.317 a,Præsidium firmissimum petebamus ex optimi & potentissimi beneuolentia ad omnẽ statũ nostræ dignitatis.At.23 b, Qui me epistola petiuit, ad te,ut uideo,cominus accesit.pro Dei.146 a,Vnde paradoris exẽpla peterẽtur.de Fi. 77 b,Eamq; mortem ardentiore studio peteret, quàm Epicurus uoluptatẽ petendam putat. pro Cl.39 b,& 37 b, Petere mulctam ab aliquo.Or.219 b, Petere ueniam. Q. de Pe.213 b,Petere honores. At.42 a,Fortasse alium cursum petiuit.de Or. 98 b, Vt illi unde peteretur, uetus atq; inusitata exceptio daretur. de In.59 a, Remotũ est,quod ultrà quàm satis est petitur:id est,repetitur.pro Ce.286 b,Altius initium rei alicuius demonstrandæ petere.

Petulanter.licenter.pro Cæl.38 b,Maledictio si iactatur petulantius, conuicium nominatur.et 45 b,Si proterue petulanter uiueret.& 45 b,Petulanter faciemus.si,etc. Att.lib.9 a,Petulantissimè aliquid fieri. Attic.24 a, Diphilus tragœdus in nostrum Pompeium petulãter inuectus est.

Petulantia,tiæ. procacitas, proteruitas.)(. Modestia. Of.25 b,26 a,Itaq; nec actio rerum illarum aperta petulãtia uacat,nec oratio obscœnitate. Epist.85 a,Nec in petulãtiã incidas.I.C.109 b,Ex hac parte pudor pugnat,illinc petulãtia.I.P.86 a,Hominis furorẽ et petulantiam

lantiã fregi.I.V. 69 a,Coniuges integras ab istius petulantia conseruare non licitum est.pro Fon. 281 b,et pro Cec. 305 a, Turpitudo quæ à libidine, aut à petulantia nata sit.Sal.in Ci.207 b,Iniquo animo maledicta tua paterer,M.Tulli, si te scirẽ iudicio magis,quã animi morbo petulãtia ista uti: sed in te neq; modum neq; modestiam ullam animaduerto.l.Procacitas.

Petulantissimè.pro Sest.28.

Petulus,a,um. qui oculum alterum minorem habet, ac ferè clausum.de N.17 a.

Pexus,a,um.compositus.In C. 109 a,Quos pexo capillo nitidos uidetis.

Phæaces,cum.Corcyræi.l.Coreyra.de Cl.170 b, Carmina quæ apud Homerum & in Phæacum,& in procorum epulis canuntur.

Phœnon.Saturni stella.de N. 36 a.

Phæreus.Iason.Off.22 a.

Phaethon.ontis.Offic.71 a, Sol Phaethonti filio(ut redeamus ad fabulas) facturum se esse dixit, quicquid optasset.

Phalaris,idis.I.V. 217 a, Ille nobilis taurus,quem crudelissimus omnium tyrannorum Phalaris habuisse dicitur. Phalaridis tauro succensis ignibus torreri, in Pisonem.l. Pisistratus.

Phalaris Grammaticus.in Pis.

Phaleræ,arum.equorum ornamenta. in Ver.190 a,Qu. Rubrium & phaleris ac torque donasti. et 206 a,Phaleras pulcherrimas, quæ regis Hieronis fuisse dicũtur, utrũ tandẽ abstulisti,an emisti? ibid.Alias item nobiles: id est,phaleras. At.253 a,Plancĩ sine phaleris dimissum.

Phalereus ille Demetrius omnium istorum mea sententia politissimus.de Or.117 b.

Phalerius, rij. Atticæ portus, ubi declamare solitus est Demosthenes.de Fin.125 a.

Phania,Phaniæ.Fam.li.2, Phania νωμαικὸς μάφτυς,pro uerbium.

Phantasia,siæ.Acad.46 a,& 64 a,Sensus iunctos esse censuit è quadam quasi impulsiõe oblata extrinsecus, quã ille φαντασίαν, nos uisum appellemus licet. Epi. 253 a, Qui putant etiã διανοητικὰς φαντασίας spectris Catianis excitari.Att.138 b,Deinde emergit rursus dolor, αἰσχρᾶς φαντασίας.

Pharmacopola,læ. unguentarius.pro Cl. 25 b,L. Clodius pharmacopola circumforaneus.

Phatfalia,æ. Thessaliæ regio,& campi Philippi etiam dicta.in Ant.262 b.

Pharsalicus,a,um.pro Deiot.149 a,Pharsalicum prælium.

Phaselis,idis.græcè φάσηλις, urbs Ciliciæ,piratarum receptaculum.in Ver.204 b.

Phaselus,li. myoparo. erat etiam genus nauigij Cãpani oblongi,neq; ita magni. Att. 231 a,Phaselus episcopus. Atti.7 a, Epistolam anchoris solutis de phaselo dedisti.

Phaselitæ.à Phaselide dicti pop.

Phatnæ,arum.stellæ in Cancri signo,quæ præsepe à Latinis dicuntur.In Prognosticis,teste Prisc.Astantem tenui quæ candent lumina Phatnæ.

Pheneatæ.pop.de N.70 b.

Pheræ,arum.urbs Thessaliæ nobilis.de D.91 b.

Phœræus,a.Off.37.de In.80.de N. 74.

Pherecydeus,a,um.de D.124 b,l.Puteus.

Phidias,diæ.de Cla.185 b,Vt Phidiæ signum simul aspectum & probatum est.et 188 b,Mineruæ signum ex ebore pulcherrimum Phidiæ.

Phiditia,phiditiorum.Lacedæmoniorum conuiuia.Tus. 247 a.

Φιλαυτίαι.l.Amor. Att.208 a,Nisi fortè me communis φιλαυτίαι decipit. Tus.240 a, In hoc enim genere nescio quo pacto magis quàm in alijs suũ cuiq; pulchrũ est.ad hunc neminẽ cognoui poetam (& mihi fuit cũ Aquilio amicitia)qui sibi nõ optimus uideretur. sic se res habet: te tua,me delectãt mea.de Or.145 b,Minimè sibi quisque notus est,et difficillimè de se quisq; sentit. Off.6 b, Facilè poterimus, nisi nos ualde amabimus, iudicare. Off. 48 a,Homo ipse de se bene existimans,sesecq; diligens. At. 283 b,Ego aũt (sed erro fortasse) nec tamen is sum,ut mea me maximè delectẽt, nihil mihi uideor hoc bello sensisse prudentius.

Philippicæ,arum.At.21 a,Philippicæ orationes Demosthenis.& ad Brut.91 a, Video te delectari Philippicis nostris, hoc est in quinq; epistolis additis,quæ in paucis codicibus leguntur.

Φιλαναίσαφ.L.Facere cum aliquo.

Philocteta,tæ. & Philoctetes,tæ.de Fi.232 a,Fa perferrant,quæ Philoctetam uidemus in fabulis, qui cum cruciaretur nõ ferendum doloribus,propagabat tamen uitam aucupio sagittarum, configebat tardus celeres stãs uolantes,ut apud Actium est.de Fat. 147 a,Philoctetes serpentis morsu ulceratus in insula Lemno relictus est. de Rep.Nimium te laborare doleo,& meliorem ciuem esse quàm Philoctetam,qui accepta iniuria,illa spectacula quærebat, quæ tibi acerba esse uideo. ad Her.33 b, Non posse capi Troiam sine Philoctetæ sagittis.

Philocteteus clamor.de Fin.84 b,& Tus.187 a.

Philologia,giæ.studium uel amor sermonis.Epi.264 b, Non est enim seiunctus iocus à philologia & quotidiana συνηθείαι. At.33 b, Ne & opera & oleum philologiæ nostræ perierit.

Φιλογυνείαι.l.Mulieriositas.

Philologus,gi.At.207 b,Homines nobiles,sed nullo modo philologi.Qu.F. 313 a,Nos aũt ita philologi sumus, uel ut cum fabris habitare possimus.

Philomelum,li.urbs Phrygiæ.At.77.Ep.37.

Philomelensis.I.V.191.

Philosophia,æ.studiũ uel amor sapientiæ. Of.33 b,Nec quicquã aliud est philosophia,si interpretari uelis,quã studium sapientiæ.de Le.168 a,Sapientia,à cuius amore græco uerbo philosophia nomẽ inuenit. Tus.171 b,Philosophia omniũ mater artium, donum & inuentiũ deorum.de Or. 85 a,Philosophia laudandarum artium omnium procreatrix,& quasi parẽs.de Or.148 a, Omnis optimarum rerũ cognitio,atq; in ijs exercitatio philosophia nominatur.de Fin. 90 b,Ars est .n. philosophia uitæ.de Cl.195 a,Philosophia mater omniũ benefactorum,bene dictorum.Tus.191 a,Est profectò animi medicina philosophia. Tus.177 a,Cultura animi philosophia est,q̃ extrahit uitia radicitus,&c.I.P.95 a,Philosophia uirtutis continet,& officij & bene uiuẽdi disciplinã, quam qui profitetur, grauissimã mihi sustinere

personam

Universidad de Deusto
Biblioteca

personam uidetur.de Se.77 b, Nunquam igitur satis digne laudari philosophia poterit,cui qui pareat,omne tẽpus ætatis sine molestia possit degere.de Vn.204 d, Quib.ex reb.philosophiã adepti sumus,quo bono nullum optabilius,nullũ præstantius,neq; datum est mortalium generi deorum cõcessu atq; munere,neq; dabitur.Tusc.175 a,Philosophia paucis cõtenta iudicibus, multitudinẽ cõsultò fugiens.de D.125 a,In philosophia nihil debet esse cõmẽtitijs fabulis loci. Or.201 b,In philosophia plurimũ interest, quẽadmodum dicas, ubi res spectatur,nõ uerba pendũtur. Tusc.164 d, Philosophia cõmentatio mortis.de Or.192 d, Ista præpotens & gloriosa philosophia. Or.198 a,Sine philosophia nõ posse fieri eum quẽ quærimus eloquentem.& ibid.Nec uerò sine philosophorũ disciplina genus et speciem cuiusq; rei cernere,neq; eam definiẽdo explicare, nec tribuere in partes possumus, nec iudicare quæ uera, quæ falsa sunt,neq; cernere consequentia,repugnãtia uidere,ambigua distinguere.de Diu.109 d,Philosophia uir bonus et fortis efficitur.Of.53 a,Tota philosophia,mi Cicero, frugifera & fructuosa est, nec ulla pars eius inculta ac deserta est.de Ora.90 b,Philosophia in tres partes distributa est:in naturæ obscuritatẽ,in disserẽdi subtilitatem,in uitam atq; mores.de Cla.167 b,Philosophia,nõ illa de natura,sed hæc in qua de bonis reb.& malis,de qúe hominũ uita & moribus disputatur,tũ primũ inuenta dicitur.Or.200 b,Inest enim natura philosophia in huius uiri mente quædã.Ep.247 a,& Tusc.228 b,Philosophiæ laus. & Epi. 197 d,De philosophia multa & pulchra.de Or.123 a,et de Or.110 b,Cõtra philosophiã. de Or.91 d,Apollonius Rhodius irridebat & contemnebat philosophiã.de Or.123 a,Philosophia,sicut Zethus ille Pacuuianus,prope bellũ indicere. Off.34 b,In antiquissima nobilissimaq; philosophia uersari.de Or. 132 b, Exercitatio propria duarum philosophiarum.

Philosophicus,a,um.Tusc.251 b,A' Bruto impulsi sumus ad has philosophicas scriptiones.Ep.181 b, Vt hæc φιλοσοφούμενα scriberem, tu me impulisti.

Philosophor,aris.philosophiam colo.de Fi.106 d,et de Or.123 b,Decreui philosophari,ut Neoptolemus apud Ennium,paucis:nõ omnino haud placet.& de Fi.39 d, Quibusdã totũ hoc dissplicet philosophari.I. A.256 b, Sed iã se colligit,& ad extremum incipit philosophari.de N.3 d, Et cũ minimè uidebamur,tũ maxime philosophabamur.de Cl. 195 b, Admirabili quodã ad philosophãdum studio concitatus. Posṭq.207 d,Cum Græculis philosophari.Tusc.167 b,Quanquã quid opus sit in hoc philosophari,cum rem nõ magnopere egere philosophia uideamus.

Philosophus,phi.physicꝰ, naturæ interpres,magister uirtutis, qui rerũ cognitiõe doctrináq; delectatur.Tusc. 229 b,Pythagoræ ingeniũ & eloquentiam cum admiratus esset Leon,quæsiuit ex eo,qua maximè arte cõfideret: at ille artem quidẽ se scire nullam respondit,sed esse philosophum. de Fi.52 b, Et tamen à philosopho si afferat eloquẽtiam, non asperner: si non habeat,nõ ad modum flagitem. et 94 d, De oratione philosophorũ. de Or.103 d,Philosophus,qui de sua ui ac sapiẽtia unus penè omnia profitetur, is est,qui omnium rerũ diuinarũ atq; humanarum naturam causasq; noscit,& omnẽ

bene uiuẽdi rationẽ tenet ac persequitur.de Ora.103 b, Philosophi, qui omnia sicut propria sua esse atq; à se posśideri uolũt.de N.75 b, Philosophi rerũ autores,nõ fabularũ.de Or.114 d, In philosophos uestros si quando incidi, nullũ prorsus uerbum intelligo,ita sunt angustis & cõcisis disputationib.illigati. Or.201 d,Philosophorum mos tenuiter disserẽdi. Off. 52 d,Sed de hoc toto genere cõmodius à quibusdã optimis uiris ad medium ianuæ sedentib. quàm ab ullis philosophis ulla in schola disputatur.de D.133 a,Sed nescio quomodo nihil tã absurdè dici potest, quod nõ dicatur ab aliquo philosophorũ. Tusc. 224 b,Philosophi magistri uirtutis.de Or.95 b,Sententiæ philosophorum.de Na.59 b,Socrates princeps philosophorũ.de Or. 148 b,De multis generibus philosophorum.

Philotheoros, qui studio nouas semper uisendi terras regionesq; tenetur. Ep.102 b.

Phlegeton,fluuius apud inferos.l. Acheron.

Phliasij.populi.At. 90 b,Phliasios dici sciebam.& Tusc. 229 b.

Phliasius,a, um.Tuscul. 230 d, Post hunc Phliasium sermonem.

Phlius, untis. oppidum.Tusc.229 b.

Phœbus,bi. Sol. de D.84 d, Quid uerò Phœbi fax tristis, nuncia belli.

Phœnicia,ciæ.regio Syriæ.I.A.238 d.

Phœnissæ.Euripidis tragœdia. Off. 88.

Phœnices.pop. de N.47.

Phœnix, apud Homerum Achillis magister. de Orator. 148 d.

Phocij.pop.I.P. 100 b.

Phorcis,nis.de Vn.201 b,Saturnus,Phorcis,et Ops,fratres,Oceani terræq; filij.

Phosphorus.Veneris stella.de N.36.

Phreneticus,a,um.demens,insaniens.de Diu.97 b,Nec cardiacis hoc tribuendum est, nec phreneticis.

Φρόνησις.l.Prudentia.

Phrygia,giæ.Or.199 d,Caria,Phrygia, Mysia.

Phrygius,a,um.Phryx.Quin.Fr.293 b,Paconiæ nescio quis homo,ne Græcus quidẽ,aut Mysius,aut Phrygius potius.de Di.103 d,Qui sono quodam uocum & Phrygijs cantibus incitantur.Phrygium ferrum.l.ferrum.

Phryx,gis.pro Fl.154 b,Ignotissimus Phryx.pro Fla.159 b,Prouerbium,Phrygem plagis fieri meliorem.

Phthia,thiæ. Achillis patria.de D.91 d.

Phthiota,tæ.Tuscul.152 b,Pherecrates quidam Phthiota senex.

Phylarchus,chi.tribunus.potest etiam gẽtis nomẽ esse. Arabes enim quidam Phylarchi à Strabonæ numerantur.Ep.240 a,Iambicus Phylarchus Arabum.

Physica, cæ. explicatio naturæ.de Fin.105 d,Ad eas uirtutes Dialecticam etiam adiungunt,et Physicam,ităib. Physicæ quoq; nõ sine causa tributus est bonos,propterea quòd,&c.Itẽ ib.b,Nec quanta dijs grata debeatur, sine explicatiõe naturæ intelligi potest. Itẽ ib.Hæc sine physicis quam uim habeant,uidere nemo potest.de Fin. 108 b, Inest in explicatione naturæ insatiabilis quædã ex cognoscẽdis rebus uoluptas.

Physica,orum.res Physicæ uel naturales. Ora.207 b,Oratorem ne physicorum quidem esse expertem uolo.de Fin.

Fi.52 d,Epicurus in physicis,quibus maximè gloriatur, totus est alienus.

Physicè.acutè,physicorum more.de N.63 d,& de D.106 b, Quæ à te physicè dicta sunt.

Physicus,a,um.de N.17 b,Physicus,id est, speculator uenatorq; naturæ.de D.115 a, Quod uideo physicis placuisse,eisq; maximè,qui omne quod esset, unũ esse dixerint.de Fin.67 d,Nec de re obscura loquitur,ut Physici. de D.143 d,Si uelim geometricum quiddã,aut physicũ, aut dialecticum explicare.Item:Physica disputãdi subtilitas.de Natur.36 b,Vt pleriq; dicunt, physicæ rationis ignari.de Nat.30 b, Rationibus physicis confirmare aliquid.& Orat.103 b,Eademq; ratione dicantur & quos φυσιολόγους Græci nominãt,ijdem Poetæ, quoniam Empedocles physicus egregium poema fecerit.Or.207 b,Oratorẽ ne physicorum quidem esse ignarũ uolo. de Or. 89 d,Si ornatè locutus est,sicuti fertur,physicus ille Democritus,materies illa fuit physici, ornatus uerò ipse uerborum oratoris putandus est.

Physiognomon.de Fat.42 d, Socratem notauit Zopyrus physiognomon, qui se profitebatur hominum mores naturaq; ex corpore,oculis,uultu, fronte pernoscere.Tusc. 227 d, Cum multa in conuentu uitia collegisset in Socratem Zopyrus,qui se naturam cuiusq; ex forma perspicere profitebatur,derisus est à cæteris,qui illa in Socrate uitia nõ agnoscerent: ab ipso autẽ Socrate subleuatus est, cum illa sibi signa inesse,sed ratione à se dejecta diceret.

Physiologia,gię.naturæ ratio.de Diu.99 d, Naturæ ratio,quam physiologiam Græci appellant.de N.6 d,Hũc censes primis,ut dicitur, labijs gustasse physiologiam: id est,naturæ rationem.de D.116 d, Dum aruspicinam ueram esse uultis,physiologiam totam peruertitis.

Piaculum,li.de L.181 b,Porco fœmina piaculum pati.

Piam.particula quæ nominibus quibusdam ad finem addi solet.l. Aliquispiam,& Quispiam.

Picearæ,arum.uectigal picis.Est autem pix humor pinguis ex tæda seu pinu combusta collectus.de Clar.172 d, Societas,quæ picearias de P. Cornelio,L. Mũmio censoribus redemisset.aliàs picarias,aliàs pecuaria legebatur.

Picentinus,na.At.130.Pompeij.

Picentes.pop.pro Syl.171 b, Aut docent Picentes solos non esse peregrinos.

Picenum.ni.ora Italiæ.At.123 d.

Picenus,a,um.de Cl.169 b,Ager Gallicus & Picenus.

Pictor,oris.Ac.6 b,Multa uidẽt pictores in umbris & in eminentia,quæ nos non uidemus.de L.179 d, Dignissima autem dona habentur,& formæ ab uno pictore uno absolutæ die.de Clar.179 b,Zeusis,Polygnotus,Timantes,qui non plus quàm quatuor coloribus usi sunt:Ettiõ uero,& Nicomachus,& Protogenes perfecti pictores fuerunt.de Or. 145 d, Zeusis, Aglaophon, Apelles. & At.36 d,Apelles & Protogenes.

Pictura,ræ.tabula. Or.200 d,In picturis alios horrida,inculta,abdita,& opaca:contrà alios nitida,læta, collustrata delectant.Tusc. 250 d, Homerum tradunt cæcum fuisse,at eius picturam,non poesin uidemus? Ac.6 b,Oculi pictura tenẽtur, aures cantibus.I.V.200 d, Pictura textilis aut in tabulis.Tusc.229 b,Cum animũ ab ista pictura imaginibusq; uirtutũ ad rẽ ueritatẽq; traduxeris.

Pictus,a,um.de Clar.188 b,Tabulas bene pictas collocare in bono lumine.& 192 b,Lysias,quo quid potest esse pictius?de Fin.143 b, Qui nunquam philosophum pictum,ut dicitur,uiderunt.

Piè.religiosè.de Nat.11 d,Piè colere deos.& 12 b, Piè sancteq; colere deum.de Se.94 d,Memoriam nostri piè inuiolateq; seruabitis.pro Mur.141 b, Illa piè fecit. pro Planc.280 d,Vt confiteare aliquando,quod faciam, me & gratè et piè facere.pro Mil.121 b,Metuo enim ne scienter dicam in te,quod pro Milone dicam piè.At.96 d, Quintus filius suapte piè sanè currentem animũ patris sui,sorori tuæ reconciliauit.

Pierides, dum.musæ Pieriæ.de Na.70 d,Tertiæ Ioue tertio Pierio natæ & Antiopa, quas Pieridas & Pierias solent poetæ appellare.

Pietas,tis.de In.82 d,Pietas est,per quam sanguine cõiunctis, patriæq; beneuolis officium & diligens tribuitur cultus.& Part.536 b,Pietas est iusticia erga parẽtes.& pro Plan.276 d,Pietas est uoluntas grata in parente.de Natur.24 d,Est enim pietas iusticia aduersum deos.pro Planc.265 d,Pietas iudicio meo fundamentum est uirtutum omnium.& de Som.128 d,Iusticiam cole & pietatem,quæ cum sit magna in parentibus & propinquis, tũ in patria maxima est.& de Nat.57 d,Pietas cui contiucta iusticia est,reliquæq; uirtutes. hic pietas pro religione ponitur.pro Qu.4 b, Si pietate propinquitas colitur,qui affinẽ prodit,impius sit necesse est.pro S.Ros. 24 b,Quod præclarè à sapiẽtibus dicitur,uultu sæpe ledatur pietas.de Or.123 b,Si pietati summa tribuẽda laus est,debitis moueri,cum Quin.Metellum tam piè lugere uideatis.de Cla.275 b,Vtinam Gracchus non tam fratri pietatem,quàm patriæ præstare uoluisset.pro Fla.164 d,Nimia pietas & summus amor in patriam.proDom. 234 b,Nec est ulla erga deos pietas, nisi honesta de numine eorum ac mente opinio.Postquam.202 d, Quæ sanctissimi homines pietate erga deos immortales esse solent,eadem ego erga populum Rom. semper ero. Antequàm.194 b,Illi quorũ animus est religionis pietate defunctus.Offic.35 d,Deos placatos efficiet pietas & sanctitas.de Nat.1.b,Pietas, sanctitas,religio, quæ omnia purè & castè deorũ numini tribuenda sunt.de Fin. 79 b,Nemo pius est,qui pietatem cauet.Epistol.21 d, Pietas in referenda gratia.Epistol.1 a,Ego omni officio,ac potius pietate erga te cæteris satisfacio omnibus. Epist. 10 d,Meam in te pietatem,quid enim dicam beneuolentiam?Epist.93 d,Hìc tui omnes ualent, summaq; pietate te desiderant.pro Cluent.31 d, Quorum alter eloquentiæ damnationem illã tacita pietate deplorat. & 54 d, Tu qui pietate ad accusandum excitatus es.de Finib.103 b,Pietas aduersus deos.Tusc.173 d, Pietas erga matrem. Part.234 b,& 236 b,Pietas,& charitas,& bonitas quæ si idem ualere uidentur.de In.70 b, Pietas est, quæ erga patriam,aut parentes, aut alios sanguine coniunctos officium conseruare moneat.

Piger,a,um.segnis ad aliquid agendum.ad Her.34 d,Frigus pigrum dicimus, quia pigros facit. & Epistol.103 d, Quòd mihi interdum piger, interdum timidus in labore militari uidebare.& 111 b,Ad literas scribendas pigerrimus.

Piget,bat.tædet,pœnitet.de D. 94 b, Mea mater tui me

miseret, mei piget. pro Syll. 184 b, Teipsum iam expletum huius miserijs pigeat. pro Dom. 219 a, Me nõ solùm piget stultitiæ meæ, sed etiam pudet. In Sall. 272 b, Quod si esses ab illo ortus, nonnullos iam tuæ turpitudinis pigeret. Att. 75 a, In cupiditatem incubui, nec me piget. de Cla. 181 b, Induci ad misericordiam, ad pudẽdum, ad pigendum. In Sall. 275 a, Neque piguit quærere, cur ego, &c.

Pigmentarius, rij. Epi. 253 b, Accius pigmentarius ualde gaudebat, se aduersarium perdidisse.

Pigmentum, pigmenti. color fucus, ornatus. de Diu. 85 a, & 118 a, Aspera temere pigmẽta in tabella oris lineamẽta effingere possunt. de Cl. 103 a, Intelliges nihil illius lineamentis, nisi eorum pigmentorũ, quæ inuenta nondum erant, florem & colorem defuisse. de Or. 125 b, Sẽtentiæ ueræ sine pigmentis fucoq; puerili. At. 21 a, Aristotelica pigmenta.

Pignerator, oris. I. V. 153 a, Cũ in his rebus omnibus publicanus petitor ac pignerator, non ereptor neque possessor soleat esse.

Pigneror, aris. pignus aufero, fiduciam accipio. I. A. 264 a, Etenim Mars ipse ex acie fortißimum quemque pignereri solet. de Rep. lib. 1, teste Nonio: Sed ut plurimas & maximas nostri animi, ingenij, cõsilij prima ipsa sibi ad utilitatem suam pigneraretur. De patria loqui uidetur.

Pignus, oris. fiducia, obses. At. 18 a, Vt nos duo quasi pignora reipublicæ retineri uideremur. I. A. 255 a, Coguntur enim senatores non pignoribus, sed eorũ quorũ de honore agitur, gratia. Item ibidem: Qui unquam tanto damno senatorem coegit? aut quid est ultra pignus aut mulctam? & 243 b, Vt quamprimùm illud pignus liberalitatis populi Rom. aspiciam. I. A. 247 a, Pro libertate hæc omnia proijcias, quæ sunt pignora iniuriæ. de Pro. 79 a, Quo nam me animo esse oportet in eos, cuius illi salutem pro pignore tradiderunt ad explendas suas cupiditates? de Orat. 143 a, An tu cum omnem autoritatem uniuersi ordinis pro pignore putares, eamq; in conspectu populi Rom. concideres, me his pignoribus existimas posse terreri? & ibid. Philippus grauiter exarsit, pignoribusq; ablatis Crassum instituit coercere. in Ant. 247 b, Magnis & multis pignoribus eũ respub. obligatum tenet. Att. 124 a, Minus multa dederant illi reipub. pignora. In Sal. 274 b, Posteaquam magna pignora eis dederat, cum quibus se coniunxerat. pro Cl. 58 a, Illa tibi ad confirmandas inimicitias affinitatis cõiunctionem pignori fore putauit. I. A. 153 b, Magnum pignus ab eo reipub. datum, se liberam ciuitatem esse uelle. pro Cæl. 54 a, Habet ab hoc respubl. duas accusationes, uel obsides periculi, uel pignora uoluntatis. I. V. 66 a, A' nobis multos obsides habet populus Romanus, quos, &c.

Pigritia, tiæ. negligentia, ignauia, inertia. Tusc. 213 a, Definiunt pigritiam, metum consequentis laboris. Atti. 260 b, Noli putare pigritia facere me, quòd non mea manu scribam. Offic. 6 b, & 27 b, Negligentia, pigritia, inertia, ignauia. & 20 b, Efficiendum est, ut appetitus rationi obediant, eam neq; præcurrant, neq; propter pigritiã aut ignauiam deserant.

Pigror, aris. ut grauor. Att. 122 b, Tu quæso quicquid noui (multa autem expecto) scribere ne pigrere.

Pijssimus. In A. 256 b, Antonius. Mihi quidẽ cõstat, etc. nec Lepidi societatem uiolare pijßimi hominis. Cicero. Tu porrò ne pios quidem, sed pijßimos quæris: & quod uerbum omnino nullum in lingua latina est, id propter tuam diuinam pietatem nouum inducis.

Pila, læ. de Or. 91 a, Vt qui pila ludũt. & 103 b, Licet ista ratione dicamus pila bene, & duodecim scrupis ludere propriũ esse iuris ciuilis. de Or. 148 a, Pila, tali, tesseræ. in Pis. 94 b, Iste claudus, quomodo aiunt pilam tenere, &c. de Sen. 94 b, Retorquere pilã. de Or. 151 a, Tityrus præclarè pila ludens, Brulla talis.

Pilosus, a, um. I. P. 77 b, Pilosæ genæ, dentes putridi.

Pilum, li genus teli, Romanorũ proprium. I. A. 231 a, Idq; caput fixum gestari iußit in pilo. pro Mil. 123 b, Sparorum pilorumq; multitudo.

Pilus, li. de Nat. 55 a, Munitæq; sunt palpebræ tanquam uallo pilorum. Acad. 21 b, Nullum esse pilum omnib. rebus talem, qualis sit pilus alius. pro Qu. R. 48 a, Hic capite & supercilijs semper est rasis, ne ullum pilum uiri boni habere uideatur. Att. 80 a, Interea è Cappadocia ne pilum quidem. Qu. Fr. 317 b, Ego ne pilo quidem minus te amabo.

Pindentissæ. pop. At. 78.

Pindenissus. opp. At. 79, 86, Ep. 23, 245.

Pingo gis. pictura exprimo. de Orat. 114 b, Vt in pictura, qui hominis speciẽ pingere perdidicerat, is posset cuiusuis uel formæ uel ætatis etiamsi non didicerit, pingere. Epistol. 68 b, Alexander ab Apelle potißimùm pingi, à Lysippo fingi uolebat. de Cl. 177 a, In uerbis pingẽdis & illuminandis sententijs. de In. 62 a, Is & cæteras tabulas pinxit, &, &c. id est, Zeusis. At. 58 a, Bibliothecã mihi tui pinxerũt cõstructione. Tus. 240 b, Textile stragulum magnificis operibus pictũ. de Clar. 183 b, Tabulas bene pictas collocare in bono lumine. pro Arc. 191 b, Effigies uirtutũ summis ingenijs expressa & polita. de Fin. 79 a, Cleãthes tabulam uerbis pingere solebat, etc. id est, tabulam uoluptatis. Q. Fr. 315 b, Quadrigis poeticis modò mihi date Britanniam, quam pingam coloribus tuis penicillo meo. l. Color, & lecythus.

Pinguis, gue. opimus, crassus, rudis. de Fat. 141 b, Thebis crassum cœlum, itaq; Thebani pingues & ualẽtes. de D. 107 b, Pingue & concretum esse cœlum. pro Arc. 190 b, Cordubæ nati poetæ, pingue quiddam sonantes atq; peregrinũ. Aca. 27 b, Quod ipsi Antiocho pingue uidebatur, & sibi contrarium. de Am. 99 b, Agamus igitur pingui Minerua, ut aiunt.

Pinna, næ. pẽna. de N. 71 b, Minerua, cui pinnarum talaria affigunt. In Arat. Atq; auis ad summam caudam primasq; recedit Pinnas, &c.

Pinna. conchæ marinæ genus. de N. 56 b, Pinna duabus grãdibus patula conchis. de Fin. 103 b, Quæ in concha patula pinna dicitur.

Pinnatus, a, um. pẽnatus, pinniger. de Nat. 71 a, Pinnatus Cupido. & Tus. 180 b, Pinnata cauda.

Pinniger, ra. penniger. Ep. 110 b, Pinnigero in corpore non armigero tela exercere. aliter, Pennigero.

Pinnoteres, teris. cõchæ marinæ, id est, piscis genus. de Fin. 103 b, At illa quæ in concha patula, pinna dicitur: isq; qui enat è concha, qui quòd eam custodit, pinnoteres uocatur.

Pinnu-

Pinnula. de N lib. 2, Pulli cum pinnulis uti possunt.

Pio, as. expio. de L. 173 b, Hetruriæ princeps fulgura atq; ostenta pianto. pro Do. 239 b, Si quid tibi piandum aut instituendum fuisset religione domestica.

Piræeus, ei. πειραιεὺς Græcè, portus Athenarũ. Att. 103 a, Venio ad Piræea, in quo magis reprehendendus sum, quòd homo Romanus Piræea dixerim, nõ Piræeum, sic enim omnes nostri locuti sunt, quã quòd In addiderim. & 97 a, In Piræea cum exissem, &c. de Cl. 169 a, Vt semel è Piræeo eloquentia euecta est.

Pirata, tæ. prædo. I. V. 248 b, Iste à piratis ob hunc archipiratã pecunias accepit. & 68 b, Vrbes piratis prædonibusq; patefactæ. Of. 73 b, Nã pirata non est ex perduelliũ numero definitus, sed cõmunis hostis omniũ. pro S. R. 43 a, Quis prædo tã nefarius? pirata tã barbarus?

Piratica, cæ. Postquã. 206 a, Is profectò egestate coactus piraticam fecisset.

Piraticus, ca. I. V. 250, 254, 255.

Pisæ, arum. opp. Qu. F. 310 a.

Pisaurum, ri. opp. & Pisaurensis. de Clar. 189 b.

Piscator, oris. Offic. 63 b, Tum Pythius piscatores ad se conuocauit, ab ijs petiuit, ut ante suos hortulos piscarentur.

Piscatus, tus. de Fin. 69 b, Piscatu, aucupio.

Pisciculus, li. de N. 50 b, Pisciculi parui.

Piscina, næ. lacuna in qua pisces uiui seruãtur. Qu. F. 306, & Attic. 17 a, & Parad. 113 a, Magna uis aquæ usque ad piscinam publicam. Att. 22 b, Si mihi barbati in piscinis sint. Qu. F. 321 a, Intelligo mirifica suauitate te uillã habiturum piscina & salientibus additis, palæstra & sylua uiridicata. L. Nilus.

Piscinarius, a, um. qui piscinis delectatur. Attic. 18 b, Beatos homines (hos piscinarios dico amicos tuos) nõ obscurè nobis inuidere. & 20 a, Mihi uerò ut inuideant piscinarij nostri, &c.

Piscis, scis. de N. 52 a, Pisces ut aiunt, oua cum genuerint, relinquunt. de Se 86 a, Pisces hamo capiuntur. I. P. 94 a, Mensa extructa nõ conchylijs aut piscibus, sed multa carne, &c. de N. 48 a, Pisces signum cœleste.

Piscor, aris. Offi. 63 b, Tum Pythius piscatores ad se conuocauit, ab ijs petiuit, ut ante suos hortulos postera die piscarentur.

Pisidæ, arum. Pisidij. pop. de D. 80 b, & 99 b.

Pisidia, diæ. regio. de D. 99 b.

Pisidij, orum. Pisidæ. de D. 85 b, Cilices, Pamphylij, Pisidij.

Pisistratus, ti. Tyrannus clemens Athenis. Att. 115 a.

Pistor, oris. qui panem conficit. I. P. 94 a, Pistor domi nullus, nulla cella, panis & uinum à propola atq; de cupa. pro S. R. 41 a, Mitto hasce artes uulgares, coquos, pistores, lecticarios, &c. de Fin. 69 b, Optimis cocis, pistorib. piscatu, aucupio, &c.

Pistrinum, ni. locus ubi frumentum tundebatur mola trusatili. de Or. 89 a, Oratorem in iudicia & in conciunculas, tanquã in aliquod pistrinum detrudi & cõpingi uidebam. & 121 b, Tibi mecum in eodẽ est pistrino Crasse uiuendum. Qu. F. 302 b, Tradere aliquem in custodiam, uel in publicum uel in pistrinum.

Pistrix, cis. cetus, belua marina. In Ar. Fera pistrix, & 388 b, In Ar. Spiniferam subter caudam pistricis adhæsit.

Pitho. l. Suada.

Pituita, tæ. unus ex quatuor corporis humoribus, is qui aquæ similior est. Tus. 160 a, Sanguis, bilis, pituita. & 213 b, Cùm pituita redundat aut bilis in corpore.

Pituitosus, a, um. de Fat. 141 a, In alijs locis homines sunt pituitosi, & quasi redundantes, in alijs exiccati atque aridi.

Pius, a, um. qui pietatem colit. Offi. 70 a, Ipsi patriæ conducit, pios habere ciues in parẽtes. de L. 172 b, Deos piorum & impiorum habere rationem. pro Cor. 60 b, Nihil est aliud in fœdere, nisi ut pia & æterna pax sit. de Fin. 79 b, Nemo pius est, qui pietatem cauet. pro Sest. 3 b, Pius dolor, & iusta iracundia. de Som. 128, Quare tibi Publi & pijs omnibus retinendus est animus in custodia corporis. pro S. R. 29 a, Orestes ne pius quidem sine scelere esse potuit.

Placabilis, le. exorabilis. I. V. 127 b, Omnia habuit æquiora & placabiliora, quàm animũ iudicis. At. 229 a, Vt eo te placabiliorem præbeas. Or. 169 b, Tu eos etiam quos contrà statuis æquos placabilesq; dimittis. Attic. 268 b, Præbere se placabilẽ alicui. ad Her. 28 b, & 38 a, Placabilis, exorabilis.)(Implacabilis, inexorabilis.

Placabilitas, tis, clementia, lenitas, mansuetudo. Of. 18 a, Nihil magno & præclaro uiro dignius placabilitate atque clementia.

Placatè. patienter, humaniter, placidè. Epist. 78 b, & 90 a, Omnia humana placatè & moderatè feramus.

Placatio, onis. pax, uenia. de N. 61 a, & de Diu. 116 a, Nostra ciuitas nũquam sine placatione deorum immortalium tanta esse potuisset.

Placatio. moderatio, tranquillitas. Tus. 222 a, Perturbatio animi, placatione abluatur.

Placatius. moderatius. aduer. Ep. 90 a, Remißius & placatius quotidie aliquid ferre.

Placatus, a, um. placabilis, pacatus, tranquillus, quietus. Attic. 68 a, Nihil tam uidi mite, nihil tam placatũ, quãtum erat frater meus in sororem tuam. Tus. 231 b, Sic animi quietus & placatus status cernitur. Item: Alteros tibi iam placatos esse intelligo, alteros nunquam iratos fuisse. Tus. 369 b, Placatißima quies. de Fin. 63 b, Placata, tranquilla, quieta, beata uita. Quin. de Pet. 212 a, Tamẽ hi possunt abs te placati æquiq; discedere. pro Mar. 133 b, Dij uel placati iam, uel etiam satiati esse debent. Postquã. 198 a, Si mihi placata & trãquilla omnia fuissent. Or. 202 b, Res placatæ et minimè turbulẽtæ. At. 90 a, Placatus.)(Ira incensus. Of. 35 a, Deos placatos pietas efficit & sanctitas.

Placentia, æ. urbs, & colonia Rom. In L. Pisonem apud Asconium Pedianum.

Placentinus, de Clar. 170, & 180 a, T. Tinca Placẽtinus. & I. A. 182.

Placeo, es. non displiceo, satisfacio, arrideo, iucũdus sum. & placet, bat, placitum est, sedet, uidetur, probatur, cordi est. Attic. 235 b, Cum scripsissem ad Brutum de optimo genere dicendi, non modò mihi, sed etiam tibi scripsit, sibi illud, quod mihi placeret, non probari: quare sine quæso quemq; sibi scribere, suam cuiq; spõsam, mihi meam, suum cuiq; amorem, mihi meum, non scitè: hoc enim Attilius poeta durißimus. Item ibi. Meũ mihi placebat, illi suum. de Orat. 110 a, Ego nũquam mihi minus

Universidad de Deusto
Biblioteca

quàm hesterno die placui. Epist.3 a, Itaq; postr.die placuit,ut breuiter sententias dicerемus.de Or. 97 b. Postea mihi placuit,eoq; fum usus adolescens, ut explicarem, &c.pro Clu.32 b,Canutio placuit repentè iudices pronunciare.Attic.149 b, Video tibi non probari,quæ ne mihi quidem placebant. Atti 204 a,Expecto quid istis placeat de epistola ad Cæsarem.& 208 a, Volo Dolabellæ ualde desiderāti placere,nec reperio quid. Qu. Fra.310 a,Longilius mihi aiebat,se uelle nobis placere. pro Dom.224 a,Nónne fieri poterat,ut populo de Cyprio rege placeret?de exulibus Byzātijs displiceret?Attic.276 a,Hoc mihi in te placuit.ad Heren.6 a, Ita nobis placitum est,ut scriberemus,&c. D. Brut.Epist.167 a, Cum in his uersarer angustijs, placitum est mihi ut postularem legationem,&c. Item: Placitū est mihi,ut Brūdusium ducerem hanc copiam quam habeo mecum.Ep. 114 a,b,& Atti.129 a,De prouincijs placitū est, ut coram Pompeio ageretur.pro S.R.35 b,Si dijs immortalibus placet.de Of. 43 b, Quod scribere nō auderem,nisi idem placeret Panætio.de D.103 a,Vt doctissimis sapiētissimisq; placuit.& ibi.Nā non placet Stoicis,&c. & 117 a,Placet Stoicis,etc. Acad.25 a,Duo placet esse Carneadi uisorum genera.de Fin.54 b,Virū igitur percurri omnem Epicuri disciplinam placet?an,&c. Item ibi. Igitur agam sic, ut ipsi autori huius disciplinæ placet. Item ibi. Vt placet inquam.Epi.256 b, Videbis quid Lysomi,quid medico placeat.

Placidè.leniter,placatè.Or.205 a,Placidè sedateq; loqui. & in V.226 a,Placidè ferre aliquid.& Tusc.184 b, Placidè & sedatè ferre dolorem.

Placitus,a,um.placatus,tranquillus.Tusc.237 b, Semper in animo sapientis esse placidissimam pacem.& 211 a,Placida quietaq; constantia.pro Cecin.290 a, Aliquē tratum,placidum,ac mollem reddere.de Sen.79 b, Placida ac lenis senectus.de Ora.125 a, Oratio placida,submissa,lenis.

Placo,as.lenio,mitigo,placatum efficio,exoro,recōcilio, macto,expio.procuro. Atti.5 b, Primùm tibi de nostro placando,aut etiam penè restituendo polliceor.de Nat. 3 a, Qua in causa beneuolos obiurgatores placare possumus.pro Domo, 222 a, Placaui odia improborū.pro Font.283 b,Placare animos iudicū.de Ar.258 a, Nostræ sunt inter nos iræ discordiæq; placandæ.Epist.202 b,Is ad me Romam literas misit,ut te sibi placarem. I.C.180 a,Quos ego non tam uleisci studeo,quàm sanare,& ipsos placare reipub.I.A.213 a,Id uerò ipse se placabit & leniet prouinciæ Galliæ.& de Fin 58 a, Et animos quasi concordia quadā placet ac leniat.pro Dom.241 b,Cū diuinum numen scelere uiolatum precibus placare cogeretur.de Nat.62 b,Tu Deciorum deuotionibus placatos esse deos censes? Item ibi. Quæ autem tanta eorum fuit iniquitas,ut placari populo Rom.non possent, nisi uiri tales occidissent?pro Font.280 a,Galli humanis hostijs deos placant.Tusc.179 b,Hæc dextera Iernam terrā mactata excetra placauit.pro Deiot. 145 a, Nemo unquā te placauit inimicus, q ullas resedisse in te simultatis reliquias senserit.de Leg.174 a,Impius ne audeto placare donis iram deorum.Qu.F.300 a,Quoscunq; de te queri audiui,quacūq; potui ratione placaui.I.A.225 a,Placa animum,& mitiga.

Plaga,gæ.nulnus, percussio.In V.563 a, Dico me eodem uulneris atque plagæ constitui ne fas esse. Tusc.183 b, Qui bene instituti sunt,accipere plagam malint, quàm turpiter uitare.de N.154 a, Grauiorem plagam accipiebat,ut leuiorem repelleret.& Epi.136 b,Hæc est leuior plaga ab amico,quàm à debitore.& Tusc.187 a,Veniēs plaga uehementior.pro Mur.135 a,Illa plaga est inimicitia petitioni tuæ maxima. pro Flac.159 b, Phrygem plagis fieri meliorem.& I.V.269 a,Crepitus plagarum.I.Vat. 33 a,Infligere plagam mortiferam alicui.pro Sest. 12 b, Imponere plagam insanabilē alicui.I.A.212 a,Luculentam tamen ipse plagam accepit.Or 219 b,Sic nec oratio facit plagam grauem, nisi,&c.

Plaga.regio.de D.114 b, Quod ante oculos est,nō uidet, cœli scrutantur plagas.de Fat.144 b, Motus extra positus & plagā cum atomus declinat interuallo minimo. & 149 b, Atomi uim quandā habens à Democrito impulsionis,quam ille plagam appellat, ab Epicuro gratitatis & ponderis.

Plagæ,retia.l.Macula.I.V.266 b,Si ex his laqueis te exueris,in illas tibi maiores plagas incidendum est. Acad.37 a,Plagas ipsi contra se Stoici texuerunt. Off.65 b,Tendere plagas.Epist.198 b, Conijcere aliquem in alicuius plagas.

Plagiarius,a,um.qui liberum hominem uendit, uel emit. item qui seruū seruum'ne à domino auertit, fugam faciendet,emit uenditue nesciente domino. Fieri autem potest hīc,ut sit cognomen Licinij eius de quo loquitur Cicero.Qu.Fr.300 b, Licinium plagiarium cū pullo in iturno tributa exigere.

Plagiosippus.ad Her.34 a.

Planè.clarè,apertè.)(.Obscurè.de Orator.96 b,Planè et lucidè loqui.& de Arat.249 b,& de Fimib.94 a,Planè & perspicuè dicere aliquid.Epi.104 b, Quàm plenissimè res illa scribi potuit.I.V.240 a,Apertissimè & planissimè explicare aliquid.pro Qu.R.52 a, Planius & apertius dicam. & Top.222 a, Quo planius accipiatur. de Fin.66 a,Sed illud dixisti bene latinè,parū planè.de D.128 b,Demosthenem scribit Phalereus, cum Rho dicere nequiret,exercitatiōe feciſſe,ut planissimè diceret. I.P.90 a,Quod omnes leges planissimè uetant.Epistol. 264,De Ocella parum plane ad me scripseras.& de Vi. 52 a,Nam & complectitur uerbis quod uult,& dicit plānè quod intelligam.

Planè.prorsus,omnino,funditùs.de Cl.184 a,Nec illi hoc planè atq; omnino defuit.& de Or.98 a,Neq; omnino, & c.neq; planè,etc. de Cl.196 b, Quod iā propemodū, uel planè poti us effecisti.de Clar. 191 a, Perfectè,plānèq; eruditus.Att.110 b, Aenigma Oppiorū planè non intellexi.Att.39 b, Te rogo ut planè ad nos adnoles. ad At.205 a,Quòd cōueniſti,etc.feciſti planè bene.de Or. 94 a, Res penitùs cognitæ planèq; perspectæ.ad Her. 30 b,Fieri potest,ut non planè par sit numerus syllabarū.Ep.49 a,Illud planè molestè tuli,quod uidebā,&c. Ep.105 b,Planè enim intelligo,te,&c. Ep.5 b, & 21 a, Causa Alexandrina uidetur ab illo planè esse deposita. At.128 b,Explicari mihi tuū consiliū planè uolo, ut penitùs intelligam.I.A.212 a,Gladiatorem appellat,ut appellant hi, qui planè & latinè loquuntur.de L. 166 b, Sed ego planè uellem me arbitrum inter eos datum.

Planetæ,tarum.inerrantes stellæ septem. Tusc.lib.1,Planetarum motus tarditate & celeritate dissimilimi.

Plangor,oris.eiulatus,ploratus. Ora.209 a,Plangore & lamentatione compleuimus forum.I.A. 176 b, Tu diademā imponebas cum plāgore populi,ille cum plausu reiiciebat.ad Her.22 a,Fœmineus plangor.

Planities,ei.æquor,campus.I.V. 226 a, Quo in summo est æquata agri planities.& de D.80 a,Planities magni tudoq; regionum.

Planta,æ.furculus,stirps. de Sen. 88 a, Malleoli,plantæ, sarmenta,uites,traduces,propagines,&c.Pro pede. In Arat. Hunc Orionis sub læua cernere planta Serpentem poteris.

Planus,a,um.æquabilis.)(.Montosus.de N.35 a,Duæ formæ præstātes sunt,ex solidis globus,ex planis circulus aut orbis.pro Cecin.294 b, Aequus & planus locus.& contra Rull. 85 b, Capua planissimo in loco explicata. de Vn.198 a,Si uniuersitatis corpus planum & æquabile explicaretur.pro Flac.166 a,Via præceps et lubrica.)(.Via plana & stabilis.pro S.R.27 a, Atque id obijcere,quod planum facere nō possis.I.V.73 b,& 269 b,Cū præsertim planum facere multis testibus possim,C. Verrem dixisse.&c.& ad Heren.7 a,Se planum facturum, ab eo maleficium non abesse.Top.229 b, Oratio plana & euidens.

Planus,ni.nebulo.pro Clu.32 a,Hic ille planus improbissimus,quæstu iudiciario pastus.

Plasma. Atti.149 b, Sed sit hoc πλάσμα,magnas habet certè copias.a'liter, σόλπισμα.

Platalea.læ. genus auis, quam Plateam uocat Plin. de N. 50 b,Legi etiam scriptum esse auè quandam quæ Platalea nominaretur, eam sibi cibum quærere aduolantē ad eas aues quæ in mari merygerent.

Platanus,ni.arbor.de Or.87 a,Platanus,quæ ad opacādum aliquem locum patulis sit diffusa ramis.de Diu.121 b,Sub platano umbriferā,&c.

Plateæ,arum. opp. Off.13 a, Hinc rhetorum campus de Marathone,Plateis,&c.

Plato,nis.de Opt.244 a, Diuinus autor Plato. & de D. 79 a,& 66 b, Platoni in cunis paruulo dormienti apes in labellis consederunt. responsum est, singulari illum suauitate orationis fore.de Clar.175 b, Quis uberior in dicendo Platone?Iouem sic,ut aiunt philosophi, si Græce loquatur,loqui.Or.197 b, Ille nō intelligendi solum, sed etiam dicendi grauissimus autor & magister Plato. & Ora.202 b,Longè omnium quicunq; scripserunt aut locuti sunt,& copia dicendi,& grauitate princeps Plato.Tusc.122 b,Aristoteles longè omnibus (Platonem semper excipio) præstās ingenio.de N.32 a,Plato quasi qui dam deus philosophorū,At.63 b,Deus ille noster Plato in πολιτείᾳ,Qu.Fr.295 b,Princeps ingenij et doctrinæ Plato.Tusc.156 a, Errare mehercule malo cum Platone, quam cum istis uera sentire.& ibid.Ego quoq; cum iperit instar omniū Antimachi poetæ.Or.203 a,Platonis locutio potius pœna putandum,quàm comicorū poetarū.Acad.47 b,Platonem ex Academia uetere nunc eramus,cuius in libris nihil affirmatur,& in utrāq; partem multa disseruntur,de omnibus quæritur, nihil certi dicitur.pro R.P.126 a,Plato iniquitate Dionysij Siciliæ tyranni,cui se ille commiserat,in maximis periculis infidijsq; uersatus est.Orato.200 b,Plato exagitator omnium Rhetorum.Orat.293 a, De oratione Platonis & Democriti.de Oratore,144 a,Pro Platone.de Legibus, 184 a,Contra Platonem.de Oratore,104 a, & 104 b, In illa commentitia Platonis ciuitate. Plato in Timæo & in Legibus,mundum deum esse ait,& cœlum & astra,& terram,& animos, & eos quos maiorum instituris accepimus.de Nat. deo.1, Plato pro immortalitate animæ tot rationes attulit, ut uelle cæteris, sibi certè persuasisse uideatur,Tusc.quæst.lib.1. Plato quantum in repub.contendēdum existimarit, 1 Fam.Cur Remp. nō attigerit,ibi.Plato quando Respub.fore beatā putauerit,1 ad Qu.Fr.Plato ex materia in se omnia recipiente,mundum esse factum cēset à deo sempiternum, Acad. q.ed.1.lib.2.Plato in musicis,geometria,numeris, astris se contriuit, de Fin.lib.1.Plato beatum dicit,cui in senectute cōtigerit,ut sapietiam,ueraq; opiniones assequi possit,de Finib.lib.5.Plato eadem dicit de immortalitate animorū,& reliqua post mortem trāquillitate bonorum,pœnis impiorum, 2 de L. Plato in ideis seu speciebus diuinū quiddam esse dixit, Acad.q.ed.3. lib.1. Platoiram & cupiditatem, duas partes animi locis discluſit: iraq; in pectore,cupiditatem subter præcordia locauit, Tusc.q.lib.1.Plato Crete,cum Clinia & Lacedæmonio Megillo,æstiuo die in cupressetis Gnosiorum & spacijs syluestribus,de institutis rerum publicarum, ac de optimis legibus disputat,1 de Le.Plato Syracusium Dionem eruditit, Of.1.Plato omnium Rhetorum exagitator,unum Isocratem mirabatur, Or. Plato Dionē Syracusiū omnib.doctrinis expoliuit,3 de Or. Plato sic fecit, quē tu admiraris,quem omnibus anteponis, quem maximè diligis,1 de L.Plato triplicem finxit animam,Tusc.q.lib. 1.Plato poetas è ciuitate,quam finxit,eduxit,Tusc.q.lib. 2.Plato iubet sic ad somnum proficisci corporibus affectis,ut nihil sit,quod errorem animis perturbationemq; afferat,Diuin.lib.1.Plato Aristotelis magister,de N.d.1. Plato non linguæ solum, sed etiam animi ac uirtutis magister,3 de Ora.Plato uno & octogesimo anno scribens mortuus est,de Sen.Plato in Timæo patrem huius mundi nominari negat posse:in legum autem libris quid sit omnino deus,inquiri oportere non cēset,de N.d.1. Plato negat sine furore quenquam poetam magnū esse posse. Diuin.lib.1.Plato oratores irridens,summus ipse orator est,1 de Oratore.Plato principatū animæ: id est, rationē,in capite sicut in arce posuit,Tusc.q.lib.1.Plato in geometria & musica præstantissimus,1 de Oratore. Lōge omniū,quicunq; scripserunt aut locuti sunt,& copia dicendi, & grauitate princeps Plato, In Or. Plato ægritudines,iras,libidinesq; semotas à mēte & disclusas putat,Tusc.q.lib.1.Plato nihil putat esse, quod oriatur & intereat,Tusc.q.lib.1.Plato id solum esse putat,quod semper tale sit,Tusc.quæst.lib.1.id est,quod æternū est, neq; mutabile,neq; corruptibile. Plato iusta funerum reiecit ad interpretes religionum, quem nos morem tenemus, 2 de Leg.Plato perfectissimam disciplinam reliquit,Peripateticos & Academicos,Acad.q.ed.1 lib.2.16.Plato Speusippum, sororis filiū, philosophiæ quasi hæredem reliquit,Acad.quæst.ed.2.lib.1.Plato Titanum è genere statuit eos,q,ut illi cœlestibus,sic hi aduersentur magi-

Universidad de Deusto
Biblioteca

ſtratibus,3 de Legibus.Plato Sardianus,Epicureus, 1 ad Quint.Frat. Plato de animorum æternitate non solum ſenſit idem quod Pythagoras, ſed rationem etiam attulit, Tuſculan.quæſt. lib. 1. Plato uir doctiſſimus,idemq; grauiſſimus, omniúmque princeps de repub. cùm ſcripſit,idem & ſeparatim de legibus eius ſcripſit,2 de Legibus.Plato uarius & multiplex & copioſus fuit, Acad.quæſt.ed.2.lib.1.Plato Atheniensis Tarentum uenit,L. Aemylio, App. Claudio Coſſ.Cat.Plato ſepulchrum altius uetat extrui,quàm quod quinq; diebus abſoluerint, nec è lapide excitari plus,nec imponi, quàm quod capiat laudem mortui inciſam quatuor heroicis uerſibus, 2 de Legibus.Plato omne iudiciũ ueritatis, ueritatemq; ipſam,abductam ab opinionibus & à ſenſibus, cogitationis ipſius & mentis eſſe uoluit,Acad.quæſt.ed.1. lib.2. Plato ſine corpore ullo deum uult eſſe, ut Græci dicunt ἀσώματον,de Natur.d.1.Plato & Socrates,ut rationem non redderent,authoritate tamen reliquos minutos philoſophos uincerent,Diuin.lib.1.Plato & Socrates tollẽ di ex eorum numero, qui negarunt quicquam ſciri aut percipi poſſe, Acad.quæſt.ed.1.lib. 2. Platonis amplitudo Ariſtotelẽ à ſcribẽdo nõ deterruit, Orator.Platonis frequẽs auditor Demoſthenes, Orator.Platonis de tyrãnis auguria,10 ad Attic. Platonis ſummi uiri authoritas de ſepulchris,à quo funerum ſumptus præfinitur ex cenſibus, à minis quinq; uſque ad minam, 2 de Legibus. Platonis authoritate,una & conſentiens duobus uocabulis philoſophiæ forma inſtituta eſt, Academicorũ & Paripateticorum, Acad.quæſt.ed.2.lib.1.Platonis diſcipulus quidam Pamphilus,cuius auditorem ſe fuiſſe Sami dicebat Epicurus,de Natur.de.2. De Platonis inconſtantia longum eſt dicere,de Natur.deor.1. Platonis leges de ſepulchro ex agro culto non ſumendæ, 2 de Legib.Platonis liber qui eſt de animo, Tuſ.q.lib.1.Is alio nomine Phædon dicitur. Platonis libri mirabiliter ſcripti, 3 de Oratore. In Platonis libris nihil affirmatur, & in utramq; partem multa diſſeruntur: de omnibus quæritur,nihil certi dicitur, Acad.quæſt.ed.2.lib.1.Platonis de Timæo deus opifex, ædificatorq; mundi,de Natur.deor. 1.Platonis oratio funebris,quotannis certo die Athenis recitabatur, Or.Platonis oratio omnis de legibus perorata uno æſtiuo die, 2 de Legib. Platonis politia, 2 ad Attic. Ex eadẽ Platonis ſchola Ponticus Heraclides, de N.deor.1.Platonis uerecundia, 9 Fam. Platoni prorſus aſſentior,ne agri cõſecrẽtur,2 de Legibus.Platoni aſſentior nihil tã facilè in animos teneros ac molles influere, quàm uarios canẽdi ſonos,2 de Legibus.Platoni noſtro placet muſicorũ cantibus mutatis, mutari ciuitatẽ ſtatus,3 de Leg. Virũ unũ totius Græciæ facilè doctiſſimũ Platonem, pro R. P. Apud Platonem noſtrum ſcripta dumitius,2 Famil. Apud Platonẽ ſæpe hæc oratio uſurpata eſt,ut nihil præter uirtutem diceretur bonum, Tuſculan.quæſt.lib.5.Platonẽ audiant impij,qui uetat dubitare qua ſi emente futurus deus, quando aliquid ei ab impijs donatur,cum uir nemo bonus ab improbo donari uelit,2 de Legibus.Equidem & Platonem exiſtimo ſi genus forenſe dicendi tractare uoluiſſet, grauiſſimè & copioſiſſimè potuiſſe dicere, Offi.1.Platonem ferunt, ut Pythagoreos cognoſceret, in Italiam uenisse, & in ea cum alios multos, tum Architam, Timæumq; cogno-

uiſſe,& didiciſſe Pythagorea omnia, Tuſc.quæſt. lib.1. Platonem auunculum Speuſippus ſubſequens, de Natura deor.1. Platonem ego authorem uehementer ſequor, 1 Famil.

Platonici,corum.pro Mur.Platonicorum diſciplina.

Plaudo,dis.aſſentior,approbo, plauſum alicui do uel tri-
buo.)(.Reclamo.In A.207 b,Atti.251 b,Populus Romanus ſuas non in defendenda libertate, ſed in plaudendo conſumit.At.34 a,Huic ita plauſum eſt,ut ſaluarep.Põpeio plaudi ſolebat.Att.34 a, Inimici ernat equitibus, qui Curioni ſtantes plauſerant.Qu.F.309 b,Dijs hominibuſq; plaudẽtibus.Tuſ.242 b, Quod quidem me plaudente dicit.Atti.219 a,Ne uictoriæ quidem plauditur.aliter,ploditur.

Plauſibilis,le.In Verr.57 a,Cenſorium nomen iam popularе atq; plauſibile factum eſt.& Tuſc. 201 b, Tantum admonebo,quoniam hæc plauſibilia non ſunt, ut in ſinu gaudeant.

Plauſtrum,ſtri.ploſtrum, currus. de D.92 b, Se interfectum in plauſtrum à caupone coniectum eſſe,dis.

Plauſus,ſus.applauſus,admurmuratio,uox,clamor,indicium,teſtimonium, ſtudium populi ſpectatorum.)(. Reclamare,repudiare.Tuſcul.229 b, Qui nec plauſum,nec lucrum quærunt.& 188 b,Plauſum captans. Atti.34 a, Cæſar cum uenisſet mortuo plauſu, Curio filius eſt inſectus.Att.53 b, Cum populus eo nomine plauſum deſiſſet.de Sen.90 b, Quib.à cuncto conſeſſu plauſus eſt multiplex datus.Att.33 a, Huic plauſus maximi impertiuntur. Atti.52 a,Plauſu maximo cum eſſet mihi gratulatio ſignificata.At.124 a, In cauſa fœdiſſima plauſus quære re. Att.231 a, Præſertim tantis plauſibus,tanta approbatione infimorum. At.274 b, Maximo clamore & plauſu in roſtris collocatus ſum. Q.Fr.320 a,Ille plauſus qui Miloni quodammodo nobis uidetur dari. de Ar. 256 a, Qui eius effrenatos plauſus etiam proſequebatur. aliter perſequebantur.pro Seſt.25 b, Magnus ex omnibus ſpectaculis plauſus excitatus eſt.de D.93 a, Idq; frequentiſſimo theatro,incredibili clamore & plauſu cõorbatum eſt.In A.176 b,Tu diadema imponebas cum plagore populi,ille cum plauſu reijciebat.de Diu.126 a, Gallicantu plauſúq; premunt alas.

Plautus,Plauti.Poeta Romanus, is mortuus eſt.P. Claudio L.Portio Coſſ.de Cl.170 a,Plauti locus reprehenſus. ad Her.lib.2.

Plebecula,læ.Atti.15 a, Miſera & ieiuna plebecula.& 257 b,Plebecula urbana.

Plebeius,a,um.pro Seſt.6 a,Veſtitus aſper, purpura illa plebeia ac penè fuſca.Ep.139 a, Veruntamẽ quid tibi ego uideor in epiſtoliſ nõnne plebeio ſermone agere tecũ & ibi. Quid tibi uenit in mentem,negare Papyrium quemq; unquã niſi plebeium fuiſſe:fuerunt enim patricij minorũ gentium. Tuſ.159 b, Licet concurrãt plebeiſ omnes philoſophi:ſic enim hi,qui à Platone & Socrate & ab illa familia diſident,appellandi uidentur.

Plebes,bis.plebs. de L. 185 b, Plebes, quos pro ſe contra uim auxilij ergò decem creaſsit,tribuni eius ſunto.

Plebicola,læ.popularis.contra Rull.83 a,Plebicola tribunus.& pro Seſt.28.

Plebiſcitum,ti.ut populi ſcitum, tribunitia rogatio, de Or.126 b, Plebiſcitis multotiens conſularis dignitate inuni.

nui.de Fi.75 b,P. Scæuola trib.pleb. tulit ad plebẽ, uellemne de ea re quæri, quo plebiſcito decreta à ſenatu eſt cõſuli quæſtio Cn.Scipioni.ad Her.5 b,Ex plebiſcito uetari facere aliquid.pro Dom.222 a, Hoc plebiſcitum eſt.hæc lex:hæc rogatio eſt.

Plebs,bis.plebes,uulgus,turba,infima multitudo.de Clar. 169 a,Cum plebs prope ripam Anienis conſediſſet.Tuſculan.172 a. In Hyrcania plebs publicos alit canes,optimates domeſticos.At. 53 a, Gradus templorum ab infima plebe completi erant.pro Mil.120 a, Plebs & infima multitudo.

Plecto,ctis.punio.de Orat.135 a, Aemilius fecit, plectitur Rutilius.pro Cluen.16 b, Et ſine inuidia culpa plectatur,& ſine culpa inuidia ponatur.de Am.11 a,Cùm multis in rebus negligentia plectimur, tum maximè in amicis deligendis. Offic.38 a,Iure igitur plectimur. de Leg. 163 a,Vt in ſuo uicio quiſq; plectatur,uis capite, auariti mulct.a,honoris cupiditas ignominia ſanciatur. Offi. 18 a,Cauendum eſt,ne ijſdem de cauſis alij plectãtur, alij ne appellentur quidem.Epiſtol.280 a,Plecteris ergo, inquiunt.

Plectrum, plectri. inſtrumentum quo citharœdi cordas lyræ plectunt.id eſt,percutiunt.de Natur.deorum,56 a, Itaque plectri ſimilem linguam noſtri dixere, chordarum dentes.

Plene,plenè,perfectè,cumulatè.de D.108 b, Quæ ut plenè eſſent,cumulateq; perfecta,de diuinatione ingreſſi ſumus dicere,&c. Off.10 a, Quoniã uiuitur non cũ perfectis hominibus plenè ſapientibus. Quint.Frat.297 b, Si hoc plenè uitare non potes.de Cla.105 a, Perfectè plenèq; eruditus.

Plenitudo,nis.magnitudo.ad Heren.30 b,Cum in altero longior aut longiores plenior aut pleniores ſyllabæ erunt,ut longitudo aut plenitudo harum multitudinem alterius exæquet.

Plenus,a,um.refertus,confertus,completus,repletus, oppletus,frequens,frequentatus,redundans, affluens, cumulatus.integer,perfectus.)(.Inanis,exilis,enectus.Acad.quæſt.29 b,Leuippus plenũ et inane dixit eſſe,etc. I.V.115 b, Domus plena cælati argenti optimi, multæq; ſtragulæ ueſtis, preciosiſſimorumq; mancipiorum. pro Pomp 10 a, Portus plen ſimus nautium. pro Font. 276 b,Referta Gallia negociatorum eſt,plena ciuiũ Romanorum.de Clar.174 b,Peracutum & artis plenum orationis genus. Tuſcu.quæſt.241 b, Omnia honeſta plena gaudiorum ſunt. Academ.28 b,Turpiſſimum eſt,& pleniſſimum temeritatis.& Poſtquam.206 b,Somni, ſtupri,uini plenus.de Prouinc.73 a, Quis plenior inimico rum fuit C.Mario? Epiſt.179 b,Homo plenus officij. In Ver.229 b, Ornamentis ſanorum plena domus,ulla refertæ.Epiſtol.262 b,Itaq; habui noctem plenam timori bus.pro Seſt.7 b, Ociosa uita,conferta & plena uoluptatibus.de Sen.77 a, Vir fide plenus.item: Aliud genus eſt non tam ſententijs frequentatũ.Ep.153 a,Literæ grauiſſimis uerbis ſententijſq; plenæ. Acad.lib.2, Alabaſter plenus unguenti. Nonius.de Ora.88 a, Deinceps omnia plena conſiliorum,inania uerborum uidemus. & 90 a, Orator plenus & perfectus is eſt,qui de omnibus rebus poſſit uarie & copioſe dicere. Off.1 a,Orationem autẽ latinam profectò legendis noſtris efficies pleniorem.de

Offi.13 a,Ea neſcio quomodo quaſi pleniore ore laudamus. At.45 a,Ex tuis literis plenus ſum expectatione de Pompeio.de Clar.175 b, Nemo plenior & uberior ad dicendum fuit,de Or.144 b, Antonium ieiuniorẽ, Craſſum pleniorem aut ſuauiorẽ audiui.de Clar.192 a,Subſellia grandiorem & planiorem uocem deſiderant.Epi. 194 a,Ingredi pleno gradu.ad Her.30 b, Syllaba lõgior & plenior.de Ora.147 a,E plenum.ad Her.12 a,Perfecta & plena argumẽtatio.de Fin.114 b,Perfecta & plena ſententia.) .Curta.& de Somn.127 a,Numerus plenus.Tuſc.241 b,Ex perpetuis pleniſq; gaudijs uita beata exiſtit.pro Mil.106 a, Vt haberet plenum annũ atq; integrum ad præturam gerendam.de Orat.111 a, Quid plenius quàm omni genere cumulata oratio? Orator.211 b, Si & plenum eſt,ſit imminutũ.de Diuin.114 b, Iecur plenũ.)(. Iecur exile. de Diuinatione,137 b, Plenus.)(. Enectus.

Plera. pro pleraq;. de Legib. lib. 3, Minores magiſtratus partiti iuris plures in plera ſunto.

Plerique.pler.eque,pleraq;.maior pars hominum.I. A. 212 a,de N. 36 b,Vt pleriq; dicũt phyſicæ rationis ignari.de Or.97 a,Eſt enim magni laboris, quem pleriq; ſuſcipimus.Ep.77 a, Plerique eorum quibus cum uiuo neceſſariò.de In.66 a,Partes generum pler.eque.Tuſc.116 a, Pleræq; quæſtiones.de Fin.127 a, Theophraſtum adhibemus ad pleraque.Orat.204 b, Pleraque ex illis cõuenient huic tenuitati.

Plerunq;.magna uel maiore ex parte,maiore parte,magnam partem,maximam partem,perſæpe,ferè,maiorẽ partem. Academ.quæſt.54 a,de Diuinat. 111 a , Fortuita ſunt,quæ plerunque,non ſemper eueniunt,et 107 a,Aut ſemper,aut plerunq;.de Clar.orat.167 b,Sententia aptis conſtricta uerbis cadit plerunque numeroſe.ad Att. 76 b,Multis locis ne tectum quidem accipio,& in taberna ciculo maneo plerunque.de Finibus,59 b,Plerunque improborum facta primò ſuſpicio inſequitur, deinde ſermo & fama,tum,& cætera.Epiſt.229 a,Ego autem tribuo nonnunquam in uulgus. ſed plerunque neceſſarijs, ut hoc tempore.de Officijs,10 a, Fortis animus & magnus in homine non perfecto, nec ſapiente, feruentior plerunque eſt.

Ploratus,tus.plangor, ciulatus. Tuſculan. 179 b, Edere ploratum.

Ploro,as.ploratum edo.pro Dom.224 b,Senatum pro me plorare & ſupplicare prohibuerunt.At.242 a,Plorando feſſus ſum.

Plostrum,ſtri.plaustrum.I.V.86 b.

Pluit,bat.imber effluit.de Diuinat.220 b,Sanguinem pluiſſe ſenatui nunciatum eſt.Top.224 a,Pluuia,& pluendo coniugata.Sæpe lapidum uel ſanguinis,uel lactis imber efluxit.l.Effluo.

Pluma,mæ.de Finib.94 a,Plumæ uerſicolores columbis.de Nat. deo.50 a, Pluma aliàs, aliàs ſquamma uidemus obductas.in Arat.Quem rutila fulgens pluma præteruolat ales. Attic.133 a, Coſſ.qui pluma aut folio facilius mouentur.

Plumatus,a,um.pẽnatus.de N.48 b, Extrema nũc plumato corpore taurus.in Ar.

Plumbeus,a,um.bebes,rudis,obtuſus.Tuſcul.163 a,Niſi planè in phyſicis plumbei ſumus.de Fin.117 a,O plum-

Universidad de Deusto
Biblioteca

beum pugionem. Atti. 10 b, Cum illum plumbeo gladio iugulatum iri diceret.

Plumeus, a, um. plumis refertus. Tusc. 200 b, Collocemus in culcitra plumea.

Plurimum. multum.)(. Minimum. de In. 62 a, Zeusis muliebri in corpore pingendo, plurimum alijs præstabat. Epi. 6 a, Alterũ mihi, ut te plurimũ diligam, facere necesse est. Par. 225 a, Vt quisq; quod plurimi est pośidet, ita ditissimus habendus est. pro S.R. 19 b, Qui apud me dignitate plurimum possunt. & Epi. 12 a, Præmia apud me minimum ualent. de inu. 47 b, Habere plurimum dignitatis.)(. Habere minimum dignitatis. de Orat. 95 a, Vt in quoq; oratore plurimum est, ita maximè is pertimescit. de Or. 67 a, Caput est quàm plurimum scribere. pro. R.P. 128 b, An tum credebat inductus usuris, ut haberet quàm plurimum?

Plus, ris. magis, amplius, præter, ultrà, antè. Att. 92 a, Pompeium mehercule plus plusq; indies diligo. & de Fimib. 221 a, Alter ualet plus quotidie, alter uidet. de Inuent. 69 a, Nam sæpe uirtus, &c. plus proficit ad misericordiam quàm humilitas, &c. At. 102 b, Tantum & plus etiã. de Ora. 85 a, Nec autoritate quisquam apud me plus te ualere potest. Att. 133 b, Caue putes hoc tempore plus mequenquã cruciari, quòd, &c. de Nat. 2 a, Fieri nõ potest, ut plus una uera sit. & Aca. 20 a, Sentio in colũba plures uideri colores, nec esse plus uno. At. 162 a, Ego te ni mio plus diligo. Ep. 217, Affuit, sed non plus duobus aut tribus mẽsibus. de Nat. 21 a, Molestũ est uno digito plus habere. & Or. 202 a, Nec plus uno. pro S.R. 30 b, Nunquam Romæ plus triduo fuit. Attic. 143 a, Dimidio plus scripsit Clodia. In V. 164 b, Adducitur medimnis MM. dimidio ferè pluris quàm anno superiore pro Sest. 21 b, Tribunum plebis plus uiginti uulneribus acceptis iacentem uidistis. pro Quin. 7 a, At tecum anno plus uixit. ad Her. 25 a, Quisquis enim audierit de arte paulò plus, omnia uidere poterit. de Amic. 107 a, Neq; uerendũ est, ne plus æquo quid amicitia congeratur. At. 183 a, Nõ plus annum possunt assequi, quod uolo. At. 68 a, Vt hoc nostrum desiderium, ne plus sit annuum. At. 95 b, Hoc est, non plus annum obtinere prouinciam? Tusc. 182 b, Ferre plus dimidiati mensis cibaria. pro Fl. 147 b, Et magis etiam tum cum erat ocij. In V. 141 b, Senatores triginta nõ minus adsint. de L. 157 a, Alius alio, plus habet uirtũ. de Inu. 58 b, Vultis aũt pecuniæ plus habere. pro Sest. 27 b, Nemo Carthaginensium pluris fuit Annibale, consilio, uirtute, rebus gestis. At. 80 a, & 54 a, Quod pluris est quàm omnia. Top. 228 a, Eloquẽtia pluris est, quàm iuris ciuilis scientia. de Pro. 71 b, Qui hoc etiã se pluris esse quàm collegas putat, quod, &c. Of. 32 b, Considera te agere pluris est, quàm cogitare prudenter. Att. 195 b, Mihi cõscientia pluris quàm hominũ sermo. pro Qu. R. 50 b, Ager nũc multo pluris est, quàm tũc fuit. In A. 207 a, Hic pluris habetur, quàm L. Trebellius. de N. 64 b, Arrogãtis est pluris se putare quàm mundũ. & Epi. 52 b, Pluris putare quàm alios. Parad. 125 a, Hæc pluris æstimanda sunt quàm illa, &c. Epi. 32 b, Ex quo tempore tu me diligere cœpisti, quotidie pluris feci. de Aru. 244 b, Itaq; eum nunquam à me esse accusandum putaui, non plus quàm stipitem illum, qui, etc. de D. 103 a, Alij quos prudentes possumus dicere, duinos nullo modo possumus, non plus quàm Milesium Thalem, qui, etc. pro Cl. 41 b, Hoc pluribus uerbis dicere nõ debeo. pro Pom. 7 a, Non possunt in ciuitate multi res amittere, ut nõ plures secũ trahant. ad Her. 20 a, Qui eũ plures essent, pauciores nobis exæquari non potuerunt. Ep. 3 a, Perspiciebant enim in Hortensi sententiam multis partibus plures itu ros. de In. 53 b, Hoc non plus quàm in duas partes posse distribui puto. 229 a, Verbáne plus an sententiæ ualere debeãt. Att. 98 b, Neuter quempiã omniũ pluris facere uidetur quàm me. & 118 a, Facio pluris omnium hominum neminem. Of. 55 b, Pluris putare quod utile uidetur, quàm quod honestum, turpissimum est. de Le. 169 a, Ego uerò cum licet plures dies abesse, amœnitatẽ hãc sequor. de L. 182 a, Hoc plus, inquit, ne rogum facito.

Plure, pro pluris, teste Charisio. Plure uenit.

Plusculum. paulò plus. Ep. 67 b, Amoriq; nostro plusculũ etiã quàm cõcedit ueritas, largiare. de Or. 117 b, Cum se in quibus plusculum negocij est: id est, paulò plus.

Plusquàm. ultrà quàm, amplius antè. pro Flac. 148 a, Græci semper accusatori plusquã ad rogatũ respõdent. de Ora. 94 a, Ista quæ existimas plusquàm ipsam artem posse prodesse. ad Her. 38 b, Procurrere ultrà quàm amicus sentire possit. de In. 48 a, Vltrà quàm satis est. At. 20 b, & 32 b, Amplius. l. Plus.

Plutealia sigilla. L. Puteal.

Plutia, æ. locus in Sicilia. In V. 191.

Pluto, onis. Dis pater, orcus. de Nat. 68 a, Dis, apud Græcos πλούτωνα. l. Dis.

Plutonia. de D. 97 a, Mortifera, Plutonia terra in Asia.

Pluuia, uiæ. imber. Attic. 246 b, Equidem etiam pluuias metuo, si prognostica nostra uera sunt, ranæ enim βρεκεκέκεκες.

Pluuius, a, um. pro Mur. 120 a, Tu scis ut aquæ pluuiæ arceantur. Top. 224 a, Aquæ pluuia nocens.

Poculentus, a, um. quod in potum sumi potest. de Nat. 54 b, Ea pars oris, qua esculentis & poculẽtis iter natura patefecit.

Poculum, li. scyphus. pro Cluen. 23 b, Cui cum ipse poculum dedisset, subitò illa in media potione exclamauit, se maximo cum dolore mori. & Tusc. 169 a, Cum uenenum obbibisset, reliquum sic è poculo eiecit, ut id resonaret. & pro Clu. 24 a, Iã exhausto illo poculo mortis. de Senect. 86 b, Pocula, ut in Symposio Xenophontis, minuta atq; rorantia. pro Fl. 163 b, Nam iste magnitudine poculorum bibẽdoq; totam Asiam superauit. & In A. 162 b, In tuis illis immanibus poculis. In V. 89 b, Poscunt maioribus poculis.

Podagra, græ. dolor artuum, dolores pedum. de Fin. 127 a, Arcesilas, cum podagræ doloribus arderet, &c. & Tusc. 184 b, Qui complures annos doloribus podagræ crucientur maximis. de Clar. 176 a, C. Sextius cum remi serant dolores pedum, nõ deerat in causis. Ep. 141 a, Ex pedibus laborare. Tusc. 188 a, Quòd uehementer eius artus laborarent.

Poema, tis. poetæ opus. Acad. 40 b, Atq; ipse uarium & elegans omni ferè numero poema fecisti. Orator. 203 a, Platonis locutio potius poema putandũ, quàm comicorum poetarum, apud quos nisi quòd uersiculi sunt, nihil est aliud quotidiani dissimile sermoni. Qu. F. 320 a, Cõponere poema ad aliquẽ. Att. 13 b, Lucullus græcũ poema condidit. de Ora. 103 b, Empedocles physicus egregiũ poema fecit. I. P. 94 b, Is poema fecit ita festiuum, ita concinnũ, ita elegãs, nihil ut fieri possit argutius. pro D. 94 b, O poema tenerũ & moratũ, atq; molle. Qu. Fr. 312 b, Non mehercule quisquã μισοπόνηρος libentius sua poemata legit, quàm ego te, &c. Ibi. 125 b, Opus est ad poema quadam animi alacritate. Of. 55 a, Quod in poematibus & in scripturis usuenit. de Diuinat. 131 b, Non esse autem carmen illud furentis, ipsum poema declarat, est enim magis artis & scientiæ, &c. de Legi. 156 b, Alias in historia leges obseruandas esse, alias in poemate. ad Her. 24 a, & 25 a, Cũ ex orationib. aut poematibus elegeris exẽpla. aliter, poematis. Charisius lib. 1. sic ait: Itaq; Cicero pro Gallio, poematorũ, & in Oratore, poematis dixit.

Pœna, næ. supplicium, animaduersio, damnum, incommodum, mulcta, merces.)(. Beneficium, commodum. pro Corn. 58 b, 59 a, de Le. 185 a, Cum magistratus iudicasset per populum mulctæ, pœnæ certatio esto. At. 177 a, Nos stultitiæ nostræ grauissimas pœnas pendimus reipub. de N. 76 b, Pẽdere pœnas sceleris. pro Sest. 25 a, Omnes hi reip. pœnas aut præsenti morte, aut turpi exilio depẽderunt. Tusc. 179 b, Expendere pœnas alicui. Ora. 218 a, Quicũq; rempub. uiolassent, ab omnibus esse ei pœnas persolutas. Anteq. 195 b, Itaq; illi suorum scelerum cõscientia cruciati, mihi absenti & populo Rom. pœnas dabunt. de Ar. 252 b, Cũ eas pœnas des, quæ sunt solæ hostili pœnas dem. contr. Rull. 72 b, Pœnam sine prouocatione, animaduersionem sine auxilio dari cupiã. pro Dom. 240 a, Is pœnam hanc maternæ temeritatis tulit, ut præberet, &c. & ibid. b, Et grauissimas pœnas affinitatis impurissimæ sustinuit. Postq. 198 a, Sustinere pœnã sempiternam. pro Fl. 154 b, Pœna falsarũ & corruptarum literarum Romæ grauis est. pro Flac. 164 a, Sumi amoris in patriã uicissim nos pœnas, si ita placet, sufframus. pro Pom. 6 a, Is adhuc pœnam nullam suo dignã scelere suscepit. Off. 64 b, Quæ qui inficiatus esset, duplicè pœnam subibat. Item, Et subire pœnam dupli. pro Sest. 28 a, Si scelus est amare patriam pertuli pœnarum Fr. 309 a, Teneri ea pœna, quæ est de ui. de N. 78 a, Luere pœnas. pro D. 122 a, Pœna in ciues Rom. nominatim sine iudicio constituta. At. 144 b, Itaq; dedo pœnas temeritatis meæ. At. 150 b, Persequi pœnas alicuius: id est, ulcisci pœnas illius. Anteq. 197 a, Si malui in imicorum cupiditati quàm reipubl. & legitimæ autoritati pœnas sufferre. de Cl. 187 a, Is in manifesto facinore deprehensus, pœnas legibus & iudicio dedit. At. 227 a, Vereor ne nobis idus Martiæ nihil dederint præter lætitiã & odij pœnã, & doloris. & 282 a, In animaduersione pœnaq; duriorem esse. cont. Rul. 84 b, Perferre omnes acerbissimas pœnas impiorum. de In. 73 a, Sumere pœnas. et ibi. Sumere supplicium.)(. Dare supplicium. I. V. 269 b, Repetere pœnas ab aliquo. pro S.R. 29 a, Furiæ quæ parẽtum pœnas à filijs repetunt. Antequã. 295 b, Si à me iuxuries & stupra Cæsij pœnas repetũt. de In. 46 a, Petere pœnam ab aliquo. Att. 12 a, Petere pœnas sui doloris ab aliquo. Ep. 13 a, Iudicio persequi pœnam ab aliquo. I. V. 354 a, Pœnã octupli cõmissam persequi. pro Sest. 28 a, Pœnã domestici sanguinis expeto. pro Mu. 135 a, Mori bi excusationi pœna addita est. de Ar. 252 b, Pœna quæ sequeretur illud scelus. Of. 64 b, A iurisconsultis etiam reticentiæ pœna est constituta. de Orat. 102 a, Innocentiam iudiciorum pœna liberare. pro Planc. 268 a, Noli obseruantiam sanctè pœna. pro Cor. 62 a, Aliquẽ multa & pœna mulcto. Offi. 36 b, Tantaq; pœna eos afficiamus, quantum æquitas humanitasq; patitur. Epi. 266 b, Non poteris effugere huius culpæ pœnam. pro Dom. 213 b, Quæ te tanta pœna tuorum scelerum ac flagitiorum uexatiut arbitreris. pro Cor. 58 a, Hanc pœnã fœderibus ascribere, ut nullus populus fœderatus ciuitate donari possit, nisi fundus factus sit. Offi. 18 a, Cauendum est, ne maior pœna quàm culpa sit. I. P. 89 b, Deorũ immortalium hæ sunt in impios pœnæ certissimæ constitutæ. ibid. 90 a, Aliquem pœnas patriæ dijsq; immortalibus, eas quæ grauissimæ sunt, furore atq; insania pendere. ibid. b, Grauissimæ legum pœnæ. pro Lig. 139 a, Ea pœna, in qua adhuc Quin. Ligarius est, non uideris esse contentus. I. P. 99 a, Et pœnam, quæ tanto facinori debetur, subire. & 100 a, Non in eo cui facta est iniuria, sed in ijs qui fecerunt, sceleris ac conscientiæ pœna remansit. In Ant. 232 a, Mors naturæ pœna est, iracundiæ tormentum atq; cruciatus. in Ant. 337 a, Is pœnas dijs hominibusq; meritas debitasq; persoluet. Off. 68 a, Prætores conscripserunt edictum cum pœna atq; iudicio. de Amic. 103 b, Is pœnas reipublicæ graues iustasq; persoluit. de Legib. 174 a, Periurij pœna diuina exitium, humana dedecus. ibidem, 183 a, Pœnaq; est, si quis busta uiolarit. pro Mil. 104 b, Qui non pœnam confessioni, sed defensionem dedit. & ibidem, 118 a, Vobis uestro in conspectu seræ, sed tamen iustæ & debitæ pœnæ solutæ sunt.

Pœnitens, tis. I. A. 240 b, Optimus est portus pœnitenti, mutatio consilij.

Pœnitet, bat. tædet, piget. At. 146 a, Non pœnitet me cõsilij de tua mãsione, de Or. 145 a, Memet mei pœnitet. Epist. 78 a, Suæ quemq; fortunæ pœnitet. de Inuent. 63 a, Quòd si, &c. neq; eos, neq; alios in. lustriæ nostræ pœnitebit. pro Dom. 16 b, Quarũ rerum si quem pœnitet, eum uictoriæ populus Rom. necesse est pœnitere. Epist. 23 a, Vt eos ineptiarum suarum pœniteret. Ep. 27 a, Huius me constantiæ puto fore, ut nũquam pœniteat. pro Planc. 275 b, Vide quàm me uerbi tui pœniteat, non modò, &c. de Ar. 254 a, Et eo fecisse se autore dicebat, cuius autoritatis neminem posset pœnitere. de Som. 128 a, Ipsa uerò terra ita mihi parua uisa est, ut me imperij nostri pœniteret. Epist. 8 a, Me meæ fortunæ nõ nimis pœnitet. Orat. 212 b, Nisi forte sic loqui pœnitet. de Or. 115 b, Efficiunt ut me nõ didicisse minus pœniteat. Att. 178 a, Me pœnitet quòd te offenderim. Attic. 122 a, Etsi solet eũ, cũ aliquid furiosè fecit, pœnitere. de In. 67 a, Vtrum id facimus sit, quod pœnitere sit necesse. et pro Mur. 139 a, Sapientem mihi pœnitere. & Tusc. 144 a, Sapiẽtis est proprium, nihil quod pœnitere possit facere. & 238 b, Sequitur ut nihil pœniteat, nihil desit. At. 102 b, & 101 b, Ego illi, quòd de sua sententia decesserit, pœnitendũ putato.)(. Μεταμέλητος. Epist. 128 a, Consilij nostri, nisi eos pœniteret, nobis pœnitendum putarem. de Fin. 874, Sæpiusq; reliquit causas pœnitẽdi, quàm recordandi. & Tusc. 226 b, Tanta uis fuit pœnitendi. Aca. lib. 3, Quòd si liceret ut ijs qui in itinere deerrauissent, sic uitã deuiã

Universidad de Deusto
Biblioteca

ſecutos corrigere errorē pœnitendo, felicior eſſet emen datio temeritatis. Lact.inſt. lib. 6. cap. 24. Orat.208 b, Quæ qualiacunq; in me ſunt, me enim ipſum non pœni tet, quāta ſint, ſed apparēt. Att.195 b, Quod me ipſe per literas conſolatus ſum, non pœnitet me quantum profe cerim. Offi.1 a, Tam diu autem uelle debebis, quoad te, quantum proficias, non pœnitebit. pro Mil.117 a, Viri fortis eſt, ne ſupplicijs quidē moueri, ut fortiter feciſſe pœniteat. At.37 b, Tædet ipſum Pompeiū, uehemēterq; pœnitet. I.A.159 a, Num huiuſce, cum pro ſalute reipu. tanta geßiſſes, fortunæ te, nū gloriæ pœnitebat? I.A.186 b, Quos certò ſcio dignitatis uxorū ſuarū nō pœnitere.

Pœnulus, li. de Fin.118 b, Zenonem appellat pœnulū: id eſt, pœnum. Citium enim Zenonis patriam, quæ in Cy pro eſt, Phœnices, qui & Pœni dicti ſunt, tenuere. autor Diogenes Laertius.

Pœnus, ni. de Nat.76 a, Cur Pœnorum crudelitati Reguli corpus eſt præbitum? I.V.150 b, Vt Hiſpanis & pleriſq; Pœnorum. de Ar.248 b, Pœni præter cæteras nationes calliditate ualent. Aca.24 b, Homo acutus, ut Pœnus, et ualde ſtudioſus.

Poeſis, ſis. poetria, poema. Tuſcu.325 a, Anacreontis tota poeſis eſt amatoria. & de Ora.152 a, Claris coloribus pi cta uel poeſis eſt, uel oratio. Tuſcul.250 a, Homeri poe ſim uidemus.

Poeta, tæ. de Or.90 b, Eſt enim finitimus oratori poeta, numeris aſtrictior paulo, uerborū autē licētia liberior. Orator.203 a, Poeta uirtutes oratoris perſequitur, cùm uerſu ſit aſtrictior. Tuſ.148 b, Antiquißimum è doctis apud Græcos eſt genus poetarum. & ibid. De antiqui tate poetarum. de Clar.170 b, Poetas ante Homerū fuiſ ſe. Tuſ.240 b, Neminem adhuc cognoui poetam, qui ſibi non optimus uideretur. de Diu.97 b, Negat ſine fu rore Democritus quenquā poetam magnum eſſe poſſe. pro Ar.189 a, Cæterarum rerum ſtudia & doctrina, & præceptis, & arte conſtant: poeta natura ipſa ualet, & mentis uiribus excitatur, & quaſi diuino quodam ſpiri tu afflatur: quare ſuo iure noſter ille Ennius ſanctos ap pellat poetas, quòd quaſi deorum aliquo dono & mune re commendati nobis eſſe uideantur. de Or.126 a, Sæpe audiui poetam bonum neminem (id quod à Platone & Democrito in ſcriptis relictum eſſe ferunt) ſine inflam matione animorum exiſtere poſſe, & ſine quodam affla tu quaſi furoris. de Or.160 a, Poetæ quos neceßitas co git & numeri, & modi, ſic uerba uerſu includunt, ut ni hil ſit ne ſpiritu quidē minimo breuius aut lōgius quàm neceſſe eſt. pro S.R.26 a, Hæc conficta à poetis arbitror eſſe, ut effictos noſtros mores in alienis perſonis, expreſ ſamq; imaginem noſtram uitæ quotidianæ uideremus. de Ar.258 a, Quis unquam tam immanem Charybdim poeta fingēdo exprimere potuit? pro Plan.271 b, Quæ ſcripſit grauis ille et ingenioſus poeta. de Or.114 a, Poe tas græcos omnino quaſi alia quadā lingua locutos non conor attingere. Qu.F.312 b, Non mehercule quiſquam μυσοπάταγος libētius ſua recētia poemata legit, quàm ego, &c. pro Ar.190 b, Malus poeta de populo. de Opt. 243 a, Poetæ tragici, comici, epici, melici, dithyrābici. de Or.145 a, Ennius, Actius, Pacuuius, Aeſchylus, So phocles, Euripides. Tuſ.180 b, Contra poetas.

Ποιητικά. l. Bonum, & Efficiens.

Poetica, cæ. uel Poetice, ces. ars ipſa & ratio faciendorū

uerſuum. de Inuent.50 a, Tuſcul.148 b, Serius poeticam nos accepimus. Tuſc.224 b, O præclaram emendatricē uitæ poeticam. Orat.214 b, Poetica & uerſus inuentus terminatione aurium, obſeruatione prudentum. & de Orator. 159 a, Hæc duo à poetica ad eloquentiam tra ducenda ſunt.

Ποιότης, τητος. l. Qualitas.

Poeticè, poetarum more & modo. de Fin.126 a, Vt poeti cè loquar. Or. 220 a, Numerus poeticè uinctus.

Poeticus, a, um. de Or.97 a, Non poetico, ſed oratoris quodam numero & modo. de Natur. lib.3, Poetici dij. Quin. Fr. lib.2. Poeticæ quadrigæ. de Orator. libro 3, Poeticum uerbum.

Poetria, triæ. poeſis. pro Cælio, 51 a, Poetria uetus & mul tarum fabularum.

Pol. iurandi uox. Tuſ.200 a, Pol mihi fortuna magis nunc deſit, quàm genus. Poetæ.

Polemon, is. philoſophus Stoicus.

Polemoneus, a. Ac.33 b.

Policrates Samius. de Fi.146 b.

Polio, lis. perpolio, limo. de L.182 a, Ne facito rogū, aſcia ne polito. Qu.F.318 a, Columnæ politæ ſunt. de Or. 90 b, Ignarus faciundæ ac poliendæ orationis.

Politè. ornatè, eleganter, ſplendidè. pro Cæl.39 a, Ornatè politeq; dicere. & de Cl.171 a, Politè & luculentè ſcri bere aliquid. & de Fi.107 a, Politè apteq; dicere. Ep.30 b, Aliquid politè & ſubtiliter effici. Acad.39 b, Quæ li mantur à me politius.

Polites, uates. de L.176, aliter, Polyades.

Politia, æ. reſp. de D.93 a, In Platonis politia. & 120 b.

Politicus, a, um. de Fin. li.5, Vt habeat quiddā innatū quā ſi ciuile atq; populare, quod Græci πολιτικὸν uocant. de Or.152 b, Politici philoſophi. et de Cl.189 a, Hunc nō tam citò rhetorem dixiſſes, quàm politicū, ut Græci di cunt. Epi.112 a, Tui politici libri omnibus uigēt. ad Att. 116 b, λέξεις politicæ. Item: Ratio atq; prudētia reipub. gerendæ. Item, 147, Vtinā aliquod in hac miſeria reip. πολιτικὸν opus efficere & nauare mihi liceat. de Fin. 107 a, Eum locum quem ciuilem rectè appellaturi uide mur, græcè πολιτικὸν, à ueteribus Peripateticis Acade micisq; grauiter & copioſè eſſe tractatum.

Politulus, la, lum. Ep.111 a, Opus eſt hîc limatulo & po litulo tuo iudicio.

Politus, a, um.)(Impolitus. de Orator.85 a, Vis aliquid à nobis iiſdem de rebus politius perfectiuſq; proferri. de Orat.115 a, Homo communium literarum & politioris humanitatis expers. Ep.202 b, Vir omni liberali doctri na politißimus. & de Fi.425 a, Nō ſatis politus bonis ar tibus. & de Orat.122 b, Vir humanitate politus. de Cla. 196 a, Oratio accurata & polita. & de Or.119 b, Ex plicatio illuſtris & perpolita. pro Seſt.22 b, Vita huma nitate perpolita.)(Vita immanis. Epi.13 b, Apelles Ve neris caput politißima arte perfecit. de Clar.191 b, Poli tus, urbanus, elegans. Att.36 a, Pompeius à me pictus & politus omnibus artis colorib. Ep.95 a, Sed quæ poteſt eſſe homini polito delectatio, cū homo imbecillus à ua lentißima beſtia laniatur? alias politico, ſed polito uete rib. exemplaribus conſentientibus, melius. de Or. 87 b, Ornata oratio, & perpolita. I.P.92 a, Homo ad perſua dendum concinnus, perfectus, politus è ſchola.

Pollentia, æ. urbs. Ep.174, Bruti.

Polleo,

Polleo, les. poſſum, ualeo. de Cl.187 a, Multum in hac ur be pollet, multorum obedire tempori. de Cl.181 b, Pero rādi locus ubi plurimū pollet oratio. de Cl.190 b, Ter tia pars, quā plurimū pollere diximus. Of.39 b, Harum tuarū ad fidem faciēdam iuſtitia plus pollet. Parad. 122 b, Nec ulla res plus apud eū pollet, quàm eius uoluntas atq; iudiciū. Tuſc.224 b, Filius plus pollet, potiorq; eſt patre. Part.236 b, Pollere ſcientia uel uirtute.

Pollex, cis. digitus in manu, qui unus plurimum præ cæte ris pollet. Of.61 a, Atheniēſes ſciuerūt, ut Aeginetis, qui claſſe ualebāt, pollices præciderentur. At.219 b, Pollex, &c. ſed planè pollex, non index. l. Index.

Polliceor, eris. promitto, profiteor, defero, offero. pro Plā.289 b, Nihil ego tibi tū de meis opib. pollicebar, ſed horū erga me beneuolentiā promittebam. contra Rull. 87 a, Ego uerò expectabo ea quæ polliceris, neque exi gam, & erūt mihi grata ſi ſolueris. Item: Pro certo pol liceor hoc nobis atq; confirmo, me, &c. Atti.204 a, De æſtate polliceris, uel potius recipis. Epiſt.98 a, Neq; me herculè minus ei prolixè de tua uolūtate promiſi, quàm erā ſolitus de mea polliceri. Ep.5 a, De cauſa regia tāū habeo polliceri, me tibi, &c. Atti.5 b, Tibi de noſtro a mico placando polliceor. Ep.155 b, Vltrò polliceri om nia cuipiam. At.279 b, Is ultrò nobis pollicitus eſt, & da bit, &c. Ep.75 a, Benignè polliceri aliquid. At.75 a, Li beralißimè polliceri cupiā. Epi.105 a, Si ad eū ultrò ue neris, eiq; pollicitus fueris. pro Plā.264 a, Vltrò meher culè ſe mihi etiā offerentes, ultrò pollicētes rogaui. Ep. 64 b, Ego tibi profiteor atq; polliceor eximium ac ſin gulare meū ſtudium. pro Pom.17 a, Quicquid poſſum, id omne ad hanc rem conficiendam tibi polliceor ac de fero. pro Do. 219 a, Is quæ meū tempus poſtularet, ſatis prolixè mihi pollicitus eſt. Qu.Fr.202 b, Noſtræ cauſæ nō uidentur homines defuturi, mirandum in modū pro fitentur, offerunt ſe, pollicentur. pro D.217 b, Quod nos de Cn. Pōpeio pollicemur, id ille ſumma fide perficiet. At.120, Phamea in conſulatus petitione per te mihi pol licitus eſt, ſi quid opus eſſet. In A.226 a, Græcia dextram tendit Italiæ, ſuumq; ei præſidium pollicetur. de Le. 171 b, Contrà facis quàm profeſſus pollicitusq; es.

Pollicitatio, onis promißio. Ep.164 b, Hac pollicitatio ne, &c. Pollionis.

Polluo, is uiolo, maculā afficio, inquino, maculo, cōtami no, fœdo, peruerto, conturbo. pro Sex.R.30 a, Noluerūt in mare deferri, ne ipſum polluerēt, quo cætera quæ uio lata ſunt, expiari putātur. pro D.234 b, Iſte qui non ſolū aſpectu, ſed etiam inceſto flagitio & ſtupro polluit ceri monias & de Aruſp.249 a, Et ut eos ludos hæc lues im pura pollueret. & 250 a, Qui caſtißimos ludos omni fla gitio pollueres. I.V.223 a, In his ſacris polluendis, quæ at tingi fas non eſt. & 274 b, Sacra ab iſto polluta & uio lata. pro S.R.29 a, Polluere omnia iura diuina & huma na ſcelere nefario. In A.237 a, Qui omniā deorum homi numq; iura inexpiabili ſcelere polluit.

Polus, li. uertex. de Nat.46 b, Extremuſq; adeò duplici de cardine uertex, Dicitur eſſe polus.

Polybius, bij. Of.75 a, Nam Polybius bonus autor in pri mis ſcribit, &c.

Polybius, bi. uates. de D.99.

Polycletus, ti. qui ſigna ænea faciebat. de Orat.115 a, &

in V.201 a, & de Cla.170 b, Polycletus Herculem fin xit cum pelle & hydra.

Polydius. uates. de L.176 b, aliter, Poletes.

Polypus, pi. piſcis, de mollium genere, à pedum multitu dine ſic appellatus. Ep.136 b, Aut etiam polypum Mimia ni Iouis ſimilem.

Pomarium, rij. hortus arboribus conſitus. de Sen. 88 b, Pomaria & horti.

Pomeridianus, a, um. poſtmeridianus. de Or.154 a, Am bulatio antemeridiana, aut pomeridiana ſeßio. de Or.212 a, Pomeridianas quadrigas, quàm poſtmeridianas, liben tius dixerim. At. lib.12, Pomeridianæ literæ.

Pomerium, rij. uel pomœrium. locus circum mœnia ua cuus, nō tam quòd poſt mœnia eſſet, quàm quòd murus poſt eum, appellatus eſt. de Nat.28, Cum pomœriū po ſtea intraſſet. & ibid. Cum idem pomœrium tranſiret. & de D.124 a, De iure pomœrij.

Pompa, pæ. ſpeculum, apparatuſq; ſolennis cum oſten tatione & magnificentia quadā, qualis fieri ſolet in pu blicis ſupplicationibus & triumphis. Tuſ.246 a, Socra tes in pompa cum magna uis auri argentiq; ferretur, Quàm multa non deſidero, inquit. de Orato.117 a, Sed eorum partim in pompa, partim in acie illuſtres eſſe uo luerunt. & Ora.201 a, Epidicticon genus pompæ, quàm pugnæ aptius. & ibi. Verùm hæc ludorum atq; pompæ, nos autem iam in aciem dimicationemq; ueniamus. Tu. 2:9 b, Illa quidem ex rhetorum pompa. Itē: Ardores a nimorum, coteſq; uirtutum. de Or.13 a, Adhibere quan dam in dicendo ſpeciem atque pompam, & pugnæ ſimi lem fugam. Att.214 a, Hic de pompa Quirini contuber nalis. & in P.92 a, De pompa triumphi. pro Mil.108 a, Cadauer P. Clodij ſpoliatum exequijs, pompa, laudatio ne, &c. Off.26 a, Vt pomparum ferculis ſimiles eſſe ui deamur. In P.84 b, At fuit pompa, fuit ſpecies, fuit inceſ ſus ſaltem ſeplaſia dignus. & Qu. de Petit.213 a, Poſtre mo tota petitio cura ut pompæ plena ſit, ut illuſtris, ut ſplendida, ut habeat ſummam ſpeciem ac dignitatem. At tic.244 a, Is non qua pompa, ad me tamen clàm uentu rus eſt. Ep.26 b, Accedit etiam moleſta hæc pompa licto rum meorum.

Pompeia uia. In V.270.

Pompeianum, ni. uilla. At.19, 23.

Pompeij, orum. oppidum. contra Rull.83 a, & pro Syll. 178 b.

Pomum, mi. de Na.58 a, Pomorum iucūdus non guſtatus ſolum, ſed odoratus etiam & aſpectus. de Se.92 a, Poma ex arboribus, ſi cruda ſunt, ui auelluntur: ſi matura & acta, decidunt.

Pondero, as. pendo, appēdo, expendo, examino, æſtimo. de Orat.156 b, Delectus eſt quidam habendus, atq; is au rium quodam iudicio ponderandus. pro Fōt.278 b, Ad unamquamq; rem exiſtimandam, momentoq; ſuo pōde randam. pro Cec.296 b, Cauſæ, ratione non uocibus pō derari debent. Par.240 a, bis. Fides ex fortuna ponderā da non eſt. I.V.84 b, Magnitudine rerum crimina pon derare. de Cl.188 b, Non quantum quiſq; proſit, ſed quā ti quiſq; ſit, ponderādū eſt. pro Syl.180 a, Quod quiſq; admiſerit nō ex crimine, ſed ex moribus eius, qui argui tur, eſt ponderandum. Of.45 a, Ea quæ fiūt, iudicio cer to ponderare. Ep.20 a, Si mea eſſent officia tanta, quāta

magis

Universidad de Deusto
Biblioteca

magis à teipso prædicari, quàm à me ponderari solēt. I. P.100 b, Non euentis, sed factis cuiusque fortunam ponderari. pro Planc.277 a, Vos qui in causis ponderandis omnes ferè repudiatis. Tuscu.242 b, Dialectica, ex qua summa utilitas existit ad res ponderandas. Tuscul.251 b, Cùm ea re, non uerbis ponderentur. pro R.P.124 b, Iudex non solum quid poßit, sed etiam quid deceat, ponderare debet. Off.10 b, In quo tamen in primis quo quisq; animo fecerit, ponderādū est. de Le.163 b, Epicurei omnia uoluptatib. & doloribus ponderantes. i. metientes.

Ponderosus, a, um. grauis. At.19 a, Huic puero da ponderosam aliquam epistolam.

Pondo, ἄκλιτον, mina, quā libram alij uocāt. pro Cluē. 55 b, Is armarij fundum execuit, & sestertiorum, & auri quinque pondo abstulit. pro Flac.160 a, Ante pedes prætoris in foro expensum est auri pondo centum, paulo minus. pro Sex. & de Inu.77 a, Centū pondo uasorū argenteorum. Parad.119 b, Non est uir bonus, qui depositum nullo teste, cum lucrari impunè poßit auri pondo decem, reddiderit, si idem in decem millibus pondo auri non fecerit.

Pondus, ris. grauitas, momentum. de Som.128 b, In terrā feruntur omnia suo motu pondera. de Fat.150 a, Omne pondus nulla re impediente moueatur & feratur necesse est. & 144 b, Motus extra pondus & plagā. & 145 a, Atomos grauitate & pondere moueri. I. A.173 a, Magnū optimi pondus argenti. pro Cec.287 a, Grande pondus argenti. de Sene. 88 a, Magnum auri pōdus. de N.76 b, Aureū amiculum grādi pondere. I.V.85 a, Audistis ex æde Mineruæ grande auri pondus ablatum.

Pondus, momentum, uis, autoritas. de Or.115 a, Sentētiarum grauitate, uerborum ponderibus est utēdum. de N. 77 a, Graue ipsius conscientiæ pondus est. Tusc.157 b, Cum sui similem leuitatem adeptus est, tāquam paribus examinatus ponderibus, nullam in partem mouetur. Of. 50 a, Non enim numero hæc iudicantur, sed pōdere. Of. 39 a, Honestas omni pondere grauior est habēda, quàm cætera omnia. pro Cornel. 67 b, Si mea autoritas satis apud illos in hac re ponderis haberet. Atti.143 a, Dubitanti mihi quid me facere par sit, permagnum pōdus affert beneuolentia erga illum, &c. pro Planc.276 a, Sed ego hoc meis ponderibus examinabo, quid cui debeam. Topic.227 a, Persona non qualiscunque testimonij pondus habet. de Or.136 b, Pondus in uita: id est, autoritas. in Vat.30 b, Id est maximi momenti & ponderis. Epi. 182 b, Quòd in utramq; partem in mentem multa ueniebant, magnum pondus acceßit ad tollendam dubitationem iudicium & cōsilium tuum. Epist.12 b, Sed idē scribit meas literas magnum apud te pondus habituras. & 30 a, Sed tuæ literæ maximi sunt apud me ponderis. & ibid. Valet id quidem apud me multum. Off.10 a, Sin minus plures causæ & maiores, pōderis plus habebūt. pro Planc.259 b, Ea non ita magni ponderis apud me esse debent. At.154 b, Eius filius eodē est apud me pōdere, quo fuit ille. & 172 a, Addis etiam ijs qui pondus habent, factum nostrum probari. de Clar.177 a, σχήματα in uerbis pingendis habent pondus.

Ponè. post. de Vniuer. 203 b, Antè, ponè, ad dextram, ad læuā, sursum, deorsum. Ibid.201 b, Et pone quos aut ante labuntur.

Pono, nis. confero, cōsumo, adhibeo. de D.99 b, Aegyptij omnem curam in siderum cognitione posuerunt. Qu. Fr.298 a, Animum, curam, cogitationemq; tuā pone in omnium laude undiq; colligenda. de Clar.174 a, Ponere multum operæ in aliqua re. Ibidem, 172 a, Ponere totum diem in consideranda aliqua re. de Orat.144 a, Ponere tempus in aliqua cogitatione uel negocio. & Attic.7 b, Ponere tempus in aliquo loco. Ep.242 a, Ponere tempus in aliquo magno officio. Attic.91 a, Nonis Maij in Ciliciam cogitabam, ibi cum Iunium mensem cōsumpsissem, Quintilem in reditu ponere. de Diuina.128 b, Babylonij CCCCLXX. millia annorum in experiūdis pueris, qui cunq; nati essent, posuerunt. Epistol. 77 a, Ponere diem cum aliquo. Offi.16 a, In quibus multum operæ studijq; ponendum est. pro Mur.135 a, Ponere totum animū atq; omnem curam, operā, diligentiamq; suam in aliquo negocio. Off.33 b, Resp. in qua omnis mea cura, cogitatio, opera poni solebat. Tusc.157 b, Ponere se totum in contemplādis rebus. de Fin.49 a, Sed tantū studium, tamq; multam operam ponendam non in eo arbitrantur. Tus. 228, Ponere curam in aliqua re. Att.183 b, Itinera ita faciat, ut multos dies in oppidum ponat.

Ponere. locare, collocare, figere, configere, defigere, statuere, numerare, dicere. Ep.5 a, Omnis amplitudo ac dignitas in uirtute posita est. de Diu. 111 b, Quæ in fortuna aut casu posita sunt. Epist.5 a, Quæ posita sunt in coniectura. de Fi.67 a, Omnes uoluptates in corpore ponunt. & 69 b, Ponere omnia in corpore. Attic.279 a, Potētia in ui posita est & armis. de Opt.244 a, Qui intelligentiam ponunt in audiendi fastidio. contra Rul.70 b, Ceteri fructus, qui in spe huius legis positi sunt. Qu.Fr.327 a, Plura ponūtur in spe quàm in pecunijs. Or.201 b, Qui ponunt eloquentiam in orationis celeritate. de Ora.107 b, Subsidium senectutis in eorum qui cōsultum ueniāt, multitudine non esse ponendum. Qu.Fr.296 a, Hoc nō est positum in labore aliquo, sed in quadam animi inductione & uoluntate. Post.194 b, Atq; id nō in ipsius, sed in aliorum uoluntate positum est. Att.231 b, Omne consilium in fortuna positum uidetur. de Natur. 9 a, Omnē uim diuinā in natura sitam esse. Or.199 a, Fortunæ omnes Græciæ in eo positæ non sunt. de Fin.82 b, Beatè uiuere alij in alio, uos in uoluptate ponitis: alij cōtrà, omnem infelicitatem in dolore. Att.263 a, In te positū est, ut nostræ solicitudinis finem quamprimùm facere poßimus. pro Qu.1 b, Illi quorum uita in alterius manu posita est. de Fi.82 b, Id oportet totum poni in potestate sapientis. I.Vat.36 b, Vatinius in tribunatu gratis nihil fecit, qui omnia in pecunia posuit. pro Plan.279 a, Libertatem tu ponis in eo, si semper cū ijs quibus cū aliquādo contendimus, depugnēmus. pro Fl.146 b, Totum statum ciuitatis, & omnem spem, &c. in uno iudicio positam esse defixam. Tusc.245 b, Vt omnia quæ sine honestate sint, lōgè & retrò ponēda cēseat. I.C.108 b, Quos ego in eodem genere prædatorum pono. pro Cluēt.294 a, Vt quæcūq; dicendi potestas esset data, in honore atque beneficio ponerēt. Off.114 a, Quod ab Ennio positum in una re transferri in multas potest. de Leg.170 a, Patriæ cui nos totos dedere, & in qua nostra omnia ponere, & quasi consecrare debemus. de Ora.92 b, Id si difficile nobis est, sit tamē in re positum atq; natura. de Ora.96 b, Genus

causarum, quod in laudandis hominibus uituperãdisq; poneretur. At.211 b, Sed id quidem mihi in optima spe pono. Epist.160 a, Ponere maximam spem uictoriæ in aliquo. & ibid. Ponere magnum fructum in perpetuitate laudis. de Cla.179 a, Et si nō fuit in oratorum numero, tamē pono satis fuisse orationis. Topic. 225 b, Hunc metuere, alterum in metu non ponere. Or.202 a, Natura in omni uerbo posuit acutam uocem. de Fat.142 b, Quod in Fabio certum ponitur, ortum esse eum canicula oriente. pro Cor. 62 b, Certè ille populus in superiore cōditione causaq; ponitur, cuius maiestas fœderis sanctione defenditur. pro Cæl.49 a, Res minimè dubitāda in contentione ponitur, u. rū, &c. an, &c. Epi.132 b, Ponere quæstionem. & Tus.149 b, de Or.93 b, Ponere quæstionem alicui. de Or.94 a, Ponere omnem uim dicēdi in arte. & 126 b, Vos meā defensionem in aliquo artis loco reponetis. de Le.163 a, Ius in natura positum est. Par.124 a, Quē enim intelligimus diuitē? aut hoc uerbū in quo homine ponimus? de Diu.99 b, Portentorum uim uerba ipsa prudenter à maioribus posita declarāt, quia enim, &c. Or.204 b, Ponere uerbū aliquod in oratione. & 199, Ponere aliquod uerbū insolens. de Clar. 190 b, Hoc ipsum etiā posui pro argumento, quod ille, &c. Or.198 a, Positū sit igitur in primis, quod pòst magis intelligetur, non posse effici quē quærimus eloquentē. Antequàm.195 b, In concione mea nihil ponam de rebus meis gestis. & I.V.59 a, Ponere in oratione sua: id est, dicere. de Vn.200 a, Ponere lōgā orationē in aliqua re. de In.60 a, & 59 b, Nunc de conclusione ponemus. Ep.85 b, & de Fin 85 b, Ponere aliquid scribēdo. Ep.62 b, Ne fortè id ipsum uerbum ponam, quod, &c. Of.55 b, Exēpli causa ponatur aliquid, quod pateat latius. & pro Cec.291 a, Nunc rem ipsam ponamus. & ibi. Est hæc res posita, quæ ab aduersario non negatur, Cecinnā pulsum esse, &c. de In.38 b, Ponere exemplū uitiosum, & uitiū obscurius positum. de Fin.64 b, Hoc positum in Phædro à Platone probauit Epicurus. Ep.16 a, Vt paulo antè posui. & 193 a, Vt ego posui. de Or.128 b, Argumentū simul atq; positū est, arripitur. de Fin.96 a, Quo posito atq; approbato, &c. pro Domo, 236 b, Non est ausus suum nomen emptioni illi ascribere, posuit scilicet Catonem illum, &c. Post.201 b, Tum in perorando posuit, nos rogari à senatu, &c. de Or.157 b, Ponere aliqua pene in conspectu animi. de Or.101 a, Omnia enim sunt posita ante oculos, collocata in usu quotidiano. & 106 b, Hæc statuere ante oculos. & 144 a, In V.268 a, Ponere rē in medio. pro Fl.150 b, Lex obsignatas tabulas in publico poni uoluit. At.2 a, Hermathena tua posita ita bellè est, ut totum Gymnasium ἐμαθλῖνα esse uideatur. I. V.265 a, Iste de bonis illius in æde Veneris argenteum Cupidinem posuit. I.V 243 a, Ponere uel locare aliquid in extremo. & ibid. Aedilitas alicui data, rectè collocata, & in loco posita. et 246 a Bene collocare munera apud aliquē. Ep.246 a, Ponere aliquid in loco beneficij. et I.V.114 a, Deferre aliquid cuipiam in loco beneficij. Off.330 a, Ponere aliquē loco hostis. I P.86 a, Maledicti & cōtumeliæ loco ponere aliquid Tus.193 a, Confidēs mala cōsuetudine loquendi in uitio ponitur. & 212 b, Vt & in laude & in uitio nomen æmulationis sit. de Or.127 a, Nō cōtinuò si quis motus populi factus esset,

id C.Norbano in nefario crimine, atq; in fraude capitali esse ponendū. de Clar.177 a, Ipsum latinè loqui est in magna laude ponendū. Topic.227 a, Consilio iuuare ciues magna in laude ponendū est. In V.196 a, Neq; ego hoc in tua laude pono. & 244 b, Obijcere aliquā rem in magnis criminibus. Ep.246 a, Ponere aliquid in loco beneficij, uel testimonij, uel iudicij. Ep.136 a, Ponere aliquid loco sceleris. Ep.136 a, Ponere aliqd loco. ad Her. 13 b, Hoc in aperto delicto positum est. Ep.223 b, Ponere beneficiū apud gratos homines. Ep.216 a. Bene ponere beneficiū apud aliquē. Ep.224 b, Bene ponere studium suum & officium apud aliquem. Ep.20 b, Præclarè ponere apud aliquem. & 227 a, Apud ipsum præclarißimè posueris. At.84 a; Quare nō οἴχεται industria tua, sed præclarè ponitur. Qu. de Pet.212 a, Operā apud aliquem optimè poni. Ep.78 b, Ponere aliquid loco cōsolationis. Ep.54 b, Ponere aliquid in minimis: id est, putare. de Fi.96 a, Ponere mortē in malis. Acad.23 a, Ponere multum in aliqua re: id est, magni æstimare. de Orat.116 a, Tantum ego in excellente oratore pono esse ornamenti uniuersæ ciuitati. At.38 a, Credibile non est quantum in prudentia tua & fide ponam. Quin. de Pe. 209 a, Beneponere. I.C.119 b, Vt aliqua in uita formidò improbis eßet posita. I.A.228 b, Vt in eo multum præsidij reipub. poneret. Am.104 a, Carbo quem modò posuimus. de Leg.163 b, Quidam uirtutibus exceptis atq; uitijs, cætera in summa æqualitate posuerūt. de Leg. 165 a, Vt honesta in uirtute ponātur, in uitijs turpia. de L. 170 a, Rectè igitur Magnus ille noster me audiēte posuit in iudicio, cū pro Albio tecū simul diceret, rēp. nostrā iustißimas huic municipio gratias agere posse: posuit in iudicio: id est, dixit. de Fin. lib.3, Animaduerti te isto modo paulò antè ponere: & scio ab Antiocho nostro dici sic solere. et hîc ponere pro dicere, positū est. de Vn.203 a, Ponere se extra culpam. Qu. de Pet.105 a, Vt illa quæ in re dispersa atq; infinita uiderentur esse, ratione & distributione sub uno aspectu ponerentur. Epist.134 b, Equidē cum in mentē uenit, ponor ad scribendum. Att. 170 a, Vt malè posuimus initia, sic cætera sequētur. At. 213 b, Ponere operā alicui: id est, dare negociū. Or.216 b, Ponendus est enim ille ambitus, non abijciendus. Tus. 239 b, Tunicamq; posuit: id est, deposuit.

Ponere in gratia: id est, introducere. At.74 a, Apud Patronem te in maxima gratia posui. At.96 a, Ac te apud eum dij boni, quanta in gratia posui?

Pons Argenteus, qui supra Argenteum flumen erat. Epi. 166 b.

Pons, tis. I.V.227 b, Eorum coniunctione pars oppidi angusto ponte rursum adiūgitur & continetur. & de Fin. 88 a, Hellesponto iuncto, Athoq; perfosso. Pl. Epist. 157 b, Pontesq; quos fecerant, interrupi. de L.171 b, Et à tergo pontem interscindi iußit. I.V.33 a, Fecisti ante rostra pontem cōtinuatis tribunalibus. de L.191 a, Pontes etiā lex Maria fecit angustos. ad Her.4 b, Pontes disturbat, cistas deijcit. pro S.R.35 a, Senes sexagenarij more maiorum de ponte in Tyberim deijciebantur. In Ca.111 a, Pons Miluius.

Ponticulus, li. Qu.F.319 a, Pōticulus qui est ad Furniæ. Tus.239 b, Fossæ transitum ponticulo ligneo coniunxit.

Pontifex, cis. antistes ceremoniarum & sacrorum, au-

Universidad de Deusto Biblioteca

tor & magister publicæ religionis, qui publicis sacerdotijs præest, qui sacris præest, sacerdos publicus, uel sacerdos populi Rom. Antistes deorum immortaliū, antistes sacrorum. de Sen.83 a, L. Metellus Pont. Max. uiginti et duos annos ei sacerdotio præfuit. et de N.76 a, Q. Scæuola pontifex maximus. de L.173 b, Diuis alijs alij sacerdotes, omnibus pōtifices, singulis flamines sunto. de N.25 b, Sacris pontifices, auspicijs augures præsunt. de Or.113 a, Pontifex maximus res omnes singulorum annorū literis mandabat, efferebatq; in album, proponebat, etc. de Or.149 b, Pontifices ueteres propter multitudinem sacrificiorū, tres uiros epulones esse uoluerūt, cùm essent ipsi à Numa instituti, & c. Item, Comitia pontificis maximi. contra Rull.69 b, Amplitudo sacerdotij. pro Dom.218 b, Si cuius fortè pontificis animum offendi. et ibi. Alio modo constituere de religione pontificū quàm ceremoniarum ius postulat. de Ar.246 a, P. Albinouanus, Qu. Terentius pontifices minores. de Or. 101 a, In pontificum libris, & in XII. tabulis plurima est antiquitatis effigies.

Pontificialis, le. de L.180 b, Itaq; usib. tantummodo pōtificis esset, si pontificialis maneret autoritas. de L.181 a, Pōtificialis compositio iuris. & 181 b, Ius pōtificiale.

Pontificatus, tus. sacerdotium, amplißimū sacerdotiū. de Ar.247 b, Statas solennesq; ceremonias pontificatu contineri.

Pontificius, a, um. pontificialis. pro Dom.220 b, Nego istam adoptionem pōtificio iure factam. de Nat.68 a, & Tusc.153 b, Meliora didici de colendis dijs immortalibus iure pontificio, & more maiorum. pro Dom.219 b, Ius religionis: id est, ius pōtificium. de N. lib.1, Nominū non magnus numerus, ne in pontificijs quidem nostris. (scilicet libris.)

Pontina uilla. At.63.

Pontinum locus. At.104, & de Or.135.

Pontinus. de pro.75 a, de C. Pontinio.

Pontus, ti. mare. In V.230 a, Alterum in ponti ore, & angustijs. & de Or.96 a, Pontus Euxinus. Item: Rauca fulix itidem fugiens è gurgite ponti.

Popina, næ. ganea, culina. I.C.195 a, Quorum æs alienū contractum in popinam nullum reip. motum afferre poterat. & I.P.82 a, Cùm isto ore fœtido teterrimā nobis popinam inhalasses. & 83 a, Tu ex tenebricosa popina extractus. & I. A.173 a, Huius in sedibus pro cubiculis stabula, pro triclinijs popinæ sunt. & 187 a, Vino & epulis retentus est, si epulæ potius quàm popinæ nominandæ sunt.

Poples, tis. pars posterior genu, & quasi sinus. nam ibi plicatur ipsum genu. de Nat.21 a, Redundās poplitibus & pedibus.

Popularis, re. uulgaris, de populo, ciuis, municeps, plebicola, iucundus & gratus populo, seditiosus.)(. Alienus à commodis populi. Of.46 a, Popularibus uerbis est agendum, & usitatis, cum loquemur de opinione populari. de Or.94 a, Oratio ad uulgarē popularemq; sensum accommodata. de L.171 a, Lex popularis: id est, quā populus sanxit. Off.17 b, Ex quo euenit, ut alij populares, alij studiosi optimi cuiusq; uideantur. de Arus.254 a, A' grauitate patrum desciscere, & popularē fieri. pro Sest.23 a, Qui ea quæ faciebant, quæq; dicebāt, multitudini

iucunda esse uolebant, populares habebātur. I.A.214 a, Extraordinarium semper imperium populare atq; uentosum est. pro Cl.33 b, Quintius homo maximè popularis, qui omnes rumorum & concionum uētos colligere consuesceret. & At.262 b, Erat enim popularis. ut noras: id est, Cæsar. In C.120 a, Video quid intersit inter leuitatē concionatorum, & animum uerè popularem, & saluti populi consulentem. I.V.56 a, Censoriū nomen iam populare atq; plausibile factū est. & pro Sest.11 a, Causa popularis. l. Plausibiliter. de Cl.173 a, Homo non liberalitate, ut alij, sed ipsa tristitia & seueritate popularis. de L.168 b, Seseq; non popularem alicuius loci, sed ciuē totius mundi, quasi unius urbis agnouerit. Aca.29 b, At hoc tales Anaximandro populari & sodali suo nō persuasit. & At 154 b, Solon popularis tuus. Am.113 b, Popularis: id est, assentator & leuis ciuis.

Populariter. uulgò, seditiosè. de L.159 b, Sedquoniam in populari ratione omnis nostra uersatur oratio, populariter interdum loqui necesse erit, & appellare legem, etc. ut uulgus appellat. et de Fi.68 a, Populariter loqui. de Som.130 b, Homines populariter annum tantummodo solis reditu metiuntur. pro Sest.11 a, Homo uigilans, & in causa populari si non moderatè, at certè populariter agens. de Cl.179 a, Contra quorum potentiā populariter tum agendum fuit. pro Cl.37 a, & 45 b, Conciones quotidianæ seditiosè & populariter concitatæ. Of.48 a, Sed cum in agendo multa populariter, tum illud malè non, & c.

Populor, aris. diripio, uexo. I.V.177 a, Apronius qui maximos agros populabatur. in Verrem, 35 a, Qui nunc populati atq; uexati ad me uenerūt. & 55 a, & 174 b, Verre populatam uexatamq; prouinciam. Of.7b, Ille nostros populabatur agros, quod, & c.

Populus, li. Quirites, multitudo ciuiū reliqua præter senatum. hinc illa autoritatis formula, S. P. Q. R. id est, Senatus populusq; Romanus. pro D.228 b, et 219 a, Or.212 a, Vsum loquendi populo concessi, scientiā mihi reseruaui. I. A.207 b, Populi Ro. uictor, dominusq; omnium gentium. Oct.330 a, Quantum te popule Rom. de me fefellit opinio. pro Arch.160 b, Malus poeta de populo. L. Respublica.

Populus pro arbore. de L.156 a, Populus procerißima. l. Libertas.

Porca, cæ. porcus fœmina, ut Cato dixit. L. Porcus. de In.73 b, Qui porcam tenuit, dedi oportere. de L.81 a, Quæ in porca confracta iura sint.

Porcus, ci. de Sen.89 a, Villa abundat porco, hœdo, agno, & c. de L.181 b, Et porca fœmina piaculum pati.

Porrectio, onis. proiectio. de N.56 b, Digitorum contractio.)(. Digitorum porrectio. ad Her.21 a, Cleri porrectione brachij.

Porrectus, a, um. proiectus, extentus, extensus. de Fin.57 a, Statua Chrysippi sedentis porrecta manu. de N.77 a, Pateræ quæ simulachrorum porrectis manibus sustinebantur. Att.77 b, Ne quid in cæsa & porrecta, ut aiunt, oneris mihi addatur.

Porrigo, gis. tendo, admoueo, intendo, proijcio, extendo.)(. Cōtraho. de N.77 a, Stultitia est, à quibus bona precamur, ab ijs porrigentibus & dantibus nolle sumere. pro Mil.103 a, Aliquando gladius nobis ad occidendum hominem

ab ipsis porrigitur legib. Tus.240 b, Nec manum porrigebat in mensam. pro Deiot.145 a, Porrigere dexterā alicui. pro Cæl.51 a, Liciniū cum iā manum ad tradendū pyxidem porrexisset, retraxisse. de D.105 a, Animal membra quò uult flectit, cōtorquet, porrigit, contrahit. pro Fl.149 b, Porrexerūt manus, psephisma notū est: id est, ἐχειροτόνησαν. pro Fl.149 a, Psephismata non sententijs, nec autoritatibus expressa, sed porrigenda manu, & profundēdo clamore multitudinis cōcitatæ. I.V.267 a, Cui ciui supplicij non illa dextera inuicta & fidē porrexit, & spem salutis ostēdit? de Nat.48 b, Hinc dextram porrigēs quadrupes qua uasta tenetur. de Or.100 a, Cunctis propè ciuib. lucē ingenij & consilij sui porrigere atq; tēdere. Post.209 a, Qui mihi primus afflicto & iacēti consularē fidē dextramq; porrexit. Or.299 a, In hoc in eū huc an illuc manū porrexerit. de Fi.102 a, Ne digitū quidē eius causa porrigēdū putabant. ad Here.41 b, Porrigere manū gratulantibus.

Porrò. præterea, sanè, diu uel longo interuallo. Epi.54 a, Multa uidebis fortasse, quæ nolis, non plura tamen quā audis quotidie, nō est porrò tuū uno sensu solùm oculorū moueri, cum, & c. de Di.130 a, Sequitur porrò nihil deos ignorare. & de In.82 a, Est porrò quiddam, quod, & c. de Or.87 b, Quid tā porrò regiū? & c. & I. V.110 a, Sic porrò diligunt, & c. At.69 b, Catoni porrò assensus est Fauonius. de Sen.85 b, Sæpe à maioribus natu audiui, qui se porrò pueros à senib. audiuisse dicerēt, C. Fabriciū, & c. pro S.R.37 b, Videte iā porrò cætera iudices, & c. pro Q.5 a, Clamabat porrò Quintius, etc. Itē ib. Spōsione porrò, & c. Tātū porrò aberat, ut, & c. & de Or.199 b, Quis porrò, & c. At.211 a, de In.79 a, Age porrò, quid si, & c. de Fi 123 a, Perge porrò. I.V.92 b, Porrò autē populi Rom. socijs, & c. At.3 b, Porrò autem neq; mihi accidit, & c. Ep.116 b, Dubium porrò illi non erat quid futurum esset. de Fin.70 a, Ille porrò malè, prauè, & c. de Fi.143 a, Ea nos maledicimus, sed exigua porrò & minima: id est, sanè.

Porrò. diu, uel longo interuallo. Post.297 a, Intemperans nō in auarè cœptis, sed porrò intermißis uoluptatibus.

Porta, tæ. de Fin.111 a, Si Annibal ad portas uenisset, murumq; iaculo traiecisset. Attic.119 a, & 97 a, Socrates dū triginta tyranni essent, pedem porta non extulit. & 101 a, Bibulus pedem porta non plus extulit, quàm domo sua. I. A.261 a, Qui urbis portas occuparent. Ep.253 a, Comites ad portam expectare dicūt. de N.53 b, Portæ iecoris, sic enim appellant. I.P.91 a, Cum ego Cœlimontana porta introissem, homo prōptiß. laceßiuit. I. P.91 b, Porta triumphalis dixissem responsione inimica, Æsqlina introisse. Tu.241 a, Agragianæ portæ Syracusis.

Portendo, dis. præmonstro, denuncio, prædico. de D.89 b, Nam quod de sole ostēsum est tibi, populo commutationem rerum portendit fore. Ar.256 a, Cùm dij principibus periculum portendunt. & de Ar.249 b, Cū in eo ipso periculū est, ex quo periculū portēditur. I.V.225 b, Cùm magnorū periculorū metus ex ostentis portēderetur. de N.59 b, & de D.135 b, Significationes rerum futurarū, quæ tum uigilantibus tum dormientib. portēdūtur. de D.99 b, Quòd enim ostendunt, portendunt, mōstrant, prædicunt, ostenta, portenta, monstra, prodigia dicuntur.

Portentosus, a, um. mōstrosus, prodigiosus. de D.120 b, Si quando aliqua protentosa, aut ex pecude, aut ex homine nata dicuntur.

Portentum, ti. monstrum, prodigium. de Nat.27 a, de D.121 a, Nec si id factum est, quod fieri potuit, portētū debet uideri. nam si, quod rarò fit, portētum putādum est, sapientem esse portentū est. de Ar.248 a, Portētorū explanationes Hetruscorū disciplina cōtinentur. de N.28 b, Præter naturā hominū pecudūq; portenta. I. P.81 a, P. Clodius fatale portentum prodigiūq; reip. de Fin.122 a, Quid Zeno? portēta hæc esse dicit. Tu.150 a, Aut qd negocij est, hæc poetarum & pictorum portenta conuincere?

Porticula, læ. à porticu, ut Varro dixit, ducta est. est enim parua porticus. Epi.106 a, In porticula Tus. L. Exedria.

Porticus, ci. ambulatio, exedra, xystus. Attic.66 a, In cāpo Martio septa marmorea sumus facturi, eaq; cingemus excelsa porticu. pro Do.236 b, Porticus cum cōclauibus, pauimenta trecentūm pedum. de Or.110 b, Porticus hæc ipsa ubi inambulabimus. & de Cl.165 b, Cùm inambularem in xysto. Qu.F.328 a, Summā dignitatem pauimenta porticus habebāt. I. A.176 b, Quidlibet, modò ne nauseet faciat: quod in porticu Minuta fecit. Vide nostros in Philippicas commentarios.

Porticus Neptuni, quæ Puteolis in Italia erat. Ac.20.

Portio, onis. pars. pro Fl.152 b, Cum omnes Asiæ ciuitates pro portione in prouincias descripsisset. de Sō.128 b, Sonus interuallis coniunctus imparibus, sed tamē pro rata portione distinctus. & Tus.169 a, Pro rata parte. I.V.246 b, Nunquā in Sicilia frumentū publicè emptū est, quin Mamertinis pro portione imperaretur. de Or.138 a, Causis principia pro portione rerum præponere.

Portitor, oris. publicanus, qui exigendis portorijs præfectus est. l. Portorium. contra Rull.78 a, Decemuiros portitores omnib. omniū pecunijs cōstituti. Of.30 a, Quæstus qui in odia hominū incurrūt, ut portitorū, & fœneratorum. I.V.31 a, Cū te nō custodem ad continēdas, sed portitorē ad partiēdas mercedes missum putares. de Repub. lib.4. teste Nonio, Nolo enim eūdem populum imperatorem & portitorem esse terrarum.

Porto, as. comporto, fero, defero. Qu.F.312 b, Memini cū hominem portarēt ad Baias Neapoli octophoro, miros risus nos edere. & I. A.181 b, Lecticas portari uidemus. pro D.225 b, Columnæ marmoreæ ex ædibus meis ad socerū consulis portabātur. & 236 b, Qui fortunas meas domos suas comportarēt. Par.117 a, Omnia mea mecū porto. At.223 a, Rumorem afferunt magnum Romæ, domum ad Antonium frumentum omne portari. Off.38 a, Ad exemplum amißi imperij portari in triumpho Massiliam uidimus. pro Sest.10 a, Arma in tēplo Castoris palàm portabantur. I. A. Nō eodem semper spacio portata feruntur. pro Fon.278 a, Hesiodolus tātum senos denarios ab ijs qui ad hostem portarent, exegit. & Ep.184 b, Ad hostem scilicet portari uiaticum.

Portorium, rij. uectigal quod in portu exigitur ex rerū portatione. Qu.F.296 a, Ciues qui in portorijs Italiæ tollēdis non tā de portorio, quàm de nōnullis iniurijs portitorū querebantur. pro Fōt.278 a, Titurius Tolosæ quaternos denarios in singulas uini amphoras portorij

Universidad de Deusto
Biblioteca

nomine exegit. de In. 52 a, Locare & conducere portorium. I. P. 98 a, Singulis rebus quæcunq; uenirent, portoriũ imposuit. I. V. 143 b, Quæ sine portorio Syracusijs erant exportata. & At. 32 a, Portoriũ circũuectionis. I. V. 144 b, His pro rebus portoriũ nõ esse datũ. & 145 b, Res exportatæ sine portorio. de Pro. 70 a, Vectigal ac portorium Dyrrhachinorum. At. 31 b, Portoria ltalię sublata sunt.

Portunus, ni. deus marinus, qui portub. præest: quẽ poetæ Melicertam & Palæmonem uocant. de N. 39 d, Vt Portunus à portu, sic Neptunus à nando, paulum primis literis immutatis.

Portuosus, a, um. de Ora. 149 a, Superum mare Ionium portuosum. & Ep. 92 b, Nauigatio minimè portuosa.

Portus, tus. locus in littore tutus, quo merces importantur, & ex quo exportantur, perfugium. Epist. 15, In nauigãdo tempestati obsequi artis est, etiam si portum tenere nõ queas. I. V. 227 b, Insula, quæ duobus portubus cincta, in utrumq; portus ostium aditumq; proiecta est. pro Põ. 6 b, Publicanorũ familiæ, quæ in portubus & custodijs habent. pro Pom. 10 a, Portus Caietæ celeberrimus & plenissimus nauium. pro Flac. 151 b, Regio, quæ mari cincta, portubus distincta, insulis circũdata esset. de Sen. 92 a, Quo propius ad mortem accedo, quasi terram uideor uidere, aliquandoq; in portum ex longa nauigatione esse uenturus. I. V. 142 b, Canuleius, qui in portu Syracusis operas dabat. Item ibi. Portum & scripturas eadem societas habebat. pro Mur. 124 b, In portũ ex alto inuehi, & portu soluere. & de Pro. 75 a, Portus tutus & clausus. pro Plan. 279 a, Tutus & trãquillus portus. At. 276 a, & I. V. 267 a, Et fugæ portus erat in tuis castris, & subsidiũ salutis in tuo exercitu. pro Cec. 304 a, Exilium est perfugiũ portusq; supplicij. & Tus. 574 b, Portum paratum nobis & perfugiũ putemus. de Or. 107 b, Sed tãquam portum aliquem expecto, istam quã tu times solitudinem. At. 150 b, Ab utroq; portus cornu moles iacimus. Offi. 35 b, Moles oppositæ fluctibus, portus manufacti. Of. 38 a, Nationũ portus erat, & refugium senatus.

Posco, scis. peto, flagito, requiro. pro S. R. 24 a, Audaciæ partes Roscij sibi popoſcerunt. pro Pla. 269 a, Sic ego hoc contendo, me tibi cuiuscunq; tribus rationem popoſceris redditurum. I. V. 77 b, Iste inuentus est, qui parentes preciũ pro sepultura liberũ poſceret. & 85 a, Magistrum Sicyonum nummos popoſcit. Tusc. 191 b, Vt enim in Academiam nostram descendimus, popoſcieorum aliquem, qui aderat, causam differendi. I. V. 207 b, & At. 205 b, Nõ debebã ego abs te literas poſcere. I. V. 132 a, Si hoc à me non prouincia popoſciſſet. Att. 21 b, At ni popoſciſſes, ego me tibi non offerebam. de Orat. 87 a, Tũ Crassũ puluinos popoſciſſe. I. V. 56 a, Poſcere, postulare, efflagitare. I. V. 250 a, Non desiderare solum, sed etiam poſcere & flagitare.

Positio *urbis*. pro Flac. 159 a.

Positus, a, um. *situs, locatus*. cõtra Rul. 85 b, Roma in mõtib. posita. & pro Põ. 14 b, Insula Delos in Aegeo mari posita. pro Pom. 9 b, Nulla res in usu militari posita, quæ huius uiri sciẽtiam effugerit. Par. 126 a, Qui poſsessiones incertas atq; in casu positas habent.

Poſſessio, poſſessionis. ius ipsum poſsidendi, fortunæ bona. interdum etiam ipsa bona, siue prædia & res. de Di. 124 b, Antiquiorem Deiotaro fuisse laudem & gloriã, quàm regnum & poſsessiones suas. Of. 50 a, L. annorũ poſsessiones mouere iniquum putabat. & cõtra Rul. 82 b, Epist. 104 b, Si me audies, has paternas poſsessiones tenebis. pro Qu. 17 a, Bonorũ poſsessio spectatur, non in aliqua parte, sed in uniuersis quæ teneri & poſsideri possunt. de Ora. 153 a, Ex iure ciuili surculo desringẽdo usurpare poſsessionẽ amissam. & ibid. Recuperare poſsessionem amissam. de Ora. 154 a, Poſsessio quasi caduca atq; uacua. Par. 135 a, Poſsessiones uacuas recordari. cõtra Rul. 61 b, Vtrũ hanc syluam in relictis poſsessionibus, an in censorum pascuis inueniſtis? con. Rul. 79 b, Decedere de poſsessione. & ib. Qui latitudinem poſsessionũ tueri nõ possunt. & 80 a, Syllanus ager à certis hominibus latissimè cõtinuatus maximam habet inuidiam. I. C. 108 a, Qui magno ære alieno maiores etiam poſsessiones habẽt. & ib. Aliquid de poſsessione detrahere ac fidẽ acquirere. Of. 27 a, Nec uerò tãquã in poſsessionẽ suã uenerit, excludat alios. & cõtra Rul. 89 a, Etiámne si ui eiecit, si clàm aut precario uenit in poſsessionẽ? ad Br. 91 a, Prouinciæ poſsessiõe pulsi sumus. cõtra Rul. 82 a, Remouere & deijcere aliquẽ de poſsessione. Pro Q. 15, Qui ex edicto meo in poſsessionẽ uenerit. & Esse in poſsessionẽ. pro Cec. 288 b, Esse in poſsessione bonorũ: id est, esse in bonis. de Or. 127 a, Vbi sensi me in poſsessione iudicij & defensionis meæ cõstitisse. Ep. 11 a, Nõ potui magis in arcẽ causæ inuadere: id est, in poſsessionẽ. pro Qu. 16 a, Proficisci in poſsessionẽ. & At. 54 b, Vi conari in poſsessionẽ uentre. I. A. 189 a, Hodie in poſsessionẽ libertatis pedẽ ponimus. I. V. 65 b, & pro Qu. 14 b, Mittere in poſsessionẽ bonorũ alicuius ex edicto. Ep. 156 Itẽ, Dare poſsessionẽ bonorũ alicuius ex edicto. Ep. 156 b, Resp. in poſsessione uictoriæ permanebit. At. 18 a, Retinere aliquem in suã poſsessione. pro Syl. 180 b, Exturbare homines è poſsessionibus. Ep. 198 b, Deturbari nõ solũ spe, sed certa re & poſsessione. & 170 b, Si ista pax peráditũ hominẽ in poſsessionem impotẽtissimi dominatus restituta est. de Ora. 88 b, Aut te ex iure manu consertum uocarẽt, quòd in alienas poſsessiones tam temerè irruisses. de Ora. 152 b, De nostra poſsessione depulsi, in paruo prædiolo relicti sum⁹. Ep. 147 a, & 104 b, Occupare poſsessionem laudis. pro Mil. 115 b, Pellere aliquẽ poſsessione. et 116 a, Cedere alicui poſsessiõe horum. Att. 87 b, De poſsessionibus hæreditatum, de solendis bonis. & 104 a, Voluptarius poſsessiones noluit. Sylius. Of. 47 a, Iuris ciuilis cognitionem atq; interpretationem in poſsessione principes retinuerunt. de Fat. 140 b, Quamobrẽ, quoniam utriusq; studij nostra poſsessio est, utro frui malis optio tua sit. In A. 198 a, Hic pecunias nostras æstimabat, poſsessiões notabat & urbanas & rusticas. de Am. 106 b, Amicitiarum sua cuiq; permanet stabilis & certa poſsessio. Par. 124 a, Diues est cui tanta poſsessio est, ut liberaliter poſsit uiuere. & 126 a, Callidi rerum æstimatores prata & areas quasdã magni æstimant, quòd ei genera poſsessionum minimè quasi noceri potest.

Poſſesiuncula, læ, f. At. 212.

Poſſessor, oris. de Orator. 135 a, Mortuus rapitur, uide, in quit, si potes esse poſsessor. pro Q. 5 a, Iste acerrimus bonorũ poſsessor, expulsor, ereptor. I. A. 198 a, b, Tãtũ quisque habebat poſsessor, quantum diuisor reliquerat Antonio.

Poſsideo, es. teneo. pro Qu. 174, Omnia quæ teneri ac poſsideri possunt. I. V. 117 b, Huic omnia bona utẽda ac poſsidenda tradiderat. pro Quint. 4 b, Postulat à Burieno prætore Næuius, ut ex edicto bona poſsidere liceat. & 154 a, Si ex edicto poſsedisti, quæro, cur bona nõ uenerint. de Ora. 130 b, Philosophi qui omnia sicut propria sua esse atque à se poſsideri uolunt. Att. 87 b, De poſsessionibus hæreditatũ, & de poſsidendis bonis. de Orato. 135 a, Bona eius cẽseo publicè poſsidẽda. I. A. 233 b, Poſsidere bona alterius sine testamento. cont. Rul. 62 b, Agri qui ab Hiempsale poſsidentur. de Or. 68 a, Itaq; neq; hor possum dicere, me omnino ignorare quid poſsideas, neq; planè nosse ac uidisse. pro Qu. R. 47 b, Plus fidet quã artis, plus ueritatis, quàm disciplinæ poſsidet in se. pro Flac. 157 a, Hanc fiduciã cõmissam tibi tenes hodie ac poſsides. pro D. 235 b, Cũ forum armatis cateruis per ditorum hominum poſsideres. I. V. 122 a, Cum iste calũniæ licentiam sua autoritate poſsedisset. de Inu. 58 a, Sine uerecundiam animi ingenium poſsidet, tamẽ accuſes, non enim probus est. de Or. 103 b, Neq; ea ut sua poſsedisse, sed ut aliena libasse. pro S. R. 29 a, Magnã uim, magnam necessitatem, magnam poſsidet religionem paternus maternusq; sanguis.

Poſsum, tes. licet mihi, ualeo. polleo, potestas est uel non est, potestatem habeo, potestate ualeo, facultas est uel nõ est, facultatem habeo, uim habeo, potis sum; facultas uel potestas datur, optio & potestas mea est, mihi liberũ est facere, erat respondere magnas, &c. nulla erat recusatio, quoad facultas tulit, ut facultas tulit, habeo dicere, habeo quẽadmodũ tibi portas huius urbis patẽre ius non est, ius potestatemq; imperandi habeo, quod mihi respondeas non habebis, huius rei potestas omnis in te sita est, hoc multum habet ad fidem faciendam utriũ, autoritatẽ apud aliquem habeo, hoc non adducor ut credã, in magna potentia sum, multũ opibus ualeo, magnas opes habeo, magna uis est in deorum numine, non ubi quisq; est, eius loci uim tenet, quotteſcunq; ei locus & potestas dicendi fuit. Epi. 15 b, Si mihi integra omnia ac libera fuissent. & 16 a, Si essent omnia mihi solutissima. At. 61 b, Ex quo animo cõsules ferant hũc ἐχθρὸν, rescribas ad me quãtum potes & uales. Ep. 82 a, Cum hac exceptione quantũ ualeam, quantumq; possim. Att. 111 b, Semper enim si potero. Ep. 103 a, Si te Cæsari commendaui & tradidi, ut prauissimè diligẽtissimeq; potui. pro Do. 232 a, Dico igitur, & quàm possum maxima uoce dico. de N. 52 a, Aues nidos construunt, eosq; quàm possunt mollissimè substernunt. Epi. 244 b, Quàm potui maximis itineribus ad Amanũ exercitum duxi. At. 15 b, Sic tu cor, ut possim cõcordiã. I. A. 165 a, Ego nihil prætermisi, quãtũ facere enitiq; potui, quin, &c. At. 281 b, Nullis literis assequi possum, ut exprimam. de Or. 88 b, Hoc tu si potes tua quadã propria, non cõmuni oratorũ facultate potes. de Or. 124 b, Hæc res tãtũ potest in dicendo, ut ad uincendum nulla plus possit. Or. 203 a, Hoc ad obtinendas causas potest plurimũ. pro Qu. 1 a, Ego qui neq; usu satis, ingenio parũ possum. & ibi. Quæ res in ciuitate duæ plurimum possunt, hæ cõtra nos ambæ faciunt hoc tẽpore. Ep. 56 b, Resp. quæ minimũ nunc quidem potest, sed possit necesse est. pro Qu. 12 b, Qui per uim & scelus possunt plurimum. pro S. R. 19, Qui apud me & amicitia, & beneficijs, & dignitate plurimũ possunt. pro Cecin. 285 a, Si quãtũ in agro audacia potest, tantũ in foro impudentia ualeret, &c. I. A. 174 a, An ille me uicit? at ne potuit quidem. cõtra Rul. 79 b, Ager in quo oliuetũ nõ est, sed fieri potest. Ep. 230 a, Potest fieri ut fallar. Qu. F. 326 a, Sed tamẽ quod fieri potest, nõ negligam. At. 39 b, Quare itẽ atq; eo si potest acrius, te rogo, &c. Ep. 3 b, Nos dignitatẽ nostrã, ut potest, in tanta hominũ perfidia retinebimus. At. 24 a, Tenere nõ potui quin declararẽ. in Sal. 272 b, Iã dabo operam quàm maximè potero, ut breue id faciam. At. 136 b, Tota res Byrsusina iam quomodo habeat, dutius nescire non possum. I. A. 208 b, Quamobrem Quir. consilio quantum potero, labore plus penè quàm potero excubabo, uigilaboq; pro uobis. de Sẽ. 84 b, Cõiuriũ admultam noctẽ, quàm maximè possumus, uario sermone producimus. de Am. 95 b, Vt quoad possem, & mihi liceret, à senis latere nũquam discederem. I. Quoad. At. 132 a, Facere non possum, ut nihil ad te dẽ literarũ. de Ora. Non possum quin exclamẽ. I. Exclamo. pro Plan. 281 a, Quid enim possum aliud, nisi mœrere? pro Põt. 281 a, Aut quoniam id quidem nõ potest, &c. & ib. Aut si nõ poterit, &c. de N. 50 a, Enumerare possum quæ sit, etc. & 51 a, Proferre possum, etc. Or. 207 b, Erit igitur hæc facultas in eo, ut definire rẽ posit. pro Cec. 287 b, Quoniam potestas esset emendi fundum. Ep. 168 b, Sed alius nemo facultatem habet decipiendi nos. de In. 58 a, Si facultas erit. de In. 63 a, Quoad facultas tulit. de Ora. 113 a. Facultas ex cæteris rebus & causis comparata. I. V. 129 a, Non licet mihi Romæ esse. Ep. 2 b, Quod cõmodo rei pub. facere possis. I. Pauli Manutij Scholia.

Pòst. *posteà, post hoc, uel post id tempus, sub, posterius, secundum, tanto interuallo, longo interuallo, à tergo, ponè*. (. Antè, à fròte. Ep. 98 b, Vt initiò mea sponte, pòst autem inuitatu tuo mittendum duxerim. de Fi. 94 b, Nõ inest in primis naturæ cõciliationibus honesta actio. cõsequès enim est, & pòst sequitur. Or. 218 a, Post omnia perorationem concludere. I. V. 98 b, Pòst te prætorem. At. 84 b, Quoad mecum, &c. Pòst, & c. I. V. 69 b, Primò, &c. pòst, & c. Ep. 11 b, Paucis pòst diebus quàm Luca discesserat. At. 86 a, Hic magistratꝰ multis annis post Decẽuiros institutus. pro Fl. 158 a, Pecunia recuperata est multis pòst annis. pro S. R. 39 b, Aliquot post menses is occisus est. de Or. 234 b, Aliquot post annos. At. 79 a, Castra paucos post dies habuimus. de Cla. 184 b, Anno pòst, & deinceps reliquis annis. & 94 b, Ita recepi me biennio pòst. Or. 296 a, Pòst aliquãto. I. C. 123 a, Pòst autẽ aliquãto. de Di. 101 a, Sexẽnio post Veios captos. pro Cæl. 41 a, Cur tãto pòst potius quàm cõtinuò queri maluit? de Ar. 247 a, O pòst hominũ memoriã fortissimi consules. I. C. 121 b, Causa enim est post urbem cõditam hæc inuẽta sola, in qua, &c. pro Cor. 60 [illegible] ci post genus hominum natum reperti sunt, qui. Ar. 247 a, Mea domus, quã senatus unà pòst ha[illegible] cõstitutã, ex ærario ædificandã putauit, & 246 b, [illegible]

go unquam post sacra constituta tam frequens collegiũ iudicasse.pro Mil.207 a,Partim cædere incipiunt eius seruos qui pòst erant. At.186 b,De auctione,id est,post auctionem.

Postea.pòst,posthæc,præterea,posterius,tum inde,secũdum ea,reliquo tempore.pro S.R.34 a,Quid postea,si Romæ fui?pro Mur.129 b,Cedo quid postea?quid tum inde?de In.81 b,Postea aliquanto,id est, aliquanto pòst. de Cl.165 b,Posteaq; prosperæ res deinceps multæ consecutæ sunt.pro S.R. Nónne cogitas te à sectoribus huc aduectum esse?quid postea?pro Cec. Postea, cur Ebuti de isto potius fũdo,quàm de alio Cecinnæ denunciabas? I.V.214 b,Iubet iste posterius illos ad se reuerti.

Posteaquam.postquam.I.V.136 b,Posteaquã ego ueni, etc.repẽtè ille abijt.de Di.123 a,Quid ergo Aius iste loquens,quando eum nemo norat, aiebat & loquebatur: posteaquã & sedem & arã inuenit,obmutuit.Ep.49 a, Posteaquã mihi renunciatum est, &c. grauiter molesteq; tuli.& 5 a,Posteaquam Pompeius,&c. Epi.60 a, Postea uerò quàm profectus es,&c.uelim,&c.

Posteri,orum.posteritas,qui inferioris sunt ætatis,hi qui nascẽtur,proles futurorum hominum. Aca.18 b, de Cl. 195 b,Dicendi genus quod fuerit in utroq;,orationes utriusq; etiam posteris nostris indicabunt. Qu.F.298 b, Posterorum erit uerius iudicium,obtrectatione & maleuolentia liberatum.pro D.233 b,Vt apud posteros nostros coniurationis autor fuisse uidear.de Fin.12 a,Horum posteri degenerarũt.de Fi.127 a, Horũ posteri meliores.Postq.203 b,Posteri nostri,&c.

Posterior,us.)(.Superior,prior. de Clar.168 a,Thucydides paulo ætate posterior.de Or.160 a,Paria esse debẽt posteriora posterioribus.Ac.12 a, Ita priori posterior, superiori posterius non iungitur.Att.156 b, Horum utriq; semper reip.salus posterior sua dominatiõe,& domesticis cõmodis fuit.pro Rab.91 a, Suam salutem posteriorem salute communi ducere.I.A.247 a,Nihil uita ãtiquius existimare,omnia libertate posteriora ducere. de Cl.191 b,Ipse Thucydides si posterius fuisset, multo maturior & mitior fuisset.I.A.240 a, Posteriores cogitationes(ut aiunt)sapientiores solent esse.I.P.94 a,Nihilo isto est posterius,nihil nequius.

Posteritas,tis.posteri. At.191 b, Domini innumerabiles fieri possunt in infinita posteritate.Tu.155 b,Optimus quisq; posteritati maximè seruit.I. A. 170 b, Huius rei ne posteritas quidem omniũ seculorũ immemor erit.in Cat.103 b,Non uereor ne quid parricida ciuium interfecto,inuidiæ mihi in posteritatem redũdet.I.V.176 a,Salus urbis in posteritatẽ istius auaritia interijt.pro Rab. 96 b,Spe posteritatis fructuq; duci.Ep.17 a,Idq; me nõ modò ut tu sentias,sed ut omnes gentes etiam,ut posteritas omnis intelligat,esse facturum.

Posterius,adu.postea.At.88 b,de Le.159 b,Sed hæc posterius,& coràm fortasse commodius.pro Qu.3 b,Posterius,inquit,ista uidebimus,nũc,&c.de Cl.191 b,Ipse Thucydides,si posterius fuisset,multo maturior fuisset, & mitior.

Posterus,a,um.cõsequẽs. de Fi.97 a, Sed in cæteris artib.cum dicitur artificiose, posterũ quodãmodo & consequẽs putandũ est,quod illi ἐπιγεννηματικὸν appellãt. & ib.Verũ hæc nõ in posteris & in consequẽtibus, sed

in primis cõtinuò peccata sunt.de Fi.127 a,Primũ Theophrasti Strato physicum se uoluit:id est,Strato posterus Theophrasti.& ibi. Huius Lysias.i. Stratonis posterus Lysias.itẽ,Hæc in posterũ gratiora, theatra, porticus, noua tẽpla.pro Cl.25 a,Cum is apud mulierculã quandã pernoctaret,et ibi diem posterũ cõmoraretur. pro Sy. 177 a,Nox ea quæ consecuta est posterũ diem Nonarũ Decemb.pro Fl.195 b,Nox illa quã iste est dies consecutus.I.V.116 b, Postero die manè.Epi.151 a, Postero die. I.V.136 a,Postero anno.Part.236 a,Prouisio posteri tẽporis.pro Dei.147 b,In posterum,inquit,diem distulit. Ep.151 a, Differrerem in posterum.At.284 a,& 167 b, Distulimus sermonẽ in posterũ.)(.In præsens.pro Mur. 138 a,Sapiens,ac multũ in posterum prospiciẽs.pro D. 234 b, In posterũ tẽpus.I. A.390 b, contra Rul. 84 b, Multũ in posterũ prouidens.Ep.22 a,Longè in posterũ prospicere.At.145 b,In posterũ,ad posterum, in posteritatem,posthac,reliquo tempore.I.V.157 b,At.167 b, pro Cl.19 b, Ad posterum:id est,in posterum.

Posthabeo,bes.longè retroq; pono.Tus.245 b,cõtr.Ru. 66 b,Hoc honore ex nouis hominibus primũm me multis posthabitis effecisti.Tus.228 a,Vt omnibus reb.posthabitis,totos se collocarent,&c.

Posthac.deinceps,deinde.)(.Antehac,hoc tempore.Att. 34,Posthac ad te scribam planius.& 102,103 b,Posthac neq; herculè antea negligẽtes fuimus.Ep.137 a,Itẽ post hac si quid opus erit,facies ut sciam. & 95 b, Posthac ad ludos uenies,nosq; uises.I.C.122 b,& 117 a,Id ne unquã posthac accidere possit,prouidẽdum est.I.A.175 a, Caput autẽ literarum sibi cum illa nihil posthac futurũ.

Posthæc.Att.222,Inde ambulauit in littore, posthæc in balneum.de In 50 a,Primùm nati uitam, &c. deindè suũ consilium,&c.posthæc quid Sosiam uelit facere.

Postilla,pro postea.de Di.89 a,Poetæ. -

Posthumus,mi.qui ex ea quam pater grauidam reliquerat,natus est.id est,post humatum patrem.de Or.99 b, Qui esset secundum posthumum & natum & mortuũ hæres institutus.pro Cec.295 a,M.Curius, qui hæres institutus esset ita mortuo posthumo filio, cum filius nõ modò mortuus,sed ne natus quidem esset.

Postis,is.hostiæ uel ianuæ tabula,seu lat⁹ portæ.pro Do. 225 a,Qui parietibus,qui tectis,qui hostib.meis bellum intulisti.pro Do.237 a,An putatis,si is postẽ tenuerit, & aliquid dixerit, domum uniuscuiusq; consecrari posse?At.46 b,Caput legis Clodium in curiæ poste fixisse, & c.Item,Postem teneri in dedicatiõe tẽpli oportet,ibi enim potis est,ubi templi aditus,& ualuæ ambulatiõis.

Postliminium,nij.Top.223 b, Cũ ipsius postliminij uis quæritur,& uerbũ ipsum notatur, in quo Seruius noster nil putat esse notãdũ,nisi post,et liminiũ.illud productionem esse uerbi uult ut in finitimo, legitimo, æditimo,nõ plus inesse timũ,quàm in meditullio tulliũ.Scæuola aũt P.filius,iunctũ putat esse uerbũ,ut sit in eo & post & limẽ:ut quæ à nobis alienata sunt,cùm ad hostẽ peruenerint,ex suo tanquã limine exierint:hinc cũ redierint post ad idẽ limen,postliminio uideãtur redijsse. Itẽ ibi.Postliminio redeũt hæc,homo,nauis, mulus clitellarius,etc.de Or.121 a,Ei quẽ pater patratus dedidérit si is receptus non sit,postliminiũ esse. & 100 a, Quem pater patratus dedisset,ei nullam esse postliminiũ.et ib. Postliminio

Postliminio redire. pro Cecin.306 a, Si non accipiunt, ut Mancinum Numantini,retinet integram causam,& ius ciuitatis.pro Cor. 60 a, Non solum dedicatione, sed etiam postliminio,fit ciuitatis mutatio.

Postmeridianus,a,um.pomeridianus.de Or.144 b, Inclinato iam in postmeridianum tempus die.& Tusc.191 b,& Atti.203 b,Literæ matutinæ & postmeridianæ. de Fin.124 a,Postmeridiana ambulatio.

Postmitto,tis.postpono,omitto.pro Cecin.49 a,Quod in alicuius agrestis periculo non postmitteret, id homo eruditus in insidijs doctißimi hominis dißimulãdum putaret?

Postpono,sui.posthabeo.Ep.265 a, Sed omnia postposui,dummodo præceptis patris parerem.Cic.filius.

Postquam.ubi,ut,simul,simulac,simulut,simulatque.de Pro.90 a,Quò ille postquam nihil à miseris extorquere potuit,cohortes in hyberna misit.Ep.97 a,Me uoluisse etiam reliquis omnibus postquam nõ potuerim, mihi ipsi finem fecisse,At.185 b,Vndecimo die postquam à te discesseram,hoc literularum exaraui egrediens è uilla. At.92 a,Nihil habebã noui,quod pòst accidisset,quàm dedissem ad te liberto tuo literas.

Postremò.postremùm,nouißimè.de Nat.22 a,Quæro igitur primùm,&c. deinde,&c. postremò,&c. & ibi. Deus quid appetat,ad quam deniq; remotu mentis utatur,postremò quomodo beatus sit.

Postremùm.postremò.de Orat.lib.3,Vt uestigium illud ipsum quo ille postremum instituisset,contueremur.

Postremus,a,um.ultimus,extremus,nouißimus. Or. 201 b,De firmißimis alia prima ponet,alia postrema, inculcabitq; leuiora.At.89 b, Respõdebo primùm postremæ tuæ paginæ.Epist.14 a,Ego autem cùm illa sequor,quæ paulo antè proposui,tũ hoc nõ in postremis,de quo cœperam exponere.At.285 a, Br.& pro S.R.41 a,Postremi homines: id est, nequißimi. In A. 192 a, Seruitus est postremum malorum omnium.

Postridie.postero die.Episto.38 b,Hæc scripsi postridie eius diei:id est,postridie Non. Octo.Epi.112 b,Postridie eius absolutionis in theatrũ Curionis Hortensius introijt.At.153 a,Venatio quæ postrid.lud.Apollinar. futura est.Ep.39 a,Hæc scripsi postridie eius diei.Ep.170 b,Lupus noster cum Romam sexto die Mutina uenisset, postridie me manè conuenit. Item:Iudices adesse iubentur postridie.In A. 172 b, Tantũ uini in Hippiæ nuptijs exhauseras,ut tibi necesse esset postridie uomere. Atti.211 b,Ego ut constitui adero,atq; utinam tu quoq; eodẽ die, sin(quid enim multa?)utiq; postridie. Qu.Fr.10 b,Postridie quàm tu es profectus, multa nocte uenit ad Pompeium.At.137 a,Eam mihi Philotimus postridie, quàm à te acceperat,reddidit.

Postulatio,onis.postulatum.pro Mur.135 a,Concessit senatus postulationi tuæ.& Att.105 a, Est illa quidẽ impudens postulatio.& pro S.R.19 b, Aequa atq; honesta postulatio.de Aru.24 8 b,De ea rescriptum est postulationes decretas esse Ioui,Saturno,Neptuno,Telluri,dijs cœlestibus.& 251 a,Eodẽ ostento telluri postulatio debetur.de Inu.75 a, In deprecatiõe ignoscendi postulatio continetur.& In V.138 a,Postulationem formulæ. Qu. F.313 a,De te est honorifica mentio facta, cum te unum diceret postulationi L. Sestij Pansæ restitisse.

Postulatũm,ti.postulatio.I.A.245 a,Reliquũ est ut accipiantur & remittãtur postulata per literas. pro Fl. * Legati Apollonienses omnia postulata de iniurijs unius Deciani detulerũt.Ep.185 a, Legati ultrò ab illo ad nos intolerabilia postulata retulerunt.Att. 112 a, Postulata hæc ab eo interposita sunt, quo,&c. Postulata geometrarum.l.Postulo.

Postulo,as.peto,posco,desidero,requiro. Antequã.196 a,Illud à uobis postulo,petoq;,uti,etc. Epi.40 b,Omnia uolo à me postules & expectes.Ep.37 b,Atq; hoc tamen te scire uolo,me de isto sumptu nihil decreuisse,nisi quod principes ciuitatum me postulassent. pro Corn. 62 a,Gaditani à senatu de fœdere postulauerunt.At.105 a, Cæsari quod postularet concedendũ esse. Qu. F.198 a,Postulare & expectare aliquid magnũ ab aliquo. Ep. 3 a,Postulatũ est,ut Bibuli sentẽtia diuideretur. Att.156 b,Nec iã recusat,sed quodãmodo postulat ut appelletur tyrannus. Or.208 a, Vt causæ natura & temporis ratio postulabit.de Off.45 a, Ludi postulantur ab ædilibus, à populo.pro Qu.2 b,Tamen quia causa postulat,nõ flagitat,præteribo.Atti.92 a,Ratio quidẽ & opinio hominũ postulat fratrẽ.Ep.70 b,Non intelliges duplicari sollicitudines, quas eleuare tua te prouidentia postulabat. de Or.137 b,Res hoc postulat, ut.Ep.28 a, Vt tua fides postulat.de In.59 a,Longius quàm res postulat.de Ora. 93 b,Nam quod tu nõ poteris aut nescies,quis nostrûm tam impudens est,qui se scire aut posse postulet. pro S. R.31 a,Postulare seruos in quæstionẽ.Postq.208 a, Postulare aliquẽ de ui:id est,deferre,uel accusare.Epi. 116 a,Pylius de repetundis eum postulauit. Qu.F.308 b,Sestius à Nerio de ambitu est postulatus.I.V.25 b, Postulatus fuisti lege Licinia.Ep.122 b,Ego Appium eadem lege postulaui. Of.58 b,Geometræ solent nõ omnia docere,sed postulare,ut quædam sibi concedantur, quo facilius,quæ uelint explicent.I.V.56 a,Efflagitatur,postulatur,poscitur.At.38 b, Postulare fidẽ publicã,&c. id est, implorare. Qu.F.320 b,Gabiniũ tres adhuc factiões postulant.& ibi Lentulus, qui iã de maiestate postulauit. de Amic.111 a,Neq; quicquam nisi honestum & rectum alter ab altero postulabit.

Potatio,nis.perpotatio.de D.104 a,Si modò temperatis escis,modicisq; potationibus est affectus.

Potens,tis.ualẽs,qui multum & plurimum potest,qui in magna potentia,est,qui magnas uires habet,magnas opes habens,summa potestate præditus, magnis opibus præditus,opibus & copijs affluens.de In.83 a,Ampla et potens ciuitas,opib.ualẽs.At.279 a,Potẽs homo uel potentißimus potius.& pro Pom. 4 a, Duo potentißimi reges.Ep.136 a,Ne quid temerè dicã faciãue cõtra potẽtes.& ad Her.15 b,Si quis potens & factiosus,&c. pro Cæl.41 b,Homo potens gratiosus,disertus. pro Domo, 223 a,Cum tu florens ac potens per mediũ forum popularis uolitares.pro Plan.266 a,M. Drusus tribunus plebis,homo potentißimus.& 366 a,Potentißimus & clarißimus ciuis C. Claudius.& Officio.47 b,Vir fortunatus & potens. Atti.275 a, Infinita tribuere potentibus. pro Cornel.61 a,Præpotens terra mariq; Carthago . de D.232 b,Aeacidæ bellipotens magis,quàm sapientes potentes.aliter,sapienti potentes.de D.117 a,& de Fin.76 b,Rerum omniũ præpotens Iupiter.Tus. 232 a, Xerxes

refertus omnibus præmijs bonisq; fortunæ. Att. 93 b, Potentißimorum hominum contumaciam nunquam tuli.

Potentia, tiæ. potestas, uis, opes, magnæ opes. de Inu. 83 a, Potentia est, ad sua conseruanda, & alterius obtinenda idonearum rerum facultas. At. 279 a, Potentia in ui posita est & armis. pro Cec. 298 b, Nimia ista quæ dominatur in ciuitate potentia. & pro Plan. 264 a, Potentia uix ferēda. Of. 59 a, Hinc opū nimiarū potentiæ nō ferendæ. I. A. 158 b, Opes uiolentas & minimè ferendam potentiā cōcupiscere. Of. 68 a, Qui omnia honesta negligunt, dūmodo potentiā consequantur. & ad Her. 2 a, Si uim, si potentiam aduersariorum proferemus. pro D. 229 b, Quæ nec uis temporū, nec potentia magistratuum, nec uniuersi populi Romani potestas labefactare posßit. pro Mur. 129 b, Erant in magna potentia, qui consulebantur. Of. 2 b, Tum autem consultant, cōducat id nec ne ad facultates rerum atq; copias, ad opes, ad potētiam, & c. de Fin. 133 a, Virtutes animi pro potētijs quas uocant. ad At. 102 a, De sua potentia dimicant homines. Item: Conciones illæ quibus quotidie meam potentiam inuidiosè criminabatur.

Potentia. urbs agri Piceni. de Arusp. 258 b, & pro Mar. 133 a.

Potesse. id est, posse. in Arato, ut à Virgilio potestur.

Potestas, atis. facultas, copia, optio, diitio, imperium, magistratus, ius, iurisdictio, uis potestatis, manus. de In. 64 b, Si fuisse alijs quoque causa faciendi uidebitur, aut potestas alijs defuisse demonstranda est, aut facultas: potestas, si aut nescisse, aut non affuisse, aut cōficere aliquid non potuisse dicetur: facultas, si ratio adiutores, adumēta & cætera, quæ ad rem pertinebunt, defuisse alicui demonstrabuntur.

Dare potestatem, & c. Epi. 151 b, Vt primùm potestas data est augendæ dignitatis tuæ, nihil prætermiſi, etc. Qu. F. 305 a, Ita mihi potestas detur in patria moriendi. de In. 62 b, & 69 a, & 72 b, Et pictori quam uellet eligendi potestatem dederunt. I. V. 104 a, & pro Clu. 51 b, Simulac potestas primùm data est, adeunt. pro Qu. 16 b, Ali cui uix respirandi potestatem dare. At. 53 b, Lex qua Pōpeio potestas rei frumētariæ daretur. contra Rul. 70 b, Si uobis ex omni populo potestas deligendi esset data. pro Dom. 222 a, Hanc uos tribuno potestatem dabitis. Epist. 60 b, Priuare aliquem potestate faciendi aliquid. de Or. 104 b, Cui populus ipse moderandi & regendi sui quasi quasdam habenas tradidit. pro Flac. 146 b, Populus omnem potestatem suā de bonis tradit nobis. pro Cor. 62 b, Deferre potestatem alicui tribuendorum beneficiorū. contra Rul. 73 b, Decēuiris corrumpendarū tabularū publicarum magna potestas permittitur. Qu. F. 291 b, Ea dignitate, quæ sibi ad dignitatem permissa erat, ad quæstū utebatur. pro Flac. 151 a, Publicæ literæ retētæ sunt in accusatorum potestate. pro S. R. 31 a, Cui ne quærēdi quidem de patre potestas permittitur. Postquam. 204 b, & I. V. 63 a, & 187 b, Permittere alicui potestatem faciendi aliquid.

Potestatem esse, etc. de Ar. 246 a, Populus Ro. cuius est summa potestas omnium rerū. Ep. 5 a, Quoties mihi certorum hominū potestas erit, quib. rectè dē, nō prætermittam. & 16 b, Quocūq; tēpore mihi potestas præsentis tui fuerit, tu eris, & c. de Pro. 69 a, Quotiescunq; ei

locus dicendi & potestas fuit? Antequàm. 195 a, Vos ego appello, quorū de me maxima est potestas. de Cl. 190 a, Cōprehensio uerborū nullius oratoris æquè in potestate fuit. pro Qu. 8 a, Cui potestas esset agēdi quotidie. & Att. 85 b, Ei potestas fuit auferendi omnem pecuniam ex edicto meo. pro D. 223 a, Nec eorum cuiusquam tibi potestas fuit. pro D. 219 a, De agris ratum est, fuit enim populi potestas. pro Cor. 60 a, Vt si Gaditani sciuerint de aliquo, & c. magna potestas sit ciui nostro mutandæ ciuitatis. At. 264 b, Tota potestas eius rei tua est. At. 55 b, Mea potestas est. & 55 a, Mihi integrum est. In Vat. 37 a, An erit hæc optio & potestas tua? ut dicas, & c. Att. 25 b, Si deferetur, erit quædam nostra potestas. & pro Cluent. 33 a, Quæ tum erat potestas: id est, quod tum fieri poterat. de Cl. 181 b, Cui eligendi potestas est. Ac. 3 a, Integra nobis est iudicandi potestas.

In potestate esse. contra Rul. 83 a, Qui in sua potestate est. pro Cæl. 40 b, Tabulas, qui in patris potestate est, nullas confecit. de Fat. 142 a, Nam nihil ēsset in nostra potestate, si, & c. & ibidem: Acuti hebetes ne simus, nō est id in nobis. & 145 a, Nihil liberum nobis esse. Epistol. 333 b, Hæc nō sunt in nostra manu. At. 50 a, Lentulus totus est in Pōpeij potestate. Ac. 10 b, Assensio, quæ est in nostra sita potestate. & de Fat. 148 a, Si causa appetitus nō est sita in nobis. pro Mur. 144 a, Huiusce rei potestas omnis in uobis sita est, iudices, & c. & Anteq. 194 a, In eorum potestate nostra sita est salus. pro Qu. 1 b, Omnes quorum in alterius manu uita posita est, magis cogitāt quid posīt is, in cuius ditione ac potestate sunt facere quàm, & c. Att. 115 b, & Epi. 53 a, & 62 a, Esse in potestate alicuius. pro Pom. 10 a, Vestros portus in prædonum fuisse potestate scitis.

Habere potestatem. pro Cor. 62 a, Si præmij tribuēdi potestatem nullā haberemus. Anteq. 195 b, Ego non modò loquendi liberè in iudicio, sed consilendi quidem in ciuitate habeo potestatem. pro S. R. 22 a, Sylla belli gerēdi potestatem solus habet. & 23 a, Vos qui summā potestatem habetis. Qu. Fr. 295 b, Habere summam potestatē in aliquo loco. In Sal. 274 a, Pater tuus qui eo tēpore summā tui potestatē habuit. de Ar. 256 b, Syllare galē habuit potestatem. de In. 81 a, & Ep. 74 a, Habere potestatē faciēdi testamēti. Habere potestatē iudicādi. de In. 72 b, Vel faciēdi aliquid. I. V. 75 b, I. V. 96 a, Proinde quasi exercendi potestatē nō haberet. At. 264 a, Cū Coß. & lege & S. C. statuendi potestatē haberent. Item: Theseus ter optādi à patre habuit potestatē. Anteq. 197 a, Liberum spiritū ducendi nullā habeo potestatem. I. A. 137 a, Ius potestatemq; imperandi habeo. de Ar. 246 b, Pontifices potestatem habent iudicum. I. A. 153 b, Dictatura, quæ uim iam regiæ potestatis obsederat.

Potestatem facere. Qu. F. 302 b, Cū prætores diebus aliquot adiri nō possent, nec potestatē sui facerēt. I. A. 219 b, Qu. Mutius faciebat omnibus sui cōueniendi potestatem. & 242 b, Concedere alicui potestatem peccandi. I. C. 113 a, Si quid de his rebus dicere uellet, feci potestatē. I. V. 234 b, Nisi minatus essem, tabularum potestas mihi facta non esset. & 79 a, Iudices scribendi mihi fecerunt potestatem. Postquam. 214 a, Scio me tibi instarandæ cædis potestatem fecisse. pro S. R. 30 b, Facio tibi potestatem interpellandi. I. A. 160 a, Quæ potestas si mihi sæpius

bi sæpius fiet. utar, si minus, & c. Ant. 197 a, Neq; mihi libera loquēdi facta est potestas. I. V. 214 b, Neq; se alijs uiuendi potestatem esse facturum. & 61 b, Quotiēs ille tibi potestatem optionemq; facturus sit, ut eligas utrum uelis. Att. 110 b, Vt ficret eius describendi potestas.

Habere in potestate. Att. 257 a, pro Clu. 55 b, Habere aliquē in sua potestate. I. V. 131 b, Quadruplatorū quicquid erat, habebat in potestate. pro Syl. 178 b, Vt oppidū & Pompeianos in sua potestate haberet. de Fin. 82 b, Si modò sit aliquid esse beatū, id oportet totū pom in potestate sapiētis. pro Cec. 304 a, Si pater uēdidit eum quem in suā potestatē susceperat, ex potestate dimittit. pro D. 228 b, In te P. Fonteius uitæ necisq; potestatē haberet, ut in filio. I. C. 110 a, Gladiatores, quanquam, & c. potestate tamē in uestra continebūtur. In V. 96 a, Tenere aliquē in sua potestate & ditione. Qu. Fr. 297 b, Tenere motū animi in sua potestate. I. V. 106 b, Venire in arbitriū ac potestatē alicuius. Bruto, 91 b, In potestatem hostium ueniendum est. contra Rul. 81 a, Redigere aliquem in suam ditionem ac potestatem.

Potestas uariè usurpata. de Ora. 115 a, Mentes eorum qui cum aliqua statuendi potestate audiant, mouere posse. I. V. 206 b, Per potestatem auferre aliquid alicui. de Leg. 160 b, Iisdē imperijs & potestatibus parēre. pro Font. 281 b, In potestatibus, in imperijs gerendis. ad Her. 10 b, Misericors in potestatibus. & 18 b, In potestatibus gerēdis. pro Pom. 7 a, Quicquid in hac potestate prætoria possum, & c. pro Cl. 33 a, L. Quintius illud iudicium pro potestate dimitti iußit. Tus. 163 b, A magistratu aut ab aliqua potestate legitima euocatus. Or. 146 b, Itaq; Pharsalico prælio facto à Pōpeio discesßit, & c. ad Her. 29 b, Priuatum esse, & c. (. Cum potestate esse. I. A. 156 a, Qui legatus in repu. cū potestate & imperio uersatus est. I. Imperium. I. C. 115 b, Hanc urbem deorū immortalium mutatq; potestate administrari. pro D. 217 b, Extraordinariæ potestates. de Na. 78 a, Vis omnis ac potestas deorū. Qu. F. 290 b, Fortunæ potestas in omnes. pro Dom. 233 a, Vir summa potestate præditus. de Nat. 31 b, Vir dignus potestate & dominatu omniū rerū. & Tusc. qu. 192 a, Qui igitur exisse ex potestate dicūtur, id circo dicuntur, quia non sunt in potestate mētis. & 226 a, Itaq; tratos dicimus exisse de potestate. i. de cōsilio, de ratione, de mente, quorum potestas in totum animū esse debet. & 339 a, Quid autē me roget, paucis ille quidē uerbis, sed ἐμφατικῶς, cognosce ex ipsius epistola. et 241 a, Duo præfecti fabrūm Pompeij in meā potestatē uenerūt, & à me missi sunt. pro Pom. 10 a, Cum duodecim secures in hostiū potestatē peruenerunt. I. A. 203 b, Cæsar equites & sagittarios in suam populiq; Rom. potestatem redegit. de Leg. 184 b, Idq; in repub. nostra maximè ualuit, quòd ei regalis potestas præfuit. & 186 a, Gerere potestatē. & 187 b, Sylla trib. pleb. sua lege inturiæ faciendæ potestatem ademit.

Potio, onis. potus. pro Clu. 23 b, & 25 b, Cui cum ipse potionē dedisset, subitò illa in media potione exclamauit, se maximo cum dolore mori. & 54 a, Medicus prima potione mulierem sustulit. de Fin. 56 b, Cum cibo & potione fames suis q; depulsa est. Tusc. 200 b, Demus scutellā dilucidæ potionis.

Potior, ris. teneo, fruor. (. Careo. de Finib. 32 a, Cleanthes

solem dominari & rerū potiri putat. Epist. 9 a, Quod ij qui potiuntur rerum, præstaturi uidentur. & 73 a, Ciuitates quæ rerum potitæ sunt. pro S. R. 29 b, Dum ea ciuitas rerum potita est. ad Her. 32 a, Athenienſium potiti sunt Spartiatæ. Epi. 7 a, Si exploratū tibi sit, posse te illius regni potiri. In A. 247 a, Vincamus odium, paceq; potiamur. de Fin. 61 a, Præterea bona præterita nō meminerunt, præsentibus nō fruuntur, futura modò expectāt. & ibi. Voluptates quarū potiendi spe inflammati facit, & c. Tus. 246 b, Secūdum genus cupiditatū, nec ad potiēdum difficile censet, nec uerò ad carendum. de Sen. 87 a, Si etiam nō abundè potitur, nō omnino caret. At. 109 b, An cuncter & tergiuerser, & ijs me dem, qui tenent, qui potiuntur? Tus. 168 a, Et ego doleam, si ad decem millia annorum gentem aliquam urbem nostrā potituram putem. de In. 74 a, Si eo potu potiti essent. Of. 44 a, Omni Macedonū gaza potitus est Paulus. de Sen. 85 a, Voluptates auidæ libidines temerè & effrenatè ad potiundum incitantur.

Potior, us. antiquius, longius, charius, melius, prius. pro Mur. 124 a, Non quo mihi potior sit officij mei, quàm huiusce salutis defensio. I. A. 228 b, Mors quæ ciuib. Ro. semper fuit seruitute potior. Ep. 180 a, Res est potior oratione. Tus. 224 b, Filius plus pollet, potiorq; est patre. de Fin. 51 a, Qui hæc legere assueuerit, iudicabit nulla ad legendū his esse potiora. Att. 251 b, Si quid eiusmodi acciderit, ne quid tibi sit fama mea potius. de Or. 350 b, Illa semper potiora duxisti, quæ ad sapientiā spectarent. de Amic. 99 a, Itaq; ciues potiores sunt quàm peregrini, propinqui quàm alieni, & c. Topi. 221 b, Topice, quæ ad usum potior erat. I. V. 98 a, Quid potius? id est, quid melius. Ep. 144 b, Nemini concedo quid tibi potior uetustate necessitudinis posßit esse. de Som. 126 b, Cū Africā uenissem, nihil mihi fuit potius, quàm ut Masinissam conuenirē regem. Ep. 170 a, Nec habui quicquā ātiquius, quàm ut Pansam statim conuenirem. & 181 a, Tū ille nihil sibi fuisse longius, quàm ut me uideret. Nihil prius mihi faciundū putaui, quàm ut, & c. l. Prius. de In. 45 b, ad Her. 33 a, In cōparatione per contentionē, utrū potius aut quid potißimū sit, quæritur. Att. 159 b, Conamur opus magnū, sed tamē nihil est quod potius faciamus. Tus. 186 a, b, Zeno Eleates perpessus est omnia potius, quàm cōscios delendæ tyrannidis indicaret. Of. 14 a, Nec uerò imperia expetenda, ac potius nō accipiēda interdum. At. 106 a, Depugna, inquit, potius, quàm seruias. de Cl. 192 b, Magnus homo, uel potius summus. I. A. 198 b, Quæ eius festinatio? nisi ut ad urbē potius exercitum maximū adduceret! I. V. 94 a, Vel potius, siue adeò atq; adeò, idem. Tus. 170 a, Haud paulo malle: id est, multo potius uelle. Att. 19 a, Quod potius sit. & 92 a, Primū q; uidetur esse bonus, nemo igitur potior. de Or. 138 a, Oratio in qua nō uis potiꝰ, sed delectatio postulatur.

Potis est, pro potest. in Arat. Hic caput ad superas potis est demergere partes, Infera tumborū nunquā comesti et umbra. de Cl. 180 a, Hoßes non pote minoris: id est, non potest minoris adduci, aut uendi. Tus. 182 a, Nequo sanguis ullo potis est pacto profluens consistere.

Potissimùm, maximè, quàm maximè, potius, præcipuè. de Inuen. 45 b, & ad Her. 16 b, Ex cōparatione in qua per cōtentionem, utrum potiùs, aut quid potißimū sit, quæri-

Universidad de Deusto
Biblioteca

quæritur. de In.48 a, Quãquam præstat honestas incolumitati, tamen utri potissimum consulendum sit, deliberatur. ad Her.33 a, Cum quærit orator, utrum de duobus potius, aut quid de pluribus potissimum dicat. Off.18 a, Vt si nautæ certarent, quis eorum potissimum guberna ret. pro Mur.126 b, In equis triumphantium prætextati potissimum filij sedere solent. de Ar.246 b, De hoc igitur loco sacro uidentur potissimũ aruspices dicere. pro Mil.105 b, Ex consularibus te creauit potissimum. pro Cæl.44 a, Existat igitur aliquis ex hac ipsa familia, & potissimum cæcus ille, &c. de L.160 a, Nam si hoc non probas, à deo causa ordienda potissimum. pro Cæl.50 b, Cur enim balneas publicas potissimum constituerat? pro Dom.214 b, Ego eos potissimum damnare debui. Ep.56 b, & 55 b, Quærenti mihi quid ad te potissimum scriberem. de Sen.84 b, Causarum illustrium, quascunq; defendi, nunc quàm maximè conficio orationes.

Potius. citius, prius. l. Potior. l. Citò.

Potiusquàm. priusquàm, antequàm. pro Mil.121 b.

Poto, as. bibo, perpoto. de Cl.191 b, Si potare uelis, de dolio tibi hauriendũ est. Tus.230 a, Sic Stoicorum ista magis gustata, quàm potata delectant. de Fin.78 a, Clamat uirtus, M. Regulum beatiorem esse, quàm potentem in rosa Thorium. Tus.252 a, Aut fruatur cum alijs uoluptate potandi. I.A.173 a, Totos dies potabatur.

Potus, a, um. haustus. de Clar.168 a, Themistocles excepit sanguinem tauri patera, & eo poto, mortuus concidit. Potus, etiam ut pransus, cœnatus, pastus dicitur, & significat eum qui bibit, & penè ebrius est. pro Mil.112 a, Adde insciliam pransi, poti, oscitantis ducis. Epi.105 b, Domum bene potus redieram.

Potus, tus. uino madens, uini plenus, tumulentus, potio. de D.95 a, Cum ea pars animi, quæ, &c. sit immoderato obstupefacta potu atq; pastu. & ibidem: Onustus cibo & uino.

Præ. propter. I.A.250 a, Quorum ille nomẽ præ metu ferre non poterat. Atti.148 a, Non herculè præ lachrymis possum reliqua scribere. & 75 a, Præ fletu & dolore. et 181 a, Præ solicitudine ac stomacho multa scribere non possum. pro Plan.280 a, Præ mœrore loqui nõ possum. & 265 b, Idem postea præ mandatis requisitus. I.V.128 a, Præ cupiditate officij sui rationem non habet. & 179 a, Præ lucro prædaq; nullius habere rationem. Attic.36 a, Præ multitudine, id est, propter multitudinem. Tusculan.170 b, Solem præ iaculorum multitudine non uidebitis, & sagittarum umbra. ad Att.95 a, Præ cura iocari non poteram.

Præ. ante, cum quadam comparatione. contra Rullum, 85 b, Illi Romam præ sua Capua irridebunt, illam copiam cũ hac per risum ac per iocũ contemnẽt, agros nostros cum suis conferendos scilicet non putabunt. Of 61 b, Illa præclara in quibus utilitatis species præ honestate cõtemnitur. de Am.96 a, Qui in ipsa senectute præ cæteris floruisset. de Cla.191 b, Hegesias uerò illos Atticos præ se penè agrestes putat. Atti.138 a, Illa nibil fuerunt præ his de uictoria gratulationib. I.V.* Ipse cõsul in hac causa præ me, minus etiã quàm priuatus erit. I.V.140 a, Omnia pericula pro salute sua leuia duxerũt. Epi 48 b, At cõtrà nobis nõ tu quidẽ uacuus molestijs, sed præ nobis beatus. de Fin.122 b, Diuitiæ nec magnum bonũ,

& præ rectis honestisq; contemnẽdum. pro S.R.41 b, Hominem præ se neminẽ putare. ad Her.30 b, Præ se neminem ducere hominem. I.V.116 b, Præ se alios pro nihilo ducere. l. Præ me fero.

Præbeo, bes. impertio, adhibeo, exhibeo, præsto. de Nat. 49 a, Aer uitalem & salutarem spiritum præbet animãtibus. & 76 a, Reguli corpus Pœnorum crudelitati est præbitum. de Cla.187 a, C. Cosconius eam uerborũ copiã si quam habebat, præbebat populo. pro Ar.188 a, Hæc studia rebus aduersis perfugiũ ac solatiũ præbent. At.141 a, Vt quàm lenissimum me præberẽ. & 228 b, Si duriorem te eius miseræ & afflictæ fortunæ præbes. Q. Fr.361 a, In literis mittẽdis te nimiũ inexorabilẽ præbuisti. & 323 b, Animum præbeo ad illius perniciẽ moderatũ. Off 9 a, Vt seruis ut mercenarijs ad operã exigendam, & iusta præbẽda. & 38 a, Socij spectatores se ociosos præbuerunt Leuctricæ calamitatis. pro S.R.20 a, Te magnopere quæso, ut qualẽ te antea P.R. præbuisti, talem te nobis hoc tempore impertitas. pro Cec.190 a, Qui & in re misericordẽ se præbuit, & in testimonio religiosum. Ep.73 b, Teq; uirũ præbeas. & 254 a, Præbere se hominem in malis. & 129 b, Præbere se dignũ suis maioribus. & 61 b, & 133 a, Præbere se æquum iudicem alicui. I.V.241 a, Præbere se patientem atq; impigrum. At.121 a, Præbere se superbum. & 168 b, Præbere se placabilem alicui. I.V.93 a, Verres in ciuitatibus sociorum non legatum pop.Ro. sed tyrãnum præbuit. Orat.101 b, Præbere se ministrum alicui in aliqua re. Off.48 b, Præbere se moderatum in aliqua re. pro Pl.278 b, Præbere se gratum bene meritis. de Diu.9 b, Of.26 b, Appetitum rationi obedientem præbeamus. Qu.F.309 b, Præbere sponsalia genero. Anteq.194 b, Præbere aures uacuas.

Præbitor, oris. Of.44 a, Vt Macedones non te regẽ suũ, sed ministrum & præbitorem putent.

Præcaueo, es. antè caueo, declino, uito. pro S.37 b, Mala quæ difficilimè præcauẽtur. de In.74 a, Aut nisi fecisset, præcaueri potuisset. Tuscul.201 b, Cum uidetur præcaueri potuisse. si prouisum esset. de Fi.132 a, Quibus abest ad præcauendum intelligendi astutia. pro Planc.260 a, Prouidete antè, & præcauete. & Antequàm.185 a, Præcauete, ne &c. At.22 b, A' me ita præcautum atq; prouisum est, &c. In Verr.221 b, Res mihi præuisa atq; præcauta est.

Præcellens, tis. excellẽs, præstans. pro Cor.59 b, Vir & animo & uirtute præcellẽs. I.V.223 a, P. Scipio, uir omnibus rebus præcellentissimus.

Præcelsus, a, um. excelsus. I.V.225 a, Præcelsus atque editus locus.

Præcentio, onis. cãtus qui aliquem uel aliquid præcedit. de Ar.148 b, Tui sacerdotij sunt thensæ, curricula, præcentio, &c.

Præceps, pitis. incõsideratus, ruens, periculosus, subitus. de Or.162 b, Sol ipse iam præcipitans me hæc præcipitem penè euoluere coegit. Acad.17 b, Vt tamẽ in præcipitem locum non debeat se sapiens committere. pro Fla. 366 a, Via præceps & lubrica.)(Via plana & stabilis. de Ar.256 a, Ille demens, & iampridem ad pœnam exitumq; præceps. I.A.201 b, Homo amentissimus, atq; omnibus cõsilijs præceps & deuius. & pro Mil.118 a, Aliquis præceps amentia. & I.V.270 a, Præceps amẽtia fe

rebare

rebare. ad Her.26 b, Vt eum præcipitẽ perturbetis ex ea ciuitate, quam, &c. I.P.94 b, Lubricum genus orationis, adolescenti non acriter intelligẽti sæpe præceps. Attic.145 b, Subitus discessus, & præceps profectio. I.V. 215 b, Antiochus præceps ex prouincia exturbatus est. At.36 a, Progressum præcipitem, inconstantem reditũ uidet. I.V.77 b, & pro Cl.54 a, Agunt eum præcipitem pœnæ ciuiũ Romanorum. pro Cæcin.296 b, Si saxis aliquem de fundo præcipitem egeris. & 294 b, Aliquis manu demotus & actus præceps. de Ami.113 a, Obsequiũ, quod, &c. amicum præcipitẽ ferri sinit. Oct.330 a, O' meã calamitosam & præcipitem senectutem. pro Flac. 156 b, Homo uolubilis præcipiti quadã celeritate dicendi. pro Do.231 a, Nullo labore tuo præcipiti furori restitissem. de Or.143 b, Propter tot tantosq; tamq; præcipites casus. pro Pl.260 a, Sed ego cæcum me & præcipitem ferri confitear in causa, si, &c. de Diu.84 a, Præcipites cœli partes.

Præceptio, onis. præceptorum explicatio, doctrina. Of. 2 a, Itaq; propria est ea præceptio Stoicorum. & de In. 37, & de N.41.

Præceptor, oris. doctor. de Or.148 a, Neq; disiuncti doctores, sed ijdem erant uiuendi præceptores atq; dicẽdi. I.A.163 a, Hunc tu autorem & præceptorem omnium consiliorum, totiusq; uitæ debuisses habere. Epist.69 b, Hoc fortiorem me puto, quàm teipsum præceptorẽ fortitudinis. de In.50 b, Artium liberalium magistri, & uiuendi præceptores.

Præceptrix, cis. magistra. de Fi.58 a, Sapiẽtia præceptrice in tranquillitate uiui potest.

Præceptum, pti. monitum, admonitio, institutũ, iussum, uia, ratio. Epi.70 a, Tuis monitis præceptisq; omnis est abijciendus dolor. Or.207 a, de Fini.126 b, Aristoteles tradidit plurima præcepta disserendi. de Or.91 b, Qui dicendi præcepta tradunt. Tusc.187 b, Dare præcepta de aliqua re. de Orat.115 b, Præcepta de re militari cuipiam dare. & 122 b, Philosophi nulla dant præcepta dicendi. de Clar.189 a, Disciplina Hermagoræ dat rationes certas & præcepta dicendi, quæ habent ordinem et quasdã errare in dicendo non patientes uias. & Or.210 a, Præcepta & quasi uias, quæ ad eloquentiam ferant, tradere. Off.1 a, Te abundare oportet præceptis institutisq; philosophiæ. pro Fl.166 a, Huic puero uiuẽdi præcepta dabitis. Of.43 a, b, Etiam hoc præceptũ officij diligenter tenendũ est. de L.171 b, Neq; medicorum præcepta dici uerè possunt, si qua inscij imperitiq; pro salutaribus mortifera conscripserunt.

Præcerpo, pis. præripio. I.V.218 b, Non præcerpo fructum officij tui.

Præcertatio, onis. decertatio. ad Her.33 b, Mihi tecum præcertatio non est ideo quòd, &c.

Præcido, dis. incido, seco, amputo, perseco. præcludo. l. Præcisus. I.V.253 b, Cleomenes anchoras præcîdi imperat. Att.138 b, Naues præcidere aut incendere. de Diuin. 87 a, Cotem nouacula posse præcîdi. Tuscul.239 a, Cinna collegæ sui cõsulis C. Octauij præcîdi caput iussit. et de In.69 b. Præcidere manum alicui gladio. Offic.24 b, Amicitiam magis decet sensim dissuere, quàm repentè præcidere. pro Rabir.96 a, Præcidere fistulas, quibus aqua suppeditatur alicui loco. Qu.Fr.313 a, Tenedia li-

bertas securi Tenedia præcisa est. ad Her.41 a, Præcidere & abscindere sermonẽ, ut hic, qui, &c. Nolo plura dicere. in V.139 a, Iam tibi maximã partem defensionis præcideris. & 80 a, Præcidere alicui spem faciendi aliquid. ad Her.41 a, Per abscissionẽ, si cum incipimus aliquid dicere, præcidimus. in V.148 b, Præcidere sibiipsi licentiã libertatemq; uiuendi. I.P.90 b, Is sibiipsi reditũ præcîdit. Academ.33 b, Præcîde, inquit, statue aliquã io quodlibet. At.121 b, Nunquam reo cuiquam tam humili, tam nocenti, tam præcisè negaui, quàm hic mihi planè sine ulla exceptione præcîdit.

Præcino, nis. prænuncio, prædico. de Arusp.148 a, Nouo aliquo motu magnum aliquid deos hominibus præmonstrare & præcinere. Tusc.quæst.210 a, Ex epulis magistratuum, fides præcinunt: id est, tibicines cum fidibus præeunt.

Præcipio, pis. præcepta do, uel trado. præsentio, antecapio. pro Mur.124 b, & Offi.42 b, Portu soluentibus ij, qui iam in portum ex alto inuehuntur, præcipere summo studio solent, & tempestatũ rationem & locorum. de Sen.82 b, Quod si exequi nequeas, possis tamen Scipioni præcipere. & Lælio. de Or.96 a, Et de hoc uno minimè est facilè præcipere. & 123 a, Præcipere de eloquentia. Ep.70 a, Nos erimus etiã in omni desperatione fortes, ut tu tamen idem hortaris & præcipis. & 9 a, Vt tute mihi præcepisti.

Præcipere. præsentire, antecapere. Off.16 b, Ingenij magni est, præcipere cogitatione futura. I.A.256 b, Præcipias licet gaudia, omnes te dij oderunt.

Præcipitans, tis. ruens, cadẽs. pro Dom 221 a, Tuus præcipitans iam & debilitatus tribunatus. l. Præceps.

Præcipito, tas. præcipitẽ ago, celeriter descẽdo, ruo. pro Cæc.294 a, Qui se præcipitatos ex locis superioribus dicerent. de Fin.131 b, Si quando his ludentes minantur præcipitaturos alicunde, extimescunt. pro D.232 b, Præcipitari ex altissimo dignitatis gradu. Tusc.217 b, Vt si posse putet eũ, qui se è Leucade præcipitauerit, sustinere se quum uelint. pro Milo.122 b, Vrgere iacentes, aut præcipitantes impellere, inhumanum est. de Natu.19 a, Præcipitare istuc quidem est, nõ descendere. de Or.160 a, In amni præcipitante numerum notare nõ possumus. de Le.170 b, Fibrenus ex eo loco præcipitat in Lirem. de Som.129 a, Loca ubi Nilus præcipitat ex altissimis montibus. pro Clu.32 a, Præcipitantem igitur impellamus, & perditum prosternamus. Academ.17 b, Sustinenda potius omnis assensio, ne præcipitet, si temerè processerit. Attic.48 a, Me certè ad exitum præcipitantem retinuisses. de Orat.162 b, Sol iam præcipitans. pro Syl. 167 a, Respub. præcipitans. et 184 a, Præcipitanti reip. subueni.

Præcipuè potissimum, uel maximè. Part.140 a, et de Orat.87 b, Hæc una res in omni libero populo maximeq; in pacatis ciuitatib. præcipuè semper floruit. cõtr.Rul. 78 a, Nihil sibi appetit præcipuè Põpeius, uult se in cõmuni, atq; eodem quo cæteri iure uiuere. pro Syll.183 a, Neq; ego nunc præcipuè de cõsularibus disputo, uniuersi senatus cõmunis est ista laus. pro Rab.91 a, Labor in hoc defendendo præcipuè meus est: studiũ uerò conseruandi hominis cõmune mihi uobiscum esse debet. Ep.58 b, Nihil tibi præcipuè timendũ est. Ep.218 b, Sed uereor

ne quis

Universidad de Deusto
Biblioteca

ne quia complures tibi præcipuè commendo, exæquarè uidear ambitione quadam commendationes meas. Qu. F.295 b, Nos isti hominum generi præcipuè debere uidemur. de Le.179 a, Color albus præcipuè decorus deo est. de Fi.88 a, Ergo homini, qui cæteris animãtibus præstat, præcipuè à natura nihil datũ esse dicemus? Epi.21 a, In mea salute præcipuè sum ab illo adiutus. Ep.38 a, In quibus unum illud te præcipuè rogo, ut, &c. de D.85 a, Ritè igitur ueteres, &c. Præcipuè ingenti coluerũt numine diuos. de Ora.122 a, Diligentia præcipuè colenda est nobis. & Ep.176 b, Vicetimi M. Brutũ præcipuè obseruant.

Præcipuus, *á, um. peculiaris, proprius.* (. Cõmunis. Epi. 59 a, At.179 a, Tum communibus malis, tum præcipuis oppressus sum. & pro Syl.169 a, Tum cõmunibus, tum præcipuis patris tui periculis cõmouebatur. de Pro.69 a, Præcipuum illum & proprium sensum doloris mei à sententia dicenda amouebo. Pro Syll.168 b, Quod mihi consuli præcipuum fuit præter cæteros, id iam priuato cum cæteris est cõmune. pro D.215 a, An meæ partes in ea causa non præcipuè fuerunt. pro Pomp.15 a, & pro Mil.116 b, Qui in hoc bello etiã præcipuo iure esse deberet. Ep.47 a, In communibus miserijs præcipuo quodam dolore angi. de Fin.71 b, Nam sunt in animo præcipua quædam. Planc. Ep.149 a. Nisi in multitudine optimorum ciuium impetus animi mei fuerit singularis, et opera præcipua, nihil uolo, &c. Antequàm.197 a, Cum præcipuum uobis obsidem sui animi, uestram reliquerit libertatem. Offic.3 b, Ingeneratq; in primis præcipuum quendam amorem in eos qui procreati sunt. pro Ligario, 141 b, Vt enim cætera paria sint, &c. hoc certè præcipuum Tuberonis fuit, quod, &c. ad Atticum, 247 a, Domus publico omni præcipuo & humano, diuino iure munita.

Præcise. *breuiter.* (. P'enè, perfectè. de Nat.40 b, Prouidentia mundum administrari præcisè dicitur, plenè autem & perfectè, prouidentia deorum mundum administrari. Att.121 b, Nunquam ego cuiquam & cætera. tam præcisè negant, quàm hic mihi planè sine ulla exceptione præcidit.

Præcisio, *onis. ornamentum quoddam.* ad Her.33 b, Præcisio est, cum dictis quibusdam, reliquum quod cœptũ est dici, relinquitur audientium iudicio, &c. de Or.161 b.

Præcisus, *a, um. diminutus, ereptus.* At.28 b, Oppressa ab impijs ciuitas opitulandi potestate præcisa de Orat.111 a, Hic Catulus, Præcisa inquit, mihi quidem dubitatio est, quoniam, &c. & in Verrem, 181 b, Tibi præcisa defensio est.

Præclarè, *rectè, probè, optimè.* I. An.209 b, & 188 a, Præclarè igitur facitis tr b. plebis, &c. Epist 52 a, Ego cum te esse, qui. etc. præclare memini. Ibidem, 206 a, Et si nõ sum nescius, quæ tua potestas sit. tibi negocium datũ esse à C. Cæsare, non iudicium præclarè intelligo. pro S. R.24 b, Quod præclare à sapientibus dicitur, Vultu sæpe læditur pietas. de Clar.169 b, Vir excellès præclarè. de Off.10 a, Viuitur cum ijs in quibus præclarè agitur, sint simulachra uirtutis.

Præclarus, *a. um. eximius, egregius commemorandus.* Epi.7 b, Mimimè miror te tuis præclaris operibus lætari. de Or.89 a, Multi erant præterea præclari in philosophia, et nobiles. de Or.117 a, Genus dicendi magnificum atq; præclarum. et Or.198 a, Cùm præclara quædam et magnifica adiecisset. pro D.239 b, Præclara uelitas atq; omni laude digna. de Or.95 b, Egregia quædam & præclara indoles. pro S.R.19 b, Opima atq; præclara præda. pro Sest.23 a, Res præclara iuuentuti ad discendum. I.V.74 a, O' commemoranda indicia, præclaramq; existimationem nostri ordinis. I.A.192 a, Præclara et loculenta reclamatione uestra factum Martialium comprobauisti. Off.144 a, Ea quæ eximia plerisq; & præclara uidentur. parua ducere. pro S.R.40 b, Prædium præclarum & propinquum.

Præcludo. *claudo, intercludo, præcido.* Antequàm.193 b, Cum aditus custodi patriæ præclusus sit. & ibi. Cum ciuibus præclusa sit expectatio incolumitatis. I.V.270 b, Omnem orbem terrarum ciuibus nostris ista defensione præcluseris. pro Pl.280 a, Nam maritimos exitus præcludebat hyemis magnitudo. Anteq.195 a, Animus præcluditur ad exponendam rei indignitatem. I.P.88 a, In perpetuum tibi curiam præclusisti. I.V.139 b, Omnes tibi aditus misericordiæ iudicum præclusi sunt.

Præco, *onis. buccinator, prædicator.* I.V.156 a, Si palàm præco iussu tuo prædicasset, non decumas frumenti, sed dimidias uenire partes. pro Qu.9 a, De quo homine præconis uox prædicat, & precium conficit huic, &c. & ibidem: Alicuius uictum uestitumq; necessarium sub præcone cum dedecore esse subiectum. Of.50 b, Hastam in foro ponere, & bona ciuium uoci subijcere præconis. pro Fl.153 a, Citat præco maxima uoce legatos Aemonenses. Off.63 a, Si domini iussu præco ita prædicet, Domum pestilentem uendo. contra Rull.66 a, Itaq; me nonnullæ uoces præconum, sed una uoce uniuersus populus consulem declarauit. pro D.223 b, Vt Cyprius rex cũ omnibus bonis sub præcone subijceretur. de Nat.77 a, Per præconem uendere aliquid. pro Sest.164 a, Et præconi publico subijcere. ad Her.41 a, Illi præco faciebat audientiam. in V.124 a, Dicit unus & alter breuiter, nihil interrogatur, præco dixisse pronunciat. de Or.105 b, Inrisconsultus præco actionum. pro Ar.90 a, O' fortunate, inquit, adolescens, qui tuæ uirtutis Homerum præconem inueneris. Ep.69 a, Præcones ludorũ gymnicorum. pro Plan.266 a, Granius præco.

Prægnoſco. *scis. præsentio.* Epist.153 a, Si latro præcognito nostro aduentu rursus in Italiam se recipere coperit.

Præconium, *nij. laus, ars præconis.* pro Qu.18 a, Cuius uox in præconio quæstum præstitit. Epistol.91 b, Facere præconium. At.207 a, Ligarianam præclarè uendidisti, posthac quid scripsero tibi præconium deferam. pro R. P.130 a, O' meum miserum & acerbum præconium. de Or.116 b, Stultitiæ suæ quàm plurimos testes domestico præconio colligere. pro Arc.186 b, Omnes mãdari uerũ sibus æternum suorum laborum præconium facilè patiũtur. Ep.68 b, Vt mihi non solum præconium tributum, sed etiam graue testimonium impartitum clari hominis magnũq; esse uideatur.

Præcordia, *orum. exta. Tusculan.*152 b, Iram in pectore, cupiditatẽ subter præcordia locauit. de Na.47 b, Subter præcordia. de Fi.146 b, Annulus in præcordijs piscis inuẽtus est. Tus.169 a, Cum iam in præcordijs conceptã mortẽ contineret. I.A. Hunc tegit obscurus subter præcordia uesper.

Præcultus. *antecultus, præparatus.* Par.236 b.

Præcurrentia. *primordia, præcursio.* de Orat.124 a, Ex consentaneis & præcurrentibus & repugnantibus. & Part.230 b, Vt primordia rerum, & quasi præcurrentia, in quibus inest aliquid argumenti.

Præcurro, *vis. anteco, supero.* Aca.47 b, Neq; hoc quicquam est turpius, quàm cognitioni assertionem approbationemq; præcurrere. de Or.120 a, Auditio & cogitatio, quæ studio & diligentia præcurrit ætatem. Orator. 214 a, Horum uterq; Isocratẽ ætate præcurrit. Off.10, Efficiendũ aũt est, ut appetitus rationi obediant, eamq; neq; præcurrãt, neq; propter pigritiã aut ignauiã deserant.164 b, Vobis uerò illum tãto minorem præcurrere uix honestũ est. de Am.108 a, Ita præcurrit amicitia iudicium, &c. Q. de Pet.209 a, Vt homo iners hominẽ diligẽtem præcurrat, sine magna negligentia fieri non potest. de D.104 b, Certis rebus certa signa præcurrũt. I.C.122 b, Atq; hæc nõ ut uos, qui mihi studio penè præcurritis, excitarẽ, locutus sum, sed, etc. de Or.164 b, Cui quanquã faueo, tamen illũ ætati suæ præstare cupio, uobis uerò in tanto minorẽ præcurrere uix honestum est.

Præcurſio, *onis. anteceſio.* de Fat.149 a, Non fieri assiones sine præcursione uisorum. Top.225 b, Præcursio quædam id est, prægressio.

Præcurſor, *oris. excursor, prodromus.* I.V.257 b, Hinc in rebus capitalibus præcursorem habebat et emissarium. Præda, dæ. rapina. de Pro.74 b, Illum putabam retinere posse exercitum præda antè parta, &c. contra Rull.77 b, Accumulat aurum ex præda, ex manubijs, ex corona rio, &c. I.V.174 a, Maximos quæstus prædasq; feciſſe. pro Dom.243 a, Præda consulum ex meis fortunis eruptionis capta. Ep.188 b, Spes prædæ et rapinarum. In Sal. 274 b, Prædæ loco magistratum accipere.

Prædator, *oris. prædo.* In C.108 b, Quos in eodem genere prædatorum direptorumq; pono.

Prædatorius, *a, um. iuris prædatorij peritus.* pro Corn.64. a, Q. Scæuola cum de iure prædatorio consuleretur, consultores suos nonnunquam ad Furium & Cassellium prædatores reijciebat. Att.190 b, & 189 b, Apulcius prædaton liberalis.

Prædatorius, *a, um.* quod ad prædia possessionesq; pertinet. pro Cor.64 a, Cum Q. Mutius de iure prædatorio consuleretur, &c. id est, de iure possessionum.

Prædicabilis, *le.* prædicandus, gloriandus, præ se ferendus. Tusc.218 a, Nec in misera uita quicquam est prædicabile aut gloriandum.

Prædicandus, *a, um.* Tus.238 a, Si beata uita glorianda & prædicanda, & præ se ferenda est.

Prædicatio, *onis. celebratio, cõmemoratio.* pro Archia 190 b, Philosophi in eo ipso in quo prædicationẽ nobilitatemq; fugiũt, prædicari de se ac nominari uolũt. At. 249 a, Tua prædicatione factum est, ut tãtum ei debere uidereris. de Ar.247 a, Nec uereor ne hæc mea uestrũ beneficiorũ prædicatio non grata potius quàm arrogans uideatur. Qu.Fr.298 a, Si in mediocri statu sermonis ac prædicationis res tuæ essent, nihil abs te eximium postularetur. contra Rul.75 b, Quæ prædicatio præconi acerba futura est. pro Dom.218 b, Prædicatio de laude alicuius. I.V.179 a, Prædicatio nefariæ societatis.

Prædicator, *oris. laudator, præco, buccinator.* Ep.11 a, Te ipso prædicatore ac teste. & pro Cor.55 b, Qui uolunt me esse sui facti & prædicatorem & autorem.

Prædico, *ás. canto, decãto, celebro, cõmemoro, glorior, personо.* de Or.108 b, Eratq; multi, qui libẽter id quod dixi, de illis oratoribus prædicarent. I.P.79 b, Mihi ista licet de me uera cum gloria prædicare. I.A.237 b, Multa & honoratè et honorificè et grauiter de aliquo prædicare. pro Arc.189 b, Themistocles dixit se eius uocẽ libentissimè audire, à quo sua uirtus optimè prædicaretur. et 190 a, Nostra sæpe ferretur et prædicabitur. et ib. b, Omnes prædicari de se & nominari uolũt. pro Dom. 231 b, De seipso gloriosius prædicaret. & ib. Nunquam de me nisi coactus ac necessariò dixi. & Ep.70 a, Ignoſces mihi de me ipso aliquid prædicãti. pro Q.R. 48 a, De hoc ut existimabas, prædicabas. Epist.69 a, Ne ipsi sua uoce se uictores esse prædicẽt. de Ar.255 a, In ipsum Pompeiũ autorẽ (ut prædicare est solitus) consiliorũ suorum inuehi cœpit. I.C.102 a, Mihi inimico, ut prædicas tuo. de Or.136 a, Ego de te oratore sic prædico, unum te esse, &c. pro Pl.269 b, Auus tuus P. Nasica tibi ædilitiã prædicaret repulsam. pro Quint.9 a, De quo homini præconis uox prædicat, etc. de Op.244 b, Atq; ita prædicaretur, eum donari uirtutis ergò. In Ver.156 a, Si palàm præco iussu tuo prædicasset. et At.143 a, Prædicat enim palàm. Tus.223 b, Dici de quodã, uel de quibusdã.

Prædico, *cis. ex præ et dico, antè dico, cano, præcino, moneo, prænuncio, præsignifico, testificor, antè prædico, portendo, oraculum edo, præmonstro.* I.C.99 a, Quos ego iam multis ac summis uiris ad me uenturos id temporis esse prædixeram. de Ar.248 a, Aruspices bellum non obscurè nobis paulò antè prædixerunt. Ar.256 a, b, Cum dij immortales monent de optimatiũ discordijs, de clarissimorum ciuium dissensione prædicunt, cum principibus cædem portendunt, in tuto collocant Clodium. de D.80 a, Intelligere & prædicere futura. de D. 126 a, Scylax totum Chaldaicum prædicendi genus repudiauit. de Diu.111 b, Solis defectiones prædicuntur in multos annos. & de N.57 a, Defectiones solis & lunæ cognitæ prædictæq; in omne posterum tempus. de Ar. 250 b, Id totum in istius ludis prædictum atq; resp̃õsum est. I.Ver.73 a, Moneo, prædico, antè denũcio. Ep.83 b, Nihil aduersi accidit non prædicente me.

Prædictio, *onis. prædictum, diuinatio, significatio, nuncinatio, præsensio.* Ep.83 b, Quare quando ut augures & astrologi solent, ego quoq; augur publicus ex meis superioribus prædictis constitui apud te autoritatẽ augurij & diuinationis meæ, debet habere fidem nostra prædictio. de D.119 b, Omnis enim prædictio maliti um probatur, cùm ad prædictionẽ cautio adhibetur. de D. 100 a, Quis rex unquam fuit, qui non uteretur prædictione diuina. et 126 b, Prædictio et notatio cuiusq; uitæ ex natali die. & 84 b, Ariolorum & uatum furibundæ prædictiones. de N.27 a, Prædictiones & præsensiones rerum futurarum. de Ar.248 a, Fatorum ueteres prædictiones Apollinis uatum.

Prædictum, *cti. prædictio.* de D.126 b, Panætius, qui astrologorum prædicta reiecit. & ibi. et 129 a, Qui hæc Chaldæorum natalitia prædicta defendunt. de L.175 b,

Ad deos placandos alij sacerdotes constituti, ad interpretanda alij prædicta uatum.

Prædictus,a,um.pro Dom.237 b,Si omnia ueteribus et prædictis institutis acta esse dicerem.

Prædiolum,li.de Orat.152 b,At.252 b,Prædiola nostra bellè ædificata,& satis amœna.

Prædisco,scis.de Or.97 a,Quæ in foro agenda sunt, exercitatione quasi ludicra prædiscere & meditari.

Præditus,a,ū.cumulatus,ornatus,decoratus,instructus, armatus,affectus,auctus,amplificatus,cōfectus, perditus,cōtaminatus,inuro,pro Cæl.42 a,Adolescēs rectissimis studijs atq; optimis artibus præditus.& I.A.169 a,Adolescēs summa spe et animi et ingenij prædit⁹.pro Pōp.13 b,Vir summis ornamentis honoris,fortunæ, uirtutis,ingenij præditus Quin.Hortensius.& 17 a,C.Curio summis uestris beneficijs maximisq; rebus gestis,sūmo ingenio & prudentia præditus. pro Clu. 28 a, Homo summa religiōe et autoritate præditus.pro S.R.44 a,Homo sapiēs et ista autoritate et potestate præditus, qua tu es.pro Mil.165 b,Homo sapiens & alta quadā mente præditus.de Or.85 b, Summi homines, & summis ingenijs præditi.de Am.110 a, Venandi uel pilæ studio præditus.de V.200 b,Siderum errores multitudine infinita,uarietate admirabili præditi.pro Clu.35 a,Vir magna prudētia et exercitatiōe præditus.et cōtra Rul. 84 a,Homines diuina mēte et cōsilio præditi. pro Fla. Adolescēs optima spe præditus,summæ dignitatis. pro Dom.221 a,Vir singulari uirtute,constantia, grauitate præditus.& Epist.47 a,Sapientia præditus propè singulari.pro Arch.187 b,Aliquis summa ingenij præditus gloria.& ibidē.Homo mediocris,& aut nulla, autē humili aliqua arte præditus. pro Cluēt.24 b,Vir arte quadam præditus.Epi.179 b,Ornatus optimis artibus. Or.199 a, Sed tamen eos studio optimo, iudicio minus firmo præditos docere nō alienum est.I.V.78 b, Homo omnibus ornamentis præditus.Tus.162 a,Mens est motu prædita sempiterno.de Inuen.58 b,Perspicuo et grādi uitio præditum posuimus exemplum.Tus.236 a,Nō ut paruo metu præditus sit,sed ut nullo.I.V.65 b,In me homine paruis opibus & facultatibus prædito.& 161 a,Homo illa autoritate & ætate præditus. de In.79 b, Certa ætate præditus.I.V.220 b, Vir summo magistratu præditus.pro Dom.235 a,Vir summa potestate præditus.& ibidē,Singulari bonitate & modestia præditus. Att.119 b,Aliquis præditus amplissimo sacerdotio. In Ver.257 b,Cū eum uideres illa autoritate & miseria preditū.& 129 b, Amentia præditus atque audacia.de Inuent.62 a,Puer præditus magna dignitate.In Ver.68 a,Præditus magna spe.& 56 a,Homo singulari cupiditate,audacia,scelere præditus.pro Fla.147 a,Præditus leuitate,egestate,perfidia,audacia.de Nat.deor.5 b,Mūdus animo & sensibus præditus.& 24 b,Imagines diuinitate præditæ.et 60 a,Deos mēbris humanis esse præditos.pro Sex.Ros.12 a, Aliquis miser,luctu præditus. ad Heren. 14 b, Mortuum deformatum, tumore præditum,decoloratum corpore constat esse.de Inuent. 76 a,Quidam neq; eo nomine,neq; numero præditi,ut digni sint,qui aut,&c.

Prædium,dij.fundus,possessio,regnum.Epi. 106 a, 207 a,M. Laberio C. Albinus prædia in æstimationem acceperat,quæ prædia Laberius emerat à Cæsare.Att.113 b,Scripsi me tamē in prædijs meis esse.I.V.193 a,Vrbana prædia.et pro S.R.25 a,Prædia rustica.I.V.105 a, In bonis prædibus prædijsq; uēdēdis.Att.252 b, Prædiola nostra bellè ædificata,et satis amœna.At.171 a,In quos sūptus abeūt fructus prædiorū.et 247 b,Mercedes totaliū prædiorū.pro.S.R.25 a, Tot prædia,tā pulchra, tā fructuosa pater filio suo colēda ac tuēda tradiderat.

Prædo,onis.prædator,pirata.Tus.189 b,Si cui nauigāti, quem prædones insequātur,deus dixerit, Eijce te de naui.I.V.168 b,& ad He.12 a,Vrbes piratis prædonibusq; patefactæ. de Na. 76 b, Plures captiuos acerbè quàm prædones necari. de Orat.143 a, Nefarius prædo.pro Dom. 241 b, Omnium templorū atq; tectorū,totiusq; urbis prædo.Prædones Hetrusci.l.Homo.

Prædor,aris.prædā facio.I.V.103 a, Verres omnib.in rebus apertissimè prædatus est.& 189 a,Tuus apparitor de aratorum bonis prædabitur.I.A.193 a, Sed spes rapiēdi atq; prædandi cæcat animos eorum. Of.66 a,Nemo id agere debet,ut ex alterius prædetur inscitia.

Præeo,is. āteo.pro Do.140 a,Adeste, ut mihi præeatis. postemq; teneatis.de Finib. 138 b, Ad quorum usum iā corroborati natura ipsa præeunte deducimur.pro Mil. 102 a, Qui hesterna etiam concione incitati sunt,ut uobis uoce præirent,quod iudicaretis.

Præfari.præloqui.de D.101 a, Antiqui omnibus reb.agēdis,quod bonum faustumq; esset,&c.præfabātur.Epi. 140 b,Nos autem ridiculè si dicimus,ille patrem strangulauit,honorēnon præfamur:si inde Aurelia aliquid, aut Lolia,honos præfandus est. & de Fin.71 a,Cætera addit,quæ si appelles,honos præfandus sit.de Vn.201 b, Quæ de Deorum natura,&c.præfati sumus,hunc habeat terminum.

Præfatio,onis.exordium.I.V.190 b, Quæ porrò præfatio tuæ donationis fuit?

Præfectura ræ.ea erat Romanis(ut Festus ait)in qua et ius dicebatur, & nundinæ agebantur: & erat quædā resp.nisi quòd legib. à Romanis in singulas præfecturas.præfecti mittebantur quotānis,qui ius dicerēt.pro Plā.262 b,Tu es è municipio antiquissimo Tusculano, hic est è præfectura Atinati,nō tam prisca.et pro Rab. 95 a,Omnis præfectura,regio,uicinitas nostra.At.82 b, Præfecturam petiuit,negaui.de N.27 a,Cum P.Vaciēnus è præfectura Reatina rediret.At.85 a, Dare præfecturam alicui,& deferre præfecturam alicui.

Præfectus,cti.præpositus,quicunq; alicui rei uel negocio præfectus est.I.P. 98 a, Cū hyberna legato præfectoq; tradidisses,euertisti miseras ciuitates.A. 70 b,De quinq; præfectis q̄d Pōpeius facturus sit, faciā ut scias. I.V.254 a,Dux præfectusq; classis.et 255 a, Cleomenes præpositus imperio.et 63 b,Quidā præfectus Antonij. et de Cl.179 b,pro Cl.44 a,Censor præfectus moribus. Ep.135 a,Noster hic præfectus moribus Post.207 a,His utitur quasi præfectis libidinū suarū.pro Mar.132 a,Nihil tibi ex ista laude centurio, nihil præfectus decerpit.

Præfero,fers.āteferо.præ me fero,præpono.I.Ver.240 a,Fasces prætoribus præferūtur.I.V.225 a,Fasces,quas sibi cum ipsa præferret,orbem omniū peragrarit terrarū.Antequàm.195 b, Vos dij, &c. qui meæ mēti lumina prætulistis?& I.C.100 a, Cum adolescentulo non ad libidinem facem prætulisti?pro Syl.174 b,Vos mihi in tantis tenebris erroris & inscitiæ clarissimum lumen prætulistis. Quin.Fr.292 a. Maiora præferant fasces illi ac secures dignitatis insignia quàm potentiæ.& pro S. R.32 b,Auaritiam præfers,qui,&c.Ep.148 a,Præferre sensus apertè:id est,ostendere quod est in animo.de Or. 140 a,Præferre se alijs. & Att.150 a,Præferre aliquem omnibus.de Cl.173 b,pro Pom.173 b, Præferre salutem reip.suis cōmodis.de Fi.55 b, Præferre ius imperij amori patrio.I.A.208 b, Quem uos à se ortum hominibus nobilissimis omnibus honoribus prætulistis.

Præficio,cis.præpono.de Leg.183 b, Et huic procurationi certum magistratū præfecerat.pro Flac.149 b, Tum seditiosos homines reipublicæ præficiebant.Epist.84 a,Cæsar Brutum Galliæ præfecit.& 26 a,Nec erat superiore honore usus,quem præficerem.pro Pom.9 a,Imperator tantis rebus præficiendus.& 13 b,Præficere aliquem imperatorē alicui bello.& pro Domo,231 a,Præficere aliquem ducem exercitui.In Ver.137 b, & Epist. 167 a,Aliquem curatorem præficere,qui statuis faciendis præesset.& Epist.16 a,pro Domo,238 b, Præficere aliquem alicui negocio.& præficere aliquem alicui rei. Postquam.207 b,208 a, Tu me comitijs prærogatiuæ primum custodem præfeceras. pro Pl.272 a, Præficere aliquem pecori.de Nat.8 b, Aristoteles deum præfecit mūdo.In Verrem,248 a, Vt is eam pecuniam tractaret, quem ipse præfecisset.de Diuin.111 a,Nec locus in materia inuenitur,cui diuinationem præficere possimus. pro Do.217 a,Cuius pecuniæ deportādæ M.Catonem præfecisti.Att.82 b,Primum contendam à Qu.fratre, ut se præfici patiatur.Attic.262 b, Præficere aliquem alicui negocio.Att.156 a, In ipsa Italia quem cuiq; regioni aut negocio præfecisset.

Præfidens,tis.confidens.Of.18 b,Homines secūdis rebus effrenatos,sibiq; præfidentes.& de Or.158 a,l.Fido.

Præfinio,nis.præstituo,præscribo.Tusc.232 b, Tu uerò ut uidetur,nam præfinire non est meum. Epistol.96 a, Sed eo uidisti multu quod præfinisti,quo ne pluris emerem.de Le.179 a, Sed ego cætera non tam restrictè præfinio.In Ver.271 b,Neq; de illo quicquam tibi præfinio, quo minus ingenio mecum contendas. pro S.R.40 a, Deinde aliquanto post eam diem uenerunt,quæ dies lege præfinita est.contra Rul.62 b,Quod superiore parte legis præfinitum fuit,id rursus liberum infinitumq; fecerunt.de Pro.76 b,Præfinire diem alicui. & Epist. 86 a,Cal.Ianuarias tibi præfinitas esse.de Leg.183 b,A`Platone sumptus funerum præfinitur ex censibus, à minis quinq; ad minam.

Præfractè,pertinaciter.Off.69 b, Cato nimis præfractè uectigalia defendebat:id est,pugnacissimè.

Præfractus,a,um.pertinax,pugnax.Or.200 b,Thucydides præfractior,nec satis(ut ita dicam)rotundus.

Præfulcio,cis.præmunio,sustento.At.75 a, Per fortunas illud præfulci & præmuni quæso,ut simus annui.

Præfulgeo,gis.præter modum fulgeo. ad Her. 22 a, Ne aut obcæcentur tenebris imagines, aut splendore præfulgeant.

Prægestio,stis.ualde gestio,cupio.pro Cæl.51 b, Prægestit animus uidere iam primum,&c.

Prægnans,tis.plenus,grauidus.de D.88 b,Cū mater prægnans hūc ipsum Dionysium aluo cōtineret,somniauit, etc.pro Clu.24 a,Is uxorem suam interrogauit,esset'ne prægnans,eaq; se esse respondit.de Or.100 a,Paterfamilias qui uxorem prægnantem in prouincia reliquisset.

Prægrediens,tis.præiens, antecedens. I. A. 246 a, Sequentes alij,alij prægredientes amici.

Prægressio,onis.præcursio.de Fat.149 a,Nihil fieri nisi prægressione causæ.

Prægustator,oris. qui cibos principis prægustat: quod ad alia transfertur.pro Dom.218 a,Sex.Clodius prægustator libidinum tuarum.

Præiudicatus,a,um.pro Cluen.18 a,Primum postulo id quod æquissimum est,ut ne quid huc præiudicati afferatis.& ibidem:Si non ex causis ipsis iudicabimus, sed ad causas iudicia iam facta domo deferemus.& 27 a,Res semel atq; iterum præiudicata.de N.4 a, Tantum opinio præiudicata poterat,ut etiam sine ratione ualeret autoritas.pro R.P.127 b, Quasi præiudicata res ad has causas deferri soleat.

Præiudicium,cij.iudicatum,res iudicata, quasi prærogatiua,specimen.In Ver.56 b, De quo nō præiudicium, sed planè iudicium factum putatur.In V.181 b, Cum hoc diceret Metellus,præiudicium se de capite C.Verris per hoc iudicium nolle fieri.de In.69 b,Exceptio,extra quā in reum capitis præiudicium fiat.& ibi.Non oportet in recuperatorio iudicio eius iudicij,de quo inter sicarios quæritur,præiudicium fieri.pro Cl.19 b,& 29 b, Præiudicia de aliquo facta esse à iudicibus. pro Mur. 138 a, Iudicium accusatoris in reum pro aliquo præiudicio ualere.pro Pl.270 b, Cur non eius damnatione aliquid ad hoc iudiciū præiudicij comparasti?At.86 b,Nimis graue præiudicium in ordinem nostrum. Præiudicium (inquit Asconius)est res quæ cùm statuta fuerit,affert iudicaturis exemplum,quod sequantur.l.Iudicatum.

Præiudico,cas.præiudiciū facio.de Leg.193 b, Qui magistratu abierint,apud censores edant & exponāt,quid in magistratu gesserint, deq; ijs cēsores præiudicēt. pro Clu.54 a,Vt per illum,qui attulit uenenum,de hoc præiudicaretur?I.V.182 a, De aliquo homine nō modò præiudicare,sed etiam grauissimè iudicare.de In.69 b, Satis ne causæ sit,quare de aliquo maiore maleficio præiudicetur.At.275 a,Quod nondū senatus censuit,nec populus Rom.iussit,id arroganter non præiudico,neq; reuoco ad arbitrium meum.

Prælabor,ris.de N.48 a, Quorum alter paulò prælabitur antè.& In Arat.

Præligatus,ta.obligatus. de In. 81 a, Os autem obuolutum est folliculo & præligatum.

Prælior, aris.prælio dimico, prælium facio uel cōmitto, rem gero,certo,pugno.Antequàm.195 b, Hostibus ipsa acie,cum præliantur, licet loqui. de D. 91 b, Eudemus prælians ad Syracusas occidit.At.10 b, Vehementer præliatus suus.

Prælium,lij.dimicatio,certamen,pugna.Epist.81 a,Præliorum exitus sunt incerti.& Epist.252 b, Prælio facto. Tuscul.218 a,Prælium rectum hoc fieri. de Orat. 124 a, Salinator ex arce Tarentina multa prælia præclara fecit.et de D.96 b,Cum hoc calamitosum prælium fieret. de Nat.27 a,Cum A.Posthumius cum Octauio Manilio prælio dimicaret.de D.96 b, Præliū cōmitto. At.131 a,

Universidad de Deusto
Biblioteca

Committere prælium cum aliquo. & pro S.R. 43 b, & I.A. 215 b, Prælijs commissum. de Pro. 75 b, Prælijs frango. & prælijs decerto. pro Deiot. 149 d, Prælijs Pharsalicis. pro Mar. 133 b, Vidimus tua victoria prælioru exitu terminata. pro Pom. 8 b, Noster exercitus prælijs usus erat secundis. & Off. 8 b, Monet igitur eum ut caueat ne prælijs ineat. I.A. 263 b, Cæsar secundo prælium fecit. pro Mil. 118 d, Clodius cum prælium cõmisisset, uulnus accepit. I.C. 100 d, In hoc certamine & prælio, &c. Or. 199 b, Thucydides res gestas & bella narrat & prælia. Ep. 131 b, Scribis prælia te mea causa sustinere.

Præloquor, ris. præfari. Ep. 122 d, Vix hæc erat prælocutus. Cælij.

Præluceo, ces. lucẽ uel lumen præferre. In Sal. 272 b, Ego meis maioribus uirtute præluxi. de Am. 100 d, Amicitia bona spe prælucet in posterum.

Præmando, as. Epist. 65 b, Dicitur mihi tuus seruus agnoscens fugitiuus Vardaci esse, de quo tu nihil mihi mandasti, ego tamen terra mariq; ut cõquireretur, præmandaui. Vatinij.

Præmaturus, a, um. præproperus, immaturus, intempestiuus. Planc. Epistol. 148 d, Quòd præmatura denunciatio boni ciuis imparati quàm esset periculosa, ex casu collegæ uidebam.

Præmeditatio, onis. meditatio, prouisio. Tusc. ul. 197 b, Præmeditatio futurorum malorum.

Præmeditatus, a, um. meditatus, cogitatus, domo allatus, paratus, præparatus. Off. 42 b, Crassus ostẽdit id se in foro optimè iam præmeditatum facere, quod etiã tũ poterat domi cũ laude meditari. ad Her. 7 b, Accusator dicet eum præmeditatum fuisse, quod sibi esset usu uẽturum. I.A. 215 d, Quod uerbum tibi non excidit fortuitu, scriptũ, meditatũ, cogitatũ attulisti. de L. 158 a, Ad causas nunquam nisi paratus & meditatus accedo. de Sene. 84 b, Vltroq; affero res multum ac diu cogitatas.

Præmeditor, aris. l, Præmeditatus. Att. 92 b, Vt possim præmeditari quo animo accedã ad urbẽ. ad Her. 7 b, Accusator dicet eum usq; adeò præmeditatũ fuisse, quod sibi esset usu uenturũ, ut, &c. I.A. 232 a, Sapientis est quicquid homini accidere possit, id præmeditari ferendum modicè si aduenerit esse.

Præ me fero, præ te fers, præ se fert, præ me gero, apertè fero, nõ obscurè fero, præfero, inscriptũ in fronte est, quid, &c. quod animo sentio, id & uultu promptum habeo & lingua. de N.4 b, Tantã facultatem consecutum esse me nõ profiteor, secutũ esse præ me fero. At. 127 b, Semper præ me tuli nihil me malle quàm pacem. Or. 210 b, Fortasse cæteri tectiores, ego semper me didicisse præ me tuli. de N. 35 d, & Epi. 18 d, Noli quæso præ te ferre, uos plane expertes esse doctrinæ. Tusc. 190 b, Poetæ, qui cum magnam speciem doctrinæ sapientiæq; præ se tulerunt, audiuntur. &c. I.A. 166 d, Ille qui stillãtem præ se pugionem tulit. pro Mil. 106 b, Præ se ferre & cõfiteri facinus. Item: Præ se gerere. uide in uerbo Gerẽdi in extremo. Att. 136 b, προφέρεσθαι aut hanc habent, eamq; præ se ferunt. & 260 b, Sum ab illo alienatus, idq; præ me fero. Tusc. 238 d, In misera uita nihil prædicabile, gloriosum, & præ se ferendũ. Ac. 45 d, Præ se ferre probitatẽ quandã. I.A. 193 d, Reliquum est Quirites, ut uos in ista sententia, quã præ uobis fertis, perseueretis. de Or. 164

d, Actio præ se motũ animi fert. At. 28 d, Clodius Sampsiceramno negat, cæteris præ se fert & ostẽtat. cõtra Rul. 66 d, Vocem unam præ nobis indicem uestrarũ erga me uoluntatũ tulistis. de Or. 137 b, Vna ex tribus his rebus præ nobis est ferenda, ut nihil aliud nisi docere uelle uideamur. At. 263 b, Atticũ quanti facias, præ te soles ferre. Off. 40 b, Nisi speciẽ præ te boni uiri ferãs. de In. 65 d, Affectionis ratio perspicuã præ se gerit cõiecturam.

Præmitto, tis. At. 112 d, Fannius cum imperio in Siciliam præmittitur. At. 275 b, & I.C. 102 d, Pilius in Macedoniã cũ equitatu præmissus est. At. 161 b, Antonius præmisit mihi odiosas literas hoc exemplo.

Præmium, mij. merces, fructus, beneficium Atti. 182 d, Solon remp. duabus rebus contineri dixit, præmio et pœna. de Or. 106 b, Legibus & præmia proposita sunt uirtutibus, & supplicia uitijs. & de N. 77 d, Rectè factis præmia, peccatis supplicia deberi. Tusc. 173 d, Ita sacerdos precata à dea dicitur, ut illis præmiũ daret pro pietate, quod maximũ homini dari possit à Deo. I.C. 194, Postremo hodierno die præmia legatis Allobrogũ dedisti amplissima. & pro Rab. 97 d, Quod ei præmiũ dari par fuisset? pro Ar. 199 b, Tribuere præmiũ alicui. & I.V. 84 d, Ei præmia postea tamen liberaliter tribuit. pro Fl. 149 d, Quod enim esset præmiũ dignitatis quod populus Rom. cũ huius maiorib. semper detulisset, huic denegaretur? I.C. 116 b, Quibus pro tãtis rebus nullũ præmiũ uirtutis, nullum insigne honoris, nullũ monimẽtum laudis postulo. pro S.R. 36 d, Quã ob causam à Chrysogono tãtis præmijs donabãtur? & pro Ar. 186 b, Itaq; eum Neapolitani ciuitate cæteris q; præmijs donauerũt. pro Cor. 59 d, Qui nulla conditione huius ciuitatis præmijs affici posset. de Pro. 96 b, Prouinciæ, quas petissemi illi cõsules pro euersæ reipub. præmijs occupauerũt. pro Dom 259 d, Cum mihi summa & quotidie maiora præmia in repub. fore putabas. Tusc. 232 d, Xerxes præmiũ proposuit, qui inuenisset nouam uoluptatẽ. de Leg 136 d, Et pro Corn. 62 b, Elicere uel inuitare ali quem præmijs ad faciendũ aliquid. Item, Quasi eximio præmio sceleris exposito cupidissimè cõtendere. de Or. 101 d, Cum uerus, tustus & honestus labor, honoribus, præmijs, atq; splendore decoratur. Antequàm. 194 d, Inimici qui tuis te præmijs oppugnent. I.P. 82 b, Totam rempub. prouinciæ præmio uendidisti. Ac. 14 d, Licebat enim celerius legis præmio: id est, beneficio. pro Clu. 38 d, Eos qui in eodẽ genere in quo ipsi offendissent, alios reprehendisse, ad præmia legis uenire oportere. pro R. 67 d, Non supplicium deprecarer, sed præmium postularem. Antequàm. 193 d, Repetere officij præmiũ & fructum. de Orat. 86 d, Amplis præmijs ad perdiscendũ commoueri. Br. 289 b, Tributum quod ex centesima collatum impudenti censu locupletum, in duarum legionũ præmijs consumitur. In P. 93 d, Minimè fructum laborum, præmia periculorum contemnere debuisti. & 99 d, Mitto ereptam libertatem populis, ac singulis quierant affecti præmijs nominatim. & I.A. 263 b, Atq; ut nã omnibus ciuibus soluere nobis præmia quæ promisimus, liceret. in An. 246 b, Quæ præmia militibus promisimus nos republica recuperata tributuros, ea cum latè cum tempus uenerit, censeo persoluenda. pro Cæl. 52 d, & pro Milon. 112 b, Magnis & amplis præmijs aliquem

aliquem efficere. & ibi. Persoluere meritum præmium alicui. pro Mil. 120 b, Ex omnibus præmijs uirtutis si esset habenda ratio præmiorum, amplissimum esse præmium gloriam.

Præmolestia, stiæ. Tuscul. 223 b, Alij autem metum præmolestiam appellabant, quòd est quasi dux consequentis molestiæ.

Præmoneo, nes. de Arch. 245 b, Reperietis ex hoc toto prodigio atq; responso, uos ex istius scelere ac furore ab impendentib. periculis maximis, propè iam uoce loquentis optimi maximi præmoneri. Att. 131 d, Quod putaui & præmonui, fit, ut Cæsar te implicet. et In V. 76 b, Me ut magnopere cauerem, præmonebat.

Præmonstro, as. prænũcio, mõstro. de D. 82 b, Atq; etiã uentos præmonstrat sæpe futuros, Inflatũ mare. Poetæ.

Præmunio, nis. præfulcio, præparo. Attic. 75 d, Per fortunas illud præfulci et præmuni quæso, ut simus annui. et pro Cæl. 41 d, de Le. 163 d, Quæ præmuniuntur omnia reliquo sermoni disputationiq; nostræ. Orat. 209 b, Præmunire antè.

Præmunitio, onis. præparatio. de Or. 137 d, Sine præmunitione acerbè inuehi in aliquem. et 162 d, Præmunitio ad id quod aggrediare.

Prænestè. opp. de Diuin. 126 b, Nusquam fortunatiorem quàm Prænestæ fortunam esse.

Prænestinæ sortes. de D. 126 b, Prænestinarum sortium nomen.

Prænomen, nis. nomen, quo honoris et differentiæ causa utebantur Romani. ut Marcus. prænomen fuit Tullij Ciceronis. quod idem intelligetur de alijs. In A. 252 b, Omnes habent tantam similitudinem inter se, ut in eorum prænominib. errem. Ep. 119 d, Quòd sine prænominne familiariter ad me epistolã misisti, primùm addubitaui nũ à Volumnio senatore esset, etc. ad He. 22 d, Alij quis cui prænomẽ sit Decimo. de Ar. 150 d, Q. Claudia.

Prænosco, scis. præsentio. In Arat. Hoc signum ueniens poterunt prænoscere nautæ. de D. 98 d, Futura prænoscere dij possunt.

Prænotio, onis. prima notio, antecepta animo rei quædã informatio. de N. 10 b, 11 d, Hanc nos habemus siue anticipationem ut antè dixi, siue prænotionẽ deorum. sunt enim nouis reb. nouã ponenda nomina, ut Epicurus ipse προλήψεις appellauit, quam antea nemo nominarat.

Prænuncio, as. præmõstro, prædico. de D. 82 b, Est enim natura quædam, quæ futura prænunciat.

Prænuncius, a, um. de N.d. Stellæ magnarum calamitatum prænunciæ. et pro Mur. 134 b, Inquisitio candidati prænuncia repulsæ. In Arat. Aurora prænuncia solis.

Præoccupo, as. antè occupo, anteuerto, anticipio. In A. 224 b, Quas partes ipse mihi sumpseram, eas præoccupauit Antonius.

Præpandens, aperiens, pandens. In Ar. 387, Præpandens temporis ortus, &c.

Præparatio, onis. prouisio, præmeditatio. Off. 154 d, In omnibus negocijs, priusquam aggrediare, adhibenda est præparatio diligens. Tusc. 196 d, Multum prodest prouisio animi et præparatio ad minuendum dolorem.

Præparatus, a, um. paratus. de Oratore, 205 b, Si is non præparatis auribus inflammare rem cœpit, furere uidetur. de D. 133 b, Iam Pythagoras & Plato, quo certiora

in somnis uideamus, præparatos quodam uictu atq; cultu proficisci ad dormiendum iubent. & 105 b, Qui se tradet ita quieti præparato animo tum bonis cogitationibus, tum rebus ad tranquillitatem accommodatis. de L. 157 b, Historia nec institui potest, nisi præparato ocio, nec exiguo tempore absolui.

Præparo, as. præparationem adhibeo, præmunio, præfulcio. de In. 52 d, Impijs apud inferos pœnas esse præparatas. Off. 3 b, Ad uitam agendam præparare res necessarias. Quin. Fr. 328 d, Appius miscet, Hircius præparat. pro Cæl. 45 d, Habes hortos ad Tyberim, ac diligenter eo loco præparasti, quò omnis iuuentus natandi causa uenit. de L. 161 d, Sunt enim hæc minora, quàm illa ipsa quorum causa præparantur.

Præpeditus, ta, tum. impeditus, irretitus. pro Rabir. 94 b, Quint. Scæuola confectus senectute, & præpeditus morbo.

Præpes, tis. celer, citus. de D. 102 b, Auis præpes, & c. bis, Poetæ.

Præpondero, as. ponderis plus habeo, perpendo, examino, pondero. Of. 55 b, Qui omnia metiuntur emolumentis, neq; ea uolunt præponderari honestate, &c.

Præpono, nis. antepono, præfero, antefero, antiquior mihi est, præficio. I.A. 223 b, Qui salutẽ populi Rom. uitæ suæ præposuit. & pro Rab. 95 d, Præponere amicitiam patriæ. de Fin. 122 b, Præpositum ex eo credo appellatum est, quòd præponatur dijs. In Ver. 55 d, Præponere unum alteri. pro Pl. 261 b, Et præferri unum alteri. contra Rul. 67 b, Vt nobilissimis hominib. longè præponerer. de Or. 138 d, Præponere principia causis proportione. Or. 212, Noti sunt & naui, quib. In præponitur. et At. 103 d, Nõ enim hoc ut oppido præposui, sed ut loco: id est, in. Ep. 264 d, Cælium præposui prouinciæ. pro Po. 16 d, Ille quẽ bello prædonum præponeretis. At. 225 b, Aurelius, qui est præpositus ab Hircio. pro Cec. 296 d, Tuus libertus nullo tuo præpositus negocio. pro Lig. 137 b, Cũ is præpositus Aphricæ est. de Ar. 249 b, Omne seruitiũ in alterã scenã immissum, alteri præpositũ.

Præporto, as. præfero In. Ar. I. Scorpius.

Præpositio, onis. orationis pars una. Or. 212 d, Vna præpositio est ab uel abs, eaq; nunc tantùm in accepti tabulis manet, &c. Top. 224. b, Præpositio In, priuat uerbum ea ui quam habebat.

Præpositio alio modo. de Fin. 101 b, Neq; tamen illa præpositio tali ad eum, quem dixi, finem pertinebit.

Præpositus, a, um. præfectus. I.V. 256 d, Qui nauib. præpositi fuerant. & de D. 96 d, & pro Mil. 105 b, Sacerdos quæ præposita erat oraculo. I.V. 57 d, Hoc nõ dico, me omnib. patronis esse præpositũ. de Or. 112 d, Domitius isti quæstioni præpositus est, &c. Ep. 114 b, Aliquẽ alicui muneri esse præpositum. Item: Præpositus negocio publico. de In. 54 d, Exercitus cui præpositus est sapiens imperator. de Fin. 122 b, & 101 b, Præpositum ex eo credo appellatum est, quòd præponatur alijs.

Præposterè, peruersè, perperam. (. Ordine. Ac. 17 b, Vt præposterè tecum agam, mox referam me ad ordinem. & At. 113 b, Omneis arbitror mihi tuas literas redditas esse, sed primas præposterè, reliquas ordine.

Præposterus, a, um. peruersus. de Or. 146 b, Ne quid perturbatum ac discrepans aut præposterum sit. pro Clu.

32 a, Itaq; ut erat semper præposterus atq; peruersus, initium facit à Bulbo.pro Dom.241 b, Iste omnia præposteris uerbis pronunciauit.pro Syl.184 b, O' præposteram gratulationem.Ep.253 b, Præposteros habes tabellarios,qui cum à me discedunt,flagitant literas: cum ad me ueniunt,nullas afferunt.Am.111 a,Præposteris utimur consilijs,& acta agimus.de Or.147 a,Non disceptis sententijs,non præposteris temporibus,non confusis personis,non perturbato ordine. I. P. 99 b, Noster hic præposterus imperator,&c.pro R.P.128 b, Quid tam peruersum præposterum'ue excogitari potest?

Præpotens,tis. omnipotens. pro Cor. 61 b, Præpotens terra mariq; Carthago.& de D.117 a,Rerum omnium præpotens Iupiter.& pro R.P.129 b,Clarus ac præpotens uir.de N.41 a,Natura deorum præpotens et excellens.de Or.101 a, Siue quem ista præpotens & gloriosa philosophia delectat.de Fi.76 b,Non solùm callidus, uerumetiam præpotens,ut M.Crassus.Off.22 a, Itemq; in sermonibus alium quidem uidemus,quamuis præpotens sit,efficere ut unus de multis esse uideatur.Am.106 b, Multorum opes præpotentium excludunt amicitias fideles.de L.160 b,Præpotens deus.

Præproperus,a,um.præmaturus,nimis celer.Ep. 99 b, Cognoui præproperam festinationem tuam.& 160 b, At.1 a,Fuit hæc illius præpropera prensatio.

Præripio,pis.præcerpo,antefero.Ep.72 b,et pro S.R.28 b,Ne istius quidem laudis ita sum cupidus, ut alijs eam prææreptam uelim.& Of.68 a,Marius præripuit collegis popularem gratiam.I.A.259 a, Ne deorum immortalium beneficium festinatione præripuisse uideamur. Of.22 a,Facilè celare,tacere,dißimulare,insidiari, præripere hostium consilia.& Ep.72 b, Præripere aliquid consilio,At.154 b,Alterum mihi est certius, non præripiam tamen,sed expectabo consilium tuum.de Ar.244 b, Præripere alicui desponsam iam et destinatam laudē.

Prærogatiua,uæ.quasi specimen,tāquam præiudicium. I.V.71 a,Dedit enim prærogatiuam suæ uoluntatis eiusmodi, ut isti pro prærogatiuis iam reddidisse uideatur. I.P.81 b, Is cui primam comitijs dederas tabulam prærogatiuæ.Post.208 a, Tu me comitijs prærogatiuæ primum custodem præfeceras.de D.101 b, Prærogatiuam maiores omnes iustorum comitiorum esse uoluerunt.de D.124 a, Is qui in prærogatiua refrenda subitò concidisset.In An.176 a,Sortitio prærogatiuæ.Ep.247 a, Si triumphi prærogatiuam putas supplicationem. Quint. Frat.316 b,Non dico ὑπερβολῶς,uel centies HS.constituunt in prærogatiua pronunciare. Ascon.64 a,Prærogatiua significat aliquid aut dictum,aut factum liberaliter ab eo,qui nobis benefacturus est, ante ipsum beneficium nobis præstitum.

Prærogatiuus,a,um.quod primo rogatum est,ut centuria prærogatiua:id est,quæ prima ferebat suffragia.pro Mur.133 b,Tanta illis comitijs religio est,ut adhuc semper omen ualuerit prærogatiuum.et de D.125 b,Prærogatiuum omen iudiciorum.pro Pl.269 a, Vna centuria prærogatiua.& ibid.Non exigua pars populi,sed uniuersus populus uoluntatem suam declarauit.

Prærogo,as.primùm rogo.pro Pl.269 a,Cuius in honore non unius tribus pars, sed comitia tota comitijs fuerint prærogata.

Præruptus,a,um.I.V.265 b, Qui aliqua promontoria, aut prærupta saxa tenuisse dicuntur.

Præs,dis.sponsor,qui pro altero se obligat, in causa præsertim pecuniaria.Att.203 b, Plancus præs pro Flaminio est HS.XX.& I.V.106 b,Prædib. acceptis de HS. DLX.I.V 99 b,Aut prædæ litis uindiciarum cum satis accepisset,sponsionem faceret.Ep. 28 b, Laodiceæ me prædes accepturum arbitror omnis pecuniæ publicæ, ut & mihi & populo cautum sit.et 75 b,Prædes Valeriani tenētur.I.A.175 a,Ne L.Plancus prædes tuos uenderet.In V.105 a, In bonis prædibus prædijsq; uendendis.Att.205 a,Præs aliquando factus esset in his quidem tabulis.Att.86 a, Cum sex libris tanquam prædibus me ipsum obstrinxerim.At.44 a, Cum Q. egi per prædē, ille daret.At.191 a,Opinor Antonium propter prædes suos accurrisse.pro R. P.124 a, Sunt lites æstimatæ A. Gabinio,nec prædes dati.pro R.P.128 b, Si aut prædes dedisset Gabinius,aut tantū ex eius bonis, quanta summa litiū fuisset,populus recepisset, quamuis magna ad Posthumum ab eo pecunia peruenisset, nō redigeretur.

Præsagio,gis præsentio.de D.94 a,Is igitur, qui antè sagit quàm oblata res est,dicitur res præsagire. id est,futura antè sentire.& ibi.Præsagiebat animus frustra me ire,cum exirem domo.Ep.120 a,Exiguitas copiarum recessum,non dimicationem mihi tuam præsagiebat. de Am 98 a,Qui idem quasi præsagiret,&c.

Præsagitio,onis.de Di.94 a,Inest igitur in animis præsagitio extrinsecus iniecta,& inclusa diuinitùs.& ibidem,106 a,Præsagitione diuina.

Præscribo,bis.definio,præfinio,præstituo, uoce præeo. de N.3 b,Arbitramur nos ea præstitisse,quæ ratio et doctrina præscripserit.& 16 b, Natura homini præscripsit,ut nihil pulchrius quàm hominē putaret. Ep. 78 b, Simus igitur ea mente,quam ratio et ueritas præscribit. pro Cec.299 b,Vestra autoritate hoc constituetur,hoc præscribetur. At.253 a, Cum ei præscriptū esset, ne sine Sestij nostri sentētia ageret. Tus.231 a, Etsi iniquum est præscribere mihi te,quemadmodū à me disputari uelis. Ac.3 a,Neq; ut omnia quæ præscripta et quasi imperata sunt defendamus,neceßitate ulla cogimur.Præscribere alicui quomodo agat aliquid.pro Cec.286 b,Vel quare alicui quomodo agat aliquid.pro Cec.286 b,Vel quemadmodū ius suū lis esse debebat.pro Fl.166 b, Vel quemadmodū ius suū persequatur,uel quid dicat aut respondeat.Tus.231 a, et Ep.214 b,pro Q.15 b,Tibi quid facias præfinit.pro Fo. 278 b,Si hoc iudices præscriptū lege aut officio putatis, testibus credere.At.153 a,Meo'ne,inquam,arbitratu? an tibi,inquit,ego præscribam? I.C.112 b,Atq; ita sibi præscriptum esse ut mitterent,etc.pro Fon.283 b, Vt maiorum iura moresq; præscribunt pro Pom.4 a, Facilè intellexi Quirites & quid de me iudicaretis,& quid alijs præscriberetis.pro Fl.150 b,Qui plura etiam responderet bit,quàm tu ei antè præscripseris.I.Vat.31 b,Ac tibi iam inde præscribo,ne permisceas.de Se.82 b, Præscribere iura ciuibus.de D.134 a,An Aesculapius potest præscribere per somnium curationem ualetudinis? Neptunus gubernantib.nō potest?de F.64 b,Omnis quæ uia quadam et ratione habetur oratio, præscribere primùm debet,ut,etc.pro Do.239 b, Præscribere enim se arbitrabatur,ut sine studijs dissensionis,sentētiæ dicerētur. At. 69 b,Nondum huc erat allatum quomodo Cæsar ferret de

de autoritate præscripta. ad Her.10 b,Quæ de neceßitudine præscripta sunt:id est,antè scripta sunt. Att. 129 a, Sed nihil præscribo.de Sen. 80 b, Senatui, quæ sunt gerenda præscribo.

Præscriptio,onis.præscriptum.Acad.35 b,Hæc norma, hæc regula,hæc præscriptio est naturæ. Tusc.213 b,Intēperantia est à recta ratione defectio,sic auersa à præscriptione rationis,ut,&c.pro Cæl.46 b,Dūmodo illa in hoc genere præscriptio moderatioq; teneatur, pareat,&c.pro Rab. 91 b, Quanquā in hac præscriptione semihoræ patroni mihi partes reliquisti. de Inu. 49 b,Hæc ideo diligentius inducitur præscriptio,-ut,&c.

Præscriptum, ti.præscriptio,formula,norma,regula,certa quædam et definita lex,religio.de In.84 a,Cuius rei certū quiddam præscriptum uidetur in perpetuum dari posse.de Inu.79 a,Ex communi præscripto ciuitatis unamquamq; rem administrare.pro Cl.48 b, Omnia legū imperio & præscripto fieri uidebitis. de Or.124 b, Plura homines iudicāt odio aut amore,&c.quàm ueritate aut præscripto , aut iuris norma aliqua, aut iudicij formula,aut legib.et Or.200 a,Quid est quòd præscriptū aliquod aut formulā exprimas? Of. 19 a,Hæc præscripta seruantem licet magnificè uiuere.

Præ se ferre.At.38 a.l.Præ me fero.

Præsens,tis.arbiter,testis,inspectās,instans,corā̀m,unà, in conspectu,quod adest.de Ora.94 a,Hic est unus homo ex omnibus,quo ego præsente minimè ineptus esse uellem.pro Ce.299 b, Nam ipso præsente de eius uirtute timidius dicerē.de In.61 a,Ipse interfuit et præsēs uidit. & pro Do. 221 a, Aderat præsens M.Bibulus,&c. Ep.21 b, Præsens tecū egi,cum,etc.itemq; petiui sæpius per literas,&c.& At.78 a,Quasi corà̀m adsis. Att.14 b,Sed hoc præsenti tibi cōmodius exprimam. Epi 16 a, Cum mihi potestas tui præsentis fuerit. Att.219 b,Ex eo cognoui creationem testib. præsentibus sexaginta duobus.I.C.121 a, Cū eū præsentē atq; audientē uita priuādū esse dixit.Ep.3 a,Amorē tui absentis omnes tui præsentes cognoscent.& 145 b,Si facultas mihi tui præsentis esset.Of.31 b,Neq; solū uiui atq; præsentes studiosos dicēdi docent,sed,&c. de Or.109 b,Eorū qui illos uiderūt,uiuorum & præsentium memoria teste.de N. 62 a, At enim præsentes uidemus deos, ut apud Regillū, &c. pro Qu.14 a, Agere gestū præsente Roscio.& alibi, Inspectante.I.V.78 b,& Ep. 112 b, Me præsente & me inspectāte hoc factū est.At.24 b,Pro eo libro tibi præsentē pecuniam solui imperaui. pro C. 24 b, Is pecuniā præsentem,nō debitam mulieri soluit. Of.3 a,Bellua ad id solū quod adest,quodq; præsens est, se accōmodat.& de Fi.60 a, Corpore nihil nisi præsens,& quod adest, sentire possumus.pro Pl. 280 b, Præsentē alicui gratiā refero.de Di. 134 a, Atqui ne si nauigare quidem uelim, ita gubernarē,ut somniauerim,præsens enim pœna sit. Of.45 b,Quod præsens tanquam in manu datur,iucūdius est. pro Dom.215 b,Erat igitur præsens caritas & futura fames.de D.93 b, Animus meminit præteritorū, præsentia cernit,futura prouidet. Of.16 b,Præsentis animi uti cōsilio.de Or.116 b,Animus acer et præsens:id est,paratus.I.V. 225 b, Præsens auxilium.& I.A.221 b, Præsens pestis.Tus.154 a,Hercules tantus et tam præsens deus.i.propitius.At.241 a, Præsentes ad nocendum

uires habere. i. efficaces.I.C.115 b, Illud uerò non'ne ita præsens est,ut Iouis nutu factū uideatur.I.C.102 a,Magna tēpestas inuidiæ nobis si minus in præsens,at in posteritatē impēdet.At.284 a, In præsens.)(.In posterum. Ep.23 b,Hæc ad te in præsēti scripsi,ut speres,etc.id est, in præsentia.Am.96 a,Vt tanquā à præsentibus corà̀m haberi sermo uideretur.At.16 b, Quāquam animus est præsens,tamen uoluntas ipsa medicinam efficit. Qu.F. 310 b,Cætera(ut tu scribis)præsenti sermoni reseruentur.I.A.231 a,Populari agros non ad spem constituendæ rei familiaris,sed ad præsentem pastum mēdicitatis suæ. In præsentia.l. In præsentia.

In rem præsentem uenire:id est,in locum de quo lis et cōtrouersia est. quod tūc fit, cùm fundus aut alia poßeßio designanda est,et certis finib. circūscribenda,ut certius de ea iudicari poßit.Of.7 a, Vt si cōstitueris te cupiam aduocatum in rem præsentem esse uēturū. de Or.107 a, An uerò si de re ipsa, si de finibus, cum in rē præsentem nō uenimus, si de tabulis & præscriptionibus, controuersia est,&c.pro Ce. 288 a, Placuit de amicorum sententia constituere,quo die in rem præsentem ueniretur.

Præsensio,onis.præsagitio. Topic.247 b, Atq; etiā per exta inuēta præsensio.et de N.27 a, Prædictiōes et præsensiones rerum futurarum.de D.80 a,Diuinatio:id est, præsensio & scientia rerum futurarum.

Præsentia,tiæ. conspectus,aspectus.de N.27 a,Præsentiā sæpe diui suam declarāt.& 59 b, Deorū præsentiæ quales suprà cōmemoraui. Epi.95 a, Præsentiæ tuæ desiderium meo labore minuam.I.C.100 b, Alicuius aspectum præsentiamq; uitare. pro Do. 215 a, Periculum in præsentia & ante oculos propositum est.pro Mil.113 a,Præsentia animi:id est,fortitudo.

Præsentio,is. cogitatione præcipio,præsagio,futura antè sentio,præcognosco.de N.34 b,Cū talē esse deū certa notiōe animi præsentiamus.pro Rab.96 b, Sapiētissimi cuiusq; animus præsentit in posterū. et pro Ar.191 a,Si nihil animus præsentiret in posterum.de D.106 a, Multa diuina præsensa et prædicta reperiri.de D.129 a, et 87 b,Furore diuino incitat⁹ animus futura præsentit.

Præsepia,orū.lustra,ganeæ.I.P.88 b,Verū audis in præsepibus,audis in stupris,&c.

Præsertim.et eo magis,eoq; magis,maximè,nec minimè. Attic.83 b,Meditare aduersus Brutum causam meam,si hæc causa est,cōtra quā nihil honestè dici potest,præsertim cum integram rem causamq; reliquerim. pro Fl. 154 b,Facis iniustè Læli, si putas, &c. præsertim quòd tua negligētia factū arbitrere.de Am. 98 b,Itaq; nō tam ista me sapientiæ fama delectat, falsa præsertim, quàm quod,&c. Epi. Ego tibi in hac præsertim imbecillitate magistratuū præstare nihil possum.de Cl.184 b,Admiror tantā fuisse obliuionē, in scripto præsertim. Antequā. 103 a, Liceat ex hac flāma euolare,præsertim qui, &c.Tusc.232 a, Proprijs enim & suis argumentis tractanda quæq; res est, tanta præsertim.

Præses,dis.custos, uindex, antistes.I.V.274 a,Mercurius iuuentutis custos & præses.& contra Rul.69 a,Tribunus pleb.præses custosq; libertatis.& ibid. a,Custos ac uindex cupiditatum.pro Sest.26 b,Senatus reip.custos, præses,propugnator.pro Dom.242 a,Custos ac præses templi,et ib.b,Vos qui huic urbi & reip.præsides estis.

Universidad de Deusto Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

Præsideo,es.custos uel præses sum.pro Syl.183 b,Vos dij patrij,q huic urbi atq; imperio præsidetis.I.V. 274 b, Deæ,quæ cunctæ Siciliæ præsidetis. pro Pō.17 d, & I. C.118 b, & I.A.230 d,Dij qui huic loco tēploq; præsidēt.I.A.163 b,Senatus ille qui quondā florens orbi terrarū præsidebat.pro Mi.121 b,Vobis huic iudicio præsidentib. Milo eijcietur? & In Vat.32 b,Præsidentib.in templo duobus consulib. I.A.201 b,Gallia,quæ semper præsidet atq; præsedit huic imperio libertatiq; cōmuni,meritò uereq; laudetur.

Præsidium,dij.custodia,statio,comitatꝰ,opes.I.A.57 b, Armati in præsidijs multis in locis collocabūtur.et I.V. 190 d,Classis pulcherrima,Siciliæ propugnaculū,præsidiū prouinciæ.de Cl.184 b,Qu.Catulum in præsidijs reip.collocemus.pro S.R.20 b, Ad iudicium cum præsidio uenire. pro S.R.19 d, Aliquē satis firmo præsidio defendi. At.136 b,Italiam totam armis præsidijsq; teneri.pro Pom.10 d, Quis locus tam firmū habuit præsidium,ut tutus esset? & ibi.b,Atq; hæc tria frumentaria subsidia reipublicæ firmissimis præsidijs classibusq; muniuit.Ep.28 d,& At.130 b,Cos. præsidia omnia deducturi sunt:id est,ex oppidis.Ep.28 d,Itaq; omnia præsidia, quæ magna & firma parauerā,dimisi.Ep.7 d,Firmare aliquē locū præsidijs.cont.Rul.63 b,Italiā præsidij confirmare,colonijs occupare,et 64 b, Si præsidiū non proponitur huic urbi,ista colonia.cont. Rul.81 d, Totam Italiā suis præsidijs obsidere & occupare cogitat. et ib.Præsidijs interclusum teneo.pro Rd.91 d,Munire præsidia reipub.& ibid.Perfugium & præsidium salutis reip.I. C.97 b,Nocturnū præsidiū palatij.Itē,Illa colonia meo iussu,meis præsidijs,custodijs,uigilijsq; est munita. pro Mur.129 d,Omnia hæc nostra,& c.latent in tutela ac præsidio bellicæ uirtutis.pro Mu.143 d, Deijci de urbis præsidio, & de custodia ciuitatis deturbari.pro Syl.176 b,Ego tectus præsidio firmo amicorū,Catilinæ copias repressi.& 182 d,Vbi erit illud firmissimū præsidiū pudoris? pro Cæl.52 d, Viri à muliere in præsidio balnearum locati.pro S.R.37 d, Qui fidem lædit,oppugnat omnium cōmune præsidiū. Ora.218 b, Vbi libido dominatur, innocentiæ leue præsidiū est.ad Bru.189 d,Ferre præsidium labenti rei. pro Quint.1 b, Esse præsidio alicui cōtra aliquē.pro Pom.17 b,Præsidia periculis & adiumenta honoribus quærenda.Tusc. 175 b, Is magnum sibi præsidiū ad beatam uitā comparat.de Or.88 d,Gracchi omnibus uel naturæ,uel doctrinæ præsidijs ad dicendū parati.ad He.30 d,Qui sibi firmius in uirtute, quàm in casu præsidiū collocauit.& 31 b,Petere præsidium sibi ex aliqua re.Epi.139 d, Domus ut propugnacula et præsidiū habeat,Philotimo dicētis. At.237 b,Vtriq; nō sine causa præsidiū habent,ego autē utra q; arma timeo. Att.248 d,Quinto filio negociū dedit Antonius,ut eū dictatorem efficeret,præsidiū occuparet,& c.Bru.283 d,Omne præsidiū est in puero.de Se.92 d,Vetatq; Pythagoras iniussu imperatoris:id est, Dei,de præsidio & statione uitæ decedere.

Præsignifico,as.prænuncio.de Diu.79 b,Præsignificare alicui quæ sunt futura.& 129 b, Præsignificare hominibus.

Præstabilis,le.præstans.de Ora.140 b,Res magnitudine præstabiles,aut nouitate primæ.de N.29 b,Nihil me

lius mūdo,nihil præstabilius,nihil pulchrius.Am.115 b Virtute excepta,nihil amicitia præstabilius. de Ar.253 d,Alicuius præstabilis insignisq; uirtus.et de Pro.77 d, Præstabilis dignitas. de Sene.83 d,Homini natura nihil mente præstabilius dedit.In Vat.31 d,Quæro utrū tandem putes melius fuisse & præstabilius, me nasci an tedem putes melius fuisse & præstabilius, me nasci an tem Præstans,tis.excellens,antecellens,præstabilis,egregius, eximius, habens præstantiam.Tusc.135 b,Præstantia dici debēt,quæ habent aliquā cōparationē.pro Pl.266 d,Q. Scæuola uir omnibus ingenio,iustitia,integritate præstans.Tusc.152 b,Longè præstans omnibus ingenio & doctrina.& Acad.42 d,Duo præstantissimi studio atq; doctrina Xenocrates & Aristoteles.pro Sest.22 d, Qui uirtute & consilio præstanti extiterunt.pro Cor. B.56 d, Homo grauitate et prudētia præstās.de Or.155, Vir literis doctrinaq; præstans. In Vat.30 b,Quid solidæ laudis ac ueræ dignitatis præstātius mihi potuit accidere,quàm,& c.de Ora.163 b,Platonem in illis artib. præstantissimum fuisse aiunt.de N.13 d,Natura excellēs et præstās.de N.11 d, Nam præstās deorum natura pietate cōleretur.Epi.98 b,In manum tuam ipsam et uictoria & fide præstantem.

Præstantia,tiæ.excellētia.de Fi.132 b,Homo habet præstantiam mētis, cui tota illius natura pareat.et 133 d,Ex cellens præstantia.& Ac.42 b,Præstātia partiū.de D. 135 d,Dij immortales rerum omniū præstantia excellētes.de Or.128 d,Quidā intolerantius se iactāt,& æquabilitatem cōmunis iuris præstātia dignitatis aut fortunæ suæ transeūt.Off.20 d,Nobis autem personā imposuit ipsa natura magna cum excellētia præstātiaq; animantium reliquarum.de Am.109 b,Qui aliquam præstantiam uirtutis,ingenij, fortunæ consecuti sunt.

Præstat,bat.melius est,conducit.pro Sest.28 b,Multo mihi præstat in eandem recidere fortunam,quàm,etc.I.P. 82 b,Emori potius quā seruire præstat.et Att.225 b,Mori millies præstitit, quàm hæc pati. de Na.75 b, Tacere præstat philosophis quàm loqui.

Præstigiæ,arum.quas Plinius incantamenta uocat.de N. 74 b, Doli, machinæ, fallaciæ, præstigiæ sine ratione esse nō possunt. pro R. P.128 d,Illinc omnes præstigiæ, omnes fallaciæ.I.V.212 d,Nō per præstigias,sed palam totum oppidum cōpilauit Verres. Ac.12 b, Quasi præstigijs quibusdam et captionib. depelli ab ijs, quæ clara sunt.& de Fi.122 d,Ex eisdem uerborum præstigijs regna uobis nata sunt.

Præstituo,tuis.præfinio, præscribo, dico.I.V.106 d,Die præstituit operi faciundo Cal. Decembris.pro Cec.286 d, Prætor nunquā petitori præstituit,qua actione illum uti uelit.de In.78 d, Lex quibus diebus proficisceretur, præstituebat. pro Q.5 b,Præstituere tēpus alicui,quādiu dicat.Tusc.168 b, Natura dedit usuram uitæ tāquam pecuniæ,nulla præstituta die.At.221 d,Scis enim dies illorum præstitutos fuisse.

Præsto,as.excello, antecello,præstāti uirtute & consilio existo, præcurro,sto,tueor,supero.de Cl.185 b,Horātius suos inter æquales longe præstitit. de In.62,Zenis muliebri in corpore pingēdo alijs præstabat.de Or.101 d, Maiores nostri prudentia cæteris gentib.præstiterūt. de In.63 d,Aristoteles multū alijs breuitate dicēdi præstitit.de Or.145 b,Qui multū omnib. gloria præstitit. de

set.de Fi.88 d,Homo cæteris animantibus plurimū præstat.& 134 d,Longè multumq; præstat mens.de Or.155 b,Pisistratus literis doctrinaq; præstitit.de N.53 d,Ratio est quæ præstat omnibus.de Or.124 d, Bona existimatio diuitijs præstat.de Fi.117 b, Virtus præstat omnibus rebus.de Or.134 d, Socrates in hac ironia lōgè lepore omnibus præstitit.de Or.155 d,Cato utroq; in genere & laborauit & præstitit.de Cl.173 b, Mutius augur iuris ciuilis intelligētia,atq; omni prudētiæ genere præstuit.Et ibi.Nemo his uiris gloria præstitit.de Cl. 188 d, Orator præstat minutis imperatoribus. Q.F.291 b,De legatis,honore & ætate præstat Tubero.de Am. 99 d, Nanq; hoc præstat amicitia propinquitati,quòd,etc.de Leg.170 d,Sed necesse est charitate eam præstare,quia reipu.nomē uniuersæ ciuitatis est,pro qua mori,etc.de bemus.sic enim legēdū est, nō ut antea charitatē.loquitur enim de duab. patrijs, naturæ scilicet, & ciuitatis: hāc q; charitate alteri anteponit, idcirco eam dicit charitate præstare, id est excellere.de Vn.199 d, Ea alterā eadē parte præstātē extremis,atq; superātā alterā pari numero præstātē extremis,pariq; numero superatam. Tusc.230 d,Cōtēplatio rerū lōgè omnib.studijs præstat. de In.70 b,Pacta præstāt legibus.et ad Her.10 d,Pactū præstat iuri.de Cl.182 b,Quid præstat intelligēs imperi tormagna re et difficili,siqdē,etc.et ib.Præstat etiā illo doctus auditor in docto,quod,etc.I.P.86 b,Si meū illud turbulētissimū tēpus tuo trāquillissimo præstat,qd cōferā reliqua? At.110 b,Qui cōditio nō huic fugæ præstitit?de In.43 d,Præstare et ātecellere.)(Humiliorē et infirmio rē esse.de Cla.179 d,Is totidē ānis mihi ætate præstabat.

Præstare.facere,efficere,implere,exoluere,obire,seruare,præbere, uel exhibere. de N.3 b,Arbitramur nos ea præst.tisse,quæ ratio & doctrina præscripserit.11 d,10 b,Neque Hercule in ijs ipsis rebus,quæ, etc. eā uolūtatē,quā expectarā,præstiterūt. At.82 b, Præstare fidem alicui.Top.224 d,& de D.124 b,Præstare fidem alicui,& 72 b,Præsta te eum,qui mihi à teneris unguiculis es cognitus.Ep.72 b, Sapientia quam tu à puero præstitisti.Epi.40 b,& 55 b,Præstare alicui memoriam et beneuolentiam.Ep.234 d,Præstare diligentiam & uirtutem alicui.Ep.65 b,Vt tuam consuetudinem & liberalitatē in me defendēdo mihi præstes. de L.158 b,Iurisco sibi ius ciuile eatenus exercuerūt, quoad populo præstare uoluerūt. I.A.223 d, Præstare debitum honorē patri.de Or.88 b, Satis id est magnū quod potes præstare. Att.142 d, Vtriq;,ut uis tuam beneuolentiam præstare possis,quā meberculē te præstaturū confido.pro Do.11 b, Vt officiū meum memorēq; in benemeritos animum fidemq; fratris mei præstarē.pro Cec.285 b,Præstare fidē suā ac diligentiā in agenda causa.de Cl.175 b,Præstare pietatē parentibus & patriæ. pro Fl.152 b,Quidam præstare tutum præstiterunt. Off. 63 d,Si dictum nō omne præstādum est,quod dictum nō est,id præstandum putas.Ep.55 b,Præstare re.& 148 d,Præstare exitu.pro eodē.Planc.ad Br.90 b,Omnia Brute præstiti reip.quæ præstare debuit is,qui,etc.et ib.Fides,uigilantia,patriæ charitas:hæc sunt enim,quæ nemo est,quin præstare debeat.At.170 b,Præstare beneuolētiam alicui.de Or.112 d, Præstare suū munus. ad Br.289 d, Vix uideor, quod promisi præstare posse.de Or.155 d,Idē & in senatu et

apud populū & in causis amicorū & domi & militiæ cōsiliū suū fidēq; præstabāt.& ib. Facere ciuibus omnibus cōsilij sui copiā.pro Qu.18 d,Is cuius uox in præconio quæstū præstitit.I.P.96 b,Cū senatus sententiā præstaret.pro Pō.14 b,Socios autoritate nominis nostri saluos præstare poteramus.& 17 b,Pericula facilè(ut hominē præstare oportet)innocētia tecti pellemus.I.C.123 b,Habetis cōsulē,qui et ea,quæ statueritis,quoad uiuet, defendere & per se ipsum præstare posit.Antequā.195 d, Proinde in meo periculo salutē integrā præstare cōmunē.pro Pl.280,Cùm omnia illa municipia tūc iter tutū mihi præstiterint.Ep.59 d, Quod de te sperare, de me præstare posū.et 4 b,Ego tibi præstare nihil posū.

Præstare.pro fideiubere,cauere,tueri, uel exitū rei, siue bonus sit,siue malus,in se recipere, & interdū promittere uel policeri. Atti.141 b,Præstabo si Cæsarem bene noui.cum tuæ dignitatis rationē habiturū. Q.Fr.327 b, Ego Messalā Cæsari præstabo. At.279 d,Præstare se acerrimū propugnatorē libertatis.de Pro.79 d, Me non ingratū esse præstabo.pro Fl.152 d,Prædones nullos fore q; præstare poterat? Q.Fr.291 b, Prætor omnes ministros imperij sui socijs & ciuibus et reip.præstare debet. Qu.F.292 d,Horum nō modò facta, sed etiam dicta omnia præsidia nobis sunt.pro Mur.124 b,Is periculū iudicij præstare debet,qui se nexu obligauit.pro Sest.17 d, Cuius inuidiā capitis periculo sibi præstandam, putabat.pro Sest.11 d, Quæ quidem ea conditione gesseram, ut meū factum semper omnes boni præstare tuerique deberent.de Or.94 d,Pergè uerò Crasse, inquit Mutius, istā enim culpā quā uereris,ego præstabo.de Or.99 d, Quicquid est incommodi in mācipio,id si uēditor scit, neq; declarat.præstare debet.Top.222 d,In pariete cōmuni demoliēdo,qui damni infecti promiserit, nō debebit præstare,quod fornix uitij fecerit. Att.111 b,Si quid offendimus in genere nostro, quod quidē ego præstare nō debeo.Ep.78 b,Nihil præstandū in uita præter culpā.& 115 d,Nihil est sapientis præstare,nisi culpā. Tu. 197 d,Culpa nulla est,cum id quod ab homine nō potuerit præstari,euenerit. At.93 d, Quē tamē ego præstare nō poteram. de Or.120 d,Impetus populi quos præstare nemo potest.Ep.73 d,Id est ut cōmunem et incertum casum,quem neq; uitare quisquā nostrūm,neq; præstare ullo pacto possit,sapienter ferres.Br.At.287 d,Illum consulē hic consularis præstare uidetur.Ep.94 d, 194 d, Quod ij qui potiūtur rerū,præstaturi uidētur. Ep. 103 b,Ego tibi ei iucunda et honesta præstabo.Ep.66 b,De Dionysio si me amas,confice, quācunq; ei fidē dederis, præstabo.Ep.11 b,Vt officium meum memorēq; in benemeritos animū,fidemq; fratris mei præstarem. de Fi. 83 d,Istam uoluptatem perpetuam, quis potest præstare sapiētiæ? Qu.Fr.318 b,Præstabo sumptū nusquam melius poni posse.pro Pom.13 d.Felicitas, quam præstare de seipso nemo potest, meminisse & commemorare de altero possumus.in A.244 d, Quis igitur mihi præstat Lentonem uno capite esse contentum? Of.64 b, Quicquid enim inest prædio uitij, id iurisconsulti statuerūt, si uenditor sciret, nisi nominatim dictum esset, præstari oportere. Off.75 d,Damnum præstari oportere.

Præstò.paratus,in promptu.I.V.112 b, Quadruplatores ad fretum præstò fuerunt. & 122 d, Constitui cum hommi-

Universidad de Deusto Biblioteca

hominibus quo die Messanæ mihi præstò esset. At. 61 a, Macroni uix uideor præstò esse posse, & ibidem, Dionysius nobis præstò fuit. I.P.91 a, Togulæ lictoribus ad portam præstò fuerunt. de Cla.195 b, Quibus quidem causis tu etiam præstò fuisti. Epistol.53 b, Vt ad omnia, quæ tui uelint, ita sim præstò, ut, etc. & pro Syl.172 b, Si officia mea, si operæ tui uelint, ita sim præstò, ut, &c. pro Syl. 172 b, Si officia mea causis, tu etiam præstò fuisti. Epi.53 b, Vt ad omnia, quæ si operæ, si uigiliæ deseruiunt amicis, & præstò sunt omnibus. Epi.58 b, De mea autẽ in te uoluntate sic uelim iudices, me opera & cõsilio, studio quidẽ certe rei, famæ, saluti tuæ præstò futurũ. de In.74 b, Hostiæ ad sacrificium præstò non fuerunt. de Leg.192 b, Est boni auguris, meminisse maximis reipub. temporibus præstò esse debere. pro Deiotar.148 a, Is tibi uictori non solum ad hospitium, sed etiam ad periculum, atq; ad aciem præstò fuit.

Præstolor, aris. expecto. At.31 a, In Formiano tibi præstoler usque ad III. Nõ. Mai. & 49 a, Ego huic spei & expectationi quæ preponitur, maximè tamen uolui præstolari in Epeiro. I. C.102 a, Qui tibi ad forum Aureliũ præstolarẽtur armati. hoc uerbũ reliqui autores accusatiuo iungunt.

Præstringo, gis. hebeto, fallo. I.V.62 a, Periculum est ne motu ipso præstringat aciẽ ingenij. & de D.93 b, Quorũ utrũq; præstringere aciem mentis solet. de Natur.78 b, Omnes meos dolos præstrinxit commoditas patris. I. A.240 a, Sed quasi per caliginem præstrinxerat aciem animi, D.Bruti salus.

Præsultor, oris. princeps Saliorum. Erant autẽ Salij, Martis sacerdotes, à saliendo dicti. quidam præsulem uocãt. de Diu.92 a, Cuidam dormienti uisus est uenire qui diceret, præsultorẽ sibi non placuisse ludis. de D.136 b, Peruulgatum iam illud de præsultore.

Præsum, es. præsideo, præpositus sum, præfectus sum. I.V. 137 b, Aliquem curatorem præficere, qui statuis faciendis præesset. & 241 a, Præesse alicui rei faciũdæ. & pro S.R.26 a. I.P.90 b, Cum pater armis faciendis tuus præfuisset. I.V.252, Præesse nauibus & classi. Epi.17 a, Præesset prouinciæ.148 a, Præesse exercitui.260 b, Præesse legionibus. Epi.216 b, Achaiæ ciuitates felices sunt, quòd tu ijs præsis. & 26 a, Frater meus triennium Asiæ præfuit. de Orat.155 b, Hi omnes præter Thalem ciuitatibus suis præfuerunt. Qu.Fr.290 a, Nihil negocij est cõtinere eos, quibus præsis. I.V.188 b, Prouincia in qua tu triennium præfuisti. pro Dom.234 b, Qui sacerdotijs præsunt. & de Ar.246 b, Qui sacris præsunt. Of.16 a, Qui rogati reipub. præsunt. I.V.71 b, Metellus huic quæstioni præfuturus est. de Dom.94 b, Cùm C.Coponius prætorio imperio classi Rhodiæ præesset. de Ora.88 a, & de Nat.4 b, Auspicia quibus ego & tu Crasse præsumus. de Ora.88 b, Id nisi hic in tuo regno essemus, nõ tulissẽ, multisq; præessem, qui, &c. de Or.101 a, Cognitio iuris ciuilis prodest ijs qui ei præsunt. & 105 a, Et clarissimi uiri ei studio etiam hodie præsunt. de Fi.123 b, Qui cuiq; artificio præsunt. de Amic.103 b, Non enim paruit ille Tib. Gracchi temeritati, sed præfuit. Epi.8 b, Qui nõ solũ interfuit his rebus, sed etiã præfuit. & At.129 a, Alicui crudelitati non solũ interesse, sed etiam præesse. pro S.R.20 a, M.Fanius huic quæstiõi iudex præfuit. de Le.

184 b, Vt magistratibus leges, ita populo præsunt magistratus. de Legib.186 b, Magistratibus ijsq; qui præsunt respub. continetur.

Præsumptio, onis. de Diu. li.2.131 a, Sed demus tibi istas duas sumptiões, ea quæ λήμματα appellant Dialectici: sed nos latinè loqui malumus: præsumptio tamen, quã πρόληψιν ijdem uocant, nõ dabitur. Legitur etiã præsensio: sed præsumptio rectius, pro maiore propositione.

Prætendo, dis. prætexo. I. V.31 b, Tu qui te Pythagoram soles dicere, & hominis doctissimi nomẽ tuis immanibus moribus prætendere.

Prætentatus, a, um. de Ora. lib.2, Tota causa prætentata atq; perspecta.

Præter. extra, excepto, nisi, ad, cum. Epist.5 b, Amicum ex consularibus neminem tibi esse uideo præter Lucullum. & Att.1 b, Sed hoc nemini præter me uidetur. Epi. 181 b, In reliquis officijs, cui tu tribuisti excepto Cæsare præter me, ut domũ uentitares? pro Cl.28 b, Omnibus sententijs præter unã Scamãder condẽnatus est. Quin. Fr.295 b, Præter communem fidem, quæ omnibus debetur præterea nos isti hominum generi præcipuè debemus. pro Syll. 68 b, Hoc mihi præcipuum est præter cæteros. I.C. 107 b, Cum ei nihil adhuc præter ipsius uoluntatẽ cogitationemq; acciderit, nisi quod, &c. pro Plãc.261 b, Nihil ut plerunq; euenit præter opinionem accidet. de D. 120 b, Vt etiam si præter consuetudinẽ acciderit aliquid, præter naturam tamen non possit existere. I.C.112 a, Credo quod literis dandis præter consuetudinẽ proxima nocte uigilauerat. pro Planc.269 a, Consul comitia habere cœpit subitò præter opinionem omnium. Episto.22 b, Id præter opinionem mihi accidere. Atti.124 b, Dionysius ad me præter opinionem meam uenit. de Or.135 a, Nihil magis ridetur, quàm quod est præter expectationẽ. Att. 244 b, Si quid præter spem erit, facies, ut sciam. Episto. 49 a, Cæsar repentè præter spem dixit, &c. de Orat.128 b, Attici in eo genere præter cæteros excellunt. pro S.R. 18 b, Quæ me res igitur præter cæteros impulit? ut, &c. de Or.152 b, Gustatus dulcitudine præter cæteros sensus cõmouetur de D.82 a, Nihil de diuinatiõe habeo, quod præter cæteros ipse sentiam. In Ver. 217 b, Segesteis præter cæteros imponebat, aliquanto amplius quàm ferre possent. At.111 b, Mulieres nostræ præter cæteras Romæ remanserunt. de D.100 b, Lacus Albanus præter modum creuit. Of 40 b, Præter modum exterreri. Tusc.214 b, Aristides expulsus est patria, quòd præter modum iustus esset. ad Her.23 b, In superioribus libris nihil neq; ante rẽ, neq; præter rem locuti sumus. de Ar.245 b, In quo cum alijs multis etiam illud est, loca sacra, &c. I.V.191 a, Serui præter oculos Lolli hæc omnia ferebãt: id est, ante oculos. At.10 b, Quod tam præter opinionem omniũ factum sit. Qu.Fr.298 b, Quod si, ut amplissimũ nomẽ cõsequeremur, unus præter cæteros adiuuisti, certè idẽ, ut id retineamus, præter cæteros elaborabis.

Præterea. etiam, tum etiam, tum præterea, adhæc, porrò, insuper, quin, alius. Epi.144 b, Nam & in omni genere prudentiam tuam mihi exposuit, & præterea mihi non ignotam in consuetudine suauitatẽ tuam adiunxit, præterea summam erga se liberalitatẽ, quæ omnia, &c. I.C. 122 b, Præterea de uestra uita, &c. hodierno die iudicandum est. Item, Idibus actionẽ Larini uideo & biduũ præterea

terea. de Or.88 b, & ad Brut.90 b, Quas cum recitassem, cecidit Seruilius, multi præterea. pro Co.60 b, Sed nos possumus & huius esse ciuitatis, et cuiusuis præterea. pro Cl. 22 b, Se & alios præterea tres factos esse dixit. de Or.98 a, Nihil ne uobis in mẽtẽ uenit, quod præterea à Crasso requiratis? I.A.236 a, Expedito nobis homine opus est, et eo qui imperium legitimũ habeat, qui præterea autoritatẽ, nomẽ, &c. I.A.197 a, Nam Lysiadẽ nouimus, est enim Phædri philosophi nobilis filius, homo præterea festiuus. pro Pl.272 b, Populus Rõ. diligit magistratus, in quib. si qua præterea est ars, facilè patitur: sin minus, &c. In A.154 a, Addebant præterea rẽp. conuenturã Cal. Sex. Ep.191 a, & 144 b, Præterea mihi promisit Pãsa, se daturum operam, etc. Ep.203 b, Ipsum præterea summa obseruãtia tibi in perpetuũ deuincies. de N. 59 a, Multos præterea & nostra ciuitas & Græcia tulit singulares uiros. et 59 b, Multa præterea ostẽtis, multa in extis admonẽtur, multisq; alijs reb. At.94 a, Discessus noster, belli periculum, militum improbitas, sexcẽta præterea alia. At.94 a, Illud præterea μυστικώτερον ad te scribã, tu sagacius odorabere. Qu. F.295 b, Præter communẽ fidem quæ omnibus debetur, præterea nos isti hominũ generi præcipuè debere uidemus. I.A.135 a, & pro Pom.4 b, Hunc unum ab hostib. metui, præterea neminem.

Prætereo, ris. relinquo, missum facio, prætermitto, omitto, in præteritis relinquo, abeo, effluo. de Fi.124 a, Sum multum equidem cum Phædro in Epicuri hortis, quos modò præteribamus. et de Cl.182 b, Si præteriens aspexerit. & ib. Vno aspectu & præteriẽs iudicat. Ep.36 b, Sed prima duo capita epistolæ tuæ tacita mihi quodãmodo prætereunda sunt. de Pro. 70 a, Cædes relinquo, libidines prætereo, ne hæc quidẽ idcirco omitto, quòd, etc. et pro Ce.204 b, Tametsi de hoc iudicio multa prætereo, tamẽ, etc. I.V. 170 b, et 183 b, Hæc nũc prætereo ac relinquo. et pro Qu.2 b, Vt illud prætereã & missũ faciã, prætereo. I.V.107 b, Non prætereundum est, ne id quidã. At.93 a, Et quod penè præterij, Bruti tua causa feci omnia. et I. V.126 a, Et quod penè præterij, capella quædã. I.V.62 b, Quasi præteriens satisfaciã uniuersis. Ep. 9 a, Sed te nõ præterit quã sit difficile id est, te nõ fugit. pro Cl.21 a, Nam illud me nõ præterit, cuiusmodicũq; mater sit, tamẽ in iudicio filij de turpitudine parẽtis uix dici oportere. pro Ce.304 a, b, Certè quæri hoc solere me nõ præterit, quẽadmodũ, &c. & b, Nõ me præterit, me, &c. I.A.168 a, Is fratris filiũ præterijt: id est, nihil ei in testamẽto reliquit. pro Planc.269, Quos omnes scimus ædilitate præteritos, consules esse factos. 260 a, Populus solet nõnunquã dignos præterire. Tus.238 b, Cum bonis suffragijs præteritus, & à uano populo repulsam fert. Att.17 b, Atq; illud non queo præterire. de Cl.90 a, Nec uerò M. Cæliũ prætereundũ arbitror. In Sal.272 a, Qui neq; ab alio uinci potest, neque ipse se reliqua ætate præterire.

Præteritus, a, um. anteactus, transactus. de D.93 b, Animus separatus à corpore meminit præteritorũ, præsentia cernit, futura prouidet. de Se.93 a, b, Memoria præteritorũ, futurorũ prouidẽtia. de Fat.143 a, Nec in falsum è uero præterita possunt cõuerti. de Sen.91 b, Præteritũ tẽpus nunquã reuertitur, nec quid sequatur sciri

potest. de Sen.78 a, Præterita ætas, quamuis longa, cum effluxit, non potest, &c. & 91 b, Cum enim aduenerit, tũc illud quod præterijt, effluxit. I.P.92 a, Præterita mutare nõ possumus. Aca.12 a, Quæq; ab his dicuntur, sic persequamur, ut nihil in præteritis relinquamus. pro Ar.185 b, Quoad longissimè potest mens mea respicere spacium præteriti temporis. pro Syl.182 a, & pro Mu. 313 b, Quò in loco nobis uita antea acta proderit.

Præterfluo, is. elabor, prætergredior. Tusc.247 a, Animus præsentẽ uoluptatẽ percipit pariter cũ corpore, et prospicit uenientẽ, nec præteritã præterfluere sinit.

Prætergredior, ris. præterlabor. Ep.35 b, Te iam castra prætergressum esse, &c.

Præterlabor, ris. præteruolo, effluo. de Or.118 b, Definitio enim antè præterlabitur, quàm percepta est.

Prætermissio, onis. Top.223 a, Formæ igitur sunt hæ, in quas genus sine ullius prætermissione diuiditur. & de Off. lib.2.

Prætermitto, tis. prætereo, relinquo. Qu.Fra. 323 a, De aqua & uia nihil prætermisi quadã epistola, quin ad te enucleatè scriberẽ. et I.A.165 a, Ego nihil prætermisi quantũ eniti potui, quin Pompeium à Cæsaris cõiunctione auocarẽ. Off.54 a, Qui negãt illũ locũ à Panætio prætermissum, sed cõsultò relictum, &c. Ep.197 b, Nullum locum prætermitto laudãdi tui. Ep. 10 a, Quæ prætermitti sine nefario scelere nõ possunt. de N.67 a, Temperantia constat ex prætermittendis uoluptatib. Ep.5 b, Nos tamẽ nihil quod ad eã rem pertinet, prætermittimus. de Or.120 a, Si quid ab Antonio prætermissũ aut relictũ sit. Ep.8 b, Neq; ullũ officiũ erga te hominis amãtissimi prætermisit. Ep.73 a, Ne hoc quidẽ prætermittendũ esse duxi, te ut hortarer, ut, etc. At.93 b, Hæc te igitur scire uolui, ne illud quidẽ prætermittam, Hortensius, &c. & Qu.F.312 a, Non prætermittã, ne illud quidẽ, te, &c. At 150 b, Ego nullam diem prætermitto. Att.174 b, Exitus illius minuit eius officij prætermissi reprehensionem, etc. Item, Prætermittendæ aũt defensionis, deserendiq; officij plures solent esse causæ.

Præter modũ, extra modum, ultrà quàm satis est, nimiũ. Off.40 b, Dolorum cùm admouẽtur faces, præter modum pleriq; exterrentur. I. Præter.

Præterquàm, nisi. I.C.116 b, Quib. pro tantis reb. nullum præmium postulo præterquàm huius diei uestram memoriã sempiternã. de Di. 123 a, Iuno Moneta, à qua præterquàm de sue plena, quid unquam moniti sumus? Ep.35 a, Nullas ijs præterquàm ad te dedi literas.

Præterquàm quod. de Diuin. 114 a, At id præterquàm quod fieri nõ potuit, ne fingi quidem potest. pro Dom. 223 b, Hoc nihil aliud quàm bonorum meorũ direptio, præterquã quòd ne id quidem per legem Liciniam facere potuisti. Epi. 180 a, Neq; quod displiceat cõmittam, præterquã quòd hominis mihi cõiunctissimi doleo grauẽ casum. Epi.144 a, Et præterquã quòd reip. cõsulere debemus, tamen tuæ dignitati ita fauemus, ut, etc. de Fi. 139 b, Hoc autem loco tantum explicemus, hæc honesta quæ dico, præterquã quòd nosmetipsos diligamus. præterea suapte natura per se esse expetẽda. At.151 b Præterquã quòd arbitror, &c. præterea te ipsum, &c. Q. Fr.315 a, Ego me in Cumano, præterquàm quòd sine te, satis commodè oblectabar.

Præter-

Universidad de Deusto Biblioteca

Præteruectio,onis.uectio.I.V.271 a,Præteruectione omnium, qui ultrò citroq; nauigant.

Præteruehor.prætereo,prætergredior.In Anton.211 a, Quoniam periculosißimum locum silētio sum præteruectus.& pro Cæl.48 a,Emersi iā è uadis,& scopulos præteruecta est oratio mea. pro Cor.55 b,Oratio quæ nō præteruecta est aures uestras,sed in animis omnium penitùs insedit. I.V.253 a, Quādiu claßis conuiuiū eius flagitiosißimū præteruecta est.& 255 b,Insulam totam præteruectus est. de Fi. 136 b, Sirenes uocum suauitate reuocare eos solitæ,qui præteruehebantur.

Præteruolo,as.præterfluo. de Or.164 b,Sententiæ sæpe acutæ, nō acutorum hominum sensus præteruolāt. & Or.216 a, Fugit eos & præteruolat numerus.de Fi. 143 a,Illud à te nimiū festinanter dictū est,nescio quomodo præteruolauit oratio.Ac.11 b,Hæc duo proposita nō præteruolant, sed ita dilatant, etc.In Ar.Quērutila fulgens pluma præteruolat auis.

Prætexo,xis.prætēdo.de Or.138 a,Sic omnia,quæ fiunt, quæq; aguntur, acerrimè lenioribus principijs natura prætexuit.de D.131 b,Atqui in Sibyllinis ex primo uersu cuiusq; sentētiæ,primis literis illius sententiæ carmē ordine prætexitur. I.P.91 b, Nemo potest exercitū apertè petere, ut non prætexat cupiditatem triumphi.

Prætexta,tæ. toga prætexta. uestis erat nobiliū tam uirorū quàm mulierum, cuius limbus & oræ erant purpureæ,idcirco prætexta appellata.Hac,et si magistratuū etiā esset, tamē potißimū pueri, usq; ad annū decimumseptimum utebantur, quo tempore togam puram uirilemq; sumebāt:puellæ donec nuberent.Post.206 b, Cōsul unguentis oblitus cum toga prætexta, quā omnes prætores ædilesq; tum abiecerāt, irrisit squalorem uestrum.et I.V.243 a, Aediles cum toga prætexta et sella curuli.de Am.102 b,Pueri togam sumentes,prætextam deponebant.I.V. 99 a,Eripies igitur pupillæ togā prætextā.I.V.107 a, Pupillus cū toga prætexta,sine bulla. & Q.313 b,Toga prætexta.I.C. 105 a, Tōgillum mihi eduxit, quam amare in prætexta calumnia cœperat.

Prætextatus,a,um. qui nondū uirilē togā sumpsisset.I. A.169 a,Tenes'ne memoria prætextatum te decoxisse?& Q.313 b,|I.P.18 a,Tu S.Clodium,qui nunquā antea prætextatus fuisset, ludos facere,et prætextatū uolitare passus es.Att.88 b,Magnus enim prætextatus illo die fuit.pro Mur.126 b,Prætextati triumphantiū filij.& I.V.106 b, Pupillus prætextatus.

Prætor,oris.qui cū imperio prætorio est,Quæsitor.At. 148 b,Prætores ius dicunt,ædiles ludos parāt.pro Mu. 134 a, Sapiens prætor offensionem uitat æqualitate decernendi, beneuolentiā adiungit lenitate audiendi.pro Cluent. 42 b, Prætores urbani, qui iurati debent optimum quēq; in se lectos iudices referre.pro Cæc. 291 b, Prætor qui dies totos aut uim fieri uetat,aut restitui factum iubet,qui de foßis,de cloacis,de minimis aquarum itinerumq; cōtrouersijs interdicit. pro Pom.4 a,Prætor primus centurijs cūctis renunciatus sum. pro Flac. 147 b,Iustißimus prætor.Itē, Iuris disceptator,qui priuata iudicet, iudicariue iubeat.de L.185 b, Prætor esto, quotcūq; senatus creuerit,populus ue iusserit, tot sunto.pro R.P.124 a, Accusaui de pecunijs repetundis,iudex sedi, prætor quæsiui.

Prætorium,rij.domus uel tabernaculū prætoris,ut quæstoriū quæstoris,domus prætoria.de Diuin. 95 b, Cum Sylla in agro Nolano immolaret ante prætorium.I.V. 214 b,Imperat suis, ut candelabrum illud in prætorium deferrent.

Prætorius,a,um.I.V.265 b,Onera et merces in prætoriā domū deferebantur.de D. 94 b,Cùm C.Coponius prætorio imperio claßi Rhodiæ præesset.Cæ.Ep.118 a,Prouinciæ,quæ prætorij pro prætore obtinerēt.At.256 a, Cōsulares et prætorij uiri.& Post.201 b,Vir prætorius.Of.7 a,Quæ quidem pleraq; iure prætorio liberātur.I.C.109 b,Cohors prætoria.

Prætura,ræ.Prætoris munus.pro Fl. 147 a,Prætura iurisdictio res uaria et multiplex ad suspiciōes et simultates.pro Mu.136 b,et 127 b,et I.V.59 a,Prætura Murenæ ꝓbata in iure,grata in munere,ornata in prouincia.

Præuaricatio,onis.Par. 241 a,Præuaricationē accusator esse definiat,omnē iudicij corruptelā ab reo: defensor aūt nō omnē,sed tantūmodo accusatoris corruptelā ab reo.et ib. Verus accusator,cui contrariū est nomē præuaricatiōis.pro Cæl.42 a,At præuaricatiōe est Ascitius liberatus.et Ep.117 a,Dicere causam præuaricatiōis.Itē,At ego id ipsum quod Diogenes Chaldeis quasi quadā præuaricatiōe cōcedit,nego posse intelligi.Q. F.317 a,Drusus erat præuaricatiōe à tribunis absolutus.

Preuaricator,oris.accusator,ab reo pecunia corruptus, falsus accusator.Par.241 a,Præuaricationis nomen significat eū, qui in cōtrarijs causis quasi uariè esse positus uideatur.I.V.4 a,Virū te perfidiosum an præuaricatorem existimari mauis?Cæl. Ep.121 b,Præuaricator causæ pub. I. P.84 b, & I.V.64 a,Piso præuaricator Catilinæ quondam,nūc ultor.I.A.105 b,Vereor ne mihi præuaricatorē apposuisse uidear, qui me non solum meis laudibus ornaret, sed etiam honoraret alienis.

Præuaricor,ris.colludo.In Ver. 120 b,& pro Cluen. 29 b,Hoc quanquam sedulò faciebat,tamen interdum non defendere,sed præuaricari accusatiōi uidebatur. de Arusp.253 b, Clodius à Catilina pecuniam accepit,ut turpißimè præuaricaretur.At.65 a, Quem fremūt omnes præuaricatum, &c.

Præuenio,nis.præripio,antefero.de Off.59 a,Hæc Panætius credo persecutus fuisset,nisi aliquis casus aut occupatio consilium eius præuenisset.

Præuerto,tis.anteuerto,præuenio. de D.82 a,Ita tamen si uacas animo, neq; habes aliquid quod huic sermoni præuertēdū putes. pro Sy.175 b,Nemo unquam me tenuißima suspicione perstrinxit,quem nō præuerterim.

Præuideo, des. prospicio, animo prospicio,cogitatione præcipio,præsentio,præcaueo.de N.58 b, Multa augures præuidēt.I.V. 239 b,Præuideo quod sit defensurus Hortēsius. de D.96 a, Ita futura eloquentia præuisa in infante est.I.Ver.221 b,Res mihi tota præuisa atq; præcauta est.de Som.130 b, Animus præuidet, &c.

Præuolo,as. de N.51 a, Grues in tergo præuolantiū colla, & capita reponunt.

Pragmaticus,a,um. expertus, in agēdo uersatus. Attic. 35 a, Pragmatici homines cauere iubēt, et uetant credere.& 223 a, Tu si quid pragmaticū habes,scribe.de Orat. 107 a, Itaq; illi, &c.& qui pragmatici nominantur.de Or.101 b,Quidā ministros se præbēt in iudicijs oratoribus

oratoribus ijs q apud Græcos πραγματικοὶ uocātur.

Prandeo,des,prandi,& pransus sum.Ep.199 a,Itaq; scito Caninio consule neminē prandiße.& Atti.68 a,Sed prandimus in Arcano.pro Cluen.53 a,Cùm in eius nuptijs more Larinatium multitudo hominum prāderet, uenenum Habiti consilio paratum.

Prandium,dij.I.V.86 a,Quid ego istius prandia et cœnas commemorem?& I.A.179 b, Quid prandiorū apparatus proferam? At.68 b, Antecesserat Status, ut prādium nobis præberet.pro Cl.53 a,Dico illum cum ad illud prandium crudior uenisset, & ut ætas illa fert,sibi tū nō pepercisset,ęgrotasse.pro Mur.140 a, Si gladiatoribus uulgò locus tributim,& item prandia,si uulgò essent data.pro Mur.141 a, At spectacula sunt tributim data,& ad prandium uulgò uocati & ibid.b, Ad prandium inuitare.Of.45 a, Vt Oresti nuper prandia in semitis decimæ nomine,magno honore fuerunt.

Pransus,a,um.pro Mil.112 a,Adde inscitiam pransi,poti,oscitantis ducis.

Pratum,ti,pratorum uiriditas.de Sen.89 a,& 88 a.

Pratulum,li.de Cla.167 a,In pratulo.Qu.F.318 b,Iugera L.prati Cœsius rigaturum facilè te arbitrabatur. & pro Dom.233 b,& ad At.188 a.

Prauè.de Fin.70 a,Ille porrò malè,prauè,nequiter, etc. Acad.45 b,Zeno rectè facta in bonis actionibus ponebat:prauè,id est peccata,in malis.

Prauitas,tis.uicium,peruersitas,deformitas.de Orat.97 b,Ne mala consuetudine ad aliquam deformitatem prauitatemq; ueniamus.& de Fin.136 a,Prauitas & imminutio corporis.Tus.215 a,Ex quo prauitas mēbrorum, distortio,deformitas.In Vat.31 b, Quæ tāta prauitas te mentis tenuit,ut,&c.de Or.217 a, Imitari prauitatē oris alicuius. Qu.de Pet.211 a,Da operam ut eam de illa prauitate animi deducas.Tus.243 b,Aegyptiorum mētes imbutæ prauitatis erroribus.de Fi.70 b,Qualis ista philosophia est, quæ non interitum afferat prauitatis? Acad.7 b,Præstare in aliqua prauitate.Par.119 b,Prauitates animi rectè uicia dicuntur.de L.166 a,An corporis prauitates si erunt perinsignes,habebunt aliquid offensionis,animi deformitas non habebit?

Prauus,a,um.peruersus,distortus)(Rectus.de Or.161 a, Recta et praua tacito quodam sensu dijudicamus.de Fi. 115 b,Si qua in membris praua,aut debilitata,aut imminuta sunt.Acad.9 b,& 46 b,Interesse oportet ut inter rectum & prauum,sic inter uerum & falsum. Tus.115 a,Sed non distorta,neq; praua.de Fin.71 b, Bestiæ deprauatæ esse non possunt,prauæ tamē poßunt.Or.201 a,Recti prauiq; partes pro S.R.50 a,Nihil ab hoc prauum et peruersum produci posse putāt.de L.162 a,Nec solum in rectis, sed etiam in prauis actibus insignis est humani generis similitudo.

Πρᾶξις.I.Actio.

Praxiteles.opifex nobilis, qui signa ex lapide et marmore faciebat.I.V.200 b,ad Her.lib.4.

Praxitelius,a,um.de D.118 b,Praxitelia capita.

Precariò.prece,uel precibus.de Or.158 a,Atq; ut precariò,nō ui uenisse uideatur.& I.V.247 b,Etiā si precariò essent rogādi.et pro Cæl.43 a,cōt.Rul.89 a,Etiā ne si ui eiecit,si clàm,si precariò uenit in possessionem. et pro Ce.302 b,Nec ui, nec clàm,nec precariò poßidere.

Precarius,a,um.Oct.331 a, Facere quæstum precarium. & Br.At.285 a,Petere salutem precariam ab aliquo.

Precatio,onis.pro Mur.124 a,Si illa solēnis comitiorum precatio consularibus auspicijs cōsecrata tantam habet uim & religionem,quanta,&c.Tus.173 a,Simili precatione Trophonius & Agamedes usi dicuntur.de N.70 a, In augurum precatione fluminum nomina uidemus. et 39 b,Itaq; in ea dea,quæ est rerum custos intimarum, omnis precatio & sacrificatio extrema est.

Precis,ci.rogatio,precatio,rogatus,obsecratio, obtestatio,execratio.Att.179 b, Quintus non modò non cum magna prece,sed acerbißimè scripsit.ad Here.17 a,Nec prece,nec precio, nec gratia, nec simultate à recta uia deduci oportet.de Inuen.47 a, Si prece et obsecratione humili utemur.Att.281 a, Quare noli expectare longas preces,intuere meipsum,qui,&c.At.284 b, Preces seruientis aduersus regem.Att.149 b, Ego autem non tam γοητείαν huius timeo,quàm παρανάγκην. αἱ γὰρ τῶν τυράννων δεήσεις, inquit Πλάτων, οἶσθ' ὅτι μεμιγμέναι ἀνάγκαις εἰσίν. I.V.222 a, In precibus & gratulationibus non solum id simulachrum uenerari,sed etiam osculari solent.pro Pl.280 a, Eorum preces & uota de meo reditu audiui. pro Domo, 141 b, Cùm diuinum numen scelere uiolatum placare cogeretur.de N.9 a,Nihil sentiens deus nunquā nobis occurrit,neq; in precibus,neq; in optatis,neq; in uotis.pro Cl.58 b,Nocturna illius sacrificia sceleratasq; preces, & nefaria uota cognoscimus.I.P.88 b,In quo dij immortales meas preces audiuerunt,id est,execrationes.Qu.F.32 a,Nisi incredibilis contentio & preces Pompeij fuissent. pro Syl. 177 b, Literæ per quas ille precibus à Sylla petit, ut gladiatores emat.At.280 a,Nihil tuli grauius quàm me nō posse matris tuæ precibus cedere.Qu.Fr.305 a,Quod precarēt deos,nisi meas preces audire desijssent.

Precius lacus.pro Mil.115 b.

Precor,aris.precibus peto,preces adhibeo,opto,peto,imploro,quæso,deprecor,supplico, obtestor. I. V.216 a, Verres in iudiciū uenit,ubi ne precari quidē deos, atq; ab eis auxiliū petere poßit.& de N.24 b,Dij, quos nos colere,precari uenerariq; solemus.et 25 b,Quid ueneramur,quid precamur deos? ad He.41 a, Cū Gracchus deos inciperet precari,cursim isti impetum faciūt. pro Cor.66 b,Vt deos immortales sciētia peregrina,mente domestica precarentur.Q.F.305 a,Sed hæc utinam non experiare,quod precarer deos, nisi meas preces audire desijßēt:uerūtamen precor,ut his infinitis nostris malis conuēti sint.de N.77 a,Stultitia est,à quib.bona precamur,ab ijs dantib.nolle sumere.Tus.173 a,Sacerdos precata à deo dicitur,ut daret,&c. pro Mur.124 a, Quæ precatus sum à dijs immortalibus,&c.ut ea res mihi bene atq; feliciter eueniret,eadē precor ab ijsdem dijs immortalibus, ob eiusdē hominis consulatū unà cū salute reip.obtinendū,et ut,etc.et ib.Idē ego precatus sum,ut uobis ea res faustè,feliciter,prospereq; eueniret.de Am. 170 a,Precari amicis ab indigno,supplicare.I.C.170 b, Nunquam ego à dijs immortalib.optabo Quirites,inuidiæ meæ leuādæ causa,ut audiatis,etc.pro Rab.91 a,Ab Ioue optimo maximo,cæterisq; dijs deabusq; immortalib.pacē & ueniā peto,precorq;,ut,etc.I.C.110 b,Deos immortales precari, uenerari, atque implorare debe-

Universidad de Deusto Biblioteca

tis,ut urbem defendant.pro Dom.242 b,Vos precor,deprecor,quæso,et obtestor,ut si,etc.Tus.251 a, Paulus Persæ precanti ne in triumphum duceretur,inquit,etc.I.A.193 a, Ita uerò Quir.ut precamini, ueniat, ut huius amentiæ pœna in ipsum recidat. pro Sest.29 a, Quibus utinam euenissent ea,quæ tum homines precabātur. I. P. 86 b, Vtrum tandē optabilius putas,sic exire à patria,ut omnes sui ciues salutem,incolumitatem,reditum precētur,(quod mihi accidit) an quod tibi proficiscēti euenit,ut omnes execrarentur,malè precarentur,unam tibi illam uiam & perpetuam esse uellent.Or.127 a,Omnia semper pro amicorum periculis,nihil unquam pro me ipso deprecor.I.P.88 a,Nec ego si unquam uobis mala precarer,quod sæpe feci, in quo dij immortales meas preces audiuerunt,morbū,aut mortem, aut cruciatum precarer,Thyestea ista execratio est.I.P.89 a,b, Hæc ego semp de uobis expetiui,hæc optaui,hæc precatus sum.

Prehendo,dis.capio,prēdo.de Or.105 b, Deinde ipsum Crassum manu prehendit,& heus tu,inquit,etc.de Cla. 172 b,Dein cum ociosus stylum prehenderat,flaccescebat oratio.de D.93 a,Visum tibi esse C.Mariū,prehendisse eum dexteram tuam,et bono animo te iußisse esse. pro Quin.4 b,Sex. Alphenus seruulum unum, quē iste prehenderat,abducit.In Ara. Quorū stirpes tellus amplexa prehendit.de Leg.168 b, Cum ipsum ea moderantem & regentem penè prehenderit.

Prehenso,as.prenso.l.Prenso.

Premo,mis.urgeo.de Or.104 b,Cùm inuidia & odio populi Galba premeretur. de Cla.196 b, Cursum ingenij tui Brute premit hæc importuna clades ciuitatis. Epist. 126 a,Spero si te uiderim,& ea quæ premant,et ea quæ impendeāt,me facilè transiturum pro S.R.34 b, Quæ neceßitas te tanta premebat?contra Rull.62 b,Ne urbē hanc urbe alia premere atq; urgere poßitis. Antequā. 193 a,Nō odio bonorū,sed inuidia premor malorum.de D.117 b,Premā te,cū ex te causam uniuscuiusq; rei exquiram.de D.120 a, Galli cantu plausuq; premunt alas.

Prendo,dis.prehendo,prenso,ambio.pro Cl.25 b, Cum tabulas prēdisset Oppianicus,digito legata deleuit. Ac. 46 b,Comprehensio similis ijs rebus,quæ manu prenderentur.ad Br.91 b,Vt gubernacula reipub. prenderē. At.189 a,Prende C.Septimium.Ep.121 a, Renunciatum nobis erat, Hirrum diutius dicturum : prendimus eum, non fecit.

Prensatio,onis.ambitio.At.1 a,Fuit hæc illius præpropera prensatio.

Prenso,sas.prendo,prehenso,ambio.de Orat.94 a,Cum peterem magistratus, solebam in prehēsando dimittere à me Scæuolam.At.1 a, Prensat unus Galba sine fuco et fallacijs,more maiorum.& ib.Nos autem initium prensandi facere cogitabamus,&c.

πρέπον.l. Decorum.

Pressè.de Cl.183 b,Attenuatè presseq; dicere. & de Ora. 147 a,Presse,æqualiter,& leniter dicere.Orat.207 b, Presse & angustè definire.d Fin.111 b , Mihi placet agi subtilius,& ut ipse dixisti,preßius.Offic.27 a,Imitatio pressè loquentium,& leniter.

Pressus,a,um.de Cl.169 a, Asiatici parum preßi.)(. et nimis redundantes.& 182 b,Pressus orator.de Ora. 113 b, Thucydides uerbis aptus & pressus.de Or.117 b,Ora-

tio pressa.)(.In qua inest luxuries quædam.

Pressus,sus.compreßio.de Ora.146 b,Ipso pressu oris et sono.& de N.47 b, Hic pressu duplici palmarū continet anguem.Tus.187 a, Sic animus intentione sua depellit pressum omnem ponderum.

Pretiose.eleganter,artificiose,operosè.de Inu.77 a,Vasa magnifica & pretiose cælata.

Pretiosus,a,um.multorum nummorū, magni pretij.)(. Vilis.pro Qu.R.49 b,Facies non erat,ars erat pretiosa.& In A.173 a,Pretiosa uestis.de Fi.83 b, Non minor uoluptas percipitur ex uilißimis rebus,quàm ex pretiosißimis.Off.70 a,Equi pretiosi iacturam facere.In Sal. 275 a, Et dic unde tu pretiosißimos hortos paraueris?

Pretium,tij.merces,præmiū.I.V.245 b,Pretio atq; mercede minuisti maiestatem reipub.& 164 b,Merces pretiumq; impudentiæ.pro Dom.217 b, Cum ab eo merces tui beneficij, pretiūq; prouinciæ meo sanguine tibi esset persolutum.In V.133 a,Ab isto & pretio, qui uoluit istum ordinem,pretio mercatus est.& 120 a,Autoritas pretio superabatur.I.V.199 a, Annona pretium non habet.pro Qu.R.50 b,Nunc iacēt pretia prædiorum.pro Qu.R.49 b,Communem esse factum gratis,qui pretio proprius fuisset.I.V.207 a, Audierāt alicuius pretij scyphos esse.et de In.53 a,Vestē pretij maioris habeo quàm tu.I.V.201 b,Res alicuius pretij.Quin.Frat.302 b, Noli spectare quanti homo sit,parui enim pretij est, qui iam nihil sit.I.V.231 a,Vendere aliquid paruo pretio.pro S. R.40 b,Mercari aliquid magno pretio.& ibi.Enumerare pretium.contra Rul.80 a,Hic ager quoquo pretio coemptus erit, tamen ingenti pecunia uobis inducetur. pro Font.277 a,Falsum est ob uacationem pretium datum,cum immunis nemo fuerit.pro S.R.30 b,Quomodo persuasit?pretium dedit?cui dedit?pro Ce.28 b, Nec pretio quidē corrumpi iudex in eiusmodi causa potest. At.228 a,Pendere pretium.Item:Vel impēso pretio.At. 197 b,Constituere certum pretium.Ep.96 a,Nunc quoniam tuum pretium noui , in licitationē potius ponam, quàm illud minoris ueneat.ad He.17,Nec prece,nec pretio,nec gratia,nec simultate à uia recta deduci oportet. Ep.192 b,Non sine magna mercede,id est,pretio.Of.73 b,Vt si prædonibus pactum pro capite pretium nō attuleris.de In.76 b,Pretium pro præmio.At.194 a,Nec tamen ista pretia hortorum pertimueris. Off.37 a,Pretio & mercede duci ad aliquid faciendum.

Priamus,mi.rex Troiæ atq; Asiæ.Tus.166 a, Quinquaginta filios Priamus habuit,é quib. decem et septem iusta uxore nati.

Pridem.dudum.Ep. 65 a, Quod ad me pridē scripseras. & I.V.202 a,Demonstrat quàm pridem sibi hæreditas uenisset. pro Qu. R. 46 b , Quàm pridem hoc nomen Fanni in aduersaria retulisti?

Priene,nes.Biantis patria.Off.117 a.

Pridie.ante diem.)(.Postridie.Att.12 a , Pridie quàm has literas dedi, Coß.conueni.et 250 b,Pridie quàm hæc scribenda,id est,III.nonarum.At.183 b,& Ep.14 a, Philotimus pridie eius diei uenit.Att.75 b, Dederam Ephesi pridie,has dedi Trallibus. At.li.2, Pridie compitalia.At. 149 a,Pridie quinquatrijs. At.47 b,Ex ante diē Nonarū Iun.usq; ad pridie Cal.Septemb. id est,à pridie Non. Pl.152 b, Ad pridie idus Maij.Ep.243 b, Ante diem ter. non.

non.sept.At.42 a,Hæc est pridie data quàm illa.Att.74 a,Memmius qui pridie quàm ego Athenas uenirē,Mitylenas profectus erat.In Ant.211 a, Non auditis sentētiam meam flagitari?cui cum pridie frequentes essetis assensi,postridie ad spem estis inanem pacis deuoluti.

Primarius,a,um.principum aliquis,uel unus.)(.Secūdus, postremus.de Sen.90 a, Vir primarius populi.& de Fi. 89 a,& pro Fla.156 b,C.Plotius senator,uir primarius. Ep.50 a,Vt cum aliquo adolescente primario coniūctā ætatem ageret.de Finibus,101 a , Sic in uita non ea quæ primario loco sunt , sed ea quæ secundū locum obtinēt, προηγμένα,id est,producta nominētur.I.V.107 a,Fœmina primaria.& 78 b,et 193 b,& 269 b,Vir primarius.

Primigenius,a,um.de L.175 b,Vel primigeniā à gignēdo,id est,Fortunam.

Primipilus,li. primus,uel primæ cohortis siue centuriæ triariorum centurio.pro Cor.62 a,L.Martius primipili centurio.I.A.243 a, Aquila primipili.de D.96 b,Cēturio primipili.& ibi.Signifer primi hastati.et At.li.5.

Primò.primum,initiò,à primo,principiò.de Cl.168 b,Isocrates primò artem dicendi esse negauit.& Tus.229 a, bis.de Ora.138 b,Tantum impelli primò iudex debet,ut, &c.pro Cl.20 a,Primò,&c.deinde,&c. & pro S.R. 38 a,& ibi.Initiò,&c.deinde,&c.Or.119 a, A' primo, &c.deinde,&c.pòst,&c.

Primordium,dij.principiū,causa.de Leg.170 b, A' dijs immortalib.sunt nobis agēdi capienda primordia. Par. 230 b,Primordia rerum,& quasi præcurrentia.

Primores,rū.summæ uel extremæ quæque res. pro Cæl. 43 a,Aliquid primoribus labris gustare,et extremis(ut dicunt)digitis attingere:id est,leuiter.de Or.92 a, Quæ isti rhetores ne primoribus quidem labris attigerunt:id est,ne attigerunt quidem.l.Labra.

Primùm.primò.de N.22 a, Quæro igitur,uester deus primùm ubi habitet:deinde,etc.pro Syl.175 a, Primùm ne, &c.deinde ne,&c. postremò,ne,etc.D.Brut.Epi.172 a, Primùm omnium non te fugit, &c. de N.50 a,Serpētes quædam simulac primùm niti possunt,aquam persequūtur.Ep.222 a, Cum primùm in eam insulam ueni.Ep. 151 b,Vt primùm potestas data est.& 64 b, Vt primùm attigi forum.de In.90 b, Nunc primū,&c. de Le.169 a,Equidem qui nunc primùm huc uenerim,satiari nō queo. I.A.200 b,Quo die primùm cōuocati sumus,ieci, &c.

Primus,a,um.in numero primarius,princeps.)(.Postremus,nouißimus.I.V.254 a,Postremam quamq; nauē piratæ primam adoriebantur.Ep.150 a,Primæ tuæ sententiæ,&c.posteriores,etc.notißimæ mihi sunt.Atti.121 b, Secundis Saturnalibus,& tertijs Saturnalibus.& 112 a, Or.197 a,Prima enim sequentem,honestū est in secūdis tertijsq; cōsistere.de N.71 a, Aesculapius, qui primus uulnus obligauisse dicitur.ad Her.33 b,De quibus exornationibus nominatio est prima.de Fin.110 a, Peripatetici primi ex omnibus philosophis docuerūt,etc.Or.218 a,Qui numerus in primo uiget, iacet in extremo. Tus. 223 b,De morte & dolore primo & proximo die disputatū est.I.P.79 b, Me quæstorē in primis ædilē priorē, prætorem primum pop. Rom. fecit. pro Sest.4 a,Qui Trib. pl. primus inter homines nobilißimos factus est. Of.72 b,Vtilia & prima summa habemus.de Vn.196 a, De his igitur quæ diximus,hæc sit prima distinctio.I.V.

145 b, Recita mihi quæso hūc primū libellū,deinde illū alterū libellū Canuleij.I. V.162 a, Quinq; primi accitu istius euocantur.de N.74 b,Sex primi.pro S.R.22 b,Decretum fit,ut decem primi proficiscantur ad L. Syllam. Ep.36 b,Prima duo capita epistolæ tuæ.I.V.141 b,Euocat ad se Centuripinū magistratū & decē primos. de N. 6 a, Primis labris,id est,primorib.labris gustare aliqd. pro S.R.21 b,Aliquis genere & nobilitate sui municipij facilè primus.In V.208 a,A. Lysone Lilybetano primo homine.)(.Postremo.I.V.276 b,Dyrrhachinus primus ciuitatis.I.V.126 b,Sthenius in primis Siculorū in dicendo copiosus.I.V.126 a,Oppidum Himera in primis Siciliæ clarū & ornatū.de N.24 b,Democritus uir magnus in primis.de Or.144 a,In primis hoc à se coanimaduersum esse dicebat.l.In primis.de In.62 a,Cum Crotoniatæ in Italia in primis beati numerarentur.I.V.162 a,Homo in primis improbißimus.de Or.123 b,Si omnes debēt certè in primis imperatores. At.68 a,Cum ad me frater uenisset,in primis nobis sermo de te fuit.de Finib.117 b, Illud uerò minimè consectariū,sed in primis hebes.I.V. 122 b,Homo domi suæ cū primis locuples.& 104 a,Homo cū primis honestus.& de Ora.129 a,Sapiens homo cum primis nostr.: ciuitatis.Ep. 14 a,Ego autē cùm illa sequor,tum hoc nō in postremis,quod,&c.At.14 b, Amoris erga me tibi primas defero.l.Partes.de Na.5 a,Ad quem tum Epicurei primas deferebant.de Cl.193 b,Primas in causis agebat Hortensius.Ora.122 a,Non possum equidem non ingenio primas concedere. At.122 a,Primo quoq; tempore aliquid fieri,uel agi.219 b, & 289 a, & 130 a,& I.A.220 b,Primo quoq; die.de In.69 b,Eiusmodi iniuriæ ut de eis indignum sit nō primo quoq; tempore iudicari.& In Verr.213 a,Acad.13 b, Me tibi primum quidq; concedente.& de Fi.87 a,Prima quæq; abuolat, id est,uoluptas. At.138 b,Tu as nūc epistolas à primo lego, hæ me paulùm recreant, primæ mouent, & rogant, ne,&c.proximæ ostendunt,&c.At.125 a,Sed hoc à primo cogitauit:id est,ab initio.de Diuina.116 a, Quæ autē inconstantia deorum est,ut primis minentur extis,bene promittant secundis.

Princeps,pis.primus.primarius,author, inuentor , dux, optimates,coryphæus,excellens, columē, qui cæterorū obtinet principatum, qui honestißimum locum ciuitatis tenet,qui sentētiæ principatū tenet,qui primos ordines ducit,qui omnium animantiū tenet principatū. de Na. 5 a,Tres enim trium disciplinarū principes conuenistis. de Ora.103 a,Pericles plurimos annos princeps consilij publici fuit.de Ora.148 b,Princeps sententiæ in senatu, dux regendæ ciuitatis,author publici cōsilij.de Ar. 257 a , Sed tamen eorum omnium hic dux est atq; princeps. de Orator.89 a,Harum disputationum inuentor ac princeps Plato.de N.59 b,Socrates princeps philosophorū. Academ.33 b, Zeno qui inuentor ac princeps Stoicorū fuit.de In.46 b,Exordium princeps omnium debet esse. de Clar.194 b,Hi tum in Asia rhetorum principes numerabantur. Orator.202 b,Longè omnium, quicunque fuerunt,grauitate dicendi princeps Plato.& Quin. Fr. 291 b,Princeps ingenij & doctrina Plato.de Ar.257 b, Senatus princeps salutis mentisq; publicæ. pro Flac. 157 b, Vsque eo orba fuit ab optimatibus illa concio,ut princeps principum esset Mæandrus.pro Domo, 226

Universidad de Deusto
Biblioteca

d, Cn. Pompeius longè princeps ciuitatis. & 235 b, Vir princeps orbis terræ. de Nat. 76 d, Cur tot ciuitatis principes à Cinna trucidati. de Or. 141 a, Natura huius boni princeps est. de Fin. 77 b, P. Decius princeps in ea familia consulatus. Epi. 146 b, Deinde se, & senatui, bonisq; omnibus autorem, principem, ducem præbeat. & 198 d, Me principē senatui populoq; Rom. professus sum. I. V. 109 d, Sicilia princeps se ad amicitiā populi Romani applicuit, & prima omnium prouincia est appellata. de Cl. 171 b, Et nimirū is princeps ex Latinis hæc tractauit. de Ora. 154 b, Gorgias princeps ex omnibus ausus est, etc. Acad. 44 d, Principes qualitates. de Or. 215 b, Herodotus ille, qui princeps genus hoc ornauit. Attic. 15 b, Ego princeps in adiutorib⁹, atque adeò secūdus. de Clar. 178 a, Lōgè omnium in iure ciuili esse principem. I. V. 62 d, Is qui princeps in agendo est. Item, Qui partim in dicendo, partim in scribēdo principes extiterunt. Ep. 12 d, Cū in rep. Cn. Pompeius princeps esset. de Diuin. 126 b, Eudoxus in astrologia facilè princeps. I. V. 254 d, Vt quisq; in fuga postremus, ita periculo princeps erat. de Or. 93 d, Aliquis cōsilio ac lingua princeps. Epi. 153 b, Princeps ad omnia pericula. de Amic. 101 d, Amor princeps est ad beneuolentiam coniungendam. Acad. 44 d, Earum quæ litatum sunt aliæ principes, aliæ ex ijs ortæ. de Cl. 195 d, Cum essem in principibus patronis quinquenniū uersatus. pro Do. 243 d, Qui in mea salute principem locum autoritatemq; tenuistis. de Cl. 191 b, Is personam principis ciuis facile dicendo tuebatur. & de N. 59 b, Ille sc. princeps ciuem putat. de Ar. 250 d, Cum nostri imperatores ad illam ipsam principem arā uota persoluerēt. I. P. 86 d, Ciuitas in qua in principum numero uultus esse. Ep. 7 b, Quem tamē illi esse in principibus facilè sunt passi, euolare altius certè noluerunt. Ep. 137 b, Nos enim principi seruimus: id est, Cæsari. de D. 90 d, Quæ magi Cyro illi principi interpretati sunt. Tusc. 229 b, Leon princeps Phalisiorum. & 224 b, Princeps ille Argonautarū. Off. 28 b, Facta principū imitari. Ep. 12 b, Quales in repu. principes eßēt, tales reliquos solere esse ciues. ex Platone. At. 22 b, Te signifero ac principe. de Le. 187 d, Demetrius utraq; re excellit, nam & doctrinæ studijs, & regenda ciuitate princeps est. Parad. 123 d, Ex summis, inquiunt, principes ciuitatis sumus. Attic. 53 b, Ille legatos quindecim cum postularet, me principem nominauit. de Cl. 186 d, Is in princip. patronis aliquot annos fuit. Off. 28 d, Homo honoratus & princeps. In A. 213 d, Firmiani principes pecuniæ pollicendæ fuerūt. I. A. 219 b, Magnū est personam in repu. tueri principis, & c. In A. 229 b, Is princeps fuit ad conatum exercitus comparandi. de Vn. 203 d, Deinde ut illi principem se ducemq; præberet.

Princeps. pro acie atque ordine militari. Nam in legione Romana hæ acies erant, triarij, principes, hastati, uelites: quæ, præter uelites, singulæ in decem centurias diuidebātur. Hinc ad Brutum scribit Cicero, Nasennius Cretensi bello Metello imperatore octauum principem duxit: id est, octauum principum centuriam siue ordinem.

Principalis, le. princeps. ut municipalis. de Fat. 148 b, Causarum aliæ sunt perfectæ & principales, aliæ adiuuantes & proximæ. & ibidem: Assensio nō potest fieri nisi commota uiso, & ad id uisum proximam causam habet, non principalem. de Fat. 142 d, Non sequitur tamē, ut se

dere eos & ambulare principalibus causis definitum sit.

Principatus, tus. dominatus, primæ. de N. 31 b, Principatum id dico, quod Græci ἡγεμονικὸν uocāt, quo nihil in quoque genere nec potest nec debet esse præstantius. & de Nat. 94, Theophrastus mentem diuinū tribuit principatum. Off. 47 d, Eloquentiæ ergo à maioribus nostris est in tota dignitate principatus datus. & I. A. 238 d, Cassio mea sententia dominatum & principatum dedi: id est, eum plusquàm cæteros ornaui. I. A. 161 d, Cæsar qui tibi detulerat ex latronibus suis principatū. Ora. 202 d, Qui eloquentiæ principatū petet. de Fi. 101 d, Regius principatus: Tusc. 152 d, Tenere principatum. de Nat. 35 b, Sol, qui astrorum obtinet principatum. Ep. 15 b, Delere principatum summorum uirorum. de Fin. 101 d, Principatus regius. Epi. 54 d, Omnia delata ad unum sunt. de Vn. 195 b, An mundus ab aliquo temporis principatu ortus est. de Cl. 193 b, Primas in causis agebat Hortēsius. I. A. 248 d, Gallia huius belli administrādi principatū tenet. I. A. 256 b, Qui huius belli feret principatū. At. 209 b, Sermo ita inducitur cæterorum, ut penes ipsum sit principatus. Or. 329 b, M. Antontus cōcupierat regiū principatum. Of. 3 b, Hunc ueri uidēdi cupiditati adiūcta est appetitio quædā principatus. Of. 13 d, In hac elatione animi facilli mē pertinacia et nimia cupiditas principatus innascitur.

Principiò. primò, initiò, primum omniū. de D. 124 d, Ius augurum diuinationis opinione principiò constitutum est, postea reipub. causa conseruatum ac retētum. de Orat. 102 b, & 138 b, Nam si quæreretur, & c. constituendū putarē principiò, quis esset, & c. de Fin. 52 d, Principiò inquam in physicis, quibus maximè gloriatur, primum totus est alienus. Of. 3 d, Principiò, generi animantium omni est à natura tributum, ut, & c. Of. 25 b, Principio corporis nostri magnam natura ipsa uidetur habuisse rationem. Tusc. lib. 2, C. Marius rusticanas uir cum secaretur, principiò uetuit se alligari.

Principium, pij. ἀρχὴ, initium. primordium, principatus, introitus, exordium. proœmium, tyrocinium, rudimentum incunabula, seminariū, origo, causa, semen, stirps, ortus, autor, primū. de Pl. 138 b, Omnium rerum principia parua, sed suis progressionibus usa augentur. de Nat 6 d, Cuius principium aliquod fit, eius necesse est extremum. In Vat. 31 b, Omnium rerum magnarū à diis immortalibus principia ducenda sunt. de Cla. Or. 183 b, Omnium causarum unum est naturale principium. de Sen. 93 b, Animus semper agitatur, cuius motus nec principiū nec finem habet. Tusc. 159 b, Principij nulla est origo. nam ex principio oriūtur omnia, ipsum autem nulla ex re alia nasci potest. & ibi multa pulchra de principio. Of. 3 d, Principia & causæ rerum. Acad. 29 b, Principia rerum, ex quibus omnia constāt, & ibi de principijs rerum. de Fato, 149 d, Qui protrusit cylindrum, dedit ei principium motionis, uolubilitatem autem non dedit. et de Fin. 110 d, Principijs à natura datis, & c. & 1 b, His initijs tanquam seminibus à natura datis, & c. pro Cl. 204, Principijs cognitis multo facilius extrema intelligetis. Off. 51 b, Hoc autem est principium urbis, & quasi seminarium reip. de Somn. 130 b, Cæteris quæ mouentur, hic fons, hoc principiū est mouendi. pro Cor. 56 b, Qui principiū ritiæ tempus extremū principium habuit bellorum atq; imperiorum maximorum. Of. 62 d, Ea habemus principia

pia naturæ, quibus parēre debeamus. de Nā. 1 d, Scientiā est causa, id est, principium philosophiæ. pro Cæl. 49 b, Cuius criminis ego neq; principium inuenire, neq; euoluere exitum possum. & pro Pom. 4 d, Cuius orationis difficilius est exitum, quàm principium inuenire. Brut. 91 b, Natū omnino est principiū à me. Ep. 67 b, A principio coniurationis usq; ad reditum nostrum. Or. 216 b, Ad exitum à principio ferri, et à capite ita fluere, ut ad extremum ueniens consistas. de Fin. 114 d, A principio instituere aliquid, idq; perficere. de Nat. 22 d, Malè instituta ratio exitū reperire non potest. de N. 1 b, An à principio diį omnia fecerint. de Pro. 79 d, Iam inde à principio huius imperij. pro Corn. 63 d, Gaditani à principio sui generis ac reip. fluxerunt. pro Do. 241 d, Dixi à principio me, & c. & de Clar. 178 b, de D. 126 d, Non poteras hoc à principio dicere? Top. 227 d, A principio diuidere. & 224 d, A capite arcessere. At. 89 b, A principio audire amicissimè monentem. & At. 8 d, Att. 125 d, & Or. 217 b, A primo. pro Syll. 180 d, De principio, i. à principio. Off. 7 d, & 11 b, Ea quæ proposui in principio. de Or. 95 d, Exalbescere in principijs dicendi. de Or. 102 b, Quod in principio fieri in omnibus disputationib. oportere censeo. At. 164 b, Medere amabo, dum est ἀρχὴ. de Or. 128 b, In utroq; autem genere dicendi & principia tarda sunt, & exitus tamen spissi et producti esse debent. de Le. 159 b, Nūc iuris principia uideamus. et 163 d, Quocirca uereor cōmittere, ut nō bene prouisa et diligenter explorata principia ponantur.

Prior, us. superior, primus. Aca. 12 d, Priori posteriùs, posteriori superius non iungitur. et de Fi. 105 b, Quid posteriùs priori non conuenit? Epist. 17 d, Quod de Quintij Fratris negocio scribis, te priore æstate conficere non potuisse, & c. pro Plan. 270 d, Et ais prioribus comitijs Tarentinā tibi à Plancio esse concessam: id est, superioribus. et Epist. 189 b, Anno priore, id est, superiore. I. P. 79 d, Me quæstorem in primis ædilem priorem, prætorem primum populus Romanus fecit. de Cla. 272 d, Et si utriq; primas, priores tamē destruit Lælio. de N. 26 b, Primum, & c. deinde, & c. tum, etc. postremò, etc. nos autem quæ priora duo sunt, sumamus: tertium et quartum puto in aliud esse tempus differenda. I. V. 265 d, Indignū hoc uideo uideri omnibus iudices, et id iam priore actione, cum hæc testes dicerēt, intellexi: id est, prima. & 111 b, & 170 d, & 112 b, & 156 d, de N. 18 d, Itaq; in illis sectis eius sententijs, quas, & c. hæc, ut opinor, prior sententia est, quod, & c. de Or. 160 d, Atq; illi placet ordiri à superiore pæne, à posteriore finire. pro Qu. 1 b, Priore loco causam dicere.

Prisce. prisco more, horridè, asperè. pro Cæl. 44 d, Seuerè, & grauiter, et priscè agere cum aliquo. (: Remisse, leniter, urbanè.

Priscus, a, um. cascus, ut ait Ennius. antiquissimus. pro Pl. 232 b, Tusc. 153 b, Itaq; illud erat insitū priscis illis, quos cascos Ennius appellat. de N. 67 b, Ioues quoq; plures in priscis Græcorū literis inuenimus. de Ar. 250 d, Priscæ illa seueritas, & c. pro Do. 238 d, Verbis priscis et penè solemnibus bona alicuius consecrare. & de Or. 101 d, Verborum priscā uetustas. de Natur. 70 b, Heroicis temporibus. & Off. 45 d, Bonis temporibus. I. A. 203 b, Veteres illi admodum antiqui. de Vniuer. 201 b, Credēdum est ueteribus & priscis, ut aiunt, uiris, qui, & c. de Ora. 146 b, Illud quod loquitur, priscum uisum iri putat. & de Cl. 172 d, Verba paulò magis prisca.

Pristinus, a, um. uetus, antiquus. Epistol. 5 b, Vt pristinam tuam dignitatem et gloriam consequare. pro Mil. 101 b, Vetus consuetudo fori, et pristinus mos iudiciorum immutatus est. Antequàm. 94 d, Vt ego ad pristinum statum recidam. pro S. R. 43 b, Vestra pristina bonitas & misericordia. pro Clar. 56 d, Mulier incensa odio pristino. & pro Syll. 172 d, Ille labor meus pristinus, & c. In V. 68 b, Restitui in antiquum statum id est, pristinum.

Priuans, tis. ὑφαιρῶν. Par. 224 b, Sunt enim alia contraria, quæ priuantia licet appellemus latinè, græcè appellantur ὑφαιρετικά.

Priuatim. propriè.) (. Publicè. pro Quin. 34, Nec societas tibi quicquam debet, nec priuatim Quintius debuit. Ep. 56 b, Nulla enim me ipsum priuatim pepulit insignis iniuria. pro S. R. 37 d, Si hanc eirē priuatim S. Roscius mandauisset, & c. & ibid. In tantare quæ publicè commissa est. Antequàm. 192 b, Beneficia quæ singulis ciuibus priuatimq; dantur.

Priuatio, onis. amotio, diminutio, spoliatio. de Fin. 70 b, Quia dolori non uoluptas contraria est, sed doloris priuatio. & 56 b, Omni priuatione doloris putat Epicurus terminari summam uoluptatem.

Priuatus, a, um. suus, domesticus, proprius.) (. Publicus, cū potestate uel imperio. pro Sest. 8 b, Pro me uno ciue et bonos omnes priuato consensu, & uniuersum senatum publico cōsilio mutasse uestem. pro Qum. 3 d, Res quæ ipsius erāt priuatæ. & ibid. Priuata domus. de Fin. 90 b, Verbis in dicēdo quasi priuatis utūtur ac suis. Att. 106 d, Illud priuatius nō ascribis, etc. id est, magis ad me pertinens. pro Do. 222 d, XII. tabulæ uetant leges priuatis hominibus irrogari. de Ar. 248 b, Tua tum uirtus eadem fuit quæ priuato quondam proauo tuo. de In. 50 b, In fortuna quæritur, priuatus an cū potestate sit. Ep. 2 b, Cum imperio esse. de Sen. 81 b, Vita priuata & quieta. Of. 5 d, Sunt autem priuata nulla natura, sed aut, etc.

Priuernas, tis. à Priuerno oppido. de Or. 129 d, Testificatur pater, se tibi Priuernatem fundum reliquisse. & ibi. Fortè euenit, ut in Priuernati essemus.

Priuigna, gnæ. At. 209 b, De uxore Tuberonis & priuigna neq; possum iam abdere, neq; Tuberonem uolo defendere.

Priuignus, gni. ad uitricum nouercam ue refertur. nam is dicitur, cuius alter non est uerus parens. sic etiam priuigna. pro Clu. 57 b, Mulier in priuignorum funus nupsit. Qu. F. 523 b, Gabinium de ambitu reum fecit P. Sylla subscribente priuigno Memmio.

Priuilegium, gij. lex priuata homini irrogata. pro Do. 222 d, Vetant leges sacratæ, uetāt XII. tabulæ, leges priuatis hominibus irrogari id est enim priuilegiū. de Legib. 103 d, In priuatos homines leges ferri noluerunt, id est enim priuilegiū. pro Sest. 17 b, Cum XII. tabulis sanciū esset, ut neq; priuilegium irrogari, neq; de capite ciuis, nisi comitijs centuriatis rogari posset. Par. 121 b, Familiaris tuus de te priuilegiū tulit, ut sit in opertum Bonæ deæ accessisses, exulares. pro Do. 218 b, An licuit tibi de peste ciues indemnati ferre non legem, sed nefariū priuilegium? et 235 b, Cum indemnatum exturbares priuilegijs

Universidad de Deusto
Biblioteca

uilegijs tyrannicis irrogatis.Postq.210 b,Priuilegij uim & crudelitatem autoritate honestißimorum hominũ et publicis literis cõsignauit.de Cl.172 b,T.Libo rogationem in Galba priuilegij similem tulit.At.46 b, Quod cum Curione de priuilegio locutus es,est aliquid. de L. 186 a,Priuilegia ne irroganto.

Priuo,as.aufero,adimo,abrogo,mulcto,orbo,spolio, dispolio,expolio,excludo,expertem facio.)(.Augeo,orno.Top.224 a,Præpositio In, priuat uerbũ ea ui quam habebat.At.144 a,Aegritudo me somno priuat.de Fin. 145 a,Democritus oculis se priuasse dicitur.& Aca.9 b,Si quis aliquem oculis priuauerit.Ep.54 b, Noli patriam multis claris uiris orbatam priuare etiam aspectu tuo.& 75 b,Sic me liberalitatis fructu priuas.con.Rul. 63 a,Non enim unus afficitur beneficio,sed unus priuatur iniuria.de Fin.56 b,Priuari dolore.In A.222 b, Vos Ser.Sulpitium uita priuastis.& pro Rab.91 b,Vt alter uita crudelißime priuaretur.pro Quin.13 b,Non modò honestè partis bonis,sed etiam cõmuni luce priuari. & pro S.R.28 b,Priuare luce.Deseri uoluptatibus.l.Desero,id est,priuari.Attic.12 b,Priuare aliquem exilio.pro R.P.126 a,Demetrius aspide ad corpus admota,uita priuatus est.

Prius.antè.Att.62 b, Nihil prius mihi faciendum putaui, quàm ut tibi gratularer.pro Syll.179 b,Cum in Capitolium nos senatum conuocassemus,nihil est actum prius. pro Quin.2 a,Prætor iudicium prius de probro,quàm de re maluit fieri.141 b,Præstabo(si Cæsarem bene noui)eum prius tuæ dignitatis,quàm suæ utilitatis rationẽ habiturum.Amic.98 b, Quem fuit æquius,ut prius introieram in uitam,sic prius exire de uita.At.244 a,Ad te antea atq; adeò prius scripsi.Tusc.172 b, Antea enim Salaminam ipsam Neptunus obruet,quàm,&c.& ibi. Priusq; Bœotia Leuctra tollentur,quàm,&c.

Priusquam.antequam.de Or.145 a, Sed priusquam illa conor attingere,proponam breuiter,&c.In Vat. 29 b, Quod ego simulac te aspexi, priusquam loqui cœpisti, sensi.Ep.142 b, Tamen quid potius faciam, priusquam me dormitum conferam,non reperio.& 143 a,de Opt. 244 a,Vt ne quis corona donaretur in magistratu,priusquam rationes retulisset.pro Cor.58 a,Ac priusquam aggrediar ad causam,&c.quiddam de communi conditione breuiter commemorãdum uidetur.I.A.160 b, Cui priusquã de cæteris rebus respondeo,de amicitia pauca dicamus.pro Mil.121 b, Præclarè enim uixero, si quid mihi acciderit,priusquam hoc tãtum mali uidero. Qu. Fr.301 b,Ne de bonis quæ Octauij fuissent,diminui paterentur,priusquam Fundanio debitum solutum esset.

Prò,uel proh.l.Proh.interiectio est,exclamationem, uociferationem, & indignationem significans. I. A.166 b, Quæ res unquam,prò sancte Iupiter,in terris est gesta maior?Tusc.58 a,Prò deûm hominumq; fidem. & Tusc. 237 b,Proh deûm atq; hominum fidem.In V.255 a, Prò dij immortales,&c.

Pro loco,uel in loco.Or.205 a,Ennius pro Afris immutat Africam. Item ibid. Quia quasi summittunt uerba pro uerbis.Item ibi.In quibus pro uerbo proprio subijcitur aliud.Or.211 a,Sodes,pro,si audes:malle,pro magis uelle.de Orat.158 a,Ceres pro frugibus, liber pro uino.de Or.141 b,Dixit se dimidium eius quod pactus esset,pro

illo carmine daturũ.de Opt.244 a,Verbum pro uerbo reddere.de Se.91 a,Incerta pro certis habere, falsa pro ueris.de Cl.190 b,Hoc ipsum etiã posui pro argumẽto, quod ille cum,&c.egisset,&c.et ibi.Sic nos summi oratoris uitio pro argumẽto ad diluendũ crimen usi sumus. Qu.Fr.302 a,Licinius seruus apud patronũ Epicureum pro libero fuit.Br.Att.285 a, An hoc pro beneficio est habendum?pro Quin.18 b,Ornamẽtis alicuius pro spolijs abuti.pro S.R.20 a,Supplicia pro maleficijs suis metuere.I.V.109 b,Sicilia nõ solùm pro penaria cella, sed etiam pro ærario Romanis fuit.Of.5 a,Cõmunibus pro communibus uti:priuatis autem,ut suis.I.A.171 a, Quoniam condemnatũ esse,pro nihilo uis.l.Nihilũ.Att.286 b,Benefacta pro debitis exigimus.de Leg.171 b, Præcepta, quæ imperiti pro salutaribus mortifera conscripserunt.I.A.232 b,Bestia damnationẽ pro prætura putat.et 236 b,Tamen ego pro decreto putarẽ.de Se.81 a, Num censetis eum qui Aristides esset,Lysimachũ salutare solitũ?id est,pro Lysimacho.pro Mil.114 a, Vulnus quod acupunctum uideatur,pro ictu gladiatoris putari.I. V. 267 a,Cum Verres iam pro damnato mortuoq; esset.I. V.221 a,Tibi Marcelli statua pro patibulo fuit.Aca. 43 b,Quibus uerbis consuetudo iam utitur pro latinis.At. 25 b,Vnius Cato mihi est pro centũ millibus.Att.204 a, Iam istuc pro facto habeo. & de Inu.72 b, Habere aliquid factũ pro infecto.Ep.75 a, Rem nõ factã pro facta habeo.Att.12 b, Hoc pro mercede uel pro præmio tibi erit.Ep.89 b,Hæc pro certis ad te scribo.At.81 b,Omnia quæ certa non erunt,pro certo negato.de Inu. 58 a,Quæ Cum ambiguũ pro certo cõcesseris.de Diu.130 a, dubia sunt,ea sumere pro certis atq; cõcessis.Tus.232 a, Id sumũt pro certo & probato.Ep.116 b,Pro beneficio dare aliquid alicui.Ep.117 a, Pro absoluto haberi. Aca. 44 a,Vti aliquo uerbo pro latino.pro Sest.20 b,P. Sestius,qui pro occiso relictus est.pro Pl.272 a,Si mancipiũ pro fabro aut pro textore emimus. At.249 a, Ludi pro festis penè funesti extiterũt.de D.106 b,Potest accidere,ut signũ aliquod dubiè datũ pro certo sit acceptũ. de Pro.69 b,Occupare aliquid pro præmio alicuius facti.& ibi.a,Tribuere aliquid pro pignore. de D.112 b, Aliquid pro certo futurũ esse.I.P.91 a, Non'ne tibi nox erat pro die?caupona pro oppido?At.111 a,Sermone aliquo alicubi arrepto pro mãdatis abuti.At.117 a, Oram maritimã pro derelicto habere.At.152 a, Pro certo habemus de Cæsaris aduẽtu.et ib.Hoc pro certo habemus. de Or.143 a,Cũ tu omnẽ autoritatẽ uniuersi ordĩs pro pignore putares.aliter,propugnares.de N.58 b,Sui,ne putrescat,anima pro sale data est.I.A.221 b,Reddita est ei tũ à maiorib.statua pro uita pro Mu.138 a,Iudiciũ accusatoris in reũ pro aliquo præiudicio ualere.Of.61 a, Nã esse pro ciue,qui ciuis nõ sit,iustũ est nõ licere.I.Sal. 274 a,Qui patre nondum mortuo,pro hærede gesserit omnia.pro Ar.187 b,Ita se iã tũ gessit pro ciue. At.176 a,Quib.in miserijs una est pro omnib.de Am.111 b,Omnia alter pro altero suscipiat.I.V.143 a,In scriptura Siciliæ pro magistro est qdã L. Carpinatius.Ep.227 a,et I. V.143 l.Scriptura.et At.176 b, Terẽti' magnas operas in scriptura Asiæ pro magistro dedit.de Cl.171 b, Metellus pro L.Cotta dixit,accusante Africano.pro Cl.36 a,Hoc nõ modò nõ cont.me ualet,sed etiã pro me est.de Or.

Or.179 b,Hoc modò nõ pro me,sed cõtrà me est potius.Of.126 b,Antecedebat ut hæc tu pro rep.quæri existimare.de Ora.114 a, Ego pro sodali,et pro mea omni fama fortunisq; decerno.et ib.Omnia semper pro amicorũ periculis,nihil unquã pro me ipso deprecor.de L. 180 b,Exigere aliqd pro sua parte.l.Pars. pro Mil.109 a,Vẽdicare aliquid pro suo. pro Ses.3 b, Nihil prætermissũ est,quod aut pro rep.cõquerendũ fuit,aut pro eo disputandũ. de Or. 96 b,Quæ pro nobis sunt amplificãda,quæ pro aduersarijs sunt infirmãda.pro D.219 b, Idẽ pro salute mea populũ Romanũ obsecrauit. Postq. 210 b,Qui populũ Rom.pro me tanquã pro fratre aut pro parẽte nõ solùm hortatus est,sed etiam obsecrauit. de Or.91 a,Pro se quisq; eorũ certabat.Item:pro eo ac, pro eo ac si,pro eo quantum,pro eo quod,pro eo quomodo.l.Pro eo ac,& cætera locis suis.

Pro.secundũ, uel ex, uel propter. Attic.147 b,Spe tamen deducebar ad eã cogitationem,ut te pro tua admirabili ac singulari sapientia de concordia ciuium agi uelle arbitrarer.pro Pom.7 a,Horũ uobis pro uestra sapiẽtia est habẽda ratio. At. 130 b,Nõ enim pro tua prudẽtia debes illud solũ animaduertere, quod,&c.sed,&c. Ep.55 b,Reliqua tua pro tua prudentia considerabis.et 86 a,Non dubito pro tua singulari prudẽtia,quin perspicias,si,&c.Epi.228 b, Quæ quanquã ex multis pro tua claritate audiã,tamen ex tuis literis libentißimè cognoscam eadem.Quod & pro uetustate necesßitudinis, et pro beneficijs uestris, & pro dignitate ipsius facere debeo.Vale.Epist.257 b,Hæc pro tuo ingenio considera.At.264 a,Tibi pro tuis summis beneficijs gratias ago:id est, propter tua beneficia.I.A.210 b, Pro mea perpetua cupiditate uestræ dignitatis augendæ, quæso oroq; uos,ut,&c. & 248 a,Sed hanc mihi dißipationẽ, pro paterna necesßitudine et cõiunctione deposco, etc. de Ora.105 a, Quẽ omnes amare meritißimò pro eius eximia suauitate debemus.pro Clu.42 a,Qui à me pro eximia sua uirtute,summis honorib.quos, etc. honoris causa nominatur.pro Mu.144 b,Ego uos ꝑ mea summa et uobis cognita in rẽp.diligẽtia moneo,pro autoritate consulari hortor, pro magnitudine periculi obtestor,ut,etc.pro Clu.52 a,Quib.de reb.pro Cluentij uoluntate nimium, pro reipublicæ dignitate parũ,pro uestra prudentia satis dixisse uideor. Off.9 b,Videndum est, ut pro dignitate cuiq; tribuatur. Ep.252 b,Ego pro mea, tu pro tua, pro sua quisque parte ferre potuisset. Tuscul.172 a,Pro sua quisque facultate parat,&c.pro Qu.3 a, Romæ mihi nummorum facultas est, quam,si sapies,communem existimabis,pro fraterna illa necesßitudine, & pro nostra affinitate. pro Pom.4 b,Qui ad me pro necesßitudine,quæ mihi est cũ illo ordine,pericula rerum suarum detulerunt.pro Cluent.50 a,Si fieri hoc posse existimasset, pro illo odio,quod habet in ordinẽ equestrem fecisset, &c.contra Rul.86 a,Hæc ego uos concupisse pro uestra stultitia atq; intemperantia non miror.I. C. 119 b, Vterq; pro sua dignitate & pro rerum magnitudine,in summa seueritate uersatur.pro Mur.136 b,Neq; tamen senatus satis seuerè pro rei indignitate decreuit.Tusc.203 a,Hæc nequaquam pro opinione uulgi extimescẽda sunt.pro Arch. 191 b, Qua de re pro mea consuetudine breuiter dixi. Attic.189 b,

Pro malis rectè habebam.I.V.248 a,Ciuitatib. pro numero militũ pecuniarum summas describere. pro Cor. 67 a,Sic quæ ab hoc pro facultate huius,pro loco facta sunt,grata esse uobis debent.I. V. 90 a, In eam rationẽ pro suo quisq; sensu ac dolore loquitur.Att.245 b,Tibi pro tua natura semper placuisse eum, &c.Of.45 a, Quare faciendum est,modò pro facultatib.&c.de Na. 5 a, Huic disputationi pro tuo studio non est alienum te interesse.pro Fon.282 b,Videor hoc leuiter pro mea autoritate uobis præcipere posse. I.A.155 a, Misi pro amicitia,qui hoc diceret,&c.I. V.113 a,Is à Dione,pro hospitio, quod sibi cũ eo est,cognouit,etc.I.A.165 a,Querela misera quidẽ,sed mihi pro hoc gradu,in quo me S. P.Q.R.collocauit,necessaria. pro Põ.17 a,In quo omnes pro amplißimis uestris honorib. summã grauitatẽ esse cognoscitis.I.A.190, Sunt impij ciues pro caritate reipublicæ nimium multi, pro multitudine bene sentiẽtium admodum pauci. et 245 b,Sunt fortes illi quidem, sed propter memoriam rerum quas gesserũt,pro populi Romani libertate et dignitate nimis feroces:id est,ad libertatẽ & dignitatẽ.In A. 258 a,Pompeius,Cn.F.pro patris maiorumq; suorum animo, studioq; in rẽpublicã, suaq; pristina uirtute,industria,uolũtate fecit,quòd S.P.Q.R. pollicitus est operam suam,&c.ad Her.8 a, Pro testib. à testibus,secundum testes.I.A.170 a,Nunquã te mihi pro tuis in me iniurijs satis esse fructus putabas.I.A.231 b,Quis est,qui pro rerũ atrocitate deplorare tantas calamitates queat?Att.128 a, Quod tibi facilè me probaturũ pro tuo in me beneficio arbitrabar. Postquã. 204 a,Si pro uestris immortalibus in me meritis parum uobis cumulatè gratias egero,quæso, &c. Antequã.197 a, Non turpitudine uitæ,non pro magnitudine scelerum,non propter reliquæ ætatis infamiam pœnas iure & lege persoluo.pro Do.219 b,Quid mihi pro expectatione populi Romani, pro Cn. Pompeij meritis erga me, pro ratione mei temporis faciundum fuerit, non ignorant. pro Do. 234 a,Quam porticum pro amore,quem habetis in rempublicã,& semper habuistis,uestris manibus disturbare cuperetis.pro Dom. 235 a,Nemo fuit,qui non me pro suis opibus in illa tempestate defenderit.Epi.204 a,Si pro meis pristinis opibus possem,&c.Epist.216 a, Achaiæ ciuitates pro horum temporum perturbatione felices sunt, quod,&c. Ep.215 a,Vt suum negocium, pro causæ ueritate et pro sua dignitate conficiat.ad Heren.6 a,Vt pro tuo in nos officio,et nostro in te studio munus hoc accumulatißimè tuæ largiamur uolũtati. Ep.76 b,Credo me quidẽ tibi pro animi mei uolũtate & pro ea spe facultatũ, quã tũ habebamus, quã humanißimè potuerim rescripsisse.Tus. 203 a, Pro opinione uulgi.& 316 a,Pro rerum obscuritate.& Epist.155 a,Pro magnitudine rei. Attic. 123 b,Pro temporibus. & ibi.Pro rebus tuis gestis amplißimis. Att.106 b,& 111 b,Pro re nata.I.V.211 a,Pro imperio & potestate.pro Cl.33 a,C.Quintius illud iudiciũ pro potestate dimitti iußit. At. 126 b,Pro iure amicitiæ nostræ à te peto, &c. pro S.R.24 a,Hunc pro dignitate ne laudare quidẽ quisquam satis cõmodè potest. ꝑ S.R.43 a,Si omnes hospites huic pro patris eius hospitijs et gratia adesse uellẽt, is satis copiosè defenderetur. pro S.R. 35 a,Pro testimonio aliquid dicere.pro

Universidad de Deusto Biblioteca

Cl.45 a,Lētulus Popilium in iudicio de ambitu pro testimonio diligētissimè laudauit. In Va.29 a,Sed hesterno pro testimonio te esse mentitum,paulò antè imprudens indicasti.Pro socio arbitrum.L. Socius in fine.

Pro.ante.pro Mil. 101 b,Illa præsidia quæ pro templis omnib. cernitis.I.A.189 a,Pro æde Castoris sedens,&c. & 198 b,& 172 b,Pro æde Iouis Statoris hasta posita. pro Mil.Illa præsidia,quæ pro templis omnib.cernitis.

Proagorus Sopater.I.V.211 a,Dionysiarchū ad se proagorum,hoc est summum magistratum,uocari iubet. & 220 a,Discedens mandat Proagro Sopatro.ibid.Proagorus refert ad senatū.et 221 b, Proagori Sopatri iussu.

Proauus,ui.aui paterni uel materni pater. pro Cæl. 44 a,Pater,auus,proauus,atauus.de Fi.98 a, pro Mur.127 a,Proauus L.Murenæ et auus prætores fuerunt. Attic. 205 b,Tuditanus proauus Hortensij.et de Cl.183 b,Duo aui, & tres proaui.

Probabilis,le.uerisimilis,credibilis,tolerabilis, uēdibilis.de In.52 a, Probabile est id quod uerè fieri solet, aut quod in opiniōe positū est,aut quod habet in se ad hoc quandam similitudinem, siue id falsum est,siue uerū.de Fi.102 a,Est autem officium,quod ita factum est,ut eius facti probabilis ratio reddi possit.& Of.2 b,Quod cur factum sit, probabilis ratio reddi potest. Aca.26 b,Sed ea quæ uos percipi comprehendiq;,eadem nos,si modò probabilia sint,uideri dicimus.Par.116 a,Nihil est tam incredibile,quod non dicēdo fiat probabile.de D.111 b, Qui nihil sine aliqua probabili cōiectura et ratione dicūt.de Or.106 a,Alicuius disputationē nobis probabilem & propè ueram uideri.pro Cec.298 a,Honesto ac probabili nomine errorem obijci cuipam. de Cl.189 a, C. Sicinius probabilis orator, iā uerò etiam probatus. et 186 a,P.Antronius uoce magna, nec alia re ulla probabilis.et 189 a,Probabilis,tolerabilis,uendibilis,orator nō satis uēdibilis populo. de Cl.180 b,Ingeniū probabile.de Or.122 b,Semper existimaui iucundiorem & probabiliorem huic populo oratorem fore,qui,&c.de Or.95 b,Discipulus probabilis.Off.20 b,Causam probabilem reddere alicuius rei.

Probabilitas,tis.uerisimilitudo.Aca.19 a,Multa sunt q̄ nos fallūt probabilitate magna.& de Fi.105 a,Captiosa probabilitas.& Ac.26 a, Tusc.234 b,Quodcūq; nostros animos probabilitate percussit,id dicimus.

Probabiliter.credibiliter,uel ad hominum opinionem. Orato.208 a,Rem probabiliter exponere.& de Diuinatione,83 a.

Probatio,onis.approbatio.pro Fō.277 a,Falsum est ob probationem precium datū, cū multa improbata sint.

Probator,oris.approbator.pro Ce.301 a,Huius rationis nō modò inuentor , sed ne probator quidem sum.I.A. 116 a,Nihil interest inter suasorem facti & probatorē.

Probatus,a,um.spectatus.de Cl.189 a,C.Sicinius probabilis orator,iā uerò etiā probatus.et ib. C.Sicinius orator probatus ex hac inopi Hermagoræ disciplina. pro Pl.264 b,Quib. si fuerit probatus,omnibus esse se probatū debet sperare. pro Mu.156 b,Prætura probata in iure,grata in munere.de Or.95 a, Cæterarum artiū homines spectati & probati.Top.227 b,Vita constans et probata. pro Cec. 287 a,Probatissima fœmina.ad Her. 4 b, Viribus probata Numantia.

Probè.rectè,bene,præclarè.de Ora.161 a,Antipater ille, quem tu probè Catule meministi.At.205 a,De aquæ ductu probè fecisti. de In.56 b,Probè teneo.& Epi.24 b, Quod cū probè scirē,etc. At.68 a,De Saturnio curasti probè.de Or.104 b,Quem hominē probè cōmeminisse se aiebat.Ep.23 a,Ad Amanum exercitū adduxi, satis probè ornatū auxilijs. Tus.193 b,Oculus perturbatus nō est probè affectus ad suū munus fungendū. Tus. 167 a,Hoc igitur probè stabilito,etc.de Or.199 b,Thucydides res gestas narrat grauiter sanè et probè.et Of. 13 a,Itaq; probè diffinitur à Stoicis fortitudo,cū dicūt, &c. At.102 a, Illud probè iudicas.de Cl.178 a,De Seruio probè dicis. & Tus.180 b,Probè dicis,sed,&c.

Probitas,tis.bonitas,integritas,uirtus.de Am.101 a,pro Plan.272 a, Virtus,probitas,integritas,in candidato requiri solet. Epistol. 208 a,Cum separatim de probitate eius & morib.dicturus essem.de Orat.95 a,Pudor,qui non modò non obsit, sed etiam probitatis commēdatione prosit.et 128 a, Probitatis commendatione boni uiri speciem tueri.Att.197 b,Pædagogi probitas.de Am.101 b,Ab altero propter probitatē eius non alienos animos habemus. & ibi. Tanta uis est probitatis,ut eam uel in hoste diligamus.

Problema,tis.At.186 a,Iam explicandū est πρόβλημα. et 214 a, πρόβλημα ἀρχιμήδειον.I.Quæstio.

Probo,as.approbo, assentior,laudo, aliquid mihi probatum est,planum facio,fidē facio,argumentor,signis ueritatem illustro, credere facio, testimonio sum,persuadeo,doceo,firmo,agnosco.)(.Improbo.pro Mil.116 b, Nunc uerò quis est qui nō probet? qui nō laudet?id est, id factum.& 152 a, Meū factum probari abs te gaudeo. de Or.104 a, Quæ à Platone dicta sunt,non probari in populis & ciuitatibus.Epi.7 a,Sed hæc sententia sic et illi & nobis probabatur,ut,&c.de Fin.105 a, Minimè uerò probatur huic disciplinæ,amicitiam propter utilitates asciscí aut probari.I.C.101 b,De te autem Catilina,cum quiescunt,probant.cont.Rul.65 b,Hoc senatus probat,nec populus est in alia uolūtate.pro Cor.63 b, Sed paucis ipse uerbis causam illā grauitate sua defendit & probauit. pro Do. 224 b, An eam causam probare non poteram?cuius tāta bonitas est,ut ea ipsa nō modò se, sed etiā me absentem per se probarit.I.V. 219 b, Nō uereor,ne hoc officium meum P. Seruilio iudici nō probem. At.61 b,Libros oratorios in manibus habeo,quos (ut spero) tibi ualde probabo.de Or. 91 b,Probas mihi ista Crasse quæ dicis:id est,persuades.& cōt.Rul.87 b, Si quæ dixero,uobis probabo. At.2 a,Spero tibi me causam probasse.pro Q.R.45 b, Quod sibi probare non possit, id persuadere alteri conatur.pro Mur.124 b,Vt uobis rationē mei facti probē. I.V.78 a,Probabo Verrem cōtra leges pecunias cepisse.de Fi.54 b, Et tibi magnitudinem solis probabo.Ep.58 a,Bonis uiris probare quod sentias.de Finib. 54 b,Probare alicui quod dicas. Epi.14 a,Tantum contendere,quantum probare alicui possis.Ep.201 b, A' magistris cum contenderē de proferēdo die,probauerūt mihi sese,quo minus id facerēt.et de Fi.81 b,At multis se probauit.Epi.107 a,b,et 166 b, Cum grauiter ex intestinis laborarē, neq; ijs qui opera mea uti uolebāt,probarem me nō ualere. pro Cæl.44 b, Vel seuerissimis disceptatorib.M.Cælij uitā me probaturum

baturum esse cōfido.de Or.123 b,Carneades nullam unquam rem defendit quam nō probarit:nullam oppugnauit,quā non euerterit.pro Fl.163 b,164 a, His tu epistolis recitatis,his mulierculis productis,illo absente autore laudato,tantum te crimen probaturum putasti?pro Syl. 167 a,Rationem facti sui & constantiā officij omnibus probare.de In.65 a,Quod uerum est,pro uero probare. I.V.163 b,Probare triticum.)(.Improbare.de Op.244 a,Probare picturam.Tabulis hoc Censorum , memoria multorum firmabo & probabo.I.Firmo. At.83 b,Habes causam meā,quæ si Bruto nō probabitur,nescio cur illū amemus: sed auūculo eius certè probabitur.pro Lig. 137 a,Qua in legatiōe omnib.ita se probauit, ut,&c. id est,satisfecit,se cōmendauit.At.85 b,Quod ego ambob⁹ negaui,et ijs probaui,etc. & ibi. Quod uereor tibi ipsi ut probē.At. 86 a, Quos libros tibi tā probari gaudeo. At.91 a,b,Hæc à me ordine facta, puto me Bruto probaturū,tibi nescio,Catoni certè probabo.At.132 a, Nō mihi satis idonei sunt autores,qui à te probātur. At.139 b, Consiliū factumq; nostrū ab Sexto probatur.Att.142 a, Consilia ex euētu,nō ex uoluntate à plerisq; probari solēt.At.258 b, Consiliū te probare facilè patior. Att.254 a,Sic ei probatū est quod ad te scribo,ut ipse crediderit.

Probrosus,a,um.ignominiosus.pro Font.281 b,Probrosum crimen.

Probrum,bri.dedecus,conuicium,maledictū. I.V.184 a, Ego istum uelim ex paternis probris ac uitijs emergere. pro Dom.239 b, Tuum scelus meū probrum putas esse oportere.Item:Illis inimicorum iniuria probro nō fuit. pro S.R.26 a,Vita rustica,quam tu probro & crimini putas esse oportere.& In Vat.30 a,Magno tibi probro futurū est,si,&c.pro S.R.29 b, Sumptus effusi cū probro atq; dedecore.Att.176 a , Epistolæ plenæ omniū in me probrorum.pro Cæl.46 b, Inferre probrum alicui. de Or.135 a,Obijcere probra alicui.Tus.148 b,Obijcere alicui ut probrū,quòd saltarit.pro Fl.156 b,Aliquem probris omnib.maledictisq; uexo. pro D . 228 b, In isto tuo maledicto probrū non modò mihi nullum obiectas, sed etiam laudem illustras meā.pro Q.2 a,Prætor iudicium prius de probro , quàm de re maluit fieri. Off. 12 b,Itaq; in probris maximè in prōptu est, si quid tale dici potest,&c.I.A.179 a,Probri insimulasti pudicissimā fœminam.de Se.85 b,Tam perdita libido , quæ cū probro priuato coniungeret imperij dedecus.

Probus,a,um. bonus, moratus,bene institutus,spectatus, integer,frugi,religiosus,castus,officiosus,antiquus,purus,pudens.de Or.125 a,Probus,bene moratus et bonus uir.& I.V.184 a,Nauus & pudens & probus filius.de D.119 b,At hoc ne homines quidē probi faciūt.de Ora. 104 b,Cum esset ille uir exemplum,ut scitis,innocētiæ, cumq; illo nemo nec integrior esset in ciuitate neq; sanctior.Tus.186 a,Sic imperabat , ut iustus parens probis filijs. Or.213 b,Probæ res,lecta uerba. Or.203 b,Poeta peccat,cū probā orationem affingit improbo. Of.21 a, Si in ipso ioco aliquod probi ingenij lumē eluceat. Ac. 25 a,Probū nauigiū. At.159 a, Pulsus est modestior rex, & probior,& integrior. Of.55 a, Ob eam credo causam,quod insit in his aliquid probi,&c.

Procacitas,tis.petulātia.de Rep.lib.4.,teste Nonio. Itaque à petendo petulātia,à procurando, id est poscēdo,

procacitas nominata est.In Sal.272 b, Non enim procacitate linguæ,uitæ sordes eluūtur.& 275 b,Desine morbo isto procacitatis uti.

Procax,cis.petulās.pro Cæl.49 a,Temeraria & procax mulier.de N.4 b,Academia procax.& pro Cæl. 47 b, Vt non solū meretrix,sed etiā procax uideatur. Epi.102 a,Scio te non esse procacem in lacessendo.

Procedo,dis.processum efficio,progredior,æquabiliter ingredior,serpo.de Fi.120 b,Nihil ergo adiuuat procedere & progredi in uirtute, quo minus miserrimus sit, antequàm ad eam peruenerit.& 111 a,Longè ad uirtutē processerūt natura ac doctrina.Ep.259 b, Ad Cassodem stadia CXX.processimus.de Ar.255 a, Lōgius processit,in ipsum Pompeiū inuehi cœpit.& Ep.149 a,Procedere in dies longius.& de Cl.186 b, Lōgius aūt procedens,uidebatur,&c.de Fi.100 a,Qui processerit aliquantulū ad uirtutis aditū.& 91 a,Qui in philosophia tantū processeris.Or.214 a,Isocrates se tantū , quātum ætate procedebat, relaxabat à nimia necessitate numerorū.de In.48 b,Si non lōgius quàm quod scitu opus in narrando procedetur.Tus.201 b,Tēpus procedens mitigat ægritudinē.I.V.254 b,Procedit in publicū uini plenus.de Or.131 b,et pro Fl.148 a,Pusillus testis processit. At.127 a,Itaq; Cales processi,ut ibi consisterē.At.255 b, Cùm stadia circiter trecenta processissem, reiectus sum. At.94 b,Et si(ut spero) te hæc legente aliquantū tamē uiæ processero.& 207 b, Ille assiduo cursu cubitū nullū processit.de N.55 b,Perspicuū est enim, quo corporum lenocinia processerint.de D. 98 b , Posteaquā philosophia processit,nemo aliter philosophus sensit.de D.105 a,Cæsar cū purpurea ueste processit.Tus.239 a , Procedere obuiā alicui.pro Sest. 18 a , Huic ad urbē uenienti tota ciuitas obuiam processit.pro Cæl.52 a,Qui se nunquā profectò,si in istū locum processerint, explicabūt. Post.206 b,Cum à trib. pleb. consul in concionē productus esset,primū processit,qua autoritate uir.de Cl. 167 a,Procedere in solē ex umbraculis.de N.32 a, A' primis ad ultima procedere.Or.200 b,Procedere ætate. de Cl. 180 b,& pro Cl.40 b,Is processisset honorib. longius, nisi,&c.de Cl.176 b,L.Cotta in mediocriū oratorū numero dicēdi nō ita multū laude processerat.de Fi. 54 a, Vt ratione & uia procedat oratio.Ep.179 a,Nō imitor λακωνισμὸν tuū,altera iā pagella procedit. de Vn.200 b,Aliqua bifariam contrariè simul procedentia.de Or. 95 a,Nonnunquā summis oratoribus, nō satis ex sententia euentū dicendi procedere.& I.V.199 a,Si processit. Ep.287 a,Omnia,ut spero,prosperè procedēt.pro Mil. 122 a,Cui bene quid processerit , eum multū prouidisse dicimus.Ep.122 a,Quibus cū parū processisset, ut, &c. pro Cl.55 a,Alicui nequaquā,ut sperasset, ea quæ cogitasset,procedere.I.P.90 b, Mihi ipsa Roma propè conuulsa sedib.suis ad cōplectendū conseruatorē suū procedere uisa est.I.A.204 a,An hoc uidit puer,si ætate processerit non uidebit?& 256 a,Pergit in mea maledicta, quasi uerò ei pulcherrimè priora processerint.de Se.87 a,Liuius usq; ad adolescentiam meam processit ætate.

Procella,læ.tempestas.de N.69 b,Imbres,nimbi, procellæ,turbines.& Off.36 b, Primùm ab inanimis procellas,tempestates,naufragia.pro Dom.241 a,et 218 a,Tu procella patriæ,turbo & tēpestas pacis.In C.118 b, Circunspi-

Universidad de Deusto Biblioteca

conspicite omnes procellas, quæ impendent, nisi prouidetis. I.V. 68 a, Quoniam criminum uim subterfugere non poterat, procellam temporis deuitauit.

Proceres, principes. Epi.210 a, Audiebam enim nostros proceres clamitantes, &c.

Proceritas, tis. longitudo. de Na.50 b, Quæ autem altiora sunt, adiuuantur proceritate collorum. & Orat.217 b, Breuitas pedum.)(.Proceritas pedum. pro Cæl. 45 a, Candor huius te & proceritas, & uultus oculiq; perpulerunt. de Sen.89 b, Cum admiraretur proceritates arborum, &c.

Procerius, longius. de Orato.163 b, Brachium procerius proiectum.

Procerus, a, um. longus. de N.21 a, Corneum procerumq; rostrum. & de Clar.194 a, Procerum & tenue collum. de Legibus, 156 a, Procera & tenera palma. de Orato. 160 a, Anapæstus procerior quidam numerus. & ibi. b, Numeri proceri & liberi, ut pæan. de Leg.159 a, Procerißima populus.

Processus, sus. progressus. de Clar.186 a, Gradus tuos & quasi processus dicendi studeo cognoscere. de Clar.190 a, Itaque tantos processus efficiebat, ut euolare, non excurrere uideretur. Orat.217 b, Sed iam is qui audit, fauet, processumq; uult. pro Pomp.8 b, Ex his locis à militibus nostris reditus magis maturus, quàm processus longior quærebatur.

Proci, orum. qui eandem amant & petũt. Or.211, Fabrûm & procûm audeo dicere, non fabrorum, & procorum. & de Cl.170 b, Carmina quæ apud Homerum in Phæacum & in procorum epulis canuntur. Ibid.196, Vt hos ignotos, & impudentes procos repudiemus.

Procinctus, ctus. de Nat.27 b, Testamentum in procinctu. de Ora.104 b, Facere testamentum in procinctu sine librà atq; tabulis, id est, in castris, sine solenni illo testamentorum ritu.

Proclamator, oris. præco, cantor. de Ora.102 a, Non enim causidicum nescio quem, neq; proclamatorem aut rabulam conquirimus.

Proclamo, as. uociferor. I.V.257 b, Adsunt, defendunt, proclamant, fidem istius, quæ nusquam erat, implorant.

Procliuis, ue. propẽsus, facilis. Par.233 a, Adolescẽtia procliuior est ad libidinem. Tus.227 a, Vt alius ad aliũ morbum propẽsior, sic alius ad alia uitia procliuior. & 214 b, Quia procliues ad eas perturbationes sunt. Tusc.218 a, Incitata semel in procliue labũtur. Procliue.)(.Laboriosum. Top.226 b, Procliuia anteponuntur laboriosis. Am.109 a, Amicitia remißior esse debet, & ad omnem comitatem facilitatemq; procliuior. Of. 47 b, Sed cum in hominibus iuuandis aut mores spectari, aut fortuna soleat, dictu quidem est procliue.

Procliuitas, tis. facilitas. Tusc.214 b, Atq; hæc aliorũ ad alios morbos procliuitas latè patet. & 215 a, Procliuitas ad ægrotandũ. sed hæc in bonis reb. quòd alij ad alia bona sunt aptiores, facilitas nominetur, in malis procliuitas, ut significet lapsionem, &c.

Procliuius. Or.215 a, Breuitate & celeritate syllabarum uerba procliuius labuntur. & de Fin.144 b, Procliuius currit oratio. Antequàm.194 b, Qui sperant, facilius et procliuius ad laudem nobilitatis peruenient.

Proconsule. qui ad prouinciam gubernandam cum potestate consulari mittebatur. pro Pompeio, 25 b, & I.A. 234 a, Cum esset non nemo in senatu, qui diceret nõ oportere priuatum mitti procõsule, L. Philippus dixisse dicitur, non se illum sua sententia proconsule, sed pro consulibus mittere. de D.124 b, Quàm multi anni sunt, cùm bella à procõsulibus & proprætoribus administrãtur. pro Pom.15 b, Eques Rom. ad exercitum maximũ proconsule missus est.

Προκοπὴ. id est, progressus, scilicet in studijs literarum. At. 245 b, Tandem à Cicerone tabellarius, & mehercule literæ πεπινωμένως, quod id ipsum προκοπὴν aliquã significaret. Sic enim legendum est, non Perspicaciam.

Procrastinatio, onis. I.A.260 b, Plerisq; in rebus gerendis tarditas & procrastinatio odiosa est.

Procrastino, as. differo, tardo, tempus differo, in diẽ ex die differo. ad Br.90 b, I.V.104 b, Iste uerò nõ procrastinat, locare incipit. & pro S.R.22 b, Ac primò rẽ differre quotidie ac procrastinare cœperunt. & I.V.227 a, Ita illi non procrastinant. & 223 b, Res non procrastinatur. ad Br. 90 b, Si ea, quæ ex tempore suscepta sunt ut agerentur, non tardata & procrastinata essent.

Procreatio. ortus, partus. l. Volucris. de D.128 b, Dißimilitudo locorũ dißimiles hominum procreatiões habet.

Procreatio. proles, progenies. Antequàm.192 b, Qui charißimam uestram procreationem sibi esse duxit.

Procreator, oris. genitor. de Fin.141 b, A primo senatu quo à procreatorib. nati diligũtur. et de Vn.199 b, Procreator ille mundi Deus. de Fin.110 a, Vt ij, qui procreati essent, à procreatoribus amarentur.

Procreatrix, cis. l. Parens.

Procreo, as. creo, pario, gigno, uitam trado, liberos ex aliqua suscipio. de Nat.52 a, Quæ multiplices fœtus procreant, ijs mammarum data est multitudo. de Sen.88 a, Terra, quæ ex minutißimis seminibus tantos truncos ramosq; procreat. & de D.114 b, Et earum rerũ, quas terra procreat, ubertatem. Antequàm.196 a, Nõ magis me mea causa puto esse natum, quàm reipub. procreatum. de In.59 a, et de Fin.104 b, Ille ex uxore duos filios procreauit. & Tus.249 b, Procreare liberos. de Fin.73 a, Procreandi uoluptas. de Leg.169 b, Hoc solũ, in quo tu ortus & procreatus es. At. Procreare periculum alicui. de Leg.188 a, Tribunatus, cuius primum ortum inter arma procreatum uidemus. At.36 b, Mihi periculum procreatur ab amicis, &c.

Procreatus. natus. de Fin.103 a, Vt natura & procreari uellet, & diligi procreatos non curaret.

Procludo, dis. exacuo. Sed procudimus malleo, acuimus & cote, & malleo. de Or.154 a, Non solum acuẽda nobis, neq; procudenda lingua est, sed, etc. Vir. Geor. lib.2, Durum procudit arator Vomeris obtusi dentem.

Procul. longè, longius.)(.Propè. pro Cor.62 a, Cn. Põpeius procul à Gaditanorum mœnib. acre bellũ gerit. pro Pomp.14 b, Insula Delos tam procul à nobis in Aegeo mari. de Or.156 a, Procul à terra abripi. Ep.241 b, Non procul à suis finib. Ep.33 b, Procul enim sum ab re ipsa. Ac.41 b, Cœlestia procul esse à nostra cognitiõe. cõtra Rul.83 b, Hæc quæ tã procul erãt à cõspectu imperij. de In.43 b, Procul remot⁹ à uero. Tu.236 b, Procul ab omni impetu. Epi. 99 a, Patria procul. I. Ar. Et procul arcturo. pro Mil.111 a, Sciebat Põpeiũ in Alsiensi esse procul inde.

In V.118 b, Non quæsiuit procul alicunde, quẽ illã pecuniam diceret abstulisse. I.C.110 b, Qui iam nõ procul, sed hic præsentes defendẽt, &c. de L.181 a, * Sepulchrũ, quod procul ad fontis aras, &c. de Or.99 b, Cuicũq; particulæ cœli, quãuis esset procul, immutata lumina putabat. pro Pl.265 a, Procul apparere. & de Cl. 192 a, Procul uidere aliquid. de Or. 122 b, Subauscultãdo procul quid narretur, attendere. de Se. 87 a, Procul spectare aliquid.)(.Propè intueri aliquid.

Procuratio, onis. curatio, administratio, gubernatio. de N.1 b, Sunt qui nullã putant habere rerum humanarum procurationem deos. & 34 b, Epicurus deos omni procuratione atq; actione priuat. de Ar. 254 a, Saturninum quæstorẽ à sua frumentaria procuratione senatus amouit. de Or.193 a, Si est idẽ in procuratiõe ciuitatis egregius. et pro Ses.18 a, Procuratio negocij et muneris publici. Ac.41 a, Dũ me reip. non solum cura, sed quædam etiam procuratio multis officijs implicatũ & constrictũ tenebat. & Of.17 b, Procuratio reip. de D.101 a, et de Le.176 b, Vt suæ plena procuratio fieret. de Ar.237 a, Constituẽdæ nobis sunt procurationes et obsecratio. pro Deiot. 150 b, Nimis magna procuratione liberatus modicis regni terminis utebatur. de Leg. 183 b, Et huic procurationi certum magistratum præfecerat. At.53 b, Ad eius procurationem Cæsar uocabatur.

Procurator, oris. qui aliena negocia procurat, qui alieno præposit⁹ est negocio, q alteri operã dat, cognitor, qui alterũ absentem in iure defendit. At.66 a, & 261 a, b, Nihil interest utrũ per procuratores agas, an per te ipsum. Epi.92 a, Teneo tamẽ dũ à Dolabellæ procuratorib. exigã primam pensionem. de Orã.106 b, Si mandandũ aliquid procuratori de agricultura, aut imperandum uillico sit. In V.121 a, Procuratores postulant, ut se ad leges suas reijciat. pro Q.4 b, Libellos Sex. Alphenus procurator F. Quintij deijcit. et ib. Denũciat se procuratorẽ. & 11 a, Hic quoq; cõstat procuratoris diligẽtis officium. pro Ce. 296 a, et 295 b, Qui legitimè procurator dicitur, qui alieni negocij aliquid gerit, alieno præpositus negocio, penè dominus et alieni iuris uicarius. Att. 231 a, Cũ Pyliæ nostræ uillã ad Lucrinũ, uillicosq; procuratores tradidißẽ. I.A.233 a, Cuius bona modò proscripta uidimus, tãta est procuratorũ negligẽtia.

Procuratrix, cis. gubernatrix. de Fi.110 a, Sapientia totius hominis custos & procuratrix.

Procuro, as. curo, gero, administro, guberno. Ep.198 a, Is procurat rationes negociaq; Dionysij nostri. At.141 a, Itaq; nunc Romæ omnia negocia procuro. & I.V. 181 a, Procurare negociũ alterius in decumis. Q.Fr.328 a, In quo etsi nihil procuro, tamen nihil curare uix possum. pro Syl.177 a, Sylla procurante eius rẽ & gerẽte. Epi.114 a, Quomodo regnũ illud sese habeat, quis procuret, diligenter mihi perscribas. Attic.97 b, Procura quantulacunq; est, Precianam hæreditatem.

Procuro. expio. de D. 80 b, In monstris interpretandis procurandisq; magna uis esse uidetur, in aruspicum disciplina. & 135 b, Quemadmodum ea procurentur atque expientur.

Procurro, ris. excurro. ad He.38 b, Sed ut productus studio ultrà facilè procurras.

Procyon, is. canis minor, sic dictus quòd ante siriũ canẽ oriatur. de Na.48 b, Anticanis graio procyon qui nomine fertur.

Prodeo, dis. exeo, procedo. de Ora.141 a, Paulo pòst esse ferũt nunciatũ Simonidi, ut prodiret. et Or.219 a, Missos faciant patronos, ipsi prodeant. pro Fl.150 b, & 153 a, Testes unà ex domo prodeũt. At. 125 b, Scio te in publicũ nõ prodire. de Cl.168 a, Eloquẽtia serò prodijt in lucem. Ep.79 a, Prodire in aciem. I.V. 65 b, Si hæc cõsuetudo serpe ac prodire cœperit. pro Mur.140 b, Prodire obuiã alicui. & Epi.39 a, An ego tibi obuiam non prodirem? & I.A.171 b, Homines obuiam prodeuntes. Of.23 a, Cauendũ est etiam si ædifices, ne extra modum sumptu & magnificẽtia prodeas. Off.26 a, Vt in scenã sine subligaculo prodeat nemo.

Prodicta dies. pro D.222 a, Ne nisi prodicta die quis accusetur. ib. Quarta sit accusatio trinum nundinũ, prodicta die, qua die iudiciũ sit futurũ. alij legebant, prodita, alij prædicta die.

Prodigè. effusè. in A. 252 a, Prodigè uiuere.

Prodigium, gij. monstrum, portentũ, ostentum. l. Monstrum. In Ver. 225 a, Multa sæpe prodigia uim eius numenq; declarant. I. P.81 a, P. Clodius fatale portentum prodigiumq; reip. I.V. 286 b, Non mihi iam furtũ, sed monstrum ac prodigium uidebatur. de D. 99 b, Prodigia quia prædicunt aliquid. pro Li.138 b, Hæc sunt prodigijs similia.

Prodigus, a, um. profusus, effusus nepos, luxuriosus, nepos dissolutus, perditus, nimius.)(. Parcus, diligens. ad Her.35 a, At.282 a, Cicero in honorib. decernendis erat nimius et tanquã prodigus. In C. 120 a, Homo largitor et prodigus. Off.44 b, Omnino duo sunt genera largorum, quorũ alteri prodigi, alteri liberales. prodigi qui pecunias profundũt in eas res, quarum, etc. liberales autem, &c. cõtra Rul.61 a, Disperdere & dißipare posseßiones à patre relictas, et esse nepotẽ in suo patrimonio. pro S.R.29 b, Sumptus effusi cũ probro atq; dedecore. I.C.106 a, Patrimonia sua profuderunt, fortunas suas abligurierũt. pro S.R.22 a, Largè effuseq; donare. & 41 b, Sumptus profusus.

Proditio, onis. Ep.68 a, Multorum in nos perfidiam, insidias, proditionem notabis. Ep.68 a, Ac.8 a, Amicitiarum proditiones & rerum publicarum.

Proditor, oris. desertor, oppugnator patriæ. Antequã. 194 a, pro Se.Rosc.38 a, Iste qui initiò proditor fuit, deinde perfuga. pro Syl. 184 a, Ne extinctor patriæ ac proditor appelletur. Postq.200 b, Cum uiderem homines, etc. aut proditores esse, aut desertores salutis meæ. pro Sest.6 b, et Ep. 5 b, Consul proditor nostri imperij. Epist.184 b, Proditor patriæ.)(.Proditor. de Fi.193 b, Nullus Numitor.

Proditus, a, um. pro Do. 222 a, Quarta sit accusatio trinum nundinum prodita die. aliter, prodicta die. At.lib. 3, Ego proditus, inductus, cõiectus in fraudem. pro Ra. Posthu. Imago ad memoriã posteritatis prodita. de Of. 69 b, Regnũ à Tantalo et Pelope proditum. pro Arc. Virtutes literis proditæ. l. Enitesco.

Prodo, dis. trado, desero. I.V. 208 b, Eriphyla uiri salutẽ prodidit. et Post. 202 b, Qui per simulationem amicitiæ nefariè me prodiderunt. pro Cl.47 b, Ab amicis uidelicet imprudentes prodimur. de D. 116 a, Vrbẽ philosophiæ

Universidad de Deusto
Biblioteca

losophiæ(mihi crede)proditis,dum castella defenditis.
I.P.91 b,Cũ prodebas caput et salutẽ meã mercede pro
unciæ.pro Flac.Quem ego sum secutus,is me deseruit
ac prodidit.Quin.Frat.304 a,Amici partim deserue-
runt me,partim prodiderunt.& pro Ce.294 a,Aliquẽ
non solum relinquere, sed etiam prodere. de Finib.97
a, Prodere patriam hostib.& I.V.257 a,Prodere clas-
sem hostib.Ac.8 a, Prodere decretum.Ac.7 b,Qui sta-
tuit omnem cruciatum perferre potius,quàm aut offi-
cium prodat aut fidem.I.A.227 b, Qui causam uetera-
norum prodi uolunt.

Prodere,tradere,mãdare,scribere.de L.179 b,Sacra de-
inceps familijs prodũtur,et sunt perpetua. Q.F.298 b,
Gloria tua tibi est cõmunicanda mecũ, et prodenda li-
beris nostris. Off.69 a,Regnum quod à Tantalo et Pe-
lope proditum iure obtinebatur.de Vn.201 a,Itaq; eo-
rum uocabula nobis prodiderunt.pro Fla.151 b,Ne pe-
riculosam imitationẽ exẽpli reliquis in posterũ prode
retis.pro Fl.151 b,In hoc reo'ne quod perniciosum exẽ-
plũ prodatur,pertimesco.Ep.113 b,Prodere memoriam
alicuius rei posteris. I.V.243 a,Imagines ad memoriã
posteritatẽq; prodendam.de Or.100 a,Quia memoria
sic esset proditũ,quem pater,&c.de Or.144 a,Sermo
nẽq; L.Crassi memoriæ prodamus.& de Cl.165 a,Me-
moriæ proditũ est,poetas nobiles poetarum æqualium
morte doluisse.I.V. 85 b,Quod est proditum memoriæ
ac literis.de Cl.168 a,et 169 b,Ante Solonis ætatem de
nullo ut diserto memoriæ proditũ est.Ep.89 b,In uiro
rũ fortiũ factis memoriæ prodẽdis.Of.72 a,Vt quidam
poetæ tragici prodiderũt.Tusc.154 a,Si coner eruere,
quæ Græci scriptores prodiderunt. Tus.170 b,Quidã
cuius ne nomẽ quidẽ proditũ est.pro Pl.279 a, Hæc de
sapiẽtissimis uiris monumẽta nobis literæ prodiderũt,
nõ semper, &c.pro R.P.125 a,Imago ad memoriã po-
steritatis prodita.pro Mi.117 b,Maiores nostri,qui sa-
cra, qui cerimonias & ipsi sanctissimè coluerũt,et no-
bis posteris suis prodiderunt.

Prodere.proferre,edere,indicare.pro Mil.106 b,Iter eo
die Miloni erat Lanuuiũ ad flaminẽ prodendum, quòd
erat dictator Lanuuij Milo.pro Mil.110 a,A' dictatore
Milone prodi flaminẽ necesse est. pro Do.221 a,Inter-
rex,quẽ & ipsum patriciũ esse,& à patricio prodi ne-
cesse est.de L.184 b,Deinde etiã deinceps posteris pro
debatur.de L.185 b,Auspicia patrũ sunto,olliq; ex se p-
dũto,qui comitijs creare consules ritè possint.de L.186
a, Is quẽ produnt patres consulum rogandorum ergò.

Prodromus,mi.præcursor.At.6 b,Pompeiani prodro-
mi.& 255 a, Prodromi nulli.

Produco,cis.duco, in lõgius duco,profero,proueho,p-
moueo.Offic. 67 b,C.Marius apud populum crimina-
tus est,bellum illũ producere.& de Cl.187 b,Produce-
re sermonem longius.& pro D.219 b,Prouehere ora-
tionem.de In.48 a,Produci ultrà quàm satis est.Q.Fr.
307 b,Producta dies est in IIII.iduum Feb.de Som.126
b,Producere sermonẽ in multã noctem.de N.39 a,Da-
tum est igitur Neptuno maritimum omne regnum,no-
menq; productũ, ut Portunus à portu, sic Neptunus à
nãdo.de Cl.170 a,Varro uitam Næuij producit.lõgius.
pro Q.5 a, Producere aliquem conditionibus. Tus.251
a, Dolores lõginquitate producti,uehemẽtius torquẽt

hominẽ.ad He.38 b,Sed ut productus studio ultrà faci-
lè procurras.I.V. 204 a,Producere aliquẽ in ius.et 101
a, Producere aliquem in prospectum populi.et 267 a,
Producere aliquem ad necẽ inuoluto capite Ep.162 a,
Repẽtè Antonius in aciẽ copias suas de uico produxit.
pro Q.R.52 a, Producere testẽ.& I.V.78 b,Produce-
re testes ad iudices.et 245 a,b,Quod ostendam cũ istos
produxero.In Ver.262 b,Harum omnium rerum auto-
res testesq; produco. pro Fl.153 a,Tamen coràm pro-
ducti aliquid dicẽt,in quo reprehendantur. Postq.206
b, Cum à tribuno plebis consul in concionẽ productus
esset.de Fi. 101 a, Nemo dicit in regia regem ipsum qua
si productum esse ad dignitatem. pro Do.217 a, Cato,
quẽ tu nõ pro illius dignitate produxeras, sed pro tuo
scelere subduxeras.& pro Q.R.50 a,Nihil ab hoc pra
uum & peruersum produci posse putant.In Ver.82 b,
Nihil à me audiet ex impura illa adolescentia sua,qua
qualis fuerit,aut meministis,aut ex eo,quem sui simili-
mum produxit, recognoscere potestis:id est,ex filio.de
Sen.86 b, Conuiuium ad multam noctem uario sermo-
ne producimus.

Productè.Or.212 a,l. Breuiter.

Productio,onis.)(.Breuitas.de Orat.161 a, Contractio-
ne breuius fieri,aut productione lõgius.de F.99 b,Op-
portunitas enim nõ fit maior productione temporis.ad
He.30 b,Productione unius literæ, aut auium, auiũ bre
uitate,ut curia,curia. Top.223 b, Productio uerbi,pro
qua grammatici crementum uel incrementum uerbi di
cunt.l.Postliminium.

Productus,a,um.longus,in longius ductus.de Cl.190 a,
Ora.212 a,Inclytus dicimus breui prima litera, insanus
producta.& de Or.160 a, Syllaba producta atq; lõga.
Or. 214 b,Productiora alia et quasi immoderatius ex-
currẽtia.de Or. 128 b,247 a,Principia orationis tarda.
)(.Exitus spissi ac producti.de Fi. 112 b, Sed non sunt in
eo genere tãtæ cõmoditates corporis, tãq; productæ tẽ
porib.tamq; multæ. et Tus.151 a,Dolores longinquita-
te producti uehemẽtius torquent.et 199 a,Si dolor pro
ductior foret.de Fi.101 a, Sic in uita,non ea quæ prima
rio loco sunt,sed ea quæ secũdũ locum obtinent,προη-
γμένα: id est,producta nominẽtur,quæ uel ita (appello
mus id erit uerbũ) è uerbo uel promota, uel ut dudum
diximus proposita uel præcipua,illa reiecta.

Proegmena.)(.Apoproegmena.de Fi.93 a,& 102 a,et
Tus. 237 b.

Pro eo.Epi.206 b,Sin minus, pro eo tamen id habeamus,
quando,&c.

Pro eo ac.l.C.118 b, Spero deos omnes pro eo mihi ac me
reor relaturos gratiã esse.Epi.49 b,Sanè quàm pro eo
ac debui molestè tuli.

Pro eo ac si.de In. 53 b,Pro eo ac si cõcessum sit,conclude
re oportebit argumentationem.

Pro eo quantum.de Fi. 219 a, Eaq; pro eo, quantũ in quã
que sit ponderis,esse æstimãda.et Ep. 32 a,Equidẽ pro
eo quanti te facio,quicquid feceris,approbabo.

Pro eo quòd.pro S.R. 43 a, Si pro magnitudine iniuriæ,
et pro eo quòd summa reip.in huius periculo tentatur,
hæc omnes uindicarent.de Ora.115 b, Cum Annibal E-
phesum uenisset exul, proq; eo quòd nomẽ eius magna
erat apud omnes gloria,inuitatus esset,etc.id est,quoni
am.pro

am.pro Pla.279 b,Vereor ne parum tibi pro eo quod à
te habeo,reddiderim.

Pro eo quomodo.Epistol 206 b,Sin minus, pro eo tamen
id habeamus,quomodo à te data sit opera, ut impetra-
remus.

Profanus,a,um.nihil habẽs religionis,à religione remo-
tus.)(.Cõsecratus,sacer,religiosus.pro Dom.238 a,Sin
ista consecratio legitima est,quid est,quod profanum in
tuis bonis esse possit?de Ar.245 b,Loca sacra & religio
sa,profana haberi. I. V. 228 b , Facere aliquid ex sacro
profanum.de N.39 b, Limina profanarum ædium. Par.
233 a,& de In.50 b,& ad Her.7 a,Locus profanus.)(.
Locus sacer,uel consecratus.

Profectio,onis.discessus.In A.153 a, Exponam uobis bre
uiter consilium & profectionis & reuersionis meæ. de
Cl.185 a,Inter profectionẽ & reditum L.Syllæ.pro Syl.
180 b,Profect o C.Cethegi in Hispaniam.pro Quin.10
b, Inuenitur dies profectionis pridie Calendas Februa-
rij.Ep.4 b,Eiusmodi tempora post tuam profectionem
consecuta sunt,ut, &c.

Profectò.certè quidem.de N.2 a, Alterum fieri profectò
potest,ut earum nulla,alterum certè non potest,ut plus
una uera sit.de N.7 a,Terra enim profectò pars mundi
est.At.67 a,Profectò enim aliquid egisses.At.94 b,&
Qu.Fr.295 b,Nunc quidem profectò Romæ es. pro Fl.
157 b,Non est ita iudices,non est profectò.

Profero,fers.prodo,edo,promo,prorogo,differo,com-
memoro.Off.64 a,Aquilius protulit de dolo malo for-
mulas.de Or.97 b,Et illa commentatio inclusa in ueri-
tatis lucẽ proferenda est.pro Mur.147 a, Qui ea pro-
ferenda & patefacienda curauit.At.243 b, Orationem
tibi misi , cuius custodiendæ & proferendæ arbitrium
tuum sit.pro.Mil.121 b, Iudicia communis exitij indaga
ui,patefeci,protuli.pro Ar.188 a , Ex literis aliquid in
aspectum lucẽq; profero.pro Cæl.49 b,Domus in qua
nihil geratur,quod foràs proferendum sit.de Or. 98 a,
Proferre in lucẽ,explicare,palàm collocare,propone-
re.I.Ver.71 b,Proferre aliquod crimen in medium.pro
Fl.160 a,Quæsitum & prolatum palàm non nego.Ep.
142 b, Se eam rem ante tempus illud nunquam in mediũ
propter periculi metum protulisse.& de Fin.80 a,Eam
ne rationem sequare,qua tecum ipse & cum tuis utare?
profiteri autem & in medium proferre non audeas. In
C.180 a,& pro Fl.154 b,& In V.208 b,Proferre tabu-
las nouas.de N 23 a, Proferrem libros , si negares. pro
Cor.63 a,Proferam testes,proferam legatos.Aca.16 a,
Proferre in lucem res occultissimas.Acad.1 b,& de Fin.
73 a,Ars memoriæ,quæ tum primùm proferebatur. de
Or.106 a,Et id quod ipse diceret,in P. Mutij libris scri
ptum protulit.& 135 b,Proferre Fabricios autores.pro
Q.R.49 b,Tu HS.LIII.ex arca proferebas,CCCLIII.
ex artificio Roscius promebat.

Proferre.commemorare.pro Mur.137 b,Qui necessitu-
dinis causas cõplures protulit,simultatis nullã comme-
morare potuit.pro S.R.25 b , Possum multos proferre,
qui,&c.Or.87 a,Vis aliquid iisdẽ de reb.politius à no-
bis perfectiusq; proferri.de D. 118 b , Mulæ partus à te
prolatus est.de Or.85 b,In dicẽdo excellẽtes uix paucos
proferre possumus.de D 136 b , Multa sunt etiã à te ex
historijs prolata somnia,matris Phalaridis,Cyri supe-

rioris.I.A.179 b, Quid prandiorum apparatus profe-
ram?ad Her.2 a,Si affinitates illorum proferemus.

Proferre.prorogare,differre.de D.98 a, Cur pulmo in-
cisus etiam in bonis extis dirimat tempus & proferat
diem.pro Cec.287 a,Sæpius proferre aliquid:id est,pro
rogare.Att.207 b,Dices igitur amicis tuis , auctionem
proferant.et 208 a, Auctionis diem latius proferre.pro
Syl. 179 b , Paulò longius quàm finis quotidiani officij
postulat,pietas & fraternus amor L. Cæcilium protu-
lit.pro Mur.193 b,Stoici mihi uidẽtur fines officiorum
paulò longius quàm natura uellet,protulisse. pro Mur.
140 b, Homines tenues unũ habent in nostrum ordinẽ,
aut promerendi,aut proferẽdi beneficij locum.At. 208
a,Quòd si latius uolent proferre diem, poterunt uel bi
duum uel triduum,uel ut uidebitur: nihil enim interest.

Professio,onis.est certa confessio, et denunciatio eorum
quæ quisq; possidet, quæ professio apud prætorem ur-
banum fieri solebat, quanquam imperatores è prouin-
cia decedentes,apud decemuiros profitebantur.l.Profi-
teor.Ep.265 b, Tu uerò confice professionem , si potes,
etsi hæc pecunia ex eo genere est , ut professione non
egeat.At.215 b,Referre professionem.pro Ar.187 a, Ar
chias ijs tabulis professus est,quæ solæ ex illa professio-
ne collegioq; prætorum obtinent publicarum tabularũ
autoritatem.I.V.172 a , Iugerũ subscriptio ac professio.
& 155 b,Iudicium de professione.

Professio.pollicitatio.Pl.Ep.148 a, Non me præteribat
in tam perturbato statu ciuitatis fructuosissimam esse
professionem bonæ uoluntatis,sed , &c. de Orator. 86
b, Vis oratoris professioq; ipsa dicendi hoc suscipere ac
polliceri uidetur.

Proficio,cis.assequor,procedo,ualeo,prosum. At.110 a,
Qui ut nihil aliud,hoc tamen profecit, dedit ei dolorẽ,
sed etiam ad summam profectum aliquid puto. Ep . 70
b,Non intelligis te quereiis quotidianis nihil proficere?
& 69 b,Teq; multum profecisse sentio.pro Lig.137 b,
Diu recusans nihil profeci.Itẽ:Contentio tãdiu sapiens
est,quãdiu proficit aliquid. Of.59 a, Si modò in philoso
phia aliquid profecimus.pro Plan.275 a , In Cyro nihil
profecisti. At.123 b,Sed quid hæc nũc? utinã aliquid pro
fectũ esset.Itẽ:Si mihi minus proficio,simulationi certè
facio satis.de Cl.177 a, Res ubi plurimũ proficere et ua
lere possunt,collocari debẽt.pro Po.12 b,Et quisquã du
bitabit,quid uirtute profecturus sit, qui tantũ autorita
te profecerit.de Cl.172 a , Nulla res tantum ad dicẽdum
proficit,quã scriptio.ad Her.32 a,Proficit hæc exorna-
tio ad duas res.de Fi.93 a,Hoc ad ea,quæ quærimus,mul
tũ profecerit.de In.62 a,Hoc plus proficit ad uirtutem
quã illud.Pl.152 b, Profeci itaq; per Laterẽsem internũ
ciũ.Ep.251 a,Literæ tuæ profecerũt.Ep.184 a,Nonni-
hil ut in tãtis malis est profectũ.& 45 b,Cũ ipse idẽ sen
tirẽ,nihil proficiebã.I.A.159 b,Si exitus C.Cæsaris hoc
efficere non potest,nihil cuiusquã proficiet nec ualebit
oratio.At.91 a,Multũ profici,sed quãtũ,nõ planè,quia
longè absum,scio. Q.F.320 b,Põpeius adhuc nihil pro-
fecit,nec,si ullam partem dignitatis tenebo, proficiet.

Proficiscor,ris. discedo. de D. 85 b , Achiui ita profecti
sunt ab Ilio,ut profectione læti piscium lasciuiam intue
rentur. pro Mil. 106 b , Clodius Roma profectus pri-
die est,ut ante suum fundum insidias Miloni collocaret.

Universidad de Deusto
Biblioteca

In V.112 a, Qui statim Romæ et ab urbe antequàm proficisceretur, cœpit, & c. Ep. 20 a, Cũ te iam ex Asia Romã uersus profectũ esse constaret. At. 213 a, Et si poterã remanere, tamen, ut scripsi tibi, proficiscor hinc, ne reiectus uidear, & Ep. 241 a, Leucade proficiscens. Ep. 5 b, Vt cũ rex intelligat nisi per te sit restitutus, desertum se & abiectũ fore, proficiscatur ad te. de Fin. 105 a, Qui conuenienter uicturus sit, ei proficiscendũ est ab omni mundo & eius cognitione. de Nat. 54 a, Nerui à corde tracti et profecti in corpus omne ducuntur. Antequàm. 192 b, Beneficia quæ singulis ciuib. priuatimq; dantur, solent ijs esse fructuosa, à quib. sunt profecta. de In. 54 b, Quam partitionẽ omnes ab Aristotele profecti maxime secuti sunt. de Or. 113 b, Deniq; etiã à philosophia profectus princeps Xenophon Socraticus ille, & c. de In. 55 b, Nã ut ex medicina nihil oportet putare proficisci, nisi quod ad corporis utilitatẽ spectat, sic à legibus nihil conuenit arbitrari, nisi quod reip. conducat, proficisci. Ep. 30 a, Quæcũq; à me ornamẽta in te proficiscũtur. At. 275 b, Hoc grato animo liberaliq; profectũ, cautiorẽ liberalitatẽ desiderat. At. 143 b, I I. iduũ Philotimum (ut ais epistola tertia) expectabã, at ille Idibus à me profectus est. de Fi. 63 b, Proficisci à falsis initijs.

Profiteor, ris. polliceor. perloquor, præ me fero, prædico, glorior, tacto. de N. 4 b, Tantam facultatẽ consecutum esse me non profiteor, secutum esse præ me fero. de Fin. 80 b, Eam ne rationem sequare qua tecũ ipse & cũ tuis utare, profiteri autem & in mediũ proferre nõ audeas? I. Ant. 240 b, Vt eos pœniteat professos, & præ se tulisse odium in Antoniũ. pro Cec. 290 a, Atq; ita liberter cõfitetur, ut non solũ fateri, sed etiã profiteri uideatur. pro Rab. 93 b, Fateor, atq; etiã profiteor, et præ me fero, hanc à me actionẽ esse sublatã. Tusc. 177 b, Vt enim si grãmaticũ se professus quispiã, barbarè loquatur, aut absurdè canat is, qui se haberi uelit musicũ, hoc turpior sit, quòd in eo ipso peccet, cuius profitetur scientiã: sic, etc. pro Pl. 272 a, Omnes istiusmodi in ijs reprehẽduntur, qui cum professi fuerint, satisfacere non possunt, nõ in ijs qui abfuisse ab istis studijs confitentur. I. P. 95 a, Qui philosophiã profitetur, grauissimã sustinet personã. Ac. 18 b, Democritus, qui ita est ausus ordiri, Hæc loquor de uniuersis. nihil excipit, de quo nõ profiteatur. quid enim esse potest extra uniuersa? de Or. 122 b, Cum tantas res Græci susciperẽt, profiterẽtur, agerẽt. & 94 b, Suscipere ac profiteri magnũ aliquod onus atq; munus. & 93 b, Suscipere ac profiteri magnũ quiddam. et ibi. De omnibus rebus profitẽtur se esse dicturos. de Cl. 168 b, Lysiam primò profiteri solitũ esse artem dicẽdi. Or. 199 b, Ecce aũt quidã se Thucydidios esse profitentur. pro Sex. Ros. 19 b, Vt ad hãc prædam tam nefariam adiutores uos profiteamini. pro S. R. 44 a, Profiteri operam suam in aliquare. pro Clu. 28 a, Profiteri id quod non possis implere, quod impudẽtiæ est. contra Rul. 65 a, Profiteor tibi meum studium ad remp. defendẽdam. et pro Mur. 130 b, Triduo me iurisconsultum esse profitebor. Ep. 64 b, Ego uerò tibi profiteor & polliceor eximium et singulare meum studium. de Ar. 44 a, Ego inimicũ me semper esse professus sum duobus, qui, etc. I. P. 69 b, Cũ se Pompeius supplicem pro me profiteretur. Ep. 163 a, Quicũq; is est, ei me inimicum profiteor. Ep.

45 a, Tibi me profiteor in rep. socium. de N. 14 a, Existimo tardiores ad hanc sententiam profitendã multos esse factos. In V. 126 a, A Sthenio petere cœpit, ut ad ea signa tollenda operã suam profiteretur, seq; adiuuaret. de Le. 171 b, Contrà facere quàm professus pollicitusq; sis. de Or. 88 b, Quamobrẽ ista tanta tamq; multa profitenda Crasse non cẽseo. At. 182 b, Italiæ suã nobis studia profitenti, remisistis. Q. F. 201 a, Nostræ causæ non uidentur homines defuturi, mirandum in modum profitentur, offerunt se, pollicentur.

Profiteri. edere, denunciare. cont. Rul. 78 a, In posterum uerò lex hæc imperatoribus nostris constituatur, ut qui cunq; de prouincia decesserit, apud eosdẽ decemuiros, quàcum habeat prædẽ, manubiarũ, auri coronarij profiteatur. In V. 155 b, Edixerat, ut aratores iugera sationũ suarum profiterẽtur. & 153 b, Nemo erat decumanorũ, qui grano amplius sibi quàm deberetur, deberi profẽsus esset. pro Ar. 186 b, Si sexaginta dieb. apud prætorẽ essent professi. et 187 a, Archias professus est apud prætorem Q. Metellũ. et ibi. At non est professus, imò uerò his tabulis professus, quæ solæ ex illa professione collegioq; obtinent publicarum tabularum autoritatem.

Profligatus, a, um. perditus. pro S. R. 24 b, Omnia in eo ad perniciem profligata atq; perdita. ei I. V. 67 b, Indicia perdita et profligata. In V. 161 b, et pro Ar. 188 a, Tu omnium profligatissime & perditissime.

Profligo, as. affligo, prosterno, depello. de Or. 143 a, Cum Philippus suis consilijs rempub. profligasset. I. C. 104 b, Quàm tandem illum mœrore afflictum esse & profligatum putatis? pro Rab. 129 b, Profligare aciem hostium. de Pro. 76 a, Vos tamẽ oportet ab eodem illa omnia, à quo profligata sunt, confici uelle. Ep. 201 a, Qui profligato bello ac pene sublato, renouatum bellũ gerere conamur. Tusc. 231 a, At quã profligata iam hæc, & pene ad exitum adducta quæstio est. I. A. 265 a, Cum Cæsar hostium copias profligarit, occiderit, & c.

Profluens, tis. fluuius, flumen, torrens. de In. 81 a, Deinde est in carcerem deductus, ut ibi tantisper esset, dum culeus, in quem cõiectus in profluentẽ deferretur, comparetur. ad Her. 4 b, Et obuolutus corio deiiciatur in profluentem. Q. F. 318 b, Aquam profluentem & eam uberem uidi multis locis. de Or. 145 a, Profluens quiddã habuit Carbo & canorũ. Or. 123 a, Genus orationis liquidum, fusum. profluẽs. (Exile, aridum, minutum. de Cl. 184 b, Expedita ac profluens loquendi celeritas. de Or. 160 a, Loquacitas perennis & profluens.

Profluenter. abundanter, copiosè. Tusc. 238 b, Ergo omnia profluenter, absolutè. prosperè.

Profluentia, tiæ. affluentia, copia, redundantia. Par. 237 a, Inanis profluentia loquendi.

Profluo, is. dimano. Off. 11 a, Ex quo sunt illa communia, non prohibere aquam profluentem. & Q. F. 318 b, Cuius ore fermo melle dulcior profluebat. de D. 101 a, Sila cus emissus lapsu et cursu ad mare profluxisset pro Cæl. 38 b, Ego ab his fontibus profluxi ad hominum famam.

Profugio, gis. profugio, transfugio. de Sen. 87 a, Libenter uerò istinc tanquam à domino agresti & furioso profugi. pro Dom. 230 b, illi damnati comitijs centuriatis in exilium profugerunt. et In V. 174 b, Patres familiãs extorres profugerunt. de D. 101 a, Veientem quendam

dam ad nos hominẽ nobilẽ profugisse. pro Pom. 8 a, Ex Ponto Medea quondã profugisse dicitur. pro Deio. 145 b, Senatus ex Italia profugit. I. V. 117 a, Heraclius Syracusis illa nocte profugit. de Am. 103 b, C. Blosius quæstione nouæ perterritus in Asiam profugit. de Cl. 193 b, Philo cũ optimatibus Athenienſiũ domo profugit. Ep. 56 a, Reliquos aiebant profugisse metu perterritos. At. 248 a, Quintus filius profugere ad Brutum uoluit.

Profugium, gij. perfugium. pro Cec. 304 a, Exilium est profugium portusq; supplicij. Ep. 71 a, & 105 a, Quod enim poterat mihi esse profugium?

Profundo, dis. effundo. de So. 127 b, Equidẽ uim lachrymarum profudi. & Att. 175 a, Lachrymæ se subitò profuderunt. et pro Fon. 284 a, Lachrymas profundo. pro Cæl. 53 b, Voluptates, quæ cum incluſæ diutius et primæ ætate compressæ et constrictæ fuerũt, subitò se nonnunquam profundunt, atq; eijciũtur uniuersæ. I. P. 82 b, Omne odium inclusum nefarijs sensib. impiorum in me profudit. Of. 17 a, et I. A. 263 b, Profundere uitam pro patria. et de Fin. 77 a, Qui uitã pro patria profuderũt. & pro Cla. 21 a, Profundere sanguinem pro patria. Tusc. 187 a, Profundere uocẽ. et pro Fl. 149 a, Sed profundẽdo clamore multitudinis concitatæ. I. C. 106 a, Patrimonia sua profuderũt, fortunas suas obligarierũt. pro Quin. 17 b, Profusis sumptib. uiuere. At. 16 b, Omnes profudi uires animi atq; ingenij. At. 102 a, Si totum se ille in me profudisset. de Or. 138 a, Nihil est in natura rerũ omniũ, quod se uniuersum profundat, & quod totum repẽtè euolet. ad Her. 38 a, Sed tanquã sanguis profusus est per totum corpus orationis. Ac. 22 a, Res iam uniuersas profundã. Ep. 62 b, Profundere et perdere laborem. Of. 44 b, Pecunias profundere in eas res, quarũ memoriam aut breuem, aut nullam sint reliqui omnino. I. A. 221 b, Sanguis qui profusus est in morte, etc. de L. 161 a, Quæ frugibus ac baccis terræ fœtu profunduntur.

Profundus, a, um. pro Planc. 262 a, Mare profundum et immensum. pro Sest. 15 a, leciſsem me potius in profundum. & I. V. 205 b, Abiicere aliquid in profundum: id est, in mare. de Fi. 100 a, Esse in profundo aquæ. (Esse in summo aquæ. Acad. 9 b, Natura ueritatem in profundo abstrusit. I. P. 90 a, Cum partim eius prædæ profundæ libidines deuorassent.

Profusus, a, um. immodestus, immoderatus. pro Qu. 7 a, Quis tã profusus ac perditus nepos sic dissolutus fuisset? pro Mur. 141 b, Priuata luxuria, profusæ epulæ. & pro Cæl. 49 b, Profusa luxuries. Tusc. 212 a, Lætitia profusam hilaritatem efficit. pro Qu. 17 b, Profusis sumptibus uiuere. pro Cl. 25 a, Quanti & quàm profusi sumptus. Off. 21 a, Ipsumq; genus iocandi nõ profusum neq; immoderatum. sed ingenuum & facetum esse debet.

Progenies, ei. proles, genus. de Vn. 201 b, Veteres, qui se progeniem deorum esse dicebant. Oct. 331 b, Audiet Brutus eum populum, quẽ ipse primò, pòst progenies eius à regibus liberauit, pro turpi stupro datum in seruitutẽ. pro Cæl. 44 b, Progenies mea Q. illa Claudia. Tusc. 166 a, Priamus tanta progenie orbatus. Tusc. 153 b, Antiquissimos, quæ quo propius aberat ab ortu & diuina progenie, hoc, & c. I. A. 221 a, Reddita est ei statua pro uita, quæ multos per annos progeniem eius honestaret.

Progigno, gnis. procreo. gigno. de D. 170 a, In semimibus inest uis earum rerum, quæ ex his progignuntur. Offic. 65 a, Sic hic, qui hoc lumen progenuit, ex filio est nominandus.

Prognatus, a, um. natus, procreatus. 195 b, Thyestes Tantalo prognatus, Pelope natus. & de D. 88 b, Euridicæ prognata. Ep. fam. lib. 8, Venere prognatus.

Prognosticon. coniectura, signum rei futuræ, diuinatio. At. 246 a, Equidẽ pluuias metuo, si prognostica nostra uera sunt, ranæ enim προφώνουσι. & 234, Prognostica mea cum oratiunculis propediem expecta. de D. 83 a, Atq; his rerum persuasionibus prognostica tua referta sunt. de Diu. li. 2, Prognosticorum causas persecuti sunt Boethus Stoicus, & Posidonius.

Progredior, ris. progressionẽ uel progressum facio, procedo, serpo, quasi pergo facere. de D. 86 a, Itaq; reuertit ex itinere, cum iam progressus esset multorum dierum uiam. & Ep. 169 b, Progressus sum ad Cisalpinos cum exercitu. de Orator. 159 b, In quo impune progredi licet duos pedes. de Diuin. 95 b, Cum aliquantulum progressus esset, subitò exauduit himnitũ. pro Sest. 20 a, Sestius nihil progreditur. I. A. 231 b, Mihi Antonius peruenisse uidetur, quoad progredi potuerit feri hominis amentia. I. A. 162 a, Quid stultius quàm obijcere aduersario, quòd ille si uerbo negarit, longius progredi nõ possit, qui obierit. de Am. 130 a, Videamus, si placet, quatenus amor in amicitijs progredi debeat. de Fin. 120 b, Nihil ergo adiuuat procedere & progredi in uirtute. Tusc. 151 b, Vltrà quò progrediar, quàm ut probabilia uideam, non habeo. I. V. 92 a, Nunquã in eum locum progressi fuissent, ut illum interficere conarẽtur. Ep. 142 b, Existimauitq; fratrem suum hominẽ non sapientem impulsu inimicorum suorum eò progressum esse. At. 193 a, Neq; tamen progredior longius quàm mihi concessum est. Or. 207 a, In quo tamẽ longius progrediamur, quod uidemus, etc. de D. 85 b, Diuinatio cõiectura nititur, ultra quam progredi non potest. contra Rul. 85 b, Sed certè non continebuntur, progredẽtur longius, efferẽtur. Antequàm. 195 a, Ne calamitas remorata longius serpat atq; progrediatur, præcauete. de Ar. 275 a, Ad omnia progredi: id est, proiectum esse. de Se. 83 a, & 86 b, Paululum ætate progressi. de Fin. 134 b, Progrediente ætate, & progredientibus ætatibus. de Orat. 153 b, Nunc ad reliqua progrediar, meq; ad meum munus pensumq; reuocabo. de Fin. 94 a, Progrediamur igitur, etc. de N. 37 a, Natura est ignis artificiosus ad gignendum progrediens. & 42 a, Natura particeps rationis, tanquam uia progrediens. pro Cæl. 50 a, Ex hac domo progressa ista mulier, de ueneni celeritate audebit? Par. 119 b, Quàm longè progrediare, cum semel transieris, ad augendam transeundi culpã nihil pertinet. At. 157 a, Alter eò progressus est, quò non audeo dicere. At. 162 a, Scribendum ad te existimaui, ne quò progredereris inclinata iã re, qua integra etiam progrediendum tibi nõ existimasses. Off. 7 b, Regredi quàm progredi malo.

Progressio, onis. progressus. Offi. 54 b, Quæ & ingenij bonitate multi assequuntur, & progressione discendi. & de Fin. 121 a, Vestri progressionem ad uirtutem fieri aiunt, leuationem uitiorũ fieri negant. & Tusc. 209 a, de Fin. 110 a, Ab his initijs profecti omniũ uirtutum et ori-

Universidad de Deusto
Biblioteca

gimẽ et progreßionẽ pẽrſecuti ſunt. Of.55 b, Aliter enim tenerinõ poteſt. ſi qua ad uirtutem eſt facta progreßio.

Progreſſus. ſus. proceſſus, progreßio. At.36 a, Progreſſum præcipitem, inconſtantem reditum uidet. Off. 3 a, Ratio quæ cauſas rerũ uidet, earumq; progreſſus, quaſi anteceßiones non ignorat. Tuſc.118 b, Philoſophi nunquam in ſuis ſtudijs tãtos progreſſus facere potuiſſent. de N.5 a, Lucilius Balbus, qui tantos progreſſus habebat in Stoicis. I. A. 203 b, Progreſſum ætatis expectari non oportet. de N.36 a, Progreſſus & regreſſus quinq; ſtellarum errantium conſtãtes & rati. At.130 a, Audiui Cæſarem firmo progreſſu in caſtrum Truentinum uenisse. I. A.231 a, Brutus Dolabellam irruentem in Aſiam à progreſſu arcuit, à reditu refrenauit.

Proh, uel prò. l. Prò. de Orat.129 b, Proh dij immortales, quæ fuit illa, quãta uis. et Orator.211 b, Proh deum atq; hominum fidem. & ibid. Vel proh deum dico, uel proh deorum. Tuſc. 137 b, Etenim proh deorum atq; hominum fidem, &c.

Prohibeo, bes. ueto, interdico, excludo, obſto, inhibeo, libertatem adimo, poteſtatẽ nõ permitto, præcludo, ſum moueo, arceo, intercludo, repello, poteſtate faciendi aliquid aliquem priuo. Att.56 a, Qui mecum erant, facilè operas aditu prohibuerunt. & pro Pom.7 a, Prohibere aliquem calamitate. Of.42 a, Qui prohibent iniuria tenuiores iniuria conſtituẽda. Ep.152 b, Prohibere aliquẽ prouincia. ad Her.31 b, Prohibere aliquem ſepultura. et 9 b, Prohibere aliquẽ detrimẽto. I.V.160 b, Eques Rom. biduum cibo tectoq; prohibitus. de Or.148 a, Cum homines tempeſtatis cauſa opere prohibẽtur. I. A.169 a, Patri perſuaſi, ut eum à tua cõgreßione prohiberet. I.V. 233 b, Quòd prædones ab urbe prohibuiſſet. de Cl. 199 b, Et uirginẽ ab armatorum impetu prohibeamus. pro Pom.7 a, Prohibere remp. à periculo. Ep.84 a, Prohibere aliquẽ à rep. Off.18 a, Prohibenda eſt autem maximè ira in puniẽdo. I.C.100 a, Is omnes motus Catilinæ conatusq; prohibebit. de Nat.9 a, Lex recta imperans prohibẽsq; cõtraria. Of.61 a, Vſu uerò urbis prohibere peregrinos, ſanè inhumanũ eſt. pro Lig.139 a, Tu nos iacentes ad pedes ſupplicum uoce prohibebis? Oct.329 b, Quoniam coram id facere prohibeor, abſens proſim. Ep.11 a, Qui Bibulum exire domo prohibuiſſent. pro S. R.44 a, Dij prohibeãt iudices, ut hoc præſidium ſectorum exiſtimetur. de Or.148 a, Temporibus excludi.

Prohibeſit, prohibeßim. pro prohibuerit, prohibuerint. de L.185 a, b.186 a, Ni par maior'ue poteſtas, populus'ue prohibeßit.

Proiectio, onis. porrectio. Or.202 a, Brachij proiectio in contentionibus, contractio in remiſsis.

Proiectus, a, um. porrectus, abiectus. de Or.162 b, Brachium procerius proiectũ. I.V.227 b, Inſula in utriuſq; portus oſtium proiecta.204 b, Vrbs proiecta in altum. In Arat. Exin proiectæ claro cum lumine chelæ. de D. 92 a, Simonides ignotum quẽdam proiectum mortuum uidit, eumq; humauit.

Proiectus. impudens, proſtigatus, ad omnia progrediẽs. pro Cl.56 b, Illi quorum eminet audacia, atq; proiecta eſt. pro Dom.236 a, Proiecta quædam & effrenata cupiditas. I.V.76 b, Proiectus ad audendum.

Προηγμένα. producta, promota, propoſita, præcipua. (. ἀποπροηγμένα. i. reiecta. de Fin.101 a, b. et 122 a, L. Progemnda.

Proijcio, cis, abijcio. I.C. 104 b, Patria mihi lætari uidetur, quòd tantam peſtem euomuerit, foràsq; proiecerit. Antequàm.197 b, Proijcitur Tullius in exiliũ. pro Rab. 127 b, Neq; ego meam libertatem proieciſſem. Tuſcul. 171 a, Diogenes proijci ſe iuſſit inhumatũ. Antequam. 197 b, A' liberis ſuis abſtrahi, à coniuge abripi, ab aris focisq; innocẽtem proijci. de Fin.80 a, Quæ libido non ſe proripiet ac proijciet? pro Seſt.8 a, Proijcere ſe ad pedes alicuius. pro Cec 41 a, Qui ſe in hoc iudicium proiecerunt. Att.138 b, Proximè monent & rogant, ne me proijciam. I.A.247 a, Nec pro his libertatem, ſed pro libertate hæc proijcias tãquam pignora iniuriæ. At.146 a, Tum poterimus deliberare, non ſcilicet in integra re, ſed certa, minus infecta, quàm ſi una proieceris te. de D. 238 a, Is cum eſſet proiectus, inhumatus, amica corpus eius texit ſuo pallio. I.A.243 a, Qui ex naufrago, &c. ad hæc ſaxa proiectus eſt.

Proin. proinde. In Cat.106 b, Proin aut exeant, aut quieſcant.

Proinde. proin, itaq;, proinde. pro Dom.219 a, Proinde deſinant aliquando me iiſdem inflammare uerbis. & de Fat.146 b, Proinde ordire. I.V.123 a, Proinde ſi ſapis, uide, &c. & 273 b, Proinde ſi qui ſunt, &c. At.5 b, Proinde bono animo ſis. & Ep. 186 a, Proinde fac magnum animũ habeas. Ep.167 a, Et proinde diligẽter ab utroq; cõſeruata ſunt. Ep.138 b, Proinde te para, etc. Ep.150 a, Proinde ad omnia paratus ero, ac res me monebit. Tuſc. 166 b, Metelli ſperat ſibi quiſq; fortunã. proinde quaſi, &c. pro Dom.219 b, & I.V.96 a, Proinde quaſi, &c. de Inter ſentiant. & ad Her.14 b, Proinde quaſi, &c. de Inuẽt. 84 a, Proinde, uti quæq; res eſt, laborandum eſt. Antequàm.193 a, Proinde aut, &c. I.V.273 b, Proinde ſi qui ſunt, &c. Ep.167 b, Proinde exiſtimes, etc. quo tibi, etc. Af.28 b, Proinde iſti licet faciant quos uolent Coſſ.

Prolabor, ris. delabor, euagor. de L.166 b, Libenter adiſtam orationem tecum prolaberer. pro Quin.14 a, Cogitabam fore, uti multis in rebus timore prolaberer. de D.109 a, Iuuentus his moribus atq; temporibus ita prolapſa eſt, ut omniũ opibus refrenãda atq; coercenda ſit. pro Cec.304, Tametſi de hoc iudicio multa prætereo, tamen longius prolapſus ſum, quàm ratio noſtri iudicij poſtulabat. pro Cæ.47 b, Hinc unius mulieris libido prolapſa eſt, ut, &c. & Att.15 b, Prolapſus cupiditate. pro Fo.280 a, Ne quò ab aliqua cupiditate prolapſum uerbum eſſe uideatur.

Prolapſio, onis. lapſus, lapſio. pro Cæl.46 a, Via lubrica, qua ingredi ſine caſu aut prolapſione uix poſſis.

Prolatio, onis. dilatio. pro Rab.92 a, Cum alteri ad prolationem iudicij biduum quæreretur.

Prolatio, uacatio à muneribus. Att.li.7.109 b, Nec enim rerum prolatio, nec ſenatus magiſtratusq; diſceſſus, nec ærarium clauſum tardabit.

Prolatio, commemoratio, uſurpatio. Or.208 a, Cõmemoratio autẽ antiquitatis, exemplorumq; prolatio, ſummâ cũ delectatione et autoritatẽ orationi affert, & fidem.

Prolato, as. differo, procraſtino. I.C. 119 a, Id malorum opprimi ſuſtentando & prolatando nullo pacto poteſt, quacunq; ratione placet, celeriter uobis iudicãdum eſt.

Prolatus,

Prolatus, ta, tum. rerum prolatio & res prolatæ, eſt tempus illud quo homines feriãtur, ac ſi dicas, negociorum iuriſq; ſuſpẽſio, uacatio à muneribus, quæ maximè erat ludorum diebus, cuiuſmodi erant uotiui, Romani, uictoriæ, plebeij. pro Mur.130 b, Sapiens exiſtimari nemo poteſt in ea prudẽtia, quæ neq; extra Romam uſquã, neq; Romæ, rebus prolatis quidquam uidet. Qu.F.327 b, Res prolatæ: ad interregnũ comitia adducta. At.li.14.226 a, Meam ſtultam uerecundiã, qui legari noluerim ante res prolatas, ne deſerere uiderer hunc rerum tumorem.

Prolatus, productus, editus. I. V. Nónne te ex prolatis et non prolatis tabulis condemnari neceſſe eſt?

Prolecto, as. allecto, illicio. pro Fl.149 b, Egentes priuata benignitate prolectat.

Proles, lis. progenies, ſoboles. de Som.130 a, Proles illa ſuturorum hominum. de N. 58 a, Ferrea tum uerè proles exorta repentè eſt. de Or.157 a, Nec enim fugerim dicere prolem, aut ſobolem, &c. de L.185 b, Equitum peditumq; prolem deſcribunto.

Πρόληψις. l. Præſumptio, & Antecaptio, & Anticipatio, & Noticia, & Notio & Prænotio.

Prolixè. largè, liberaliter, cumulatè. pro Do.219 a, Is mihi, quæ meum tempus poſtularet, ſatis prolixè pollicitus eſt. Item: Quod ſtatuerat facere, non ſolùm fecit, ſed etiam prolixè cumulateq; fecit. Att.262 b, Id autẽ eſt, ut hoc, quòd te tua ſponte facturum eſſe certò ſcio, bonoris noſtri cauſa libenter, nõ prolixè, ſed celeriter facias. aliter, Nõ ſolùm libenter et prolixè, ſed etiam celeriter facias. Ep.98 a, Nec minus & prolixè de tua uoluntate promiſi, quàm eram ſolitus de mea polliceri.

Prolixus, a, um. liberalis, benignus. Ep.38 b, Prolixa & benefica natura. et At.264 a, Aliquid animo libẽti prolixoq; facere. & 25 a, Animo gaudenti & libenti. Att.1 b, Cætera ſpero prolixa eſſe his duntaxat urbanis competitorib. At.93 a, Ariobarzanes non in Pompeiũ pro lixior per ipſum, quàm per me in Brutum. Att.111 b, In quo parum prolixi reſpondent campani coloni.

Proloquor, ris. profiteor. Or.210 b, Verſus ille, qui uetat artem pudere proloqui quam factites.

Proludo, dis. ſpecimen exhibeo. de Or.138 b, Sed ijs ipſis ſententijs, quib. proluſerunt, uel pugnare poſſint. et ibi. Proluſio.

Proluſio, onis. quaſi procœmium. I.V. 62 a, Sim mecum in hac proluſione nihil fueris, &c. & de Or.138 b.

Proluuies, ei. eluuies, eluuio. Qu.Er.326 a, Romæ mira proluuies, magna uis aquæ, &c.

Promagiſtro. ut proprætore, & proconſule dictum eſt. Ep.227. l. Scriptura.

Promereor, ris. mereor. Antequàm.193 a, Non conuenit enim, cum ego ad promerẽdum officium tam fuerim expeditus, nos ad referendam gratiam eſſe tardiores. I. A. 191 a, Optimè de repub. promereri. Qu. de Pe.109 a, Si poſſunt, non amittunt occaſionẽ promerendi. Q.F.109 a, Is ſuo beneficio promeritus eſt, ſe ut ames, et ſibi ut debeas. Q.Fr.295 b, Aliquem fuiſſe diligentiſsimum in promerendo, ut ſibi maximi honores haberẽtur. pro Mur. 140 b, Homines tenues unum habent in noſtrum ordinem, aut promerendi, aut proferẽdi beneficij locum. de In.72 b, Leuius punitus quàm promeritus ſit. Of. 44 a, Paratus ad bene promerendum.

Promeritum, ti. meritum, beneficium. Poſtquam.199 b, Quare hoc maius eſt in nos ueſtrum promeritũ, quod, &c. & 204 a, Veſtra in nos uniuerſa promerita.

Promiſcuè. cõmuniter.). (. Proprièe. contra Rul.83 a, Promiſcuè toto quàm propriè parua frui parte malletis. et de Or.204 b, Cæteris promiſcuè poterit uti. & de Or. 149 b, Promiſcuè haurire ex aliquo fonte. pro Fon.278 b, Iudicium aurium promiſcuè et communiter ſtultis ac ſapientibus à natura datum.

Promiſsio, onis. pollicitatio, pactio. Epiſt.56 b, Id quoq; genus literarum deficiebat me, in quo debebat eſſe aut promiſsio auxilij alicuius, aut conſolatio doloris tui. At. 524 a, & de Or.129 b, et 162 a, Cum literis, cum mandatis, cum promiſsione prouinciæ. In An.216 a, Scelerum enim promiſsio, & ijs qui expectant, perniciosa eſt, et ijs qui promittunt.

Promiſſum, ſi. fides, receptum. Of.1 a, Ac ne illa quidem promiſſa ſeruanda ſunt, quæ ſunt ijs ipſis inutilia, quib. illa promiſeris. et 70 b, Pacta et promiſſa ſemper ne ſeruãda ſint, quæ nec ui, nec dolo malo, ut prætores dicere ſolent, facta ſunt. I.A.175 b, Ille induxit ut peteret, promiſſum ac receptũ interuertit, ad ſeq; trãſtulit. I.V.264 a, Satis eſt factũ promiſso noſtro ac recepto. I. A. 156 a, Cæſar multis multa promiſſa non fecit. Tuſ.215 a, Nullũ eſt philoſophiæ promiſsũ uberius aut maius. Tuſ.169 a, Si antè mors aduẽtaret, quàm Chaldæorũ promiſſa conſecuti ſumus. At.66 a, O' conſtantiã promiſſi, et fidem miram. & 125 b, Cũ literis Cæſaris, præmiorumq; promiſſis. Q.F.323 b, Promiſsis ijs quæ oſtendit, non ualde pendeo. Offi.7 b, Non ſtandum eſt promiſsis, quæ quis coactus metu fecerit. Of.71 a, et 74, Facere promiſſum alicui. & ibi. Efficere promiſſum et conuenũ cuipiam. et ibi. Seruare promiſſa. Ep.201 b, Soluere promiſſa militibus. & Exoluere promiſſa. l. Exoluo. pro Plan.280 b, Quid me aſpectas? quid mea promiſſa repetis? et Ep. 91 b, Expetere promiſſa. Ep.43 b, Cùm tua promiſſa per literas flagitabam, pro Seſt.10 b, Spe & promiſsis aliquẽ tenere. Part. 241 a, Eo expoſito munus promiſsi omne cõfecero. At.10 a, Teucer promiſſa patr.uit.190 b, Sed iam quaſi uoto quodã & promiſſo me teneri puto. & 245 a, Spõſor promiſſorum alicuius. Off.71 a, Theſeus exegit promiſſum à Neptuno. pro Fl.156 a, Hermippus Fuſ.js ſatisfacit, & fidẽ ſuam liberat. Ep.186 a, Et liberare fidẽ. pro Cec.286 a, Qui quod ſpopondit, nõ facit. pro Deio.145 a, Dextra in promiſsis & fide firma.

Promitto. tis. polliceor, ſpondeo, recipio, profiteor, cõſituo, offero, defero, paciſcor, fidem meam alicui obligo, me aliquid facturum oſtendo, promiſſum facio. Of.7 b, At.251 a, Dij faxint, ut ea faciat, quæ promittit. et ad Br. 289 a, Vix uideor, quod promiſerã, præſtare poſſe. Ep. 98 a, Nec minus ei prolixè de tua uolũtate promiſi, quã eram ſolitus de mea polliceri. pro Mur.145 a, Quẽ ego uobis ita commẽdo, ut eum inimiciſsimum huic coniurationi futurũ eſſe promittã, ac ſpondeã. et pro Cæl.54 a, Promitto hoc uobis, & reip, ſpondeo, hunc etc. Ep.207 b, Tum illud tibi expertus promitto et ſpõdeo, te cogniturũ. &c. Ep.65 a, Quæ tibi promitto ac recipio, ſanctiſsimè obſeruabo, diligẽtiſsimèq; faciã. I.A.204 b, Promitto, recipio, ſpõdeo, P. C. C. Cæſarẽ, &c. Item: Eidem meã obligo. Ep.40 a, De me tibi ſic promitto atq; con-

Universidad de Deusto
Biblioteca

firmo,me, &c. de D. 116 d, Quæ autem inconstantia deorum,ut primis minentur extis, bene promittant secundis:pro Q.R.47 d, Quæ ex liberalitate illius promissa & ostentata sunt. I.V.273 b, Donum Ioui dicatum ac promissum. de Ora. 111 d, Cum ille dubitaret, quod ad fratrem promiserat. Top. 222 d, Promittere damni infecti. Off. 7 b, Non standum esse promissis, quæ quis metu coactus fecerit. Off. 7 d, Neptunus quod Theseo promiserat, non fecit. Ep. 191 d, Præterea, mihi promiserunt Pansa & Hircius coràm, & absenti mihi scripserunt, Varioq; nostro Pansa affirmauit, se daturum operam, ne in suo consulatu mihi succedatur.

Promo, mis. profero. I.V. 192 a, Cum tibi senatus ex ærario pecuniã prompsisset atq; adnumerasset. et pro Cæl. 48 d, Promere aurũ ex armario. pro Qu. R. 49 b, Tu L III ex arca proferebas, ille CCC. ex artificio promebat. Ep. 70 b, Animus, qui semper aliquid ex se promat, quod alios delectet. & de Fin. 69 d, Medicamenta illa tanquam de narthecio promant. de Orat. 94 d, Ne ipse aliquid à me prompsisse, sed fortuitò in hunc sermonem incidisse uidear. de Or. 90 d, Est aliquid, quod ex obscuriore aliqua scientia sit promendum atq; assumendum. Top. 221 b; Loci sunt quasi sedes, è quibus argumenta promũtur. de Fin. 91 d, Promere libros è bibliotheca. de D. 84 b, Voces tristificas chartis promebat Hetruscis.

Promontorium, ry. mons in mare porrectus. I. V. 265 b, Qui aliqua promontoria, aut prærupta saxa tenuisse dicuntur. & pro Fl. 152 d, I. A. 154 d, Leucopetra, quod est promontorium agri Rhegini.

Promotus, a, um. productus. de Fin. 101 d. I. Productus.

Promoueo, es. prouehо, produco. Attic. 61 d, Ibi igitur te uidebo & promouebo. Q. Fr. 318 d, Assa in alterũ apodyterij angulum promoui. Ter. Qui sedulò mouẽs sese, nihil promouet.

Prompte promittere: id est, alacri animo, & sine cunctatione. Q. de Pet. 211 b.

Promptus, adiuer. de In. 80.

Promptu. Of. 47 d, Iam illud non sumus admonendi (est enim in promptu) ut animaduertant, etc. de Div. 134 d, Sed hæc quoq; in promptu, nunc interiora uideamus. Of. 2 d, Hæc ita sunt in promptu, ut res disputatione non egeat. Of. 21 d, Habere aliquid semper in prõptu: id est, quasi in animo uel memoria. Off. 12 b, Itaq; in probris maximè in prõptu est, si quid tale dici potest. Off. 19 b, Hoc quod dico decorum, non recondita quadam ratione cernitur, sed est in promptu. de Or. 87 d, Cùm illa pateant, in promptuq; sint omnib. Ac. 39 b, Sed ea dicam, quæ mihi sunt in prõptu. Ac. 12 b, Oportet igitur ea quæ pro perspicuitate responderi possunt, in promptu habere. Off. 23 b, Natura formam nostram, reliquamq; figuram, in qua esset species honesti, eã posuit in promptu.

Promptus, a, um. paratus, expeditus, alacer, hilaris, ardẽs, erectus, expositus, manifestus, propositus, in promptu. I. V. 61 d, Quo paratior ad usum forensem promptiorq; esse posim. cont. Rul. 82 d, Ad uim promptus, ad seditionem paratus, ad cædem expeditus. de Clar. 178 d, Prõpta & parata in respondẽdo celeritas. & pro Mil. 111 b, Promptus ad pugnam. de Cla. 176 b, M. Marcellus promptus, & non inexercitatus ad dicendum fuit. Off. 17 d, Promptiores igitur debemus esse ad nostra perci-

la, quàm ad cõmunia. Q. F. 314 d, Te esse hilari animo, & prompto ad iocandũ, ualde me iuuat. Ep. 43 b, Animum tuum promptiũ et alacrem perspexi ad defendendã remp. pro Ce. 300 d, Qui tot annos fidem suam populo Rom. promptam expositamq; præbuit. de Or. 163 d, Discutienda sunt ea quæ obscurant: & ea quæ sunt eminentia & prompta, sumẽda. & 105 b, Eius rei facilis est & prompta respõsio. I.V. 209 b, Clausum et reconditũ.)(Apertum et promptum. pro Mur. 130 d, Quod omnib. patet, & æquè promptũ est mihi & alijs. de Or. 100 d, Alacri & prompto ore ac uultu huc atq; illuc intuerti. pro S.R. 38 d, Tametsi hoc quidem minimè latet, quod ita promptum & propositum est, ut, &c. pro Pla. 266 d, Hic quod animo sentiebat, & uultu promptũ habuit, & lingua. I.P. 91 d, Respõsione me mimica homo promptissimus lacessiuit. In Ver. 208 d, Promptissimus homo & experiens. Ep. 57 b, Cætera, quæ tibi à multis prompta esse certò scio, à me sunt paratissima. de Orat. 121 d, Quæstiones animo percursas, & propè decantatas habere: id est, promptas, uel in promptu.

Promulgatio, onis. legis alicuius (ut ita dicam) publicatio & propositio. I.A. 154 b, Illæ enim leges nullã promulgatione latæ sunt, antequàm scriptæ. & 195 b, Vbi promulgatio trinundinum? Ep. 4 b, Subitò exorta est nefaria Catonis promulgatio, quæ studia nostra impedieret. & 114 b, Promulgatio de dictatore.

Promulgatus, a, um. de L. 186 d, Promulgata, proposita, in ærario cognita agunto.

Promulgo, as. propono. Q. Fr. 308 b, Cato legẽ promulgauit de imperio Lentuli abrogando. Qu. Fr. 311 b, Qui de Cæsare monstra promulgarunt, quibus intercederet nemo. pro Mur. 131 d, Prælijs promulgatis tollitur è me dio sapientia. pro Fla. 149 d, Re multos dies promulgata & cognita. Ep. 203 b, Cum Tribuni plebis legem iniquissimam de eorum agris promulgassent. At. 7 b, Promulgare rogationem. At. 8 b, Quid de promulgata rogatione sentiret. pro Pomp. 14 d, Cum Gabinius de uno imperatore contra prædones constituendo legem promulgasset. I.A. 158 d, Loquor de legibus promulgatis, de quibus est integrum nobis. Postquam. 204 b, et pro Do. 229 d, Tribuni qui promulgarẽt de salute mea, et ad uos sæpenumero deferrent. pro Sest. 8 d, Promulgantur uno & eodẽ tempore rogationes de mea pernicie, et de pouincijs nominatim consularib. pro Sest. 18 b, De meo reditu octo Tribuni pl. promulgarũt. pro Syl. 179 b, Lex dies fuit proposita paucos. ferri cœpta nunquam posita est in senatu, populum Romanum latuit.

Promulsis, dis. potio mulso condita. Ep. 136 b, & 138 b, Non eum, quem tu es solitus promulside conficere.

Pronepos, tis. nepotis filius, referturq; ad proauum. In Ant. 248 b, M. Lepide M. Lepidi Pontificis max. fueris pronepos. & Tusc. 196 d, Iouis iste quidem pronepos: id est, Thyestes.

Pronominatio. ornatus quidam uerborum. ad Her. 34 d, Pronominatio est, qua sicuti cognomine quodam ex tranco demonstrat id, quod suo nomine appellari non potest. ut si quis, cum loquatur de Gracchis: At non Africani nepotes, inquiet, istiusmodi fuerunt.

Pronœa. l. Prouidentia.

Pronunciatio, onis. actio, appellatio. pro Cluent. 29 d, Oppianicus re & existimatione iam, lege & pronunciatione nondum condemnatus. de Cla. 188 b, Lenis appellatio literarum. de In. 44 d, & ad Her. 1 b, Pronunciatio est ex rerum & uerborũ dignitate uocis & corporis moderatio. de Or. 86 b, Actio quæ motu corporis, quæ gestu, quæ uultu, quæ uocis confirmatione uarietate moderanda est. de Ora. 111 b, Quis enim cantus moderatæ orationis pronunciatione dulcior inueniri potest? de Fat. 145 b, Omnis pronunciatio aut uera, aut falsa est. de Fimibus, 42 b, In lingua ponebant explanatam uocum impressionem.

Pronunciator, oris. historicus. de Cl. 191 b, Thucydides pronunciator sincerus & grandis etiam fuit.

Pronunciatum, ti. effatum, græcè ἀξίωμα. Tusc. 151 d, Omne pronunciatiũ (sic mihi in præsentia occurrit, ut appellarẽ ἀξίωμα. utar pòst alio, si inuenero melius) id ergo est pronunciatum, quod uerum est aut falsum. I. Enunciatio.

Pronuncio, as. dico, prædico, ago, lingua nuncupo, effero, appello, sentẽtiam dico, effari. Epi. 69 d, Dicunt uerecundiores esse præcones ludorum gymnicorum, qui cum cæteris coronas imposuerunt uictoribus, eorumq; nomina magna uoce pronunciauerũt, cum ipsi ante ludorum missionẽ corona donentur, alium præconem adhibeant, ne sua uoce ipsi se uictores esse prædicent. pro Quin. 9 d, Cui magistri fiunt, qui pronuncient, &c. & de quo præconis uox prædicat, &c. de Fat. 143 d, Neq; eos usuros esse coniunctionib. ut ita sua præcepta pronuncient. si quis natus est, &c. sed potius ita dicant, nõ & natus est quis, &c. de Or. 116 d, Tum ad extremũ agere et pronũciare. de D. 111 d, Memoriter pronunciare multos uersus. de Orat. 92 d, Menedemus memoriter multa ex orationib. Demosthenis præclarè scripta pronuncians. & 97 b, Eã rem, quã legas, uerbis alijs quàm maximè fieri possit, lectis pronunciare, &c. de D. 85 d, Et ea quæ pronũciaui, accuratissimè scripseris. Off. 65 d, Cũ in uenundando rem eã feisset, neq; pronunciauisset emptori. Of. 65 d, Is igitur iudex ita pronunciauit. et ibi, M. Cato sententiam dixit. I.V. 127 b, Prætor de tribunali pronũciat, si quis, etc. de Cl. 172 d, Cõsules re audita, amplius de cõsilij sententia pronunciauerunt. pro Cl. 34 d, Suppressam esse ab eo pecuniam, quã pro reo pronunciauisset. de Fi. 72 b, Aequam igitur pronunciabit sententiam ratio. de Or. 108 d, Demosthenes summa uoce uersus multos uno spiritu pronũciare cõsuescebat. I.P. 100 b, Tum ipse de te sententiam tulisti, tũ iudiciũ pronunciasti. Partit. 120 b, Cum uersus pronunciatus est una syllaba breuior aut longior.

Pronus, a, um. in anteriorem partem flexus.)(Supinus. de D. 105 d, Motus corporis pronus, obliquus, supinus. Tusc. 157 d, Nihil habent hæc duo genera proni, & supera semper petunt.

Proœmium, mij. exordium, principium orationis. Att. 63 b, In singulis libris utor proœmijs. & pro Clu. 29 d, Longo & altè petito proœmio respõdere. et I.V. 93 b, Proœmium mercenarium. Att. 258 d, De gloria librum ad te misi, et in eo proœmiũ: id est, quod in Academico tertio: id euenit ob eam rem, quòd habeo uolumẽ proœmiorũ, ex eo eligere soleo, cum aliquod σύγγραμμα instituo, itaq;, &c. Ep. 67 b, Gratia illa, de qua suauissimè

quodam in proœmio scripsisti. Ac. 40 b, In ijs ipsis antiquitatũ proœmijs philosophiæ, &c. de Or. 138 d, Tanquam citharœdi proœmium afflictum, &c. ad Her. 1 b, Exordiorum duo sunt genera: principium, quod græcè πρόοιμιον appellatur: & insinuatio, quæ ἐνδυσις nominatur. de Or. 92 d, De proœmijs, & de epilogis, et de huiusmodi nugis referti sunt oratorum libri. Att. 215 b, His libris noua proœmia sunt addita, quibus eorum uterq; laudatur. de Legib. 172 b, Habes proœmium legis, sic enim hoc appellat Plato.

Propagatio, onis. procreatio, amplificatio. Offic. 11 b, Quæ propagatio & soboles origo est rerum publicarum. de Pro. 75 d, Propagatio finium imperij. & Tusc. 154 b, Propagatio nominis. Epi. 71 b, Vita in qua nihil insit, nisi propagatio miserrimi temporis. de Sen. 99 d, Propagatio uitium.

Propagator, oris. amplificator. Att. 120 d, Ille prouinciæ propagator.

Propago, inis. uitis ad sobolẽ suppressa. de Se. 88 d, Malleoli, plantæ, sarmenta, uites, traduces, propagines.

Propago, as. profero, produco, dilato. I.V. 273 b, Cũ ipse sui generis initiũ ab se gigni & propagari uellet. Off. 330 b, Quæ uerissimè memoriæ propagata fuerint. I.A. 155 d, Iun. Brutus, qui regio dominatu rempublicã liberauit, & ad similem uirtutem & simile factum stirpem in propè quingentesimum annum propagauit. de Off. 41 b, Vera gloria radices agit, atq; etiam propagatur. & Top. 126 b, Ex quib. plura bona propagentur. I.C. 106 b, Quos si meus cõsulatus sustulerit, non breue nescio quod tempus, sed multa secula propagarit reipublicæ. de Fi. 132 d, Propagabat tamen uitam aucupio sagittarum. de In. 42 d, Cum homines sibi uictu ferino uitam propagabãt. pro Sest. 24 d, Hæc monumentis annalium mandantur, posteritati propagantur. I.C. 116 b, Ad memoriam consulatus mei propagandam. de Di. 139 d, Religio propaganda est. pro Ma. 134 b, Propaganda soboles. pro Do. 130 d, Huius uiri laudem ad sempiternam memoriam temporis calamitas prorogauit. de Pro. 72 d, Annus est integer nobis expectandus, quo interfecto ciuium calamitas propagatur. Propagare prouinciam. l. Propagator.

Propalàm. palàm, in propatulo loco. de Ora. 98 d, Proposito argẽto, ac signis & tabulis propalã collocatis.

Propatulus, la, lum. apertus. I.V. 226 d, In aperto ac propatulo loco signa duo sunt.

Propè. propius, propter.)(Longè, procul. Tusc. 171 d, Sed bacillum quo abigam, prope me ponitote. & Epist. 129 b, Volebam propè alicubi esses. et 106 b, Vt non solùm prope me, sed planè mecum habitare posses. de Cl. 169 d, Cum plebs prope ripam Anienis ad III. miliariũ cõsedisset. pro Mi. 111 d, Illi, si insidiaretur, nocte prope urbem expectãdum. de N. 70 d, Vites à caulibus, si propè sati sint, refugiunt. At. 65 b, Tu aduentare ac propè adesse iam debes. de In. 78 d, Hostes prope muros castra habẽt. de In. 63 b, Alterius gladium propè appositum è uagina eduxit. pro Pom. 6 d, Vident eũ propè esse, quo etiam carẽt agrius. & Ep. 80 d, Propè accedere. Ep. 33 d, Prope Calen. Sextiles puto me Laodiceæ fore. I.V. 236 b, Cùm in Italia bellũ, tum propè à Sicilia, tamẽ in Sicilia nõ fuit. I.V. 110 b, Tam propè ab domo detineri. At.

Universidad de Deusto
Biblioteca

178 b, Atque utinam propius te accessissem. Oct.330 a, Cur castra longius aduersariorũ castris, et propius urbem mouentur? Tusc.153 b, Antiquitas quæ quo propius aberat ab ortu & diuina progenie, hoc melius ea cernebat, etc. At.1 b, Tu illã manũ mihi cura ut præstes, quoniam propius abes. de N.18 b, Stellæ aliæ propius à terris mouẽtur, aliæ remotius. Par.241 a, Propius accedere ad sensum alicuius. de L.182 b, Lex rogum bustúm ue nouũ uetat propius sexaginta pedes adijci ædes alicuí, inuito domino. Item: Ad similitudinem Deo propius accedebat humana uirtus, quàm figura. I.A. 213 b, Ne propius urbem millia passuum ducẽta exercitũ admouerit. et 206 b, Dum ne exercitũ propius urbem Romã C C. mil. admoueret. Qu.F.300 b, Propius nihil est factum, quàm ut occideretur. I.V.255 a, Nec quicquam propius est factum, quàm ut uiuus comburetur. et pro C.29 b, & At.157 b, Propius factũ est nihil. pro Flac.151 a, Propius accedo, nego esse testimonium, intro etiam magis, qui gessit, non adest.

Prope. pene, ferè, quasi, propè dicam, propè iam. I.V.229 a, Nam Sappho dat mihi iustã excusationem, propè ut ignoscẽdum esse uideatur. In V.160 b, Eques Romanus propè annos XC. natus. Epi. 4.7 a, Sapientia præditus propè singulari. pro Arch.186 b, Propè nouo quodam genere dicẽdi. Epi.123 b, Propè oblitus sum, &c. & 108 a, Propè desperatis his rebus. Epist.5 a, Ad quem propè iam delatum esse existimatur. Ep.34 b, Prouinciam annuam propè iam undecim mensium factam esse. de Sen. 94 b, Quasi decurso spacio: id est, propè iã. I.V.105 a, Excludit eũ, cui propè dicam soli potestatẽ factã oportuit. & pro Qu.7 b, Modestia propè dicam nõ minore, quàm, &c. de In.83 b, Quid igitur profecit? etc. propè dicam plurimum. pro Pl.163 a, Quorum honoribus agri propè dicam ipsi, mõtesq; fauerunt. de Sene.87 a, Propè intueri aliquid.)(. Procul spectare aliquid. Epi. 106 b, Primùm ut eam domũ sumeres, ut nõ prope me, sed planè mecum habitares.

Propediem. breui. At.91 a, Ego, ut spero, propediem te uidebo. & de D.90 a, & Atti.23 a, Prognostica nostra propediem expecta. & Epist.159 b.

Propello, lis. propulso. Antequã. 192 b, Si quando inimi corũ impetum propulsare et propellere cupistis. Tusc. 211 a, Propellere nauem remis.

Propemodum. propè, ferè. de D.126 a, Quid enim est sors? idem propemodum quod micare. Or.210 b, Verba componere, & syllabas propemodũ dinumerare. I.V. 55 b, Propemodum manere in instituto meo uideor. & 219 a, & Of.39 a, Ep.81 a, Alteros propemodum iã fumus experti. & de Fi.49 b, & Tusc.168 b, Vt propemodum, &c.

Propendeo, des. inclino. de Or.125 b, Si se dant, & sua sponte, quò impellimus, inclinãt, atq; propẽdent, accipio quod datur. Tusc.245 a, Si multo maiore & grauiore ex parte propendent. Tusc.238 a, Tantum propendere illam bonorũ animi lancem, ut terram & maria deprimat. de Or.120 a, Necesse est, ut inclinatione uoluntatis propendeat in nos.

Propensè. ex animo, libenter. Epi.192 b, Vt hanc cõcordiam & conspirationem omnium ordinum ad defendendam libertatem propensè non crederent esse factã.

Propensio, onis. procliuitas, inclinatio uoluntatis. de Fin. 117 a, Zeno, qui nulla in re, nisi in uirtute aut uitio propensionem mimimi quidem momenti, ad summum bonum adipiscendum diceret.

Propensus, a, um. procliuis. Attic.117 a, Quod addis, ne propẽstior ad turpẽ causam ui dear, certè uideri nõ possum. et 120 a, Infimus quisq; propẽsus in alterã partem. de N.79 b, Mihi Balbi disputatio ad ueritatis similitudinẽ uidetur esse propẽstior. de D.82 a, Cum disputatio tibi ad ueritatẽ est uisa propẽstior. pro Mn.139 b, Propẽsus ad lenitatẽ. & de In.75 b, Propẽsus ad ignoscẽdum. & de Fi.131 b, Propẽsus in neutrã partẽ. At.211 a, Corã igitur & propẽso quidẽ animo ad probandũ. Q.F.317 a, A' propẽsis in hanc partẽ uehemẽter colimur et amamur. Of.46 a, Propẽstior benignitas esse debebit in calamitosos. Offi.47 b, A' quo enim celeriter remuneratio fore uidetur, in eum fere est uoluntas nostra propensior. Par.120 a, Causa, quæ quãdo accedit alteri, id fit propẽsius. pro S.R.32 b, Is natura nõ tã propensus ad miseri-cordiã, quã implicatus ad seuueritatẽ uidebatur. Tusc.227 a, Vt alius ad aliũ morbũ procliuior, sic alius ad alia uitia propẽstior. de F.104 a, Omnes ad discẽdũ propẽsi sumus. 125 a, Propẽsus sua spõte ad aliquid agendũ. Ep.57 a, Videor mihi perspicere ipsius animũ propẽsum ad salutem tuam. Offic.21 b, Si quis paulò est ad uoluptatem propensior. Anteq.192 b, Illic enim animi uoluntas propensa comprobatur.

Propatio, onis. festinatio. Epi. 67 b, Sed ad proprationẽ meã qddã interest, nõ te expectare, donec ad locũ ueniás.

Properato opus. id est, celeritate. pro Mil.111.

Propero, as. festino, appropero, accelero, celeritate utor, maturo. At.10 b, Sed ductus odio properauit rẽ deducere in iudiciũ. de Or.98 b, Cũ in campũ properaret. & ridens & stomachans Scæuola. Ep.198 b, Atq; inde uẽtis remisq; in patriam omni festinatione properauí. de Pro.76 a, Si Cæsar in patriã redire properaret. de Mil.111 a, Quæ causa erat, cur Romam properaret? de Sõ.127 b, Quin huc uenire propero. pro Syl.177 b, Properatũ uehemẽter, cum longè tempus muneris abesset. At.284 a, Sed propera per deos, &c. et 244 b, Ego in Pompeianũ properabam. de D.116 b, Ita enim cum magis properant, concludũt, &c. Att.57 a, Hæc properantes scripsimus. Epist.259 b, Sed tã ita uelim, ut ne quid properes. Tusc.164 b, Siue retardabis, siue properabis. I.A.222 a, At ille properans festinansq;, &c. Q.F.304 a, Rogo te, Romam pergas & properes.

Propertius. pro Dom.223 a.

Propino, as. trado, offero. Tusc.169 a, Socrates cum cõiectus in carcerem triginta iussu tyrannorum uenenũ ut sitiens ebibisset, reliquũ sic è poculo eiecit, ut id resonaret. quo so nitu reddito, ridens: Propino, inquit, hoc pulchro Critiæ, qui in eũ fuerat deterrimus. Græci enim in cõuiuijs solent nominare, cui poculũ tradituri sunt.

Propinquitas, tis. agnatio, cõiunctio sanguinis uel affinitatis, necessitudo. pro Mu.141 b, pro Qu. 4 b, Si pietate propinquitas colitur, qui affinẽ prodit, impius sit necesse est. pro Pla.264 b, & ad Her.26 b, Qui est cũ illo maximis uinculis et propinquitatis et affinitatis cõiunctus. I.A.186 b, Municipiũ propinquitate propè finitimũ. de In.50 b, Propinquitas loci.)(. Longinquitas loci. Pro-

Propinquus, uicinus, proximè accedẽs, citimus, proximus, finitimus, necessarius, cognatus, cognatiõe cõiunctus, propinquitate coniunctus, qui aliquem cognatione attingit, homines deorum agnatione & gente tenentur. de L.260 b.)(. Longinquus, alienus. de Fin.124 b, Plato, cuius etiam illi hortuli propinqui memoriam mihi afferunt. Pl.Ep.156 a, Et subesse tamẽ propinquis locis celeriter possem. pro S.R.49 b, Præclarũ et propinquum prædium. I.A.237 b, Propinquæ finitimæq; prouinciæ, ut Cilicia & Syria. de Or.125 a, Motus, qui finitimi sunt, & propinqui his. ad He.27 a, Nam graui figura propinqua est sufflata. de Do.94 a, Hector moriẽs propinquam Achilli mortem denunciat. At.151 a, Erat enim spes propinqui reditus. de Inu.83 a, Audacia non contrarium, sed appositum est ac propinquũ, et tamen uicium est. Or.205 a, Abutimur uerbis propinquis. pro Mil.116 a, Clodius æqualiter in propinquos et in longinquos irruebat. pro Mur.141 b, Virgo uestalis huius propinqua & necessaria. I.A.264 b, Consolemur eorũ propinquos, qui, &c. Off.11 b, Arctior uerò colligatio est societas propinquorũ. pro S.R.34 b, Propinqui cognatiq; optimè cõueniẽtes. pro Qu.18 a, Tibi propior me nemo est. pro Pl.264 b, Qui est cum illo maximis uinculis & propinquitatis & affinitatis coniunctus.

Propior, us. interior, arctior, iũctior, citerior. I.V.226 b, In quib. erant omnia, quæ sceleri propria sunt, quàm religioni. de In.76 a, Sed hæc uetera, propiora uidemus. pro Sest.11 b, Omnib. sua sibi propiora esse pericula, quã aliena. de Cl.194 b, Pòst aũt causa fuit propior, & cum exitu iunctior. de Cl.104 b, Et dicẽdi ardore eram propior, & ætate coniunctior. pro Qu.18 a, Tibi propior me nemo est. At.234 a, Nos autem alium porrũ propiorem huic ætati uidebamus. Offi.37 a, Prius de ijs rẽb. quæ uirtuti propiores sunt, dixerimus. Of.65 b, Societãs, quæ latissimè patet, &c. interior, & c. propior, &c.

Propitius, a, um. secundus, præsens.)(. Infestus, iratus. Oct.329 b, Fortuna quæ nobis infesta est, fuit aliquãdo propitia. et pro Cæl.46, Huic ego deos propitios, plerig, aũ iratos putat. & I.P.92 b, Dij neq; propitij sunt cuiquã, neq; irati. I.V.61 a, Ita deos mihi uelim propitios, ut cõmoueor animo, &c. de Nat.25 b, Quid enim dicam propitius sit, esse enim propitius potest nemini: ill est, deus. et 55 b, Iratus.)(. Propitius. Attic.28 b, Paria propitia fit. At.134 a, Hunc propitium sperant, illum iratum putant.

Propola, æ. qui mercatur à mercatorib. quod statim uẽdat. Of.30 b, In P.94 a, Pistor domi nullus, nulla cella, panis & uinum & propola atq; decupa.

Propono, nis. pono, ante oculos mihi constituo. Atti.125 b, Si quidẽ ille ipse ad eundẽ scribens, in publico propositum fuit epistolã illã. & pro Fl.150 a, Lex tabulas obsignatas in publico poni uult. pro Mu.120 a, Qui singulis diebus ediscendos fastos populo proposuit. & 140 b, Est illud quidẽ exemplum tibi propositũ domi. et ib. Ad imitandum mihi propositũ exemplar illud est. & de Opt. 244 b, Attici nobis propositi sunt ad imitandũ. de Or. 98 a, Explicare uestem, proponere argentũ, tabulas ac signa propalam collocare. At.134 a, et 118 b, Proponere literas in publico cõt. Rul.68 b, Lex in publicũ propo

nitur. et I.P.98 b, Stipendium militibus numeratum est mẽsis palàm propositis. pro Q.9 a, Proponere libellos de aliquo in celeberrimis locis. I.V.124 b, Proponere fidẽ uenalẽ. In V.169 a, Est hic ordo propositus atq; editus in altũ. Of.24 a, Quidã propositis malorũ & bonorum finib. officiũ omne peruertunt. de Or.117 a, Proponere sibi aliquem imitandum. de Am.115 b, Proponere sibi memoriam atq; imaginem alicuius. de Or.97 b, Aduersus alicuius se exercere, uel illius orationem sibi proponere. & ib. Proponere aliquam exercitationem. Or.202 b, His propositũ est placare animos. Ep.16 b, Neq; mihi in omni uita res tam erit ulla proposita, quã ut latẽre, etc. de Cl.195 a, Omni huic sermoni propositũ est, ut laborẽ meũ perspicias. de Cl.167 a, Hoc neque propositũ nobis est hoc loco, neq; necessariũ. In C.118 a, Quæcũq; mihi fortuna proponatur, subibo. pro Cl. 49 b, Putãt enim minus multos laqueos legũ ac iudiciorũ esse propositos. pro Rab. 93 a, Serui, qui libertatis spem propositã nõ habẽt. pro Rab.90 b, Tamen in hac defensione capitis C. Rabirij, proponẽda ratio uidetur esse officij mei. I.A.193 a, Qui sibi bona ciuiũ ad prædã ꝓposuerũt. de In. 55 b, Qui leges scribũt, utilitatẽ reip. sibi proponere debẽt. pro Fl.148 b, Quib. laus, merces, gratia, gratulatio proposita est in impudẽti mendacio. pro Sest.9 b, Mihi propositũ est ostẽdere omnia, etc. Ep. 16 b, Omnib. propositũ esse debet cũ dignitate ocium. pro D.222 a, Mea causa uidebatur perditis ciuib. ad inuidiã esse proposita. Epi.71 b, Omnib. telis fortunæ proposita est uita nostra. de Fi.76 b, Cum improbis pœnã proponitis. Ep.27 b, Proponere aliqd alicui ad timorẽ. & pro Pl.280 a, Cũ mors proponeretur. Ep.5 b, Iniurijs, quæ à Catone propositæ sunt, resistemus. pro Cæl. 54 a, Et cũ huius uobis adolescẽtiã proposueritis, cõsti tuite nobis ante oculos huius etiã miseri senectutẽ. pro Sest. 6 b, Si ora ipsorũ oculis uestris proposueritis. de N.23 b, Cõprehẽde animo, et propone ante oculos deũ, &c. I.C.120 b, Cũ uerò mihi propono regnãtẽ Lentulũ, etc. uersatur mihi ante oculos, etc. cerno animo, etc. uideor mihi uidere, etc. pro Sy.180 b, Et uitã illius ante oculos uestros proponite. Ep.50 b, Hoc idẽ fac ante oculos tuos tibi proponas modò, etc. et ibid. Quæ alijs tute præcipe soles, ea tute tibi subijce, atq; apud animũ tuũ propone, nullum dolor, etc. pro D.215 a, Res erat nõ in opinione dubia, sed in prospectu atq; ante oculos proposito piculo pro Pl.259 b, Sed mihi in causa facili perdifficilis defensiõis ratio proponitur. At.197 a, Ciceroni uelim hoc proponas, ut accõmodet, etc. de Or.137 b, Digredi ab eo q̃ proposueris. Or. 209 b, Proponere quod dictu rus sis. pro Põ.7 a, Quod mihi ego extremũ proposuerã, cũ essẽ de belli genere dicturus. Ep.14 a, Illa sequor quæ paulo antè proposui. et 251 a, Extremũ illud est de ijs quæ proposuerã. de Cl.184 a, Curio cũ tria proposuisset, aut quartũ addebat, aut tertiũ quærebat. et 186 b, Cẽsorius quod proposuerat, explicãs expedite. de Or. 124 b, Proponi oportet quid asseras, & id quare ita sit, ostẽdere. et 90 b, Si cuipiã nimis infinitũ uidetur quod ita proposui, quacũq; de re, etc. et 128 b, Aliquid nõ effici ex propositis, nec esse consequens. & 96 b, Ab eo quod tibi proposueris, minus aberrare. Tusc.149 b, Ponere iubebã de quo qs audire uellet. i. proponere. In A. 193 b,

Universidad de Deusto Biblioteca

193 b, Mortem omnibus natura proposuit. & 212 b, De tribus enim quæ proposui, hoc extremum est. pro Dei. 152 a, Propone tibi duos reges, idq; animo cōtemplare quod oculis nō potes. I. A. 243 b, Cū peruenero ad eum exitū, qui mihi fuit propositus. et 231 a, Qui eā tibi causam belli gerēdi proponis, ut senatū funditùs deleas. de L. 173 a, Legum uocem proponam. At. 282 a, Non enim id propositū est huic epistolæ, Messalam ut laudē, præsertim ad Brutum. Q. F. 243 a, Sed nescio quo pacto ad præcipiendi rationē delapsa est oratio mea, cum id mihi propositum nō esset. & 319 a, Quid nunc putas tanta abs te mihi mercede proposita? Or. 7 a, Referri enim decet ad ea quæ proposui in principio fundamēta iustitiæ. & 10 a, Tertiū est propositū, ut in beneficētia delectus esset dignitatis. et 14 b, Mihi propositū est, ut in libertate uiuā. At. 33 b, Minæ, quæ mihi proponūtur, modicè me tāgūt. et 26 a, Locus ubi proponūtur edicta. et 124 b, Moderatori reip. beata ciuiū uita proposita est.

Proportio, *onis.* cōparatio. l. Portio. In V. 210 b, Fuere aliquando apud Siculos peræqua proportione cætera. de Vn. 197 a, Id optimè assequitur, quæ Græcè ἀναλογία, latinè (audendū est enim, quoniā hæc primùm à nobis nouantur) comparatio proportioue dici potest. de Vn. 197 b, Quemadmodum ignis animæ, sic anima aquæ, quodq; anima aquæ, id aqua terræ proportione reddit. & 199 a, Eius aūt particulæ interuallo relicto habeat numerus ad numerū eandē proportionē, comparationemq; in extremis, quam habent CCLVI. cum CCLIII. Tus. 156 a, Terra ad uniuersi cœli complexū quasi puncti instar obtinet. l. Varronem de Analogia.

Propositio, *onis.* de Or. 162 a, Propositioq; quid sis dicturus. Tus. 199 a, Quid ergo? huiúsne uitæ propositio et cogitatio Thyestē leuare poterit? de In. 82 b, Cum animi ampla quadam & splendida propositione. l. Magnificentia.

Propositio, *cum pars est ratiocinationis, est, per quam breuiter locus is exponitur, ex quo omnis uis oportet emanet ratiocinationis.* de In. 54. 55.

Propositum, *ti.* σκοπὸς, *mens, consiliū, proposita ratio, quod attinet, susceptum, cōsilium, institutū.* Or. 209 a, Vt declinet à proposito, deflectatq; sententiā. et de Or. 162 a, Declinatio breuis à proposito. de Cl. 171 b, Egredi à proposito ornādi causa. de Orat. 162 a, Reditus ad propositū. & ib. b, Reditus ad rem. Tus. 153 a, Redire ad propositū. & 192 b, Nos ad propositum reuertamur. pro Cæl. 58 b, Maledictio nihil habet propositi præter contumeliā. de Fa. 140 b, Academiæ consuetudo contra propositū disputādi. Off. 23 a, Cato grauitatē suam perpetua cōstantia roborauit, semperq; in proposito susceptoq; cōsilio permansit. & 14 b, His idem propositum fuit, quod & regib. ut libertate uterentur. de C. 176 b, Est enim propositū, colligere eos qui, etc. At. 280 a, Nulla re deterreri à proposito potest. Offic. 60 a, Sed iā ad propositū reuertamur. Propositū, consultatio, infinita quæstio. l. Quæstio. de In. 43 b, et de Or. 96 b, & 115 b, et 153 a, & Or. 201 a, Top. 227 b, Par. 235 a, ad He. 23 b, Nihil neq; ante rē, neq; præter rem locuti sumus. Atti. 250 a, b, Σκοπὸς hic, est .n. huic nostro, nihil præbere.

Propositus, *a, um.* *susceptus, manifestus, promptus.* pro Lig. 141 b, Quem de suscepta causa propositaq; sententiā, nulla uis, nullū periculū posset depellere. et Of. 23 a, Cato semper in proposito susceptoq; cōsilio permansit. de Fi. 105 b, Sed iam sentio me esse lōgius prouectū, quàm proposita ratio postularet. pro D. 169 a, Nondū ad propositū mihi finē honoris perueni. de D. 85 b, Cū ex itinere quodā proposito, & iā constituto reuertisset, aquilæ admonitus uolatu. Par. 124 b, Ergo hoc proposito nunquā eris diues, antequàm, etc. pro Mi. 107 b, Magna Clodio spes erat in Milonis morte proposita. et 112 a, Milo uitā suā maximis præmijs propositam, et penè addictā sciebat. Qu. de Pe. 208 a, Iis fac ut propositū & paratū auxilium tuum esse uideatur. Epist. 16 a, Sic omnib. nobis in administranda rep. propositū esse debet, cū dignitate ociū. pro S. R. 38 a, Tametsi hoc minimè latet, quod ita promptū & propositū est, ut, &c. I. A. 258 b, Quorū ea mens idq; consiliū est, ut cupiant, &c. Of. 53 b, De tertio autē genere deinceps se scripsit dicturum, nec exoluit quod promiserat.

Propraetor, *ris.* uel Proprætore. *qui cū prætoria potestate aliquò mittebatur.* de Pro. 72 a, Res in prouincia à proprætore gesta. et I. A. 203 b, Prouinciæ, quas prætorij proprætore obtinerēt. Ep. 118 a, et ibi. Quos ex S. C. cū imperio in prouincias proprætori mitti oporteret.

Propriè, *priuatim.*)(*Cōmuniter, publicè, promiscuè.* Epi. 134 a, Quòd me amas, est id tibi commune cum multis: quòd tu ipse tam amādus es: id est propriè tuū. pro Sest. 10 b, Metelli causam neq; senatus publicè, neq; ullus ordo propriè susceperat. In A. 156 a, Nihil est quod tā propriè dici posit actū eius quàm lex. Partit. 230 a, Propriè in uerbis eloqui dicitur. de Or. 113 b, Quā propriè de unoquoq; dixit. cōtra Rul. 83 a, Promiscuè toto quā propriè parua frui parte malletis. Off. 21 b, Quarū una est cōmunis, etc. altera quæ propriè singulis est tributa. Offi. 8 b, A' peregrino enim recessit, et propriè in eo qui cōtrà ferret arma, remāsit. Offic. 54 b, Atq; illud quidem honestum, quod propriè uereq; dicitur, id in sapientibus est solis, nec à uirtute unquam diuellitur. I. A. 175 a, O' hominem nequam, quid enim aliud dicam? magis propriè nihil possum dicere.

Proprietas, *tis.* *natura, uis, natura propria.* Academ. 15 a, Singularū rerū singulæ proprietates sunt. Partit. 233 b, Definitio genere declaretur et proprietate quadam. et 228 a, Proprietas sic, in hominē ne solū cadat, atq; etiā in belluas ægritudo. de Som. 131 a, Hæc est natura propria animæ atq; uis: id est, ut ipsa à se moueatur.

Propius, *a, um.* *præcipuus, peculiaris, certus, suū cuiusq;* quod propriè singulis est tributum, quotidianus & quasi legitimus, germanus. pro Cor. 69 a, Præcipuum illum & proprium sensum doloris mei sentētia dicenda amouebo. de Se. 84 a, At id quidem non proprium senectutis est uitium, sed commune ualetudinis. & de D. 131 a, Varietas est propria fortunæ. I. A. 189 a, Libertas propria Romani generis. pro Sex. R. 43 a, Prædia, quæ nostra sunt propria, lux q̄ cōmunis est. de Or. 88 b, Nō id mihi uidetur orator, sed Crassus suā quadā propria, nō cōmuni oratorum facultate posse. Ep. 59 a, Quare non debes aut propriā fortunā, aut præcipuā postulare, aut communem recusare. Ep. 70 b, Cōsuetudo cōmunis uel tua solius & propria. de Or. 112 a, Aliūde assumpto uti bono, nō proprio, nec suo. de Or. 157 b, Translata & aliena uerba.)(Propria ac sua. de Or. 103 b, Philosophi, qui omnia sicut propria sua esse, atq; à se poßideri uolūt. pro Ce. 294 b, Rē aliquā suo certo ac proprio uocabulo nominare. de Or. 156 b, Verba ꝓpria et certa quasi uocabula rerū, penè unà nata cum rebus ipsis. Ac. 10 a, Certa & propria nota ueri. Tusc. 252 a, Proprijs & suis argumentis quæq; res tractanda est. pro S. R. 22 a, Tria prædia Capitonis propria traduntur. de Cl. 171 b, Et nimirū is princeps ex latinis illa oratorum propria et quasi legitima opera tractauit. de Cl. 195 b, Animum iudicis impellere quocūq; res postulat, hoc est unum oratoris maximè propriū. & Q. Fr. 297 b, Hoc est epistolæ propriū, ut is ad quem scribitur, de ijs rebus quas ignoret, certior fiat. de Orat. 153 a, Ornatè dicere propriū ne sit oratoris, an id etiā aliqs præterea poßit? & 103 b, Licet ista ratione dicamus, pila bene ludere, proprium esse iuris ciuilis. et Of. 1 a, de N. 37 a, Artis maximè propriū est creare & gignere. de N. 22 a, Animantium propriū est, ut aliquid appetāt. Ep. 29 a, Quod meū erat propriū, id etiam populo se remisisse scribit. cōtra Rul. 77 a, Res uestras proprias alienari. pro Syl. 168 b, Tempus agendi fuit mihi magis propriū quàm cæteris. Postq. 205 a, Si illud de duobus consulib. perenne ac proprium manere potuisset. Of. 8 b, Qui proprio nomine perduellis erat, is hostis uocatur. Or. 114 a, Qui profitetur esse suū, dicere de aliqua re. de Fa. 146 b, Huius studij mea professio est. de Or. 103 b, Geometriā aut musicā philosophi nō esse. Off. 5 a, Ex quo, quia suū cuiusq; fit eorū, quæ natura fuerant communia, quod euiq; obtigit, id quisq; teneat. de N. 181 b, Et quod nunc communiter in omnib. sepultis est, ut humati dicantur, id erat proprium tum in ijs, quos humus iniecta contegeret.

Propter. *ob, pro, ab, ad, de, ex, ut.* Anteq. 197 a, Non turpitudine uitæ, nō pro magnitudine scelerum, non propter reliquæ ætatis infamiā pœnas iure & lege persoluo. de Or. 105 a, Quod tamē propter eius ingenij magnitudinē uellē. et ibi. Quē omnes amare pro eius eximia suauitate debemus. At. 104 b, Tyronē propter humanitatē et modestiam malo saluum, quàm propter usum meū. pro S. R. 20 a, Susceptū onus aut propter perfidiā abijcere, aut propter imbecillitatem animi deponere. de Cl. 173 b, Eaq; suspicio propter eā causam fuit, quòd, &c. pro Qu. 12 b, Si propter partiū studium potēs fuit Alphenus, potētißimus Næuius. Par. 122 a, Qui legib. nō propter metum paret, sed quia id salutare maximè iudicat. Epi. 70 b, Qui propter acumē occultißima perspicis. Ep. 4 a, Propter tuū in me amorē. Epi. 20 b, Habeamus hæc omnia, bonorū studium, propter nostrā causam: uulgi ac multitudinis, propter magnificētiā munerum. de Fin. 82 a, Ex se & propter se expeti.

Propter. *propè.* de N. 70 b, Vulcanus tenuit insulas propter Siciliā, quæ Vulcaniç nominantur. contra Rul. 78 a, Flauius Eurotas qui propter Lacedæmonē fluit. Att. 130 b, Nā nec castra propter anni tēpus facere possum. de Cl. 167 a, In pratulo propter Platonis statuā consedimus. pro S. R. 29 a, Duo filij propter patrē cubantes. et de N. 48 a, Hic iacet propter illū. I. V. 225 a, Propter est spelūca quædā & 252 a, Propter introitum portus. et 139, Propter ædem Vulcani. I. P. 80 b, Hic uir clarißimus, qui propter te sedet L. Gellius.

Propterea. *ideo, idcirco, ex eo, ea re.* pro Lig. 138 a, Atq; hæc propterea de me dixi, ut mihi Tubero, cum de se eadem dicerem, ignosceret.

Propterea quòd. *propterea quia, ideo quòd, ex eo quòd, propter hanc causam quòd, ob eā rem quòd, ea re, propter hanc dubitationē quòd, &c.* At. 5 a, pro S. R. 36 b, Mandato iudiciū est constitutum non minus turpe quā furti, propterea quòd quib. in rebus, &c. Ep. 137 a, Cū essem ociosus in Tusculano, propterea quòd discipulos obuiā miseram, &c. Aca. 9 b, Si notionem ueri & falsi propterea quòd ea nō possunt internosci, nullam habemus. Epi. 49 b, Et si genus hoc consolationis acerbum est, propterea quia per quos, &c.

Propudium, *dij.* *res pudēda, is à quo pudor et pudicitia procul absit. Sic enim Romani dicebāt, cum maledicto nudare alicuius turpitudinem uolebāt, quasi porrò pudendum.* I. A. 259 b, Propudium illud & portentum. l. Antonius.

Propugnaculum, *li.* *locus munitus unde pugnari posit.* I. V. 190 a, Claßis pulcherrima Siciliæ propugnaculū, præsidiū prouinciæ. I. P. 81 a, Lex Aelia et Fusia propugnaculū muriq; tranquillitatis. In V. 234 a, Nauis cōstrata et ita magna, ut propugnaculo cæteris posset esse. pro Fō. 276 b, Est in prouincia Gallia Narbo Martius, specula populi Romani; ac propugnaculū istis ipsis nationib. opposiτū & obiectū. pro Pom. 10 a, Propugnaculis imperij sociorum fortunas defendere. Ep. 139 a, Domus propugnacula & præsidiū habet. I. V. 236 a, Si prius illud propugnaculum, quo cōtra omnes meos impetus usurum se putat, ex defensione deiecero.

Propugnatio, *onis.* *defensio.* Epist. 64 a, Suscepiq; mihi ꝑpetuā propugnationē pro omnib. ornamētis tuis. pro Sest. 3 b, Ne mea propugnatio ei defuisse uideatur. Ep. 6 b, et 10 a, Nostra propugnatio ac defēsio salutis tuæ.

Propugnator, *oris.* *defensor.* In V. 253 a, Claßis infirma propter dimißionem propugnatorum & remigum. et de Or. 106 a, Mutius paterni iuris defensor et quasi patrimonij propugnator sui. & Post. 212 b, pro Mil. 104 b, Propugnator senatus.

Propugno, *as.* *defendo.*)(*Oppugno.* pro Rab. 96 a, Testatór me pro illorū fama, gloria, memoria propugnādum putare. Off. 13 a, Fortitudo est uirtus, propugnans pro æquitate. Antequā. 194 a, Pro innocentibus propugnare.)(Nocētes oppugnare. et Ep. 175 b, Acerrimè propugnare pro salute alicuius. Tus. 144 a, Bestiæ pro suo partu ita propugnant, ut, &c.

Propulsatio, *onis.* *depulsio.* pro Sy. 167 a, Cū huius periculi propulsatione, coniūgam defensionem officij mei.

Propulso, *as.* *repello, arceo, depello, propello.* pro S. R. 19 b, Periculū quod in omnes intēditur, propulsate. & de In. 70 b, Propulsare iniuriā à se. Anteq. 192 b, Propulsare et propellere impetum inimicorū. Of. 5 b, Propulsare iniuriā ab aliquo. & ibid. Inferre iniuriā alicui. de Fi. 122 a, Propulsare frigus & famem. I. A. 196 a, Sic ab ingreßione fori populum propulsari uideres.

Propylæum, *læi.* *uestibulum.* Off. 45 b, Pericles tantam pecuniam in præclara illa propylæa coniecit.

Proquæstor, *ris.* *uel proquæstore. qui cū autoritate quæstoria mittitur aliquò.* I. V. 68 a, Cum cui legatus et pro quæstore fuisset, prodidit. & 84 b, & 94 b, Nā à Dolabella

Universidad de Deusto Biblioteca

labella statim pro quæstore iussus est esse. Ep. 251 a, M. T.C.C.Caßio proquæs. Codex Aldinus uetustior ita habet, C.Caßio proquæstori. Ac.3 b, Cũ Alexãdriæ proq̃store eßẽ. et 24, Sed et proquæstore aliquot annos, etc.

Prora, ræ. prior anteriórue nauis pars. de Or.159 b, In nauigio latera, carinæ, prora, puppis. I.A. A' prora ad malũ, à malo ad puppim. Ep.266 a, Mihi prora et puppis, ut in prouerbio Græcorum est, fuit à me tui dimittendi, ut rationes nostras explicares.

Proripio, pis. subduco. de Ar.243 b, Ille æstuãs se è curia repẽtè proripuit. In V.269 a, Iubet hominem proripi, uehementißimeq; uerberari. de Fi. 80 a, Quæ libido nõ sese proripiet ac proijciet.

Prorogatio, onis. prolatio. pro Mu.135 b, Prorogationẽ legis Maniliæ flagitasti. At.218 b, Vtar prorogatione unius diei.

Prorogo, as. differo, profero, propago. I.A.156 a, Ne quinquẽnij imperiũ Cæsari prorogaretur. In V.96 a, Impetrat à senatu ut dies sibi prorogaretur. At 73 a, Ne prouincia nobis prorogetur, per fortunas dũ ades, prouide. I.A. 242 a, Differre bellum, neq; solum prorogare, sed etiam cõcedere uictoriam. Epi.21 b, Rogo atq; oro te, ne patiaris mihi quicquã ad hãc prouincialem molestiã temporis prorogari. et 40 b, Illud pugna atq; enitere, ne quid nobis tẽporis prorogetur. I.A.174 b, Cæsar paucos tibi ad soluẽdum propter inopiam tuam prorogauit dies. & 181 a, Numerũ annorũ prouincijs prorogauit. At. 69 a, Illud probè ne pateretur, quãtũ esset in ipso prorogari nobis prouincias. et 216 b, Ipse enim adsum, nisi quid tu prorogas. Q.F.209 b, Quod si tibi bellum administrãti prorogatum imperiũ uiderẽ, intelligerem etiam fortunæ potestatem in nos prorogatam.

Prorsus. penitùs, planè, omnino, funditùs, radicitùs, in totum, utiq;, usquequaq;, omni ex parte, undiq;, sine ulla exceptione.)(. Nulla ex parte. de N.63 a, Si aũt id dicis, mũdo nihil esse sapiẽtius, nullo modo prorsus aßẽtior. Att.219 a, Prorsus nõ uidetur esse dubium, quin, &c. de Or.114 a, Verbũ prorsus nullũ intelligo. Ep.3 b, Prorsus eũ libero omni suspicione cupiditatis. Ep.55 a, et 105 b, Neq; solũ nobis: id est, tuis, sed prorsus omnib. Tusc. 261 b, Prorsus hæc diuina sunt. At.261 a, De summa agi prorsus uehementer & seuerè uolo. pro Syl.177 b, Gladiatores empti sunt ad cædem, &c. ita prorsus. de N.75 b, Prorsus, si, &c. præstare, &c. At.251 a, HS. LXXII. satis esse affatim prorsus.

Prorumpo, is. erumpo. pro Mu.144 b, Catilina prorũpet, quà minatur, in agros suburbanos repentè aduolabit. pro S.R.20 b, Hoc cogitate iudices, eò prorumpere hominum audaciam, ut hic ante pedes uestros cædes futuræ sint.

Proruptus, a, ũ. piectus. pro S.R.29 a, Prorupta audacia.

Prosapia, piæ. genus, stirps. de Vn.202 a, Et eorum, ut utamur ueteri uerbo, prosapiam, &c.

Proscribo, bis. proscriptionem facio, edico. pro Do.222 a, Quæro enim quid sit aliud, proscribere uelitis, iubeatis, ut M.Tullius in ciuitate ne sit. & ibi. Hoc pati potestis, ut singuli ciues singulis uersiculis è ciuitate tollantur? pro S.R.21 a, Cũ proscriberentur homines, atq; ex omni regiõe caperẽtur ij, qui aduersarij fuisse putabãtur. In V.101 a, Lex Cornelia proscriptũ iuuare uetẽt. Of.65 a, Si tu cũ ædes proscribas, tabulam tanquã plagã ponas, domum propter uitia uendas, &c. Att.252 b, Senatum enim Calend. uelle se frequentẽ adesse, etiam Formijs proscribi iußit. Q.Fra.311 a, Racilius tabulam proscripsit, se familiam Catonianã uenditurũ. pro Q. 3 a, Auctionẽ in Gallia se facturũ esse proscripsit. & 93 a, Proscribere bona alterius. & 3 a, Eũ non posse quæ proscripsisset uẽdere. Off.62 b, Ille quod non placebat, proscripsit, tu quò placebat misisti. cont.Rul.89 a, Posseßiones uenales ac proscriptas hac lege uideo. Att.103 b, Horti quã in diẽ proscripti sint, uelim ad me scribas. I.V.104 b, Iste locare incipit nõ proscripta neq; edicta die. At. 55 b, Tuscul. proscripsi. At.105 a, Vt quid si uictus eris, proscribare: si uiceris, tamẽ seruias. At. 253 a, Itaq; sese scripturũ aiebat ut uenationem etiã, quæ postridie ludis Apollinaribus futura est, proscriberẽt. At. 262 a, Throtium ægrum proscriptum uidimus.

Proscriptio, onis. dãnatio, publicatio. pro S.R.39 b, Opinor esse in lege quã ad diem proscriptiones uenditionesq; fiãt. & pro Qu. 10 a, In V.267, Proscriptio bonorum. pro Fla.161 b, Emptiones falsas, proscriptiones cum mulierculis aperta circũscriptione fecisti. pro Q. R.44 a, Cauete per deos immortales, ne noua et multo crudelior per uos proscriptio instaurata esse uideatur, illã priorẽ quæ facta est in eos, qui arma capere potuerunt, tamẽ senatus suscipere noluit. pro Sest.17 b, Cum de capite ciuis, et de bonis proscriptio ferretur. et Post. 205 a, Cũ caput meæ proscriptionis recitaretur. & de Pro.78 b, Proscriptio capitis mei. Part. 125 a, Proscriptiones locupletum. At.173 a, Non nominatim, sed generatim proscriptio est informata.

Proscripturio, ris. proscribere cupio. At.145 b, Syllaturit animus eius & proscripturit.

Proscriptus, a, um. cont.Rul. 89 b, Posseßiones uenales ac proscriptas hac lege uideo.

Proseminatus, ta. procreatus. de Or.148 b, Nam cum essent plures orti ferè à Socrate, proseminatæ sunt quasi familiæ dissentientes inter se.

Prosequor, ris. sequor, comitor, persequor. Qu.F.314 b, Publicani Domitium cũ equis prosecuti sunt. & in A. 192 b, Legio quarta C. Cæsaris exercitũ prosecuta est. et At. 93 a, Is me proficiscentẽ Apameã prosecutus est. & Epi.205 a, Cùm te prosequerer paludatũ. & 42 a, Cùm te Puteolis prosequerer. pro Q.18 b, Vt eũ bona existimatio usq; ad rogũ prosequatur. de Cl.176 b, Prosequi atq; imitari antiquitatẽ. pro S. R. 32 a, Et id non prosequar lõgius, quã mea fides postulabit. & ad Her. 3 b, Ne ab ultimo repetamus, ne lõgius prosequamur. de Or. 93 a, Date nobis hãc ueniã, ut ea quæ sentitis de omni genere dicẽdi, subtiliter prosequamini. & At.258 a, Eum locũ Poßidonius prosecutus est. Par.131 a, Accusator rerũ ordinẽ prosequitur. et de Or.160 b, Ne hæc difficiliora ad prosequendũ esse uideãtur. Ep.256 a, Reliquũ est, ut tuam profectionẽ amore prosequar, reditũ spe expectẽ. pro Pl.275 a, Is me in discessu meo nõ lachrymis solũ suis, sed animo, corpore, copijs prosecutus est. de Cl.165 a, Opportunitatẽ uerò mortis illius beneuolẽtia potius quàm misericordia prosequamur. At.41 b, Spes quæ nos proficiscẽtes prosequebatur pro Pl.264 a, Minturnẽses C. Mariũ linquentem eã terram quam seruauerat, lachrymis uotisq; prosecuti sunt. I.A. 167 a, Quæ tam ingratæ literæ reperientur, quæ non eorum gloriam immortalitatis memoria prosequantur. de Or. 114 a, Genus orationis fusum atq; tractum prosequendũ est. de Am.100 a, Quocirca & mortui uiuunt, tantùs eos honos, memoria, desiderium prosequitur amicorum. de L.182 b, Prosequi laudes clarorum uirorum ad cantus & ad tibicinem. I.A.191 b, Laudo uos Quirites, cùm gratißimis animis prosequimini nomen clarißimi adolescentis. I.A.225 b, Populus Rom. maximo clamore & plausu Bruti memoriam prosequebatur. Ep. 249 b, Prosequi aliquẽ omnib. officijs. & 91 a, Qui paternam amicitiam nullis ipsi officijs prosecuti sunt. Ep. 254 a, Mirabilis eũ beneuolentia prosecuta est. I.A.263 a, Alicuius uirtutem grata memoria prosequi. de Ar. 256 a, Effrenatos eius furores plausu etiã suo prosequebãtur. Ep.226 a, Deinde impudentia prosequor, sed idẽ sarciã. In Ver.123 b, Prosequi aliquẽ uerbis uehementioribus.

Proserpina, næ. Libera. In V.225 a, et ibi. et de N.38 b, De raptu eius.

Prosilio, lis. exilio, prorumpo. pro Cæl.50 b, Vt serui repentè prosilirent, hominemq; comprehenderent. & 51 b, Prosilire. pro Cæl.51 a, Deinde temerè prosilierunt. & 51 b, Quos tu temerè prosiluisse dicis.

Prospecto, as. prospicio, specto. I.V. 244 a, Quæ nauis prospectare iam exilium uidetur.

Prospectus, ctus. locus editus & apertus ad prospiciendum, specula. pro Do.235 b, Porticus in Palatio pulcherrimo prospectu. et At.188 b, Prospectus maris. In V. 101 a, Producere aliquẽ in prospectum populi. Aca.20 b, O' præclarum prospectum. Att.227 b, Quæris, utrum magis tumulis prospectuq;, an ambulatione delecter.

Prosper, a, um. secundus, felix, ad uolũtatem nostram fluens.)(. Aduersus, incommodus. Off.36 b, Cùm prospero flatu fortunæ utimur. Post. 198 a, Prospera, æquabilis perpetuaq; fortuna, secundo uitæ sine ulla offensione cursu. de N.78 a, Ad prosperã aduersam'ue fortunã qualis sis, nihil interest. de Cl.165 b, Posteaq; prosperæ res deinceps multæ cõsecutæ sunt. At.22 a, Venti secundi et Off.18 a, Ad uoluntatem nostram fluens. At.139 b, Ego enim nõ iam id ago ut prosperos exitus consequar, &c.

Prosperè. feliciter. Ep.177 a, Omnia ut spero, prosperè procedent. et 44 b, Ego uerò uelim mihi Tulliæq; meæ prosperè euenire ea, quæ me insciente facta sunt à meis. de N.59 b, Magnis uiris prosperè eueniunt semper omnes res. de Cl.187 a, & pro Mur.124 a, & Tusc.138 b, Qu. Arrius omni iam fortuna prosperè functus.

Prosperitas, tis. res secundæ, cõmoditas.)(. Afflictæ fortunæ. de Fin.68 a, Aristoteles uirtutis usum cũ uitæ perfectæ prosperitate coniunxit. de N. 77 b, Commoditatem prosperitatemq; uitæ à dijs habemus, uirtutem deo acceptam nemo refert. & 78 a, Improborum prosperitates secundæq; res redarguunt uim deorum.

Prospicio, cis. cõsulo, prouideo, præsentio, præuideo. In Ver.107 a, & Pro Fla.196 a, Consulere filijs ac prospicere debemus. In V.80 a, Vos quod ad famam uestram pertinet, prospicite atque consulite. In Cat.118 b, Quare P.C. consulite uobis, prospicite patriæ, &c. pro Cla. 58 a, Prospicite id quod prouidendum est. Epistol. 31 b, Ego te ut prospicias & consulas rationibus meis. de Ar.257 a, Sed tamen huic malo populus Rom. prospexit. pro Syl. 177 a, Sed tamen munere seruili obtulit se ad ferramenta prospicienda.

Prospicio. præsentio, præuideo. Ep.22 a, Sed ut ab homine longè in posterũ prospiciẽte futura expecto. Ep. 47 a, Multo enim antè tãquam ex aliqua specula prospexi tempestatem futurã. et de Am.104 a, Longè prospicere futuros casus. & pro Do.215 a, Prospicere aliquid coniectura. & I.V. 75 a, Prospicere insidias. & Off. 39 b, Prospicere futura. pro Mur.138 a, Sapiẽs ac multum in posterum prospiciens uir. & Ep.22 a, Longè in posterum prospicere. Ep.84 b, Vt spero, uel potius ut prospicio. pro Q.6 a, Iam antè animo prospicere aliquid. pro Cæl.41 b, Prospicere aliquid animo. pro Cla.24 a, Magium longè animo prospexisse morientem. Epist.103 a, Quẽ tamen si excideris, multũ prospexeris. de Ar.244 a, Tum, inquã, tum uidi, & multo antè prospexi quãta tempestas excitaretur, quãta impendẽret procella reip. pro Do.227 a, Sed prospexistis ne qua in uos aliquando inuidia redundaret. At.157 a, Eaq; ipsa tempestate euersam esse remp. quam XIIII. annis antè prospexerim.

Prosterno, nis. abijcio, affligo, profligo, ad casum do, peruerto. pro Clu.32 a, Præcipitantem igitur impellamus, & perditum prosternamus. Parad. 118 a, Abijcere & prosternere se. & Ep.63 b, Prosternere atque obterere obtrectationes maleuolorum. pro Pla.269 a, Prosternere se et supplicare alicui. pro Cl.20 b, Mulier perfregit ac prostrauit omnia cupiditate ac furore. In C.104 b, Quando tandẽ illum mœrore afflictum esse & profligatum putatis? iacet ille nunc prostratus, & perculsum se atq; abiectum esse sentit. In A.169 a, Ille se ad pedes meos prostrauit lachrymans. & 163 a, Hircius hostes prostrauit, fudit, occidit.

Prostratus, a, um. profligatus, afflictus. I.C.104 a, de Or. 128 a, Afflicta & prostrata uirtus maximè luctuosa est. Oct.330 a, Afflictam et prostratam remp. extulisti. pro Lig.129 a, Prostratus ad pedes, &c.

Prosum, es. proficio, utilitatem uel fructum affero, emolumentum facio, consulo, orno. Off.40 a, Qui nec sibi, nec alteri prosunt, ut dicitur. de Or.95 a, Pudor qui non modò non obesset eius orationi, sed etiã probitatis commendatione prodesset. Ep.29 a, Sin à me est alienior, nihil tibi literæ meæ proderunt. & 101 b, Metuo ne artificium tuum tibi parum prosit.

Protectior, oris. munitior. In A.247 a, Sapientia, cautioribus utitur consilijs, in posterum prouidet, est omni ratione protectior.

Protego, gis. defendo. Tus.219 b, Cum Africanus in acie M.Halienum scuto protexit. pro Syl.176 b, Ego iacentem & spoliatum defendo & protego. & pro Pl. 274 b, Aliquem protectum in acie hostium manibus eripi.

Protendo, dis. prorogo. Ep.160 b, Comitia tamẽ, quando ex his pendes, quantum facere possumus, in Ian. mensem protendimus. Asin. 164 b, Nec periculorum metu quæ uictoribus illis protendebantur, exercitũ diminuere uolui. & 165 a. aliter, protendebantur.

Protero, ris. conculco. pro Fl.157 b, Illi istum semper domi proterendum esse & conculcandum putauerunt. & ad Her.40 b, Proteri & conculcari.

Proteruus, a, um. petulans. de Finibus, 61 b, Alij audaces

Universidad de Deusto Biblioteca

& proterui.& pro Cæl.45 b,et de Fi.132 b,Si uidua liberè,proterua petulãter uiueret. Ibi. Edictũ proteruũ.

Proteruitas,tis.petulantia.pro Cæl.43 a,De proteruitate,de sumptibus.

Protinus.statim.de In.46 b,Principium est oratio perspicuè & protinus perficiens auditorem attentum . de D.90 b, Tum ei deus præcepit, ut pergeret protinus: quid retrò fieret,ne laboraret. At.182 b, Illum arbitrantur protinus Patris in Siciliam. Qu.Fr.364 a, Rogo te ut Romam protinus pergas.& 327 a,Cæsaris ne tabellarijs,ut is ad te protinus mittat,&c.

Protraho,his.traho,prorogo.In Ant.157 a, Quis reum damnare audeat? ut ipse ad operas mercenarias statim protrahatur?Ter.8 a,Vt aliquot saltem nuptijs protrahat dies.

Protrudo,dis.propello,impello.de Fat.149 a,Qui protrusit cylindrum,dedit ei principium motionis,uolubilitatem autem non dedit.

Prouectus,a,um.Tusc.158 b,Ex his igitur bestiolis hora octaua quæ mortua est,prouecta ætate mortua est:quæ uerò occidente sole,decrepita.de Cl.176 a, C. Licinius ijsdẽ temporib. ferè,sed longè ætate prouectus, habitus est sanè luculẽtus patronus.et de D.109 a, Qui iam ætate prouecti in nostris libris acquiescũt.de Se.79 a, Non admodum grandis natu,sed tamen ætate prouectior.

Proueho,his.produco,promoueo.de Fin. 105 b, Sentio me esse longius prouectum,quàm proposita ratio postularet.Tusc.217 b,In altumq; prouehitur imprudens. & de In.81 b,Nauis in portũ prouehitur.de D. 92 b, Cum tu equo aduectus ad quandã magni fluminis ripam prouectus subitò in flumen delapsus es.In Ver.253 b,Postea quam paulum prouecta classis est.pro Quint. R. 50 a, Paulò longius oratio mea prouecta est.pro Dom.219 b, Vestra in me attentè audiendo benignitas prouexit orationem meam. Of.36 b,Cùm prospero flatu fortunæ utimur,ad optatos exitus prouehimur.de Aru.254 a,Sulpitium lõgius quàm uoluit popularis aura prouexit. de Som.82 b,Quorum usq; ad extremum spiritum prouecta est prudentia.& de Am.102 b, Si longius in amicitiam prouecti essent, si amorem ad adolescentiam perduxissent.In An.154 a, Nec ita multum prouectus sum. In Ant.216 a, Atq; etiam homines agrestes inani spe ad aquas usq; Puteolanas prouehuntur.I. A.251 a,b,Ecquò te tua uirtus prouexisset: ecquam genus? Att.282 a,Sed prouehor amore, non enim id propositum est huic epistolæ.pro Mil 112 a,Milo uitam suam nunquam in periculum sine custodia prouehebat.

Prouenio,nis.exorior,uenio.de Sen.81 a, Proueniebant oratores noui,stulti.ex Næuio.de Finib.58 b, Nec quid prouenturum sit prouident.

Prouerbium,bij.uerbum,dictum,uel sententia, quæ in ore omniũ ferè uersatur,aut uersata quondam est.Hinc Adagiũ quoq; appellatur,quasi (ut Varro docet) circũ agium, quia circumagatur per omniũ ora. Duo nostra memoria uiri clarissimi Adagia collegerunt & explicarunt,Erasmus ille Roterodamus, & Polydorus Vergilius Vrbinas.Sed hic sacra potissimũ, ille omnia delibauit.I.V.101 a,Istius iniquitas tum in ore uulgi et in communibus prouerbijs uersabatur.Off.7 b, Ex quo illud, Summũ ius summa iniuria, factũ est iam tritũ sermone

prouerbiũ.& de Fin.125 a,et 124 b, Sed ueteris prouerbij admonitu uiuorũ memini.de Se.85 b,Illud uetus laudatumq; prouerbium,quod monet,etc.I.V.86 b, Quod est græcis hominibus in prouerbio.Tusc.216 b,Illud ita peruulgatũ est,ut iam prouerbij locum obtineat, hominem frugi omnia rectè facere.Ora.220 b,Sed ut in prouerbio est,Scopas mihi uidetur dissoluere.de Fin. 65 b, An uerum est hoc cõtritum uetustate prouerbiũ? Qui cum in tenebris mices? Ep.155 a,Culpa enim illa, bis ad eundem, uulgari reprehensa prouerbio est. Off. 44 b, Omnino meminisse debemus id quod à nostris hominibus sæpissimè usurpatũ est,iamq; in prouerbij cõsuetudinem uenit,largitionẽ fundũ nõ habere.et 58 b, Nullis adminiculis,sed,ut dicitur,marte nostro.de Fi.86 b,Vt prouerbia nõnulla ueriora sint, quàm uestra dogmata. uulgò enim dicitur,Iucundi acti labores.I.A 252 a, Illud tamen uerũ quod in hoc Planco prouerbij loco dici solet,perire nõ posse,nisi ei crura fracta essẽt: fracta sunt, & uiuit.pro Qu.10 a,Vetus est de scurra, multo facilius,&c.Am.112 a, Et acta agimus quæ uetamur ueteri prouerbio.Off.11 a,Græcorum prouerbio est,amicorũ omnia esse communia.Off.67 b,Rustici, à quibus natũ est id,quod iam tritum est uetustate prouerbium,&c.

Prouidens,tis.prouidus,prudens.In Ver.256 b, Obsignat signis amicorum prouidens homo.& Epist.84 a, Homo ualde acutus & multum prouidens. Epist. 30 b, Id enim mibi & ad breuitatem est aptius,et ad reliquas res prouidentius.

Prouidentissimè. de Nat. 79 a, Ratio sanctissimè & prouidentissimè constituta.

Prouidentia,tiæ.prudẽtia,numen.de In.82 a, et pro Fl. 146 b,Prouidẽtia est, per quam futurum aliquid uidetur antequã eueniat.de N.37 b,Mens mundi prouidẽtia appellari rectè potest.Græcè enim πρόνοια dicitur,hæc potissimũ prouidet,et in his maximè est occupata, primũ ut,&c.deinde ut,etc.de Nat.5 a,Anus fatidica Stoicorũ πρόνοια, quam Latinè licet prouidentiã dicere. de D.104 b,Esse deos & eorum prouidentia mundum administrari,eosdemq; consulere rebus humanis,nec solũ uniuersis,sed etiam singulis.I.C.115 b, Omnia deorũ nutu atq; potestate administrari. Ac.30 b,Stoici existimãt à deo nos curari.de Ar.248 a,Quis non intelligit deorũ numine hoc tantum imperium esse natũ , auctum & retentum?& ibi.Deorum immortaliũ numine omnia regi gubernariq;.de So.127 b,Ille princeps deus, qui omnem hunc mundum regit.de Se.94 a,Dij qui hanc omnem pulchritudinem tuentur et regunt.de D.130 a,Epicurus negat quicquam deos nec alieni curare,nec sui. et ib.Ennius:Sed deos nõ curare opinor quid agat humanum genus.de Sen.93 a,Memoria præteritorũ,futurorum prudentia. At.151 b,Tu me cura tua et prouidentia iuua.de Nat.78 b, Diuinam prouidentiam quocunq; se moueat,efficere posse quicquid uelit. 172 b, Sit igitur hoc persuasum omnibus,dominos esse omniũ rerum ac moderatores deos, eaq; quæ gerantur eorum geri ditione ac numine,eosdemq; optimè de genere hominũ mereri,& qualis quisq; sit,quid agat, quid in se admittat, qua mente,qua pietate religiones colat,piorum & impiorum habere rationem.de Leg.176 a, Deorum mente mundum regi,& eorundem benignitate hominũ consuli

suli generi.de Vn.196 b,Hunc mundum esse diuina prouidentia cõstitutum.pro Mil.117 b,Nec uerò quisquam aliter arbitrari potest,nisi qui nullã uim cœlestem existimat,numen'ue diuinũ,quem neq; sol ille,nec cœli & signorum motus, nec uicissitudines rerum atq; ordines mouent,neq; id quod maximum est, maiorum sapiẽtia, qui sacra,qui cerimonias & ipsi sanctissimè coluerunt, & nobis suis posteris prodiderunt.de Leg.160 a,Naturam omnem diuinitùs regi deorum immortalium natura,ratione,potestate,mente,numine,siue quod est aliud uerbum,quo planius significem quod uolo.

Prouideo,des.antè prouideo,prospicio,cõsulo,medeor. de N.37 b,Prouidentia,quæ πρόνοια Græcè dicitur, hæc potissimùm prouidet, & in his maximè est occupata, primùm ut,&c.pro Mur.125 a, Est boni consulis, non solum uidere quid agatur, uerùm etiam prouidere quid futurum sit.Tusc.197 b, Siue illa antè prouisa expectata sint,siue inueterauerint.de D.111 b, Medicus morbũ ingrauescentem ratione prouidet, insidias imperator, tempestates gubernator.Att.73 a, Ne prouincia nobis prorogetur,per fortunas dum ades, quicquid prouideri potest,prouide.Attic.22 b, A' me ita præcautum & prouisum est. & pro Planc. 270 a, Prouidere antè & præcauere.At.169 a,Cætera quæ consilio prouideri potuerunt,cauebuntur.& 172 a, Omnibus rebus cura & prouide,ne,&c.In V.261 b, Iam socij ne spoliarentur, fide ac officijs prouiderunt.pro Cluen.50 a,Prospice id quod prouidendum est. In V. 74 a, Huic loco per deos immortales iudices consulite & prouidete. Quin.Frat. 297 b,Antè occupatur animus ab iracundia, quàm prouidere ratio potuit,ne occuparetur.de Fin.66 b,Quod quidẽ ego à principio ita me malle dixeram, hoc ipsum prouidens dialecticas captiones.Ep.83 a,Quæ propterea prouiderim prætereo.& 45 b, Multo antè prouidere aliquod malum.& 239 b, Quod opus erit prouideas atq; administres.de D.134 b,Si deus ista uisa,nobis prouidendi causa dat. Antequàm. 194 a, Cum pax publicè prouidenti eripiatur.Epi.3 a, Quæ ut quàm rectissimè agantur,omni cura prouidebo.Tusc.201 b,Cum uidetur præcaueri potuisse,si prouisum esset.Ep.4 b, Si qua conabuntur agere,satis prouisum est.& Ac.16 a,Prouide etiam,ne,&c.Ep.138 a,Actum est de te , nisi prouides. & 31 b,Si rationibus meis à te prouisum esse intellexero.& ad Her.26 b,Ex aliorũ euentibus, rationibus suis prouidere.cont.Rul.87 a,& In C.108 b, Quæ timebatis ea ne acciderẽt,consilio meo ac ratione prouisa sunt. & Ep.88 a,Vigilare,prouidere reip.In C. 110 a, Mibi uel urbi satis esse præsidij, consultum & prouisum est. In C.118 b,Circumspicite omnes procellas,quæ impendent,nisi prouidetis.pro Pom.9 b,Celeritas in conficiendo,consilium in prouidendo.In V.93 b, Quis non ex iniuria,quæ tibi facta esset, sibi prouideret? & 114 a, Qua de re uobis magnopere prouidẽdum est. In A. 236 a,Est etiam de Brundusio prouidẽdum.de N.1 b, A' deis hominum uitæ consuli ac prouideri,& prospici.l. Prospicio.pro Cæl.41 b , Prouidere alicui contra aliquem. At.241 a,Præsidia sunt in multos annos prouisa. Ep. 22 a,Prouidere & futura prospicere.Att.1 a,Prouide aliquid coniectura.de D.93 b, Animus separatus à corpore,meminit præteritorum,præsentia cernit,futura pro

uidet.contra Rull.84 b,Multum in posterum prouidere.Attic.111 b , Sanè multum in eo reipublicæ prouisum est.& Acad.29 a,Geometræ prouideant.Att.119 b , Et ut esset à me(tute scis)multo antè prouisum. Quint.Fr. 296 a,Consulere omnibus , mederi incommodis hominum,prouidere saluti.In A.190 a,Nobis uigilantibus et multum in posterum prouidentibus.In An.213 b,In posterum quàm longissimè prouidere.177 b, Græcia longè prouidens.pro Mar.134 a, Nunc uenio ad atrocissimam suspicionem tuam , quæ non tibi ipsi magis quàm nobis omnibus prouidenda est.

Prouidus,a,um.prouidens,cautus,multum in posterum prouidens uel prospiciens.de D.133 a, Afflatus ex terra mentem ita mouẽs, ut eam prouidam rerum futurarum efficiat.et de Le.160 a,Homo animal prouidum, sagax, &c.& Par.231 a,Orator prudens & prouidus.& pro S.R.38 a,Is parum cautus prouidusq; est.de N.37 a , b, Natura consultrix & prouida utilitatum omnium . & 52 a,Prouida solersq; natura.

Prouincia,ciæ.propriè hoc nomine designantur regiones extra Italiam bello deuictæ atq; subactæ,quarũ aliæ consulares, ad quas gubernãdas proconsules mittebantur,aliæ prætoriæ , ad quas prætores. quod cum fiebat, in prouinciæ formã redigi dicebantur:per translationẽ uerò,Prouincia est negociũ,munus,onus,partes, opus, opera,pensum,labor,officium,officij munus,uis.de Le. 184 b,In V.55 b, Defendo prouinciam Siciliam totam. & 109 a, Sicilia princeps se ad fidem amicitiamq; populi Rom.applicuit,& prima omniũ prouincia est appellata.pro Fl.162 a,Cum prouinciam Asiam consulari imperio obtineres.& 152 b,L.Sylla omnes Asiæ ciuitates pro portione in prouincias descripsit.pro Font.279 a,Prouinciæ Galliæ M.Fonteius præfuit.& Ep. 208 b, In prouincia Gallia.In A.150 b,C.Cæsar legem tulit,ne prætoriæ prouinciæ plusquam annum,consulares plusquam biennium obtinerentur.de Pro.72 b,Vt prætores annuas prouincias habeant.pro Do.217 b, Tu prouincias consulares,quas C.Gracchus cõstitui per senatũ decreta lege sanxit,lege Sempronia per senatum decretas rescidisti.I.P.90 a,& At.21 b,& Ep.60 a, P. Lentulus prouinciã, quam & autoritate senatus & sorte habebat,interposita religione deposuit. Qu.Fr.307 b,Referebatur de prouincijs Quæstorũ,et de ornãdis prætoribus.de Pro.72 b , Ex consulari prouincia facere prætoriam.& pro Do.217 b, Ciliciam ad prætorem itẽ extra ordinẽ trãstulisti.I.P.87 b, Quas res gessisti in imperio, exercitu,prouincia cõsulari? Ep.241 b.Bellum in prouinciã Syriam illatũ.pro Fla.151 b,In eiusmodi regione atq; prouincia,quæ mari cincta esset.& Ep.7 b,Ea est natura & regio prouinciæ tuæ.& 8 a,Cùm aliquãtum ex prouincia atq; ex imperio laudis accesserit.Ep.31 b, Vides ex S.C.prouinciam esse habendam.

Prouincia per translationem.I.V.212 b,Dare prouinciã uel negocium alicui.Item,Illam sibi ab isto prouinciam datam.de Fin.52 b,Hoc erit quasi prouincias atomis dare,quæ rectè,quæ obliquè ferantur.pro Cæl.51 a,Deinde qui eam prouinciam susceperint, ut in balneas contruderentur.pro Syl.177 a,Is illam sibi officiosam prouinciam depoposcit, ut prima luce consulem salutatum ueniret.In Ant.221 a , Non quòd ei cura defuerit in

tanto officio tantoq; munere. de Sen. 93 d, Munere quo dam necessitatis & graui opere perfungimur.

Prouincialis, le. Epistol. 21 b, Rogo te ne patiaris mihi quicquam ad hanc prouincialem molestiam temporis prorogari. Qu. Fr. 293 b, In qua scientia præsertim prouincialis ratio expedita est. In C. 123 b, Prouincialia hospitia. Postquam. 212 d, Prouincialia ornamẽta. pro Sest. Prouincialis abstinentia. Eadem, Prouincialis integritas. Quin. Fr. lib. 1, Prouincialis uel urbana administratio. Fam. lib 5, Prouinciale officium. At. li. 6, Prouinciales aditus. Qu. Fr. lib. 1, Viri prouinciales. At. li. 2, Negotia prouincialia. Qu. Fr. li. 1. Famil. lib. 15, Prouinciales amici.

Prouisio, onis. cautio. de Am. 111 d, Omnino horum uitiorum atque incommodorum summa cautio est, atque una prouisio, ne nimis citò diligere incipiamus. Tusc. 197 d, Multum potest prouisio animi et præparatio ad minuendum dolorem. Orator. 215 b, Vitium longa animi prouisione fugiendum. Part. 236 d, Prouisio posteri temporis. de D. 110 d, Quæ prouisione aut commotione mentis sentimus.

Prouisus, a, um. antè prouisus. Par. 122 d, Cui uiuendi uia considerata atq; prouisa est. & Tusc. 197 b, Cur fierent prouisa leuiora? de Leg. 163 d, Quocirca uereor committere ut non bene prouisa & diligenter explorata principia ponantur.

Prouocatio, onis. auxilium. de Orator. 126 b, Prouocatio patrona illa ciuitatis ac uindex libertatis populo Rom. dari sine nobilium dissensione non potuit. & In An. 157 d, Quibus cùm prouocatio datur, nónne acta Cæsaris rescinduntur? cont. Rull. 72 b, Orbis terrarum cognitionem sine consilio, pœnam sine prouocatione, animaduersionem sine auxilio dari cuipiam. de Leg. 185 d, Ad populum prouocatio esto. de Leg. 185 d, Militiæ ab eo qui imperabit, prouocatio ne esto. & 187 b, Quid turpius quàm sine prouocatione senator? quàm legatus sine mandatis?

Prouocator, oris. In Vat. 34.

Prouoco, as. lacesso, tento, uoco. Epistol. 97 d, Ego enim respondere facilius possum quàm prouocare. & Tusc. 219 b, Prouocare aliquem ad pugnam. Epist. 6 b, Qui mecum sæpe non solum à me prouocatus, sed etiam sua sponte de te communicare solet. & 15 d, Si aliquando illa dicet, Phædriam intromittamus: comessatũ, tu Pamphilam cantatum prouocemus. Attic. 275 d, Respondere in amore ijs, à quibus prouocere. & 229 d, Amo te beneficio tuo prouocatus. et Of. 10 b, Quid nam beneficio prouocati facere debemus? pro Pom. 6 b, Prouocari iniurijs alicuius. & de Orator. 87 b, Prouocare aliquem. Or. 200 d, Semper aut scribis aliquid, aut me uocas ad scribendum. In Ant. 187 d, Lex, ut de maiestate damnati ad populum prouocent, si uelint. Attic. 86 b, Quàm rectè decretum sit, tu iudicabis, ne ad Catonem quidem prouocabo. & 286 b, Prouocari in integrum. aliter Reuocari.

Prout. ut, perinde ut. Attic. 173 b, Tuas literas prout res postulat expecto. In Verr. 125 b, & Cæs. 171 d, Prout Thermitani hominis facultates ferebant. In Ant. 203 b, Prout haberi lege liceret, si anno superiore Quæstor fuisset. de D. 126 b, Signiferi orbis unaquæq; pars mouet cœlũ, perinde ut quæq; stellæ in his finitimisq; partib. sunt quoq; temporis.

Proximè. nuperrimè, maximè, in proximo. Attic. 177 d, Literæ, quas proximè ad te dedi. et de N. 9 b, Is quẽ proximè nominaui. Epist. 60 d, Aduentus tuus, cum proximè Romam uenisti. & 71 d, Literæ, quas à te proximè accepi. Par. 242 b, Quæ paulò antè & quæ proximè dixi mus. Ep. 96 b, Illud tẽpus, quo proximè fuimus una. Att. 121 d, Hæc scripsi sedatiore animo quàm proximè scripseram. Ep. 87 b, Itaq; Posthumio & sepissimè Attico nostro, proximè Teudæ totum me patefeci. de Nat. 70 b, Musæ eodem numero quo proximè superiores. et Or. 218 d, Proximus superior pes. de Clar. 274 d, Eiq; proximè adiunctus Drusus fuit. Epist. 177 b, Ego huic tuæ uirtuti proximè accedo. & Orator. 216 b, Id ad numeros proximè accedit. In Ver. 110 d, & pro Rab. 91 d, Siculi ad nostram disciplinam proximè accedũt. de Fi. 101 d, Quorum ordo proximè accedit, ut sit secũdus ad regium principatum. Ac. 10 b, Quàm maximè uel magna parte accedere ad ueritatem. Ep. 132 b, Non possum non proximè atq; ille, aut etiam æquè laborare. de N. 38 d, Proximè, & c. antè, etc. pro Rab. 128 d, Si ita fecissem, me scilicet maximè, sed proximè illum quoq; fefellissem. pro Cl. 35 d, Sapientissimus est, cui quod opus sit, ipsi ueniat in mentem, proximè accedit, qui alterius bene inuentis obtemperat. Qu. Cæs. Epist. 189 b, Proximè hos chari, qui studiorum tuorum sunt æmuli. In A. 229 b, Brutus operam det, ut cum suis copijs quàm proximè Italiam sit. & At. 45 b, Nihil est necesse quàm proximè Italiam esse. At. 95 d, Habere exercitum quàm proximè hostem. Off. 35 d, Proximè autem & secundum deos homines hominibus maximè utiles esse possunt.

Proximo, as. proximus sum. de Nat. 48 d, Capiti autem equi proximat aquarij dextra. Poetæ. id est, ut in Arato, Huic ceruix dextra mulcetur aquari.

Proximò. aduerb. proximè. At. li 4, Ab Qu. Fratre accepi literas datas à litoribus Britanniæ, proximò ad Calendas Octobr.

Proximus, a, um. pro Pom. 14 d, Qui anno proximo legati fuerunt. & de Clar. 168 d, Hunc proximo seculo Themistocles imsecutus est. & de Fin. 75 b, Proximo anno. de Am. 96 b, Eoq; magis quòd his proximis Nonis tu non affuisti. Epistol. 15 d, Gabinius, quem proximis superioribus diebus acerrimè oppugnassem, &c. pro Mil. 106 d, Clodius reliquit annum suum, sesq; in proximum transtulit. Tusc. 223 b, Primo & proximo die. et in Cat. 97 b, Quid proximè, quid superiore nocte egeris. Epist. 160 b, Scilicet id agitur, utrum hac petitione an proxima prætor fias. Attic. 177 d, Ego tuis proximis, quas tamen iam pridem accepi, nihil habeo quod rescribam. Ac. 26 b, Mare dissimile est proximo ei continenti. de Natur. 36 b, Huic proximum inferiorem ordinem tenet. pro Dom. 227 b, Proximus est huic dignitati ordo equester. pro Cluen. 50 d, Eques senatori dignitate proximus. & de Fin. 127 b, Proximus gratitate. de Cl. 180 d, Duobus igitur summis Philippus proximus accedebat, sed longo interuallo tamen proximus. Ep. 159 d, Laudẽ Planco proximam consecutus es. At. 9 d, Proximus Pompeio sedebã. At. 17 b, Amore tibi nos proximi fuimus. de Cl. 184 b, Proximũ optimis numerari. & 167 b, Huic

b, Huic Hiperides proximus fuit. Of. 22 d, Callicratides, qui præfectus classis proximus post Lysandrum fuit. de Sen. 85 b, Tunc hic fratre suo censore, qui proximus ante me fuerat, elapsus est. Oct. 331 d, Qui proximus in illam æternam domum discesserit. Off. 24 d, Ad hanc rationem maximã uim natura habet, fortuna proximam. ad Brut. 90 b, Lepidus secundum fratrem affines habet, quos odit proximos. At. 1 b, Obseruat L. Domitium maximè, me habet proximum. de In. 84 d, Summa necessitudo honestatis, huic proxima incolumitatis, tertia & leuissima commoditatis. Orator. 218 d, Proximus à postremo. Ep. 264 b, Ego huic locum in proximo conduxi. & Qu. Fr. 300 b, Interior uicinus. Of. 41 b, Socrates hanc uiam ad gloriam proximam & quasi compendiariam dicebat esse, si quis, &c. de Inuent. 80 b, Tyranno occiso, quinq; eius proximos cognatione, magistratus necato. de Amic. 109 b, Si quam præstantiam consecuti sunt, impertiant eam suis, cõmunicentq; cum proximis. I. V. 269 b, Cùm hæc omnia tuis proximis plana fecero. Off. 9 b, Iniuriosus in proximos: id est, in propinquos, seu affines. At. 1 b, Me habet proximum. At. 26 d, Proxima est illi municipio hæc Antiatum ciuitas. & 215 d, C. Albanus est uicinus. Qu. Fr. 305 d, Intimus, proximus, familiarissimus quisq; sibi pertimuit. & de Leg. 178 d, Id habendum est Deo proximum, quod est optimum.

Prudens, tis. prudentia præditus. sapiens, multarum rerum peritus, magni consilij uir. Orator. 198 d, Vir natura peracutus & prudens. & de Orato. 88 d, Homo prudens & grauis. Par. 231 d, Orator prudens & prouidus. pro Cl. 39 b, Quis P. Octauio ingenio prudentior, iure peritior? et de Or. 88 d, Prudentium consilia. de Am. 86 d, L. Acilius prudẽs esse in iure ciuili putabatur. de Cla. 175 d, Omnes ferè Stoici prudentissimi in differendo. de D. 103 d, Alij quos prudentes, id est, prouidentes possumus dicere. pro Sest. 6 d, Gnarus & prudens impendentium malorum. de Cl. 186 b, L. Torquatus elegans in diuidendo, in existimando admodum prudens. Att. 163 b, Ne te sciens prudens sq; eò dimittas, unde exitum uides nullũ esse. & altibi, Viuus, uidens q;. pro Mur. 133 d, Ep. 83 b, Vt in fabulis Amphiaraus, sic ego prudens & sciens ad pestem ante oculos positam sum profectus. pro Font. 283 b, Prudens ad consilia. & 279 b, Sapiens homo & multarum rerum peritus. & pro Fon. 282 b, Vir in re militari summi consilij, & maximi animi. de L. 165 d, Quis prudentem, & ut ita dicam, cautum non ex ipsius habitu, sed ex aliqua re externa iudicet?

Prudenter. sapienter, prouidentissimè. de Ora. 114 b, Vt hæc in causa prudenter posit intexere. & de Am. 96 b, Multa prudenter prouisa.

Prudentia, tiæ. sapientia, intelligentia.) (. Temeritas. de In. 82 d, Prudentia est rerum bonarum & malarum, & utrarumq; scientia. de N. 67 d, Prudẽtia constat ex scientia rerũ bonarum & malarum, et nec bonarum nec malarum. de Fi. 141 d, Prudentia in delectu bonorũ & malorum cernitur. & 128 d, Vt medicina ualetudinis, sic uiuendi ars est prudẽtia. & b, Ars uitæ. Of. 32 b, Cognitio nem prudentiãq; sequitur cõsiderata actio. ad Her. 16 b, Prudentia est calliditas, quæ ratione quadã potest delectum habere bonorum & malorũ. et ib. Item prudentia scientia cuiusdam artificij. & ib. Prudentia multarũ re-

rum memoria, & usus compluriũ negociorũ. pro Sest. 22 d, Hoc sentire prudẽtiæ est, facere fortitudinis. de D. 85 b, Ratio atq; prudentia reip. gerendæ. de Or. 93 b, Exercitatio intelligẽdi prudentiã acuit. Tusc. 231 d, Si nulla uirtus prudentia uacat, prudẽtia hoc uidet. ad Her. 17 d, Quam is prudentiã appellarit, ineptam & garrulã, & odiosam scientiam esse dicemus. Off. 31 d, Prudentia enim quam Græci φρόνησιν dicunt, aliam quandam intelligimus, quæ est rerum expetẽdarum fugiendarumq; scientia. Or. 199 d, Semper oratorũ eloquẽtiæ moderatrix fuit auditorum prudẽtia: id est, auditorũ cognitio. de D. 110 b, Physicorum est ista prudẽtia: id est, scientia uel cognitio. de Se. 93 d, b, Memoria præteritorum, futurorũ prudentia. de Or. 120 b, Perspicua sunt hæc quidem & in uulgari prudentia sita. Par. 236 b, Prudẽtiam malitia imitatur. & Off. 66 d, & ib. In malitia simulatio intelligentiæ. de Or. 98 b, & 107 b, Prudentia iuris ciuilis. Att. 97 b, Adeón' ego non perspexeram prudentiam literarũ tuarum? de Fin. 123 b, Omnib. artibus uolumus attributam esse eam, quæ cõmunis appellatur prudẽtia, quam omnes qui cuiq; artificio præsunt, debẽt habere. Part. 232 b, Si neq; prudentia eius impedias confusione partium: id est, intelligentiã. & 236 b, Prudentia in suis rebus, domestica: in publicis, ciuilis appellatur. Att. 130 b, Non enim pro tua prudẽtia debes illud solum animaduertere, quod in præsentia, & c. Of. 23 d, Ne sceni ci plusquã nos uideantur habere prudẽtiæ. & 29 d, Prudentia est scientia opportunitatis idoneorum ad agendũ temporũ. Off. 39 b, Si existimabimur adepti coniũctam cum iustitia prudentiã. I. A. 227 d, Prudentia in iudicando. Off. 66 d, Prudentia est locata in delectu bonorũ & malorũ. de Sen. 81 d, Temeritas est florentis ætatis, prudẽtia senectutis. de L. 168 d, Cùm homo exacuerit illam ingenij aciem ad bona deligenda & reijcienda contraria, quæ uirtus ex prouidendo est appellata prudentia.

Pruina, næ. de Nat. 31 d, Aquam conglaciare frigoribus & niue pruinaq; concrescere. I. C. 109 b, Pruinas ac nines perferre. et de Som. 129 b, Quorum duos obriguisse pruina uides.

Prytaneum, nei. publica domus Athenis, in qua uiri de rep. benemeriti, publicè alebantur, ad cuius imitationẽ, alterum erat in Sicilia in urbe Acradina, ornatissimum. In Ver. 228 d, & de Or. 105 d.

Psallo, lis. fidibus cano, lyram pulso. I. C. 109 d, Pueri lepidi ac delicati, qui cantare & psallere didicerunt.

Psaltria, triæ. mulier fidibus docta. pro Sest. 25 d, Qui in cœtu mulierum pro psaltria adducitur. & Tusc. 200 b, Psaltriam adducamus.

Psalterium, terij. fides, lyra. sunt tamen quib. hic placeat psaltrius, trij. qui Græcè ψάλτης uel ψάλτος dicitur: id est, fidicen. de Ar. 254 d, A' Strophio, ab psaltrio, etc.

Psephisma, tis. decretum. pro Fl. 149 b, Porrexerunt manus, psephisma natũ est. pro Fl. 149 d, Sic sunt expressa ista præclara, quæ recitantur psephismata, non sententijs nec autoritatibus declarata, &c. & 161 b, Possem recitare psephisma Smyrnæorum, quod fecerunt in Castritium mortuum.

Ψευδησιόδειον. quod falsò Hesiodo adscribitur. Att. 14 b.

Pseudocato. fictus Cato. At. 10 d.

Pseudodamasippus. Ep. 106 d, Si enim Damasippus

Universidad de Deusto
Biblioteca

in sententiâ non manebit, aliquem pseudodamasippum uel cum iactura reperiemus: id est, ficlum Damasippum.

Pseudomenos. mentiens, fallax. de D. 110 b, Quomodo autem mentientem dissoluas, quem pseudomenon uocant. l. Sorites.

Pseudophilippus, pi. falsus uel fictus Philippus. contra Rul. 84. a.

Pseudothyrus, ri. falsa ianua, alij posticum uocãt. Postred. 207 a, Non ianua receptis, sed pseudothyro intromissis uoluptatibus. In V. 118 b, Ea quemadmodum ad istum pseudothyrum postea reuertatur, tabulis uobis & testibus iudices planum faciam.

Psychomantia, tiorum. de D. 108 a, Nec psychomantiam agnosco. l. Necromantia.

Psychomantium, tij. locus uaticinationum. Tus. 173 b.

Pte. At. 96 a, Qu. puer suapte pie sanè me quidem hortante matrem patri suo reconciliauit. de Nat. 15 a, Suopte pondere deorsum ferri. de Or. 143 b, Crassus suapte interfectus manu. de Or. 117 b, & 212 b, Suapte natura facere aliquid.

Ptolemais. urbs. Ep. 7.

Ptolemæium Gymnasium. de Fin. 124 a.

Puber, ris. adolescens. Of. 26 a, Nostro quidem more cum parentibus puberes filij non lauantur. & de Ora. 119 b, Pater filium puberem habens.

Pubertas, tis. pili qui primi puberibus efflorescunt. de Nat. 43 a, Vt si quis dentes & pubertatem natura dicat existere.

Pubes, bis puber. pro Rab. 97 a, Nemo pubes tum fuit, quin arma ceperit. & pro Mil. 113 a, Ea potestas, cui senatus omnem Italiæ pubem commiserat.

Pubesco, scis. adolesco. Of. 24 a, Hercules cum primùm pubesceret, exisse in solitudinem dicitur. de N. 2 a, Cœli mutationes, quibus omnia, quæ terra gignat maturata pubescunt. de N. 34 a, Sol efficit ut omnia floreant, & in suo quæq; genere pubescant. & 36 a, Multa quib. animantes alantur, augescantq; & pubescant. Tusc. 162 b, Vites lætificæ pampinis pubescere.

Publicana, næ. in V. 165 a, Mulierculæ publicanæ.

Publicanus, ni. qui uectigal exercet & exigit, uectigalis. pro Pl. 263 b, Flos equitum Rom. publicanorum ordine continetur. pro Pom. 6 b, Publicanorum familiæ, quas in Salinis habent. Ep. 207 a, Ordo publicanorum. & pro Dom. 227 b, Ordo equester: id est, publicani. At. 17 a, Cato publicanos tertium iam mensem uexat. Att. 76 a, Tu autem sæpe dare tabellarijs publicanorum poteris per magistros scripturæ. Qu. Fr. 291 a, Improbum negociatorem, paulò cupidiorem publicanum comprimere non possis. Qu. Fr. 296 b, Qui pendere ipsi uectigal sine publicano non potuerunt.

Publicatio, onis. proscriptio. In Cat. 120 b, Adiungit etiam publicationem. & pro Plan. 280 a, Cum publicatio bonorum proponeretur.

Publicè. uulgò. (. Priuatim. At. 159 a, Publicè tamen scripsi. & pro S. R. 37 b, Res tanta, quæ publicè gesta atq; commissa sit.

Publicus uates. de D. 104 a, & 132.

Publico, as. publicũ facio, præconi publico subijcio. contra Rul. 77 b, Priuata publicare, publica liberare. et 62 b, Agros, quos ipsis libeat, publicare. pro Sest. 16 a, Vt

rex cum bonis omnib. publicaretur. & pro Dom. 217 a, Qui Ptolemæum regem Cypri causa incognita publicasses. In Cat. 119 b, Bona præterea publicari iubet. & At. 280 b, Publicata bona. de In. 74 a, Lex, si quæ nostra nauis in portu deprehensa sit, publicetur. et ibid. Nauim ex lege populi esse oportet.

Publicus, a, um. communis. de In. 51 a, Publicum est quod ciuitas uniuersa aliqua de causa frequentat. & ibidem: Publicum commune, singulare. I. V. 163 b, Recita literas publicas. & 164 a, Testimonium publicum. pro Cla. 33 a, Ipse è publico iudicio ad priuatum Staleni iudicium profectus est. contra Rul. 73 b, Sunt loca publica urbis, sunt sacella, &c. & pro Dom. 235 b, Communia loca. pro Cl. 59 a, Res communis municipij: id est, respublica. contra Rul. 82 b, Agros, qui in publicum Campanum incurrebant, pecunia publica coemit. pro Mil. 115 b, Memoria publica recensionis tabulis publicis continetur. pro S. R. 28 a, Antea causam publicam nullam dixi. I. V. 254. b, & 131 b, In publico esse non audet. contra Rull. 68 b, Lex in publicum proponitur. Topic. 223 b, Litora omnia publica esse. Att. 88 a, Nos publicam propè opinionem secuti sumus. Attic. 123 b, Proponere epistolam in publico. In Verr. 112 a, Communis fama atq; sermo. pro Flac. 148 b, Si quid ipsi audistis communi fama atque sermone de ui, de armis, etc. In Ver. 158 a, Autorem rumorem habetis, sermonemq; omnium. & 120 a, Res in ore atq; in sermone omnium cœpit esse. Qu. Fr. Hic te ita uersari, ut & publicanis satisfacias, præsertim publicis male redemptis: publicis, intellige uectigalibus, seu, rebus.

Pudendus, a, um. In Ant. 195 a, Vt iam pudendum sit, hoc nestiora esse legionum decreta quàm senatus.

Pudens, tis. uerecundus. In Ver. 76 b, Nec impudentis fuæ pudentem finem quæsiuit. pro Flac. 156 b, Pudentissimus atq; optimus uir. & Epist. 20 a, Homo pudens. In Ver. 184 a, Nauus & pudens & probus filius & 95 b, Pudentissima fœmina. ad Her. 20 b, Risus pudens & liberalis. In Ant. 189 a, Nihil apparet in eo ingenuum, nihil moderatum, nihil pudens, nihil pudicum.

Prudenter. uerecundè. In Vat. 30 a, Pudenter uiuere. & de Or. 142 a, Pudenter facere aliquid. & pro Qu. 6 b, Pudenter appellare aliquem. & Ep. 108 a, Patrum pudenter rogare aliquem.

Pudentius, adu. de Or. 142 a.

Pudentissimè. Att. 261.

Pudet, bat. pudore afficior, erubesco. de Oratore, 95 a, Non enim pudendo, sed non faciendo id quod non decet, impudentiæ nomen effugere debemus. Orator. 210 b, Versus ille qui uetat artem pudere perloqui, quam facilitas. pro Flac. 157 a, Non'ne esset puditum, si hanc causam agerent seuerè legatum suum dici Mæandrium. de Clar. 181 b, Induci ad misericordiam, ad pudendum, ad pigendum. In Verr. 72 b, Sunt homines, quos infamiæ suæ neque pudeat, neque tædeat. et 263 b, Non te huiuscemodi crimine maximè eius puderet pro Arch. 188 a, Me autem quid pudeat? qui &c. de Orator. 88 b, Et hæc ætas nostra quòd interdum pudet, iuxis ignera est. & 95 a, Quem non pudet, hunc pœna dignum puto. de Nat. 23 a, Puderet me dicere non intelligere, si uos ipsi intelligeretis. In P. 92 b, Crassè pudet me tui.

Orat.

Or. 211 b, Patris mei meum factum pudet. pro meorũ factorũ. de D. 115 b, Pudet me, non tui, sed Chrysippi. & I. A. 229 a, Cuius eos nõ pudere miror. & 241 a, Pudet optimi exercitus, qui, &c. pro Do. 219 a, Me non solum piget stultitiæ meæ, sed etiã pudet. Ep. 51 a, Plura me adte de hac re scribere pudet, ne uidear prudẽtiæ tuæ diffidere. de Fi. 65 b, Quasi me pudeat istorum. Tusc. 177 b, Magis esset pudendũ, si, &c. Qu. F. 295 b, Non me hoc tam dicere pudebit. de Leg. 166 a, Ac me nimirum istorum philosophorum pudet.

Pudicitia, æ. pudor. de Ar. 245 b, An ex sororis cubiculo egressus, pudorẽ pudicitiamq; defendat. pro Cæl. 40 b, Parcat iuuentus pudicitiæ suæ, ne spoliet alienã. & 47 b, Expugnare pudicitiam. pro Cluen. 20 a, Eam non pudor, non pudicitia à cupiditate reuocauit. pro R. 92 a, Hunc nec suæ nec alienæ pudicitiæ pepercisse. pro Mil. 103 a, Eripere pudicitiam alicui. de L. 166 a, Erubescunt pudici etiam, loqui de pudicitia. sic enim corrigẽdus est hic locus in uerbo Erubesco, quod tunc nõ animaduertimus.

Pudicus, a, um. uerecũdus, castus. Oct. 331 b, Audiet C. Marius impudico domino seruire nos, qui ne militẽ quidẽ habere uoluit nisi pudicum. & I. A. 166 b, & de Legib. 166 a, & Tus. 225 a, l. Impuritas. I. A. 189 a, Nihil apparet in eo ingenuum, nihil moderatum, nihil pudens, nihil pudicum.

Pudor, ris. uerecundia, robur, ingenuitas, modestia.) (. Petulantia. Tus. 213 a, Ex quo fit, ut pudorem rubor consequatur. et de Fin. 88 a, Pudor moderator cupiditatis. pro S. R. 43 b, Pudor, qui ornat ætatẽ. de Or. 95 a, Fuit enim mirificus quidã in Crasso pudor. et 109 a, Quam tum illius ætatis patiebatur pudor. & ib. b, Tus. Pudore à dicẽdo & timiditate ingenua quãdã refugisti. de Pro. 71 b, Homo in quo aliquis si non famæ pudor, at supplicij timor est. de Or. at. 125 a, Nulla pudoris significatio. pro Pl. 264 b, Adolescẽtis modestissimi pudor. Ep. 74 b, Non dimittã pudorem in rogãdo meum. pro Cl. 20 a, Quem non pudor, nõ pudicitia à cupiditate reuocauit. & de Aru. 245 b, Pudorem pudicitiamq; defendere.

Puella, læ. Att. 4 a, De tutela legitima, in quæ dicitur esse puella, nihil usucapi potest.

Puer, ri. Or. 207 b, Nescire aũt quid antequàm natus sis, accideris, est semper esse puerum. pro Ar. 186 a, Vt primùm ex pueris excesserit Archias. pro S. R. 44 a, Infantiæ puerorum incunabula. I. A. 169 a, Puer emptus libidinis causa. de Cl. 175 a, C. Gracchus doctus à puero. & Tusc. 240 b, Homo doctus à puero. & Ep. 210 b, Idq; à puero. & I. A. 210 a, Ab ineunte ætate. Attic. 11 a, Eunti mihi Antium, uenit obuiã puer tuus, is mihi literas à te reddidit. & 57 a, Sed iam subitò fratris puer proficisce batur. At. 41 a, Eo die pueri tui mihi à te literas reddidit, & alij pueri post diẽ tertiũ eius diei literas alias attulerũt. de Or. 85 a, Ad eas artes, ob. à pueris dediti fuimus. At. 274 a, Cæsaris pueri mirifica indoles uirtutis.

Puerilis, le. de Orato. 118 a, Exercitatio penè puerilis. & pro Arch. 186 a, Aetas puerilis. & de Fi. 63 b, Delectatio puerilis. de D. 110 a, Is autem Tages puerili specie dicitur uisus.

Pueriliter, stultè. Acad. 9 b, Nam cum dicunt hoc se unum tollere, faciunt pueriliter. & 14 b, & de Fin. 52 b.

Puericia, tiæ. primũ tempus ætatis, primus actus uitæ, ætatis tyrocinij, ineuntis ætatis disciplina, ex pueris excedere. pro Pom. 9 a, Pompeius è ludo atq; puericiæ disciplina in militiæ disciplinã profectus est. & ibid. Qui extrema puericia miles fuit summi imperatoris. de Sen. 78 a, et 83 b, Qui enim citius adolescẽtiæ senectus, quã puericiæ adolescẽtia obrepit? de Off. 130 b, & 64 b, & 65 a, Qui me à puericia sua semper obseruauit. et 52 a, & 8 b, Quæ mihi à puericia tua cognita est. A paruis: id est, à puericia. l. Paruus.

Puerulus, li. pusio. pro S. R. 38 b, Puerulos. & Top. 222 a, Puerulorum.

Pugil, lis. athleta. de Cla. 187 a, Pugiles inexercitati etiam si pugnos & plagas Olympiorum cupidi ferre possũt, solẽ tamen sæpe ferre nõ possunt. Att. 210 a, Carneades προβολὴν pugilis, retentionẽ aurigæ similem facit. pro Fl. 152 b, Acinas pugil Olympionices. Tus. 183 b, Pugiles cestibus contusi, ne ingemiscunt quidẽ. & 187 a, Pugiles etiam cum feriunt aduersarium in iactandis cestib. ingemiscunt.

Pugilatio, onis. pugilum exercitatio. de L. 177 b, Cursus, pugilatio, luctatio.

Pugio, onis. gladius breuis, sica. In A. 165 b, & 166 a, Brutus cruentum altè extollẽs mucronem. & ibidem: Qui stillantem præ se pugionem tulit. de Fi. 117 a, O plumbeum pugionem. & Epi. 56 b, A P. Magio pugione percussum esse. At. 38 b, Scriba Bibuli pugionẽ mihi à Bibulo attulit.

Pugiunculus, li. Ora. 219 a, In ijs quibus ut pugiunculis uti oportet.

Pugna, næ. prælium. I. C. 112 a, Tum interuentu Pontini pugna, quæ erat commissa sedatur. I. V. 241 b, Nõnunquã etiam res ad manus atq; ad pugnã ueniebat. pro Mi. 112 a, Incerti exitus pugnarũ, Marsq; communis. pro Mur. 132 a, Pugna Pompeij, quæ cũ rege commissa est, et summa cõtentione pugnata. & ibi. Acerrima pugna. de D. 130 a, Hic uerò quãta pugna est doctissimorũ hominũ. I. V. 228 b, Pugna equestris Agathoclis regis. de D. 119 b, Lacedæmoniorum mala pugna in Leuctris.

Pugnaciter. pertinaciter. Aca. 17 a, Certare cum aliquo pugnaciter. & 3 a, Pugnacissimè defendere suam sententiam.

Pugnax, cis. pertinax, bellicosus. de Ora. 92 b, Carneades dicere solebat, me sibi perfacilè in dicẽdo, te perpugnacem in disputando esse uisum. & 138 a, Exordiũ dicendi uehemẽs & pugnax. de Cl. 175 b, Oratio pugnax. (. Oratio placata. Epistol. 122 b, Pugna in uitijs. I. P. 94 b, Græcus facilis & ualde uenustus, nimis pugnax cõtra senatorem populi Rom. esse uoluit. I. A. 219 a, Saxa centurio pugnax & lacertosus.

Pugno, as. dimico, certo, decerto, cerno. cõgredior, depugno, cõtrarius sum. pro Cor. 59 a, Qui cũ hoste nostro cominus in acie sæpe pugnauit, p Mu. 132 a, Pugna quæ cũ rege cõmissa est. & summa cõtentione pugnata. Of. 74 a, Cum consulib. malè pugnatũ apud Claudiũ esset. At. 105 a, Nisi fortè hæc illi tũ arma dedimus, ut nùc cũ bene parato pugnaremus. Epi. 77 a, Quauis cõditione pacẽ accipere malui, quàm utrib. cũ ualẽtiore pugnare. de In. 48 a, Pugnare pro cõmodis patriæ. (. Oppugnare. de Or. 105 a, Sed ego ne cũ ijs quidẽ arte pugno. de

Universidad de Deusto
Biblioteca

N.60 d, Videtur Epicurus de ijs immortalib. nõ magno pere pugnare. Ac.15 a, Hic pugnes licet, nõ repugnabo. de Fi.79 a, Pugnant Stoici cum Peripateticis. & 88 b, Sed hæc inter se pugnãt. Tus.250 b, Pugnãtia te log nõ uides? & ib. Quid enim tã pugnat? Or.200 d, b, Cõferre pugnãtia, & cõparare contraria. I.A.164 a, Tota in oratione tecũ pugnas, & non modò non cohærentia inter se dicis, sed maximè disiũcta atq; cõtraria. Ep.40 b, Illud pugna & enitere, ne, &c. pro S.R. 19 b, Nihil aliud ago, nisi, ut, &c. & ibi. Hoc solum pugno, ut, &c.

Pugnus, gni. de Cl.187 a, Pugiles exercitati pugnos & plagas ferre possunt. I.V.159 b, Pugnis et calcib. cõscindere aliquẽ. Par.120 a, Quando uerbis cõtendimus inter nos, nõ pugnis. Tus.243 b, Certare pugnis, calcibus, unguib. morsu. Orat.207 a, Comprimere digitos, pugnumq; facere. et Ac.36 b, Pugnam facere, & pugnum arctè uehementerq; comprimere. de Fi.67 a, Zeno rhetoricam palmæ, dialecticam pugno simulem dicebat.

Pulchellus, a, um. Att.12 b, Surgit pulchellus puer. & de Ora.133 a, Audiamus pulchellum puerum. Ep.106 d, At pulchellæ sunt.

Pulcher, a, um formosus, decorus, præclarus, uisendus, insignis, egregia forma, in quo forma est, species est liberalis, egregia facie, eximia facie. Of.29 d, O' puerum pulchrũ Pericle. & Tus.240 d, Suum cuiq; pulchrũ est, tetua, me delectãt mea. pro Mur. 129 b, Ne pulchrũ te ac beatũ putes. Tus.240 a, Puer egregia forma. i. pulcher. & in Ver. 252 d, Mulier eximia facie. de Sen. 88 d, Vua quid potest esse tũ fructu lætius, tum aspectu pulchrius?

Pulchrè. probè, præclarè. de D.115 b, Proxima hostia litatur sæpe pulcherrimè. de N. 23 b, Mihi pulchrè est, ego beatus sum. de Fi.77 b, At quàm pulchrè dicere uidebare. Or.219 d, Pulchrè & oratorie dicere. pro Cl.32 d, Is pulchrè assecuerat se, &c. Epi.157 d, Lepidũ pulchrè noram. & 51 d, Pulcherrimè ferre fortunam aduersam.

Pulchritudo, nis. forma, species, dignitas, forma & species liberalis. Tus.215 b, Vt corporis est quædã apta figura mẽbrorũ, cũ coloris quadã suauitate, eaq; pulchritudo dicitur: sic in animo, etc. de In.62 d, Excellens muliebris formæ pulchritudo. de Or.149 b, Si illã præclaram & eximiã speciem oratoris perfecti, & pulchritudinẽ adamastis. de Finib.75 b, Honestum pulchritudine sua, specieq; laudabile est. Tus.215 b, Pulchritudo est apta figura membrorũ cũ coloris quadã suauitate. Off. 20 d, Pulchritudo corporis apta cõpositione mẽbrorũ mouet oculos, & delectat hoc ipso quòd inter se omnes partes cũ quodã lepore consentiunt. de Or.159 b, Hæc tantã habet pulchritudinẽ, ut nulla species ne excogitari quidẽ possit ornatior. Off. 40 b, Quis nõ admiretur splẽdorẽ pulchritudinẽq; uirtutis? I.P.96 b, Habet hoc uirtus, ut species eius & pulchritudo etiã in hoste posita delectet. de D. 91 d, Mulier eximia pulchritudine. de D.85 d, Veneris Cnidiæ Coæq; pulchritudo. & de Off. 54 d, Oris pulchritudo. Of.3 b, Nullũ aliud animal pulchritudinẽ, uenustatẽ, conuenientiã partiũ sentit. Of.19 b, Venustas & pulchritudo corporis secerni nõ potest à ualetudine. & 26 d, Pulchritudinis duo genera sunt, quorũ in altero uenustas est, in altero dignitas: uetustatem muliebrẽ dicere debemus, dignitatem uirilem.

Pulcium, leij. uel Pulegium, gij. de D. 115 d, Pulciũ aridũ

floresce re dicitur ipso brumali die. Epl.166 d, Cras expecto Leptam: etenim ad cuius rutam pulegio mihi tui sermonis utendum est.

Pullarius, rij. de D.123 b, Attulit in cauea pullos, is qui ex eo nominatur pullarius. cont. Rul. 72 b, Iubet auspicij causa Decemuiros habere pullarios. Ep.li. 10.151 d, Oblata religio Cornuto est, pullariorum admonitu.

Pullus, a, um. ater. In Va.35 d, Vt in epulo Qu. Arij familiaris mei cum toga pulla accumberes. & ibi. Quis unquam cœnauit atratus? I.V.212 b, Verres cũ tunica pulla & pallio.

Pullus, li. tener uolucris. de D.121 b, De N.27 b, Cũ cauea liberati pulli nõ pascerentur. & 50 b, Ex ouis pulli orti relinquũt eas, à quib. exclusi fœtiq; sunt. et 52 d, Cũ galli næ ex ouis pullos excluserũt. Ep.138 d, Pullus colũbin⁹. Qu.F.300 b, Licinius plagiarius cũ suo pullo miluino.

Pulmentum, ti. obsonium. Tus.246 d, Mihi cubile terra, pulmentum fames.

Pulmo, onis. de D.98 d, Cur pulmo incisus in extis proferat diẽ. & 114 b, Tauri optimi iecur, aut cor, aut pulmo, quid habet naturale, quod possit, &c. & de N.21 d, Cerebrum, cor, pulmones, iecur. de N.53 d, In pulmonib. est raritas quædam, et assimilis spongiæ mollitudo ad hauriendum spiritum aptissima, quitũ se contrahũt aspirantes, tum spiritu dilatãt, ut frequẽter ducatur cibus animalis, quo maximè alũtur animantes. de N.53 d, Aspera arteria ad pulmones usq; pertinẽs excipit animam eam, quæ ducta est spiritu, eandemq; à pulmonib. respirat. Tus.156 d, & 184 b, Quod fieri sine laterum & pulmonum ui & figura non potest.

Pulmones. pro pulmone dicere, intellectio figura est. ad Her.34 b.

Puls, tis. de D. 123 b, Si auis fame enecta in offam pultis inuadit, hoc tu auspicium putas?

Pulsatio, onis. uerberatio. pro Cel.42 d, De Alexãdrinorum pulsatione Puteolana. & ad Her.14 d.

Pulso, as. uerbero. I.V.122 d, Si quis eum pulsasset, edixit se iudiciũ iniuriarum non daturum. pro Cel. 41 d, Aiebant fore testem senatorũ, qui se pulsatum à Cælio dicret. I.V.161 b, 264 b, Videtis pẽdere alios ex arbore, pulsari alios atq; uerberari. ad He.17 d, Pueri tui modò me pulsauerũt. de Na.24 d, Cùm Deus pulsetur agiteturq; incursione atomorum. de Di.133 b, Animos externa & aduentitia uisione pulsari. de Or.163 d, Nerui in fidib. à motu digitorum pulsi.

Pulsus, sus. motus, agitatio. Tusc.159 b, Inanimũ est quod pulsu agitatur externo. de D.132 b, Siue externus & aduentitius pulsus animos dormientiũ cõmouet, siue per se ipsi animi mouẽtur. & 136 b, Nulla species cogitari potest, nisi pulsus imaginum. de Orat. 97 b, Intermisso impetu pulsuq; remorum. de Na.32 d, Ex se & suis sponte moueri.)(. Agitari ab alio & externo pulsu.

Puluerulentus, a, um. At.75 b, Nunc iter faciebam æstuosa & puluerulenta uia.

Puluinar, ris. lectus quadam religiõe in templo positus, & cõsecratus dijs. I.C.116 d, Ad omnia puluinaria supplicatio decreta est. Tusc.210 d, Puluinaria deorum. de Ar.245 b, Qui puluinaribus Bonæ deæ stuprum intulit. pro Do. 240 b, Ea aram & ædiculam, & puluinar sub saxo sacro dedicauit. de Ar.250 d, Qui sacerdotẽ ab ipsis

ipsis aris puluinaribusq; detraxisti. I.A. 281 d, Diuus Iulius habuit puluinar, simulachrũ, fastigium, flaminem.

Puluinus, ni. lectulus, quo utimur ut commodius sedeamus. un coßmo, de Or.87 d, Tum Crassum puluinos poposcisse, & omnes in ijs sedib. quæ erant sub platano, consedisse dicebat. In V.241 d, Lectica in qua erat puluinus, Melitensi rosa fractus. Ep. 138 d, Sella tibi erit in ludo, eam puluinus sequetur.

Puluis, eris. Q.F.318 b, Eo loco puluis, non glarea iniecta est. de In. 52 d, Multus erat in calceis puluis. de Na.53 d, Eruditus puluis mathematicorũ. de Ora.97 b, Educere dictionem ex umbratili exercitatione in puluerẽ, &c.

Punctum, cti. momentum. Acad. 29 d, Punctum est quod magnitudinem nullam habet. pro Clu.25 b, Neq; postea Larini punctum est temporis commoratus. pro Fla.158 b, Vniuersorum ciuium Romanorum per tot urbes uno puncto temporis misera crudelisq; cædes. & pro Pom. 5 b, Vno tempore. & pro D.236 b, Eodem puncto temporis, quo, etc. pro Sest.15 d, Dic dico ĩmò hora atq; etiã puncto tẽporis eodẽ. de N.12 d, Nullo pũcto temporis intermisso uersari circũ axem cœli. & 14 b, Omnibus minimis temporũ punctis. Ep.82 b, Quare ne punctum quidẽ tẽporis in ista fortuna fuisses, nisi, &c. I.A. 218 d, Ne punctum quidem temporis oppugnatio respirauit. I.V. 97 d, Ille nullum temporis punctũ uacuũ peccato præterire passus est. I.C.119 b, Eos puncto tẽporis uiuere non oportere puto. de N. 28 d, Consules summũ imperiũ statim deponere maluerũt, quã id tenere punctum temporis cõtra religionem. Tusc. 163 b, & Ep.82 b, Hoc enim fit ad punctũ temporis. I.A.166 d, Attẽde enim paulisper, cogitationẽq; sobrij hominis ad pũctũ tẽporis suscipe. I.A. 181 d, Hunc diem, hoc punctum tẽporis, quo loquor, defende si potes. de Leg.182 d, Leges uno uersiculo senatus, puncto temporis sublatæ.

Puncta. pro suffragijs. pro Mu. 141 d, Recordor quãtum hæ quæstiones in senatu habitæ punctorũ nobis detraxerint. pro Pl.270 d, At nõnullas trib. punctis penè totidem tulerũt. & ib. b, Quot in ea tribu puncta tuleris. Tus.188 b, Punctis singulis honores colligere.

Puncta argumentorũ: id est, capita præcipua, uel cõclusiones ipsæ. de Or.124 b, Parad.116 d, Cato neq; dilatat argumentum, sed minutis interrogatiunculis quasi punctis quod proposuit, efficit.

Pungo, is. perstringo, stimulo, stimulũ admoueo, stimulis fodio. pro Sest. 8 b, Gladius qui per se pungere non potuisset. et de Fi.107 b, Pungunt quasi aculeis, interrogatiũculis angustis. pro S.R. 19 b, Hũc mihi ex animo scrupulum euelle, qui me dies noctesq; stimulat ac pungit. Tus.248 d, Quos tamẽ pungit aliquid, cũ illa unde haberent recordãtur. Atti.31 d, Primùm epistola illa ita me pupugit, ut somnũ mihi ademerit. & Ep.25 d, Extrema pagella pupugit me. & 102 d, Pungit me rursus, quod scribis, &c. pro Mil. 114 b, Vulnus in latere, quod acupunctum uideretur. pro ictu gladiatoris putari.

Punicanus, a, um. pro Mu. 142 d, Atq; ille strauit pellículis hœdinis lectulos punicanos.

Punicus, a, um. Tus.201 b, Bellum Punicum.

Punio, is. punior, uindico, castigo, plecto, ulciscor, pœna uel supplicio afficio, supplicio cõstringo, animaduerto, pœnam uel supplicium sumo, supplicium adhibeo, sup-

plicio uindico, suppliciũ alicui soluo, mulctam uel pœnam irrogo, pœnam alicui tribuo, supplicium inhibeo, exemplũ in aliquem edo. de Or.103 d, Iracundia est cupiditas puniẽdi doloris. l. Punitor. et Of.18 d, Prohibẽda est aũt ira in puniẽdo. & 16 d, Punire fontes. & pro Ce.286 d, Punire maleficium. & pro Mi.104 b, Hoc fãcinus puniendum est. pro Do. 228 b, Tu eum supplicio puniendũ putasti. de In.72 b, Postea leuius demonstrãdo reũ puniũ, quàm fit ille promeritus. pro Mil. 118 d, Vos aliquãdo ad eum puniendum oculos aperuistis. de Aru. 247 d, Senatus meam domum à magistratibus defendẽdã, à iudicib. puniẽdã putauit. pro Cl. 53 b, Oppianicus pœna affectus pro maleficijs. de In. 70 b, Vindicatio est per quã peccata punimus. Of.7 b, Est enim ulciscẽdi & puniendi modus. pro Mi.108 d, Tu me iratum Sexte putas tibi, cuius tu inimicissimũ multo crudelius etiã punitus es, quàm erat humanitatis meæ postulare.

Puniens, tis. Tus. 204 b, Quid ille Terentianus, ipse puniens: id est, ἑαυτοντιμωρούμενος.

Punior, iris. punio. de In.72 d, b, Tum leges quoq; et iudicia demonstrandæ sunt, per quæ potuerit id peccatum, quod sponte sua reus punitus sit, morib. & iudicio uindicari. pro Mil.108 d, Cuius tu inimicissimum multo crudelius etiam punitus es, quàm erat humanitatis meæ postulare. Philip.8, Vt clarissimorum hominum crudelissimam puniretur necem. (tor doloris sui.

Punitor, oris. pro Mil.180 d, At fuit ultor iniuriæ, puni-

Pupilla, æ. de N.54 b, Acies ipsa quam cernimus quæ pupilla uocatur, ita parua est, ut quæ nocere possint, facile uitet.

Pupillus, li. impuber, qui desijt esse in patris potestate, uel morte, uel emãcipatione, ut Põ. ait, de Ver. sig. I.V. 107 d, Iste infanti pupillæ fortunas patrias ademit. pro Qu.R.47 b, Pupillum fraudare qui in tutelã peruenit.

Pupinia, æ. regio. contra Rul. 85 b.

Puppis, pis. nauis pars posterior. de Or.159 d, In nauigio latera, carinæ, prora, puppis. de Sen. 80 b, Gubernator sedens in puppi, clauum tenet. & Ep.134 b, Sedebamus enim in puppi, clauumq; tenebamus. de D. 103 d, Et ex Taygeto monte extrema mõtis quasi puppis aulsa est. At.210 b, Conuertere nauem ad puppim.

Prora & puppis. prouerbium. l. Prora.

Purè, castè, simpliciter, candidè. de Op.143 d, Purè et emẽdatè loqui. At.7 d, Purè loqui. de Or.96 b, Purè et Latinè loqui. de Sen.79 b, Quietè, purè & eleganter acta ætas. de N.1 b, Purè & castè deos uenerari.

Purgatio, satisfactio, excusatio. pro Syl.174 b, Nã cuius scientia de omnibus constat fuisse, eius ignoratio de aliquo purgatio debet uideri. de In.45 b, Purgatio est cum factum cõceditur, culpa remouetur. de N.71 d, Aesculapius primus alui purgationẽ inuenit. Ep. 262 d, Inedia, & purgationibus & ui ipsius morbi consumptus es.

Purgo, as. expurgo, excuso, satisfacio. Tus.241 d, Immissi cum falcibus multi purgarunt & aperuerunt locũ. Itẽ, Educ tecum omnes tuos, purga urbẽ. pro Sest. 20 d, Tu cædem maximam faciasti? rum purges. de N.51 d, Vomitione canis purgare aluos ibes Aegyptiæ curãt. et ibid. b, Ceruæ paulò ante partum perpurgãt se quadã herba, quæ seselis dicitur. de D.83 b, Quid scamoneæ radix ad purgãdũ possit. pro S.R.38 b, Seruos ipsos neq; arguo,

neq;

Universidad de Deusto Biblioteca

neq; purgo.Ep.198 b,Quòd te mihi de Sempronio purgas,accipio excusationē. At.19 b,Qu.Frater purgat se mihi per literas.At.207 a,Brutus per literas purgat Cæsarē de interitu Marcelli. & pro S.R.24 b,De luxuria purgauit Erutius.At.46 a, Nam quòd purgas eos,etc. I.A.261 b,Si parum uobis essem sine defensione purgatus.Qu.de Pe.210 a, Si quis tibi se purgare uolet,quod suspectū esse arbitretur.Or.219 b,Ab aliquo cui te purges,ueniā petere.& Ep.108 a,Libēter tibi me purgassem. & 214 a, Purgare alicui de aliqua re. & 41 a.

Purpura,ræ. ruber color et splendens,qualis ferè est rosæ, uel uestis eius coloris, à purpura pisce, cuius succo uestes tingebātur.l. Cōchylæ.I.C.105 b,Qui nitēt unguētis,qui fulgēt purpura.et pro Fl. 161 a,Purpura Tyria. & I.V.265 b, I.V.213 a,Ipse dabat purpurā,amici opera.& ibi.Nihil nisi cōchylio tinctum.pro Cl.40 b,Illa usq; ad talos demissa purpura. pro Sest.6 b,Vestitus aspernostra hac purpura plebeia ac penè fusca. Or.216 a,Numeros cum numeris tanquam purpuram misceri.

Purpurascere, purpureum fieri. Ac.li.2.apud Nonium. Quid mare? nónne cæruleum,aut eius unda,cum pulsa remis purpurascit?

Purpuratus,a,um. cōchyliatus,purpura ornatus.Tusc. 170 b, Istis quæso ista horribilia minitare purpuratis tuis.Quid Cyrenæū Theodorū philosophum nō ignobilem nónne miramur? cui cum Lysimachus rex crucē minaretur, Istis quæso,inquit, ista horribilia minitare purpuratis tuis.I.C.4,Cū uerò mihi proposui regnantem purpuratum esse hunc Gabinium.

Purpureus, a, um. I.V. 242 a,Iste cum pallio purpureo tunicaq; talari uersabatur in conuiuijs.de D.105 a, Cæsar cum purpurea ueste processit.& 116 a,Cæsar cum uestitu purpureo, &c. Ac. 26 b,Mare purpureum.

Purus, a, um.mūdus, castus,inuiolatus,integer,liquidus. I.V.211 a, Argentū illi cæterum purum apposuit,ne purus ipse relinqueretur.pro Cec.300 a, Quicquid inde haurias,purum liquidumq; te haurire sentias.de Arusp. 245 b, Nulla in hac urbe domus ab hac religionis suspicione tā uacua atq; pura est.de Se.89 b,Humus sublata atq; pura. de D.105 b,et Tus.158 a,Castus animus et purus.de Se.93 b, Animus omni admistione corporis liberatus,purus et integer esse cœpit.et pro Mi.113 a,Pura atq; integra mens.de Na.34 a,Aer purus ac tenuis.)(Crassus & cōcretus.de Ar. 256 b,Clodius tantū abest à principib. quantū à puris et religiosis.et pro Q.R.47 b,Vir pur',prudēs,etc.201 b,Lenitas orationis et purū quasi quoddam & candidū genus dicendi.de Cl. 189 a, Nihil est in historia pura & illustri breuitate dulcius.

Pusillus, a, um.paruus,breuis.At.69 a,Habuimus in Tusculano quasi pusillā Romā, tanta erat in his locis multitudo.et 195 a,Villula ualde pusilla.Ep.29 a,Illud uerò pusilli animi,etc.de Or.131 b,Pusillus testis processit.et ib.Perpusillum rogabo.At.89 a,& 281 b,Pusilla epistola.Ep.104 b,Nactus pusillum laxamēti,&c.Ep.li.5,Pusilli homines.)(.Potētissimi.I.V.4,Libelli pusilli,&c.

Pusio,onis.puerulus.pro Cæ.45 a,Qui tecū semper pusio cum maiore sorore cubitauit.Tusc.160 a,Socrates pusionem quendam interrogat, &c.

Putamen, nis. nucis crusta.Tusc.239 b,Candentibus iuglandium putaminibus barbam & capillum adurere.

Putatio,onis.de Ora.106 b,Nemo nescit quid sit sementis ac meßis, quid arborum putatio ac uitium.

Puteal,lis.operculum quale puteis imponi solet,& locus in Comitio Romæ.de D. 78 a,Cotem illam et nouaculā defossam in Comitio, supraq; impositum puteal accepimus.pro Sest.6 b,Puteali, & fœneratorū gregib.inflatus.Ac.li.15 b,Prætereа typos tibi mando quos in tecto rio atrioli possim includere, & putealia sigillata duo. Legitur etiam plutealia sigilla,& putealia sigilla.

Puteo,es.malè oleo. Ac.li.2, Quibus etiam alabaster plenus unguenti putere uidetur. Nonius.

Puteolanus,a,um.I.A.216 a, Aquæ Puteolanæ.

Puteoli,orū.opp.pro Pl. 273 a, Cū Puteolos uenissē,me unū ex ijs feci, qui ad aquas uenissent.contra Rul. 83 a.

Puteus.tei.de Pro.70 a,Virgines se in puteos abiecerūt. et de D.113 b,114 a,Quale Pherecydeū illud,quod est à te dictum: Qui cum aquam uidisset ex puteo haustam, terræmotum dixit futurum.Item:Haurire aquam de iugi puteo.de N. 31 a, Ex puteis iugib.aquā calidā trahi.

Putidè.fastidiosè, molestè.de Or.146 b,Nolo exprimi literas putidius.& de Cla.191 a,Ineptè,odiosè & putidè dicere.

Putidiusculus,a,um.blandus.Epi.98 b,Sumus enim putidiusculi,quàm per te uix licet: uerùm,ut spero,licebit.aliter, pudentiusculi.

Putidus,a,um.odoris mali,malè olēs,insuauis,molestus, grauis,fastidiosus,κακοζήλως.I.P.83 a,Ego istius pecudis ac putidæ carnis cōsilio niti uolebā? Of.27 a, Sonus erat dulcis, literæ neq; expressæ,neq; oppressæ,ne aut obscurū esset,aut nimis putidū:id est,exquisitum. Att. 8 b, Vereor ne putidū sit scribere ad te,quàm sim occupatus. et de Or.147 b,Spero hæc uobis molesta et putida uideri.Or.199 a, Cum Demosthenes Athenis exagitetur,ut putidus:id est,κακοζήλως.

Putiscere.à putidus:id est,malè olere.de Fi.li. 5,Non inscitè illud dictum in sue, animum illi pecudi datum pro sale ne putisceret. Nonius.l.Sal.

Putissimus.purißimus.l. Putus.

Puto,as.reor,suspicor,censeo,sentio,habeo,existimo,æstimo,spero,pono, opinio mea fert,in ea opiniōe sum, nō eo sis cōsilio ut putes,&c.pro Pla.261 a,In quo primùm illud debes putare,comitijs studiū esse populi,nō iudiciū.I.A 228 a,Tantūq; abfuit,ut periculosum reip. M. Bruti putaret exercitū, ut in eo firmißimum reip. præsidium poneret.Epi.112 b,Puto ut suū gaudium gauderemus.I.A.232 b,Bestia damnationē pro pretura putat:id est, damnationē putat esse preturā.de Cl.174 b, In Scauri oratione summa inerat autoritas,nō ut causam, sed ut testimoniū dicere putares,cū pro reis diceret.I.A. 236 b, Itaq; si ad nos nihil referretur de Dolabella psequēdo, tamē ego pro decreto putarē.pro Mil. 114 a,Aliquem indoctum putari pro docto. Att. 193 a, Ego te unū pluris quā omnes illos puto. pro Pl. 261 a, Honores si magni non putemus, non seruire populo.In V.202 b, Si denarijs C C C C. Cupidinem illū putasset: id est,æstimasset.de Ora. 140 a,Sapientia & magnitudo animi tenues,& pro nihilo putātur,si,&c.& I.V. 58 b,Pro nihilo putare aliquem.& de Fi. 96 a,Putare aliquid pro nihilo.& 160 b,Ep.97 b,Putare aliquid lo co criminis.et 10 b,Putare aliquid minimi uel maximi. Att.84

At.84,Noli putare me,&c.et de Or.126 a,Nolite existimare me,etc.Or.216 b,Ea oratio numerosa habetur. & ib.Id in dicendo numerosum putatur.At.60 b,Putare rationes cum publicanis.de Se. 88 a,Vitem serpentē multiplici lapsu & erratico ferro amputans coercet ars agricolarum.

Putresco,scis.de N.58 a,Sui ne putresceret,anima pro sale data est.& de Fin.133 b,Animus illi datus pro sale,ne putresceret.aliter, Putisceret.Tus.170 b,Nihil mea interest, humi'ne an sublime putrescam.

Putridus,a,ū.rācidus.I.P.79,Pilosæ genæ,dētes putridi.

Putus,a,um.purus,sincerus.At.28 a,Vt sciat hic Hierosolymarius traductor ad plebem, quàm bonam meis putißimis orationibus gratiam retulerit.

Pyladea amicitia. de Fin. 82 b.

Pyramis,idis.meta.de N.6 b,Forma Pyramidis.

Πυρόεις.l.Mars.

Pyramus.fluuius. Ep.42.

Pyrenæus,æi.mons. At.121 a.

Pyrgensis,se.de Or.135 b,M.Antistius Pyrgensis. (b.

Pyrrhonei philosophi à Pyrrhone magistro.de Or.148

Pythagoras,ræ. Pythagoras censuit deum,animum esse per naturam rerum omnem intentum & commeantē, ex quo animi nostri caperentur,de N.deor.1.Pythagoras,quum in Geometria noui quiddam inuenisset,Musis bouem immolasse dicitur,3 de Na.deor.77 b.Pythagoras, cum in Italiam uenisset, exornauit eā Græciam quæ magna dicta est,& priuatim & publicè præstantißimis & institutis & artibus,Tusc.q.lib.5.Pythagoras discipulus Pherecydis opinionem de immortalitate animorum maximè confirmauit, Tus.q.li.1.Pythagoras existimat ad harmoniam canere mundum, 3 de N.d. Pythagoras fuit in Italia temporibus ijsdem,quibus L. Brutus patriā liberauit,Tus.q.li.4. Erat enim illis penè in conspectu præstanti sapientia et nobilitate Pythagoras,etc.Tus.q.li.4. Pythagoras interrogatus à Leonte Phliasiorū principe,qua maximè arte cōfideret?artē quidem se nullam scire respōdit,sed esse philosophum, Tus.q.lib.5. 156 b. Pythagoras interrogatus à Leonte, qui'nā essent philosophi, & quid inter eos et reliquos interesset?respōdit,similē sibi uideri uitam hominū,& mercatum eum, qui haberetur maximo ludorū apparatu totius Græciæ celebritate, Tusc.q. lib.5.Pythagoras magnā Græciā tenuit cū honore et disciplina, tum etiā autoritate,Tusc.q.li.1. Pythagoras magnam autoritatem tribuit diuinationi,de D.lib.1.Pythagoras,regnante Tarquinio Superbo,in Italiam uenit,Tus.q.lib.1.Pythagoras Phliuntē uenit, ibiq; cū Leōte principe Phliasiorum doctè et copiosè quædam disseruit, Tus.q. lib.5. Pythagoras uetat,iniussu imperatoris,id est,dei,de præsidio et statiōe uitæ decedere,Cat.Efficitur id quod Pythagoras uult in amicitia,ut unus fiat expluribus, Of.1. Pythagoras etiam ipse augur esse uoluit,de D.lib.1.Pythagoras ne Apollini quidē Delio hostiā immolare uoluit,ne arā sanguine aspergeret,3 de N.d.Pythagoras et Plato animū in duas partes diuidūt: alterā rationis participē faciūt,alterā expertē:in participe ratiōis ponūt trāquillitatē.i.placidā quietāq; cōstantiā: in illa altera motus turbidos tū iræ, tū cupiditatis,contrarios inimicosq; rationi,Tus.q. li. 4. Pythagoras & Plato,quò in

somnijs certiora uideamus, præparatos quodam cultu atq; uictu proficisci ad dormiēdū iubēt,de D.li.2.Pythagoræ aūt doctrina cū lōgè lateq; flueret,etc. Tus.q.l.4. Pythagoræ doctrinā permanauisse in hāc ciuitatē probatur,Tus.q.li.4.A'Pythagora uiro doctißimo illud bene dictū est,tū maximè & pietatem & religionē uersari in animis, cùm rebus diuinis operam daremus, 2 de Le.De Pythagora & Numa Pompilio, de Or.122 b.

Pythagoreus,a,um.Tusc.156 b.Off.31 b, Pythagoreus Lysias.Pythagorea uox,τὰ τῶν φίλων κοινά,καὶ φιλίαν ἰσότητα,1 de L.162 b.Pythagorei faba abstinuere,de D.l.2.Pythagorei nūquā dubitarūt,quin ex uniuersa mēte delibatos animos haberemus,Cat.Pythagorei Italici philosophi quondā nominati,Cat.Pythagorei nō solū deorū uoces obseruauerūt,sed etiā hominū quæ uocāt omina,de D.li.1.Pythagorei carminib.soliti illi esse dicūtur,et præcepta quædā occultius tradere,et mentes suas à cogitationū intētione,cantu,fidibusq; ad trāquillitatē traducere,Tus.q.li.4. Pythagorei ex numeris et Mathematicorū initijs proficisci uolūt omnia, Aca.q.ed.1.li.2. Referta quondā Italia Pythagoreorum fuit,2 de Or.122 b. Pythagoreorum nobiliū extincta disciplina,quū aliquot secula in Italia, Siciliaq; uiguisset, de Vn. 1. Pythagoreorū nomen multa secula sic uiguit, ut nulli alij docti uiderētur,Tus.q.l.1.Audiebā Pythagorā, Pythagoreosq; incolas penè nostros, etc.de Senect.

Pythagoricus,a,um.de Se.93 b,Audiebā Pythagoram, Pythagoricosq; incolas penè nostros qui eßēt Itali philosophi quōdā nominati.de N.l.1,Pythagorei ferūt Orphicū carmē fuisse,cui' Cercopis.L.Faba et Interdico.

Pythia,thiæ.uirgo,Apollinis sacerdos.de D.97 a,Nā terræ uis Pythiam Delphis incitabat.

Pythius,thij.Apollinis cognomen.pro Fon. 280 a, Galli Delphos usq; ad Apollinē Pythiū profecti sunt.de Or. 101 b,de D.88.de L.178. At.274.

Pyxis,idis.arcula.pro Cæl.50 b, Aiūt eodem Liciniū esse uenturū, ac seruis ueneni pyxidē traditurū. & 51 a,Cū Licinius pyxidē teneret in manu.& b, Illa pyxis, &c.

Q V

QVa,ablatiuus. Ac.li.1, Qua de causa.ad He.li.1,Firma similitudine eius rei,qua de re agitur,ad eā rē,qua de re iudicatū est.Itē, Qua de re iudices uobis magnopere prouidendū est. At.lib.8, Ne fortè qua re impediar.pro Ros.Com. Quod si facit,qua impudentia est,eum'ne testem improbabit?

Quà.partim,qua parte uel ratione.Qu.Fr. 310 a,Omnia conuestiuit edera, quà basim uillæ, quà intercolumnia ambulationis.Attic.34 a,Quà dominus,quà aduocati sibilis conscißi sunt.Attic.246 b,Intelligo te distentißimum esse,quà de Buthrotis,quà de Bruto. ad Atticū,148 a, Quàm expedita consilia tua?quàm euigilata tuis cogitationibus,quà itineris,quà nauigationis, quà cōgressus sermonisq; cū Cæsare.de Orator. 91 a, Mihi licet uagari, quà uolo. pro Cec. 288 b,Omnes introitus,quà adiri poterat in eum fundum. & ibidē: Quod eà proximè adiri poterat. I.A. 187 b,Ipse in templū nescio quà per cuniculum ascendit.pro Cec.298 b,Nimia potētia quid agat, quomodo aggrediatur iudicem, quà deniq; digitum proferat,nō habet. At. 120 b, Quà autē

& quò,

Universidad de Deusto
Biblioteca

& quò, nihil scimus. I.A.206 b, Prædico uobis eum delectus quà posit habiturum.

Quacunq; .de Fin. 125 a, Quacunq; ingredimur in aliquam historiam, uestigium ponimus. In V. 85 a, Quacunq; iter fecit. & Att. 232 a, Quacunq; nos mouemus. & contra Rul. 73 a, Quacunq; uelis uagari.

Quadrantarius, a, um. à quadrãte nũmo, qui quadrante meret. pro Cæ. 50 b, Nisi fortè mulier potẽs quadrãtaria illa permutatiõe, familiaris facta erat balneatori.

Quadragenariæ cohortes. Att. 87 a, aliter, Quadrigentariæ.

Quadrageni. I.V. Act. 3, Colũnas HS quadragenis millibus locatas.

Quadragies. pro Fl. 125 a, Sestertiũm ter et quadragies.

Quadratum, quadrati. Tus. 160 a, Pusionem quendam Socrates interrogat quædã geometrica de dimensione quadrati. de Finib. 72 b, Quadratum, rotundum. & de Orat. 6 b, Forma quadrati. de Diuinat. 127 a, Cum autem stellæ in eam ipsam partem orbẽ uenerint, in qua si ortus eius qui nascitur, aut in eam, quæ coniunctum aliquid habeat, aut consentiens, ea triãgula illi & quadrata nominant.

Quadratus, a, um. In A. 180 a, Quadrato agmine milites sequuntur.

Quadriennio ante mortem, &c. de Op. 244 b, & de Off. 79 a, Quadriennio pòst. factus sum prætor.

Quadrigarius, rij. qui quadrigas agitat. pro C. Cor. de maiestate. Asconius.

Quadrigæ, arum. rheda quatuor equis uecta. de N. 71 a, Mineruam quadrigarũ inuentricẽ ferunt. de D. 138 a, Curru quadrigarũ uehi. pro Mu. 137 b, Quasi desultorius in quadrigarũ curriculum incurrere. de Cl. 180 a, Nec in quadrigis, qui nix è carcerib. exierit. de Cla. 196 b, Bruti adolescẽtia p medias laudes quasi quadrigis uehẽs: id est, uecta. Or. 212 a, Pomeridianæ quadrigæ. Qu. F. 315 b, Quadrigis poeticis modò mihi date Britanniã.

Quadrigulæ, arum. paruæ quadrigæ. de Fat. 141 a.

Quadrijugus, a, um. Tus. 171 a, Quadrijugo curru raptari: id est, quadrigis. Poetæ.

Quadrimus, a, um. quatuor annos habens. Ep. 256, Vna interpositio omnino difficilior est de quadrimo Catone.

Quadringenti, orũ. de D. 118 a, Quadringẽtis talis iactus.

Quadringentesimusdecimus. de Cl. 171. (ctis, etc.

Quadringenties. aduer. In V. 81. In Ant. 126. & 178.

Quadringenus, a, um. At. li. 4, Vt ambo HS quadringena consulibus darent si essent ipsi COSS. facti.

Quadripartitus, a, um. in quatuor partes distributus. Tusc. 162 a, Commutationes temporum quadripartitæ. de In. 11 & 55. & I.V. 82.

Quadriremis, mis. nauis quæ in singulis sedib. quatuor remos habet. I. V. 235 a.

Quadro, as. cõuenio. de Ora. 159 a, Coniunctionem uerborum sicuti uersum numerosè cadere, & quadrare et perfici uolumus. & Or. 216 a, Sic minimè animaduertetur delectationis aucupium, & quadrandæ orationis industria: id est, componendæ. pro Cæl. 52 b, Nisi omnia turpia in istâ quadrare aptè uiderentur. de Clar. 168 a, Quoniã tibi quadrat omnia in illis fuisse paria. I.V. 95 a, Quomodo DC. eodẽ quadrarint. Item, Non Archimedes melius potuit describere. At. 67 b, Visum est hæc mihi ad multa quadrare.

Quadrum, dri. translatum à Geometris perfectionẽ significat, cũ nihil nec excurrit, nec deest. Or. 217 a, Redigere sententias in quadrũ numerumq;. & 220 a, Si aliquam incõditi arripias dißipatam aliquam sententiam, eamq; ordine uerborum paulùm commutato in quadrum redigas.

Quadrupes, dis. bestia. de N. 56 b, Efficimus etiã domitu nostro quadrupedũ uectiones. et de Or. 114 b, Idẽ in multis alijs quadrupedib. fecerit. Parad. 118 a, Nihil in ter te atq; inter quadrupedẽ interest. de Na. 48 b, Himeter dextram porgens, quadrupes qua uasta tenetur.

Quadruplator, oris. delator criminũ publicorum, cui pars cedat bonorum eius quem detulit. ad Heren. 14 a, 112 b, Homo omniũ ex illo cõuentu quadruplatorũ deterrimus. Item ibi. Quadruplatores fuisse. Item I.V. 58 b, Si à quadruplatoribus, &c. translata sit.

Quadruplex, cis. In Ar. Prætor quadruplices stellas in fronte locatas.

Quadruplum, pli. I.V. 154 b, Dare iudicijũ in aliquem, in quadruplum. & ibi. Quadrupli condemnari.

Quæro, ris. sciscitor, cõtor, percõtor, scrutor, scitor, rogo, uestigo, inuado, cõsulo, excutio, quæstionem habeo, cõsector, peto, capto, aucupor, appello, requiro, exquiro, scire cupio, quæso. de Or. 93 a, Quo in genere nunquam mihi percũtanti aut quærenti aliquid defuisti. et 113 b, Quærere & quasi percũtari. Ac. 19 b, Quærere de aliquo. & in Vat. 38 b, De te quæro Vatini, &c. & ib. Tum respondeto ad ea quæ de teipso rogaro. & At. 8 a, Epi. 33 b, & 45 b, Quærere ex aliquo. & de Orat. 109 a, Ipse ex eo multa sæpe quæstui. I.V. 191 b, Quæro nunc à te Hortensi, cum utris, etc. de In. 62 a, Zeusis illi eo quæsiuit ab his, quásnam uirgines formosas haberẽt. de Fa. 140 a, Cum omnes nouarum perturbationũ causæ quæri uiderẽtur. In Ver. 145 b, Scrutatus sum, quæ potui, & quæsiui omnia. & Qu. F. 291 b, Scrutari omnes sordes, excutere unumquẽq; comitum. Epist. 143 a, Cum ille, si quis quid quæreret, dixisset, cœnã te quære à manè dixeris: ille uerò putabat quæsturũ, nunc uenum cœlũ esset, an innumerabilia. pro R.P. 130 a, Quærere inuidiã in aliquem. de Orat. 85 b, Quæro quid sit, cur, &c. I.A. 205 b, Quamobrem quod quæsiuit me P. Abuleius, ità respondebo, ut, &c. Ep. 127 a, In literis et libris nauare reip. & de moribus ac legib. quærere. & At. 15 a, Senatus cẽsuit, ut de ijs, qui ob iudicandũ pecuniã accepissent, quæreretur. I.V. 71 a, Quærere de pecunijs repetũdis. & pro S.R. 38 a, Quærere de morte aduersius. pro S.R. 38 a, In dominos quæri de seruis iniquũ est. et de Fi. 75 b, P. Scæuola trib. ple. tulit ad plebẽ, uellẽt' ne de ea re quæri, quo plebiscito decretũ à senatu est cõsuli quæstio Cn. Scipioni. de Or. 118 a, Nihil enim est, quod inter homines ambigatur, in quo nõ ẽratur, aut, etc. aut, etc. Ep. 186 b, Spẽq; omnẽ in planco habemus, si uerũ quæris in te, etc. ad Br. 91 b, Hoc cogere nolebat, falsas literas esse, et si quæris, ꝓbabat. Of. 67 a, Et eares, si quæris, magno ei honori fuit. At. 144 a, Quã tũ in solo quæretur. pro Q. 2 b, En quæ uoce quæsierat, magno sibi quæstui fore putabat. At. 244 b, Quærere autem quid

tem quid tandem Sextius in hac re facere posit. Qu. F. 307 a, Me adhuc nemo rogauit nunquid in Sardiniam uellem te puto sæpe habere, qui nunquid Romæ uelis, quærant. Par. 124 b, Qui honestè rem quærunt mercaturis faciendis. Ep. 94 b, Omnino si quæris, ludi apparatissimi, sed non tui stomachi. pro Mil. 112 b, Cuius de morte tanquã de cerẽmonijs uiolatis quæritur. et ib. Maiores nostri in dominum de seruis quæri noluerunt. pro Deio. 144 a, b, More maiorum de seruis in dominum, ne tormentis quidem quæri licet.

Quæsitor, oris. iudex quæstionis, prætor uel iudex, qui iudicium exercet, uel qui præest quæstioni rerum capitalium, & de repetundis. pro Syl. 182 a, Tormenta gubernat dolor, moderatur natura cuiusq;, regit quæsitor &c. pro S.R. 32 b, Hunc quæsitorem & iudicem fugiebãt. pro Mil. 105 b, Et isti præpositus est quæstioni, qui hæc rectè sapiẽterq; disceptet. pro R.P. 124 a, Iudex sedi, prætor quæsiui. pro Fon. 278 b, Sapiẽs iudex, æquus quæsitor: Qu. Fr. 325 b, Consilium uariũ, quæsitor grauis & firmus. I.V. 71 a, Duo Coß. & quæsitor erunt ex illius uoluntate: id est, Metellus. et ibi. Metellus huic ipsi quæstioni præfuturus est. pro Pla. 267 b, Et si quæsitor edendus fuisset, quẽ potius, &c. In Vat. 36 a, Quæsitor, &c. & prætor. 35 b, & de Cl. 182 b, Mittentem ad horas quæsitorem, ut admittat rogantem.

Quæsitum, ti. Par. 124 b, Operis dandis, publicis suméndis, quæsito opus est. bis. Ac. lib. 2. & de Or. li. 2, Quæsita & dispũata.

Quæso, obsecro. I.V. 71 a, Quid est quæso Metelle iudiciũ corrũpere, si hoc nõ est? At. 108 b, Quæso quid hoc est? cont. Rul. 80 b, Id uos potestis quæso cõcedere? I.V. 129 b, Quæso codicem circunfer, ostende. & 224 b, Ad ea quæ dicturus sum reficite uos quæso iudices per deos immortales. & At. 183 b, Quæso attende, &c. pro S.R. 44 a, Quæso ut eum diem memoriæ mãdetis. et 20 a, Te magnopere quæso, ut, etc. pro Fl. 159 b, Quamobrẽ quæso à uobis Asiatici testes, ut, &c. pro S.R. 40 a, Quæso à uobis iudices, ut, &c. Att. 179 b, Quæso quid sit mihi faciẽdum. At. 212 a, Sed quæso epistola me 1 ad Varronẽ uidãne tibi placuit? Att. 241 b, De tè quæso etiam atq; etiam uides, &c. Epi. 105 b, Fac quæso, qui ego sum, esse uãt. de Fin. 81 a, Attende quæso rectùm ne sit, &c. Epist. 127 b, Vide quæso ãn rectum sit, &c. Epist. 36 a, Quæso etiam'ne tu has ineptias? et 169 b, Deos quæsumus, consilia tua reipublicæ salutaria sint. Ep. 31 a, A' te maximo pere peto & quæso. et 62 a, Peto quæsoq;, ut, &c. et 211 a, Magnopere à te quæso, ut, &c. de In. 52 b, Dic quæso, &c. Postquam. 204 a, Si uobis parum cumulatè gratias egero, quæso obtestorq;, ne, &c. At. 108 a, Tu quæso ad me crebrò scribe. I.A. 205 b, Quod quæsiuisti me, respõdebo. Att. 42 b, Quæso ecquid tantum malum est, quod in mea calamitate non sit? et 170 a, Perge quæso scribere, nec meas literas expectaris.

Quæstio, onis. causa, σφάλμα, σκέμμα, dubitatio, controuersia. de generibus quæstionũ & earum diuisionibus, uide de Orat. 112 b, 114 b, 115 b, 153 a, & Top. 227 b, 228 a, & Par. 230 a, 235 a, Ac. 8 a, Quæstio autẽ est appetitio cognitionis, quæstionisq; finis intentio. & ibid. Sic & initium quærendi et exitus percipiendi & comprehendendi tenet. de Ora. 154 b, De omni re quæcunq;

in disceptationem quæstionemq; uocaretur, se copiosissimè dicturum esse profiteri. de Nat. 13 b, Quæritur primùm in ea quæstione quæ est de natura deorum, sint ne dij, nec ne sint. de Orat. 153 a, Omnis res eandem habet naturam ambigẽdi, de qua quæri et disceptari potest. de Am. 109 a, Existit autem hoc loco quæstio subdifficilis, num quando, &c. de Nat. 1 a, Perdifficilis & perobscura quæstio est de natura deorum. & 26 b, Diuidunt istam de dijs immortalibus quæstionem in partes quatuor: primum dicũt esse deos, deinde quales sint, tum mundum ab his administrari, postremò consulere eos rebus humanis. de Nat. 74 b, Quæstio auri Tolosani. Attic. 107 a, πρόβλημα sanè πολιτικὸν. & 106 b, Σκέμμα πολιτικὸν. et 115 b, Σκέμμα magnum. Ponere quæstionem. l. Quæstiuncula. pro Syl. 179 b, Quæres in quæstione uersetur. Or. 203 a, Sed id nec dubium est, etsi quid habet quæstionis tamen, &c. et ibi. Poetæ quæstionem attulerunt, quid'nam esset illud, quo, etc. de Or. 96 b, Omnem orationẽ esse aut de infinitæ rei quæstione, aut de re certis in personis locata. & ibid. Causæ à communi quæstione seiunctæ: id est, à quæstione rei infinitæ. de Fin. 119 a, Omnis controuersia aut de re solet, aut de nomine esse. utraq; harum nascitur, cum aut res ignoratur, aut erratur in nomine.

Quæstio. Cum ad forum pertinet, pro diligenti criminis inquisitione et tormentis. de Or. 124 a, Hoc falsum est, habita enim quæstio est. & pro Mur. 141 a, Quæstiones in senatu habitæ. de Fin. 128 a, Habere quæstionem de aliquare. pro Cluent. 56 a, Constituitur quæstio de furto. & de Claris Orator. 174 a, Quæstiones perpetuæ hoc adolescente constitutæ. pro Sext. Rosc. 31 a, pro Clu. 56 a, Postulare seruos in quæstionem de morte paterna. pro Clu. 56 a, Habere quæstionem in caput alterius de furto. pro Sext. Rosc. 31 b, Mortis paternæ de seruis paternis quæstionem habere filio non licet. et 38 b, Dare seruos in quæstionem. pro Cluen. 54 b, Sæpia quæstionem habere de uiri morte constituit. de Claris Ora. 189 a, C. Visellius iudex quæstionis. pro Cluent. 36 a, C. Iunius huic quæstioni præfuerat. & ibi. Quo tempore à quæstione ad nullum aliud munus reipub. abduci licebat, eo tempore ad quæstionem ipse abreptus est. et pro S.R. 20 a, Cum huic quæstioni iudex præesses. & de Finib. 75 b, Cum prætor quæstionem inter sicarios exercuisset, apertè cepit pecunias ob rem iudicandam. et pro Cluen. 18 a, Quæstio ueneficij. pro Syl. 182 a, Quæstiones nobis seruorum, & tormenta accusator minitatur. pro Muren. 134 a, Quæstio peculatus, ex altera parte lachrymæ, ex altera cathenæ. de Claris Orat. 172 b, Socios illa die quæstione fuisse liberatos. pro Mil. 112, Facti in eculeo quæstio est, iuris in iudicio. I.A. 164 b, Quid enim attinebat noua lege quæri de eo qui hominem occidisset? cum esset legibus quæstio constituta. I.A. 231 b, Tum uerberibus ac tormentis quæstionem habuit pecuniæ publicæ. pro Mil. 112 b, Sed quæstiones urgent Milonem, quæ sunt habitæ in atrio Libertatis. pro Mil. 103 b, & 104 a, Erant quæstiones uel de cæde, uel de ui, nec erat necesse ut noua quæstio constitueretur. pro Mil. 107 b, Et Pompeius de iure, non de facto quæstionem tulit.

Quæstiuncula, læ. de Or. 93 b, Quid mihi nunc, inquit

Universidad de Deusto
Biblioteca

Crassus,tanquam alicui græculo ocioso & loquaci quæstiunculam,de qua meo arbitratu loquar, ponitis. de L. 180, His propositis quæstiunculæ multæ nascuntur. Ep. lib.9 a,136 b, Quæstiunculis te faciebam attentiorem.

Quæsticulus,li.de Diuinatio.lib.2.115 b, Aut fissum iecoris cum lucello meo,aut meus quæsticulus cum cœlo, terra,rerumq; natura.

Quæstor,oris.ærarij et publicæ pecuniæ præfectus.I. V. 64 b, Sic enim à maioribus nostris accepimus,prætorē quæstori suo parentis loco esse oportere.& de Or. 127 a,de Ora.126 b, C. Norbanus sodalis & quæstor meus. pro Mur.128 a, Quæstores sortiebantur prouincias.

Quæstorium,rij.sicut prætorium.pro Plan.280 b, Iste Thessalonicam me & in quæstorium perduxit.

Quæstorius,a,um.I. A.253 a, Quæstorius uir.de Cl.189 a, C.Sicinius quæstorius mortuus est. pro Planc. 280 b, Ep.28 b, Abijcere quæstoriam personā,comitisq; sumere.I.V. Act.3, Legatus quæstorius.Ep. lib. 2, Quæstorio adductus officio.Philip.13, Qui quæstorij.Famil.lib. 7, Quæstorijs comitijs.

Quæstuosus,a, um. quod quæstum quærit, seu ex quo quæstus capitur,quod alij lucrosum etiam dicunt.de Fi. 146 a, Mercatura quæstuosa.et At.225 b, Hoc damnum quæstuosum esse uidetur. Tus.245 a, Vt quæstuosa mercatura, fructuosa aratio dicitur. Domus quæstuosissima, In A.167 a. In Ver.73 b, Annus uberrimus quæstuosissimusq;. Part.125 b, Venio iam ad sumptuosos, relinquo istum quæstuosum.

Quæstura,ræ.quæstoris munus.I.V.Act.2, Quæstura primus gradus honoris.pro Mur.128 a, Quæstura utriusq; propemodum pari momento sortis fuit. & I. V. 59 a, Cum ijsdem literis illius prætura & tua quæstura consignata sit.

Quæstus,stus.lucrum,compendium, commodum, merces.I.V.110 a, Mercibus suppeditandis cum quæstu compendioq;.& Tusc.229 b, Alij emendi quæstu & lucro ducuntur.Off.30 a, Illiberales & sordidi quæstus mercenariorum omnium.& 49 b, Habere remp. quæstui, turpe est.I.P.98 a, Sestertiûm centies Romæ in quæstu reliquisti.I.V.114 b, Cum hos sibi quæstus proposuisset magnos atq; uberes.& 171 b,& 174 a, Maximos quæstus prædasq; fecisset.& 264 b, Facere quæstum furtis. Ep.251 a, Facere quæstum in aliqua re. pro S. R. 36 b, Sui quæstus aut cōmodi causa facere aliquid. pro Qu. R.48 b, Roscius HS. CCCLIII, quæstus facere noluit. Oct.331 a, Facere quæstum precarium.

Qualia.id est,qualitates.Ac.44 a.

Qualis,le.cuiusdammodi,cuius generis, qui.de N.14 a, Doce me ubi sint dij,quales sint corpore,animo,uita. et 6 a, Aeternitas spacio qualis sit,intelligi non potest. de In.44 b, Generis est controuersia, cum quantū & cuiusmodi,& omnino quale sit, quæritur. pro Pom. 11 a, Ac primùm quanta innocentia debēt esse imperatores? quanta temperantia? quanta fide? quanta facultate? quāto ingenio? quāta humanitate,quæ breuiter qualia sint, in Cn. Pompeio cōsideremus: summa enim sunt omnia. de Fin.83 b, Nihil interest ad beatè uiuendū, quali utaris cibo. Ep.8 b, Ex eodē cognoscas de toto statu rerum omnium,quæ quales sint, non facilè est scribere. de D. 105 a, Idemq; mittit signa nobis eius generis, qualia per

multa historia tradidit. & 139 a, Ad aperta & clara somnia ueniamus, quale est de illo interfecto à caupone,&c.Ep.14 a, Sapientiū ciuiū, qualē me esse & numerari uolo. Ac.21 b, Nullū esse pilū omnib.rebus talē, qualis sit pilus alius.Ep.16 a, Vidi quasdam in te tales, qualis tu,&c.I.C.104 b, At si quis est talis, quales esse omnes oportebat,qui,&c.de In.84 a, Vt non tales quales antè habitæ sint habeantur. Att.274 a, Quales tibi sæpe scripsi consules,tales extiterunt.pro S.R.204, Te magnoperè quæso ut qualē te iam antea populo Rom. præbuisti,talē te nobis hoc tēpore impertias. pro Fon. 280 a, Quali fide,quali pietate existimatis esse eos,qui, etc.pro Rab.96 a, An non intelligis quos homines, quales uiros mortuos summi sceleris arguas? Tusc.161 a, Si quid sit hoc nō uides,at quale sit uides: si ne id quidem, at quantum sit profectò uides.de Cla.192 a, Cum qualis quisq; orator fuisset exponeret.& ibi.b, Ii fuerunt certè oratores,quanti autē & quales, tu uideris. & 195 b, Genus dicendi uolucre atq; incitatū,quale nūc est Asia tota.de Or.113 a, Qualis oratoris & quanti hominis in dicendo putas esse scribere historiā? de N.22 a, Hoc per ipsos deos quale tandē est? Tus.202 b, Nam aut de ipsius rei natura qualis & quanta sit quærimus . de In. 84 b, Contraria quoq;,& quæ & qualia sint intelligimus.de N.44 b, Formæ literarū, uel aureæ uel quales libet. de In.83 b, Licet uim rei qualis et quanta sit cognoscamus. Ac.25 b, Quia possit eiusdem modi existere falsum aliquod,cuiusmodi hoc uerum.ad Her. 18 b, Si interierit, cuiusmodi mors eius fuerit, cuiusmodi res mortem eius sit consecuta.ad At.19 b, Talis qualem eum esse scripseris.Off.41 b, Si quis id ageret,ut qualis haberi uellet,talis esset.de L.161 a, Nulla gens est, quæ nō etiam si ignoret, qualem habere deum deceat,tamen habēdum sciat. de Vniue.196 a, Oratio talis sit,qualis sit illa, quæ neq; redargui,neq; conuinci posit.de In.44 b, Cum et quid factum sit conuenit,& quo id factum nomine appellari oporteat,& tamen quantum,& cuiusmodi, & omnino quale sit quæritur.& de Or.96 b.

Qualiscunq;.quicunq;,cuiusmodi,cuiuscemodi,cuiusq; modi,cuiusmodicunq;,qualis libet. At.230 b, Sed homines beneuolos,qualescunq; sunt, graue est insequi contumelia. Att.251 b, Hoc qualecunq; esset, te scire uolui. de Le.190 b, Qualescunq; summi ciuitatis uiri sunt,talis est ciuitas.Or.208 b, Quæ qualiacūq; in me sunt,me enim non pœnitet,quanta sint,sed apparent,etc. In Pis. 85 a, Cum tamen ille qualiscunq; est,qui est ab uno te in probitate uictus, Gabinius collegit ipse se,&c.Ep.53 b, Sin qualemcunq; locū sequimur,qui est domestica sede incūdior? Tus.251 b, Vbi enim melius uti possumus hoc cuiusmodi est ocio? de N.41 a, Quale id cunq; est.

Qualitas,tis. Ac.43 b, Qualitates igitur appellaui,quas ποιότητας Græci uocāt, quod ipsum apud Græcos nō est uulgi uerbum,sed philosophorum.& ibid. Sed quod ex utroq;,id est,ex materia et ui,id iā corpus et qualitatem nominabant.& 44 a, Earum igitur qualitatū sunt aliæ principes,aliæ ex ijs ortæ principes sunt uniusmodi,& simplices.Ex his autem ortæ uariæ sunt,& quasi multiformes: itaq; aer,utimur enim pro latino,ignis,& aqua & terra prima sunt: ex ijs autem ortæ animantiū formæ, earum rerum quæ gignuntur è terra. de Natur.

44 a,

44 a, Corpuscula non colore,nō qualitate aliqua (quā ποιότητα Græci uocant) prædita.

Quàm.cum antè,et quibusdam alijs.Tuscu.106 b, de Or. 122 b, Numa magnus uir habendus est,cum eam sapientiam constituendæ ciuitatis duobus propè seculis antè cognouit,quàm eam Græci natam esse senserūt.de Oratore,110 b, Seculis multis antè gymnasia inuenta sunt, quàm in ijs philosophi garrire cœperunt.de Orat. 109 b, Postero die quàm illa erant acta, Catulus uenit . Att. 115 b, Sed antiquiores literæ, quàm ruere cœpit Dolabella.et 185 b, Vndecimo die postquam à te discesseram, hæc scripsi.& pro Cæl.50 a, Tertio die postquam in curia floruisset.Epist.254 a, Non mehercule quicquam libentius facio, quàm scribo ad te. de Diuinatione, 82, Quorum neutrum tam facilè quàm tu arbitraris conceditur.Tus.150 b, Ego autem non commemini antequàm sum natus,me miserū. Ac.3 b, Postridie ueni quàm apud Catulum fui. At.127 a, Eam mihi Philotimus postridie quàm acceperat,reddidit. Ac.3 a, Antè tenentur astricti quàm quod esset optimum iudicare potuerunt. Ep. 264 a, Tabellarij uenerunt post diem XL,& sextū, quàm à nobis discesserant.

Quàm.comparatiuo iunctum cum ut et sine, et cum quomodo,uel quemadmodum.Or.203 a, Sed hoc maius est quoddam,quàm ab alijs postulandum sit.& 124 b, Nihil est in dicēdo maius,quàm ut faueat oratori auditor. de N. 11 a, Hæc sunt dicta subtilius, quàm ut quiuis ea possit agnoscere. Attic.126 a, Ex literis tuis cognoui ea, quæ in agro Piceno gesta erant, cōmodiora esse multo, quàm ut erat nobis nunciatum.de Or.144 b, Sed si hoc est altius quàm ut nos humi strati suspicere possimus, &c.I.P.93 a, Hoc inferius est, quàm ut patre tuo dignū uideatur.de Vn.201 b, Hoc maius est quàm ut profiteri scribere audeamus.Or.200 b, Maiore mihi ingenio uidetur esse Isocrates,quàm ut eū orationibus Lysiæ comparetur.Tus.251 a, Plerunq; dolor uehemētior.quàm ut causa sit,cur feratur.Ep.181 a, Tum ille nihil sibi fuisse longius,quā ut me uideret.Tusc.206 b, Qui suos casus aliter ferunt,atq; ut alijs autores ipsi fuerūt.de Or.144 a, Crassus plenior fuit quàm quomodo à nobis inductus est.de Senect.79 b, Multa præclara in eo uiro cognoui, sed nihil admirabilius,quàm quomodo ille mortem filij tulit. Att. 204 a, Nec magis quàm quemadmodum ego uellem.pro Ce.304 b, Quòd si adimi ciuitas illi posset, magis tamen omnes quæreremus,quemadmodum possemus,&c.quàm uti nunc quisquam existat,qui,&c. At. 273 b, Timeo ne Cæsar tuus altius se ascendisse putet decretis tuis quàm inde si consul factus sit, descensurum. pro Do.84 a, Id sperasti rempub. quàm quoad mecum expulsa esset,laturam ?

Quàm quod,quàm quantum.de Or.98 b, Alter iniquum putabat plus secum agi quàm quod esset in actione.Post quam.209 a, Piraticam ipse fecisset ac minore quidem reip.detrimento quàm quòd inter mœnia nefarius prædo uersatus est.I.V.123 a, Hic maiorē pecuniam prætori pollicetur,quàm quantum tu dedisti.et 269 b, Iis plus frumenti imperabatur quàm quantum exarauerant. In Verr.169 b,& de Claris Orator. 169 a, Sexies tantum quàm quantum satis sit,ablatum esse.In Verrem, 192 b, et 204 b, Pluris senatus æstimasset quàm quāti esset an

nona.Epist.94 a, Suscipere plus quàm quantum præstare possis.de Oratore,98 b,& 144 a, Alter plus petebat,quàm quantum lex permittebat.de Diuinatione, 116 a, Aruspicibus dicitur quàm physicis potius credendum existimas?

Quàm.cum possum & superlatiuo.pro Dom.232 a, Dico igitur & quàm possum maxima uoce dico,&c.de Diuinat.95 a, Exposui quàm breuissimè potui oracula, &c. de Senect. 86 b, Conuiuium ad multam noctem quàm maximè possumus uario sermone producimus. de Nat. deor.52 a, Aues nidos construunt, eosq; quàm possunt mollissimè substernunt. pro Cluent. 32 b, Tum appellat hominem ut blandissimè potest. Epistol. 244. b, Quàm potui maximis itineribus ad Amanum ueni. Parad. 116 b, Et dicam breuius quàm tanta res dici possit. de Som.131 b, Quàm maximè se à corpore abstrahere. L.Stadium.

Quàm.cum comparatiuo,alia quadam ratione. Att. 123, Pro tuis rebus gestis amplissimis, amplioribus'ue quàm meis,quàm Africani.de Nat. 41 a, Aliquid esse necesse est melius quàm deos.et de L.166 b, Melius esse aliquid quàm uirtutem necesse est.pro Fl.163 b, Et hoc te superiorē putas quàm Lælius. quod,&c.& Att.75 b, Si me nihilominus nosti curiosum in rep. quàm te. Qu. Frat. 313 a, Doleo te meliorem ciuē esse quàm Philoctetem. At.143 a, Pompeius ostendit se superiorem quàm hunc fore.pro Pl.265 a, Hunc nonnullis rebus inferiorē quàm te,superiorē alijs esse miraris. At.124 b, Quòd me magno animi motu perturbatum putas, sum equidem, sed non tam magno,quàm tibi fortasse uideor. Coß.At.107 b, Nobis, ut quidam putant, nihil est timendum magis quàm ille.& pro Planc.268 b, Quàm tibi commodum est,unam tribum delige.

Contrà quàm.pro contrà atq;,ac,atq; ut.pro Cl.20 a, Socrus generi cōtrà quàm fas erat amore capta.I. P. 83 a, Edicere ausus es ut senatus contrà quàm ipse censuisset,ad uestitum rediret.pro Domo.237 b, Quanquam quid ego de uestro iure contrà quā proposueram disputabo? pro Cec.178 a, Miror te hoc in hac re alieno tempore,et contrà quàm hæc causa postulabat, defendisse. ad He.24 b, Contrà faciunt,quàm pollicentur. Qu. Fr. 290 a, Factum est enim mea culpa contrà quàm tu mecum egeras.& de L.171 b, Contrà facis quàm pollicitus es.de Or.116 b, Clamare contrà quàm deceat & quàm posit,hominis est impudentissimi.et Orator.209 b, Sæpe suprà feret quàm fieri possit. Topic.224 a, Hoc est infrà quàm illud.lege Infrà. Καλὸν τὸ νήφειν ἢ τὸ πολλὰ κραιπαλᾶν εἰς μέθην.de In.62 b, Si à multis eligere homines commodissimum quodq; quàm sese uni alicui certo uellent addicere.

Quàm.pro ualde.de Or.95 b, In artificio & opera quàm tenui ac leui.de Cl.194 a, Oratio quàm elucubrata. de Natu.76 b, Quàm multas ante hunc Pisistratus pœnas sustulit,multis quidem antè cruciatis & necatis.I. Ver. 194 b, Fecerunt alij alia quàm multa.Ep.168 b, Te igitur imitabor,quàm multa quàm paucis. & 140 b, Liberis dare operam quàm honestè dicitur.pro Li.139 b, Quàm multi enim essēt de uictoribus,qui,etc .cum etiā de uictis quàm multi sint,qui,&c.et de Diuinat.129 a, Quàm multa,&c. Quin.Frat.312 a, Quo quàm mini-

me multi hoc sciant.Ep.174 b,Sanè quàm sum gauisus. At.112 a,& Att.115 b,Is autoritatem suam quàm magni æstimat.Ep.174 a, Suos ualde quàm paucos habet. Tus. 240 a, Abacos quàm plures ornauit argēto.Item:Somnia quorum defensio repetita quàm longè est.de In. 78 b, Quàm absurdum.I.V.129 a, Quàm uoletis multi dicent.I.V.212 b,Sunt uestrûm quàm multi.

Quàm.*pro quantum aliquando cum admiratione*. Att. 135 b, Quàm nihil prætermittis in cōsilio dando, quàm tamen nihil, quod tibi placeat,explicas.de Finib.130 b, Quàm cupiunt laudari,ut pudet uinci.Ep.205 b, Vt ex hac commēdatione mihi Cuspius quàm maximas quam primùm,quàm sæpißimè gratias agat.

Quàm.*pro nisi*. Nihil aliud nisi,ut,etc. Nihil aliud quàm id quod,&c.In Ver.214 a,Nihil aliud nisi quemadmodum,&c.pro Mar.131,Hoc tibi affirmo, nullam in his esse laudem ampliorem,quàm eam, quam hodie consecutus es.

Quàm mox. Qu.R.52 a, Quid expectas quàm mox ego eos dicam ordine esse senatores? ætate grādes natu,etc. non faciam.

Quamobrem.*quare,quid ita,cur,quo*. At.121 a, Quamobrem ut de maxima re deliberanti, ita mihi des consilium uelim.Ep.65 a, Quamobrem uelim,&c.& 64 b, Quamobrem tu,&c.et 65 a, Quamobrē satis esse hoc tēpore arbitratus sum,&c.I.V. 272 b, Iste multa signa dederat,quamobrē aliquibus responsurus nō uideretur. I.V.231 b, Verum illud est quamobrem hæc cōmemorarim,quod,&c.pro S.R.19 b, Si ulla uel minima res reperiretur,quamobrē,&c.Ep.40 a,Multa mihi ueniebāt in mentē,quamobrem ita fore putarē.& 133 b, Vno utor argumēto,quamobrē,&c.Ep.19 b, Quamobrem quoniam,&c.utar ea clausula, &c. & pro H.160 b, Quamobrem quoniā,etc.Ep.149 a, Quamobrē quanquā,&c.pro Cl.168 a,Quare quoniā tibi quadrat,etc. licet.de N.32 a,Quapropter,quoniā,etc.At.138 b,Quā obrem obsecro te mi Tite,eripe mihi hunc dolorem.

Quamprimùm.*primo quoq; tēpore,sine mora*. ad Br. 288 b,Sæpe te literis hortatus sum,ut quamprimū reip. subuenires.I.A.203 b,Quid est enim cur eum nō quamprimùm amplißimos honores capere cupiamus? Ep.30 a,& 55 a,bis. Gratißimū mihi feceris, si ad me in Ciliciam quamprimùm ueneris.ad Br. 289 a, Dignitati & existimationi tuæ conducit te primo quoq; tēpore ferre subsidium reip.Ep.20 a,& 285 b, Cū has ad te quam primùm literas perferri magnopere uellemus.

Quamuis. *quantumuis*. de N. 26 a, Nec timeo sine ista philosophia rhetorem quamuis eloquentem. & Tusc. 158 a,de Leg.189 a,et Ep.81 b, Quamuis enumeres multos licet,non tamen,etc. At.256 a,Et si, quamuis suasor non fueris profectionis meæ, approbator certè fuisti. pro S.R.22 a, Quamuis ille felix sit,sicut est,tamē, etc. de N.77 b,Quamuis menti delubra et uirtuti consecremus.I.A.255 a, Quamuis intentus animus tuus sit ad fortißimum uirum liberandum, tamen.

Quandiu.*dum,quātum,quoad,quàm,quousq;, quem ad finē.*)(.Tandiu.At.136 b,Ego tamdiu requiesco, quamdiu ad te scribo.I.C.97 b,Quandiu nos etiam furor iste tuus eludet? Ep.196 b, Qui se oppido tandiu tenuit,quā diu in prouincia Parthi fuerūt.de Cl 165 a,Vixitq; tandiu,quàm licuit bene uidere:id est,quandiu. Att. 254 a, Sed quantum fuit,incredibile est,quàm,etc. id est,quandiu fuit. Off.1 a, Disces quandiu uoles,tandiu autem uelle debebis,quoad te,&c.

Quando.*cum,ubi, quia uel quoniam*. de D.123 a, Quid ergo? Aius iste,quādo eum nemo norat,aiebat et loquebatur.de Fin.124 b,Vt quando ea loca uideamus,in quibus,&c.id est,cum,&c.de L.185 a,Ast quando consulis est,&c.id est,ast cum,&c.ex XII.et de Som.120 a, & Off.45 b,Ep.76 a, Quando te id uideo desiderare: id est,quoniam.Ep.151 b,Quam quando complexus es, tene.Ep.83 b,Quare quando,&c.id est,quoniam.et de Fin.141 a,Omnes deniq;,quando,&c.At.120 a,At recuperabit remp.quando? aut quid ad eam spem est paratis? de Or.92 b,Quando me ista curasse aut cogitasse arbitramini? & I.P.90 b,Quando hoc bellum populus Ro. suscepit? de D.112 a,Vident ex cōstantißimo motu lunæ, quando ille è regione solis facta occurrit in umbrā terræ,ut eam obscurari necesse sit,quādoq; eadē luna, etc. Of.49 a,Vtinam,inquit,tunc essem natus,quando Romani dona cœpissent.pro Do.227 b, Quando igitur est turpe? quando est pœna peccati.contra Rul.74 b, Tum quando Alexandro mortuo legatos Tyrum misimus.de Se.85 a,Sēper enim in his studijs uiuēti,nō intelligitur, quando obrepat senectus. de Vn. 197 a, Quando enim trium numerorū,etc,id est,cum enim,etc.de Vn.200 b, Quando,& ibid.pro,Cum.

Quandocunq;.*id est,quocūq; tempore*.de Som. 130 a, Quandocunq; eadem parte sol, eodemq; tempore iterum defecerit,tum,&c.

Quandoque.*aliquando*.Epistol.92 b, Ego me Asturæ diutius arbitror commoraturum,quoad ille quandoque ueniat.

Quandoquidem.Para.124 a,Tu te posse dicito,quandoquidem potes.et de Fin.133 b,de Or.147 b,Quæ sunt in hominum uita, quādoquidem in ea uersatur orator. & de Fi.140 b,& In V.110 b,Quandoquidem honestū ipsa uirtus est. Or.202 a,& de L.184 a,Ita prætermissa pars nulla erit,quandoquidem.&c.de Cl.179 a, Quandoquidem tu,&c.uellem,&c.I. V. 190 b, Quando tu quidem in prælio mihi affuisti.

Quanquam.*tametsi etsi,scilicet*.de Or.126 b, Quamobrem,hoc uos doceo Sulpiti,ut in dicendo poßitis,etc. quanquam te quidem quid hoc doceam? qui,&c. de N. 67 b,Homerus conueniri Herculem apud inferos facit ab Vlyxe,quanquam quem potißimùm Herculem colimus,scire sanè uelim.Ep.253 a,In integro res nobis erit quanquam qui cum loquor? cum uno,&c.Tus.247 a, Omnia iucunda, quanquam sensu corporis iudicentur, ad animum referri tamen.pro S. R.27 a, Innocens est quispiam,ueruntamen quanquā abest à culpa,suspicione tamen non caret.de Or.107 b, Quāquam quoniam, &c.idem Roscius,&c.Par.241 b,Quanquā uterq; utetur,&c.tamen,&c.de Fin.91 a, Quanquam ea uerba, &c.quanquam inquam,&c.tamen,&c.

Quantopere.)(.Tantopere.de Or.98 a,Neq; enim tantopere desiderabam,&c.quantopere delector,&c.& At.196 a,& 276 a,Ep.205 b, Quantoq; opere eius municipij causa laborarem,tibi ostēdi. At.224 b, Dici non potest,quantopere gaudeant.

Quantulum,

Quantulum.de Ora.96 a, Nihil plus assequi cupimus, quàm quantulum tu in dicendo assecutus es. cont. Rull. 79 b,Etenim quantulum interest, utrum in Maßici radices,an in Italiam alio'ue deducamini.

Quantulus,a,um.de D.236 a,Misit coniectori quantulum uisum est de argento.de Leg.179 b,Id autem quantulū est? I.V.Act.1,Mulieri reddidit,quantulū uisum est.

Quantuluscunq;.de Or.96 a,Si de hac mea,quantulacunq; est,facultate quæritis.Or.206 b,Easq; nos primi quicunq; eramus,et quantulumcūq; dicebamus,conuertimus.de Or.117 b,Ex eo quod dico quantulum id cunq; est,iudicari potest.

Quantum.*ut,ut maximè,quàm maximè, quod, quatenus*.pro Fl.154 a,Vociferarer,& quantū maximè possem contenderem,si,&c.pro Sest.9 b, Vt afflictæ reip. quantū posset mederetur.I.P.93 b,Pompeius quē quantum potui,multis sæpe orationibus decoraui.At.140 b, Perge ut facis,& scribe quantū potes.Ep.70 a,Quantum potero me ab omnibus angoribus abducam. Qu.F. 297 a,b,Quantum in me erit, quantū efficere & consequi possumus.Or.220 a,Quantum autē sit aptè dicere,experiri licet,&c.si,&c.pro Qu.9 a,Viri boni cōsiderant,quid & quantū sit alterius bona proscribere. de Or.115 b,Sed tamen est eorum doctrina (quantū iudicare possum) perridicula.pro S.R.24 a, Tres sunt res, quantū ego existimare poßū,quæ,&c.pro Flac. 159 a, Nā nomen ciuiū Ro.quantū in ipsis fuit,sustulerūt. At. 261 a,Is remp.quantum in ipso fuit, euertit. de Nat. 62 b,Non igitur adhuc,quantū in te est, intellexi deos esse. I.Quātus.pro Ar.185 b,Huc profectò,ipsi,quātū est situ in nobis,opem ferre debemus.Tusc.235 b, Vt omnia in omnib.quātum in ipsis, nulla ui impediente perfecta sint.Ep.36 b,Quantū ex tuis literis intelligere potui.et At.107 a,Quātum ex Pompeij sermone perspexi.de L. 191 b,Hæc lex Attico nostro non placet,quantū ex uultu eius intelligo.At.28 a,Quantum coniectura auguramur.de Or.92 b,Ego quantū auguror coniectura,quātaq; ingenia in nostris hominibus esse uideo, nō despero fore aliquē,&c.& Att.1 a, Quod adhuc coniectura prouideri poßit.Ep.9 b, Quantū ego perspicio. & 119 a,Quantū diuino.& ibi.Vt uideo.Ep.158 b, Quantum me diligis,tantū adhibe in te diligētiæ.Ep.257 b, Quantū me diligis,tantū fac,&c.At.14 a, Nec tantū proficiebam,quantū uolebam.In Sal.272 b, Iam dabo operam, quàm maximè potero,ut,&c.id est,quantum,etc. Tus. 227 a, Cognoscere aliquid quoad poßit ab homine cognosci.& Ep.158 a,& 226 a,Id est,quātū uel quatenus.

Quantumuis licet excellas.de Am.110 a.

Quantus,a,um. Att.98 a,b, Videre mihi uideor tantam dimicationem,quanta nunquā fuit. Att.174 a,b,Tanta multitudo quātam capit urbs nostra.et Ep.186 a, Dixi tanta contentione,quantū forum est.pro Cl.36 a,Pecunia numero ac summa sua quanta sit ostendit.pro R.P. 118 b,Si tantum ex eius bonis, quanta summa litiū fuisset,populus recepisset.pro Dom.228 b, Populus Rom. sensit quantus et quāta dignitate esses.de Or.113 a,Qualis oratoris et quanti hominis in dicēdo putas esse scribere historiam. At.285 b,Potuimus beneficijs ut participes frui,quantis uellemus. Or.217 a,Dicēdum est quantos circuitus facere deceat.de Or.160 b, Nec hoc tanti laboris est,quanti uidetur. pro Do. 227 b, Quod est in terris cōmune,tantum tantum'ue consilium? quod,&c. cont.Rul.72 b,Perspicite quanta potestas permittatur. & ibid. Primùm permittitur infinita potestas pecuniæ conficiendæ.pro Sest.8 a,Vt pecuniā acciperent quantā uellent.de Or.98 b, Alter plus lege agendo petebat, quàm quantum lex permittebat.I.A.166 a,Omnes boni quantum in ipsis fuit,Cæsarem occiderunt.& 208 b, Quamobrem Quir.consilio quantum potero, labore plus penè quā potero,uigilabo pro uobis. pro Corn. 63 b,Omitto quantis ornamentis populum Rom.C.Cæsar affecerit.I.A.211 b,Quanta illa reip.turpitudo,quantū dedecus? de L.172 b,Cum intelligat quātæ salutis sint fœdera religionū.pro Mil.109 a,Quem si interficere uoluisset,quantæ quotiens occasiones,quàm præclaræ fuerunt? pro Mil.109 b,Scio quanta & quàm solicita cupiditas sit cōsulatus.pro Syl.181 b, Quantus & quàm incredibilis furor,&c.Tusc.199 b, Is propagatione uitæ quot,quantas,quàm incredibiles hausit calamitates? de D.91 a,Xenophon Socraticus,qui uir & quantus,scribit,&c.Am.111 a,Nec cognoscūt,hæc uis amicitiæ qualis & quāta est.I.V.161 b,Cernitis iudices quod et quantum incendiū per Siciliam peruaserit.Ep.258 b, Quantam diligentiam in ualetudinē tuam cōtuleris, tanti me fieri à te iudicabo. At.10 b,Dij immortales,quas ego pugnas & quātas strages edidi.& I.V.61 a,Quæ & quantæ sint,&c.& 236 a,Quot & quanta sint,&c. et 266 b,& 240 a,& 74 b,Tot tantaq; uitia. Quāti addictus, 2 de Or.In qua docet,quot à ciuitate sua nautas acceperit,quot et quanti quemq; dimiserit,7 Ver. Sed quanti: bene emitur quod necesse est,12 ad At. Quanti libertas ista æstimāda est,non mihi necesse esse quod tibi est? 4. Ac.Pluris Senatus æstimasset,quā quanti esset annona, 5 Ver.Vide quanti apud me sis,7 Fa. Quanti quisq; sit non quantum prosit,ponderandum,Bru. Noli spectare quāti homo sit,parui enim precij est qui iam nihil sit, 1 ad Qu. Fr.Hoc quāti putas esse ad famam hominum ac uoluntatē? pro Mur. An dubitas,quum scias quanti cùm illum,tum uerò Tulliam meam faciam? Cælio,li.2. Quāti hoc ipsum? 11 Fam. Tantum damni feci,quanti quæq; res amissæ ualebant,de Finib.127 b.

Quanti.*ad preciū relatū*. At.193 b,De Drusi hortis quāti licuisse tū scribis,id ego quoq; audierā, et ut opinor, heri ad te scripseram, sed tanti, quanti bene emitur. de N.12 b,Quanti aūt hæc philosophia æstimāda est? quæ, etc.I.A.224 a,Quāti locarint,tantā pecuniā redēptori soluendam curent.Off.50 b, Vt cōmodius putarent numerari,quod tanti esset,quā possesiones recuperare.

Quantò,*pro quò*.Acad.lib.1,Quantò magis philosophi delectabunt.

Quantuscunq;.de Or.119 b,Atq; ego is qui sum, quantuscunq; sum ad iudicandū,sic statuo,&c.& de Cl.195 b,Nostrum illud quantumcunq; est augere.Ora.204 a, Itaq; eum qui audiunt,quamuis ipsi infantes sint,tamen illo modo cōfidūt se posse dicere.de Fi. 51 a, Debeo profectò quantūcūq; poßim in eo laborare,ut,etc.I.A. 198 b,Quorū bona quantacunq; erāt,suis comitibus descripsit.pro Mar.132 a,Totū hoc,quātumcunq; est,tuū est.

Quantus *maximus,ma*.ad Bru.275 b,Autoritas,quanta maxima in libera ciuitate unius esse potest. de Am.110

Universidad de Deusto
Biblioteca

4, Tanta est inter eos, quanta maxima potest esse, morum studiorumq; distantia.

Quapropter. quare, quamobrem, quocirca. Epist. 54 d, Quapropter eo animo simus inter nos, quo semper fuimus. de Or. 32 d, Quapropter quoniam illud est, &c. hoc sit necesse est. l. A. 189 d, Quapropter quoniã, &c. aliquãdo, &c. pro S.R. 20 d, Quapropter uos oro iudices, &c. pro Cec. 299 d, & de Am. 101 d, Quapropter non minus, &c.

Quaquauersus. I.A. 224 d, Circumq; eam statuam posteros eius quaquauersus pedes quinq; habere. emendatiores codices habent, Quoquouersus.

Quare. quamobrem, quapropter, ex quo, ut. Epist. 226 d, Quare sic tibi eum commendo, ut, &c. Qu. Fr. 297 b, Quare quoniam, &c. Ep. 83 b, Quare quando, &c. de Or. 91 d, Namq; illud quare Scævola negasti? etc. At. 93 d, Is fuit aperte mihi nescio quare nõ amicus. pro Qui 4, Commissum nihil esse, quare ad istam rationẽ perueniretur. Ep. 100 b, Vnũ mihi est solatium, quare possim, &c. pro S.R. 25 d, Quæramus igitur quæ tanta uitia fuerint in unico filio, quare is patri displiceret. pro S.R. 34 b, Permulta sunt, quæ dici possunt, quare intelligatur, &c. Ep. 155 b, Omnia feci, quare resistarem, &c. Off. 47 b, Vtendum est excusatione, quare id quod feceris, necesse fuerit, nec aliter facere potueris. Ep. 145 d, Quare, &c. quare, &c. quare, &c. quod si, &c.

Quartana, næ. Ep. 260 d, In quartanam conuersa est uis morbi. Att. 100 d, Alteram quartanam Pamphilus tuus mihi dixit decessisse. Quartana febris. l. Febris.

Quartus. sexagesimus. de Cl. 195 b.

Quasi. tanquam, quodammodo. Aca. 9 b, Illos qui omnia incerta dicunt, quasi desperatos aliquos relinquamus. & ibid. Volunt probabile aliquid esse & quasi uerisimile. Tus. 181 d, Quasi de uerbo, nõ de re laboretur. pro Qu. 2 d, Quasi tua res aut honos agatur, ita laboras. de Or. 107 d, Vocem ab acuto sono ad grauem recipere, et quasi quodammodo colligere. Tusc. 192 b, Est in animis tenerum quiddam, quod ægritudine quasi tempestate quatiatur. de N. 21 b, Epicurus quasi pueri delicati nihil cessatione melius existimat. de Orat. 93 d, Earum rerum quæ quasi in arte traduntur, inscitia. Item: Procreatrix quædã & quasi parens, &c. Or. 202 d, Quasi corporis quædam eloquentia. & 201 b, Puto quasi quodã genere dicendi. & de Or. 126 d, Sine quodã afflatu quasi furoris. Tus. 227 d, Ii sunt eiusmodi cõstituti, quasi mala ualetudine animi. I.V. 70 b, Ex his quasi X. fiscos ad senatorem illũ relictos esse. de Or. 85 b, Philosophia laudandarũ artiũ omnium procreatrix quædam, & quasi parẽs. de Sen. 82 d, Literas græcas sic auidè arripui, quasi diuturnam sitim explere cupiens. de Se. 94 b, Nec uerò uelim quasi decurso spacio, à calce ad carceres reuocari.

Quasi uerò. perinde quasi. Epi. 35 b, Non poteram credo ante hyemem (sic enim scribis) quasi uerò ad cognoscendum ego ad illos, nõ illi ad me uenire debuerint. de Nat. 61 b, Quasi uerò quisquam nostrũm, &c.

Quassatus, a, um. fractus & debilitatus. pro Sest. 19 b, Flamma illa fuit quassatæ reipub. & pro Mar. 134 b, Quassata resp.

Quassus, sus. Tusc. 186 d. l. Attrectatus.

Quatefacio, cis. cõcutio. At. 279 d, Romã perueni, nullo præsidio quatefeci Antonium.

Quatenus. quantum, ad quem finem et quasi terminum, ex ea parte quatenus, quia ob id ipsum, quia quoad. de Am. 181 b, Quamobrem id primùm uideamus, quatenus amor in amicitijs progredi debeat. Ora. 102 b, In omni re uidendũ est, quatenus. etsi enim sius cuiq; modus est, tamen magis offendit nimium quàm parum. Tus. 171 b, Magna culpa Pelopis, qui non erudierit filium, nec docuerit, quatenus esset quodq; curãdũ. de Or. 130 d, Quatenus sint ridicula tractãda oratori, per quàm diligẽter est uidendũ. & ibi. Quatenus. de Or. 141 d, Qui memoria uigent, sciunt quid & quatenus & quomodo dicturi sunt. de Fi. 130 d, Videre quatenus aliquid se attingat, ad seq; pertineat. et Ac. 23 d, In omni re statuere quatenus. At. 192 b, 193 d, Neq; mihi ut absim concedere, aut quatenus eos mihi concedere. de Opt. 243 b, Sed quatenus uoluerunt, sani & sicci duntaxat habeantur. Ep. 3 d, Postulatũ est ut Bibuli sententia diuideretur, quatenus de religione dicebat ei rei cui iam obsisti non poterat, Bibulo assensum. Epi. 48 d, Sed accipio excusationẽ ex ea parte, quatenus aut negligẽtia aut improbitate eorũ qui epistolas accipiãt fieri scribis. Att. 258 b, Τὰ περὶ τῶν καθηκόντος quatenus Panetius absoluit duob. illius tres sunt. Of. 27 b, Animaduertẽdũ est etiã, quatenus sermo delectationem habeat. Off. 55 d, Vulgus quid absit à perfecto, fere nõ ex toto intelligit: quatenus aũt intelligit, nihil putat prætermissum. et I.A. 210 d, Quib. auspicijs istos fasces augur acceperim? quatenus haberem cui traderẽ? Of. 62 d, Diogeni uidetur, uenditorẽ quatenus iure ciuili constitutũ sit, dicere uitia oportere. Of. 65 b, Leges tollũt astutias, quatenus manu tenere possint. Philosophi quatenus ratione & intelligẽtia. de Am. 207 b, Est enim quatenus amicitiæ dari uenia possit. de Vn. 203 d, Deinde dijs permisit ut huic animãti duces se præberẽt, & eum pulcherrimè gubernarẽt, nisi quatenus ipse sibi sua culpa aliquid miseriæ quereret. pro R.P. 124 b, Iudex meminisse debet nõ solũ quanũ sibi permissum, sed etiã quatenus permissum sit. Tus. 246 b, Vt uoluptas ipsa per se, quia uoluptas est, semper optãda est: eadẽ ratione dolor ob id ipsum quia dolor est, semper est fugiendus. Ep. 47 b, Hactenus existimo nostrã cõsolationem recte adhibitã esse, quoad certior fieres ab homine amicissimo ijs de rebus, quib. leuari possint molestiæ tuæ.

Quaterdecies. I.V. 96. H S, quaterdecies numerata.

Quaternus, na. Attic. 83 b, Scaptius quaternas centesimas sperabat. Attic. lib. 6, At Scaptius quaternas postulabat.

Quatio, is. quatefacio. de N. 47 b, In Ara. Tum fixum ire malo quatietur frigore corpus. & de N. 47 b, Magnus leo tremulam quatiens è corpore flammam. Tus. 191 b, Est in animis tenerum quiddam quod ægritudine quasi tempestate quatiatur.

Quatridui. At. li. 3. 4 d, Ab Antronio & cæteris quatridui, scilicet abest Epeirus.

Quatriduò. quarto die. pro S.R. 21 b, Quatriduò, quo hæc gesta sunt, bis ad Brutum. quatriduò ante.

Quatriduum, dui. Att. 92, Ipsum enim tridium quatriduum ue. L. Tridium.

Quatuoruiratus. Ep. 164 d, Pollionis.

Quatuoruiri, ui trum uirũ, &c. de Cl. 22 b, Que

Que, &c. de N. 36 d, Multa quibus animãtes alantur, augẽscantq; & pubescant. & de Or. 128 b, Alterumq; & tertium poscitur. Ora. 200 d, Arguti certiq; & circũscripti ambitus. I.A. 174 d, Ego arma contra deos arasq; & focos tuli? pro Qu. 5 b, Nisi tu, quod esset tuũ ius & officium potestasq;, docuisses. Off. 14 d, Eaq; ratione stabili firmaq; cõtemnere. & Ep. 4 d, In primisq;, ut, &c. de Ora. 94 b, Quisq; optimè dicunt, quisq; id faciunt. de Or. 85 b, Mathematici recondita in arte & multiplici, subtiliq; uersantur.

Quemadmodum, quomodo, ut, ita ut, perinde ut, sicut, tanquã, ac. At. 127 d, Velim exquiras quemadmodũ illi nũc se gerãt. & pro Ce. 291 b, Prætor te quemadmodum restituat, nõ habebit? pro Ar. 186 d, Res nobis quẽ admodũ spero, nõ molesta. pro Mu. 136 d, Inflatus cum spe militũ, tum collegæ mei quemadmodũ dicebat ipse, promissis. I.C. 111 d, b, Semper uigilaui et prouidi, quem admodũ salui esse possemus. I.P. 80 d, Magnificètius est dicere quemadmodum gesserimus consulatũ, quã quem admodum ceperimus. Postquam. 202 b, Mihi maiori curæ erit, quemadmodum quidem uobis gratiam referam, quàm quemadmodum inimicorũ iniurias persequar. et ibid. Sic ulciscar facinora singula, quemadmodũ à quibusq; sum prouocatus. de L. 168 d, Si te ipse perspicies, totamq; tentabis, intelliges quemadmodũ à natura subornatus in uitã ueneris. pro Dom. 227 d, Sed isti qui Clodij leges timuerũt, quẽadmodum cæteras obseruauerũt? de Ar. 245 d, Solus ille cognouit, quẽadmodũ istũ uinci oporteret. At. 204 d, Nec seuerius, nec tẽperantius scribi poterat, nec magis quàm quemadmodũ ego maximè uellẽ. pro Qu. R. 54 d, Si nõ reliquit, quẽadmodũ ab eo exegisti? & de Cl. 193 b, Vt posis uidere quemadmodũ, &c. Ep. 233 b, Valerius mihi scripsit, id quod ego maximo cũ fletu legi, quẽadmodũ à Vestæ ad tabulã Valeriã ducta esses. Ep. 7 d, Ita fore ut per te restituatur, quẽadmodũ senat⁹ initiò cẽsuit. de Fi. 82 d, Quẽadmodũ sunt, &c. eodẽ modo sint, &c. de Fa. 142 d, Quid? Socratem nõnne legimus quemadmodum notarit Zophirus, &c.

Queo, quis. Ep. 233 d, Ad te non queo sine lachrymis scribere. & Antequàm. 193 d, Vt ijs sine magna uirtute non queat resisti. pro D. 253 d, Quẽ satis mirari, quibus oculis aspicere audeas, non queo. I.A. 231 b, Qui tãtas calamitates deplorare queat. Or. 211 d, Nequire, pro nõ queire. At. 17 b, Atq; hoc loco illud non queo præterire, & 94 b, Non queo tantum, quantum uereor scribere.

Quercus, cus. At. 25 d, Quercus Dodonea. de Leg. 156 d, Quercus glandifera. de Leg. lib. 1, Quercus Arpinatiũ ingenio fata manet, & semper manebit. Attic. lib. 13, E' quercu nescio quid exculpseram, quod uideretur simile simulachri.

Querela, læ. querimonia, cõquestio. Qu. Fr. 326 b, Epistola plena stomachi & querelarum. & At. 107 d, Querela de damnatis. Q.F. 299 b, Statius interuenit nõnullorũ querelis, quæ apud me de illo ipso habebantur. pro Ma. 134 d, Nunc uenio ad grauissimam querelam, & atrocissimã suspicionem tuã. de Fin. 132 d, Eorum est hæc querela, qui sibi chari sunt. Ep. 161 d, Vestrum in rempublicam meritum nonnullã habet querelam. & 70 b, Querelis quotidianis nihil proficere. pro Sest. 17 b, His de tot tantis iniurijs in socios, &c. consulũ querela esse debuit.

de D. 83 d, Et assiduas iacit ore querelas. de Sene. 78 b, Querelæ quas illi deplorare solebant. pro Deio. 145 d, Quanquã cui sunt inauditæ cũ Deiotaro querelæ tuæ?

Queribundus, a, um. lamẽtabilis. pro Syl. 172 d, De supplicio P. Lentuli magna & queribunda uoce dixit.

Querimonia, niæ. querelæ, lamentatio. In V. 56 d, In populi Rom. quotidiana querimonia. & 195 d, & 250 d, In ea querimonia, quam sum habiturus de istius crudelitate. Q.F. 306 b, Eo metu iniecto, repentè magna querimonia omnium discessimus.

Queror, ris. cõqueror, expostulo, deploro, querelam ac querimoniam habeo, querela est, querelas deploro, querelas iacio. I.V. 580 b, Hic tu fortasse querere, deũm atq; hominũ fidem implorabis. de Ora. 126 b, Accedebat ut hæc tu pro rep. queri existimarere. pro Fl. 158 d, Nõ enim omnia quæ dolemus, eadem iure queri possumus. et Epi. 31 b, Multa nos quidem questi sumus. Tus. 231 d, Virtutes aũt noli uereri ne expostulent & querantur se relictas esse, &c. Ep. 41 b, Quererer tecũ atq; expostularẽ, nisi, &c. pro Cæl. 41 d, Queri de aliquare. & Ep. 4 b, Queri de iniurijs aliorũ. & Qu. Fr. 296 d, Queri de iniurijs alicuius. At. 150 b, Cæsar queritur de Milone quim expulso. & de Or. 143 b, Ibi Drusus multa de Philippo questus est. et de D. 125 b, Aiax querens de ferocitate Troianorũ. Ep. 50 b, Quid est quod tu aut illa cum fortuna hoc nomine queri possitis. & Ac. 20 b, Quererer cum deo. At. 71 b, Audiui Milonem meum queri per literas iniuriam meam. At. 204 d, Dionysius noster grauiter queritur, & tamen iure, à discipulis abesse tãdiu. Q.F. 304 d, Quæ si queri uelim præterita, nihil agã.

Questus, stus. lamentatio. pro Quint. 17 b, Quid dem⁹ questus? qui mœror dignus inueniri in calamitate tanta potest?

Quî. quomodo. Quî igitur cõuenit, quæ usus fuerit, &c. pro Ce. Deinde quî fit ut ego nesciã, sciant omnes quicunq; Epicurei esse uoluerunt? 2 de Fin. Quî potest esse in eiusmodi trunco sapiẽtia? de Nat. lib. 1. 18 d, Quî possumus deum, nisi sempiternum, intelligere? de N. 1, Quî minus enim Licinius comprehendi potuit, quum, &c. pro Cælio: Quî fieri potest? Quî minus autẽ ego istic rectè esse possim, quàm est Marcellus? ad At. li. 16, Quî potuit esse sapientia? 4 Acad. Quî enim beatior Epicurus, quòd in patria uiuebat, quàm.

Quia. quòd. I.V. 228 d, Vrbs, quæ quia postrema ædificata est, Neapolis nominatur. de Am. 102 b, Sed quia natura mutari non potest, idcirco ueræ amicitiæ sempiternæ sunt. Ep. 229 d, Quia non est obscura tua in me beneuolẽtia, sic fit ut, etc. pro S.R. 18 b, Quæ me res igitur præter cæteros impulit, ut, &c. quia si quis istorũ, &c. pro Sest. 7 d, Omnes boni semper nobilitati fauemus, et qa, etc. & quia, &c. Tusc. 240 b, Voluptatem ipsam per se quia uoluptas sit, semper optandam esse. de Fin. 55 d, Nemo dolorem ipsum quia dolor sit, amat. & ibidẽ: Nemo ipsam uoluptatẽ, quia uoluptas sit, aspernetur: sed quia consequuntur magni dolores eos, qui, &c.

Quicquam. prorsus. de Ora. 96 d, Sine qua nihil quicquam egregium assequeris.

Quicque uel quidq;. de N. 71 b, Interpretando quorsum quicq; pertineat. ad He. 3 b, Sed ut qu cq; primum gestũ erit, ita primùm exponemus. de Finib. 130 d, Perspicere

Universidad de Deusto
Biblioteca

quatenus quicque se attingat, ad seq; pertineat. aliter, quicquid. I. V. Act. 6, Vnde quidq; aut quanti emeris.

Quicquid. quæcunq; res. pro Pomp. 17 d, Quamobrem quicquid in causa mihi susceptum est, id omne me reip. causa suscepisse cõfirmo. de Or. 96 b, In utraq; re, quicquid in controuersia ueniat, in eo queri, &c. & 89 b, Quicquid erit quacũq; ex arte, quocunq; de genere. de Fi. 136 d, Perspicere quatenus quicquid se attingat, ad seq; pertineat. aliter, quicq; I. V. 60 b, Id mihi satis est, quod est de me opimõis, quicquid est. Quid ad hãc mãsuetudinem addi potest, eum, quicum bellum geras, tam molli nomine appellari? li. 2 Off. Qui neminẽ prætermiserit, quicum loqui potuerit, cui non eadem ista dixerit, ad Bru. lib. 11. Nemo est omnium, quicum potius mihi, quàm tecum, communicandũ putem, Ser. Sulp. li. 4. Nõ ut quisq; maximè est, quicum tibi aliquid sit, ita tui huiuscemodi criminis maximè eum pudet? 7 Ver.

Quicunque, quæcunq;, quodcũq;, quisquis, quisq;, quoquo. de Or. 112 b, & contra Rul. 88 d, Non omnia quæcunq; loquimur, ad artem sunt reuocanda, de Fa. 149 d, In omnib. quæcũq; fiunt, necesse est causam antecedere. pro R. P. 126 d, Quæcũq; mẽs illa fuit, Gabinij fuit: & quoquo cõsilio fecit, fecit certè suo. de Or. 94 b, Illam ipsam, quãcunq; assequi potueris in dicendo mediocritatem. & ibidẽ: Illa ipsa facultate, quãcunq; habes, magnam gratiã assequeris. & 88 b, In iudicij ea causa, quãcunq; tu dicis, melior uidetur. de Sen. 84 b, Causarum illustrium quæcunq; defendi, nunc quàm maximè conficio orationes. de Ora. 109 d, Omnia quæcunq; in disceptationem hominum uenire possunt, bene sunt oratori dicenda. de Clar. 184 d, In quacunque enim una planè claudicaret, orator esse non posset. Or. 197 b, Orator, si modò sim, aut etiam quicunq; sim. Ora. 206 b, Eaq; nos primi, quicunq; eramus, & quãtulumcunq; dicebamus, cõuertimus, &c. pro Flacc. 150 d, Libenter accipere facultatem lædendi, quæcunq; detur. Qu. Fra. 300 d, Quoscunque de te queri audiui, quacunque potui ratione placaui. pro Sest. 28 b, et pro Mi. 120 d, Quẽcunq; casum fortuna dederit, & quæcunque fortuna erit oblata. pro Cæl. 38 d, Quæcunq; in equite Rom. dignitas esse potest, eam semper in M. Cælio habitam esse summã. de D. 127 d, Ea notãt sidera natalitia Chaldæi, quæcunq; lunæ iuncta uideantur. Post. 204, Is est Epicurous, nõ penitùs illi disciplinæ, quæcunque est, deditus. Epi. 163, Quicunque is est, ei me profiteor inimicum. de Or. 99 b, Quãcunque rem à quoque cognouerit, de ea re multo dicet ornatius quàm, &c. Item: L. Fusius, cuicunque particulæ cœli officeretur, immutata lumina putabat. Att. 129 b, Quodcunq; militum contrahere poteris, cõtrahe. de Or. 89 b, Quicquid erit, quacunque de re, quocunque de genere, &c. de Cla. 190 d, Nec uerò M. Cælium prætereundum arbitror, quæcunque eius in exitu uel fortuna uel mens fuit.

Quid. Ep. 22 d, Quid? tu me hoc tibi mandasse existimas, ut, &c. Tus. 170 b, Quid? Theodorum, &c. nónne miramur? pro Deiot. 147 d, Quid? ille signa ænea in insidijs posuerat? In A. 179 d, Quid? eundem in septemuiratu nónne destituisti? pro Mur. 129 b, Quid tum inde? & I. A. 248 b, At uti potest pro suo, quid tum? In A. 175 d, Quid enim? istuc si cõsul esses, min⁹ facere potuisses?

Et 71 d, Quid enim? ad amicósne confugiam? Par. ad. 123 d, Quid enim cẽses? si L. Mummius uideret, &c. utrum putaret, &c. de Fin. 65 d, Quid ergo? istam uoluptatem Epicurus ignorat? & I. A. 253 d, de D. 135 b, Quid ergo? ad hæc mediocri opus est prudentia? an et ingenio præstanti, &c. de D. 123 d, & 164 b, I. A. Quid ergo? Aius iste, etc. de Se. 88 d, Quid ego uitium satus, ortus, incrementa commemorem? et ib. Quid, sæpe repetitum. pro Mil. 110 d, Sed quid ego argumentor? quid plura disputo? te Qu. Petili appello. in P. 92 b, Octies. de L. 157 d, Nã quid Acciũ memorẽ? I. C. 161 d, Quid est Catilina? quid? attendis? quid? animaduertis horũ silentium? pro Corn. 62 d, Quid id ad ciuitatem? pro Qu. 10 d, Quid mihi cum ista summa sanctimonia? Epistol. 101 b, Quid fiet populo Vlubrano? de Am. 102 d, Quid enim ille erat indigens mei? id est, in quo? I. V. 75 a, b, Quid sit, quod, &c. Item: Quid sit quamobrem, &c. Quid? testes quid aiunt? pro Cecin. Quid tu me hoc tibi mandasse existimas, ut, &c. Cæl. lib. 2, Quid aer? quo Diogenes Apollonias utitur Deo. de Nat. 1, Quid enim? isthuc si Coniates utitur Deo. de Nat. 1, Quid enim? isthuc si Consul esses, minus facere potuisses? in Ant. 175 b, Quid enim? summus dolor plures dies manere non potest? de Fin. Quid enim? ad amicósne confugiam? Luceio, lib. 5, Quid enim Africanus indigens mei? minimè hercle. de Am. Quid enim censes? si L. Mummius uideret, &c. in Parad. Valeat ille deus, quid enim dicam, propitius sit? de Na. 1. Quid istud ad nos? Acad. q. ed. 1. lib. 2, Accusatis Sex. Roscium. Quid ita? quia, &c. pro Ros. Am. Quam molestum est uno digito plus habere. quid ita? quia, etc. 2 de N. Grauatè ille primò. quid multa? impetrat 3 Off. Quid multa? uereor ne hæc iniecta à bonis, defensa ab improbis, magnorum Reip. malorum causa sit, ad Att. lib. 1. Quid multitudinem, suauitatem? piscium dica? 2 de Nat. Quid præterea? Quid? 3 ad Quint. Fr. Quid quæstio, quàsnam habet partes? in Par. Quid, qui pecuniæ cupiditate, qui uoluptatum libidine seruiunt, &c. Tusc. Quid, quòd dixisti, inquit, Crasse, si, &c. 2 de Or. Quid, quòd eadem illa ars quasi Penelope telam texẽs, tollit ad extremum superiora, &c. 4 Aca. Quid, quòd eiusdem hominis in meum aliæ, aliæ in tuum? s de Nat. Quid, quòd salus sociorum summum in periculũ ac discrimen uocatur? pro leg. Manil. Quid, quòd sapientissimus quisq; animo æquissimo moritur? de Sẽ. Quid quòd ita si ista uera sunt, ratio omnis tollitur? 4 Ac. q. Nosti enim reliquos ludos, quid? ne id quidem leporis habuerunt, quod solẽt mediocres ludi, ad Mariũ, li. 7. Quid, quòd Theseus exegit promissum à Neptuno, 3 Offi. Quid, quum ipse Antiochus dissentit quibusdã in rebus, &c. 4 Acad. Quid si mutos? & quid si non uultu 6 Fam. At multantur bonis exules. Quid tum? paruimne multa de toleranda paupertate dicuntur? 5 Tusc. Nã quid aliud agimus, quum, &c. quid, inquam, tum agimus, nisi animum ad scipsum aduocamus? 1 Tusc. Quid attinet plura esse nomina deorum? de N. 1. Quid Opis? quid Salutis? (templa commemorem). de Nat. Quid igitur cẽses? de N. 1. Quid censes, si ratio esset in beluis, nõ suo quasq; generi plurimum tributuras fuisse de N. 1. Quid cẽses eos esse facturos, qui omnem uirtutẽ à bonorũ fine segregauerũt, Epicurum, Hieronymum, &c. 4 de Finib. Vos autem quid mali datis? de Nat. deor. 1.

Quid

Quid dicam quantus amor sit bestiarum in educãdis cũstodiendisq; ijs quæ procreauerũt? a de N. Quid dicam Albutium? de N. d. 1. Quid dicam imperite, uir omnium prudentissimus, an ambitiosè feciſſe, &c. ad Bru. 52. Bruti. Quid dicas? 1 ad At. Nisi quid existimas in ea re uiolari existimationem tuam, Philip. lib. 4. Quid est? 8 Fam. Cælij. Quid est aliud, capere & conciliare pecunias, in quo te lex tenet, si, etc. 5 Ver. Quid autem est inscitius, quàm, &c. de N. Hãc ego quum teneam sententiã, quid est cur uerear, ne ad eam non possim accõmodare Torquatos nostros? 1 de Fi. Quid ergo est? pro Ros. Amer. 10 Fam. Planci. Quid est hoc? quid est autem cur? &c. 15 ad Attic. Quid igitur est? non eodem modo de omnibus, pro Roscio Amer. Quid pedib. opus sit sine ingressu? de N. 1. Quid est quæso Metelle iudicium corrũpere, si hoc non est? 2 Ver. Quid est quamobrem quisquam nostrũm censorias subscriptiones omnes fixas, et in perpetuũ ratas putet esse oportere? pro Cl. Quid est quòd signis & luminib. mundum ornare concupiſceret deus? de N. d. 1. Quid est quòd tu alios accuses? 4. Ver. Quid sumus ipsi? 12 ad At. Cum Illyrico uerò, & cũ Vatinij legionibus. quid erat Antonio? 10 Phil. Mirabar quid esset, quòd tu mihi literas mittere intermisiſſes, 7 Fam. id est, quamobrem. Quid eius sit, 16 ad At. pro, quid de ea re sit. Quid sit quòd P. Septimio Senatore, &c. 2 Ver. Quæro quid sit, Ac. q. ed. 2. li. 1. pro, quæ sit causa. Quid erit, qualecunq; erit, scribas, 11 ad At. Quid huic tu homini facias? pro Ce. Valerius quotidie cantabat, erat enim scenicus: quid faceret aliud? de Orat. Stomachari Cannius: sed quid faceret? nondum, &c. 3 Offic. Quid fiet actibus? quibus? hisne, &c. 4. Ac. Quæro, si, qui uelint uendere, non fuerint, quid pecunia fiet? 2 de Lege Agr. Etsi nos premet eadem fortuna, quid puero misero fiet? ad Terentiam, li. 14. Quid interest, utrum de Hippocẽtauro, an de deo cogitemus? de N. 1. Quid interest, utrum prætor imperet, uiũ; cogat aliquem de suis bonis omnibus decedere? 4. Ver. Quid intersit inter populares? id est, assentatorem & leuem ciuem, etc. Lælius. Quid loquar quanta ratio in bestijs appareat? 2 de Na. Quid enim mereas? de N. 1. Quid cõtra uim sine ui fieri possit? 12 Fam. Quid homo quisquã possit? uix iã deus, 9 ad At. Quid quæris? 7 Fam. & 13 ad Attic. & lib. 10. Quid quæris? etsi mihi crebrò ξυνὸς ἐνυάλιος occurrebat, tamen leuabar cura, uirum fortem & peritum, & plurimum autoritate ualentem audiens, &c. ad Attic. lib. 7. Quid quæris? nunc ut ad priuata redeam? ad Att. li. 1. Quid scribam? pudet conditionis ac fortunæ, sed tamen scribendum est. ad Bru. in Ep. Bruti. Trebatio mãdaui, ut si quid tu eũ uelles ad me mittere, ne recusaret: idq; ut facias uelim, ad Seruium Sulpit. lib. 4. Quid uultis amplius? pro R. Amer. Quid est causæ, quin, &c. 5 Tus. Exponam uobis breuiter quid hominis sit, 4 Ver. 7 ad Att. Id est, quid moliatur, quomodo se gerat. Quid orationis, quot sunt partes? in Par. Quid hùic cum Hania & summa diligentia? pro Quin.

Quidam, quædam, quoddã, nõnullus, aliquis. certus. pro Cl. 55 d, Quidã ex aduocatis homo summa uirtute prædituſ, dixit, &c. & ib. b, Quidam ex amicis Sassiæ, &c. & pro Mar. 234 d, Quidã ex numero tuorũ,

&c. & Ac. 5 b, Quidã è philosophis. de Or. 85 d, Quoniam quædam pueris nobis ex commentariolis nostris inchoata atq; rudia excidẽrũt. de Or. 112 d, Nam hesterno sermone uniuscuiusdam operis, ut ait Cæcilius, remẽ gem aliquem aut baiulũ nobis oratorem descripſeras, & inopem quendam humanitatis atq; inurbanum. Att. 113 d, Sed audio maiorem quẽdam in urbe timorem esse. Ep. 199 d, Minutius, quẽ tu quibusdam literis ad cœlum extuliſti. de Orat. 86 d, Sed nimirum maius est hoc quiddam quàm homines opinantur. de Oratorib. 97 d, Ea exercitatio quædam suscipienda nobis est, quãquã, &c. contra Rul. 73 d, Verbum mihi deest, cum ego hãc potestatẽ regiam appello, sed profectò maior est quædam. Ep 55 d, Quòd si nullũ haberes sensum nisi oculorum, prorsus tibi ignoscerem, si quosdam molles uidere. de Pro. 78 b, Quod magni cuiusdam hominis & perspicientis uidetur. & de Or. 236 b, Crassi responsum excellentis cuiusdam est ingenij. de Le. 171 b, Omnem legem esse laudabilem quibusdam talibus argumentis docent. Tus. 229 b, Raros esse quosdam uidemus, qui, &c. de N. 77 d, Resp. ratione quadam & disciplina designata. de N. 45 b, Cum machinatione quadam moueri aliquid uidemus. de In. 65 d, Et impulsionem paruulam quandam fuisse dicet. de Ora. 326 d, Sine quodã affiatu quasi furoris. de Orat. 85 b, Philosophia procreatrix quædam & quasi parens omnium artium. de Or. 100 d, Certis quibusdam uerbis fieri diuortiũ. & 146 b, Cum sit quædã certa uox, &c. de Ora. 107 d, Ille astrictus certa quadã numerorũ moderatione & pedum. de Orat. 109 b, Tu pudore à dicendo et timiditate ingenua quadam refugisti. & ibi. Incredibili quadã magnitudine cõsilij Atheniensis Themistocles. & ibidem: De præstãti quadã et eximia prudẽtia. Item: Hominum partim iusti sunt, partim iniusti id est, quidam. I. Partim.

Quiddam. de Leg. 188 b, Ego enim fateor in ista ipsa potestate inesse quiddam mali. & de Or. 139 b, Quiddam portenti simile esse uisum est. de Orat. 149 d, Superum mare Ionium, græcum quiddam & portuosum.

Quidem, uidelicet, uerò, etiã. At. 125 d, Nostra grauior est causa quàm illorum, quòd illi quidem alterum metuunt, nos utrunq;. Ep. 144 d, Quapropter in priuatis reb. nullum neq; officium neq; studiũ meũ desiderabis, nec in publicis quidẽ, si quid erit, in quo me interesse ne cesse sit, nunquã deero, ne cũ periculo quidẽ meo, dignitati tuæ. pro Qu. 8 b, Non opinor id quidẽ neq; ius esse, neq; cuiquã expedire. I. P. 86 b, Atq; ille discessus, dolor meus duntaxat, uestrũ quidem scelus ac dedecus haberetur. Tus. 195 b, Et quidẽ talis mali. de Cl. 175 b, Mihi uerò placet, et uehemẽter quidẽ. Ar. 277 d, Rogo te, et quidẽ ualde rogo. Att. 33 b, Tantũ doleo ac mirificè quidẽ. de D. 122 b, In eius capite corona extitit, &c. et quidem subita. & 127 b, Post solstitiũ canicula oritur, & quidẽ aliquot diebus. Ne quidem. I. Ne. At. 32 a. b, Ego illud ne quidem contemnam, quod extremum est. I. A. 232 d, Cruciatus est à Dolabella Trebonius, et quidem à Carthaginẽsibus Regulus. At. 283 b, Suspicor illud minus tibi probari quod ab tuis familiaribus. optimis illis quidẽ utris, sed in rep. rudibus, non probatur. Qu. F. 317 b, Gaudeo tibi iucundas esse meas literas. nec tamẽ habuissem scribendi nunc quidem ullum argumentũ, nisi tuas accepissem.

Universidad de Deusto
Biblioteca

fem.I.A.155 d,Nimis iracundè hoc quidem, & ualde intemperanter.I.A.164.b,Quàquam de morte P. Clodij fuit quæstio nõ satis prudenter illa quidem constituta, quid enim,&c.In A.173 d,Multa & lauta supellex, nõ illa quidem luxuriosi hominis, sed tamẽ abundantis.I. A.201 a,et de Am.100 b,Vt superiora omittã,quæ sunt maxima illa quidem, sed adhuc hominũ magis iudicijs quàm publicè laudata.de Clu.170 b, Hanc subtilitatem in Catone non nouerunt quidem.I. V.233 d, Non modò attingi, sed ne cogitatione uiolari fas sit.

Quidem,pro eo quod Græci dicunt μὲν, idq; nominib. proprijs adũctum,cum autoritas alicuius teſtimoniũm ue affertur.ut Σωκράτης μὲν.id est,Socrates quidem.de Or.163 b, Theophrastus quidem,Tauriscum quendam dixit,etc. de Se.Cyrus quidem apud Xenophontem,in eo sermone quem moriens habuit,etc.Tus.Dicæarchus quidem,& Aristoxenus,&c.dixerũt.de Am.100 b,Agrigentinum quidè doctum quendam uirum, carminibus græcis uaticinatum ferũt. Illud autem intelligendũ est,in hoc genere nec apud Græcos secũdo loco dè,nec apud Latinos autem,usurpari.

Quidem certè.quidem profectò, &c. Att.2 d,Spero mẽ tibi causam probasse,cupio quidem certè. & Tusc. 233 b,Quàm benè nõ quæritur,cõstanter quidem certè. de Or.141 b, Habetis sermonem hominis, utinã nõ impudentis, illud quidem certè nõ nimis uerecundi.pro Sest. 7 b,Statuebam sic,boni nihil ab illis magis esse expectãdum, mali quidem certè nihil pertimescendum. de Cla. 190 b,Is facilè soluteq; uerbis uoluebat satis interdum acutis,crebras quidè certè sententias.pro Qu. 1 d,Qui ut summa haberem cætera,temporis quidè certè uix satis habui:id est,tamẽ.I.V.145 b,Hoc quidem certè manifestum erit.et de Or. 147 b,Vobis quidem certè maioribus.In V.210 b,& 181 b, & 182 a, Si mius, &c. illa quidem certè capiebantur.pro Cor.68 d,Sed si certorũ hominũ mẽtes nulla ratione placare possumus, uestros quidem animos certè cõfidimus esse placatos.quidè:id est,tamẽ.Ep.10 d,Et tu me consiliario fortasse non imperitissimo,fideli quidem & beneuolo certè usus esses. de Pro.77 b,Quàm sapiẽter nõ disputo,cõstanter quidem & fortiter certè.de Cl.166 d,Volui id quidè effice re certè.& 94 b, Nunc quidem profectò Romæ es. & Qu.F.295 b,Nunc quidem profectò. & Att. 158 d,Hoc quidem uerũ est profectò. Ac.25 b,Noli mecũ,qui hoc quidem certè tibi assentior,quanquam nihil tam mirum uidetur,quàm ista dici ab Antiocho quidè, maximè cui erant,quæ paulò antè dixi,notissima.de Nat.13 d,Nihil sanè ex me quidem audire potuisses.Atti.198 b,Drusus enim certè uendere uult. de D.122 b,Nõ sanè hoc quidè mirabile.At.195 d,Certè quidem negas te nosse, &c.de In.2 d,Cupio quidem certè. Attic.92 b,Sine tuo quidem consilio,certè nihil. & 96 d, Quintus filius suapte,pietate,me quidè certè multum hortante.& 255 d, Quod quidem certè enitar.Tus.167 d, Ne carere quidem igitur in mortuo est.In A.182 d,Habet quidem certè respp. adolescentes paratos defensores.In An. 186 b,Tuæ conjugis bonæ fœminæ,locupletis quidem certè,Bombalio pater fuit.Atqui certè.l. Atqui.

Quid ita,quamobrem. Antequàm. 197 b, Egóne hostis? quid ita? qui hostes interfeci.

Quid'nam.I.A.164 b,Quid'nam hostes putarent.& Epi.23 b, Mirificè sum solicitus,quid'nam de prouincijs decernatur.

Quid ni.de Or.134 d,Quid ni, inquit,meminerim?nũquã ego recepisse,nisi tu perdidisses.et pro Qu.12 b,Erat,inquit,illarũ partiũ,quid ni? qui, &c.I.V.125 d,Quid ni iste neget? & Tusc.230 d,Quid ni posim? Ep.35 b,Illud idè Pausania dicebat te dixisse,qd ni Appi? Lẽtulo, Lẽtulus Appio processit obuiam,Cicero Appio noluit.

Quid quæris? Epi.97 d, Quid quæris?nihil boni præter causam. & 197 d.

Quid tum.sed quid.I.A.167 b,Quid tum? & 174 d,Cedant arma togæ, quid tum? nónne cesserunt? & 248 b, At uti potest pro suo,quid tum?

Quies,etis.requies,tranquillitas,laxamentum,ocium,uacatio,cessatio,remissio,finis.de Or.85 d, Qui locus getis & trãquillitatis plenissimus fore uidebatur.Att.147 d,Et ego excubo animo, nec partẽ ullã capio quietis.I. C.119 b,Mors laborũ aut miseriarũ quies est.pro Pom. 11 b, Nec eum labor ad quietem reuocauit. pro Cæl.45 b,Quem non quies,nõ remissio delectarent? Offic.21 d, Ioco uti licet,sed sicut somno & quietib.cæteris.de D. 89 b,Quæ ei secundum quietem uisa sunt. & 91 b,Ei ui sum est in quiete iuuenem, &c.pro Deio.150 b,Omnẽ tranquillitatem & requiem senectutis acceptã clemen tiæ tuæ.de Diuin.93 d, Si ad quietem integri iremus.& ibid.b,At qui moderato uictu quieti se tradiderit, &c.

Quiesco,scis.acquiesco,conquiesco,consisto,decũbo.de Na.5 d,Ipse dux reuolat, ut ipse quoq; quiescat, in eius locum succedat ex ijs quæ acquieuerunt. de Ora.130 d, Videmur enim quieturi fuisse, nisi essemus lacessiti.Ep. 168 b,Cum de nobis certum sit,nos quieturos. At.125 d, Sed opinor quiescamus,ne culpam nostrã coarguamus. pro Pl. 278 b, Quæ si uiginti quiessem dies,in aliorum consulum uigiliam recidissent.ad Heren.421 d, Quiesco tu, cuius pater cubito se emungere solebat.Attic.115 b, Gratissimum mihi est quod quæris.At. 107 b,Aut si per tribunos plebis nõ patiatur,tamen quiescat rem adduci ad interregnum. pro Cec. 29 b, Potentia in hoc solo genere quiescit, quid agat, quomodo aggrediatur, quã deniq; digitum proferat non habet.

Quietè. tranquillè.de Sen.79 b,Quietè & eleganter acta ætas.

Quietus,a,um.tranquillus,cõpositus,constitutus.)C.Im moderatè agitatus & fluctuans. de D.139 d,Vt nunquã liceat quietà mente consistere.Tus.231 b,Sic animi quietis & placatus status cernitur.& pro Syl.172 d,Tranquillo & quieto animo frui aliqua re.contra Rul.81 d, Vobis integris, quietis, & ociosis hominibus.Epi.143 b,Nunquam per M. Antonium quietus fui.de Sen.82 b, Sermo quietus & remissus. I.C.108 d, Quieta resp.)C. Turbata resp.de Leg.181 d,Cœlestiũ quieti dies.de Sen. 94 d, Vitam ociosam & quietam sine ullo labore & contentione traducere.

Quilibet.quiuis. ad Her. 22 d,pro S.R.19 b, Si aut causa criminis,aut facti suspicio,aut quælibet deniq; uel minima res reperietur, &c.de Fin. 95 d, Sic uita agenda est certo genere quodam, non quolibet. de D.123 b,Apud maiores nostros adhibebatur peritus,nunc quilibet.& Acad.12 d,& ad Her.17 d.

Quin.

Quin.ut nõ,cur nõ,qui uel quæ,uel quod non. Attic.180 d, Prorsus nihil abest,quin sim miserrimus.& Or. 220 d,Abesse nõ potest,quin eiusdè hominis sit,qui improbos probet, probos improbare. Attic.143 b,Prætores autem cum,&c.abierit nõ longè, quin hoc à me decerni uelit.pro Dom.227 d,Non quòd dubitaretis,quin ab isto nihil iure esset actum.pro Fla.159 b,Quis ignorat, quin tria Græcorum genera sint?pro Syl.175 d,Nullus locus est,quo in loco reip.nomẽ sit,quin eòdem perscriptum hoc iudiciũ peruenerit. Oct.329 b,Nõ prætermittam quin prosim, &c. At.245 d,Teneri nõ potui,quin tibi apertius declararẽ,etc. At. 74 d,Nõ dubitabat Zeno quin ab Areopagitis iniuito Memmio impetrari non posset.pro Flac. 154 b, Dubitabis quin hunc uendices. pro Syl.167 b,Hortensius non dubitauit quin P. Syllam defenderet. Atti. 195 d,Tamen facere non possum quin ad te mittam.& 132 d,Facere non possum ut ad te nihil dem literarum. & 182 b,de Or.111 d,Non possum quin exclamem.&c,contra Rul. 67 d,Neq; enim ullo modo facere possum,ut nõ sim popularis.pro Pom. 7 b,Ruete illa nõ possũt, ut hæc non eodẽ motu labefactata cõcidant.pro Pom.7 d,Non enim possunt,ut non, &c. de Fi.82 d,Dubium est quin fãciamus,&c.de In.73 d,Non necesse est expectare,quin mox fiat.Ep.52 d,Non quin dissentiam,sed quòd,etc.Att.117 d, Non quin rectum esset, sed quia,&c.I.V. 178 d, Nemo esset quin hoc se audisse diceret.Epi.4 b,Nemo est quin existimet,&c. & 78 d,Nemo est quin malit,etc.& 85 d, Nemo nostrorũ est,quin fecerit,&c. Att. 128 b,Vt ne quis à me dies intermittatur, quin dem ad te literas. et 112 d, Nullum intermisi diem, quin, &c.I. V.200 d,Nego ullã gemmam aut margaritam fuisse,quin quæsierit, inspexerit,abstulerit.de Or.85, Quis musicis penitùs se deaidit,quin cõprehenderit, &c. Atti.1 b, Dies ferè nullus est,quin hic Satrius domum meam uentitet.pro Quin.5 b, Causæ nihil est,quin, &c.& 10 b, Causæ nihil dico, quin ita sit. de Or.131 b, Quin prodis?& de Sõ.127 b, Quin tu aspicias ad te uenientem patrem Paulum? & ibidem: Quid moror in terris? quin huc ad uos uenire propero? Epist. 99 b, Quin tu urges occasionẽ istam? Epi.139 d, Quin ipsa iudicia non solemus tractare eodem modo.& 109 d,Quin hinc ipse euolare cupio.Epi.34 d, Quin nisi ego successor essẽ, te antea quã tibi succesiũ esset,decessurũ fuisse.I.P.92 b, Quin tu me uides,qui, &c. aliter, uide.de L.166 d, Quin labebar lõgius, nisi me retinuissem.pro Mil.120 b, Quin hoc tempore ipso, &c. At.14 b, Quin mihi nunc cõsilium deest,&c.& 142 b, Quin ea ipsa non memini, &c.Epist.112 b, Quin ego cum fauerem ei, &c.mihi uisus sum captus esse.de Ora.94 b, Adest enim ferè nemo, quin acutius, &c.de Ora.114 b, De musicis rebus non poterit quin dicat, hoc onere susceptò,recusare. Qu. Fra. 323 d,De qua aqua & uia nihil prætermisi quadã epistola,quin enucleatè ad te per scriberem. In A.162 d, Ego nihil prætermisi, quantum facere potui, quin Pompeium à Cæsaris coniunctione auocarem.pro Mil. 113 d, Arbitrabantur non dubitaturum fortem uirum, quin cum suo periculo salutem reip. efferret.pro Mil.116 b, Quin sic attẽdite iudices,nempe hæc est quæstio de interitu Clodij, fingite animis, etc.pro Mar.132 b, Vt dubitare debeat nemo, quin multos,si fieri posset, C. Cæsar ab inferis excitaret.

Quincunx,cis.de Sen. 89 b, Ordines arborum in quincuncem directi:id est,ita ut ternæ ubiq; arbores sic positæ sint,ut quincuncis notam,uel,quod idem est, æquilium laterum trianguli formam faciant.Est autem nota quicuncis hæc.V. quæ si crebra ponatur,ut qua notæ ipsæ apertæ sunt, ea parte se uicissim respictãt aduersæ,eos ordines de quib. hìc agit Cicero (quos tamen et Cæsar,& Quintilianus, & Columella iudicarũt) efficiet.Horum autem ordinum ea est pulchritudo & gratia,ut in quãcunq; partem spectes, recti esse uideãtur: commoditas uerò, ut terræ succum arbores æqualiter trahant,cœlumq; & uentos æquabiliter accipiant.

Quindecies.I.V.121. HS.quindecies pecunia.

Quindecimuir.Ep.113. Cælij.

Quinetiam.quin immò,atq; etiam,quin,præterea.Att. 123 d, Epistolam meam quòd peruulgatam scribis esse, non fero molestè,quia etiam ipse multis dedi describendam. Attic. 213 d, Equidem credibile non est, quantum scribam die, quin etiam noctibus:nihil est enim somni. Epistol.95 d, Delectatio nulla extitit, quin etiam misericordia consecuta est.Epistol.34 b,Horum ego sermone nou mouebar, quinetiam leuari me putabam, &c. Epistol. 11 d,& 96 b, Neque uerò hac in causa modò, sed constanter sæpe in senatu, quinetiam Marcello & Philippo Coss. Nonis Aprilibus mihi senatus est assensus, &c. Attic. 236 d, Quinetiam hoc ipso tempore multa ὑποσολικῶς. Attic.22 b,& 186 b,Quinetiam,si, &c. tamen,&c. de Cl.190 b, Quinetiam memini, &c. & de Dom.80 b,Quinetiam memoria nostra, &c. de Natura. 4 d, Quinetiam obest plerunque. de Clar. 188 d,& Acad. 1 b, Quinetiam in maximis occcupationibus,&c.

Quingenæ,na. Attic.257.

Quingenti.Attic.lib. 16.

Quingentesimus,a,um.pro Fl.146 d,& In An.155 d.

Quin immò.quinetiam.Atti. 7 b, Quin immò inter se leuiter dissident.

Quinquagesimæ. I.V.172 b,173 d.

Quinquageni.I.V.6.

Quinquaginta.Attic.lib.4.

Quinquatrus,trus. dies Mineruæ sacer,sic dictus,quòd quinto die post Idus, qui dies ater dicebatur,celebratur.Ep. 198 d,Quinquatribus egi causam tuã, non inuita Minerua. & 24 d, Ita tumultuosæ cõciones,ita molestæ quinquatrus afferebantur.Att.lib.9, Venit etiam ad me Mattius Quinquatribus.& Fam.lib.12.

Quinque.de Na.lib.1, Quinque formæ & quinque fidèrum errantium motus.

Quinquennalis,læ.de Or.154 b,Cum Olympiam uenisset maxima illa quinquennali celebritate ludorum.

Quinquennium. Att.105 d,I.A.165 d, De L.185 b,Censores magistratum quinquennium habento.

Quinquepartitus.de Inu.lib.1, Quinquepartita argumentatio.

Quinqueprimi.l Decemprimi.

Quinqueremis,mis.quinq; remorum ordines habens nauis.I.V.224 b,Certos homines in quinqueremi misit, qui eos dentes reportarent. & de Or.99 d.

Quinqueuir.Ac.84 d,contra Rul.69.

Quin-

Universidad de Deusto Biblioteca

Quinqueuiratus,tus.de Pro.77 b,& Attic.135 b,In quinqueuiratu.

Quinquies.In A.233 a.

Quintilis,le.mensis Iulius,quòd quintus esset à Martio, qui primus erat tum anni mensis.At. 214 b,Volo mense Quintili in Græciam.

Quintus,a,um.li.1,Quinta natura.Acad.lib.2, Quinta classis.

Quinus,a,um.I.P.94 a,l.Binus.

Quippe.nam,etenim,nempe,nec mirũ,utpote.At. 92 a, Non me aliquid iuuare possis, quippe res est in manib. tu aũt abes longè gentium.de Cl.187 a, Non puto existimare te, ambitione me labi, quippe de mortuis. pro D.238 b, Iam fateor,inquit,in Gabinium me nefarium fuisse,quippe ui les,&c.In A.174 b, Hærebat nebulo, quò se uerteret nõ habebat,quippe in his ipsis tẽporib. dicebatur.de Fin. 53 a, Sol Democrito magnus uidetur, quippe homini erudito. de Or.129 a,Leue nomẽ habet utraq; res, quippe leue enim est totũ hoc risum mouere.et de Fi.107 b,Quippe habes enim à rhetorib.de Fi. 65 a, Epicurus istã uoluptatẽ interdũ nimis etiã nouit, quippe qui testificetur,etc.pro S.R.26 b,Cõuiuia cũ patre nõ inibat,quippe qui,&c.ad Br.91 b,Quippe quæ, etc.At.156 a,Visum te aiũt in regia,nec reprehẽdo,qppe cũ ipse istã reprehensionẽ nõ fugerim. de Fin. 99 a, Quippe cũ Peripatetici,&c.de L.157 a,Potes aũt tu, &c.quippe cũ,etc.Ep.11 b,Multa de mea sentẽtia questus est Cæsar, quippe quòd etiã Rauẽnæ Crassum antè uidisset,ab eoq; in me esset incẽsus.pro Mur.139 a,Dixisti quippe,iã fixum & statutum est. pro Ce.265 b,Rectè igitur diceres,te restituisse,qppe.de N.79 a,Quippe,inquit Velleius,qui,&c.& pro Mur. 142 a,Quippe,inquit,tu mihi,&c.pro Mi.110 b,Quippe si ille obuius futurus nõ erat.de In.78 b,Quippe quę in lege scripta non sit.I.A.184 a,Quippe qui iussit, etc.I.A.183 b, Quippe cũ uiderẽ,&c.pro Mil.108 a,Mouet me quippe lumẽ curiæ.Epi.164 b, Nec retinuissem legiones,si uno loco habuissem,utpote cum singulæ cohortes quandam seditionem fecerint.

Quirinalia,orũ.Quirino: id est,Romulo sacri dies atq; celebritas.Qu.Fr.308 a, & 314 b, Comitiales dies qui Quirinalia sequuntur.

Quirinus,ni.Romulus.l. Romulus.

Quirites,tum.populus Rom.I.A.208 b,quater.pro Cec. 303 b,Non potest iure Quiritum liber esse is,qui in numero Quiritum non est.

Quirito,as.fidem populi Rom.imploro. Asin.Epist.264 b,Et illi misero quiritanti, ciuis Romanus sum respondit, Abi nunc,populi fidem implora.

Quis uel qui,quæ,quod uel quid,quæ res.de Cl.176 a,Licinius tolerabilis patronus, cuius orationes pueri legebamus,quas iã reperire uix possumus.de N.20 b, Sunt multa,quæ paludib. existũt,quæ negemus esse.Ora.213 b,et pro Ma.134 b, Quis omnium doctior Aristoteles? Ora. 199 b,Quis porrò unquã Græcorũ rhetorũ,&c. pro Do. 238 b,Quis eras tu? pro Qu.R.48 a,Considera quis quem fraudasse dicitur.de Orat.85 b,Quis aũt dubitet quin, &c.et ibid.Quis enim est,qui,&c.Tusc. 224 b, Si quis ad eũ quid tale retulerat.In A.167 a,Si te in iudiciũ quis adducat.I.P.82 a, Vereor ne qui sit,qui,

&c.pro Ce.291 b,Vt si qui me exire domo mea coegisset armis.& pro Syl.173 b, Ne qui fortè,&c.At.116 b, Nisi qui(ut tu scis)Parthicus casus extiterit. Or.216 b, Si numerus orationis quæritur qui sit,omnis est.de Fin. 105 a,Alienũ est à sapiẽte non modò iniuriã cui facere, uerũetiam nocere.& ibi.Ne cui falsò assentiamur.Ep. 2 a,Regis causa si qui sunt qui uelint, qui pauci sunt,omnes rẽ ad Põpeiũ deferri uolũt.pro Ma. 131 b,Si diligenter,qui uir ille fuerit,cõsideraris. Ep.146 b, Talem igitur te esse oportet, qui primũ te disiũgas,etc.Ep.105 a,Fac quæso qui ego sum,esse te.I.V.205 a,Is se illũ,qui nõ est,simulat.Epi.74 b, Si nos ij sumus,qui esse debemus.pro Do.231 b,Nec sum tã insolẽs, qui Iouẽ esse me dicã.Ep.68 b,Neq; enim tu is es,qui,qui sis nescias.At. 213 b, Ac uellem quidem (essem enim qui esse debeã.) I. A.198 a,Diuidebat agros quibus & quos uolebat.Ora. 216 a, Quos aũt numeros cum quib. misceri oporteat, nũc dicendum est. Or.101 a, Patris, cuius rei tanta uis est,ut,&c.Ep.72 a,Officio tamẽ essem functus amicissimi,quẽ me tibi esse existimes uelim.Qu.F. 320 a,Concidissem qui illum oderunt: id est,eos qui,&c.Off.8 b, Nego ius esse qui miles nõ sit, pugnare cũ hoste.At.215 a,Qui decẽ legati Mummio fuerũt,Polybius nõ nominat.pro Syl.185 a,Quæ prima innocẽtis mihi defensio est oblata,suscepi.At.151 b,Quos pueros cũ Mario miserã,epistolã mihi attulerũt,hoc exẽplo,&c.At.221 b, Ad Cæsarẽ quã misi epistolã, eius exemplũ fugit me tũ tibi mittere.At.197 b,Quib. de rebus ad me scripsisti, quoniam ipse uenio, coràm uidebimus.pro Cec. 285 a, Qua de re iure decertare oportet, armis nõ contẽdere. de Or.99 b,Quid,qua re inter eos centumuiri iudicarũt?pro Q.R. 53 a,Qua de re iudex fuisset,testis esset. de Fi.64 a, Nisi inter quos disseritur cõuenit,quid sit, &c.pro Ar.188 a, Quæ iacẽrẽt in tenebris omnia,nisi literarũ lumen accẽderet. Antequã. 193 b,Cũ à quib.de beã retineri, reijcere instituãt.Post 206 a,Neq; solũ id dixit, sed quos ei cõmodum fuit cõpellauit.& 210 a,Vt agerẽtur gratiæ,qui è municipijs uenissent.de D.116 b, In Aequimeliũ misi,qui afferat agnũ,&c.At.212 a,Magis doleo me nõ habere cui tradã, quã habere qui utar. de Cla.183 a,Oratio pro lege Varia quæ inscribitur.et pro Do.223 a,Dico legem istam,quã uocas,non esse legem.In Hor. Quæro nõ quibus reb.intendã animũ,sed quibus remittã.pro S. R.45 b,Nõ eandẽ autoritatẽ habent aduersaria, quã tabulæ.At.127 a,In eadẽ opinione fui,qua reliqui omnes,te, &c.pro S.R.44 a,Homines ista autoritate præditi,qua uos estis.Qu.Fr.300 a,Tua enim quæ fuerit cupiditas tanta nescio.Ep. 173 b,Qua enim prudẽtia es,nihil te fugit. et 200 b, Quod tuũ est iudicium de hominibus.& 231 b,Quæ tua natura est.et 20 b, Qui tu' est amor,etc.et 122 b,Quod maximũ est.et 124 a,Quod solet fieri. de Sõ. 130 b,Quod aũt motũ affert alicui, quòd ipsum agitur aliũde, quãdo finẽ habet motus, finẽ habeat necesse est. Att.90 a,Quod illum soleo hortari.et Qu. F.299 a,Sed quid ego te hæc hortor? & Qu.7 a, Quod est hoc iudiciũ?& 5 b,Nisi tu,quod esset tuũ ius et officium potestasq; docuisses.I.V.240 a, Tu cogita quod hoc genus prædãdi. At.124 a,Respondit se, quod in nũmis haberet, nescire quo loci esset. de Or. 88 a, Quid in Numa Põpilio?nũ quod eloquentiæ uestigium

uestigium apparet?de Orat.113 a,Quid est,inquit,Catule,Cæsar,ubi sunt qui Antoniũ Græcè negant scire?pro Dom.220 a, Quid? sacra Clodiæ gentis cur intereunt, quòd in te est?I. A.168 b,Velim mihi dicas,L.Tarsutius qua facie fuerit?qua statura?quo municipio?qua tribu? Ep.3 b,Quem ego ipsum cum audio,&c.& ad Her.29 a,Quos istos?Ep.256 a, Cui quidem ego amori,&c.& ibid.Quo tamen ipso,&c.I.V.110 b,A' quo mea uoluntas longissimè abhorret:id est,à qua re.& Ep.84 a, In quo id est,in qua re.& 18 a,In quo: id est,in qua parte. Epist.23 a,Ex quo uereor ne,&c.Att.16 a, Nihil mihi nunc scito tam deesse,quàm hominem eum,qui cum omnia communicem.& ibi. Reperire ex magna turba neminem possumus, quo cum iocari liberè possimus. Ep. 77 a,Tamen nemo erat,qui cum essem libentius. et ibi. Pleriq; eorum quibus cum uiuo necessariò. Of.74 a,A' quis malè pugnatum est: id est,à quibus. ad Heren.10 a, Oporteat'ne de ea re iudicium fieri, quæ res in iudiciũ non uenerit.de D.111 a,Num igitur aut aruspex, aut augur,aut uates quis,aut somnians?&c.ad Her.9 a,Num quæ abrogatio?et 7 b,Num qui strepitus exauditus sit. de Fin.49 b, Quis enim est tam inimicus,&c. qui sperat,&c.qui dicat,&c.At.93 b, Sed illum eum futurum esse puto,qui esse debet.& 97 b,Quæ tua prudentia et temperantia est:id est,tanta.

Quis'nam.de In.62 a,Quæsiuit ab eis, quas'nam uirgines formosas haberent.

Quispiam.aliquis.pro Qu.8 a,Pecuniam si cuipiam fortuna ademit,aut,etc.Off.7 a, Si constitueris te cuipiam aduocatum esse uenturum.Att.98 b,Neuter quenquam omnium pluris facit quàm me.Ep.130 a, Vel aliæ quæpiam rationes.Tusc.194 a, Aliquod quodpiã membrũ. de N.77 b,Si grando quippiam nocuit.pro Sest.17 a.

Quisquam.aliquis.I.V.229 a,Tetrior hic tyrannus Syracusis fuit,quã quisquam superiorum.Ep.8 a,Magnitudinem animi tui ne inflectas cuiusquã iniuria. de Or. 126 a,Magis etiam quàm quenquam aliorum.pro Qu. 47 b,Est'ne quisquam omnium mortalium,de quo melius existimes? I.V.251 a,Quisquam omnium mortaliũ hoc faciat?& 132 a,An hoc dubitabit quisquam omniũ? Att.138 a,Quicquam tu illa putas fuisse.

Quisque,quæq;,quodq;,uel quoduis.de N.31 b, Principatus quo nihil in quoq; genere potest esse præstantius. de N.37 b, Cæteræ naturæ suis seminibus quæq; gignuntur.Ep.17 a,Ego quid ad te tuorum quisq; necessariorũ scribat,nescio.de Fin.139 a,Sua cuiusq; animãtis natura est.de Opt.243 a, In cæteris suus est cuiusq; certus sonus.de Fi.130 b, Quod cõprehenditur suis cuiusq; sensibus.de N.60 a,Quũ suo cuiq; iudicio sit utendũ.in Sal. 247 b,Elogiũ Claudij et Pisonis,quo usus est quisq; eorum.Of.30 a,Pictores et poetæ suum quisq; opus à uulgo considerari uult.Postquã.198 a,Nihil dulcius hominum generi à natura datum est, quàm si cuiq; liberi. de Som.130 b,Sed mens cuiusq;,is est quisq;,non ea figura, quæ digito demõstrari potest.Of.49 b,Vt ciuitas sit libera,& non sollicita suæ rei cuiusq; custodia.de A.104 b,Satis superq; est sibi suarum cuiq; rerũ cura.pro Sest. 26 b,Hæc qui defendunt, optimates sunt,cuiusq; sint ordinis.de D.126 b,Signifer orbis unaquæq; pars alia alio modo mouet cœlũ,perinde ut quæq; stellæ in his parti-

bus sunt quoq; tempore.I.A.188 a,In sortitione prouinciarũ quæ cuiq; apta,ea cuiq; obuenit.Ep.78 a, Vt suæ quęq; fortunæ maximè pœniteat.de Fin.130 a,Sciẽtiam suã cuiusq; artis esse.Off.66 a,Quid quemq; cuiq; præstare oporteat.de Am.106 a,Amicitiarum sua cuiq; permanet stabilis & certa possessio.de Or.* Permultos excellentes,in quoq; genere uidebis.de Orat. 95 b, In quo quisq; artificio excellit, is in suo genere Roscius dicitur de Fi.135 b,Cuiusq; partis naturæ et in corpore et in animo sua quæq; uis est.de Ora.70 b, Quamcunq; rem quoq; cognoueris,de ea melius dices,quàm,etc.de Nat. 77 a,Edixit ut quod quisq; à sacris haberet,in suũ quodque fanum referret. At.7 a,& pro Flac.166 a,Quotus enim quisq; est,qui optimi & amplissimi cuiusq; hominis autoritatem magni putet?de Clar.171 b,Multos nobiles quod quisq; potuisset in illam orationem contulisse.Or.216 a, Dicendum est,quibus orationis generibus sint quiq; accommodatissimi:id est,numeri.contra Rul. 65 b,Huic malo pro se quisq; nostrûm mederi debemus. Off.5 a,Ex quo quia suum cuiusq; fit,eorum quæ natura fuerãt cõmunia, quod cuiq; obtigit,id quisq; teneat. de D.166 b, Quæ cuiq; obtigerit hostia, id habet aliquid diuini.& ibid. Quæ cuiq; ducatur sors.

Quisque,cum cõparat.superlat et ordinem significantibus nominibus.pro Qu.R. 50 a, Quo quisq; est ingeniosior,hoc docet laboriosius.At.130 a,Hortor, ut primo quoq; die Luceriam aduenires.de Nat.60 b, Primũ quidq; uideamus. At.120 a,Infimus quisq; propensus in alteram partem.de Or.137 b, Vti quęq; eorũ minimum putant,ita cum primum uolunt dicere.de Fin.138 a, Vt quisq; optimè natus institutusq; est,etc.de Fi.81 a,Optimum quicq; rarissimũ est.Ac.41 b,Recentissima quæq; sunt correcta & emendata maximè.Tus.164 b,Sed nescio quo pacto doctiss.quisq; contẽnit.de In.84 a,Grauissima quæq; causa uehementissimè necessaria est. de Or.94 b,Vt quisq; optimè dicit,ita maximè dicẽdi difficultatẽ timet. Ep. 61 a, Tertio quoq; uerbo orationis suæ me appellabat.pro R.P.128 a, Modo nobis inspectãtib.in iudicio Gabinij,tertio quoq; uerbo excitabãtur.I.V.136 b,Quinto quoq; anno Sicilia cẽsetur.& I. P.81 b,et At.94 b,Tricesimo quoq; die.Off.30 a, Veri etiã poetæ suum quisq; opus à uulgo considerari uult.

Quisquiliæ,arũ.sordes.At.12 a,Caluus et spongia & cæteræ huiusmodi quisquiliæ.et pro Sest.22 b.l. Emissitiæ.

Quisquis.de Cl.188 a,Plus enim attulit,&c.quisquis est ille,si modò est aliquis,qui,&c.

Quiuis,quilibet.de Cl.185 a,Tantum detraxit, quantum non quiuis unus è populo.sed existimator,doctus et intelligens posset cognoscere. pro Cec. 296 b, Si tu solus aut quiuis unus impetum in me fecisset.& ibi.a, Aut colonus,aut cliens,aut quiuis,qui,&c.In Sal.272 a,Vt lutulentus sus,cum quouis uolutari.pro Qu.15 a, Quiuis ut perspicere possit.de Opt.243 a,Poematum suũ quod uis est diuersum à cæteris.de In.60 b,Nam ex ijs rebus, quæ personis atq; negocijs attributæ sunt, quæuis amplificationes & indignationes nasci possunt.

Quò.Attic.121 a,Ipse ne quò inciderem, reuerti Formias. 120 b,Qui autem & quò nihil scimus.& Ep.151 a, Nec quò progredi uelles exploratum satis habebat. contra Rull. 80 b, Tu non definias,quò colonias? in quæ loca

Universidad de Deusto
Biblioteca

deduci uelis? I.V.152 d, Est certus locus, certa lex, certū tribunal, quò hoc referetur. pro Se. 9 b, Quid hoc homine facias? aut quo ciuem importunum referres? I. V. 136 a. Primùm quò tātam pecuniā? deinde quamobrem censores ad statuam tibi conferebant. et 145 b, Quo tibi tātum opus fuerit, quæro. pro Cæl. 48 b, Si tam familiaris erat, quàm tu esse uis, dixit profectò, quo uellet aurū. Ep. 106 a, Mārtis uerò signū quo mihi pacis autori? At. 119 a, Quo igitur hæc spectat oratio. de Orat. 151 a, Quorsum hæc spectat oratio? de D. 135 b, Iam uerò quò pertinēt ænigmata somniorū? At. 155 a, Quod scribis nō quo aliunde audieris, sed te ipsum putare, me, &c. de Or. 137 a, Non quo libenter malè audiam, &c. sed quia, &c. Ep. 81 a, Non quo ego certò sciam, sed quod, &c. et 150 b, Non quo unquam dubitasset, etc. pro Qu. 1 b, Nō eo dico C. Aquili, quo mihi ueniat in dubiū tua fides. de Fi. 90 b, Quo magis hoc nobis faciēdum est. pro Qu. 1 a, Quæ quo plura sunt, eo te meliori mēte nostra uerba audire oportet. pro Q. R. 50 a, Quo quisq; est ingeniosior, hoc docet laboriosi⁹. et 120 b, Sed quo est illa magis diuina, eo maiore à te dolore diuellor. Ep. 57 a, Quo minus familiaris sum, hoc sum ad inuestigandū curiosior. & 57 b, Quo facilius posit, etc. hoc est adhuc tardior.

Quoad. donec, usq; dum. At. 117 a, Quod me admones, ut me integrum quoad posim seruem, gratum est. de Ora. 335 b, Omnia cogitando, quoad facere potui, sum prosecutus. Att. 117 a, Ego me ducem in ciuili bello, quoad de pace ageretur, nolui esse. Ep. 118 b, Quoad is numerus effectus esset. de In. 82 b, Ille naui quoad potuit, est opitulatus. & 64 b, Quoad fieri posit. At. 178 a, Tu tamē uelim ne intermittas, quoad eius facere poteris, scribere. Ep. 31 b, Si eam quoad eius facere potueris, quā expeditissimam mihi trades et 65 a, Vt quoad eius fieri possit, præsentiæ tuæ desiderio meo labore minuatur. I. C. 114 b, Quanquā quoad fuit in urbe, eius cōsilij obstiti. contra Rul. 61 a, Videte nūc quoad fecerit iter apertius quā antea. Of. 1 a, Tamdiu autem uelle debebis, quoad te quantū proficias, nō pœnitebit. Ep. 47, Hactenus existimo, &c, quoad, &c. Qu. Fr. 291 b, Eatenus, etc. quoad, &c. cont. Rul. 89 b, & I.V. 164 b, Vsq; eo quoad, &c. Tusc. 227 a, Cognoscere aliqua, quoad possint ab homine cognosci. pro Do. 241 a, Id sperasti, rempub. diutius, quàm quoad mecum simul expulsa esset, esse laturam? pro Ar. 185 b, Quoad longissimè potest mēs mea respicere spaciū præteriti tēporis. Ep. 209 b, Operamq; des, quoad tibi æquum & rectū uidebitur, ut, &c. Ep. 123 b, Primùm ei te commodes, quoad fides tua dignitasq; patietur. At. 248 b, Quousq;, inquies? quoad erit integrū, erit autē usq; dum ad nauem. I. A. 231 b, Mihi Antonius peruenisse uidetur, quoad progredi potuerit fieri hominis amētia. de L. 258 b, Iurisconsulti ius ciuile eatenus exercuerunt, quoad populo præstare uoluerunt.

Quocirca. unde, ex quo, quo, itaq;, quamobrē. de Di. 99 b, Quocirca bene ad matores nostros senatus decreuit, &c. et de Se 100 a, Quocirca, si sapientiā meam admirari soletis. & At. lib. 10, Quocirca hæ sunt breues, etc.

Quocunque, adu. I.V. 270 a, Quocunq; uenerint, hanc sibi rem præsidio sperant esse futuram.

Quocunque tempore. quandocunque, quoq; tempore. Epistol. 16 a, Sed quocunque tempore mihi potestas tui

præsentis fuerit, &c.

Quòd. quia, quo. I.V. 228 a, Vrbs, quæ quod in ea Fortunæ sanū fuit, Tyche nominata est. At. 24 b, Feci⁹ mihi pergratum, quòd Serapionis librū ad me misisti. & 125 b, Gratissimum mihi est, quòd quæris. de Fin. 85 b, Bene facis, inquit, quod me adiuuas. In V. 171 a, Propter hanc causam, quod, &c. At. 24 a, Hoc ipso, quòd, etc. Att. 102 a, De animo meo erga te, bene facis quòd nō dubitas. de Leg. 184 a, Sanè gaudeo, quòd te interpellaui. I. V. 208 a, Nō tibi obijcio, quòd hominē omni argento spoliasti. Att. 17 b, Atq; hoc loco illud non queo præterire, quòd cum de consularibus mea prima sors exisset, senatus rem tinendum me in urbe censuit. & prò Cl. 57 b, Præterea quòd eā domū sibi delegit, in qua, &c. Tusc. 205 a, Sed se uidere, quòd paucis annis magna accessio facta est. de Di. 119 b, Cato mirari se dicebat quòd non rideret aruspex aruspicē cum uidisset. Ep. 115 b, Illud mihi occurrit, quòd discesit, etc. de Leg. 162 b, Illud extremū est, quòd rectē uiuēdi ratio meliores efficit. et ib. Atq; hoc in omni disputatione sic intelligi uolo, quòd dicā naturam esse, &c. ad Her. 5 a, Hoc modo in loco communi per amplificationem iniiciemus: quòd si hoc feciſſet, tamen ei ignosci conueniret, &c. Ep. 48 a, Facilè apparet, quod me colat. Qu. Fr. 319 a, Epistolā, in qua primùm erat, quòd antiquior dies in uuis fuisset ascripta literis, quam in Cæsaris. I.V. 233 b, Ea enim scripta est, quòd iste ut gis neminē cecidisset. At. 51 b, Accedit aliud incōmodū, quòd illa opinio, etc. Att. 194 a, Ad Siccā scripsi, quòd utatur L. Cotta. de N. 29 a, & b, Apparet quòd aliud à terra sumpsimus, aliud ab humore. Of. Equidē illud admiror, quòd qui proprio nomine per duellis esset, is maduerto, quòd hostis uocaretur. Ep. 108 a, Memini, quòd mihi despere uidebare. Qu. de Pet. 208 a, Memini quòd nulla in re illis unquam molestus fui. I.V. 230 b, Iam illa præterībo, quòd ista absfulit mēsas, etc. Ep. 112 b, Accessit huc q; pò stridie ille uenit. de N. 73 b, Addo hūc, quò mihi pater misit, etc. At. 120 a, Omitto illa uetera, quòd ipsū in rep. ille aluit, auxit, armauit. Att. 127 b, Mea quod sēper fuit sententia primū de pace, deinde, etc. meum misse te arbitror. de Cl. 190 b, Hoc ipsum etiā posui pro argumento, quòd ille solitè egisset. pro Qu. R. 31 a, Tu Qu. Ros. pro opera, labore, quòd cognitor fuisset, quòd ua ainonia obisset, rogasti, ut, etc. At. 177 b, Audebo petere abs te, q. te oro, ne existimes, etc. de Cl. 192 b, Illud minus miro, quòd cōgessisti operarios oēs. de Ar. 248 b, Quod si tu uoluisses, etc. haud scio, &c. Ep. 197 a, Quod ni ita putarem, ipse perscriberem. Ep. 235 a, Quòd utinā minus uitæ cupidus fuissem. & I.V 121 a, Quod ego nisi, &c.

Quod si, pro tum si. Ora. 201 b, Quod si in philosophis tantum interest quemadmodū dicas, quid tandē in causis existimandum est. Ep. 55 a, Quod si nullum haberes sensum nisi oculorū, prorsus tibi ignoscerem, si quos nolles uidere. Ep. 96 a, Quod si mihi permisisses, cōmodius, festiū, &c. de Cl. 175 a, Quod si omnia, &c. cōmodius, etc. At. 85 b, Quod si cuipiam, huic tamen non. Qu. Fr. 290 b, Quod si tibi bellum administranti uiderē, &c. tremerem animo, &c. Item, Quod si quis est qui, &c. pro Ar. 188 b, Quod si non, &c. tamen, &c.

Quod si ipsi neq; attingere, &c. tamen, &c.

Quodammodo. de Orat. 107 a, Vocem ab acutissimo sono usq; ad grauissimū recipere, & quasi quodammodo colligere. de Clar. 189 a, Voce, motu, forma etiam magnifica quodammodo. (&c.

Quoi, pro cui. de L. 182 b, Quoi auro dētes uincti essent,

Quoius. pro cuius. de L. 166 b, Ad finē bonorū quò referuntur, et quoius adipiscēdi caussa sunt faciēda omnia.

Quo magis, ut magis. de In. 78 b, de N. 63 b, Quo magis cogito, eo minus intelligo. & pro S.R. 29 b, Quo minus, &c, eo magis, &c. pro S.R. 32 a, Tenuitas huius eo magis elucet, quo magis occultatur.

Quo magis sine eo, et quo minus post rei expositionē epiphonematicōs. de Of. 6 a, Est autē in hoc genere molestiū, q. in maximis animis, splēdidissimisq; ingenijs plerūq; existat honoris, imperij, potētiæ, gloriæ cupiditas.

Quo magis cauendū est ne quid in eo genere peccetur.

Quo minus. quo secius, ut nō. de In. 78 a, At. 23 a. Nihil desideramus, quo minus Epeirum ipsam possidere uideamur. de Or. 107 b, Neq; repugnabo quo minus omnia legant, &c. Att. 173 a, Nihil te deterreo, quo minus id disputes. de Cl. 175 a, Vacationē augures, quo minus iudicis operā dent, non habere. I.C. 114 a, Quæ religio C. Mario nō fuerit, quo minus C. Glaucia prætorē occideret. pro Do. 229 b, Nihil de me tulistis, quo minus essem in ciuiū numero. I.V a. Nemo se anteponat, quo minus reus fiat. Ep. 172 a, Interpellat me, quo minus honoratus sim, dū ne interpellet, quo minus resp. antè defendatur. & 36, Illud nō perficis, quo minus tua causa uelim. Tusc. 168 a, Mors nō deterret quo minus, etc. Ep. 93 b, Nō eo res me deterruit, quo minus, &c. Ep. 4 b, Nemo est qui nesciat, quo minus discesio fieret, per aduersarios tuos esse factum. Ep. 114 b, Tanquā nihil denegatū sit ei, quo minus quā paratissimus esset. ad Her. 4 b, Impedimēto est quo secius feratur lex. Off. 15 a, Quæ eo faciliora sunt philosophis, quo minus patēt multa in eorum uita quæ fortuna feriat, & quo minus multis rebus egēt. de Or. 91 a, Nullis terminis circūscribit ius suū, quo minus ei liceat uagari quò uelit. I. P. 87 a, Nemini ciui ulla, quo minus adesset, satis iusta excusatio est uisa.

Quomodo. quo pacto, quemadmodū, qua ratione, qua uia, ut. de Orat. 110 a, Vt enim quæras omnia, quomodo Græci ineptiū appellēt, nō reperies. Ep. 30 b, Si resp. tibi narrare potuisset, quomodo sese haberet, non facilius, etc. Ep. 20 a, Hæc negocia quomodo se habēt, ne epistola quidē narrare audeo tibi. de Or. 123 a, In hac arte nulli est præceptū, quomodo uerū inueniatur, sed tantum est, quomodo iudicetur. de Ar. 245 a, Et suā concio risit hominē, quomodo ipse gloriari solet ducētis confixum senatusc̄onsultis. pro S.R. 19 b, Postulatio breuis (et quomodo mihi persuadeo) aliquanto æquior. cont. Rul. 76 a, Sed ita me consulē feciſtis, quomodo pauci in hac ciuitate facti sunt. Tusc. 232 a, Et quomodo hoc, &c. sic illud, &c. pro Qu. 16 b, Quem quomodo nūc intēdit, ne uiuit quidē tū putabat. ad Br. 91 a, Quomodo equidē credo, quod, etc. quomodo aūt multi suspicātur, ne te, &c. quod ego nō credo. de N. 67 b, & Att. 133 a, & 204 b, Quomodo nūc quidē est. Qu. Fr. 307 a, Quomodo res se habet, nō est facillima. & Ep. 98 a, Quomodo homines dicūt. At. 101 a, Cæsar quomodo exultat in uictoria. Qu. de Pet. 212 a, Cū id petitur, quod honestè promitte re nō possumus, quomodo siquis roget, &c. Att. 204 b,

Nā quomodo nūc est, pedē ubi ponat in suo non habet. pro S.R. 25 a, Illa quomodo crimen commentitiū cōfirmaret, nō inueniebat: ego res tam leues, qua ratione infirmē ac diluā, reperire nō possum. de Or. 121 a, Illud ad uos Cotta & Sulpiti, quomodo nunc se istorū artes habent, pertimescenda est multitudo causarum. l. Quam.

Quomodocunq;. ut ut, utcunq;, quoquo modo, quocūq; modo, quib. rebus posis. Or. 203 a, Et poterit, quocunq; modo postulabit, causam causa dicere. Ep. 238 a, Quomodocunq; res se habet, poteris, etc. pro Clu. 27 b, Aliquem quibus rebus posis adiuuare.

Quondā. quodā tēpore, fuit quoddā tēpus cū. de In. 42 a, Apud maiores nostros. (. Nuper hoc tēpore. de In. 62 a, Crotoniatæ quondā, cū florerēt omnib. copijs, etc. et ibi. b, Etenim quodā tēpore Crotoniatæ antè steterunt, etc. pro S.R. 44 b, Populus Rom. qui quondā in hostes lenissimus existimabatur, hoc tēpore, etc. pro Pom. 8 a, Medea illa ex Pōto quōdam profugisse dicitur. I. A. 218 a, Brutus homo quōdā illius generis atq; nominis natus ad rēp. liberandā. de Or. 87 a, Ea quæ quondā accepi in nostrorū hominū disputatione esse uersata. et 96 a, Cōsuetudo mea qua quondā solitus sum uti. de Cl. 181 a, Curionē quōdā cōcio reliquit. Ac. 3 b, Et aliàs sæpe, et quōdā in Hortensij uilla. pro Fl. 166 b, Quondā de biennio aut de breui tēpore. et Antequā. 195 a, & At. 26 b, 27 a, & de Fin. 51 b, Omnia ferè quæ sunt cōclusa nūc artib. dispersa & dissipata quondam fuerunt. Att. 156 b, Is qui nos sibi quondam ad pedes stratos non subleuabat.

Quoniā. pro eo quod quādo. Tu. 173 a, Qui sortis est, idē est fidēs, quoniā cōfidens mala consuetudine in uitio ponitur. & Ep. 50 b, Tamen ei moriendū fuit, quoniā homo nata erat. pro Pla. 276 b, Et quoniā tu ita uis nimiū me gratum esse, concedā. pro Fl. 160 b, Vbi ergo crimē est? quoniā quidē furtū nusquā reprehēdi, etc. pro S.R. 23, Quoniā quidē suscepi, nō deero. de Or. 103 a, Tolerabilius est sic dicere, ut quoniā dicēdi facultas, &c. sic boni oratoris, multa aurib. accepisse, &c. de Or. 107 b, Quāquā quoniā, etc. Ep. 19 b, Quāobrē, quoniā, &c. I. A. 189 a, Quapropter quoniā, &c. aliquando, &c. At. 21 b, Quoniam quidem, quæ nos scribimus, te delectāt.

Quo pacto. quomodo, quemadmodū. de In. 67 a, pro Qu. 10 a, Quemadmodum, &c. & quo pacto, &c.

Quoquam. I.V. Act. 4, O' Verrea præclara, quoquam si accessisti, quo non attuleris tecum istum diem.

Quoque. etiam. pro R.P. 128 a, Si ita feciſſem, me scilicet maximè, sed proximè illum quoq; fefellisse m.

Quoquo. quocunq;. contra Rull. 80 a, Hic ager quoquo precio coemptus sit, tamen ingenti pecunia uobis inducetur. pro Do. 218 a, Dicam ipso audiente, quoquo animo me auditurus est. pro R.P. 26 a, Quæcunq; mēs illa fuit Gabinij, is quoquo consilio fecit, fecit certè suo. de Or. 139 b, Aut quoquo animi uitio dictum sit.

Quoquomodo. quomodo, quocūq; modo, quacūq; ratione, omni ratiōe. pro Mil. 119 b, Stet hæc urbs præclara, quomodo de me merita erit. Off. 76 a, Etiā tēperantiā inducunt, nō facillimè illi quidē, sed tamen quoquomodo possunt. Itē ibid. Atq; in his trib. generib. quoquomodo possunt, non incallidè tergiuersantur. et ibi. Fortitudine quoq; aliquo modo expediunt. At. 128 b, & 24 b, Pridie quoquomodo poterā scripserā, &c. At. 120 b,

Universidad de Deusto
Biblioteca

Quoquo modo ea res huic quidem cecidit. In Valin. 36 b, Ego legibus tuis, quoquomodo latæ sunt, pareo. Ep. 135 a, Vt quoquomodo te liberarem. In Ant. 109 a, Fuit aliquis casus quem tulimus, quoquomodo ferendus fuit. pro R.P. 126 b, Quoquomodo potero me expediam. de D. 111 b, Quocunq; enim modo nos gesserimus, fiet tamen illud quod futurum est. Ep. 5 a, Quoquomodo quidem se res habeat. et 55 b, Quoquomodo res se haberet. At. 121 b, Quoquomodo nunc est, non est, &c. In C. 119 a, Quacunq; ratione placet. & ibid. Omni ratione. de Or. 121 a, Quomodo, pro quoquomodo.

Quoquotempore. quandocunq;. Att. 136 a, Aduentus noster illi, quoquotempore fuerit, erit gratus.

Quoquouersus, uel quoquouersum, in omnẽ partem. In Ant. 224 a, Vtiq; locum sepulchro in campo Esquilino C. Pansa consul, seu quo alio in loco uidetur, pedes triginta quoquouersus designet.

Quorsum uel quorsus, quò, ad quid. Tusc. 160 b, Quorsum igitur hæc spectat oratio? Ep. 181 b, Quorsum igitur hæc oratio longior? quid, &c. et de Or. 151 a, Quorsum igitur hæc spectat tam longa, & tam altè repetita oratio? et In An. 223 a, Quorsum hæc omnis spectat oratio? Post. 198 b, Quorsum igitur hæc disputatio? quorsum? ut, &c. de N. 71 b, Vestri hæc confirmant, interpretando quorsum quicq; pertineat. At. 51 b, Verebor quorsum id casurum esset. At. 113 b, Hæc intelligentur, quorsum eusura sint. pro Qu. R. 52 b, Quorsum recidat responsum tuum, non magnopere laboro. At. 145 a, Videamus illius rationes quorsum fluant. Att. 153 a, Videamus hoc quorsum cuadat. de Leg. 156 b, Quorsum tandem aut cur ista quæris? & 168 b, Sed quorsum hæc pertinent. At. li. 2, Tanto in odio est omnibus, ut quorsus eruptura sit, horreamus. de Clar. Quorsus inquam is huc. de L. lib. 1, Quorsus hæc pertinent.

Quot. Attic. 59 b, Qui tot annos quot habet, designatus consul fuit, nec fieri Cos. potuit. de Orat. 201 b, Quot oratorum genera, &c. totidem orationis sunt. de Orator. 121 a, & 163 b, Si in personis ponitur, quot homines, tot causæ. Tusc. 174 b, Cras autem & quot dies erimus in Tusculano, agamus hæc. Acad. 11 a, In his quale sit id quod percipi possit, totidem uerbis, quot Stoici. Tusc. 166 b, Quot, quantas, quàm incredibiles calamitates hausit.

Quotannis. singulis annis, omnibus annis, in singulis annis. de N. 46 a, l. V. 135 a, Siculi ex censu quotannis tributa conferunt. & Or. 211 a.

Quotcunque. de Le. li. 3, Huic potestate pari quotcunq; Senatus creuerit, populus ue iussit, tot sunto.

Quotenus, a, um. Attic. 197 b, Is opinor ita partes fecit in ripa, nescio quotenorum iugerũ, ut certa precia constitueret.

Quotidianus, a, um. communis, assiduus. Epist. 2 a, Nam cùm in sermone quotidiano, tũ in senatu palàm sic egit causam tuam, etc. Luc. Ep. 70 b, Tu nõ intelliges, te quæ relis quotidianis nihil proficere? de Or. 105 a, Præbere alicui uictum quotidianũ in Prytaneo. Tusc. 242 b, Quotidiano cultu atq; uictu. de Or. 101 a, In usu quotidiano, et in usu quodam communi. l. Vsus. de In. 80 a, et de Or. 101 b, In sermone quotidiano. de Orat. 160 b, Vulgaris, quotidianus, peruagatus. At. 131 b, Non dubito quin tibi odiosæ sint epistolæ quotidianæ. Att. 284 b, Audire aliquid de te, non solium usitatum, sed etiam quotidianum est. de Fat. 140 b, Primò illa quæ erant quotidiana, et quasi legitima nobis, de pace dicta sunt. I. P. 93 a, b, In hac quotidiana assidua urbana uita.

Quotidie. singulis diebus, in dies, in singulos dies. At. 71 a, Quotidie, uel potius in singulos dies, breuiores literas ad te mitto. pro Do. 236 a, Cùm mihi summa et quotidie maiora præmia in repub. fore putabas. Att. 175 b, Quotidie Balbi ad me literæ languidiores. Ep. 85 a, Me quotidie Cæsar magis amplectitur. Quin. Fr. 323 b, Commitiorum quotidie singuli dies tolluntur obnunciatione bus. In Ant. 153 b, Quotidie magis magisq; perditi hominibus minabantur. ad Brut. 289 a, Obdurescunt quotidie magis boni uiri. & At. 188 b, Et id quotidie magis. Quotidie Fr. 319 b, Quod scribis te à Cæsare quotidie plus diligi. immortaliter gaudeo. pro Cæl. 37 b, Lex, quæ de seditiosis ciuibus quotidie quæri iubeat: id est, quocunq; die, etiam festis diebus.

Quoties. uel quotiens. pro Mil. 109 a, In V. 138 a, Verum quoties & quot nominibus auferes? & de Orat. 107 a, Toties quoties præscribitur. I. C. 100 b, Quotiens iam quotiens iam tibi exorta est sica ista de manib. Ep. 6 a, Quoties mihi certorum hominum potestas erit, &c. et 99 a, Toties, &c. quoties, &c.

Quotiescunq;. quocunq; tempore, quandocunq;. In C. 99 b, Quotiescunq; me petisti, per me tibi obstiti. pro Do 227 b, & de Or. 121 a, Senatus quotiescunq; etc. toties, &c. pro Sest. 28 b, Is quotiescunq; me uiderit, ingemiscet. Epist. 16 a, Sed quocunq; tempore mihi potestas tui præsentis fuerit, &c.

Quotquot. Epist. 178 b, Peream, si te omnes, quotquot sunt, ferre poterunt. de In. 80 b, Si duæ leges, si plures aut quotquot erunt.

Quotus, a, um. de Or. 161 a, Quotus enim quisq; est, qui teneat artem numerorum ac modorum? et At. 7 a, Quotus enim quisq;, qui epistolam paulo grauiorem ferre posit. et de Na. 17 a, Quotus enim quisq; formosus est? Tusc. 177 a, Quotus enim quisq; philosophorũ inuenitur qui sit ita moratus ut ratio postulat. pro El. 166 a, Quotus enim quisq; est, qui hãc in rep. sectã sequatur? pro Pl. 272 b, Quotus enim quisq; disertus, quotus quisque iuris peritus. de D. 119 a, Quota enim quæq; res eorum prædicta ab his? l. V. 179 b, Quotus erit isse denarius, qui nõ sit deseredus? id est, an bini, uel terni, uel deni. At. 144 a, Sciebam enim de quoto anno, et quantum in solo solere quærere. pro L. 141 a, Quotus enim istud quisq; fecisset ut, &c. Itẽ, At fuit fama, quotus quisq; eã fugere potest in tam maledica ciuitate? ad Her. 22 b, Ne quando perturbatione ordinis impediamur, quo sectus quoto quoq; loco libebit, ponimus, &c. & 22 a, Vt in quãlibet partẽ quoto quoq; loco libebit, ponimus, &c.

Quousque. quamdiu, quem ad finem, quoad, quatenus. At. 12 b, Quousq;, inquit, hunc regem feremus? & 248 a, Quousq; ludemur? et b, Quousq; inquies? quoad erit integrum, erit autem usquedum ad nauem. de Som. 128 a, Quæso, inquit ille, quousq; humi defixa tua mẽs erit? I. C. 97 b, Quousq; tandem abutère Catilina patientia nostra? & pro Fla. 160 b, Quousq; negociabere? pro Pla. 257 a, Quousq; ista dicis?

R

Litera quæ Græcis ῥῶ dicitur. de D. 128 b, Demosthenem scribit Phalereus, cum ῥῶ dicere nequiret, exercitatione feciſſe, ut planiſsimè diceret. Or. 212 a, Ex usu dicunt & è rep. quod in altero uocalis excipiebat, in altero erat asperitas, nisi literam sustulisses: Epist. 35 a, Ex ratione itineris.

Rabidè. furenter, rabiosè. Tusc. 231 b, Omnia rabidè appetens, cum inexplebili cupiditate.

Rabidus, a, um. rabiosus, furens. In Ar. Vel toto spirans rabido de corpore flammam. & ad Her. 39 b, Iste aspectu rabido circumspectans huc & illuc.

Rabies, ei. furor. In Sal. 273 a, Quòd ista inusitata rabiè petulanter in uxorem meam inuasisti. et Tusc. 204 a, Hecubam putant propter animi acerbitatem quandam & rabiem fingi, in canem esse conuersam. Tusc. 220 b, Neq; eos existimet sine rabie quicquam fortiter facere posse.

Rabiosè. rabidè, furiosè. Tusc. 319 b, Nihil ne in ipsa quidè pugna iracundè rabiosè ue fecerunt. (. Leniter, quietè.

Rabiosulus, a, um. Ep. 102 b, Primas illas rabiosulas satuas dedisti.

Rabiosus, a, um. rabidus. Tusc. 219 b, Vide ne fortitudo minimè sit rabiosa, sitq; iracundia tota leuitatis.

Rabula, læ. causidicus, rabiosus et ineptus. Or. 201 a, Non enim declamatorem aliquẽ de ludo, aut rabulam de foro quærimus. de Orat. 102 a, Non enim causidicum nescio quem, neq; proclamatorẽ aut rabulam conquirimus de Cl. 180 b, Rabulæ, qui et indocti planè, aut inurbani aut rustici fuerant.

Radians. tis. radiatus. In Ara. Stellæ sub pedibus stratæ radiantis aquari. Orat. 211 a, Hoc motu radiantis etesiæ in uada ponti.

Radiatus, a, um. radians. de D. 89 b, Orbis flammeus radiatus. Accij. de Or. 157 b, Lumen radiatum. Ennij.

Radicitùs. stirpitùs, funditùs. de N. 25 a, Epicurus ex animis hominũ radicitùs extraxit religionẽ. et de Fi. 70 a, Tollere atq; extrahere aliquid radicitùs. Tusc. 173 b, Hãc excutere opinionem mihimet radicitùs uolui. pro Do. 220 a, Radicitùs euellere omnes actiones alicuius.

Radicula, læ. parua radix. de D. 136 b, Draco radiculam in ore ferens, &c. bis.

Radius, dij. luminis quasi iaculum. de Fin. 142 b, Vt stellæ in radio solis, sic bona corporis in uirtutum splendore cernuntur quidem. In Ar. Et quantum radios iacimus de lumine nostro. de Vn. 198 a, Globosum, cuius omnis extremitas paribus à medio radijs attingitur. Att. 24 a, Cyrus aiebat, radiorũ διαφόρους latis luminibus, non tam esse suaues. l. Fenestra.

Radius, Geometræ instrumentum, seu uirga, qua lineas ducit. Tusc. 241 a, Humilem homunculum à puluere & radio excitabo, id est, Archimedem.

Radix, cis. stirps. de Fi. 123 a, Videmus ea quæ terra gignit, corticibus & radicib. ualidè seruari. Off. 41 a, Vera gloria radices agit, atq; etiam propagatur. Tusc. 193 a, Non solum ramos amputare miseriarum, sed etiam radicum fibras euellere. & ibi. Ita sunt stirpes altæ stultitiæ. pro Cæl. 40 a, Nisi tot uitiorum tãta immanitas quibusdam uirtutis radicib. niteretur. l. A. 193 b, Virtus est una alnissimis defixa radicibus, quæ nulla unquã ui labefactari

potest. & Bru. 287 b, Malum, quod fundamentũ et radices habeat altiores. At. 165 a, Nam habẽt suas radices quas tamen euellerẽ, si possem. cont. Rul. 29 b, In Massici radicibus. & Antequam. 196 b, In radice palatij.

Rado, dis. de Legibus, 182 a, Mulieres genas ne radunto. pro Quin. Ros. 48 a, Qui capite et supercilijs semper est rasis.

Ramulus, li. de D. 105 b, Ramulum adductum, ut remissus esset, in oculum recidisse.

Ramus, mi. de Ora. 159 a, In arboribus truncus, rami, folia. In Arat. Denudat solijs ramos & cortice truncos. pro Cec. 296 b, Qui prætereuntes ramum defringerẽt arboris.

Rana, næ. de N. 51 a, Ranæ marinæ dicuntur sese obruere arena solere. At. 246 a, Ranæ enim ὑπορύσσουσιν.

Rancidus, a, um. L. Subrancidus.

Ranunculus, li. rana. Epist. 104 a, de D. 83 a.

Rapacitas, tis. cupiditas rapiendi. pro Cæl. 40 a, Quis in rapacitate auarior?

Rapax, cis. prædo. I. P. 93 b, Iste crudelis olim furunculus, nunc uerò etiam rapax. & Sal. in Cic. 271 a, Manus rapaces. I. V. 148 b, Furem aliquem aut rapacem accusaris. de Am. 105 b, Nihil est appetentius similium sui, nihil rapacius quàm natura. de Nat. 64 b, Europam Libyamq; rapax ubi diuidit unda.

Rapidè. uelociter. de Orat. 208 b, Quod cum rapidè feratur, sustineri nullo modo potest. de Leg. 170 a, Rapidè dilapsus.

Rapidus, a, um. uelox. de Fin. 64 b, Nusquam orationem rapidam coerceas.

Rapina, næ. furtum quod per uim fit. I. C. 106 b, Nihil cogitant nisi cædes, incendia, rapinas. & Off. 44 a, Atq; etiam largitionem sequuntur rapinæ. Epist. 188 a, Spes prædæ ac rapinarum. Ep. 138 a, Si qua uis, aut si quæ rapinæ fieri cœperint.

Rapio, pis. uoco, prædor, traho, abripio. Of. 3 a, Cùm utilitas ad se rapere, honestas contrà reuocare uidetur. Ep. 99 a, Essedum aliquod rapias, ad nosq; recurras. I. C. 102 a, Quò te ista tua cupiditas effrenata rapiebat. Off. 40 b, Cũ aliqua his ampla & honesta res obiecta est, totos ad se conuertit, et rapit. et de Fin. 64 b, Cũ fertur quasi torrẽs oratio, multa cuiusq; modi rapit, etc. de D. 103 a, Et ad diuinarum rerum cognitionẽ cura omni studioq; rapiuntur. de Ar. 256 b, Ad quem metum si deorũ monitis non duceremur, tamen ipsi nostro sensu cõiecturaq; raperemur. Off. 56 a, Detrahere aliquid alteri, & rapere ad se cõmoda alterius. l. P. 92 a, Cupiditate cæca prædæ ac rapinarũ rapi. de L. 178 a, Opinionib. uulgi rapimur in errorẽ. pro Pom. 7 b, Classis quæ ad Italiã studio inflãmato raperetur. Oct. 330 b, Illũ hostem accersitum ad bona populi Rom. rapienda. l. A. 193 a, Sed spes rapiẽdi atq; prædandi cæcat animos. Ep. 198 b, In Græciam desperata libertate rapiebar. Tusc. 230 b, Cũ cæteræ uirtutes ad tortorem rapiantur. de Or. 130 b, Vita eorũ, qui ob facinus ad suppliciũ rapiendi uidẽtur. Of. 20 a, ὃ ἐστιν quæ hominẽ huc et illuc rapit. Of. 40 b, Ad quas plerique inflammati auiditate rapiũtur. l. A. 172 a, Latrones tantum habent, quantum rapere possunt. contra Rul. 88 a, Marianus tribunus pleb. qui nos Syllanos in inuidiã rapit. ad Her. 2 a, Rapere aliquem in odium. de Fin. 94 a,

Universidad de Deusto Biblioteca

Cum de rebus grādioribus dicas, ipsæ res uerba rapiūt. Ep.261 a, Cùm Cæsar amētia quadam raperetur. Epist. 165 b, Rapere consilium alicuius in cōtrariam partem.

Rapserit, pro rapuerit antiquum uerbum. de L.174 a.

Raptim, cursim, succisiuis (ut aiunt) operis. At.28 a, Hæc scripsit raptim. et pro Dom.241 b, Cùm ille ageret raptim & turbulentè illam rem. ad Her.40 a, Iste se raptim domum suam conijcit.

Rapto, as. pro Dom.125 a, Vxor mea quam uexauistis, raptauistis, omni crudelitate lacerauistis. Tus.171 a, Quadrijugo curru raptari.

Raptatus, a, um. pro Sest.28 a, Euersa domus est, fortunæ uexatæ, dissipati liberi, raptata coniunx.

Raptus, a, um. Tusc.161 b, Ganymedes à dijs raptus.

Raptus, us. stuprū. I.V.225 a, Raptus uirginis. Tusc.225 a, Quis de Ganymedis raptu dubitat quid poetæ uelint?

Rarenter. pro rarò, teste Charisio lib.2.

Raritas, tis. de N.53 b, In pulmonibus inest raritas quædam, & assimilis spongijs mollitudo.

Rarò, rarenter, insolenter, non sæpe, minus sæpe. ad Her. 19 a, pro S.R.24 b, Hoc maleficium ita rarò extitit, ut si quando auditum sit, portenti ac prodigij simile numeretur. de In.51 b, Deinde id euenire uulgò soleat, an insolenter & rarò.

Rarus, a, um. quotus, paucus. de Som.129 b, Vides habitari in terra raris et angustis locis. de Am.108 b, Qui igitur in utraq; re constantem se præstiterit, hunc ex maximè raro hominum genere iudicare debemus. de Fin.81 b, In omni re optimum quidq; rarissimū est. de Am.111 a, Omnia præclara, rara. de In.97 b, Oportet autem animaduertere, ne cum aliter multa sint iudicata, solitarium aliquod aut rarum iudicatum afferatur. Top. 226 b, Rarum, singulare.)(.Vulgare.

Rasus, a, um. abrasus. pro Qu.R.48. l. Rado.

Ratio, onis. consilium, mens, modus.)(.Libido. Off. 20 b, Duplex est enim uis animorum atq; naturæ: una pars in appetitu posita est, quæ est Græcè ὁρμὴ, quæ hominem huc & illuc rapit: altera in ratione, quæ docet et explanat, quid faciendū fugiendum'ue sit, ita fit ut ratio præsit, appetitus uerò obtemperet. de Nat. 35 a, Ratio est, quæ præstat omnibus. de Leg.172 b, Omnia quæ rationem habent, præstant ijs quæ sunt rationis expertia. de Nat.73 b, Motus celer cogitationis, acumen, solertia, quam rationem uocamus. Aca.7 b, Ratio quasi quædam lux lumenq; uitæ. & Tusc. 185 b, Domina omnium & regina ratio. de Sene.91 a, Mens, ratio & consilium in senib. est. pro Quint.9 b, Rationi ac consilio locum dare. de Cl.172 b, In mundo & mentem & rationē inesse. de Leg.159 b, Lex est mens ratioq; prudentis. et ibi. Lex est ratio summa insita in natura. & ibi. Eadem ratio cū est in hominis mente confirmata & confecta, lex est. de D.126 a, Quib. in rebus non ratio & consilium, sed temeritas & casus ualet. de Ar.244 a, Iracundi longius digredi, quàm sapientis hominis cogitata ratio postulat. Off.16 a, Exercendum est corpus & ita afficiēdum, ut obedire consilio rationiq; possis in exequendis negocijs, & in labore tolerando. de Nat.64 b, Homo habet sensum, & rationem, & orationem. Top.226 b, Expers rationis.)(.Ratione utēs. Of.3 a, Homo qui rationis est particeps, per quam consequentia cernit, principia & causas rerum uidet, earumq; progressus quasi accessiones non ignorat, similitudinesq; comparat, rebusq; præsentibus adiungit atq; annectit futuras. de Natur. 73 b, Quemadmodum ratione rectè fit, ita ratione peccatur. & ibid. multa de ratione.

Ratio. institutum, uia, modus. quid sequeris, quam rationē sequeris? pro Cl.31 b, Te oro ut mihi rationem ostendas iudicij corrumpendi. Att.191 b, Inire rationem faciendi aliquid. & 225 b, Ea ratio ædificandi initur, &c. Ep. 165 a, Rationem ineo. Of.41 b, Pecuniæ quærendæ non solum ratio est, sed etiam collocandæ, quæ perpetuos sumptus suppeditet. pro Pl.267 a, Ratio quam in decernendo secuti sumus. Off.42 b, Duplex est orationis ratio, quarum, &c. At.6 a, Duæ epistolæ in eandem rationem scriptæ. de Orator. 122 b, Rationem bene uiuendi hominibus dare. de Ora.207 b, Omnia quæ ratione docentur & uia. pro Quint.4 b, Modo & ratione omnia facere. & ibid. Rectè atq; ex ordine aliquid fieri. Epist. 57 a, Itaq; eam partem quæ ab exquisita quadam ratione & doctrina proficiscitur, non attingam. pro R. P. 128 b, Augere rem bonis & honestis rationibus. Of.69 a, Hoc ego nihil utilius inuenio, cum ad ueritatem cœpi reuocare rationem. & 27 b, Vt incipiendi ratio fuerit, ita desinendi modus. Off.30 a, Cynicorum ratio est inimica uerecundiæ. In Ver.236 a, Hæc eadem nunc ab illis defensionis ratio uiaq; tentatur. Quint. Frat. 298 a, Ea nostra ratio est, ut omnes boni faueant, omnes improbi oderint. Epist.33 a, Tua ratio postea est commutata. & ibid. Ego tibi meum consilium exponam. et 144 b, Nūc alia ratio est omnium rerum. de Orat.120 a, Oratoriæ facultatis tres sunt rationes: una, &c. altera, &c. tertia, &c. pro Quin.14 a, Quæro, cur nemo ex tot creditoribus alijs ad istam rationem accesserit. pro Domo, 116 a, Nonnulli illam rem ad illam rationem coniecturamq; reuocabant. Antequàm. 195 a, Qui nouam rationem suscitant, ueteres maiorum obterunt laudes. In C.106 a, Diuersa Catilinæ studia in dissimili ratione. pro Fla.159 b, Nisi mihi totam rationem omni & personarum genere et literarum explicaris. Postquam.203 a, In officio persoluendo dissimilis ratio pecuniæ debitæ est. pro Fl. 180 b, Pergami non multum auri ratio constat. pro S. R.22 a, Sylla pacis constituendæ rationem & belligerendi potestatē solus habet. de Cl.188 b, Cæsar rationē adhibens, consuetudinē uitiosam emendat. & 189 a, Cæsar splendidam quandam et minimè ueteratoriam dicendi rationem tenet. pro Dom.243 a, In utendo ratio, in carendo patientia expetēda est. pro S.R.19 a, Non modò ignoscendi ratio, sed etiam cognoscendi consuetudo de ciuitate sublata est. de Cl.168 b, Oratorum fontes uides ad nostrorum annalium rationem ueteres, ad ipsorum sanè recētes. Qu.F.324 a, Puerū in hanc nostram rationem cōsuetudinemq; inducemus. pro Do.230 b, Is constans in optima ratione semper fuit. At.283 a, Ratio illa, quæ etiam posteris posset esse salutaris. Pro Do.231 a, Nemo mihi se ipsa populari ratione anteponat. pro Qu.3 a, Hoc eo per te agebatur, quod propter ærariam rationem nō satis erat, etc. de Pro.76 b, Nec totā rationē Gallici belli propè iā explicatā perturbare atq; impedire debemus. Qu.Fr.295 a, Incūbe omni studio in eā rationē, qua adhuc usus es. et ib. Vt eos omni ratiōe tueare.

pro Mu.133 b, Quātos æstus habet ratio comitiorū. & ib. Nihil fallacius ratione tota comitiorū. de Or.103 b, Licet ista ratione dicamus, pila ludere proprium esse iuris ciuilis. At.149 b, Ad eam rationē existimabam satis aptam esse personā meam. pro Mur.139 b, Nemo eo cōmodior, comior, moderatior fuit ad omnem rationē humanitatis. Off.24 a, Ad hāc rationem maximā natura uim habet. & 16 a, Hæc res nō solū ex domestica est ratione, attingit enim & bellicā. pro Q.R.50 b, Vertit hic rationē, et id quod probare nō potest, fingere conatur. pro Fl.166 b, Bonæ rationi et cōstanti, & graui nullū à nobis fructum esse propositum. pro Syl. 168 b, Sin est in me ratio reip. religio priuati officij, nihil minus accusator debet dicere. I.C.107 a, Docui quēadmodum esset ei ratio totius belli descripta. cont. Rul.67 a, Summus labor ac difficillima ratio gerendi consulatus. cont. Rul.67 a, Omnib. est difficilis & magna ratio. Antequā.197 b, O' misera uitæ ratio, quæ, &c. et pro Pō. 27 b, Laboriosissima uitæ ratio. pro Pō.13 b, At Quin. Catulus & Hortensius ab hac ratione dissentiūnt. I. V. 110 b, Mea ratio uolūtasq; ab eo abhorret. et pro Pom. 4 a, Non mea me uolūtas, sed meæ uitæ rationes ab ineunte ætate susceptæ prohibuerunt. At.157 a, Illa de ratione numaria non sunt eiusmodi. de Ora.159 a, Idq; ad omnē rationē mutatur & uertitur. de Or.135 b, Mea ratio in dicendo hæc solet esse, ut ornē, &c. In Ver. 72 b, Tua ratio est ut sic facias, mea autē ut sic, &c. In Ver. 70 b, & ad Herē.28 a, Minari diuisoribus ratio non erat. Acad.19 b, Ironiam alterius perpetuam præsertim nulla ratio fuit persequi. pro Cec.287 b, Nulla ratio est amittere hāc occasionem. & pro Cluen.31 a, et de Pro. 73 a, Propter rationem belli Gallici. de Diu.105 a, Cōtinet enim totam hāc quæstionē ea ratio, quæ est de natura deorum. Epist. 9 a, Ego me ad eius rationes adiungo, quem tu in meis rationibus tibi esse adiungendū putasti. Epist. 10 b, De qua ratione tota iam uidetur mihi exponēdi tempus dari, ut tibi rescribā ad ea quæ quæris. Epist. 7 b, In hac ratione quid tempus ferat, tu perspicies. & 18 b, Coramq; contra istam rationem meā dicam. Ep. 7 b, Si hæc ratio rei gerendæ periculosa tibi uidetur. Epi. 3 b, Quod ad popularem rationem attinet.

Rationem cum aliquo esse uel habere. Rationē habere uel ducere, &c. de Senectut.87 b, Agricolæ rationē habent cum terra, quæ nunquā recusat imperium. In Anton.242 b, Si habenda cum Antonij latrocinio pacis ratio fuit. pro Cæl.48 a, Cum hoc aliquid adolescentē hominem habuisse rationis, num tibi turpe uideatur? I.V. 146 b, Nihil cum eo rationis habui. & At.25 b, Cū omnib. musis rationem habere cogito. & pro Syl. 177 b, Magna ratione cum rege contracta. In A.194 a, Nulla cū eo pacis ratio esse potest, in quo est incredibilis crudelitas, fides nulla. & ibi. Hostis, qui haberet rationem aliquā, si res ita tulisset, pacis & fœderis. Att.93 a, Pro ratiōe pecuniæ liberius est Brutus tractatus, quàm Pōpeius. pro Qu.13 b, Omnes, quibus cum ratio mihi aut est, aut fuit. pro Qu.R.51 b, Quæ ratio tibi cū eo intercesserat. pro Pō.7 a, Publicani suas rationes & copias in prouinciam contulerunt. Postquā. 198 a, Nunquam meas rationes saluti uestræ anteposui. Atti.128 a, Duxi meam mecū rationem. pro S. R. 40 a, Ducere rationē

sui commodi. & pro Sest. 7 b, & In Ver.102 a, Ducere rationē alterius. In Ver.134 b, Qui non tam cœli, quàm cælati argenti rationem duceret. Epist.96 b, & 130 a, & 114 b, Ducere rationem salutis suæ. In Ver.57 a, Vniuscuiusq; facultatis ad agendum ratio est. &, Officij rationem duci conuenit. l. Duco. de Off. 24 b, Vtriusq; ratio habenda est in deligendo genere uitæ, sed naturæ magis. et 28 a, Habere rationem non suā solùm, sed etiā aliorum. At. 80 b, Vt habeam rationem non modò negocij, sed etiam ocij tui. At.248 a, Qua in re maiorem habeo rationem tuæ uoluntatis, &c. quàm constantiæ meæ. ad Her. 30 a, Videndum est, cuiusmodi rationem in disponendo habere conueniat. de Ora.97 b, Quibus in rebus habenda est ratio diligenter, quos imitemur, quorum similes uelimus esse. Offic.20 a, Est autē quod differat in omni ratione habenda inter iusticiam & uerecundiam. pro Pom.7 a, Horum uobis pro uestra sapientia est habenda ratio diligenter. pro Cl.41 b, Cùm huiusce periculi, tum cæterorum quoq; officiorum & amicitiarū ratio conseruata esse uideatur. pro Mil.120 b, Ex omnib. præmijs uirtutis si esset habēda ratio præmiorum, amplissimū præmium esse gloriam. de Or.110 a, Qui eorum quib. cum est, uel dignitatis uel commodi rationē non habet, is ineptus dicitur. Atti.141 b, Præstabo, si Cæsarem bene noui, eum prius tuæ dignitatis quàm suæ utilitatis rationem habiturū. de N.13 a, Non tam dicendi mihi ratio habenda fuit, quàm audiendi. et Attic.131 a, Vt summam reipub. rationem habeamus. In Ver.123 a, Hoc rationis habebant, nō posse, &c. & pro Cec.285 a, Nisi fortè hoc habui rationis, quoniam, &c. Epist.33 a, Habui rationem, ut tibi consulerem. In Ver. 243 b, Neque illud rationis habuisti, eam prouinciam, &c. In Ver.243 a, Habeo rationē, quid à populo Rom. acceperim. Att.125 b, Verùm cum habeo rationem dierum, antè puto transmissuram, quàm potuerit conueniri. & Epist.35 a, Vt habere rationē possis, quo loco me conuenias. & ibid. Et ex diebus, & ex ratione itineris constituti, &c. I.V.145 b, Habui rationē annorum, per quos, &c. et 250 a, Habeo rationem dierum. & ib. Rationē numerumq; habere. & 256 a, & At.135 b, Hāc rationē habere cœpit. I.V.139 b, Habere rationē officij in socios. I.V. 139 b, Et huius pecuniæ quæ permagna est, nō habui rationē, neq; habere potui, quātū ab aratorib. etc. esset coactū. At.276 a, Existimo omnino rationē ab setiū sacerdotū comitijs posse haberi. de L.172 b, Deos piorū & impiorū habere rationē. Itē: Habere rationē, ducere rationē, respicere, habere iudiciū de aliqua re.

Rationem reposcere uel repetere, rationē reddere, etc. id est, causam. I.V.59 a, & de Opt.144 b, Rationem uitæ ab altero reposcere, qui nō possit suæ reddere. de D. 118 a, Rationē causamq; alicuius rei quærere. Postquā. 202 b, Ab aliquo prouinciæ administratæ rationē repetere. pro Cl.39 a, Qua lege in eo genere à senatore ratio repeti solet de pecunijs repetundis. & ib. b, Suæ sententiæ rationem reddere. Tus.256 a, Antiqui rationem sentētiæ suæ non ferè reddebant. ad He.23 b, Vt paucis rationem nostri consilij demus. I.V.114 a, pro Qu.3 a, Semper ita uiuamus, ut rationē nobis reddendā arbitremur. et Epi.147 a, Reddere rationem omnium rerū. de Ora. 90 a, Reddere rationem sui operis. & Or.214 b,

Universidad de Deusto Biblioteca

Reddere rationē cur aliquid fit.I.V.114 b,Reddere rationem de factis aliorum. Aca.26 b,Vt etiam poßis rationem reddere cur id eueniat,tamē,etc.Of.20 b,Reddere causam probabilē alicuius. & 2 b,Cur aliquid factū sit.I.V. 272 a, Persolui rationē officij mei.pro Cæl. 44 b, Rationem tātæ familiaritatis reddas atq; exponas necesse est.de D.93 b,Hūc ergo antepones Platoni? qui ut rationem nō redderet,autoritate tamē hos minutos philosophos uinceret.et 121 a, Chrysippus naturalē rationē omniū reddit.pro Pl.269 a,Sic ego contendo, me tibi cuiuscunq; tribus rationē poposceris,redditurū. pro Pl.273 a,Clarorum uirorum non minus ocij,quàm negocij rationē extare oporteret.Sal.in Ci.271 a,Redde rationem,quantū patrimonij acceperis,quid tibi litibus accreuerit.de In.73 a,Subijcere et supponere rationem.de D.130 a,Et quidem cur sic opinetur,rationē subijcit.de Or.162 a,Ad propositū subiecta ratio.et ib. Supposita ratio.pro Ce.303 a, Afferre rationem, quāobrem.& pro Ce.298 a, Afferre rationes in aliquā rē. At.177 b, Quam'nam rationem Cæsari allaturus es profectionis tuæ?& de N.16 a, Tertiam rationem affertis, quod,&c. pro Mu. 124 b, Vt uobis mei rationem facti ꝓbē.de Ar.244 a, Mei facti rationē exponere illis uolo,qui,&c.Epist.57 a,Afferre rationes,quibus aliquid probemus,uel cur ita sit.86 b,pro Syl.167 a, Rationē facti sui omnibus probare.de Fato,141 a,Sine fato, ratio omnium rerum ad naturam fortunamq; refertur.de D.83 b,Ventorum signa quam rationē habeant,nō satis perspicio,uim et euētum agnosco.In Ver.132 b,Hoc summi officij ratiōe impulsus facio.Ep.28 a,Certa quadam ratione non feci.Attic.127 b,Nihil nisi summa ratiōe facere.In Ver.55 a,Si mei cōsilij causam rationēq; cognouerit. At.6 a,Quòd domi te inclusisti,ratiōe fecisti.pro Ce.292 b,Nequaquā satis uerbis causam & rationem iuris amplecteretur.I.C.109 b,Bona ratio cōfligit cū perdita:id est,causa,et pars.pro S.R.34 b,Qua ratione illi primùm nunciauit?

Ratio.pro calculis,idq; uariè. Attic.220 a,Rationes sumptuariæ.I.V.83 a, & de Opt.244 b,Referre rationes. in V.96 a,Referre rationes ad ærarium.et 248 a,Et ciuib.suis rationem referre debebat. I.P.92 b,Scriba qui rationes ad ærarium retulit.I.P.93 b, Ratio quidē herclè apparet,argētum οἴχεται.ex Plau.in Trinūmo.Ep. 27 a,Rationes mei quæstoris nec uerū fuit me tibi mittere, nec tum erant cōfectæ,eas nos Apameæ deponere cogitabamus.& 75 a,& At.96 b,Vt apud duas ciuitates Laodicensem & Apamensem rationes confectas et cōsolidatas deponeremus.In A.197 b,Pecunia publica, cuius ratio in æde Opis cōfecta est.Att.60 b,Putare rationes cum aliquo.pro Flac.150 a, Inferre rationes falsas.de N.74 a,Inita subductaq; ratione nefaria scelera meditari. de Fin. 77 a, Voluptatū'ne calculis subductis prælium ineunt?I.V.266 a,Cedò rationē carceris,quæ diligētißimè cōficitur quo quisq; die datus in custodia, quo mortuus, quo necatus sit.et 97 b,Inducere aliquā pecuniæ summam in rationem. At.75 a,Ego eam rationem Philogeni, et permutationis eius quam tecū fecit, edidi. & 102 b,Edere rationes alicui.At.247 b,Rationes Erotis propemodū cognitas habeo.& 83 b, Quid opus est,inquam,potius,quàm rationes cōferatis?aßident, subducunt ad nummum,conuenit.pro Cec.303 a, Accipere rationes à colono.

Ratio.pro argumento.de Orat.128 b,Argumentum ratio ipsa cōfirmat,quæ simul atq; emissa est, adhærescit. In V.131 b, Quid habuit argumenti aut rationis res,quāobrem ita faceres?de Ora.116 a, Argumentis ac rationib. nostra confirmare,deinde contraria refutare.Ora.281 a,Argumentorum ac rationum loci.de Na.61 b, Tu autoritates omnes contemnis,ratione pugnas.et 92 a, Rumoribus mecū pugnas,ego autem rationes requiro.pro Pom.13 b,Omißis autoritatib.ipsa re & ratione exquirere ueritatem.Item : Docet enim ratio mathematicorū,quanta humilitate luna feratur.pro Ce.304 b,Quòd si adimi ciuitas illi posset, magis tamē rationē illam omnes quæremus,quemadmodum possemus,etc. quàm uti nunc quisquam existat,qui,etc.de Fi.53 a,Efficere & concludere rationem.de Or.123 a, Vera'ne sit summa cuiusq; rationis. de Diu. 113 b, Concluditur ergo ratio,si enim,&c. de Na.78 b,Neq; id dicitis superstitiosè atq; aniliter, sed physica cōstātiq; ratione. pro Ce.296 b,Causæ ratione, nō uocibus ponderari debēt. Ep.70 a, Tum rationes in ea disputatione à te collectæ uetabant,me reip. penitùs diffidere.de Na.74 b,Suggerere rationem alicui sententiæ.de Fi.108 a,Neq; sensuū fidem sine ratione,neq; rationes sine sensibus requiramus.& 55 a,Rationibus conquisitis de dolore disputādum. & ibi. Exquisitis rationibus confirmare aliquid. de Se.93 a,Nec me solùm ratio et disputatio impulit,ut ita crederem,sed nobilitas etiam,et autoritas summorū philosophorū.l.Argumentum.pro Plan. 259 a,Ille hoc magna ratione fecit.

Ratiocinatio.συλλογισμὸς. de In.53 b,Ratiocinatio oratio ex ipsa re probabile aliquid eliciēs, quod expositū & per se cognitū sua se ui & ratione confirmet.Ratiocinatio,exornatio est,per quam nos ipsi à nobis rationem poscimus,quare quidq; dicamus,et crebrò nosmet à nobis petimus uniuscuiusq; propositiōis explanationem, ad Her.29 a.

Ratiocinatio,onis.de In.64 a,Ratiocinatio, est diligēs & considerata faciendi aliquid,aut nō faciendi excogitatio.ad He.5 a,Multæ leges afferuntur,è quibus ratiocinatio nascitur.

Ratiocinatiuus,a,um.genus cōtrouersiæ, unum ex ijs quæ ex scripto existunt. de In.46 a, Quartū genus ratiocinatiuum, quintum definitiuum nominamus.

Ratiocinator, oris. rationum subducendarum peritus, quem imperiti Calculatorem uocant.Att.6 b,Hilarem dico ratiocinatorem. Off.12 b, Vt boni ratiocinatores officiorum esse poßimus, & addendo deducēdoq; uidere quæ reliqui summa fiat.

Ratiocinor, aris. rationem habeo,rationem ineo.de In. 76 b, De pecunia ratiocinari sordidū est, cū de gratia referenda deliberetur. de In. 74 a,Ratiocinando quod cuiusq; officij sit,quæri oportebit.et 69 b,Ratiocinari, quid in similib.fieri soleat. I.V.70 a,Etenim sic ratiocinabantur,sic inter se loquebātur.Tus.149 a,At nos metiēdi ratiocinandiq; utilitate huius artis terminauimus modum.ad Heren. 27 a,Socij nostri profectò ratiocinati essent etiam atq; etiam quid possent facere.ad Herē. 12 b, Ex eo quod ipse facturus est, non ex eo quod fieri cōuenit, ratiocinatur.I.A.171 a,O mnia nostra mala,si rectè ratiocinabimur,uni accepta referemus Antonio. pro Mil.107 b,Cuius illi conatus,ut ille ratiocinabatur, nec si uellent, reprimere possent.

Rationalis,le.quod in ratione uersatur.ad Herē. 9 b,In causa rationali primùm quæretur,ecquid,etc.Ea pars animi, quæ mentis ac ratiōis particeps est. l.Particeps. de In.93 b,Vt illa tertia pars rationis & mētis eluceat. Top.226 b,& Off.35 a,Ratione utens.)(.Rationis expers.de Leg.160 a, Particeps rationis & cogitationis. de Le. 172 b,Quod rationem habet.et de N.64 b,Homo habet sensum, & rationem, & orationem.et de Fi. 74 a, Homines rationē habent,&c.de In.51 b,Cū omnis cōtrouersia in ratione siue in scripto uersetur ἄγραφος ἢ ἔγγραφος.

Ratis,tis.genus nauigij planum, & trabib. tantùm inter se aptis & connexis factum.Tusc.164 a,Tanquam ratis in mari immēso nostra uehitur oratio.I.V.236 b,Cū aut nauibus,aut ratib.conarentur accedere. & ibi.Ratibus coniunctis freto ad Messanā transiri. & At.148 a, Ratibus exitum portus teneri.

Ratiunculæ.de Na.74 b,Atq; huic sententiæ ratiunculas suggerit.Tusc.218 a,Leues autem eorum ratiūculas, qui,&c.& 181 a,Concludunt ratiunculis Stoici.

Ratus,a,um.firmus,cōstās,certus,fixus.)(. Irritus.de N. 45 b,Qui tam certos cœli motus,& ratos astrorū ordines uiderit.& ib.a, Astrorum in omni æternitate rati & immutabiles cursus.Tus.242 a,Quorum uagi motus,rata tamē & certa cursus spacia definiant.de D.112 a,Aliquid ab omni æternitate certum fuisse,esse uenturum rato tempore.de D.117 a,Aliquid rato tēpore fieri.de Som.128 b, Sonus interuallis cōiunctus imparibus, sed tamē pro rata portiōe distinctis.Tus.169 a,Omnia ista perinde ut cuiq; data sunt pro rata parte à uita,lōga aut breuia dicuntur. pro Cec. 303 b, Si populus hoc iusserit,putas'ne hoc iussum ratum atq; firmū futurum? pro Cor.66 a,Dubitādum fuit,quin quo in genere iudiciorum præmia rata essent, in eodē iudicia imperatorū ualerēt?de Pro.78 b,Cuius tribunatus si ratus est,nihil est,quod irritum ex actis Cæsaris poßit esse.I.A.198 b,Quæ si leges irritas feceritis,rata esse non possunt.et At.236 a,Vt omnes acta Cæsaris haberēt rata. pro Ce. 299 a,Rata autoritas harum rerū à iure ciuili sumitur. Par.241 a, Ratum habere iudicium.)(.Rescindere iudicium.pro Do. 229 a, De agris ratum est, fuit enim populi potestas.pro Flac.166 a,Si dat tantam pecuniam, nempe idcirco dat , ut rata sit emptio.pro Q.45 b,& de N.4 a,Quod retuleris,id ratū habebo.At.71 b,Deinde ut Faustæ, cui cautum ille noluisset,ratū esset.pro Clu.45 a,Hoc fixū & in perpetuum ratum esse oportet.de Or.99 a,Testamentū ruptum aut ratum.Ac.8 a, Decretum,stabile,fixum,ratum esse debet. de Fi. 68 b, Epicuri κυρίαι δόξαι:id est,maximè ratæ sentētiæ. Ac. 35 b,Verùm illud certum,comprehēsum,perceptum,ratum,firmum,fixum fuisse uis.de Di.121 b,Scire ratósne habeant,an uanos, pectoris orsus.Att.197 b,Intelligo, te certum illius profectionis diem nō habere.Off.74 a, At non debuit ratum esse,quod actum per uim,quasi uerò,&c.de Le. 173 b, Cœli fulgura regionibus ratis tēperanto. de L.180 a,Quod pater approbauit,&c.ratum est,&c. quod non approbat,ratum non est.

Raucus,a,um.qui uocem obtusam habet, fessus dicendo, uel clamando. de Or.108 a,Itaq; nos raucos sæpe attētißimè audiri uideo.Ep. 127 a,Nisi ipse rumor iam raucus erit factus.de Or.135 a,Cum patronus uocem in dicendo obtudisset.de Cl.177 a,Vox permanens,subrauca uerò natura.

Raudusculum,li.pecuniola.æs enim ueteres raudū uocabant.uide Varronem de Lingua Lat.lib.3, Att.59 a,et 97 a, De raudusculo,gratum. & 101 a,De raudusculo Numeriano multū te amo. & 232 b,Nec mehercule me raudusculum mouet.

Rauenna,næ.urbs.At.98 b,pro Corn.65 a.

Re.exitu pro quo indiserti dicunt, actu et effectu.pro Mi. 103 b,Senatum non quod sentiret,sed quod ego uellem, re decernere.Epi.51 b,& 148 a, Re ipsa & exitu præstare aliquid.I.V.118 a, Verbo.)(.Re.

Reędifico,as.resarcio,instauro.At.89 a,Putat enim Pōpeius, Cæsarē immeritò reædificādo diligentiorē fore.

Reapse,re ipsa.de Diu.97 b,Formæ q̄ reapse nullæ sunt, speciem autem offerunt.& de Finib.130 b, Quod idem reapse primum est.

Reatinus,na.à Reate oppido.de N.27,de Cl.187 a.

Recalesco,scis.cōcalesco,refrueſco.de N.31 a,Corpora nostra motu atq; exercitatione recalescunt.

Recedo, dis.discedo, abeo.pro S.R.37 a,Recede de medio,ꝑ aliū transigā.I.A.199 b, Antonius recedat à Mutina.Postquam.205 b,Qua strage nōnulli permoti magistratus,paululum è mea causa recesserunt.pro S.R.21 a,Postquam ab armis receßimus. pro Qu. 12 a,Res ab usitata consuetudine receßit.& Att. 186 b, Si à sentētijs eius doctis recedā.& 85 b,Recedere ab edicto suo. pro Cec.292 a, A' uerbis recedis,et æquitate uteris.& 296 a, Vt lōgius à uerbo recedamus,ab æquitate ne tātulum quidem.de Fi. 115 b,Pyrrho penitùs à natura receßit. & Tus.217 b,A' uita recedere:id est,mori.ad Heren. 17 a,Nullo dolore cogi,ut ab officio recedatur.& ibidē?Nec prece nec precio à uia recta deduci oportet. pro Pla.262 a, Accedere ad aliquem.)(.Recedere ab aliquo.I.A.218 a,Non modò ille Gallia non disceßit,sed ne à Mutina quidē receßit.Off.8 b, A' peregrino enim receßit,et propriè in eo qui contrà ferret arma remāsit. & 26 b,Elaborandum est, ne animi motus à natura recedant.

Recens,tis.nouus.)(.Antiquus,uetus.de Clar. 168 b,& pro Quint.7 b, Inueteratus.Tusc.217 b,Epistol.177 b, Quocirca Seguliū negligamus, qui res nouas quærit, non quo ueterē comederit(nullam enim habuit)sed hāc ipsam recentem nouam deuorauit.pro Mu.127 b,Itaq; nō ex sermone hominum recenti,sed ex annaliū uetustate eruenda est memoria nobilitatis tuæ.& ib.Nō modò Curij antiqui illi,&c. sed hi recētes Marij,etc.Tus. 217 b,Aliter ferat inueterata,aliter recentia.ad Bru.91 b,Recenti illo tēpore,tu omnia,&c.et I.V.104 a, Recenti re.et de N.27 a, Recentiore memoria:id est,haud ita multo antè.At.256 a,Rhegyni quidā uenerūt Romā sanè recētes. et 208 b,Expecto recēs aliquid:id est,nouum.Acad.41 b, Recentißima quæq; sunt emendata & correcta maximè.Ep.43 a,In altera epistola, quæ mihi recētior uidebatur.de Fi.182 b,At tulisti aliud humanius

Universidad de Deusto
Biblioteca

horum recentiorum, nunquã dictum ab ipso illo, quod sciã. I.V. 97 a, Datam inter omnes recenti negocio cõstabat. & de L. 156 b, In recenti memoria. At. 133 a, Recentissima tua est epistola Cal. data. I.V. 67 b, Cũ è prouincia recès esset. & Epi. 73 a, Inuidiaq; nõ recenti, sed uetere ac diuturna flagraret. Item: Proximè recèti aduentu meo. de Na. 62 a, Homerus, qui recens ab illorum ætate fuit: id est, Tyndaridarum. ad Herè. 8 a, Alius alio recentior est in dolore. At. Quanquã recentiora audiebam ex ijs qui ad me ueniebant. de Sen. 92 a, Omnis cõglutinatio recens ægrè, inueterata facilè diuellitur.

Recenseo, es. percenseo, persequor, percurro. Att. 251 a, Obruis enim, recenses multa, quæ uellem mimui.

Recensio, onis. cẽsus, recognitio. pro Mi. 115 b, Qui ædẽ nympharum incendit, ut memoriã publicam recensionis tabulis publicis impressam extingueret.

Recentoricus, ager Siciliensis. contra Rul. 62 b, 77.

Receptaculum, li. receptator locus, perfugiũ. de N. 53 b, Aluus cibi potionisq; est receptaculũ. & Tusc. 159 a, Nam corpus quidem est quasi uas, aut aliquod animi receptaculum. & 251 a, Mors æternum nihil sentiẽtiæ receptaculum. I.V. 109 b, Nisi illud receptaculum classib. nostris pateret. & 247 b, Illud tibi oppidum receptaculum prædæ fuit. & cont. Rul. 84 a, Capua receptaculum aratorũ. I.P. 81 b, Cui tẽplum illud fuit arx ciuium perditorum, receptaculum ueterum Catilinæ militum, castellum forensis latrocinij. I.A. 226 a, Græcia esset receptaculum pulso Antonio.

Receptator, oris. receptaculum. pro Mil. 111 a, Ille latronum occultator & receptator locus.

Receptrix, cis. receptaculum. I.V. 203 b, & 235 & 268, Messana furtorum receptrix.

Receptum, pti. promissum. In Ver. 264 a, Satis est factũ promisso nostro ac recepto. In An. 175 b, Ille induxit ut peteret, promissum & receptum interuertit.

Receptus, ptus. refugium, reuocatio à bello. Plan. Epist. 150 a, Animaduerti nullum alium receptum Antonium habere, nisi in his partibus. & At. 130 b, Neq; ex oppidis cõtrahere copias expedit, ne receptum amittã. Tusc. 141 a, Quis enim reuocante et receptui canẽte senatu, properet dimicare? & I.A. 241 a, Tus. 197 b, A quibus cum cecinit receptui, impellit rursum, & c. id est, à miseriis contemplandis. I.A. 249 a, Receptui signum aut reuocationem à bello audire non possumus.

Recessus, sus.)(. Accessus. de Or. 159 b, Luna accessu & recessu suo solis lumẽ accipit. de N. 32 b, Accessus ad res salutares, à pestiferis recessus. de D. 115 b, Quid de fretis aut de marinis æstib. dicam? quorum accessus & recessus lunæ motu gubernatur. pro Ma. 134 b, Cum in animis hominũ tantæ latebræ sint, tanti recessus. de Or. 152 a, Sed habebat tamẽ admiratio illa umbram aliquã & recessum, quo magis, & c. Att. 194 b, Mihi solitudo & recessus prouincia est.

Recido, dis. cõuertor, cado, redũdo. pro Syl. 184 b, Citò illa omnia ex lætitia ad luctum reciderũt. pro Sest. 28 b, Multo mihi præstat in eandem illam recidere fortunã. pro Plan. 278 b, Quæ si uiginti quiessem dies, in aliorũ consulum uigiliam recidissent. & Att. 1 b, Qui si in nostrum annum recideris. & pro S. R. 31 b, Non modò ad hoc crimẽ restilire uideas, uerùm omnem suspicionẽ in nosmetipsos recidere intelligas. I.V. 269 a, Huccine tãdem omnia reciderunt? Or. 220 a, Ad nihilum omnia recidere: id est, interire. I.A. 214 a, Hunc tantum apparatũ, ne ad nihilũ recidere patiare. Attic. 65 b, Id ego puto, ut multa eiusdem ad nihil recasurũ. & 193 a, Ab his me remedijs noli in istam turbam uocare, ne recidã. ad Bru. 287 a, Is se maledictis nõ abstinet ijs, quæ in ipsum dupliciter recidunt. de D. 105 b, Ramulum adductũ cũ remissus esset, in oculum sibi recidisse. de Cl. 194 b, Cõtentio nimia uocis reciderat, & quasi reserbuerat oratio. pro Qu. R. 52 a, Quorsum recidat responsum tuũ, nõ laboro. At. 386 a, Nónne hoc est in easdem tenebras recidisse? I. A. 193 a, Vt huius amentiæ pœna in ipsum familiamq; eius recidat.

Recido, dis. excido. de Pro. 75 a, Nationes, quæ multitudine hominum poterant in prouincias nostras redundare, ab eodem partim recisæ, partim repressæ sunt.

Recino, nis. resono. de Cla. 179 b, In uocibus nostrorum oratorum recinit quiddam & resonat urbanius.

Recipio, pis. accipio, adscisco, recupero. Att. 198 a, A te heri duas epistolas recepi: alteram, & c, alterã, etc. accepiq; ab Aegypta literas eodem die, & c. cont. Rul. 78 b, Si qua pecunia ex nouis uectigalib. recipitur. & pro Q. R. 48 b, Recipere quæstus magnos. contra Rul. 84 a, Recipere aliquem tectis ac sedibus suis. pro Arc. 186 b, Luculli eum domum suam receperunt. pro Fla. 159 a, Asia illum suis urbibus recipiebat. & pro Cor. 61 a, Recipere aliquem in ciuitatem. ad He. 39 b, Recipere aliquem in splendidè. & Top. 222 b, Recipere aliquem ad epulas. Off. 76 b, Quanquam tibi hi tres libri inter Crantippi commentarios tanquam hospites erant recipiẽdi. pro S.R. 37 a, Quid recipis mandatũ, si negleturus es? & ibi. Qui mandat, & qui mandatum recipit. At. 245, Recipere aliquem in fidem suam. Ep. 212 a, Recipere aliquem in amicitiam suã. de Se. 79 a, Qui maximus Tarentum recepit. & de Or. 134 a, Recipere arcem amissam. & de Fin. 78 b, Post libertatem receptam. pro Plã. 260 a, Non solũ dignitatis faciendæ iactura est, sed etiã largitionis recipiendæ suspicio. In V. 127 b, Prætor pronunciauit, sese nomen eius recepturum. In An. 212 a, Recipi in senatum, uel in aliquem ordinem. de Som. 128 a, Vt me recepisse id est, collegi. I.V. 204 b, Cũ ex hisce selectis reciperent, & eòdem deferrentur. de Cl. 195 a, Cum anno post è Sicilia me recepissem, iam, & c. Epist. 95 a, Nisi cum ad hyemẽ me ex Cilicia recepissem. Off. 61 a, Qui cum ad diem se recepisset tyrannus, & c. & Att. 62 a, Recipe te ad nos, ad quod tempus cõfirmasti. pro Cæl. 43 a, Et se ad bonam frugem, ut dicitur, recepisse. At. 79 b, Ipse me Laodiceam recipiebam. & Epi. 153 a, Si latro rursus in Italiã se recipere cœperit. I.A. 192 a, Antonius ita se recipiebat ardẽs odio uestri, ut, & c. Græci sedẽtes uocẽ ab acutissimo sono usq; ad grauissimum sonum recipiũt, & quasi quodãmodo colligũt. pro S.R. 18 b, Recipere causam alicuius defendendã. et I.V. 109 a, Hoc onere suscepto, & recepta causa. At. 155 b, Ita me sibi fuisse inimicum, ut ne honorem quidẽ à se reciperẽ uellem.

Recipere. promittere, spõdere. ad Atticũ, 75 a, Thermus omnia se factũrum recepit. Att. 10 a, Tu mandata efficere, quæ recepisti. At. 37 a, Fidem recipere de aliquo. At. 204 a, De æstate policeris, uel potius recipis. et Ep. 148 b, Nihil te cæteris de me frustra recepisse lætor. & 11 b, Quid sibi is de me recepisset, in memoriam redegit. Ep. 155 b, Omnia ei petenti recepi, & ultrò pollicitus sum. Ep. 65 a, Quæ tibi promitto ac recipio, sanctissimè esse obseruaturũ, diligentissimèq; facturum. Ep. 211 a, b, Tibi spondeo, in meq; recipio, eos, & c. et 208 a, Promitto, in meq; recipio, fore eum, & c. At. 189 b, Lenas hoc mihi recepérat. et Ep. 205 b, Id tu mihi recepisti. Ep. 86 a, Sed tamen ei scripseram, librũ legeret, & ea cõditione daret, si reciperes te correcturum. Qu. de Pet. 208 a, Recipere & confirmare aliquid alicui. Ep. 147 a, Vt iudicares omnia me reip. causa præstitisse, q̃ & tua exhortatione excepi, & mea cõfirmatione tibi recepi. de Ora. Cũ M. Scæuleus ædes L. Fusio uenderet, in mancipio lumina, uti tum erant, ita recepit. Ep. 223 a, Omnes tui pro me recipiẽt ita fore. et 168 a, Pro Cæcina et te, si q̃d uelitis me recipere, recipiã. et 153 b, Recipio nobis celeriter me negotium ex sententia confecturum. de Or. 118 a, Offensio uel negligentiæ, susceptis reb. uel perfidiæ receptis. Cõstituere alicui, idem ferè quod recipere. l. Constituo.

Reciproco, as. uicissim retrò commeo. de Na. 64 a, Quid Chalcidico Euripo in motu identidem reciprocando putas fieri posse cõstantius? de D. 8 b, Si quidem ista reciprocantur, ut & si diuinatio sit, dij sint: & si dij sint, sit diuinatio. & ibid: Si sint ea genera diuinandi uera, esse deos: uicissimq; si dij sint, esse qui diuinent.

Recitatio, onis. lectio. pro Dom. 127 a, Literarum recitatio. & pro Cluen. 47 a, & ad Heren. 8 b, & 9 a, Scripti recitatione utemur.

Recitator, oris. autor, lector. de In. 79 b, Recitator scripti alicuius.

Recito, as. tracto, reddo, percẽseo, pronuncio, cognoscamus edictum. pro Quint. 15 b, At. 123 b, Ne ego istas literas in cõcione recitari uelim. & I.V. 83 b, Recita denuò. Epist. 198 a, & 153 a, Pansa tuas literas recitauit. & I.A. 250 b, Dũ eas literas recito, quæso attendite. pro Quin. 16 b, Postea recitaui edictum, quod, & c. & pro S.R. 12 b, Atq; ipsum decretum quæso cognoscite. In Sal. 274 b, Si illud eulogium pro lege palàm uniuersi recitarem. cõtra Rul. 75 b, Quã tu mihi ex ordine recita de legis scripto populi Rom. auctionem. pro Flac. 159 b, De tabulis publicis recitare. pro Dom. 230 a, L. Philippus auunculum suum præteriit in recitando senatu. & ibi. L. Cotta uratus dixit se, si censor tum esset, meo loco sententiam recitaturum fuisse. pro Cec. 295 a, Testamento si recitatus hæres esset pupillus. de Cl. 193 a, Quæ commentatus sis, ea sine scripto uerbis eisdem reddere.

Reclamatio, onis. acclamatio. I.A. 192 a, Præclara reclamatione uestra factum Martialium comprobauistis.

Reclamito, as. reclamo. pro S.R. 28 b, Reclamitat istiusmodi suspicionibus ipsa natura.

Reclamo, as. repugno. de Or. 161 a, Si in his modò offensum est, theatra tota reclamant. & pro Dom. 215 a, Ab uniuerso senatu reclamatum est. pro Cor. 67 a, Vna uoce omnes iudices, ne iuraret, reclamarunt. Epist. 177 b, Cum sensissem, & c. ijdem illi qui solent, reclamarunt. et 3 a, Eius orationi uehementer ab omnibus reclamatum est. I.A. 198 b, Legiones Antonij promissis reclamarunt. At. 38 b, Reclamatum est.

Reclino, as. reflecto, inclino. In Arato, At Cepheus caput atq; humeros palmasq; reclinat.

Recludo, dis. aperio. de N. 73 a, Poetæ.

Recogito, as. meditor, reputo. Qu. F. 307 a, Sicut tu mihi uideris in Sardinia de omnibus Pomponianis in ocio recogitasse.

Recognitio, onis. recensio. I.V. 226 a, Qui tandem istius animus est nunc in recognitione scelerum suorum.

Recognosco, scis. æstimo, considero, agnosco, recensco. I.V. 69 a, Nõ uidetur hæc multitudo cognoscere ex me causam uoluisse, sed ea quæ scit, mecum recognoscere. et 82 a, & 112 a, In Va. 29 b, Is codicem non recitandi causa legit, sed recognoscẽdi. In Ver. 147 a, Hæc omnia summa cura recognita & collata sunt. In C. 98 b, Consilia tua omnia, quæ licet mecum recognoscas, meministi ne, & c. et 99 b, Recognosce mecum tandem illam noctem. & pro Syl. 181 a, Conferte crimen cum uita illius, & c. tum crimen ipsum recognoscite. pro Cor. 57 a, Nos Põpeij decretum iudicium de consilij sententia pronunciatum recognoscimus. Antequàm. 194 a, Qui est qui nostrum periculosissimum casum recognoscat qui nõ, etc. de Le. 193 b, Nũc nõ recognoscimus leges populi Rom. sed, & c. Ep. 188 a, Legi tuas literas, in quibus mirificum tuum erga me amorem recognoui. Tus. 160 a, Declarat, se non tum illa didicisse, sed reminiscendo recognoscere. In Ver. 250 a, Alij cum à multis recognoscerentur, securi feriebãtur. pro Deio. 144 b, Perturbat me C. Cæsar illud etiã interdum, quod tamen cum te penitùs recognoui, timere desino. In Sal. 272 a, Nihil audietis noui, sed omnia uetera recognoscetis. In A. 208 a, Verba tua recognosce, & aude negare, seruiẽtis aduersus regẽ istas esse preces. & ibid. Quanquam non fuit alienum, personas quasdam à uobis recognosci, ut quibus cum bellum gerãtis, taciti positis cogitare.

Recolligo, is. mitigo, reconcilio. Att. 3 b, Recolligere aliquem.

Recolo, lis. recognosco. pro Arch. 188 a, Si tantum temporis mihi ad hæc studia recolenda sumpsero. de Ora. 85 a, Ad eas artes, quibus à pueritia dediti fuimus, celebrandas, inter nosq; recolendas. I.A. 257 a, Quæ si tecum ipse recolis, æquiore animo moriere.

Reconciliatio, onis. reditus in gratiam. de Ar. 256 a, & 56 b, Et significat, se illi amicissimũ esse, & reconciliationem esse gratiæ factam. I.C. 116 b, Quæ dissensiones, non recõciliatione concordiæ, sed internecione ciuium dijudicatæ sunt. Postq. 200 b, & pro Cl. 38 b, Reconciliationes gratiarũ. At. 142 a, Cæsar agit de reconciliatione gratiæ suæ & Pompeij. pro R. P. 127 b, Reconciliatio gratiæ C. Memmij fuit mihi causa defendendi Gabinij.

Reconciliatus, a. um. pro Mil. 105 b, Timuit, ne uideretur infirmior fides reconciliatæ gratiæ. Ep. 45 a, Vt cauerem, ne cui suspicionem fictè reconciliatæ gratiæ darem. & 153 b, Reconciliata uoluntas. Ep. 60 a, Non intelligo, cur recõciliatã gratiam esse dicas, quæ nunquã immutata est. Antequã. 162 b, Fructu libertatis recõciliato.

Reconcilio, as. placo, in gratiam reduco, in ueterem gratiam restituo, in gratiam cum aliquo redeo, in gratiam alicuius redeo, aliquos distractos perfidia aliquorũ rursus in pristinam cõcordiam reduco. facere pacem cũ aliquo, deponere inimicitias, discedere ab armis, contro-

uersiam

Universidad de Deusto
Biblioteca

uersiam dirimo, reduci in gratiam cum aliquo, recipere in gratiam. pacem inter se conciliant, conferunt cõcordiam. de In. 59 a, I. A. 220 a, Si in gratiam reip. redierint. de Ar. 258 b, Nostræ sunt inter nos iræ discordiæq; placandæ. de Pro. 73 b, Hic me meus animus in remp. pristinus cum C. Cæsare reducit, recõciliat, restituit in gratiam. pro Deio. 150 b, Id autem est, te ut planè Deiotaro reconciliet oratio mea. At. 96 a, Quintius filius, currẽtẽ animum patris sui, sorori tuæ reconciliauit. Item: Videsne, ut excipiam te ex improborum subita gratia & reconciliem bonis omnibus? de Pro. 73 a, Quib. cũ omnibus eadem resp. me reconciliauit, quæ alienar. at. pro Dom. 239 a, Inimici in gratiam reconciliabuntur. Att. 2 b, Sallustium restituere in eius ueterem gratiam nõ potui. & 6 a, Reconciliare ueterem gratiam aliquorũ. At. 14. 12 a, Pompeium dedi operam ut reconciliarem. Epist. 3 a, Videbatur enim reconciliata nobis uoluntas senatus esse. & 17 b, Tibi sum autor, ut quibus rebus posis eum tibi ordinem aut recõciles, aut mitiges. Ep. 155 b, Recõciliare se alicui. I. V. 67 a, Reconciliare existimationem iudiciorum amissam. Antequàm. 192 b, Iucundissimo fructu libertatis conciliato.

Reconcinno, as. reficio. Qu. Fr. 311 a, Tribus locis ædifico, reliqua reconcinno.

Reconditus, a, um. occultus, retrusus, abditus, abstrusus. I. V. 204 b, Quod celari oportebat, habeant sepositum ac reconditum. de N. 45 b, & 56 a, Venæ auri recõditæ, & penitùs abditæ. & 114, Res occultæ & penitùs abditæ. de Cl. 168 b, Exercitationem mentis à reconditis abstrusisq; rebus ad forenses & populares causas traducere. de Or. 85 b, Studia quæ reconditis in artibus uersantur. & de N. 97 b, Interiores & reconditæ literæ. Epi. 178 a, Si quid erit occultius, et ut scribis, reconditũ. Ac. 8 b, A me quæ in promptu erant, dicta sunt, à Lucullo reconditiora desidero. de Leg. 161 a, Natura in specie oris penitùs reconditos mores effinxit. pro Dom. 221 a, Venio ad augures, quorum libros, si qui sunt reconditi, nõ scrutor. & 218 a, Nimium reconditus & penitùs abstrusus animi dolor. pro Quin. 10 b, Quintius natura tristi ac recondita fuit. Of. 10 b, Hoc quod dico decorum, non reconditã quadã ratione cernitur, sed est in promptu.

Recondo, dis. condo, sepono. Aca. 9 a, Mens uisa arripit ac recondit, è quibus memoria oritur. pro Syl. 176 a, Noli aculeos orationis meæ, qui reconditi sunt, excussos arbitrari. I. C. 98 a, Habemus senatusconsultũ inclusum in tabulis, tanquam in uagina reconditum. de In. 64 a, Gladium in uaginam recondidit. contra Rul. 74 a, Occultò latère, reconditum esse. de Or. 98 a, Multæ ac magnificæ res constructæ ac reconditæ.

Recoquo, quis. de Se. 94 b, Quò quidem me proficiscẽtem, haud sanè quis facilè retraxerit, néue tanquam Peliam recoxerit. prouerbium.

Recordatio, onis. memoria, renouatio. Epi. 68 a, Habet enim præteriti doloris secura recordatio delectationẽ. & 70 a, Das enim mihi iucũdas recordationes conscientiæ nostræ. de Or. 104 b, et de Cl. 165 b, Qui patris clarissimi recordatione & memoria, fletũ populo moueret. de Or. 142 b, Acerba sanè recordatio ueterem animi curã molestiamq; renouauit. Att. 109 b, Recordationes fugio, quæ quasi morsa quodam dolorẽ efficiunt. de Cl. 189 b, Præteritorum recordatio est acerba, & acerbior expectatio reliquorum. de Pro. 78 a, Vltimi temporis recordatione, et proximi memoria. I. A. 286 a, Primùm in Cæsarum maledicta congessit, deprompta ex recordatione stuprorum suorum. At. 88 b, Suauem habui recordationem clarissimi iurisiurandi. de Or. 85 a, Mihi repetẽda est ueteris cuiusdam memoriæ nõ satis explicata recordatio. Q. F. 307 a, Recordatio præteritæ memoriæ, & 215 b, Recordatio ueteris amoris. de Sen. 78 b, 79 a, Conscientia bene actæ uitæ, multorumq; beneficiorum recordatio iucundissima est.

Recordor, aris. reminiscor, memoria teneo, memoria custodio, memoriam alicuius rei habeo, in memoriam redeo, alicuius rei in memoriam uenit, memoriæ mando, Epistol. 89 b, Memoriæ trado. ad Heren. 23 a, Recogito, animũ ad aliquam rem refero, memoria retineo, memoria alicuius rei me tenet, menti meæ infixum est, memoriam alicuius hominis uel rei teneo uel seruo, aliquid mihi cum grata recordatione in mente uersatur, memoriã ad alicuius rei cognitionem excito, animo teneo, animo ac memoria teneo, mihi non uenerat in mentem, furorẽ optare uobis, memoria repeto, memoriam præteriti tẽporis repeto. P. Syllæ nomen in memoria mihi non fuit, hoc illius memoriam retulit. reuocate animos uestros ad Mithridatici belli memoriam, tuorum meritorum erga me memoriam cõseruabo. quid quisquã meminit, quod non animo comprehendit ac tenet? quæso ut cum diem memoriæ mandetis, nunquam ex animo meo discedit illius optimi uiri memoria, cum ciuium cædes uersari ante oculos atq; animum memoria refricare cœperat. Att. 128 b, At ego qui omnia officio metior, recordor tua cõsilia. & pro Syl. 172 a, Mihi ne ad ea quidem quæ gessi, recordanda & cogitanda quicquam relinquitur tempo ris. de Or. 159 b, Cũ omnis gradus ætatis recordor tuæ. Ep. 27 b, et 19 a, Recordor desperationes eorũ, qui, &c. pro Plan. 281 b, Quoniam istis uestris lachrymis de illis recordor, quæ, etc. contra Rul. 66 b, & pro Syl. 168 b, Nam profectò si recordari uolueritis de nouis hominib. reperietis, &c. de Fin. 150 b, Tu si meliore memoria es, uelim scire, ecquid de te recordere. Tus. 231 a, Multaq; de M. Aquilio recordatur. I. P. 82 a, Iste certè cum aliquo dolore flagitiorum suorum recordabitur. & pro Planc. 274 a, Huius meriti in me recordor: id est, Planci. pro Arch. 185 b, Pueritiæ memoriam recordari ultimã. pro Murẽ. 141 a, Tamen re ipsa admonitus recordor, quantum, &c. Orat. 189 b, Sed ego recordor longè omnibus unum anteferre Demosthenem. Tus. 160 a, Ex quo effici uult Socrates, ut discere nihil aliud sit, quàm recordari. Ep. 73 a, Cum animi tui magnitudinem diligentius essem mecum recordatus. Tus. 231 a, Prudentia hoc uidet, non omnes bonos esse etiam beatos, multaq; de M. Attilio recordatur, &c. Att. 205 b, Et si, ut recordor missi. & 215 a, Vt mea memoria est. Atti. 276 a, Hoc mihi iam in te placuisse potes ex superioribus literis recordari. de Sen. 93 b, Recordari et reminisci. I. Reminiscor. pro Lig. 143 a, Quoniã hoc est animi tui, te aliquid de huius quæstoris officio cogitãtem, etiam de alijs quibusdam quæstoribus reminiscentem recordari.

Recreo, as. reficio, relaxo, colligo, restituo, releuo. pro Planc. 259 a, Conspectus uester reficit & recreat mentem meã. de Pro. 70 a, Macedonia ita uexata est, ut uix posit se diuturna pace recreare. pro Planc. 266 a, Vbi illa antiqua libertas? quæ malis oppressa ciuibus, extollere iam caput, & aliquando recreata se erigere debebat? pro Dom. 232 b, Speraui me iacentem posse à uiuis uiris fortib. excitari, si unà cum bonis interissem nullo modo posse recreari. At. 60 b, Literis sustentor et recreor. pro S. R. 41 b, In hoc bello non recreatus, neq; restitutus, sed subactus oppressusq; populus Rõ. est. pro Pom. 18 a, Aliquẽ fugientem excipere, diffidentem confirmare, afflictum erigere, perditum recreare. At. 189 b, Quod me ab hoc mœrore recreari uis, facis ut omnia. Postquam. 198 b, Qui è graui morbo recreati sunt. de In. 81 b, Ille autem leuiter saucius, facilè est ex uulnere recreatus. Qu. Frat. 294 b, Complures diruptas ac penè desertas urbes per te esse recreatas. Epi. 79 b, Necesse est remp. aliquando recreari. et 88 a, Recreatis enim bonis uiris consulatu tuo, &c. Ep. 13 a, & 14 a, Sensus bonorum, qui recreatus abste totus est. Tus. 160 b, Cũ animus se collegit atq; recreauit, tum agnoscit. &c. I. V. 168 b, Ex metu quasi luce libertatis recreatum reuixisse. & 196 a, Erigere et recreare aliquem afflictum. I. C. 112 b, Tum ille, cũ uix se ex mago timore recreasset. At. 12 a, Ego recreaui afflictos animos bonorum, &c. & 116 a, Bonorũ animi recreati, improbi Romæ quasi perculsi. & 138 b, Tuas nunc epistolas à primo lego, hæ me paulùm recreãt. pro Mil. 101 b, Sed me recreat & reficit Cn. Pompeij sapientissimi uiri consilium. Ep. 79 b, Si armis positis ciuitas respiraueritEp. 272 a, Literulæ uestræ hac epistola oculos paulum sustulerunt. Attic. 117 a, Ego nũc paululum exorior, & maximè his literis, quæ Roma afferuntur.

Recreare. pro eo quod est, iterũ creare. de Nat. 28 a, Graechus consul iterum quosdam augures recreauit.

Recrudesco, scis. Ep. 51 a, Illa quæ consanuisse uidebãtur recrudescunt. id est, renouantur.

Recta. recta uia. I. V. 268 b, Loqui cœpit, sibi rectà iter esse Romam. & Att. 75 b, Erat mihi in animo rectà profici ad exercitum. Epi. 138 a, Rectà à porta domum meã uenit. & ad Her. 39 b, At. 258 a, Statuerã enim rectà Appia Romam. I. C. 102 a, Recta uia perge in exilium. Offi. 68 a, Et cæteri qdẽ alius aliò, Marius à subsellijs in Rostra rectà. At. 96 a, Cum instituissem ad te scribere, Batonius è naui rectà ad me uenit.

Rectè. bene, probè, præclarè, iurè, ritè, ut uolumus, directà, directò, ad pares angulos, rectis limeis, ad lineam, ordine, ratione, per rectum cursum.)(. Perperàm, obliquè, circuitione, anfractu, per circuitionem & anfractum, uitio. Att. 152 a, Rectè augurariis de me: bene enim tibi cognitus sum. Atti. 208 b, Tuæ literæ rectè sperare iubent. In Verr. 144 a, Si rectè homines noui. & 258 b, Si rectè uos cognoui. & Atti. 83 b, Si tuos digitos noui. I. V. 271 a, Rectè & meritò commouebamur. pro Mur. 130 a, Homines cum rectè atque in loco constitissent, iuberi abire. de Fi. 52 b, Hoc erit quasi prouincias atomis dare, quæ rectè, quæ obliquè ferantur. de D. 124 a, Tabernaculum rectè captum.)(. Tabernaculum uitio captum. de Ar. 255 a, Lex rectè lata.)(. Lex uitio lata. pro Quin. 4 b, Rectè atque ordine aliquid factũ esse. & ibi. Modo & ratione omnia facere. pro Quin. 5 a, Quemadmodum solent homines nobiles, seu rectè, seu perperàm facere cœperunt. Att. 201 b, Quòd te domi inclusisti, ratione fecisti. & 4 b, Apud matrẽ rectè est. & ibid. Apud te est, ut uolumus. At. 94 a, Rectè inquã. I. P. 94 a, Rectè an secus, nihil adnos. I. A. 191 a, Aliquẽ rectè atque ordine, exq; republica fecisse & facere. & 225 a, Literas Brutirectè & ordine scriptas uideri. Epi. 155 b, Si rectè istic erit. Atti. 189 b, Pro malis rectè habebã. de D. 116. Epicurꝰ circuitione quadã deos tollens, rectè nõ dubitat diuinatione tollere.

Rectè factum. κατόρθωμα. I. Catorthoma.

Rectio, onis. gubernatio, administratio. de Fin. 120 a, Omniumq; rerum publicarum rectiones præscripsimus. & 126 a, b, Ea quoque est non solùm ad priuatæ uitæ rationem, sed etiam ad rerum publicarum rectionem relata.

Rector, oris. gubernator. de Som. 127 a, Ciuitatem rectores & conseruatores. & de Or. 102 b, Rector reipub. et publici consilij autor. de Fin. 108 b, Summus rector & dominus. de N. 44 a, Rector & moderator, & tãquam architectus tanti operis. de D. 85 b, Rector nauis.

Rectus, a, um. directus.)(. Prauus. Ita dicere talum, ut rectus assistat, de Finibus. 3. Rectus & immutatus orbis, de Vniuers. Recta intelligentia, 1 ad Heren. Negat rectum fuisse Cato, me, &c. pro Muren. In omni uita sua quenque à recta conscientia transuersum unguem non oportet discedere, ad Attic. lib. 13. Recta uia perge in exilium, in Catilin. Recta facta, in Catil. Recta ac prauà tacito quodam sensu dijudicamus, de Legib. & de Orat. Sic hæ sursum rectis limeis in cœlestem locum subuolent, Tusc. quæst. Item, Ad pares angulos in terram ferri. Rectis ociis urbem intueri, pro Rab. Posthum. Rectissimus in dicendo, 2 de Orat. Rectissima quæ sunt, ea maximè conducunt, 5 Fam.

Rectum, substãtiuum. Rectum honestumq;. Acad. quæst. edi. 2. lib. 2. καλὸν καὶ ἀγαθὸν. Rectum est, quod cum uirtute et officio fit, 3 ad Herẽ. 16 b. Illud enim rectũ, quod κατόρθωμα dicebas, cõtingit sapienti soli, de Fi. li. 4. Rectum quod est, uerum quoque est, 2 de Leg. Rectum non cum literis, quibus scita scribuntur, aut oritur, aut occidit, 2 de Leg. Quid rectũ in oratione, 1 Acad. Sau feium sine meis literis ad te uenire uix rectum erat, ad Attic. 6, 97 b. Rectum nõ solius laudis causa sequendũ, 3 ad Her. Recti prauiq; partes, Ora. Recti præceptio, prauiq; depulsio, 2 de Natur. deo. Rectò nil rectius, Parad. In omni fortuna recta atque honesta retinere, Offic. 1. Interesse oportet, ut inter rectum & prauum, sic inter uerum & falsum, Acad. 9 b.

Recubans, iacens, quiescens, recumbens. de Orat. 148 b, Sed in hortulis quiescet suis, ubi uult, ubi etiam recubãs molliter, & delicatè, nos auocat à rostris.

Recumbo, bis. cubo. de Orat. 135 b, Cæteris in campo se exercentibus, ipse in herba recumbebat. & 144 a, Crassus in lectulo recubuit. de D. 92 b, Is primo perterritus somnio surrexit, deinde cum se collegisset, recubuit. pro Deiot. 15 b, Cum in cubiculo recubuisset.

Recuperator. oris. iudex in causis priuatis, & ciuilibus. In V. 63 b, Iudicant recuperatores. & 153 b, et 162 a, De conuentu nullum unquam iudicem nec recuperatorem dedit. pro Cec. 286 b, Si quis index recuperator ue dicat, potuisti, &c. & ibi. Si alia ratione ius nostrum recuperare possumus. In V. 254 a, De recuperatoribus & iudicio recuperatorio.

Recuperatorius,a,um.ut recuperatorium iudicium:id est,rei priuatæ,ut possessionis.de In.69 b,& I.V.153 a.

Recupero,as.redimo,recipio,reparo,recōcilio.pro Murē.136 a,Qui cōsumpta replere, erepta recuperare uellent.& Postquam.212 b,Recuperare amissa.I. A.182 a, Respub. se adhuc tantummodo ulta est, nondum recuperauit. & pro Flac.158 a, Pecunia recuperata est multis pòst annis.Att.119 b, Si quando Pompeius remp.recuperabit.contra Rul. 74 b, Misimus qui ab illo pecuniā depositam nostris recuperent.In A.248 a,Pompeius Albanum à Dolabella recuperabit.pro S.R.42 a, Nobilitas experrecta remp. recuperauit. In V.154 b,155 a,Ille autem unde ablatum est, iudicio suum recuperare potest.pro Cecin.286 b,Si alia ratione ius nostrum recuperare possemus.de Ora.153 a,Placeat ne à Carthaginensib.captiuos nostros redditis suis recuperari.At.6 a, Eius uoluntatem quæ fuerat erga te,recuperare non poterā.Att.244 a, Videtur Respub.ius suū recuperatura. pro Clu.22 a,Illi qui erant ad propinquum inuestigandum recuperandumq; profecti.

Recurro,is.redeo, reuerto.29 a, Puero quem ad me statim iussi recurrere, da ponderosam aliquam epistolam. & 220 a,Calendis in Tusculanum recurram. Epist. 156 b,Cum primùm poterit istuc recurrere nō dubitabit,ne quo loco reip.desit.& 173 b,Recurri ad copiolas meas. & pro Mil.107 a,Illi qui erant cum Clodio gladijs eductis recurrere ad rhedam,ut,&c.de L.198 b,Eaq; unde generata,quò recurrant,uiderit,etc.Att.241 a, Noli me tam strenuū putare,ut ad Non.recurram.de N.36 a, Lunæ species mutatur tum crescendo,tum defectionibus ad initia recurrendo.

Recusatio,onis.declinatio.de Or. 111 a,Hæc ipsa recusatio disputationis, disputatio quædam fuit mihi quidem periucunda.pro Cluen.48 b,Neq; hæc tua recusatio cōfessio sit captæ pecuniæ,sed laboris & periculi declinatio.In Cat.111 b, Illi sine recusatione ac sine ulla mora negociū susceperunt.In A.211 a,Omnes sine ulla recusatione,summo etiam cum studio nomina dāt.de Leg. 178 a, Pœna uiolatæ religionis iustam recusationē non habet.

Recuso,as.refuto,abnuo,recusationē habeo,defugio,refugio,aspernor,repudio,reijcio, nego, deprecor,tergiuersor,abhorreo,deuito,reclamo,grauor.de Ora.120 a, Nihil tibi à me postulāti recusabo.I.V.264 b, Seruilius & recusare & deprecari.Attic.285 a,Nisi fortè non de seruitute, sed de conditione seruiendi recusandum est à nobis.pro Pl.259 b,Nihil de pœna recusabo. Of.72 a,Sē tentiam ne diceret,recusauit.pro Mil. 121 a,Non recuso non abnuo.Ora.200 a,Rogatas et recusans hoc feci.Itē: Non recuso,quin causam haud dico quare,&c.Att.237 b,Ea conditione nati sumus,ut nihil quod homini accidere posit,recusare debeamus.

Redamo, as. de Am. 105 b, Animus uirtute præditus qui uel amare,uel(utdicam)redamare posit.

Redarguo,is.coarguo,reuinco.Att.88 a,Quis nō dixit, Εὔπολιν ab Alcibiade deiectū esse in mare,redarguit Eratosthenes. de Or.136 a,Si nostra facilius probari, quā illa redargui possunt.de N.78 a, Improborum prosperitates redarguunt uim omnem deorum.de Or.133 b, Idq; Scaurus tenuitate. Magij redarguebat.pro Dom. 217 a, Atq; in hoc inconstantiam redarguo tuam,qui,&c.pro Cl.30 b,Redargue me si mētior,&c.de Ar.255 a,In quo fallebat multos,quod eū nemo redarguebat. de Vn.190 a,& ad Her.32 b,Oratio quæ neq; redargui,neq; cōuinci posit.de Fin.76 a,Poterat autē impune,quis enim redargueret?Tus.176 a,Nosq; ipsos redargui refelliq; patiamur.Par.232 b,In reprehēdēdo redarguere cōtraria.

Reddo,dis.restituo,refero,affero,do,efficio,præsto,per soluo,remunero,probo. At.265 a,Is mihi H S.XIIII.nō reddit,quæ dedit eius filio mutuo.de Fat.140 b,Mutuari aliquid ab aliquo,& ei uicissim reddere aliquid aliud. de Cl.166 a,Offi.10 b, Att.207 b,Hesiodus eadē mēsura reddere iubet, qua acceperis, aut etiam cumulatiore si posis.Postq.204 a,Qui deniq; nosmetipsos nobis reddidistis.de Fin.77 a, Eiq; nihil opinanti uiri mandatum exposuit,hæreditatemq; reddidit.In Ver.217 a,Illo tēpore Segestanis hæc ipsa Diana redditur,reportatur Segestam.& Attic.132 b,Pecuniam Domitio non esse redditam.pro Sex.R.41 a, Suum cuiq; honorem & gradum reddere.In Va.30 b,Quod quidem ego tibi reddo tuum. nam,&c.Antequam.192 b,Vitam uobis datam repeto, ut reddatis.pro Syll.183 b, Sed etiamsi quid ab omnibus mihi conceditur, id reddo ac remitto.pro Qu.13 a, Cui neq; iudicium redditum est usitatum, de Clar.188 b, Perge Pomponi de Cæsare,& redde quæ restant.Offic.47 b,Pecuniā reddere. Gratiam referre.pro Pl.278 b,Reddere uitam pro repub.de N.64 b, Omnium rerum rationē reddēda est.de Diu.121 a,Chrysippus naturalem rationē omnium reddit.& Tuscul.156 a, Reddere rationem sententiæ suæ.Orat.212 b,Siue paribus paria redduntur,siue opponuntur contraria.de Cl.193 a,Hortēsius,quæ secum commentatus esset,ea sine scripto uerbis eisdē reddebat.de Orat.97 b,Cum ea, quæ legerem Græcè, Latinè redderem. At.114 a,Puer tuus mihi literas abs te reddidit.& Epist.28 a,Literas à te mihi stator tuus reddidit. & 29 a, Attic.70 a,Fessulanus literas tuas mihi dedit. & 29 a, At. O suaues epistolas tuas uno tempore mihi datas duas.At. 143 b,Eo serius ad epistolā tuā redditæ sunt literæ meæ. ad Brut.90 b,Literæ mihi in senatu redditæ sunt à Lētulo nostro.pro Do,227 b,Omnem locum,quò adis,exilij simillimū reddis.At.56 a,Clodius omnes Catilinas Siciniosq; reddidit.I.V.125 b,Domum exornatam & instructam iste reddidit nudam & inanem.pro S.R.35 b.Cupiditas reddit homines cæcos. Atti.152 b, Nam me hebetē molestiæ reddiderunt.& de Cl.168 a,Hic orationē mollem reddidit.de Ora.109 b,Reddere memoriam alicuius immortalem.Att.280 a, Vt charitas liberorum amicitiores reip.parentes redderet.pro Cec.290 a, Reddere aliquem placidum ac mollem.Antequam.196 b,Pompeius hostes reddidit pacatos.Epist.54 b,Reddere aliquem ferociorem.& 142 b,Reddere aliquem ociosum.pro Cl. 32 a,Reddere aliquem iratum alicui.& Att.22 a, Quid si etiam Cæsarem reddo meliorem?et 24 b,Mihi placet ea,quæ malè empta sunt,reddi.& 277 a, Cum has ad te scriberē literas,ab Satrio legato C.Trebonij reddita est mihi epistola. Quint. Frat.293 b,Cogebantur Syllani homines, quæ per uim & metum abstulerant, reddere, & 294 a, Illi quibus imperium ita datum est, ut redderēt.In Ant.264 a,O fortunata mors,quæ naturæ debita,pro patria est potissimum reddita. In Ant.312 b, Vt populum Romanū metu uacuum nostra uigilia red-

deremus.& 221 b,Reddita est ei tum à maioribus statua pro uita.

Redemptio,onis.cōductio.In V.68 a, Redemptio est huius iudicij facta grandi pecunia.de Pro.71 a, Publicanos temeritate redemptionis penè esse euersos.

Redemptor,oris.dicitur,siue operis faciendi,siue uectigalium conductor, qui & manceps à Cic. dicitur. In A. 224 a,Qu.F.309 b,Redemptori tuo dimidium pecuniæ curaui.de D.118 a,Redemptor qui columnā illā de Torquato conduxerat faciendam.de In.74 a,Nisi ad sacrificium quoddam redemptor hostias præbuisset.

Redeo,is.reuenio,reuerto uel reuertor,me recipio.et At. 206 b,Ad quos dies rediturus sim,scribam ad te. & pro Quin.10 b,Statim ut Romam redijt,&c.pro Mur.130 a,Redire uiam & inire uiam apud Iuriscon.Post.220 a, Vt ad illam diem res cum redisset,rogarentur, &c.pro S.R.39 a,Hæc bona in tabulas publicas nullas redierūt. Epi.7 a,Redeo ad illud quod initiò scripsi. pro Cec.293 a,Vt ad priuatas res redeam.de In.60 a,Ita in memoriā redibit auditor.& pro Qu.10 a,Discedens in memoriā redijt Quintius,quo die,etc.de Pro. 73 a,Redire in gratiam cum aliquo. At.99 b,Atq; hæc de rebus forensibus, redeamus domum.

Redhibeo,bes.quasi retro habeo. Off.70 b,In mancipio uendendo ea uitia dicenda sunt: quæ nisi dixeris,redhibeatur mancipium iure ciuili.

Redigo,gis.est ui quadam recipere,adducere,seu pertrahere.In A.193 b, 194 a, Maiores nostri bellicosissimas gētes,in deditionē huius imperij redegerunt. Off.67 b, C.Marius Iugurtham redegit in suam potestatē. et pro Flac.152 a,Prædones redactos esse omnes in potestatem. & contra Rul. 81 a, Redigere aliquem in suam ditionē & potestatem.In A. 203 b,& pro Cl.50 a, Cæsar equites in suam potestatem redegit.In V.115 a,Redigere omnia in suam potestatem.Ep.192 a,Redigere uectigalia in suam potestatem.pro Cor.59 a, Populi quos subegimus, atq; in ditionem nostram redegimus.

Redigere.colligere,contrahere,reuocare,reducere,deducere.In Ant.248 a,Decreuistis tantam pecuniam Pompeio, quātam ex bonis patrijs in prædæ dissipatione inimicus uictor redegisset.In Ver. 63 b, Redigere pecuniā ex bonis uenditis.& cōtra Rul.86 a, Redigere pecuniā ex uectigalibus.pro R.P.128 b,De pecunia ex bonis redigenda. Attic.99 b,Scripsi etiam ad eum, me quicquid posset nummorum ad apparatum sperati triumphi ad te redacturum.de Aru.253 b,Quæsturamq; illam maximè fœcundam atque uberem in totum ad se redegit. In Ver.186 b,Cur omnis copia frumenti penes istū esset redacta.de Orat.100 b,Nihil est quod ad artem redigi posit,nisi,&c.& 121 b,Ius ciuile ad artē facilè redigi posse.Or.217 a,Redigere sentētias in quadrum numerumq;. ad Her.19 a,Redigere inuenta in ordinem.ad Her.24 a, Qui omnia in arte scribenda redigit in singulas ratiōes præceptionis.Orat.197 b,Quicquid est de quo ratione & uia disputetur, id est ad ultimam sui generis formam speciemq; redigēdū.In Ver.118 a,Bona uerbo redigēda, re dispertienda. Ep.11 b,Quidq; sibi is de me recepisset, in memoriā redegit.In Ant.163 b, Quid autē tibi uenit in mētē,redigere in memoriā nostrā,te domi P. Lētuli esse educatū? et 196 b,Si hoc genꝰ in unū redigatur.pro Mar.132 a, Nobilissima familia iā ad paucos redacta.

Redimiculum,li.l.Mitra.In V.164 b,Hæc ciuitas mulieri redimiculum præbeat.

Redimiri.ornari.Tus.199 b,Incēdes odores? & sertis redimiri iubebis & rosa?

Redimitus,a,um.ornatus,coronatus.In C.106 b,Sertis redimiti,unguentis obliti.de Som.129 b,Terra quasi quibusdam redimita & circundata cingulis.

Redimo,mis.emo,recupero,conduco.In Ver.240 a,Hæc uerò quæ uel uita redimi rectè possent, pecunia æstimare non queo. In A. 248 a, Pompeio sua domus patebit, eamq; nō minoris quā emit Antonius, redimet,redimet inquā,Cn.Pōpeij domū filius.ad Her.38 a,Re uilissima et parua maximā redemit.pro Sest.18 a,Qui rex illo anno non aut emendum sibi,quod non habebat,aut redimēdum quod habebat,arbitrabatur.Epi.27 b,Ego calamitatē à rep. meis priuatis incōmodis libentissimè redemissem.pro Syl.163 a,Ego uitā omniū ciuiū,&c.quinq; hominū perditorū pœna redemi.et pro Mil.118 b,Qui pecunia se palàm iudicib.redemerat.& Ep.147 b,Redimere culpā.pro Qu.R.51 b,Rosciū suas non societatis lites redemisse.In V.238 b,Damnatorum uitam à prætore redimi. Of.44 a,& I.V.254 a,Redimere captos à prædonibus.& Off.46 a, Redimere captos è seruitute. & ad Heren.16 b,Redimere captiuos ab hostibus.de Cl.172 a, Qui pecuaria ea P.Cornelio L.Mummio censoribus redemisset.At.178 b,Redimere fundū.& Qu.F.296 b,Publica malè redempta.de In.74 a,Redimere hostias. Att. 12 b,Rē illā redemptā esse à iudicib.confitētur.pro Qu. R.50 b,Roscius societatis nō suas lites redemit,cū, &c.

Redintegratio,onis.renouatio, iteratio. Antequā.194 b,Quid ego improborum facta renouē oratione, ut redintegratione illius coniurationis animos uulnerem uestros?& ad Her.33 a,Vehementer auditorem commouet eiusdem redintegratio uerbi.

Redintegro,as.renouo.de In.60 a,Ita per breuē cōparationē,auditoris memoria et de cōfirmatione,et de reprehēsiōe redintegrabitur.ib.b,Vt memoria nō oratio renouata uideatur.ad H.15 a, Vt renouetur nō redintegretur oratio.& 33 a,Interpretatio est,quæ nō iterās idē redintegrat uerbū,sed cōmutat.Ep.172 a,Redintegrare bellū.

Reditio,nis.I.V.79 a,Celeritas reditionis:id est, reditus.

Reditus,tus.reditio,reuersio.de Cl.185 a, Inter profectionem & reditum L.Syllæ.& At.256 b,Reditu uel potius reuersiōe.pro Cl.42 a,Sic hominib.iniuria notatis neq; ad honorem aditus,neq; in curiam reditus esset.de Som. 127 a, Solis anfractus aditus reditusq;. de Arusp. 256 a, Quid existimatis eum,si reditus ei gratiæ patuerit, esse facturū?et At.24 b,Cū Cæsare reditus in gratiā.At.240 b, Quis porrò noster itus,reditus,incessus inter eos?

Rediuiuus,a,um.quod ex uetusto renouatur, & in uitā ex morte reuocatur.In V. 106 a, Rediuiua sibi habeto, quasi quicquam rediuiui ex illo opere tolleretur,ac non totum opus ex rediuiuis constitueretur.bis.

Redoleo,les.oleo.I.A.172 b, Antonius uomens frustis esculentis uinum redolentibus, totum tribunal impleuit. pro Sest.7 b, Quòd ita domus fumabat,ut multa eius sermonis indicia redolerent. aliter, redoleret.pro Cæl. 47 b,Nihil igitur illa uicinitas redolet? Or.118 b,Definitio genere ipso doctrinam redolet.de Cl.171 b,Oratio redolens antiquitatem.de Cl.191 b, Mihi ex illius orationib. redolere ipsæ Athenæ uidentur.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Reduco, cis. restituo, redigo, reporto.).(. Eijcio. Post. 200 a, pro Quint. 11 a, Curat ut seruus domum reducatur ad Quintium. & Off. 69 a, Hunc Fabricius reducendū curauit ad Pyrrhū. Ac. 39 a, Satis eum longo interuallo ad suā uillā reduximus. Qu. F. 311 a, Crassum Coſ. é senatu domū reduxi. At. 11 b, Reduci domum.).(. Deduci domo. Att. 58 b, Philoxenus reduci in carcerē maluit. I. A. 219 b, Aliquem in cubiculū admittere et reducere. pro R. P. 125 b, Tu Gabiniū ut regē reduceret, impulisti. et ib. Reduci in gratiā cū aliquo. Q. F. 307 b, Cū multitudine regē reduci periculoſum reip. uidetur. At. 150 b, Ab eo patriæ proditores ab exilio reductos eſſe. In Sal. 274 b, Qui exules reouxit. Poſt. 210 b, Reduci in patriā. ib. Reduci ab exilio. & I. A. 157 b, et 162 a, Reducere aliquē de exilio. & Ep. 2 b, & 3 a, pro D. 216 b, Senatus authoritas mecū simul reducta uidetur. At. 123 a, Aliquos diſtractos rursus in priſtinā cōcordiā reducere. ad He. 20 a, Et uox reducitur in quendā ſonū æquabilē. pro Cl. 38 b, Reges ab aliquo in gratiā reductos eſſe. Poſt. 202 b, Aliqua medicina reducere aliquem ad ſalutem. ad Her. 15 a, Vt auditor, ſi memoriæ mādauerit, ad id quod ipſe meminerit reducatur. de In. 60 b, Reducere aliquid in memoriam.

Reductio, onis. Ep. 6 b.

Reductus, a, um. pro R. P. 130 a, Poſſum excitare multos reductos teſtes liberalitatis tuæ.

Redundantia, tiæ. proſluentia. Orat. 106 b, Ipſa illa pro Roſcio iuuenilis redūdantia multa habet attenuata, quædam etiam paulò hilariora.

Redundo, as. ſupero, ſuperfluo, effluo. I. V. 205 b, Crux ciuis Roma. ſanguine redundauit. I. C. 116 a, Omnis hîc locus aceruis corporū, et ciuiū ſanguine redūdauit. et Tuſ. 213 b, Cū pituita redūdat, aut bilis in corpore. de D. 100 b, Si lacus Albanus redūdaret, iſq; in mare fluxiſſet, Romā periturā. & 122 b, Reprimere lacum redundantē. & 101 a, pro Seſt. 13 a, Quorū hodie copia redundans uolitat ædib. pro Cor. 66 b, Vt aliqui ſermōes inuidorū etiā ad aures ueſtras permanarent, & in iudicio ipſo redūdarēt. de Cl. 169 a, Aſiatici parum preſſi & nimis redūdātes. de Cl. 394 b. Is redūdantes nos & ſuperfluentes iuuenili quadā dicēdi licētia repreſſit. de Or. 129 a, Tota illa deſeſio redūdauit hilaritate quadā & ioco. & de Fi. 227 a, Redundat oratio. Ep. 41 a, Cum tu omnib. ornamētis redūdares. & ad Her. 40 a, Verbs redūdat militib. de Or. 116 a, Verba efferueſcentia & paulò nimiū redūdantia. & ib. In uerborum definitionib. neq; abeſſe quicquā debet, neq; redūdare. & Or. 207 b, Vt nihil neq; prætermittatur, neq; redūdet. I. V. 182 b, Quod redūdaret de noſtro frumentario quæſtu. Part. 231 b, Redundare.).(. Nō cōplere quod propoſueris. de N. 231 a, Tuus deus nō digito uno redundat, ſed capite et cæteris mēbris. de N. 46 a, Aqua conglobatur undiq; æqualiter, neq; redūdat uſquā, neq; effūditur. de Ora. 86 b, Ex rerū cognitione efflore ſcat & redūdet oportet oratio. I. V. 96 b, Hinc illæ extraordinariæ pecuniæ redūdarūt. de Pro. 75 a, Nationes, quæ numero hominū & multitudine poterāt in prouincias noſtras redūdare, ab eodē partim recīſæ ſunt partim repreſſæ. de Or. 85 a, Fluctus qui à cōmuni peſte depulſi in noſmetipſos redūdarunt. I. C. 103 a, Vereor ne quid parricida ciuiū interfecto, inuidiæ mihi in poſteritatē redūdet. pro Cæl. 49 b, Serui ad quos aliquātū etiā ex quotidianis ſūptib. ac luxuria redūdet. pro Mur. 144 a,

Sed quid fiet, ſi hæc elapſa de manib. noſtris, in eū annū, qui cōſequitur, redūdarint? pro Syl. 172 a, Si ex hoc tāto in omnes beneficio, nullū in me periculū redūdabit. pro Do. 227 a, Sed proſpexiſtis ne quā im nos popularis aliquādo inuidia redūdaret. de Or. 144 a, Neq; in Antonio deſuit hic ornatus orationis, neq; in Craſſo redūdauit. Q. F. 328 a, Hoc bonū mihi nūc deniq; redūdat. I. P. 84 b, Capua ſplēdidiſſimorū hominū multitudine redundat. de Am. 110 b, Erūpūt ſæpe uitia noſtra in alios, quorū tamē ad uos redundat infamia: id eſt, redit. Par. 125 b, Ex meo tenui uectigali aliqd etiā redūdat. pro R. P. 124 a, Nō igitur reus ex ea cauſa quæ iudicata eſt, redundat Poſthumus. pro Lig. 138 b, Vel q; laudē adoleſcentis pro pinqui exiſtimo etiā ad meū aliquē fructum redundare. pro Lig. 119 b, Acerbiſſimo luctu redūdaret iſta victoria.

Reduuia, uiæ. ulcus eſt digitorum, & morbus cum recedit ab ungue carūcula magno dolore, παρωνυχία (inquit Celſus) Græci appellāt. pro S. R. 39 b, Intelligo me errare, qui cum capiti S. R. mederi debeam, reduuiam curem.

Redux, cis. qui ex aliquo periculo, aut ab exilio reuocatur. pro Mil. 121 b, Quid me reducem eſſe uoluiſti. Ter. 120 b, Qui ab orco mortuū me reducē in lucem feceris?

Refectus, a, um. reconcinnatus. Att. 252 b, Ἀφέτυπα; cre bris locis incultus & refectus.

Refello, lis. redarguo. de Or. 92 a, Ea Menedemus exēplis magis quā argumētis conabatur refellere. de Or. 92 b, Vt id quod intēderemus cōfirmare, et id quod cōtrà dicere tur, refellere poſſemus. Tuſ. 176 a, Noſq; ipſos redarguit refelliq; patiamur. et ibi. Et refellere ſine pertinacia, & refelli ſine iracūdia parati ſumus. de Fi. 81 b, Ita enim uīūt q lā, ut eorū uita refellatur oratio. Itē: Oratio refellitur morib. de D 119 a, Nū ergo op⁹ eſt ad hæc repellēda Carneadeē de D. 229 a, Chaldæorū prædicta quotidiere & euētis refellūtur. pro Li. 239 b, Refellere & coargue re mēdaciū alicuius. et At. 187 b, Sed tu me γεωμετρικὸς refelleras. Or. 109 b, Nullius memoriam iam refellente.

Refercio, cis. repleo. de N. 9 a, Heraclides puerilib. fabulis refersit libros. & 38 b, Poetæ hominū uitā ſuperſtitiōe omni referserunt. & pro R. P. 129 a, Cōplures aures refersit his ſermonib. Tu. 176 a, Eadē enim dicuntur à multis ex quo libris omnia referserūt. & de Or. 98 a, Perſtice ut Craſſus, quæ coarctauit & peranguſtē refersit, in oratione ſua dilatet nobis atq; explicet. pro Sest. 20 a, Corporibus ciuium Tiberim repleri, cloacas refarciri.

Refero, fers. retrofero, reddo, renuncio, reuoco. Att. 122 a, Epiſtolam ad me referri uolo. & ibi. Eam mihi curares referēdam. Ep. 198 b, Auſter aduerſus maximo flatume ad tribules tuos retulit. & At. 282 b, Auſter me in Italiā retulit. I. P. 91 a, Non ut redire ex Macedonia nobilis imperator, ſed ut mortuus infāmis referri uideretur. de D. 91 b, Is paterā retulit. id eſt, reſtituit. At. 246 a, Itaq; me referūt pedes in Tuſculanum pro Deiot. 148 a, Miſit q rumores Africanos exciperent, & celeriter ad ſe referrent. Ep. 11 b, Certorum hominū quos iā debes ſuſpicari ſermones referebātur ad me. de Cl. 193 a, Hortēſius nullo referēte, omnia aduerſariorū dicta meminerat. id eſt, nullo ſubijciente. pro Fl. 156 b, Iſte iterum Romā ſe retulit. Q. Fr. 298 a, b, Vocem ex Aſia uſq; Romam referri. pro Fl. 146 a, L. Flaccus ueterem Valeriæ gentis in libera patria laudem propē quingēteſimo anno retulit: id eſt, renouauit. Itē V. 65 b, Cōſuetudo longo interuallo repetita

repetita atq; relata. & ib. Hoc inſtitutū referri de renouari moleſtē ferunt. & 79 a, pro D. 228 b, Referre rem iudicatam: id eſt, reuocare, & renouare iudiciū. pro Pl. 267 b, Reijcere iudices.).(. Referre iudices: id eſt, reuocare et aſciſcere. pro Cl. 35 b, Te id quod tū explosum eſt, nūc retuliſſe miror. pro S. R. 56 b, Iſti pro re certa, ſpē falſam domum retulerunt. I. A. 24 a, Referre pedē. Par. 116 b, Referre opus in apertū: id eſt, edere. Of. 200 b, Vt extrema refirāt eundē in cadēdo ſonum: id eſt, reddāt.

Referre animū, oculos, &c. de Or. 156 b, Referre nūc animū ad hominū figurā, &c. & 85 a, Referre animū ad ſtudia. & Ep. 9 a, & 16 b, Referre ſe ad ſtudia literarū. pro Q. 8 b, Referre oculos & animū ad aliquē. de Pro. 774, Referre aſpectū aliquò. de Or. 119 a, Vt ſimul ac poſita ſit cauſa, habeāt quò ſe referant. pro S. R. 26 a, Age nunc refer animum ſis ad ueritatem, & conſidera, &c.

Referre quaſi in finem, uel ad finem aliquid, & alia quædam. de Or. 96 b, Quò quidq; referendū, & quò intuēdum. ad Br. 288 b, Omnes meæ curæ ad te referuntur & in te conſumūtur. I. A. 228 b, Vt omnia cōſilia atq; facta noſtra ad uirtutē atq; dignitatem referamus? I. A. 227 a, Omniaq; ad eorū uoluntatem dicta factaq; noſtra referātur. de Or. 127 b, Referre omnia ad utilitatē ſuā, & omnia facere cauſa ſua. In A. 223 a, Leges ad facilitatē æquitatemq; referri. de Or. 104 a, Referre omnia ad uolutatē corporis dolorēq;. de Fat. 341 a, Cū ſine fato ratio omnium rerum ad fortunā naturamq; referatur. de Leg. 156 b, In hiſtoria pleraq; ad ueritatē, in poemate ad delectationē referuntur. Offi. 44 a, Modusq; adhibeatur, ūq; referatur ad facultates. Of. 11 a, Vulgaris liberalitas referenda eſt ad illū finē, nihilominus ut ipſi luceat. Of. 7 a, Referri enim decet ad ea quæ propoſui in principio fundamēta iuſtitiæ. de Cl. 184 b, Eodē Q. Cæpionē referrē, niſi, &c. á ſenatu diſſedīſſet: id eſt, his adnumerarē. pro Deio. 145 a, Tuū eſt Cæſar, q pro multis ſæpe dixiſti, quid nūc mihi animi ſit, ad te ipſū referre, quo facilius, etc. id eſt, de te cōiecturā facere. Ep. 72 b, Quæ cura nō ēū illis cōmunicabitur, ſed ad te ipſū propriè referetur.

Referre. reſpōdere. pro Cec. 301 a, Hoc ego nō ad meā defenſionē attuli, ſed illorū defenſioni retuli. & ib. At ego tibi refero. ſi, etc. id eſt, reſpōdeo. et de Fa. 146 a, pro Q. 7 b, Quid aūt à nobis refertur: id eſt, reſpondetur. Poſt. 203 a, Mihi in ſētia ſimpliciter referēdā fides nō deerit.

Referre, gratiam. At. 253 a, Referes igitur ei plurimā ſalutem. de Cl. 184 a, Referre gratiam alicui. & de Or. 144 a, Referre alicui debitam ac meritam gratiam. pro Cor. 67 a, Quorum precibus munus hoc meritum huic, & ut à principio dixi, iuſtum & debitam gratiam refero.

Referre aliquid in cōmentariū, referre aliquē in reos: id eſt, perſcribere, referre aliquē in deos uel in numerū, uel numero deorū. de Cl. 172 b, Quā orationem in origines ſuas retulit. de Or. 102 b, Illa quæ in cōmentarium meū retuli. Ep. 263 a, Referre epiſtolas in uolumina. I. V. 258 a, Referre aliquem abſentē in reos. pro S. R. 23 a, Eius fidē ſiſtū eſt, ut hic potius uiuus in reos, quàm occiſus in proſcriptos referretur. de Nat. 8 a, Referre aliquem in deorum numero. & ibid. 9 a, Reponere aliquem in deos. de Nat. 9 a, Heraclides cœlum & terram refert in deos.

Refero, cū ad rationes accepti & expēſi refertur. In Ver. 106 b, Negabat opus in acceptū referre poſſe. pro Qu. R. 45 b, Referre nomina in codicem accepti & expēſi. pro Flac. 155 b, Cum illam pecuniam nominatim Flacco datam referrent. & ibi. Cum operi publico referunt, & in ædem ſacram faciendam perſcribunt. In Ver. 96 a, Referre rationes ad ærariū. & in P. 62 b, & cōtra Rul. 78 a, Quid relatum, quid reſiduum ſit. Atti. 83 a, Quid uos? quantum, inquam, debetis? Reſpondent, CC. refero ad Scaptium. de Opt. 244 b, Ne quis corona donaretur in magiſtratu, priuſquā rationes retuliſſet. pro Syll. 175 a, Cum ſcirem ita iudicium in tabulas publicas relatum. In A. 168 a, Ego amplius H S. ducenties acceptum hæreditatibus retuli. In A. 156 b, Niſi fortè ſiquid memoriæ cauſa retulit in libellū, id numerabitur in actis. pro Flac. 160 a, Referre in tabulas, quodcunq; commodum eſt, et inferre rationes falſas. de N. 77 b, Virtutem nemo unquam deo acceptam retulit.

Referre de re aliqua ad aliquē: id eſt, in conſultationē ponere, ſiue ut de ea deliberetur proponere, deferre. de Or. 105 b, Referre ad aliquem de aliqua re. et ad Bru. 288 b, Quæſiuitq; qua de re ad Craſſum retuliſſet. Itē: At illa retulit quæſiuitq;. & c. I. V. 201 b, Ideo Claudius retulit, ut Verres poſſet auferre. de D. 138 a, Referre et deferre aliquid ad interpretē. pro D. 239 b, Referre & deferre ad ſenatū. et 240 b, Caſſius de ſigno cōcordiæ dedicādo ad ſenatū retulit. At. 253 a, Qui cū ei præſcriptum eſſet, nequid ſine Seſtij noſtri ſentētia ageret, neq; ad illū neq; ad quēquam noſtrūm retulit. de Or. 155 a, Vt de omni re ad eos referretur. Poſt. 200 b, P. Lentulus de ſolēni religione retulit. ad B. 91 b, Si tuis placuiſſet de his literis referri. pro D. 223 b, Pluribus de reb. uno ſortitur retuliſti. I. C. 107 a, Rē omnē ad patres cōſcriptos retuli. de Diu. 110 b, Ad ſapientes hæc, nō ad diuinos referri ſolent. & 15 b, De rebus obſcuris & incertis ad Apollionē cenſeo referendum. de D. 87 a, Cum uicini omnes ad unum de rebus ſuis referrent, erat in magno honore & gloria.

Referre cum aliquo: id eſt, cōferre. At. 38 b, Referre cum aliquo. & Ep. 113 a, Introductus Vettius, primò negabat ſe unquam cum Curione retuliſſe. Item: Forſitan cum locupletiore referam.

Referre. pro opponere, comparare, reddere. Ora. 101 b, Referre paria paribus, aduerſa cōtrarijs. de Ora. 162 a, Quæ paribus paria redduntur. l. Oppono, & Par.

Refert, bat. intereſt, ad rem pertinet, ad rē eſt. Att. 278 a, Tua iſtuc refert maximè. ex Plauto. Ep. 76 a, Nō adſcripſi quod tua nihil referebat. In P. 87 b, Nihil enim mea refert, utrum tu, &c. an amici tui, &c. Att. 288 a, Quid autē noſtra refert, uictū eſſe Antonium? ſi, &c. Tuſ. 165 a, Ipſi animi magni refert quali in corpore locati ſint. At. 222 b, Magni refert, hîc quid uelit. Qu. F. 293 b, Parui refert ita fieri, niſi, &c. ad Her. 7 a, Pro Pomp. 7 a, Illud parui refert, uos uectigalia poſtea recuperare. Quid Pet. 211 b, Quæ ſi ſignificant uoluntatē eſſe abditam, parui refert patēre oſtiū. Ep. 65 b, Sed quanti id refert? ſi tamē accidit. de Cl. 174 b, Nihil refert uidere quid dicendū ſit, niſi, &c. de Fi. 146 a, Tantū refert, quàm magna dicā. I. A. 166 a, Quid refert utrum uoluerim fieri, an gaudeā factum? de D. 121 a, Quaſi uerò referat, quod fieri poteſt, quàm id ſæpe fiat. & 123 a, Aues paſcantur nēcne, quid refert. de D. 129 a, Fac in puero referre, ex qua affectione cœli primùm ſpiritum duxerit. & 130 b, Fac dare deos, quid refert, ſi accipere nō poſſimus. pro Fl. 150 b, Quid refert igitur tāto pōſt feceris, an omnino

Universidad de Deusto
Biblioteca

non feceris.de Or.162 d,Refert etiam qui audiunt, sena tus an populus.pro Cæl.49 b, At quibus seruis, refert enim magnopere id ipsum.Ep.120 b,Ne dicaris,aliquid, quod referret scire,reticuisse.de Nat.17 d,Quid refert, id est,nihil refert.Nihil ad rẽ pertinet,utrum,&c. Or. 218 d,Nihil ad rem est,postrema quàm lõga sit. Ora.218 d,Nihil ad rem est,illud sit an non.

Refertus,a,um.confertus,plenus.I.V.229 b,Ornamentis fanorum domus plena,uillæ refertæ.& 194 d,Tum re fertius erit ærarium populi Ro. quàm unquã fuit, &c. de Or.98 d,Locuples & referta domus. Att.134 b, Vr bem refertã esse optimatium audio.de Or.122 b,Referta quondã Italia Pythagoreorum fuit.pro R.P.125 d, Ma re refertum prædonum.In P. 81 b, Palatiũ erat ciuitate omni Italia cuncta refertum.pro Pom.8 d,Domicilia re gis omnib.reb.ornata atq; referta.& Pom.14 b, Insula referta diuitijs.Or.210 d, Doctißimis homimib. domus referta est.Tus.233 d, Xerxes refertus omnib. præmijs donisq; fortunæ.et 246 d,Vita undiq; bonis referta.pro Mur.128 b,Asia ista referta,et eadẽ delicata.Tus.199 b.

Refercueo,es.referuesco.pro Qu.R.4.7 b, Sic referuens falsum crimen in purißimam uitam collatum,statim cõ cidit,& extinguitur.de Cl.194 b, Contentio nimia uo cis reciderat,& quasi referuerat oratio.

Referuesco,scis.recalesco.de D. 90 d, Sanguis è patera fusus,qui cum terram attigisset,referuescere uideretur.

Reficio,cis.recreor,restituo. At.103 b, Tyronis reficiẽdi spes est.in M.Curio.& Ep.107 b,Ego hic cogito com morari,quoad me reficiã.& Or.206 d, Reficere seip sum.et At.189 b,Reficere uulnus.I.V.224 b, Ad ea quæ dicturus sum,reficite uos quæso iudices per deos immor tales.pro Mu.144 d,Nihil est iam unde nos reficiamus, aut ubi lapsi resistamus.pro Sest.6 a,Colligere & refici cere naufragium.pro Arch.157 b,Hic homo suppeditat nobis,ubi & animus ex hoc forẽsi strepitu reficiatur,et aures conuicio defessæ conquiescant.pro Pl.259 d,Con spectus consessusq; uester reficit et recreat mẽtem meã. In V.105 d,Locatur opus quod ex mea pecunia reficia tur,ego me refecturum esse dico.& pro Fl.155 b,Refice re ædem sacram.Top 222 d,Reficere ædes,quæ uitiũ fe cerunt.de Opt.244 b,Demosthenes muros refecit pe cunia sua.pro Fl.268 d,Reficere suam tribũ suis necessarijs:id est,cõciliare.Q.F.317 b,Ego in Arpinati sum ma cum amœnitate fluminis me refeci.de Se. 84 d,Tã tum cibi & potionis adhibendum, ut reficiantur uires, non opprimãtur.& de Am.113 b,Lex C. Papyrij de tri bun.pl.reficiendis.pro Mil.101 b,Sed me recreat & refi cit Cn.Pompeij sapientißimi uiri cõsilium. Par. 124 b, Nunquam eris diues,antequàm tibi ex tuis possessionib. tantum reficiatur,ut ex eo tueri sex legiones possis.

Refigo,gis.euello,rescindo,infringo.Ep.183 b,Cuius æra refigere debebamus, eius etiam chirographa defendi mus.In A.246 b,Acta Antonij rescidistis,leges refixi stis,l.A.241 b,Num figantur rursus hæ tabulæ,quas uos decretis uestris refixistis.

Reflatus,tus.contrarius uentus. Attic.186 d,Naues dela tas in Vticam reflatu.

Reflecto,ctis.reuocare,sedare.pro Syl.375 b,Animũ inci tatum ad ulciscendã orationem tuã,reuoco ipse & reflec to.de Or.89 b, Causæ quib. incitantur aut reflectũtur.

Reflexus,a,um.retro cõuersus,uel inflexus. de N.474 d, Obstipum caput, & tereti ceruice reflexum.ex Arato.

Reflo,as.contrà flo.Tus.174 d, Si enim reflantibus uẽtis reijciemur,tamen eodẽ paulo tardius referemur.Off.36 b,Cũ fortunæ reflauit,affligimur et ib.Cũ prospero flatu fortunæ utimur.At.96 b, Et si Etesiæ ualde reflauerint.

Reformidatio,onis.formido metus.Par.230 b.

Reformido,as.refugio. pro S.R. 32 b, Cassiani iudices, quorum etiam nuncij,quibus causa dicenda est,nomẽ re formidant.Tus.245 d, Qui imbecillius horrent dolorẽ, & reformidant.pro Cæl.40 d, Huius amicitiæ crimen non reformido.I.A.212 b,Sed pacis nomine bellũ inuo lutum reformido.& 259 b,Refugit animus, eaq; reformidat dicere,quæ,&c.I.V.249 b,Tamen homines ma ritimos non planè reformidat.& pro Lig.138 d,Tusce. 172 d,Sed ita retracta sunt quædam,ut ea fugiat & re formidet oratio.ad Her.29 b,Reformidare aduersos.

Refractoriolus,a,ũ.cõcertatorius. At.21 d.l. Iudicialis.

Refragor,aris.aduersor.I.A.235 d,Sed de hoc quidem hã ctenus,ne refragari homini amicißimo uidear.pro Mu. 135 d,Sed tota illa lex petitioni tuæ refragata est.

Refreno,as.reprimo,comprimo,cohibeo,coerceo,circũ scribo,retardo,cõtineo,reuoco,reflecto,reijcio,cõtra ho,sedo,debilito,edomo,moderor,tempero,remitto,te neo,restinguo.contra Rul.77 d,O libidinem refrenan dam.& Par.122 d,Refrenet prius libidines,iracundiam teneat,coerceat auaritiam.I.A.231 d,Brutus Antonium inuadentem in Asiam à progressu arcuit,à reditu refre nauit.pro Cæl.53 b,Semper magno ingenio adolescẽtes refrenandi potius gloria,quàm incitãdi sunt.de Di.109 d,Iuuentus hìc moribus ita prolapsa est,ut omnium opi bus refrenanda atq; coercenda sit.

Refrico,as.retracto,quasi renouo et reuoco.Ep.73 d, Ve reor ne refricem meis literis desideriũ ac dolorem tuũ. pro Syl.170 b,Cum ciuiũ cædes uersari ante oculos atq; animum memoria refricare cœperat.Anteq.194 d, Nã quid ego improborũ facta renouem oratione,ut redin tegratione illius cõiurationis animos uulnerẽ uestros el. P.97 d,Sic tuis scelerib.reip.præterita facta refricabis. I.A.187 d, Cũ illã pulcherrimi facti memoriã refricat. pro Cæl.52 b,Vt illa uetus fabula refricaretur, idcirco Caserni est causa renouata.cont Rul.88 d, Ne refricare obductã iã reip.cicatricẽ uiderer.pro Fl.157 b, Cũ illud uulnus dicendo refricuisset.At.76 d,Appij uulnera non refrico,sed apparent,nec oculi possunt.de Or.127 d,Eo rũ dolorẽ qui lugebant suos,oratione refricabã. At.102 d,Hæc me refricãt.& 169 b,Crebrò refricat lippitudo.

Refrigeratio,onis.de Sen.86 b, Refrigeratio in æstate, & uicißim in hyeme,aut sol aut ignis hybernus.

Refrigero,as.)(.Calefacio.pro Q.R.47 d,Ignis in aquã coniectus continuò restinguitur & refrigeratur.et Ep. 65 b,Me frigus Dalmaticum,quod illinc eiecit,etiã hic refrigerauit.de Nat.74,Membra partim ardentia,par tim refrigerata,dicenda sunt.& 30 b, Refrigerato & extincto calore occidimus ipsi & extinguimur.de N. 49 b,Stella Saturni refrigerat,Martis incendit.In V.72 d,Defessa & refrigerata accusatione.Ep.36 b,Refrige rato iam sermone hominũ. de Sen.89 d,Vmbris aquis. ue refrigerari:id est,recreari.

Refrigesco,scis.refrigeror,deferuesco.In Ant.200 d,Te retur interea tempus,belli apparatus refrigescent.pro Plan.270 b,Illud uerò crimen de nummis,quos,&c.cã luit re recenti,nunc in causa refrixit.Atti.18 d, Sed hæc res tota interpellata bello refrixerat.Ep.131 b, Vnũ ue reor ne hasta Cæsaris refrixerit.& 253 b,Cum Romæ à iudicijs forũ refrixerit.& 67 b, Memmius planè refri xerat.de D.126 b, Cæteris uerò in locis sortes planè re frixerũt. At.22 d, Quod de agraria lege quæris, sanè iã uidetur refrixisse. Qu.Fr.311 b, Nam quod de Pompeio Caninius agit,sanè quã refrixit. Qu.Fr.323 d,Scaurus re frixerat.327 b,Tota res & timetur,& refrigescit.

Refringo,gis.pro Mur.127 b,Cum ego claustra ista nobi litatis refregissem.

Refugio,gis.recuso,reformido.de N.50 d,Vites à brassicis & caulibus,si propè sati sint,ut à pestiferis & nocen tib.refugere dicũtur.pro Sest.14 b, Ne recordatiõe mei casus à cõsilijs fortibus refugiatis.de Or.93 d,Sẽper ego à genere hoc toto sermonis refugi.pro Cæl.45 d,Cur il lecebris cognitis nõ refugistis?In A. 259 b, Refugit ani mus,eaq; reformidat dicere,quæ,etc.pro Cec.289 d,Ali quorũ tela atq; incursus refugere.Ep.163 d,b,Refugere ac deprecari periculũ.Epi.85 d, Nõ reuocãs me ipse,sed penè refugiens.de Fin.131 b,Refugit sanguis metu. Att.2 d,Ab institutanostra paucorum dierũ consuetudine lõ gè refugit.& Ep.159 d,Neq; tamen refugiendo cõmissi ri sumus,ut,&c.de Or.109 b,Refugere à dicẽdo. et At. 190 b,Refugio à te admonendo.pro Qu. R.52 b, Quẽ ego si ferrem iudicem,refugere nõ deberet. At.58 b,Sed me herculè incipiendo refugi.pro Deiot. 149 b, Nonne cum esset productus,et tecum fuisset,refugit ad legatos?

Refugium,gij.perfugiũ,portus,præsidium,arx. Offi. 38 d,Nationum portus erat & refugium senatus.

Refulgeo,ges,reluceo. de N. 47 d, Sed prior illa magis stellis distincta refulget.& 48 b,Feruidus ille canis stel larũ luce refulget.ex Arato.

Refundo,dis.rursus fũdo.de N.49 b, Vaporibus altæ re nouat.eq; stellæ atq; omnis æther,refundunt eadem.

Refutatio,onis.confutatio.Top.229 d, Refutatio accusa tionis,in qua est depulsio criminis.

Refuto,as.confuto,refello,repello,despicio,aspernor.pro R.P.120 b,Quã quidẽ uirtutẽ non modò non aspernari et refutare,sed etiã cõplecti atq; augere debetis.de Pro. 57 d,Semper illas gentes nostri imperatores refutandas potius quã bello lacessendas putauerunt. pro Syll.171 b, Quare ne me peregrmũ posthac dixeris, ne grauius re futere.& Ep.131 b,Non tam id laboro,ut si qui mihi ob trectent,à te refutentur,quã,etc.de Ar.247 b, In refutã dis maledictis improborũ hominũ.de Ora.108 b,Quos tum ut pueri refutare domesticis testibus solebamus. de Or.116 d,Nostra confirmare argumentis ac rationibus, deinde contraria refutare.& 143 d,Libidinẽ tuã liber tas mea refutabit. pro Font.283 b, Sceleratorũ periuria laudationibus & testimonijs suis refutare.Ep.17 b,Præ sertim cum sine suspicione cupiditatis nõ posis illius cu piditatẽ refutare.pro Pomp.13 b, Obsoleuit ista oratio, re multo magis quàm uerbis refutata.de Ar.245 d,Si in me impetum facere conabitur,resistam, & eius conatũ refutabo.Tus.187 d,In primisq; refutetur ac reijciatur Philocteteus ille clamor.

Regalis,le.regius.de Ar.256 b,Sylla regalem habuit pote statem.de Ar. 250 b, Deiotarus sæpe à senatu regali no mine dignus existimatus est.et de Cla.169 d,de L.187 d, Regale ciuitatis genus.de Fi.79 d, Ornatꝰ regalis.de D. 99 d,Veteres ut sapere,sic diuinare regale ducebant.

Regero,ris.obijcio,oppono.Epist.254 d,Pro quo tibi tot rusticos Stoicos regeram,ut Catium Athenis natum esse dicas.

Regia,giæ.domus & aula regis. At.156 d,Visum te aiũt in regia,nec reprehendo,quippe cum ipse istã reprehẽsio nẽ non fugerim.de Fin.101 d, Nemo dicit in regia regem ipsum quasi productũ esse ad dignitatẽ.pro Mil. 108 b, Nuper quidem ut scitis me ad regiam penè confecit.

Regiè.regio more.In V.172 b,Quæ regiè,seu potius tyrã nicè statuit in aratores Apronius.

Regillus,li.lacus.de N.62.

Regiensis,se.Epi.206 d.

Regificè.regio apparatu.Tusc.200 d,Auro,ebore instru ctam regificè.Poetæ.

Regina,næ.socia regni,domina. Antequã.196 b,Teq; par ticeps cõmubi,socia regni,regina luno,oro,etc. de Or. 125 b,Omnium regina rerũ oratio.Of.57 b,Iusticia om nium est domina & regina uirtutum.

Regio,onis.ora,plaga,fines,termini,spaciũ,tractus.de N. 7 d,Atqui terræ maximas regiones inhabitabiles uide mus.pro Fl.151 b,In eiusmodi regiõe atq; prouincia,quæ mari cincta sit.Epist.193 d,Syda,quæ extrema regio est prouinciæ meæ.& 244 d, Per Cappadociæ regionem, quæ Cilicia attingit.At.127 b,Qui regionib.excluſi in tra arma aliena uenerũt.de Le.173 b, Cœli fulgura regionib.ratis tẽperatõ.de Vn.199 b,Sic animus extremi tatẽ cœli à suprema regiõe rotũdo ãbitu circũiecit.Ep. 50 d,Ex Asia rediens,cœpi regiones circũcirca per spi cere.pro Pl.263 b,Aspera & mõtosa regio.pro Sest.18 d,Quæ regio oraue erat latior? in qua, etc. In P. 90 b, Neq; enim regio fuit ulla,neq; municipiũ,neq; præfectu ra aut colonia,ex qua nõ.&c.cõt.Rul.79 b, Definio,in quit,Italiã,satis certa regio.de N.12 b,Immẽsa & inter minata in oẽs partes regionũ magnitudo.de Fi.86 d,Re giões quarũ nulla esset ora,nulla extremitas.pro Põ.14 d, Aliqua pars regionis atq; oræ maritimæ.pro Cl.20 d, Is nõ solũ municipij Larinatis,ex quo erat, sed etiã re giõis illius ac uicinitatis princeps,&c.cõtra Rul. 89 b, Cũ usq; eò uicinos proscriberet, quoad oculos cõfirmã do ex multis præsidijs unã eandẽq; regionẽ formãq; per fecerit.de N.36 d,Regio lunæ, quæ tũ est Aquilonaris, tũ Australis. I. A. Arã sub media cœli regione locatã.de D.86 b, Lituo Romulus regiones direxit,tũ cũ urbẽ cõ didit.Or.122 d,Nosse regiones intra quas uenere,& per uestiges quod queris.de Or.130 b,Locus & regio, qua si ridiculi deformitate quadam cõtinetur.Or.210 d,Vix suas regiones finesq; defendere.de Or. 109 d,Bene dice re aũt non habet definitã aliquã regionẽ,cuius terminis septa teneatur:id est,materiã.& cõtra Rul.73 d,Omne regnũ regionib.certis cõtinetur.d Ora.114 b,Sed ita,ut sit circũscripta modicis regionib.pro Arch.191 d,Vitæ spaciũ exiguis regionib.circũscriptũ est.I.C.123 d,Res ge stæ Pompeij ijsdẽ quib.solis cursus,regiõib. ac terminis cõtinentur.I.C.117 d,Quorũ alter finem uestri imperij, non terræ,sed cœli regionib.terminaret.pro Cor.68 d, Cæsar in ijs est nunc locis,quæ regionib.orbem terrarũ rebus illius gestis imperiũ populo Rom.defuniunt.cõtra Rul.85 b,Vix facilè sese regionib.officij continet.

E' regione. in conspectu,et quasi rectis lineis oppositus. Top.224 b,Occurrunt tanquam è regione quadã con traria.

Universidad de Deusto
Biblioteca

traria.de N.46 b, Luna cũ est è regione solis, deficit. de D.112 a, Luna è regione solis facta incurrit in umbrã terræ. Qu.F.318 d, Diphillus colũnas neq; rectas, neq; è regione collocarat.de Arusp.255 b, Dixit uelle se ædificare alterã porticum, quæ palatio responderet. Acad.31 d, Nõne etiã dicitis esse è regiõe nobis, è cõtraria parte terræ, qui aduersis uestigijs stent cõtra nostra uestigia, quos Antipodas uocatis? de Fat.144 d, E regione ferri deorsũ ad lineã. de Fin.53 b, Si omnia deorsum è regiõe ferrẽtur, & ut dixi, ad lineã. de Vn.199 d, Vt & ipse secũ & inter se ex cõmissura, quæ è regione esset, iũgeretur. I.V.273 d, Hæc eadẽ est nostræ rationis regio et uia. & 272 d, Deflectere de recta regione. Ep.7 b, Ea est natura & regio prouinciæ tuæ, ut posis, &c.

Regium, gij. urbs Italiæ, quæ etiã Regium Lepidi dicitur. Ep.172 a, Ex castris Regijs. & 185 b.

Regius, a, um. regalis. I. A.153 d, Dictatura, quæ uim iam regiæ potestatis obsederat. Ep.183 d, Nam rege interfecto, regios omnes nutus tuemur. de Som.126 b, Pòst autẽ apparatu regio accepti, &c.

Regno, as. impero, dominor. I.V.135 b, Timarchidẽ in Sicilia omnib. oppidis per triennũ scitote regnasse. pro Po. 5 d, Mithridates ab eo tẽpore annũ iam tertiũ & uigesimũ regnat, & ita regnat, ut, &c. Off. 68 b, Si uiolãdũ ius est, regnandi gratia uiolandũ est, alijs in rebus pietatẽ colas. ex Euripide in Phœnissis. pro Do.217 d, Frater regis Alexãdrini eodẽ iure regnãs. Ep.175 b, Quãdo equitũ cẽturias tenes, in quibus regnas. Or.208 d, Alterũ est, in quo nõ regnat oratio. At.125 d, Sed neutri omnõs est ille, ut nos beati simus, uterq; regnare uult. pro Mil. 110 d, Clodius interfecto Milone regnaturũ se putabat.

Regnum, gni. dominatus, dominatio, possessio, ditio, principatus. de D.86 d, Deiotarus à Cæsare tetrarchiæ regno spoliat⁹ est. I.A.177 d, Ad lupercalia C. Cæsari dictatori perpetuo M. Antonius cõsul populi iussu regnũ detulit. Offi.69 d, Multi iniqui atq; infideles regno, pauci boni sunt, inquit Accius. et Of.6 d, Nulla sanctã societas nec fides regni est. pro Syl.172 d, Qui sunt Romæ regnũ occupare conati. I.A.197 b, Qui regnũ occupare uoluerũt. pro Do.233 d, M. Mãlius regnũ appetisse est iudicatus. pro Mil.115 d, Incidere in suspicionẽ regni appetẽdi. de Sẽ.89 d, C. Ser. Hala, Spu. Meliũ regnũ appetentẽ & occupãtẽ interemit. de Arusp.256 b, Aut dominatus, aut regnũ. Ep.183 d, Nõ regno, sed rege liberati sumus: interfecto enim rege, regios oẽs nutus tuemur. I.V.213 d, Nationes, quæ in eorũ regno ac ditione sunt. At.106 d, Nisi eos timere putas, ne sub regno sint. pro Syll.170 b, Regnũ credo cõsulatus mei. de N.14 d, Abuteris ad omnia atomorũ regno atq; licẽtia. I.V.72 b, Hæc dominatio regnũque iudiciorũ. de Or.88 b, Nisi hic in tuo regno essemus, nõ tulissẽ, &c. At.231 d, Pòst in Cumana & Puteolana regna renauigare. I.A.182 d, Quidã propter suspicionẽ regni appetẽdi, sunt necati. Am.104 d, Tyb. Gracchus regnũ occupare conatus est, uel regnauit is quidẽ paucos menses. pro Mil.315 d, Dare & adimere regna.

Rego, gis. guberno, moderor, administro. Off.18 b, Maximæ res & maximi animi geruntur ab ijs qui rẽp. regũt, q. eorũ administratio latissimè pateat. de Som.130 b, Animus, qui gerit et moderatur corpus. Ac.28 b, Qui claros uiros à se instructos dicãt, rẽpub. sæpe rexisse. de Fi. 103 b, Mũdũ regi numine deorũ. de In. Domus, quæ sine

ratione regitur. Epist.58 d, Regere semetipsum. et 88 d, Quæ sunt in fortuna, tẽporibus regentur. pro Cæl. 40 d, Versare suã naturã, & regere ad tẽpus. Qu.F.293 d, Seruos cùm omnib. in locis, tũ præcipuè in prouincijs regere debemus. Attic.251 b, Gerere, regere, gubernare. Part.236 b, Regere, gubernare, moderari, &c. de N.8 b, Regere atq; tueri aliquid. de L.167 b, Regere fines. pro Mur.129 d, Ille exercitatus est in propagãdis finib. tu in regendis. Att.159 d, Vellem suscepisses iuuenẽ regendũ.

Regredior, ris. pedẽ refero. I.A.241 d, At.130 b, Quare cõmoueri noli, si audieris me regredi. Off.7 b, Regredi quã progredi malo. de Fat.147 d, Similiterq; superiora repetentem, regredi in infinitum licet.

Regressus, sus. recessus. de N.36 d, Progressus & regressus quinq; errantium siderum.

Regula, læ. norma, lex quædã, exẽplũ. de Opt.245 d, Quorũ orationes, si (ut spero) expressero, erit regula, ad quã eorum dirigãtur orationes, qui Atticè uolunt dicere. de Or.160 b, Hanc ad legem dirigenda & formanda oratio est. Or.220 b, Illi enim à forma ueritatis, & ab Atticorũ regula absunt. Of.22 b, Tamen nos studia nostræ naturæ regula metiamur. Off.66 b, Eadem utilitatis, quæ bonestatis est regula, de Cl.178 d, Habere regulam, qua uera & falsa iudicẽtur. & 168 d, Adhibẽda est ratio, quæ mutari non potest, nec utendũ prauissima cõsuetudinis regula. Acad.35 b, Fontẽ omnium bonorũ in corpore esse, hãc mormam, hanc regulam, hanc præscriptionem esse naturæ, à qua qui aberrauisset, eum nunquã quid in uita sequatur, habiturum. & 15 d, Habeo regulam ut, &c. et 8 b, Hæc est regula totius philosophiæ. de Fi.62 d, Sed uata illa, quæ quasi delapsa de cœlo est ad cognitionem omniũ regula, ad quã omnia iudicia rerum diriguntur. & ibi. Cognitionis regula. Off.45 b, In his aũt ipsis me diocritatis regula optima est. de L.159 b, Lex est iuris atque iniuriæ regula. In Sal.252 b, Sallustius omnium malorum ad unum exemplũ & regulam quærit. Of.68 d, Omnium una regula est, quam cupio tibi esse notissimã, aut illud quod, &c. aut si, &c. l. Perpendiculum.

Regulus, li. I.P.188 b, M. Regulus resectis palpebris in machina religatus, uigilãdo necatus est. & Off.72 d, et de Fin.144 d.

Regusto, as. iterum gusto, degusto. Att.66 d, Ille Latinus ἀτενισμὸς ex interuallo regustandus. & 208 d, Sed cre brò regusto tuas literas, in his acquiesco. Att.220 b, Olim laudationem uolo regustare.

Reiectanea. reiecta. de Fin.122 d, Ille autem morbum, egestatem, dolorẽ, non appello mala, sed si libet, reiectanea.

Reiectio, onis. (. Selectio. pro Corn.60 b, Si ciui Romano licet esse Gaditanũ, siue exilio, siue postliminio, siue reiectione huius ciuitatis. de Or.162 d, Reiectio in aliũ. I.V.69 b, Reiectio iudicũ facta est. pro Pl.267 b, Ex CXV iudicibus, LXX reus reiecit. pro Syl.185 d, Vos reiectione interposita repentini in nos iudices consedistis. pro Pl.266 b, Senatus de ipso ambitu, de reiectione iudicum fieri uoluit iudicium alternorum. de Fin.94 d, Selectio.). Reiectio.

Reiectus, a, um. reiectaneus. I.A.171 b, Reiecta mater amicum impuri filij tanquam nurum sequebatur. de Fin.94 d, & 101 d, Proegmena & apoproegmena, &c. quãquã hæc quidem præposita rectè, illa reiecta dicere licebit. pro Mil. 106 b, Milo de rheda penula reiecta desiluit.

de L.281 d, Quemadmodũ os reiectũ terræ obtegatur.

Reijcio, is. asperno, repudio. de Orat.118 d, Vbi plus mali quã boni reperio, id totũ abiudico atq; reijcio. de Fi.49 b, Qui Ennij Medeam spernit aut reijcit. de D.81 d, & 126 b, Panætius, qui astrologorũ prædicta reiecit pro S. R.44 d, Aliquid à se reijcere et aspernari. de Or.162 d, Cũ aliquid à te ipso reijcias. Tusc.187 d, Refutetur ac reijciatur dolor. Top.211 d, Sed à libris Aristot. te obscuritas reiecit. Ep.162 b, Reijcere scutũ. et de Or.136 d, Abiecto uel reiecto scuto fugere. Ep.23 b, Feliciter ab Antiochia hostem reiecerat. pro Cec.302 d, Vt si qui ex alto, cũ ad patriã accessisset, tẽpestate subitò reiectus, optaret, &c. et Tusc.144 b, Reijci reflatibus uctis. pro Cor.64 d, Qui Scæuola cum de iure prædiatorio cõsuleretur, cõsultores suos nonnunquã ad Furiũ & Caselliũ prædiatores reijciebat. pro Syl.181 b, In hunc igitur gregẽ uos P. Syllã reijcietis? in imperiorũ parte, atq; in parricidarũ numerũ transferetis. de Leg.168 d, Deligere bona, et reijcere cõtraria. I.P.91 b, Lictores togulis acceptis fagula reiecerunt. At.3 d, In mẽsem Quintilẽ reiecti sumus. pro Pl.237 b, Eũ ex senatu cẽsor reiecerat. pro Mur.143 d, Quorum ego ferrum & audaciam reieci in cãpo, debilitaui in foro, cõpressi etiam domi meæ. At.105 d, Sed nec his eadem legas, ad ipsam te epistolã reijcio. et Ep.153 d, Hoc animo esse debes, ut nihil huc reijcias. I.V.154 d, Reijcere & sumere recuperatores. pro Pl.267 b, et At.64 d, Drusius reus est factus à Lucretio, iudicib. reijciendis.

Relangueo, es. oblangueo. At.218 d, Quod autem relanguisse se dicit, ego, &c.

Relatio, onis. de inu. 45 b, Relatio criminis est, cũ ideo in re factum dicitur, quòd alius antè iniuria lacessierit. I. P.85 b, Et quis auduit nõ modò actionem aliquam aut relationem, sed uocem omnino aut querelam tuam?

Relatio. uer borum ornatus quidam. de Orat.162 d.

Relator, ris. Att.133 b, Incipiã sperare cõsilio senatus, autore te, illo relatore, Pompeiũ & Cæsarẽ cõiũgi posse.

Relatus, a, um. oppositus. de Orat. 133 d, Verba relata contrariè.

Relaxatio, onis remissio. de Or.110 b, Ocij fructus est nõ contentio animi, sed relaxatio. & de Fin.84 b, Quæ est ista relaxatio: id est, remissio doloris.

Relaxo, xas. remitto, dilato, libero, soluo, laxamẽtum uel interuallũ do.). (. Astringo. de Nat.53 b, Aluus tũ astringitur, tũ relaxatur. & 54 d, Cibi reliquiæ depelluntur tũ astringentib. se intestinis, tũ relaxantib. de Or.130 b, Risus tristitiã mitigat & relaxat. de Cl.166 b, Relaxa modò paulũ animũ, aut sanè si potes libera. Att.262 d, Si te occupatione ista relaxaris. & Ep.95 b, Si his occupationib. me relaxaro, nãut planè exoluã, nõ postulo. Or.214 d, Relaxare se à nimia necessitate faciẽdi aliquid. de Or. 87 b, Vt ex pristino sermone relaxarẽtur animi omniũ. Of.25 d, Relaxare animũ, & dare se iucũditati. & pro Ar.188 d, Nisi animos doctrina relaxemus. de Diu.85 d, Tu tũ anxiferas curas requiete relaxas. de Fi.84 b, Dolor si lõgus, leuis: dat enim interualla et relaxat. I.A.168 d, Homines quãuis in turbidis rebus sint, tũ si modò homines sint, interdũ animis relaxãtur. At.189 b, Sed relaxor tũ. & 159 d, Quicquid ego astrinxi, ille relaxat. de L.158 d, Sic tu à cõtentionib. quibus summis uti solebas, quotidie relaxes aliquid. de D.129 d, Animus somno relaxatus, solutè mouetur et liberè. de Sen.94 d, Cũ se plane corporis uinculis relaxauerint. Par.231 b, Cõstructio uerborũ tũ coniunctionib. copuletur, tũ dissolutionibus relaxetur. Ac.14 d, Idẽ contingit insanis, ut & incipiẽtes furere sentiant, &c. & cum relaxantur. sentiãt, etc.

Relegatio, nis. amandatio. pro S.R.25 d, Tot prædia tam pulchra pater filio relegationis ac supplicij causa colenda tradiderat? & ibid. Tamẽ nec hæc uita relegatio atq; amandatio appellabitur?

Relegatus, a, um. amandatus. At.29 d, Relegatus mihi uideor, posteaquam in Formiano sum.

Relego, as. amando, exilio mulcto, expello, eijcio.)(Redeo, reporto. Postq.211 b, Nominatim alij cõpellabantur, alij citabantur, alij relegabãtur. & pro Do.226 d, Cato Cyprũ relegabatur. pro Sest.9 d, Eũ in cõcione lege relegauit, edixitq;, ut ab urbe abesset mille passus. Ep.175 b, Lamia à Gabinio cõsule relegatus est. Tusc.179 d, Nõ sæua terris gens relegata ultimis. pro S.R.25 d, Pater hũc in prædia rustica relegaret. & Of.74 b, Pater filiũ ab hominib. relegauit, & ruri habitare iussit.

Relego, is. de N.40 b, Qui omnia quæ ad cultum deorũ pertinerent, diligenter pertractarent, & quasi relegerent, sunt dicti religiosi, ex relegendo.

Releuo, as. leuo. de In.47 b, Cibi sattetas atq; fastidiũ aut subamara aliqua releuantur, aut dulci mitigatur. de D. 109 b, Vt animus molestijs potissimùm releuatur. At.48 b, Hæc eò scripsi, ut potiũ releuares me, quod facis, quã aut castigatiõe, aut obiurgatione dignũ putares. Qu.F. 305 b, Si releuare potes cõmunẽ casum misericordia hominũ, scilicet incredibile quiddã assequeris. I.C.103 b, Ad breue quoddã tẽpus cura & metu releuari. pro Fl. 154 b, Huius mors te ex aliqua parte releuauit, edacem enim hospitem amisisti. I.C.105 b, Vno mehercule Catilina exhausto releuata mihi & recreata respublica uidetur. Att.7 d, Quotus enim quisq; est, qui epistolã paulo grauiorem ferre possit, nisi eam per lectionẽ releuarit?

Relictio, onis. de relictio. At.256 b, Desperatio & relictio reipub. alter, religio. I.V.83 d, Quibus illam relictionẽ productionemq; consulis sui gratam sperat fore. alter, reiectionem proditionemq;.

Relictus, a, um. de relictus. pro Ra.95 d, Nemo unquã fuit tam ab omni honestate relictus, qui, &c. Tusc.231 d, Ne querantur, se à beata uita esse relictas.

Relicta loca sunt, quæ limites non acceperunt, ut ait Frontinus de limitibus. In Rul. Orat.1, Vt à maioribus nostris possessiones relictas disperdat et dissipet. & paulò pòst: Vtrum tandem hanc syluam in relictis possessionibus, an in censorum pascuis inuenisti?

Religatio, onis. colligatio. de Sen.88 d, Capitum coniugatio & religatio & propagatio uitium.

Religatus, a, um, colligatus, uinctus. Tusc.198 b, Si prudentia extrinsecus religata pendeat. l. Religio.

Religio, onis. pietas, sanctitas, cultus deorum, cerimoniæ, sacra, religiones sacræ et cerimoniæ, res diuinæ, cerimoniæ et sacra, sacra cerimoniæq;, cerimoniæ religionesq; in deos. de In.82 b, Religio est, quæ superioris cuiusdam naturæ, quã diuinam uocant, curã cerimoniamq; affert. de N.24 d, Sanctitas est scientia colendorum deorum. et ibid. b, Religio quæ deorum cultu pio continetur. Item: Pietas erga deos est honesta de numine eorum & mẽte opinio. l. Pietas. pro Fla.160 b, Sua cuiq; ciuitati religio est, nostra nobis, stantibus Hierosolymis pacatisq; Iudæis,

dæis, tamen istorum religio sacrorum à splendore huius imperij & maiorum institutis abhorrebat. de D.102 a, Ad opiniones imperitorum esse fictas religiones. & ibi. Ad errorem multitudinis religiōis simulachra fingere. de L.168 a, Cultum deorum & puram religionem suscipere. 164 b, Ceremoniæ religiōesq; in deos. Cōtra Rul. 69 b, Religionem superstitio imitatur. Part.237 a, Religio sacrorum. pro Do.234 b, In religionibus suscipiendis caput est interpretari, quæ uoluntas deorum immortalium esse uideatur. pro Plan.276 b, Qui sancti? qui religionum colentes? nisi qui meritā dijs immortalib. gratiam iustis honoribus & memori mēte persoluūt. de N. 1 b, Pietas, sanctitas, religio, quæ omnia purè et castè deorum numini tribuenda sunt. de N.40 a, Cultus deorū est optimus, idēq; castißimus, atq; sanctißimus, plenißimusque pietatis, ut eos semper pura, integra & incorrupta mente & uoce ueneremur. de In.42 a, Nondū diuinæ religiōis ratio colebatur. de N.13 b, Ego ipse pōtifex, qui ceremonias & religiones publicas sanctißimè tuēdas arbitror. & pro Do.234 a, Autor & magister publicæ religionis. pro Do.234 a, Qui religionem è domo pontificis maximè eripuit, & in meā intulit. I.V.217 b, Mercurius apud Tyndaritanos summa religiōe colebatur. et de Ar.250 a, Quæ per se semper summa religione coluerunt. pro Cor.66 a, Sacra Cereris summa religione cerimoniáq; cōfici solita. de L.181 a, Totáq; huius iuris cōpositio pontificalis magnam religionē ceremoniáq; declarat. pro Do.238 b, Dedicatio magnam habet religionem. de D.139 a, Sacris ceremonijsq; retinēdis maiorū instituta tueri sapientis est. Post.212 a, Mecū deorū omnium sanctitates omnes & religiones affuerunt. & pro Dom. 213 a, Pontifices religiones sapienter interpretando. pro Dom.219 b, Alio modo constituere de religione pōtificum, quàm ius cerimoniarum cogat. pro Do. 241 b, Qui aram in littore deserto somnijs stimulatus aut religione aliqua consecraret. Item: Tanta religione obstricta est tota prouincia, tāta superstitio mentes illorū occupauit, ut, &c. pro Dom.238 a, Nunquid igitur is bona Lētuli religionibus religauit? de In.62 a, Fani siue tēpli religio. I.V.178 a, Sancta religio societatis. pro Flac. 148 a, Testimoniorum religionem & fidem nūquam ista natio coluit. pro Qu.R.52 b, Fides & religio iudicis. Ep.182 b, Sum admiratus fidē tuā, & in consilio dando religionē. I.V.148 a, Declinare à religione officij in aliqua re. pro Syl.168 b, Sin est in me ratio rei, religio priuati officij, nihil minus, &c. pro Mur.124 a, Si illa solennis comitiorū precatio tantā habet in se uim & religionem, quāta, &c. et pro Rab.96 b, Mētes, quæ ex hominum uita ad deorum religionem sanctimoniamq; demigrarunt. pro Fon.280 a, Religio iusiurandi, ac metus deorum immortalium in testimonio dicendo. & ibi. Cæteræ gētes pro religionibus suis bella suscipiunt, iste cōtra omnium religiones. Att.201 b, Ego me maiore religione, quàm quisquam fuit ullius uoti, obstrictum puto. de Clar.192 a, Si assueueramus, religio tam nobis adhibēda est, quàm si testimonium diceremus. Orat.200 a, Hac ego religione nō sum ab hoc conatu repulsus. de Cl.191 a, & Orat.199 a, Oratio nimia religione attenuata. Orat.199 a, Eorum religioni cum seruiret orator, nullum uerbum insolens ponere audebat. & ibid. Atticorum aures teretes & religiosæ. pro S.R.29 a, Magnam uim,

magnam neceßitatem, magnam poßidet religionem paternus maternusq; sanguis. pro Cecin.203 b, Cum Cotta decemuiris religionem iniecisset, nō posse sacramentū nostrum iustum iudicari, quòd, &c. pro Cec.304 a, Vt religione ciuitas soluatur. cōtra Rul.62 a, Siue ad oblatam aliquam religionem. I.C.114 a, Quæ religio C. Mario non fuerat, quo minus Glauciam prætorem occideret. Item: Ea nos religione in P.Lentulo puniendo liberati sumus. cōt.Rul.82 a, L. Sylla omnia sine ulla religione, quibus uoluit, dilargitus est. de N.28 a, Gracchus cū rem illam in religionem populo uenisse sentiret, rem ad senatum retulit. de Ora.142 b, Sed uide, ne quid Catulus attulerit religionis, opus hoc censorium est, id autē cōmittere uide, &c. Epistol.151 a, Oblata religio Cornuto est, pullariorum admonitu, non satis diligenter eum auspicijs operam dedisse. Offi.43 b, Nec tamen ut hoc fugiendum est, ita habendum est religioni contrariū, nocentem aliquando defendere. de D. 96 b, Nec eam rē habuit religioni, obiecto signo, ne committeret prælium. I.P.92 a, Pōtinius susceptis religionibus impeditur. Post quam.200 b, Lētulus de solenni religione retulit. Antequàm.194 b, Illi quorum animus est religionis pietate defunctus. pro Syl.180 b, Qui peruersam atq; impiā religionem recordatur, qui illū nefriè cogitasse miretur. de Nat.40 b, Qui omnia quæ ad cultum deorum pertinerent, diligenter pertractarent, & tanquā relegerent, sunt dicti religiosi ex relegendo, ut elegātes ex eligēdo, &c. Part.236 b, Religio est iusticia erga deos. In P. 90 b, Pub. Lentulus prouinciā, quam habebat interposita religione deposuit. In A.155 a, Ne inexpiabiles religiōes in rempublicam inducerentur. de Leg.175 a, Tum maximè religionē & pietatem uersari in animis, cū reb. diuinis operā damus. & ib.b, Cōfiteri religiōes. pro Mil.115 b, Expiare solennes religiones supplicio alicuius. pro Deio.146 b, Deiotarū fide et religione uitæ defendēdū puto. In Ver.218 a, Tibi illa Diana religionē nullā attulit.

Religiose. bona fide, candidè, sanctè, accuratè. Ep 21 a, Faciáq; id, quod debent facere ij qui religiosè & sine ambitione commendant: respondebo enim tibi, &c.

Religiosus, a, um. summa religione præditus, sanctus, colēs religiōis, augustus.)(.Impius. de N.41 b, Qui omnia quæ ad cultū deorū pertinerent, diligēter pertractarēt, & tanquā relegerent, sunt dicti religiosi ex relegendo. et I. Qu.Frat.320 a, b, Vir natura sanctus & religiosus. et In Vat. V.201 b, Homines integri, innocētes, religiosi. et In Vat. 29 a, Religiosus testis. pro Cec. 290 a, In testimonio dicēdo religiosus. pro Fl.151 a, Natio minimè in testimonijs dicēdis religiosa. de Or.125 a, Iustus, integer, religiosus, perferēs iniuriarū. pro Rab.91 b, De locis religiosis & delubris. & pro Pl.277 b, Altaria religiosißima. de Ar. 246 a, Quòd tres pōtifices statuißēt, id semper omnib. sanctū, augustū & religiosum esse uisum. de In.52 a, Religiosum est, q. iurati legib. iudicauerunt. de Ar.251 a, Tu meā domū religiosā facere potuisti. pro Pō.16 b, Quod fanū putastis nostris magistratib. religiosum? quā ciuitatē sanctā? quam domū satis clausam ac munitā fuisse? pro Fl.150 a, Qui nullo impellente fallebat, eos urgēte Lælio timidos ac religiosos fuisse putamus? At.137 b, Itaq; alter religiosus etiā nūc dies, alter in uulgus ignotus. Qu.Fr.309 b, Dies erant duo, qui post Latinas habentur religiosi. de Fim.69 a, At qui reperiemus asotos, ita

ita non religiosos, ut edant de patella. Ora.199 a, Atticorum aures teretes & religiosæ. de In.76 a, Res religiosißima.)(.Nefas.

Religo, as. uincio, colligo. Antequā.195 a, Manus ad demonstrandam religantur iniuriam. & de In.81 a, Funiculus à puppi religatus. Tus.171 a, & 80 a, Trahit Hectorem ad currum religatum Achilles. pro Dom 238 a, Nūquid igitur is bona Lentuli religionibus religauit?

Relinquitur, id est, conficitur, sequitur, idq; in argumentorum conclusione. de In.44 b, & 52 a, de D. 111 a, Ita relinquitur, ut ea diuinari poßint, quæ, &c. l. Sequitur.

Relinquo, quis. linquo, reliquum uel reliqui facio, missū facio, relictum esse patior, mitto, desero, dimitto, relictū facio, tardo, prodo, remoueo, discedo. pro Cæl.47 a, Omittendæ sunt omnes uoluptates, relinquēda studia delectationis, sermo familiariū deserendus. I.V.170 b, Audistis hæc omnia quæ nunc ego prætereo ac relinquo. de Pro.70 a, Omitto iurisdictionem cōtra leges, cædes relinquo, libidines prætereo. de Or.87 a, Non contemno ea, quæ Græci dicendi artifices reliquerunt: id est, quæ post mortem scripta reliquerunt. de Or.80 b, Duo illa relinquamus, idq; largiamur inertiæ nostræ. et 120 a, Si quid ab Antonio aut prætermissum sit, aut relictum. de Fin.57 a, Hoc nō modò in oratione mea non pono, sed ne in opinione quidem cuiusquā relinquo. I.V.59 a, In quo quid poßim efficere, malo in aliorum spe relinquere, quàm in oratione mea ponere. de Or.120 a, Cum æris alieni aliquantū esset relictū. Itē ibi. Relinquere aliquem hæredem testamento. pro S.R.21 b, Nam fundos treis & decem reliquit. pro Cec.299 a, Fundum à patre relictum habere. Epi.27 b, Satis amplum patrimonium relinquā in memoriam nominis mei. pro Cecin. 304 b, Non adimitur ijs ciuitas, sed ab his relinquitur atq; deponitur. contra Rul.64 a, Ne libertatis quidem retinendæ spes relinquitur. pro Mur.140 a, Quod dubiū est, id relinquere incertum: quod dubium non potest esse, id iudicare. In Vat.34 a, b, Qui in summa copia optimorum adolescentium pari uirtute reliquit neminem. pro Qu. 9 a, Vita turpis ne morti quidem honestæ locum relinquit. & Epist.1 a, Sed planè nec precibus nostris, nec admonitionibus reliquit locum. de Cl.168 a, Vt memoriam concinnitatis suæ relinqueret. At.92 b, Videatur ne aut pietatis esse meæ, fratrem relinquere: aut diligentiæ, nugarum aliquid relinquere. Ep.26 a, Si Qu. Fratrem reliquissem, dicerent iniqui, nō me planè post annū ex prouincia decessisse, quoniam alterum me reliquissem. Epi. 46 a, Vrbs relicta direptioni atq; incendijs. pro Cecin. 294 b, Aliquem non solū relinquere, sed etiā prodere. Atti.83 a, b, Seducit me Scoptius, rogat ut rem sic relinquā. de Di.111 a, Ita relinquitur, ut ea diuinari poßint, quæ, &c. pro Cecin.286 b, Nunc uerò quis est, qui uim armatis hominibus factā relinqui putet oportere? Tusc. 181 a, Relinquere multa officia. Acad.45 b, Neutra autē in medijs relinquebat. de Or.165 a, Et prudentiæ suæ triste nobis desiderium reliquerat. At.122 a, Tyronem ab altera quartana relictum audio. At.89 a, Ecce autē pusilla epistola, quam non relinquam ἀναντιφώνητον.

Reliquiæ, arum. uestigia. de N.54 a, Cibi reliquiæ depelluntur tum astringentibus se intestinis, tum relaxantib. At.174 b, Reliquias hostium Brutus persequitur. Epi.

136 b, & 150 a, Magnæ reliquiæ cœnarum. pro Syl.167 a, In his pristinis fortunæ reliquijs miseris & afflictis. pro Do.232 a, Vidi, si uicissem, tenues reip. reliquias, si uictus essem, nullas futuras. de D.137 a, Reliquiæ earum rerum mouentur, in animis, de quibus uigilantes cogitauimus. pro Qu.9 a, bonorū emptores, quasi carnifices conueniunt ad uitæ reliquias lacerandas. de Leg.181 a, C.Marij sitas reliquias dißipari iußit Sylla.

Reliquus, a, um. residuus, reiectus, reliqua pars. At.10 a, Quint. Frater Argiletani ædificij reliquum dodrantem emit. At.262 a, Vt pecuniam reliquā Buthrotij ad diem soluerent. Of.32 b, Deinceps gradatim reliqua reliquis debentur. de L.187 a, Si unus omnibus reliquis magistratibus imperabit. Postquam.209 a, Si mihi nullum esset officium in omni uita reliquum, nisi, &c. & ibi. Tamen exiguum reliquæ uitæ tempus ad commemorandā gratiam mihi relictum putaretur. I.V.122 a, Erant mihi oppida complura etiam reliqua, quæ adire uellē. pro Clu. 22 a, Hunc tantum unum ex multis fortuna reliquum esse uoluit. Ep.234 b, Neminem præter te reliquū habeo, in quo, &c. Ep.220 a, Ex qua familia reliquus est M. Titurnius. Ep.138 a, Potes mulo isto, quem tibi reliquum dicis esse, quando canterium comedisti, Romam peruehi. I. V.57 b, Si qua spes reliqua est. contra Rull. 63 a, Deinde reliquum tempus sancit, &c. & Epi.147 b, In reliquum. Atti.15 a, Alexandria reliquaq; Aegyptus. de Diu.95 a Reliqua diuinationis breui confecta sunt. At. 42 b, Hæc cura addita, uix mihi uitam reliquam fecit. Epi.45 a, Nullum onus officij cuiquā reliquum fecisti. I.V.147 b, Quibus iste nihil reliqui fecerat, & quibus aliquid reliqui fuerit. I.V.179 a, Duarum ciuitatum mihi reliquos feci agros. de Fi. 86 a, Cum reliqui nihil sit. de Pro.70 b, Qui locus in Græcia tā sanctus est, in quo ullum simulachrum reliquum sit. de Pro.70 b, Off.12 b, Addendo deducendoq; uidere, quæ reliqui summa fiat. pro Syl.184 b, Quod fortuna in malis reliqui fecit. & ibi. Quid enim est huic reliqui? quod, &c. de Amic.96 b, Qualē in reliqua Græcia reperiri, neminem, Athenis unum accepimus, &c. Qu.Fr.298 b, Non de reliqua et sperata gloria laboramus, sed de parta dimicamus. de reliqua: id est, futura. pro Sest.19 b, Spe reliquæ trāquillitatis præsentes luctus fugi: id est, futuræ. At.260 a, De reliquo quid ego tibi dicā? et Ep.93 a, De reliquo ita uelim tibi persuadeas, &c. & de Or.93 a, De reliquo iam nostra culpa erit, si te dimiserimus. Epist.109 b, Quod quando uterq; nostrûm consecutus est, reliquum est, ut officijs certemus inter nos, etc. At.94 a, Paucos dies habebā reliquos annui muneris. et 65 a, Dies enim XXXIII. erant reliqui. & 245 b, Cum ex reliquis, quæ Non. April. fecit, abundare debeam, cogor mutuari.

Reluceo, es. refulgeo. de N.47 a, Stella relucet. et in Ar.

Rema. l. Roma.

Remaneo, nes. maneo, resto, resideo. Antequā.193 b, Liceat manere, si nō illum Tullium, &c. at certè reliquias Tullij liceat in urbe remanere. Offic.85 a, Si in uita remaneas. Acad.37 a, Catulus remansit, nos discessimus. et Epi.80 b, Aut eorum qui discesserint, aut eorum qui remanserint. Attic.111 b, Mulieres nostræ præter cæteras Romæ remanserunt. & 133 b, Quòd Lentulum uoluisti hic remanere, Cæsari gratū. Of.8 a, Catonis filius amore

pugnandi

Universidad de Deusto
Biblioteca

pugnandi in exercitu remanſit.I.C.98 b, Cũ tu diſceſſu cæterorum,noſtra,qui remãſimus, cæde cõtentum eſſe dicebas.pro S.R.23 a, In qua muliere ueſtigia antiqui of ficij remanẽt.pro Pom.14 a,Rhodiorum uſq; ad noſtrã memoriã diſciplina naualis remanſit.Of.8 b,A peregri no enim receſſit, & proprie in eo qui contrà ferret arma,remãſit.Tuſ.153 b,Sed fac,ut iſti uolunt, animos nõ remanere poſt mortem.At. 138 b, Proximè te gaudere oſtendunt,me remanſiſſe.At.163 b,Literæ,quibus maximè ad remanendum commoueri poſſes.

Remanſio,onis.manſio.Quin.Fr.321 a,Tuam remanſio nem etiam atq; etiã probo.pro Lig.137 b,Profectò certè animum tuum nõ debet offendere,num igitur remanſio? bis.

Remedium,dij.medicina,medicamentũ,cautio,prouiſio,fomentum.I.V.56 a, Hoc unum his tot incommodis remedium eſſe arbitror.& Ep.67 b, Remedia incommodorum.Epiſt.71 a,Sed quod illius tanti uulneris,quæ remedia eſſe debent,ea nulla ſunt.pro Syl.179 b, In aduerſis fortunis ſine ullo remedio atq; alleuamento permanere.I.A.251 b,Veneficum appellæ eum,qui tuis ueneficijs remedia inuenit.pro Clu.31 b, Is acrioribus remedijs ſaluti ſuæ ſubueniendum putauit.I.V.66 a, Hoc remedium eſt ægrotæ ac propè deſperatæ reipublicæ. pro Cluen.23 a,Quærere remedium ad aliquam rem.de Nd.51 a,Pantheræ remedium habent, quo cum ſint uſæ, non moriũtur.I.V.240 b, Ad magnitudinem frigorum præclarum ſibi hoc remedium cõparat.Tuſ.243 a,Remedia ad tolerandum dolorem.Oct.326 a, Nulla remedia, quæ uulneribus adhibentur, tam faciunt dolorem, quàm quæ ſunt ſalutaria.

Remeo,ãs.remigro,redeo. de N. 49 b, Neque remearet aer,cuius ortus aqua omni exhauſta eſſe non poſſet.

Remex,gis.nauta,qui remos agit.I.V.253 a, Claſſis infirma propter dimiſſionem propugnatorum & remigum. et 217 b,et de Or.97 b,In nautis remigibuſq; exigendis. pro Flac.152 a,& Tuſ.204 b,Imperare remiges. de D. 132 a,Remex ille de claſſe Coponij.Epiſt.189 b,Habere delectum remigum.Or.112 a, Remigem aliquem aut baiulum nobis oratorem deſcripſeras. At.210 a, Arbitrabar ſuſtineri remos,cum inhiberi eſſent remiges iuſſi.

Remigatio,onis.impetus pulſuſq; remorum,remigium. Att.210 b, Inhibitio autem remigum motum habet, & uehementiorem quidem remigationis, nauem conuertentis ad puppim.

Remigium,gij.remigatio,uel remigum multitudo.Tuſ. 230 a, Quæ acies,quod remigium,&c.

Remigo,ãs.nauem remis propello.Att.210 a, Non enim ſuſtinent remos,ſed alio modo remigant.Tuſc.211 a,Vtrum igitur mauis nos ſtatim uela facere,an quaſi è portu egredientes paululum remigare.

Remigro,ãs.redeo,remeo.Epi.138 a, Romam tibi remigrandum eſt.Tuſ.240 b,Atq; ei ne integrum quidem erat,ut ad iuſtitiam remigraret. Acad. 4 a, Remigrare in domum ueterem è nouã. & Tuſ.174 a, Remigrare in domum ſuam.

Reminiſcor,eris.recordor.Ep.50 b,Eapotius reminiſcere,quæ digna tua perſona ſunt.et Tuſ.154 a,Reminiſcere quæ tradãtur myſterijs. Antequam.164 a, In noſtro euentu aliorum reminiſcentes caſus.& Att.55 a,Reminiſcebatur Cal. Ian. Tuſc. 160 a,Diſcere nihil aliud eſt quàm recordari.& ibi.a,Declarat ſe non tum illa diſcere,ſed reminiſcẽdo recognoſcere.de Sen.93 b,Homines ſcire pleraq; antequam nati ſint,quod iã pueri cum artes difficiles diſcunt,ita celeriter res innumerabiles arripiunt,ut non tũ primùm accipere uideantur,ſed reminiſci & recordari.pro Lig.143 a,Aliquem de re aliqua reminiſcentem recordari.

Remiſsè.leniter.de Or.107 b,de Or.152 a,Agere ueruſum leniter,remiſsè,non actuoſe.pro Cæl.44 a,Remiſsè,lehiter,urbanè agere cũ aliquo.)(.Grauiter, ſeuerè, priſcè. I. V. 217 b, Iſte nihilo remiſsius atq; etiam uehementius inſtabat.de Fi.49 a,Remiſsè agere aliquid.)(. Multum ſtudium multamq; operam ponere in aliquare. de Or. 107 b, Tu qui multo dicis remiſsius & lenius quàm ſole bat.pro S.R.20 b,Omnes hanc quæſtionem te prætore de manifeſtis maleficijs quotidianoq; ſanguine, haudre miſsius ſperant futuram.

Remiſsio,onis.relaxatio,diſſolutio.Ep.61 a, Si humanitas appellanda eſt in acerbiſſima iniuria,remiſsio animi & diſſolutio.& 141 b,Remiſsio animorũ,)(.Seueritas. de Or.110 b,& 115 a,Ad omnem animi remiſsionem ludumq; deſcendere.pro Cæl.45 b, Quem non quies,non remiſsio delectarent.de Cla.194 a,Remiſsio & moderatio uocis.de Or.128 b, Remiſsio lenitatis in oratiõe. Of. 29 b,Oculorum obtutus,ſuperciliorũ remiſsio aut contractio.de Or.108 a,Demoſthenes una cõtinuatione uerborum binas cõtentiones uocis & remiſsiones continebat.de Amic.110 b, Tales igitur amicitiæ ſunt remiſsioe uſus leuandæ.I.C.121 a, Iam ſenescentis morbi remiſsio. Ep.107 b,I.C.121 a,Remiſsio pœnæ.

Remiſſus,a,um.lenis,demiſſus,contractus.)(. Triſtis,acer,contentus.pro Cæl.40 b,Cum triſtibus ſeuerè,cum remiſsis iucundè uiuere.de Or.126 a, Leni animo & remiſſo eſſe.Poſt.203 a, Qui ulciſcẽdo remiſsior fuit.& I. C.121 a,Sin remiſsiores eſſe uoluerimus.de Fi.90 a, Remiſſus in diſputando.)(. Acer in diſputãdo.& pro Mur. 136 b,Remiſsior in petẽdo.de Or.197 b,Tardiores tibi cinis modos & cantus remiſsiores facere.de Or. 117 b, Quædam dicendi meliora & remiſsiora genera uigue runt. Or.292 a,Contenta uox.)(.Remiſſa uox.pro Fon. 276 b, Maſſilienſes Gallicorum bellorum pericula poliRom.copijs remiſsisq; compenſarũt. I.A.206 a,Hodie neſcio quare obiecta ſenatus remiſsior fuit.& de Se.82 b,Sermo quietus & remiſſus.

Remitto, tis.relaxo, relaxamentum do, deceſsionem de ſumma facio,relinquo,condono. At.116 a, Mulieres, ut ſcripſerã ad te,Romã remittebam. Att.143 a,Demetrij librum de concordia tibi remiſi. Ep.256 b, Volebam ad te Marionem remittere,quem ad me mitteres,cum,etc. Ep.149 a,Vt ſine his nihil de meo ſtudio perſeuerãturq; ſim remiſſurus.I.A.217 b,Remittere iracũdiam. At.156 b,Iſte ardet furore,nec remittit aliquid,ſed indies ingraueſcit.I.V.80 a,Hic tu fortaſſe eris diligens, ne quã horam de meis legitimis horis remittã.de Cl.182 b, Ad infirmitatem laterum perſcienter contentionem remittere.de Fi.123 b,Vrgent tamen,& nihil remittunt.I.V.62 a,Ex eo quod ipſe poteſt in dicendo,aliquãtum remittet.& ibi. Multum ſummittere.Or.302 a, Intendere & remittere ſonum uocis.I.V.165 b, Remittere alicui de ſumma.

pro R.P.127 a,Nec enim fuit Gabinij,remittere tantum de ſuo.I.V.109 b,Remiſit D.Brutο CX. milia.I.V.247 b,Remiſiſti quod non oportebat, accepiſti quod non licebat.I.V.204 a,Nauem imperare ex fœdere debuiſti,remiſiſti in triennium.I.V.82 a,Menſes mihi tres cum eripuiſſetis ad agendum maximè appoſitos,reliquum omne tempus huius anni me uobis remiſſurum putaſtis.At.168 b,Dionyſio ego quidem non modò placabilem me præbuiſſem,ſed totũ remiſiſſem. Att.282 b, Italiæ ſua uobis ſtudia profitenti remiſiſtis.I.P.155 a,Remittere aliquid de ſeueritate cogendi.Am.104 b, Addere habenas.)(. Remittere habenas.de Leg.177 b, Varius canendi ſonus tum remittit animos, tum contrahit. Qu.Fr.301 a,Te rogo, ut procuratoribus Flauij remittas de diminuendo, & de Apollonienſibus ne quid perſcribas. At.156 a, Queſti ſunt,quòd non idẽ quoq; ſibi, quod mihi remiſiſſet,& ad Her. 15 b, Si huic fueritremiſſum.I.V.297 a,Meã animaduerſionẽ et ſupplicium, quo uſurus eram in eum quem cepiſſem,remitto tibi,et condono.Ep.66 a, Verùm hoc quoq; uobis remitto . de Or.206 b,In qua tibi remittunt omnes iſtã uoluptatem, & eã ſe carere patiuntur:id eſt,relinquũt.pro Syl.176 a,Noli putare,id omnino à me eſſe omiſſum, ſi quid eſt tibi remiſſum atq; conceſſum.pro Syl. 183 a, Sed etiam ſi quid mihi conceditur,id reddo ac remitto.pro Clu. 18 b,Opinionem iam mente antè comprehenſam libenti animo remittere.pro Plan.271 a,Vt eorum reprehenſionẽ uos ueſtræ prudẽtiæ aſſumere,meæ modeſtiæ remittere debeatis.de D.195 b, Reſpondit in agro ambulanti ramum adductum cum remiſſus eſſet, in oculum recidiſſe.I.A.218 b,Prouinciam remitto,exercitum depono. I. A.209 b,Antonius remittit nobis in Galliã citeriorem. pro Plan.275 a,Tibi remitto atq; concedo, ut eum defendas. Att.225 a,Ego uerò tibi iſtuc mi Antoni remitto. & de Leg.174 a,Remitto hoc tibi.pro Flac.156 b,Neq; in toto Aemonenſium teſtimonio commouebor,etenim quibus iſtam laudationem remittam.I.V.231 b, Requieſcere,& curã animi remittere. de Clar.176 a,Qui cum remiſerant dolores pedum,nõ deerat in cauſis.Top.221 a,Remittere nuncium.Acad.26 b,27 a,Sed tibi aut concedendum eſt ita eſſe,aut memoriã mihi remittas oportet:id eſt,concedas memoriam eſſe.

Remoror,aris.retineo,retardo.pro Pomp.11 b, Sed hæ res quæ cæteros remorari ſolent,non retardarunt. Att. 45 a,Scio te me his epiſtolis potius et meas ſpes ſolitum eſſe remorari.I.C.198 a,Num unũ diem poſtea L.Saturninum mors & reip pœna remorata eſt?ad Heren.5 b, Ne parua quidem dubitatio poteſt remorari damnationem. Antequàm. 195 a, Ne calamitas remorata longius ſerpat atq; progrediatur,præcauete.

Remotio,onis.de In.73 a,Remotio criminis eſt, cum intentio facti in alium,uel in aliud dimouetur.

Remotius,aduer. de Nat.18,Stellæ aliæ propius à terris, aliæ remotius,&c.ſpacia conficiunt.

Remotus,a,um.alienus,relictus, procul diſiunctus, abſum. Epi.246 a, Si quiſquam fuit unquam remotus & naturæ & ratione,atq; doctrina ab inani laude,& ſermonibus uulgi,ego profectò is ſum.& de In.53 b,Hoc à religione & ſapientia ueſtra remotiſsimum eſt.I.V. 192 a,Defenſio remota ab utilitate reipublicæ,& ſeiuncta à

uoluntate legis.& 249 b,Remotus à nauigando.Attic. 237 b,Veſtorius homo remotus à dialecticis.de In.43 a, Procul remotus à uero. pro Cl.18 a, Altera pars, quæ procul à iudicio remota eſt.de In. 82 b, Hoc à breuitate præcipiendi remotum eſt.& 70 b, Hæc à uulgari intelligentia remotiora ſunt. Offi.13 a,Scientia quæ eſt remota à iuſtitia,calliditas appellãda eſt.pro Mur.141 a,Ille à culpa remotus eſt. cõtra Rul.72 b, Cum tu à Gracchi æquitate ac pudore longiſsimè remotus ſis. Or. 199 b, Sermò à forenſi ſtrepitu remotiſsimus.pro Font. 278 b, Teſtis cupidus,iratus,ab religione remotus.& Epiſtol. 267 a,A cupiditate remotiſsimus.de In.31 a,Res à memoria noſtra remotæ. I. V. 252 a, Locus arbitris remotus. pro S.R.40 a,Ego hæc à Chryſogono mea ſpõte remoto Sex.Roſcio,quæro.de Nat.45 b, Remota ſubtilitate diſputandi,& remoto ioco.Epiſt.101 a, pro S. R. 34 a, Lõgè abſum ab eo crimine.de Or. 128 b, Abeſt enim totum à cauſa.Ep.103 a,Locus remotus,ſalubris,amœnus.

Remoueo,es. amoueo,dimoueo, moueo,abduco,auferо, reijcio,deduco,ſubduco,transferо,arceo,abſtraho, auoco,auerto,deterreo,deprecor,deteſtor,deriuo.de Orat. 137 a,& de Clar.168 b,Ea ſecerni arbitror oportere,et ex oratione remoueri.pro S.R.22 a, Multa palàm domũ ſuam auferebat,plura clàm de remedio remouebat. Qu.Fr.294 b,Sublata latrocinia,cædes repreſſæ,oppidorum furta eſſe depulſa,remotam illam calumniã,etc. Epi.262 a, Accepimus conditiones,ſed ita ut remoueat præſidia ex ijs locis quæ occupauit.cõtra Rul.70 b, Remoue te à ſuſpicione alicuius commodi.pro Cl.26 a, Remouere ſe ab aliquo negocio.et Ep.154 b,Remouere ſe à certamine. At.60 a,Quid ſit,quòd ſe àme remouit,ſi modò remouit,ignoro.pro Dom. 217 b, Quòd idem in poſterum M.Catonẽ tribunatu tuo remouiſſes. Or.197 a, Sed ne opifices quidem ſe artibus ſuis remouerũt. At. 169 a,b,Tu nouum morbum remouiſti. Qu.F.311 b, Catonem Lentulus à legibus remouit. Off.14 b, Multi & ſunt et fuerunt, qui eam quam dico tranquillitatẽ expetentes,à negocijs publicis ſe remouerunt,ad ociũq; perfugerunt. Am.110 b,Remouere ſe ab amicitia alicuius.

Remuneratio,onis.gratia,uicißitudo ſtudiorum uel officiorum. Of.47 b, A quo celerior remuneratio fore uidetur,in eum ferè eſt uolũtas noſtra propenſior.de In.70 b,Remuneratio officiorum.de Am.105 b,Nihil eſt remuneratione beneuolentiæ,nihil uicißitudine ſtudiorũ uel officiorũ ucũdius.& pro Do. 218 a, Remuneratio beneuolentiæ.de Am.102 a,Liberales ſumus, non ut exigamus gratiam:non enim beneficium fœneramur,ſed,etc.

Remunero,as.& Remuneror,aris.retribuo,compenſo, beneficium reddo,mutuam gratiam refero,parem gratiam pro beneficio alicui refero,gratiam reſtituo,mercedẽ do,repono. Poſtquam.210 b, Quibus officijs T. Annij beneficia remunerabo? Poſtquam.203 a, Vlciſcendæ iniuriæ facilior ratio eſt,quàm beneficij remunerãdi. et ibi.In beneficijs remunerandis.Ep.250 b,Tibi ad me ornandum ſemper datur facultas,mihi ad remunerandum nihil ſuppetit præter uoluntatem.Ep.39 b,& 20 a,Cõſiderandum eſt,quo nam te remunerer genere . Epi. 130 a,Vt poſſem te remunerari quàm ſimilimo munere.& de Clar.196 a,Vt à te ipſo ſumerem aliquid ad me reficiendum,teq; remunerandũ,ſi non pari,at grato tamen

Universidad de Deusto
Biblioteca

munere. At.118 d, Tu si tibi eadem causa est, me remunerere sanè uelim. de In.81 d, Officiorũ remunerandi uoluntas. I.A.191 d, Vt pro tantis eorũ in remp. meritis honores eis habeantur, gratiæq; referantur. 286 d, Nunquam ulla mercede meritum tuũ explere potero. Qu. de Pet. 210 b, Et quoniam nullum aliud tempus futurum sit, ubi tibi referant gratiam, hoc te officio remunerent.

Remurius, locus fuit Romæ ubi Remus auspicium & cõsilium condendæ urbis cepit, & in quo habitauit, ut Dionys. Halicar. & Sex. Pomp. & Plutarchus in Romulo testantur. I.A.208 d, His quoq; diuisit Remuriũ. alij legunt Remuria, alij Semurium, sed mendosè, ut mihi uidetur. Fabius pictor habet Rumurius, qui & Auentinus, quem collem ait Remo conseceratum fuisse. Sed & hic uereor ne sit mendum, Rumurius, pro Remurius.

Remus, mi. Romuli frater. de D.102 b.

Remus, mi. Acad.6 d, Neq; uerò hoc loco expectãdũ est, dum de remo inflexo respondeam. Tusc.195 b, Res tetra, detestabilis, omni contentione, uelis (ut ita dicã) remisq; fugienda. In V.250 d, Nauigium quod erat sacrũ sex remorũ numero. & 263 d, Nullum remum uacuum trahi. de Or.97 b, Intermisso impetu pulsuq; remorum. I. Nauis. Tusc.211 d, Remis nauim propellere. id est, remigare.

Renascor, ris. denuò nascor, exorior, renouor. Attic.275 d, Primi cuiusq; mali excidendi causa est, ut aliud renascatur illo peius. & 281 b, Renatum enim bellum est. & Epi.174 b, Sed bellum istic renatum homines mirantur. de Somn.131 d, & Tusc.159 d, Nam principium extinctum nec ipsum ab alio renascetur, nec ex se aliud creabit. ad Atticum, 55 b, Qui mihi pennas inciderant, nolũt easdem renasci.

Renauigo, as. Att.231 d, Perpaucis diebus in Pompeianũ, pòst in Puteolana, & Cumana regna nauigare.

Renauo, as. ad Atticum, 10 d, Renauabo operam. aliter, renouabo.

Renes, num. de Nat.53 b, Humores, qui ex renibus uestcáq; profunduntur: id est, urina. Tusc. 188 d, Ex renibus laborare.

Renouatio, onis. redintegratio. de N.49 d, A quo rursum renouatio mundi fieret. & de Cl.187 b, Vsurpatione & renouatione doctrinæ. Ep.176 d, Renouatio timoris magnam molestiam afferebat.

Renouatus, a, um. instauratus. de N.38 d, Templum Honoris à M. Marcello renouatum. & Epist.192 d, Fœdus quod renouatum erat. de N.49 d, Vaporibus altæ renouataq; stellæ refundunt eadem.

Renouo, as. renouationem facio, interpolo, instauro, refrico, integro, redintegro, refero, repræsento. de D.109 b, Tum pristinis orbati muneribus hæc studia renouare cœpimus. In V.66 b, Hos institui atq; adeò institutum referri ac renouari molestè ferunt. In V.68 d, Renouare & instaurare aliquid. de Ar.248 b, Quorum de sententia illa eadè renouata atq; instaurata celebrãtur. de Pro.73 d, Ne instauratas maximi belli reliquias ac renouatas audiamus. pro Deiot.145 d, Tu uetus hospitium renouare uoluisti. & I.A.153 d, Athenienses iumq; renouaui uetus exemplum. ad Her.15 d, Vt renouetur, nõ redintegretur oratio. contra Rul.73 d, Renouare ueteres colonias, & deducere nouas. pro Mur.127 b, Memoriam propè intermortuam generis sui uirtute renouare. pro Qu.12 b, Nolo hanc rem commemorando renouare, cuius memoriam deleri oportere arbitror. de Or.142 d, Acerba sanè recordatio ueterem animi curam molestiamq; renouauit. de Ora.127 d, Et animos iudicum ad Qu. Cepionis odium, à quo erant ipsi propter iudicia abalienati, renouabam atq; reuocabã. de In.68 d, Animus aut renouatur ad ea quæ restant, aut omnibus iam dictis exuscitatur. de In.47 b, Animus defessus audiendo aut admiratione integratur, aut risu renouatur. Antequàm.194 d, Quid ego improborum facta renouẽ oratione, aut redintegratione illius coniurationis animos' uulnerem uestros? Post.199 b, Qui suo fletu memoriam mei desiderium q; renouaret. Ac.41 d, Hæc inclusa habebam, et ne obsolescerent, renouabã cum licebat legendo. Ep.200 d, Renouare amicitiam. & 103 b, Renouare cõmendationem. & 52 d, Renouare bellum. At.10 d, Renouare operam. pro Mur.132 d, Mithridates se rege Armeniorũ ad iunctio nouis opibus copijsq; renouauit. Q.F.311 b, Appius uult, inquam, renouare honores eosdem, quo minus togam prætextam quotannis interpolet.

Renunciatio, onis. nunciatio. In Ver.84 d, Qui Milesijs rem gestam renunciaret, & ibidem: Renunciationem q; eius, quæ erat in publicas literas relata, illorum legibus tolli iusserat. pro Mur.128 d, Non idem est ordo dignitatis & renunciationis. pro Plan.261 b, Renunciatio suffragiorum.

Renuncio, as. defero, nuncio, declaro. In Ver.69 d, Renũcio tibi te hodiernis comitijs esse absolutum. Qu.Fr.300 b, Renunciari tibi Licinium plagiarium tributa exigere. Sulp.Ep.49 b, Posteaquam mihi renunciatum est de obitu Tulliæ filiæ tuæ, & c. Ep.208 d, Qua in re & amicum eius in suscipiendo negocio perspexi, & fidẽ in cõficiendo ac renunciando. & 120 d, Eos q; Parthos esse se natui renunciauisse. I.V.94 d, Qui Milesijs rem gestã renunciarat. de D.123 b, Nunc imperant pullario, ille renunciat. Ep.134 b, Eo modo sacerdos Climachias renunciatus est. de Or.132 d, Renunciare aliquem consulẽ. pro Pom.4 d, & I.V.243 d, Prætor primus centurijs cũctis renunciatus sum. I.V.243 d, Tu cum esses prætor renunciatus. I.V.126 b, Renunciare hospitium alicui, & domo emigrare. I.V.69 b, Renunciare conditionem. Attic.23, Renunciare conductionem. de Orat.104 b, Renunciare Stoicis. I.A.108 b, Cũ legati renũciarint, quod certè renunciabunt, Antonium non esse in uestra potestate. I.A.221 d, Renunciare legationem.

Renuo. aspernor. pro Pl.266 b, pro Cæl.43 d, Qui nullã conniuium remuerit, qui unguenta sumpserit, qui balneis uiderit. pro R.P.128 d, Quib. supercilijs renuentes huic decem millium crimini.

Reor, ris. puto, censeo, arbitror. Offi.39 b, Illos in quibus eas uirtutes esse remur, à natura ipsa diligere cogimur. & Top.227 b, Rentur eos esse, quales se ipsi uelint. de Ora.150 d, Quem quidè antea rebar ita dicere, ut, & c. Acad.44 d, Quintum genus Aristoteles quoddam esse rebatur. de D.109 b, Quos quidem plures quàm rebar, esse cognoui. de Ar.225 d, Tam uerò est ratus se posse. At.203 d, Nicias nomen rebatur oppidi esse Pirææ. de N.62 b, Rebantur enim fore, & c. sunt uectes quibus iamiæ clauduntur, & firmantur.

Repagula. de D.96 d, In tẽplo Herculis ualuæ clausæ repagulis, subitò se ipsæ aperuerunt. & I.V.222 d, Consulis repagulis effractisq; ualuis demoliri signum conantur. I.V.243 b, Perfringere omnia repagula iuris, pudoris & officij.

Repandus, a, um. incuruus, reflexus. de N.17 b, Sospita cum pelle caprina, & calceolis repandis.

Reparo, as. recupero, iterum acquiro. I.V.193 d, Perdere id quod alio prætore reparare possit.

Repastinatio, onis. secunda oratio. nã repastinari aggeris dicitur, cuius natura fodiendo mutatur. de Sen.88 d, Quid agri fossiones repastinationesq; proferam?

Repedo, as. remeo, redeo. de L.187 b, Domum eum laude repedandum.

Repello, lis. propello, propulso, refuto, obuiã eo.)(. Infero. de Or.115 d, Aduersarius, qui sit & feriẽdus & repellendus. & pro Mil.116 d, Ego Clodij furorẽ à cernicibus nostris repuli. Antequàm.292 b, Qui à uestro corpore iugum acerbissimum repulit seruitutis. Or.200 d, Homines audaces ab eius templi aditu ascensuq; repulisti. pro Dom.224. d, Hac ego religione nõ sum ab hoc conatu repulsus. pro Cecin.291 d, Armis repellere, fugare, & auertere aliquem. In C.102 b, Cum te à consulatu repuli. Of.28 d, Gratuitatem retinere, iracundiam repellere. & 27 b, Vt seueritas adhibeatur, contumelia repellatur. & pro Cor.61 b, Ipsæ enim leges te à cognitione sua iudicio publico repulerunt. de Pro.70 b, Byzantij Mithridatis impetum ægrè repulsum, & ceruicibus interclusum suis sustinuerunt. Qu. de Pet.313 b, Ab impediendo ac lædendo repelluntur. Of.13 d, Immanitas omnẽ humanitatẽ pellens. pro Mil.111 b, Repellere uim.)(. Inferre uim. pro Sest.21 b, Vim ui repellere. et pro Mur.131 d, Repellere pericula. & de Fin.55 d, Repellere dolorem à se. de Ora.89 d, Repelli oratorem à gubernaculis ciuitatum, & excludi ab omni doctrina. de Orat.148 b, Non repelletur inde quo aggredi cupiet.

Rependo, dis. reddo, repono. de Or.124 d, Cui pro Graci capite erat aurum repensum.

Repens. repentinus. Tusc.196 d, Ne me imparatum cura laceraret repens. & 201 b, Hostium repens aduentus.

Repentè. de repẽtè, statim, subitò, repentinò, noua quædam illa immanitas exorta est. I. Exorior. I.C.113 d, Is recitatis literis conscientia conuictus repentè conticuit. et Of.24 b, Amicitiã magis decet sensim diffluere, quã repentè præcidere. I.A.173 d, Modò egens, repẽtè dives. & In Sal.275 d, Quibus rationibus repẽtè tanquã somnio factus est tam affluens, & tam beatus. pro Syl.181 b, Ista importunitas repentè exarsit. & ibi. Ista uis repẽtè erupit. pro Cl.20 d, Repentè exorta est mulieris impotentiæ nefaria libido. Ep.49 d, Repentè præter spem dixit, & c. In V.63 b, Repentè è uestigio. & 63 b, Ecce autẽ repentè, & c. & ibi. Cum iste repentè, & c. de Or.107 d, Repentè & subitò.

Repentinò, repentè. pro Qu.3 d, Et moritur repentinò.

Repentinus, a, um. improuisus, insperatus, inspectatus, repens, inopinatus. de Or.129 b, Quæ fuit illa quãta uis, quàm inexpectata, quàm repentina. cõtra Rul.78 d, & pro Dom.215 b, Vnde iste amor tam improuisus ac tam repentinus. Tusc.200 d, & 196 d, Omnia repentina & inopinata grauiora. Epist.64 b, & 15 d, Non repentina aliqua uoluntate aut fortuitò ad tuam amplitudinem meis officijs ampletendam incidi. pro Sest.27 d, et pro Cl.54 d, Repentina morte perijt. Off.6 d, Leuiora sunt ea quæ repentino aliquo motu accidunt, quàm ea quæ meditata & præparata inferuntur. contra Rul.89 d, Et repentinus Sylla nobis exoritur. & de Cl.187 d, Ignoti homines & repentini quæstores celeriter facti sunt. de In.65 d, Idcirco aliquem Callidiũ uocari, quòd temerario & repentino consilio sit.

Reperio. ris. inuenio, perquiro, uestigo. In Ver.171 b, Mihimet ineunda ratio & reperienda uia est, qua, & c. de N.22 b, Nec uos exitum reperitis, resq; tota uacillat ac claudicat. Ep.153 d, Nostræ solicitudinis hîc finẽ reperiemus. Tusc.173 b, Post diem tertium, qui ut illuxit, mortui sunt reperti. de Fin.70 b, Reperiam multos uel potius innumerabiles, qui, & c. de Clar.170 b, In orationibus Catonis omnes oratoriæ uirtutes reperiuntur. de Cl.195 b, Sed si quærimus, cur, & c. causas reperiemus uerissimas duas: primùm quòd, & c. aliud autem genus est, & c. At.103 b, Quid ad hæc repereris? soluamus, inquis. de Clar.165 b, Quibus armis quemadmodum uterentur non reperiebant. de Nat.27 b, Si conferre uolumus nostra cum externis, cæteris pares aut etiã inferiores reperiemur, religione autẽ multo superiores. de Clar.175 d, Iidẽ traducti à disputando ad dicendum inopes reperiuntur. & pro Fl.164 d, Tum uel hoc maximè moliũtur, ut uestræ mentes, uestræ sentẽtiæ optimo cuiq; inimicissimæ reperiantur. Atti.283 d, Facilius in timore benigni, quàm in uictoria grati esse reperimur.

Repetitio, onis. ornatus rhetoricus. de Or.162 d, Eiusdẽ uerbi crebra tum à primo repetitio, tum in extremum conuersio. ad Her.28 d, Repetitio est, cum continenter ab uno atq; eodem uerbo, in rebus similibus & diuersis principia sumuntur, & c.

Repeto, tis. peto, reposco, reuoco, cum ad res ablatas & iudicia pertinet. de Cl.168 b, Cũ res priuatæ iudicij repetercẽtur. In Ve.57 b, Quo nomine abs te sestertium milies repeto. Antequàm.193 b, Nõ peto ut mihi detis uitã, sed datam repeto ut reddatis. In Ver.57 d, Repetere iussium. & pro Syl.84 d, Quæ erepta sunt, non repeto. et pro Cl.31 d, Repetere ab aliquo, quod ei dederis. & Of.8 d, Repetere res ablatas bello. I.A.228 b, Ne mors quidẽ in repetẽda libertate fugiẽda. pro Flac.166 d, Ac repetit eam, quã ego patri suo quondã pro salute patriæ spopondi dignitatem. & pro Plan.280 b, Repetere promissa. ad Her.9 b, Quod argẽtario obtuleris expẽsum, à socio eius rectè repetere possis. Antequàm.193 d, Repetere officij præmium & fructum. pro Clu.39 d, Repetere ab aliquo rationẽ de pecunijs repetũdis. In Vat.33 b, Cum ei, qui expectare uelit antè iniusta pœna luenda sit, quàm iusta repetenda. pro S.R.29 b, & Antequà.195 b, Furiæ, quæ parentum pœnas à conscelératis filijs repetant. pro Dom.242 b, Vos qui maximè me repetistis atq; reuocastis.

Repetere. petere, reuocare, replicare, à capite arcessere. recordari. de Fat.140 b, Longo interuallo hæc studia repeto. de Orat.157 b, Transilire ante pedes posita, & alia longè repetita sumere. Tusc.235 d, Huius sententiæ grauitas à Platonis autoritate repetatur. I.V.225 d, De quo paulò altius ordiar, & repetã memoriã religionis,

Universidad de Deusto Biblioteca

de Or.85 a, Ac mihi repetenda ueteris cuiusdam memo
riæ nõ satis explicata recordatio.de Ora.92 b,Neminẽ
fuisse disertum dicebat,cum repeteret usq; à Corace ne-
scio quo & Thysia.de Or.151 a, Quorsũ igitur spectat
hæc tam longa,tam altè repetita oratio?Epist.216 b,Ex
pectare te arbitror hæc tã lõgè repetita principia quò
spectent.In Ver.65 b, Hæc maiorum consuetudo longo
interuallo repetita atq; relata.Or.197 b, Ac uideo hãc
primam ingreßionem meam nõ ex oratoris disputatio-
nibus ductam,sed ex media philosophia repetitam.Epi.
10 b,& pro Cecin.286,Altius initiũ rei alicuius demõ-
strandæ petere.pro Cl.29 a,Lõgo & altè petito proœ
mio respondere.pro Cluen.29 a, Atq; ut intelligas,&c.
paulò longius exordium rei demõstrandæ repetam.pro
Arch.185 b, Nam quoad lõgißime potest mens mea re-
spicere,spacium præteriti temporis & pueritiæ memo-
riam recordari ultimam,inde usq; repetens, uideo hũc,
&c.de D.80 b,Principiò Aßyrij,ut ab ultimis autori-
tatem repetã,motus stellarum obseruauerũt.de D.85 b,
Diuinatio est ab omni æternitate repetita.& 133 a,Sõ-
nia quorum defensio repetita quàm longè est. de D.128
b, L. Tarutius urbis nostræ natalem diem repetebat ab
ijs parilibus,quibus eam à Romulo cõditam accepimus.
pro Sest. 9 b, Vereor ne quis fortè miretur, quid hæc
mea oratio tã altè ac tã longè repetita uelit.Tus.173 b,
174 a,Repetunt ab Erichtheo Codrum, qui se,&c. de
Fin.62 b,Repetere aliquid ab ultima antiquitate. & ad
Her.3 a,Repetere aliquid ab ultimo initio. & de In.48
a,& ad Her.3 b,& 12 b,et de Nat.7 a,Repetere ab ul-
timo.ad Her.12 b, Repetere aliquid nimiũ lõgè, & pe-
tere.de In.59 a,Petere aliquando ultrà quàm satis est,et
repetere lõgius quàm necesse sit.Ep.91 b,Repeterẽ ini-
tium amicitiæ ex parentibus.Ep.32 b,Tamen quoniã ex
alto repetita sunt,nónne,&c.de In.42 a, Cũ res ab no-
stra memoria propter uetustatem remotas ex literarũ
monumẽtis repetere instituo.de In.62 a,Ac ueteres qui
dem scriptores artis usq; ab principe illo atq; inuẽtore
Thysia repetitos unum in locum conduxit Aristoteles.
de Fat.147 a,Licuit uel altius,utinam,etc.etiam suprà,
utinam, &c. similiterq; superiore repetẽtem regredi in
infinitum licet.pro Plan.272 b,Tamen eum postea fuis
se maximis in rebus arbitror,ut non ita mihi multum sit
ex quæsturæ laude repetẽdum.Ep.181 a, Quantum me-
moria repetere præterita possum.& 72,Euentisq; alio-
rũ memoria repetendis,nihil accidisse nobis noui cogi-
temus.de Or.85 a.Et memoria uetera repetenti. de N.5
a,Quamobrẽ Vellei,nisi molestũ est,repete quæ cœpe-
ras,repetam uerò,&c.de Fin.137 a, Prætermissa repeti
mus,inchoata persequimur.At.242b,Ego negabã opor
tere præterita repeti.et 217 b,Deinde somno repetito,
simul cum sole experrectus sum.Parad 12 a, Cũ esset iu-
ris et æquitatis repetita memoria.pro Deiot.147 a,Ob
secro Cæsar repete temporis illius memoriam.de Or.86
b,Repetamq; non ab incunabulis nostræ ueteris pueri-
lisq; doctrinæ quendã ordinem præceptorum.Att.242
b,Ego negabam oportere præterita repeti.Qu.Fr.300
b,Si omnium mearum literarum præcepta repetes, in-
telliges,&c.de Leg.159 b,Natura iuris ab hominis na-
tura repetenda est.de Leg.159 b, Altè uerò & à capite
repetis quod quærimus.de Leg.160 a,Iuris ortũ à fon-
te repetere.& ibi. Repetam stirpem iuris à natura. &
179 b,Cum scias à quo sit capite repetendum. Item: A
principio,à stirpe,à capite,à fonte repetere:id est,arces
sere.pro Mure.131,& Epistol.lib.7.100 a, Ferro rem
repetunt.

Repetundarum.de pecunijs repetundis, captæ pecu-
niæ.I.V.172 b.L.Piso frugi legem de pecunijs repetun-
dis primus tulit.& de Cl.174 a, Iudiciũ de pecunijs re-
petundis.I.V.56 b,pro Cl.39 a,Ab aliquo rationem re-
peti pecunijs repetũdis.pro Cl.48 b, Clames te lege pe
cuniarum repetundarum non teneri,neq; hæc tua recu-
satio confeßio sit captæ pecuniæ.

Repleo,ples,refarcio.pro Sest.20 a,Meministis tum iudi
ces,corporibus ciuium Tyberim repleri,cloacas refar-
ciri.de Pro. 62 b , Vt uix exhaustas domos replere pos-
sent.pro Mur.136 a,Qui consumpta repleri,erepta re-
cuperare uellent. de Orat. 100 b , Vel paßim licet car-
pentem & colligentem undique repleri ista iuris ciui-
lis scientia.

Repletus, a,um.pro Pom.12 a, Referto foro , repletisq;
omnibus templis.

Replicatio,onis.de Natur.8 b,Replicatio mundi:id est,
conuersio.

Replico,as.repeto.pro Syl.172 a , Si quæris qui sint Ro-
mæ regnũ occupare conati , ut ne replices annaliũ me-
moriam , ex domesticis imaginibus inuenies . de Diuin.
106 b,Traductio temporis noui nihil efficientis,sed pri
mum quidq; replicantis.& de Leg.190 b,Nam licet ui-
dere si uelis replicare memoriam temporũ qualescũq;,
&c. Item: Quocirca dicendum est etiam sæpius , cum
iudicaueris.

Repono,nis.condo,colloco,refero.In Ver.105 b, Colum
næ deiectæ eisdem lapidibus repositæ sunt.de Nat. 51 a,
Grues in tergo præuolãtium capita reponunt. & In V.
201 a,Sacra in capitibus reposita sustinebant. At.188 a,
Si in libris tuis Aristophanẽ reposueris pro Eupoli.ad
Her.32 a,Et pro eo, id quod magis idoneũ est, reponit.
pro Sest.16 b , Hãc Pompeius erexit,atq; insigne regiũ
quod de suo capite abiecerat , reposuit. Epistol. 104 a,
Nõ enim puto te meas epistolas delere, ut reponas tuas.
de Natur.57 b, Scientia condendi ac reponendi fructus.
Tuscul.235 b,In se ipso spem omnem reponet sui. Quin.
Frat.303 b,Omnes in uita mea partem aliquam tuæ ui-
tæ repositam esse dicebant.pro Syl.185 a , In uestra hu-
manitate totam causam repono.Epistol.134 a,Respub.
in te reposita est.ad Attic. 162 a, Reponere aliquem in
suis.de Orat.126 b,Si placuerit, uos hanc defensionẽ in
aliquo artis loco reponetis.et Post. 201 b,Vos in eo me
loco,in quo uestris beneficijs fueram , ijsdem centurijs
quib.collocaueratis,reposuistis.et pro Ses.27 a,b,Quos
equidem in deûm immortalium cœtu ac numero repo-
no.In A.227 b,Nam, si alij propterea laudantur , quòd
pro libertate arma cœperunt, cur non M.Brutus in ea-
dem causa reponatur?de Opt. 244 a , Tamen hunc in
numero non repono.de Natur.36 b,Reponere stellas in
numero deorum.In Ver.195 b, Reponi in numero pro-
borum hominum.Brut. Attic.285 a, Reponi in locum al
terius.de In.51 a , Reponere aliquid in numerum fabu-
larũ.de N.9 b,Homines mortuos reponere in deos. Off.
57 b,Collocare aliquem in consilio cœlestium. & Qu.
Frat.

Frat.96 a,Virtutes tuas in deorum numero collocatas ui
des.& pro Cec.287 a,Is curauit ut in eo fundo dos col-
locaretur.In V.119 a, At uerò præclarum diem reposui
sti,Verrea ut agerent.

Reponere.rependere,reddere.Atti.207 b, Ergo hæc ad
Varronem transferamus,Catulo et Lucullo alibi repo-
nemus.Ep.14 b, Ne tibi ego quidẽ reponã cum ueneris.

Reporto.as.deporto,consequor.Post.210 b,P.Lẽtuli be-
neficio non solum reducti sumus in patriam,sed equis in
signibus & curru aurato reportati.et 212 a,Respub.si-
mulatq; reuocata est,me secum pariter reportauit. Sal.
in Cic.271 b,Italia Ciceronem exulem humeris reporta
uit.In V.262 a,Ex tua calamitate cineri atq; oßibus filij
sui solatium uult reportare.contra Rul.78 a,Manubias
non in ornamẽta urbis conferre,sed ad decemuiros,tan
quam ad dominos reportare.In V.131 a , Quæ tabula à
te reuulsa,nunc à me reportata est.& 214 b,Statuerunt
id secum,in Syriam reportare. Atti.65 b , Exercitum à
Britannia reportabãt.pro Pom.5 a, Ab aliquo uictoriã
reportare.Attic.86 a,Reportare beneuolentiam omniũ
ex prouincia.de Leg.187 b, Nihil præter laudem bonis
atq; innocentibus,neque ex hostibus , neque à socijs est
reportandum.

Reposco.repeto.de Ami.102 b,Propensiores ad bene me
rendum,quàm ad reposcendum esse debemus.Postq.26
a,Alter à me Catilinam amatorem suũ reposcebat.I.V.
184 b,Bona sua reposcere ac persequi liti atq; iudicio.
& 148 b,Reposcere rationem uitæ ab altero.I.V.59 a.

Repræsentatio,onis.pecuniarum solutio.Att.196 b, Si
Faberianum uenderem , explicare uel repræsentatione
non dubitarem.At.214 b,Dolabellæ nomen iam expe-
ditum uidetur,ut etiam repræsentatione concludam.

Repræsento,tas. præsentem pecuniam soluo , præsentẽ
alicui gratiam refero.gero,personam gero , aliquid re
præsenti exhibeo,præsto.Atti.194 b,Reliquæ pecuniæ
usuram Sillio pendemus, dum à Faberio repræsentabi-
mus.Epist.262 b,Dies promissorum adest, quem etiam
repræsentabo si adueneris.Epist.72 b,Neque expectare
temporis medicinam, quam repræsentare ratione pos-
sumus.Atti.196 a,Si qua etiam iactura faciẽda sit in re-
præsentando.In A.182 b,Ego corpus libẽter obtulerim,
si repræsẽtari morte mea libertas ciuitatis posset:id est,
restitui,recuperari.pro Se.8 a,Erat eo tempore senatus
in æde Concordiæ,quod ipsum templum repræsentabat
memoriã consulatus mei.At.251 b , Mihi uidẽtur istorũ
animi incendi etiã ad repræsentandam improbitatẽ suã.
Itẽ,Quod præsens tanquã in manu datur, iucũdius est.
Item:Legatus regis faciem secum affert.prouerbium.

Reprehendo,dis.increpo,arguo,redarguo,accuso, uer
bis castigo,exagito,insector,asperius appello,in crimẽ
uoco,damno,condemno,culpo.pro Plan.267 a, Nũc di
scessum meum quasi reprehẽdere & subaccusare uolui
sti.pro Clu.38 a,In eodem genere, in quo quis offende-
rit,alios reprehendere.Epist. 13 a, Et si accusandi sunt,
qui,&c.magis etiam reprehẽdendi,qui,&c.Or.199 a,
Reprehendere & exagitare aliquem.Epist. 68 a, Cum
reprehendes ea,quæ uituperanda duces.de Nat.7 b,Xe
nophanes de ipsa mente ita reprehenditur ut cæteri,de
infinitate autem uehementius.Part.241 b , Reprehendi
in aliquo uicio.de N.58 b , Arripere aliquid reprehen-
dendum.pro Lig.140 b,Grauißimis uerbis aliquem re-
prehendere.At.156 a,Visum te aiunt in regia,nec repre
hẽdo,quippe cum,&c.In V.244 b,& 245 a,Nunc nõ
modò te hoc crimine non arguo,sed ne illa quidem com
muni uituperatione reprehendo.Acad.35 a,Laboro, ut
assentiar Epicuro:reuocat uirtus, uel potius reprehen-
dit manu.

Reprehensio,onis.uituperatio.pro Mur.126 a,Repre-
hensio uitæ.Attic.156 a , Nec reprehendo , quippe cum
ipse istam reprehensionem non fugerim. Offic.29 a, At
hoc idem Sophocles,si in athletarum approbatione di-
xisset,iusta reprehensione caruisset.Ep.157 a,Dũ à re-
prehensione temeritatis absum.de Fin.49 a , Incurrere
in uarias reprehensiones. Ora.197 a,Vereri reprehen-
sionem prudentum.In A.244 a, b, Culpæ reprehensio
& stultitiæ uituperatio.de Or.152 a, Oratio concinna,
distincta,ornata,festiua,sine intermißione, sine repre-
hensione,sine uarietate,&c. non potest in delectatione
esse diuturna.

Reprehensio.pro refutatione seu cõfutatione oratoria.
de In.57 a,Reprehensio est,per quam argumentãdo ad-
uersariorum confirmatio diluitur , aut infirmatur , aut
eleuatur.aliter.alleuatur.

Reprehensor,oris.exagitator,accusator.pro Planc.270
a,Vt patres reprehensores essent comitiorum . de Opt.
244 b , Huic labori nostro duo genera reprehensorum
opponuntur.& Acad.2 b,Restat etiam unum genus re
prehensorum,quibus Academiæ ratio non probatur.

Repressor, oris. uindex. pro Sest.28 a , Repressor cædis
quotidianæ.

Reprimo,mis.contineo,comprimo,coerceo.Epist.38 b,
Hos ego sermones laceßiui nunquam, sed non ualde re-
preßi.Ep.154 b, Quæ si aduentus meus represserit,agã
gratias fortunæ.de Fi.49 b,Quod semel admissum coer
ceri reprimiq; non potest.In Ver.208 a,Itaq; furor eius
paululum repressus est.pro Sest.23 a, Qui furorem exul
tantem repreßit.Attic.67 a,Nunc reprimam susceptam
obiurgationem. At.117 a,Fuga, quæ parabatur,expres-
sa est.pro Pom.6 a,Impetus hostium reprimere ac retar
dare.& Br.91 a,Repreßi impetum,ardoremq; restrin-
xi.pro Cæl.52 a,Memoria non extincta illa quidem,sed
repressa uetustate.pro Mur.131 b, Quem L.Murena re
pressum magna ex parte,non oppressum reliquit. In C.
103 b,Hæc reip.pestis paulisper reprimi,non in perpe-
tuum comprimi potest.de Arusp.243 b , Reprime impu
dentiam alicuius. & de Som.137 b , Reprimere fletum.
& pro Sest.25 a, Vix homines odium suum à corpore
eius impuro represserunt.de D.122 b, Reprimere fluuiũ
redundantem.

Reprobo.as.improbo,reijcio.Ac.33 a,Qui cum Zenonis
fuisset auditor,reprobauit illa,quæ ille,&c.de Fin.53 a,
Quod ipsa natura asciscat et reprobat:id est,uoluptatẽ
& dolorẽ.de Am.100 b,Atq; hoc quidem omnes mor-
tales & intelligunt,& reprobant.aut reprobant distin
ctè legendum est,aut probant simpliciter. nam repro-
bant,coniunctè,contra sententiam est.

Repromißio,onis.restipulatio.pro Q.R.51 a,& 54 b.

Repromitto,tis.restipulor,stipulanti promitto,uel spõ-
deo.de Cl.166 a,Nõ mehercule tibi repromittere istuc
quidem ausus sim. pro Quint.R. 51 a, Repromittis tu

ab hinc triennium Roscio, recita istam restipulationem clarius. Post.203 a, In referenda gratia hoc uobis repromitto, semperq; præstabo, me, &c.

Reptitius, tij. Sallustius in Ci.170 b, Quasi unus reliquus ex familia uiri clarissimi Scipionis Africani, ac non reptitius, accitus, & paulò antè insitus huic urbi ciuis. reptitium uocat, ut abiectum, & humili loco natũ innuit, cuiq; clanculum in ciuitatem irrepserit homo nouus. l. Arreptitius.

Repudiatio, onis. reiectio. pro Mure.126 a, Repudiatio supplicum. superbiam, amicorum neglectio improbitatẽ coarguit. At.lib.1.

Repudio, as. recuso, respuo, aspernor. pro Cec.294 a, Cũ te obstitisse & repudiasse dicis, certè hunc uoluisse concedis. Offic.18 a, Iracundia omnibus in rebus repudianda est. Or.198 a, Eloquẽtia forensis spreta à philosophis & repudiata. Attic.34 b, Sed ego hoc non repudio. & pro Quin.8 a, Cõditionem æquissimam repudiare. Or. 199 a, Funditùs repudiare aliquid. de Orat.143 a, Cõsilium senatus à repub. repudiare. Repudiare.)(. Amplecti. l. Amplector. Orat.217 b, Repudiare.)(. Assumere. pro Cl.60 a, Cuius uota & preces à uestris mentibus repudiare debetis.

Repuerasco, scis. ad puerilem ætatẽ redeo, puer fio. Or. 110 b, Eosq; incredibiliter repuerascere esse solitos. de Sen.94 b, Si quis deus mihi largiatur, ut ex hac ætate repuerascam, & in cunis uagiam. aliter, Repueriscam.

Repugnans, tis.)(. Consentaneum, cõgruens, cõsequens. de Fat.142 a, l. Consequens. & Acad.12 a, pro Cæl.39 b, Contrariæ diuersæq; atque inter se repugnantes naturæ. Ex repugnantibus locis. 222 a, & 225 a, de Orat. 124 a.

Repugnanter, inuitè. de Am.113 a, Alterum patienter accipere, non repugnanter.

Repugnantia, tiæ. pugna, contentio. Off.58 a, Panætius induxit eam, quæ uideretur, nõ quæ esset, repugnantiã. I.A.164 a, Sed qui tantarum rerum repugnantiam non uides, nihil sapis. Of.55 a, Nec id quod uerè honestũ est, fas est cum utilis repugnantia comparari.

Repugno, as. aduersor, obsisto, reclamo.)(. Pugno, consequor. Ep.61 a, Quare non ego oppugnaui fratrem tuũ, sed fratri tuo repugnaui. & pro Rab.93 a, Repugnare & resistere crudelitati. pro Qu.R.53 b, Resistere & repugnare contra ueritatẽ. & de Fi.110 a, Qua facilè posset repugnari obsistiq; fortunæ. At.131 a, Regiones eiusmodi obtinere, è quibus repugnemus. de Fi.143 a, Illud uehementer repugnat esse beatum & multis oppressum doloribus. Top.222 a, Repugnat enim rectè accipere, et inuitum reddere. de Or.155 b, Qui aliquid repugnante natura faciunt. de Or.125 b, Aduersantem & repugnantem capere. Ac.11 b, Non enim quisquam repugnat. Att. 130 b, Vt pars ad te accedat, ut non pugnet, sed locis suis repugnet. Offi.68 a, Aduersante & repugnante natura. Att.130 b, Pugno.)(. Repugno.

Repulsa, sæ. offensio, repudiatio à magistratu. de Or.134 b, P. Rutilius repulsam tulit. Tusc.230 b, Cum bonus uir suffragijs præteritur, non ille à uano populo repulsam fert potius quàm, &c. con. Rul.66 b, Qui sine repulsa consules facti sunt. & I.P.79 b, Qui omnes honores sine repulsa obtinuit. Off.15 a, Qui cùm offensiones, tum

repulsas quasi quãdam ignominiam timent & infamiã. pro Pl.268 b, C. Marius duas ædilitias accepit repulsas. et ibi. Aedilitia repulsa. item ibi. Accipere offensionẽ in ædilitate. Repulsam ferre & præteriri. In A.234 a, Præteriri à populo, prætura deijci, repudiari, adhærere.

Repulsus, a, um. reiectus. Deteriores & repulsi qui fuerint. l. Deterior. de Ar.256 b, & 257 a.

Repulsus, sus. de Diuin.83 a, Scopulorum sæpe repulsu. Poetæ.

Repungo, gis. uicissim pungo. Ep.15 a, In quo possem illorum animos mediocriter lacessitus repungere.

Reputo, as. recogito, recolo, cogito, puto. pro Deiot.151 a, Hæc ego reputo, & dies & noctes cogito. Post.211 a, Quibus ego rebus obiectis multa mecum ipse reputaui. Ep.11 a, Tamen non reputans quid ille uellet permanebam, &c. de N.49 a, Hunc horum nihil unquam reputauisse certò scio. pro Pom.8 a, Satis opinor hoc esse laudis atq; ita reputo, ut uos hoc intelligatis. Lucullũ à nullo, etc. Ep.73 b, Cum tibi nil merito accidisse reputabis. In Sal. Tus 173 b, Humanæ uitæ uaria reputantes mala. &c. de Sẽ.82 a, 274 a, Ita nõ est facile reputare, utrum, &c. Tum etiã in senecta hoc reputo miserrimũ sentire, &c.

Requies, etis, requiem & requietem, quies. At.16 a, Tantum requietis habeo, quantum cum uxore & filiola cõsumitur. de Or.104 a, Philosophorum autem libros reseruet sibi ad huiuscemodi Tusculani requiem atque ocium. pro Arch.188, Quantum temporis alijs conceditur ad requiem animi & corporis. Ep.70 b, Vel animo defatigato tuo, qui nunc requiẽ quærit ex magnis occupationibus. de Fi.117 b, Si requietem natura nõ quæreret. de D.85 a, Tu tamen anxiferas curas requiete relaxas. Offi.33 b, Oblectatio animi requiesq; curarum. & Am.115 b, In amicitia Scipionis requies mihi plena oblectationis fuit.

Requiesco, scis. conquiesco, acquiesco. I.V.331 b, Cũ diutius in eo negocio curaq; fuerã, ut requiescerẽ, curamq; animi remitterem, ad Carpinatium reuertebar. Atti.136 b, Ego tamdiu requiesco quãdiu ad te scribo. pro Cæl. 54 a, Qui hoc unico filio nititur, in huius spe requiescit. de Or.130 b, Requiescam in Cæsaris sermone, tanquam in aliquo peropportuno diuersorio. I.A.22 a, Hortari aliquẽ ad requiescendũ. & de Or.85 a, Initiũ requiescẽdi fore. At.16 b, Solicitudines & angores animorũ cõsilio & sermone requiescũt. pro S.R.35 a, Nullam partẽ noctis requiescere. Tus.171 b, Requiescere in sepulchro. & ibid. Vbi corpus requiescat à malis. Of.52 b, Requiescere à reipublicæ muneribus. de D.101 b, Puella defatigata petijt à matertera, ut sibi concederet paulisper, ut in eius sella requiesceret. At.132 a, Crede mihi, requiesco paululum in his miserijs, tecum quasi tecum loquor.

Requieturus, contra Marcellum, teste Prisc.

Requiro, ris. quæro, postulo, flagito, deposco. Topicor. 221 a, A' me eorum liberorum sententiam requisisti. & Epist.70 b, Te requisiui sæpius, ut uiderem. pro Cæl.52 a, Ex quibus requirã quonã modo latuerint. pro Dom. 213 b, Primùm illud à te requiro, quæ tanta, &c. Att.171 b, Signum requirent aut manum, dices ijs, &c. Tusc.232 b, Qui beatus est, non intelligo quid requirat ut sit beatior. In V.201 b, Non requirebat ille cupido lenonis domum. At.200 a, & pro Q.10 a, Cõstantia animi nõ requiritur.

quiritur. Epi.8 a, Non tam mihi molestum fuit accusari abs te officium meum, quàm iucũdum requiri. I.P.85 a, Cum experrecta tandem uirtus clarissimi uiri & uerum amicum & optimè meritum ciuem & suũ pristinũ morem requisiuit. Br.281 b, Breues literæ tuæ, breues dico? immò nullæ, &c. et requiris meas. Or.199 b, Desideriũ, quo conficior, congressus uestros, cõsuetudinem uictus, doctissimos sermones requirens tuos. Of.117 a, In quo equidem maiorum nostrorum sæpe requiro prudentiam. At.86 a, E' quibus unũ ἱστορικὸν requiris. de Orat.112 a, Cũ gregales eum in campum nõ uenisse requirerẽt. Q. Fr.301 a, Successorem habes perblandum, cætera ualde illius aduentu tua requirentur.

Res, rei, ratio, causa, genus, bona. Orat.203 b, Sine re nulla uis uerbi est. Tus.234 b, Rem opinor spectari oportere, non uerba. ad Her.23 b, Nihil neq; ante rem, neq; præter rem locuti sumus. pro Qu.3 a, De tota illa re atq; ratione Gallicana inter se communicant. & ibi. b, Dediscere de omnibus rebus rationibusq; societatis. de Orat.118 b, Cum rem penitùs causamq; cognoui, &c. Att.147 b, Et ad eam rationem existimabam satis aptam esse personã meam. & ibi. Magis idoneum quã ego sum, ad eam causam profectò reperies neminem. pro Fl.156 b, Cum ipse se in illa ratione iactaret. pro Mu.135 a, Qui dies fuit postea, &c. quem tu non totum in ista ratione consumpseris? pro Qu.4 a, Hic cum rem Gallicanam cuperet reuisere, &c. Par.124 b, Qui honestè rem quærunt mercaturis faciendis. pro S.R.37 b, Et ex eo non paulùm nescio quid in rem suam conuertit. Post.206 a, Qui suam rem non minus strenuè quàm publicam confecit. Epi.146 b, Tum enim cum rem habebas, &c. et ibi. Cùm tam æquo animo bona perdas. de Or.134 b, Homo fatuus, postquã rem habere cœpit, est mortuus. Ep.136 b, Rem habere, bona perdere. Et 100 b, & pro Mur.131 a, Rem repetiũt ferro. pro Qu.2 b, Erat ei pecuaria res ampla & rustica sane bene multa & fructuosa. et 5 b, Iudicium de re pecuniaria est. pro Pom.14 a, Cũ neq; priuatam rem maritimam, neq; publicam iam obire possemus. pro Cl.59 a, Summa est enim hominis in cõmunem municipij rẽ diligentia, in singulos municipes benignitas. & ibi. Qui res pecuniarias in agro Larinati habent. pro Cæl.46 b, Reuocet se aliquando ad curam rei domesticæ, rei forensis, reipublicæ. de Sen.89 b, Xenophontis liber de tuenda re familiari, qui Oeconomicus inscribitur. de A.98 b, Quo cum mihi cõiuncta cura de republica & de priuata fuit. Tusc.164 a, & de Fin.81 a, Res familiaris ministra & famula corporis. de Or.117 b, Res familiaris mea. In A. 231 a, Constituere rem familiarem suã. Tus.128 a, Res domestica, & familiaris. Off.51 b, Res autẽ familiaris, quæri debet his rebus à quibus abest turpitudo. At.57 a, Re familiari cõminuti sumus. de Na.77 b, Honoribus aucti, aut re familiari. ad Brut.289 a, Rei familiaris iactura tolerabilis est. & Epist.132 b, Res familiaris ualde exigua. Att.140 a, Res priuatæ: id est, bona priuatorum. de Or. 106 b, Inuisere res rusticas delectatiõis causa. & de Sẽ. 88 b, Liber quem de rebus rusticis scripsi. de D.124 a, b, Rem bellicã administrare. de Or.95 b, Rem militarẽ discere. & 102 b, De rebus ad rem militarem pertinentib. pro Pomp.9 a, Rei militaris scietia. In V.244 a, Res na

ualis. Itẽ: Rem naualem administrare. Atti.64 a, Res diuina. Itẽ: Senex ad rẽ diuinã dicit se uelle discedere. et de R.69 a, Facere rem diuinã alicui deo. Att.118 a, Si rẽ frumentariam tibi ex prouincijs suppeditari uis. ad Br.289 a, Inopia rei frumentariæ. Of.67 b, Vt res nummaria de communi sententia constitueretur. pro S.R.32 b, Tecum mihi res est T. Rosci. de Cl.194 b, Cum Hortensio mihi magis arbitrabar rem esse. Epi.138 b, Cum homine edaci tibi res est. pro Fl.155 a, Cum ciuitate mihi res est acerrima. pro Sest.11 a, Erat huic res cũ exercitu C. Marij. & ibid. Erat mihi contentio cum operis conductis. pro Cæl.48 a, Cum aliquo aliquid rationis habere. pro Cæl. 48 b, Rem tanti sceleris nemini fuisse credẽdam. de Sen. 77 b, Versus, quibus affatur Flamminiũ ille uir, haud magna cum re, sed fide plenus. Ep.9 b, Rẽ te ualde bene gessisse rumor erat. & 7 a, Si rem istam ex sententia gesseris. Epi.31 a, Omnibus ei de rebus, quas curari à me uoles, mandata des uelim. Ep.22 b, Non ædepol quantã egeris rem, etc. Or.218 a, Nihil ad rem extrema illa lõga sit an breuis. & Tusc.240 b, Quã bonũ nihil ad rem. Epi. 55 b, Re præstare aliquid. l. Re. Or.206 b, Adolescens nõ tam re & maturitate, quàm spe & expectatione laudatus. pro Dom.242 a, Omnes qui aut re aut spe sũt boni. pro Cl.27 a, Seruus, ut ipsa res demõstrauit, frugi. de D. 91 a, Ita res somnium comprobauit. de Or.91 a, Vide ne plus ei tribuas quàm res & ueritas ipsa concedat. & 92 b, Id si difficile nobis est, sit tamẽ in re positum atq; natura. de Or.86 b, Etenim ex rerũ cognitione efflorescat et redundet oportet oratio. Offi.48 b, Non esse duo milia hominum, qui rem habeãt. In P.91 a, Vir fortis in primis belli ac rei militaris peritus Qu. Martius. pro R.P.128 b, Augere rem bonis & honestis rationib. Res commentitia. Diuin.lib.1.62. contraria est, Res facta. Res copulata & confatalis. Fat. Res difficilis & obscura. de Fin. lib.2, Senex ad rem diuinam dicit se uelle discedere. Att. 64 b, Res familiaris uix equestris. 9 Fã. Familiaris res mea. 2 de Ora. & 11 Fam. D. Bruti. Res familiaris augeatur ratione, diligentia, parsimonia. Offic. Quamobrem nec ita claudẽda est res familiaris, ut eam benignitas aperire non possit: nec ita reseranda, ut pateat omnibus. Offic.2, Res familiaris ministra est & famula corporis, Tusc.q.l.1, Res familiaris non libidini potius uxoriæq;, quàm liberalitati beneficentiæq; pareat. Offic.1, Res familiaris primùm bene parta sit, nullo neq; turpi quæstu, neq; odioso. Off.1, Res familiaris quam plurimis, modò dignis se utilem præbeat. Off.1, Res familiaris quæri debet ijs rebus, à quibus abest turpitudo, cõseruari autem diligentia & parsimonia: eisdem etiã rebus augeri. Off. 2, Frumentaria res. ad Att.lib.8, Res idonea de qua quæratur. Ac.q.edi.1.lib.2, Res illustris & facilis. de Finib. lib.2, Res nusitata. de Fin.lib.3, Res iudiciaria. 4 in Ver. Res luctuosa. Diu.lib.2, Res magnifica et salutaris. Diu. lib.1, Res o melior, quo maiora sit. li.1 de Finib. Res militaris. Acad.quæst.edi.1.lib.2, & Tusc.q.lib.1. Res naualis siue nautica. 7 Verr. Res alia ex alia nexa. de Na.deo. 1, Res notissima. Tusc.quæst.lib.1, Res noua atq; admirabilis. Diu.lib.2, Res pecuaria & rustica. pro Qu. Res in uulgus peruulgata. de Fi.li.2, Res uilis atq; cõtẽpta. Læ. Res omnis quæ ornatè & grauiter dici debeat, oratoris

Universidad de Deusto Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

propria.2 de Orat. Res aut honos agatur. pro Quint.
Quòd si tua res non ageretur, à te potius postularēt, ne
amplius quàm singulas, quā ab Apronio, ut ne plus quā
ternas decumas darent. 5, Verr. Vt res cœpit ire. Læl.
Res eos iam pridem, fides deficere nuper cœpit.2 in Cati
linam, Res quibus cōtemptus sine inuidia excitetur.1 ad
Heren. Si ita res feret. Tusc.quæst.lib.1, Vt nunc res se ha
bet, admirabili illi gloria est.2 ad Attic.54, Res ipsa lo-
quebatur.15 Fa. Res ipsa apud te pro me loqueretur.3 ad
Atti. Si res postularet. Tusc.q.lib.1 & Læl. Res recidat
in unius imperium. de Arusp.respon. Res autem hæc est.
13 Fam. Res eodem est loci quo reliquisti.1 ad Att. Tāti
sceleris res nemini fuit credenda. pro Cælio, Si enim mi
hi cum Peripatetico res esset, qui, &c.4 Acad. Reuoca-
re se ad curā rei domesticæ, rei forēsis, Reipublicæ. pro
Cælio: Rei frumentariæ causa.6 Fam. Rei frumentariæ
inopia. pro Dom. Rei magnitudo longam orationem
desiderat.2 ad Atti. Rei militaris occupatio. Aca. quæst.
edi.1.lib.2, Rei totius scena hæc.8 Fam. Cælij. Rei mili-
taris scientia. pro Lege Manil. Rei turpitudo. 2 ad He-
rē. Rei alterius deesse.13, Fam. Cōtra rem alicuius ueni-
re.2 Phil. Qua oratione minimè necessaria prætermissa
ea quæ rem continent pertractemus. Tusc.q.lib.4, Rem
populum docendo.3 de Leg. Rem potiorem oratione du
cas.11 Fam. Matij. Rem enim opinor spectari oportere,
non uerba. Tuscul.q.lib.5, Rem à me sæpe deliberatam,
& multum agitatam requiris. Acad.q.edi. 2.lib. 1, Rem
obiectam, perspicuam approbare. Acad.quæst.edi.1 lib.
2, Si ex eo non paulùm nescio quid in rem suam conuer
tit. pro S.Rosc. Rem ad summam negotij uides.11 ad At.
In rem præsentem uenire. Offic. 1 de Orat. Rem cum eo
conficiatis, ut quam possessionem habet in agro Fregel-
lano à uobis emptam, eam liberam & immunem habere
posit, &c.13 Fam. Ad rem gerēdam qui accedit, caue-
at ne id modò cōsideret, quàm illa res honesta sit, sed e-
tiam ut habeat efficiendi facultatem.1 Offic. Non esse in
ciuitate duo milia hominum qui rem haberent. Offic. 2.
108, Rem peragunt.2 ad Her. Qui honestè rem quærūt
mercaturis faciundis. Para. Rem transigere. pro Quint.
Rem bellicam administrare.2 de Diuin. Facere rem diui
nam alicui deo.3 de Nat.deor. Rem familiarem dilabi si
nere flagitiosum est. Offi.2, Rem miseram malas causa
semper obtinuit, in optima concidit. ad Attic.lib.7, Cō-
ficere rem suam nō minus strenuè, quàm publicam. Fost
ved. Rem ueterem comederit.11 Fam. Re bonu. pro Do-
mo sua: Re doctus.13 Fam. Superius illud ea r esse con-
cessum. Acad.quæst.ed.1.lib.2, Req; ex utraque parte au
dita. de Fin.lib.1, In cœlum translatos non re sed opinio
ne esse dicunt.3 de N. Re consentire, uerbis discrepare. de
Nat.deor.1, Vt in omnibus factis re, nō test moueamur.
de Fin.lib. 2, Oratio me istius philosophi non offendit,
re mihi non satisfacit. lib.1. de Finib. Qu re omissa no-
men tantum tenent. Diuin.lib.1, Sed re succumbere non
oportebat, uerbis gloriantem. Tuscul.quæst.lib.2, Vtra-
que re ualuisti. de Nat.deor. 2, Quum re ac factis longè
aliter iudicauissent. Parad. Re ac ratione cum aliquo es-
se coniunctum.4 in Verr. 124, Tam re esse triste quàm
uerbo.10 ad Att. Aduersari habet Quintius uerbo Sex.
Neuium, reuera huiusce ætatis homines disertissimos,

fortissimos, ornatissimos nostræ ciuitatis, qui communi
studio, summis opibus Sextum Neuium defendunt: & e-
pro Quint. gesta sunt. Verbo ille reus erat: re quidem ue
ra, & periculo, & tota accusatione Oppianicus. pro Cl.
Quam quum poscebat, uerbo illam poscere uidebatur,
reuera iudicia poscebat.1 Verr. At si dares hanc uim M.
Crasso, &c. esse, qui re uera non esset hæres in foro (mi
hi crede) altaret.3 Offi. Quòd iste M.Marcelli, & P.A-
fricani monimenta, quæ nomine illorum, reuera populi
Rom. & erant, & habebantur.3 Verr. Verbo & simula
tiōe poscere & reuera. contraria in Verr.5, Re ipsa est.
9 Fam. Qui recuset, eum profectò, tametsi uerbo nō au
deat, tamen reipsa de maleficio suo cōfiteri. pro Rosc. A-
mer. A re ciuili adhorrere.3 de Or. Vides Eruci quantū
distet argumētatio tua à re ipsa atq; à ueritate. pro Rosc.
Amer. Versus quibus affatur Flaminium ille uir, haud
magna cum re, sed fide plenus. de Senect. Quandiu de nu
gis, de re enim nihil habeo quod loquar.13 ad Attic. Ex
re & ex tempore consilium capere. 9 ad Attic. Neque
tātū est in re, quantus est sermo.2 ad Att. In re optimum
quæritur, in homine quod est, dicitur. Orat. Turpe ual-
deq; uitiosum est in re seuera conuiuio dignum, aut deli
catum aliquem inferre sermonem. Offic.1, Haud magna
in re Cat.1. id est, in fortuna tenui, & angustia rei fami-
liaris, ita ut in augenda re, non auaritiæ prædam, sed in-
strumētum bonitati quærere uideretur. pro Rab.Posth.
Antonij colloquium cum heroibus nostris pro re nata
non incommodum. ad Attic.lib.14, Animaduerterā, pos
se pro re nata, te non incommodè ad me in Albanum ue
nire. ad Attic.lib.7, Res gestæ dignæ triumpho. 6 ad At
tic. Res gestæ hodierni diei.2 ad Qu.Frat. Res iudicatæ.
2 ad Heren. Res omnes obnoxiæ superstitionibus. 2 ad
Heren. Res quæ moueant risum.1 ad Heren. Res quæ nō
prodeunt in aciem.6 Fam. Res memoria propagatæ. ad
Octau. Si enim res ita se habeant. Acad.quæst. edit.1.lib.
2, Res abditæ & obscuræ. Acad. quæst. edit. 1.lib. 2, Res
asperæ reijciendæq;. de Finib.lib.5, Res commentitiæ.
Acad.quæst.edit.1.libro 2, Res euidentes. Acad.q.edit.1.
lib.2, Res expetendæ fugiendæq;. Aca.quæst. ed. 2.lib.1.
Res exquisitissimæ ad epulandum. de Finibus lib.2, Res
formidolosæ. Tuscul.quæst.lib.4, Res quæ gignuntur è
terra. Acad.q.ed.2.lib.1, Res illustres, quibus opponun-
tur obscuræ. Acad.quæst.edit.1.lib.2, Res inusitatæ. Aca.
q.ed. 2.lib. 1, Res magnæ non uiribus, aut uelocitatibus,
aut celeritate corporum geruntur, sed consilio, autori-
tate, sententia. Cat.16, Res mobiles & concitæ. Acad. q.
ed..2lib.1, Res multæ atque magnæ. Acad.q. ed.1.libro.2,
Red ad uiuendum necessariæ. Offic. 3, Res obscuræ &
incertæ. Diuinat.lib. 1, Res occultæ, & ab ipsa natura
inuolutæ. Academ.quæst.ed.2.libro primo: Res à natu-
ra occultæ & latētes. de Finib.lib. Res ante oculos posi
tæ. Acad.q.ed.2.lib.1, Res priuatæ, publicæ, forenses, do-
mesticæ. Offic.1, & 9. ad Attic. Res prosperæ, & ad uo
luntatem nostram fluentes. Offic. 1, Res in negotijs ge-
rendis, plus quàm uerba prosunt. Academ. quæst.edi.1
libro 2, Res rectæ atque laudabiles eò referuntur omnes,
ut cum uoluptate uiuatur. de Finibus,2, Res uetustate
robustæ. Diuinat. libro 1, Res salutares, cui opponūtur
pestiferæ. de Natura deorum libro secūdo: Res signa-
tæ in

tæ in mente. Tusc. quæst.lib.1, Res turbidæ. Diuin.lib.1,
Rerum appetitus oriuntur à mente in homine, in belua
quiddam simile mentis. de Nat.deor.2, Rerum auctores,
non fabularum.3 de Nat.deo. Rerum copia, uerborū co
piam gignit.3 de Ora.68, Rerum discrimen.2 Fam. Re-
rum formæ & figuræ efficiuntur ex atomis. de Nat.deo.
1, Rerum expetendarum & uitandarū genera tria. 2 de
Inu. Rerum bonarum & malarum genera tria. Partit.
Rerum cæterarum paterfamiliâs prudens & attentus.
pro Quin. pro in rebus cæteris. Rerū exercitatio. pro
Deiota. Rerum gerēdarum initia omnino aut à uolupta
te, aut à dolore proficiscuntur. de Finib.lib.1, Rerū me-
moria oratoris propria. 2 de Orat. Rerum molitio. de
Nat.deo.1, Rerum innumerabiliū multitudo. Aca.q.ed.
1.lib.2, Rerum cōmunis natura, uniuersa atq; omnia con
tinens. de Nat deo.1, Rerum natura nullam nobis cogni
tionem dedit finium, ut ulla in re statuere possimus qua
tenus. Aca.q.ed 1.lib.2, Negat tātam similitudinē in re-
rū natura esse.4 Aca. Esset aliquid in rerū natura quod
ab homine effici non posset.3 de Nat. Rerum notiones.
Acad.q.ed.2.lib.1, Rerum & publicarū & suarū acer-
bitas.6 Fam. Rerum prolatio.7 ad Att. Rerum ratio in
historia quem ordinem desideret.2 de Or. Rerum simi-
litudines quomodo ad memoriā imaginibus exprimē-
dæ.3 ad Her. Rerum tractatio admirabiliorem oratio-
nē efficit. Ora. Rebus perspicuis & euidentib. duas cau-
sas aduersari. Acad.quæst.ed.1.lib.2, Rebus præsentibus
adiungere atq; annectere futuras. Off.1, Rebus nouis no
ua sunt ponenda nomina. de Nat.deo.1, Res quas orator
habere debeat. I. ad Her. Res suas sibi habere, libelli re-
mittēdi formula.2 Philip. Res iudicare.5 Philip. Res cū
aliquo iungere. pro Deiot. Res bonas uerbis electis gra-
uiter ornateq; dictas quis non legat. lib. 1 de Finib. Res
laude dignas gerere. Acad.q.ed.2.lib.1, Quum res nō bo
nas tractent, similes bonorum uideri uolunt. Aca.q.ed.1.
lib.2, Res humanas perceptas penitùs & pertractatas
habere. Tus.quæst.lib.3, In res meas eū incitarent. 2 ad
Attic. Res nouas quærere, & rem ueterem deuorare. 11
Fam. Res nouas coniectura persequi. Diuin.lib.1, Res
occultissimas aperire. Acad.quæst.ed.1.libro 2, Inuisere
res rusticas uel fructus causa, uel delectationis. 1 de Or.
Res utiles & salutares deorum esse uocabulis nuncupa
tas dicit Perseus. de Nat.deo.1, Res iā uniuersas profun-
dam. Acad.q.ed.1.libro 2, Res urbanas maiores esse belli
cis. Offic.1, Rebus bonis aut perditis. 12 Fam. Rebus ur-
banis carere. Acad.q.edit.1.lib.2, Rebus congruere. A-
cad.q.ed.2.lib.1, Rebus congruere, nominibus differre.
Academ.quæst.ed 1.lib.2, Rebus omnibus excellit natu-
ra diuina. de Nat.deor.1, A rebus ipsis beneuolētia quo-
modo captanda.1 ad Her. De rebus ante oculos positis
nulla arte adhibita, uulgari sermone disputare. Academ.
quæst.edit.2.lib.1, Hoc est, sine omni orationis elegātia,
nulla uel dicēdi uel differendi arte adhibita: quod facie-
bant Epicurei. Sunt qui in rebus contrarijs parum sibi
constent, uoluptatem seuerissimè contemnant, in dolore
sint molliores, gloriam negligāt, frāgātur infamia. Off.
1, Ea est in ipsis rebus obscuritas, et in iudicijs nostris in
firmitas, ut non sine causa & doctissimi & antiquissimi
inuenire se posse, quod cuperent, diffisi sint. Academ. q.
edit.1.lib.2, In rebus quædam simplicia sunt, quædā co-

pulata, ut Chrysippo placet. Fat.l.Genus.
Resaluto, as. I.A.180 b, Cum omnes eum salutassent, con
stabat neminem esse resalutatum.
Resarcio, cis. restituo, reficio. pro Cæl.45 b, Discidit ue-
stem, resarcietur. & Ep.10 b, In meis damnis ex autori-
tate senatus resarciendis.
Rescindo, dis. infirmo, resero, dissoluo, labefacto. In A.
246 b, Acta Antonij rescidistis, leges refixistis. & 157
a, Quibus cū prouocatio datur, nonne acta Cæsaris re-
scindūtur? At.8 4 a, & In V.137 a, Rescindere cōstituta
ab alio. de Pro. 71 a, Is pactiones sine ulla iniuria factas
rescidit. pro Do.221 a, Quæ contra auspicia essent acta,
per senatum rescindi posse.213 a, Quæ furore improbo
rum in republica gesta sunt, rescindere. In V.121 b, Me-
tellus rescindit de Epicrate & Heraclio. & ibi. Rescin
dere iniurias alterius & irritas facere. pro Cec.292 b,
Quæ armis gesta sunt, iure rescindi posse. In V.99 a, &
238 a, Rescindere uolūtates mortuorum. pro Syl.179 a,
Rescindere res iudicatas. Par. 241 a, & pro Pl. 261 a,
Rescindere iudicium.)(.Ratum habere iudicium. cōtra
Rul.66 a, Eum locum me duce rescidistis. Qu.Fr.318 b,
Fundum audio te hunc Bombilianum uelle rescindere.
aliter, resinere. Item: Augures possunt concilia uel insti
tuta dimittere, uel habita rescindere.
Rescisco, scis. scio, intelligo, cognosco. Ep.122 b, Id post-
quam resciit, excanduit. Offic.70 a, Quærit etiam, si sa
piens adulterinos numeros acceperit imprudens pro
bonis, cum id rescierit, soluturus ne sit eos, si cui debeat
pro bonis?
Rescribo, bis. respondeo. Ep.10 a, Rescribam tibi ad om-
nia quæ quæris. & Attic. 63 b, Ad eam epistolā rescri-
bam igitur. At.3 b, Non mihi graue duxi rescribere ad te
de illius querimonijs. At.113 b, Rescripsi ad Trebatiū.
& At.117 a, Pompeio statim rescripsi, non me, &c. At.
74 b, Cui rei fugerat me rescribere. At.5 b, Vt epistolæ
tuæ rescriberē aliquid. At.45 a, Ad primā hoc tibi scri-
bo, &c. rescribo, &c Item: Eo serius ad tuā epistolam,
cui ego statim rescripserā, redditæ sunt meæ literæ. At.
211 a, Antemeridianis tuis literis heri statim rescripsi,
nūc respondebo uespertinis. At.205 b, Epistola, quā ad
eum rescripseram. At.5 b, Eo factum est, ut epistolæ tuæ
rescriberem aliquid, breuitate tēporis tam pauca coge-
rer scribere. Tus.209 b, Ex quo perspicuum est, & can-
tus tū fuisse rescriptos uocū sonis & carmina. At.251 b,
HS.CCCC si in præsentia soluerimus, reliqua rescriba-
mus. Itē: Scribere.i. dare.)(.Rescribere: id est, reddere.
Reseco, as. exseco, excido. Tusc.218 b, Hæc resecāda esse
fatentur, euelli penitùs dicunt nec posse, nec opus esse.
& 221 b, Nimia resecari oportere. de D.128 a, Lingua
inhærens scalpello resecta liberatur. & In P.88 b, Rese
ctis palpebris uigilando necari. In C.106, Quæ resecan
da erunt, non patiar ad perniciem ciuitatis manare. de
Am.99 a, Neq; id ad uiuum reseco, ut illi qui hæc subti-
liter disputant. At.16 b, Resecare libidinem, & coerce-
re iuuentutem.
Resero, as. aperio. Off.44 b, Non ita claudēda est res fa-
miliaris, ut eam benignitas aperire nō posit: nec ita re-
seranda, ut pateat omnibus. Or.213 b, Non ausi reserare.
Ex Ennio In A.209 a, Vt reserare nos exteris gentibus
Italiam iuberet.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Reseruo, as. seruo, conseruo. ad Brut. 289 b, Omnino tempora integram tibi causam reseruant. & Ep. 784, Rem totam uobis integram reseruaui. & 11 b, Vt integrum mihi de causa cæpana ad suum reditum reseruarem. pro Sex. Ro. 32 a, Si quid est quod ad testes reseruet, ibi nos, &c. pro Cecin. 290 a, Is testis expectatus & ad extremum reseruatus, dixit, &c. & pro Se. Ro. 43 b, Ad eam ne rem uos reseruati estis? pro Syl. 182 a, Quod ad tempus existimatiõis partæ fructus reseruabitur? cõtra Rul. 63 a, Idcirco à iudicibus prætermissam putant, quòd sit ipsis reseruata. pro Plan. 261 b, Ego quoq; inquam, ad ea te tempora reuocaui, ad quæ te ipse seruaras. et ib. Si te temporibus alijs reseruasti. pro Sest. 14 a, Atq; ille uitam suã ad reipublicæ statum reseruauit. pro Cæl. 50 a, Dijs præsentis fraudis pœnas in diem reseruãt. de Pro. 79 a, Inimicitias in aliud tempus reseruare. Qu. Fra. 321 b, Minutio me & Labeoni reseruabã. de Or. 104 a, Philosophorũ autẽ libros reseruet sibi ad huiuscemodi Tusculani ocium. At. 20 a, Hoc autẽ in congressum nostrũ reseruabo. Quin. Fr. 310 b, Sed cætera ut tu scribis, præsenti sermoni reseruentur, hoc tamen nõ queo differre. & pro Mur. 134 b, Aut suam operam accusationi reseruant. in V. 252 a, Est certa lex, quo hoc reseruetur. Orat. 212 a, Vsum loquendi populo cõcessi, scientiam mihi reseruaui. pro Fl. 166 b, Nomẽ clarissimum reipublicæ reseruate. pro Sest. 9 a, Quid hoc homine facias? aut quò ciuem importunum reseruas? Att. 12 b, Erras Clodi, non te iudices urbi, sed carceri reseruarunt.

Resideo, des. sedeo, cõsideo, assideo, desideo, remaneo. de Fi. 91 b, Sed resideamus, inquit, si placet, itaq; fecimus. At. 173 a, In oppido aliquo mallem resedisse. pro S. Ro. 28 a, Residere, deinde spaciari. In Sal. 273 b, Omnia quæ commota fuerant, pace & ocio resedêrũt. I. C. 99 b, Nã si te interfici iussero, residebit in rep. reliqua coniuratorum manus. I. C. 103 b, Periculum autem residebit, & erit inclusum penitus in uenis atq; in uisceribus reip. pro Dom. 225 b, Cum horum etiam tectis ac sedibus residere aliquod bellum semper uideretur. pro Cor. 55 b, Si ea lex, quam nos haberemus, eadem in populo aliquo tanquam in fundo resedisset. de Senec. 90 a, Cuius nõ in sententia solum, sed etiam in nutu residebat autoritas. Tusc. 171 a, In corpore mortui nullus residet sensus. & Epi. 72 a, Si in morte sensus ullus residet. Qu. Fr. 295 b, Res gestæ, in quibus nulla potest residere inertiæ suspicio. & ad Br. 289 a, Cum tantum resideat intra muros mali. At. 285 a, Cuius culpa in te residet. I. P. 97 a, Si mõtes resedissent, omnes exaruissent. At. 229 b, Vt ne quas inimicitias residere in familijs arbitretur. pro Deiot. 145 a, Nemo unquẽ te placauit inimicus, qui ullas resedisse in te simultatis reliquias senserit. pro Mil. 111 a, Cur nõ ante occurritne in ulla resideret. At. 14 a, Huius incõmodi culpa ubi resideat, facilius possum existimare, quàm scribere. Ante. 107 b, O misera uitæ ratio, quæ tandiu resides in uoluptate. Ep. 62 a, Si quid residet in te amoris erga me. Ep. 184 b, Etiam nunc residet spes in uirtute tua. Ep. 63 b, Facilè plus officij residere apud me patior. Tus. 196 a, Cum timor animo resedisset. et Ep. 112 b, Marcelli impetus resederunt. Antequàm. 193 b, Quomodo spes salutis cæteris residebit? cum, &c.

Residere, uel Resideri, pro feriari. l. Denicales.

Residuus, a, um. reliquus. Ep. 150 b, Cupio nullã residuam solicitudinẽ esse. & 15 a, Cum illud odiũ, quod ego effudisse me omne arbitrabar, residuum tamen insciente me fuisset. contra Rul. 77 b, Quid relatum, quid residuum sit. pro Cluen. 37 a, Locus ab iudicibus Fausto Syllæ de pecunijs residuis non est constitutus. & ibi. Causa pecuniæ publicæ.

Resigno, as. aperio, soluo. (. Obsigno. At. 176 a, Nãquòd literæ resignatæ sunt, habet, opinor, eius signum Pomponia. pro Arch. 187 a, Cum Gabinij leuitas & calamitas omnium tabularum fidem resignasset.

Resilio, lis. refugio. pro Sex. Ros. 31 b, Scopulum offendit eiusmodi, ut non modò ab hoc crimen resilire uideas, uerùm omnem suspicionem in uosmetipsos recidere intelligas.

Resipisco, scis. ad me redeo, me colligo. Att. 103 a, & pro Sest. 20 b, Cum primùm resipuisset. At. 27 b, Vix aliquãdo te autore resipui.

Resisto, stis. repugno, obsisto, obuiã eo, par sum. Att. 104 b, Serò resistimus ei, quẽ aluimus cõtra nos. contra Rul. 69 a, Vis tribunitia nonnunquam libidini resistit cõsulari. & ibid. Obstitit. pro Mur. 144 a, Nihil est iam, unde nos reficiamus, aut ubi lapsi resistamus. Epi. Cæteris iniurijs, quæ propositæ sunt à Catone, facile, ut spero, resistemus. At. 23 a, Restitit & pernicit Cato. de Or. 113 a, Cõsilia, quibus illi tribuno pleb. pro republica resistissem. pro Qu. R. 53 b, Resistere & repugnare contra ueritatem. Ep. 73 a, Fortiter resistere dolori. Epist. 51 b, Sed opprimor interdum, et uix resisto dolori. Ep. 60 b, Fratri tuo reipublicæ causa restiti. & 155 a, Resistere hostibus. de Fi. 117 b, Sed ego in hoc resisto. Tuscul. 224 a, Beata uita resistet extra fores carceris. At. 102 a, His ille rebus ita conualuit, ut nunc in uno ciue respublica adhuc sistendum imbecilla sit: quæ mallem tantas ei uires non dedisset, quàm nãc tam ualenti resisteret. & 180 a, Non possum tanto dolori resistere. Item: Qui prædonibus pares esse non potuerunt.

Resoluo, uis. soluo, dissoluo. I. A. 255 a, Senatum quæ sit antea pollicitus legionibus nostris, ea summo studio rei publicæ recuperata resoluturum. aliter, persoluturum.

Resonãs, tis. Qu. Fr. 298 a, Theatrũ natura ita resonãs, ut usq; Romam uoces referantur.

Reſono, as. personо, percrepo. Tus. 169 a, & 190 b, Cum uenenũ obbibisset, reliquũ sic è poculo eiecit, ut id resonaret. & Tus. 182 a, Gloria uirtuti resonat tanquam imago. pro Arch. 189 a, Saxa & solitudines uoce respondent. de Clar. 179 b, In uocibus nostrorũ oratorum recinit quiddã & resonat urbanius. de D. 135 a, Iã neruos in fidib. alijs pulsis resonare alios, &c. de N. 55 a, Sonus in fidib. testudine resonatur, aut cornu. de N. 56 a, Cornua, quæ ad neruos resonant in cantibus.

Respecto, as. respicio. pro Sest. 5 b, Verùm hæc ita præteamus, ut tamen intuentes et respectãtes relinquamus. pro Plan. 268 a, Ne par his munus in sua petitiõe respectent. de Senec. 94 b, Antonius uerò non me deserens, sed respectans in cœlum profectus est.

Respectus, ctus. ratio, religio, Respectus, aspectus qui retro conuersis oculis fit. I. A. 204 a, Itaq; cum respectum ad senatum & ad bonos non haberet, eam sibi uiam ipse patefecit ad opes suas amplificandas, quam uirtus liberi populi ferre non posset. Itẽ: Sine est in me ratio reip. religio priuati officij, etc. de Or. 229 a, Crassus parcebat aduersarij dignitati, in quo ipse seruabat suam. & ibid. Habere hominum rationem & temporum. de D. 94 b, Fugitẽbus miserabilẽ respectũ inimicorũ fore. ad Bru. 90 b, Meus quidem animus in acie est, neq; respectum ullum quærit, nisi me utilitas ciuitatis forte conuerterit.

Respergo, gis. aspergo, profundo, conspergo. I. V. 256 a, Cum prætoris oculos prædonum remi respergerẽt. I. A. 184 a, Quorum sanguine os uxoris respersum esse cõstabat. & de Or. 143 b, Simulachrum sanguine respersum.

Respersio, onis. de D. 118 a, Habes et respersionem pigmẽtorum, & rostrum suis, & alia permulta. de Leg. lib. 2. 182 a, Ne sumptuosa respersio, ne longæ coronæ, nec acerræ prætercantur.

Respersus, a, um. aspersus. pro S. R. 29 b, Penè dicam respersas manus sanguine paterno uideant oportet.

Respicio, cis. retro aspicio, uideo, cerno, rationẽ habeo, reputo, respectum habeo, iudicium de utilitate reip. habeo, perspicio. Post. 205 a, Ex superioris anni caligine et tenebris lucem in rep. respicere cœpistis. Tus. 229 a, Tã longè retro respicere non possunt. Epist. 165 a, Cum ualitatem Italiæ respexerint. de D. 90 b, Tum ei dux ille præcepit, ne respiceret. de Ar. 243 b, Sed uecors repẽte constitit, deinde respexit, & simul ad Cn. Lẽtulum Cos. aspexit. & de D. 95 b, Respexitq;, & equum alacrem lætus aspexit. de D. 95 a, Et noctu ad oppidum respicientes flagrantes onerarias uidebatis. pro Arch. 185 b, Quoad longissimè potens mens mea respicere spacium præteriti tẽporis. ad Br. 90 b, Maiores partes animi te Cassiũq; respiciunt. pro R. P. 129 a, Cæsarem in tanta fortuna sua, aliena respicere magnum est. de N. 35 a, Epicurus non aptissimus ad iocandũ, minimeq; respiciens patriam. I. V. 176 a, Saltem populi Romani commoda respicite, si otijs prospicere nõ laboratis. pro Plan. 278 b, Respicere salutem suam. Epi. 150 b, & I. A. 182 b, Respice quæso aliquando rempub. Antoni. I. V. 153 a, Cauere alicui, & respicere eum. Att. 11 b, Nisi quis nos deus respexit. At. 98 b, Nisi deus respexerit remp. Atti. 281 b, Quod ipsum, si remp. cui suspectus es, respicis, tibi iam iamq; faciendum est. de L. 175 b, Respiciens ad opem ferendam. de Fi. 81 a, b, Si adeundum erit uitæ periculum. ne tum quidẽ te respicies? & cogitabis, &c. Ep. 27 b, Quod rogas, ut respiciam generum meum, adolescentem optimum, &c.

Respiratio, onis. interpunctio, interspiratio, & illa quæ hic enumerat Cicero. Orat. 201 b, Distincta alios & interpuncta, interualla, moræ, respirationesq; delectant. de N. 31 a, Aer enim oritur ex respiratione aquarum, et earum quasi uapor habendus est. de Vn. 198 a, Neq; erãt aere circũfusa extrema mũdi, utrespirationẽ requirerẽt.

Respiro, as. spiritum duco, animum de cœlo duco, anhelo, uiuo, animum erigo, recreor. de N. 53 a, Aspera arteria excipit animã eã, quæ ducta est spiritu, eandẽq; à pulmonib. respirat ac reddit. & 54 a, Animæ pars redditur respirando, pars concipitur cordis uentriculo. de Fi. 100 a, & 120 b, Qui demersi sunt in aqua, respirare nõ possunt. de Fi. 60 a, & pro Qu. 60 b, Improbitas nunquam finit eum respirare, nunquam acquiescere. & pro S. R. 22 a, Respirare liberè. Qu. Fr. 319 b, Romæ respirãdi lo-

cus non est. pro Qu. 16 a, Alicui uix respirãdi potestatẽ dare. ead. 110 b, Cum autem Dolabella uenit in mentem, paulum respiro. At. 154 b, Accepi literas, & paulum respiraui. pro Cluen. 56 b, Hoc modo innocentiæ defensio intercluса respirat. Epi. 79 b, Si ciuitas respirauerit, dignitate tua frui tibi licebit. pro Cluen. 60 a, Qui erigere animum, & paulũ respirare à metu cœpit. de Ar. 255 a, Respirare à metu cædis, emergere à fluctibus seruitutis, reuiuiscere, &c. pro Sest. 19 a, Respirasse homines uidebantur, nondum res, sed spe reip. recuperãdæ. pro Qu. 9 b, Cupiditas atq; auaritia respirasset paululũ. pro Mil. 110 b, Respirauí, liberatus sum. I. A. 218 a, Ne punctum quidem temporis oppugnatio respirauit. Parad. 119 a, Tuæ tibi occurrunt iniuriæ, quæ te respirare non sinũt. Att. 39 b, Respirabo, si te uidero.

Resplendeo, des. refulgeo. de Fin. 69 b, Resplendeat his uestis. aliter, respondeat.

Respondeo, des refero, respõsum do, responsum reddo, rescribo, renuncio, occurro, refuto, conuento. dicam igitur ad ea quæ sunt à te dicta, parẽ esse, paria reddere uelle facere. At. 10 a, b, Quæris ex me quid acciderit, &c. ego respõdedo tibi ὑστερον πρότερον ὀμαρτικῶς. Ep. 17 b, Quanquã qui istinc nũc ueniũt, partim te superbũ esse dicunt, quòd nihil respondeas: partim contumeliosum, quòd malè respondeas. I. A. 153 a, Respondere ad ea quæ quæsita sunt. & in Vat. Respondere ad interrogata. Ep. 57 b, Quo facilius quibus est iratus, respondere tristius posit. de Fin. 93 a, Ego tibi respõdebo ad singula. & Or. 217 a, Respondere ad singulas res. Att. 251 b, Sæpe ij qui debent, non respõdent ad tẽpus. de Fat. 141 b, Chrysippo primùm de ipsa rerũ contagione respõdeamus. pro Cæl. 411 a, Acutè arguteq; respondere alicui. Atti. 89 a, Habes ad omnia, nõ ut postulasti χρύσεα ἀντὶ χαλκείων, sed paria paribus respõdimus. At. 89 a, Ecce aũt alia pusilla epistola, quã non relinquã ἀνταπόδοτον. I. V. 78 b, Videat quid de illis respõdeat, quos nec auit. pro Flac. 157 b, De quo toto respondit Hortensius. pro Cl. 27 b, Ego ad respõdendũ surrexi. de Cl. 175 b, Vt etiã pro Bruto respondeã. de Cl. 179 b, Cuius orationi Cæpionis ore respondit Aelius. de Ora. 102 b, Cum nobis non grauatè respondero. ad Her. 35 b, Non contrà tenuiter & nugatorie responsum? de Ar. 247 b, Respõdere grauiter contra mimici contumeliã. & ibid. Refutare maledicta improborum. pro Mu. 124 b, Primũ M. Catoni de officio meo respondebo. de Or. 120 b, Aliquid alicui de iure respõdere. Aca. 6 a, Neq; hoc loco expectandum est, dum de remo inflexo & de collo colũbæ respõdeã. pro Mur. 126 a, Alicui de iure consulẽti respondere. pro Plan. 272 a, Quæris nõ iuriscõsultus? quasi quisquã sit, q sibi hũc falsum de iure respõdisse dicat. de Cl. 174 b, Rutilius magnũ munus de iure respõdendi sustinebat. & 193 b, Qu. Scæuola consulentibus respondebat. Orat. 210 a, Alteros enim respondentes audire sat erat. pro Mur. 130 b, Quæ consuluntur, minimo periculo respondentur. de L. 175 b. Facultas respondẽdi iuris. de Or. 101 b, Multi in respõdẽdo iure, autoritate plus quàm ingenio ualẽt. pro Cec. 298 a, Aliud iudicari de iure, aliud responderi non oportet. I. C. 109 b, Iam uerò urbes municipiorum respondebunt Catilinæ tumulis syluestribus. de Na. 124 a, Vt omnia omni-

Universidad de Deusto
Biblioteca

omnibus,paribus paria respondeant. Or.200 d, Vt uerba uerbis quasi demensa & paria respondeant. de Fin. 144 d, Respondent extrema primis: id est, conueniũt. de Ar.255 d, Dixit se uelle ædificare alterã porticum in carinis, quæ palatio responderet. Ep.26 d, Nam ea quæ spe ras, etc. scio cui epistolæ tuæ respõdeant. Or.207 b, Rhetoricã quasi ex altera parte respondere Dialecticæ. Bru. At.277 b, Qui uestris paucorum respõdeat laudibus. de Fin.91 d, Respondere maiorib. suis. de Cl. 175 d, & Tus. 148 b, Respõdere gloriæ maiorũ. Postquã. 209 d, Quæ memoria, quæ magnitudo obseruantiæ tot tantisq; bene ficijs respondere poterit? & Ep.63 b, Mutuò officijs nõ respondetur. Attic. 273 a, Nihil minus hominis uidetur, quàm non respondere in amore ijs, à quibus prouocere. Epi.256 d, Cui quidem ego amori, utinam cæteris rebus possem, amore certè respondebo, quo tamen ipse tibi cõfido futurũ satis. Att.4 a, Tu modo uideto, ut par in hoc mihi sis: id est, ut in hoc mihi respõdeas. Ep.18 d, In omnibus tuis rebus, meis optatis fortuna respõdit. Ep. 19 b, Tua uirtus opinioni hominum respondet. Attic. 60 b, Vt posim tibi aliquid in eo genere respondere. & 57 d, Qu. Fratris liberalitati pro facultatib. nostris respondemus. Atti.228 b, Si bonitas tua responderit iudicio meo, gaudebo. Attic.256 b, Si cui quid debetur, ut fit unde pari respondeatur. Qu. Frat.298 b, Fac ut omnia tua facta atque dicta nostris rebus istinc respondeant. I. A.181 d, Respondebis' ne ad hæc? aut omnino hiscere audebis? de Am.106 b, Vt nostra in amicos benevolentia illorum erga nos benevolentiæ pariter æqualiterq; respondeat. de Leg.159 d, Non enim quærimus, quid de quaq; consultatione respondeamus. de Vn. 203 b, Respondent autem dextra dexteris, &c. In Sal.272 d, Nihil enim tam obscœnum dicere potes, cui non ab initio pueritiæ omni genere facinoris ætas tua respondeat.

Respõsio, onis, respõsum.)(. ἀνακολούθησις. I.V. 244 b, Fuit ista respõsio quõdam. pro Cor.62 b, In quo erat accusatoris interpretatio indigna respõsione, qui ita dicebat, &c. I.P.91 d, Is me respõsione inimica homo protißima lacessiuit.

Respõsito, as, frequenter respondeo. de Leg. lib.1, Summos fuisse in ciuitate nostra uiros, qui id interpretari populo & respõsitare soliti sunt.

Respõsu. pro Cluent. 52 b, Videtis hæc quàm sunt leuia genere ipso, quàm breuia respõsu?

Respõsum, si. respõsio. At.113 b, Hæc ex illius ad nostra responsa responsis intelligentur. I.V.243 b, Ipsis autem tantis de rebus responsum nullum dedisti. pro Pla.226 d, Cum senatus impediretur, quo minus equitibus Romanis responsum redderetur. I.C.101 d, A' me quoq; id respõsum tulisti, me nullo modo posse. & de Or.105 b, Auferre responsum ab aliquo. I. C.112 b, Ex aruspicũ respõsis. pro Mur.130 b, Responsa atq; decreta iurisconsultorum. & de Or.107 d, Hominum peritorum responsa nobis cognoscenda sunt. de Rep. lib.3. teste Lactantio lib.5. cap.17, Scipio ad intermissa reuertitur, recolitq; suam atq; commendat breuem Reip. definitionẽ, qua dixerat, eam esse rem populi. Populum autem non omnem cœtũ multitudinis, sed cœtum iuris consensu & utilitatis communione sociatum.

Respublica. politia, communis res. pro Cluent. 59 d, Epi. 108 b, Doleo ita communem rem esse dilapsam, ut, &c. pro Sest. 22 d, Res communem utilitatem continentes, quas publicas appellamus. de Or.152 d, Politici philosophi appellati uniuersarum rerum publicarum nomine uocabantur. Ep.146 d, Nihil ex omnibus rebus humanis est præclarius aut præstantius, quàm de rep. bene mereri. de D.109 b, & Aca.8 d, A' Platone philosophiaq; diceram, naturales esse cõuersiones rerum publicarum. I.V.136 d, Eo censu nullius ciuitatis resp. potuit administrari. Att.282 b, Hoc libello uictores quam remp. simus habituri nescio, uictis certè nulla unquam erit. Qu. Fra. 295 b, Quod fortasse aliquando uniuersæ reip. nostræ, nunc quidem profectò isti prouinciæ contigit: id est, Asiæ. Epist.14 d, Atq; hanc ille causam sibi ait non attigẽdæ reipub. fuisse. &, Capessere remp. l. Capesso. de In. 42 b, Versari in publicis rebus. Offic.31 b, & pro S.R. 19 d, Nondum ad rempublicam accedere. Epist.9 d, Rei totius publicæ ocium exoptandum est. Attic.15 d, & 16 d, Quid dicam in publica re? de L.191 b, Summa respublica: id est, Romana. & ibidẽ: Municipalis respublica. Quint.Fr.295 b, Plato fore beatas respublicas putauit, si aut docti aut sapientes homines eas regere cœpissent, aut qui regerent, omne suum studium in doctrina ac sapientia collocassent. Quint.Fra.306 b, Qui iudicia impediuisset, eum contra rempublicam esse facturum. Off. 8 d, In quo si mihi obtemperatum esset, si non optimam, at aliquam rempublicam, quæ nũc nulla est, haberemus. Of.31 b, Nam & erudierunt multos, quo meliores ciues in rebus suis publicis essent. de Leg.170 d, Necesse est eã patriam charitate præstare, qua reipublicæ nomen uniuersæ ciuitatis est. At.124 b, Nam sic quinto, ut opinor, libro loquitur Scipio. Vt enim gubernatori cursus secundus, medico salus, imperatori uictoria: sic huic moderatori Reip. beata ciuium uita proposita, ut opibus firma, copijs locuples, gloria ampla, uirtute honesta sit: huius enim operis maximi inter homines atq; optimi illum esse effectorem uolo.

Respuo, is. aspernor. repudio. Tusc.178 d, & 207 b, Ergo id natura respuit. de Orat.152 d, Gustatus quod uidde dulce est, aspernatur ac respuit. pro Planc.268 d, Sequestrẽne Plancium? respuerent aures, nemo agnosceret, repudiaretur. Part.231 d, Quod aures respuunt, immutandũ est. de Fat.249 d, Dicere aliquid, quod omnium mentes aspernentur ac respuant. At.196 b, Nunc omnia respuo. & pro Cæl.45 d, & pro Mur.142 b, Calcitrat, respuit. pro Cec.295 b, Respuere aliquid, & pro nihilo putare. de N.30 b, Reliquiæ cibi, quas natura respuit. & Att.117 d, Cæsaris interdicta respuẽtur. At.217 b, Aspernari ac respuere aliquem.

Restinctio, onis. sedatio. de Fin.66 d, Voluptas restinctionis fitis in motu est.

Restinguo, guis. extinguo, sedo, comprimo.)(. Inflãmo, incendo. pro Quint. R. 47 b, Ignis in aquam conjectus continuò restinguitur & refrigeratur. & I.C.111 d, Restinguere ignem uel incẽdium. & Top.225 d, Restinctus ignis. & Orat.199 d, Restinctis animorum incẽdijs. pro Sest.13 b, Animos hominum morte non restingui. de Fi. 66 d, Restinguere sitim. ad Brut. 91 b, Represti impetum, ardorem restinxi. de Fin. 58 d, Restinguere ardorem uoluptatum. de Orat.103 d, Eorum qui audiunt mentes aut inflammare dicendo, aut inflammatas restinguere. de Nat.56 d, Eloquentia cupiditates iracundiasq; restinguimus. At.206 b, Sermunculum omnẽ aut restinxeris, aut sedaris. Or.197 d, Nec ipse Aristoteles cæterorum studia restinxit. de D.93 b, Illa etiam tertia parte animi, in qua irarum existit ardor, sedata atq; restincta.

Restipulatio, onis. repromissio. pro Quin. R.51 b, Recita istam restipulationem clarius. & ibi. Quid enim restipulatio clamat? QVOD à Flauio abstulero, partem dimidiam inde Roscio me soluturum spondeo.

Restipulor, aris, repromitto. l. stipulor. pro Qu. R. 51 d, Cur igitur decidit? & non restipulatur nemine amplius petituro? & ibid. Hic porrò nõ restipulatur, quod iam pridem ipse exegit. ibi. 54 d, Ex iurisperitorum cõsilio & autoritate restipulari ab aliquo: id est, uicissim sponsionem ab aliquo rogare & petere.

Restituo, is. reddo, reficio, refarcio, refero. In V. 214 d, Pollicetur, sibi magnæ curæ fore, ut omnia ciuitatib. quæ cuiusq; fuissent, restituerentur. & pro S.R.37 b, Damnatus per arbitrum & rem restituit, & honestatẽ omnem amittit. pro Dom.228 d, Vt salutem redditã sibi ac restitutã accipere debuit. pro Flac.161 b, Restituat uxorem, reddat filiam. de D.100 d, Templum est à senatu Iunoni sospitæ restitutum. & Cæ.45 b, Effregit fores, restituentur. Top.222 d, Restituere ædes quæ corruerũt. Ep. 198 d, Vt statua, quam turbo deiecerat, restitueretur. de Di.128 d, Restituere ac corrigere deprauata. I.A.171 d, Antonius Lenticulam de alea condemnatũ restituit. pro Mil.108 b, Quæ fuissetigitur causa restituendi mei, nisi fuisset iniusta eijciendi? pro Dom. 230 b, Rursus illi sunt in suam pristinam dignitatem restituti. I.V.68 b, Restitui in antiquum statum. I.V.238 d, & I.A.171 b, & pro Cluent.38 d, Condemnatos ambitus in integrum esse restitutos. Epi.5 b, Et nisi per te sit restitutus, desertum se atq; abiectum fore. pro Flac. Prædia à nostris magistratibus in integrũ restituta. pro Cecin.291 b, Prætor aut uim fieri uetat, aut restitui factam iubet. & 289 d, Prætor edixit, ut unde deiecisset, restitueret. pro R.P.129 b, Rabirij dignitas, ex qua illi nihil detrahi potest, q; nõ facile restituat. Tusc.220 d, Cum Aiax Danais inclinantibus prælium restituit. pro S.R.28 b, Restitue nobis aliquando ueterem illam tuam calliditatẽ. Qu. de Pet.208 d, Restituere gratiam alicui: id est, referre gratiam. At.5 b, De nostro amico placando, aut planè restituendo. Att.89 d, De Memmio restituendo, ut Curio cogitet, te audisse puto. & 157 b, Omnes qui lege Pompeia condẽnati essent, restituerentur.

Restitutio. onis. contra Rul.68 d, Restitutio damnatorũ. I.P.87 d, Nemini est triumphus honorificentius, quàm mihi salus restitutioq; perscripta.

Restitutor, oris. pro Milo.109 d, P. Lentulus restitutor salutis.

Resto, as. restiti. maneo, remaneo, resideo, supero, superfum, reliquũ esse, restituũ esse. Att.120 b, At si restitero, idẽ fecero quod L. Flaccus: id est, si nõ discedã. pro Mur. 143 d, Qui ab illo in speculis relicti, in ceruicib. nostris restiterunt. Off.74 d, Ita incolumis in patria Regulus restitisset. pro Lig.137 b, Ligarius post aduentum Vari in Africa restitit. pro Syll.181 d, Quæ tamen ei sola in malis restiterunt: id est, studia amicorum. pro Qu.5 b, Illud etiam restiterat, quodheri fecerunt, ut te in iudicio adducerent. At.122 b, Vnum etiam restat amico nostro ad omne dedecus, ut Domitio non subueniat. Qu.Fr.318 d, Nihil ei restabat, præter balnearia. de D.123 d, Restat etiam de Chaldæis. de In.76 d, Quid nobis ex eo genere restet, & quare restet, admonendum uidetur. pro Mar. 135 d, Hæc igitur reliqua pars est, hic restat actus. de N. 34 b, Restat igitur, ut motus astrorum sit uoluntarius. & pro Qu.7 d, Restat ut aut, &c. At.282 b, Lõga sunt quæ restant, prætereunda tamen. In C.118 b, Qui ad Catilinam accipiendum Romæ restiterunt. Off.54 d, Qui è diuisione tripartita duas partes absoluerit, huic necesse est restare tertiam.

Restrictè. anguste, strictè. de Leg.179 d, Hæc illi placent, sed ego cætera non iam restrictè præfinio. de Finib. 71 b, Nec tamẽ cur id tam parcè tamq; restrictè faciat, intelligo.

Restrictus, a, um. parcus, auarus, tenax. Ep.38 d, Cùm natura semper ad largiendum ex alieno fuerim restrictior. Off.46 d, In ijs tamen, qui, &c. restricti nullo modo esse debemus. At.165 d, An existimas illum in hoc genere Lentulum? aut restrictum? nemo est minus.

Resupinus. supinus. de D.89 b, Exim prostratum resupinum, &c. Accij.

Retardatio, onis. cõmoratio. I.A.200 d, Vnde est adhuc bellum, nisi ex retardatione & mora?

Retardo, as. moror, remoror, moram affero, morã facio, moram & impedimentum infero. de N.46 b, Stellarũ motus tum incitantur, tum retardantur. sæpe etiam insistũt. de N.35 d, Stellam tũ antecedendo, tum retardando mirabiliter multa efficere. pro Pom.8 d, Vt eorũ collectio dispersa celeritatem persequendi retardaret. Tusc. 164 b, Siue retardabis, siue properabis. pro Pom.6 d, Reprimere ac retardare impetus hostium. et I.V.60 d, Vt animos istius & impetus retardaret. in Vat.29 d, Vt ferocitatem istam tuã comprimerem, audaciam frangerem, loquacitatem retardarem. pro Pom.11 b, & pro Clu.59 b, Sed hæres, quæ cæteros remorari solent, nõ retardarunt. I.A.211 d, Sed animi uires, corporis imbecillitas non retardauit. I.P.96 d, Quum certi homines non studium eius à me alienassent, sed auxiliũ retardassent. Posth.209 d, Quem ad salutem meam uoluntas impulit, uis retardauit, autoritas uestra reuocauit. Ep.72 b, Posteriora autem tempora à me scribendo retardarũt. ad Her.6 d, Ne qua possit animum tuum defatigatio retardare. pro Arch.188 d, A' nullius me unquam tẽpore aut commodum aut ociũ abstraxit, aut uoluptas auocauit, aut deniq; somnus retardauit. pro Sest.18 d, Excitauit illam suam nõ solutam, sed suspicione aliqua retardatam consuetudinem bene gerendæ reip. Att.20 b, Alij simulatque hoc nostrum legerunt, nescio quo pacto retardarũt. pro Pom.8 d, Illũ in persequendi studio mœror, hos lætitia retardauit. I.A.226 b, Quẽ nisi in uia caducæ hæreditates retardassent, uolasse eum diceres. de Sen. 89 d, Ad agrum fruendum non modò non retardat, uerùm etiam inuitat atq; allectat senectus.

Rete, tis. plaga, laqueus. de Nat.50 b, Vt in araneolis aliæ quasi rete texunt, aliæ ex inopinato obseruant.

Retego,gis.aperio,euoluo.Atti.59 a,Quare in hoc thecam numariam non retexeris,in alijs eris cautior.

Retentio,nis.Att.210 b,& 211 b,bis.Semper Carneades ἀεροβολεῖ pugilis,et retentionē aurigæ similē facit.Ac. 15 b,et 20,Ex his illa necessariò nata est ἀποχή:id est,assensiōis retētio. & 20 a,Illud certè opinatiōe & perceptione sublata,sequitur omniū assensionum retentio.

Retento,as.sustēto,retineo.de D.83 b,Quæ penitus sensus hominum uitasq; retentat. & 121 b,Namq; omnes memori portentum mente retentant.Poetæ.

Retexo,xis.dissoluo,renouo.Ac.23 b,Dialectica quasi Penelope telam retexens.Epi.180 a,An quod adolescens præciti,nunc ætate præcipitata cōmutem,ac me ipse retexam.Ep.174 b,Noui timores retexunt superiora. de Fin.144 b,Audeo dicere,inquit,nō potes,nisi retexueris illa.I.V.121 b,Omnino erāt Metelli huiusmodi,ut totam suam præturam retexere uideretur,id est,irritā facere.I.A.166 b,Itaq; iam retexo orationem meā:id est, quod negabam,confiteor.de Or.123 a,Ea quibus antè exorsa,& potius detexta,propè retexantur.

Reticentia,tiæ.taciturnitas.I.A.264 a,Off.64 b,A' iurisconsultis etiam reticentiæ pœna est constituta. Off. 29 b,Ex locutione.)(.Ex reticentia.

Reticentia.figura rhetorica.de Or.162 a.

Reticeo,es.conticeo,obmutesco.de Or.130 a,Hic cū Sulpitius reticuisset,inquit Crassus,&c.Qu. Fr.299 b,Nihil nec temere dicere,nec assuetè reticere debeo. Epi. 59 b,Quæ statueras tibi in senatu de mea laude esse dicenda,reticuisti.ad Her.20 a,Arteriæ reticēdo acquiescūt. pro Cl.18 a,Subterfugere reticēdo,& obscurare dicendo.I.Conuinco. I.A.158 b,Non possum de utriusq; nostrūm errore reticere.

Reticulum,li.In V.241 a,Reticulum tenuissimo lino,& minutis maculis plenum roſæ.

Retinens,tis Qu.E.201 b,Homo sui iuris dignitatisq; retinens.pro Pl.270 b,Homo nimium retinens-equestris iuris.

Retineo,es.obtineo,conseruo,supprimo.)(.dimitto.Att. 208 a,Quare nisi iam profecti sunt,retinebis homines. de L.160 b,Quin labebar longius, nisi me retinuissem. Ep.6 b,Illum suspicantem te ab se alienatum,illa epistola retinuisti.Acad.30 a,Quos natura ipsa in officio retinere non potuisset.Off.73 b,Qui retinendi officij causa cruciatum subierit uoluntarium.pro Qu.13 b,Cogitent ita se graues esse,ut si ueritatem uolēt retinere,gratiam possint obtinere. de Di.124 a,Ius augurū reip. causa conseruatum ac retentum,& ius retinendæ maiestatis.Off.21 a,Ludendi est etiam quidam motus retinendus.de Am.109 b,Retinent tamē charitatē in pastores. Off.41 a,Qui summos uiros cum infimis pari iure retineret.pro Ce.297 a,Ea tametsi uerbis interdicti non cōcluditur,tamē sententia iuris et autoritate retinetur. pro Cl.38 a,Pecuniā acceptam nomine iudicij retinere atq; supprimere.pro Cor.61 a,Sui quēq; iuris,et dimittendi et retinēdi esse dominū.Tus.148 a,Studia retēta animo, remissa temporibus.de Fi.64 a,Qui mos à posteriorib⁹ non esset retentus,Arcesilas eū reuocauit. Tus.244 b,Sunt autē hæ de finibus,ut opinor,retentæ defensæq; sententiæ,I.V.155 a,Retinere ius suum cōtra aliquem:id est,obtinere.Ep.68 a,Etenim ordo ipse annaliū mediocriter nos retinet,quasi enumeratiōe fastorū.i.delectat.

Retorqueo,es.reflecto.I.C.104 b,Catilina retorquet oculos sæpe ad hāc urbem.de Sene.94 b,Quō quidem me proficiscentem, non sanè quis facilè retraxerit, & tanquam pilam retorserit.

Retractatio,onis.reuocatio,recognitio. Tuscul.244 b, Vt sine retractatione liberè dicere auderent,sapientes esse semper beatissimos.At.212 b,Conficies igitur & quidem sine ulla dubitatione & retractatione.& I.A.*.

Retractatus,a,um.limatus.At.252 b,Idē σύνταγμα missi ad te retractatius.

Retracto,as.iterū tracto,recognosco,refrico. pro Mur. 137 a,Nunc tertius ille locus de criminib. ambitus à me retractādus est.item: ἀρχέτυπος crebris locis inculcatus & refectus,sed tamen idē σύνταγμα missi retractatius.At,124 a,Sed hæc omittamus, augemus enim dolorem retractando.

Retraho,his.retro aut in contrariam partem traho,abstraho,reuoco.pro Cæl.51 a,Licinius cum iam manū ad tradendum pyxidem porrexisset,retraxisse.Epist.70 a, Nō habeo certum,quæ te res hinc maximè retrahat. I. Ant.207 a,Hic ita mœstus rediit,ut retractatus,nō reuersus uideretur.de Sen.94 b,Quō quidem me proficiscentem,haud sanè quis facilè retraxerit, ne ie iāquem pilam retorserit.de Fi.76 b,Scipio Annibalē in Africā retraxerit.& I.V.268 b,A' se retractum esse,&c. pro Sest.10 b,Retrahere aliquem à repub.Far.242 a,Genus hoc calliditatis & calumniæ retrahatur in odiū iudicis.

Retrecto,as.detrecto.Tus.lib.1,Siue retrectabis,siue perabis.subaudi,moriendum est.

Retribuo,is.rependo,refero.pro Q. R.52 a,Non mihi detraham,cum illis exactæ ætatis seuerissimè fructū quē meruerunt, retribuam. Antequàm.192 b,Fidei conduxit in loco debitū retribuere.& 193 b,Retribuere quod debetis.

Retro.à tergo.de Di 99 b,Tum ei deus præcepit,ut pergeret protinus:quid retro atq; à tergo fieret, ne laboraret.Ep.124 a,Retro ad alpes uersus iter mihi in citu. de Som 128 b,Orbes qui uersantur retro contrario motu atq; cœlum.In Arat.Sed conuersa retro cœli semper loca portat.de N.65 b,Cum eadē uicissim retro cōmeant. Tus.229 a,Tam longè retro respicere non possunt.Tus. 245 b,Vt omnia quæ sine honestate sint,longè & retro ponenda cēseat.de Finib.144 a,Vide rursus retrò dato, hoc dandum erit & illud.Part.232 a,Et idem quasi sursum uersus retrò, dicatur.de Vn.197 a,Vicissim:id est, πάλιν αὖθις.

Retrorsum,retro.de N.42 b,Deinde retrorsum uicissim ex æthere aer oritur.

Retrusus,a,um.reconditus.I.V.77 b, Simulachra deorū iacent in tenebris ab isto retrusa atq; abdita.& Qu.de Pet.211 b,Abditū & retrusum.de Or.92 a,Hæc sunt penitus in media philosophia retrusa atq; abdita.

Retundo,dis.obtundo.I.C.111 a,Iidem gladios in rēpu. districtos retudimus.& pro Syl.183 a,Cuius nuper feritatem retudi.pro D.226 a,In me omnia,quæ ego quondā retuderam,coniurationis tela adhæserunt.Att.261 a,In præsentia bellē iste puer retundit Antonium.pro Cl.43 a,Censorij styli mucronem multis remedijs retuderint. Epist. 190 b,Retundere improbitatem alicuius.& 115 a,Quo facto retudit sermones.

Retusus,a,um.obtusus.de Di.97 a,Aliæ quæ acuta ingenia gignant,aliæ quæ retusa.

Reuecho,his.refero.de Clar.185 a,Sed ad paulò superiorē ætatem reuecti sumus,nūc ad eam,de qua aliquātum locuti sumus,reuertamur.& I.V.217 b,Diana Segestam Carthagine reuecta.

Reuello,lis,reuelli.refigo.I.V.211 a,Reuelli.claustra,effringi furores.& pro Muren.131 a,Ianua,qua effracta & reuulsa,tota pateret prouincia.I.P.84 b,Id autē tē plum sublato aditu,reuulsis gradibus,armis tenebatur. I.A.196 a,Nisi septis reuulsis introiri non potest.I.P.85 a,De corpore alicuius tela reuellere. Ep.219 b,Tabulā in qua nomina ciuium incisa erāt,reuelli iussit.pro Cec. 198 a,Qui ius ciuile cōtemnendum putat,is uincula rē uellit iudiciorum.I.V.205 b,Nec prius illā crucem,quæ fixa est ad portam,reuellistis.& Ep.219 b,Reuellere tabulam fixam.At.79 a,Honorificisq; uerbis omnes inimicias reuellimus superiores.

Reuenio,nis.redeo.de Or.69 b,Cum miles domum reuenisset,egissetq; lege in hæreditatem paternā.& 100 a, Cum postea Mancinus domum reuenisset.

Reuera.reapse,reipsa.Ep.32 b,Et reuera cōfirmata amicitia,& perfecta fide commemoratio officiorū superuacua est.&I.V.114 a,Etenim reuera,&c.pro Quin.1 b, Aduersarium habet Quintius uerbo Sex.Næuium,reuera huiusce ætatis uiros fortissimos, &c. pro Cor. 65 a, Cuius igitur crimē est?reuera nullius,actione accusatoris,eius unius,qui donauit.ad Her.8 a,Hæc enim eo modo exponi,quomodo reuera gesta sunt.Ep.4 b,Quinūc populi Rom.nomine,re autem uera sceleratissimo latrocinio,si qua conabūtur agere,&c.I.V.161 a,Cuius mortis causam fugitiui sustinent,re quidem uera nemo dubitat,quin.pro Clu.28 b,Verbo ille reus, re quidē uera & periculo,et tota accusatione Oppianicus.At.50 b,Cùm reuera ita sit,&c.In eo non tu quidem tota re,sed tēporibus errasti.I.Erro.I.A.211 b,Milites præsidio sunt,specie consuli,re & ueritate nobis.Para.117 b,Qui hæc cō mutabilia pecuniæ membra solo uerbo bona putauerūt appellanda,cum re de factis longè aliter iudicauissent. pro R.P.126 b,Sint illa magna,quæ reuera magna sunt. pro Qu.10 b,Hæc ille si uerbis non audet,re quidam uera palā loquitur.pro Qu.R.50 b,Hāc rē oratiōe & opinione augere licet,re et ueritate mediocrem inuenietis. pro Do.127 b,Quādo igitur est turpe? reuera quando est pœna peccati,opinione autem hominum,si est pœna damnati.I.V.78 a,Nomine meum.)(.Reuera tuum.I.V. 74 a,Verbo poscere.)(.Reuera poscere.I.V.177 b,Verbo & simulatione.)(.Reuera.pro Plan.274 b,Temporis causa.)(.Reuera.pro Qu.R.50 b,Hæc quæ dico, cogitatione inter se differunt,re uerò copulata sunt.de Fa. 144 b,Quod si minus uerbis,re cogitur confiteri.Par. 122 b,Nec hoc est tam re, quàm dictu inopinatum atq; mirabile.de Somn.131 b, Crassus tum cognomine diues, tum copijs.

Reuerentia,tiæ.honor,obseruātia.Off.20 a, Adhibēda est igitur quædam reuerentia aduersus homines,&c.

Reuereor,ris.uereor,colo,cultu quodam & honore dignor.de Or.118 a,Dicam enim non reuerens assentandi suspicionem.At.33 b,Sed mihi nihil est molestius, quàm

Universidad de Deusto
Biblioteca

uiderẽtur.I.V.268 b, Cum ex illorũ,metu mortis,quasi luce libertatis recreatus reuixisset. At.76 b, Aduentu nostro reuiuiscunt iustitia,abstinẽtia tui Ciceronis. At.90 b, Ciuitates suis legib. suetæ,αὐτονομίαν adeptæ reuixerunt.I.A.209 b, Senatus ad autoritatis pristinæ spem reuiuiscit.de Ar.255 a,Reuiuiscere,respirare à metu cædis emergere à fluctibus seruitutis. pro Sest.18 b, Res erat & causa nostra eo loci,ut erigere oculos & uiuere uideretur.Para.123 a,Reuiuiscat M.Curius,&c.Oct. 326 a,Templa in quibus reuiuiscente iam libertate,deinde rursus oppressa,senatus nihil consulitur.

Reuocatio,nis.Tu.197 b,Reuocatio ad contẽplandas uoluptates.)(.Auocatio à cogitãda molestia.I.A.249 b,receptui signũ aut reuocationẽ à bello audire nõ possum⁹.

Reuoco,as.retraho,deuoco,seuoco,deduco,detraho,refero.Epist.143 b,Postea quàm de meo cursu reipu. sum uoce reuocatus.& 150 a,Equitatũ reuocaui.pro D.242 b,Vos qui maximè me repetistis atq; reuocastis.contra Rul.87 b,Qui prouecati à me uenire noluerunt,reuocati saltem reuertamur.pro Mur.129 b,Vnde tu me uocasti, inde ibi ego te reuoco.de Pro.71 b, Deducere & reuocare aliquem de prouincia .& 73 a, illũ ex Gallia suis sentẽtijs nõ detrahebant.& 75 a,Nihil est quòd eũ de prouincia deuocent.Post.209 a,Qui me à morte ad uitam,à desperatione ad spem reuocauit.Ep.107 b, Sed si morbũ depulero,facilè(ut spero)illa reuocabo. de Cl. 195 b,Hortẽsius reuocare se ad industriã cœpit.de Ora. 253 b,Meq; ad meum munus pensumq; reuocabo.de Cl. 165 b,Ego me ad pristina studia reuocaui.de Cla.194 b, Studium philosophiæ nũquam intermissum,à primaq; adolescentia cultum & semper auctũ,hoc rursus summo autore & doctore reuocaui.Tusc.148 a,Retuli me ad ea studia,quæ retenta animo,remissa temporibus,lõgo interuallo intermissa reuocaui.de Or. 127 a, Iudicũ animos ad Qu.Cepionis odiũ, à quo erant ipsi propter iudicia abalienati, renouabã atq; reuocabam. de Opt. 244 a,Ad quam eos quasi formulam dicendi reuocent. pro Syl.175 b,Animum incitatum ad ulciscendam orationem tuam reuoco ipse.& At.283 a,Reflecto.I. C.113 a,Reuocare aliquẽ à furore uel à scelere . pro Do.141, Identidem se ipse reuocãdo,dubitans,&c.Ep.85 a,Scripsi de te parcè & timidè,nõ reuocans me ipse,sed penè refugiens.pro D.216 a,Nonnulli illam rem an illam rationem coniecturamq; reuocabãt,qui,&c. Aca.15 b, Si mulatq; se ipse cõmouit,ad seq; reuocauit.Ep.107 b,Reuocare uires amissas.Tusc.156 a,Reuocare mentẽ à sensibus.At.46 b,Reuocare aliquẽ à turpi cõsilio.I.A.142 a, Quis reuocante & receptui canẽte senatu properet dimicare ? de Fin.73 b,Reuocare omnia ad scientiam. de D.138 b,Hæc ratione explicari,& ad naturã reuocari facilè possunt.de Or.112 b, Non omnia quæcũq; loquimur,ad artem & ad præcepta sunt reuocãda. pro Cec. 292 a,Ad incertum reuocari possessiones omnium. Off. 69 a,Hoc ego nihil inutilius puto,cum ad ueritatem cœpi reuocare rationẽ.pro S.R.37 a, In minimis reb. etiã negligentia in crimen mãdati iudiciumq; infamiæ reuocatur.At.275 a, Quod senatus non censuit, id arroganter nõ prætudico, neq; refero ad arbitrium meum. Qu. Fr.300 b, Testor omnes deos,me hac una uoce à morte esse reuocatum,quod,&c.pro Clu.20 a,b, Eam nõ filij dolor,nõ filiæ mœror à cupiditate reuocauit. Of.27 b, Danda igitur opera est,ut etiam si aberrare ad alia cœperit,ad hæc reuocetur oratio. de Am.107 b, Aliquis omnia ad suam pœnitentiam reuocans.

Reuolo,as.retro uolo.de N.51 a, Dux ipse quia non habet ubi nitatur,reuolat.

Reuoluor,conuoluor,cõtorqueor.de Nat.47 a, Draco subter supraq; reuoluens sese.de Or.121 a, Omnia ab homine ad communes generum summas reuoluentur . Ac. 6 a,Ita imprudẽs eò quò minimè uult,reuoluitur.de Or. 120 b,Nec quotiens causa dicenda est,totiẽs ad eius causæ sepositæ argumenta reuolui nos oportet.de Di.111 a, Primũ eodem reuolueris.nam,&c.& Tusc.150 b,Reuolui eodem.ad Her.11 a, Neq; eodẽ identidẽ reuoluamur. & At.212 a,Reuoluor identidem in Tusculanum.

Reus,rei.ille unde petitur,qui causam dicit, qui lege aliqua tenetur,maleficus, qui aliqua culpa tenetur erroris humani.pro Mur.133 a,I.V.127 b,Si quis absentem Sthenium rei capitalis reum facere uellet. & pro Plan. 270 b, Curis abs te reus non factus est ? Epi.223 b, Vt scorus adolescẽtis rea ne fiat.de Or.125 a,Reos autem appello, non eos modò qui arguuntur,sed omnes quorũ de re dicitur.& 138 a,Reos appello,quorũ res est.pro Syl. 172 b, Parens tum Catilinæ reo de pecunijs repetundis fuit aduocatus. Antequàm.193 a, Non citatur reus auditi, uirtutis reus citatur.de Ar.253 b, Clodius cum propinquis suis decidit,ne reos faceret.& 254 b , Laudare reum.pro Sest.10 b, Cum equester ordo reus à cõsulib. citaretur.pro Mil.108 b,Reus Milonis lege Plotia fuit Clodius,quoad uixit.Qu.F.323 b, Facere aliquem reum de ambitu. & pro Cl.38 a, Qui causam de ambitu dixerunt.In C.103 a,Leges,quæ de ciuium reorum supplicio rogatæ sunt.ad Atticum,275 b,Alienæ igitur culpæ me reum facis.At.64 b,Domitius à Memmio reus.I.V.258 a,Referre aliquem absentem in reos.et In A.171 a,Absens in reos relatus.pro Q.R.52 a,Petitor.)(.Reus.I.V. 62 b,& pro Mur.135 a,Reus nocens.Ep.100 b,Ego omnib.unde petitur hoc consilij dederim,ut,&c.et de Or. 98 b, Illi unde petitur,&c. pro Mil. 109 b , Milo reus ad populum accusante P.Clodio.& 110 a,Milo reus est præclari facti.& 111 a,Tota deniq; rea citaretur Helvia,&c. pro Dei.151 b , Hieras totam causam suscipit, & criminibus illis pro rege se supponit reum.

Rex,gis.dominus.Of.41 a, Apud Medos, ut ait Herodotus,fruendæ iustitiæ causa uidentur olim bene moratiores constituti.pro Sest.16 a,Rex sedens cũ purpura & sceptro,et illis insignibus regijs,præconi publico subijcitur.Of.68 b, Ecce tibi qui rex populi Romani dominusq; omnium gentium esse concupierit.pro Pom.8 b, Regum afflictæ fortunæ facilè multorum opes alliciunt ad misericordiam,ut regale ijs nomen magnum & sanctum esse uideatur.Epi.183 a,Non regno,sed rege liberati uidemur : interfecto enim rege , regios omneis nutus intuemur.pro R.P.127 a,Regum hæc sunt imperia, Animaduerte & dicto pare,& præter rogitatũ , si quererare:& illæ minæ, si te secũdo lumine hic offendero,moriere.& Att.117 b,Cæsaris interdicta,si secundo lumine hic offendero,respuentur.de Fin.105 b, Rectius enim appellabitur rex,quã Tarquinius,qui nec se nec suos regere potuit.

Rex sacrorum,qui reb.sacris præest.de Ar.246 a,L.Claudius rex sacrorum.& pro D.220 b,Rex sacrorum.

Rex ærarij,qui ærario custodiendo præst.cont.Rul.

Rhadamanthus,thi.iudex apud inferos.Tusc.150 a.

Rhamnusius Antiphon orator , à Rhamno opp. Græciæ.de Cl.168 b.

Rheda,dæ.genus uehiculi.In A.271 b, Sequebatur rheda cum lenonibus.& pro Mil.196 b,Obuius fit ei Clodius expeditus in equo,nulla rheda,nullis impedimentis. & ubi.cum Milo cum uxore ueheretur in rheda penulatus, &c.At.77 a,Hanc epistolã dictaui sedens in rheda.At. 89 a,Hic Vedius uenit mihi obuiam cum duobus essedis & rheda equis iunctis.

Rhedarius,rij.pro Mil.106 b, Aduersi rhedarium occidunt.

Rhegyum,gyi.urbs Calabriæ.Ep.198 b.

Rhegini,pop.in V.205.

Rhemnia lex.l.Leges uariæ.

Rhenus,ni.flu.97 a, Rheni fossa gurgitibus illis redundans.

Rhetor,ris.orator,dicendi artifex & doctor,qui dicendi præcepta tradit,rhetoricus doctor.de Or.92 a, de Ora. 91 b,Qui rhetores nominabantur,& qui dicendi præcepta tradunt.In A.168 b,Rhetor magister declamãdi. & de Inuen. 43 a, Vis et artificiũ rhetoris.de Cl.168 a, Concessum est rhetoribus mẽtiri,& in historijs,ut,etc. Qu.F.320 b,Cicero noster dum ego adsum, nõ cessauit apud rhetorem.Qu.F.323 b, Pæonius rhetor,homo,opinor,ualde exercitatus & bonus.Itẽ: Quæ potest turpitudinis esse tanta defensio?cupio audire , ut uideam ubi rhetoris tãta merces,ubi cãpus Leontinus appareat. In A.179 b,Quasi rhetor ille te disertum facere posset : de Na.26 a,Nã neq; indisertum Academicũ pertimuissem, neq; sine philosophia rhetorem quamuis eloquentẽ.Of. 26 b,Contentionis præcepta rhetorum sunt, nulla sermonis.de Fi.67 b,Quasi uerò perpetua oratio rhetorũ solum,non etiam philosophorum sit.& 68 a, Latius loquuntur rhetores, dialectici autem compressius.Or.202 b,Sed & Græcè ab eloquẽdo rhetor,& latinè eloquẽs dictus est.& de N.26 a,Rhetor eloquẽs.Or.205 a, Hãc hypallagen rhetores,metonymiam grammatici uocant. Or.200 b,Plato exagitator omnium rhetorum. de Or. 150 a,Corax & Pãphilus rhetores.de In.634 a, Magnus & nobilis rhetor Isocrates.

Rhetorica,cæ. ars rhetorica, rhetoris ars, uis oratoria, oratoris facultas,ratio dicendi,copia dicendi & cõmoditas orationis.ad Her.1 a,de In.43 a, Artificiosa eloquẽtia,quã rhetoricam uocant.de Fi.68 a,Zeno omnẽ uim eloquendi in duas partes tributam esse dicebat, rhetoricam palmæ,dialecticamq; pugno simulem esse,quòd latius loquerẽtur rhetores, dialectici autem compressius. & tibi.Dicãq; si potero rhetoricè,sed hac rhetorica philosophorum, nõ nostra illa forensi,quam necesse est cũ populariter loquamur , esse interdum paulo hebetiorẽ. de Fi.107 b,Scripsit artem rhetoricam Cleantes, Chrysippus etiam.sed sic,ut si quis obmutescere cõcupierit, nihil aliud legat.de Orat. 148 a, Inuenti sunt, qui hanc exercitationem dicendi exagitarent,ut Socrates,etc.de Ora.123 a, Aristoteles in quodam libro exposuit dicendi artes omnium superiorum.Par.230 a,Omnis doctrina dicendi.de Or.85 a,De omni ratione dicendi.& 102 a,Qui de dicendi ratione scripserunt.de Fi.90 b,Artes rhetorum totæ sunt forenses ac populares. de Fi.108 b, Etsi ingenijs magnis præditi quidam dicendi copiam sine ratione consequuntur.ars tamen est dux certior quã natura.

Rhetorica,orum.rhetorũ res,siue præcepta.de Fa. 140 b,Mihi rhetorica uestra sat nota sunt.

Rhetoricè.rhetorico more, copiosè, splendidè,ornatè. de Fi.67 b,Rhetoricè igitur num mauis,quàm dialecticè disputari? Tusc.204 a,At quàm rhetoricè,quã copiosè,quas sententias colligit,quæ uerba contorquet?de Cl. 168 a,Rhetoricè & tragicè ornare aliquid.& de Fi.95 b,Potest id quidem fusè & copiosè, & omnibus electissimis uerbis grauissimisq; sententijs rhetoricè & augeri,& ornari.

Rhetoricoteros.magis rhetor,uel maior orator.de Or. 158 b,Crassum habeo generum,ne rhetoricotero tu sis. Lucilij.Quidam legunt Rhetoristerò.

Rhetoricus,a,um.de Or.96 a,Et nostro more aliquando nõ rhetorico loquamur.& 92 a,Quæ arte sua rhetorici illi doctores complecterentur.& de N.59 b, Exercitationes rhetoricæ.de Or.109 b,& Or.198 a,Rhetorici quidam libri,quos tu agrestes uocas.

Rhodanus,ni.flu.Ep.149,150.

Rhodos.insula.Att.21,Off.62.

Rhodij.pop.de Off.62,pro Pom.14 a.

Rhopographia.urgultorũ stirpiumq; descriptio,qualis ad ripas amnium esse solet,uel natura, uel arte facta. l.Ripula.

Rhythmus.uide Numerus.

Rhythmici,corum.qui studiosè numeros ligãt,quos musici canãt ad lyrã, & omnino rhythmici sunt poetæ lyrici.de Or.160 b, Nec sunt hæc rhythmicorũ aut musicorum acerrima norma dirigenda.

Ricinium,nij.pallij genus,siue uestimẽtum quadratum. de Leg.182 a,Extenuato sumptu tribus ricinijs purpuræ,& decem tibicinibus, tollit etiam lamentationẽ. & 183 a.

Rictus,ctus.os,præsertim minax, & hians. In Verr. 222 a, Rictus simulachri Herculis , & mentum paulo atrius.

Rideo,es.risum edo uel facio.In V.161 b , Ridere cõuiuæ, cachinnari ipse Apronius.Epi. 106 a, Vereris ne,&c. rideamus γέλωτα σαρδόνιον.Proverb. At.314 a,et pro Q.16 a,Risi niuẽ atrã,teq; hilari animo esse & prõpto ad iocãdum ualde me iuuat.Ep.22 b,Dedisti nobis, quẽ semper ridere possemus.de Ar.245 a, Cum riseritis impudentiam hominis,tum à me de tota cõcione audietis. de Fin.146 b,M.Crassius,quẽ semel dit in uita risisse Lucilius,& eare ἀγέλαστον uocatum.Att.230 a, De hæresi Vestoriana,& de Pherionũ more Puteolano , risisse me satis,nihil est necesse me rescribere.

Ridiculè,facetè,perridiculè,iocò.I.V.224 b, Theomnestus quidã homo ridiculè insanus.& ad Her.25 b,Ridiculè facere.Ep.140 b,Dicere aliquid ridiculè.et de Or. 106 a,Colligere multa non modò acutè,sed etiam ridiculè ac facetè.

Ridiculum,li.iocus, facetiæ, dignæ res quæ omnium irrisione ludatur.de Orat.135 a,Sæpe etiam sentẽtiosè ridi-

Universidad de Deusto
Biblioteca

cula dicuntur. Or.103 a, Altero utetur in iacendo mittẽ doq; ridiculo. & ibi. Vitabit etiam ridicula quæsita, nec ex tempore facta, sed domo allata, quæ plerunq; sunt frigida. Item ibid. Ridiculum subobscœnũ. Of.27 a, Perridiculum dicere aliquid.

Ridiculus, a, um. iocularis. At.7 b, Facie magis quã facetijs ridiculus. de Orat.128 b, Inueni ridicula & falsa multa Græcorum. pro Ar.187 a, Est ridiculum ad ea quæ habemus nihil dicere, quærere quæ habere non possumus. In V.64 a, Ridiculum est putare, &c.

Rigeo, ges. conglatio, congelo. Tusc.162 b, Quod aut frigori rigeant, aut urantur calore.

Rigidus, a, um. durus, erectus, rudis. de Nat.21 b, Ibes sunt aues excelsæ, rigidis crurib. procero rostro. & de Cl. 170 b, Canachi signa rigidiora sunt, quàm ut imitentur ueritatem.

Rigo, æs. respergo. de D.84 b, Quæ paruos Mauortis sanguine natos, Vberibus grauidis uitali rore rigabat. ad Her.25 b, Isti cum se fontes esse dicant, & omnium rigare debeant ingenia, non putat, &c.

Rima, mæ. hiatus. At.225 b, Tabernæ mihi duæ corruerũt, reliquæ rimas agunt. Ora.220 a, Neq; inferciens uerba quasi rimas expleat.

Rimor, aris. scrutor, inquiro. de D.107 a, Sed tamen id quod rimatur, quantum potest, Posidonius.

Ringor, ris. l. Subringor.

Ripa, pæ. de N.45 b, Liquores perlucidi amnium, riparum uestitus uiridissimi. de Cl.194 b, Fluuium exire ripas diffluẽtem coercere. I.A.165 b, Si ille ad eam ripam, quam constituerat, non ad contrariam naui se applicuisset. de D.102 b, Eodem equo aduersam ascendi ripam. & ibid. Ad quandam magni fluminis ripam. de Cl.169 b, Cum plebs prope ripam Anienis consedisset. de Leg.159 a, In uiridi & opaca ripa inambulare. pro Mil.115 b, Ripa lacus.

Ripula, læ. ripa. At.246 b Hæc rhopographia ripulæ uidetur habitura celerem satietatem. l. Rhopographia.

Risus, sus. At.93 b, In quo tamẽ ille mihi risum magis quã stomachum mouere solet. de Or.120 b, Quo pacto concitetur risus, quomodo existat, atq; ita repẽtè erumpat, uiderit Democritus. & ibid. de risu. I.A.174 a, Qui risus hominum de te eratt̃antam esse tabellã, &c. & 218 b, Lætitiæ risus satis maximæ præclarissimæq; pugnæ. in V.205 b, Risus populi atq; admurmuratio omniũ facta est. Ep.119 a, Post repulsam uerò risus facit, ciuẽ bonum ludit, & contra Cæsarem sententias dicit. Q.F.311 b, In tabulam magni risus consequebantur. Ep.59 b, Visa est oratio non in iucũda, & mediocris quidã risus est consecutus. de Cl.292 b, Equidem in quibusdam risum uix tenebam. I.V.161 a, Tenere risum. Qu.Fr.312 b, Memini miros risus nos edere.

Ritè, rectè. de Vn.200 b, de N.12 a, Hunc deũ ritè beatèq; duxerimus, uestrum uerò laboriosissimũ. & 38 b, Quorum animi cum æternitate fruerẽtur, dij ritè sunt habiti. de Fi.72 b, Quæ potest appellari ritè sapientia. de D.84 b, Veteres ritè deos coluerunt. de Ar.249 a, Si ædilis uerbo aberrauit, ludi non sunt ritè facti. pro Do.240 a, Is nihil ritè, nihil castè, nihil more institutoq; perfecit. ad Her.5 a, Testamentũ ipso præsente cõscribunt, testes ritè affuerunt, de L.160 b, Ratio cum perfecta est, nomi natur ritè sapientis.

Ritualis, le. de D.95 b, Rituales libri hi erant Hetruscorũ de ritibus & disciplina ciuitatis.

Ritus, tus. mos, consuetudo rata & firma. de Legibus, 176 a, Deinceps in lege est, ut de ritibus patrijs colãtur optimi. & 176 a, Ex ritibus patrijs optima colunto. de Na. 66 b, Certæ tempestates populi Rom. ritibus cõsecratæ sunt. pro Do.240 a, Quibusnam uerbis, aut quo ritu eius domum consecrares. de Am.102 a, Qui pecudum ritu omnia ad uoluptatem referũt. I.A.172 a, Erat ei inuẽtum latronũ ritu. de L.173 b, Quoq; modo & ritu fiant discunto. & 175 a, Ritus familiæ patrumq; seruari.

Riualis, lis. æmulus, quasi competitor. Qu.Fr.327 a, Pompeius quàm se ipse amans sine riuali. pro Clu.31 b, Petere ædilitatem cum hominibus nobilissimis.

Riualitas, tis. Tusc.221 b, Æmulatio quæ riualitati similis est.

Riuulus, li. de Or.119, pro Cæl.41 b.

Riuus, ui. Top.223 b, Riuorum à fonte deductio. de Fat.142 a, pro Cæl.41 a, Vt riuulus accersitus & deductus ab ipso capite.

Rixa, æ. lis, turba, iurgiũ. I.V.234 b, Ecce autem noua turba atq; rixa. pro Cec.287 b, Definitor nimiũ litigiosus, ba atq; rixa. pro Cec.287 b, Definitor nimiũ litigiosus, concitus ad rixam. Ep.140 a, Academiæ nostræ cum co magna rixa est.

Rixor, aris. iurgio contendo. de Or.131 a, Cum esset cũ ea Tarraeinæ de amicula rixatus.

Roboro, as. corroboro, confirmo, sancio. Or.201 a, Eloquentia educata nutrimẽtis epidiclici generis, ipsa sepostea colorat & roborat. Of.23 a, Cato grauitatem suam perpetua autoritate roborauit. Epist.187 b, Vt hæc autoritate tua roborarentur.

Robur, oris. quercus, siue durissimum lignum. de D.127 a, In robore insculptas fuisse priscarum literarum notas. & b, Quis robur illud incidit, dolauit, inscripsit. pro Mur.142 a, Lacedæmonij qui quotidianis epulis in robore accumbunt.

Robur, firmitas, nerui. pro Pom.5 b, Altera pars, quæ multo plus firmamenti ac roboris habebat. pro Domo, 226 b, Cum iam à firmissimo robore copiarum suarum relictus esset. de Ar.248 a, Nec robore Gallos, nec calliditate Pœnos superauimus. pro Cæl.53 a, Cum aũt paulum iam roboris accessisset ætati, in Africã profectus est. pro Cl.50 a, Cn. Tintinnius C. Meccen.s, illa robora populi Rom. pro Mur.137 b, Venio nunc ad Catonem, quod firmamentum ac robur totius accusationis. de Fi.127 a, Dummodo plus in uirtute teneamus firmitatis & roboris. Atti.95 a, Auxilia sanè bona Galatarum (hæc nostra robora.) Orat.200 a, Versaris in optimorum ciuium uel flore uel robore. pro Font.297 b, Equites tantum habuerunt animi, tãtum roboris, ut, &c. de Or.149 a, Virtutes quæ in animi magnitudine et robore positæ sunt. & Tusc.169 a, In animi robore, & magnitudine. Epist.78 a, Quãtum in cuiusq; animo roboris est & neruorum. Epist.165 a, Nam & robur, & sarboles militum interijt. contra Rul.85 b, Si paulũ assumpserint uetustatis ac roboris, non continebuntur. pro Sex.Rosc.43 b, Messala, qui si iam satis ætatis ac roboris haberet, ipse pro Sex.Rosc. diceret. I.A.227 b, alter uirtutis robore firmior quã ætatis, cũ his profectus est. pro

pro Mil.121 a, Milo, est incredibili quodam robore animi septus. Offi.4 a, Animi excelsi atq; inuicti magnitudo ac robur.

Robustus, a, um. fortis, ualẽs, potens, ueruosus, habens firmamentum & robur, multũ uel satisuirium habens, maximis corporis uiribus, lacertosus. cint. Rul.83 b, Robustus & ualens, & audax satelles. et I.C.108 b, Homo ætate confectus, exercitatione robustus pro Pl.263 a, Non enim tribum Tarentinam sed solidam & robustam, & assiduam frequentiam præbuerunt. pro Cæl.38 b, Vellẽ aliquis ex uobis robustioribus hunc maledicendi locum suscepisset. I.A.172 a, Sed hæc quæ robustioris improbitatis sunt, omittamus. I.A.200 b, Maium inueterãtũ sit plerunq; robustius. de D.87 b, Res ut ustate robustas calumniando uelle peruertere. Tusc.220 a, Robusta illa & stabilis fortitudo. I.V.62 a, In clamando uideo eũ esse bene robustum. pro Syl.I.P.7 a, Nondum statuo te satis uirium habere, ut, &c. & ibid. Quòd si esses usitatæq; ætate robustior, essem, &c. Attic.135 b, Quanto & honor hic illo est amplior, est ipse robustior. de Ar.253 b, Deinde iam robustus, & c.id est, grandior factus. et Of. 14 a, Robustus animus. I. A.203 a, Cn. Pompeius ætate robustior.

Rodo, dis. corrodo, derodo, exedo. de D.120 b, Quasi uerò quicquã interfit, mures noctẽ & diem aliquid rodentes, scuta an cribra corroserint. & ibid. Quòd clypeos Lanuuij mures rosissent. pro Cor. 67 a, Qui aliquẽ in conuiuijs rodunt, in circulis uellicant, ubiq; carpunt.

Rogatio, onis. rogatus, obtestatio, preces. Q.F. 319 b, Ego Curtium rogatione tua diligo. de Ora.62 a, Rogatio & huic finitima percontatio.

Rogatio. lex est de quibusdã, nõ omnibus, sic dicta, quòd rogando pop. feratur. de Cl.172 b, T. Libo tribun. pleb. rogationẽ in Galbam priuilegij similem tulit. pro Cor. 61 b, Rogatio, quæ de Põpeio à Gellio lata est. pro Syl. 179 b, Sylla eam rogationem de se ferri nõ uult. pro Cl. 47 a, Dissuasio rogationis eius quæ cõtra coloniã Narbonẽsem ferebatur. Post 200 a, Tribunitijs illi rogationibus sunt restituti. pro Do.223 a, Si retulit falsum S. C. tũ est rogatio, si nõ retulit, nulla est. pro Sest.8 a, Promulgatur ab eodem rogatio de mea pernicie. & Attic. 40, & 8 a, Promulgare rogationem. de Or.126 b, Tribuni ex templo pulsi, cũ rogationi intercedere uellẽt. Q. Fr.207 b, Perferre rogationem.

Rogatiuncula, læ. rogatio legis, per contemptum sic appellata. pro D.223 b.

Rogatiuncula, interrogatiuncula. de Fin.57 a, Chrysippus quadam rogatiuncula delectatus, &c.

Rogator, oris. de Nat.28 a, Aruspices responderunt, non iustum fuisse comitiorum rogatorem. & de D.87 b, & 124 a, Qui rogator cẽturiæ fuisset. l.P.87 a, Vos rogatores, uos diribitores, uos custodes fuistis tabularũ. Post. 210 a, Quando tot rogatores, &c. Att.263 a, Quanquã hæc epistola non suasoris est, sed rogatoris.

Rogatum, ti. pro Flac.148 a, Is nunquã mihi ad rogatum respõdet, & accusatori plusquàm ad rogatũ respõdet.

Rogatus, tus. oratus. de Nat.5 a, Ad eum ipsius rogatu accersituq; uenerã. & de Am.96 a, Vt prodesse multis tuo rogatu. Ep.95 b, Rogatu eorũ, qui, &c. et 219 a, Rogatu meo impetrauit. Atti.5 a, Et ego eius rogatu rogo.

Rogo, as. oro, precor, precariò precor, quæso, deprecor obsecro, obtestor, quæro, appello. Antequam.197 b, Illud à uobis peto & rogo, ut, &c. & Tusc.226 b, Aut rogãdi sunt, orãdiq;, ut, &c. l.V.191 a, Rogat & orat, etc. I.V.55 b, Rogare & orare ne illos supplices aspernaret. I.V.202 b, Profectiõ hinc natũ est, malo emere quàm rogare, prouerbium. I.V.247 b, Quo tempore etiã si precario essent rogandi, tamẽ ab ijs impetraretur. I.V.214 b, Iste petit à rege, & cum plurib. uerbis rogat, uti, etc. et 64 b, Ille ab Sardis rogatus ad causam accesserat. Epist.37 a, Nihil addidi, nisi quod publicani me rogarũt. pro Flac.151 b, Te oro & obtestor, ut, &c. Ep.49 a, Cæsar dixit, se senatui rogãti de Marcello ne hominis quidem causa rogaturum. At.183 a, Cæsar ne rogari quidẽ se passus de ilo Off.60 b, Mos rogandi iudices, quæ salua fide facere posset. ad Heren.25 b, Sed huius exẽplum aliunde rogabo, tibiq; ostendam. Tusc.151 b, Si te rogauero, nonne respondebis? & 24.6 a, & de Fi.14.4 a, Quid me istud rogas, inquã? Stoicos roga. et Or.197 a, Quod quoniam me sæpius rogas, &c. de Or 162 b, Demosthenes cum rogaretur, quid in dicendo esset primũ, respõdit, &c. l.V.31 a, Tum respondeto ad ea, quæ de te ipse rogaro. I.V.203 b, Tametsi rogatus de Cymbea, tenetis memoria quid responderit. At.7 b, Primũ scito me non esse rogatum sententiam. Post.208 a, Quẽ in senatu tertio loco sententiam rogaris. & Qu.Fr.306 b, Racilius de priuatis me primum sententiam rogauit. At.151 a, Cæsar uolet ut Coss. roget prætor, uel dictatorẽ dicat. Epi. 202 a, Nunc à te illud primum rogabo, ne quid facias, &c. Att.229 a, Meo iure te hoc beneficium rogo. At.163 a, Mi Plance rogo te atq; etiam oro, sic medius fidius, ut, &c. At.286 b, Nos hi sumus, de quorum salute unus homo rogandus uidetur. Qu.Fr.302 a, Hoc te ita rogo, ut maiore studio rogare non possim. ibid.318 b, Taurum de aqua per fundum ducenda rogabo. & 325 b, Quod me de faciendis uersibus rogas, incredibile est, &c. de Am. 108 b, Neq; rogemus res turpes, neq; faciamus rogati.

Rogare. est cum populo agere de ferẽda rogatione, uel lege, uel rogare, uel legẽ ferre. Rogassit & rogassint, pro rogauerint: id est, statuerint. de L.185 b, Quod tribuni plebem rogassint, ratum esto. & 186 a, At.50 b, Cũ lex abrogatur, illud ipsum rogatur, quum eam abrogari oporteat. pro Sest.15 a, Illo die mihi pernicies, Gabinio et Pisoni prouincia rogata est. l.C.103 a, Leges quæ de ciuiũ reorum supplicio rogatæ sunt. pro Do.223 a, Hæc lex iure rogata est. pro Cec.303 b, Si quid ius nõ esset rogari, eius ea lege nihilum rogatum. pro Fl.152 a, Nos hic in mare superum & inferum sestertiũm ter & quadragies rogamus. Att.6 b, De modo rogandi.

Rogus, gi. lignorum strues, ad cadauera cremanda cõparata. de L.182 a, Hoc plus, inquit, ne ficito rogũ, ascia ne polito. de Diu.90 a, Calanus Indus, cum ascenderet in rogum ardentem, inquit, &c. de Nat.77 a, Dionysius in tympanidis rogum illatus est. pro Qu.18 b, Eum existimatio bona usque ad rogum prosequatur. de Fi.206 a, Vsque ad illum à Cyro extructum rogum. Tusc.166 a, Metellum multi filij, filiæ, neptes, nepotes in rogum imposuerunt.

Roma, mæ. contra Rull.85 a, Roma in montibus posita, & conuallibus, cœnaculis sublata atque suspensa. Ante-

Universidad de Deusto Biblioteca

quàm.196 b,Princeps omnium terrarum ciuitas.& ibi. Illustrißimum orbis terrarum monumentum. de D.102 b,Certabant urbem Romam Remámne uocarēt. Roma arx omnium terrarum,Post red.Roma ciuitas ex natio num conuentu constituta,de Pet.Conf Roma domus uir tutis,imperij & dignitatis, 1 de Or. Roma domicilium imperij & gloriæ,ibid.Roma lux orbis terrarū,& arx omnium gentium,in Cat.Roma sexennio post Veios ca ptos à Gallis capta, Diuin.lib.1, Romæ & reges augu-res,& postea priuati eodem sacerdotio præditi, remp. religionum authoritate rexerunt, Diuinat.lib.1. Romæ ubi tanta arrogantia est, tam immoderata libertas, tam infinita hominum licentia,1 ad Qu.Frat.Redij Romam Fonteij causa ad VII idus Quintil.4 ad Attic.Roma in terris nihil melius,3 de Nat.deor.

Romani,orum.Romani præter cæteras gentes laudis & gloriæ auidi,pro lege Manil.Romani ciues facti Siculi, lege Antonij,14 ad Attic. Romani, ueteres atq; urbani sales,9 Famil. Romani secius quàm Græci poeticam ac ceperunt,Tus.qu.lib.1. Romani nihil in bello sine extis agebant,nihil domi sine auspicijs,Diuinat.lib.1.Romani Tusculanos,Aequos,Volscos, Sabinos, Hernicos ui-ctoria parta non modò conseruarunt,sed etiam in ciui-tatē acceperunt,Off.1.Romani tempora uoluptatis la-borisq; dispertiūt,&c.pro Mur.Romani omnia aut in uenerunt per se sapientius,quàm Græci,aut accepta ab illis fecerūt meliora,Tusc.qu.lib.1. Romani omnibus re bus agendis,quod bonum,faustum, felix, fortunatumq; esset,præfabantur,Diuin.lib.1. Romani eos uendere so lebant,qui milites facti non essent,pro Cec. Romani mi nus quàm Latini literis studebant, 3 de Or.Romani o-mnibus naualibus pugnis Carthaginenses uicerūt, pro lege Manil. Romanorū antiqua iurisiurādi formula & consuetudo, Academ.quæst.ed.1.lib.2.Romanorum in-genia multum cæteris hominibus omnium gentium præ stiterunt,1 de Ora. Suauitas sermonis Atticorū & Ro-manorum propria,de Orat.Apud priscos Romanos mo rem hunc epularum fuisse author est Cato in Origini-bus,ut deinceps,qui accubarent,canerent ad tibiam ui-rorum clarorum laudes atq; uirtutes, Tusc.qu.lib.4.

Romanus adiectiuum.Romana Iuno talis nō est, qualis Sospita,de Nat.deor.1.Populi Romani omnis religio in sacra & in auspicia diuisa 3 de Nat.deor. Populum Ro manū manus suas nō in defendēda republica,sed in plau dendo consumere,16 ad Attic.Regnum non modò Ro-mano homini,sed ne Persæ quidē cuiquam tolerabile, 10 ad Attic.Romano more commēdare,7 Fam. Roma-no more loqui,ibidem.Romuli fex de repub.1 ad Attic. Romani ludi,1 de Orat. & 7 in Ver. Nunc Romanas res accipe.4 ad Attic.

Romilia tribus.contra Rul.81 b, Respōdit à Romilia tri bu se initium esse facturum.l.Tribus.

Romulus.li.Quirinus.I.C.111 a, Romulum qui hāc ur-bem condidit,ad deos immortales beneuolentia famaq; sustulimus.de Leg.156 b, Romulus post excessum suum dixit Proculo Iulio,se deum esse.& Quirinum uocari, templūq; sibi dedicari in eo loco iußit.I.C.115 a, Romu lus, quem inauratum in capitolio paruum ac lactātem, uberibus lupinis inhiantem fuisse meministis.Off.60 b, Peccauit igitur, pace uel Quirini uel Romuli dixerim.

de Diuin.102 b,Romulus pulcher,lege Aeuum. Romu-lus urbem auspicato condidit, 2 de Leg Romulus nō so lum auspicato Romam condidit, sed etiam optimus au-gur fuit,Diuinlib.102 b, Romulus auspicijs,Numa sa-cris cōstitutis,fundamēta iecit nostræ ciuitatis,3 de Na. Romulus, cumei uisum esset utilius solum,quàm cum al tero regnare,fratrem interemit, Offi.3. Romulus consi lio magis & sapientia, quàm eloquentia usus est, 1 de Or.Romulus & Remus cum altrice belua ui fulminis icti conciderunt,Diuin.lib.2.de statuis eorum.Romulus & Remus ambo augures fuerunt, Diuin.lib.2. Romuli statua de cœlotacta,in Cat.Romulum, qui hanc urbem condidit,ad deos immortales beneuolentia famaq; sustu limus,in Cat.Romulo moriente,deficere sol hominibus extinguiq; uisus est, Som.Scip.

Rorans,tis.de Sen.89 b, Pocula ut in Sympofio Xeno-phontis minuta atq; rorantia.

Ros,roris.humor ille qui sereno cœlo noctibus fit. de D. 83 a,Cum primùm gelidos rores aurora remittit, Quæ paruos Mauortis sanguine natos.de D.84 b, Vberibus grauibus uitali rore rigabat.

Rosa,sæ.I.V.241 a, Puluinus perlucidus Melitensi rosa fartus.Tusc.242 b,An tu me in uiola putas, aut in rosa dicere? & 199 b,Sertis redimiri & rosa.de Fi.lib.2,Cla mat uirtus beatiorem fuisse, quàm potantem in rosa Thorium.

Roscius,scij.histrio nobilis.)(.Statilius.pro Qu.R.50 b, de Or.95 b,Roscius hoc iamdiu est assecutus, ut in quo quisq; artificio excelleret,is in suo genere Roscius dice retur.de Cl.192 a,de Or.95 a,Roscium esse in scena. de Or.107 b,Noluit,inquiūt,hodie agere Roscius,aut cru dior fuit.& de L.158 a,de Roscio.

Rosia,iæ.opp. Italiæ. ad Attic. 72 b, Rosiæ uixi cum A-xio,&c.

Rostratus,a,um.de In.74 b,Rostrata nauis.

Rostrum,stri.os,os auis, deinde etiam aliorum quorun-dā animaliū,& rerū. l. Frustū.de N.21 b, Ibes aues ex-celsæ,rigidis cruribus,corneo proceroq; rostro. & 50 a,Vnguiū tenacitas,aduncitas rostrorum.de D.85 a, & 118 b, Sus rostro humi A literam impreßit.de Na. 50 b, Rostrum in camelis. & I.A.588 b,Rostrum canis.de L. 170 a,Hoc quasi rostro finditur Fibrenus.

Rostra.templum,siue forum Romæ, ante curiā Hostiliā, in quo erat suggestum rostris nauium captarum orna-tum,ubi oratores conciones ad pop.habere consuerāt. Atti.283 b,Lepido statuam in rostris statuimus.I. V.34 a,Cum Vectius perorasset,descendissetq; de rostris.I.P. 80 b, Semper in rostris curiam, in senatu populum de-fendi.

Rota, tæ. orbis. In P. 84 a, In quo ne tum quidem fortu-næ rotam pertimescebat.I.Arat. Hunc tangit rota ferui da solis.

Rota.crux,patibulum.Tus.233 a, In rotam beatam uitam non ascendere.

Rotundè.concinnè,explicatè.de Fin.107 b,Ista ipsa quæ tu breuiter,regem dictatorem,diuitem solum esse sapiē-tem,à te quidem aptè & rotundè.

Rotundo,das.rotundosum facio.de Vn.201 b,Cūq; simi-lem uniuersitatis naturæ efficere uellet, ad uolubilitatē rotundauit.

Rotundus,

Rotundus,a,um. globosus,cōglobata figura.de Nat. 61 b, Forma rotunda illam negat esse pulchriorem Plato. & 49 b,Sunt enim rotūda,quibus forma minimè noce ri potest.de Som.118 a,Stellæ globosæ et rotūdæ.de Vn. 198,Deus mundum ea forma figurauit, qua una omnes reliquæ formæ cōcluduntur:& globosus est fabricatus, quod σφαιροειδὲς Græci uocāt,cuius omnis extremitas paribus à medio radijs attingitur:idq; ita ornauit, ut ni hil fieri poßit rotundius.de N.35 a,Volubilis & rotun-dus deus.& de Or.159 b,Cœlum rotundū esse.Tus.242 a,Medius mundi locus, qui est idem infimus in rotūdo. de Fi. 72 b,Quadratum rotundum.de Cl.190 a,Verbo-rum apta & quasi rotunda constructio.Or.100 b,Thu cydides perfectior,ne satis,ut ita dicam,rotundus.

Rubeo,bes.erubesco,pudet.In V.146 a,Hærere homo,a-uersari,rubere.ad Attic.240 a,Rubeo, mihi crede: sed iam scripseram,dolere nolui.

Ruber,a,um.de Nat.20 b,Rubrum mare.ad Heren. 39 b, Hunc dico rubrum,breuem,incuruum, canum, subcri-spum,cæsium.rubrum: id est,russum, quem russum alij uocant.

Rubicon,onis.I.A.206 b, Vt exercitum citra flumen Ru biconem,qui finis est Galliæ,educeret.

Rubor,oris.Tus.212 a,Ex quo fit, ut pudorem rubor con sequatur.de N.16 a,& ad Her.27 a,Ille fusus & cando re mixtus rubor.Or.204 a, Fucati medicamenta cando ris & ruboris omnia repellentur.de Or.131 a, Præsta-re ingenuitatem & ruborem suum uerborum obscœ-nitate uitanda.

Rubra saxa,locus.Philip.2.

Rubrica,cæ.terra rubra.ad Herenn. 23 a, Rubrica deli-butus.

Ructo,as.crudelitatē exhalo.I.A.172b, Cui ructare turpe esset,is uomuit.Tus.247 b,Confer sudantes, ructantes, referto epulis tanquam opimos boues.Epi. 198 b, Ru-ctans & nauseans.

Ructus,ctus.cruditatis exhalatio,& ructus oris est,crepi tus uentris.Epist.141 a,Stoici crepitus aiunt,æquè libe-ros ac ructus esse oportere.

Rudens,tis.D.106 b,Sed est quasi rudentis explicatio.et Tus.136 a,& Epi.112 b,Hic tibi clamor tonitruum, & rudentum sibilus.

Rudere.quod asinorum est nominatione factum. ad He-ren.23 b.

Rudimentum,ti.In Sal.272 a, Qui ne incipiēs quidem peccare, minimis rebus posuit rudimentum. In Sal. 273 a, An ulla alia putas esse rudimenta & incunabula uir-tutis?

Rudis,de.imperitus,indoctus,impolitus,ignarus,inscius, tyro,hebes,tardus,pinguis, stupidus, bardus.l. V.112 a, Tametsi Verres non prouinciæ rudis erat & tyro. & 126 a,Nos qui rudes harum rerum sumus.& Ac.1 b, Ru dis rei militaris.pro Cor.64 b,C.Marius nō rudis exē-plorum.& pro Flac.149 b,Homines imperiti,rerū om nium rudes ignariq;.pro Sest.13 a,Tam eram rudis?tam ignarus rerum?tam expers consilij aut ingenij? &c. de Or.103 b,Orator nulla in re tyro ac rudis, nec peregri nus atq; hospes esse debet.I.A.208 b,& pro Ma.134 b, Ignarus & rudis in rep. Epi.45 b,Rudis esse uidebar in causa.de Ora.106 b,In communi uita non esse hebetem

neq; rudem.& 87 b,Sermo facetus,& nulla in re rudis. de N.61 a,Rudem me discipulum atq; integrum accipe. Genus hominum rude,hebes, & impolitū.l.Impolitus. de Or.160 a,Rudis & indocta oratio.et 85 a,Quæ pue ris nobis inchoata,et rudia exciderūt.de Cla.192 b,For ma ingenij admodum impolita & planè rudis.de Orat. 83 b,C.Barbo ignarus legum,hæsitans,rudis in iure ci-uili.& 99 a,In minoribus nauigijs rudē esse se cōfiteri. pro Pl.273 a,Has orationes ego scripsi rudis et ferus.de Diu.129 b,Epicurus hebes ac rudis.Qu.Fr.313 a, Villa aperta,ac ne rudis quidem etiam nunc.Post.207 a,Ho-mo sine sensu,sine sapore,elinguis,rudis,tardus.

Rudis,dis.uirga qua donabantur, qui uacationem ab ali-quo munere accipiebant.Hinc pro uacatione ipsa sumi tur.I.A.174 b,Tam bonus gladiator rudem tam citò ac cepisti.Oct.331 a, Qui ueteres gladiatores reliquias lu-di Cæsaris ad rudem compulisset.

Rudius homo: id est Ennius, à Rudijs oppido, quæ fuit Ennij patria.pro Arch.180 a.

Ruga.gæ.sunt cum cutis in senectute contrahitur.de Sen. 90 a,Non cani, non rugæ repentè autoritatem afferre possunt.Post.207 b, Hic uos rugis supercilioq; decepit.

Ruina,næ.casus,tempestas,procella,pernicies.de Or.141 a,Hoc interim spacio conclaue illud concidit, ea ruina oppressus Scopas cum suis interijt.de D.112 b,Ruina igi tur oppressus esset.& 116 b,Dij habitantes tāquam in-ter duos lucos,sic inter duos mūdos propter metum rui narum.I.C.100 a,Prætermitto ruinas fortunarum tua-rum.Atti.184 b,Quas omnes impendere tibi proximis sidibus senties.Item,Magna ruina impēdet.de Fin.144 a,Vtinam quidem id dicerent,iā ruinas uideres pro Cl. 37 b,Non fuit illud iudicium,&c. sed uis, ut sæpe dixi, ruina atq; tempestas.de Leg.163 b, Si Academia inuase rit in has rationes,nimias ruinas edet.

Ruinosus,a,um.quod ruinam minatur. Offic.62 b, Ae-des malæ materiatæ,ruinosæ.)(.Domus bene & ratio-ne ædificata.

Renunciatio,onis.recordatio.Attic. 29 b,Renunciatio quotidiana.

Rumor,oris.fama.Epi.127 a, Ex Asia nihil perfertur ad nos præter rumores de oppressa Dolabella, satis illos quidē cōstantes,sed adhuc sine autore.& 253 b,Rumo-res tristiores,sed ἀδέσποτοι.Ep.9,Rē te ualde bene ges sisse rumor erat.& 21 a, Perferret multa etiam ipse ru-mor.pro Mur.132 b,Totam opinionem parua nonnun-quam cōmutat aura rumoris.de N.62 a,Rumoribus, in quit,mecum pugnas,ego autē à te rationes requiro. pro Deiot.148 a,Graues rumores sparsi sunt.& ibi.At mi-sit qui rumores Africanos exciperēt, & celeriter ad se referrent.At.252 b,Sed tamen rumoris nescio quid affla uerat.I.P.91 b,Inanem rumorem aucupari. I.A.260 a, Rumorib.improbißimis dißipatis.& Ep.127 a, Rumor raucus.Qu.F.316 b,Rumor dictatoris iniucūdus bonis.

Rumpo,pis.dissoluo,discindo.I.C.119 b, Cæsar adiungit grauem pœnam municipibus, si quis eorum uincula ru perit.& Tus.164 a,Nec tamē ulla uincula carceris ru perit.In V.31 a,Vt aliquando ista quæ sunt inflata rum pantur. & de Diuinat. 115 a, Inflatas rumpi uesiculas. pro Cornel.57 a, Fœdera negligere, uiolare, rumpere. & ad Her.28 a,Rumpere fœdera.de Orat.107 a,Con-

stat

Universidad de Deusto
Biblioteca

ſtat agnoſcendo rumpi teſtamentum. Qu Fr.328 d, Ego his malis reipub. quibus antea rumpebar, nunc ne moueor quidem.

Rumuſculus, *li. leuis rumor. pro Cl.39 a, & de Leg.192 a, Imperitorum hominum rumuſculos aucupari.*

Ruo, *is. ruinā edo, præcipito, præceps agor uel feror. pro Pomp.7 b, Ruere illa non poſſunt, ut hæc nō eodem labefactata motu cōcidant. pro Mar.133 a, Vt ſine ulla ſpe ad interitum ruerem uoluntarium. At.106 a, Ego bonos uiros ſequar, etiam ſi ruent. & 115 a, At illum ruere nūciant, tamiamq; adeſſe. pro Dom.241 b, In agendo ruere, & ſæpe peccare. de Fin.131 a, Quidam in mala ſcientes ruunt. & 36 a, At id ne ferā quidem faciunt, ut ita ruant atq; turbentur, &c.*

Ruptus, *a, um. irritus. de Orat.99 d, Teſtamentū ruptum aut ratum.*

Rurſum, & *rurſus. denuò, iterum. pro Mur.127 b, Quo loco ſi tibi ſumis, &c. facis ut rurſus plebs in Auentinū euocāda uideatur. At.117 a, Rurſus autem, &c. deniq;, &c. de Cl.168 b, Rem laudando augere.)(. Vituperādo rurſus affligere: id eſt, contrà. de Orat.94 d, & Tuſcu. 158 a, Neque rurſum eam totam, ſicut plerique faciunt, repudiaui.*

Rus, *ris. locus extra urbem, ubi agri ſunt, & uillæ. idcircò pro uilla capitur. pro Cl.4 7 a, Fortè euenit, ut ruri in Priuernati eſſemus. Offi.74 a, Pater filium ab hominibus relegauit, & ruri habitare dixit. Att.220 b, Atticam rure eſſe arbitror. Epiſt.76 b, Cum Tullius rure rediret, mittam eum ad te. pro S.R.40 b, Habet animi cauſa rus amœnum & ſuburbanum. Tuſ.248 a, Nec tam multa & raro uident, cum in ſua rura uenerint. de Ora.110 b, Rus ex urbe tanquam ex uinculis euolare. Inuiſere res ruſticas delectationis cauſa. l. Ruſticus. At.241 a, Rure iam redieram, quæris an ego, cum omnes caleant, ignauiter aliquid faciam? Offi.52 b, Et ob eam cauſam urbe relicta rura peragrantes, ſæpe ſoli ſumus.*

Ruſſus, *a, um. ruber. de Diuin.126 a, Galli gallinacei, ut ait Ennius, fauent faucibus ruſſis, cantu plauſuq; premunt alas.*

Ruſticanus, *a. um. ruſticus. I.V.102 d, & 242 b, Atti.131 b, Homines ruſticani ex municipijs. de Or.105 b, Ruſticanus quidam, etc. Tuſ.186 b, C. Marius ruſticanus uir, ſed planè uir. pro S.R.25 b, Tamen ne hæc attenta & ruſticana uita relegatio appellabitur.*

Ruſticatio, *onis. de Am.115 b, Peregrinationes, ruſticationesq;.*

Ruſticatus, *tus. ruſticatio. Atti.185 b, In ruſticatu garrire & ſcribere.*

Ruſticè. *importunè, duriter, inurbanè. Offic.60 d, Attic.198 d, Vrgent ruſticè ſanè, negant enim, &c.*

Ruſticor, *aris. ruri habito. de Orat.110 d, pro Ar.189 d, Lælius ſemper ferè cum Scipione ſolitus erat ruſticari. ad Attic. lib.12, Sin ruſticatur, etc. pro Arch.189 a, Pernoctant nobiſcum, peregrinantur, ruſticantur de bonis artibus.*

Ruſticulus, *li. pro Seſt.21 d, Ruſticulus non incautus.*

Ruſticus, *a, um. ruſticanus, agreſtis, inurbanus, inſuauiū morum, difficilis.)(. Vrbanus. de Fin.80 b, de N.62 a, P. Vacienus homo ruſticus. & pro Seſt.23 a, Sunt municipales ruſticiq; Romani.129 b, Homines ruſtici & agreſtes. pro S.R.30 b, Vita ruſtica, parſimoniæ magiſtra eſt. & 26 a, Vita ruſtica honeſtiſſima atq; ſuauiſſima. Ora.204 b, Sermo non modò urbanorum, ſed etiam ruſticorum. Item: In ruſticis moribus, in uictu arido, in hac horrida inculta q; uita eiuſmodi maleficia non gignūtur. de Ora.146 b, Ruſtica uox, & agreſtis. & 3, Ruſtica aſperitas. de Or.90 b, Nicander Colophonius poeta, de rebus ruſticis ſcripſit. Ibidem, 106 b, Res ruſticas uel frugum imperitus morum, agricola, & ruſticus.*

Ruta, *rutorum. de Orat.129 b, Dicet te quum ædes uendere, ne in rutis quidem & cæſis ſolium tibi paternū recepiſſe. Part.239 b, Cum quæritur, quæ ſunt ruta cæſa. Topic.229 b, Rutis cæſis receptis in uenditione.*

Ruta cæſa, *ea ſunt quæ ſine ulla demolitione domus auferri poſſunt, ut lapides, ligna, ſubſellia, lectícæ, capſæ, ſerramenta, reliquaq; ſupellex.*

Ruta, *tæ. herba amara, & cōtra uenena ualens. l. Puleium. l. Menta.*

Rutula, *ruta. l. Menta.*

Rutuli, *pop. de Or.358 b, Nos ſumus Romani, qui ſuimus Rutili. Ennij.*

Rutilus, *a, um. coruſcus. de Som.128 b, Rutilus horribiliſq; Mars. in Arat. Rutilum lumen.*

S

Litera cum C, ſignificat Senatuſconſultū, ſiue Senatuſconſulta. l. Senatuſconſultum. à ueteribus propter ſibilum ſæpe elidebatur S, ut de Nat.47 d, Toru' draco ſerpit, &c. Or.211 d, Magnu' leo tremulam quatiens è corpore flammam, Multi modis, uas' argenteis, palm' & crinibus tecti fractis. Orat.212 d, Qui eſt omnibu' princeps. non omnibus princeps.

Sabazius *deus: id eſt Dionyſius, ſeu Bacchus. de Leg.177 a, l. Abazea.*

Sabini. *pop. Offic.8, & in Vat.36, pro Corn.61.*

Sabinus, *na. pro Cor.61 a, Fœdus Sabinum.*

Saccus, *ci. I.V.95 b, Cum iſte coria, cilicia, ſaccos imperaret.*

Sacellum, *li. cella, templum priuatū. cont. Rul.73 b, Sunt loca publica urbis, ſunt ſacella. de D.101 b, Ea exiuit in quoddam ſacellum hominis capiendi cauſa.*

Sacer, *a, um. religioſus, conſecratus, habēs religionem.)(. Profanus. in Verr.200 b, pro Domo, 219 b, Arrogās eſt de religione, de rebus diuinis, ceremonijſq; ſacris pōtifices docere conari. Epiſt.208 b, Sarta tecta ædium ſacrarum locorumq; communium tueri. de Inuent.50 b, Locus ſacer.)(. Locus profanus. de Leg.190 b, Signa ſacra & religioſa. de Claris orat.169 a, Quum plebs mōtem Auentinum, qui Sacer appellatus eſt, occupaſſet. pro Domo, 220 b, Itaque populus Romanus breui tempore neque regem ſacrorum, neque flamines, neque ſalios habebit. contra Rul.69 b, Quod per populū creari fàs non erat, propter religionem ſacrorum. pro Domo, 220 b, Ne quid de ſacrorum religione minuatur. & pro Flacc.160 b, Iſtorum religio ſacrorum. pro Font. 284 a, Qui cum omnium ſacris delubriſq; bella geſſerunt. & pro Domo, 234 b, Qui & ſacra priuata coluerunt, & publicis ſacrificijs præfuerunt. de Legibus, 174 a, Sacrum ſacroue commendatum, qui clepſerit, rapſerit q; parricida eſto. Item: Sacra priuata, ſacra gentilitia. pro Do.220 a, Quid ſacra Clodiæ gentis intereūt? pro Do.220 a, Nec amiſſis ſacris paternis in hæc adopti ua ueniſti. de Aruſ.251 b, Nec quis te ſacra illa tua faciētem uidere poſſit. Or.210 a, Quibus uerbis ſacrorū alie natio fiat. de L.173 b, Sacrum committere, & ſacrum cō miſſum expiare. l. Commiſſum.*

Sacerdos, *tis. miniſter publicus dei ſactiſſimo ſacerdotio præditus, qui uel quæ ſacris præeſt, ant. ſtes fani. In Ver.134 a, Cephaledi menſis eſt certus, quo menſe ſacerdotē maximum creari oportet. & 223 b, Sacerdotes Cereris atq; illius fani antiſtites, probatæ mulieres. pro Fō. 274 a, Virgo ſacerdos Veſtæ. In Ver.226 a, Præſto mihi ſacerdotes cum infulis & uerbenis fuerunt. pro Cor. 66 a, b, Sacra Cereris per Græcas ſemper curata ſunt ſacerdotes. & ibidē: Sacerdos illa, quæ græcū illud ſacrum mōſtraret & faceret. & Tuſ.173 a, Sacerdos aduecta in ſinum. pro D.240 b, Licinia uirgo Veſtalis, ſanctiſſimo ſacerdotio prædita. pro D.242 a, Sacerdotes deorum immortaliū & de Aruſp.250 a, Sacerdotē ab ipſis aris puluinaribuſq; detrax iſti. de L.175 b, Diuis alijs alij ſacerdotes, omnib. pontifices, ſingulis flamines ſunto. pro D.210 b, Itaq; populus Romanus breui tēpore neq; regem ſacrorū, neq; flamines, neq; ſalios habebit, neq; ex parte dimidia reliquos ſacerdotes. & pro Do.213 a, In iudicio ſacerdotū populi Romani. & de Clar.176 a, Hic qui in collegio ſacerdotū eſſet, cōdemnatus eſt. in A.181 a, Sacerdotes tyranni. pro D.235 b, Religioſus libertatis ſacerdos. & 234 a, Sacerdos caſtiſſimus. & In P. 98 b, Popularis ſacerdos. pro Seſt.11 a, Sacerdos ſuprorum.*

Sacerdotium, *tij. ſacerdotis munus. In Ver.134 d, Itaq; Iouis illud ſacerdotium ampliſſimū Theomneſto datur. & ibidem: Cuius nomē exiſſet, is haberet ſacerdotium. contra Rul.69 b, Populus per religionem ſacerdotia mādare non poterat. & ibidem: Amplitudo ſacerdotij. & ibidem: Hoc idē in cæteris ſacerdotijs. pro Rab.96 a, L. Flaccus, homo in ſacerdotio, ceremonijſq;, quib. præerat, diligentiſſimus. pro D.213 a, Eligere ampliſſimos uiros ad ſacerdotia. pro D.220 b, In ſacerdotiū uenire. & ibidem, Quia patricio non ſit locus, nū uenire. pro Do. 240 b, Inire ſacerdotium. & ibidē: Licinia uirgo ueſtalis, ſanctiſſimo ſacerdotio prædita. de Ar.248 b, Te appello Lentule, tui ſacerdotij, ſint thenſæ, curricula, præcentio, ludi. Epiſt.221 b, De ſacerdotio tuo quantam curam adhibuerim, cognoſces. Ep.42 a, Ampliſſimi ſacerdotij collegiū. & 246 b, Sacerdotiū deniq; cum cōſequi poſſem, non appetiui. Att.119 b, de Di.99 a, in Ant.175 b, de Sē.90 a, Ciuis qui in urbe ſua ſacerdotio ſit ampliſſimo præditus. Att.276 b, Lex Domitia, & lex Iulia de ſacerdotijs. pro Domo, 234 a, b, Qui & ſacra priuata coluerunt, & publicis ſacerdotijs præfuerunt. de Sen.83 a, Metellus Pont. max. uiginti & duos annos ei ſacerdotio præfuit.*

Sacer mons. *in Bruto.*

Sacra uia. *pro Planc.*

Sacramentum, *ti. ſolenne iuſiurandum. Epiſt.110 d. Pugna ſi me amas, niſi arguta apparebunt, ut ſacramento contendas, mea non eſſe. de Orat.88 b, Agerent enim te cum lege Pythagorei, quibus cum tibi iuſto ſacramento*

contendere nō liceret. pro Mil.115 b, Iniuſtis iudicijs & ſacramentis fundos alienos petere. pro Domo, 228 b, Si Decemuiri ſacramentum in libertatem iniuſtū indicaſſent, tamē quotieſcunq; uellet quis, hoc in genere ſe rem iudicatam referre poſſe noluerunt. pro Cecin.303 b, Poſtea ſacramentum noſtrum iuſtum iudicarunt. Offi. 8 b, Obligare aliquē ſecundo militiæ ſacramento, quia prio re am: ſſo iure pugnare cum hoſtibus non poſſet.

Sacrarium, *rij. locus ubi res ſacræ reponuntur & aſſeruantur. I.V.200 b, Erat apud Heium ſacrarium cū magna dignitate in ædibus. & ibidem: Sacrarij religio. & 195 b, l. Armarium. Epiſtol.203 a, C. Antonius, qui habitat in tuo ſacrario. pro Mil.218 a, Ante ipſum ſacrariū Bonæ deæ. I.C.107 a, Aquila illa argentea, cui Catilina ſacrarium ſcelerum domi tuæ fecerat. & 102 a, Cui domi tuæ ſacrarium ſcelerum tuorum conſtitutum fuerat.*

Sacratus, *a, um. pro Domo, 221 a, Hoc utuntur ſacratæ leges. de Legibus libro ſecundo, Verba ex ſacratis legibus.*

Sacrificatio, *onis. de N.39 b, In dea Veſta omnis precatio & ſacrificatio extrema eſt.*

Sacrificium, *cij. ſacrū. res diuina. ſacra. de Cl.169 b, Cū M. Popilius ſacrificium publicū cum lena faceret, quod erat flumen Carmētalis. Att.238 a, I.V.223 b, Cuius Laurentiæ uos pōtifices ad aram in Velabro ſacrificium facere ſoletis. de Ar.246 a, Sacrificiū, quod fiebat pro ſalute popul. Rom. Atti.74, Cum ſacrificium pro populo fieret. de Aru.251 a, Qui ſacrificia gētiliti a illo ipſo in ſacello, ſtatuto loco, anniuerſaria factitarunt. & I.V. 230 d, Anniuerſaria ſacrificia. de Ar.252 a, Sacrificium, quod fit incredibili ceremonia à populo Ro. de Ar.349 b, Vt illud ludorum epulare ſacrificium facerent. de In. 64 d, Præbere hoſtias ad ſacrificiū. pro Mil.110 a, Statuta ſacrificia. Tuſ.173 a, Solenne & ſtatutum ſacrificium. & de N.4 b, Solennia ſacrificia. l. A.199 a, Is neq; ſacrificijs ſolēnibus factis, neq; uotis nūcupatis eſt profectus. l. A.183 b, Certus dies non ut ſacrificij, ſic cōſilij expectari ſolet.*

Sacrilegium, *gij. rei ſacræ furtum. In Sal.274 a, Non ita eſt, ſed abijt in ſodalitium ſacrilegij Nigidiani.*

Sacrilegus, *a, um. parricida. de L.176 a, Sacrilego pœna eſt, neq; ei ſoli, qui ſacrum abſtulerit, ſed etiam ei, qui ſacro commēdatum. pro Do.235 b, Imago meretricis à ſtre ſublata, à ſacrilego collocata. & de Ar.251 a, Impurus & ſacrilegus. Sal. in Cic.279 b, Vxor ſacrilega, etc. de L.174 a, Sacrum ſacroue commendatum qui clepſerit rapſerit q;. patricida eſto. aliter, Parricida.*

Sacro, *as. conſecro, dedico. de D.85 a, Quod patriæ uocis ſtudijs nobisq; ſacraſti. Item: Deinde ſanctiones ſacrandæ ſunt, aut genere ipſo, aut obteſtatione & cōſecratione legis, aut pœna, cum, &c. aliter, ſanctiones ſacratæ. de L.174 a, Ne quis agrum cōſecrato: auri, argenti, eboris, ſacrandi modus eſto.*

Sacroſanctus, *cta, ctum. pro Cornel.62 a, Sacroſanctum nihil eſſe poteſt, niſi quod per populum plebemúe ſanctum eſt. & 61 b, Sacroſanctum nihil eſſe poteſt, niſi quod populus, plebsúe ſanxiſſet. & ibidem: Sanctiones ſacrandæ ſunt, aut genere ipſo, &c. In Ca.108 a, Ergo in uaſtatione omnium tuas poſſeſſiones ſacroſanctas futuras putas?*

Universidad de Deusto
Biblioteca

Sacrum,cri.sacrificium.pro Cor.66 b, Sed cum illâ quæ Græcum illud sacrum monſtraret et faceret, ex Græcia deligerent,tamen ſacra pro ciuibus ciuem facere uoluerũt.pro Cor.66 a,Sacra Cereris ſumma matores noſtri religione confici ceremoniáq; uoluerunt.& ibi.b,Sacra Cereris per Græcas ſemper curata ſunt ſacerdotes. de N.71 a, Dionyſius quartus, cui ſacra Orphica putãtur cõfici.de L.174 a,Sacra priuata perpetua manento. de Le.79 b,De ſacris hæc ſit una ſententia,ut conſeruẽtur ſemper & deinceps familijs prodãtur, ut in lege poſui, perpetua ſint ſacra.de Leg.173 a,Nec ulla uitiorum ſacra ſolennia obeunto. Conficere ſacra, & facere ſacra, & multa alia de ſacris.l.Sacer.ad Attic.16 a, Anniuerſaria ſacra.& ibidem: Memmius Luculli uxorem ſuis ſacris utiauit.

Sæpè.frequenter,frequens,magna ex parte,identidẽ, crebrò.de In.42 a, Sæpe & multum hoc mecum cogitaui, boni'ne an mali plus,&c.& pro Quin.1 a,M.Iunius in hac cauſa multũ & ſæpe uerſatus.& 18 a, Sæpe ac diu, &c.de In.64 a,Semel ac ſæpius.pro Fon.279 b, Semel atq; iterum,ac ſæpius. Atti.139 a, Et ſi hoc effici, ſæpe & ſæpius mihi faciurus uideor.aliter,officium. Epi.221 a,Id ut re experiatur,iterum & ſæpius te rogo.pro Põ. 9 b,Teſtis eſt iterum ac ſæpius Italia.de Fim.73 a,Interdum uel potius nimium ſæpe.Epiſt.6 a, Quod antea tibi ſæpe ſignificaui.& ibi.b,Pompeium ſcis temporibus illis non ſæpe in ſenatu fuiſſe.& ad Her.19 a, Minus ſæpe.Offic.65 b,Quod & ſi ſæpe dictum eſt,dicendum tamen eſt ſæpius.

Sæpenumero.de Sen.77 b,Sæpenumero mirari ſoleo, &c.Epiſt.lib.16,Sum totos dies cum eo noctiſq; ſæpenumero partem.

Sæuio,uis.ſæuire,ſæuitiam in aliquem adhibere, ſiue exercere,crudelitatem adhibere.In Vat.

Sæuitia,tiæ.crudelitas.Part.230 b, In iudicio aut ſæuitiã aut clementiam iudicis ſibi proponet orator. Offi.37 b, Sed heris ſanè adhibenda ſæuitia in famulos,ſi aliter teneri non poſſunt.

Sæuus,a,um.ferus,crudelis.de Or.157 a,Vndiq; uẽti erũpunt,ſæui exiſtunt turbines.de D.132 a, Vnde ſuperſtitioſa primùm ſæua eus ſit uox fera. pro Cæl.41 a, Medea amore ſæuo ſaucia. Tuſ.179 b,Sæua gens.

Saga,gæ.l.Sagio.de D.94 a,Ex quo ſagæ anus, quia multa ſcire uolunt.& 135 a,Sagarum ſuperſtitio.

Sagacitas,tis.calliditas,ſolertia.de Nat.58 a,& 56 b,& Tuſ.162 a, Canum incredibilis ad inueſtigandun ſagacitas nariũ.in V.97 b, Qui eſt iſte ſagacitate in his reb. & 206 b,Tuam tantam fuiſſe ſagacitatem.

Sagaciter.callidè.de Orator.104 a, Sagaciter perueſtigare quid ſui ciues cogitẽt,&c.& de Orator.125 b,Odoror quàm ſagaciſsimè poſſim,quid ſentiunt, &c. ad Attic.94 a, Illud præterea μνημόνευε, tu ſagacius odorabere.

Sagatus,a,um.I.A.258 b, Deinde eras ſagati prodeamus. pro Font.280 b,Galli ſagati brachatiq;.

Sagax,cis.callidus,acutus,prudens.Tuſc.241 a, Nihil eſt in homine ſagaci & bona mente melius.de Diuin. 4 a, Sagire enim,ſẽtire acutè eſt,ex quo ſagaces dicti canes. de Le.160 a,Homo animal prouidum,ſagax,multiplex. I.C.101 a, Quem tu ad ſupplicandum ſagaciſsimum fore putaſti.Epiſt.157 b, Sagax ad pericula proſpicienda. de Fim.74 a,Mentem acrem,&c.&,ut ita dicam, ſagacẽ. de D.85 a,Hoc adeò penitus cura uidere ſagaci, Ocis.

Sagina,næ.cibus offaũe ad ſagimandum apta.pro Fl. 49 b, Qui multitudinem illam non autoritate, ſed ſaginâ tenebat.

Saginari.ſic paſcere,ut pinguis aliquis fiat.pro Seſt.20 a, Qui ab illo peſtifero ac perdito ciue iã pridem reipub. ſanguine ſagimantur.

Sagio.gis.de Diuin.94 a,Sagire enim ſentire acutè eſt:ex quo ſagæ anus,quia multa ſcire uolunt,& ſagaces dicti canes. & ibidẽ:Is igitur,qui antè ſagit,quàm oblatares eſt,dicitur præſagire.

Sagitta,tæ. iaculum quod arcu iacitur.I.V.217 a,Sagittæ pendebant ab humero.& Acad.22 b, Configere aliquẽ ſagittis.

Sagittarius,rij.arcitenens,ſagittipotens.I.A.197 b,& Epiſt.245 b,& At.79 b, Certum agminis locum tenebant barbari ſagittarij.

Sagittipotens,tis.In Arator.287 b, Menſe ſagittipotẽs ſolis cum ſuſtinet orbem.

Sagra,græ, fluuius. de Nat.27 a, Cum ad fluuium Sagram Crotoniatas Locri maximo prælio deuicciſſent.& 62 a, De Sagra Græcorum eſt uulgare prouerbiũ, Qui quæ affirmant,certiora eſſe dicunt,quã ea quæ apud Sagrã.

Sagulum,li.ſagum.I.P.91 a, Lictores togulis acceptis ſagula reiecerunt.

Sagum,gi.ueſtis militaris,index belli,ut toga pacis. I.V. 154 b,Sagum ſumit,lucebat iã ferè.In A.258 b,Propter cuius periculum ad ſaga iſſemus.& ibidem: Ad ſaga ire, & redire ad togas.I.A.220 a,Cum eſt in ſagis ciuitas.& 200 b,Tumultum decerni,iuſtitium indici,ſaga ſumi de co oportere.

Saguntum,ti.urbs Hiſpaniæ.I.A.199 b.

Saguntinus, na. pro Cornel.59 a, Saguntinus propugnator.

Saitæ,pop.quidam Aegyptij.de N.21 b.

Sal,ſalis.de N.58 a,Sui ne putreſceret,animam ipſam pro ſale datam dicit eſſe Chryſippus.de Am.109 a,Verũ eſt illud quod dicitur,multos modios ſalis ſimul edendos eſſe,ut amicitiæ munus expletum ſit.

Sal,& ſales.urbanitas,facetiæ,ioci.de Orat.217 b, Alter imuſitatum noſtris oratoribus lepõrem quendam & ſalem eſt conſecutus.de Or.128 b,Nullam artem eſſe ſalis: id eſt,facetiarum.Ep.137 a,& de Or.128 b,& I.A.164 a,Salis enim ſatis eſt,Sanniorum parũ.de Or.984,Vrbanitatis quidam lepos,quo tanquam ſale perſpergatur omnis oratio.de Na.40 b, Salem iſtũ quo caret noſtra natio,in irridendis nobis nolite conſumere. Tuſc.239 a, Specimen humanitatis.ſalis,ſuauitatis,lepõris. Att.7 a, Literæ ſparſæ ſale humanitatis. Or.204 b, Sales, qui in dicendo mirum quantum ualent.Ep.134 a,b, Accedunt non Attici, ſed ſalſiores quàm illi Atticorum Romani ueteres atq; urbani ſales.

Salacia, ciæ. de Vn. 201 a, Oceanus Salaciáq; cœli terræq; filij.

Salacon.onis.mollis,delicatus,qualis fuit Salaco Antolybi pater, qui hoc nomine male audijt, uel inſolens, & ſuas opes admirans:quo uitio laborant diuites,ut Ariſt. in Rhetoricis docet,quos ob id Salacones appellat.Tigellium igitur quendam his de cauſis Salaconem Cicero appellare uidetur.Eraſmus tamen alia affert in Adagijs Epiſt.107 a,Cognoſti meam cauſam, & iſtius Salaconis iniquitatem.

Salamin,inis.inſula & urbs.At.85 b, Scaptius incluſum in curia ſenatum Salamine obſederat.

Salamina,næ.Salamis.Tuſc.172 b.

Salaminius,a,um.pro Ar.189 b,Tuſc.172 b,Salaminiũ trophæum.

Salamis,mis.Salamin.Off.15 b, Diceturq; Salamis clariſſimæ teſtis victoriæ.

Salaria,riæ.uia quædam.de N.62 a.

Salax,cis.Attic.92 a,Leuis,libidinoſus,ſalax. aliter, ſagax.

Salebra,bræ.ſunt locorum offenſiones, ſeu loca aſpera, & inæqualia. Or.200 b, Alter enim ſine ullis ſalebris quaſi ſedatus amnis fluit.de Finib.71 a,Incidere in ſalebras.& 144 b,Hæret in ſalebra.

Salernum,ni.urbs.ad Her.40 a, Frater uenit ex Salerno.ſic enim legendum eſt,non Falerno.

Saliarem in modum cœnare: id eſt,opiparè & apparatè.Att.71.

Salictum,ti.locus ſalicibus conſitus. contra Rull. 73 b, Salicta ad Minturnas.& de Diuin.89 a,Peramœna ſalicta.

Salientes,à ſalio.ſunt fontes tubis aut fiſtulis aquam ſuendentes ſic dicti, quòd aqua aſcendens primùm, deinde etiam deſcendens ſaliat.Qu.Fr.318 b,Mirifica ſuauitate uillam habebis,piſcina & ſalientibus additis.

Salij, orum. flamines Martiales, ſiue Martis ſacerdotes. de D.86 b,Curia Saliorum deflagrauit. pro Do.220 b. l.Flamen.

Salinæ,arum.loca ubi ſal fit.pro Po.6 b, Publicanorum familiæ,quas in ſalinis habent.de N.52 b,Ep.110 a,Salinæ ab ora maritima remotiſsimæ.

Salinæ,pro ſalibus,& iocis,ex ambiguo.Ep.lib.7,Quibus in literis omnia mihi periucunda fuerunt, præter illud, quòd parum diligenter poſſeßio ſalinarum mearum à te procuratore defenditur.

Salmacis,dis. Off.12 b, Salmacida ſpolia ſine ſanguine & ſudore.

Salpini.pop.cont.Rull.80.

Salſamentarius,rij.qui ſalſamenta facit aut uendit. ad Her.41 a,Vt ſi ſalſamẽtarij filio dicas,Quieſce tu, cuius pater cubito ſe emungere ſolebat.

Salſamentum,ti. quod ſale conditum eſt in diuturnum cibum & uſum.de D.132 b,De uino aut ſalſamento putes loqui,quæ euaneſcunt uetuſtate.

Salſe.facetè.de Ora.134 a,Quæ ſalſæ dicuntur. & 129 a, Salſiſsimè dicere aliquid.

Salſus,a,um.facetus.I.A.168 a,Salſus homo.de Or.128 a, Multa ſunt ridicula & ſalſa Græcorum.ibid. 129 b, & 132 b,Eſſe facetum atq; ſalſum. Epiſt.134 a, Accedunt non Attici,ſed ſalſiores quàm illi atticorum Romani ueteres atq; urbani ſales.

Saltatio,onis.de Fi.95 a,Actio hiſtrionis eſt,ſaltatio ſaltatoris.pro Mur.127 a,Intempeſtiui cõuiuij,multarum deliciarũ comes eſt extrema ſaltatio.de Clar.Or.185 a, Sextus Tytius tam mollis et ſolutus in geſtu, ut ſaltatio quædam naſceretur, cui ſaltationi Tytius nomen eſſet

Saltator,oris.Off.30 b,Adde his,ſi placet,unguentarios, ſaltatores.pro Mur.226 b,Saltatorem appellat L. Murenam Cato,male dictum eſt,ſi uerè obijcitur,uehementis accuſatoris.de Fin.95 a,Hiſtrioni actio, ſaltatori motus eſt certus datus.pro Dei.149 a,Si ſaltatorem auum habuiſſes.

Saltatorius,a,um.I. P. 84 b, Cum illum ſuum ſaltatorium uerſaret orbem.

Saltatrix,cis.I.P.82 a,Cum illa ſaltatrice tonſa.

Saltem,at certè,at ſaltem,tamen.cont. Rull. 87 b, Qui pronocati à me uenire uoluerunt, reuocati ſaltem reuertantur.At.119 a,Quare nunc ſaltem ad illos calculos reuertamur.pro Fl.153 b,de Fi.119 a,Fratres ſaltem exhibe.pro S.R.27 b,Verè nihil potes dicere, finge aliquid ſaltem commodè.I.P.84 b,At fuit inceſſus ſaltè Capuâ dignus.Ep.130 a,Atq; aliquo ſi non bono, at ſaltem certo ſtatu ciuitatis.& 252 a, Si non totũ,at certè partem. Or.209 b,Omnes certè pleriq;.I.V.249 b, Maximè ſi minus ſupplicio affici,at cuſtodiri oportebat.de Fi. 96 a, Quem efficere uolumus, aut quem quærimus certè. Epiſt.71 b,Quæ leuare dolorem tuum poſſet, ſi minus ſanare potuiſſet.Attic. 138, Eripe mihi hunc dolorem, aut minue ſaltem.

Salto,as.de Ora.150 b,Negarem poſſe eum ſatisfacere in geſtu,niſi palæſtram,niſi ſaltare didiciſſet.I.P.84 a,Cũ collegæ tui domus cantu et cymbalis perſonaret,cumq; ipſe nudus in conuiuio ſaltaret, in quo ne tum quidem, cum illum ſuum ſaltatorium uerſaret orbem, fortunæ rotam pertimeſcebat.pro Mur.127 a, Nemo enim ferè ſaltat ſobrius.I.C. 109 b, Qui in conuiuijs nudi ſaltare conſueuerunt.pro Dei. 148 a, Deiotarum in conuiuio nudum ſaltauiſſe. Off.70 b,et 67 a, Luce palàm in foro ſaltare.Or.210 a, Egeſias alterum penè Demoſthenem ſaltat,incidens particulas.Part.120 a, Mouere ſe extra numerum.)(.Mouere ſe ad numerum.

Saltus,tus.campus,ager.pro Qu.4 b, Quintius de ſaltu agroq; communi ui detruditur.& 14 b, Quàm longè eſt hinc in ſaltum ueſtrum Gallicanum.de Se.81 a, Nec enim excurſione,nec ſaltu uteretur, ſed conſilio & ratione.Epiſt. 114 b,Tuus porrò exercitus uix unum ſaltum tueri poteſt.ad Att.23 a, Terentiæ ſaltum perſpeximus.

Salubris,bre.ſalutaris,incorruptus, ſanitatem afferens, utilis.de Ora.135 b,Nec amœnum, nec ſalubrem locum cenſeo.Ep.132,Gratulor Baijs noſtris,ſi quidem,ut ſcribis,ſalubres repentè factæ ſunt.de Di.107 b,Salubris ne an peſtilens annus futurus ſit.et 97 a, Sunt partes ægrorum aliæ peſtilentes,aliæ ſalubres.Part.233 a, Loci ſalubres.)(.Peſtilentes.de D.93 b,Qui ſalubri & moderato cultu atq; uictu quietì ſe tradiderit. pro Do. 216 a, Dixi ſententiam reip.ſaluberrimam et neceſſariam. Or. 205 a, Quicquid eſt ſalſum aut ſalubre in oratione, id proprium eſt.

Salubritas,tis.affectio quædam ſanitatẽ afferens.)(.Peſtilentia.de D.114 b,& 107 b,Quorũ ex habitu et colore,tũ ſalubritatis,tum peſtilentiæ ſigna percipi.de L. 169 b,Ego uerò cum licet plures dies abeſſe,et amœnitatem et ſalubritatem hanc ſequor.con.Rul.85 a, Salubritas urbis,uel alicuius loci.de Clar.169 a, Eloquentia omnem illam ſalubritatem Atticæ dictionis, quaſi ſa-

nitatem perdidit, ac penè loqui dedidicit. pro Mur. 130 b, A' iurisconsultis salubritas quædam, ab oratoribus salus ipsa petitur.

Salubrius. aduerb. de Sen. 89 a, Vbi enim potes refrigerari salubrius?

Saluo, es. Ep. 260 d, Vale, salue. At. 62 d, Dionysium iube saluere. & 63 d, Dionysium uelim saluere iubeas. & 106 d, Alexin humaniſsimum puerum uelim saluere iubeas. At. 91 d, Valebis igitur, & ualere Piliam & Cæciliam nostram iubebis, & saluebis à meo Cicerone.

Salum, li, mare. pro Cæc. 302 a, Hoc opinor optaret non in salum, sed in ipsam urbem quam petebat, restituerentur. & Tusc. 205 d, Nec tam æruminoso nauigassem salo.

Saluo, as. salutem do, salutem fero atq; affero, salutem reddo, saluum præsto, saluti sum. I. P. 96 d, Me posse iterum rempub. saluare, si cessisse m: infinitam cædem fore, si restitisse m.

Salus, tis. incolumitas.)(. Pernicies. Ep. 161 d, De meo studio erga salutem et incolumitatẽ tuam, credo tè cognoscere ex literis tuorum. & Att. 34 d, Saluti, si me amas, cõsule. de Or. 111 b, Eadem facultate fraus hominum ad perniciem, & integritas ad salutẽ uocatur. de Ar. 251 b, Qui medicis suis nõ ad salutẽ, sed ad necẽ utitur. et Qu. Fr. 395 d, & At. 179 d, Salus ab aliquo data. & de N. 78 d, Aegrorum salus ab Hippocrate data. I. V. 139 b, Is est nimirum Soter, qui salutem dedit. & de Or. 87 b, Dare salutem, liberare periculis. de Fin. 89 b, Ferre opem & salutem indigentibus. pro Do. 240 b, Accipere salutem ab aliquo. de Orat. 127 d, Ego qui multis ciuibus saluti existimor fuisse. Ep. 6 d, Et si mimore in re uiolatur tua dignitas, quàm mea salus afflicta est. et 8 d, Multũ interest, utrum laus minuatur, an salus deseratur. Ep. 93 b, Retinere salutem. Epist. 111 d, Ego uerò multam salutem et foro dicam, et curiæ. Tusc. 246 d, Anacharsis Hannoni salutem. Att. 60 b, Is misit ad me statim, qui mihi salutẽ nunciaret. Ep. 102 d, Salutem enim mihi uerbis tuis nunciauit. At. 69 d, Dionysio plurimam salutem. Att. 211 b, Illud accuso, non te, sed illam ne salutem quidem. Item: At tu & illi, et Pyliæ plurimam. At. 80 b, Fiolæ tuæ gratum mihi feci, quòd tibi diligenter mandauit, ut mihi salutem adscriberes. & At. 74 b, Pyliæ & puellæ Cæciliæ bellisimæ salutem dices. & Ep. 233 d, Tulliolæ salutem dic. At. 276 d, Et fugæ portus erat in tuis castris, & subsidium salutis in tuo exercitu. & 253 d, Atticam cupio suauiari, ita mihi dulcis salus per te missa ab illa. referes igitur ei plurimam salutem. pro Dom. 228 d, Vt lucem salutemq; redditam sibi ac restitutam accipere debuit. Postquam. 201 d, Non dubitaui quin is me confectũ consularibus uulneribus consulari medicina ad salutem reduceret. pro Syl. 171 d, Municipium unde iterum iam salus huic urbi missa est. pro Mur. 130 b, A' iurisconsultis salubritas quædam, ab oratoribus salus ipsa petitur. pro Font. 278 b, Salus ipsa uirorũ fortium innocentiam tueri nõ potest. pro S. R. 43 d, Salus alicuius.)(. Exitium alicuius. de Cl. 165 d, Hic liber mihi saluti fuit.

Salutaris, re. salubris. de Se. 89 d, Cultura agrorum homini num generi uniuerso est salutaris. de D. 98 d, Stella salutaris ad corpus puerorum. & de Fin. 104 d, Iupiter salutaris. Ep. 37 d, Quo in capite sunt quædam noua salutaria ciuitatibus. Tusc. 222 d, Salutare remedium. & Ep. 83 d, Salutare consilium. & Oct. 329 d, Remedium salutare. de Clar. 166 d, Tractatio literarum mihi salutaris fuit. de Nat. 9 b, Res utiles et salutares, deorum esse uocabulis nuncupatas. & 73 b, Ratio pestifera multis, admodum paucis salutaris. & 32 b, Accessus ad res salutares, à pestiferis recessus. et 64 d, Mũdo nihil pulchrius, nihil nobis salutarius. At. 274 d, Salutaris feuentas uincit inanem speciem clementiæ. de Nat. 21 b, Salutaris & uitalis calor. pro Mil. 105 d, Cius beneficus et salutaris. ad Att. 139 d, Sic ergo habeto, salutares te mihi literas misisse.

Salutariter. utiliter. de Cl. 165 d, Quibus armis quemadmodum salutariter uterentur, non reperiebant. & Ep. 158 b, Nihil non salutariter cupio.

Salutatio, onis. per salutatio. consalutatio. de Cla. 166 d, Grata salutatio. & ad Br. 91 d, Itaq; hæc scripsi ipsa in turba matutinæ salutationis. et Ep. 108 b, Cum enim salutationi nos dedimus amicorũ. I. P. 100 d, Quis te cum salutationi nos dedimus amicorũ. I. P. 100 d, Quis te cum salutationi nos dedimus amicorũ? de Vn. 195 a, Ac primum quidem tempus salutationibus, reliquum percunctatione consumpsimus.

Salutator, toris. Quin. de Pet. 210 b, In salutatoribus qui domum tuam ueniunt, ijs significato, &c. & ibidem d, Deductorum officium, quod maius est quàm salutatorum.

Saluto, as. salutem dico, salutem nuncio, consaluto, persaluto. At. 51 d, Domus te tota nostra salutat. et 60 d, Dionysius te, omnesq; uos salutat. Att. 69 d, Illum salutaui, postea iussi ualere. & 227 d, Octauius, quem quidem sui Cæsarem salutabant. I. A. 171 b, Quam homines ex oppidis obuiam prodeuntes, non uerò illo et inimico nomine, sed Volumniam salutabant. In C. 100 b, Quis te ex hac tanta frequentia salutauit? I. An. 246 b, Salutare benignè, comiter appellare unumquemq;. et 168 b, Quẽ nunquam uiderat, ac ne unquam salutauerat. de Vn. 195 d, Cratippus Ephesum uenit, mei salutandi & uisendi causa. Att. 89 b, & 206 d, Paulo pòst Cuspius hic salutandi causa, sed mansit inuitatus. de Sen. 90 d, Salutare, appeti, decedi, assurgi, deduci, cõsuli. pro Pl. 266 d, Cum ille eum salutasset, ut fit, dixissetq;, Quid agis Gram? respondit, imò, &c. de Cl. 165 b, Quem postquam salutaui, quid uos inquã, etc pro Fl. 155 d, Qui ita est ambitiosus, ut nos quotidie per salutet. pro S. R. 27 b, Quòd si luce quoq; canes latrent, cum deos salutatum aliqui uenerint, opinor ijs crura suffringuntur. In Antonium, 180 b, Anagnini obuiam ei descenderunt, ut istum tanquam si esset consul, salutarent. Att. 236 d, Eram continuò Pyliam salutaturus.

Saluus, a, um. conseruatus, incolumis, integer. I. V. 66 d, Vt hæc quæ dixi retinere incolumia ac salua possimus. At. 162 d, Cæsar te saluum amplisimumq; cupiet. et 143 d, Pompeius ueniet iratus, et ijs maximè, qui eũ maximè saluum uolebant. & pro Plan. 259 d, Qui me saluum uidere noluerunt. Ep. 17 d, Vt possimus saluum te uenisse gaudere. de D. 92 d, Is pedibus suis saluus reuertit. de In. 83 d, Saluus et incolumis. Ep. 197 b, Nullã partẽ famæ et saluæ reip. gustare potuisti. et 94 d, Oro obtestorq; te, ut nobis saluum conserues. pro Pomp. 14 b, Socios saluos præstare possimus. pro Clu. 34 b, Vt id quod coeperat, seruaret, ut saluum parere posset. & I. C. 316 b, Vt

b, Vt omnes salui conseruaremini. Postquam. 209 b, Rempub. saluam uelle. At. 80 b, Te in Epeirum saluum uenisse uehementer gaudeo. Ep. 3 b, Vt ne quid agi cum populo, aut saluis auspicijs, aut saluis legibus possit. pro Pom. 80 d, Atq; hæc omnia saluis populi Romani sociis, atq; integris uectigalibus gesta sunt. pro S. R. 19 d, Vtrumuis saluo officio facere potes. de Pro. 78 b, Proscriptionem illam saluis auspicijs rogatã esse dicebant. & ibidem: Perniciosisimæ res auspiciorum religione conseruata latæ.

Samarobrina, næ. oppidum in quo sunt homines duri atq; horridi, cui opponitur Tarentum molle. Epistol. 101 d.

Samarius exul. I. A. 231 b, Prouerbium.

Samarij. pop. I. V. 86 d.

Samius, a, um. pro Mur. 142 d, Atq; ille strauit lectulos, &c. & exposuit uasa Samia. ad Her. 40 d, Nos Samijs delectabimur. I. V. 86 d, de N. 178, Samia Iuno.

Samnis, nitis. Off. 49 d, C. Pontius Samnis. & Tusc. 183 b, Samnis spurcus homo.

Samnium, nij. opp. Att. 259 d, Iter faciens in Samnium, uenit Cales, mansit Theani.

Samothracia, ciæ. insula. de Nat. 24 b, 78. In Pisonem, 98 b.

Sampsiceramus. id est, Pompeius à regulo quodam in Syria, Sampsiceramo deuicto, ut est apud Strabonem. At. 30 d, 31, 32, 38.

Samus, mi. insula & opp. I. V. 216 d, Iuno Sami colebatur. & 86 d.

Sanabilis, le. quod ad sanitatem reduci potest. Tusc. 227 d, Animi sunt eiusmodi constituti, quasi mala ualetudine, sanabiles tamen.

Sanatio, onis. sanitas, salus. Tusc. 216 b, Eorum igitur malorum in una uirtute posita est sanatio. et 222 b, Hæc est propria & certa sanatio, si doceas, & c. et 191 d, Ad eorum sanationem.

Sancio, cis, iui, & xi, itum, & ctum. fero, decerno, cõstituo, scisco, confirmo. pro Plan. 268 d, Leges, quas senatus de ambitu sanciuit. de Ar. 251 d, Hoc si minus iure ciuili perscriptũ est, lege tamẽ naturæ et communi iure gentiũ sancitum est, ut nihil, &c. pro Cor. 61 b, Sacrosanctũ nihil esse potest, nisi quod populus plebs ue sanxit. cont. Rull. 88 d, Genus id agrorũ certo capite legis confirmatur atq; sancitur. et ibidem, b, At hoc Corneliæ leges non sanciunt. pro Fla. 160 d, Prætor sanxit edicto, ne ex Asia frumentum exportari liceret. contra Rul. 89 b, Hæc quæ dubia sunt, per uos sancire uult. I. C. 119 b, Cæsar digna scelere hominum perditorum sanxit. I. C. 120 b, Si quis de seruis suppliciũ quàm acerbisimum sanxerit. de Fin. 56 d, Vt dolore suo sanciret militaris imperij disciplinam. pro S. R. 29 b, Solon de eo nihil sanxit, quod antea commissum nõ erat. Post. 200 b, et pro Sest. 8 a, Cum pactiones prouinciarum, cùm omnia cum omnibus fœdera sanguine meo sancirẽtur. pro Sest. 8 d, Id fœdus meo sanguine ictum sanciri posse dicebant. Post. 205 b, Vt uestram in posterum dignitatẽ autoritatemq; sanciret. pro Pla. 268 d, Noli obseruantiam sancire pœna. & de Le. 160 d, Sancire aliquid scriptis. Tusc. 164 d, Nec ceremonias uiolatas tã expiabili religione sanxissent, nisi, &c. I. V. 133 b, Leges in quibus eadem illa sanc-

ta sunt, & hoc amplius. At. 276 b, & Tusc. 109 b, Nec quo minus id postea liceret, ulla lex sanxit. At. 154 b, Solon capite sanxit, si quis in seditione nõ alterutrius partis esset. pro Dom. 229 b, Qui de libertate ea iura sanxerunt. I. V. 227 d, Tamen in eo qui uiolasset, sancire uos uelle oporteret. I. A. 248 b, Vtrum igitur augurẽ populus libentius sanciet Pompeium an Antonium? de Fin. 86 d, Cum tam accuratè tamq; diligenter caueat et sanciat, ut Antinomachus, &c. ad Her. 9 d, Quod posteri lege sancitum sit. Off. 64 d, Erranti uiam non monstrare, quod Athenis execrationibus publicis sancitum est. Offic. 64 b, De iure prædiorum sancitum est apud nos iure ciuili, ut in his uendendis uitia etiam dicerentur. I. Ant. 256 d, Nã quid erat aliud quod inter eos fœdere ac fide sanciretur? At. 236 d, Antonius circumibat ueteranos, ut acta Cæsaris sancirent. In Ant. 228 d, De quibus confirmandis & sanciendis legem comitijs centuriatis ex autoritate nostra laturus est. de Legib. 193 d, Vt in suo uitio quisq; plectatur, uis capite, auaritia multa, honoris cupiditate ignominia sanciatur. Offic. 65 b, Hoc quanquam nulla lege sancitur, neq; iure ciuili, naturæ tamen lege sancitum est. de Am. 103 d, Hæc igitur prima lex in amicitia sanciatur, ut neq; rogemus res turpes, nec faciamus rogati. de L. 174 d, Incestum pontifices supremo supplicio sanciunto. & 183 d, Lege sancitum est, ne quis, &c.

Sancte. auguste. Quin. Frat. 302 d, Cum te sanctisimè gereres. & pro Quin. Ros. 46 d, de Nat. 12 b, Pie sanctèq; colere deum. de Nat. 38 d, Auguste sanctèq; consecrare aliquem.

Sanctimonia, niæ. sanctitas. pro Qu. 10 d, Quid mihi, inquam, cum ista summa sanctimonia? pro Rab. 96 b, Mentes quæ ex hominum uita ad deorum religionem sanctimoniamq; demigrarunt. pro Qu. 17 b, Habere dotum clausam pudori et sanctimoniæ. ad Her. 34 b, Omnis sanctimonia nuptiarum.

Sanctio, onis. pro Corn. 61 d, Sanctiones sacratæ sunt aut genere ipso aut obtestatione et consecratione legis, aut pœna, cum caput eius qui contrà facit, consecratur. & 62 b, pro Cor. 62 b, Sanctio fœderis. ad Her. 9 d, Plus ualet sanctio permissione.

Sanctitas, tis. sanctimonia. sanctitudo. de Nat. 1 b, Pietas, sanctitas, religio, quæ omnia purè & castè deorum numini tribuenda sunt. de Nat. 24 d, Sanctitas, est scientia colendorum deorum. Ep. 46 b, Existimant qui si lumen aliquod elucere sanctitatem tuam. & de Fin. 80 d, Tueri se sanctitate sua. pro Cæl. 44 d, Si matrem familiàs secus quàm matronarum sanctitas postulat, nominamus. I. A. 186 b, Quod in iuuentute habemus illustrius exemplum ueteris sanctitatis. Off. 35 d, Deos placatos pietas efficiet & sanctitas. Post. red. 212 d, Mecum deorum & hominum sanctitates omnes & religiones affuerunt.

Sanctitudo, inis. sanctitas. de Repub. lib. 4, Eosdem terminos hominum curæ atq; uitæ, sic pontificio iure sanctitudo sepulturæ. Nonius.

Sanctus, a, um. augustus, religiosus, castus, inuiolatus. pro Plan. Qui sancti? qui religionum colentes? nisi qui meritam dijs immortalibus gratiam iustis honorib. et memori mente persoluunt. de Offi. 6 d, Nulla sancta societas nec fides regni est. Ennij. Item ibid. Difficilimum est

Universidad de Deusto
Biblioteca

sanctam seruare societatẽ. de In. 76 a, Præmia uirtutis sancta & casta esse oportet. de Le. 185 b, Tribuni sancti sunto. I. A. 245 b, Homo sanctus et religiosus. de Na. 68 b, Achillem Astypalea insula sanctissimũ colit. pro Rab. 92 b, Qui castam concionem, sanctũ campum, inuiolatum corpus omnium ciuium Ro. integrũ ius libertatis defendo esse oportere. Post. 202 a, Qua sanctiũ, homines pietate erga deos esse solent. pro Qu. 4 b, Nullũ est officium tam sanctum atq; solenne, quod non auaritia comminuere atq; uiolare soleat. pro S. Rosc. 30 a, Nihil esse tam sanctum, quod non aliquãdo uiolet audacia. & 36 b, Ius sanctum atq; integrũ. pro Qu. 1 b, Profectò nihil est tam sanctum atq; sincerum in ciuitate. Tus. 235 b, Ex hoc Platonis sancto augustoq; fonte. Post. 203 a, Numenq; uestrum æque mihi graue et sanctum, ac deorum immortalium futurũ est. de Ar. 246 a, Id semper omnibus sanctum, augustumq; & religiosum esse uisum est. pro Ar. 189 a, Sit igitur sanctũ apud uos hoc poetæ nomẽ. I. A. 245 b, Neq; apud te sancta religio societatis fuisset. At. 115 b, Pecuniã de sanctiore ærario auferre. Att. 192 a, Me id multo magis mouet, quod mihi est sanctius & antiquius. pro Qu. Ros. 52 a, Vir natura sanctus & religiosus. pro Fl. 161 a, Homines sunt tota Asia sanctissimi frugalissimiq;. Ep. 57 a, P. Nigidio uni omniũ doctissimo & sanctissimo. de Fin. 104 b, Amor sanctus. de Or. 104 b, Cum esset ille uir exemplum, ut scitis, innocẽtiæ, cùm illo nemo neq; integrior, neq; sanctior in ciuitate.

Sanè. nam herclè, oppidò, sanè quam, satis multum, ualde, porrò. de Fat. 142 a, Stilpho Megaricus philosophus, acutus sanè homo, et probatus temporibus illis. de D. 122 b, Non sanè hoc quidẽ mirabile. pro Qu. 2 b, Res rusticæ sanè bene culta. cont. Rul. 68 b, Oratio sanè longa. de Or. 133, Res sanè difficilis. Ep. 195 b, De Parthici belli suspicione quod scribis, sanè me commouit. Ep. 11 b, Sanè molestè Pompeium id ferre constabat. et 33 b, Sanè autẽ uellem posse obsequi uoluntati tuæ. Attic. 1 b, Sanè sum perturbatus. Qu. Fr. 311 b, Nam quod de Pompeio Canius agit, sanè quàm refrixit. 120 a, Sanè quàm literis tuis sum commotus. & 49 b, & 112 a, Sanè quàm eos sermones repressit. & 113 b, Sanè quàm pro eo ac debui grauiter molestèq; tuli. Item, Sanè quàm multis incutit metum. de N. 67 b, Dij mihi quidẽ sanè multi uidentur. At. 224 b, Quædam sanè pessima. ad Her. 39 b, Huic sanè magna est in mento cicatrix. de Clar. 168 a, Themistocles, ut apud Athenienses, non ita sanè uetus. de L. 170 b, Sanè quidem herculè est ita, &c. Acad. 26 b, Hæc sint falsa sanè, inuidiosa certè non sunt. ad He. 39 b, Age, inquit, duc tecum Sosiam, sanè deinde, &c. de Or. 121 b, Nam hercle, inquit Antonius, &c.

Sanguinarius, a, um. sitiens sanguinem, crudelis, thrax. At. 27 a, Hæc sanguinaria iuuentus inimicissima est.

Sanguineus, a, um. de Di. 121 b, Imber lapideus aut sanguineus.

Sanguinolentus, a, um. sanguine atratus. ad Her. 36 b, Sanguinolenta palma.

Sanguen. id est, sanguis. de Fin. 131 b, Non refugiat timido sanguen. poetæ ueteris. sic enim legit Nonius, non sanguis.

Sanguis, nis. de Nat. 54 a, Eoq; modo ex his partibus & sanguis per uenas in omne corpus diffunditur, & spiritus per arterias. & 11 b, Nec habet sanguinem, sed quasi sanguinem. de D. 220 b, Nec enim sanguis nec sudor, nisi ex corpore est. Of. 56 a, Membra quædam amputantur, si & sanguine et tanquã spiritu carere cœperũt. de Or. 104 a, Nec iniquo iudicio exorbeatur sanguis tuus. Att. 84 a, Sanguinem mittere quicquid potest detrahere. de Or. 137 b, Reliquæ duæ sicuti sanguis in corporibus, sic illæ in perpetuis orationibus fusæ esse debent. & Orat. 204 a, Et si non plurimi sanguinis est, habeat tamẽ succum aliquem. et de Clar. 167 b, Succus ille & sanguis incorruptus. et 191 a, Sanguinem uerum deprauare, et uiciosum colligere. Post. 207 b, Cognatio materna transalpini sanguinis. pro S. R. 29 a, Magnam uim, magnam necessitatem, magnam posidet religionem maternus paternusq; sanguis.

Sanies, ei. putridus corruptus ue sanguis aut humor. I. P. 88 b, Saxa spargens tabo, sanie, sanguine atro. Tusc. 171 b, Ennij.

Sanitas, tis. salus, ualetudo, bona ualedo, integra ualetudo, integritas ualetudinis, corporis bona habitudo, corporis firma constitutio, firma corporis affectio. Tus. 215 b, Corporis temperatio, cũ ea congruunt inter se, è quibus constamus, sanitas est. pro Syll. 183 a, Adeo ne uobis alienus à sanitate uideor? et de Op. 183 b, Qui incorrupta sanitate sunt. de Cla. 169 a, Eloquẽtia omnem illam salubritatem Atticæ dictionis quasi sanitatem perdidit. et 190 b, Sic oratoris uel sanitate uel uitio pro argumẽto ad diluendum crimen usi sumus. de Cla. 191 a, Insulsitatem et insolentiam tanquam insaniam quandam oratorij odi, sanitatem autem & integritatem quasi religionis odi, sanitatem autem & integritatem probat. de Nat. 78 a, Aegrorum salus non ab Apolline, sed ab Hippocrate data. pro Clu. 31 a, Et simul eum saluti desperare uetuit. In P. 89 b, Suum quemq; scelus de sanitate ac mente deturbat. I. A. 238 a, Ego autem ueteranos tueri debeo, sed hos quibus sanitas est, certè timere non debeo.

Sannio, onis. scurra, qui omnibus modis risum mouere nititur. de Orat. 133 b, Quid potest esse tam ridiculum quàm sannio est? Ep. 137 a, Salis enim satis est, sannionum parum.

Sano, as. curo, medeor, tollo, ad salutẽ reduco, sanum facio, salutẽ do uel reddo uel restituo, libero, morbum depello. de N. 74 a, Vomica Pheræi Iasonis, quam medici sanare non potuerunt. de Fi. 121 a, Sanare uulnera. Tusc. 227 a, Citiusq; repetimus oculorum tumor sanatur, quã diuturna lippitudo depellitur. de Diu. 236 b, Eius autem radiculæ uim esse tantam, ut Ptolemæum facilè sanaret. et ib. Qua radicula inuenta Ptolemæus sanatus dicitur. pro Ma. 134 b, Quæ quidem tibi nunc omnia belli uulnera sananda sunt, quib. præter te mederi nemo potest. pro Syl. 182 a, Vt consulescere aliquando & sanari ciuitas posset. & pro Milon. 114 b, Rempub. ægram & labentem sanare & confirmare. I. V. 260 b, Auaritiæ uulnera crudelitatis remedijs sanare. & Att. 77 a, Sanare uulnera, quæ sunt imposita prouinciæ. ad Br. 287 b, Rẽpub. desperatam sanari posse. I. C. 108 a, Quos ego non tam ulcisci studeo, quã sanare. et 106 b, Quæ sanari poterunt, quacũq; ratione sanabo. de Or. 136 b, Quæ sanare non possunt, exulcerant. pro Syl. 172 a, Horũ uoluntates nefarias nec sanare potui, nec tollere. & I. C. 118 a,

Multa meo quodam dolore in uestro timore sanaui. Ep. 71 b, Quæ leuare dolorem tuum possunt, si minus sanare potuisset. At. 207 a, Valde me momorderunt epistolæ tuæ, eædem tamen sanauerunt. Qu. F. 300 b, Thuscenium, cuius causa sanari non potest, non mitigaui?

Sanus, a, um. firmus, ualens, ualidus, salubris, saluus, cui ualetudo est, qui firmo corpore est, qui incorrupta sanitate est, integer, sanæ mentis.) (. Aegrotus, demens, furiosus. I. A. 179 b, Quasi medicus ille te sanum fecisset. pro Sest. 26 a, Non ea est medicina, cum sanæ parti corporis scalpellum adhibetur. Ep. 197 b, Nullam partem sanæ ac saluæ reip. gustare potuisti. Or. 205 b, Bacchari inter sanos uinolẽtus uidetur. de Opt. 243 b, Attici oratores sani & sicci. pro Sest. 23 b, Qui integri sunt et sani. Item ibi. Sani, & boni, & beati. de Clar. 182 b, Nihil erat in eius oratione nisi sincerũ, nihil nisi siccum atq; sanum. de Cl. 169 a, Asiatici oratores nimis redũdantes, Rhodij saniores & Atticorum similiores. pro Sest. 7 b, Remp. capessere bene sanum non oportere. Off. 70 b, Si quis medicamentum cuipiam dederit ad aquam intercutem, & eo medicamento sanus factus fuerit. de L. 188 b, Quod enim est tam desperatum collegium, in quo nemo è decem sana mente sit. de D. 128 a, Sanus homo: id est, sanæ mentis. Off. 71 a, Ac. 22 a, Aliquis sanæ mentis.) (. Insaniens. Sanus.) (. Furiosus. Att. 139 b, Literæ sana mente scriptæ, quomodo in tanta insania? At. 151 b, Male sanus, id est, insaniens. Ep. 181 a, Nondum firmo corpore esse.

Sapiens, tis. sophos, bene sanus, magni cõsilij, diuina mente & consilio præditus. Of. 4 a, Qui maximè perspicit quid in quaq; re uerissimum sit, quiq; et acutissimè et celerrimè potest & uidere & explicare rationem, is prudentissimus & sapientissimus ritè haberi solet. pro Clu. 35 a, Sapientissimum esse dicunt eum, cui quod opus sit, ipsi ueniat in mentem: proximè accedere illum, qui alterius bene inuentis obtemperet. I. C. 118 b, Misera mors uiro sapiẽti nõ potest accidere. de Am. 96 b, Cato quasi cognomen iam habebat in senectute sapientis. & ibid. Vnum accepimus Apollinis oraculo sapientissimum iudicatum. de Am. 96 a, L. Acilius apud patres nostros sapiens appellatus. Of. 41 a, C. Cælius, is qui sapiens usurpatur. de Or. 155 a, Septem fuisse dicũtur uno tempore, qui sapientes et haberentur et uocarentur. de Fin. 65 b, Epicurus se sapiẽtem profiteri est ausus, nam Metrodorum non putat ipsum professum: sed cum appellaretur ab Epicuro, repudiare tantum beneficium noluisse. de Di. 121 a, Sæpius mulã peperisse arbitror, quàm sapientem fuisse. Of. 10 a, Quoniam uiuitur nõ cum perfectis hominibus, pleneq; sapientibus, sed, &c. ibi. Homo non perfectus, nec sapiẽs. de Or. 99 b, M. Bucculeius homo meo iudicio stultus, & suo ualde sapiens. et 101 a, Vlysses uir sapientissimus. I. P. 93 a, Themista sapientior. pro uerb. I. A. 228 a, Quis sapientior ad coniecturam rerum futurarum? At. 128 b, Sapiens excusatio. de Di. 98 b, De Tyresia etiam apud inferos Homerus ait, solum sapere, cæteros umbrarum uagari modo. de Or. 130 a, Crassum cum Catulus nuper audisset, sœnum alios aiebat esse oportere. Ep. 210 a, Μισῶ σοφιστὴν ὅστις οὐχ αὑτῷ σοφός. Of. 55 a, Sapiẽtem Stoicorum more neminem reperiri. Nemo sapiens, nisi sortis, Tus. lib. 3. Ille uerò sapiens nostras ambitiones leuitatesq; contẽnet, honoresq; populi etiam ultrò delatos, repudiabit, Tuscul. lib. 5. Ergo is quisquis est, qui moderatione & constantia quietus animo est, sibiq; ipse placatus, ut neq; tabescat molestijs, neque frangatur timore, nec sitienter quid appetẽs ardeat desiderio, nec alacritate futili gestiens deliquescat, is est sapiens quem quærimus, &c. Tus. q. lib. 4. Sapiens nullo non tempore beatus, iuxta Epicurum, Tusc. q. lib. 5. Sapiens consolatione non eget, ibid. Dolorem uerò sapiens extimesceret? is enim huic sententiæ maximè repugnat, ibidem libro 5. Si sapiens in ægritudinem incidere posset, posset etiam in misericordiam, posset in inuidiam, ibid. lib. 3. Ex quo efficitur, ut sapiens diuina imitetur, humana omnia inferiora ducat uirtute, ibi. lib. 4. Qui à uobis sapiens inducitur, Acad. quæst. ed. 1. lib. 2. Sapiens ita acrem in omnes partes acie intendit, ut semper uideat sedem sibi ac locum sine molestia atq; angore uiuendi: ut quemcunq; casum fortuna inuexerit, huc aptè & quietè ferat, Tus. quæst. lib. 3. Sapiens nunquam irascitur, ibidem lib. 3. Sapiens uacat iracundia, ibidem. Sapiens nihil opinatur, Aca. quæst. ed. 1. li. 2. Sapiens distinguere potest falsa à ueris, et quæ non possint percipi ab ijs quæ possint, Aca. quæst. ed. 1. lib. 2. Sapiens cum ei res similes occurrunt, quas non habet denotatas, retinet assensum, nec unquam ulli uiso assentitur, nisi quod tale fuerit, quale falsum esse non possit, ibidem. Sapiens semper temperatus est, semper constans, sine metu, sine ægritudine, sine alacritate ulla, sine libidine: semper igitur beatus, Tusc. quæst. lib. 5. & de Fin. libro 2. Sapiens, solus rex, solus diues, solus formosus, &c. Acad. quæst. edit. 1. libro 2. Para. Sapiens ab omni concitatione animi semper uacat, Tusc. q. lib. 5. Sapiens utrum omni perturbatione animi possit uacare, nec ne, ibidem li. 4. Sapiens igitur est mundus, & propterea deus, de Natur. deor. 2. Sapiens temperatio iuri consulum superbiori et uolentiori accessit creatione tribunorum, 3 de Legib. Sapientis est enim proprium, nihil quod pœnitere possit facere, nihil inuitum: splendidè, constanter, grauiter, honestè omnia: nihil ita expectare, quasi certò futurũ: nihil cum acciderit admirari, ut inopinatum ac nouum acciderit uideatur: omnia ad suum arbitrium referre: suis stare iudicijs, Tus. quæst. lib. 5. Sapientis esse dixit Epicurus, opinionem à perspicuitate seiungere, Aca. quæst. ed. 1. libro 2. Sapientis nihil esse præstare, nisi culpam, 9 Fam. Sapientis uel maximè esse uidetur statuere quid sit sapiens, Acad. quæst. ed. 1. libro 2. Sapientis negabant Stoici fugere. ad Brut. Præsentis mali sapientis affectio nulla est, Tusc. quæst. lib. 4. Sapientis animus nunquam est perturbatus, ibidem lib. 3. Sapientis animus ita semper est affectus, ut ratione optima utatur, ibi. Sapientis animus semper uacat uitio, nunquam turgescit, nunquã tumet, Tusculan. quæst. libro 3. Sapientis animum nunquam neq; cupiditate moueri, neq; lætitia efferri placet Stoicis, Acad. quæst. ed. 1. libro 2. In animo sapientis semper placidissima pax, Tuscul. quæst. libro 5. Sapientis grauitate atq; inconstantia indignum est, aut falsum sentire, aut quod nõ satis explorate perceptum sit, sine ulla dubitatione defendere, de Nat. deor. 1. Sapientis nullum decretum, nisi comprehensum, perceptum, cognitum, Acad. quæst. ed. 1. libro 2. Sapientis naturæ causas

Universidad de Deusto Biblioteca

primas conquirere, de Vniuers. Sapienti satis non est, decretum non esse falsum, sed etiam stabile, fixum, ratum esse debet, quod mouere nulla ratione queat, Aca. quæ. ed.1.lib.2. Misera mors uiro sapienti non potest accidere, 4 in Cat. Sapienti accidere posse dicunt Academici, ut cùm omnia fecerit, diligentißimeq; circumspexerit, existat aliquid, quod & uerisimile uideatur, et absit longißimè à uero, Academ. quæst. edit.1.lib.2. Soli sapienti contingit, ut nihil faciat inuitus, nihil dolens, nihil coactus, Para. Quid aut in studijs humanis, aut in tam exigua uitæ breuitate magnũ sapiẽti uideri potest, qui semper animo sic excubat, ut ei nihil improuisum accidere poßit, nihil inopinatum, nihil omnino nouum, Tuscul. quæst.lib.4. Sapienti aut malum uideri nullum potest, quod uacet turpitudine: aut ita paruum malum, ut id obruatur sapientia, uixq; appareat, Tuscul.quæst. libro 3. Sapientem in furore sustinere se ab omni assensu, quia nulla in uisis distinctio appareat, aiunt Academici. Aca. quæst.ed.1.libro 2. Sapientem, si assensurus sit, etiam opinaturum, falsum esse Stoici dicunt, Academic.quæst.ed. 1.libro 2. Qui animantem sapientèmq; mundum esse dixerunt, de Nat.deor.1. Sapientẽ uel in omnibus tam corporis quàm fortunæ bonis beatum esse, sententia Stoicorum, Acad.quæst.ed.1.libro 2. Sapientem non esse semper beatum, si corporis & fortunæ incommoda sint in malis numeranda: cum uel in his omnibus uno tempore esse poßit, Tus.quæst.lib.5. Nisi sapientem liberum esse neminem, Parad. An malis autem sapientem esse posse, si essent ulla corporis aut fortunæ mala, Tuscul.quæst.libro 5. Sapientem esse non posse, qui aut cognoscendi esse initium ignoret, aut extremum expetendi, ut aut unde proficiscatur, aut quò perueniendum sit, nesciat, Acad. quæst.ed.1.lib.2. In sapientem non cadit gaudere alieno malo, Tusc.quæst.lib.3. In sapientem non cadit inuidere: ergo ne misereri quidem, ibidem. Sapientem nihil opinari, id est, nunquam assentiri rei uel falsæ uel incognitæ, Aca.quæst.edit.1.libro 2. Nequicquam sapere sapientem, qui ipse sibi prodesse nõ quiret, ex Ennio. Off. lib.3, & 7 Fam. Sapientem nunquam timere, nunquam dolere censuerunt Stoici, Aca.q.ed.1.lib.2. Itaq; hac usurum compensatione sapientem putat Epicurus, ut uoluptatem fugiat, si ea maiorem dolorem effectura sit: et dolorem suscipiat, maiorem efficientem uoluptatem, Tus.quæst.lib.5. A' sapiente nihil tam alienũ, quàm rei falsæ assentiri, Aca.quæst.ed.1.lib.2. Sapientes, incommoda quæ sunt in uita commodorum compẽsatione leniunt, de Nat.deor.1. Septem sapientes non suo, sed populorum omnium suffragio nominati sunt, de Fin.lib.2. Quòd si gaudere talibus bonis animi, id est, uirtutibus, beatum est, omnesq; sapientes ijs gaudijs perfruuntur, omnes eos confiteri beatos esse necesse est, Tusc. quæst. lib.5. Sapiẽtes omnes Græciæ, præter Thalem Milesiũ, ciuitatib. suis præfuerunt, 3 de Or. Sapiẽtes sapientibus etiam ignotis esse amicos censent Stoici, 1 de Nat. deorum. Sapientũ nemo non beatus, de Finib.lib.1. Sapientum nomen usq; ad Pythagoræ manauit ætatem, Tusc. quæst.lib.5. Sapientes turpitudine et delicto suo, non casu & aliorum iniuria commoueri, 5 Fam. Omnib. enim uirtutibus instructos & ornatos, tum sapientes, tum uiros bonos dicimus, Tus.quæst.libro 5. Quis aut sapien-

tior ad coniecturam rerum futurarum, aut, et cætera. 10 Philip. Sapientißimus quisque æquißimo animo moritur, stultißimus iniquißimo, Cat. Duos uerò sapientißimos & clarißimos fratres, &c. Academic.quæst.edit.1. libro 2.

Sapienter. scitè.)(. Temerè. Ep.7 a, Si cecidisset ut uolumus, omnes te & sapienter & fortiter: sin aliquid esset offensum, eosdem illos & cupidè, et temerè fecisse dicturos. Postquam.231 a, Pontifices religiones sapienter interpretando. in Ant.192 a, b, Sapienter & consideratè facere aliquid. pro Domo, 228 b, Sapienter.)(. Fallaciter.

Sapientia, tiæ. prudentia, rerum cognitio, philosophia, lumen animi, ingenij, consilijq;.)(. Temeritas. Tuscul. quæst.221 b, Sapientia est rerum diuinarum & humanarum scientia cognitioq;, quæ causa cuiusq; rei sit. & de Finibus, 57 b, Sic sapientia, quæ ars uiuẽdi putanda est. & Aca.7 a. Off.31 a, Princepsq; omnium uirtutum est illa sapientia, quam σοφίαν Græci uocant. Off.33 b, Sapientia est (ut à ueteribus philosophis definitum est) rerum diuinarum, humanarum, causarumq; quibus hæ res continentur, scientia. de Finib.110 a, Sapientia hominis custos & procuratrix. & de Inuen.43 a, Sapientia moderatrix omnium rerum. Tuscul. 202 b, Sæpe est etiam sub palliolo sordido sapientia. prouerbium. pro Murenæ 142 a, Peruersa sapientia Tuberonis, uel Stoicorum. in Ant.247 a, Næ ego istam eruditam sapientiam non audiam. de Cla. Or.183 b, Scipionis genus est ex ipsius sapientiæ stirpe generatum. Of.33 b, Quid enim per deos optabilius sapientia? quid præstantius? quid homini melius? quid homine dignius? de Or.156 a, Habere sapientiam iunctam eloquentiæ. et 155 b, Aristoteles rerum cognitionem cum orationis exercitatione coniunxit. Or. 203 a, Sed est eloquentiæ, sicut cæterarum rerum fundamentum sapientia. & Part.236 b, Prudentia, calliditas, quæq; grauißimo nomine sapientia appellatur. de Ora. 148 a, Anceps dicendi faciendiq; sapientia. de Ora.147 b, Hanc cogitandi pronunciandiq; rationem, uimq; ueteres Græci sapientiam nominabant. de Orat.153 a, Sit ne in humano genere sapientia. & pro Mure.131 a, Sapientia domina rerum. de Orat.122 b, Sapientia constituendæ ciuitatis. Of.34 b, Hi uersutos homines & callidos admirantes eorum malitiam, sapientiam iudicant. de Legibus, 160 b, Ratio quum adoleuit atque perfecta est, nominatur ritè sapientia. de Le.168 a, Sapientia est mater omnium bonarum artium, à cuius amore Græco uerbo philosophia nomen inuenit, qua nihil à dijs immortalibus uberius, nihil præstabilius hominũ uitæ datum est. pro Mur.131 a, & Epist.lib.7, Tollitur è medio sapientia, ui geritur res.

Sapientipotens. I. Bellipotens.

Sapio, pis. intelligo, sapientia præditus sum. Offic. 43 a, Quẽ intelligere & sapere plus quàm cæteros arbitrantur. & Tusculan.quæst.184 a, Non possum tantum uirum nihil sapere dicere. & de Finib. 69 b, Nec enim sequitur, ut cui cor sapiat, ei non sapiat palatus. & de Diuin.98 b, De Tyresia etiam apud inferos Homerus ait, solum sapere, cæteros umbrarum uagari modo. & de Diuinat.125 a, Nihil est tam ualde uulgare, quàm nihil sapere. & in Verrem, 65 a, Hic planè nihil sapit. & de

de D.108 a, Qui sibi semitam non sapiunt, alteri monstrant uiam. Ep.107 a, Quanquam quis, qui aliquid sapiat, nunc beatus esse potest. & pro Qu. 3 a, Romæ sibi esse nummorum facultatem, quam si saperet, cõmunem existimaret. At.224 a, Ista cõiuratio facilè opprimeretur, si rectè saperet Antonius. Ep.17 b, Quam istic, ubi solus sapere uideare. & 232 b, Puer cum primùm sapere cœpit. Oct. 331 a, Si quid illæ maiorum nostrorum reliquiæ sepultæ sapiunt. aliter, sentiunt. Epist. 99 a, & Of. 64 b, Ex quo Ennius, ne quicquam sapere sapientem, qui sibijpsi prodesse nequiret. Epist.102 b, Serò sapiunt scilicet Phryges.

Sapor, oris. quod gustatu percipitur. pro Cæl.46 a, Qui non odore ullo, non tactu, nõ sapore capiatur. Tus.200 a, Voluptates, quæ sapore percipiuntur.

Sapor. sal, urbanitas. de Cla.189 a, Tincam multa ridicula dicẽtem Granius obruerat nescio quo sapore uernaculo. Postquam. 107 a, Stipes Aethiops sine sensu, sine sapore, elinguis, tardus.

Sappho. I.V.229 b, Sappho in Prytaneo Syracusis.

Sarcio, cis. cursu tarditatem corrigo. Epist. 30 b, Vsuram longi temporis, qua caruimus, crebritate & magnitudine officiorum meorum sarciã. Epi.226 a, Deinde impudentia prosequere, sed idem sarciam.

Sarculus, li. instrumentum quo segetes sarriuntur: id est, purgantur. de Fin.69 b, Cui nihil dum sit, ius & sarculos abstulerit.

Sardanapalus. Att.161 b, Nil fortè me Sardanapali uice in suo lectulo mori malle censueris, quàm exilio Themistocleo. de Fin.87 a, Sardanapalus rex Aßyriæ. Tusc. lib.5.

Sardi, orũ. pop. I.V.64 b, Ab Sardis rogatus. & pro Cor. 63 a, Epist. 107 a, Habes Sardos uenales, alium alio nequiorem: id est, Tigellium, & eius nepotem.

Sardianus, a, um. Qu.Fr.302 a, Plato quidam Sardianus Epicureus, qui Athenis solet esse multum. et Ep.224.

Sardinia, æ. insula. de Pro.72 a, Res in Sardinia cum mastrucatis latrunculis gesta.

Sardonius risus. L. Risus.

Sarissa, rissæ. hastæ Macedonicæ. ad Herẽ.34 a, Vt si quis Macedones, &c.

Sarmentum, ti. I.V.90 a, Ligna et sarmenta circũdare, ignem subijcere cœperunt. de Or.116 b, Sicut in ui tibus noua sarmenta cultura excitantur. de Sen.88 a, Malleoli, plantæ, sarmenta. de Se.88 a, Vitis putanda est ne syluescat sarmentis, et in omnes partes nimia diffundatur. & ibidem: Sarmentorum aliorum amputatio, & aliorum immißio.

Sarracum, ci. genus uehiculi. I.P. teste Quint.lib.8. ca.3, Cùm tibi tota cognatio in sarraco aduehatur. aliter, serracum.

Sartus, a, um. integer, incolumis. Antequã. 194 a, Debetis quoq; mihi prospicere, qui, hoc imperij domicilium numini deorum consecratum, sartum tectũ ab omni periculo conseruaui. Ep.222 b, Hoc mihi da, ut M. Curium sartum & tectum, ut aiunt, ab omni detrimento cõserues. Epist.208 b, Sarta tecta ædium sacrarum tueri. I.V. 102 a, b, 103 a, Opus illud quamuis sartum tectum integrumq; esset.

Sat. satis. de Se.87 a, Tantum quantum sat est. & de N. 73

a, Qui non sat habuit coniugem illexisse in stuprum. pro S.R.33 a, Te pugna Canensis accusatorem sat bonum fecit.

Satelles, tis. stipator, minister, administer. cõt.Rul.72 b, Ianitores ducentos in annos singulos stipatores corporis constituit, eosdem ministros & satellites potestatis. Attic.224 a, Vides tyrãni satellites in imperijs. pro Q. 14 b, Administri & satellites Sex.Næuij. In C.98 b, C. Manlius audaciæ satelles atq; administer suæ. et I.V.152 a, Minister ac satelles cupiditatum. et 176 b, de Pro.70 a, Diligentißimus satelles scelerum, minister cupiditatum. de Finibus, 72 b, Virtutes quas tu satellites & ministras uoluptatis esse uoluisti. & de In.42 a, Perniciosissimæ satellites. de D.102 a, Hic Iouis altisoni subitò pennata satelles.

Satietas, tis. fastidiũ. pro Mur.128 b, Hæc res multum affert hominib. satietatis ac fastidij. I.V.256 a, Non metu aliquo affecti, sed satietate exierunt. de In.56 b, Omnib. in reb. similitudo est satietatis mater. de Or.124 b, Nec auditor defatigetur similitudinis satietate. & 151 b, Ab aliquo fastidio quodam & satietate abalienari. & Orat.214 a, Varietas occurrit satietati. ad Attic.246 a, Hæc rhopographia ripulæ uidetur habitura celerẽ satietatem. & Ora.209 a, Satietate affici. & ad Heren.31 a, Citò satietate affici. Epi.24 a, Mirum me desiderium tenet urbis, satietas autem prouinciæ. pro Mar.153 a, Cũ naturam ipsam expleueris satietate uiuendi. de Sen.92 b, Omnium rerum satietas, uitæ facit satietatem. Attic. 25 b, Satietas nostri.)(. Desiderium. de Nat.48 a, Quænam unquam ob mortem Myrtelli pœnis luendis dabitur satietas supplicij? Officior. 45 a, In quo tamen ipso unà cum satietatẽ memoria quoq; moriatur uoluptatis. Epi.24 a, Atq; in primis me tenet satietas actæ prouinciæ. et 123 a, Sed earum etiam non satietas, sed quidã modus. de In.47 b, Cibi satietas, & fastidiũ sub amara aliqua re reuelatur. de Diuin.85 b, Nec tuendi satietas capere poterat. Episto.19 a, Nec quisquam est, quin satietate iam defessus sit.

Satio, as. saturo, expleo, pasco, famẽ expleo, satietate afficio, satietatem affero, satietatẽ facio, satietate expleo, nec tuendi satietas capere poterat, satietate defessus. de Fi.70 a, Veniebat enim ad cœnam, ut animo quieto satiaret desideria naturæ. et 91 a, Nec satiari poterat legẽdo. Quin.Fr.304 a, Inimicorum crudelitas nondum est nostra calamitate satiata. Para.116 b, Nunquam expletur, nec satiatur cupiditatis sitis. Partit. 238 b, Explere cupiditates, satiare odium. de Fin.91 a, Erat ut scis in eo inexhausta cupiditas legẽdi, nec satiari poterat. Top. 252 a, Non patiar te hinc nõ satiatum discedere. pro D. 225 a, Qui ne absens quidem luctu meo mentes eorũ satiare potui. I.V.214 a, Ait se uelle illud etiam atq; etiam considerare, nequaquam esse satiatum. de Ora.161 a, Vt neq; hi satientur, qui audient, fastidio similitudinis. Or. 218 a, Numerus satiat. et de Aruf.153 a, Satiare libidines alicuius. de Se.87 a, Satiatus et expletus cupiditatibus. I.A.232 a, Atq; in eius corpore lacerando cum animum satiare non posset, oculos pauit suos. de L.169 a, Equidẽ satiari non queo, &c.

Satio, onis. satus, sementis. I.V.155 b, Iugera sationum suarum profiteri. de Vn.203 a, Post autem sationem eam.

Universidad de Deusto
Biblioteca

hic satio translatũ est uerbum ad res cœlestes. Et alibi, Aequabilis satio.

Satis. sat, sanè. de Or. 203 b, Peccant, qui non uident quod est satis. pro Qu. 7 a, Cum hominem nomino, satis mihi uideor dicere. et pro S.R. 24 a, Hanc laudare pro dignitate nemo satis cõmodè posset. Ant. 194 b, Nec satis est ne cui iniuriã facias, prouidere, si tamen. Off. 63 b, Homo insacetus & satis literatus. de Fi. 77 b, Sic à me satis testiũ est dictũ. pro R. P. 129 b, Satis multa, &c. Nimis multa, &c. de Cla. 176 b, Hi dicebant de Republica, quod esset illis uiris & consulari dignitati satis. Or. 118 a, Animo iſtuc satis est, auribus non satis. de Cla. 174 a, Brutus cùm literis Latinis, tum etiam Græcis satis eruditus. Ep. 60 b, Si me defendi contra fratrem tuum satis habeas, nihil me etiamnum tecũ de eo conqueri. ad He. 24 a, Non satis habẽt præcipere de artificio, sed, &c. At. 164 a, Sed pusillum loci, ad hanc rem plus etiã satis. I.A. 160 a, Mihi ferè satis est quod uixi, uel ad ætatẽ, uel ad gloriam. Par. 117 a, Quæ uerbis subtilius quàm satis est, disputari uidẽtur: id est, quàm decet uel par est. pro Quint. R. 46 b, Satis superq; habeo quod mihi dederis. pro Pla. 279 a, Satis habeo à te. Epi. 183 a, Ego à te satis habeo. At. 241 a, Atq; hoc in te satis habebit. At. 255 a, et Tuſ. 172 a, Sed id satis superq;. Ep. 133 a, Sũ auidus plusquã satis est gloriæ. Off. 12 a, Mihi iam satis superq; dixisse uideor de Asiatico genere testium. de N. 26 a, Cõtra Epicurum satis superq; dictum. I.V. 206 b, Plusquã satis opus est doleo. Att. 27 a, Quare de hoc satis. Att. 85 a, Nec id satis efficitur in usurã mẽstruam. & ib. Ea uix in fœnus Pompeij quod satis fit, efficiũt. de Orat. 114 a, Satis esse deberet, si, &c. pro S.R. 43 b, Si non satis habes explere, &c. nisi etiam, etc. & ad He. 23 b, Satis erit signi, quod, etc. Top. 221 a, Libri satis multi. de Or. 149 b, Si hæc satius esse putatis. & ibid. Si his contenti estis. de Cl. 174 b, Nihil refert uidere, etc. nisi, &c. ne id quidem satis est, nisi, &c.

Satin. pro satis'ne. de N. 23 b, Satin est id ad illam abundantem bonis uitam beatissimam?

Satis accipio, pis. prædes accipio, ab aliquo caueo.) (. Satis do. pro Qu. 7 b, Si ueretur, ut res iudicio facto parata sit, iudicatum solui satis accipiat, quib. à uerbis satis accipiet, ijsdem ipse quod peto satisdet. I.V. 99 b, Aut pro præde litis uindiciarum, cum satis accepisset, sponsionem faceret.

Satisdatio, onis. uadimonium. Att. 68 a, Sunt aliquot satisdationes secundum mancipium, in his Memmianorum prædiorum.

Satisdato: id est, ex satisdationis formula. Att. 255 a, Hoc quod satisdato debeo, peto à te ut solutum relinquas. & satisdato promittere, apud iurisconsultos.

Satisdo, as. prædes dare, & ut iurisconsulti loquũtur, fide iubere, & uadimonia promittere.) (. Satis accipio. I. V. 105 b, Qui redemerit, satisdet damni infecti. et ibidẽ: Cùm sibi ipsum iubet satisdare Rabonium. et 121 a, Iudicatum solui satisdaturos esse dicebãt. Epi. 216 a, Si quid tibi satisdandum erit, amplius eo nomine nõ peti cures, ut satisdetur fide mea. itẽ, Is postulat, ut procurator indicatum solui satisdaret, negat Alphenus æquũ esse procuratorẽ satisdare, quod reus satisdare non deberet, si ipse adesset. & ib. A' prætore postulat, ut sibi Quintius

iudicatũ solui satisdet. & ibidem, Nõ recusabat Quintius quin ita satisdare iuberet. pro Qu. 7 b, Si uereatur, ut res iudicio facto parata sit, iudicatũ solui satis accipiat: quibus à me uerbis satis accipiet, ijsdem ipse quod peto satisdet. et 8 a, Imò abs te satis accipiam, ego autẽ tibi non satisdabo. pro Qu. R. 50 b, Quid ita satis nõ dedit amplius à se neminem petiturum. et ibi. Qui pro somcijs transigit, satisdat neminem eorum postea petiturũ. et At. 4 b, Ille satisdari abs te amplius non petit. At. 68 a, De satisdãdo te rogo, ut satisdes. Att. 261 a, Sed illi turpe arbitror, eo nomine quod satisdato debeat, procuratores eius non dissoluere.

Satisfacio, cis. impleo, placeo, morem gero, quod debeo soluo. pro Cor. 55 a, Amici salutis meæ si minus ad referendam gratiam satisfacere potui, ad prædicandam & habendam certè satis sum facturus. Of. 21 a, Cùm gravibus serijsq; rebus satisfecerimus. de Ora. 102 a, Mihi uerò, inquit Mutius, satis superq; abs te uidetur iſtorũ studijs esse factum. At. 78 a, Faciam tamè satis tibi, &c. & satisfaciam utriq;. & 69 b, De nostra continẽtia & diligentia faciemus satis. I.V. 264 a, Satis est factum promisso nostro ac recepto. pro Cl. 23 a, Satisfacere naturæ & legibus: id est, mori & exilio mulctari. Ep. 143 b, Satisfacere uitæ. & 144 a, Satisfacere amicitiæ. & 53 b, Me satis nostræ cõiunctioni amoriq; factũrum. I.V. 177 b, Oportuit illum nõ antè sibi satisfacere, quàm tu omniũ existimationi satisfeciſſes. Ora. 206 b, Histriones in dissimillimis personis satisfaciunt. Att. 36 b, Varro satis mihi facit. I.V. 262 a, Satis officio meo factum esse arbitror. & 62 a, Satisfacere causæ & officio suo. Top. 229 b, Cumulatè satisfacere alicui. Att. 141 b, Cumulatissimè satisfacere alicui. de Or. 99 a, Neq; illũ in hoc iure ciuili, satis illi arti facere posse, nisi dicẽdi copiam assumpsisset. At. 254 a, Is me in omni genere delectauit, in eoq; maximè, in quo minimè putabã, satisfaciebat. I.A. 293 a, Pãsa aut morte, aut uictoria se satisfacturũ reipublicæ spopondit. de Leg. 157 a, Potes autem tum satisfacere in historia, cum sit opus unum hoc oratorium maximè. Att. 25 a, & Or. 210 a, Satisfacere alicui quippiam petentiid est, morem gerere. I. A. 170 a, Nunquam te mihi pro tuis in me iniurijs satis esse facturum putabã. pro Flac. 156 a, Hermippus Fusijs satisfacit, et fidẽ suam liberat. de Fin. 52 a, Quamobrem tandem non satisfacit. Ep. 236 b, Satisfacere deo pie & castè. ad He. 27 a, Pueri tui modò me pulsauerunt, satisfacias oportet. I.V. 92 a, Satisfacere publicè.

Satisfactio, onis. purgatio. ad Atticum, 58 b, Et aliquid satisfactio uidetur habere leuitatis. & Epiſtol. 102 b, Hic tu me etiam insimulas, nec satisfactionem meam accipis.

Satisfit, bat. Satis habeo. pro Pl. 279 a, pro R.P. 130 a, Ut omnium suspicioni satisfiat. et Ep. 27 a, Nam ad bellum quidem qui conuenit? præsertim contra eum cui spero me satisfeciſſe, ab eo cui tamen satisfieri nullo modo potest. Epi. 218 b, Quãquam à te quidem cumulatè satisfit mihi, & omnib. meis. & 336 a, Vide quomodo satisfiat ei, cui scis me satisfieri uelle. I.A. 169 b, Cæsar ad me scripsit, ut mihi satisfieri paterer à te.

Satius est. præstat, melius est. ad Heren. 32 b, Est cum non est satius, si, &c. & ibidem: Non igitur satius est, &c. de Inu.

de Inu. 74 b, Videbatur uel mori satius fuisse, quàm esse cũ ijs. I.V. 126 b, Mori satius est, quàm turpiter uiuere. At. 98 b, Video cum altero uinci satius esse, quàm cum altero uincere.

Sator, oris. seminator. de Na. 43 a, Omnium rerum sator & seminator mundus est. Tusc. 176 b, Tuq; cœlestium sator.

Saticum, ci. opp. At. 318 b.

Satur, a, um. saturus, plenus. de Do. 96 b, Esurientib. pulis res geri poterit, saturis nihil geretur. Ora. 208 a, Satura ieiunè, grandia minutè dicere.

Saturatus, a, um. expletus. de D. 93 b, Mens saturata bonarum cogitationum epulis. pro Pl. 263 a, Homines saturati honoribus.

Saturnalia, orum. Saturno consecratus dies festus, qui XIIII. Cal. Ianuarij celebrabatur. Attic. 97 b, Hilara sanè Saturnalia. I.C. 112 b, Alijs cædem Saturnalib. fieri placebat. At. 221 b, Cæsar secundis Saturnalibus ad Philippum uesperi uenit.

Saturnius, a, um. de Som. 128 b, Illa stella quam in terris Saturniam nominant.

Saturnus, ni. Cœli filius. de N. 38 b, Saturnus appellatus est, quòd saturetur annis. eod. de Na. li. 2, Saturnum autem eum esse uoluerũt, qui cursum & conuersionẽ spaciorũ ac temporũ obtineret: qui deus Græcè idipsum nomen habet. κρόνος enim dicitur qui est idẽ κρόνος tẽporis spacium. & 38 a, Vetus opinio est, exectũ Cœlũ à filio Saturno. & 36 a, Saturni stella, φαίνων Græcè, triginta ferè annis cursum suũ conficit. ibidem, 49 b, Summa Saturni stella refrigerat, media Martis incendit. & 68 a, Aether & Dies parentes, Cœlum, Saturnus, Iupiter. de Vn. 201 a, Saturnus Phorcis et Ops fratres, Oceani & Salaciæ filij. Att. 210 b, Saturni ἀσπένδης templũ.

Saturo, as. satio, expleo. I.A. 171 b, Antonius saturauit se sanguine ciuium. de Nat. 72 a, Saturnus quia se saturat annus. & 38 b, Saturnus appellatus, quòd saturetur annis. de Na. 52 a, Nuper nati mammas appetunt, earumq; ubertate saturantur. in Vat. 30 a, Dum odium, quod in bonos habebatis, saturare cuperetis. pro D. 222 a, Explere animos inuidorum, placari odia imperitorum, saturare etiam perfidiam & scelus perditorum. I.V. 169 b, Ut aliquando expleti ac saturati discederent.

Saturs, a, um. de Vn. 202 b, Satis & quasi sparsis animis, &c. Tusc. 161 a, Terra obsecro te, aut sata, aut concreta uidetur, tanta uis memoriæ? & 174 b, Non temerè nec fortuitò sati creatiq; sumus.

Satus, tus. satio. Offic. 24 a, Hoc Herculi Iouis satu edito potuit fortasse contingere. Tusc. 177 b, Philosophia præparat animos ad satus accipiendos. de Fi. 140 b, A' primo satu. de D. 122 b, Herbam asperam credo non humano satu, sed auium cõgestu. de Se. 88 a, Vitium satus, ortus, incrementa. de Diu. 99 b, Quædam etiam oriebantur ex hominum pecudum'ue conceptu & satu. de Vn. 201 b, Oceanum Saliciamq; Cœli satu Terræq; cõceptu generatos editosq; memorant. & 202 a, Vos qui deorum satu orti estis.

Satyrus, ri. bestia de genere simiarũ. in V. 231 a, Satyrus, qui apud Tarentinos in æde Vestæ est. de N. 68 a, Nymphæ, Panisci, & Satyri.

Satyriscus, sci. Satyrus. de D. 88 b.

Sauciatio, nis. uulneratio. pro Cec. 103 a.

Saucio, as. consaucio, uulnero. I.V. 89 b, Ipse Rubrius in turba sauciatur, serui nonnulli uulnerantur. in V. 31 b, Omnia tela sic in te conijcientur, ut nemo per tuum latus (quod soles dicere) saucietur. Attic. 236 b, Ille quem Brutus noster sauciauit.

Saucius, a, um. uulneratus. Tuscul. 138 a, Videmus ex acie efferri sæpe saucios. I.C. 109 b, Gladiator ille confectus & saucius. pro Cæl. 41 a, Medea amore sæuo saucia. At. 278 b, Perterritos, inermes, saucios, non suni nostri duces persecuti.

Saxa rubra, locus inter urbem & Veios. I.A. 175 a.

Saxea moles. de N. 44. Accij.

Saxetum, ti. locus plenus saxis. cont. Rul. 97 b, Quod est tam asperum saxetum, in quo agricolarum cultus non elaboret?

Saxulum, li. de Orat. 101 a, Ithaca in asperrimis saxulis affixa.

Saxum, xi. silex, lapis. de Fat. 141 a, Ex spelunca saxum in crura eius incidit. pro Ce. 296 b, Glebis aut saxis aliquẽ de fundo præcipitem agere. & ibid. Qui saxa iácerent. pro Dom. 215 b, Saxis facta lapidatio est. I.P. 88 b, Vt tu uspiam saxis fixus asperis, etc. Ac. 25 b, E' saxo sculptus, aut ebore dolatus. At. 230 b, De saxo in crucem.

Saxifragæ, undæ. de Or. 158, Poetæ.

Scabellum, li. scamnum. pro Cæl. 51 b, Deinde scabella concrepant, aulæum tollitur.

Scaber, a, um. asperum.) (. Leue. Tuscul. 196 a, Pectus illuuie scabrum.

Scabies, ei. de L. 165 b, Nos uoluptatis blãdicijs corrupti, quæ natura bona sunt, quia dulcedine hac & scabie carent, non cernimus satis.

Scalæ, arum. I.A. 164 b, Negociumq; transegisses, nisi se sub scalas tabernæ librariæ coniecisset. & pro Mi. 109 b, Quum se ille fugiẽs in scalarum tenebris abdidisset. l. Gradus.

Scalmus, mi, lignum id est in naui, quo nitũtur remi, dũaguntur. de Or. 99 a, Qui duorum scalmorum nauiculam in portum euerterit. Attic. 256 a, Hæc ego conscendens è Pompeiano tribus actuariolis decem scalmorũ, aliter, scami, uel scalmis. de Cl. 182 a, Qui in littore ambulans scalmum reperisset.

Scalpere. incidere, quod uulgò dicũt sculpere. de N. 56 a, b, Itaq; ad pingendum, ad fingendum, ad scalpẽdum, ad neruorum eliciendos sonos ac tibiarum, apta manus est admotione digitorum.

Scalpellum, li. chirurgi ferrum, quo quid scindit & aperit. pro Sest. 26 a, Cum sanæ parti scalpellum adhibetur. de D. 128 a, Quorum linguæ sic inhærent, ut loqui non possint, scalpello resectæ liberantur.

Scammonia, niæ. herba. de D. 83 b, Quid scammoniæ radix ad purgandum possit. & 118 a, Scammoniam, aristolochiamq; radicem.

Scamnum, ni. sedes, scabellum. de Di. 102 b, Auspicio regni stabilita scamna solum. Ennij.

Scando, dis. conscendo. de Se. 80 b, Cum alij malos scandant, alij per foros currant, alij, &c.

Scantia sylua. contra Rul. 61 b, bis.

Scapha, phæ. linter seu nauicula, quæ longis nauib. subseruit. ad Heren. 4 a, Omnes in scapham conscenderunt,

Universidad de Deusto
Biblioteca

runt, & moderari nauim ex scapha. Att.102 a, σκάφος τῶν ἀτρειδῶν. de In.81 b, Vsqueadeò ut dominus nauis in scapham confugerit. & ibidem: Gubernator nauis in nauem aufugit.

Scaphium, phij. scyphus, seu poculum in formam scaphæ nauiculæ factum. I. V. 208 a, Scaphia cum emblematis Lilybæi empta.

Scateo, es. scaturio. Tus.163 a, Fontes scatere. Poetæ.

Scaturio, ris. emanare, effluere, erumpere. Epi.113 b, Totus, ut nunc est, hoc scaturit.

Sceleratè. nefariè, per scelus. Anteq.195 a, et pro Syl.179 b, Sed quid ego plura de illorū aut in me maledictis, aut in uos sceleratè loquar factis? I. C. 102 b, Bellum sceleratè susceptum.

Sceleratus, a, um. cōsceleratus, scelestus, impurus, nefastus, nefarius, improbus, capitalis, impius, scelere astrictus, scelere cōtaminatus, parricidijs contaminatus, & omni scelere coopertus. Att.151 a, Ego hunc impurū & sceleratum puto. I. C.198 b, Quæ mente scelerata & nefaria cupierunt. pro Mur.139 a, Sceleratus & nefarius fueris, si, &c. de Fi.103 b, Illa uox inhumana & scelerata. pro Cl.58 a, b, Cōscelerata mulier. de Ar.250 a, Brogigarus impurus homo, et sceleratus. I. A.238 a, Ad facinus prædamq; natus.

Scelestè. At.lib.6, Scelestè suspicaris.

Scelestus, a, um. sceleratus. in Sal. 273, Scelestus ciuis. pro S.R. 24 b, Scelestum ac nefarium facinus. & 28 b, Res scelesta, atrox, nefaria.

Scelus, ris. flagitium, facinus, fraus, atrocitas sceleris. de Ora.103 b, Qui animorum motus in iudicum mentibus concitent, scelus eos nefarium facere. pro D.229, Facere scelera. pro S.R.22 b, Multa scelera & flagitia fieri. pro Sest.16 a, Edere scelus in aliquē. de Ar.357 b, Infinita sunt scelera, quæ ab illo in patriā sunt edita. pro Sest. 24 b, Astringi scelere. I. An.230 b, Suscipere scelus. pro Mil. 107 b, Facere aliquid sceleris. pro Cl.58 b, Hostiæ cæsæ ad scelus perficiēdum. Ep.10 a, Quæ prætermitti sine nefario scelere non possunt. pro Cl. 57 a, Infestum scelus & immane. ad He.26 a, Scelus nefarium & truculentum. de Am.101 b, Scelus detestabile. I.P.89 a, Conscientia scelerum & fraudum suarum.

Scena, næ, cauea, fabula. pro Mu.133 b, Ludorum elegantia, & scenæ magnificentia. de Ar.249 b, Omne seruitium permissu magistratus liberatum, in alterā scenam immissum. & ibid. Illi cum ludos facerent, seruos de cauea exire iubebāt, tu in alteram seruos immisisti. de Or. 130 a, & 163 b, Miror eorum impudentiam, qui agunt in scena gestum inspectante Roscio. de N.73 b, Scena referta est his scelerib. de Or.139 b, Maxima quasi oratori scena uideatur concio. de Am.114 a, In scena, in concione, in qua rebus fictis & adumbratis loci plurimum est. At.278 a, Nunc populo & scenæ (ut dicitur) seruiēdum est. de Cl.162 a, Rosciū esse in scena. pro Pl.265 a, Omitto illa, quæ si minus in scena sunt, at certè quum sint prolata, laudātur. de Se.90 b, Idq; tum in uita, tum in scena intelligi potest ex ijs fratrib. q in Adelphis sūt.

Scenicus, a, um. de Or.163 b, Gestus scenicus uerba exprimens. Off.23 a, Nec scenici plusquam nos uideantur habere prudentiæ. pro Pla. 265 b, Scenicæ personæ, ut mimi, histriones.

Sceptrum, ptri. uirga regis. pro Sest.16 a, de Diuin.84 b, Rex sedens cum purpura, & sceptro, & insignib. illis regijs.

Scheda, dæ. tabella, pagella. Attic.20 b, Enitere ut ne qua scheda depereat.

Schedula, læ. Epi.253 a, Hæc tertia iam epistola antè te oppreßit, quàm tu schedulam aut literam. Vetusti codices hic scidulam habent, & ad Atticū scidā, et rectè. nā Charisius autor et doctus, et bonus, et antiquus, scidulā à scindendo, siue schidulā ἀπὸ τοῦ σχίζειν dici asserit.

Schema, tis. de Cl. 190 a, Verborum & sententiarū illa lumina, quæ uocant Græci σχήματα, quib. tanquā insignib. in ornatu distinguitur omnis oratio. de Cla. 170 b, Sententiarū orationisq; formæ. quæ appellātur σχήματα. & 177 a, Sententiarum ornamēta & confirmationes. ib. σχήματα enim quæ uocāt Græci, ea maximè ornāt oratorem, eaq; non tam in uerbis pingendis habent pondus, quàm in illuminādis sententijs. Topic.223 b, Ornamenta uerborum sententiarumq;, quæ appellātur σχήματα. Or. 204 b, Lumina quæ Græci quasi aliquos gestos orationis, σχήματα appellant. l. Ornatus.

Scœnobatica. l. Embenetica.

Schola, læ. gymnasium. Off.52 a, Sed hoc de genere commodius à quibusdā optimis uiris ad medium Iani sedentibus, quàm ab ullis philosophis ulla in schola disputatur. Or.205 b, E' philosophorum scholis tales ferè euadunt. de Di.124 b, Multa istiusmodi dicuntur in scholis. de Orat. 89 b, Clamabunt credo omnia gymnasia, atq; omnes philosophorum scholæ, sua hæc esse omnia propria. de Fi.64 a, Primùm deprecor, ne me tanquā philosophum putetis scholam uobis aliquam explicaturū: id est, uniuersam alicuius sectæ & doctrinæ scholam. in Pis. 92 a, Homo ad persuadēdum concinnus, perfectus, politus è schola. de Nat. 8 b, Ex eadem Platonis schola Ponticus Heraclites. de Or.93 b, Qui cum in schola assedissent, iuberent, &c. et ibid. Qui non Græci alicuius loquacitatem sine usu, neq; ex scholis cantilenā requirunt. de Fin. 145 b, Domi in schola definis. & 78 b, In Epicuri schola. Epist.141 a, Habes scholam Stoicam. In Pis.92 b, Vertes te ad alteram scholam. Tus. quæst.149 b, Itaq; dierum quinque scholas, ut Græci appellant, in totidem libros contuli. & ibidem: Vt iam etiam scholas Græcorum more habere auderemus: id est, disputationes. Academ. 20 b, At ille nescio quis qui in illis scholis nominari solet, mille & octoginta stadia quòd abesset, uidebat.

Scholion. responsio. uel purgatio, uel defensio, uel interpretatio breuior. At.256 a, Velim σχόλιον aliquod elimes ad me. & ibi. ἀπολογισμὸν συντάξομαι. & ibidē, Quid iam opus est σχολίῳ. At.lib.13, σχόλια enim tibi uideo placere.

Sciens, tis. prudens, gnarus, peritus, intelligens. de Orat. 103 a, M. Scaurus uir regendæ reipub. peritißimus. de In.54 a, Nauis quæ sciētißimo gubernatore utitur. pro Pom.9 a, Quis eo scientior unquam fuit? ad Her.164 a, Tu scientior eris præceptorum artificio, nos alacriores ad reliquū persequendū. pro S.R.27 a, Is apertè calumniari sciens uidetur. & pro Quin. 9 a, Qui nihil alteri sciens incommodat. pro Syl. 185 b, Nullum à me sciente facinus occultatur. pro Cl.44 a, Habebit igitur te sciente &

te & uidente curia malum senatorem. Ep.125 a, Sciens, prudens feci. pro Pl.267 b, Plācius offendit sciēs neminem. At.163 b, Ne te sciēs prudensq; eò demittas, unde, &c. pro Corn.57 a, Vtrum insciente uultis contra fœdera fecisse, an scientem?

Scienter. scitè, intelligenter, sciens.)(Inscienter. de Ora. 96 a, Iis quæ habeas, modicè et scienter uti. & 109 a, Scienter ac peritè dicere. Or.214 a, Scienter uersari in aliqua re. de Diu. 99 b, Scienter interpretari aliquid. Of.36 b, Iis quibuscum congregamur, uti moderatè & scienter.

Scientia, tiæ. cognitio, intelligētia, doctrina, disciplina, prudentia, studium, rerum cognitio, uirtus. pro Pom.13 a, Ac.36 b.)(Inscientia. de Na.1 a, Vt magno argumento esse debeat causam: id est, principiū philosophiæ esse scientiam. Off.4 b, Omnes ducimur & trahimur ad cognitionis & scientiæ cupiditatē. & 5 a, Omnis cogitatio, &c. aut in studijs sciētiæ cognitionisq; uersabitur. de Or. 153 a, Aut cognitio rei sciētiaq; perquiritur. Off. 13 a, Scientia, quæ est remota à iusticia, calliditas potius quàm sapiētia est appellāda, ut inquit Plato. de Fin. 136 a, b, Innatus est in omnibus cognitionis amor & sciētiæ. de Di. 99 a, Nec quisquā rex Persarum potest esse, qui non antè magorum disciplinam, scientiāq; perceperit. I. A.222 a, Seruij Sulpicij in legib. interpretandis scientia. Or.207 a, Dialecticorum sciētia. de Or. 86 b, Omnium magnarum rerum atq; artium sciētiam consequi. & 89 a, Rerum maiorum scientia. de Fin.130 a, Omnes artes in reliqua scientia uersantur. Aca.39 b, Artē sine sciētia esse nō posse. ad Her.37 a, Certa sciētia maleficij, nō suspicio. de Or.92 b, Cū hæc omnia audiētur ab ijs quibus nō esset sciētia tradenda, sed exigui temporis, aut falsa, aut certè obscura opinio. et 94 a, Res ab opinionis arbitrio seiunctæ, sciētiaq; cōprehensæ. Epist.94 a, Comprehendere aliquid scientia. de Or.111 a, Oratoris omnis actio opinionibus, nō scientia continetur. & ibi. Ars earum rerum est, quæ sciuntur. &, Res quæ mēdacio nixa sit, quæ ad scientiam nō sæpe perueniat. & ibi. Pertractandorū animorum scientiam si quis uolet magnam quandam artem dicere, non repugnabo. & 112 a, Ars quæ faciendorū uerborū sciētiā profiteatur. de Ora. 148 b, Scientiæ suauitas, qua nihil est hominibus iucūdius. de Fi.129 b, Herillus sensit nihil esse bonum præter sciētiam. Or.212 a, Scientiā loquendi mihi reseruaui, usum populo cōceßi. pro Syl. 174 b, Cuius scientiam de omnibus constat fuisse, eius ignoratio de aliquo purgatio debet uideri. Of.29 a, Modestia est sciētia opportunitatis idoneorum ad agendū temporum. de N. 24 a, Sanctitas est scientia colendorū deorū. de D.80 a, Chaldæi diuturna obseruatione siderum scientiam putantur effecisse, ut prædici possent futura. & 98 a, Si dij futura significant, aliquas uias dant nobis ad significationis scientiā. de N.19 b, Miror in homine esse Romano tantam scientiam. Ep. 97 b, Habere scientiam magnarū artiū. et 50 b, Qui in alienis morbis profitētur se tenere medicinæ scientiam, ipsi se curare nō possunt. I. A.162 a, Quo me teste cōuinces? an chirographo? in quo habes sciētiam quæstuosam. Off.31 a, Prudentia est rerum expetendarum fugiendarūq; sciētia. et ib. Prudentia est rerum diuinarum atq; humana-

rū scientia. de Or.90 a, Promere aliquid ex aliqua obscuriore scientia. & ib. Regionum terrestrium aut maritimarum scientia. de Fi.109 b, Viuere scientiam adhibentem earum rerū, quæ natura eueniunt. de Di.113 a, Certè igitur ignoratio futurorum malorum utilior est quàm scientia. & 123 a, In prouidēdis rebus esse augurandi scientiā. de Di.134 a, Musæ legendi, scribēdi, cæterarumq; artium scientiam somniantibus non dabunt? de Di.135 b, Si ea dij nobis obijciunt, quorum neq; sciētiam, neq; explanationē habeamus. pro Pom.9 a, Sciētia rei militaris. & 87 a, Sciētia auguratus. de L.159 b, Iuris ciuilis scientia.)(Ignoratio iuris. Epist. 48 a, Tua scientia excellens ac singularis. l. Literæ.

Scilicet. uidelicet, nā, enim, nimirū, nempe, quippe, certè, profectò. Or.207 b, Cognoscet etiam rerum gestarū ordinē, maximè scilicet nostræ ciuitatis. ad Attic. 99 a, Quis? tu ipse scilicet. de Ora. 129 a, Bona dicta nō possunt teneri, hæc scilicet bona dicta, q̄ falsa sunt. & 150 b, Similiter nūc de oratore loquor, summo scilicet. pro Cæl.48 a, Cū scires quantū ad facinus aurū hoc quæreretur, ad necē scilicet legati. de Diu.130 a, Negant enim id esse maiestatis deorum, scilicet causas omniū introspicere, ut uideant quid cuiq; cōducat. de Fi.138 a, Sunt clariora iudicia naturæ, maximè scilicet in homine. Ep. 167 b, Qua mente esset Antonius demōstrauit, peßima scilicet & infidelißima. Epi. 160 a, Tu cogitas ut domi tuæ sis, scilicet ne cum periculo stultus sis. de Fin.114 b, Me species quædam commouit, inanis scilicet, cōmouit tamē. Ep. 258 a, Suspēso animo expecto te primū scilicet, deinde Marionem. de Ora.224 b, Sed annulum quē haberet, se sua manu confecisse, scilicet nimis hic quidē progressus est, sed, &c. Top.224 b, Ab adiunctis posui exemplum, multa scilicet adiungi, quæ, &c. pro Q.10 a, Quid ad hæc Næuius? ridet scilicet nostram amētiā. At.285 a, Arma quærenda putauimus, scilicet ut nouum dominū pateremur, an ut liberaremus remp. de Fi. 120 a, Istis alio tempore respondebo, tunc scilicet cū tibi. et Tus.180 b, At uerò nos, docti scilicet à Græcia, legimus, &c. Ep.5 b, Me in summo dolore, quem ex tuis reb. capio, maximè scilicet consolatur spes, quod, &c. At.186 a, Lecta epistola tua de Atticæ febricula, scilicet ualde dolui. Tus.250 b, Democritus luminib. amißis alba scilicet et atra discernere poterat, at bona et mala nō poterat. At.58 a, De Lentulo scilicet sic fero ut debeo. ibi. b, Quo dolore esse debeo? quo sum scilicet. de Or.114 a, Hæc scilicet fundamēta nota sunt omnib. Att.174 b, Quid tu in eo potes? nihil scilicet. At.204 b, A' te literas expectabam nondum scilicet, nā, etc. At.213 b, Hortos quoniam hodie eras inspecturus, quid uisum tibi sit, cras scilicet. & 282 a, Est scilicet utriusq; rei modus, sicut reliquarū. Qu.F.301 b, Te rogo ne quid perscribas contra Fauium, & Flauij causa, et scilicet Pompeij facies omnia. & 312 a, Et quanquam teipsum scilicet maximè, tamen etiam literas tuas antè expecto. de Se.82 a, Senes semper agunt aliquid & moliuntur, tale scilicet, quale cuiusq; studium in superiori uita fuit. Epi. 113 b, Quid alios putas? clamoribus scilicet maximis iudices corripuerūt. Of.33 b, Illæ scilicet literæ forēses et senatoriæ. Ep.214 b, Peto à te tāto scilicet studio, quāto intelligis debere me petere. Ep.251 b, Vnus scilicet ille fructus,

Universidad de Deusto
Biblioteca

ctus, qui in te uidendo est, percipiliteris non potest. pro Mu. 134 d, Tu interea Romæ scilicet amicis præsto fuisti. Qu. F. 305 b, Si hoc perficies, scilicet mirabile quiddam assequêris. Ep. 122 b, & 139 d, Stomacho est scilicet Pompeius ita languenti, ut, &c. Epi. 106 d, Scilicet ista quidem summa, ne ego, &c. I. P. 83 d, Ego istius pecudis consilio scilicet aut præsidio niti uolebam? de Diu. 117 b, Scilicet si ista Iupiter significaret, tam multa frustra fulmina emitteret. pro Syl. 179 b, Scilicet, is sum, qui, &c. pro Quin. 15 d, Corrigeres hæc tu scilicet postea. I. A. 218 d, Scilicet hæc Pansa non uidit. Ep. 160 b, Scilicet id agitur, etc. At. 216 d, Id populus curat scilicet. puerb.

Scindo, dis. conscindo, discindo, findo, diffindo. Att. 45 d, Ne scindam ipse dolorem meum. Tusc. 204. d, Scindere comam. Ep. 76 b, Hanc epistolam cur non scindi uelim, nulla causa est. Attic. 216 d, Ego ita egi ut non scinderem penulam.

Scintilla, læ. igniculus, Antequam. 194. b, Illa conspiratio conflata ita est restincta, ut nulla scintilla compareat incendij. Epist. 153 d, Vt ne qua scintilla teterrimi belli relinquatur.

Scintillula, læ. de Fi. 135 d, In pueris uirtutum quasi scintillulas uidemus.

Scio, scis. habeo, teneo, cognosco, cognitum habeo, non ignoro, non sum nescius, scientiam meam non fugit, me nõ præterit, scientia comprehendo, scientiã habeo, perspectum mihi est, me non fugit, mihi conscius sum, mihi certum est de aliqua re. I. V. 174. d, Id adeò sciri facillimè potest ex literis publicis. At. 76 b, Euersam in perpetuũ prouinciam nos inuenisse scito. pro S. R. 34 b, Nondum lucebat, cum hoc Ameriæ scitum est. At. 190 b, Sed scire certum uelim. de Or. 111 d, Ars est enim earum rerũ quæ sciuntur, oratoris autem omnis actio opinionibus, non scientia continetur. de Or. 104 d, Nihil certum sciri, nihil planè cognosci ac percipi posse. de Cl. 167 d, Nõ tam præclarè est scire Latinè, quàm turpe nescire. & de Fi. 76 b, Omnes qui Latinè sciunt. & 67 d, Cùm Græcè ut uideor luculenter sciam. At. 37 b, Primùm illud te scire uolo, Sampsiceranum, &c. Ep. 188 d, Scire te uolo, &c. & 14 b, Volo te scire mi Pæte, &c. de Or. 115 d, & 128 d, Magnum est quoddam opus, haud sciam an de humanis operibus longè maximum, dicere, &c. & de Fin. 115 b, Quem haud scio an rectè dixerim, &c. At. 252 d, Sed non uenerat quod sciam. & pro S. R. 21 d, (Quod sciã.) pro Syl. 174. b, Nã de cæteris certè sciebat. et 179 b, De quo aliquid scire & existimare potuisset. pro Syl. 174 b, Cũ is qui de omnibus scierit, de Sylla se scire negauit. de Or. 90 d, b, Socrates dicere solebat, omnes in eo quod scirent satis esse eloquentes. & ibidẽ, Neq; si id optimè sciat, ignarusq; sit faciundæ orationis, diserte id ipsum posse, de quo sciat dicere. de Or. 90 d, De legib. instituẽdis, etc. Lycurgum scisse melius quàm Demosthenẽ. pro Mur. 129 d, Ille tenet et scit, ut hostium copiæ arceãtur. de Orat. 89 d, De quo ipso, si quid scis, uelim scire. I. A. 162 d, In quo scientiam habes quæstuosam. Ep. 176 b, Et si mihi conscius sum.

Sciscitor, aris. scitor, quæro, percuntor. de Nat. 5 b, Epicuri ex Velleio scisciteb ãtur sententiã. et 6 d, Abutraq; autem scisciteor, cur, &c. & de Or. 93 d, Cuius scisciteantur sententiam. At. 151 b, De Domitio (ut facis) scisciteare

ubi sit. & de D. 96 d, Scisciteari de aliqua re.

Scisco, scisis. sancio, edico, scitum facio. pro Plan. 266 b, Plancus primus legem sciuit de publicanis. & pro Cor. 60 d, Vt si Gaditani sciuerint nominatim de aliquo ciue Romano, ut is sit ciuis Gaditanus. Off. 61 d, Durius etiã Athenienses sciuerunt, ut Aeginetis, qui classe ualebant, pollices præciderentur. pro Flac. 149 d, Quæ scisceret plebs, aut quæ populus iuberet, &c. iuberi uetariq; uoluerunt. pro D. 219 d, & iterum b, Hanc cognationẽ se Sedulius negat sciuisse, de L. 164 d, Nõ omnia iusta sunt quæ sita sunt in populorum institutis atq; legib. & 171 b, Multa pernicioſe scisciuntur in populis. de Pro. 76 b, scisere legem. I. A. 157 b, Populus quæ iure sciuit, &c. de Le. 186 d, Creatio magistratuum, iudicia, populi iussa, uetita, cum sciscentur suffragia, optimatib. nota, plebi libera sunto.

Scissus, a, um. de Or. 163 d, Vocis genus fractum, scissum.

Scitè. scienter, non inscitè.) (. Inscitè. de Fi. 126 d, I. P. 92 b, Rationes ad ærarium retuli, ita perscriptas scitè et literatè, ut scriba, &c. Att. 235 b, Scitè dicere aliquid. Attic. 250 b, Satis scitè hoc quidẽ. I. V. 126 d, Statua scitè facta & uenustè. Epist. 175 d, Et ille cui mandaui, satis scitè et commodè tempus ad te cœpit adeundi. de Le. 163 b, Hæ rationes, quæ satis scitè nobis instructæ & compositæ uidentur.

Scitor, aris. sciscitor, quæro. Orat. 201 d, Sentiebam non te id scitari, qualem, &c. sed quærere, &c.

Scitum, ti. iussum. de Ora. 24. 4. b, De hoc Ctesiphon sciscitum fecit, ut corona aurea donaretur. pro Cor. 63 b, Cũ tum fecit, ut corona aurea donaretur. pro Cor. 63 b, Cũ tum sc

Universidad de Deusto
Biblioteca

Cl.167 b, Scriptor subtilis atq; elegans. de Fi.49 d, Licinius Attilium ferreum scriptorem appellabat. pro Do. 122 b, At qui tulit legum scriptor peritus, uelitis? iubeatis, ut, &c. et ibi. Hoc tu scriptore, hoc consiliario, etc. & 239 d, Si tuus ille scriptor uacuo animo tibi ista non scita, sed portēta conscriberet. Ep.19 d, Domesticarum rerum tuarū habes & scriptores et nuncios. At. 190 b, Profectò illam consecrabo omni genere monumentorum, ab omnium ingenijs scriptorum & Græcorum, et Latinorum.

Scriptum, pti. scriptura, monumentum, literarum monumentum, monumenta annalium, monumentorum memoria. Ep.67 d, Ardeo cupiditate incredibili, nomen ut nostrum scriptis illustretur & celebretur tuis. Off.33 d, Deinde istis scriptis actiones nostras mādaremus. de D. 84 d, Artis alicuius scripta ac monumēta uolutare. Tus. 225 b, Maximè uerò omnium flagrasse amore Rhegynū Ibycum apparet ex scriptis. Epist.16 d, Quod rogas ut mea tibi scripta mittam, quæ post discessum tuum scripserim, &c. de Ora.126 d, Id quod à Platone in scriptis relictum esse dicūt. Ep.48 b, Scriptorum subtilitas atq; elegantia. et 68 d, In legendo scripto. de Cl.193 d, et Or. 116 b, Quæ cōmentatus sis, ea sine scripto uerbis eisdē reddere. pro Pl.275 d, Oratio quæ propter eius magnitudinem dicta de scripto est. Epist.151 b, S.C. ita perscriptum, ut à me de scripto dicta sententia est. contra Rul. 75 b, De scripto legis recitare aliquid. At.56 b, et de Cl. 168 b, & I.A.225 d, De scripto dicere.)(. Memoriter recitare. de Cla.177 b, Crassius multa contra scriptum pro bono & æquo dixit.

Scriptura, ræ. scriptum, scriptio, literæ. Epist.85 d, Cùm mendum scripturæ litura tollatur. & 148 d, Plura illi mandata uerbo quàm scriptura dedi. de Or.97 d, Si subitam orationem commentatio uincit, hanc ipsam profectò assidua & diligens scriptura superabit. Ep.256 d, Cùm ea, quæ scriptura persecutus es, sine summo amore cogitare nō potueris. Ep.85 d, Genus hoc scripturæ non modò liberum, sed incitatum atq; latum esse debet. de In.8 d, Sequi sententiam legis.)(. Sequi scripturam. et ibi. Ex scriptura aliquid ad suam causam conuertere. Top.229 d, Scriptura contraria.

Scriptura. Item ratio est mancipum, id est, eorū qui portoria, aut pascua publica, aut decumas redimebāt: unde magistri scripturæ & portus dicuntur, qui publicanorum nomine portoria et uectigalia describebant et colligebant. Att.76 d, Tu autē sæpe dare literas tabellarijs publicanorum per magistros scripturæ, & portus & nostrarum diœcesium. In V.143 d, In scriptura Siciliæ pro magistro est quidam L. Carpinatius. At.176 b, P. Terētius meus necessarius, magnas operas in portu, et scriptura Asiæ pro magistro dedit. Scriptura tamen pro eo uectigali etiā accipitur solo, quod è publicis pascuis aut pecoribus percipitur. I.V.Act.3, & pro Pom. Nam cum hostium copiæ non longè absint, etiamsi irruptio nulla facta sit, tamen pecora relinquuntur, agricultura deseritur, mercatorum nauigatio conquiescit. Ita neq; ex portu, neq; ex decumis, neq; ex scriptura uectigal conseruari potest. hîc uides aliud esse portū, aliud decumas, aliud item scripturam.

Scrupulosus, a, um. ambitiosus, religiosus. Tusc.216 d, E'

quibus tanquam è scrupulosis cotib. enauigauit oratio.

Scrupulus, li. exiguus lapis est, qui in calceo latens interdum pedem lædit, inde ponitur pro re quæ nobis solicitudinem ac dubitationē affert. Est igitur scrupulus hic, suspicio, solicitudo, dubitatio. pro S.R.19 b, Hunc mihi ex animo scrupulum euelle, qui me dies noctesq; stimulat ac pungit. et pro Cl.33 b, Hic tum iniectus est hominibus scrupulus ac dubitatio. de Fin. 114 d, Scrupulum inquam abeunti. de Ar.245 b, Sin scrupulus tenuissimus residere aliquis uidebitur, non modò, etc. At.16 b, Ac do mesticarum quidē solicitudinum aculeos omnes et scrupulos occultabo, At.24 b, Numi potius reddātur quàm ullus sit scrupulus. & 66 b, Illud cognitum est, neq; argenti scrupulum esse ullum in insula: id est, ne minimum quidem. & 75 d, Exime de illo domestico scrupulum, quem non ignoras.

Scrupi, orum. lapides quidam erāt, quibus pro tesseris in quodam ludo utebantur. de Or.103 b, Pila bene & duodecim scrupis ludere.

Scrutor, aris. inquiro, excutio. Part.230 b, Imò uerò scrutabimur et quæremus. I.V.145 b, Scrutatus sum quæ potui, et quæsiui omnia. de Nat.67 b, Qui interiores scrutantur & reconditas literas. Qu.Fr.291 b, Scrutari omnes sordes, excutere unumquemq; comitum. et pro S.R. 34 b, Nō excutio te, nō scrutor, si quid ferri habuisti. de Or.122 d, Scrutari locos ex quibus argumēta eruuntur. pro Dom.221 d, Venio ad augures, quorum libros si qui sunt reconditi, non scrutor. In Vat.31 d, Cùm omniū domos furacissimè scrutarere. & de Diuin.114 d, Scrutari plagas cœli. Ep.163 d, Qui locis omnibus dispositi scrutantur tabellarios. pro Sex.R.32 d, Desinamus ea scrutari, quæ sunt inania, quæramus ubi maleficium est. In P. 93, L. Crassius spiculis propè scrutatus est alpes, ut, &c.

Sculptus, ta. incisus. Aca.25 b, E saxo sculptus aut ebore dolatus. aliter, scalptus.

Scurra, ræ. Sannio. I.V.180 b, Quia scurris semper potius gladiator, quàm scurra appellatus sit. pro Qu.2 b, Facetus scurra. & 10 d, Scurrā multo facilius diuitem quàm patremfamiliàs fieri posse. de Nat.20 d, Epicurus Socratem scurram Atticum fuisse dicebat. de Orat.131 b, Rarè tas dictorum distinguet oratorem à scurra. ad He. 27 d, Scurra exhausto pudore, quæ se putaret nihil habere, quod de existimatione perderet.

Scurrilis, lis. obscœnus, qualis scurrarū esse solet. de Or. 131 d, Vitandum est oratori utrunq;, ne aut scurrilis iocus sit, aut mimicus.

Scutatus, a, um. I.A.180 d, Scutati milites: id est, qui scuta gerunt: ut hastati, qui hastis utuntur.

Scutella, læ. Tusc.200 b, Demus scutellam dulciculæ potionis.

Scutulum, li. de Nat.17 b, Sospita cum hasta & scutulo.

Scutum, ti. clypeus. Tusc.186 b, Ignauus miles abiecto scuto fugit quantum potest. de Or.139 d, Abiecto uel reiecto scuto fugere. et Ep.162 b, Reijcere scutum. pro Cec. 296 b, Qui scutis telisq; parati ornatiq; sunt. Att.56 d, Homines cum scutis & gladijs eductis. de Or.133 b, Marianum scutum Cymbricum. I.A.197 b, Ne familiares si scuta ipsi ferrent, laborarent. de D.110 b, Quasi uerò quicquam interfit mures scuta, an cribra corroserint.

Scylla, læ. alterum Siculi freti nauigantibus periculum. Est autem

Est autem saxum siue scopulus, qui fluctuum appulsu et pugna latrare uidentur. Hinc fabulæ de Scylla in canes marinos conuersa, quæ appulsos laceret nautas. de Charybdi, uide suo loco. I.V.165 d, Non Charybdim tam infestam, neq; Scyllam nautis fuisse arbitror. et ibi. Quòd multo se pluribus & maioribus canibus succinxerint. de Ar.258 d, Quis unquam poeta fingendo exprimere potuit tam eminentibus canibus Scyllam, tamq; ieiunis, quàm quib. istū uidetis Gelijs, Clodijs nostra ipsa man-

Scyllæum fretum. pro Sest. (dentem?

Scyphus, phi. poculum. In V.106 b, Iubet me scyphos sigillatos ad prætorem afferre. & 212 b. Ep.105 d, Illuseras heri inter scyphos.

Scyros insula. At.74.

Scytale, les. Attic.164 d, Habes σκυτάλην λακωνικὴν. pro. de Scytale: id est, epistola Laconica. uide Gel.li.17.

Scythes, thæ. Tusculan.246 d, Anacharsis Scythes. & I. V.166.

Scythia, thiæ. regio barbara. I. Pis. 83 d, Quis hoc fecit ulla in Scythia tyrannus. & de Nat.43.

Scythicus, a, um. Tusc.246 d, Scythicum tegmen.

Se, pro sine, uetustum. I.m.

Sebusiani. pro Qu.14 b, Roma trans alpeis in Sebusianos biduo ueniunt.

Secedo, dis. recedo, semigro. I.C.103 b, Quare secedant improbi, secernant se à bonis.

Secerno, is. separo, distinguo, disiungo. I.C.103 b, Quare secedant improbi, secernant se à bonis. & ibi. Muro deniq; secernantur à bonis. & 121 d, Hos ego excipio, et secerno libenter. Ep.68 d, Vt à continentibus scriptis secernas hanc quasi fabulam rerum nostrarum. pro Syll. 167 b, Abs te quæro, cur me à cæteris principib. ciuitatis in hoc officio atque in defensionis iure secernas. de Nat.50 d, Belluæ sensu secernūt pestifera à salutaribus. & 53 b, Ab eo cibo cum est secreta bilis, etc. de Or.140 d, Illud tertium genus à præceptis nostris secreueram. I. A.297 d, Nec enim secerni à fratre poterit. de Am. 113 b, Secerni blandus amicus à uero & internosci potest adhibita diligentia. Or.201, Secernere unum ab alio. & I.C.192 d, Secerne te à bonis. Off. 19 b, Hoc secerni ab illo non potest. Tusc.164 d, Secernere animum à corpore. Top.223 d, Secernenda distinguere.

Secessio, onis. abscessio, discessus. pro Mur.135 b, Etenim seductiones testium, secessiones subscriptorum animaduerti. pro Lig.140 d, Secessionem tu illam exanimauisti Cæsar, non bellum.

Secius minus. ad Here.4 b, Impedimento est, quo secius lex feratur.

Seclusus, us. secretus. I.V.240 d, Supplicium à libero spiritu & communi luce seclusum. de Ora.121 b, Illuc eum rapiam ubi non seclusa aliqua aquila teneatur, sed undeuniuersum flumen erumpat. Tusc.63 b, Iis deuium quoddam iter est, seclusum à concilio deorum.

Seclum, cli. seculum. de Cl.268 d, Vt Athenienſium secla numerantur. & 171 d, Multis seclis ante suam ætatem. de L.lib.1, Seclis innumerabilibus.

Seco, as. execo, resecо, scalpellum adhibeo. de N.65 d, b, Omne corpus secari ac diuidi potest. Tusc.242 b, Siuratur, torqueatur, secetur. I. A.217 d, In corpore si quid eiusmodi est, quod reliquo corpori noceat, uri & secari patimur. & Tusc.186 b, C. Marius rusticanus uir cum secaretur, uetuit se alligari, neq; quisquā ante Marium solutus dicitur esse sectus. & Off.27 b, Vt ad urendum & secandum medici ueniunt. de Vn.199 d, Atq; ita permixtum illud, ex quo hæc secuit, iam omne consumpserat. Qu. de Pet.209 d, Qui uiuo stanti collum gladio secuerit. In Ar. Quæ uolat & serpens geminis secat area pennis. de Or.119 d, Atq; isti quidem causas in plura genera secuerunt.

Secretio, onis. disiunctio. Tusc.263 d, Est enim interitus quasi discessus & secretio & diremptus earum partiū, quæ, &c.

Secretò, clàm, remotis arbitris. Ep.107 d, Secretò hoc audi, tecum habeto, ne Apellæ quidem liberto tuo dixeris. et 112 d, Neq; hæc incerta tamen uulgò iactantur, sed inter paucos quos tu nosti, planè secretò narrantur. I. V. 223 b, Ex his quæritur secretò quid esset actum. At.106 b, Ab hora octaua ad uesperū secretò collocuti sumus.

Secretus, a, um. separatus, seiunctus, seclusus. de Nat.37 d, Habent suam sphæram stellæ inerrantes ab ætherea coniunctione secretam & liberam. de Nat.53 b, Succus secretus à reliquo cibo. de Or.148 b, Illud etiamsi est uerissimum, tacitum tamen tanquam mysteriū teneat. At. 67 d, Epistolæ tuæ tantum habent mysteriorum, ut, etc. et pro Mur.128 b, Enunciare mysteria. I.V.161 d, Quim. eo est occisus, quòd habere clausa non potuerit sua consilia. de Ver. At.62 b, Hæc tu tecum habeto.

Secta, tæ. familia, schola, disciplina, certa quædam disciplinæ formula, pars uel partes, factio, hæresis, studium, ratio uitæ, ratio philosophandi. I. V.273 d, Horum nos hominum sectam atq; institutionē prosequimur. de Cl. 175 d, Brutus ex uetere Academia philosophorum sectā secutus est. At.274 b, Hostes omnes iudicati, qui M. Antonij sectam secuti sunt. Pro Rab.39 d, Quam tandē autoritatem, quam uocem, cuius sectā sequi uelles. pro Fl. 166 d, Quotus enim quisq; est, qui hanc in rep. sectam sequatur. pro Sest.23 d, Qui eorum sectam sequuntur. pro Cæl.46 d, Qui hanc sectam rationemq; uitæ secuti sumus. Ep.103 b, Qui Cæsaris sectam atq; imperium secutus. de N.37 d, Omnis natura artificiosa est, quòd habet quasi uitam quandam & sectam quam sequatur. de Or.88 b, Philosophorum sectæ, familiæ, disciplinæ. & Ep.253 d, Hæresis, secta, disciplina. Ep.202 b, Totam hominis rationem quam sequitur in philosophia, deridea-mus licet. pro Mur.142 d, Fuit eodem ex studio uir eruditus apud patres nostros Qu. Tubero.

Sectator, oris. cōsectator, amator, æmulus. pro Mur.140 b, Quid opus, inquit, sectatoribus? quæris, &c. & 141 d, Lex Fabia quæ est de numero sectatorum. pro R. P. 126 d, Num Gabinij comes est uel sectator?

Sectio, onis. auctio. I.A.172 b, Nemo fuit qui ad illud scelus sectionis auderet accedere præter Antonium. I. A. 174 d, Appellatus es de pecunia quam pro sectione debebas. de In.58 d, Si dici posšit ex hostibus equus esse captus, cuius prædæ sectio non uenierit.

Sector, aris. assector, comitor. In V.143 d, Is prætorem circum omnia fora sectabatur. & 234 b, Qui illic eiusmodi est, ut eum pueri sectentur. pro S.R.31 d, Quid? ij serui ubi sunt? Chrysogonium iudices sectantur. pro Mu. 140 b, At sectabuntur multi, doce mercede. et 141 d, Se-

Universidad de Deusto
Biblioteca

ctari aliquem totos dies. Qu. de Pe.210 b, Qui si sectari nō poterūt, necessarios suos in hoc munere constituāt.

Sector, *oris. qui proscriptorum bona emit : uel Quadruplator, qui quoq; iure quaq; iniuria nomina de aliquo crimine defert, ut partem multæ, uel bonorum auferat.* pro S.Ro.31 b, Scimus per ista tempora eosdem ferè sectores fuisse collorum & bonorum. pro Sex.R.35 b, & I.A.168 a, Sector, hoc est, qui bonorū S. Roscij emptor atq; possessor est. I.A.172 b, & 252 b, & Ep.254 b, Antonius sector Pompeij.

Seculum, *li. seclum, multorum annorum spacium, ætas.* de Fat.145 b, An hoc falsum potuisset esse, si esset sexcentis seculis antè dictum. de Or.116 b, Seculis multis antè gymnasia inuenta sunt, quàm in his philosophi garrire cœperunt. I.V.310 b, Aliquot seculis pòst Scipio Carthaginem cepit. & 228 b, Parietes, quorum ornatus tot secula manserat. & Ac.5 a, Nihil'ne tot seculis explicatum putamus? I.A.170 b, Huius rei ne posteritas quidē omnium seculorū immemor erit. et 191 b, Nihil ex omnium seculorum memoria tale cognoui. de Vn.195 a, Cùm aliquot secula in Italia uiguisset. I.C.106 b, Propagare multa secula reipublicæ. de Sen.81 b, Serere arbores, quæ alteri seculo prosint. de Nat.36 b, Sempiternis seculorum ætatibus non mutari. de D.88 a, Nec seculorum reliquorum iudicium pertimescere. Par.125 b, Ego etiam ipse fortasse in huius seculi errore uersor. & I.A.223, Huius seculi insolentia.

Secum. At.132 b, Quis est, tanta præsertim de re, quin uariè secum ipse disputet. de Inuen.78 a, Ipsum secum admirari aliquid. At.71 a, Qui etiam à me petierat, ut secum, & apud se essem quotidie. de Off. lib.1, Secum agere.)(. Cum altero contrahere.

Secundarius, *a, um. secūdus, proximus.* de Inu.64 b, In hoc loco caput illud erit, si, etc. secūdariū, si, &c. de Cl.187 a, Qu. Arrius, qui fuit M. Craßi quasi secundarius.

Secundò. *aduerb. iterum, deinde.* * Semel hominē allocutus fueram, an secundò mihi redeundum esset, ignorabam. pro Pl.269 b.

Secundum. *post, ex, pro, conuenienter, κατὰ.* Ep.127 b, 128 a, κατὰ Διόδωρον κρίνειν. I.V.71 b, Tres hi homines ex Cal. Ianuarijs non iudicabunt. & ibi. Ita secundū Cal. Ian. magnas accusatoris minas ad nostrū arbitrium eludemus. I.V.72 b, Tua ratio est, ut secundum binos ludos mihi respondere incipias, mea ut ante primos ludos comperendinē. de Or.108 b, Sed opinor secundum hūc diem, nam satis multa hodie dicta sunt. Qu. Fr.321 a, Ille mihi secundum te & liberos nostros ita est, ut sit penè par. At.44 a, Spem ostendis secundum comitia. Off.35 a, Proximè & secundum deos homines hominibus maximè utiles esse possunt. I.V.31 a, Secundū ea, quæro, seruaris'ne, &c. Ep.56 a, Duo uulnera accepit, unū in stomacho, alterum in capite secundum aurem. de Or.164 b, In actione secundum uocē uultus ualet. & Or.202 a, Vultus secundum uocem plurimum potest. ad Br.90 b, Lepidus secundum fratrem affines habet quos odit proximos. At.190 a, Secundùm te nihil est mihi amicius solitudine. ad Her.18 a, Si secundum principium confirmatione utamur. de D.134 b, Quæ ei secundum quietem uisa sunt, cur secundum quietem uidere uideamur.

Secundum. *pro.* I.V.269 b, Secundū arbitrium tuum testes dabo. At.54 b, Quisq; eorum multa secundum causam nostram iudicauit. Att.54 b, Prætor secundū me decreuit. At.264 b, At ea quæ Coß. decreuerunt secūdum Cæsaris decreta, cōprobes. pro Fl.157 a, Qui sentētiam secundum Plotium se dicturū ostendit. pro Qu.R.45 b, Secundum tabulas alicuius litem dare, et secundum aliquem iudicare. & 47 a, Secundū nos iudicari uolumus. de Ar.251 a, Qui domum secundum fratrem suum iudicatā esse dicebat. ad Her.8 a, A testibus dicemus secundū autoritatem et uitam testium. At.68 a, Sunt aliquot satisdationes secundum mancipium. I.V.122 a, Quod iudicium secundū Heraclium de compromißis factū erat. & 117 a, Iudicare de absente secundum præsentem. I.V.99 b, Ita secūdum eum posseßio daretur. et Top.224 b, Dare posseßionem secundum tabulas. At.263 b, Coß. de consilij sententia decreuerunt secundum Buthrotios.

Secundum. *conuenienter, congruenter, ex, κατὰ.* de Fi.130 b, Secundum naturam uiuere, & ex natura, uel ex uirtute uiuere. & 55 a, Necesse est quid aut secundū naturam aut contra sit, à natura ipsa iudicari. l. Aestimo. de L.182 b, Habemus in duodecim tabulis sanè secūdum naturam, quæ norma legis est. de Sen.91 b, Quid autem tam secundum naturam est, quàm senibus emori. Item, Omnia quæ secundum naturam fiunt, sunt habenda in bonis. Qu. Fr.324 b, Testimonium secundum fidem & religionem grauißimè dicere. Off.56 b, Cōtra naturam uiuere, secundum naturam uiuere. l. Viuo.

Secundum. *ad, prope, uel propter.* At.120 a, Si Cæsar secundū mare ad me ire cœpisset. & 257 b, Legiones Macedonicæ quæ iter secundum mare superum faciunt.

Secundus, *a, um. alter. l. primus.* Or.201 b, Quoniam id secundum erat de tribus. et Ep.136 b, Quando te secundum Oenomaum Accij Mimum introduxisti. & de Vn.200 b, Ad secundum supra terram ambitum. Off.8 b, Secundo eum obligare militiæ sacramento, quoniam priore amisso iure pugnare cum hostibus non poterat. de Fi.101 a, Quorum ordo proximè accedit, ut secūdus sit ad regium principatum.

Secundus. *prosper, ad uolūtatem nostram fluens.)(. Aduersus.* pro Pom.8 b, Noster exercitus prælijs usus erat secundis. con. Rul.86 b, Nemo unquā tam secunda concione legem agrariam suasit. Tus.175 b, Vt uel si totā uelit uituperare, secūdo id populo facere poßit. At.18 a, Secunda concionis uolūtate. de Na.76 b, et pro Pl.279 a, Nauis secundis uentis cursum tenens suū. Ep.243 b, Habere uētos secūdos. de D.86 a, Auspicia quæ alicui secūda euenerunt. At.22 b, Cæsar cuius nūc uenti ualde sunt secūdi. de N.78 a, Hominū prosperitates secūdæq; res. Of.18 b, Homines secundis rebus effrenatos, sibiq; præfidentes tanquā in gyrū rationis et doctrinæ duci oportet. pro Syll.179 b, Et secundas fortunas amittere, & in aduersis sine ullo remedio permanere. pro Syl.181 a, Per quos res eius secundæ quondā erant ornatæ, nūc aduersæ subleuātur. Qu. Fr.321, Ego nullas δευτέρας φροντίδας in Cæsaris rebus habere possum. At.162 b, Omnia secundißima nobis, aduersißima illis accidisse uidentur. pro R.P.129 a, Secūdæ res alicuius.)(. Afflictæ fortunæ. Qu. Fr.306 b, Clodium accusaui multis et secundis admurmurationibus cuncti senatus. Off.18 b, Nam ut aduersas res, sic secundas immoderatè ferre, leuitatis est.

Securis, *ris. instrumētum quo arbores deijcimus & ligna scindimus.* Qu. Fr.313 a, Tenedia libertas, securi tenedia præcisa est. prouer. I.V.240 a, Quamobrē fasces prætoribus præferantur, cur secures datæ. Qu. F.192 a, Prætores cum fascibus et securibus lictores habuisse. I.V.91 b, Instat ut securi feriantur. I.P.97 b, Cū miser ille securibus hospitis sui ceruices subijcere gestiret. & ibid. Tu Rabocetum securi percußisti. pro Mur.131 b, Quam te securim putas iniecisse petitioni tuæ? & pro Plan.274 a, Infligere securim reipublicæ.

Securitas, *tatis. requies curarum, ipsum esse sine curis.* Tus.236 b, Qui aūt illam maximè optatam & expeditam securitatē (securitatem aūt nunc appello uacuitatē ægritudinis, in qua uita beata posita est) habere quis potest. de Fi.229 b, Democriti securitas, quæ est animi tanquam trāquillitas, quā appellat εὐθυμίαν. Off.14 b, Vt tranquillitas animi adsit et securitas. de N.12 a, Nos beatam uitā in animi securitate ponimus. de Am.104 b, Caput esse ad beatè uiuendū securitatem, qua frui nō posit animus, si tāquā parturiat unus pro plurib. Ep.247 b, Vale, et instituto itinere securitatē diligentiāq; socijs & reipublicæ præsta. At.65 a, Mirā securitatem uidebis, cuius plurimæ mehercule partes sunt in tuo reditu.

Securus, *a, um. sine cura.* pro Fla.150 b, Ep.159 b, Si Africanæ legiones uenerint, securos uos ab hac parte reddam. pro Fl.156 a, Securus Hermippus Tennum proficiscitur. At.203 b, De lingua Latina, securi es animi dices, qui talia conscribis.

Secus. *cōtrà, aliter.* I.P.94 a, Rectè an secus, nihil ad nos. de Fin.99 b, Nobis aliter uidetur, rectè secus'ne postea. Ep.80 b, Etsi id ipsum nonnullis uideatur secus. de Or.153 b, Sed paulò secus à me atque ab illo partita sunt. de Or.110 b, Itaq; illud quod dixi, &c. Nō dixi secus ac sentiebam. de Cl.292 a, Nemo dicet secus. Par.231 a, Longè secus. & Ep.54 a, Quod nō multò secus fuerit. pro Mu.126 a, Tecū agam Serui nō secus ac si meus esses frater. & pro Pl.259 b, Cuius salutem nō secus ac meā tueri debeo. de N.67 b, Quē tractat nō secus ac si esset imperator. et Ep.33 b, Nō secus ac te uidissem. pro Qu.5 b, Cū in altera re causæ nihil esset, quin secus iudicaret ipse de se, q iudiciū est grauißimū. Ep.35 a, De tuo in me animo iniquis secus existimandi, uideris nonnihil loci dedisse.

Secutores. *pro gladiatoribus.* At.111 b.

Sed, *at, ac, quidem, certè, autem, uerū, haud scio an, uerò.* At.15 b, Nō odio adductus alicuius, sed spe nō corrigendæ, sed sanādæ ciuitatis. Ac.14 a, Sed nō de me, ut dixi, sed de sapiēte quæritur. de Or.136 b, Sed ego nō de præstanti quadā et eximia, sed propè de uulgari & cōmuni prudentia disputo. de Ar.258 a, Sed tamen facilè tacentibus cæteris reticuissem, sed hæc oratio omnis fuit nō autoritatis meæ, sed publicæ religionis. Ep.13 b, Sed uelle solū, &c. sed etiā, etc. pro Rab.92 b, Nō modò huius nō sunt, &c. sed ne Romuli quidē, etc. sed Tarquinij, &c. I.A.200 b, Expectabantur Cal. Ian. fortasse non rectè. uerùm præterita omittamus. de Orat.94 a, Sed siue est ars, siue non, non est quidē ea negligenda, utrum intelligendū, &c. de Or.64 b, Sed sunt quidā, etc. sunt autē quidā, &c. de N.13 a, Erat autem difficile. Att.226 b, Rem non fecit deteriorem, haud scio an fructuosiorem.

Sed tametsi. Epistol.58 b, Sed tametsi antea scripsi, tamen hoc tempore, &c. Ep.229 b, Sed tametsi omnium causa quos commendo, uelle debeo, tamen cum omnib. non eadem mihi causa est.

Sedatè. *tranquillè, leniter.* Or.205 a, Sedatè placideq; loqui. & Tus.183 b, Placidè & sedatè ferre dolorem.

Sedatio, *tionis. trāquillitas, placatio.)(. Perturbatio.* Of.19 a, Temperantia & modestia omnisq; sedatio perturbationum animi. Tuscul.227 a, Sedatio ægritudinis. & 204 b, Quotidianæ neces sedationē mœrendi afferunt. & 236 b, Perturbationes animi.)(. Sedationes animi.

Sedatus, *a, um. tranquillus.* At.211 a, Hæc scripsi sedatiore animo quàm proximè scripseram. de In.81 b, Sedatis fluctibus & tempestate cōmutata. pro Cl.39 a, Falcula paulò sedatiore tempore est accusatus. Or.200 b, Alter sine ullis salebris quasi sedatus amnis fluit. & 214 a, Isocrates in transferendis faciendisq; numeris sedatior. ad Her.20 a, Sedata & depressa uox.

Sedecula, *læ. sedes.* Att.60 b, In sedecul: sedere. aliter, sedicula.

Sed enim. *etenim.* pro Ar.186 b, Sed enim hoc non solum ingenij, sed etiam naturæ atq; uirtutis. & pro Cæ.50 b.

Sedeo, *es. aßideo.* At.60 b, Maloq; in illa tua sedecula sedere, quàm in istorū sella curuli. et 101 b, Cum uirgo staret, & Cæcilia in sella sederet. I.C.169 a, Sedisti in quatuordecim ordinibus. de Or.155 a, In solio sedens domi. & de Fin.79 a, Sedere in solio ornatu regali. At.201 b, Quid enim sedere totos dies in uilla ista? de Se.90 b, Cō surrexere omnes, & senem illum fessum recepere. pro Mil.111 b, Cùm Milo ueheretur in rheda penulatus, unà sederet uxor. Ep.257 a, Si uenti essent, nos hîc Corcyræ nō sederemus. pro R.P.114 a, Modò uos in A. Gabiniū iudices sedistis. & pro Cl.39 a, Sedisti'ne iudex in C. Fabriciū? & ibi. Cū post paucos dies ex subsortitione sedisset. At.11, Qui mœsti inter sui dißimiles sedebant.

Sedes, *dis. sella, soliū, seßio, hemicyclus, subsellium, domicilium.* de Or.97 a, Tum Crassum puluinos poposcisse, et omnes in ijs sedibus, quæ sub platano erāt, consedisse dicebat. I.C.118 a, Hæc sedes honoris, sella curulis. de Or.144 b, Neq; uerba sedem habere possunt, si rem subtraxeris. de Or.141 b, Omnib. reb. quæ sub aspectū ueniūt, sede opus est. de Fin.72 b, Vt sola ponatur in summi boni sede quam quærimus. de Pro.76 a, Nam si ille aditus Gallis patuisset, nunquam hæc urbs summo imperio domicilium ac sedem præbuisset. pro Mar.135 a, Qui sedē stabilē et domiciliū certū nō habet. Par.118 a, Voluptas mentē ex sua sede & statu dimouet. con. Rul.85 b, Coloni Capuæ in domicilio superbiæ, atq; in sedibus luxuriæ collocati. pro Mur.144 b, Omni in sede ac loco ferrum flammamq; metuamus. pro Cl.54 a, Sceleratorum sedes atq; regio. & Ac.40 b, Sedes regionum & locorum. pro Syl.173 b, Vrbs hæc sedes omniū nostrùm, domiciliū imperij. pro Ar.187 a, Is sedem omniū rerū & fortunarum suarū Romæ collocauit. Antequàm.196 b, Dij qui sedē Capitolij in saxo incolitis cōstitutam. Epi.204 a, Eorū domicilia, sedes, rem, fortunas, tuæ fidei cōmendo. Solū uertere: hoc est, sedem ac locum mutare. l. Solū. pro Clu.57 b, Aliquam sibi domū sedēq; deligere. & con. Rul.57 a, Sedes hospitalis. I.V.110 a, Sedes ac domicilium collocare. con. Rul.64 a, Hæc sedes urbis atq; imperij. de N.21 b, Hæc enim mēbra sunt sedes ac domi

Universidad de Deusto
Biblioteca

cilium uitæ.I.P.90 b, Mihi ipsa Roma propè conuulsa sedibus suis obuiam procedere uisa est.

Seditio,onis.discordia,dissensio populi,uis,turba impetus populi uel militum,motus populi. At.273 b, Seditio quæ facta est in legione quarta de Antonijs.de Di.91 a, Magna seditio in castris eius inter Pœnos et Siculos milites est facta,pro Cl.38 b,Incursio seditionis,uis multitudinis,impetus Tribunitius.pro Mur.144 a, Cõcitare seditionẽ et discordiã.Ep.164 b, Singulæ cohortes quã dã seditionẽ fecerũt.& 166 b,Seditione facta. At. 75 b, Seditio militũ sedata ab Appio.de Or.119 b,Seditiones ornare et demõstrare multos sæpe impetus populi nõ iustos esse.et 120 a, Multas seditiones esse factas et cõstatas. At.154 b,Solõ capite sanxit, si qs in seditiõe nõ alterutrius partis esset.de Or.126 b,Omnia seditionũ genera collegi.et ib.Nobiliũ dissẽsio et motus populi.& 127 a,Si qs pop.motus factus est.At.23 a,Seditione cõmota.

Seditiosè.pro Cl.18 a,Conciones seditiosè concitatæ. et 37 a,Populariter.pro Mil.102 b, Seditiosè interrogari.

Seditiosissimè dicere.At.lib.2.

Seditiosus.turbulentus,popularis.de Or.113 a,S. Titius seditiosus ciuis & turbulentus.& 121 a, Quod seditiosus de turbulentis & malis ciuibus.I.A.157 b,Adhortari adolescentes ut turbulenti, ut seditiosi, ut pernicioси ciues esse uelint.de In.424 a,& In Vat.20 b,Seditiosa et tumultuosa uita.

Sedo,as.sedationẽ affero,restinguo,mitigo,mollio, compprimo,contraho.)(.Incito.I.C.110 b,Vt bellum intestinum sine ullo tumultu aut motu sedetur.& Att. 306 b, Sermunculum omnem aut restinxeris,aut sedaris.de D. 93 b,Illa etiam parte animi, in qua irarũ existit ardor, sedata atq; restincta.de L.188 b, At aliquando incenditur,& quidem sæpe sedatur.I.A.169 a, Cùm tanta mala florentissimæ familiæ sedaui uel potius sustuli.I.C.122 a, Tum interuentu Pontini pugna quæ erat cõmissa,sedatur.At.75 b,Seditio militum ab Appio sedata.de L.167 a,Hæc cõtrouersia tota sedari potest.Anteq.194 b,Vos quoq; Tribunitiam sedate temeritatem.& I.A.153 a,Sedare discordias.Off.21 a, Appetitus omnes contrahendi sedandiq; sunt.de Or.102 a, Quæcunq; in animis hominum motum res & causa postulet,dicendo uel excitare uel sedare.de Ora.86 b,In eorum qui audiunt mentibus aut sedandis aut excitandis.

Sed quid?quid tum?In A.164 b,Sed quid? ego fauisse me tibi fateor.

Seduco,cis.abduco. At.53 a,Cùm hæc differuissem, seduxit me Scaptius,ait se nihil contradicere.et de Or.105, Sæpe audiui accessisse ad Crassum consulẽdi causa quendam rusticanum,qui cum Crassum seduxisset, ad eumq; retulisset,restõsum ab eo uerũ magis,quã ad suã rẽ accõmodatũ abstulit.I.A.251 a, Nisi quod te id. Martijs à debita tibi peste seduxit.Ep.15 b,Cũ inimicũ meũ modò seuerè seducerent,modò familiariter amplexarentur.

Seductio,onis.pro Mær.125 b,Etenim seductiones testiũ secessionem subscriptorum animaduertebant.

Sedulitas,tis.officium,diligentia.Ep.121 a,Cornelij operam & sedulitatem laudare possum& 9, Idq; cum sentiam,sedulitate mihimet ipsi satisfacere possum,re quidem ipsa,etc,Ep.111 b,Nimiũ arguta sedulitas.pro Cec. 287 b,Non necessitudine aliqua,sed ficto officio simulatq; sedulitate coniunctis.pro Ar.190 b, Qui sedulitatem mali poetæ duxit aliquo tamen præmio dignã.con. Rul.68 b,Finem feci offerendi mei, ne fortè mea sedulitas,aut insidiosa aut impudens uideretur.

Sedulò.diligenter. At.44 a,,Tu quidem sedulò argumentarũ quid sit sperandum,&c.& pro Cluen.29 a, Hoc quanquam sedulò faciebant,tamen,&c.et de Fin. 93 a, & 66 a,Faciam omnia sedulò,quæ te sciam uelle. et 24 a,Sed tamen sedulò fit & in primis à Pathisco.

Sedulus,a,um.officiosus,diligens.de Cla.180 b,Eloquentes uidebare,non sedulos uelle conquirere.

Seges,tis.fruges nondũ demessæ.de Or.201 b, Segetes fœcundæ herbas effundũt inimicissimas frugibus. Tusc. 162 a,Segetes largiũtur fruges.& de Fi.146 a, Seges spicis uberibus & crebris.de Se.88 b,Segetibus & pratis & uineis,& arbustis res rusticæ latæ sunt.I.V. 151 b, Neq; in segetibus,neq; in areis,neq; in horreis.Orat. 204 b, Lætas esse segetes,luxuriosa frumenta.& de Or.157 a, Lætæ segetes.Tusc.177 b,Et si in segetem sunt deteriorem datæ fruges, illæ tamen suapte natura emitent. pro Mil.108 a,b, Quid enim odisset Clodiũ Milo, segetem ac materiam suæ gloriæ.

Segesta,æ.I.V.216 b, Segesta oppidum peruetus in Sicilia,quod ab Aenea fugiente à Troia,atq; in hæc loca ueniente,conditum esse demonstrant.

Segestani.I.V.140.

Segestenses.I.V.166.

Segnis,ne.iners.Attic.126 a, Ego si cui adhuc uideor segnior,dum ne tibi uidear,nõ laboro.pro Fon.277 a,Ne segniores posthac ad imperandum cæteri sint.de Fin.56 a,& pro Dom.224 b, Nec me segniorem adresponden dum reddidisti.

Segnitia,æ.inertia.de Cla.191 a, Vir sine arrogantia grauis,& sine segnitia uerecundus.et de Fin.50 a,Inertissima segnitia.

Segnities,ei.segnitia.de Or.100 a,Castigemus etiam segnitiem hominum & inertiam.

Segregatus,a,um.seclusus.Tusc.244 a, Beata uita sola relicta,& comitatu pulcherrimo segregata.

Segrego,as.separo.de Na.65 a, Eloquẽtia nos à uita immani & fera segregauit.& de Fin.96 b, Qui uirtutem à summo bono segregauerũt.de Aru.249 b, Qui antea uoce præconis à liberis semouebantur, ijs tuis ludis liberos à se segregauerunt. Off.58 a,In figura hominis feritas & immanitas belluæ,à communi tanquam humanitate corporis segreganda. I. A. 200 a, Excluſit illum à rep.distraxit,segregauit scelus illius.pro Ar.186 a, Aliquem à numero ciuium segregandum esse uel non esse. de Or.159 b, Iambum & trochæum frequentem segregat|ab oratione Aristoteles.

Seiugatus,ta.seiunctus.de Diu.95 a, Partem animi quæ sensum habeat,non esse ab actione seiugatam.

Seiunctio,onis.transitio,ornamẽtum uerborum. de Or. 162 a,Et ab eo quod dictum est seiunctio.

Seiunctus,a,um.seiugatus.I.V.192 a, Defensio remota ab utilitate reipub.seiuncta à uoluntate legis.

Seiungo,gis.separo,segrego,semoueo.de Nat.71 b,Fortunam nemo ab inconstantia & temeritate seiunget. et Or.203,Orator seiunctus ab Philosophorũ eloquentia. I.C.102 a,Dũmodo tua calamitas à reip.periculo seiungatur.

gatur.I.V.434 a, Quòd me ex fortissimorũ ciuium numero seiungendum nõ putaris.Ep.10 a,et 146 a,Si hoc tempore omni, quo seiuncti fuimus, & unà Romæ fuissemus.& 67 a,Seiungere ab aliquo.in Vat.52 a,Seiungam te ab illo, &c.

Selectio,onis.electio,secretio.de Fi. 73 b, Vt eam rerum selectione expoliarent.& 94 a,92 b,Selectio.)(.Reiectio.de Legib. 188 b, Malorum enumeratio,uitiorumq; selectio.

Selectus,a,um.electus.de Na.18 a, Selectæ breuesq; sententiæ.pro Cæl.42 b,Prætores urbani iurati debent optimum quemq; in selectos iudices referre.I.V. 115 a,Selecti è conuentu iudices.

Seleucia,ciæ. urbs in Antiochia.Ep.123,Cælij.

Seleuciana prouincia. At. 67.

Seligo,gis.deligo,seiungo.Or.201 a,Nec uerò utetur imprudenter hac copia,sed omnia expendet ac seliget.& 206 a, Quæ exempla selegissem,nisi,&c.de Fi.95 a,et 97 a, Illud autem ut feriat,quasi seligendum,non expetendum.)(.Reijcere.

Selonium,nij.de Di.lib.1.pag.97 a,Roscius,qui cũ esset in cunabulis,educaretur,q; in Selonio,qui est cãpus agri Lanuuini. & lib.2.pag.122,De ipso Roscio potest illud quidem esse falsum,ut circumligatus fuerit angui, sed ut in cunis fuerit anguis, non tamen mirum est,in Selonio præsertim, ubi apud focum angues nundinari solent.

Sella,læ sedes.I.C.122 a,Nemo opifex inuentus est,qui nõ ipsum illũ sellæ atq; operis & quæstus quotidiani locũ saluum esse uelit.de D.105 a,Illo die,quo primùm in sella aurea sedit.I.C.118 a, Non deniq; hæc sedes honoris, sed curulis,unquã uacua mortis periculo fuit.I.V.127 b, 178 a, Prætor palàm de sella ac tribunali pronunciat,si quis,&c.& 100 b,et 101 b,& 177 b,Prætor properãs de sella exiluit. I. A. 176 b,Sedebat in rostris Cæsar in sella aurea coronatus.

Semeaquæ.Fam. 16.

Semel.pro Fon.279 b, Galli pecuniam semel atq; iterum ac sæpius inuitissimi dare coacti sunt.pro D.226 b, Patria his à me seruata,semel cum,&c.iterum cũ,&c.de In.64 a,Semel & sæpius,&c. At.69 b,Nullas adhuc literas acceperam, præter quæ mihi binæ semel in tribunali redditæ sunt.aliter,simul. At.226 b,Antonius semel induxit animũ,sibi licere quod uellet: id est, omnino.I. A. 198 a, Cum autem semel gladium scelere imbuisset, nulla res ei finem cædendi afferret. l. Secundò.

Semen,nis.materia serendi.de Sen. 87 b,Terra cum gremio mollito & subacto semen sparsum excepit,&c.de Di. 107 a,In seminibus ineſt uis earum rerũ quæ ex his progignuntur.& 115 a,Semina malorum,quæ in his medijs inclusa sunt,in contrarias partes se uertere.de Sen. 88 a,Terra quæ ex fici tantulo grano,aut ex acino uinaceo, aut ex cæterarum frugũ aut stirpium minutissimis seminibus tantos truncos ramosq; procreat. de N.li.2. pag.42 a, Seminis enim uim esse tantam,ut id,quanquã sit perexiguum,tamen si inciderit in concipientem cõprehendentemq; naturã,nactumq; sit materiam,qua alicquid augeri possit:ita fingat & efficiat in suo quicq; genere,partim ut tantũmodo per stirpes alantur suas, partim ut moueri etiam et sentire, & appetere possint, & ex sese similia sui gignere.de Di. 128 a,Seminũ uis, quæ ad gignendum procreandumq; plurimum ualet. & 122 b,Itáne censes?antè coronam exitisse,quàm herbarum conceptum esse semen?pro Sex.Rosc. 26 a, Attilius ille sua manu spargens semen.I.A.171 a,Vt in seminib. causa est arborum & stirpium, sic huius luctuosissimi belli semen tu fuisti.ad Her.25 b,Triptolemus cum omnibus semen largiretur,&c.in Ara.Semina terræ mando.contra Rul.85 a, Aliquid ingenerari hominibus à stirpe generis ac seminis.& ibidem, Virtus,quæ propria est Romani generis atq; seminis. de Diuina.81 a,Quòd Zeno in suis commentarijs quasi semina quædam sparsisset.in Cat. 103 b, Stirps ac semen malorum omnium.Offic.38 b,Nec uerò unquam bellorum ciuilium semen & causa deerit, dum,&c.

Sementis,tis.satio.de Or. 106 b,Nemo ignorat quid sit sementis ac messis, quid arborum putatio ac uitiũ.I.V. 175 b,Semẽte prohibita,ac messe amissa.de Or.133 a,Vt semẽtem feceris,ita metes.de N.75 a, Hanc igitur à dijs tantam arbitramur malorum sementem esse factã?Att. 140 b,Quod scribis molestè fero, in agro Sabino sementem fieri proscriptionis.

Semestris,stre.sex mensium. At.161 a,Iam intelliges id rognum uix semestre esse posse.

Semianimus,a,um.exanimatus,semiuiuus.de Di.101 a, Anguis semianimus.Ennij poetæ.

Semiassus,a,um.semiustus. Tusc.171 b,Heu reliquias semiasi regis.

Semicirculus,li.de Fi.138 b, Circulos aliquos,aut semicirculos consectari.

Semidoctus,a,um.de Or.124 a,Hæc apud doctos semidoctus ipse percurro.

Semiferus,a,um.de Nat.48 a,Corpore semifero magno Capricornus in orbe. & in Arat.

Semigro,as.secedo.pro Cæl.41 a,Cælius permittente patre ab eo semigrauit,conduxit in Palatio domũ.& pro Clu.40.

Semihora,ræ. pro Rab. 91 b.

Semiliber,a,um. At.215 b,Obsecro abijciamus ista,& semilibèri saltem simus.

Seminarium,rij.semẽ. Off.11 b,I.C,109 a, Qui ni perunt, scitote hoc in rep. seminarium Catilinarum futurũ.I.P.100 b,Ex illo fonte et seminario triumphorũ cùm arida folia laurea retulisses. Off. 11 b,Id aũt est principiũ urbis,et quasi seminarium reip.I. A. Or.13,Huc accedũt ueterani,seminarium iudicum tertiæ decuriæ.

Seminator,oris.sator.de N.43 a, Omniũ rerum seminator,& sator,& educator, & altor est mundus.et 73 a, Seminator omnium malorum.

Semino,as.sero,semen spargo, sementẽ facio,semina terræ mando.de L.165 a,Nullius agricolæ cultu stirps tam diuturna, quàm poetæ uersu seminari potest.de Or.133 a, Vt sementem feceris, ita metes.

Semiplacentinus, a, um.I.P.82 b, Cæsonius Semiplacentinus Caluentius.

Semiplenus,a,um.I.V.248 b,Decem naues semiplenæ.

Semisomnis,ne.et Semisomnus,ni.I.V.255 a,Cum is etiam semisomnis stupuret.Ep. 94 b,Cum illi declarent communes mimos semisomni.

Semissis, assis dimidium, uel nummi pars.pro Sest.15 b,

Vt remißis semißib. & trientib. quinta propè uecti-
gálium tolleretur. Ep. 66 a, Simul uerò semißis homo con-
tra me arma tulit. et 63 a, Homini semißis magna copia
est. aliter, Omnino semißium, uel semißib. ad Her. 4 b,
Lex frumentaria de semißibus & trientibus.

Semita, tæ. trames. I. V. 120 a, Qua uia modò exiuit, eadē
semita reuertatur. cont. Rul. 85 b, Roma in montib. po-
sita & conuallibus, non optimis uijs, angustißimis semi
tis. de Prou. 75 b, Semitā tantū Galliæ tenebamus antea.
Offic. 45 a, Vt Oresti nuper prandia in semitis decimæ
nomine magno honori fuerunt.

Semiuiuus, a, um. At. 101 a, Parthi repētè Bibulū semi-
uium reliquerūt. I. P. 86 a, Abiecti hominis, & semiui-
ui uox. pro Sest. Semiuiuis uocibus mercenariorum re-
clamatum. I. Excrucio.

Semiustulatus, a, um. pro Mil. 108 a, Cadauer P. Clodij
infelicißimis lignis semiustulatum.

Semiustus, a, um. l. A. 177 b, Ipsæ faces, quibus semiustum
latus istius est.

Semoueo, es. secerno, remoueo. de Ar. 249 b, Qui antea
uoce prætoris à liberis semouebātur, tuis ludis nō uoce,
sed manu liberos à se segregabant. de Or. 144 b, Neque
res lumen habere possunt. si uerba semoueris. Ac. 45 a,
& de Fi. 73 a, Strato ab ea disciplina semouendus est. et
73 b, A philosophia semouendas putabo. & 129 a, Cæ-
terorum sententijs semotis.

Semper. omni tempore, totos dies, dies omnes ac noctes,
dies atq; noctes, dies noctesq;, noctes et dies, in omni ui-
ta, dum hominum genus erit, in perpetuum, nunquā nō,
ab æternitate, omne tēpus ætatis, hoc uigebit memoria
seculorum omnium. (. Ad quoddā tempus. Tusc. 159 a,
Quod semper mouetur, id æternum est. Officior. 7 a,
Commutatur officium, ut nō semper sit idem. de Or. 93
a, Semper ego à genere hoc toto sermonis refugi. de Cl.
194 a, Ego hoc tempore omni noctes & dies in omniū
doctrinarū meditatione uersabar. Postquā. 207 a, Qui
dies totos de uirtute disserunt. de Oratore, 123 a, Diem
noctemq; eandem incudem tundere. & 108 a, Noctes et
dies urgeri. At. 108 a, Dies noctesq;. ad Bru. 90 b, Nun-
quam cogitationem dimitto cuius sim filius. I. V. 61 a,
Qui in omni uita nihil aliud egi.

Sempiternus, a, um. æternus. de N. 6 a, Plato dixit mū-
dū fore sempiternū. & 36 b, Nihil immutat sempiter-
nis seculorū ætatib. I. C. 122 b, Ignis Vestæ perpetuus &
sempiternus. de Sō. 128 b, Stellarum cursus sempiterni.
de Or. 124 a, Nostra cōsilia in sempiternū tēpus spectā-
re debēt. de Am. 102 b, Veræ amicitiæ sempiternæ sunt.
Postq. 198 a, Sempiternam pœnam sustinere. Ep. 68 b,
Sempiterna gloria. At. 226 b, Illi non heroes, sed dij fu-
turi quidem in gloria sempiterna sunt.

Semuncia, æ. I. V. 213 a, Semuncia auri. l. As.

Semurius, rij. locus. l. Remurius.

Senariolus. Tusc. 241 a, Tenebam enim quosdam senario
los, quos in eius monumēto esse inscriptos acceperam.

Senarius. uersus. præsertim Iambicus, à sex pedib. dictus.
Or. 215 b, Senarios & hyponactos effugere uix possu-
mus. & ibi. a, Comicorum senarij propter similitudinē
sermonis sic sæpe sunt abiecti, ut nōnunquam uix in his
numerus & uersus intelligi possit.

Senator, oris. pater conscriptus, patres. pro Pl. 260 b, de

Orat. 83 b, Senatores, qui consilio & prudentia regere
remp. possint. et 103 a, Senator bonus, autor publici cō-
silij, rector reip. Postq. 210 a, Cū CCCCX senatores es-
setis. pro Cl. 50 b, Toga prætexta, et sella curulis senato
rū. I. A. 252 b, Is apertā curiam uidit post Cæsaris mor-
tem, mutauit calceos, pater cōscriptus repētè factus est.
de Se. 88 b, In agris erant tunc senatores: id est, senes. de
L. 192 a, Senatori tria iussa sunt: ut adsit, nam grauitatē
res habet, cum frequēs ordo est: ut loco dicat, id est, ro-
gatus: ut modo, ne sit infinitus.

Senatorius, a, um. pro Fl. 155 a, Lysanius adeptus est or-
dinem senatorium. Off. 33 b, Literæ forenses & senato-
riæ. Tusc. 148 a, Senatorijs muneribus liberatus.

Senatus, tus. ordo amplißimus, summus ordo, consilium
senatus, consilium publicum, amplißimum consiliū, sum
mum consilium, amplißimus magistratus apud Lacedæ-
monios. de Se. 81 a, pro Dom. 227 b, Senatus est summū
populi Rom. consilium. de Ar. 257 b, Senatus princeps
salutis mentisq; publicæ. pro Sest. 26 b, Senatus reipub.
custos, præses, propugnator. I. C. 107 a, Senatū in ædem
Iouis Statoris uocaui, rem omnē ad P. C. retuli. pro Syl.
179 b, Cum in Capitolium nos senatum conuocassemus.
Ac. 36 a, Cum Diogenes et Carneades ad senatum in Ca
pitolio starent. cont. Rul. 64 a, de Orat. 143 a, Senatus
frequens uocatu Drusi in curiam uenit. & ibid. Viden
dum sibi esse aliud consilium. Qu. Fr. 195 a, Ii quos S. P.
Q. R. tuæ fidei commisit. At. 85 b, Scaptius inclusum in
curia senatū Salamine obsederat, ut fame senatores qn-
que necarētur. Ep. 46 a, Scripsisse te frustra in senatū,
siue potius in cōuentum senatorum esse uenturum. Epi.
4 a, Senatus haberi ante Cal. Feb. per legem Puppiā nō
potest. & 3 b, Dimittere senatum. pro Fla. 155 a, Lysani
as peculatus damnatus, & bona, & senatorium nomen
amisit. de Se. 85 b, Eijcere aliquem è senatu. I. C. 99 a, In
hoc orbis terrarū sanctißimo grauißimoq; cōsilio. pro
Fl. 155 a, In senatum uenire. & ibid. In senatum peruenī-
re. de Se. 81 a, Consilium, ratio, sententia, quæ nisi essent
in senibus, non summum consiliū maiores uestri appel-
lassent senatum. Qu. Fr. 314 b, Tyrijs est senatus datus
frequens. I. A. 194 a, Antonius senatum: id est, orbis ter-
ræ consilium delere gestit. de L. 189 b, Senatus est domi
nus publici consilij. & 190 a, Potestas in populo, autori-
tas in senatu est.

Senatus, ti. teste Charisio libro primo. Cicero quoq; de
Diuinatione in Verrem, Quod in unaquaq; re benefi-
cio senati.

Senatusconsultum, ti. decretū senatus, lex senatus, au
toritas senatus scripta de aliqua re, principum decretū.
Qu. F. 312 a, S. C. factum est de ambitu in Afranij senten
tiam. de Ar. 245 a, Senatusconsultum, quod cōtra illum
pro religione factum est. Epi. 6 b, Senatusconsultum nul
lum extat, quo reductio regis tibi adēpta sit. Qu. F. 308
b, Ad Apollinis S. C. factū est ea quæ facta essent ad VII.
Iduum Feb. contra remp. esse facta. Ep. 151 b, Ita enim S.
C. est perscriptum, ut à me de scripto dicta sententia est.
Attic. 85 a, S. C. ut nēue Salaminijs, nēue qui eis dedisset,
fraude esset. At. 151 a, Cæsar uolet S. C. facere, uolet augu
rum decreta. I. P. 83 a, Cōsul edicit, ut senatus S. C. ne ob
temperet. I. Ant. 188 a, Antonius effugere festinans, sena
tusconsultum de supplicatione per discessionē fecit, cū
factum

factum esset ante nunquam. At. 134 a, Quæ uerò S. C.
uideo. I. P. 87 a, Iis uerbis ea de me senatus autoritas de
clarata est, ut nemini sit triumphus honorificētius, quā
mihi salus restitutioq; perscripta. Epi. 3 b, Autoritas se-
natus, cui cum Cato & Canimius intercessissent, tamen
est perscripta. I. A. 201 a, b, et 202 b, & 203 a, b, Formu-
la senatusconsulti de D. Bruto.

Senecta, æ. de Sen. 82 a, Ex Cæcil. Tum etiam in senecta
hoc reputo miserrimum, sentire ea ætate esse odiosum
se alteri.

Senectus, tis. propè acta iam ætas, decursaq;, ultimū tem
pus ætatis, maturitas ætatis, ingruescēs ætas, exacta æ-
tas, extrema ætas, exacta iā ætas, canicies, uetustas. Top.
223 b, Senectus est occasus uitæ. de Se. 77 b, Senectutem
ut adipiscantur omnes optāt, eandē accusant adeptam.
& 88 b, Senectus est natura loquacior. de Fi. 132 a, Ho-
mo cōfectus senectute. de Or. 107 b, Subsidium bellissi-
mum esse existimo senectuti otium. de Cl. 180 b, M. Fabi
us uixit ad summam senectutem. Ep. 14 a, Populus Athe
niensis propè iam desipiēs senectute. de Cla. 189 a, Tria
rij plena literatæ senectutis oratio. Or. 213 b, Habet aūt
ut in ætatibus autoritatem senectus, sic in exemplis anti
quitas. de Cl. 185 b, Cū oratio canesceret, haberetq; suā
quandā maturitatem & quasi senectutem. pro Do. 237
a, Peritiores uetustas facit. de Se. 81 a, Temeritas est, ui-
delicet florentis ætatis, prudentia senectutis. Att. 257 a,
Sed abesse hanc ætatem longè à sepulchro uolo. I. Ant.
219 b, Cum esset summa senectute, & perdita ualetudi-
ne. de Sen. 90 a, Apex senectutis est autoritas.

Senonense prælium. A Senonib. Gallis, à quibus Asdru
bal cum exercitu cæsus est. sic enim legendum est, non
Senense. de Cl. 171 a.

Senesco, scis. cōsenesco, senex fio. Tusc. 176 a, Atq; orato
rum quidem laus ita ducta ab humili uenit ad summū,
ut iam, quod natura fert, in omnib. fere rebus senescat,
breuiq; tempore ad nihilū uēturа uideatur. de Or. 109
a, Eandem alicuius iam propè senescētem ab obliuione
hominū uendicare. de Or. 85 a, Sensim & sine sensu se-
nescit ætas. de Di. 115 a, Arbores simul cū luna senescen
tes tempestiuè cædi. Ep. 107 b, Iam senescentis morbi re
missio. de Ora. 127 a, Quo mihi plus ætatis accedit, eo,
&c. id est, quo magis senesco.

Senex, nis. grandis natu, maior natu, ætate confectus, exa
cta ætate, cōfectus senio uel senectute, ætate procēdus,
planè grandis, admodum senex, ætate superior, qui aliū
ætate præcurrit. pro Cæ. 45 a, Tristis ac decrepitus se-
nex. pro Sest. 7 b, Imbecillus senex. item a, Et quia ualet
apud nos clarorum hominum senex de rep. meritorum
memoria etiam mortuorum. de Di. 100 a, de Se. 82 a, Se
nes, sic enim Lacedæmonij cōsilium publicū appellāt.
& 84 a, Senex stultus, credulus, obluiosus. I. A. 219 b,
Qu. Mutius senex & debilis ueniebat in curiam. de Se.
81 b, Nemo est tam senex, qui se annum nō putet posse
uiuere. & 83 b, Illud uetus laudatumq; prouerbiū, quod
monet, maturè fieri senem, si diu uelis esse senex. & 94
a, Vt de me aliquid more senum glorier. I. Cat. 105 a, Ex
ercitus collectus ex senibus desperatis.

Seni, senūm. I. V. Act. 4, Pueri annorum senūm septenūq;
denūm.

Senilis, le. pro Sest. 14 a, Senile corpus. de D. 119 a, Ali-

quis puerili specie, sed senili prudentia. de Se. 84 b, Se-
nilis stultitia, quæ deliratio appellari solet.

Senior, oris. de L. 171 a, Quæ uis non modò senior est
quā ætas populorum, sed æqualis dei.

Senium, nij. senectus. de Vn. 177 b, & 198, Vt unū opus
totum atq; perfectum absolueretur, quod omni morbo
senióue careret. pro Mi. 195 a, Tota ciuitas confecta se-
nio est.

Sensim. pedetentim, leniter. (. Repentè. Tusc. 202 a, Sen-
sim enim & pedetentim progrediens extenuatur do-
lor. Off. 38 a, Sēsim hæc cōsuetudo & disciplina minui
cœpit. pro Cæl. 42 b, Oratio sensim ac leniter accēdit
animos. I. A. 167 b, Ille sensim dicebat, quod causæ pro-
desset, tu cursim dicis aliena. Or. 199 a, Pòst sensim ince
dēs uidit, etc. exultauit audacius. de Or. 117 b, & 159 b,
Sensim obscurari & euanescere. I. V. 183 b, Non sensim
atq; moderatè ad istius amicitiā arrepserat. de Or. 107
a, Græci qui uocē cubantes sensim excitēt. de Fi. 134 b,
Progredientibus ætatibus sensim tarde ue potius, quasi
nosmetipsos cognoscimus. Off. 24 b, Sin minus, sensim
erit pedetentimq; mutatio facienda. & 34 b, Consuetu
do sensim eò deducta est, ut, &c.

Sensum. si sententia, sensus animi. I. Sensus. de Or. 57, Hoc
uno præstamus feris, quòd colloquimur inter nos, &
quòd exprimere dicendo sensa possumus. & 147 b, Sen
sa mentis & consilia uerbis explicare.

Sensus, sus. intima cogitatio. de N. 54 b, Sensus interpre
tes ac nuncij rerum, in capite tanquam in arce mirificè
ad usus necessarios & facti et collocati sunt. Tusc. 158 a,
Nos enim ne nunc quidem oculis cernimus ea quæ uide
mus. neq; enim est ullus sensus in corpore, sed uiæ quasi
quædam sunt ad oculos, ad aures, ad nares à sede animi
perforatæ. & ibi. Eæ partes, quæ quasi fenestræ sunt a-
nimi. de N. 15 a, Epicurus omnes sensus ueri nūcios dixit
esse. de L. 161 a, Natura homini sensus tanquā satellites
attribuit ac nuncios, & rerum plurimarū obscurarū &
necessarias intelligētias enodauit, quasi fundamēta quæ
dam scientiæ. contra Rul. 67 b, Ii quibus natura sensum
dedit. de Fi. 108 a, Neq; sensum fidem sine ratione, neq;
rationes sine sensib. exquiramus. Or. 197 b, Quod neq;
oculis, neq; aurib. neq; ullo sensu percipi potest. et 214
a, Aures uel animus aurium nuncio naturalem quandā
in se continet uocum omnium mansionē. de N. 22 a, Spe
ciem dei percipi cogitatione, nō sensu. et 55 a, Sensu au-
ditus etiam dormiētes egemus, à quo cum sonus est acce
ptus, etiā è somno excitamur. & ibid. b, Ad sensus capi
endos & perfruendos multæ artes repertæ sunt. de Fin.
92 b, Fieri aūt non posset, ut appeterēt aliquid, nisi sen-
sum haberēt sui. Tusc. 168 a, Habere sensum alicuius rei.
de Na. 65 b, Omne animal sensus habet, sentit enim cali
da & frigida, & dulcia & amara, nec potest ullo sensu
iucunda accipere & nō accipere contraria. & 66 b, Si
uoluptatis sensum capit, doloris etiam capit. pro Sest. 13
b, Animos hominum sensusq; morte non restingui. pro
Ra. 96 b, Mortui sensu & uita carent. & 80 b, Etsi nō
ero, sensu omni carebo. de Fi. 75 b, Oculorū sensus acer
rimus. I. A. 182 b, Stupor sensus. Tusc. 249 b, Etiamne si
sensu carebit oculorum? si auriumq; de Or. 142 b, Sensus
uidendi acerrimus. de Na. d. 34 a, Sidera animalia sensu
acerrimo esse. in Ver. 157 a, Sensum expone, quē oculis
animoq;

Universidad de Deusto Biblioteca

animoq; accepit.de D.130 b,Is habet sensum oculorum uera cernentiũ. Anteq.193 b,Vti cũ spiritu sensum quoque adimãt iucũditatis. de Sõ.129 a,Sensus audiẽdi hebes.et ibi.Sẽsu audiẽdi carẽs.de D.95 a,Pars animi quæ sensum,quæ motũ, quæ appetitum habet.de Vn.195 b, Omnia corporata sensus mouẽt, sensusq; mouẽtia quæ sunt,eadẽ in opinatione considunt.de Di.131 b,Qui humanos sensus amiserit, diuinos assecutus sit.et ib.110 a, Quæ sensib. percipiuntur, quæ sensu accipiuntur,quæ sentiũtur. et 97 b,Vt eum uis quædã abstraxisse à sensu mentis uideretur. de Or.141 b, Ea animis effingũtur nostris,quæ sunt à sensu tradita atq; impressa.& 161 a,Ea sunt in cõmunib.infixa sensib.pro Cl.21 a, Quod in cõmunib.hominũ sensib.& in ipsa natura positũ atq; infixũ est. de Or.86 a, Quod lõgißimè sit ab imperitorũ intelligẽtia sensuq; disiũctũ. & ib.In dicẽdo uitiũ à uulgari genere orationis atq; à consuetudine communis sensus abhorrere.& 91 b, Sed hæc erat spinosa et exilis oratio, longeq; à nostris sensib. abhorrebat. & 94 a, Oratio ad uulgarẽ popularẽq; sensum accõmodata. & 114 b, Quæ uersãtur in cõsuetudine uitæ,in cõmuni hominũ sensu.pro D.232 b,An ego poterã iustificari me esse hominẽ,et cõmunẽ naturæ sensũ repudiare? pro Ar. 191 b,Siue hæc à meo sensu post mortẽ obscura sunt,siue ad aliquã animi mei partẽ pertinebũt.pro Ar.189 a, Si ipsi hæc neq; attingere, neq; sẽsu nostro gustare possemus.pro Fl.166 b,Qui quoniam id ætatis est,sensum iã percipere potest ex mœrore patrio. pro Mur.142 a, Fouere hominũ sensus, delinire animos,adhibere uoluptates.de Ora.122 a,de Am.108 a,Vultus sensum animi plerũq; indicat.)(.Fronte occultare sentẽtiã. Part.241 a, Penetrare ad sensum opinionemq; iudicis.Post.212 a, Caius mei sensus testis est hic idem,qui,etc.I.V.86 b,Ad speciem)(.Ad sensum & cogitationem.de Or.161 a,Tacito quodam sensu iudicare aliquid. de Sen.85 a,Sensim et sine sensu ætas senescit.At. 45 a,Sensus præsentis memoriæ.)(. Recordatio præteritæ felicitatis.de Or.194 a,Dicẽdo sensus hominũ mentesq; pertractare.I.Verr. 239 b, Ne cũ sensu doloris aliquo spiritus auferatur.& 207 a, Sciebat istũ in his rebus aliquem sensum habere, q in cæteris nihil simile hominis haberet.At. 55 b,Qui sit hoc tempore aut mẽtis meæ sensus,aut omnino uitæ status. & 152 b, Tanta eius humanitas,is sensus,&c.de Pro.69 a,b,Præcipuum illum & proprium sensum doloris mei à sentẽtia dicẽda amouebo.pro Cor. 63 a,Gaditani ab omni studio sensuq; Pœnorũ mẽtes suas ad nostrum imperium nomẽq; finxerũt.de Arusp.248 a,Nec deniq; hoc ipso huius gentis ac terræ domestico natiuoq; sensu Italos ipsos ac Latinos superauimus. & 256 b, Ad quẽ metũ si deorũ monitis nõ duceremur,tamẽ ipsi nostro sensu cõiecturaq; raperemur. Off.56 a,Si unũquodq; mẽbrũ sensum hũc haberet,ut putaret, etc. pro Cæl. 50 a, Cũ iam cæteris ex partib.oppressa mens esset, extremum sensum ad memoriam reip. reseruauit. pro Sest.7 b, Deniq; etiam sermonis ansas dabat, quib. reconditos eius sensus tenere possemus.pro Mar. 133 b, Nostri enim sensus ut in pace semper,sic in bello etiam congruebant. I.P.82 b,Odium inclusum nefarijs sensib. impiorum.Epi.12 b,Vnus ferè sensus fuit bonorum omnium. & 10 a,De quo ostendam paulo pòst qui sit sen-

sus meus. Ep. 9 a,Difficile est sensum in rep.præsertim rectum & confirmatum deponere.de Or.125 a,Hoc maximam habet uim,si est suauiter & cum sensu tractatũ. & ib.Sensu quodam & ratione dicendi.et 125 b, In cõmouendis iudicib. ijs ipsis sensibus ad quos illos adducere uolo,permoueor.de Or.164 a,Sententiæ sæpe acutæ non acutorum hominum sensus præteruolãt.de Cla. 181 b, Oratio popularis ad sensum uulgi moueri debet. Orat. 104 b, Vultus quo significant ingenuè,quo sensu quodq; pronunciẽt.& 215 a,Oratio ad animorũ sensus exprimẽdos reperta. Epi. 16 a, In hunc sensum allicior, &c. I. C. 120 b, Ego enim de meo sensu iudico.nã,&c. At.288 b,Potuissem tibi aliquid de meo sensu perscribere.pro S.R.40 a, Hæc ego pro me ipso & animi mei sensu ac dolore pronũcio.et 44 b,Aßiduitate malorum sensum omnem humanitatis ex animo amisimus.de Vn. 196 b, Quod in cernẽdi sẽsum caderet.I.A. 225 a,Quis est iste tuus sensus? quæ cogitatio? Brutos ut nõ probes, Antonios probes? & 213 a, Si quis est sensus in morte. et 236 b, Si me rectis sensib.euntem dij adiuuerint.et de Se.92 a, Integra mente,cæterisq; sensibus.& ib.b, Iam sensus moriẽdi,si aliquis esse potest, is ad exiguum tempus durat.de Or.118 b,Tũ definitio & in sensum,& in mentem iudicis intrare non potest. At. 237 b, Ego perspexi omnem Hircij sensum.et 241 b, Valde mihi placebat sensus eius de rep.At.278 a,Ne idipsum carere omni sensu doloris,sit miserius quàm dolore.de Am.101 a, A natura mihi uidetur orta amicitia,applicatiõe animi cum quodam sensu amãdi. & ibi. Bestiæ ex se natos ita amant, & ab eis amantur,ut facilè earum appareat sensus. & ibi. b, Deinde cum similis sensus extitit amoris, si,&c. Para. 116 b,Vereor ne cui uestrûm ex Stoicorũ hominum disputationibus,nõ ex meo sensu deprompta hæc uideatur oratio.de L.169 b, Quare inest nescio qd & latet in animo ac sensu meo, quod,&c.pro Mil.109 b,Nihil tam flexibile, quàm uolũtas erga nos, sensusq; ciuium. et 215 a,Non sum tam uestri sensus ignarus atq; expers,ut nesciã quid de morte P.Clodij sentiatis.Qui de Pe.211 b,Cuius & frõs, & uultus,& sermo ad eorũ quos cõuenerit, sensum & uolũtatem commutandus est. Oct. 331 a,Si nõ unà cum corpore sensus omnis uno atq; eodem cõsumptus est igni.I.A. 294 a, Qui sensum ueræ gloriæ reperit.item,Omnes illius sensus cognitos habeo, nihil est illi rep. charius.de Am.97 b,Moriendi sensum celeritas abstulit.

Sententia, tiæ. sensus,mens, consilium, uoluntas, significatio,res, suffragium,argumentum.de Op.243 a,Sententiarum totidem genera sunt, quot diximus esse laudum: sunt enim docẽdi acutæ, delectãdi quasi argutæ, commouẽdi graues. de Op. 243 b, Est uitiosum in sentẽtia,si quid absurdum aut alienum,aut non acutũ, aut subinsulsum sit.ad Her.29 b,Sentẽtia est oratio sumpta de uita,quæ aut quid sit, aut quid esse oporteat in uita, breuiter ostẽdit. de Ora. 95 b,Sentẽtiæ philosophorũ. & 111 b, Acutæ crebræq; sentẽtiæ. de Clar.190 a,Concinnæ acutæq; sentẽtiæ, & recõditæ exquisitæq; sententiæ.de Na. d.lib.118 a, Itaq; in illis selectis eius breuibusq; sententijs,quas κυρίας δόξας appellatis,hæc sententia est.de Finibus,libro secundo: Quis enim uestrûm nõ edidicit Epicuri κυρίας δόξας:id est, maximè ratas. Tusc.

Tus.161 b,Sentẽtiæ uberes.de Or.111 b,Huius est in dãdo consilio de maximis reb.cũ dignitate explicata sententia.& 91 b,Non quo aperiret sententiã suam,hic enim est mos Academiæ, sed tamen hoc significabat,etc.

Rogare sententiã,dicere sententiam,ferre sententiã,etc. Q.F. 306 b,Postea Racilius de priuatis me primũ sententiam rogauit. Item: Dixit enim seueram,et grauem, rep. dignam sententiam, &c. Item, Si quis eorum qui pòst rogati essent, grauiorem sententiam dixisset,in eã siturum. Off.65 a,M.Cato sententiã dixit.de Am.106 b,De quibus tres uideo ferri sententias,quarum nullam probo. Item, Harum trium sententiarum nulli prorsus assentior.Of.60 b, Cũ uerò iurato dicẽda sententia sit. de D.109 b,In libris sententiam dicebamus,cõcionabamur.I.A.203 b,Sententiã loco prætorio dicere.Ep.156 b,Dicere sententiã de aliqua re.Postquam.205 b,P.Lẽtulus nunquam dubitauit sententiam de salute mea et de rep. dignam dicere,cum à tribunis pleb.uetaretur,cum præclarũ caput recitaretur, ne quis ad uos referret,ne quis decerneret, ne disputaret,ne loqueretur,ne pedib. iret,ne scribendo adesset.Item,Ego eam sententiã dixi, cui sunt assensi ad unũ.de Ar. 246 b, Qui primi de hac domo sententiam dixistis.de Fi.72 a, Ep.3 a,Iudices sententiam pronunciãt. de Or. 105 a,Socrates dãnatus est nõ solum primis sententijs,sed etiam illis, quas,etc.pro Fla.157 a, Dicere sententiam secundum aliquem.de Cl. 172 a,Cõsules re audita amplius de cõsilij sentẽtia pronũciant. pro Cor.63 a,De quo fœdere populus Ro.sententiam nõ tulit.I. P. 100 b, Tum tu ipse de te sententiã tulisti,tu iudicium pronunciasti.In V.207 b,Iudices cũ de te sententiam ferrent.I.V.224 b,Sententiã de aliquo per tabellam ferre. pro Cl. 32 b,Palàm ferre sentẽtiam. ad Her.9 b,Lata sententia.

Diuidere sententiam,ire in sententiam.Diuidere sententiã,est de singulis referre separatim, si sentẽtia duo plurá ue capita,de quib. singulis seorsum consultãdum est, complectitur.Ire autem in sententiam,uel discedere,est alicuius assentiri sententiæ.Nam cum senatus duob.modis fieret, aut singulorũ exquisitis sentẽtijs atq; suffragijs,aut per disceßionem: id est,senatorib.in duas partes diuisis,in hoc altero genere,propositis duab.sententijs, qui in utramuis inclinabant,in alterã partem discedebant,ibantq; pedib. hinc pedarij senatores,quòd nõ uerbis sententiam dicerẽt, sed in alienam pedib. irent: hinc quoq; facere disceßionem,dicta esse uidentur.Ep. 3 a,pro Mi.104 a,Diuidere sententiam,ire in sententiã alicuius, facere disceßionem.Item,Frequẽtes ierunt in alia omnia. Qu.F.306 b, Ibatur in eam sententiam.Ep. 11 a,& Att.53 b,Factum est S.C.in meam sententiam.I. Pedarius.

Mutare sententiam,manere in sententia,et id genus alia. de Fin.55 b, Hanc ego cum teneam sententiam,quid est, &c.pro Mu. 139 a, Mutare sententiam,& decedere de sententia.At.135 a, Manere in sententia. & 20 b, Permanere in pristina sentẽtia. Ep.15 b,Permanere in una sentẽtia.& 13 a,Constare in sentẽtia. pro Qu.R.54 b,Perstare in sententia.Off.23 a, Semper in proposito susceptoq; cõsilio permansit.Epist.28 b, Decedere de sententia. de Fi.128 a, Discedere de sentẽtia.& 62 a,Desistere sententia,& de sentẽtia.Tuscul.181 a,& 177 b, Deijci

de sententia. de Di.125 a,Deterreri de sententia. de Cl. 175 a,Deduci de sententia.Tusc.188 a,Deducere aliquẽ de sententia.Epist.18 b,Deducere aliquem in suam sententiam. & Attic. 257 a, Octauius ueteranos perduxit ad suam sententiam.ad He. 23 b,Pluribus uerbis ad eam te hortari non est sententia.de Fi. 52 a, Quot homines, tot sententiæ. pro Muren. 124 a, Vt nostræ mentes & sententiæ cum populi Roman. uoluntate suffragijsq; consentiant.

De sentẽtia alicuius aliquid facere,&c.Epi. 6 b,De sententia alicuius scribere aliquid.At.40 a,Capere consilium de sententia alicuius. & 253 b,Coß.de consilij sententia decreuerunt, secundũ Buthrotios.& 253 a,Cum ei præscriptum esset,ne quid sine Sestij sentẽtia ageret. pro Cæl.52 a, Facere aliquid de sentẽtia atq; autoritate alicuius. At.104 b, Nihil faciam nisi de sentẽtia tua. & 253 a, Nihil faciam sine sententia tua. pro Syl. 177 a, C. Memmius,cuius de sentẽtia tota res gesta est.& 176 b, In hac rogatione non iudicum sententiam,sed legis uitium corrigebat.

In eam sententiã aliquid disputare, scribere,&c.Off.26 a, Plura in eam sententiam ab eisdem cõtra uerecundiã disputantur.At.146 a,Multa disputas huic sentẽtia cõuenientia.& 158 b,Curionis sermo eandem ferè sentẽtiam habuit.Ep.19 a,Scribere plura in eandem sententiam.Attic.37 a,In eam sentẽtiam multa dixit.Qu.Fr. 321 b, Sed etiam aliam in sentẽtiam de suburbio scribis. de Or.209 a,Continenter unum uerbum non in eadem sententia ponere.pro Deio. 148 a,Deiotarus de Domitio dixit uersum Græcum eadem sentẽtia, qua etiã nos habemus latinũ,&c.I.V.232 a,Incipit loqui Diodorus, cuius oratio hanc habet sententiã,senatum,&c.ad Herẽ.18 b, Et quæ similes sententiæ habebãt.At.193 a,Omnia scripta,quæ sunt in eam sententiam.Ep.146 a,Cõmemoratio tua paternæ neceßitudinis, cæterarũq; rerum,quæ ad eam sentẽtiam pertinebant,magnam mihi læticiam attulerunt.& 98 a, Multa dici possunt in hãc sententiã, sed non necesse est.I.C.113,Recitatæ sunt tabellæ in eadem ferè sententia. Tus.199 b,Quæ sequuntur in eadem sententia sunt.Of.54 b,Quod à Stoicis dicitur conuenienter naturæ uiuere,id habet hanc,ut opinor,sententiam,cum uirtute cõgruere.de Di.113 b,Hoc idem significat Græcus ille in hãc sententiã uersus.pro Cor. 58 b,Sed totum hoc iudices in ea fuit positum semper ratione atq; sententia ,ut,&c.

Ex sententia,uel ex animi sententia.Epi.21 b,Quoniã sanè feliciter,& ex mea sententia remp.geßimus. At.49 a, Omnia sunt ex sententia. & 62 a, Itinere ex sentẽtia confecto.& 278 a,Omnia ex sentẽtia succedunt.Epist. 7 a,Ex sententia gerere aliquã rem.& 153 b,Ex sententia conficere negociũ.Off.73 b, Quòd ex animi tui sententia iuraueris,&c. de Ora. 95 a,Nonnunquam summis oratoribus non ex sententia dicendi euentũ procedere.At.80 b,Te ex sentẽtia nauigasse gaudeo.de Ora. 133 b,Ex animi sui sententiau xorem habere.

Sententia uarijs modis usurpata.de Ora. 89 b,Verborũ sonitus inanis nulla subiecta nec sententia,nec scientia. Ora.13 b,& 135 b,Vt nescias,utrũ res oratione,an uerba sententijs illustrẽtur. Orat. 213 b, Colligere sententiam uerbis.de In.77 a,Vti uerbo uno pluribus ue in ea sententia.

sententia,in qua is,qui dicit accipiendū esse demōstrabit.ad Her.421 a,Cum acerbum potest in duas plurésue sentētias accipi.de In.55 b, Scripto legis amisso,scripto ris sententia consideranda est. pro Pl.267 b,Sed factum tuum à sententia legis discrepat. & ibi.Fugisti sententiā legis,æquitatem omnem reiecisti.& Part.239 b,Significatio scripti:id est, sententia.de Fa.146 a,Licet enim immutare,ut fati nomen non adiungas, & eandem tamen sententiā teneas.de D.81 a,Qui totam de diuinatione duobus libris explicauit sententiam. de D. 139 b, Cōferre causas,& quid in quāq; sententiā dici posit ex promere.& ib.Stoici acutissimè sentētias suas prudentissimeq; defendunt.de Ora.122 a,Nihil aliud affirmare possum,nisi sententiam atq; opinionem meam.de N.26 a, Habere stabilem & firmam sententiam de aliqua re. & de Fin.80 a,Certa sententia & stabilis.Ep.49 b,In hac sum sententia,ut,&c. de Or.117 b,Demetrius omniū istorū mea sententia politissimus. At.131 b,Nō repe rio scribendi ullam sententiā.At.17 b,& 131 b,Argumētum & sententia epistolæ.de Orat. 87 b,Sapientissimis sententijs,grauibusq; uerbis ornata oratio & perpolita.de Or.99 a, Quoniā sentētiæ atq; opinionis meæ uoluistis esse participes, nihil occultabo.Ep.4 a,Frangere sententiā alicuius de aliqua re.At.154 a,Sed aliquando sententiam terminemus.I.A. 250 b,Eas literas dū recito,dumq; de singulis sentētijs breuiter disputo, quæso attēdite.de Am.108 b,Aperte uel odisse magis ingenuū est,quàm fronte occultare sententiam. Qu.F.309 b,Sextius omnibus sententijs absolutus est. Qu.F. 312 b,S.C. factum est de ambitu in Afranij sententiam.Offic. 9 a, Pyrrhi quidem de captiuis reddendis præclara sentētia est.ibi.Regalis sanè & digna Aeacidarū genere sententia.Off.75 b,Si honestatem tueri sentētia est.de Am.96 a,Cuius disputationis sentētias memoriæ mādaui. de L. 164 b,Sentētiæ iudicū. de Le.168 a,Cuius præcepti tāta uis,tāta sententia est,ut non homini cuipiā,sed Delphico deo tribuatur. de Leg.171 b, In ipso nomine legis interpretando inest uis ac sentētia iusti et iuris colendi.de L.191 a, Ego in ista sum sentētia,qua te fuisse semper scio,&c. de L.191 b,Quæ lex hanc sententiam contimet,ut omnes leges tollat,quæ postea latæ sunt.

Sententiola,læ.I.A. 187 b.

Sententiosè,grauiter,scitè.Or.220 b,Sentētiosè dicere. & 135 a,Sæpe etiam sententiosè ridicula dicuntur.et de In.61 b,Oratio grauiter & sententiosè habita. ad Her. 40 b,Sententiosè loqui.

Sententiosus,a,um.scitus.de Cl.195 b,Sententiosum et argutum genus dicendi.

Sentiens,tis.de D. 115 b, Ad hostiam diligendam ducem esse uim quandam sententiam atq; diuinam.

Sentina,tinæ.fundum nauis,siue ima interior pars. nam ut carina est ima pars exterior, et quasi uēter, sic sentina interior aluus, et quasi uēter est:quæ quia mali odoris esse solet, quòd in eā sordes omnes confluant,idcirco pro pestiferis hominibus capitur, ut exempla subiecta declarant. de Se. 8 b, Cum alij per foros cursent,alij sentinā exhauriāt.Ep.134 b, I. C.99 b, Sin exieris,exhaurietur ex urbe comitū tuorū magna & perniciosa sentina reip.I.S.274 b,Nisi fortè in ea te castra reiecisti,quò omnis sentina reip.cōfluxerat.I.C.105 b,O' fortunatam rem,si quidem hanc sentinam huius urbis eiecerit. At.18 a, Exhaurire sentinam urbis. cont. Rul. 80 a,Hoc enim uerbo usus est, quasi de aliqua sentina loqueretur: id est,uerbo exhauriendi.

Sentio,tis.sensu accipio, sensibus percipio,sensum alicuius rei capio,sensum ex mœrore patrio percipio,odore quodam suspicionis aliquid sentio, sensu gusto,sensum alicuius rei habeo,gustum alicuius rei habeo, conscientia teneo,intelligo,attendo,audio,exaudio.)(. Sēsu doloris careo,sensum uoluptatis adimo.I. A.182 a, Quidam morbo aliquo & sensus stupore suauitatē cibi non sentiunt.de N.54 b,Gustatus,qui sentire eorum, quib. uescimur,genera debet,in ore est.Ep. 72 a,Nulla uideri miseria debet,quæ nō sentiatur.pro Sest.13 b,Animos hominum post mortem sentire & uigere. Orat. 216 a, Aristoteles ait,pæne uti omnes,sed ipsos nō sentire.Off.3 b,Quæ aspectu sentiūtur.Or. 213 a, Meæ aures & curta sentiūt, nec amāt redundantia.de N.37 a, Hæc ipsa qui nō sentit uim deorū habere,nihil omnino sensurus uidetur. de Fi.61 b,Sētire uera de ijs immortalibus.de D.120 a, Quæ sentiūtur,quæ sensibus percipiuntur,quæ sensu accipiuntur. pro Pla.266 a, Hic quod cum cæteris animo sentiebat, id magis quàm cæteri uultu promptum habuit & lingua.pro Do.214 b,De quibus habeo ipse quid sentiam,non habeo autem quid tibi assentiar.Item:Nec cum ijs sentio,qui,&c.pro S.R.42 a,Fateor insaniisse,qui cū illis senserim,tametsi inermis sensi.de In.43 a,Sentire cū aliquo.)(. Dissentire ab eo. pro Qu.R.25 a,Hoc cum sentit Saturius esse apertum, repugnare cōtra ueritatē non audet.pro Syl.183 a,Omnes de communi salute apertissimè senserūt. In C.111 a, Qui omnia de repub.præclara atq; egregia sentiūt.& de Am.112 a,De amicitia omnes ad unum idem sentiūt. I.C. 121 b, In hac causa omnes sentiunt unum atq; idem. Tusc.149 a,Fieri enim potest ut rectè quis sentiat,& id quod sentit,politè eloqui non possit.de Ora. 185 a,Nō ut dictum est,intelligitur,sed ut sensum est. At.105 a,Dices, quid tu igitur sensurus es?non idem quod dicturus. Item: Sentiam enim omnia faciunda,ne armis decernatur.de Am.115 b, Ego illum ne minima quidem re offendi,quod quidem senserim. At. 223 b,Nescio cur nō animo quoq; sentiāt. At.274 a,Nam de cæteris rebus quid senserim,quidq; censuerim, audisse te arbitror.

Seorsum,separatim.ad He.17 b,Seorsum hoc ab illo tractandum est.Ep.119 b,Seorsum à collega puto mihi omnia paranda.

Separabilis,le.quod separari potest.Tusc.ul. 152 b,Nec animum à corpore separabilem esse.

Separatim.seorsum,sigillatim,præter cæteros.de N.59 a,Dij separatim ab uniuersis singulos diligūt.Ep.27 b, Nihil accidit ei separatim à reliquis ciuibus. & 208 a, pro D.240 b, Separatim semel,iterum cū uniuersis.de Or.115 a,de Cla.Ora.182 a,Etsi hoc nunquā separatim facere didicisset.I.A. 158 a,Hoc seiungi potest.separatimq; perscribi.pro Cl.31 a,Tamē de illo separatim cognoscite.de Le.163 a,Separatim, articulatim,distinctè. Ep.209 a,& de In.47 b,Cōmuniter.)(.Separatim.At. 102 a,Ipsum Pompeium separatim ad concordiam hortabor. de Or. 85 b, Qui non aliqua in re una separatim elaborarint,sed omnia quæcunq;,&c. cōprehenderint.

Separatius.aduerb.distinctius.de Inue.81 b, Separatius aliquid adiungere.

Separatus,a,um.remotus,distinctus.Tuscul.quæst. 116 a,Virtus ipsa per se sua sponte,separata etiam utilitate, laudabilis.de N.7 b, Aperta simplexq; mens nulla re adiuncta.ad Her. 22 b, Nam utraq; altera separata minus erit firma. At.252 a,Ista uerò quæ tu connecti uis,aliud quoddam separatum uolumen expectant.de In.55 a,Separatum ab aliquo,& separatum extra aliquod.

Separo,as.seiungo,distinguo,secerno,seuoco, distraho, diuello,distermino,diseluso.)(.Coniungo.cont. Rul. 83 b, Cùm illa duo maria pertenui discrimine separentur. Epi.67 b, Qui omnes à perpetuis suis historijs ea quæ dixi bella separauerunt. Of.19 b,Quod cogitatione magis à uirtute potest,quàm re separari.

Sepelio,lis.humo,in sepulchro condo,corpus terræ reddo,humo iniecta contego,sepultura afficio,ad sepulturam do,in sepulchrum infero,tumulo mādo, mortuum in aliquem locum infero.de Leg.181 b,Mortuum in urbe ne sepelito,ne'ue urito.& ibi.Non qui uritur,sepelitur,sed qui humatur. Tusc.171 a, Surge & sepeli natum. Ep.56 a, Vt in quo uellemus gymnasio eū sepeliremus, nobis permiserunt.I.P.81 b, Hæc sunt ô carnifex in gremio sepulta cōsulatus tui.pro Fl.164 a,Qui uos in complexu coniugū uestrarū trucidatos incendio patriæ sepelire conatus est.pro Pom.9 b,Bellum aduentu Pompeij sublatum atq; sepultum est.de Or.141 a,Simonides dicitur,&c.demonstrator uniuscuiusq; sepeliēdi fuisse.

Sepes,pis.septum.de Nat.51 b, Loca syluestribus sepibus densa.

Sepia,piæ.piscis.de Nat. 51 b, Atramenti effusione sepiæ se tutantur.

Sepimentum,ti uallum.de Leg.168 b, Atq; hæc omnia quasi sepimento aliquo uallabit differendi scientia.

Sepio,pis.munio,uallo.de N. 54 b, Natura oculos membranis tenuissimis uestiuit ac sepsit.et 55 a, Oculi excelsis undiq; partibus sepiuntur.I.A.250 a, Antonius Mutinam operibus munitionibusq; sepsit.Ep.245 b, Oppidum sex castellis castrisq; maximis sepsi.pro Mil.101 b, Quanquā præsidijs salutaribus & necessarijs septi sumus.Ep.266 a,Philosophiæ præsidijs septus sum. I. A. 196 a,Omnes aditus septi sunt.pro Sest.22 b,Tum domi cilia cōiuncta,quas urbes dicimus,mœnibus sepserūt.de Or.122 a,Vbi eum locum omnem cogitatione sepseris.et 96 b, Inuenta uestire atq; ornare oratione,pòst memoria sepire.de Diu.83 b, Aetheris æterni septa atq; inclusa cauernis.At.50 b, Nulla lex est quæ nō ipsa se sepiat. de Or.88 a,Genus hominū prudentium consilijs impulsum,se oppidis mœnibusq; sepsisse. Attic.148 a,Populi Romani exercitus Cn.Pompeium circumsidet,fossa & uallo septum tenet.I.A. 157 b, Forum sepietur, omnes claudentur aditus.& 244 a,Cum septus sis legibus,& iudiciorum metu,non sunt omnia timenda.

Sepis,pis.I.V.141 b,Ante ipsum sepim.

Seplasia,siæ.forum Capuæ, ubi unguentarij negociabantur.I.P.84 a, At fuit incessus saltem Seplasia dignus & Capua.cont.Rull.85 a,In Albana & Seplasia.

Sepono,nis.segrego,reseruo. At.184 b,Scio uenire nunc nihil posse,sed seponi et occultari possunt.Or.210 a,Vt ij qui docerēt,nullū sibi ad eam rem tempus ipsi sepone rent.de Or.155 a,Vt alius aliam sibi partem,in qua elaboret,seponeret.& 98,Si ea,ut dicis,sepositæ essent. et 86 b, Græci sepositerunt à cæteris dictionib. eam partem dicendi,quæ,&c.id est,separarunt.

Sepositus,a,um.seiūctus,remotus.de Di.131 b, Quāobrem Syllam quidem sepositam & conditam habeamus. I.V.204 b,Quod celari oportebat, habebāt sepositum ac reconditū. Qu.de Pet.205 a, Eius facultatis adiumenta quæ scio esse sepositā,ut parata & prōpta sint,cura.

Septem.de Som.129 a, Qui numerus omnium ferè rerū modus est.de Am.96 b,& 107 b, Nam qui septem appellantur,eos qui ista subtilius quærunt,in numero sapientum non habent.de Fin. 65 b,Bias,qui sapiens habitus est,unus è septem.de L.175 a,Thales qui sapientissimus inter septem fuit.

Septemaquæ.locus. At.62.

September,bris.I.Dies.I.Mensis.

Septendecim.contra Rul.69 b.

Septemuir,uel Septemuiri. At.lib.15.249 b,Dic mihi C. Antonius uoluit'ne fieri Septemuir?fuit certè dignus.I. A.208 a,Septemuirum acta sustulimus.et 198 b,200, Septemuiros,Septemuiris.

Septemuiralis,le. Att.243 b,& 232 a,Lentonis Cesennij septemuiralis autoritas.

Septemuiratus,tus.I.A.179 a.

Septenarius.uersus genus,à septem pedibus,ut senarius à sex.Tusc.171 a, Cum tam bonos septenarios fundat ad tibiam.

Septendecim.I.Ver.261 a, Nos in septendecim Siciliæ populis non eramus.

Septentrio,nis.stellæ septem. At.143 a,De septentrione planè ita est.Attic. 138 b, Ex ea die fuere septentriones uenti,naues quibus usus nō est,incendisse dicitur:id est, Etesiæ.de Nat.35 b,Sol cursum suum inflectit tum ad septentriones,tum ad meridiem. Tusc.162 b,Ad stellas septem.Ac.17 a,Sed ad Helicen & clarissimos septentriones.de Nat.47 a,Stellæ,quas nostri septem soliti uociture triones.et 48 a,Minorem septentrionem Cepheus subsequitur.

Septenus,a,um.I.Binus.

Septies millies sestertiūm.I.A.178 b,& 196 a.

Septimùm consul.id est,septies cōsul. de Nat.76 a, Cur enim Marius tam feliciter septimum consul domi suæ senex est mortuus?

Septimus,a,um.Tusc.207 a,Aeschines in Demosthenem inuehitur, quòd is septimo die post filiæ mortē hostias immolasset.

Septimusdecimus.pro Cl.33 a.

Septingenti.Or.207 b, Septingentorum annorum memoria.pro Qu.14 a,Septingenta millia passuum.

Septingentesimus,a,um.Att.lib.6, Post Leuctricam pugnam die septingentesimo sexagesimoquinto.

Septuagesimus,a,um.de D.90 a.

Septuaginta.in V.174 b.

Septum.pti.munitio,sepimentum.Attic.66 b,In campo Martio septa marmorea sumus facturi, eaq; cingemus excelsa porticu.pro Sest.20 b,Hunc adoriuntur alij gladijs,alij fragmentis septorū & fustibus.pro Mil.107 a, Cū ille ui in septa irruisset.in A.196 a, Nisi septis reuulsis introiri in forum non potest.ibidem 247 a, Quibus

enim septis tam immanes belluas continebimus?

Septus, a, um. stipatus, munitus. I. V. 243 b, Tutus, clausus septus, munitus contra aliquem. de Ar. 247 a, Domus tot senatusconsultis munita atq; septa. pro Sest. 23 a, Qui stipatus semper sicarijs, septus armatis, munitus municipibus fuit. I. C. 123 b, Quòd si, &c. firmissimo me muro septum arbitrabor. de Ar. 249 b, Populus Rom. septus & inclusus. item, Ara, quam septam uidemus. I. V. 249 b, Locus septus undiq;. de Orat. 100 a, Regio quæ nullis terminis septa teneatur. de Fin. 59 b, Septum undiq; uepribus sepulchrum. Och. 331 a, Gladiatores, quibus ille septus omnia misceret. Off. 41 a, Nullis præsidijs septi multis afficientur iniurijs.

Sepulchrum, chri. tumulus, bustum, monumentum. I. A. 223 b, Maiores nostri statuas multis decreuerunt, sepulchra paucis: sed statuæ intereunt uetustate, sepulchrorũ autem sanctitas in ipso solo est. & ibid. Sepulchra fiunt sanctiora uetustate. I. A. 224 a, Vtiq; locũ sepulchro consul pedes triginta quinq; uersus designet, quo Seruius Sulpicius inferatur, quod sepulchrum ipsius, liberorum posterorũq; eius sit. pro Ar. 190 a, Ennius in sepulchro Scipionum putatur esse cõstitutus è marmore. pro S. R. 22 b, Cui de tanto patrimonio ne iter quidem ad sepulchrum patrium relictum est. & 43 a, Nec sibi quicquã paternum ne monumenti quidẽ causa reseruauit. Tusc. 253 a, Ceremoniæ sepulchrorum. & 154 b, Quid sepulchrorum monumẽta, quid elogia significant? Sepulchrũ portus corporis: ex Ennio, Tusc. q. li. 1. Sepulchrum quo tempore incipiat, et religione teneatur, 2 de Leg. Sepulchrum Archimedis ab Syracusanis ignoratum, à Quæstore indagatum, Tusc. q. lib. 5. Sepulchrum eorum qui conditi sunt, antè non est, quàm iusta facta, & corpus incensum est, 2 de Leg. Sepulchrum septum undiq;, & uestitum uepribus & dumetis, Tusc. quæst. li. 5. Sepulchri uestibulum, bustum'ue, quod lex usucapi uetat, tuetur ius sepulchrorum, 3 de Leg. 182 a. Sepulchrum altius uetat extrui Plato, quàm quod quinq; diebus absoluerint, nec è lapide excitari plus, nec imponi, quàm quod capiat laudẽ mortui incisam quatuor heroicis uersibus, quos longos appellat Ennius, 2 de Leg. Longè à sepulchro hanc ætatẽ abesse negant oportere, 16 ad At. In sepulchro C. Figuli, quos ad sumptus progressa res ista sit, uides, 3 de Leg. In sepulchro, quod procul ad fontis aras, eodem ritu regẽ nostrum Numam cõditum accepimus, 2 de Leg. 181 a. Sepulchro uetat Plato ullam partẽ sumi ex agro culto, eoq; qui coli posßit, sed quæ natura agri tantummodo efficere posßit, ut mortuorũ corpora sine detrimento uiuorũ accipiat, ea potißimùm ut complectatur. Quæ aũt terra fruges ferre, & ut mater cibos suppeditare posßit, eam ne quis nobis minuat, ne'ue uiuis, ne'ue mortuis, 2 de Le. Sed cùm multa in eo loco sepulchra fuissent, ubi dedicata est ædes Honoris extra portam Collinã, exarata sunt. statuit enim collegium, locũ publicum non potuisse priuata religione obligari, 2 de Leg. Ob sepulchrorũ, quas in Ceramico uidemus, amplitudines, lege sancitũ est, ne quis sepulchrum faceret operosius, quàm quod decem homines effecerint triduo: neque id opere tectorio exornari, nec Hermas quos uocãt, licebat imponi, 2 de Leg. Sepulchrorũ magnificentiam esse minuendam, ibidem. Sepulchrorum tanta est religio, ut extra sacra & gentem inferri sus negẽt esse, idq; apud maiores nostros Torquatus in gente Popilia iudicauit, 2 de Legib. Sepulchra habere communia, Of. 1. Nec sepulchra legens uereor (quod aiunt) ne perdam memoriam: his enim ipsis legendis redeo in memoriam mortuorum, de Sen. 81 a. id est, inscriptiones sepulchrorum, quas hodie paßim epitaphia uocãt. De sepulchris duæ leges: quarum altera priuatis ædificijs, altera ipsis sepulchris cauet, 2 de Leg. De sepulchris habemus autoritatem Platonis, à quo funerum sumptus præfinitur ex censibus, à minis quinq; usq; ad minam, ibidem. De sepulchris nihil est apud Solonẽ amplius, quàm ne quis ea deleat, ne'ue alienum inferat: pœnaq; est, si quis bustum, aut monumentum, aut columnam uiolarit, deiecerit, fregerit, ibid. 183 a. Sepulchris nouis modum finiuit Demetrius: nam super terræ tumulum noluit quid statui, nisi columnellam tribus cubitis non altiorem, aut mensam, & labellum, & huic procurationi certum magistratum præfecerat, ibid.

Sepultura, ræ. humatio, bustum. I. V. 263 a, Dico mercedem funeris ac sepulturæ constitui nefas fuisse. itẽ: Cum ijdem bustum in foro facerent, qui illam insepultam sepulturam effecerant. de Diu. 92 a, Simonides ignotum quendam mortuum uidit, eumq; humauit. et ibidem, Ab eo quem sepultura affecerat. Ep. 56 a, Ab Atheniẽsibus locum sepulturæ intra urbem ut darent, impetrare non potui. de Le. 181 a, Antiquißimum sepulturæ genus, quo apud Xenophontem Cyrus utitur: redditur enim terræ corpus, & ita locatum ac situm, quasi operimento matris obducitur. I. An. 163 b, Ad sepulturam corpus uitrici sui negat à me datũ. et 264 b, Iiq; nec inhumati sunt, nec dispersis bustis humili sepultura cremati. de Sen. 92 b, Cuius interitum ne crudelißimus quidem hostis honore sepulturæ carere passus est. I. A. 153 b, Qui illam insepultam sepulturam effecerant.

Sepultus. humatus, situs, conditus, constitutus, quem hmmus iniecta cõtegit. de Le. 181 a, b, I. C. 120 b, Cerno animo sepultam patriam, miseros atq; insepultos aceruos ciuium. pro Ar. 190 a, Ennius in sepulchro Scipionum putatur esse constitutus ex marmore.

Sepyra, oppidum in Amano monte. Ep. 245.

Sequani, pop. At. 17.

Sequester, stris, stre. ad quem pecunia corrumpendi iudicij, aut tribuum deponebatur, ut suffragia obtinerẽtur. Iurisconsulti sequestrem esse dicũt, apud quẽ plures rem de qua controuersia est, deponunt: sed Cicero in hac significatione non usurpauit, quod sciam. pro Cluen. 32 b, Res parum certa uidebatur, sequester & confirmator pecuniæ desideratur. & 22 b, Quo sequestre in illo iudice corrumpendo est usus. in Ver. 73 a, Qui aut sequestres aut interpretes corrumpendi iudicij solent esse. & 130 b, Sequester istius interpres, confector negociorum. pro Plan. 268 b, Doce id quod debes, per quem sequestrem, quo diuisore corrupta sit. pro Cæl. 40 b, Sodales ac sequestres alicuius. pro Planc. 267 a, Cuius tu tribus uenditorem, & corruptorem, & sequestrem Plancium fuisse clamitas. pro Clu. 35 b, Sed quid opus est ad eam rem iudice sequestre?

Sequor, ris. comitor, excipio, cõsequor, insequor, comes sum, exequor, prosequor, consilium, ratio. Orat. 201 b, Oratio

Oratio ita flexibilis, ut sequatur quocũq; torqueas. I. C. 120 a, Cæsar hanc reip. uiã, quæ popularis habetur, secutus est. de Ar. 252 b, Pœna quæ sequeretur illud scelus. de In. 44 b, Nam eum eadẽ omnia incommoda sequentur. de D. 112 a, Qui hæc prædicunt, quam rationem sequantur, uides. & ibid. Qui hæreditatem uenturam dicunt, quid sequuntur. de Or. 127 b, Trademus etiã quæ nos sequi in dicendo, quæq; maximè spectare solemus. At. 127 b, Neq; si ego quid tu sis secutus, non perspicio, idcirco minus existimo, te nihil nisi summa ratione fecisse. Ep. 47 b, Qui autoritatem & consilium tuum non sunt secuti, sua stultitia occiderũt. Par. 122 a, Sequi & colere leges. Off. 22 a, Sequimur igitur in hac quæstione potißimùm Stoicos. Ep. 14 a, Idem ille Plato, quem ego autorẽ uehementer sequor. pro Cec. 196 a, Perge porrò hoc idẽ interdictum sequi, homines, &c. Or. 212 b, Qua tempestate Paris Helenam, & quæ sequuntur. de Leg. 169 b, Ego uerò cum liceret plures dies abesse, & amœnitatem & salubritatem hanc sequor. Off. 45 b, Panætius, quem in his libris secutus sum, non interpretatus.

Sequi, pro spectare. de Off. lib. 1, Nollem Corinthum excisam, sed credo illos secutos opportunitatem loci.

Sequitur, relimquitur, fit, conficitur, colligitur, quæ apta sunt ad concludendũ uerba. Par. 116 b, Sequitur igitur, ut etiam uitia sint paria. de N. 41 a, Quo constituto sequitur, &c. Tusc. 232 b, Assentior alterum alteri consequens esse, ut quem admodum si quod honestum sit, id solum sit bonũ, sequatur uitam beatam uirtute effici, &c. de Fi. 69 b, Non enim sequitur, ut cui cor sapiat, ei non sapiat palatus. de Di. 130 b, Significant ergo, ne id quidẽ sequitur. de Fat. 142 a, Vt enim & ingenioſi et tardi ita nascantur antecedentibus causis, etc. non sequitur tamẽ, ut etiam sedere eos, et ambulare principalibus causis definitum sit. et 144 b, Sequitur enim ut si alia ab alia nũquam depellatur, ne contingat quidem alia aliã. & 145 b, Nec si omne enunciatum uerum aut falsum est, sequitur illicò esse causas immutabiles & æternas. & 146 a, Si hoc uerum nõ est, sequitur ut falsum sit. de Fat. 148 b, Qui si non sint, &c. non sequitur, ut ne appetitus quidem, &c. at hoc sequeretur, si, &c.

Serapis. dea. de D. 134 a.

Serenans, tis. de D. 84 a, Luce serenanti. Poetæ.

Serenitas, tis. serenum tempus, serena tempestas, cœlum serenum. (. Perturbatio cœli. de Diu. 128 a, Hæc igitur cũ sint, tum serenitas, tum perturbatio cœli est, ne, &c. I. V. 240 b, Nullus unquam dies Syracusis tam magna et turbulenta tempestate fuit, quin aliquo tempore solem eius dici homines uiderint.

Serenus, a, um. serenans. de Di. 125 b, Cum tonuit læuum bene tempestate serena. ex Ennio. ad Her. 39 a, Falsi amici sereno uitæ tempore præstò sunt. Epist. 259 b, Austro leniſsimo, cœlo sereno. Tusc. 197 a, Tranquilla & serena fronte.

Series, ei. cõtextus uel continuatio quædam rerum. de D. 106 b, Fatum est ordo seriesq; causarum. et de Fat. 144 a, Qui introducũt causarum seriem sempiternam. Item: Mirabilis quædam continuatio seriesq; rerum. de Nat. 4 a, Est enim admirabilis quædam continuatio seriesq; rerũ, ut alia ex alia, & omnes inter se aptæ colligatæq; uideantur. Ac. 6 b, Cætera series deinde sequitur maiora

nectens, ut hæc, Si homo est, animal est, &c. de Or. 114 b, Sine ulla serie disputationum. de Le. 166 b, Videtis'ne quanta series rerum sententiarumq; sit, atq; ut ex alio alia nectantur? Part. 242 b, Tanta series artis est, & sic inter se sunt pleraq; connexa & apta, ut, &c.

Seriphos. insula. de N. 18.

Seriphius, a, um. de Sen. 78 b.

Serius, a, um. grauis, uerus.) (. Iocosus. Off. 27 a, Si de serijs rebus loquatur, seueritatem adhibeat: si de iocosis, lepõrem. Off. 21 a, & 27 a, Cum grauibus serijsq; rebus satisfecerimus. l. Iocosus. ad Her. 20 b, Sermo serius, & iocus liberalis. de Fin. 82 b, Qui cùm ioca, seria, ut dicitur, qui cùm arcana, qui cùm occulta omnia.

Sermo, onis. locutio, mentio, oratio. Of. 22 b, Sermone eo debemus uti, qui notus est nobis, ne ut quidã græca uerba inculcantes, iurẽ optimo rideamur. ad Her. 20 b, Sermo diuiditur in partes quatuor: dignitatem, demonstrationem, narrationem, iocationem. de Or. 136 a, Cum mihi sermo cum hoc ipso Crasso multis audiẽtibus esset de te institutus. & 141 b, Habetis sermonem bene longum. de Ar. 251 b, De Alexandrinis uideo esse sermonem. In Vat. 29 a, Nullus mihi omnino cum illo sermo, nulla unquam de re fuit. de Somn. 120 a, Quid autem interest ab ijs qui postea nascẽtur, sermonem fore de te, cum ab ijs nullus fuerit, qui antè nati sunt? & pro Pla. 149 a, Sermo est tota Asia disßipatus, Pompeium, &c. de Or. 93 a, Crassus princeps eius sermonis ordiendi fuit. Att. 116 a, Multus est sermo, te iudicium iam de causa publica fecisse. Ep. 10 a, Hac me mente fuisse, tu in nostris sermonibus collocationibusq; ipse sæpe uidisti. Ep. 194 a, Cũ mihi in sermone iniecisset, se uelle Asiam uisere. & 130 a, Feci sermonẽ habitum in Cumano inter nos. & Att. 100 b, Sermo quẽ habuit de triumpho. & de Sen. 83 a, Cyrus in sermone, quem moriẽs habuit, &c. de Or. 109 a, Habere sermonem inter se de aliquibus. de Sen. 77 b, Omnem autẽ sermonem tribuimus Catoni seni. de Am. 96 a, Vt tanquã à præsentibus coràm haberi sermo uideretur. & 95 b, Is exposuit nobis sermonem de amicitia habitum ab illo secum & cum altero genero Scæuola. & ibi. Incidere in sermonem alicuius. & ibid. Incidere in mentionẽ alicuius. de In. 80 a, In sermone quotidiano. de Or. 93 a, Insperanti mihi cecidit, ut in istum sermonem delaberer. & Att. 212 a, Date in sermonẽ. Qu. Frat 298 a, Primus annus habuit de hac reprehensione plurimum sermonis. Off. 26 b, Sermo in circulis, disputationibus, congreßionibus familiarium uersatur. Off. Curandum est, ut eos quibuscum sermonem cõferimus, & uereri & diligere uideamur. Off. 40 b, Habere quibuscum familiares posßis conferre sermones. I. V. 256 b, Habere malos sermones de aliquo. de Inuen. 63 b, Conferre sermonem cum aliquo. Att. 103 b, Sed hæc coràm, nam ista multi sermonis sunt. de Inuen. 120 a, Res in ore atq; in sermone omnium cœpit esse. & Att. 13 a, In sermonibus: id est, in communi sermone. et Epist. 2 a, Nam cùm in sermone quotidiano, tum, &c. & Ac. 39 b, Sermo uulgaris. Ep. 120 b, Sed nuncij uarios sermones excitarũt. Ep. 15 b, Perferre sermonem alicuius ad aliquem. Epistol. 42 b, Maleuolis sermonibus de aliquo credere. de Ora. 94 a, Fortuitò in aliquem sermonem incidere. Epist. 136 a, Incidunt in sermone uario multa. Ep. 127 a,

Dabimus sermonem ijs, qui, etc. I.V.202 b, In sermonem hominum, atq; in magnam uituperationem uenirem. de Fin. 4.9 a, Tractare aliquid græco sermone. de Na. 19 b, Scito sermone & Attico loqui. & 20 b, Sermo & oratio. At. 103 a, Elegantia sermonis Terentiani.

Sermocinatio. figura. ad He. 37 a, & 40 a, Sermocinatio est, cum alicui personæ sermo attribuitur, & is exponitur cum ratione dignitatis.

Sermocinor, aris. sermonem habeo, loquor. de Inu. 68 b, In consuetudine scribendi aut sermocinandi eo uerbo uti solent homines. I.V. 104 a, Ait se cum isto diligenter sermocinaturum.

Sermunculus, li. l. Sedo. & pro Deio. 150 a, Non'ne intelligis Cæsar, ex urbanis maleuolorum sermunculis esse collecta.

Serò. tardè. At. 165 a, I.V. 269 b, Producam Cossanos, qui te nunc serò doceant, iudices non serò. et At. 104 b, Serò resistimus ei quem aluimus contra nos. de Cl. 168 a, Elo quentia serò prodijt in lucem. Ep. 21 a, Longè abfum, audio serò. et 45 b, Serò enim ueneram. & 105 b, Domum serò ueneram. pro Qu. 7 b, De controuersijs uult dijudicari serò: uerùm, &c. Qu. Fr. 301 a. Hoc de genere nihil te nunc quidem moneo. serò est enim. de Am. 97 b, Factus est Coss. I I. primùm ante tempus, iterũ sibi suo tempore, reipublicæ penè serò. At. 115 a, Eo die alter consul uenit serò. ad Her. 12 b, Serò acto negocio uenisti. Epist. 102 b, Serò sapiunt. ſ. Phryges. prouerbium est, à Phrygum tarditate natum.

Serius. tardius. de Or. 49 b, Ad mysteria biduo serius ueneram. I. C. 98 a, Hoc serius à me factum est, &c. de In. 51 a, Serius.)(. Ocyus.

Sero, ris. seui, satum. sementem facio, semen spargo. semino. I.V. 173 a, In iugere agri Leontini medimnũ ferè tritici seritur. & infrà: Vt tantum decumæ sit, quantum seueris. de Nat. 52 a b, Ager mollitus & oblimatus ad serendum. Antequàm. 192 b, Serere beneficium, ut metere possis fructum. Tus. 154 b, Serere arbores, quæ alteri seculo prosunt. & de Ora. 134 b, Da mihi ex ista arbore, quos seram surculos. de Clar. 166 a, Seremus igitur aliquid tanquam in occulto & derelicto solo. de L. 160 b, Materia serendi generis humani. de Se. 18 b, Serere, percipere, & concedere fructus. & ibi. Serere arbores. de Fat. 145 b, Nisi ex æternitate causa causam serens hoc erit effectura. Tus. 177 b, Philosophia præparat animos ad satus accipiendos, eáq; mandat his, & ut ita dicam, serit, quæ adulta fructus uberrimos ferant. de Vn. 303 a, Alios in reliquas mundi partes spargens quasi serebat. At. 135 a, Tertullæ nollem abortum, tam enim sunt Cassij iam quàm Bruti serendi. de Sen. 89 b, Multæ etiam istarum arborũ meâ manu sunt satæ. de Le. 156 a, Hæc quæreus fata est ingenio. et 160 b, Genus humanum sparsum in terras atq; satum.

Serpens, tis. de N. 50 b, Quædam serpentes ortæ extra aquam, simulatq; niti possunt, aquam persequuntur. & de Ar. 256 b, Iam ista serpẽs, quæ tum hìc delitescit, tum se emergit, illisa morietur. Tus. 235 b, Serpentes quasdam. quasdam esse gradientes: id est, bestias. de D. 90 b, Bellua uasta, circumplicata serpentibus. In Vat. 28 b, Repentè te tanquã serpens è latibulis, oculis eminentibus, inflato collo, tumidis ceruicibus intulisti.

Serperaster; stri. à serpẽte, ut oleaster, sardaster, et id genus alia. At. 103 a, De serperastris cohortis meæ nihil est quod doleas: ipsi enim se collegerunt admiratione mitæ integritatis meæ. Serperastris dixit, pro hominib. uilissimis & pernicioſiß. quasi serpentum proles sint. Sunt quib. placet, Cerberastris, quasi famelicis hominibus, et ad pecuniam tanquam Cerberus ad offam latrantibus. Alioqui superastra curriculi. i. parui currus sunt puerorum, teste Varrone.

Serpo, pis. irrepo, progredior. de Nat. 50 a, Alia animalia gradiendo, alia serpendo ad pastum accedunt. ad Her. 39 b, Iste tanquã iubatus draco serpit. In Ara. Quæ uolat, & geminis serpens secat aera pennis. de Fi. 135 b, Serpere anguiculos. de Se. 88 a, Vitis serpens multiplici lapsu & erratico. I. A. 153 b, Cum serperet in urbe infimitum malum, idq; manaret indies latius. pro R. P. 125 a, Serpet hoc malum mihi credite longius, quàm putatis. Ant. 195 a, Ne calamitas remorata longius serpat atq; progrediatur, præcauete. & de Or. 151 b, & I.V. 65 b, Serpit malum consuetudine peccandi. I.C. 119 a, Latius epi nione disseminatum est hoc malum, manauit per totam Italiam, obscurè serpens multas prouincias occupauit. de Ora. 127 b, Ecce autem serpere occultè cœpisti, nihil dum suspicantibus alijs. I.V. 65 b, Si hæc consuetudo serpere ac prodire cœpit. & pro Mur. 134 b, Serpit hic rumor. At. 7 b, Sed uereor, ne hoc quod infectum est, serpat longius. et 230 b, Sustulisse mihi uidetur simul satio nem desiderij, quæ serpebat in dies. de Am. 104 a, Serpit enim deinde res, quæ procliuis ad perniciem, cum semel cœpit, labitur. & 112 a, Serpit enim nescio quomodo per omnium uitas amicitia.

Serra, ræ. instrumẽtum dentatum, quo ligna et tabulæ uel tenuissimæ secantur. Tus. 250 b, Ne stridorem quidem serræ audiunt, tum cum acuitur.

Serrula, læ. pro Cl. 55 b, Serrula aduncа ex omni parte dentium, & tortuosa.

Sertorius, rij. de Clar. Or. 180.

Sertorianus. I. A. 232 b, Sertorianum bellum est.

Sertum, ti. corona. Tus. 199 b, Incendes odores? & sertis redimiri iubebis & rosa? I. C. 106 b, Sertis redimiti, unguentis oblìti.

Seruator, oris. conseruator.)(. Perditor pro D. 233 a, Cicero seruator urbis. & pro Pl. 281 a, Seruator mei capitis. I. Soter.

Seruiens, tis. At. 286 b, A' seruientibus abero. & I. A. 228 b, Vita nulla est seruienti. At. 284 b, Preces seruientis ad uersus regem.

Seruilis, le. famularis. Antequàm. 197 a, Respublica metu est debilitata seruili. & pro Syl. 177 b, Munus seruile. et I.P. 79 b, Color seruilis. & 99 b, Vestis seruilis. & de Or. 138 b, Seruilis percunctatio.

Seruiliter. abiectè, timidè. Tus. 187 a, Ne quid seruiliter muliebriter'ue faciamus.

Seruilius. lacus Romæ fuit. pro S.R. 33 a.

Seruio, uis. deseruio, seruitutem seruio, seruitutẽ patior, præstò sum, cõsulo, operam alicui do. lenocinor. de Or. 100 a, Si quis apud nos seruisset ex populo fœderato, seq; liberasset. & I.A. 209 a, Populum Romanum seruire fas non est. At. 112 a, Cato ipse iam seruire quàm pugnare mauult. pro R. P. 126 a, Alteri parère & seruire. Top.

Top. 223 a, Quorum nemo seruitutẽ seruiuit. de Am. 111 a, Cupiditatib. quibus cæteri seruiũt, imperare. I. C. 106 a, Qui aliorum amori flagitioſiſſimè seruiebat. de Pro. 69 a, Sed ego in hac sententia dicẽda non parebo dolori meo, nec iracundiæ seruiã. pro Cæl. 54 b, Vt in alterius dolore uel pietati uel indulgentiæ uestræ seruiatis. pro Sest. 5, Sed agam moderatè, & huic tempori potius seruiam, quàm dolori meo. Tusc. 155 b, Optimus quisq; maximè posteritati seruit. & pro Plan. 261 a, Honores si magni non putas, noli seruire populo. pro Mar. 135 b, Serui etiam ijs iudicibus, qui, etc. Qu. Fr. 294 b, Alicuius commodis utilitatiq; seruire. & 295 a, Consulere populorum commodis, & eorum utilitati salutiq; seruire. pro S.R. 25 a, Rei familiari maximè seruire, &c. de In. 79 a, Seruire rebus suis & commodis. pro Plan. 279 a, Reipublicæ seruiui semper, nunquam mihi. de Cl. 187 a, Multorũ obedire tempori, multorumq; honori uel periculo seruire. & pro Sest. 7 b, Seruire dignitati. Postquam. 202 a, Virtuti & gloriæ seruire. & Tusc. 229 b, Seruire pecuniæ. de Or. 138 b, Seruiendum est breuitati uel uetustati. Or. 214 a, Seruire numeris. et b, Compositio, quæ tota seruit grauitati uocũ. & 219 b, Attici maximè numero seruiẽtes. At. 278 a, Ac mihi iũ Brute officio solùm erat & naturæ, tibi nunc populo et scenæ, ut dicitur. seruiendũ est. Ep. 263 b, Sed indulge ualetudini tuæ, cui quidè adhuc tu, dum mihi deseruis, seruisti non satis. I. A. 62 a, Alienus tibi seruiet, tibi lenocinabitur. At. 221 a, & 75 b, Ac magis mihi isti seruiunt, 'si obseruare seruire est. & In C. 102 a, Spero meos omnes seruire laudi meæ. de Or. 138 a, Aliquẽ uenustati uel maximè seruire. & 124 a, Seruiamus uecligalib. At. 120 b, & 159 b, Seruire tẽpori cũ necesse sit. & Ep. 158 b, Seruire corpori. & 144 b, Seruire tempori. Qu. Fr. 299 a, Te rogo, ut ualetudini tuæ diligentissimè seruias. I. A. 219 b, Magnũ est. personã in rep. tueri principis, quæ non animis solũ debet, sed oculis seruire ciuiũ. Of. 75 b, Cum traderetur Atreus, personæ seruiendũ fuit. Ep. 72 b, Et cõstantiæ seruiendũ. de Fi. 130 b, Huius ætati & huic nunc hoc primùm fortasse audiẽti seruire debemus. At. 69 b, Dionysius mihi operam dat egregiam. L. Misellus.

Seruire. cũ ad rustica prædia uel urbana refertur, aliqua re grauari & obligari. contra Rul. 89 a, Prædia omnia quæ seruiebant, non seruient. de Or. 99 b, & Off. 65 a, Aedes Sergio seruiebant, sed hoc in mancipio Marius non dixerat.

Seruitium, tij. seruus. de Ar. 249 b, & I.V. 237 b, & I.C. 118 b, Omne seruitium in alteram scenam immissum: id est, omnes serui. pro Fl. 164 b, Seruitia fileant. pro Cæl. 54 a, Incitare ad cædem seruitia. de L. 189 a, Seruitia incitata. At. 286 b, Neq; desistam abstrahere à seruitio ciuitatem nostram, id est, à seruis, uel à seruitute.

Seruitus, tis. seruitiũ, famulatus.)(. Libertas. Antequàm. 192 b, Omnibus graue seruitutis iugum esse debet in libertate educatis. & ibid. Qui à uestro corpore iugum acerbissimum repulit seruitutis. Par. 122 b, Seruitus est ficut obedientia fracti animi, &c. & 123 b, Durissima seruitus. Par. 123 b, Omnis animi debilitata, & humilis, & fracta timiditas, seruitus est. et pro Deio. 149 b, In dominatu seruitus sit, in seruitute dominatus. I. A. 220 a, Diutius seruitutẽ perpessi sumus, quàm captiui frugi & diligentes solent. Oct. 331 b, Populus Rom. pro turpi stupro datus in seruitutem. I.P. 97 b, Qui socios nostros in seruitutẽ adduxerunt. & de Pro. 71 a, Tradere aliquem in seruitutem alicui. & ibi. Iudæi et Syri nationes natæ seruituti. pro Do. 239, Ciuitas seruitute oppressa. In P. 82 b, Emori potius, quàm seruire præstat. pro Mar. 138 b, Seruire seruitutem. At. 281 b, Repellere seruitutem à suis ciuibus. pro Cl. 21 b, & 221 a, Esse apud aliquem in seruitute, uel in ergastulo. Qu. Fr. 318 b, Aquæ iure constituto, & seruitute illi fundo imposita. Att. 285 b, Nisi fortè non de seruitute, sed de conditione seruiendi recusandum est à nobis. Off. 16 b, Mors seruituti turpitudiniq; anteponenda est. I. A. 181 a, Seruitus est postremum malorum omnium. I.A. 209 a, Aliæ nationes seruitutem pati possunt, populi Romani est propria libertas.

Seruo, as. cõseruo, asseruo, adseruo, obseruo, tueor, custodio, teneo, non discedo, sto, maneo, colo. Epi. 141 a, Ego seruo & seruabo Platonis uerecundiam. At. 145 a, Volumen epistolarum tuarum sub signo habeo, seruoq; diligentissimè. pro S.R. 33 b, Nihil mali est, canes ibi quàm plurimos esse, ubi permulti obseruãdi & multa seruanda sunt. pro Rab. 92 b, Ius libertatis defendendo seruari oportere. pro Clu. 24 b, At id quod conceperat, seruaret, ut saluum parere posset. de Am. 101 a, Seruare amicitiam summa fide. & Off. 19 b, Seruare decorum. pro Pl. 262 a, Sed seruare necesse est gradũ. Of. 7 b, Officia etiã aduersus inimicos seruanda. pro Cl. 37 b, Iudiciũ in quo nõ modus habitus, non consuetudo seruata. & 36 a, Seruare consuetudinem. de Or. 129 a, Parcebat enim aduersarij dignitati, in quo ipse seruabat suã. I.C. 116 b, Ciues integros incolumesq; seruari. I. A. 213 a, Seruare pacem cũ aliquo. Off. 13 b, Seruare æquitatem. & Ep. 28 a, Seruare leges. Epist. 153 b, & 13 a, Si omnia mihi integra & ipse & fortuna seruauerit. Tusc. 163 b, Seruare se integrum & castum. At. 263 a, Decreta Coss. quæ de Cæsaris actis interposita sunt, nõ seruãtur. pro Ar. 189 b, Vrbem ex omni impetu hostiũ ac totius belli ore ac faucibus ereptam esse atq; seruatam. pro Fl. 160 b, Iudæi uicti, elocati, & seruati. pro Pl. 261 b, Ad ea tẽpora reuocaui, ad quæ tute ipse seruaris. At. 77 a, Paucis dieb. habebam certos homines, quibus darẽ literas, itaq; eò me seruaui. de D. 101 b, Seruo & obseruo, idem. & Of. 11 a, Tenere, seruare, & obseruare, idem.

Seruare de cœlo, augurale uerbum est. et auspicia de cœlo obseruantis, significat enim augurem aliquid obseruasse uidisseq; in cœlo, hoc est in aere, quo seruato cum populo non licet agere: ut si fulserit, si tonuerit, si tactũ aliquid erit de cœlo. quæ Cicero de Diu. docet. pro Do. 221 a, Te interrogant augures, respondérunt, cũ de cœlo seruatum sit, cum populo agi nõ posse. & ibidem sæpe. Item in A. 176 a, At. 31 b, & 56 b.

Serus, a, um. tardus. Ep. 21 a, Sera gratulatio reprehendi non solet. I. A. 194 b, Vt magis exoptatæ Cæsari, quàm seræ esse uideantur. & de D. 122 a, Tarda & sera nimis.

Seruulus, li. pro Qu. 4 b, pro Ce. 296 a, b. l. Prehendo.

Seruula, læ. famula. Att. 7.

Seruus, a, um. seruitium, famulus, puer, mancipium, seruiens, qui non est sui iuris, qui libertatẽ perdidit, arbitrio suo carens.)(. Liber. pro Cor. 59 b, Serui, quorum uis & fortunæ conditio infima est. & ibid. Seruos de rep.

bene meritos perſæpe libertate, id eſt, ciuitate publicè donari uidimus. I. V. 149 b, Hũc ſerui ancillæq; amant. At. 122 a, Pollucem ſeruũ à pedibus meum Romam miſi. I. A. 226 b, Neq; tam ſerui illi dominorum, quàm tu libi dimum. & 87 b, Seruus cupiditatum. & Ep. 12 b, Seditionum ſeruus & miniſter. Ep. 13 b, Coſſ. ſeditionum ſerui ac miniſtri. pro Clu. 48 b, Legum idcirco omnes ſerui ſumus, ut liberi eſſe poßimus. At. 195 b, Serui, mancipia, pueri. pro Cæl. 54 a, Supplex miſericordiæ alicuius. Item: Supplex potentiæ alicuius. cont. Rul. 88 b, Prædia libera meliore conditione ſunt, quàm ſerua. Q. fr. 293 a, Seruus egregiè fidelis. pro S. R. 42 b, Ego ſeruum habeo nullum. Off. 23 a, Vlyſſes contumelias ſeruorum ancillarumq; pertulit. Par. 122 b, Non enim ita dicunt eos eſſe ſeruos ſicut mancipia, quæ ſunt dominorum ficta nexu, aut, &c.

Seſamenus, na. à Seſamo oppido. At. 82 a.

Seſelis. de N. 51 a, Ceruæ paulò ante partum perpurgandæ quadam herbula, quæ ſeſelis dicitur. aliter, ſeſeli.

Seſqui, ἡμιόλιος. ſeſquiplex. Or. 215 a, b, Pes qui adhibetur ad numeros, partitur in tria, ut neceſſe ſit, partem pedis aut æqualem eſſe alteri parti, aut altero tãto, aut ſeſqui eſſe maiorem, ita fit æqualis dactylus, duplex iambus, ſeſquipæan.

Seſqui alter, a, ũ. ἡμιόλιος, ſeſquiplex. de Vn. 199 a, Deinde detraxit tertiam, quæ ſecundæ ſeſquialteræ. & ibi. Seſquialteris interuallis, & ſeſquitertijs & ſeſquioctauis ſumptis, ex his, &c.

Seſquimodius, dij. modius cum dimidio. I. V. 196 b.

Seſquioctauꝰ, a, ũ. ἐπόγδοος. de Vn. 199 a. l. Seſqtertiꝰ.

Seſquiplex. ſeſquialter. Orat. 216 a, Modus aut ſeſquiplex, aut duplex, aut par.

Seſquitertius, a, um. ἐπίτριτος. de Vn. 190 a, Ex his colligationibus in primis interuallis ſeſquioctauo interuallo ſeſquitertia omnia explebat. De hiſce proportionib. uide Perionij de optimo genere interpretandi utiliſſimos pariter & eruditiſſimos commentarios.

Seſsio, onis. ſitus genus unum. de N. 20 a, Ingreſſus, curſus, accubatio, inclinatio, ſeßio. de Fin. 132 b, Quamobrem etiam ſeßiones quædam contra naturam ſunt. Off. 62 a, Status, inceſſus, ſeßio, accubatio.

Seſsio. pro ſede, aut quouis loco, ubi quis ſedere poteſt. de Or. 110 b, Porticus, palæſtra, & tot locis ſeßiones. de Fin. 114, Cuius etiam illa ſeßio fuit, quam uidemus.

Seſsio. pro conſeſſu. l. Pomeridianus.

Seſsito, as. inſideo. de Cla. 169 b, Quam deam in Periclis labris ſeßitauiſſe ferunt.

Seſſus. ſeßio, uel ordo ſedentiũ. Ep. 164 a, Herenniũ Gallum in quartumdecimum ſeſſum deduxit. Pollionis.

Seſtertium, tij. & Seſtertius, tij. cuius hæc eſt nota, H S. I. V. 118 b, Numerantur illa H S ducenta quinquaginta Syracuſis. & At. 179 b, Minutius X II. ſola curauit: id eſt, H S. et Ep. 217 a, Ea pars eſt ad XXX ſeſtertia. Ep. 226 a, Nicẽſes ei grandẽ pecuniã debẽt ad ſeſtertiũ octogies. I. A. 241 b, Antonius ſeſtertiũm ſepties millies pecuniæ publicæ auertit. I. P. 98 a, Seſtertiũ centies et octogies ex ærario tibi attribuit, Romæ in quæſtu reliquiſti. pro Fl. 152 a, Nos hic in mare ſuperũ & inferum ſeſtertiũm ter & quadragieſies rogabamus. Ep. 76 a, H S centum millia. & ibi. b, H S centum. bis. & ibi. Omnem pecuniam apud publicanos depoſui, id fuit H S XXII. Ep. 76 b, Si mihi expenſa iſta H S centum tuliſſes. Of. 64 a, Dixit ſe pluris æſtimare, addidit centum millia. & I. V. 75 b, Seſtertiũ millies. I. V. 59 b, Pro frumẽto in modios ſingulos duodenos ſeſtertios exegit. pro Clu. 55 b, Ipſe armarij fundum execuit, et ſeſtertiorum & auri quingẽ pondo abſtulit. pro R. P. 130 a, Bona alicuius nummo ſeſtertio cuipiam addici. Or. 211 b, Seſtertium nummium, non nummorum. Off. 70 b, Cum teſtamento ſeſtertium millies relinquatur. & Par. 125 b, Capit ille ex ſuis prædijs ſexcenta ſeſtertia, ego centena ex meis.

Seſtertius dictus eſt, quaſi ſeſquitertius: ualet enim duobus aßibus æris & ſemiſſe. Idem autem erat quod numus: etiamſi utrunq; nonnunquam coniungatur. Seſtertium autem genere neutro, mille ſeſtertios ſignificat, hoc eſt, argenti aſſes duos (quas libras alij uocant) & ſemiſſem. Additur etiam ſæpenumero uerbũ mille, aut aduerbium alicuius numeri, hac formula: Mille ſeſtertiũm, uel millies ſeſtertiũm. & tunc ſeſtertiũm pluralis genitiuus eſt, pro ſeſtertiorum. Vbi uerò aduerbium adiunctũ ſeſtertio eſt, intelligendum eſt centũ: ut decies ſeſtertia, id eſt, decies centena. Colligamus igitur iſta, ut facilius cognoſci & retineri poſſint.

Mille ſeſtertiũm
Mille ſeſtertiũm numũm } idẽ ſunt: id eſt, XXV. aurei nummi, ſiue coronati.
Mille numũm
Mille ſeſtertij

Seta, æ. de Or. 164 a, Natura equo & leoni ſetas, caudam, & aures ad motus animorũ declarãdos dedit. Tuſ. 24 a, Gladiũ è lacunari ſeta equina appẽſum demitti iußit.

Setinus ager. cont. Rul. 79 a.

Seu. ſiue. pro Qu. 14 b, O' fortunatũ hominẽ, qui huiuſce modi nuncios, ſeu potius pegaſos habet. & 5 b, & pro Cec. 298 a, Seu rectè ſeu perperam facere cœperunt.

Seuerè. auſterè, Stoicè. pro Qu. R. 52 a, Seuerißimè exacta ætas. & Off. 17 a, & pro Mur. 134 a, Seuerè dicere. & 136 b, & I. V. 66 a, Lites ſeuerè æſtimare.

Seueritas, tis. grauitas, triſtitia, duritas.)(Comitas, humanitas. Ep. 199 b, Vt ſumma ſeueritas ſumma cũ humanitate iungatur. pro Mur. 140 a, Si illius comitatem & facilitatem tuæ grauitati ſeueritatiq; aſperſeris. de Or. 130 b, Riſus triſtitiam ac ſeueritatẽ mitigat & relaxat. & 113 a, Iudex tum ad ſeueritatẽ, tum ad remiſſionẽ animi eſt contorquẽdus. pro Syl. 185 a, Sic uos ſeueritatem iudiciorum, quæ per hoſce menſes in homines audaciſſimos facta eſt, miſericordia mitigate. Qu. F. 294 a, Seueritatem acerbam multis humanitatis condimentis mitigare. de Ar. 250 a, Priſca illa ſeueritas ſacrificij. I. P. 81 a, Seueritas cenſoria magiſtra pudoris et modeſtiæ. de Cl. 195 a, Laxare iudicũ animos, atq; à ſeueritate pauliſper ad hilaritatem riſumq; traducere. Or. 201 b, Duritas & ſeueritas, et quaſi mœſtitia oratoris. et 214 a, Oratores cum ſeueritate audiri, poetas aũt cum uoluptate. Quinc. Fr. 293 a, Summa in iure dicendo ſeueritas. & I. C. 121 a, Seueritas animaduerſionis. Acad. 35 a, Ipſa ſeueritas & grauis & rectaratio mihi obſeruatur. de Fin. 53 b, Adhibere ſeueritatẽ in aliquo. de Cl. 173 a, b, Homo ipſa triſtitia & ſeueritate popularis. Att. 11 a, Xenocrates & Metellus Numidicus, ſeueritate clari. At. 12 a, Seueritas conſulatus mei. & ibid. Senatum ad priſtinam ſeueritatem reuocaui. de Cl. 177 b, Craſſus in ſumma comitate habebat etiã ſeueritatis ſatis. Off. 18, Et tamen ita probanda eſt manſuetudo atq; clemẽtia, ut adhibeatur reip. causa ſeueritas. de Se. 91 a, Seueritatem in ſenectute probo, & eam, ſicut alia, modicam: acerbitatem nullo modo.

Seuerus, a, um. grauis, triſtis, auſterus, acerbus, uehemẽs, aſper, durus, ac penè agreſtis.) (. Diſſolutus, indulgens. Off. 75 a, Qui nuper indulgens in patrẽ, idè acerbus & ſeuerus in filiũ. pro C'. 29 a, Iudex ſeuerus in ſicinoroſos. Tuſ. 218 a, Imperia ſeueriora nulla eſſe putãt ſine aliqua acerbitate iracundiæ. de Cla. 175 a, Tubero uita ſeuerus, & cõgruẽs cũ Stoica diſciplina. de Or. 153 b, Seuerus & triſtis iudex. & 129 b, Omniũ grauißimũ et ſeueriſſimũ eſſe. I. V. 231 a, Poſtea iudicia ſeuera Romæ fieri deſierũt. de Cl. 195 b, Sententiæ nõ tã graues & ſeueræ, quã cõcinnæ et uenuſtæ. pro Põ. 11 b, Nõ põteſt eſſe ſeuerus in iudicãdo, q; alios in ſe ſeueros eſſe iudices nõ uult. I. A. 187 a, Nũ putatis ipſum recentẽ eſſe aliquã re triſti & ſeuerã? de Cl. 174 b, Triſte & ſeuerũ genus dicendi.

Seuoco, as. ſeparo, abduco, aufero. de N. 63 a, Difficile eſt mentem ab oculis ſeuocare. Tuſ. 165 b, Qui ſe à corporibus ſeuocaſſent. & 164 a, Seuocare animum ab omni negocio. & de D. 93 b, Cum eſt ſomno ſeuocatus animus à ſocietate corporis. Or. 203 a, & 202 b, Ab his hæc eloquentia ſeuocanda eſt. pro Qu. 2 b, Næuius de communi quicquid poterat, ad ſe in priuatã domũ ſeuocabat.

Sexagena millia. I. V. 247 a.

Sexageſimus. At. 74 b, Sexageſimo & quinto poſt pugnam Boullam. l. Septingeteſimus.

Sexagies. In A. 169 a, Sexagies ſeſtertiũm. pro S. R. 19 a, Bona quæ ſunt ſexagies. l. Centies.

Sex & quinquaginta. pro S. R. 21 b, Sex & quinquaginta millia paſſuum.

Sexaginta. de Leg. 182 b, Att. 222 a, Sexaginta duobus.

Sexennium, nij. I. A. 195 b, de D. 101 a, At. 85.

Sexcenteni. I. V. 248 a, Sexcentenos nummos cõſtituere. aliter Sexcenos.

Sexcenti, tæ, ta. I. V. 132 b, Cn. Sextium mille modiũm, ſexcentos præterea alios, &c. At. 94 a, Belli periculum, mitium improbitas, ſexcẽta præterea alia. de D. 115 a, Sexcenta licet eiuſmodi proferre. At. 33 b, Et ſexcenta ſunt. & 32 b, Ad annos ſexcentos. Attic. 100 a, Venio ad epiſtolas tuas, quas ego ſexcentas uno tempore accepi.

Sexcenties. At. lib. 4, Contempſimus ſexcenties H S.

Sexceni. I. V. Act. 7, Sexcenos numos conſtituere.

Sexprimi. ut Quinqueprimi, & Decemprimi. de N. 74 b, Id quoq; L. Alienus fecit, cum chirographum ſexprimorum imitatus eſt.

Sextans, tis. ſextula: id eſt, duæ unciæ. Ep. 217 a.

Sextarius, rij. menſuræ nomen, continetq; minas duas ſeu cyathos duodecim. Off. 44 b, Si emere aquæ ſextarium uina cogerentur.

Sexdecim. pro Cluent. 36 a.

Sextilis, lis. Auguſtus menſis. l. Quintilis. Ep. 160 a, Si in ſextilem comitia.

Sextula, læ. ſextans. pro Cec. 288 a. l. As. Item aſpergo.

Sextũm conſul. ut Septimùm conſul. I. A. 83.

Sexus, us. de In. 50 a, Hominum genus in ſexu conſideratur, uirile an muliebre ſit.

Si. cum, ut, etiam ſi. pro Cecin. 294 b, Neq; uerò quicquam opus ſit uerbis, cũ ea res, cuius cauſa uerba quæſita ſunt, intelligatur. & ibi. Sermo herculè familiaris non cohæ rebit, ſi uerba inter nos aucupabimur. Ep. 6 a, Si uolo is eſſe, quem tu me eſſe uoluiſti. I. V. 106 b, Hac conditione ſi quis, &c. de Or. 91 a, Sed is, ſi quis eſſet, aut ſi etiã unquam fuiſſet: aut uerò ſi eſſe poßit, tu eſſes unus profectò, qui, &c. Att. 122 a, Moriar, ſi magis gauderem, ſi id mihi accidiſſet. pro Sy. 182 b, Cõcedius, ut nobis libertatem retinere liceat, ſi minus dignitatem. & ibi. Graue ſi appetimus aliquid, ſi eum cæteri de nobis ſilent, nos ipſi non taceamus. pro Cl. 18 b, Deinde ſi quam opinionem mentibus ueſtris comprehendiſtis, ſi eam ratio cõnellet, ne repugnetis. et 20 b, Non timuiſſe ſe minus uim deorũ, ac noctem illã, &c. & 21 a, Atq; ea ſi obliuione nõ poſſet, tamen taciturnitate ſua tecta eſſe pateretur. pro Q. 14 a, Et meherculè ſi nihil diceret, tacito ipſo officio me moueret. de Or. 111 b, Ergo id qui toto in genere fecerit, is ſi non planè artem, at quaſi artem quandam effecerit. & 144 a, Alicui ſi nequaquam parem illius ingenio, at pro noſtro tamen ſtudio meritam gratiam referre. Or. 206 a, Alicuius rei ſi nõ profectio, at conatus tamẽ, &c. de Orat. 114 b, Si minus ut, & c. at certè, &c. I. V. 207 a, Hic uenit in iudicij, ſi nihil aliud, ſaltem ut, etc. Att. 110 a, Vt nihil aliud, hoc tamen perfecit, etc. At. 4 a, Id te ſcire uolui, ſi quid fortè ea res ad te pertineret. Qu. F. 300 b, Nihil reprehendo niſi iracundiã tuam, & ſi fortè rarò literarum miſſarum indiligentiã. At. 209 a, Nitor orationis noſter, ſi modò eſt aliquis in nobis. Att. 261 b, Is malè intellexit, ſi quiſquam malè intelligit. Ora. 295 b, Is magnus orator eſt, ſi non maximus. de Orat. 135 a, Vide, inquit, Scaure, mortuus rapitur, ſi potes eſſe poſſeſſor: cõtra Rul. 75 b, Et mihi quæſo ignoſcite, ſi appello talẽ uirum ſæpius. de D. 123 b, Dicito ſi paſcuntur aues. & ibi. Dicito ſi ſilentium eſſe uidebitur. Antequam. 193 a, Non queunt, ſi maximè cupiant. et pro Q. 6 a, Si maximè uelim. de Fin. 49 a, Qui ſi hoc maximè placeat, tamen uolunt, &c. de N. 13 a, Roges me quid ſentiam, nihil reſpondeam: id eſt, ſi roges. I. A. 134 b, Aſſenſero: id eſt, ſi aſſenſero. & ib. Negauero: id eſt, ſi negauero. Ep. 106 a, Etenim ſi quid generis iſtiuſmodi me delectat, pictura delectat. At. 10 b, Si unquã tibi uiſus ſum fortis, certè me tũc admiratus eſſes. Atti. 54 a, Si unquam fuimus, &c. aut ſi unquam, &c. tum profectò. At. 9 a, Si unquam mihi epiſtolæ cheremata ſuppeditarunt, illo tempore. Ep. 90 a, Si quis eſt, &c. is ego ſum. Ep. 146 a, Si quiſquam fuit unquam, &c. ego profectò is ſum. pro Seſt. 3 a, Si quis antea miratur, quid eſſet quod, &c. ex hoc tempore miretur potius, &c. de Cl. 265 b, Si fuit tempus ullum, cum, &c. tũ profectò fuit. pro Mil. 103 a, Si tempus eſt ullum iure hominis occidendi, quæ multa ſunt, certè illud eſt nõ modò iuſtum, ſed etiam neceſſarium, cum uis illata defenditur. I. A. 221 a, Quod ſi cuipiã iuſtus honos habitꝰ eſt in morte legato, in nullo iuſtior quàm Sinerꝰ. Sulpitio reperietur. Ep. 222 b, Si ullã in amicitia ſpẽ habes. ſi, &c. ſi, &c. hoc mihi da atq; largire, ut, etc. Ep. 184 a, Si abeſtis, etc. ſin, &c. pro Syl. 179 b, & pro Seſt. 29 b, Si, pro quia uel quoniã. de Amicit. 112 b, Si aliquid, &c. & ibi. Si aliquẽ. Of. 38 a, Noſtri imperatores ex una hac re maximã laudam capere ſtudebant, ſi prouincias, ſi ſocios æquitate & fide defendiſſent.

Si.cum in argumentatione uersatur. de In. 55 a, b, & deinceps. de Orato. 123 b, et 124 a, Topic. 221 b, 222 a, 225 a, Vt si peperit, uirgo non est. Si oportet sapere, dare operam philosophiæ conuenit. l. Connexum.

Sibilo, as. At. 34 a, Populares isti iam etiam modestos homines sibilare docuerunt. ad Her. 33 a, Vagire, mugire, murmurare, sibilare.

Sibilus, li. pro Qu. Ros. 50 a, Erotes comœdus è scena nõ modò sibilis, sed etiam cõuicio explodebatur. Ep. 112 b, Hic tibi clamor tonitruum & rudentum sibilus. in Pis. 93 b, Dã te populo, committe ludis, sibilum metuis? Att. 33 a, Fusum clamoribus, & sibilis confectantur. de gloria teste Charisio lib. 2, In Tusculanum mihi nunciabantur gladiatorij sibili.

Sibylla, læ. de Di. 97 a, Nam terræ uis Pythiam Delphis incitabat, naturæ Sibyllam. & 87 b, Vaticinans per furorem, ut Sibylla Erythræa. de Ar. 250 a, Hac uate suadente, &c. id est, Sibylla. De qua, et eius ratione tota, uide Sibyllina oracula à Sebastiano Castalione è Græco in Latinum eleganter conuersa.

Sibyllinus, a, um. I. V. 225 b, Additum est ad libros Sibyllinos, à quibus inuentum, Cererem placari oportere. de Di. 80 b, Furoris diuinationes Sibyllinis maximè uersibus cõtineri. in C. 112 a, Ex fatis Sibyllinis aruspicumq; responsis. de Nat. 27, Ex Sibyllinis uaticinationibus. de Ar. 249 b, Sibyllinus sacerdos.

Sic. eadem ratione, ita, item, quod, hoc modo, isto modo, perinde, similiter. de Di. 133 b, Siue sic est, siue illo modo. Epist. 229 a, Apud eum sic fui, tanquum domi meæ. pro Plan. 293 a, Huius præfectura plena est uirorũ fortissimorum, sic ut nulla tota Italia frequentior dici possit. Of. 51 b, Ipsa inter se corporis comparantur sic, etc. & ibid. Cum externis corporis hoc modo cõparantur. &c. de Arusp. 245 a, Atq; hoc sic moderetur & cogitet, si, &c. sin, &c. Or. 208 b, Omnis pars orationis debet esse laudabilis, sic ut nullum uerbum nisi elegans excidat. Or. 218 a, Verborum ordinem immuta, fac sic, cõprobauit filij temeritas. Itẽ: Et sic frangor sæpe misericordia. Epist. 103 a, Sic ei te commendaui, ut grauissimè potui. & 114 b, Sic, &c. quomodo. In An. 169 a, Vis ne igitur te inspiciam à puero? sic opinor. de Senect. 82 a, Literas Græcas sic auidè arripui, quasi diuturnam sitim explere cupiens. Ep. 156 a, Sic fit, ut, &c. ita fit, ut, etc. de Leg. 165 b, Illa quæ alijs sic, alijs secus, nec ijsdem semper uno modo uidentur, ficta esse dicimus.

Sica, cæ. gladius. l. Percussor. in Cat. 100 b, Iam tibi extorta est sica ista de manib. & 109 a, Pueri qui sicas uibrare, & uenena spargere didicerunt. de Nat. d. 74 b, Sicæ, uenena, peculatus.

Sicarius, rij. gladiator, grassator. pro S. R. 20 a, Homines sicarij atq; gladiatores. in V. 77 b, Non sicariũ, sed crudelissimum carnificem in iudicium adduximus. de Fin. 75 b, Cum prætor quæstionẽ inter sicarios exercuisset. pro Cl. 48 b, Quæstio M. Pletorij, & C. Flaminij inter sicarios, C. Orchinij peculatus, mea de pecunijs repetũdis. pro S. R. 33 b, Qui inter sicarios & de ueneficijs accusabant. in Ant. 166 a, Si ostẽderis, quomodo sis eos inter sicarios defensurus. de Or. 118 a, De sicarijs, de ueneficijs, de peculatu inficiari necesse est.

Sicca, cæ. opp. At. 255.

Siccine. pro sic ne, uel an sic. de Fin. 36 a, Siccine eos censes? &c.

Scitè. preßè, subtiliter. de Opt. 244 a, Atticè dicere: id est, quasi siccè & integrè.

Siccitas, tis. gracilitas. Q. F. 318 a, Aqua sanè bellè fluens, præsertim maxima siccitate. & cont. Rul. 80 a. l. Siponti mus. de Se. 83 a, Summa in eo est corporis siccitas. Tusc. 247 b, Siccitas consequitur continẽtiam in uictu. de N. 26 a, Siccitas orationis. & de Cl. 191 a, b, Inopia, ieiunitas. ad Her. 25 b, Siccitate arescere.

Sicco, as. exhaurio. I. A. 195 b, Ille paludes siccare uoluit.

Siccus, a, um. ieiunus, sobrius, pressus.)(. Vinolẽtus. Ac. 224, Vinolentorum & furiosorum uisa imbecilliora esse dicebas, quàm siccorum & sanorum. de Opt. 243 b, Attici oratores sani & sicci. in Bruto, Sicca oratio.

Sicilia, liæ. Insula. I. V. 109 b, Cato ille sapiens cellam penariam reipub. Siciliam nominauit.

Sicilienſis, se. de N. 64 a, Fretum Siciliense. & Epist. 220 a, Quæstura mea Siciliensis. et I. V. 70 b, Ei quoq; negocio fisci Siciliensis minabantur.

Siculi. I. V. 55, Siculi hominum genus nimis acutum & suspicionsum.

Sicubi, si quo in loco. In V. 238 a, Atq; hæc sicubi facta sunt, ut, &c. & Tusc. 170 b, At. 250 a, & pro Cor. 61 b,

Sicunde. si alicunde. At. 124 b, Sicunde potes, erues.

Sicut. sicuti, ut, æquè ut, itẽ ut, ita ut, similiter atq;, tanquã, uelut. Tusc. 176 a, At. 276 b, Hac in re scripsi ad eum, ut tuo iudicio uteretur, sicut in rebus omnibus. et Epist. 65 a, Si me sicut soles, amas. et 12 a, Si ab improbis ciuib. teneri remp. uiderẽ, sicut et meis tẽporib. scimus, et nõnullis alijs accidisse accepimus. Itẽ: Me sicut alterũ parentẽ et obseruat et diligit. Ep. 84 b, Ille me amplectitur sicuti neminẽ. de Or. 104 b, Quãuis scelerati fuissẽt, sicut fuerũt. Ep. 16 a, Quamobrẽ eius causam defendi in senatu, sicut mea fides postulabat. Epist. 40 b, Quãquã perspexisses, sicuti perspicies, &c. Ac. 28 b, Amaui hominẽ sicut ille me. et 91 a, Sicut adhuc feci. et 44 a, Sicut tu ocut ille me. et 91 a, Sicut adhuc feci. et 44 a, Sicut tu optas. et de Or. 113 b, Sicut mihi uidetur. Par. 122 b, Sicut sapiẽs poeta dixit. Ep. 70 b, Sin, sicut hìc dũ eras, etiã doles, &c. Ac. 30 a, Defendere aliquẽ sicut caput & famã suã. de Or. 147 b, Species alia magis alia formosa est, sicut hæc uis, &c. de Or. 105 b, Quib. quidẽ in causis omnib. sicut in illa M. Curij, quæ, &c. fuit inter eos magna dißẽsio. Or. 209 b, Sũt enim omnia sicut adolescẽtis, nõ tãre quã spe laudati. de Or. 94 b, Nihil est q. cogat bomines, sicut in fòro nõ bonos oratores, itẽ in theatro mos dctores ppeti. de In. 64 a, Hic locus est sicut aliquod fundamẽtũ huius cõstitutionis. de D. 132 a, Ita ut constãtib. hominibus par erat. de In. 76 b, Ita ut facilitatiũ. & I. V. 251 b, Ita ut Nico ille fugit. I. V. 246 b, Item ut, &c.

Sicyon, nis. urbs. At. 7. Of. 50.

Sicyonius, a, um. de Or. 105 a, Calcei Scyonij.

Sida, æ. urbs. Ep. 33. & 193. Lentuli.

Sidicinus. At. 89. & I. A. 180.

Sidon, onis. urbs. At. 44 b.

Sidonius Antipater. de Or. 161.

Sidus, ris. stella, astrũ. Tusc. 241 b, Cum sidera uiderit innumerabilia cœlo inhærentia, cũ ipsius mũdi motu cõgruere, certis infixa sedibus, septem alia suos quoq; tenere cursus, multũ inter se aut altitudine, aut humilitate di-

stantia, &c. de N. 8 a, Sidera quæ infixa cœlo sunt. et de D. 127 a, Sidera quæ uocantur errantia. de Som. 128 b, Illi sempiterni ignes, quæ uos sidera stellasq; uocatis. de Nat. 9 a, Signa sideraq; cœlestia. Tusc. 162 b, Forma cœli undiq; sideribus ornata. de Na. 33 b, Sidera, quæ ex nobilissima purissimaq; ætheris parte gignuntur. & ibid. Sidera esse calida & ignea. de Fin. 86 a, Cum omniũ siderum eõdem unde profecta sunt, fiat ad unum tempus reuersio. de N. 57 b, Circuitus solis & lunæ, reliquorumq; siderum.

Sigæum, gæi. Græcè σιγεῖον, promontorium. pro Aru. 190 a, Achillis tumulus in Sigæo. Ep. 68.

Sigillatim, singillatim, sigillatim.)(. Generatim atq; uniuerse. I. V. 265 a, Antequã. 196 b, Quib. sigillatim sæpe supplex ad pedes iacui. At. 9 b, Ad pedes omnium sigillatim accidente Clodio. I. V. 157 b, Sigillatim unicuiq; denunciabat. Tusc. 246 b, Hæq; uoluptates sigillatim extenuantur, quarum genera non contemnunt.

Sigillatus, a, um. crustis et emblematis ornatus, signis ornatus. I. V. 206 b, Iubet me scyphos sigillatos ad prætorem afferre. & 210 a, Sigillata simulachra. l. Puteal.

Sigillum, li. signum, emblema. I. V. 211 a, Appositi patellam in qua sigilla erant egregia. & ibid. Sigillis aulsis religuum argentum reddidit. & 234 a, Tabulæ in quibus sigilla perscripta erant. Aca. 21 b, Si in eiusmodi cera centum sigilla hoc annulo impressero. At. 5 b, Putealia sigilla duo.

Signatus, a, um. cõsignatus, cælatus. I. V. 248 b, Argentũ factum atq; signatum. Tusc. 161 a, Memoriam esse signatarum rerum in mente uestigia.

Signifer, ri. qui signum aut uexillum præfert. de Diu. 96 b, Cum signifer primi hastati signum nõ posset mouere lõco. & 122 b, pro Syl. 173 b, Cũ Torquatus signifer esset iuuentutis. I. V. 124 b, Signifer in exercitu. pro Mur. 136 a, pro Mil. 119 a, Dux et signifer calamitosorũ. pro Plan. 275 b, Qui causæ nostræ duces & quasi signiferi fuerunt. At. 22 b, Te signifero ac principe.

Signifer orbis: id est, ζωδιακὸς. l. Zodiacus.

Significantius. clarius. Ep. 44 b, Tamẽ hac mihi affinitate nunciata nõ maiore equidem studio, sed acrius, apertius, significantius dignitatem tuam defendissem.

Significatio, onis. sententia, uis, notio, potestas, uirtus, signum. Part. 239 b, Cum autem plura significantur scripto propter uerbi aut uerborum ambiguitatẽ, ut liceat ei qui contrà dicat, significationem scripti eò trahere, quò expediat aut uelit. et 242 a, Vterq; enim hanc significationem qua utetur ipse dignam scriptoris prudẽtia esse defendet. de In. 514, Tempus est pars æternitatis cũ alicuius annui, mensrui, diurni nocturni'ue spacij certa significatione. Tusc. 192 a, Hæc res hanc habet uim. Off. 60 a, Hoc uerbũ quid ualeat, nõ uidẽt. de Fi. 74 b, Neq; uidẽt sub hac uoce honestatis quæ sit subijcienda sententia. ad He. 41 a, Verborum ancipites & multiplices potestates. cõtra Rul. 67 a, Sed mihi ad huiusce uerbi uim & interpretationem uehemẽter opus est uestra prudẽtia. de Or. 152 a, Vim uerbi in aliudatq; cæteri accipiãt, posse ducere. Orat. 209 b, Significatio sæpe erit maior quã oratio. de Or. 161 b, Præcisio, & plus ad intelligendũ quã dixeris significatio. et 133 b, Arguta etiam significatio est, cum, &c. Epi. 93 b, Ad me autem literas quas

misisti, quanquã exiguam significationem tuæ erga mẽ uolũtatis habebant, tamen mihi scito iucũdas fuisse. pro Cl. 24 a, Is cum testamentum mutare cœperit, in ipsa significatione huius uoluntatis est mortuus. Qu. F. 298 a, b, Theatrũ Asiæ ita resonãs, ut usq; Romam significationes uocesq; referantur. pro Pom. 5 a, Qui una die tota Asia, uno nuncio atq; una literarũ significatione ciues Rom. necandos trucidandosq; denotauit. de Ora. 122 b, Orator, qui quàm minimã artificij alicuius, deinde nullam Græcarum rerum significationem daret. & 125 a, Pudoris significatio. I. A. 256 a, Sed quoniã significatio uestra declarat quid sentiatis, ad literas uenia. Of. 26 b, Ex quibus magna significatio fit, non adesse cõstantiã. ad He. 41 a, Ita hæc consequẽda, quæ cõficiunt huiusce modi significationem. et 28 b, Exclamatio conficit significationem doloris. de Cl. 163 b, Gestus sententiã, non demonstratione, sed significatione declarãs. ad He. 40 b, Significatio est quæ plus in suspiciõe relinquit, quã positum est in oratiõe. Of. 329 b, Significatio sensus absentium. de D. 137 b, Valetudinis significationes. i. signa. de Na. 9 a, Rebus inanimatis per quandam significationẽ, deorum esse tributa nomina. de Di. 134 a, et 119 a, Diuina uis consulẽs nobis, somniorum significationes facit. Item, Quæ est enim ista à dijs profecta significatio, & quasi denunciatio calamitatum? de Di. 82 b, Obseruata sunt hæc tempore immenso, et significatione euentus animaduersa ac notata. & ibid. Obseruatis longo tempore significationibus futura prænunciare. de Ora. 138 a, Omne principium rei totius quæ agitur significationẽ habere debebit. Of. 104, Aliquis, in quo aliqua significatio uirtutis appareat. de Am. 102 a, Facta significatione probitatis. et 105 b, Si qua significatio uirtutis eluceat.

Significo, as. noto, declaro, indico, ostẽdo, demonstro, de signo, describo, significationem facio uel cõficio, signũ do, signum ostendo, documentum do, signum mitto, aliquid argumenti habeo, signum sum, sententiam significo, uim uel sententiam habeo, sono, sum. pro Cec. 301 b, Videtis igitur hoc uno uerbo significari res duas. de In. 77 a, Cum scriptum duas plures'ue res significat. de Fin. 75 b, Res uerbis significãtur. de Or. 147 a, Verba usitata & propriè demonstrãtia ea quæ declarari ac significari uolemus. Tusc. 185 a, His ego pluribus nominib. unã rem declarari uolo, sed utor, ut quam maximè significẽ, pluribus. Tusc. 177 a, Carere igitur hoc significat, egere eo quod habere uelis: inest enim uelle in carendo. & ib. Triste est nomen ipsum carendi, quia subijcitur hæc uis, habuit quis, non habet. & 234 a, Huic uerbo cum beatũ dicimus, subiecta ea notio est, &c. de L. 191 b, Quæ lex hanc sententiam continet, ut tollat. &c. Tusc. 139 a, Præceptum Apollinis hoc significat, & ibi. Præceptum Apollinis hanc habet uim. Epist. 30 a, Accepi literas tuas, &c. quæ quo tempore te expectarem, mihi non significabant. & Atti. 118 b, Literæ breues, sed benuolentiam significantes. Epi. 69 b, Itaq; hoc sæpius dicendũ, tibiq; non significandum solùm, sed etiam declarandum arbitror. pro Sex. Ros. 27 b, Canes publicè alũtur in Capitolio, ut significent si fures uenerint. de Offic. 27 b, Atque etiam illud ipsum, quod acerbitatis habet obiurgatio, significãdum est, ipsius causa, qui obiurgatur, esse susceptum. & de L. 174 b, Quòd autem lex pietatem adhiberi iubet,

ri iubet, significat probitatẽ gratam esse deo.de Ar.256
a,Is hunc unum esse in hac ciuitate dignum huius impe
rij dicit,et significat se illi amicissimum.I.V.196 a,Hoc
mihi significasse atq; annuisse uisus est.de Or.95 a,Hic
omnes aßẽsi significare inter sese et colloqui cœperũt.
de Or.91 b,Non quo aperiret sentẽtiam suam,sed tamẽ
hoc significabat,eos,&c.& 125 a,Facilitas significãdi.
At.53 b, Significare gratulationem alicui plausu maxi-
mo.de Cl.192 a, Cum surgitis qui dicturus est,significa
tur à corona silentium.Qu.de Pe.208 a,Significare pa
rem uoluntatem erga aliquẽ.pro Fl.155 b,Nõ enim cre-
do significari isto loco illum,qui se erigit, Heraclitũ.de
Or.125 b, Tãtus dolor oculis,uultu, gestu,digito deniq;
isto tuo significari solet.pro Pl.270 a,Nihil est de te de
tractũ,sed aliquid etiam de uirtute significatum tua.&
275 b, Huius in periculo non dolorem meũ significarẽ?
de D.80 a, Omnes futura significari censent.ibi. Chal-
dæi stellis notatis, quid cuiq; significaretur, memoriæ
prodiderũt.de Ar.249 b,Periculum ex aliquo monstro
significatũ cauere.Offic.28 b,εὐταξία,quã interpreta-
mur modestiã,quo in uerbo modus inest.et ib.εὐταξία,
in qua intelligitur ordinis cõseruatio. & ibid. Itaq; ui-
detur eadem uis ordinis et collocationis fore.I. A.173 b,
Si dignitas significaretur in nomine,dixisset aliquãdo,
credo,auus tuus,se & cõsulem & Antonium.de L.160
a,Ratio,potestas, mens, numen,&c. siue quod est aliud
uerbũ,quo planius significem,quod uolo.Qu.de Pe.211
a,Primũ id quod facis,ut homines noris,significa,&c.
Signo,as.designo,cõsigno,imprimo.de Fat.149 a,Visum
obiectum imprimit,& quasi signat in animo suam spe-
ciem.Ac.18 b, Aliquid signari in animis nostris.de L.185
a,Aes,argentum,aurum'ue publicè signãto. & Ep.217
a,Cum signaretur argentum Apolloniæ.I.A.Signaq; si-
gnauit cœlestia,&c.Or.202 b, Quanquam omnis locu
tio oratio est,tamẽ unius oratoris locutio hoc proprio
signata nomine est.At.250 b,Signata iam epistola For-
miani uenerunt. & 170 b,Accepi à te signatũ libellum.
Signum,gni.nota,indicium,documentum,uestigiũ, mo-
numentũ,significatio,insigne.de In.52 a,Signũ est quod
sub sensum aliquem cadit. Aca 10 a,Propriũ in cõmuni
signo notari non potest.Ep. 83 b, Habeo alia signa quæ
obseruem.& ibi.Notare signa ad diuinandum.Qu.Fr.
323 a, Occupationum mearum signũ tibi sit librarij ma
nus. At.131 a,Lippitudinis meæ signũ tibi sit librarij ma
nus,& eadem causa breuitatis.de Di.106 a,Potest acci
dere ut aliquod signum dubiè datum pro certo sit acce
ptum.& 120 a, Hoc igitur per gallinas Iupiter tantæ ci
uitati signum dabat? & b,Callisthenes dixit deos gallis
signum dedisse cantãdi.I.A.190 b,Signum date populo
Rom.uos non deesse reip. et 210 b,Is maximum signum
illo die dedit uoluntatis suæ,cum,&c.Att.78 b,& Epi.
177 a,Hoc magni amoris signum.de Fin.91 b,Puerũ da
re signa pudoris & ingenij. I.V.90 b,Satis signi dedit,
se tacere nõ posse.pro Cl.40 a,Perinde quasi nõ satis si
gni esse debuerit, &c.de Ora.125 b,Signa doloris uultu
ostendere.de Or.124 a, Signa & notas ostenderẽ loco-
rum.de Ar.249 a,Hæc nobis & scelerũ indicia osten-
dit,& periculorum signa patefecit.pro Sest.14 a, Hoc
summi in patriam amoris mei signum esse debet certißi
mum.pro Cæcin.205 a, Homo in utraq; forma cognitus
multis signis & uirtutis & humanitatis.At.223 a,Bona
signa consentientis multitudinis.& b,Illa signa non bo
na, &c. signa bella.pro Cæl.39 b,Habuit ille permulta
maximarum nõ expressa signa, sed adumbrata uirtutũ.
pro Mar.131 a,Ergo his ad bene de omni rep.sperandũ
quasi signum aliquod sustulisti.I.P.87 a,Mei capitis ser
uandi causa Romã uno tempore quasi signo dato Italia
tota conuenit.de Ar.248 b, Vis innumerabilis seruorũ
in scenã signo dato irrupit. In V.222 b,Signũ quod erat
notum uicinitati buccina datur.I.A.198 b,pro Fla.147
a,Ille furens infesta iam patriæ signa inferebat. pro Fõ.
283 b,Infestis signis inferri in hostem.de Am.* Habere
quasi signa quædam & notas,quib. eos qui ad amicitiã
essent idonei,iudicarent. Att. 2 b, Signa sunt ad Caietã
exposita.& ibi.25 b,Neq; utar meo chirographo,neq;
signo.de Or.102 b,Tũ adiungeremus,de exercitu,de ca
stris,de agminibus, de signorum collationib.de Cl.184
a,Magna hæc immemoris ingenij signa. de Diu.138 b,
Medici signa quædã habẽt ex uenis, & ex spiritu ægro
ti,multisq; ex alijs futura præsentiunt.I.A. 199 b,Legã
tiõis ultrò missæ nomẽ signũ esse timoris uidebatur.in
Ca.107 a,Signa militaria.At. 257 b,Aliquem suis signis
legiones ducere.Episto.97 a,Signa tyrone & collecto
exercitu cum legionibus robustißimis contulit.I.P.9 a,
Conferre signa cum hostibus.Atti. 96 a,Collatis signis
decernere cũ aliquo.de D.102 b,et 105 a,Mittere signũ.
pro Mur.133 a,Tẽpestates sæpe certo aliquo cœli signo
cõmouentur,sæpe improuiso,nulla ex certa ratione,ob
scura aliqua causa cõcitantur.I.C.113 a, Tum ostẽdi ta-
bulas Lẽtulo,et quæsiui cognosceret'ne signum,annuit:
est uerò,inquam, notum signum,imago aui tui.et 112 a,
Literæ omnes integris signis prætoribus traduntur. ad
Bru.91 a, Nec signum tuũ in epistola, nec dies apposi-
tus est.I.V.100 a, Tabulæ testamẽti obsignatæ nõ mi-
nus multis signis,quã è lege oporteat.et 282 b,Obsigna
re literas publico signo.& 256 b,pro Fl.153 b,Signũ pu
blicũ.I.V. 232 b,Literæ obsignatæ publico signo. et 213
a,Signũ in creta,quo epistola obsignata erat.At.171 b,
Signum & manum meam requirent.& 145 a, Librum
tuum habeo sub signo, seruoq; diligentißimè.cont.Rul.
64 b,Horreum belli sub signo claustrisq; positum.I.V.
200 a,Signũ æneum,marmoreũ, eburneũ.de Or. 98 a,
Signa ac tabulas propalàm collocare.Ep.106 a,Martis
uerò signum quo mihi pacis autori?de Di.105 b,Si luna
defecisset in signo leonis.de Sõ. 130 b, Signis omnib. ad
idẽ principiũ stellisq; reuocatis.de In.54 a,Signorũ or
tus & obitus definitũ quendã ordinẽ seruant.I.V.132 a,
Signũ,nota,uestigiũ.et 131 b,Signũ,iudicium,trophæũ.
Silentium,tij.taciturnitas,reticẽtia.de Or.98 a,Hæc cũ
Crassus dixisset,silentium est consecutum.et 156 a, Ipse
conticuit,& cæteris silentium fuit.I.P.86 a,Curiæ taci
turnitas annua.& ib. Silentium perpetuum iudiciorũ.
de Or.114 a,In eodem silentio multa alia oratorũ of-
ficia iacuerũt.Qu.Fr. 306 a, Lupus egit eã causam,&
auditus est magno silẽtio.de Di.93 a,Tu tamẽ silentium
fieri iußisti. ad Heren. 39 a,Facere silẽtium.Tus.185 a,
Cum eos uideris excipiẽtes grauißimas plagas & feren
tes silẽtio.de Or.109 a,Laudẽ alicuius iã propè senescẽ
tẽ ab obliuiõe hominũ atq; à silentio uindicare.Par.237
a,Silẽtio præterire aliquid.pro Sy.178 b,Ac ne hoc qui
dem

dem mihi uidetur silentio prætereundum.et At.34 b,Si
lentio transire aliquid.I.A.248 b,Silẽtio prætermittere
aliquid.de D.123 b,Id enim silentiũ dicimus in auspicijs,
quod omni uitio caret.At.76 b, De Partho silentiũ est.
Silenus,ni.de Sileno.Tusc.39 b.
Sileo,les. taceo,reticeo,silẽtium facio,obmutesco,silẽtio
prætereo,silentio utor,tacitus prætereo, silentio præ-
termitto,tacitum aliquid prætereo.pro Syl.182 b,Si cũ
cæteri de nobis silent,non etiam nos ipsi taceamus,gra-
ue.& Post.204 a,Nunquam de me siluistis.& I.V.160
a,et de Cl.178 b,Silebitur de maximis illius factis.et 189
b,& de D 122 a,Silere de aliqua re. Ac.39 a,Silẽt enim
diutius Musæ Varronis quàm solebant. pro Fl.157 b,Si
luerunt principes.& de L.192 a,Ambitus nunc silet.)(.
Nunc fremunt arma,tempus mutum à literis. l. Mutus.
pro Fl.147 a,Ea res siletur,uox de quæstura nulla mis-
sa est,muta est huius tẽporis accusatio, præturæ iurisdi
ctio nõ attingitur.Par.237 a,et I.A.248 a,Silere,silẽtio
præterire,silẽtio prætermittere. At.33 b,Tu hæc silebis.
Silex,cis.lapis durus, è quo excuti ignis solet,uiuum uul-
gus uocat.de Na.62 a,Ergo illud in silice tanquam uesti
gium ungulæ Castoris creditis esse? et Ep.115 a, Adhære
re in silice.Tus.192 b,Nõ enim è silice nati sumus.de D.
126 a,Cum iuberetur certo in loco silicem cædere,per-
territus uisis id agere cœpit.
Sili,qui nasum bene extantem & repandum habent.)(.Si
mus.de Na.17 a,Sili,Flacci,Capitones, Frontones.
Simia,miæ.de Na. 20 b, Simia quàm similis turpißima be
stia nobis.ex En.de Diu.122 b,Quid minus mirũ,quàm
illam monstrosißimam bestiam urnam euertisse? sortes
dißipauisse?
Simiolus, li. Epi.96 a,Hic Simiolus,animi causa, me in
quẽ inueheretur delegerat.Simius. Epi.66 a,Simius,nõ
semißis homo contra me arma tulit,& eum bello cepi.
Similis,le.cõsimilis,parilis, æqualis,par,geminus,eiusdẽ
modi,germanus,instar, cui similitudo est cũ aliquo,qui
similitudinem gerit speciẽq; alicuius, qui ad aliquid ha-
bet similitudinem, exprimens aliquẽ uel uita,uel cõsue-
tudine,qui habent similitudinẽ inter se,imitor.)(.Dis-
similis,dispar,diuersus.de N.56 a,Itaq; plectri similem
linguam dixere, chordarum dentes,nares cornibus ijs,
quæ ad neruos resonant in cantibus.At.152 a,Nihil ma-
lo,quàm & me mei similem esse,& illos sui.Tus. 155 a,
Phidias sui similẽ formam inclusit in clypeo. In Sal.273
a,Tu par ac similis scelestorũ ciuiũ.de N. 57 a, Vita bea
ta par ac similis deorũ.pro Ce.305 a, Nemo existat nisi
tui Sexte similis,et stultitia,et impudẽtia,qui dicat,etc.
de Cla.169 a, Rhodij Atticorum similiores.de Fi.101 a,
Vt paupertatẽ, ignominiam,similia horum.& ibidem,
Vt gloriæ,diuitiarũ, similiũ rerum.At.210 a,Carneades
προβολὴν pugiles, & retentionem aurigæ similẽ facit.
pro Q.R. 34 a, Simillima & maximè gemina societas
hæreditatis est.Epist. 187 b,Idq; eo facilius credebatur,
quia simile uero uidebatur. In V.242 a, Filius similis pa
tri:id est,moribus.Tus.156 b, Africani fratris nepos fa-
cie uel patris,uita omniũ perditorũ similis. de D. 120 b,
Decoloratio quædã similis sanguini.pro Lig.138 a,Hæc
sunt prodigijs similia.de D.122 a,Postremò quid simile
habet passer annis.pro S.R.24 a,Est'ne hoc illi nõ simil
limũ.Or.204 b,Aut simile est illi,unde transferas. Atti.
278 a,Id amisisti cui simile in terris nihil fuit.Ep.139 a,
Quid enim simile habet epistola, aut iudicio, aut cõcio
ni.ad Her.39 a, b, Ibãt in præliũ corpore tauri ualidis-
simi,impetu leonis acerrimi similes.Off.11 b,Viri bonis
moribus similes.et pro Cl.26 b,Homines cùm forma,tũ
moribus similes inter se.Item:Et ouorum inter se similĩ
tudo.de Or.117 a,et 262 a, & 148 a, Multi naturis dis-
ferunt,uoluntate autem similes sunt inter sese,et magi-
stri.Ac.29 b,Democritus huic in hoc similis,uberior in
cæteris.I.V.192 a, Doceas oportet aliquid ab isto simile
æstimatione atq; à cæteris esse factum. At.24 a,Hoc si-
mile atq; ire in Salonium.de Fi.134 a,Ita similis erit fi-
nis boni atq; antea fuerat.Ep.6 a,Simillimãq; in re dis-
simili tui temporis & nostri quondam fuisse rationẽ.de
Fin.123 a,Ecce aliud simile dißimile.de Fin.100 a,Vtun-
turq; simili.& 101 b, Ab his hoc simile ponitur,ut enim
inquiunt,etc.de D. 135 b,Similes sunt dij,si ea nobis obij
ciunt,quorum neq; scientiam, neq; explanationem ha-
beamus, tãquam si Pœni in senatu nostro sine interpre
te loquerentur.de Or.100 a,Similiq; in genere,inferio-
re ordine.Ep.237 a,Et me aliquando cum similibus no-
stri remp. defensurum.Ep. 238 a,Vestri similes fœminæ
sint'ne Romæ.In Sal.272 a, Aequalẽ ac parem uerbis ui
tam agere.Ac.29 b,Particulę similes inter se.de Or.117
a,Aliquos inter se pares esse: id est,similes. & Ac.31 b,
Paribus in locis.de Or.128 a, Par atq; una ratio est spei.
Acad.31 b,Eiusdem modi.)(.Dißimilis.& 21 b, Centum
Alexandros eiusmodi. Att.142 b, Festino enim,simillì-
mus decurro,atq; cursu θέσεις meas commẽtari non de-
sino.Or.199 b,Nactus sum etiam qui Xenophõtis simĩ
lem esse se cuperet.pro S.R.38 a,Par est auaritia,similis
improbitas,eadem impudentia, gemina audacia.Of.24.
b,Superioris Africani filius,nõ tam potuit patri similis
esse,quàm ille fuerat sui. de Se.80 b,Similesq; sunt,ut si
qui dicãt,etc.& de Am.105 b, Nihil est appetentius si-
milium sui,nihil rapacius,quàm natura,etc.de L.161 a,
Nihil est enim unum uni tam simile,tam par, quàm om
nes inter nosmetipsos sumus.
Similiter,simillimè,simili ratione, itẽ,idem,æquè,pari-
ter,simili modo,eodem modo,uno & eodem modo,sic.
de Or.162 a,Illa quæ similiter desinunt, aut quæ cadunt
simpliciter.Tus.214 a,Similiter cæteri morbi. & Ac.4
b,Similiter nos. pro Põ.8 a, Ita reputo,à nemine istorũ
L.Lucullum similiter ex hoc loco esse laudatum. de Or.
115 a,Similiter arbitror in hac arte,&c.& 150 b,& de
Or.98 a,Similiter nunc petes à Crasso,ut,&c.et de Fa.
145 b,Similiter ad motus animorũ,&c. Off.17 b, Qui
similiter faciunt, ut si,&c.Of.18 a,Similiter facis ut si,
etc.& Tus.217 b,Similiter facis ut si quis, etc.& de Fi.
69 a,Idq; si ita dicit,etc. dicit absurdè,similiter et si di
cat,&c.In An.154 b,Nec eum similiter atq; ego eram,
commotum esse uidi.contra Rul. 63 a, Hic excipi Pom
peium,simillimè ut mihi uidetur,atq; in illa lege qua pe
regrini Roma eijciuntur, excipitur Glaucippus.Tusc.
187 a,Vt enim corpus,&c.simillimè animus,&c.Aca.
18 b, Similiter à nobis cõmemorari de antiquis philoso
phis atq; seditiosi ciues,&c.de N.61 b,Tu autem qui id
quæris,similiter facis,ac si me roges,cur, etc.de Cl.186
a,Omnia ferè ut similiter et uno modo dicerẽtur.et Of.
2 b,Eodẽq; modo de Aristotele iudico.de In.54 b,Simili
modo

Universidad de Deusto Biblioteca

Universidad de Deusto Biblioteca

modo. Ae. 12 b, Animi inaniter mouentur eodē modo rebus ijs quæ non sunt, ut ijs quæ sunt. de Fi. 114 a, Vtriq; idem faciunt, ut si, &c.

Similè. pro similiter. Acad. lib. 4.

Similiter cadens, similiter desinens. ornamenta uerborum sunt. ad Heren. 30 b.

Similitudo. cum est ornatus, est oratio traducens ad rem quampiam aliquid ex re dispari simile. ad He. 38 b.

Similitudo. cum locus est argumēti. Or. 124 a, Top. 224 a, Vide ibi multa præclara.

Similitudo, nis. exemplar, forma, species, collatio, simile, imago. de In. 65 b, Omnib. in rebus similitudo est satietatis mater. et de D. 120 a, Nonnunquam etiam errorē creat similitudo. Or. 133 b, Similitudo quæ aut collationē habet, aut imaginem. et 128 a, Sed est quædā in his generibus difficilis ad distinguendum similitudo. de Cl. 170 a, Et quodammodo est nonnulla in ijs etiam inter ipsos similitudo. et 177 b, Est quædam uobis cum illis similitudo. de Fin. 141 b, Gloria habet formam honestatis & similitudinē. I. A. 252 b, Omnes habent maximā similitudinem inter se. Tusc. 165 b, Ea sunt autem quæcūq; sunt, quæ similitudinem faciunt. ad Her. 39 a, Non enim res tota toti rei necesse est similis sit, sed ad ipsum ad quod cōferetur similitudinē habeat oportet. Tus. 172 b, Arripere similitudinem aliquam uirorum clarorum. Off. 55 a, Qui similitudinem quandā gerunt speciemq; sapientum. de N. 58 b, et Ep. 106 a, Vt exerceamur in uenando ad similitudinē bellicæ disciplinæ. de Or. 95 a, Vt ad hanc similitudinem huius histrionis, oratoriam laudem dirigamus. Or. 205 a, et de Or. 157 a, Verbum per similitudinem translatum. & 107 b, Quoniam multa ad oratoris similitudinem ab uno artifice sumimus. de D. 86 b, Quod ab eius litui, quo canitur, similitudine, nomen inuenit. Orat. 197 b, Nec uerò ille artifex cum faceret Iouis formā, cōtēplabatur aliquē è quo similitudinē duceret. Orat. 202 b, Sophistarum distinguenda est similitudo. & 109 b, Comparare similitudines. & Tus. 214 a, et de In. 64 b, Conferre similitudines, & similitudinū collatio. pro Cl. 26 b, Similitudo studiorum ac naturæ multam uim habet ad coniungendas amicitias. In An. 210 b, Nos studiorū honestißimorū societas similitudoq; coniunxit. de Or. 113 a, Hanc similitudinē scribendi multi secuti sunt: id est, annalium. & 141 a, Artis imago quædā & similitudo. 115 a, de Di. 116 b, Quanquam tu quidem nō hostiarū casum confirmas sortium similitudine, sed infirmas sortes collatione hostiarum. de Fi. 128 b, Multa est dißimilitudo in finibus bonorum & malorum. & 95 a, Est etiam huic alia cum illo dißimilitudo. de Am. 105 b, Similitudo illicit atq; attrahit ad amicitiā. de Le. 161 a, Est igitur homini cum deo similitudo. de Vn. 196 a, Nullus animantium deus in fingendo mundo similitudinem secutus est. de Nat. 33 b, Bene igitur Chrysippus, qui similitudines adiungēs docet omnia in perfectis esse meliora, ut in equo quàm in equulo, &c. de Nat. 7 b, Parmenides commentitium quiddam coronæ similitudine efficit, Stephanon appellat.

Si minus. de Fat. 144 b, Quod si minus uerbis, re cogitur confiteri. l. Sin.

Simonides Chius poeta, quem primum ferunt artem memoriæ protulisse. de Or. 141 a.

Simplex, cis. uniusmodi, apertus, solitarius, purus, credulus, antiquus.)(. Cum aliquo coniunctus atq; connexus, ictus, callidus, uersutus. de Fa. 146 a, Quædam sunt in rebus simplicia, quædā copulata. de N. 31 b, Solitarium & simplex.)(. Cum alio coniunctum atq; connexum. et de In. 82 a, Simplex.)(. Iunctum. Ora. 204 a, Verba simplicia.)(. Verba collocata. Ac. 44 b, Principes qualitates sunt uniusmodi et simplices, ex ijs autem ortæ uariæ sunt & quasi multiformes. pro Fon. 178 b, Vnum est et simplex aurium iudicium. pro Sy. 168 b, Simplex est officiū, atq; una bonorū omniū causa. At. 178 a, Cretio hæreditatis simplex. de In. 83 b, Simplex et absoluta necessitudo.)(. Cum adiunctione. Aca. 40 a, Illud uerū et simplex bonum. & Of. 26 b, Quæ sunt recta & simplicia, laudātur. At. 159 a, Nihil simplex, nihil sincerū. pro Ce. 285 b, In causa aperta ac simplici. de Ora. 104 b, Ornatius dicere quàm simplex ratio ueritatis ferat. In V. 181 b, Disertißimum cognoui auum tuum, aut te etiam apertiorem in dicendo: ille nonnunquam concionatus est nudus, tum hominis simplicis pectus uidimus. pro Pla. 263 b, Fidelis & simplex.)(. Fallax & eruditus artificio simulationis. Of. 13 a, et Or. 219 b, Vir bonus & simplicis ueritatis amicus. & Ac. 28 a, O' uirum simplicē, qui nos nihil celat. & de Am. 108 b, Simplicem præterea, et cōmunem, & consentientem amicum eligi par est. pro S. R. 22 b, Homines antiqui, qui ex sua natura cæteros fingerent, crediderunt. Of. 76 b, Finis bonorum & malorum, qui simplex esse debet, ex dißimilibus rebus misceri & temperari non potest. de Sen. 93 b, Animi natura simplex est, nec habet in se quicquā admistū dispar sui atq; dißimile. & ibi. Quare nec diuidi potest, &c.

Simpliciter et singulari modo, apertè, sincerè.)(. Dupliciter & bipartitò. ad He. 4 a, Ac. 40 a, Illi enim simpliciter pecudis & hominis idem bonum esse censent. pro Ar. 191 b, 192 a, Qua de causa pro mea cōsuetudine breuiter simpliciterq; dixi. Postquam. 203 a, Mihi in sententia simpliciter referenda fides non deerit. Of. 39 a, Si est simpliciter breuiterq; dicendum. de In. 63 b, Exponere aliquid simpliciter sine ulla exornatione. Ac. 28 a, Cum simplici homine simpliciter agerē, nec magnopere contenderē. de In. 75 a, Simpliciter et ex sua ui considerari. Epi. 115 b, Ne parum simpliciter & candidè inimicitias posuisse uideare. de Or. 123 a, & 156 b, Si simpliciter dictum sit.)(. Si coniunctè sit elatum. Top. 228 a, Aut simpliciter aut cōparatè. Off. 19 a, Viuere simpliciter, fideliter, uitæq; hominum amicè.

Simplum. Top. 224 b, Vt duplum, simplum.

Simpulum, uel simpullum, li. uas fictile liquorem minutatim fundens, quo mulieres potißimùm libabant in sacrificijs. de Leg. 191 b, Excitabat enim fluctus in simpulo, ut dicitur, Gratidius, quos pòst filius eius Marius in Aegæo excitauit mari. prouerbium.

Simul. unà, pariter, communiter, cum, in unum. de D. 115 a, Arbores cum luna simul senescentes tempestiuè cædi. I. V. 215 b, Tui nominis æterna memoria simul cum templo illo consecrantur. de In. 48 a, Simul cum rebus ipsis. & Ac. 39 b, Res, quas tecum simul didici. & Epist. 245 a, Qu. Frater mecum simul. et 259 b, Simul nobiscū pro Do. 216 b, Senatus authoritas mecum simul reducta est. Epist. 126 a, Dummodo simul simus. de Clar. 185 b, Qu. Horten-

Hortensij ingenium ut Phidiæ signum simul aspectū & probatum est. At. 2 a, Demonstraui hic illi, simul & illud ostendi, &c. & Epist. 67 b, Et simul si, etc. At. 10 a, Quæris ex me, &c. & simul scire uis, &c. & I. V. 68 b, Simul in iure, &c. et 253 a, Simul quod, &c. pro Cor. 66 b, Simul illud nesciebat, &c. Qu. F. 296 b, Simul & illud cogita, &c. Ac. 14 a, & de Ar. 243 b, & Ep. 91 b, Itaq; simul experrecti sumus, uisa illa contemnimus. & Tusc. 210 a, & I. V. 89 b, & Att. 158 b, Simul ut accepi, &c. Itē: Si omnia simul concesseris. Item: Congerantur in unum omnia. l. Congero. de Sen. 77 b, Sæpenumero mirari soleo cū hoc C. Lælio, &c. At. 73 a, Propter propinquitatem totos dies simul eramus iuncti. Att. 194 b, De uoluntate tua ut simul simus, non dubito. de Or. 143 b, Et cum rep. pariter uixisse, & cū ea simul extinctum esse. de In. 80 a, Alexandrū Pheræum uxor sua cū simul cubaret, occidit. At. 91 b, Qui scribis te interdum morderi, quòd non simul sis. de Or. 131 b, Abijcere uoluntatem discendi simul cum spe perdiscendi. de Ar. 543 b, Simul, pro postquam.

Simulac. de Or. 119 a, Vt simulac posita sit causa, habeāt quò se referant. de Nat. 22 b, & Ep. 253 a, Quod simulac mihi collibitum est, præstò est imago. In V. 83. et 104 a, Simulac primùm ei occasio uisa est. & 118 a, Simulac potestas primùm data est. Ac. 15 b, Simulac se ipsa commouit.

Simulachrum, chri. imago, forma, spectrum, idolum, effigies, species, exemplar. pro Ar. 191 b, Statuæ & imagines non animorum simulachra sunt, sed corporū. Ep. 68 b, Atq; ibi artifices corporis simulachra ignotis nota faciebant. de In. 62 a, Zeuxis Helenæ simulachrū pinxit. In. V. 141 a, Effigies simulachrumq; Mithridatis. & 55 a, Simulachra sanctißima deorū. pro Do. 235 b, Mulieris simulachrū è marmore. et ibid. Libertatis simulachrum in domo hac collocabas. de D. 123 b, Hæc auspicia quib. utimur, simulachra sunt auspiciorum, auspicia nullo modo. Ep. 143 b, Nec omnino simulachrū aliquod aut uestigium ciuitatis. Off. 10 a, Simulachra uirtutis.

Simulatè. de Nat. 59 b, Siue ex animo id fit, siue simulatè. & Qu. F. 292 a, Fictè aut simulatè loqui.

Simulatio, onis. species simulationis, species quædā aßimulatæ uirtutis. Offic. 41 b, Qui simulatione & inani ostentatione ficto non modò sermone, sed etiā uultu stabilem se gloriā cōsequi posse rentur, uehemēter errant. & 64 a, Ex omni uita simulatio dißimulatioq; tollēda est. de Am. 113 b, Simulatio omniū rerum uitiosa est, tollit enim iudiciū ueri, idq; adulterat. Qu. de Pet. 205 a, In paucorū mensiū negocio simulatio potest naturā uincere. de Or. 126 a, Nihil opus est simulatione & fallacijs. & de N. 1 b, In specie fictæ simulationis pietas esse non potest. Ep. 14 a, Frōte ac uultu, quib. simulatio facillimè sustinetur. Postquā. 202 b, Qui per simulationem amicitiæ me prodiderūt. de Cl. 169 a, Qui summā prudentiā simulatione stultitiæ texerit. pro Pom. 16 b, Hostiū simulatione cōtra socios exercitū mittitis. pro Syl. 177 a, Gladiatores emptos esse Fausti simulatione. cont. Rull. 69 a, et 72 a, Legis agrariæ simulatione atq; nomine. et Postquam. 211 b, Ad speciē & ad usurpationem uetustatis. Off. 71 b, Vlysses simulatione insaniæ militiā subterfugere uoluit. I. A. 213 b, Ne æquitatis simulatione fallamur. Att. 99 a, Quàm non est facilis uirtus, quàm uerò difficilis eius diuturna simulatio. Quin. Fr. 314 b, Is me summa simulatione amoris insidiosißimè tractauit. Of. 10 a, Talis simulatio uanitati est coniunctior, quàm liberalitati aut honestati.

Simulator, oris. Qu. de Pet. 211 a, Quibus rebus beneuolus & simulator dijudicari poßint. Off. 22 a, De Græcis aūt dulcē & facetū festiuiq; sermonis, atq; in omni oratione simulatorem, quem Græci εἴρωνα nominauerunt, Socratē accepimus: cōtra Pythagorā & Periclem, &c.

Simul atq; commodè, cū. At. 20 b, Alij simul atq; hoc nostrum legerunt, nescio quo pacto retardātur. & I. V. 112 a, Qui simul atq; uenit, statim, &c. & Epist. 39 b, Simul atq; adeptus eris. & de Or. 128 b, Attic. 123 b, Simul atq; aliquid audiero, scribam ad te. I. A. 219 b, Is quotidie simul atq; luceret, &c.

Simulatus, a, um. aßimulatus, fictus, imitatione simulatus, fucatus, adūbratus, irritus.)(. Sincerus, uerus. Postquam 207 a, Cum eam præter simulatā irritamq; tristitiam nihil cōmendaret. Off. 41 a, Ficta omnia celeriter tanquam flosculi decidūt, nec simulatum quicquam potest esse diuturnum. pro S. R. 37 a, Cur meis commodis officio simulato officis? pro Ce. 287 b, Fictum officium, & simulata sedulitas. In A. 231 a, Complexus summæ beneuolentiæ indices extiterunt in amore simulato. Att. 140 a, * Homeri illa Minerua simulata Mentoris.

Simulo, as. aßimulo, specie simulationis ostento. pro Po. 5 b, Mithridates Bosphoranis finitimis suis bellum inferre simulauit. pro Cl. 23 a, Ille se tamen tum proficisci simulauit. Ep. 148 a, Multa & simulaui inuitus, & dißimulaui cum dolore. de N. 43 b, Multis partibus sunt illa perfecta quàm hæc simulata solertius. Of. 22 a, Solū quo reip. prodesset, furere se simulauit. con. Rul. 68 a, Aliud occultè moliri, aliud spe et specie simulationis ostētare. de Or. 125 a, In eoq; nihil esset nisi falsum & imitatione simulatū. At. 223 b, Simulare.)(. Animo sentire aliquid. & Ep. 172 a, Tu enim à certo & uero sensu iudicas.

Simultas, tis. inimicitia. pro Cl. 35 b, Cluentius à matre habebat simultates. & pro Pla. 275 b, Is simultates, quas mecum habebat, deposuit. pro Flac. 163 a, An simultates nescio quas cū libertis suis Flaccus exercet? Ep. 115 b, Cū quo simultates tibi non fuissent. At. 228 b, Gerere simultatem cū aliquo. pro Pom. 17 b, Multas simultates partim obscuras, partim apertas suscepi. Epist. 45 b, & ad Her. 17 a, & Att. 33 b, Vetus nostra simultas. Attic. 52 a, Simultatem humanißimè deponere. Quin. Fr. 293 b, Ex quibus nonnullas simultates cum magna mea lætitia susceptas habemus.

Simul ut. simulac. Tusc. 210 a, Simul ut uelle cepissent.

Sin. uel si. Att. 151 a, Si mihi ueniam quam peto, dederit, utar conditione: sin minus, impetrabo aliquid à meipso. Qu. F. 311 a, Si perficiūt, optimè: sin minus, ad nostrum Iouem reuertamur. Attic. 211 b, Ego ut constitui adero, atq; utinam tu quoq; eodem die: sin (quid enim multa?) utiq; postridie. Offi. 58 b, Sin autem id non sit eiusmodi, &c. id est, si. Ep. 27 b, Si erit ciuitas, &c. sin nō erit, etc. Ep. 184 a, Si abestis, &c. sin, &c. & 251 b, Si potes, etc. sin planè non potes, etc. pro S. R. 41 a, Sin id actum est, ut, &c. tum uerò, &c. I. C. 99 b, Educ tecū omnes tuos: si minus, quàm plurimos.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Sine.expers,uacuus. pro Sef.19 b, Oēs certatim de mea salute, sine ulla uarietate dixerunt. Qu.de Pet.209 a, Homo iners, sine officio, sine ingenio, cum infamia, nullis septus amicis. pro Cæl.54 a, Homo sine re, sine fide, sine spe, sine sede, sine fortunis, &c. In V.32 a, Dicā sine cunctatione quod sentio. de Or.105 a, Hæc enim ars sine cō trouersia magna est. de Na.64 b, Chrysippus homo sine dubio uersutus. Off.55 b, Sine ullo errore, & abiecta omni cunctatione. Att.169 a, Consilium nostrum spero uacuum periculo fore. Item: Vir expers consilij & ingenij. Item: Remoto ioco, & extra iocum.

Singillatim. singulatim. de Inu.52 b, et 60 a, Singillatim unamquamq; rem attingere. et 61 b, In A.178 a, Ciuitas non singillatim, sed prouincijs totis dabatur.

Singularis,re.unicus,maximè rarus,summus,inauditus,incredibilis,diuinus. de Vn.197, Singularem deus hunc mundum atq; unigenam procreauit. de Or.99 a, Antonij incredibilis quædam & propè singularis & diuina uis ingenij. & 144 a, Incredibilis & singularis amor in aliquem. & Att.231 a, Singularis & incredibilis uirtus. Epist.223 b, Singularis & propè incredibilis fides. Post.205 a, Singularis & præstantißima uirtus P. Lentuli. pro Pom.4 b, Singularis eximiaq; uirtus Pompeij. I.V.194 b, Sunt quædam in me singularia, quæ in nullum alium conuenire possunt. ad Her.15 b, Non uulgare, sed singulare maleficiū. et 26 a, Singularis pœna. de In.76 b, Beneficium singulare.)(. Beneficium uulgare. I.C.110 a, Primùm quòd mihi gratias egisti singularib. uerbis, &c. contra Rul.85 b, Singularis homo priuatus, nisi magna sapientia præditus, uix facilè sese continet. pro Syll.167 a, Sed ita tulit casus, ut tum communi ambitionis inuidia, tum singulari Antronij odio euerteretur. & Ep.10 b, Communi officio, non aliquo singulari beneficio. de D.128 a, Qui animo atq; ingenio singulares. Ep.240 a, Animus singularis et opera præcipua. Ep.220 b, Ago tibi gratias singulares. Ep.6 b, Rutilium & fide et animo singulari. de Fin.138 a, Homo singulari nequitia præditus. & ad He.18 a, Ab omnibus unicam maliciam cognosci. de Cl.192 b, Summus & singularis uir.

Singulares pro singulis. Ac.44, Quintum genus esse dicunt, è quo astra sunt mentesq; singulares, id est, singulas uel singulorum.

Singulariè pro singulariter, quasi unicè, teste Charisio libro 2.

Singulariter,unicè,simpliciter, & singulari modo.)(. Dupliciter et bipartitò. ad Her.4 a. I.V.132 a, Quē ego in quæstura mea singulariter dilexissem.

Singulatim,singillatim. I.V. 66 a, Quæ singulatim & diu collecta sunt, uno tempore uniuersa perdere. & 63 b, Singulatim unicuiq; respondere. l.Diu.l.Singuli.

Singuli,orū.quisq,unusquisq. de Or.262 b, Refert etiā qui audiant, frequentes, an pauci, an singuli. Ora.219 b, Sæpe singulis utendum est, plerunq; binis, non ferè ternis amplius. I.V.263 a, Non modò plures, sed ne singuli quidem possint accedere. de Or.161 b, Veteres cum circuitum uerborum facere nō possent, terna aut bina, aut nonnulli singula etiam uerba dicebant. et ibidē, Dixi de singulorū laude uerborum, dixi de cōiunctione eorum, etc. de In.67 b, Cùm ex singulis, tum ex coniunctis argumenta nascuntur. contra Rul.66 b, Itaq; me nō singulæ

uoces præconum, sed una uoce uniuersus populus consulem declarauit. I.C.121 a, Qui singulas uniuscuiusq; domos, & hoc uniuersum reipub. domicilium delere conati sunt. Antequàm.192 b, Beneficia quæ singulis priuatimq; dātur.)(. Vniuersis. & 193 a, Neq; uerius à singulis quàm ab omnibus repetere officij præmium & fructū. de Fi.73 b, Singula potius, quàm omnia. de Or.113 a, Pont.Ma.res omnes singulorū annorum mandabat literis. Or.217 b, Duo extremi chorei sunt: id est, è singulis longis et breuibus. de Nat.43 b, Quod efficitur in cœlo singulis diebus & noctibus. & 45 a, Sol binas in singulis annis reuersiones facit. & At.71 a, Quotidiè uel potius in dies singulos breuiores literas ad te mitto. & 64 b, Singulis dieb. usq; ad Cal facere aliquid: id est, quotidie. pro Mur.129 b, Qui singulis dieb. ediscendos fastos populo proposuit. de Cl.196 b, Vix singulis ætatibus bini oratores laudabiles cōstiterunt. de Or.85 b, Vix autē singulis ætatib. singuli oratores tolerabiles inuēti sunt. pro S.R.33 a, Etenim in singulis reb. eiusmodi materies est, ut singulos dies posīs cōsumere. de N.16 a, E' gregibus epheborū, uix singuli reperiūtur pulchri. de Cla83 a, Vt causæ singulæ defendātur à pluribus. Postquā.210 b, Vobis singulis, & agam gratias uniuersis. pro D.222 a, Hoc ferre ciuitas potest? ut singuli ciues singulis uersiculis è ciuitate tollantur. Postquā 202 b, Sic ulciscar facinora singula, quemadmodū à quibusq; siem prouocatus. de N.77 a, Dij nec agellos singulorū, nec uiticulas persequuntur. & de Or.109 a, Cætera ferè artes seipsæ per se tuentur singulæ. Qu.F.323 b, Comitiorū quotidie singuli dies tolluntur obnūciationibus. Ep.259 a, Ego singulos Euripidis uersus, singula eius testimonia puto. de Fi.68 b, Illi singulis finibus utuntur. Ep.6 a, Difficile est dictu de singulis. At.151 a, Cæsar legiones singulas posuit Brundusij, Tarenti, Sipōti. At.111 b, Sanè cōmodè Pompeius distribuit binos singulis patrib. familiarū. Qu.F.316 b, Cādidati HS.CCCC. in singulos apud M. Catonē deposuerunt. In Ve.135 a, Describebat Cēsores binos in singulas ciuitates. et 134 a, Lex est quæ in annos singulos Iouis sacerdotē fortitò capi iubebat. In C.98 a, Crescit in dies singulos hostiū numerus. id est, quotidie. contra Rul.72 b, Stipatores ducēdos in annos singulos cōstituit. & 28 a, Et in eo agro dena descripsit in singulos iugera. Ep.100 b, Singulæ, etc. binæ, &c. Of.39 a, Singuli.)(. Vniuersi, multitudo. Ep.87 b, et de Fi.58 a, Singula.)(. Vniuersa. de Leg.165 b, Plures deorum omnium, sine singuli singulorum sacerdotes sunt. Att.37 a, In dies singulos studia hominum in nos augentur. de N.59 a, Quæ si singula uos fortè non mouēt, uniuersi certè tamen inter se coniuncta atq; connexa mouere debebunt. et ibi. Nec uerò uniuerso generi hominū solum, sed etiā singulis à dijs immortalibus consuli & prouideri solet. & ibidē Dij separatim ab uniuersis, singulos diligunt. Att.93 a, Scaptius centesimis renouato in singulos annos fœnore, contentus non fuit. Of 38 b, 39 a, Quæ si pop. Rom. acciderunt, quid debēt putare singuli? I.A.205 a, Quam tam pecuniā militibus in singulos Cæsar pollicitus sit, tantam dari placere. de Vn.202 b, Et singulos adiunxit ad singula. de Fin.96 b, Singulis addere.

Singultus,tus.gemitus: etiam si aliud est singultus, tamen propinqua sunt. Postquam.199 b, pro Plan.275 b,

Non

Non modò lachrymulam, sed multas lachrymas & fletum cum singultu uidere potuisti.

Sinister,a,um.de Di.125 b, Quanquam haud ignoro quæ bona sint, sinistra nos dicere, etiā si dextra sint: sed certè nostri sinistrum nominauerunt, externi dextrum.

Sinistra,æ.læua. de D.98 a, Cur à dextra coruus, à sinistra cornix faciat ratum I.A.207 b, Aspicite à sinistra, &c.

Sinistrà,aduer.Acad.lib.4 Suprà, infrà, dextrà, sinistrà, antè, pòst.

Sino,nis,siui,situm.permitto,patior,fero,locum do. pro Pl.277 b, Qui senatū senatui parēre non siuerūt. et Ep.78 a, Nec uertere à miserijs cogitationē sinūt. de Fi.60 a, Improbitas nunquā sinit eū respirare, pro D.251 b, Tu sororē tuā uirginē esse nō siuisti I.A.237 b, Nō siuerūt. Qu.F.312 a, Cato cōcionatus est, comitia haberi nō siturū. pro Ce.297 a, Non deieci, si nō sibi accedere. I.C.99 b, Non ferā, non patiar, nō sinā. de N.63 a, Nec mihi das respōdēdi locū. Itē, Quid frumētū corrūpi pateris? At.82 a, Nullos hōores mihi nisi uerborū, decerni sino.

Sinor,sineris.permittor. pro Sest.23 a, Accusare eum moderatè, à quo nefariè accusātur, per senatus autoritatem non est situs.

Sinope,pes.urbs. Ponti.I.V.94 a, pro Pomp.7 b.

Sinuessa,sæ.urbs. At.152 a.

Sinuessanus. Ep.196 a, Sinuessanum diuersoriolum.

Sinus,nus.gremiū,complexus. pro Pom.10 b, Maris omnes sinus atq; portus. I.V.265 b, Illi qui sinus quosdā ob sedisse maritimos dicuntur. et 241 b, Vbi primū ex alto sinus ad urbem inflectitur. At.255 a, Duo sinus fuerunt, quos trāsmitti oportet. I.V.266 a, Cedo mihi ex ipsius sinu literas. de L.183 a, Vt sinus & gremiū quasi matris mortuo tribueretur. Qu.F.314 a, Cæsar mihi crede in sinu est, neq; discingor. At.38 a, In sinu ac familiaritate adolescētis. et pro Cæl.50 a, E' sinu gremioq; patriæ abstrahi. Ep.235 a, Iste uerò sit in sinu semper & cōplexu meo. I.C.109 a, Postremū genus est de delectu Catilinæ, imò uerò de cōplexu eius ac sinu. I.V.81 b, Calūniatores de sinu suo apposuit. Tusc.228, Cōsurgere in sinū aliculus. i. tāquā in portū. de N.47 a, Et draco cōficiēs sinus è corpore flexos. At.277 b, Bibulū noli dimittere ex sinu tuo. Vtē: Aetolia procul à barbaris disiūcta gentib. in sinu pacis posita, medio ferè Græciæ gremio cōtinetur.

Siparium,rij.uelum quo scena obtēdebatur, aulæum. de Pro.72 a, Piso cum Græcis iam in orchestra belluatur, antea post siparium solebat.

Sipontinus,a,um. à Siponte opp. contra Rull.80 a, Nisi manubiis in Sipontina siccitate collocari.

Si quando. de Or.97 a, Si quando in dicēdo scriptum attulerit aliquid. de Inu.69 a, Si quando hæc incidūt. de Cl.195 a, Ex qua si quādo opus fuerit, excitet, &c. de Am.100 b, Itaq; si quando exstitit.

Si quid. At.lib.3. Si quid in te peccaui, ac potius, quoniam peccaui. At.lib.1, Et nebulonē illum, si quo pacto potes, ex istis locis amoue. At.2, Si qui alij. et lib.2, Si qui ea de causa uenerunt. Ep.lib.15, Si quæ sunt onera.

Si quidē. quoniam quidē, quippe si. de Cla.168 a, Vides ne quàm serò eloquentia prodierit in lucē? si quidē. etc. et Tusc.148 b, Antiquißimū è doctis est genus poetarū, si quidē Homerus fuit ante Romā conditam. I.C.105 b, O' fortunatā rēp. si quidē hāc sententiā eiecerit. pro Fl.149 a, O' morē præclarū, quē à maiorib. accepimus, si quidē

teneremus. et 154 a, O' pastores, etc. si quidē, etc. Ep.132 a, et 43 b, Gratulor Baijs nostris, si quidē ut scribis, salubres repētè factæ sunt. Ep.195 a, Robur et soboles militū interijt, si quidē q̄ nūciantur uera sunt. Or.204 b, Si quidē eorum est gemmare uites. Att.84 a, Quare non oixeræa tua industria, quod uereris, sed præclarè ponitur, si quidē id egisti, ut ego delectarer. Par.120 a, Etiā ne in minimis rebus? si quidem rerum modum fingere non possumus, animorum modum tenere possumus.

Si quò. At.118 b, Eas si quò ille misit, in publico, &c.

Sirenes, num. marina (ut est in fabulis) monstra. de Fin.136 a, Quæ de Sirenum cāribus Homerus finxerit, neq; enim uocum suauitate uidentur, aut, &c.

Sis.L.Sodes. pro S.R.26 a, Age nūc refer animū, sis, &c.

Sisapo.oppidum in Hispania. I.A.169 b, Tanquā Sisaponem. prouerb.

Sisto,stis.exhibeo. At.52 a, Fac ut te ante Cal.Ian. ubicūq; erimus, sistas. et 169 b, Te uegetū nobis in Græcia siste. I.V.198 a, Remp. sistere nō posse. Of.61 a, Vas factus est alter eius sistēdi, ut si ille nō reuertisset ad diem, morien dum esset sibijpsi. pro Qu.5 a, Ita tamē discedant, ut idibus Septēbribus P. Quintiū sisti Sex. Alphenus promitteret. & ibi. Venit Romam Quintius, uadimoniū sistit. & 12 a, Alphenus promittit Næuio sisti Quintium.

Sisyphus,phi.persona poetica, de quo homine Vir.Aen.6 lib. Tusc.150 a, Sisyphus uersat saxum.

Sitella,læ.cista in qua colligebantur suffragia. de Nat.22 b, pro Cor.apud Ascon.Ped. & de N.lib.1.

Sittybę,arū.mēbranulæ, quarū integumēto libri à pulueris tēporisq; iniuria diutius integri cōseruātur. At.58 a, Bibliothecā mihi tui pinxerūt cōstructione et sittybis.

Sitiens,tis.cupiens. Tusc.231 b, Ego eo grauius ardētiusq; sitiens uoluptates. & pro Plan.261 b, Deinde sitientem me uirtutis tuæ deseruisti.

Sitienter. auidè. Tusc.217 a, Nec sitienter quid appetens.

Sitio,tis. Qu.F.320 a, Ipsi fontes iam sitiūt. et Or. 204 b, Gemmare uites, sitire agros. I.P.92 b, Ipse cū paucis adportam sitiens perueni. I.A.198 a, Etenim aderat L.Frater, qui sanguinem nostrum sitiebat. Qu.Fr.235 b, Nec honores sitio, nec desidero gloriam.

Sitis,tis.de Fin.56 b, Cum cibo et potione fames sitisq; depulsa est. et Tusc.150 a, et 66 a, Siti enecti? Tātali?. Pa.116 b, Nūquā expletur nec satiatur cupiditatis sitis, de Se.82 a, Literas græcas sic auidè arripui, quasi diuturnā sitim explere cupiēs. I.A.198 a, Ipse declamauit sitim quærēs.

Situs,a,um.positus,locatus. I.V.225 a, Qui locus quòd in media est insula situs, umbilicus Siciliæ nominatur: id est, nemus Ennensium. et de N.9 a, Vim diuinā in natura sitā esse. pro D.216 a, Spes ocij et cōcordiæ in meo reditu sita uidebatur. Tu.235 a, Quid? tu in eo sitā uitā beatā putas? Ant.194 a, In eorū potestate sita salus nostra est. & Ac.10 b, Assensio, quæ in nostra sita est potestate. pro Mu.144 a, Huius rei potestas oīs in uobis sita est iudices. At.108 a, Si pugnādū est, quo tēpore in casu, quo cōstilio in tēpore situm est. de D.86 b, Qui lituus situs est in curia Saliorū. Of.2 a, In officio colēdo sita uitæ est honestas omnis. Ep.19 b, Vel quòd excelso & illustri loco sita laus tua sit. pro Ar.185 b, Huic profectò ipsi quātū est situ in nobis, opē feremus. de Orat.114 a, Hæc.n. sita sunt ante oculos. Tu.246 b, Obscœnas uoluptates faciles, cōmunes in medio sitas esse. et 148 b, Summā eruditionem

tionem Græci sitam censebant in neruorũ uocumq; cantibus. Ac.11 a, Vbi uirtus, si nihil situ est in ipsis nobis? de Fi.60 b, Est autem situm in nobis, ut, etc. de D.126 a, Eo loco, ubi nunc fortunæ sita ædes est. de Fat.148 a, Si causa appetitus nõ est sita in nobis, ne ipse quidem appetitus est in nostra potestate. de L.181 b, Hic est ille situs, &c. nam siti dicuntur hi qui conditi sunt. de L.181 a, C. Marij sitas apud Anienẽ reliquias dißipari iußit Sylla.

Situs, *tus. positio. cont. Rul.74 a, Vrbs & natura, & situ, et descriptione ædificiorũ. de D.137 a, Oppidorũ situs. Tu.158 a, Terræ situs, forma, circũscriptio. I.V.240 b, Syracusarũ hic situs atq; hæc natura esse loci cœliq; dicitur. Ac.16 a, Eius loci, quẽ incolebãt, situs. I.V.200 b, Ciuitas situ, mœnib. portuq; ornata. & 227 b, De Syracusiis, nã et situ est cõmunito, tũ præclaro ad aspectũ. de N.57 a, Figura situsq; membrorũ. et Ac.30, Situs partiũ corporis. Ac.6 b, Et situs earũ rerũ, quas intuemur, etc. de D.128 b, Plus terrarũ situs, quàm lunæ tractus ad nascendũ ualere. Qu.Fr.317 b, Quos tu situs, quas naturas rerũ & locorum. quem uerò ipsum imperatorẽ habes?*

Situs, *tus. illuuies, sordes, squalor. Tuſ.196 a, Situ nidoris, barba pedore horrida.*

Siue. *seu, uel. pro Se.24 b, Venio ad comitia siue magistratuũ, siue legũ placet. de D.133 b, Siue sic est, siue illo modo. At.120 a, Nil perturbatius hoc ab urbe discessu, siue potius turpißima fuga. Q.F.300 b, Siue tua natura paulò acrior, siue quædã dulcedo iracundiæ, siue dicẽdi sal, etc. de L.169 a, Nã illo loco libenter uti soleo, siue quid mecum ipse cogito, siue aliquid scribo aut lego.*

Smyrna, *næ. urbs. pro Fl.161 a, Cur nõ Pergami? Smyr-*

Smyrnæus, *a, um. pro Arch.189 a.* (*næ?*

Soboles, *lis. propagatio, proles. Ep.165 a, Robur et soboles militũ interijt. Off.11 b, Quæ propagatio et soboles origo est rerum p. I.A.171 a, Omnes soboles iuuentutis. de Or.157 a, Proles, soboles, effari, nuncupari. de L.185 a, Cẽsores populi, ciuitatis soboles, familias, pecuniasq; censento. pro Mar.134 b, Propaganda soboles.*

Sobriè. *Of.21 b, Parcè, continenter, sobrieq; uiuere.*

Sobrini, *orum. qui quæue ex fratribus, uel sororibus, patruelib. uel consobrinis, uel amitinis generãtur, Of.11 b, Sequuntur fratrum coniũctiones post consobrinorum sobrinorumq;, qui cùm una domo iam capi nõ possint, in alias domos tanquam in colonias exeunt.*

Sobrius, *a, um. siccus.*)(. *Vinolentus, ebriosus. Aca.14 a, & Tusc.252 a, Or.205 b, Furere apud sanos, et quasi inter sobrios bacchari uinolentus uidetur. I.V.162 a, Homines satis planè frugi ac sobrij. pro Cæl.53 a, Sobrius uir. & de Or.121 a, Sobrius orator.*

Soccus, *ci. Græcorũ calciamentum, ut calceus Romanorum: quo tamen etiã Romanæ mulieres utebantur. I.V.127 a, Consularis homo soccos habuit et pallium. de Or.154 b, Pallium quo amictus, soccos quibus indutus esset.*

Socer, *eri. uxoris meæ pater. pro Sest.4 a, Ademit Albino soceri nomen mors filiæ. At.95 a, Ego dum Appium orno, subitò factus sum accusatoris eius socer.*

Socialis, *le. I.V.57 b, Hæc lex socialis est. et 111 b, Lege iudicioq; sociali.*

Sociatus, *a, um. de Am.111 b, Solitarius.*)(. *Coniunctus et sociatus cum altero.*

Societas, *tis. consociatio, cõiunctio, communio, cõmunitas, cõmercium, comitatus, pactio, fœdus, ordo. Of.4 b, Vt societas hominũ cõiunctioq; seruetur. et 6 a, Sancta*

societas. I. Sanctus. de Fin.107 a, Nati sumus ad societatẽ cõmunitatẽq; generis humani. Of.5 a, Ratio, qua societas hominũ inter ipsos, & uitæ quasi cõmunitas cõtinetur. Of.5 b, et 31 a, Defendere hominum inter homines societatẽ. pro D.218 b, Dirimere societatẽ. de Cl.165 b, Vir egregius coniunctißimus mecũ cõsiliorũ omniũ societate. Of.12 a, Societas quæ cum rep. est unicuiq; nostrùm. de N.50 b, Pinna cũ squilla quasi societatem initcõparandi cibi. de Or.88 b, Missos facio mathematicos, musicos, etc. quorũ artib. ista uestra dicẽdi uis, ne minima quidẽ societate cõiungitur. pro Q.2 b, Facere societatẽ omniũ rerũ cum aliquo. pro S.R.21 b, Coire societatẽ. I.V.178 a, Sãcta religio societatis. pro Rab.95 a, Coire societatẽ periculi cũ aliquo, uel salutis, uel laboris. Ep.74 b, pro S.R.34 b, Nullã societatẽ neq; sceleris, neq; præmij cũ ullo coiui. de Ar.253 b, Clodius nefarias cũ multis scelerũ pactiões societatesq; cõflauit. I.C.104 a, Latrones scelerũ fœdere inter se, ac nefaria societate cõiuncti. I.A.255 a, Inire societatẽ omniũ rerum cũ aliquo. pro Q.3 a, Nec societas tibi quicquã debet, nec priuatim Qu. debuit. pro Mur.140 b, Quid si oẽs societates uenerũt? pro Pl.265 b, P. Crassus maximarũ societatũ autor, plurimarũ magister. pro Sest.9 b, Societas uectigaliũ. pro Do.242 a, Oẽs societates, oẽs ordines. I.A.177 a, Nulla societas optimis ciuib. cũ importunißimo hoste fœdere ullo cõfirmari potest. Of.11 b, Græcus societatis hominũ. Off.65 b, Societas, quæ latißimè patet. & ibid. Societas interior uel propior eorum, qui eiusdem generis sunt. et 62 b, Societas inter homines cõiuncta. pro Q.14 a, Coire societatẽ uolũtariã cum aliquo. Of.5 b, Deuincire hominum inter homines societatẽ. de Fa.140 b, Cum hoc genere philosophiæ, quod nos sequimur, magnã habet orator societatẽ. I.A.165 a, Vtinam Cn. Pompei cum C. Cæsare societatẽ aut nunquam coiisses. de Am.111 a, Quæ si quos inter societas est, aut fuit. de L.160 b, Prima homini cũ deo ratiõis societas. et 184 161 a, Hominũ societas inter ipsos et coniunctio. et 184 a, Difficillima illa societas grauitatis cum humanitate.

Socio, *as. cõiungo. pro Pl.275 a, Cũ uel periculũ uitæ tuæ mecũ sociare uoluisses. de Le.162 a, Omne genus humanũ inter se sociatũ est. et pro Fl.150 b, Quid si testiũ studiũ cũ accusatore sociatũ est? de Or.154 b, Sapientiã cũ eloquẽtia sociare. de Sõ.127 b, Cœtu hominũ iure sociati.*

Socius, *a, um. cõsors, particeps, gregalis. Ep.16 b, Me qui dẽ certè tuarũ actionũ, sententiarũ, uoluntatũ, rerũ deniq; omniũ sociũ comitẽq; habebis. & 132 a, Cuius fugientis comes rẽp. recuperãtis socius esse debeo. de Cl.108 a, Eloquẽtia pacis est comes omniũ, ociiq; socia. pro Font.284 a, Vitæ socia uirtus, mortis comes gloria fuisset. et 283 a, Sociis ac particeps fortunarũ. et de Cl.165 a, Socius ac cõsors glorioſi laboris. Att.232 b, Vulgò opimo cuius ac cõsors glorioſi laboris. Att.232 b, Vulgò opimo hominũ sociũ me ascribit tuis laudib. de Or.105 b, Duæ artes inter se pares, et eiusdem sociæ dignitatis. et 90 b, Poeta oratori multis ornãdigenerib. socio ac penè par. de Or.87 a, M Antonio homo et cõsiliorũ in rep. socio. I.A.179 b, Quos socios ad epulas habere nemo uelit. p Fl.146 a, L. Flacco socio atq; adiutor cõsiliorũ periculorũq; meorũ. et Att.179 a, Culpæ socio. Ant.197 b, Tecto particeps cõnubij, socia regni regina tuno. pro D.219 a, Fidelißimo socio ad cõparãdã aliquã rẽ. et 223 b, Is mihi socio atq; amico semper fuit. At.173 a, pro Q.2 b, Adiũgere aliquẽ sibi sociũ. Of.5 b, Qui iniustè impetũ in quẽpiam*

facit, is quasi manus uiolenter uidetur afferre socio. in V.158 a, Socij putandi sunt, quos inter res communicantur. pro Qu.16 b, Edere sibi aliquem sociũ. pro S.R.37 b, Qui socium fallit, in uirorum bonorũ numero non est habendus. pro S.R.37 b, Nouem homines honestißimos, eiusdem muneris, legationis, officij, mandatorumq; socios induxit, decepit. in A.169 a, Cum tu tamen nocte socia, etc. pro Mar.133 a, Semper mea consilia pacis & ocij socia, non belli & armorum fuerunt.

Pro socio, *formula iuris est, qua significatur actio, iudiciumq; societatis, si quis socium fraudasset. pro Fl.155 a, Nicomedes qui & furti, et pro socio damnatus est. pro Qu.2 b, Arbitrum pro socio condemnari.*

Socordia, *diæ. stupiditas. ad Her.13 a, Philosophia uitanda est, affert enim socordiam atq; desidiam.*

Socors, *dis. stupidus. de Clar.186 b, Nam M. Glabrionem socors ipsius natura negligensq; tardauerat. & de Nat.2 a, Homines non socordes.*

Socrates, *tis. de Fin.64 a, Socrates, qui philosophiæ parens iurè dici potest. de N.59 b, Ac.41 b, Socrates princeps Philosophorum. de Diu.105 b, Esse diuinum quod dam, quod Socrates dæmonion appellat, cui semper ipse paruerit, nunquam impellenti, sæpe reuocãti. de Cl.192 a, de Or.104 b, Ironia illa, quam in Socrate dicunt fuisse. Off.22 a, De Græcis autẽ dulcem et facetum, festiuiq; sermonis, atq; in omni oratione simulatorẽ, quẽ ἐιρωνα Græci nominauerũt, Socratẽ accepimus. de Nat.d.1, Socrates apud Xenophontẽ formã dei quæri nõ oportere, eundemq; & solem & animum esse ait, & modò unum, tum plures deos. Tuſ.lib.5, Socrates Archelaum, Anaxagoræ discipulũ audiuit. ibi. Socrates primus philosophiam deuocauit è cœlo, & in urbibus collocauit, &c. Of.2, Socrates hanc uiam ad gloriã proximam & quasi compendiariam dicebat, si quis id ageret, &c. de Diu.lib.1, Socrates quum apud Delium malè pugnatum esset, Lachete prætore, fugeretq; cũ ipso Lachete, ut uẽtum est in triuium, eadẽ qua cæteri fugere noluit. de Di. lib.1, Socrates cùm impijs sententijs damnatus esset, æquissimo animo se dixit mori. Academ.ed.2.lib.1, Socrates ab Apolline omniũ sapientißimus dictus. de Sen. De monstrabantur mihi præterea quæ Socrates supremo uitæ die de immortalitate animorum disseruisset, is qui esset sapientißimus oraculo Apollinis iudicatus. Acad. edit.2.lib.1, Socrates apud Platonem et Xenophontem ita disputat, ut nihil affirmet ipse, refellat alios. Ac. ed. 2.libro 2, Socrates primus philosophiæ moralis author fuit. Acad.ed.1.lib.2, Socrates, quum ei uisum esset nihil sciri posse, excepit unũ tantùm scire se, nihil se scire nihil amplius 8 Attic. Socrates pedem porta non extulit, quum triginta tyranni essent. 2 de Leg. Nec enim ullum hoc frigidius flumen attigi, quum ad multa accesserim, ut uix pede tentare id possim, quod in Phædro Platonis facit Socrates. de Diu.lib.1, Socrates Xenophonti consulenti, sequeretur ne Cyrũ? Et nostrũ, inquit, humanũ est consilium: sed de rebus & obscuris et incertis ad Apollinem censeo esse referendum. Tusc.ul.lib.5, Socrates quum interrogaretur, cuiatem se esse diceret? Mundanum, inquit: totius enim mundi se incolam & ciuem arbitrabatur. Tuſ.lib.5, Socrates in pompa, quum magna uis auri argentiq; ferretur, Quàm multa non desidero,*

inquit. Orat. Est enim quasi in extrema pagina Phædri his ipsis uerbis loquens Socrates, Adolescẽs etiam nunc ô Phædre Isocrates est: sed quid de illo augurer, lubet dicere. Quid tandem, inquit ille? Maiore mihi ingenio uidetur esse, quàm ut cũ orationibus Lysiæ cõparetur: præterea ad uirtutẽ maior indoles: ut minimè mirũ futurum sit, si cum ætate processerit, etc. Tuſ.quæſt.lib.1, Socrates quum penè iam in manu mortiferũ illud teneret poculum, locutus ita est, ut non ad mortem trudi, uerùm in cœlum uideretur ascendere. de Fi.lib.1, Socrates uoluptatem nullo loco numerat. Tusc.quæst.lib.3, Quũ Socrates Alcibiadi persuasisset, eum nihil hominis esse, nec quicquam inter Alcibiadem summo loco natum, et quemuis baiulum interesse, &c.2 de Or. Socrates in ironia, dißimulantiaq; longè omnibus lepore atq; humanitate præstitit. 3 de Or. Socrates rebus omnibus, omnium iudicio, quamcunq; se in partẽ dedisset, facilè princeps. Tusc.lib.1, Socrates ad iudicium capitis, nec patronum quæsiuit, nec iudicibus supplex fuit, adhibuitq; liberam contumaciam à magnitudine animi inductam, non à superbia. de Di.lib.1, Socrates quum Critonis oculum alligatum uidisset, quæsiuit quid esset: quum autem ille respondisset, in agro ambulanti ramulum adductum, ut remissus esset, in oculum recidisse. 1 de Di. Est apud Platonem Socrates, quum esset in custodia publica dicẽs Critoni suo familiari, sibi post tertium diẽ esse moriẽdum, uidisse se in somnijs pulchritudine eximia fœminã, quæ se nomine appellans, diceret Homericum quendam eius uersum, Tertia te Phthiæ tempestas læta locabit. Quod ut dictum est, sic scribitur contigisse. Brut. Socrates, disputandi quadam subtilitate sophistarum instituta refellebat. 3 de Or. Socrates cuius ingenium uariosq; sermones immortalitati scriptis suis Plato tradidit, literã nullam reliquit. 1 de Or. Erat Athenis reo damnato, si fraus capitalis non esset, quasi pœnæ æstimatio: ex sententia, quum iudicibus daretur, interrogabatur reus, quã quasi æstimationem cõmeruisse se maximè cõfiteretur: quod quum interrogatus Socrates esset, Respondit sese meruisse, ut amplißimis honoribus & præmijs docorarentur, et ut ei uictus quotidianus in Prytaneo publicè præberetur, qui honos apud Græcos maximus haberetur. 3 de Ora. Socrates sapienter sentiendi, & ornatè dicendi scientiam separauit. de Fin.lib.2, Socrates percontando atq; interrogando elicere solebat eorũ opiniones, quibuscum differebat, ut ad ea quæ ij responderent, si quid uideretur, diceret. 1 de Leg. Socrates execrari eum solebat, qui primus utilitatem à natura seiunxisset. Aca. ed. 1.li.2, Socrates uti solitus est ea dißimulatione, quã Græci εἰρωνείαν uocant, quãdo se nihil scire affirmauit. Ac. ed.1.lib.2, Socrates de seipso detrahens in disputatione, plus tribuebat ijs, quos uolebat refellere. 1 de In. To. Socrates inductione plurimum est usus, propterea quòd nihil ipse afferre ad persuadẽdum uolebat, sed ex eo quod sibi ille dederat: qui cũ disputabat, aliquid cõficere malebat. Ac.ed.1.lib.2, Socrates & Plato tollendi ex eorũ numero, qui negarũt quicquam sciri aut percipi posse. Tuſ.lib.1, Socrates & Theramenes præstantes uiri uirtutis & sapientiæ gloria. Ac.ed.2.lib.1, Socratis omnis oratio tum in uirtute laudanda, et in hominibus omnib. ad uirtutis studiũ cohortandis consumebatur. Socratis

Universidad de Deusto
Biblioteca

multiplex ratio disputandi, rerũ uarietas, & ingenij magnitudo Platonis memoria & literis consecrata, plura genera effecit dissentientiũ philosophorum, Tusc. quæst. lib. 5. Socratem ipsum parentẽ philosophiæ, Zeno, Latino uerbo utẽs, scurram Atticum fuisse dicebat, de Nat. D. Zopyrus physiognomon, qui se profitebatur hominũ mores, naturasq; ex corpore, oculis, multu, frõte pernoscere, stupidum esse Socratem dixit & bardũ, quòd iugula concaua non haberet, de Fat. Socratem ferunt, cùm usq; ad uesperum cõtentius ambularet, quæsitumq; esset ex eo, quare id faceret? respondisse, se, quo melius cœnaret, obseruare ambulando famem, Tusc. li. 5. Imitatus est homo Romanus & consularis ueterem illum Socratem, qui cum omnium sapientissimus esset, sanctissimeq; uixisset, ita in iudicio capitis pro se ipse dixit, ut nõ supplex aut reus, sed ut magister, aut dominus uideretur esse iudicũ: quin etiam quum ei scriptam orationem disertissimus orator Lysias attulisset, quam, si ei uideretur, edisceret, ut ea pro se in iudicio uteretur, nõ in uultus legit, & commodè scriptam esse dixit: sed, inquit, ut si mihi calceos Sicyonios attulisses, nõ uterer, quamuis essent habiles & apti ad pedem, quia non essent uiriles: sic illam orationẽ disertam sibi et oratoriam uideri, fortem et uirilem nõ uideri, 1 de Or. O Socrates, ô Sacratici uiri, nunquã uobis gratiã referam, 14 ad At. A Socrate omnis quæ est de uita & de moribus philosophia manauit, Tusc. lib. 3. Plures ferè orti à Socrate. quòd ex illius uariis & diuersis, & in omnem partem diffusis disputationibus, alius aliud apprehenderat, proseminatæ sunt quasi familiæ, dissentientes inter se, et multum disiunctæ & dispares, quum tamen omnes se philosophi Socraticos & dici uellent, et esse arbitrarẽtur, 3 de Or. Quid dicam de Socrate? cuius morti illachrymari soleo Platonem legens, 3 de N. Vrgerẽt præterea philosophorum greges, iam ab illo fonte & capite Socrate, nihil te de bonis reb. in uita, nihil de malis, nihil de animi permotionibus, nihil de hominum moribus, nihil de ratione uitæ didicisse, nihil omnino quæsiuisse, 1 de Or.

Socraticus, a, um. Tusc. 199 b, Et si quem tuorum affectũ mœrore uideris, huic acipenserem potius quàm aliquẽ Socraticum libellum dabis? Off. 21 a, Philosophi Socratici. & Parad. 116 b, Aristippus ille Socraticus non erubuit, quum esset obiectũ habere eum Laida. 9 Fam. Xenophon Socraticus, qui Socratis somnia scribit, quorũ exitus mirabiles extiterunt, 1 de D. Antisthenes patientiam et duritiam in Socratico sermone maximè adamarat, 3 de Or. Socratici in utramq; quidem partem disputare, sed tamen ad extremum τῶν ἀφέσεων sententiam pronunciare soliti, 2 ad At. Fuerunt etiam alia genera philosophorum, qui se omnes ferè Socraticos esse dicebant, Ereticorum, Heriliorum, Megaricorum, Pyrrhoneorum, &c. 3 de Orat.

Socrus, crus. uxoris aut mariti mater. pro Clu. 24 d, Dinea, quæ tum ei mulieri socrus erat. I. V. 113 d, Nihil de socru tua audisti? & At. 138 d, Literæ Capuam allatæ ab Clodia socru.

Sodalis, lis. socius, etiãsi sodalis ferè in re leuiore est. Ep. 191 a, Ego qui & sodalis, & familiarissimus Dolabellæ eram. A. 29 b, At hoc Anaximando populari & sodali suo non persuasit. de Or. 127 d, Ego pro meo sodali, qui

mihi, &c. de Sen. 86 a, Primùm habui semper sodales, &c. et ibidem b, Epulabar igitur cum sodalibus omnino modicè. pro Plan. 268 b, de Nat. 76 d, et I. V. 95 d, Plancus in seditione habuit multos cupidos sui. et gratiosos: quos si tu sodales uocas, officiosam amicitiam nomine inquinas crimino so.

Sodalitas, tis. coitio, collegium. pro Cæl. 42 b, Ferd quædam sodalitas, &c. Qu. Frat. 309 d, Ad Her. 2 d, S. C. factum est, ut sodalitates decuriatiq; discederent. In V. 98 b, Officia sodalitatis ab aliquo flagitare. pro Pl. 266 b, Honesta sodalitas. de Sen. 86 d, Sodalitates me quæstore constitutæ sunt.

Sodalitium, tij. sodalitas. pro Plan. 266 b, Lex Licinia, quæ est de sodalitijs. In Sal. 274 d, Non ita est, sed abijt in sodalitium sacrilegij Nigidiani. ad Her. 40 d, Venit in ædes quasdam in quibus sodalitium erat eodem die futurum.

Sodes. Orat. 211 d, Libenter etiam copulando uerba iungebant, ut sodes, pro si audes sis, pro si uis. ad Atticũ 103 b, Tartesium mihi adeunti urbem, iube sodes nummos curare.

Sol, lis. Phœbi fax, rota feruida solis, signum præpotens. de Diuin. 90 d, de Nat. 39 b, Sol dictus est, uel quia solus ex omnibus sideribus est tantus: uel quia cum exortus est, obscuratis cæteris sideribus solus apparet. de Vniuers. 200 b, Deus solem quasi lumen accendit ad secundum supra terram ambitum. de Orator. 159 b, Videmus sol ut circumferatur, ut accedat ad brumale signum, & inde sensim ascendit, in diuersam partem. de Natu. 33 b, Sol V. diebus, & LX. & CCC. quarta ferè diei parte addita conuersionem conficit annuam. de Natura d. 35 b, Sol qui astrorum obtinet principatum. & Tusc. 162 a, Sol moderator et dux temporum. de Somn. 128 b, Deinde subter mediam ferè regionem sol obtinet, dux, & princeps, & moderator luminũ reliquorum, mensmũdi, & temperatio, tanta magnitudine, ut cuncta sua luce lustret & compleat. de Natura. 46 a, Solis magnitudine multis partibus terra superatur. Academ. 20 b, & 32 b, Solem Mathematici amplius duodeuiginti partibus confirmant maiorem esse quàm terram. de D. 110 d, Sol maior ne quàm terra sit, an uerò tantus, quantus uideatur. In Arat. Sol consistens in capricorno conuertit curriculum. & ibidem, Rota feruida solis. de Natura. 18 b, De sole & luna, eorumq; motu. & 30 d, Solis accessus discessusq; & 33 b, & 44 b, & 46 d, Solem esse candidum & igneum. de Som. 129 d, Sicut solem intueri nequitis aduersum, eiusq; radijs acies uestra sensusq; uincitur. de Natur. 70 b, Soles multi à Theologis proferuntur. & de D. 100 d, Cum duo uisi soles, & tres lunæ. & cum sol nocte uisus est. et de N. 28 b, Sol geminatus quo anno P. Africanus sol alter extinctus est. de Som. 127 d, Cum ætas tua septenos octies solis anfractus reditusq; conuerterit. de Orat. 162 b, His de rebus sol me illa admonuit, ut breuior essem, qui ipse iam præcipitans me quoq; hæc præcipitem penè euoluere coegit. & Tusc. 168 b, Occidente sole. I. V. 240 b, Nullus unquam dies tam magna turbulentaq; tempestate fuit, quin aliquo tempore solem eius diei homines uiderint. de Fin. 69 b, Qui solem (ut aiunt) nec occidentem unquam uiderit, nec orientem. prouer. Att. 217 b, Simul cum sole experrectus

rectus sum. de Som. 126 b, Ago tibi grates summe Sol, uobisq; reliqs, cœlites. de Fi. 63 b, Si ea quæ dixi, sole ipso illustriora & clariora sunt. Of. 38 b, Multa cõmemorarẽ nefaria in socios, si hoc uno sol quicquã uidisset indignius. d. Vmbraculum. Sol multis partib. maior atq; amplior, quàm terra uniuersa, 2. de Na. 68. & Acad. q. ed. 1. lib. 2. Sol oriens. Contrarium, obiens. Som. Scip. Sol duabus unius orbis ultimis partibus definiẽs motum cursus annuos conficit, de Na. 1. Sol est Apollo: luna autem Dia na, 3 de Na. Sol igneus, Oceani altitur humoribus, de N. d. 2. Sol qui tanta incitatione fertur, ut celeritas eius quãta sit, ne cogitari quidem possit, nobis tamen stare uidetur, Academ. q. ed. 1. lib. 2. Sol Democrito magnus uidetur, quippe homini erudito, in Geometriaq; perfecto, 1 de Fi. Vbi sol suũ totũ cõsecit & peragrauit orbẽ, fit annus, de Vn. Sol geminatus, P. Africani mortem prænunciauit, de N. Sol quũ Phaethontem filiũ in currũ trãstulit, 3 de Na. Sol cur se referat, nec longius progrediatur solstitiali orbe, itemq; brumali, 3 de Na. Sol excidisse mihi è mundo uidetur, 9 At. 145 a, Genus dicendi, quo exprimitur summa admiratio hominis quasi obstupefacti. Sol nocte uisus Romæ, Diui. 1. Solis accessus discessusq;, solstitijs, brumisq; cognoscitur, de N. 2. 30 d, 33 b, 44 b, 46 d. Solis candor illustrior est, quàm ullus ignis, de N. 2. Solis & lunæ circuitus, reliquorumq; siderum, 2 de N. Solis circũuectio proxima lunæ, de Vn. Solis magnitudo, pulchritudoq;, et efficientia, 2 de Nat. Solis motus, cursus ac circuitus unuersa consideratio, de Nat. 2. Solis tactus non tepefacit solũ, sed etiã sæpe comburit, de N. 2. Solis luce clarius. Di. lib. 1. Solis & Perseidos filiæ, Circe & Pasiphaë, 3 de N. Solis radijs incensa luna, &c. de Nat. 1. Solis & lunæ reliquisq;, sideribus, animoq; præterea diuinitatẽ dedit Crotoniates Alcmæo, de N. 1. Apud solem in delubro deposuisse pecuniam in Sicilia Alexander dicitur, 2 de Leg. Solem quasi lumẽ accendit deus ad secundum supra terram ambitum, ut quàm maximè cœlum omnibus colluceret, &c. de Vn. Solẽ ut comites consequuntur Veneris & Mercurij cursus, Som. Scip. Solẽ, lunã, reliqua astra alia aquis, alia uoluptatibus, alia marinis. 3 de Nat. Solem dominari, & rerum potiri putauit Cleanthes, Acad. q. ed. 1. lib. 2. Solem Epicurus tantum esse censet, quantus uidetur, lib. 1 de Fin. & 2 de Diuin. Id est, bipedalem fortassẽ, uel paulò aut maiorem, aut minorem. In solem procedere, Brut. Solem è mundo tollere uidentur, qui amicitiam è uita tollunt, Læl. In illo sole tuo Lucrettno aprication ẽ tecũ unam malim, quã, &c. 7 ad At. 108 b. Simul cum sole experrectus essem, 13 ad At. A sole agris tepefactis & ex aquis excitantur uapores, 2 de N. A sole collucere, Acad. q. ed. 1. lib. 2.

Solarium, rij. de Nat. 43 b, Solarium uel descriptum, uel ex aqua, quo horæ declarantur. pro Qu. 10 b, Quintius non ad solarium, non in campo, non in conuiuijs uersatus est. ad Heren. 27 d, Vt ne ad solarium quidem idoneus sis.

Solatium, tij. consolatio, fomentum. Epist. 97 b, Vacare culpa magnum est solatium. & I. A. 223 d, Cuius luctus nullo solatio leuari potest. et de Pro. 72 d, Sed fruatur sanè hoc solatio. I. V. 231 d, Vt illi haberent hæc oblectamẽta & solatia seruitutis. de Cl. 165 b, Vos & præsentẽ mecura leuastis, & absenti magna solatia dedistis. & Atti.

65 d, Multa mihi dans solatia. Tusc. 188 d, Hæc sunt solatia, hæc fomenta summorum dolorum. pro Arch. 188 b, Hæc studia rebus aduersis perfugium ac solatium præbent. I. V. 262 d, Reportare solatium ex aliqua re. contra Rul. 82 d, Vectigal, &c. solatium annonæ. de Am. 97 d, Sed non egeo medicina, me ipse consolor, & maximè illo solatio, quod, &c. Epist. 179 d, In maximo meo dolore hoc solatio utor, quod, &c. At. 58 d, Nos malo solatio sed non multo tamen consolamur, quòd ipsius uicem minimè dolemus.

Soleæ, arum. crepidæ. de Arusp. respon. 254 d, Soleæ muliebres.

Soleæ: id est, compedes. de In. 81 d, & ad Her. 5 d, Ligneæ soleæ in pedes inductæ sunt.

Soleatus, a, um. In V. 253 b, Stetit soleatus prætor populi Romani cum pallio purpureo, tunicaq; talari. & In Pison. 82 d.

Solennis, ne. quod cum quadam cerimonia consecratum est, celebre, festum. In Piso 90 b, Qui dies quasi deorum immortalium festi atq; solennes sunt aduentu meo celebrati. & Post q. 200 b, Lentulus de solenni religione retulit, & de Arusp. 147 b, Status solennesq; cerimonias pontificatu contineri. Tusculan. 173 d, Solenne & statum sacrificium. pro Dom. 242 d, Nec institutas cerimonias persequi, nec ullum uerbum solenne potuit effari. pro Dom. 238 d, Si tribunus plebis uerbis priscis & penè solennibus bona ciuis cuiuspiam consecrarit. In Ver. 274 d, Omnesq; dij, qui solennes cœtus ludorum initiis ueteribus thensarum. de Arusp. 248 b, Omnia solẽnia ac iusta ludorum summa cum cerimonia sunt seruata. pro Muren. 124 d, Illa solennis, comitiorum precatio. de Na. 4 b, Sacrificia solennia. de Orat. 161 d, Epulæ solennes. de Legib. 185 d, Ludi solennes. & 177 d, Solenne sacrificium & publicum. pro Quin. 4 d, Nullum est officium tam sanctum atq; solenne, quod non, etc. At. 104 b, Tantum igitur nostrum illud solenne seruemus, ut ne quem istuc euntem sine literis dimittamus: id est, consuetum. de Legibus, 173 d, Nec ulla uiciorum sacra solennia obeunto. pro Milon. 106 b, Iter solenne ante XIII. Calend. Februarij Miloni erat Lanuuium ad flaminem prodeũdum. & 115 b, Expiare solennes religiones supplicio alicuius.

Solentinus, à Solente opp. Siciliæ. I. V. 129 d.

Soleo, es. solitus sum, consueui, non est meæ consuetudinis. de Orat. 96 d, & 161 d, Ratio consuetudinis meæ, qua quondam solitus sum uti. & de Inu. 42 b, Antipater ille Sidonius solitus est uersus fundere ex tempore. & de Inuen. 42 b, de Amic. 107 d, Si prius quid Scipio reprehẽdere solitus sit, edixero. I. P. 81 b, Sed etiam hilarioribus oculis quàm solitus eras, intuente. de Arusp. 253 d, In Põpeium autorem (ut prædicare est solitus) consiliorum inuehi cœpit. pro Cluent. 52 d, Cum quædam, ut solebat, controuersia esset orta. de Orat. 91 d, Irrisit ille quidẽ, ut solebat philosophiam. & 93 d, Vt in condition ib. scribi solet. Epist. 136 b, Quando tu secundum Oenomaum Accij, ut non olim solebat, Atellum. sed ut nunc fit, Mimum introduxisti. Epist. 136 b, Solebam enim antea delectari oleis. pro Quint. Rosc. 52 b, Qui mentiri solet, peierare consuenit: id est, exilium. de Or. 113 b, Quod optimo cuiq; Athenis accidere solitum est. Offic. 28 d, Et

Universidad de Deusto Biblioteca

max me ſi aliquando alio domino ſolita eſt frequentari.

Solers,*tis.ingenioſus,perſpicax,ſagax.* de Na 50 a,Solers ſubtilisq; deſcriptio partium corporis. & 52 a,Prouida ſolersq; natura.de Clar.136 a, M. Piſonis acumen in reprehendendis uerbis uerſutum & ſolers. de Nat. 47 b, Quid hoc homine ſolertius? de Se.88 b,Inſitiones,quibus nihil inuenit agricola ſolertius.

Solerter.*ſagaciter.* de Leg. 191 a,Ratio naturam imitata, res ad uitam neceſſarias ſolerter conſecuta eſt.

Solertius.de Nat.lib.2, Simulata ſolertius res.

Solertiſsimè.Solertiſsimè perſpicere.

Solertia,*tiæ.ſagacitas,perſpicax prudentia,animorum incredibiles motus,celeritasq; ingeniorũ.* de N. 19 b,Nulla ars imitari ſolertiam naturæ poteſt.& 50 b,Quibuſdam beſtijs machinatio quædam atq; ſolertia,ut in araneolis.et 12 a, Mundũ uos negatis effici ſine diuina poſſe ſolertia.de Di.99 a,Chaldæi in Syria cognitiõe aſtrorum & ſolertia ingeniorum antecellunt.Of.32 a,Sic homines natura cõgregati adhibent agendi cogitãdiq; ſolertiam. de Opt.244 a, Aliquem inſcium faciendi, cum aliqua ſolertia iudicandi, adhiberi ad probandum quippiam.de Na.54 b, Quis tantum ſolertiam perſequi potuiſſet in ſenſibus?

Solicito,*as. afficio, ango,ſolicitũ habeo, miſerum habeo.* At.16 a,Multa ſunt,quæ me ſolicitãt angũtq;.& de Or. 136 a,Hoc me ſolicitare ſummè ſolet. de Fin.59 b, Quæ ſemper animum excruciant, ſemperq; ſolicitant.de Sen. 77 a,Quanquã certò ſcio, non ut Flamminium ſolicitari te Attice.Ep.24 a, Sed tamẽ nihil me magis ſolicitat, quàm,&c. & 27 a,Ea cura me uehemẽtiſsimè ſolicitat. Ep.236 b,Omnes moleſtias & ſolicitudines,&c.

Solicitudo,*dinis.angor,cura, metus, moleſtia,negociũ.*)(. Securitas.de Le.164 a,Solicitudo conſcientiæ uexat impios.& Tuſ.213 a,Solicitudo eſt ægritudo cum cogitatione.Tuſc.169 a, Nulla cura,nulla ſolicitudo reliqua eſt.At.129 a, Nũc ſcitote me eſſe in ſumma ſolicitudine. & ad Bru.91 b,Sine ſolicitudine eſſem.Itẽ: Non minore nunc ſunt ſolicitudine,etc.de Di.137 a,Tibi aũt de me cũ ſolicitudine cogitanti ſubitò ſum uiſus emerſus ex flumine.pro Cl.53 b, & Epi.175 a,Quicquid hoc tempore habet ſolicitudinis et negocij.de Di.126 b,Stoici omnia cum ſuperſtitioſa ſolicitudine & miſeria credunt.cont. Rul.68 a,Solicitudo in qua illis temporibus fuiſtis.Off. 69 a,Angores, ſolicitudines, diurni & nocturni metus. & pro Clu.27 a,Solicitudo animi & timor.At.81 a,Sed dices meipſum mihi ſolicitudinem ſtruere.de Cl. 196 b, Ex te duplex nos afficit ſolicitudo,quòd & tu repub. cares, & illa te.Attic.93 a, Solicitudine prouinciæ tamen uel maximè urgebamur. de Di.139 a, Somnus eſt perfugium omnium laborum & ſolicitudinum.At.281 a, Præ ſolicitudine ac ſtomacho multa ſcribere non poſſum.

Solicitus,*a, um.anxius,ſuſpenſus,perturbatus,laborioſus, exercitus.*)(.Securus,ſolutus,à cura liberatus.cont. Rul.65 a,Ciuitas ſolicita ſuſpicione,ſuſpenſa metu,perturbata ſeditionibus.& pro Dom.232 a, Tota ciuitas ſuſpenſa & ſolicita eſt.& At.33 a,Suſpenſo animo & ſolicito ſum.Att.59 a, Epiſtola tua ſolicitum me de Qu F. ualde leuauit.& 173 a, Sum ſolicitus de te,&c.Ep.23 b, Mirificè ſum ſolicitus,quid nam de prouincijs decernatur.Att.38 a,Amor ſolicitus atq; anxius.de Fi.76 a, Anxio et ſolicito animo eſſe.Ep.254 b,Animus ſolicitus.)(. Animus ſolutus.Ep.26 b,Quæ non animum meum magis ſolicitum haberẽt,quã tuum.Ep.154 b,Solicitiorem certè hominem non ſuis cõtractis neminem puto fuiſſe. Ep 96 b,Solicitũ autem te habebat cogitatio tum officij,tum, &c. Ep.24 a, Solicitus eram de rebus urbanis. Att.138 b, Antea ſolicitus eram & angebar,quo uti cõſilio poſſem.& 122 a, Quàm ſum ſolicitus quid futurum ſit.pro Cec.285 b,De quibus antea laborabam.)(. Nunc æquiſsimo animo ſum.Qu.F. 317 b,Magis ſum ſolicitus expectatione ea, quàm metu.de Sen. 91 a, Quarta reſtat cauſa, quæ maximè angere,& ſolicitam habere ſenectutem debet.de Am. 106 a,In uita tyrannorum omnia ſemper ſuſpecta atq; ſolicita.

Soliditas,*tis.firmitas,eminẽtia.* de Vn.197 b, Cum ſoliditas mundo quæreretur, ſolida aũt omnia uno medio.de Fin.52 a,Soliditas corporis indiuidui.de N.11 b,Non ſoliditate quadã, ſed imaginibus ſimilitudine perceptis. & 22 a,Nec ullam habent ſoliditatem, nec eminentiam.

Solidus, *a, um.habens ſoliditatem,uerus,eminens.* de Di. 90 b, Alexander cum columnam auream uellet auferre, dubitauit utrum ſolida eſſet, an,&c.de Vn.197 a,Nihil tangi poteſt, quod careat ſolido:ſolidũ aũt nihil eſt,etc. de Nat.35 a,Duæ formæ præſtantes ſunt, ex ſolidis globus, ex planis circulus aut orbis.de Na.16 a,Species deorum,quæ nihil concreti habeat,nihil ſolidi,nihil,&c.de N.45 b,Terra ſolida & globoſa.& de Fi.52 b, Illa indiuidua & ſolida corpora.Tuſc. 190 b, Res ſolida & expreſſa,non adumbrata. de Fi.62 b, Non tam ſolido,quã ſplendido nomine uirtutis.Top.222 a, Paries directus,ſolidus,uel fornicatus.pro Planc.336 b, A' corporibus ſolidis fluere imagines.& 265 a,Hæc ſunt indicia ſolida & expreſſa.Attic.85 a,Pompeius fortè cauet uſuræ, nec ea ſolida contentus eſt. de Or. 152 b, Vt orator ſuauitatem habeat auſteram & ſolidam.Of.65 b, Sed nos ueri iuris, germanæ iuſtitiæ ſolidam & expreſſam effigiem nullã tenemus.In Ant. 294 a,Vera,grauis,& ſolida gloria.Itẽ: Præceps & lubrica dominandi cupiditas.in Vat.30 b,Solida laus,& uera dignitas.pro Seſt.22 b,Solidam ueramq; laudem quærere. & At.274 a,Solida ueraq; gloria.de Cl.192 a,Solidum genus orationis.pro Planc.263 a,Non enim tribum Tarentinam,ſed ſolidã,&c.in Ver. 58 a, At enim ſolidum:id eſt,ut me Siculi maximè uelint: alterum illud,credo,obſcurum eſt,&c. id eſt, ratum & firmum.in Piſ.92 b,Quibus ex rebus nihil eſt,quod ſolidum tenere poſsis.de Finib. 63 b, Solida utilitas. pro R. P.130 a,Ita bona ueneant,ut ſolidum ſuum cuiq; ſoluatur:id eſt, integrum.

Solipuga,*pugæ.teſte Plin.li.29,cap.4,Eſt,inquit,& formicarum genus uenenatum,non ferè in Italia:Solipugas Cicero appellat, Salpugas Bœtica.*

Soliſtimus, *a, um.augurij genus.* de Di.123 b,Cum igitur offa iam cecidit ex ore pulli, tum auſpicanti tripudium ſoliſtimum nunciant.& 86 a, & Epi.83 b.

Solitarius,*a, um.ſolus,ſoliuagus,remotus ab oculis populi,uita inculta & deſerta ab omnibus.*)(.Coniunctus & ſociatus cum altero.de Am.111 b,& de Na.31 b,Non ſolitariũ neq; ſimplex,ſed,&c.Off.40 b, Solitarius homo atq; in agro uitam agens.de In.57 b, Solitarium ac rarũ iudicatum.de Am. 112 b, Natura ſolitarium nihil amat.

Solitudo,

Solitudo,*nis.regio derelicta,locus deſertus, receſſus,ſeceſſus,uiduitas,inopia,derelictio.* I.V.227 a, Audiſtis quæ ſolitudo eſſet in agris,quæ uaſtitas,etc.I.P.91 a,Tibi ſolitudo erat pro frequẽtia.de In.50 b, Solitudo loci.)(. Celebritas loci.Ep.26 b,Vt diſcederẽ fortaſſe in aliquas ſolitudines.de D.113 a,Si ſciſſet ſe in ſolitudine Aegyptiorũ trucidatũ iri, etc.de Cn.Põp.loquitur.ad He.2 a,Inopia, ſolitudo,calamitas.pro Q.1 b,Inopia et ſolitudo alicuius. At.194 b,Sed mihi ſolitudo et receſſus prouincia eſt. de Cl.185 a, Tũ erat ab oratorib.quãdã in foro ſolitudo. I. V. 271 a, Diſertiſsima ſolitudo.de Sõ.129 b, Vaſta ſolitudo. pro Cec.287 a,Ebutius iſte, qui iã diu Cæſenniæ uiduitate et ſolitudine alitur.de Am.112 b,Si qs nos deus ex hac hominũ frequẽtia tolleret, et in ſolitudine uſpiã collocaret.& ib.Solitudo aufert fructũ uoluptatũ. de Or.101 b, Vt iſta ab ſolitudine domũ meã uindicarẽ. et 121 b, Cum Craſſus ſe de turba, & à ſubſellijs in ocium ſolitudinẽq; contulerit.Of.28 a, Ampla domus dedecori domino ſæpe fit,ſi eſt in ea ſolitudo.& 31 a,Si ſolitudo tãta ſit,etc.

Solitus, *a,um.uſitatus,uetus.* de Am.112 b,Illud è Tarẽtino Archita, ut opinor,dici ſolitum.de Cl.191 a,Nõ inſolita adoleſcentibus gloria.

Soliuagus,*a,um.ſolitarius.* Of.32 a,Soliuaga cognitio et ieiuna uideatur. Tuſ.235 b,Earum ipſarũ partim ſoliuagas,partim cõgregatas.i.beſtias.de Vn.198 b, Cœlum ſoliuagum,& uolubile, & in orbem incitatum.

Solium, *lij. ſedes.* de Fi.79 a, Sedere in ſolio,ornatu regali.de L.158,Vt more patrio ſedẽs in ſolio conſulentib.reſponderem.et 155 a,In ſolio ſedẽs domi.de Or.129 b, Dicet te cum ædes uenderes,ne in rutis quidem & cæſis ſolium paternum recepiſſe.

Solium. *labrum, cupa.* I.P. 94 a,Græci ſtipati in lectulis ipſe ſolus bibiturus,quæ eodem de ſolio miniſtrentur.

Sollicitatio,*onis.inſtigatio.* pro Cl.23 b,et 18 a,De ſollicitatione Diogenis.Epiſt.158 b, Hinc illæ ſollicitationes ſeruorum minis & promiſsis.

Sollicito,*as . inſtigo,urgeo.* pro Cl.27 a,Fabricius Diogenẽ ad uenenũ Habito dandũ, ſpe et precio ſollicitare cœpit.et 37 b,Legio eſt ab eo ſollicitata in Illyrico.I.A.229, T.Plãcus,cæteri pares,ſollicitãt homines imperitos.pro Cæl.48 a, Sollicitare ſeruos alicuius ad aliquẽ necãdũ.I. C.111 a,et 112 b,Precio ſollicitare animos egẽtiũ.Ep.242 b,Se ſollicitatũ eſſe,ut regnare uellet.et 169 a, Sollicitare exercitũ.I.A.212 b,Nõ rurſus decuriabit imp̃bos,non agrarios ſollicitabit.pro Deio.149 a, Seruũ ſollicitare.

Solœca,*orum.* At.19 a,Lucullus de ſuis hiſtorijs dixerat, ſe quo facilius illas probaret Romani hominis eſſe,idcirco barbara quædam & σόλοικα diſperſiſſe.

Solœciſmus, *mi.* ad Her.27 b,Solœciſmus eſt,cũ plurib. uerbis conſequens uerbum ſuperiori non accõmodatur, ὑποσόλοικον.At.28 b, et 224 b,Nihil tã σόλοικον ἦ,etc. χρεὼ βαλῆς ἐμὲ καὶ σέ. i. mihi & tibi.

Solon,*onis.* Of.22 a,Solon qui ut reip.prodeſſet,furere ſe ſimulauit.At.154 b,Solon popularis tuus,qui capite ſanxit,etc.et 282 a, Solõ qui et ſapiẽs unus fuit ex ſeptẽ,etc.

Solonium, *nij. uilla.* At.24 a,Ire in Soloniũ aut Antiũ. & 28 a,Quem illa βοῶπις,cum è Solonio redierit,ad te eſt relatura.

Solor, *aris.conſolor.* in Vat. 34 b, C.Antonius hac una re miſeriam ſuam ſolatur,quòd, &c.

Solſtitialis,*le.*)(.Brumalis.de N.66 b,Cur ſol ſe referat, nec lõgius progrediatur ſolſtitiali orbe,itẽq; brumali.de Vn. 200 b,Aſtra per cœlũ penetrãtia ſolſtitiali ſe et brumali reuocatione conuertunt. Tuſ.260 b, Solſtitiali die.

Solſtitium,*tij.cũ ſol ultrà nõ progreditur : eſtq; duplex, hybernũ alterũ VIII. Cal.Ian.alterũ æſtiuũ VIII.Iulij.*)(. Bruma.de N.30 a,Solis acceſſum diſceſſumq; brumis ſolſtitijsq; fieri. & 36 a,In lunæ curſu eſt brumæ quædã et ſolſtitij ſimilitudo. de Diu.127 b, In his locis poſt ſolſtitium canicula oritur,apud Troglodytas ante ſolſtitium.

Soluendo:*id eſt, habere uel non habere unde ſoluas.* Of. 49 b, Is occultat gaudium ſuum, ne uideatur non fuiſſe ſoluendo.I.A.161 a,Nec tu ſoluendo eras.

Solùm.*tantùm, modò.* I.A.175 a,Nos nunciationẽ ſolũ habemus,&c. Orat.212 a,Recto caſu ſolũ Græcè loqui.de Or.126 b,Nõ ſolũ oratiõe,ſed multo magis ui et dolore. At.128 b,Nõ ſolùm,&c.ſed etiã,&c.Ep.60 a,pro Mil. 113 a, Neq; his tantũ,uerumetiã,&c.Tuſc.192 b,Quaſi uerò atra bili ſolũ mẽs, ac nõ ſæpe uel iracundia grauiore uel timore moueatur.de L. 166 b,Hi de re una ſolùm diſsident,de cæteris mirificè congruunt.

Solum,*li.terra,fundamentum,& quicquid alicui rei ſubiacet.* contra Rul.79 b,Quod ſolũ tã exile et macrũ eſt, quod,&c.de Cl.166 a,Seremus igitur aliquid tanquã in inculto et derelicto ſolo. pro Cor. 57 a,Vos mutæ regiones imploro.& ſola terrarum ultimarum. Topic.222 b, Solũ ambitus ædiũ.Par.125 b, Aurata tecta,& ſola marmorea in uillis facere. de Cl.188 b,Solũ & quaſi fundamẽtũ oratoris eſt, etc.An.196 b,Iupiter Op.Max.cuius nutu ſola terrarũ gubernãtur.de Leg. 169 b, Quin ipſe quoq; ſum ipſi uillæ amicior factus,atq; huic omni ſolo, &c. I.C. 122 a,Patriæ ſolum omnib.charũ eſt.pro Cor. 69 a, Qui ciuitatis alicuius ſolũ ciuitatis mutatione uertiſſent.pro Ce.394 b,Qui uolunt pœnã aliquã ſubterfugere,eo ſolum uertũt,hoc eſt, ſedẽ ac locum mutãt.Par. 121 b, Mutare ſolum.pro D.229 a, pro Q.11 b, Quò uertẽdi,hoc eſt,mutandi ſoli cauſa uenerant.& 16 b, Vertere ſolũ exilij cauſa.I.A. 197 a,Exilij cauſa ſolũ uertiſſe. I.V.254 a, Cleomenes nauẽ in ſolo fluctuãte reliquerat. Tuſ. 246 a, Mihi calceamẽtum eſt ſolorũ callũ.Ep.143 a,Ibi loquor,q in ſolũ,ut dicitur. de N.14 a,Abuteris ad omnia atomorũ regno et licẽtia: hinc quodcunq; in ſolũ uenit (ut dicitur)effingis atq; efficis.prouerbiũ eſt de eo qui neq; quid dicat,neq; quid agat,attẽdit: ſed omnia de omnib.& loquitur & efficit.Videtur autẽ à figulis ſumptum,qui quicquid in ſolum ſuum & in rotam uenit,fingunt. Vide Eraſmi Chiliades.

Soluo,*uis.perſoluo,diſſoluo,pendo,dependo,appẽdo,numero,adnũero,repræſẽto,preciũ enumero, preciũ do, pecuniã do,ſatisfacio,reddo,cõfero,ære alieno exeo,uel me libero.* I.V.186 a,Verres ciuitatib. pro frumẽto nihil ſoluit omnino. pro Fl.156 a, Reſpõdet ſe omnẽ pecuniã Fuſcijs perſoluiſſe. pro Cl.24 b,pro Fl.157 b,Is pecuniã præſentem non debitam mulieri ſoluit.Qu.F.301 b,Pri uſquã Fũdanio debitum ſolutum eſſet. At. 262 a,Vt pecuniã reliquã Buthrotij ad diem ſoluerent.Bru.269 a, Pecunia .n. ſolui poteſt.At.261 b,Ne Terẽtiæ quidẽ adhuc quod ſoluã,expeditũ eſt.pro Qu.R.53 a,Cũ altera pẽſio ſoluẽda eſſet.Att. 255 b,Hoc q ſatisdato debeo,peto à te ut prouideas, planeq; expedias, & ſolutum relinquas.

pro

Universidad de Deusto Biblioteca

pro Qu.R.51 a, Quòd à Flauio abstulero partem dimidiā, inde me soluturū spondeo.At. 251 b,Ex qua pēsione ipsa maior pars est ei soluta aliquanto ante diē. pro Fl. 155 a,Cuius bona,q, is populo nō soluebat,publicè uenierūt.At.107 a,Soluēdi sunt nūmi Cæsari.,p Cl.43 b, Qui pecuniā pro potiōe dedit.Ep.122 a,Soluere beneficia alicui.de Ar. 250 a,Si habuerit unde tibi soluat,quod ei p syngraphā credidisti.pro Qu.5 a,Vt procurator iudicatū solui satisdaret.de Cla.166 a, Ego uerò expectabo ea quæ polliceris, neq; ea exigā:sed tamen erunt mihi grata,si solueris. & ibi. Ego tibi Brute nō soluā, nisi prius, &c.At.232 a,Liberare se magno ære alieno. Qu.Fr.295 a,Quanta tandē pecunia penderetur,si omniū nomine, quicunq; ludos Romæ facerēt,erogaretur.At.207 a,Magius soluēdo nō erat.Ep.37 a,Cū soluēdo ciuitates nō essent.pro Ce.304 b, Vt religione ciuitas soluatur.de Sō. 131 a,Ego statim somno solutus sum.ad He.16 b,Soluere aliquē legib. de Vn. 292 a, Omne colligatū solui potest. At.176 a,& 240 a, Delatus ad me fasciculus,solus solui.et 7 a,Soluere ancoras. pro Mu.124 b, Portu soluēs.)(. Qui in portū ex alto inuehitur. Att. 103 b, Quid ad hæc reperis?soluamus inquis.de Di.86 a,Agamēnon soluere imperat auersa naui. Of.62 a, Si idē sciret mercatores ab Alexandria soluisse. Ep. 259 b,Nos eo die cœnati soluimus,etc.de Fi. 53 a, Soluere captiosa argumēta. At. 2 b, Misimus qui pro uectura solueret.I.A.185 b, Soluere uota.Of.70 a, Soluere nūmos adulterinos pro bonis alicui.pro Ma.135 a,Cū patriæ q, debes,solueris.l.Denariᵖ.

Soluere à se, est non aliunde pecuniam accipere,aut per alium soluere,sed de suo (ut aiunt) soluere.

Soluere, uel repræsentare, uel dare ab aliquo, est curare ut alius tuo nomine soluat.l.A, & Ab.

Solus,a,um. solitarius, unicus, unus, unus solus, solus per se, unus ex omnib.)(.Cum altero.de Pro.72 b,Tiberius Gracchus solus ex toto illo collegio,&c.de Ora.148 b, Stoici soli ex omnib.philosophis dixerūt, &c.et 154 b, Gorgias solus ex omnib.etc.Ep.28 b,Solus tu ex omnib. At.179 b,Minutius XII sola curauit.de Ar.246 b, Qui locus solus ex priuatis locis omnib.hoc præcipuè ius habet,ut,&c.et ib.Vno solo illo dissentiēte.de Di.93 a,Cū in locis solis mœstus errares. Of.60 a,Cui uisum est utilius solū se quā cū altero regnare. At.77 a, Scæuola q solos nouē mēses Asiæ præfuit. de Or.86 b,Actio sola per se magna est.Top.225 b,Sapiētia sola p se.pro Mur. 134 a, Dicere aliqd alicui soli.i.nemine præsēte uel audiēte.

Solutè,expeditè.de Di.129 a,Animus somno relaxatus,solutè mouetur,& liberè. de Cl. 174 b,Solutè & suauiter dicere.& 390 b,Facilè soluteq; uerbis uoluere sentētias. & ibid. Tam solutè egit,tam leniter,tam oscitanter.

Solutio,onis. At.203 b,Sustinēda est solutio nominis Valeriani,dum de Metione sciamus.pro Pomp.7 a, Romæ solutione impedita fidem concidisse.pro Ce. 287 a,Temporib. illis difficillimis solutionis.Of.51 a,Solutio rerum creditarum.pro Cl. 24 b,Si hæc solutio legatorū,& nō merces abortionis appellanda est.

Solutio. dissolutio.de Or 94 b,Linguæ solutio,uocis sono.Tus.203 b,λύπη,quasi λύσις.i.solutio totius hominis.

Solutus,a,ū. liber,dissolutus.)(.Alligatus.de D.80 b,Animi sine ratione et scientia, motu ipsi suo soluto et libero incitantur. de Fi. 138 a,Motus solutus ac uagus. & 55 b, Cū soluta nobis est eligēdi optio,nec impeditur,etc.Ep. 16 a,Si essent omnia mihi solutißima,nō alius essem atque nūc sum.pro R.P.124 b,Qua lege totus ordo solutus ac liber est.contra Rul. 65 b,Consul solutus à cupiditatib. liber à delictis.pro Do. 234 a,Hominis soluti, & à cura liberati.At.136 b,Quæ soluto animo scribi solēt, ea tēporibus his excluduntur.Epi. 254 b, Animus solicitus.)(.Animus solutus.de Or.110 b, Aues paßim ac liberè solutas opere uolitare.I.V.146 a,Soluto liberoq; animo esse.Or.204 a,Solutum sit quiddam,nō uagū tamē, ut ingredi liberè, non licenter errare uideatur.de Clar. 180 a,Solutus in explicādis sentētijs.& , Gellius uerbis solutus. & b, Solutißimus in dicendo,& acutißimus.de Cl.Or.187 a, A' natura ad dicendum satis solutus atq; expeditus.& 190 a, Verba nō soluta,nec diffluētia, sed astricta numeris.et de Or.160 a,Soluta oratio. Or.219 b, Maiorem habent apta uim, quàm soluta.de Cl.185 a,Solutus & mollis in gestum.ad Att. 33 a, Quum uideas uoluntatem ciuitatis solutam,uirtutem alligatā. de Or.159 a,Nec uerba alligata sint,quasi certa aliqua lege uersus: nec ita soluta, ut alligentur.

Somniculosus,a,um. somno plenus.de Sen.84 a,Iners, ignaua, & somniculosa senectus.

Somnio,as. secundū quietē uideo,in quiete uideo,in somnis uidere uideor,in quiete mihi uidetur,somnium facio, in somnis cerno,in somnis uideo,secundū quietē aliquid mihi uidetur, dormienti mihi uidetur, quæ se in quiete per uisum ex Africano audisse dicebat,quæ igitur natura obtulit illā speciē Simonidi?cū tibi obiecta sit species alicuius rei, obijciuntur aūt sæpe formæ, quæ reapse nullæ sunt, speciē aūt offerunt.de Diuin. 88 b, Mater somniauit,se peperisse satyriscū.At. 149 b, Troianū somniauerā.de Di.133 b, Si ea dormientes agerent quæ somniarent,alligādi essent oēs qui cubitū irent.de Di. 135 a,Animus cū lāguore corporis,nec mēbris nec sensib.uti potest, incidit in uaria uisa & incerta, ex reliquijs, ut ait Aristoteles inhærentib. earū rerū quas uigilans gesserit aut cogitarit, quarū perturbatione mirabiles interdum existunt species somniorū.de Di.136 a, Defert ad coniectorem quidā,somniasse se,ouum pendēre ex fascia lecti sui cubicularis.de Di. 137 b, Nec mihi magis usquam uideor, quàm cum in curia senatū uideo somniare.de Di. 137 a, Hanc credo causam somniandi de illo fuisse. Aca. 13 b,At cum somniauit,ita narrauit,&c.de Na.5 b, Miracula non differentium philosophorū, sed somniantiū. de Diu.138 a, Quædam matrona uisa est in quiete obsignatam habere naturam. & ibidem, Cursor uisus est in somnis curru quadrigarum uehi.

Somniū,nij. uisum, uisum somnij,insomniū.pro Do.241 b,Qui arā in littore deserto somnijs stimulatus,aut religione aliqua cōsecraret.de D.92 a,Cūq; senatui somniū narrauisset,pedib.suis saluus reuertit.ibi.Eandē in somnijs admonitionē fuisse.Acad.qu.13 b,Eadē ratio est somniorū.et 14 a,Eadē est in somnijs species.de N.9 b,Chrysippus Stoicorū somniorū uaferrimus interpres.de Di. 134 a,Coniector somniorū. & 88 b, Sōnia Antiphontis interpretatione explicata et 90 a, Dionysius Persicus, de Cyri somnio.de Nat.10 a,Non philosophorū iudicia, sed delirantium somnia.de Diu. 891 a, Quo facto somnio,pater, &c. in Sallust. 275 a, Et dic unde tu repentè tan-

tè tanquam somnio beatus,hortos pretiosißimos parāueris.de Di.136 a,Somnium de Simonide,&c.& 135 a, Deos obijcere dormientibus uisa quædā tortuosa & obscura.& ibid. Vt mobiliter animus agitatus,quod uigilans uiderit,dormiēs uidere uideatur.de Am.98 a,Quæ se in quiete per uisum ex Africano audisse dicebat. de Som. 127 a, Hic mihi Africanus se ostendit illa forma, quæ, &c.

Somnus,ni. sopor,quies.de D.139 a,Somnus est perfugiū omnium laborum & solicitudinum.de Sen.94 a,Nihil morti est tam simile quàm somnus.Tusc.168 a, Somnus imago uel simulachrum est mortis.At. 118 a, de In.63 b, Tusc.218 a, Ergo si somnum capere tam longis te epistolis non obtunderem. At. 144 a,Cùm me ægritudo somno priuaret.de Som.126 b,Deinde ut cubitū discesßimus, me arctior quàm solebat somnus complexus est. & 127 b,de N. 55 a, Quæso, inqt,ne me è somno excitetis.pro Syl 171 b,Ex somno excitare aliquem.Tus.218 a,E' somno suscitari.de Cl. 190 b, Somnium isto loco uix tenebamus. Tusc. 123 a, Epulati somno se dederunt. Att.217 a, Deinde somno repetito simul cū sole experrectus sum. Offic.21 a,Ludo autem & ioco uti licet,sed sicut somno & quietibus cæteris. de Fi.138 a,Tus.168 a, Nisi iucundißimis nos somnis usuros putemus,Endymionis somnū nobis nolimus dari.de D. 114 a,Animus per somnum curis uacuus.de N.17 b,In somnis uidere aliquid.de Di.105 b,Is uera et certa cernit in somnis.de D. 90 b,Annibalē cum cepisset Saguntū,uisum esse in somnis à Ioue in cōciliū uocari.de D.89 a,Mater grauida parere se ardentem facem uisa est in somnis Hecuba. de Diuin. 89 b,& 90 b,In somnis,in somnijs,per somnum,in quiete,secundum quietem.

Sonipes, dis. equus.de Or. 160 a,Sonipedes.

Sonitus,tus. sonus, cantus buccinæ.de Som. 129 a,Hoc sonitu completæ aures obsurduerunt.Tus. 169 a,Quo sonitu reddito,ridens inquit,&c.de Or.89 b, Verborū sonitus inanis. de Arusp.258 a,Cogitate genus sonitus,eius quem Latinienses nunciarunt. Orat. 205 b, Eloquentia quæ cursu magno sonituq; fertur.ad Attic. 9 a,Nostri iam in hac materia sonitus nostros. ad Heren. 28 b, Sonitus tubæ.

Soninia,orum. augurij genus.Epist.lib.6,Nec ex tripudijs solistimis aut sonijs tibi auguror,sed habeo alia signa quæ obseruem.

Sono,as. cano, sonum refero, sonum uel sonitū efficio uel reddo.de Di.122 b, & 96 a,At Lacedæmonijs in Herculis fano arma sonuerunt.de Som.129 a,Natura fert ut extrema ex altera parte grauiter, ex altera acutè sonēt.de N.42 b, Ipse aer nobiscum uidet,nobiscū audit,nobiscū sonat.Of. 68 b,Et quidem sic hæc duo uerba inter se discrepant,ut tamen unum sonare uideantur.Or.219 b,Iidem sunt numeri non modò loquentiū,sed etiam sonantium omniū,quæ metiri auribus possumus.& 212 a,Verba bene sonantia.item ibi.Malè sonantia,ijsdem. de Or. 156 b,Verba in quibus plenum quiddam,& sonans esse uideatur.de Cl.187 b, Cotta sonabat cōtrarium Catulo, subagreste quiddam,planeq; subrusticum.pro Ar.199 b, Cordubæ nati poetæ, pingue quiddam sonātes,atq; peregrinum.de Fin.65 a,Epicurum,qui crebrò dicat oportere exprimi,quæ uis subiecta sit uocibus,non intellige-re interdū quid sonet hæc uox uoluptatis:id est,quæ res huic uoci subijciatur.de Fin.74 b,Si in honestate uoluptatem dicant inesse, ait eos inani uoce sonare.Tus.242 b,Dicatq; nos in uocibus occupatos inaneis sonos fundere.Orat.146 b, In qua nihil sonare aut olere peregrinū poßit, quo magis antiquitatem,si ita sonet,sermo eorū retinere uideatur.de Na.30 b,Tibiæ modulatè canentes, & fidiculæ numerosè sonantes.

Sons,tis. nocens. Offi.16 b,Idq; est uiri magnanimi, rebus agitatis punire sontes,multitudinem conseruare.I.Ant. 164 a,Comprehensio sontium mea, animaduersio senatus fuit.de Legib. 185 a,Epist. 57 a,Vincula sontium seruanto.& Tuscul.183 b, Aut etiam sontibus opitulari poteram.

Sonus,ni. uox,uocis sonus,uocis cantus.de Na.54 a, Aures cum sonum recipere debeant, qui natura in sublime fertur, rectè in alta corporum parte collocatæ sunt.itē, Aures duros & quasi corneolos habent introitus, multisq; cum flexibus, quòd his naturis relatus amplificatur sonus:quocirca et in fidibus testudine resonatur,aut cornu & extortuosis locis et inclusis referūtur ampliores. de Som.128 b, Quis hic est,qui complet aures meas tantus & tam dulcis sonus?& ibidem, Hic est,inquā ille sonus,qui interuallis coniunctus imparibus,sed tamē pro ratione distinctis,impulsu & motu ipsorum orbium efficitur, qui acuta cum grauib. temperans æqualiter concentus efficit.de Nat. 55 b, Varietas sonorum,interualla, distinctio, & uocis genera permulta. de Orat.107 a,b, Græci uocē sedentes ab acutißimo sono usq; ad grauißimū sonū recipiunt.de Ora.126 a,Vox ad miserabilē sonum inflexa. Orat.213 b, Omnium longitudinum & breuitatum in sonis, sicut acutarum grauiumq; uocum iudicium natura in auribus nostris collocauit. Orato. 200 b,Vt extrema referant eundem in cadendo sonum.de N. 56 b,Manus apta ad neruorum eliciendos sonos.de Or. 164 a,Cursus uocis per omnes sonos.de Diu.103 b, Qui sono quodam uocum & Phrygijs cantibus incitantur. de Natu. 56 b, Lingua sonos uocis distinctos & pressos efficit,cum,&c. Acad. 19 a, Ac mihi uidetur dignißimū rebus his de quibus loquitur, sonum fundere. Tusculan. 242 b, Dicatq; nos in uocibus occupatos, inaneis sonos fundere.& 251 a, Inanis uocis sonus. Orat.212 b, Verbū, uox, sonus.de Orat.100 b,Sonus pronunciandi. Tuscul. 161 a, Qui sonos uocis, qui infiniti uidebantur,paucis literarum notis terminauit. Offic. 29 b, Sic uiuendum est in uita, ne fortè quid discrepet uel multo etiā magis, quo maior & melior actionum quàm sonorum concentus est.& de Legibus, 177 b, Nihil tam facilè in animos teneros atque molles influere , quàm uarios canendi sonos.

Sophia,æ. l. Sapientia.

Sophisma,tis. Acad.19 a, Contorta & aculeata quædam sophismata, sic enim appellantur fallaces conclusiunculæ.

Sophistes, tæ. Ac.18 b,At quis est hic? num sophistes? sic enim appellantur hi, qui aut ostentationis,aut quæstus causa philosophantur.de Nat.14 a,& Or.200 b,Abderites Protagoras,sophistes temporib. illis maximus. & 200 b,Isocrates,multiq; alij,qui sunt nominati sophistæ. de Finib.64 a, Sed & Gorgiam & cæteros sophistas lu

sos

sos uidemus à Socrate. de Fi. 64 a, Eorum erat iste mos, qui tum sophistæ nominabantur.

Sophocles, clis. poeta tragicus. de Sen. 81 b. bis. & de Finibus lib. 5. de Diu. lib. 1. Att. lib. 2.

Sophocleus, ea. l. Pango.

Sophos. sapiens. de Fi. 69 b, Lælius sophos ille, & c. bis. Tus. lib. 5, Qui à Græcis Sophi, sapientes à nostris nominantur. de N. lib. 1, Sophi motum inanem uocant.

Σώφρων. l. Temperans.

Σωφροσύνη. l. Temperantia.

Sopitus, a, um. quasi somno oppressus. pro Cæl. 46 a, Blandimenta quibus sopita uirtus conniueret. de Di. 93 a, & 104 a, Sopito corpore animus uigilat.

Sopor, oris. somnus. de Diu. 89 b, Cum iam quieti corpus dedi, sopore placans artus languidos. in Sal. 274 b, Noli nobis languorem & soporem exprobrare.

Soranus, na. pro Plan. 263 b.

Sorbeo, bes. sorbui. l. Absorbeo. Qu. F. 328 b, Ista odia nõ sorbeo solum, sed etiam concoquo. I. A. 232 b, Quid eum non sorbere animos? quid nõ haurire cogitatione? cuius sanguinem non bibere censetis?

Sordeo, des. Oct. 329 b, M. Antonius, cui sordebat Macedonia prouincia: id est, putet, & sordida uidetur.

Sordes, dium. lutum, fex. de Nat. 55 a, Prouisum est etiam, ut si qua minima bestiola conaretur irrumpere, in sordibus aurium tanquam in uisco adhæresceret. pro Sest. 16 b, Virtus splẽdet ipsa per se semper, nec alienis unquam sordibus obsolescit. in Sal. 272 b, Non enim procacitate linguæ, uitæ sordes eluuntur. I. A. 156 b, Eluere sordes. I. P. 93 a, de Cl. 185 a, O lutum, ô sordes. &, Is ex summis & fortunæ & uitæ sordibus consul factus est. pro Cl. 21 a, Mater squalore filij et sordibus lætatur. Postquã. 199 a, Alicui quotidianæ lachrymæ, sordesq; lugubres. pro Cluen. 58 a, Spectaculum sordidum atq; luctus, & tanti squaloris alicuius. I. V. 262 b, Aspicite iudices squalorem sordesq; sociorum. pro Do. 225 a, Filiæ meæ fletus assiduus, sordesq; lugubres. Epistol. 233 b, Iacere in lachrymis & sordibus. pro Muren. 142 b, Populus Romanus non amat profusas epulas, sordes, & inhumanitatẽ multo minus. Epistol. 95 a, Sordes hominis: id est, auaritia. Att. 10 b, & 12 b, Satius erat illum in infamiæ relinqui sordibus, quàm infirmo iudicio committi. Attic. 65 a, Iudicum sordes. id est, auaritia. At. 81 a, Has à nostro Qu. Tricinio sordes accepimus. Epi. 123 b, Nam sordes eluere uult.

Sordidatus, a, um. sordidus. de Or. 126 b, Mœstus ac sordidatus senex. I. V. 121 a, Heraclius & Epicrates sordidati maxima barba & capillo. & 209 a, Postq. 206 b, Innumerabilis multitudo supplex ad eum sordidata uenerat. I. P. 94 a, Serui sordidati ministrant. I. A. 2, Sordidata mancipia.

Sordidè. auarè. de Or. 141 a, Sordidè dicere. At. li. 15, Sordidè concionari.

Sordidus, a, um. inquinatus, obsoletus, auarus. Tusc. 202 b, Sæpe est etiam sub pallio sordido sapientia. Attic. 195 a, Villula sordida & ualde pusilla. pro Fl. 157 a, et de L. 191 a, & At. 121 b, Homo egẽs ac sordidus. I. P. 101 a, Nec minus lætabor, cum te semper sordidum, quàm si paulisper sordidatum uiderem. I. A. 156 b, Vt enim quisq; sordidissimus uidebitur, ita libentissimè seueritate iudican-

di sordes suas eluet. pro Mur. 144 b, Squalore sordidus. de In. 76 b, De pecunia ratiocinari sordidũ est. Att. 143 b, Iste omniũ turpissimus & sordidissimus idem est, qui in rep. fuit. Q. F. 293 b, Tuscenius homo furiosus ac sordidus. Of. 30 a, De artificijs & quæstibus, qui liberales habendi, qui sordidi. & 37 a, Quæ sordidissima quidem est ratio & inquinatissima. et 43 a, Id enim ipsi sordidũ est ad famam, committere ut accusator nominetur.

Sorites, tæ. de Di. 110 b, Quẽadmodũ soriti resistas, quẽ si necesse sit, latino uerbo liceat acerualẽ appellare, sed nihil opus est: ut enim ipsa philosophia et multa uerba Græcorũ, sic sorites satis Latino sermone tritus est. Ac. 37 a, Posthac potius disseremus de obscuritate naturæ, & c. quàm de oculorum sensuum reliquorum mendacijs, & de sorite aut pseudomeno, quas plagas ipsi cõtra se Stoici texuerunt. Ac. 13 a, & 23 a, Captiosissimum genus interrogationis, quod genus minimè in philosophia probari solet, cum aliquid minutatim et gradatim additur aut demitur, soritas hos uocãt, qui aceruum efficiũt uno addito grano, uitiosum sanè et captiosum genus, sic enim ascenditis, & c. de Fin. 117 b.

Soror, ris. de Di. 89 a, Soror germana. pro Do. 231 b, Non sum tam ineruditus, qui Mineruam Iouis sororem, meã esse sororem dicam. & ibidem, Tu sororem tuam uirginem esse non fiuisti. In A. 179 a, Filiã eius sororem tuam eieci. pro Mil. 115 b, Clodius cum sorore germana ne farium stuprum fecit.

Sororicida, dæ. pro Dom. 218 a, b, Parricida, fratricida, sororicida.

Sororius, a, um. pro Sest. 6 a, Homo fraternis flagitijs, sororijs stupris insanus.

Sors, tis. cum ad diuinationem fatumq; pertinet. de Di. 120 a, Quid enim est sors? idem propemodum quod micare, quod talos iacere, quod tesseras, in quibus temeritas & casus, non ratio & consilium ualet. et 123 a, Auspicia restant, & sortes quæ ducuntur, nõ illæ quæ naticinationes funduntur, quæ oracula uerius dicimus. de Di. 126 a, Sortes, quæ fortunæ monitu, pueri manu miscentur ac ducuntur. & ib. Sortes quæ hodie fortunæ monitu uoluntur. de Diuin. 93 a, Cum Spartiatæ oraculum ab Ioue Dodonæo peterent, legatiq; illud in quo inerant sortes collocauissent, simia & sortes ipsas & cætera quæ erãt ad sortem parata disturbauit. de Diuina. 122 b, Simia unam euertit, sortes dissipauit. et ibidem, 87 b, Sortes eæ quæ in rẽ aptæ capere possunt diuinitus. & 116 b, Quis cui sors ducatur. & in Ant. 188 b, Sors diuina. de Na. 62 b, Quis cornicis cantum notauit? quis sortes? de Diu. 87 b, Oracula quæ æquatis sortibus dicuntur. & de In. 60 b, Ex sortibus, ex oraculis, ex responsis. de Diuin. 89 a, b, Quô sese uertant tãtæ sortes somniorum? in Ver. 61 b, Sortis religio. de Di. 132 b, Sors illa edita est Crœso, Croesus Halim penetrans, & c. de Di. 126 a, Numerius Suffetius eius sortium inuentor. & ibid. de sortium inuentione. de Diuina. 87 b, Vt hæ sunt sortes, quas ex terra editas accepimus.

Sors. fortuna, alea, casus, conditio. Quin. Frat. 291 b, Quæ florem habes non tuo iudicio delectum, sed eum quem sors dedit. pro Murẽ. 128 a, Quæstura utriusque prope modum pari momento sortis fuit: nullum enim uobis sors campum dedit, in quo excurrere uirtus cognosciq; possit.

possit. pro Sest. 4 a, b, Quæstor hic C. Antonij collegæ mei fuit sorte, sed societate conciliorum meus. In Vat. 31 a, & Ep. 29 b, Cũ tibi aquaria prouincia sorte obtigisset. I. V. 233 a, Sors ducitur, quamobrẽ? nemo erat uoluntarius laudator præturæ tuæ. cont. Rul. 69 b, Pauca tribus non certa conditione iuris, sed sortis beneficio ad usurpãdam libertatem uocare. I. V. 134 a, Cum suffragijs tres creati sunt, res renouatur ad sortem. & ibidem de sortibus multa. In Ver. 112 a, Verri sorte prouincia Sicilia obuenit. pro Dom. 219 a, Prouincias extra ordinem sine sorte nominatim dedisti reip. pestibus. Att. 17 b, Cũ de consularibus mea prima sors exisset. Ep. 118 a, Ita sorte in prouincias proficiscerentur. et ibi. b, Conijcere aliquem in sortem. Ep. 177 a, Aequaliter aut sorte assignare aliquid alicui. pro Pl. 266 b, Si sortis, nullum crimen est in casu. I. V. 222 b, Telum, quod cuiq; sors afferebat, arripuit. At. 36 b, Quod sors obtulerit, id acturus uidetur. Qu. F. 295 a, Quod si te sors Afris aut Hispanis, aut Gallis præfecisset, tamen, & c. Off. 9 a, Vos ne uelit, an me regnare herã, quid'ue ferat sors. pro Lig. 140 b, Tuberonis sors coniecta est S. C. cum ipse non adesset. & ibi. Africa quò senatus eum sorsq; miserat.

Sortilegus, gi. diuinus, ariolus. de D. 108 a, et 131 a, Nunc illa testabor, non me sortilegos, nec eos qui quæstus causa ariolentur, agnoscere.

Sortior, iris. sortitò capio, in sortem cõijcio, sortitionem facio, fortunæ iudicio committo. cont. Rul. 70 a, Sortietur tribus idem Rullus, educet quas uoluet tribus. contra Rull. 70 a, b, Qui tribus quas uoluit uocauit, nullo custode sortitus. pro Cluent. 44 a, Sortiri ad pœnam, & hominum delictum fortunæ iudicio committere, minimè censorium est. & ibi. Non animaduertes in omnes? sed carpes ut uelis? & paucos ex multis ad ignominiam sortiere? Ep. 17 a, Sortiri prouinciam cum collega. pro Muren. 128 a, Tu illam cui cum quæstores sortiuntur, etiam acclamari solet, Hostiensem prouinciam habuisti. In Verrem, 117 a, Ei uenit in mentem è lege Rupilia, sortiri dicas oportere, educit ex urna tres. de Nat. 21 a, Hoc non est cõsiderare, sed quasi sortiri quid loquare. de Fa. 149 b, An atomi sortiuntur inter se, quæ decliuent, quæ non? Quint. Frat. 306 b, Acilius sententiam dixit, ut ipse iudices per prætorem urbanum sortiretur. Attic. 8 a, Prætores nondum sortiti sunt prouincias. I. V. 70 a, Cum prætores designati sortirentur, M. Metello obtigit, ut is de pecunijs repetundis quæreret. & 73 b, Senatores, qui C. Varro prætore sortiente exirent in eum reum, quem incognita causa condemnarent. Attic. 17 b, Senatus decreuit, ut consules Galliam sortirentur. I. A. 212 a, L. Antonius sua lege cum C. Cæsare magistratum sortitus est.

Sortitio, onis. distributio, quæ sortitò, ductis'ue fit sortib. pro Pl. 270 a, Nunquam maiores nostri sortitionẽ constituissent ædilitiam, nisi uiderent accidere posse ut competitores pares suffragijs essent. et I. A. 188 a, Diuina uerò opportunitas, ut in sortitione prouinciarum, quæ cuiq; apta esset, ea cuique obueniret. & 176 a, Sortitio prærogatiuæ. Qu. F. 306 b, Iudicum sortitione facta comitia haberi. & At. 14 a, & pro Cl. 44 a, Vt sortitione in quosdam animaduerteretur.

Sortitò. sortitione, ductis sortib. Ep. 128 a, Eos sortitò in prouincias mitti placere. I. V. 134 a, Lex Iouis sacerdotem sortitò capi iubet.

Sortitus, tus. sortitio. pro Dom. 223 b, Pluribus de rebus uno sortitu retulisti.

Sospita, tæ. salutaris. pro Mur. 145 b, & de N. 27 b, et de D. 80 b, Iuno sospita.

Soter, eris. conseruator. seruator. I. V. 139 b, Is enim soter, qui salutem dedit. & ibid. Soter latino uno uerbo exprimi non potest.

Spargo, gis. fundo. pro S. R. 26 a, Attilius ille, quẽ sua manu spargentem semen, qui missi erant, conuenerunt. de Se. 93 a, Credo deos immortales sparsisse animos in corpora humana. pro Ar. 192 b, Ego uerò omnia, quæ gerebam, iam tum in gerendo spargere me ac disseminare arbitrabar, in orbis terræ memoriã sempiternam. pro Deio. 148 a, Graues de te rumores sparsi sunt. de Di. 81 a, Quod Zeno in suis commentarijs, quasi semina quædam sparsisset. Tus. 171 a, & I. P. 88 b, Euisceratus latere pendens, saxa spargens tabo. Parad. 123 a, Qui tractant ista, qui tergunt, qui ungunt, qui uerrunt, qui spargunt. I. C. 106 a, Qui sicas uibrare, & uenena spargere didicerunt. in Arat. * Spargere amnem lachrymis. In Arat. 186 b, Qui nummos populo de rostris spargere solebat.

Sparsus, a, um. fusus, disiectus. Att. 7 a, Literæ sparsæ sale humanitatis. & Orat. 308 a, Quæ æquabiliter toto corpore orationis fusa esse debet. ad Her. 214 a, Res sparsas & uagè disiectas eligere. In Ar. Stellæ sparsæ fusæq; uidentur.

Sparta, spartæ. Lacedæmon. Attic. 20 a, Quæ tibi obtigit, σπάρτην nunquam dese re. Off. 49 b, Apollo Pythius oraculo edidit, Spartam nulla re alia, nisi auaritia perituram.

Spartacus. de Ar. 249 b, & I. A. 194 a, Athenio & Spartacus duces belli seruilis.

Spartiates, tæ. de Diuinat. 964 a, Tusculan. 245 b, Pueri Spartiatæ.

Sparus, ri. genus teli. pro Mil. 113 b, Sparorum pilorumq; multitudo.

Spacior, aris. ambulo, deambulo. pro Sext. Rosc. 28 a, Residere, deinde spaciari. & de Orat. 243 b, Spaciari in xysto.

Spacium, cij. interuallum, curriculum, tempus cursus, regio, annui temporis dimensio. de Na. 35 b, Stellæ spacijs immutabilibus ab ortu ad occasum commeant. pro Ar. 191 a, Vitæ spaciũ exiguis regionibus circumscriptum est. Item ibi. Non cũ uitæ tempore dimittendã esse commemorationem nominis nostri. de Cl. 193 b, Vt posis uidere quemadmodum simus in spacio Quin. Hortẽsium ipsius uestigio persecuti. Orat. 198 a, Ciceronem oratorem non ex rhetorũ officinis, sed ex Academiæ spacijs extitisse, illa enim esse curricula multiplicium uarioriumq; sermonum. pro Rab. 91 b, Qui ex constituto spacio defensionis in semihoræ curriculum coegisti. pro Arch. 185 b, Quoad longissimè potest mea mens respicere spacium præteriti temporis. Of. 50 a, Propterea quòd tam longo spacio multa hæreditatibus detinebantur. Quin. F. 292 a, Qui tibi biennij spacio nunquam in suspitionẽ auaritiæ uenerit. I. V. 128 a, Et erat spacium dierum ferè triginta ante Calend. Decembr. de In. 51 a, Diurnum

nocturnum ue spacium. de Fi.106 d, Aut spacium sumamus ad cogitandum. de Or.97 d, At.75 b, Cum erit spacij, utrunq; dubo. & 76 a, Surripere aliquid spacij. Of. 24 d, Qui spacium deliberandi habuerunt, utrum, &c. In Ver.76 a, Etiam si spacium ad dicendum nostro commodo uacuosq; dies habuissemus. de Ora.107 d, Quantum in hac acie quotidiani muneris spacij nobis datur. pro Cec.286 d, & Ep.253 b, Spacium alicui ad sese colligendum dare. Tusc.201 b, Considerandi spacium non datur. Ep.128 d, Mihi si spacium fuerit, in Tusculanum ante nonas ueniendi, istic te uidebo. de Or.141 a, Hoc interim spacio conclaue illud cecidit. de Ora.143 a, Nostræ spes in medio sæpe spacio franguntur. Item: Vita breuis est, cursus gloriæ sempiternus. de Le.158 b, Quin igitur ad illa spacia nostra, sedesq; peregrinus. de Fin. 114 b, Non sine causa nobilitata spacia. de Orat. 87 d, & pro Mure.141 d, In ambulatione duo spacia uel tria facere. de Leg.159 d, In sylueſtribus spacijs. In A.245 b, De quo mihi, quoniam liberum est spacium, etiã atq; etiam cõsiderandum puto. Ora.216 d, Trochæus, qui eodem spacio est, quo choræus. Trochæus. v. Choræus vvv. et ibidem: Et Cretici æqualis Pæan, qui spacio par est, syllaba longior. ut. v-.-.v v v. In Arat. Huic spacio ducta simili latus extat utrunq;.

Speciatim. nominatim. Post.208 b, M. Messenius legem speciatim de salute mea promulgauit.

Species, ei. forma, figura, spectrum, notio, facies. Ac. 45 d, Mẽs sola cernit id quod semper est simplex & uniusmodi, et tale quale est. hanc Plato ideam appellauit, nos recte speciem possumus dicere. et ibi. d, Materia sine ulla specie, & carens omni qualitate. Off. 68 d, Species, forma, et notio boni uiri. Or.198 d, Insidebit in eius mentẽ species eloquentiæ. & 201 d, Excellentis eloquentiæ speciem & formam adumbrabimus. de Or.136 d, Adhibere quandam in dicendo speciem atq; pompam. & Ora. 197 d, Optima species & figura dicendi. Quin. Fr.299 b, Species tam gratiosi liberti dignitatem nõ habet. Or. 153 b, Forma, & quasi naturalis nota cuiusque, ut auari species & glorioſi. de Or.128 d, Probitatis commendatione boni uiri speciem tueri. Ep.151 b, Hæc quæ habent speciem gloriæ. Ep.216 b, Causæ quæ speciem habẽt magnæ coniunctionis. ad He.29 d, Forma et species, & statura apposita ad dignitatem. de Orat.147 b, Sed tamen est species alia magis alia formosa. & In An.231 b, Misera illa et flebilis species: id est, hominis trucidati. de Nd. 1 b. Pietas in specie fictæ simulationis inesse non potest. & 9 b, Cleanthes finxit formam quandam & speciem deorum. & 11 d, Speciem nullam aliam esse, nisi humanam deorum. Tusc.216 d, Quædam humanitatis quoq; habent primam speciem, ut misericordia, etc. de Na. 69 b, Arcus species, quia speciem habeat admirabilẽ. Thaumante dicitur esse nata. de N.27 b, Veritas auspiciorum spreta est, species tamen retenta. de Or.138 d, Multa ante congressum sunt, quæ non ad uulnus, sed ad speciẽ uidere uideantur. Ac.17 d, Ad rationes has latiore specie, non ad tenue elimatas. de Fi.114 b, Me species quædam commouit, inanis scilicet, commouit tamen. Epist. 49 d, Vt speciem aliquam uiderer uidere quasi reuiuiscentis reip. & 14 d, Qui speciem huius uitæ intuentur. At.285 d, Qui potes ista uel probare, uel ita demisse ac facilẽ

pati, ut probantis speciẽ habeas. contra Rul. 68 d, Aliud obscure moliri, aliud spe & specie simulationis ostendere. contra Rul. 72 d, Comitia uera.). Comitia adumbrata ad speciem, & ad usurpationem uetustatis. In C. 108 d, Horum hominũ species est honestissima, sunt enim locupletes: uoluntas & causa impudentissima. Offi. 34 b, Quorum error eripiendus est, omnisq; opinio ad eam speciem traducenda, ut honestis consilijs se intelligant, ea quæ uelint, consequi posse. Pro Dom. 213 b, Hi tales uiri, qui non solum consilijs suis, sed etiã specie ipsa dignitatem reip. sustiment. & 231 b, O speciem dignitatemq; populi Rom. Off. 39 b, Honestũ per se nobis placet, animosq; omniũ natura & specie sua cõmouet. Of. 40 b, Hic speciem præ se boni uiri fert. pro Cæl. 40 d, Catilina multos uiros bonos specie quadam assimulatæ uirtutis tenebat. de Cl. 185 d, Magis tamen specie atque ipso amictu capiebat homines, quam dicẽdi copia. de D. 84 d, Cũ claram speciẽ nocturno lumine luna Abdidit, &c. de Diu. 97 b, Obijciuntur sæpe formæ, quæ reapse nullæ sunt. speciem aũt offerunt. de D. 119 d, Is autẽ Tages puerili specie dicitur uisus. I. V. 87 b, Vidi forum ornatũ ad speciẽ magnifico ornatu, ad sensum cogitationemq; acerbo & lugubri. & de Nat. 43 d, Mundi partes nec ad usum meliores, nec ad speciẽ pulchriores potuerunt esse. I. P. 84 b, At fuit pompa, fuit species, incessus saltem Seplasia dignus. & ibi. Magnum nomen est, magna species, magna dignitas, magna maiestas consulis. Of. 19 b, Vt in eo moderatio & temperantia appareat, cũ specie quadam liberali. In A. 231 d, Is occisus est ab eo, qui tũ cuius speciem habebat. I. V. 253 d, Præclara classis in specie, sed inops et infirma propter, etc. de Fi. 119 b, Quod propriam speciem habeat, cur appetendũ sit. Tusc. 184 d, Falsa uisione & specie doloris moueri. de Fin. 120 d, Nomina hæc, quæ prima specie admirationem mouerent: id est, primo aspectu. de Orat. 95 b, Hæc quæ sunt in specie posita, in te Sulpiti diuina sunt: id est motus corporis, in cõspectu positus. Tus. 250 d, Species formæ. de Fimb. 74 d, Cuius similitudine perspecta in formarum specie, &c. Tusc. 186 d, Obuersentur species honestæ animo. I. V. 265 d, Nunquã tibi species ipsa huiusce modi multitudinis in oculis animoq; uersata est? de Di. 136 b, Nulla species cogitari potest, nisi pulsu imaginum. Aca. 14 d, Eadem est in somnijs species eorum quæ uigilantes uidemus. Or. 197 d, Sed ipsius in animo insidebat species pulchritudinis eximia quædam. I. V. 230 d, Duo signa eadem specie ac forma. de N. 11 b, Figura, & forma, et species. de D. 84 b, Species ex ære, et sanctã louis species. & 97 d, Atq; hanc speciem Praxiteles cælauit argento. Top. 226 b, In comparatione spectatur hæc, numerus, species, uis, quædam etiam ad res aliquas adiectio. & de In. 51 d, Cum genere idem sit, sit aliud, quod quadam parte & specie differat. Ora. 207 b, & Off 19 b, Quæ sint eius generis siue formæ, siue partes. Qu. de Pet. 213 d, Postremò tota petitio, cura ut habeat summã speciem et dignitatem. Qu. de Pet. 207 b, Deinde instituendi sunt cuiusq; generis amici ad speciẽ hominis illustris honore ac nomine. de Sen. 89 d, Agro bene culto nihil est nec usu uberius, nec specie ornatius. de Senect. 89 d, Quid de uinearum specie dicam? de Fat. 149 d, Vt sum obiectum imprimit, & quasi signat in animo suam speciem.

speciem. I. A. 182 b, Cæsar aduersarios clemẽtiæ speciem deuinxerat. & 197 d, Si ullam speciem reip. cogitasset. Offic. 76 b, Voluptas speciem utilitatis habere dicitur. de L. 161 d, Tum natura speciem ita formauit oris, ut in ea, &c. de Leg. 175 d, Est enim quadam opinione species deorum in oculis, non solũ in mentibus. At. 65 d, Amisimus mi Põponi omnem nõ modò succum ac sanguinẽ, sed etiam colorẽ ac speciem ciuitatis. At. 236 b, Hæc me species cogitatioq; perturbat. Or. 199 b, Virtutes specie dissimiles, prudentia coniunguntur. Of. 25 b, Natura formam nostram, reliquamq; figuram, in qua esset species honesta, eam posuit in promptu. Of. 28 b, Tertiũ, ut caueamus, ut ea quæ pertinent ad liberalem speciem & dignitatẽ moderanda sint. Of. 53 b, Tertiò, si id quod speciem haberet honesti, pugnaret cũ eo quod utile uidetur. Off 54. d, Quæ uirtuti repugnent specie quadã utilitatis. Of. 55 d, Qui similitudinẽ quandam gerunt, speciemq; sapientum. Off. 58 b, Cum igitur aliqua species utilitatis obiecta est, nos commoueri necesse est. & ibi. Si res speciẽ utilitatis attulerit, tunc utilitas non requirenda est. & 60 d, Species utilitatis animũ pepulit eius, qui, &c. & ibi. b, Muri causam opposuit speciem honestatis, nec probabilem, nec satis idoneam.

Species, cum pars est generis. l. Genus. l. Forma. l. etiam Top. 223 d.

Specillum, li. instrumentum quo medici uulnerum, siue ulcerum, altitudinem tẽtant. de N. 71 d, Aesculapiorum primus Apollinis (scilicet filius) quem Arcades colunt, qui specillum inuenisse, primusq; uulnus obligauisse dicitur. malè legunt quidam hoc loco, speculum.

Specimen, nis. indiciũ, significatio. Tus. 154 b, Num dubitas quin specimen uirtutis capi debeat ex optima quaque natura. et 239 d, C. Cæsar in quo mihi uidetur fuisse specimen humanitatis, salis, leporis. Post. 205 b, Lentulus hoc specimen uirtutis, hoc indiciũ animi sui fore putauit, si me, &c. I. V. 59 d, Tu uerò qua in re specimẽ cæteris aliquod dedisti? aut tui periculum feci sti? de Orat. 257 b, Ingenij specimẽ est quoddam, transire ante pedes posita, et alia longè repetita sumere. de N. 76 d, Temperantiæ, prudentiæq; specimen, Qu Scæuola. de Cl. 81 b, Deniq; hoc specimẽ est popularis iudicij. de L. 186 d, Is ordo iudicio uocato, Cæsaris specimen esto. & 190 d, Specimen, præiudicium, prærogatiua, ἔμετα. I. P. 100 d, Quod specimen habuit hæc ciuitas innocentiæ.

Speciosius, a, um. illustris, eximius. de Cl. 186 b, Dignitate motus sit speciosum et illustre quod dicitur. At. 256 b, Reuersionis has speciosas causas habeo.

Spectabilis, le. aspectabilis. de Vn. 197 d, Et corpus quidem cœli spectabile effectum est.

Spectaculum, li. res ad spectandum proposita, præsertim cum pompa & apparatu, quales sunt ludi, & alia eiusdem generis. de N. 56 d, b, Res cœlestes, quarum spectaculum ad hominem solum pertinet. & 57 b, Circuitus solis & lunæ spectaculum hominibus præbent. Att. 34 d, In theatro ac spectaculis. In Ant. 169 b, Spectaculum apparatissimum. pro Mur. 141 d, & 140 d, At spectacula sunt tributim data, & ad prandiũ uulgò uocati. 141 d, Gladiatoribus uulgò locus tributim datus. et 141 b, Vt locus & in foro, & in circo daretur amicis. Item: Dare spectaculum. pro Sest. 25 b, Magnus ex omnib. spectaculis plausus excitatus est.

Spectat, bat. pertinet. Of. 48 d, Beneficia quæ ad singulos spectant, & quæ ad uniuersos pertinent.

Spectatio, onis. inspectatio. Attic. 219 d, Animum leuari spectatione. & I. V. 189 d, Pro spectatione & collybo. Epist. 95 d, Apparatus spectatio tollebat omnem hilaritatem.

Spectator, oris. contẽplator. de Nat. 54 d, Homo spectator rerum superarum atq; cœlestium. & Epi. 21 b, Spectator laudum tuarum. pro Dom. 226 d, Ille ne auditor quidem gloriæ, ego etiam spectator meæ laudis esse potuissem. de Ar. 248 b, Ludi quorum ipsi dij te spectatorem esse uoluerunt. Off. 38 d, Socij spectatores se ociosos præbuerũt Leuctricæ calamitatis. de Or. 94 d, Scæuola, quem nunc mearum ineptiarum testem & spectatorem fortuna constituit. Quin. de Pet. 208 d, b, Diligẽs spectator officiorum.

Spectatus, a, um. probatus, cognitus. I. V. 71 b, Homo in rebus iudicandis spectatus & cognitus. et pro Cl. 27 d, Cleophantus medicus ignobilis, sed spectatus homo. de Amicitia, 97 d, Maximus & spectatus uir. I. V. 58 b, Vir fortis ac spectatus. pro Fl. 157 d, Lacedæmoniorum spectata et nobilitata uirtus. Post. 212 d, Qu. Metelli spectatæ iam adolescentiæ filius. de Or. 95 d, Cæterarum artium homines spectati & probati. I. V. 56 b, Ad meam fidem quam habent spectatam iam, & diu cognitam, confugiunt. pro S. R. 43 d, Spectatissima fœmina. I. A. 188 b, Alicuius spectata multis magnisq; rebus integritas.

Spectatus, tus. Off. 40 b, Quod in quo uiro perspectum sit, hunc dignum spectatu arbitrantur.

Spectio, onis. I. A. 175 b, Consules, & c. habent etiam spectionem. aliter, inspectionem.

Specto, as. spectator sum, æstimo, cerno, sequor. de D. 88 d, Qui ad meridiem spectãs in uinea media cõstitit. pro Dom. 236 d, Quibus spectantibus domus mea disturbaretur. Tusc. 157 b, Cum laxati curis sumus, spectare aliquid uolumus & uisere. de Som. 130 d, Alitè spectare, & ad cœlum cõtueri. de Ar. 248 b, Quod ni tu Megalesia illo die spectare uoluisses, haud scio, &c. et Epist. 200 d, Spectatum esse magno theatro. Att. 78 d, Exercitu Ciliciam propè cõspiciente. Of. 42 d, Iuuenes magna spectare, & ad ea rectis studijs contendere debent. de Ora. 127 b, Trademus, quæ nos sequi in dicendo, quæq; maximè spectare solemus. de Orat. 201 b, In philosophia res spectatur, non uerba penduntur. Qu. 296 b, In pactionibus faciendis legem spectare censoriam. Tus. 234 b, Spectare aliquem ex moribus. pro Mil. 104 b, Quid in iudicando spectare oporteret. pro Mil. 106 d, Qui non honoris gradum spectat, ut cæteri, sed, &c. I. A. 156 b, In iudice spectari & fortuna debet & dignitas. Off. 47 b, At uerò ille tenuis sese spectatum, non fortunam putat. ad Heren. 2 b, Rem, non hominem spectari oportere. de D. 124 b, Virtus quæ uetat spectare fortunam, dum præstetur fides. de Fat. 147 d, Quid enim spectans deus ipse diceret, Marcellum in mari esse periturum. Tuscul. 154 b, Quid spectans? pro Qu. 17 d, Bonorum possessio spectatur non in aliqua parte, sed in uniuersis. Ep. 16 d, Non idem semper dicere, sed idem semper sperare debemus. Tusc. 232 b, et 233 d, Ex maiore parte unamquamq; rem appellari spectariq; dicunt. Ep. 64 b, Vt primũ at-

Universidad de Deusto
Biblioteca

tigi forũ, spectui semper, ut tibi possem quàm maximè esse coniunctus. de Ora. 107 b, & 108 a, Quod ego non tam fastidiosè in nobis, quàm in histrionibus spectari puto. de Som. 129 b, A' quib. spectare gloriam certè nullam potestis. & Att. 24 a, Hoc à me aiunt, Cæsarem sic spectare, ut non dubitet. de Or. 92 b, Artem rebus unum exitum spectantibus, et nunquam fallentibus contineri. Ep. 204 a, Hæc eò spectant, ut te horter, &c. de Diuin. 133 a, Demosthenes φιλιππίζειν Pythiã dicebat: id est, quasi cum Philippo facere. hoc autem eò spectabat, ut eam à Philippo corruptam diceret. Att. 134 a, Illuc quò spectat animus, qua ueniam. Att. 119 a, Quò igitur hæc spectat oratio? ego, &c. de Orat. 151 a, Quorsum igitur hæc spectat tam longa oratio? Or. 216 b, Prima & media uerba spectare debent ad ultimum. Qu. Frat. 324 a, Præsertim cum ad meum quoq; usum spectent. de Orat. 150 b, Illa semper potiora duxi, quæ ad sapientiam spectarent. Attic. 122 a, Domitius nihil spectat, nisi fugam. de Orat. 156 b, Satis mihi hoc est ad eam, quã specto eloquentiam. de Ora. 120 b, Quærere argumenta spectãtia ad id quod in iudicium uenit. Attic. 227 b, & Quint. Frat. 323 a, Res spectat ad interitum. Att. 239 b, Totum Antonij concilium ad bellũ spectat. de Cl. 192 a, Ad perorandũ spectare uidetur sermo tuus. Of. 70 a, Si ad perniciem patriæ res spectabit. Ep. 236 a, Cognoui ad armatorem spectare. In Ver. 34 a, Quòd ipse ad imperatorias laudes à puero uidelicet spectaret. Of. 33 b, Philosophi, &c. qui semper aliquid acquirunt, quod spectet & ualeat ad bene beateq; uiuendum. Ep. 46 b, Omnia utriusq; consilia ad concordiam spectauerunt. cont. Rul. 80 a, Ad hanc emptionem duo genera agrorũ spectant, unum eorum, &c. pro Sest. 11 a, Ad suam magis ille gloriam, quàm ad salutem reipub. spectabat. cont Rul. 70 a, Quæret quispiam, quid in tanta iniuria spectauerit? consilium non defuit. Offi. 12 a, Tota domus quæ spectat in nos solos, neq; aliud potest habere perfugium. de Or. 124 a, Si barbarorum est in diem uiuere, nostra consilia in sempiternum tempus spectare debent. pro Rab. 96 b, Nihil nisi sempiternum spectat. pro Sest. 14 b, Vos qui dignitatem, qui remp. qui gloriã spectatis. At. 151 a, Cæsar Græciam spectat potius, quàm Hispaniam. Qu. Fr. 302 a, Noli spectare quanti homo sit, parui enim precii est, qui iam nihil sit. Of. 5 b, In quibus maior est animus, in his pecuniæ cupiditas spectat ad opes. Off. 56 b, Hoc enim spectant leges, hoc uolunt, incolumem esse ciuium coniunctionẽ. I. A. 257 a, Deniq; summa iudicij mei spectat huc, ut, &c. de L. 181 b, Sed ea non tam ad religionẽ spectat, quàm ad ius sepulchrorum. pro Lig. 137 b, Ligarius domum spectãs, & ad suos redire cupiens. pro Lig. 139 a, Res enim eò spectat, ut ea pœna in qua adhuc Q. Ligarius est, non uideamini esse cõtenti. pro Deio. 144 b, Ad te unum omn.. mea spectat oratio. In Sal. 272 b, Vitam huius non ex oratione mea, sed suis ex moribus spectare debetis.

Spectrum, tri. idolum, simulachrum, uisio. Ep. 253 a, Qui putãt διανοητικὰς φαντασίας spectris Catianis excitari. & ibi. Quæ ille Gargetius, etiã antè Democritus εἴδωλα, hic spectra nominat. & ibi. His autem spectris etiam si oculi feriri possent, animus quî posset, ego non uideo. & 254 a, b.

Specula, læ. uigilia. Ep. 47 a, Tanquam ex aliqua specula perspexi tempestatem futuram. I. V. 74 b, Homines in speculis sunt, obseruant quem admodum se unusquisque uestrũm gerat in retinenda religione. pro Deio. 147 b, Rex semper in speculis fuit, cum à te animo esset alieno. Att. 145 b, Satius existimo uos dispertitos & in speculis esse. I. V. 254 b, Prædonum aduentum significabat ignis è specula sublatus. pro Muren. 143 a, Qui ab illo in speculis atq; insidijs relicti in capite atq; in ceruicib. nostris restiterunt. I. A. 212 a, Idcirco in hac custodia tanquam in specula collocati sumus.

Specula. parua spes. pro Cl. 32 b, Qui aliquid ex eius sermone speculæ degustarat. Ep. 27 b, In communibus miserijs hac tantum oblectabar specula.

Speculator, speculatoris. de Nat. 17 b, Physicus, id est, speculator, uenatorq; naturæ. pro Pomp. 13 a, Alij eum speculatorem quàm legatum iudicari maluerũt. In Ver. 62 b, & 269 b, Fides mea custodem repudiat, diligentia speculatorem reformidat. pro Dom. 216 b, Iste speculator communium miseriarum. de Natura deorum libro secundo: Oculi tanquam speculatores, altissimum locum obtinent.

Speculatrix, cis. de N. 68 b, Furiæ speculatrices & uindices sacinorum & sceleris.

Speculor, aris in speculis sum. In C. 98 b, Multorum te oculi & aures speculabuntur atq; custodient. Tus. 239 b, Sic noctu ad eas ueniebat, ut omnia specularetur et perscrutaretur antè. I. V. 269 a, Ait eum speculãdi causa in Ciciliam esse missum. de Orat. 96 a, Quod neq; precibus unquam, nec insidiando, nec speculando assequi potui. pro Fl. 178 a, Cum curia, &c. speculatur atq; obsidet nostra.

Seculum, li. In P. 94 b, Versus, in quib. si quis uelit, possit istius tanquam in speculo uitam intueri. de Fin. 71 b, Infantes, pueri & bestiæ, quæ Epicurus putat esse speculum naturæ. et 139 b, Pueri in quibus ut in speculis natura cernitur. de Vn. 203 b, Speculorum leuitas. pro Sex. R. 25 b, 26 a, Etenim hæc conficta arbitror à poetis esse, ut efficios nostros mores in alienis personis, expressamq; imaginem nostram uitæ quotidianæ uideremus. loquitur de comœdia, quam significat speculum esse communis uitæ.

Specus, cus. At. 249 a, M. Aelium cura liberabis, me paucos specus in extremo fundo, etc. habituros. Hic ego specus, aquæ ductus significare puto, ut Cæs. Com. de bello Alexandrino.

Spelunca, cæ. specus. I. V. 225 a, Propterea est spelunca quædam conuersa ad aquilonem, infinita altitudine. de Fi. 141 a, Ex spelunca saxum in crura eius incidit. de Fi. 84 b, At Philocteta iam decimum annum in spelunca iacet. pro Fl. 154 b, Qui producti tabulas se publicas ad speluncas perdidisse dixerunt.

Speratus, a, um expectatus, desideratus. Qu. F. 298 b, De reliqua & sperata gloria laborare.

Sperno, nis. refuto, respuo, renuo, despicio, repudio, repello, reijcio. I. Ant. 250 b, Sed multo magis nos spreuit, & pro nihilo putauit. pro Cæl. 45 a, Cur huic, qui te spernit, molesta es? de Na. 27 b, Veritas auspiciorum spreta est, species tantũ retenta. Ora. 198 a, Eloquentia forensis spreta à philosophis & repudiata. & Orat. 205 b, Spre-

tum à subtilibus, repulsum à grauibus. de Se. 78 b, Sperni ab ijs, à quibus coli sis solitus. de Fi. 49 b, Spernere & reijcere aliquid.

Spero, as. spem habeo, spes est, sum in spe, in spe habeo, spe ducor, inducor in spem, sperare uideor, expecto, aspiro, confido, nitor, spes alicuius rei ostenditur, in aliquo spem pono, animo aut spe maiora suscipio, qui illi pecuniæ spe iam atq; animo incubaret, ad spem recuperandæ libertatis erectus sum uel reuiuisco, libertatis spem propositam habeo, magna mihi spes est in aliquo proposita, spe & auaritia deuoro, qui sibi urbẽ ad prædam proposuerunt, si ullum firmamentum in illo teste posuissent, spe pacis uel largitionis oblata, qui hoc unico filio nititur, in huius spe requiescit, quibus literis se magis etiam erexit, tota domus spectat in nos solos, neque aliud potest habere perfugiũ. I. P. 81 b, Spem ab aliquo habeo. (. Despero ab aliquo. Ep. 195 a, Id ego & speraram prudentia tua fretus, & ut confiderem, fecerũt tuæ literæ. At. 97 a, b, Spero quæ tua temperantia est, et herculẽ, ut me iubet Acastus, confido te iam, ut uolumus, ualere. Att. 2 b, Spero tibi me causam probasse, cupio quidem certè. Oct. 330 a, Quid de hoc sperare aut expectare nos oportebat? & At. 140 a, Bene sperare de aliquo. At. 75 b, Spero meos omnes seruire laudi meæ. pro Dei. 151 a, Iubeo te bene sperare, & bono animo esse. & 150 b, Magno & erecto animo esse. At. 91 a, Ego ut spero, propediem te uidebo. pro Arch. 186 a, Res uobis, quem admodum spero, non molesta. Att. 253 a, Vt spero, & ut promittis. de Fat. 140 b, Oratorias exercitationes, non tu quidem, ut spero reliquisti. pro S. R. 20 a, Sin à uobis (id quod non spero) desertr. I. C. 110 b, Quibus ego ducibus in hanc spem sententiamq; sum ingressus. pro Ar. 188 b, Si non hic tantus fructus ostẽderetur. pro Mar. 131 a, Ergo his ad bene sperandũ de omni rep. quasi signum aliquod sustulisti. At. 7 a, A' quo nihil speres boni, quia non uult: nihil metuas mali, quia non audet. Attic. 101 a, Itaq; omnia experiar, & ut spero, assequar. quòd si tu ualeres, iam mihi quædam explorata essent: sed, ut spero, ualebis. & 145 a, Vt ægroto dum anima est, spes esse dicitur: sic ego quoad in Italia Pompeius fuit, sperare non desiti. de Orator. 147 b, Quoniam hæc satis spero uobis quidem certè maioribus molesta & putida uideri. Attic. 208 b, Et si tuæ literæ rectè sperare iubent, tamen expecto recens aliquid. & 231 a, Spero meliora. Quint. Frat. 302 b, Et quidem ut cum spe summa, maxima, tum maiore etiam animo sperent, superiores fore nos, confidant animo, &c. Quint. Frat. 314 a, Id erat huiusmodi, ut magis optandum, quàm sperandum putarem.

Spes, ei. fiducia, expectatio, cogitatio, firmamentum, perfugium, aura, alacritas, lux, cupiditas.). (. Timor. Tusc. 226 b, Si spes est expectatio boni, mali expectationem necesse est esse metum. Att. 179 b, Neq; ab ijs ipsis quicquam ad spem ostenditur. I. C. 109 b, Bona spes cum omnium rerum desperatione consligit. ad Brut. 91 b, Spes hominum egentium et perditorũ imminet templis deorum. Att. 49 b, & 254 a, Injicere spem alicui de aliqua re. At. 247 a, Tantum spei habent ad uiuendum, quantum acceperũt ab Antonio. At. 182 a, Quod quidem nulla habeo in spe. At. 121 a, Sed rursus tam abiectam com-

positionis spem, non desperatissimam esse puto. Att. 44 b, Postea quàm extenuari spem nostram & euanescere uidi. & 70 a, Profectio tua spem meam debilitat. pro Rab. 93 a, Qui libertatis spem propositam habent. At. 177 a, Ne spes quidẽ ulla ostenditur, fore melius. ad He. 10 b, Spes est melius fore. contra Rull. 81 b, Vrbani quibus ista agri spes & iucunditas ostẽditur. & 65 a, Spem improbis ostendisti, timorem bonis iniecisti. cont. Rul. 79 a, Suspensus & incertus, obscura spe & cæca expectatione pendeo. & 63 b, Spe ducor, me posse, &c. Tusculan. 160 a, Magna me spes tenet iudices, bene mihi euenire, quòd mittar ad mortẽ. pro Cl. 19 a, Magna spes me tenet, hunc locum, &c. & I. A. 261 a, Qua spe, ut uenire uelim, tenebũtur? At. 89 a, De Egnatij nomine nec nulla, nec magna spe sumus. At. 95 b, Quo maiorem spẽ habeo, nihil fore aliter ac deceat. & Att. 237 b, Habere bonam spem de aliquo. At. 47 b, Literæ tuæ spem mihi magnam faciunt. & 111 b, Pompeius spem affert, se, etc. I. V. 135 b, Afferre metum.). (. Ostendere spem. I. V. 244 a, Ponere ibi spem in aliqua re. et, Ponere firmamentũ in aliquo teste. Att. 211 b, Sed id quidem mihi in optima spe pono. pro Cluent. 22 a, Cum ei filij recuperandi spes esset ostentata. de Na. 62 a, b, Miserum est, nõ habere nec spei quidem extremum et commune solatium. de In. 76 b, Si tum cum spes deseruissei, opitulatus sit. & Att. 115 a, Deficit enim non uoluntas, sed spes. Epist. 190 a, Si Syriæ spes eum frustrata esset. Att. 172 a, Brutus est in spe magna. & 8 b, Teucri lentum negocium, sed tamen est in spe. Att. 126 a, Nunc autoritate & consilio tuo in spe firmiore sumus. de Or. 87 a, Collocare magnã spem suæ dignitatis in aliquo. & I. V. 68 a, Collocare spem in aliquo honesto præsidio. I. V. 74 a, Habere bonã spem de se. de Or. 121 b, Abijcere spem faciẽdi aliquid. I. V. 80 a, Præcidere spem alicui faciendi aliquid. Att. 128 a, Dum in spe pax fuit. Attic. 27 a, In eam spem adducor, ut, etc. pro Mil. 120 a, O' spes fallaces. & Attic. 20 a, Spes malorum. pro S. R. 36 b, Pro re certa spem falsam domum retulit. Epist. 20 a, Siue habes aliquam spem de republica, siue desperas. et 256 b, Omnẽ spem tui diligenter curandi in Curio habeo. et 40 a, In te ipso maximam spem habebam. Ep. 183 a, Reipublicæ spes omnis in uobis est. de Fin. 63 a, Erigi spe futurorum. Att. 150 a, & Ep. 126 a, Venire in spem. & 70 a, Teneri aliqua spe. Ep. 67 a, Rapi ad spem immortalitatis. de Fi. 145 b, Ponere spem in aliquo. et Tusculan. 235 b, Reponere spem in aliquo. Epist. 70 a, Te enim spes aliqua consolatur. pro Planc. 280 b, Cum tibi uana quædam atq; inania falsa spe inductus pollicebar. & 281 b, Quibus ego magno in metu meo subitò inducor in spem, uos, etc. I. V. 34 a, Propter bonam spem, quæ de illo erat. pro Sest. 22 b, O' dij immortales, quem iam ostendistis exitũ nobis quam spem reipublicæ datis? et Epistol. 62 a, Dare spem alicui pro Syl. 174 b, Qui negare uoluit, quo plus spei Gallis daret. pro Sest. 18 a, Fieri quædam ad meliorẽ spem inclinatio uisa est. et 11 a, C. Marius spes subsidiumq; patriæ. I. A. 169 a, Adolescẽs summa spe et animi et ingenij præditus. Orat. 206 b, Adolescens non tam re & uoluntate, quàm spe & expectatione laudatus. de Na. 65 a, Patrimonia spe bene tradendi relinquimus, qua possimus fallì. Attic. 119 a, In unius hominis quotannis periculosæ

Universidad de Deusto
Biblioteca

ægrotantis animæ, positas omnes nostras spes habemus. de So.130 d, Nec in præmijs humanis spem posueris rerum tuarum. At.121 d, Et quædam spes mihi quidem non magna, sed in his locis firma. I.C.107 b, De spe conatuq; depelli. pro Pla.270 b, Alia ratio spem huius opprimendi excitauit. & pro Do.218 d, Pompeius ciuitatem ad spem libertatis & pristinæ dignitatis erexit. Postquam.206 d, Quis enim ullam ullius boni spem haberet in eo, qui, &c. I.C.119 a, Eripi mihi spem, quæ sola hominem in miserijs consolari potest. I.C.123 b, Si uis improborum spem meam fefellerit atq; superauerit. pro Mur.130 d, Itaq; beneficij collocandi spem perdidistis. pro Fl.146 b, Estis iudicaturi de spe bonorũ omnium, si qua reliqua est etiam nunc, quæ fortium ciuium mentes cogitationesq; sustentet. & ibi. Totus status ciuitatis et spes omniũ in uestra potestate et in hoc uno iudicio posita est et defixa. pro Fl.146 b, Salus nostra, quæ spe exigua extremaq; pendet. Antequàm.193 b, Quomodo spes salutis cæteris residebit, cùm ciuibus præclusa sit expectatio incolumitatis? Ep.198 d, Ingredi in spem libertatis. & 8 b, Eximia spes. de Amic.106 d, Amicitia bona spe prælucet in posterũ. de In.56 a, Habere spem in fide alicuius. At.4 b, Omnẽ spẽ delectationis nostræ in tua humanitate positam habemus. Atti.91 a, Magna in spe sum, mihi nihil temporis prorogatũ iri. Att.145 a, Spes quædã me obtentabat, fore ut aliquid cõueniret. & ibi. Aegroto dum anima est, spes esse dicitur. At.170 b, Omnem spem habeo existimationis priuatarumq; rerũ, in tua erga me mihi perspectissima benevolẽtia. Or.197 b, Spem infringi, & langueſcere iniuriam. Att.248 a, Et quidem C C C C.M. certa, reliqua in spe. At.279 a, Spes omnis est in te. & ibid. Spes libertatis nusquam. Quin. Frat.302 b, Vt cùm spe summa, maxima, tum maiore etiam animo sperent, &c. Quint. Frat.303 d, Quare magnum fac animum habeas, & spem bonam. pro S.R.42 b, Facis iniuriam Chrysogone, si maiorem spem emptionis tuæ in huius exitio ponis, quàm in his rebus, quas L. Sylla gesit. Quint. Frat. 327 d, Plura ponuntur in spe, quàm in pecunijs. Oct.329 d, Cedam uita, quæ quanquà solicita est, tamen si profutura est reipublicæ, bona spe posteritatis me consolatur. pro Mil.107 b, Magna Clodio spes erat in Milonis morte proposita. pro Mil. 116 d, In spem maximam, et quemadmodum confido, uerissimam adducti sumus, huuc annum fore, &c. pro Lig. 142 d, Tu idem fer opem, qui spem dedisti. Qu. de Pet. 209 b, In optima spe esse debebis. I.A.186 d, Vt fortissimis militibus spes ostendatur præmiorum. I. A. 191 b, Frequentia uestrũ Quirites et alacritatem mihi summam affert reipublicæ defendendæ, et spem recuperandæ libertatis. & 202 b, Magnam spem in eius uirtute respublica reponit ocij, pacis, concordiæ. & 209 b, Senatus ad autoritatis pristinæ spem reuiuiscit. I.A.231 a, Popularj agros non ad spem constituendæ rei familiaris, sed ad præsentẽ pastum mendicitatis suæ. Of.75 b, Spes alicuius rei explorata. I.A.228 b, Magna spe & propè explorata libertatis causam suscepimus. de Am.107 d, Amici iacentem animam excitet, inducatq; in spem cogitationemq; meliorem. de Leg.175 d, Quoniam expectatione rerum bonarum erigitur animus, rectè à Colatino spes consecrata est.

Sphæra, ræ. σφαῖρα, globus. de Nat.35 d, Duæ formæ præstantes sunt, ex solidis globus, sic σφαῖραν interpretari placet: ex planis circulus aut orbis, qui κύκλος dicitur. de Nat. 37 d, Habent suam sphæram stellæ inerrantes, ab ætherea coniunctione secretam. de Fat. 143 d, Si in sphæra maximi orbes sunt, medij inter se diuiduntur. Tusc.161 b, et 241 d, Nã Archimedes lunæ, solis, quinq; errantium motus in sphæram alligauit. de N. 53 b, De sphæris Posidonij & Archimedis. et 49 d, Id medium infimum in sphæra est. de Orat.157 b, Sphæram in scenam, ut dicitur, attulit Ennius.

Spica, cæ. de Fin.146 d, Seges spicis uberibus & crebris. de Se.88 d, Viriditas herbescens, &c. cũ è uaginis emerserit, fundit frugem spicæ ordine structam, & contra auium minorum morsum munitur uallo aristarum.

Spiculum, li. telum, sagitta. I.P. 93 d, L. Crassus spiculis propè scrutatus est alpes, ut, &c. Ep.68 d, Epaminundas tum deniq; sibi auelli iubet spiculum.

Spicum, spica. de N.47 b, Spicum illustre tenens splendenti corpore uirgo.

Spina, næ. de Nat.50 d, Animãtes aliæ spinis hirsutæ, aliæ uellis uestitæ. In Arat. Ulla usq; ad spinam mergens se cærula condit. de Finibus, 24 d, Spinæ disserendi. & 107 b, Spinas uellere. Tusc. li. 4. Peripatetici autem ad placandos animos multa afferunt: spinas partiendi & definiendi prætermittunt.

Spinifer, ri. Spiniferam subter caudam pistricis adhæsit. In Arat.

Spinosus, a, um. durus, asper. Or.207 d, Postea Dialecti spinosiora multa pepererunt. de Or.91 b, Spinosa & exilis oratio. de Fi.90 b, Subtile ac spinosum disputandi genus. Tuscul.151 b, Hæc enim spinosiora prius me ut confitear cogunt, quàm ut assentiar.

Spirabilis, le. flabilis, animalis. Tuscul.156 b, Siue illi sint animales: id est, spirabiles. & 163 d, Sed fac igneam, siue spirabilem. de N.29 b, Animum illum spirabilem sumpsimus ab aere eo, quem spiritu ducimus. & 44 d, Hæc animalis spirabilisq; natura, cui nomen est aer.

Spirans, tis. uiuus. pro Milo.119 d.

Spiratio, onis. de N.42 b. l. Aspiratio.

Spiritus, tus. anima, inspiratio et respiratio, halitus, flamen, animus, elatio animi. de Nat.53 d, Tribus rebus animantium uita tenetur: cibo, potione, spiritu. & ibidem: Aspera arteria excipit animam eam, quæ ducta est spiritu, eandemq; à pulmonibus respirat. & ibid. Os adunctum naribus, spiritu augetur. & ibid. In pulmonibus in eum naribus, spiritu augetur. & ibid. In pulmonibus in est raritas ad hauriendum spiritum aptissima. & 54 b, Anima quæ spiritu in pulmones ducitur, calefecit primũ ab ipso spiritu, deinde, &c. de Nat. 29 b, Aer ille quem spiritu ducimus. et 46 d, Aer spiritu ductus, alit animantes. de Nat.49 d, Aer cœli tenuitate & calore temperatus, uitalem et salutarem spiritum præbet animantibus. de Nat.54 d, Sanguis per uenas in totum corpus diffunditur, & spiritus per arterias. Orat.206 b, & pro S. R. 30 d, Quid est tam commune, quàm spiritus uiuis, terra mortuis? de Ora.108 d, Demosthenes, cum spiritus eius esset angustior, tantum continenda anima in dicẽdo est assecutus, ut, etc. de D.129 d, In puero refert, ex qua affectione cœli primũ spiritũ duxerit. pro S.R.40 d, Spiritũ quem ducimus, à deo nobis dari. & ad Here. 34 b, Anhe-

Anhelans ex imis pulmonibus, præ cura spiritus ducebatur. & 40 b, Cum magno spiritu. de In. 58 d, Si spiritum ducit, uiuit. Antequàm. 197 d, Liberè spiritum ducendi nullam habeo potestatem. Epistol.143 b, Vt posimus ad id tempus reipublicæ spiritum ducere. de Orator.159 b, Animæ interclusio, & angustiæ spiritus. & ib. Longissima est complexio uerborum, quæ uolui uno spiritu potest. Ora.219 b, Oratio, quæ spiritu pronunciantis debet insistere. de Natu.30 d, Omnia uno diuino ac continuato spiritu contineri. & 65 d, Naturam uno diuino spiritu contineri. de Ar.257 b, Eodem tempore suscipimur in lucem, & hoc cœlesti spiritu augemur. pro Arch.191 b, Cum usque ad extremum spacium nullum tranquillum & otiosum spiritum duxerimus. pro Sest. 20 b, Aliquis extremo spiritu exanguis & confectus. In C.119 b, Eos frui uita & communi spiritu putat non oportere. pro Pomp.10 d, Atque eos portus, quibus uitam & spiritum ducitis. pro Rabir.93 d, Quem non modò foro, sed etiam cœlo hoc ac spiritu censoriæ leges carere uoluerũt. I. C. 100 d, Potest ne huius uitæ hæc lux Catilinæ, aut huius spiritus cœli esse iucundius? cum, &c. I.V.259 b, Auferre spiritum sine sensu doloris. & ib. Excipere extremum spiritum alicuius. & Tusc. 169 d, Ludere extremo spiritu. I. V.240 d, Supplicium à libero spiritu, & communi luce seclusum: id est, in carcere. de Or. 143 d, Lingua uel dualis, spiritu ipso libidinem tuam refutabo. de Orat.160 d, Vt nihil sit, ne spiritu quidem minimo breuius aut longius. pro Syl.172 d, Res gestæ credo meæ me nimis extulerunt, & mihi nescio quos spiritus attulerunt. cõt. Rul. 85 d, Hunc regio spiritu cum uiderem, etc. Item: Flamina uenti. pro Mur.135 b, Vita corpore & spiritu continetur. In Pis.83 b, Contaminatus spiritus. In An.228 b, Non in spiritu uita est, sed ea nulla est omnino seruienti. & ibidem: Eum spiritum, quem naturæ quis debeat, patriæ reddere. de Senectut. 82 b, Quorum usque ad extremum spiritum prouecta est prudentia. In Arat.* & de Na.45 b, Aram, quam statu permulcet spiritus austri. de Or.108 d, Demosthenes summa uoce uersus multos uno spiritu pronunciare consuescebat. Offi. 38 d, Membra quædam amputantur, si & ipsa sanguine, & tanquam spiritu carere cœperunt.

Spiro, as. spiritum duco, animam duco, uiuo, ducere animã de cœlo, cœlesti spiritu augeri. de Natu.deor.79 d, Quæ deseri à me, dum quidẽ spirare potero, nefas iudico. pro Sest.15 d, Et spirante etiã republica ad eius spolia detrahenda aduolauerunt. & Qu.Fr.303 d, Quædam effigies spirantis mortui. pro Dom. 240 d, In uiui etiam spirantis caput bustum imponere. de Clar. 175 d, Hanc ob causam uidetur Lælij mens spirare etiam in scriptis, Galbæ autem uis occidisse. pro Se.R. 29 d, Non modò sine cura quiescere, sed ne spirare quidem sine metu possunt.

Spisse. ægrè, difficulter, uix. de Cla. Or.177 d, Spissè atque uix, ut dudum, etc. sic nunc ad Antonium Crassumq; peruenimus.

Spissus, a, um. densus, obscurus. de Or.128 d, In utroq; genere & principia tarda, et exitus spissi ac producti esse debent. Att.170 d, Omnia adhuc tarda & spissa. de Or.156 d, Sed etiã si: id est, aliquanto spissius, aut ego sum tardior, attamen discant, &c. Qu.Fr.315 d, Scribebam illa politica, spissum sanè opus & operosum.

Splendeo, des. luceo, fulgeo, mico. pro Sest.16 b, Virtus lucet in tenebris, splendetq; per sese semper.

Splendesco, scis. de Sene. 82 b, Etenim canorum in uoce splendescit, etiam nescio quo pacto in senectute. Par.116 d, Nihil est tam horridum, tam incultum, quod nõ splendescat oratione, & tanquam excolatur.

Splendidè. amplè, magnificè. illuminatè. de Cla. 182 b, Id melius est, quod splendidius & magnificentius. pro Qu. 17 b, & de Se.90 b, Magnificè & splendidè ornare conuiuium. de Fi. 50 d, Quæ splendidè dicta sunt. ad Heren. 30 b, Splendidè recipere aliquem. Of.1 b, Ornatè splendidèq; dicere.

Splendidus, a, um. magnificus, delicatus. de Som.128 d, Splendidissimus candor. de Fi.61 d, Non tã solido, quàm splendido nomine uirtutis. de Clar.Orator.189 d, Cæsar splendidam quandam dicendi rationem tenet. Or.212 b, Splendidissimis nominibus illuminatur est uersus. pro Flac.156 b, Splendidissimus atq; ornatissimus uir. de Fin. 77 d, C. Plotius eques Romanus splendidus. Officio. 12 b, Splendidissimum uideri, quod animo magno elatoq; factum sit. Parad.123 d, Reuiuiscat M. Curius, cuius in nulla ac domo nihil splendidum fuit, nihil ornatum præter ipsum. de Cla. Or. Magnificentius & splendidius oratorum genus.

Splendor, oris. nitor, claritas, dignitas, deliciæ. pro Pom. 11 b, Nunc imperij nostri splendor illis gentib. lucet. pro Flac. 151 b, In imperio atque in publica dignitate omnia ad gloriam splendoremq; reuocanda sunt. de Orato.101 b, Qu. Mutij ianua maxima quotidie frequentia ciuium & summorum hominum splendore celebratur. pro Cecin.290 d, Falcula senatoris populi Romani, splendor ordinis. & pro Syl.167 d, Dignitatis suæ splendorem obtinere. & pro S.R.42 d, Equestris splendor. pro Clu.59 d, Honesti homines, & summo splendore præditi. Off.14 d, Harum rerum duarum splendor omnis & amplitudo est in posteriore. ad Heren.39 b, Gemmæ nitor, & splendor auri. pro Cæl.53 b, Si te splendor huius, si nitor offendit. de Cla. Orat.175 b, Curioni splendor non defuit. pro Qu. 10 b, Huius splendor omnis his moribus obsoluit. de Clar. 186 b, Actio eius habebat & in uoce magnum splendorem, & in motu summam dignitatem. & 187 b, & Or.212 b, Splendor uerborum. pro R.P. 128 b, Splendor nominis.

Spoletinus, na. pro Cor.64 b, de Clar.189 b.

Spoliatio, nis priuatio, direptio. pro Mur. 145 d, Miseri cordiam spoliatio consulatus magnam habere debet. pro Sest.13 d, In tanta spoliatione omnium rerum. & I.A.165 b, Spoliatio dignitatis. I.V.224 d, b, & contra Rul. 62 b, Spoliatio templi nobilissimi.

Spoliator monumentorum Verres. I.V. 218 b.

Spoliatrix, cis. pro Cæl. 48 d, Venus spoliatrix.

Spoliatus, a, um. nudatus. I.P. 87 b, Nunc meam spoliatã fortunam cum tua florẽte conferam. Att. 85 d, Nihil illo rege spoliatius, nihil egentius.

Spolio, as. exuo, nudo, denudo, orbo, priuo, dispolio, spolia detrabo, eripio, detrabo. I.V.208 d, Apollonium omni argento spoliasti, & depeculatus es. & pro Syl.180 b, Spoliare fana sociorum. pro Plan.263 b, Est enim grauius spoliari fortunis, quàm non augeri dignitate. & pro Mure.145 d, Spoliatus omni dignitate. de Orator.105 d,

Universidad de Deusto
Biblioteca

Spoliare atq; denudare aliquam artẽ suo ornatu. de Or. 121 b, Ornamento quodam sese spoliatum uideret. pro Dom. 224 b, Cùm proscriptionis metu me frequentia nudarent, uirorũ bonorum præsidio spoliarent. In Verrem, 68 b, Idem monumẽta antiquissima spoliauit, nudauitq; omnia. Tusc. 223 a, Conturbatio sanitate animum spoliat. de Cla. 165 b, Cùm forma uoce erudita spoliatum atque orbatum uideret. pro Cæl. 46 b, Parcat iuuentus pudicitiæ suæ, ne spoliet alienam. pro Ela. 158 b, Spolio.)(. Orno.

Spolium, lij. exuuiæ. pro S.R. 42 b, Si spoliorũ causa uis hominem occidere. & 43 a, Cruenta spolia cuipiam detrahere. pro Pom. 14 b, Cum hunc locum nobis maiores nostri exuuijs nauticis, et classium spolijs ornatum reliquissent. Offic. 46 b, Aliorum spolijs suas opes augere. pro Cor. 66 a, An'ne de nobis trahere spolia fœderatis licebit, de hostibus non licebit? Tus. 179 b, Nec quisquam è nostris spolia cepit laudib. Off. 12 b, Salmacida spolia sine sanguine & sudore.

Spondalia. est genus carminis seu cantus, à Spondæo (ut uidetur) appellatum. de Or. 126 a, Spondalia illa segregare abs te ausus, aut sine illo Salamina ingredi.

Spondeo, des. promitto, sponsionem facio. cont. Rul. 86 b, & pro Pla. 268 b, Nulli populo Romano pro me maiores mei spoponderunt. Ep. 11 b, Dependendum tibi est, quod mihi pro illo spopondisti. Attic. 189 b, Scire uelim quando dicar spopondisse, & pro patre an'ne pro filio. & 190 b, Pro Cornificio ab hinc amplius annis XXV. spopondi. Attic. 251 a, Egit autem pater & filius, ut tibi sponderẽ, sed ita ut tu credere, cum ipse cognosces. pro Cec. 286 a, Qui quod spopondit, qua in re uerbo se uno obligauit, non facit. Ep. 250 a, Hoc tibi spondeo mi Cicero. pro Mur. 145 b, & Epi. 107 b, Promitto & spondeo uobis. pro Fla. 166 b, Filius repetit eam, quam ego patri suo quondam pro salute patriæ spopondi dignitatem. Epi. 355 b, Quod ego de me tibi spondere possum. Epi. 211 a, Spondebo enim tibi, uel potius spondeo, in meq; recipio eos, & c. & ibi. Sic enim recipiunt, & c. At. 173 b, Ea spondent, confirmant, quæ, & c. I.V. 264 b, Vt aliquãdo spondere se diceret: id est, sponsionem faceret. Atti. 289 a, Reipub. quod sponderis, quemadmodum soluas, nisi is dependi facilè patitur. pro spoponderis. & ibi. Magis enim illum, pro quo spopondi, quàm me obligaui. In A. 200 a, Quib. honores & præmia spopondisti. I. A. 263 a, Pansa aut morte, aut uictoria se satisfacturum reipublicæ spopondit.

Spondęus, ei. Or. 218 a, Ne spõdæus quidem fundiùs est repudiandus, etsi quòd est è longis duabus, hebetior uidetur & tardior.

Spongię. sunt leuia quædam & mollia corpora, in quib. inest raritas, quæ in saxis marmis adnascuntur: ac, si Aristot. credimus, sentiunt. de N. 53 b, In pulmonibus inest raritas quædam, & assimilis spongijs mollitudo. pro Sest. 20 a, E' foro spongijs effundi sanguinem.

Sponsa, sæ. 235 a, Sua cuiq; sponsa, mihi mea.

Sponsalia, orum. sponsio & repromissio nuptiarum, & quæ ad sponsam sponsum'ue spectant omnia. At. 95 b, Certos homines ad mulieres miseram, factis sponsalib. Qu. F. 309 b, Ad VIII. Iduum April. sponsalia Crassipedi dedi, cui conuiuio Quintus tuus defuit.

Sponsio, onis. omnis stipulatio promissioq;, ut Paulus Iurisconsult. docet. l. V. 264 b, Cogere eum cœpit, sponsionẽ facere cum lictore, ni furtis quæstum faceret. pro Ce. 293 b, Vt statim testificati discederent, optimè sponsionẽ facere possent, ni aduersus edictũ prætoris uis facta esset. I. A. 177 b, P. Rubrius Qu. Apronium sponsione lacessiuit, ni Apronius dicitaret, Verrem sibi in decumis esse socium. & 178 a, Sponsio est, ni te Apronius in decumis socium esse dicat. pro Qu. 15 b, Sponsio quæ in uerba facta est, si ex edicto, & c. aliter, ni: pro Quint. 6 a, Negamus te bona possedisse, etc. ni eo sponsio facta est: id est, ni possessa nõ sint. l. V. 177 b, Sponsio fit de capite & fortunis tuis. & 178 a, Facta est sponsio HS. V. mil. pro Qu. R. 46 b, In ea pecunia legitimæ partis sponsio facta est: id est, tertiæ partis. & ibi. Aliquem in angustissimam formulam sponsionis includere. pro Quin. R. 47 a, Pecunia petita est certa, cum tertia parte sponsio facta est. I. V. 99 b, Sponsionem facere. et 122 a, Pœnis compromissis q; interpositis. pro Ce. 289 a, Prætor interdixit, ut ui de deiecisset, restitueret: restituisse se dicit, sponsio facta est: hac de sponsione nobis iudicandum est. pro Qu. R. 47 a, Satis formulæ & sponsioni feci sse uideor. pro Ce. 302 b, Vincere sponsionem. & pro Qu. 15 b, Sponsione uincire. de Le. 178 a, Voti sponsio, qua obligamur Deo. ad He. 31 b, Sed etiã insuper ipse gradi spõsione uinctus est. Of. 67 a, Cum is sponsionem feciss et, ni uir bonus esset. & ibi. Ne aut spoliares fama probatum hominem, si contrà iudicasset, aut statuisse uideretur bonum uirum aliquem esse.

Sponsor, oris. præs. Ep. 82 a, De negocio tuo, quod sponsores pro Pompeio, si Galba consponsor tuus redierit, non desinam cum illo communicare. & 98 a, Vel spõsor humanitatis tuæ. pro Qu. 13 a, Cur cæteri sponsores & creditores non cõuenerint. et I. A. 207 b, Quotidie spõsores & creditores L. Trebellij conueniunt. de Pro. 78 a, Cn. Pompeius idem mihi testis de uoluntate Cæsaris, et sponsor est illi de mea. Attic. 207 a, Marcellus pro Magio sponsor factus est. Attic. 254 a, Sic ei probatum est, quod ad te scribo, ut ipse crediderit, me sponsorem accipere noluerit. Att. 5 a, Tulliola tuum munusculum flagitat, & me sponsorẽ appellat. et 6 a, Tulliola tibi diẽ dat, sponsorem appellat. At. 245 a, Sponsor promissorũ alicuius. At. 261 a, Sponsores appellare, uidetur habere quãdam ἀνωνυμίαν. & ibi. Possumus, ut sponsores appellentur, procuratorem introducere.

Sponsum, si. sponsio. pro Qu. 5 b, Ex sponso agere.

Sponsus, si. de In. 72 a, Horatia sponsi nomen appellans identidem.

Spontè, ultrò, sua natura, suapte, ui sua. per se, à se. sua uoluntate, suo iudicio. de Inuent. 42 b, Part. 241 b, Qui sua sponte & uoluntate aliquid faciunt. & Attic. 249 b, Gaudeo id te mihi suadere, quod ego mea sponte pridie feceram. de Le. 165 a, Vera & falsa sua sponte, non aliena iudicatur. I. V. 113 a, Et quis Volcatio, si sua sponte uenisset, libellam unam dedisset? I. A. 192 b, Gallia ipsa sua sponte suoq; iudicio excitata. de N. 32 a, Ignis per se ipse sponte monetur. Item: Suapte ui & natura mouetur. de Or. 152 b, Si sua sponte, quò impellimus, inclinamur. Ep. 6 a, Pompeius mecum sæpissimè nõ solùm à me provocatus, sed etiam sua sponte de te communicare solet. Atti. 53

At. 5 b, Et si mea sponte antea faciebam. Att. 96 d, Quintus filius suapte pietate, me quidem certè multum hortante, sed currentem animũ patris sui sororiq; uestræ reconciliauit. de Orat. 160 b, Ipsi pedes occurrent orationi, ipsi inquam se offerent, & respondebunt non uocati. Postquam. 198 a, Sempiternam pœnam sustinerem, mea uoluntate susceptam. & I.V. 59 a, Hoc tibi mea uoluntate concedam. I.A. 215 a, Vt milites fiant sine ui, studio, ac uoluntate. pro Lig. 138 a, & I.A. 201 a, Nulla ui coactus, iudicio meo ac uoluntate. & I.V. 231 a, Meo consilio atq; iudicio. de Orat. 117 b, Suapte natura facere aliquid. de Clar. 177 a, & de Finib. 133 b, & 82 a, Sua sponte, per se, à se. de Clar. 182 b, A' se commotus: id est, sponte sua.

Sportellæ, arum. in secundis mensis numerantur, alioqui multa alta significant. Epist. 138 b, Dediscendæ tibi sunt sportellæ & artolagani.

Spuma, mæ. de Natu. 71 a, Venus spuma procreata, & c. I. V. 234 b, Cum spumas ageret in ora, arderent oculi, clamare cœpi, & c.

Spumatus, a, um. de D. 82 b, Saxaq; cana salis niueo spumata liquore. Poetæ.

Spumo, as. ad Her. 41 b, Iste spumans ex ore scelus, & anhelans crudelitatem.

Spurcè. obscœnè, turpiter. fœdè, flagitiosè. I. A. 179 a, & ad Her. 2 a, Qui in illam miseram tam spurcè, tam impiè dixerit. At. 178 b, & I.A. 230 b, Deinde perscribit spurcissimè, quas ob causas fecerit.

Spurcus, a, um. lutulentus, impurus, obscœnus, turpis. Tus. 183 b, Samnis spurcus homo. & pro Dom. 218 a, Helluo spurcissimus. de Ora. 244 b, Aesernius non spurcus homo, sed doctus & acer. Ex Lucil.

Sputatilicius, a, um. fœdus, spurcus, quasi cõsputa, uel sputo digna. de Clar. 188 b, Sisenna defendens, dixit quædam eius sputatilica esse crimina. & ibid. Sputa quid sit scio, tilica nescio.

Sputum, ti. de Clar. 188 b, I. Sputatilicus.

Squaleo, es. sordeo, mœreo.)(. Niteo. pro Sest. 9 b, Erat in luctu senatus, squalebat ciuitas. & pro Mil. 105 a, Squalent municipia, afflictantur coloniæ.

Squalidius. aduer. de Fi. 107 a, Sed uos squalidius, eorum uides quàm niteat oratio.

Squalidior, oris. horridior. Ora. 207 a, Sed quia hæc sua sponte squalidiora sunt, adhibendus erit his explicandis quidam orationis nitor.

Squalor, oris. sordes, situs, mœror. Epist. 59 a, In luctu & squalore sum. & 234 a, Mihi ante oculos uersatur squalor uester. Att. 43 b, Ne illius luctum squaloremq; aspicerem. pro Cluen. 21 a, Mater squalore filij & sordibus lætatur. et I.V. 261 b, Aspicite iudices squalorẽ sordesq; sociorum. pro Cluen. 58 a, Spectaculum sordium atq; luctus, & tanti squaloris alicuius. pro Mur. 144 b, Squalore sordidus.

Squama, mæ. qua pisces uel serpentes teguntur. de Natu. 50 a, Animantium pluma alias, alias squama uidemus obductas.

Squamiferi pisces. In Arat.

Squamosi corpore pisces. In Arat.

Squilla, læ. piscis genus. de N. 50 b, Pinna cum parua squilla coit societatem comparandi cibi.

St. interiectio, timoris index, aut silentij. de Orat. 132 b, St, tacete, quid hoc clamoris est? Poetæ. qua etiam Teren. in Phormione usus est.

Stallianum, ni. uilla. Epist. 94.

Stabilimen, nis. firmamentum. de Nat. 73 b, Regni stabilimen mei. Poetæ.

Stabilio, lis. firmo. pro Sest. 27 b, Qui hanc remp. stabiliuerũt. & de Fin. 121 a, Stabilire remp.)(. Euertere remp. pro Mur. 135 b, Sed nisi hæc urbs stabilita tuis consilijs & institutis erit, uagabitur modò nomen tuum, & c. I. C. 122 b, Maximis laboribus fundatum imperiũ, plurimæ uirtute stabilita libertas. pro Sest. 25 b, Brutus, qui libertatem ciuibus stabiliuerat. & de Leg. 168 b, Stabilire leges. de D. 89 a, Semita nulla pedem stabiliat.

Stabilis, le. firmus, constans, immutabilis, qui in stabilitate est, immortalis, certus, perennis, perpetuus, proprius, habens aliquid stabilitatis, fundatus, & optimè cõstitutus.)(. Lubricus, incertus. de Amic. 100 a, Nulla domus tam stabilis, nulla ciuitas tam firma est, quæ non odijs atque dissidijs possit euerti. I. A. 69 a, Curio te in matrimonio stabili ac certo locauit. pro Sest. 16 b, En cur cæteri reges stabilem esse suam fortunam arbitrentur. de Orat. 95 b, Nihil tam ad diuturnitatẽ memoriæ stabile est, quàm id in quo aliquid offenderis. Ora. 218 a, Stabilis quidam, & non expers dignitatis gradus. pro Flac. 166 a, Via præceps & lubrica.)(. Via plana & stabilis. de Nat. 26 b, Non tam stabilis opinio permaneret, nec confirmaretur diuturnitate tẽporis. de Ami. 110 a, Aliter enim amicitiæ stabiles permanere nõ possunt. pro Mil. 119 b, Vultus semper idem, uox, oratio stabilis, ac non mutata. de Nat. 26 a, Stabilis & certa sententia.)(. Errans & uaga. pro Mur. 135 b, Qui sedem stabilem, & domicilium certum non habet. Topic. 226 b, Stabile.)(. Incertum. de Vn. 196 a, Res stabilis & immutabilis. Tusc. 236 a, Stabile & fixum permanens bonum. & 220 a, Robusta & stabilis fortitudo. Academ. 8 a, Decretum non modò nõ falsum, sed etiam stabile, fixum, ratumq; esse debet. Offic. 2 a, Nulla officij præcepta firma, stabila, naturæ cõuincta tradi possunt, nisi aut ab ijs, qui, & c. de Amic. 160 b, Amicitiarum sua cuique permanet stabilis et certa possessio.

Stabilitas, tis. firmitas. pro Mu. 134 b, Resp. quassata, multa amisit præsidia stabilitatis suæ. de Natur. 49 b, Stirpes stabilitatem dant ijs quæ sustinent. Tusc. 236 a, Quî enim poterit aut corporis firmitate, aut fortunæ stabilitate confidere? de Am. 108 b, Beneuolẽtiam non adolescẽtulorum more, ardore quodã amoris, sed stabilitate potius & constantia iudicemus. de Fin. 62 b, Quo loco uidetur quibusdam stabilitas amicitiæ uacillare. & 67 b, Esse in motu.)(. Esse in stabilitate. de Finib. 66 a, Nam restincta sitis stabilitatem uoluptatis habet. & Tus. 245 a, Hæ sunt sententiæ, quæ stabilitatis aliquid habeant. Tusc. 236 a, Fortunæ stabilitas.

Stabulum, li. pro Sest. 5 b, Cùm Catilina Italiæ caulas & pastorum stabula præclara cepisset. I. A. 173 b, Huius in sedibus pro cubiculis stabula, pro triclinijs popinæ sunt.

Stadium, dij. curriculum, spacium. Of. 60 a, Qui stadium currit, eniti & contendere debet quàm maximè possit, ut uincat. de Sene. 83 b, Olympiæ per stadium ingressus esse

Universidad de Deusto
Biblioteca

esse dicitur Milo, cùm humeris bouem sustineret uiuum. Tusc. 187 d, Cursores in stadio exclamant, quàm maximè possunt. de Sen. 94 b, Quasi decurso spacio à calce ad carceres reuocari. ad Heren. 24 b, Sic ut in stadium artis Rhetoricæ prodire non audeant.

Stadium. propriè mensura est centum uigintiquinq; passuum, hoc est, pedum sexcentùm uigintiquinq;. Epistol. 257 b, Is locus est citra Leucadem stadia CXX. de Fin. 124 d, Inde uario sermone sex illa à Dypilo stadia confecimus.

Stagirites Aristoteles, à Stagira patria. Acad. 42 d.

Stagna. de D. 83 d, Absurdoq; sono fontes et stagna cietis. contra Rul. 88 b, Lacus, stagna, &c.

Stans. tis. manens, quod in stabilitate est. pro Fl. 160 b, Stantibus Hierosolymis. Sal. in Cic. 271 b, Aliud stans, aliud sedens de rep. sentis. de Fin. 71 d, Summum bonum puer utra uoluptate dijudicabit? stante an mouente?

Statarius. qui stat, firmusq; stabilis permanet, quiq; in agendo uel dicendo, gestu motu'ue utitur moderato. de Cl. 175 a, Volo enim ut in scena, sic etiam in foro non modò laudari, qui celeri motu & difficili utantur, sed eos etiã, quos statarios appellant, quorum sit simplex in agendo ueritas, non molesta. de Clar. 186 b, C. Piso statarius, & sermonis plenus orator.

Statera, ræ. libra, trutina. de Orat. 123 d, Ad ea probanda, quæ non aurificis statera, sed quadam populari trutina examinantur.

Statasso, stare facio. de Leg. 175 d, Vincendi atq; potiundi, statassandiq; cognomina, statoris & inuicti Iouis.

Statillenses, sium. pop. Epi. 173 d, Ex castris. fimbus Statillensium. Bruti.

Statim. continuò, illicò, mox, quàm mox, protinus, iam iamq;, quamprimũ, confestim, actutum, euestigiò, repẽtè, sine ulla mora, nulla interposita mora, sine recusatione, abiecta omni cunctatione, primo quoq; tempore. I. A. 191 d, & 192 d, Atti. 151 d, Sed tibi omnem illius sermonem statim mittam. Orat. 216 b, Antè enim circumscribitur mente sententia, confestimq; uerba concurrunt, quæ mens eadem statim dimittit, ut, &c. de Aru. 243 b, Haud potest grauioribus à me uerbis uulnerari, quàm est statim in facto ipso ab illo confectus & trucidatus. Ora. 200 d, Itaque hoc sum aggressus statim, Catone absoluto. Attic. 29 b, Literas scripsi statim, ut tuas legerẽ. de Orat. 137 b, Malè se res habet, quæ statim ut dici cœpta est, non melior fieri uidetur. Epist. 14 b, De Vatinio autem reditus interfuerat in gratiam per Pompeium, statim ut ille prætor factus est. & 24 b, Meq; ab eo diligi statim cœptum esse, ut simultatem deposuimus. Attic. 191 d, Philippus ut me salutauit, statim Romam profectus est.

Statio, onis. mansio, & locus in quo naues ac milites ad tempus tutò stare possunt. Epist. 192 d, Vrbs, portus, statio quæ extra urbem est. de Sen. 92 d, Vetatq; Pythagoras iniussu imperatoris: id est, dei, de præsidio & statione uitæ decedere. At. 97 b, Athenis statio mea nunc placet. l. Præsidium & Portus.

Statiua, orum. statio. contra Rul. 74 b, Vrbes, statiua, portus.

Statiuus, a, um. firmus. I. V. 241 d, Iste nouus imperator pulcherrimo Syracusarum loco, statiua sibi castra facie

bat. In A. 244 d, Hæc mea custodia est, hoc præsidium statiuum.

Stator, oris. nuncius, tabellarius. apparitor. Epistol. 28 d, Literas à te mihi stator tuus reddidit Tarsi ad XXI. cal. Sext. & 155 b, Præstò mihi fuit stator eius cum literis. & 30 d, Vt ad testatores meos & lictores cum literis mitterent. I. C. 107 d, Senatum in ædem Iouis statoris uocaui.

Stator Iupiter dictus est, à sisto, quia stitit: id est, stare fecit Romanos in fugam à Sabinis uersos, ut est apud T. Liuium lib. 1. Antequàm. 196 b, Iupiter stator, quem uerè huius imperij statorem maiores nostri nominauerũt, cuius templum à Romulo uictis Sabinis in palatij radice cum uictoria est collocatum. I. C. 99 b, Iupiter stator antiquissimus, custos huius urbis. & 104 d, Iupiter, quẽ statorẽ huius urbis atq; imperij uerè nominamus. de Fin. 104 d, Cùm Iouem salutarem, hospitalem, statorem dicimus, hoc intelligi uolumus, salutem hominum in eius esse tutela.

Statua, tuæ. signum, imago, forma, species, simulachrum. de Na. 88 d, Statua Scipionis, quæ ad Opis per te posita in excelso est. Quin. F. 320 b, Ad Telluris quidem etiam tnam statuam locaui. de Fin. 57 d, Statua est in Ceramico Chrysippi. I. P. 99 b, Illi statuam istius persimilem, quam stare celeberrimo in loco uoluerat, ne suauissimi hominis memoria moreretur, deturbant. I. A. 202 b, Eiús statuam equestrem inauratam in rostris statui placet. I. A. 212, Statuam statuerunt. Att. 283 d, Lepido statuam in rostris statuimus. & pro Sest. 21 d, Statuere statuam alicui in foro. pro Do. 229 b, Qui tibi statuã in meis ædib. posuit. pro Sest. 21 d, Ponere statuã. Collocare statuã. Euertere statuam. I. A. 224 d, Vtiq; Coss. eam basim statuamq; faciendam, & in rostris statuendam locent. & 223 d, Statua ænea pedestris. pro Aru. 191 b, Statuæ & imagines non animorum simulachra sunt, sed corporũ. Ora. 206 b, Demosthenis imago ex ære. pro Deiot. 247 b, Signum eneum uel marmoreum. ad Her. 25 b, Charet à Lysippo statuas facere non isto modo didicit, ut Lysippus caput ostẽderet Mironis, brachia Praxitelis, pectus Polycleti, sed, &c. & I. V. 137 b, Qui statuis faciundis præesset. pro Do. 235 b, Eius simulachrum è marmore in sepulchro positum fuit. pro Dom. 237 d, Quin. Martius signum concordiæ fecerat, idq; in publico collocarat. & ibid. b, Libertatis signum posuisti. de Or. 145 d, Vna sin gendi est ars, in qua præstantes fuerunt Myro, Polycletus, Lysippus. de Cl. 170 b, Canachus, Calamides, Myron, Polycletus. Offic. 68 d, Omnibus uicis statuæ factæ sunt, ad eas thus & cerei.

Statuo, is. constituo, delibero, decerno. sancio. In V. 76 b, Iste certè statuerat & deliberauerat non adesse. Attic. 117 b, Diem ex die expectabam, ut statuerem quid esset faciendum. & 237 b, Ad summam arbitrum me statuebat non modò huius rei, sed totius consultatus sui. Attic. 263 d, Consulibus permissum erat, ut de Cæsaris actis cognoscerent, statuerent, iudicarent. pro Pomp. 9 d, Statuere modum diuturnitati imperij. pro Milon. 106 d, P. Clodius statuit uexare rempublicam. Antequàm. 169 b, Statutum est atq; decretum, omnia perpeti. Epistol. 47 d, Iam statutum habeo, quid mihi agendum sit. Attic. 152 b, Ex illius sermone statuam, quid mihi agendum sit. de

Or. 153 d, Quid de captiuo statuendũ de sentiendum sit. de Orat. 150 b, Non possum statuere, utrum, &c. an, etc. de Pro. 71 d, Statuit ius non dicere, & in eo perseuerauit. pro Cluen. 56 b, Mulier de amicorum sententia statuerat, satis esse quæsitum. pro Mu. 130 d, Tot homines tam ingeniosos per tot annos etiam nunc statuere non potuisse, rem an litem dici oporteret. Quin. Frat. 293 b, In rebus statuendis & decernendis, &c. & Attic. 263 b, Res, quas Cæsar statuisset, decreuisset, egisset. pro Syl. 176 b, Te enim exiit imo tibi statuisse, quid faciundũ putares, & satis idoneum officij iudicem posuisse. Att. 258 d, Statueram enim redẽ Apia Romam. pro Do. 234 b, Ius igitur statuetis esse, uniuscuiusq; uestrùm deos penates subiectos esse potestati tribunitiæ? de Or. 115 d, Mentes eorum, qui cum aliqua statuendi potestate audiant, mouere posse. ad Her. 17 d, Statuere ius æquabile in omnibus. pro Cec. 291 d, Vel tenuissimarum rerum iura statuere. Epist. 64 b, Quantum mihi tribuendum putes, statues ipse, & ut spero, statues ex nostra dignitate. Acad. 3 d, Statuere quid sit sapiens, maximè uidetur esse sapientis. Or. 199 b, Statuere contra aliquem.

Statuere. iudicare, putare. Epist. 69 b, Quam quidem laudem sapientiæ statuo esse maximã. & 71 b, Statui nostræ necessitudinis esse, &c. de Clar. 177 b, Crasso nihil statuo fieri potuisse perfectius. At. 3 b, Qui in te satis constij statuebam esse. et 47 d, Quòd in meipso satis esse cõsilij decreueras. de Orat. 85 d, Quòd ego eruditissimorum hominum artibus eloquentiam contineri statuam. pro Pom. 4 d, Cum statuerem nihil huc nisi elaboratum industria afferri oportere. I. V. 178 d, Nisi hoc ita statuisses, in re tam manifesta quicquid dixisses, te deterius esse facturum. I. V. 256 d, & 209 d, Causam sibi dicendam esse statuerat. Ora. 197 b, & 87 b, Sed ego sic statuo, nihil esse, &c. de Ora. 119 b, et contra Rul. 74 d, Atq; ego sic statuo et iudico, neminem, &c. pro Sest. 28 d, Quẽ ego deum ac parentem statuo fortunæ ac nomimis mei. pro Mur. 131 b, Cum ille esset, ut ego mihi statuo, talis, qualẽ te esse uideo. de L. 185 d, Plato è Titanum genere statuit eos, qui, &c. de Orat. 103 d, Tamen in ea licentiam statuo maiorem esse, &c. pro Quin. 17 d, Si causa cum causa contenderet, nos nostram perfacile cuiuis probaturos statuebamus.

Statuere. ponere, collocare. l. Statua. I. V. 160 b, Statuitur Lollius in illo conuiuio. Attic. 284 d, Statuere documentum, ne quis, &c. pro Sest. 18 d, Quæ regio terrarũ erat, in qua non regnum aliquod l. statueretur? de In. 71 d, Thebani in finibus æneum trophæum statuerunt. I. V. 118 b, Syracusani statuam postea statuerunt. In C. 115 b, Statuere & collocare aliquam statuam. de Legibus, 183 b, Super terræ tumulum noluit quid statui, nisi columellam, &c.

Statura, ræ. in humano corpore dicitur, quæ figura in Geometria appellatur: ideirco & ipsa statura, figura dicitur: eaq; uel parua, uel magna, uel breuis, uel procera. I. A. 168 b, Velim dicas, L. Tarsecius qua facie fuerit, qua statura. & ad Her. 34 b, Parua statura. de Fin. 132 d, & de In. 51 b, Corporis figura, forma, & statura. Tusc. 159 d, Non enim præcipit, ut membra nostra, aut staturam figuram'ue noscamus. ad He. 39 d, Forma, & species, & statura apposita ad dignitatem.

Status, a, um. statutus, certus. de Aru. 347 b, Statas solennesq; cerimonias pontificatu contineri. Offic. 8 b, Si status dies fit, cum hoste uenito. I. A. 183 b, Certos dies non ut sacrificij, sic consilij expectari solet.

Status, tus. conditio, fortunæ conditio, ordo, locus, casus. Attic. 54 d, Tibi declaraui, aduentus noster qualis fuisset, & quis esset status, atque omnes res nostræ quemadmodum essent. Attic. 178 b, Quo in statu sim, uides. Epi. 8 b, Ex eodẽ de toto statu rerum omniũ cognosces. pro Cluen. 59 d, De totius municipij statu, dignitate, commodisq; omnibus sententia fertur. pro Syl. 179 d, Status rei publicæ maximè iudicatis rebus continetur. & 173 d, Statum orbis terræ liberaui. pro Muren. 129 d, Omnia quæ sunt in imperio & in statu ciuitatis, ab ijs defendi putantur. & pro Flac. 146 b, Totum statum ciuitatis in hoc uno iudicio positum esse & defixum. de Aruſp. 258 d, Hunc statum, qui nunc est, qualiscunq; est, nulla alia re, nisi concordia retinere possimus. de Orat. 159 b, Hic status est huius totius mundi atque naturæ, rotũdum ut cœlum, terraq; media sit. Quint. Frat. 298 d, Si in medio statu sermonis ac prædicationis res essent tuæ, nihil abs te eximium postularetur. de Nat. 8 d, Nihil semper suo statu manet. Orat. 197 b, Cætera labi, fluere, nec diutius esse uno & eodem statu. Officiorum, 14 d, Res acerbas ita ferre, ut nihil à naturæ statu discedas. Para. 118 d, Voluptas mentem ex sua sede & statu dimouet. pro Cl. 39 b, Declinare de statu suo. & de Prou. 77 b, Quamuis excipere fortunam malui, quàm de meo statu declinare. ad Attic., 132 b, Secutæ sunt epistolæ duæ, quæ me conuellerunt de pristino statu. Epistol. 78 d, Tamen illa quæ requiris, suum statum tenent. & 46 d, Retinere pristinum statum. In V. 110 b, Me de uitæ meæ statu lachrymis suis deduxerunt. Orato. 208 b, Nos aduersarios de statu omni deiecimus. ad Heren. 29 d, Fortuna collocauit eum in amplissimo statu. pro Corn. 58 d, Conditio omnium nostrum, locus quo quisq; est natus, fortuna in qua quisque nascendi initio constituitus. Item: Hunc uitæ statum usque ad senectutem obtinere. de Ar. 258 d. Deteriore statu ut simus, unus est inferior gradu. & ibidem: Vt meliore simus loco ne optandum quidem est. de D. 127 d, Iis qui eodem statu cœli & stellarum nati sunt, eadem accidere. Att. 284 d, Tua nobis autoritate opus est ad collocandum aliquem ciuitatis statum. pro Dom. 222 b, Mihi nihil oberat præter conuersionem status & inclinationem communium temporum. I. V. 68 b, Restitui in antiquum statum. cõtra Rul. 91 b, Regum status decemuiris donabãtur. de Fi. 70 b, Iste nõ dolendi status. de Vn. 203 d, Atque is quidem constanter in suo manebat statu. Att. 19 b, Nã neq; de statu nostræ dignitatis nobis est recedendum. Atti. 95 d, Per fortunas confer te ad eam curam, ut de omni statu meo cogites. & 141 d, Horum artificijs effectum est, ut resp. in hunc statum perueniret et 156 b, Quem uitæ statum amiserim cogito. Qu. F. 325 d, Liber de optimo statu ciuitatis. pro Cec. 293 d, Vis quæ formidine animum perterritũ loco sæpe, & certo de statu dimouet. Offi. 26 d, Status, incessus, sessio. & 33 d, Atq; utinã resp. stetisset, quo steterat statu. I. A. 210 d, Optimus ciuitatis status. Par. 118 b, Vt in eo statu essem, quẽ neq; fortunæ temeritas, neq; inimicorum labefactaret iniuria. de Le. 160 b, Agnationibus familiarum status distin-

guun

Universidad de Deusto
Biblioteca

guuntur. Or.202 d, Status erectus & celsus, rarus incessus nec ita longus. Att. 88 d, Quam statuam esse eiusdem status, amictus, annulus, imago ipsa declarat. Tusc. 202 d, Eo erant uultu, oratione, omni reliquo motu & statu, ut eos Argiuos diceres. Tusc. 207 d.

De Statibus Rhetoricis uide Part. 233 d, 235 d, 238 b, & de Or. 118 d, & b, et 119 d, Item Or. 201 d, & 208 d, Item Top. 229 d, Refutatio accusationis, in qua est depulsio crimimis, Græcè στάσις, Latinè status uocetur. & 259 d, Status, et quasi conflictio cum aduersario. pro Mil. 104 d, Quid porrò quærendum est? factum'ne sit? & constat: à quo? at patet: uidit etiam in confessione facti, iuris tamē defensionem suscipi posse. pro Mil. 112 b, Quid opus est tortore? quid quæris? occiderit'ne? occidit: iure an in iuria? nihil ad tortorem: facti enim in eculeo quæstio est, iuris in iudicio. Ad diuisionem statuum. pro Cec. 291 d, Ponere rem: id est, aperire statum. l. Constitutio.

Statutus, a, um. Status, ta, tum. pro Mil. 110 d, Dictatoris Lanuuij statuta sacrificia nosse, negocij nihil erat. et Tu. 173 d, Solenne & statutum sacrificium. de Ar. 251 d, Qui sacrificia gentilitia illo ipso in sacello statuto loco anniuersaria faciitarunt. Epist. 199 d, Neque enim statutum quid in tanta perturbatione habere potuisti. Ep. 47 b, Item statutum habeo quid mihi agendum sit: id est, constitutum, & deliberatum.

Stella, læ. sidus, astrū, formæ igneæ, flammæ, luces, fulgor, lumen. de Som. 128 b, Orbis extimus, in quo infixi sunt illi, quæ uoluuntur stellarum cursus sempiterni. de Som. 128 d, Hisq; animus datus est ex illis sempiternis ignibus quæ uos sidera stellasq; uocatis, quæ globosæ & rotundæ diuinis animatæ mentibus circulos suos orbesq; conficiunt celeritate mirabili. & ibid. Stellarum globi, terræ magnitudinem facilè uincunt. de Nat. 49 b, Sunt autem stellæ natura flammæ. Tusc. 241 b, Sidera certis infixa sedibus et sidera cœlo inhærentia. de N. 8 b, et 36 b, Sidera cœlo infixa. et 46 b, Stellæ inerrantes. Tus. 161 d, Et astra tum infixa certis locis, tum errantia. de Na. 49 b, Vapores, quibus altæ renouatæq; stellæ & omnis æther, refundunt eosdem. de Fi. 142 b, Vt stellæ in radio solis, sic bona corporis in uirtutum splendore ne cernuntur quidem, &c. Offic. 31 b, Dinumerare stellas. Tusc. 161 d, Qui errantium stellarum cursus, progressiones, institutionesq; notauit. de Na. 9 a, Signa sideraq; cœlestia. & de Som. 128 d, Lunæ stella. & de Or. 36 b, Iouis stella. de N. 8 b, Stellæ uagæ. & de D. 83 b, Stellarum motus cursusq; uagantes. & 121 d, Stellæ traiectio. de Nat. 35 b, Stellæ immutabilibus spacijs ab ortu ad occasum commeant. de N. 9 d, Heraclides errantibus stellis diuinitatē tribuit. de Vn. 201 d, Ex quo genere sunt sidera, quæ infixa cœlo non mouentur loco, quæ sunt animantia, eaq; diuina: ob eamq; causam suis sedibus inhærent, & perpetua manent.

Stellans, tis. stellatus. de D. 84 d, Luna stellanti nocte perempta est. & ibid. Nam pater altitonans stellanti nixus Olympo. Poetæ.

Stellatis, te. contra Rul. 83 d, & 64 b, Ager stellatis.

Stellatus, a, um. Tusc. 229 d, Stellatus Cepheus.

Stellifer, a, um. stelliger. de Som. 219 d, Summus ille cœli stellifери cursus, qui, &c.

Stelliger orbis. In Ar. 389.

Stephane, nes. Parmenidis philosophi deus, coronæ similitudine. de Nat. 7 b.

Stercoro, as. oblino, stercus per agrum spargo et sterno. de Se. 88 b, Homerus Laertem colentem agrum & stercorantem facit.

Stercus, oris. de D. 93 b, Se interfectum in plaustrū à cauponе coniectum esse, ut supra stercus iniectum. de Orat. 157 d, Nolo stercus curiæ dici Glauciam.

Στερέμνια, firma, solida, dura. l. Firmitas.

Στερητικὰ. uide Contrarius.

Sterilis, le. nihil ferens. Qu. F. 313 b, Videt enim hoc genere dicendi si utar, in cæteris Februarium sterilem futurum. cont. Rul. 85 d, Ager nihil ferens, nisi multa cultura et magno labore quæsitum. de Cl. 176 d, Sic omnis fœtus repressus exustusq; flos siti ueteris ubertatis exaruit.

Sterilitas. tis.)(. Fertilitas. de D. 107 b, Quæ sit uel sterilitas agrorum, uel fertilitas fi. tura. contra Rul. 80 d, Ager propter sterilitatem incultus, propter pestilentiam uastatus atq; desertus. de Ar. 251 d, Sterilitas agrorum, inopia frugum. de Diu. 88 d, Mula peperit, fœtus extitit in sterilitate naturæ.

Sterno, nis. cōsterno, l. Stratus. pro Cl. 20 d, Lectum illum genialem, quem filiæ nubenti strauerat, in eadem domo sibi ornari & sterni iubet. de L. 182 b, Sternere lectos. et I. A. 173 d, Conchyliatis peristromatis sermonum in cellis lectos stratos uideres. I. V. 170 b, Imperauit ut in foro sibi medio lecti sternerentur. & ad Her. 39 b, Vt domi lectuli sternātur. pro Mu. 142 d, Tubero rogatus est à Maximo, ut triclinīū sterneret, atq; ille strauit pelliculis hœdinis lectulos punicanos. & I. V. 169 d, Aproniās triclinīū in foro strauerat. At. 230 b, Dolabella columnā sustulit, locum illum sternendum locauit. At. 156 b, Is qui nos sibi quondam ad pedes stratos non subleuabat. In A. Ille Qui graui moriens constrauit corpore terram.

Sternutamentum, ti. de Di. 126 d, Quæ si suscipiamus, & pedis offensio nobis & sternutamenta erunt obseruanda.

Sterto, tis. arctè & grauiter dormio. Acad. 23 b, Per me uel stertas licet, inquit Carneades, non modò quiescas. de D. stertas licet, inquit Carneades, non modò quiescas. de D. 135 d, Et cum stertentes uiderint, obijcere his quæ à uisa tortuosa, &c. Att. 56 b, Marcellus candidatus ita stertebat, ut ego uicinus audirem.

Stigmatias, tiæ. seruus cōpunctus notis Threicijs. l. Compunctus. Officiorum, 38 d, Barbarus stigmatias, Græce, στιγματίας.

Στιλβών. L. Mercurius.

Stilla, læ. gutta. de Fin. 99 b, Stillæ muriæ.

Stillicidium, dij. de Or. 99 d, Parietum luminum, & stillicidiorum iura. & Or. 293 b, & Top. 222 b.

Stillo, as. mano. I. A. 166 d, Ille qui stillantem præ se pugionem tulit, is à te honoris causa nominatur.

Stimulator, oris. pro Dom. 225 d, Seditionis stimulator & concitator tu fuisti.

Stimulo, as. stimulum adhibeo uel admoueo, pungo, excito, incito, curam affero. pro S. R. 19 b, Hunc mihi ex animo scrupulum euelle, qui me dies noctesq; stimulat ac pungit. & Parad. 109 d, Te conscientiæ stimulant maleficiorum tuorum. pro Dom. 215 d, Fames stimulauit homines. Epistol. 45 d, Nam ut uetus nostra simultas antea stimulabat me, &c. sic curam mihi affert, &c. pro

Planc. 273 b, Nec uides istorum ipsorum charitatē, ad huius salutem defendendam maximè stimulari me, atq; excitari. pro Dom. 241 b, Qui aram in litore deserto somnijs stimulatus aut religione aliqua consecrasset. At. 151 d, Me congressus Cæsaris stimulat, et primas eius actiones horreo.

Stimulus, li. aculeus, incitamentum. pro Arc. 191 d, Nunc insidet quædam in optimo quoq; uirtus, quæ noctes & dies animum gloriæ stimulis concitat. Tuscul. 189 b, Stimulus doloris, fortunæ fulmen. pro Cæl. 39 b, Erant apud illum illecebræ libidinum multæ, erant etiam industriæ quidam stimuli & laboris. Epi. 14 b, Defendendi Vatinij fuit etiam ille stimulus, de quo, &c. pro Sest. 5 d, Admouere stimulos alicui: id est, incitare illū. & Tus. 198 d, Stimulos admouent, ignes adhibēt. In Ant. 176 b, Num expectas dum te stimulis fodiam? hæc te lacerat, hæc cruentat oratio.

Stinguens, extinguens. in Arat. Quem neq; tempestas perimet, nec longa uetustas interimet stinguens præclara insignia cœli. Priscianus.

Stingui. pro extingui, in prognosticis, teste Prisciano. Vt cum luna means, Hyperionis officit orbi, Stinguuntur radij cæca caligine tecti.

Stipatio, onis. comitatus. pro Syll. 179 b.

Stipator, oris. apparitor, satelles. pro Dom. 215 b, Sergius armiger Catilinæ, stipator tui corporis. in Verr. 161 b, Apronius stipatores Venereos secum habebat. contra Rull. 72 b, Ianitores ex equestri loco ducentos in annos singulos stipatores corporis constituit, ministros & satellites potestatis.

Stipatus, ua, tus, septus. pro Sest. 23 d, Qui stipatus semper fuerit ys, septus armatis, munitus iudicibus fuit. et de Sen. 82 b, Senectus stipata studijs iuuentutis.

Stipendiarius, ria, rium. uectigalis. In V. 56 d, Socij stipendiarij q; populi Rom. et 150 b, Vectigal, quod stipendiarij dicitur. de Pro. 71 d, Vectigales multos ac stipendiarios liberauit. pro Cor. 59 b, et de Leg. 192 b, Iis præmijs exclusos esse socios, quæ pateant stipendiarijs. in P. 101 d, Liberi populi. (. Stipendiarij.

Stipendium, dij. Ep. 179 d, Dare stipendium militibus. & 8 b, Stipendium Cæsari decretum est. At. 75 b, Stipendium militibus usque ad Idus Quintil. persolutum. pro Cæl. 39 d, Mereri stipendia. et de Or. 132 b, Cum Asellus omnes prouincias stipendia meretem se peragrasse diceret. pro Mur. 126 b, Merere stipendia in bello. pro Cor. 67 b, Senatus uictorem exercitum stipēdio affecit. pro Pom. 9 d, Partem militum, qui iam stipendijs confectis erant, dimisit. At. 287 b, Decernere triumphū ac stipendium alicui, & cum omnib. decretis ornare. de Pro. 74 d, Relatum est ad uos de stipēdio exercitus. pro Cor. 63 d, Hispani agris stipendioq; mulctati. in P. 98 b, Quid stipendium militibus per omnes annos à ciuitatibus numeratum? de Sen. 87 d, Animum tanquam emeritis stipendijs libidinis, ambitionis, contentionis, inimicitiarum, cupiditatum omnium secum esse, &c.

Stipes, itis. truncus. Postquam. 207 d, Cū hoc homine, aut cum stipite Aethiope si in foro constitisses, nihil crederes interesse. de Arusp. 244 b, Stipes ille, qui quorum hominum esset nescieremus, nisi se Ligurem ipse esse diceret. in P. 83 b, Qui quanquā truncus aut stipes, si stetisset, modò posset sustinere titulum cōsulatus. in Arat. Hæc medium ostendit radiato stipite malum.

Stipo, as. constipo, circumuallo. In Ant. 189 b, Antonius senatum stipauit armis. & 187 b, Aliquem multis telis stipatum esse. in Pis. 94 d, Græci stipati, quin in lectulis sæpe plures. pro Mur. 136 d, Catilina stipatus choro iuuētutis, nullatus iudicibus atq; sicarijs. in V. 220 b, Illum spoliatum stipatumq; lictoribus uideres. Att. 16 d, Cum ad forum stipati gregibus amicorum descēdimus. pro Mil. 101 b, Non usitata frequentia stipati sumus.

Stips, pis. pecunia, quæ uel in ærarium reponitur, uel dijs offertur, uel mendicis erogatur. de Leg. 174 d, Præter Ideæ matris famulos, eosq; iustis diebus, ne quis stipem cogitet. & ibi. Stipem sustulimus nisi eam quam ad paucos dies propriam Ideæ matris excepimus. Implet enim superstitione animos, & exhaurit domos.

Stipulatio, onis. est uerborum conceptio, quibus is qui interrogatur, daturum, factumue se id quod interrogatur, respondet. sic eam Pom. Iurisconf. definiuit. pro Qu. Ros. 51 d, Stipulatione aliquem alligare. & de Or. 118 d, Pacta, conuenta, stipulationes. pro Cec 294. b, & ad Her. 9 d, Aut stipulationes aut pacti & conuenti formula. At. 259 d, Et si nondum stipulationes legeram, tamen rem pridie Idum uelim conficias. de Leg. 181 d, Vt ea pecunia ex stipulatione debeatur.

Stipulatiuncula, le. de Or. 99 d. l. Mihi.

Stipulator, oris. pro Qu. 10 b, Cū astipulatore tuo comparabuntur: id est, testes.

Stipulo, & **Stipulor**, aris. est postulare sibi aliquid promitti solenni formula restipulandi. pro Q. R. 47 d, Reliquū est, ut stipulatū se esse dicat. & ib. Stipulatus es? ubi? quo præsente? quis spopondisse me dicit? & ib. Hæc pecunia necesse est aut data, aut expensa lata, aut stipulata sit. & ibi iterum. de Le. 181 d, Is cui legatum est, stipulatus est id ipsum quod legatum est.

Stirpitus, radicitus. Tus. quæst. 227 b, Stirpitus extrahere aliquid.

Stirps, pis. plāta, radix. de Fi. 126 b, Persecutus est Aristoteles animantium omnium ortus, uictus, figuras. Theophrastus autem stirpium naturas, omniumq; ferè rerū, quæ è terra gignerentur, causas atque rationes. de Fini. 134 d, Non enim iam stirpis bonum quæreret, sed animalis: id est, uitis. & 132 d, Cum arborum & stirpiū ea dem penè natura sit, quæ animalium. in An. 171 d, In seminibus causa est arborum & stirpium. de Na. d. 42 b, Stirpes terræ inhærēt, animātes à respiratione aeris sustinentur. de Nat. 51 b, Baccæ, quæ ex quaque stirpe suspenduntur. & 52 d, Multæ & pecudes et stirpes sunt, quæ, &c. de Nat. 46 d, Terram stirpium asperitate uastari. & 42 b, Stirpes arte naturæ uiuunt & uigent. de Nat. 49 b, Stirpes stabilitatem dant ijs quæ sustinent, & ex terra succum trahunt. & 42 d, Arbores tantummodo per stirpes aluntur suas. Item: Quod ita esset ortū è terra, ut stirpibus suis niteretur. de Nat. 31 d, Quæ ipsa ex se generata stirpibus continentur. de Na. 58 b, Quarūdam stirpium et herbarum utilitates longo usu percepimus. In Arat. Quorum stirpes tellus amplexa prehēdit. Or. 210 b, Omnium magnarum artium sicut arborū altitudo nos delectat, radices stirpesq; non item, sed esse illa sine his non potest.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Stirps. pro capite, origine & familia. pro Cæl. 54 b, Hic nunc primùm floreſcens firmata iam ſtirpe uirtutis. & Tuſc. 193 a, Ita radices ſunt altæ ſtultitiæ. de Diu. 139 a, Superſtitionis ſtirpes omnes eijciendæ ſunt. & in Cat. 103 b, Stirps ac ſemen malorum omnium. de Fin. 107 a, Differo eam partem, quæ eſt quaſi ſtirps huius quæſtionis. de Fimibus, 110 a, Qua ex ſtirpe orirentur omnia. de Am. 109 b, Qui aliquandiu propter ignorãtiam ſtirpis & generis in famulatu fuerunt. de Leg. 169 b, Hic enim orti ſtirpe antiquiſſima ſumus. pro Rab. P. 122 b, Qua in familia laus aliqua fortè floruerit, hãc ferè qui ſunt eius ſtirpis cupidiſſimè perſequuntur. contra Rul. 85 a, Non ingenerantur hominibus mores, tam à ſtirpe generis ac ſeminis, quàm, &c. de Clar. 183 b, Scipionis genus eſt ex ipſius ſapientiæ ſtirpe generatum. & de Di. 84 b, O' generoſam ſtirpem. Itẽ: Ciuili generoſa ſtirpe profectus. de Nat. 37 a, Regiam contaminari ſtirpem. de Or. 99 b, Marcelli ab liberti filio ſtirpe Claudij, eiuſdem hominis hæreditatem gente ad ſe rediſſe dicebant. Item ibidem, In ea cauſa ſunt oratoribus de toto ſtirpis ac gentilitatis iure dicendum. Tuſ. 192 a, & 208 b, Stirps, origo, progreſſio, radix. de Clar. 176 a, Naturale quoddam ſtirpis bonum degenerauit uitio deprauatæ uoluntatis. de Leg. 156 a, Nullius agricolæ cultu, ſtirps tam diuturna, quàm poetæ uerſu ſeminari poteſt. de Le. 180 b, Repetam ſtirpem iuris à natura.

Stiua, uæ. manica ſiue cauda aratri, quæ arantis manu gubernatur. Cicero pro M. Scauro, autore Seruio in Georgicis: Ab ipſa ſtiua mecum homines loquebantur.

Sto, as. conſiſto, maneo, contentus ſum, conſentio. in Piſ. 82 a, Pauliſper ſtetimus in illo ganearum tuarum nidore atq; fumo. & Epi. 4 a, Cum in ſenatu pulcherrimè ſtaremus. in Ant. 162 b, Qui hoc ipſo tempore ſtant cum gladijs in conſpectu ſenatus. & in Cat. 100 a, Is in comitio ſtetit cum telo. de Diuin. 96 a, Lyſandri ſtatuæ, quæ Delphis ſtabat, in capite corona ſubitò extitit. de Leg. 175 a, Ara uetus ſtat in palatio Febris. de Som. 129 b, Vides eorum partim obliquos, partim auerſos, partim aduerſos ſtare nobis. Academ. 11 a, Antipodes aduerſis ueſtigijs ſtant contra noſtra ueſtigia. pro Sylla, 127 b, Eos qui circum iudicium ſtabant, audire nolebat. pro Flac. 149 a, Qui domi ſtare non poterant. pro Clu. 33 b, Homines, qui tum conſultò propè in occulto ſteciſſent. & de Or. 164 b, Stare occultè poſt aliquem. de Ora. 141 a, Iuuenes ſtare ad ianuam duos quoſdam, qui aliquè euocent. cont. Rull. 68 b, Tamen ſi qui acutiores in concione ſteterant, ſuſpicabantur, &c. Ac. 34 b, & 36 a, Cum ambo ad ſenatum in Capitolio ſtarent. in Ver. 233 a, In curia ſtatua tua ſtabat, & nuda in ea filij. et 140 a, Huius fornix in foro eſt, in quo filius nudus ſtat. in Ver. 88 a, Hæc duo ſigna, quæ ad impluuium tuũ ſtant, & multos annos ad ualuas Iunonis Samiæ ſteterunt. ad Her. 24 b, Stare intra carcerem. pro Quin. 6, Teſtificantur iſti P. Quintium non ſtetiſſe, & ſe ſtetiſſe. ad Her. 21 a, Stare in ueſtigio. Tuſc. 186 b, Qui ſtat: id eſt, qui in prælio non fugit. & At. 279 a, Qui ſi ſteterit idem: id eſt, ſi nõ mutabitur. de Clar. 189 b, Qui auſi aliquando ſunt ſtantes loqui. de Clar. 192 a, Ad ſtantem iudicem dicere. Att. 246 b, Stetiſſe enim te frustra ſcribis. de Diuinat. 101 b, Cum uirgo ſtaret, Cæcilia ſederet. in Ant. 165 a, Reſpub.

ſtaret, tu cõcidiſſes. Of. 53 a, Reſpublica euerſa.)(. Reſpublica ſtans. de Or. 125 b, Inclinantem erigere.)(. Stantem inclinare. Ep. 83 a, Me ſtante. et 13 a, Pro me ſtante. & 117 b, Per quos ſteterim. Attic. 110 a, Animaduertis quàm ſine conſilio res ſtet. Of. 38 b, Itaq; parietes urbis modò ſtant & manẽt, ijſq; ipſi iam extrema ſcelera metuentes. Of. 33 a, Vtinam reſpublica ſtetiſſet quo cœperat ſtatu. Att. 78 a, Stamus animis, & conſilijs, ut uidemur, bonis utimur, ſperamus etiã manu. in Ver. 136 b, Is uidebat iſtius cenſum ſtare nullo modo poſſe. de Fin. 116 b, Zenonem non ſtantem cum ijs, qui ne dicerent quidẽ ſua ſumma bona eſſe à natura profecta. de Inuent. 80 a, Si quid de æquitate ea, quæ cum aduerſario ſtaret, dicerõ gaſſet. Or. 220 a, Iiſdem uerbis ſtante ſententia. ad Her. 25 a, Contra hoc nulla ſtaret eorum ratio. de Cla. 167 a, Cum is contra populi ſtudium ſtetiſſet. de Clar. 190 a, Nemo contra perditos ciues à ſenatu et à bonorũ cauſa ſtetit conſtantius. de Inuent. 59 a, Stare à mendacio contra uerum. & ibid. A' ſe potius quàm ab aduerſarijs ſtare. ad Heren. 24 b, Probare rationem aliquam, quòd ab ea ſteterint uiri probatiſſimi. Epiſt. 127 a, Modò nobis ſtet illud, unà uiuere in ſtudijs. Attic. 45 b, Neque ad huc ſtabat quo potiſſimùm. de Finib. 58 b, Stare oportet in eo quod ſit iudicatum. Off. 71 a, Stare conuentis. At. 87 b, Extra quam ſi ita negocium geſtum eſt, ut eo ſtari non oporteat. pro Flac. 156 b, Prætor actionem ſe daturum negauit, re iudicata ſtari oſtendit placere. pro Clu. 37 b, Qui his rebus iudicatis ſtandum putat. Attic. 121 a, Alterius potius ſtare iudicio quàm ſuo. Att. 193 a, Meo iudicio multo ſtare malo, quàm omnium reliquorũ. pro Flac. 160 a, Si ſtatuimus ueſtro nobis iudicio ſtandum eſſe de nobis. Off. 74 a, Non enim Regulus ſuo iudicio ſtetit, ſed ſuſcepit cauſam ut eſſet iudicium ſenatus. pro Cluen. 45 a, Nec L. Gellij iudicio ſtetit Lentulus, neque Lentuli exiſtimatione contentus fuit Gellius, & uterq; censor cenſoris opinione ſtandum non putauit. Of. 7 b, Promiſſis ſtandum eſſe. At. 112 a, Omnes cupiebant Cæſarem ſtare conditionibus ijs quas tuliſſet. Tuſc. 144 a, & 188 b, Stare ſuis iudicijs, & ſtare iudicio ſapientũ. de Fin. 58 a, Stare in eo quod ſit iudicatum. pro Rab. 96 b, C. Marius dedit fidem, ſed in fide non ſtetit. de Fin. 116 b, & de In. 80 a, Cum aduerſario ſtare. At. 24 b, Si in eo quod oſtenderat non ſtat, mihi placet, ea quæ malè empta ſunt reddi. At. 139 b, Literæ tuæ mihi quiddam quo ſtarem inſtillarunt. in Ant. 164 a, Cum in hac cella Concordiæ cum gladijs homines collocati ſtent. in Ant. 213 a, Equites Rom. qui frequentiſſimi in gradibus Concordiæ ſteterunt. & 221 b, Quorum ſtatuæ in roſtris ſteterunt, uſq; ad noſtram memoriã. de Leg. 136 a, Multo diutius commemoratione manẽt, quàm natura ſtare potuerunt. in Sal. 173 a, At quanto meliore loco reſp. ſtaret, ſi. & 274 a, Salluſtius bis ad iudicis ſubſellia attractus extrema fortuna ſtetit. l. A, & Ab.

Stoicè, ſeuerè, Stoicorum more. pro Mur. 141 b, Agit mecum auſterè et Stoicè Cato. & de Di. 110 a, Tu quidem, inquam, Stoicè Stoicorũ ſentẽtiam defendiſti, Part. 116 a, Stoicè, nullis oratorijs ornamentis adhibitis dicere.

Stoicus. Attic. 282 b, Brutus Stoicus. pro Mur. 138 b, Fuit quidam ſummo ingenio uir Zeno, cuius inuentorum æmuli Stoici nominantur. & ibid. Doctrina non moderata,

rata, nec mitis, ſed paulo aſperior et durior quã aut ueritas aut natura patiatur. & ib. multa de Stoicis et eorum doctrina. Ac. 33 b, Zeno, qui inuentor & princeps Stoicorum fuit. de Or. 148 b, Ab Antiſthene, qui patientiam & duritiã in Socratico ſermone maximè adamauit, Cynici primùm, deinde Stoici. de Cl. 175 a, Oẽs ferè Stoici prudentiſſimi in diſſerendo. & ibid. Stoicorum in disputationibus omnis cura conſumitur. de Ora. 88 b, Stoici diſputationum ſuarum atq; interrogationum laqueis te irretitum tenerent. & Aca. 28 a, Stoicorum dumeta. Tuſ. 243 a, Vt iam à laqueis Stoicorum recedamus. & 193 a, Stoicorum more agamus, qui breuiter aſtringere ſolẽt argumenta. et 195 a, Hæc dicuntur à Stoicis, concludunturq; contortius. de Nat. 9 b, Chryſippus interpres uaferrimus ſomniorum Stoicorum. et 5 a, Q. Lucilius Balbus, qui magnos progreſſus habebat in Stoicis. Ep. Habes ſcholam Stoicam. Stoici acerbi. l. Acerbus. 1 de Fin. Stoici, Chryſippus, Diogenes, Antipater, Mneſarchus, Panætius, Poſidonius. de Fin. lib. 3, Stoici dialecticam et phyſicam uirtutum nomine appellant, et quare. 7 Fam. Balbus mihi confirmauit te diuitem futurum, id utrum Romano more locutus ſit, bene nummatum te futurum: an quomodo Stoici dicunt, omnes eſſe diuites, qui cœlo & terra frui poſſunt, poſtea uidero. 1 de Nat. Stoici cenſent ſapientes ſapientibus etiam ignotis eſſe amicos. 9 Fam. Stoici nihil ductu turpe uel obſcœnum credebant. de Diuinat. lib. 1, Stoici omnia ferè diuinationis genera defenderunt. Tuſc. quæſt. lib. 4, Stoici & ſapientẽ amaturum eſſe dicunt: et amorem ipſum, conatum amicitiæ faciundæ ex pulchritudinis ſpecie definiunt. 1 de Nat. d. Stoici fatalem neceſſitatem εἱμαρμένην dicunt. de Fat. Stoici omnia fieri fato dicunt. Tuſcul. quæſt. lib. 5, Stoici præcipua uel producta dicunt, quæ Peripatetici bona. Acad. q. edit. 1. lib. 2. Stoici dicunt ſenſus ipſos ſibi aſſenſus eſſe, quos quoniam appetitio conſequatur, actionem ſe quiætolli autem omnia, ſi uiſa tollantur. 3 de Ora. Stoici ſoli eloquentiam, uirtutem, ac ſapientiam eſſe dixerũt. Aca. quæſt. ed. 1. lib. 2, Stoici hunc mundum ſapientem eſſe dixerunt, habere mentem, quæ & ſe et ipſum fabricata ſit, et omnia moderetur, moueat, regat. Acad. q. ed. 1. lib. 2, Stoici à Peripateticis et Academicis uerbis magis, quàm ſententijs diſſenſerũt. 1 de Nat. d. Stoici bona ſua à commodis, non nomine, ſed genere toto diſtingũt. Top. Stoici in altera tantùm diſſerendi parte elaborarunt. Ac. quæſt. edit. 1. lib. 2, Stoici exiſtimarunt fore aliquando, ut omnis hic mundus ardore deflagret. Off. 1, Stoici ſtudioſè exquirunt unde uerba ſint ducta. Tuſc. quæſt. lib. 3, Stoici uſuram nobis largiuntur tanquã coricibus: diu manſuros aiunt animos, ſemper negãt. Tuſ. quæſt. lib. 5, Stoici bonis corporis et fortunæ uitã beatam compleri negãt. Ac. q. edit. 1. lib. 2, Stoici negant fieri poſſe, ut quiſquam nulli rei aſſentiatur. de Diu. lib. 2, Stoici negãt quenquã, niſi ſapientẽ, diuinum eſſe poſſe. de Fin. lib. 2, 56, Stoici negãt quicquam eſſe bonum, niſi quod honeſtum ſit. Aca. quæſt. ed. 1. lib. 2, Stoici negant ſine deo poſſe quicquam. de Fi. lib. 5, Stoici negant quicquam poſſe percipi, niſi tale uerũ, quale falſum eſſe non poſſit. ad Brut. Stoici negabant fugere, ſapientis. de Or. 3, Stoici omnino iraſci neſciunt, atq; hanc ab ijs habeo gratiam, quòd ſoli ex omnibus eloquentiam, uirtutẽ ac

ſapientiam eſſe dixerunt. 3 de Finib. Stoici ex omnibus philoſophis plurima nominauerũt. pro Mur. Fuit enim quidam ſummo ingenio uir Zeno, cuius inuentorũ æmuli Stoici nominantur. 1 de Diuin. Stoici, principes diſciplinæ diuinandi. Bru. Stoici in diſſerẽdo prudentiſſimi, in dicendo inopes. 3 Fam. Stoici rectiſſimè putant urbanitatem eſſe uirtutem. 3 de Fin. Stoici, quod æſtimatione omnino aliqua dignum ſit, complecti beatam uitam putant. Aca. ed. 1. lib. 2, Stoici putarunt ſolem, lunam, ſtellas omnes, terram, mare, deos eſſe, quòd quædam animalis intelligentia per omnia ea permeet & tranſeat. 5 de Finib. Stoici cùm à Peripateticis et Academicis omnia tranſtuliſſent, nominibus alijs eaſdem res ſecuti ſunt. 2 de Or. Stoici de inuentione nihil tradiderunt. 1 de Nat. d. Stoici cum Peripateticis re conſentire uidẽtur, uerbis diſcrepare, inquit Antiochus. Tuſ. lib. 2, Stoici contortulis quibuſdã ac minutis cõcluſiunculis, nec ad ſenſus permanantibus, effici uolunt non eſſe malorum dolorem. 1 de Nat. Stoicorum anus fatidica προφῆτις. 3 de Fin. Stoicorum diſſerẽdi genus ſubtile, uel ſpinoſum potius. Tuſ. lib. 5, Tanquam leuia quædam uina nihil ualẽt in aqua, ſic Stoicorum iſta magis guſtata, quàm potata delectãt. Academ. edit. 1. lib. 2, Pleraq; Stoicorum mirabilia, quæ παράδοξα nominãtur, ſunt Socratica. 3 de Nat. d. Stoicorum de natura deorũ oratio quàm ſit leuis. Aca. edit. 1. lib. 2, Stoicorum princeps Panætius. 2 de Diuin. Stoicorum ſentẽtia de diuinatione nimis ſuperſtitioſa. pro Mur. Stoicorum ſententiæ & præcepta ſunt eiuſmodi: Sapientem gratia nunquã moueri, nunquam cuiuſquam delicto ignoſcere. Neminem miſericordem eſſe, niſi ſtultum & leuem. Viri non eſſe, neq; exorari, neq; placari. Solos ſapiẽtes eſſe, ſi diſtortiſſimi ſint, formoſos: ſi mendiciſſimi, diuites: ſi ſeruitutem ſeruãt, reges: nos autem, qui ſapientes non ſumus, fugitiuos, exules, hoſtes, inſanos deniq; eſſe dicunt. Omnia peccata eſſe paria: omne delictum ſcelus eſſe nefarium: nec minus delinquere eũ, qui gallum gallinaceũ, cùm opus non fuerit, quã eũ, qui patrem ſuffocauerit. Sapientẽ nihil opinari, nullius rei pœnitere, nulla in re falli, ſententiam immutare nunquã. 1 de Diu. Stoicis non placet, ſingulis iecorum fiſſis, aut auium cantibus intereſſe deum. Offic. 1, Stoicis placet, quæ in terris gignuntur, ad uſum hominũ omnia creari: homines autẽ hominum cauſa eſſe generatos, ut ipſi inter ſe alijs alij prodeſſe poſſint. 3 de Or. Alia enim & bona & mala uidentur Stoicis, & cæteris ciuibus, uel potius gentibus: alia uis honoris, ignominiæ, præmij, ſupplicij. 3 de Finib. Ad Stoicos ſe inclinare. 2 de Nat. d. Stoicos nihil de dijs explicare: id eſt, incertã relinquere de dijs quæſtionem. Tuſc. quæſt. lib. 1, Nunquid igitur eſt cauſæ, quin amicos noſtros Stoicos dimittamus? eos dico qui aiunt animos manere, è corpore quum exceſſerint, ſed non ſemper. 15 Fam. Stoicos ruſticos regeram, ut Catium Athenis natum eſſe dicas. Caſij. 9 Fam. Stoicos ſolos ex philoſophis uim uirtutis tenuiſſe.

Stola, læ. ueſtis muliebris. in Ver. 217 a, Dianæ erat admodum amplum ſignum cum ſtola. et in An. 169 a, Sumpſiſti uirilem togam, quam ſtatim muliebrem ſtolam reddidiſti. & ibi. iterum.

Stolidus, a, um. ſtupidus. de Diu. 123 b, Quanquam ſemper fuit, ut apud Ennium eſt, ſtolidum genus Aeaci-

darum. Topic. 225 b, Quietum nihil agens, & quodammodo stolidum.

Stomachor, aris. indignor, indigne patior, molestè fero, trascor. de Natur. 204, Sed stomachabatur senex, si quid asperius dixeram. At. 264 b, Non dubito quin mirere atq; etiã stomachere, quòd tecum de eadẽre agam sæpius. pro Plan. 273 a, Huic ego stomachans fastidiosè, in quam, &c. Epist. 253, Si enim stomachabere & molestè feres, plura dicemus. Epist. 169 a, Itaq; iucundissimis tuis literis stomachatus sum in extremo. de Cl. 196 a, Sæpe uidi irascentem et stomachantem Philippum. de Or. 98 b, Dum in campum properaret & ridens et stomachans Scæuola. de Or. 133 b, Scipio cum stomacharetur cum C. Metello, dixisse dicitur, &c. At. 236 d, Amariorem me senectus facit, stomachor omnia.

Stomachosè. iracundè. ad At. 159 a, Rescripsi ei stomachosè. aliter, stomachosius. Charisius autem stomachosè, autoritate confirmat.

Stomachosus, a, um. iracundus. de Or. 134 b, Me quidẽ hercle ualdè illa mouet stomachosa & submorosa ridicula. Epist. 44 a, Stomachosiores, quas meas literas dicis esse, non intelligo. de Cla. 186 a, Acumen sæpe stomachosum, nonnunquam frigidum.

Stomachus, chi. gula, seu guttur, gulæ extremum, per quod, & in quod labitur cibus, et concoquitur. animus, indignatio, ira. 2 de Na. 53 a, Linguam autem ad radices eius hærens excipit stomachus, quo primùm illabuntur ea, quæ accepta sunt ore: is utraq; ex parte tonsillas attingens, palato extremo atq; intimo terminatur. de N. 53 a, Plataleam cõchis se implere solere, easq; cùm stomachi calore concoxerit, euomere. Ep. 122 b, Esse stomacho languenti. et 258 a, Καυσῶμαχος. et Seruius Cic. li. 4. 56 a, Accipere uulnus in stomacho. 9 Fam. 4, Stomacho callum obducere. Tironi, lib. 16, 122 b, Ius enim dandum non fuit, quum καυσῶμαχος esses. 4. At. 65 a, Locus ille animi nostri, stomachus ubi habitabat olim, concaluit. ad Cæliũ, lib. 2, 26 b, Nosti enim nõ modò stomachi mei, cuius tu similem quondam habebas, sed etiam oculorum in hominũ insolentium indignitate fastidiũ. Qu. F. 326 b, Epistola plena stomachi et querelarũ. At. 232 b, Ne in me stomachũ erumpant, cum sint tibi irati. & 68 b, Hæc mihi maiore stomacho quàm ipsi Quinto fuerunt. in V. 118 b, Homo exarsit iracũdia et stomacho. At. 245 b, Nec tam animũ me quàm stomachũ habere arbitrantur. pro Mur. 130 b, Si mihi homini uehemẽter occupato stomachũ moueritis. Ep. 12 a, Non illi quidem ut mihi stomachũ facerent, quẽ ego funditùs perdidi, sed ut facere se arbitrarẽtur. Ep 26 b, Nosti stomachi mei fastidiũ indignitate hominũ insolentiũ. et 27 b, Ridere in stomacho. At. 73 b, Ita mihi uidetur nõ minus stomachi nostro Cæsari fecisse. & 93 b, In quo tamen nihil mihi risum magis, quàm stomachũ mouere solet.

Strabo, onis. qui oculis est peruersis. de N. 174, Ecquos si non tam strabones, at petulos esse arbitramur?

Strages, gis. clades. Postquam. 205 b, Qua strage nõnulli permoti magistratus paululum à mea causa recesserũt. in Ant. 189 b, Ille autẽ quas fecit strages? ubicũq; posuit uestigia? & de Legib. 188 a, Sed ille quas strages edidit? de Diuin. 84 b, Stragem horribilem cædemq; uereri. At. 10 b, Quis ego pugnas & strages edidi?

Stragula uestis. stragulum. in Verr. 213 a, Per triennium quæ isti plena domo telarum stragulam uestem confecit, nihil nisi conchylio tinctum. & 81 b, 112 b, pro Sext. Rosc. 40 a.

Stragulum, li. peristroma. Tusc. 240 a, Collocari iussit hominem in aureo lecto strato pulcherrimè, textili stragulo magnificis operibus picto.

Strangulo, as. faucibus premo, suffoco. Ep. 124 a, Cæsaris hospitem acceptis nummis comprehendit ac strangulauit. & 140 a, Ille patrem strangulauit.

Stranguria, riæ. l. Dysuria. Tusc. 185 a, Quamuis idẽ forticulum se in torminibus & in stranguria sua præbeat.

Stratagema, tis. de N. 62 b, Consilium illud imperatorum fuit, quod Græci στρατήγημα appellant. At. 69 a, Rufio noster stratagemate alto percussit Vestorium.

Stratoniceus Metrodorus. Acad. 5 b.

Stratonienſis Menippus orator.

Stratum, ti. peristroma. Tusc. 240 a, Collocari iussit hominem in aureo lecto strato pulcherrimè textili stragulo, magnificis operibus picto. aliter, strato pulcherrimo.

Stratus, a, um. in Ant. 173 a, Lecti stratus conchyliato peristromate. & ad Her. 40 a, Triclinium stratum. Tusc. 206 b, Afflictus et stratus. Antequàm. 196 b, Quem singuli stratum atq; abiectũ subleuastis. & At. 256 b, Stratus ad pedes alicuius. de Or. 144 b, Hoc est altius, quàm ut id nos humi strati suspicere possimus.

Stratus, uel Stratos. opp. in Maced. Off. 13.

Strenuè. nauiter, fortiter. Qu. F. 309 b, & At. 259 a, Domus utriusq; nostrum ædificatur strenuè. et Her. 20 b, Is tamen egit sanè strenuè & agit. Ep. 236 a, Sanè strenuè accepi tuas literas. pro Rab. 96 a, Pro illis strenuè arma caperem. At. 235 a, Magis commodò quàm strenuè nauigaui. & ad Herenn. 40 a, Puer satis strenuè & concinnè omnia comparat.

Strenuus, a, um. nauus, industrius. (. Ignauus. Att. 241 a, Noli me tam strenuum putare, ut ante nonas recurram. in Ant. 176 b, Vt cognosceret te si minus fortem, attamen strenuum.

Strepitus, tus. sonitus, stridor. Top. 225 a, Pedum crepitus, & strepitus hominum. et de Cl. 194 b, Strepitus fõri. & cont. Rul. 87 b, & de L. 160 a, Strepitus fulminũ. de Arusp. 248 a, In agro Latiniensi auditus est strepitus cum fremitu. Ep. 112 b, Hic tibi strepitus, fremitus, clamor, tonitruum. Att. 220 b, Heri nescio quid in strepitu uideor exaudisse. & de Nat. 43 b, Ingenti strepitu.

Strepo, pis. rixor, iurgo. de Diuin. 86 a, Cum Achiui cœpissent inter se strepere, &c.

Strictè, restrictè, arctè. de Am. 107 a, Strictè obseruare neplus reddas quàm acceperis.

Strictim, cõpressius. de N. 63 b, Quibus de quæstionibus, tu strictim, nostri multa solent dicere. pro Cl. 23 b, Quæ copiosissimè dici possunt, breuiter à me strictimq; dicuntur. pro Sext. Ros. 34 a, Videamus nunc strictim, quæ, &c. At. 21 a, Strictim attingere aliquem librum.

Strictus, a, um. districtus. in Ant. 164 b, Cum tu illum gladio stricto insectutus es.

Stridor, oris. strepitus. Tusculan. q. 250 b, Ne stridorem quidem serræ audiunt, cum acuitur. & 162 b, Horrifer aquilonis stridor, &c. & de Diuinat. 82 a, Aut densus stridor, &c. contra Rull. 80 a, Veri ac fortis Tribuni plebis

plebis stridorem unum perferre non posit.

Strigilis, lis. instrumentum quo utebantur in balneis, ad corpora stringenda, abstergenda, & polienda: quanquam & ad equos expoliendos huiusce nominis instrumentum adhibeatur, sed dentatum & ferreum, cũ illud eburneum esset, ac sine dentibus. de Fin. 113 a, Si ad illam ampulla aut strigilis accedat.

Strigosus, a, um. gracilis, tenuis. de Clar. 170 a, Verum est certè genere toto strigosior. id est, habitu orationis minus opimo.

Stringo, gis. comprimo. Offi. 74 b, Nullum uinculum ad stringendum fidem iureiurando maiores arctius esse uoluerunt. in Ant. 164 b, Cum tu illum gladio stricto insectus es.

Strophium, phij. fascia breuis, quæ uirginalem tumorẽ cohibet papillarũ. de Ar. 254 a, P. Clodius à strophio, à psaltrio, &c. factus est repentè popularis. & in Clodium: Strophium accuratè præcingere. Nonius.

Structor, oris. minister ad cibos struendos, mensamq; instruendam comparatus. Quin. Fra. 310 a, In aram tuam ueni, res agebatur multis structoribus. Attic. 223 a, Ecce autem structores nostri ad frumentum profecti inanes redierunt.

Structura, ræ. constructio, compositio, coagmentatio. de Opt. 243 a, Verborum est structura quædam. & de Cl. 167 a, Verborũ quasi structura. Or. 210 b, Vt fiat quasi structura quædam.

Structus, a, um. constructus. de Senect. 88 a, Frugem spicæ ordine structam. & Orat. 209 b, Res collocatæ, & quasi structæ ac nexæ. & Tusc. quæst. 155 b, Speluncæ saxis structæ asperis.

Strues, is. cuiuscunq; rei constructus cumulus seu moles, ut lignorum. At. 54, Strues salinarum.

Struma, mæ. est tumor (inquit Celsus) in quo subter concretæ quædã ex pure et sanguine quasi glandulæ oriuntur. ad Attic. 28 b, Denique Vatinij strumam sacerdotij λιβάφῳ uestiant. pro Sest. 26 a, Hi medẽtur reipublicæ, qui execant pestem aliquam tanquam strumam ciuitatis. l. Demigro.

Struo, is. molior. Octa. 330 a, Aduersus quos aciem struis? de Orator. 158 b, Collocationis est componere & struere uerba. & Orat. 220 a, Compositi oratoris bene struẽtam collocationem dissoluere, permutatione uerborum. ad At. 145 b, In posterum bellum ἀσπονδον strui existimo. Att. 81 a, Sed dices me ipsum mihi solicitudinem struere. de Orator. 127 a, & de Clar. 190 b, Ex his locis & odium in alios struere discemus, & à nobis et à nostris dimouere. pro Cluen. 55 a, Struere & moliri aliquid calamitatis cuipiam. Quint. Frat. 327 a, Reliqua ad iacturam struentur. aliter, reseruentur. ad Heren. 14 b, Struere cõtrouersiam de nomine. & Ep. 85 b, Struere periculum ruinæ.

Studens, tis. pro Planc. 277 b, Hisce ego auxilijs studentibus atq; incitatis uti poteram.

Studeo, des. studium uel operam do, studium in aliqua re pono, faueo, cupio. de Orator. 85 b, Nemo ferè studuisse ei scientiæ uehementius uidetur, quin quod uoluerit consecutus sit. & in Ver. 61 a, et Epistol. 8 b, Si optimis à pueritia disciplinis atq; artibus studuisses. Ora. 200 b, In hoc orationum genere, cui nunc studes. de Ora. 102 a, Nunc quibus studendum rebus esset, accepimus. de Ora. 108 a, Demosthenes eius ipsius artis, cui studebat, primam literam non poterat dicere. de Orator. 107 a, et de Leg. 158 a, Si ab adolescentia iuri ciuili minus studuerimus. de Cla. 195 a, Studere literis, quibus fons eloquentiæ continetur. Postquàm. 207 a, Cum uerò literas studere incipit, & helluo immanis cum græculis philosopha ri, tum est Epicureus. & de Fin. 125 b, Vt id ipsum, quod studet facere, posit ornatius. & Epist. 109 b, Facilè cognoui ex tuis literis, quod semper studui, in, &c. & in Ant. 208 b, Vnum sentiis omnes, unum studetis, M. Antonij furorem extinguere. Ora. 205 b, At hic noster ad hoc unum est natus, huic generi studet uni. de Fin. 121 a, Studere laudi & dignitati. & de Diuinat. 94 a, Tumq; uel maximè laudi student. de Or. 129 b, Cui rei, cui gloriæ, cui uirtuti studes? patrimonio ne augendo? at, &c. ad Her. 14 a, Si partes, quibus illi student lædantur. pro Mur. 142 b, Cur quenquam ut studeat tibi, ut te adiuuet, rogas. pro Cæl. 39 a, Multi boni adolescentes illi homini nequam atq; improbo studuerunt. et b, Cælius studuit Catilinæ iterum petenti. Attic. 62 b, Pompeius Scauro studet, utrum fronte an mẽte, dubitatur. in Ant. 16 a, Ego semper studui. de Fin. 61 a, Cum serò sentiunt frustra se aut pecuniæ studuisse, aut imperijs, aut opibus, aut gloriæ. in Sall. 273 b, Quantum quisq; reipublicæ studuit, tantum mihi fuit aut amicus aut inimicus. pro Cæl. 42 b, Cælius studuit præturæ. in Cat. 97 b, Studere reb. nouis. ad Heren. 33 b, Stude uerum inuenire. de Nat. 74 b, Parens difficilis, qui te nec amet, nec studeat tui. Poetæ. Attic. 210 a, Scire igitur studeo quid egeris. Para. 229 b, Studeo ex te audire, quæ, &c. pro Se. Rosc. 42 b, Studeo facere aliquid. de Or. 122 a, Ars demonstrat, ubi sit illud quod stu leas inuenire. & 93 b, Ego uerò, inquit, istis obsequi studeo. ad At. 283 b, Nos Lepidum honore studuimus à furore reuocare. in Ca. 108 a, Quos ego non tam ulcisci studeo quàm sanare. Epi. 179 b, Dissensionem nascentem extingui summè studui. de Cl. 186 a, Gradus tuos, et quasi processus dicendi studeo cognoscere. Offic. 38 a, Nostri imperatores ex hac una re maxima laudem capere studebant. in Arat. Hoc caue te ponto studeas committere mẽse. de Cla. Ora. 183 a, Sed idem Aelius Stoicus esse uoluit, orator autem nec studuit unquam, nec fuit.

Studiosè. cupidè, studiò. de Cla. 173 a, Studiosè audire aliquem. & Attic. 262 b, Studiosè diligenterq; curare aliquid. de Fimibus, 98 b, Quare studiosè attendite. pro Se Rosc. 33 b, Non studio accusò. sed officio defendo. in Ver. 60 b, Libẽter studioseq; audire. Or. 132 a, Studiosè ludere. ad Her. lib. 1, Eo studiosius hoc negocium suscepimus, quòd, &c. Tusc. lib. 4, Multo studiosius philosophiæ fontes aperiemus.

Studiosus, a, um. cupidus, amãs, obseruans, qui literis delectatur, cui aliqua res in studio, qui studio est alicuius, alicuius rei studio præditus. in Ver. 132 a, Quem in prouincia existimationis meæ studiosissimum cupidissimumq; cognoui. Attic. 120 a, Iste restituendi mei quàm retinendi studiosior. & 50 a, Ego mei studiosos habeo Dyrrhachinos. & de Cla. 170, & Epi. 6 b, Habet enim certos sui studiosos, qui, &c. Ac. 31 a, Democritus studiosus nobilitatis. de Ora. 107 a, Vir dicendi studiosus.

Universidad de Deusto Biblioteca

& Epist.48 a, Studiosus doctrinarum. Acad.24 b, Homo & acutus ut Pœnus, et ualde studiosus. de Opt.244 a, Suscepi laborem utilem studiosis. Quin. Frat.323 a, Is summo studio est Pæonis sui præceptoris. et Tus.quæst. 182 b, Quibus magis labor in studio est quàm ocium. ad Att.12 a, Studiosus ac fautor. Item: Attici nostri te ualde studiosum esse cognoui.

Studium, dij. cupiditas, beneuolētia, singularis uoluntas in aliquem, uoluntas in aliquem propensa, animi uoluntas propensa. de Inuent.50 b, Studium est aßidua ac uehemens ad aliquam rem applicata magna cum uoluntate occupatio: ut philosophiæ, poetices, geometriæ, literarum. de Nat.deor.3 a, Vt studia cupiditatesq; honorũ ambitionesq; ex omnibus ciuitatibus tollerentur. Item: Vnde hoc philosophandi subitò studium extitit. in Ver. 83 a, Cupiditas & studium defendendæ ueritatis. pro Quint.2 a, Alicuius studio ac cupiditati morem gerere. Attic.140 b, Me ambitio quædam ad honorum studium duxit. de Orat.108 b, Incensus studio dicendi. et ad Att.260 a, & Top.221 a, Cum cernerem te ardere studio. de Diuin.109 b, Quorum studio legendi meum scribendi studium uehementer indies incitatur. Off.13 a, Declaratur autem studium bellicæ gloriæ, quod, &c. Tus. 241 b, Deinde ad inuestigandum ueritatem studio incitato. pro Pom.7 b, Cũ claßis studio inflammato ad Italiam raperetur. de Cl. Or.163 b, Admirabili quodam ad philosophandum studio concitatus. Att.6 b, Summum me eorum studium tenet. & Ac.39 b, Teneri studio alicuius rei. de Orat.93 a, Ego qui ab ineunte ætate incensus sum studio utriusq; uestrũm, &c. & ibi. Quod ego non superbia feci, neq; quo tuo studio rectißimo atque optimo non obsequi uellem. Offic.42 a, Iuuenes magna spectare, & ad ea rectis studijs debēt cōendere. At.260 a, Ardeo studio historiæ. de Or.164 b, Studiũ flagrans. Acad.17 a, Ardere studio facere aliquid. de Finib. 77 b, Ardenti studio facere aliquid. de Orat.91 b, Nobis studium illud dicendi acerrimum defuit. & Att.5 a, Efferri studio in aliqua re. & de Nat.d.13 a, Sed elatus studio longior fui. Quin.Fr.295 b, Qui omne suum studium in doctrina ac sapientia collocassent. de Clar.178 a, Adhibere multum studij ad dicendum, et ad omnes bonarum rerum disciplinas. de Fi.49 a, Ponere multum studium in aliqua re. de Or.90 a, Qui in his artibus cognoscendis atq; tractandis studium suum omne posuerunt. Tusc. 229 b, Qui in rerum contemplatione studia ponebant. Epist.48 a, Dare studium suum alicui arti. de Orat.102 a, Cohortatione alicuius concitari ad studiũ cognoscendæ uirtutis. Qu.Fr.295 b, Cui in doctrina, cui in uirtute atq; humanitate percipienda plurimum à pueritia studij fuisset & temporis. in Cat.106 a, Diuersa Catilinæ studia in dißimili ratione. pro Pl.263 a, Hic habuit studia suorum ardentia. & 261 a, Comitijs ædilitijs studiũ est populi, non iudicium. de Cla.193 b, Ego autem iuris ciuilis studio multum operæ dabam Qu. Scæuolæ. pro Quint.12 b, Studium partium. pro Font.279 b, Aliqui ex ciuilibus studijs atq; obtrectatione domestica inimici. et ibi. Cum studiorum suorum obtrectationem sustulissent. pro Clu.32 b, Is uitia quæ ab natura habet, etiam studio atq; artificio quodam malitiæ conducit. pro Cor. 63 a, Gaditani ab omni studio sensuq; Pœnorum mētes

suas ad nostrum imperium nomenq; flexerunt. de Am. 104 b, Studium semper adsit, cunctatio absit. de Or.108 b, Patris studium in filijs erudiendis. de Inuen.75 a, Pro meo studio quod in uos habui semper. At.113 b, Tua erga me officia plena tui suauißimi studij. At.284 b, Studium tuũ curaq; de salute mea. in Ant.169 b, In illo apparatißimo spectaculo studium populus Romanus tribuit absenti. Epist.64 b, Tibi polliceor eximium & singulare meum studium. & in Cat.123 b, Pro meis in uos singularibus studijs. pro Mu.134 b, Hæc amicorum studia debilitant. & ibid. Amici studia deponunt. pro Rab. 92 b, Cum tanto studio C. Rabirius totius Apuliæ, singulari uoluntate Campaniæ uicinitatis ornetur. At.126 b, Te hortor pro tuo singulari perpetuoq; studio in rempub. ut, &c. Att.277 b, Tibi omnes nauare operam & studium uolunt. de Ora.240 a, Vellem Bruto tuum studium nauare potuisses. & 245 a, Ex omnibus mi Dolabella studijs in me et officijs, quæ summa sunt, hoc scito mihi, &c. Quin.Fr.323 b, Cicero noster summo studio est Pæonij sui rhetoris, etc. Ep.10 b, Omnia in te ipsum summa & singularia studia debeo. Quint.Fra.315 b, Te rogo, ut omnia tua studia in eum conferas. At. Pompeius significat studium erga me non mediocre. pro Cæl. 47 a, Studia delectationis, ut ludus, iocus, cōuiuium.)(Studia laudis. & Off.21 a, Neq; enim ad ludũ & iocum facti esse uidemur, sed ad seueritatem potius & ad quædam studia grauiora atq; maiora. de Legib.172 a, Plato studij & delectationis, non reipub. causa scripsit leges. pro Sext.Rosc.26 a, Studium colēdi agri à patribus familiâs maximè laudatur. & ibidem, Studium, quod ad agrum colendum attinet. de Senect.92 b, Sunt pueritiæ certa studia. & 93 a, Sunt extrema quædam studia senectutis. de Finib.125 a, Suo quisq; studio maximè ducitur. Tuscul.182 b, Lacænæ uirgines, quibus magis palæstra, Eurotas, sol, puluis, labor, militia in studio est, quàm fertilitas barbara. & pro Sext.Rosc.41 b, Me in eo studio esse confiteor. de Am.115 b, In studijs cognoscendi semper aliquid atq; dicendi, remoti ab oculis populi omne ocium tempusq; contriuimus. de Senect.87 a, Studia doctrinæ pariter cum ætate crescunt. & ibi. Si uerò habet aliquid tanquam pabulum studij atq; doctrinæ, nihil est ociosa senectute iucũdius. pro Cæl.49 a, An ille uir illa humanitate præditus, illis studijs, artibus, atq; doctrina potuisset? &c. pro Corn.55 a, Viri literati ac studijs doctrinisq; dediti. de Diuinat.109 b, Tum pristinis orbati muneribus, hæc studia renouare cœpimus. de Fat. 140 a, Hircius hic studijs, in quibus nos à pueritia uiximus, deditus. de Or.87 b, Quare pergite adolescentes, & in studium, in quo estis, incumbite. de Orat.99 b, Homo à iuris studio non abhorrens. Attic.124 b, In studijs ac literis nostris consũmo omne tempus. de Or.198 a, Hisce ego cohortationibus Crasse ad studium & ad laborē incitandos iuuenes uehemēter assentior: cætera quæ collegisti ex uarijs & diuersis studijs & artibus, ab oratoris proprio officio atq; munere seiuncta esse arbitror. & 107 b, In omni recto studio atq; humanitate uersari. & 93 a, Totius huius uel studij, uel artificij, uel facultatis disputatio. de Leg.187 a, Demetrius et doctrinæ studijs, & regenda ciuitate princeps est. de Legib.177 b, Ciuitates totas malis studijs malisq; doctrinis repentè

euerti.

euerti. Quin.Fr.295 b, Nos ea quæ consecuti sumus, his studijs & artib. esse adeptos, quæ sunt nobis à Græcia traditæ. & 294 a, Vir optimarum artium studijs eruditus. Or. 200 a, In maximis occupationib. nunquam intermittis studia doctrinæ. pro Arc.186 a, Vir eruditißimis hominibus & liberalißimis studijs affluens. ibidem: In studijs humanitatis ac literarum uersari. Orato.85 b, Qui in artium studijs liberalißimis sunt doctrinisq; uersati. Atti.65 a, Retuli me ad literas & studia nostra. pro Cæl 42 a, & ibidem, Studium doctrinæ atq; humanitatis. ibi. Adolescens rectißimis studijs atq; optimis artibus præditus. pro Archia, 186 a, Archias se ad scribendi studium contulit. & 185 b, Ratio aliqua ab optimarum artium studijs & disciplina profecta. pro Mu.139 b, Cato recentibus præceptorum studijs flagrans. & 130 b, Qui oratores euadere non possunt, ad iuris studium deuenire. de Aruspic. 247 b, Si cui fortè uideor plus quàm cæteri, qui, &c. uersari in studio literarum. Epist. 130 a, Exercere studia literarum. de Finibus, 125 b, Vt aliquid suorum studiorum philosophiæ quoque impertiat. et de Diuinat.108 b, Cohortari aliquem ad studium philosophiæ. de Clar. Orator.169 a, Extra Græciam magna dicendi studia fuerunt. Offic. 1 a, Quoniam in eo studio ætatem consumpsi. de Orator.86 a, Cæterarum artium studia ferè reconditis è fontibus hauriuntur. & 85 a, Studia, quæ reconditis in artibus, & in quadam uarietate literarum uersantur. Epistol. 9 a, Referre se ad studia literarum. & de Orat. 85 a, Referre animum ad studia, &c. ad Attic.282 a, Euigilare in studio. & de Ora.146 b, Vacare studijs. Topic.221 a, Vterque nostrûm ad suum studium libros euoluebat. de Orator.86 b, Græcio cio studioq; abundantes. & Epist. 83 a, Plurimo doctrinæ studio. Tuscul.quæst.182 b, Quibus palæstra, labor, militia in studio est. de Inuentio.74 b, Voluntas & studium ferè idem. Of.44 a, Studium & beneuolentia idē. ad Attic. 194 b, Voluntas, studium, cupiditas. Postquam. 198 b, Et tum in studijs uestris tanta amicorum declarata est uoluntas, ut, &c.

Stultè. dementer, insipienter, incautè. At.108 a, Stultè & incautè omnia agi uideo. & de Ora.134 a, l. Stultus. At. 105 a, Et si scripseram ad te nunc stultè. de Legib. Stultè arrogans.

Stultitia, tiæ. fatuitas. Tuscul.192 b, Stultitiam enim censuerunt inconstantiam: id est, sanitate uacantem. Tuscu. 193 a, Ita stirpes sunt altæ stultitiæ. & 206 b, Est propriũ stultitiæ, aliorũ uitia cernere, obliuisci suorũ. de N. 6 b, Miserius stultitia nihil dici potest. de Or.95 a, Oratoris peccatum stultitiæ peccatum uidetur, stultitia autē excusationem non habet. de Diuina.127 a, O' delirationem incredibilem, non enim omnis error stultitia est dicenda. de Natur.77 a, Stultitia est, à quibus bona precamur, ab ijs dantibus nolle sumere. pro R.P.126 a, Sed huius facti stultitiã, maior iam superior stultitia defendit. in Ver. Stultitia singularis.

Stultus, ta, tum. fatuus, delirus, mente captus, malè sanus, demens, amens, nullius consilij. Epist.140 b, Stultorum plena sunt omnia. in Anton. 187 b, Vt hominem stultum etiam magis infatuet, mercede publica. in Pison.92 a, O' stultos Camillos, ô amentem Paulum. Orat.203 b, Stulto sapientis orationem affingere. de Orat.134 a, Non stul-

tum quasi stultè cum sale dicere aliquid. pro Fon.278 b, Stultus auditor & credulus.)(Sapiens iudex. de Se. 84 a, Senex, stultus, credulus, obliuiosus. de Am.114 a, Hæc est in fabulis stultißima persona credulorum atq; improuidorum senum. de Or.156 a, Malo indesertam prudentiam, quàm stultam loquacitatem.

Stupefactus. de Or.147 b, In quo igitur homines exhorrescunt? quem stupefacti dicentem intuentur?

Stupeo, es. in Verr. 255 a, Confirmant ipsi se, cum is etiã tum semisomnis stuperet. & Atti. 108 a, Sed stupēt omnes. de Som.128 b, Quæ cum intuerer stupens, quis inquam, &c. de Fi.80 b, Hæc cum loqueris, nos Varrones stupemus.

Stupesco, scis. de Orator. 152 a, Aspicere, admirari, stupescere.

Stupiditas, tis. stupor, tarditas. in Ant.175 b, In quo primùm incredibilem stupiditatem hominis cognoscite.

Stupidus, a, um. stupens, bardus. de Fat.142 a, Zopyrus physiognomon stupidum esse Socratem dixit et bardũ. Para. 123 a, Actæonis tabula te stupidũ detinet. ad Her. 40 a, Omnes stupidi timore obmutuerunt.

Stupor, oris. stupiditas. Tusculan. 192 b, Immanitas in animo, stupor in corpore. in Ant.166 a, Sed stuporem hominis, uel dicam pecudis uidete. & 182 b, Qui morbo aliquo uel sensus stupore suauitatem cibi non sentiunt. pro Domo, 232 b, Eamq; animi duriciam sicut corporis, quod cum uritur non sentit, stuporem potius quàm uirtutem putarem. de Aruspic. 244 b, Si autem id non sentit, periculum est, ne se stuporis excusatione defendat. in Ant.186 b, Qui propter hæsitantiam linguæ stuporemq; cordis cognomen ex ignominia traxit. et in P. 79 b, Stupor debilitasq; linguæ, tarditas ingenij. in Ant. 173 a, Quis te tantus stupor oppreßit, ut non scias, &c. & 166 a, Esto, sit in uerbis tuis hic stupor, quanto in rebus sententijsq; maior?

Stupro, as. cōstupro, stuprum infero, stuprum offero, uim affero, pudicitiam eripio, stuprum cum aliqua facio. Epistol.67 a, Qui tot ingenuas matresfamiliâs stuprauit. & de Finibus, 140 a, Virginis interfecit filiam, ne stupraretur. de Finibus, 78 b, Stuprata per uim Lucretia à regis filio, &c. pro Dom.238 a, Qui religiones omnes pollueris, aut ementiendo aut stuprando. de Arusp.251 a, Puluinar quod stupraras.

Stuprum, pri. incestum, omnisq; lege uetita libido. Offic. 59 b, Gyges reginæ stuprum intulit. & Parad.120 a, In aliquam domum stuprum inferre. In Piso.100 a, Clodius stuprum Bonæ deæ puluinaribus intulit. & de Aruspic. 245 b, & de Leg. 171 a, Sext. Tarquinius uim Lucretiæ attulit. & 140 a, Lucretia per uim oblatum stuprum uoluntaria morte luit. de Na. 73 a, Qui non sat habuit coniugem illexisse in stuprum. & in Ca.106 a, Quod nefarium stuprum non per illum. Antequàm.195 b, A' me luxuries ac stupra Caßij pœnas repetunt. Postquã. 306 b, Consul processit somni, uini, stupri plenus. Tus.125 b, Stupra dico & corruptelas & adulteria, incesta deniq; pro Dom. 234 b, Iste qui non solùm aspectu, sed etiã incesto flagitio & stupro polluit ceremonias. Octa. 331 b, Pop. Rom. pro turpi stupro datus in seruitutem. pro Mil. 115 a, Clodius cum sorore germana nefarium stuprum fecit.

Stylus, li. instrumentum, quo in tabulis scribebant ueteres.

Universidad de Deusto
Biblioteca

teres. hinc factũ est, ut stylus pro scriptione, uel dictione caperetur. Ora. 97 a, Stylus optimus dicendi effector & magister. & ibidem: Omnia sub acumen styli subeãt necesse est. & 197 b, Stylus perfector dicendi ac magister. & de Cla. 273 a, Etiam artifex, ut ita dicam, stylus. & Ep. 107 d, Stylus dicendi opifex. de Or. 160 b, Hanc legẽ cum exercitatione, tũ stylo, qui & alia & hoc maximè ornat & limat, formanda nobis oratio est. & ibi. Consuetudo illa sit dicendi atq; scribẽdi. et 117 b, In summa ubertate inest luxuries quædam, quæ stylo depascenda est. Or. 210 b, Sed tamẽ stylus exercitatus efficiet facilè hanc uiam componendi. de Clar. 179 b, Oratores Attico stylo scriptæ. & 172 b, Dein cum otiosus stylum prehẽderat, flaccescebat oratio. In Ver. 129 a, Veteres stylũ in tabulis suis. de Aru. 246 a, Cum cætera scelera stylo illo impuro Sextus Clodius conscripsisset. Mucro styli Censorij. l. Mucro. Ep. 85 a, Cum præsertim adhuc styli pœnas dem. de Cl. 173 b, Vnus enim sonus est totius orationis, & idem stylus.

Styx, gis. fluuius. de N. 68 a, Et illi qui fluere apud inferos dicuntur, Acheron, Cocytus, Styx, Phlegeton.

Suada, dæ. Latinè, Græcè πειθὼ. de Cl. 169 b, Suadæq; medulla. Πειθὼ, quã Græci uocãt, cuius effector est orator, hanc Suadam appellauit Ennius. eius autem Cethegũ medullam esse ult: ut quam deam in Periclis labris Eupolis scripsit, huius hic medullam nostrũ oratorẽ fuisse dixerit. & de Sene. 87 b, M. Cethegus, quem rectè Suadæ medullam dixit Ennius.

Suadeo, des. sum autor, hortor, moneo, suasor & autor sum alicuius rei. Ep. 204 a, Hæc eò spectant, ut te horter & suadeam: reliqua sunt, quæ pertinent ad rogandum. de Pro. 78 a, Nam postea me ut sibi essem legatus nõ solùm suasit, sed etiam rogauit. pro Arch. 188 a, Nisi mihi ab adolescẽtia suasissem, nihil esse in uita, &c. Alti. 217 b, Tu quod ipse tibi suaseris, idẽ mihi persuasum puto. Epist. 21 a, Nemo est qui sapientius tibi suadere possit te ipso. & 97 a, Primùm cœpi suadere pacem. In A. 195 a, Duo tempora inciderũt, quibus aliquid contra Cæsarẽ Pompeio suaserim. de Or. 139 a, In suadendo nihil est optabilius quàm dignitas. Att. 123 b, Quo in suadẽdo plus autoritatis haberem. de Cl. 172 b, M. Cato legem suadẽs, in Galbam multa dixit. et de Se. 80 a, Cum legem Voconiã magna uoce & bonis lateribus suaderet. At. 139 b, Quod suades, ut petam, & c. id iam pridem ago. & 180 a, De obuiam itione ita faciam, ut suades. 129 a, Memini quid mihi suaseris per Theophanem Culeonem. & 249 b, Gaudeo te mihi suadere, quod ego meâ sponte pridiè feceram. in Ant. 165 b, An ego C. Trebonio persuasi? cui ne suadere quidem ausus essem. pro Milo. 110 b, Suadere rationem.

Suapte & Suopte. l. Pte.

Suasio, onis. hortatio. (. Dissuasio. Or. 200 a, Tales suasiones, qualẽ Isocrates fecit Panægyricum. et de Or. 139 a, Præcepta quæ de suasionibus tradenda sunt. pro Clu. 47 a, Suasio legis Seruiliæ.

Suasor, oris. consuasor, autor, hortator. (. Dissuasor. Of. 64 a, de Ora. 139 a, Atq; huius deditionis ipse suasor et autor fuit. Atti. 256 a, & 263 a, Etsi quamuis non fueris suasor & impulsor profectionis meæ, approbator certè fuisti. & in Anton. 154 b, Quanquam hæc epistola non

suasoris est, sed rogatoris. in A. 166 b, Nihil interest inter suasorem facti, & probatorem.

Suauiloquens, tis. de Cl. Or. 169 b, Additur orator Cornelius, suauiloquenti ore Cethegus. Ennij. Item de repub. teste Gellio.

Suauiloquẽtia, tiæ. de Cl. 169 b, Tribuere suauiloquentiam alicui.

Suauior, oris. osculor, suauium do. de Cl. 169 a, L. Brutus, qui de matre suauiando ex oraculo Apollinis tam acutè coniecit. Att. 253 a, Atticam nostram cupio suauiari, ita mihi dulcis salus uisa est per me missa ab illa.

Suauis, ue. dulcis, cõditus, iucundus. pro Cor. 63 b, Comes, benigni, faciles, suaues, & c. in V. 152 b, Odor suauis et iucundus.). (. Teter. de Clar. 198 a, Hic suauis uideri maluit quàm grauis, & suauitate ea, qua perfunderet animos, non qua perfringeret.

Suauitas, tis. suauitudo, dulcitudo, iucunditas. de Se. 89 b, Suauitates odorum, qui afflantur è floribus. & Of. 75 b, Conquirere suauitates undiq;. de Fi. 56 b, Voluptas quæ suauitate aliqua naturam ipsam mouet. de Or. 101 a, Mira quædam in cognoscendo suauitas et delectatio. et 105 a, Quem omnes amare pro eius eximia suauitate debemus. & de Op. 243 b, Quædam suauitas coloris. Qu. F. 318 b, Mirifica suauitate uillam habeo. de Diu. 97 a, Responsum est, singulari illum suauitate orationis fere. pro Cæl. 41 b, Suauitas humanitatis. in A. 182, Quidam morbo aliquo et sensus stupore suauitatem cibi non sentiũt. de Am. 108 b, Accedat huc suauitas quædam oportet sermonum atq; morum, & c. de Or. 146 b, Suauitas sermonis Atticorum & Romanorum propria.

Suauiter, dulciter, iucundè. de Or. 146 b, Suauiter loqui, & de Cl. 174 b, Solutè & suauiter dicere. Ep. 256 a, Epistola copiosè & suauiter scripta. et de Fi. 60 b, Et iucũda iucundè ac suauiter meminerimus. Acad. 25 a, Video quàm suauiter uoluptas sensibus blanditur.

Suauitudo, nis. suauitas. ad Her. 20 a, Suauitudo pronunciationis.

Suauium, uij. osculum. At. 259 a, Atticæ, quoniam hilarula est, meis uerbis suauium des.

Sub. in. post. de N. 45 a, Homines sub terra habitantes, qui nunquam exissent supra terrã. de Or. 133 b, Gallus capituus sub nodis distortus, eiecta lingua, buccis fluentibus. cont. Rul. 89 a, Non parum sub hoc uerbo furtũ latet. de Fin. 81 a, Quod non sub dubia utilitatis ratione efficiet. Post. 204 b, Qui cum per se rempub. lacerare non posset, sub alieno scelere deluit. de Vn. 201 b, Nullo posito sub oculis simulachro. In An. 242 b, Sub nomine pacis bellum latet. de Am. 132 b, Sed ille sub Gnatonis persona, & c. ad He. 29 a, Subijcere aliquam rem sub aspectum omnium. Topic. 225 b, Quod sub ea causa subiectum est. pro Do. 223 a, Vt Cyprius rex sub præcone subijceretur. de Fin. 102 b, Prima illa, & c. sub iudicium sapientis & delectum cadunt. de V. 197 b, Cœlum sub aspectum & tactũ cadit. de Vn. 196 b, Quod in cernẽdi sensum caderet. & ibi. Quæ sub aspectum cadunt. & 199 a, Sub intelligentiam cadens. Ac. 19 a, Res subiectæ sensibus, & subiectæ sub sensus. de Na. 47 b, Et natos geminos imisses sub caput arcti. Qu. F. 318 a, Vaporiarum ex quo ignis erumpit, est sub tectum cubiculi. & ibi. Sub grande cubiculũ. I. A. 64 a, Negociumq; transegisses, nisi se sub scalas tabernæ

bernæ librariæ cõiecisset. Qu. F. 306 a, Senatus fuit frequentior, quàm putabamus esse posse mense Decembri, sub dies festos. Ep. 114 a, Sed non statim sub mentionem et conuicium obtrectatorum. & 253 a, Sub eas statim recitatæ sunt tuæ: id est, post eas. de Or. 106 b, Qui eius artis arrogantia subnixi ambulant. At. 141 b, Sub posteaquã literas ad te dedi. ad At. 135 a, ὑπὸ τὴν ἀπόλυσιν: id est sub crepusculum uespertinum. de Cl. 188 b, Cato sonabat subagreste quiddam, planeq; subrusticum.

Sub manu: id est, præstò, in promptu, ad manum ut dicitur. Epist. 147 a, Adiunxi hæc, & cætera. Vocentij sub manu ut essent, per quorum loca fideliter mihi pateret iter. Planci.

Subabsurdus, da. de Or. 134 a, Subabsurdum tempus. de Or. lib. 2, Sunt etiam illa subabsurda.

Subabsurdè. ibid.

Subaccuso, as. pro Fl. 277 a, Nunc meum discessum quasi reprehendere & subaccusare uoluisti. item Att. 256, Addebat etiam me desiderari, subaccusari. & li. 13, Subaccusa quæso Vestorium.

Subactio, onis. cultura, exercitatio. de Or. 120 b, Subactio autem est usus, auditio, lectio, literæ.

Subactus, a, um. mollitus, cultus, exercitatus. pro Fõ. 276 a, b, Galli à nostris imperatoribus subacti et bello domiti. et 281 a, Victi & subacti populi. de Or. 120 b, Subacto mihi ingenio opus est, ut agro nõ semel arato, sed nouato & iterato. de Se. 87 b, Terra gremio mollito & subacto semen sparsum excipit. et 89 b, Humus subacta atque pura.

Subagrestis, ste. de Cla. 188 b, Sonare subagreste quiddam, planeq; subrusticum.

Subamarus, a, um. de Fat. 141 b, & de In. 47 b.

Subarroganter. Ac. 28 b, Vereor ne subarroganter faciãs, si dixeris, & c.

Subauſculto, as. l. Ausculto.

Subcisiuus, a, um. dicitur uel tẽpus, uel opera, quæ à quotidianis & assiduis quasi subeiduntur, subtrahunturq;, & raptim quasi furtim ad alia accommodantur. de Or. 142 a, Quæ ego sero, quæ cursim arripui, quæ subcisiuis operis, ut aiunt. de Le. 157 b, Subcisiua quædam tempora incurrunt, quæ ego perire non patior. in Anton. 164 b, Nec amicis unquam defui, & tamen perfeci operis subcisiuis, ut meæ literæ nomini Romano laudis aliquid afferrent.

Subcontumelioſè aliquem tractare. At. 26 b.

Subcriſpus. In Ver. 130 b, Videtis illum subcrispo capillo, nigrum: l. Ruber.

Subdebilitatus, ta. At. 172.

Subdifficilis, le. de Am. 109 a, Existit autẽ hoc loco quæstio subdifficilis.

Subdiffido, dis. dubito, subdubito. At. 247 a, Quo die ea diui illum tyrannum in cõcione clarissimum uirum appellari subdiffidere cœpi.

Subdititius, a, um. fictus, subornatus. in Ver. 249 b, Subdititius archipirata.

Subditus, a, um. de Na. 31 b, Aquæ quæ efferuescunt subditis ignibus. in V. 78 b, Subditus in locum alterius.

Subdo, dis. substituo. Epi. 156 b, Te rogo in Hirci locum subdas. & pro Dom. 230 a, Quis in meum locum iudicem subdidit?

Subdoceo, ces. ad Alt. 121 b, Ciceronesq; nostros meo potius labore subdoceri, quàm me alium magistrum quærere.

Subdolè & uersutè. de Cl. 167.

Subdubitare. At. 230. Ep. 24.

Subduco, cis. subtraho, remoueo. Quin. Frat. 324 d, Catodiruptis tabellis de circulo se subduxit. pro Dom. 217 a, Cato quẽ tu nõ pro illius dignitate produxeras, sed pro tuo scelere subduxeras. de Fimb. 115 b, Neque intelligũt se rerum illarum fundamenta subducere. de Inuen. 80 a, Subducere id quo nititur aduersariorum causa. Tuscul. 183 b, Subduc cibum athletæ, ferre non poterit. Offic. 61 b, Classem Lacedæmoniorum quæ subducta esset, ad Gytheum clàm incendi posse. Ep. 12 a, Subducere rationes. Item: Rationibusq; subductis summam feci cogitationũ mearum. de Fin. 77 a, Voluptatum ne calculis subductis prælium ineunt. Att. 83 a, Subducamus summam. & ibidem: Assident, subducunt ad nummum, conuenit. de Na. 74 a, Inita subductaq; ratione nefaria scelera meditari. Att. 83 b, Hoc quid interfit si tuos digitos noui, certè habes subductum.

Subductio, onis. subtractio. de Or. 120 b.

Subdurum est, re. Qu. de Pet. 212 a.

Subeo, bis. adeo, ingredior. succedo, obiscio, excipio. pro Dom. 227 b, Non peccato meo nomen exulis subeo, sed re iudicata. pro S. R. 23 b, Licet omnia in me pericula impendeant, succurram atq; subibo. Antequã. 196 a, Quæ omnia mihi subeunda sunt. Attic. 280 a, b, Summa supplicia subeunda nobis sunt. pro Quin. 10 a, Subire ultum superbissimum inimici. ad Brut. 289 a, Subire famã temeritatis. & 234 b, Subire uituperationem. At. 129 a, Subire tristitiam temporum. de Or. Subeundus usus omnium, periclitandæ uires ingenij. de Na. d. 60 a, Ne quid inuidiæ subeatur aut criminis. pro Dom. 230 b, Subire uim & tracundiam populi incitati. Qu. Fr. 324. b, Subire periculosas inimicitias. Parad. 235 b, Subire periculũ pro amico. Off. 17 a, Adire pericula. pro Mur. 124 b, Ingredi pericula, subire tempestates reipublicæ. de Arusp. 252 b, Subire tram deorum. pro Dom. 233 b, Eandem pœnam ego subibo & sustinebo. de Pro. 75 b, Vnũ pro uniuersis subire atq; excipere tela. & 77 b, Quamuis excipere fortunam, subire uim, & c. de Or. 97 a, Omnia sub acumẽ styli subeant et succedant necesse est. in Pis. 82 b, Subire sempiternæ fœdissimæ turpitudinis notas. et 98 a, Ciuitates etiam nefarias libidinum contumelias turpitudinesq; subierunt. 3 Ver. Si pupilli calamitas, propinquorum lachrymæ, D. Bruti, cuius prædia subiturus periculum, & c. pro Rosc. Amer. Quoniam quidem semel suscepi, licet Hercules undiq; omnes terrores, minæ, periculaq; impendeant omnia, succurram atq; subibo. ad Att. lib. 8, Eundem, ut quemcunq; fors tulerit casum, sub eam potius cum ijs quidicuntur esse boni, quàm uidear à bonis dissentire. ad Atti. lib. 11, Quanquam quid meæ interfit, ut Eorum odium subeam non intelligo. I. V. 62 a, Poteris ne eius orationis subire inuidiæ & rectè, etiàsi quidam, inuidiam legant, nã & Asconius inuidiæ legit. Bru. Eandem calamitatem subirent liberi bonis publicatis, & c. pro Cl. Ne autem nimium multi pœnam capitis subirent, idcirco illa fortitio comparata est. ad Atti. 12, Minus sermonis subissem, minus accepissem doloris,

ipsum

Universidad de Deusto
Biblioteca

ipsum hoc me non angeret. At.3, Istos labores, quos nunc in suffragijs suscipis, non subisses. 15 Fam. Subieris inuidiam, pericula, omnes meas tempestates. 3 Of. Quiretinendi officij causa cruciatum subierit uoluntarium? Tusc. 5, Subire quamuis carnificinâ prius, quàm, &c. 1 ad Qu. F. 52, Subire dimicationem. Tusc. 2, Subire dolorem. 11 Philip. Subire facinus alterius. 14 Famil. Subire fortunam. 3 Offic. Omnia incommoda subire uel externa, uel corporis, uel etiam ipsius animi, quæ uacent iustitia. Qu. Fr. 3, Infamiam sempiternam subire. 1 Ver. Inuidiam orationis subire. de Arusp. Subire iras deorum. Part. Subire iudicium. 7 ad Atti. Subire malum. pro Dom. Exulis nomen subire. 3 Off. Nónne inutile est, uitiorum subire nomina? Cælius Ciceroni, li. 8, Curio omnia potius subire constituit, quàm id pati. de D. Poteris ne orationem eius subire? 3 Off. Dupli pœnam subire. 6 Fam. Subire potentiam aut victoriâ. 11 ad Att. Subire sermonem. Brut. Supplicia subire. pro Cor. Balbo, Pro ciuitate tela ac pericula subire. 2 in Catilin. Tempestatem inuidiæ subire. de Pro. Vim subire atq; iniuriam malui, quàm aut à uestris sanctissimis mentibus dissidere, aut de meo statu declinare. pro Cec. Qui si in ciuitate legis uim subire uellent, non prius ciuitatẽ, quàm amitterẽt. 14. ad Att. Postremò se libẽter uituperationẽ subire, quòd amaret etiã mortuum Cæsarem. 7 Ver. Inimicitiæ sunt? subeantur labores, suscipiantur. 2 Tusc. Quæ ut effugias, quis est non modò non recusandus, sed ultrò appetendus, subeundus, excipiendus dolor? in Cat. Sin remissiores esse uoluerimus, summæ nobis crudelitatis in patriæ ciuiũq; pernicie fama subeũda est. ad Terent. li. 14 b, Quando subeunda fortuna est? pro Fl. Existimabã L. Flacco multitudinis potius imperitæ, nullo tamen cum periculo, quàm sapientissimorum et lectissimorum uirorum iudicium esse subeundum.

Subgrandis, de. Qu. F. 318 a, Subgrande cubiculum.

Subhorridus, a, um. horridus. pro Sest. 7 a.

Subiectio, onis. de Orator. 161 b, Rerumq; quasi gerantur sub aspectum penè subiectio. ad Heren. 29 b, Subiectio rationis. & 11 a, & 31 b, Subiectio quæ est exornatio quædam uerborum.

Subiector testamentorum, qui falsa pro ueris testamenta subijcit & supponit, ut in alienas hæreditates inuadat. in Cat. 105 b.

Subiectus, a, um. Tusc. 221 b, Mare est subiectum uentis. de Nat. 54 a, Ossa, quæ subiecta corpori sunt. de Finibus, 66 b, Subiectus infamiæ aut periculis. & 65 a, Quæ uis subiecta sit uocibus. & 133 a, In his rebus quæ subiectæ sunt sensibus. & 103 a, Estq; illa subiecta quasi materia sapientiæ. pro Quint. 9 a, Subiectus sub præcone. Academ. 19 a, Res subiecta sub sensus. Tusc. 212 b, Sub metum subiecta sunt, &c. & 213 a, Quæ subiecta sunt sub metu. de Fi. 67 a, Sed fortè dicitis, inuidiosum nomen est, & infamiæ subiectum. de Som. 129 b, Hic autem alter subiectus Aquiloni, &c. Off. 19 b, Quæ autem pars subiecta generi est, eam sic definiunt, ut, &c. de Or. 201 b, Hæc tanquã aliqua materies oratoribus subiecta esse debent. & 96 b, His omnibus partibus subiecta sunt quædam argumenta propria. & 89 b, Verborum sonitus inanis, nulla subiecta sententia nec scientia.

Subiectus. obediens, qui in dominatu alicuius est, qui in alterius ditione & potestate est. l. Dominatus. de Diuin.

209 b, Qui in alterius potestate est. ad Heren. 29 a, Subiectus.)(. In sua potestate. de Natu. 41 a, Nulli naturæ est obediens aut subiectus Deus. & ibidem: Omnes res subiectas esse naturæ sentienti. Parad. 122 a, Omnes legibus subiecti esse debemus. ad Her. 27 a, Et ingenuis sub hostilem libidinem subiectis. Tusc. quæst. 228 b, Si uirtus est subiecta sub uarios casus.

Subigo, gis, in potestatem uel ditionem meam redigo, subijcio, subiungo. l. Subactus. pro Sext. Rosc. 35 b, Africanus, qui suo cognomine declarat tertiam partem orbis terrarum se subegisse. p ro Corn. 59 b, Populi quos armis subegimus, atque in ditionem nostram redegimus. in Cat. 117 a, Mihi uiuendum est cum illis, quos uici ac subegi. pro Font. 276 b, M. Fonteius hostes subegit. & ibidem: Galli subacti & bello domiti. pro S. R. 41 b, In isto bello nõ recreatus, neq; restitutus, sed subactus oppressúq; populus Romanus est.

Subigere. mollire, frangere, colere. de Nat. 88 a, Cum terræ subigerentur fõsione glebarum. & cont. Rul. 83 a, Coloni glebis subigendis excitati.

Subijcio, cis, subiungo, suggero. pro Mil. 120 b, Cum omnes à suis inimicis faces inuidiæ meæ subijciantur. pro R. P. 120 a, Tamẽ huic ordini ignem nouũ subijci nõ sinũsti. de Or. 102 a, Orator, qui scelus fraudemq; nocentis possit dicendo subijcere odio ciuium. pro Plan. 271 a, Subijcere fortunas innocentium ficto sermoni. pro Do. 234 b, Omnia subiecta esse libidini tribunitiæ. Of. 37 a, Subijcere se imperio ac potestati alicuius. Or. 200 b, Sæpe rem dicendo subijciet oculis. l. C. 11 a, Tectis omnibus subiectos propè iam igne circundatosq; restinximus. de In. 42 b, Subijcere aliquam materiam arti. ad Heren. 36 b, Subijcere rationes omnibus partibus. de Finib. 66 b, Omnes huic uerbo duas res subijciunt. & 65 a, Id est, quæ res huic uoci subijciatur. de Fin 74 b, Neq; uident sub hac uoce honestatis, quæ sit subijcienda sententia. pro Clu. 19 a, Ne ipsi quæ contraria sunt taciti cogitationi uestræ subijciatis. Top. 223 b, Formæ cuiq; generi subijciuntur. de Som. 128 b, Orbis extimus, cui subiecti sunt septem, qui, &c. ad Heren. 24. a, & 12 a, Subijcere exempla sub singulos artis locos. ad Herẽ. 15 b, 16 a, Subijcere se sub potestatem alicuius. pro Dom. 223 a, Vt Cyprius rex cum bonis omnibus sub præcone subijceretur. ad Herẽ. 39 a, Subijcere aliquã rem sub aspectu omnium. & 17 b, Quæ subijciuntur sub uocabulo recti. Opt. 225 b, Quod sub ea causa subiectum est. Or. 205 a, Mutata, in quibus pro uerbo proprio subijcitur aliud, quod idem significet. de Or. 162 a, Et ad propositum subiecta ratio. de In. 71 a, Subijcere & supponere rationem. & Partit. 231 a, de Diu. 130 a, Et quidem cur sic opinetur, rationem subijcit. pro Syl. 178 b, Iam uerò quod subijcit illos, &c. pro Flacc. 157 a, Hic mihi quasi ministrator aderat, subijciens quid in suos ciues diceremus. in Verrem, 240 b, Cupio mihi ab illo subijci, si quid prætereo. In Anton. 359 b, Subijcere testamenta. l. Subiector. de Legibus, 179 a, Subijcere terram ferro: id est, subigere. colere.

Subimpudens. Epist. 103 a.

Subinanis, ne. uanus. Att. 32 b.

Subinsulsus, a, um. de Opt. 243 b, Est enim uitiosum in sententia, si quid subinsulsum est.

Subinuidere. Epist. 100.

Subinuisus, a, um. pro R. P. 129 a, Tum subinuisum apud maleuolos Posthumi nomen.

Subinuitare. Ep. 95.

Subirascor, ris. Ep. 161 a, Interdum tibi subirascor. de Fi. 66 b, Etsi satis clemens sum in disputãdo, tamẽ interdũ soleo subiratsci. At. 9, In Epeirum quòd me nõ inuitas comitem non molestum, subirascor.

Subiratus. de Or. 91. Ep. 39.

Subitò. repentè, repentinò, continuò, ecce tibi. Att. 95, Ego dum in prouincia omnibus rebus Appium orno, subitò factus sum accusatoris eius socer. pro Do. 221 a, Tu auspiciorum patronus subitò extitisti. pro Planc. 269 a, Consul comitia habere cœpit, subitò præter opinionem omnium. Epist. 116 b, Properanti tabellario literas subitò dedi. de Diuinat. 95 b, Alia autem subitò ex tempore coniectura explicantur. de Or. 107 a, Vox & gestus subitò sumi, & aliunde arripi non potest. de Orat. 97 a, Vtile est etiam subitò sæpe dicere, tamen illud utilius, sumpto spacio ad cogitandum paratius atq; accuratius dicere. de Nat. 3 a, Vnde hoc philosophandi mihi subitò studium extitisset. & ib. Nos autem nec subitò cœpimus philosophari, nec, &c. Attic. 108 a, Subitò cœpi consilium ut exirem. pro Cec. 200 b, Cum subitò ecce idem, &c. pro Font. 282 b, Bella subitò atq; improuisa nasci. Oct. 330 a, Subitò iam prostratam rempub. extulisti. pro Syl. 182 a, Vita subitò fingi non potest. Attic. 28 a, Subitò cum mihi dixisset Cæcilius quæstor, puerum se Romam mittere, hæc scripsi raptim.

Subitus, a, um. repentinus, improuisus. de Pro. 78 a, Subita atq; improuisa formido. & Quint. Frat. 305 b, Subita defectio Pompeij. Tusc. 201 b, Omnia subita uideri maiora. Att. 145 b, Subitus discessus & præceps profectio. ad Her. 3 a, Insperatum incõmodum, subita lætitia. Epi. 203 a, Subitum est ei remigrare, &c. de Or. 97 a, Subitam et fortuitam orationẽ cõmendatio & cogitatio facilè uincit. & ibid. Etiam si uehementissimè se in his subitis dictionibus exercuerit.

Subiungo, gis. subijcio, subiugo. de Arusp. 252 a, Video in aruspicum responsis hæc esse subiũcta, sacrificia uetusta, &c. de Orator. 13 b, Omnes artes oratori subiungere. & 205 a, Aristoteles translationi hæc ipsa subiũgit, & abusionem. in Verrem, 87 a, L. Mummius urbes multas sub imperium populi Romani subiũxit. contra Rul. 86 a, Sub uestram iurisdictionem orbem terrarum subiungeretis.

Sublatè. elatè. de Cl. 182 b, Sublatè ampleq; dicere. et pro Dom. 232, Nihil unquam de me dixi sublatius, ascisceãdæ laudis causa.

Sublatio, onis. elatio. de Fi. 66 b, Voluptas est sublatio animi, sine ratione, &c.

Sublatus, a, um. abrogatus, elatus, remotus, eiectus. l. Sustuli. de Or. 196 b, Veteres leges nouis legibus esse sublatas. pro Pomp. 9 b, Bellum aduersũ Pompeij sublatum atq; sepultum est. de Diuinat. 90 b, Amilcarem ab his uiuum esse sublatum. de Natur. 76 b, Deorum iudicio discrimen esse sublatum. in Ver. 254 b, Ignis è specula sublatus. et 201 a, Sublatis manibus. Sublatus.)(. Depressus. cont. Rul. 85 b, Roma cœnaculis sublata ac suspensa. in Verr. 78 b, Sublatus in crucem. Att. 143 a, Dispersione enim Cos. actio de pace sublata est. & 276 b, Lampridẽ

hoc ex nostra consuetudine sublatum esse debet. Quint. Fra. 294 b, Sublata Mysiæ latrocinia, cædes multis locis repressæ, oppidorum furta & latrocinia esse depulsa, remota illa calumnia. pro S. R. 19 a, Non modò ignoscendi ratio, uerum etiam cognoscendi consuetudo de ciuitate sublata.

Subleuo, as. leuo, eleuo. Antequàm. 196 b, et 197 a, Quem singuli stratum & abiectum subleuastis. Attic. 156 b, Alter qui nos sibi ad pedes stratos non subleuabat quidem. & 33 a, Hic status una omnium uoce gemitur, neq; uerbo cuiusquam subleuatur. pro Syl. 181 a, Subleuare res aduersas alicuius. pro Cecin. 289 a, Non minus nos stultitia illius subleuat, quàm lædit improbitas. Qu. de Pet. 205 a, Nominis nouitatem dicendi gloria subleuabis. Epist. 59 a, & 71 a, Quem familiæ nostræ dignitatis debebat subleuare. pro Syl. 174 b, Cum negat se scire Cassius, utrum subleuat Syllam, subleuat apud Gallos. pro Mur. 125 b, Suum laborem hominum periculis subleuandis impartire. in Ant. 213 b, Qui uicinos suos facultatibus suis subleuauit. in Verrem, 56 b, Subleuare causam inimici sui. & 55 b, Defendere & subleuare homines. in Verrẽ, 196 b, Subleuare miseros.)(. Euertere. Tusc. 118 b, Subleuare calamitates alicuius. Ep. 113 a, Subleuare odia. et de Amicit. 112 b, Vna illa subleuanda offensio est. de Orato. 124 a, Foris assumuntur ea, quæ non sua ui, sed extranea subleuantur. ad Her. 39 a, Subleuare mentum sinistra: id est, sustinere.

Subligaculum, li. tegimẽtum quo utimur in balneo, præsertim ad obscœna tegenda. Offi. 26 a, Scenicorum mos tantam habuit à uetere disciplina uerecundiam, ut in scena sine subligaculo prodeat nemo.

Sublimè. altè. de D. 123 b, Eaq; scuta, quæ fuerant sublimè fixa, sunt humi inuenta. et Tusc. 170 b, Theodori quidem nihil interest, humi ne, an sublimè putrescat. de Na. li. 2, Extenuatus aer sublimè fertur. Tusc. lib. 1, Perspicuũ esse debet animos quum è corpore excesserint, siue illi animales: id est, spirabiles, siue ignei, sublimè ferri.

Sublimis, me. altus.)(. Humilis. de Na. 46 a, Aer extenuatus in sublime fertur. & Tusc. 156 b, & de N. 54 b, Sonus natura in sublime fertur.

Subluceo, es. in Arat. Hunc retinens aries sublucet corpore toto.

Submergere. de Nat. lib. 2.

Submersus. de D. li. 1, Submersus equus. de N. lib. 2, Quot genera submersarum belluarum.

Subministro, as. suggero. de In. 43 b, Aristoteles, qui huic arti plurima adiumenta atq; ornamenta subministrauit. Qu. F. 314 b, Quoniam tabellarios subministras hodierni diei, res gestas lupercalibus habebis. pro Cæl. 41 b, Palam in eũ tela iaciuntur, clàm subministrãtur. pro Dei. 148 a, Deiotarus sese expoliare maluit, quàm tibi pecuniam non subministrare.

Submissus. l. Summissus.

Submitto, tis. demitto.)(. Extollo. de Am. 109 b, Vt hi qui superiores sunt, submittere se debent, sic quodammodo inferiores extollere. l. Summotus.

Submolestè ferre. At. lib. 5.

Submotus. l. Summotus.

Submorosus, sa. de Ora. 134 b, Ridicula stomachosa, & quasi submorosa.

Subne-

Universidad de Deusto
Biblioteca

Subnego, gas. Epist.ol.104 b, Quod tibi propè subnegaram.

Subnixus, a, um. fultus, nixus. de Som.129 a, Duo quasi cinguli terræ, cœli uerticibus ex utraq; parte subnixi. et de Ora.109 b, Qui eius artis arrogantia subnixi ambulant: id est, elati, sublimes.

Subobscœnus, na. Ora.205 a, Subobscœno ridiculo non utendum oratori.

Submolestum. At.lib.16.

Subobscurus. ra. de Cl.167 a, & Or.197 b.

Subodiosus, sa. At.3 b.

Suboffendo, dis. Qu.F.311 b.

Suborno, as. sollicito, instruo. pro Quint.R.53 b, Falsum subornauit testem Roscius Cluuium. & pro Cec. 298 b, Fictus testis subornari solet. & pro Cl.52 b, in Vat.29 b, Confessus es à te accusatores esse instructos & subornatos. in Ant.253 b, Apuleiana pecunia, Brutum subornastis. pro Deiot.47 a, Medicum indicem subornabit, finget uidelicet aliquod crimen ueneni. Ep.158 a, Tu mi Cicero quod adhuc fecisti, idem præsta, ut nos subornes. ad Her.22 b, In altero loco Aesopū et Cimbrum subornaoportet. de Leg.168 a, Homo à natura subornatus in uitam uenit, plura instrumenta habet ad obtinendam sapientiam. l. Exornare.

Subpudet, bat. Ep.126 b.

Subrancidus, a, um. uetustate corruptus, putridus, ut caro subrancida. in Pis.94 a.

Subrauca uox. de Clar.177 a.

Subrepere sub tabulas. pro Sest.

Subrideo, des. pro Quint. Rosc.48 a, Subridet Saturius ueterator.

Subridiculè. de Or.132 a.

Subringor, eris. subirascor. canes enim ringuntur: id est, diducto ore, dentibus retectis, iram declarant. ad Atti.58 a, Nec ij subringantur, qui uillam ne molestè ferunt habere.

Subrogo. l. Surrogo.

Subrostrani. qui sub rostris in concionib. sedebant infra senatores. Ep.112 a, Cælij. al. Subrostrarij.

Subrusticus, a, um. Or.212 a, Quod subrusticum uidetur. & Ep.67 a, & de Cl.188 a, l. Subagrestis.

Subscribo, bis. adscribo, accusationem alicuius comprobo, subsigno. Att.150 a, Cæsar mihi literas misit, quarum exemplum subscripsi. in Verr.174 a, Numerus atratorū quotannis apud magistratus subscribitur. de Inuent.69 a, Quia parricidij causa subscripta esset. pro Clue.42 a, Video errores animaduertisse iudices quosdam illius consilij Iuniani, cum istam ipsam causam subscriberent. & 45 a, L. Gellius in P. Popilium subscripsit, quòd is pecuniam accepisset. pro Clu.38 b, Statuæ, quibus subscripsit, reges ab se in gratiam esse reductos. Quin. Fr.323 b, Gabiniū de ambitu reum fecit P. Sylla, subscribente priuigno Memmio.

Subscriptio, onis præscriptio, adscriptio. in V.172 a, Iugerum subscriptio ac professio. et 72 b, pro Cl.41 b, Subscriptiones censorum. in V.62 b, Qui subscriptionem fibi postularunt, cuicunq; uos delationem dedissetis. Atti.88 a, In Serapionis subscriptione Africani imago.

Subscriptor, oris. adscriptor, causidicus, qui dabatur accusatori custos, ne ei liceret forte corrupto, prævaricari.

in V.62 a, At uenit paratus subscriptoribus exercitatis. et b, Quid sit subscriptor & subscriptio. Ep.116 b, Itaq; sine ullo subscriptore descendit, & Lucium reum fecit. pro Dom.223 a, Ille nouitius Ligur uenalis, ascriptor & subscriptor tuus.

Subsciuus. l. Subcisiuus.

Subsellium, lij. sedes, iudicium publicum, forensis exercitatio. de Cl.192 a, Locus in subsellijs occupetur, cōpleatur tribunal. pro Flac.150 b, Testes ex accusatorum subsellijs surgunt. in Verrem, 123 b, Petilius à subsellijs abire cœpit. & ibi. iterum. de Ora.121 a, Cùm se à subsellijs in ocium contulerit. Ep.208 a, Versatus in utriq; subsellijs optima & fide & fama. & 39 b, Longi subsellij iudicatio & mora. ad Heren.4 a, de Or.108 a, Is qui habitaret in subsellijs. & in Ver. 62 a, Alienus à subsellijs. pro Rab.P.128 a, Dicere ad subsellia. de Clar.192 a, Subsellia grandiorem & pleniorem uocem desiderant. in Ca.100 b, Subsellia erant etiam sedes in senatu. & in Ant.164 a, Cum inter subsellia nostra uersarentur armati. in Anto. 198 a, Cum inter subsellia senatus uersarentur latrones. in Sal.274 a, Sallustius bis ad iudicis subsellia attractus, extrema fortuna stetit.

Subsequor, ris. insequor. de Orat.163 b, Omnes hos motus subsequi debet gestus. & ibid. Manus minus arguta digitis, subsequens uerba non exprimens. de Diuin.108 b, Totidem subsecuti libri Tusculanarū quæstionum. pro Deiot.145 b, Talibus nuncijs patebat ab oriente uia, nec ulli ueri subsequebantur. de Natur.deor.48 a, Minorem septentrionem Cepheus subsequitur. & 36 b, Stella tum anteuertens solem, tum subsequens. & 8 b, Speusippus Platonem auunculum subsequens. de Diuin. 81 a, Quem subsequens unum librum Babylonius Diogenes edidit. in Anton.251 a, Vt senatum funditùs deleas, reliqui boni & locupletes omnes suum ordinem subsequantur. Adesse, instare, subsequi. l. Instо. Epist.30 b, Mirificè ipse suo sermone subsecutus est humanitatem tuarum literarum. Epistol.152 b, Ipse cum legionibus subsequor. Partit.232 a, Quæ omnia plurimum ualebunt, si cum orationis genere consentient, eiusq; uim ac uarietatem subsequentur. de Orat.159 a, Hanc sententiam subsequitur modus & forma uerborum.

Subsideo, des. consisto. Atti.76 a, Itaq; subsedi in ipsa uia dum hæc summatim tibi præscriberem. in Sallust.275 a, Quicquid impudicorum cilonum, &c. fuit in urbe, sicut in fretis subsederant. pro Mil.11 a, Cur non antè occurrit, ne in uilla resideret? nec in eo loco subsedit, quò ille uenturus esset?

Subsidium, dij. auxilium, profugium. de Orator.107 a, Subsidium bellissimum esse existimo senectuti ocium. de Orat.101 b, Hoc mihi subsidium iam inde ab adolescētia comparaui. et pro Qu.1 a, Nam quo minus ingenio possum, subsidio mihi diligentiam comparaui. in Ant.203 b, C. Cæsar Galliæ prouinciæ cum exercitu subsidio profectus est. Att.254 b, Subsidio currere, & subsidio uenire alicui. pro Font.283 a, Att.129 a, Domitium liberare cupio, neq; subsidio ire possum. pro Pomp.10 b, Atque hæc tria frumentaria subsidia reipub. firmissimis præsidijs classibusq; muniuit. in Cat.106 a, Cùm subsidia industriæ atq; instrumenta uirtutis in libidine audaciaq; consumerentur. Attic.95 a, Bibulus ad me scripsit, ut subsidio uenirem.

nirem. Quint. Fr.309 a, Sestius multis uulneribus acceptis, subsidio bestiæ seruatus est.

Subsido, dis. subsideo. Epist.86 b, A me consilium petis, qui sim tibi autor, in Sicilia ne subsidas, an proficiscare, &c.

Subsignari. pro Fl. Illud quæro, sint ne ista prædia censui censendo, habeant ius ciuile, sint nec ne sint mancipi: subsignari apud ærarium, apud censorem posint?

Subsisto, stis. pro Mil.111 a, Sic Miloni, cū insidiator esset, si illum noctu ad urbē accessurum sciebat, subsistendum atq; expectandum fuit.

Subsortior, ris. l. Sortior. In Verr.71 b, Subsortiemur in M. Metelli locum: in eundē: In suum consilium sine causa subsortiebatur. pro Cluen.36 b, Si ex lege subsortitus non erat, &c.

Subsortitio, onis. pro Cl.36 b, Quod C. Verres subsortitionem eius in eo codicem non haberet. in Ver.108 a, Nam de subsortitione illa Iuniana iudicum nihil dico.

Substerno, nis. consterno. de Nat.d.52 a, Aues nidos construunt, eosq; quàm possunt mollissimè substernunt. de Vniuers.199 b, Deus omne quod erat concretum atque corporeum, substernebat animo.

Substituo, is. sufficio, constituo. in Ver.184 a, Nunc pro te Verrem substituisti alterum ciuitati. & 250 a, Tum iste in eorum locum alios substituere et supponere cœpit. Quint. de Pet.210 b, Qui si sectari non potuerunt, necessarios suos in hoc munere substituant. de Or.109 b, Philosophiam bis pro reipub. procuratione substitutam putamus.

Substructio, onis. pro Mil.111 b, Quo in fundo propter insanas illas substructiones facilè mille hominum uersaretur. & 118 a, Aræ, quas ille cæsis lucis substructionum insanus millibus oppresserat.

Substuli, sti. l. Sustuli.

Subsum, es. latēre, inesse, subiectum esse. Epist.154 b, Si quid intra cutē subest uulneris. et pro Mar.136 a, Quoniam subesse aliquid putas, quid cauendum sit. de Fin.13 a, Nullam uideo grauem subesse causam. ad Attic.52 a, Nulla spes salutі nostræ subest. ad Her.6 a, Nec firmamentum exquiritur, quoniam non subest ratio. ad Her. 8 a, Non temerè fama nasci solet, quin aliquid subsit. de N.74 a, Si his uitijs non ratio subesset. pro Qu.12, Ne qua suspicio esse posset. et pro Clu.26 b, In qua re nulla subest suspicio. pro Mil.109 b, Præsertim cum dies comitiorum subesset. & Ep.156 a, Subesse propinquis locis. de Orat.86 b, Oratio quæ nisi subest, res ab oratore perceptа & cognita, inanis est. Off.8 b, Causas omnino subesse tamen oportet easdem, quas dixi paulo antè, iustas causas esse bellorum.

Subter. Tuscul.152 b, Plato iram in pectore, cupiditatem subter præcordia locauit. & 228 b, Virtus omnia, quæ cadere in hominem possunt, subter se habet. de Or.144 b, Omnia quæ suprà subterq; sunt, unum esse. de Natur. 47 a, Toruus draco serpit subter suprаq; reuoluēs sese. & Subter præcordia. de Som.128 b, Deinde subter mediam ferè regionē sol obtinet. in Arat. Spiniferam subter caudam pistricis adhæsit.

Subterfugio, gis. deuito. Ep.203 b, Syllani temporis acerbitatem deorum immortalium benignitate subterfugi. in Ver.67 b, Quoniam criminum uim subterfugere nō

poterat, procellam temporis deuitauit. & 68 b, Quod aut impudentiam eius, subterfugit, aut satietati superfuit. Of.71 b, Vlysses simulatione insaniæ militiam subterfugere uoluit.

Subterraneus, a, um. Attic.249 a. l. Specus.

Subterseco, as. in Arat.

Subtilis, le. acutus, tenuis. de Nat.d.50 a, Solers subtilisq; descriptio partium. & de Or.94 a, Si minus illa subtili definitione, at hac uulgari opinione esse ars uidetur. & de Clar.204 a, Subtilis oratio. de Orat.117 b, Acutissimum & subtilissimum dicendi genus. & de Fin. 90 b, Subtile ac spinosum dicendi genus. pro Planc.261 b, C. Serenus subtilissimus homo, fuit enim animi satis magni et consilij. de Or.94 a, Vir oratione maximè limatus et subtilis. & de Clar.170, In docendo edisserendoq; subtilis. de Clar.267 b, Lysias subtilis scriptor & elegans.

Subtilitas, tis. tenuitas, gracilitas. Ora.204 a, Orationis subtilitas imitabilis quidem illa uidetur esse existimāti, sed nihil est experienti minus. Epist.48 b, Scriptorum tuorum subtilitas. Off.40 a, Alia est illa cum ueritas limatur in disputatione subtilitas. de Cla.192 a, Est etiam in tanta arte huic minutæ subtilitati locus. & 170 b, Ea subtilitas quam Atticam appellant. & ibi. a, Subtilitas, tenuitas, gracilitas.

Subtiliter, acutè, acriter, tenuiter. pro Fl.185 a, Subtiliter ac copiosè disputare de aliqua re. Ora.93 a, Versutè ac subtiliter dicere. Or.198 b, & 234 a, et de Am.99 a, Ad uiuum resecare.

Subtimeo, es. subuereor. In Ant.167 a, Nunquid subtimes, ne, &c.

Subtraho, his. subduco. de Or.144 a, Neq; uerba sedem habere possunt, si rem subtraxeris. pro Do.215 a, Nónne id agendum nobis fuit, ut materiem subtraheremus furori tuo. de Diu.137 a, Cum autem hæc subtracta sunt, tum, &c. Offic.58 b, Subtrahere de commodis alterius. Qu.Fr.311 b, Quo ego me libentius à curia & ab omni parte reip. subtraho. pro Mur.143 b, Nolite mihi subtrahere uicarium meæ diligentiæ.

Subturpis, pe. de Or.133 b.

Subturpiculus, la. Att.57 b, Subturpicula παλινῳδία.

Subuenio, is. succurro, subsidio uenio. de Diu. 92 b, Alter uisus est illum alterū orare, ut subueniret, quòd sibi à caupone interitus pararetur. in Ant.201 b, D. Bruti opera reipub. difficillimo tempore subuentum est. Attic. 260 b, Grauedini quæso omni ratione subueni. & Ep. 149 b, Subuenire patriæ. pro Cluen.18 b, Subuenire alicui in aliqua re. & in Verr.208 a, b, Subuenisti homini iam collum in laqueum inferenti. de Cla.188, Circumuenior, inquit, iudices, nisi subuenitis. Attic.281 b, Subueni igitur per deos, &c. At.15 b, Huic quoq; rei subuentum est, maximè à nobis. Epist.20 b, A te peto, ut subuenias huic meæ solicitudini. Of.35 a, Tecta uerò unde aut initia generi humano dari potuissent? aut postea subuenire, si cecidissent? Attic.122 b, Vnum etiam restat amico nostro ad omne dedecus, ut Domitio non subueniat. At. 128 b, Non dubitaui quin Pompeius Domitio subuenturus esset. pro Cluen.31 b, Acrioribus salutis suæ remedijs subueniendum putauit. Of.31 b, Subuenire & opitulari patriæ.

Subuereor, ris. subtimeo. Epist.55 a, Venit mihi in mem-

Universidad de Deusto
Biblioteca

tem subuereri interdum, ne, &c.

Subuolo, as. auolo, euolo. Tusc. 156 b, Sic hæ sursum rectis lineis in cœlestem locum subuolant.

Suburbanitas, tis. in Ver. 110 a, Populo Romano iucunda suburbanitas est huiusce prouinciæ, id est Siciliæ, quam suburbanitatem uocat: id est, quasi prædium magnum ue suburbanum populi Romani.

Suburbanus, a, um. pro Sext. Rosc. 40 b, Habet animi causa rus amœnum & suburbanum. et Quin. Fr. 319 b, Fundus suburbanus. & de Or. 122 b, Ager suburbanus. de Or. 91, Suburbanum gymnasium pro R.P. 126 b, Deliciarum causa & uoluptatis quosdam in hortis aut suburbanis suis cum mitrella sæpe uidemus.

Suburbanum, ni. prædium uel fundus prope urbẽ, fundus suburbanus, suburbium. Att. 260 a, Malo enim esse in Tusculano, aut ustiam in suburbano. Quin. Fr. 321 b, Suburbanum si quod inuenisset, non dubitaturum esse emere. Att. 197 b, & 198 b, Cras igitur in Siciliæ suburbano. In Ver. 86 a, In suburbana amicorum deportasses. Qu. Fr. 322 a, De suburbano cura ut sciam.

Suburbium, bij. in A. 244. b, Qui Terminalibus nuper in suburbium ire non sum ausus.

Succedo, dis. alterius locum occupo, in alterius locum repono, summittor, succurro, subeo. in Ant. 238 a, Nihil semper floret, ætas succedit ætati. & de Clar. Or. 172 a, Succedere alicui. & Epist. 32 a, & 34 a, Quin nisi ego successor essem, quem tu cuperes uidere, te antea quàm tibi successum esset, decessurum fuisse. in Ant. 172 a, Antonius in Cn. Pompeij locum hæres succesit. pro Flacc. 153 a, Frater meus qui L. Flacco succesit. & 156 b, Att. 280 b, Succedere alicui in patris locum. in Verr. 174 a, Quinquaginta aratores ita uideo deiectos, ut his ne uicarij quidem successerint. & 219 a, Succedam ego uicarius tuo muneri, suscipiam partes tuas. Ora. 206 a, Demosthenes succesit magnis, & maximos oratores habuit æquales. et 200 b, Horum ætati succesit Isocrates. pro Corn. 55 b, Etenim ei succedo orationi, quæ, &c. ad Att. 278 a, Omnia ex sententia succedunt. de Diuin. 86 a, Omnia mihi secunda eueniunt. Ep. 245 b, Si perinde ut mereor, mihi successerit. et 264 b, Cùm omnia uelles mihi successa. Orat. 205 b, Etiamsi minus succedet, magnum tamen periculum non adibis. Quint. Fra. 315 a, Si ex sententia successerit, bene erit opera posita. de Orat. 97 a, Omnia sub acumen stylì subeant & succedant necesse est. pro Dom. 236 b, Is tectum, quod imbris uitandi causa succederet, nullum habebat.

Succensus, a ccensus. in Pis. 88 b, Sapientem in Phalaridis tauro succensis ignibus torreri.

Succenseo, es. irascor. de Ora. 149 b, Vbi ego diutius essem moratus, nisi Athenienses succensuissem. Epistol. 230 a, Ei te uehementer succensuisse audiui. Tus. quæst. 170 a, Nec uerò ijs, à quibus accusatus sum, habeo quid succenseam. pro Quin. Rosc. 252 b, Dij hominibus irasci & succensere solent. & Epist. 84 a, Marcellum cui maximè succensebat, restituit. pro Ar. 188 a, Quis mihi iure succenseat si, &c. et 137 b, De Pompeio quid agã, cui (quid enim negem) succensui. pro Deiot. 150 b, Non enim iam metuo ne tu illi succẽseas, sed ne tibi illũ succensere aliquid suspicere.

Successio, onis. hæreditas. At. 287 b, Merces Antonij oppressi poscitur in Antonij locum successio. Bruti.

Successiuus. l. Subcisiuus.

Successor, oris. uicarius, qui summittitur. pro Fla. 353 a, Cum successor aliquid immutat de institutis priorum. & de Pro. 76 b, Ep. 34 a, Nisi ego successor essem, quẽ tu cuperes uidere.

Succidia, diæ. porcus sale conditus. de Se. 89 a, Iam hortum ipsi agricolæ succidiam alteram appellant.

Succinctus, a, um. munitus. con. Rul. 83 b, Carthago ipsa natura ac loco succincta portibus, armata muris. in Ar. 254 a, Ser. Galbam eodem pugione succinctum uidetis. & ad Her. 40 a, Gladio succinctus.

Succingo, gis. in Ver. 265 b, Quòd multo se pluribus & maioribus canibus succinxerit.

Succisiuus. l. Subcisiuus.

Succlamari. Epist. 174 a, Succlamatum est, & frequenter à militibus. Bruti.

Succrescо, scis. succedo. de Or. 164 b, Non enim ille mediocris orator uestræ quasi succrescit ætati.

Sucronensis, se. à Sucrone flumine. et op. Hispaniæ. pro Corn. 55 b, Sucronense prælium.

Succumbo, bis. inferior sum, uincor, cado. de Or. 154 b, Gorgia patrono philosopho succubuit orator. pro Pl. 276 b, Quæ cum ita sint, ita succumbam Laterensis orationi tuæ in eo ipso, in quo nihil potest esse nimiũ. Tusq. quæst. 198 b, & Epist. 131 b, Cur succumbis cedisq; fortunæ? Offic. 13 b, Nulli neq; homini, neq; perturbationi animi, neq; fortunæ succumbere. et pro Syll. 180 b, Non fortunæ ipsi succumbere. pro Do. 216 b, Succubuissem enim potius ipse. At. 26 b, Sed certè non succumbã succumbentibus, nec uincar ab ijs, qui, etc. de Senect. 84 b, Nec languescens succũbebat senectuti. de Fin. 59 a, Succumbere doloribus. & Tusc. quæst. 187 a, Succumbere animo. de Finib. 84 b, Turpe est uiro debilitari, dolore frangi, succumbere. cont. Rull. 80 a, Huic succumbenti & iam oppressæ syllanis oneribus, subuenire uult. pro Deiot. 150 b, Deiotarus nunquam succumbat inimicis, ne fortunæ quidem.

Succurro, ris. subuenio, subsidio uenio, subsidio curro, opem fero, succedo. pro Rab. 91 a, Ferre opem patriæ, succurrere saluti, fortunis q; communibus. & de Orat. 98 b, Laborantibus succurrere, ægris mederi. pro Mil. 107 a, Seruì domino succurrere prohibebantur. de Or. 127 b, Res hoc postulat, ut eorum expectationi, qui audiunt, quàm celerrimè succurratur. aliter, occurratur. ad Atticũ, 222 b, Vt quicq; succurrit, libet scribere. pro Pomp. 4 b, Lucullus ab eo bello discedit, huic qui succurrat non satis est paratus. pro Sexto Roscio, 23 b, Licet omnia in me pericula impendeant, succurram atque subibo.

Succus, ci. de Nat. 50 a, Stirpes ex terra succum trahunt. l. Maturitas. Itẽ, Succus is quo alitur ex intestinis & aluo secretus à reliquo cibo, permanat ad iecur per quasdam uias, &c. de Diuinat. 83 a, Naribus humiferum duxere ex aere succum. ad Atticum, 65 a, Amisimus, Pompeium omnem nõ modò succum ac sanguinem, sed etiam calorem & speciem pristinam ciuitatis. de Senect. 88 a, Vua & succo terræ, & calore solis augescit. de Orator. 117 a, Omnes tum retinebant illum Periclis succum, sed erant paulo uberiore filo. & Ora. 204 a, Etsi non plurimi

rimi sanguinis est, habeat tamen succum aliquem oportet. & de Cl. 167 b, Succus ille & sanguis incorruptus. de Or. 151 b, Calore quodam & succo suo.

Succussus. agitatio. Tusc. 185 b, Pedetentim ite, ne succussu arripiat maior dolor. Poetæ.

Succula, læ. l. Hyades.

Sudo, as. sudore mano. de Or. 229 a, Cũ ille diceret se sine causa sudare, minimè mirum, inquit. modò enim existi de balneis. item, Vides me sudare iamdudum laborantẽ, quomodo ea tuear, quæ mihi tuenda sunt. de Di. 100 b, Quid cum Cumis Apollo sudauit? et 120 b, Deorum simulachra sudauisse. pro Scst. 26 b, Sudãdum est his pro communibus commodis.

Sudor, oris. pro Fon. 276 b, Galli multo eius sudore ac labore sub populi Romani imperium ceciderunt. de Ora. 143 a, Cum latus ei dicenti condoluisse, et multum sudorem consecutum esse audiebam. de Or. 207 b, Stylus ille tuus multi sudoris est. de Diu 96 a, Herculis simulachrũ multo sudore manauit. de Diu. 120 b, Nec enim sanguis, nec sudor, nisi in corpore est.

Sudum, di. serenum cœlum. Ep. 163 b, Horologium mittam & libros, si erit sudum.

Suesco, scis, sueui. consuesco, assuesco. de N. 48 a, Has Græci stellas hyadas uocitare suerunt. Epist. 249 a, A te id quod sueui. peto, me defendas, &c. Ep. 86 b, Qui mihi cum suescent libenter polliceri, responderunt, &c.

Suesca, scæ. opp. in Ant. 185, 192, 249.

Suessanus. ad Br. 270 b, C. Nasennium municipem Suessanum tibi ita commendo, ut neminem diligentius.

Suetus, a, um. assuetus. At. 90 b, Omnes suis legibus et iudicijs suetæ, καὶ ἀντονομίαν adeptæ reuixerunt.

Sueui, orum. ad Attic. 226 a, Sueui, Franconcs, &c. aliter, Scænæ.

Suffarraneus, nea, um. à farre factum nomen uidetur. significat autem eum qui far nõ magna quidem copia, sed exiguis et uilibus uecturis conuehit, id quod innuit, subpræpositio præposita, quæ minuit. Cicero apud Pli. N. hist. lib. 7. cap. 43, P. Ventidium mulionem castrensem suffarraneum uocat.

Suffectus, a, um. substitutus. Ep. 66 a, Si Appij eos haberem. in cuius locum suffectus sum, tamen, &c.

Suffero, fers. fero, perpetior, haurio. Epist. 50 a, Nisi hoc peius sit hæc sufferre & perpeti. et pro Fon. 284 a, Victoriæ atque imperij pœnas sufferre. de N. deor. 76 b, Quàm multas Pisistratus pœnas sustulit. aliter, substulit. pro Ce. 394 a, Legis multa, quam ciues sufferre non poterant. in Cat. 210 b, Vt improbus pœnam sui sceleris sufferat. Antequàm 192 a, Malui inimicorum cupiditati quàm reipublicæ et legitimæ autoritati pœnas sufferre.

Sufficio, cis. satis sum, satis habere, suppedito. in Ver. 261 b, Paucorum cupiditati tum cũ obsistere non poterant, tamen sufficere aliquo modo poterant: nunc uerò iam adepta est non modò resistendi, sed etiam suppeditandi potestas. in Sal. 264 a, Post eaquàm immensæ gulæ impudicissimi corporis quæstus sufficere nõ potuit. in An. 163 b, Quanquã nec scribæ sufficere, nec tabulæ nomina illorum capere potuerunt. pro Rab. P. 43 b, Satis habere. Si non satis habes explere, &c. et, Quod illis esset satis. l. Satis. Suffici in locũ alterius. l. Sufficius. pro Mu-

143 b, Nam ne sufficiatur consul, non timet. & 144 b, Vnus erit consul in sufficiendo collega occupatus. Sufficere, inficere. in Hortensio, Sufficere lanam medicamentis quibusdam.

Suffigo, gis. affixus. in Pis. 88 a, Site & Gabinium cruci suffixos uiderem.

Suffimentum, ti. odores incensi. de Legib. 163 a, Nam etiam sine illius suffimentis expiati sumus.

Sufflatus, ta. inflatus. ad Heren. 27 a, Nam graui figuræ quæ laudanda est, propinqua est ea, quæ fugienda est, quæ rectè uidebitur appellari, si sufflata nominabitur. Loquitur de graui figura dicẽdi, quam paulò pòst inflatam uocat.

Suffoco, as. faucibus premo, animam intercludo, comprimo, uocem includo. pro Mur. 138 b, Qui gallum gallinaceum suffocauerit. At. 140 a, Consilium primum est suffocare urbem & Italiam fame, deinde, &c. pro Rab. P. 130 b, Me dolor debilitat, includit q; uocem.

Suffodio, dis. de Ar. 251 a, A Sext. Serano sanctissima sacella suffossa, inædificata, &c. scimus.

Suffragatio, onis. est ipsa uoluntatum & animorum declaratio, quæ fit suffragijs. pro Do. 222 a, Facilis suffragatio pro salute. pro Mil. 108 a, Hic suffragationem consulatus perdidit. pro Mur. 133 b, Vrbana suffragatio. & ibi. a, Suffragatio militaris. & pro Plan. 262 a, et 268 a, & Ep. 149 a, & 20 b.

Suffragator, oris. pro Mur. 127 a, Tua nobilitas populo & suffragatorib. est obscurior. & 134 b, et de Pet. 210. sæpe.

Suffragatorius, a, um. quod suffragijs declaratur, aut in suffragijs uersatur. Quin. de Pet. 209 a, Breuis et suffragatoria amicitia.

Suffragium, gij. punctum, tabella, uox, sententia. de Leg. 190 b, Suffragia in magistratu mãdando aut de reo iudicando, &c. palàm ferrè melius esset. & 193 a, Nihil est in suffragijs uoce melius. in Pis. 80 a, Me uniuersa ciuitas non prius tabella, quàm uoce priorem consulem declarauit. Of. 37 b, Quis est, qui cum contra me ferebatur, inijsse se suffragium confiteatur? Itẽ ibi. Ferre suffragium de salute alicuius. Item, Occulta de honore suffragia. contra Rull. 66 b, Itaque me non extrema tribus suffragiorum. sed primi illi uestri conuersus: non singulæ uoces præconũ, sed una uoce uniuersus populus consulem declarauit. in Verr. 134 a, Cùm suffragijs tres ex tribus generibus creati sunt, res reuocatur ad sortem. At. 1 b, Videtur in suffragijs multum posse Galba. contra Rull. 69 b, Vt unusquisque studio & suffragio suo uiam sibi ad beneficium impetrandum munire posit. et ibidem, Priuare populum suffragijs. & ad Heren. 9 b, Quæ capiunt suffragia populi. pro Muren. 135 b, Confusionem suffragiorum flagitasti. in Ant. 168 b, Tum uerò adhibes magistrum suffragio tuo & compotorum tuorum rhetorem. Postquam. 208 a, Iisdẽ operis suffragium ferentibus. & Epistol. 181 b, Ego te suffragium tulisse audiui. & pro Domo, 222 b, Perditos homines de capite alicuius suffragium ferre. Epistol. 250 a, Fieri consulem cunctis suffragijs. pro Planc. 262 a, Suffragia per tabulam fieri solita. Item, Itaque refert ut uniuersus populus in campo Martio suffragium de re Clodij ferat. in Ant. 234 a, Populus Romanus Crasso bellum

Universidad de Deusto
Biblioteca

gerendum dedit: id est, suffragijs detulit.

Suffragor, aris. suffragiū fero, faueo.)(. Aduersor, refragor. in Verr. 272 b, Cui legi uestra dignitas uehementer aduersatur, ei insignis istius impudentia maximè suffragatur. de Leg. 156 a, Mihi uideris fratrem laudando suffragari tibi. & in Ver. 58 4, Hortensius tibi suffragatur: id est, auxilio est. Attic. 279 a, Nec destiti accusare eius necessarios, qui eius cupiditati suffragari uidebantur. pro Muren. 141 a, Quorum suffragium tenue est, si ut suffragantur, nihil ualent gratia. pro Pla. 259 a, Ei meorum temporum memoriam suffragari uidebam. pro Pl. 262 b, Sed uide ne hæc ipsa, quæ dispicis, huic suffragata sint. Quint. de Pet. Cons. 209 a, Nemo ab ignotis hominibus nullis suffragantibus meritis honore afficitur. Ep. 160 b, Suffragari laudibus cuiuspiam. & 195 a, Ep. 146 a, Fortuna suffragante uideris res maximas consecutus. & 147 b, Suffragari pro aliquo. l. Suffragatio. Offic. 284, Domus suffragata domino nouo homini ad consulatum putabatur.

Suffringo, gis. frango. perfringo. pro Sest. 27 b, Si canes luce latrent, opinor ijs crura suffringantur.

Suffusus, a, um. respersus, perfusus. de Na. deor. 37 a, Aequabili calore suffusus æther. Tusc. 152 a, Sanguis suffusus cordi. Ep. 16 a, Noui animum tuū, tum mihi amicissimum, tum nulla in cæteros maleuolentia suffusum.

Suggero, ris. subijcio. de Orat. 129 a, Singulis generibus causarum argumentorum copiam suggerunt. & 139 a, de Na. deor. 74 b, Atq; huic sententiæ rationes suggerit. Suggerere uel subijcere aliquid cuipiam. l. Subijcio. de Fin. 74 a, Si memoria defecerit, tuum est ut suggeras. de Inuent. 48 a, Cur tu his rebus sumptus suggeris? de Or. 118 b, Ambiguum explicatur, cùm ea uerba quæ desunt, suggesta sunt. in Ant. 172 a, Suggerebantur etiam sæpe damna aleatoria.

Suggestum, sti. rostra, locus concionum, qui rectè concio etiam dicitur: alij autbores plerique pulpitum uocāt. de Di. 106 a, Neq; illud suggestum, in quo causam dixerit, ascendenti signum ullum datum, &c. Tusc. q. 236 b, Idemq; cum in communibus suggestis cōsistere non auderet, concionari ex turri alta solebat.

Sugo, gis. haurio, idq; labris & ore, ut qui lac è mammis hauriunt. de Nat. deor. 50 a, Animalia alia sugunt, alia uorant, alia mandunt. Tusc. q. 190 b, Errorem cum lacte nutricis suximus.

Sui, sibi. At. 294 a, Nicias uehementer sua sui memoria delectatur. de Fi. 86 a, Item omnibus mensis dent ad eorum epulas, qui unà secum philosophati sint, ut et sui & Metrodori memoria colatur. in Cat. 119 a, Vterq; pro sui dignitate et pro rerum magnitudine in summa seueritate uersatur. de Vniuers. 203 a, Imitantes genitorem & effectorem sui. pro Syll. 181 a, Hos ne tales uiros, tam cupidos sui perire uoluit? de Vni. 198 a, Ita se ipse cōsumptione & senio alebat sui. At. 252 a, Nihil malo quàm et me mei similem esse, & illos sui. & Ora. 208 a, Commendatio sui. de Nat. 16 b, Natura quasi sui lena. Tusc. q. 240 a, Dionysius alterum interfici iussit, quia uitā demōstrauisset interimendi sui: id est, sui Dionysij. de Cl. 173 b, Præsertim cum ille Quin. Scæuolam sibi prætulisset: id est, Fannio. Or. 206 a, Ne ipse quidem mihi persuasisset, ut se dimitterem. pro Quint. 4 b, Testificantur isti P.

Quintium non stetisse, et se stetisse. pro Mil. 115 b, Tamen quotiescunq; uellet quis hoc in genere serem iudicatam referre, posse uoluerunt. ad Attic. 321 a, et 320 b, Cum ad illum scribas nihil te recordari de se, de epistolis illis, quas, &c. At. 248 a, Cum sibi nego cūdaret Antonius, ut eum dictatorem efficeret: id est, se. ad Att. 283 b, Quod ad te scripseram, ut cum Camillo communicares, de eo Camillus mihi scripserit, te cum eo locutum: id est, secum. ad Att. 240 b, L. Cæsar ut ueniam ad se rogat in nemus, aut scribam quò se uenire uelim. pro Lig. 138 a, Atq; hæc propterea de me dixi, ut mihi Tubero, cum de se eadem dicerē, ignosceret. pro Lig. 143 a, Non solùm sibi ipsos, sed etiam reipub. condonaueris. Tusc. q. 239 b, Dionysius instituit, ut filiæ barbam sibi & capillum adurerent. Antequàm. 192 b, Qui charissimam uestram procreationem sibi esse duxit: id est, suam. Tusc. q. 187 b, Sin erit ille gemitus flebilis ei qui se dederit, uix eum uirum dixerint: id est, gemitum. de Fi. 130 a, Bonus pater intelligit omnes æque filios se attingere, ad secq; pertinere: id est, se patrem. At. 55 a, Sui pro ei. de Aruisp. 249 b, Id monstrum sibi ipsum est.

Sulcus. de Diuin. 110 a, Cùm terra araretur, & sulcus altius esset impressus.

Sulmo, onis. Ouidij patria. Att. 129 a.

Sum, es. consto, ualeo, ad precium relata. Parad. 125 a, b, Vt quisq; quod plurimi est pōsidet, ita ditissimus habēdus est. At. 121 a, Scio quanti reipublicæ sit. Off. 50 b, Vt cōmodius putarēt numerari sibi quod tanti esset, quàm suum recuperare. in Ver. 192 a, In nullo loco frumentum tanti fuit, quanti ista æstimauit. in Verr. 191 b, Quanti Ephesi sit frumentum, tantum dare in Phrygia. in Ver. 191 a, Cum in Sicilia H S. I I. tritici modius esset. & ibi. Quanti frumentum esset. & 187 a, Quanti erat in Sicilia triticum. pro Sext. Rosc. 19 a, Bona huius quæ sunt sexagies, duobus millib. nummūm sese emisse dicit Chrysogonus. pro Quin. Rosc. 50 b, Ager nunc multo pluris est, quàm tunc fuit. pro Ros. 49 b, Is ex qua parte erat, Fannij nō erat H S. L I I I. ex qua parte erat Roscij, amplius erat H S. C C C. L I I I. & ibi. Alter CCCLIII. quod sit in societatem affert. Offi. 70 b, Emere denario quod sit mille denariūm. Epist. 102 a, Audio Treuiros capitales esse, mallem auro, argento, ære essent.

Esse. pro uersari, & manere, uel habitare. Att. 124 b, Esse cum aliquo. Item, Dixit etiam alia quædam de seruulis suis, quare nobiscum esse non posset, morē gesti, dimissi à me. de Cl. 19 a, Eram cum Stoico Diodoro, qui cū habitauisset apud me, cūq; uixisset, nuper est mortuus domi meæ. Epist. 57 b, Amplector eius familiarissimos qui me admodum diligunt, multumq; mecum sunt. & 77 a, Tamē erat nemo qui cum essem libentius quàm tecum, & pauci quibus cum essem æquè libenter. & ib. Ponere diem cum aliquo. Ep. 53 a, Nōnne mauis sine periculo domi tuæ esse, quàm cum periculo alienæ. Ep. 22 a, Cùm Athenis decem ipsos fuissem dies. et 86 b, Vt esses in Sicilia, quoad uelles. Qu. Fr. 302 a, Plato Midam Sardianus, Epicureus, qui Athenis solet esse multum. de Arusp. 249 b, Si essetis uersareminiq; nobiscum. de Orat. 111 a, Vos oro ut hic sitis hodie. in Ver. 254 b, In publico esse non audet. & 129 a, Non licet mihi esse Romæ.

Esse aliquid alicui cum aliquo, pro accidere uel negocium

gocium habere. pro Qu. 4 b, Alicui cum aliquo familiaritatem uel societatem esse. in Ant. 175 a, Mihi cum illa posthac nihil erit. de Diu. 103 a, Cum ita solutus est animus, ut ei planè sit cum corpore. in Ver. 113 a, Quæsiuit à Gallis quid sibi esset cum his. pro Cl. 54 a, Quid huic cum Habito? nihil. in An. 226 b, Cum Vatinij legionibus quid erat Antonio? At. 190 b, Mihi ante ædilitatem nihil erat cum Cornificio.

Esse cum genitiuo, pro pertinere, uel officiū, rem opus' ue esse. Tus. 221 a, Libidinem laudare, cuius est libidinis? & ibid. Aegritudinem laudare, &c. quorum est tandē philosophorum? pro Cl. 18 b, Non est nostri ingenij, uestri auxilij est iudices, huic subuenire. At. 247 a, Meus discessus desperationis est, non legationis. Quint. Fr. 194 b, Est eius qui alijs præsit, eorum quibus præsit commodis utilitatiq; seruire. pro Pom. 7 a, Erit igitur humanitatis ac sapientiæ uestræ prohibere, &c. uidere, &c. Oct. 329 b, M. Antonius uir sapientis consilij fuit. de Cl. 188 b, Cuius penes quos laus adhuc fuit, nō fuit rationis aut scientiæ, sed quasi bonæ consuetudinis. ad At. 275 a, Nihil mihi minus hominis uidetur esse quàm, &c. de Or. 116 b, Clamare contrà quàm deceat, hominis est impudentis. & ibi. Quorū alterum diuinitatis mihi cuiusdam uidetur, alterū humanitatis. in Ver. 207 a, Est boni iudicis facere coniecturā, &c. de Fin. 102 a, Est hominis ingenui, uelle, &c. ad At. 139 a, Boni ciuis & uiri puto, quouis supplicio affici, quàm, &c. Ora. 103 b, Musicam philosophi non esse. Att. 193 a, Fortis ægroti est accipere medicinam. pro Rab. Posth. 124 b, Hic iam indices uestri consilij res est nostræ sapientiæ, quod deceat, &c. Or. 203 a, Magni igitur iudicij et summæ facultatis esse debebit moderator ille huius tripartitæ uarietatis. Ep. 7 a, Est & tuæ & nostri imperij dignitatis, &c. Orat. 197 a, Suscipere tantā rem uix arbitrabar esse eius, qui, &c. de Fin. 86 a, Hæc non eius erat, &c. Ep. 71 b, Statui nostræ necessitudinis esse, &c. & 72 b, Non est iam grauitatis ac sapientiæ tuæ. Epist. 52 a, Magnæ est deliberationis, quæ ratio sit ineunda nobis quiescendi. pro Mur. 143 b, Tuum est Cato uidere, &c. Att. 195 b, Fuit meum quondam rempublicam regere. pro Corn. 91 b, Non enim meum dicere contra tuos, &c. Attic. 151 b, Sed tu id quanti æstimes, tuum iudicium est. At. 265 b, Tota potestas eius rei tua est. & ibid. a, Consules quorum & lege & S. C. cognitio & iudicium fuit. de Fin. 93 a, Erat enim si cuiusquam, certè tuum. Tuum consilium est uel tui consilij. l. Consilium.

Esse cum datiuo. de Cl. 273 a, Hæc res P. Africano uituperationi fuit. in V. 239 a, Hæc res erit tibi crimini uel inuidiæ. At. 86 b, Postrema tua pagina mihi magnæ molestiæ fuit. in V. 177 b, Hæ pecuniæ tibi fraudi & damnationi esse debent. in V. 166 b, Sicilia tibi prædæ et quæstui fuit. Off. 28 a, Aliter ampla domus dedecori domino sæpe fit. At. 236 b, Clementiam Cæsari malo fuisse. ad Her. 7 a, Hoc alijs quoq; bono fuit. pro Sext. Ros. 20 b, Quibus occidi Roscium bono fuit. de Inuen. 54 a, Quæ signo sunt omnia, ratione mundum administrari. de Cl. 168 a, Iam tum erat bonos eloquentiæ.

Esse cum ablatiuo, idq; sine præpositione. de Diuin. 88 b, Oraculum illud nunc minore gloria est. & ibi. Sic cum in tanta gloria non fuisset. de Orat. 115 b, Annibalis nomen magna erat apud omnes gloria. Quint. Frat. 302 a, Cùm spe sum maxima, tum etiam maiore animo pro Qu. Ros. 48 a, Hic capite & supercilijs semper est rasis. Ep. 85 a, Qua in re singulari sum fato. At. 56 b, Mira sum alacritate ad ltigandum. Ep. 262 a, In redibili sum solicitudine. & 51 b, Sum magno dolore. de Or. 124 a, Qua nos indulgentia in liberos nostros esse debemus? Ep. 234 a, Esse mirifico studio in aliquem. & 34 a, Esse bono animo erga se. Ep. 254 b, Spero homines intelecturos quanto sit omnibus odio crudelitas, & quanto amori proritas & clementia. Ep. 93 b, Tu qui coniunctissima fuisti mecum & sententia & uoluntate. Orat. 216 a, Trichæus eodem spacio est, quo Chorœus. Or. 215 b, Iambum nimis è uulgari esse sermone.

Esse cum ablatiuo, & præpositione in. de Am. 115 b, Diutius in hoc desiderio esse nō possum. In Ant. 167 b, Magnam molestia sum. Att. 178 a, In eadem sum uoluntate. in Verr. 231 b, Cum diutius in eo negocio curaq; fuerim, ad Carpinatium reuertebar. pro Syll. 174 a, Si hic esset in eodem scelere. In Verr. 202 a, Non modò ipsum in ære alieno nullo, sed in suis numis multos esse, semperq; fuisse. in Verr. 200 a, b, Esse in amore atq; delicijs alicui. Att. 37 a, Esse in summa infamia sceleris. Att. 127 a, In eadē opinione fui, qua cæteri omnes. te, &c. de Di. 87 a, Cum uicini omnes ad unum de rebus suis referrēt, erat in magno nomine & gloria. de Fin. 97 a, Timere, mœrere, in libidine esse, peccatum est etiam sine affectu. de Finib. 91 b, Esse in principibus. pro Sext. Ros. 31 a, In egestate, & in insidijs uersari. Ep. 91 b, Esse in decurionibus. Epist. 88 b, Quod est uno te, quæ sunt in fortuna. Esse in uitio aut uirtute. l. In. Et locis suis.

Esse uarijs modis usurpatum. pro existere, constare, extare, haberi, numerari, cadere, consistere. etc. de Or. 123 a, Omne quod eloquimur fit, ut id aut esse dicamus, aut nō esse. Top. 222 b, Definitionum autē duo sunt genera primum earum rerum quæ sunt, alterum earum quæ intelliguntur. Esse ea dico', quæ cerni tangiq; possunt, &c. non esse rursus ea dico, quæ tangi demonstrari ue non possunt, cerni tamen animo, atq; intelligi possunt, &c. de Or. 109 a, Talem uerò existere eloquentiā, qualis fuerit in Crasso, non potuisse confirmo. Postquam. 201 b, Cn. Pompeius uir omnium qui sunt, fuerunt, erūt, uirtute princeps. de Ora. 132 b, Sæpe etiam uersus interponitur, uel ut est, uel paululum immutatus. In Ant. 153 a, Quæ credo eis fuisse futura communia. Qu. Fr. 317 a, Plus unus fuerit Cato, quàm omnes leges. Epi. 25 a, Iam me Pompeij totum esse scis. pro Quin. Ros. 53 b, Quod uniuersæ societatis esset. Itē, Quod suæ partis esset. Ep. 230 a, Esse magni apud aliquem. Epi. 252 b, Magni mihi erunt literæ tuæ. in Ver. 344 b, Fuit ista respōsio quondam. At. 82 a, Si erit ut uolumus. Tusc. q. 233 a, Est ubi id isto modo ualet. ad Herenn. 32 b, Est cum non est satius. Epist. 234 a, Tutò esse, & Esse cum telo. At. 38 b, de Or. 134 a, Quid tibi est ista mulier? uxor. Ora. 198 a, Ab ijs qui dicendi numerabantur magistri. de Opt. 242 b, Omnes qui Attici numerantur. pro Mil. 117 b, Si minus fortissimi uiri uirtus ciuibus grata accidisset, Attic. 96 b, Sed nūciant melius esse ei. At. 128 b, Ecquæ pacifica persona desideretur, an in bellatore sint omnia. Att. 186 a, Ne uiuam mi Attice, si mihi non modò Tusculanum, ubi

Universidad de Deusto
Biblioteca

-ertè sum libēter, sed μανιέρων νῆσοι tanti sunt, ut sine te sim totos dies. Qu. Fra.291 a, Esse quocunq; ueneris, & publicè & priuatè maximam lætitiam. Offic. 16 a, Quanquam hæc quidem res nō solùm ex domestica est ratione, attingit enim & bellicum, &c.

Summa, mæ. caput, genus, constitutio, numerus. de Ora. 123 a, Vera'ne summa sit uniuscuiusq; rationis. & 121 a, Communes rerum & generum summæ. de Fi.113 b, Circumspectis rebus omnibus rationibusq; subductis, summam feci cogitationum mearum omnium. Ep.12 b, Off. 12 b, Addendo deducendoq; uidere, quæ reliqui summa fiat. At.83 a, Subducamus summam. ad He.2 a, Si summam causæ breuiter opponemus. de Inuen. 48 b, Summam alicuius rei dicere, non partes eius persequi. pro Qu. Ros.45 b, Nō refert parua nomina in codicē, imò omnes summas. in Pis.98 a, Quid auaritiæ, qua criminibus infinitis implicata est, summam nunc explicem? generatim ea, quæ magis nota sunt, dicā. in An.166 b, Sed tamen hæc est summa conclusionis meæ. Qu. Fr. 3.8 a, Et in omni summa me ad ocium cōuerto. de Som. 127 a, Cùm hi duo numeri naturali circuitu summam tibi fatalem confecerint. contra Rull.79 a, Cum summam tantæ pecuniæ nullo teste sibi ipse ex sua uolūtate confecisset. in Ver.165 b, & 166 a, Remittere alicui de summa, uel de capite. Att.111 a, Reliqua patebant, & cum Terentiæ summa congruebant. ad Attic.110 a, Sed etiam ad summam profectum aliquid puto. At.168 b, At ille per piuca locutus, hanc summam habuit orationis, ut sibi ignoscerem, se, etc. pro Quin.5 b, In hoc summa iudicij causaq; tota cōsistit. pro S.R.33 b, Qui summam rerum administrat: id est, imperator. Epist.155 b, Illud certè caui, ne reipublicæ summa fallatur. I. C.121 b, Equites, qui uobis summam ordinis consiliiq; concedunt. ad Brut. 91 a, Voluntas mea de summa reipublicæ semper eadem fuit, quæ tua. pro Cluent.36 a, Cùm ipsa pecunia quæ Staleno data est numero ac summa sua, non modò quanta fuerit, sed etiam ad quam rem data fuerit, ostendat. de Leg. 173 a, Leges autem à me edentur non perfectæ, nam hoc esset infinitum, sed ipsæ summæ rerum ac sentētiæ. pro R.P.127 b, Nescio utrum accessionem decumæ centesima, an decessionem de summa fecerit. pro Lig. 141 b, Quicquid dixi ad unam summam referri uolo, uel humanitatis, uel clementiæ, uel misericordiæ tuæ.

Ad summam, in summa. id est, breuiter, uno uerbo, ut uno uerbo dicam, ne plura, ne te uel nos pluribus teneam, ne diutius teneam, ne multa, ne multis, quid multa? ne longus sim, ne longum sit, ne lōgum faciam, Quid quæris? At.222 a, Ad summam dic M. Tulli, &c. Officiorum,30 a, Ad summam ne agam de singulis, &c. et de Fin.119 b, Epistol.238 a, Ad summam forti animo sitis. Quin. Frat. 317 a, In summa quatuor sententijs senatores et equites damnarunt. Attic.121 a, Summa autem, Afranium cum magnis copijs aduentare. At.158 a, Iurabat ad summam amicissimum mihi Cæsarem esse debere. Attic.222 b, Ad summam non possunt istæc sic abire. Attic.237 b, Deinde ad summam arbitrum me statuebat, non modò huius rei, sed totius consulatus.

Summanus, ni. Orcus, Pluto. de D.83 b, lib.1.

Summarius, a, um. Attic.155 a, Nisi fortè iste summarius ei potest persuadere, ut, etc. aliter. Summanus: id est, Cæsar. Ego uero Nummarius, lego: ut is intelligatur quem eadem epistola paulò antè, Emptum pacificatorem appellauit.

Summatim, aceruatim, breuiter. de Fin. 133 a, Summatim hæc erant de corpore animoq; dicenda. ad Herennium,3 a, Si summatim, non particulatim narrabimus. Att.79 b, Itaq; subsedi in uia, dum hæc quæ longiorem orationem desiderant, summatim tibi perscriberem. de Ora.131 b, & pro Cluen.131 b, Nunc exponemus genera ipsa summatim. de Or.107, & 122 b, Ius ciuile summatim percipi sine doctrina potest. Ep.161 a, A' me pauca cognosces, & ea summatim.

Summè, maximè, summopere. de Orat.136 a, Hoc me sollicitare summè solet. et pro Quint.12 b, Sicut tu semper summè concupisti. & Ep.52 b, & pro Qu.14 a, Ab aliquo petere summè, & contendere, ut faciat aliquid.

Summergo, gis. demergo, deprimo. de D.95 b, Summersus equus uoraginibus non extitit.

Summissè, remissè, demissè. de Orat.128 b, Breuiter & summissè dicere. de Or.126 b, Aliàs contētius, aliàs summissius dicere. pro Pl.261 a, Summissè supplicare alicui. Off.18 b, Tanto summissius nos geramus.

Summissio, onis. remissio.)(. Elatio. Top.227 a, Parium comparatio nec elationem habet, nec summissionē. Or. 204 b, Summissio orationis. Offic.29 b, Contentio uocis.)(. Summissio uocis.

Summissus, a, um. remissus, suppressus, humilis, abiectus, leuiter.)(. Se efferens. Off.25 a, Oportet æquo & pari iure cum ciuibus uiuere, neq; summissum & abiectum neq; se efferentem. Or.263 b, Summissus & humilis, consuetudinem imitās. de Or.125 a, Oratio placida, summissa, leuis.)(. Fortis, acris, uehemens. & 128 a, Intēta. Or.199 a, Summissius à primo dicere, deinde pressius, pòst audacius exultare.

Summitto, summittis. successorem mitto, supprimo, subijcio. I.V.97 b, Iste ad pupillæ matrem summittebat. & 162 b, Summittebat iste Timarchidē, qui moneret, &c. pro Plan.264 a, Appellaui populum, tribubus summisi me & supplicaui. de Cl.166 b, Tibi ætas nostra cedit, fascesq; summittit. I.V.62 a, Aliquātum remittere ex eo quod facere possis, & multum summittere. et de Or. 152 a, Summittere aliquid. Epi.169 a, Summittere animum periculo. de Pro.70 b, Huic uos non summittetis? et Ep. 156 a, Summittere exercitus aliquò.

Summopere, summè, maximopere. de In. 48 b, Quæ summopere uitare oportebit. de In.62 b, Cùm puerorū formas summo hic opere miraretur.

Summotus, a, um. pro Flac. Summota concione.

Summoueo, es. pro Qu.5 b, Et interea nostros aduocatos iubet acerrimè summoueri. pro Sest.30 a, Magnitudini pœnæ maleficio improbos summoueri. de Leg. 163 b, Academiam placere cupio, summoueri non audeo.

Summus, summa, summū. amplissimus, perfectus, singularis, incredibilis, unicus, in quo omnia summa sunt.)(. Infimus, de Or.108 b, Si homines non eruditi summam essent prudentiam atq; incredibilem eloquentiam consecuti. Tus.184 b, Summum est quo nihil sit superius. de Cl.192 b, Summus et singularis uir. pro Pom.11 a, Summus atque perfectus imperator. Attic.127 b, Nihil nisi summa ratione facere. & pro Qu.10 a, Summa sancti-

monia. de Ora.85 b, Summi homines ac summis ingenijs præditi. Ep.226 a, Summa hyeme. Ep.13 b, Qui & summa uoluntate cesserit, & egregia animi alacritate abfuerit. pro Pla.273 a, Vt etiā summa resp. mihi donata fuerit gerēda. pro Plan. 262 b, Is qui est in summa sacra uia. de D.90 b, Alexander eam buculam in summo columnæ collocauit. de Di.87 a, Bacillū incuruū & leuiter à summo inflexum. de Fi.199 a, Summum aquæ.)(. Profundū aquæ. de Orat.104 a, Summū bonum in animo'ne sit, an in corpore, uirtute an uoluptate definiatur. de Leg.167 b, Summum bonum est, ex natura uiuere: id est, uita modica & apta uirtute perfrui, aut naturam sequi, & eius quasi lege uiuere: id est, &c. de Fi.68 a, Aristoteles uirtutis usum cum perfecta uitæ prosperitate coniunxit. de Am.99 b, Diuitias alij præponunt, bonam alij ualetudinem, alij potentiam, alij honores, multi etiam uoluptates: belluarum hoc postremum est: id est, illa autem superiora, caduca et incerta. de L.266 b, Finis bonorum quò referuntur, & cuius causa facienda sunt omnia. Off.59 a, Quod honestum sit, id esse, aut solum aut summum bonū. I.P.88 b, Qui mala dolore, bona uoluptate definiūt. de Finib. 163 b, Epicurei omnia quæ sequantur in uita, quæq; fugiant, uoluptatib. et doloribus ponderantes. & Off.76 a, Epicurus bona uoluptate terminauit, mala dolore. & ib. Epicurus ponit summum bonum in uoluptate. Off.75 b, Cyrenaici omne bonum in uoluptate posuerunt. Aca.32 b, Herillus in cognitione et scientia summum bonum ponit. de Am.111 b, Summum naturæ bonū. Tus. 245 a, Opiniones de summo bono. I.A.160 a, Cum à summis, medijs, infimis, cū deniq; ab uniuersis hoc idem fit. de L.189 a, Omnia infima summis paria fecit.

Ad summum, uel summum. pro quo inepti dicunt, ad plus. ad Attic. 210 a, Expectabam hodie, aut ad summum cras ab eo tabellarios. Epistol.18 a, & 234, Bis terue ad summum. pro Quin.14 b, Biduo aut ad summū triduo, &c. Epistol. 77 a, Excepto uno, aut ad summum altero. pro Mil.103 b, Quatuor, ad summum quinque. pro Mil.106 a, Triduo, ad summum quatriduo. Atti.201 b, Scies igitur cras, summum, perendie. in Verr. 134 b, Eximunt unum diem, aut summum, biduum ex mense. & 191 a, HS. II. summum HS. ternis.

Summuto, as. commuto. Orat. 205 a, Summutantur uerba pro uerbis. & 212 a.l. Hypallage.

Sumo, mis. assumo, arrogo, attribuo, ascisco. de Cla. Orat. 171 a, Tu qui à Næuio uel sumpsisti multa, si fateris: uel si negas, surripuisti. de Legib. 157 a, Sume ad hanc rem tempus, quæ, &c. de In.55 b, Ducere, sumere, trahere suspicionem ex aliqua re. in Vat.34 b, Sumere inimicitias. ad Attic. 277 a, Sumere aliquem iudicem. ad Attic.262 b, Hoc pro beneuolentia nostra mihi sumpsi, ut id à te peterem, quod, &c. Epist. 98 a, Vide quid mihi sumpserim. Epistol. 222 b, Sumpsi hoc mihi, ut scriberem, &c. pro Planc.259 a, Mihi non sumo tantùm iudices, neque arrogo, ut, &c. pro Syl.183 b, Quid ergo? hoc tibi sumis, dicet fortasse quispiam, etc. ego uerò nihil mihi assumo. ad Bru 90 b, Cum mihi tantum sumpserim, ut gubernacula reipublicæ prehenderem. de Or. 88 b, Quod uerò in extrema oratione quasi tuo iure sumpsisti, oratorē, etc. pro Sext. Ros.34 b, Vnum hoc sumo, quod mihi res manifesta dat. de Finib.117 b, Sumere res non concessas, &

ex illis efficere quod uelis. Academ. 11 b, Quæ autem sumunt ut concludant, id quod uolunt. de Diuin.130 a, Sed cum bis sumpsit quod uoluit, id tamē assumit, quod concedi nullo modo potest. de Diuin. 130 a, Hoc uos dialectici non facitis, nec solum ea non sumitis ad concludendum, quæ ab omnibus concedantur: sed ea sumitis, quibus concessis, nihilo magis efficiatis quod uelitis. de Nat. 63 a, Videre oportet Balbe, quid tibi concedatur, non te ipsum sumere quod uelis. de Nat. 19 a, Beatos esse deos, sumpsisti concedimus. de Fini.95 b, Quod enim efficiebatur ex his duobus, quæ erant sumpta in eo, uides esse conclusum. de Natu.16 b, Arripere mihi uidemini, quasi uestro iure, rem nullo modo probabilem. Offic.52 b, Ille enim requiescens à reipublicæ pulcherrimis muneribus, ocium sibi sumebat aliquando. pro Cec. His autem de rebus, quas coniectura consequi possumus, non mihi sumo, ut plus ipse prospiciam, quàm, &c. 2 de Orator. Duo denique illa, quæ facillima uidentur, &c. mihi pro meo iure sumo. ad Atticum, lib. 8, Mihi non sumo, ut meum consilium ualere debuerit. 4 Academ. quæst. Quomodo autem sumis, ut, &c. 2 Tuscul. quæst. Epicurum autem & Metrodorum non ferè præter suos quisquam in manus sumit. 13 Fam. Sumpsi hoc mihi pro tua in me obseruantia. de Leg. Agr.2. Itaq; hoc animo legē sumpsi in manus, ut, &c. 7 Fam. Sumpsisti tanti. pro tanti emisti. 11 ad Attic. Sumpsimus à tuo uillico, & aliunde mutuati sumus. de Nat. lib.2, Sumpsimus ab igne calorem, qui est fusus in corpore. 7 Verr. Quamobrem supplicium non sumpsisti? 2 de Diu. Sed quum bis sumpsit quod uoluit, id tamen quod assumit, etc. concedi nullo modo potest. pro Cecin. Nam in eas ipsas res, quas improbissimè fecit, testimonia sumpsit, & eis in causa testimonijs utitur. ad Sulpit. lib.13, Literas ad te à M. Lepido Consule, nō quæ te aliquid iuberent, &c. sed quodammodo [illegible]datitias sumpsimus. 10 Philip. Quas enim partes ipse mihi sumpseram, eas præoccupauit oratio mea. in Sall. Vnde initium sumam? ad Quint. Fra. lib.2, De interpellatione tantum sumam à uobis temporis ad scribendum, quantum dabitis. 1 de Legib. Sume ad hanc rem tempus. ad Plancum. lib. 13 a, Tantum tibi sumito pro Capitone apud Cæsarem, quantum ipsum meminisse senties. 4 de Finib. Spacium sumamus ad cogitandum. 5 Verr. Cur enim sibi hoc scribæ soli sumant? Cæs. lib.7, Vide quid mihi sumpserim. de Finib. lib.4, Cum res sumpseris nō concessas, ex illis efficere quod uelis placet? 1 Tusc. 2 & 4, Non enim cum socero bellum gessisset, non imparatus arma sumpsisset. pro Sylla, & 6 Philip. Sumere sibi aliquid. pro Ros. Comœd. Arbitrium sumere de fide tabularum. pro Lig. Sumere arma contra aliquem. pro Cæl. Sumere aurum ab aliquo. 7 Famil. & 2 Philip. Sumere diem. pro Sest. Sumere doctrinā. 7 Fam. Sumere domum. & 4 ad Att. Sumere domū pro castris. 2 de Di. Tantum sat est intelligi id sumere istos pro certo, quod dubiū cōtrouersumq; sit. in Vat. Sumere inimicitias. Brutus Ciceroni 6, & ad Brut. & pro Qu. aliquem iudicē sumere. pro Fl. Sumere legationes. 5 Att. Sumere offensionē. 6 in Ver. Sumere operā. Parad. Sumere publicas operas. 1 ad Her. Sumere orationem. 6 Att. Sumere pecuniā. 3 Verr. Sumere pecunias mutuas. 5 Ver. Sumere recuperatores. 16 Fam. Sumere regionem aliquam tuendam. Aca. ed. 1,

lib. 2, Sumere uehementer repugnantia pro congruentibus. 4. de Fi. Res non concessas sumere, & ex illis efficere quod uelis. 10 Philip. Sumere sibi sententias. Acad. q. ed. 2. lib. 1, Sumere sibi aliquod studium. 4 Verr. Meminero me nō sumpsisse quem accusarem, sed recepisse quos defenderem. pro Ros. Amer. Videtis ne quos nobis poetæ tradiderunt, patris ulciscendi causa, suppliciū de matre sumpsisse? 7 Verr. Dixit se, &c. pecuniam accepisse, neq; de uero archipirata sumpsisse suppliciū, ideo securi non percussisse. pro Cecin. Colloquuntur: dies ex utriusq; commodo sumitur. 4. de Fin. Qua ex omni copia, plurima & certissima argumenta sumuntur ad cuiusq; rei naturam explicandam. pro Leg. Manil. Quantum huius autoritas ualeat in bello, ab eodem Cn. Pompeio omnium rerum egregiarum exempla sumantur. de Legib. 2, Quoniam & satis iam ambulatum est, & tibi aliud initium sumendum est. 4. de Fin. Nam omnia quæ sumenda, quæq; legenda aut optanda sunt, &c.

Sumptio, onis. assumptio. de Diuina. 131 a, Sed demus tibi istas duas sumptiones, ea quæ λήμματα appellant Dialectici.

Sumptuarius, a, um. de sumptibus. ad Attic. 206 a, Lex sumptuaria. At. lib. 13, Tu uelim è Polluce cognoscas rationes nostras sumptuarias.

Sumptuosius. aduerb. in Cat. 108 b, Sumptuosius insolentiusq; se iactant.

Sumptuosus, a, um. splēdidus, magnificus, lautus. (. Frugalis. Parad. 125 b, Venio iam ad sumptuosos, relinquo istum quæstuosum. Ep. 141 a, Cœna sumptuosa. de Ora. 121 a, Quod sumptuosus de luxuria, &c. & pro Cluent. 82 a, Vir egens, sumptuosus, &c. Qu. F. 327 b, Ludi magnificentissimi, munus sumptuosum & magnificum. in Pis. 94 a, & de Leg. 182 a, Nihil apud hunc lautum, nihil elegans, nihil exquisitum, ne magnopere quidē quicquam, præter libidines, sumptuosum.

Sumptus, a, um. delectus. pro Rab. P. 129 b, Vide hos quasi sumptos dies ad labefactandam illius dignitatem.

Sumptus, ptus. impensa, impēdium. in V. 204 b, Mamertini magnum sumptum in Timarchidis prandium fecerunt. et At. 76 b, Nullus fit sumptus in legatos nostros. & in V. 182 b, At habes sumptū unde facias. Epi. 201 a, Facere sumptum in rem militarem. At. 178 b, Consideres uelim, ut sit unde nobis suppeditentur sumptus necessarij. Off. 41 b, Pecuniæ collocandæ ratio est, quæ perpetuos sumptus suppeditet: nec solùm necessarios, sed etiam liberales. Tusc. 247 a, Magnificentia & sumptus epularū. Offic. 45 b, Nostro quidē anno sanè exiguus sumptus ædilitatis fuit. et 28 b, Cauendū est etiā si ædifices, ne extra modū sumptu & magnificētia prodeas. Qu. F. 291 a, Prouincia sumptu exhauriri. pro Ros. 20 b, Sumptus effusi cum probro atq; dedecore. & Ep. 39 b, Sumptus legitimus, sumptus infinitus. At. 122 a, Tyronē Curio cōmendā, & ut petij, si quid opus erit, in sumptum roges. & ibid. b, Sed cum uideo in sumptū ab alijs mutuatū. & 45 b, Quare uelim cures, ut permutetur Athenis, quod sit in annum sumptum ei satis. Ep. 26 b, Vt sumptus egentissimarum ciuitatum minuerem. & 37 b, Mihi uere et remittere sumptū. de In. 73 a, Legatis quæstores sumptum non dederunt. pro Qu. R. 49 b, Sumptu nusquā melius potest poni. in Verr. 199 a, Impendere laborem & sumptum ad incertum casum. de In. 76 b, Insumere magnum sumptum aut laborem in aliquam rem. Ep. 138 b, At illam tuam lautitiam, ueterē dico, cum mecū sumptus habebas. At. 75 b, Aduētus noster ne minimo quidem sumptui fuit. At. 76 a, Ita uiuam ut maximos sumptus facio. At. 81 b, Nullum teruncium, me obtinente prouinciam, sumptum factum esse. & ibi. Hic facit, ut mihi excipiendus sit cum teruncium nego sumptum factū. Brut. 289 b, Impēdent infiniti sumptus in hos exercitus, quibus nunc defendimur. Offi. 45 a, In his immanibus iacturis, infinitisq; sumptibus nihil nos magnopere mirari. Parad. 125 b, Ille sumptus non modò ad fructum, sed etiam ad fœnus est exiguus.

Sunij. pop. de Leg. 170.

Suo, is, sui, sutum. de Nat. 57 b, Tegumenta corporum uel texta uel suta.

Supellex, ctilis. instrumentū, ornamētum aulæ. in Verr. 125 b, Supellex ære elegantior Deliaca & Corinthia. & 208 a, Tu P. Cacurij supellectilem omnem abstulisti. & 223 a, In instrumento ac supellectili C. Verris. contra Rul. 72 b, Deinde ornat mulis, tabernaculis, centurijs, supellecti. contra Rul. 73 b, Multa in mancipijs, in pecore, auro, argento, ebore, ueste, supellectili, cæteris rebus. Para. 107 b, Cogitatio supellectilis ad delicias. de Orat. 98 b, In oratoris uerò instrumento tam lautam supellectilem non uiderem. Orat. 204 a, Oratoria quasi supellex, supellex est enim quodāmodo nostra, quæ est in ornamentis: alia rerum, alia uerborum. in Ant. 173 a, Multa & tanta supellex, & magnifica multis locis, non ulla quidem luxuriosi hominis, sed tamen abundantis. de Am. 106 b, Amicos parare, optimam et pulcherrimam uitæ, ut dicam, supellectilem.

Super. supra. Atti. 161 a, Sed super hac re nimis. & 137 a, Simul cogitet quid agendum nobis sit super legatione uotiua. & 255 a, Hac super re scribam ad te Rhegyo. ad Heren. 4 b, Paterfamiliās ut super familia sua legauerit, ita ius esto. de Leg. 183 b, Demetrius super terræ tumulum noluit quid statui, nisi columellam, &c. Qu. F. 320 b, Tectum quod super conclauia non placuerat tibi esse multorum fastigiorum. de Fi. 77 a, Et nolle imprudentem super eam assidere: id est, aspidem. de Legi. 180 b, Super dicebant quicquid cœpisset, astringi, rursus sacris liberantur. de Nat. 26 a, Contra Epicurum satis superq; dictum est. pro Qu. Ros. 46 a, Satis superq; habeo, quod mihi dederis. & Ar. 247 b, Satis superq; prudentes sunt, qui, &c. de Or. 102 a, Mihi uerò, inquit Mutius, satis superq; abs te uidetur istorum studijs, si modò sunt studiosi, esse factum.

Supera. supra. in Ar. Supra terras semper tenet ille.

Superbè. cōtumaciter, arroganter. pro Pom. 5 b, Appellare aliquem superbius. Atti. 86 b, Contumaciter, arroganter, ἀπειθῶς.

Superbia, biæ. arrogantia, contumacia, intolerantia, insolentia, fastidium animi, spiritus. Part. 237 a, Magnitudinem animi superbia imitatur in animis extollendis. et Epi. 102 b, Offic. 17 b, Superbiam, fastidium, arrogantiā fugiamus. in V. 221 a, Illa tua, singularis insolentia, superbia, contumacia. de Inu. 61 a, In superbiam & arrogantiam odium concitatur. cont. Rul. 64 b, Superbia nata Capuæ ex Campanorū fastidio uidetur. & 85 b, Coloni Capuæ

Capuæ in domicilio superbiæ, & in sedib. luxuriæ collocati. de Or. 93 a, Quod ego nō superbia, neq; inhumanitate faciebam, sed mehercule istius disputationis insolentia, & earum rerum inscitia.

Superbiloquentia, tiæ. Tusc. 216 b, Poetæ.

Superbire. Act. 13 b, Si habes quod liqueat, neq; respondes, superbis: si non habes, ne tu quidem perspicis.

Superbus, a, um. arrogans, insolens, imperiosus, elatus, inflatus, non ferendus, se efferens, spe atq; animo inflatus, asper, difficilis, grauis, qui fastidio & contumacia effertur. Epist. 101 b, Vtrum superbiorem te pecunia facit, an quòd te imperator consulit? Attic. 93 b, Grauius autem non contemnere se, & reges odisse superbos. At. 121 a, Is superbum se præbuit in fortuna quam putauit nostram fore. Item, Qui alicuius artis arrogantia subnixi ambulant. l. Subnixus. cont. Rul. 85 a, Hunc Capuæ Campano præsidio ac regio spiritu cū uiderem, Blosios illos mihi uidebar uidere ac Iubellios. Item, Verbum incedendi ad superbiam accommodatum. Lincedo.

Supercilium, lij. pars frontis extrema, oculos à fronte, pilis quasi limite distinguēs. In superciliorum motu, existunt animi motus. præsertim arrogantiæ, grauitatis ac seueritatis, frontis nubecula. in Pis. 82 a, & 83 b, Altero ad frontem sublato, altero ad mentum depresse supercilio. pro Quin. Ros. 48 a, Ipsum caput & supercilia illa penitus abrasa, olere malitiam uidentur. Of. 29 b, Superciliorum remissio aut cōtractio, mœstitia, hilaritas, risus. Postquam 207 b, Hic uos rugis supercilioq; decepit. pro Sest. 6 b, Tanta erat grauitas in oculo, tanta frōtis contractio, ut illo supercilio tanquā Rhadamanthus ille niti uideretur. de Pro. 70 b, Libidines, quas fronte et supercilio contegis.

Superficies, ei. quod supra solum ædificatum est. Att. 56 a, Superficiem arcæ Coss. ex S. C. æstimabunt. & 55 a, Superficiem ædium Coss. æstimarunt.

Superfluo, is. redundo, affluo, effluo, abundo. de Diui. 93 b, de Cl. 194 b, Is redundantes nos & superfluentes iuuenili quadam licentia repressit.

Superi, orum. cœlites. Top. 228 b, Superi dei.)(. Manes.

Superior, ius prior, qui excellit, qui aliquam præstantiā uirtutis, ingenij, fortunæ consecutus est. Epist. 29 b, Habes enim nemimem honoris gradu superiorem. & 204 b, Superior ordine, inferior fortuna. de Ora. 105 b, Cum hic turisconsultus fuerit superior discessurus, si, &c. & Posq. 203 a, Superiorem esse contra improbos. de Or. 128 a, Inuident homines & paribus & inferioribus & superioribus. pro Cor. 62 a, b, Ille populus in superiori conditione causaq; ponitur, qui, &c. de Nat. 74 b, Superiora de pecunia.)(. Posteriora de incestu. in Ver. 259 a, Superius facimus nouo scelere uincere. de Nat. 54 a, Omnis odor ad superiora fertur. de Di. 119 a, Quid? idē nō poterat Deus hominibus disciplinam superiore ex loco tradere? in Ver. 129 a, Dicere aliquid de loco superiore.)(. Ex loco inferiore. & Tusc. 174 a, Atq; ita uelut è superiori loco concionandum. de Inu. 77 a, Ex superiore et inferiore scriptura. At. 264 b, et 159 a, et 152 a, Quæ superiob. literis à te petij. de Fat. 145 b, Præterea ea uera dicimus, quorū superiore tempore uera fuerūt instātia. in Ca. 97 b, Quid proxima, quid superiore nocte egeris. pro D. 233 a, Vtriusq; temporis fructum tuli maximū, superioris quod, &c. posterioris quod, &c. de Ar. 247 a, Negocium magistratibus est datum anno superiore, ut curarent, &c. Tusc. 231 a, & 236 b, Sententia quæ erat superiorib. diebus agitata in Senatu. pro Plan. 269 a, Comitijs superioribus est Plancus designatus Ædilis. pro Cor. 60 a, Multi etiā superiori memoria, etc. in Ca. 100 a, Cū morte superioris uxoris nouis nuptijs domum uacuā fecisses. pro Fla. 151 a, Senatus nihil à superiorib. continuorū annorum decretis decessit. Or. 218 a, Proximus superior pes. de Di. 156 b, Cyrus superior. & de Fi. 141 b, Superior Africanus, & posterior Africanus. de Clar. 185 a, Superior ætas.)(. Inferior ætas. de Fin. 95 b, Duorum autē è quibus effecta conclusio est, contra superius dici solet. Ep. 72 b, Superioribus temporibus nullas ad te literas misi. de Am. 113 b, Superior loco, fortuna, fama. de Se. 82 a, Senes semper agunt aliquid, tale scilicet, quale cuiusq; studium in superiore uita fuit. Attic. 289 a, Hoc mihi iam in te placuisse, potes ex superiorib. literis recordari. Offi. 18 b, Philippum regē, rebus gestis & gloria superatum esse à filio, facilitate uerò & humanitate uideo superiorem fuisse. & ibi. Quanto superiores sumus, tanto nos summissius geramus. in Ver. Cum magistratum aut aliquem superiorem inuitassent.

Superlatio, onis. exuperatio, ὑπερβολή. de Or. 162 a, Tū augēdi minuendi'ue causa ueritatis superlatio atq; traiectio. & Or. 209 b, Sæpe suprà feret quàm fieri possit. ad Her. 34 b, Superlatio est oratio superans ueritatem alicuius, augendi minuendi ue causa.

Superlatus, a, um. Parad. 234 a, Verba superlata: id est, superlatio.

Supero, as. uinco, excello, præsto, præpondero, superior sum, exupero, redundo, superfluo. in V. 259 a, Nam si cū alijs certet, longè omnes multumq; superabit. Ep. 64 a, et 113 b, In quo etiam si multi mecum contendent, tamen omneis facilè superabo. de Or. 90 b, Teq; in ijs ipsis rebus quas abs te didicerit, dicēdi arte superabit. pro Plan. 260 a, Quærit enim qua se laude, qua uirtute Plancus superarit. de Or. 67 a, Si subitam orationem commentatio facilè uincit, hanc ipsam profectò diligens scriptura superabit. de Orat. 101 a, Bibliothecas omnium philosophorum unus mihi uidetur XII. tabularum libellus, & autoritatis pondere, & utilitatis ubertate superare. Ep. 13 b, Superare aliquem grauitate & constantia. & Tusc. 148 b, Superare aliquem doctrina. Quin. F. 279 b, Epistolas ipsa fama, sua celeritate superat. in Catil. 123 b, Si uis improborum spem meam fefellerit atq; superauerit. Tusc. 159 a, Quā regionem cum superarit animus, &c. in Verr. 192 b, Cum emisses, quanti esset quod superaret pecuniæ retulisses. de Or. 116 a, In diuisione generum et deesse aliquam partem & superare, mendosum est. Att. 129 b, Quæ arma superabūt, ea si Brundusium tumētis deportaueritis, uehementer reipub. profueritis. de Fin. 134 a, & 135 a, De eo quod ipsis superat, alijs gratificari uolunt. 220 a, Quintū delegabo, si quid æri meo alieno superabit. Parad. 125 b, Vter igitur est ditior, cui deest, an, cui superat? de Vn. 199 a, Altera pari numero præstans extremis, pariq; numero superata.

Supersedeo, des. abstineo, tempero. de Inu. 49 a, Quod cum accideret, omnino narratione supersedendum est. et 164, Sunt qui putent posse complexione supersederi. et

Universidad de Deusto Biblioteca

48 b, Verborum multitudine supersedendum est. Epist. 48 a, Ita censeo facias, ut supersedeas hoc labore itineris. & ad Her.19 a, Commodè poterimus principio supersedere. Epi.118 b, Nam si mihi non dedisset eas, &c. potuit supersederi. ad Heren. 11 a, Hæc causa, quod, etc. ideò non uisa est supersedenda. & ibi. Complexione supersedendum est, si res breuis est.

Superstes, *tis. qui mortuo superest, saluus, incolumis.* Q. F.303 a, Vtinam te non solùm uitæ, sed etiam dignitatis meæ superstitem reliquissem. Epist.80 a, Cùm superstitem te esse reipub. ne si liceat quidem uelis. Epist.137 a, Superstitem alicui uiuere. pro Mur.130 a, Vtriusque superstitibus præsentibus istam uiam dico inite.

Superstitio, *onis. nimia religio, uana uel inanis religio.*)(. Impia fraus. de D.134 b, Omnis superstitio imbecilli animi atq; anilis est. & de Nat.24 b, Superstitio, in qua inest timor inanis deorũ. de In. 85 a, Superstitio, quæ religioni propinqua est. & Part.237 a, Religionem superstitio imitatur. de Diuinat.139 a, Superstitio fusa est per gentes, oppreßit omnium ferè animos, atq; hominũ imbecillitatem occupauit. & ibi. Nec superstitione tollenda religio tollitur. pro Cl.58 a, Pietate & religione & istis precibus deorum mentes, non contaminata superstitione, nec cæsis hostijs placare. in Ver.227 a, Tãta superstitio ex istius facto mentes omnium occupauit, ut, &c. pro Fla.160 a, Huic autẽ barbaræ superstitioni resistere seueritatis summæ fuit. de Fin. 61 a, Superstitio, qua qui est imbutus, quietus esse nunquã potest. pro D. 134 b, Anilis superstitio. & de Diu.135 a, Sagarum superstitio. & de Nat.40 a, Superstitiones penè aniles. de Di.81 b, Impia fraude obligari. Item, Anili superstitione obligari. de Le.162 b, Qui canẽ & felem ut deos colunt, eadem superstitione qua cæteræ gentes conflictantur. de Clar.191 a, Oratio nimia religione attenuata.

Superstitiosè. de Na.deor.78 b, Neq; id dicitis superstitiosè atq; aniliter, sed physica constantiq; ratione. et de Diuin.106 b.

Superstitiosus, *a, um. anilis, superstitione imbutus.* de N. 40 a, Ita factum est in superstitioso & religioso, alterũ uitij nomen, alterum laudis. de Diu.126 b, Stoici omnia cum superstitiosa solicitudine & miseria credunt. pro D.234 a, Nimirum esse superstitiosum non oportet. & de Diu. 64 b, Superstitiosæ ariolationes. de Diu.112 a, Anile et plenum superstitionis fati nomen ipsum. de Di. 125 b, Imbecilli animi facilè superstitiosa ista concipiũt.

Supersum, *es. supero, resto, restat, reliquũ est.* in C.116 b, Tantum ciuium superfuturum putabant, quantum infinitæ cædi restitisset. de Or.151 a, Duæ partes mihi supersunt illustrandæ orationis. et 141 a, Sciunt cui responderint, quod supersit. Epist.166 a, Omnes qui supersunt de Hircij exercitu. & pro Ma.134 a, Nulli de inimicis supersunt. de Or.118 b, In definitione, neq; absit quicquã, neq; supersit. Ep. 166 a, Nam neq; deesse, neq; superesse reip. uolo. Epi. 226 b, Sed uereor ne iam mihi superesse uerba putes, quæ dixeram defutura. Ora. 202 a, Orator motu sic utetur, ut nihil supersit in gestu. in Verr.68 b, Quod aut imprudentiam eius subterfugit, aut satietati superfuit. At.154 a, Quod superest, scribe quæso quàm accuratißimè. Off. 33 b, Tantum erat philosophiæ loci, quantum superfuerat amicorum & reipub. temporis.

Superesse. *superfluere, redundare, præstare, superare.* Cic. in lib. de iure ciuili in artẽ redigendo, teste Gel. Nec uerò scientib iuris maioribus suis Quin. Helius Tubero defuit, doctrina etiam superfuit. Et de Repub. eodem teste, Non grauarer Læli, nisi, &c. præsertim cum heri dixeris te uobis etiam superfuturum: uerùm, siquidem fieri potest, ne desis, omnes te rogamus.

Superuacaneus, *a, um. superuacuus, usum non habens.* Epi. 32 b, Et reuera confirmata amicitia, cõmemoratio officiorũ superuacanea est. At.252 a, Cùm enim tua causa fecerint omnia, uereor ne meas literas superuacaneas arbitrentur. de Nat.21 a, Quod superuacaneum sit, aut usum non habeat. de Nat.50 a, Vt nihil eorum superuacaneum sit. de Se. 89 a, Tum conditiora facit hæc superuacanei operis aucupium atq; uenatio.

Superuacuus, *a, um. inanis, redundans.* de N.d.19 b, Descriptio omnium corporis partium in qua nihil inane, nihil sine causa, nihil superuacuum est.

Superus, *a, um.*)(. Inferus. Acad.31 a, Nicætas cœlum, solem, lunam, stellas, supera denique omnia stare censet. et 32 a, Cogitare supera atq; cœlestia. Tus.161 a, Vt omnia, supera, infera, media uideremus. in Ara. Supero conuertier orbe. de Na. 54 a, Homo spectator superarum atq; cœlestium. in Ara. Cùm supera sese satiauit luce recedit. & ib. Hìc caput & superas potis est demergere partes, Infera lumborum nunquam conuestiet umbra.

Supinus, *a, um.*)(. Pronus. de Diu.105 a, Motus corporis pronus, obliquus, supinus. de Vn.203 b, Supina etiam ora cernuntur depulsione luminum.

Suppar, *ris. ferè par, uel æqualis.* de Cl.167 a, Huic ætati suppares, Alcibiades, Critius, Theramenes.

Suppeditatio, *onis. affluentia.* de Na. 23 a, Suppeditatio bonorum, nullo malorum interuentu.

Suppedito, *as. subministro, sufficio.* Topic.226 b, Hic locus suppeditat oratoribus mirabilem copiam dicẽdi. de Ora.128 b, Omnium rerum in contrarias partes facultatem ex ijsdem suppeditare locis. pro Arch.187 b, Archias suppeditat nobis ubi animus ex hoc forensi strepitu reficiatur. de Amic.112 b, Suppeditare alicui omnium rerum, quas natura desiderat, abundantiam & copiam. Epistol 68 a, Multam etiam casus nostri tibi uarietatem in scribendo suppeditabunt. ad Attic.118 a, Si rem frumentariam tibi ex prouincijs suppeditari uis. de Fin.78 b, Nec non suppeditabit nobis Atticus de thesauris suis, quos, &c. Epist.104 a, An hoc significas frigere te? ne chartam quidem tibi suppeditarit? cont. Rul.72 b, Sumptum haurit ex ærario, suppeditat à socijs. & 83 b, Res quibus nos suppeditamur, eget ille. pro Rab.97 a, Precidere fistulas, quibus aqua suppeditatur alicui loco. in Ver. 261 b, Paucorum cupiditati tum sufficere poterat, nunc uerò iam adempta est suppeditandi facultas. Ad Atti.226 b, Tibi est curæ, ut ei suppeditetur ad usum & cultum copiosè. in Verr. 263 a, Dicito rem frumentariã esse suppeditatam. & 110 a, Frumento suppeditato & mercibus suppeditandis. ad Heren. 1 a, Vix satis ocium studio suppeditare possumus. ad Heren. 22 b, Hoc modo naturæ suppeditabit doctrina. Attic. 235 a, Quod Ciceroni suppeditas, gratum. Quint. Frat.307 b, Creditores regis apertè pecunias suppeditant contra Lentulum. & 320 b, Domus suppeditat hortorum amœnitatem, terra
fruges

fruges fert, & ut mater cibos suppeditat, de Leg.183 b.

Suppedito, *suppeto, non desum.* de Cl.180 b, Cui de republica satis suppeditabat oratio. Tus.249 a, Quocũq; loco bona suppeditant, ibi beatè possumus uiuere. Atti. 9 a, Si unquã mihi ἐπιχειρήματα suppeditarũt illo tẽpore. Off.3 a, Parare ea quæ suppeditent ad cultum & ad uictum, & sibi & liberis. de Cla.175 a, Miror illum cùm & uita suppeditauisset, & splendor ei non defuisset, consulem non fuisse. de Cla.187 a, Cui si uita suppeditauisset, cõsul factus esset. de Cl.174 a, Carbo quod uita suppeditauit, in multis iudicijs est cognitus. in Ant. 186 a, Crius pater, si uita suppeditauisset, consul factus esset. de Ora. 154 a, In hoc campo oratori facilè suppeditat omnis apparatus ornatusq; dicendi.

Suppeditor, *aris. suppedito.* Atti.234 a, De Petulciano nomine, quod mihi suppeditatus es, gratißimum est.

Suppedere. Epi. 140 b, Suppedit, flagitium est: iam erit nudus in balneo, non reprehendes.

Suppetit, *bat. suppeditat.* Ep.250 b, Mihi ad remunerandum nihil suppetit præter uoluntatem. Part. 234 b, Ex quibus ad augendum permulta suppetunt. & in Ver.82 a, Vereor ne mihi uerba non suppetant. de Orat. 156 a, Inscitia illius, cuius res non suppetit, uerba non desunt. Off.39 b, Benefica uoluntate beneuolentia mouetur, etiam si res fortè non suppetit. Off.36 a, Sed tamen si cui hæc suppetunt, adiuuant aliquantulum ad cætera. de Fi. 88 a, Cibi suppetunt nobis multo labore quærentib. & Tus.246 a, Vt ambitioni & quotidianis sumptibus copiæ suppetant. Tus. 200 a, Namque regnum suppetebat mihi, ut scias, &c. Qu. de Pe. 205 a, Et si tibi omnia suppetunt, quæ consequi ingenio aut usu homines aut diligentia possunt. Tus.182 b, Non potest hæc fari tantũ dictis quantum factis suppetit laboris. pro Ar.187 b, An tu existimas suppetere nobis posse, quod quotidie dicamus in tanta uarietate rerum? de Fin.51 a, Si uita suppetet. Offic. 7 b, Illis ad largiendum suppetunt copiæ.

Supplanto, *as. pede obiecto uel supposito aliquem ad casum impellere.* Offi. 60 b, Supplantare eum qui cũ certet, aut manu depellere non debet.

Supplementum, *ti. quo aliquid suppletur, ut legionẽ diminutam, additis qui desunt militibus suppletur. ergo qui adijciuntur, supplementum appellantur.* Epist.31 b, Censebant enim omnes ferè, ut in Italia supplementum meis & Bibuli legionibus scriberetur. ad Brut. 91 b, De supplemento autem non uideo quid fieri poßit.

Suppleo, *es. expleo.* in Ver.202 a, Non te instruere domũ tuam uoluerunt in prouincia, sed illum usum prouinciæ supplere. de Ora. 118 b, Vt referendis præteritis uerbis id scriptũ quodcunq; defendimus, suppleatur. pro Flac. 154 b, Non sinunt, supplet enim ille nescio quis, & priuatim dicit se dedisse. in Ant.219 a, Cum sex legionibus, inquit, hisq; suppletis ex D. Bruti exercitu, non modò ex delectu suo. Qu. F.324 b, De bibliotheca Græca supplenda, libris commutandis, &c. ualde uelim ista confici. in Ant.242 a, Ponite ante oculos M. Antonium consularem sperantem consulatum, Lucium adiungite, supplete cæteros, imperia meditantes.

Supplex, *cis. abiectus, iacẽs, prostratus ad pedes.* pro Do. 236 a, Qui pro me patres conscriptos deprecari, et populo supplices esse uetuit. & in Piso. 96 b, Cùm se Põ-

peius supplicem pro me profiteretur. Antequã.196 b, Quibus sigillatim sæpe supplex ad pedes iacui. & ibid. Aliquem supplicem à se absterrere et excludere. At.263 b, Nunquam putaui fore, ut supplex ad te uenirẽ. in Cat. 122 b, Vobis supplex manus tendit patria cõmunis. pro Mur.144 b, Is uester est supplex, uestram fidem obtestatur, uestram misericordiam implorat, uestram potestatem ac uestras opes intuetur. & pro Clue. 60 a, Leuate hunc supplicem uestrum. pro Fon.280 b, Qui animo demisso atque humili ad opem iudicum supplices inferioresq; confugiunt. pro Fõ.284 a, Tendere manus supplices alicui, uel ad aliquem pro aliquo. Atti.297 a, Orat multis & supplicibus uerbis ut liceat. Or. 288 a, Viuat Herculè Cicero qui potest supplex & obnoxius. Tusc. 163 b, Nec iudicib. supplex fuit. & pro Plan.273 a, Multitudo supplex iudicibus. pro Cæl. 54 a, Supplex misericordiæ alicuius. in Ant. 176 b, At etiam misericordiam captabas, supplex te ad pedes abijciebas, quid petens? ut seruires. pro Li. 139 a, Quos petimus precibus & lachrymis, prostrati ad pedes, &c. & ibid. Tu nos iacentes ad pedes supplicum uoce prohibebis.

Supplicatio, *nis. gratulatio dijs immortalibus, honor qui dijs immortalibus habebatur pro uictoria.* in Verr. 262 a, in Catil.114 a, Supplicatio dijs immortalibus pro singulari eorum merito meo nomine decreta est, his uerbis, quòd urbem incendio, cæde ciues, Italiam bello liberassem. & ib. Cæteræ supplicationes bene gesta, hæc una cõseruata republica constituta est. de Pro. 74 a, Supplicatio quindecim dierum Cæsari decreta. & ib. Gratulatio dijs immortalibus. de Pro. 74 a, Primùm decem dierũ est supplicatio decreta Cn. Pompeio confecto Mithridatico bello. in Ca.116 a, Supplicatio ad omnia puluinaria decreta est. & pro Syl.183 b, Cui uni togato senatus supplicationem decreuit. in Pis. 80 b, Mihi senatus singulari genere supplicationis deorum immortalium templa patefecit. Ep.247 b, Si triumphi prærogatiuam putas supplicationem. Attic. 99 a, Supplicatio quasi triumphi prærogatiua. et 161 b, An censetis me decreturũ fuisse, ut parentalia cum supplicationib. miscerentur? Item, Vt cuius sepulchrum nusquã extet, ibi parentetur, ei publicè supplicetur. ad Bru. 91 b, Honos iustus & debitus dijs immortalibus decretus est. in Ant. 96 b, Quorum uoluntatẽ in supplicatione sum expertus. et 99 b, Cæsar gratulans mihi de supplicatione, triũphat de Catone. in Ant.259, Supplicationem decernitis de improbis & audacibus. & ibidẽ: Gratæ uerò nostræ dijs immortalibus gratulationes erunt.

Suppliciter, *demissè.* de Orat.92 a, b, Homo ita natus, ut & blandire & suppliciter insinuare poßit. ad At. 284, & pro Flac. 150 b, Agere gratias cuipiam suppliciter & demißè.

Supplicium, *cij. cruciatus, pœna.* de Nat.76 a, Summo cruciatu supplicioq; Varius homo importunißimus perijt. pro Sex. Ros.29 b, Solon nullum supplicium constituit in eum, qui parentem necasset. & 30 a, Constituere supplicium alicui maleficio. in An.250 b, Soluere supplicium alicui. pro Pom.5 b, Aliquem uinculis & uerberibus atq; omni supplicio excruciatũ necari. Antequàm. 195 b, Serui qui ad supplicium uerberib. cæsi trahũtur. At.128 a, Supplicia miserrima et crudelißima perferre.

Epist.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Epi. 66 d, Meam animaduersionem et supplicium, quo usurus eram in eum, remitto tibi et condono. de Or. 130 b, Rapi ad supplicium, ad facinus. de In. 72 b, et 73 d, Sumere suppliciũ de aliquo.)(. Dare supplicium. & in V. 127 d, & ad He. 27 d, in Ver. 249 b, Supplicio affici aliquem. de Or. 102 d, Scelus ac fraudẽ nocentis supplicio constringere. in Pis. 88 b, Suppliciũ est pœna peccati. & ibid. Nullum est supplicium, quo non affici casu aliquo etiam boni uiri fortesq; possint. I. Homo.

Supplico, *as.* deprecor, me ad alicuius pedes supplicem abijcio, manus alicui uel ad aliquem tendo pro aliquo. pro D. 236 d, Aliquem pro aliquo deprecari, & alicui supplicẽ esse. pro Mi. 121 d, Ego me plurimis pro te supplicem abieci. Postquã 199 d, Multi pro Q. M. Metelli reditu uobis supplicauerunt. & Epi. 91 d, Amicis eius omnibus pro te libentissimè supplicabo. et 90 d, Quib. ego supplicare nõ destiti. de Or. 104 b, Nemo remp. imploranit, nemo supplicauit. pro Fon. 281 d, Cũ amici et propinqui supplicẽt uobis, dubitabitis, &c. Post. 212 d, b, Supplicare alicui pro aliquo. pro Pl. 269 d, b, Prosternere se et fracto animo atque humili supplicare alicui. pro Pl. 261 d, Sumisse me supplicare alicui. et Post. 200 b, de N. 72 b, Vt ego illis supplicarem. At. 285 d, Supplicato uindici illi quidẽ alienæ dominationi, nõ uicario. pro Font. 282 b, Præsertim cum tot res sint, quæ uestris animis pro huius innocentis salute supplicent.

Supplodo, *dis.* pede terrã percutio, plaudo. de Or. 104 b, Quid multa? pedem nemo in illo iudicio supplosit.

Supplosio, *onis.* de Ora. 147 d, Vereor ne nihil sim tui, nisi supplosionem pedis imitatus. & 163. & ad Heren. 21 d, Pedis dextri rara supplosione. de Clar. 177 d, Supplosio pedis.

Suppœnitet, *bat.* Atti. 111 d, Et hunc nostrum copiarum suppœnitet.

Suppono, *nis.* subijcio, subiungo, suborno. in Ver. 250 d, Tum iste in eorum locum alios substituere & supponere cœpit. & 251 d, Aliũ in suppositi locum supponere. pro Se. Ros. 37 d, In mandatis operæ nostræ uicaria fides amicorum supponitur. de N. 50 b, Anatum ouã gallinis sæpe supponimus. de Inu. 44 b, Huic generi Hermagoras partes quatuor supposuit, deliberatiuam, etc. & 43 b, Nam & tres partes supponimus. At. 122 d, Deinde suppositi exemplum epistolæ Domitij. de Inu. 71 a, Subijcere & supponere rationem. de In. 70 d, Supponatur ab hæredibus hæc ratio, etc. pro Cluẽt. 43 d, Qui suppositæ personæ falsum testamentũ obsignauit. Para. 124 b, Si testamenta amicorum expectas quidem, atq; ipse supponis. & de Le. 164 b, Supponere falsa testamẽta. pro Sest. 20 d, Gladiatores tu supponas. pro Dei. 151 b, Hieras causam omnem suscipit, & criminibus illis pro rege se supponit reum.

Supporto, *as.* clã importo. Epi. 199 d, Nisi quid nauibus Laodicenorũ supportarit, citò fame pereat necesse est.

Suppositus, *a, um.* subornatus. in Ver. 250 d, Vt ille suppositus facilè & libenter se illum, qui non erat, esse simularet.

Suppressio, *onis.* pro Cl. 33 b, Statuit sibi ad easdẽ præda suppressiones q; iudiciales reuertendum.

Suppressus, *a, um.* pro Syl. 172 b, Suppressa uoce dicere de aliquo. Or. 204 b, Voce & oratione suppressior.

Supprimo, *mis.* retineo, occulto. Tusc. 107 d, Hæc igitur sunt officia cõsolantium, tollere ægritudinem funditus, aut sedare, aut detrahere quàm plurimũ, aut supprimere, nec pati manare longius. pro Cluent. 32 d, Capit hoc consilium, ut pecuniam iudicib. polliceatur, deinde eam supprimat. & 33 d, Candidati quorum nũmos suppressos esse putant. & 31 b, Quæ cum accepisset à pupillo, suppressit. ad Bru. 91 b, Audita res erat & peruulgata, quare supprimenda non fuit. pro Cluen. 38 d, Pecuniam acceptam nomine iudicij Safiniani retinuit, atque suppressit.

Suppudet, *bat.* Ep. 235 d, Puto te iam suppudere, cũ, etc. & 126 d, Sed quòd eorum me suppudebat.

Supra. *supera, ultra.* de Na. 45 d, Homines sub terra habitantes, qui nunquam exissent supra terram. & 49 d, Mare quod supra terrã est. de Or. 144 b, Omnia, quæ suprà & subter sunt, unum esse. Epist. 142 b, Supra me Atticus, infra Verius. de Vniuers. 20 b, Secundus supra terram ambitus. de Som. Scip. 128 b, Supra lunam sunt omnia æterna. in Verr. 164 b, De qua muliere uersus plurimi supra tribunal scribebantur. & ibid. Suprà adiecit Aeschrio. ad Atti. 288 d, Potentia, quæ supra leges esse uelit. de Na. 32 b, Ratio recta constansq; quæ supra hominem putanda est, deoq; tribuenda. de Legib. 178 d, Hæc commemoratio uereor ne suprà hominis fortunã esse uideatur. de Di. 92 b, Se interfectum in plaustrum à caupone esse coniectum, & supra stercus iniectum. de Diuina. 87 d, Cotem illam defessam in comitio, supraq; impositum puteal accepimus. Qũ. F. 300 b, Ecce suprà caput homo leuis, &c. de Nat. d. 47 d, Draco subter supraq; reuoluens sese. Tusc. 238 d, A sole exoriẽte supra Mæotis paludes. de Nat. 35 d, Paulò suprà quàm ad linguam stomachus annectatur. Orat. 209 b, Sæpe suprà fieret quàm fieri posit. de Orat 162 d, Illa quæ suprà dixi. Topic. 224 d, Hoc est suprà quàm illud. & de Nat. 532 Hoc est infrà quàm illud. Ep. 231 d, b, Pisonis amor in omnes tantus est, ut nihil suprà possit esse. Attic. 209 d, Dialogos absolui, nescio quàm bene, sed ita accuratè, ut nihil posit suprà: id est. ultrà. & Oct. 330 d, Supra ætatem, supra consuetudinem, supra etiam mortalitatem tuam tibi sunt omnia tributa.

Suprascripsi, & *suprascriptus, a, um.* pro Cl. 49 d, Quis eorum? quorum? uidelicet, qui suprascripti sunt. & Ep. 87, At illa polliceor, quæ suprà scripsi.

Supremus, *a, um.* ultimus, extremus. pro Mur. 142 d, In Ant. 159 b, Qu. Maximus P. Africanum, supremo eius die laudauit. Tus. 163 b, Supremus uitæ dies. de Senect. 93 d, Supremo uitæ die. de Leg. 174 d, Supremo supplicio afficere aliquem.

Sura, *ræ.* & cruris posterior pars, & crus ipsum. In Arat. Iam dextrum genus & decoratam lumine suram. & Tusc. 219 d, Sura ac pulmonibus sisto. Lucilij.

Surculus, *li.* planta. de Or. 134 b, Da mihi ex ista arbore, quos seram surculos. & 153 d.

Surdaster, *stri.* qui aures hebetiores habet, qui malè audit. Tusc. 150 b, Erat surdaster M. Crassus.

Surditas, *tis.* Tuscu. 150 b, In surditate quid nam est mali? & ibid. de surditate multa.

Surdus, *a, um.* qui sensu aurium uel audiendi caret, auribus captus. Tuscul. 251 d, de Di. 110 d, Surdus uarietates uocum

uocum aut modos noscere non potest. Tusc. 250 b, In his linguis, quas nõ intelligimus, surdi sumus. pro Font. 279 b, Satis erit, id quod dixi, non surdum iudicem huic muneri præesse.

Surgo, *gis.* Off. 74 b, Pomponius surrexit è lectulo. et de In. 64 d, Ille multo ante lucem surrexit. I. V. 234 d, Prætor de sella surrexit, atq; abijt. pro S. R. 18 d, Ego potissimùm surrexi, qui non sum cum ijs qui sedeant, comparandus. I. A. 244 d, Semel cecidi sciens, uti honestissimè surgere possem. pro Cl. 27 b, Ego ad respondendũ surrexi. de Or. 138 d, Surgere ad dicendum. At. 259 b, Vt iduum cum ante lucem de Sinuessano surrexissem, ueni, &c.

Surripio, *pis.* clepere, furari, compilare. de Cla. 171 d, Tu qui à Næuio uel sumpsisti multa, si fateris: uel si negas, surripuisti. pro Do. 226 d, Qui ex eius custodia per infidias filium regis captiuũ surripuerat. Ep. 231 b, Dionysius à bibliotheca multos libros surripuit. de In. 68 b, Surripere uasa sacra ex priuato. At. 76 d, Surripere aliquid spacij ad scribendum. Off. 60 b, In uita sibi quenquam petere quod pertineat ad usum, non iniquum est: alteri surripere, ius non est. Par. 126 d, Virtus nec eripi, nec surripi potest. In An. 260 d, Parma surrepta.

Surrogo, *as.* substituo. At. 166 b, Statim enim Pansa collegam sibi surrogasset.

Sursum.)(. Deorsum. de Vn. 203 b, & de N. 42 b, Elementis sursum deorsum, ultrò citroq; commeantibus. de Nat. 54 b, Aures eo q, omnis odor ad superiora fertur, rectè sursum sunt. Or. 209 b, Cũ gradatim sursum uersus redi tur. Part. 232 d, Et idem sursum uersus, retroq; dicatur.

Sus, *suis.* porcus. de N. 58 d, Sus uerò quid habet præter escam? cui ne putresceret, animam ipsam pro sale datam dicit esse Chrysippus, qua pecude nihil genuit natura fœcundius. & de Fin. 133 b, Non inscitè illud dictum uidetur in sue, animum illi pecudi datum pro sale, ne putresceret. Nonius legit putisceret. de D. 85 d, Sus rostro humi a literã impressit. In Sal. 272 d, Itaq; nihil aliud studet, nisi ut lutulentus sus quo uis uolutari. de Or. 230 d, Docebo sus (ut aiunt) oratorem illum, &c. & Ep. 138 d, Etsi sus Mineruam. de D. 87 d, Sus & uirilis & muliebris sexus est.

Susceptio. *nis.* de Fimb. 97 d, Sic ea quæ proficiscuntur à uirtute, susceptione prima, non perfectione sunt iudicanda. de Fi. 97 d, & Aca. 43 d, Laborum dolorumq; susceptio, &c.

Suscipio, *pis.* sumo, capio, tollo, recipio, sustuli.)(. Deponeo. I. C. 111 b, Illi sine mora negocium susceperunt. et At. 235 b, Suscipe cogitationem, quid nam mihi agendũ putes. Att. 133 d, Obsecro te Cicero, suscipe curam & cogitationem dignissimam tuæ uirtutis, ut, &c. & 141 d, De his rebus rogo uos ut cogitationem suscipiatis. Off. 28 b, In omni actione suscipienda tria sunt tenenda, primum, &c. & ibidem: Nec maior cura & opera suscipiatur quàm causa postulet. de Ar. 245 d, Ille inimicitias suscepit propter salutem meam. de Ora. 93 b, Gorgias qui magnum quiddam suscipere ac profiteri uidebatur. & 94. Suscipere ac profiteri magnum aliquod onus atque munus. de Or. 118 d, Offensio uel negligẽtiæ susceptis rebus, uel perfidiæ receptis. pro Qu. 14 d, Quod turpissimè susceperas, perseuerare & transigere nõ potui sti. et 15 b, Transigere susceptũ negociũ. & de Or. 109 b, Cõsi

cere munus susceptũ. I. V. 148 d, Suscipere multũ negocij, Tollere aliquid oneris. Et excipere magnos labores. Of. 17 d, Qui periculosas rerum actiones suscipiunt. & Att. 226 b, Suscipiam omnem istam actionem. Ep. 40 d, Suscipere officia & partes pro aliquo. pro Cec. 288 d, Suscipere molestiam pro aliquo. de Amic. 105 b, Capere angorem pro amico. de Am. 111 d, Omnia alter pro altero suscipiet. Ep. 37 b, Ego aũt cùm hoc suscepissem, etc. At. 89 d, In quo magnũ odium Pompeij suscepistis. pro Dom. 234 b, Suscipere religionem. de D. 131 b, Libri Sibyllæ ualeant ad deponendas potiùs, quàm ad suscipiendas religiones. I. P. 92 d, Pontimius religionib. susceptis impeditur. de D. 125 b, Hæc hominum errore suscepta sunt. Antequàm. 196 d, Exilium quod uirtute suscipitur. & ibid. Mors, quæ obremp. capitur. Post. 198 d, Sempiternam pœnam sustimerẽ mea uoluntate susceptam. de Diu. 256 d, Quæ si suscipimus, & sternutamenta nobis erunt obseruanda. At. 67 d, Nunc susceptam obiurgationem reprimam. I. V. 237 b, Suscipere scelus. pro Cluent. 53 b, Suscipere magnũ facinus in se. In Ver. 218 d, Quo quidem scelere suscepto inanis erat basis. pro Cl. 50 d, Suscipere aliquid culpæ recusando. pro Mur. 126 d, Si nulla inertiæ, nulla inhumanitatis culpa suscipitur, ego uerò libenter desino. & ibid. Aliquid aut in Asia susceptum, aut ex Asia deportatum flagitium. I. C. 115 b, Dijs immortalibus ducibus hanc mentem uoluntatemq; suscepi. de Ar. 258 d, Atque ego hanc orationem tuam tristem non suscepissem, nisi, &c. pro S. R. 37 d, Suscipere onus officij, quod te putes posse sustinere, & recipere mandatum. pro Plan. 270 d, Eum tenere cursum, quem à prima ætate susceperis. pro Pom. 4 d, Meæ uitæ rationes ab ineũte ætate susceptæ. pro Syl. 172 b, Bellum cum aliquo susceptum. & Att. 139 d, Bellum crudele ab aliquo suscipi. de N. 38 d, Suscepit autem uita hominum consuetudoq; communis, ut beneficijs excellentes uiros in cœlum tollerent. Top. 228 b, I. V. 184 d, Postq. 198 b, Suscipere liberos. In V. 260 d, Qui à parentibus susceptos educatiq; sunt. Ep. 72 d, Cum beatissimi sint, qui liberos non susceperunt. At. 196 b, Atq; utinam susceptus non essem. de Ar. 257 b, In lucem susceptus id est, nasci. At. 281 b, Si rempublicã cui susceptus es, respicis. pro Mil. 104 d, Vim inter ciues susceptam. In P. 88 b, & de Offi. 1, Suscipere æs alienum amicorũ causa. Item, Suscepta fraus. In A. 186 b, Ipse ex libertini filia susceperit liberos. Am. 115 b, Animo aut spe maiora suscipere. de Vn. 202 d, Vt igitur mortali generentur conditione, uos suscipite ut illa gignatis, &c. Redeo nunc ad te Cæli uicissim: ac mihi autoritatem patriam, seueritatemq; susceptio, pro Cæl. & pro Syl. Suscipio, ut me putem præstare debere, 3 ad Qu. Fr. Neq; enim facinorum tantorum, tam atrocium crimen iudices, P. Syllæ persona suscipit, pro Syll. pro Rabir. perduell. Quis nostrũ exercitationem ullam corporis suscipit laboriosam, nisi ut aliquid ex ea commodi consequatur? de Fimb. Sed ut omittam pericula, labores, dolorem etiam, quem optimus quisq; pro patria & pro suis suscipit, &c. lib. 1 de Fimb. Hæreditatis spes, quid iniquitatis in seruiendo nõ suscipit? in Parad. Miserior igitur qui suscipit in se scelus, quàm is qui alterius facinus subire cogitur, 11 Philipp & pro Syll. & 6 Verrin. Si cuius uirtutem suscipiunt, Offic. 2.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Neq; mihi quicquam oneris suscepi, quum ista dixi, etc. pro Cluen. Suscepisti onus præterea graue, & Athenarum & Cratippi. 3 Offi. Suscepisti partes Consulum, 15 Famil. Susceptæ iudiciorum causam, antiquissimamq; habituram dixit, 2 ad Qu. Fr. 1 in Ver. Non modò adhuc pœnam nullam suo dignam scelere suscepit, sed, etc. pro Leg. Manil. et Postquam: Res sibi susceptæ gloriæ causa. pro Flacc. Verres ille uetus proditor Consulis, translator Quæsturæ, auersor pecuniæ publicæ, tantum sibi authoritatis in Repub. suscepit, 7 Ver. Quibus reb. tantum odij atq; inuidiæ suscepit eloquētia tua, ut, & c. 1 de In. Nec uerò desertarum relictarumq; rerum patrocinium suscepimus, 1 de Nat. deor. & Diuin. lib. 2. In quo, ut audio, magnum odium Pompeij suscepistis, ad Att. li. 6. illi sine mora negocium susceperunt, 3 in Cat. Susceperas enim liberos non solùm tibi, sed etiam patriæ, 5 Ver. Inuito despondit ei filiam suam illam quam ex genero susceperat, pro Cl. Suscipiam omnem istam actionem, At. li. 14. Suscipe causam Senatus, ut, & c. 2 Ver. ad At. lib. 3. Attende enim paulisper, & cogitationē sobrij ad punctum temporis suscipe, 2 Philipp. 106 a. Suscipe me, 5 Fam. Vatinij. Id est, mei defensionem, uel me defendēdum. Suscipe meam deliberationem, 14 ad Att. Quòd ad Tironem de Terentia scribis, obsecro te mi Attice, suscipe totum negocium, ad At lib. 12. Quæris ut suscipiam cogitationem, quid' nam istis agendum putem, ad At. lib. 14. Istuc me rogari oportet abs te, an te potius à me, ut pro mea salute laborem, periculumq; suscipias? pro Mu. 142 b, Tu etiam atq; etiam uide quid suscipias, quid sustinere possis, 11 Famil. M. Bruti & Cassij: Vt si meas rationes unquam uestræ saluti anteposuissem, sempiternam pœnam sustinerem mea uoluntate susceptam, post Redit. ad Quir. 198 a. Ego A. Varroni diligentissimè te commendaui, ut susciperet te totum ac tueretur, 16 Fa. Admirabantur boni uiri, accusabant amici, quòd spe pacis legationem suscepissem, 12 Philipp. Sin & ea quæ antè gesseram, etc. & illam miseram profectionem uestræ salutis gratia suscepissem, etc. ad Quirit. post redit. Aliquid culpæ suscipere, pro Cl. Suscipere beneuolentiam, 3 Fam. Suscipere calamitatem, Post red. in Se. Casum propter fidem constantiamq; suscipere, 2 de Fi. & 3 ad At. Causam alicuius suscipere, ad Att. lib. 3. Suscipere nimias celeritates, Offi. 1. Suscipere consilium, 6 Fam. Suscipere culpam, uel crimen culpæ, pro Mur. & pro Plancio, & 7 Verr. Suscipere curam, 7 ad Attic. ad Brut. Suscipere dolorem, Tus. quæst. lib. 1. & li. 3, & pro Sest. et pro Dom sua. Errorem & superstitionem suscipere, 2 de Diuin. Quo tandem Habitus metu adductus, tantum in se facinus suscipere conatus est? pro Clu. Id est, admittere. Suscipere fraudem, in Pis. Suscipere gemitum, in Vatin. Suscipere impuritates, 2 Philip. Qui ualentissimum Antonium suscipere pro Rep. non dubitauit inimicū? Brutus Attico. Suscipere inimicos, pro Pl. & in Cat. Suscipere inimicitias alicuius, 3 Famil. Inimicitias propter alicuius salutem suscipere, de Aru. Nam aut inimicitias, aut laborem, aut sumptus suscipere nolunt, 1 Offic. Suscipere insignia belli, 6 Philip. Suscipere inuidiam uel offensionē, 4 in Ver. Suscipere labores diurnos nocturnosq;, Cat. Suscipere maximos labores, molestiasq;, Offi. 3. Suscipere multos labores magnosq;

inflammatū spe potiundi uoluptatū, de Fin. li. 1. Suscipere luctum, squalorem, sordes, pro Sest. Multum negocij suscipere, 5 Verr. Negocia atq; controuersias alicuius suscipere, pro Cec. Onus atq; munus suscipere et profiteri, 1 de Orat. Cæteri non uidentur in singulis hominibus multa parricidia suscipere posse, etc. pro Cl. Suscipere partem alicuius, pro Mil. Suscipere partes defensionis, querelæ, etc. pro Sest. Suscipere partem uitiorū, Tus. q. lib. 4. De triūpho hortari, suscipere partes suas, etc. At. 7. Intelligoq; multas partes meæ salutis et suscipere, et posse sustinere, ad At li. 3. Patrocinium uoluptatis suscipere, 3 de Ora. Suscipere aliquam personam, 10 ad At. Suscipere πολίτευμα de pace, 9 ad At. Suscipere πρόβλημα, 7 ad At. Suscipere propugnationem pro re aliqua, 5 Famil. Suscipere Rempub. pro Mil. & 3 Philipp. Suscipere sacra, in Vatin. Suscipere salutem Reipp. contra aliquem, pro Sest. Suscipere simultatem et contentionem, pro Dom. sua. Maximam turpitudinem suscipere uitæ cupiditate, 3 Philip. et pro Syl. Qui etiā nunc agendi aliquid discendiq; causa propè cōtra naturā uigilias suscipere soleamus, 5 de Fin. Suscipere uim, pro Mil. Suscipere uituperationem, 16 ad At. Exilium quod uirtute suscipitur, Antequàm. Eodē enim tempore et suscipimur in lucē, et hoc cœlesti spiritu augemur, de Ar. respon. Quæ docti, ut dixi, à Græcis petere mallent, indocti ne à nobis quidem accipiunt, ut frustra omnis suscipiatur labor, 1. An. Magna mehercule causa, Iudices, absolutionis cum cæteris causis hæc est, ne qua insignis huic imperio macula atq; ignominia suscipiatur, pro Fō. 21 a. Dolores suscipiātur maiorū dolorū effugiendorum gratia, li. 1 de Fin. Atq; utimā susceptus non essem, ad At. li. 11. Id est, editus nō essem in lucē. Si uerò non futurū quidē sit, frustra suscipi miseriā uoluntariā, 3 Tus. Tantum ne igitur laborem, tantas inimicitias tot hominū suscepturus es? 7 Ver. Illud tibi persuadeas uelim, me omnia, quæ ad tuā dignitatē augendam pertinebūt, etc. summo semper studio suscepturū, ad Br. li. 11. Iter Asiaticū puto tibi suscipiendū fuisse, At. li. 4. Sequitur enim de iure belli, in quo & suscipiendo & gerendo et deponendo ius ut plurimū ualet, 2 de L. In contētione suscipiendarū inimicitiarum, ridiculum est putare, & c. 1 Ver.

Suscito, as. excito, incito, exsuscito. pro Q. R. 31 a, Te ab tuis subsellijs contra te testē suscitabo. Antequàm. 195 a, Qui nouam rationē suscitant, ueteres maiorū obterunt laudes. Epist. 169 a, Suscitare bellum ciuile. de Or. 133 a, Iubebis igitur, inquit, te suscitari?

Suspectus, a, um. in quo subest suspicio alicuius rei, solicitus, habēs suspicionē alicuius rei. pro Pl. 270 a, de Am. 106 a, In uita tyrannorū omnia semper suspecta atq; solicita. I. C. 100 b, Si me meis ciuib. tā grauiter suspectum atq; infensum uiderē. Tus. 190 a, Medicina animi multis suspecta atq; inuisa. Ep. 18 a, Quanquā me nomine negligentiæ suspectum tibi esse doleo. pro Qu. 2 b, Cùm sæpe suspectus Quintio Næuius fuisset. Offi. 71 a, Cum filius patri suspectus esset de nouerca.

Suspendium, dij. In V. 177 a, Vt homines iniuriæ remedium morte ac suspendio quærerent.

Suspendo, dis. cruices frango. I. V. 159 b, Hominem coripi ac suspendi iussit in oleastro quadam. et 176 b, Dio elem hominem locupletē suspendisse se cōstat. et de Or. 134 b,

134 b, Suspendere se de sicu. pro Rab. 92 b, Caput obnubito, arbori infelici suspēdito. Top. 222 a, Opus quod ita ædificatum est, ut suspendi non possit: id est, fornix.

Suspensus, a, um. incertus, solicitus, pendeo, pro Do. 232 a, Tota ciuitas suspensa atque solicita est. & Attic. 33 a, Suspenso animo solicitoq; fum. contra Rul. 65 a, Ciuitas solicita suspicione, suspensa metu. Att. 277 a, Audiuimus eum uenisse in suspicionem Torquato de morte Pansæ. pro Fla. Decianus qui tibi in suspicionem nullo suo delicto uenit & ibid. Nunc facis suspicionem. pro Cluent. 55 b, Omnis suspicio in eos seruos commouebatur. & Epist. 27 a, Mouere suspicionem alicui. I. V. 237 a, Leonidæ cuiusdam familia in suspicionem est uocata coniurationis. pro Clu. 44 a, Non omnes in culpa sunt ac suspicione ponendi. pro Cla. 56 a, Noui quidam homines in suspicionem uocati sunt. pro Clu. 39 b, Cùm tam atrocis rei suspicio esset iniecta. & contra Rull. 82 a, Tenuissima suspicione hostium iniecta. pro Cluen. 54 b, Ea res satis firmam ueneni suspicionem nō habet, etsi esset suspiciosum, tamen ad me non perineret. pro Mil. I. A. 182 a, & 15 a, Incidere in suspicionem regni appetendi. Qu. Fr. 292 a, Qui tibi nunquam in suspicionem auaritiæ uenerit. I. V. 248 b, Iudex bonus esse nemo potest, qui suspicione certa non mouetur. Antequàm. 196 a, Expurgare, suspicionem dimouere. pro Cluent. 32 b, Canutius qui quodam odore suspicionis Stalenum corruptum esse sensisset. pro Quint. 12 a, & pro S. R. 23 a, In qua re nulla subest suspicio. pro Pla. 260 a, Sed etiam largitionis recipienda suspicio. de Or. 123 a, Opinionem istorum studiorum & suspicionem artificij apud iudices oratori aduersariam esse arbitror. pro Planc. 270 a, Quanquam ne id quidem suspicionem factionis habuerit. de Orator. 119 b, Dicam enim non reuerens assentandi suspicionem. & At. 128 b, Fugere suspicionem perfidiæ. con. Rul. 64 a, Hæc à me suspicionibus & coniectura coarguuntur. de Nat. 14 a, Esse gentes immanitate sic efferatas, ut apud eas nulla suspicio deorum sit. de N. 72 b, Hoc non modò comprehendere animo, sed ne suspicione quidem possūt attingere. At. 127 b, Suspicione assequi aliquid nō posse. de Cl. 168 a, Suspicio est, illum ueneno sibi consciuisse mortem. Qu. Fr. 105 b, In quib. non potest residere inertiæ ulla suspicio. In Ant. 159 a, Atq; utinam ut culpam, sic suspicionē uitare potuisses. In A. 235 a, At suspicioni crimen, aut inuidiæ materiam dedisse uidebimur. et 161 b, In eandem suspicionem cadere collega tuus non potest.

Suspiciosè. credibiliter, criminosè. pro S. R. 27 a, Criminosè & suspiciosè dicere & arguere. et pro Deio. 146 b, Suspiciosius dicere. de Cl. 176 b.

Suspiciosus, a, um. habens suspicionē, criminosus. I. V. 250 b, Te cōscientia timidū suspiciosumq; faciebat. Qu. F. 292 a, Esse nimis durum & suspiciosum in suos. Ep. 6 b, Etiam ipso suspiciosissimo tēpore Caninano. pro S. R. 21 b, Quod adhuc est suspiciosum, res ipsa perspicuū facit: id est, dubiū et obscurū. Part. 240 a, Suspiciosum crimen. & ad Her. 8 a, Rem perspicuā non suspiciosam uideri oportere. pro Fl. 160 a, Suspiciosa et maledica ciuitas. & 147 b, Suspiciosissima ciuitas. pro Cl. 54 a, Ea res satis firmam ueneni suspicionem nō habet, etsi esset suspiciosum, tamē ad alios potius quā ad Habitū pertineret. de Cl. 179 a, Qui suspiciosius aut criminosius di-

135 a, Quos doleo in suspicionē populo Romano uenire. et in Vat. 29 a, Etiamsi falsò uenisses in suspicionem. pro P. Sest. 42 a, Qui non modò à facto, sed etiam à conscientiæ suspicione abest. pro Cæl. 48 b, Possum omnes latebras suspicionum peragrare dicendo. contra Rull. 65 a, Ciuitas solicita suspicione, suspensa metu. Att. 277 a, Audiuimus eum uenisse in suspicionem Torquato de morte Pansæ. pro Fla. Decianus qui tibi in suspicionem nullo suo delicto uenit & ibid. Nunc facis suspicionem. pro Cluent. 55 b, Omnis suspicio in eos seruos commouebatur. & Epist. 27 a, Mouere suspicionem alicui. I. V. 237 a, Leonidæ cuiusdam familia in suspicionem est uocata coniurationis. pro Clu. 44 a, Non omnes in culpa sunt ac suspicione ponendi. pro Cla. 56 a, Noui quidam homines in suspicionem uocati sunt. pro Clu. 39 b, Cùm tam atrocis rei suspicio esset iniecta. & contra Rull. 82 a, Tenuissima suspicione hostium iniecta. pro Cluen. 54 b, Ea res satis firmam ueneni suspicionem nō habet, etsi esset suspiciosum, tamen ad me non perineret. pro Mil. I. A. 182 a, & 15 a, Incidere in suspicionem regni appetendi. Qu. Fr. 292 a, Qui tibi nunquam in suspicionem auaritiæ uenerit. I. V. 248 b, Iudex bonus esse nemo potest, qui suspicione certa non mouetur. Antequàm. 196 a, Expurgare, suspicionem dimouere. pro Cluent. 32 b, Canutius qui quodam odore suspicionis Stalenum corruptum esse sensisset. pro Quint. 12 a, & pro S. R. 23 a, In qua re nulla subest suspicio. pro Pla. 260 a, Sed etiam largitionis recipienda suspicio. de Or. 123 a, Opinionem istorum studiorum & suspicionem artificij apud iudices oratori aduersariam esse arbitror. pro Planc. 270 a, Quanquam ne id quidem suspicionem factionis habuerit. de Orator. 119 b, Dicam enim non reuerens assentandi suspicionem. & At. 128 b, Fugere suspicionem perfidiæ. con. Rul. 64 a, Hæc à me suspicionibus & coniectura coarguuntur. de Nat. 14 a, Esse gentes immanitate sic efferatas, ut apud eas nulla suspicio deorum sit. de N. 72 b, Hoc non modò comprehendere animo, sed ne suspicione quidem possūt attingere. At. 127 b, Suspicione assequi aliquid nō posse. de Cl. 168 a, Suspicio est, illum ueneno sibi consciuisse mortem. Qu. Fr. 105 b, In quib. non potest residere inertiæ ulla suspicio. In Ant. 159 a, Atq; utinam ut culpam, sic suspicionē uitare potuisses. In A. 235 a, At suspicioni crimen, aut inuidiæ materiam dedisse uidebimur. et 161 b, In eandem suspicionem cadere collega tuus non potest.

Suspiciosè. credibiliter, criminosè. pro S. R. 27 a, Criminosè & suspiciosè dicere & arguere. et pro Deio. 146 b, Suspiciosius dicere. de Cl. 176 b.

Suspiciosus, a, um. habens suspicionē, criminosus. I. V. 250 b, Te cōscientia timidū suspiciosumq; faciebat. Qu. F. 292 a, Esse nimis durum & suspiciosum in suos. Ep. 6 b, Etiam ipso suspiciosissimo tēpore Caninano. pro S. R. 21 b, Quod adhuc est suspiciosum, res ipsa perspicuū facit: id est, dubiū et obscurū. Part. 240 a, Suspiciosum crimen. & ad Her. 8 a, Rem perspicuā non suspiciosam uideri oportere. pro Fl. 160 a, Suspiciosa et maledica ciuitas. & 147 b, Suspiciosissima ciuitas. pro Cl. 54 a, Ea res satis firmam ueneni suspicionem nō habet, etsi esset suspiciosum, tamē ad alios potius quā ad Habitū pertineret. de Cl. 179 a, Qui suspiciosius aut criminosius di-

ceret, audiui neminem. de Am. 108 b, Esse suspiciosum, et semper aliquid existimantem ab amico esse uiolatum.

Suspicor, aris. opinor, puto, suspicione assequor. suspicio ne attingo, suspicionem habeo. At. 109 a, Scribe nō modò si quid scies, aut audieris. sed etiā si quid suspicabere. Att. 201 a, Suspicabar, uel potius intelligebam nihil esse, &c. Ep. 5 b, Valde suspicor fore, ut infringatur hominū improbitas. Attic. 283, Suspicor illud tibi non probari, quod, etc. At. 280 b, Quod uelim temerè de illo suspicati sint homines. et 248 a, Nihil eram suspicatus de tabulis. pro S.R. 37 b, Qui de eius scelere suspicari nihil potuerunt. de Cl. 169 b, Tantummodo cōiectura ducor ad suspicandum. & ib. Ex monumentis suspicari de aliquo. pro Syl. 176 a, Defendit eum de quo nihil est suspicatus. de Or. 91 b, Nos in amicorū negocijs res ipsa antè confecit, quàm possemus aliquid de tantis rebus suspicari. pro Cl. 23 a, Suspicari aliquid mali. At. 121 b, Autoritate tua permotus, ut suspicor, quid enim aliud putem? de N. 7 b, Deus, in quo neq; figuram diuinam, neq; sensum quisquam suspicari potest. et 8 a, Nec Protagoras quicquam uidetur de natura deorum suspicari. Epist. 11 a, & 60 a, & de Fin. 93 a, Certi homines quos iam suspicari debes. Or. 209 a, Verùm hæc uis, quam quærimus, quàta sit suspicemur, quoniā exēpla nō habemus. de Or. 144 a, Vt maius quiddam de L. Crasso, quàm quàtum à nobis exprimetur, suspicetur. de Cl. 192 b, Iis tu comparas hominem Tusculanum, nondum suspicātem quale esset copiosè & ornatè dicere. pro Mil. 113 a, Ciues de rep. optimè meriti, in quib. homines non modò res præclarissimas obliuiscuntur. sed etiam nefarias suspicantur.

Suspirium, rij. gemitus, etiamsi sit aliquid discriminis, utrumq; tamen doloris est indicium. At. 16 b, Quem ne mo aspicere sine suspirio possēt. & Tus. 225 a, Sine cura, sine suspirio.

Suspiro, as. At. 16 a, Neminem habeo quo cum aut iocari liberè, aut suspirare familiariter possim. de Diuin. 89 a, Suspirantibus curis.

Susq; deq;, id est, non laboro, non sum solicitus. Att. 224 a, Nam de Octauio susq; deq;. Ep. 110 a, Trahantur per me pedibus omnes rei, non laboro.

Sustentatio, onis. dilatio. de In. 80 b, Deinde utrum statim fieri necesse sit, utrum habeat aliquam moram, & sustentationem.

Sustento, tas. sustineo, nitor. de Pro. 71 b, Qui se etiā nūc subsidijs patrimonij aut amicorum liberalitate sustentant. & Post. 206 a, Qui egestatem domestico latrocinio sustentauit. et pro Cæl. 45 b, Egestatem alicuius suis sumptibus sustentare. Epist. 56 b, Quorum opibus casus meos sustentabam. & pro R.P. 123 a, Fide sustentare amicos. Tusculan. 160 a, Per animum ipsum tam natura hominis uitam sustētari, quàm uitis, quàm arboris. Tus. 157 b, In quo animus nulla re egens, aletur et sustentabitur iisdem rebus, quibus astra sustentantur & aluntur. Ep. 82 a, Tu uelim te tua uirtute sustentes. Epi. 95 b, Sustentare ac tueri imbecillitatē ualetudinis. At. 60 b, Literis sustentor & recreor. pro Flacc. 146 b, & de Clar. 196 a, Spes, quæ hominum mentes cogitationesq; sustentat. & pro Mil. 121 a, Ea consolatione sustentor, quam, &c. Itē, Nunc me una consolatio sustētat, etc. pro Mur. 124 b, Is cui resp. à me una trāditur sustinenda magnis

meis laboribus sustentata. de Or. 105 b, Cùm is iurisconsultus fuerit superior discessurus, qui esset nō iuris ciuilis sciētia, sed eloquentia sustentatus. de D. 137 a, Animi uigilantiū sustentantur mēbris, & corpore, et sensibus: quæ cum subtracta sunt, etc. pro Fl. 148 b, Noster autē testis ut se ipse sustētat, ut omnia uerba moderatur. Ep. 70 b, Sustentare se conscientia optimorum cōsiliorum. I.P. 98 a, Cùm sustentare uix posses mœrorem tuum doloremq; decessionis. I.C. 110 a, Id malū opprimi sustentando & prolatando nullo pacto potest, quacunq; ratione placet celeriter uobis iudicandum est. Qu. Fr. 310 a, Aedificationem arcani ad tuum aduentum sustentari placebat. At. 41 a, Me uix miserè sustento, &c. At. 83 b, P. Valerium negat habere quicquā Deiotarus rex, eūq; ait à se sustentari. At. 144 a, Me adhuc tuæ literæ sustentarunt. At. 156 b, Præclara conscientia sustentor. Qu. F. 308 b, Cato à Crasso sustentatur. Qu. Fra. 326 a, Angor mi frater, nostrum hoc tempus ætatis aut forēsi labore iactari, aut domesticis literis sustentari. Off. 51 b, Valetudo sustentatur notitia sui corporis.

Sustineo, nes. sustento, fero, tolero, tueor, corruere non sino, fulcio, labentem excipio, contineo. de N. 77 a, Pateræ coronæq;, quæ simul ac horum porrectis manibus sustinebantur. At. 138 b, Corpore uix sustineo grauitatē cœli huius. Att. 130 b, Neque solum cum ista copia tantam multitudinem sustinere poteris. pro Quin. 11 b, Alicuius quotidianū cōuicium sustinere. de Or. 118 a, Tres personas unus sustineo summa animi æquitate, meā, aduersarij, iudicis. de Cl. 174 b, Rutilius magnum munus de iure respondendi sustinebat. pro S.R. 37 a, Suscipere aliquod onus, quod sustinere non possis. I.V. 193 b, Fungi ac sustinere aliquid muneris in rep. & Epistol. 24 a, Sustinere onera in rep. Att. 177 a, Nihil est mali, quod non & sustineam & expeditē. & de Cl. 156 b, Sustinere aliquem dolorem præter cæteros. Antequàm. 193 a, Vt leuis sit labor defensori sustinendus. In C. 102 a, Vix molem istius iniuriæ sustineo. I.C. 122 a, Omnis opera equestris, artificum frequentia sustinetur, alitur ocio. pro Fl. 153 a, Est enim credo is uir iste, ut ciuitatis nomen sua autoritate sustineat. et Tus. 231 a, Ferre & sustinere seruitutem. pro Dom. 233 b, Eandem pœnam ego subibo et sustinebo. Post. 198 a, Sempiternam pœnam sustinere, &c. Epi. 14 a, Fronte ac uultu quibus simulatio facillimè sustinetur. Ep. 62 b, Quæ, etc. omnibus meis uiribus sustinebo. Att. 43 a, Sustinebimus nos, & spe qua iubes nitemur. & I.V. 150 a, Hac prouincia alimur et sustinemur. Post. 206 a, Quorum mentes angustæ & humiles magnitudinem tanti imperij sustinere non possunt. pro Do. 213 b, Hi tales uiri, qui non solùm consilijs suis, sed specie ipsa dignitatem reip. sustinent. & 242 a, Remp. in hac causa uestris ceruicibus sustinetis. pro Cæl. 47 a, Fieri non potest ut quisquam tantum onus non modò agendo, uerumetiā cogitando possit sustinere. de Am. 110 a, Tantum cuiq; tribuendum est, quantum quisq; potest sustinere. Itē ib. Deferre aliquid ad alterū quod ille non possit sustinere. Ep. 145 b, Interim maximā hic solicitudinē curāq; sustineo. Ep. 84 a, Quia non putat se sustinere causas posse multorū. I.V. 161 a, Cuius mortis causam fugitiui sustinēt. & At. 101 b, Sustinere culpā alicuius rei. Ep. 185 a, Brutus enim Mutinæ uix iā sustinebat.

In Ver. 78 a, Iudices sustinebunt tantæ populi Romani uoluntati restitisse. sustineant? Epistol. 18 a, Sustinere expectationem sui concitatam. 20 a, Sustinere beneficia in se collata. & 21 a, Sustinere officium. Acad. 13 a, Sustinere se ab omni assensu. Tusculan. 217 b, Sustinere se. & Epistol. 129 b, Meq; sustinebam, ne, &c. & Acad. 23 b, Sustinere equos. & ad Attic. 210 b, Sustinere currum. Orator. 208 a, Quod cùm rapidè fertur, sustineri nullo modo potest. Acad. 26 a, Cum se à respondendo, ut aut approbet quid aut improbet, sustineat. & ibid. Qui de omnibus rebus contineat se ab assentiendo. Ac. Sustineri assertionem. ad At. 203 a, b, Sustinenda est solutio nominis Cerelliani, dum de Faberio sciamus: id est, differenda. Attic. 210 a, Sed arbitrabar sustineri remos, cum inhibere essent remiges iussi. In A. 212 a, O dij quis huius potentiam poterit sustinere? & de Senect. 77 b, Onus Aetna grauius sustineo. et 83 b, Cum humeris boues sustineret uiuum. ad Attic. 15 a, Laborem propter ambitionem sustinere. Attic. 155 b, Protinus sustinui me in arcano fratris. Attic. 234 a, Puto fore, ut me præsentem non sustineat. Quint. Frat. 209 a, Animus in maximis rebus gerendis & sustinendis exercitatus. Offic. 53 b, Sustines enim magnam expectationem imitandæ industriæ nostræ, magnam honorum, nonnullam fortasse nominis. de Senect. 84 a, Sustinere munera. de Am. 108 a, Est igitur prudentis, sustinere ut cursum, sic impetum beneuolentiæ. pro Deiot. 150 b, Ille enim, furoris mulctam sustinuerat, hic erroris. Ep. 174 b, et pro Mil. 106 a, Totum hoc negocium ipse guberno, & meis humeris sustineo. et pro Rab. Post. 129 b, Labentem excepit, corruere non siuit, fulsit, sustinuit, re, fortuna, fide, hodieq; sustinet.

Sustuli, sti. sublatum. l. Sublatus. ad Attic. 91 a, Salaminij nos in cœlum decretis suis sustulerunt. de Nat. 75 b, Sol in currum Phaethontem filiū sustulit. et Tus. 219 b, Fortitudo Herculem in cœlum sustulit. In Ver. 77 b, Verres ciues Romanos in crucē sustulit. pro Deiot. 149 a, Cum eum plures in equū sustulissent, uix hærere in eo senex poterat. Epistol. 98 b, Sustulimus manus ego & Balbus. Epistol. 262 a, Oculos paululum sustulerunt. de Diuin. 97 a, Quo aspectu exterrita nutrix clamorem sustulit. de Leg. 156 a, Orithiam Aquilo sustulit. de Orator. 159 a, Cùm uerba iacentia sustulimus è medio. Quint. Fr. 312 b, Sustulissem: id est, hospitio accepissem. pro Sext. Ros. 20 a, Plus oneris sustuli quàm ferre possum. In Ant. 251 a, Qui ex eadem sustulerit liberos. de Diuin. 81 a, Xenophanes diuinationem funditùs sustulit. & in Ant. 153 b, Dictaturam funditùs de rep. sustulit. & de Diuin. 82 a, pro Sext. Ros. 30 a, Nónne uidentur hunc hominem ex rerum natura sustulisse? de Nat. 76 a, b, Varius Drusum ferro, Metellum ueneno sustulerat. Offic. 8 a, Maiores nostri Carthaginem & Numantiam funditùs sustulerunt. ad Attic. 243 b, Eam rem Seruilia sublaturam ex S.C. se esse dicebat. ad Attic. 39 a, Cæpionem de oratione sua sustulit, quem antea nominarat. & ibid. b, Hortensius laudes nostras in astra sustulit. Epistol. 13 b, Exemplum præclarissimum uindicandæ seditionis de rep. sustulerunt. Aca. 16 a, Sublata assensione, omnem motum animorum sustulerunt. Quin. Fr. 306 b, Clamorem satis magnum sustulerunt.

Susurratio, onis. susurrus. Ep. 113 a, De Cæsare crebri & non belli rumores, sed susurrationes ueniunt.

Susurrus, ri. Tusc. 248 a, Leniculus sanè noster Demosthenes, qui illo susurro delectari se dicebat aquam ferentis mulierculæ, ut mos in Græcia est, insusurrantisq; alteri.

Sutor, oris. qui calceos suit uel facit. pro Flac. 149 b, Sutores & zonarij.

Sutorius, a, um. Ep. 139 b, Sutorium atramentum. At. lib. 6, Vestri enim credo graueis habent, Turpionem, sutorium & Vectium mancipem.

Suus, a, um. In Ant. 227 a, Animus Hortensij dignus & ipso & maioribus suis. pro Mil. 104 b, Quasi Appius ille cæcus uiam munierit, ubi impunè sui posteri latrocinaruntur. pro Sest. 27 b, Hunc sui ciues è ciuitate eiecerunt. de Di. 124 b, Antiquiorem Deiotaro fuisse laudem quàm possessionem suam. de Leg. 174 b, Suos deos aut nouos coli, confusionem habet religionū. pro Qu. 5 a, Alphenus utebatur populo sanè suo. cont. Rul. 76 b, Petere consulatum anno suo. et ibidem: Vester honos ad mei temporis diem petitus. de Orator. 158 a, Placeat ne à Carthaginensibus captiuos nostros redditis suis recuperari. de Cl. 165 a, Hortensius è uita cessit suo magis quàm ciuium suorum tempore. & ibidem: Alienissimo reipub. tempore. pro Syll. 180 b, Tamen illum ulciscentur mores sui. & ibidem: Huius si causa non manifestissimis rebus teneretur, tamen eum mores ipsius ac uita conuincerent. de Fin. 108 b, Is poterit semper esse in disputando suus. de Orator. 140 b, Sua cuique uirtuti laus propria debetur. & ad Attic. 236 a, Suos quisque debet tueri. de Op. 243 a, Poematis tragici, comici, & reliquorum suum quoduis est diuersum à reliquis. de Orator, 114 b, Qui profitetur esse suum, facere aliquid. Epistol. 47 b, Aliquid atque adeò multa addunt atque afferunt de suo. & ibidem: Abesse à suis. ad Attic. 204 b, Ariarates pedem ubi ponat in suo non habet. de Orator. 143 b, Crassus suapte interfectus manu de Nat. 71 b, Minerua patrem dicitur interemisse, uirginitatem suam uiolare conantem. de Orator. 112 b, Quasi nihil possit dici sine præceptis suis: id est, eius. de Inuent. 68 a, Hunc pater suus deduxit, &c. id est, pater eius. In Sal. 274 b, Itaque timens ne facinora eius clam nos essent, confessus est adulterium. ad Attic. 249 a, Vt spectem ludos suos: id est, illius. pro Quint. 16 b, Defensus à necessario suo: id est, illius. Ep. 128 a, b, Cum ille scripsisset, &c. scripserunt ad eum sui, ne id faceret. de Amic. 97 b, Factus est Cos. II. primùm ante tempus, iterum sibi suo tempore, reip. penè ferò.

Sybota, orum. insula. Attic. 72.

Sydus, L. Sidus.

Sylla, læ. Sulla. Att. 106 a, pro Qu. 14 a, Emisti bona Sex. Alpheni, L. Sylla dictatore uendēte. et pro S.R. 22 a, Sylla felix.

Syllanus. Att. 161 a.

Syllaturit. proscripturit. At. 145 b, Syllaturit animus eius & proscripturit.

Syllaba, bæ. Parad. 120 b, Si uersus pronunciatus fuerit una syllaba longior aut breuior. de Orat. 160 a, Clausulam longa syllaba terminari. et 105 b, Leguleius anceps syllabarum.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Syllabatim. Acad.30 a, Cum syllabatim Stoicus ista dixerit. ad At.213 a, Dictare alicui syllabatim.

Σύλλαβος, ὁ. l. Index.

Syllanus, a, um. Sullanus. cont. Rull. 88 b, Qui nos Syllanos in inuidiam rapit.

Sylua, uæ. Att.190 a, Manè me in syluam abstrudo densam atq; asperam. & de Orator.88 a, Genus humanum in montibus ac syluis dißipatum. de Diuin.104 a, Multos nemora & syluæ commouent. cont. Rull. 61 b, Sylua Scantia. de Ora.144 b, Locus in media sylua maximè opacus & frigidus. Qu. Fra.318 a, Palæstra et sylua uiridicata.

Sylua. materia, copia. de Orat.152 b, Sylua rerum ac sententiarum comparanda est. & de Vn.50 a, Orator.109 b, Hoc in genere (nam quasi syluã uides) omnis eluceat oportet eloquentiæ magnitudo. Orator. 198 a, Omnis ubertas & quasi sylua dicendi ducta ab Academicis est. de Orat.153 a, Cui loco est omnis uirtutum & uiciorum sylua subiecta.

Syluanus deus. de N.4.4. Accij.

Sylueſco, scis. quasi in syluam crescere. de Sen.88 a, Vitis putanda est, ne sylueſcat sarmentis, & in omnes partes nimia fundatur.

Sylueſter, uel Syluestris, re. agrestis. de N.24. b, Loca syluestribus sepibus densa. et 52 b, Montes uestiti ac syluestres. & 46, Vita syluestriũ. & de Leg.159 a, In spacijs syluestribus. de In.43 a, In syluestrib. tectis. de Am. 107 a, Locis delectamur montuosis et syluestribus. Tus.442 a, Non montiuagos & syluestres cursus patiuntur. pro Cæl.42 b, Luperci, quorum coitio illa syluestris, &c. de Cla.188 b, Cotta alia quadam inculta et syluestri uia ad eandem laudem peruenerat.

Σύμβολον. l. Nota.

Sympathia, thiæ. quædam conuenientia & coniunctio naturæ. & de D.134 a, & de N.65 a, et de D.137 b, Video sympathian. & ibid. Continuatio coniunctioq; naturæ, quã ut dixi, συμπάθειαν uocant, eiusmodi ut thesaurus ex ouo intelligi debeat. de D.115 b, Cognatio naturæ, & quasi concentus atq; consensus, quam συμπάθειαν Græci uocant. de D.137 b, Continuatio coniunctioq; naturæ, quam Græci uocant συμπάθειαν, ut thesaurus ex ouo intelligatur. l. Cognatio, et Concentus, et Coniunctio, & Conuenientia.

Symphonia, iæ. concentus, cithara. In Verr.170 b, Cum in eis conuiuijs symphonia caneret, maximisq; poculis ministraretur. & 242 a, In Verr.256 b, Reduci è conuiuio cum cantu & symphonia. pro Cæl. 44 b, Accusatores cantus & symphonias iactant. Ep.259 b, Symphoniam Lisonis uellem uitasses, ne in quartam hebdomadam incideres.

Symphoniacus, a, um. citharœdus, uel fidicen, seu tibicen. In Ver.63 b, Symphoniacus seruus. & 248 a, Symphoniaci homines sex. pro Mil.112 a, Milo tum casu pueros symphoniacos uxoris ducebat.

Symphreatides, curiales, tribules. de Leg.170 a.

Symposia. l. conuiuium.

Συνανατάθεσις. l. Assensio. l. Approbatio.

Συναγωγή. l. Collectio.

Syncerè. candidè, uerè, ingenuè. At.46 a, Crassi libertum mihi puto syncerè locutum. & 146 b.

Syncerus, a, um. purus, uerus, integer. pro Flac.159 a, & εἰλικρινὴς. Q.F.310 b, Ep.222 b, Hoc mihi da, ut M. Curium syncerum integrumq; conserues. & de Cl.191 b, Thucydides pronunciator syncerus & grandis etiam fuit. Or.199 a, Prudens syncerumq; iudicium. Off.36 a, Perspicere quid in quaq; re uerum syncerũq; sit. de Cl.182 b, Nihil erat in eius oratione nisi syncerum, nihil nisi siccum atq; sanum. pro Qu.1 b, Nihil est iam sanctũ atq; syncerum in ciuitate. de D.113 a, Quo licet existimare in alijs quoq; oraculis Delphicis aliquid non syncerè fuisse. de Am.113 b, Syncerus, uerus.)(. Simulatus, fucatus. At.159 a, Nihil simplex, nihil syncerum.

Synecdoche. l. Intellectio.

Synephebi. Cæcilij comœdia. de Sene.81 a, de Opt.244 b, & de Fin.lib.1.

Syngrapha, phæ. chirographum, cautio, parum inter se differunt. de Ar.150 b, Alterum putabo regem, si habuerit unde tibi soluat quod ei per syngraphã credidisti. et Ep.103 a, Tanquam enim syngraphã ad imperatorem attulisses, non epistolam, sic pecunia ablata domũ redire properabas. pro Mur.132 b, Pergitis ne uos tanquam ex syngrapha agere cum populo? ut quem locum semel honoris cuipiam dederit, eundem reliquis honoribus debeat? I.A.178 a, Syngrapha sestertij centies per legatos facta est in gynæceo. I.V.206 b, Iste Cybiram chirographis syngraphis uenerat. pro Do.239 a, & de Aru.251 b, Facere syngraphas cum aliquibus. Att.*. Lex Gabinia de syngrapha, & de uersura.

Synnada, dæ. uel Synnadæ, arum. opp. in Asia. Att.76 b, & 79 a.

Synnadenſis, se. Att.82.

Synodia, conuentus, comitatus, colloquium. Att.li.10. Si uir esse uolet, præclara Synodia. Sin autem, erimus nos qui solemus.

Σύνταγμα. l. Liber.

Σύνταξις. l. Compositio.

Syra arca. Qu.Fr.lib.2.

Syracuſanus, na. I.V.111.

Syracuſius. Phyllistus historic. de Or.113 b, et de D.88 b.

Syracusæ, arum. urbs Siciliæ. I.V.227 b, Descriptio Syracusarum.

Syria, riæ. pro Dom. 217 b, Illa opima fertilisq; Syria. In Anto. 238 a, Tanti eius nomen in Syria atque Phœnicia est.

Syriacus, a, um. Quin.Fr.300 b, Syriacus & Ciliciensis prætor. & 314 b, Syriaci publicani.

Syrius, a, um. de Nat.deor.76 a, Piscem Syrij uenerantur. al. Syri.

Syrtis, tis. salebræ in mari, locaq; periculosa, ubi fluctu trahente, modò arenæ debiscunt, modò in aggerem cumulantur. de Or.157 b, Syrtim patrimonij, scopulum libertius dixerim.

Syrus, a, um. de Pro.71 a, Iudæi & Syri nationes natæ seruituti. Syri uenales. l. Venalis. In Ver.164 b, Solere alios barbaros reges Persarum ac Syrorum, plures uxores habere.

Sytibæ, arum. L. Sittybæ.

Συζυγία. Top.224 a, Locus ex coniugatione, quam græci συζυγίαν uocant.

T Litera

T

Litera insuauissima. Or.212 b.

Tabella, læ. literæ, codicilli. de Cl.174 a, Tabella data, qua in legẽ L. Cassius tulit. et de Am.104 a, Videtis in tabella, quãta iã antea facta sit labes, primò Gabinia lege, biennio autem pòst Cassia. pro Fl.165 a, Cum tabella uobis dabitur iudices, non de Flacco dabitur solum, dabitur de bonis omnibus. pro Pla.262 a, Populo grata est tabella, quæ frontes aperit, hominum mẽtes tegit, datq; eam libertatẽ, ut quod uelint faciãt. I.P.100 a, An ego expectẽdum de te quinq; et septuaginta tabellæ diripiãtur. I.V.58 a, Tabella cerata cera legitima, nõ ita infami ac nefaria. de L.191 a, Nõ fuit latebra danda populo, in qua bonis ignorantib. quid quisq; sentiret, tabella uiciosum occultaret suffragiũ. I.P.80 a, Me uniuersa ciuitas nõ prius tabella, quàm uoce priorem consulem declarauit. cont. Rul.66 b, Meis conuicijs nõ tabellã iudicem tacitæ libertatis, sed uocẽ unam præ uobis iudicẽ uestrarũ erga me uoluntatũ ac studiorũ tulistis. I.C.113 a, Introductus Statilius, cognouit manum et signum suũ, recitatæ sunt tabellæ. Tus.234 b, Tu quidẽ tabellis obsignatis agis mecũ, & testificaris quid dixerim aliquando aut scripserim.

Tabella. pro uoti tabella, in qua pictum erat, ex quo quis periculo euasisset. de N.78 a, Nõne animaduertis ex tot tabellis pictis, quàm multi uotis uim tempestatis effugerint, in portum saluiq; peruenerint?

Tabellarius, a, um. tabellaria lex, de suffragijs liberè ferẽdis non uoce et aperte, sed tabellã. de Cl.174 a, Lex tabellaria à Gabinio primium, deinde à L. Cassio lata. et de Am.104 a. l. Leges Mariæ.

Tabellarius, rij. nuncius qui literas fert. Ep.188 a, Scripsi ad te, tabellarios complures Romam misi. de Pro. 72 a, Alterum si tabellarij non cessarint, necesse est, & c. I.A.275 a, Ianitor quis tu? à Marco tabellarius. At.7 a, Non inuenio fidelem tabellarium. et 131 b, Sed si dedita opera cum causa nulla esset, tabellarios ad te cum inanibus epistolis mitterem, fuerem ineptè. Duabus tuis epistolis respondebo: ueni, quan triduo antè acceperam à Leto. alteri, quam attulerat Pileros tabellarius, ad Pet. lib. 9. Tabellarius flagitat, 15 Fam. Sub literas. Tabellarius diligenter mihi fascicium reddidit, 11 ad Att. Tabellarius locuples, ad Quin.Fr. Tabellarium fidelem non inuenio, 1 ad At. Tabellarium tardius ad te remisi, 11 ad At. Tabellarij præposteri, 5 Fam. Tabellarij quotidie respondebant tempori, 12 ad At. Noi dubito quin Dolabella, etc. tabellarios meos deprehenderit literasq; interceperit, 12 Fam. Cassij. Nos quotidie tabellarios nostros expectamus, ad Terentiam, l. 4. Statim extrusi tabellarios, literasq; ad Ciceronem, &c. ad Brut. Tabellarios instituere, 14 Famil. Tabellarie scrutari & excutere, pro eodem, 10 Fam. Asinij Pollucis.

Taberna, næ. caput. pro Clu. 52 b, l. Caupo. de In.63 b, Cum ambo in quam tabernam diuertissent, simul cœnare uoluerũt. At.2 b, Tabernæ mihi duæ corruerunt, reliquæ rimas agunt. ro Do.224 a, Cum edictis tuis tabernas claudi iubeb. & Aca.16 a, Occludi tabernas iubes. pro Cl.55 b, Tabnam illi instructam & ornatã Lavini medicinæ exercee causa dedit. I.C.122 a, Leno quidam Lentuli concursarcum tabernas, precio sperans

solicitare posse animos egẽtium. et ib. Occlusis tabernis quæstus minui solet. I.A.16 b, Taberna libraria. Qu.Fr.326 b, Crassipedis ambulatio ablata, horti, tabernæ.

Tabernaculum, li. castrense tectum, quod figi et reuelli, alioq; transferri potest. I.V.241 b, In ipso ore portus tabernacula carbaseis intenta uelis collocabat. et 253 a, Ponere tabernaculum in litore. At.76 b, & Ep.56 a, Multis locis ne tectũ quidem accipio, & in tabernaculo maneo plerunq;. de Cl.167 b, Processit enim non ut à militari tabernaculo, sed ut è Theophrasti umbraculis. contra Rul.72 b, Deinde ornat multis tabernaculis, cẽturijs, supellectili. de Or.150 a, Qui in una philosophia quasi tabernaculum uitæ suæ collocarunt. de D.87 a, Cum tabernaculũ uitio cepisset imprudẽs. & de D.124 a, Tabernaculum rectè captum. I.P.92 a, Si domus uacua nõ fuisset, in campo Martio mihi tabernaculum collocassem.

Tabernarius, rij. caupo. pro Fl.149 b, Opifices et tabernarios, atq; illam omnem fecem ciuitatum, quid est negocij conciare? & pro D.215 b, Clodius concitator tabernariorum. Ep.215 b, Nisi ego cum tabernarijs & aquarijs pugnarem, ueternus ciuitatem occupasset.

Tabes, bis. macies. Tus.196 b, Sed ægritudo maiora quædam, tabem, cruciatum, afflictionem, &c.

Tabo. ablatiui tantum casus, sanies. Tus.171 b, Saxa spargens tabo. I.P.88 b, Ennij.

Tabeſco, scis. liqueſco, contabeſco, extabeſco. de N.31 a, Frigorib. durescit humor, et idẽ uicißim mollitur tepefactus, et tabescit calore. Tus.217 a, Qui neq; tabescat molestijs, neq; frãgatur timore. At.36 a, Põpeius tabescit dolore. et I.A.105 b, Ne patiantur desiderio sui Catilinã miserum tabescere. Att.29 b, Ocium quo nunc tabescimus. At.52 a, Nobis in hac calamitate tabescendum est.

Tabificus, a, um. quod tabem inducit. Tusc.216 b, Vt hæ tabificæ mentis perturbationes sunt, sic, &c.

Tabula, læ. Of.70 a, Si tabulam de naufragio stultius arripuerit. At.67 a, Hæc una me ex hoc naufragio tabula delectat. de Cl.188 b, Tabulas bene pictas collocare in bono lumine. de Or.98 a, Tabulas ac signa propalàm collocare. de Fi.125 a, Imago Epicuri in tabulis, et poculis, & annulis. At.60, Tabulæ Dicæarchi: id est, de geographia. I.A.153 a, b, Ne quã tabula ullius decreti Cæsaris figeretur. et Ep.219 b, Tabulã in qua nomina eorũ incisa erãt, reuelli iussit. I.A.234 b, Quod si comitia placet in senatu habere, petamus, ambiamus, tabula modò nouã detur nobis, sicut populo data est. de Or.90 a, Decẽuiri, qui XII. tabulas perscripserunt. & 101 a, Bibliothecas omniũ philosophorum unus mihi uidetur XII. tabularum libellus, & autoritatis pondere, & utilitatis ubertate superare. pro S.R.22 b, Ille affirmabat sese nomen Se. Roscij de tabulis exemptum. Off.50 b, Tabulæ nouæ quid habent argumenti? nisi ut emas mea pecunia fundum, & eum tũ habeas, ego non habeam pecuniã. I.A.207 b, Trebellius sine tabulis nouis saluus esse non potest. I.A.233 b, Vindices tabularum nouarum, nouam tabulam uidimus. Att.83 b, Periculum est, ne res ad tabulas nouas perueniat. & 108 b, Χρεῶν ἀποκοπὰς. pro Qu.4 b, Tum Nœuius amicos corrogat, ut ad tabulam Sestiã sibi assint hora secunda postridie. Qu. de Pe.206 a, Amico Sabidio & Pãthera, quod ad tabulam quos poneret, non habebat. At.236 b, Maximè autẽ expecto ecquid Dolabella tinniat, an in

Universidad de Deusto
Biblioteca

meo nomine tabulas nouas fecerit. Qu.F.311 b, Racilius tabulã proscripsit. I.A.177 b, Inspectantibus nobis toto Capitolio tabulæ figebantur. Para.123 a, Actæonis tabula te stupidum tenet, aut aliquod signum Polycleti.

Tabulæ accepti & expẽsi l.Codex. Top.222 a, In nominibus esse, et in tabulis deberi. pro Fon.196 a, Vnæ tabulæ proferantur. I.V. 88 a, et pro Cæl.40 b, Facere tabulas, conficere tabulas. I.V.106 a, Tabulæ & codex. & 88 a, Tabulæ accepti. & pro Qu. R.45 b, Codex accepti & expensi. pro Fl. 150 a, In tabulas quodcũq; cõmodum est referre. & ibi. Inferre rationes falsas. pro Syl. 175 a, Ait me aliter ac dictum in tabulas retulisse. pro Fl.155 a, Ciuitas conficientißima literarum. et 154 b, Literæ publicæ. In V.87 b, Tabulæ publicæ, & literæ publicæ.

Tabulariũ, rij. locus in quo tabulæ publicæ ciuitatis asseruantur. de N.74 b, Qui tabulariũ incendit, at se Qu. Sosius eques Rom. fecisse cõfessus est: qui transcripserit tabulas publicas, id quoq; L. Alenus fecit. & pro Ra.91 b, De peculatu facto, de tabulario incẽso. pro Cæl.54 a, Sext. Clodius, qui ædes sacras, qui censum populi Rom. qui memoriam publicam suis manibus incendit. pro Ar. 187 b, Tabulæ publicæ Heracliensium, quas Italico bello incenso tabulario interijsse scimus omnes.

Taceo, es. sileo, reticeo, tacitũ relinquo, silẽtio prætereo, conticeo, supprimo. de Orat.94 b, Enunciabo apud nos quod semper tacui, & tacendũ putaui. I.V.71 a, An me taciturum tantis de rebus existimastis? Att.18 b, Qui de rebus nostris diu tacuerat. contra Rul. 88 a, Vt doceam Rullum posthac, in his saltem tacere rebus, in quibus de se tacere uelit. pro Sest.11 b, Illi hominibus omnia timẽtibus tacendo loqui, non inficiando confiteri uidebantur. Antequàm.195 a, Quorum improbitas me tacente coarguitur improbitate uitæ. Atti.64 b, Hic Abdera non tacente me prouerbium. l. Abderiticus.

Taciturnitas, tis. silentium. de In 53 b, Taciturnitas imitatur confeßionem. At.106 b, Suspicionem mihi maiorem tua taciturnitas attulerat. de Cla.Or.185 b, & Ep.5 b, Te arbitror malle ipsum tacere, quàm taciturnitatẽ nostrã experiri. pro Qu.R. 47 a, Pecuniam stipulatam nõ esse, taciturnitas testium concedit. In Ca.100 b, Vocis contumeliam expectas, cum sis grauißimo iudicio taciturnitatis oppressus? In Pis.89 a, Curiæ taciturnitas annua. et ibi. Silentium perpetuum iudiciorum.

Taciturnus. pro Sest.

Tacitè. silentio. pro Q.9 a, Huic ne perire quidem tacitè obscureq; conceditur. pro Pom.6 a, Hi uos quoniam liberè loqui non licet, tacitè rogant.

Tacitò. I.V.Act.4, Quum quoq; id constabit, uos iam me tacitò intelligetis.

Tacitus, a, um. mutus. I.C.101 b, Quid expectas autoritatẽ loquentium? quorum uoluntatem tacitorum perspicis? pro Cæl.38 a, De dignitate Cælius notis tacitus facilè ipse respondet. I.Ca.116 b, Nihil me mutum delectat, nihil tacitum. At. 2 b, Quasi uerò clarorum uirorum tacitos congressus esse oporteat. pro Cec.295 a, Si uoluntas tacitis uerbis intelligi posset, uerbis non uteremur. pro Clu. 30 b, Tamen uocat me aliò iam dudũ tacita uestra expectatio. de Pro. 77 b, Quo minus sæpe aut interpellere à nõnullis, aut tacita existimatiõe reprehendar. Epi.36 b, Sed hæc tacita mihi quodãmodo relinquenda sunt. pro

Q.14 a, Tacito ipso studio quod habebat erga propinquum suum, quemuis commouere. de Ora.161 a, Omnes tacito quodã sensu sine ulla arte aut ratione, quæ sunt recta ac parua dijudicant. Ora.217 a, Sed aures tacito eum sensu sine arte definiunt. pro Qu.R.48 a, Tacita corporis figura coniecturam affert hominibus. de In.97 b, & 80 a, Quædam tacitis exceptionibus cauentur. pro D. 225 b, Omnis improborum uis diu collecta & inueterata compresso odio atq; tacito erumpebat in actũ. de Or. 148 b, Illud etiamsi est uerißimum, tacitum tamen nunquam mysterium teneant. At.24 a, Cætera si reprehenderis, non feres tacitum. pro Mil.103 b, Tacitis & occultis occasionib. pro Ma 131 b, Hoc tacitus nullo modo præterire possum.

Tactio, onis. tactus. Tusc. 213 a, Voluptates oculorum, tactionum, odorationum & saporum.

Tactus, ctus. de N.54 b, Tactus toto corpore æquabiliter fusus est, ut omnes ictus omnesq; nimios et frigoris et caloris appulsus sentire poßimus. Ac. 6 b, Quid de tactu? & eo quidem quem philosophi interiorem uocant, aut doloris, aut uoluptatis? & 19 b, Tactus intimus. de Ora. 152 a, In tactu modus & mollitudinis et lenitatis. pro Cælio, 46 a, Qui non odore ullo, non tactu, non sapore capiatur. de Or.163 a, Voces ut chordæ sunt intentæ, quæ ad quẽq; tactum respondeant. de Vn.197 b, Qua ex coniunctione cœlum ita actum est, ut sub aspectum & tactũ cadat. de N.33 b, Et is solis tactus est, ut non tepefaciat solum, sed etiã comburat. de D.128 b, Plus terrarum situs, quàm lunæ tactus ad nascendum ualere. aliter, tractus.

Tæda, dæ. fax. I.V.225 a, Ceres dicitur inflammasse tædas ex ignibus Aetnæ. & I.P.89 b, Furiarum tædis ardentibus. & Academ.22 b, Circunstant cum ardentibus tædis. pro S.R.29 a, Agitari & perterreri furiarum tædis ardentibus. ad He. 38 b, Qui tædas candentes accipit. lege Palæstra.

Tædet, bat. piget. I. V.72 b, Sunt homines, quos infamiæ suæ neque pudeat, neq; tædeat. Epist75 b, Nam me cum antea tædebat, tũ uero, &c. Att.7[illegible] a, Quid quæris? tædet omnium nos uitæ. pro Fl. 366 a, Quòd si taliũ ciuiũ uos iudices tædet, ostendite. At.3[illegible] b, Tædet ipsum, uehementerq; pœnitet. Q.F.300 a, Pertæsum est enim leuitatis Græcorum.

Tages, gis. autor aruspicinæ. de D.111 b, Tages quidam dicitur in agro Tarquiniensi cùm terra araretur, et sulcus altius esset impressus, extitisse repentè, & eum affatus esse qui arabat: & ibidem reliqua.

Talaria, orum. calcei aligeri seu pinnati, quales Mercurio tribuunt poetæ. de N.71 b, Minerua, cui pinnarum talaria affigunt. & Attic.236 a, Quare talaria induamus. In Arat. Diuersosq; pedes uinctos talaribus aptis.

Talaris, re. ad talos usq; demissus. I. V.242 a, Tunica talaris. & I.C.109 a.

Talarius, a, um. Off 30 b, Adde huc saltatores, totũq; ludum talarium. At.11 a, Non enim turpior unquam in ludo talario confessus fuit. l. Talus.

Talentũ, ti. multa genera fuerunt, sed hic Atticũ intelligimus, quod aureis nũmis seu coronatis sexcẽtis ualebat. I. P.98 a, CC. talẽta tibi Apolloniatæ dederũt, ne pecunias creditas soluerent. pro Fla. 16 a, Quinquaginta talẽta Flacco dicit se dedisse. pro R.P. 25 b, Decem millia talẽta Gabi-

ta Gabinio esse promissa. Tusc. 246 a, Legati ab Alexandro quinquaginta Xenocrati talẽta attulerũt, quæ erat pecunia temporib. illis Athenis præsertim maxima. At. 82 a, Cyprij talenta Attica CC dabant.

Talis, le. huiusmodi, eiusmodi, eiusdem modi, eius generis, id genus, huius exempli, perinde, ita, sic. Offic. 42 a, Vt quales simus, tales esse uideamur. et ib. Vt simus ij, qui haberi uelimus. de Or.92 a, Vt ipsis talis, qualẽ se ipse optaret, uideretur. & pro Mu.131 b, Cum esset talis, qualẽ te esse uideo. de Inu. 84 a, Vt non tales quales antè habitæ sint, habeantur. & At. 19 b, Et talis qualẽ esse eũ scripseras. pro Clu.48 b, Vir tali dignitate præditus. de Or.137 a, Non audeo dicere de talib. uiris, sed tamẽ, etc. Ac. 2 a, Ac uereor ne talium personarum imminuam gloriam. et 1 b, Tali ingenio præditus Lucullus. Epi.146 b, Talẽ te esse oportet, qui primùm te seiungas, etc. deinde, etc. pro Qu.7 b, & I.P.80 b, Tot talesq; uiri, &c. et Ep.246 b, Tale ac tantum iusiurandum. de D.91 a, Xenophon Socraticus, qui uir & quantus, scribit, &c. id est, talis uir. In Va.30 b, Honor talis populi Romani uoluntate paucis est delatus, ac mihi. At. 98 b, Accepi eiusmodi literas, ut, etc. de Ora.162 b, Sed hæc omnia perinde sunt ut agũtur. pro Q.R.50 a, Sic est uulgus, ex ueritate pauca æstimat: id est, tale. de L.171 b, Omnem legem esse laudabilẽ, talibus quibusdam argumentis docent. & de Vn. 198 b, Idq; molitus est tali quodã modo. I. A. 174 a, Quibus rebus tantis, talibus gestis, cur, &c. Atti.257 b, Non equidem hoc diuina ui, sed aliquid tale putaui fore. & 273 b, Ciuis talis, qualis et imprudẽtißimus, et fortuna optima esse debet. Off.18 b, Tales enim nos esse putamus, ut iure laudemur.

Talpa, æ. Ac.20 b, Quid talpa? num desiderare lumen putas? Verg. Geor.1, Atq; oculis capti fodêre cubilia talpæ.

Talus, li. os est prope calcaneum, quod extat quasi rotundum in extremo pede. hinc os quatuor laterum, quo ludunt, talus appellatur, hinc quoq; ludus talarius. pro Cl. 40 b, Illa usq; ad talos demissa purpura. de Diu.85 a, & 118 a, Quatuor tali iacti casu uenereũ efficiũt. de Fin.101 b, Ita iacere talũ, ut rectè aßistat. Item: Qui talus ita erit iactus, ut cadat rectus. de Se. 89 a, Ex multis lusionib. nobis relinquãt talos, tesseras. et de Or.148 a, Pila, tesseræ, tali. de Or.151 a, Brulla talis præclarè ludens, Titius pila.

Tam. æquè, adeò, tam ualde, tam maximè necessarius. At. 160 a, Quid opus est de Dionysio tam ualde affirmare? & de Ora. 105 a, Tam uehementer. de D.125 a, Nihil est tam ualde uulgare, quàm nihil sapere. Ora.206 b, Nemo tam multa ne in Græco quidem ocio scripsit, quàm multa sunt nostra. At.121 b, Nunquam reo cuiquam tam humili, tam sordido, tam nocenti, tã alieno, tam præcisè negaui, quàm hic mihi. de N.37 b, Melius erat non dari omnino, quàm tã munificè ac tam largè dari. pro Cæl.52 a, Hic tã imbecillus quã uidetis. et de Cl.175 b, Vtinã Gracchus non tam fratri pietatẽ quàm patriæ præstitisset. de D.82 a, Quorum utrum tam facilè quàm tu arbitraris, conceditur. Q.F. Ego hæc tam esse quàm audio, non puto. de N 15 b, Quod tibi tã facilè credã, sicut alteri nemini. Ep.53 a, Cum ita latè pateat eius potestas. Epi.166 a, Doleo, adeò & longo & infesto itinere ad me ueniri. de Amic.112 a, Vituperanda est rei tam maximè necessariæ tanta incuria.

Tamen. attamẽ, ueruntamẽ, nihilominus, certè. pro S.R. 27 a, Innocens est quispiam, ueruntamẽ quanquam abest à culpa, suspicione tamẽ non caret: tametsi miserum est, tamen ei, qui hũc accuset, possum aliquo modo ignoscere. Ora.204 a, Itaq; eum qui audiũt, quamuis ipsi infantes sint, tamen illo modo confidunt se posse dicere. Par.238 a, Nemo enim est, quẽ nõ, si ipsa minus honestas, contumelia tamen & dedecus moueat. pro S.R.44 a, Illam priorem proscriptionẽ, quæ facta est in eos, qui arma capere potuerunt, tamẽ senatus suscipere noluit, ne, &c. Ep.3 b, Cui cum Cato intercesisset, tamẽ est perscripta. pro Do. 223 a, Quid si pluribus de rebus uno sortitu retulisti? tamen ne arbitraris id te posse obtinere? de Ar.247 b, Quanquam si me tantis laboribus perfunctũ efferret aliquando ad gloriã, in refutãdis maledictis improborũ hominũ: tamen animi quidam dolor, quis non ignosceret? de Ar.254 b, Ego pro patria solus exarsi, sic tamen, ut, &c. & ib. Vt modò uendat illis, nec tamẽ ita, ut, &c. Ep.210 a, Et tamen nihilominus αἰὲν ἀριστεύειν. pro Cl.33 b, Tamen nihilominus putabant, &c. Ep.58 b, Tamen & si, &c. tamen, &c. & 144 a, Quæ nihilominus ut ego absim, cõfici possunt. de Or. 107 a, Ne minus hæc tamen tua lenitas, &c. Q.F.313 b, Lucretij poemata lita sunt multis luminibus ingenij, multæ tamen artis. Ep.138 a, Tamẽ à malitia non discedis. pro Ma. 133 a, Et si, &c. certè, &c. pro Ce.286 b, Tamẽ pro certè, uel profectò, uel saltem. pro Sest.15 b, de Se.82 b, Quod equidẽ non amisi adhuc, & tamen uidetis annos meos.

Tametsi. etsi, quanquam, cum tamen. pro S.R.26 b, Tametsi uicisse debeo, tamen de meo iure decedam. I.V.113 a, Quid ego nunc hîc Sext. Pompeij Chlori testimoniũ recitem? qui causam egit Dionis: qui omnibus rebus interfuit, hominis honestißimi, tametsi ciuis Ro. uirtutis causa iamdiu est, tamen omnium Siculorũ primi ac nobilißimi. Quid, etc. Ep.4 b, Tametsi mihi nihil fuit optatius, quàm, &c. tamẽ afficior summo dolore eiusmodi tempora post tuã profectionẽ consecuta esse, ut, &c. hîc, Tametsi, principium est epistolæ, quod est notandũ. Ep. 32 a, Meum studium erga te & officium, tametsi multis iam rebus spero tibi esse cognitum, tamen in ijs maximè declarabo, quibus, &c.

Tametsi. sine tamen, alio quodam elegãti modo. Ver. act. 5, Non mehercule quæ loquor, crederem iudices, tametsi uulgò audirem. Pro Quin. Verùm his de rebus non necesse habeo dicere ea quæ me P. Quintius cupit cõmemorare, tametsi causa postulat. I. V. act.6, Verũ sic te impetrasse, etc. tametsi, quæ est ista laudatio? etc. At.li.1, 14 ctat ille quidẽ illud suũ arbitriũ. Ep.35 b, Quid? cum dabat ijs literas, &c. non eos ad me uenturos arbitrabare? Tametsi id quidem fecerunt ridiculè. Quas enim literas afferebant, ut opus æstate facere possent, eas mihi post brumam reddiderunt. L. Sed tametsi.

Tanagræ, arum. oppidum, & Tanagræus, a, um. pro D. 235 b.

Tandem, demum, aliquando, ad extremum. contra Rul. 87 a, Perficiam ut iam tandem illi fateantur, &c. pro R. P.128 b, Quod genus tandem est illud ostentationis? I.C. 104 b, Quãto tandem illũ mœrore afflictũ esse putatis? pro Cec.294 a, Cecinna utrũ noluit tandẽ, aut nõ potuit accedere. de N, 22 a, Hoc per ipsos deos, quale tandẽ est? de Fin.

Universidad de Deusto
Biblioteca

de Fin.77 b, Quomodo eum tamẽ laturum fuisse existimas? pro Fl.151 a, Vtrum hîc tandem cognitionem ueritatis fore putas? an, &c. de L.156 b, & Part.230 b, Quorsum tandem, aut cur ista quæris? & Tus.191 b, Quónam tandem modo? Epi.181 a, Tandem aliquando Romæ esse cœpimus. pro Qu.17 b, & I.C.101 a, & 104 b, Tandem aliquando posse consistere, &c. Epist.239 b, Literæ iam tandem mihi redditæ sunt à Cæsare. de Or.106 b, Quarum tandem, inquit Catulus?

Tandiu. usq; eò, Ep.18 a, Ego te abfuisse tandiu à nobis doleo. & At.2 a, Abs te tandiu nihil literæ. Epist.132 a, Tibi assentantur tandiu dum ades. Tus.247 a, Corpus gaudet tandiu dum sentit uoluptatẽ. & At.238 a, Tandiu dum lego. pro Fl.154 b, Quỉ ualuit tandiu dũ hoc prodiret. Of.41 a, Is tandiu laudabitur, dum memoria rerum Ro. manebit. de Cl.165 a, Vixitq; tandiu, quã licuit bene uiuere. & 186 b, Feram tandiu quàm ferre potero. de Orat. 89 a, Verbi enim controuersia tandiu torquet Græculos homines, &c. Att.136 b, Ego tandiu requiesco, quandiu ad te scribo.

Tango, gis. contingo, attingo, tracto. Tuscula. 187 a, Genu terram tangere. Epi.28 b, De præda mea teruncium nec attigit, nec tacturus est quisquam. pro Ce.292 a, Verùm ita est uti dicis, te deiectum debeo intelligere, etiã si tactus non sis. & 294 a, Potest'ne detrudi quisquam, qui non attingitur? Posth.205 b, Tribuni sanctissimum corpus non solùm tactum ac uiolatum manu, sed etiã uulneratũ ferro confectumq; uidistis. pro Do.223 a, Lex cuius quã quisq; partem tetigit, uoce, suffragio, etc. repudiatus est. Att.33 b, Mimæ, quæ mihi proponuntur, modicè me tãgunt. I.A.219 a, Et ne tangantur ræiones ad Opis. pro S. R.32 a, Non omnia dicam, & leuiter unumquodq; tangam. Acad.24 b, Vbi Aristoteles ista tetigit? de Orator. 112 b, Genus illud tertium quod à Crasso tactum est. cont. Rul.79 b, idcirco apros nominare non possum, quia tangam nullum ab inuito. I.V.81 b, et At.85, Verres simul ac tetigit prouinciam, Statius, &c. pro Mi.111 a, Villa quæ uiam tangit.

Tanquam. quasi, quodãmodo, ac, iuxta, ac, ut, loco, quẽadmodum. de Clar.188 b, Aetatis illius ista fuit laus, tanquam innocentiæ, sic latinè loquendi. Or.201 a, Hæc magna sunt, & tanquam animi instar in corpore. de Orat. 89 a, & 122 a, Oratorem in iudicia & cõciunctas, tanquam in aliquod pistrinum detrudi uidebam. I.A.180 b, Vt istum tanquã si esset cõsul. salutarent. At.85 a, Quod uideo tibi etiam nouum accidisse, tanquam mihi. Att.132 a, Ego tecum tanquam mecum loquor. Tus.172 a, Gloria uirtutem tanquam umbram sequitur. Epi.18 a, Nam illò si ueneris, tanquam Vlysses cognosces tuorum neminem. In Va.29 b, Repentè enim te tanquam serpens è latibulis intulisti. de Or.122 b, Tanquam ad scopulum aliquem libidinis mentem appellere. de Cla.170 a, Nam Odyssea latina est, sic tanquã opus aliquod Dædali. pro Ce.296 b, Neminem reperies, qui tanquam arma militis inspiciẽda sint, ita probet armatum. pro S.R.33 b, Qui tãquam si offusa reip. sempiterna nox esset, ita ruebant, &c. & Epi.27 a, Tanquam si res tua agatur. Epist.156 b, Is tam te diligit, quàm si uixerit tecum. de D.135 b, Similes sunt dij. si obijciunt, &c. tanquam si Pœni, &c. de Or.93 b, Quid mihi nunc uos, inquit Crassus, tanquã alicui græculo quæstiunculam ponitis? Ep.229 a, Apud eum sic fui tanquam domi meæ.

Tanquã si. ut si. l. Tãquã. Epi.27 b, Tãquã si res tua agatur.

Tantalidæ, darum. de N.78 a. (tur.

Tantalus, li. Tus.150 a, Mento summam aquam attingens siti enectus Tantalus. Tus.216 b, Poetæ impendêre apud inferos saxum Tantalo faciunt. de Fi. 61, Ob scelera animiq; impotentiam, &c.

Tanti. I.V.205 b, Fuit tanti mihi crede. & 169 b, Est tanti. & Att.80 a, Fuit tanti. in Sal.273 b, Tanti me fugacẽ hi æstimauerunt. I.C.107 b, Est mihi tanti ô Quirites, huius inuidiæ falsæ atq; iniquæ tempestatem subire, dummodo, etc. Of.68 a, Est ergo ulla res tanti, aut cõmodum ullum tam expetendum, ut uiri boni & splendorẽ et nomen amittas. et At.30 a, Iuratus tibi possim dicere, nihil esse tanti. pro Mil.112 b, Id quidem non tanti est, quàm quod, &c. pro Cæl.45 a, Is non putat tua dona esse tãti. pro Qu.R.48 b, Tibi certè tanti non fuisset, ut socium fraudares. & ibi. Roscio cur tanti fuerit, quæro. I.C.102 a, Sed non est mihi tanti.

Tantidem. In Sal.275 a, Tu C. Sallusti tantidem putas esse bis senatorem fieri, quãti bis consularem. pro S.R.37 b, Is uoluntatem municipum tantidem, quanti fidem suam fecit. I.V.166 a, Coegit Segestanenses à Docimo tantidẽ publicè accipere: id est, conducere tantidẽ. et 192 a, Tantidem frumentum emere, quanti, &c.

Tantillus, a, um. de Sene. Omitto ipsam uim omnium quæ generantur à terra, quæ ex fici tantulo grano, &c. tantos truncos ramosq; procreat.

Tantisper. interim. pro Cecin.209 b, Sed tantisper de aliquo reo cogitasse. Epi.127 a, Tantisper dum efferueſcat hæc gratulatio. de In.81 a, Sed uideo quid efficiat, tantisper hoc ipsum magni æstimabo.

Tantò. Verrina 7, Quod si Cleomenes non tantò antè fugisset, aliqua tamen ad resistẽdum ratio fuisset. Verrina 5, Reperietis quinquies tantò iudices amplius isti, quã, &c. eadem: Tantóne minoris decumæ uenierunt? de Na.li.1, Tantum mihi uidetur res obscurior.

Tantopere. de Or.li.1.98 b, Neq; enim tantopere hanc à Crasso disputationẽ desiderabam, quãtopere eius in causis oratione delector. Aca.li.4, Non potest igitur uterq; sapiens esse, quoniam tantopere dissentiunt. pro Mu.125 a, Illud nescio quid, quod tantopere dicitis. de Fi.1, Nec eũ istis tãtopere repugnare, qui græca legere malint. pro Quin. Neq; hoc tantopere quærendũ uidetur, hæc summa in illis esse, si in nobis essent saltẽ mediocria. Ep.lib. 5, Tantopere & tam multis uerbis à te petamus.

Tantulum, aduerb. I.V.Act.7, Si quis tãtulum de recta regione deflexerit. ead. Si tãtulum oculos deiecerimus, præstò esse insidias. L. Despicere.

Tantulus, a, um. tam paruus. Atti.8 b, Vt uix huic tantulæ epistolæ tempus habuerim. de Se.88 a, Ex tantulo fici grano. pro S.R.37 a, Si ex eo tãtulum in rem suã cõuertisset. I.V.133 b, Quorum orditione ne tantulum quidem commotus est. pro S.R.38 a, Is discipulus magistro tantulum de arte non concedit. de Leg.262 b, Si interesse culpiam tantulam modò potuerit. Tus.189 a, Tantulum tamen est, ut, &c. Item: Tantulum, ne minima quidẽ re, partem aliquam, ex parte diqua. de Am.115 b, Ego illum ne minima quidem re offendi, quod quidẽ senserim.

Tantum. tantummodo, solùm. Par.118 b, Nomen tantum uirtutis usurpas, quid ipsa ualeat ignoras. pro Mur.143 a, Nihil dicam arrogãtius, tantum dicam, totos dies, etc. et pro Fl.153 a, Dixit tantum, nihil ostendit. de Q. de Pe. 209 b, Homines rusticani nomine tantum noti. Epist.13 b, Non dicam quid acciderit (multorũ enim, &c.) tantũ dicam, &c. I.V.135 b, Verrem tantum semper auaritia hiante, atq; imminenti fuisse ingenio, et cogitatione nulla. de Or.104 b, Non tantum parum commodè, sed etiã turpiter. I.V.99 b, Tantum quod hominẽ non nominat. & 175 a, Tantum quod aratoribus obsides nõ dedit. Ep. 105 b, Tantum ex Arpinati ueneram, cum, etc. At.14 a, Nec tantum proficiebam quantũ uolebã. At.89 b, Tantum abest ut ego ex eo quo astricti sumus, laxari aliquid uelim. At.190 a, De fano illo, de quo tantum quãtum me amas uelim cogites. At.249 a, Nec quicquam posthac nõ modò tantum, sed ne tãtulum quidem prætereris. de Se. 87 a, Tantum quantum sat est. Item: Tantum abest. Orat.20 b, Tantum abest, ne enerueturoratio compositioni uerborum, ut aliter in ea nec impetus ullus, nec uis esse possit. & Off.9 b, Id autem tantum abest ab officio, ut nihil officio magis possit esse contrarium.

Tantũmodo. modò, duntaxat. de N.41 a, Arbores tantummodo per stirpes aluntur suas. de Or.147 b, Neque eum oratorẽ tantummodo, sed hominẽ non putant. pro Syl.172 b, Quæ omnia suppressa uoce dixit, tantũmodo ut uos, qui ea probabitis, possetis exaudire.

Tantundem. de L.180 a, Qui tantũdem capiat, quantũ, &c. & Atti.197 b, Tautundem populo dandum est. & Qu.F.304 b.

Tantus, ta, tum. tam multus, tam magnus, et id genus alia. de Di.110 a, Sol maiorne quàm terra sit, an uerò tantus quantus uidetur. de Fin.49 a, Sed tantum studiũ tamq; multam operam ponendam in eo non arbitrantur. pro Pom.10 b, Quis unquam tam breui tempore tot loca ad ire? tantos cursus conficere potuit? Atti.17 a, Ex ijs, quæ scripsimus, tanta etiam à me non scripta perspicis. pro Cor.64 b, Si tanta bella legisses, quanta & gessit et confecit. I.P.90 a, Cum fines prouinciæ tantos haberet, quãtos optauerat. I.A.208 b, Multas habui cõciones, nullam unquam uidi tantam, quãta nunc uestra est. de N.44 b, Hic tantignes, tamq; multi. de Na.29 a, Tam multæ res atq; tantæ. de Or.116 a, In tãta re, tamq; immẽsa. de Or. 88 b, Ista tanta tamq; multa. et 145 b, Tot tantæq; res. I.V.74 b, Tot tantaq; uicia. de Na.78 b, Vrbs tanta atq; talis. & Ep.228 a, In hominẽ tantum atq; talem. Tuscul. 234 a, In his tot ac tantis malis. Ep.168 a, Dixi tanta contentione, quantum forum est. Ep.64 a, Tanta contentio ne decertaui, quanta nunquam antea. pro Cæl.53 b, Nequaquam enim tantum erat, quantum homines loquebãtur. At.106 b, Quid enim est tantũ in uno aut altero dies? pro S.R.39 a, Si enim hæc liberè dicentur, nõ fuit tãtus homo Sextus Roscius in ciuitate, ut de eo potissimũ conqueramur. Atti.130 b, Tanta multitudo. & ibi. Quantas copias. At.102 b, Tantum & plus etiam. Epi.211 b, Si intellexero has literas tantum, quantum scribens confidebam, apud te pondus habuisse. At.35 b, Si me amas tantũ quantum profectò amas. Ep.70 b, Tecumq; ero tantum, quantum patietur utriusq; ætas. I.C.114 b, Neque tanto ante exitium ac fati diem, reipu. denunciasset. I.V.350 a, Cũ tanto plures abducti essent quàm relicti. aliter, Altero tanto. & 251 b, & de Or.87 a, I.V.251 a, & pro Flac. 150 b, Tanto post. pro Ma.154 b, Cum in animis hominum tantæ latebræ sint, tanti recessus. At.106 a, Equitatus tantus, quantum uolet. de Or.87 a, Tantus in iocando lepos. & pro Q.R.49 a, Qui tantas & tam infinitas pecunias repudiarit.

Tardè. serò. (. Ocyus. Tus.215 b, At.77 a, Tardè tibi redditurò dabam, sed amico homini. & 183 b, Tardè iter facere. et Epi.22 b, Quò propter longinquitatem tardissimè omnia perferuntur. At.61 b, Te Roma profectũ esse tardius quàm dixeras. Tuscul.164 a, Qui in compedib. corporis fuerunt, etiam cum soluti sunt, tardius ingrediuntur. de Na.36 a, Tardius moueri.). (. Celerius moueri. pro Qu.R.50 a, Tardè percipere.). (. Celerius arripere. pro Sest.8 a, Consules, qui remp. nimis tardè concipere mœrerent. At.154 b, Sed ne tardius quàm uellẽ, reip. gratularetur. pro Mil.111 b, Egreditur à nulla subitò, cur uesperi quid necesse est tardè? Ep.236 a, Tardè et incõmodè nauigaui. de Pro.76 a, Et malit tamẽ tardius ad suorũ laborum fructus peruenire. Atti.41 b, Aut accedemus in Epeirum, aut tardè per Candauiam ibimus. pro Cæc.286 a, At ea res de quã, &c. tardissimè iudicatur.

Tardigradus, a, um. de D.136 a, Quadrupes tardigrada, &c. Pacuuij. l. Cochea.

Tarditas, tis. cunctatio, mora, stupor.). (. Celeritas. de Vn. 200 b, Topi.224 b, Celeritati tarditas contraria est. & Qu.Fr.315 b, Cursu corrigere tarditatem. Ep.156 b, Propter tarditatẽ sententiarum moraq; rerum. pro Rab.94 b, Qui cum ingredi uix posset, non ad insequendum sibi tarditatẽ pedum, sed ad fugiendũ impedimento fore putabat. pro Sest.24 a, Ita ut nonnunquam cunctatione et tarditate utrunq; amittant. Epist.5 b, Sed nosti hominis tarditatem. I.P.79 b, & Or.219 b, Tarditas ingenij, stupor debilitasq; linguæ. de N.4 a, Quod non Academiæ uitio, sed tarditate hominum arbitror contigisse. de Or. 95 a, Aut æterna in te, aut certè diuturna ualebit opinio tarditatis. In Catilin.115 b, Sed tanta fuit operis tarditas, ut, &c. de Cl.178 a, Considerata tarditas. I.A.182 b, Certatim posthac, mihi crede, ad hoc opus curretur, nec occasionis tarditas expectabitur. Qu.F.318 a, In Mãliano offendi Diphilum Diphilo tardiorem. Off.26 b, Cauendum est, ne tarditatibus utamur in gressu mollioribus. I. A.196 b, Ista legatio moram & tarditatẽ afferet bello. I. A.209 b, Plerisq; in rebus agendis tarditas & procrastinatio odiosa est. I.A.236 a, Ista sententia affert tarditatẽ ad Dolabellam persequendum.

Tardo, as. tardum facio, moram & tarditatem affero, moram interpono, moror, cunctor, indormio, differo. Atti. 97 b, Scribe quæso mi unquid putes reipub. causa tardandum esse nobis. & ad Br.288 b, Tardare & commorari te melius est. I. V.177 a, Cum eius animum negligentia tardaret, sed cõscientia frenaret. I.V.143 a, Vt omnium inimicorum animos accusatorumq; tardares. Epistol. 98 a, Impedire profectionem meam uidebatur, aut certè tardare. Tusc.164 a, Minus tardabitur cursus animorum. I. Aut.235 b, Vereor ne exercitus nostri tardentur animis. At.96 b, Nos etesiæ uehementissimæ tardarunt. & 109 b, Nec senatus eum tardabit. pro Cæc.299 a, Et me similis ratio pudoris à præsentis laude tardaret. Orat.197 a,

Universidad de Deusto
Biblioteca

Vereor ne tandem studia multorum, qui desperatione debilitati, nollent, etc. de Cl. 186 b, Nam M. Glabrionem socors ipsius natura negligensq; tardauerat. ad Bru. 90 b, Si ea quæ ex tempore suscepta sunt, ut agerentur, nõ tardata et procrastinata essent. de D. 84 b, Nec tardata diu species, multumq; morata, Consule te tãdem celsa est in sede locata.

Tardus, a, um. longus, cunctator, parum efficax. Serus, remissus, hebes, callipedes.)(. Citus, celer, incitatus, expeditus, uelox. de In. 59 a, Velox, an tardus. Att. 149 a, Sed eo tardior ad discendũ fui, quòd, etc. et 102 b, Deceden do Bibulus erit, ut audio, tardior. Anteq. 193 a, Non conuenit enim, cum ego ad promerendũ beneficium tam fuerim expeditus, uos ad referendam gratiã esse tardiores. de Orat. 197 b, Tardiores tibicinis modos & cãtus remissiores facere. de Or. 128 a, Principia orationis tarda.)(. Exitus spißi ac producti. Or. 218 a, Spõdæus, quòd est è lõgis duabus, hebetior uidetur et tardior. Acad. 44 b, Sensus hebetes, tardi, & pingues. de Fi. 73 b, Vt tardam & languidã pecudem. At. 107 a, Omnia adhuc tarda et spissa. de Cl. 187 b, C. Lentulus non tardus sententijs, nõ inops uerbis fuit. Acad. 24 a, Epicurus, quem isti tardũ putant. cont. Rul. 88 b, Quem uestrum tam tardo ingenio fore putauit, qui, &c. de Ora. 95 b, Tradere aliquid, uel etiam inculcare, si quis fortè sit tardior. de Cla. 184 b, Tardus in cogitando. Tus. 141 b, Ingenium eximium.)(. Tarda mens. de Na. 4 b, Quidam nimis indociles tardiq; sunt. & de Fat. 142 a, Ingeniosus.)(. Tardus. & de Orat. 119 a, Tardum ingenium. pro Ce. 286 b, Iuris dubitatio tardiorem me facit ad iudicandum. Off. 7 ò, Vt cæteri sint ad iniuriã tardiores. pro Ce. 286 a, Quo delictũ maius est, eo pœna est tardior. Posth. 203 a, Qui in ulciscendo remissior fuit, & qui in beneficijs remunerandis est tardior. de Diuin. 118 a, Et redemptor non inopia aut inertia tardior fuit. de Diuin. 122 a, Tarda & sera nimis, &c. de Sen. 81 a, Aut etiamsi sis natura tardior.

Tarentum, ti. urbs. Off. 79, Famil. lib. 7.

Tarentinus, na. Att. 78 b.

Tarichea castra. à Taricheis insulis. Ep. 188 a, Vale. Data nonis Martijs, ex castris Taricheis. Cassij.

Tarpeius, ia. ad Her. 34 a.

Tarquinij, orum. opp. pop. Tus. 249 a, Demaratus fugit Tarquinios Corintho.

Tarquinienſe municipium. I. V. 286. l. Tages.

Tarquinius, nij. pro Ra. 92 b, Tarquinius superbißimus atq; crudelißimus rex.

Tarracina, æ. opp. At. 104 b, & Ep. 106.

Tarracinenſis. pro S. R. 50.

Tarraco, onis. opp. Hiſpaniæ. pro Cor. 60.

Tarſus, si. urbs in Cilicia. ad Heren. 4. 1 a, Ep. 34. Atti. 76. I. P. 98 b.

Tarſenſis. At. 82 a, Ep. 189.

Tarteſius & Tarteſij. pop. Hiſpaniæ. 103 b, Off. 93 b.

Tauripylæ. At. 79 a.

Tauromínium, nij. Att. 259 a.

Tauromitani. I. V. 141.

Taurus, ri. mons. pro Sest. 16 a, pro Deiot. 150 b.

Tartareus, a, um. Tus. 179 b, Tartarea plaga.

Taurus, ri. In V. 217 a, Ille nobilis taurus, quem Phalaris habuisse dicitur.

Ταξιάρχης, centurio, qui ordines ducit, princeps. Att. 261 a, Anagnini sunt Mustella ταξιάρχης, et Laco, qui plurimũ bibit. l. A. 180 b, Præsertim cũ oues secũ Anagninos haberet Mustellam, & Laconem: quorum alter gladiatorum est princeps, alter poculorum.

Taxillus, li. talus. Or. 211 b, Literam X, è maxillis, è taxillis cõsuetudo elegans Latini sermonis euellit.

Taygetus. mons. de D. 103 a.

Te. At. 191 a, b, Tute scis (si modò meministi) me tibi dixisse, &c. pro Do. 228 b, Quanquam ubi tute populares potes dicere?

Tectè. obscurè.)(. Apertè. At. 9 a, et Or. 219 b, Tectè declinare impetum aduersarij. et Ep. 140 a, Quod tu in epistola appellas suo nomine, ille tectius penem.

Tectoriũ, rij. calx siue crusta inducta parieti aut muro, qua tanquam pauimento lapides teguntur, quo opus sit pulchrius. I. V. 105 b, Columna ex qua tectoriũ uetus de lctum fit, & nouum inductum. & Q. F. 318 a, Mihi erit curæ tectorium, ut concinnum sit. de D. 120 b, Et humor allapsus extrinsecus, ut in tectorijs uidemus austro, sudorem imitari potest. 5 b, Præterea typos tibi mando, quos in tectorio atrioli posim includere.

Tectoriolum, li. tectoriũ. Ep. 140 b, Bella tectoriola dicis: dic ergo etiam pauimenta isto modo: non potes.

Tectorius, a, um. de Leg. 183 a, Exornare sepulchrum opere tectorio.

Tectũ, cti. pars domus summa, qua tegitur. At. 76 b, Multis locis ne tectum quidè accipio, & in tabernaculo maneo plerunq;. pro Quin. R. 50 b, Tum erat ager incultus sine tecto, nunc est cultißimus cum optima uilla. Pa. 118 b, Marmorea tecta, ebore & auro fulgentia. & Tusc. 166 b, Tecta cælata, laqueata. de Clar. 188 b, Firma tecta in domicilijs habere. contra Rul. 84 a, Tecto ac sedibus suis aliquem recipere. I. C. 117, Vos in uestra tecta discedite: id est, domos. I. V. 341 a, Non modò extra tectum, sed ne extra lectum quidem. Qu. F. 318 a, Vaporariũ, quod est sub tectũ cubiculi. Posth. 199 b, Illi magnam partem tectis ac tenebris continebãtur. At. 55 b, Disturbata porticus Catuli, quæ reficiebatur, & ad tectũ iam penè peruenerat. Qu. Fr. 320 b, Absolutum offendi in ædibus tuis tectũ, quod super cõclauia nõ placuerat tibi esse multorum fastigiorum, id nunc honestè uergit in tecta superioris porticus. Par. 125 b, Aurata tecta in nullis et sola mar morea facere. & de Leg. 169 a, Tecta laqueata.

Tectus, a, um. obscurus, occultus.)(. Apertus. pro Deiot. Quis consideratior illo? quis tectior? quis prudẽtior? Epist. 140 b, Quod tu in epistola appellas suo nomine, ille tectius penem. ibid. Itaq; tectis uerbis ea ad te scripsi, quæ apertißimis agũt Stoici. de Or. 136 a, Aliquem in dicẽdo esse tectißimum. Tus. 235 a, Bestiæ abditæ, terrasq; tectæ. de Fi. 76 a, Qui occultus et tectus dicitur, tantum abest ut se indicet, perficiet etiam, &c.

Tegeatæ. pop. de D. 88 a, Aliter Taygetæ. sed uerius est Tegeatæ.

Tegmen, nis. tegumentum. de Na. 48 a, Lato sub tegmine cœli. & 54 b, Palpebræ sunt tegumenta oculorũ. de D. 121 b, Qui platani in ramo foliorũ tegmine septos Corripuit pullos. Tus. 246 a, Scythicum tegmen.

Tego, gis. obduco, obnubo, obtendo, contego, uelo, operio, uestio, conuestio, occulto, defendo. Quint. Frat. 292 b, Vniuſ-

Vniuſcuiuſq; natura tegitur, & quasi uelis quibuſdã obtẽditur. pro Sest. 7 b, Etenim animus eius uultu, flagitia parietibus tegebantur. de Cla. 169 a, Qui summam prudentiã simulatione stultitiæ texerit. pro Rab. 95 a, Ignauiã suam tenebrarũ ac parietũ custodijs tegere. pro Qu. 15 b, Id te admisisse dicis, quod ne mẽdacio quidẽ posis tegere. Tus. 230 a, Vt nostrã ipsi sentẽtiã tegeremus. pro Cec. 303 a, Maiores uim armatã nulla iuris defensiõe texerũt. de Or. 107 a, Maiores nostri clarißimorum hominũ autoritate leges ac iura tecta esse uoluerũt. pro Cec. 296 b, Arma alia ad tegendã, alia ad nocendũ. Ep. 42 b, Cum me armis texit suis. pro Pl. 259 a, Is meam salutem atq; uitã suã beneuolẽtia præsidioq; texit. pro Sest. 28 a, Patria, quam (ut leuissime dicam) certè texerã. Ep. 228 a, Tegere & tueri aliquẽ. de D. 138 a, Is cũ esset proiectus inhumatus, amica corpus eius texit suo pallio. I. P. 91 b, Triumphi nomine tegere ac uelare cupiditatem suam. de Legibus, 191 b, Leges quæ tegũt omni ratione suffragium.

Tegula, læ. sunt quibus tecta consternuntur ad arcendas pluuias & alia incõmoda. pro Dom. 225 b, Nec illi cæmentis ac tegulis meorum tectorum se famem suam expleturos putabant. & I. V. 173 b, Excisis arboribus, demptis tegulis. I. A. Cum tu tamen nocte socia per tegulas admitterere.

Tegumentum, ti. tegmen. de Fimibus, 132 a, Tegumentũ corporis. & de Nat. 56 b, Tegumenta corporum uel texta uel suta. & 54 b, Palpebræ sunt tegumenta oculorum. de Fin. 132 a, Pennarumq; contextu corporis tegumenta faciebat. pro Cæl. 47 a, Flagitiorum tegumenta quærere.

Tela, læ. Acad. 23 b, Dialectica quasi Penelope telam retexens. I. V. 213 a, Domus plena telarũ. de Or. 164 a, Quã quam ea tela texitur, ut, &c.

Telephus, phi. pro Flac. 161 a.

Τελικὰ. l. Efficiens.

Tellus, uris. de N. 70 a, Terra ipsa dea est. quæ est enim alia tellus? de Som. 128 a, Tellus neq; mouetur, et infima est. In Ar. Quorum stirpes tellus amplexa prehendit. Att. 206 a, In Telluris: id est, in æde Telluris. Qu. Fr. 320 b, Ad Telluris quidem tuam statuam locaui.

Telmeſſus, si. urbs Cariæ. de D. 99 a.

Telmeſſes, pop. de D. 99 b, & 100 a.

Τέλος. de Fin. lib. 1, Id est uel summum bonum, uel ultimum, uel extremum, quod Græci τέλος nominant. l. Finis.

Telum, li. iaculum, hasta, hastile ferrum, gladius. de Orat. 157 b, Telum manu fugit. & pro Qu. 9 b, Conijcere omnia tela in aliquẽ. pro Qu. 2 a, Cum etiã telum aduersarius nullum iecerit. pro Dom. 221 a, Tela quæ ex illius actionibus in meum corpus immissa sunt. de Pro. 73 b, Tela omnia undiq; in patriã intenta. ad Her. 4 a, E corpore cruentum telum educit. de Orat. 244 a, Non dubito, quin ea tela quæ conuecerit inimicus, quàm ea, quæ collega patris emisit, leuiora arq; hebetiora sint. In Cat. 112 a, Qui ex ædibus Cethegi, si quid telorũ esset, efferret. pro Ar. 190 a, Cupere debemus, quò minus manuũ nostrarũ tela peruenerint, eòdẽ gloriã famamq; penetrare. I. C. 100 a, Omnes sciũt te stetisse in comitio cũ telo. I. V. 236 b, Edictum ut ne quis cum telo seruus esset. At. 38 a, & In Vat. 33 b, Vectius cõfessus est se cũ telo fuis-

se. de Or. 102 a, Oratorem inter hostiũ tela incolumem uersari Ep. 102 b, Itaq; te commouere non curas, usque quaq; sapere oportet. id erit telum acerrimum. de Ami. 107 b, Nec mediocre telum ad res gerendas existimarè oportet beneuolentiam ciuiũ. pro Mil. 103 b, Esse cũ telo. & ib. Habere telum.

Temerarius, a, um. nullius consilij, inconsideratus, præceps. pro Cec. 291 a, Ea sunt & turbulenta, & temeraria, & periculosa. de Inuent. 42 a, Cæca & temeraria cupiditas. Epist. 155 b, Indicabo temerarium meum consilium tibi.

Temerè. inconsultè, incõsideratè, nulla ratione, sine iudicio et modo, temeritate quadã, fortuitò, fortuitu. de Or. 111 b, Plerique temerè & nulla ratiõe causas in foro dicti tant. pro S. R. 23 b, Forsitan in suscipienda causa temerè impulsus adolescentia fecerim. & 31 b, Roscius de prædijs suis nunquam temerè discessit. pro Fon. 276 a, Audacter hæc dico, nõ temerè cõfirmo. de D. 132 a, Aliquid effutitum temerè. & de N. 10 b, Inconsultè ac temerè dicere aliquid. pro Sext. R. 19 b, Temerè dicto cõcedi non oportet. At. 162 a, Temerè et imprudẽter facere aliquid. de In. 54 a, Temerè & nullo consilio regi. Ep. 57 a, Non scribo hoc temerè. de D. 85 a, Aspersa temerè pigmenta in tabula oris lineamenta affingere possunt. de Na. 27 a, Idq; euenit nõ temerè, nec casu. & 48 b, Corpora huc et illuc casu & temerè concurrantia. Or. 215 a, & pro Syl. 269 a, Superior ætas numero cauit, nisi si quãdo temerè ac fortuitò. ad Herenn. 8 b, Non temerè fama nasci solet. Tusc. 174 b, Non temerè nec fortuitò sati & creati sumus. Offi. 20 a, Appetitus omnes contrahendi sedandiq; sunt, ne quid temerè, ac fortuitu, incõsideratè, negligenterq; agamus. I. A. 217 a, Omnino irasci amicis nõ temerè soleo.

Temeritas, tis. inconsiderantia.)(. Sapientia. de Aruſ. 257 a, Plenus inconsideratißimæ ac dementißimæ temeritatis. de N. 71 b, Fortuna ab incõstantia & temeritate seiũgi nõ potest. pro Pl. 260 b, Populus nõ delectu aliquo aut sapientia ducitur ad iudicandum, sed impetu plerunque, & quadam temeritate. & ibid. In uulgo non est cõsilium, non ratio, non discrimen. de D. 81 b, Omnibus in rebus temeritas non assentiendo, errorq; turpis est. de D. 126 a, Quibus in rebus temeritas & casus, non ratio & consilium ualet. Off. 10 b, Multi multa faciunt temeritate quadã, sine iudicio uel modo. & 34 a, Temeritas quæ à sapientia dissidet plurimum. I. C. 114 b, Cethegi furiosa temeritas. de In. 54 a, Exercitus, qui stultitia & temeritate alicuius administratur. ad Her. 13 a, Temeritate omnia regi. Of. 46 a, Temeritate remota, grauissima est liberalitas.

Temetum, ti. uinum, quod mentem tenet. Cic. de Rep. li. 3 apud Nonium, Careant temeto omnes mulieres.

Temo, onis. lignum protensum in curru uel plaustro, quo iugum continetur. de N. 47 b, Poetæ.

Temperamentum, ti. temperatio, ratio. de Legib. 189 a, Inuentum est temperamentũ, quo tenuiores cum principibus æquari se putarent.

Temperans, tis. σώφρων. continẽs, qui in omni libidine se continet, moderatus. At. 237 a, Cum hominem temperantem tantus improuisò morbus oppresserit. pro Fon. 282 a, Vir frugi, et in omnib. uitæ partibus moderatus ac

Universidad de Deusto
Biblioteca

temperans,plenus pudoris,plenus officij,plenus religionis.Par.19 b, An temperantem eũ dices,qui in aliqua libidine se cõmouerit,in aliqua se effuderit?l.Tẽperantia.

Temperantius.At.136 a,Si hic temperantius egerit,cõsideratius consilium dabo.

Temperantia,tiæ.σωφροσύνη.modestia,moderatio,frugalitas,conformatio & moderatio continentiæ & temperãtiæ.Of.71 a.)(.Luxuria,libido,immanitas.de In.82 b,Temperantia est rationis in libidinẽ & in alios nõ rectos impetus animi firma & moderata dominatio. Par. 237 a,Temperantiam immanitas in uoluptatibus imitatur.de N.67 a,Temperantia cõstat ex prætermittendis uoluptatibus.& de Fi.141 a,Tẽperantia in præmittendis uoluptatibus cernitur.Of.19 b, Vt in eo moderatio & temperantia appareat cũ specie quadam liberali. Tus.236 b, Temperãtia est moderatrix omniũ cõmotionũ.Of.4 a,Omniũ quæ fiũt,quæq; dicũtur,ordo & modus,in quo inest modestia & tẽperãtia.de Fi.77 a,Modestia uel temperãtia,quæ est moderatio cupiditatũ, rationi obediens.de Or.131 b,Dicacitatis moderatio et tẽperantia.Ep.16 a,Noui enim temperantiam & moderationẽ naturæ tuæ.Tus.193 b, Verisimile etiam illud est, qui sit temperans,quem Græci σώφρονα appellant,eãq; uirtutem σωφροσύνην uocant,quã soleo equidem tũ tẽperantiam,tũ moderationẽ appellare,nonnunquã etiã modestiam. Sed haud scio an rectè ea uirtus,frugalitas appellari possit.de Fi.83, Temperãtia pacem animis affert,& eos quasi concordia quadam placat ac lenit.& ibid.Temperantia est,quæ in reb.aut expetendis,aut fugiendis rationem ut sequamur,monet.de Fi.49 a,Difficilem quandam temperantiã postulant,in eo,quod,etc. Par.236 a,Quæ uerò moderandis cupiditatibus,regendisq; animi motibus laudatur,eius est munus in agendo, cui tẽperantiæ nomen est.Tus.138 a,b, Summa fuit eius in uictu tẽperantia.Of.75 b,Restat quarta pars,quæ decore,moderatione,modestia, continentia, temperantia continetur.At.97 b,Quæ tua prudentia & tẽperantia est Off.19 a.Sequitur,ut de una reliqua parte honestatis dicendum sit,in qua uerecundia,& quasi quidam ornatus uitæ,tẽperantia & modestia,omnisq; sedatio perturbationum animi,& rerum modus cernitur.Of.71 b, Altera in confirmatione & moderatione continentiæ & temperantiæ cernitur.

Temperatè.temperanter.At.197 a,Agere temperatè.

Temperatio,onis.tẽperamentũ, moderatio, modestia. Tuscu.152 b,Animus temperatione naturæ uiget & sentit.Tus.215 a,Corporis temperatio, cùm ea congruunt inter se,è quibus constamus,sanitas.& 162 a,Corporũ temperatio.de N.28 b,Cœli temperatio,fœcunditas terrarũ.de D.128 a,Hoc temperatio lunæ,cœliq; moderatio efficit.& ibid. Quæ à luna cæterisq; sideribus cœli temperatio fiat.de N.31 a,Semina temperatione caloris oriri & augescere.de Som.128 b,Sol mens mundi & tẽperatio.I.V.223 a,Tu illius æris temperationem, tu operum lineamenta solus perspicis?& Ac.21 a, Eodem ære & eadem temperatione facere signũ.Tus.162 b, Cõmutatione temporũ quadripartitæ ad temperationẽ corporis aptæ.de L.172 b,Mensium temperatio,&c. & 186 b,Temperatio reip.et 189 b,Temperatio iuris. et Tus. 209 a, Temperatio ciuitatis.de Leg. 189 b, Sed præstò est huius uirij temperatio.de Vn.202 a, Deinde ad tẽperationem superiorem reuertit, in qua omnem animum uniuersæ naturæ temperans permiscebat.

Temperator,oris.Orat.203 a, Moderator ille & quasi temperator huius uarietatis.

Temperatus,a,um.temperans,moderatus, modicus. de N.77 b,Vir iustus,temperatus,sapiens.& Epist.199 b, Temperati moderatiq; mores.Attic.183 a,Moderatione paulo minus temperatus.de D.104 a, Si modò temperatis escis,modicisq; potationibus est affectus.de D.127 a, Perinde utcunq; temperatus sit aer, ita pueros orientes formari.Off.1 b,Aequabile & temperatum orationis genus.Or.128 a,Nec est ulla temperatior oratio, quàm illa in qua asperitas contentionis oratoris ipsius humanitate conditur.Or.216 a, Oratio permista & temperata numeris.Or.205 b Orator medius,modicus,tẽperatus, mediocris.& 128 a,Nec est ulla tẽperatior oratio, quã illa.&c. & 215 b, Nimis incitatus.)(. Temperatus.)(. Nimis tardus.

Temperius.temperantius.Epi.li.9,Memini te mihi Phædream cœnam narrare, temperius fiat. cætera eodem modo.

Tempero,as.moderor,temperationem facio, misceo.de Diuin.100 a,Lycurgus, qui Lacedæmoniorum rempub. temperauit.Epist.16 a, Nam ea quæ speras Tulliæ meæ prudentia temperari posse,scio,&c. Orato.214 a, Hoc genus Isocrates moderatius temperauit. de Diu. 127 b, Ortus & occasus siderum, quorum ui cœlũ modò hoc, modò illo modo temperatur.de Nat.35 b,Solis tum accessus modici,tum recessus, & frigoris & caloris modum temperant. Off.76 b,Quod simplex esse debet, ex dissimilibus rebus misceri & temperari non potest. de Natu.52 b, Etesiarum flatu nimij temperantur calores. Or.202 b,Oculorum & hilaritatis & uicissim tristitiæ modum res ipsæ de quibus agetur,temperabunt. Orat. 206, At hæc interdum temperanda & uarianda sunt. Tus.161 a,Auribus magna oblectatio parta est,inuenta & temperata uarietate & natura sonorum.de Vniuers. 198 a,Ea cùm tria sumpsisset, unam in speciem temperauit.Orato.205 b,Si suam copiam cum illis duobus generibus non temperauit.de Som.129 a,Sonus,qui acutè cum grauibus temperans,æquabiliter concentus efficit. Orator.216 a,In perpetua oratione hi sunt inter se miscendi & temperandi pedes. Attic. 58 a, Hominem in summa animi magnitudine multa humanitate temperatum perdidimus.pro Mar.132 a, Temperare uictoriam. & Tusc.148 a,Temperare remp. optimis institutis & legibus.& Acad.1 b,In constituendis temperandisq; ciuitatibus. de Leg. 183 b, Cœli fulgura regionibus ratis temperanto.de Am.108 a, Vt utamur quasi equis temperatis,sic amicitijs, aliqua ex parte periclitatis moribus amicorum. Attic. 18 b, Sed ita temperata tota ratio est,ut reip.constantiam præstem.In Ant. 244 b, Cuius immanitas naturæ, ne uino quidem permixta temperari solet.

Temperare.abstinere.proCor.67 b,Nostras inimicitias ipsi inter nos geramus, amicis nostrorum inimicorum temperemus.I.V.112 a,Verrem nemini ulla in re temperasse.I.V.107 b,Te putet quisquã cũ ab Italia freto disiunctus esses,socijs temperasse?pro Fl.155 a,Temperare sibi,

re si.&Ep.147 b,Temperare sibi in aliqua re.à Herẽ. 11 b,Cui mirum uidebitur,istum à maleficio non temperasse?& 19 b,Eum sibi in conciombus credis à mẽdacio temperaturum.

Tempestas,tis.tempus,procella,turbo,hyẽs,fluctus,uis. de Orator.157 a,Qua tempestate Pœnus in Italiam uenit.& de D.96 a,Eadem tempestate.&Orator.Qua tẽpestate Paris Helenam,etc.pro Ligar.142 b, Tempestate abreptus est unus. Attic.157 a,Eaq; ipsa tempestate euersa est resp.quam ego XIII Lannis antè prospexi.de Nat. 69 b, Imbres,nimbi,procellæ,turbines,cæteræq; tempestates.pro S.R.40 a,Ventus uehemens,immoderata tempestas.I.V.220 a,Erat hyems summa,tempestas perfrigida,imber maximus.pro Sest 13 a,Nauis reipub. fluitans in alto tempestatibus seditionum & discordiarum.In Ver.240 b,Nullus dies tam magna ac turbulenta tempestate fuit,quin,&c.de In.74 a,Fluuius commotus magnis tempestatibus.Epi. 129 a,His tẽpestatibus eos prope solus in portu.Epist.259 a, Ibi propter tempestatem ad VI.Id.morati sumus.pro Cec.302 a, Vt si qui ex alto tẽpestate subitò reiectus optaret, &c. pro Cluent. 37 b,Non fuit illud iudicium,&c.sed uis (ut sæpe dixi) ruina atq; tempestas. pro Mur.133 a, Tempestates sæpe certo aliquo cœli signo commouentur, sæpe obscura aliqua ex causa concitantur.pro Sest.24 a,Tempestas periculi:id est,metus.pro Sest.27 a, Quos repẽtina aliqua uis & tempestas periculi populatis.pro Dom.235 a,Nemo fuit,qui nõ me pro suis opibus in illa tempestate defenderit. pro Dom.141 a,Tu procella patriæ,turbo & tempestas pacis.pro Pl.261 a, Qui hac populi tempestate iactamur & fluctibus.de In.81 b,Sedatis fluctibus,& tempestate iam commutata.I.C.302 a, Quanta tempestas inuidiæ nobis impendeat de N.59 b,Si segetibus aut uinetis cuiuspiam tempestas uenerit.de In. 74 a, Nautas aduersa tempestate in alto iactari.& Tu.228 b,Iactatus magna tempestate.At.26 a,Ad lacertas captandas tempestates non sunt idoneæ.de Diu.128 a, Alia Romæ,alia Tusculani euenit sæpe tempestas.Qu.Frat.307 b,Tu uelim quàm primùm bona & certa tempestate conscẽdas. Quint.Frat. 310 b, Dummodo idonea tempestas sit,ne omiseris.& Epist.235 b,Nautæ tempestatem prætermittere noluerunt.de Nat.1 b, Tempestates, ac temporum uarietates,cœliq; mutationes.de In.42 b, Turbida tempestas.& de Diuin.125 b, Cum tonuit lætum bene tempestate serena.de Diuin.127 a,Tempestas cœli:id est,serena uel nebulosa.de In. 74 b, Cùm magna in alta tempestas esset.Par.126 a,Virtus nec tempestatum nec tẽporum permutatione mutatur.de Ora.85 a,Nam qui locus quietis & tranquillitatis plenissimus fore uidebatur, in eo maximæ molestiarum et turbulentissimæ tempestates exiterunt. Att.149 a,Pridie Quinquatrus fuit egregia tempestas.de Or.148 a,Cum homines tempestatis causa opere prohibentur.pro Flac.152 b,Defendendi facilis est cautio,non solùm latibulis occultorum locorum,sed etiam tempestatum moderatione & conuersione. Offi. 36 b,Procellæ,tempestates,naufragia,ruinæ, incendia. I.A.197 a,Hæc causa, cur lex tam egregia maximo imbri,tempestate uentis,procellis,turbinibus, inter fulmina & tonitrua feratur. In Ant. 210 b,Huius magnitudini animi tempestas est oblata formidolosissimi tẽporis.I. A.214 a, Summi gubernatores in magnis tempestatibus nonnunquam à uectoribus admoneri solent.

Tempestiuè.opportunè,in tẽpore.de N.57 b,Tempestiuè demetere percipereq; fructus.

Tempestiuitas,tis.opportunitas.de Senect.83 b,Sua cuique parti ætatis tempestiuitas est data.

Tempestiuus,a,um.opportunus.Tusc.172 a,Multa mihi ad mortem tempestiua fuerunt, quæ utinam potuissem obire.pro Pom.10 b,Pompeius Sardiniam cum classe uenit nondum tempestiuo ad nauigandum mari.de N. 52 b, Natura quàm tempestiuos dedit, quàm salutares omnibus animantibus ac stirpibus uentos etesias? Of. 35 b,Nec ex his tẽpestiuos fructus capere possemus.de Sen. 78 a,Maturitas tempestiua.

Tempestiua conuiuia dicebãtur, quæ statis temporibus ac diebus solidi tates agitabant, in quibus multa erat licentia,multus sermo,sed festiuus: nam ad omnẽ hilaritatem comparata huiusce modi conuiuia fuisse uidentur. pro Arch.188 a, Quantum temporis alij tribuunt tẽpestiuis conuiuijs.Att.135 a,Multa in me conuiuijs tempestiuis disputãtur.I.V.160 b,Statuitur Lollius in illo tẽpestiuo gladiatorum cõuiuio.de Sen.86 b,Ego propter sermonis delectationem tempestiuis conuiuijs delector. pro Mur.127 a,Tempestiui conuiuij,amœni loci,multarum deliciarum comes est extrema saltatio.Epist.Quas enim cœnas & facere,& obire scripsit ad me Sestius? quã lautas?quam tempestiuas?

Templum,pli.fanum,ædes,ædes sacra,locus religiosus, uel sacer,cella,domus,cœli pars siue regio auguris lituo definita atque descripta ad augurium captandum. I. V. 222 a, Herculis templum sanè sanctum apud Agrigentinos,& religiosum.Epistol.151 a, Venit Seruilius Iouis ipsi iniquus,cuius in templo res agebatur.de Diui.96 a, Cum in Herculis fano arma sonuerunt.& ibi.In templo Herculis.de L.173 b, Templa liberata & effata habẽto. &,Effari templũ.I.Effaris.de In.62 a, Templũ & fanũ idem,& ædes sacræ.I.A.198 a,& 197 b, In cella Concordiæ collocari armatos,è tẽplo carcerem fieri At.226 a,In Telluris:id est,in templo Telluris.de Somn.127 b, Deus is,cuius hoc templum est omne quod conspicis,& de L.193 b,Cœli partes sibi definitas esse traditas. Tusc. 158 b,Acherontia templa alta,orci pallida. de D. 89 a, Ad cœli cœrula templa.pro Do. 239 b, Curia est sedes ac templum publici consilij. In Vat. 33 b,In rostris, in illo inquam augurato templo ac loco. pro Mil. 119 a, Curia,templum sanctitatis,amplitudinis, mentis, consilij publici,caput urbis,ara sociorum, portus omnium gentium.

Tempus,oris.tempestas,dies,ætas,memoria, maturitas, spacium,periculum.de In. 51 a,Tempus autem est id,quo nunc utimur (nam ipsum quidem generaliter definire difficile est) pars quædam æternitatis cum alicuius anni, menstrui,diurni,nocturniue spacij certa significatione.de Vn.200 b,Siderum errores id ipsum esse quod ritè dicitur tẽpus.de N.6 a,Tẽpus sine mundi conuersione effici non potest.pro Mur.141 a, Quod enim tẽpus fuit aut nostra aut patrum nostrorũ memoria,quo hæc ambitio non fuerit? Attic.151 b, Consilia differre in tempus aliquod.contra Rul.66 b,Vester honos ad mei temporis diem petitus.pro Mu.134 a,Ea dicãt uobis audiẽ-

Universidad de Deusto
Biblioteca

tibus amisso iam tempore, quæ ipsi soli re integra sæpe dixit. Off. 33 b, Cum philosophiæ multum adolescens tẽporis tribuissem. pro Domo sua, 214 d, Quamdiu tempus turbulentũ fuit. Ep. 26 b, Tẽpora reipub. turbulẽta. Epist. 149 b, Cuius rei non modò non præterijt tempus, sed ne maturum quidem etiam nunc fuit. Epist. 3 b, Na ctusq; tempus hoc magis idoneum, quàm antea, &c. & 34 b, Tempus anni idoneũ. In Ver. 127 b, Satis felciter anni iam aduerso tempore naui gaui. I. V. 155 a, Ex tempore admoneri: id est, ut res ferè. I. C. 106 b, Nihil moliris, quo mihi latère ualeat in tempore. de Or. 124 a, Nostra cõsilia in sempiternum tempus spectare debẽt. I. V. 225 a, Flores omni tẽpore anni. de Or. 124 b, Tempus est iam de ordine argumentorũ dicere. At. 114 a, Sed stomachari desinamus, tempori pareamus. de Or. 85 a, Fuit tẽpus illud, cũ putarem, etc. et Epi. 181 b, Veniet tẽpus, cũ, &c. pro Pom. 4 a, Omne meum tempus, amicorum tem poribus transmittendum putaui: id est, periculis uel casi bus. Qu. Fr. 326 a, Hoc nostrũ tẽpus ætatis forensi labo re iactatur. pro Quint. 1 a, Diligentia quanta sit, nisi tẽpus & spaciũ datũ sit, intelligi nõ potest. Qu. Fr. 320 a, At. 75 b, Cùm erit spacium, utrumq; dabo. & 76 a, Surripere aliquid spacij. At. 278 b, Datũ Lepido tẽpus est, in quo leuitatẽ eius experiremur. pro Cec. 299 b, Si tem pus feret. Qu. F. 295 b, Cuipiam in doctrina percipienda multũ studij fuisse & temporis. pro Qu. 9 b, Post tempus in aliena re fãcere, quod ille in sua re cum tempus e rat, non fecit. pro Cec. 288 b, Quadriennium hoc est, ex quo tempore fundus uenijt, quoad uixit, possedit. Ep. 54 b, Tempori cedere, id est, necessitati parère, sapiens sem per est habitum. Epi. 4 b, Eiusmodi tempora post tuam profectionem consecuta sunt, ut, &c. Ep. 71 a, & Tusc. 168 a, Nisi id uerbũ in omne tẽpus perdidissem. 174 b, In multa secula. Tusc. 242 a, Aeterno tempore. de Fi. 62 a, Ex infinito tempore. & 52 b, Ex æterno tempore. Ep. 76 b, Vt ij accipiunt, quibus epistolæ per hæc tempora molestæ sunt. & 71 b, & 94 b, Consumere omne tẽpus in literis. Ep. 242 a, Ponere tẽpus in aliquo magno offi cio. Ep. 51 a, Traducere tempus. Ep. 64 b, In eadem reip. tempora incidimus. Ep. 32 b, & ad Her. 28 a, Ex quo tẽ pore tu me diligere cœpisti. Epi. 71 b, Omne tẽpus unà fuissemus. Epi. 5 a, A' me nullum tempus præmittitur de tuis rebus & agẽdi et cogitandi. de In. 58 a, Difficilia fa ctu longi temporis indigent. Epist. 64 a, Extitit tempus optatum mihi magis, quàm speratum. & 88 a, In tempo rum paruis inclinationibus. Ep. 103 b, Neq; ætatis magis idoneum tempus, hoc si amiseris, nullum unquã es reper turus. Ora. 216 a, Tempus, interuallum, spacium in pede oratorio. ad Her. 7 a, Tempus instans, præteritũ, conse quens. & de Fin. 96 a, Vita acta & consequens. de Fin. 63 b, Tempus futurum, posterum, consequens. Ep. 72 b, 73 a, Tempora priora & prima.). (Posteriora & proxima. I. V. 97 a, Iste nullum temporis punctum uacuum peccato præterire passus est. Or. 207 b, Conseruare & notare tempora. Off. 7 a, Sed incidunt sæpe tempora, cũ ea quæ, &c. In Verr. 217 a, Illo tempore Segestanis hæc ipsa Diana redditur. I. C. 122 a, Atq; illo tempore Lentulus, &c. de Clar. 169 a, Quis Thebanum oratorẽ scit fuisse temporibus illis? I. V. 251 a, Piratæ à quo tempore capti sunt, domi tuæ fuerunt. I. V. 88 a, Ab initio sciisse, uel ex tempore aliquo. Anteqnàm. 196 a, Statutũ in his temporibus ciuitatis omnia perpeti. pro Põ. 25 b, Exercitum difficili reipub. tempore cõficere. pro Cecin. 287 a, Temporibus illis difficillimis solutiõe. pro Sest. 3 b, In grauissimis temporibus ciuitatis. Epist. 57 b, Tristissimo meo tempore. pro Sest. 4 a, et In Verr. 65 a, Temporib. optimis. pro Cluẽ. 46 a, & in A. 200 a, In illo tempore. pro Cluent. 37 a, Optimis herclè temporibus, tum cũ, &c. pro Fon. 272 a, Illis optimis temporibus, cum, &c. pro Corn. 59 a, In periculis, & asperis temporibus, etc. et 61 b, Duris quondam temporibus, etc. Ep. 64 b, Quo ex tempore memoria teneo, &c. Ep. 50 b, Hoc tẽpore, & uno tempore. & 103 b, Diuersis temporibus. et 50 a, Hisce temporibus. & 48 a, A' primis tẽporibus. et 6 b, Temporibus illis. et 10 b, Primis temporibus illis. et 12 a, Meis temporibus accidit, &c. de Finibus, 125 a, Quodã tempore Metopõtum ueni tecum. de In. 42 b, Verisimil limũ mihi uidetur quodam tempore, neq; in publicis re bus infantes & insipientes homines solitos esse uersari. Topic. 221 a, Breui tempore: id est, breui temporis spa cio. cont. Rul. 68 b, Concurrũt plures uno tẽpore libra rij. In C. 119 b, Eos puncto temporis uiuere non oporte re puto. Epi. 82 b, Ne punctum quidem temporis. Epist. 131 b, Breui tempore sum usurus. pro Muren. 139 a, Tẽporis causa irasci licet. Academ. 28 b, Nec dico tẽporis causa, sed ita planè probo. pro Fl. 153 b, Aliquid tempo ris causa facere uel dicere. pro Qu. Ros. 53 b, Eos impro bos temporis causa esse fingo. de Ami. 101 a, Qui simula tione amicitiæ coluntur temporis causa. pro Planc. 274 a, Aliquem ea quæ de aliquo dicat, mentiri, & temporis causa fingere. pro Clu. 23 a, Vno tempore duas res audi re. I. V. 104 b, Alienissimo tempore locare incipit. de Cl. 165 a, Hortẽsius alienissimo reip. tẽpore extinctus est, et cessit è uita suo magis quàm ciuium suorum tempore. Ep. 30 a, Tempus opportunum. Ep. 175 a, Obseruare tẽ pus, faciendi aliquid. At. 251 b, Sæpe ij qui debent, nõ re spondent ad tempus. & 219 b, Ad tẽpus redire. I. V. 104 b, Accurrunt tamẽ ad tempus tutores. pro Cæl. 40 b, Ad tempus accommodare se alicui. Off. 64, Perturbatio ani mi, quæ plerunq; breuis est, & ad tempus. Ep. 149 a, Cà pere consiliũ ad tempus. de Inuen. 72 a, Per idem tempus id est, eodem tempore. At. 130 b, Castra per anni tẽpus, facere non possum. ad He. 4 b, Qui per id temporis quæ stor urbanus erat. At. 62 a, Heratini me ad sua tempora duxerunt, ut agerem causam. pro Arch. 188 a, A' nullius me unquam tempore aut commodũ, aut ocium meũ ab straxit. Offic. 71 a, Nisi fortè eam pecuniam in reip. ma gnum aliquod tempus contulerit. I. A. 203 a, Summo & difficillimo reip. tempore. I. V. 66 b, Summo reip. tempo re. de L. 157 a, Sumere tempus ad aliquam rem. Qu. Fr. 313 a, Tantum sumam à uobis temporis ad scribendum, quantum dabitis. Attic. 8 b, Vt uix huic tantulæ epistolæ tempus habuerim. I. V. 91 a, Omne tempus, quod mihi ab amicorũ negocijs datur, in his studijs consumo. At. 7 b, Ponere tẽpus in aliquo loco. de Am. 106 a, Coluntur au tem simulatione amicitiæ duntaxat ad tempus. Epi. 178 a, Scitè & commodè capere tempus adeundi ad aliquẽ. Par. 232 b, Dicere aliquid ad tempus aptè. Atti. 34 a, Eiusmodi sunt ij uersus, ut ab amico Pompeij in tempus scripti esse uideantur. At. 120 b, Necesse est seruire tempori,

pori, & non amittere tempus, cum sit datum. de Or. 156 b, Aut si non potuerim tempus non perdere, cum tamẽ, &c. Att. 285 a, Vereor ne in breue tempus dilata sit abs te pernicies. Qu. F. 292 b, Si quem fortè tui cognouisti amantiorem quàm temporis. In Ant. 236 b, Necesse est interdum rerum temporibus potius parère quàm mori bus. l. Ex tempore. Breue tempus ætatis satis est longum ad bene honesteq; uiuendũ, Cat. Tempus breue imparatis longum, 3 Philip. Tempus diuturnum in aliqua re cõsumere, Ac. q. ed. 1. lib. 2. Tempus emeritũ, 6 ad Att. Tempus ereptũ è summis occupationibus, 1 At. Tẽpus graue, de D. 2. Tẽpus hyemale, ibid. Tẽpus idoneũ ad agẽdum, Of. 1. Infinitum tempus ætatis, de Fin. lib. 2. Tempus liberum, quũ soluta nobis est eligẽdi optio, quumq; nihil impedit, quo minus id, quod maximè placeat, facere possimus, lib. 1. de Fin. Opportunum tempus, Cælio, li. 2. Tempus postmeridianum, Tusc. q. li. 3. Tempus ratum, Diuin. li. 2. Repentinum tempus, pro Dom. Suspicioßimũ tẽpus, pro Cl. Tempus uernum, Cat. Vltimum tempus ætatis, de Fin. li. 2. Anni aũt tempus libertatem maiorẽ mihi dato, Pollio ad Ciceronẽ, lib. 10. Tẽpus ciuitatis 5 Phil. Tempusq; discessus absurdum, ad At. lib. 16. Ferendũ id Scipio potius, quàm inimicitiarum tempus cogitandum putabit, L. el. Abijt illud tẽpus, mutata ratio est, pro Mu. Tempus Reip. 3 Philip. & 5 in Ver. Tempus omne corpori datur, 9 Fam. Tempus nihil noui efficit, & primũ quidq; replicat, de D. li. 1. Tempus est actionis opportunum, iuxta Stoicos, Of. 1. De qua alienũ tempus est mihi tecum expostulandi: purgandi autem mei necessariũ, ad Appium, lib 3. Nullum tempus est, quod iusticia uacare debeat, Of. 1. Quod enim tempus fuit aut nostra, aut patrum nostrorũ memoria, quo hæc ambitio nõ fuerit? pro Mur. Erit, erit illud profectò tẽpus, & illucescet aliquando ille dies, &c. pro Mil. Si commodius anni tẽpus esset, At. 9. Hoc nostrum tempus ætatis fortè labore iactatur, 3 ad Q. F. pro, ætas hæc nostra. Tempus quomodo imspiciatur. 2 ad Her. Tempus, ut sacrificiorum libamenta seruentur, fœtusq; pecorum, diligenter habenda ratio intercalãdi est, li. 2. de Leg. Tempus illud longum, cùm non ero, magis me mouet, quàm hoc exiguũ. 12 At. Quod mihi tẽpus Romæ præsertim ut iste me rogat, manenti uacuum ostẽditur? ad Qu. F. Quum tempus necessitasq; postulat, Of. 1. Præteriit tempus legitimum nõ legis, sed libidinis tuæ, 7 ad At. Tibi quũ omnia mea commendatißima esse cupio, tum nihil magis, quàm ne tẽpus nobis prouinciæ prorogetur, Cælio, lib. 2. Antè commentemur inter nos, qua ratione nobis traducendũ sit hoc tempus, Sulpit. lib. 4. Quum tẽpus mortis uenisset, Tusc. li. 2. Temporis aliquid impertias huic quoq; cogitationi, 9 At. Edidi quæ potui, non ut uolui, sed ut me tem poris angustiæ coegerunt, 3 de Or. & 16 Fam. Temporis atrocitas, pro Sest. Temporis beneficium aliquãdo potius, quàm iam suum, 6 Fam. Temporis breuitate ab aliquid faciẽdo excludi, Acad. ed. 1. li. 2. Eò factum est, ut epistolæ tuæ referiberẽ aliquid, cũ breuitate tẽporis tã pauca cogerer scribere, ad At. li. 1. Sed si mihi ante hæc durißima tempora Rei. nihil aliud unquam obiectum est nisi crudelitas illius temporis, quum à patria pernicies depuli, &c. pro Dom. Temporis decursus 3 Fam. Temporis flamma, pro Domo sua. Vtriusq; tẽporis iudicium tuli maximum, pro Domo sua. Id est, utriusq; facti. Deinde profectus est id temporis, quum iã Clodius, etc. redire potuisset, pro Mil. Quos ego iam multis ac summis uiris ad me id temporis uenturos esse prædixeram, 1 in Cat. A' temporis iniuria abesse, 16 Fam. Temporis longinquitas me mitigauit, 6 Famil. Tẽporis medicina, 5 Fam. Ne patiare quicquam mihi ad hanc prouinciale molestiam temporis prorogari, Curioni, li. 2. Temporis motus consignandus è cursu siderum, de Vniu. Multum temporis in ista una disputatione consumpsimus, Acad. q. edit. 1. lib. 2. Nam cum uacui temporis nihil haberem, &c. hæc dictaui ambulans, ad At. lib. 2. Cui tẽporis plurimum fuit in uirtute percipienda, 1 ad Qu. Frat. Temporis procella, 2 in Ver. Propagatio miserrimi temporis, Luceio, lib. 5. Nullo puncto temporis intermisso, de Nat. deor. 1. Illud pugna & enitere, ne quid nobis tẽporis prorogetur, ad Appium, li. 3. Quod cuiq; temporis ad uiuendum datur, eo debet contentus esse, Cat. Affert enim & temporis reliqui recuperandi rationem et præsentis tuendi, 8 ad At. Ad temporis spaciorum significationem mundi partes notæ constitutæ, de Vniuers. Temporis tempestas, 7 Philip. Longinqui temporis usu et pe riclitatione aliquid percipere, 2 de Nat. deor. Nũc nihil prætermittere uidebere usitati & quasi legitimi tẽporis ad petendum. 10 Fam. Temporis usuram sarcire, 3 Fam. Difficilia factu longi temporis indigent. 1 de Inue. Sunt huius temporis, 12 ad At. id est, apta huic tempori. Tempori obedire, Brut. Sed stomachari desinamus, tempori pareamus, ad At. lib. 7. Officijs quæ illi tempori tribui potuerunt. 4 Fam. Non quo me ad tempus occursurum putarem, sed ne tardius, quàm cuperẽ, Reip. gratularer, 1 Philip. Vsq; ad ultimum tẽpus senectutis, Cat. In aliud tempus, 2 ad At. sub. differenda. Considera ne in alienissimum tempus cadat aduentus tuus, Cæsio, li. 5. Quòd in id Reip. tempus non inciderit, sed ueneris, Curioni, lib. 2. Si sibi illa res, atq; ea faciẽdi causa per idẽ tempus accidisset, 2 de Inuent. Duo fuerunt per idẽ tempus dißimiles inter se, de Claris Orat. Quum per anni tempus nauigare poteris, ad nos ueni, 16 Famil. Tempus minimum non amisi tuẽdæ salutis, 12 Fam. Neq; ætatis magis idoneum tempus, hoc si amiseris, ullum unquã es reperturus, Ep. lib. 10. Id est, occasionem. Causam illam totam & tempus arripere, Luceio, lib. 5. Tempus satis scitè et commodè cepit ad te adeundi, 11 Fam. Id est, temporis opportunitatem. Tempus omne consumo, considerans, 8 ad Attic. pro, in considerando. Consumere omne tempus in literis, Luceio, lib. 5. Liberum mihi tempus ad eos deferendos existimabã dari, &c. Rufo, lib. 5. Tempus differre, 8 Philip. Tempus cuipiam lege finire, 15 Fam. Id est, præscribere. Tempus habes tale, quale nemo habuit unquam, 7 Philip. Id est, occasionem habes talem. Vix tempus habuerim huic tantulæ epistolæ, 1 ad Attic. Id est, ocium. Nostrumq; hoc tempus ætatis, quod in illa authoritate Senatoria florere debet, aut forensi labore iactari, aut domesticis literis iustẽtari, ad Qu. Frat. li. 3. Obseruare tempus faciendi aliquid, Epist. lib. 11. Tempus nascendi nihil ad agendam uitam pertinere, sed uim & naturam gignentium, Diu. lib. 2. Neq; ille tot suspicionibus certorum hominum & scelere exulceratus, quæ meum tempus postularet, satis prolixè mihi pollicere-

Universidad de Deusto
Biblioteca

tur,pro Dom.& 6 Famil. Ipse cõficior uenisse tempus, quum iam nec fortiter, nec prudẽter quicquam facere poßim,10 ad Attic. Tempore & die memoriam benefici definire,post Redit.ad Quirites. Hic qui Romam uenisset,satisq; feliciter annu iam aduerso tempore natigässet,& c.rẽ ad amicos detulit, 4 Verrinar. Tempore deteriore aliquid facere,pro Quin. Extremo tempore, Catil. Quid tam nouum, quàm adolescentulum priuatum,exercitum difficili Reipub.tempore conficere?pro leg.Manil. Obseruata sunt hæc tẽpore immenso Diuin. lib.1. Tempore ipso, 1 ad Quintum Frat. Ego tam misero tempore nihil noui cõsilij cepissem Planco, lib.4. Scandilius rem se totam relicturum dicit,& suo tẽpore esse redditurum,In Ver. Tuorumq; triſtißimo meo tempore meritorum erga me memoriam conseruabo, Figulo,lib.4. Quererer tecum atque expostularem,ni, ut supra scripsi, purgare me tibi hoc tute tẽpore,quàm accusare te mallem,3 Famil.Multas uno tempore accepi epistolas tuas, ad Attic. Si tantulum offensum,tu tubatumq; sit,ut ea quæ singulatim ac diu collecta sunt,uno tempore diuersa perdamus, I. Ver. Quòd me de uersibus faciẽdis rogas,incredibile est,mi frater, quàm egeam tempore,ad Quin. Frat.lib. 3. Neque nobis cum illa tum peste certamen fuit,sed cum grauißimo Reipub.tempore,etc. de Leg. De tempore alicui eommodare,13 Famil. Ex tẽpore consilium capere, Offic.2. Ex tempore dicere pro Arch. Ex tempore futura,& 3 Quæ iam parantur & cogitantur contraria, 10 ad Attic. Sequitur omnes agros extra Italiam infinito ex tempore, de lege Agr. & 1 de Fimb. Nam cum teipsum,ex quo tempore tu me diligere cœpisti,quotidie pluris feci,etc.ad Appiũ,lib.3. Quo quidem ex tempore memoria teneo, neq; meam tibi obseruantiam, neque mihi tuam summam benenolentiam ac liberalitatem defuisse,Licinio,li.5. In tẽpore quid cõsiderandum,2 de In.148. Tempora communia,1 de Or. Dubia formidolosaq; tempora, 7 Verr. Dubia Reipub. tempora,pro Font. Tempora erudita,12 ad At. Tempora Heroica,Diuin.lib.1. Tempora priora in ruinis reip. iacuerunt, 5 Famil. Tempora tria quibus principiò uti non possumus 1 ad Heren. Tempora autem Reipub.quæ futura sint,quis scit?mihi quidẽ turbulenta uidentur fore, Thermo, lib.2. Tempora uim maximam habent, Partit. Tempora quædam successiua incurrunt, quæ ego perire non patior,1 de Leg. Tempora ualent in Repub. plurimum,12 Famil. Temporum casus,1 de Orat. Nulla temporum circumscriptio metitur spacio æternitatem, de Nat.d.1 Fuit hoc siue meum siue Reipublicæ fatũ, ut in me omnis illa inclinatio communium temporum incũberet, pro Corn. Balb.& pro Mil. Id est,ut omnis illa Reipub. fortuna. Motus temporum uenientis anni, 3 ad Qu.Fr. Hæc perturbatio temporum perditorum, Titio, lib.5. Temporum ratio atq; inclinatio permagni momẽti in Rep.7 in Ver. Temporũ triſtitiam subire,8 ad At. Temporum nostrorum magna uarietate,6 Famil. Temporibus assentiendum,ad Lentulum,lib.1. Paruit et temporibus & fortunæ meæ,13 Famil. Temporibus parere præcipiunt omnes politici,12 ad Att. Temporibus nimis seruire,10 Fam. Tempora adipisci, 1 Famil. Conseruare & notare tempora,in Orat. Matutina tempora lectiun culis consumere,Mario,lib.7. Sed casu nescio quo in ea tempora nostra ætas incidit,ut,& c. Luceio,lib.5. Tẽporib. amißis quæ plurimũ ualent, præsertim in bellis ciuilibus,15 Fam. Tẽporib. Clodianis,11 Fam. Etsi Reip. causa maximè gaudere debeo,tantũ ei te præsidij,tãtũ opis attulisse extremis penè temporibus, Pl.li.10. Et quoniã in grauißimis tẽporib. ciuitatis,atq;,& c. pro Sestio. Tẽporibus illis,de Am. Sophistes temporib. illis uel maximus,de N.1. Fuit(ut temporib. illis)iuris ualde peritus,de Cla. Erat eũ literis Latinis, tum etiã Græcis(ut temporibus illis) satis eruditus,de Cl. Est aũt boni auguris,maximis Reip. temporib. præstò esse debere.3 de Leg. Tẽporibus his miseris & extremis,11 At. Quibus tẽporibus? Ac.q.ed.1.lib.2.pro,quando? Vel defensu triſtibus temporibus,uel ornatus secundis, Marcello,lib.15. Vesperti nis temporib. delitescere, 2 de N. Temporibus regentur quæ sunt in fortuna, 6 Fam. Remissa temporibus,longo interuallo intermissa reuocaui, Tus.q.lib.1. scilicet Reip. intelligit enim tempora turbulenta bellorũ ciuilium. In temporib. quæ cernenda, Part.21. Et illa oratio potius tẽporis mei,quàm iudicij & authoritatis fuit,pro Cl. Omnes illæ orationes causarum & temporum sunt,non hominum ipsorum ac patronorum,pro Cluent.

Temporè,id est,opportunè,uel in tempore,uel ad tempus. Epist.103 b,Ego enim renouabo commendationem, sed tempore. I.V.134 b, Satis putabat se ad comitia temporè uenturum,si pridie uenisset. Offi.63 b, Ad cœnam temporè uenit Cannius. Epi.168 a, Satis temporè ad eos accedemus,ac ualebunt.

Tempus,oris. Pars capitis. ad Her.4.1 b, At iste Graccho percutit tempus.

Temulentus,a,um. uinolentus, e briosus. pro Sest. 7 d, Cõsul temulentus. Post.207 a, Vox pressa & temulẽta.

Tenacitas,tis. de N.50 a, Quædã animalia unguiũ tenacitate cibum arripiunt, partim aduncitate rostrorum.

Tenax,cis. pro Cæl.45 a, Pater parcus & tenax. & pro Pl.370 b, Restrictum & tenacem esse.

Tendiculæ,larum. laquei,retia. pro Cec.297 a, Aucupia uerborum & literarum tendiculæ.

Tendo,dis. tetendi. to. pono,extendo,porrigo. de Diuin. 109 a, Adhuc hæc erant, ad reliqua acri tendebamus animo. I.C.122 b, Vobis supplex manus tendit patria communis. de D.89 a,& de In.81 a, Tendebamq; manus ad cœli cœrula templa. pro Fon.284 a, Tẽdere manus supplices ad deos,uel deis, pro aliquo. de Pro.71 a, Imperator dextrã tendens,& c. pro Qu. R. 52 b, & de L.165 b, Tendere insidias alicui. pro Fon.281 b, Non intelligũt se populo Rom. non metum belli,sed spem triumphi tẽdere. de Vn.198 b, Animum autem ut in mũdi medio collocauit,ita per totũ tetendit. de Or.100 a, Propè cũctis ciuibus lucem ingenij & cõsilij sui porrigere atq; tẽdere. At.254 b, Itaq; dubito an Venusiam tendam, ibiq; expectem. I.A.236 a, Græcia tẽdit dextram Italiæ,sumaq; ei præsidium pollicetur.

Tene. es. urbs in Peloponneso, quam Mela Teneam uocat. At.90 a,& I.V.act.3.

Tenebræ,arum. obscuritas, caligo, nox. pro S. R. Qui tanquam si offusa reipub. sempiterna nox esset, ita uiuebant in tenebris, omnia miscebant. de N.45 a, Tenebræ Aetneorum ignium,finitimas regiones obscurauerunt. cont. Rull.74 b, Nunc tetris tenebris & caligine Alexandriam

xandriam se perventuros putant. pro Ar.1884, Quæ iacẽrent in tenebris omnia, nisi literarum lumen accenderet. Postquam.205 a, Ex superioris anni caligine & tenebris lucem in rep. respicere cœpistis. pro Do.218 d, Quæ tu in illis reip. tenebris cæcisq; nubibus et procellis constituisti. pro Deiot.149 a, Obscuram familiam è tenebris in lucẽ uocare. Acad.16 a, Offundere tenebras uel caliginẽ alicui rei. Acad. 30 b, Latẽt ista omnia crassis occultata & circumfusa tenebris. Acad.5 a, Obducere tenebras rebus clarißmis. de Fin.98 a, Homines solitudinem & tenebras nacti,& c. At.108 b, Quæso quid agitur?mihi enim tenebræ sunt.

Tenebris.hoc est,nocte,seu noctu, ea forma qua & luce, & uesperi dixere. In Ant.175 a, Primum luce non tenebris intelligitur rediisse.

Tenebricosus,a,um. obscurus. Academ.18 b, Esse sensus nec obscuros dicit,nec tenebricosos. In Vat.31 a. Illud tenebricosum tempus ætatis tuæ patiar latẽre. aliter,tenebricosißimum. I.P.83 a, Tu ex tenebricosæ popinæ extractus,& c. de Pro.70 b, Lateant libidines eius illæ tenebricosæ.

Tenebricus,a,um. tenebricosus. Tus.179 b, Tartarea tenebrica plaga.

Tenedius,a,um. Qu.Fr.313 a, Tenedia securis. Pro.& I. V.86.

Tenedus,di. insula. In V.86 a, Tenedi populi, de Natu. deor.67 a.

Teneo,es. seruo,habeo,astringor,intelligo.)(. De manib. elabitur. de D.137 b, Draco cum radiculam ore teneret, locutus est. Of.65 b, Leges tollunt astutias, quatenus manu tenere res possunt,philosophi quatenus ratione et intelligentia. Orat.205 b, Tenere aliquid animo,uel manu comprehendere. I.A.187 a, Quem omnes certatim amamus,omnibus horis,oculis,auribus,complexu tenemus. pro Do.239 a, Tenere ciuitatẽ oppressam seruiute. Epi.7 a, Qui Ciliciam Cyprumq; teneas. At.91 b, Tenere aliquem inclusum in curia.& ib. Habere aliquem inclusum in curia. I.V.270 b, Habere aliquem uinctum in custodijs. I.A.188 b, Habere exercitum ad urbẽ. Epi. 77 a, Neq; me res ulla alia Romæ tenet. de Cl.177 a, Tenere locũ oratoris in ciuitate. Or.217 a, An numerus in tota oratione tenẽdus sit. de N.76 b, Nauigare, et cursum tenere. Qu.F.296 b, Iuris æquabilẽ tenere rationẽ. de Cla. 183 b, Reliquæ partes suam uim & dignitatẽ tenent. de Clar.189 a, Cæsar splendidam quandam dicendi rationẽ tenet. pro Quin.11 b, Hic te, inquit, teneo. In V.202 a, Num tanta difficultas eum rei numariæ tenuit? tanta egestas,tanta uis oppressit? Orat.109 b, Cum etiam nunc uiuam illorũ memoriam teneamus. At.136 b, Italia tota armis præsidijsq; tenetur. Ora.217 b, Cum is qui audit, ab oratore tam obsessus est ac tenetur. In V.265 b, Qui sinus quosdã obsedisse, aut aliqua promontoria tenuisse dicuntur. I.V.68 b, Verre prætore Siculi neq; suas leges, neq; communia iura tenuerunt. Epist.238 b, Tenere aliquem secum. Ep.12 a, Tenere remp. Of.21 b, Tenere modum uoluptatis fruendæ. Qu.F.321 a, Si ullam partẽ libertatis tenebo. pro Arch.186 b, Archias totam domũ Hortensiorum deuinctam consuetudine tenebat. Off.28 b, In omni actione suscipienda tria sunt tenenda.& ibi. Tenere decui. de D.139 b, Tenebimus hanc consuetudinem à Socrate traditam. Postquam.203 b, Vos qui apud me uim nomenq; deorum tenetis. pro Plan.270 a, Tenere eum cursum quem à prima ætate susceperis.& ibid. Tenere æquabilem rationem iuris. In Vat.35 b, Quæ te tanta tenuit amentia, ut putares,& c. Postquam.198 a, Vt aliquando uos memoria mei,misericordiæ,desiderium q; teneret. Qu.de Pet.213 b, Hoc & tenentur homines Romæ & alliciuntur.& ibid. Perge tenere istam uiam. Ep.24 a, Me mirum desiderium tenet urbis, incredibile eorum,atq; in primis sanctæ ætatis prouinciæ. Ac. 39 a, Teneri studio alicuius rei. de Na.25 b, St Deus nulla gratia, nulla hominum charitate tenetur, uideat. Attic. 100 b, De triumpho nulla me cupiditas unquam tenuit. de N.11 a, Neq; ira, neq; gratia teneri. I.V.80 b, Me tantum odium urbis tenet,ut foras euolare cupiam. Att.110 a, Tenere se domesticis finibus.& 258 a, Ab ea hasta ægrè me tenui: id est,abstinui, continui. de Orator. 161 b, Tenere rationem numerorum in oratione. pro Domo, 243 a, Qui in mea salute principem semper locũ tenuistis. Acad 36 b, Deinde ita teneri,si scies fallat. In V. 79 b, Manifestò teneri in rebus turpißimis.& , Teneri in manifesto furto. pro Cec.292 b, Ebutius hoc interdicto non tenetur. I.V.139 b, Teneri legib.& de Aruf.247 a, Teneri lege de ui. pro Clu.84 a, Ciuitas, quæ legibus tenetur.& ibid. Legibus aliquando non teneri: id est,astringi. Quint. Frat.309 a, Teneri ea pœna, quæ est de ui. Par.119 b, Quod nõ licet,id hoc uno tenetur. si arguitur non liceret. de N.75 a, Dolum malum Aquilius tum teneri putat,cum aliud simulatum sit,aliud actum. Atti. 225 b, Iam tenetur uenisse cum maximis copijs Pacorum Parthũ. pro Syl.173 a, Causam reip. nõ tenes. id est,non intelligis. de In.56 b, Probè teneo. Epi.86 a, Quibus rebus capiatur Cæsar,nõ tenes. de Fi.99 b. Quod idẽ Peripatetici non tenent. Tus.241 a, Tenebam enim quosdam senariolos. Ep.12 b, Tenebam memoria nobis cõsulibus ea fundamenta iacta confirmandi senatus, ut,& c. & 96 b, Quinetiam ipsum diem memoria tenebo. Or. 222 b, Tenere aliquid firmum id est, pro certo habere. Epist.175 b. Non tenebo te pluribus. de N.47 b, Angui tenens. Att. Tenere uoluntatem alicuius. Att.242 a, Me conturbatum tenuit epistolæ tuæ prior pagina.& 245 a, Teneri non potui, quin tibi apertius illud idem his literis declararem. Of.37 a, Nihil aptius est ad opes tuendas ac tenendas, quàm diligi. In A.180 a, O tecta misera, quàm dispari domino,& c. sed tamen quàm à dispari domino tenebuntur. Of.72 a, Iureiurando teneri. de Sene. 84 b, Appius tenebat non modò authoritatem, sed etiã imperium in suos. Si rectè concluserit, teneo: sin uitiosè, minam Diogenes reddet, 4 Acad. Teneo quam optabã occasionem, neq; omittam, de Leg.& 3 Philip. Quorũ epistolas, spem uictoriæ declarantes, in manu teneo, 12 Philip. Teneo in medijs uectigalibus populi Romani, in ipsis fructibus prouinciæ Siciliæ furẽ, 5 Ver. Ego tamẽ teneo ab accusando uix mehercule,& c. Quin. Fr. lib. 3, Teneo facilè meum, 10 ad At. Tulliã adhuc mecũ teneo, Terẽtiæ, li.14. Tenes equitum cẽturias, 11 Fam. Tenet aliquẽ furor, In Vat. Misericordia, desideriũ q; tenet, ad Quirit. post red. in Se. Quis uirtus, ut oẽs fatemur, altissimũ locũ in homine,& maximè excellentẽ tenet, 4 de Fi. Tenet me auiditas, 1 ad Q.F. Me etiam nũc istorũ be-

Universidad de Deusto
Biblioteca

neficiorũ & literarũ expectatio, ut tibi placet, Thessa lonicæ tenet, ad At.li.3. Magna me, inquit, spes tenet iu dices, bene mihi euenire, quòd mittar ad mortẽ, 1 Tusc. Quamobrem magna me spes tenet, si ea quæ sunt in cau sa explicare, atq; omnia dicendo consequi potuero, etc. pro Clu. Summũ me eorũ studium tenet, sicut odiũ iam cæterarum rerum, Ad At. lib. 1. Sed mihi crede, etiam is qui omnia tenet, sauet ingenijs, Marcello, lib. 4. Nũc ue rò ea pars tibi Reip. commissa est, in qua aut nullã, aut perexiguam partem fortuna tenet, Q. Fr. li. 1. Pompeius se oppido tenet: nos ad portas castra habemus, At. li. 7, & 12 Famil. Et si ob eam rẽ moraris, accipio causam: si te id non tenet, aduola, Tironi, lib. 16. Quòd Cæsaris, quòd Põpeij gratiã tenemus, hæc me, ut cõsidã, faciunt, Q. Fr. lib. 2. Itaq; tũ graues sumus, tum subtiles, tum me dium quiddã tenemus, 3 de Or. Aliter Cæsar Vopiscus, &c. soluatur legibus, quanquam leges eum non tenent. 11 Philipp. Illud arctè tenent, accuratèq; defendunt, uo luptatem esse summũ bonum, &c. in Parad. Quid mul ta tenẽt omnia: dq; ita omnes intelligere uolunt, Q. Fr. li. 2. et 2 Att. Amici regis duo trẽsue perduites sunt, sed ij suum tam diligenter tenent, quàm ego aut tu, At. li. 6. πολιτικὸν in manibus tenebã, & hercule magnũ acer uum Dicæarchi mihi antea pedes extruxerã, 2 At. Mul ta etiã ut in homine Romano literæ, omnia memoria tenebat, non domestica solum, sed etiam externa bella, de Sen. Me & incõmoda ualetudo, qua iam emersera, &c. tenebat duodecimum iam diẽ Brundusij, At. li. 5. Põ pilius imperator tenebat prouinciã, in cuius exercitu Catonis filius tyro militabat, 1 Of. Præter Bononiã, Re giũ Lepidi, Parmã, totã Gallia tenebamus studiosissi mam reipubl. ad Cassium, li. 12. Itaq; tãtum abfuit ut in flammares nostros animos, somnũ isto loco uix teneba mus, de Cl. Illi autẽ, quibus erat in delicijs, uix risum te nebãt, in Vat. & de N. Ego tuis consilijs usus sum, maxi meq; quòd grauitatem in congressu nostro tenui quam debui, ad At. li. 8 et 9. His propositis tenuit prorsus cõ sequẽtia, de Fi. li. 4. Non tenuit omnino colloquiũ illud fide: à ui tamen, periculoq; absuit, 12 Philip. Tenuit per magnam Sextilius hæreditatem, de Fi. Tenuit hoc insti tutum in thuribulis omnib. quæ cũq; in Sicilia fuerũt, 6 Ver. & 16. Fam. Nã miles qui locũ non tenuit, qui, etc. pro Cl. Et tenuit cum hoc locũ quẽdã etiã Ser. Fuluius, & unà Ser. Fabius pictor, & c. de Clar. Itaq; M. Scau rus, qui Cn. Dolabellã accusauit, istum in sua potestate ac ditione tenuit, 3 Ver. Tenuit me Romæ Tulliæ meæ partus, 6 Fã. Qui nos ibi. Nonis tenuit, ad At. li. 5. Id est, uentus. Tenuit se, neq; attulit in iudiciũ quicquã ad læ dendum, pro Fl. & pro Deiot. & 5 Philip. Nec se tenuit quin cõtra suum doctorẽ librum etiã ederet, qui Sosus inscribitur, 4. Aca. Tenuit te dolor, quò minus ad ludos uenires, 7 Fã. Nũc quidem nisi quid te tenuit, suspicor te esse in suburbano, ad At. li. 12. Etsi me facilè omni tuo sermone tenuisti, tamẽ, etc. de Cl. Or. Tenuerũt hoc co rũ posteri iure, 2 de L. Nunquã hunc occupatũ impedi tũq; tenuerũt, pro Cæl. Hũc igitur finẽ illi tenuerũt, etc. 4. de Fi. Interea hoc tenebo, 1 de Fi. Id est, si disputabo. Nec stullã partẽ libertatis tenebo, proficiet, ad Q. F. li. 3. Oppressos uos, inquit, tenebo exercitu Cæsaris, At. 2. Nos non tenebimus iudicia diutius, 2 Verr. 13 ad Attic.

Vt uaricate crimiñ uos attẽtos tenerem, 7 Ver. Secã dissimo uento cursum teneret, &c. 3 de N. & Tus. 4. Ne mo qui memoriam rerum Romanarum teneret, ex qua, &c. de Cl. Quũ penè in manu tiã mortiferũ illud tene ret poculũ, &c. 1 Tus. Vt ius suũ & libertatẽ tenerent, 2 Tus. & 3. & pro Cec. Tenerent religiones quæ essent in more maiorum, 2 de L. Quod multos ãnos tenuisset, Aca. ed. 1. li. 2. Me ipsa suo complexu patria tenuisset, I. P. Quẽ morẽ quum Carneades acutissimè copiosissi meq; tenuisset, fecimus, &c. 5 Tus. Ne diutius teneã, pe cunia attributa numerata est, 3 Verr. Vt per interdictũ meũ ius teneã, etc. pro Cec. Ita me delectãt, quia Latina sunt, ut multa ex ijs memoria teneã, 2 de N. Hãc ego quũ teneã sententiã, quid est, etc. li. 1 de Fi. Ne diutius uos teneã iudices, pro Ros. Amer. & 10 ad At. Nescio utrũ te neas aliquid, an planè sis spoliata, 14 Fã. Teneat oportet cœlũ cõplexu suo omnia animalia, de Vn. Teneat tamẽ eũ cursũ quẽ poterit, in Or. Existimat qui mare teneat, eum necesse rerũ potiri, ad At. 10. Homines scitote esse quosdã, quos tãtũ odiũ uestri ordinis teneat, etc. 13 Ver. Teneat se Apẽnimo, 11 Fã. D. Bruti. Id est, cõtineat. Vos quæso memoria teneatis, pro Cl. Agri colẽdi studia te neamus usq; ad ultimũ tẽpus senectutis. de Sen. Neq; ad huc quã personã teneant, aut quid profiteantur, intelli gere potuerũt, 3 de Or. Si cõsuetudinẽ meã, quã semper in rep. habui, tenuero, 1 Phil. Tenere ædes, de Aru. 27. Aliena tenere, sua amittere, 2 Of. Tenere aliquẽ, 6 Phi lipp. Id est, habere obstrictũ aut deditũ sibi. Tenere alĩ quẽ ad præsidiũ, 11 Fã. Tenere aliquẽ deuinctũ, de Pet. Cõs. Interrogationũ laqueis aliquẽ irretitũ tenere, 1 de Or. Tenere aliquẽ omnibus horis in oculis, in auribus, etc. 3 Philip. Tenere aliquid mordicus, de Fi. 4. Aca. ed. 1. li. 2. Tenere animũ attẽtũ ad decori cõseruationẽ, Of. li. 1. Animis ac memoria tenere. pro Cornel. Balb. Tene nere ãnũ, 5 ad At. Tenere auguria, D. li. 1. Tenere captũ, 4 ad At. Tenere castra, regna, res bellicas, 12 Philip. Te nere causam, pro Cec. pro obtinere. Tenere causas et ra tiões rerũ, Tus 1. Ciuitatẽ oppressã seruitute tenere, pro Domo sua, & Tu. 5. Tenere clauũ, Cat. Tenere cõciões, de Pet. Cõs. Tenere cõstantiam, Of. 1. Tenere cõsuetudi nem decernẽdi debet senator, 3 de Le. Relicti à duce præ fecto; classis, eundem necessariò cursum tenere cœpe rũt, 7 Ver. Modus est optimus, decus ipsum tenere, 2 Of. Decorũ tenere, 1 Offi. Tenere dignitatem, 8 Phil. & 12 Fam. Disciplinam tenere, 2 de L. Tenere dolorem, 12 ad At. Tenere exercitum, 5 Phil. Tenere facultatem rei ali cuius agendæ, 10 Fam. Tenere fasces, pro Ligar. pro. re tinere. Tenere fiduciã, pro Fl. Redeoq; ad illam Platõis, de qua dixeram, rei formam et speciem, quã etsi nõ cer nimus, tamen animo tenere possumus, in Or. Tenere cõ pressum frumentum, pro Dõ. Tenere Consularis digni tatis gradum, Of. 3. Tenere summum gradum. pro Plan Tenere γραμμὰς in re aliqua, 4. ad Atti. Gubernacula reip. tenere, Diuin. li. 2. Vereretur autem ne nõ liceat te nere hæreditatem, 13 ad Attic. Tenere atq; seruare id, quod statuerunt, de Finib. li. 1. Tenere & deponere sum mum imperium, de Na. 2. Tenere iracundiam, Parad. In cunditatem perpetuam uitæ tenere, 1 de Fin. Tenere ius auspiciorũ, de N. 2. Tenere iura ciuiũ, in C. Lachrymas interdũ uix tenere, 6 Ver. i. cõtinere. Tenere legem, I. P.

Tenere

Tenere locũ, pro Sest. Id est, dignitatẽ. Tenere locũ agmi nis, 5 Phil. Honestissimũ locũ seruitutis tenere, in Para. Quum indicia mortis se cõperisse manifestò, et manu te nere diceret, &c. de Cl. Tenere manib. 2 ad Att. Tenere matrimonium alicuius, pro Cæl. Tenere mediocritatẽ, quæ est inter nimium & parum, Of. 1. Diutius memoriã aliquorũ tenere, de Sen. Tenere in sua potestate motum animi & doloré, ad Q. F. li. 1. Tenere suum munus, Tus. 5. Legum nomẽ tenere, 2 de L. Tenere omnia quæ futura sint, nemo, nisi Deus, potest, de D. li. 1. Tenere opes et di gnitatẽ, 4. Fam. Tenere ordinẽ, 5 Phil. Tenere illas par tes, 2 Att. pro, illac iter facere. Populũ cõcionib tenere, Of. 1. Tenere portum, 1 Fam. Præcepta & cõprehẽsa te nere, Ac. li. 2. Tenere præterita, Tus. li. 1. Alijs pars quæ dam cerebri usa est animi principatum tenere, 1 Tus. et 12 Phil. Sentẽtiæ principatum tenere, de Sen. Tenere rẽ familiarem, 11 Phil. Tenere remp. pro Mur. pro Sest. & 2 Phil. & 1 de Or. Tenere stabilẽ scientiã rerum, de Fi. 1. Tenere se Alpib. Brut. ad Ciceronẽ, li. 11. Tenere se do mi, pro Domo sua. Tenere se domo, post Redit. in Sẽ. Se suis finib. tenere, de Fidib. 3. 1. Hoc loco tenere se Triari non potuit, Obsecro, inquit, &c. 2 de Fi. Se uno loco te nere, Plãcus Ciceroni, li. 10. Tenere se cœpit clauso por tu, 12 Fam. Cassij. Tenere senatum, 2 ad Q. Fr. pro, reti nere, Tenere statũ & famã dignitatis suæ, 4 Fam. Tene re suffragia districta, de Ar. respõ. Tenere templum ar matis hominibus, in Vat. Tenere terram, de Ar. respon. Tenere diutius uictoriam, 9 ad At. Cæsaris. Tenere uiã præsidio uel comitatu, 1 ad At. Tenere uolũtatẽ alicuius, 2 At. Meo iustissimo honestissimoq; cõtio te tuã digni tatem summa tua uirtute tenuisse, &c. Cornifi. lib. 12. Et hoc loco Scæuolam dixisti causam apud Centũuiros nõ tenuisse, pro Cec. Teneor uix quin accurrã, 16 Fam. Ex trahitur domo latitans Oppianicus à Manlio, iudex A ilius ex altera parte coram tenetur, pro Clu. In Nausi phane Democrito tenetur, de Na. d. Tenetur igitur iã iu dices, & manifestò tenetur auaritia, cupiditas hominis, scelus, improbitas, audacia, 5 Ver. Hoc interdicto Ebu tius nõ tenetur, pro Cec. Tenetur res manibus, pro Sest. Res nõ cõiectura, sed oculis ac manibus tenetur, pro Cl. Terra tenetur natura et uiget, 2 de N. Tenemur undiq;, 2 At. Tenẽtur astricti, Acad. ed. li. 2. Non his modò cau sis, quæ speciem habent magnæ cõiunctionis, sed ijs etiã quæ familiaritate & consuetudine tenentur, Planco, lib. 13. Hoc etiam tenentur Romæ homines & allicitur, de Pet. Consul. Neq; integra re mihi ad consulendũ capes sere mẽ rẽp. tenebar implicatus, 1 Fam. Nemo ita in ma nifesto peccato tenebatur, ut quum, &c. 4. Ver. Neq; so lùm argumentis, sed etiã certis testibus istius audacia te nebatur, 7 Ver. Sed nũc fatemur, posteaquam unũ, quo tenebamur, amisimus, ad Atti. lib. 12. Septimum iam diẽ Corcyræ tenebamur, Tironi, li. 16. Quum uos, quanquã fœdere obstricti tenebamini, tamen, &c. I. P. Lege enim collegij sui non tenebantur, Atti. 3. Multa emptionibus, multa dotibus tenebantur, 2 Of. Nummũ ob sepulturam datum nemini: quæ si dices, tenebere, 7 Ver. Dum hæc de Oppianico constabunt, nec ullo argumento Cluentianæ pecuniæ crimen tenebitur, pro Clu. Moderatio modò ui rium adsit, &c. ne ille quidẽ magno desiderio tenebitur uirium, de Sen. Cùm circunsideretur à se, & iam tenere

tur, 14. Att. Quæ nisi tanta esset, & ijs angustijs, quibus plerique putant, teneretur, nunquam esset L. Pisonis no men tantopere laudatum, 3 Tus. Simul & illud Asia co gitet, nullam calamitatem abfuturam fuisse, si hoc im perio nõ teneretur, Q. F. li. 1. Quum autem dominatu unius omnia tenerentur. & c. 2 Of. Nam si negasset uim hominib. armatis esse factam, facilè honestissimis testib. in re perspicua tenerentur, pro Cec. Teneatur modò il lud, nõ inesse in his quicquã tale, quale, etc. Acad. ed. 1. li. 2. Vno quod præuideat animus ipse per sese, quippe qui deorũ cognatione teneatur, 1 de D. Tamẽ ne diutius o ratione mea suspensa expectatio uestra teneatur, aggre diar ad crimen, pro Clu. Ne hoc quidem sibi reliqui fe cit, ut in rebus turpissimis, quũ manifestò teneatur, si re ticeat & absit, &c. 3 Ver. Quo tempore incipiat sepul chrũ esse, & religione teneatur, 2 de Le. Namquũ tribus rebus animantiũ uita teneatur: cibo, potiõe, spiritu, &c. 2 de N. Homines deorum agnatione & gente teneãtur, 1 de Le. Quum homines & bestiæ hoc calore teneãtur, & propterea moueãtur & sentiant, de Nat. 2. Adhibita uerò exercitatione & arte, ut oculi pictura teneantur, &c. 4 Acad. Vt multi spe tui præsidij teneãtur, de Pet. Cons. Vt pompa, ludis, atq; eiusmodi spectaculis teneantur, &c. 5 de Fi. A quo teneri solent aduenæ, 7 Fam. Te neri angustijs, Tus. li. 3. Teneri cognatione deorũ dicitur animus, Diuin. li. 1. Teneri hoc facillimè potest, 1 ad Q. F. Id est, obseruari. Teneri in foro, pro Ligar. Manifestis in rebus hominem iam teneri uidebitis, 4. Ver. Iunctio ne aliqua teneri, 1. Tuscu. Teneri loco uel urbe aliqua, 5 ad At. Tenere nõ potui, quin tibi apertius illud idẽ ijs li teris declararem, 15 At. Transferri nomen ab aliquo nõ potuisse, sed teneri prædes, 5 Fam. Summa religione te neri, 6 Ver. Teneri res aliter nõ potest, 1 Fam. pro, obti neri. Ab improbis & perditis ciuib. Remp. teneri, 1 Lẽ tulo, li. 1. Teneri spe, de Pet. Cons. & 5 Fam. Studio rei alicuius teneri, 1 de L. & Acad. ed. 2 li. 1. Studijs ijsdẽ tene ri, Volũnio, lib. 7. Sed iam quasi uoto quodã & promis so me teneri puto, At. li. 12. O hominẽ cauendũ: quãquã mihi quidẽ, sed tenẽdus dolor est, At. li. 12. Quod aũt af firmate quasi Deo teste promiseris, id tenendũ est, 3 Of. Sine te autem non esse nobis illas partes tenendas pro pter Antonium, ad Attic. lib. 3.

Tener, 4, um. mollis, tractabilis. (Dur⁹, et quasi ferreus. Or. 201 b, Oratio mollis & tenera, & ita flexibilis ut se quatur quocũq; torqueas. & de Cl. 190 a, Nihil tam te nerum, nihil tam flexibile, nihil quod magis ipsius arbi trio fingeretur. & de Or. 159 a, Tenerũ, flexibile, quod facilè sequatur quocunq; ducas. Tus. 192 b, Sed est natu rale in animis tenerũ quiddam atq; molle. Ep. 77 b, Ve rũ enim dicã, teneriore animo mihi uidebare. de Cla. 168 a, Hic primus inflexit orationem, & eam mollem tene ramq; reddidit. I. P. 98 b, Cum tuis teneris saltatoribus. Atti. 228 b, Tenero animo eius persuadere, non esse tra dendas posteris inimicitias. de Am. 105 b, Virtus in ami citia tenera est, atq; tractabilis. & 109 a, Equis uetulis teneros anteponere solemus. de L. 156 a, Procera & te nera palma. de L. 165 b, Qui teneros & rudes cum ac ceperunt, inficiunt & flectunt ut uolunt.

Teneritas, tis. mollicies. de Fi. 139 a, In primo ortu inest teneritas & mollicies quædam.

Tenedi,

Universidad de Deusto
Biblioteca

Tenedi.pop.de Natura, 67 a, Tenedi Tenem consecrauerunt.

Tennum, ni. oppidum, unde Tennites. pro Fl. 155 a.

Tennites, tis. pro Fl. 155 a.

Tenor, oris. cursus, ratio. Or. 198 a, Isq; uno tenore (ut aiunt) in dicendo fluit. Iuris æquabilem tenere rationem. l. Aequalis.

Tentatio, onis. commotiuncula. Attic. 169 b, Valetudinẽ tuam iam confirmatam esse, & à uetere morbo & à nouis tentationibus gaudeo.

Tento, as. attento, experior, periclitor, conor. Epi. 253 a, Tento te, quo animo accipias. cõtra Rul. 69 a, Tentare aliquem leuiter, quo animo ferat aliquid. I. V. 262 b, Homines in prælijs belli fortunam tentare ac periclitari solent. & 236 a, Hæc eadẽ nunc ab illis defensionis uia ratioq; tentatur. Or. 209 a. Nullus modus est, etc qui à me non tentatus sit. At. 286 b, Experiar & tentabo omnia. ad Her. 39 b, Vt res prope manu tẽtari posßit. de Or. 109 b, Tu, quẽ ego omni ratione tentans ad disputandũ elicere nũquam potui. & 93 a, Cũ & per me ipsum egissem, et per Drusum sæpe tẽtassem. pro S. R. 20 b, Nihil aliud hoc iudicio tẽtatur, nisi ut, etc. de L. 69 a, Homo cum se ipse prospexerit, totũq; tentarit, intelliget, & c. pro Cl. 54 a, Cũ essent animi seruorũ & spe & metu tẽtati. & 51 a, Video quãta quæstio tentetur ab accusatorib. cont. Rul. 69 b, Rullus, qui tentauit (ut opinor) patientiam uestram. Tus. 169 b, Tentare prudentiã alicuius. pro Rab. 91 a, In his rebus euertendis unius hominis senectus, infirmitas, solitudoq; tẽtata est. In C. 102 b, Vt exul potius tentare quàm consul uexare remp. posses. de D. 87 a, Cuius cum tentaret scientiã augur atus, dixit ei, & c. de Le. 170 b, Hoc flumẽ ita frigidum est, ut uix pede tentare id posßim. pro Cl. 34 b, & 19 b Iudicium pecunia esse tentatũ nõ à Cluentio, sed cõtra Cluentium. pro Sest. 43 a, Summa reip. in huius periculo tẽtatur. At. 190 b, Habeo nihil tẽtatis rebus omnibus, in quo acquiescã. de Ar. 257 a, Mementote P. C. uerbo illo nefario tentatas aures uestras, & pernicioſam uiã audiẽdi consuetudine esse mutam. pro Cæl. 49 a, Domus illa, quæ tẽtata scelere isto nefario dicitur, plena est integritatis. Tusc. 215 b, Animi ualentes morbo tentari nõ possunt, corpora possunt. In V. 97 b, Vtrũ admonitus an tentatus fecerit, nescio. l. V. 113 b, Vtrum assueratur in hoc, an tentatur: mihi enim res noua est. pro Pom. 8 b, Nationes, quas nunquã pop. Rom. neq; lacessendas bello, neq; tentandas putauit. Of. 37 a, Male enim se res habet, cum quod uirtute effici debet, id tentatur pecunia.

Tenuiculus, a, um. Ep. 138 a, Tenuiculus apparatus.

Tenuis, e. leuis. pauper, exilis, subtilis, parum locuples ad amplificandum. Tenuia enim propriè dicuntur, quorum partes distractæ disiunctæq; sunt: uel quorum partes nõ cohærent, his sunt contraria crassa. de Ar. 253 b, Corpus nostrum tenuißima sæpe de causa conficitur. cont. Rull. 75 a, Autoritas tenuis, persona leuis. de Or. 98 b, Aliquẽ in minimis tenuißimisq; rebus labi. pro Cec. 291 a, Perse qui tenuißima quæq; ad Heren. 36 a, Huic pater nõ tenuißimum patrimonium reliquit. pro Qu. R. 52 a, Inani & tenui spe te cõsolaris. de Or. 95 b. In artificio & opera quàm tenui & leui adhibere multam diligentiã. pro Dom. 232 a, Vidi si uicissem tenues reipubl. reliquias, si

uictus essem, nullas futuras. I. V. 136 a, Tenuißimus.)(. Locupletißimus. I. V. 101 a, Verres tenuißimũ quemq; contempsit. pro Mur. 135 a, Cõmoti animi tenuiũ, exilium in ordinẽ nostrum. pro Mur. 141 a, Tenuiorũ amicorũ est ista assiduitas. Par. 240 b, Obscurus & tenuis. de L. 189 a, Tenuiores: id est, pauperes. de Fi. 78 b, Tenuis L. Virginius, unusq; de multis. de Nat. 54 b, Tenuißima membrana. & 34 a, Aer purus, tenuis.)(. Crassus ac concretus. Acad. 174, Ratio ad tenue elimata. Acad. 11 b, Tenuis & acuta distinctio. Atti. 48 b, Spes meæ semper fuit tenuior quàm literæ tuæ. de Or. 89 b, Tenui quodã & exiguo sermone disputare. Off. 45 a, Qui prohiberent iniuria tenuiores æquitate constituenda. Testis obscurus & tenuis, in Part. Multi diuitias despiciunt, quos paruo cõtentos tenuis uictus cultusq; delectat, de Amicit. Tenuis causa & inops, 9 Fam. Suspicio tenuis, pro Cec. Athenis tenue cœlũ, ex quo etiã acutiores putantur Attici: de Fato. Bidis, oppidum est, tenue sanè, nõ longè à Syracusis, 4 Verr. Tenuem uictum anteferre copioso, 3 Tusc. Disputare sermone tenui & exiguo, 1 de Ora. Eundem non modò mediocri pecunia, sed etiam tenui percipere possumus, in Hortensio. Inani & tenui spe te cõsolaris. pro Rosc. Comœdo. Tenues causæ priuatæ, 9 Fa. P. Quintius cui tenues opes, nullæ facultates, exiguæ amicorũ copiæ sunt, pro Qu. Qui tenuioris ordinis essent, 3 de Legib. Inuentum est temperamentum, quo tenuiores cum principibus æquari se putarint. 3 de L. Aethereus locus tenuißimus est. & semper agitatur & uiget, de Nat. 2. Tenuißima dubitatio, 4 Ver. Tenuißimũ & plenißimum lumen Lunæ, de Nat. 2. Tenuißimo cultu uiuere, pro Fl. Negat enim tenuißimo uictu, id est cõtẽptißmis escis & potionib. minorẽ uoluptatẽ percipi, quam rebus exquisitißimis ad epulandũ, 2 de Fi. Nã locupletißimi cuiusq; census extenuarant, tenuißimi auxerãt, 4 Ver. In minimis tenuißimisq; rebus labi, 1 de Or.

Tenuitas. gracilitas, angustia, paupertas, subtilitas. de Cla. 170 a, Quosdã ualetudo, modò bona sit, tenuitas ipsa delectat. de D. 114 b, Vbertas frugum.)(. Tenuitas. Tusc. 159 a, Tanta est animi tenuitas ut fugiat aciem. Ep. 264 b, Ex meis angustijs illius sustento tenuitatem, et de Or. 133 b, Tenuitas pro paupertate. de Fi. 98 a, Limata quædam & rerum & uerborum tenuitas.

Tenuiter. angustè, presse. Ora. 201 a, Philosophorũ mos tenuiter disserendi. & ad Her. 35 b, Non contrà tenuiter & nugatoriè respõsum? de In. 68 a, Sed illæ tenuius, subtilius & acutius tractantur. ad Her. 19 a, Sæpe ita tenuiter incidunt, ut, & c.

Tenus. tantum, usq; Ep. 111 b, Illi rumores de comitijs Cumarum tenus caluerunt. In Ar. Tum Cepheus conditur ante lumborum tenus, & c. Item: Et loca conuisit cauda tenus in fera piscis. In Ant. Crateraq; tenus lucet mortalibus hydra. de L. 186 b, Nam ueteres uerbotenus tractarunt, acutè illi quidem, & c. sed, & c. Off. 21 b, Sunt enim quidã homines, non re, sed nomine, et Qu. de Pet. 209 b, Homines rusticani, nomine tantum noti. pro Dei. 150 b, Antiochus à Scipiõe deuictus, Tauro tenus regnare iußus est: id est, ad Taurum usq;.

Tepefacio, cis. calfacio. de N. lib. 2, Is solis tactus est, ut non tepefaciat solum, sed etiam sæpe comburat.

Tepefactus, cta. de Sene. 87 b, Terra semen tepefactum uapore

apore & complexu suo diffundit, & c. & de Nat. 31 a, Glacies tepefacta mollitur, tepescitq; calore. Tus. 235 b, Alia uerno tempore tepefacta frondescunt.

Tepesco, scis. de Natura, 31 a, Maria agitata uentis tepescunt.

Tepor, oris. moderatus calor. de N. 31 a, Tepor ex intimis maris partibus agitatione exercitatus. de Sen. 88 a, Vua uestita pampinis nec modico tepore calet, & nimios solis defendit ardores.

Tipas. l. Monstrum.

Ter. pro R. Ame. Vix ter in anno audire nuncium possunt. de D. lib. 1, Cædunt de cœlo ter quatuor corpora sancta. Att. lib. 6, Ter millia.

Tercenti, orum. In Ant. 185 a, Tercenti uiri.

Ter decies. H S. In V. 189 b.

Terentenus, na. l. Tribus.

Terentius. At. 103 a, Terentius cuius fabellæ propter elegantiam sermonis putabantur à Lælio scribi.

Teres, tis. æqualis, rotundus. de Opt. 244 a, Qui teretes aures habent, intelligensq; iudicium. & Or. 199 a, Atticorum aures teretes & religiosæ. de Or. 161 a, Plena & teres oratio.

Tereus. Accij tragœdia. Att. 252 & 254.

Tergeminum par. I. A. Or. 11.

Tergiuersatio, onis. recusatio. pro Mil. 111 b, Quid ergo erat moræ & tergiuersationis? At. 159 a, Tergiuersationem istam probo.

Tergiuersor, aris. refugio. Quin. Fr. 51 a, Fannium inuitum, & huc atq; illuc tergiuersantem testimonium contra se dicere cogo. Tusc. 244 a, Itaq; eum tergiuersari non sinent, secumq; rapient ad tormenta. pro Plan. 269 a, Quid taces? quid dißimulas? quid tergiuersaris? Offic. 76 a, Atq; in his tribus generib. quoquo modo possint, nõ incallidè tergiuersantur. At. 98 b, Nõ est locus ad tergiuersandum contra Cæsarem. pro Fl. 156 a, Hunc æstuãtem & tergiuersantem iudicio ille persequitur. Tusc. 199 a, Quid tergiuersamur Epicureẽnec fatemur, & c. Att. 109 b, An cunctet et tergiuerser, & ijs me dem qui tenent, qui potiuntur. At. 254 a, Brutus non ualde moratur, non tergiuersans, sed expectans.

Tergo, gis. abs. tergo. Par. 133 a, Qui tractant ista, qui tergunt, qui ungunt, qui uerrunt, & c.

Tergum, gi. tota posterior corporis pars, spina, alij dorsum uocant. de Nat. 51 a, Grues in tergo præuolantium capita reponunt. de Nat. 58 a, Boum terga nõ sunt ad onus accipiendum figurata. & 21 a, Redundans aluo, tergo, poplitibus. & 48 a, Namq; ipsum ad tergum cynosuræ uertitur arcti. Ep. 164 b, Manibus ad tergum reiectis. In Ver. 255 b, A latere, à tergo magnam partem urbis relinquere. In A. 189 b, Antonius à tergo, à fronte, à lateribus tenetur. de D. 90 b, Tum Deus illi præcipit, ut pergeret protinus: quid retro atq; à tergo fieret, ne laboraret. pro Mil. 107 a, et 112 a, A tergo adoriri aliquẽ. & Ep. 261 a, Clodius à tergo hostem intercluſum reliquit. Tus. 168 b, Senectus nos in cursu à tergo insequẽs, nec opinantes assequitur.

Terinæus, æa. à Terina Brutiorum urbe. Tus. 173 b.

Terminalia, orum. Termino deo consecrati dies. In Ant. 244 a.

Terminatio, onis. finis, mẽsura, modus. Or. 216 b, Quo

rum descriptus ordo aliàs alia terminatione cõcluditur. Or. 214 b, Versus inuentus est terminatione aurium. de Fin. 130 b, Terminatio rerum expetendarum.

Terminatus, a, um. circũscriptus, conclusus, finitus. Or. 198 b, Oratio non concluſa.)(. Oratio terminata. de Fi. 38 b, Ipsa natura diuitias, quibus contenta est, parabile & terminatas habet.

Termino, as. finio, determino, concludo, claudo, definio, regionibus aliquibus definio, regionibus circũscribo, latina finibus exiguis sanè cõtinentur. pro Ar. 190 a, Off. 7 b, Itaq; illarum fines, sicut ipsi dixerãt, terminaui. In Cat. 117 a, Quorum alter finem uestri imperij, non terræ, sed cœli regionibus terminaret. pro Arch. 191 a, Si quibus regionibus uitæ spacium circumscriptum est, eisdem omnes cogitationes terminaret suas. pro Cor. 57 a, Pompeij gloriæ domicilium communis imperij finibus terminatur. de Nat. 27 b, An Actij Nauij lituus ille, quo ad inuestigandum suem regiones uineæ terminauit, cõtemnendus est? & 53 a, Stomachus ex utraq; parte tõsillas attingens, palato extremo atq; intimo terminatur. Orato. 200 b, Vt pariter extrema terminentur, eundẽq; referant in cadendo sonum. de Orato. 160 a, Clausulam longa syllaba terminari. & Orat. 216 b, Cadere numerosè terminariq; sententiam. & Atti. 154 a, Sed aliquando sententiam terminemus. Orato. 216 b, In oratione uniuersa comprehẽsio clausa & terminata est. pro Mur. 136 a, Sed unde est orsa, in eodẽ terminetur oratio. pro Cec. 289 a, Ingrediens intra finem eius loci, quem oleæ terminabant. Tuscul. 161 a, Terminare rem infinitam. & 184 b, Terminare modum magnitudinis. Par. 125 b, Non æstimatione census, sed cultu atq; uictu terminatur diuitiarum modus. Off. 76 a, de Fin. 59 b, Epicurus, qui bona uoluptate terminauit, mala dolore. Ep. 44 b, Annuo imperio terminato. de Sene. 94 a, Si iisdem finibus gloriam meam, quibus uitam essem terminaturus. pro Mil. 115 b, Qui Ianiculo, & alpibus spem possessionũ terminabat suarum.

Terminus, ni. finis, regio. de Or. 103 a, Crassus mihi uisus est oratoris facultatem non illius artis terminis, sed ingenij sui finibus immensis describere. & 91 a, Nullis terminis circumscribere aut finire ius suum. Acad. 33 a, Est enim inter eos non de terminis, sed de tota possessione cõtentio. pro Mil. 115 b, Cui nulli possessionum termini erant. In C. 173 a, Pompeij res gestæ iisdem quibus solis cursus regionibus ac terminis continentur. pro Sest. 18 a, Qui imperium populi Rom. orbis terrarum terminis definiunt. de Sen. 92 a, Omnium ætatum certus est terminus, senectutis autem nullus est certus terminus. & pro Rab. 96 b, Longius quàm uitæ termini postulant, cogitare. de Vniu. 201 b, Quæ de deorum natura præfati sumus, hunc habent terminum. de L. 167 b, Termini, quos Socrates pegit. In Ant. 277 a, In Codi. Ger. Euellere terminos. pro Rab. 92 a, Regiones aliquanto latius excitare, quàm ipsius uicinitatis nomẽ ac termini postulabãt. & pro Quin. 6 a, & Acad. 33 b, Certos mihi fines terminosq; constituam, & c.

Ternus, a, um. de Or. 161 b, Terna, aut bina, aut singula etiam uerba dicere. & Or. 216 b, Ternæ autem sunt utriusq; partes uerborum, & c. l. Binus.

Tero, is, mollio, consumo. Academic. 64, Iam enim hoc uerbum

Universidad de Deusto
Biblioteca

uerbum satis externo sermone triuimus. de Fimib. 93 a, Rerum nominũ nouarum, quæ nunc consuetudo diuturna triuit. In Ant. 200 a, Teretur interea tempus, belli apparatus refrigescent. de Ora. 154 a, Terere omnem ætatem in nugis discendis.

Terra, æ. globus terræ, humus, tellus. gleba, solum, medius mundi locus. de N. 45 b, Terra locata in media mundi sede, solida & globosa, & undiq; in sese nutibus suis conglobato, uestita florib. de Or. 159 b, Terram mediã esse, ac suã ui nutuq; teneri. Tusc. 162 b, Tum globum terræ eminentem à mari fixum in medio mundi uniuersi loco. Tusc. 242 a, Vnde terra, & quibus librata ponderibus, quibus cauernis mari sustineatur. Acad. 314 a, Videamus terra ne penitùs defixa sit, & quasi radicibus suis hæreat, an media pendeat. de N. 70 a, Terra ipsa dea est, & habetur, quæ est enim alia Tellus? pro Clu. 58 b, Terra, quæ mater est omniũ. de Som. 128 a, Ille globus, quem in hoc tẽplo medium uides, quæ dicitur terra. & ibi b, Nãea quæ est media & noua tellus, neq; mouetur, & infima est, & in eã feruntur omnia suo motu põdera. cõtra Rul. 78 b, Pecunia tanta, quãta sit in terris. At. 278 a, Id amisisti cui simile in terris nihil fuit. de N. 10 a, Quæ natura fluerent atq; manerẽt, ut aqua & terra, &c. de Amicit. 207 a, Ne quid excidat aut defluat in terram. pro Cec. 296 b, Qui saxa iacerẽt, quæ de terra ipsi tollerẽt. de N. 3 a, Qui terras incolũt in quibus aer crassus est. In V. 265 a, Vbicũq; terrarum & gentium. Ep. 65 b, Terra mariq; conquirere aliquem. de In. 61 b, In terra hostili turpiter iacuit insepultus. de Ar. 249 b, & Epi. 14 b, Aliquid ex ultimis terris accersitum. In Cic. 101 a, Si hic morari non potes, abi in alias terras. pro Dom. 227 b, Quid est enim in terris cõmune tantum tãtulúmue consilium? quod, &c. de Aruſp. 248 a, Huius gentis ac terræ domesticus natiuusq; sensus. pro Planc. 280 a, Iter à Vibone Brundusium terra petere cõtendi. contra Rul. 74 a, Mitylene, &c. quæ terræ nostræ faclæ sunt. In V. 157 a, Vt hæ terræ solent, in quibus bellũ acerbũ est. I. V. 225 a, Subitò non longè à Syracusis penetrauit sub terras. de L. 183 b, Terra fruges fert, et ut mater cibos suppeditat. Atti. 73 a, Nesciebam ubi terrarum esses. de Amicit. 98 a, Philosophi qui in hac terra fuerunt. de Vn. 201 b, Iam uerò terrã altricem nostram, quæ trãsiecto axe sustinetur, diei noctisq; effectricem, eandem custodẽ antiquissimã deorum esse uoluit, eorum qui intra cœlum gignerẽtur. Qu. F. 296 b, Nõ ignoro quid socijs accidat in ultimis terris. pro Pom. 8 b, Mithridates nõ fuit eo cõtẽtus, quòd ei præter spem accederat, ut illã posteaquã pulsus erat, terram unquam attingeret. At. 8 a, Et huic terræ filio nescio cui, &c. Ep. 100 a, Summo genere natus Terræ filius. de Or. 132 b, Quibus nec pater nec mater fit. L. Sepulchra, & Sepultura, Luna, Sol, Plato, et Gero. Terra (inquit Plato) ut focus, domicilium sacrum omnium deorum est. Quocirca ne quis idẽ consecrato, 2 de Leg. Terra enim profectò, quoniam pars mundi est, pars est etiã Dei, de Nat. Terra ad uniuersi cœli cõplexum quasi puncti instar obtinet, Tusc. lib. 1. Terra in aquã se uertit, 3 de N. Terra & aqua in mediũ mũdi locũ gravitate feruntur & pondere, Tusc. li. 1. Terra quibusdã quasi cingulis redimita & circundata. Som. Scip. Terra fœta frugibus, 2 de N. Terra grauidata seminib. omnia parit & fundit ex sese, 2 de Nat. Terra cum cœlo hilarata uideatur, 2 de N. Terra est infima, de N. Terra nata, 7 Famil. Terra noua immobilis manens, ima sede semper hæret, de Somn. 18. Omnis terra, parua quædam insula est, de Som. Terra humatis in ea mortuis, obducta frugibus obserebatur, de Leg. Terra sita in media parte mundi, circunfusa est aere, 2 de Nat. Terra uestita floribus, herbis, arboribus, frugibus, 2 de Nat. Terræ cauernis magna uis caloris continetur, de Nat. 2. Eaq; hyeme densior insitũ calorem cõtinet arctius. Terræ cultum segniorem suspicor fore, si ad eam tuendam, ferroq; subijciendã, superstitionis aliquid accesserit, de Legib. Terræ expers solidum nihil esse potest, de Vn. Terræ expirationibus aer alitur & æther, & omnia sidera, 2 de Nat. Terræ fauci bus patefactis, 2 de Natur. Vmbra terræ soli officies, noctem efficit, de Nat. Terræ in sepultura corpus redditur, & ita locatum ac situm quasi operimento matris obducitur, 1 de Leg. Reddenda est terræ terra, Tusc. lib. 3. Terram altricem nostram, quæ traiecto axe sustinetur, uoluit Deus esse diei noctisq; effectricem, eandemq; custodem antiquissimam deorum omnium, qui intra cœlum generãtur, de Vniuer. Terram crassissimus circunfundit aer, de Nat. deor. 2. Terram deum esse dicit Plato in Timæo, & in Legi. de Nat. Terram eam esse quæ Ceres dicitur, disputat Chrysippus, de Natu. 1. Terram ab igni formari sensit Parmenides, Acad. edit. 1. lib. 2. In terram cadere dicuntur corpora, Tusc. lib. 1. Terram primum, ignemq; iungebat Deus, terram efficere moliens, de Vn. Præter terrã, rem ullam in mundo moueri negauit Strato, Academ. edit. 1. lib. 2. Terram et cœlum refert in deos Heraclides Ponticus, de Nat. 1. Terram calẽtem fumare uidemus ex recẽti fossione, de N. 2. Quòd si è portu soluentibus, etc. quo tandem animo me esse oportet, propè iam ex magna iactatione terram uidentem, in hunc, cui uideo maximas Reipublicæ tempestates esse subeũdas? pro Mur. A terra longissimè se efferre, Tusc. lib. 1. Vna pars est natura differendi, altera uiuendi, tertia natura sic ab his inuestigata est, ut nulla pars cœlo, mari, terrã, ut poeticè loquar, prætermissa sit, 5 de Finibus. Terra et mari bellum comparat, 10 ad Attic. Conquirere aliquem terra mariq;, Vatinius Ciceroni, lib. 5. Cur mortifera tã multa pernicio sa terra mariq; dispersa? Academ. edi. 1. lib. 2. Quàm multa mihi à Verre insidiæ terra mariq; factæ sint, 2 Verr. Vt aliquando uerè uiderentur omnibus gentibus ac nationibus terra mariq; imperare, pro L. Manil. Cedamus igitur, & ut boni ciues simus, bellũ Italiæ terra mariq; inferamus, ad Attic. lib. 9. Quã aut terra aut mari persequar eum, qui ubi sit nescio? ad Atticum, lib. 7. Ex terra succum trahunt stirpes, 2 de Nat. Ex terra aqua oritur, & contrà, 2 de Natur. d. Eorum qui in hac terra fuerunt, magnamq; Græciam, &c. institutis & præceptis suis erudierunt, de Amicit. In terra deos spargens, de Vniuers. Terræ quidem mortiferæ: ut Amphancti in Hirpinis, & in Asia Plutonia, Diuin. lib. 1. Terrarum uaria genera, Diuin. lib. 2. Terrarum situs, plus quàm lunæ tractus, ad nascendum ualere, Diuin. li. 2. Omnes terras, omnia maria mouere, 8 ad Attic. Accersere aliquem ex ultimis terris, de Aruſp. resp. In terris nemo est, 4 ad Attic.

Terræmotus, tus. de Diui. 96 b, Magnos terræmotus in Liguribus totaq; Italia factos esse, ut multa oppida corruerint, multis locis labes facta sit, terraq; descẽderint, fluminaq; in contrarias partes fluxerint, atque omnes mare influxerint. & 100 b, Apulia maximis terræmotibus conquassata est. de Diuinat. 87 b, Cum terræ sæpe fremitus, sæpe mugitus, sæpe motus prædixerint. de Natura deorum, 28 b, & l. C. 115 a, Animos terreri uastitate, pestilentia, terræmotibus. de Ar. 258 b, Terræmotus horribilis eodem tempore in agro Piceno factus. & ibid. Cum ipse mundus, cum agri terræmotu quodã nouo contremiscunt. de Diuinat. 84 a, Aut cum se grauido tremefecit corpore tellus. Officiorum, 35 a, Si tecta aut ui tempestatis, aut terræmotu, aut uetustate cecidissent. l. Puteus.

Terrenus, a, um. terrestris. de Natura deorum, 22 a, Bestiarum, terrenæ sunt aliæ, partim aquatiles. & 34 a, Humor marinus uel terrenus longo interuallo extenuatus. Tuscul. 157 a, Corpora nostra terrena principiorum genere confecta. & 118 a, Tamen terrenis concretisq; corporibus sunt interspersa. Tusc. 256 b, Terrena & humida suopte nutu in terram feruntur. & de Diuin. 120 a, Decoloratio quædam ex aliqua contagione terrena potest sangũini similis esse.

Terreo, res. terrorem affero, terrorem infero, terrorem uel timorem injcio, metum affero, metum mortis infero, timorem facio. de Leg. 164 a, Nonpœna neq; metus, sed turpitudo terrere debet ab iniuriosa uita. de Ar. 245 a, Qui omnia cæde incendijsq; terreret. Ep. 27 a, & Tusc. 201 b, Nec me ista terrent, quæ mihi ad timorem proponuntur. l. P. 89 b, Homines impulsu deorũ terreri furiarum tædis ardentibus. Par. 118 b, Hunc tu hominem terreto, si quem eris nactus istius modi minus.

Terrestris, stre, terrenus. In V. 249 b, Apronius terrestris archipirata. & 235 b, Terrestre præsidium. de Natura deorum, 41 a, Res cœlestes atq; terrestres. de Vniuer. Terrestre animal. I. V. Act. 6, Domicilium terrestre.

Terribilis, le. horribilis. Para. 119 a, Mors terribilis est ijs, quorum cum uita omnia extinguuntur. & In A. 172 b, Pompeius cuius uirtute terribilior erat populus Ro. exteris gentibus. pro Sest. 6 b, Alter ô dij boni quàm te ter incedebat, quàm truculentus, quàm terribilis aspectu. Or. 205 a, Africa terribili tremit horrida terra tumultu. Ex Enn.

Terrigena, æ. de D. 136 a, Poetæ. l. Coclea.

Terripauium. l. Tripudium.

Terripudium. l. Tripudium.

Territo. as. terreo. ad Her. 30 b.

Territorium. terra, ager. In A. 176 b, Vt florentis coloniæ territorium minueretur.

Terror, oris. minæ. de Fimib. 132 a, Qui sibi iniecto terrore mortis horrescunt. & in V. 92 b, Causam huius tanti terroris occultas. Tusculan. 213 a, Terror est metus concutiens, ex quo fit ut terrorem pallor & tremor & dentium crepitus consequatur. de Pro. 78 a, Terror iniectus Cæsari de eius actis. de Clar. 168 b, Athenæ uim et terrorem Periclis timuerunt. pro Font. 381 a, Alicuius minis ac terrore cõmoueri. Officiorum, 74 b, Iurauit hoc terrore coactus Pomponius. Pro Cecin. 291 a, Armis, uiris, terrore periculoq; mortis repulit, fugauit, auertit, &c. pro Font. 280 b, Aliquẽ uagari erectum passim toto foro cum quibusdam minis & immani terrore uerborum. Attic. 96 b, Batonius miros terrores ad me attulit, Cæsarianos.

Tertianus, a, um. de Natura deorum, 64 b, Tertianæ & quartanæ febres, quarum reuersio & motus constans est.

Tertiò. pro Deiot. 146 a, Ille iterum, ille tertiò auctionibus factis pecuniam dedit.

Tertium. aduerb. de Diuinatione, 135 b, Iterum ac tertium iacere.

Tertium. nomen, pro medio. Epistol. 12 a, Sed si res coget, est quiddam tertium. & 240 a, Nihil esse tertium. Philip. 2, Nego quicquam esse medium. ead. paulò pòst, Non igitur homicidæ, sequitur ut liberatores suo iudicio sint, quandoquidem tertium nihil potest esse.

Tertius, a, um. Attic. 79 b, Mancipia ueniebant Saturnalibus tertijs.

Teruncius, tij. numulus, quem Plin. triuncem uocat, & quadrantem, quòd tres uncias continet, & libellæ pars quarta est. de Fini. 99 b, In diuitijs Crœsi teruncij accessio. Ep. 28 b, De præda meum teruncium nõ attigit quisquam. Atti. 77 a, Sic in prouincia nos gerimus, ut nullus teruncius insumatur in quenquam.

Teruncia, æ. Attic. 100 b, Fecit palàm te ex libella, me ex teruncia, id est, te omnium bonorum hæredem, me ex quarta parte.

Tessera, ræ. talus. de Sene. 89 a, Nobis senibus ex lusionibus multis talos relinquant & tesseras. & de Or. 148 a, Pila, tessera, tali. item: Quid enim est fors? idem prope modum quod micare, quod talos iacere, quod tesseras: quibus in rebus temeritas & casus, non ratio & consilium ualet. de D. 118 a, Quadringentis talis iactis centum uenereos non posse consistere.

Tesserula, læ. de Or. 128 b, l. Emblemma.

Testa., stæ. concha & uas fictile. de Nat. 46 a, Beluæ ad saxa natiuis testis adhærentes. ad Her. 25 b, & 41 a, Ipse à uicinis cum testa carbunculos corrogaret.

Testæ, arum. nauigij genus. Attic. 253 b, Et testis utemur. aliter, tectis, ut intelligas nauibus. Sunt autem naues tectæ, naues constratæ.

Testamentarius, rij. subiector testamẽtorum. pro Sest. Cum scurrarum locupletum scorto, cum sororis adultero, cum ueneficio, cum testamentario, cum sicario, cũ latrone. Officiorum, 66 a, Neque enim de sicarijs, ueneficijs, testamentarijs, furibus, peculatoribus hoc loco disserendum est.

Testamentarius, ia, ium. de testamentis. I. V. 98 a, Lex testamentaria.

Universidad de Deusto Biblioteca

Testamentum,ti.suprema uoluntas.Vlp.autem,Testamentum(inquit) est uoluntatis nostræ iusta sentētia, de eo quod post mortem fieri uoluerimus.In V.98 b, Multi testamenta eodem modo fecerunt.& de Orat. 99 b, de Orat.164 b, Facere testamentum in procinctu sine libra atque tabulis.de Natura deorum, 27 b, Ex quo in procinctu testamenta perierunt. de Ar. 253 b, Clodius mortuorum testamenta conscripsit.de Orat.106 a, Constat agnoscendo rumpi testamentum.& 99 a, Testamentorum ruptorum aut raptorum iura.pro Cec.298 b, Cui filius agnatus sit,eius testamentum esse ruptum.pro Cl. 24 a, Mutare testamentum.Top. 224 a, Tabulæ quas is instituit,cui testamenti factio nulla esset.& Episto. 105 a, Qui factionem testamenti non habuerit.de L. 180 b, Cui plus legatum est,quàm sine religione capere liceat, is per æs & libram hæredem testamenti soluat. Para. 224 b, Si testamenta amicorum expectas quidem,atque ipse supponis.& de L.164 b, Falsa testamēta supponere.In Ant.259 b, Subijcere testamenta.& Par.125 a, & I.C.105 b, Testamentorum subiector. de L. 180 a, Si in testamento deducta scripta non sint. Attic.100 b, Eius testamentum de Tortorio Ciceronem signis obsignatū. Attic.106 b, Dolabellam uideo Liuiæ testamento, cum duobus cohæredibus esse in triente. Atti.245 a, Ego testamentum composui,quod cum uoles obsignabis.In A. 181 a, Antonius testamentum irritum fecit. & ibid. In publicis actis nihil est lege grauius, in priuatis firmissimum est testamētum.Officiorum,70 b, Cum testamento sestertiûm millies relinquatur. pro Mil. 110 b, Vnà fui,testamentum simul obsignaui cum Clodio.& ibidē: Testamentum palàm fecerat, & illum & me hæredem scripserat.

Testatus,a,um.contestatus.pro Fl.151 b, Nihil religione testatum,nihil ueritate fundatum reperietur. Epist. 181 a, Hæc quæ testata sunt & illustria. In V.74 b, Huiusmodi res, ita notas, ita testatas, ita manifestas proferam,ut,&c.& pro Mur.134 b, Aut testatam rem obijciunt, &c. ad Attic. 10 b, Nihil dixi pro testimonio, nisi quod erat notum atque testatum. Epistol.15 b, Vt quasi testata esset populo Rom.nostra gratia.pro Cæl. 51 a, Vt res esset multorum oculis testatior. Epistol. 18 b, & 75 b, Vt testatum apud animum tuum relinquam, quid senserim. Par. 232 b, Si testata dici uidebuntur: id est,testimonijs firmata.

Testes,testiculi.Epist.lib.9.

Testes, uerbum honestissimum in iudicio, alio loco non nimis.

Testiculi,testes.ad Heren.22 b, Medicus testiculos arietinos tenens.

Testificatio,onis.testimonium,formula testimonij.In V. 221 b, Si eius rei testificatio tolleretur,cautumq; esset eos testimonium non esse dicturos. & 236 b, Vt si quando opus esset, hac uidelicet testificatione uteretur. de Cl. 190 b, Chirographa,testificationes,indicia, quæstiones rem manifestam deferre.& pro Mur.315 b, Epistol.2 a, Cum summa testificatione tuorum in se meritorum. In An.225 b, His honoribus habitis Ser. Sulpitio repudiatæ legationis ab Antonio manebit testificatio sempiterna.

Testificor,aris.testor,attestor,notum facio,testibus firmo,testimonium dico. de Orat.129 a, Brute testificatur pater se tibi Priuernatē fundum reliquisse. In V. 239 a, Hæc cum maximè summa hominū frequentia testificaretur,in uincula coniectus est.Attic.117 a, Sed uti in urbe retinenda tunc, sic nunc in Italia non retinenda testificabar sententiam meam.Orat.200 a, Testificor me recusantem hoc fecisse.& de Finib.65 a, Quippe qui testificetur,se,&c. Attic.15 a, Abs te aliquando testificata tua uoluntas fuit.& 123 b, Nā quod testificor me expertem belli fuisse,scripsi,&c.de Ora.160 b, Quod eo sæpius testificor,ut,&c.Epistol. 19 b, Et hoc quicquid attigi,non feci inflammandi tui causa,sed testificandi amoris mei.& Tuscul.221 a, Vt sæpe testificor. de Finib. 75 b, Quasi testificare laudari honestatem,&c.In Vat. 35 b, In faciendo quod fas non fuit,testificatus est se supplicationes illas non probare.cōt.Rul.72 a, Ad testificādam uictoriam nostram.pro Qu. Testificantur isti, P. Quintium non stetisse,& se stetisse. pro Ce.293 b, Vt statum testificati discederent.In Atti.206 b, Testificor, denuncio,antè prædico nihil eum facturum,&c.ad Heren.24 b, Non confirmandi,neq; testificandi causa, sed demonstrandi.Epist.124 b, Nam deos homines,amicitiamq; nostram testificor me,&c.Tuscul.134 b, Tu quidem tabellis obsignatis agis mecum,& testificaris quid dixerim aliquando,aut scripserim.

Testimonium,nij.iudicium, iureiurando deuincta autoritas.pro Do.240 a, Senatus mihi testimonium huius urbis conseruatæ dedit.& de L.184 a, Quandoquidem tam præclarum mihi dedisti iudicij tui testimonium.pro Qu.R.47 b, Dabit enim nobis iam tacitè uita acta in alterutram partem firmum & graue testimonium. Epistol.68 b,69 a, Vt mihi non solum præconium tributū, sed etiam graue testimonium impartitum esse uideatur. Epist.73 a, De tuo filio uereor, ne si nihil ad te scripserim, debitum eius uirtuti uidear testimonium non cepisse.pro Quinto Ros.46 a, A C. Fannio ipso testimonium sumo hanc pecuniam ei non deberi.de In.52 a, Testimonium & grauior quædam confirmatio. pro Font. 280 a, Iupiter ille cuius nomine maiores nostri sanctam testimoniorum fidem esse uoluerunt.pro Fl.148 a, Testimoniorum religionem & fidem nunquam ista natio coluit.& ibid. Vnde illud est ēda mihi testimonium mutuū:totum illud Græcorum est.Qu.Fr.324 b, Testimonium secundum fidem & religionem grauissimè dicere. & pro Syl.183 a, Ego qui testimonium de cōiuratione dixi in alios. pro S. R. 35 b, More maiorum comparatum est, ut in minimis rebus homines amplissimi testimonium de sua re non dicerent.pro Qu. 14 a, & In V. 141 b, Tuum testimonium quod in aliena re leue esset, id in tua quoniam contra te est,grauissimum debet esse. pro Cec.303 a, Sunt in eā rem testimonia.pro Cec. 289 a, In eas ipsas res quàm improbissimè fecit, testimonia sumpsit. pro Cecin.295 a, Exemplum, quod testimonio sit,

sit,non ex uerbis aptum pendere ius. Attic.130 b, Cui rei testimonio sunt literæ, quas Brussenus ad me misit. pro Quin. R. 46 b, Eius rei ipsa uerba formulæ testimonio sunt. pro Qu. R. 51 a, Alia certiora testimonia in causa habeo. Ante. 193 a, Tot præclaris testimonijs monumentis uirtutis comparatis. ad Heren. 11 b, Cuius rei mors indigna Palamedis testimonium dat.In V. 286 a, Dare testimonium:id est,dare testes.pro Pl.270 a, Dicere testimonium de ambitu. In V.95 b, Dicere testimonium in aliquem.de Natura deorum,76 b, Dicere testimonium contra aliquem.pro Cæl.49 a, Religiosè dicere testimonium.de Natura deorum 17 a, Petere testimonium ueritatis ab aliquo. Ac.20 b, Dicere falsum testimonium.pro S.R.35 a, & In V.78 b, Dicere aliquid pro testimonio. Attic.10 b, Neque dixi quicquam pro testimonio, nisi quod erat notum atque testatum. pro Clu. 45 a, Lentulus Popilium in ambitus iudicio pro testimonio diligentissimè laudauit. ad Her. 24 a, Ridiculus sit si quis in iudicio domestico pugnet,& sui ipsius testimonio abutatur:ut enim testimonium,sic exemplum rei confirmandæ causa sumitur.& ibid. Hoc igitur interest inter exemplum & testimonium: exemplo demonstratur id quod dicimus,cuiusmodi sit testimonio esse illud ita,ut nos dicimus,confirmatur.Episto.153 b, Esse testimonio alicui. Epistol. 148 b, Habere testimonium alicuius rei.& 59 a, Habere testimonium uocis alicuius de Cl.192 b, Si asseueremus, uide ne religio nobis tam adhibenda sit,quàm si testimonium diceremus.In A 204 b, Tribuere testimonium uirtutis alicui.In A. 260 b, Is demum est mea quidem sententia iustus triumphus ac uerus,cum optimè de rep.meritis testimonium à consensu ciuitatis datur.pro Mil. 110 b, Legite testimonia testiū uestrorum,dixit C.Cassinius,&c.

Testis,stis. testimonium, author, laudator, obsignator, conscius. In V.178 a, Locupletissimus quisque certissimus testis est.& de Cl.195 a, Ab inferis locupletissimos testes excitare.& de Fini.78 b, Excitare testes ex monumentis annalium.Epistol.6 b, Præterea quidem de cōsularibus nemini possū aut studij erga te,aut officij, aut amici animi esse testis. Epistol. 18 b, Graui teste priuatus sum amoris summi erga te mei.de Finib.63 b, Testis incorruptus atq; integer. pro Qu. 13 b, Testis grauis.)(.Testis leuis.de Orat. 109 b, Testis uiuus & præsens. et pro Ce.299 a,et In Vat. 29 a, Testis religiosus.de Ora.94 a, Te mearum ineptiarum testem & spectatorem fortuna cōstituit. Antequā.195, Apud uos loquor,quos habui innocentiæ & uirtutis meæ testes.de Orat. 116 b, Stultitiæ suæ quàm plurimos testes domestico præconio colligere.pro Flac.154 b, Vt qui locuples testis sanguinis sui non fuerit, idem sit grauis author iniuriæ publicæ.Postquam.201 b, Qui rerum mearum gestarum auctores testes,laudatoresq; fuerunt de Pro.78 a, Cn.Pompeius idem mihi testis de uoluntate Cæsaris & sponsor est illi de mea. Officiorum,60 b Cum uerò iurato dicenda sentētia sit,meminerit deum se habere testem.de D.114 a, Hoc philosophi non arbitror testibus uti,qui aut casu ueri,aut malitia falsi fictiq; esse possunt.In A.163 a, Quē si negem,&c.quo me teste conuinces? an chirographo? pro Quin.16 b, Id testibus planum faciam,qui & scire debent,& causam cur mentiantur,non habent.pro Qu. R.45 b, Suum codicem testis loco recitare. pro Cecin. 290 a, Duo præterea testes, P. Cæsennius author fundi, non tam authoritate graui quàm corpore. In V. 210 a, Cum testes ex Sicilia dabo,quē uolet eligat.In V.214 a, De qua credo satis idoneum, satis grauem testem Qu. Minutium dicere audistis.& 57 a, Deinde sunt testes uiri clarissimi,&c.pro Fon.277 b, Testis cupidus,iratus, coniuratus,ab religione alienus.& ibid.a, & ad Herē. 22 b, Testis & conscius alicuius rei. pro Fl. 147 a, De quibus uos testes alijs esse debetis, de ijs ipsi alios testes audietis?& b, De testibus refutādis.In V.274 a, Castor & Pollux arbitri & testes omnium rerum forensiū.de Or.128 b, Tu mihi testis esse potes, nullam esse artem salis.In V.78 b, Producere testes ad iudices.In V.76 a, Dare testes in singulas res pro Qu.13 b, In hanc sponsionē testes dare oportebat.Att. 77 a, Dare tres augures qui dicant,&c.de Finib.77 b, Dare testes.& ibid. Sic à me satis testium est dictum.Epistol.62 b, Pro ijs rebus nullam mihi abs te relatam esse gratiam, tu es optimus testis.Epistol.140 b, Testes uerbū honestissimum in iudicio,alio loco non nimis.Officiorum,15 b, Citeturq; Salamis clarissimæ testis uictoriæ.pro Fl.152 b, Cuius rei cuncta testis est Asia.In A.245 b, Quorum cōmoda, ut uos optimi testes estis,semper oratione firmaui.Item: Quorum testem non mediocrem,sed haud scio an grauissimū Regulum nolite quæso contemnere. & ibid. Testis locuples.pro R.P.130 a, Possum excitare multos reductos testes liberalitatis tuæ.

Testor,aris.testificor, testimonium do, testem uoco, uel adhibeo,testimonio sum,denuncio,appello,imploro,testamentum facio.de Natura deorum,54 a, Venæ & arteriæ crebræ multæq; toto corpore intextæ uim quādam incredibilem artificiosi operis diuiniq; testantur. pro Mur.143 a, Ego quod facio,me omnium uestrûm causa facere clamo atque testor pro Cor. 63 a, Testantur & mortuos nostros imperatores,se hoc ius esse uelle, ut sibi &c.In A.166 a, Is me potissimū testatus est, se æmulum mearum laudum extitisse.Episto.11 b, Ipsum meum fratrē testatus est,se egisse,etc pro Qu.12 a, Alphenus testatur omnibus audientibus se,&c.& pro Cl.22 a, de D.108 a, Nunc illud testabor, non me psychomantiam agnoscere.pro Rab.96 b, Quapropter equidem testor, me putare,&c.Orat.219 b, Sæpe enim hoc testandum est. pro Syl. 173 b, Atque hoc uos iudices testor, mihi, &c.pro Syl 179 a, Implorarem sensus uestros,& uniuscuiusq; indulgentiam testarer in suos.pro Cl.58 b, Preces illius et uota cognoscimus,quibus illa deos de suo scelere testatur.pro Syl.183 b, Deos testor,integro me animo ac libero P.Syllæ causam defendere. Ant.197 a, Testor deos deasq; omnes immortales, uestrasq; maximè mentes,me,&c.& pro Cec.301 a, Ego omnes homines deosq; testor.de Finibus,78 b, Stuprata per uim Lucre

Universidad de Deusto
Biblioteca

tia à regis filio testata ciues, se ipsam interemit. de Diuin. 98 b, Clarißimis monumentis testata consignataq; antiquitas, quem non mouet? In A. 225 b, Laus Bruti nõdum autoritate publica testata est: id est, nondum de eius laude S.C. factum est. pro Syl. 174 b, Recenti memoria senatus autoritatem huius iudicij monumentis publicis testatus sum. In Sal. 272 a, Est quædã calumnia quam unusquisq; uestrùm testãte animo suo fert de eo, qui falsum crimen bonis obiectat. At. 123 b, Testatum esse uolo de pace quid senserim. de In. 20 a, Posśit ne quisquam de filij pupillire testari: id est, testamentum facere.

Testudo, nis. animal, & locus fornicatus. de Natura deorum, 50 b, Bestiæ aquatiles, ueluti crocodili, fluuiatiles testudines. de Diu. 136 a, Nam Pacuuianus Amphion de testudine, etc. Quadrupes tardigrada, agrestis, humilis, aspera, capite breui, ceruice anguina, aspectu truci, euiscerata, in anima cum animali sono. de Clar. 172, Vsque illum in quadam testudine cum seruis literatis commentatum fuisse. Quint. Frat. 318 a, Nunc hoc uel honestatem testitudinis, uel ualde bonum æstiuum locum obtinebit.

Teter, a, um. fœdus, flagitiosus, Officiorum, 52 a, In V. 219 a, At uidete quanto hic tetrior tyrannus. & Quint. Fr. 314 a, Homo teter & fœdus. pro Sest. 6 b, Teter, truculentus, terribilis aspectu. pro Cæl. 40 a, Quis tetrior hostis huic ciuitati? de Pro. 72 a, Immanis & tetra bellua. Tusc. 218 b, Tetra & immanis bellua. de Finib. 84 b, Tetri cruciatus. I. C. 99 b, Hanc tam tetram, tam horribilem, tam infestam pestem effugimus. de Natura deor. 54 b, & Atti. 259 a, Quæ tetri aliquid essent habitura. & Officiorum, 59 a, Tempestates, quibus nihil tetrius. Tusculan. 172 a, Quo nihil tetrius nec fœdius excogitari potest. In Vat. 30 b, Quanquam sis omni diritate atque immanitate teterrimus. & Epistol. 56 a, Vir clarissimus ab homine teterrimo occisus est. Tusc. 169 a, Teterrimus in aliquem. Attic. 282 b, Tetrum enim spectaculum oppressa ab impijs ciuitas oppitulandi potestate præcisa. Quin. Fr. 311 b, Ei tres sententiæ teterrimæ in consilio desierunt. Off. 49 b, Nullum uicium est tetrius quàm auaritia.

Tetradrachma, orum, nummus quatuor drachmis æstimatus. Ep. 189 b, Cassij. I. Drachma.

Tetrarcha, chæ. qui quartam regni partem tenet. pro D. 225 a, & In Vat. 35 a, & pro Cor. 57 a, Attic. 28 a, Qui prædia tetrarchis dederunt.

Tetrarchia, chiæ. quarta regni pars. de D. 86 a, Deiotarus à Cæsare tetrarchiæ regno mulctatus est.

Tetrè. fœdißimè. de Diuin. 93 b, Facere multa impurè atque tetrè. Attic. 262 a, Teterrimè gerere se in prouincia. pro Do. Aliquid impurißimè teterrimeq; uiolare.

Teucris. Tragœdiæ nomen. Attic. 6 b.

Texo, xis. detexo, pertexo, contexo, conficio, compono. e Natura deorum, 50 b, Vt in araneolis aliæ quasi retexunt, aliæ ex in opinato obseruant. & 56 b, Tegumenta corporum uel texta, uel suta. de Orat. 164 a, Quanquam ea tela texitur, & ea incitatur in ciuitate ratio uiuendi, ut, &c. Epistol. 27 b, Togam prætextam texi Appio, puto te audisse. Quint. Frat. 325 a, Sanè texebatur opus luculenter. Attic. 66 b, Paulus basilicam texuit iisdem antiquis columnis. Ac. 37 a, Quas plagas ipsi contra se Stoici texuerunt. Epistol. 139 a, Texere epistolas quotidianis uerbis.

Textilis, le. textus. de L. 179 a, In delubris communibus textile, nec operosius quàm mulieris opus menstruum. Tusculan. 240 a, Textile stragulum. 179 a, Ipse illigatus peste interimor textili. In V. 200 a, Pictura textilis aut in tabulis. de L. 179 a, Color albus præcipuè decorus Deo est, tum in cæteris, tum maximè in textili.

Textor, oris. pro P. 272 a, Si mancipiũ pro fabro aut pro textore emimus.

Textrina, næ. textoris officina. In Ver. 213 a, Nulla domus in Sicilia locuples fuit, ubi iste textrinam non instituerit.

Textrinum, ni. textrinã. In V. 224 a, Quod tamen oppidum isti textrinum per triennium ad muliebrem uestem faciendum fuit.

Textus, a, um. de Natur. 56 b, Tegumenta corporum uel texta, uel suta.

Thaumantis, Iridis pater. I. Arcus.

Theanum. opp. pro Cl. 23 a, 59. & contra Rul. 85.

Theatralis, le. pro Sest. Theatrales concessus.

Theatrum, tri. caueа. de Or. 161 a, Si in his paulum modò offensus est, theatra tota reclamant. de Diuinat. 93 a, Idq; frequentißimo theatro, incredibili clamore et plausu comprobatum est. Attic. 34 a, In theatro ac spectaculis. ad Atticũ, 209 b, Theatrũ quidem sanè bellum habuisti. pro Clu. 37 a, Gradus illi Aurelij tum noui, quasi pro theatro illi iudicto ædificati uidebantur, quos accusator concitatis hominibus complerat. pro R. P. 129 a, Multas equidem C. Cæsaris uirtutes cognoui, sed sunt certè hæ maioribus quasi theatris propositæ, et cætera. de Clar. 165 b, Forum quod fuisset, quasi theatrum illius ingenij. In V. 243 a, Quæsturam meam, quasi in aliquo orbis terrarum theatro uersari existimabam. Epistolarum, 200 a, Familiaritas, quæ mihi cum Lamia est, magno theatro spectata est. Tum cum, & cætera. de Am. 100 b, Qui clamores tota caueа nuper in noua fabula M. Pacuuij, &c.

Thebæ, arum. de D. 96. L. Crassus, & Pinguis.

Thebani. de Fat. 141. de In. 71.

Theca, cæ. arcula in qua aliquid reponitur. In Ver. 215, Efferri sine thecis uasa. ad Atticũ, 59 a, Theca nũmaria.

Thecula, læ. At. 140 a.

Themista. In P. 20 a, Themista sapientior. prouer.

Themistocles, clis. Noctu ambulat in publico Themistocles, quòd somnum capere non posset: quærentibusq; respõdebat, Miltiadis trophæis se è somno suscitari, Tusculan. q. libro quarto. Themistocles laudum suarum uocem libentißimè audiuit, pro Arch. Themistocles, quòd adiutorem contra patriam inueniret neminem, mortem sibi conscíuit, Læl. Themistocles post uictoriam eius belli, quod cum Persis fuit, dixit in concione se habere consilium

silium Reip. salutare, sed id sciri opus non esse: postulauit ut aliquem populus daret, qui cum communicaret, datus est Aristides, 3 Officiorum. Aristides dixit peruti le esse consilium, quod Themistocles afferret, sed minimè honestum, 3 Officiorum. Quale tibi consilium Pompeij uidetur? (Hoc quæro, quòd urbem reliquerit.) Fecit idem Themistocles. fluctũ enim totius Barbariæ ferè urbs una non poterat. ad Attic. libro 7, Themistocles fuit regnante iam Græcia, nostra autem ciuitate non ita pridem dominatu regio liberata, Brut. Post hanc ætatem aliquot annis, ut ex Atticis monumentis potest perspici, Themistocles fuit, quem constat quum prudentia, tum etiam eloquentia præstitisse, Brut. Apud Græcos fertur incredibili quadam magnitudine consilij atque ingenij Atheniensis ille fuisse Themistocles, ad quẽ quidam doctus homo atq; in primis eruditus accessisse dicitur, eiq; artem memoriæ, quæ tum primùm proferebatur, pollicitum esse se traditurum. quum ille quæsisset, quid'nam illa ars efficere posset? dixisse illum doctorem, Vt omnia meminisset. & ei Themistoclem respondisse, gratius sibi illum esse facturum. si se obliuisci, quæ uellet, quàm si memimisse docuisset, 2 de Orat. & de Finib. lib. 2. Themistocles in odio apud Lacedæmonios et apud suos ciues, 10 ad Attic. Quamuis enim Themistocles iure laudetur, & sit eius nomen, quàm Solonis, illustrius, citeturq; Salamis, clarißimæ testis uictoriæ, quæ anteponatur cõsilio Solonis, ei quo primùm cõstituit Areopagitas: nõ minus præclarum hoc, quàm illud iudicandũ est, Officiorũ 1. Themistocles imperator bello Persico seruitute Græciam liberauit, Læl. Themistocles mori maluit, quàm cõtra patriam armari. 9 ad Attic. Themistocles propter inuidiam in exilium missus, Læl. Themistocles omniũ ciuium nomina perceperat, Cat. Themistocles, populi ingrati pulsus iniuria, se ad hostes cõtulit, conatumq; iracundiæ suæ morte sedauit, Brut. Themistocles quum consuleretur, utrum bono uiro pauperi, an minus probato diuiti filiam collocaret, Ego uerò inquit, malo uirum qui pecunia egeat, quàm pecuniam quæ uiro, Officiorum 2. Themistocles quum in epulis recusasset lyram, habitus est indoctior, Tusc. q. lib. 1. Themistocles Seriphio cuidam in iurgio dicenti nõ eum sua, sed patriæ gloria splendorem assecutum, respondit, Nec hercle, si ego Seriphius essem, nobilis: nec tu, si Athenienśis esses, clarus unquam fuisses, Cat. Themistocles non uidit quid Artaxerxi polliceretur, 10 ad Attic. Cuius studium in legendo non erectum Themistocelis fuga, reditúq; retinetur? 5 Fam. In qua uidetur illud esse crudele, quod ad liberos, qui nihil meruerunt, pœna peruenit. sed id & antiquum est, & omnium ciuitatum: siquidem etiam Themistoclis liberi egerunt, ad Brut. Themistoclis prudentia ex uerbis Thucydidis, ad Attic. 10. Themistoclem à defendenda Repub. non deterruit nec Miltiadis calamitas, nec Aristidis fuga, pro Se. Sed quo plus in negotijs gerendis res, quàm uerba prosunt, hoc erat memoria illa præstantior, quam fuisse in Themistocle, quem facilè Græciæ principem ponimus, singularem ferunt, Acad. quæst. ed. 1. lib. 2. Omnia fuisse in Themistocle paria et Coriolano, ut Coriolanus sit planè alter Themistocles, Brut. Themistocleum exilium, Attic. 160 a. Themistocleum cõsiliũ, Atti. li. 10.

Thempsa, sæ. opp. I. A. 244 a.

Thempsamus, ma. I. V. 543 b, 244 a.

Thensa, sæ. sacrum deorum uehiculum ex argento. In V. 274 a, Omnes dij, qui uehiculis thensarum solẽnes cœtus ludorum initis. de Ar. 249 a, Si puer ille terram non tenuit, si thensam aut locum omisit. In V. 149 a, Qui ex thensarum orbitis prædatus est. & In V. 107 b, Via thẽsarum & pompæ.

Theodectes, ctæ. Or. 213 b, Theodectes politus scriptor atq; artifex.

Theogonia, niæ. de Nat. 9 a, Hesiodi Theogonia: id est, origo deorum.

Theologus, gi. rerum diuinarum peritus. de N. 70 a, Ioues tres numerant hi, qui Theologi numerãtur. & ibid. b, Soles multi à Theologis proferuntur.

Theopompino genere aut etiã asperiore aliquid pangi. Attic. 26 a.

Theopõpus, pi. historicus Isocratis discipulus. de Ora. 113 b. I. Calcar.

Theopompeus, ea, um. Ora. 17 a, Theopompeo more dicere.

Theophanes, scriptor rerum Pompeij. pro Ar. 190 b.

Theophrastus, sti. Or. 202 b, Theophrastus diuinitate loquendi nomen inuenit. de Cl. 175 b, Theophrastus in dicendo dulcis. & 180 a, Acad. 45 a, & Tuscul. 133 a, de Theophrasto. Theophrastus autor haud deterior Timæo, meliorem multi nominãt, 2 de Leg. Theophrastus, homo doctißimus, Brut. Theophrastus institutus ab Aristotele, abundauit in eo genere rerum, 3 de Leg. Quid Theophrastus? mediocriterne delectat, quum tractat locos ab Aristotele antè tractatos? 1. de Finib. Si item Aristoteles, si Theophrastus, si Carneades in rebus ijs, de quibus disputauerũt, eloquẽtes, & in dicẽdo suaues atq; ornati fuerunt, 1 de Orato. Theophrastus autem uir & oratione suauis, & ita moratus, ut præ se probitatem quandam & ingenuitatem ferat, uehementius etiam fregit quodammodo ueteris disciplinæ autoritatem. Spoliauit enim uirtutem suo decore, imbecillamq; reddidit, quòd negauit in ea sola positum esse beatè uiuere, 1 Acad. Persecutus est Aristoteles animantium omnium ortus, uictus, figuras: Theophrastus autem stirpium naturas, omniumq; ferè rerum, quæ è terra gignerentur, causas atq; rationes, 5 de Fin. Hoc illud est quo Theophrastus sustinere non potuit. Nam quum statuisset uerbera, tormẽta, cruciatus, patriæ euersiones, exilia, orbitates, magnam uim habere ad malè miserèq; uiuendum, non est ausus elatè & amplè loqui, quũ humiliter demisseq; sentiret: quàm bene non quæreretur: constanter quidẽ certè. Hic autem elegantißimus omnium philosophorũ & eruditißimus non reprehenditur, quum tria genera dicit bonorum: uexatur autem ab omnibus. Primùm in eo libro, quẽ scripsit de uita beata, in quo multa dispu-

Universidad de Deusto Biblioteca

tat,quamobrem is qui torqueatur,qui crucietur,beatus esse non poßit, 5 Tusc. Vexatur idem Theophrastus & libris & scholis omnium philosophorum, quòd in Callisthene suo laudarit illam sententiam: Vitam regit fortuna,non sapientia,5 Tuscul.Theophrastus moriens accusasse naturam dicitur, quòd ceruis & cornicibus uitam diuturnam,quorum id nihil interesset: hominibus, quorum maximè interfuisset,tam exiguam uitam dedisset:quorum si ætas potuisset esse longinquior, futurum fuisse,ut omnibus perfectis artibus,omni doctrina hominum uita erudiretur, 3 Tuscul. Theophrasti discipulus Demetrius Phalereus, 1 Officio. Nec uerò Theophrasti inconstantia ferenda est.Modò enim menti diuinum tribuit principatum, modò cœlo,tum autem signis syderibusq; cœlestibus,1 de Nat. Quod maximè efficit Theophrasti de uita beata liber, in quo multum admodũ fortunæ datur:quod ita si se habeat, non poßit beatam præstare uitam sapientia,5 de Finib.Primum Theoph. Strato physicum se uoluit:in quo etsi est magnus,tamen noua pleraq;,& perpauca de moribus,5 de Fin. Θεοφράστου περὶ φιλοτιμίας affer mihi de libris Quint. Fratris,2 ad Atticum. aliàs, περὶ φιλομαθίας. Quomodo Theophrasto placet uerecunda tralatio,16 Fam.Vt ego iam non mirer illud Theophrasto accidisse, quod dicitur,quum percontaretur ex anicula quadam, quanti aliquid uenderet:& respondisset illa atq; addidisset,Hospes non pote minoris:tulisse eum molestè,se nõ effugere hospitis speciem,quum ætatem ageret Athenis, optimeq; loqueretur,Brut. Theophrastum tamen adhibeamus ad pleraque, dummodo plus in uirtute teneamus, quàm ille tenuit firmitatis & roboris,5 de Finib. Meretricula etiam Leontinum contra Theophrastum scribere ausa,1 de Nat. Quis Aristotele neruosior? Theophrasto dulcior? Brut. 62 a. A Theophrasto leges etiã cognouimus,5 de Fin. Sæpe ab Aristotele,à Theophrasto mirabiliter est laudata per se ipsa rerum scientia,5 de Finib. Sed huius loci de magistratibus sunt propria quædã, à Theophrasto primùm, deinde à Dione Stoico quæsita subtilius, 3 de Legib. Quoniam tanta controuersia est Dicæarcho familiari tuo, cũ Theophrasto amico meo, ut ille tuus τὸν πρακτικὸν βίον longè omnibus anteponat,hic autem τὸν θεωρητικόν, Attic.2.

Theorema,tis.de Fa.142 a,b,Percepta appello,quæ dicuntur Græcè θεωρήματα.Item: Sint igitur astrologorum percepta huiusmodi:Si quis,uerbi causa oriente canicula natus est, is in mari non morietur, hæc uera & emendata lectio.lege Victorij castigationes.

Thermæ.oppidum Siciliæ,ubi sunt aquæ calidæ. In Verrem,125 b.

Thermitanus,na.In V.125 b.

Thermopylæ,arum.locus in Græcia.Offi.13 a.

Thesaurus,ri.est(ut iurisconsultus definit) uetus quædã depositio pecuniæ,cuius non extat memoria,ut iam dominum non habeat. Sic enim fit eius qui inuenit, quod non alterius sit. Capitur autem prætereà, pro rerũ omnium preciosarum copia reposita, aut pro loco in quo

res ipsæ custodiũtur.de D.112 a, Qui thesaurũ inuenturum aut hæreditatem uenturã dicũt,quid sequũtur? & 136 a,Respõdit cõiector,thesaurum defossum esse sub lecto.At.249 b,Tibi de gloria excudã aliquid, quod lateat in thesauris tuis.In A.248 a,Seruus domini patrimonium circũplexus,quasi thesaurũ draco.& de Sen.81 a, Obruere thesaurũ alicubi.de Or.86 b, Thesaurus rerũ omniũ,memoria.Par.239 b,Qui illos locos tanquã thesauros aliquos argumentorũ notatos habet. Epi.172 b, Non si Varronis thesauros haberem, sustinere sumptũ possem.de Fin.78 b, Suppeditare alicui aliquid de thesauris suis.In A.278 a,Vbi est septies millies sestertium, quod in tabulis,quæ sunt ad Opis,patebat?

Theseus,sei.de Nat.75 b,de Off.7 a,& 72 a.

Thesis,sis.Top.227 b, Quod Græci θέσιν appellant, nos propositum possumus nominare.& de Or.153 a, Omnem ciuilem orationem in alterutro genere uersari,aut definita controuersia certis temporibus ac reis, hoc modo: Placeátne à Carthaginensibus captiuos nostros redditis suis recuperari: aut infinitè de uniuerso genere quærentis,quid omnino de captiuo statuendum ac sentiendum sit,atq; horum superius illud genus causam aut controuersiã appellant,eamq; tribus,lite, aut deliberatione, aut laudatione definiunt: hæc autem altera quæstio infinita,& quasi proposita cõsultatio nominatur. At.142 b,θέσεις meas cõmentari non desino. Att.136 b, Sed tamẽ ne me totũ ægritudini dedã, sumpsi mihi quasdam tanquã θέσεις,quæ & politicæ sunt,& horũ temporum.Orat.201 a, Orator à proprijs personis & temporibus semper,si potest, auocat controuersiam.latius enim de genere,quàm de parte disceptare licet,ut quod in uniuerso sit probatum, id in parte sit probari necesse. hæc igitur quæstio à proprijs personis ad uniuersi generis rationem traducta,appellatur Thesis. Par. 116 b,Cum hæc quæ uocantur in scholis θετικά,ad nostrum hoc oratorium transfero dicendi genus.Or.208 b, κεκρινόμενον ita dici placet, ut traducatur ad perpetuã quæstionem:atq; ut de genere uniuerso dicatur. & de Ora. 121 a,Perpetui iuris & uniuersi generis quæstio. de Cl. 195 a,Nemo qui dilatare posset, atq; à propria ac definita quæstione hominis ac tẽporis ad cõmunem quæstionem uniuersi generis orationẽ traduceret. de Or.121 a, Omnia necessariò ab homine & tempore ad cõmunes rerum & generum formas reuoluuntur.pro Fla. 147 a, At læditur à testibus,antequàm dico à quibus,dicam de genere uniuerso.& ibi.b,Primũ dicam (id quod est cõmune) Græcos.pro Fla. 151 a, Quærendum est ergo de communi genere testium,dicit enim nato,&c.pro Fla. 147 a,Et hoc dico de toto genere Græcorũ. de Or.154 a,Vniuersorũ generum infinitæ quæstiones. de Or.115 a, Nõ mihi minus operis uidetur, de uniuersis generib. rerum,quàm de singulorum causis dicere.pro Flac.157 a, Ad singulos testes accedere,cum uniuerso genere confligere.de Ora.132 b,θέσεις philosophorũ esse, cum antea essent oratorum.& 152 a,θέσεις oratorum esse.

Thesmotes,Apollo.I.V.228 a.

Thespiæ,arum.opp.Siciliæ.I.V. 200 b, Cupido ille, qui est Thespijs.& Ep.213 a.

Thespienses,ium.I.V.231 a.

Thesprotia,iæ.Græcia ora.At.92 b.

Thessalia,iæ.regio.pro Flac.159 b.

Thessali.pop.pro Cluen.

Thessalonica,cæ.urbs.Att.14 b,& de Ar.251 b.

Thessalonicenses.pop.de Prou.69 b.

Theutoni.pop.pro Pom.15 b.

Theys, siue ut alij Theyi, siue ut Suidas uult, Thoyth. de Nat.70 b, Quintum Mercuriũ Aegyptij Thoyt appellant, eodemq; nomine anni primus mensis apud eos uocatur.is est September,lector ne id ignores.

Thrasimenus lacus.pro S.R.33,de Clar.169 b.

Thracius,a,um.de Pro.79 b,Castra Thracia.

Thrax,cis.I.A.207 b,Myrmillo Thrax.Item: Vt rex Ariobarzanes consulem uestrum ad cædem faciendam tãquam aliquem Thracem conduceret.

Threijcius,a, um. Off.37 b, Barbarus compunctus notis Threijcijs.

Thucydides,dis.de Or.123 b,Post Herodotum Thucydides omnes dicendi artificio mea sententia facilè uicit. de Clar. 191 b,Thucydides rerum gestarum pronunciator sincerus & grandis fuit, hoc forense concertatoriũ iudiciale tractauit genus:orationes, quas interposuit, eas ego laudare soleo, imitari neque poßim si uelim,nec uelim fortasse si poßim.Or. 199 b, Thucydides autẽ res gestas & bella narrat, & prælia grauiter sanè & probè:sed nihil ab eo transferri potest ad forensem usum et publicum:ipsæ illæ conciones ita multas habẽt obscuras abditasq; sentẽtias,uix ut intelligãtur.quod est in oratione ciuili uicium uel maximũ.de Opt.244 a,Thucydidis quidam eloquentiã admirantur,id quidem rectè:sed nihil ad eum oratorem, quem quærimus. & ibi.de Thucydide multa. Qu.Fra.314 b,Secutus ille capitalis,creber, acutus,breuis,penè pusillus Thucydides.Orat.220 a, In Thucydide orbem modò orationis desidero, ornamẽta comparent. Att.99 a,Sed hæc,ut ait Thucydides,fuerit ἐκβολὴ λόγου,non inutilis,id est,egreßio orationis.

Thucydidius,a,um.Or.199 a,& de Opt.244 a, Ecce autem aliqui se Thucydidios esse profitentur.

Thuribulum,li.acerra.I.V.218 a, Num etiam de L. Papyrio thuribulum emisti? & eod. Quem uolet eligat, quem ego interrogem de patellis,pateris,thuribulis.

Thurij,orum.opp.At.154 a.

Thus,thuris.Officiorũ,68 a, Omnibus uicis statuæ factæ sunt,ad eas thus & cerei. I. V. 218 a, Thura & odores incendere.

Thusculanum,ni.uilla Ciceronis,& aliorum. Sæpißimè ad Atticum,& alibi occurret.

Thusculanus,na. de D. 180 b, Thusculanæ disputationes.& alibi sæpe.aliàs,Tusculanus.

Thusculanensis,se.Ep.129 a, Equidem hos tuos Thusculanenses dies instar esse uitæ puto.

Thusculum,li.Municipium Romæ finitimum. pro Fon. & de D.128 a,& in Rul.

Thuscus, a, um. Hetruscus. de Nat. 28 a, An uos Thusci & Barbari auspiciorum populi Rom.ius tenetis? de D. 130 b, Cur enim Thuscis potius quàm Latinis darẽt? de Or.149 a, Mare inferum Thuscum.

Thyamis.flu.At.100.

Thyestes,uiri & thetragœdiæ nomen.de Nat.lib.3,& in Bruto.

Thyesteus, a, um. I. P. 88 a, Thyestea ista execratio est.

Θύμωσις.l.Excandescentia.

Thyome,es.Bacchi mater.de Nat.71.

Thyreum,ei.opp.Ep.226 b.

Tibareni,orum.pop.Ep.245.

Tibi. Acad.30 b,Ecce tibi è transuerso,&c.& Epistol.112 b,Hic tibi strepitus.& 124 a,Nunc tibi milites,&c. et 126 b,At tibi repentè,&c.At.114 b,Ecce tibi III. Non. Feb.manè accepi,&c.pro S.R.40 b, Alter tibi descendit de palatio & ædibus suis,&c.Epist.119 a, & 118 b, Eos tibi & rem de qua misi,uelim curæ habeas.I.V. 93 a,& 107 b,& 129 b,Mihi eodem modo positum,quo tibi.Ep.114 b,Item de Pantheris,ut eos accersas, curesq; mihi ut uehantur. At.9 b, Hic tibi rostra Cato aduolat. At.27 b,Ecce tibi nuncius,pueros uenisse Roma. Of.68 b,Ecce qui tibi rex pop.Ro.esse concupierit.

Tibia,biæ.fistula. de Or. 139 b, Tibicen sine tibijs canere non potest.& 141 a, Vt epularum solẽnium fides & tibiæ indicant.de Nat.30 b,Tibiæ modulatè canentes, & fidiculæ numerosè sonantes.de Cla.181 b,Si tibiæ inflatæ nõ referãt sonum,tibicen eas abijciat.pro S.R. 41 a; Cantus uocum,neruorum,& tibiarum.Tus.171 b, Cum tam bonos septenarios fundat ad tibiam.ad Her.34,Tibiæ nuptiales.

Tibicen,nis.qui tibijs canit.de Or.130 b,Tibicẽ sine tibijs canere non potest.de Cl.181 a,Tibicen Antigenidas dixit discipulo sanè frigenti ad populum, Mihi cane & musis. Acad.6 b, Qui primo inflatu tibicinis Antiopam esse aiunt.& 21 b, Simul inflauit tibicen.de L.182 b, Ad cantus & ad tibicinem prosequi laudes clarorum uirorum.de Ar.249 a,& de Nat.30 b,Tibicen repẽtè cõticuit.& 64 a,Tibicinis scientia.pro Do. 238 b, Tibicen adhibebatur in consecratione.Or.216 b,Non sunt in oratione tanquã tibicini percußionũ modi, sed uniuersa cõprehensio,&c.pro Mur.129 b,Transit idẽ iurisconsultus tibicinis Latini modo.I.V.165 a, Rhodius tibicẽ. & Ep.107 a,Bellus tibicen.

Tiburs,tis.à Tibure opp.ut Tiburs ager.de Ora.129 a,In Tiburti.& 133 a,Villam in Tiburte habes.Att.132 a, In Tiburti.Lepidi:sic enim legendum est, non Aut Lepidi.

Tiburtinum.uilla Scipionis.Philip.5.

Tignarius,a,um.de Cl.178 a,Faber tignarius:id est, qui domus ipse fabricatur.nam tigni nomine omnis materia, è qua ædificia constant, continetur, & si tignum trabem significet. idcirco Plaut.materiariũ appellauit.

Tignium,ij.opp.Att.111.

Tigurinus ager.pro Tullio,apud Quintilianum.

Timæus,historicus longè eruditißimus.de Or.113 b.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Timeo,es.metuo,horreo,extimesco,pertimesco, reformido,uereor,periculum meum me cõmouet, in metu sum, timore afficior,motus animo obijcitur, mente uix consto.(.Mihi confido.pro Flac.147 a,Epistol.5 d, Sed tamen in eiusmodi rerum perturbatione quanquã omnia sunt timẽda,nihil magis quàm perfidiã timemus. Ep.88 d,Quotidie aliquid fit leuius & liberalius, quàm timebamus.pro Syl.178 d,A' quo quidem genere iudices ego nunquam timui.At.275 b,Itaq; timeo de consulatu, me, &c. At.105 d,& 122 b,De rep.ualde timeo.&,Timere de honore suo.l.Pertimesco. Qu.Fr.305 d, Familiarissimus quisq; sibi pertimuit. At.194 d,Quid possem,timebam.Ep.172 b, Timeo quẽadmodum hæc explicari possint.At.42 d,Nunc istic quid agatur,magnopere timeo. Tusc.217 b,Aut ne opprimare,mente uix cõstes.At.81 d, Ne quid mihi prorogetur, horreo.At. 75 b, Magno timore sum.Ep.168b,Amici nostri maximo timore de nobis afficiũtur.Tusc.177 d,Metũ animo obijci.Qu.F.234 b,Sine timore sum,id est,nihil timeo.

Timidè.ignauè,timido animo,dubitanter, diffidenter.)(. Fidenter.pro Qu.9 d,& Ep.85 d, Timidè ac pedetentim ad aliquid agendum descendere.I.A.244 d, Timidè hoc dicam,etc. Tusc.187 d,Ne quid abiectè,ne quid timidè,ne quid ignauè faciamus,etc.pro Cec.299 b, Nam ipso præsente de eius uirtute timidius dicerem. de Fi.125 b, Tũ ille timidè,uel potius uerecũdè.pro Syl.182 d, Quã quam à me de ea timidè modicéq; dicetur.pro Plã.264. d,Timidè dico,sed tamẽ dicendum est.de D.122 b,Timidè fortasse signifer euellebat,quod fidenter infixerat.

Timiditas, tis. angustus & paruus animus. Part. 237 d, Verecundiam timiditas imitatur.& de Fin.118 d, & Tusc.l.238 b,Ex rebus enim timiditas, nõ ex uocabulis oritur.Tusc.193 d,& de Fi.118 d, Quæ qui recipit, recipiat idem necesse est timiditatem & ignauiam.de Or. 136 d, Cautio mea & timiditas in causis.pro Clu.444 d, Supplicium in bello timiditati militis propositum esse. I. A. 173 b, Tu ei bello propter timiditatẽ defuisti. pro Cæl. 45 d,Qui propter nescio quã credo timiditatem,& nocturnos quosdam inanes metus tecũ semper cubitauit. Para.123 b,Omnis debilitata,& humilis,& fracta seruitus est.de Or.109 b,Tu pudore à dicendo,& timiditate ingenua quadam refugisti.

Timidus,a,um.ignauus,parum animi habens,nullius animi,circumspectans omnia, quicquid increpuerit pertimescens, diffidens,imbellis, uecors, timidus, & omnia circumspiciens pericula.pro Mil.120 d,pro Mar.134 d, Si in alterutro sit peccandum,malim uideri nimis timidus,quàm parum prudens.pro Sest.10 b, Me timidum, nullius animi,nullius consilij fuisse confiteor. Epistolar. 103 d,Timidus in labore militari.Epistol.176 d, & ad Her. 35 b, Timidum atque ignauum iudicari. I.A.244 b,Nemo me minus timidus,nemo cautior.I.P.95 b, Timidus ac tremens.& pro Cec.288 d, Homo timidus atque imperitus. Offic. 16 b, Ne imbelles timiditq; uideamur.pro Dom.224 b,Fac me timidum esse natura,quid, &c.Att.115 b,Timidissimæ in oppidis conciones.Offic. 75 b,Quæ timido animo,humili,demisso,fractóq; fiant, ea non esse utilia.

Timolus,uel Tymolus mons.quem Mela Tymolum si integra lectio est,uocat.pro Flac.155 b.

Timon,nis.de Am.112 d,Si quis ea asperitate est, & immanitate naturæ, ut congressus societatemq; hominum fugiat atq; oderit,qualem fuisse Athenis Timonẽ nescio quẽ accepimus.Tusc.214 d,Vt odium in hominũ uniuersumgenus,quod accepimus de Timone,qui μισάνθρωπος appellatur.& 214 b,Similiter definitur mulierum odium,ut Hippolyti & Timonis generis humani.

Timor,oris.metus.formido.Tusc.213 d, Timor est motus mali appropinquantis.& Ep.5 d, Et animos à minore cura ad summum timorem traduceret. Attic. 79 b, Nostris animus accessit,hostibus timor iniectus est.& 247 d,Ciuitas perculsa magno timore. de Som. 127 d, Ades, inquit,animo,timorem omitte.I.A.77 b,Quanquam te bonum timor faciebat,nõ diuturni magister officij.Att. 275 b,Vtinam inspectare posses timorem de illo meum. contra Rul.65 d,Spem improbis ostendisti,timorẽ bonis iniecisti.de D.92 b,Tum ego contremui timore perterritus.Epist.23 b,Aestas quæ sequitur,magno est in timore,Epist.154 d,Res quæ mihi facit timorem.Ep.168 b,Amici nostri magno timore de nobis afficiuntur. At. 175 b,Magno timore sum.& Qu.Fra.324 b,Sine timore sum.At.75 b,Magno timore sum, sed bene speramus. Offi.37 b, Dionysius quo cruciatu timoris angi solitus, qui,&c.

Timotheus,thei.musicus,de L.177 b, Seuera illa Lacedæmon neruos iussit, quòd plures quàm septem haberet in Timothei fidibus,inde demi.

Tinctus,a,um. imbutus. de Cla. 183 b, Ergo illam patris elegantia tinctam uidemus.de Orat.116 b, Sit enim mihi tinctus literis.de Or.119 b, Alterum quod totum arte tinctum uidetur.

Tincta, orum. de L. 179 d, Color autem albus præcipuè decorus deo est,cùm in cæteris, tum maximè in textili. Tincta uerò absint, nisi à bellicis insignibus.

Tingo,gis.coloro,imbuo.de Nat. 74 d, Tunica sanguine centauri tincta.

Tinnio,is.At.236 b,Maximè autem expecto, ecquid Dolabella tinniat,id est,an afferat nummos.

Tiretius pons.At.259.

Tissenses.pop.I.V.166.

Tityus,saltationis genus.de Cl.185 d.

Titanes.num.Gigantes.de L.185 d, Plato è Titanum genere statuit eos, qui ut illi cœlestibus, sic aduersentur magistratibus.l.Gigantes.

Titan, nis. sol. In Arat. Quem cum perpetuo uestiuit lumine titan.

Titillatio,onis.suauitas motus. de Nat.22 b, Voluptates, quibus quasi titillatio sensibus adhibetur. & Se.86 b, Non est uoluptatum tanta quasi titillatio in senibus.

Titillo,as.moueo, sed cum quadam suauitate. de Finibus, 57 d,Voluptas quæ quasi titillat et sensus,ut ita dicã, & ad eos cum suauitate afflueret & illaberetur. & 60 d, Aut

Aut pluris esse contendat dulcedinem corporis,& titillantem ex ea re natam lætitiam,quàm,&c.& Tusc.200 b, Nisi sensus,quasi titillarẽtur uoluptate. Of.46 d, Assentatores populi multitudinis leuitatem uoluptate qua si titillantes.

Titubanter.dubitãter.pro Cæl.40 b,Posuistis enim, atq; id titubanter,& strictim,hunc,&c.ad Her. Titubanter & inconstanter loqui.

Titubatio,onis.hæsitatio.de Inu.lib.2,Metus,lætitia,titubatio.ad Her.8 b, Vt ne paruula quidem titubatione aut offensione impediremur.

Titubo,as.hæsito,nec uox,neq; lingua consistit.pro Fla. 150 b,et pro Cæl.51 b,Testes,si uerbo titubarint,quò res uertantur,non habebunt. Att.28 b,Qui nihil titubarũt. de Orat. 160 b, Versus debilitatur,in quacunq; eius sit parte titubatum.pro Dom. 241 b,Furtim mente ac lingua titubante facere aliquid.Epistol. 187 b,Si quid fortè titubatum est,ut fit in bello.ad Her.7 b, Erubuisse,expalluisse,titubasse.

Titulus,li.index.I. P. 83 b, Qui tanquam truncus atque stipes, si stetisset modò, posset sustinere tamen titulum consulatus.Tuscula. 334 d,Iidem dicant semper beatum esse sapientem, quos si titulus hic delectat insignis & pulcher, Pythagora, Socrate Platone dignissimus, indicãt animum,&c.

Toga,gæ.I.P.65 d,Toga pacis est insigne et otij. pro Sest. 28 d,Cui superior annus idem & uirilem patris,& prætextam populi iudicio togam dedit.& pro Cluent.50 b, Tota prætexta,& sella curulis.I.C.109 d, Socij Catilinæ uelis amicti,non togis.In Vat. 34 d,In epulo cum toga pulla acũbere.& ibid. Cedo, quis unquam cœnauit atratus.I.V.212 b,Verres cum tunica pulla & pallio.I. A.169 d, Sumpsisti uirilem togam,quam statim muliebrem stolam reddidisti.de Am.102 b,Pueri togam sumẽtes, prætextã deponebant. Att.107 d, & 80 b,Concio in qua erat accusatio Pompeij,usq; à toga pura. & 86 b,& 128 d,& 152 b,Dare togã puram alicui.I.V.99 d, Eripies igitur pupillæ togã prætextã. Att.80 b, Quin to sororis tuæ filio togã puram iubeo dari.l.Prætexta.

Togatam agere.id est,comœdiam.In Vat.30.

Togatus,a,um. de Or.94 d,Quasi unus è togatorũ numero.pro Syl.183 b,Cui uni togato senatus supplicationem decreuit.I.A.197 d,Græcus iudex modò palliatus, modò togatus.pro S.R.41 d,Magna cæterua togatorũ. Att.141 b,Sibiq; satis esse dixit,si togatus officia urbana sibi præstitissem.

Togula,læ.I.P.91 d, Att. 17,Togulæ lictoribus ad portam præstò fuerunt. At.li.1.17, Pompeius togulam illã pictam silentio tuetur suam.

Tolerabilis, le.uendibilis,probabilis, non contemnendus.patibilis.de Sen.78 b, Moderati senes tolerabilem agunt senectutem.& Att.87,Ergo Græci soluunt tolerabili fœnore.de Fini.76 b, Quem quidem uos cum improbis pœnam proponitis,impatibilem facitis,cum sapientem semper boni plus habere uultis,tolerabilẽ. At. 283 b, Ignoscere etsi in cæteris rebus tolerabile est, in hoc bello pernicioſum puto.I.C.122 d, Seruus est, qui modò tolerabili conditione sit seruitutis,qui non, &c. de Or.103 b,Ac si iam placet,etc. tolerabilius est fie dicere,ut boni oratoris sit,&c.& ibi.Philosophi qui tolerabiliores motus esse uolunt,&c.de Or.85 b, Vix singulis ætatibus,singuli tolerabiles oratores inuẽti sunt. & de Cla.180 b,Orator sanè tolerabilis.At.160 d, Regnum nemini tolerabile.

Tolerabiliter, toleranter. Epist. 25,Quo tolerabilius igniculum desiderij tui feramus. de Fi.99 d,Etiam si dolores tolerabilius patiantur.

Toleranter.Epist.51 b,Ferre aliquid toleranter.& Tuscul.184 d,Toleranter dolorem pati.l.Humanè.

Tolerantia,tiæ.Parad.120 b,Tolerantia rerum humanarum,contemptio fortunæ,&c.

Toleratio,onis.de Fi.84 b, Quæ nam alia toleratio est uerior?

Tolero,as.fero,patior, perfero, obduro,sustineo,sustento,haurio.At.14 b,Nobis inter nos nostra sunt uicia toleranda.& I.C.109 b,Nisi idcirco se facilius hyemẽ toleraturos putant.de D.121 b,Ferte utri.& duros animo tolerate labores.& Epist.103 b, Forti animo istam tolera militiam.Brut.ad Atti.285 b,At qui potuimus tolerare nostram fortunam. Qu.Fr.294 b, Sumptus & tributa ciuitatũ ab omnibus tolerari æqualiter. Offi.42 d, Omnia militari labore tolerãdo. Tusc.178 b,Res ad patiendum tolerãdumq; difficilis.de Fin.118 d, Dicunt illi dolorem esse difficilem toleratu.

Tollo,lis.sustuli,sublatum.aufero,detraho, deleo, extinguo,remouco,de medio remouco,eximo.de Ora.124 d, Auaritiam si tollere uultis,mater eius est tollenda luxuries.de Fin.56 b,et pro Sest.23 b,Vt tollatur error omnium imperitorum.pro Sest. 10 d, Gradus eius templi tollebãtur.At.84 b, Alterius iniquè constituta & acta tollere.& ibid.d,Rescindere constituta ab alio.Acad.6 d,Hoc infirmat tollitq; Philo.de Fi.70 b,Cupiditas tollenda est, atq; extrahenda radicitùs. pro Qu.12 b,Tollere funditùs, ac delere memoriam alicuius rei.Ep.38 d, Tollere discordias ex amicitia.Ep.2 b,Vt exercitum religio tollat, te autorẽ senatus retineat. At.188 d,Vt mihi omnẽ dubitationẽ tolleret.I.V. 201 b,Idcirco nemo superiorũ attigit,ut iste tolleret? At.219 d, Da negociũ alicui,ut id nomẽ ex omnibus libris tollatur. pro Sest.15 b, Vt censoria notatio de repub.tolleretur. Qu.F.296 d, Inportorijs Italiæ tollẽdis.Ep.85 d, Cũ mendum scripturæ litura tollatur. pro S. R. 19 b, Vt deleatis ex animo suo suspicionẽ omnẽ, metumq; tollatis. de L. 175 d,Augures possunt à summis imperijs comitia tollere.pro Dom.122 d,Tollere aliquẽ è ciuitate.pro S.R. 21 b,Tollere aliquẽ de medio.pro Mur.131 d, Tollitur è medio sapientia,ut geritur res.ad Her. 11 b, Tollere aliquẽ è medio.pro.Cl.22 d,Deinde ipsum Auriũ tollendũ interficiendũq; curauit. Or.217 b,Delere, tollere, auferre, detrahere. pro D.122 d, Si qua res illũ diè sustulit, tota causa sublata est. pro Q.2 b,Tollitur ab atrijs licinijs, atq; à præconũ cõcessu in Galliã Næuius, & trãs alpes usq; transfertur.I.V.155 b,Tolle-

Universidad de Deusto
Biblioteca

b,Tollere frumẽtum de area.At.204 d, Cuius festinatio nem mihi tollis,quoniam de æstate polliceris,uel potius recipis. At.212 d, Menda librariorum tolluntur. Quint. Fr.301 d, Tolle omnes,si potes,iniquas, tolle inusitatas, tolle contrarias. Qu.Fr.312 b, Sed mea factum est inuisa uerecundia,ut te proficiscens non tollerẽ.de Fat.142 d, Vicia naturalia extirpari ac funditus tolli non possunt.

Tollere,extollere.pro Cec.296 b, Qui saxa iacerẽt,quæ de terra ipsi tollerent.I.V.148 d,Tollere aliquid oneris: id est,suscipere.Offi.71 d,Phaethon optauit, ut in currum patris tolleretur,sublatus est insanus.I.V.222 d,Clamor à fani custodibus tollitur. de Or.152 b,Augere aliquid,& tollere altius dicendo.de Ar.251 b, Tollam altius tectum,non ut despiciam,sed,&c.Tusc.235 b,Tollere se à terra a'tius.Acad.16 b,Tollere manus ob admirationem.Epist.176 b, Quod diceret se dixisse laudandũ adolescentem,ornandum,tollendum,se nõ esse cõmissurum, ut tolli possit. hîc tollere ambiguum est. Ita enim dixerat, quasi esset extollendus & ornandus Octauius, sed re uera remouendum et extinguendum intelligebat, ut etiam ipse Octauius intellexit.

Tolosa.urbs.I.V.272.

Tolosanum aurum.prouerbium.de N.74 b.

Tondeo,des.Tusc.239 b,Regiæ uirgines,ut tonstriculæ tondebant barbam & capillum patris.& ibid. Dionysius ne tonsori collum committeret,tondere filias suas docuit.

Tonitrus,trus,& Tonitruum,trui.aeris sonitus, cœlestis clamor.de Diuin.117 d,Placet Stoicis eos anhelitus terræ,qui frigidi sint,cum fluere cœperint,uẽtos esse: cum aũt in nubem induerint,eiusq; tenuissimã quamq; partẽ cœperint diuidere atq; disrumpere, idq; crebrius facere & uehementius,tum & fulgores & tonitrua existere.Epist.112 b,Hic tibi strepitus,fremitus,clamor, tonitruũ.de D.116 b, Quòd homines tonitrua iactusq; fulminũ extimuissent.I.A.196 d,Quæporrò illa tonitrua? quæ tẽpestas? & ib.Tonãte Ioue, & propè cœlesti clamore prohibente.de Or.157 d, Cœlũ tonitru cõtremit.

Tono,as.de D.139 d,Si fulserit,si tonuerit, si tactum aliquid erit de cœlo.de N.39 d, Iupiter in cœlo fulgens & tonans.aliter,Iouem fulgere & tonare.de D 117 d, Ioue tonante & fulgurante,comitia populi habere, nephas: & I.A.195 b, Ioue tonante cum populo agi fas non est. de D.125 b,Cum tonuit Leuum.ex Enn.Orat.199 d, Pericles ab Aristophane poeta fulgurare,tonare,permiscere Græciam dictus est.

Tonsillæ,arum.glandes ad radicem linguæ,quæ saliuam conficiunt,quanquam tonsillæ in homine,in sue glandulæ,teste Plin.appellantur.de Nat.53 d, Stomachus ex utraq; parte tonsillas attingens,palato extremo & intimo terminatur.

Tonsor,oris. Tuscul.229 b, Dionysius ne tonsori collum committeret,tondere filias suas docuit.

Tonsorijs.de Officior.lib.2, Dionysius cultros metuens tonsorios,cadente carbone sibi adurebat capillum.

Tonstricula,læ.Tusc.239 b,l.Tondeo.

Tonsus,a,um.I.P.83 d,Cum illa saltatrice tonsa,&c.

Topiaria,riæ.Qu.Fr.319 d,Topiariam facere.

Topiarium,rij. opus ex arbore aut fruticę, uarie inflexis ramis,& uinctis ad speciem decoremq; hortorum. Quint.Fr.319 d,Topiarium laudaui,ita omnia conuestiuit edera.

Topica,orum.Ep.104 d, Institui Topica Aristotelica cõscribere.& Top.321 d,Aristotelis Topica quædam.

Topice,ces. Top.221 b, Inueniendi ars quæ topice dicitur.

Toreuma,tis.opus torno factum.I. P. 94 d, Toreuma nullum,maximi calices.I.V.134 b,Toreumata sanè nota ac preciosa auferuntur.& 208 b,De hoc Verri dicitur,habere eum perbona toreumata, in his pocula duo quædam,quæ Heraclea nominãtur,Mentoris manu summo artificio facta.

Tori,orum.lacerti ipsi,seu lacertorum capita, in quibus est rubor.Tusc.179 b,O pectora,ò terga,ò lacertorum tori.Or.198 b, Aut addit aliquos ut in corona toros: id est,flexus ornamentorum grauiorum.

Tormentum,ti.cruciatus.supplicium, eculeus, carnificina.Part.234 d. Alij metu mortis uim tormẽtorum pertulerunt.& de Fin.99 b,Vt in omnib.tormentis conseruetur uita beata.pro Cl.55 d, Serui authoritate aduocatorum,& ui tormentorum adducti, in ueritate manserunt.& ib. Nulla uis tormentorum acerrimorum prætermittitur.pro Mil.112 d,Aliquem tormẽtis cogi, quippiam confiteri.& ibi. Quod tormentis inuenire uis, fatemur.I.A.231 b,Tum uerberibus ac tormentis quæstionẽ habuit publicæ pecuniæ.& 232 d, Nec grauiora sunt carnificum tormenta, quàm interdum cruciamẽta morborum.pro Syl.182 d, Quæstiones nobis seruorũ & tormenta accusator minitatur. & ibi. Tormenta gubernat dolor.& moderatur natura cuiusq;.Epist.85 b, Calumnia timoris & cæcæ suspicionis tormentum. de Nat.76 b, Accepimus Zenonem in tormentis necatum. Offi.60 d,Sed tanquam tormenta quædam adhibemus, ut si,etc. I.A.231 d,Mortem naturæ pœnam putat esse,iracundiæ tormentum atq; cruciatum. I.A.232 d, Ponite ante oculos uincula,uerbera, eculeum,carnificẽ, tortoremq; Samarium.I. A. 230 b, Antonius omnibus bonis cruces ac tormenta minatur.

Tormentum,machina omnis est, seu instrumẽtum quo iaculamur,impellimus: ut balistæ,telorum, & lapidum. Tusc.178 d,l.Balista.& I A.218 d,Antonius ante oculos legatorum,tormentis Mutinam uerberauit.

Tormina,num.dysenteria id est,intestinorũ grauis dolor & morbus.Tus.185 d, Quamuis Epicurus torticulum se in torminibus & stranguria sua præbeat.

Torminosus,a.um. Tuscul.214 b,Dicimus grauedinosos quosdam, quosdam torminosos, non quia iam sint, sed quia sæpe sint.

Torno,as.polio. quasi torno facio.de Vn.198 d,Deus mũdum ita tornauit,ut nihil fieri posit rotũdius.& in Ar.

Torpedo,nis.genus piscis.de N.51 d,Atramenti effusione sepiæ,torpore torpedines se tutantur.

Torpeo,

Torpeo,pes.I. Obtorpeo.de N.21 b, Epicurei deum feriatum uolunt cessatione torpere. de D. 122 d, Quid nam torpentes subitò obstupuistis Achiui.

Torpor,oris.stupor.de Nat.51 b,l.Torpedo.

Torquatus,ti.Off.85 d,Hic T.Manlius is est, qui ad Anienem Galli,quem ab eo prouocatus occiderat,torque detracto Torquati cognomen inuenit.

Torqueo,ques.flecto, intorqueo. Acad.31 d, Cum terra circum axẽ se summa celeritate conuertat & torqueat. Orat.201 b,Oratio ita flexibilis,ut sequatur quocunque torqueas.de L.161 b,Opimionum uanitas torquet ac flectit imbecillitatem animorum quocunque cœpit. pro Cæl.40 d,Versare suam naturam,& regere ad tempus, atque huc & illuc torquere & flectere.& ad Heren.20 b,Torquere uocem à sermone serio ad liberalem iocum. de L.177 d, & Offi.26 b, Ceruices oculósque pariter cum modorum flexionibus torqueant. & Acad. 20 d, Vultus mutantur,ora torquentur.Item:Torquere oculum,& duas ex lucerna flammulas uidere.pro Cec. 299 b,Verbo ac litera ius omne torqueri.de In.67 b, Quod uterque torquere ad suæ causæ commodum debet. Contorqueri & conuolui.l.Conuoluo.de Vn. 198 d, Mundus maxima una conuersione,atque eadem ipse circum se torquetur & uertitur.de Orat.196 d, Torquere hastas amentatas.Attic.108 d, Equidem noctes diesq; torqueor. Para. 119 d, Tuæ te libidines torquent . Epistol. 121 d, Acriter nos tuæ supplicationes torserunt.de Fini. 60 b, Stulti malorum memoria torquentur.67 d, Qui in dolore est,torquetur.Attic.10 d, Apud Rhodios liberi ciuesq; torquentur.pro Syl.182 d, Vita P. Syllæ torqueatur,ex ea quæratur,&c.I.P.99 d, Mitto aurum coronarium,quod te diutissimè torserit,cũ modò uelles,modò nolles.& de Orat.99 d, Verbi controuersia tam diu torquet Græculos homines,&c.de Fini.99 d, Torqueri eculeo.

Torques,quis,colli ornamentum intortum,monile.I. V. 190 d,Qu.Rubrium phaleris & torque donasti. Offic. 75 d,& de Finib.53 b,T.Manlius, qui Galli torque detracto cognomen inuenit.

Torrens,tis.fluuius imbri crescens, qui è montibus lapsus rapidè fertur.Acad.64 b, Cum fertur quasi torrens oratio,multa cuiusq; modi rapit.& ibid. Nusquam orationem rapidam coerceas.

Torreo,res. exuro. de Som. 129 b, Medium autem illum cingulum solis ardore torreri. I. P. 88 b, Sapientem in Phalaridis tauro inclusum succensis ignibus torreri.

Torridus,a,um.perustus,aridus.contra Rul.85 d, Homo macie torridus,contemptus,abiectus.

Tortor,oris.carnifex.pro Clu.55,Cum iam tortor, atque essent ipsa tormenta defessa,quidam,&c.I.A.232 d,Ponite ante oculos uincula,uerbera,eculeum, carnificem, tortoremq; Samarium.de Finib.113 d,Si sapiens ad tortoris eculeum ire cogatur.& pro Mil.112 d, Quid opus est tortore.

Tortuosus,a,um.flexuosus,aduncus.deNatura deorum, 53 b,Est autem aluus multiplex et tortuosa.& 55 d, Sa-

ni ex tortuosis locis & inclusis referuntur ampliores. pro Clu.55 d,Serrula aduncæ ex omni parte dentium,et tortuosa.de D.135 d,Et cum stertentes uiderint obijcere his quædam uisa tortuosa et obscura.de Am.108 b,Multiplex & tortuosum ingenium. Acad.24 b,Tortuosum genus disputandi.

Tortus,tus. de D. 121 b, Vidimus immani specie tortuq; draconem Terribilem,&c.Tusc.179 b, Hæc interemit tortu multiplicabili draconem.Poetæ.

Toruus, a,um.horribilis. de Natur. 47 d, Toruus draco serpit,&c.

Tostus,a,ũ.exustus.Tus.200 d, Tosti alij stant parietes.

Tot.)(.Quot.de Or.121 d,Quot homines,tot causæ.Att. 59 b,Qui tot annos, quot habet,designatus Cos.fuit.de Ar.247 d,De nullo opere publico tot senatus extat cõsulta, quot de mea domo.pro Pom.13 d,Tot,et tãta res, &c.quot & quantas,&c.I.V.111 b, Tot, & tantæ, & tam graues ciuitates.pro Qu.2 d,Tot tantæq; difficultates.Tus.234 d,In his tot & tantis quæ accidere possunt. pro Mur.138 b, Accesit his tot doctrina paulò asperior. Para.119 b, Animus Reguli tot uirtutũ præsidio munitus,tantoq; comitatu uirtutis septus.pro Cæl.51 b,Antimebant,ne tot unum superare possent.I.Tantus.

Totidem.par numerus.de In.82 d,de D.127 d, Patroclus & Euristenes gemini fratres fuerunt, at hi nec totidem annos uixerunt . anno enim uita Patrocli breuior fuit. Attic.90 b,Istum ego locum totidem uerbis à Dicæarcho transtuli. & pro R. P. 124 d, Hoc totidem uerbis translatum caput est.de Finib. 85 b,Epistola quam modò totidem uerbis interpretatus sum. de Cl. 196 d, Totidem quot dixi,ut aiunt,scripta uerbis oratio.& Aca. 11 d,Totidem uerbis quot Stoici. Orat.201 d,Quot,etc. totidem,&c.l.Quot.

Toties.)(.Quoties.uel Totiens.)(.Quotiens.I.V. 138 d, & 143 b,de Orat. 107 d, Toties quoties præscribitur. Atti.109 b,Velim mihi ignoscas, quòd ad te scribo tam multa toties.pro Mar.134 d, Quotiẽs,&c.totiẽs,&c.

Totus,a,um.omnis,cunctus,uniuersus,omnes partes, plenus,integer, solidus, ex omni parte, corpus. pro Mil. 113 d,Tota resp.omnis Italiæ pubes,cuncta populi Rom. arma.& de Vn.196 d,Vt tota oratio sibi constet,& ex omni parte secum ipsa consentiat.de Finib.88 d, Omne cœlum,totamq; cum uniuerso mari terram mente complecti.Off.17 b, Alterum ut totum corpus reip.curẽt,nedum partem aliquam tuentur,reliquas deserãt.de Ora. 118 d,Vbi plus mali quàm boni reperio, id totũ abiudico atq; reijcio.de D.109 d, Erit abunde satisfactum totũ huic quæstioni.de Or.111 d,Hoc totũ quicquid est, siue artificiũ.siue,&c.& 129 d,Leue est enim totum hoc risum mouere.de Ar.245 b, Gaudeo mihi de toto hoc ostento,quod,&c.datam esse causam dicendi.I.V.145 d, Tantum agam de hoc tuo nomine societatis.Att.226 b, Octauius uenit mihi totus deditus.de Cl. 193 b, Totũ ei me tradidi.& Ep.256 b,Eite totũ trade.Qu.Fr.307 d, Plautius totus noster est.Ep.249 d,Vt & sim totus uester,& esse debeam.I.A.240 d,Qui se totos & animis

& cor-

Universidad de Deusto
Biblioteca

& corporibus in salutem reip. contulerunt. pro Clu. 32 b, Homo qui esset totus ex fraude & mendacio factus. Off. 55 a, Vulgus quid absit à perfecto, non ferè ex toto intelligit: quatenus autem intelligit, nihil putat prætermissum. Attı. 189 b, 201 b, Totos dies scribo. et pro Mu. 143 a, Totos dies atq; noctes de rep. cogito. Top. 225 b, Totæ actiones, & perpetuæ actiones.)(. Partes orationis. Epi. 86 a, Totum & omne. & de Fin. 106 b, Totũ & uniuersum. Top. 226 b, Tota.)(. Partes. de Or. 103 b, Quo in studio hominum ingeniosissimorum totas artes uidemus esse contritas. Atti. 254 a, Quintus præceptis meis commutatus est totus. de Vn. 197 b, Vt unum opus totum atq; perfectum, ex omnibus totis atque perfectis absolueretur. de Fin. 42 b, Corporis bona alia ponebat esse in toto, alia in partibus: ualetudinem, uires, pulchritudinem, in toto: in partibus autem, sensus integros, & præstantiam aliquam partium singularum.

Trabalis, le. robustissimus. I. V. 246 b, Beneficium, ut dicitur, trabali clauo figere.

Trabea, eæ. uestis. Famil. lib. 9, Quare nihil tibi opus est illud à trabea, sed potius ἀποφθέγμα meum.

Trabs, bis. ad Heren. 12 b, Abiegnæ trabes. de Natur. deorum, lib. 3.

Trachiniæ, arum. Sophoclis tragœdia. Tusculan. 179 a.

Tractabilis, le. lenis, mollis, facilis, flexibilis. de Ami. 105 b, Virtus in amicitia tenera est atq; tractabilis. & Atti. 165 a, Nihil est eo tractabilius.

Tractabilis. quod sub tactum cadit. de Vn. 197 a, Corporeum & aspectabile, itemq; tractabile omne necesse est esse, quod natum est.

Tractatio, nis, usurpatio, usus, tractatus, explicatio. de Diuin. 110 a, Qui tibijs uti uolunt, earum tractationem accipiunt à musicis. & de Ora. 161 b, Vt hi qui in armorum tractatione uersantur. Academicarum, 2 b, Tractatio philosophiæ opinio quoque dignissima est. de Clar. 166 a, Tractatio literarum mihi salutaris fuit. Orator. 202 a, Tractatio atq; usus uocis in nobis est. de Orat. 89 b, Orator tractationem orationis sibi assumet. & 94 a, Quæ obseruata sunt in usu & tractatione dicendi, de Orat. 124 b, Tractatio autem uaria esse debet. & ibid. de tractatione. Orat. 216 b, Est enim in utroque & materia & tractatio: materia in uerbis, tractatio in collocatione uerborum. Off. 36 a, Quæ in usu & tractatione belluarum fiunt.

Tractatus, a, um. uersatus. pro Arc. 196 a, Persona in iudicijs minimè tractata.

Tractatus, tus. tractatio. de Or. 130 b, Qui ipsarum artium tractatu delectati, nihil in uita aliud agunt.

Tracto, tas. tango, attrecto, gero, accipio, uerso, habeo, in manibus habeo, cum aliquo ratione alicuius rei habeo, afficio. de Orat. 90 a, Qui in his artibus cognoscendis atq; tractandis studium suum omne posuerunt. de Orat. 155 b, Euclides Geometriam tractauit. Tus. 249 b, Vt ea quæ gustemus, olfaciamus, tractemus, audiamus. de Or. 147 b, Quæ omnia oratori tractata atq; agitata esse debent. Tus. 242 a, Hæc tractanti animo, & noctes & dies

cogitanti, exiſtit illa cognitio, &c. de Or. 45 a, Tractare res comicas tragicè. Or. 202 b, Grammatici hunc locum tractant in poetis, eloquẽtes in omni genere & parte causarum. Offi. 53 b, Qui locus à Posidonio breuiter tractatus est in quibusdam commentarijs. de Fat. 140 b, Nec ea quæ nunc tracto, minuunt, sed augent potius illam facultatem. & de Leg. 156 b, Tractare historiam. Acad. 7 a, Tractare artem: id est, exercere. Orat. 207 b, Orator habeat omnes philosophiæ notos & tractatos locos. pro Qu. 11 a, Tracta edictum. Tus. 220 a, Tracta diffinitionem fortitudinis. Of. 4 a, Quocirca huic quæ si materia, quam tractet, & in qua uersetur, subiecta est ueritas. de Ora. 119 a, Tractare argumenta. & ibi. Inuenire, excogitare. de Ora. 124 b, Nequaquam satis est inuenire quid dicas, nisi id inuentum tractare possis. Offi. 31 a, Tractare & contemplari res cognitione dignissimas. de Senect. 84 b, Ius pontificium & ciuile tracto. de Orat. 99 a, Tractare atq; agere causas amicorum. pro Cor. 55 a, Aliquem omnia quæ facere uelit, facillime tractare. pro Plan. 262 b, Contentio uestrum, quæ tractari sine contumelia non potest. de Ar. 251 b, Cuius arbitrio sicæ nunc omnes, atque omnia uenena tractantur. de Cl. 165 b, Arma quæ tractare cœperam, & quibus me assueueram. pro Sest. 7 a, Clauum imperij tenere, & gubernacula reipublicæ tractare. Para. 123 b, Aliquis Matellionem Corinthium cupidissimè tractans. Epistol. 231 b, Qui meam bibliothecam multorum nummorum tractauit. I. V. 248 a, & Epistol. 28 a, Vt is eam pecuniam tractaret, quem ipse præfecisset. I. V. 145 b, Mihi uideor eorum consuetudinem usu tractãdoq; cognouisse. de Finibus. 134 a, Tractare & tueri uites. pro Qu. R. 48 a, Tractare personam alicuius in scena. Orat. 205 b, Eloquentiæ est tractare animos, & omni modo permouere. Orator. 203 a, Nec omnis auditor eorundẽ aut uerborum genere tractandus est, aut sententiarum. de Ora. 111 b, Per tractare animos hominum, & captare eorum uoluntates. Quint. Frat. 311 b, Tractare aliquem nimis asperè. I. V. 111 a, Liberaliter tractari ex cibarijs alicuius. & Epistol. 118 b, Me tractat liberaliter Curio, ut si te ita tractatum docuisses, & cæt. id est, malè acceptum. Atti. 67 b, Cæsar Quintum meum, dij boni, quem admodum tractat honore, dignitate, gratia, non secus ac si ego essem imperator. I. V. 70 b, Cõmemorat quàm liberaliter eos tractasset etiam antea. pro Pom. 5 b, Mercatores iniurioſius tracti. Epistol. 4 a, Omnibusq; rebus eum ita tractes, ut intelligat, &c. Epist. 28 b, Quam quemadmodum tractare audiebam. & 119 a, Sic tu, inquit, Hirrum tractasti. Epi. 40, Qui à te tractatus est præstanti fide. pro Cæl. 38 a, Quòd pater parum piè tractatus à filio diceretur. I. V. 250 a, Vt is uictu cæterisq; rebus quàm liberalissimè commodissimèq; habeatur. I. C. 117 a, Deinde ita me in republica tractabo, ut, &c. ad Heren. 31 b, An ad suam reuertetur antiquam uitam, alicubi honestè tractatam? Epistol. 209 a, Quò in munere ita se tractauit, ut, &c. id est, gesſit. Para. 116 a, Cato cum sententiam in senatu diceret, locos graues ex philosophia

philosophia tractabat. & de Leg. 159 b, Explicãda est natura iuris, cõsiderandæ leges, quibus, &c. tractanda iussa & iura populorũ. de Am. 108 b, Quæ omnia pertinent ad eam quam iamdudum tracto, constantiã. Attic. 80 b, Nicanor in officio est, & à me liberaliter tractatur. et 191 b, Hoc tu tractabis ut tibi uidebitur. de Ora. 91 b, Omnia quæ tractarentur ab oratoribus, dubia esse & incerta. Epistо. 103 a, & ad Atticũ 229 a, Liberalissimè atque honorificẽtissimè tractari ab aliquo. Attic. 245 b, Id etiam ad dignitatem meam pertinet, eum non modò perliberaliter à nobis, sed etiam ornatè cumulatèq; tractari. Quint. Frat. 304 b, Hortensius me sceleratissimè, insidiosissimèq; tractauit. I. A. 162 b, Nõ tractabo illum ut consulem, ne ille quidem me ut consularem. Officiorum, 73 b, Cùm te tractaret Atreus, personæ seruiendum fuit.

Tractus, a, um. Or. 202 b, In concionibus tracta quædã, & fluens petitur oratio.

Tractus, ctus. regio, copia. pro Plan. 263 b, Totus ille tractus celeberrimus Venafrenus, se huius honore ornari arbitratur. de Orator. 127 a, Quæ hæsitatio tractusq; uerborum. de Ora. 113 b, Tractu orationis leui & æquabili perpoliuit illud opus. de Diuinat. 128 b, Lunæ tractus. aliter, tractus.

Traditio, onis. Top. 223 a, l. Abalienatio.

Trado, dis. do, dedo, doceo. pro S. R. 224, Tria prædia uel nobilissima Capitoni propria tradũtur. & ibid. b, Prædia uacua alicui tradere. Epistol. 98 b, Totum denique hominem tibi trado, de manu (ut aiunt) in manum. & 31 a, Tradere prouinciam alicui. de Orator. 104 b, Cui populus ipse regendi sui potestatem tradidisset. Qu. F. 308 b, & Ep. 256 b, Tradere se totum alicui. Epist. 70 b, Lachrymis & tristitiæ te tradidisti Luceij. Postquam. 200 b, Tradere se autorẽ inimicis reip. de Pro. 714, Tradere aliquem in seruitutem alicui. pro S. R. 28 a, Quos traduros sperabas, uides iudicari. Offic. 12 b, Qui se in Africa Cæsari tradiderunt. pro Syl. 184 a, Id metuit, cui honori integros fructus non sit traduturus, ne æternam memoriam dedecoris relinquat. Atti. 228 b, Nõ esse tradendas posteris inimicitias. de D. 102 b, Et traditus pòsteris. Ep. 103 b, Sic te Cæsari commendaui & tradidi, ut grauissimè diligẽtissimèq; potui. Off. 41 a, Lælius facilè bellũ reliquis tradidit. I. A. 256 a, Quem ego iniustiũ ueriſsimis maledictorum notis tradam hominũ memoriæ sempiternæ. Idẽ pro Mar. Tibi nos, ut antea magna ex parte, sic nunc penitùs totosq; tradimus. Tuscu. quæst. lib. 5, Victi & debilitati obiecta specie uoluptatis tradunt se libidinibus constringendos, nec quid peruenturum sit, prouident. 1 de Finib. Totum ei me tradidi, admirabili quodam ad philosophiam studio cõcitatus. de Clar. Orat. 193 b, Hominem comprehendit, & in cu stodiam Ephesi tradidit. ad Quint. Frat. lib. 1, Iam uerò publicanos miseros, me etiã miserũ, illorũ ità de me meritorum miserijs ac dolore, tradidit in seruitutem Iudæis & Syris nationibus natis seruituti. de Prouinc. Consul. Qui tradidit nostra, &c. 8 ad Atticum, Domũ (ut

debuimus) ad eum statim uenimus, cui; nos totos tradidimus. ad Quint. Frat. lib. 2, Qui se totos tradiderũt uoluptatibus. Læl. At enim te in disciplinam meam tradideras. 2 Philp. & 1 de Diuin. Ades, inquit, animo: et omitte timorẽ Scipio: & quæ dicam, trade memoriæ. in Somn. Scip. Ei te totum trade, &c. ad Tironem, lib. 16, Per manus hanc prouinciam tradat ei, cui maximè uos uelitis. de Prouinc. Consul. & Epist. lib. 3, Quasi ex aliqua turbida tempestate in portum, sic ex seditiosa & tumultuosa uita, se in studium aliquod traderent quietum. 1 de Inuẽt. 42 b, Qui salubri et moderato cultu atque uictu quieti se tradiderit. 1 de Diuinat. 105 b, & 93 b, Alteri Syriam, Babylonem, Persas, integerrimas pacatissimasq; gentes, ad diripiendum tradidisses. pro Domo: Quæsiuit quis ædem Castoris sartam tectam deberet tradere. 2 Verr. Tradere equum domitori. Officiorum, 1, Tradere poculum alicui. Tusculan. quæst. libro 1, Traditur gratiæ aut authoritati reliquæ populi uolũtas. 3 de Leg. Tum quum florebat imperium, decreuit, ut de principum filijs, sex singulis Hetruriæ populis, in disciplinam traderentur. 1 de Diuinat. Quum uerò potentibus redditi, id est, magistris traditi sumus, tum ita uarijs imbuimur erroribus. 3 Tusculan. Trado, doceo, demonstro, dico, prodo. Nam Galbam, Aphricanum, Lælium, doctos fuisse tradunt. 1 Tusculan. Socratis ingenium, uariosq; sermones immortalitati scriptis suis Plato tradidit. 3 de Orator. 148 b, Non facile est inuenire, qui quod sciat, nõ tradat alteri. de Finibus, libro 3. 104 a, Si optimarum artium uias traderẽ ciuibus meis. de Diuin. libro 2, 108 b, Qui dicendi præcepta traderent. de Orat. 91 b, Tradere & ponere præcepta. Topic. 221 a, Tradere aliquid artificio & uia. de Finibus, libro 4, Tradere elementa loquendi. Acad. quæst. edit. 1. lib. 2, Hoc est, Grammaticam. Qui hæc subtilius uelim tradere, libro 1 de Finibus. Tradere topica alicui, Topic. 221 a. Tradere uias nõ tam iustitiæ, quàm litigandi, 1 de Legibus 13. Aristides qui omnium iustissimus fuisse traditur, pro Sestio 271 a, dicitur uel memoratur. Homerus Lycurgi temporibus fuisse traditur, Tusculã. 229 a. Earum nomina multi poetæ memoriæ tradiderunt, de Inuent. 62 b, & pro Quint. Rosc. 45 b. Earum rerum, quæ quasi in arte traduntur, in scientia, de Orato. 93 a. Cuius adolescentia ad scientiam rei militaris nõ alienis præceptis, sed suis imperijs est tradita, pro Põp. 9 a, b. Virtutem hominibus (si modò tradi ratione possit) instituendo & persuadendo, non minis & ui ac metu tradi, de Orat. lib. 1. 106 b, Qui quidem etiam pollicẽti cuidam se artem ei memoriæ, quæ tum primùm proferebatur, traditurum, respõdisse dicitur, obliuiſci se malle, discere, 4 Acad. Et qui se artem dicendi traditurum etiã cæteris profitebatur, ipse omnibus turpissimus iudicijs cõuictus est, pro Flacco. Idemq; etiam disputandi & intelligendi iudicium dicas te & artificium traditurum, 4 Acad. Cùm hæc omnia audirentur ab ijs, quibus non scientia esset tradẽda, sed exigui temporis aut falsa aut obscura opinio, de Orat. libro 1. 92 b. Impellimur au-

Universidad de Deusto
Biblioteca

tem natura, ut prodesse uelimus quamplurimis, in primisq; docendo, rationibusq; prudentiæ tradendis, 3 de Finib. Sic enim est traditum, de Legibus, 156 b. Tenebimus consuetudinem à Socrate traditam, de Diuin. 139 b. Hoc est nobis à maioribus traditum, pro Domo sua, 219 b. Vt traditum est ab ijs, qui dijs ortos se dixerunt, de Vniuersitate, 49. Isocratem dixisse traditum est, etc. de Claris Oratoribus, 183 a. Nam istum doctum & sapientem uirum fuisse memoriæ traditum est, in Parad. & 1. Tusculanarum.

Traduco, cis. transduco, confero, transfero, conuerto, abduco, auoco. de Prou. 73 b, Inimicitias in uiris fortibus non solum extinguit reipublicæ dignitas, sed etiam ad amicitiam consuetudinemq; traduxit. Epist. 3 b, Vt mihi uiderer animũ hominis ab omni alia cogitatione ad tuã dignitatem tuendam traducere. de Leg. 157 b, Ego uerò animi pẽdeo, cum quid exorsus sum, si traducor aliò. de Or. 127 a, Tum omnem orationem traduxi & conuerti in increpandã Cepionis fugam. de Or. 136 b, Et animos ad nostram defensionem conor traducere.)(. Abducere à cõtraria defensione. Ep. 5 a, Quæ animos à minore cura ad summũ timorem traduceret. de Ar. 249 a, Ludi ab lætitia ad metũ traducti sunt & ibi. Qui ludos ad luctũ conferre uoluit. & ib. Ludi penè ad cædẽ conuersi sunt. de Or. 154 a, Adolescentes à minutis concertationibus, ad omnẽ uim dicendi traducendos puto. Or. 201 a, Quæstio à proprijs personis ad uniuersi generis rationẽ traducta. de Cl. 195 a, Iudices à seueritate ad hilaritatẽ traducere. Or. 216 a, Traducere eos qui audiunt, in magnã admirationẽ. de N. 10 a, Traducere partũ Iouis ad physiologiam, & * Accommodare fabulas poetarum ad ea quæ dicimus. pro Cl. 48 a. Is traduxit me ad suã sententiam. de Cl. 175 a. Idem traducti à disputando ad dicendum, inopes reperiuntur. de Fi. 106 b, Traducere aliquẽ ad se. Attic. 236 b, Sic homines traducere ad optimates paro. de In. 74 a, Fluuius ita magnus factus est, ut eò traduci uictimæ nullo modo possent. pro Cl. 45 b, Deinde iussit equum traducerẽ. Epi. 52 a, Traducere tempus. Item: Vt antè commentemur inter nos, quà ratione nobis traducendum sit hoc tempus. At. 72 b, Summa abstinentia munus hoc extraordinarium traducemus. de Sen. 94 a, Vitam ociosam & quietam sine ullo labore & contentione traducere. pro Pl. 165 b, O adolescentiã traductam eleganter. ad Br. 285 b, Traducere uitam egregijs factis.

Traductio, onis. pro Sest. 6 b, Traductio ad plebem furibundi hominis. de D. 106 b, Sed est quasi rudentis explicatio, sic traductio temporis nihil noui efficietis, sed primum quidq; replicantis.

Traductio, cum exornatio uerborum, est quæ facit, ut cum idem uerbum crebrius ponatur, non modò non offendat animum, sed etiam concinniorem reddat orationem, hoc pacto: Qui nihil habet in uita iucundius uita, is cum uirtute uitam non potest colere. ad Her. 28 b.

Traductio, id est, metonymia. de Orat. 138 a, Traductio atq; immutatio in uerbo.

Traductor, oris. Attic. 28 a, Hic Hierosolymarius traductor ad plebem.

Traducx, cis. stirps arboris, uel uitis aliò traducta, uiui radicem appellant rei rusticæ autores. de Sen. 88 a, Malleoli, plantæ, sarmenta, iutes traduces, propagines.

Tragicè. sublatè, amplè. de Cla. 165 a, Rhetoricè & tragicè ornare aliquid. de Orato. 145 a, Res tonicas tragicè tractare.

Tragicus, a, um. ut Tragici poetæ. de Natur. 12 b, de Cl. 185 a, Grandis, & ut ita dicam, Tragicus orator. de Or. 129 b, Sed hæc tragica atq; diuina. In V. 89 b, Tragico illo Oreste, aut Athamante dementior.

Tragœdia, diæ. genus poematis grande, & magnis motibus cõcitatum. Hinc fit, ut tragœdia pro magnis motibus & flammis animorum sumatur. de Orato. 103 b, & 104 a, Nec uerò istis tragœdijs tuis Crasse perturbor. pro Mil. 105 a, Nunc eiusdem Appiæ nomen, quantas tragœdias excitat? de Orat. 127 b, In paruis rebus adhibere non debemus has dicendi faces, neq; tragœdias agere in nugis. Tusc. 225 b, At quas tragœdias effecit? Qu. Er. 326 b, Quatuor tragedias XVI. diebus absoluisse cum scribas, tu quicquam ab alio mutuaris, & ἀφέσεις quæris, cum Electram & Troadem scripseris? & ibid. Istas & Erigoniam mihi uelim mittas. In Ar. 233 a, Quorum alter commẽtatus est mimos, alter egit tragœdiam. de Se. 81 b, Sophocles ad summam senectutem tragœdias fecit.

Tragœdus, di. tragœdiæ actor. de Orat. 95 b, Vox tragœdorum, gestus penè summorum actorum. Ora. 206 b, Comœdum in tragœdijs, & tragœdũ in comœdijs placere uidimus.

Traho, his. duco, allicio, haurio, rapio, libo. de Di. 98 a, Magnes lapis est, qui ferrum ad se allicit & trahit. de D. 103 a, & de Nat. 31 a, Ex puteis iugibus aquam calidam trahi. de Di. 95 a, Animos hominũ quadã ex parte extrinsecus esse tractos atque haustos. pro Pomp. 7 a, Non possunt una in ciuitate multi rem atq; fortunas amittere, ut non plures secum in eandem calamitatẽ trahant. Antequàm. 195 b, Serui, qui ad supplicitũ trahuntur. Offic. 4 b, Omnes ducimur & trahimur ad cognitionis & scientiæ cupiditatem. pro Arch. 190 b, Trahimur omnes laudis studio. & ib. Optimus quisq; maximè gloria ducitur. de Cl. 166 b, Ab isto initio tractus est sermo. & ibi. Hinc Pomponi ductus est sermo. Or. 207 b, Omnis ratio, quæ ad dicendũ trahi possit. de In. 65 b, Ducere, sumere, trahere cõiecturam ex aliqua re. pro Cor. 96 a, Trahere sholia de hostibus. de N. 54 a, Nerui à corde tracti & profecti in omne corpus ducuntur. I. V. 263 a, Vacuum tractum esse rerum. Anteq. 194 a, Nos hic tutam tranquillamq; pacem trahimus. pro Mil. 106 a, Comitia tracta esse. id est, dilata. ad Her. 2 b, Trahere aliquem in inuidiam. Ep. 47 a, Nemini concedo, qui maiorem ex pernicie reipub. molestiam traxerit. id est, acceperit. I. A. 192 b, Regio Martia, quæ à Marte traxit nomen. & 231 a, Corpus tractũ & laceratũ abiecit in mare. Attic. 65 a, Per me ista pedibus trahantur. & 160 a, Si trahitur bellum, quid expectem? & 52 a, Quinetiam idcirco

idcirco trahebam, ut quàm diutissimè integrum esset. I. A. 164 a, Aliquid enim salis ab uxore mima trahere poteras. & 186 b, Qui ex contumelia cognomen traxit.

Trahere, extrahere, differre pro Mil. 106 a, Comitia tracta esse: id est, dilata. Att. 160 a, Si trahitur bellum, quid expectem? & 252 a, Quinetiam idcirco trahebam ut quàm diutissimè integrum esset.

Traiectio, onis. uel trãsiectio. ad Her 34 a, Att. 133 a, Cautior certè est mansio, honestior existimatur traiectio. de Di. 80 a, & 111 b, & 121 a, Assyrij traiectiones motusq; stellarum obseruauerunt. Or. 219 b, & ad Her. 28 a, Traiectio uerborum. de Or. 262 a, Tum agendi minuendi ue causa ueritatis superlatio atq; traiectio.

Traijcio, cis. transeo. Attic. 116 a, Et si terra quidem, qui possim? si mari, quo traijciam? Post. 202 b, Marius cum parua nauicula traiectus est in Africam. Ep. 149 a, Exercitum Rhodanum traieci. & 150 a, Rhodanum copias traiecissem. et 154 a, Dum Brutus copias traijceret. Ep. 172 a, Si se Alpes Antonius traiecerit. & 174 a, Si quo casu Hispaniã se traiecerint. I. Sal. 275 a, Ex Africa tantũ hic exhausit, quantũ potui aut fide nominũ traijci, aut in naues contrudi. de Fi. 111 a, Murumq; iaculo traiecit. Or. 220 a, Traijcere uerba. l. Transgredi 10.

Tralatio, onis. trãslatio. Ep. 263 a, Vt sit, quomodo Theophrasto placet, uerecunda tralatio.

Tralatitius, a, um. translatitius, translatus: hoc uerò caput ex quo suspicio nata est, me exquisisse aliquid in quo te offenderẽ, tralatitiũ est. & 115 a, Nosti enim hæc tralatitia. Att. 5 b, Alterum caput est tralatitium.

Tralles, ium. opp. At. 75, & contra Rul. 74 a.

Trallianus, a, um. pro Fla. 257 a, Orator. 220 a, In Ant. 186 a.

Trames, tis. semita. In A. 244 b, Non idem in Apennini tramitibus potero facere? In A. 250 a, Egressus est non uijs ñ d tramitibus paludatus.

Trano, as. quasi trans no, traijcio. de Nat. 31 a, Vis ignea, quæ tranat omnia. de Som. 129 b, Non cuiusquam nostrum nomen aut Caucasum transcendere, aut Gangen tranare potuit.

Tranquillè. placatè. Orat. 205 b, Tranquillè & leniter. & Tus. 195 b, Tranquillè, placidè traducere uitam. At. 82 a, Velim tranquillè à Parthis.

Tranquillitas, tis. placatio. de Orat. 85 a, Locus quietis & trãquillitatis plenissimus. pro Mur. 137 a, Qui remoti à studijs ambitionis ociũ ac tranquillitatẽ uitæ secuti sunt. Of. 14 b, Vt tranquillitas animi adsit, quæ afferat dignitatẽ. de Fin. 129 b, Securitas est animi tanquam trã quillitas. l. P. 81 a, Lex Aelia & Fusia propugnacula, muriq; tranquillitatis atq; ocij. Ac. 25 a, Tranquillitas maris. At. 97 a, Nos longis nauibus tranquillitatem aucupaturi eramus. l. ἐνθυμία, & Securitas.

Tranquillo, as. placo. de Fimib. 59 a, Tranquillare animos. Top. 229 b, Vt aut perturbentur animi, aut tranquillentur.

Tranquillus, a, um. sedatus, pacatus, placatus, lenis, omni perturbatione carens. Attic. 105 b, Cætera uidentur

esse tranquilla, tranquillissimus autem animus meus. pro Cl. 46 a, Mare, quod sua natura tranquillum est. de Fin. 63 b, Placata, tranquilla, quieta, beata uita. de Ora. 87 b Pacatæ et tranquillæ ciuitates. Orat. 214 a, Isocrates, in faciendis uerbis tranquillus. Tus. 197 a, Tranquilla & serena frons. Ep. 51 a, Tranquillus animo. Off. 20 b, Appetitus sint tranquilli, atq; omni perturbatione animi careant. de Sen. 92 b, Tranquillo animo esse, & trãquillo animo consistere.

Trans. Att. 191 b, Cogito trans Tyberim hortos aliquos parare. de Diuin. 111 a, Si scisset sibi trans Euphratem esse pereũdum. pro Quin. 2 b, & 14 b, Næuius trans alpes usque transfertur. pro Mil. 115 b, Domino trans ripam inspectante. Ep. 26 b, Trans montem Taurum etiam de matrimonio est auditum. de In. 52 a, Ego eò ipso tempore trans mare fui. de In. 47 b, Vt qui trans flumen essent, uidere possent.

Transactor, oris. I. V. 122 b, Timarchides rerum omnium transactor & administer.

Transactus, a, um. de Ora. 110 a, Sed transactis iam meis partibus ad Antonium audiendum ue nistis. Tusc. 221 a, & ad Her. 7 b, Rebus iam transactis & præteritis.

Transalpinus, a, um. Ep. 134 a, Transalpinæ nationes. Post. 207 b, Cognatio materna trãsalpini sanguinis. Of. 88 b, Trãsalpina bella. In Ver. 132 a, Aegritomanus trãsalpinus. pro Mur. 145 a, Transalpina Gallia.

Transcendo, dis. transeo. I. C. 119 a, Hoc malum manauit non solum per Italiam, sed etiam transcendit alpes. de Som. 129 b, Num cuiusquam nomen aut Caucasum transcendere potuit, Gangen tranare.

Transcribo, bis. exscribo, describo. de N. 74 b, Qu. Sosius, qui transcripsit tabulas publicas. pro Clu. 25 b, Oppianicus testamẽtum in alias tabulas transcriptũ signis adulterinis obsignauit. ad Her. 25 a, Si uestra manu fabulas aut orationes totas transcripsissetis.

Transcurro, ris. prolabor. de Cl. 191 a, Alexander & Cyrus, qui suũ cursum transcurrerant. ad Her. 34, Nè sine delectu temerè uideatur in rem dissimilem trãscurrisse.

Transducere. I. V. act. 6.

Transenna, næ. fenestra, cancelli. de Orator. 98 a, Eam copiam quasi per transennam prætereuntes strictim aspeximus.

Transeo, is. traijcio, transmitto, transcendo, transgredior, præteruehor, trano, permeo, delabor, deflecto, abeo, accedo, defluo, leniter facio. de Nat. 28 a, Cum Gracchus pomœrium transiret, auspicari est oblitus. de Di. 87 a, Quod inauspicatò pomœrium transgressus esset. I. P. 92 a, & Orat. 210 b, Cum mare uastissimum hyeme transibas. At. 128 b, Horum studiorum causa mare transiui. 128 a, Pompeius mare transijt. Attic. 106 a, Cum legis dies trãsierit. Ac. 30 a, Quædam animalis intelligẽtia per omnia permeat & transit. Tusc. 235 b, Nulla animans in alterius animantis uitam transire potest. Att. 81 a, Iulia lege transita, semel tamen in diẽ. Ep. 126 a, Spero tamẽ, si te uidero, & ea quæ premant, & ea quæ impendeant, me facilè transituram. Nam qui appetitus longius

Universidad de Deusto
Biblioteca

euagantur,& c.ij sine dubio finem & modum transeũt, de Offic.lib.1.Transijt Formias,9 ad Attic.Transijt hic nimbus,15 ad Att.Transierant illuc, 8 Fam.Cælij:id est, in illam sententiam. Transi multa, 8 Fam. Cælij: id est prætermitte Quòd si me Cæsar audisset,atq; Apenninũ transisset,Brutus ad Cice.lib 11.Sicut mos maiorũ serebat,repentè relmquas,deseras, ad aduersarios transeas, 8 Verr.Video iam quò inuidia trãseat,& ubi sit habitatura,& c.ad Attic.lib.2.Deinceps ad partitionem transeamus, 1 de Inuent.Si uos semel in iudicando finem æquitatis & legis transieritis,5 Verr. & Officiorum , 1. Transire ad plebem,2 ad Attic.Transire ad sermonem, 3 ad Heren.Transire amnes auspicatò,Di.lib.2.Transire ea quæ premunt & ea quæ impendunt,9 Fam.Rectius diues quàm Crassus, qui nisi eguisset. nunquam Euphratẽ nulla belli causa transire uoluisset, 3 de Fin. Varisidium equitem Romanum familiarem meum ad te ipsum transire iußi.Planc.Cic.lib.10 . Transire legem, 5 ad Att.Siquidem est peccare, tanquam transire lineas, Parad.Transire locum,2 ad Att.Transire maria,Orat. Sed in animo est leuiter trãsire,ac tantũmodo perstringere unamquamque rem,pro Rosc.Amer.Aegrè tulisse P.Rutilium,& c.sed tamen transisse uidetur modũ quip pe qui ob eam causam à uita recesserit,4 Tus.& de Of. lib.1.Equidem maluerã, quod erat susceptum ab illis,silentio transire,ad At. lib.2. Cuius similitudine perspecta in formarum specie à dignitate transitum est ad honestatem dictorum atq; factorum,2 de Fin.

Transfero,fers.traduco,confero, remoueo, transfundo, reuoco,deporto, deriuo.de Orator. 96 a, Sed si placet, sermonem aliò transferamus.pro Mur.135 a , Cùm te de curriculo petitionis deflexisses, animumq; ad accusandum transtulisses pro Mur.124 a , Cum omnis potestas deorum immortalium aut translata sit ad uos, aut certè communicata uobiscum. pro Quint. 2 b , Tollitur à præconum consessu in Galliam Nœuius, & trans alpes usque transfertur.I.A.189 a , Ad se omnia ex hortis ornamenta transtulit. de Cla. 168 b , Totumq; se ad arietes componendos transtulit.pro Milone,106 a,Clodius reliquit annum suum , seseq; in proximum transtulit. In V.216 b,Hoc translatum Carthaginem , locum tantum mutarat. pro Domo , 225 b , Cum domus in palatio , uilla in Tusculano , altera ad alterum consulem transferebatur.de Fat.143 b,Quid est, quod non possit ex connexo transferri ad coniunctionum negationem? & Attic. 252 b , Archetypus in Macrocolla translatus. pro Quinto R. 464 , Quin tabulas conficiunt mensruas penè rationes in tabulas transferunt I. V. 134 d, Hoc idem transfero in magistratus.de In 67 b, Argumẽta , quæ transferri in multas causas possunt.de Orator. 238 a , Nec in alias causas posse transferri. l. Definitio. Epistol. 70 a , Transferre animum ad aliqua.pro Fon. 277 b,Transferre culpam in alios. & Attic. 250 a , Vt omnem culpam in te transferas. pro Sest. 21 a , Transferre crimen in aliquem. Aca 13 b , Nihil de suo genere transferri in aliud genus potest. pro Syl. 182 a , In hunc igitur gregem uos P.Syllam reiecistis? in parricidarum numerum transferetis? de Finib.67 a , Hanc iucunditatem transfer in animum Orator.205 a,Translata ea dico, quæ per similitudinem ab alio transferuntur.et 204 b,Cum uerbum aliquod alrius transfertur. Orat. 256 b, Verbum trãsferri,& quasi in alieno loco collocari. Orator.202 a,Transferre uerba apertius . pro Cl. 44 a, Nec est probandum, illos adnotationes censorias exemplum à consuetudine militari transtulisse . de In. 49 b, Transferre aliquid ex philosophia.de Leg.182 a,Iam cætera translata ferè sunt de Solonis legibus . Epist. 37 a, Vt de tuo edicto totidem uerbis transferrem in meum. de Orat.120 a,Delegare aliquod munus ad aliquem: id est,in eum transferre. Par.241 a.Ea litera de accusatore solet dari iudici id est, transferri in iudicem.Tus.242 b, Iustitia nihil in suam domum inde deriuet:id est,transferat. Att.90 b,Istum ego locum totidem uerbis à Dicæarcho transtuli.pro R.P.124 a,Hoc totidem uerbis translatum caput est,quod fuit antè in lege Seruilia.de Orat. 147 a,Non ualde producti ijs , quæ similitudinis causa ex alijs rebus transferuntur.de Ora.148 a , Alij à regendis ciuitatib.totos se ad cogitationẽ rerũ transtulerunt. At 207 b,Totam Academiã ab hominibus nobilißmis abstuli,transtuliq; ad nostrũ sodalem. At.208 b,Academicen illam σύνταξιν totam ad Varronem traduximus. Officior.3 b,Similitudinem natura, ratioq; ab oculis ad animum transferẽs. Officiorũ,31 a,Quod ab Ennio positum in unare transferri per multas potest.

Transfigo,gis.configo,transuerbero.de Diu. 102 a , Ipsa feris transfigens unguibus anguẽ.& de Fi.95 a , Transfixus hasta.

Transfuga,gæ perfuga. qui ad hostes profugit . de Diu. 101 a , Non omnia illum transfugam ausum esse senatũ dicere.Sal.in C.271 b,Leuißime transfuga, neq; in hac, neq; in illa parte fidem habens.

Transfugio,gis.perfugio,profugio.pro Quint.17 b, Ab afflicta amicitia transfugere,& ad florentem aliam deuolare.

Transfundo,dis.transfero.I.A.175 a, Omnem amorem abiecit illinc,atq; in hanc transfudit . Epistol.133 b,Libentius omnes meas laudes ad te transfuderim,& c.

Transgredior,ris.migro.de Diu.87 a, Quòd inauspicatò pomœrium transgressus esset.& Epi.37 b , Taurum transgressus sum.& 167 a,Transgredi alpes.

Transgressio,onis.transitus. In P.97 a, Alpium uallum contra ascensum,transgreßionemq; Gallorũ.de Orato. 162 a,Verborum concinna transgreßio.ad Heren.34 d, Trãsgreßio est,quæ uerborum perturbat ordinem peruersione,aut transiectione,& c.

Transiectio,onis.l.Traiectio.

Transigo,gis.decido,pactionem facio.conficio,absoluo, facio,perficio,gero.I.V. 125 a , Qui cum reo transigat, post cum accusatore decidat. & pro S. R. 36 a,Transigere atq; decidere cum aliquo.pro Qu.R.54 d,Transigere cũ aliquo de aliquare.I.V.104 b, Quod erat uix HS.quadringentorum milium,transigunt HS. ducentis millibus.

millibus.Att.66 b, Cum priuatis nõ poterat transigi minore pecunia.pro Cl.25 b,Itaq; Manilius rem cũ Oppianico transigit,pecuniam ab eo accipit.pro Quint. Rab. 48 b,Is se ternis nummis, in pedem tecum transegisse dicebat.pro Qu.18 a,Transigere cum aliquo qualibet dũ modo tolerabili conditione.At.24 b,Amabo te, cura ut cum Ticinio transigas.pro Qu.R.53 a,Hoc tu per nuncium transigere potuisti.In C.114 d, Atq; illud quod faciendũ primum fuit,factũ atq; transactum est.Ora.209 b,Vt cum transegerit iam aliquid,definiat. & de In.49 b,Transigere quæ posita sunt in partitione . de In.51 a, Transigere multas res uno tempore.& ad Her. 7 a, Ad eam rem transigendã.& I.V.207 b,Quod uerbo transigere possum.I.V.61 b,& In C.121 b,Transigere,absoluere,expedire unumquodq;.pro Quint.13 b , Transigere susceptum negotium:id est,conficere munus susceptum. Ep.209 b,Negotium cõficiendum curas, ipse suscipias, transigas.I.V.124 a,Transacto aut dilatato iudicio. & ad Her.7 b,Transacto negotio,& re transacta. Att.3 a, Nos hic de C.Macro transegimus.& In V.100 a,Trãsigere de aliquo.At.3 a , Transigere aliquam controuersiam.de In.77 a, Aliquid facilè transigi:id est,fieri. I. V. 107 b,Prima actio VIII.diebus à nobis transacta est.pro S.R.37 a,Recede de medio,per alium transigam.& 43 a,Quæ domi gerenda sunt,ea per Cæciliam transigunt.Ep.235 a,Sin ut ego metuo transactum est, fac ueniας.Epi.114 b, Profectò aut transigetur aliquid,aut turpiter intercedetur.ad Heren.3 a,Verùm hoc in exercendo transigetur.I.A.164 b,Quidnam homines putarẽt? si tum occisus esset,cum tu illum gladio stricto insecutus es?negotiumq; transegisses,nisi se abdidisset.At.194 a, Prius enim rem transegit,quàm,& c. At.194 a,Benefecit Aulus Silius,qui transegerit,& c. pro Qu.3 b, & 4 a,Vt quoniam suspicaretur de aliqua re fore controuersiam,uideret ut quàm primùm tota res transigeretur, sed res conuenire nullo modo potuit. Quin.F.307 b,et 308 a,Sed res multis querelis de Rep. interpondis,nulla transacta est.

Transilio,lis.migro,prætereo.de Ora.157 b , Transilire ante pedes posita.& de Fi.115 a,Cum autem ad summũ bonum uolunt peruenire,transiliunt omnia, & c. In A. 176 b,Sed ne rem unam pulcherrimam transiliat oratio,ueniamus,& c.

Transitio,onis.de Natur.deorum,11 b,Imagines similitudine & transitione perceptæ.de Cl.170 a,Transitiones ad plebem.& Epistol.189 b,Qui spem sæpe transitionis præbuit.

Transitio,onis.seiunctio,exornatio quædam . ad Heren. 32 a,Transitio uocatur,quæ cum ostendit breuiter quod dictum sit,proponit item breui quod cõsequatur.& ibidem,3 a,Rem breuiter narrare poterimus, etc.et si transitionibus nullis utemur.

Transitus,tus.Tus.239 b , Eiusq; fossæ transitum ponticulo ligneo coniunxit.

Translatio , onis. exornatio est , cum uerbum in quandam rem transfertur ex alia re, quod propter similitudinem rectè uidetur posse transferri.ad Her.34 b,et de Orat.157 a,Translationes quasi mutationes sunt , cum quod non habeas,alunde sumas. & 103 a , Vnius uerbi translatio aut inuersio uerborum. Orat.205 b, Iam cum fluxerunt,continuæ plures translationes , alia planè fit oratio: itaq; genus hoc Græci appellãt ἀλληγορίαν nomine rectè, genere melius ille,qui ista omnia translationes uocat. de Orat.158 a , Verecundè debet esse translatio.& 157 b,De translatione.In Verrem, 221 b, Nomen suum alicui ad translationem criminis commodare.Offic.9 b,& Syllæ & C. Cæsaris pecuniarum translatio à iustis dominis ad alienos , non debet liberalis uideri.l. Tralatio.

Translatitius,a,um.tralatitius I.V.99 b , Et hoc uetus edictum translatitiumq; esse.l.Tralatitius.

Translatiuus,a,um.de In.69 a,& 45 a,Cum autem actio translationis aut commutationis indigere uidetur, constitutio translatiua appellatur.

Translator,oris.I.V.266 b,Translator quæstus.

Translatus,a,um.Or.205 a,Translata uerba, quasi stellæ illustrant orationem.

Transmarinus,a,um.quod trans mare est,uel inde petitum.I.A.236 a,de Or.155 a, Transmarina & aduentitia doctrina.& con.Rul.82 a , Transmarina uectigalia. I.V.244 b,Accersere res transmarinas.

Transmissio,onis.traiectio. I.A. 254 a , Quod ab urbe ea transmißio in Græciã laudabatur. At.66 a, Nauigationem me herclè ualde timebam, recordans superioris tuæ transmißionis.

Transmitto,tis.transeo,traijcio. de Natura deorum, 51 a, Grues cum maria transmittunt, trianguli formam efficiunt.ad Attic. 125 b , Lentulum antè puto transmissurum,quàm potuerit conueniri. & Quint. Frat. 312 a, Aiebant te prima nauigatione transmissurum . de Di. 119 b, Cæsar in Africam transmisit.pro Pom.10 a, Cum exercitus nostri Brundusio transmiserunt.pro Pom. 4 a, Omne meum tempus amicorum temporibus transmittendum putaui . de Finib. 145 a , Cur maria transmisit? Attic. 255 a, Pestanum & Vibonensem , utrumque pedibus & equis transmisimus.pro Pompeio, 12 a , Quis dubitat,quin hoc tantum bellum Pompeio transmittendum sit?

Transnare.L.Trano.

Transnumero,as.ad Heren.39 b , Si hodie uis transnumerari.

Transpadanus,a,um.Epistol.29 a,Officiorum,69, ad Atticum,69.73.

Transporto,as.traijcio,transfero.ad Atticum,112 b, De pueris in Græciam transportandis tum cogitabam . & 129 b , Vt copiæ nauibus Dyrrachium transportarentur. I. P. 89 b, Macedonia , in quam tantum exercitum transportaras. ad Atticum,214 a, Quid eas quas Anius transportauit?

Transtra , sedes in naui in quibus sedent remiges. I. V. 263.

Transtyberini.pop.Att.194 a.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Transuectio,nis.Tusc.150 a,Transuectio Acherontis.

Transuehor.traijcior,transeo.de Fin.136 b,Nam nemo hæc unquam est transuectus cærula cursu, Quin prius astiterit uocum dulcedine captus.Ex Homero, de Sirenum cantu.

Transuerbero,as.transfigo.Epist 95 a, & Tusc.180 a, Cùm præclara bestia uenabulo transuerberabatur.

Transuersus,a,um.Obliquus.)(rectus.I.V.228 a, Vna uia lata perpetua,multæq; transuersæ Syracusis.At.68 a.Nunc uenio ad transuersum illum Epistolæ tuæ uersiculum.de Vn.200 a, Orbium motio transuersa.de Ora. 155 a,M.Manlius transuerso ambulans foro.At.210 a,In omni uita sua quemque à recta conscientia transuersum unguem non oportet discedere.& Ac.15 a,Ab hac mihi non licet transuersum,ut aiunt,digitum discedere.Atti. 240 a,& Ac.30 b,Ecce autem de transuerso L. Cæsar, ut ueniam ad se rogat.& ad Her.27 a,Ecce tibi à transuerso,etc.de Cl.196 b, Cuius in adolescentia per medias laudes quasi quadrigis uehentem transuersa incurrit sera fortuna reip.

Transuolo,as Ep.163 b, Num etiam alpes poterã transuolare?Pollionis & ad Her.31 a,Oceanum Macedonum gloria transuolasset.

Trapezophoros. statua erat pro tripode, ad mensam sustinendam.Ep.106 a, Quod tibi destinaras trapezophoron si te delectat,habebis.

Trasymenus.pro S.R.33 a, Multos cæsos non ad Trasymenum lacum,sed ad Seruitium uidimus.de Cl.169 b,C. Flaminius apud Trasymenum interfectus.

Trebulanus ager.Att.69.

Trecenti,æ,a.de Fi.85 a.

Threcidicus,ca,cum.quasi Threicius dicitur.Significatur autem ea uoce, quod Thracis gladiatoris est.I.A.212 a, Cum ornasset Threcidicis comitem & familiarem suum, illum miserum fugientem iugulauit.Threcidicis, scilicet armis & uestitu.Et Auson.poeta: Threcidicum gladium dixit.

Tredecies HS.I.V.Act.5.l.Terdecies.

Tremebundus,a,um.tremens.pro Dom.240 b, & In Ar.Is postem tremebũda manu tetigit.ad Her.20 b,Tremebunda uox.

Tremefacio,cis.concutio.de D.84 a, Aut cùm se grauido tremefecit corpore tellus.Poetæ.

Tremefactus,a,um.concussus.Offi.37 b, Quamuis enim tremefacta sit libertas,tamen,& c.

Tremo,mis.contremisco.Aca.13 a, Qui tremunt & exalbescunt obiecta re terribili.& Tusc.219 b, Tremere toto pectore.& Qu.Fr.290 b,Tremo animo.de Or.135 a,Sapiens si algebis,tremes. In P.95 b, Timidus ac tremens.& 201 a,Horrens,tremens.Qu.Fr.322 b,Tremenți uoci.Ora.105 a,Africa terribili tremit horrida terra tumultu.Ex Ennio.

Tremor,oris.Tusc.213 a,& Ac.13 a, Terrorem pallor & tremor,& dentium crepitus consequitur. pro Flac. 148 a,Tamen id quod dixit, quanto cum pudore, quo tremore & pallore dixit?

Tremulus,a,um.crispus,radiatus.de Natur.47 b, Magnu'leo tremulam,quatiens è corpore flammam.de D. 84 a,Vidisti & claro tremulos ardore cometas.I.A.Tũ fixũ tremulo quatietur frigore corpus.de D.83 a.Haud modicos tremulo fundès è gutture cãtus. Poetæ omnis.

Trepidatio,onis. metus, commotio. pro Deiot.147 b, Num quæ trepidatio?num qui tumultus?

Trepido,as.metuo. de Orat. 158 b, At Romanus homo, & c.corde suo trepidat.

Tres constantiæ.Tusc.4.

Tres tabernæ.Att.7,28,29,30.

Ad tres horas dormire.At.lib.10.

Tres uiri.contra Rul.72.

Treuiri,pop.Galliæ.Ep.192,Treuiros uites censeo: audio capitales esse:mallem auro,argento,ære essent.locus ex ambiguis:intelligit enim triumuiratum Cæsaris, Pompeij & Crassi,qui tres uiri, si ex auro, aut argento, aut ære essent,nulli nocere possent.

Triaugulus,li.de Nat.51 a, Grues cùm maria transmittunt,trianguli formam efficiunt.& ibid. Basis triãguli, quam grues efficiunt.de Di.127 a, De triangulis & quadratis astrologorum.l. Quadratum.

Triarius,rij. At.64 b,l.Senectus.

Tribuarius,a,um.ad tribus pertinens, nam à tribu dicitur.pro Pl.268 b, In hoc sodalitiorum tribuario crimine.266 b,Tribuaria res.

Tribulis,lis.curialis.pro Sex. Ros.15 b, Possum multos proferre uel tribuleis,uel uicinos meos,qui,& c. Quint. de Pet.209 b,Qui apud tribuleis suos plurimum gratia possunt.ad Attic. 17 a, C. Herennius tribulis tuus est.& 13 a, Singulis tribulibus. In Vatin. * Marsi & Peligni tribules tui.pro Pl.260 b, Tribules decuriare. Epi. 225 a,& 198 b, Lege tribulis municeps, & familiaris meus.

Tribunal,lis.proprie iudicis sella,puteal.I.V.227 b,Prætor de sella ac tribunali pronunciat,si quis,& cætera.et de Or.98 b,Nobis in tribunali Quin,Pompeij prætoris urbani sedentibus.de Cl. 192 a, Hoc oratori contingat, ut cum auditum sit eum dicturum, locus in subsellijs occupetur,compleatur tribunal,& cæt.In Vatin.33 a,Fecisti ante rostra pontem continuatis tribunalibus.Post. 200 b,& pro Dom.224 a,Aurelium tribunal. Epistol. 36 b,& 37 a, Pro tribunali.& I.P.81 b, Pro tribunali Aurelio.

Tribunatus,tus.magistratus,qui auxilij causa constitutus est.pro Quint.11 b,& Antequam.197 a, de Orato. 87 a, Cotta qui tribunatum plebis petebat. pro Sest. 20 b, Fretus sanctitate tribunatus. Quint. Frat. 316 b, M. Curio tribunatum ab Cæsare petiuit.Tribunatus et præfectura, gloriolæ insignia sunt. 7 Familiarium 25, Tribunatus C. Gracchi quid iuris honis uiris reliquit? 3 de Leg.20,Tribunatus commoda, dempto labore militiæ, 7 Familiarium 18. Vitia quidem tribunatus præclarè Quinte perspicis, 3 de Leg. 33 a. Auferre tribunatum, Quint.Frat.lib.2.165 a. Neque tribunatum, neq; præfecturam,neque ullius beneficij certum nomen,7 Familiarium

liarium 15.De C. Gracchi autem tribunatu quid expectem,non libet augurari,de Amic.39 a. Pernicioſe enim Philippus in tribunatu,cùm L.Agr.uiã ferret,etc.2 Of.

Tribunitius,a,um. contra Rullum,194 b, Tribunitius furor.ad Quintum Fra.316 b,Tribunitij candidati.I.A. 253 a,Tribunitius uir.Tribunitius ictus,post Red.in Senat.Actio Tribunitia,2 de Lege Agr.Tribunitia libido, pro Domo sua.Quum tribunitia potestas esset constituta 2 de Or.120 a. Tribunitia potestas in seditione,et ad seditionem nata, cuius primus ortus inter arma ciuiũ et obsessis & occupatis urbis locis procreatus.3 de Leg. Tribunitia potestate plebi à patribus concessa,arma ceciderunt,restincta seditio est,inuentum est temperamentum, quo temniores cum principibus æquari se putarint,in quo uno fuit ciuitatis salus, 3 de Leg. De tribunitia potestate taceo,3 de Legi. In Tribunitia potestate inest quiddã mali, sed bonum quod est quæsitum in ea, sine isto malo non haberemus,3 de Legibus. Tribunitium mucronem exacuit in nos,3 de Leg. Tribunitiæ leges,in Rul.Tribunitij terrores.2 Familiarium. Tribuni tijs aut priuatis consilijs res est mantenda,16 Familiar. Qu.Ciceronis.

Tribunus,ni.quasi ephorus, apud Romanos populi defensor & custos. Tribunus militum, magister militum. contra Rul.69 a. Tribunus plebis. quem maiores præsidem libertatis custodemq; esse uoluerunt.de L.187 a,Vt Lacedæmone ephori regibusoppositi sunt,sic apud nos consulibus tribuni. pro Quint. 5 a, Appellanur tribuni,à quibus cum esset certum auxilium petitum, tamen, & c.pro Quint.5 a,& 11 b, Non est iudicio defendere, cum auxilium à tribunis petas.& ibid. Ita tamen more & instituto,per eum magistratum, qui auxilij causa cõstitutus est.& 12 a, Quid si M.Brutus intercessit? uidetúrne intercessisse appellatio tribunorum,nõ more, sed auxilij causa?de Orator.126 b,Tribuni ex templo pulsi cum intercedere rogatione uellent.ad Attic.279 a,Nemo tribunus plebũ, nemo alio magistratu autor extitit. pro Dom. 224 a, Hæc furiosa uis uesani tribuni plebis. de Pro.79 b, Si patritius tribunus plebis fuerit, contra leges sacratas fuisse.ad Attic.11 a,& Qu.Frat.311 b,Tribuni ærarij, qui militibus pecuniam numerabant.et 317 a, Qui una cum senatoribus & equitibus iudicabant. Epistol.243 b,Quinque cohortes sine legato,sine tribuno militum,denique etiam sine centurione ullo. Quint. Frat.316 a,Hoc autem est eius quotidianum se ne tribunum militum quidem facere.pro Cluent.38 a, Qui M. Aemilio clarissimo uiro legati & præfecti et tribuni militares fuerunt.de Se.83 a, Cum tribunus militaris depugnaui apud Thermopylas.& de Am.113 b,Lex C. Papyrij de tribun.pl.reficiendis. Epistol.170 b, Cum tribuni pl.edixissent, senatus adesset, ad XIIII. Calend. Ianuar. haberẽtq; in animo de præsidio Coss. designatorum referre.de L.185 b,Plebes, quos pro se contra uim auxilij ergò diem creasset,tribuni eius sunto.Aca.16 b,Tantum enim te modò monuit, ut caueres ne quis improbus tribunus plebis, quorum uides quanta copia semper futura sit,arriperet te,& inquireret,qui tibi constares, cũ idem negares, quicquam certi posse reperiri, idem comperisse te dixisti?

Tribuo,is.do,impertio.Officiorum 4 a, Hominum societatem tueri,& suum cuiq; tribuere.Item: O dij immortales,uobis enim tribuam,quæ uestra sunt,nec uerò possum meo tantum ingenio dare,ut,& c.pro Syl.168 b,et de D.81 a,Nec testimonio fidem tribui cõuenit, nec defensioni autoritatem.pro Cæ.43 a, Tribuere silentium orationi alicuius.pro Cor.62 b,Tribuere beneficiũ,tribuere præmium,tribuere ciuitatem.de Som.132 a, Quis animis hanc naturam esse tributam neget? Quinc. Frat. 327 b,Pompeius Miloni nihil tribuit,omnia Gutt.æ.Or. 202 a,& de Cla.172 a, Vt non sine causa Demosthenes tribuerit primas & secundas & tertias actioni. de Cla. 169 b,Tribuere suauiloquentiam alicui.de Orat.156 a, Plus enim aliquanto attulisti quàm tibi esset tributum à nobis ac denunciatum.Officiorum libro 1, Generi animantium omni à natura tributum est,ut se,uitam, corpusq; tueatur,& c.de Ora.89 a,Tamen huic ipsa multa tribuat & concedat necesse est.de Cl.192 a,Tribuere sapientiã eis,qui eam sibi arrogant.& Qu.Frat.198 a, Tribuere humanitatem alicui. de Orat.112 b,Cui primũ hunc honorem tributũ puto.Epi. 69 a, Tribuere præconium alicui.de N.2 b,Tribuere pietatẽ, sanctitatẽ,& religionẽ numini deorum.de Cl.181 b,Ille mihi benevolẽtia credo ductus tribuebat omnia. At. 154 b.& de Fi. 79 a,Pater eius,cui semper uni tribui plurimũ. Epi.213 b,Si ei tantũ tribueris,quantũ cui tribuisti plurimũ.Ep. 207 a,Cum ordini publicanorũ semper libentissimè tribuerim.de D.138 b, Nihil prorsus somnijs tribuendum est.Offic.16 a,Pompeius hoc mihi tribuit, ut diceret se frustra,& c.pro Pom.5 b,Initia illa præclara nõ felicitati eius,sed uirtuti:extrema autẽ hæc nõ culpæ, sed fortunæ tribuenda uidentur.Epist.46 a, Tantũ tibi tribuo quantum mihi arrogo.de Am.67 b, Tu autem quod tantum mihi tribuis,quantum ego nec agnosco, nec possulo,ficis amicè.Of.21 b, Qui aliquid tribuunt uoluptati. & ibidem,Altera quæ proprijs singulis est tributa. de Or.150 a,Sed plus operæ foro tribuebat,amicis, rei familiari.de Am.98 a, Qui mortuis tam religiosa iura tribuerunt.pro Mil.119 b,Tribuere miseritordiam alicui. Ep.55 b,& Off.12 b,Tribuere officium alicui. Ep.27 a, Quod illi tribuebatur ignauiæ, de nobis id existimari posse non arbitror.de Am.110 a,109 b, Tantum cuique tribuendum est,quantum ille quem diligas atq; adiuues, sustinere possit.At.246 b,Vt ergo in eiusmodi re tribues nobis paulum operæ.& 253 a, Hæc ego conscendès è Pompeiano tribui actuariolis decẽ scalmis. Of.10 a,Primum illud est in officio,ut ei plurimũ tribuamus, à quo plurimũ diligimur.& 33 b,Cum philosophiæ multũ discendi causa temporis tribuissem.de Sen.90 a,Lacedæmoniæ plurimum tribuitur ætati. Tribuere, pro distribuere,diuidere.de Cla.178 a,& Orator.198 a,Tribuere rem uniuersam in partes.de Fi.67 b,Omnẽ uim loquendi,in duas tributam esse partes.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Tribus,bus.à tribuendo, hoc est distribuendo appellata. de Leg.libr.3.185 a, Populi partes in tribus distribuunto. Tribuum aliæ rusticæ, aliæ urbanæ. Rusticæ tribus laudatissimæ eorum qui rura haberent: urbanæ uerò, ignominiæ esset, desidiæ probro. Itaque quatuor solæ erãt à partibus urbis,Suburbana,Palatina,Collina,Esquilina.Plin.li.18.cap.3, Aliæ atq; aliæ initio urbis tribus fuerũt,sed Ciceronis ætate triginta quinq;.I.V.78 b, Credẽt omnes V.et XXX. tribus homini grauissimo. In Rul.69 b, Quæro à populari tribuno plebis, ecquãdo nisi per XXXV. tribus creati sint: scilicet tribunipl.I.A.207 b,Num quisquã est uestrũm, qui tribũ nõ habeat,certè nemo. Atqui illum quinq; & triginta tribus,patronũ adoptarũt. In libris aũt Ciceronis qui extant,nominatæ tantũ XVIII.leguntur.pro Pl. 267 a,b, Terentina,Volitinia,Lemonia,Veientina,Cruſtumina. Eadem,270 a,Anienſis.in Rul.81 b,Romilia,Otriculana,Narnienſis.Ead.85 b, Pinia.pro Seſ. 25 a, Palatina. In Vat.36 b,Sergia.Att.30 b,Aemilia.& 63 a,Pontina, ſiue Pomptina,Metia,Velina.Ep.117 b,Quirina,Popilia. Reliquæ tribus apud alios autores ſunt, Cornelia, Claudia,Collina,Eſquilina,Falerina,Fabia,Galeria,Vſentina,Papyria,Pollia,Poblicia ſiue Publicia,Suburrana,Scaptia,Stellatina,Sabatina,Tromentina,Veturia. Sunt tamen qui putent, Romiliam & Quirinam eandem eſſe:itemq;,Sabatinam & Fabiam:atque in earum locum reponant Pontinam& Atheſinam.Vide Alexandri Geniales.Iam loquẽdi modos ſubijciemus.pro Murena,134 a, Multæ tribus, quæ ex municipijs Vmbræ conficiuntur.pro Clu.42 b, In ærarios referri,ac tribu moueri.de Ora.134 a, Cenſor Cẽturionem quendam notatum, tribu mouit.I.A.161 a,Aut tum cũ es factus Augur, unam tribum ſine Decurione ferre potuiſſet. & 234 a, Africanus duas tantũ tribus tulit. pro Pl. 270 b, Nam quod queſtus es, plures te teſtes habere de Volitinia,quàm quod in ea tribu puncta tuleris, &c. De ferendis tribubus, & quid ſit ferre tribum, & id genus alia,uide pro Planc.270 a.Itemq; edere tribum, pro eodem,266 b,& 287 a.& pro eod.270 a, Concedere alicui tribum. Att. 13 a, Qui numos in tribu pronunciauerit,ſi non dederit,impune ſit.I.V.70 b, Diuiſores omnium tribuum. Illud quoq; notandum proprium tribus nomẽ ſine adiectione uſurpari.ut,Pro Planc.270 b, Habere teſtes de Volitinia, ſubaudi tribu: & auferendi caſu.I.V.70 b, Inuentum tamen eſſe fortem amicum ex eadem familia, Qu. Verrẽ Romilia.& Philip.nona Sulpicius Lemonia.& Epiſtol.117 b,C. Septimius T.F. Quirina, ſubaudi tribu,pro Cornel.60 b,Certa tribu, certo numero eſſe.

Tributarius,a,um.ſtipendiarius,uectigalis.In V.234 d, Tabellæ non commendatitiæ,ſed tributariæ.& ibid.Tributariæ literæ.

Tributim.per ſingulas tribus.pro Mur.140 d,Si gladiatorib.uulgò locus tributim eſſet datus.& 141 a, Spectacula tributim ſunt data. & pro Fl.149 a, Tributim & centuriatim deſcriptis ordinibus. Attic. 64 b, Scaurus populo tributim domi ſuæ ſatisfecerat.

Tributio,onis.diſtributio.de Natur.12 a,Eam eſſe naturam,ut omnia omnibus paribus paria reſpondeãt:hanc ἰσονομίαν appellat Epicurus:id eſt, æquabilem tributionem.

Tributum,ti.omne id appellatur, quod à ſubditis magiſtratibus tribuitur,& penditur.I.V.135 a,Siculi ex cenſu quotannis tributa conferunt.& 169 a,Imacharenſes tributum ferre coegiſti.pro Fl.150 a, Duæ rationes pecuniæ conficiendæ:aut ueſura,aut tributo.& ib.Tributi confectio.& 155 b, Menſa publica numerat aut ex uectigali,aut ex tributo.Ep.35 a,Cum ad me additum eſſet ab ijs, qui dicerent à ſe intolerabilia tributa exigi. ad Br.289 a,b,Tributum,& c. centeſima collatum,impendenti cenſu locupletũ.I.A.178 a,Pecunia, quæ nos à tributis poſſet uindicare.Epi.201 a,Vt optime meritis militibus promiſſa ſoluantur,quod fieri ſine tributo poſſe non arbitror. At.84 b,& 85 a, Et tamen ſi nunc ſolutur,triceſimo quoq; die talẽta Attica triginta,et hoc ex tributis.Qu.Fr.294 b,Sumptus & tributa ciuitatum tolerari æqualiter.Offic.48 b,Danda eſt opera ne tributum ſit conferendum.Off.49 a,Vnius imperatoris præda finem attulit tributorum.

Tributus,a,um. ut tributa comitia quæ ex omnibus tribubus conſtabant.de Leg.183 a.l.Comitia.

Tricalinum,ni.locus in Sicilia.In V.237 a.

Tricæ,carum.impedimenta. Epiſtol. 115 a, Vt plus biennium in his tricis moretur.Attic. 161, Ferre domeſticas tricas.& Ep.115.

Tricenus,a,um.ad Her.22 a,Paulò plus aut minus pedum tricenũm.

Triceps,tis. Orator.212 a,Tricipitem, non tricapitem dicimus.Tuſcul.150 a,Triceps apud inferos Cerberus. & Or.212 b.

Triceſimus,a,um.Of.38 b, Triceſimo anno pòſt.Epiſt. 283 b,Triceſimo pòſt die. Attic. 84 b, Triceſimo quoquo die.

Tricies.In V.95,ad tricies HS.

Triclinium,nij.à tribus lectis ſternendis dictum.conclaue,cœnaculum pro Mu.142 a,Atq; ille rogatus, ut triclinium ſterneret, ſtrauit pelliculis hœdinis lectulos punicanos.I.V.160 b, Apronius triclinium in foro ſtrauerat.& 170 b,Imperauit, ut in foro ſibi medio lecti ſternerentur.& 145 b, Quinquaginta tricliniorum lecti. de Or.133 a,Quando tandem Galba de triclinio tuo exibis?cum tu,inquit,de cubiculo alieno. Att.221 b,Triclinium,ubi cœnaturus ipſe Cæſar eſſet. Atti.222 a,Tribus triclinijs accepi οἱ περὶ αὐτὸν ualde copioſè.

Tricor,aris.nugor,nugas ago.Atti.244 b, Brutus Vectienum accuſat,tricatur ſcilicet.Attic. 234 b, Publius tecum tricatus eſt.

Triduum,dui. pro Mil. 106 b, Clodius reſpondit illum triduo,ad ſummum quatriduo eſſe periturum.de Leg.li. 2,Cotta cenſet habendas triduum ferias.

Triennium,nij.Epiſtol.lib.15, & de Cl. Or.179, Biennium aut triennium eſt, quum uirtuti nuncium remiſſi

ſti.Qu.Fr.lib.1,Cum imperio fuiſſe in Aſia triennium. I.V.act.Triennium prouinciam obtinere. Acad. lib.4, Triennio tardius.

Trierarchus. trieris, id eſt, triremis nauis præfectus. In V.86.act.3.

Triens, tis. aſsis pars tertia.ad Atticũ,106 b, Dolabellã uideo Liuiæ teſtamento, cum duobus coheredibus eſſe in triente.& ibidem: Cum ſciemus quantum ſit in trientis triente.ad Heren.4 b, Lex frumentaria de ſemiſsibus & trientibus.

Trieteris, dis. trium annorum ſpacium. de Natura deorum,71 a,Trieterides à Dionyſio quinto conſtitutæ putantur.

Trigemus,a,um. de Sen. 80 b, & pro Fl.150 b,Cuius à morte iam tertius & trigeſimus eſt annus.

Triginta. pro Clu. 33 a, In conſilium erant ituri iudices triginta & duo:ſententijs decem & ſex abſolutio confici poterat.

Trinundinum,ni.ternæ nundinæ.In An.195 b,Vbi promulgatio trinundinum.Epi.261 a, Neq; ſe iam uelle abſente ſe rationem haberi ſui, ſe præſentem trinundinum petiturum. Item: Lex non iure lata diceb atur,niſi trinundino antè eſſet promulgata.pro Domo ſua: Trinundinum accuſatio.

Trinus,a,um.In P.100 a, Nulla trinis æſtiuis gratulatio. Attic.58 b, Caſu enim trinas acceperam. Trinundinum. l.Nundinum.ad Atticum, 181 a, Tullia mea literas reddidit trinas.

Triones,num.boues.de N.47 a,Quas noſtri ſeptem ſoliti uocitare triones.

Tripartitò.aduer.ad Heren.30 Top.25,& Tuſc.5.

Tripartitus,uel tripertitus.ad Heren.11 b, pro Seſt. 23, Argumentatio breuiſſima eſt tripertita.de Inu.43 b,Oratoris ars tripartita. de Offic. 54, Diuiſio tripartita. Poſt.Red.Oratio tripartita.I. V. act.5, Tripartita cauſa.Acad.lib.primo: Tripartita bonorum ratio. & pro Seſtio,23.

Triplex,cis.Tuſcu.152 b, Plato triplicem finxit animam. Acad.lib.1,Ratio triplex philoſophandi.Att.lib.13,Remittere triplices literas,id eſt,tribus reſpondentes.

Tripliciter aliquid commutare.ad Heren.37 a.

Triplus,a,um.de Vn.199 a,Deinde inſtituit dupla & tripla interualla explere.

Triptolemus,mi.ad Heren.25 b.

Tripudians,tis.pro Seſt. Sed illum tot iam in funeribus Reip.exultantem,ac tripudiantem,legum,ſi poſſet, laqueis conſtringeret.

Tripudium,dij.de D. 123 b, Sed quia cum pulli paſcuntur,neceſſe eſt aliquid ex ore cadere,& terram pauire, terripauiũ primò pòſt terripudium dictum eſt, hoc quidem iam tripudium dicitur:cũ igitur offa iam cecidit ex ore pulli,tum auſpicanti tripudium ſoliſtimũ nunciant. et 112 b, Etiaſi tripudiũ ſoliſtimum pulli feciſſent.de D. 86 a, Hoc quoq; quod dixi coactum tripudium ſoliſtimum dicitis.& ibid.Tripudium fieri, ſi ex offa quid in ſolum caderet.de N.27 b, Cum C.Flaminius tripudio auſpicaretur, pullarius diem prælij committendi differẽbat,quòd pulli non paſcerentur.

Tripus,odis.inſtrumentum tribus pedibus conſtans, quo menſæ ſuſtinerentur. Trapezophoros. de Natura deorum, 67 b, Hercules, quem concertaſſe cum Apolline de tripode accepimus.

Triremis, mis, nauis tres remorum ordines habens. In Verr.244 b,Nauem maximã triremis inſtar ædificauit.

Tris,pro tres,in accuſatiuo.Acad.lib.4.

Triſticulus,a,um.de Di 101 a, Paulus filiolam ſuam animaduertit triſticulam.

Triſtificus,a,um.de D.82 b, Triſtifica certant Neptuno reddere uoces.& 84 b, Voces triſtificas chartis promebat Hetruſcis.Poetæ.

Triſtis,ſte.mœſtus,mœrens,dirus.)(.Remiſſus,hilaris,bono animo.I.V.206 b, Is triſtis & conturbatus domũ rediit.& de Diu. 93 a, Qui cum te triſtem uidiſſet,bono animo eſſe iuſsit. pro Cæl. 40 a, Cum triſtibus ſeuerè, cum remiſsis iucundè.pro Mur.134 b,Videsne illum triſtem,demiſſum?iacet,diffidit,& c.de Or.235 b, Seuerus ac triſtis ultus.de Cla.174 b, Triſte ac ſeuerum genus dicendi.Att.116 b,Cum dediſſem ad te literas triſtes,& metuo,ne uerus.de D.115 b,Cum triſtiſſima exta ſine capite fuerint,quibus nihil durius uidetur eſſe.de D.100 b, Quod auſpicibus triſtiſſimũ uiſum eſt.I.P.86 a,Omnibus triſtiſſimis aliquẽ exeuntẽ perſequi.de Fi.89 b,Maiores noſtri ærumnas triſtiſſimo uerbo nominauerunt. ad Br.90 b,Triſtes de Bruto nuncij afferebant. de Pro. 78 a,Medium illud triſtiſſimum tempus, &c. pro Mur. 134 a, Quid ſua ſors? triſtis, atrox,&c. pro Qu. 10 b, Quintus natura triſti ac recondita fuit.Epiſt.234, Triſtia tempora.)(.Secunda tempora.Ep.57 b, Tuorumq; triſtiſſimo meo tempore meriorum erga me memoriã conſeruabo.

Triſtius.Ep.57 a, Quo facilius quibus eſt iratior,reſpondere triſtius poſſet. de Sen. 91 a, Adoleſcentes grauius ægrotant,triſtius curanturiid eſt,difficilius.

Triſtitia,tiæ.ſeueritas.)(.Lætitia,hilaritas. At.200 a, Hilaritatem illam,qua hanc triſtitiam temporum condiebamus, in perpetuum amiſi. 128 a, Triſtitiam illorum temporum non ſubijiſſem.Ep.38 b, Propter quãdam triſtitiam temporum.de Am.108 b, Triſtitia autem, & in omni re ſeueritas abſit.de Cl.173 a, Homo ipſa triſtitia & ſeueritate popularis.de Or.115 a, Iudex tum ad triſtitiam,tum ad lætitiam eſt contorquendus.de Natur. 46 b,Receſſus ſolis quaſi triſtitia quadam cõtrahit terram. de Orat.87 a,Vt cũ lauti accubuiſſent,tolleretur omnis illa ſuperioris triſtitia ſermonis.Epiſt.70 b,Lachrymis & triſtitiæ te tradidiſti.de Or.130 b, Triſtitiam & ſeueritatem mitigare & relaxare.de Or.140 a,Acutè & hilarè dicto aliquẽ à triſtitia atq; ab acerbitate deducere. Off.8 b,Lenitate uerbi triſtitiam rei mitigãre.& Poſtquam.207 a,Simulata triſtitia.ad Her.21 a,Hilaritas.)(. Triſtitia.)(.Mediocritas uultus.

Tritia,uel Trittia,opp.At.90 a.

Triticum, ci. frumentum. Offic.62 a,de D.96 b, & 122 b,Mido

Universidad de Deusto Biblioteca

b, Midæ dormienti formicæ tritici grana in os congesserunt. I. V. 186 a, Sexaginta millia modiûm tritici.

Triton, onis. monstrum ex homine & pisce cōflatum. de Natura deorum, 16 b, Qualis ille maritimus Triton pingitur, natantibus inuehens belluis, adiunctis humano corpori. Attic. 28 a, Tritones piscinarum. de hominibus quibusdam hoc dicitur.

Tritonia, armipotens, &c. id est, Pallas. Antequā. 196 b.

Tritus, a, um. decantatus, contritus, peruagatus, contemptus. de Cl. 191 a, Via laudis, quam maiores eius ei tritā reliquerunt. & tritas uias relinquere. l. Indago. I. A. 154 a, Iter illud quod tritum in Græciam est. Ac. 44, Verbum usitatum ac tritum. Offic. 7 b, & 67 b, Tritum sermone uel uetustate prouerbium. de D. 110 b, Sic Sorites satis Latino sermone tritus est. pro Fl. 160 a, Quid porrò in Græco sermone tam tritū ac celebratū est? quàm si quis, &c. Item: Res trita, communis, et peruagata. Ep. 235 b, Habere aures tritas notādis generibus poetarum. de Cl. 175 b, Tritæ nostrorum hominum aures, & erudita ciuitas.

Tritus, tus. de Nat. 31 a, Lapidum conflictu atq; tritu ignis elicitur.

Triuium, uij. area in urbe, siue spacium quod se findit in tres uias, aut ubi tres uiæ concurrunt. con. Rul. 62 a, In triuijs aut in compitis auctionari. & pro Mur. 126 b, & de D. 106 a, Arripere maledictum ex triuio.

Triumphalis, le. In P. 89 b, Prouincia, quæ fuerit ex omnibus una maximè triumphalis. In Sal. 275 a, Bis triūphalem fieri. I. P. 91 a, Porta triumphalis. & 92 b, Vehicula triumphalia.

Triumpho, as. triumphum ago, Capitolium curru inuehor, in Capitolium cum insigni illa laurea inuehor. pro Mur. 126 b, Sedere in equis triumphantium prætextati potissimùm filij solent. & ibi. Vt rebus communiter gestis penè simul cum patre triumpharet. & 127 b, Pater amplissimè atque honestissimè ex prætura triumphauit. pro Pl. 272 a, Iis commissi sunt magistratus, in quibus re bene gesta triumpharent. pro Pom. 15 b, Quid tam inauditum, quàm equitem Romanum triumphare? at Pompeius triumphauit. Epist. 24 b, Spes triumphi in qua satis gloriosè triumpharē. de Pro. 76 a, Is in Capitolium inuehi uictor cum insigni illa laurea gestit. pro Clu. 20 b, Palàm exultare lætitia, & triumphare gaudio. Attic. 162 a, Meum factum abs te laudari triumpho & gaudeo. Lætari, exultare, triumphare. l. Lætor. I. V. 260 a, Lætaris tu in omnium gemitu, & triumphas. ad Attic. 11 a, Plus accusatori dabatur, quàm postulabat, triumphabat. I. C. 104 b, Hoc ipsum in quo exultat & triumphat oratio mea. I. A. 234 a, Africanus de Numantinis triumphauit. & 217 b, Ex transalpinis gentibus triumpharunt. Attic. 99 b, Cæsar triumphat de sententia Catonis. pro Fl. 152 b, Acinas pugil Olympionices, hoc est apud Græcos propè maius & gloriosius, quā Romæ triumphasse. Of. 38 a, Vidimus ex ea urbe triumphari, sine qua nunquam imperatores nostri ex transalpinis bellis triumpharunt.

Triumphus, phi. corona laurea, laurus, uictoris ducis aut imperatoris pompa. pro Corn. 56 b, Qui tot habuit triumphos, quot oræ sunt terrarum. de Som. 127 a, Cum triumphum egeris. & I. V. 256 a, Agere triumphum de aliqua re. Epist. 40 a, Ages uictor ex inimicorum dolore triumphum. Offici. 16 a, Pompeius dixit frustra se tertium triumphum deportaturum fuisse, nisi, &c. pro Mur. 131 b, Triumphus M. Curij de rege Pyrrho. Ep. 66 a, Quasi uerò non iustissimi triumphi in Dalmatia res gesserim. I. V. 249 b, Viuum tu illum seruabas, quem per triumphum credo, quem ante currum tuum duceres. & 251 b, Ducere captiuos per triumphum. In Vatin. 36 b, Omnes ita te oderunt, ut repulsam tuam triumphum suum duxerint. Ad Heren. 40 b, Vrbs trophæis ornata, triumphis ditata. Epistol. 247 b, Si triumphi prærogatiuā putas supplicationem. I. P. 92 a, Quid est quòd confecto formidolosissimo bello coronam illam lauream tibi tantopere decerni uolebas à senatu? I. A. 260 b, Is demum est mea sententia, iustus triumphus ac uerus, cum bene de rep. meritis testimonium à consensu ciuitatis datur. I. P. 91 b, Differes de triumpho, quid tandem habet iste currus? quid uincti ante currum duces? quid simulachra oppidorum? quid argentum? quid aurum? quid legati in equis, & tribuni? quid clamor militum? quid tota illa pōpa? quid uehi per urbem? &c.

Triumuiratus, tus. triumuirorum munus. de Cl.* Qui quidem in triumuiratu iudicauerit, contra P. Africani auunculi sui testimonium.

Triumuir, ri. Or. 211, Triumuiri capitales. l. Tribus.

Trochæus, chæi. choræus uel chorius, cordax. de Orat. 159 b, Cum sint numeriplures, iambum & trochæum frequentem segregat ab oratione Aristoteles & Orator. 216 a, Trochæus, qui est eodem spacio quo choræus, cordax ab Aristotele appellatur. Orator. 215 b Spondæus & trochæus, quòd alter ex lōgis constat, alter breuibus fit. & 216 a, Trochæus temporibus & interuallis est par iambo. -u.u-.

Trœzen, nis. opp. Offic. 61 b.

Troglodytæ, tarum. populus Aethiopiæ. de Diuinatione. 127 b.

Trogini. pop. de D. 125, Troginorum tetrarchia.

Troia, iæ. In Ver. 216 b, Aeneas fugiens è Troia. et de Am. 110 a, Neptolemus Troiam capere potuit. ad Her.

Troianus, a, um. pro Mur. 143 a, Intus est equus Troianus. de Or. 117 a, Tanquā ex equo Troiano. Ep. 102 b, In equo Troiano, scis esse in extremo, Serò sapiunt. Prouerbia sunt hæc tria, de quibus Erasmus.

Troiani, orum. de Di. 125 b, & alibi sæpe.

Troicus, a, um. de Cl. 168 a, Troicis temporibus. & 67 a, Troicum bellum.

Trophæum, phæi. indicium uictoriæ. I. P. 99 a, Hic in Macedonia trophæa posuit, quæ bellicæ laudis uictoriæq; insignia & monumenta sunt. & de Pro. 79 b, Macedonia, quæ erat antea munita plurimorum imperatorum non turribus, sed trophæis, quæ multis uictorijs erat triumphisq; pacata. pro Do. 232 a, Non est habitandum

dum in ea urbe, in qua trophæa de me uideam constituta. de In. 71 a, Thebani æneum in finibus statuerūt trophæum. pro Ar. 180 a, Nostra sunt trophæa, nostra monumenta. ad Heren. 40 b, Vrbs trophæis ornata, triumphis ditata. & de Fin. 86 b, I. V. 131 b, Signū cupiditatis, trophæum necessitudinis, indicium amoris. de In. 55 b, & de Fin. 86 b, Clarum & exornatum trophæū. Tusc. 172 b, Salaminium trophæum.

Trophoniana Chæronis narratio. Att. 90 a.

Trophonius, nij. de Nat. 69 a, An Amphiaraus deus erit & Trophonius? & 70 b, Mercurius is, qui sub terris habetur, idem Trophonius. de D. 96 a, Cum apud Lebadiam Trophonio res diuina fieret.

Tropus, pi. modus. de Cl. 170 b, Verborum immutationes, quos appellant τρόπους. de Orat. 157.

Trucidatio, onis. cædes, clades I. A. 193 b, Trucidatio ciuium. Qu. Fr. 306 b, De Clodianis insidijs, trucidationibus, lapidationibus.

Trucido, as. pluribus uulneribus concido. I. C. 121 a, Qui nos, coniuges, liberos nostros trucidare uoluerunt. I. C. 99 a, & de Ar. 243 b, Quos ferro trucidari oportebat, eos nondum uoce uulnero. pro S. R. 20 b, Ante oculos iudicum trucidari. Epist. 60 b, Qui senatū trucidare uoluerunt. pro Pomp. 5 a, Qui una die ciues Romanos necandos trucidandosq; denotauit.

Truculenter. atrociter. contra Rul. 68 b, Rullus truculentius se gerebat quàm cæteri.

Truculentus, a, um. terribilis aspectu, trux, atrox. pro Sest. 6 b, Alter truculentus & terribilis aspectu. de Nat. 47 b, Aduersum caput huic Helice truculenta tuetur. ad Her. 26 a, Scelus nefarium & truculentum.

Trudo, dis. impello. Attic. 13 a, de Ar. 258 a, Quò ne trudamur, dij immortales nos admonent. Tusc. 173 b, Trudi ad mortem. At. 56 a, Cum se ad suppliciū præsens trudi uideret.

Trulla, læ. I. V. 214 a, Erat etiā uas uinarium ex una gemma pergrandi: Trulla excauata cum manubrio aureo. et ibid. Trulla gemmea.

Truncus, ci. stipes. de Orat. 159 b, In arboribus truncus, rami, folia. & de N. 50 a, Trunci obducuntur libro aut cortice. & de D. 102 a, Trūcus arboris. de Se. 88 a, Terra ex minutissimis seminib. tantos trūcos ramosq; procreat. I. Arat. Denudat folijs ramos & cortice truncos. Tus. 208 b, Stirpes ægritudinis trunco euerso omnes elidendæ sunt. Truncus, translatum. Orator. 202 a, Non ad numerum articulus cadens, trunco magis toto se ipse moderans, &c. pro Qu. Ro. 49 b, Nemo illum ex trunco corporis spectabat, sed ex artificio comico æstimabat. de Natura deor. 18 a, Quî potest esse in eiusmodi trūco sapientia? I. P. 183 b, Qui tanquam truncus atque stipes, si stetisset modò, posset sustinere, tamen titulum consulatus.

Trutina, næ. statera. de Orator. 123 a, Ad ea probanda, quæ non aurificis statera, sed quadam populari trutina examinantur.

Trux, cis. truculentus, atrox. con. Rul. 79 b, Horridus &

trux tribunus pleb. de D. 136 a, Ceruice anguina, aspectu truci. de Natur. 47 a, E' trucibusq; oculis duo feruida lumina flagrant.

Tu. persona tua. pro Rabirio, 92 b, Tu mihi etiam legis Portiæ, tu Gracchi, tu horum, & cætera mentionem facis. l. Tute.

Tuba, bæ. buccina. I. C. 107 a, Cum tubas & signa militaria scirem esse præmissa. pro Syl. 170 a, Ille arma misit, cornua, tubas, falces. pro Mu. 132 a, Tubarum sonus. ad Heren. 28 b, In bello sonitum tubæ ferre non potes.

Tubus, bi. fistula. de L. 169 b, Ductus aquarum, quos isti tubos & euripos uocant.

Tuendus, a, um. Epistolarum, 14 a, Nunc à quibus tuendus fuerat, derelictus est. Epistol. 3 b, Ad tuam dignitatem tuendam.

Tueor, eris. tutor, conseruo, seruo, custodio, foueo, præsideo. de L. 171 a, Ille cœlum atque terras tuens & regens deus. Atti. 15 b, Sic tueor ut possum illam à me conglutinatam concordiam I. V. 232 b, Vt quisq; eis rebus tuendis conseruandisq; præfuerat. Epi. 44 b, Quomodo ea tuear, quæ mihi tuenda sunt. & 72 b, Tuenda tibi est dignitas. contra Rul. 67 a, Cogitatio tuendi consulatus. I. C. 123 b, Quæ quidem non minore labore tueor quàm comparo. Post. 205 a, Nō legum præsidio, sed parietum, uitam suam tuebantur. pro Sest. 11 a, Hæc ea conditione gesseram, ut meum factum semper omnes præstare tueriq; deberent. de Ora. 99 a, Armis prudentiæ causas tueri atque defendere. pro R. P. 129 a, Hunc Cæsar solus tuetur & sustinet. de Sen. 89 b, Xenophontis liber de tuēda re familiari. de Natura deorum, 69 a, Natio dea, quòd partus matronum tueatur. Attic. 179 b, Huius pecuniæ permutatione facilè fidem nostram tuebere. Atti. 172 a, Luctum ut possum, tueor apud hos. pro Deiot. 147 b, Tueri fines suos ab excursionibus hostium. Attic. 35 a, Cæciliū quibus rebus possumus, tueor uiliganter. Quod reliquum est, tuum munus tuere. Epistol. lib. 5, Atq; etiam L. Paulus Africani pater, personam principis ciuis facilè dicendo tuebatur. de Cl. Orat. 171 & 8 Phil. Ab hoc igitur genere largitionis, ut alijs detur, alijs auferatur, aberunt hi qui Rempub. tuebuntur. 2 Offic. & de Diuin. lib. 2, & Tusc. quæst. lib. 5, Tuentor Censores urbis templa, uias, aquas, ærarium, uectigalia. 3 de Leg. Si de tua in me uoluntate dubitarent, multis à te uerbis peterent, ut dignitatem meam tuerēre. Brutus ad Cicer. libr. 11, Illud perficiam profectò Quirites, ut ea quæ gessi in Consulatu, priuatus tuear atq; ornem. 3 in Cæl.* 117 a, Te tamen oramus, quibuscunq; erimus in terris, ut nos, liberosq; nostros ita tueare, ut amicitia nostra, & tua fides postulabat. ad Cælium, lib. 2, Quo magis amplexetur ac tueatur iudicium suū. Atti. 380 a, & 2 in Verr. Vt essent qui terras tuerentur. Cat. 70, Vobis turpissimum sit, illud quod accepistis. tueri & conseruare non posse. pro L. Manil. 6 a, Tueri amicum. de Finib. l. 2, Tueri beneficium. 2 Philipp. & pro Cæl. Tueri commoda hominum. Officiorum, 1, Tueri uitæ communem cultum atque usitatum. 3 Tus. Dignitatem tueri. 2 Tusculan. Fines

suos

Universidad de Deusto
Biblioteca

suos ab excursionibus hostium tueri, pro Deiot. Tueri institutа maiorum sacris, cæremonijsq; retinendis, Diuin.lib.2. Tueri mores & instituta uitæ, Tusc.quæst.lib. 1. Tueri munus Geometriæ, Tusculan.quæst.lib.5. Tueri munus officij, Cat. Tueri negotia, 8 ad Attic. Tueri omnia officia, 3 Fam. Tueri ordinem Senatorium, 13 Famil. Tueri patrocinium, 5 Fam. Vatinij. Tueri pollicitum, 13 ad Attic. Non est enim inhumana uirtus, neque immunis, neque superbia, quæ etiam populos uniuersos tueri, eisq; optimè consulere soleat, de Amic. Tueri pro uinciam, 7 in Verr. pro munus obire. Tueri rem domesticam ac familiarem, Tuscul.quæst.lib.1. Tueri rẽ, gratiam & authoritatem suam, 13 Fam. Tueri & munire se beneuolentia multorum, 1 de Finibus. Tueri se sua sanctitate, 2 de Finib. Tueretur se uigilanter, 15 Fam. Tueri se, uitam, corpusq;, Officiorum, 1. Tueri societatẽ hominum, Officiorum, 1. Tueri munificè & æquè societatem coniunctionis humanæ, de Finibus libr. 5. Totus est nunc ab ijs, à quibus tuendus fuerat, derelictus, Lentulo, lib. 1. Vt mihi uelim, nolim, sit certa quædam tuenda sententia, de Nat. lib. 1. Aedem Castoris iudices, P. Iunius habuit tuendam, &c. 3 Verr. Mihi uiderer animum hominis ab omni alia cogitatione, ad tuam dignitatem tuendam traducere, Lentulo, lib. 1. Atque etiam ad iustitiam colendam, ad tuendas amicitias, & reliquas charitates, quid natura ualeat, hæc una cognitio potest tradere, 3 de Finibus.

Tugurium, rij. casa. pro Sest. 24.

Tuitio, onis. custodia. Top. 228 b, Tuitio sui.

Tum. tunc, partim, modò. Attic. 105 a, Nisi fortè illi tum arma dedimus, ut nunc cum bene parato pugnaremus. & de In. 49 a, Tum cum: id est, tum cum. pro Clu. 55 b, & pro Mu. 129 b, Quid tunc inde? I.V. 88 b, Tum præterea. & 76 a, Deinde tum, &c. de In. 68 a, & Post. 203 a, Tum etiam: id est, præterea. Tum denique, &c. Epistol. 233 b, & de Or. 137 b, de Or. 116 a, Primum, etc. deinde, &c. pòst, &c. tum ad extremum, &c. pro Fl. 164 a, Cùm alia multa certi homines, tum hoc uel maximè moliuntur, ut, &c. de Or. 125 a, Animos iudicum conciliari ad beneuolentiam, cùm erga oratorem, tum erga reum. Quin. Fr. 302 b, Cùm spe sum maxima, tum maiore etiam animo. pro Mar. 131 a, Cùm summo consensu senatus, tũ præterea iudicio tuo grauissimo. Ep. 55 a, Cùm in omni re, tum in hoc maximè negotio. de In. 55 a, Ex his illud perspicuum est approbationem tum adiungi, tum non adiungi. Attic. 137 a, Scripsi sti epistolam ad me plenam consilij, summæq; tum beneuolentiæ, tum etiam prudentiæ. & ibi. Differo in utramq; partem tum Græcè, tum Latinè. I.V. 130 a, Tum semper, tum in his rebus. de In. 45 b, Eius autem genera, &c. quiq; sunt. Nam tum uerba ipsa uidentur cum sententia scriptoris dissidere: tum inter se duæ leges aut plures discrepare: tum id quod scriptum est, duas aut plures res significare uidetur: tum ex eo quod scriptum est, aliud quoq; quod nõ scriptum est, inueniri: tum uis uerbi exquiri. de Na. 22 a, Bestiarũ terrenæ aliæ, partim aquatiles. & 8 b, Modò unum, tum

autem plures. de Ami. 98 a, & Top. 233 a, Qui tum hoc, tum illud dicit. l. Cum.

Tumeo, es. turgeo, in tumore sum. Tuscu. 194 a, Sapientis animus nunquam turgescit, nunquam tumet. Att. 223 b, Tument negotia.

Tumesco, scis. turgesco. de D. 82 b, Inflatum mare cum subitò penitusq; tumescit.

Tumidus, a, um. turgidus, tumore præditus, inflatus. In Vat. 29 b, Serpens inflato collo, tumidis ceruicibus. Tusculan. 194 a, Membrum tumidum ac turgidum uiciosè se habet.

Tumor, oris. inflatio. Attic. 224 a, Ne deserere uiderer hunc rerum tumorem. Tus. 194 a, Num manus rectè affecta est, cum in tumore est? ad Her. 27 a, Corporis bonâ habitudinem tumor imitatur. & 7 b, Tumor, liuor. & 14 b, Mortuus, deformatus, tumore præditus. Tu. 227 a, Repentinus oculorum tumor. Tus. 2, Cum tumor animi resedisset, Tusc. 4. Vetat Chrysippus ad recentes quasi tumores animi remedium adhibere. & Tus. 3, Erat enim in tumore animus. Att. li. 14, Ne deserere uiderer hunc rerum tumorem.

Tumultuor, aris. turbas facio, inquietus sum. pro Cæl. 45 b, Quid tumultuaris soror? quid insanis? cont. Rull. 86 b, Qui sæpe et sine causa tumultuer. Of. 16 b, Tumultuantè de gradu deijci, ut dicitur. ad Her. 28 b, In otio tumultuaris, in tumultu solus est otiosus.

Tumultuosius. Attic. lib. 5.

Tumultuosissimè, per tumultuosè, maximo tumultu. V. 116 a, Quàm tumultuosissimè aliquem adoriri.

Tumultuosus, a, um. turbulentus. Epi. 24 a, Ita tumultuosæ conciones, ita molestiæ quinquatrijs afferebãtur. de In. 42 b, Seditiosa & tumultuosa uita.

Tumultus, tus. motus, trepidatio. l. A. 200 b, Tumultum decerni, institium indici, saga sumi dico oportere. pro Deio. 147 b, Num quæ trepidatio? num qui tumultus? I. C. 110 a, Vrbi sine uestro motu ac tumultu, satis esse præsidij prouisum est. Att. 81 a, Quo autẽ die literæ Cæsij uictrices in senatu recitatæ sunt, eodem meæ tumultum nunciantes. l. A. 214 b, Quid est enim tumultus, nisi perturbatio tanta, ut maior timor oriatur, unde etiam nomen ductum est tumultus. & ibid. Potest esse bellum sine tumultu, tumultus sine bello esse non potest.

Tumulus, li. locus ex terra leuiter eminens. Antequàm. 196 b, Dij deæq; immortales, qui excellẽti tumulo ciuitatis, sedem Capitolij in saxo incolitis constitutam. I.V. 254 b, Ignis è speculo aut tumulo sublatus, prædonum aduentum significabat. & I.C. 109 b, Tumuli syluestres de D. 84 a, Cum tumulos Albano in monte nitiales. Tuscul. 204 b, Quo magis est æquũ tumulis mandare peremptos. pro Ar. 190 a, Cum Alexãder in Sigeo ad Achillis tumulum astitisset, inquit, &c. de L. 181 b, In cæta gleba tumulis & humatus est, et gleba dicitur. pro Mil. 118 a, Albani tumuli atq; luci. de L. 183 b, Demetrius super terræ tumulum noluit quid statui, nisi columellam. At. 227 b, Quæris utrum magis tumulis prospectuq;, an ambulatione delecter?

Tunc

Tunc, tum, illo tempore, per id temporis. ad Heren. 4 b, & ad Attic. 64, & In Ver. 17 a, Temporibus illis. Officiorum, 67 b, l. A. 211 b, Sed erat tunc excusatio oppressis, nunc nulla est. & Officiorum, 68 a, de Ami. 97 b, Etiam tunc.

Tundo, dis, cædo, pulso, uerbero. I.V. 26 b, Cum illi iacenti latera tunderet. & ibidem: Bacillo oculos alicui tundere. de Orator. 123 b, Eandem incudem diem noctemq; tundere.

Tunica, cæ. uestis breuior sine manicis, uirorum & Romanorum propria: quæ autem manicas haberet, non sine probro gestabatur. In A. 212 b, Verres cũ tunica pulla & pallio. & 242 a, Iste cum pallio purpureo tunicaq; talari. I.C. 109 a, Manicatæ & talares tunicæ. de Orat. 126 b, Vt discinderem tunicam, & cicatrices ostenderẽ. Tus. 239 b, Cum pila ludere uellet, tunicamq; poneret, adolescentulo gladium tradidit.

Tunicatus, a, um. con. Rul. 85 a, Iam uerò qui metus erat tunicatorum illorum? & pro Cæl. 39.

Tunicula purpurea. de Leg. lib. 2.

Turba, bæ. multitudo, conuentus hominum, uulgus, seditio, tus. I.V. 69 b, Videt ad fornicem Fabianum in turba Verrem. & 140 a, Domus erat non meretricio cõuentu, sed prætoria turba referta. de Natura, 9 b, Chrysippus magnam turbam congregat ignotorum deorum. de Ora. 137 b, Mediocria in mediã turbam atq; in gregem cõijciantur. de Cl. 175 b, In hac turba nouorum uolumnum. & 176 b, Turba patronorum & uulgus patronorum. de Sen. 94 b, Cum ex hac turba & colluuie discedam. & Tus. 237 b, Turba stultorum. pro S.R. 33 b, Multa sæpe imprudentibus imperatoribus uis belli ac turba molitur. I.V. 234 b, Ecce autem noua turba atque rixa. & 242 a, Facere maximas turbas in castris. Attic. 87 a, Magna turba est. Ep. 84 b, Exponerem etiam quemadmodum hic & quanta in turba, quantáq; in confusione rerum omnium uiueremus.

Turbatus, a, um. I.C. 108 a, Turbata resp.)(. Quieta. & pro Pl. 261 a, Placare mentes turbatas.

Turbidè, turbulentè. Tus. 214 a, Iactantibus se opinionibus inconstanter & turbidè.

Turbidus, a, um. turbulentus. Tus. 247 a, Cum aquã turbidam & cadaueribus inquinatam bibisset. Tusc 165 a, Mens, quæ omni turbido motu semper uacet. Tus. 216 a, Turbidi animorum concitatiq; motus. Epi. 91 a, Si turbidissima sapienter ferebas, tranquillissima lætè ferae. In A. 168 a, Homines cum in turbidis rebus sunt, tamen interdum animis relaxantur. & de Diu. 101 a, In turbidis rebus, etc. de In. 42 b, Turbida tempestas. pro Syl. 175 a, In quo ego tam subito & exiguo & turbido tempore multa diuinitùs dixi.

Turbo, as. perturbo, obturbo, turbas facio, misceo. de Natura deorum, 8 b, Aristoteles multa turbat à magistro Platone dissentiens. & Quin. Fr. 322 a, Et simul ne quid ille turbet, uide. de L. 188 a, Omnia infima summis paria fecit, turbauit, miscuit. de Fini 56 a, At id ne ferè quidè faciunt, ut ita ruant atq; turbentur, ut earum motus atq;

impetus quò pertineat, non intelligamus. pro Clu. 56 a, Mare quod sua natura tranquillum est, uentorum ui agitatur atq; turbatur. de Ar. 254 a, Miscere & turbare omnia. Quint. Frat. 328 a, Ad te ne hæc quidem scribo, quæ palàm in rep. turbantur. I.V. 133 b, Non modò illa permiscuit, sed etiam in his turbauit. pro Syl. 178 a, Si in Hispania turbatum esset.

Turbo, inis. coni figura inuersa. Lege Conus. Lege Cylindrus.

Turbo, nis. uentus omnia turbans & inuoluens. de Natura deorum, 69 b, Imbres, nimbi, procellæ, turbines, cæteræq; tempestates. de Ora. 157 a, Vndique omnes uenti erumpunt, sæui existunt turbines. pro Cæl. 54 b, Aliquon tanquam turbine aliquo aut subita tempestate peruerti. pro Dom. 241 a, Tu procella patriæ, turbo & tempestas pacis & otij. & pro Sestio, 8 a, Cum illi essent duo reipub. turbines. Epistol. 198 a, Vt Minerua, quam turbo detexerat, restitueretur. I. P. 83 b, Qui maximis turbinibus ac fluctibus reipublicæ nauem gubernassem. de Legib. 186 a, Turbasit, pro turbauerit. alias, turbassitur.

Turbulentè. turbulenter. pro Dom. 241 b, Raptim & turbulentè facere aliquid. Tus. 222 b, Qui non turbulentè humana patiantur.

Turbulenter. turbidè. Epi. 27 b, Nos nihil turbulenter, nihil temerè faciemus.

Turbulentus, a, um. turbidus. I.V. 140 b, Magna & turbulenta tempestas. Epist 29 b, Tempora mihi quidè turbulenta uidentur fore. In P. 86 b, Meum turbulentissimũ tempus tuo tranquillissimo præstat. Ora. 202 b, Res placatæ & minimè turbulentæ. de Fin. 53 a, Turbulenta cõuersio atomorum. de Natura deorum, 40 a, Errores turbulenti. pro Cec. 291 a, Ea sunt & turbulenta & temeraria & periculosa. de Ora. 113 a, Seditiosus ciuis & turbulentus. & 121 a, Turbulentus & malus ciuis. de Cla. 174 a, Ciuis ut uita, sic oratione turbulentus. Par. 236 b, Graue, insedatum, turbulentum. At. Regem mecum habui turbulentis in rebus. Animus turbulentus, 4 Tuscul. Libido, temeritas, ignauia, mens turbulenta, 1 de Finib. Turbulenta Resp. cui Pax opponitur, 12 Familiarium. Negotium turbulentum, ad Atticum, libro 7. Conciones turbulentæ Metelli, temerariæ Appij, furiosissimæ Publij, ad Atticum, libro quarto. Turbulẽta consilia, 15 ad Atticum, 9. Quæ turbulenta exigue, aere, aqua, atq; terra, & rationis expertia homini insederint, cum ipse ratione depulerit, & ad primam atque optimam affectionem animi peruenerint, de Vniu. Regem mecum habui turbulentis in rebus, ad Atticum, 6. Tribunatus turbulentissimus, de Cl. Orator. 53 a. In illa turbulentissima tempestate Reipub. mea sponte despexerim, pro Sylla. Turbulentissimæ res, 9 Familiarium, 1.

Turgeo, ges. tumeo, inflatus sum. ad Heren. 27 a, Oratio quæ turget & inflata est.

Turgesco, scis. tumesco. Tuscul. 194 a, Animus sapientis nunquam turgescit, nunquam tumet.

Turgidus, a, um. tumidus, inflatus. Tusculanar. 194 a,

Membrum tumidum ac turgidum uicioſe ſe habet.

Turma, mæ. ordo militaris, & eſt equitum propriè. Af. 82 b, Appius noſter turmas aliquot equitum dederat Scaptio, per quas Salaminios coerceret. & Epiſtol. 244 b, Equitum turmæ. Atti. 88 a, Turma auratarum equeſtrium. pro Mur. 132 a, Nihil tibi ex iſta laude cohors, nihil turma decerpit.

Turmalis, ale. equeſtris. de Orator. 133 a, Turmales ſtatuæ.

Turpè. turpiter. ad Atticum, 113 b, Turpè pace nobis utendum eſt.

Turpiculus, la. ſubturpiculus. de Or. 131 b, Iocus in turpiculis rebus & quaſi deformibus ponitur.

Turpificatus, ta. deformatus. Offi. 73 b, Deprauatio & fœditas turpificati animi.

Turpis, pe. inhoneſtus, deformis, diſtortus, fœdus, inquinatus, infamis, flagitioſus, habens turpitudinem, nequã. Officiorum, 25 a, Luxuria cum omni ætati turpis, tum ſenectuti fœdiſſima eſt. Officiorum, 25 b, Quod facere non turpe eſt, modò occultè, id dicere obſcœnum eſt. In An. 176 b, Quid hoc turpius? quid fœdius? Tuſcu. 198 b, Quid eſt autem nequius aut turpius effœminato uiro? Officiorum, 25 b. Partes corporis, quæ aſpectum eſſent deformem habituræ atque turpem. pro Fon. 281 a, Turpis & infamis uita. pro S. R. 29 b, Vita omnibus flagitijs inquinata pro Sex. Roſ. 26 b, Turpiſſimus & inhoneſtiſſimus homo. ad Atticum, 88 a, Nunc uideo Metelli ἀνιπόφευκτον turpem. ad Atticum, 123 a, O rem turpẽ, et ea re miſeram. At. 138 b, Hoc turpe & indignum putarẽt. Att. 143 b, Iſte omniũ turpiſſimus, & ſordidiſſimus, idem eſt in repub. qui ſemper fuit. de Am. 103 b, Neque rogemus res turpes, nec faciamus rogati. Multis uexat⁹ contumelijs, plurimis iactatus iniurijs, non turpis ad te, ſed miſer confugit, pro Quin. Turpis homo, 9 ad Atticum. Pugna, ne turpis inueniar, 5 ad Attic. Turpis cauſa dicitur, cùm ipſa res animum à ſe auditoris alienat, 1 ad Herennium. Trecentoſq; eos quos eduxerat Sparta, quũ eſſet propoſita aut fuga turpis, aut gloriosa mors, oppoſuit hoſtibus, 2 de Fin. Habere enim quæſtui Rempub. non modò turpe eſt, ſed ſceleratum etiam & nefarium: itaq; quod Apollo Pythius oraculum edidit Spartam nullæ alia niſi auaritia eſſe periturã, 2 Officiorum. Quod turpe ſit, id ſolum miſerum eſſe, 8 ad Attic. Turpe genus argumentationis, 1 de Inuent. Turpe genus cauſæ, 1 ad Heren. 1 b. Turpes decuriæ iudicum, 1 Philipp. Turpi nihil turpius, de Finibus libro quarto. Turpiſſimum eſt, quando cum uita pugnat oratio, Tuſcul. quæſt. lib. 2.

Turpiter, turpè, obſcœnè, nequiter. ad Atticum, 139 b, Timeo ne quid turpiter faciam. & Tuſculan. 198 b, Quæ te turpiter & nequiter facere nihil patiatur. ad Atticum. 93 b, Hortenſius filius fuit Laodiceæ cum gladiatoribus flagitioſè ac turpiter. Att. 101 a, Cato in me turpiter fuit maleuolus. pro Mil. 103 a, Turpiter perpeti, calamitoſè.

Turpitudo, nis. deformitas, obſcœnitas, infamia, macula flagitium, dedecus, labes, deformatio, deprauatio, fœditas. de Orato. 130 b, Locus & quaſi regio ridiculi turpitudine & deformitate continetur. & 131 a, Verborum turpitudinem & rerum obſcœnitatem uitare. de Finibus, 98 a, Niſi eos per ſe fœditate ſua turpitudo deterreat. de Ar. 215 a, Sex. Seranus ſanctiſſima ſacella omni turpitudine fœdauit. pro Dom. 25 a, In illo pœna legitima turpitudinem non habuit propter uim temporum. & Heren. 2 b, ſi cauſa turpitudinem habebit. pro Fon. 281 b, Turpitudo, quæ à libidine aut à petulantia, aut ab audacia nata ſit. I. A. 211 b, Quanta illa erit reip. turpitudo, quantum dedecus, quanta labes? dicere in hoc ordine ſententiam M. Antonium conſulari loco. Officiorum, 73 b, Nullum eſt maius malum turpitudine, quæ ſi in deformitate corporis habeat aliquid offenſionis, quãta illa deprauatio & fœditas turpificati animi debet uideri.

Turpo, as. fœdo. Tuſc. 166 b, & 200 a, Iouis æram ſanguine turpari. Poetæ.

Turris, ris. propugnaculum, ſpecula. Tuſ. 239 b, Dionyſius concionari ex turri alta ſolebat. de Pro. 69 b, Macedonia, quæ erat antea multorum imperatorum, non turribus ſed trophæis munita.

Turtur, ris. auis nota. de Fin. 87 b, Turtures curſu & peregrinatione lætantur.

Tuſculanum & alia. l. Tuſculanum, &c.

Tute. tuipſe. Epiſtol. 9 a, Vt tute mihi præcepiſti. ad Atticum, 119 b, Et ut eſſet, à me eſt (tute ſcis) multo antè prouiſum. de Orator. 93 a, Non me tibi negaſſe, tute paulò antè dixiſti. ad Atticum, 231 b, Quemadmodum tute ſcribebas.

Tutè. tutò. pro Rab. 95 b, Qua in cauſa tutè eſſe potuiſſes. & ad Her. 27 b, ad Atticum, 117 b, Non quæro ubi tutiſſimè ſit. & 125 b, Nam te hic tutiſſimè puto fore. ad Heren. 18 a, Eum tutè uiuere qui honeſtè uiuat. & ibid. b, Tutè cauteq; agere aliquid.

Tutela, læ. fides, commiſſio. Eſt autem tutela (ut Seruius Sulp. definiuit) ius ac poteſtas in capite libero, ad tuendum eum qui per ætatem ſuam ſe defendere nequit, iure ciuili data ac permiſſa. quæ definitio quoniam pupillares modò tutelas comprehẽdit, ſi generalem facere uis, ut etiam mulierum, & furioſorum tutelas contineat, ã definitione tibi ſunt illa uerba remouenda: per ætatem ſuam. ad Atticum, 4. a, De tutela legitima, in qua dicitur eſſe puella, nihil uſucapi poteſt. pro Quint. R. 47 b, Fraudare pupillum, qui in tutelam peruenit. de Orator. 99 b, Niſi poſthumus, antequàm in ſuam tutelam ueniſſet, mortuus eſſet. & 126 a, Filius eius paruus, qui tibi in tutelam eſt traditus. & 99 a, Tutelarum iura. Officiorum, 17 b, Vt enim tutela, ſic procuratio reipub. ad utilitatem eorum, qui commiſi ſunt, non ad eorum quibus commiſſa, gerendæ eſt. pro Fla. 162 a, Nihil poteſt de tutela legitima ſine omnium tutorum autoritate diminui. de Pro. 76 a, Quare ſit in eius tutela Gallia, cuius uirtuti, fidei, felicitati commendata eſt. de Finib. 114 b, Vt omnia illa prima huius tutelis ſubijciantur, itaque non di-

diſcedit ab eorũ curatione, quibus præpoſita uitam omnem debet gubernare. pro Seſt. 17 b, In eius magiſtratus tutela reges atque exteræ nationes ſemper fuerunt. Officiorum, 64 a, Tutela XXII. tabulas erat uindicata. de Natura deorum, 70 b, Apollo is, cuius in tutela Athenas antiqui hiſtorici eſſe uoluerunt. pro Murena, 129 a, Omnia hæc noſtra latẽt in tutela ac præſidio bellicæ uirtutis. de Finibus, 144 b, Nullam partem neque animi neque corporis uacuam tutela reliquerunt. & 104 a, Salutem hominum in Iouis eſſe tutela. de Or. 95 b, Ac ne is pro quo ipſe diceret turpi tutelæ, iudicio, atq; omni moleſtia, ſtultitia aduerſarij liberaretur. de Orato. 104 b, Sulpitius Gallus duos filios ſuos paruos tutelæ populi commendauit.

Tutiſimò, aduerbiũ. ad Attic. li. 6, Vbi tutiſſimò eſſem.

Tutò. tutè, impunè. At. 116 a, Igitur iſtic me ſic poſſe tutò, an etiam honeſtè? & pro Seſt. 20 a, & Epiſt. 234 b, Vt à ſuis munitus tutò in foro eſſet. Epi. 148 a, Nec mihi tutò in Senatum uenire licet.

Tutor, aris. tueor. de Natur. 55 a, Genæ tutantur oculos ab inferiore parte ſubiectæ, leuiterq; eminentes. An. 196 a, Nihil acerbi mihi erit, quod rempublicam tutabitur. et de Somn. 127 b, Ad rempublicam tutandam. & pro Pomp. 6 b, Vectigalia ad ipſas prouincias tutandas. pro Syl. 178 b, Hunc tamen per uos tutari conſeruareq; cupiunt. In Antoniũ, 191 b, Qui rempublicam patrimonio ſuo & tutatus eſt, & tutatur. & pro Seſt. 33 a, Hic eſt ſe tutatus.

Tutor, oris. defenſor. de Orator. 104 b, Qu. Seruius Galba populum Romanum tutorem inſtituere ſe dixit filiorum ſuorum orbitati. & Epiſt. 226 a, Inſtituere aliquem tutorem & ſecundum hæredem filio ſuo. pro Fl. 162 b, Quecunque ſine tutore autore eſt dicta dos, nulla eſt. & pro Cec. 298 a, Quod mulier ſine tutore autore promiſerit, nõ deberi. de Finib. 140 a, Non tutores miſimus regibus. pro Murena, 130 a, Mulieres propter infirmitatem conſilij, maiores in tutorum poteſtate eſſe uoluerunt. pro Fl. 161 a, Tutor his rebus Græcorum legibus aſcribendus fuit, Poſtquam. 200 a, Reſp. orba conſulis fidem tanquam legitimi tutoris implorauit. & 205, Cum Reſpub. non ſolum parentibus perpetuis, uerum etiam tutoribus annuis eſſet orbata. de Aruſ. 246 a, Caſtus tutor religionis de Orator. 143 a, Parens bonus & tutor fidelis. I. A. 207 b, Patronus & tutor ad Attic. 195 b, Amo illum mortuũ, tutor ſum liberis, totam domum diligo. de Cl. 196 a, Orbæ eloquentiæ quaſi tutores relicti ſumus.

Tutus, a, um. metu uel periculo uacuus, tectus, cautus, ſeptus, munitus, ſanctus, ſacroſanctus, ſartus tectus, incolumis, nihil inſidiarum habens, bonorum omnium præſidio munitus, in tuto locatus. pro Dom. 235 a, Quæ maiores noſtri religionibus tuta nobis & ſancta eſſe uoluerunt. & ibidem: Quid ſanctius, quid omni religione munitius, quàm ſua cuique domus? pro Pomp. 10 a, Quis locus tam firmum habuit præſidium, ut tutus eſſet? pro Cec. 293 a, Fuga tutam uiam quærere. Antequam. 194 a, Quo enim ſe ſatis tutum arbitrabatur præſidio? uirtutis & gloriæ? Attic. & c. & ibidem b, Qui hoc imperij domicilium numini deorum conſecratum, ſartum tectũ ab omni periculo conſeruaui, & uos ut tutam tranquillamq; pacem traderetis, mea perfeci uigilantia. Epiſtol. 163 a, Tutus ab inimicis. & de Natura deorum, 50 a, Tutus à calore & à frigore. I. V. 243 b, Tutus, clauſus ſeptus, munitus contra aliquem. de Ar. 256 a, Quare cũ dij immortales monent de optimatium diſcordijs, in tuto collocant Clodium. & Epiſtol. 184 a, Eſſe in tuto. I. C. 113 b, Firmiſſimo muro ſeptum eſſe. pro Fl. 152 a, Multi chariſſimi uiri, qui cum prædonem nullum cepiſſent, mare tamen tutum præſtiterunt.

Tuus, a, um. Atti. 62 a, Tam longè à tot tuis, &c. de Orat. 88 b, Panætius ille tuus. & alibi millies.

Tyba, bæ. urbs. Ep. 240.

Tyberinus, a, um. pro Pomp. 10 b, Ante oſtium Tyberinum. Philip. 3, Canutius Tyberinus.

Tyberis, ris. Tybris flu. quo Roma alluitur. poteſt etiam cum iota ſcribi, autoribus bonis. Atti. 191 b, Cogito trãs Tyberim hortos aliquot parare. In C. 111 a, Vt Tyberis inter eos & pons intereſſet. Atti. libr. 15. cum eſſet trãs Tyberim in hortis.

Tyburs, tis. l. Tiburs.

Tyche, es. urbs Siciliæ. In V. 228 a, Tertia eſt urbs, quæ quòd in ea parte Fortunæ fanum antiquum fuit, Tyche nominata eſt.

Tymbos. buſtum. de L. 183 a, Si quis buſtum (nam id puto appellari tymbon) aut monumentum, inquit, aut columnam uiolarit.

Tyndarum, ri. urbs Sicil. I. V. 262 a.

Tyndaritani, orum. I. V. 140 b.

Tyndareus, rei. de Fat. 147 a.

Tyndaridæ fratres. Caſtor & Pollux. Tuſ. 154 a, de N. 72 a, de Or. 141 a.

Typus, pi. ſignum, forma. Attic. 5 b, Præterea typos tibi mando. Attic. 5 b, τὸν παρόντα κατάστασιν τύπον δός. id eſt, Præſentem ſtatum forma aliqua deſignato.

Tyrannicè. ſuperbè, crudeliter. In Verrem, 172 b, Regiè ſeu potius tyrannicè ſtatuit. Attic. lib. 10, Vide quàm ad hæc τυραννικῶς.

Tyrannicus, a, um. de Leg. 164 b, Leges tyrannicæ. pro Dom. 236 b, Priuilegijs tyrannicis irrogatis. de Inu. lib. 1. 15 b, Tyrannicum factum.

Tyrannio, onis. uiri nomen. Quin. Fr. 306 b, & ad Atticum, 57 b.

Tyrannis, dis. dominatio, regnum, crudeliſſimus dominatus. ad Atticum, 104 b, Ex uictoria cum multa mala, tũ certè tyrannis exiſtet. Tuſculanar. 186 a, Potius quàm conſcios delendæ tyrannidis indicaret. ad Atticum, 225 b, O dij boni, uiuit tyrannis? & 120 b, Idem facere quod in Cinnæ dominatione, & Marij tyrannide Philippus. Of. 70 a, Occupare tyrannidem. At. 231 b, Sublato enim tyranno, tyrannida manere uideo.

Tyrãnoctonos, ni. uindex & oppressor dominationis. ad Atticum, 231 a, Sustulit simulationem desiderij, ne periculosa nostris tyrãnoctonus esset. Item ad Atticum, 261 a, & Fam. lib. 12.

Tyrannus, ni. ereptor libertatis, ciuitatis oppressor. I. V. 229 a, Imagines Siciliæ regum ac tyrannorum. & ibidem: At uidete quanto hic tetrior tyrannus. & in Vat. 33 b, Intolerandus tyrannus. Tu. 239 a, Dionysius Syracusanorum tyrannus fuit, is cùm V et XX. natus annos dominatum occupasset, diu seruitute oppressam tenuit ciuitatem. pro Mil. 108 b, Quo tandem animo hoc tyrãnum tulisse creditis? I. A. 249 b, Qui erant in eum tyranni. & pro Deiot. 146 b, Esse tyrannum in aliquem. Officiorum, 37 b, Quem armis oppressa pertulit ciuitas. et ibidem: Qui ui oppressos imperio coercet. & ibidem de tyrannis. I. A. 115 a, Cupido coniungendi cum tyrãno: id est, Cæsare. & ibidem: Phalaris & Pisistratus. de Natura deorum, 76 b, Dionysius & Apollodorus tyranni. de D. 91 b, Vrbs ab Alexandro tyranno crudeli domina tu premebatur. Of. 58 a, Nulla est nobis societas cum tyrannis, sed potius summa distractio.

Tyresias, siæ. augur & uates Thebanus. de Diuin. 98 b, De Tyresia etiam apud inferos Homerus ait solum sapere, cæteros umbrarum uagari modo. de eod. de Natura deorum, lib. 2. & Tusc. lib. 5.

Tyria purpura. I. V. 265, & pro El.*

Tyrus. urbs Phœnicæ. ibidem.

Tyro, onis. nouus miles, rudis in aliqua re, qui aliquam artem discit. (. Veteranus miles. Epistol. 158 b, Quantum autem in acie tyroni sit committendum, scimus. & Tusc. 283 a, Aetas tyronum. I. A. 238 b, Tyrones milites.). Veterani milites. & 244 b, Cum essem tyro in Pompeij exercitu. pro S. Ro. 21 a, Qui nuper se ad eum lanistam contulit, qui cum ante hanc pugnam tyro esset, facilè ipsum magistrum scelere atque audacia superauit. I. V. 62 a, L. Apuleius usu atque exercitatione tyro. & 112 a, Tametsi non prouinciæ rudis erat & tyro. de Orator. 203 b, Fateor enim oratorem, nulla in re tyronem ac rudem, nec peregrinum atq; hospitem in agendo esse debere. Officiorum, 8 a, In Pompilij exercitu Catonis filius tyro militabat.

Tyrocinium, nij. rudimentum. In Sal. 274 a, At lapsus ætatis tyrocinio, postea se correxit, & c.

Tyrotarichus, chi. cibi genus, cuius confectionem docet Apicius libro 4. Attic. 233 a, Eo die in Pæti nostri tyrotarichum imminebam. Att. 59 a, Multa me in epistola tua delectarunt, sed nihil magis quàm patina tyrotarichi. & Epist. 136 b. Quem denarium narras? quam tyrotarichi patinam? eod. Tu uerò ad tyrotarichum antiquum redi.

Tyrrhenus, a, um. Thuscus. ut Tyrrhenum mare. de D. 84 a, Tyrrhenæ gentis aruspex.

Tysias, siæ. princeps & inuentor artis rhetoricæ. de In. 62 b, & de Orat. 92 b.

V

Litera interdũ pro y usurpatur. ut Sulla, pro Sylla: Sullanus pro Syllanus. Eadem maiuscula significat quinq;, id quod sæpe legendis Ciceronis libris occurret.

Vacatio, onis. feriæ, cessatio, immunitas. pro Syl. 172 a, Me neque rerum gestarum uacatio, neque ætatis excusatio uendicat à labore. & pro Cæl. 43 b, Erat enim meum deprecari uacationem adolescentiæ, ueniamq; petere. de Leg. 158 a, Ego uerò ætatis potius uacationi confidebam. de Natura deorum, 32 a, Nos uitam beatam in omnium rerũ uacatione ponimus. & In Ver. 147 b, Vacatio omnium rerum. de Clar. 175 a, Vacationem augures, quo minus iudicijs operam dent, non habere. pro Font. 277 b, Falsum est ob uacationẽ precium datũ, cum immunis nemo fuerit. In An. 204 b, His liberisq; eorum militiæ uacationem esse placet. & 200 a, Delectum haberi sublatis uacationib. In Ver. 204 b, Pro hisce rebus uacatio data est laboris & sumptus & militiæ & rerum omnium. Epistol. 129 a, Quæ studia uacationem habent publici muneris. & Ac. 30 b, & Att. 17 b, Ne uacationes ualerent. de Leg. 158 a, Nullam tibi à causis uacationem dari uideo.

Vacca, cæ. de Natura deorum, 16 b, Cur non gestiret taurus equæ contrectatione? equus uaccæ? & ad Herennium, 27 b.

Vaccus, ci. pro Dom. 233 b, In Vacci pratis domus fuit M. Vacci.

Vacei, pro Pl. 277 a, Putabam in Vaceis dicturum. error pro Nicæis.

Vacillo, as. nuto, labo, fluctuo, titubo. de Natura deorum, 22 b, Nec uerò exitum reperitis, resq; tota uacillat ac claudicat. & Officiorum, 76 a, Iustitia uacillat uel iacet potius. de Finibus, 62 b, Quo loco uidebitur stabilitas amicitiæ uacillare. de Clar. 184 a, Curio in utramq; partem toto corpore uacillans. ad Atticum, 186 a, Vacillare memoria. In C. 109 a, Partim etiam sumptibus in uetere alieno uacillant. I. A. 189 a, Antonius cum una legione, & ea uacillante L. fratrem expectat. Epist. 262 a, Accepi tuam epistolam uacillantibus literulis.

Vaco, as. nihil ago, cesso, ocium habeo, ocium est, otiosus sum, uacuus uel expers sum, liber sum, careo, priuatus sum. de Natura deorum, 1 b, An dij ab omni curatiõe & administratione rerum uacent. Epistol. 113 a, Hoc mihi iucundissimum uacanti negocium erat, tecum id ocij tẽpus consumere. Epistol. 201 a, Quamuis enim occupatus sis, ocij tamen plus habes: aut si ne tu quidem uacas, noli mihi molestiam exhibere. & de D. 82 a, Ita tamen, si uacas animo, & c. Att. 199 a, Scribes aliquid si uacabis. de D. 109 b, Tãtum huic studio relinquendum, quãtum uacabit à publico officio & munere. Officiorum. 3 a, Nulla uitæ pars uacare officio potest. & Orat. 216 b, Quare id uacare numero non oportet? Officiorum, 27 b, Sic eiusmodi motibus animus debet uacare. de Fin. 97 b, Sapiens perturbationibus semper uacabit. Et, Vacandum

dum est omni animi perturbatione. &, Vt ab omni animi perturbatione liber sis. Of. 26 b, Histrionum nonnulli gestus ineptiis non uacant. Epist. 97 b, Vacare culpa magnum est solatium. & 18 a, Præsertim cum in quo accusabar, culpa uacarem. de L. 186 a, Is ordo uicio uacato. Epistol. 53 b, Qui locus hoc dominatu uacat? Tusc. 188 b, Amplitudo animi una est omnium rerum pulcherrima, eoq; pulchrior, si uacet populo, & c. de Nat. 37 a, Cœlestem ordinem, qui uacare mente putat, is ipse mentis expers habendus est. & 38 b, Natura ætherea uacat ea parte corporis, quæ, & c. Tus. 162 a, Animus & terra uacat & humore. & de Na. 7 a, Si ipsa mens constare potest uacãs corpore. I. A. 138 b, Qui utrisq; armis uacant. de Natura deorum, 14 b, Nihil est quod uacet corpore, corporibus omnis obsidetur locus. de L. 157 b, Vacare cura & negocio. & Tus. 153 a, Vacans nomine. de Cla. 190 a, Nullum tempus illi unquam uacat aut à forensi dictione, aut à scribendo. Sal. in Cice. 271 a, Cuius nulla pars corporis à turpitudine uacat. ad Atti. 288 a, Quid nostra refert uictum esse Antonium? si uictus est, ut alij uacarent, quod ille obtinuit? ad Atti. 188 b, Tota domus uacat superior. Atti. 221 b, Villa ita completa mi litibus erat, ut uix triclinium ubi cœnaturus ipse Cæsar esset, uacaret. de Natura deorum, 5 a, M. Piso si adesset, nullus philosophiæ uacaret locus. de Ora. 146 b, Domi cilium tantum in illa urbe remanet studiorum, quibus uacant ciues. de D. 82 a, Ego uerò, inquam, philosophiæ semper uaco. Officiorum, 13 a, Ea animi elatio quæ cernitur in periculis & laboribus, si iustitia uacat, pugnatque nõ pro salute communi, sed pro suis commodis, in uicio est. de Sen. 84 a, Senum ætas uacat muneribus ijs, quæ non possunt sine uiribus sustineri. pro Deiot. 148 b, Deiotarus quicquid à bellis populi Romani uacabat, cum hominibus nostris consuetudines amicitiasq; iungebat.

Vacuitas, tis. Officiorum, 15 a, Quo magis his & magnitudo animi est adhibenda & uacuitas ab angorib. de Finibus, 55 b, Vacuitas omnis molestiæ. & libro secundo, Vacuitas doloris. & Tusculanarum, 236 b, Securitatem nunc appello, uacuitatẽ ægritudinis. L. Indolentia.

Vacuitas, quam sedem uacantem uocant. Famil. libr. 11, Quantam perturbationem rerum urbanarũ afferat obitus consulis, quantam cupiditatem hominibus injiciat uacuitas, non te fugit. Bruti.

Vacuus, a, um. inanis, expers, exhaustus, nudus, ieiunus, liber. I. C. 100 a, Cum morte superioris uxoris nouis nuptijs domum uacuam feciſſes. & ibidem b, Ab euẽtu tuo ista subsellia uacua facta sunt. de Orato. 154 a, Possessio quasi caduca & uacua. & pro S. R. 22 b, Prædia uacua alicui trader e. & Par. 125 a, Possessiones uacuæ. In V. 263 a, Remum uacuum trahi. Quin. Frat. 316 a, Nullum mihi uacuum tempus ostenditur. ad Attic. 37 b, Cum uacui temporis nihil haberem. I. V. 76 a, Habere dies uacuos. Antequàm. 194 b, Aures non obtusæ crimination e, sed uacuæ præbebuntur. de Cl. 166 b, Itaque hunc elegimus diem, cum te sciremus esse uacuum. & ibidem, Esse animo uacuo. & pro Do. 239 a, Vacuo animo facere aliquid. de L. 158 a, Ego uerò libenter quoniam uacui sumus, dicam. ad Attic. 199 a, Amicum uacuum ad res difficiles scribendas afferre. pro Mur. 133 b, Gladius uagina uacuus. Tu. 192 a, His rebus mentem uacuam appellauerunt insaniam. de D. 114 a, Animus per somnum sensibus & curis uacuus. I. C. 118 a, Hic locus nunquam uacuus mortis periculo atq; insidijs fuit. Epist. 58 b, Nihil insidijs uacuum uideo. & 48 b, Vacuus molestijs. Antequàm. 195 b, Proficiò istis hora nulla electo Tullio uacua periculo, aut periculi expectatione relinquitur. pro Do. 218 a, Nullus locus uacuus extraordinarijs fascibus fuisset. Attic. 169 a, Vacuum periculo consilium. Epistol. 125 a, Oppidum uacuum à bello. de Fini. 114 a, Locus uacuus ab omni turba. I. V. 204 b, Vacuus, expers, solutus ac liber ab omni sumptu, munere, molestia. Post. 208 a, Vacuo à bonis atque inani foro. de Ar. 245 b, Mea domus ab ista religionis suspicione uacua atque pura est. de Cl. 194 a, Ab exercitationibus oratorijs nullus dies mihi uacuus est. de Fa. 140 a, Quondam uacuo ab interuentoribus die. de D. 93 b, Itaque huic obijciuntur uisa à mente ac ratione uacua. In Ver. 200 b, Ciuitas ab his rebus sanè uacua atque nuda. & 82 b, Nulla hora uacua à furto ac scelere reperietur. de In. 65 a, Si animus à talibus factis uacuus atque integer erit. de Natura deorum, 14 b, De inanitate: id est, de eo, quod uocant uacuum. ad Attic. 27 b, Inanis aliquare utili: id est, uacuus. Quint. Frat. 304 a, Sin eris ab isto periculo uacuus, ages scilicet si quid, & c. & 324 b, Animus uacuus ab omni cura. 327 a, Plura ad te uacuo animo scribam, cum, & c. de Vn. 197 a, Nihil igni uacuum uideri potest.

Vada. locus inter Apenninum & Alpes. Epistol. 174 a, Bruti.

Vada Volaterrana. pro Qu. 4 a.

Vadimonium, nij. sponsio sistendi in iudicio ad certum diem, quam deserere non licet. I. V. 155 b, Iura Siculorum, quæ habent è populo Rom. ne extra suum forũ uadimonium promittere cogantur. & 264 b, Hominem iubet Lilybæum uadimonium Venereo seruo promittere. I. V. 165 a, Promittunt Herbitenses uadimonium Syracusas. pro Qu. 4 a, Ego iam neque uado amplius, neque uadimonium promitto. & ibidem: Quintius cum cæteris quæ habebat, uadimonia differt. & ibidem: Cùm uadimonia sæpe dilata essent. & ibidem: Ex eo tempore res esse in uadimonium cœpit. & ibidem: Hic hominem in præsentia nõ uadatur, ita sine uadimonio discedit ur. et 8 a, Qui postea quoque uadimonium missum fecerit. pro Quint. 5 b, Venit Romam Quintius, uadimonium fistit. & 8 b, Ad uadimonium non uenerat, & uadimonium sibi ait esse disertum. & 9 b, Obire uadimonium alicui. & 10 a, Vadimoniũ tibi cum eo nullum fuit. Atti. 26 b, Differre uadimonium cum aliquo. & Ep. 22 a, Vadimonia dilata. pro Quint. 10 b, Quo die uadimonium istuc factum esse dicis? Quint. Frat. 316 a, Nemo fuit in tanta multitudine, qui uadimonium concipere posset. de Sen. 81 a, Vadimonia constituta. & I. C. 105 a, Decoratores

Universidad de Deusto Biblioteca

ctores qui uadimonia deserere, quàm illum exercitum maluerunt.

Vado, dis. eo, iter facio, ingredior. Att. 60 b, Ad eum postridie manè uadebam, cum hæc scripsi. ad Her. 11 b, Cũ feras bestias uideamus alacres & erectas uadere, ut alteri bestiæ noceant. In Ar. Post hunc ore fero capricornus uadere pergit. Attic. 226 b, Lentulus Spinter hodie apud me, cras manè uadit. Fam. Ep. lib. 7, Vadunt solidaui.

Vador, aris. in ius uoco, ad uadimonium sistendum uoco. I. V. 153 b, Cum Apronius ex Leontino usq; Lilybæũ aliquẽ uadaretur ex miseris aratoribus. pro Qu. 4 a, Si iã neq; uadari amplius, neque uadimonium promittere. & ibid. Hic hominem in præsentia non uadatur, ita sine uadimonia disceditur. pro Quin. 11 a, b, Debere tibi dicis Quintium, procurator negat: uadari uis, promittit: in ius uocas, sequitur: iudicium postulas, non recusat.

Vadum, qua flumen transire, aut pedibus, aut equo possumus. pro Cæl. 48 a, Sed emersi iam è uadis, & scopulos præteruecta est oratio. de Or. 211 a, Hoc motu radiãtis etesiæ in uada ponti.

Vafer, a, um callidus. de Natura deorum, 18 a, Homo minimè uafer. & Off. 63 a, Veterator, uafer. de Rep. lib. III. Non sunt in disputando uafri, non ueteratores, non malitiosi. de Natura deorũ, 9 b, Chrysippus Stoicorũ somniorum uaferrimus interpres. Attic. 19 a, Vafer ille Siculus Epicharmus.

Vafrè. callidè. In Verrem, 135 a, Nihil uafrè, nec malitiosè fecit.

Vagè. dispersè. ad Heren. 33 b, Quas exornationes idcirco non uagè dispersimus, sed à reliquis separauimus, quod, &c. 24 a, Res sparsæ & uagæ disiectæ.

Vagina, næ. gladij theca. de In. 63 b, Ille gladium è uagina eduxit. de Natura deorum, 33 a, Vt clypei causa inuolucrum, uagina autem gladij, sic, &c. pro Mar. 133 b, Gladius uagina uacuus. I. C. 98 a, S. C. inclusum in tabulis, tanquam in uagina recõditum. de Se. 87 b, Viriditas herbescens culmo erecta geniculato, uaginis iam quasi pubescens includitur.

Vagio, gis. eiulare, puerorum infantium more plorare. de Sen. 94 a, Si quis deus mihi largiatur, ut ex hac ætate repuerescam, & in cunis uagiam. de Fin. 71 a, & ad Heren. 33 b.

Vagor, aris. euagor, uolito, paßim uolito, erro. pro Sest. 22 a, Quodam tempore homines fusi per agros ac dispersi uagabantur. & de In. 43 a, Cum in agris homines paßim bestiarũ more uagabantur. & de D. 98 b, Cæteros umbrarum uagari modo. pro Fl. 152 a, Prædones toto mari dispersi uagabantur. de D. 125 a, Aues huc & illuc paßim uagantes. cont. Rul. 73 a, Quacũq; uelis uagari. & 75 a, Vagari per orbem terrarũ. I. A. 131 b, Is nunc tota Asia uagatur, uolitat ut rex. pro Fon. 280 b, Hi contrà uagantur læti atq; erecti paßim toto foro. & de Or. 100 a, Vagari magna cum caterua toto foro. & Att. 225 Tota urbe uagari. ad Her. 36 a, Volitare & uagari toto foro. pro Mar. 135 b, Vagabitur nomen tuum longè atque latè. Acad. 17 a, Eo fit ut errem & uager latius. Tuscul. 193 a, Deinde instituto nostro uagabimur. de Orat. 102 b, Ne uagari & errare cogatur oratio. de Ora. 160 b, Ne fluat, ne uagetur oratio. & 91 a, Eadem illa facultate uagari qua uelit. & 154 a, In hoc tam immenso cãpo uagari liberè. ad Attic. 118 b, Vagamur egentes cum coniugib. & filijs. de Or. 159 a, Vt uerba neque alligata sint, quasi certa aliqua lege uersus, neq; ita soluta ut uagentur. Attic. 258 a, Vtinam eum diem uideam, cùm ista oratio ita liberè uagetur, ut etiam in Siccæ domum introeat. Oct. 329 a, In urbe milites uagantur. Offi 149 a, Non enim sumus hi quorum animus uagetur errore.

Vagus, a, um. errans, inconstans, dispersus, incertus. Atti. 109 a, Itaq; uagus esse cogitabam. & 117 b, Dionysio, dũ existimabã uagos nos fore, nolui molestus esse. pro Clu. 54 b, Aliquẽ uagum & exulem errare. Orato. 204 a, Solutũ quiddam sit, non uagum tamen, ut ingredi liberè, non licenter errare uideatur. de N. 26 a, Errãs & uaga sentẽtia.)(. Stabilis & certa. & de Orat. 114 b, Pars quæstionum uaga, libera, & latè patens. de Vn. 201 a, Sidera quæ uaga & mutabili ratione labũtur. de Fin. 138 a, Bestiæ motus solutos ac uagos à natura sibi tributos requirunt. ad Her. 22 a, Loci præter modum ampliuagas imagines reddunt. I. A. 242 b, Vt uitam inopem & uagam prosequamur. pro Mil. 114 b, Vaga, uolubilis fortuna.

Valde. uehementer, admodum, mirum uel maiorem in modum, egregiè, nõ mediocriter, per quàm, sanè quàm, impensè, magnificè, grauiter, in primis, etiam atq; etiã, ita. ad Atticũ, 210 a, Inhibere illud, quod mihi ualde arriserat, nunc uehementer displicet. Ep. 9 b, Rem te ualde bene geßisse rumor erat. de Ar. 244 b, Cui destinatam iam laudem præripere ualde esset iniquum. de D. 125 a, Nihil est tam ualde uulgare, quàm nihil sapere. Att. 106 b, Quid opus est de Dionysio tam ualde affirmare? & 24 b, Valde hoc uelim, antequàm proficiscare conficias, &c. & 9 a, Valde grauiter pertexuit hunc locum. & 58 b, Epistola ualde bella est. & 59 a, Epistola tua ualde me leuauit. & 22 b, Valde uehementer eum uisum & liberè dicere. & ibi. Hic quicquid uolet, ualde ualet. de Le. 184 a, Tu uerò eum nec nimis ualde unquam, nec nimis sæpe laudaueris. Famil. lib. 2, Nam suos ualde quã paucos habet.

Vale. fac, uel cura, uel da operã ut ualeas. ad Attic. 78 b, Etiam atq; etiam uale patrone, &c. Q. F. 312 a, Mi frater uale. & 262 b, Da operam ut ualeas. Ep. 258 b, Vale mi Tyro, uale uale & salue. Epist. 257 a, Cura ut ualeas etiam atq; etiam Tyro noster. Ep. 256 a, Valebis igitur, meq;, &c. A. 123 a, πολλὰ χαίρειν τῷ καλῷ dicere. Epi. 111 a, Ego uerò multam salutem & foro dicam et curiæ.

Valens, tis. robustus, fortis, firmus, ualidus, potens, sanus.)(. Imbecillus. I. V. 264 b, Lictores ualentißimi, & ad pulsandos uerberandosq; homines exercitatißimi. I. A. 244 a, Semel circumsessus lectis ualentißimorum hominum uiribus cecidi sciens. pro Cl. 154 b, Statius quidã colonus homo ualens. contra Rul. 83 a, Robustus & ualens, & audax satelles. pro Cæl. 51 b, Imbecillus.)(. Va-

lens

lens. Ep. 95 a, Cùm homo imbecillus à ualẽtißima bestia laniatur. et 77 a, Quàm uiribus cũ ualẽtiore pugnare. Ac. 44 b, Nihil enim ualẽtius est à quo intereat. de Cl. 170 a, Quãquã in Lysia sunt sæpe lacerti, sic ut fieri nihil poßit ualẽtius. de Ar. 258 a, Fuit quõdã ita firma hæc ciuitas & ualẽs, ut iniurias ciuium ferre posset. pro Domo, 220 b, Imberbis adolescentulus, bene ualens & meritus. de Vn. 202 a, Nec fraus ualẽtior quàm cõsiliũ meũ. de Fa. 142 a, Diodorus ualẽs dialecticus. At. 238 a, Ibi bene ualentẽ uidi Pyliam. Ep. 256 b, Malo te serò ualentẽ, quàm statim imbecillũ uidere. pro Cl. 23 a, Cũ puer hora XI. in publico ualens uisus esset, ante noctẽ mortuus inuentus est. Itẽ, Cũ morbo alicui mederi uis, cõsuetudo ualẽtis & natura corporis cognoscenda est. Ac. 6 a, Sẽsus si sani sunt & ualentes, etc. Att. 102 a, Mallem resp. tantas ei uires non dedisset, quàm nunc tam ualenti resisteret. Off. 35 b, Quæ esset oblectatio ualentium?

Valentini. pop. I. V. 243 b.

Valeo, les. possum, polleo, potens sum, uim habeo, uires habeo, monumentum uel põdus uel autoritatem habeo, alicuius momenti putor, operor, proficio, momentum affero. de Finib. 60 b, Epist. 8 a, Qui plus opibus, armis potentia ualent. & 137 a, Fiet quodcunq; uolent, qui ualebunt: ualebunt autẽ semper arma. et de Ar. 256 b, Opibus ualere. At. 66 a, Domitius ualet amicis. et 257 b, Vereor ne ualeat Antonius. At. 61 b, Et quo animo Coß. ferant hũc ὄχλον, rescribas ad me quantum potes & uales. pro Dõ. 216 a, Quasi ego in isto genere animo quicquam aut curatiõe aut potestate ualerem. de Cl. 169 a, Is longè plurimùm ingenio ualuit. Epist. 85 a, Quicquid authoritate ualebo & gratia, ualebo tibi. & 180 b, Nõ uereor, ne meæ uitæ molestia parum ualitura sit in posterum cõtra falsos rumores. Of 21 b, Videmus alios uelocitate ad cursum, alios uiribus ad luctãdum ualere. de Clar. Or. 169 b, Dicitur etiam C. Flaminius ad populũ ualuisse dicendo. I. C. 101 a, Tu ad leges non solum negligendas, sed etiam perfringendas ualuisti. pro Clu. 58 b, Omnes Larinates, qui ualuerũt, uenerunt Romam. I. C. 217 b, Hæc res mihi ualet ad gloriam. pro Mur. 133 b, In hoc felicitatis fama sermoq; ualet. pro Mur. 138 a, Iudicium accusatoris in reum pro aliquo præiudicio ualere de Leg. 161 b, Vna definitio in omnes homines ualet. Ep. 52 b, Ad consolandum autem cum illa ualeant, &c. de Fi. 108 a, Ex eo genere, quod ad disserendũ ualet. At. 67 a, Vtinam ualeat ad celeritatem reditus tuus. de Or. 152 b, Hoc ualet ad agendum, &c. de D. 228 b Plus terrarũ situs quàm lunæ tactus ad nascendũ ualere. de Cl. 177 a, Res ubi plurimum proficere & ualere possunt, collocari debent. pro Sest. 16 a, Ignari quid uirtus ualeret. de Orato. 110 a, Experiar ut ne Sulpitius plus quàm ego apud te ualere uideatur. de Cl. 176 b, Sp. Torius satis ualuit in populari genere dicendi. pro Cec. 295 b In uno seruulo familiæ nomen nõ ualet. & 302 a, Nã illud uerbum unde, in utramq; rem ualet. Top. 229, Verbãne plus an sententia ualere debeat. Offic. 60 b, Hoc uerbũ quid ualeat, non uidet. de N. 60 b, Quod eò ualebat, ut,

&c. pro Ce. 296 b, Quod etiam si uerbo differre uideatur, re tamen est unum, & in omnibus causis idem ualet. & Top. 223 b, Idem ualere.)(. Differre & distare. de Fin. 66 b, Quærimus uerbum Latinum pro Græco, & quod idem ualeat. Epi. 12 a, Præmia quæ apud me minimum ualẽt. & 55 a, Authoritas tua plurimũ apud me ualet. de D. 86 b, Aut si ualuit, id ualuit, ut peccatum inhæreat. & 132 b, Tamen intelligere potuisset, uincere te Romanos, nihil magis in se quàm in Romanos ualere. de D 141 b, Vt ad quasdam res natura loci pertinet, ad quasdam autem nihil: sic affectio astrorum ualeat si uis ad quasdam res, ad omnes certè non ualebit. de Or. 125 a, Hoc igitur exprimere, &c. mirum quiddam ualet uel maximã habet uim. Epist. 55 a, Valere in omnes partes. Epi. 94 a, Valere animo. pro Deiot. 144 b, Hoc ad uincendum ualet uel ad uincendum graue est, uel ad dicendum leue est. Aca. 22 a, Hoc contra te ualet. de Orat. 138 a, Multa ante congressum fiunt, quæ nõ ad uulnus, sed ad speciem ualere uidentur. & ibi. Quæ ualent contra falsam criminationem. Of. 33 b, Qui semper aliquid inquirunt, quod spectet & ualeat ad bene beateq; uiuẽdum. de Fat. 143 a, Quanquam hoc Chrysippo non uidetur ualere in omnibus. de Fin. 132 b, Sed certè opus est ea ualere & uigere, & naturales motus ususq; habere. de Or. 95 a, Diuturna in eo ualuit opinio tarditatis. Post. 206 b, Legem Tribunus plebis tulit, ut lex Aelia & Fusia ne ualerent. pro Dom. 229 a, De agris ratum est, fuit enim populi potestas, de ciuitate non ualuit, &c. de Cl. 171 a, Filius Scipionis si corpore ualuisset, in primis habitus esset disertus.

Valere. ad sanitatem morbósue relatũ. Epist. 93 a, Hîc tuì omnes ualent & 70 b, Ego ualeo sicut soleo paulò etiã deterius quàm soleo. de Fi. 73 b, Optimè ualere.)(. Grauißimè ægrotare. Atti. 77 a, Si modò ualuisti, & Romæ fuisti. & 97 b, Confido te iam ut uolumus, ualere. & 1 b, Si melius uales, uehemẽter gaudeo. Ep. 178 b, Nos hîc ualemus rectè, & quo melius ualeamus operã dabimus. At. 100 a, Significant enim tuæ literæ, te prorsus laborare. & ibi. Quia indicabat te nõ ualere. At. 213 b, Attica planè ualet. & 74 a, Cùm ego nõ bellè haberẽ. Q. Fra. 325 a, Valent pueri, studiosè discunt, diligenter docẽtur. At. 189 b, Vt in malis rectè habeã. Qu. F. 327 a, Cum (ut spero) se Cicero noster bellè habebit. Epi. 130 a, Tullia nostra rectè ualet, Terẽtia minus belle habuit, præterea rectißimè sunt apud te omnia. et 262 a, Bellè habere. At. 58 b, Literæ, quibus erat scriptũ Lentulo melius esse. et 96 b, Tironem grauiter ægrum Essææ reliqui, sed nunciãt melius esse ei. & 231 b, Antè sciui ei rectè esse, quã nõ bellè fuisse. & Tus. 166 b, Pompeio melius est factũ. Qu. F. 318 a, Apud eum rectè erat. Epi. 130 a, Rectißimè sunt apud te omnia. Epist. 256 b, Meliusculè mihi est. et Att. 223 b, Spero tibi iam esse ut uolumus. Epi. 152 b, Frater meus laborib. aßiduis concursationibusq; confectus grauiter se habet. Ep. 155 b, Si rectè istic erit.

Valere, salutantis in discessu. ad Atticũ, 92 a, Valebis igitur, & ualere Pyliam nostram & Cæciliam iubebis, &

 saluebis

Universidad de Deusto
Biblioteca

ſaluebis à meo Cicerone, & 69 a, Illum ſalutaui, poſtea iuſſi ualere. Ep. 33 a, Valete mea deſideria, ualete. Epiſt. 158 b, Vale mi Tyro, uale uale & ſalue. Att. 57 b, Sed ualeant recta conſilia. & de Na. 25 b, Si deus nulla hominum charitate tenetur, ualeat. Att. 123 a, πολλὰ χαίρειν τῷ πάλαι dicere. de Am. 100 a, Amici imbecilles ualent. Attic. 261 b, Quare iſta ualeant.

Valetudo, nis. Off. 51 b, Valetudo ſuſtentatur notitia ſui corporis & obſeruatiõe earum rerum, quæ res aut prodeſſe ſolent, aut obeſſe, & continentia in uictu, omniq; cultu corporis tuendi cauſa & prætermittendis uoluptatibus. de D. 134 a, Offic. 35 a, Aeſculapius poteſt præſcribere per ſomnium curationem ualetudinis. & 97 b, Qui ualetudinis uicio ſiurunt, & melancholici dicũtur. Epi. 134 a, Ex literis tuis intellexi animũ meũ tibi perſpectũ eſſe circa curã ualetudinis tuæ, quã tibi eſſe gaudeo. & 133 a, Multi ualetudinis cauſa in hæc loca conueniunt. & 136 a, Valetudo, quam intermiſsis exercitationibus amiſerã. de Cl. 170 a, Quoſdam ualetudo, modò bona ſit, tenuitas ipſa delectat. At. 71 b, Me incõmoda ualetudo, qua iã emerſerã, tenebat iã duodecimũ diẽ Brunduſij. & 105 b, Sed prorſus te commoueri incommodo ualetudinis tuæ uolo. de Cla. 176 a, Is ualetudine incõmoda fuit. de Cl. 180 b, Is ſemper infirma atq; etiã ægra ualetudine fuit. et 165 b, Diuturna perturbatio totius ualetudinis. At. 183 a, Scripſeras enim te quodam ualetudinis genere tẽtari. de Ora. 101 a, In eius infirmiſſima ualetudine affectaq; iam ætate. & Ep. 77 b, Iſtinc ne te moueas tã infirma ualetudine. de Or. 108 b, Nunc Scæuola paulũ requieſcet, dũ ſe calor frãgat, & nos ipſi, quoniã id tẽporis eſt, ualetudini demus operã. Qu. Fr. 299 a, Te oro, ut ualetudini tuæ ſi me et omnes tuos ualere uis, diligentiſsimè ſeruias. Poſtq. 210 a, Quis quacunque aut ætate aut ualetudine eſſet, putauit, & c. pro Mur. 135 b, Quibus cõtra ualetudinis commodũ laborandum eſt. pro Clu. 27 a, Erat infirma ualetudine Habitus. Or. 204 a, & de Fi. 78 a, Eſſe integra ualetudine. I. A. 219 b, Cùm eſſet ſumma ſenectute & perdita ualetudine. de Or. 95 a, Valetudine impeditus nõ potui, etc. I. P. 82 a, Vti excuſatione ualetudinis. Epiſt. 134 b, Tãta perturbatio ualetudinis tuæ. Epi. 212 b, Aſclaponis medici ars mihi iucunda fuit, quam ſum expertus in ualetudine meorũ. Ep. 45 b, Propter ualetudinẽ domo non exeo. Epi. 153 b, Quod illa ualetudine magis conficere ſe quàm me tueri poterit. & 138 a, Amittere ualetudinẽ. Epi. 179 b, Cùm eũ obiurgarẽ quòd parum ualetudini parceret. Ep. 79 b, Grauitas ualetudinis, & 95 b, Imbecillitas ualetudinis. & 94 b, Infirmitas ualetudinis. Tuſ. 227 a, Mala ualetudo animi. 234 a, Et perdita ualetudo. de Fi. 57 b, & de Opt. 243 b, & Poſtq. 198 b, Bona ualetudo. de Fi. 119 b, et 144 b, Valetudo.) (. Morbus. Qu. Fr. 313 a, Marius & ualetudine eſt, & natura infirmior. & I. A. 221 a, Si ad grauem ualetudinem dolor acceſsit. At. 169 b, Valetudinem tuam iam confirmatã eſſe, & à ueteri morbo, & à nouis tentationibus gaudeo. Of. 56 a, Si unumquodq; membrum ſenſum hunc habe

ret, ut poſſe putaret ſe ualere, ſi proximi membri ualetudinẽ ad ſe traduxiſſet. & de D. 137 b, Nõnullæ ſignificatiões ualetudinis, ut hoc ipſum pleni enectiue ſimus ex quodam genere ſomniorum intelligi poſſe dicũtur. de Senect. 84 a, Quàm fuit imbecillis P. Africani filius, quàm tenui aut nulla potius ualetudine? et ibi. At id quidem non proprium ſenectutis eſt uicium, ſed commune ualetudinis. de Ami. 100 a, Valetudo opportuna eſt, ut dolore careas, & muneribus fungare corporis.

Validiſsimè, ſummopere, enixè. Cæl. Epiſt. 113 a, Cùm pro amicitia ualidiſsimè ſtuerem ei.

Validus, ea, um. ualens. Epiſt. 258 b, Omnia uiceris, ſi te ualidum uidero. et in Arat. Validæ uires. de Finib. 132 a, Videmus ea quæ terra gignit, corticibus & radicibus ualida ſeruari.

Vallatus, a, um. ſtipatus. pro Mur. 136 a, Catilina ſtipatus choro iuuentutis, uallatus iudicibus atq; ſicarijs.

Vallo, as. ſtipo. de Leg. 168 b, Cùm hæc omnia quaſi ſepimẽto aliquo uallabit diſſerendi ratione, & c. de Ar. 251 b, Ius legationis cùm hominum præſidio munitum ſit, tum etiam diuino iure eſt uallatum. pro Arch. 189 b, Pontus & regijs quondam opibus, & ipſa natura regionis uallatus.

Vallum, li. propugnaculum, & munitio caſtrorum. Att. 79 b, Oppidum cinximus uallo & foſſa, & aggere maximo. & Ep. 245 b, Oppidum uallo & foſſa circumdedi. I. P. 97 a, Vallum alpium contra aſcenſum tranſgreſſionemq; Gallorũ. de Sen. 88 a, Et cõtra auium minorũ morſum munitur uallo ariſtarũ. de Na. 55 a, Munitæq; ſunt palpebræ tanquam uallo pilorũ. At. 148 b, Foſſa et uallo ſeptum tenere aliquẽ. & Tuſ. 182 b, Ferre uallũ.

Valuæ, arum. templorum ianuæ. I. V. 229 a, & 88 a, & 222 a, Hæc alia duo ſigna, quæ ad ualuas Iunonis Samiæ ſteterunt. pro Dom. 237 b, Ibi enim poſtis eſt, ubi aditus tẽpli eſt, & ualuæ ambulationis. de D. 96 a, In templo Herculis ualuæ clauſæ repagulis ſubitò ſeipſæ aperuerunt. I. A. 181 b, Cùm ualuæ Concordiæ non patent.

Vaneſco, ſcis, euaneſco. de L. 174 b, Labes nec diuturnitate euaneſcere, nec manibus ullis elui poteſt.

Vanitas, tis. inanitas. de Leg. 161 b, Si deprauatio conſuetudinem, ſi opinionum uanitas non imbecillitatẽ animorum torqueret, & c. Tuſc. 109 a, Vt uanitati ueritas cedat. Of. 10 a, Talis autem ſimulatio uanitati cõiunctior eſt quàm liberalitati. de D. 108 a, Leuitate, uanitate, malitia excluſa diuinationem probo. Off. 63 a, Qui in uẽdendo orationis uanitatem adhibent. & de Ami. 214 b, Blanda orationis uanitas, & ad Her. 12 b, Idq; comitate fit magis quàm uanitate. Part. 231 b, Attende uanitatem comitatis eſſe oppoſitum.

Vanus, a, um. falſus, mendax, futilis, inanis, leuis. pro Pl. 280 b, Memini cum tibi uana quædã miſer atq; inania falſa ſpe inductus pollicebar. de Diuinatio. 88 a, Aruſpices uanos futilesq; eſſe dicamus. pro Qu. 4 b, Si ueritate amicitia colitur, qui amicum prodit, uanum ſe fateatur neceſſe eſt. pro S. R. 38 a, Credere orationi uanæ alicuius. & ad Her. 12 b, Vana ratio: id eſt, falſa.

Vapor,

Vapor, ris. humor mauius uel terrenus extenuatus, expiratio, anhelitus terræ, afflatus ex terra. de Natura deorum, 31 a, b, Aer oritur ex reſpiratione aquarũ, & earũ quaſi uapor habendus eſt. & 49 b, Vapores, qui à ſole ex agris tepefactis, & ex aquis excitantur. de Sen. 83 b, Terra ſemen tepefactum uapore & complexu ſuo diffundit, & c.

Vaporarium, rij. Qu. F. 318 a, Vaporarium ex quo ignis erumpit, eſt ſub tectum cubiculi.

Vapulo, as. cædor, uerberor. Epiſtol. 112 a, Alius equitatum perdidiſſe, alius ſeptimam legionem uapulaſſe. At. 30 a, Tum ſe omnium ſermone ſentiet uapulare.

Vardæi. pop. Ep. 65 b, Vatinij.

Variatus, a, um. pro Mil. 103 a, Aliquem reum uariatis iudicum ſententijs diuina ſententia eſſe liberatum. de D. 137 a, Hæc ſcilicet in imbecillo remiſſoq; animo multa omnibus modis confuſa, & uariata uerſantur.

Variè. diſſimiliter, diuerſe. de Cl. 198 a, Numeri non eodem modo, ſed uariè concluſi. At. 132 a, Quis autem eſt, tanta quidem de re, quin uariè ſecũ ipſe diſputet? pro Sect. 23 a, Numerus huius generis latè & uariè diffuſus eſt. & de Fi. 88 a, Variè abundans. de Diu. 127 a, Eamq; uim uariè moueri ab his ſideribus, quæ, & c.

Varietas, tis. diſſimilitudo. de Diu. 127 b, de Fin. 66 a, Varietas latinum uerbum eſt, idq; proprie in diſparibus coloribus dicitur, ſed transfertur in multa diſparia: uariũ poema, uaria oratio, & c. Of. 21 b, 22 a, Vt in corporibus magnæ diſſimilitudines ſunt, ſic in animis exiſtunt etiam maiores uarietates. de Se. 88 b, Florum omnium uarietas. pro Cor. 61 a, Diſſimilitudo ciuitatũ uarietatem iuris habet maximam. de D. 110 a, Surdus uarietates uocũ aut modos noſcere nõ poteſt. & 131 a, Varietas eſt propria fortunæ. de D. 97 a, Quæ omnia fiunt & ex cœli uarietate, & ex diſparili aſpiratione terrarũ. pro Ar. 189 b, Bellum magnum & difficile, & in multa uarietate terra mariq; uerſatum. de N. 1 a, & 36 b, Qui deos eſſe dixerunt, tanta ſunt in uarietate ac diſſenſione cõſtituti, ut, & c. & de Fi. 66 a, Iouis ſtella multas effecit uarietates. & 80 b, Voluptas quæ faciat uarietatem uoluptatum. de Or. 113 b, Diſtinguere hiſtoriam uarietate locorum. de D. 127 b, Illi orbes uarietatẽ maximã habent, alijq; in alijs locis ſunt. Or. 206 b, Eaq; eam, quam probo, habent uarietatẽ. de Cl. 191 b, & pro Cor. 55 b, Herculis ualuæ clauſæ repagulis ſubitò ſe ipſæ aperuerũt. ui deat ne ignoret & gradus, & diſſimilitudines, & uim, & uarietatem Atticorum.

Vario, as. diſtinguo, uarietate diſtinguo, uarietatem facio. de Or. 112 a, Oratoris eſt formare orationem, eamq; uariare & diſtinguere, quaſi quibuſdam uerborum ſentẽtiarumq; inſignibus. de Finibus, 56 b, Vt poſtea uariari uoluptas, diſtinguiq; poſſit, augeri amplificariq́ue non poſſit. Orator. 202 a, Ergo ille princeps uariãbit & mutabit uocem. de Finibus, 127 a, In eo uariari inter eos uidetur.

Varius, a, um. diſſimilis, diſpar, diuerſus, multiplex, diſtans, commutabilis, diſparilis, habens uarietatem, uarie

tate diſtinctus, in uarietate conſtitutus, multiformis. Acad. 44 a, Principes qualitates ſunt uniuſmodi & ſimplices, ex his autem ortæ uariæ ſunt, & quaſi multiformes. & At. 140 a, Noli putare tolerabiles horum inſanias, nec uniuſmodi fore. de Or. 128 a, Multa & uaria & copioſa oratio. & 148 b, Variæ & diuerſæ & in omnẽ partẽ diffuſæ diſputationes. Ora. 198 a, Multiplices uarijq; ſermones. Acad. 42 a, Plato quàm uarius & multiplex & copioſus fuit. pro Fl. 147 a, Prætura iuriſdictio res uaria & multiplex ad ſuſpiciones & ſimultates. de Or. 104 a, Quarum rerum fateor magnam multiplicẽq; eſſe diſciplinam, & multas copioſas uariasq; rationes. de N. 1 a, Variæ & diſcrepantes ſententiæ. Or. 201 b, Natura uariæ & uoluntates, multum inter ſe diſtantia effecerunt genera dicendi. & pro Cæl. 40 a, Varia multiplexq; natura. pro Põ. 9 b, Varia & diuerſa genera bellorũ. I. V. 245 b, Variũ ius ac diſpar conditio. Off. 14 a, Ferre ea, quæ uidentur acerba, quæ multa & uaria in hominũ uita uerſantur. de Am. 113 b, Aſſentatoris animus uarius, cõmutabilis, & multiplex. pro Cec. *In uario iure: id eſt, cum iuriſconſulti de aliqua re cõtraria reſpondent contra Rul. 82 a, Vectigal bellis infeſtũ, fructib. uariũ. de Na. 45 b, Varia genera beſtiarũ, uel cicurum, uel ferarum. de Fi. 66 a, Varium poema, uaria oratio, uarij mores, uaria fortuna, uoluptas uaria etiam dici ſolet. de N. 76 b, Varius homo importuniſsimus.

Varices. uenæ cruribus & inguine tumeſcentes. Tuſcul. 172 b, Cum uarices ſecabantur C. Mario, dolebat.

Varro, onis. I. A. 180 a, De Varrone. & Ep. 172 b, & Atti. 74 a, Varronis theſauri.

Vaſarium, rij. ſupellex uaſorum, ſiue pecunia, quæ magiſtratui in prouincia eunti, uiatici nomine attribuebatur. I. P. 99 a, Nõnne ſeſtertiũm centies & octogies, quod quaſi uaſarij nomine in ũditione mei capitis adſcripſeras, ex ærario tibi attributum Romæ in quæſtu reliquiſti?

Vas, uadis. qui pro aliquo ſpondet, uel obligatur, præſertim in cauſa capitali: qui alicuius cauſam omnẽ ſuſcipit, & ſe pro illo ſupponit reum. Of. 61 a, Vas factus eſt alter eius ſiſtendi, ut ſi ille nõ reuertiſſet ad diẽ, moriendũ eſſet ſibijpſi. Tuſc. 240 b, Quorum cum alterum uadem mortis accepiſſet, alter ut uadem ſuũ liberaret, præſtò fuit ad horam morti deſtinatam. de Fin. 81 a, Vadem te ad mortem tyrãno dabis pro amico? ad Brut. 289 a, Me pro adoleſcentulo reſp. accepit uadem. Att. 91 b, An ſumptum poſcet uades Scaptius?

Vas, uaſis. I. Ver. 214 a, Erat etiam uas uinarium ex una gemma pergrandi. I. Trulla. de In. 77 a, Vaſa magnificè & preciosè cælata. pro S. R. 40 b, Vaſa Corinthiaca & Deliaca, in quibus eſt Authepſa ipſa. pro Mur. 142 a, Atq; ille expoſuit uaſa Samia. I. V. 211 b, Efferri ſine thecis uaſa. Tuſ. 159 a, Nam corpus quidẽ quaſi uas eſt, aut aliquod animi receptaculum. I. V. 209 a, Mouere caſtra ex loco, & colligere uaſa.

Vaſcularius, rij. qui uaſa ex metallo facit, præſertim ære, argento, auro. I. V. 212 a, I. Cælator.

Vaſtatio,

Universidad de Deusto Biblioteca

Vastatio,onis.uastitas,depopulatio.I.C.108 a,Ergo in uastatione omnium tuas possessiones sacrosanctas putas? Ep.153 a,Qui Italiam à uastatione defendat.

Vastatus,a,um.pro Sest.15 a,Lex erat lata uastato ac relicto foro.

Vastificus,a,um.Tusc.179 b, Erimanthia hæc uastificam abiecit belluam.

Vastè.de Orat.147 a, Asperè,uastè, rusticè, hiulcè loqui.)(.Pressè,æquabiliter,leniter. de Orat. 159 a, Verba ne asperè concurrant,néue uastius deducantur.

Vastitas,tis.uastatio,solitudo.I.V.227 a, Audistis quæ solitudo esset,quæ uastitas in agris, quàm deserta, inculta & relicta omnia.de Natur.21 b & cont.Rul.80 a, Volucres, angues ex uastitate Libyæ uento Africo inuehi in Aegyptum.I.P.98 a,Fana uexata hanc tantam effecerũt uastitatem.de Na.28 b,Animos terreri uastitate,pestilentia,terræmotibus.pro Flac.146 a,Cum uastitatem à templis,delubris,urbe Italia depellebam. Epist.165 a, Cum uastitatem Italiæ respexerint.de Clar.166 b, Defendo iudiciorum uastitatem. Off.36 a,Causæ eluuionis, pestilentiæ,uastitatis, belluarũ etiam repẽtinæ multitudines. de D. 90 b, Bellua immanis quacunq; incedebat, omnia arbusta,uirgulta,tecta peruertebat. & ibid.Deũ respondisse,uastitatem esse Italiæ.

Vasto,as.uastitatem infero, depopulor, diripio. Epistol. 172 b, Antonius decursionib.per equites uastat ea loca, quæ incurrit. & 120 a, Quæ diripuisses ipse, ut uiderentur ab hoste uastata.Epistol.169 b, Multa castella cepi, multa uastaui. & 66 a, Regiones uastauit. I. V. 174 a, Agros uastare atq; exinanire.I.C.101 b, Hæc quæ iampridem uastare studes:id est,urbem.I.C.103 a, Cum bello uastabitur Italia, uexabuntur urbes, tecta ardebunt. & 121 a, Vastare & diripere totam Italiam. de Arusp. 250 a,Qui Pessinuntem ipsum de sede matris deorũ uastaris.de Na.46 a, Homines non patiuntur terram immanitate belluarum efferari, nec stirpium asperitate uastari.Att.134 a,Homo magis ad uastandum Italiã,quàm ad uincendum paratus.Oct.330 b, Qui uastares urbem incendio,Italiam bello.

Vastus,a,um.desertus,immanis,magnitudine immani. cõtra Rul.80 a,Ager propter sterilitatem incultus, propter pestilentiam uastus atque desertus.Part.233 a,Loci uasti.)(.Loci coædificati.& de Somn.129 a, Vasta solitudo.Tuscul.243 b, Quæ Barbaria India uastior, aut agrestior?de N.20 b,Elephanto belluarum nulla prudentior,at figura quæ uastior?de N.48 b, Quadrupes qua uasta tenetur.de D. 90 b, Bellua uasta & immanis.I.P. 92 a,Cum mare uastissimum hyeme transibas. Or.211 a, Axilla ala factus est,fuga literæ uastioris. de Ora.94 a, Quidam uultu motuq; corporis uasti atq; agrestes. ad Heren.27 b,Crebræ uocalium cõcursiones, quæ uastam & biantem orationem reddunt.

Vates,tis.fatidicus,mantis, diuinus sacerdos. de L. 173 b, Fatidicorum & uatum effatu incognita interpretari.de Natur.12 b,Aruspices, augures, arioli, uates,coniectores. & de Ar. 248 a, Libri uatum Apollinis. & 250 a,

Hac uate suadente:id est,Sibylla.de Di.104 a, & de Cl. 170 b,Quos olim fauni uatesq; canebant.de D.87 b, Sibylla Erythræa, Bacchis,Bœotius,Epaminundas Cres.

Vaticanus.Romæ mons.At.216 a,b.

Vaticinatio,nis.oraculum,prædictio.Ac.27 a,Auspicia, oracula,somnia,uaticinationes. & Part.230 a, Vaticinationes & responsa sacerdotum,aruspicum, coniectorum. & de Nat.27 b, Ex Sibyllinis uaticinationibus. de D.131 b,Hoc est artis & scientiæ,non uaticinationis & motus. Att.128 b,Quarũ literarum uaticinationem falsam esse cupio.de Nat.59 a,Multa oraculis declarãtur, multa uaticinationibus. & de D.95 a, Exposui somnij & furoris oracula.de D.123 a,Sortes,quæ uaticinatione funduntur.l.Diuinatio.

Vaticinor,aris.diuino,insanio,furo,futura præsentio. At. 125 a, προθεσπίζω igitur noster Attice,non ariolans, ut illa cui nemo credidit,sed coniectura prospiciens iam iamq; maiora magno tumultu, non multo inquam secus possum uaticinari,tanta malorum impendet Ἰλιάς.Epi. 27 b,Sed ego fortasse uaticinor,& hæc omnia meliores habebunt exitus. Am.100 b, Empedoclem quidem carminibus græcis uaticinatum ferunt,quæ in toto mundo, etc.de D.94 b,Vt uaticinari furor uera soleat.Et Ep.27 b,Sed ego fortassis uaticinor.de D.87 b,Vaticinans per furorem,ut Sibylla.& 229 a,Furore diuino incitatus animus futura præsentit.pro Sest.7 b,Qui hæc dicerent, uaticinari atq; insanire dicebant.

Vber,ris.mãma.de D. 84 b, Martia quæ paruos Mauortis semine natos,Vberib.grauidis uitali rore rigabat.

Vber,ris.fœcundus.ferax,fertilis,abũdans,copiosus. Qu. Fr.318 b,Multis locis aquam profluentem,& eam uberẽ uidi.de Or.94 a,Mot⁹ animi ad explicandũ ornandũq; uberes.de D.81 a,Ea Cleanthes paulò uberiora fecit. de Fi.146 a,Seges spicis uberib.& crebris.de N. 57 b, Vberrimi lætissimiq; fructus uitiũ. & Tus.174 b, Fructus uberrimus.de Se.89 a,Agro bene culto nihil est nec usu uberius,nec specie ornatius.Off.53 a, Nullus feracior in Philosophia locus,nec uberior,quã de officijs. I.P. 100 b, Vbi illa uberrima supplicationib. triũphisq; prouincia.Ep.67 b,Omnia uberiora futura sunt.de Nat.86 a, Maiore delectatione,uberiore spe cõmoueri.Or.198 a, Periclem ab Anaxagora fœcundum atq; uberem fuisse. de Cl.296 b,Vir ornatus uberrimis artib.& 175 a,Nemo plenior & uberior ad dicendum fuit.

Vberius & uberrimè. copiosè, affluenter. de Nat.30 a, Vberius ac fusius disputare aliquid.& de D.109 b,Epi. 43 a,Vberrimè.

Vbertas,tis.abundantia, copia, magnitudo. Orat.198 a, Omnis enim ubertas,& quasi sylua dicendi ducta ab Academicis est.& pro Cor.55 a,Orationis ubertas,uarietas,copia.de N.52 a,Nuper nati mãmas appetũt,earũq; ubertate saturãtur.I.V.199 a,Vbertas in percipiẽdis fructib.utilitas in uẽdendis.de Na.77 b,I.V.199 a, Vbertas frugũ & fructuũ.pro Pom.12 b, Summa ubertas agrorũ.Postq.202 a,Frugũ ubertas & copia. de N.58 a,Maxima ubertas & uarietas pomorum.& Tus.162 b, Ra-

mos

mos baccarum ubertate incuruescere.de Nat.59 b,Satis à Socrate dictũ est de ubertatibus uirtutis & copijs. de Orat.101 a,Bibliothecas omnium philosophorum unus XII.tabularum liber & autoritatis pondere, & utilitatis ubertate superat.de Or.89 a, Vbertas in dicendo.)(. Exilitas.pro Pom.6 b, Asia fertilis est ubertate agrorũ.

Vbi.quo loci.At.124 b,Epistol.17 b, Vt ibi malis esse, ubi aliquo numero sis, quàm istic ubi solus sapere uideare. & 78 a,Nemo est,quin ubiuis,quàm ibi ubi est,esse malit.de Or.113 b, Quid est,inquit, Catulæ, Cæsar: ubi sunt qui Antoniũ Græcè negant scire?Tuscu.233 a,Est ubi id isto modo ualeat.pro R.P.128 b,Vbi terrarũ sumus? de Or.106 a,Cumq; multa colligeres & ex legibus,& ex Senatusconsultis,ubi,&c.id est,in quibus.I.V.89 b, & de Or.144 b,Vbi pro postquam & simul ut. pro R. P. 128 a,Vbi semel quis peierauerit, ei credi postea non oportet.& I.P.94 a,Vbi galli cantum audiuit.

Vbicunq;.quocunq; in loco.Epist.71 b,78 a,Epist. 19 b, & Ac.26 a,Etsi ubicunq; es,in eadem es naui.I. V.265, Vbicunq; terrarum.

Vbiq;.de Fi.65 a, Aut Epicurus quid sit uoluptas, aut omnes mortales qui ubiq; sunt nesciunt.Item 66.123 a,& At.253.Item Tus.155 a,& Acad.34 a,& de Na.59 a, de D.127 b,& 135 a,& I.V.201 b,& 230 b,cont. Rul. 77 b,pro Cor.65 b.Item I.A.226 b,& 262 a.Hæc autẽ particula cum nullo alio uerbo cõiungitur,quàm cum uerbo est:uixq; sine omnis aut quicquid, apud Ciceronẽ reperitur,ut in superiore exemplo demonstratur.

Vbiuis.Ep.78 a,Nemoq; est quin ubiuis,quàm ibi ubi est, esse malit.

Vbiuisnam. Att.lib.13,Volo aliquem Olympiæ, aut ubiuisnam πολιτικὸν σύλλογον, more Dicæarchi familiaris tui.

Vbiubi.pro ubicunq;. Tuscul.lib. 1, Nunc ubiubi sit animus,certè quidem in te est.

Ve.uel.& Orat.203 b,Poeta peccat cum probam orationem affingit improbo stultóue sapientis.I.A.271 a,Post hanc habitam concionem duabus tribusúe horis literæ uenerunt,&c.I.A.204 b,205 a, Vti C.Pansa,A.Hircius consules alter ambóue cognoscerent.pro Flac.148 b, Ne quid plus minusúe dicat.Ora.208 b, Per orationem inflammantem restinguentemúe concludere.de Nat.20 b,Bestiæ quæ in rubro mari Indiaúe gignuntur. I.A.168 a, Qui albus atérue fueris ignorans fratris filium præterijt.Orat.211 a, Suaues grauésue sententiæ. pro Cec. 296 a,Qui in Italia sit,absitúe reipublicæ causa.& ibi. b,Hominibus coactis armatisúe.Or.218 b, Ne breuitas, &c.néue lõgitudo,etc.I.A.196 a, Lex de actis Cæsaris, &c. déue dictatura, &c. déue colonijs, &c. Ep.14 b, Néue in hoc reo,néue in alijs quæras,&c.& de Or.158 a,Néue hoc,néue illud,&c.At.123 b, Pro tuis rebus gestis amplissimis,amplioribusúe quàm meis,quàm Africani.de D.112 a,Omnia quæ fierent futuraúe essent. & ibid.Omnia quæ fiunt,quæq; futura sunt. Quin.Fr.290 a,Rogo ne contrahas aut demittas animum,néue te obrui sinas.de Se.89 a, Quid de pratorum uiriditate, aut

arborum ordinibus, aut uinearum oliuetorũmue speciè dicam?de Leg.156 a,Cùm eam tempestas uetustasúe cõsumpserit.& 182 b, Lex uestibulum sepulchri bustumúe usucapi uetat.de Vn.197 a, ἀναλογία cõparatio proportióue dici potest.Ep.70 a,Nullum membrum reipublicæ reperies, quod nõ fractum debilitatumúe sit.Tus. 156 b,Ne tam uegeta mens,aut in corde,cerebróue, aut in Empedocleo sanguine demersa sit.

Vecors,dis.excors,bardus.pro Dom. 242 b, Sed uecors repentè sine suo uultu, sine colore, sine uoce constitit, &c.Itaque istius uecordissimi mentem cura metuq; terrebant.I.P.83 b, Cum tu ô uecors,& amens,&c.

Vectigal.lis portorium.pro Pom.6 b, Quo tandem animo esse existimatis, aut eos qui uectigalia nobis pensitant,aut eos qui exercent atq; exigunt?& 4 b, Quorũ magnæ res agũtur in uestris uectigalib.exercendis occupatæ.Qu.F.296 b,Qui pendere ipsi uectigal sine publicano nõ potuerunt.pro Fon.278 a, Vectigal esse impositum fructibus nostris dicitur.& ib.Exigere portoriũ & instituere portorium.& cõtra Rul.77 a, Sicq; agro pergrande uectigal imponitur.Pro Pom.7 a, Vectigalia neruos esse reip.semper duximus.de Pro.70 a,Vectigal ac portoriũ Dyrrhachinorũ totum in huius unius quæstum est cõuersum.I.V.150 b,Cæteris prouincijs impositum uectigal est certum, quod stipendiarium dicitur. At. 85 a, Ariobarzanes nullũ ærariũ, nullũ uectigal habet.contra Rul.89 a,Ego pro aqua crebra uectigal pendam.& Qu.F.296 b,Pẽdere uectigal alicui. Qu.F.294 b,Iniquo & graui uectigali ædilitiorũ Asiã liberasti. de Cl.176 b,Sp.Torius agrũ publicũ uiciosa & inutili lege uectigali leuauit.Itẽ,Magnũ uectigal est parsimonia. Par.225 b,Ex meò tenui uectigali aliquid etiã redũdat. At.83 a, Atq; etiam minus est aliquanto in Scaptij nomine,quã in uectigali prætorio.At.149 b,Habebit nõ ille uectigal,sed ciuiũ bona.At.191 b, Equidem iam non ego uectigalibus,& paruo cõtentus esse possum.Qu.F.296 b,Exigere uectigalia.pro Pom.6 b, Itaq; neq; ex portu, neq; ex decumis,neque ex scriptura uectigal conseruari potest.Itẽ,Qui uectigalia nobis pensitãt.l.Parsimonia.

Vectigaliorum in genitiuo plur.Cicero ad Atticum teste Charisio,ait enim in ratione uectigaliorum suorum: sed & de lege agraria uectigalium dixit.

Vectigalis,le.stipendiarius,tributarius,publicanus. I.V. 165 a,Ita ciuitas una sociorum duab.mulierculis uectigalis fuit.et 170 a,Ager uectigalis populo Romano ex parte decima.& contra Rul.79 a, Agri uectigales. I. P.98 b,Is uectigalem prouinciam fecit singulis rebus quæcunque uenirent,portorio imposito.& de Pro.71 a,Vectigales & stipendiarios multos liberauit.I.V.94 b, Naues ex uectigali pecunia fecerat.Ep.162 a, Quod cũ pertimuisset Dolabella uastata prouincia, correptis uectigalibus, præcipuè ciuibus Romanis omnib. crudelissimè denudatis ac diuenditis,celerius Asia excessit. Qu.Frat. 296 b,Græci sunt uectigales.I.A.172 a, Tradere equos uectigales alicui.

Vectio,onis. de Officijs, 56 b, Efficimus, etiam domitu

nostro

nostro quadrupedum uectiones.

Vectis, *tis.* palus est ferreus quo utuntur fabri ad multa. I. V. 222 *d*, Demoliri signũ ac uectibus labefactare conantur. *&* de N. 5 *b*, Quæ ferramenta, qui uectis. de N. 121 *d*, Si anguis uectem circumplicatus fuisset.

Vector, *oris.* nauigans, qui uehit *&* qui uehitur. Att. 28 *b*, Malè uehi malo alio gubernante, quàm tam ingratis uectorib. bene gubernare. pro Sest. 12 *b*, Si id uectores negarent. de N. 78 *a*, Vectores timidi aduersa tẽpestate. *&* At. 169 *b*, Naui eius, *&* ipso conuectore me usurum puto. l. A. 214 *a*, Summi gubernatores in magnis tempestatibus à uectoribus admoneri solent.

Vectura, *ræ.* uectio. At. 2 *b*, Misimus, qui pro uectura soluerent. *&* I. V. 101 *a*, Vecturæ difficultas. *&* Ep. 28 *b*, Vt *&* mihi *&* populo cautum esset sine uecturæ periculo. At. 24. 6 *b*, Petij ab eo de mulis uecturæ, *&* uicis.

Vegetus, *a, um.* sanus, firmus, ualens. At. 1. 60 *b*, Te uegetum nobis in Græcia fiste. Tusc. 1. 56 *b*, Ne tam uegeta mens in sanguine demersa iaceat. de Diuin. 83 *b*, Vt illa tertia pars rationis eluceat, *&* se uegetam ad somniandum acremq; præbeat.

Vehemens, *tis.* acer, fortis, ferox, incẽsus, immoderatus, effrenatus, nimius, oratio contorta, acris, incitata, uibrans. In Vat. 29 *a*, Nimium est uehemens feroxq; natura. *&* pro Syl. 184 *a*, Ego qui uehemens in alios, inexorabilis in cæteros esse uisus sum. de Or. 125 *a*, Acri et uehementi quadam incitatione inflammari. de Clar. 172 *a*, Galba in meditando uehemens *&* incensus fuit. de Or. 138 *a*, Exordium dicendi uehemens *&* pugnax. de Ora. 113 *b*, Qui illum impetum oratoris non habeat, *&* uehemens minus sit. *&* 127 *a*, Oratio uehemens *&* atrox.) (. Lenitatis *&* mansuetudinis.

Vehementer. acriter, acerbè, asperè, impensè, ualde, longè, nimio opere, etiam atq; etiã, incredibiliter.) (. Remisse. de Fin. 143 *a*, Non illud uehementer repugnat esse beatum, *&* multis malis oppressum. Tusc. 220 *a*, Quæ uehementer, acriter, animosè fiunt. ad Her. 33 *b*, Hoc genus *&* acrimoniam habet, *&* uehemẽtißimum est. At. 96 *b*, Nos etesiæ uehementißimè tardarũt. de Or. 97 *a*, Vehementißimè exercere se in aliqua re. At. 30 *b*, Vehemẽtius *&* acrius. *&* 104 *b*, Acerrimè, id est, uehementißimè et ardentius. At. 210 *a*, Inhibere illud tuum quod mihi arrisserat, uehementer displicet. At. 261 *a*, De summa autem agi prorsus uehementer *&* seuerè uolo. l. A. 217 *a*, Vehementer me agere fateor, iracundè nego.

Vehens, *tis.* qui uehitur. de Cl. 396 *b*, Cuius in adolescentiam per medias laudes, quasi quadrigis uehentem transuersa incurrit misera fortuna reipublicæ.

Vehiculum, *li.* pro Mil. 111 *b*, Quid horum non impudẽtißimum? ueститus an uehiculum? id est, rheda. *&* ibi. Cũ alter ueheretur in rheda penulatus. I. V. 247 *b*, Illi tibi furtorum uehiculum comparauerunt: id est, nauem, qua furta ueheres. I. P. 92 *b*, Vehicula triũphalia: id est, currus. Att. 164 *b*, Ego uerò uehiculo, si nauis non erit, eripiam me ex istorum parricidio.

Veho, *is.* de D. 138 *a*, Curru quadrigarum uehi. *&* de N. 78

a, Vehi in aliqua naui. *&* pro Mil. 111 *a*, Vehi in rheda. I. V. 259 *a*, Quòd in eius quadriremi Cleomenes uectus esset. de Nat 16 *b*, Ille taurus qui uexit Europam. Tusc. 164 *a*, Tanquam ratis in mari immenso nostra uehitur oratio. de N. 17 *a*, *&* de Cl. 196 *b*, Tritõ natãtibus inuehens belluis. de Vn. 203 *b*, Vt animal sex motibus uehetur. de D. 137 *a*, Equus in quo uehebar, mecũ unà demersus, rursus apparuit. l. P. 92 *b*, Vehi per urbem, conspici uelle. l. A. 171 *b*, Vehatur in essedo tribunus plebis.

Veiens, *tis.* pro S. R. 25 *b*, An aliquem ex agro Veiente nominem. *&* de D. 100 *b*, Veientes, *&* c.

Veij, *orum.* opp. de D. 100 *b*, Ex fatis, quæ Veientes scripta haberent, Veios capi posse.

Veiouis. Iouis acheruntius, qui non iuuandi, ut Iouis, sine Iupiter ille alter, optim. max. potestatem haberet, sed nocendi tantum ac uexandi. Idcirco appellabatur quidem Iouis, uerùm præposita ue particula, quæ priuat uerbũ ea ui quam haberet, si ue præpositum non fuisset. ut in uecors, *&* uesanus. Et, ut uno uerbo dicam, Veiouis, Orcus est, ad nocendum, è cœlo summo, ad impia tartara deturbatus. de Nat. 72 *a*. Quid Veioui facies?

Vel. ue, seu, siue, aut. de Orat. 106 *b*, Cui nostrùm non licet fundos suos obire? aut res rusticas uel fructus causa uel delectationis inuisere? Quin. Fra. 315 *b*, Sunt ista quidem uel magna, uel potius maxima. de Nat. 85 *a*, In his uel asperitatibus rerum, uel angustijs temporis. de Cl. 187 *d*, Multorũ uel periculo uel honori seruire. At. 20 *d*, A' curia aũt nulla me res diuellet, uel quod, *&* c. uel quod, etc. uel quod, *&* c. At. 9 *a*, Intellexi hominem moueri, utrum Cæsum inire tantũ gratiam, *&* c. an esset tantas res nostras, *&* c. id est, uel quod, *&* c. uel quod, *&* c. pro Planc. 260 *d*, Vel quod multo minus est ferendum. pro Lig. 38 *a*, Cuius ego industriæ gloriæq; fauео, uel propter propinquam cognationem, uel quod, *&* c. uel quod, *&* c.

Vel. pro etiam. Vel mori satius est, quàm, *&* c. l. Satius. Epistol. 102 *a*, Quàm morosi sint qui amant, uel ex hoc potes cognoscere. de Na. 58 *b*, Hoc mihi uidetur uel maximè cõfirmare, *&* c. de Or. 87 *b*, *&* 162 *a*, Hoc uno præstamus uel maximè feris. Ora. 205 *a*, Cum id certè sit uel maximè Atticum. de L. 188 *b*, Nam isto modo uel consulatus uituperabilis est. Or. 205 *a*, Hoc in genere neruorũ est uel minimum, suauitatis autem uel plurimum. Ac. 23 *b*, Per me uel sterlas licet, non modò quiescas. Q. Fr. 305 *b*, Vel Lentulum, *&* c. de Ora. 119 *b*, Hæc sunt omnia ingenij uel mediocris, exercitationis autem uel maximè. de Or. 138 *b*, Vt ipsis sententijs quibus proluserunt, uel pugnare possint: id est, etiam.

Velabrum, *bri.* locus Romæ, siue olearium forum, ut Plautus indicat. Attic. 283 *a*, Laurentiæ ad aram in Velabro sacrificium pontifices facere solent.

Veles, *tis.* leuis armaturæ miles, *&* expeditus ad cursum. Ep. 138 *b*, Me autem à te, ut scurram uelitem, malis oneratum esse. non molestè tuli. de Cl. 189 *b*, Vt hastæ uelitibus amentatæ traduntur. sic, *&* c. l. Volites.

Velia, *iæ.* urbs. At. 256. Ep 104. I. V. 128.

Velienses. Ep. 105. pro Cor. 66.

Volisi-

Velificatio, *onis.* Ep. 16 *a*, Cùm id possis mutata uelificatione assequi, stultum est, *&* c.

Velificor, *aris.* uela facio, aurũ popularem capto. Epi. 120 *b*, Ne aut uelificatus alicui dicaris, aut, *&* c. in Rull. 65 *a*, Si quis uestrùm spe ducitur, se posse turbulenta ratione honori uelificari suo.

Velinus lacus. At. 62 *b*. Lacus Velinus à M. Curio emissus interciso monte in Nar defluit.

Velitor, *aris.* pugno, contendo, certo. pro Qu. 13 *a*, Hæc est iniqua certatio, non illa qua tu contra Alphenum uelitabaris. alia exemplaria sic legunt: qua tum contra te Alphenus uelitabatur.

Veliuolans, *tis.* quod uelis uolat, ut nauis. mirificè igitur Vergilius mare ueliuolum appellauit. de D. 94 *b*, Et fera ueliuolantibus nauibus compleuit manus littora.

Vellico, *as.* peruello. pro Cor. 67 *a*, Qui more hominum inuident, in conuiuijs rodunt, in circulis uellicant, ubiq; carpunt.

Vello, *lis.* uelli, *&* uulsi. euello, peruello. I. V. 212 *b*, Illa quæ uellerat ex patellis in aureis poculis illigabat. de Fin. 107 *b*, Spinas uellere.

Velo, *as.* obduco, tego. I. V. 91 *b*, Triumphi nomine tegere *&* uelare cupiditatem suam. pro Dom. 238 *b*, Tu tu, inquam, capite uelato, *&* c. bona illius conseruasti.

Velocitas, *tis.* pernicitas. Of. 21 *b*, Videmus alios uelocitate ad cursum, alios uiribus ad luctandum ualere. Tusc. 215 *b*, Velocitas corporis celeritas appellatur. *&* 237 *a*, Pernicitas *&* uelocitas. de Sen. 80 *b*, Non enim uirib. aut uelocitatibus, aut celeritate corporum res magnæ geruntur, sed consilio *&* autoritate *&* sententia.

Velociter, *ocyus.* de Som. 130 *b*, Quibus exercitatus animus ueluciter in hanc sedem peruolabit. de Vniuers. Velocissimè moueris.

Veliurus Iupiter. I. P. 97 *b*.

Velum, *li.* integumentum, inuolucrum. Quint. Frat. 292 *b*, Multis simulationum inuolucris tegitur, *&* quasi telis quibusdam obtenditur uniuscuiusque natura. I. V. 241 *b*, Tabernacula carbaseis intenta uelis. I. C. 109 *a*, Socij Catilinæ uelis amicti, non togis. pro Dom. 218 *a*, Cùm ipse Archipirata cum grege prædonum plenissimis uelis nauigares. I. V. 253 *b*, Cleomenes malum erigi, uela fieri, anchoras præcidi imperat. Tusc. 211 *a*, Vtrum igitur mauis? statim ne nos uela facere? an quasi è portu egredientes paululum remigare? *&* ibid. Quærebam igitur utrum pãderem uela orationis statim. Or. 203 *b*, Nunc iam quocunq; feremur, danda nimirum uela sunt. de Or. 125 *b*, Et ad id, unde aliquis flatus ostenditur, uela do. Tusc. 164 *b*, Quo utinam uelis paßis peruehi liceat: id est, in portum. Tusc. 195 *b*, *&* Qu. Fr. 315 *b*, Res tetra, detestabilis, omni contentione, uelis, ut ita dicã, remisq; fugienda. Att. 10 *b*, Contraxi uela. Of. 75 *b*, Cum his uelis equisq;, ut dicitur, decertandum est. prouerb.

Velut, *&* ueluti. sicut. Tusc. 176 *a*, de Nat. 50 *b*, Pestiæ quæ gignuntur in terra, ueluti Crocodili. de Fini. 89 *a*, Non elogia monumentorum hoc significant? uelut hoc ad portam, *&* c. de Ar. 145 *a*, Si conabitur, *&* c. eius conatum refutabo, uelut hesterno die, cum, *&* c. I. V. 222 *b*, Velut in hac re. de Nat. 2 *a*, Velut in hac quæstione. *&* Tusc. 230. *b*, Velut iste chorus uirtutum, *&* c. de In. 52 *a*, Velut apud Socraticũ Aeschinem. Tusc. 175 *a*, Velut ex ea

disputatione. Tusc. 152 *a*, Velut in cantu, etc. sic in corpore, etc. 185 *b*, ter usurpatum. Q. F. 321 *b*, Ideo multa coniecta sunt aliud alio tempore, uelut hoc, T. Annius, *&* c.

Vena, *næ.* uas *&* receptaculum sanguinis: interdum pro arteria. de N. 30 *b*, Iam uerò uenæ *&* arteriæ micare non desinunt. *&* 54 *a*, Sanguis per uenas in omne corpus diffunditur. sicut spiritus per arterias. de N. 53 *b*, Vena quæ cæua appellatur, hæc à iecore ad cor pertinet. *&* 54 *a*, In alterum uẽtriculum cordis sanguis à iecore per uenam illam cauam influit. de D. 138 *b*, Medici signa quædam habent ex uenis *&* ex spiritu ægroti, multisq; ex alijs futura præsentiunt. de Fat. 143 *b*, Si cui uenæ sic mouentur, is habet febrim. de Ar. 251 *a*, *&* I. P. 97 *b*, Incidere uenas alicui. de N. 54 *a*, Nerui sicut uenæ *&* arteriæ, à corde tracti *&* profecti, in corpus omne ducuntur. Vena ad alias res translata. l. C. 103 *b*, Periculũ autẽ residebit *&* erit in clusum penitus in uenis atq; in uiscerib. reipub. de Fi. 84 *b*, Cui uiperino morsu uenæ uiscerum ueneno imbutæ tetros cruciatus cient. de N. 56 *b*, *&* 45 *b*, Venæ argenti, auri, æris penitus abditæ. de D. 104 *a*, Reconditæ auri argentiq; uenæ. de Or. 149 *a*, Teneat oportet uenas cuiusq; generis, ætatis, ordinis id est, abditas rationes.

Venabulum, *uenabuli.* uenatica hasta, telum uel spiculũ. Epistol. 95 *a*, Cum præclara bestia uenabulo transuerberatur.

Venafrum, *ri.* op. At. 111 *&* 318.

Venafranus ager. pro Clu. 58 *a*. Venafranus tractus. pro Planc.

Venalis, *le.* quod ut uendatur, expositum est. pro Quint. 2 *b*. Næuius qui uocem uenalem habuerat. *&* ibid. 4. *a*, Publicius, qui ex Gallia pueros uenales isti adducebat. Qu. F. 324 *b*, Non enim hæc uenalia sunt, quæ quidẽ placeant. Post. 207 *a*, Cappadocem modò abreptum de grege uenalium diceres. de Orat. 133 *b*, Syri uenales. *&* pro Dom. 223 *a*, Ille nouitius Ligur uenalis ascriptor *&* subscriptor tuus. I. A. 161 *b*, Cùm domi tuæ turpißimo mercatu omnia essent uenalia. *&* 185 *a*, Vt haberet omnia iura regni uenalia. contra Rull. 89 *b*, Possessiones uenales ac proscriptas hac lege uideo. I. A. 132 *b*, Venalem in Sicilia iurisdictionem habuit. *&* 180 *a*, Habere fidẽ uenalem. *&* 124 *b*, Proponere fidem uenalem. Offi. 49 *b*, Habere rempublicam quæstui. de Or. 106 *b*, Manlianæ leges uenalium uendendorum. In Sal. 244 *b*, Sallustius nihil in eo honore non uenale habuit, cuius aliquis emptor fuerit.

Venalitius, *tij.* uenditor, minutus mercator. Or. 220 *a*, Diuitiæ, quibus omnes Africanos multi uenalitij mercatoresq; superarunt.

Venaticus, *a, um.* quod ad uenandum ualet, ut canis uenaticus. I. V. 206 *b*.

Venatio, *onis.* Att. 253 *a*, Venatio, quæ postridie ludorum Apollinarium futura est. Off. 44 *b*, Prodigi, qui ludorũ uenationumq; apparatu pecunias profundunt. de Sen. 89 *a*, Tum conditiora facit hæc superuacanei operis aucupium atque uenatio.

Venator, *oris.* Tusc. 183 *b*, Pernoctant uenatores in niue, in montibus uri se patiuntur. de Nat. 17 *b*, Physicus, speculator, uenatorq; naturæ.

Venatus, *tus.* uenatio. Tusc. 247 *a*, Labor in uenatu, sudor, cursus ab Eurota.

Vendibilis, *le.* probabilis, tolerabilis. I. V. 67 *b*, Illi bo-

Universidad de Deusto
Biblioteca

na res,huic uendibilis uidebatur. contra Rull.73 b, Herculanea uia uendibilis.de Fi.51 b,Illa uēdibiliora, hæc uberiora sunt.de Cla.180 a,Gellius non tam uēdibilis orator,quàm,&c.& ib.b,Orator sanè tolerabilis.et 189 a, Orator sanè uendibilis.et Am.114 a,Vendibilis oratio.

Vendico,as.libero,eximo,assumo.pro Syl.17 b,Itaq; se ex suspicione tanti sceleris & ex omni hominum sermone uendicauit.& 173 a,Sed me neq; honoris neq; ætatis excusatio uendicat à labore.de N.21 b,Solutus & in libertatem uendicatus.I. V.177 b, Vendicare se existimationi hominum.& At. 64 a, Vendicare se alicui et uendicare aliquem iudicijs.Of.5 a,Ortus nostri partem patria, partem parentes uendicant.Or.202 b, Cæterarum rerū partem aliquam sibi quisq; uēdicat.Of.1 b,Si id mihi assumo, uideor id meo iure quodammodo uēdicare.pro Ar.189 b, Homerum Colophonij ciuem esse dicūt suum, Chij suum uendicant,Salaminij repetunt,Smyrnei suum esse confirmant.pro Mil.109 a, Vt etiam si id Milo feciſſet, cuncta ciuitas eam laudem pro sua uēdicaret.I.C. 129 a,Sed meorum periculorum rationes utilitas reipublicæ uendicat. Par.124 a,In libertatem uēdicare ultrò minimè quid,etc. aliter, uindicari.

Venditatio,onis.ostentatio.Tusc.189 a, Laudabiliora mihi uidentur omnia,quæ sine uenditatione & sine populo teste fiunt.de Am.112 a,Virtus uenditatio quædam atque ostentatio esse dicitur.

Venditio, onis. alienatio. pro S. R. 16 b. Venditio bonorum.& 39 b,Præscriptiones uenditionesq; fieri.I. P. 98 a,Quod quasi uasarij nomine in uenditione mei capitis ascripseras.

Vendito,as.ostento.de Ar.245 b,& 255 a, Cum is P.Tullioni nauaret operam,atq; ei sese,cui totus uenierat, uenditaret.& At.134 a,& pro Syl.172 b. Fallacissimè uenditare se alicui.ad Heren.15 a, Venditare ingeniū & ostentare memoriam.

Venditor,oris.uenalitius.Post.206 a,Mercatores prouinciarum ac uenditores nostræ dignitatis. Off. 62 a, Vt ne quid omnino,quod uenditor norit,emptor ignoret.Top. Venditores liberales.

Vendo, dis. alieno, abalieno, mancipo, do, uenale habeo, uenditorem facio. pro Quint. 3 a,Eum non ita commodè posse ea quæ proscripsisset,uendere. Off.62 a, Vendere aliquid quàm plurimo.et pro Sest. 15 b, Vendere aliquid alicui grandi pecunia. I. V. 175 a, Cur igitur Metelle non ita magno uendidisti? Item, Quod tu Bragitaro addictum pecunia tradidisti.Off.65 a,Cum in uendendo eam rem scisset,&c.de Orator.106 b,Manlianæ leges uenalium uendendorum Of.92 a, Vendo meum non pluris, quàm cæteri,fortasse etiam minoris. et ibid. Quàm optimè uendere.

Veneficium,cij.uenefici artificium & crimen, cantio. de Orator.118 a,De sicarijs,de uenefics, de peculatu inficiari necesse est. & pro Clu. 19 a, Quæstio uenefici. de Cl.184 b,Idq; uenefics & cantionibus factum esse dicebat.I. A.251 b,Veneficum appellas eum, qui tuis uenefics remedia inuenit.

Veneficus,a,um. qui uenena spargit, ut homines tollat, qui cantionibus quibusdam & malis artibus abutitur, ad suam libidinem explendam. I. C. 185 b, I. A. 251 b, Veneficum appellas eum, qui tuis uenefics remedia inuenit. de In.99 a, & pro Sest. 11 a, Cùm uenefici cuiusdam nomen esset delatum.

Venenatus,a,um.ueneno illitus,pestifer.de Ar. 255 b, Vipera uenenata ac pestifera:& de D.136 a, Cū Ptolemæus telo uenenato ictus esset. & pro Qu.2½ a,Falsum crimen quasi uenenatum telum iacere.de Nat. 51 b, Capræ confixæ uenenatis sagittis.adHer.39.b,Venenatus spiritus. In exempl.Germanico.de N. 51 a,Pantheræ, quæ uenenata carne capiuntur,remedium habent: quo cum sunt usæ,nō moriuntur.

Venenum,ni.pestis. pro Cæl. 50 a, Vim ueneni aiunt Cælium esse expertum in seruo quodam ad rem ipsam parato,cuius perceleri interitu esset ab hoc comprobatum uenenum. & 48 a, Venenum quod Clodiæ necandæ causa parasse Cælium criminatur. pro Cl.53 b,Oppianicum ueneno esse necatum, quod et datum sit in pane per M. Aselium.I.C.109 a,Qui sicas uibrare & uenena spargere dicerunt.pro Cl.53 a, Aliquem ueneno esse sublatum, uenenum alicuius consilio paratum,dare uenenum in mulso.Tusc.169 a,Venenū biberunt Theramenes et Socrates. & ib. Cùm uenenum obbibisset.& ib.Præbere uenenum alicui.et de Cl. 190 a, Parare uenenum alicui. de Cl. 168 a,Fuit suspicio,Themistoclem ueneno sibi cōsciuisse mortem.de N.76 b,Varius Metellum ueneno sustulit. pro S. R.35 a,Occidere aliquem ueneno. pro Cl.21 b, Cluentius manifestò uenenum deprehēdit.pro Cl.27 a,& pro Cæl. 49 b,Dare uenenum alicui.de N.74 b,Tum hæc quotidiana,sicæ,uenena,peculatus.I.A.233 a,At hic nuper sororis filio infudit uenenum,non dedit.At.35 b,Sed ita lenibus uti uidebantur uenenis,ut posse uiderentur sine dolore interire.Or.208 b,Cùm sibi uenenis ereptam memoriam diceret.pro Cl.49 a,Qui uenenum malum fecit, fecerit.pro Cæl.50.a,Veneni celeritas. pro Cl. 23 b, Cui cū ipse poculum dedisset,subitò illa in media potione exclamauit,se maximo cum dolore mori. & ib. Omnia præterea quæ solent esse indicia & uestigia ueneni, in illius mortuæ corpore fuerunt.& ibi. Eodemq; ueneno fratrē necauit.I.A.251 b,Nimirum rectè ueneficum appellas, à quo tibi præsente pestem uides comparatam.Item,Sumere cantharides.

Veneo,uenis.uendor.pro Qu.13 a,Si ex edicto possedisti, quæro cur bona non uenierint.Ep.96 a,Ei mandasti potissimum cum expediret illum uenire quàm plurimo. & ibi.Quàm illud minoris ueneat.At. 199 a,Si horti uenibunt,quid fieri possit cogitabimus.& 78 b, Mancipia uenibant saturnalibus tertijs.aliter, ueniebant. I. A. 179 a, Populis ueniebant immunitates. At.172 a, Ex proximis literis cognoui prædia non uenisse. de F.85 b, Veneuntq; scripta eius,&c.I.V. 164 a, Primo anno uenierunt eius agri decumæ medimna XVIII.de Ar.243 b,Cum is ei sese,cui totus uenierat,uenditaret.de Or.133 b, Malo cōpilari quàm uenire.ad Her.30 b,Hic uenijt à te, antequam Romam uenit. Att.1 b,Si bona uenirent:id est, uenderentur. de In. 58 a,Prædæ factio non uenierit.

Venerandus,a,um.colendus.contra Rul.85 a,Non eos in deorum immortalium numero uenerandos à nobis & colendos putatis?

Veneratio,onis.honor,reuerentia. de N. 11 a, habet enim uenerationem iustam quicquid excellit.

Venereus, a, um. de D. 136 b, Complexu uenereo iungi. Tusc. 224 a,Cùm fruuntur uenereis uoluptatibus. de Sen. 87 a,Rebus uenereis uti.

Venereus,rei.iactus talorum quatuor,ubi omnes diuersam faciem ostendunt, diuersaq; puncta Venerem uocabant,sed hic intelligitur iactus.de D.85 a,& 118 a, Quatuor tali iacti casu uenereum efficiunt.

Venerei,orum. propria fuit Prætoris Siciliæ apparitorū appellatio pro Cluent.26 a,Vt in Sicilia permulti Venerei sunt,sic Martiales Larini in Martis familia numerantur.I. V.160 b, Mittit ad hominem Venereos. Item ibid. (Hoc quoq; attendite apparitores à Prætore assignatos habuisse Decumanum) adducitur à Venereis, atq; adeò attrahitur Lollius.

Veneror,aris.colo.70 a,Deos augustè omnes sanctèq; uenerāmur.de N.40 a,Deos uenerari & colere debemus. I.V.87 b,& 222 a.I. A.180 b,Simulachra ex suis fanis sublata in foro uenerabātur.Ep.85 a,Cùm ignorit omnibus, qui multa deos uenerati sint contra eius salutem. Tusc. 158 b,& 173 a,Venerari aliquem ut deū. de N.24 b,Dij quos colere,precari,uenerariq; solemus.pro Pl. 279 b, Lapidem è sepulchro uenerari pro deo.

Venia,niæ.licentia,impunitas.I.V.264 a, Hæc si tibi tuus parens diceret,posses ab eo ueniam petere? posses ut tibi ignosceret postulare?pro Pom.5 a, Veruntamen illis imperatoribus laus tribuenda,quod egerunt: uenia danda, quod deliquerunt.de In.61 a, Voluntario facinori ueniā dari non oportere.contra Rull.67 a, Mihi errato nulla uenia, rectè facto exigua laus proponitur.pro Rab.91 a, Ab Ioue pacem & ueniam peto,precorq; ab eo,ut, &c. pro Lig.142 a.Delicti ueniam peto.pro Mur. 139 a, Fatetur aliquis se peccasse,& eius delicti ueniam petit, nefarium est facinus ignoscere.pro Syl. 179 b, Peterem uenia errato L. Cæcilij ex intimis uestris cogitationibus. I.A.22 a, Cæteris autem si errorem suum deposuerint, ueniam & impunitatē dādam puto.Or. 218 b, Ab aliquo cui te purges,ueniam petere.Par.242 b,Ad eius facti deprecationem ignoscendi petenda uenia est. de Or. 126 a, Vix mihi tenuis quædam uenia dabatur excusationis, &c. de D.109 b,Dabunt igitur mihi ueniam ciues mei, uel gratiam potius habebūt,quod,&c.I.V.262 b, Cur tu fortunæ illorum innocentium ueniam ac locū non dedisti?pro Arch.186 a,Quæso à uobis ut in hac causa mihi detis hanc ueniam,ut patiamini,&c.de Or. 87 a,Sed cū, &c.dabis hanc ueniā mi frater,ut nostros græcis anteponam. Att.83 b.Dedi ueniam homini impudenter petenti: id est,concessi quod petebat.Or.200 a, Datur etiam uenia cōiunctis sententiarum.pro Dom.226 b,Cn.Pōpeius diutius furori suo ueniam daturum nō arbitrabatur.pro Cæl.43 b,Deprecari uacationem adolescentiæ,ueniamq; petere.de Pro.69 a,Etiamsi paulò minus utilis nobis sententia uideretur,ueniam tamen aliquam dolori meo tribueritis.de Or.93 a,Date nobis hanc ueniam, ut ea quæ sentitis de omni genere dicendi, subtiliter prosequamini. Orat.110 a,Quis tam durus hanc mihi non daret ueniā? &c.de Am.107 b,Est enim quatenus amicitiæ dari uenia possit.pro Lig. 137 a, Cum à te non solum liberationem culpæ,sed etiam errati ueniam impetrauissent. pro R. P. 128 a,Pace tua dixerim. &, Bona tua uenia dixerim. de L.191 a,Quare frater bona tua uenia dixerim,ista sententia obest sæpissimè. Offic. 69 b, Hoc prouerbio,neque Gygi potest uenia dari,neq; huic, &c. Att.85 b,Impetraui à Salaminijs ut silerent,ueniam illi quidem mihi dederunt:id est,concesserunt. Q.F.320 a,Cæsar tibi amātissimè petenti ueniam non dedit:id est,non concessit. I.P. 101 a,Cui non apud ullum ordinē maximorum scelerum uenia ad ignoscendū dari potest.pro Fon.280 a,In bellis gerendis à dijs immortalibus pacem & ueniam petere. ad Her.28 b,Veniam ad uos,si mihi senatus det ueniā.pro S.R.20 a,Vos oro, ut attente bonaq; cum uenia uerba mea audiatis.de N.23 b,Doleo te(bona uenia me audies) in tam leues,ne dicam ineptas sententias incidisse.& de D. 85 b, Bona hoc tua uenia dixerim.de Or. 106 a, An uerò (bona uenia huius optimi uiri dixerim Scæuolæ) tu,&c. Of.45 a,Veniam necessitati dare.

Venio,nis.eo,aduenio,mano.Quim. Fr. 297 a, Omnes qui istinc ueniunt,commemorant,&c. Offi. 74 a, Is cum prima luce Pomponij domum uenit.pro Fl.155, a, Qui nunquam in senatum uenire potuit.Epist.234 b,Cùm inimici nostri uenire dicentur,tum in Epirum ibo. Atti.228 a, Vtile est me illuc uenire. Or.216 b,Iam à principio uidendum est quemadmodum uelis uenire ad extremā.I. A. 161 a,An ego nō uenirem contra alienū pro familiari meos At.174 b,Multos in Africam uenisse audio. de Na.40 a, Quæ autem dea ad res omnes ueniret, Venerem nostri nominauerunt. de N.66 b,Ad quem dolor ueniat,ad eundem necesse est interitum uenire.pro Q.3 a, Vt ad quem summus mœror morte sua ueniebat, ad eundem quoque summus honos peruenireț.I.V.143 a,Venire in familiaritatem consuetudinemq; alicuius.I. A. 207 b,Propter æs alienum uenire ad arma.I.V. 241 a, Nonnunquam etiam res ad manus atq; ad pugnam ueniebat.de Or. 96 b, Venire in controuersiam.pro Cl.51 b, Quæ res in quæstione uersatur.pro Mur.137 a, Venire in periculum. pro S. Ros.33 a,Is ad quem morte Roscij diuitiæ uenerunt. pro Cæc.299 a,& Philip.2, Hæreditatem uenire alicui, & fundum ad aliquem testamento deuenire. Attic. 274 b, Multos uiros bonos in Africam uenisse audio:id est,iuisse.de Fat.145 b, Tam est immutabile uenturum, cum uerum est, quàm uenisse. pro Deiot. 145 b, A Cn. Pompeio ad Deiotarum legati literæq; uenerunt .Venit dies. pro Planc.Venit legi dies. Att.li.4.,Pugiles uerò,&c. sed quia perfundenda uoce omne corpus intenditur,uenitq; plaga uehementior.2 Tusc.Venit quæstio.pro Corn.Balb. Sæpe enim uenit ad aures meas, te idem istud nimis crebrò dicere.pro Marc.Venit res ad hæredem. pro Quin. Si uenit ad meliores uictoria. 4. fam. Nā hinc ad Remp. plurima commoda ueniūt. 1. de Inu.Mulieres uerò in India,quum est cuiusque earum uir mortuus, in certamen iudiciumq; ueniunt.5 Tusc. & 5 de Fin. Postridie mane homines in concionem ueniunt, quærunt quid optimum factu sit.3.Verr.47 a,Quæ in controuersiam ueniunt,de his,si placet,disseramus.4 de Finib.& pro Qu. Alij capti,alij intercluſi non ueniūt in dubium de uoluntate, eo minus scilicet,&c.ad Attic.lib.11.His armis atq; corporibus sicut omnibus rebus,quæ sub aspectum ueniunt,sedes opus est. 2.de Orat.Quia ueniebat à Roscio, plus etiam scire,quàm sciebat,uidebatur. pro Rosc. Com. Non ueni adiutor,sed auditor.de Nat. d. 1. Veni in eum sermonem, ut dicerem,&c.ad Appium Pulchrum. lib.3.Quòd uerò in C.Marij suauissimi doctissimiq; hominis familiaritatem

Universidad de Deusto Biblioteca

tem uenisti,non dici potest quàm ualde gaudeam. ad Trebatium lib.7 & 4.in Verr. Neque amißis sacris paternis,in hæc adoptiua uenisti.pro D. Eunti mihi Antium, & uenit obuius tuus pater.ad Att.lib.2.Mihi credite, maior hæreditas uenit unicuique uestrûm in iisdem bonis à iure & à legibus,quàm ab iis,à quibus illa ipsa bona relicta sunt.pro Cecin. Sed neque emisti,neq; hæreditate uenit,neque donatus est.1 de Inuent.Ergo si Pompeius manet in Italia, nec res ad pactionem uenit, longius bellum puto fore. ad Att.lib.9,Atque oratorum quidem laus ita ducta ab humili uenit ad summum,ut iam senescat, breuiq; tempore ad nihilum uentura uideatur. 2 Tuscul. In hanc calamitatem uenit propter prædiorum bonitatem & multitudinem. pro Rosc. Amer. Quod quoniam iam in consuetudinem uenit, & cætera. reprehendendum fortasse minus. pro Cecin. Iam in prouerbij consuetudinem uenit, &c. Largitionem fundum non habere. 2 Offic. Venit enim iam in contentionem, utrum sit probabilius,&c. 2 de Diuin.& Offic. lib. 2, Neque ferè unquam uenit in contentionem de accusando. 1 Verr. Nouo quodam genere in summam gloriam uenit.ad Att. libro 3, Venit in periculum,ne & ea quæ relicta,& hæc quæ ab ipso parta sunt, amittat. pro Mur. Etiámne si ui eiecit?etiámne si clàm, si precario uenit in possessionem? 3 de leg. Agr.Scilicet defendam Decianum,qui tibi in suspicionem nullo suo delicto uenit.pro Flac.Venimus maturius. Acad.ed.1 lib. 2, Tamen ad istum uenerunt emptum locum illum Senatorium, non solùm ueteres, sed etiam noui.4 Ver. Deinde quædam in consuetudinem ex utilitatis ratione uenerunt.2 de Inuent.Postremò, in eum casum ueneram,ut omnis mearum fortunarum status unius iudicij periculo contineretur.pro Cl. Nonnullam in spem ueneram,posse me aliquid ex istis discere. 2 de Orat.& Famil.lib.2. Bruti. Ad uadimonium non uenerat, ut ais,is qui cum tibi affinitas,&c.intercedebat.pro Qu. Et quidem isti libri duo Philonis,&c.tum erãt allati Alexandriam,tumq; primũ in Antiochi manus uenerãt. 4 Acad. Alacris obuiam mihi ueniet, complexũ exoptans meum.4.Tusc.Sed si res in cõtentionem ueniet. & 2. Of. Venient in medium:dicent quid statuerint. 4 Verr. Nam quum omni uitio carere lex iubeat, ne ueniet quidem in eum ordinem unquã uitij particeps.3 de Leg.& 6 Verr. In easdem solitudines tu ipse(ut arbitror) uenies, in quibus non consedisse audies. Cælio,lib.2,Obuiæ mihi uelim sint tuæ literæ,quæ me erudiant de omni Repub. ne hospes planè ueniã.Cælio,lib.2.Vt enim ad minima ueniam. de Fin. libro 1,Vident omnes de qua causa huic inimicus uenias:sciunt huiusce pecunia te adductum esse. pro Ro. Amer. Ad quem dolor ueniat,ad eundem necesse est interitum uenire.3 de Nat.Non eò dico C. Aquili, quo mihi ueniat in dubium tua fides & constantia. pro Quin. Vt autem à facillimis ordiamur prima, ueniat in mediũ Epicuri ratio. 1 de Fin. Et simul tibi in mentem ueniat facito,quemadmodum uitam huiusce depinxeris. pro Rosc. Amer. Ad Archesilam, Carneademq; ueniamus. 4 Acad. Vt ad fabulas ueniamus.pro Rosc. Amer. Quòd scribis in Italia te moderaturum,dum tibi literæ meæ ueniant, si per hostem licet,non erraris.ad Brutum,lib.11, id est, afferantur. Ad meq; legati eius,& Quæstor,& amici literas mitterent,ut subsidio uenirem. ad Att.lib.6,& 8, Nõ

quam putaui fore,ut supplex ad te uenirẽ. ad Attic. lib. 16,Vt ad cœnam & esuriens & sitiens ueniret. de Fini. lib.2,Vt ad id aliquando,quod cupiebat ueniret. Offic.1, Quum omnium nobilium dignitas & salus in discrimen ueniret. pro Rosc. Am. In tantum periculum uenire. 3 Verr.In sermonem hominum,atq; in uituperationem uenire.6. Verr.Si in uestrum complexum uenero,&c. satis magnum mihi fructum uidebor percepisse.ad Teren. lib. 14, Veruntamen cùm de Cumanis uenissem cum imperio,Græci quasi Ephesio Prætori se alacres obtulerunt. ad Att.lib.5,Non in eam turpitudinem uenisses, ut hoc tibi esset apud tales uiros confitendum, qua tibi uadimonium non sit obitum,&c.pro Quint. 9 b, Quampridem sibi hæreditas uenisset,docet. 3 Verr.Quũ eius filio, Prætore Sacerdote, hæreditas à propinquo magna uenisset. 3 Verr. Quum ad illud prandium crudior uenisset. pro Cluen. Ad inimicitias res uenisset. Quin.Frat.lib. 3, Nam hoc animo prouidebat,quum tanta hæreditas in controuersiam uenisset. 2 de Finib. Quum is,&c.si pupillus antè mortuus esset,quàm in suam tutelam uenisset, pupillo non nato hæredem esse non posse. de Clar. Orat. & 2 de Inuent.& 1 de Orat.Qui regionibus exclusi, intra præsidia,atque intra arma aliena uenissent.ad At.lib. 8, Mirari satis non possum, unde ad istas opiniones uenerit. 1 de Nat.deo.67,Tu uelim sæpe ad nos scribas: si rem nullam habebis,quod in buccam uenerit,scribito.ad Att.lib. 1, Si quis uenerit ad domum aliquam, in gymnasium, in forum.de Nat.deor.2,Et quũ se ipse perspexerit,totumq; tentarit, intelliget quemadmodum à natura subornatus in uitam uenerit. 1 de Leg. Omnem spem delectationis nostræ, quam, quum in otium uenerimus, habere uolumus, in tua humanitate positam habemus.ad Attic.lib.1, Neque enim quicquam de hac parte post Panætium explicatum est, quod mihi quidem probaretur de iis, quæ in manus meas uenerint. Offic.3.Tu tuis uita, quam turpiter egisti,magnas offudisti tenebras:ut etiam si fuerint egregij ciues,certè uenerint in obliuionem. in Sallust. Venire Remp.ad seruos.pro Sest.Venire ad aliquẽ salutandi causa in aliquem locũ.1 de Fin. Venire ad cõditionem. 5.in Verr. Venire ad Corfinium.8.ad Attic. Venire ad eundem exitum.Fat.& 5.Tusc. Venire ad nihilum.11 fa. Venire ad senectutem.Cat. Quanquam magni ad honorem nostrum interest,me quamprimum ad Vrbem uenire contra alicuius existimationem.1 ad Attic. Venire contra gratiam uel iniuriam.2 Phil. Venire contra rem alicuius.2 Philip.Velim scire,quo die uenias.ad Atti.lib. 12, Venire in angustum.pro Pl.In alicuius arbitrium ac potestatem uenire.3 Verr. Venire in eam causam.11 ad Atti. pro Lig.Venire in certamen & contentionem.3 in Verr. In uirtutis certamen uenire.5 de Finib. Venire in certamen cum aliquo.de Clar. Orat. Venire in ciuitatem. pro Cor.Balb.id est,ciuis fieri.Venire in cogitationem. fa. 4. Serui Sulpitij.Venire in collegium pontificum. pro Domo sua:Venire in cõgressum,et colloquiũ alicuius. 12 Philip. Venire in consilium alicuius.10 ad Attic.Legatos fide Lepidi dimissos,ad me in cõspectum uenire uetuerã. Pla. lib.10,& de Finib.lib.1,Venire in benignitatis consuetudinem.in Piso.In cõtentionem honoris uenire. Antequã. In discrimen existimationis uenire.1 Verr. Fortunas alicuius in discrimen uenire. ad Dolabel. lib. 9, In dubium ue-

uenire de ciuitate.pro Cecin.Venire in forum.13 fa.Quid uerius,quàm in iudicium uenire,qui ob rem iudicandam pecuniam acceperit?ad Attic.lib.2,Nõ necesse est famam alterius in iudicium uenire. pro Quint. 16,& 1.de Orat. pro Mil.Senatusconsulto efficitur,popularem sanè neminem in summum locum,nisi per populum uenire, sublata cooptatione Censoria.3 de Leg. In oratorum numerum uenire. 1 de Orat.Venire in odium,& Venire cupiam in odium.10 ad Attic. 2 de Fin.Illud doleo quæ impensa facienda est,in eius partem miseram & despoliatam uenire.ad Terent.lib.14. In possessionem Reipub.uenire. ad Att.lib.7,Venire in possessionem suam.Offic.1,In rẽ præsentem uenire.pro Cecin.& 1.de Orat. prouerbium, et 1 Offic.Venire in Remp. 14 fam. Venire in sacerdotium. pro Domo sua, Venire in sacra.pro Domo sua, Qui nunquam in senatum uenire potuit. pro Flac.Id est, Senator fieri. Venire in sinum & complexum alicuius. 2. Philip. Venire in societatem.9 fam. Venire in societatem belli. pro Ligar. A te autem peto,ut,&c.meq; aliqua ex parte in societatem tuarũ laudum uenire patiare. Attic. lib.14. Eos tu canterijs albis nullis calonibus obuiam Vatieno uenisse existimas. 3 de N.Nam à beatis ad uirtutem, à uirtute ad rationem uideo te uenisse gradibus. 1 de N. 123 a, Gracchus, quum comitia nihilominus peregisset, remq; illam in religionem populo uenisse sentiret, ad Senatum retulit. 2 de Nat.In sermonem se post Idus Martij, præter quam Lepidi,uenisse nemini.ad Att.lib.14.sub.affirmat. Audimus eum uenisse in suspicionem Torquato de morte Pansæ,custodiriq; ut parricidam.ad Brut.6,& 14 ad At. Se illuc uenturum esse saluum. Ac.q.ed.1.li.2.91 a,Sin autem illud egeram,nullum ad Scamandrum morte Habiti uenturum emolumentum fuisse concedebat. pro Cl. Præsertim quum hoc genere cognitionum labefactato, acta Cæsaris in dubium uentura uideantur. Attic.lib.16,Veniẽdum est igitur uel ipsam flammam.ad Att.lib.16,Veniendúm ne sit in consilium Tyranni,si is aliqua de re bona deliberaturus sit.ad Attic.lib.10,Venire usu,L.usus. Venire in mentem,L. Mens.

Venitur, uẽtum est.Lilybæum uenitur. 7 Verr. Itaq; hac una spe ad iudicium uenitur. 4 Verr. In discrimen uenietur,aut libertas pacta est uictori,aut,&c. 8 Ph. Nemini est enim exploratum, quum ad arma uentum est,quid futurum sit.ad At.li.7,Ad me uentum in insulam est,hac uerò nihil est amœnius.lib.2,de Leg. Et quum res agatur,in discrimenq; uentum sit,expedire rem,& consiliũ ex tempore capere posse.2 Of. Non enim sumus omnino sine cura uenientis anni,etsi sumus sine timore.ad Qu.F.lib.3,Id est,qui proximè futurus est. Quæ enim uenientia metuũtur,eadem efficiunt ægritudinem instantia. Tusc.q.lib.4.

Venonius,nij.Historicus fuit.de Leg.lib.1.At.lib.12 Molestè fero me Venonij historiam non habere.

Venor,aris.aucupor.de N. 58 a, Canum mira alacritas in uenando.Epistol.24 a,De pantheris, per eos qui uenari solent,agitur mandato meo diligenter. Attic. 156 a, Bene igitur tu quod ἀθανασίαν uenaris. Orator.122 a, Nosse regiones intra quas uenare,peruestiges, quod quæras. ad Her. 24 b, Venari laudem modestiæ in aliqua re.I.V.210 a, Si minus eiusmodi quippiam uenari poterunt,illa quidem certè pro lepusculis capiebantur, patellæ, pateræ, thuribula.

Venter,tris.aluus.de Or.133 b,Non pecuniam conseruauit, sed tanquam nudus nuces legeret,in uentrem abstulit.pro Mur.136 b,Etenim sciebam Catilinam non latus, aut uentrem,sed caput & collum solere petere.de D.133 a, Faba uenter inflatur.pro Cæl.46 b,Vicium uentris & gutturis:id est,gulositas quam uocant.

Ventilo,as.excutio,in manibus iacto.pro Fl. 157 b, Cuius lingua quasi flabello seditionis illa tum est egentium concio uentilata.

Ventito,as.crebrò uenio.de L.158 b,Cùm ipse etiã ad Scæuolam uentitarem.de Pet. 207. Quisquis est, qui ostendat aliquid in te uoluntatis,qui colat, qui domum uentitet,is in amicorum numero est habendus. I. A. Domum meam uentitaras.

Ventosus,a,ũ. leuis,inanis,uanus. I.A.234 a, Extraordinarium semper imperium populare atq; uẽtosum est.Ep. 172 a,Ventosißimus homo Lepidus.

Ventriculus,li.de Nat.54 a, Cordis pars quædam, quam uentriculum cordis appellant.& ibid.Cui similis est alter uentriculus,in quem sanguis à iecore per uenam illam cauam influit.

Ventus,ti.flamen,aura, flamina uenti, spiritus austri. de Nat.46 a,Aer effluens huc & illuc uentos efficit. de D. 117 a, Placet Stoicis eos anhelitus terræ qui frigidi sint cum fluere cœperint,uentos esse. pro S. R.40 a, Ventus uehemens & immoderata tempestas. pro Cl. 46 a, Mare quod sua natura tranquillum sit,uentorum ui agitari atque turbari. At.138 b,Ex ea die septentriones fuere uenti.Ep.243 b,Habere uentos secundos.Ep.20 b, Et eorum uentorum, quos proposui, moderator quidam & quasi gubernator.In Ar.Si grauis inciderit uehementi flamine uentus.pro Cl. 33 b, Omnes rumorum & cõcionum uentos colligere.de Cl.72 b,Cùm omnis motus animi tãquam uentus hominem defecerat.Att.50.22 b, Cæsar cuius nunc uenti ualde secundi sunt.

Ventus me retulisset in Italiam.ad Brut. Id est, repulisset, & retrocedentem coegisset reuerti. Ventum excitare in aliquem.pro Syll. Id est,inuidiam ei conflare. Verùm omnes intelligimus in istis subscriptionibus uentum quendam popularem esse quæsitum. pro Cl.Vento Africo inuectæ angues (in Aegyptum)ex uastitate Libyæ. 1 de N. Vento primo eum nauigaturum.9 ad At.Id est, non expectaturum tempestatem.Vento reiectus aliquo.16 ad Att. Vento sæuo,non aduerso.5 At. Mare atq; uẽti res uiolentißimæ.2 de Nat.Quicunq; uenti, res uiolentißimæ. 2 de Nat.Quicunq; uenti erunt,ars nostra certè non abierit. 12 fam.Ex ea die fuere Septentriones uenti,&c. Att. lib. 9,Neq; tam fui timidus,ut, &c. alios ego uidi uentos, alias prospexi animo procellas. in Pis. Ventis remisq; in patriam omni festinatione properaui. 12 famil. Ventis restantibus reijci. Tusc.

Venundo,as. Offic. 65 a, Cùm in uenundando rem eam scisset, nec pronunciauisset emptori. aliter,uendendo,& rectius.

Venus,ris.uoluptas. de Nat. 40 a, Quæ autem dea ad res omnes ueniret, Venerem nostri nominauerunt. & 72 a, Venus,quia uenit ad omnia.& 71 a,Multas Veneres fuisse. de Natu.38 a,Sine Cerere & Libero friget Venus. & ibid. Venus Lubentina.de D.85 a,& Orator. 197 a, Veneris Gnidiæ Coæq; pulchritudo.de Nat. 36 b, Infima est

Universidad de Deusto
Biblioteca

quinq; errãtium ſtella Veneris, quæ φωσφόρος Græcè, Latinè Lucifer dicitur.

Venuſia, æ. op. Horatij poetæ patria. Attic. 70. Tuſculan. 167 b.

Venuſinum. uilla in Venuſino agro. Ep. 239 b, Vale IIII. Cal. Octobr. de Venuſino.

Venuſtas, tis, propriè pulchritudo muliebris, præterea lepor, gratia, ſuauitas. Of. 26 a, Venuſtatem muliebrem decere debemus, dignitatè uirilem. & 19 b, Venuſtas & pulchritudo corporis ſecerni non poteſt à ualetudine. de N. 40 a, Ex Venere uenuſtas dicta eſt. de Or. 106 a, Dicendi uis ſumma feſtiuitate & uenuſtate coniuncta. & 159 b, Et reliqua quæ hãc habẽt in ſpecie uenuſtatẽ, ut, &c. & ib. Capitolij faſtigiũ non uenuſtas, ſed neceſſitas ipſa fabricata eſt. & ib. Utilitatẽ tẽpli faſtigij dignitas cõſecuta eſt. Or. 202 a, Vultus multũ affert, tũ dignitatem, tum uenuſtatem. I. V. 265 a, Homo affluens omni lepore & uenuſtate. de Or. 96 b, Agere cum dignitate & uenuſtate.

Venuſtè. pulchrè, bellè, aptè, commodè. Epiſt. lib. 8. Quæ in re mihi uidetur illud perquàm uenuſtè euenidiſſe.

Venuſtus, a, um. lepidus, feſtiuus. pro Dom. 232 b, Inducis etiam ſermonem urbanum & uenuſtum. I. P. 94 b, Græcus facilis & ualdè uenuſtus. Par. 123 a, Ita uenuſta habeãtur iſta, ut, &c. & de Cl. 183 a, Geſtus & motus corporis ita uenuſtus, ut. de Cl. 195 b, Sententiæ non tam graues & ſeueræ, quàm uenuſtæ & concinnæ.

Veprecula, læ. pro Seſt. 19 a. l. Nitedula.

Vepres. ſpinæ Tuſc. 241 a, Cuius ſeptum undiq; uepribus & dumetis indagaui ſepulchrum.

Ver, ueris. uernum tempus. I. V. 241 a, Veris initium non à Fauonio notabat, ſed cum roſam uideret, tũ incipere uer arbitrabatur Liuius Dec. III. 139 a, Primo uere exercitũ moturus erat. de Senectu. 91 b, Ver tanquam adoleſcentiam ſignificat.

Verax, cis. ueridicus. de D. 88 a, Multis ſeculis uerax fuit id oraculum. de D. 93 b, Tum ei uiſa quietis occurrent tranquilla atq; ueracia. de D. 132 b, Herodotum cur ueracio-rem ducam Ennio. Ac. 20 a, Veraces ſenſus ſuos eſſe dicit.

Verbena. herba quædam, aut etiam omnis herba omneſq; frondes quibus in rebus ſacris utebantur. I. V. 226 a, Sacerdotes cum infulis ac uerbenis.

Verber, ris. uirga, flagellum. Antequàm 195 b, Serui qui ad ſupplicium cæſi uerberibus trabuntur. I. V. 168 a, Mitto uincla, mitto carcerem, mitto uerbera. I. P. 97 b, Verberibus aliquem necare. pro Pom. 5 b, Aliquẽ uinculis & uerberibus atq; omni ſupplicio excruciatum necari. I. A. 231 b, Tam uerberibus ac tormentis quæſtionem habuit publicæ pecuniæ. de Nat. 138 a, Cùm uerò paulùm proceſſerint, luſionibus delectantur, ut ne uerberibus quidem deterreri poſſint.

Verberatio, nis. pulſatio. Ep. 267 a, Mirificam mihi uerberationem ceſſationis epiſtola dediſti.

Verbero, as. cædo, pulſo, uirgis cædo, manus affero, uim & manus affero, manus infero. I. V. 101 b, Videtis pendere alios ex arbore, pulſare alios atq; uerberari, & cætera. & 258 b, Virgis oculi uerberabãtur. & 254 b, Ad pulſandos uerberandoſq; homines excitatiſſimus. Ep. 266 a, Verberaui te cogitationis tacito conuicio. de Finibus 153 a, Qui ſeruum iniuria uerberat. & In Vat. 31 a, Verbera-re matrem. I. P. 93 a, Os tuum ferreum ſenatus conuicio uerberari uoluiſti. I. A. 218 a, Antonius Mutinam tormentis uerberauit.

Verboſè. loquaciter, copioſè multis uerbis. pro Mur. 129 b, Satis uerboſè. Epiſtol. 47 a, & 97 b, Hæc ad te ſcripſi uerboſius.

Verboſus, a, um. multus in uerbis, loquax. de Or. 120 b, & pro Dom. 210 b, Poteſt fieri ut res uerboſior hæc fuerit, illa uerior. Epi. 97 b, Habes epiſtolam uerboſiorem fortaſſe quàm uelles. pro Mur. 131 a, Iſta noſtra uerboſa ſimulatio prudentiæ.

Verbum, bi. nomen, uox, uocabulum. de Or. 120 b, Neq; enim quoties uerbum aliquod eſt ſcribendum nobis, toties eius uerbi literæ ſunt cogitatione conquirendæ. Top. 223 b, Verba ſunt rerum notæ. de Or. 97 b, Verba cuiuſq; rei propria. l. Noſtras. Ac. 44 a, Verbum uſitatũ ac tritum. de Fin. 94 a, Verba grandiora. 203 b, Verba ampliſſima. Part. 234 b, Verba grauia, plena, ſonantia, iuncta, facta, cognominata, non uulgata, ſuperlata. Or. 204 a, Verba propria, uſitata, noua, priſca, inuſitata. & 215 a, Verba translata, facta, iuncta. & 205 a, Verba translata, immutata, mutata. de Opt. 243 b, Verba inquinata, abiecta, nõ aperta, longè petita. de Cl. 190 a, Verbum durũ, inſolens, humile. pro Cor. 62 b, Verbũ priſcum & inuſitatũ. Or. 199 a, Verba dura, otioſa & intolerantia. Or. 199 a, Demoſthenes nullum uerbum inſolens neq; odioſum ponere audebat. Or. 203 a, Iudicium electioq; uerborum, poetarum & oratorum communia ſunt. de Cl. 188 a, Verborum delectũ originem eſſe eloquentiæ. ex Cæſare. de Or. 112 a, Ars quæ uerborum aut faciendorum aut deligendorum ſcientiam profitetur. de Or. 154 a, Rerum copia uerborum copiam gignit. de Or. 122 a, Res atq; ſententiæ uiũ ſuã uerba parient, quæ, &c. de D. 99 b, Portẽtorum uim, uerba ipſa prudenter à maioribus poſita declarãt. I. P. 93 b, Exiſtimatio, dedecus, uerba ſunt atq; ineptiæ. Ep. 62 b, Nam me comperiſſe non audeo dicere, ne ferè id uerbum ponam quod abs te aiunt falsò in me ſolere conferri. Ep. 71 a, Dicerem iucundius, niſi id uerbum in omne tempus perdidiſſem. de N. 25 a, Charum ipſum uerbum eſt amoris, ex quo amicitia. pro Cec. 202 a, Cùm illud uerbũ unde in utranq; rem ualeat. & 296 a, Verbũ familiæ. I. A. 215 a, Res uerbo fieri interdum deterior ſolet. & 214 b, Quẽdam id uerbũ remouendũ arbitrabantur. & ib. Quidam ignari non modò rerum, ſed etiam uerborum. Par. 124 a, Quẽ enim intelligimus diuitẽ aut hoc uerbũ in quo homine ponimus? I. A. 171 a, Cùctum ſenatũ, omnẽ ſobolem iuuentutis, unoq; uerbo, remp. expulſam eſſe, & externi natam: id eſt, ut uno uerbo dicam. Ep. 263 a, Fideliter, cui uerbo, etc. Tuſ. 23 4 a, Hoc uerbo cum beatũ dicimus, ſubiecta ea notio eſt, &c. pro Dom. 234 a, Ex iſto ore religionis uerbum excidere poteſt? de Fin. 80 a, Verbũ uoluptatis non habet dignitatem. de Fin. 65 a, Non intelligo quid ſonet hæc uox uoluptatis. de Fin. 74 b, Sub hac uoce honeſtatis, quæ ſit ſubiecta ſententia. pro Arc. 189 a, Sit igitur ſanctum apud uos hoc poetæ nomen. Tuſc. 167 a, Triſte eſt nomen ipſum carendi.

Ad uerbum. uerbum è uerbo, totidem uerbis, eiſdem uerbis. de D. 100 b, Quod ſomnium mirificè ad uerbũ cum re cõuenit. Tuſ. 199 b, Aut ea quæ modò expreſſa ad uerbum dixi de libro tollenda. de Fi. 49 b, Latinæ fabulæ ad uerbũ de Græcis expreſſæ. & Acad. 34 a, ad uerbũ ediſcendus libellus. de Or. 97 b, Ediſcere ad uerbũ quàmplurima ſcripta. Ac. 5 b, Aut ſi uerbũ è uerbo uolumus comprehenſio, quã καταλαμψιν illi uocant. Aca. 9 a, καταλαψιν, quam uerbum è uerbo exprimentes, comprehenſionem dicimus. De Finib. 85 b, Epiſtola, quam homo totidem ferè uerbis interpretatus ſum. Top. 223 b, ἰσηγορικῶς, id eſt, uerbum ex uerbo, uerilo quiũ. de Cl. 196 a, Totidẽ quod dixit (ut aiunt) ſcripta uerbis oratio. de Opt. 244 b, Verbum pro uerbo reddere. Att. 90 b, Totidem uerbis transferre aliquem locum ab aliquo autore. & I. V. 152 b, Recitare literas totidem uerbis. de Cl. 193 a, Hortẽſius, quæ commentatus eſſet, ea ſine ſcripto eiſdem uerbis reddebat. Ep. 37 a, Transferre totidem uerbis.

Verbo aliquid facere.)(. Re, & c. Ep. 148 a, Plura illi mandata uerbo quàm ſcripta dedi. pro Fl. 150 b, Teſtes ſi uerbo titubarint, quo reuertantur non habebunt. I. C. 106 b, Quo uerbo ſi aſſequi poſſem, ipſos iſtos eiicerẽ, qui hæc loquuntur. I. V. 122 a, Verbo promittere.)(. Re negare. Tuſ. 151 a, Verbo premere aliquem. In Sal. 173 b, Vbi rerum teſtimonia adſunt, non opus eſt uerbis.

Verba dare. decipere. At. 246 b, Verba dare mihi facilè patior in hoc, meq; libenter præbeo credulum.

Verba facere uel habere. pro dicere. I. V. 234 a, Facere uerba in ſenatu. de Cl 189 b, Qui nunquam uerbum in publico fecerunt. I. V. 118 b, Facere uerba apud ſenatum. pro Pom. 14 a, Permulta contra legem Gabiniam uerba feciſti. de D. 117 b, Multa uerba feciſti, te, &c. pro Planc. 263 a, Verbum nemo fecit. Quint. F. 322 b, Sicut Calidio uerbum pro eo facere non licuerit. I. A. 187 b, Ad eos tamen ipſos qui aderãt, ne uerbum quidẽ auſus eſt facere de Cæſare. Ep. 60 a, Multa de re uerba feci. & 117 a, Neq; uerbum de re facio. I. V. 234 a, Antequam uerbum facerem, de ſella ſurrexit atq; abijt. Or. 262 a, Verba facimus pro Buthrotijs. I. V. 69 b, Propinquis qui aderant, uerbũ nullum facit. de In. 80 a, Habere uerba. & pro Mur. 136 a, Voces quas habuiſſe in concione dicebatur.

Verbi cauſa, & id genus quædam. de Fat. 141 a, Verbi cauſa. & I. V. 134. b, Si quis uerbi cauſa oriente canicula natus eſt. Acad. 32 b, Verbi gratia. & de Fin. 131 b, Exempli cauſa in nomen, &c.

Meis uerbis, meo nomine. pro Mur. 130 a, Meis uerbis & meo nomine. At. 259 a, Atticæ quoniam hilarula eſt, meis uerbis ſuauium des. At. 254 b, Tu Atticã quæſo cura, & ei ſalutem & Pyliæ, Tulliæ quoq; uerbis plurimam. Epi. 66 b, Cum Sura locutus ſum, ut ei meis uerbis diceret, &c. & 249 a, Si ei meis uerbis eris gratulatus.

Vercellæ, arum. urbs Italiæ. Ep. 176 b, Bruti.

Verè. reuera, ſcilicet, in ueritate.)(. Falſo, inaniter, fictè. pro S. R. 27 a, Verè nihil potes dicere, finge aliquid ſaltẽ commodè. Ac. 10 b, Cùm ſit incertũ, uerè inaniterne moueatur. pro Mur. 125 b, Cùm graue eſt uerè accuſari in amicitia, tũ etiam ſi falſo accuſeris, nõ eſt negligendũ. pro Planc. 272 b, Verè me Hercules hoc dicã ſic tum, &c. de Or. 110 a, Sed tamẽ uerè dicam, mallem, &c. Of. 54 b, Honeſtũ quod propriè uereq; dicitur, in ſapiẽtibus eſt ſolis. pro Dom. 228 b, Maiores noſtri, qui non fictè & fallaciter populares, ſed uerè & ſapienter fuerunt. Attic. 28 a, Non ναυβολικῶς, ſed ueriſſimè loquor. l. Verus. Quin. Fr. 305 b, Ad me uerè omnia perſcribe. Qu. Fr. 296 a, Si uerè cogitare uolumus. Att. 98 b, Põpeius uerè iudicat. pro S. R. 42 a, Verè ac liberè loqui. Epi. 196 b, Verè tecũ agam, ut neceſſitudo noſtra poſtulat. pro Arch. 190 a, Et uerè: id eſt rectè, uel meritò, uel neq; iniuria.

Verecundè. prudenter. Top. 122 a, & de Clar. 172 a, Verecundè tu quidem ut omnia. de Fin. 115 b, Tum ille timidè, uel potius uerecundè. & Epiſt. 96 a, Verecundè dubitanterq; recipere aliquam cauſam. de Or. 99. a, Verecundius hæc de re iam dudum loquor.

Verecundi-a, diæ. pudor, rubor, modeſtia, ingenuitas. Par. 236 b, Verecundia cuſtos eſt omnium uirtutum, dedecus fugiens, laudemq; maxime conſequens. 257 a, Verecundiam timiditas imitatur. Offic. 19 a, Verecundia, & quaſi quidam ornatus uitæ. Offic. 20 a, Iuſtitiæ partes ſunt, nõ uiolare homines: uerecundiæ, non offendere. & 30 a, Hoc ſolum animal natum eſt pudoris & uerecundiæ particeps. de Fin. 110 a, Cynicorum ratio eſt inimica uerecundiæ, ſine qua nihil rectum eſſe poteſt, nihil honeſtum. Of. 26 a, Scenicorum quidem mos tantam habuit à uetere diſciplina uerecundiam, ut in ſcenam ſine ſubligaculo prodeat nemo. pro Qu. 7 a, Homo timidus uirginali uerecundia. Epiſt. 54 b, In externis locis minor eſt ad facinus uerecundia. Or. 220 b, Verecundia negandi, ſcribendi impudentiam ſuſcepimus. Tuſc. 243 a, Verecundia turpitudinis. Atti. 122 b, Malo Tyronis uerecundiam in culpa eſſe, quàm illiberalitatẽ Curij. Att. 224 a, Meam ſtultã uerecundiam qui uoluerim, &c. At. 279 a, Nihil exiſtimatio ciuium ualet, nihil poſteritatis uerecundia. Quint. Frat. 312 b, Me factum eſt inuita uerecundia, ut te proficiſcens non tollerem. Quint. Frat. 319. b, Cæſar meam in rogando uerecundiam obiurgauit. Off. 26 a, Pleraq; in eam ſententiam ab eiſdem contra uerecundiam diſputantur. de Am. 111 a, Maximum ornamentum amicitiæ tollit, qui ex ea tollit uerecundiam.

Verecundor, aris. uereor, erubeſcò, pudore afficior. de Ora. 131 b, Sp. Caruilius grauiter claudicans: & ob eam cauſam uerecundans in publicum prodire. de Or. 146 a, Cunctantem & quaſi uerecundantem incitare.

Verecundus, a, um. pudens.)(. Petulãs. de Orator. 141 b, Habetis ſermonem hominis, utinam non impudentis: illud quidem certè, non nimis uerecundi. & Epiſt. 111 a, Verecundus in loquendo. de Orator. 158 a, Verecunda debet eſſe translatio. Or. 204 a, In transferendis uerecundus & parcus. Or. 202 a, Oratio caſta, uerecũda, uirgo incorrupta. de L. 166 a, Verecundus eſt, qui ut bene audiat, erubeſcit, & pudet impudica loqui. I. A. 169 b, Tu ante ea in te admiſiſti, quæ à uerecundo inimico audire nõ poſſes. Ep. lib. 9. Verecundi admonitores.

Vereor, eris. reuereor, extimeſco, nonnihil commoueor. I. A. 245 b, Quid? ueteranos non ueremur? nam timeri ſe, ne ipſi quidem nolunt. de Fin. 73 a, Quos nõ eſt ueritum ponere, &c. ad Heren. 11 b, A quo ſupplicium uerebatur. At. 129 a Quod ueritus ſum factum eſt. Att. 223 b, Ac uereor Gallica etiam bella ipſe Seſtius quò euadat. Qu. Fr. 303 b, Quem meus Cicero & amabat ut fratrem, & iam ut maiorem fratrem uerebatur. Off. 37 b, Maximeq; curandum eſt, ut eos quibus cum ſermonem conferimus, & uereri & diligere uideamur. de Senectute 48 b, Metuebant eum ſerui, uerebantur liberi. de Amic. 111 a, Neq; ſolum colent ſe inter ſe ac diligent, ſed etiã uerebũtur: nam maximum ornamentum amicitiæ tollit, qui ex ea tollit

Universidad de Deusto
Biblioteca

uerecundiam. de Leg. 163 a, Quocirca uereor cõmittere, ut non bene prouisa principia ponantur. pro Mar. 132 b, Vereor ut hoc quod dicam, non perinde intelligi auditu possit, atq; ego ipse cogitans sentio. Ep. 68 b, Ac non uereor, ne assentatiuncula quadam aucupari gratiam tuam uidear. de Or. 135 b, Non uereor, ne quis iam in isto genere me leuiorem putet. de Or. 94 a, Perge uerò Crasse, inquit Mutius: istam enim culpam quam uereris, ego præstabo. ad Heren. 35 a, Quos aut uereri, aut metuere debemus. & 11 b, Vereri supplicium ab aliquo. Orat. 197 a, Is qui uereretur reprehensionem doctorum atque prudentium. pro Planc. 265 a, Is patrẽ ueretur ut Deum. de Se. 94 a, Vos tamen deos uerentes memoriam nostri pie seruabitis. Att. 203 a, Tyronem habeo citius quàm uerebar: id est, putabam. Attic. 152 b, Vereor quid agas. & de N. 69 a, Qui si dij non sunt, uereor quid agat Ino: id est, dubito, quæro, nescio. Epi. 120 b, Vereor quomodo hoc homines accipiant. de Cl. 166 b, Vereor ecquod nam curriculũ ali quando sit habitura, &c. Att. 105 b, Quod scribis eum in urbem introisse, uereor quid sit: nam, &c.

Vereor ne: id est, uereor ut. de Am. 107 a, Neq; enim uerendum est ne quid excidat. pro Syll. 179 b, In ipsa rogatione, ne per uim quid ageretur, quis tamen uestrum Syllam uerebatur? de Or. 105 b, Verius es, nisi istam artem oratione exaggerasses, ne operam perdidisses. Aca. 35 a, Vos autem mihi ueremini ne labar ad opinionem, &c. Attic. 248 a, Tum me collegi, uerens quid, &c. contra Rull. 65 a, Verendum crede nobis erit, nè, &c. Epist. 78 b, Cuius tanti mali uereor, ne consolatio ulla possit uera reperiri. & ibid. Non uereor ne eum miserum esse nefas sit dicere: id est, non dubito quin. Ep. 180 b, Non uereor, ne meæ uitæ modestia parum ualitura sit in posterum cõtra falsos rumores. Ep. 21 a, Non uereor, ne quid stultè facias. Epi. 30 a, Verebar ne id ita caderet, quod etiam nunc uereor, ne antequam tu, &c. Epist. 18 a, Non enim uereor ne non scribendo te expleam. Epi. 236 a, Quibus literis intellexi te uereri, ne superiores mihi redditæ non essent.

Vereor ut. id est, uereor ne. Att. 183 a, Videtis uereri ut epistolas tuas acceperim. Epist. 238 a, Vereor ut Dolabella ipse satis uobis prodesse possit. Tusc. 185 a, Et tamen uereor ut hoc natura non patiatur? contra Rull. 77 b, & I. C. 131 b, Quod uos fœdus non iusseritis, uereor ut satis firmum sit. de Orat. 88 b, Sed illa duo Crasse, uereor ut tibi possim concedere. Att. 85 b, Quod uereor tibi ipsi ut probem. Att. 113 a, Et tamen uereor, ut his ipsis contentus sit. I. A. 203 b, Ne uerendum quidem est, ut tenere se possit, ut moderari, ne honoribus nostris elatus intemperantibus suis opibus utatur. de Am. 98 a, Vereor ut idem interitus sit animorum & corporum. pro Planc. 279 b, Metuo ut eam non possim sustinere, &c. pro Do. 224 a, Timeo ut possim, &c.

Vergiliæ, arum. stellæ septẽ in dorso Tauri, sic dictæ quòd uere oriantur. de Nat. 48 a, Propter Persei læuum genu Vergilias tenui cũm luce uidebis. & In Arat.

Vergo, gis. inclinatus sum. de N. 49 a, Omnes partes terræ in medium uergentes. Quint. Frat. 320 b, Id tectum nunc honestè uergit in tectum inferioris porticus. At. 236 a, Ni Bruti auxilium ad Italiam uergere, quàm ad Asiam maluissemus.

Veridicus, a, um. uerax, apertissimus. de D. 101 a, Veridicæ uoces ex occulto missæ. pro Fl. Veridicas adiungis causas inimicitiarum, quod, &c.

Verìloquium. l. Etymologia.

Verisimilis, le. similis ueri, credibilis, probabilis, consentaneus, ad ueritatem propensus, quodcunq; te maximè specie ueritatis mouet. de Orato. 116 b, Narrationem iubent uerisimilem esse, & apertam & breuem. pro S. R. 36 a, & 25 a, Non enim ita disputabo, uerisimile est Roscios hoc fecisse. pro S. R. 37 b, Non est uerisimile, ut Chrysogonus horum literas adamarit. de Cl. 179 b, Non uerisimile est, quàm sit in utroq; genere distinctus Cato. pro Quint. R. 48 b, Vtrunque ex utriusque personâ uerisimile uidetur. Academ. 9 b, Volant probabile aliquid esse, & quasi uerisimile. & de In. 48 b, Verisimile & probabile. Tusc. 220 a, Quid esset simillimum ueri quærere. Epistol. 185 b, Id autem eo facilius credebatur, quia simile uero uidebatur.

Verisimilitudo, similitudo ueri, probabilitas. Acad. 27 a, Cùm posit sine assensione ipsam uerisimilitudinẽ sequi. de Vni. 196 a, & Part. 233 b, Bene agi putat, si similitudinem ueri consequatur.

Veritas, tis. uerum, uera ratio. res. de Inu. 82 a, Veritas est, per quam immutata ea quæ sunt, aut fuerunt, aut futura sunt, dicuntur. de D. 85 a, Nunquam perfectè ueritatem casûs imitatur. Orato. 220 a, Veritas in occulto latet. pro Cæl. 51 a, O magna uis ueritatis, quæ contra hominum ingenia, calliditatem, solertiam facilè se per seipsam defendit. Offic. 69 a, Hoc ego nihil inutilius existimo, cum ad ueritatem cœpi reuocare rationem. de Legib. 156 a, Qui in isto opusculo non ut à poeta, sed ut à teste ueritatẽ exigunt. de Orator. 104 b, Nec ornatius causam suam dici uoluit, quàm simplex ratio ueritatis ferebat. Officio. 40 a, Subtilitas illa cum ueritas limatur in disputatione. Offic. 3 b, Sunt alij simplices, aperti, ueritatis cultores, fraudis inimici. de Orator. 97 b, Et illa commentatio inclusa in ueritatis lucem proferenda est. de Orator. 92 a, Vide ne plus ei tribuas, quàm res & ueritas ipsa concedat. Tusc. 230 b, 231 a, Cum animum ab ista pictura imaginibusq; uirtutum, ad rem ueritatemq; traduxeris. de Orator. 89 a, Græci contentionis cupidiores quàm ueritatis. & 116 a, Homines expertes ueritatis. Orator. 229. Qui à forma ueritatis, & ab Atticorum regula absunt. Part. 117 a, Plus apud me ratio ualebit quàm uulgi opinio. Offi. 22 a, Cogitatio in uero exquirendo maximè uersatur. & 3 b, Inquisitio & uestigatio ueri, hominis propria est. Ep. 225 a, Pro causæ ueritate. Attic. 52 a, Hæc ueritas etiam si iucunda non est, tamen mihi grata est. de Orat. 111 b, Qui actor in imitanda, quàm orator in suscipienda ueritate iucundior? Offi. 13 a, Vir bonus & simplicis ueritatis amicus.

Veritas debilitata. pro Qu. Veritas in profundo demersa. Academ. q. ed. 2. li. 1. Democriti dictum, ὠβυθῷ ἡ ἀλήθεια, Veritas in sensibus maxima. Acad. qu. edit. 1. lib. 2. Veritas sempiterna futurarum rerum, in lege. de Nat. d. 1. Veritas alicuius. pro Quint. Id est, æquitas & iustitia. ueritas iudicandi. Tusc. qu. lib. 5. Veritas literarum tuarum non me offendit. 11 ad Attic. Veritas prudentiæ, quasi materiæ, quam tractat, & in qua uersetur, subiecta est. Offi. 3, Veritas molesta est, siquidem ex ea nascitur odium. Læl. Veritas in omni re uincit imitationem. 3 de Orat. 119, Veritatis

ritatis consilium petere ab animis consuetudine imbutis. de Natur. deor. 1. Sunt his alij multum dispares, simplices & aperti, &c. ueritatis cultores, fraudis inimici. 1 Offic. Expertes ueritatis homines. 2 de Ora. Veritatis ignoratione, uulgi opiniones in maxima incõstantia uersantur. de Nat. deor. 1. Veritatis iudicium quanquã oritur à sensibus, tamen non esse in sensibus, secundum Academicos. Acad. q. ed. 2. lib. 1. Veritatis luce, menti hominis nihil dulcius. Ac. edit. 1. li. 2. Veritatis nota. Ac. q. ed. 1. li. 2. Nihil ueritati relinqui. Simplex ratio ueritatis. de Or. 104 b, Ac. qu. ed. 2. lib. 1. Ad ueritatem loqui. Læl. Non opinione solùm, sed etiam ad ueritatem plane uelim mihi persuaderi. de Nat. deor. 1. Nihil contrà inutilius ei, qui id iniuste consecutus sit, inuenio, quum ad ueritatem cœpi reuocare rationem. 3 Off. Simonidem arbitror desperasse omnem ueritatem. de Nat. 1. Veritatem obtinere. pro Deiot. Veritatem retinere. pro Qu. Ex ueritate pauca uulgus æstimat. pro Rosc. Com. Ex æterna ueritate, causarumq; cõtinuatione cõfluxit, quicquid accidit. de Nat. deor. 1. Pro causæ ueritate. Epi. 225 b, Sine ueritate nomen amicitiæ ualere nõ potest. Læl. Neq; id ambitione adductus facio, sed tum familiaritate & necessitudine, tum etiam ueritate. ad Acilium, li. 13. Veritate colitur amicitia. pro Qu. Non ueritate solùm, sed etiam fama niteretur. 1. ad Qu. F.

Vermiculatus, a, ũ. ornamẽtis, quasi uermiculis aut tesserulis uariatum & distinctum. de Orat. 158 b, Emblema uermiculatum. de Cl. 190 a, Ex Lucil. Orat. 210 b, Quàm lepidè lexeis compostæ, ut tesserulæ omnes Arte, pauimẽto, atq; emblemate uermiculato.

Verna, næ. seruus domi nostræ ex ancilla, aut seruo natus. Ep. 124 a, b, Bellienus uerna Demetrij. Fam. lib. 11. Verna rum caussa. Bruti.

Vernaculus, a, um. domesticus. de Cl. 180 a. l. Sapor. Epist. 134 b, Antiqua & uernacula festiuitas. I. V. 179 b, Domesticum atq; uernaculum crimen. de Ora. 151 b, Quotidianæ & uernaculæ res.

Vernus, a, um. ueris. de Sen. 91 a, Verni temporis suauitas. Tusc. 235 b, Alia uerno tempore tepefacta frondescunt. In Ar. Vernum lumen.)(. Autumnale.

Verò. autem. de Orato. 90 b, 91 a, Poeta numeris astrictior paulò, uerborum autem licentia liberior, multis uerò ornandi generibus socius ac penè par: in hoc quidem certè propè idem, nullis ut numeris, &c. pro Cecin. 286 a, Hoc reprehendendum fortassè minus, quærendum uerò magis etiam uidetur, ideo quod, &c. de Sene. 82 b, Non uerò tam isti mortui sunt, quàm tu nugator. de Leg. 171 a, Sed uerò intelligi sic oportet, &c. & 170 b, Est uerò ita, sed, &c. I. C. 113 a, Est uerò inquam notum signum imago aui tui, &c. Tusc. 180 b, At uerò nos, &c. Off. 58 b, Minimè uerò, non enim, &c. de D. 82 a, Dicitur istuc quidem à Cotta, & uerò sæpius, sed, &c. de D. 112 b, Quod enim is qui diuinat, prædicit, id uerò futurũ est. Att. 263 a, Quod sæpè præsens & illi ostendisti, & uerò etiam mihi. pro Mur. 135 a, Exturbare eum. qui & per se & per suos, & uerò etiam per alienos defendatur. de Cla. 174 a, Et uerò maximus ille Scipio uehemens fuit. & 179. Et uerò fuit in hoc, &c. pro Clu. 21 a. Sed ea uerò sic agit, ut, &c. Att. 101 a. Illud tamen de Chrysippo, nam de illo altero, &c. Chrysippum uerò, &c. Tusc. 180 b, Fuisti sæpe credo in scholis philosophorum, A. uerò ac libenter quidem.

Verrea. f. festa Verri dicata. I. V. 119 a, Verrea agere. & ibi. b, O Verrea præclara? I. V. act. 6. Verrea flagitiosa. ead. Verrea turpia, & ridicula, & alibi sæpe.

Verrinus, a, um. I. V. act. 3. Negabant mirandũ esse ius tam nequam esse uerrinum. iocus ex ambiguo.

Verro, ris. est scopis quisquilias, puluerem, & alias sordes auferre, ejicere. Para. 123 a, Qui tractant ist. a, qui tergũt, qui ungunt, qui uerrunt, &c.

Verrucosus, a, um. qui uerrucis plenus est. est autem uerruca, eminens in corpore caruncula, sine pruritu. de Cla. 169 b, Qu. Maximus Verrucosus orator habitus est temporibus illis.

Verrunco, as. uerto. de D. 90 a, Per propinqua hæc bene uerruncent populo. Accij.

Verticolor, ris. dubio uariòue colore. de Fin. 94 a, Plumæ uersicoloris columbis.

Versatus, a, um. tractatus, exercitatus subactus. pro Qu. 1 a, Homo & in alijs causis exercitatus & in hac multum & sæpe uersatus.

Vesiculus, li. Att. 68 a, Nunc uenio ad transuersum illum epistolæ tuæ uersiculum. Ora. 203 a, Versiculi comicorũ. pro Dom. 22 a, Hoc pati potestis, ut singuli cives singulis uersiculis è ciuitate tollantur? pro Mil. 115 a, Ne quid respu. detrimenti caperet, quo uno uersiculo satis armati semper cõsules fuerunt. de L. 172 a, Leges uno uersiculo senatus puncto temporis sublatæ. Atti. 121 b Scripto iam superiore uersiculo Heros mihi dixit, sibi Murenam libe ralissimè respõdisse. At. 281 a, Tribus ne uersiculis his temporibus Brutus ad me?

Verso, as. cõuerso, uoluo, tracto. de Somn. 128 b, Orbes, qui uersantur retro contrario motu atq; cœlũ. de Fat. 149 a, Cylindrum uolui, & turbinẽ uersari putes. Tusc. 159 a, Tũ illud quod Sisiphus uersat saxũ, &c. de Fin. 85 b, & 144 b, Versare se huc & illuc. I. V. 124 a, Itaq; æstuabat dubitatione, uersabat se in utrãq; partẽ. de N. 12 a, Versari eir cum axẽ cœli admirabili celeritate. & 79 a, Deus uersans cœlum. Or. 209 b, Versare sæpe multis modis candẽ rem. pro Cæl. 40 a, Versare suam naturam, & regere ad tempus. pro Cl. 32 a, Ad omnẽ malitiam & fraudem uersare mentem suam, hæc secum cogitare cœpit. de Se. 77 a, Cura, Quæ nunc te coquit & uersat sub pectore fixa. Orat. 169 b, Non ut in iudiciis uersaret causas, sed ut, &c.

Versor, aris. uertor, uoluor, uolutor, obuersor, tracto, nundinor, consuesco, sum. I. V. 265 b, Versabatur in Sicilia lõgo interuallo alter Phalaris. de Ar. 258 a, Vt Deus aliquis cœtus hominum adeat. uersetur in terris. pro Font. 280 b, Sic existimatis eos hic sagatos uersari animo demisso, &c. I. A. 280 a, Pueri ingenui cum meritorijs. scorta inter matres familiâs uersabantur. I. A. 164 a, Cum inter subsellia nostra uersentur armati. Post. 206 a, Hostis intra mœnia uersatus est. pro Mil. 107 b, An uerò tu solus ignoras? tu hospes in hac urbe uersaris? tuæ peregrin. antur aures, nec in hoc peruulgato ciuitatis sermone uersantur? At. 160 a, Nec uersari inter eos sine dedecore potero. In C. 99 b, Nobiscũ uersari iam diutius nõ potes. de D. 104 a, Versari cum aliquo. de Ar. 249 b, Si essetis, uersaremmiq; nobiscum. Qu. F. 302 a, Plato Epicureus, què Athenis solet esse multum. I. C. 104 b, Non enim iam inter nos sica illa uersabitur. pro Fl. 160 b, Annos iam triginta in foro uersaris. pro Cæl. 38 a, Cælius iamdiu minus

in foro

Universidad de Deusto
Biblioteca

in foro nobiscum uersatur. I. V. 175 b, Cum in ea prouincia magnæ fugitiuorum copiæ uersatæ sint. pro Cec. 301 a, In meis castris præsidijsq; uersaris. Qu. Fr. 296 a, In alia qua prouincia cum summo Imperio & potestate uersari. de Ora. 102 a, Orator incolumis inter hostiũ tela uersari potest. pro S. R. 21 a, Eo tẽpore Roscius erat Romæ frequens, atq; in foro & in ore omniũ quotidie uersabatur. Orat. 200 a, Cum in Italiæ luce cognoscaris, uersarisq; in optimorũ ciuiũ uel flore, uel robore. de In. 42 b, Versari in rep. Ep.*. Versari in sermonibus de rep. pro R. P. 126 a, Plato in maximis periculis insidijsq; uersatus est. Offi. 64 b, Perpaucæ res sunt, in quibus dolus malus non uersetur. de L. 175 a, Tum maximè & religionem, & pietatem uersari in animis, cum rebus diuinis operã damus. & 190 b, Dicam Attice, & uersabor in re difficili. Att. 38 a, In commemoratione earum rerum, quas gessimus, desiderióq; uersamur. de Or. 123 b, Omni mente & cogitatione curáq; uersor, ut odorer, &c. de Or. 134 a, In omni tempore decet lepòrem humanitatemq; uersari. de Or. 86 a, Dicendi ratio in medio posita communi quodam in usu, atq; in hominũ more & sermone uersatur. de Ora. 96 b, Causæ, quæ in iudicijs uersantur aut deliberationibus. & 99 b, Num destitit uterq; nostrũ in testamentorũ formulis, hoc est in medio iure ciuili uersari? pro S. R. 35 a, Non uersatur ante oculos uobis in cæde Glaucia? & At. 43 a, Versabatur mihi ante oculos illud tempus, cum, &c. I. C. 120 b, Videor mihi uidere, &c. cerno oculis, &c. uersatur ante oculos, &c. pro S. 13 b, Mihi mors ob oculos uersabatur. I. V. 265 a, Nunquam tibi hæc species in oculis animóq; uersata est? Ep. 233 b, & de Fi. 79 b, & I. V. 254 b, Mihi ante oculos dies noctesq; uersaris. I. V. 241 b, Pudor, qui in magistratuũ cõuiuijs uersari solet. I. V. 226 a, Acerbissimũ tota urbe luctum uersari. pro Mur. 144 b, Versabitur in castris furor, in curia timor, in foro coniuratio. cont. Rull. 62 a, Agri in quibus ille bellũ gerit atq; uersatur. In V. 157 b, Terræ in quib. bellum acerbũ uersatum est. & pro Ar. 189 b, Bellum magnũ atq; difficile, & in magna uarietate terra mariq; uersatum. & Ep. 79 b, Versari in magna uarietate. de N. 77 a, Inuita in hoc loco uersatur oratio. pro Qu. 5 b, Ingenia, quæ antea uersabantur in salute atq; auxilio ferendo. I. V. 171 b, In quæstu ac compendio uersari. I. C. 219 b, Vterq; in summa seueritate uersatur. pro Fl. 164 a, Videtis in quo motu temporum, quanta in cõuersione rerũ ac perturbatione uersemur. pro Pl. 267 b, In tenebris quã in luce causam uersari mauis. I. C. 121 a, Largitionis uolũtas tum in rep. uersata est, & partiũ quædã contẽtio. pro Mur. 126 a, Quarum partiũ una in reprehẽsione uitæ, altera in cõtentione dignitatis, tertia in criminib. ambitus uersata est. Antequam 194 b, Nos quorũ & officia in remp. recentissima, & incõmoda ob remp. frequentissima in familia uersantur. Post. 207 a, In omni parte corporis aliquem delectationem gaudiumq; uersari. I. P. 97 b, Iuuẽtus languet, nec perinde atq; debet in laudis & gloriæ cupiditate uersatur. pro Plã. 264 a, Minturnenses coloni, quod C. Mariũ tecto receperunt, æterna in laude uersantur. pro Mil. 116 b, Vt in cõmuni odio penè æqualiter uersetur odium meum. pro Plã. 276 b, Cui non locus ille ubi quisq; altus est, cum grata recordatione in mente uersatur? Off. 41 a, Qui tãquam in clarissima luce uersantur, & qui in homi

num ignoratione uersantur. pro Cl. 51 b, Quæ res in quæstione uersetur. At. 280 a, Maximo in discrimine resp. uersatur. Ep. 3. a. Versamur in rebus exulceratis & exagitatis, &c. Or. 301 a, Quod in cõtrouersia aut in contentione uersatur. pro S. R. 31 a, Qui in egestate & insidijs uersatur. pro S. R. 32, Qui omni tempore in præda & sanguine uersabantur. At. 25 a, Versari in timore ruinæ. I. V. 101 b, Istius iniquitas in ore uulgi & in cõmunibus prouerbijs uersabatur. cõtra Rull. 66 b, Versantur in animo multæ & graues cogitationes. de Fin. 60 a, Versari in animo alicuius. Aca. 45 a, Bona quæ in animo atq; in ipsa uirtute uersantur. Acad. 10 a, Versari in errore. de Nat. 1 b, Versari in summo errore atq; in omnium rerum ignoratione. cõtra Rul. 67 a, b, Versatur enim magnus error. Ac. 35 a, Versari in uicinitate: id est, esse uicinũ. Ep. 252 b, Versari in gemitu. de Fin. 70 b, Versari in magnis angustijs. Ep. 56 b, Versorq; in eorum naufragijs & bonorum direptionibus. & 96 b, Versari in miserijs. Epist. 67 b, Si uno in argumẽto mens tua tota uersabitur. de Arusp. 24 Versari in studio literarum. Ep. 48 a, Versari in artib. in genuis. Ep. 88 a, Versari in studijs & literis. & 92 a, Versatus in rebus & usu. Aca. 227 b, De rebus in quib. uersatur exercitatusq; est. pro Dom. 220 a, Versor in medio iure publico. pro Fon. 281 b, Homo in hac uitæ ratione uersatus. pro Ar. 185 a, Exercitatio dicendi, in qua me nõ inficior mediocriter esse uersatum. de D. 110 b, Res, quæ in philosophia uersantur. Off. 4 a, Huic quasi materia quã tractet, & in qua uersetur, subiecta est ueritas. pro Qu. 10 a, Non ad solarium, non in campo, non in cõuiuijs uersatus est. Or. 208 a, Nam ipsæ quidem res in perfacili cognitione uersantur. ad Her. 27 a, Cui etiã nunc pædagogi lites ad auriculas uersantur. Epist. 113 b, Librum uersari inter manus. I. A. 215 a, Ergo illi nunc in pace uersantur. At. 72 b, Nondum enim in negocio uersaris. Att. 91 b, Tu cuius os ante oculos mihi solet uersari. de Ora. 85 b, Mathematici magna in obscuritate rerum, & recondita in arte, & multiplici subtilitq; uersantur. de Ora. 87 a, Quæ quondam accepi nostrorũ hominum in disputatione esse uersata. de Or. 107 b, In omni recto studio atq; humanitate uersari. Att. 239 a, In magnis uersamur angustijs. Offi. 14 a, Ferre ea quæ uidentur acerba, quæ multa & uaria in hominum uita fortunaq; uersantur. Off. 30 b, Opifices omnes in sordida arte uersantur.

Versura, ræ. est creditoris mutatio, ut cum quis alteri se obligat, ut uetus debitum dissoluatur. hinc sunt uersuram facere, & uersuram soluere: estq; aliud nihil quod etiam dicunt Latini ab alio soluere, siue ab alio repræsentare. sic enim fit uersura, creditorisq; conuersio, & mutatio. Att. 161 b, Non modò magno, sed iniquissimo fœnore uersurã facere Aurelius coactus est. pro Fon. 276 a, A quib. uersuras tantarũ prouinciarũ factas esse dicunt? pro Fl. 156 a, & Tus. 150 a, Is negauit omnino uersuram ullam fecisse Romæ. I. V. 146 a, Tabulæ societatis, quæ significabant eos homines uersurã à Carpinatio fecisse, qui pecuniam Verri dedissent. & At. 68 a, Quæ quidem ego uersura facta solui uolo. At. 251 b, Non modò uersura, sed etiam uenditione si modò re coget, uindicabis. Att. 76 a, Vereor ne illud quod tecum permutaui, uersura mihi soluendum sit. At. 247 d, Versuram scribis esse faciendam mensiũ quinque. At. lib. 5, Lex Gabinia de uersura.

Versus. præpositio. At. 258 b, Verti igitur me à Minturnis Arpinum uersus. &c. & de D. 96. b, Cum Aretium uersus castra mouisset. Ep. 20 a, Cum te iam ex Asia Romam uersus profectum esse constaret. Ora. 209 b, Cum gradatim sursum uersus reditur. Par. 232 a, Et idem quasi sursum uersus retroq; ducatur. Ep. 179 b, Cum Brundusium uersus ires ad Cæsarem.

Versus, a, um. pro S. R. 35 b, Videte nunc quàm uersa & mutata in peiorem partem sint omnia.

Versus, sus. carmen, modus. In V. 164 b, De qua muliere uersus plurimi supra tribunal prætoris scribebantur. & 252 a, Versus qui in istius cupiditatem facti sunt. pro Ar. 190 b, Is epigramma in eum fecit tantummodo alternis uersibus longiusculis. pro Deiot. 148 a, b, Deiotarus de Domitio dixit uersum Græcum eadem sententia, qua nos etiam habemus latinum, Pereant amici, dum unà inimici intercidant. de Orator. 132 b, Sæpe etiam uersus interponitur. de Orator. 90 b, Ornatissimis atque optimis uersibus scribere de re aliqua. de Orator. 161 a, uersus uarijs modis atq; numeris fundere. de Orator. 147 b, In ipsa oratione quasi quendam numerum uersumq; conficere. Orat. 203 a, Versus orationis est uicium. & ibid. de uersibus comicorum. Epistol. 16 b, Scripsi etiam uersibus tres libros de temporibus meis. Ac. 7 a, Aut is qui fidibus utitur explere numeros, & conficere uersus posset? Orato. 215 b, Senarij Hyponactei, Anapestici, Aristophanei, Anapesti uersus. Quint. Frat. 325 b, Opus est prima animi alacritate. Att. 32 a, Primus uersus epistolæ. pro R. P. 125 a, Vt cum lex aliqua recitaretur, primum uersum attenderet, si, &c. de Orat. 108 a, Demosthenes multos uersus uno spiritu pronunciabat. de Orato. 161 a, Antipater ille Sidonius solitus est uersus hexametros, aliosq; uarijs modis atq; numeris fundere ex tempore. Quint. Frat. 325 b, Quod me de faciendis uersibus rogas, incredibile est. Parad. 120 b, Cum uersus pronunciatus est una syllaba longior aut breuior.

Versutè. callidè, uafrè, malitiosè. Or. 198 b, Versutè & subtiliter dicere. de Cl. 167 b, Subdolè & uersutè.

Versutiloquus, a, um. de Orat. 157 a, Versutiloquas malicias. & Or. 212 b, Poetæ.

Versutus, a, um. callidus, malicios, multiplex. de Le. 160 a, de Nat. 74 a, Chrysippus homo sine dubio uersutus & callidus. uersutos appello, quorum celeriter mens uersatur. & pro Quint. R. 52 a, Homo callidus & uersutus. de Or. 116 b, Acutus animus atq; uersutus. de Fin. 75 b, Acutus, uersutus, ueterator. de Clar. 186 b, M. Pisonis acumen in reprehendendis uerbis uersutum & solers. de N. 75 a, Malitia est uersuta & fallax nocendi ratio. pro Cec. 301 a, Hoc si uobis uersutius quàm ea consuetudo defendendi fert, uidebitur, sic existimetis, etc.

Vertens, tis. circumactus, completus. de Somn. 130 a, Tum ille uere uertens annus appellatur. et pro Qu. 7 a, Anno uertente sine controuersia. de N. 36 b, Mercurij stella anno ferè uertente significerum lustrat orbem. I. A. 250 b, Apparuisse numen deorum intra finem anni uertentis. In Arat. Annua conficiens uertentia tempora cursu.

Vertex, cis. polus. de Somn. 129 b, Duo quasi cinguli terræ maximè inter se diuersi, & cœli uerticibus ipsis ex utraque parte subnixi. de Na. 49 b, Extremusq; adeò duplici de cardine uertex, Dicitur esse polus. de Somn. 129 b, Ter

ra angusta uerticibus, lateribus latior. de D. 82 b, Celso è uertice montis. & I. V. 225 a, Ignes, qui ex Aetnæ uertice erumpunt. pro Quin. R. 48 a, Ab imis anguibus, usq; ad uerticem summum.

Verto, tis. torqueo, muto, conuerto. de Nat. 45 b, Impetum cœli admirabili cum celeritate moueri uertiq; uidemus. & de Vniuers. 198 a, Mundus maxima una conuersione, atq; eadem ipse circum se torquetur & uertitur. Et 120 b, Sed quæcunq; acciderint intra fines hos uertentur. de Legib. 164 b, Verti rerum naturam: id est, mutari. de N. 65 b, Terra in aquam se uertit. pro Sex. Rosc. 28 a, Video uersa esse omnia. de D. 115 a, Semina malorum in contrarias partes se uertere. I. V. 129 a, Vertere stylum in tabulis suis. Offic. 31 b, Cogitatio in se ipsa uertitur. I. P. 92 b, Vertes ad alteram scholam. I. A. 174 b, Hærebat nebulo, quò se uerteret non habebat. de Diuinat. 139 a, Superstitio instat & urget, & quocunq; te uerteris persequitur. pro Mur. 145 a, Quò se miser uertet? domum ne? &c. In Sallust. 272 a, Quò me uertam patres conscripti? &c. de Diuin. 86 a, Quò sese uertant tantæ sordes somnium. pro Dom. 229 a, Quò uertendi, hoc est mutandi soli causa uenerant. & pro Qu. 11 a, Vertere solum exilij causa. I. V. 63 b, Ex illa pecunia maximam partem ad se uertit. & in A. 196 a, Antonius septies millies falsis præscriptionibus donationibusq; uertit. In Verr. 262 a, Non in supplicio crimen meum moritur. Attic. 132 a, Brundusij autem omne certamẽ uertitur huius primi temporis. de Cla. 177 b, In iure in quo illa causa uertebatur. I. V. 70 a, Omnia in unius potestate ac moderatione uertentur. Epist. 99 a, Ne sibi illæ uicio uerterent, quòd esset à patria. de Fi. 146 b, Qui se fatentur uirtutis causa, nisi ea uoluptatem adcirct, ne manum quidem uersuros esse. de Clar. 177 a, Sed hoc uicium huic in bonum conuertebat. de Fi. 50 a, Si sic uerterem Platonem, ut uerterunt nostri poetæ fabulas. &, Conuertere orationes Græcorum. de Opt. 244 a, Orat. 97 b, Vt ea quæ legerem Græce, Latinè redderem. de Fi. 49 b, Fabulæ Latinæ ad uerbum de Græcis expressæ. & 50 a, Quæ splendidè dicta sint, neq; sint conuersa de Græcis. de Orato. 159 a, Id ad omnem rationem, & aurium uoluptatem, & animorum motum, mutatur & uertitur. Off. 17 a, Callicratides, qui cum multa fecisset egregiè, uertit ad extremum omnia. Attic. 258 a, Verti igitur me à Minturnis Arpinum uersus. pro Quint. Rosc. 50 b, Vereit hic rationem, & id quod probare non potest, fingere conatur.

Vertumnus, ni, uel Vortumnus, deus uertẽdarum rerum, id est mercaturæ, ut Mercurius. I. V. 107 b, Qui à signo Vertumni in circum maximum uenit.

Veruex, cis. mas inter oues castratus. de L. 181, Quod sacrificij genus Lare ueruecibus fiat.

Verùm. sed. de Orat. 94 a, Sed siue est ars, siue non, non est quidem ea negligenda, uerùm intelligendum est, alia quædam esse maiora. & 121 a, Verùm hoc (ut dixi) nihil ad me. & 135 a, & 141 b, pro Dom. 223 b, Eiectio nusquam est, uerùm sit. I. A. 200 b, Sed expectabantur Cal. Ian. fortasse non rectè, uerùm præterita omittamus. Ora. 147 b, Verùm enim oratori, &c.

Verum enim. at enim. de Orat. 147 b, Verum enim oratori, &c.

Verumenímuero. In Verr. 192 a, Verumenimuero duo-

Universidad de Deusto
Biblioteca

denos ſeſtertios exegiſti.

Veruntamen, ſed tamen. Epi. 135 a, I. V. 252 a, Hæc Cleon amabat, ueruntamen non audebat, &c. & 103 a, & 62 a, Ep. 201 a, Non dubitabam equidem, ueruntamen, &c. & 9 a, Difficile eſt, &c. ueruntamen ipſe me confirmo. Tuſ. 180 b, Et ſi, &c. ueruntamen, &c. de Or. 329 a, & 141 b, Hoc leue eſt, ueruntamen non inutile. I. V. 57 b, & At. 20 a, & 118 b, Veruntamen ſi qua reliqua ſpes eſt, &c. Epi. 104 b, Vide quãti apud me ſis, etſi, &c. ueruntamẽ quod, &c. Atti. 5 a, & I. V. 148 b. Veruntamen pro inquam. de Fi. 49 b, 50 a, Verum opinor ſcriptorem tamen. Atti. 5 a, Veruntamen cum ibi eſſem.

Verus, a, um, ſincerus, ſolidus, expreſſus, germanus, certus, enucleatus, iuſtus, non fucatus ſpecie forenſi, ſed domeſticis inuſtus notis ueritatis. pro Pl. 265 a.) (. Adumbratus, ſimulatus, fucatus. Acad. 9 b. Intereſſe oportet ut inter rectum & prauum, ſic inter uerũ & falſum. & de Ora. 123 a. Ars diſſerendi, & uera ac falſa iudicandi. de Or. 111 b, Cum plus uno uerum eſſe nõ poſſit. I. V. 234 a Inter hũc & illum uerum & germanum Metellum multum intereſt. Or. 220 b, Neq; quicquam adhuc inueni firmius quod tenerem, quàm illud quod mihi ſimillimũ ueri uideretur, cum illud ipſum uerum in occulto lateret. Off. 39 a, Perſpicere quid in quaq; re uerũ ſincerumq; ſit. de Ami. 100 a. De uera & perfecta amicitia loquor. pro Fl. 159 a, Aſpiciant hos laudatores Flacci ex uera atq; integra Græcia. contra Rul. 71 a, Comitia uera.) (. Comitia adumbrata ad ſpeciem atq; ad uſurpationem uetuſtatis. de Am. 113 b, Verus ſincerus.) (. Simulatus, fucatus. Item: Vera male dicendi facultas. At. 274 a, Iuſta gloria qui eſt fructus ueræ uirtutis honeſtiſſimus. Item, Solida uera q; gloria Or. 198 b, Vel utrius, ſi uerum quærimus potius expers. & de Clar. 188 a, Verum quidem ſi audire uolumus orator, &c. Attic. 283 a, Si uera fateri uolumus. & 200 b, Si uerum ſcire uis. Qu. F. 317 b, Dic mihi uerum, num res, aut χαρακτὴρ non delectat? Oct. 330 b, Verum enim dicã utinam, &c. At. 42 b, Dicã enim quod uerum eſt. Att. 26 b, Hercule uerum ut loquamur, ſub contumelioſe, &c. Epi. 141 b, Licet enim uerum dicere. Atti. 61 a, Vt uerè loquamur. & de Or. 97 a Quod (ut uerè dicam) maximè facimus. de Or. 110 a, Sed tamen (ut uere dicã) mallẽ, &c. Att. 52 a, Vt uerè ſcribam. & ibi. Itaq; hoc tibi uerè affirmo. I. V. 272 a, Et uerè, ut dicam, &c. Att. 43 a, Vt tibi confiteor. Item: Indicabo tibi. Off. 3. b, Quod uerũ ſincerumq; eſt, id eſt naturæ hominis aptiſſimum. Off. 60 b, Tantum dabit amicitiæ, ut uerã amici cauſam eſſe malit. I. A. 204 b, Vera, grauis & ſolida gloria.) (. Præceps & lubrica dominandi cupiditas. Off. 65 b, Sed nos ueri iuris germanæq; iuſtitiæ ſolidam expreſſam effigiem nullã tenemus, umbra & imaginibus utimur. Part. 239 a, Tertius æqui, & ueri & recti. pro Mur. 141 b, Cato negat uerum eſſe, allici beneuolentiam cibo. Antequam 193 a, Neq; uerius eſt à ſingulis repetere officij fructum, quàm ab omnibus, id eſt æquius, uel facilius. de Le. 171 b, Aſſentior frater ut quod eſt rectum, uerum quoq; ſit, nec unquam aut oriatur, aut occidat. & 191 a, Cum aliquid uerum & rectum eſſe dicitur. In Sal. 274 b, Salluſtius in eo honore, non æquum & uerum duxit, nihil quod facere collibuiſſet.

Verum. pro eo quod factum eſt. Or. 208 a, Res, aut de uero, aut de recto, aut de nomine.

Veſanus, a, um. uecors, inſans. pro Dom. 213 b, Homo ueſanus & furioſus. & 224, Hæc furioſa uis ueſani trib. pleb. & de D. 132 a, Veſanus remex.

Veſcor, ris. utor, paſcor. de N. 37 b, Dij nec eſcis, nec potionibus ueſcũtur. Tuſc. 246 a, Lacte, caſeo, carne ueſcor. de N. 58 b, Sus eſt ad ueſcendum hominibus apta. de Fin. 66 a, Veſci iis rebus, quæ dulcem motum afferunt ſenſui. & 84 a, Veſci naſturtio. de N. 39 b, Eſt enim omne quo ueſcuntur homines penus. Or. 199 b, Quæ eſt in hominibus tanta peruerſitas, ut inuentis frugibus glande ueſcantur. de Fi. 138 b, Veſci uoluptatibus paratiſſimis.

Veſer, ris. flu. Off. 75 de Fin. 53.

Veſica, cæ. folliculus in quo urina colligitur. de Fimib. 85 a, Tanti aderant morbi ueſicæ & uiſcerum, ut, &c.

Veſicula, læ. de D. 115 a, Inflatas rumpi ueſiculas.

Veſpa, pæ. de Fini. 134 b, Veſpas aculeis uti uidemus. aliàs, Nepas legitur in ueteri codice & emendato.

Veſper. Heſperos ſtella. In Arat. Hunc tegit obſcurus ſubter præcordia ueſper. l. Heſperos & Phoſphoros.

Veſpera, ræ. I. C. 130 b, Si accelerare uolent, ad ueſperam conſequentur. de Fin. 91 b, Ad ueſperam ueni.

Veſperi uel ueſpere. occidente ſole, tardè. Att. 1. 26 a, Quinto Iduum Feb. ueſperi è Philotimo literas accepi. de Ora. 109 b, & At. 220 a, Heri ueſperi. At. 39 a, Pridie ueſperi. pro Mil. 111 b, Egreditur è uilla ſubitò, cur ueſperis, quid neceſſe eſt tardè? At. 177 a, Cephalio mihi à te literas reddidit ad VIII Id. Martij, ueſpere.

Veſpertinus, na, num. de Nat. 36 a, Stella ueſpertinis temporibus deliteſcens, tum matutinis rurſum ſe aperiens. & I. A. 188 a, Atti. 211 b, Antemeridianæ literæ, & ueſpertinæ literæ.

Veſper, uel ueſperus, ri: extremum tempus diei. Att. 199 a, Cumq; mane in ſyluam me abſtruſi, nõ inde exeo ante ueſperum. de Am. 97 b, Cum ſenatu dimiſſo domũ reductus ad ueſperum eſt. & I. A. 175 a, Atq; ibi perpotauit uſque ad ueſperum. Tuſ. 247 a, Ab hora octaua ad ueſperum ſe cretò collocuti ſumus. Item: Vſq; ad ueſperum contentius ambulare. Att. 27 b, Epiſtolam cum à te auidè expectarẽ ad ueſperum, ecce tibi, &c. de D. 105 b, Vt ea ipſa die domum ad ueſperum redijt. de Or. 87 a, Vſq; ad extremum tempus diei collocuti ſunt inter ſe.

Veſta, ſtæ. de Nat. 39 b, Veſtæ nomen à Græcis, ea eſt enim, quæ ab illis ἑστία dicitur, uiſq; eius ad aras & focos pertinet. de L. 175 b, Cumq; Veſta quaſi focus urbis (ut Græco nomine eſt appellata, quod nos propè idem Græcum nomen interpretatum tenemus) conſpecta ſit, ei colendæ uirgines præſunt, ut aduigileturfacilius ad cuſtodiam ignis. pro Fon. 284 a, Veſta mater, & ignes illi ſempiterni nocturnis uigilijs ſeruati. I. C. 122 b, Ignis Veſtæ perpetuus & ſempiternus.

Veſtalis, le. de L. 173 b, Virgines Veſtales in urbe cuſtodiũto ignem foci publici ſempiternum.

Veſtibulũ, li. προπύλαιον. Atti. 89 b, I. V. 141 b, In primo aditu ueſtibuloq; templi. & de Orator. 138 a, In ædibus & templis ueſtibula & aditus. de Ar. 151 a, Aedem Telluris priuato ueſtibulo cõtineri. pro Cec. 291 b, Non modò limine tectoq; ædium ſuarum, ſed primo aditu ueſtibuloq; prohibere quempiam. & pro Cæl. 50 b, Nã ſi eſſent in ueſtibulo balnearum, non laterent. pro Mil. 105 a, Inſidiator erat in foro collocatus, atque in ueſtibulo ipſo ſenatus. Or. 320 b, Veſtibula nimirum & aditus ad cauſam faciet illuſtres. I. V. 271 a, Veſtibulum Siciliæ. & de L. 182 b, Veſtibulum ſepulchri.

Veſtigo, as. indago, ueſtigijs odoror. Poſt. 207 a, Hi uoluptates omnes ueſtigant atq; odorant de Or. 123 b, Et cauſas rerum ueſtigabimus. & 151 a, Aliquid quod cum deſidioſa delectatione ueſtiges.

Veſtigium, gij. reliquiæ, ſignum, nota, monumẽtum. pro Cec. 292 b, Cum pedem intulero, atq; in poſſeſſionẽ ueſtigium fecero, tum excludar. I. A. 153 a, Tu extra munitiones tuas ueſtigium ubi imprimas non habes. & pro Cec. 299 b, Imprimere ueſtigium in aliquo loco. Orato. 198 a, Curricula in quibus Platonis primũ ſunt impreſſa ueſtigia. de Natu. 62 a, Veſtigium ungulæ equi Caſtoris in ſilice. pro R. P. 130 b, Vt in hoc foro ueſtigium facere liceat. de Orator. 143 a, Veſtigium illud in quo ille poſtremum inſtitiſſet. & 145 b, & ad Her. 21 a, Stare in ueſtigio. Ac. 31 a, Antipodes aduerſis ueſtigijs ſtant contra noſtra ueſtigia. de Natu. 25 b, Stellæ nunquam curſus ſui ueſtigium inflectunt. In V. 212 a, Verrem in luto uoluptatum totius corporis ueſtigijs inuenimus. de Or. 93 b, Perſequi ueſtigia alicuius. pro Cl. 24 b, Conſequi aliquem ueſtigijs. de Cl. 193 b, Vt uidere poſſis quemadmodum in ſpacio Qu. Hortenſium ipſius ueſtigijs perſecuti ſumus. I. V. 147 a, Vt omnes mortales huius auaritiæ non ſolùm ueſtigia, ſed etiam cubilia uidere poſſint. de Fi. 125 a, Quacũq; ingredimur in aliquã hiſtoriã, ueſtigiũ ponimus. I. A. 189 a, Ille autẽ quas fecit ſtrages: ubi cunq; poſuit ueſtigia? Tuſ. 161 a, Memoriã eſſe ſignatarũ rerũ in mẽte ueſtigia. pro Seſt. 5 b, Veſtigia alicuius non preſſa leniter ad exigui prædicationẽ temporis, ſed fixa ad memoriã omnium ſempiternam. de N. 9 b, Deus ille quẽ mente noſcimus, atq; in animi notione tanquã in ueſtigio ponimus. I. P. 84 a, Eodẽ in tẽplo, eodẽ & loci ueſtigio & tẽporis. Qu. F. 303 a, Nõ uidiſſes fratrẽ, quem reliqueras, ne ueſtigiũ quidem eius, nec ſimulachrũ, ſed quandã effigiẽ ſpiritis mortui. I. V. 99 a, Veſtigiũ iſtius in foro nõ eſſet relictũ. de Or. 88 a, Quid in Numa Pompiliſnũ quod eloquẽtiæ ueſtigiũ appareat? pro Cor. 57 a, Extare ueſtigia: id eſt, apparere. de D. 137 a, Inerant enim in utriuſq; noſtrũ animis uigilãtium ueſtigia. Epi. 58 a, Ne ueſtigiũ quidẽ ullum eſt reliquum nobis dignitatis. ad Her. 7 b, Si ueſtigium rei fuerit. pro Cl. 23 b, Indicia et ueſtigia ueneni. pro Q. R. 53 b, Saturius aliud fraudis in eodem ueſtigio diuerticulum reperit. I. V. 212 a, Leuiter preſſo ueſtigio perſequi aliquid.

Veſtimentum, ti. ueſtis, ueſtitus. pro Mil. 106 b, Milo domum uenit, calceos & ueſtimenta mutauit. pro Fl. a, Affers purpuram Tyriã, in qua tibi inuideo, quòd unis ueſtimentis tamdiu lautus es. de L. 183 a, Sex. Aelius dixit ſe ſuſpicari, leſſũ genus aliquod eſſe ueſtimẽti lugubris. ad Her. 7 b, & 40, Cruor in ueſtimentis.

Veſtinus ager. contra Rul. 79 a.

Veſtio, ſtis. tego, obduco, conſtituo. Attic. 28 b, Deniq; etiam Vatinij ſtrumã ſacerdotij διβάφῳ ueſtiãt. de N. 50 a, Animãtes aliæ corijs tectæ, aliæ uillis ueſtitæ. Tuſ. 163 a, Multitudo pecorum ad corpora ueſtiẽda. pro S. R. 43 a, Quaſi uerò neſcias hunc ali & ueſtiri à Cælio, etc. & ibi. Niſi hoc indignũ putas, quod ueſtitum ſedere in iudicio uides. I. V. 228 b, His tabulis interioris templi parietes ueſtiebantur. de Nat. 54 b, Natura oculos mẽbranis tenuiſſimis ueſtiuit ac ſepſit. de Vn. 198 b, Deus animã circundedit corpore, & ueſtiuit extrinſecus. de Nat. 52 b, Montes ueſtiri ac ſylueſtres. de Nat. 45 b, Terra ueſtita floribus. de Or. 96 a, Inuenta ueſtire atq; ornare oratione. de Na. 45 a, Quem cum perpetuo ueſtiuit lumine Titan. de Clar. 196 a, Recõditas exquiſitaſq; ſententias mollis et pollucẽs ueſtiebat oratio. de Fa. 147 a, Hoc modo uiator bene ueſtitus cauſa ceſſatori fuiſſe diceretur, cur ab eo ſpoliaretur.

Veſtis, ſtis. ueſtitus, ueſtimentũ. Poſt. 206 b, Cum uos ueſtem mutandam cẽſuiſſetis, cunctiq; mutaſſetis. & Qu. Frat. 308 a, Veſtem tum filius mutauit. Poſt. 200 b, pro Seſt. 8 b, Hac mutatione ueſtis facta, omitto, &c. de D. 105 a, Cæſar cum purpurea ueſte proceſſit. & 116 a, Cæſar ueſtitu purpureo excors, etc. pro Cæl. 45 a, Diſcidit ueſtem, reſarcietur. In Piſ. 99 b, Veſtis ſeruilis. I. V. 261 b, Eſt Sthenius hic cum hoc capillo atq; ueſte domo ſua expilata. I. A. 173 a, Preciosa ueſtis, lauta ſuppellex. con. Rul. 73 b, In pecore, auro, argento, ebore, ueſte, ſupellectili. de Or. 98 a, Non explicata ueſte, neque propoſito argento. In Ver. 224 a, Quod tamen iſti textrinum per triennium ad muliebrem ueſtem conficiendam fuit. In V. 144 b, Veſtis ſtragula & ibid. Veſtis Melitenſis. I. V. 365 b, Veſtis limtea. Tuſ. lib. 1, Veſtis famularis. lib. 2, Veſtis furialis.

Veſtitus, a, um. I. P. 93 b, Ipſe cum hominibus XV. malè ueſtitis ad patrem peruenit. pro Cæl. 59 b, Homines calceati & ueſtiti. Tuſcu. 241 a, Sepulchrum ſeptum undique & ueſtitum uepribus & dumetis. ad Her. 38 b, Cum cinædorum prodierit optimè ueſtitus, palla inaurata indutus, &c.

Veſtitus, tus. ueſtimentum, ornatus. pro R. P. 127 a, Is crudelitatem regis in togatos ueſtitus mutatione uitauit: nam & ſoccos habuit, & palliũ more Græcorum. de In. 48 a, Veſtitu nimio indulges. de Fin. 79 a, Voluptas pulcherrimo ueſtitu et ornatu regali in ſolio ſedẽs. At. 7 b, Vir muliebri indutus ueſtitu. pro S. R. 42 b, Veſtitũ, quo tectius eram, tibi dedi. contra Rul. 68 b, Veſtitus obſoletior, corpus incultum & horridum. pro Seſt. 9 b, Veſtitus aſper noſtra hac purpura plebeia ac penè fuſca. pro Seſt. 9 b, Subitò edictũ conſules, ut ſenatores ad ſuum ueſtitum redirent. & 10 a, Veſtitum mutare. In An. 242 a, Cuius ſcelere in hac ueſtitus fœditate ſumus. pro Q. 9 a, Victus ueſtitusq; neceſſarius. de Cl. 196 a, Veſtitus orationis. de N. 45 b, Riparum ueſtitus uiridiſſimi. & 58 b, Veſtitus denſiſſimi montium.

Veteranus, a, um. ueterani milites dicebãtur, qui uiginti annos militauerant. I. A. 154 a, Veterani, qui appellabantur, ad ſpem nouarum prædarum incitabãtur. et 184 a, C. Cæſar firmiſſimum exercitũ inuictiſſimo genere ueteranorũ militum cõparauit. Tuſ. 193 b, Veteranus miles.

Veterator, ris. I. V. 155 a, Homo callidus & ueterator. de Clar. 171 b, & 180 b, Quint. Frat. 314 b, Dionyſius eſt ueterator magnus. de Fimib. 75 b, Acutus, aſtutus, ueterator.

Veteratorie. uafrè. uerſutè, callidè. ſubdolè. Or. 205 b, Acutè & ueteratorie dicere.

Veteratorius, a, um. fallax, doloſus, malicioſus. In V. 105 a, Nihil ab iſto tectum, nihil ueteratorium expectauerit.

Universidad de Deusto
Biblioteca

ritis.de Cl.189 a, Splendida quædam & minimè uetera toria dicendi ratio. & 186 b, Et eã accurationẽ citius ue teratoriam, quàm oratoriam diceres.

Veternus, ni. morbus insaniam inducens, & pigros homines faciẽs, & somniculosos, λήθαργον Græcè nominãt. accipitur etiam pro hydrope, siue aqua intercute. Ep. 25 a, Erat in eadem epistola ueternus ciuitatis, gaudebã sanè, & nostrum amicum congelasse lætabar ocio. & 115 b, Veternus ciuitatem occupauit.

Veterrimus, a, um. peruetus. antiquissimus. de N. 10 a, Veterrimi poetæ. Fam. l. 16. 12, Pro nostro ueterrimo ueris simoq; amore Trebonij.

Vetitum, ti. de L. 171 a, Et hæc & alia iussa, & uetita populorum.

Veto, as. prohibeo, absterreo.)(Iubeo, cogo. de Or. 117 a, Lex peregrinum uetat in murum ascendere. & I. P. 90 a, Quod omnes leges plenissimè uetant. Ac. 28 b, Tu me reb. incognitis assentiri uetas. Ep. 70 a, Rationes à te collectæ uetabant me reip. penitùs diffidere. & pro Cl. 31 b, Et eũ saluti desperare uetuit. de Am. 112 a, Acta agimus, quæ uetamur ueteri prouerbio.

Vetulus, a, um. de Fin. 133 b, Arbor & uetula, & nouella. At. 214 a, Mulier uetula sanè & multarum nuptiarum. pro Qu. 5 a, Gladiator uetulus. de Am. 109 a, Equis uetulis teneros anteponere solemus. Fam. li. 7, Serò sapiunt. Tutum mi uetule, non serò prunas illas rabiosulas sat fũ tuas dedisti.

Vetus, ris. antiquus, priscus, quod uetustatem fert. pro Ce. 293 b, Hoc iam uetus est, ei maiorum exemplo multis in reb. usitatum. de Or. 98 b, Vetus et usitata exceptio. Att. 281 a, Paterna magna, & uetus & iusta necessitudo. Ep. 121 a, Amicitia peruetus mihi cum eo est. Tus. 183 a, Exercitatus & uetus miles. l. V. 216 b, Segesta est oppidũ peruetus in Sicilia. de Clar. 168 a, Themistocles ut apud nos perantiquus, ut apud Athenienses nõ ita sane uetus. pro Sest. 6 b, Veteres uexatores ætatulæ suæ despiciens. I. A. 201 b, Maiores nostri ueteres illi admodũ antiqui, leges annales nõ habebãt. & de Or. 100 b, Primum quia uetres illi, & c. de Am. 109 a, Veterrima quæq; (ui ea uina quæ uetustatẽ ferunt) esse debent suauissima. de Vn. 201 b, Credendum est ueteribus & priscis, ut aiunt, uiris.

Vetustas, tis. antiquitas. senectus. pro Dom. 237 a, Peritiores uetustas fecit. & de Or. 111 b, Historia nũcia uetustatis. Att. 225 b, Hæc nõ uidẽtur habitura uetustatẽ. de In. 43 a, Res ab nostra memoria propter uetustatẽ remotæ. de Or. 101 a, Verborum prisca uetustas. et ibi. b, Vetustatis exempla oratori nota esse debent. pro Deio. 150 b, Hæc nulla unquam uetustas obruet, nulla unquam delebit obliuio. de Or. 106 b, Veteres leges aut ipsas sua uetustate consenuisse, aut nouis legibus esse sublatas. cont. Rul 85 b, Sed certè si paululũ assumpserint uetustatis ac roboris, non continebuntur. de Cl. 191 b, Nimia uetustas non habet eam, quam quærimus suauitatẽ, nec est iã sanè tolerabilis. I. A. 186 a, Municipium uetustate antiquissimum. ad Her. 24 b, Viri iam satis omnib. uetustate probati de Sen 91 a, Vinũ uetustate coaceſcit. de D. 132 b, Vinũ uetustate euãescit de Am. 109 a, Magna est enim uis uetustatis & consuetudinis. de D. 103 a, Affert autem uetustas. 61 b In rebus longinqua observatione incredibilem scientiam.

Vetustus, a, um. uetus, antiquus. Ep. 219 a, Cum Demetrio mihi uetustum hospitiũ est. & 83 a, Ratio uetustæ disciplinæ. pro Cl. 18 b, Opinio tam penitùs insita, tam uetusta. de Cl. 172 a, Sed multo tamen uetustior & horridior ille quàm Scipio.

Vexatio, onis. magna & infesta quædã agitatio uel iactatio. I. C. 101 a, Tibi uexatio direptioq; sociorũ imposita fuit. & 118 a, & 120 b, Tus. 213 a, Afflictio est ægritudo cum uexatione corporis.

Vexator, oris. exagitator. de Ar. 255 a, Is crudelis uexator reip. fuit. I. A. 188 b, Direptor et uexator urbis. pro Sest. 6 b, Veteres uexatores ætatulæ suæ despiciens. pro Mil. 108 a, Milo uexator furoris Clodij.

Vexatus, a, um. exagitatus. I. A. 188 a, Canutius, à quo eras honestissimis conciombus & sæpe & iurè uexatus.

Vexillum. li. signum. I. A. 179 b, Vt uexillum uideres, et aratrum circũduceres. & 168 a, Vexillo opus est, cõuolabunt. Ora. 211 a, X literam è uexillo & paxillo consuetudo euellit. I. A. 200 a, Qui si Romam redierit, num quando perditis ciuibus uexillum, quò concurrant, desiturum putatis?

Vexo, as. agito, exagito, uexator sum, diripio, populor, infestum reddo, insulto, malè habeo, miserum habeo. I. C. 103 a, Cùm bello uastabitur Italia, uexabuntur urbes, tecta ardebunt. l. V. 174 a, Prouincia populata atque uexata. I. V. 87 a, Quæ oppidatur diripiẽda et uexanda eu rasti. & 95 b, Spoliãda ac uexanda. Epistol. 23 b, Interea cum meis copijs omnibus uexaui Amanienses hostes, & c. pro Sest. 3 a, Qui omnia diuina & humana uexarunt, uiolarunt, perturbarunt, euerterunt. pro Dom. 225 a, Vxor mea, quam uexauistis, raptauistis, omni crudelitate laceraustis. pro Do. 213 b, Quæ te tanta pœna tuorum scelerum uexatut arbitrere, & c. pro Qu. 18 a, Multis uexatus contumelijs, multis iactatus iniurijs. & pro Sest. 17 a, Caio Pisonem uerbis uexauit. pro Fl. 156 b, Aliquẽ probris omnibus maledictisq; uexare. Tus. 233 a, Vexatur idem Theophrastus & libris, & scholis omnium philosophorum, quod, & c. de Leg. 164 a, Solicitudo uexat impios. pro Mil. 106 a, P. Clodius statuit omni scelere uexare rempub.

Via, uiæ. iter, angiportus. uia tamen propriè est iureconsultis, qua uehiculum ire potest. l. V. 222 b, uia qua Assoro itur Ennam. & de Fi. 99 b, uia quæ est hinc in Indiã. I. V. 228 a, Cæteræ urbis partes una uia lata perpetua multisq; transuersis diuisæ priuatis ædificijs continentur. l. V. 101 a, uideo quot dierum uia sit. pro Cec. 289 b, Dare uiam alicui per fundum suum. At. 259 b, et 260 a, Longulum sanè iter, & uia inepta. l. A. 231 a, In Syriam patebat uia certa neq; longa. Ep. 149 a, Viennam equites mille uia breuiore præmisi. Quint. Fra. 318 a, Ex eo loco recta uitularia uia profecti sumus in Suffidianũ. At. 143 b, Cursare huc & illuc uia deterrima. pro Plan. 280 a, Qui antequàm de meo aduentu audire potuissent, alii quorum dierum uiam in Macedoniã, ad Planciumq; peruexi. de D. 86 a, Itaq; reuertit ex itimere, cũ iam progressus esset multorum dierum uiam. de D. 101 b, uia nouæ Romæ. & pro Pl. 262 b, uia sacra Romæ, ad quam itur à fornice Fabiano. de For. 69 b, uia illa nostra, quæ per Macedoniam est usq; ad Hellespontum militaris. de Fin. 125 a,

125 a, Declinare de uia ad dextram. Ep. 237 b, Dare se in uiam. Item: In uiã quòd te des hoc tẽpore, nihil est. pro Fon. 277 b, Munire uiam & munitiones uiarum. l. P. 88 a, Obsessio militaris uiæ. de N. 53 b, Viæ ab intestinis ad iecur ductiæ ac directæ. l. A. 172 a, Quis nescit, uenisse eã tot dierum tibi uiam gratulatũ & 243 b, Tres uiæ sunt ad Mutinam, à supero mari Flaminia, ab infero Aurelia, media Cassia. At. 75 b, Nunc iter conficiebam, æstuosa et puluerulenta uia. Offi. 12 b, Erraui uiam monstrare. de Sen. 78 a, Volumus sanè tanquam aliquam uiam lõgam confeceris, qua nobis quoq; ingrediẽdum sit, isthuc quò peruenisti, uidere quale sit.

Via. ratio, forma, institutum. Or. 207 a, Quæ res duplicem habuit docendi uiã, & c. de D. 129 b, Dij dant nobis uias ad significationum scientiã. Ep. 57 b, Et me in ipsius cõsuetudinẽ insinuabo, & certè omnes uias persequar, quibus putabo ad id quod uolumus, peruenìri posse. de Cla. 168 b, Via et arte dicere. de N. 42 a, Via progredi. de D. 108 b, Optimarum artium uias tradere suis ciuibus. Of. 20 a, Officium, quod ab eo ducitur, hanc primùm habet uiam, quæ deducit ad conseruationem naturæ. pro Mu. 135 b, Hæc omnia tibi accusandi uiam muniebant, adipiscendi obsepiebãt. Qu. F. 292 b, Græci omnes uias pecuniæ norunt, omnia pecuniæ causa faciunt. Quin. Fr. 301 b, Via iuris eiusmodi est, ut, & c. de Fi. 60 b, Via uiuendi simplex, et aperta, et directa. I. C. 120 a, Cæsar hãc reip. uiam, quæ popularis habetur, secutus est. Orato. 197 b, Inusitatas uias indagare, tritas relinquere. de Di. 109 a, Qui sibi semitam non sapiunt, alteri monstrant uiam. I. A. 240 b, Quod si erratum est, spe falsa & fallaci redeamus in uiam. de I. 164 a, Deducere in uiam. pro Mur. 130 a, Inire uiam, Redire uiam. de Leg. 159 b, Hi non iustitiæ, sed litigandi tradunt uias. Offic. 41 a, Hæc uia ad gloriam proxima est, & quasi compendiaria. de Clar. 191 a, Vt eam uiam laudis esse duceret rectissimam, quam maiores eius ei tritam reliquissent. Item: Quod si ita putas, totam ignoras uiam gloriæ. Item: Ignoras uerum iter gloriæ.

Viaticum, ci. uiæ impẽsa, atq; itineris subsidium. At. 197 a, Velim uideas & quid instrumenti & quid uiatici satis sit. At. 114 a, et pro Pl. 264 a, Qu. Ticinius uiaticum se negat habere. Ep. 184 b, Legato tuo uiaticũ eripuerunt. At. 58 a, Viaticum Crassipes præripuit. & 123 a, Ad Philotimũ scripsi de uiatico. In. 247 b, Videomihi opus esse uiatico. de Se. 91 a, Potest quicquã esse absurdius, quàm quò minus uiæ restat, eò plus uiatici quærere.

Viarius, a, um. ad uiam quod attinet. Epist. 116 a, Lex uiaria Cælij.

Viator, oris. quicunq; iter facit. pro Mil. 112 a, Nõ semper uiator à latrone, nonnunquam etiam latro à uiatore occiditur. At. 29 a, Nisi quid ex prætereunte uiatore exceptum est, scire nihil possumus. Qu. F. 215 b, Faciam quod uiatoribus, cum properant, ut, & c. In Vat. 33 a, & pro Fon. 282 a, Misisti uiatorẽ, qui M. Bibulum domo ui extraheret. de Se. 89 a, Qui à uilla in senatum senatores accersebant, uiatores nominati sunt. Atti. 146 b, Quod cũ è uiatore quodam esset auditum, missi, & c. de Fa. 147 a, Hoc modo uiator bene uestitus causa crassatori fuisse diceretur, quòd ab eo spoliaretur.

Vibo, onis. op. Ar. 40. 255, & pro Pl. 279 b, Vibonensis. At. 255.

Vibro, as. tractare, agitare, micare. de Orat. 137 b, Samnites, qui uibrant hastas ante pugnam, quibus in pugnãdo nihil utuntur. & Offi. 38 b, Vibrare hastam. l. C. 109 a, Qui ficas uibrare & uenena spargere didicerunt. Ora. 210 a, Demosthenes cuius non tam uibrarent fulmina illa, nisi numeris contorta ferrentur. & de Cl. 196 a, Oratio incitata & uibrans. Ac. 36 b, Mare cum à sole colluitur, albescit & uibrat.

Vicanus, ni. qui in uico habitat. de D. 108 a, Vicani aruspices. pro Fl. 147, Timolites Vicanus.

Vicarius, a, um. successor, qui uicẽ alterius obtinet, uel in eius locum succedit, qui pro aliquo in aliquo munere cõstitutus est. Q. de Pe. 210 b, Pro Syl. 172 a, An hoc regnũ appellabitur? cuius uicarius qui uelit esse, inueniri nemo potest, longè abest regni suspicio. & At. 285 a, Vicarius alienæ dominationis. l. V. 219 a, Succedam ego uicarius tuo munere, suscipiam partes tuas. Ep. 265 b, Itaq; do te uicariũ, tu eum obseruabis. pro Cec. 296 a, Procurator penè domimus & alieni iuris uicarius. pro Mur. 143 b, Nolite mihi subtrahere uicarium diligentiæ meæ. pro S. R. 36 b, In his operæ nostræ uicaria fides amicorũ supponitur: id est, in mandatis.

Vicatim. rij. In alterius serui peculio seruus. I. V. Hic Dio genetus uicarium nullum habet, nihil omnino peculij. et 95 a, Pecunia omnium uicarijq; retinentur. I. V. 174 a, Quinquaginta oratores ita uideo deiectos, ut ijs ne uicarij quidem successerint. l. A. 240 a, Quòd si in bello dari uicarij solerent, libẽter me, ui Brutus emitteretur, pro eo includi paterer.

Vicatim. per singulos uicos. pro Do. 239 a, Seruorum omnium uicatim celebratur tota urbe descriptio. & pro Sest. 10 a, Cur uicatim serui omnes conscriberẽtur, etc. At. 56 a, Vicatim ambire, seruis apertè spem libertatis ostendere.

Vicem. fortunam, sortem. pro Dom. 214 b, Mihi uninecesse est, & meam & aliorum uicem pertimescere. Epi. 176 b, Valde & meam & uestram uicem timeam necesse est. At. 279 b, Reip. uicem doleo. & 133 a, Vt meam uicem doleres, cum me uideres derideri. At. 58 a, Nos malo solatio consolamur, quòd ipsius uicem minimè dolemus. & Ep. 56 b, An illius uicem (credo) doles? Epi. 197 b, Respublica, in qua tuam uicem sæpe doleo, quòd nullam partem per ætatem sanæ & saluæ gustare potuisti. I. V. 99 a, Nos si alienam uicem pro nostra iniuria dolerenus, uestigium istius in foro non esset relictum. Atti. 92 b, Sed mehercule Curionis & Pauli meorũ familiarium uicem doleo. Ep. 10 a, Quãquam ille nostrã uicem ultus est ipse per sese. pro Sest. 5 a, Recito uicẽ officij præsentis, testimonium præteriti temporis.

Vice. uel uicẽ. pro loco. At. 161 b, Nisi fortè me Sardanapali uice in suo lectulo mori malle censueritis. de L. 175 a, Si fingenda nomina uice poetæ, & c. Posteq. 203 b, Vos qui apud me uim et numẽ deorũ tenetis. de L. 180 a, Nulla est persona, quæ ad uicẽ eius qui è uita emigrauit, pro pius accedat, quàm hæres.

Vicenus, na. l. V. 117.

Vicesima, mæ. tributũ, quũ de uicenis unũ pẽditur. At. li. 2, Quod uectigal supereſt domesticũ præter uicesimã?

Vicesimus, a, um. uigesimus. Epistol. 198 a, Altero & uicesimo

Universidad de Deusto
Biblioteca

cesimo die.& de Fi.86 a,Quin.Fra.321 d,Vicesimo die lunæ.Nobis superstitem ædium Consules,de cõsilij sententia.

Vicetini.pop.Ep.176,Bruti.

Vicies.aduerb.At.lib.4 a, Aestimarunt HS uicies.& lib. 2,Bis & uicies,& pro Clu.

Vicinia,niæ.uicinitas. Tusc.155 b, Inde in uicinia nostra Auerni lacus.

Vicinitas,tis.uicinia,propinquitas.I.V.222b,Signũ quod erat notũ uicinitati,buccina datur. pro Cl. 45 a,Cur in istam uicinitatem meretriciam te cõtulisti? pro S.R.41 a,Cantu neruorum tota uicinitas personat. pro S. R. 21 a,Sex Roscius Amerinus fuit non modò sui municipij, uerùm etiã eius uicinitatis facilè primus.& ib. Hic præter cæteros in ea uicinitate eam partem causamq; defendit.pro S.R. 16 a,In Vmbria, atq; in ea uicinitate. pro Cl.20 a,Sed etiam regionis illius ac uicinitatis facilè primus.pro Pl.263 a, Iam municipia coniunctione etiã uicinitatis uehementer mouetur. Off.46 b, In uicinitatibus & confinijs.pro Cluent.27 b, Mihi cum eo uicinitas & magnus usus est.Post.398 d,Amicitiæ, cõsuetudines,uicinitates.& de Fi.140 a, Vicinitas cum ciuibus. de In.50 d,Vicinitas totius regionis.Ac.35 a, Versari in uicinitate.Ep.71 a, Cum forum cõmune sit, uicinitas nõ requiritur. At.73 a, Propter uicinitatẽ totos dies simul eramus.pro Pl.263 a,Scire enim hoc propter uicinitatẽ facilè possũ.de Cl.178 b,Artiũ studiorũq; quasi finitima societas.de N.54 b, Narras nõ sine causa uicinitatẽ oris secutæ sunt.pro Ra.92 d, Cum singulari uoluntate Campaniæ uicinitatis ornetur.

Vicinus,a,um.propinquus,finitimus, proximè accedens ad aliquid.At.122 a,M.Lepidus uicinus noster.& 30 b, Vicinus proximus.& 215 a,& I.C.109 d, & Off.63 b, & Qu.Fr 300 b,Interior uicinus,pro S.R.25 b,Possum multos proferre uel tribules uel uicinos meos,qui, &c. pro Syl.178 a,& ad Her.27 a,Cum cæteri deficerent finitimi ac uicini. Or.307 a,Dialectica uicina & finitima Rhetoricæ. Or.198 b,Est autem quidam interiectus intermedius uicinus amborum. Off.73 a, Fides in Capitolio uicina Iouis Opt.Max.I.V.85 a,Latona grauida,& iam ad pariendum uicina.

Vicissim.pariter,inuicem.Cæs.37 d,Acd.31 d, Vos ab illo irridemini,& ipsi illum uicissim eluditis.de N.30 a,Terrã uno tempore florere,deinde uicissim horrere. Item, Oculorum & hilaritatis & uicissim tristitiæ modũ res ipsæ temperabunt.de Fi.105 d,Quod iustum est, honestum est:uicissimq; quod honestum est,iustum est. de D. 82 a,Si sint ea genera diuinadi uera, esse deos:uicissimq; si dij sint,esse qui diuinent.de Fa.140 b,Mutuari ab aliquo, & ei uicissim reddere aliud quidpiam. de N. 65 b, Cum eadem uicissim retrò commeant.& 42 b, Deinde retrorsum uicissim ex æthere aer oritur.& 26 a, Te audire uicissim uellem. pro Cæl. 45 a, Redeo nunc ad te Cæli uicissim.Epi.34 d, Hoc ego meo facto delector,est enim.& c.considera nunc uicissim tuũ.de N.60 a, Præbebo me tibi uicissim attentum contra Stoicos auditorẽ. At.232 b,Veruntamẽ expecto quid ille tecũ, quid tu uicissim.de Se.86 b,Refrigeratio in æstate,& uicissim in hyeme ignis hybernus.& 89 d,Vbi enim potes æquè calescere apricatione, uel uicissim umbris aquisue refrigerari.In Sal.273 d,Non enim me speraſti mutuã tibi gratiam relaturum,ut uicissim tuos compellarem.

Vicissitudo,nis.commutatio,uarietas quædam. Tu.243 d,Quæq; ex alio in aliud uicissitudo atq; mutatio.et 162 d,Vicissitudines dierum & noctium, commutationesq; temporum quadripartitæ.et de In.54 d, Diurnæ nocturnæq; uicissitudines.Epi.68 d, Nihil est aptius ad delectationem lectoris, quàm temporũ uarietates fortunæq; uicissitudines.de Or.164 d, Ad actionis suauitatẽ quid est uicissitudine & uarietate & commutatione aptius? pro Mur.142 b, Pop. Romanus distinguit ratione officiorũ & temporũ,uicissitudinẽ laboris ac uoluptatis. de Am. 105 b,Nihil est remuneratione benenolentiæ, nihil uicissitudine studiorum officiorumq; iucundius.Par. 241 b, Altera ad uicissitudinem referendæ gratiæ pertinet. de Or.161 d,Pedes aut choreos aut heroes aut alternos esse oportet.nam horũ uicissitudines efficiũt,ut,&c.de Ar. 248 d, Vix quisquam arte ulla rerum ordinem ac uicissitudinẽ persequi potest.de Na.51 a,Ea uicissitudo in omni cursu conseruatur.et 12 a, Qui rerũ uicissitudines ordinesq; cõseruet.& 42 b,Vicissitudine elementorũ mũdi continuata natura est.& 45 b,Impetus cœli constantissimè conficiẽs uicissitudines anniuersarias.de Leg.272 b,Dierum noctiumq; uicissitudines.Of.27 a,Vicissitudine nonnunquam utendum putet.

Victima,mæ.hostia.de In.74 a,pro Flac.164 a, Quã potestis P.Lentulo mactare uictimam gratioremẽ et de Fi. 77 b,Seq; è continenti genere tertiam uictimam reipublicæ præbuit.

Victor,oris.felix in bello gerẽdo.Epi.54 b, Multa enim uictori eorum arbitrio per quos uicit, etiam inuito facienda sunt.pro Pom.9 b,Ille ipse uictor L.Sylla.et I.P.82 b, Cn.Pompeius gentium uictor.& de Ar.255 b, Ille externorum bellorum hostiumq; uictor.de Di.120 a, Galli uicti silere solent.canere uictores.& ib.Galli uictores alacritate & quasi lætitia ad canẽdum excitantur.I.A.172 b,Cæsar Alexandriam se recepit felix.

Victoria,riæ.palma,triumphus,trophæum, res bene gesta.)(Offensio.pro Mar.132 a,Victoria,quæ natura insolens atq; superba est.At.283 a, Facilius in timore beningni,quã in uictoria grati reperimur.pro Cæl.41 a,Qui ex reip. causa sibi gloriosam uictoriam consecutus est. Att.178 b,Quodammodo uictoria excidit è manib.pro Mu.126 b,Finem stipendiorum,patris uictoriã & triũphum fuisse. de Pro. 71 b, Literæ quæ rem bene gestam in bello nunciarent.

Victoria sudauit Capuæ.de Diu.lib.1, Victoria in bellis ciuilibus,etiãsi ad meliores uenit,tamẽ eos ipsos ferociores reddit.4 Fam.Victoria acerbissima.6 Fa.Victoria ciuilis.pro Deiot. Victoria belli ciuilis, malorũ extremũ. 9 Fa.Victoria crudelis.4 Fam.Victoria funesta orbi terrarum.10 Fam.Planci, Victoria horribilis.10 ad Attic. Victoria inclinata.9 Fam.Dolabellæ:Victoria in ciuilibus bellis semper insolens. 4 Famil. Victoria naualis. Diu.lib.1.Victoria Olympiorum.Tusculan.q.lib.2, Etenim adhuc ita uestri cum illo rege contenderunt Imperatores,ut ab illo insignia uictoriæ, non uictoriã reportarent.pro Lege Manil.5 a,Victoriæ ludi.2 in Verr. In uictoriæ possessione permanebit.10 Fam.Plan.Victoriæ suæ uota facere.6 Fa.A. Cecinnæ gloriosa uictoria.

pro Cælio.Victoriam constituere, pro Ros. Amer. Victoriam subire,Fami.Victoriam diutius tenere,9 ad At. Cæsaris.Victoriã uincere,pro Marcel.Ex uictoria cùm multa mala,tum certè tyrannis existet,7 ad Attic.In uictoria alacris exultat improbitas,1 ad Atti. Parta uictoria conseruandi sunt ij, qui non crudeles in bello nec immanes fuerunt,Offi.1.Victoria diuturna uti, 9 ad Attic. Cæsaris. Cuius adolescẽtia ad scientiam rei militaris,nõ alienis præceptis,sed suis imperijs:nõ offensionibus belli,sed uictorijs:non stipendijs,sed triũphis est tradicta, pro lege Manil.9 a,b.

Victoriatus,ti.genus numi.pro Font.278 d, Nulchalone, serenè umbimos & uictoriatos mille.& ibid. Ternos uictoriatos.

Victoriolas aureas Dionysius sine dubitatione tollebat, de N.77 d.

Victrix,cis.At.278 d, Erat uictrix respublica cæsis hostib. & pro Clu.20 b,Mater uictrix filiæ, non libidinis. pro Sest.29 b,Manus illa Clodiana in cæde ciuium iam sæpe uictrix.Tus.174 d, Oraculum erat datum,si rex interfectus esset, uictrices Athenas fore.At.lib.5, 81, Victrices literæ.i.Victoriam nunciantes.

Victurus,a,um.I.A.189 d,Is dixit,nisi qui uicisset,uicturũ esse neminem.

Victus,a,um. superatus, subactus, conuictus, fractus.pro Fon.281 b,Victi & subacti populi.& At.274 d, Exercere iracundiam in superatos.

Victus,ũs.pro Quint.9 d,Victus uestitusq; necessarius. & de Orator. 105 d, Vt ei uictus quotidianus in Prytaneo publicè præberetur.Atti.195 d,Nunc planè nec uictum ullum,nec uitam colere possum.Tu.240 b,Dionysius omni cultu & uictu humano carebat.Offic.12 d,& de Fi.83 b, Vita uictusq; communis in amicis uigent maximè.Off.35 b, Hominum uita plurimum distat à uictu & cultu bestiarum.de In.42 d,Victus ferinus. de D. 93 b,Qui salubri & moderato cultu & uictu quieti se tradiderit.Tusculan.247 d,b, De parsimonia Lacedæmoniorum & Persarum in uictu.de Cl.173 d,C. Tuditanus omni uita atque uictu excultus atque expolitus.Off.3 b, Parare ea quæ suppeditent ad cultum & ad uictum, &c.de Am.112 d, Qui paruo contentus, tenui uictu cultuq; delectatur.

Vicus,ci.pars urbis ex multis domibus constans, & inter eas area & uia,angiportus.pro Do.224 b,Cum conscriberes seruos ex omnibus uicis concitatos.pro Mil.113 b, Nullum in urbe uicum, nullum angiportum esse dicebant,in quo Miloni non esset cõducta domus.Ep. 233 d, Scribis te uicum uenditurum.pro Pom.4 b, Bithiniæ uicos complures exustos esse.Item Cobiamacho,qui uicus inter Tolosam & Narbonem est.& Ep.245 d,Fugeram,quæ fuit non uici instar,sed urbis.At.76 b, Concursus fiunt ex agris & uicis,& ex domibus omnibus.Of. 68 d,Omnibus uicis statuæ factæ sunt.Att.81 b, Omnib. uicis transire legem.

Videlicet.nimirum,scilicet,nam,enim.de Or.154 b, Aut si est uictus,eloquentior uidelicet fuit Socrates.pro Cl. 44 d,Maiores nostri statuerunt, ut sortitione in quasdam animaduerteretur,ut metus uidelicet ad omnes,pœna ad paucos peruenireț.de Ora.207 d, Aristoteles dicit rhetoricã quasi ex altera parte respondere dialecti-

cæ, ut hoc uidelicet inter se differant,etc.pro Cl.49 d, Qui eorum,quorum? uidelicet qui suprà scripti sunt. de Ora.126 a, Quamobrem hoc uos doceo Sulpiti, bonus ego uidelicet magister,ut positis,&c.de In.42 d,Quidam magnus uidelicet uir & sapiens.de Ora.129 d,Sapiens uidelicet homo cum primis nostræ ciuitatis. Tus. 248 d,Sed apud alios loqui uidelicet didicerat,non multum ipse secum.& 177 d,Te natura excelsum quendam uidelicet & humana despicientẽ genuit.Ep.39 d,Vix tãdem legi literas dignas Appio,plenas humanitatis, aspectu uidelicet urbis tibi tuam pristinã urbanitatem reddidit.de Fi.71 d,Hoc natura uidelicet uoluit.141 d,Hac uidelicet ratiõe.de L.172 d,Quos imitatus Plato uidelicet hoc quoq; legis putauit esse,persuadere aliquid,&c. de L.171 b,Quæq; ita cõposita sancitaq; essent,eas uidelicet leges nominarunt.de L.174 b, Castè iubet lex adire ad deos,animo uidelicet,nec tollit castimoniã corporis. pro Q.7 d,Huic molestus esse uidelicet noluisti.I.V.139 d,Licebat enim uidelicet legib.de In.63 b, Cũ ille alter, uidelicet qui nummos habebas,etc.pro Pl.279 b, Nihil uidelicet est eorum.i.quidẽ. At. 181 b, Videlicet cum illam epistolam ad me dabat,nondũ erat tibi id notum.de Or.138 b,Videlicet illa,nã is postquam,&c.quàm lõga est narratio? pro Sest.9 b,Videlicet ejciet quem uolet? Ep.267 d,Nã quæ parcius frater præscripserat, uerecũdia uidelicet & properatione,ea tu sine assentatione,ut erant,ad me scripsisti.Ep.264 d,& 263 d,Libros cõpone,uidelicet cum Metrodoro habebit, quãdo eius arbitratu uiuendum est.de Fi.120 b,Stoici hæc uidelicet uiderunt.& 11 d,Hæc uidelicet est correctio philosophiæ.

Videns,tis.pro Qu.9 d,Huic acerbissimum uiuo uidẽtiq; funus ducitur.prouerb.

Video,es.cerno,cõspicio,perspicio,prouideo,aspectu sentio,aspectu percipio, sensum uidendi uel oculorum habeo,ante oculos mihi uersatur uel obuersatur,sed quem accepi ipse oculis animoq; sensum, hunc uere apud uos, ut potero,planissimè exponam.I.V.157 d,Prouideo,considero.Ac.20 b,At ille nescio quis, qui in scholis nominatur,mille & octingenta stadia quòd abesset, uidebat. Ac.20 b,Ego Catuli Cumanum ex hoc loco regionẽ uideo,Pompeianũ nõ cerno.pro Mu.145 d,Quæ uerò mi seràda sunt,ea & mihi ante oculos uersantur, & uos uidere ac perspicere potestis.de Nat.99 d, Vt eum oculũ, quo bene uideret,amitteret.de Vn.197 d,Nihil igni uacuũ uideri potest.Qu.Fr.313 d, Apud Anitiũ uidebimus, ut paratũ sit.pro Cl.53 b, Quicquid mali per hos annos Cluẽtius uidit,id omne à matre est conflatũ. Tus.177 d, Videre licet quosdã,&c.I.V.214 b,Videre & perspicere aliquid oculis.Ep.80 d,Quem ego tam uideo animo, quàm ea quæ oculis cernimus.de Or.135 d, Vide,inquit, ista Scaure,si potes esse possessor.Epist.156 b, Videbis quid Lysoni,quid medico placeat.I.V.271 b,Vide etiam atq; etiam ac considera quid agas.Aca.16 d,Vide quæso etiã atq; etiam,ne,&c.& 17 d,Caue ne capiaris, ne fallaris uide. Tus.193 b,Videamus,ne,&c.& 184 d,Vide ne non ita sit.I.V.66 b,Prouide ne,&c.Ep.112 b, Vide modò,inquis,&c.At.189 d,Sed Septimiũ uide.& ibid. Procuratores Cornificij uidebis.I.A.201 d,Quid concupiscas,tu uideris:quid cõcupiueris,certè habebis. At.26 d,Sed id quoq; uidebimus.At.274 d,Sed de hoc tu uideris.de

vis.de Am.97 d,Quàm id rectè faciam,uiderint sapientes.Attic.94 a,Sed hoc fortuna uiderit,quoniam consilio uti nõ licet.et 60 b,Sed de illa ambulatione fors uiderit,aut si quis eth,curet deus.pro Cæl.44 b, Sed uidero hoc posterius.pro Qu.10 d, Quid mihi cũ ista summa sanctimonia?uiderint,inquit ista officia boni uiri.de Or.106 b,Quæ ars quàm sit facilis,illi uiderint,q;etc. dein de etiã tu ipse uideris,qui,&c.de N.61 b,Quàm simile istud sit,tu uideris.At.151 b,Sed tu id quanti æstimes,tuũ iudiciũ est.de Or.94 b,Ferè nemo est,quin acutius atq; acrius uicia in dicẽte quã ut recta uideat. At.130 d, Sed diligẽtius nobis est uidendũ,ne distracti,pares aduersarijs esse nõ posimus.de Se.94 b,Nõne uobis uidetur animus is,qui plus cernat & longius, uidere se ad meliora proficisci:ille aũt cuius obtusior sit acies, nõ uidere? de Am.103 b, Sed loquor de ijs,qui ante oculos sunt,quos uidemus.pro Mi.116 b,Cogitationes nostræ quæ uolunt sic intueantur,ut ea cernimus,quæ uidemus.

Videor,eris. cõpareo,specie offero,specie habeo uel præme fero.de In.83 b, Atq; etiã hoc mihi uideor uidere esse quosdam,&c.I.V.61 b,Videre iam uideor,etc.At.15 b, Obiurgaui senatum,ut mihi uisus sum, summa cũ auctoritate.& 16 b,Vt mihi uidebar,&c. I.C.120 b,Videor mihi hanc urbem uidere subitò uno incendio concidentem.et ib.Cerno animo,uersatur ante oculos.Ep.49 a,& 134 b,Vt speciẽ aliquã uiderer uidere quasi reuiui scẽtis reip.Of 53 b,Tertiò si id quod speciẽ haberet honesti, pugnaret cũ eo quod utile uideretur. con. Ru.84 b, Hæc consilia M.Bruto reprehendenda uisa sunt.pro Qu.104, Quid est quod hac tãdẽ de re uobis posit uideri? Or.203 a,Itaq; uideo uisum esse nõnullis,Platonis locutionẽ,etc.de Or.119 b,Si quid est in me, quod tã sperare uideor,quoniã,&c.& 112 a,Nunc Catulo audiente uideor debere nõ tam pugnare tecũ, quàm quid ipse sentiã, dicere. At.78 a,Quia consilijs ut uidemur bonis utimur.et Ep.257 a,Si uideris tibi me posse cõsequi. At.132 a,Cuius socius uideor esse debere.Ep.9 a,Neq; id facio (ut fortasse quibusdã uideor) simulatione.& 57 a, Cum cæteris (ut quidẽ uideor) tum ipsi mihi displiceo. Ep.57 a,et ib.Videor mihi perspicere,etc.de N.13 a,Videor audisse de L.Crasso,&c.de Clar.166 b, Videor iã te ausurus esse appellare. de Or.113, Sicut mihi uidetur, quantũ iudicare possũ. Att.98 b,Videre mihi uideor tã tã dimicationẽ quãta nunquã fuit.et 213 b,Hortos quoniã hodie eras inspecturus,quid tibi uisum sit,cras scilicet.Of.58 b,Induxit eã quæ uideretur esse,nõ quæ esset, repugnãtiã.de Se.77 a, Nũc aũt mihi uisum est,de senectute aliquid ad te scribere.de Am.98 b, Quo in genere sperare uideor amicitiã nostrã,etc.et 99 a, Sic enim mihi perspicere uideor, ita natos esse nos, &c. At.105 b, Puero de mãcipijs,quæ tibi uidebitur attribuas.de N.33 a,Sæpe de L.Crasso uideor audisse,cũ te togatis omnib. anteferret.Itẽ alibi sæpissimè,nam nullũ uerbũ crebrius à Cicerone usurpatur.& præsertim in clausulis.

Viduitas, tis.pro Cec.287 a, Ebutius iste iamdiu Cæsenniæ uiduitate ac solitudine alitur. Ep.li.8, Visum est,ut te facerẽ certiorẽ. At.li.9, Quæ uisa sunt,respondi Balbo.de Fin.li.2,Quæ uisa sunt pro nihilo.L.Facio.

Viduus,a,um.pro Cec.287 b,Cognitor uiduarum.et Tus. 380 d,Sic ipse uiduus pestes excipio anxias.Poetæ.

Vienna,næ.urbs Galliæ.Ep.149 d,Planci.

Vietus,a,um.imbecillus,Langudus.de D.116 a,Possum suspicari cõtractum aliquo morbo bouis exile,et exiguũ, et uietum cor fuisse.de Se.78 a,Necesse fuit esse aliquid extremum,& tãquã in arborum baccis maturitate tempestiuæ quasi uietum & caducum.

Vigeo,es.uiriditatẽ quandam habeo,floreo,flagro,in gratia sum.)(Iaceo obsoletus.de N.42 b,Stirpes arte naturæ uiuunt & uigent.& 66 b,In omni rerum natura id uiuere,id uigere,quod caleat.Tu.235 b, Neq; enim est ullum,quod non uigeat interiore quodã motu.de Som.130 b,Animus est qui uiget,qui sentit,qui meminit,&c.pro Mi.118 a,In nobis esse quiddã quod uigeat, quod sentiat,etc.& de D.104 a,Viget enim animus in somnis.pro Sest.13 b,Animus post mortẽ sentit & uiget.Tus.160 b, Nisi animus antequã corpus intrasset,in rerũ cognitione uiguisset.de D.94 a,Iacet enim corpus dormiẽtis,ut mortui,uiget aũt et uiuit animus.& 95 a,Ea pars animi tũ maximè uiget,cũ plurimũ abest à corpore. Tusc.172 a,Siue occiderit animus,siue uigeat.de Fi.130 a, Omniũ rerũ quæ natura uigeãt, similẽ esse finem. Tusc.156 a, Multaq; secula postea sic uiguit Pythagoreorũ nomẽ, ut nulli alij docti uiderentur,&c. de N.4 a, Hæc in philosophia ratio cõtra omnia disserẽdi, usq; ad nostrã uiguit ætatẽ.Tus.175 a, Philosophia doctissimorũ cõtẽtionibus dissensionibusq; uiguit. At.57 a,Nos animo dũtaxat uigemus.Ep.116 b,Gregalib.illis,quib.te plaudente uigebamus amissis.et 112 a,Tui politici libri omnibus uigent.Tusc.174 a,Vigere in ore.Or.218 a,Qui numerus uiget in primo,iacet in extremo. I.A.238 b,Nihil semper floret,diu legiones Cæsaris uiguerũt, nunc uigẽt Pũsæ.pro Cæl.39 b, Flagrabant uicia libidinis apud illum, uigebãt etiam studia rei militaris.Tu.188 b,Apud quos uenandi et equitandi laus uiget.pro Cæl.52 a, Vigeãt apud istam mulierem uetustate.de Or.153 a,Nunc Philonẽ in Academia maximè uigere audio.de Or.88 b,Vigebat auditor Panætij illius tui Mnesarchus. Tu.174 a, Armodius in ore et Aristogitõ uigẽt.Tusc.206 b,Quãdiu insit,et uigeat,et habeat quandã uiriditatẽ. de Ora. 141 a,Qui memoria uigẽt,sciunt quid,&c.et de Fi.132 b,Valere & uigere. Of.12 a,Interdũ etiam obiurgationes in amicis uigẽt maximè.de Or.86 a,Athenis studia eloquẽtiæ uiguerunt. Offic.25 a, Vt eorũ & in bellicis, et in ciuilib.officijs uigeat industria.pro Mil.188 a, Vestræ tũ aræ uiguerunt,uestra uis ualuit. pro Mar.133 b, Vita quæ uigebit memoria seculorum omnium.

Vigesimus,a,ũ.uicesimus.Ep.236 a,Vno et uigesimo die. & 198 a,Altero et uigesimo die.pro Pom.5 a,Ab illo tẽpore annum iam tertium & uigesimum regnat.

Vigil,lis.I.V.222 a,Clamore à uigilibus & fani custodibus tollitur.

Vigilans,tis.acer,attẽtus.contra Rull.61 b, Tribunus plebis uigilans & acutus.& pro Sex.Ro.41 b,Vigilãs,& bonus,& fortis uir. & pro Cæl.53 a, Vigilans,sobrius, & industrius uir. Attic.126 a, Vigilans uel dormiens gubernator.1 ad Quint. Frat. Vigilans homo.pro Sest. Vigilantem pro re alterius,& cætera.1 Offic.Nostri isti nobiles,nisi uigilantes & boni,et cætera,erunt. pro Rosc. Am.Perficiam, ut nemo unquam post hominum memoriam paratior,uigilantior,cõpositior ad iudicium

dicium uenisse uideatur.2 Verr.

Vigilanter.Epist.242 a,Vt uigilanter se tueretur.Quòd uigilanter prouinciam administrasset,6 Ver.Idem præsta,ut uigilãter nerueosq; nos,qui stamus in acie,subornes,Planeus Ciceroni,lib.10.Quẽ L.Murena,pater hunusce uehementissimè uigilantissimèq; uexatum,repressum magna ex parte.non oppressum reliquit,pro Mur.

Vigilantia,tiæ.I.Attentto. Antequam.194 b, Et uos ut tutam pacem traheretis,mea perfecta uigilantia.I.V.235 b, 212 b,Siciliam uirtute eius & uigilãtia singulari esse seruatam.Atti.124 a,Cæsar horribili uigilantia plenus.Vigilantia mirifica fuit,qui suo toto Consulatu somnũ non uiderit,7 Famil.Nihil in eo frugalitatem,laborem, uigilantiam esse curamus,pro Planc.Sed hoc rẽpas horribili uigilantia,celeritate,diligẽtia est:planè quid futurum sit,nescio,ad Attic.li.8. Ipse tamen prætor qui sua uigilantia pacem in Sicilia dicit fuisse,6 Ver. Et uos ut tutã tranquillamq; fortunam traheretis, mea perfecta uigilantia,Antequam iret in exil.

Vigilia,liæ.excubiæ.Tus.218 a, Cui non sunt auditæ Demosthenis uigiliæ?& Par.116 b,Quoniam illud maiorũ uigiliarũ munus in tuo nomine apparuit.I.V.222 a, Præcipitur ædilibus,ut noctu uigilias agerẽt ad ædes sacras. & I.P.82 b,Me stante & manente in urbis uigilia. I.A. 152 a,Manendum mihi statuebam quasi in uigilia quadã cõsulari & senatoria,nec uerò usquam discedebam,nec à rep.deijciebam oculos.I.C.112 a, Interim tertia fere uigilia exacta,fit in eos impetus.pro Mil.114 a,Si capitolinæ cohortes,si excubiæ,si uigiliæ.si delecta iuuẽtus cõtra Milonis impetum armata est.I.C.98 b,Illam coloniã meis præsidijs, custodijs, uigilijsq; muniui. de In.51 a, Dei & noctis,& uigiliæ,& horæ.I.A.212 b,Idcirco in hac custodia tanquam in specula collocati sumus,ut populum Romanum uacuum nostra uigilia redderemus.

Vigilo,as.uigilias ago,excubo,in uigilia maneo.I.C.112 a, Tardissime autẽ Lentulus,credo quòd literis dãdis præter consuetudinẽ proxima nocte uigilauerat.& de Som. 126 b,Vigilare ad multam noctẽ.I.A.208 b, Quamobrem Quirites quantũ potero excubabo, uigilaboq; pro uobis.& pro Pl.271 a, Vigilãdum est semper,multæ insidiæ sunt bonis.Quin.Fra.315 b, Properando etiam citius,quàm si de multa nocte uigilassent,perueniunt quò uolunt.Itẽ:Peruigilare unã noctem.uide Peruigilo.de D. 137 a, Animi cum sustinentur membris,& corpore,& sensibus omnia certiora cernunt,cogitãt,sentiũt: id est, cum uigilant.

Viginti.de Orator 149 b, Annos natus unum & uiginti. pro Planc.278 b, Viginti dies.I.A. 182 b, Annos propè uiginti.

Vigintiuiratus,ti.At.li.9,Repudiare se totũ,magis etiã quàm olim in uigintiuiratu.

Vigintiuiri,orum.Atti.li.2,Vbi nemo sit præter me, qui quenquam ex uigintiuiris unum esse saluum uelit.

Vilis,le.uulgaris,contemptus,abiectus, humilis,plebeius, leuis,communis,contritus,de populo uno, unus de multis,Mysorum ultimus, omniũ infimus & sordidissimus, homo nullo numero,paruus, angustus animus & paruus,aliquis uita contẽpta & sordida.)(.Pretiosus. Qu. Fra.296 a,Semper putaui honores.si uulgares essent,uiles.& Officio.70 a,Seruulus uilis.pro Sest.14 a,Quod beneficium à me haberetis, cum pro uobis ea quæ mihi uilia essent,reliquissem?de Fini.83 b, Non minor uoluptas percipitur ex uilissimis.Epistol.104 b,Quanquam Velia non est uilior quàm Lupercal.Tusc.248 a,Quotidie nos ipsa natura admonet,quàm paucis,quàm paruis rebus egeat,quàm uilibus.pro Fl.166 a,Etiamsi bonos noster uobis uilior fuisset, salutem certè charã futuram putauit.pro S.R.30 a, Nihil tam utile neq; tam uulgare est,cuius,&c.I.V.192 b,Frumentũ quoniam uilius erat,ne emisses.I.A.243 b, Vobis tamẽ uilis esse spiritus meus non debet.

Vilitas,tis.)(Caritas.pro Pomp.12 b, Vilitas annonæ ex summa inopia & caritate rei frumentariæ cõsecuta est. & pro Do.216 a, Nec inopinata uilitas consecuta est. I.V.199 a,Vilitas in uendendis fructibus.& 196 a,Vilitas annonæ.)(.Caritas annonæ.

Villa,læ.domus extra urbem ruriue ædificata.de L.169 b, Sed antiquo more parua erat uilla,ut illa Curiana in Sabinis.Atti.30 b,Basilicam habeo,ut nõ uillam frequentia Formianorum.de Orat.133 a,Villam in Tiburte habes,cortem in palatio.pro Do.225 b,Domus in palatio, uilla in Tusculano.Epist.92 a,Domus est,quæ nulli uillarum mearum cedat.& 166 a,Frumenta aut in agro,aut in uillis sunt.pro S.R.25 a,Esse in agro,& ali ad uillam. pro Quint.Rosc.50 b,Nunc est cultissimus cum optima uilla.& ib.Qui ager uillam non habuit. At.157 b,Præterijt uillam meam Curio.& 195 a, Vltra Silianam uilla est,quam puto tibi notã esse,uillula sordida & ualde pusilla.Qu.Fr.312 b,& 313 a,Sed hominem infirmũ in uillam apertam ac nerudem quidem,imitare nolui.& 317 b,Aqua non longè à uilla bellè sanè fluens.Offi.28 b,L. Luculli uillarum magnificentia.

Villicus,ci.custos uillæ.pro Clu.52 a,Habiti uillici rẽ domini priuatamq; possessionem defenderent.de Orat.106 b,Si mandandũ aliquid procuratori de agricultura, aut imperandũ uillico sit.I.V.173 b,& 174 a,Dominus uillico delectetur.& At.231 a, Custos ac uillicus.Quin.Fr. 318 b,Nicophorum uillicum tuum sanè probaui.

Villula,læ.Att.223 b,Volo circum uillulas nostras errare. & 195 a,Villula sordida & ualde pusilla.At.lib.16,Cur ocellos Italiæ uillulas meas non uideo?

Villus,li.pilus.de Nat.50 a,Animantium aliæ corijs tectæ sunt,aliæ uillis uestitæ.& 58 a,Ouium uillis homines uestiuntur.

Vinaceus,a,um.de Se.88 a,Acinus uinaceus.

Vinalia,orum. feriæ degustandis uinis dicatæ, ut Plinius 18 libro scribit.Erant autem 9. Calend.Maij,uel ut Ouidius Fast.4,10 fuerunt,& alia uinalia mensi Septẽbri, ut idem Plin.I.A.260 b,Me pridie Vinalia (qui dies hodie est)cum fascibus descensurum imperatorem.Alij legunt Palilia.

Vinarius,a,um.I.V.214 a, Erat enim uas uinarium ex una gemma pergrandi.& pro Fon. 277 b, Cognoscite nunc de crimine uinario.de Sen.89 a,Cella uinaria.

Vincio,cis.colligo,constringo.Tuscul.185 b,Si se lachrymis dedet,uinciatur & constringatur amicorum custodijs.pro Dom.117 b, Tu liberos populos L.Pisoni uinctos constrictosq; tradidisti. & de Ar.249 a,Seruorũ multitudini S.P.Q.R. uictum ipso consensu,& constrictum spectaculis, atq; impeditum turba & angustijs tradidisti.

Universidad de Deusto
Biblioteca

didicti. In Ar. Orbes uincti inter se, et nodis cœlestibus apti. de Vn. 202 b, Aliquid uinclum dissoluere. pro Mur. 234 a, Omnia quæ delapsa tã fluxerunt. seueris legib. uiuenda sunt. de Ar. 245 a, Non modò uincere sed etiã uincire aliquem. I.V. 170 b, Facinus est uincire ciuem Romanum. Att. 114 b, Loca occupare, uincire præsidijs. de Orato. 160 b, Membra orationis sunt numeris uincienda & Or. 213 a, Antiqui graues quidem sententias reperiebant. sed eas haud uinciebãt, haud explebãt. pro Deiotar. 147 b, Cum igitur eos uinciret, te solutum Romã mittebat?

Vinco, cis supero, deuinco, expugno, superior discedo, obtineo, frango, rem bene uel placatè gero, prælijs secũdis utor, uictoriam ab aliquo reporto, subigo, atq; in ditionem meam redigo, prælijs frango, domo, prælijs feliciſsimè decerto, secundum prælium facio, copias hostiũ fundo, depulsis ac dißipatis copijs superior sum contra improbos, luè uel causam obtineo, prætereo, præcurro, præsto, præpondero. I.C. 117 a, Mihi uiuendum est cum illis quos uici ac subegi. Off. 14 a, Non est consentaneũ, qui metu non frangatur, eum frangi cupiditate: nec qui inuictum se à labore præstiterit, uinci à uoluptate. Par. 120 b, Sapientis animus nunquã uincitur nec expugnatur. In A. 189 a, Is dixit, nisi qui uicisset, uictũrũ esse neminem. Or. 314 a, Hos ille moderatione, non inuentione uicit. pro Quint. Rosc. 43 b, Cognitor si fuisset tuus, quod uicisset iudicio, ferres tuum. de Orator. 90 a, Asclepiades eloquentia uincebat cæteros medicos. & 97 a, Si subitam & fortuitam orationem facilè uincit, hãc ipsam profectò ąßidua & diligens scriptura superabit. & 127 a. Ita tua sulpitii est à nobis tum accusatio victa. pro Deiotar. 148 a, Vincere causam. & I.V. 112 b, Obtinere causam. pro Cecin. 302 b, Vincere sponsionem. & pro Quin. 15 b, Vincere sponsione. de Somn. 128 a, Stellarum globi terræ magnitudinem facilè uincebant. Tusc. 238 b, Proinde ita parent se in uita, ut uinci nesciant. Epist. 48 b, Vno te uicimus. Tusc. 186 b, Vincere & superiorem discedere. Att. 252 a, Manus dedisti. & Qu. Fra. 300 b, Anteponere se alicui. Attic. 122 b, Malo me cum Pompeio uinci, quàm cum istis uincere. pro Deiot. 146 a, Tanto ille superiores uicerat gloria, quanto tu omnibus præstitisti. de Cla. 188 a, Quo enim uno uincebatur à victa Græcia.

Vinctus, a, um. constrictus, colligatus. In Ver. 155 a, Equites uincti Apronio traditi sunt. & 221 b, Et te uinctum astrictumq; dedemus. Tusculan. 180 a, Aspicite religatum asperis uinctumq; saxis. Orato. 216 a, Vinctum.)(Dissolutum.

Vinculum, li. uinclum. nodus. Atti. 89 b, Dixerim me uel plurima uincla tecum summæ coniunctionis optare, & sunt amoris arctißima. tantum abest ut ex eo quo astricti sumus, laxari aliquid uelim. Academ. 16 a, Astrictus uinculis. pro Plan. 264 a, Aliquem cum alio uinculis & propinquitatis, & magni amoris esse coniunctum. In V. 239 a, Cùm hoc de pecunia clamaret, in uincula coniectus est. de Orator. 104 a, Corpora uinculis constricta. In C. 119 b, Rumpere uincula. de Fmib. 106 a, Injicere uincula alicui. contra Rul. 63 b, Italiam omnibus uinclis deuinctam & constrictam tenere. pro Pom. 5 b, Aliquẽ uinculis, & uerberibus, atq; omni supplicio excruciatum necare. pro Cecin. 298 a, Qui iur. ciuile contemnendum putat, is uincula reuellit non modò iudiciorum, sed etiam utilitatis, uitæq; communis. Offic. 74 b, Nullum uinculum ad stringendam fidem iureiurãdo maiores arctius esse uoluerũt. de Vn. 213 a, Non ijsdem uinculis, quibus ipsi erant colligati. Quæ uincula sunt ciuitatis. Par. Tollitur beneficiũ, tollitur gratia, quæ sunt uincula concordiæ, 2 de Fmib. Vincula summæ cõiunctionis tecum, 6 ad Attic. Quoniam te nulla uincula impediunt ullius certè disciplinæ, Tusc. quæst. lib. 5. id est, nulli sectæ es addictus. Vincula sontium seruanto, 3 de Le. Non ut uincula uirorum sint, sed oblectamenta puerorum, Parad. Vincula illa quibus libẽtißimè astringor, 3 Fam. Fit S.C. ut Vettius, quòd confessus esset, se cum eo telo fuisse, in uincula conijceretur: qui eum emisisset, contra Rem. facturum, 2 ad Attic. Animo tamẽ uincula injci nulla possunt, de Fmib. 3 Mitto uincla, carcerem, uerbera, &c. in Ver. 160, & Tusc. 183 b. Et quomodo hominum inter homines iuris esse uincula putant, sic homini nihil iuris esse cum bestijs, de Fi. lib. 3. Quid si aufugisset? si uincla rupisset? 7 Verr. Vincula carceris rumpere, Tus. quæst. lib. 1. Metaphoricè, pro, seipsum interficere. Ergo hos quidẽ ut famulos uinclis propè à custodia arceamus, Tusc. li. 2. Quos si sequamur, his uinclis simus astricti, ut nos commouere nequeamus, 4 Acad. Si corpora capta sint armis, aut constricta uinculis, tamen suum ius, &c. 1 de Ora. Qui ex corporum uinculis, tanquã è carcere, euolauerũt, Som. Sci. Et quum illuc ex his uinculis emissi fuerimus, Tusc. li. 2. id est, è corporeis affectibus. Vinculis beneficij obstrictus, pro Plan.

Vindemiola, læ. Atti 5 b, Vindemiolas meas eò reseruo, id est, ad Attici bibliothecam emendam.

Vindex, cis. ultor, præses, custos. de In. 75 a, Difficile est ab eo, qui peccatorũ uindex esse debet, ut ignoscat impetrare. de Nat. 68 b, & I.C. 110 b, Furiæ speculatrices, et uindices facinorum & sceleris, & pro Flac. 158 a, Carcer uindex scelerum. & pro Syl. 172 a, Curia uindex temeritatis. & Epi 63 a, Vindex coniurationis esse uolo. Qu. F. 311 a, Cato uindex gladiatorum & bestiarũ. Att. 284 b, Supplicatio uindici illi quidẽ alienæ dominationis, non uicario. de Orat. 126 b, Prouocatio patrona illa ciuitatis, & uindex libertatis. I.A. 166 a, Brutus uindex libertatis. & con. Rul 71 a, Custos et uindex cupiditatũ. At. 23 a, Vindex æris alieni. de Le. 173 a, Qui secus faxit, Deus ipse uindex erit. At. 286 a, Vindex atq; oppressor dominationis. & 287 b, Vindex illius mali autor extitit alterius fundamentũ, radices habituri altiores. Oct. 330 a, Extitisti tu uindex nostræ libertatis. de L. 192 a, Habeat sanè populus tabellam quasi uindicem libertatis.

Viudicatio, onis. de In. 82 b, Vindicatio est, per quã uis & iniuria, & omnino quod obfuturum est, defendendo aut ulciscendo propulsatur. & 70 a, Ac naturæ quidem ius est, & c. ut religio, pietas, gratia, uindicatio, obseruãtia, ueritas. & ib. b, Vindicatio est, per quam & cõtumeliam defendendo aut ulciscendo propulsamus à nobis.

Vindiciæ, ciarum. formula est, qua rei controuersæ possessionem petimus, uindicamus nobis & asserimus, dum lis ipsa decidatur. & omnino uindiciæ sunt, fiduciæ, uel ut iurisconsulti loquuntur, fiduciaria possessio: lis autem uindiciarum, est de huiusmodi possessione, uindicatione, uel assertione cõtrouersia. In V. 99 a, Aut prædæ litis uindiciarum cum satis accepisset, spõsionem facere. & Mil. 151 b, Iniustis uindicijs ac sacramentis alienos fundos petere.

Vindico, as. punio, castigo, ulciscor, libero, assero. I.V. 148 b, Omnia postremò quæ uindicaris in altero, tibi ipsi uehemẽter fugiẽda sunt. & 226 a, Si qua natio fecisset aliquid in ciuẽ Romanũ eiusmodi, nónne publicè uindicaremus? pro Syl. 170 b, Neq; me arbitrabar sine summo scelere posse, quod maleficium in alijs uindicassem, idem in illorum socio, cum scirẽ, defendere? de Am. 104 b, Talis consensio omni supplicio uindicanda est. pro S.R. 20 b, Quàm acerrimè maleficia uindicare. Ep. 156 a, Neq; hoc aut uindicaret Lepidus, aut sanaret. I.V. 263 a, Fateor in milites nostros sæpe esse uerè ac uehementer uindicatũ: id est, animaduersum. & 192 a, Facinus in nullo etiam uindicatum. & 239 a, Si quid uindicatum seuerè est. Offi. 22 b, Ille qui Titi Gracchi conatus perditos uindicauit. Attic. 13 b, Te ualde uindicaui: id est, ultus sum. Offic. 64 a, Dolus malus legibus erat uindicatus. de In. 72 b, Peccata iudicijs uindicari. pro Quint. 5 a, Vehementer uindicare aliquod facinus. Epistol. 123 b, Discordiæ, quas ius et ferrũ uindicabit. de L. 177 b, Græciter olim ista, grauiter uindicabat uetus illa Græcia. pro Mil. 105 a, Hominũ consilia, non exitus rerũ legibus uindicãtur. Item: Præsertim cũ unus esset, qui posset se de absente uindicare. Ep. 13 b, Vindicare seditionẽ. ad Her. 15 b, Vindicare maleficium. At. 286 b, Vindicare rempub. id est, ulcisci.

Vindicare. liberare, asserere. Attic. 102 a, Ego istos liberos non addixi, præsertim cũ adesset nemo, à quo rectè uindicarẽtur. pro Mur. 130 a, Sed an ne tu dicis, qui causa uindicaueris? de Orator. 88 b, Agere cũ aliquo lege, & uindicare. R.P. 129 b, Vt se aliquãdo ad suos uindicaret. pro Flacc. 154 b, Dubitabitis quin ab hoc ignotissimo Phryge nobilißimũ ciuẽ uindicetis? pro Rab. 93 b, An seruos suppliciorum metu, dominorum benignitas una uindicta liberat, nos à mortis terrore neque res gestæ, neque nostri honores uindicabunt? de Clar. 196 a, 183 b, Illum felicitas ipsius ab omnibus miserijs morte uindicauit. & Epist. 20 a, & 163 b, P. Scipio, qui ex dominatu T. Gracchi priuatus in libertatẽ rempub. uindicauit. Epistol. 20 a, Qui sit rempub. afflictam in ueterem libertatem ac dignitatem uindicaturus. Tusculan. 184 b, Magnitudo doloris, à qua me breuitas temporis uindicabit. de Finibus, 58 b, Sapientia, quæ nos à libidinum impetu, & formidinum terrore uindicet. de Orat. 109 a, Laudem aliquorum iam propè senescentẽ ab oblιuione hominum atque à silentio uindicare. de Orator. 107 a, & 101 b, Senectutẽ à solitudine uindicari iuris ciuilis scientia. & 103 a, Vt ista ab solitudine domum meam uindicarem. Item: M. Scaurus, qui si audierit hanc autoritatem grauitatis suæ uindicari à te Crasse, iam credo huc ueniat. & c. de Orat. 121 b, Me tamen ista ociosa sapientia in libertatem uindicabit. I.A. 178 a, Pecunia, quæ nos posset à tributis uindicare. de Cl. 173 b, Cn. Carbo morte uoluntaria se à seueritate iudicum uindicabit. Quint. Fra. 305 a, Te innocentia tua & misericordia hominum uindicat hoc tempore à molestia. Quin.

Vindicta, cæ. libertas, siue prætoris uirgula, qua seruis donare se libertatem significabat, cùm ea caput serui tangebat. pro Rab. 93 b, Seruos suppliciorum metu dominorũ benignitas una uindicta liberat. Top. 22 b, Neque censu, neque uindicta, neque testamento liber factus est.

Vinea, neæ. locus uitibus consitus. contra Rul. 79 b, Iugera CCC. ubi institui uineæ possunt. & de D. 87 a, & de Senect. 88 b.

Vineæ, bellica machina, & propugnaculũ. Ep. 245 b, Agere, uineis, turribus oppugnari. I.A. 217 b, Cõductæ uineæ sunt, pugnatur acerrimè.

Vinetum, ti. uinea. de Na. 77 b, Vineta & olineta. & de L. 183 b, Vineta & uirgeta, & c. de N. 59 b, Si uinetis cuiusquam tempestas nocuerit.

Vinitor, oris. uinearum cultor. de Fmib. 134 a, An ea quæ per uinitorem uitis antea consequebatur, etiam per se ipsam curabit?

Vinolentia, tiæ ebrietas. Tusc. lib. 4. 251, Aegrotationi subiecta sunt, auaritia, & c. liguritio, uinolentia, cupidia. de Inuent. 64 a, Vt amor, iracundia, ægritudo, uinolentia. I.A. 179 a, Quid furiosam uinolentiam tuam proferam? Tusc. 251, & 214 b, Ne sobrius in uinolentiam uinolentorum incidat. & Top.

Vinolentus, a, um. ebrius, temulentus, uini plenus.)(Siccus, sobrius. Orator. 205 b, Furere apud sanos, & quasi inter sobrios bacchari uinolentus uidetur. Acade. 14 a, Ne uinolenti quidem hoc faciunt. contra Rull. 61 a, Vtrum hæc uobis uidentur consilia siccorum, an uinolentorum somnia? Tusc. 251 a, Aut ne sobrius in uinolentiam uinolentorum incidat. I.P. 82 a, Vinolenta medicamina.

Vinum, ni. de N. 73 b, Vinum ægrotis quia prodest raro, nocet sæpissimè, melius est nõ adhibere omnino. de Am. 109 a, Veterrima quæque (ut ea uina quæ uetustatem ferunt) esse debent suauissima. de Sen. 91 a, Vt non omne uinum, sic non omnis ætas coacescit uetustate. de D. 132 b, De uino aut falsamento putes loqui, quæ euanescunt uetustate. Tusc. 230 b, Leuia uina nihil ualent in aqua. Offic. 70 b, Qui uinum fugiens uendat sciens, debeatne dicere. de Cla. 191 b, Vt si quis Falerno uino delectetur, sed eo nec ita nouo, ut proximis consulib. natũ uelit: nec rursus ita uetere, ut Opimium aut Anitiũ cõsulem quæ rat. de Fin. 69 b, Quibus uinum diffusum è pleno sit cœnophoro. Ex Lucil. de Nat. 38 a, Fruges Cererem appellamus, uinum autem Liberum. Post. 206 b, Consul somni uinique plenus. de Nat. 75 b, Sumere uinum meracius. &, Miscere mulsum. l. Miscere.

Viola, læ. flos. Tus. 242 b, An tu me in uiola putas, aut in rosa dicere?

Violenter. iniurioſe, & per uim. Of. 5 b, Manus uiolenter afferre alicui.

Violentia, tiæ, uis, impetus, uis maior. Antequàm. 194 a, Nostrorum inimicorum uis atque uiolentia. & ibidem b, Si uiolentiæ impetu opprimimur, decedam, &c. pro Quin. 8 a, Adhibere uim ueritati. I.A. 244 b, Noui hominis furorem, noui effrenatam uiolentiam. & de Senec. 92 a, Sic uitam adolescẽtibus uis aufert, senibus maturitas.

Vio-

Universidad de Deusto
Biblioteca

Violentus,a,um.qui uim affert.pro Clu. 49 b, Populus Romanus ſua ſponte pacatus hominum ſeditioſorum uo cibus,ut uiolentiſsimis tempeſtatibus concitatur. de Fi. 141 b,Sic nimis uiolentum eſt,nulla dicere.In An.173 b, Quamuis ſis,ut es,uiolentus & furens.de Ar.254 b,& 255 a,Alicuius furentes atq; uiolenti impetus.In An.158 a,Opes uiolentas,& minimè ferendam potentiam concupiſcere.I.A.168 a,Homo uehemens & uiolentus.

Violo,as.lædo,offendo,polluo, macula afficio, imminuo religionẽ,ex aliquo loco eripio.pro Dom.234 a,Ep.230 a, Niſi quid in ea re exiſtimas uiolari exiſtimationẽ tuam.Epi.6 b, Etſi mimori in re uiolatur tua dignitas. & pro Qu.13 a,Violare exiſtimationẽ alicuius.de Fi.97 a, Violare parentes. & Epiſt.12 b,Ad rempub.uiolãdam. Att.120 b,Is in nobis uiolandis putabit ſe aliquid habere populare. At.151 b,Præterea te ipſum quodam modo hic uiolauit,cum in me tã improbus fuit.de Aruſ.245 b, Qui ſacra Bonæ deæ,quæ uiri oculis,ne imprudẽtis quidem aſpici fas eſt,non ſolum aſpectu uiri,ſed etiam flagitio ſtuproq; uiolauit.Poſtq.205 a,Optimi Trib.pleb.ſanctiſsimum corpus non ſolum tactum aut uiolatũ manu, ſed uulneratũ ferro,conſectumq; uidiſtis.pro S.R.36 b, Violare,atq; imminuere ius et officiũ.I.A.160 b, Violare amicitiã.de N.71 b,Violare uirginitatẽ alicuius. pro Rab.91 b,Violare loca religioſa.et I.V.274 b,Sacra abiſto polluta et uiolata.pro Cl.58,Quæ uiolata ſunt, expiari ſolere.de Ar.249 b,Deformatum,inquinatũ,peruerſum,conturbatum.& ib. de pollutis et uiolatis ludis. Atti.147 b,Iudicaui te eo bello uiolari.Par.120 a,In patris uita uiolanda multa peccantur.l.Sanctus.l.Virgo.

Vipera,ræ.anguis.de Ar.255 b, Vipera illa uenenata atq; peſtifera.

Viperinus,a,um.de Fin.84 b,Viperinus morſus. & Tuſcul.178 b.

Vir,uiri.fortis homo.Tuſcu.186 b,Ita & tulit dolorem ut uir,& ut homo maiorem ferre ſine cauſa neceſſaria noluit.pro Cæl.39 b,Cum is iam ſe corroborauiſſet,ac uir inter uiros eſſet. Quin.Frat.213 b,Sed cum ueneris, uirum te putabo:ſi Salluſtij Empedoclea legeris, hominẽ nõ putabo.pro Fla.157 a,Si ciuitas per uiros bonos graueſq; homines querelas ad nos detuliſſet.de Fi.114, Vir dignus memoria.Epiſt.6 b,Vir excellens.et 18 b,Vir clariſsimus.& 20 b,Vir bonus,memor,gratus. Tuſ.184 b, Appellata eſt enim ex uiro uirtus.& ibi.Si uirtutis compotes,uel potius ſi uiri eſſe uolumus.Epiſt.133 b, Quindecimuir.Academ.34, Quinqueuir.Att.133 b, In quinqueuiratu.Epiſt.164 a, Quatuoruiratum ſibi prorogauit. Vir à uiro lectus, pro Milo.Vir altus & excellens, de Finibus. Vir ſtabili & firmo & magno animo, de Finibus libro 3.Vir bonus,orator,2 de Orat.Vir planè,& ciuis bonus,19 ad Attic.Vir bonus & ſapiens & fortis,miſer eſſe nemo poteſt,Para.& 2 Acad. Vir bonus non modò facere,ſed ne cogitare quidem quicquam audebit,quod non audeat prædicare, Offic.3. Iam uerò qui poteſt uir bonus nõ ad id,quod laudabile ſit, omnia referre quæ agit,quæq; ſentit? Tuſc.lib.5. Vir bonus refert omnia ad beatè uiuendum,Tuſc.lib.5.Vir clarus & fortis,de Finib.lib.1. Vir clarus & honoratus,Cato.uir clarus,ſed tamen popularis, Academ.quæſt.ed.1.libro 2.

uir conſtans ac ſapiens,Tuſq. lib.4. uir cum authoritate,8 ad Attic.uir diuinus ac ſingularis, de Fimib. libro 3. uir doctus ſapiensq;, Tuſculan. libr.2. uir effœminatus, Tuſc.lib.3.uir fortis ægritudine nũquam afficitur, Tuſ. lib.3.uir fortis & animoſus, Tuſc.quæſt.lib.2. uir fortis ac ſapiẽs nunquam ne ingemiſcit quidem, niſi fortè ut ſi intendat ad firmitatem,Tuſ.lib.2.uir grauis & ſapiens, Tuſc.quæſt.lib.3.uir magnus, Tuſ.quæſt.lib.1. & Acad. quæſt.ed.2.lib 1.uir magnus in primis,de N.d.1. uir magnanimus & fortis,Tuſ.quæſt.lib. 4. uir natus ad gloriã,nullam partem animi tam mollem habebit,quam nõ meditatione & ratione corroboret,Tuſ.lib.2. uir optimus atq; inuictiſsimus, Som. Scip. uir præſtans optimis artibus, Tuſculan. quæſt.lib. 5. uir præſtans uirtutis & ſapientiæ gloria,Tuſc.lib.1.uir primarius, Cat. uir primarius populi,de Fimib. lib. 2. uir ſapiens quum deus ipſe cauſam iuſtam dederit, lætus ex his tenebris in lucẽ illam exceſſerit,Tuſcul.quæſt.lib.1.An tibicines,iiſq; qui fidibus uiuunt,ſuo non multitudinis arbitrio,cantus numeroſq; moderanturuir ſapiẽs multò arte maiore præditus,non quid uerißimum ſit,ſed quid uelit, uulgus exquiret,Tuſc.quæſt.lib.5.Sed quum ſapiens & bonus uir ſuffragijs præteritur, non populus à bono Conſule potius,quàm ille à uano populo repulſam ferat? Tuſ. quæſt. lib.5. Vir ſapiens uincula carceris non ruperit, (id eſt, non ſponte mortem ſibi attulerit) ſed tanquam à magiſtratu,aut ab aliqua poteſtate legitima,ſic à deo euocatus atq; emiſſus exierit,Tuſc.quæſt.lib.1. uir igitur temperatus,cõſtans,ſine metu,ſine ægritudine, ſine alacritate ulla,ſine libidine,nónne beatus? Tuſ.lib.5. uiri propria maximè eſt fortitudo,Tuſ.quæſt.lib.2.Boni uiri uita laudabilis,Tuſ.q.lib.5.Magni uiri eſt, rebus agitatis, punire ſontes,multitudinem conſeruare, in omni fortuna,recta atq; honeſta retinere, Off. 1. Quæ ſunt magni cuiuſdam & alti uiri,Tuſcul.quæſt.lib.5.uirum habere, 3 in Verr. uirum uideri negant Peripatetici, qui iraſci neſciat,Tuſ.lib.4. Ad agendum ſemper aliquid dignum uiro natus,4.Fam.Graui teſte priuatus ſum amoris ſui mi erga te mei,patre tuo clariſsimo uiro, qui cũ ſuis laudibus,tum uerò,&c. Curioni,lib.2, & 2 Acad. Cum uno fortiſsimo uiro loquor, 15 Fam. Clari & fortes uiri cõmemorandi,eorũq; facta nõ emolumento aliquo, ſed ipſius honeſtatis decore laudanda, lib.1 de Fin. uiri clari & præſtantes,Diuin.lib.1 uiri delecti, Tuſ.quæſt.lib. 1.uiri beneficijs excellentes,de Nat.d.2. Non ſentiunt uiri fortes in acie uulnera, uel ſentiunt: ſed mori malunt, quàm tantillũ modò de dignitatis gradu dimoueri, Tuſ. quæſt,lib.2.uiri humiles & obſcuri,Diuin.lib.1.Summi uiri,Aca.quæſt.ed.1.lib.2.uirorum fortium,& magnanimorum & patientium,& humana uimcentium eſt,toleranter dolorem pati,Tuſcula. lib. 2. Itaq; uiros fortes & magnanimos,eoſdem bonos et ſimplices ueritatis amicos,minimeq; fallaces eſſe uolumus,Offic.1.Si ciuitas per uiros bonos graueſq; homines,querelas ad uos detuliſſet,pro Flac.Ab optimis illis quidem uiris,ſed non ſatis eruditis,Tuſ.lib.1.

Vireo,res.uiride eſſe.frondeſcere.Tuſ.235 b,Itaque et arbores,& uites,& ea quæ,&c.alia ſemper uirent, alia hyeme nudata,uerno tempore frondeſcunt.

Vires,

Vires, riũ. uis,nerui,lacerti,robur,latera,facultas.de Orato.97 a,Pleriq; in hoc uires exercent ſuas.Atti.102 a, Nolim reſp.tãtas tibi uires dediſſet.pro Pom. 11 b,Eximia uis remigũ.Epiſt.125 a,Omni ui te retinuiſſem.Epiſt.52 a,Viribus ac lacertis pugnare.Orato.204 a,Eſſe plurimi ſanguinis,habere aliquem ſuccum,non carere illis maximis uiribus.de Opt.243 b,Quidam uires,lacertos,ſanguinem quærũt.Epiſto.176 a,Colligere uires. de Ora.106 a,Amẽtatas haſtas oratorijs lacertis uiribusq; torquere.I.A.200 b, Experietur conſentientis ſenatus neruos atq; uires.Offi.57 a,Vt excellas etiam pulchritudine & uiribus.pro Cæl.50 a,Vir maximis uiribus.Ep. 62 b,Quæ omnibus meis uiribus ſuſtinebo.Tuſcu.191 a, Omnibus opibus uiribusq; elaborandum eſt,ut,&c. & 195 a,Omnibus uiribus atq; opibus repugnare alicui.de Sene.82 b,Quod homini naturaliter inſitum eſt, eo uti decet:& quicquid agas, agere pro uiribus. pro Seſt. 26 b,Pro uiribi parte pro Cor. 67 a,Si quæ ab hoc pro facultate huius.pro loco ficta,grata uobis eſſe debẽt. Q. de Pet.213 b,& 210 a, Planè ſic contende omnibus neruis ac facultatibus, ut,&c. pro Do.235 a,Pro ſuis opib. defendere aliquẽ.de Le.157 a,Antipater habuit uires agreſtes & horridas.Par.118 b, Virtus maximas uires habet.de Sen.93 b,Nec uos quidẽ T. Pontij centurionis uires habetis.et 82 b,Neq; nũc uires deſidero adoleſcẽtis, non plus quàm adoleſcens uires tauri,aut elephantis deſiderabã.de Or.101 b,Iã me uires decipere cœperunt. I. A.244 a,Semel circumſeſſius lectis ualentiſsimorũ hominũ uiribus cecidi ſciens.de Sen.80 b,Non enim uiribus, aut uelocitatibus, aut celeritate corporũ res magnæ geruntur, ſed conſilio, & autoritate, & ſcientia. Q.de Pet.201 a,Ex ea copia coniectura fieri poterit, quàtum ſis in campo uirium & facultatis habiturus.

Virga.gæ.flagellũ.pro Rab.92 b, Portia lex uirgas ab omniũ ciuium Rom.corpore amouit,hic miſericors ſtagella retulit.I.V.163 a,Virgis ad necẽ cædi. pro Fl.149 b,Cæſus eſt uirgis Cynicus ille Athenagoras.qui,etc. de D.92 a,Seruus per circum cùm uirgis cæderetur, furcã ferens ductus eſt.

Virgetum,ti.locus uirgis conſitus ad illigandas uites,qualis eſt Amerina ſalix.de L.173 b,Vineta uirgetaq;.

Virginalis,le.de Diu. 94 b, Virginalis modeſtia. & pro Quin.7 a,Homo timidus uirginali uerecundia.I.V.201, Duo ſigna uirginali habitu atq; ueſtitu. Tuſ.179 b, Heu uirginalem me ore ploratum edere.

Virginitas,tis.caſtitas,caſtimonia.de Natu.71 b,Minerua patrem dicitur interemiſſe, uirginitatem ſuam uiolare cupientem.

Virgo,nis.pro Dom.231 b,Clodium alloquens: Tu ſororẽ tuam uirginem eſſe non ſiuiſti.de Cl.196 a,Domi teneamus eloquẽtiam ſeptam liberali cuſtodia, tueamurq; ut adultam uirginem caſtè.& Or.202 b,Virgo caſta, uerecunda,incorrupta.I.C.122 b, Poſt uirginum abſolutionem.& de Nat.47 b, Spicum illuſtre gerens ſplendentinem.& de Nat.47 b, Spicum illuſtre gerens ſplendenti corpori uirgo.Ep.140 a, Virginem me quõdam inuitã per uim uiolat.

Virgula,læ. Offi.32 a,Si omnia nobis, quæ ad uictum cultũq; pertinẽt,quaſi uirgula diuina(ut aiũt) ſuppeditaren tur.I.A.218 a,Virgula ſtantẽ circumſcripſit,dixitq;,etc.

Virgulta. ſunt uirgæ, & aliæ ſtirpes paßim euaneſcẽtes. pro Cæl.46 a,Via deſerta & inculta,atq; intercluſa iã frondibus & uirgultis. & de D.90 b, Omnia arbuſta & uirgulta peruertere.

Viriaticũ bellũ, quod cõtra Viriatũ Luſitanum geſtũ eſt. de Clar. Or.172 a,Viriatico bello.aliter, Viriati bello.

Viridicatus,a,um.uiridibus cõſita. Qu.Fr.21 b,Palæſtra & ſylua uiridicata.

Viridis,de.habens uiriditatem.I.V.85 a, Ignẽ ex lignis uiridibus atq; humidis fieri iuſſit.& 157 b,Campi colleſq; nitidiſsimi uiridiſsimiq;.de D.83 a,Leniſcus ſemper uiridis.de L.159 a,In uiridi & opaca ripa inambulare.

Viriditas,tis.Tuſ.206 b, Quamdiu inſit & uigeat,et habeat quandam uiriditatẽ.de Pro.75 a,An laurea illa magnis periculis parta amittit longo interuallo uiriditatẽ? de Se.89 a,Pratorum uiriditas.de Se.87 b,Terra ſemen tepefactum complexu ſuo diffundit,& elicit herbeſcentem ex eo uiriditatem.de Am.97 b,Seneãus auſert eam uiriditatem,in qua etiam tunc erat Scipio.

Virilis,le.fortis,uir.de Or.105 a,Sic illam orationem diſertam ſibi & oratoriam uideri,fortem & uirilem non uideri.& 163 b,Fortis ac uirilis laterum inflexio. & Or. 202 a,Virilis uox.pro Seſt.4 b,& At.184 a,Aliquid doloris uirilis habuiſſe.Tuſ.195 a,Fortis, & ut ita dicam, uirilis oratio.de Fi.74 b, Vereturq; quicquam dicere aut facere,quod parum uirile uideatur.At.249 a,Sed tamen nonnullos interdum iacit igniculos uiriles.

Virilis.uiri,uires. I.V. 219 a, Eſt aliqua mea pars uirilis, quòd eius ciuitatis ſum,quam ille clarã reddidit.& 149 b,Plus etiam quàm pars uirilis poſtulat,oneris ſuſcepi. pro Seſt.26 b,Hæc qui pro uirili parte defendunt, optimates ſunt.I.A.247 a, Tũ me eius beneficio plus quàm pro uirili parte obligatum puto.pro S.R.41 a,Ego nobilitatem pro illa tenui infirmaq; parte defendi.

Viriliter.fortiter. Of.19 b, Quod uiriliter animoq;,magno fit,id dignum uiro & deorum uidetur.& Tuſ.189 a, ad Her.27 a, Viriliter ſeſe expedire.

Viritim.per ſingulos uiros,in uiros ſingulos.de Clar.169 b,Flaminius tribunus pl.legem de agro Gallico & Piceno uiritim diuidendo tulit.& de Sen.89 a,Tuſcul 101 a, Nolim mea bona tibi uiritim diuidere liceat,ſed ſi facias partem,petam.

Virtus,tis.mediocritas,bonitas,probitas,fortitudo,uis, uires,ars facultas,integritas.perfecta mens,id eſt,abſoluta ratio.Tuſcu.236 a,& de In.82 a,Virtus eſt animi habitus naturæ modo,rationi conſentaneus.Tuſc.216 a,uirtus eſt recta ratio. & ibidem, Virtus eſt affectio animi conſtans conueniensq;,laudabiles efficiẽs eos,in quibus eſt, &c. & 184 b, Appellata enim ex uiro uirtus. & ibidem, uirtus à uiris nomen eſt mutuata. & ibidem a, uirtus eſt recta animi affectio. de Natur. 67 a, uirtutis diuiſio quadripartita.Pa.236 b, uirtutem in duas partes diuidi,prudentiam,& temperantiam, iuſtitiam autem & fortitudinem eſſe ſub temperantia. Item: uirtus ferè omnis in tribus rebus uertitur, quarum una eſt in perſpiciendo quid in quaq; re uerum ſit.&c.alterum cohibere motus animi turbatos, quos, &c. tertium, ijs, quibus cum congregamur, uti moderatè & ſcienter. de Or.140 a,Vera laus uni uirtuti debetur.& ibid.Virtus eſt

tus est per se ipsa laudabilis, & sine quã nihil laudari potest. de N.77 b, Virtutem nemo unquã acceptã Deo retulit, & rectè: propter uirtutẽ enim iure laudamur, & in uirtute gloriamur. pro Ar.191 a, Virtus nullã mercedẽ laborũ periculorũq; suorũ desiderat, præter hãc laudis & gloriæ. pro Mil.120 b, Ex omnibus præmijs uirtutis amplißimum præmiũ est gloria. de Or.104 a, Virtus & semper & sola libera est, quæ etiamsi corpora capta sint armis & constricta uinculis, tamẽ ius suum atq; omniũ rerum impunitã libertatẽ tenet. I. A.193 b, Omnia alia falsa, incerta sunt, caduca, mobilia: uirtus & una altißimis defixa radicib. quæ nulla unquam ui labefactari potest. Ep.133 b, Nihil est enim, mihi crede, uirtute formosius, nihil pulchrius, nihil amabilius. Tus.236 b, Omnes uirtutis cõpotes beati sunt. pro Sest.16 b, Ignari quid uirtus ualeat, quæ in tempestate quieta est, & lucet in tenebris, & pulsa loco manet tamen, atq; hæret in patria, splẽdetq; per sese semper, nec alienis unquã sordib. obsolescit. de Cl.191 a, Honos est præmiũ uirtutis, iudicio studioq; ciuiũ delatus ad aliquẽ. de Or.106 b, Legibus & præmia proposita sunt uirtutibus & supplicia uicijs. & ibi, Virtutẽ hominibus (si modò tradi ratiõe poßit) instituẽdo & persuadẽdo, nõ minis & ui ac metu tradi. Ep.92 a, τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν ἀθάνατοι, etc. de Or.102 a, Socrates dicebat perfectũ sibi opus esse, si quis satis esset cõcitatus cobortatiõe sua ad studiũ cognoscẽdæ uirtutis. pro Ar.191 a, Nũc insidet quædam in optimo quoq; uirtus, quæ noctes & dies animũ gloriæ stimulis cõcitet. Anteq.193 b, Si dulcis est gloria consequere uirtutẽ, noli abijcere labores, petere honorẽ.. Postq.202 b, Dixit se nõ cõmissurum ut uirtutẽ animi nõ haberet, quã nunquã perdidisset. de Or.91 b, Spinosam & exilem orationẽ eorũ esse, qui dicunt, qui unã uirtutẽ habeat, eũ omnes habere. Of.40 a, A' meipso sæpe disputatũ est, qui unã haberet, omnes habere uirtutes. & ibi. Nunc ita seiungo, quasi poßit quisquã, qui non idem prudens sit, iustus esse. Tus.182 a, Virtutẽ si unã amiseris, & si amitti uirtus non potest, sed si unã confessus fueris te non habere, nullã esse te habiturum. de Or.147 b, Omnes uirtutes sunt æquales & pares, sed tamen est species alia magis, alia formosa. de Cl.177 b, Omnis uirtus est mediocritas, ut uetus Academia dixit. pro Mur.139 a, Virtutes omnes mediocritate quadam esse moderatas. Off.5 a, Virtutis laus omnis in actione consistit. & de N.23 a, Virtus actuosa est, deus aũt uester nihil agens. Att.99 a, Quàm non est facilis uirtus, quàm uerò difficilis eius diuturna simulatio. de N.1 b, Virtutes in specie fictæ simulationis inesse nõ poßunt. de D.124 b, Virtus, quæ uetat spectare fortunã, dũ præstetur fides. pro Pl.271 b, Is gloria maximè excellit, qui uirtute plurimũ præstat. Of.10 b, Qui uirtutibus his lenioribus erit ornatus, modestia, tẽperantia, iustitia: hæ enim bonum uirũ uidentur potius attigere. pro Mur.129 b, Alijs ego te uirtutib. cõtinẽtiæ grauitatis, iustitiæ, fidei, cæteris omnib. consulatu dignissimũ semper iudicaui. Ep.53 a, Pro tuis maximis clarissimisq; uirtutibus. & 73 b, Virtus eximia alicuius L. Piso, qui tanta uirtute atq; integritate fuit, ut, &c. Postq.205 a, Singularis & præstãtissima uirtus P. Lentuli. & pro Do.221 a, Vir singulari uirtute præditus. de Cla.176 a, In uirtute animi atque uita fuit bonus autor in senatu. pro Rab.95 b, Virtus & honestas, & pudor cum Coss. esse cogebat. pro Font.284 a, Vitæ socia uirtus, mortis comes gloria fuisse. Att.286 b, Durior est conditio spectatæ uirtutis, quàm incognitæ. Par.117 a, Quod rectum & honestũ, & cũ uirtute est. de Vniu.198 b, Animus & ortu, & uirtute est antiquior corpore. Epist.144 b, Virtute duce, comite fortuna. pro Cl.52 b, Non ille honorẽ à pueritia, nõ studia uirtutis, nõ ullũ existimationis bonæ fructũ unquã cogitarat. pro Pom.11 a, Nõ solum bellãdi uirtus in summo imperatore quærẽda est, sed multæ sunt artes eximiæ huius administræ comitesq; uirtutis, ac primũ innocentia, &c. tẽperãtia, &c. facilitas &c. ingeniũ, humanitas, etc. de Or.119 b, Alterũ est, in qua oratoris uis illa diuina uirtusq; cernitur. Qu.Fr.295 b, In uirtute atq; humanitate percipienda. Of.23 b, Phil. ius ciuile, eloquẽtia, cæteræq; uirtutes. de 89 a, Dicendi uirtus sine rerũ scientia extare non potest. Or.220 a, Tẽpora inimica uirtuti. & 199 b, Admirabilis fama uirtutum incredibiliũ alicuius. In V.110 a, Ea patientia, uirtus, frugalitasq; est, ut, &c, de Cl.170 b, In Catonis orationibus omnibus omnes oratoriæ uirtutes reperiuntur. de Or.131 a, Est autem hæc huius generis uirtus, ut, &c. Pro Planc.261 b, Vir sine uirtute et ingenio. pro Planc.276 a, Non dicã miser (natura enim abhorret à uirtute uerbi) sed, &c. de Leg.165 a, Nam nec arboris, nec equi uirtus, quæ dicitur, in quo abutimur nomine, in opinione sita est, sed in natura. de In.76 b, Præmia uirtutis, & officij sancta & casta esse oportere. & ib. Ob egregiã uirtutẽ. de Or.91 b, Virtutes ipsas esse inter se æquales & pares, ita qui esset eloquens, eum uirtutes omnes habere, atq; esse sapientem. Qu.Fr.291 b, Nequaquã satis esse, ipsum has te habere uirtutes, sed esse circũspiciendũ diligẽter. & 297 a, Omnes de tua uirtute, integritate, humanitate cõmemorãt. In P.91 b, Iusta gloria, qui est fructus ueræ uirtutis honestißimus. In A.201 a, Nec enim ullã mercedẽ tanta uirtus desiderat, præter hanc laudis & gloriæ, qua etiam si careat, tamen sit se ipsa contenta. In A.261 b, Excellentium hominum uirtus imitatione, non inuidia digna est. & ibi. Vt cursu cursus, sic in uiris fortibus uirtus uirtute superatur. de Leg.161 a, Virtus nihil aliud est, quã in se perfecta, & ad summum perducta natura.

Virus. uenenum. de Am.112 b, Tamen is pati non poßit, ut non acquirat aliquẽ apud quem euomat uirus acerbitatis suæ. In Ar. Hic ualidocupidè uenantem perculit ictu, Mortiferum in uenas figens per uulnera uirus.

Vis, uim, ui. uires, uiolentia, impetus, nerui, tori, potestas, natura. pro Do.241 b, Magna uis est in deorum immortaliũ numine. de N.78 a, Vis omnis ac potestas deorũ. & pro Cl.20 b, Vis deorum. Tus.251 a, Magnũ uerò effecisti, si cantharidis uim consecutus es. In A.153 b, Dictatura, quæ uim iam regiæ potestatis obsederat. de Ora.92 a, Demosthenẽ summã uim habuisse dicẽdi. & a, Antonij incredibilis quædã & propè singularis & diuina uis ingenij. de Or.119 b, Alterũ est in quo oratoris uis illa diuina uirtusq; cernitur. & 101 a, Patria, cuius rei tãta est uis, tanta natura, ut, &c. de Or.107 b, Illud uereor ne maiorẽ uim ad deterrendũ habeat, quàm ad cohortãdũ. pro Cec.296 a, Eãdẽ uim habet æquitatis ratio ad eum restituẽdum, qui ui deiectus est. Of.36 b, Magna uis est in fortuna in utramq; partẽ, uel ad secundas res, uel aduersas. Of.42 a, Et si in eo ipso est maxima uis, ut simus ij, qui haberi uelimus. pro Cæl.50 a, Vim ueneni aiunt Cælium esse expertum in seruo quodam ad rem ipsam parato, cuius perceleri interitu esset ab hoc comprobatum uenenum. de Di.116 a, Ego enim poßum uel nescire, quæ uis sit cordis ad uiuendum. de D.118 a, Radices, quarum causam ignoramus, uim & effectum uidemus. de D.99 a, 65 b, Quod ostentũ habuit hanc uim, ut Dionysius paucis pòst diebus regnare cœperit. & 115 b, Ad hostiam deligendã ducem esse uim quandam sentientem atq; diuinam, quæ toto confusa mundo est. pro Cor.61 a, Quod adiunctũ est, id habet hanc uim, ut sit ille in fœdere inferior. Of.59 b, Hæc est uis huius annuli et huius exempli, si nemo, &c. de Ora.100 b, Definitionibus quam uim res habeant, est exprimẽdum. Or.207 a, Rei uim ac naturam explicare de Or.90 b, Vim uniuersam ac propriam oratoris definire. & 96 b, Omnis uis ac facultas oratoris in quinq; partes distributa est. & 86 a, Vis dicendi Athenis inuenta est. & 85 b, Penè infinita uis ac materia artium. At.54 a, Doloris magnitudo uim quandam nobis dicendi dedit. pro Mur.131 a, Vi geritur res. & 124 a, Si illa solennis comitiorum precatio tantã habet in se uim & religionẽ, quãta, etc. de D.80 b, Cùm magna uis uideretur esse in mõstris interpretãdis ac procurãdis in aruspicũ disciplina. de N.74, Mẽtis infinitæ ui ac ratiõe designari & confici omnia. pro Rab.94 a, Is animi uim & infirmitatẽ corporis ostẽdebat. pro Ce.297 a, Inermes, qui uim haberẽt armatorũ ad nocendũ. de D.127 b, Vim cœlestẽ, ad eos qui in terris gignuntur pertinere. de Or.94 a, Naturam ad dicendũ uim afferre maximã. & 98 a, Vis incitatioq; orationis. In A.204 a, Cæsar omnẽ uim ingenij, quæ summa fuit in illo, in populari leuitate consumpsit. Offi.66 b, 67 a, Si uir bonus hanc habeat uim, ut si concrepuerit, poßit in locupletiũ testamenta nomẽ eius irrepere, hac ui nõ utatur. pro P.280 b, Si uitã mihi sors ademisset, aut uis aliqua maior reditum peremisset. Tusc.226 b, Aut rogandi sunt, ut si quã habẽt ulciscendi uim, differãt in tẽpus aliud. & ibi. Tãta uis fuit pœnitẽdi. Or.219 b, Aliter in oratione nec impetus ullus, nec uis esse potest. Ep.10 a, In te potißimũ fractam illam & debilitatam uim suam contulit. Epist.7 a, Ea res tãtam habet uim, ut, &c. & 65 a, Habere uim fœderis. de Or.159 b, Terram mediam esse ac sua ui nutuq; teneri. de Fi.59 b, Vis & natura rerũ. pro Syl.181 a, Vita ipsa ex ui sua naturaq; facillimè perspicitur. pro Cor.59 a, Postremò hæc uis esse istius & iuris & uerbi, ut fundi populi beneficio nostro, non suo iure fiant. & ib. Sed totum hoc in ea fuit positũ semper ratione atque sententia, ut, &c. pro Do.224 a, Quæ est quasi alia uis, quæ sentẽtia Cæciliæ legis, nisi hæc, ne populo, &c. Ep.80 a, Quæ uis insit in his paucis uerbis, si attẽdes, intelliges, &c. pro Ce.296 a, Aequitate intellecta nihil ad rẽ pertinet, quæ uerborum uis sit ac nominum. Ora.203 a, Sine re nulla uis uerbi est. Qu. F.303 b, Quædam infinita uis lachrymarum & dolorum. & 309 a, Lexq; de ijs ferretur, ut qui nõ deceßissent, ea pœna quæ est de ui, tenerent. Of.24 a, Ad hanc rationem maximã uim natura habet, fortuna proximam. de D.138 a, Id enim celeritas significat & uis equorũ. de Am.98 b, In animorum consensione omnis uis amicitiæ est. Par.122 b, Cui quidem, quæ maximam uim habere dicitur, fortuna ipsa cedit. de L.159 a, Quantam uim rerum optimarum mens humana cõtineat. & 184 b, Magistratus hæc est uis, ut præsit præscribatq; recta. pro Mil.104 a, Nulla uis unquã est in libera ciuitate suscepta inter ciues, nõ cõtra rẽp. pro Mil.113 a, Magna uis est cõscientiæ iud. & magna in utrãq; partem. pro Mil.114 b. Magna in hoc certè uis & incredibilis animus, & nõ unius uiri uires iudicantur, si quidem, &c. et 118 a, Qui nullã uim cœlestẽ existimat, numenq; diuinum. pro R.P.127 a, Ergo aderat uis (ut ait poeta ille noster) quæ summas frangit, infirmatq; opes. & 129 b, Hãc uim frigorũ hyemẽq; nos uix sustinemus. pro Mar.132 a, Nulla est tãta uis, tãta copia, quæ non ferro ac uirib. frangi poßit. pro Sest.11 b, Vim ui repellere. & pro Mil.103 a, Vt uim illatam defendere. At.36 b, Et eo magis uis nobis timenda est. Anteq.194 a, Cum nostrorũ inimicorũ uim atq; uiolentiã prospiciat. At.55 a, Facere uim alicui. pro Cec.285 a, & 289 a, Ex conuentu uim fieri oportebat. Of.74 a, & I.C.101 a, Adhibere uim alicui. et ib. b, Inferre uim & manus alicui. At.148, I.V.134 b, Afferre uim alicui. et 88 b, Afferre uim matribus familiãs. pro Cec.296 b, Si reperientur ita parati ut uim corpori ac uitæ potuerint afferre. Ep.16 a, Vim neque parenti neque patriæ afferre oportere. pro Ce.289 a, Prætor interdixit de ui hominibus armatis. In eadem, Omnis enim uis est, quæ periculo aut decedere nos alicunde cogit, aut prohibet accẽdere. & ibidẽ, Pertenuis uis.)(Magna uis. Epistol.116 b, Lex Plotia de ui. de Fin.78 b, Stuprata per uim Lucretia. Ac.29 b, Rationes quæ uim afferunt in docendo. pro S.R.33 b, Multa sæpe imprudentibus imperatoribus uis belli ac turba molitur. pro Cl.38 b, Incursio seditiõis, uis multitudinis, impetus tribunitius. pro Qu.9 a, Vi ac neceßitate coactus & inuitus hoc feci. pro Mur.136 a, Catilina Sulpitio uim denunciabat. In C.123 b, Si uis improborum spem meam fefellerit. At.108 a, Decẽ annos nõ tibi à senatu, sed à te ipso per uim & factionem datos. I.V.115 a, Cohibitio tollendi nisi pactus esset, uim adhibeat pactioni. Epi.101 b, Vadunt solida ui.

Vis. copia, multitudo. Tus.246 a, Magna uis auri & argenti. Ep.104 a, Maxima uis ranunculorum. In V.230 b, Vis maxima uasorum. et 224 b, Magna uis eboris. Q.F.126 b, Magna uis aquæ. de Ar.148 b, Vis innumerabilis collecta seruorum. de Som.127 b, Quem ut uidi, equidẽ uim lachrymarum profudi. de Pro.69 b, Vim argenteam dederat præclaro imperatori nostro, ut exhaustas domos replere possent. Pro Pom.11 b, Eximia uis remigum. & 125 a, Omni ui te retinuissem.

Viscera, rum. intestina. de Fin.84 a, Tanti aderant morbi uesicæ & uiscerum. & de Na.29 b, Terrena ipsa uiscerum soliditas. In Catil. Tela in tuis pulmonibus & uisceribus adhærebunt. Tus.214 a, Permanat in uenas, et hæret in uisceribus id malũ. & ib. Cum hic feruor tanquam in uenis medullisq; insederit. In C.103 b, Periculum autẽ residebit, & erit inclusum penitùs in uenis atq; uisceribus reip. Tus.233 b, Metrodorus qui omne bonũ in uiscerib. medullisq; condidit. pro Dom.238 a, Is extruxit uillã in Tusculano uiscerib. ærarij. At.86 a, Sed nol. me putare

ἐγκλσύσματα illa tua abiecisse, quæ mihi in uisceribus hærent. de Or. 138 a, Hæc non extrinsecus alicũde quærẽda, sed ex ipsis uisceribus causæ sumẽdæ sunt. In A. 159 a, Qui in medullis pop. Roma. ac uisceribus quærebant. & 262 b, Cæsar Antonij crudelitatem non solum à iugulis nostris, sed etiam à membris uisceribusq; auertit.

Visceratio, onis. crudæ carnis distributio, quæ solẽni ritu fiebat. Of. 44 b, Prodigi qui epulis & uisceratiónibus, & gladiatorum muneribus pecunias profundunt.

Viscus, sci. de N. 55 a, Bestiolæ in sordibus tanquã in uisco inhærescunt.

Visendus, a, um. spectandus, magnificus. In Vat. 35 a, Epulum omni apparatu ornatuq; uisendo.

Visio, onis. uisum, spectrum. de Nat. 23 a, At quàm licenter fluẽtium frequenter fit transitio uisionũ. & de D. 133 b, Animos externa & aduentitia uisione pulsari. de Natu. 42 b, Neq; uisionem, neq; auditum, neq; sonum sine aere fieri posse. Ac. 9 b, Visio ueri falsiq; communis à quibusdam putatur. Tusc. 184 a, Falsaq; eius uisione ac specie moueri homines dico uehementius.

Visito, tas. de Fin. 147 a, Is cum podagræ doloribus arderet, uisitassetq; hominem Carneades & tristis exiret, mane quæso, inquit, &c.

Viso sis. inuiso, uisito. Tus. 188 a, Sed cum audisset eum grauiter esse ægrum, uoluit tamen nobilissimũ philosophũ uisere: quem cum uidisset, & salutauisset, honorificisq; uerbis prosequutus esset, dixit, &c. Ep. 141 a, Sed tamẽ constitui ad te uenire, ut & uiderem te, & uiserẽ, & cœnarem etiam Ep. 95 b, Posthac ad ludos uenies, nosq; uises. Tus. 229 b, Qui nec plausum nec lucrũ quærerẽt, sed uisendi causa uenirent, studioseq; perspicerent, quid ageretur, & quomodo. de Vn. 195 a, Cratippus Ephesum uenit, mei salutandi & uisendi causa. In V. 249 a, Ex oppidis uisendi causa cõuenirent. At. 195 b, Velim aliquando puerũ uisas. & 196 a, Quòd puerũ inuisis, gratum. et 25 a, Iampridẽ cupio Alexandriã reliquamq; Aegyptũ uisere. At. 3 a, Visere aliquẽ lõgo interuallo. Of. 29 a, Domus Cn. Octauij uulgò uisebatur. pro Pom. 15 b, Eam rẽ populus Rom. nõ modò uidit, sed etiã studio omni uisendam putauit. & 11 b, Quæ cæteri tollenda arbitrabãtur, ea sibi ille ne uisenda quidẽ existimabat. de Opt. 245 a, Quid enim tam uisendũ aut audiendum fuit, quàm, &c. Tus. 157 b, Cum laxati curis sumus, spectare aliquid uolumus et uisere. In V. 201 a, Messanã ut quisq; nostrûm uenerat, uisere solebat. In C. 200 b, Cupido ille, propter quem Thespiæ uisuntur: nam uisendi alia causa nulla est. Tusc. 157 b, Insatiabilis cupiditas ueri uisendi.

Visum, si. uisio, somnium. de D. 104 b, Visa somniantium. de Fat. 149 a, Visum obiectũ imprimit, & quasi signat in animo suam speciem. & 137 b, Visum est enim tale obiectum dormienti, ut id, &c. de D. 134 b, Si deus ista uisa nobis prouidendi causa dat, cur non uigilãtibus potius dat quàm dormientibus? Academ. 46 a, Sensus iunctos esse censuit è quadã quasi impulsione oblata extrinsecus, quã ille φαντασίαν, nos uisum appellamus. de D. 92 b, Deinde cùm se collegisset, id uisum pro nihilo habendum esse duxit. & 93 b, Tũ ei uisa quietis occurrẽt ueracia. & ib. Huic omnia uisa obijciuntur à mente ac ratione uacua. Top. 227 b, A' dormientibus multa significata uisis.

Visum probabile, & nulla re impeditum. Acad. q. ed. 1. lib. 2, Quale igitur uisum? Tum illum ita definiuisse, ex eo quod esset, sicut esset impressum, & signatum & affictum. Acad. lib. 2, Eorũ, quæ uidentur, alia uera sunt, alia falsa: & quod falsum est, id percipi nõ potest: quod autẽ uerum uisum est, id omne tale est, ut eiusdem modi falsum etiam possit uideri. Et quæ uisa sunt eiusmodi, ut in ijs nihil intersit, non potest accidere, ut eorum aliqua percipi possint, alia non possint. Nullum igitur est uisum, quod percipi possit. 2 Acad. Nullũ tale uisum à uero, ut non eiusdem modi etiam à falso possit esse. Academ. q. ed. 1. lib. 1, Sententia Arcesilæ cõtra Zenonem. Quæ se in quiete per uisum ex Africano audisse dicebat. Lælius, Qui uisum aut assensum tollit, is omnẽ actionem tollit è uita. Acad. q. ed. 1. lib. 2, Visa falsa & inania & mendacia. Diuin. lib. 2, Visa tortuosa & obscura. Diuin. lib. 2, Visa quietis tranquilla atq; ueracia. Diuin. lib. 1, Visa uigilantiũ permultò clariora & certiora, quàm somniantium. Diuin. lib. 2, Visa fidem nullam habebunt, sublata ueri & falsi nota. Acad. quæst. ed. 1. lib. 2, Quum uisa in animos imprimantur. Acad. lib. 2, Huic omnia uisa obijciuntur à mẽte ac ratione uacua. 1 de Diuin. Quæ uis esset in sensibus, quemadmodum prima uisa nos pellerent. Acad. q. lib. 2, Si uisa tollantur, tolli omnia, uolunt Stoici. Acad. lib. 2, Omniũ deinde inanium uisorum una depulsio est, siue illa cogitatione informãtur, quod fieri solere concedimus: siue in quiete, siue per uinũ, siue per insaniam. Nam ab omnibus eiusdem modi uisis perspicuitatem, quam mordicus tenere debemus, abesse dicemus. 2 Academ. Duo placet esse Carneadi uisorum genera: alia quæ percipi possunt, alia quæ non possunt. Acad. q. ed. 1. lib. 2, Visis nõ omnibus adiungebat fidem, sed his solùm quæ propriam quandam haberẽt declarationem earum rerum, quæ uiderentur. Id autem uisum quũ ipsum cerneretur, comprehensibile. Acad. q. li. 1, Visis cedere. Acad. q. ed. 1. lib. 2, Ad uisa, & quasi accepta sensibus assensionem animorum adiungit (Zeno.) Aca. q. ed. 1. lib. 1, Inter quæ uisa nihil intersit, ex his non posse alia talia esse, ut percipi possint, alia non possint. Acad. lib. 2, (Inter uisa) nihil interesse, non modò si ex omni parte eiusdem modi sint, sed etiam si discerni non possint. Acad. edit. 1. lib. 2, Inter uisa uera & falsa ad animi assensum nihil interest. Acade. q. edit. 1. lib. 2, Visa ista, quum acriter mẽtem sensumúe pepulerunt, accipio: ijsq; interdum assentior, nec percipio tamen. 2 Acad. Maximè autem conuincuntur (Academici) quum hæc duo pro congruentibus sumunt tam uehementer repugnantia. Primùm esse quædam falsa uisa: quod quum uolunt, declarant quædam esse uera: deinde ibidem inter falsa uisa & uera nihil interesse. 2 Acad. Habeo enim regulam, ut talia uisa uera iudicem, qualia falsa esse non possint. 2 Acad. Meminisse uisa nisi comprehensa non possumus. 2 Acad. 96, Visa quædam mitti à deo, secundum Stoicos. Acad. q. 2, Nulla uisa somniorum proficisci à numine deorum. Diu. 2, Casus autem innumerabilibus penè seculis in omnibus plura mirabilia, quàm in somniorum uisis effecerit. 2 de Diuin. 139 a, Quamobrem siue sensus extinguitur, morsq; ei somno similis est, qui nonnunquam etiam sine uisis somniorum placatissimam quietem affert. 1 Tuscul. 160 b, Visus quibusdam sæpe mouebi-

uebitur, bisq; maximè nocturnis, ut uiderentur hi, qui uita excesserant, uiuere, 1 Tusc.

Vita, tæ. spiritus, anima, usura huius lucis, uitæ curriculum, cursus uitæ huius, spiritus cœli, curriculum uiuendi, huius uitæ lux, communis spiritus, caput, uictus. pro Sest. 15 b, Vita breuis est, cursus gloriæ sempiternus. et pro Ra. 96 b, Exiguum nobis uitæ curriculum natura circũscripsit. et de Som. 127 b, Vestra uerò quæ dicitur uita, mors est. I. V. 107 a, Incertum est quàm lõga nostrûm cuiusq; uita futura sit. de N. 53 a, Tribus rebus animantium uita tenetur, cibo, potione, spiritu. Tusc. 160 a, Tam natura uita hominis sustentatur, quàm uitis, quàm arboris. de L. 162 a, Vita expeditur, quia nos in quo nati sumus continet. & Postq. 204 a, A' parentibus uita nobis tradita est. Antequàm. 193 b, Non enim peto ut mihi detis uitam, sed datam repeto, ut reddatis. pro S. R. 23 b, Per summum dedecus uitam amittere. ad Her. 38 a, Amisit uitã, at non perdidit: amisit animam, potitus est gloria. In A. 167 b, Nec frangor animo propter uitæ cupiditatem, quæ me manens conficeret angoribus, dimissa molestijs omnibus liberasset. pro Cl. 53 b, Illa, quam tum uiuebas, non erat uita. In A. 228 b, Non in spiritu uita est, quæ nulla est omnino seruienti. Qu. Frat. 305 b, Ego uitam, quoad spes erit, retinebo. & 304 a, Diutius in uita esse non possum. & ibidẽ: In tam turbi uita commorari. de Or. 111 b, Historia uita memoriæ. At. 161 a, Tempus est nos de illa perpetua iam, non de hac exigua uita cogitare. & ibidem: Longum illud tempus cum non ero, me magis mouet, quàm hoc exiguum, &c. & de Ar. 191 a, In hoc tam exiguo uitæ curriculo, tam breui. pro Rab. 96 b, Mortui sensu & uita carẽt. pro Qu. 9 b, Mors honesta sæpe uitam turpem exornat, uita turpis ne morti quidem honestæ locũ relinquit. In C. 119 b, Eos frui uita & communi spiritu putat non oportere. Atti. 195 b, Nunc planè nec uictum, nec uitam ullam colere possum. & ad Her. 28 b, Colere uitam cum uirtute. de Fin. 125 a, Illum locum ubi Pythagoras uitam ediderat, sedemq; uidi. de Ora. 127 b, Docuit enim iam nos longa uita, usus q; rerum maximarum, &c. de Se. 89 b, Is uitam ad centesimum annum perduxit. Attic. 80 a, Ego in uita mea nulla unquam uoluptate tanta sum affectus, quanta afficior hac integritate. de D. 113 a, Quo cruciatu animi putas eum uitam acturum fuisse. pro Planc. 380 b, Si uitam mihi sors ademisset. Tusc. 168 b, Nam reor, non illis si uita longior daretur, posset esse iucundior. 187 b, Cùm unà cum sanguine uitam effluere sentiret. ad Her. 31 b, Neque erat, quò uitam produceremus. de Orator. 85 a, Eum uitæ cursum tenere potuerunt, ut, &c. ad Brut. 286 b, Quibus enim hæc uita fatis potius traducatur? In A. 223 b, Vita sanctissimè honestissimeq; acta. Anteq. 193 a, Non obest mihi turpis & nocens, sed honestissimè & laudatissimè acta uita. de Cla. 174 b, Scauri libri de uita ipsius acta. & Offi. 4 a, Parare res, quibus actio uitæ continetur. de Cla. 174 a, Carbo quod uita suppeditauit, est in multis iudicijs cognitus. & de Fi. 51 a, Si uita suppeditet. & Epi. 158 a, Si mihi uita contigerit. pro Syll. 181 b, Fœdissimam uitam ac miserrimam degere. & de Fin. 56 a, Degenda uita. Off. 12 a, Vita uictusq; communis in amicis uigent maximè. de Am. 99 a, Vita communis. de Orat. 104 a, Aliquid à communi uitæ consuetudine, atque à ciuitatum moribus abhorrere. Offic. 40 b, Homo solitarius atq; in agro uitã agens. & de Fin. 104 a, Agere uitam in solitudine. & Tus. 154 a, Agere æuum in cœlo. Epist. 50 a, Agere ætatem cum aliquo. pro R. P. 26 a, Vita rustica honestissima atq; suauissima. de In. 42 a, Cum homines in agris passim bestiarum more uagabantur, & sibi uictu ferino uitam propagabant. I. V. 132 a, Viuere uitam tutam. & pro Cluen. 21 b, Vitæ periculum & capitis insidias uitare. de Nat. 12 a, Deus hominum commoda uitasq; tuetur. de Finib. 83 b, Vita uitiosa & flagitiosa. pro Qu. 17 b, Vita horrida atq; arida mihi cordi est. de Ora. 143 b, Cum ferro uita est erepta. pro Mur. 132 b, Illum uita expulit: id est, occidit. & de Se. 92 a, Auferre uitam alicui. Ep. 18 b, Discedere à uita. & 71 b, Manere in uita. de Se. 92 a, Vitã desero. Tus. 187 b, Cum unà cũ sanguine uitã effluere sentiret. Ep. 142 a, Si in hac administratione uita mihi ponẽda sit, præclarè actũ mecũ putem. Ep. 4 b, Profundere uitã pro amicis. & 71 b, Omnibus telis fortunæ proposita est uita nostra. Ep. 71 a, Iniqua conditio uitæ. de Fi. 58 a, Amarissima uita. Epist. 2 a, Vitam mihi esse acerbam putẽ. de Fi. 96 a, Vita acta, & uita consequẽs. Top. 227 b, Vita constans & probata. Tu. 180 b, Vita umbratilis & delicata. & de Fin. 82 b, Vita beata. pro S. R. 32 b, Sic uita hominum est, ut nemo ad maleficium sine causa accedat. pro Mar. 135 b, Vita corpore & spiritu continetur. I. A. 161 b, Quod est aliud beneficiũ latronum? nisi ut commemorare possint, ijs se uitã dedisse, quibus non ademerint. & 172 a, Fac me à te habere uitam, quia à te nõ sit erepta. & 211 a, Is æquum putauit, uitam, quã populi Rom. uotis retinuisset, pro libertate pop. Rom. in discrimen adducere. Item: Principiò cui potest esse uita uitalis, ut ait Ennius, qui non in amici mutua beneuolentia conquiescat?

Vitalis. le. quod uitã præstat, salutare. Ignis corporeus, uitalis & salutaris, de N. d. 2. Vis uitalis per omnẽ mundũ pertinẽs, de N. d. 2. Principiò cui potest esse uita uitalis, ut ait Ennius, qui non in amici mutua beneuolentia conquiescat, de Amic. 99 b. Fissũ familiare et uitale tractãt, 2 de D. 115 a. Vitale flamen, in Ara. Salutarẽ & uitalẽ calorẽ omnib. impertit quarta pars mundi, tota natura feruida, de N. d. 2. 31 b. Vitalem & salutarem spiritum præbet animantibus aer, 2 de Nat. Caloris natura uim in se habet uitalẽ, de Nat. d. li. 2, 30 b. Quæ paruos Mauortis semine natos Vberib. grauidis uitali rore rigabat, 2 de Diuin. 84 b. Luce serenanti uitalia lumina liquit: Aut quum se grauido tremescit corpore tellus, de Di. 184 a. & Vitale flamen.

Vitatio, onis. fuga. I. A. 188 a, Quæ uitatio oculorũ, lucis, urbis, fori? quàm misera fuga? quàm fœda? de Fi. 229 a, Vitatio doloris. & ad He. 16 b, Vitatio periculi.

Vitellus, li. oui pars rubra, in qua residet uita pulli. de D. 136 a, Tum ille, Nihil'ne de uitello?

Viticula, læ. de Na. 77 a, Dij nec agellos singulorum, nec uiticulas persequuntur.

Vitio, uitias. Nam M. Luculli uxorem Memmius uitiauit, ad Attic. libro 1. Vitiãdis diebus censum impendere, 4 ad Att. Comitiorum & concionum significationes interdum ueræ sunt, nonnunquam uitiatæ & corruptæ, pro Sest.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Vitiosè.uitio.ut lex uitio lata.)(.Lex rectè lata. I. A. 196 a, Leges uitiosè per uimq; tulit. de Fi. 73 a, Sed ille, ut dixi, uitiosè. Tus. 194 a, Membrum tumidū ac turgidū uitiosè se habet. Acad. li. 4. Rectè & uitiosè cōcludere. Ad Heren. li. 2, Vitiosè loqui Ennio & cæteris poetis concessum est.

Vitiosus, a duerbium. de Se. 82 a, Illud uerò idem Cæcilius uitiosius.

Vitiositas, tis.)(. Virtus. Tus. 215 a, Vitiositas est habitus, aut affectio in tota uita inconstans, et à seipsa dissentiēs. & 226 a, Virtutis contraria est uitiositas. sic enim malo quàm malitiam appellare eam, quā Græci κακίαν appellant. nam malitia certi cuiusdam uitij nomē est, uitiositas omnium.

Vitiosus, a, um. multis uitijs flagitijsq; conuictus, deprauatus, corruptus, multis affectus uitijs. quod in uitio est, quod uitiosè se habet. de Fi. 83 a, Vitiosa & flagitiosa uita. In A. 196 a, Collega, quem ipse fecit sua nūciatione uitiosum. cont. Rull. 69 b, Vnum erat quod mihi uitiosum uidebatur, quod, &c. de D. 91 b, Integri corporis, non uitiosi est diuinatio. Offi. 14 b, Natura uitiosa, ut, &c. de Cl. 191 a, Is metuens ne uitiosum colligeret, etiam uerum sanguinem deprauabat. de N. 75 b, Si qui audirēt, uitiosi. pro S. R. 24 b, Vita uitijs omnib. flagitijsq; dedita. de D. 86 a, Itaq; si nostra dū nō exquirimus, in dira et in uitiosa incurrimus. At. 9 b, Ille alter uno uitio minꝰ uitiosus. In A. 176 a, Vitiosus consul.)(. Saluis auspicijs creatus, Ille alter uno minus uitio uitiosus. q. iners, quòd somni plenus, quòd imperitus, quòd ἀπράγματος, sed uoluptate, ad Att. lib. 1, 9. Et quoniā in hoc uel maximè uitiosa est ciuitas, quòd largitione interposita uirtutis & dignitatis obliuisci solet, de Petit. Consul. 213 b. Vitiosum exemplum, 2 ad Heren. Quid itaq; ne uitiosum opus fieret? 3 Ver. Vitiosum simile, 2 ad Heren. Vitiosum sponte sua, quod reprehensione non eget, 2 ad Heren. Vitiosum est, assentiri quicquam aut falsum, aut incognitum, Acad. q. ed. 1. lib. 2. Animi enim integri, nō uitiosi corporis est diuinatio, 1 de Diuin. 51 b. Cæsar autem rationem adhibens, consuetudinem uitiosam & corruptam pura & incorrupta consuetudine emendat, de Claris Ora. 188 b. Vitiosam enim naturam ab eo fic edomitam & cōpressam esse doctrina, ut nemo unquam uiolentum illum, nemo in eo libidinis uestigium uiderit, de Fato, 142 b. Quamobrem, &c. quid quisq; sentiret, tabella uitiosum occultaret suffragium, 3 de Leg. Id enim uitioso more effici solet, Tusc. q. lib. 1. Qui enim non natura, sed culpa uitiosi esse dicuntur, eorum uitia constāt ex falsis opinionibus rerum bonarum ac malarum, ut sit alius ad alios motus perturbationesq; procliuior, Tusc. q. li. 4. Vitiosa quæ defixerit augur, irrita infectaq; sunto, 2 de Leg. Vitiosorum argumentorū genera duo, 2 ad Her. Vitiosarum rerum, neq; naturaliū uocabula, de Na. 2. Vitiosissimi oratores, 1 de Oraᵗ.

Vitis, tis. de Natur. 50 a, Vites clauiculis adminicula tanquam manibus apprehendunt. & de Or. 106 b, Arborū putatio atque uitium. de Sen. 88 a, Vitis serpens multiplici lapsu & erratico. In Arat. Quam uiridi conuestit tegmine uitis. Tusc. li. 1, Vites lætificæ. Poetæ. L. Brassica & Caulis.

Vitium, tij. uitiositas, prauus actus, turpis actio, prauitas animi, labes animi, morbus animi, animi uel corporis prauitas uel deformitas.)(. Sanitas, uirtus. de Ora. 106 b, Legibus & præmia proposita sunt uirtutibus, et supplicia uitijs. de Fin. 93 b, Turpes actiones, quæ oriūtur e uitijs. quas enim Græci κακίας appellāt, uitia malo quàm malitias nominare & ib. Omni uirtuti uitium cōtrario nomine opponitur. At. 32 b, Bellum est sua uitia nosse. de Or. 94 b, Ferè nemo est quin acutius atq; acriùs uitia in dicente quàm recta uideat. & ib. Fingendus est nobis de tractis omnib. uitijs orator, atq; omni laude cumulatus. Or. 299 b, Id est inorationе uitium uel maximū. de Ora. 137 a, Vitia aut incommoda, quæ sint in aliquo. & ib. Ex probrare aliqua uitia in aliquo. de D. 127 a, b, Multi natura uitium exercitatione sustulerunt. de Or. 131 b, Delabi in aliquod uitiū. et ib. a, Si aduersarij in aliquo insigni ad irridendum uitio reperiantur. & ibi. Deformitas & corporis uitium. de Or. 116 a, In quo uitiū est si prætermittatur, &c. in quo mendosum est, etc. in quib. non decet, &c. de Cla. 190 b, Oratoris uel sanitate, uel uitio ad diluendum uti. pro Cl. 32 b, Quiq; ea uitia quæ ab natura habeat, etiā studio atq; artificio quodam maliciæ confinxisset. I. A. 169 a, Qui fortunæ uitio, non suo decoxisset. de D. 104 b, Malè coniecta falsa sunt, non rerum uitio, sed interpretū inscitia. de Ar. 257 a, Qui aliquando honorē uitio ciuitatis, nō suo, nō sunt assecuti. de D. 117 a, Comitiorū solum uitiū est fulmē, quod idem omnib. rebus optimum auspicium habemus. de D. 86 a, Vt P. Claudius eius q; collega L. Iunius classes magnas perdiderūt, quòd uitio nauigassent. et de N. 28 a, Cōsules uitio creatos esse. de D. 97 b, Qui ualetudinis uitio fuerunt. pro S. R. 26 a, Summā laudem alicui uitio & culpæ dare. Epi. 99 a, Ne sibi uitio uerterem, quòd abessem à patria. Ep. 179 b, Vitio mihi dant, quòd, &c. & 27 a, Quod illi tribuebatur ignauiæ. Tus. 193 a, Quoniā cōsidens mala cōsuetudine loquendi in uitio ponitur. Tus. 224 a, Eodē uitio est effusio animi in lætitia. et ib. Eademq; leuitate cupiditas est in appetēdo. de Fi. 131 b, Et si hoc quidē est in uitio, dissolutionē naturæ tam ualde perhorrescere. Of. 5 b, Is tā est in uitio, quàm si patriā deserat. de L. 190 b, Concipere uitiū. Ac. 13 b, Huc si peruenеris, me tibi primū quidq; cōcedente, meū uitiū fuerit. Ep. 135 a, Si nihil est in parietib. aut tecto uitij, cætera mihi probabūtur. Top. 222 a, Si ædes exesæ corruerunt, uitium ue fecerūt. et ib. Quod fornix uitij fecerit. Of. 63 a, Venditorē eius rei quam uendat, uitia narrare. In A. 176 a, Id igitur obuenit uitium, quod tu iam futurum esse prædixeras.

Vito, as. deuito, euito, fugio, effugio, declino, detestor. de Or. 139 a, Vitanda est ingenij ostentationiq; suspicio. et de Pro. 78 b, Vitare uituperationē. Off. 329 b, Quis nō morte propriū periculū uitet? Ep. 69 a, Hæc non uitare cupimus, etc. si recipis causam nostrā, uitabimus. Or. 219 b, Gladiatores multa uitanda faciunt cautè, & petendo uehementer. In C. 100 a, b, Ego tuas petitiones ita coniectas, ut uitari posse non uiderentur, paruā quadam declinatione & ut (ut aiunt) corpore effugi. Par. 235 a, et At. 128 a, Fugere, uitare, declinare aliquid, etc. de N. 25 b, Inuidiæ detestandæ causa: id est, uitandæ.

Vitricus, ci. matris meæ marius, qui me non genuit. I. V. 103 b, C. Mustius uitricus pupilli. & de Clar. 176 b, D. Syllanus uitricus tuus. & pro Mur. 141 b, Attic. 243 b,

Vitricus

Vitricus quidem nihil censebat.

Vitrum, tri. pro R. P. 129 a, Merces fallaces chartis & liuteis & uitro delatæ. & Ep. 123 b.

Vitularia uia. Qu. F. 318 a, Ex eo loco rectà uitularia uia profecti sumus in Fusidianum fundum.

Vitulinus, a, um. ex uitulo. de D. 119 a, An tu, inquit, carū culæ uitulinæ mauis quàm imperatori credere? & Epi. 128 b, Assum uitulinum.

Vitulus, li. bos iunior. de D. 115 b, An censes eundem uitulum, si alius delegerit, sine capite iecur inuenturū? de In. 74 a, Vitulum alicui deo immolare.

Vituperabilis, le. uituperandus. de L. 188 b, Nā isto quidem modo uel consulatus uituperabilis est. de Fin. 98 b, Quod uituperabile est, &c.

Vituperatio, nis. reprehensio, ignominia. de Pro. 78 b, Quod ad uitandā uituperationē ualet. At. 228 a, Cadere in aliquam uituperationem. & 256 b, Effugere uituperationē. de Cl. 173 a, Eaq; res P. Africano uituperatiōi fuit. In A. 244 a, Culpæ reprehensionē & stultitiæ uituperationem reprehendere. de Ar. 255 b, Meq; nonnulla uituperatione tarditatis meæ facto suo liberauit. Att. lib. 4, Vituperationē subire. At. 16, Vituperationem suscipere. de Or. li. 3, Vituperationem tribuere. I. V. act. 5, In uituperationē adducere. Part. Vituperationis finis, turpitudo. At. li. 16, Duæ maximæ uituperationes.

Vituperator, oris. reprehensor. de Nat. 3 a, Inuidus uituperator. & Epistol. 97 b, Si quando in uituperatores meos incidisses. Tusc. 175 b, & de Fi. 40 a, Nos autem uniuersæ philosophiæ uituperationibus respondimus in Hortensio.

Vitupero, as. uicio do, crimini do, culpæ do, culpo, deformo, de dignitate uel autoritate alicuius detrahо, in male dicti uel criminis loco obijcio, maledictis alicuius gloriā dignitatemq; uiolo. de Arus. 254 b, & ibidem: Impurissimi hominis uoce uiolari.)(. Laudo, orno, maximis laudibus effero. pro Mur. 138 a, Ego tuum consilium Cato uituperare non audeo. & Quint. Frat. 312 b, Pompeius in amicitia P. Lentuli uituperatur. de Finibus, 84 a, Syracusanæ mensæ, quæ à Platone grauiter uituperantur. de Orator. 140 b, & contra Rul. 67 a, Improbū notari ac uituperari. Epistol. 68 a, Cum & reprehendes ea, quæ uituperanda duces. ad Her. 14 b, Veluti qui rhetoricam uituperant propter alicuius oratoris uituperandam uitam.

Viuo, uis. spiro, respiro, uigeo, sum, in uita sum, in uita cōmoror, inter uiuos numeror, uitam ago, uitam tracto, uitam dego, ætatem ago, ætatem dego, ævum ago, uitam uiuo, uita fruor, uitam & spiritū duco, uita & cōmuni spiritu fruor, uitā colo, uita manet, uita suppetit, uita suppeditat, lucē intueor, uitam propago, dum anima exuperabo meā. is propè centū confecit annos, uitā ad centesimum annum perduxit, multos dies in uita celeberrimos lætissimosq; uidi. I. A. 177 a, Cū latronib. nō solū de die, sed etiā in diē uiuere. & 199 a, Qui in hora uiuūt. Tus. 134 b, Viuere in diē. I. P. 94 a, Est quidā Græcus, qui cū isto uiuit. & ibi. Vt prorsus unà uiueret. At. 95 b, Decreuerā cum eo ualde familiariter uiuere. de Or. 143 b, Cōiunctissimè uiuere cū aliquo. At. 211 b, Cū ita simus affecti, ut non possimus plane simul uiuere. pro Cl. 51 b, Illa quam tum ille uiuebat, non erat uita. de Finib. 133 b, &

Tus. 160 a, Viuere uitam. de Cla. 175 a, Vixitq; tamdiu, quā licuit bene beateq; uiuere. In V. 132 a, Tutiorē uitam sese meo præsidio uicturos esse arbitrātur. de Or. 104 b, Sanctissimè uiuere. Ep. 53 a, Quietè & liberè uiuere. & de Fin. 104 b, Viuere è natura. de Fi. 96 b, Id est beatè uiuere, honestè: id est, cum uirtute uiuere. & ib. Cū scientia uiuere. Ep. 137 a, Viuere de lucro. & 162 b, Viuere in literis. pro Mar. 134 a, Satis diu uel naturæ uixi uel gloriæ. I. A. 247 a, Si nō spiritu, at uirtutis laude uiuemus. de N. 6 a, In omni rerū natura id uiuere, id uigere quod caleat. & pro Sest. 24 b, Viuere ac spirare. de Fin. 133 b, Itaq; & uiuere uitē & mori dicimus, arboremq; & nouellā & uetulā, & uigere & senescere. Tus. 160 a, Vitē & arborem etiā dicimus uiuere. Qu. F. 320 a, Quod me cohortarit ad laborē, &c. faciam equidem, sed quando uiuemus? At. 26 b, Sed mihi quidē βεβίωται. de Clar. 180 b, Titus Aufidius uixit ad summam senectutem. I. A. 189 a, Nisi qui uicerit uiclurū esse neminem. de Orat. 85 a, Qui in optima rep. cum uitæ cursum tenere potuerunt, ut, &c. pro Qu. 7 b, Numerari inter uiuos. Epi. 158 a, Si mihi uita cōtigerit. de Sen. 87 a, Secum esse secumq; (ut dicitur) uiuere. At. 156 b, In laude uiuere. & 235 b, Viuere & habitare cum aliquo. Qu. Fr. 311 a, Vino paulò liberdius quàm solebam. de Sen. 81 a, Num igitur si ad cētesimum annum uixisset, senectutis eum suæ pœniteret? & ibid. b, Nemo est tam senex, qui se annum non putet posse uiuere. de Sen. 91 a, Quis est tam stultus, quamuis sit adolescens, cui sit exploratum se usq; ad uesperum esse uicturum.

Viuitur. Of. 10 a, Viuitur non cum perfectis. de Fi. 58 a, Sapientia est una, qua præceptrice, in tranquillitate uiui potest. Ep. li. 9, Sic igitur uiuitur.

Viuus, a, um. spirans. pro Qu. 9 a, Nō modò ex numero uiuorum extubari, sed etiam si fieri posset, infra mortuos mandari. & 7 b, Numerari inter uiuos. et 9 b, Huic acerbissimum uiuo uidētiq; funus ducitur. de Am. 99 a, Neq; id ad uiuum reseco, ut illi qui hæc subtilius disputāt. pro Sest. 16 b, Ille uiuus (ut aiūt) & uidens publicatus est. pro Mil. 119 a, Viuus & spirans. Ep. li. 10, Viuus combustus. Q. F. li. 1, Vix uiuus effugeret. Pro Mil. Vt eam mortuus incenderet, quam uiuus euerterat. i. curiam. At. li. 4, Se uiuo aliquem non triumphare. Q. F. lib. 1, Vt & patrem & filium uiuos comburat. Acad. lib. 2, Non solum uiuis, sed etiam mortuis inuidere.

Viuum, ui. fors, et pecuniæ caput quod dicitur. pro Fl. 163 b, De lucro dat, nihil detrahit de uiuo. I. V. act. 5, De uiuo igitur erat aliquid resecandum.

Vix. uix dum, iam, ægrè. In P. 85 b, Gabinius collegit ipse se uix, sed tamen collegit, &c. Par. 116 b, Quæ uix in gymnasijs Stoici probāt. de Or. 85 b, In dicendo excellentes uix paucos proferre possumus. Ep. 39 a, Vix tādem legi literas dignas Appio. pro Qu. 1 a, Qui ut summa haberem cætera, temporis quidem certè uix satis habui, ut rē tantā, &c. Ep. 150 a, Mihi uerò cum his ipsis uix, his autem detractis ne uix quidē. Att. 50 b, Vt uix, aut omnino non posit abrogari. & de N. 30 a, Aut uix aut nullo modo corrūpi. At. 97 b, Saufeium sine meis literis ad te uenire, uix erat rectum.

Vixdum. Atti. 136 a, Vix dum epistolam tuam legeram, cum, &c. & In C. 99 a, Hæc ego omnia uixdum tam cœ

tu nostro demisso comperi. Ep.185 a, Cum tu uix iam triginta dies in Syria fuisses.

Vlceratus, a, um. exulceratus. de Fat. 147 b, Philoctetes ulceratus serpentis morsu, in insula Lemno relictus est.

Vlciscor, ris. uindico, punio, persequor, pœnam repeto, iniurias meas persequor, gratiam refero, malè meritis refero quod debeo, expetere pœnas domestici sanguinis. de Or.87 b, Arma, quibus uel tectus ipse esse posis, uel prouocare improbos, uel te ulcisci lacesitus. pro S. R.29 a, Qui patris ulciscendi causa suppliciũ de matre sumpserunt. ad Her. 3 b, Me ulcisci parentẽ negant oportuisse. pro Rab.93 a, Et similis uiri tu ulcisceris patris mortem atq; ille persequeretur fratris. Epi.183 b, Respub. adhuc ulta suas iniurias est per uos. Att.150 b, Persequi pœnas alicuius. At.148 a, Odi hominem & odero, utinã ulcisci possem sed illum ulciscentur mores sui. pro Syll.180 b, Tamen eum mores ipsius conuincerẽt. In V.58 a, Vt per alium te ipsum ulciscantur, laborãt. et de In.73 a, Vlcisci inimicum. At.274 b, Quos quidẽ omnibus sentẽtijs ulciscor & persequor. de In.64 a, et de Opt.144 a, Si inimici ulciscendi causa factũ est. In C.108 a, Quos ego nõ tam ulcisci studeo, quàm sanare. Ep.10 a, In eis uerò ulciscendis, quos, &c. & ibi. Quãquam ille uicem nostram ultus est ipse per sese. Ep.197 a, Neq; enim hæc à te non ulciscenda sunt, etiam si nõ sint dolẽda. de Or.151 b, Aequúmne sit ulcisci iniurias etiam propinquorũ. & Postquam.203 a, Vlciscẽdæ iniuriæ facilior ratio est, quàm, &c. In Ver.110 b, Iniurias suas per uos ulcisci ac persequi studuerunt. In Ant. 206 a, Quo omnes acrius grauiusq; incumberent ad ulciscendas reipublicæ iniurias. Post.202 b, Sic ulciscar facinora singula, quemadmodũ à quibusq; sum prouocatus. Item: Vlcisci iniurias.)(. Remunerare beneficium. de In.72 b, Vlcisci peccata peccatis, & iniurias iniurijs. In V.90 b, Si nefarium scelus ui manuq; ulti essent. In C. 116 a, Vltus est huius uictoriæ crudelitatem postea Sylla. de Ora.103 b, Punire dolorẽ: id est, ulcisci.

Vltio, onis. uindicta. ad Heren. 22 b, Iam domi ultionem reges Atridæ parant. Par.241 b, De ulciscenda iniuria. & ibid. Quod in beneficio grata, in iniuria ultio nominatur.

Vlcus, ris. plaga. pro Dom.215 a, Et tu in hoc ulcere tanquam unguis existeres. de N.22 a, Quicquid horum attigerit, ulcus est.

Vllus, a, um. aliquis. I.V.121 a, Debebat Epicrates ullum nummum nemini. pro Cl.38 b, Cluentij nummus nullus iudici datus ullo uestigio reperitur. de Orat.107 a, Non possum negare, prodesse ullam scientiam oratori. et 94 a, Non mihi uidetur ars oratoris esse ulla. Qu.Fr.321 a, Si ullam partem libertatis tenebo. At.111 b, Cum ceteræ mulieres ulla dignitate discesserint. de Am.93 a, Nec ullo casu potest contingere, ut illa intermissio fiat officij. cõt. Rul.73 a, Ratum sit, quod finitor uni ulli à quo missus eris, renunciauerit. pro Fl.156 a, Neminem tamen adeò infatuare potuit, ut ei nummũ ullum crederet. I. A. 178 b, Omnino ullius rei nemo fuit emptor, cui defuerit hic uenditor. de Fi.100 b, Quam si non ullam esse diceremus, &c. id est, non aliquam. Of.41 a, Iustitiæ tanta uis est, ut nec illi quidem qui maleficio & scelere pascũtur,

posint sine ulla particula iustitiæ uiuere.

Vlterior, us.)(. Citerior. de Pro. 76 b, Vlterior Gallia.)(. Citerior Gallia. pro Pomp.183 a, Vlterior Hispania. At. li.8, Galliæ ulterioris adiunctor.

Vltimus, a, um. postremus, extremus, summus. de N. 36 b, Luna, quæ omnium ultima est. & de D. 127 b, Cœlum ipsum, quod extremum atque ultimum mundi est. de L.157 b, Ab ultimis temporibus scribendi exordium capio. de In.62 b, Omnium, quicunq; ab ultimo principio huius præceptionis usq; ad hoc tempus expositis copijs. & ad Her.3 a, Si non ab ultimo initio repetere uolemus. de Pro. 78 a, Tempus proximum, medium, ultimum pro Ar.185 b, Pueritiæ memoriam recordari ultimam. de Ar. 249 b, Aliquid ex ultimis terris accersitũ. At.288 a, Hæc mihi uidentur Ciceroni ultima esse in malis. de Sen.128 a, Luna ultima cœlo, citima terris. de In. 62 b, Ab ultimo principio huius præceptionis usque ad hoc tempus.

Vltor, oris. uindex, punitor. Epistol. 23 a, Vltor inimicorum. de Cl. 189 b, Publius nostrarum iniuriarum ultor, salutis autor. & pro Syl.183 b, Ego ille cõiurationis inuestigator atq; ultor. Postq. 211 b, Tribunitij sanguinis ultores. I.P.84 b, Piso præuaricator Catilinæ quõdam, nunc ultor.

Vltrà. suprà. At.95 a, Vltra Silianam uilla est, quã puto tibi notam esse. de In.59 a, Remotum est, quod ultrà quàm satis est, petitur. de D.85 b, Diuinatio cõiectura nititur, ultra quam progredi non potest. I. A.155 a, Quis unquã senatorem tãto damno coegit? aut quid est ultra pignus aut mulctam? de In.48 a, Longũ exordium est, quod pluribus uerbis aut sententijs ultrà quàm satis est, producitur. Tu.151 b, Vltrà enim quò progrediar, quàm ut probabilia uideam, nõ habeo. & ad Her.38 b, Procurrere ultrà quàm amicus sentire posit. Tu.176 a, Nec ultrà quã id quod uerisimile occurrit, progredi possumus. & 217 a, Sed adhibent modũ quẽdam, quem ultra progredi nõ oporteat. de Vn.196 a, Si probabilia dicentur, nil ultrà requiratis. At.238 a, Oratio scripta elegantißimè, ut nihil posit ultrà.

Vltrix, cis. uindex. pro Dom.235 b, Hæc ultrix afflictæ ciuitatis reipublicæ spolijs ornabitur?

Vltrò, non quæsitus, sponte. In C.116 a, Qui spem imperij ultrò sibi à patricijs hominibus oblatam neglexerunt. Tusculan.255 b, Omnia ei ultrò pollicitus sum. pro Fla. 159 a, Illum autem non modò recipiebant, sed etiam ultrò uocabant. pro Planc. 164 a, Vltrò offerre se alicui. &, Vltrò polliceri. pro Quint. 13 b, Næuius, qui cum ultrò ipse deberet, &c. Epistol.205 a, & 100 a, Si ad eũ ultrò ueneris, &c. & de Finibus, 77 a, Vltrò ad mulierem uenit.

Vltrò citroq;. huc & illuc, uicißim. I.V. 271 a, Qui ultrò citroq; nauigant. & pro S.R.28 a, Postea homines cursare ultrò & citrò non destiterunt. Aca.44 a, Vltrò citroq; uersari. de Am.112 a, Nã implicati ultrò & citrò, uel usu diuturno, uel etiam officijs repentè, &c. Of.12 a, Beneficia ultrò citroq; data & accepta. de Som. 126 b, Multis uerbis ultrò citroq; habitis, ille nobis cõsumptus est dies. de N.42 b, Elementis sursum deorsum, ultrò citroq; commeantibus.

Vlubræ, arum, opp. Ep.105.

Vlubranus. Ep.105.

Vlulans. Ora.199 a, Inclinata ululantiq; uoce more Asiatico canere: id est, miserabili & absona, qualis solet esse canum & luporum miserè ululantium.

Vlysses, sis. Vlysses uir sapientißimus, patriæ suæ conspectum immortalitati anteposuit, 1 de Orat.101 a. Quàm multa passus est Vlysses in illo errore diuturno, 1 Off.23 a. Illò si ueneris, tanquam Vlysses, cognosces tuorum neminem, 1 Fam. Vlysses apud Sophoc ẽ perquàm flebiliter lamentatur in uulnere, Tus. lib.2. Qui ferunt saucium personæ grauitatem intuentes, nõ dubitarunt dicere Tu quoq; Vlysses, &c. qui consuetus in armis æuum agere, 2 Tus. Neq; enim iam Troicis temporibus tantum laudis in dicendo Vlyßi tribuisset Homerus. & Nestori: quorũ alterũ uim habere uoluit, alterum suauitatẽ, nisi iam tũ esset honos eloquentiæ; Brutus. Itaq; Homerus non Aiacem, nec Achillẽ, sed Vlyssem appellauit πτολίπορθον, 10 Familiar. Quid auditurum putas fuisse Vlyssem, si in simulatione perseuerasset, quũ maximas res gesserit in bello, 3 Offi. Etiam heroicis ætatibus Vlyssem & Nestorem accepimus et fuisse & habitos esse sapiẽtes, 5 Tus. Talis de Vlysse nulla suspicio est, sed insimulãt eum tragœdiæ simulatione insaniæ, militiam subterfugere uoluisse, 3 Offic.

Vmbilicus, ci. propriè in media uentri planicie est, quasi punctum in circulo, idcirco medium cuiusq; rei significat. de D. 132 a, O sancte Apollo, qui umbilicũ terrarum certũ obsides. I. V.225 a, Qui locus, quòd in media est insula situs, umbilicus Siciliæ nominatur.

Vmbilici lapilli sunt nitidi, politi, in umbilici nostri modum collecti, & à natura facti. de Or.110 b, Conchas & umbilicos Lælius & Scipio relaxandi animi causa ad Lucrinum legebant.

Vmbini, orum. genus nummorum in Gallia Narbonensi. l. Victeriatus.

Vmbra, bræ. de Or.87 a, Nam me hæc tua platanus admonuit, quæ nõ minus ad opacandum hunc locum patulis est diffusa ramis, quàm illa, cuius umbram secutus est Socrates. de D.112 a, Vmbra terræ est meta noctis. de Orator.158 a, Ne contagio mea bonis umbráue obsit. I.P.91 b, Omnes umbras etiam falsæ gloriæ consectari. Offic. 65 b, Sed nos ueri iuris, germanæq; iustitiæ solidam & expressam effigiem nullam tenemus, umbra & imaginibus utimur. pro Mur. 127 a, In quo luxuriam reperire non potes, in eo te umbram luxuriæ reperturũ putas? de Or.152 a, Sed habeat tamen admiratio illa umbram aliquam & recessum, quo, etc. pro R.P.129 a, Vmbram equitis Rom. & imaginem uidetis. At.247 b, Ille qui umbras timet, ad cædem spectat. de D.98 b, Cæteros umbrarum uagari modo. Aca.6 b, Multa uidẽt pictores in umbris & in eminentia, quæ nos non uidemus.

Vmbraculum. li. locus frõdibus tectus, ut solis ardorem repellat. ponitur pro ocio. de Cl.157 b. Processerat enim in solem & puluerem, nõ ut è militari tabernaculo sed ut è Theophrasti umbraculis. de Le.187 a, Phalereus ille Demetrius mirabiliter doctrinam ex umbraculis eruditorum, ocioq; non modò in solem atq; puluerem, sed in ipsum discrimen aciemq; perduxit.

Vmbratilis, le. quod in umbra ocioq; uersatur Tus.180 b, Vita umbratilis & delicata. de Orat.97 b, Educenda

præterea dictio est, ex hac domestica exercitatione & umbratili medium in agmẽ, in puluerem, in clamorem, in castra atq; aciem forensem, & ex literis aliquid in aspectũ lucemq; proferre. Or.202 b, Oratio philosophorum mollis & umbratilis.

Vmbria, briæ. regio italiæ. de D.99 b, et pro S.R.26 a, & pro Mur.134 a.

Vmbrifer, a ũ. de D.95 a, Inq; Academia umbrifera, etc. & 121 b, Sub platano umbrifera.

Vmbrosus, a, um. opacus umbrifer. Qu.F.318 b, Ego locum æstate umbrosiorem uidi nunquam.

Vnà. simul, pariter, communiter. At.108 a, Si in Italia Pompeius consistit, erimus unà. et pro Mil. 108 a, Cum essem unà cũ eo in turba. At.113 b, Mulieres in Formiano esse uolui, & unà Ciceronis. de Ora.88 b, Qui cum illis unà ipsum illum Carneadem diligentius audierat. de Fi.86 a, Qui unà secum philosophati sunt. de Fin.81 b, Si id non probares, quo minus ambo unà necaremini, non precarere, &c. In V.55 a, Is si mei consilij causam rationẽq; cognouerit, unà & id quod facio, probabit, & in hac causa putabit, &c.

Vncia, ciæ. aßis pars duodecima. Qu.F.328 b, Quas enim tabulas se putauit obsignare, in quibus in uncijs firmißimum tenuerat, non obsignauit. In uncijs dixit, pro in bonis, uel hæreditate.

Vncinatus, a, um. aduncus. Ac.30 b, Humatis uncinatisq; corporibus.

Vnctio, onis. palæstra, luctatio. de Or. 110 b, Philosophũ omnes unctionis causa relinquunt.

Vnctor. oris. aliptes. Ep.104 a.

Vnctura, ræ. unctio. de L.182 a, Hæc præterea sunt in legibus de unctura, quibus seruilis unctura tollitur.

Vnctus, a, um. delibutus, oblitus. I. A.185 b, Antonius eo die nudus, unctus, ebrius concionatus est. Att.187 a, Pro isto asso sole, &c. à te nitidum solem unctumq; repetemus. de Cl.171 b Vnctior quædam consuetudo loquendi.

Vncus, ci. instrumentũ incuruum, quo utimur ad multa. I. A 153 b, Vncus impactus est fugitiuo illi, &c. pro Rab. 93 b, Vindicare aliquem à uerberibus, ab unco.

Vnda, dæ. fluctus. pro Pl.262 a, Campus atq; illæ undæ comitiorum sic efferuescunt quodã quasi æstu ut ad alios accedant, ab alijs recedant. Tu.189 b, Equi Pelopis, qui per undas currus suspẽsos rapuisse feruntur. I. A.226 a, O spectaculum non modò hominibus, sed undis ipsis et littoribus luctuosum. I. A.257 b, Prius undas flãmamq;.

Vndans fretum. de N.44. Accipitur: id est, fluctuans.

Vnde. ex quo, à quo, &c. pro Cecin.302 a. Hoc uerbum unde, utrunq; declarat, & ex quo loco, et à quo loco. ad Her.3 a, Si unde incipiemus narrare, unde necesse erit. de Fi. 130 b, Quærimus autem non quæ sit beata uita, sed unde sit. cont. Rul.78 a, Vnde iste amor tam repentinus? de Ar.250 b, Alterum putabo regem, si habuerit unde tibi soluat. Epistol.233 b, Hem mea lux, unde omnes cõpem petere solebãt. de Se.79 b, Quasi diuinarẽ illo extincto, fore unde discerẽ neminẽ. & de Or. 90 b, De re melius dicet, quàm ille ipse, unde didicerit. I.V.99 b, Dum est, unde ius ciuile discatur. pro S.R.30 a, Qui eũ necasset, unde ipse natus esset. Offi.22 a, Athenienses, unde fruges ortæ putantur. I.V.154 b, Ille unde ablatũ est, iudicio suum recuperare potest. Ep.10 a, Omnibus un-

Universidad de Deusto
Biblioteca

de petitur hoc consilij dederim, ut, &c. de Ora. 135 d, Poteſt fieri, ut is unde te audiſſe dicis, iratus dixerit. pro Syl. 180 b, Verbũ, unde aliquis poßit offendi. de Clar. Or. 165 a, Eloquentia, unde longè abſum. I. A. 257 b, Moueri ſedibus huic urbi melius, atque in alias, ſi fieri poßit, terras demigrare, unde Antiorum nec facta, nec nomen audiat, quàm, etc. I. V. 147 a, Vt mihi reſponderet ubi eſſet, quis eſſet, unde eſſet. de Fin. bus, 122 b, Nam bonũ ex quo appellatum ſit, neſcio. Tuſc. 152 a, Alijs cor ipſum, animus uidetur, ex quo excordes dicuntur. de Fin. 76 a, Veniuit permagnam Sextilius hæreditatem, unde ſi ſecutus eſſet illorum ſententiam, nec nummum quidem unũ attigiſſet. Atti. 65 a, Non recordor unde ceciderim, ſed unde ſurrexerim. de Le. 160 b, Vnde etiam uniuerſus hic mundus, &c.

Vndecies. pro lege Manilia HS undecies numeratum eſſe.

Vndelibet. ad Her. 39 b, At iſtud quidẽ facile fuit undelibet inuenire.

Vnde. numeris præpoſitum ſupra decem, unum detrahit à quouis numero, præter undecim, & quæ ab hoc dedu cta ſunt, ſicut duode, detrahit duo, præterquam in duodecim.

Vndetiginti. de Cl. 185 b, Is undeuiginti annos natus erat eo tempore. Academ. 20 b, Solem amplius duodeuiginti partibus maiorem eſſe quàm terram. & Tuſcul. 239 d, Duodequadraginta annos tyrãnus Syracuſanorum fuit Dionyſius.

Vndequinquageſimus. pro Pom. 10 b, Vndequinquageſimo die.

Vndeuigeſimus, ſiue undeuiceſimus. de Sen. 80 d, Anno undeuigeſimo poſt eius mortem hi Conſſ. facti ſunt.

Vndiq; ex omni parte, ex omni genere. de D. 80 d, I. V. 135 d, Concurritur undiq; ad iſtum Syracuſas. Tuſcu. 245 d, Vita undiq; bonis referta. & de Finibus, 141 b, Honeſtas undiq; perfecta & abſoluta. & de N. 33 d, Mundus perfectus undiq; eſt. de Orat. 100 b, Paßim carpere, & colligere undiq; & 151 d, Res undiq; exquiſitæ, collectæ, acerſitæ, comportatæ. de Fi. 131 d, Hominis natura undique perfecta. Att. 161 b, O rem undiq; miſeram. I. V. 249 b, Locus ſeptus undiq;. pro Pomp. 9 d, Sicilia multis undiq; cincta periculis. pro Seſt. 25 d, Qui omni ex genere orationem aucupatur, et omnes undiq; floſculos carpit. I. A. 181 d, Aut undiq; religionem tolle, aut uſquequaque conſerua. de Vn. 195 b, Mundus eſt undiq; corporatus. de Fin. 130 b, Viuere ex hominis natura undiq; perfecta, & nihil requirente.

Vngo, gis, xi, ctum. perungo. I. V. 218 d, Matronas Dianam unxiſſe unguentis, compleſſe coronis & floribus, thure odoribuſq; incenſis. Par. 123 d, Qui tractant iſta, qui tergunt, qui ungunt, qui uerrunt, qui ſpargunt, etc. Att. 222 d, Cæſar unctus eſt, accubuit.

Vnguentarius, rij. qui unguenta conficit uel uendit. Off. 30 b, Adde his ſi placet unguentarios, ſaltatores, totũq; ludum talarium. & Att. 220 d, Plotinus unguentarius. I. P. Veſtri illi unguentarij.

Vnguentum, ti. odorum uariorum permiſtio, addito oleo, uel balſamo, aut alio pingui liquore, deliciarum cauſa & luxuriæ, interdum etiam ualetudinis comparata. Tuſcul. 240 d, Aderant unguenta, coronæ, incendebantur odores. I. V. 160 b, Cum interea Apronius caput atq; os ſuum unguento perfricaret. I. A. 207 b, Non te illius unguentorum odor, non uimi anhelitus in eam cognitionem adducebat, ut, &c. de Orat. 152 d, Vnguentis minus diu delectamur, ſumma & acerrima ſuauitate conditis, quàm his moderatis: & magis laudatur quod terram, quàm quod crocum olet. Poſt. 206 b, Ille unguentis oblitus irriſit ſqualorem ueſtrum. I. C. 105 b, Qui nitent unguentis, qui fulgent purpura. pro Seſt. 6 b, Conſul unguẽtis affluẽs calamiſtrata coma. pro Cæl. 43 d, Qui unguẽta ſumpſerit, qui Baias uiderit. I. V. 218 d, Matronas Dianam unguentis unxiſſe, compleſſe floribus, &c. de N. 55 b, Vnguentorum compoſitiones, & cõditiones eborũ. Ac. lib. 2, Quibus etiam alabaſter plenus unguenti putere uidetur. Nonius.

Vnguiculi, lorum. de Fin. 143 b, Integritas unguiculorum omnium. Epiſt. 6 d, A teneris (ut Græci dicunt) unguiculis prouerb.

Vnguis, guis. de N. 50 d, Quædam animalia unguiũ tenacitate cibum arripiunt. pro Qu. R. 48 d, Ab imis unguibus uſq; ad uerticem ſummum. pro Dom. 215 d, Et tu in hoc ulcere tanquam unguis exiſteres. Atti. 210 d, In omni uita ſua quemq; à recta conſcientia transuerſum unguem non oportet diſcedere. Fam. li. 2, & Acad. lib. 2.

Vngula, læ. de Na. 62 d, Ergo illud in ſilice ueſtigium ungulis Caſtoris equi credis eſſe? et in Arat. Vngula equi. Tuſ. 187 d, Omnibus ungulis, ut dicitur, contentioni uocis aſſeruiunt.

Vnicè. ſingulariter. Orat. 197 d, Nam & negare ei, quem unicè diligerem, durum admodum uidebatur. I. C. 113 d, Auus tuus, qui amauit unicè patriam. Epiſt. 64 b, Quos ego ambos unicè diligo. Qu. Fr. 312 d, Quoſdam uenisſe dicebant, qui te unicè laudarent. Epi. 209 b, Præcipium tibi commendo unicè.

Vnicus, a, ũ. unus, unigena ſingularis, inſignis. I. A*. Vt nemo unquã unici filij mortẽ magis doluerit. pro S. R. 25 d, Quæramus quæ tãta uicia fuerint in unico filio. Ep. 49 d, Quod erat unicũ ſolatiũ in malis. Poſt. 206 d, Si Q. Metellus illo tẽpore cõſul fuiſſet unicus. pro Qu. 7 d, Vnica liberalitas. & de Se. 90 d, Elogiũ unicũ. ad Her. 23 d, Si egregiã pulchritudinẽ, aut unicam turpitudinẽ eis attribuemus. & 18 d, Vnica malitia, & unica nequitia.

Vnigena, næ. unicus. de Vn. 197 d, Singularem deus hunc mundum atq; unigenam procreauit.

Vniuerſalis, le. uniuerſus, abſolutus. ad Herennium, 13 d, Nam in huiuſmodi rationibus non uniuerſali, neq; abſoluta, ſed extenuata ratione expoſitio cõfirmatur. aliter, inuerſa. Varro de Lingua Lat. 104, & 50, Vniuerſalis cauſa.

Vniuerſè. generatim, generaliter. In Ver. 265 d, Nam quid ego de cæteris ciuium Romanorum ſupplicijs ſigillatim potius quàm generatim atq; uniuerſè loquar? Att. 69 d, In Cumano cum eſſem, uenit ad me noſter Hortẽſius, cui deposcenti mea mandata, cætera uniuerſe mandaui, illud probè, ne pateretur, &c. At. 125 d, Nec tam irruptio per timeſcenda, quæ Luceriæ multis ſermonibus denũciata eſt, quàm uniuerſe interitus.

Vniuerſitas, tis. uniuerſum, mundus. de Nat. deo. 59 d, Licet enim contrahere uniuerſitatem generis humani, eamque gradatim ad pauciores, poſtremò deducere ad ſingulos. de Na. 10 d, Vniuerſitas rerum, quæ omnia continentur. & 24 b, In uniuerſitate rerum. & ibi. In eodẽ uniuerſo. de Vniuerſ. 195 b, Atq; illum quidem quaſi parentem huius uniuerſitatis inuenire difficile eſt. de Vni. 202 b, Atq; ita quaſi in currum uniuerſitatis impoſuit. de Vn. 197 d, Si totum uniuerſitatis corpus planũ & æquabile explicaretur.

Vniuerſus, a, um. totus, omnis, infinitus, confuſus, cõmunis, perpetuus. Ac. 18 b, Qui loquitur de uniuerſis, nihil excipit. quid enim poteſt eſſe extra uniuerſa? de N. 10 d, Communis rerũ natura, uniuerſa atq; omnia continens. de N. 25 d, & Tuſ. 162 b, Imagines ingẽtes, tantæq; ut uniuerſum mundum complectantur. & de Fi. 88 d, Vniuerſum mare. & de N. 24 b, In eodem uniuerſo. I. V. 143 d, Ergo ab uniuerſa prouincia, generatimq; à ſingulis eius partibus diligitur, &c. de In. 50 d, Non incommodũ uidetur, quandam ſyluam atq; materiam uniuerſam atq; permiſtam & confuſam exponere omnium argumẽtationum. pro Qu. 17 d, Bonorũ poſſeßio ſpectatur nõ in aliqua parte, ſed in uniuerſis. de Or. 86 b, Ex illis rebus uniuerſis eloquẽtia cõſtat, quibus in ſingulis elaborare permagnũ eſt. At. 235 d, Καθολικὸν διάφορα. pro Fl. 135 d, Vniuerſus & cõmunis. de Or. 122 d, Genera uniuerſa. de Ora. 121 d, b, Perpetui iuris & uniuerſi generis quæſtio. Item: Generũ uniuerſæ quæſtiones. Reuocari ad genus & naturam uniuerſam. Ad uniuerſi generis diſputationem referri. Communes rerum & generũ ſummæ. de Or. 115 d, Non mihi minus operis uidetur de uniuerſis generibus rerum, quàm de cauſis ſingulorum dicere. et 119 d, Vel ſeparatim de genere uniuerſo dicere, uel de ſingulis hominibus. de Or. 121 d, Reuocari ad genus & ad naturam uniuerſam, reuolui ad cõmunes rerum & generũ ſummas, referri ad uniuerſi generis diſputationẽ. de Or. 152 b, Loci communes, qui de uniuerſa re tractari ſolent. & ib. Ancipites diſputationes, in quibus de uniuerſo genere in utrãq; partẽ diſſeri copioſe ſolet. de Cl. 169 d, In uniuerſa eloquẽtia. (. In aliqua parte dicẽdi. Or. 207 b, Genus uniuerſum in ſpecies certas partiri ac diuidere. et de Cl. 178 d, Tribuere rẽ uniuerſam in partes. de Or. 90 d, Vniuerſam ac propriã oratoris uim definire. de N. 60 b, Tibi permitto reſpõdere, ne mihi malis de ſingulis rebus quærenti, etc. an uniuerſam audire orationem meã: id eſt, perpetuã. I. V. 66 d, Quæ ſingulatim collecta ſunt, uniuerſa perdere. I. A. 160 d, Cum à ſummis, mediis, infimis, cum deniq; ab uniuerſis hoc idem fit. pro Pomp. 10 d, Maria omnia tum uniuerſa, tũ in ſingulis oris omnes ſimus atq; portus. Qu. R. 52 d, Eſt tuæ arrogãtiæ uitæq; uniuerſæ uox. de Ora. 123 b, Vnde uniuerſum flumen erumpat. Poſtquam. 204 d, Quis poßit ueſtra in nos uniuerſa promerita non dicam complecti orando, ſed percenſere numerãdo? & pro Dom. 240 b, Bis à me ſalutem accepit: ſeparatim ſemel, iterum cum uniuerſis. Of. 43 b, Quæ in multitudine cum cõtentione habetur oratio, ea ſæpe uniuerſam excitat gloriam. pro Seſt. 3 b, In hac confuſa atq; uniuerſa defenſione. Off. 57 d, Eandem eſſe utilitatẽ uniuſcuiuſq; & uniuerſorum. I. P. 93 b, Fac huius odij tanti ac tam uniuerſi periculũ, ſi audes. de N. 59 d, Quæ ſi ſingula uos ſortè non mouent, uniuerſa certè mouere debebunt. et ib. Nec uerò uniuerſo generi hominum ſolum, ſed etiã ſingulis à dijs immortalibus conſuli ſolet. & ib. Dij ſeparatim ab uniuerſis ſingulos diligunt. de Or. 138 d, Nihil eſt deniq; in natura rerum omnium, quod ſe uniuerſum profundat, & quod totum rẽpẽtè euolet. Off. 10 b, Vniuerſi generis humani ſocietas. Off. 22 b, Contra naturam uniuerſam nihil contendendũ eſt. & de L. 160 b, Vniuerſus mundus. de L. 159 d, Cõplectẽda in hac diſputatione tota cauſa uniuerſi iuris eſt ac legũ. ut, &c. & de Vn. 196 b, Siue in ſingulis, ſiue in uniuerſo genere cernatur. In Sal. 274 b, Si illud elogium pro lege palàm uniuerſis recitarem. Ep. 72 d, Non facilè exhauiri poſſe tibi dolorẽ uniuerſum puto. Ep. 87 b, et de Fi. 58 d, Singula. (. Vniuerſa.

Vniuſmodi. non Varius (. Multiformis. Atti. 140 d, Noli enim putare tolerabiles hõrum inſanias, nec uniuſmodi fore. de Vn. 198 b, Materia ſemper eſt uniuſmodi, ſuique ſimilis, & eiuſdẽ naturæ. Ac. 44 d, Principes qualitates ſunt uniuſmodi, & ſimplices. Ex his autẽ ortæ uariæ ſunt, & quaſi multiformes. Ibidem: Quia ſola cerneret quod ſemper eſſet, ſimplex, & uniuſmodi, & tale quale eſſet.

Vnquam. omni memoria. Orat. 200 b, Iſocrates præſtat omnibus, qui unquam orationes attigerunt. de Ar. 252 b, Quod ſacrificium nemo unquam adijt? nemo niſi P. Clodius omni memoria uiolauit. Tuſ. lib. 4, Quis homo te exuperauit unquam gentium impudentia. Att. li. 3, Quũ ita me afflictũ uideas, ut neminem unquam nec uideris, nec audieris.

Vnus, a, um. ſolus, ſingularis, idem. de D. 115 d, Phyſici, qui omne quod eſſet, unum eſſe dixerunt. & de Orato. 144 b, Omnia quæ ſupra & ſubter ſunt, unũ eſſe, & una ui, atq; una conſenſione naturæ conſtricta eſſe. I. C. 114 b, Ille erat unus timendus ex his omnibus. I. C. 121 d, In hac cauſa omnes ſentiunt unum atque idem. pro Flac. 159 d, Lacedæmonij ita multos annos unis moribus, nunquam mutatis legibus uiuunt. pro Syl. 168 b, Simplex eſt officium, atque una bonorum omnium cauſa. Officior. 41 d, Confugiunt ad unum aliquem uirtute præſtantem. de Amic. 111 d, Alterius animum cum ſuo commiſcere, & efficere penè unum ex duobus. & 113 b, Vnus quaſi animus fiat ex pluribus. de Di. 128 b, Exitus quidem omniũ unus & idem fuit. de Som. 131 d, Anima eſt una ex omnibus, quæ ſeſe moueat. pro Plan. 276 d, Is enim unus fuit de magiſtratibus, qui, &c. de Pro. 73 b, Vnum pro uniuerſis ſubire atq; excipere pericula. de Legib. 170 d, Fibrenus rapidè dilapſus, citò in unum confluit. de D. 81 d, Xenophanes unus, qui deos eſſe diceret, diuinationem ſtulditius ſuſtulit. de Diuinat. 126 b, Panætius, qui unus è Stoicis Aſtrologorum prædicta reiecit. I. A. 167 d, Sed unã rem uereor, ne non probes. I. A. 223 d, Si omnes iuriſconſulti in unum conferantur, cum Ser. Sulpitio non ſunt cõparandi. Par. 118 b, C. Marius, qui mihi in ſecundis rebus unus ex fortunatis hominibus, in aduerſis unus ex ſummis uiris uidebatur. pro Cecinna, 396 b, Hoc etiam ſi uerbo differat, re tamen erit unum, & idem in omnibus cauſis ualebit. pro Quin. 13 b, Vnum tamen hoc cogitent, ſe, &c. pro Quin. 12 b, Vnum illud dico, ſi propter, &c. pro Quin. 14 d, Plura non dico, cum eo, &c. pro Pom. 5 b, Ab unis hoſtium copijs bellũ geri. pro S. R. 19 d, Non electus unus, qui maximo ingenio: ſed relictus ex omnibus qui minimo periculo poſſem dicere. I.

Universidad de Deusto
Biblioteca

C.108 d, Quibus præcipiendũ uidetur, unum scilicet & unũ, quod cæteris. pro Cec. 296 b, Si tu solus, aut quiuis unus, &c. pro Clu. 22 d, Filius, quem tantũ unum ex multis fortuna mihi reliquũ esse uoluit. Ep. 253 d, Quanquã qui cum loquor? cum uno fortissimo uiro, qui, &c. Att. 2 d, Panætius unus omnino comes fuit. ad Her. 25 b, Nemo unus. i. solus. ad Her. 36 d, Colligere & cõferre omnia in unum. de In. 56 d, Conducere multa in unum. de In. 42 d, Compellere aliquos dispersos in unum locum. de Inu. 60 d, Vnum in locum cogi, & sub unum aspectũ subijci. ad Her. 33 b, Eiusdem unius aut plurium uerborum iteratio. Epist. 153 d, Ego eam sententiam dixi, cui sunt assensi ad unum. pro Mil. 114 d, Deinde dixit, se gladio percussum esse ab uno de illis, ne indicaret. pro Fõ. 276 d, Vnæ tabulæ proferãtur. Pro Fon. 278 b, Vnum est et simplex aurium iudicium. pro S.R. b, Cum multæ causæ cõueniẽt se unum in locum uidentur. de Or. 93 d, Cum te unum ex omnibus ad id dicendũ maximè aptũ cognossem. de Or. 85 b, Qui non aliqua in re una separatim elaborarunt, sed omnia comprehenderunt. Or. 208 d, Duplices loci, uni, & c. alteri, & c. I.V. 199 d, Vnæ decumæ. Atti. 232 b, Adductus sum tuis & unis & alteris literis. I.V. 254 b, Vna atq; eadem nox erat. & Ora. 209 b, Eadem & una res. de Inu. 62 b, Nobis non unum aliquod proposuimus exẽplũ. & ib. Vlli alicui certo sese addicere. Qu.F. 289 b, Superiorib. literis non unis, sed plurib. & c. de Or. 137 d, Vitia quæ sint in aliquo iudice uno uel pluribus. Oct. 231 d, Cõsumptus uno atq; eodẽ igni. Or. 136 d, Siue plura sint, siue aliquod unũ. pro Clu. 23 d, Vno tẽpore duas res audire. de Or. 156 d, Quid unũ excellat ex omnibus. Att. 182 d, Est autem unũ, quod mihi sit optandũ, si quid agi de pace possit. de L. 168 b, Vna mœnia. de Cla. 173 b, Vnus enim est sonus totius orationis, & idẽ stylus. Qu. Fr. 297 d, In tuis summis laudibus excipiam unam iracũdiam. Oct. 330 d, Militibus ueteranis in unum conductis. I. A. 194 b, Si hoc genus in unũ redigatur. Aur. 112 d, De amicitia omnes ad unũ idem sentiũt. de Vn. 195 b, Quod unum semper atq; idẽ est. I.V. 194 d, Data tibi pecunia est: una, qua frumentũ tibi emeres in cellam: altera, qua, & c. de Clar. 184 b, In quacunq; una, & c. nullãue una, & c. de Cl. 172 d, Vnum quasi comperendinatus medium diem fuisse. con. Rul. 73 d, Vnus ullus: id est, unus aliquis. I. A. 224 b, Vnus aliquis.

Vnusquisq;. singuli. Offi. 57 d, Eandem esse utilitatem uniuscuiusq; & singulorũ. I.C. 121 d, Qui singulas uniuscuiusq; domos, & hoc uniuersum reip. domicilium delere conati sunt. pro Syl. 179 d, b, Vniuscuiusq; indulgentiã testarer in suos. Parad. 117 b, Ponite ante oculos unumquẽq; regum, & c. de N. 73 d, & de Or. 23 d, Sentit domus uniuscuiusq;. de Or. 131 b, & 141 d, Propriè de uno quoq; dixit. Tus. 176 b, Quid in unaquaq; re uerisimile esset inuenire. I.V. 217 b, Sigillatim unumquẽq; appellare. I.V. 230 b, Quæ hospites ad ea quæ uisenda sunt, ducere solent, & unumquemq; ostẽdere, & c. de Fi. 103 b, Et unumquẽq; nostrũm eius mundi esse partem. & pro S. R. 26 d, Vnusquisq; uestrũm. ad Her. 32 b, Vtrung; ad unumquodq; pro S.R. 32 d, Neq; omnia dicam, & leuiter unumquodq; tangam.

Vocabulum, li. nomen, uerbum, uox. de Ar. 249 b, Qui ludi ne uno quidẽ uerbo appellantur latino, ut uocabulo

ipso Matris magnæ nomine religio suscepta declaretur. de Na. 80 d, Chaldæi nõ ex artis, sed ex gentis uocabulo nominati. de Inu. 50 d, Nomen est, quod unicuiq; rei datur, quo suo quæq; proprio ac certo uocabulo appellatur. de Leg. 163 b, Rebus non mutatis immutare uoc abula. de Le. 182 b, Nomẽ mœniæ, quo uocabulo etiam Græci cantus lugubres nominant. pro Cec. 294 b, Rem aliquam suo certo ac proprio uocabulo nominare. de Or. 157 b, Cum res suum nomen proprium ac uocabulũ non habet. de Or. 217 b, Ab alijs ijdẽ pedes, alijs nominãtur uocabulis. I.P. 99 d, Vocabula tãtum pecuniarũ, & genera mutabas. de N. 9 b, Res utiles & salutares deorum esse uocabulis nuncupatas.

Vocabulum. pro notatiõe, etymologia, & uocabuli explicatione. de Or. 123 b, bis.

Vocalis. le. de Or. 204 d, Habet enim ille tanquam hiatus concursu uocalium molle quiddã. & ad Her. 27 b, Crebræ uocalium concursiones, quæ uastam & hiantẽ orationem reddũt. Item: Nemo tam rusticus est, qui uocales nolit coniungere. de Clar. 187 d, Addamus huc etiam, ne quem uocalem præterijsse uideamur, C. Cosconiũ. id est, habentem uocem.

Vocatus, tus. accersitus. de Or. 143 d, Senatus uocatus Drusi in curiam uenit.

Vociferatio, onis. uox quædam effrenatior, clamor. I.V. 267 b, Ante de L. Herennio uociferatio cõmouebat. pro Cl. 23 b, In ipso sermone hoc, et uociferatione. ad Her. 20 d, & 21 d, Muliebris uociferatio. pro S.R. 20 b, Vociferatione accusatores in iudicijs uti solent.

Vocifero, as. uociferor, clamo, clamorem edo, exclamo. I.V. 119 b, Si hoc uociferare uelim, quàm indignũ sit, &c. & 208 b, Minitari & uociferare palàm.

Vociferor, aris. uocifero. pro S.R. 20 d, Nec satis liberè uociferari possum, & c. pro R.P. 125 b, Quid uociferabare decem millia talenta Gabinio esse promissa.

Vocitor. uocor, de N. li. 2, Quas nostri septem soliti uocitare triones. pro R.P. 123 d, Demetrius qui Phalereus uocitatus est.

Voco, as. appello, arcesso, adduco. de Nat. 70 b, Hunc Aegyptij Thoyth appellant, eodemq; nomine anni primus mensis apud eos uocatur. & Academ. 5 b, Comprehensio, quam κατάληψιν illi uocãt. de Or. 255 d, Septẽ fuisse dicuntur uno tempore, qui sapiẽtes & haberẽtur & uocarentur. Ar. 94 d, Hunc ego patris causa uocaui ad cœnam. & pro Mur. 141 d, Ad prãdium uulgò uocati. Ep. 61 d, Cum senatum ad XIII Cal. Ian. Trib. pleb. uocauisset. Epist. 147 b, Quarum rerum spe ad laudem me uocasti. Atti. 41 b, Quòd me ad uitam uocas. & 198 b, Quòd me á mœstitia uocas, multum proficies, & c. Att. 41 b, Et te in eundem luctũ uocem. de L. 158 b, In lõgum sermonem me uocas. de Or. 139 d, Ad mẽtes iudicum permouendas, & ad utilitatẽ nostram uocandas. pro Deio. 149 d, Is uestram familiã in lucem è tenebris uocauit. de Or. 111 d, Eadem facultate & fraus hominũ ad perniciẽ, & integritas ad salutem uocatur. pro Rab. 94 b, Cũ ad arma consules ex senatusconsulto uocauissent. I.C. 99 b, Nunc iam uitam omnium, Italiamq; totam ad exitium uastitatemq; uocas. pro Cecin. 287 d, In partem mulieres uocatæ sunt. pro Milo. 109 d, Milo Clodium ad iudicium bis, ad uim nunquã uocauit. I.A. 171 d, Ne me apud milites

milites in inuidiam uoces. de L. 171 d, Lex uim habet ad recte facta uocandi, & à peccatis auocandi. de Ora. 106 d, Causæ quæ omnino in iudicium uocari non solent. & pro Cor. 68 b, Vocari in iudicium de aliqua re. pro Mu. 129 b, Ibi ego te ex iure manu consertum uoco. pro Qu. 21 d, Vocare aliquem in ius. de Ora. 135 b, In disceptationem aut controuersiam uocari. pro S. R. 24 b, Vocare aliquẽ in crimen. I.V. 262 b, Vocari in crimen & inuidiam. pro Sest. 27 d, Qui claros uiros in inuidiã aliquã uocauerunt. & pro Rab. 94 b, Detrahere de aliquo, & eum in inuidiam uocare. pro Cec. 297 b, Aucupia uerborum in inuidiam uocant. I.V. 237 d, Vocari in suspicionem coniurationis. & pro Cl. 56 b, Noui quidam homines in suspicionem uocati sunt. pro Pom. 6 d, Vocari in periculum & discrimẽ. & Ep. 119 d, Vocari in eandem conditionem. Offi. 17 b, Vocare aliquem in odium aut inuidiam falsis criminibus.

Voconij. pop. Ep. 157, Planci.

Vocula, læ. de Or. 153 d, Flexiones in cantu, & falsæ uocu læ. & Ep. 27 d, Sed incurrit hæc nostra laurus non solũ in oculos, sed etiam in uoculas maleuolorũ. Att. 37 b, Re creandæ uoculæ causa, hæc ambulans dictaui.

Volaterræ. oppidum Hetruriæ. pro S.R. 21 b.

Volaterrani. I.V. 287, Epist. 203, Att. 18.

Volaticus, a, um. inconstans. At. 212 b, O Academiã uolaticam & sui similem, modò huc, modò illuc. de Arusp. Furentes ac uolaticos impetus, &c.

Volatilis, le. uolucer. de Na. 56 b, Vescimur bestijs & terrenis, & aquatilibus, & uolatilibus.

Volatus, tus. lapsus uolucrum. de Na. 46 d, Aer uolatus auium sustinet. de Di. 80 b, Volatibus auium, cantibusq; declarari res futuras. & 85 b, Aquilæ admonitus uolatu. de N. li. 2, Cum pulli pinnulis uti possunt, tum uolatus eorum matres prosequuntur.

Volites, tum. uelites. Cic. de Rep. Militari more ueterum uelocissimi cum scutis leuibus pedites ad hoc ipsum exercitati, ijsdem miscendi quos expeditos, quasi uolitantes appellabant. aliter, uelites.

Volitinienses. pop. pro Pl. 267.

Volito, as. uagor. de Orator. 110 d, Aues passim ac liberè uolitant. & 99 d, Volitare in foro, hærere in iure. cõtra Rul. 77 b, Volitat enim ante oculos istorum regis filius. de Orator. 118 d, & ad Heren. 36 d, Volitare & uagari toto foro. contra Rul. 86 d, Volitare per gentes & per regna, & c. pro Fl. 154 d, Homo uolitans gloriæ cupiditate. de Na. lib. 1, Bestiæ uolitantes in ardentibus fornacibus. Post. red. in Senatu, Homines cũ ferro & facibus uolitantes.

Volo, as. pennis aera seco. I. A. 226 b, Quem nisi in uia quidam retardassent, uolasse eum, non iter fecisse diceres. In Arat. Quæ uolat, & serpens geminis secat aera pennis. Tus. lib. 1, Volat ætas. At. lib. 2, Literæ Capuam ad Pompeium uolare dicebantur.

Volo, uis. uoluntas est, uoluntatem habeo, uoluntas mea fert, non nolo, sententia est. studeo, cupio. Quint. Frat. 319 d, Quamobrẽ ea te cura liberatum uolo. & pro Cl. 57 b, Nihil est mali, nihil sceleris, quod illa non filio uoluerit, optauerit, cogitarit, effecerit. Attic. 120 d, Nulla est sedes, quò concurrant ij, qui remp. defensam uolunt. & Epistol. 207 b, Vt eam per te quã maximè defensam

& auctam uelis. In Vat. 35 d, Volo uti mihi respondeas, & c. de Cl. 183 d, Sed is Stoicus esse noluit, orator autem nec studuit unquam, nec fuit. pro Dom. 219 d, Quid sibi iste ultrà I.V. 135 b, Quiduis facere quamuis callidè solebat. & ibi. Quamuis audacter, quamuis impudenter. Epist. 190 d, Volo uos bene sperare. et 148 b, Volo omnes de me bene sperare. Attic. 239 d, Antonio quàm iam est, uolo peius esse. Attic. 39 b, Volam illum scire ex te, me id fecisse, & c. Atti. 173 d, Per eos qui nostra causa uolunt, ualentq; apud illum, diligentissimè contẽdas opus est. de Leg. 190 b, Ita mehercule attendi, nec satis intellexi quid sibi lex, aut quid uerba ista uellent. Ep. 132 b, Velle causa alicuius. Epist. 229 b, Omnium causa, quos commendo, uelle debeo. Epist. 70 b, Si quid nostra causa uis. pro Plan. 271 b, Ego illi omnia malo, quàm mihi. Attic. 219 d, & 262 b, Dolabellæ causa & cupio & debeo. Qu. de Pet. 205 b, Vt intelligant, qui debent causa tua referẽdæ gratiæ, & qui uolunt, obligandi tui tempus sibi aliud nullum fore. Attic. 96 b, Sed planè uolo his magistratibus, quorum uoluntatem in supplicatione sum expertus. Epistol. 36 d, Sin autem es φιλάστιος, illud nõ perficies, quo minus tua causa uelim, hoc assequere, & c. Epistol. 213 d, Varro magnopere eius causa uult omnia. & 224 d, Te ipsius causa uehemẽter omnia uelle. & 263 b, Valde enim eius causa uolo. pro D. 219 b, Plura dixi, quã opinio tulerit aut uoluntas mea. & pro Pom. 17 b, Si nostra uoluntas feret.

Volsci. antiqui Italiæ populi. Atti. 144, Offic. 8, pro Cor. 61 d.

Volubilis, le. in orbem incitatus. pro Mil. 114 b, Vaga uolubilisq; fortuna. & de Vniuers. 198 b, Cœlum uolubile, & in orbem incitatum. & de Natur. 35 d, Volubilis & rotundus Deus. pro Fla. 156 b, Homo uolubilis, & præcipiti quadam celeritate dicendi. & ad Heren. 21 d, Celeriter uerba conficere, ut uim uolubilem orationis uociferatio consequi possit. de Cl. 174 d, Appij uolubilis, sed paulò feruidior erat oratio. & ibid. Canorus orator & uolubilis.

Volubilitas, tis. uolubilis motus, cõuersio. de Fa. 149 d, Qui protrusit cylindrum, dedit ei principium motiõis, uolubilitatem autem non dedit. de Vn. 201 d, & de N. 35 b, Deus cœlum ad uolubilitatem rotũdauit. & de D. 111 b, Mundi uolubilitas. pro Pl. 272 d, Fortunæ uolubilitas: id est, inconstantia. de Or. 86 b, Linguæ uolubilitas. Or. 201 b, Verborum uolubilitas.

Volubiliter. celeriter, incitatè. Or. 217 b, & 218 d, Fundere orationem uolubiliter.

Volucer, uel uolucris, cre. uolatilis, penniger, aerius, ales. de Natur. 21 b, Volucres angues ex uastitate Libyæ uento Africo inuehi in Aegyptum. Tuscul. 235 b, Natura bestias uolucres cœlo frui libero uoluit. de Orat. 110 b, Volucres uidemus procreationis & utilitatis suæ causa fingere & construere nidos. Aca. 20 b, Quædam uolucres uident longius. de Cl. 195 b, Genus dicẽdi uerbis uolucre atq; incitatum. pro Syl. 184 b, O falsam spem, ô uolucrẽ fortunam. & pro Quin. 14 b, O nuncium uolucrẽ. pro Pl. 271 d, Nihil tam uolucre, quàm maledictum. de Di. 84 d, Astrorum uolucres motus. & 121 d, Vbi tam teneros uolucres matremq; peremit. Anie. 112 d, Bestiæ uolucres, agrestes, natantes.

Volu-

Universidad de Deusto
Biblioteca

Volucrium.*in genitiuo plur.teste Charisio, citatq; Cic. de Finibus.*

Volumen,*nis.liber.At.245 a,Euolui uolumẽ Epistolarũ tuarum.& Ep.263 a,Referre epistolas in uolumina.Ep. 292 a,Nõ enim te epistolis.sed uoluminib.lacesserẽ.Ep. 354,Legati mihi uolumẽ à te plenũ iniquissimæ querelæ reddiderũt.Tusc.191 b,Quoniã duob.superiorib.de morte & de dolore dictũ est,tertius dies disputatiõis hoc tertiũ uolumẽ efficiet.ad He.6 a,Quoniã satis huius uoluminis magnitudo creuit,in altero lib. exponemus, &c. de D.132 a,Chrysippus totum uolumẽ impleuit oraculis falsis,etc.Ep.155 b,Cæsar uolumina iã cõfecit ἀνοφθεγμάτων.de Or.101 a,Omnia hæc nõ ita multis literis aut uoluminib.magnis cõtinẽtur.pro S.R.35 a, Veniat modò,explicet suũ uolumen illud, quod ei Erucius cõscripsit.de N.10 b, Cuius ratiõis uim & utilitatẽ ex illo cœlesti Epicuri de regula et iudicio uolumine accepimus.*

Voluntarius,*a,um.uerus,ad arbitriũ, ad libidinẽ, quod inquinatè loquentes Spontaneũ dicunt.Est autẽ uolũtarium id,quod in sua quisq; potestate positũ sciens agit, nec eum ignorat in quo uersetur oratio, nec quo quasi instrumẽto rem agat,nec finem ipsum. Huius contrariũ est inuitum,fictum,simulatũ.Q.R.47 a,Illa fuit oratio necessaria,hæc erit uoluntaria.& Epi.15 a,Voluntaria quadam obliuione. de Cl.173 b, Carbo morte uolũtaria se à iudicum seueritate uindicauit. I. A 252 b, Est etiam Asinius quidam senator uoluntarius; lectus ipse à se.pro Mar.133 a,Vt sine ulla spe ad interitum ruerem uoluntarium.Off.6 b,Nam hoc ipsum ita iustum est,quod rectè fit,si est uoluntarium.de Fat.145 a,Esse quendã motum, animi uoluntarium.I.A.209 a,Fuit aliquis fatalis casus, ut ita dicam,etc.nũc si quis,&c.erit uolũtarius.I.V.233 a,Nemo erat uoluntarius laudator præturæ tuæ. ad Br. 91 a,Multi ad te eũt uolũtarij.& Antequã.194 b,Si tamẽ sunt uolũtarij inimici,qui,&c.de N.34 b,Restat igitur,ut motus astrorum sit uoluntarius.de Fi.133 a, Virtutes animi non uoluntariæ.)(.Voluntariæ.de Fi.78 b,Cæsus uoluntarius.& de In.91 a,Voluntarium facimus.*

Voluntas,*tis.mens,animus,sensus,studium,arbitrium,libido, impetus quidam animi, sedulitas, animi uoluntas propensa,uoluntas in aliquem propensa.pro Mu.132 b, Nihil obscurius uoluntate hominũ. At.194 b, De uoluntate tua ut simul simus, uel studio potius & cupiditate, non dubito.pro Pl.176 a,Voluntas grata in parentes.de Or.106 a, Defendere testamenta ac uoluntates mortuorum.de Or.136 b,Habe uoluntatem nocendi in iracũdia. At.178 b,In eadem sum uoluntate.ad Br.10 a, Voluntas mea de summa reip.semper eadem fuit.pro Qu.17 b,Ad uoluntatẽ loqui.i.assentari.Qu.de Pet.211 a,Commutare uultum & sermonẽ ad sensum & uoluntatẽ alterius. pro Pom.13 a,Põpeij uoluntatibus omnes ciues assenserunt.cont.Rul.65 b, Erras si senatũ hoc probare putas, populum autem esse in alia uoluntate.contra Rul.87 b, Vt eam uoluntatẽ,quam semper habuistis erga me,retineatis.Epist.87 b,Vt ad eam uoluntatem,quam tua spõte erga Cecinnam habiturus esses,tantus cumulus accedat,&c.I. C.115 b, Dijs immortalibus ducibus hãc mẽtem uoluntatemq; suscepi.I.C.121 b, Tum etiam maiore populi.Rom.ad cõmunes fortunas conseruandas uoluntate.I.P.89 b,Hoc accidit præter optatũ meum,sed uol-*

de ex uoluntate.pro Mu.126 b, Magna est comitijs consularibus repentina uoluntatum inclinatio, præsertim cum incubuit ad uirum bonum.pro Fl.148 a, Cum Græcus testis processit ea uolũtate,ut læderet. Antequã.192 b,Illic enim animi uoluntas propẽsa comprobatur. pro Se.18 b,Eos uoluntatẽ semper eandẽ, libertatem eãdem non semper habuisse.de Fi.78 a,Sua uoluntate, nulla ui coactus.I.V.184 b, Longius quàm uoluntas fuit,digressus sum.I.V.233 b,Is eandem uoluntatem suscepit erga illos,quam ego semper habuissem.cont.Rul.77 a,Ex sua uoluntate facere.i.arbitratu suo.pro Fon.282 a, Quantã uoluntatem habent ad hunc opprimendum. de Ora.148 a, Aliqui impetu quodam mentis & uoluntate similes. pro Pom.17 b,Si uestra uoluntas feret. Atti.55 a, Vix tamen ei de mea uoluntate concessum est.de In.62 b, Hoc mihi uoluntatis accidit,ut scriberem,&c.Ep.59 b,Tribuere alicui uoluntatẽ mutuam.Epi.25 a, Esse bona uoluntate erga aliquem.Ep.60 a,Mutuum in amicitia est, cum par uoluntas accipitur & redditur.cõt. Rul.66 b, Tua erga me uoluntas & studium.de Inu.74 b, & pro Fl.147 b,Voluntas & studium.pro Syl.169 a, Animus eximius in remp. At.41 a,Voluntas tua mihi ualde grata est.de Or.121 b,Abijcere uolũtatẽ faciẽdi aliquid. At. 142 b, Et quonam modo possem uoluntate eius nullam reip.partem attingere. At.136 b,Qui se cõtra huius uoluntatẽ diebat posse.I.A.248 b, Mea perpetua atq; constans uoluntas in remp.Ep. 220 b, Voluntas, quam erga illũ habes.pro Mil.109 b,Nihil tam flexibile, quàm uolũtas erga nos,sensusq; ciuũ.pro Li.138 a,M. Cicero dedit alium in ea uoluntate non fuisse, in qua ipse fuit. At.273 a, Occultæ hominũ uoluntates,multiplicesq; naturæ.pro Ra.92 a,Cũ tãto studio C. Rabirius totius Apuliæ, singulari uoluntate Cãpaniæ uicinitatis ornetur.

Voluo,*uis.uerto,uerso,torqueo,in orbem torqueo.deFa. 149 a,Turbinem uersari,& cylindrum uolui.putes.& de Som.128 b, Illi qui uoluuntur stellarum cursus sempiterni.de Or.159 a, Longissima est cõplexio uerborum, quæ uolui uno spiritu potest. Or.210 b, Quo melius cadat aut uoluatur oratio.de Cl.187 a,Celeriter uerba uoluens.& 190 b, Facilè solutéq; uerbis uoluere sententias. de Cl.193 a,Voluendi sunt libri Catonis.*

Voluptarius,*a,um.amœnus.de Fini.56 b,Disciplina uoluptaria,delicata,mollis.)(.Grauis,continens,seuera. et de Or.148 b,Voluptariæ disputationes Aristippum delectabant.I.P.94 b, Sic suos sensus uoluptarios omnes incitauit.I.P.88 b,Isti tui uoluptarij. Att.104 a, Voluptariæ possessiones.de Fi.li.3.97 a,Quãq; Stoici cõmuni nomine corporis & animi ἡδονὴν appellant, ego malo Lætitiam appellare,quasi gestientis animi elationem uoluptariam.Tusc.245 b, Ordiamur ab eo, quem mollem,quem uoluptarium dicimus. & 178 b, Epicurus homo uoluptarius.*

Voluptas,*tis.iucunditas,fructus iucunditatis, lætitia. de Fi.65 b,Omnes enim iucundum motum, quo sensus hilarent,Græcè ἡδονὴν,latinè uoluptatem uocant.& ib.a, Voluptatem hanc sentiunt esse omnes,quam sensus accipiens,iucunditate quadã perfunditur.et 56 b, Voluptas est,quæ suauitate aliqua naturam ipsam mouet,& cum iucũditate quadã percipitur sensibus.et 66 b, & 67 a, In eo aũt uoluptas omniũ latinè loquentiũ more ponitur,*

cũ percipitur ea,quæ sensum aliquè moueat iucunditas.et 80 b,Voluptas est iucũdus motus in sensu. de Fi. 66 b,Verbo uoluptatis omnes qui ubiq; sunt,qui latinè sciunt,duas res subijciũt:lætitiã in animo,cõmotionem suauẽ iucũditatis in corpore.de Fin.56 b,Omne id quo gaudemus,uoluptas est:ut omne quo offendimur,dolor. Par.227 b,Voluptas boni natura fallaciter imitãdo adulterat.de Se.85 a,In uoluptatis regno uirtus nõ potest cõsistere.de Le.162 a,Voluptate capimur omnes,quæ etsi est illecebra turpitudinis,tamen habet quiddã naturalis boni:lenitatis est enim & suauitatis.& 165 b, Quæ penitùs in omni sensu implicata insidet imitatrix boni uoluptas,malorũ aũt mater omniũ.de Or.152 a, Omnibus in rebus uoluptatib.maximis fastidiũ finitimũ est. Off. 76 a,Omnis uoluptas honestati est cõtraria. Tusc.232 a, Xerxes præmiũ proposuit,qui inuenisset nouã uoluptatem.Of.33 a,Nec me angorib.dedi, nec rursum indignis homine docto uoluptatibus.pro Mu.142 a,Tu gubernacula reip.petas fouẽdis hominũ sensib.et deliniẽdis animis,& adhibẽdis uoluptatibus.Ep.63 b, Ex literis tuis cepi incredibilẽ uoluptatẽ.et 31 b,Capere magnã et perpetuam uoluptatẽ ex aliqua re.pro Pl.259 a, Capiebam animo non mediocrem uoluptatẽ,quod,&c.Cl.177 b, Itaq; cepi uoluptatẽ, tam ornatum uirũ fuisse in nostra rep.de Orat.101 a,Percipietis enim ex cognitione iuris illã lætitiã & uoluptatem,quod,&c.de Fi.66 a, Est ne quæso sitiẽti in bibẽdo uoluptas?de Cl.181 a,Dulci oratione,et quasi uoluptate quadã perfundi.Post.198 a, Incredibili,qua nũc fruor,lætitiæ uoluptate caruissem.de Fin.53 b,Percipere uoluptatẽ corporis ex aliqua re.Ac. 6 b,Dolere.)(.In uoluptate esse.de Fi.56 b,Esse in magno dolore,uel uoluptate.Ep.22 b,Ego uoluptatẽ habui nimiã.de Fin.54 a,Recta & honesta quæ sint,ea facere ipsa per se lætitiã.i.uoluptatẽ. At.39 b, Ea res mihi summæ uoluptati fuit. Offic.21 b, Sed si quis est paulò erectior,quãuis uoluptate capiatur,occultat & dissimulat appet.tũ uoluptatis propter uerecundiã:ex quo intelligitur, corporis uoluptatẽ nõ satis esse dignam hominis præstãtia. Of.40 b,Voluptates blãdissimæ dominæ sæpe maiores partes animi à uirtute detorquẽt. Omne autẽ id quo gaudemus,uoluptas est: ut omne quo offendimur,dolor.de Fi.li.1, In eo aũt uoluptas omniũ Latinè loquentiũ more ponitur,cũ percipitur ea, quæ sensum aliquè moueat,iucũditas.de Fi.li.2,Aliud uoluptas, effusum,lene,tenerũ,hilaratũ ac remissũ.3 de Or. Voluptas amatoria.Tusc.q.li.4,Voluptas duplex. Nõ enim hãc solã sequimur, quæ suauitate aliqua naturã ipsam mouet, & cũ iucũditate quadã percipitur sensib.sed maximam illã uoluptatẽ habemus, quæ percipitur omni dolore detracto.li.1 de Fin.Voluptas per se expetẽda Epicuro.de Fi.li.1,Voluptas,bonorũ finis,secundum Cyrenaicos & Epicurum. Aca.q.ed.1.lib.2,Voluptas gestiens,est præter modum elata lætitia,opinione præsentis magni alicuius boni.Tusc.q.lib.3,Humanissima uoluptas. Aca. q. edit.1.li.2,Voluptas rationi inimica,impedit consilium, ac mẽtis perstringit oculos, nec habet ullum cũ uirtute cõmercium.Cat.38,Voluptas insatiabilis è cognoscẽdis rebus.de Fin.lib.4,Voluptas liquida & libera.de Fin.1, Voluptas quò maior est,eò magis mentẽ è sua sede et statu dimouet.Parad.Voluptas mouens:contrarium,stans. de Fi.lib.2,Doloris omnis priuatio, rectè nominata est uoluptas.1 de Fin.Libero tẽpore,cũ soluta est nobis eligẽdi optio,quiãq; nihil impedit,quò minus id quod maximè placet,facere possimus,omnis uoluptas assumẽda est, omnis dolor depellendus.1 de Fin. Omnis uoluptas honestati contraria est. Of.lib.3, Voluptas ut decoris labes opprimenda.1 de Leg. Voluptas uaria dici solet, cũ percipitur ex multis dissimilibus rebus,dissimiliter efficientibus uoluptates.de Fi.li.2.8, Voluptas procreandi. de Fin.lib.2,Voluptatis illecebris delinitus, uirtuti nuncium remisisti.15 Fam.Voluptatis nomẽ inuidiosum,& infamiæ subiectũ.de Fi.lib.2,In omni re doloris amotio successionem efficit uoluptatis.1 de Fi.Voluptati subiecta sunt,maleuolẽtia lætans malo alieno,delectatio, iactatio,et similia.Tusc.q.lib.4,Nemo ipsam uoluptatem, quia uoluptas sit,aspernatur,aut odit,aut fugit:sed quia consequuntur magni dolores eos,qui ratione uoluptatẽ sequi nesciũt.1 de Fi. Ad uoluptatem omni impetu ferri. Off.2,Aristippi est,aduoluptatẽ & dolorẽ quæ fugimus,quæq; sequamur,referri omnia.lib.1 de Fin.Ad uoluptatem loqui, quod Græci πρὸς χάριν λαλεῖν. Læl. Quod ipsa natura,ut ait Epicurus, adsciscat & reprobet,id est,uoluptatẽ et dolorem.lib.1 de Fi.Diuinè enim Plato escam malorũ uoluptatẽ appellat,quòd ea uidelicet homines capiãtur ut hamo pisces.de Se.86 a, Omne animal,simul atq; natũ sit, uoluptatẽ appetere, eaq; gaudere ut summo bono.lib.1 de Fi. Voluptatem et honestatem fines esse Callipho censuit.Acad.quæst.edit.1. lib.2,Voluptatem seuerissimè contemnere.Offic.1.101, Voluptatẽ cum honestate Dinomachus et Callipho copulauit.Tusc.q.lib.5,Voluptatem,dolore detracto,non crescere ait Epicurus.Tusc.q.lib.3,Voluptatem definiunt Stoici,sublationem animi sine ratione,opinantis se magno bono frui.de Fin.lib.2,Nullam capitaliorem pestem, quàm uoluptatem corporis hominibus dicebat à natura datã, cuius uoluptatis auidæ libidines temerè et effrenatè ad potiundum incitarentur. de Senect. 85 a, Voluptatem cum summum bonum diceret.lib. 1 de Fin. Voluptatem propter nos,nõ propter eam,nosmetipsos diligimus.de Fi.lib.5,Voluptatem etiam & per se expetendam esse, & dolorem ipsum per se esse fugiendum. lib.1 de Fi.Voluptatem ipsam per se, quia uoluptas sit, semper optandam expetendamq; putat Epicurus. Tusc. q.lib.5,Voluptatem unam uirtus minimi facit.de Fi.lib. 2,Omnis enim expectatio eius qui audit, & admiratio, & improuisi exitus,habent aliquam in audiendo uoluptatem.Parti. Nõ placuit Epicuro medium esse quiddã inter dolorem & uoluptatẽ.1 de Finib.Percipere uoluptatẽ corporis ex aliqua re.1 de Fin. Vt labore & dolore magnam aliquam quærat uoluptatem.lib.1 de Finib. Voluptatẽ immanissimus quisq; acerrimè sequitur.Par. Tum intelliges,qui uoluptatem maximè sequantur, eos

Universidad de Deusto Biblioteca

minimè conſequi.Tuſ.q.lib.5, Qui uoluptatem cū honeſtate coniunctam ſummum bonum ſtatuūt,ij inuidioſum nomen uoluptatis fugiunt,ſed in uicinitate uerſantur.Ac.q.ed.1.lib.2,Summam uoluptatem, inquit Epicurus,non dolere.Tuſc.q.lib.3, Omni priuatione doloris putat Epicurus terminari ſummam uoluptatem, ut poſtea uariari uoluptas diſtinguiq; poßit, augeri amplificariq; non poßit. 1 de Fin. Nullam animi uoluptatem uidiſtis,niſi profectam à corpore,& redeuntem ad corpus.de Nat.1, Recta & honeſta quæ ſint, ea facere ipſa per ſe lætitiam,id eſt uoluptatem.lib.1.de Fin.Voluptate & moleſtia mixtus amor.de Vniuerſ.Voluptate compleri.Acad.q.edit.1.lib.2,Voluptate dominante, maximas uirtutes iacêre neceſſe eſt.de Finib.lib.2,Voluptate nimia geſtire.Offic.1,Voluptate,quaſi mercede aliqua, ad officium impelli. Acad.quæſt.edit. 1. lib. 2, His rebus inſtructus,ſemper eſt in uoluptate.1 de Fin.Dolere, & in uoluptate eſſe,contraria.Academ.quæſt.ed. 1. lib. 2, Quis autem uel eum iure reprehenderit,qui in ea uoluptate uelit eſſe,quā nihil moleſtiæ cōſequatur,uel illum qui dolorem fugiat,quo uoluptas nulla pariatur? 1 de Finib. Quiſquis ſentit quemadmodum ſit affectus,eum neceſſe eſt aut in uoluptate eſſe,aut in dolore. 1 de Fi. Voluptate ſua omnia metiuntur Epicurei.7 Fam. Voluptates et dolores animi naſcuntur è corporis uoluptatibus & doloribus.de Fin.1,Voluptates beluarum ſunt. Læl. Delicatæ uoluptates Epicureorum.de Nat.d.1,Voluptates languide(Tuſ.q.li.5,Voluptates libidinoſæ. de Fi.1) Voluptates obſcœnæ.de Fin.lib.2,& Tuſc.lib.5,Voluptates quæ auditu,& cantibus percipiuntur.Tuſc.q.li.5,Voluptates quæ ex formis percipiuntur oculis. Tuſc. quæ.lib.3,Temporibus quibuſdā,aut officijs debitis,aut rerum neceßitatibus ſæpe euenit,ut et uoluptates repudiandæ ſint & moleſtiæ non recuſandæ.1 de Fin. Voluptates ſenſum mouentes. Acad.q.ed.2.li.1, Eos & accuſamus,et iuſto odio digniſsimos ducimus, qui blanditijs præſentium uoluptatum deliniti atq; corrupti,quos dolores,quas moleſtias excepturi ſint,occæcati cupiditate non præuident: ſimiliq; ſunt in culpa qui officia deſerunt mollitia animi,id eſt laborū & dolorum fuga.1 de Fin. Omninoq; hoc genus uoluptatum (obſcœnarum) optabile eſſe ſi nō obſit,prodeſſe nunquā (tradunt Epicurei) Tuſ.q.li.5,Voluptatum præteritarum memoria, & ſpe conſequentium ſapientis uitam refertam putat Epicurus.Tuſ.q.lib.3,Detrahens eas uoluptates,quæ ſapere percipiūtur.Tuſc.quæſt.lib.3, Voluptates obſcœnas,faciles,cōmunes, in medio ſitas eſſe dicūt Epicurei. Tuſc.q.lib.5, Voluptates obſcœnas ſi natura requirat, non genere,aut loco,aut ordine,ſed forma,ætate, figura metiendas putant Epicurei.Tuſ.q.li.5, Vt non modò nullam captet,ſed etiam prætereat omnes uoluptates.li.1 de Fi.A' uoluptatibus obſcœnis abſtinere minimè eſſe difficile aſſerunt Epicurei,ſi aut ualetudo,aut officium, aut fama poſtulet.Tuſc.q.lib.5, A' uoluptatibus deſeri. 4 ad Attic.Voluptas,quaſi titillatio(Epicuri enim hoc uerbū eſt)ſenſibus adhibetur.de Nat.d.1,Vt turpes ſunt

qui efferunt ſe lætitia, tum cùm uenereis uoluptatibus fruuntur:ſic flagitioſi, qui eas inflammato animo concupiſcunt.Tuſc.q.lib.4,Qui ita frui uoluptatibus uolunt,ut nulli propter eas dolores conſequantur,& qui ſuum iudicium retinēt,ne uoluptate uicti faciāt id quod ſentiunt,non eſſe faciendū,hi uoluptatē maximam adipiſcuntur prætermittenda uoluptate. 1 de Finib. & de Nat.de. 1, Priuauiſſe ſe etiam uidetur multis uoluptatibus.lib.1 de Finib.A' ſapiente tenetur delectus, ut aut reijciendis uoluptatibus maiores alias conſequatur, aut perferendis doloribus aſperiores repellat.1 de Fin.

Volutabundus.de rep.li.2.apud Nonium.Cupido autem & expetenti,& libidinoſo, & uolutabundo in uoluptatibus eius.

Volutatio,onis.I.P.97 a,b,Scelera tua non ueſtigijs odorantes ingreſſus tuos,ſed totis uolutationibus corporis & cubilibus perſecuti ſumus.

Voluto,as. de Som.131 a, Eorum animi corporibus elapſi,circum terram uolutantur.In Sal.272 a,b, Itaq; nihil aliud ſtudet,niſi ut lutulentus ſus, cum quouis uolutari.ad Her.31 b,Cum pueri tibi ad pedes uolutarentur. de Aru.257 b, Quis unquam tam liberè eſt cum ſcortis, quàm hic cum ſororib.uolutatus?de Aru.253 b,Clodius in domeſticis eſt germanitatis ſtupris uolutatus. & ad He.28 a,Nō in omni dedecore uolutatus es?pro Seſt.28 a,& ad Her.31 a,Frater uolutatus eſt ad pedes inimicorum.Ep.127 a,Volutari in omni genere ſcelerū.& I.V.212 a,Volutari in luto.Qu.Fra.314 b, Ad Platonem & Ariſtotelem redeo,in quibus te uideo uolutatum.de Or.146 a,& At.74 b,In ueteribus ſcriptis ſtudioſè et multum uolutatus.de Or.97 b,Peruolutare libros.

Vomer,ris.ferrum in extremo aratro.I.A.179 b, Vt aratrum circunduceres, cuius quidem uomere portam Capuæ penè perſtrinxiſti.

Vomica,cæ.ulcus. de Natur. 74 a, Nec prodeſſe uoluit Phereo Iaſoni,is qui uomicam eius aperuit, quam medici non ſanare potuerant.

Vomitio,onis.de Natur. deorum,51 a, Vomitione canes aluos curare.

Vomo,mis.eijcio.pro Deiot.147 b,Cum te uomere poſt cœnam uelle dixiſſes.de Fin.78 b,Aſoti,qui in menſam uomant.I.P.84 a,Conuiuium in quo nemo poteſt dicere utrum iſte plus biberit,an uomuerit,an effuderit.Ep.236 b,χολὴν ἄκρατον noctu eieci.I.A.172 b,Cui ructare turpe eſſet, is uomens fruſtis eſculentis uinum redolentibus,totum tribunal impleuit.I.A.2, Ab hora tertia bibebatur,ludebatur,uomebatur.

Vorago,nis.gurges,charybdis. de Diuin. 95 b, Summerſus equus uoraginibus non extitit I.P.88 a,Vos geminæ uoragines ſcopuliq; reipub. pro Seſt. 25 a, Gurges & uorago patrimonij.I.Ver.152 a,Immenſa aliqua uorago aut gurges uiciorum.de Orat. 157 b, Charybdim bonorū,uoraginē potius dixerim.In Sal.274 b,Ea pars quò tanquam in unam uoraginem cœtus omnium uiciorum exceſſerat.I.A.232 b,Habet ſecum L.Fratrem,quē gurgitem? quam uoraginem? quid eum non ſorbere, quid

quid non haurire cogitatione, cuius ſanguinem non bibere cenſetis?

Vorax,cis.gurges,helluo,ganeo.I.A.173 a,Quæ charybdis tam uorax,tot res tam citò abſorbere potuiſſet?

Voro,as.de Natu.50 a,Animalia alia ſugunt,alia uorant, alia mandunt.Attic.60 b,Nos hîc uoramus literas cum Dionyſio.

Votiuus,a,um.quod uoto fit,uel ſuſcipitur.I.Ver.Act.2, Ludi uotiui.& At.55 a,Votiua legatio.& 237 a.

Votum,ti.uoti ſponſio,qua obligamur deo. Attic.201 b, Ego me maiore religione,quàm quiſquam fuit ullius uoti,obſtrictum puto.pro Mil.109 b, Vos & omnes boni uota faciebatis,ut Miloni uti uirtute ſua liberet.pro Cl.58 b,Nocturna illius ſacrificia,ſceleratasq; preces,et nefaria uota cognoſcimus.I.C.108 a, Facere uota contra remp. uel contra aliquem.de Ar.250 a, Noſtri imperatores maximis & periculoſiſsimis bellis huic deæ uota fecerunt,eaq; in ipſo Peßimunte ad illam ipſam principem aram perſoluerūt.I.V.228 b,Verres, qui Veneri ac Cupidini uota deberet,is Mineruæ templū ſpoliare conatus eſt.Att.190 b,Sed iam quaſi uoto quodam & promiſſo me teneri puto.de N.70 a,Iidem etiam uota ſuſcipi dicitis oportere,nempe ſinguli uouent.de Nat. 78 a, Non'ne animaduertis ex tot tabellis pictis, quàm multi uotis uim tempeſtatis effugerunt.de Nat.9 a,Deus nihil ſentiēs,nunquā nobis occurrit,neq; in precibus, neq; in optatis,neq; in uotis.pro Pl.280 a,Eorū preces & uota de meo reditu audiui.I.V.243 b, Nūcupare uota pro imperio,&c.Ep.85 b,Nemo eſt quin uota uictoriæ ſuæ fecerit.Epiſt.96 b,Quotidie uota facimus,ne intercaletur.et Tuſcul.228 b, Tereor ne non tam uirtutis fiducia nitendum nobis ad ſpem beatè uiuendi,quàm uota faciēda uideantur.At.134 a, De aliquo ægro uota facere. de L.178 a,Voti ſponſio,qua obligamur deo.At.243 a,Vota dijs ſoluere.de L.174 a,Sanctè uota reddūto.I.V.265 a,Nocturna uota cupiditatum. i. quo fiunt pro cupiditatibus.Ep.236 b, Cui quidem tu adeò piè & caſtè ſatis facias:id eſt,Apollini & Aeſculapio.I.A.195 b, Antonius ea uota,quæ nunquam ſolueret,nuncupauit. & 211 a,Is æquum putauit, uitam quam populi Romani uotis retinuiſſet, pro libertate populi Rom. in diſcrimen adducere.I.A. 227 b, Quorum uotis iudicauit ſe à morte reuocatum.pro Mil.116 a,Vota enim feceratis,ut in eos ſe potius mitteret,quàm in ueſtras poſſeßiones.

Voueo,ues.uota ſuſcipio,uota facio,uota nuncupo.de D.87 a, Qui cum ſues paſceret, una ex his amiſſa uouiſſe dicitur,ſi recuperaſſet,unam ſe deo daturum.de Natur.68 a, Templa Nympharum publicè uota & dedicata. de Cla.171 a,Ludi quos Salinator Senenſi prælio uouerat.In Ver.228 b,Marcellus duo templa dedicaturum ſe Romæ uouerat.At.25 b,Quid optamus à dijs immortalibus?quid uouemus? de N.77 b,Neq; Herculi quiſquā decumam uouit unquam,ſi ſapiens factus eſſet. de Finib.140 a,Noſtri imperatores pro ſalute patriæ ſua capita uouerunt.de In.74 a, Nautæ uouerunt ſe Dianæ uitulum immolaturos.

Vox,uocis, ſonus, uerbum. de Orat.202 a,Mira eſt quædam natura uocis,cuius quidē è tribus omnino ſonis,inflexo, acuto & graui, tanta ſit & tam ſuauis uarietas perfecta in cantib.& ibi. Contenta uoce atrociter dicere,& ſummiſſa leniter,& inclinata grauiter,& inflexa miſerabiliter.et ib.Orator omnis ſonorum,tū intendens tum remittens.perſequetur gradus.& ib.Vox dulcis & clara.& de Cl.186 a,Vox ſuauis et canora.de N.55 b,Vocis genera permulta,canorum,fuſum,lene, aſperū,graue,acutum,flexibile,durum.Itē:Voces ut chordæ ſunt intentæ,quæ ad quemq; tactum reſpondeāt, acuta, grauis,cita,tarda,magna,parua,mediocris,leuis, aſpera,contracta,diffuſa,continenti ſpiritu,intermiſſo,fracta,ſciſſa,flexo ſono,attenuata,inflata. Or.199 a,Inclinata atq; ululanti uoce more Aſiatico canere.de Cl.192 a, Subſellia grandiorem et pleniorem uocem deſiderāt. de Orat.96 a,Neminem uoce pleniorem,aut ſuauiorem mihi uideor audiſſe.de Orat.126 a,Vox ad miſerabilem ſonum inflexa.de Orat.146 b, Mollis uox ut muliebris aut quaſi extra modum abſona,atq; abſurda.et ib.Ruſtica uox atq; agreſtis.de Cl.177 a,Vox permanens,uerùm ſubrauca natura.de Orat.108 a, Vocis contentio.)(.Vocis remißio.de Orat.107 a,Græci quotidie antequàm pronuncient,uocē ſenſim cubantes excitant,eandemq; cum egerunt,ſedentes ab acutiſsimo ſono uſq; ad grauißimum ſonum recipiunt, & quaſi quodam modo colligunt. & ibid. Vox quæ una maximè eloquentiam uel commendat,uel ſuſtinet.de Orat.164 b,Curſus uocis per omnes ſonos.& Orat.202 a,Vocis flexiones de Orat.94 b,Quidam lingua hæſitantes, & uoce abſoni.& ibi.Linguæ ſolutio,uocis ſonus. & Tuſcul. 251 a, Inanis uocis ſonus.Off.27 a,Sed cum orationis indicem uocem habeamus,in uoce autem duo ſequamur, ut clara ſit, ut ſuauis,utrunq; omnino à natura petendum eſt: uerùm alterū exercitatio augebit, alterū imitatio preſſe loquentium & leniter.& ibi. Sine contentione uox, nec languens,nec canora. Or.210 b, Verbaq; ſint quàm ſuauißimis uocibus. de D.110 a, Surdus uarietates uocum aut modos noſcere non poteſt.Aca.42 b,In lingua etiam explanata uocum impreßio.de Fin.65 a,Non intelligere quid ſonet hæc uox uoluptatis.i.quæ res ei ſubijciatur.I.V.270,Hæc uox,ciuis Romanus ſum.Orator.212,Verbū,uox,ſonus.At.29 b,ζῶσις φωνῆς μείζω ἐνέργειαν ἔχει.Or.212 b, Rerum uerborumq; iudicium prudentiæ eſt, uocum & numerorum aures ſunt indices. pro Pl.266 a,Quæ enim unquam fuit Plancio uox contumeliæ potius quàm doloris.de Sen.80 a, Cum legem Voconiam magna uoce & bonis lateribus ſuaſiſſem.de Orat.89 a,Qui omnes una uoce repellebant,&c.Qu.Fr.298 a,b,Theatrum ita reſonans,ut uſq; Romam uoces referantur.pro Seſt.12 a,Vocem pro me ac pro rep. nemo miſit.pro Cæl.49 a, An aliquam uocem putatis ipſam cauſam pro ſe & ueritatē poſſe mittere? pro Cl.36 a,Hodie primùm ueritas uocem contra inuidiam miſit. pro Fl.147 a, Vox de quæſtura nulla miſſa eſt. pro Fl.147 b,Quæ eſt unquā iacta nō ſuſpicio,quæ,etc. ſed

Universidad de Deusto
Biblioteca

iracundiæ uox aut doloris: pro Mur. 136 a, Voces quas habuit, &c. Or. 202 a, Actio est quasi corporis quædam eloquentia, cum constet è uoce atque motu. & ibi. Vocis mutationes totidem sunt, quot animorum, qui maximè uoce commouentur.

Vpis. *uel ut Macrobius uult, Opis, Dianæ tertiæ nomen. sic eam Græci paterno nomine (pater enim eius Vpis traditur) appellant. de N. 71 a.*

Vrania, *niæ. de D. 83 b, Vrania Musa.*

Vrbanè. *de Fimib. 57 a, Facetè & urbanè aliquem irridere. Qu. Fr. lib. 2, Contumaciter urbanéq; uexatus.*

Vrbanitas, *tis. fal. de N. 41 a, Vir nostrorum hominum urbanitate limatus. de Orat. 98 a, Libandus est etiam ex omni genere urbanitatis facetiarum quidam lepos. Att. 100 b, ἀστειότης ὠν in homine urbanitas. Qu. Fr. 312 b, Vt aliquando subtilitatem ueteris urbanitatis et humanissimi sermonis attingerem. pro Cæl. 38 b, Maledictio autem si petulantius iactatur, conuicium: si facetius, urbanitas nominatur. Ep. 99 a, Tu modò desideria urbis & urbanitatis depone. Epist. lib. 3, Vrbanitas est uirtus, ut Stoici rectissimè putant. de Cl. Orator. Vrbanitatis color, externis oratoribus defuit. Epist. lib. 7, Vrbanitatis possessionem defendere. Qu. Fr. lib. 2, Subtilitas ueteris urbanitatis & humanissimi sermonis. Ep. lib. 7, Vides enim exaruisse iam ueterem urbanitatem. de Fin. lib. 2, In hominum facetorum urbanitatem incurrere.*

Vrbanus, *a, um. non inurbanus, facetus. pro Do. 231 a, Et homo facetus inducis etiam sermonem urbanum & uenustum. I. V. 79 a, Homo lautus et urbanus. Ep. 37 a, Hominem non solùm sapientem, uerùm etiam (ut nunc loquimur) urbanum. Fam. lib. 9, Vrbani sales.*

Vrbanus. *qui in urbe habitat. Epist. 183 a, Manabat enim illud malum urbanum, & ita corroborabatur, ut ego ocio diffiderem urbano. de Fin. 80 b, Vrbanus.) (. Rusticus. de Ar. 257 a, Quos non solum alieni, sed etiam sui uicini, tribules, urbani, rustici repulerunt. ad Her. lib. 2, Vrbanus prætor. Qu. Fr. lib. 1, Vrbana uel prouincialis administratio. Pro Plan. Vrbanum artificium simulationis. de Or. libro 2, Vrbanæ tribus. Ep. lib. 2, Vrbanarum rerum perturbatio. Att. lib. 9, Vrbana officia.*

Vrbinas, *urbinatis. I. A. 243 a.*

Vrbs, *bis. terra, tecta et templa urbis. cont. Rul. 74 a, Vrbs & natura & situ, & descriptione ædificiorum, et pulchritudine in primis nobilis. & 81 a, Capua urbs amplissima atq; ornatissima. Ac. 34 b, Aristoteles non dubitasset, quin & prætor ille esset & Roma urbs, et eam ciuitas incoleret. & ibi. Nec hæc urbs, nec in ea ciuitas. I. C. 110 a, Vrbs pulcherrima, florentissima, potentissimaq; et In A. 154 a, Vrbs mihi coniunctissima. pro Sest. 22 b, Domicilia coniuncta, quas urbes dicimus, mœnib. sepserunt. de D. 216 a, Vrbem philosophiæ (mihi crede) proditis, dum castella defenditis. At. 209 b, et 216 a, De urbe augenda, quid promulgatum sit non intelligo. pro Fon. 276 b, Vrbs Massilia. & I. C. 109 b, Vrbs coloniarum ac municipiorum.*

Vredo, *nis. morbus stirpes adurens. de Natur. 77 a, Nec*

si uredo aut grando quippiam nocuit, id Ioui animaduertendum fuit.

Vrgeo, *es. ursi. incumbo in aliquo. premo, impello. cont. Rul. 63 a, Ne urbem hanc alia urbe premere atq; urgere possitis. pro Fl. 150 a, Qui nullo impellente fallebant, eos urgente Lælio religiosos fuisse putamus? pro Plan. 269 a, Etiam atq; etiam instо, urgeo, insector. de Fa. 143 b, Qui mortifero morbo urgetur. de Sene. 77 a, Onus aut iam urgètis, aut certè aduentantis senectutis. de Or. 110 a, Sin tibi id minus libebit, non te urgebo. pro Plan. 260 a, Quærit enim Laterensis, atq; hoc uno maximè urget, qua uirtute, etc. de Som. 129 a, In quo qui insistùt, aduersa nobis urgent uestigia. Qu. F. 308 a, Vrgere illi, ut loco nos mouerent. Qu. F. 328 a, Illum neq; ursi, neq; leuaui, & Ep. 164 b, Lepidus ursit me. de Ora. 108 a, In uno aliquo opere noctes et dies urgeri. de Or. 88 b, Vrgerent philosophi, & c. instaret Academia, etc. At. 215 b, Vrge, insta, perfice. Or. 209 b, Interrogãdo urgere. pro Fon. 283 a, Galli instant atq; urgent summo cum studio. de N. 10 b, Vt eundem locum diutius urgeam. de Di. 117 b, Sed urges me meis uersib. At. 60 b, Vrgere aliquem. de Fin. 123 b, Vrgent tamen, & nihil remittunt. Ac. 31 b, Vrgebor iam omnium uestrùm conuicio. Tusc. 123 a, Malis omnib. urgeri. Ep. 99 b, Quin tu urges occasionem istam. & 115 a, & 253 a, Sed non urgeo. de Fi. 143 b, Non pugnem, & c. illud urgeam, & c. Ep. 134 b, Romæ cum sum & urgeo forum, senatusconsulta scribuntur, & c. At. 92 a, Sed lucet, urget, turba festinat Philogenes. & 905 a, Solicitudine prouinciæ, tum uel maximè urgebamur. Offic. 43 b, Subuenire alicui, qui potentis alicuius opibus circumueniri urgeriq; uideatur. Off. 60 a, Vrgent rusticè sanè, negant enim posse, & in eo perstant. Of. 65 a, Ius Crassus urgebat, æquitatem Antonius. pro Mil. 112 b, Sed quæstiones urgent Milonem, & c.*

Vrina, *næ. humor, qui ex renibus in ueficam profunditur. de Fat. 141 a, Vt in urina, ut in unguibus.*

Vrinari, *sub aqua natare liberè, & emergere cum uelis. Acad. Nonius.*

Vrios Iupiter: *id est, imperator. In V. 250 a.*

Vrna, *næ. hydria. de D. 122 b, Simia urnam euertit, sordes dissipauit. Qu. Fr. 311 b, Senatorum urna copiosè absoluit, equitum adæquauit, Tribuni ærary condemnarunt. In Vat. 36 a, Quæsitorem uide tribunali deturbare, urnas delere, subsellia dissipare. I. V. Act. 4, Eduxit ex urna tres nimirum iudices, qui sorte iudicarent.*

Vrnula, *læ. Par. 117 b, Vrnula fictilis.*

Vro, *ris. aduro, comburo. pro Dom. 232 b, Duritia corporis, quod cum uritur non sentit. & Offic. 27 a, Sed ut adurendum & secandum medici ueniunt, sic, & c. Tuscul. 242 b, Si uratur, torqueatur, secetur. Tusc. 183 b, Pernoctant uenatores in niue, in montibus uri se patiuntur. Qu. Fr. 314 a, Frigus impendebat maximum, quo periculum erat ne Appio suæ ædes urerentur. Tusc. 191 b, In corpore si quid eiusmodi est, quod reliquo corpori noceat, uri et secari patimur. de L. 181 b, Mortuum in urbe ne sepelito, ne ue urito.*

Vsitatè,

Vsitatè, *popularіter, uulgariter. de Finibus. 121 b, Vsitatè loqui. bis.*

Vsitatus, *a, um. peruulgatus, solennis. I. V. 110 b, Si humano modo, si usitato more peccasset. I. A. 260 a, Vsitatus & peruulgatus honos. & de Or. 98 b, Vetus atq; usitata exceptio. & Ep. 56 b, Genus literarũ usitatum. Ac. 44 a, Verbũ usitatũ ac tritũ. pro Ce. 293 b, Hoc iam uetus est, & maiorũ exẽplo multis in rebus usitatum. At. 284 b, Non solum enim usitatum, sed etiã quotidianum est, audire, & c. Res usitata paucis. l. Inusitatus. de Fi. 90 b, Nisi uocabulis uteretur nobis incognitis, usitatis sibi. de N. 69 a, Sed illud nomen ueterum literis usitatius.*

Vspiam, *alicubi.) (. Nusquam. de Am. 112 b, Si aliquis nos deus in solitudine uspiam collocaret. & I. P. 88 b, Vt tu uspiam saxis fixus asperis, & c. de Fin. 146 a, Si auenam uspiam uideris. de In. 80 b, Quod uspiam est.) (. Quod nusquam est. de L. 164 b, Siue est illa lex scripta uspiam, siue nusquam. Att. 109 b, Inde utrum consistere uspiam uelit, an mare transire, nescitur. & 276 a, Si ubi cõsistat uspiam, Dolabella habet.*

Vsquam. *uspiam. At. 115 a, Nullus usquam delectus noster, dux nusquam est. & 285 b, Neq; usquam exul esse possum, dum, & c. pro Mur. 130 b, Prudentia quæ neq; extra Rom. usquã, neq; Rom. quicquã ualet. pro Fl. 156 b, Is cui nullus usquã cõsistẽdi locus. de D. 137 b, Nec mihi magis usquã uidear, quã cũ in curia senatũ uideo, somniare. Of. 33 a, Nec est usquã cõsilio aut autoritati locꝰ.*

Vsq; *adeò. pro adeò, & usq; dum, pro donec, uel tantisper dum, & c. de In. 81 b, Postea tempestas ipsos quoq; tacta re cœpit, usqueadeò, ut dominus nauis in scapham confugerit. Oct. 329 b, Quis huic urbi usq; adeò est inimicus, ut ista dissimulare possit? pro Sest. 11 a, Vsq; adeò, & c. quoad, & c. ad Her. 7 b, Vsq; adeò præmeditatum fuisse, ut, & c. In V. 78 b, & Att. 248 b, Duces prædonũ domi tuæ, usq; dum per me tibi licuit, tenuisti. pro Qu. 12 a, Res tacuit usq; dum inueniretur, & c. Epist. 147 a, Vsq; mihi temperaui, dum, & c.*

Vsq; *eò. pro adeò, uel usq; ad eum finem. Or. 206 a, Vsque eò morosi sumus, ut nobis non satis faciat ipse Demosthenes. In V. 127 b, Neq; se usq; eò esse stultũ, ut, etc. pro S. R. 22 a, Quod Amerinis usq; eò uisum est indignum, ut fletus gemitusq; tota urbe fieret. pro S. R. 28 a, Vsque eò animaduerti iudices eum tocari, antequã Chrysogonũ nominaui. pro Qu. 6 b, Næuius usq; eo seruet auaritia, ut, & c. pro Qu. 55 a, Inferiorem se esse patitur, dum taxat usq; eò ne inimicorũ crudelitati dedatur. pro Qu. 27 b, Ista superiora esse sentit, nõ usq; eò tamen, ut, & c. pro Ar. 190 b, Qui præsertim usq; eò cuperet, ut, & c. pro Sest. 24 b, Vsq; eò nõ fuit popularis, ut patrimoniũ solus comesset. pro Qu. R. 45 b, Vsque eo'ne te diligis? Tusc. 196 a, Vsque eò regno carere non poterat. Aca. 6 b, & In V. 79 b, Multa facimus usque eò, dum aspectus fidem faciat sui iudicij. Ep. 112 a, & 113 a, & 114 a, Vsq; eò ut ego miserer eius esuriei. Ep. 116 b, Totum Sempronium usq; eò perago, ut Nestorium quoq; interponam. In V. 164 b. & cont. Rul. 89 b, Vsq; eò quoad, etc. Top. 223 a, Vsq; eò persequi, dum proprium efficiatur. pro Deio. 145 b, Quæ cum ita essent, tamen usque eò se tenuit, quo ad à Cn. Pompeio ad eum legati uenerunt.*

Vsquequaq; *ubiq;, omnino. I. A. 181 b, Aut undiq; religionem tolle, aut usquequaq; conserua. In V. 237 b, Nolite usquequaq; quidè quærere. de In. 70 a, Ne aut nusquam aut usquequaq;. Ep. 102 b, Vsquequaq; sapere oportet. & 124 b, Vsquequaq;, inquis, se Pomitij malè habẽt? de Fi. 246 a, Vsquequaq;.) (. Ex maxima parte. At. 60 a, Hic quoq; loquebatur, & opinor usquequaq;.*

Vstus, *a, um. Ep. 210 a, l. Perustus.*

Vsucapio, *pis. usu meum facio.) (. Vsu amitto. pro Fla. 162 a, Att. 4 a, De tutela legitimâ in qua dicitur esse puella, nihil usucapi potest. & ibid. Hæreditas usucapta est. de L. 182 b, Lex bustum usucapi uetat. ad Here. 33 b, At usu tuum fecisse: id est, fundum. de Ar. 251 a, Nihil mortales à dijs immortalibus usucapere possunt.*

Vsucapio, *onis. ius est possidendi quæsitum continuatione temporis lege definiti. Top. 222 b, Si usucapionem definias. & de Or. 99 a, Vsucapionum & tutelarum iura. de L. 167 b, Vsucapionem XII. tabulæ inter quinque pedes esse uoluerũt. pro Cæc. 297 b, Vsucapio fundi, hoc*

est, finis solicitudinis ac periculi litium, non à patre relinquitur, sed à legibus.

Vsura, ræ, usus, fœnus, fœnerationis fructus. contra Rul. 87 b, Paruam exigui temporis usuram bonæ de me opinionis postulo. In C.103 a, Vnius usuram horæ alicui ad uiuendum dare. Epist.30 b, Vsuram longi temporis, quã caruimus intermissa nostra consuetudine, etc. farciam. Tusc.168 b, Natura dedit usuram uitæ tanquam pecuniæ, nulla præstituta die. Tus.164 b, Stoici usuram nobis largiuntur tanquã cornicib. diu mansuros aiunt animos, semper negant. pro R.P.130 b, Vos obsecro, huic optimo uiro usuram huius lucis ne eripiatis. et pro Syl. 184 a, Lucis ne hanc usuram eripere uis? In V.251 a, Cur piratis lucis usuram tam diuturnam dedisti? de Sen. 87 b, Terra nunquam sine usura reddit quod accepit, sed aliàs minore, plerunque maiore cum fœnore. pro R.P. 128 b, An cum credebat inductus usuris id agebat, ut haberet quàm plurimum? & In C.108 a, Certare cum usuris fructibus prædiorum. I.V.186 a, bis, Magistratum à publicanis pecuniam pro usuris auferre. Attic.193 a, & 194 b, Pendere usuram ei, à quo emeris. At.148 b, Viri boni usuras perscribunt. Ep.224 b, Des operam ut usuræ Cluuio conseruentur. Att.85 a, Confeceram ut soluerent centesimis sexennij ductis cum reuocatione singulorum annorum. Att.85 b, Consistere usura debuit, quæ erat in edicto meo. At.194 b, Reliquæ pecuniæ usuram Silio pendemus. At.84 b, 83 a, Pompeio soluuntur trice simo quoq; mẽse talenta Attica XXXIII. nec id satis efficitur in usuram menstruam. & ibid. Forte cauet usuræ Anatocismus. I. Anatocismus.

Vsurpatio, onis. usus frequens, tractatio, mentio. de Cl. 187 b, Consolari se cum conscientia optimæ mẽtis, tum etiam usurpatione & renouatione doctrinæ. I. V. 270 a, Mentione atq; usurpatione ciuitatis morum assequi. contra Rul. 72 a, Comitia uera.)(. Comitia adumbrata ad speciem, atq; ad usurpationem uetustatis.

Vsurpo, as. dico, utor, occupo. de Vn.201 b, Iupiter, Iuno et reliqui, quos fratres inter se agnatosq; usurpare atq; appellare solemus. pro Mar.131 b, Idq; libenter crebris usurpare sermonibus soleo, omnes, & c. Par.122 a, Præclarè est hoc usurpatum à doctissimis, & c. dictũ est igitur ab eruditissimis, & c. I. A.167 a, Si quis usurpet illud Cassianum, Cui bono fuerit. Post.212 b, Qui desiderium mei nominis renouari, et rerũ gestarũ memoriã usurpari coegit. de Am.101 b, Quis est qui non C. Fabricij cum charitate aliqua & beneuolentia memoriã usurpet. I.A. 153 a, Græcũ etiã uersum usurpaui. At.282 a, Atq; ut Solonis dictũ usurpem, qui, & c. Off.41 a, C. Lælius, is qui sapiens usurpatur. Attci.101 a, Itaq; usurpaui uetus illud Bruti, ut ferunt, Pr. & c. I. V.269 a, Vsurpare nomẽ ciuitatis. de Fin.89 b, In ea quã sæpe usurpas trãquillitate. Ep.72 a, Cõsolationes, quæ sunt à multis usurpatæ. Tus. 135 a, Apud Platonẽ sæpe hæc oratio usurpata est, ut nihil præter uirtutem diceretur bonũ. Ep.140 a, Mulier una usurpata, duplex cubile. de Am.97 a, Nec enim ab isto officio, quod semper usurparam, cum ualerẽ, abdu-

ci debui. I.V.246 a, Iura sua quotãnis usurpare ac semper retinere. I.V.262 a, Aliquid ex bonis alicuius usurpare. cont. Rul.69 b, Paucas tribus ad usurpandã libertatem uocare. de Or.149 b, Aut nõ eo nomine usurpandũ, quo arguatur. I.C.119 b, Hoc genus pœnæ in improbos ciues sæpe usurpatum est. I.A.173 b, At quã crebrò usurpat & Consul & Antonius. Par.118 b, Nomẽ tantũ uirtutis usurpas, quid ipsa ualeat ignoras. pro Mil. 105 a, Appia quæ antea silebatur, nunc crebrò usurpatur.

Vsus, sus. exercitatio, tractatio, consuetudo, familiaritas. pro Cor.64 a, Assiduus uni rei deditus, & ingenium et artem sæpe umcit. de Orat.127 b, Docuit enim iam nos longa uita, usuq; rerum maximarum, ut teneremus, etc. de Orat.86 a, Vsus frequens, qui omnium magistrorum præcepta superat. & pro R.P.124 a, Vsus est magister optimus. I.V.62 a, Vsus exercitatioq; forẽsis. et Or.102 a, Ep.194 b, Non longè abieris. Num ius ciuile uestrum ex libris cognosci potest? qui quanquã plurimi sunt, doctorem tamẽ usumq; desiderant. aly legũt unum, aly lumẽ: sed malè. dixit enim, nullam artem literis sine interprete & sine aliqua exercitatione percipi posse. de Of. 12 b, Rei magnitudo usum quoq; exercitationẽq; desiderat. Tractatio & usus uocis. de Or.94 a, Quæ obseruata sunt in usu ac tractatione dicẽdi. de Or.93 b, Qui nõ Græci alicuius quotidianã loquacitatẽ sine usu, neq; ex scholis cantilenam requirunt. de Orat.97 b, Subeundus usus omnium. pro Cl.35 a, Vir magna prudentia, usu & exercitatione præditus. pro Sest.5 a, Mirificus usus alicuius in re militari. de Nat.3 a, Vsum quendam haberẽt insignem & illustrem. I.A.225 a, Vsum in rep. magnum habere debes. Ep.210 b, Valet ingenio, habet usum. I.V. 145 b, Mihi uideor eorum consuetudinem usu, tractandoq; cognouisse. de Fi.90 b, In omni arte cuius usus cõmunis uulgarisq; sit. Ac.46 a, Nec uirtutis usum modo ut superiores, sed habitum per se esse præclarum. de Or. 122 a, Si modò usum rerum percallueris. Or.222 a, Vsus loquendi populo concessi, scitè iam mihi reseruaui. Qu. Frat. 299 b, Cum ad tuam summam prudentiam tantus usus accesserit. de Orat.101 a, Omnia sunt posita ante oculos, collata in usu quotidiano. & 86 a, Dicendi ratio in medio posita communi quodam in usu atque hominum more & sermone uersatũr. de Natura.43 a, et 21 a, Mũdi partes nec ad usum meliores, nec ad speciem pulchriores potuerunt esse. et 60 a, Quod superuacuũ sit, aut usum nullũ habeat. Itè, Mẽbrorũ usum nullũ habere. Att.104 a, b, Tyronẽ propter modestiã malo salutum, quàm propter usum meũ. de N.56 b, Arborũ confectio magnos usus affert ad nauigia faciẽda. Of.3 b, Expetuntur diuitiæ ad usus uitæ necessarios. & 25 b, Quarũ partiũ corporis, usus sunt necessarij, eas neq; partes, neq; earũ usus suis nominibus appellãt. pro Mur. 130 a, Carmẽ cũ cæteris reb. absurdũ, tum uerò nullo usui. Ep. 210 b, Apollonius multis in rebus mihi magno usui fuit. At.1 b, Ille fuit mihi magno usui in multis rebus. At.2 b, Maximo te mihi usui fore uideo. Of.2 b, Præcepta quibus in oẽs partes usus uitæ cõfirmari possit. Of.28 a, Do-

mus finis est usus. Off.35 b, Nam qui principes inuenien di fuerunt, quẽ ex quaq; bellua usum habere possumus, homines certè fuerũt. Of.36 a, Cõciliare sibi animos hominum, & ad usus suos coniungere. de Am.96 b, Cato multarũ rerum usum habebat. & 101 b, Ii quib. cum usu coniunctũ esse possunt. de L.158 a, Id aũt incogniũ est, minusq; in usu necessariũ. de Le.161 a, Pecudes partim esse ad usum hominũ, partim ad fructũ, partim ad uescẽdum procreatas. Of.19 a, Non excludẽtes amicos ab usu rei suæ familiaris. Top.222 a, Vsus enim, nõ abusus legatus est. Tusc.212 a, Libido opinio uenturi boni, quod sit ex usu iam præsens esse atq; adesse. pro S.R.21 a, Est mihi cũ eo domesticus usus & cõsuetudo. pro Pl.259 b, Tamen id esset in tanto usu nostro, tãtaq; amicitia coniunctum. Epist.213 b, Nam & nosmetipsos uetus usus intercedit, & Atticus noster maiorem etiã mihi cũ Cossinio consuetudinem fecit. Ep.223 a, Coniunctus magno usu familiaritatis. pro Cl.27 b, Mihi cum eo uicinitas et magnus usus est. & Ep.142 a, Cum illo summus mihi est usus. de N.4 b, Ex quo existit & illud, multa esse probabilia, quæ quanquam non perciperentur, tamen quia usum quendam haberent insignem et illustrem, his sapientis uita regeretur.

Vsus est. pro opus est. de Fin.131 a, Mihi sic usus est, tibi ut opus est facto face. Tus.210 a, De cæteris studijs alio loco dicemus, si usus fuerit. Off.19 a, Et reip. impartientis si quando usus esset.

Vsus fructus, ũs. ius est, autore Vlpiano, de alienis rebus utendi fruendiq;, salua rerum substãtia. Top.222 a, Nõ debet ea mulier, cui uir bonorũ suorũ usum fructũ legauit, cellis uinarijs & olearijs plenis relictis, putare id ad se pertinere: usus enim, non abusus legatus est. & ib. Si ædes exesæ corruerunt, quarum usus fructus legatus est, hæres restituere non debet. & ibid. Seruus cuius usus fructus. pro Cec.287 a, Vsum fructum omniũ bonorum suorum alicui legare. pro Cec.288 b, Vsus eius & fructus fundi testamento uiri fuerat Cæsenniæ.

Vsu uenire. uenire usu, usu accidere, usu euenire. de Natu. 13 a, Quod in illo mihi sæpe usu uenit, idem modò cum te audirẽ, accideràt. At.227 a, Nũc uenit idem usu mihi, quod tu tibi scribis. & de Or.100 a, Quid quod usu memoria patrũ uenit? pro Qu.8 b, Quid potest miserius aut acerbius usu uenire? pro Qu.R.50 a, Quid itè nuper in Erote comœdo usuenit, qui, & c. & Offic.55 a, Quod in poematib. usu euenit. de Se.78 b, Nãsi id culpa senectutis accideret, eadem mihi usu uenirẽt. I.V.256 a, Antequã hoc usu ueniret. ad He.7 b, Dicet eum præmeditatum fuisse, quid sibi esset usu uenturum. Epist.38 a, Cum præsertim mihi usu uenturum nõ arbitrarer, ut ego quoq; absens à te defendẽdus essem. de Fi.50 b, Sed ex eo credo quibusdam uenire usu, ut abhorreant à latinis. p S.R.25 a, Erucius mihi usu uenit in causa optima.

Vt, ut quo, sicut, quomodo, quemadmodum, similiter atq;, pro eo ac perinde ut, æquè ut, item ut, tãquam, ac, dum, qui, quod genus, quasi, quare, quamuis, quantum. de Orat.94 b, Est igitur oratori prouidendum, non ut illis satisfaciat, quib. necesse est, sed ut illis, quibus liberè liceat iudicare. de Aru.247 a, Negocium magistratib. est datum, ut curarẽt, ut sine ui, mihi ædificare liceret. Attic.139 b, & Ep.53 b, Reliquũ est igitur, ut tibi, & c. ut sim, & c. ut me, & c. At.103 a, Non igitur hoc ut oppido præposui. sed ut loco. Attic.109 b, Vt igitur ita pertubato scribe aliquid. de Op.244 b, Aliquem improbum ut optimum laudari. Ep.169 a, Fortassis ea re minaciter agis, ut nos terreas. In V.229 b, Propè ut, & c. At.240 b, Etiam ut, & c. id est, etiam si. Ep.143 b, Non modò ut, & c. Ep.172 a, Vt non, quo minus. Attic.33 b, Me tuear, ut oppressis omnibus non demisse. ut tantis gestis rebus, parum fortiter. & 278 b, Fortuna ut in secundis fluxa, ut in aduersis bona.

Vt est. ut nunc est, & id genus alia. Attic.196 a, Et ut nunc est, mansuræ uidentur. de Cl.168 a, At hi quidẽ ut populi Rom. ætas est, senes: ut Athenien siũ secla numerãtur, adolescẽtes debent uideri. & ibi. Themistocles, ut apud nos, perantiquus: ut apud Athenienses, nõ ita sanè uetus. de Cl.173 b, 174 a, L. Cælius ut temporib. illis ualde doctus. Ep.164 a, Cõstitui ut nũc est, proficiscì. At.204 b, Quomodo nũc est. Qu.Fr.298 a, Exorabilis ira cundiæ (ut in malis) acerbitati anteponenda est. Q.F.323 b, Nõ fino (ut fit in amore) ea quæ minimè uolo cogitare. pro S.R.24 a, Homo (ut erat furiosus) resp̃odit, & c. I.P.92 a, Dices enim, ut es homo facetus, & c. pro Cl.22 a, Interim Oppianicus ut erat, sicut ex multis reb. cognoscetis, singulari scelere corrupit, & c. pro Mur.136 a, Atq; ille, ut semper fuit apertissimus, nõ se purgauit, sed indicauit. In A.217 b, Ego sine iracũdia dico, ut omnia, nec tamẽ sine dolore. I.V.59 a, Ille quidẽ, ut est genus hominũ nimis suspiciosum, & c. I.V.89 a, Ille, ut erat in primis inter suos copiosus, cõuiuiũ cõparat. At.36 b, Ille, ut nũc se habet, admirabili gloria est. de N.67 b, & Att.133 a, Vt nũc quidè est, & quomodo nũc quidè est. Ep.184 a, Nonnihil, ut in tantis malis, est profectũ. Tus.172 a, Multa colligit Chrysippus, ut est in omni historia curiosus. de Or.108 b, Quos tũ, ut pueri refutabamus. Ep.196 a, Quod si, ut es, cessabis, lacessam. Tus.246 a, At Diogenes liberius, ut Cynicus. & 151 a, Homo acutus, ut Siculus. Off.63 b, Tũ Pythius, ut Argentarius, qui esset apud omnes ordines gratiosus. Of.64 a, Hoc quidè satis lucu lenter, ut ab homine perito definiẽdi. pro Fl.157 b, Ciuitas prudens, ut ego semper existimaui, & grauis, ut ipsè existimeri uolunt. de Se.79 b, Multæ etiã, ut in homine Romano literæ. de Cl.169 b, Dimissi eum à me ut magistrum puerorum, non libenter, ut hominem ingratũ, nõ imuitus. Item: M. Popilius ut erat lena amicus, ita uenit in concionem. Qu F.318 a, Mihi, ut est, magis placebat. Ep.54 b, Nam adhuc & factũ tuũ probatur, et ut in tali re, etiam fortuna laudatur. Epi. 54 a, Deinde non habet, ut nunc quidem est, id uicij res. Atti.189 b, Pro malis rectè habebam: id est, ut in malis. pro Ar.191 b, Pro mea consuetudine.

Vt. pro postquam, uel ubi, uel cum. I.V.70 a, Imò uerò ut quisque me uiderat, narrabant. de Cl.166 b, Vt illos li-

bros de rep. edidisti, nihil à te sanè postea acceptimus. At.112 d, Vt ab urbe discesseris, nullum intermisi diē quin, etc. I.V.220 d, Vt primum in illud oppidū uenit, &c.69 d, Vt primū è prouincia redijt. At.3 b, Vt primū à tuo digressu Romā ueni. de Or.110 b, Qui simul ut increpuit, philosophū relinquunt. et de Fi. 71 b, Simul ut ortū est. I.V.206 b, Qui simul ut me uiderūt, inquiunt, etc. I.V.211 d, Ille cōtinuò ut uidit, nō dubitauit tollere. At.101 d, Is ut me salutauit, statim Romā profectus est. et pro Cl. 31 d, Vt primùm, &c. statim, &c. Of.74 b, At ille ut ingressus est, cōfestim gladiū distrinxit. pro Qu.10 b, Statim ut Romā redijt, &c. Att.18 b, Vt semel consecutus sum, &c. non destiti, &c. de Clar.169 d, Vt semel exiuit, omnes peragrauit insulas. Epist. 60 d, Vt primùm, &c. statim, &c.

Vt. pro quamuis, uel etiam si. Epistol.13 d, In quo ut iam sit in ijs culpa, qui me non defenderunt, non minor est in ijs, qui reliquerant. Item: Etsi accusandi sunt, qui, &c. magis etiam reprehendendi qui, &c. Attic.193 b, Nam quid de me dicam? cui ut omnia contingant, quæ uolo, leuari nō possum. pro Q.1 d, Qui ut summa haberē cætera, temporis quidē certe uix satis habui, ut, etc. de D. 93 b, Qui ut rationem nō redderet, tamen, &c. At.110 d, Qui ut nihil aliud, hoc tamen profecit, dedit illi dolorem. pro Cor.26 b, Quod si iam ita esset, ut esse non potest, tamen, &c. de D.123 d, Etenim ut sint auspicia, quæ nulla sunt, hæc certè, &c. de In.82 b, Vt nihil adiūgatur emolumenti. & pro Qu.14 b, Vt statim de iure aliquis concurrerit. cont. Rul.64 b, Vt circūspiciamus omnia quæ populo grata sunt, nihil tam populare quàm pacem reperiemus. Officiorum,57 d, Vt excellas etiā pulchritudine & uiribus.

Vt cum admiratione quadam. Att. 36 d, Vt ille tum humilis, ut demissus erat. pro Fl.148 b, Noster autē testis, ut se sustentat, ut omnia uerba moderatur. pro Sestio,8 b, Qua superbia cœnū illud amplissimi ordinis lachrymas repudiauit, me ipsum ut contempsit. Attic. 101 d, Cæsar quomodo exultat uictoria. de Fin.139 b, Vt illi efferuntur lætitia cum uicerint, ut pudet uictos, ut se accusari uolunt, ut cupiunt laudari.

Vt, cum superlat. & ita, &c. de Sen. 90 b, Vt quisq; ætatè antecellit, ita sententiæ principatū tenet. de Ora.95 d, Vt in quoq; oratore plurimū est, ita maximè is pertimescit. de Or.94 b, Vt quisq; optimè dicit, ita maximè dicēdi difficultatē ptimescit. de Or. 137 b, Vt quēq; eorū minimū putāt, ita eū primū uolūt dicere. de In.48 b, et ad He.3 b, Vt quodq; primū gestū erit, ita primū exponetur. Off.4 d, Vt qs maximè perspicit, &c. is sapiētissimus haberi solet. 108 b, Vt maximè potui. de Orat. 124 d, Hæc ut breuissimè dici potuerunt, ita à me dicta sunt.

Vt, cum ita sine superlat. de Diuin.105 d, Omne animal ut uult, ita utitur motu sui corporis. Orat.216 b, Non item in oratione ut in uersu extat numerus. de Off.43 b, Nō tamen ut fugiendum, ita habendum est religioni contrarium. Qu.Fra. 323 b, Nihil unquā ita expectaui, ut cum hæc scribebam, tuas literas. I.A.221 d, Vt igitur alia, sic hoc Pansa præclarè. de N.39 d, Euripides ut multa præclarè, sic hoc breuiter. I.V.120 b, Sed ut in illo, &c. item in hoc, &c. contra Rul.65 d, Ita gerere cōsulatum, quo uno modo grauiter geri potest. de Ora. 86 d, Vt in cæteris, &c. in dicendo autem, &c.

Vt. ut si, tanquam, tanquam si, quasi, quomodo, quemadmodum. (. Ita, sic, tam, tantum, item, eodem modo, similiter. de L.170 b, Nullum frigidius flumen attigi, ut uix pede tentare possim. ad Attic. 78 d, Ego tui Bruti rem sic ago, ut suam ipse nō ageret. de D. 85 d, Credo aliquā non dissimilem figuram, sed certè non talem, ut eam factam à Scopa diceres. de Am. 113 b, Quanta illi fuit gratuitas? ut facilè populi Rom. ducem diceres. pro Milon. 112 d, Ille tum secum habebat neminem, nisi ut uirum à uiro lectum esse diceres. I.V. 202 d, b, Verisimile nō est, ut ille homo tā locuples religioni pecuniam anteponeret. de Natura deorum,12 b, Tanta imbuerentur superstitione, si nos audire uellemus, ut aruspices nobis essēt colendi. ad At. 101 b, Bene facis cum id efficis, mihi crede, perinde ut existimare tu non posses. Orator. 218 d, Hoc dichoreo tantus clamor concionis excitatus est, ut mirabile esset. de Cl.176 d, Vt facilè cerneres eum degenerauisse. Tusc.201 d, Eo enim erant motu & statu, ut eos Argiuos esse diceres. de Cl.180 d, Gellius nō tā uendibilis orator, quàm ut nescires, quod ei deesset. de Cl. 186 b, Sed eam ut citius ueteratoriam quàm oratoriam diceres. Epi. 195 b, Equidem sic iam obdurui, ut laudes Cæsaris nostri æquissimo animo uiderem T. Plancum, audirem Laberij et Publij poemata. Ep. 75 d, Ita accepi librum à meo seruo scriba, ut eundem acceperim à fratre tuo. Ep. 71 b, Tantum cepi doloris, ut consolatione ipse egerē. Tusc.149 b, In hanc exercitationē ita nos studiosè operam dedimus, ut iam etiā scholas græcorū more habere auderemus, ut nuper tuū post discessum tēta ui, etc. Ep.213 b, Mihiq; ita fidelis, ut si esset à me manumissus. Epi.104 b, Rufio ita desiderabatur, ut si esset unus è nobis. Ep.213 b, Eius negociū sic uelim suscipias, ut si esset res mea. Epi.230 b, Tanta mihi cū eo necessitudo est, ut si mea res esset, nō magis laborarem. Ep.27 b, De Dolabella suadeo, ut uideas, tanquā si res tua agatur. In P. 80 b, Sed omitto ut sit factus uterq; nostrūm. pro S. R.38 b, Nō est uerisimile ut Chrysogonō horū literas adamarit. & ib. Non est uerisimile ut diligentiam cognorit eorū. Ep.117 d, Senatusconsultū esse factū in eā partem, ut placeret, &c. pro Ce.296 d, Cum sibi proposuerint, ut siue ita sit, siue non, ut distinguant, &c. Att.7 d, Mihi nō est notū, ut quisq; in Epirū proficiscatur. Off. 41 b, Adiūcto uerò hoc, ut ijdem etiam prudentius haberentur, nihil erat, &c. Offi. 42 b, In eo ipso uis maxima est, ut simus ij, qui haberi uelimus, &c. Ep.119 b, Vt uideo causa hæc integra in proximū annum trāsferetur, & quantū diuino, relinquendus tibi erit, qui prouinciā obtineat. Ep. 136 b, Vt olim solebat, ut nunc fit. pro Ce. 289 d, ut est consuetudo. pro Fl.154 d, Vt dicitur, ut apparet. In A.173 d, Patrimoniū tam amplum ut illud fuit. Or.117 d, Vt multos sæpe uidi, qui, &c. I.V.120 d, Queri cum

ri cum multis, ita ut fit, cœperunt, &c. Ep.140 d, Sed ut dico, placet Stoicis.

Vt. cum uerbis timendi. de Am.98 d, Vereor ut idem interitus sit animorum & corporum. & pro D.224 b, Timebam ut possum, &c. pro Q.14 b, Tamē uereris ut possis, &c. At. 94 d, Quoniam tu abfuisti, uereor ut satis diligenter actum sit, &c. At.85 b, Quod uereor tibi ipsi ut probē. & 113 d, Vereor ut his ipsis contentus sis. pro Cl.53 b, Quid metuebat? ut oppugnaretur à perdito? an'ne accusaretur à condēnato? l.Ne. pro S.R.26 d, Hoc uerò est, quod fieri non potest, si, &c. ut parū miseriæ sit, quod alijs coluit, non sibi, nisi etiā quòd omni no coluit, crimini fuerit. Or.202 d, Vt iam non sine causa, &c. At.222 b, Vt enim quicque succurrit, libet scribere. Attic.246 d, Tu uerò facis ut omnia, quod Seruiliæ non desis & Bruto. At.97 d, Dixit se audisse ut nihil esset incommodi. Off.16 d, Demetrius Phalereus orator parū uehemens, dulcis tamen, ut Theophrasti discipulum possis agnoscere. de L.169 b, Hanc uides uillam, ut nunc quidem est, lautius ædificatam. & Am.97 d, Qualis, ut arbitror, nemo unquam erit, & ut confirmare possim, nemo certè fuit.

Vt. pro uelut, ueluti, sicut, cum aliquid exempli causa subijcitur, & pro quod genus. de D.137 b, Nonnullæ ualetudinis significationes, ut hoc ipsum pleni enectiue simus, &c. quodam genere somniorum intelligi posse dicuntur. de In.82 d, Vt amicitia, bona existimatio. & ibi. Quod genus, amicitia, bona existimatio est. & 83 d, Quo in genere est, gloria, dignitas. ad Heren.9 b,10 d, Quod genus, ut in ius eas cum uoceris. & ibi. Quod genus, id quod argentario obtuleris expensum, &c. & ib. Quod genus, M. Drusius prætor, &c. ad Heren.14 b, Quod genus, si quæratur, &c.

Vtcunque, quomodocunq;, perinde utcunq;. Or. 202 d, Orator utcunq; animum audientis cōmoueri uolet, ita certū admouebit uocis sonum. Post.203 d, Neq; id reip. repetere utcunq; necesse est. Off.27 b, Sed utcunq; aderunt res. de Fin.126 b, Vtcunq; res postulabit.

Vtendus, a,um. In V.117 b, Huic omnia bona utenda ac possidenda tradiderat.

Vter, a,um. de Fa.140 b, Quoniam utriusq; studij nostra possessio est, hodie utro frui malis, optio tua sit. de Inu. 80 b, Deinde utra lex iubeat aliquid, utra permittat. et ib. Vtra lex iubeat, utra uetet. de D. 132 b, Vtrum igitur eorum accidissent, uerum oraculum fuisset. pro Rab. 92 d, b, Quamobrem uter nostrūm tandem Labiene popularis est? tu ne? an ego? pro Sest.22 d, Horum utro uti nolumus, altero est carendum. de Cl.381 b, Aderant multi alij, tamen utrū de his potius, dubitasset aliquis, quin alterum nemo. Or. 120 b, Reperiam, qui dicat aut scribat, utra uoles lingua. Atti.248 d, Quid ad hæc Pansa? cum utro erit, si bellum erit? Part.241 d, Vter fortius pugnabit, is uincat necesse est. Quin.Fra.314 b, Sed utros eius habueris libros (duo enim sunt corpora) an utroq; nescio. pro Mil.107 b, Ab utro insidiæ factæ sint, incertū est. & 106 d, Vter utri insidias fecerit. pro Cl. 39 b,

Vter igitur facilius hoc fecerit? is'ne, &c. an ille, &c. de In.67 b, An huius & illius, & utrius potius. Epist.19 d, Vtro me minus deceat uti, non intelligo. & 5 d, Quorum utrum minus uelim, nescio. de Fin. 71 d, Summum bonum puer utra uoluptate dijudicabit? stante an mouente? Epistol. 35 b, Incertum est utra uia. de Orator. 168 d, Sanè dubitare uisus est Sulpitius, utrius oratio propius ad ueritatem accederet. Off.8 b, Cum Celtiberis, cum Cymbris bellum gerebatur, uter esset, non uter imperaret. Attic.6 d, Aut ei molesta erunt, in utro culpa erit. de D. 137 b, Potest hoc esse falsum, potest uerum, sed utrum sit, non est mirabile.

Vtercunque. Epi. 81 d, Ita parati esse dicuntur, ut utercunq; uicerit, non sit mirum futurū. & At.285 b, In hoc bello utracunq; pars uicerit, tamen periturī sumus.

Vterlibet. pro Qu.15 d, Vtrumlibet elige, &c.

Vterq;, aq;, umq;. uteruis, ambo, quisq;. de N.54 d, Sanguis per uenas in omne corpus diffunditur, & spiritus per arterias, utræq; autem crebræ, multæ toto corpore textæ sunt. ad Her. 32 b, Cum eorum de quibus dicimus aut utrunq;, aut unumquodq; certo concluditur uerbo. de Ar.256 b, & Ep.172 b, Horum uterq; cecidit uictus. & ad Her. 6 b, Quarum utrunq; pessimum est. Offic.1 d, Nos utriq; et Socratici et Platonici esse uolumus. Q. Fr.309 b, Domus utriusq; nostrūm ædificatur strenuè. de Or.152 d, A' quibus utriusq; summittitur aliquid. At. 143 d, b, Nō est tuæ fidei, ut contra alterutrum, cum utriq; sis maximè necessarius, arma feras. de In. 54 d, Eorum controuersiam non incommodum uidetur, cum utrorumq; ratione exponere. At.98 b, Vtriusq; accepi literas eiusmodi, eodem tempore. & ibi. Me aūt uterque numerat suum. At. 128 d, Gallus Fabius amantissimus utriusq; nostrū. ad Her.22 b, Nam utraq; altera separata minus erit firma. ad He.52 b, Vtrūq; aut unūquodq;. At. 228 d, Multa mihi ueniunt in mentem in utramq; partē. de Or.182 b, Ancipites disputationes in quib. de uniuerso genere in utrāq; partē differi copiosè licet. de Fi.126 b, Dicendi exercitatio in utrāq; partem ab Aristotele instituta. Ac.31 b, Nam utraq; in parte multa dicuntur. Off.36 b, Magna uis est in fortuna in utrāq; partem, uel ad secūdas res uel aduersas. pro Mil.113 d, Magna uis est cōscientiæ in utramq; partem. Off.40 b, Qui in utramque partem magno animo sunt. Or.216 b, Ternæ autem sunt utriusq; partes, uerborū, &c. collocatiōis, &c. & ibi. Sed in utroq; frequentiores sunt & liberiores poetæ: id est, in uerbis & in collocatiōe. In Sal.174 b, Quo usus est quisq; eorum, cum de duobus loquatur.

Vteruis. At. 101 b, Vtriusuis rei me adiutorē uelim esse. & pro Sex.R.19 d, Vtrumuis saluo officio facere poteris. de Sen. 83 b, At minus habeo uirium quàm uestrūm uteruis.

Vti. ut. de Or.92 d, Vti qui audirent, &c. & I.V.65 b, Patant fore uti si, &c. pro Do.214 d, Nihil aliud nisi uti ne quid, &c. pro S.R.19 d, & de Ora.94 b, Non uti satis. & c. sed uti ne, &c. Ep. 202 b, Is ad me literas misit, uti te sibi placarem.

Vtica,

Universidad de Deusto
Biblioteca

Vtica, cæ. urbs. pro Lig. 137 b, Vticenſis, & Vticenſes, cùm alibi ſæpe, tum. l. V. 255. pro Cor. 65.

Vtilis, le, fructuoſus, commodus, accommodatus, frugifer, ſalutaris, ex uſu eſſe, quod uſui eſt, quod habet utilitatẽ, quod alicui opus eſt, quod multas habet opportunitates, quod lucro eſt, quod expedit uel conducit, cui bono fuiſſet, quod maximè intereſt, ita tempora reip. ferunt. de N. 9 b, Res utiles ac ſalutares. et Of. 64 a, Quod utile ſit, quodq; expediat. cõt. Rul. 68 b, Ea lex uobis accõmodata atq; utilis eſt. At. 276 a, Vt ſi arbitrare utile fore, & è rep. eſſe, perſequere Dolabellam bello. & Epi. 207 a, E' rep. non eſt. Ep. 130 b, Sic enim facillimè quod tibi utiliſſimũ erit, conſilij capies. & l. C. 101 b, Vita utiliſſima. de In. 42 a, Is mihi et ſuis & publicis rationibus utiliſſimus ciuis fore uidetur. & ibi. Inutilis ſibi. Off. 57 b, Homo ad nullã rem utilis. & ibi. Homo ad nullã partem utilis. & de Sen. 89 b, Ad multas res perutiles ſunt Xenophontis libri.

Vtilitas, tis. emolumentum, fructus, quæſtus, lucrum. opportunitas, commodum, commoditas, uſus, res, ratio. de N. 19 b, Nec hoc conſiderant, quæ ſit utilitas, quæq; opportunitas, in homine membrorum. & 37 a, b, Natura conſultrix et prouida utilitatum opportunitatumq; omnium. At. 104 a, Tyro mirabilis utilitatis fructum mihi præbet. de Or. 94 b, Artes in quib. nõ utilitas quæritur neceſſaria, ſed animi libera quædã oblectatio. pro Murena, 129 a, Ars militaris pergratam utilitatẽ habet. de Orator. 129 b, Referre omnia ad utilitatem ſuam, et omnia facere cauſa ſua. Officiorum, 69 b, Male etiam Curio, cum cauſam Tranſpadanorum æquam eſſe dicebat: ſemper autem addebat, Vincat utilitas. Quin. Frat. 294 b, Alicuius commodis utilitatiq; ſeruire. Officiorum. 16 a, In quo non minorem utilitatẽ afferunt, qui togati rei pub. præſunt, quàm qui bella gerunt. Item: rodeſſe uti litatẽ afferre idem. Officiorum, 60 b, Nec tamen noſtræ nobis utilitates omittendæ, alijſq; tradendæ, cum his ipſi egeamus: ſed ſuæ cuique utilitati, quod ſine alterius iniuria fiat, ſeruiendum eſt. pro Ar. 188 a, & de Fi. 82 a, Ex literis afferre aliquid ad communem fructum. Officiorum. 35 b. Capere uſum ex aliqua re. Vtilitas oculorum, deorum munere, hominibus donata, de Vniuer. Vtilitas in deliberando, finis, Part. Vtilitas, deliberationum finis, 3 ad Heren. Topic. 1 de Orator. Vtilitas ſæpe cum honeſtate certat, Part. Vtilitas in duas partes in ciuili conſultatione diuiditur, tutam & honeſtam, 3 ad Her. Vtilitas cum honeſtate in deliberatiua cauſa finis eſt, 2 de Inuent. Nihil tam eſt ſecundum naturam, quàm utilitas, 3 Officiorum. Vtilitas & turpitudo in eadem re ineſſe non poſſunt, 3 Officiorum. Vtilitas autem, aut in corpore poſita eſt, aut in extraneis rebus, 2 de Inuent. Ne hoc quidem uos mouet, conſiderantes quæ ſit utilitas, quæq; opportunitas in homine membrorum, ut iudicetis membris humanis deos non egere, 1 de Natur. Vt etiam ſi nulla ſit utilitas ex amicitia, tamen ipſi amici propter ſeipſos amentur, 1 de Fmib. Vtilitatis duæ partes uidentur eſſe, incolumitas & potentia, 2 de Inuent.

Vtilitatis eadem, quæ honeſtatis eſt regula, Officiorum 3. Certatur utrum honeſtati potius, an utilitati conſulendum ſit, 2 de Orator. Eſſe utilitati amicis, & reipublicæ, 1 de Orator. Commodis, utilitatiq; alicuius ſeruire, ad Quin. Frat. libro 1. Qui utilitatem defendit, enumerabit commoda pacis, opum, potentiæ, &c. Vtilitatẽ ex laude naſci defendet, ſemperq; eam cum dignitate coniunctam, 2 de Orator. Omnes enim artes quæ nobis populi Rom. ſtudia conciliant, & admirabilem dignitatem, & pergratam utilitatem debent habere, pro Murena. Vtilitate hominum nihil debet homini eſſe antiquius, 1 Officiorum. Vtilitati aſſici, 7 Famil. Et, ut arbitror, nec ab utilitate eorum qui audient, nec ab officio noſtro, nec ab ipſa cauſa Publij Seſtij abhorrebit oratio mea, pro Seſt. Cum omni utilitate, quam dij hominibus dederunt, ars aliqua coniuncta eſt, per quam illa utilitas percipi poſſit, de Di. libro 1. Quoniam in his uerſatur omne conſilium duobus, de utilitate antè dicamus, quæ in diſcernendis bonis maliſq; uerſatur, Partit. Nec tamen noſtræ nobis utilitates omittendæ, alijſq; tradẽdæ, cùm his ipſi egeamus, ſed ſuæ cuique utilitati, quod ſine alterius iniuria fiat, ſeruiendum. 3 Officiorum. Natura conſultrix & prouida utilitatum opportunitatumq; omnium, 2 de Natura. Teq; Alexandrinum bellum gerente utilitatibus tuis paruit, pro Deio. id eſt, commodis tuis inſeruiit. Quem quidẽ ego, etſi mirabiles utilitates mihi præbet, quum ualei in omni genere uel negotiorum uel ſtudiorum meorum, tamen, & cætera. ad Atticum, libro 7. Vtilitatibus tuis poſſum carere, ad Tironem, libro 16. De utilitatibus & commodis ſuis cogitare, 1 de Fimibus.

Vtiliter. commodè, cum utilitate.) (Inutiliter. Officiorum, 18 a, Iracundiam utiliter à natura datam. & 36 b, & Acad. 34 b, Quæ fiunt utiliter ad hominem uitam.

Vtinachi. pop. l. P. 99 a.

Vtinam. dij faxint, uelim, & cæt. ad Atticum, 46 a, Atq; utinam ipſe Varro incumbat in cauſam. de Natura deorum, 73 a, Vtinam ut illa anus optat, ne in nemore, &c. At. 139 a, Me miſerum, quod tu uoluiſti, unà fuiſſemus: id eſt, utinam. At. 220 b, Quod utinam, iterum autem utinam, ſed tamen commodo.

Vtique. omnino. ad Atticum, 57 a, Quo die uenies, utiq; cum tuis apud me ſis. & 68 a, Quæ quidem ego utique uel uerſura facta ſolui uolo. & 71 a, Vtique explicatum fit illud, & cætera. ad Atticum, 228 a, Minuſculam illã utique Quinto traditurus ſum. Anteq. 196 a, Vtique ſiue hinc abiero, ſiue hìc ero oppreſſus, ea maneat opinio, & cætera. ad Atticum, 72 b, Annum quidem utiq; teneto. At. 72 a, Id unis literis datis, quæ ad me utiq; perferantur, conſequere. & 203 a. Expecto te à Peduceo utiq;. de D. 133 a, Faba Pythagorei utiq; abſtinuerũt. At. 200 b, Hoc quidem utiq; perficies, &c. & 207 b, Illud utiq; ſcire cupio. & 41 b, Vtiq;, &c. aliter, Vitæq;. Attic. 57 b, Ipſe uerò utiq; fac uenias. At. 89 a, Vtiq; ad me tabellarios mittas. At. 151 a, Quid cenſeas mihi faciendum, utique ſcribito. At. 211 b, Ego ut conſtitui, adero, atque

que utinam eadem die: ſin (quid enim multa?) utiq; poſtridie. Attic. 220 b, Olij mittas laudationem, Olij utiq;: nam illam legi, uolo tamen deguſtare. At. 259 a, Romam utiq; ſtatim ueni.

Vt non. quin. pro Cor. 64 a, Poteſt igitur iudices L. Cornelius condemnari? ut non C. Marij factum condemnetur? I. A. 260 a, Cui uiginti his annis ſupplicatio decreta eſt, ut non imperator appellaretur.

Vtor, ris. uſurpo, frequento, adhibeo. Offic. 1 a, De rebus ipſis, utere tuo iudicio. Tuſcula. 197 b, Quod utendum acceperis, reddito. de Nat. deorũ, 22 a, Vtatur ſuis bonis oportet, & fruatur, qui beatus futurus eſt. & 57 a, Quibus reb. fruimur atq; utimur. pro S. R. 40 a, Cõmoda quibus utimur, lucemq; qua fruimur, ſpiritumq; quim ducimus, à deo nobis dari atq; impartiri uidemus. pro Cl. 21 a, Statui ſibi nihil grauius faciẽdum, quàm ut illa matre ne uteretur. I. V. 117 b, Huic omnia bona utẽda ac poſſidenda tradiderat. At. 193 a, Ne Silius quidẽ quicquid utitur. i. pecunia. Ante. 195 a, Conſularis homo nõ minimis facultatib. uſus. At. 119 b, Cum in ea urbe ſummis honoribus imperijſq; uſus ſit. de In. 61 a, Homines honore uſi. pro S. R. 30 a, Ne beſtijs quoq; immaniorib. uteremur. Att. 133 b, Vtrum turpè pace nobis, an miſerè bello eſſet utendũ. pro Deiot. 249 a, Bene armis, optimè equis uti. Attic. 120 b, Vt iam placatis utamur fluctib. I. A. 226 a, Vſus eſt ipſe incredibili patiẽtia. I. A. 224 b, Oratio, quæ recitatis literis uſus es. Q. F. 298 b, Nõ eſt tibi his ſolis utendum æſtimationibus ac iudicijs, qui nunc ſunt hominum, ſed his etiam, qui futuri ſunt. Off. 10 b, Ea quæ acceperis utenda, maiore mẽſura iubet reddere Heſiodus. In A. 177 a, Antonius Cæſari regnum detulit, Cæſar uti noluit. At. 100 a, Brunduſiũ uenimus uſi tua facilitate nauigandi. & Epi. 236 a, Cum aduerſis uentis uſi eſſemus. cõt. Rul. 88 a, Criminatione in me uſus eſt. At. 254 a, Lucius multum utitur Bruto. et Ep. 209 b, Luceio Tityone familiariſſimè utor. Ep. 4 b, Trebonio multos annos utor ualde familiariter. Ep. 5 a, Vtor ad omnia Qu. Selicio. de Cl. 190 b, Vti aliquare ad faciendũ aliquid. Tuſc. 153 b, Autoribus quidem ad iſtam ſententiã quamuis obtineri, uti optimis poſſumus. de Fin. 49 b, Vt propemodum iuſtioribus utamur illis, qui, &c. ad He. 9 a, Deinde exemplorũ à uoluntate et contra ſcriptũ iudicatorũ enumeratione utemur. ei ibid. Cùm hæc erunt conſiderata, ſtatim noſtræ legis expoſitione, recitatione, collaudatione utemur. pro Cæl. 39 b, Exercitatione, ludoq; campeſtri uti. pro Mar. 131 a, Vti ſilentio: id eſt, ſilere. Top. 226 b, Vtens ratione.) (. Rationis expers.

Vt plurimum. potiſſimùm. de L. 176 b, In bello & ſuſcipiendo, & gerendo & deponendo ius ut plurimum ualet, & fides.

Vtpote. quippe. Attic. 39 a, Ea nos, utpote qui nihil contemnere ſolemus, non pertimeſcebamus. & 71 b, Incommoda ualetudo qua iam emerſeram, utpote cum ſine febri laborаſſem. I. A. 200 a, L. quidẽ frater eius, utpote qui peregrè depugnauit, familiam ducit. & Epiſtolarum, 164 b.

Vt primùm. ſimulac. primùm. Ep. 151 b, & l. V. 104 b.

Vt quid. cur, quare. Attic. 106 a, Depugna, inquis, potius quàm ſeruias, ut quid?

Vtrinq;, ab utraque parte. Epiſtol. 81 a, Vtrinque magnæ copiæ.

Vtrobiq;, in utroq; duorum, uel in utraq; parte. Epiſtol. 163, Non licet mihi nullius partis eſſe, quia utrobiq; magnos inimicos habeo. de Nat. 41 b, Eadem ueritas utrobiq; eſt: id eſt, in dijs & hominibus.

Vtroq;, aduerb. utrumq; in locum. Attic. lib. 5, Hinc Scyram, inde Delum: utroque citius quàm uellem, ſi curſum conſe cimus.

Vtrum. an, num, nũquid, utrum'ne. pro Qu. 17 a, de Or. 199 a, Quæro à te utrum illa uerba, an portenta ſint? I. V. 106 a, Vtrũ exiſtimatis minus operis eſſe facere hoc? an illud? At. 43 a, Hic utrũ tandẽ ſum accuſandus, quod doleo? an, &c. pro Ce. 290 b, Vtrum aliquid grauius in quempiam dici poteſt? an certius quid obijci poteſt? In P. 84 a, Conuiuium, in quo nemo poteſt dicere, utrũ iſte plus biberit, an uomuerit, an effuderit. In C. 199 a, Quæ ſiui an, &c. nec'ne, &c. de In. 76 b, In quo utrum copia ne ſit agri conſideratur. Attic. 9 a, Intellexi Pompeium moueri, utrum Craſſum inire eam gratiam, &c. an eſſe tantas res noſtras, &c. pro Fl. 151 a, Vtrum hic tandẽ putatis, &c. an, &c. ad Br. 91 b, Nec aliud decernitur hoc bello, niſi utrum ſimus nec'ne, etc. Or. 217 a, Quærendũ utrum, &c. I. V. 155 a, Nihil intereſt utrum ita ſcribas, ſi, &c. an ſi, &c. Tuſc. 217 b, Nihil intereſt utrum, &c. an, &c. In V. 187 a, Quid intereſt utrum hoc feceris, an frumentum non improbaris? At. 66 b, Mihi nihil uidebatur eſſe in quo tantulum intereſſe, utrum per procuratores ageres, an per te ipſum. At. 135 a, Vtrum hoc tuarum meminiſtis an ego non ſatis intellexi? Acad. 23 b, Vtrum ea ueſtra, an noſtra culpa eſt? Epi. 160 a, Vtrum neſcis quàm altè aſcenderis, an pro nihilo id putas? Ep. 8 a, Multum intereſt utrum laus minuatur, an ſalus deferatur. de Fin. 118 a, Vtrum igitur tibi literam uideor, an totas paginas commouere? Acad. 23 b, Nihil ad eum qui te captare uult, utrum tacentem irretiat an loquentem. At. 9 a, Vtrũ, &c. an, &c. id eſt, uel quod, uel quod. Vtrum, &c. an, &c. ſcilicet, &c. an, &c. l. Scilicet.

Vtrumuis. pro Sex. R. 32 a, Quod certum eſt non facere, dum utrumuis licebit. I. A. 165 a, Quorum ſi utrumuis perſuaſiſſem nunquam, nunquam in has miſerias incidiſſemus.

Vt ſi. tanquam ſi, ac ſi, pro eo ac ſi. Off. 9 b, Qui alijs nocent, ut in alios liberales ſint, in eadem ſunt iniuſtitia, ut ſi in rem ſuam aliena conuertant. de Se. 80 b, Similesq; ſunt, ut ſi qui dicant, &c. I. A. 207 a, Sic contemnit, tanquam ſi illi aqua & igni interdictum ſit. Off. 18 a, 17 b, Similiter facis, ut ſi, &c.

Vt ſic dicam. de In. 83 a, Quæ (ut ſic dicam) ad corpus pertinet ciuitatis.

Vt ut. Ep. 263 b, Sed ut eſt, indulge ualetudini.

Vua, uæ. de D. 87 a, Actius Nauius uuam mirabili magnitudine inuenit. de Se. 88 a, Gemma à qua oriens una ſeſe oſtendit.

Universidad de Deusto
Biblioteca

ostendit, quæ & succo terræ, & calore solis augescens, primò est peracerba gustui, deinde maturata dulcescit: id est, una.

Vulcaniæ, insulæ propter Siciliam. de Natura deorum, 70 b, libro 3.

Vulcanius, a, um. Tuscul. 182 a, Tectus Vulcanijs armis: id est, fortitudine.

Vulcanus, ni. Vulcani complures fuerunt. de Natura deorum, 70 b.

Vulgaris, re. popularis, quotidianus, contritus, peruagatus, communis, de populo, unus de multis. de Fin. 90 b, In omni arte cuius usus communis uulgarisq; sit. de Or. 94 a, Oratio ad uulgarē popularemq; sensum accōmodata. de Orat. 136 b, De uulgari & communi prudentia disputo. de Orato. 120 b, Perspicua sunt hæc quidem, & in uulgari prudentia sita. pro Pl. 268 b, Vulgaris et peruagata declamatio. Ora. 216 a, Res peruagata & uulgaris. pro Qu. 10 b, Hæc uulgaria & obsoleta sunt. de In. 70 a, Hæc à uulgari intelligentia remotiora sunt. de Cl. 193 a, Minimè uulgare genus dicendi. Ep. 4 a, Vt intelligat meam commendationem non uulgarē fuisse. de Ora. 106 b, In communi uita & uulgari hominum cōsuetudine non esse rudem. de Ora. 94 a, Si minus illa subtili definitione, at hac uulgari opinione ars est. de Inu. 76 b, Beneficium uulgari opinione ars est. de In. 76 b, Beneficium uulgare.)(. Beneficium singulare & rarum. de Ora. 201 a, Excellens orator.)(. Vulgaris orator, de populo. ad Heren. 41 b, Ne nuda inuētio uulgari sermone efferatur. Ac. 30 b, Non possumus Amafanij & Rabirij similes esse, qui nulla arte adhibita de rebus ante oculos positis, uulgari sermone disputant. Top. 226 b, Rarum ac singulare.)(. Vulgare.

Vulgariter. populariter, usitatè. Epist. 229 a, Vt intelligeres me non uulgariter nec ambitiosè, sed ut pro homine mihi perneccssario scribere. Ep. 139 a, Plebeio sermone. de Fin. 49 b, Quotidianis uerbis, patrio sermone.

Vulgò. paßim, populariter. de Nat. 68 a, Saturnum uulgò maximè ad occidentem colunt. pro Mur. 141 b, Ad prandium uocare num crimen est? mimimè, sed uulgò, paßim. quid est uulgò? uniuersos? de In. 51 b, Deinde natura eius euenire uulgò soleat, an insolenter & rarò. Attie. 232 b, Vulgò opinio hominum socium me ascribit tuis laudibus. Atti. 1 a, Nam illi ita negant, uulgò mihi se debere dicunt. pro S.R. 31 b, Eiusmodi tempus erat, inquit, ut homines uulgò impunè occiderētur. I.V. 214 a, Vulgò ostendere ac proferre aliquid. Attic. 258 a, Eodē die uulgò loquebantur, Antonium, &c. I.V. 213 a, Homo pecuniosus, nec uulgò. At. lib. 9, Vulgò uadunt.

Vulgo, as. peruulgo, diuulgo. pro Flac. 160 a, Nónne hoc uestra uoce uulgatum est. de Aru. 257 b, Nauis in flumine publico uulgata omnibus. pro Syl. 175 a, Illas tabulas describi ab omnibus statim librarijs, diuidi paßim atque edi populo imperaui.

Vulgus, gi. turba, multitudo. pro Mil. 106 b, Cum Milo cum uxore ueheretur in rheda penulatus, uulgi magno impedimento. pro Fl. 160 b, Non est enim consilium in

uulgo, non ratio, non discrimen, nō diligentia. pro Mu. 132 b, Nihil est incertius uulgo. de Or. 114 a, Hæc duntaxat in Græcis intelligo, quæ ipsi, quæ scripserunt, noluerunt à uulgo intelligi. de D. 126 b, Fani pulchritudo Præneſtinarum etiam nunc sortium retinet nomen, atq; id in uulgus: quis enim uir illustrior utitur sortibus? pro S. R. 19 a, Hoc exire atq; in uulgus emanare non poterit. Att. 37 a, Quod etiam in uulgus gratum esse sentimus. & 137 b, Itaq; alter religiosus etiam nunc dies, alter in uulgus ignotus. de Vn. 195 b, Iudicare aliquid in uulgus. Tuscul. 188 b, Valere in uulgus. & 248 a, Commendatio in uulgus. Off. 40 a, Quamobrem ut uulgus, ita nos hoc loco loquimur. Ep. 229 a, Ego autē tribuo nonnunquam in uulgus, sed plerunq; necessarijs, ut hoc tempore. de Ora. 161 a, Vulgus imperitorum. & de Cl. 196 b, Turba patronorum, & uulgus patronorum.

Vulneratio, onis. sauciatio. pro Ce. 294 a, Vim sine uulneratione et sanguine non esse. I.P. 89 b, Hæc est salutis suæ uulneratio.

Vulneratus, ta. l. Ferrum. & Attic. lib. 7, Vulneratus & spoliatus est.

Vulnero, as. saucio, uulnus uel plagam impono, plagam facio, plagam injcio, uulneribus conficio, uulnus infligo. I.V. 89 b, Serui nonnulli uulnerantur, ipse Rubrius sauciatur. pro Sest. 7 b, Ferrum potest acie ipsa uel ferri uiribus uulnerare. Post. 205 b, Tribuni sanctißimū corpus uulneratum ferro confectumq; uidistis.

Vulnus, ris. plaga. de Na. 71 a, Aesculapius, qui speculum inuenisse, primusq; uulnus obligauisse dicitur. I.V. 273 a, Dico mercedē uulneris atq; plagæ cōstitui nefas fuisse. pro Mil. 114 a, Vulnus in latere, quod acu punctum uideretur, pro ictu gladiatoris putari. Ep. 56 a, Accipere uulnus. I. A. 226 a, Et accipere uulnera. de Ar. 253 a, Acceptis à forti aduersario uulneribus aduersis. de Or. 131 b, Claudicare ex uulnere ob rempub. accepto. In A. 179 a, Infligere uulnus alicui. In V. 33 a, Infligere plagā alicui. pro Sest. 7 b, Excipere uulnera. de Fin. 85 a, Examinari graui uulnere. de Fin. 121 a, Quæ hic reipub. uulnera imponebat, eadem illa sanabat. At. 12 a, Tanto impositio reip. uulnere. At. 77 b, Satis habeo negocij in sanandis uulneribus, quæ sunt imposita reip. Tusc. 183 b, Alligare uulnus. & ibid. a, Obligare uulnus. Item: Injicere uel infligere securim reip. l. Securis. At. 76 a, Vulnera Appij non refrico, sed apparēt. At. 264 b, Nam Pansa fugerat uulneribus acceptis, quæ ferre non potuit. de Off. lib. 3, Vulnera conscientiæ. At. li. 5, Refricare uulnera. Epist. lib. 10, Ex uulneribus mori. Pollionis posted. in Sen. Vulnus cōsulare. At. lib. 1, Domestica uulnera. At. lib. 5, Vulnus imponere prouinciæ.

Vulpecula, læ. de Natura deorum, 18, Lepusculos uulpeculasq; uidisse. Offic. 9 a, Fraus quasi uulpeculæ, uis leonis uidetur.

Vulticulus, li. uultus seueritas. Attic. 235 b, Non te Bruti nostri uulticulus ab ista oratione deterret?

Vulturius, rij. uultur. In Pisonem, 87 b, Appellatus est hic uulturius illius prouinciæ (si dijs placet) imperator.

tor. Idem in eadem: Scaurus Vulturius Reipublicæ.

Vultuosus, a, um. tristis, seuerus, uel nimia uultus ostentatione uel mutatione, quod inimicum est, & scenicū. Ora. 202. a, Vultus, &c. in quo efficiendum est, ne quid ineptū sit, aut ultuosum.

Vultus, tui. de Orat. 163. b, Imago animæ uultus est, indices oculi. & ibid. Vultus quot animi motus sunt, tot significationes & cōmutationes potest efficere. de Orat. 122. a, Vultus qui sensum animi plerunq; indicent. I.P. 70. b, Vultus qui sermo quidam tacitus mentis est. de Leg. 161. a, Et is qui appellatur uultus, qui nullo in animante esse præter hominem potest, indicat mores: cuius uim Græci norunt, omnino nō habent. Orat. 292. a, Vultus qui secūdum uocem plurimum potest, magnam affert tum dignitatem tum uenustatem, in quo efficiendum est, ne quid ineptum aut ultuosum sit. de Diuin. 97. b, In Aesopo sæpe uidi tātum ardorem uultuum atque motuum, ut, &c. de Orat. 94. b, Quidam uultu motuq; corporis uasti atq; agrestes. & 95. b, Quæ nobis non possumus fingere, facies, uultus, sonus. pro Cl. 32. b, Recordamini faciem atq; illos eius fictos simulatosq; uultus. Tusc. 197. a, Iure erat in Socrate semper idem uultus, cum mentis à qua is fingitur, nulla fieret mutatio. pro Sest. 7. b, Etenim animus uultu, flagitia parietibus tegebantur. de Orat. 135. b, Vultus seuerus ac tristis. Post. 207. b, Vultus importunus. pro Mil. 119. b, Vultus semper idem, uxor, oratio stabilis & non mutata. pro Deiot. 144. b, In tuis oculis, in tuo ore, ultuq; acquiesco.

Vxor, oris. quam in matrimonio quis habet, quæ matrimoniū alicuius tenet, particeps connubij. Top. 222. a, Vxoris duæ formæ: una matrum familias, hæ sunt, quæ in manum conuenerunt: altera eorum quæ tantummodo uxores habentur. l. Coemptio. Att. 228. a, Quintius à ducenda uxore sic abhorret, ut quicquam libero lectulo neget esse iucundius. pro Sest. 4. a, P. Sestius duxit uxorē optimi uiri filiam Scipionis. ibid. P. Sestius duxit C. Albini filiam, ex qua hic puer, & nupta iam filia. de Orat. 133. a, Ex animi sui sententia uxorē habere. I. A. 186. b, Qui Numitoriam Fregellanam habuit uxorem. Item: Habere aliquā in matrimonio. l. Matrimonium. pro Cl. 22. b, Is Safiam in matrimonium ducere concupiuit. de Fin. 104. b, Atque ut è natura uiuat, uxorem adiungere, Orat. 100. a, Cum patersamilias uxorem prægnantem in prouincia reliquisset, Romæq; alteram duxisset, neque nuncium priori remisisset, mortuusq; esset intestato, & ex utraq; filius natus esset, mediocris ne res in controuersiā adducta est?

Vxorius, a, um. Offi. 64. a, In arbitrio rei uxoriæ hæc uerba maximè excellunt: melius, æquius. & Top.

X

Litera uastior. Orat. 211. a, Verba sæpe contrahuntur, nō usus caussa, sed auriū. Quomodo enim uester Axilla ala factus est, nisi fuga literæ uastioris? quam literam etiam è maxillis, è taxillis, & uexillo, & paxillo cōsuetudo elegans Latini sermonis euellit. Eadē litera in numeris significat decem: quæ si præponatur literæ uel C, uel D, aut L, aut M, decem detrahit & tollit, hoc modo XL. pro quadraginta.

Xantippe. Hic est enim ille uultus semper idem, quem dicitur Xantippe prædicare solita in uiro suo fuisse Socrate, eodem uultu semper se uidisse exeuntem illum domo & reuertentem, 3. Tusc.

Xenius, a, um. hospitalis: Xeniæ balneæ. pro Cæl. 50. b.

Xenocrates. de cuius integritate Attic. 11. a. Ac primo ab ipso Platone Aristoteles & Xenocrates, quorum alter Peripateticorum, alter Academiæ nomen obtinuit, 3. de Orat. Nam Speusippus Platonis sororis filius, & Xenocrates, qui Platonem audierat, & qui Xenocratem Polemo & Crantor, nihil ab Aristotele, qui unà audierat Platonem, magnopere dissensit, copia fortasse & uarietate dicendi pares non fuerunt, de Orat. Nec uerò eius (Aristotelis) condiscipulus Xenocrates in hoc genere prudētior, in cuius libris qui sunt de Natura deorum, nulla species diuina describitur, 1. de Natur. Xenocrates, cùm legati ab Alexandro quinquaginta et talenta attulissent, quæ erat pecunia temporibus illis, Athenis præsertim, maxima, adduxit legatos ad cœnam in Academiam: iis apposuit tantū quod satis esset, nullo apparatu. Cùm postridie rogarent eum, cui numerari iuberet, Quid? uos hesterna, inquit, cœnula non intellexistis, me pecunia non egere? quos cùm tristiores uidisset, XXX. minas accepit, ne aspernari regis liberalitatem uideretur, Tusc. qu. lib. 5. Xenocrates animi figuram, & quasi corpus negauit esse, uerum numerum dixit esse, ut iam Pythagoræ uisum erat, cuius uis in natura maxima esset, Tusc. q. libro 1. Xenocrates & superiores animum (corporis expertem) esse dixerunt, Acad. q. ed. 1. libro 2. Quæ mihi res multò honorificentior uisa est, quàm aut illa quum iurare tui ciues Xenocratem testimonium dicentem prohibuerunt, ad Attic. lib. 1. 11. Quid igitur aut hunc prohibet, aut etiam Xenocratem illum grauissimum philosophorum exaggerantem tantopere uirtutem, & extenuātem cætera, & abijcientem, in uirtute non beatam modò uitam, sed etiam beatißimam ponere, Tusc. Contraq; patrem eius, illū qui Tib. Gracchi conatus perditos uindicauit, nullam comitatem habuisse sermonis, nec nō Xenocratem quidem seuerißimum philosophorum, ob eam rem ipsam magnum & clarum fuisse, Off. Nam cum reliquisset duos præstantißimos studio atq; doctrina, Xenocratem Chalcedonium, & Aristotelem Stagiritem, 1. Acad. De Platone.

Xenophanes. Et quàm non multum (dissenserunt) à Platone Megarici, quorū fuit nobis disciplina: cuius, ut scriptum uideo, princeps Xenophanes, quem modò nominaui, 2. Acad. Xenophanes unum (uult) esse omnia, neq; id esse mutabile, & id esse Deum, neq; natum unquam, et sempiternū, & conglobata figura, Ac. q. ed. 1. lib. 2. Tum Xenophanes, qui mente adiuncta, omne præterea quod esset infinitum Deum uoluit esse, de ipsa mēte item reprehenditur ut cæteri, 1. de Nat.

Xenophon, tis. Orat. 199 b, Xenophon, cuius sermo est melle dulcior, sed è forensi strepitu remotißimus. et 202. b, Xenophontis uoce Musas quasi locutas ferunt. Xenophon Socraticus (qui uir & quantus in ea militia, quæ cū Cyro minore perfunctus est) sua scribit somnia, quorum exitus mirabiles extiterunt. Mentiri Xenophōtem, an delirare dicemus, 1. de Di. Deniq; etiam à philosophis

 profectus

profectus princeps Xenophon Socraticus ille, pòst ab Aristotele Callisthenes comes Alexandri, scripsit historiam: & hic quidem rhetorico penè more, ille autem superior leniore quodam sono est usus: & qui illum impetum oratoris non habeat, uehemens fortassè minus, sed aliquanto tamen est, ut mihi quidem uidetur, dulcior, 2. de Or. Instituit Xenophon Agesilaum. 3. de Or. Vincunt tamen artificio beneuolentiæ colligendæ, qui neq; Cyrum Xenophontis, neq; Agesilaum nouerint, 1. ad Qu Fr. Vnus enim Xenophontis libellus in eo rege laudando faciè omnes imagines omnium, statuasq; superauit, 5. Famil. de Agesilao loquens: Multas ad res perutiles Xenophontis libri sunt, quos legite quæso studiosè, ut facitis. Quàm copiosè ab eo agricultura laudatur in eo libro, qui est de tuēda re familiari, qui Oeconomicus inscribitur, de Sen. Pocula, sicut in symposio Xenophontis est, minuta atq; rorantia, de Sen. Apud Xenophontem quærit Socrates unde animam arripuerimus, si nulla fuerit in mundo, 3. de Nat. Cyrus ille à Xenophonte non ad historiæ fidem scriptus, sed ad effigiem iusti imperij: cuius summa grauitas ab illo philosopho cum singulari comitate coniungitur: quos quidem libros non sine causa noster ille Africanus de manibus ponere nō solebat. Nullum est enim prætermissum in his officium diligentis & moderati imperij, 1. ad Quint. Frat.

Xenophonteius, ia. Gratiamq; illam, de qua suauissimè quodam in procœmio scripsisti, à quo te flecti non magis potuisse demonstras, quàm Herculem Xenophonteium illum à Voluptate, 5. Fam. Tū facillimè ex eo libro, quem de consulatu, & de rebus gestis suis cōscriptum molli & Xenophonteo genere sermonis misit ad A. Furium poetam familiarem suum. de Clar. 176. b.

Xenophontius, a, um. Epist. 67. b, Herculem Xenophōtium ferunt, &c.

Xerxes. Nam Xerxes quidem refertus omnibus præmijs, donisq; fortunæ, non equitatu, non pedestribus copijs, non nauium multitudine, non infinito pondere auri contentus, præmium proposuit qui inuenisset nouam uoluptatem, qua ipse nō fuit contentus, Tusc. q. lib. 5. Nec sequor Magos Persarum, quibus authoribus Xerxes inflammasse templa Græciæ dicitur, quòd parietibus includerent deos, quibus omnia deberent esse patentia ac libera, 2. de Legi. Nō manibus, ut Xerxes, sed rationib. deorum immortalium templa & aras euerterit, de Nat. d. 1.

Xystus, sti. porticus. de Cl. 169 b, Cum inambularem in xysto, & essem ociosus domi. de Opt. 243. d, Spaciari in xysto. Acad. 3. b, Cum pauca in xysto locuti essemus, tum eodē in spacio consedimus. Attic. 5. d, Gymnasiū xystusq;.

Y

Or. 212. d, Purrū semper Ennius, nusquam Pyrrhū: ut patefecerunt Fruges, non Phryges, ipsius antiqui declarant libri. nec enim Græcam literā adhibebant. nunc autem etiam duas, & cum Phrygū, & cum Phrygibus dicendū esset, absurdum erat aut tātum barbaris casibus Græcā literam adhibere, aut recto casu solum Græcè loqui. tamen & Phryges & Pyrrhum aurū causa dicimus. At. 56. d. P. Sulla, pro P. Sulla.

Z

Aleucus, Zaleucū quis leges Locris scripsisse non dixit? 6. ad Attic. Quod idem & Zaleucum & Charondam fecisse uideo: quum quidem illi non studij & delectationis, sed reipub. causa leges ciuitatibus suis scripserunt, 2. de Leg.

Zelotypia, piæ. obtrectatio, quā intelligi zelotypiam uolo, est ægritudo ex eo, quod alter potiatur eo, quod ille ipse concupierit. Attic. 162. d, Offensio nostra, quæ magis φιλοτυπίᾳ mea, quàm ab iniuria nata est.

Zeno, onis. Ac. 33. b, Zeno qui inuentor & princeps Stoicorum fuit. & de eodem 36 a, Iam Polemonem adiuuerunt assiduè Zeno & Arcesilas. Sed Zenō cum Arcesilā anteiret ætate, ualdeq; subtiliter dissereret, & peracutè moueretur, corrigere conatus est disciplinā, Acad. q. ed. 2. lib. 1. Et si Zeno Citiæus, aduena quidam et ignobilis, uerborum opifex, insinuasse se in antiquam philosophiā uidetur, Tusc. qu. lib. 5. Zeno Eleates perpessus est omnia potius, quàm cōscios delendæ tyrannidis indicaret. Tusc. qu. lib. 2. Zeno ad uisa quasi accepta sensibus assensionē adiungit animorum. Acad. qu. ed. 2. lib. 1. Zeno ijs solùm uisis adiungebat fidem, quæ propriam quandā haberent declarationem earum rerum, quæ uidentur, Ac. ed. 2. lib. 1. Zeno quòd suam, quòd propriam speciem habeat, cur appetendum sit, id solum bonum appellat. de Fin. lib. 4. Zeno arbitrabatur omnium perturbationum matrem esse immoderatam quandam intemperantiam. Academ. ed. 2. lib. 1. Zeno arbitrabatur nihil quicquam effici posse à natura corporis experte, Acad. qu. ed. 2. lib. 1. Zeno autem (ut iam ad uestros Balbe ueniam) naturalem legē diuinam esse censet, eamq; uim obtinere recta imperantem, prohibentemq; contraria, 1. de Nat. Zeno comprehensionem inter scientiam & inscientiam collocabat, eamq; neq; in rectis, neq; in prauis numerabat, Acad. q. ed. 2. lib. 1. Zeno census iunctos esse censuit è quadā quasi impulsione oblata extrinsecus, Acad. qu. ed. 2. lib. 1. Zeno nihil censuit deesse uirtuti, Ac. q. ed. 1. li. 2. Zeno quod aut efficeret aliquid, aut quod efficeretur, censuit non posse non esse corpus, Acad. qu. ed. 2. lib. 1. Zeno non tā rebus, quàm uocabulis ueteris Academiæ disciplinam commutauit. Acad. q. ed. 2. lib. 1. Zeno, quasi corporis sinus expertes, animum solum complectitur, Acad. q. ed. 1. lib. 2. Zeno ita concludit, Quod ratione utitur, melius est, quàm id quod ratione non utitur: nihil autem mūdo melius: ratione igitur mundus utitur, 3. de Nat. Zeno, cùm ægritudinem definit, opinionem mali præsentis recentē, uerbum (recens) sic interpretatur, ut non tantùm illud recens esse uelit, quod paulo antè acciderit: sed quàm diu in illo opinato malo uis quædam insit & uigeat, et quædam habeat uiriditatem, tandiu appelletur recens, Tusc. libro 3. Zeno naturam ita definit, ut eam dicat ignem esse artificiosum ad gignendum progredientem uia, 2. de N. d. Zeno manui dialecticam & eloquentiam similem esse dicebat, Ora. Zeno comprehensionem esse dicebat, cùm manum planè compresserat, pugnumq; fecerat, Ac. ed. 1. lib. 2. Zeno non eos solùm, qui tum erant, Apollodorum, Syllum, cæterosq; figebat maledictis: sed Socratem ipsum, parentē philosophiæ, Latino uerbo utens, scurrā Atticū fuisse dicebat, &c. de Nat. de. 1. Zeno nōnulla esse falsa

falsa dicebat, quæ sensibus uiderentur. de N. d. 1. Zeno cū leuam manum admouerat, & pugnum dextræ arctè uehementerq; compresserat, scientiam talem esse dicebat, Aca. q. ed. 1. lib. 2. Zeno rhetoricam palmæ, dialecticam pugno similem esse dicebat, de Fin. lib. 2. Zeno dixit ignē esse quintam naturam, ex qua ratio & intelligentia oriretur, de Fin. libro 4. Zeno uirtutes nullo modo seiungi posse disserebat. Acad. q. ed. 2. lib. 1. Zeno uisum inquietabat esse, cùm extensis digitis aduersam manum ostendebat, Ac. q. ed. 1. lib. 2. Nam per gestus quid esset, scire conficiebat Zeno inter rectè factū, τὸ κατόρθωμα, & prauè seu peccatum, ἁμάρτημα medium quoddam locauit, quod per se nec bonum, nec malum esset. sed adiectis certis circumstantijs nunc in bonis, nunc in malis numeretur, nempe officia & seruata & prætermissa, Ac. q. ed. 2. lib. 1. Zeno Epicureus, cùm à Carneade plurimùm dissentiret, unum tamen præter cæteros mirabatur. Ac. q. ed. 2. lib. 1. Zeno uirtutem cuiquam adesse negauit, nisi ea uteretur. Ac. q. ed. 2. lib. 1. contra Aristotelem, qui uirtutem etiam in dormiente, nihilq; agente locat. Zeno scientiam nominauit id, quod sensu ita erat comprehensum, ut ratione conuelli non posset, Ac. ed. 2. libro 1. Zeno nihil aliud numerauit in bonis, nisi solam uirtutem, Ac. q. ed. 2. li. 1. Zeno quatuor tantùm elementa seu mitia rerum ponit: nēpe ignem, aerem, aquam & terram, Aca. q. ed. 2. lib. 1. Zeno rectè facta sola in bonis actionibus, prauè, id est, peccata, in malis posuit, Acad. q. ed. 2. lib. 1. Zeno omnē uirtutem in ratione posuit, contra ueterum philosophorū opinionem, Acad. q. edit. 2. lib. 1. Zeno premebat quæ dilatabantur à nobis, de Nat. de. 2. Zeno inuentor & princeps Stoicorum fuit, 4. Ac. & 3. de Nat. Zeno Stoicorū princeps, non tam rerum inuentor fuit, quàm nouorum uerborum, de Fin. lib. 3. Zeno cōtrahi animum, & quasi labi putat atq; concidere, & ipsum esse dormire, Diuin. lib. 2. Zeno in una uirtute positam beatam uitam putat, Ac. ed. 1. lib. 2. Zeno perturbationes putabat esse uoluntarias, opinionisq; iudicio suscipi, Ac. q. ed. 2. lib. 1. cōtra antiquorum philosophorum doctrinam, qui eas naturales esse dicebant, & in ea animi parte, quæ rationis est expers, constituebant. Zeno omnia quæ essent aliena firmæ & constantis assensionis, à uirtute, sapientiaq; remouebat, Ac. q. ed. 2. lib. 1. Me audiente Athenis senex Zeno Epicureorum acutissimus contendere, & magna uoce dicere solebat, eum esse beatum qui præsentibus uoluptatibus frueretur, considereq; se fruiturum aut in omni, aut in magna parte uitæ, dolore non interueniente: aut si interueniret, si summus foret, futurum breuem: si productior, plus habiturum iucundi, quàm mali, 3. Tusc. Quæ breuius concluduntur (ut Zeno solebat) apertiora sunt ad reprehendendum, de Na. d. 2. Zeno quidem ille, à quo disciplina Stoicorum est, manu demōstrare solebat, quid inter has artes interesset. nam cum compresserat digitos, pugnumq; fecerat, dialecticam aiebat eiusmodi esse, &c. de Orat. Magnam molestiam suscepit, & minimè necessariam primus Zeno, pòst Cleanthes, deinde Chrysippus, &c. 3. de Nat. Honestum autem quod ducatur à conciliatione naturæ, Zeno statuit finem bonorum, qui inuentor & princeps Stoicorum fuit, Ac. q. ed. 1. lib. 2. Zeno statuit cœlum esse ignem, qui quidq; gigneret. Ac. q. ed. 2. libro 1. Zeno quum Hesiodi Theogoniam, id est, originem deorum interpretatur, tollit omnino usitatas perceptasq; cognitiones deorum. 1. de Nat. Zeno sensibus etiam fidem tribuebat, Ac. q. ed. 2. lib. 1. Zeno neminem uolebat esse scientiæ compotem, nisi sapientem, Ac. q. ed. 1. lib. 2. Zeno perturbationibus quasi morbis sapientem carere uoluit, Acad. q. ed. 2. lib. 1. Zeno uult assensionem animorum esse in nobis positam & uoluntariam, Ac. q. ed. 2. libro 1. Zeno nihil noui reperire, sed superiores philosophos emendare uoluit immutatione uerborum, Ac. q. ed. 1. lib. 1. Zeno plurimis nouis uerbis usus est, noua enim dicebat, Ac. q. ed. 2. lib. 1. Qui cùm Zenonis auditor esset, Vides quantum ab eo dissenserit, & quàm non multum à Platone Megarici, quorum fuit nobilis disciplina: cuius, ut scriptum uideo, princeps Xenophanes, quem modò nominaui: deinde eum secuti Parmenides & Zeno, Ac. q. ed. 1. lib. 2. Persius, Zenonis auditor, eos dicit esse habitos deos, à quibus magna utilitas, ad uitæ cultum esset inuenta, ipsasq; res utiles, & salutares deorum esse uocabulis nuncupatas, 1. de Nat. Zenonis breues & acutulæ conclusiones, 3. de N. Zenonis inuenta, pro Muren. Posse enim asotos ex Aristippi, acerbos è Zenonis schola exire, 3. de Nat. Zenoni comprehenso facta sensibus, & uera & fidelis esse uidebatur, Ac. q. edit. 2. lib. 1. Sapiens ne non timeat, necsi patria deleatur, non doleat, satis durum: sed Zenoni necessarium, cui præter honestum nihil est in bonis, 4. Acad. Zenoni & reliquis ferè Stoicis æther uidetur summus Deus, mente præditus, qua omnia regantur, Acad. q. edit. 1. libro 2. Zenoni, eiusq; auditori Aristoni placuit, bonum esse solum, quod honestum esset, Tusc. q. libro 5. Zenoni præter honestum, nihil est in bonis. Ac. q. ed. 1. lib. 2. Zenoni homini acuto placuit loquendi libertas, 9. Fam. 50. Zenoni Stoico animus ignis uidetur, Tusc. q. lib. 1. Cleanthes, qui Zenonem audiuit unà cum Aristone, tum ipsum mundum Deum dicit esse: tū totius naturæ menti atq; animo hoc nomen tribuit, tum ultimum & altissimum, atq; undiq; circunfusum & extremum, omnia cingentem atque complexum ardorem, qui æther nominetur, certissimum Deum iudicat, 1. de N. Zenonem, quem Philo noster Coryphæum appellare Epicureorum solebat. de N. d. 1. Anaxarchum Democritū à Cyprio tyranno excarnificatum accepimus: Zenonem Eleatem in tormentis necatum, de Nat. d. lib. 3. Inter Zenonem & Peripateticos nihil præter uerborum nouitatem interesse, Tusc. q. lib. 5.

Zethus. Vti apud Pacuium Zethus cum Amphione, quorum controuersia quum de musica inducta est, disputatio in sapientiæ rationem & uirtutis utilitatem consumitur, 2. ad Here. Miror cur philosophiæ, sicut Zethus ille Pacuianus, propè bellum indixeris, 2. de Or.

Zeugma. opp. Qu. Frat. 313.

Zeuxis. Vna est ars ratioq; picturæ, dissimillimiq; tamen inter se Zeuxis, Aglaophon, Appelles: neq; eorum quisquam est, cui quicquam in arte sua deesse uideatur, 3. de Orat. Neque enim putauit (Zeuxis) omnia, quæ quæreret ad uenustatem, uno in corpore se reperire posse, ideo quod nihil simplici in genere omni ex parte perfectum

Universidad de Deusto
Biblioteca

natura expoliuit,2 de In.62 a,Itaq; (Crotoniatæ)Heracleoten Zeuxin, qui tum longè cæteris excellere pictoribus existimabatur, magno precio conductum adhibuerunt. Is & cæteras tabulas complures pinxit, quarum nonnulla pars usq; ad nostram memoriam propter sanireligionem remansit: & ut excellētem muliebris formæ pulchritudinem muta in sese imago contineret. Helenæ se pingere simulachrum uelle dixit,& c.2 de Inu.62 a,Similis in pictura ratio est, in qua Zeuxin,& Polygnotū, & Timantem, & eorum qui non sunt usi plus quàm quatuor coloribus,formas & lineamenta laudamus. Br. Ζήτημα ponere,9 Fam.i.quæstionem.Ζήτημα persolue re,7 ad Attic.

Zodiacus.signifer orbis, orbis signorum.de Diuin.126 b, Vis quædam est signifero in orbe,qui græcè ζωδιακὸς dicitur,talis,ut,& c.de Di.89 b,Dextrorsum orbem flammeum, radiatum solis linquier cursu nouo. de Di. 90 a, Ad dexteram cepit rursum, ab læua signum præpotens. de N.36 b,Orbis signorum.& ibi.Orbis signifer.Itē ibi. Lōgitudo & latitudo signiferi orbis. de D.126 b,127 a, De signifero orbe,& eius partibus,& ui & motu. Tus. 162 b,Tum in eodem orbe in XII partes distributo quin

que stellas ferri, & c. Item : Zodiacum hunc Græci uocitant,nostriq; Latini Orbem signiferum perhibebunt no mine uero.

Zonarij.qui zonas,hoc est cingulos faciūt.pro Fl. 149 b, Sutores & zonarij.

Zopyrus. Cum multa in conuentu uitia collegisset in eum (Socratem) Zopyrus, qui se naturam cuiusq; ex forma perspicere profitebatur, derisus est à cæteris, qui illa in Socrate uitia non agnoscerent: ab ipso autem Socrate subleuatus est,quum illa sibi uitia inesse, sed ratione à se deiecta diceret,4 Tusc.Quid?Socratem, nónne legimus quemadmodum notarit Zopyrus physiognomon,qui se profitebatur hominum mores naturasq; ex corpore,oculis, uultu, fronte pernoscere? stupidum esse Socratem dixit & bardum,quòd iugula concaua non haberet:obstructas eas partes et obturatas esse dicebat. Addidit etiā mulierosum,in quo Alcibiades cachinnum dicitur susstuliſſe,de Fat.

Zostera.loci nomen. Att. 74 a,Piræeo, ad Zostera uenimus,& c.cursum consecimus.

Deo Opt.Max.& uero sit omnis honos & gloria.

FINIS.

INDEX

INDEX VTILISSIMVS, IN QVO VERBA INNVMERA FERE BARBARA, VEL LATINA QVIDEM, SED NON Ciceroniana, indicantur: quibus Ciceroniana, id est, elegātissima subijciuntur, ut si quando aliquid elegantius in memoriam reuocare uelimus, hoc quasi monitore utamur. Quod si quis facere uolet, non minimam hinc, opinor, ad dicendum scribendumq; sentiet utilitatem.

A Abominor. sum auersus ab aliqua re, aliquid tanquam religioni habeo, offensionem atq; fastidium ad aliquā rem habeo, aspernor, fugio, respuo, perhorresco, detestor.

Abortio, uel abortior. pro Cl. 24 a, Mulier sibijpsa partum medicamentis abegit.

Accētus, uox, sonus. Or. 202 a, Vocis tres omnino sunt soni, inflexus, acutus, grauis. & ibid. Ipsa natura quasi modularetur orationē, in omni uerbo posuit acutam uocē, nec una plus, nec à postrema syllaba citra tertiā. At.189 b, Lenas. Orat. 514 a.

Accidentia nominum & uerborum, res quæ nominibus & uerbis sunt attributæ. de In. 50 a, b. Vide Consecutio.

Aceruo, coaceruo, accumulo.

Acesco, coacesco.

Actu esse. re uel reipsa esse, in rerū natura esse uel nō esse. l. lo-

Acuitas, acumen. (cis suis.

Additicius. addictus, astrictus. de Vn. 201 b, Credere alicui, quanquam nec argumentis nec rationib. certis eius oratio cōfirmatur. Item: Cum alijs isto modo, qui legibus impositis disputant, nos in diem uiuimus, quodcūq; nostros animos probabilitate percusit, id dicimus: itaq; soli sumus liberi.

Adimpleo. expleo, impleo.

Ad omnia. ad omnes res. Ep. 87 b.

Adoptiuus filius. Iudicio & uolūtate, filius. Ci. pro Sex. Ros.

Adoro. colo, ueneror. de D. 84 b, Ritè igitur ueteres, & c. præcipuè ingenti coluerūt numine diuos. de Le.172 b, Qua mente, qua pietate religiones colat. de D.126 a, Iupiter puer cum Iunone, & c. qui castissimè colitur à matribus.

Adriaticus, Adrianus: ut mare Adrianū: id est, mare superū.

Aduersitas. res alicuius aduersæ, turbidæ res. grauis fortuna. pro Mil.117 b.

Adulteratus. fucatns, fallax, fucosus, adulterinus.

Aduno. in unū locū congrego, in unum conduco, in unū redigo, in unū confero. I. A. 223 a.

Aequanimis, uel æquanimus. qui æquo animo est.

Aequanimitas. animus æquus, animi æquitas. Ep. 88 b.

Aequilaterus. In Ar. Huic spacio ductum simili latus extat utrunque.

Aequiualens. quòd idem ualet, par. Atti. 87 b, Ego tamen habeo ἰσοδυναμοῦσαν. i. exceptionē, ut aiunt, æquiualentē. pro Mu. 134 a, Par dignitas ad cōsulatus petitionē in hoc & in illo fuit.

Affabiliter. comiter. (tio.

Affectatio. appetitio, cōsecta

Affectatus. nimis exquisitus, appetitus, putidus, odiosus, qui omni ex genere orationem aucupatur, omnes undiq; flosculos carpit. pro Sest. 25 a.

Affirmatiuus. aiens.) (. Negans. Top. 224 b.

Afflatio. motus, uaticinatio. l. Vaticinatio.

Afflatus. mēte permotus, furore diuino incitatus, insanus, furēs, qui humanos sensus amiserit, diuinos assecutus sit, mēte incitatus, animi ardore aliquo inflammatus atq; incitatus.

Agibilis. Senectus auocat à rebus gerendis, uir acer & industrius.

Alatus. uolucer, ales, aliger.

Albedo. color albus, candor.

Aliqualiter. aliquo modo uel ratione.

Aliquantisper. paulisper, parumper. (dare.

Allegare. afferre, citare, lau-

Allocutio. compellatio.

Alternatio. uicissitudo.

Alteruter. uterque alter, ad Heren. 22 b.

Amatus. gratiosus, qui apud omnes in maxima gratia est.

Ambages. circuitio, anfractꝰ. pro Q. 80 a, Aliquo circuitu ad id peruenire quo uelis.

Angusto. in angustum adduco uel deduco, coangusto, cōtracho, angustum facio.) (. Dilato.

Animalculum. bestiola.

Animo. animum alicui do. Ep. 13 b.

Annihilari. in nihilum interire, occidere in nihilum, in nihilum recidere, perire.

Antarcticus. antaxon.

Ante omnia. in primis, præ cæteris.

Anterior. superior.

Anticatones. Cæsar contra Catonem. Top. 229 a, & Att. 199 b, & 221 a.

Antiquitus. bonis temporibus. Off. 45 a.

Antrum. splelunca.

Apologia. ἀχάλιφον.

Apostrophe. pro Fla. 159 a, Neq; uerò te Massilia prętereo, quæ, & c. l. Auerto.

Apparēs. expressus, eminens.

Apparentia. species, uisio, uisus. id in Curione speciem oratoris alicuius efficit.

Applaudo. plausum do, adhinnio.

Approprio. uēdico, adsciſco.

Aptitudo. habilitas.

Aptus natus. natus aptusq; ad dicendum. de Or. 93 a.

Aquaticus. aquatilis, nans, natans, aquarum incola.

Aqueus. humirus. Tus. 156 b, & 162 a, & de Natur. 66 a.

Arbitrium liberum, Cicero appellat uoluntatem liberam.

Arcto. coarcto, coangusto.

Armilustrium, tanquam si arma militis inspiciunda sint. pro Cec. 296 b.

Arsus. deflagratus.

Artificialis. artificiosus, quod habet artem.

Asylus. asylū, ara, perfugium. qui nisi in aram tribunatus confugisset, profectò, & c. pro Do. 235 a, Hoc perfugiū ita sanctū est omnib. ut inde abripi neminem fas sit: id est, sua cuiusq; domus.

Asser, uel assis. tabula.

Assertor. uindex.

Assuefacio. exercitatio cōsuetudoq; patiendi. Tusc. 243 a.

Audibilis, sub auditū cadēs.

Augmentabilis.) (. Crescendi accessionem nullam habens. de Fin. 99 b. (cretio.

Augmētatio. amplificatio, ac-

Augmentator. amplificator.

Augmēto, augeo, amplifico,

magnum uel maius facio, propago. pro Cæl. 45 b, Verbis paruam rem magnam facio. & 46 a, Qui hæc ex minimis tanta fecerunt. de Di. 81 a, Ea Cleanthes paulò uberiora fecit. Item: Simulachrũ Iouis maius facere.

Augmẽtum.amplificatio, incrementum,

Authenticè.αὐθεντικῶς. At.162 b,&250 b,Id enim αὐθεντικῶς narrabant.

Autodidactos. Epi.104 b,Nullam artẽ sine interprete & exercitatiõe posse percipi.& de Or. 146 a.

Aux. quæ ab astrologis dicitur aux, hanc quidam à Cicerone iugum appellari dicunt.l.Iugum.ut luna in iugo.

Auxiliator.adiutor.

B Albuties.hæsitantia linguę.

Balsamo. ταριχεύω. Here. 55 b,l.Condio.

Barbitonsor. tõsor & tõstrix.

Becchata.morsus.

Benefactor.benemeritus, benemerens.

Benefit. benignè fit. pro Pla. 269 b, Vt his benignè à populo factum uideretur.

Bene ominare, dij meliora.

Beneuolo. beneuolẽtiam erga aliquem habeo,& Terent. 72 b,Tibi bene ex animo uolo.

Beo.beatum facio.

Bibitio.potatio.

Biformis. biformatus, & triformis Chimæra.Hor.34.

Blasphemia.execratio, maledictũ.ad Att.243 a, Sed βλασφημίαν mittamus.

Blasphemo.execror.

Bona uerba,Terẽtianum est, Dij meliora,Ciceronianum.

Boreas.aquilo.

Brauium.stadium.

Breuiarium.epitome.

Breuio.breuefacio.) (. Longum facio.

Brutum. Bestia, muta bestia, pecus,animal.

C Abala.de Som. 130 a, & 129 b,Si cupiat proles illa futurorum hominũ, deinceps uniuscuiusq; nostrũ à patribus acceptus posteris prodere, tamen, &c.& de Am.112 b,Quod ab Archita(ut opinor)dici solitũ nostros senes cõmemorare audiui, ab alijs senibus auditũ. de Leg. 179 b, De sacris hæc sit una sententia, ut conseruentur semper, & deinceps familijs prodantur, & ut in lege posui,perpetua sint sacra. &184 b, Deinde etiã deinceps posteris prodebatur ad imperium.

Caco . detractio confecti & consumpti cibi.

Calceo.induo.

Calculo', uoluptatum calculos subduco,ratiocinor.

Calefactiuũ, quod uim caloris habet,qđ calefacit, calefaciens.

Calendarium.fasti.

Caliditas.calor.

Capite diminutus . qui deteriore iure est.

Captiuitas,ἄλωσις. Att. 155 a, Hæc ἄλωσις in qua nunc sumus.

Captiuo. iugũ seruile ĩpono.

Cardinalis. pontifex, pontifi cum collegiũ, summũ cõsilium.

Carentia.inopia,egestas, uacuitas.

Castigator.uindex.

Castrametor. I. A. 133 a, Saxa castrorum antea metator.

Casualis. fortuitus, incertus, in causa positꝰ,& illa uerba,quę casus habent.ad Her. 30 b.

Cataphractus . tectus ac munitus ad pugnandum.

Catarrhus.epiphora.

Cathegoremata, καθηγορήματα, Tusc.213 b.

Causatiuus.efficiens.

Causo.efficio, gigno, efficiẽs sum,importo,causam do.

Ceruicosus . qui nimium sui iuris sententiæq; est.I. V. 79 b, Obstinatus.

Chirotheca.manica.

Cholera. bilis. Epi. 263 b,χολὴν ἀπράτην noctu eieci.

Chorea.Saltatio.

Chymꝰ. succꝰ is quo alimur.

Cicuritas . mansuetudo animi.

Cinędus. Cylo,puer meritorius,exoletus,catamitus,impudicus,qui turpiter patitur, puer emptꝰ libidinis causa,qui aliorũ amori flagitiosissimè seruit.I.C. 106 a.Sall.in Cic.270 b.Nihil flagitiosum corpori tuo putasti, ꝙ alteri collibuisset.In.Sall.247 a, Postea quàm ætas tua iam ad ea patienda,quæ alteri facere collibuisset,exoleuerat.

Circulariter.in orbem.

Circularis probatio. mutua, uel in orbem facta.

Circumlocutio.circuitio,anfractus.

Circũuoluo.in orbẽ torqueo.

Circumferentia. extremitas. libramentum.

Circumstantia. ad Att. 259 a, τὸ κατὰ περίστασιν παθητόν.Parad. 120 a:Nuda ista si pones,iudicari qualia sint nõ facilè possunt,i. ἄνευ τῆς περιστάσεως. de In. 84 a, Considerandum est non quid, sed quo quidq; animo.qui cum, quo tempore,quàm diu.

Citatus.cõcitatus, incitatus, excitatus. (destinus.

Clancularius. furtiuus, clan-

Clanculum.clàm.

Clarifico.claro,clarum facio. de Or.157 a,Illustro.

Classici autores.) (. Plebeij philosophi. Tusc.159 b, uel ut ita dicam,minorum gentium.

Classicum.bellum. (perij.

Clauis imperij. claustra im-

Clima.quasi cingulus.

Coactè.per uim.

Cœptum.inceptum,cœptus.

Cognoscibilis.habens cognitionem.

Coincido.cõcurro.hæc in unam formá cadũt oía. Or.200 a.

Coitus.concubitus,coniunctio,cõplexus uenereus, obscœna uoluptas cõmiscẽdorum corporum. libido, uenereis uoluptatibus frui, reb. uenereis uti.

Combino.connecto.

Comitatio. affectatio, comitatus.

Commensalis.conuictor.

Comparatiuè.comparatè.

Compassio.συμπάθεια, miseri cordia.At.66 a,Et si quæris,nulla est magnopere cõmota συμπάθεια.& 78 a,Ita cerno συμπάθειαν amoris tui.& 201 b, συμπαθῶς de aliquo scribere. Oẽs odio Oppianici & illius adolescentis misericordia commouentur. pro Quint.18 a,Vt aliquando miseri cordiam caperet aliquâ, si non propinquitatis, at ætatis suæ. Att.260 b, Malè narras de nepotis filio,ualde me herculè moueor & molestè fero.

Compatior. συμπάσχω, miseri cordiam capio.Atti.189 a, Commotiũculis συμπάσχω, misericordia moueor.

Complexa & cum complexione. Coniuncta. Græcè κατὰ συμπλοκήν.

Complexio.constitutio.

Composita ex elemẽtis.concreta,conflata.

Computatio.calculus,rationes ciuitatum.pro R.P.124 a.

Compu-

Cõputus.At.220 a,Ratio sumptuaria.

Concausa.adiuuans causa.

Conceptus mentis.sensa mẽtis,cogitata,cogitationes.

Concernere.pertinere.

Concessio.concessus.

Conciuis. ciuis. pro S. R. 24 a.Quin. Scæuola à ciuib. suis in eremptus est.

Concoctio.digestio.

Concordantia . concentus, consecutio.

Concorditer . coniunctis sententijs.I.V.233 b.

Concupiscentia . libido, cupiditas.

Condenso.constipo.

Conditionalis.connexum.

Conditura. conditio ciborũ.

Condolentia.συμπάθεια.

Confabulatio . λέσχη quædá, quæ habet collocutiõe ipsa suauitatem,colloquium.

Confessus.concessus,certus. de D.130 a.

Confisco. Asc. 53 a. Vnde fiscus pecunia publica, & confiscari dici solet. In A. 233 b, Bona eius cẽseo publicè possidenda. publicè proscribo.

Congruè,congruenter.

Congruus.congruens.

Connexè. contextè, cõsertè.

Connumero . numero,ad numerum adscribo,colligo,in deorum numero repono.Q.F.327 b, Eumq; certum Cos. cum Domitio numerasti.

Consanguinitas . sanguinis coniunctio.

Consequenter.deinceps.

Consonare, consentire, concentum efficere.

Consortium . consortio uel consociatio.

Constellatio.situs cœli & stellarum.de D.127 b.

Cõstringere.cogere, uim adhibere.

Consummatus . absolutus & perfectus, ingenio præstanti & eruditiõe perfecta. l. Perfectus.

Contages.contagio.

Contagium.contagio.

Contemplatiuus . θεωρητικὸς βίος. I. A. 32 a, Speculator, contemplator.

Contemptus . contemptio, despicatus.

Contentiosus.pugnax.

Contentor . contentus sum, non pœnitet.

Conterraneus . popularis, eiusdem gentis,nationis,linguę.

Contiguus.contingens, quæ inter se penè contingunt. l. Inter.

Contingens.de Fa.144 a, Interest inter causas fortuitò antegressas,& inter causas cohibentes in se efficiẽtiam naturalem: id est,inter causas contingentes quas uocant, & necessarias.

Cõtinuitas.continuatio,perpetuitas.

Continuè, assiduè, continenter,usq;, assiduus.

Cõtractus.res cõtracta,commercium.

Contradictorius.contrarius, contraria enunciatio.

Contrafacio.assimulo,ex primo.I.V.147 a.

Contrarior.pugno,contrarius sum,confligo.

Contribulis. tribulis.

Contributio.tributum,tributi confectio.

Controuertitur . ambigitur.

Contumelior . cõtumelia insequor, contumeliam impono.

Conuentio.conuentus, conuentum.

Conseruatio.consuetudo, usus.I.A.210 a,b.

Conuersor : uersor, consuesco,multùm sum cum aliquo,utor,aliquem mecum semper habeo.pro Syl.178 a.

Conuerti & dici ad conuertentiam.reciprocari,Græcè ἀντιστρέφειν.

Conuicior . conuicijs insector,conuicium facio,uerbis uexo,contumelijs uexo, contumelijs aliquem insequor, in aliquẽ inuado, contumeliam in aliquẽ iacio, ignominijs aliquem concido, malè dico, furta & libidines cuipiam obijcio. pro Dom. 231 b, Cum uerborum contumelijs optimum uirum incesto ore lacerassetis. I. A. 231. In isto tuo maledicto probrum non modò mihi nullum obiectas,sed etiam laudem illustras meam. Qu. 97 a,Conuiciari alicui.

Conuiuo . simul uiuo . Attic. 207 a,Posthac poterimus commodius colere inter nos in Tusculano.

Copula.copulatio.

Copulatiua propositio. coniunctio.

Cordialiter.ex animo.

Corono.regnum defero,diadema pono uel impono.

Corporatura . statura, habitus.

Correctè.emendatè.

Correlatiua.quę sub eandem rationem cadunt.

Correspondeo . respondeo, consono.

Corrugo.contraho.

Corruptio,interitus, dissolutio.

Creditum . pecunia credita. de Pro.70 a,& I.P.98 a.

Crepo . concrepo, percrepo.

Criminalis.capitalis. I.V.122 b, Rerum capitalium quæstiones. & 209 a, Rei capitalis reus: de Or. 118 a, Causa criminis, & causa ex crimine. l. Crimen. de Orat.162 b, Causa capitis & lis capitis.Ascon. 65.66. Criminales causæ & criminalis quæstio. In.Vat.36 a, Iudices quæstionũ de proximis tribunalibus esse deiectos.

Crucifigo.cruce afficio, cruci suffigo, in crucem ago uel tollo.

Crumena. theca nummaria. Att.59 a.

Cudo.tundo.

Curabilis. quod curationem recipere potest.

Cursito.curso.

Curto.decurto.

Curuitas.aduncitas.

Curuus, curuatus, aduncus, tortuosus,incuruus,inflexus,incuruatus,uncinatus.

Cuspis.mucro.

Cyclopædia. encyclopædia.

D Amnifico, damno uel detrimento afficio. pro Deiot. 145 a, Damnum uel detrimentum affero. Ter.3 b, Quid illi facias, qui dederit damnum aut malum.

Damnosus,qui alicui damno uel malo est.ut,Clementia Cæsari malo fuit.

Dapes.epulæ.

Deauratus.inauratus.

Decens.par,conueniens.

Deceptio.circumscriptio, aucupium,tendicula.

Deceptorius . ueteratorius, insidiosus.

Deceptor . circumscriptor. I. C.105 b.

Decimo, decusso, hoc modo X.

Decliuis. deuexus, præceps.

Dedecens . turpis,indecorũ.

Defectus, uitium.de Diu. 104 b, Non uitio rerum, sed interpretum insciti.

Definitum in neutro.res quę definitur.

Defori-

Universidad de Deusto
Biblioteca

Deforis. foris, extrinsecus. l. Foris. l. Extrinsecus. ut in ipsa arte insit, non foris petatur extremum.

Dehisco. discedo, desideo, τότε μοι χαύ⊙, &c. Att. 327 b.

Deifico. in deos refero uel depono, consecro, dedico.

Delator. de Am. 108 b, Ne criminibus aut inferendis delectetur amicus, aut credat oblatis. Item: Nec solum ab aliquo oblatas criminationes depellere, sed ne ipsũ quidẽ esse suspiciosum.

Delectabilis. habens magnã delectationem.

Dementio. mentem amitto.

Demõstratio quia est, demonstratio ex effectu, & demonstratio quà res conuenire docetur.

Demonstratio propter quid.

Demonstratio ex caussa.

Demulceo, delinio, capio.

Dependeo. pendeo.

Deputatus. certus, definitus, destinatus, attributus, constitutus, dictus. pro Do. 218 b, Pecunia constituta ad emendos agros. & 220 a, Qui de quaque re constituti iudices sunt.

Derisio. ludibrium.

Deriuatus. ductus, productꝰ. l. Ineptus.

Descendentes. posteri, nepotes.

Desertum, desertus locus, uastus, incultus, solitudo.

Deses. desidiosus, iners, languidus.) (. Operosus, semper agẽs aliquid. de Se. 82 a.

Desidiosè. per desidiam.

Designum. ratio, consilium. I. V. 72 b.

Desolatio. uastitas. l. Destructio paulò pòst.

Desponsata. desponsa. Q. F. 312 a, Tulliam nostram Crassipedi esse desponsam.

Destructio. ruina, excidium, exitium, excisio, disturbatio, uastitas.

Destructor. interfector patriæ, perditor Reip.

Desuesco. desuefio, consuetudinem aliquid faciendi depono uel detraho. I. A. 225 a.

Detego. indico, enuncio, innuo, aperio, patefacio, illustro. pro Syll. 178 a, & Antequá. 194 a.) (. Occulto.

Deteriorare. deteriorem facere.

Deturpo. inquino.

Deuio. declino, deflecto, declinare uel deflectere de uia.

Deuotus. religiosus, castus, pius, sanctus, religionibus deditus, religionẽ colens.) (. Sceleratus.

Dexteritas. commoditas. de N. 78 b.

Diameter. media linea. de Vn. 199 b.

Diapason. de Som. 129 a, Illi octo cursus, in quibus eadem uis est duorum modorum, septem efficiunt distinctos interuallis sonos.

Dicatio libri. nuncupatio.

Dici ad aliquid. conferri cum aliquo.

Dictamen rationis. communis intelligentia, præscriptio uel præscriptum rationis, summa ratio insita in natura, quæ iubet ea quæ facienda sunt, prohibetque contraria. de L. 159 a, Summa lex, suprema lex. de L. 160 b, Recta ratio, perfecta ratio. & ibidem. Homines parêre debẽt huic cœlesti descriptioni mentique diuinæ. & 182 b, Natura quę norma legis est. & 184 b, Omnia iussis supremæ legis obtemperant.

Dicterium. dictum.

Diescit. diluescsit, lucescit, lucere incipit, lucet.

Differentia. controuersia.

Difficulto. difficultatem affero.

Dignitas. postulatum, Græcè ἀξίωμα.

Diluuium. eluuio terrarum, exustio terrarum. de Di. 103 a, Deflagratio futura aliquando cœli atque terrarum. & Ac. 30 a, Fore aliquando ut hic mundus ardore deflagret. Quin. Fra. 326 a, Romę mira proluuies, magnauis aquæ, &c.

Discoperio. aperio.

Disconueniens. alienum.

Discordans. discrepans, uarius. ut uarium ius.) (. Congruẽs, conueniens.

Discordantia. discrepantia.) (. Consecutio.

Discurro. uolito, uagor.

Discurso. percurso.

Disdiapason. I. P. 8 a, Tamen ea quæ sunt longissimè disiuncta, comprehendam.

Disiunctiua. disiunctio.

Disparitas. uarietas.

Dispensare. soluere legibus.

Displicentia. dolor.

Dispositus. affectus.

Dispositio. affectio.

Dissonare. dissentire, discrepare, dissidere.

Disquiro. exquiro, ἐξετάζω.

Ditesco. dues fio, pecuniam facio, rem augeo, patrimonium amplifico.

Diuersimodè. non uno modo. de D. 81 a.

Diuersifico. uario.

Diuersitas. uarietas, dissimilitudo.

Diuinator. diuinus, diuinàs, ut aruspex, augur, ariolus, uates, coniector. de Natur. 12 b. de Di. 110 a, At nescio qui ille diuinus. & 118 b, Quædam casu euenirunt, ut prædicta sunt à diuinantibus.

Diuisibilis. diuiduus.) (. Indiuiduus.

Diuisim. separatim, seorsum.

Dociliter. intelligenter. Par. 232 a.

Doctio. doctrina.

Dogmaticus. cuius libertas differendi amissa est, quíque in disputando non suum iudicium sequitur, sed authoritati aliorum paret. de Le. 163 a, Nemò illum de uendita & addicta sententia mouere potest, & mancipata. Acad. 3 a, Dogmaticorũ & Academicorum differentia. Tusculanor. 176 a, De obstinatione dogmaticorũ. & Off. 58 b, Ad dogmaticos pertinentia. & Erasm. in Prouerbio, Claudi more, & cætera de Natur. 14 b, Contra dogmaticos hanc tu opinionem, & cætera. Tusculan. 151 b, Nec tamen quasi Pythius Apollò certa ut sint & fixa, quæ dixero.

Dolendus. habens dolorem. pro Mur. 145 b.

Dolentia. dolor.) (. Indolentia.

Dolorificus. faciens uel efficiens dolorem, inurens dolorẽ.

Dominium. mancipium, nexum uel nexus. πτῶσις.

Dominatio. dominatus.

Domuitio. domum itio. de Diuin. 95 a, Sed Rhodiorũ classi domum itionem dari.

Dubitabilis. habens dubitationem.

Dubiũ. controuersia, difficultas in iudicãdo, & quasi salebra. & pro Cec. 299 b, Omnia in dubium incertumque reuocari. & pro Cæl. 49 a, Rẽ minimè dubitandam in contentione poni.

Ebrio.

EBrio. ebrium facio.

Ecclesia. ædes sacra, tẽplũ.

Echo. imago, saxa & solitudines uoce respondent. pro Arch. 189. a

Effectiuè. efficienter.

Effectiuus. efficiens, habens naturam efficiendi.

Effectu. aliquid præstare reipsa & exitu.

Efficacia. efficacitas.

Efficaciter. efficienter.

Egenus. egens.

Emphasis. ad Brut. 273 a, Clodi9 ualde me diligit, uel ut ἐμφατικώτερον dicã, Valde me amat. Item, Illa ipsa rerum humanarũ domina fortuna.

Encyclopædia. de Orat. 153 a, Omnium bonarum artium societas cognatioq;. de Cl. 194 a, At uerò ego hoc tempore omni noctes & dies in omniũ doctrinarum meditatione uersabar. & 172 a, Mos est hominum, ut nolint eundem pluribus rebus excellere.

Eneruis. eneruatus.

Ens. quod est, natura.

Ensis. gladius, ferrum, in aliquem cum ferro inuadere.

Episcopus. pontifex.

Equiso. agitator.

Eremita. solitarius homo, atque in agro uitam agens.

Eremus. solitudo. l. Desertũ.

Essentia. natura, uis, potestas. de Orat. 90 b, Vim oratoris uniuersam ac propriam definire. & Offic. 4 b, Natura uisq; honestatis. de Orator. 123 b, Omne argumentum aut ex sua sumi ui atq; natura, aut assumi foris. Orat. 207 a, Eloquentiæ uim ac naturam explicemus. Tusc. 156 b, & de Finib. 109 b, Quinta illa non nominata magis, quàm non intellecta natura. ad Herẽ. 32 a, Definitio omnem rei cuiuspiã uim & potestatem dilucidè proponit, & breuiter explicat. Quint. 77 b, ὑποίαν, quã Plautus essentiam uocat, nec sanè est aliud eius nomen Latinum.

Euacuo. exhaurio, inanio, uacuum facio, nudum inanemq; relinquo.

Euagino. educo, distringo.

Euitatio. declinatio.

Exactè. uel exactius aliquid dicere, uel facere, Accuratè, accuratius, subtiliter, limatè, exquisitè.

Exalto. effero, proueho, produco, ad honorẽ defero uel perduco. pro Cornel. 58 a, Ij quos aut fortuna extulit, aut ipsorum illustrauit labor & industria. I. A. 251 b, Illum sua uirtus prouexit, nõ genus. de A. 110 a, Ad amplissimos honores aliquem per res ducere. Item, Ad summũ imperium per omnes honorũ gradus efferri, & producere aliquẽ pro illius dignitate. &, Quem tu ad hũc honorem rogatione tua detulisti. Efferre aliquem in cœlum laudibus.

Excedens. præstans. de Vn. 199 a, Altera pari numero præstans extremis, pariq; numero superata.

Excessiuè. præter modum.

Excessus. superatus.

Excessus. exuperatio.

Excidium. excisio.

Excursus. excursio.

Excusabilis. habens excusationem uel aliquid excusationis. de Sen. 90 b.

Executio propositorũ. l. Explico. I. A. 211 a.

Exercitium. opus. de Diuinat. 220 b, Munus, functio, exercitatio, ludus, ars, studium, industria, agitatio. de Leg. 172 a, Studij delectationisq; causa scribere aliquid. de Sene. 79 b, Gorgias nunquam in suo studio atq; opere cessauit.

Exinanitus. enectus, effœtus.

Exonero. deonero.

Expẽsa. impensa, impendiũ.

Expergefio. è somno suscitor, expergiscor. Tusc. 218 a.

Explorator. speculator.

Exponere se periculis. obijcere se periculis.

Expositus fortunæ. obiectus fortunæ.

Extispicina. ars extispicum.

Extraordinariè. extra ordinẽ.

Circunferentia. extremitas, liberamentum.

FAbrefacio. benefacio. I. V. 209 b, Pulcherrimè facio, optimè facio, scitè facio & uenustè. In Vat. 210, & 208 b, Hæc omnia antiquo opere & summo artificio facta. In Verr. 125 b, Argẽtum fabrefactum. aliter, benefactum.

Faciliter, facilè, perfacilè, nullo negocio.

Factiuus. efficiens. ποιητικός. de Fi. 101 b, Artes quarum omne opus est in faciendo atq; agẽdo.

Factor. effector, architectus, perfector, parẽs, genitor. de Vn. 203 a, Imitantes genitorẽ & effectorem sui.

Facundus. copiosus ad dicendum.

Falsifico. adultero.

Famelicus. fame enectus.

Famesco. esurio.

Famigeratio. prædicatio, nobilitas.

Famigerat9, siue famosus. clarus, nobilis, fama celeber, fama celebratus, qui est in magno nomine & gloria, qui in ore uiget.

Famigero. fama celebro.

Fastus. spiritu regio. l. Spiritus.

Fatigo. defatigo, in aliquo magno labore me exerceo, magnis laboribus me frango.

Fauilla. scintilla.

Fauorabilis. propitius, secundus, popularis. pro Do. 222.

Febricito. febrem habeo.

Febrio. febrem habeo.

Februa. necia, denicales, feralia.

Felicito. felicitatem do.

Fellator. Post. 207 a, Qui ne à sanctissima quidem parte corporis hominum, impuram temperantiam propulsat.

Feracitas. ubertas.

Festo. celebro, ferias habeo, diem festum ago. In V. 119 a.

Festum. dies festus, feriæ.

Feudatarius. fundus, ut populus fundus.

Fictitius. fictus, cõmenticius.

Fidatus nuncius. certus homo. Ep. 9 a.

Fideicommissum, de Nat. 75 a, b, Nam patrimonia spe benè tradendi relinquimus, qua possumus falli. de Finib. 77 a, Sext. Peduceus cũ sciret nemo eum rogatum à C. Plotio equite Ro. ultrò ad mulierem uenit, eiq; nihil opinanti uiri mandatum exposuit, hæreditatem q; reddidit.

Fidei committo. iura fidei magistratuum commissa sunt. Off. 25 a.

Fideiubeo. spondeo. Vlp. Iureconsul. Cùm fideiussores ita interrogentur, id fide tua esse iubes? pro Fla. 156 a, Cum iste sese pecuniam, quã huius fide sumpserat, à discipulis suis diceret. Fusijs persoluturum. et ibi. Eius enim fide sumpsit à Fusijs.

Fideiussor. sponsor, præs. uide, Fideiubeo.

Figlinus. fictilis.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Figmentū πλάσμα, cōmentū.
Fimus.ſtercus.
Fin.lis.τελμός.de Fi.101 b.
Finitio.terminatio.
Finitus.definitus,habens modum,perfectus, abſolutus, confectus,proſtigatus,emeritus.) (. Imperfectꝰ,inchoatus, effectus.
Fixè.Tuſc.163 a, Cum acriter oculis deficientem ſolem intuerentur.& de Finibus 60 b, Cum ea quę prętierierunt,acri animo, & attento intuemur.
Fluuialis.fluuiatilis.
Fluxus.fluxio.
Fœmininus. fœmineus, muliebris.l. Sexus. I.V. 41 b, Apud Iuriſc. tamē fœmininum ſexum reperias.
Fœto. malè oleo, puteo.I. V. 152 b. & 178 a, Odor teterrimus oris & corporis,quem ne beſtię quidem ferre poſſent.
Fomes peccati. ſeminarium uitiorum,uitioſitas.
Formidabilis. formidoloſus, horribilis,terribilis.
Foro.Fodio,pterebro. (cio.
Fortifico. munio, melioré fa-
Fraternitas. germanitas,
Fraudulenter.inſidioſe.
Frigefacio.refrigeo.
Frigefactiuum . refrigerans, quod uim habet frigoris.
Frigeſio.refrigeror. (ſus.
Fructifer . frugifer, fructuo-
Fructifico . fructum edo, fructum fero,fruges fundo.
Fruticeſco.fruticor. (83 b.
Fulminatꝰ.de cœlo ictꝰ.de D.
Fulmino. fulgere, fulgurare, fulmen iacere, de cœlo tangere uel percutere,è cœlo uel de cœlo iacere.de Di. 139 a, Si tactum aliquid erit de cœlo.& 83 b, Sūmanus de cœlo ictus. I. C. 115 a, Complures in Capitolio turres de cœlo eſſe percuſſas,& ibidē, Tactus eſt Romulus. de Di. 100 b, Cum in Capitolio ictus centaurus è cœlo eſt. de Di. 84 a, Nam pater altitonans ſtellanti nixus olympo, Ipſe ſuos olim tumulos ac templa petiuit, Et Capitolinis iniecit ſedib.ignes.
Funis.funiculus.
Furiatus.furens,furibundus.
Fuſim.fuſe.
Futuo . Venereis uoluptatibus fruor.Tuſcul. 224 b.l. Coitus ſuprà.

GArrulitas . inanis quædam profluentia loquendi.
Generatio,ortus,procreatio.
Genus generaliſsimum. genus ultimum,caput generis.
Geſta.res geſtæ.
Geſticulor.geſtum ago.
Glorifico.gloria afficio.Tuſc. 155 a.
Gracilis.tenuis,ſtrigoſꝰ, ſubtilis,exilis,exiguus.
Grandiuſculus.grandior.
Gratitudo.gratia,gratus animus,animus memor, memoria, uoluntas grata in aliquem, grata animi beneuolentia, pietas. Att. 142 b, Plus apud me uálere beneficij gratiam quàm iniuriæ dolorem uolo.Part. 241 b, Alteras uis æqūitatis, &c. & ibidem. Gratia in malo ponitur. I.A.263 b, Grata eorum uirtutem memoria proſequi, qui pro patria uitam effuderunt. Poſt.192 b,Liberale officiū eſt ſerere beneficium, ut metere poſsis fructum. Poſtq.203 a,Neque æquum tempore & dię memoriam beneficij definire.pro Planc.276 a,Cupio me & gratum eſſe & uideri. hæc eſt enim ima uirtus non ſolùm maxima, ſed etiam mater uirtutum omnium reliquarum, pro Plan. 279 a, Quid eſt enim pietas,niſi uoluntas grata in parentes?& ibi,Hęc priuatim officiorum memoriam & gratiam quærunt.I.A.263 b, Eſt autem ſi dei pietatiſq; noſtræ, declarare fortiſsimis militibus, quàm memores ſimus, quamq; grati. Epiſt. 9 b, Nullam partem tuorū meritorum,non modò referenda,ſed ne cogitāda quidem gratia conſequi poſſum. Epiſt. 9 b, Cætera, quæ ad te pertinebunt, cum etiam plus cōtenderimus, quàm poſſumus, minus tamen faciemus quàm debemus.
Greſsibilis.gradiens. (ua.
Groſſo modo.pingui Minerv-
Guloſitas . uitium uentris & gutturis.pro Cæl.46 b.
Guloſus.de Fin.83 b,Viuit ut Gallonius, loquitur ut frugi ille Piſo.
Gutto.mano.de Di.96 a,Herculis ſimulacrum multo ſudore manauit.

HAeredito . Hæreditas ad me uenit , & hæreditas mihi ab aliquo uenit.
Hebe.iuuentus.
Hei. Hei mihi nō poſſum hoc ſine lacrymis commemorare.
Hermaphroditꝰ.Androgynꝰ.
Hiſtoriographus . hiſtoricus.
Homagium.clientela.
Horoſcopꝰ.de Di.126 b,Chaldæis in prædictione & in notatione cuiuſque uitæ ex natali die minimè credendum eſt.
Hortulanus.olitor.
Hoſpitor. hoſpitio accipio,tecto recipio.pro Clu.53 b,& 54 a, 48 a, Tecto ac ſedibus ſuis recipere.pro Cluen.52 b,Domo recipio,domū meam recipio.Inuito eum per literas, ut apud me diuerſetur.
Hypocriſis . ſimulatio uirtutis, uenditatio quædam atq; oſtentatio.de Am.112 a.
Hypocrita. eruditus artificio ſimulationis. Off.9.a, Qui cum maximè fallunt,id agunt, ut boni uiri eſſe uideantur.
Hypothetica.connexum.
Hypophora.pro Cluen.29 b, Sed ego occurram expectationi ueſtræ.nam,&c. pro Cluent. 30 b, Vocat me iamdudum tacita ueſtra expectatio, quæ mihi obloqui uidetur.

IEiuno.cibo me abſtineo.
Ieiunium.inedia.
Ignauiter.ignauè.
Ignominioſe. per ignominiā.
Ignominoſus. cōtumelioſus, ſordidum ad famam, cum ignominia coniunctum, maculoſus.
Ignoranter.per ignorantiam, inſcienter. Ac,5 b.
Illæſus,incolumis,inuulneratus,inuiolatus.
Illegitimus . nullum habens ius.pro D.238.
Illyria.Illyrium.
Imaginatio . cogitatio . pro Corn.64 b, Exiſtat ergo ille parumper cogitatione ueſtra, quoniam re non poteſt.
Imaginor.cogito,fingo, ſuſpicor,cogitatione depingo uel fingo,animo comprehendo, ſuſpicione attingo,coniectura informo,ſpeciem alicuius rei cogito, animo fingo , in notione animi repono , cogitatione & mente complector,cogitatione aſſequi non queo , imprimere aliquam notionem in animo . de Natur. 22 b,De imaginibus ad animum peruenientibus.Acad. 10 b, Nihil enim agens animal, ne cogitari quidem poteſt, quale ſit. Acad. 40 a, Quod quale ſit, negat Epicurus ſe nec ſuſpicari quidem. de D. 137 a, Quæ eſt enim forma tam inuſitata, tam nulla quam nō ſibi animus poſsit effingere, ut quæ nunquam uidimus , ea tamen formata habeamus.cō.Rull 77 b,Volitat enim ante oculos iſtorū regis filius.
Immediatè.,pximè.l. ,pximè.
Immediatus . proximus. Or. 212 b.l.Proximus. (ritus.
Immeritus. iniuſtus.) (. Me-
Immoror.inſiſto,hæreo,habito,in aliqua re longior ſum.
Impatienter.intoleranter.
Imperfectè.præciſe.
Imperitia.inſcitia,ſtultitia.
Impetuoſus.uiolentus,uehemens,furens.
Impingo.lætifico.
Importantia. pro Cæl. 48 b, Rem tāti ſceleris ignotis ſeruis non eſſe credendā.I.A.236 a,Apollonia magna urbs & grauis.
Impoſsibilis.ἀδύνατος, quod fieri non poteſt.Att.1 a, Vt mihi uideatur non eſſe ἀδύνατον,Curium obducere.de Orator.135 a, Sæpe etiā quæ fieri nō poſſunt optātur.& 139 b,Si quid fieri poſsit,aut nō poſsit,aut etiá neceſſe ſit.de Fat.142 b, Ergo illud, morietur in mari Fabiꝰ, ex eo genere eſt,quod fieri nō poteſt. Oct. 329 b, Si nulla ratione publicis incōmodis mederi queat.Quintil.96 b,Impoſsibilia aggrediuntur pro effectis.Vlpian.Iurecōſ. nec pœnā rei impoſsibilis committetur.
Impoſtor.planus.
Impræmeditatus.imparatus.
Imprecatio . execratio, preces. Exierūt malis ominibꝰ atq; execrationib. duo paludati,&c.
Imprecor. precor , execror, malè precor, alicui peſtem exopto, triſtibus ominibus perſequor.) (. Sic exire à patria ut omnes ſui ciues ſalutem, incolumitatem, reditum precentur. Item, Hiſce ominibus Catilina cum reip. ſalute & cum tua peſte ac pernicie proficiſcere.l. Omen, Quintil.Imprecamur debilitates,naufragia,mortes.
Impropero.exprobro.
Improprius.ἄκυρος.
Impubis.impuber.
Imputare. aſſcribere , tribuere,aſsignare.
Inæqualis.inæquabilis.
Inanimo. animum alicui do, animum augeo, multum animi affero , cupiditatē do, incendo.
Inanis gloria. falſa gloria.I.P. 91 b. (184 b.
Incantamentū.cantio. de Cl.
Incaſſum.fruſtra.
Inceſſanter.nullo pūcto temporis intermiſſo.
Inclinatio.procliuitas, facilitas,propenſio.
Inclinatus,procliuis, applicatus, propenſus. de Fin. 113 b, Omne animal applicatum eſt ad ſe diligendum.
Incœnis.incœnatus.
Incogitabilis . in cogitationē non cadens.
Incogitans.inconſiderans.
Incogitantia. inconſiderātia.
Incōbuſtilis.lituus Romuli.
Incōmoditas . incommodū.
Incōpetens.pro Cluen. 23 a. Auditis de eo, in quem iudices non eſtis. (ratio.
Incompoſitus . incondita o-
Incomprehenſibilis. incomprehenſus.
Inconſideratio.inconſideran tia,inconſulta ratio.
Incontinens.intemperans.
Inconueniens . Incommodū & abſurdum.
Incorporeus . expers corporis.) (.Corporeus.
Incorrigibilis.inſanabilis.
Incrucio . decuſſo , hoc modo X.
Inculpo.in culpa pono.
Incurabilis.Inſanabilis,deſperatus , quod curationem recipere non poteſt.Tuſc.208 a.
Indago.indagatio.
Indebitus.l.Iniuſtus.
Indefinenter : nullo puncto temporis intermiſſo.
Indigeſtio.cruditas.
Indigeſtus.crudus.
Indigꝰ . indigēs. de Or.126 a.
Indiſpoſitus.crudus.
Indiuiſibilis.indiuiduus.
Indomabilis . qui imperium recuſat.
Indubitanter . non dubitanter,ſine diſputatiōe, ſine ulla dubitatione,pro certo,uero.
Indubitatus.certiſsimus, exploratiſsimus , quod non habet dubitationem,perſpicuus.
Indubius.certiſsimus.
Interceſſor.deprecator.
Interceſsio.deprecatio.
Induſtrioſe.induſtriè.
Inebrio.uino obruo,ebrium, facio.
Inaffabilis. ἄφατον. Att.206 a.
Ineloquens.infans.
Inemendabilis . inſanabilis.
Inenarrabilis. ἀδιήγητος. Att. 206 a.
Inexcuſabilis.nihil habēs excuſationis.
Inexpertus. inexercitatꝰ, nullo uſu.pro Cor.57 b.
Inextinguibilis. infinitum odium.pro Cor.67 b.
Infallāter.pro certo,uero.
Infelicito.miſerum habeo.
Inferioritas.inferior ordo.de Am.109 a.
Infernus.ſceleratorum ſedes atq; regio. Oct.33 a, Aliquis noſtrum,qui proximus in illam æternam domum diſceſſerit . In Arat. 389. *. Hinc ſe inferni de partibus erigit hydra. aliter, infernis è partibus.
Infeſto.infeſtum reddo.
Infinitiuus.ut definitiuus.
Infirmiter.infirmè.
Inflatiuus.habens inflationē.
Influxus.tactus lunæ.de Nat. 36 a,Multaque à luna manant & fluunt, quibus, &c. Epiſt. 132 a. Cœlum exteram uim ſuam alicui dimittere.
Infortunium . aduerſa uel incommoda fortuna,acerbitas.de In.76 a, Qui propter fortunam, non propter malitiam in miſerijs ſunt.
Infraſcribo. ſuppono, ſubſcribo.At.127 a, Earumq; literarum exemplum ſubſcripſeras.
Infrigido.refrigero.
Infunibulum . uaporarium.
Ingeniculor . In V. 262 a, Illa mihi ad pedes miſera iacuit.
Ingluuies : Inſaturabile abdomen.
Ingratitudo.ingratus animꝰ. At.136 a, Ego ingrati animi crimen horreo.& 140 a, ἀχαριστίας crimen ſubire non audeo.
Intelligibilis. intelligētiæ nō ſtræ uim ac notionem fugiens.
Iniurior.iniuriam alicui infero uel facio,malè mereo, iniuriam ſtupri in aliquē infero.iniuriā alicui impono. (L.185 a.
Inobediens . non obediēs.de
Inopinans. nec opinans . pro Planc.267 a,Ignarus,inſcius.
Inopinatè. nec opinatō. I. A. 175 a.
Inopinus.inopinatus.
Inordinatè, immoderatè . de Vn.203 b.
Inordinatio.confuſio.
Inquantū.quia, quatenus,ob id ipſum quia, in eo in quo, &c. ad priuatū dolorē. l. Quatenus.
Inſalutatꝰ.oēs nos ἀπροσαγορεύτους reliquit. Att.123 a,l. Expers.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Epist.44 b, & Attic. 101 a, Quæ insciente me facta sunt.

Insensatus.stupidus, communi naturæ sensu carens, stipes, Aethiops sine sensu, sine sapore, elinguis, tardus. (por.

Insensibilitas. stupiditas, stu-

Insensibiliter. sensim & sine sensu ætas senescit. de Senect. 85 a, & Tusc. 165 b.

Insensitiuus. sensum non habens.

Insido. insideo.

Insolitè. insolenter.

Insolubilis. inexplicabilis.

Instabilis. lubricus, uarius, cõmutabilis, uoluptabilis, uagus. pro Mil. 114 b, Vide quàm sit uaria uitæ commutabilisq; ratio, quàm uaga uolubilisq; fortuna.

Instabilitas. uolubilitas.

Instans. ad punctum temporis: id est, ut aiunt, in instãti. Tusc. 165 b.

Instare uel dare instantiã. resistere, occurrere. Græcè, ἐνίστασθαι.

Institor. propola, qui mercatur à mercatoribus, quod statim uendant. Off. 30 b.

Insufficienter. exiguè.

In tantum. usq; eò.

Intellectus. intelligẽtia, mẽs, ratio, mens simplex, id est, intellectus agens, qui dicitur.

Intelligibilis. quod in nostrã intelligentiam cadit, sub intelligentiam cadens, quod ratione sapientiaq; cõprehẽditur, quod intelligentia & ratione comprehenditur. de Vn. 195 b, 196 a.

Intentio. scopus, propositum.

Intercedo. deprecor.

Interfectio. occisio, cædes.

Interlocutores. Eclogarij, nomina eorum qui in Dialogis loquentes inducuntur.

Internus. interior.

Interpretamentum. interpretatio.

Interstitium. interuallum.

Intertexo. intexo.

Intitulo. inscribo.

Intrepidus. qui magno animo & erecto est.

Intricatus. nec caput nec pedes. Epist. 109 b.

Intrinsecus. interior, intestinus. Ac. 13 a.

Inualidus. irritus, nullus, infectus.

Inuerecundia. impudentia.

Inuicem inter se, uicissim. alius alium, ultro citroq;, ultro & citro. de Fin. 91 b, Sæpiusq; ista loquemur inter nos, agemusq; communiter. Of. 5 b, Vt ipsi inter se alij alijs prodesse possint. An. 195 b, Non patiar ut opera mea manus inter uos conseratis, cædesq; ciuium inter se fiat. Cæs. 37 a, Hi rursus inuicem anno post in armis sunt, illi domi remanent. Hircius. 109 b, Cum dispositis turmis inuicem præliabantur. Quin. 96 b, At hæc Cicero pugnare inuicem ostendit.

Inuiolabilis. sanctꝰ, sacrosanctus.

Inuisibilis. quod fugit aciem.)(. Quod inconspectum cadit. Tusc. 159 a, Tanta est animi tenuitas, at fugiat aciem. de Vn. 199 b, animus autem oculorum effugit obtutũ. de Vn. 204 a, Animus sensum omnem effugit oculorum. Off. 95 b, Annulus Gygis.

Inundatio. proluuies.

Iratè. iracundè, cum ira. Off. 27 b, Per iram, Tusc. 226 b.

Iris. arcus species. de Natur. 69 b.

Irrationabiliter, ἀλόγως. Att. 145 a, Faciet omnino malè, & ut ego existimo, ἀλόγως, & 220 b.

Irrationabilis. rationis expers, mente ac ratione uacuus. de D. 97 b.

Irreconciliabilis. inexpiabilis.

Irreligiosus. ab religione remotus, nihil habens religionis, impius.

Irremissibile. inexpiabile.

Irrequietus. solicitus, laboriosus, exercitus.

Irritamentum. inuitamentũ, illecebra.

Irrito. irritum facio. I. A. 235 a.

Itineror. iter facio, ambulo.

Iucundor. iucunditas mihi est ex aliqua re, in uoluptate sum.

Iudicator. existimator, æstimator, iudex.

Iunctura. cõmissura, iunctio, coniunctio.

Labium. labrum.

Laboratus. textile stragulũ magnificis operibus pictum, & plenum artis argentum.

Lacteo. lactens.

Lacto. Quę paruos Mauortis sanguine natos Vberibus graui dis uitali rore rigabat. de Di. 84 b.

Lanio. lanius.

Laniatio. laniatus.

Lapido. lapidibus cædo, lapidationem facio, lapidibus appeto & percutio. Off. 61 b. Atheniẽses Cyrsilum lapidibus obruerunt.

Lapillus. calculus.

Lasciuio. exulto.

Lasso. languefacio.

Lassus. defatigatus, languẽs uel languidus. Ter. 7 b, Animus lassus, cura confectus stupet.

Lauacrum. lauatio.

Laudabiliter. cum laude. Offic. 72 b.

Laureo. laureatus.

Lenimentum. leuamentum.

Lento. laxo.

Lepidulus. lepusculus.

Letalis. funestus, mortifer.

Leuatiuus. habens leuationem doloris.

Liberum arbitrium. libera uoluntas.

Libraria. bibliotheca, taberna libraria.

Licitè. bonis & honestis rationibus.

Licitor. liceor, auctionor.

Ligatus. constrictus, uinctus, alligatus.)(. Solutus. Off. 74 a, Aliquem uinctum hostibus dare. pro Sest. 6 a, Clodium uinctũ auspicijs, alligatum more maiorum, constrictum legum sacrarum cathenis, soluit subitò consul, &c.

Lignamen. materia.

Ligonizo. pastino, fodio.

Liguria. Ligures.

Lineariter. ad lineam.

Lineus. linteus.

Liquiditas. liquor.)(. Concretio.

Litigatio. concertatio.

Litigium. rixa.

Locum tenens. legatus, præfectus, uicarius.

Logica. logice.

Lucrosus. quæstuosus.

Luctificus. luctum afferens.

Lupanar. lustrum.

Luridus. squalidus.

Luror. squalor.

Luscitiosus. luciscus, qui oculos hebetiores habet.

Lusor. aleator, collusor.

Lusorius. aleatorius.

Lusus. lusio.

Lutosꝰ. luteus uel lutulẽtus.

Luxus. luxuria, luxuries. diffluere luxuria, delicatè ac molliter uiuere. pro Mu. 177 b, Turpe conuiuium, amor, comessatio, libido, sumptus. & 142 a, Profusæ epulæ, priuata luxuria.

Luçernarius. lychnuchus.

Macero. conficio.

Macilentus, grandi macie præditus.

Macor. macies

Macresco. extabesco.

Macrologia. ponere longam orationem aliqua re.

Macrobius. de Sen. 89 b, M. Valerius Coruinus. & 91 b, Argantonius CCX. uixit annos.

Maculatura. litura.

Madefacio. perfundo, respergo, imbuo.

Magnanimiter. Tusc. 238 b, Magno animo.

Magnificens. magnificus.

Maledicens. maledicus.

Maledicentia. procacitas linguæ, morbus procacitatis, petulantia.

Malefactor. malemeritus. ad Her. 17 a.

Maleuolens. maleuolus.

Maleuolo. malè odi, malũ uolo alicui. pro Cl. 28 b, Nihil est enim mali, nihil sceleris, quod illa non ab initio filio uoluerit, optauerit, cogitarit, effecerit.

Malignus. qui prauo animo est. At. 7 b, Malitiosus.

Malus. flagitiosus, nequam, impurus, improbus, sceleratus.

Manifesto. apertum & manifestũ facio. pro Clu. 28 b. Epist. 242 b, In medium profero, palàm facio uel profero, planũ facio, aperio, enuncio, edo, diuulgo, apertum suum scelus ante omniũ oculos ponere. de Le. 195 b, Patefacio, profero in uulgus, indico, foràs effero. I. A. 225 b, Doleo efferri hęc foràs, & ad populi aures peruenire. de Le. 186 a, In cõspectu pono. Tusc. 189 a, In luce colloco. Omnia benefacta in luce se collocari uolunt.

Mãtica. Off. 29 b, Fit enim ne scio quomodo, ut magis in alijs cernamus, quàm in nobismetipsis, si quid delinquimus.

Marcesco. putresco.

Marcidus. putridus.

Marito. colloco, in matrimonium colloco, cum aliquo coniuncta. ad Her. 13 b, Cur ne huic locabas nuptijs.

Masculinus. uirilis.

Mastico, mando, conficio.

Mechanicus. sordidus, illiberalis. Off. 30 b, Illiberales autem & sordidi quæstus mercenariorum omnium, quorũ operæ, nõ quorum artes emuntur.

Mediator. arbiter, uel arbiter honorarius, sequester, deprecator.

Medico. medicamenta fucati roboris.

Medicor. medeor, medicinã affero, medicinã adhibeo, curo.

Meditatè. cogitatè, meditatꝰ.

Medusa. μή μοι γοργείαν κεφαλήν, &c. At. 140 a.

Melioro. melius facio. Tusc. 148 a.

Melioresco. melior fio.

Menda. mendum.

Mensor. metator, decempedator.

Mensurator. metator, decempedator.

Merda. cibi reliquiæ, quas natura respuit.

Meretricor. palam me in meretricia uita colloco. pro Cæl. 47 b.

Meridior uel meridiõ. meridianum somnum capio.

Messana. Mamertina ciuitas.

Metaphora. quantos aceruos facinorum reperietis? pro Syl. 181 b.

Methodus. in omnibus quæ tatione docentur & uia, Or. 207 b, de D. 98 a, Si dij futura significant, aliquas uias dant nobis significationis scientiam.

Microbius. pro Mar. 135 b, Animus tuus nunquam his angustijs, quas natura homini uiuendum dedit, contentus fuit.

Minera. uena.

Minimi facio. in minimis pono. Epist. 54 a.

Minutim. minutatim, exiguè, exiliter, κατὰ λεπτόν. At. 324 a.

Miraculosus. portentosus.

Miraculum. miracula, ostentum, prodigium. de D. 121 a, Nec si id factũ est, quod fieri potuit, portẽtum debet uideri. pro Lig. 138 b, Hæc non modò mirabilia sunt, sed etiam prodigijs similia. de Diu. 121 a, Si quod raro fit, id portentum putandum est, sapientem esse portentum est. Item, Multis sæpe in difficillimis rebus præsens auxilium eius oblatũ est. I. V. 225 b, Multa sæpe prodigia uim eius numenq; declarant. Ep. 123 b, Scis Appiũ hic ostenta facere de signis & tabulis.

Misanthropos. Hominum aspectũ lucemq; uitare. pro Syl. 181 a, I. Timon.

Missa. res diuina.

Modifico. I. Modificatus.

Mœchor. adulteror.

Molesto. solicitũ habeo, malè habeo, solicito, exerceo, uexo, molestum facio, molestiã affero.

Mollifico. mollio.

Monarchia. regale ciuitatis genus. de L. 187 a, Off. 33 a, Cũ dominatu unius omnia tenerẽtur.

Mucus. humor.

Multoties. sæpe, de Or. 126 a.

Murator. faber.

Mutio. hisco.

Mutuitas. mutuũ in amicitia.

Mutuo. mutuum do, utendũ do, commodo, mutuatus, παθητῶς. I. Mutuatus.

Myrrha. Pallantes filiam Mineruam amasse, & ab ea necatus dicitur. de Nat. 71 a.

Narbona. Narbo.

Natatus. natatio.

Natiuitas. ortus, dies natalis.

Nauci facio. nauci habeo.

Naumachia. bellum uel prælium nauale.

Necessito. necessitatè affero.

Negatiuus. negans.

Neotericus. recens.

Neutralis. mediꝰ, indifferẽs.

Nigredo. nigror.

Nitiditas. nitor.

Niuosus. niualis.

Nocuꝰ. infestus, perniciosus.

Nomenclatura. nomẽclatio.

Nominatiuus. rectus casus. Orat. 112 a.

Notandus. attẽdendus. de In 46 b, Notatione dignus.

Notarius. scriba, librarius.

Nothus. spurius.

Notomia. anatomen uocant Græci medici, qui ista aperta & patefacta uiderũt. Tusc. 158 a.

Nouiter. nuper.

Noua. nuncij.

Nubilosus. nebulosus.

Nullibi. nusquam, nullo loco. Epist. 91 b.

Nuncium. Nuncius.

Nuncupatio. προσφώνησις. Att. 207 b, Varro mihi nunciauerat magnam sanè προσφώνησιν.

Nutricius. educator.

Oberat. erati milites. At. 11 a, Obiectio. de Or. 139 a, Neque reprehendi, quæ contrà dicũtur possunt, nisi tua cõfirmes: neq; hæc confirmari, nisi illa reprehendas. & 137 a, Pòst ut rem probemus, nostris præsidijs cõfirmandis, contrarijs refutãdis, & ibi. Aduersariorum adiumẽta

confirmare. Orat.201 b, Infirma re & excludere cõtraria. & 208 a, Sua confirmare, aduersaria cõuertere. de Or.92 b, Quôd contrà dicatur, refellere. Deinde cõtraria refutare.

Obiectum. res obiecta sensibus, quod sensu percipitur. pro Cæl. 46 a, Qui aspernetur oculis pulchritudinem rerum, qui excludat auribus omnem suauitatem, qui non odore ullo, non tactu, non sapore capiatur. Ac. 6 b, Oculi pictura tenentur, aures cãtibus. & ibid. Multa de ijs, quæ sensibus percipiuntur.

Obiter. *cὐ παρόδιον*. Att. 80 a, & 83 b, *ὁδῷ πάρεργον*. Q. F. 328 a, *cὐ παρέργως*, i. præter ré, præter propositum. I. V. 62 b, Quoniam nõ consultò, sed casu in eorum mẽtionem incidi, quasi præteriens satisfaciam uniuersis. de Clar. 182 b, Aliquis præteriens de Oratore sæpe iudicat.

Oblatio. liberalitas.

Obliteratus. in litura.

Obsidium. obsidio.

Obstinatè. præfractè, pertinaciter, cum pertinacia.

Obstupefactio, obstupefactus.

Obtenebro. obscuro, tenebras uel noctem offundo, perstringo.

Obuiatio. *ἀπαύτησις*, obuiamitio, occursatio. ad Attic. 134 a, Quas fieri censes *ἀπαντήσεις* ex oppidis: & 259 a, Mirifica *ἀπαύτησις*, &c.

Obuio. *ἀπαντάω*, occurro, obuius sum, alicui me obuiã fero.

Occursus. *ἀπαύτησις*. l. Obuiatio.

Odoramentum, odores, odoratio.

Odoramẽtarius, unguẽtarius.

Olfactus. odoratus.

Omnifariã. in omnes partes aliquem fallere. pro Sest. 7 a.

Omnifarius. cuiusq; modi.

Omnimodè. omni ratione. l. Obuallo. Omnibus modis. l. Vario. Tusc. 202 b.

Omnimodus. cuiusque modi. Or. 205 a, Omni modo permouere aliquem.

Opacitas. locus opacus.

Ophthalmia. morbus oculorum.

Opprobro. probrum infero.

Oratoria. rhetorica, ratio dicendi, doctrina dicendi, studium eloquentiæ oratoria, dicendi uis, studium dicendi, dicendi uirtus. de Orat. 89 a, & 111 b, Vsus dicendi. & ibidem: Laus facultatis dicendi. & 115 a, Siue ratio, siue exercitatio dicendi. & 91 b, Eloquentiã ex bene dicendi scientia constare. & ibidem. Ratio dicendi & uia & facultas dicendi. & 149 b, Si illam præclaram & eximiam speciem oratoris perfecti & pulchritudinem adamastis. Disputandi ratio & loquendi. Par. 237 a, De Oratoria facultate.

Ordinariè.) (. Extra ordinẽ.

Ordinarius. legitimus.

Ordinatus. habens ordinem.

Originale peccatum. illud natiuum malum, uitiositas. Tusculan. 190 b, Vt penè cum lacte nutricis, errorẽ suxisse uideamur.

Ostentator. gloriosus, uanus.

Ouo. ouans.

PAcificè. cum pace. Tusculã. 244 b,

Pædico. qui pueros amat turpissimè.

Pallesco. palleo, exalbesco.

Palliditas. pallor.

Pallidus. decolor, exanguis, sine colore.

Pannus. uestis. pro Sest. 6 b, Vestitus asper nostra hac purpura, ac penè fusca. Hor. Fides albo ũelata panno.

Papyrus. charta.

Paradisus. hortꝰ, hortulus. de Som. 127 b, Omnibus, qui rectè uicerint, certum esse in cœlo ac definitum locum, ubi beati æuo sempiterno fruantur. I. A. 264 a, Illi ad inferos pœnas parricidij luent, uos uerò piorum estis sedem & locũ consecuti. de Som. 130 a, Hic locus in quo oĩa sunt magnis & præstantibus uiris. & 128 a, Ea uita est in cœlum. & 130 a, Ad hanc sedem & ꝑternam domum contueri. de Am. 97 b, Vt ex tam alto dignitatis gradu ad superos uideatur potius quàm ad inferos peruenisse. de L. 173 a, Olli quos in cœlum merita uocauerunt, Hercules, Liber, &c. & ibidem. Olla propter quæ datur homini ascensus in cœlum, mens, uirtus, &c. de L. 183 b, Deinceps dicit eadẽ illa de immortalitate animorũ, & reliqua post mortem tranquillitate bonorũ, pœnis impiorum. de Sen. 93 a, Ego patres uestros uiuere arbitror, & ea quidem uita, quæ est sola uita nominanda, Tusc. 153 a, Animos cum è corpore excesserint, in cœlum quasi in domicisium, suum peruenire. & 145 a, Romulus in cœlo cum dijs agit

Paralogismus. captio. (quũ.

Parcitas. parsimonia.

Paroxismus. commotiuncula, tentatio.

Particularis. præcipuus, singularis, *τὸ κατὰ μέρος*. Atti. 211 a, Orat. 203 a, Vt quod in uniuerso sit probatum, id in parte probari sit necesse.

Particulariter. præcipuè.

Paruifacio. in paruis uel minimis pono. Ep. 54 b, Nullo loco habeo, pro nihilo habeo, pro nihilo puto. (dum.

Pascuũ. pascua, pastus pecuPascio. perturbatio, affectio animi. de Vn. 202 b, Animi quidem dolor. de Or. 124 b, De affectionibus. pro Mar. 135 b, Sine amore & cupiditate, rursusq; sine odio & inuidia iudicare. passionis uoce usus est Varro, teste Charisio. 262. Frob.

Passiuus *παθητικός*. patibilis.

Pastino. fodio.

Pathicus. puer emptus libidinis causa, puer meritorius, qui turpiter patitur, exoletus, penideditus.

Patrocinor, adsum ꝑ aliquo, causis præstò sum. de Cl. 195 b.

Pauefacio. pauorem affero, metum incutio.

Pauidus. pauens.

Pauperies. paupertas.

Pausa. respiratio.

Peculor. depeculor, peculatum facio.

Pensionarius. uectigalis.

Per accidẽs, temerè, casu, fortuitò.

Peremptorius. Att. 245 a, Fecissem ut ei statim tertius à prætore dies diceretur.

Perpendiculariter. ad perpendiculum, ad lineã, rectis lineis, ad pares augulos. Tusc. 156 b,

Pertingo. pertineo.

Pertranseo. permeo.

Pessundo. obtero, protero, cõculco.

Phantasticus, opinosus.

Pharus. pro Mar. 131 a, Ergo his omnibus ad bene de omni rep. sperandum, quasi signum aliquod sustulisti

Philosophaster. minutus philosophus. de D. 93 b, & de Se. 95 a, Plebeius philosophus uel minorum gentium.

Phlegma. pituita.

Phlegmaticus. pituitosus.

Physiognomia. l. Physiognomon.

Physiognomus. Physiognomon.

Pignero. oppignero.

Piscatio. piscatus.

Planctus, plangor.

Planeta astrum, uel stella errans, stella uaga, sidera quæ uocantur errantia. de D. 127 a, de Som. 128 b, Septem illi orbes, qui uersantur retrò cõtrario motu atq; cœlũ. de Nat. 36 a. Quinque errantium cõuersio. de Or. 159 b, Eadem spacia quinq; stellæ dispares motu cursuq; conficiunt. de Nat. 36 a, Quinq; stellę quæ falsò errantes uocantur. & ibid. multa de stellis uagis. & 46 b, de D. 83 b, & 84 a, Et si stellarum motus cursusque uagantes Nosse uelis, qua sint signorũ in sede locatæ, Quæ uerbo & falsis Graiorum uocibus errãt, Re uera certo lapsu spacioq; feruntur. de D. 127 b, Luna, Mercurij stella, Veneris stella, Iouis stella, Saturni stella: & ib. Luna, Sol, Lucifer, Mercurius & reliqui, & cætera, de Vn. 200 a, Tusculan. 161 a, 241 b, & 242 a, Tum illa nõre, sed uocabulo errantia.) (. Infixa.

Planitudo. æquor, planicies.

Plantarium. planta, seminarium.

Planto. serere arbores. de Senect. 81 b, de L. 156 a. Seminare stirpes. contra Rul. 79 b, Facere oliuetum in aliquo loco, instituere uineam alicubi.

Pleonasmos. occultæ insidię. I. C. 104 b.

Pleuresis. pleuritis. lateris dolor. de Orat. 142 a, Crassus lateris dolore consumptus.

Plico. complico.

Plurimus. plurimum.

Podager. podagricus, arthriticus.

Pœnitendus. *ἀμεταμέλητος*. Att. 101 b, & 102 b, Ego illi, quod de sua sententia decesserit, pœnitendum puto.

Populosus. frequens, ut frequens municipium.

Possibilis. *δυνατὸς*, quod in nostram potestatem cadit. contra Rullum, 78 b, Velim fieri possit, ut me, &c. de Fat. 140 a, De eo quod possit fieri aut nõ possit, obscura quæstio est, quàm *περὶ δυνατὸν* appellant. Atti. 120 b, Potest fieri quod fit in multis quæstionibus, ut, &c. & Epist. 230 a, Potest fieri ut fallar. Quintil. 90 b, *δυνατὸν*, quod nostri possibile nominant, quæ ut dura uidetur appellatio, tamen sola est.

Possibilitas. facultas, uires, uis. Officiorum 67 a, Si dares hanc uim M. Crasso, ut posset, & cætera.

Potentia. pro facultate, quam Græci *δύναμιν*, dicunt.

Potator. uinitor.

Potentia esse. esse posse.

Practica. usus, experientia. de L. 158 b, Id autem incognitum est, minusq; in usu necessarium. Item, assiduus usus uni rei dedi tus, & ingenium & artem sæpè uincit. pro Cor. 64 a, Vsus est magister optimus. Offic. 31 a, Cognitio contemplatioque naturæ mãca fit, si nulla actio rerum consequatur. ad Her. 16 b, Multarum rerum memoria, & usus complurium negotiorum.

Practicus. experiens, usu peritus, agitatus, exercitatus, conficio. de Orat. 91 b. In An. 225 a, Magnum usum in aliqua re habens. pro Corn. 67 b, Aliquis rerum uarietate atq; usu ipso iam perdoctus. ad Atticum 32 a, *ὁ πρακτικὸς βίος*. & 24. *Κατὰ τὸ πρακτικὸν*. pro Clu. 35 a, Vir magna prudentia, usu atque exercitatione præditus.

Præcedo. præcurro, antegredior.

Prædestinatio. Fatum.

Prædestinare. destinare.

Prædicamenta. attributa rerum, Summa rerum genera.

Prędicari apud philosophos. Tusc. 222 b, Inuidia, non solum in eo qui inuidet dicitur, sed etiam in eo cui inuidetur. Item, dici de aliquo.

Præfoco. suffoco.

Præmio. præmijs afficio. præmium do, præmium tribuo, amplis uel maximis præmijs afficio, magnis præmijs ab aliquo donari, ad præmia legis uenire.

Præsagium, præsagitio, præsensio.

Præsentaneus. præsens.

Prætextum: hypothesis. l. Hypothesis.

Prætextus. nomen, simulatio species, per simulationem iniuriæ, per causam inopum. pro Dom. 215 b, Cato per beneficium Cyprum relegatur. I. P. 91 b, Multicupidiores prouinciæ triumphi nomine tegunt ac uelant cupiditatem suam. Offic. 60 b, Et tamen muri causam opposui speciem honestatis nec probabilem, nec satis idoneam.

Præualeo. præsto.

Prauè. perperam.

Prepon. l. Decorum.

Primatus. principatus.

Principaliter. *πρωτευόντως*.

Principior. instituo.

Priuatiuus. priuans.

Priuus. orbus, inops, nudus, cassus, uacans.

Probiter. probè.

Proceriter. procerius.

Procliuiter. procliuius.

Proculco. conculco, protero.

Prodigalitas. effusio, profusio.

Prodigaliter. prodigè.

Prodigo. effundo, profundo, consumo, dissipo, dilapido, exhaurio, minuo, pecuniam in aliquam rem conijcio. Offic. 45 a, Iacturam patrimonij facio, rem familiarem dilabi sino, patrimonium effundo.

Producere fructus, efferre fructus.

Proferre fructus. efferre fructus, segetes, & id genus.

Profectus. magnus progressus in aliqua sententia. L. Progressus.

Professor. magister alicuius artis.

Profunditas. crassitudo.

Progenero. progigno.

Prolongo. traho, differo, profero, proueho, produco, prorogo, propago, diem profero, tempus dirimo, amplius pronũcio, longum facio. pro L. 160 a.

Promptitudo. alacritas. pro Deiot. 144 a, Hoc mihi magnam alacritatem affert.

Propalo. in medium profero, diuulgo, palàm profero, palàm recito.

Propatulus. promptus.

Properanter. festinanter, properans.

Properè. festinanter.

Properus. præproperus.

Prophasis. l. Prætextus.

Proponere quæstionem. ponere quęstionem, aut aliquid de quo quis audire uelit.

Proportionaliter. pro rata portione.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Prorſum.prorſus.
Proſa.ſoluta oratio,uerba ſoluta. de Orat.159 a, Verſus in ſoluta oratione propemodum adhibendos eſſe. & Orat.214 a, Iſocrates uerbis ſolutis numeros prius adiunxit.& 215 a.
Proſtituo. corpꝰ palàm ad omnes libidines diuulgo, & uulgo. Poſt.206 a, de Ar. 257 a, pro Cæl. 47 b, Mulier quæ domum ſuam patefecit omnium cupiditatibus, palamque ſeſe in meretricia uita collocauit. & 45 b, Mulier uulgata omnibus mulier quæ ſe omnibus peruulgaret. Suetonius hoc uerbo utitur.
Protector.patronꝰ. Poſt. 205 b, P. Lętulus parens ac deus noſtræ uitæ, fortunæ,memoriç,nominis.
Proterùè.petulanter.
Proteruia.proteruitas.
Prouęctus.fructus.Epiſt.127 b.
Proximior.interior, uicinus, citerior.
Puellaris.uirginalis.
Pullatus.atratus.
Pulmentarium. pulmentum.
Pulpamentum. Q. F. 226. Et πρέ& quæris.
Pulpitum.ſuggeſtum,pons.
Punitus.mulctatus.
Puriter.purè
Puſillanimitas. timiditas, animus puſillus. Epiſt.20 a, Anguſtus animꝰ & demiſſus.I.P.91 b, Anguſtus animus & paruus, imbecillitas.Attic.281 a,Infirmitas animi, egeſtas animi, anguſtiæ pectoris.
Puſillanimiter.timidè. Offic. 75 a, Quæ timido animo, humili,demiſſo,fractoq; fiunt,ea non eſſe utilia.
Puſillanimus.timidus,qui paruo animo eſt.Attic.7 b, & 217 a, Animi parum habens, uel nihil. pro Arch.191 a,An uerò tam parui animi eſſe uidemur omnes, qui,&c. Poſt. 206 a, Aliquorum mętes anguſtæ & humiles. I. A. 261 a, Qui nimis ieiuno & anguſto animo eſt.
Q Vadrum,quadratum.
Qualis qualis, cuiuſque modi, cuiuſmodicunque, qualiſcunque.
Qualitercunque.perinde,utcunque.
Quantitas continua & diſcreta. quantitas continuata & deuincta.
Quantitas. magni frumenti numerus.
Quiditas. l. Eſſentia. l. Vis. l. Notio.

R Apinor.rapio.
Ratifico.ratum facio.
Rationabilis. εὔλογον. ad Atticum, 206 a, Eſt εὔλογον, idque eram ſuſpicatus. & 236 b, εὔλογον.
Rationabiliter. probabiliter, certa ratione. de D. 111 b, Probabili coniectura & ratione dicere aliquid.
Rauceſco.raucus fio.
Raucitas.uox obtuſa.
Rebellio. defectio, alienatio, perduellio.
Rebellis.qui à repub. deficit, perduellis. I.C.103 a, Nunquam in hac urbe hi, qui à repub. defecerunt, ciuium iura tenuerunt.
Rebello.à rep. deficio uel deſciſco,à rep.retrahor.
Receptor.receptator.
Redargutio.refutatio, reprehenſio,Græcè ἔλεγχος.
Redditus. fructus, uectigal. Par.125 b,Capit ille ex ſuis prædijs ſexcenta ſeſtertia. & 124 b, Tibi ex tuis poſſeſſionibus tantum reficitur, ut ex eo tueri ſex legiones poſsis. ad Atticum 171 a, Fructus prædiorum. Par. 125 b, Ille ſumptus non modò ad fructum, ſed etiam ad fœnus eſt exiguus. & ibidem. Ex meo tenui uectigali aliquid etiam redundabit. Q. F. 296 b, Aſia parte aliqua ſuorum fructuum pacem ſibi ſempiternam redimat atque ocium.
Reduplico.conduplico.
Refocillo.reficio,recreo.
Regaliter.regificè.
Regiſtro. in publicas tabulas refero. l. Renunciatio. I. V. 94 a.
Regiſtrum. commentarium, commentarios ueteres dixerũt.
Relatiuus. quæ ſub eandem rationem cadunt,ut locare, conducere. Top.224 b, Quæ cum aliquo conferuntur.
Remordeo. morderi eſt melius conſcientia.
Ren.renes.
Repręſentare : agere in conſpectu,in oculis,ante oculos ponere.
Repudium.repudiatio.
Repulſio.repulſa.
Reſpectu. ad priuatum dolorem,ad rationem reip.
Reſplendeo.reluceo.
Reſtauro. reſarcio, reſtituo, inſtauro.
Reſurgere à mortuis. excitari ab inferis,reuiuiſcere.
Reſuſcito.recreo, excito, ab inferis reuoco, ab Acherõte excito, uitam reſtituo, à mortuis excito.pro Mil. 117 a, 119 b, Reuiuiſco.
Reuelo,enuncio,indico,profero,aperio, illuſtro, patefacio. Enunciare commiſſa, indicare conſcios.
Reuolutio. replicatio, circulus,orbis.rotũdus ambitus,conuerſio.
Rhetoricor. Attic.246 a, Ranæ enim ῥητορεύσειν.
Ridicularis.iocularis,ridiculus.
Ringo.ſubringor.
Riſibilis. qui habet naturam ut ridere poſsit.
Rixoſus.concitus ad rixam.
Robuſtè.neruoſè.
Robuſtitas. gladiatoria totius corporis firmitas.
Rubedo.Rubor.
Ruditas. infirmitas ingenij, ſtupiditas,ſtupor.

S Aeuio. fæuitiam in aliquem adhibeo, fæuitiá in aliquem exerceo,crudelitatem in aliquè adhibeo.
Salarium. merces, præmium.
Salutifer.ſalutaris.
Saluator.ſoter,ſeruator,conſeruator.
Sanè.ſalubriter.
Sapidus.conditus.
Satiatus. ſaturatus, ſatietate defeſſus.
Satum.ſeges.
Scabo.perfrico.
Scabroſitas. ſpinę diſſerendi, aſperitas.
Scalpo.perfrico. Et tu in hoc ulcere tanquam unguis exiſteres.pro Dom.215 a.
Scibilis. quod ſcientia continetur.l.Opinabilis.
Scintillo.igniculos iacio.
Scire propter quid eſt. ſcire rem ex cauſa.
Scire quia eſt. ſcire rem ex effectu.
Scrupuloſe. nimis exiguè & exiliter ad calculos reuocare amicitiam.
Sculptor.fictor.
Scurrilitas. obſcœnitas, ſcurrilis iocus.

Seceſſus

Seceſſus. receſſus, locus remotus,ſolitudo,latebra. de Am. 115 b, Remotꝰ ab oculis populi.
Secretè.ſecretò.
Sectatio.aſſectatio.
Sectatrix.conſectatrix.
Secundò. ſecũdo loco. de D. 133 b, Maximè fuit optãdum, ut, &c.ſecundo loco,ut, &c. tertio, ut,&c. de Nat.289.
Secundum Lucam, Lucæ Euangelium,autore Luca.
Secundum uirtutem, ex uirtute uiuere.
Secundum quid. quadam ex parte.
Securè.ſine cura.
Semel adhuc.iterum.
Senſatus.ſentiens.
Senſibilis.habens ſenſum.
Separatio. diuortium, diſſidium.
Septentrionalis.aquilonalis, ſub axe poſitus, ad ſeptem ſtellas.aliter,aquilonaris.
Sequax. Ac.18 a, Erant qui illum gloriæ cauſa facerent ſperare etiã fore,ut qui ſe ſequerẽtur.
Serò. graviter, affirmatè.)(. per iocum,per ludum : per ridiculum,ioci cauſa,ridiculè.
Serua.ancilla,famula
Sigillo.ſigno,obſigno.
Significatum.uis, notio, ſententia,poteſtas,ſignificatio.
Simul natura.ſimul naturę ordine.
Simul tempore. ſimul temporis ordine.
Solamen.ſolatium.
Solummodo. duntaxat, tantummodo,ſolum.
Somnolentià. ſopor, langor.
Somnolentus.ſomni plenus, ſomniculoſus, grauibus oculis. Poſt.206 b.
Sonoritas. canorũ illud, &c. de Sen.82 b.
Sonorus.canorus.
Sopio.conſopio.l.Sopitus.
Sparſim.fuſè.
Specialiſsima ſpecies.ultima, extrema ſpecies,ſeu forma.
Specialis.Præcipiuus.)(. Generalis. Off.19 b.
Specialiter.ſpeciatim, nominatim. Atti. 173 a, Non nominatim, ſed generatim proſcriptio eſt informata.
Specierum & ſpeciebus. formarum & formis.
Sperma.ſemen.
Spira. ſed eſt quaſi rudentis explicatio.
Spiſsitudo.frequentia.
Spontaneus.uoluntarius.
Spurcitia.lues.
Sputo.l.Conſputo.
Stadiodromus. qui ſtadium currit.
Statuarius, fictor,qui ſigna fabricat. de Clar. 182 b, Polycleti Doryphorũ ſibi Lyſippus aiebat eſſe magiſtrum.
Sternutatio. ſternutamentũ.
Stipendio.conduco.
Subalterna genera. genera quorum unum ab altero continetur, uel quorum unum alteri genus eſt.
Subalterno.ſubiungo, ut omnes artes oratori ſubiungere uel ſubijcere.
Subcontrarię propoſitiones. Aduerſis contrariæ.
Subditus.alicui ſubiectus:uectigalis, Stipendiarius,cliens.
Subhaſto.prędconi ſubijcio.
Subiugatus.qui in dominatu alicuius eſt,ſubiectus.
Subiugo.ſubigo,bello domo, iugum ſeruile impono.
Sublimitas.exceſſitas.)(.humilitas.
Sublimiter. Sublimè. Argumenta aut ex ſua ſumi uti atq; natura, aut aſſumi foris.
Subſcribere. obſignare tabulas.
Subſtantiâ.natura.l.Eſſentia.
Sufficiens.contentus.
Sufficienter. ſatis commodè, Sumptum.ſumptio.
Superabundo.ſupero, ſuperfluo, affluo, effluo, abundo.)(. Deſum.
Superbio. efferor, faſtidio & contumacia efferor, animos effero. in Sal. 375 a, At egregia facta maiorum tuorum te extollunt.& ibi, Verum ut opinor,honores tui te faciunt inſcientem. pro Syll. 162 a, Res geſtæ credo meę me nimis extulerunt, ac mihi neſcio quos ſpiritꝰ attulerũt. Sal.in Cic.270 b, At puto ſplendor domeſticus tibi animos tollit. legitur tamen ſuperbio, ſemel.
Supercilioſus. qui uultu importuno eſt.
Superficies.extremitas, libramentum.Græcè ἐπιφάνεια.
Superfluitas.redundantia.
Superfluus. ſuperuacaneus, ſuperuacuus, redundans, quod ſuperſit.Superſum.
Superimpleo.cumulo.
Superioritas. excellentia,præſtantia.
Superuiuo.ſuperſum.
Supponere.ponere.
Suſtentaculum. fundamentum,baſis.
Syllogizo.ratiocinor.
Syllogiſmus.ratiocinatio,ratio.de Or. 123 a, Veràne ſumma ſit cuiuſque rationis.de D. 121 a, Illa igitur ratio concluditur, &c. & 129 b, Concluſio rationis ea probanda eſt, in qua ex rebus nõ dubijs,id quod dubitatur efficitur. Acad. 8 a, Argumẽti conclusio, quæ eſt Græcè ἀπόδειξις, ita definitur,ratio quæ ex rebus perceptis ad id quod non percipiebatur adducit.
Symbolum collecta.Top. 123 Ariſtot. σύμβολον appellat, quod eſt Latinè nota.
Syncope.Orat.211 b, Si & plenum eſt,ſit imminutum.

T Abularius, uel tabellarius. cuſtos tabularũ, & tanquá quæſtor. Att.168 a.
Tantillus. ne punctum quidẽ temporis oppugnatio reſpirauit. Item: Ne minimam quidem moram interpoſuiſti,quin,&c.
Tãgibilis.tractabilis, res quæ ſub tactum cadit.
Tardatio.tarditas, procraſtinatio,mora,commoratio.
Tegmentum.tegmen, uel tegumentum.
Temo. clauus, gubernaculũ.
Temperies. temperatio,conſtitutio.
Tempeſtuoſus. turbulentus.)(.tranquilliſsimus.
Tenaciter.pertinaciter.
Tenebroſus.tenebricoſus, cęcus.
Tentamentum.tentatio.
Tepiditas.tepor.
Terrefacio.terrorem affero.
Terreus.terrenus.
Terriculum.terrificus.
Teſtatio.teſtificatio.
Textus.ſcriptũ.cõtra Rul. 75 Recitare auctionem populi nõ de ſcripto legis.
Theorice, Offic. 31 a, Cognitio contemplatioq; naturę mirifica quodammodo ſit, ſi nulla actio rerum cõſequatur. ibidem. Cupidus in perſpicienda cognoſcendaq; rerum natura.& ibidẽ. Tractare contemplariq; res cognitione digniſsimas. Att. 23 b. Θεωρητικὸς βίος.
Thermæ.τὰ βέρμαι.

Tinctor.

Tinctor.infector.
Titulus.inscriptio.
Tolerans.perferens.
Tonstrix.tonstricula.
Tonus.sonus.
Tormento.excrucio.
Tornator.l.Mentor.
Toxicum.uenenum.
Tractatus.tractatio, opus, liber,lucubratio.
Transactio.decisio.
Transfodio.transfigo.
Trâsformo.cõuerto.pro Syl. 141 b, Belluæ quædã illæ exportétis immanes ac ferę forma hominum indutæ extiterũt. de D. 121 b, Abdidit & duro formauit tegmine saxi.aliter,firmauit. Of fic. 68 a, Nihil interest,utrum ex homine se conuertat quis in belluam, an in hominis figura immanitatem gerat belluæ.
Transmigratio animarum.de Vn.203 a, 202 b, Qui aũt intemperatè uixerit,eum secundus ortus in figuram muliebrẽ transferet: & si ne tum quidem uitiorũ finem faciet,grauius etiã iactabitur, & in suis moribꝰ simillimas figuras pecudũ & ferarũ transferetur: neq; malorũ terminum prius aspiciet, quàm illam sequi cœperit conuersionem, quã habebat in se eiusdem & unius simul innatam & insitã. (bum.
Terminus.uocabulũ, aut uer
Tortura.tormentum.
Transcribere.describere.
Trâsmutatio. uicissitudo, de Nat.42 b. (fero.
Transmuto.conuerto,trans-
Trecenti.tercenti.
Tredecim.pro S.R.21 b,Fundi decẽ & tres.& 35 a,Fundi tres & decem.
Trepidus. tremens, horrens.
Triplico.& duplico.
Triunciũ. Epi.28 b, terũcius.
Tropicus . solstitialis orbis, brumalis orbis.de Nat. 66 b, de Vn.201 a, Astra per cœlum penetrantia solstitiali se & brumali reuocatione conuertunt.
Typographus.librarius.
Tyrânicida.uindex & oppressor dominationis,tyrânoctonꝰ, qui tyrannũ necauit. pro Milo. 117 a,Iis,qui tyrânos necauerũt, deorum honores tribuuntur.
VAcuo.exhaurio,uacuum facio,nudũ inanẽq; relinquo.
Vacuum.inanitas,inane.
Vagabundus.uagus,qui sedẽ stabilem & domicilium certum non habet.pro Mar.135 b.
Valenter.fortiter,uiriliter.
Valor.precium,æstimatio.de Fin.99 b,Vis,authoritas,momẽtum, uirtus. & 53 a, Res magni precij.
Vanè.inaniter.
Vappa.uinum fugiens.
Vastalis fundus : ut fundus populus,cliens.
Vaticinium.uaticinatio.
Vbertim.uberius.
Vecordia.stupor cordis.
Vegetatiuum . quod uiget, quod uluit.
Vehementia.acrimonia.
Velox.concitatus, incitatus, excitatus,uolucer.
Venenosus.uenenatus.
Ventositas.faba uenter inflatur,quòd habet inflationem magnam is cibus.
Verifico.conuinco.
Veriloquus.ueridicus.
Versificor. condere poema, pangere uersus, facere uersus, conficere uersus,canere.
Visibilis.aspectabilis.
Visus.aspectꝰ,acies oculorũ.
Vituperium.opprobrium, uituperatio.
Viuacitas.uiriditas.
Vlcero.exulcero.
Vlterius. lõgius. l. Progredior.l.profero.l.Proueho.
Vltroneus.uoluntarius.In A. 252 b,Est etiam Asinius quidam senator uoluntarius, lectus ipse à se.
Vnanimis,uel Vnanimꝰ, concors, consentiens. de Ar. 246 a, Meam domum omni religione una mente omnes liberauerunt. pro Mar. 133 b, Nostri sensus ut in pace semper, sic in bello etiam congruebant.I.P. 86 b, P. Lentulus consentiente populo Ro. atq; una uoce reuocauit. I.A.192 b, Omnes mortales una mente consentiunt, arma contra illam pestem esse capienda. & ibid. Vt uos una mente unaque uoce dubitare uos negatis. de Ar.174 b, Fateor me una atq; constanti aruspicum uoce esse permotum. & 264 a, Senatus una uoce ac mente restiterat. de Sen.90 a, Cuius de laudibus omnium est fama consentiens.de Am. 98 b, Voluntatum, studiorum & sententiarũ summa consensio.de Am.112 a.De amicitiæ utilitate omnes uno ore consentiunt. & ibidem. De amicitia omnes ad unum idem sentiunt. Item : An dum bestiæ loquantur expectamus? hominum consentiente autoritate cõtenti nõ sumus? Virgil.libro 7. Tu potes unanimes armare in prælia fratres.
Vnanimitas . consentiens uoluntas, unus consensus omnium nationum.
Vnanimiter.una mente, uno ore. pro Fon.283 b, Omnes uno animo te atque una uoce defendũt in.P.80 b,Populꝰ meũ iusiurandum una uoce & consensu approbauit.
Vncinus.uncus.
Vncus.uncinatus.
Vndecunq; . ex omni parte, undiq; .
Vniformis, uniusmodi, suiq; similis & eiusdem naturæ, constans,perpetuus.Tusc.234 b.
Vnigenitus.unigena,unicus.
Vnio.concordia.
Vnio,nis.in unum conduco, congrego . pro Dom. 226 b, Vis oriens & cõgregata.) (.Iam distracta & extincta.
Vniuersaliter. generaliter, generatim , uniuerse , omnino, καθόλου.
Voluptuosus . uoluptarius, iucundus.
Vomitus.uomitio.
Voracitas.abdomẽ,edacitas.
Vulgariter. populariter. plebeio sermone,patrio sermone.
ZElus.æmulatio.
Zephyrus.Fauonius.

BASILEAE, EX OFFICINA HERVAGIANA, PER EVSEBIVM EPISCOPIVM, ANNO Salutis humanæ 1568. Mense Martio.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

N. 8.

Universidad de Deusto
Biblioteca